Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

It honorabilis dominus Theodericus hammer Canonicus et Scholasticus huius Collegiate Ecclesie
beate Marie virginis in Duysseldorp contulit eidem Ecclesie hunc librum cum plu-
ribus aliis cuius dies [illegible] in pace obiit anno mense et die sequentibus
[illegible] ut in [illegible] habetur
Morte Scholastici et venit paulo huius Theoderici 1431.

It super additi sunt subscripti libri per suos manufideles scilicet Decretales / Sextus decretalium cum textu
[illegible] Clementinis Vocabularius [illegible] / Summa Gotfridi super decretales Casus longi
super Sextum decretalium Rationale divinorum [illegible] cum glosa in pergameno
Thobias cum libro Job in pergameno It tabula [illegible] coloris [illegible] cum [illegible] et [illegible]
albis [illegible]

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

E. ii. Qu. 4. 76

(Inkt.)

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Bibliotheque Capitulaire de Cologne

Prima pars de Litera

Incipit summa que vocatur Catholicon edita a fratre Johāne de ianua ordinis fratrum predicatorū.

Prosodia q̄/ dam pars grammatice nūcupatur. Partes siquidē grammatice sunt quatuor. s. orthographia. etymologia. diasintastica. ⁊ prosodia. Orthographia dī ab orthos qđ est rectū ⁊ graphia scriptura. Inde orthographia. id est tractatus de recta scriptura. literarum ⁊ sillabarū. Etymologia dicit ab etymon qđ ē verū ⁊ logos sermo. Inde etymologia. i. tractat⁹ de veritate omniū partiū orationis absolute. Diasintastica dicit a dia qđ est de ⁊ sintasis qđ est constructio. Inde diasintastica. i. tractatus de constructione pfecta. Prosodia ꝙo dicitur a pros qđ est ad. ⁊ odos quod ē cantus. Inde prosodia. i. tractatus de cuiuslibet dictionis tempe vel accentu. Principaliter aūt in isto tractatu siue libro intēdo de prosodia. licet etiā de alijs tribꝰ ptibꝰ aliqua hic tangam. Hū tractat⁹ iste tanq̄ a principaliori intēto. si placet ꝓsodia nūcupetur. vel si magis placet liber iste vocet catholicon eo ꝙ sit cōmunis ⁊ vniuersalis. Valet siquidē ad omnes ferme scientias. Nā hic de facili inuenit vnde dictiones formētur ⁊ deriuent. quō scribantur ⁊ proferātur qualiter exponant ⁊ etymologisent ⁊ cōstruātur. Inuenies etiā hic multas vtiles q̄stiones naturales. theologicas motas ⁊ declaratas. Ordo aūt istius libri talis est. Primo licet principaliter intendam de ꝓsodia. tū quia orthographia est quodāmō via ad ꝓsodiam. agam de orthographia. Secūdo de ꝓsodia. Tercō de etymologia ⁊ diasintastica. quasi mixtim aliqua dicā. Deinde spāliter de cōstructione ⁊ suis speciebꝰ ⁊ ptibus. necnō de regimine subiūgā. Quarto determinabo de figuris. Quinto de orthographia. ꝓsodia. origine. ⁊ significatione quarūdam dictionū q̄ sepe inueniūtur in biblia ⁊ in dictis sanctorū ⁊ etiam poetarū ꝑm ordinē alphabeti ordinate subiūgam. Libellū autē hūc ad honorem dei ⁊ glorioſe virginis marie ⁊ beati dominici pr̄is nostri ⁊ omniū electorū. necnō ad vtilitatē meā et ecclesie sancte dei ex diuersis maiorū meorū dictis multo labore ⁊ diligenti studio cōpilaui. Opus quippe ac studij mei est et fuit multos libros legere. vt ex plurimis diuersos carperē flores. q̄ meliora ⁊ vtiliora sunt cū beato Hieronimo electurus. Nam ꝑm basiliū q̄ vtiliora sunt mādari memorie principalius meruerūt. Dementia em̄ est superuacua addiscere in tāta temporis egestate. Si alicubi ꝙo vox nr̄a insonuit non a paternis discessit limitibꝰ. Hoc autē nō presumens de viribꝰ ꝓprijs attētaui cū quasi nulle sint. ꝙ summationis fiduciā laboriscq̄ mercedē totaliter in samaritano pulso timore figens qui prelatis in curatione seminiui dū obꝰ denarijs superogāti cūcta reddere ēpromissus. Delectat nos sane veritas pollicentis. ꝙ terret immēsitas laboris. desideriū hortat' ꝓficiēdi. ꝙ deh̄ortatur infirmitas deficiēdi. quā vincit zelus vtiq̄ dom⁹ dei. In hoc aūt tractatu nō solū pium lectorē sed etiā liberū correctorē desidero dūmodo eius sit cōscientia inuidētie absq̄ veneno. Queso aūt mente deuota vt quisq̄ hūc libr̄ legerit. apud districtū iudicē solatium mihi siue orationis impēdat. et omne qđ in me sordidū deh̄enderit orationibꝰ diluat. Orationis aūt ⁊ expositionis virtute collata lector meus in recōpensatione me supat. Si tamen ꝙ me verba accipit. pro me fratre Johanne ianuensi fratr̄ predicatorū minimo ad deū preces deuote fundat.

De prima ꝑte istius op⁹. s. de orthographia.

Prima ergo pars isti⁹ libri (vt dixi) ē de orthographia. Circa quā sic ꝓcedā. Primo nāq̄ agam de lr̄a. Secundo de sillaba. Tractaturi aūt de lr̄a dicemus de diffinitione. diuisione. diuisionis declaratione. mutatione. ⁊ recto ordine lr̄arū.

De litera.

Litera sic diffinitur.

Litera est minima pars cōpositę vocis. vel Lr̄a est vox indiuidua q̄ scribi potest. Dicitur aūt lr̄a a lino. nis. vel a liturus. eo ꝙ antiq̄ scribebant in ceratis tabulis et postea linebāt. Lr̄arū alie sunt vocales alie consonātes. Vocales sunt q̄nq̄. s. a. e. i. o. v. nā y. idē ē qđ i. vocalis. Cōsonantiū quedā sunt seminocales ⁊ q̄dam mute. Seminocales sunt septem. s. l. m. n. r. s. x. z. Mute sunt nouē. s. b. c. d. f. g. k. p. q. t. ⁊ i. ⁊ v. posite ante vocales in principio eiusdem sillabe. vt iuno ⁊ venus. Iam̄ sicut est cōsonās ante us. ita remanet abiecta us. vt cuius cui. ⁊ pōpeius pōpei ꝓter hūc datiuū ei. in quo est vocalis. Q. et. k. sunt idem elementū qđ c. H vo nō ē lr̄a ꝫ aspirationis nota. Liquide sunt due. scz. l. ⁊ r. q̄ posite post mutā in eadē sillaba ꝓmittūt ꝓcedentē vocalē naturaliter longam corripi. vt aſſecla et tenebre. Duplices cōsonantes sunt tres. scz i. consonās posita inter duas vocales naturaliter. ⁊ x. ⁊ z. sp. vt maior dux gaza. Vocales aūt dicūtur. q: ꝙ se plenā vocem faciunt. Seminocales appellant. quia plenā vocē non habent. vt semideos semiuiros appellamus. nō ꝙ dimidiā partem habeant deorū vel virorū sed quia nō sunt pleni diī vel viri. Mute dicūtur nō ꝙ omnino carent voce. sed q: exiguā partem vocis habent. sicut in formis dicit' mulier nō q̄ caret forma. sed que male est formata. ⁊ dicimus frigidū eū. non qui penitus expers est caloris. sed q: minime hoc vtit'. vñ mute nominate sunt ad ꝓpationē bene sonantiū. Seminocales quantū vincūtur a vocalibꝰ tantum supant mutas. k. ⁊ q. q̄uis figura ⁊ nomine videātur aliquā habere differentiam cū c. tamen eandē tam in sono vocū q̄s in metro cōtinent potestatem. Et k quidē penitus superuacua est. Nulla em̄ videt' ratio cur sequēte a. debeat scribi k. kartago em̄ ⁊ caput siue ꝙ c. siue ꝙ k. scribant'. nullā faciunt nec in sono nec in potestate eiusdē cōsonātis differētiam. Q. ꝙo ꝓpter nihil aliud scribenda eē videtur. nisi vt ostendat seq̄ntem u. ante alterā vocalē in eadē syllaba positā ꝓtere vim lr̄e in metro. nō em̄ facit positionem. ꝙ si ideo alia lr̄a est existimanda. q. q̄s c. debet g. quoq̄ cū similit' ꝓponit' u. amittēti vim lr̄e. alia putari ⁊ alia cū id nō facit. Dicimus em̄ anguis sicut qs ⁊ augur sicuti cur. Hū si velimus cum veritate cōtemplari nō plus q̄s. xviij. literas in latino sermone habemus. Hoc ē. xvj. antiquas grecorū. ⁊. x. ⁊. f. postea additas. ⁊ eas quoq̄ ab eisdem sumptas. Nam y. ⁊ z. grecorū causa nominū astruimus. H ꝙo aspiratōnis nota ē. ⁊ nihil aliud habz lr̄e nisi figurā ⁊ ꝙ in versu scribit' inter alias lr̄as. sicut dicit pri⁹. in ꝑmo maioris. Item sciendum est ꝙ nulle ꝓpositiones vel cōiūctiones debēt aspirari. Hēs aūt alie ꝓtesorionis aspirātur. vt bam⁹. hereo. habēs. hic. huc. heu. sicut dicit pri⁹. in tractatu ꝓpositionū. Item aspiratio vt dicit pri⁹. in ꝑmo maio. ponitur ante omēs vocales vt habeo. heres. hiems. homo. humus. hylas. Post consonātes aūt quatuor tāntummodo more antiquorū grecorū scz c. vt chremes. t.

Bibliotheca Collegiata B. M. V. Dusseldorpij

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

vt thraso. p. vt philipp⁹. r. vt pirrh⁹. ido aũt extrinsec⁹ h. scribit vocalib⁹ vt minimũ sonẽt. ꝙsonãtib⁹ aũt intrinsecus p⁹ vt plurimũ sonẽt. Dis ꝯo lr̃a vł vox plus se sonat. cũ ipsa aspiratio postponit q̃ cũ añponit. sed h̃ vr̃ fallere in vah. r ab. qr aspiratio vr̃ postponi vocalib⁹ r nõ añponi. Dz ad h̃ rñdet p̃s. q apocopa facta ẽ extreme vocal'. a. cui p̃ponebat aspiratio. nã pfecta vaba. r aba sunt. Ido aũt abscisione facta extreme vocal'. aspiratio mãsit ex supiori pendẽs vocali. qr sinũ est interiectionis voce abscõdita ꝓferri. itaq; ps abscõdite extremitatis vr̃ cõgrue inticctõis naturali ꝓlatione remanisse. Et vt tonat⁹ ait. vox ẽ incondita vox hec. Hec q̃ q̃ plena ẽ vox interiectio nõ ẽ. Et dr̃ incõdita. i. int⁹ cõdita. Itẽ scias q nunq̃ añ. i. loco ꝙsonãtis posita aspiratio põt inueniri. sicut nec añ. u. ꝙsonantẽ. vñ hiulcus trisyllabũ ẽ r hieme. Nulla ꝯo ꝙsonãs añ se aspiratiõẽ recipit. Hic nota q cremes ꝓpriũ nomẽ dr̃ a cremo mas. r ꝑm h̃ caret aspiratõe. si ꝯo hẽat aspiratõnẽ chremes. tũc ñ ẽ nomẽ latinũ nec deriuat' a cremo as. vt dic̃ bug. Itẽ idẽ dic̃ q ñcredit q h̃ nomẽ ꝓpheta deriuet' a ꝓfor faris. ß credit potius q cõponat' a pro vel ꝓcul r phonos. qr h̃ nomẽ ꝓpheta. b. hz post. p. quã nullũ latinum dz hre. Vñ vult hug. q p̃dicte q̃tuor cõsonantes aspirent' in grecis dictõnib⁹ r nõ in latinis. Idẽ etiã vr̃ velle p̃s. q̃ post q̃ dixit q aspiratio inuenit' post q̃tuor ꝙsonãtes tm̃ q̃si exponẽs q h̃ ẽ intelligẽdũ de grecis dictionib⁹. subiungit aliquãtulũ. post. r. inq̃t sine aspiratione ponit' in latinis. in grecis ꝯo vel ꝓncipalr. i. in ꝓncipio vel geminata ī media dictõe aspiratur vt rhetor. rhodus. pirrhus. Itẽ p̃s. in. vj. li. vbi agit de desinentib⁹ in es ꝓdu. ita dicit rhamnes. netis. r rhamnis. qđ grecũ esse ondit aspiratio post. r. posita. qđ in latinis noĩb⁹ nõ fit. Idẽ sentit apuleius q̃ dicit. q vicinz facit q̃ aspirat pulcer vel sepulcrũ. qr nec vlla cõsonãs dz apud latios aspirari. Dz z h̃ põt obiici de michi r nichilũ. Dz dicit apuleius. q dz dici mici lz cõis vsus hẽat michi. De nichilũ dico. q ꝙponit a nõ r hilũ pẽne. vnde ñ ꝓ se aspiratur. c. ß q̃si ꝓ accidẽs. ꝙbit emi h̃ ab altero ꝙponentiũ. impriorietates nõ sunt extẽdende. ex h̃ ptz. q cathena nõ dz aspirari. Ex p̃dictis pz q aspiratio ponit' añ oẽs vocales apud latinos. r post q̃tuor ꝙsonãtes in dictionib⁹ grecis aliq̃n nõ tn̄ est determinatũ nec declaratuz in grãmatica a p̃s. nec ab aliq̃ autore sicut puto qñ generaliter dictiones latine vel vocales debẽat aspirari. nec qñ p̃dicte q̃tuor ꝙsonãtes debẽat aspirari p⁹ in dictionibus grecis. qr nõ sp ille cõsonãtes in dictionib⁹ grecis aspirant'. r ꝓpter h̃ difficile ẽ scire. r marie michi nõ bene sciẽti linguã grecã. qñ r in q̃b⁹ dictõib⁹ aspiratio debeat p̃poni vel postponi vniũsalr. Et iõ si aliq̃s dictiones in h̃ libro vel ope aspirani nõ aspirãdas vel nõ aspirani aspirãdas peto vniã de omissis.

¶ De dyphthongis.

Scire etiaz debes q ꝙ/dam vocales alijs vocalib⁹ p̃ponunt'. sicut pz in dyphthongis. Unde h̃ de dyphthõgis aliq̃d dicã. Dyphthõgus ẽ cõiunctio duar vocaliũ vim suã retinentiũ in eadẽ syllaba. Nã. u. posita post. g. vel. q. vel s. sequẽte vocali in eadez syllaba. amittit vim lr̃e. vt q̃s lingua suadet. Vñ dicit p̃s. in p̃mo maio. Est inq̃t qñ v. amittit vim tã vocal' q̃ cõsonãtis. vt cũ int'. q. r aliaz vocalẽ ponit' vt q̃s qm̃. h̃ idẽ plerũq; patit' int'. g. r aliã vocalẽ. vt sanguis lingua. S. qñq; añcedente r seq̃nte a vel e. h̃ idẽ sepe fit. vt vim suã amittat. u. tã vocalis q̃ cõsonãtis. vt suadeo suauis suesco suet⁹. Et qñ idez. u. trãsit in cõsonãtẽ vt nauta nauita. gaudeo gauisus. sic̃ econtrario a cõsonãte transit in vocalẽ. vt cauco caut⁹ voluo volutus. faueo faut⁹. Itẽ an trãsit in. o. pdu. more antiq̃ vt lotus p laut⁹. In. u. q̃ longã trãsit. vt claudo includo. Itẽ ae trãsit in. i. pdu. vt quaero inq̃ro cae-

do occido. laedo illido. Itẽ au p ab p̃positione ponit' in his ꝓbis aufugo r aufero. Dyphthongi aũt sunt q̃tuor. s. au. eu. ae. r oe. quarũ due ex toto scribũt' r ꝓferũtur. s. au. r eu. vt audeo eunuchus. Alie ꝯo due ex pte scribunt' r ex pte ꝓferunt'. s. ae r oe. vt musae r foenuz. Et scias q iste due dyphthõgi. s. ae r oe. in cõi sermone nõ ꝓferunt'. ita r in h̃ libro fere nusq̃ scribunt'. Vñ celũ inuenies scriptũ infra in suo loco in q̃nta pte p ẽ sine a q̃uis sit ibi ae dyphthõgus. vñ celũ q̃si caelũ. Itẽ fenũ p ẽ sine o inuenies scriptũ q̃uis sit ibi oe dyphthõgus tacita q̃si foenũ r ita de consimilib⁹ intelligas. Feci tn̄ aliq̃n quoddã signũ in vocali q̃ ꝓferr' ad denotãdũ q ibi est dyphthõgus tacita. vide in caelũ. Dyphthongi aũt dicunt' q binas ptõgos. h̃ est binas voces compẽdũt. nã singule vocales suas voces habẽt. Itẽ scias q dyphthõgus nunq̃ in ꝓterito ꝓfecto mutat' vt hae reo haesi. audio audiui. moenio moeniui excepto caedo cecidi. Et si obiiciat' de aufero abstuli. qđ mutat au in abs. Dicim⁹ q nõ est eius rectũ ꝓteritũ r accõmodatũ. Aduertendũ etiã ẽ q nulla dyphthõgus in duas põt cõsonãtes desinere. in duplicẽ aũt inuenit'. vt fex fecis. r faux faucis. ¶ Scias q oĩs dictio p̃me declinatõnis vel seq̃ẽs p̃mã declinationẽ in. c. desinẽs cuiuscũq; casus vel numeri vel generis sit dyphthongat'. vt musae lectae illae ipsae quae. Lecte ꝯo casus vł nõ seq̃itur p̃mã declinatõnẽ r scdam qr ex pte mas. ge. r neutri est scde de. Et ideo nõ dyphthongat' in mas. ge. siue in vocatiuo. Et ita de cõsimilib⁹ est dicendũ.

¶ De accidentibus.

Nota insuper. q⁹ sicut tribus modis ꝙsideratur lr̃a. ita ei accidũt tria scz nomẽ figura ꝓtãs. Nã inq̃tũ scribit' cõuenit ei figura. Rõne vocis cõuenit ei nomẽ. ß inq̃tũ ꝓnunciat' cõuenit ei ptãs. Itẽ nõ est ignorãdum q mutatio lr̃ar fit q̃nq; modis. s. casu. vt ago aginis. tpe vt ago egi. derivatione vt sarũ sarosus cõpositõe vt arma armipotẽs. antiqua ꝓlatione. vt proes ꝓ prodes. Est aũt mutatio ꝛbalis r accidẽtalis. Substãtialis aũt mutatio ẽ. cũ vna lr̃a ponit' ꝓ alia vt ago egi. Accidẽtalis ꝯo mutatio ẽ. qñ ꝓducta eadẽ ponit' ꝓ correpta vt lego legi. ¶ Itẽ sciendũ ẽ q sex sunt spẽs mot⁹ sicut dicit aristo. in p̃mo li. p̃dicamẽtor. s. generatio. corruptio. augmentũ. diminutio. alteratio. ꝑm locũ mutatio. Et ꝑm oẽs istas spẽs motus hz fieri mutatio lr̃ar ꝑm generationem. vt creo creaui. ꝑm corruptionẽ. vt ago egi. ꝑm augmentum. vt amo amaui ꝑm diminutionẽ. vt sedeo sedi. ꝑm alterationem. vt lego legi. ꝑm loci mutationẽ. vt mordeo momordi. ¶ Itẽ scias q ꝓductũ. v. modo monet. vt ludo lusi. modo mutat' in. v. corr. vt pungo pupugi. tundo tutudi. Itẽ. v. in. o. trãsit. vt nemus nemoris. ebur eboris. ꝓ. v. hz. o. Itẽ aliq̃n. o. in. v. mutat'. vt tremo tremui. et huc illuc. ꝓ hoc illoc. Itẽ. a. pdu. in. e. pdu. inuenit' cõuerti. vt alit⁹ anelit⁹. ¶ Preterea sciendũ ẽ q septẽ vel nouẽ ꝑm p̃s. sunt lr̃e q̃ interponunt' cã euphonie. s. b. vt ambigo. ex am p̃positione r ago interposita b. Itẽ imbuo uis. ex in r vo. vis eñ mutata in. m. r interposita. b. ꝑm quosdam. L. vt sicubi ex si r vbi interposita. c. lr̃a. Itẽ nũcubi ex nõ r vbi. interponit'. c. lr̃a. D. vt pdest a pro r est. interposita. d. vt dicit p̃s. in. viij. li. ꝓ totã declinationẽ vbicũq; a vocali incipit h̃ verbũ interponit' d iuncture cõpositionis. R. vt dirimo. ex di. r emo. e. in. i interposita. r. S. vt obscur⁹. ex ob r cura. re interposita. s. lr̃a. T. vt idẽtidẽ. ex idez r idem interposita t lr̃a. P. vt emptus r. u. cõsonans vt bos bonis. r vt dicit p̃s. in viij. li. A boue quoq; bouũ debet fieri e in um. Sed notandũ q. u. consonantẽ assumũt obliqui casus singulares hiatus cã. abijciunt aũt eam qñ plurales sunt. gtũs. dativus. abltũs. Unde gtũs bouũ. dtũs autez r abltũs ꝓ sincopã sepe medie proferunt' syllabe. vt bobus ꝓ bo-

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

nibus. De ꝑdictis quidã dant euphoniã. ri. sus. ke. um. bra. ca. do. ꝙ pre. p. ꝙ u. cõsonans.

De mutatione cõsonantiũ.

Postq̃ de vocalib⁹ di-
xim⁹ nũc de mutatõe ꝓsonãtiũ dicam⁹. Sciendũ q̃ ꝓmo ẽ q̃ tres sunt ꝓsonãtes q̃ manẽt eedẽ ꝑ oẽs casus ꝙ nõ mutãt. scz. l. n. r. vt sal. lis. flumẽ nis. ceſar ris. L. q̃ et. c. q̃uis in solis trib⁹ noĩb⁹ inuenĩãt q̃ ꝑñt declinari. ℔ idẽ ꝓnãt. vt caput tis. occiput pitꝫ. sinciput pitꝫ. ab eodẽ cõpoſita. allec. cis. lac. ctis. in q̃ t. etiã addit. inenĩt etiã ℔ lacte declinatũ. Reliq̃ ẋo ꝓsonãtes mutãt vl̃ abĵciũt. d. ad aliq̃d alicui⁹. m. vt tẽplũ pli. s. vt magn⁹ gni. x. vt rex gis. Sꝫ ℔ vr̃ fallere in ℔ noĩe epar epatis ĩ q̃ r. nõ remanet eadẽ ꝑ oẽs casus. ℔ dic ꝙ intelligendũ ẽ de noĩb⁹ latinis. ℔ epar nõ est latinũ. Nota etiã sic̃ dicit ꝑſ. in ꝓmo maio. q̃ ĩ ꝓteritꝫ ꝓfectꝫ ẋbox solẽt oẽs ꝓsonãtes mõ mutari mõ manere. exceptis q̃tuor. ſ. l. vt celo lavi. p. vt turpe pavi. s. vt quasſo q̃ſſavi. x. vt nexo xui. be eñ nũq̃ mutãt. Allie ẋo cõsonãtes mõ mutant mõ manent. vt habeo bui. iubeo iuſſi. cõpesco compescui dico dixi. ascẽdo di. ledo si. lego gi. pũgo xi. demo psi. premo pressi. moneo monui. sino sivi. neq̃o nequi. torq̃o torsi. deſero deſerui. vro vssi. verto ẋti. flecto xi. Sꝫ põt obĵci de ℔ verbo vello vulsi. in q̃ mutat. l. in ꝓterito. Sꝫ dic ꝙ ꝑſ. ĩtellexit de regularib⁹. nã vello velli facẽ debuit regulariẽ. Item q̃rit de disco didici. pello pepuli. ꝓcello ꝓculi. Sꝫ dic ꝙ. l. r. s. ñ mutãt in his verbis ℔ abĵciunt pot⁹. Intelligẽdũ ẽ q̃ de regularib⁹ ꝙ de mutãtib⁹ nõ de abĵcientib⁹. Nũc de singul ꝓsonãtib⁹ videam⁹.

Banet. vt bibo bibi.
mutat in pſ. vt nubo psi. scribo psi. vel in duo ſſ. vt iubeo iussi. vt vult ꝑſ. in. viĵ. li. Queritꝫ aũt de scripsi nupsi cur nõ ꝑ b. ℔ ꝑ. p. scribant. Et ℔ est cã euphonie. ꝙ in principio syllabe b. añ. s. vel. t. nõ põt inueniri. vt ipe aptus psitac⁹. Nã absonꝫ. abstinẽs ꝙ silia ñ in ꝓncipio syllabe cõiuncta. b. ꝙ. s. hñt. cũ ꝓpositio sepatim ẽ syllaba accipiẽda. Igitꝫ ꝓticipia supdictoꝝ ẋboꝝ rõnabiliter ꝑ. pt. scribunt. vt scriptꝰ nuptꝰ. ꝙ nõia ex his derivata vt scriptor nuptie. ℔ ꝑſ. in. ix. li. In ꝓmo aũt dic ꝙ. b. ꝙ. s. nõ alꝫ debẽt ꝓpe poni. ℔ ẽ in eadẽ syllaba ꝓiuncte nisi in fine noĩatiui cuius gtũs in bis desinit. vt vrbs bis. celebs libis. Si obĵciat d̃ abs. dic ſm quoſdã ꝙ dꝫ excipi vel vt q̃dã dicũt intelligendũ ẽ de polisyllabis vt legat litera sic. nõ alꝫ debẽt ꝓponi in noĩatiuis nisi in illis cui⁹gtũs in bis desinit.

Transit in. u. cõsonatẽ.
vt pasco pavi. in. r. vt dico dixi. ĩ. s. vt mulceo mulsi ꝓco ꝓsi sive pepci. Et in. g. añcedente. n. vt q̃dringenti q̃ngenti sexingẽti. Nec non ptus. s. posita transit aliq̃n. in. t. vel assumit eã. vt iraſcor irat⁹. nãciſcor nact⁹ naſcor natus. paciſcor pactus.

Transit in. c. vt accidit.
quicq̃ in. g. vt aggero. in. l. vt allido. ĩ. p. vt appono. in. r. vt arrideo meridies. Antiq̃ſſimi ẋo ꝑ ad ar frequẽtissime ponebãt. vt arfuri ꝑ adfari. aruolare pro aduolare. vñ oñdit recte arcesſo dici ab arcio ẋbo qđ nũc actio dicim⁹ qđ est er ad ꝙ cio compositũ. Transit etiã in. s. vt assideo in duo q̃. ſſ. vt cedo cessi. in. t. vt attamino. Itẽ. d. interponit frequẽter hiatus cã ꝓhibendi in cõpositis. vt redigo redarguo ꝓdest. Subtrahit etiã cũ sequens syllaba abs ꝙ alia cõsonante incipit. vt aspicio ascẽdo aspiro asto. B aũt fit ne ꝓsonãs geminet ante aliã consonantẽ.

In latinis dictionibus
ponim⁹. vt fama filius. In grecis ẋo dictoĩb⁹ ph. vt orpheus pheton. Hoc tñ scire debem⁹ q̃ nõ tã fixis labus est ꝓnunciãda. f. quo modo ph. atq̃ hoc solum interest.

Transit in. s. vt spargo
sparsi. in. x. vt rego rexi. in. ct. vt pingor pictus. ago actus.

Est vbi manet integra
vt habeo habui. Est vbi mutat in. x. vt traho xi. veho xi. vt dicit ꝓſ. in. ix. li.

Superuacua est vt di-
cit ꝓſ. in ꝓmo maio. q̃ q̃uis scribat nullã aliã vim hꝫ q̃. c. vt supra dictũ est.

Transit in. x. vt pauluꝫ
pauxillũ. mala maxilla. velum vexillũ. in. r. tabu lataberna.

Transit in. n. ꝙ maxime
vel. c. d. vel. t. vel. q. seq̃ntib⁹. vt tantũ tãtundẽ. qđ cõponit a tantũ ꝙ demũ. Idẽ identidẽ. coꝝ eorũdẽ. nũ nũcubi nũq̃s. nũq̃. anceps ꝓ anceps. Am eñ ꝓpositio. f. vel. c. vel. q. sequentib⁹. m. mutat in. n. vt anfract⁹ ancisus anq̃ro. Vocali ẋo sequẽte incipit. b. vt ambitus ãbesus ãbustus ãbages. Nec nõ etiã in cõbust⁹ ꝙ cõburo idẽ fit. Idem. m. final dictõis subtrahit in metro plerũq̃. si a vocali incipiat sequẽs dictio. vt illũ expirãtẽ trãſſixo pectore flãmas vetustissimi tñ nõ sp eã lõtra bebant. Ennius in. x. annaliũ. Insignita fere cuꝫ milia miliũ octo. Itẽ. m. obscuꝝ in extremitate dictõnũ sonũ hꝫ. vt tẽplũ aptũ. in principio vt magn⁹. mediocrẽ i medys. vt vmbra. Itez sola ℔ semiuocal ptus. s. ponit qđ mutaꝝ est. vt smirna smaragdus. ꝙ añ liquidã. vt samnis ramni. ꝙ q̃ ante. s. posita in finali syllaba noĩs more mute interposita. i. facit gtm̃ biems biemis. velut inops inopis. celebs libis. sicut dicit ꝑſ. in primo maio. Idem in. ix. dicit. P. manet. vt emo emi. Assumit ps. vt demo dempsi. como cõpsi. ꝓmo ꝓmpsi. Geminat. vt mordeo momordi. Subtrahit. vt rũpo rupi. Idẽ dicit in. x. li. Emo emptũ facit qđ idẽo assumpsit. p. q̃ nõ põt. m. añ tũ sive ꝑ. inueniri cã euphonie. vt sumpt⁹ ꝓmptus cõptus. De am ꝙ circũ infra dicã.

Modo mutatur in ps.
vt tẽno tẽpsi. Vel in. v. loco ꝓsonãtis vt sterno straui. Subtrahit. vt linq̃ liq̃. vinco vici. ꝓiunx ꝓiugis ꝑ cõiũgis. ne ẋbũ putet esse. vt dicit ꝑſ. in. ix. li. Et in. vj. li. dicit ꝙ ꝓiunx desinit in nx. Item. n. vt dicit ꝑſ. in principio maio. trãsit in. g. vt ignosco ignot⁹. ignauus ignominia. ꝓgnosco ꝓgnat⁹. põt tñ in q̃busdã coꝝ etiã ꝑ cõscisionẽ adẽpta videri. n. vt ignar⁹ q̃ in simplicib⁹ q̃ põt ꝑ adiectionẽ inueniri. g. vt gnar⁹ gnatus ꝙ seq̃nte. g. vel. c. ꝑ ea eñ greci scribũt. g. Et q̃dã vetustissimi autores romanorum euphonie cã. vt agchises. agceps aggulus. alq̃ scribũt. n. ꝙ. g. vt anceps angul⁹. ꝙ ℔ vsus modernoꝝ hꝫ. Trãsit. n. i. l. vt vn⁹ vllus. catena catella. bon⁹ bellus. Silr collido. colligo. illido. Itẽ trãsit. n. in m. sequentib⁹. b. m. p. vt imbellis. ĩmineo. impator. ĩpellor. Silr in grecis noĩb⁹ neutris in on. desinẽtib⁹. vt impellion. ĩpelliom. Trãsit etiã in. r. vt corrigo corrũpo. irrigo. Hanc aũt mutatõnẽ lr̃aꝝ sciendũ ẽ naturali q̃dã vocis rõne fieri ꝓpter celeriorez motũ lingue labiorũq̃ ad vicinos facilius trãseuntiũ pulsus. Et scias ꝙ in. ij. li. ꝑſ. addit pene. Vñ dicit pene vbicũq̃ cum ꝓpositio añ dictionẽ ab. r. incipientẽ componit. mutat. n. in. r. vt corruo. Trãsit ꝙ supradicta consonãs. n. in. s. vt scindo scissus. findo fissus. in. t. vt canis catulus. in. c. vt ecq̃d ꝑ enq̃d. Expellit in grecis in on. desinentib⁹ cũ in latinam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

trāseūt formā. vt simo. leo. draco. sic ecōt addit latinis noibꝫ in o. desinētibꝫ apd grecos. vt cicerō. caton ꝓ cicero z cato. Trāsit etiā in .u. vt sino sini. sterno strāui.

DManet. vt sapio pui.

Assumit .s. vt repo repsi. Duplicat vt reperio repperi.

QNisi eandē vim quam

c. habēt. nūqꝫ in ꝓncipijs infinitoꝝ vel interrogatiuoꝝ q̄ūdā noīm posita. ꝓ obliqꝫ casus in .c. lr̄am trāsiret. vt q̄s cui⁹ cui. Silr a ꝟbis habētibꝫ. q. in q̄busdā ꝓticipijs in .c. trāsfert. vt loq; locut⁹. seq; secut⁹ vt dic prīs. in ꝓmo maio. Et in .x. li. dicit. Deponētia in quoꝝ mutāt eā in .cu. z sumētia tū. faciūt supinū loq; locutuꝫ. seq; secutū. Et post subdit ꝑs. in ꝓmo li. Q. trāsit in .s. vt torꝛo torsi. sicut z .c. pco psi. Silr abijcit .n. in ꝑterito pfecto sicut z .c. vt linq̄ liq̄. vinco vici. Trāsit etiā in .x. vt coq̄ coxi. duco duxi. Apd antiq̄ssimos frequētissime loco. cu. syllabe quu. ponebat z ecōuerso. vt arquus coqu⁹ oquul⁹. ꝓ arcus cocus oculus. quū ꝓ cum. quur pro cur. De. q. etiā supradictū est quando determinaui de .k. q. c.

RBine aspiratione ponitur in latiuis dictōibꝫ. In grecis ꝟo vl ꝓncipalis vel geminata ī media dictōe aspirat. vt rbetor rhodus pirrh⁹. Trāsit in .l. vt niger nigell⁹. vmbra vmbella. in .s. vt arbor vel arbos. odos ꝓ odor. verto ꝟsus. in duas. ss. vt vro vssi. gero facit gessi in .u. ꝓsonātem. tero trīui. sero seui. in .n. vt eneus ꝓ ereus.

SIn metro apud vetustissimos vim suā freqnt amittit. vt virgil. in .x. eneyd. Domite spes sibi q̄sq̄. Trāsit in .m. vt rursuꝫ ꝓ ꝓ rursus. diminuo ꝓ disminuo. Terētius in adelphis. Diminuet tibi cerebꝝ. z scias q̄ dimminuo ꝑ duo. m. dr̄ a dis. z minuo .i. in diūsas ptes minuo. Bꝫ diminuo ꝑ vnū. m. a di z minuo iportat diminutionē. Itē .s. mutatur in .n. vt sanguis nis. in .r. vt flos floris. ius iuris. in .x. vt aiax ꝓ aias. z pistrix ꝓ pistris. in q̄ sequmur dores. Ille ēm omnix ꝓ omnis dicūt. in .d. vt custos dis. p̄ses p̄sidis. palus paludis. in .t. vt nepos nepotis. ꝟtus ꝟtutis. in .n. cōsonantē. vt bos bouis. Itē sepe ꝓ .z. solem⁹. s. geminatā ponē. vt patrisso ꝓ patrizo. Sepe etiā .s. ꝓ aspiratione ponit in his dictōibꝫ q̄s a grecis sumpsim⁹. vt semis sex septē. sicut vult ꝑs. in ꝓmo minoris. ¶ Hic ē sciēdū q̄. s. freqnt inuenit liq̄scere maxīe apud antiq̄s. Et ideo de liq̄dis aliq̄ dicā. inuenit aūt liquescentia tā in vocalibꝫ q̄ in ꝓsonātibꝫ. z de vtraqꝫ bꝫ dicā. Vocales vt dicit ꝑs. apud latinos oēs ancipites sunt vl liq̄de hoc est q̄ facile nō ꝓduci mō corripi pñt. Inuenim⁹ ēm q̄nqꝫ vocalē eandē ꝓduci. q̄nqꝫ corripi. sicut ptꝫ in hac dictōe tenebre cui⁹ penl. ꝓducit z corri. ꝟtute illi⁹ liq̄de q̄ est ibi. s. r. z vocant liq̄de q̄dā silitudine. liq̄dū ēm de facili currit de vno loco ad aliū sicut videm⁹ in aqua z vino z oleo. Ita etiā in vocalibꝫ facile ēm ꝓducunt z corripiunt. sicut dictū ē. Similit dicūt ancipites. i. dubie. q; ad vtrūqꝫ ponibiles sunt. vt ostensum ē. In ꝓsonantibꝫ ēm etiā sunt ancipites. scz liq̄de. vt .l. r. q̄ modo longā mō breuē p⁹ mutas posite in eadē syllaba faciunt syllabā. Hꝫis quidā nō irrōnabilit addunt .m. n. q; ipse q̄ cōes facīt syllabas p⁹ mutas posite. Ēn ouidius. x. metha. Discosamq̄ guidon grauidāq̄ amathūta metallis. Ecce hec lr̄a. n. posita in eadē syllaba cū muta. g. nō facit vocalē seq̄ntē. scz gui. longā. Scias tñ q̄ aliter dicunt vocales liq̄de z alit ꝓsonātes. vocales dicūtur liq̄de. q; de facili mouent de correptōe in ꝓductionē. sicut p̄dictū ē. Consonātes ꝟo dicunt liq̄de. q; habēt ptātē destruēde correptōis. qū videlicet nō liquescūt z nō destruēde qñ liquescūt. nā tunc vocal breuis remanet sicut naturalit erat. Inuenit etiā hec lr̄a. s. liq̄scere maxīe apud antiq̄s. q; videlicet in scānsione metri abijcitur ꝓsonās cū p̄cedēte vocali. qñ sequēs dictio incipit a vocali. z bꝫ fit freqnter in hac lr̄a. m. vt apud horacium. Omnibꝫ bꝫ viciū est cātoribꝫ inter amicos. Qñqꝫ fit in hac lr̄a. s. vt apud catbonē. Successus indignos noli tu ferre molestē. Abijcit ēm. s. cū sua vocali. n. de hac dictiōne successus. Qñqꝫ abijcit sine vocali. vt apud horacium. Regis opus sterilisq̄ diu palus aptaq̄ remis. Abijcitur em. s. final de bꝫ noie palus. vt fiat breuis ꝓpter sequentē vocalē. vel si liq̄scit. s. vltima huius noīs palus in scānsione metri. Qđ etiā fit apud catbonem. Qđ nosti factū nō rectū noli silere. q̄si dicat noli silere. z apd Lucanū. Terga sedēt crebro maculis distincta smaragdo. In scānsione ēm. s. abijcit z dicit maragdo. Inde etiā ē q̄ disertus corripit primā syllabā di. cū sit naturalit lōga. qñ cōponit ex di. z ars. interposita. s. cā euphonie qđ ibi liquescit. Sic ergo freqnter fiebat olim in hac lr̄a. s eclipsis. q; .s. sonū bꝫ valde facilē z q̄si sibilantē z multotiens liquescit. Non solū aūt. s. liq̄scit in metro. bꝫ etiam in ꝑsa. licet de bꝫ ꝑsti. nō faciat mētionē. Ideo nota q̄. s posita int duas vocales fere vbiqꝫ liq̄scit q̄tū ad sonū tuō ꝓfertur in sui pleno sono. vt nisi. designaui. Hoc aūt nō potest accidere in .x. licet affinitatē habeat cū .s. Non ēm videret rōnabile nec euphonie consonū q̄. x. cū sit duplex ꝓsonās sꝑ deueniat ad mediū sonū simplicis z liq̄de ꝓsonātis. sicut ad sonū de .s. liq̄da. vt videlicet ꝓferat eo sono q̄ ꝓfertur nisi. dixit vel vexillum vel auxiliat⁹. Qñ alit est dictio ꝓferenda qñ scribit ꝑ .s. z qñ ꝑ .x. sicut manifeste ꝓz in bꝫ ꝑterito hausit. qđ scribitur ꝑ .s. qñ est ꝑteritū de haurio ris. z in bꝫ ꝑterito auxit qđ scribit ꝑ .x. qñ descēdet ab augeo auges. Silr ꝓz bꝫ in bꝫ ꝑterito lusit. qđ scribit ꝑ .s. qñ est ꝑteritū de ludo is. z in bꝫ ꝑterito luxit. qđ scribit ꝑ .x. qñ est ꝑteritū de luceo ces. vel lugeo ges. In q̄bꝫ intelligentibꝫ ꝓz q̄s differenter ꝓnūciet .x. ab .s. liq̄da. Sicut q̄ ꝓnūciant auxit. luxit. qñ scribunt ꝑ .x. Itē dixit vixit. Hic ꝓnunciande similes dictōes sunt. vt auxiliū auxiliat⁹. vexillū vexillifer. ¶ Ad maiorē aūt declarationē eoꝝ q̄ dicta sunt de liq̄dis scias q̄ ꝓm quosdā triplex ē liq̄scētia lr̄e. Est ēm q̄dā liq̄scentia q̄ dicit q̄dā habilitas elemēti. ꝓm q̄ facile trāsit de ꝓductione in correptionē. vel ecōuersō. z bꝫ est tm̄ in vocalibꝫ. Est etiā q̄dā alia liq̄scentia q̄ attenditur q̄tum ad sbstantiā lr̄e siue ꝓm naturā ꝓlationis ipsius. i. ꝓm q̄ ipsa subtrahit z non ꝓfertur. vel semiplene ꝓfertur. sicut patuit in hac lr̄a. s. Similit habetur in multis alijs tā vocalibꝫ q̄ cōsonātibꝫ. vt suadeo suauis suauitas. ommitto. in q̄bꝫ in scānsione sbtrahit .u. vel .m. z est hmōi liq̄scētia sbstantialis. p̄cedens ꝟo accidentalis. Et hec secūda pōt esse in vocalibus z cōsonantibꝫ sicut p̄dictū est. Est z tercia liq̄scentia lr̄e q̄ attendit circa lr̄e potestatem. sicut videmus in liq̄dis. l. r. que nō sꝑ cū aliqua cōsonante ꝓdu. vocalē p̄cedentē. immo ipsis liq̄scentibꝫ vocalis corr. vt illud ꝓsperi. z tenebras addit. quas sine luce gerit. ¶ Hic nota q̄ liquide posite post mutā in eadē syllaba naturaliter ꝑmittunt precedentem vocalē naturaliter breuē corripi. vt assecla z tenebre. Unde dixit naturaliter breuē. quia si naturalit esset longa. nō posset esse breuis. nec in versu nec in ꝑsa. vnde q; mater z frater naturalit ꝓdu. primā. nunqꝫ cō matres z cōfratres possunt in penul. corripi. nec in versu nec in ꝑsa. Si aūt breuis sit. naturalit potest ꝓduci z corripi in metro. vt tenebre penul. corr. z tenebre penul. ꝓdu. bꝫ in ꝑsa debet corripi penul. vt cōpatres. tenebre. z hic cōiter z quasi generalit corr. Hug. ꝟo videtur fuisse quasi singularis opinionis in hoc. Dicit ēm in quodā libello quē composuit de accentu. q̄ quādo liquida ponit post mutā in eadem syllaba naturaliter q̄ si vocalis est naturaliter breuis potest corripi z produ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ci in metro ⁊ etiā in ꝓsa. si aūt ē naturalit̄ lōga tā ī ver
su q̄ꝫ in ꝓsa ꝓd. vt cōmatres. Vn̄ pōt dici ꝑin eū tene
bre penl̄. corre. ita ꝙ sit accēt⁹ añ penul. q꞉ breuis ē na-
turalit̄. Etiā pōt dici tenebre penl̄. ꝓducta. eo ꝙ accē
tus ꝑncipalis sit in penul. ꝑꝑ positionē cōsonātiū. Vn̄
pōt tenebre ī penul. corripi ⁊ ꝓduci ꝓsa ꝓ volūtate le
gentis. ꝫ qđ pri⁹ dictū est cōit̄ tenetur. ⁊ hoc puto esse
verum.

T Transit in. s. vt verto

versus. ꝯcutio ꝯcussus. C. vero añcedēte trāsit
t. i. x. vt pecto pexui. flecto xi. // Hic no. ꝙ sic dic hug. ī
vincio cis. Regula gnālis ē ꝙ qtiēs. t. punit̄ añ i. puraꝫ
seq̄nte vocali hꝫ sonū de. c. vt lectō amatio. nisi ꝓcedat
s. vel. x. vel aspiratio int̄cidat int̄. t. ⁊. i. vel nisi dr̄ia im-
pediat. S. ancedēte. vt salusti. x. vt ꝯmixtio. Aspiratio
intercedit. vt corinthios. Et ī his oib⁹ ⁊ silib⁹. t. retinet̄
ī suo sano. lꝫ sequat̄. i. pura. Dr̄ia impedit ne. t. hēat so
nū đ. c. lꝫ. i. pura seq̄t̄ ī istis genitiuis litiū vitiū. ad dif-
ferētiā istoꝝ noīatiuoꝝ. ꝫ viciū. hoc liciuꝫ. Dicēdū est
ꝗ ad corinth. Extingue flāmas litiū. Et silr̄. vitis viciū
vt. t. retineat̄ ī suo sono. lꝫ. i. pura sequat̄. Et scias ꝙ lꝫ
aliq̄n. t. habeat sonū đ. c. vt dc̄m ē. nō tn̄. c. accipit sonū
de. t. vn̄ dictiōes q̄ scribūt̄. ꝑ. c. dn̄t ꝑ. c. ꝓnūciari. vt fa
cio cis. iacio iacis. aspicio aspicis. illicio illicis. Ea ꝟo
q̄ scribūt̄ ꝑ. t. accipiūt q̄nq̄ꝫ sonū de. c. vt dixi in quatio
tis. potior ris sentio tis. sitio tis. // Si aūt q̄ras quō co-
gnoscit̄ an facio scribat̄. ꝑ. c. vel ꝑ. t. Dico ꝙ ad scd̄aꝫ
ꝑsonā cognoscit̄ q̄ ꝑ. c. ꝓnūciat̄ vt facio cis. Et ita de
alijs silib⁹. q̄tio tis. sentio tis. ⁊ silia oīa scribūt̄ ꝑ. t. lꝫ ꝓ
nūciēt̄ ꝑ. c. qđ pōt cognosci ad scd̄am ꝑsonā ⁊ pluralē
numerū. Dicim⁹. n. quatio tis. q̄tim⁹. sentio tis sentim⁹
⁊ ita đ silibus dicas. Amicitia ꝟo pudicitia. iusticia. ⁊
hmōi ꝑ. c. scribūt̄ sic ꝓferūt̄. q꞉ formāt̄ a g̅tio. si veniūt
a noib⁹ scđe declinatōis. Vel a dt̄o. si veniūt a noibus
tercie declinatōis addita cia. Violētia ꝟo ⁊ astutia scri
bunt̄ ꝑ. t. ꝫ ꝓnūciāt̄ sono de. c. q꞉ formāt̄ a g̅tio violē-
ti. astuti. addita. a. Prudētia aūt ⁊ negligētia scribūt̄.
et̄ ꝑ. t. lꝫ ꝓnūcient̄ ī sono. c. q꞉ formant̄ a dt̄is prudēti
negligēti. addita. a. ⁊ sic đ silib⁹ dicas. Sꝫ pōt dubita-
ri đ vigitiun⁹. q꞉ ꝫ. t. nō accipit sonū de. c. Dico ꝙ. i. ꝫ
est ī iūctura ꝯpositiōis. ⁊ sic nō est ꝯ regulā datā. q꞉ re-
gula ꝫ hꝫ exceptōꝫ. lꝫ hug. nō excipiat ꝫ. vn̄ ad predi-
ctas tres exceptōes dꝫ addi. Et nisi. i. sit in iunctura cō
positiōis. vt vigintiunus.

X Duplex consonans est

mō accipit̄ ꝓ cs. vt ī ꝫ noīe apex apicis. mō ꝓ
gs. vt in hoc noīe grex gis. Trāsit tn̄ ⁊ in. v. ꝯsonātē. vt
nix niuis. necnon in. ct. ⁊ nox noctis. suppellex suppelle-
ctilis. Sed hec ꝯ regulaꝫ declinari vident̄. q꞉ videlicet
oīa noīa desinētia in. x. faciūt ī cis. vel ī gis g̅tm̄. except̄
quatuor noib⁹ q̄ vident̄ ꝯ regulā declinari. s. nix niuis.
nox noctis. senex nis. suppellex suppellectilis. Cōposita
ꝟo simpliciū declinatōꝫ seq̄nt̄. vt ꝓnox ꝓnoctis. exlex
exlegis. subit etiā. x. loco aspirationis. vt vebo vexi. tra
ho traxi. Vertit̄ in. f. vt efficio effero. ¶ Et sciendū ꝙ
q̄tienscūq̄ꝫ ex. ꝓpositio ꝓponit̄ ꝯpositis dictiōib⁹ a vo
cali incipiētib⁹. vel ab his trib⁹ ꝯsonātib⁹. c. p. t. integra
manet vt exaro exeo. exigo exoleo. exuro excutio. expe
to extraho. Quidā ꝟo dixerūt ꝙ etiā ex. sequēte. s. ite
gra manet. vt si dicat̄ exseq̄r. exspes. ꝫ isti videt̄ facere
ꝯ grecoꝝ ꝯsuetudinē. Illi em̄. s. seq̄nte nūq̄ꝫ. x. ꝓponūt
sed. k. Meli⁹ ꝗ vt dicit. ꝑs. in ꝑmo maio. nos. x. solā po-
nimus q̄ locū obtinet. cs. Cui⁹ rōnē nō solū ip̄e son⁹ au
riū iudicio possit reddere. ꝫ etiā ꝙ geminari. s. aliq̄ ꝯso
nāte añcedēte minime pōt. geminari aūt videret̄ p⁹ cō
sonātē si. x. añcedēte q̄ loca. cs. fangit̄ ip̄a ꝯsequat̄. vt
dicat̄ exseq̄e exsequor. Qđ si liceret. licebit etiā a simi
li post. bs. vel. ps. q̄s loco. x. duplicis ꝯsonātis accipim⁹
addere. s. vt dicat̄ obsessus. absessus. qđ minime lꝫ q̄a
nō pōt duplicari ꝯsonās alia subsequēte ꝯsonante. q̄m
nec añcedēte nisi sit liquida añ mutā. vt suppellex. suf-
fragor. sufflo. effluo. effringor. vt dic̄ ꝑs. in ꝑmo li. tra
ctatu de. b. Cū duplex ꝯsonās. vt. x. pōt inueniri ante-
cedente ꝯsonāte. vt lanx fallanx. ⁊ sequēte vt expeto.
¶ Et no. ꝙ sicut dic̄ ꝑs. in. xiiij. li. Nulla alia ꝑs in. x. de
finit apud latinos nisi noīa ⁊ ex ꝓpositio q̄ greca est. vt
vix ⁊ pax. adaerbiū comicū q̄ vtit̄ terēti⁹. qđ silr̄ grecū
est. Et scias ꝙ. x. īcipit ab. i. cū alie semiuocales ab. e. in-
cipiāt. Et ē rō. q꞉ ī. i. terminat̄ apud grecos. Vocat̄ ei
xi. sic docet alphabetū grecū. Vn̄ ꝑ apostrophen. dici
mus. ix. // Unde hic no. ꝙ vocales dicunt̄. q꞉ ꝑ se vo-
cē faciūt sine cōsonātib⁹. vn̄ quelibet vocalis ꝑ se facit
syllabā. vt amo. ⁊ inchoāt̄ vocales a suo noīe. ⁊ ī se t̄mi
nant̄ siue in nomē suū. Consonātes aūt dicunt̄ q̄si cū
alio sonātes. i. cū sono vocalis. Nō em̄ ꝑnt ꝓferri cōso
nantes sine sono vocalis. ⁊ hoc satis patet in earū ꝓla-
tionibus. sicut cū dicimus be. ce. de. silr̄ nō ꝑnt ꝑ se ꝑfi-
cere syllabā sine presentia vocalis. vocalis ꝟo sine eis
syllabā facit. Tātū em̄ fere refert inter vocales ⁊ conso
nantes quātū inter animas ⁊ corꝑa. Anima em̄ ꝑ se mo
uet̄ ⁊ mouet corpus. Corpus autem non mouet animā
nec ꝑ se mouet̄. sicut pꝫ in cadauere. ita et vocales ꝑ se
mouent̄ ad perficiendū syllabā. ⁊ ip̄as ꝯsonantes mo-
uent secū. Consonātes ꝟo sine vocalib⁹ immobiles sūt
ad perficiendam syllabā. Semiuocales autē ab. e. inci
piūt ⁊ in se. termināt absq̄ꝫ. x. que sola ab. i. īcipit ꝑ apo-
strophen greci nominis. xj. q꞉ necesse fuit cum. x. sit se-
miuocalis a vocali incipere ⁊ in se termiare. Que. x. no
uissime a latinis assumpta post oēs ponit̄ litteras quib⁹
latine dictiones egēt. ꝙ aūt ab. i. incipit eius nomē ostē
dit etiā seruius in cōmēto qđ scribit ī donatū his ꝟbis
Semiuocales sunt septē que ita ꝓferunt̄ vt inchoent
ab. e. lr̄a. ⁊ desinent in naturalē sonū. vt. f. l. m. n. r. s. x. sꝫ
x. ab. i. inchoat. Idem etiam eutropius cōfirmat dicēs.
vna duplex ꝯsonans. x. que iō ab. i. incipit ꝙ apud gre
cos in eandem desinit. i. vt. xi. Mute aūt a se incipiētes
⁊ in. e. vocalē desinētes exceptis. q. ⁊. k. quaꝝ altera ī. u.
altera in. a. finitur sua ꝯficiunt nomina. Incipiūt ergo
mute a sono muto siue a sono ꝓprio. ⁊ termiant̄ in so-
nū vocalis. cum ergo plurimū denomictur littera a ꝑn
cipio ⁊ sonus mutarū sit in principio mutus sicut patꝫ
in eaꝝ ꝓlatione merito vocate sunt mute. Incipiūt er
go vt dixi mute a sono muto siue a sono proprio ⁊ ter-
minant̄ in sonam vocalis. e. vt be. ce. de excepta. f. quaꝫ
quidā ideo posuerunt semiuocalē vt seruius supra q̄a
incipit a vocali. s. ab. e. sicut semiuocalis et terminat̄ in
sonū proprium. hoc tamen non facit eam semiuocalem
nomen em̄ lr̄e nō mutat esse lr̄e. Unde dicit ꝑs. in ꝑmo
maioris. Nihil enim aliud semiuocalis habet lr̄a hec. f.
nisi nominis ꝓlationem q̄ a vocali incipit. ꝫ hoc pote-
statem littere mutare nō debuit. Si em̄ esset semiuocal̄
necessario terminalis nominū inueniret̄. qđ minime re-
peries. Nec ante. l. vel. r. in eadeꝫ syllaba posset poni q̄
locus mutarū est dumtaxat nec cōem añ easdeꝫ posita
faceret syllabā. ¶ Volo etiam te scire ꝙ q̄tuꝫ semiuo
cales vincāt̄ a vocalib⁹ tantū vincūt ⁊ ip̄e mutas vt su
pra tetigi quod patet ex eo ꝙ vocales hn̄t tres ꝓprieta
tes per se em̄ perficiunt vocem inchoant noīa ⁊ termi-
nant silr̄. Semiuocales aūt haꝝ duas tātū hn̄t. Nam
inchoatiue sunt dictionum ⁊ terminales vt nil ⁊ ita de
alijs semiuocalibus que q̄nq̄ꝫ inchoant dictiones quā
doq̄ꝫ terminant terciam ꝟo nō habent scꝫ q꞉ per se vo
cem nō ꝑficiunt ⁊ ita vincunt̄ a vocalibus. Mute ꝟo
nec ꝑ se vocē faciunt. nec oēs termināt noīa lꝫ quedam
earū terminant noīa sicut. c. d. t. ⁊ hoc in paucis noib⁹
exercēt. nā pauca noīa desinentia in eas inueniunt̄. in-
choant tn̄ noīa. ⁊ ita vnā tm̄ sibi vendicant ex illis tri-
b⁹ proprietatibus. Vincuntur ergo a semiuocalib⁹ ꝑm

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝙ seminocales a vocalib⁹ qꝝ lꝫ inchoent. tñ raro termi
nãt noĩa. Vñ ⁊ apud grecos vocales⁊ seminocales tñ
terminãt noĩa nõ mute. ⁊ merito Illa eñ dñt eẽ in fine
q̃ multũ sonãt. qꝝ oĩs ꝓlatio plꝰ festinat circa finẽ ⁊ plꝰ
sonat. vñ et oratores exaltãt vocẽ suã in fine vt circa fi
nẽ. Habent ꝫ seminocales scꝛaꝫ euphoniã. Nã melꝰ
⁊ pfectꝰ sonant q̃ mute. sic̃ ⁊ vocales ipĩs seminocali-
bus. Hec dicta sũt de seminocalib⁹ gr̃a dꝛi ⁊ dꝛ.x.

VOcalis est semper. et
scribit tm̃ ĩ grecis noĩb⁹ ⁊ barbaris sic̃ ⁊.ꝫ. Vñ
q̃.y. ponit int̃ duas vocales ẽ vocalis⁊ ꝓ se syllabicat
vñ ꝓsopopeya ẽ sex sillabaꝝ ⁊ ita de silib⁹ dicas. qꝝ aũt
mentio facta ẽ dꝛ.x.⁊.ꝫ. q̃ sũt duplices ꝓsonãtes. ⁊.i. ali-
q̃ ẽ duplex ꝓsonãs. Ido ħ dicã dꝛ.i. oñdens q̃ sit du
plex ꝓsonãs. ⁊ q̃ simplex. Deinde etiã subiungam de.
n. ꝓsonante.

POtest esse simplex cõ
sonãs ⁊ aliq̃ duplex. v. vero tm̃ ẽ simplex cõso-
nans. Notãdũ ẽ ꝫ ꝙ. i. ꝓsonãs posita naturaliter inter
duas vocales vim suã retinẽtes alꝫ ꝓuãtes. ⁊ maxime ĩ
simplici dictiõe accipit ꝓ duplici ꝓsonãte. ⁊ dꝫ syllabi
cari cũ seq̃nte syllaba vt maior troia. Si eñ. i. remane-
ret vocalis eẽnt tres vocales iũcte sine vlla media cõso
nãte. ⁊ inde ꝓueniret biatus intolerabil̃. vt vult p̃s. in.
ij. li. maiorꝝ. In tenuia aũt remãsit. i. vocalis ⁊ est rõ hꝰ
hec. qꝝ noĩatiuus pluralis neutri generis formatus ab
ablatiuo singulari dꝛesinẽte in. i. dꝫ supare illũ ablatiuũ
vna syllaba. vt mari maria. forti fortia. Hoc aũt nõ fu
isset in hac dictõne tenuia. nisi. i. remãsisset vocal̃. Pre
terea q̃ i. ẽ duplex ꝓsonãs dꝫ syllabicari cũ sequẽte syl
laba qꝺ nõ fit in tenuia. Notãdũ etiã ꝙ inuenit̃. i. in
ter duas vocales positũ simplex ꝓsonãs. ħ ĩ ꝓpositꝰ tm̃
vt reiectus reĳce. sic̃ dꝛocet p̃s. ĩ oꝛthographia introdu
cens exẽplũ virgilij. Tytire pascẽtes a flumine reĳce ca
pellas. Ecce be q̃tuoꝛ syllabe re. ij. ce. ca. sũt oẽs bꝛeues
⁊ faciũt ꝓceleumaticũ ꝓstãtẽ ex quatuoꝛ syllabis bꝛeui
bus. Opoꝛtet ꝫ ꝙ. i. ibi nõ sit duplex ꝓsonãs. immo sim
plex. cũ nõ faciat ibi positõꝝ. Rõ aũt hec ẽ. qꝝ. i. nõ ẽ in-
ter illas vocales naturaliť. ħ gr̃a cõpositiõis. Cũ ꝫ hec
ꝓpositio re. naturaliter bꝛeuis sit ibi etiam correpta in
uenit̃ a poeta. Vñ cõposita excludunt̃ in hoc ꝙ dicit̃
naturaliť. Et hoc vult bug. q̃ dicit ꝙ baiulo as. est ver
bũ simplex. ⁊ sic ibi. i. est duplex ꝓsonãs. ⁊ ꝓducit pꝛi-
mã. Si aũt baiulo sit ibi cõpositũ ꝛerbũ. tũc nõ est. i. ibi
duplex ꝓsonãs. nec pꝛima longa. sed potius bꝛeuis. Ju
xta illud Cloto colũ baiulat. latbesis trabit atrops oc-
cat. Itẽ dicit bug. ꝙ maĳster cõponit̃ a maioꝛ ⁊ sterĳõ
quasi maior in statiõe. ⁊ dꝫ scribi media syllaba ꝑ duo.
ij. vnũ ꝓsonans. ⁊ aliud vocale. vt dicat̃ maĳster. Sed
ꝓstat ꝙ maĳster hꝫ pꝛimã bꝛeuẽ. ⁊ est cõpositũ. ꝫ si scri
bat̃ ꝑ duo. ij. maĳster. i. nõ erit ibi duplex cõsonãs cum
sit ꝓma bꝛeuis. Alĳ dicũt ꝙ reĳcio tã in pñti q̃ ĩ ꝑteri-
to ꝓmã ꝓducere ⁊ corripe inuenit̃ qꝝ ibi. i. põt esse sim-
plex ꝓsonãs ⁊ sic ꝓmã corripit. Vñ virg. Tytire pascẽ
tes a flumine reĳce capellas. vel p̃t. i. ibi eẽ duplex cõso
nãs ⁊ sic ꝓducit̃ ꝓma positione. Vñ idẽ virg. Reĳce
ne maculis obfuscẽt vellera pellis. Alie ẋo ꝓpositiões
cõposite cũ boc ꝛerbo iacio penitus ꝓducũt̃ vt inĳcio
adĳcio eĳcio. ꝓĳcio. dꝛeĳcio in q̃bus oĩbus. i. duplex cõ
sonãs est añ. i. vocalẽ. ⁊ istius opiniõis fuit maĳster bñ.
Quibus visis dici põt ꝙ. i. ꝓsonãs posita inter duas vo
cales naturaliter est duplex ꝓsonans ⁊ positionez facit
p̃cedenti vocali vt maioꝛ peioꝛ. ⁊ ħ regula ꝫgnãlis est in
simplici dictione. De tennia nõ est obiectio. qꝝ ibi. i. nõ
est cõsonans cum non syllabicetur cum secũda syllaba.
sed per se. quia vocalis est. In cõpositis autem habet
instantiam. Sed boc potest excludi in eo ꝙ dicit̃. i. po-
sita inter duas vocales naturaliter, quia in compositis
nõ videtur ibi. i. esse naturaliter sed potius accidentali
ter. s. rõne cõpositiõis. Aliq̃n etiã facit positionẽ etiã in
cõpositis. vt adĳcio eĳcio. qꝝ ponitur inter duas voca
les. ⁊ syllabicat̃ cũ sequenti syllaba. lꝫ boc omnino non
sit naturaliter. vt superius dꝛeclaratũ est. Patet ꝫ quo
modo verificet̃ regula p̃dicta. i. ꝓsonãs posita natura-
liter inter duas vocales vim suam seruãtes. ⁊ maxime ĩ
simplici dictiõe accipit̃ ꝓ duplici cõsonante. Hec aũt
pticula vim suã ꝓuantes nõ est dꝛeclarata. Ideo no. ꝙ
boc additum est. qꝝ. i. positũ inter. n. post. g. vel. q. ⁊ al-
terã vocalẽ nõ est duplex cõsonans. immo vocal̃. Ra-
tio aũt hꝰ est. qꝝ alt̃a illaꝝ vocaliũ. s. u. nõ ꝓuat ibi vim
suam immo amittit. Iuxta illã regulam de dyphthon-
gis superius datã. s. u. posita post. g. vel. q. vel. s. sequẽ
te vocali in eadem syllaba amittit vim littere. vt q̃ lin-
gua suadet. Ex quo patet ꝙ in bis dictiõibus nequioꝛ
pinguioꝛ. qꝝ ĩ silib⁹ ibi. i. nõ est ꝓsonans sed vocalis sic̃
dicit p̃s. li. ij. maio. in tractatu cõparatiuoꝝ. Quidam
ꝫ predictã regulã obĳciũt dꝛe coire. vbi. i. nõ est duplex
cõsonãs posita inter duas vocales cum p̃cedens voca
lis corripiat̃. s. co. Vnde lucanus. Nec coire patres ⁊c.
Sed ex predictis patet solutio. quia videlicet nõ ẽ ibi.
i. inter duas vocales naturaliter. immo accidentaliť. vi
delicet gratia cõpositiõis ⁊ sincope. Deberet eñ dici.
coiuere. sed ꝑ sincopam dꝛ coire. sicut coĳ. Vñ in bis
dictionibus coire. coĳ. coĳsse. introire introierũt ⁊ simi
libus remanst. i. vocalis cum non sit ibi naturaliter int̃
duas vocales. ⁊ boc etiam pꝫ. quia. i. nõ syllabicat̃ cum
sequenti syllaba. ħ per se solam. quod nõ posset fieri si
esset cõsonans. Sic vidimus quando. i. sit duplex cõso
nans. Nunc videamus q̃n sit simplex. Et dicendus est
ſm p̃s. ꝙ. i. modo ꝓ simplici modo ꝓ duplici accipitur
consonante. Pꝛo simplici. quando ab eo incipit sylla-
ba ĩ pꝛincipio dictiõis posita sub sequẽte vocali in eadẽ
syllaba. vt iuno iupiter. Pꝛo duplici aũt q̃n in medio
dictionis ab ea incipit syllaba post vocalem ante se po
sitam. subsequente quoq; vocali in eadẽ syllaba vt ma
ius. peius. eiꝰ. ꝓ simplici q̃ꝫ in media dictiõe inuenit̃. ħ
in cõpositis. vt iniuria. eiectus. reĳce. Virg. in bucoli-
cis. ꝓceleumaticũ posuit ꝓ dactilo. vt Tytire pascẽtes
a flumine reĳce capellas.

EST consonans quando
ab ea incipit syllaba in ꝓncipio dictiõis posita
subsequente vocali in eadeꝫ syllaba vt venus. ⁊ est tm̃
simplex ꝓsonãs. Unde dicit pꝛis. ꝙ in ea pꝛeualuit po
testas simplicis ꝓsonantis. Sed videtur ꝙ sit duplex
cõsonans. Nam si dicã cupiui penul. pꝛodu. si dicã cu
pĳ. penul. coꝛr. Et sic videtur ꝙ. u. sit ibi duplex conso
nans. ⁊ pstet positionẽ vocali pꝛecedenti. Ad boc dicẽ
dñ est ꝙ. u. tm̃ est simplex ꝓsonans. nec illa vocalis p̃ce
dẽs positionẽ ab illo. u. recipit. imo est naturaliť longa
sic̃ pꝫ in supino ⁊ ꝑticipio. in quibus non est. u. ⁊ tm̃ pꝛo
ducit penul. vt cupitus ta tũ. Et scias ꝙ. u. posita post
g. q. vel. s. sequente vocali in eadẽ syllaba amittit vim li
tere. nam vim ꝓsonantis nõ hꝫ ibi. cũ nõ faciat positio-
nem cũ altera ꝓsonãte. vim vocalis nõ hꝫ. cũ nõ faciat
cũ altera vocali cũ qua est in eadẽ syllaba diphthõgon
Et sciendũ ꝙ hoc verũ est vbi. u. cũ altera vocali se
quente est in eadẽ syllaba. vt q̃s. anguis. Si ẋo sunt in
diuersis syllabis nõ est verum. vt arguo exiguus ⁊ boc
accidit tm̃ vbi est. g. ⁊ nõ. q. Nam. q. nunq̃ potest sylla
bicari vel scribi nisi sequentibus duabus vocalib⁹ que
sunt in eadem syllaba secũ. ⁊ iõ q̃nis iste nominatiuus
q̃s scribat̃ ꝑ. q. gtius tm̃ eiꝰ nõ scribit̃ ꝑ. q. ħ ꝑ. c. vt cuiꝰ
qꝝ equus equi. ⁊ equus a um. ⁊ similia scribũtur ꝑ gemi
num. u. post. q.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Prima pars de Ordine literarum.

De recto ordine literarum.

Dicto de diuisione literarū ⁊ earū mutatione. nūc dicendū est de recto ordine ipāz litterarū. Scias g̃ ꝙ vnicuiqz lr̃e accidūt. tria. s. nomẽ. figura ptās. Nomẽ. i. noiatio vt. a. b ⁊ sūt elementoz noia indeclinabilia tã apd nos q̃ apd grecos. Et ß duplici de cã. Prima ẽ. qz simplicia ⁊ stabilia dñt esse elemta q̃si simpler fũdamẽtũ cuiuslibz doctrine ⁊ imobile. Scda ẽ qz si variaret eoz noim declinatio. significatio euaneſceret. cũ vocales a suis vocibꝫ ꝓficiãt sua noia. Si em̃ diceret hoc. a. bꝰ atis. nõ esset ãpliꝰ nom̃ illiꝰ lr̃e i obliq̃s. silr d vnaq̃z lr̃a siue vocali siue ꝯsonãte. q̃re noia elemẽtoz ideclinabilia remã serũt. Figure accidũt q̃s videmus in singlis lr̃is. Ptãs ꝺo ẽ ipa pnũciatio pp qnã ⁊ figure ⁊ noia sũt inuenta Diuidit tñ ptãs lr̃e i sbalẽ ⁊ accidẽtalẽ. Substantialis ptãs lr̃az ẽ lr̃am eẽ vocalẽ vel ꝯsonãtẽ. seminocalẽ. vel mutã. Accidẽtalis ꝺo ẽ multipler. videlz correptio. productio. aspiratio. lenitas liqueſcẽtia. duplicitas. imutatio. trãsmutatio. Ordo erꝝ accidit lr̃is. ß nõ assignaꝝ eis p accidẽte. qm̃ ps dr̃ eẽ ptãtis ꝙ em̃ aliq̃ lr̃a pponaꝝ vl postponaꝝ in syllaba ß hz a mõ pnũciãdi. q̃ nihil aliꝺ est q̃ ptãs. Accidit g̃ ordo lr̃is. q̃ q̃uis i syllabis dinoſciꝝ. tñ qz ꝯiũctus eẽ vr̃ cũ ptãte elemẽtoz nõ absurdũ puto nũc illũ ei subiũgẽ. Sũt g̃ vocales ꝑpositiue. vide lz subseq̃ntibꝫ alijs vocalibꝫ i eisdẽ syllabis. a. e. o. Subiũctiue. e. u. vt ae. au. eu. oe. J. q̃z apud antiq̃sp. . c. ponebaꝝ. ⁊ ei dyphthõgõ faciebãt. quã. p oĩ. i. longa scribãt more antiq̃z grecoz. Dyphthõgi ãt q̃ꝫ nũcvtimur sũt quatuor. s. ae. au. eu. oe. ꝺ q̃ꝫ sup̃ dcm̃ ẽ. nũc g̃ de ordine ꝯsonãtiũ videam. ⁊ p de ordine seminocaliũ In seminocalibꝫ silr sꝰ alie ꝑpositie alijs seminocalibꝫ i eadẽ syllaba. vt. m. seq̃nte. n. vt amnis. dãnũ. sõnũ. hymnus. Et vt dicit papias. Sõniũ somnũ ⁊ ceꝛa silia q̃ habent. m. ãñ. n. i eadẽ syllaba dñt pnũciari. Et marcianꝰ in orthographia sua dic̃. ꝙ lr̃e q̃ int̃ se copulari nõ pñt adiecta alia lr̃a sociãt. vt. m. ⁊. n. cũ nõ coeãt vocali ãcedẽte vniũt. vt i oĩ ⁊ in sõno. ¶ S. q̃z ꝑpositiua est seq̃nte. m. vt smirna. smaragdus. p. s. nõ p. z. scribi ꝺz. nã vt dic̃ pꝰ. in ꝑmo maio. Viciũ faciũt q̃. z. ãñ. m. scribũt. Nunq̃ꝫ em̃ duplex lr̃a in capite syllabe posita põt cuz alia iũgi ꝯsonãte. Preterea. s. frequent̃ liqueſcit i metro. z. ꝺo nõ. Sic g̃ ille versus posset culpari si smaragdus scriberꝝ p. z. quẽ põit lucanꝰ. i. x. li. Lerga sedẽt crebro maculis distincta smaragdo. S. ꝺo ibi scripta cessat reprehensio. Nã. s. frequent̃ liqueſcit i metro. et iõ illa syllaba ma. põt ibi corripi. vt sup̃ oñsum ẽ. In fine aũt syllabe oẽs liq̃de solẽt ãñ. s. poni. vt puls hyems mons ars. Silr ãñ. x. excepta. m. vt falx. lanx. arx. arcis. In mutꝫ ꝑponũt̃. b. ⁊. g. seq̃nte. d. vt bdelliũ genꝰ lapidis. abdomen. migdonides. L. ꝺo ⁊. p. ꝑponũt̃ sequente. t. vt actꝰ. lectꝰ. dyphthõgꝰ. Vñ peccãt q̃ syllabicãt actus. ß dñt syllabicari a ctꝰ. qr. c. cũ. t. sꝰ eiusdẽ syllabe ⁊ sic ꝺ oibꝫ p̃dictis ⁊ silibꝫ. Seminocal̃ nulla ꝑponitur mutꝫ nisi. s. seq̃nte. b. vt asbestus. asbutes. L. l̃. q. vt scutũ. squalor. R. vt spes spera. T. vt statꝰ. ãñ aliã autez nullã mutaz. Hic no. ꝙ sicut dicit pꝰ. p. nõ patiꝰ r. ante se in eadẽ syllaba. Si aũt obijciaꝝ de hoc noie stirps in quo. r. ponitur ante. p. in eadem syllaba. Dico ꝙ pꝰ. intellerit in ꝓncipio syllabe. Principiũ aũt voco quid q̃d est ãñ ꝑmã vocalẽ. Cũ g̃. p. nõ patiaꝝ. r. ibi ãñ ꝑmã vocalẽ cessat obiectio. Põt etiã aliter dici. Qꝺ em̃ dicit pꝰ. intelligiꝰ qñ. p. sumiꝝ. i vi sua ⁊ simplr. ibi aũt nõ sumiꝝ. p. simpliciter siue in vi ꝓpria. immo. ps. ibi colaterales sumũt̃ ꝑ vna figura q̃ ẽ apud grecos. ⁊ vocaꝝ psi. ⁊ bꝰ ẽ figure. Et vt vult pꝰ. i ꝑmo ma. Hoc intẽst int̃ elementa ⁊ lr̃as. ꝙ elemẽta ꝓprie dicũt̃ ipe. s. pnunciatiões. Note ãt eaz lr̃e. abusiue tñ ⁊ elemẽta. p lr̃is et lr̃e. p elemẽtis vocant̃. cũ em̃ dicimꝰ nõ posse ꝯstare in eadẽ syllaba. r. añ. p. nõ de lr̃is dicimus. ß ꝺ pnũciatiõe lr̃arũ. Nã q̃tũ ad scripturã pñt ꝯiungi. nõ tñ etiã enũciari nisi postposita. r. vt ꝑceps. Pute ꝺo semiuocalibꝫ ꝑponũtur. Liq̃de absq̃z. m. oẽs pene oibꝫ. vt. Bl. blãdus. Cl. clarus. Dl. abodlas nomẽ barbarũ. Gl. gladius. Ll. atlas. Pl. planꝰ. Fl. flauus. Bn. abnuo. sz ibi b. magꝭ est superioris syllabe. quia prepositio syllabicari ꝺz p se. Cn. cnidꝰ. Cr. crudꝰ. Dn. ariadne. Gn. gneꝰ Tn. etna. Pn. therapne. Br. vinbre. Cr. crebre. Dr. draco. Fr. frater. Gr. gratus. Pr. ꝓtatum. Tr. tractus Ante. m. autem inuenitur. c. d. g. t. sicut piracmon. alcmena. dragma. admẽtus. ritmos. P. preponitur huic littere. s. in principio syllabe. vt ipe psiracus. et sic constat ꝙ. p. ⁊. s. debent simul syllabicari. B. ante. s. vel. t. nunq̃ꝫ inuenitur in principio syllabe nec etiam stare potest. Et ideo. b. conuertitur in. p. vt nubo nupsi nuptũ Analogia enim requirebat. b. in preterito ⁊ supino cũ esset. b. in presenti. sed euphonia cogit scribi p. p. ⁊ nõ p b. dictas dictiones. Vnde pꝰ. in fine primi maio. dicit nubo nupsi. scribo scribsi faciunt. q̃uis analogia per. b cogit scribere. ß euphonia superat que etiã nuptã non nubtã. ⁊ scriptũ nõ scribtũ compellit per. p. ⁊ nõ per. b. dicere ⁊ scribere.

De syllaba.

Vso de lr̃a nũc videndum est de syllaba. ⁊ de syllaba hoc modo. Primo q̃d sit syllaba. quot litteris constare videaꝝ ⁊ põt. ⁊ quo ordine. Scdo de lr̃is terminantibꝰ syllabam. Tercio de accidẽtibꝫ singulis syllabe. Scias ergo q̃ syllaba. vt dicit prisꝰ. ij. maio. est comprehẽsio literarum ꝯsequens sub vno accentu ⁊ vno spũ prolata Abusiue tñ ⁊ singularium vocaliũ sonos syllabas noiamus. Possumus tamen ⁊ sic diffinire syllabã. Syllaba est vox litteralis que sub vno accentu ⁊ vno spiritu indistanter proferꝰ. A. singulis tamen incipiẽs nõ plus q̃ ad ser litteras ꝓcedere syllaba potest in latino ꝑmone vt. a. ab ars. mars stans stirps. Et notãdũ ꝙ syllabe. que ex singulis constant lr̃is nõ plures sunt q̃ ipse vocales ex quibus fiunt. Quot aũt ex amplioribꝰ pene innumerabiles. Nulla syllaba tres vocales habet. vnꝺ. u ⁊. i. non aliter iunguntur dyphthongis nisi loco posite consonantium. v. tñ etiam tũc iungi põt dyphthongo cum amittit vim littere. vt quae linguae. Sepe inueniuntur ꝑ duab vocalibus iũctis. hoc ẽ ꝑ dyphthõgo simile vocales posite. vt ploſtrũ ꝑ plaustrũ. ⁊ inq̃ro ꝑ inq̃ero. ⁊ vbiq̃z ꝑ eu dyphthõgo. e. ꝑ du. l. i. Que singulaz lr̃arũ sũt. s. syllabe ex vocalibꝫ. vt dictũ est ꝯstãt. vt. a. ⁊. e. ⁊. Que aũt ex duabus ꝯstant. vel a vocalibꝫ fiunt. ⁊ inuenitur dyphthongus in ae. oe. vel a vocali et ꝯsonante antecedente vel seq̃nte. antecedente. vt da. ꝯsequente. vt ad. nõ plures tñ q̃ꝫ tres consonantes antecedere vocalẽ nec rursus ꝯsequi nisi tres pñt. Sed ß notandũ est ꝙ si antecedunt tres consonantes nõ pñt nisi due consequi vocalem. vt monstrans nec iterũ si cõsequanꝝ tres pñt antecedere nisi due. vt stirps. Si añ cedens syllaba terminet in ꝯsonãtẽ. necesse est etiam sequẽtẽ a ꝯsonãte incipe. vt artꝰ. arduus. nisi sit compositũ. vt abeo. adeo. peo. Herodianus tñ de orthographia oñdit rõnabilius esse sonoziusq̃ꝫ q̃tũ ad ipam vocis prolationem. in cõpositis quoq̃ꝫ simplicium regulã in ordinandis syllabarum litteris seruari. Sed contra eum sic obijcitur. ergo oblitus. oblatus. obruo. abrado ⁊ similia. si. b. transit in secundam syllabam. more simplicium dictionum primam communem habere in metris oportz. vt posset etiam corripi. sed hoc nusq̃ꝫ inuenitur. Preterea circumeo et circumago. ⁊ similia non paterentur clisionem. m. in pronunciatione si transiret in sequentem syllabam. m. Nec in prohibeo. exhibeo

inhūatus.anhelo.inhibeo.adhuc. adhinc. ⁊ silibꝫ scdē syllabe p̄ncipalis aspiraret vocalis.si terminalis consonans p̄positiōis in eā trāsiret.quō īstic istoc.⁊ h.istec. istunc. Si ẋo ī media dictiōe syllaba a vocali incipiat. necesse ē añcedētē q̄z nisi sit p̄posita ī vocalē t'minari. vt pietas curialis.peo.ruo.minuo. Est tn̄ qn̄ ī cōpositis et subtrahit p̄sonans.vt coco cois.qn̄q; mutat.vt comedo vbi et p̄positio non syllabicabit p se.ꝑ transit ad seq̄ntē syllabā. Itē scias q; p̄sonās posita int' duas vocales sp ē d' seq̄nti syllaba i simplici dictiōe. vt amo oro nisi gemineť.tūc em̄ vna p̄sonās ē d' ꝓma syllaba. ⁊ sequēs de scda. vt assus.ꝑ in cōposita dictiōe ē de pce dēti syllaba si nāl'r sibi coberet.vt adeo peo. Primitiales syllabe.ꝑ est in p̄ncipio dictionū posite ab oib' incipere lr̄is.desinere tn̄ nō in oēs p̄nt ꝑ i bus. Invocales q̄ dē oēs a q̄cūq; p̄sonāte incipiat seq̄ns syllaba.vt mare gen⁹.filius.votū.ludus. In p̄sonantes ẋo si seq̄ns syllaba a vocali icipiat.nō p̄nt syllabe desinere.nisi vt dictū est ī dictiōib' q̄ ex p̄positiōib' in consonantes desinentib'.vel alīs ptibusoratiōis sūt cōposite.vt abutor obaudio.obedio.subeo.aduro.ineo exacuo.intereo p̄ago.alterutrā trāseo. Nec tn̄ si sequens syllaba a cōsonante incipiat.lz antecedētem in q̄cunq; p̄sonantē desinere.ergo p singulas consonātes.vt potero id tractare conabor.

De litera.b.

Terminat preceden b tē syllabā.si seq̄ns q̄z ab eadē incipiat.vt sab burra.sabbatū.gibbus.gibberosus. gibber. obba. Cōposita q̄z a p̄positiōib' in.b.desinentib' et ab alīs dictiōib' a.b.incipiētib'.vt sub bibo que tn̄ cōsonans.c.sequēte solet plerūq; mutari ī eā.vt occido.accūbo.succūbo succino.succido. In q̄busdā tn̄ p ab.abs p̄positio cū dictiōib' a.c.incipiētib' cōponit.vt abscēdo abscedo abscido. Ob q̄z est qn̄ assumit.s.tūc ꝓponitur cū dictiōe.a.c.incipiēte.vt obscurus.obscen⁹.ita dicit p̄s.in scdo li.maio. Sz in.ix.li.dicit q; inuenit obs.a quo cōponit obscenus. Vn̄ dicit obsoleo q̄z obsoleui facit.nō est em̄ a soleo.solitus sum.qđ vel solui facit p̄teritū.ꝑ ab obs.⁊ oleo sicut obscenus ab obs ⁊ cenādo. F.etiā sequēte in eādē quertit.b.vt officio.offūdo.sufficio.suffero vl' quertit in.v.vocalē.vt aufero.aufugio ⁊ cōponit aufero ex ab ⁊ fero.aufugio ex ab ⁊ fugio.rō añt quare.b.nō quertit b in.f.ꝑ in.u. vocalē est hec.q; si scriberent ibi duo.ff.dubiū eēt vtrū eēnt composita ex ab.vel ad.cū vtraq; illarū p̄positionū quertat suam p̄sonantē in.f.sequēte ea. Nec est incōueniens q.b.mutetur in.u.cū etiā.u.aliqn̄ cōuertat in.b.vt celebs.componit em̄ a celestē ⁊ vitā ⁊ ducens. B.q̄z sequente ī eā trāsit.b.vt suggero.oggānio. Necnō etiā.m.subsequēte.vt sūmitto. Preterea omitto pro ommitto dicim⁹. Horac.in scdo ꝓmonum. Aut spem deponas aut artē illusus omittas subtrabitur.vnum.m.vt primam corripiat. Idem patitur.b.sequente p.vt oppono suppono Quandoq; tamen vt dicit magister bene. abjcitur.b. sequente.p.vt operio.⁊ operior.sicut.d. in aperio. R. quoq; sequente.p. plerunq; in eam conuertitur.b. vt arripio.surripio. In quibusdā tamē manet immutabilis.vt abrogo.abrado.⁊ hoc fit cā differentie.quia si arrado.arrogo diceremus p duo.r.dubium ēsset. vtrum essent cōposita ex ab.vel ad.cum vtraq; p̄positio mutz extremam consonantem in.r.sequente.r. Item ob retinet.b.sequente.r. vt obruo. Alys autem quibuscunqz literis sequentibus integra manet.b.vt abdo.obdo.sbdo subdolus.ab hinc abluo sublat⁹ obloquor.abnego obnitor subnixus. Ergo nulla nisi p̄positio cogat añcedens syllaba in.b.pōt dsinere nisi p̄sequēs quoq; ab.a. incipiat vt ostensum est in p̄dictis nominib'.ita dic̄ p̄s. in scdo li. In tractatu aūt prepositionū sic dicit p̄s. A. ab abs.e.ex fere candē significatiōis vim hūt. Nā et locales ⁊ tpales ⁊ ordinales sil'r ueniunt. Sz qn̄ p̄sonās sequit'.a.⁊.e.magis p̄ponūt in appositiōe.vt a domo.e iure. Ab vero ⁊ ex.sepissime in compositione non solū vocalib'.sed etiam consonantib' p̄ponūt.vt abigo.ab duco.exuro excurro. In appositōe vocali quidā seqn̄te semp.vt ab illo.ex illo.consonanti raro. Nam.a.quidem ⁊.e.vocali quidē sequente nō p̄ponunt. Ab autē ⁊ ex cōsonantibus sequentibus solent prepoui si nulla asperitas vocis ꝓhibeat. Abs tn̄ in compositione cōsonantibus solet p̄poni. Ab oībus in compositōe p̄ponitur lr̄is absq; c.vel.q.vel.t.vt abbreuio abduco affatur.nam.b.in.f.quersa est. Aufero in quo.b.quertit in u.tam euphonie q̄ differentie cā. ne si affero dicas ab ad p̄positione ⁊ fero cōponi videat'.abluo abnego.omitto.in quo.b.in.m.quertitur.arripio in quo.b. in.r. quertit' asporto in quo.b.in.s.mutat'.sicut ⁊ in aspello differentie cā. ne si apporto et appello dicamus ab ad composita estiment'. Hec p̄s. Vn̄ versus. Ab si cōponis elementa que cunq; sequūt'.l.q.t.tn̄ simul hę tres excipiunt'. Ex predictis collige q; hec p̄positio ob. bis literis sequentibus mutat.b.in illas.s.c. vt occido.f.vt offero.g.vt oggannio.p.vt oppono.quandoq; ꝑtrahit'.b.vt operio.si añt sequat'.m subtrahit'.b.vt omitto.vel mutatur in.m.vt omitto. Quandoq; tamen incipit.s.cū dictione incipiente.a.c.vt obscurus obscen⁹ Unde quidā dixit d' predictis. Cur.fert.grex. po.mū. nūc ob mutat' in illas. Ex predictis patet q; opprobrium scribitur per geminum.p. Componitur em̄ ex ob ⁊ p̄briū mutato.b.m.p. De ab.satis p̄z p̄dicta. Sb vt vult p̄s.in tractatu p̄positionū bis litteris sequentibus mutat.b.in illas.s.c.vel.f.vel.g.vel.m.vel.p.vt succumbo succurro.sufficio.suffero.suggero.summitto sūmoueo.supparo suppono.⁊ sic de alys similibus. In compositione vero modo localem vim retinet sb.vt subeo. suppono.subjcio.submitto.subduco.subtrabo.modo diminutinā vim.vt subrideo.subtristis. suffundo. In vero submutetur in.r.sequente.r.nō facit mentiōez p̄s. in.xiiij.li.in tract.de prepositionibus. Sed in secūdo li. vt dictum est supra dicit p̄s. q;.b.sequente.r. plerunq; in eā cōuertitur vt surripio ⁊c. vide.s. Dicit etiam ibi p̄s.q;.b.mutatur in.s.vt iubeo.a quo venit iussi. Cōuertitur etiam in.s.cā differētie in asporto. ⁊ aspello vt.s. diri. De predictis dici pōt.cor.fu.gamel.poruz.precedens subtrabit ad se. Quandoq; autem remanet.b.sequente c.vt subcinericus. ne ex succo et cinere componi videatur. Dicendum est ergo succontrarie licz quidam dicant subcontrarie per.b. Quidā etiā dicūt obceco.p.b.lz boc nō babeat a p̄s. Itē nota hic q; fin p̄s.suscipio.⁊ sustuli sunt ꝓposita a susum vel sursuz aduerbio ⁊ nō a sub p̄positione. Suscipio em̄ cōponit a susum ⁊ capio. Sustuli a susum et tuli.q; autem nō sūt cōposita a sub patet. Nam si in suscipio fuisset.b.nō fuisset mutatū in.s.sequente.c.immo ī.c.sicut in succurro a sub'⁊ curro. Similit' si ī sustuli fuisset.b.nō fuisz mutatū in.s.sequēte.t.immo remansisset integrū. vt in subtinio.ꝑ nō sūt cōposita a sub ꝑ a susum vel sursum. Suspicor aūt est suspicio sil'r sūt cōposita a susū ⁊ nō a sub Si em̄ cōposita essent a sub remansisset.b.ibi ⁊ nō fuisset mutatū in.s.sicut pz in silibus. vt substo ⁊ subsisto. Cōposita ꝑ sūt a susum vel sursum. Hic tn̄ sciendu; ē q;.s.qđ erat in illo aduerbio susu; subtractū est pp aliud.s.qđ erat ex pte illius cōponentis.s.spica vel specionā si remansisset ibi sicut in sustuli ⁊ suscipio geminaretur ibi par p̄sonās añ alterā p̄sonantē. Vn̄ dicit p̄s. Suspicor q̄z ⁊ suspicio a susum vel sursum componūtur.ꝑ abjciūt vnn̄.s.q; nō pōt duplicari p̄sonans alia subsequente cōsonāte.qm̄ nec antecedēte nisi sit muta añ liquidam.vt supplex suffragor.

c Nullam superiorem

Syllabã t̃minat nisi seq̃ns incipiat a c.vl̃ a q.vt bacca.bucca.siccꝰ.succꝰ.q.ccq̃s q̃cq̃s acq̃. Ex b̃ q̃ oñdic̃ eãdem vim hr̃e c.z.q. Si obijciat̃ de necdũ. necne. necnõ.vbi p̃cedẽs syllaba desinit ĩ c.z tñ seq̃ns nõ incipit a c.vel a q. Dici p̃t q̃ pusillitellexit de ꝓpositis ex p̃ncipalibꝫ ptibꝫ.i.noĩe z ꝟbo. Vl̃ dicas q̃ ñ sunt ꝓpositaꝫ sunt irregl̃ares dictionũ aggregatiões sb̃ vno accẽtu ꝓferẽde.q̃q̃d ãt p̃ d.scribit̃. Et scias q̃ c.cuꝫ e.z i.repñtat plene sonũ suũ.vt cecꝰ.cibꝫ.Cũ a.ꝟo vl̃ o.vel u.sonũ hꝫ l̃re k.vt caput.culex.coma.vt q̃dã dicũt. Itẽ aiadũte q̃ c.trãsit ĩ g.n.p̃cedẽte.vt q̃ngẽti. Cõpositũ ẽ g̃ a q̃nq̃ z centũ ꝓsa.c.i.g.ꝑt affinitatẽ quã hꝫ. g.cũ n.tãtã.n.affinitatẽ hꝫ.n.cũ g.q̃ sepe fac̃ c. pũti in g. p̃cedẽte tñ.n.vt q̃ngenti.q̃dringẽti cuiꝰ signuꝫ ẽ q̃ si nõ precedat n.c.nõ ꝓuertit̃ in.g.immo remanet integꝫ vt ducenti trecẽti.de hoc etiã in g.dicã in fetus.

d Non terminat prece

dentẽ syllabã nisi seq̃ns q̃ꝫ ab eadẽ incipiat in simpliciꝫ dictõibꝫ z in plerisq̃ ꝓpositis.at abaddir vl̃ abaddier.addo.reddo.reduco.qđ z reduco dr̃. Virg. in.iiij.eneyd. Eiectam classam socios a morte reduxit. Hic tñ ipa ꝓsonãs d.ĩ ad p̃positiõem mutat̃ seq̃ntibꝫ bis nouẽ l̃ris.c.f.g.l.n.p.r.s.t.vt accido.accũbo. affectꝰ aggero.allido.ãnuo.applico.arrideo.assiduus. assideo. attingo. Vñ ꝟsus. Corr.fla.grans.le.nis.pir.ra.sal.ta. ad sibi mutat. Ex q̃ patꝫ ꝑm q̃sdam q̃ dicẽduꝫ ẽ assum affui.nõ adsumꝑ.d.assumꝑnõ adsumꝑ. Itẽ scias q̃ d. aliq̃ñ nõ mutat̃ seq̃nte p.ß abijcit̃. vt apio qđ ꝓponit̃ ex ad z pario aliq̃ dicũt q̃ ꝓponit̃ ex a et pario ß prius dictũ magis mihi placet. Subtrahit̃ etiã d.in q̃busdã cũ seq̃ns dictio incipiat a gn.vl̃ sp.vl̃ sc.vt agnitꝰ aspectus.ascendo. Vñ ꝟsus. Collit̃ inde tñ seq̃tur si cõsona post s. Et ẽ rõ q: regula supã a pus.data ẽ.si due pares ꝓsonãtes p̃cedũt aliq̃ cõsonantẽ vna illaꝫ dꝫ abijci.vt asto ascendo.ne geminatio ꝓsonãtis sit añ ꝓsonãtem.q: nec añ cõsonantẽ nec post ꝓsonãtẽ dꝫ fieri geminatio ꝓsonãtis.nisi altera illaꝫ fuerit liquida.l.vl̃.r. vt supplico.supprimo. Sed obijcit̃ de idcirco. q̃cũq̃ z similiꝫ.q̃ꝫ ꝑma syllaba desinit ĩ d.lꝫ seq̃ns ñ icipit a d. Dico q̃ ista regla ñ sp ꝟificat̃ ĩ ꝓsit̃ ꝑm p̃st. z iõ fallẽ p̃t ĩ ill.sic etiã ĩ his dictõibꝫ adeo.aduro. Aljs añt seq̃ntibꝫ lr̃is integ̃ manet d.ĩ ꝓpositiõe.vt adbibo.adhereo.admitto.acq̃ro.aduoco. Inuenit̃ ãmitto. sꝫ cõponit̃ ex am.p̃positiõe insepabili. Amitto.n.ex a ꝓponit̃.admiror z ẽt ãmiror ex ad.z ex am.p̃positõibꝫ inuenit̃. Sic g̃ d.integ̃ manet.seq̃nte q.vt adq̃ro ꝑm p̃ust. ¶ Sed obijcit̃ d.q̃q̃ꝫ.vbi d.mutat̃ ĩ c.seq̃nte q. Vñ supã dixit p̃s.q̃ d.trãsit in c. vt accidit.q̃q̃ꝫ. Dico q̃ ß intelligendũ ẽ de hac p̃positiõe ad.q̃ nõ mutat d. seq̃nte q.vt adq̃ro.sicut pꝫ p textũ p̃s.q̃ dic̃.aljs ãt seq̃ntibusl̃ris.integ̃ manet d.ĩ ꝓpositiõe.vt adbibo admitto.ꝛc.sp exẽplificat de ad.z sic de q̃q̃ꝫ ñ ẽ obiectõ. Vl̃ p̃t dici q̃ hec consonãs d.sequẽte q.remanet integra z nõ mutat̃ vt adq̃ro. Hoc añt dictũ esse videt̃.quia cũ q.z c.representẽt idẽ elementũ.videt̃ q̃ sic d.mutat̃ in c.seq̃nte c.vt accipit. Ita etiã d.sequẽte q.sed remanet tũc immutabilis generaliter in cõpositis ab hac p̃positione ad.et fere vbiq̃ etiã in aljs cõpositis. hoc dico quia q̃nq̃ mutat̃ in c.cã euphonie vt quicq̃.z etiã q̃cquid vt dicũt q̃dam. Aljꝫ ꝟo dicũt. q̃ q̃cquid scribit̃ p d.nõ p.c. Vñ non mutat̃ ibi d.sicut nec in qđq̃ vel q̃dq̃. Nec p̃usti.exemplificat nisi de quicq̃.vt patuit. Dicit.n.d.trãsit ĩ c. vt accipit.quicq̃.z sic ex ꝟbis p̃s. nõ habet̃ q̃ quicq̃d scribat̃ p c. Item nota q̃ nullũ ꝟbũ desinit in d. Vñ inquit scribit̃ per t. ¶ Solo etiaꝫ te scire q̃ quedaꝫ cognatio siue affinitas est inter d.z. Vñ q̃dam scribẽtes d. sepe exprimũt z.in sono.antiq̃ eñ scribebãt medẽcius ꝑ mezẽcius. Similit̃ affinitatẽ habent in sono d.z t.sicut patet in terminatione istoꝝ nominuꝫ.caput apud. Parum eñ distinguitur inter d.z t.quo ad sonum. Item inter t.sine aspiratione z t. cũ aspiratõne est d.media vt declarabitur in b.lr̃a.

e Nullam terminat syl

labam nisi loco b.vel d.vel s. vel r. in prepositionibus sit posita cuꝫ sequens dictio ab eadem incipit consonãte.vt officio sufficio affectus difficilis diffundo efficio. Et ex hoc quoq̃ muta esse ostenditur f. ꝑm q̃ cũ oñes semiuocales simplices solent in medijs dictionibus geminari.hec nõ geminatur nec terminat eas sicut ille nisi in suo nomine ꝓprio.scꝫ quando dicit̃ f. Sed etiam quãdo l.z.r. ꝑponitur liquidis more mutaꝫ. De offa nõ est questio. quia cõponit̃ ex ob z fans z ita f.est ibi posita loco b.et dicit̃ offa quasi obfans.i. cõtra fantẽ.quia noceat fanti cuꝫ eius os impleat. Vñ quidam. Offa nocet fanti.sed ꝑdest esurienti. Itẽ scias q̃ f.magnã affinitatẽ habꝫ cũ ph.in sono. vt patꝫ in filius z philippus. z scribit̃ f.in latinis dictionibꝫ. ph.in grecis.nec tam fixis labꝫis ꝓnũciãda est f.quõ ph.atq̃ hoc solũ interest. vt dicit pusti.

g Apud latinos nullius

syllabe est terminalis nisi cũ loco b.vel d. ponitur.vt in ad vel sub vel ob ꝓpositione.vt aggero aggero suggero aggãmo. Est quandoq̃ n. principalis syllabe.z ante se assumit g.vt pronatus gnatus pronotus gnotus antiqui dicebant. Unde ignotus nosco gnosco.noui gnoui z post n.c.sepe positam in g.conuertit. vt in numeris.quadringenti pro quadrincẽti.a centuꝫ quingenti.septingẽti.octingenti. Adeo eñ n. ꝓpositã facit c.in g. ꝙuerti.q̃ in q̃b n. nõ est nũeris seruãt c.vt ducenti.trecẽti.sescẽti pro sexcenti. ¶ Ad p̃dictoꝝ declarationẽ scias q̃ in his ꝓpositionibꝫ in z con n.altera n. seq̃nte plerũq̃ mutat̃ ĩ g.vt ignosco cognosco.ignotus cognitꝰ cognatꝰ ignominia ignarus.ĩ q̃busdã supã dictis subtrahit̃ n. a p̃dictis ꝓpositionibꝫ.q: in altero cõponentiũ inuenit̃ g.vt gnarus.vel addit̃ ꝑ ꝓtbesim vt dicat̃ gnosco gnoui. Vñ dicendũ est.dinosco sine g. Preterea supinũ faceret dignituꝫ si ibi esset g.sicut agnitũ cognitũ.et participiũ ꝓteriti passiui faceret dignitus sicut cognitus agnitus qđ tñ nõ dicimus. Itez scias q̃ inter c.sine aspiratõe z c.cũ aspiratõe media est g.sicut declarabit̃ in h. Item i.consonãs habet in sono affinitatẽ cũ g. z inde ẽ q̃ plures scribũt magister ꝑ g.cũ rectius ꝑm Hug.scribat̃ ꝑ duo ĩ.vnũ cõsonans z aliud vocale.vt maĩster.

h Non potest terminare

syllabam. Et si opponat̃ de vah z ah.z oh.interiectionibꝫ in q̃bꝫ videt̃ h.terminare syllabaꝫ. Dico q̃ hoc fit ꝑ apocopã. quia perfecta sunt vocalia vaba aba z oba. Nam suũ est interiectõnis ꝓferri voce abscondita. Interiectões eñ significãt affectus animi q̃ ꝓturbant mentẽ loquẽtis ne ꝑfecte loqui possit. Hoc intellige de dictõibꝫ latinis. Naꝫ in theologia vtimur dictõnibꝫ hebraicis in quibꝫ aspiratõis nota post tres mutas terminales habet̃ h.post c.vt sadoch.post p.vt ioseph aleph.post t.vt teleth. Item scias q̃ si aspiratõ ponatur inter aliq̃ cõsonantem z vocalem sequentem in eadẽ syllaba.tũc aspiratio attribuit̃ cõsonanti precedenti z nõ vocali sequẽti.vt nihil philippus. Item si dictio incipiens a vocali aspirata cõponitur cum alia dictione remanẽte vocali vel muta remanet aspiratio.vt rehabeo prohibeo exhibeo.ß si abijciat̃ vocalis abijcitur z aspiratio.vt p̃beo. Item nulle ꝓpositiones vel cõiũctiones aspirant̃.require supã vbi de aspiratõne dixi. Nota etiã q̃ sicut dic̃ ꝑ s.int̃ c.sine aspiratõne z c.cum

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

aſpiratiõe media ẽ g. Jnt̃ t. ſine aſpiratõe ⁊ t. cũ aſpiratõe media ẽ d. Jnt̃ p. ſine aſpiratõe ⁊ p. cũ aſpiratõe ſiue f. media ẽ b. Sũt igit̃ medie g. b. d. ⁊ dicũt̃ medie q̃ nõ ita leniť ſonãt ſic̃ ille nõ aſpirate nec ita aſpe ſic̃ ille aſpirate. Verbigr̃a. g. nõ ita leniť ſonat ſic̃ c. ſine aſpiratõne. nec ita aſpe ſic̃ ch. ⁊ iõ dr̃ ee int̃ c. ⁊ ch. Et iõ dr̃ media inter c. ſine aſpiratõe ⁊ c. cũ aſpiratõe id ẽ int̃ c. ⁊ ch. Sil'r d. nõ ita leniť ſonat ſic̃ t. ſine h. nec ita aſpe ſic̃ th. Et iõ dr̃ media int̃ t. ſine aſpiratõe ⁊ t. cũ aſpiratõe i. int̃ t. ⁊ th. Sil'r b. nõ ita leniť ſonat ſicut p. ſine h. nec ita aſpe ſic̃ ph. ſine f. Et iõ dr̃ media int̃ p. nõ aſpiratã ⁊ p. aſpiratã. id ẽ int̃ p. ⁊ ph. ¶ Et notãdũ ẽ q̃ in leniby. i. in p̃dictis triby ꝓſonãtiby ſcz p. t. c. nõ aſpiratis pulſus extrioꝛ ẽ. i. circa labia. q̃ formãť ī extremitate labioꝝ. vt ptz ī eoꝝ ꝓlatõe. Jn aſpis ꝟo. i. in illť aſpiratis pulſus fit interioꝛ. i. in gutture. q̃ in gutture formãtur Medie ꝟo eaꝝ. ſcz b. d. g. obtinẽt mediũ locum q̃ nec formãť circa labia nec ī gutture. ſic̃ ptz ī ꝓlatõe eaꝝ ꝑ formãť q̃ſi ī lingua affixa medio palato q̃ locutꝰ ẽ medioꝰ intť gutť ⁊ labia. Et hec ẽ vna cã q̃ ꝓfirmat pſ. b. d. g. eſſe medias p̃dictaꝝ.

k Nulli⁹ ſyllabe poteſt eſſe terminalis.

l Quacũqz ꝓſonante ſequte pt̃ añcedẽte t'miare ſyllabaz. vt alb⁹ vlc⁹ ſoldũ alfeus algeo illud vlm⁹ aln⁹ talpa fulſit alt⁹ ſilua mulꝛi. Q. ⁊ r. ſolis ſeq̃ntiby nõ inueni añcedere. l. nam b. ⁊ k. nec poſſunt poſt. l. inueniri.

m Terminat ſuperioꝛez ſyllabã q̃n ſeq̃ns ſyllaba incipit a b. vl'. p. vel altera. m. vt cambiſes ãbo ꝓparo impiũ ſumm⁹ bãmon Añ ꝟſus. M. vl'. b. vl'. p. nuſq̃ vult. n. foꝛe p̃ ſe. Illius q̃ loco ſp. m. ipe loco. Notãdũ q̃ inuenit̃ an cõiũctio ⁊ ſcribit̃ p. n. vt ibi. Eloq̃r an ſileã. ⁊ nũq̃ inuenit̃ ī ꝓpoſitione. Am ãt p̃poſitõ nũq̃ inuenit̃ ī appoſitõe. imo ſp ī ꝓpoſitõe vt di. dis. re. ſe. am. con. Et p̃dictꝝ pz q̃ añ. c. d. t. q. f. nõ ẽ ſcribẽda. m. q̃. n. vt nũcubi. rãtũdẽ. cũdem. idẽtidẽ. nũq̃d. anfract⁹. Et mutať ī p̃dictis. m. ī. n. Jtẽ quotiẽſcũq̃ q̃ p̃poſitio circũ ꝓponit̃ cũ dictiõe incipiẽte a vocali. m. dz ſcribi q̃ ñ pferri. vt circũago. circũamict⁹. circũeo. Añ ꝟſus. Circũ ꝓpoſita vocalis ſi comitet̃. M. nõ pfert̃. q̃ ſola figura tenet̃. Hoc ãt fit ne. m. videať ſyllabicari cũ ſeq̃nte vocali ⁊ ꝑt̃ ſonũ difficilẽ. q: ſon⁹ ei⁹ t'minať labiꝭ clauſis. q̃ ſtatim debẽt labia apiri ꝑt̃ ſeq̃ntẽ vocalem. Vide etiã in circũeo. is. ¶ Jtẽ ſciẽdũ q̃ inuenit̃ con. ⁊ cũ. Hec p̃poſitõ cõ. ſcripta p. o. ⁊. n. nũq̃ ī appoſitiõe inuenit̃. q̃ ī cõpoſitõe tm̃. Et mutať q̃n q̃. n. in. m. ⁊ marie ſeq̃nte. b. vt ꝓburo. m. vt cõmitto. p. vt ꝓpono. Cũ ꝟo ſcripta p. u. ⁊. m. nũq̃ inuenit̃ ī ꝓpoſitiõe. Er q̃ ẽt pz. q̃ mecũ tecũ ſecũ nobiſcũ vobiſcũ nõ ſunt cõpoſita. ⁊ ẽ cũ q̃n q̃ adũbiũ tpale. vt cũ veneris ad me. i. q̃n. Q̃nq̃ ꝓiũctio adiũctiua. vt cũ fuias mihi diligo te. Q̃n q̃ eſt p̃poſitio ſeruiens ablatiuo. vt vado cũ illo ad eccleſiã.

n Terminat ãtecedẽtẽ ſyllabam ſeq̃ntiby. c. vl'. d. vl'. f. vl'. g vel altera n. vl'. q. vl'. s. vl'. t. vl'. i. vl'. u. etiã p ꝓſonãtiby poſitis. vel ꝑ. vt mãc⁹ ꝓduco ꝓfiteoꝛ ꝓgru⁹ ãn⁹ inq̃ro ꝓſit⁹ ãthoni⁹ ꝓiũgo ꝓuerto ãrtus. N. aũt ſeq̃nte. b. vl'. p. in m. ꝓuertit̃. vt imbuo. impi⁹. L. ꝟo vel. m. vel. r. ſeq̃ntiby in eas ꝓmutať. vt collido immunis coꝛrũpo. Et pene vbicũq̃ cõ. p̃poſitio añ dictõem ab. r. incipiẽtẽ ꝓponit̃. q̃ idem patit̃. ⁊ q̃ recte cũ nec ī ſimpliciby inueniať dictõiby. n. añ. r. niſi forte in aliq̃ ꝑtio noĩe. vt henric⁹ conradus. Ex q̃ pz q̃ he p̃poſitões in ⁊ con. ſi ꝓponãť cũ dictiõe incipiẽte ab. r. vel. l. ꝓuertũt. n. in illas. vt irruo illudo collido corruo. Verũtamem con. cõpoſita cũ dictõne incipiente ab. r. q̃nq̃ retinet. n. Et ideo dicit priſ. pene ⁊ fit cauſa differẽtie. vt cõrigo gas. fuiſſet em̃ ibi concidentia inter primã pſonã huius ꝟbi corrigo gis. ⁊ primã huius ꝟbi corrigo. gas. ꝟm quoſdam. Simile iudiciuz de ſimilibꝫ habeť. Jtem ſcias q̃ hec p̃poſitio con. q̃nq̃ in compoſitione pdit. n. ſequente vocali. vt coeo. is. a con. ⁊ eo is. ſbtracta n. cauſa euphonie. q̃nq̃ cõuertit. n. in. m. vt comedo dis. ⁊ hoc etiã fit cã euphonie. et ſyllabicať. m. cũ ſequenti ſyllaba ⁊ nõ cũ prima. Et hoc accidit ꝓpter mutationẽ cõſonantis. Et ſi obĩcias oĩs p̃poſitio ita ſyllabicãda ẽ in ꝓpoſitõne ſicut ꝑ ſe vt habetur a priſ. Dico q̃ hoc verificať q̃n p̃poſitio remanet integra. hic autẽ coꝛrũpiť cuz. n. cõuertať in. m. Si vltra inſtes dicẽs. Ergo a ſimili potuit fieri in hoc ꝟbo coeo is. vt cõuerteret̃. n. in. m. ⁊ dicať comeo. mis. m i. Dico q̃ fuiſſet ibi cõcidentia inter ſecũdã ⁊ terciã p ſonã huiꝰ ꝟrbi coeo cois. ⁊ ſecũdã ⁊ terciã huius ꝟbi como. is it. quare cauſa vitãdi cõcidentiã illã nõ ibi conuerſa fuit. n. in. m. immo ſubtracta ẽ. n. cauſa vitãdi cacephaton. Jtem nota q̃ ſicut dicit Hug. in erge. En apud grecos tãtũ valet quãtũ in apud latinos vñ nomina greca ſiue notha q̃ predictã poſitionẽ habent in ſui cõpoſitione poſſunt ſcribi indifferenter modo ꝑ en modo per ī. vt entimema ⁊ intimema energuminus in energumin⁹. encauſtũ ⁊ incauſtũ. Et ſic de ſiliby dicas.

p Nullam terminat ſyllabam niſi ſeq̃ns incipiat a. p. vt lippus appareť appellatiuũ. obꝛobriũ. approbatus.

q Non põt terminare ſyllabam. quia. q. ⁊ k. ſemp in initio ſyllabarũ inueniũtur. Et apud antiquos ponebať cui pro qui ſicut ⁊ quu. pro cu. ſyllaba et quur pro cur. vt ſupra dixi in. q. ⁊ k. de litera. Et ſcias. q̃. q. nũq̃ poteſt ſyllabicari vel ſcribi niſi ſeq̃ntibus duaby vocaliby que ſunt in eadem ſyllaba ſecũ. Vnde licet ille nominatiꝰ quis ſcribatur ꝑ. q. genitiuus tñ eius nõ ſcribit̃ ꝑ. q. ſed ꝑ. c. vt cui⁹. quia in cui⁹ i. cõſonans nõ eſt vocalis. Patet etiã ex hoc q̃ equus equi ⁊ equus. qua. quũ. et ſimilia debẽt ſcribi ꝑ duo. u. vocalia ambo. vt ſupra dixi in. u. conſonãte vbi egi de lr̃a.

r Quacũqz conſonante ſeq̃nte põt terminare prioꝛẽ ſyllabã. vt morby parcus oꝛdo pficio coꝛfiniũ oppidi nomẽ margo perbibeo plego pluceo interluniũ carmẽ carnis coꝛpus arq̃ potens arquitenẽs curſus moꝛſus artus piurus curuꝰ xerxes. Jn quibuſdã tñ cõpoſitis inuenio. l. in. r. ꝓuerti. vt intelligo ⁊ pellicio ꝑ interlego ⁊ plicio. pellego pro plego. pelluceo ꝑ pluceo.

s Nullam ſuperiorem ſyllabam terminat in ſimplici dictione niſi ſequens incipiat ab eadẽ. vt caſſus. et niſi in copoſitis ab his cõſonantiby incipiat. ſcz. c. f. g. m. p. t. vel. i. ⁊. u. conſonantiby. vt obſcurus diſcutio tranſfero trãſgredior trãſmeo diſplicet diſterminat diſiũgit tranſuebo. Jn oĩby p̃dictis cõpoſitioniby eſt. s. terminalis p̃poſitõnis Nã ī ſimpliciby dictõiby neceſſe ẽ. s. ⁊. c. eẽ eiuſdem ſyllabe. vt paſcua. luſcus. M. etiã vel. p. vel. t. ſequẽte. s. in ſimplici dictiõe. s. eiuſdẽ ſyllabe ſecũ eſt. vt coſinus. paſper. teſtis. Et ſcias q̃ priſt. in ſcdo li. maio. obſcure determinat de. s. Scire etiã debes q̃ ait priſ. in. xiij. li. Ab m. vel. u. loco cõſonãtis incipiẽtiby ſolet in cõpoſitione p̃poni. a. vt amẽdo. ãmẽs. aueho. ante. q. in apoſitione abs. vt abs quolibet. Ante. c. ꝟo vel. t. in cõpoſitione. vt abſcondo. abſcedo. abſcido. abſtrabo. obſtruo. abſtineo. frequentius tamẽ a ⁊ ab ⁊ abs verbis paſſiuis vel

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ablatiuis iũgũtur. vt amo: a viro vel ab illo. accipio ab illo. vel abs qlibet aufero vel ab illo aufero. Hec prisc. Abs etiã in appositiõe inuenit cũ dictiõe incipiẽte a. t. vt ꝓiice bs abs te. De abs etiã dixi in b. Itẽ vt dic̃ pst. in. xiij. li. Hec ꝓpositio trãs ꝫ ꝓponit ꝫ sepat. vt trãsueho trãsfero trãs padũ trãstibam. ꝫ qñ ꝓponit cũ dictione incipiẽte a. d. vel. n. vel i. ꝓsonãte amittit. ns. vt trado. traduco trano trayicio traieci cũ i. ꝯo vocali remanet integra. vt trãsit⁹. ꝫ etiã cũ alijs vocalib⁹. vt trãsactus trãsco. Ex dictis patz q in Mat. j. c. dicẽdũ ẽ cũ nollet eaz traducere. vt abiiciat. tam in scriptura qz in pnũciatiõe ns. Itẽ vt ī eodẽ li. dic̃ prisc. Diuꝫdis ꝓpositiões sp in cõpositiõe inueniũt et hñt eãdẽ significationẽ quã ab ꝫ abs. sunt añt sepatiue. vt diuido dis. diuco distraho discurro qđ dya ꝓpositio apud grecos facit. Et sciẽdũ q tũc dis ꝓponit qñ seqt. c. vl. f. vl. p. vl. s. vl. t. vl. i. loco ꝓsonãtis. vt discũbo discutio differo diffido diffũdo. in qb⁹. s. i. f. ꝙtitur euphonie cã. vt pliceo disputo disiycio dissero distraho distribuo distorqo disiect⁹ disiũgo. Alijs ꝯo qbuscũqz ꝓsonãtib⁹ seqntib⁹ di ꝓponit. vt dinosco dimitto diduco digero diluo diruo. et vbiqz ꝓducit di. excepto dirimo et disertus. luca in. v. Et nõ admisse dirimit suffragia plebis. Orati⁹. Fecũdi calices quez nõ fecere diserti. Cõponit autẽ dirimo a di ꝫ emo interposita. r. cã euphonie. Disertus ꝯo cõponit a di ꝫ ars interposita. s. Et nota q di qñqz ꝓponit cũ dictiõe incipiẽte a vocali ꝫ tũc aliqñ recipit. r. cã euphonie vl cã vitãdi biatũ vt dirimo. Qñqz recipit. s. vt disert⁹. Tñ scias q bis et tris cũ ꝓponit cũ dictiõe incipiente ab. f. abiiciũt. s. ꝫ primã corripiũt. Nã i. añ. f. sine. pb. ꝓducit. vt ripheus. ꝑter ꝓposita a nũeris. vt bifid⁹ trifid⁹ bifarius ꝫ similia.

Bi superiorem finit t syllabã necesse ẽ seqntẽ quoqz ab ea incipe. vt omitto qtta atticus attinet. Bi oponat de atqz atubi astubi vtiqz postqz. Dico q nõ sunt ꝓprie ꝓpositiões. ß potius qđã irregulares dictionũ aggregatiões. ꝫ sic obiectio cessat.

Nullam terminat syl labã in media dictiõe nisi ī ꝓpositis a ꝓpositione ex q̃ integra manere põt seqnte. c. vel. p. vel. q. vel t. vt excurro expello exqro extendo. Set etiã sequente ex abiicit. s. vt exequor. Cñ ꝯsus. x. ꝑcedẽte cadit. s. de pte seqnte. L. quoqz seqnte inuenit in b noie exlex ex integra. F. eñ seqnte in eã cõuertit. x. vt efficio effũdo effero. Ceteris ꝯo ꝓsonãtib⁹ seqntib⁹. e. nõ ex ꝓponi solet. ita dicit prisc. in. ij. maio. In. xiiij. añt. lib. sic dicit. E. etiã in appositiõe ꝫ ꝓpositione inuenit añ. b. d. g. l. m. n. r. ꝫ añ n ꝫ. i. loco cõsonãtiũ positas. vt ebibo educo egero eludo emineo enarro eruo eripio eueho ejycõ qđ cõponit ab. e. ꝫ iacio cõuerso. a. in i. vñ dz scribi ꝑ duo. ij. Reliqs ꝯo cõsonãtib⁹ seqntib⁹ ex ꝓponit. nõ. e. scz. c. vt excubo. f. vt efficio effundo. effero in qb⁹ et similib⁹. x. in. f. cõmutat euphonie cã. h. vt horreo. exhorreo exhibeo. p. vt expello. q. vt exqro. t. vt extẽdo. Vocalib⁹ quoqz seqntib⁹ tam ī appositiõe qz in ꝓpositione ex prie ponit. vt exaro exegi exigo exolet⁹ exulcero exeqtur exaudio. S. ꝯo seqnte. x. abiicit. s. vt exeqr. ab ex ꝫ seqr. Sed q̃rit de hoc qđ dicit prisc. q in. x. nulla syllaba terminat in media dictione. nisi in cõpositis a ꝓpositione ex q̃ integra manere põt seqnte. c. zz. Inuenit ei instãtia in dextra dextrorsuz. sexcenti sedecim. text⁹ sexaginta ꝫ similib⁹. Ad hoc dico q prisc. hic obscure locut⁹ est. Vñ ꝑdicta verba ei⁹ a diuersis diuersimode exponũtur. Quidã eñ dicũt q intelligũtur de cõpositis et nõ simplicib⁹. ꝫ sic nõ ẽ obiectio de textus. qz simplex est. q añt desinat in. x. in media dictione. testat pst. dicẽs ī. xj. li. X. añcedente vnũ inuenio ī tus. vt a texo textus. sic ꝫ intelligit de ꝓpositis. Sz q̃dã coartãt hãc regulaz ad ꝓposita ab aliq̃ ꝓpositiõe. ꝫ sic ñ eẽt obiectio de sexcim. qz ñ ẽ ꝓpositũ a ꝓpositiõe ß a noie. ꝫ tũc est sensus. Nulla syllaba in iũctura ꝓpositiõis desinit in. x. ī aliq̃bus ꝓpositis a ꝓpositiõe. nisi in ꝓpositis ab ista ꝓpositiõe ex. q̃ iteg̃ manet pt seqnte. c. zc. Quidã ꝯo dicũt q generalit itelligẽdũ ẽ qđ dic̃ prisc. Nã nulla syllaba in iũctura ꝓpositiõis desinit in. x. nisi ī cõpositis ab ex. Si ꝫ obiciat de dextrorsuz. dico q. x. ñ ẽ ibi ī iũctura ꝓpositiõis siue ī media dictiõe seu in fine ꝑmi ꝓponẽtis. imo ẽ ibi. r. Cõpoit ei a dextera ꝫ ꝯsũ. Et scias q tũc dr. x. poni ī iũctura ꝓpositiõis. qñ ẽ finis primi ꝓponẽtis. ꝫ nihil addit int ꝓponẽtia. Sz tũc opponit de. x. sexcẽti. qz ß. x. ei iũctura ꝓpositiõis. Cõpoit ei a sex ꝫ cẽtũ. Ad ß dicũt q̃dã q sescẽti p. s. dz scribi. qz. x. mutat in. s. Alij dicũt q. x. abiicit ꝫ sic sescẽti ꝫ sedeci scribũt sine. s. ꝫ. x. ꝫ ß magis mihi plz. Hexagita ei cõponit a sex ꝫ gẽtos qđ ẽ decẽ. Vñ ñ ẽ ibi. x. ī iũctura ꝓpositiõis. qz a apponit ꝫ addit int ꝓponẽtia. Vñ nil ꝓhibet q̃n scribat ꝑ x. Aliq̃ sunt q̃ itelligũt ꝑdictã regl̃am ī simplicib⁹ ꝫ cõpositis. Vñ sic exponũt verba prisc. In. x. nulla syllaba t̃miat ī media dictõe nisi seqnte. c. vel. p. vl. q. vl. t. ꝫ ß apparet ī ꝓpositis a ꝓpositiõe ex. q̃ integ̃ manere põt ī his ꝯbis. expello. excurro. exquiro. extendo. Predicta regula sic intellecta ẽ plana. ꝫ verificat tam in simplicibus q̃ in cõpositis generaliter.

Vocalis ẽ. et ideo põt terminare syllabã. ꝫ incipe q̃cũqz ꝓsonãte seqnte vl ꝑcedente sicut omes vocales faciũt.

In peregrinis dictõ/ nib⁹ sp in principio inuenit syllabe. Et si añceda alia syllaba necesse ẽ eã vl in vocalẽ desinẽ. vt gaza vel in n. vt melãzothos. vel in r. vt ariobarzanes. Sed opponit de achaz. vbi. z. nõ in principio ß in fine syllabe ẽ. Põt rñderi q nomẽ hebreũ ẽ. Prisc. añt de latinis vel grecis dictõib⁹ intelligit. Et scias q pegrinũ h pro prie appellat grecũ. Aliqñ añt sub pegrino cõprehenditur greca dictio ꝫ barbara. aliqñ omis dictõ q nõ est in ꝓpria lingua.

De quatuor accidẽtib⁹ syllabe.

Primus de literis ter minãtib⁹ syllabã. nũc de accidẽtib⁹ syllabe dicamus. Sciasergo q vnicuiqz syllabe accidit tenor spũs tps. nũerus lraz. Tenor accut⁹ vel grauis vel circũflex⁹. ī dictiõe tenor siue accẽt⁹ cert⁹. absqz ea dictõne incertus. nõ põt tñ sine eo eẽ. Similit spũs asper vel lenis. Temp⁹ vnũ vel duo. vel etiã vt q̃busdaz placet vnũ ꝫ semis. vel duo ꝫ semis. vel tria. Vnũ. vt si vocalis est breuis per se. vt eo. vel etiam si vna cõsonans simpler sequat. vt caput. Vnuz et semis in cõib⁹ syllabis. vt lacrime. Et sciendũ q nõ solũ añ l. vel. r. sed etiã añ m. vt supra docuimus ꝫ n. posite mute faciũt cõmunes. Preterea m. ante n. posita faciũt q̃dẽ ꝑmũes syllabas. Illud quoqz nõ ẽ ꝑtermittẽdũ q tribus ꝓsonãtib⁹ seqntibus põt fieri cõis syllaba qñ in principio syllabe sequẽtis post vocalẽ corꝛeptã. s. ꝫ muta. ꝫ post eã liq̃da seqt. Quippe cũ s. in metro subtrahi more soleat veterum vt horac. sermonũ. li. j. Liquimus insani ridentes premia scribe. In lõgis natura. vl positiõe duo sunt tempa. vt dos ars. Duo ꝫ semis. qñ post vocalẽ naturaliter longã vna seqtur cõsonãs. vt sol. Tria qñ post vocalẽ naturaliter longã due ꝓsonãtes sequũtur. vl vna duplex vt mõs rex. Tñ in metro necesse ẽ vnãquãqz syllabam vel vni⁹ vel duũ accipi tẽpoꝛ. Numerus. scz lraꝛ accidit syllabe. quia vt supꝛa diximus. nõ minus qñ vni⁹. nec plusqñ ser lraꝛuz apud latinos potest inueniri syllaba.

Prima ps buiꝰ opis de orthographia explicit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Secunda pars

Secunda pars de Accentu siue scds liber incipit.

EXpleta iam per dei gratiã ꝑma ꝑte huius operis q̃ est ortho graphia. Nunc de scda ꝑte. s. de accentu videamus. De accentu autez hoc modo dicemus. Primo ostendemus q̃d sit accentus z quot sunt. Secundo ponemus regulas generales accentus z questiones circa eas. Tercio manifestabimus q̃ z quot loca obtineat accentus z quare. Quarto autẽ ponem⁹ quasdã regulas generales valentes ad accentũ cuiuslibet syllabe. Quinto subiungemus regulas spãles de accentu ꝑme z medie syllabe. z sumat' hic largo modo accentus etiã ad tẽpus. Sexto dicem⁹ de accentu partiuz indeclinabiliũ. Septimo de sex impedimẽtis accentus. z de dubijs circa ea.

De accentu generali.

ACcentus est regularis modulatio vocis facta in significatiua ꝓnunciatione ꝓncipalit' adiacẽs vni syllabe. Regularis dicitur ad differentiã metrice modulatõis. z mellice. q̃ accẽtum nõ conficit regularẽ. Adiacet aũt accent⁹ ꝓncipaliter vni syllabe. cuius ꝑm ipsum totalis dictio iudicetur Et dicit' accẽtus ab accinẽdo. i. ad cõsignificandũ aliquid canẽdo. qm̃ accẽtus ad ꝟ inuẽtus est. vt significatio dictõis meli⁹ distinguat' Tres aũt sunt accent⁹ scz acut⁹. grauis. z circũflexus. Acut⁹ fit ꝓ eleuationem vocis. vt in ꝑma syllaba huius nois dñs. Grauis fit ꝓ inclinationez vocis. vt ꝓz in media z vltima syllabis huius nois dñs. Circũflexus aũt fit ptim ꝓ eleuationẽ z ptim ꝓ inclinationẽ vocis. vt ꝓz in penul. syllaba huius infinitiui amare. Vñ dicit ꝓs. in li. de accẽtu. Accentus acut⁹ ideo inuẽtus ẽ q: acuit siue eleuat syllabã. Grauis ꝟo eo q̃ deꝑmat atq; deponat. Circũflexus ideo. q: deprimat z acuat. Et nota q̃ q̃dã dicũt circũflexũ nihil esse in tpe nr̃o. ponẽtes illũ sub accuto. ꝟ errant penit⁹ ꝓtra naturã z artẽ loquẽtes. q: int' acutũ z grauẽ oportet me diũ inueniri. Duo ꝟo sunt ꝓncipales accẽtus. s. acut⁹ z circũflexus. Grauis em̃ est secũdarius. In nulla ergo dictione ꝑñt esse simul acut⁹ z circũflexus. nec duo acuti. nec duo circũflexi. Habito g̃ accẽtu alicui⁹ dictõnis acuto vel circũflexo reliq̃ syllabe eiusdẽ dictõis grauãt' Et hoc obseruat' in simplici dictõe vt roman⁹. z in cõpositis. vt malesanus. vno em̃ accẽtu regitur ꝓncipali.

Notandũ ẽ g̃ q̃ nulla syllaba breuis circũflectit'. Itẽ ois dictio monosyllaba naturaliter breuis acuit'. vt q̃s. dux. naturaliter longa circũflectit'. vt sol. z par. Item in bisyllabis si ꝑma fuerit lõga naturaliter. z vltima breuis ꝑma circũflectit'. z vltima grauat'. vt bam⁹. z vbe. In oĩb⁹ alijs bisyllabis acuitur ꝑma. z vltima grauat'. siue ambe sint longe. vt estas. siue breues. vt mare. siue prima breuis z vltima lõga. vt amãt. siue sit ꝑma breuis naturaliter. ꝟ longa positõne. vt frango. pco. arceo. fontes. nact⁹. cessi. gessi. In polisyllabis. i. i trisyllabis. z sic de inceps si penl'. breuietur. añ penl'. acuit'. vt dñs. z miseri cordia. reliq̃ grauant'. Si ꝟo penl'. sit longa naturaliter. ꝟ vltima breuiet'. penl'. circũflectit' vt amare. In reliqs aũt polisyllabis penl'. acuit' z reliq̃ grauãt' siue penl'. et vltima ꝓducant'. vt amarẽt. siue penl'. sit breuis naturaliter. ꝟ longa positõe vltima exñte lõga seu breui. vt cõfringit vel cõstringit. cõfringũt.

Questiones circa accentũ.

ADmaiorem intelligentiã ꝓdictaꝝ regulaꝝ a ꝓs. traditaꝝ ꝟ aliq̃ dubitabilia moueam⁹. Quero igit' ꝑmo q̃d sit tps ꝓductũ z q̃d correptũ. Ad hoc dico q̃ tps correptũ dicit' hoc in q̃ generat' vox vel syllaba aliq̃. ita q̃ nõ possit generari in minori. ad ꝟ q̃ saluet' spẽs illius litere vel syllabe. Tẽpus ꝟo ꝓductũ dicit' ipi⁹ tpis correpti geminatio. Et si obijcias omne cõtinuũ est diuisibile in infinitũ. z tps est hmõi. igit' poterit in infinitum diuidi. Dico q̃ temp⁹ ꝑm se z ꝓ naturã ꝓpriã ẽ diuisibile in infinitũ. ꝟ in ꝓpatiõe ad formã vocis. ꝓlate in specie nõ ẽ diuisibile i infinitũ. Põt em̃ aliq̃d dici se esse diuisibile i infinitũ. In ꝓpatõe tñ ad formã rei simplicit'. vel ad formã rei relatã ad motũ. nõ est diuisibile in infinitũ. Verbi gratia. Caro ꝑm suam quantitatem ꝑm quam quãta diuisibilis est in infinitũ. si tamen diuidatur actu. cõtingit deuenire ad quãtitatẽ. quam nõ est vltra diuidere. ad hoc q̃ maneat spẽs carnis. Similiter et ignis diuisibilis est ꝑm quãtitatem in infinitũ si tamen diuidat' actu aliq̃n est indiuisibilis ratõne spẽi. Contingit em̃ ꝓ diuisionẽ venire ad minimũ ignẽ. q̃ z si hẽat formã ignis z spẽm z possit vlteri⁹ diuidi manẽte forma z spẽi ignis. nõ tñ põt vlterius diuidi ꝓ spẽs. z ita q̃ maneat motus sursum. z ita q̃ ad formã relatã ad motũ ẽ aliquãdo ignis indiuisibilis. q̃ tamen de se est diuisibil' in infinitũ. Similiter aũt ẽ z in successiuis sic z i voce z in tpe ꝓmẽsurãte ipam. nã q̃uis tps ꝑm se i infinitũ sit diuisibile. tamẽ ꝓpando ipm ad vocẽ quã mẽsurat manifestũ est q̃ ꝓtingit vocẽ generari in aliq̃ tpe tam puo. q̃ si generaret' in minori nõ saluaret' i eo spẽs vocis z tale tps dr̃ ꝟ correptũ. z hui⁹ geminatio ꝓstituit tps ꝓductũ. sic g̃ manifestũ ẽ. q̃ nõ oĩe tempus est ꝓductũ q̃uis de se sit diuisibile in infinitũ. q: sic non sumit' tps ꝓductũ. sed ꝓ gemiato tpe correpto sicut dictũ est. s. ꝑm q̃ ẽ indiuisibile nõ in se. ꝟ in cõpatione ad vocẽ siue ad ipam formã vocis. sic aũt nõ ẽ indiuisibile i infinitũ. Itẽ q̃rit' cũ tãta videat' eẽ mora i graui accẽtu. q̃nta i acuto ꝑm eleuationẽ. q: magis ponitur acutus eẽ accẽtus ꝓncipalis q̃ꝫ grauis. quare ergo ponũtur alij accẽt⁹ a graui eẽ ꝓncipales. z grauis nõ. Ad hoc respõdeo q̃ accẽt⁹ ꝓncipalis fit ꝓpter sonoritatẽ. Sonoritas aũt magis hr̃ ꝓ eleuationẽ q̃ꝫ ꝓ depssionẽ. z ꝓpterea accẽtus q̃ ꝓsistũt in eleuatione magis ꝓstituunt' ꝓncipales q̃ꝫ ille q̃ cõsistit in depssione. sed acut⁹ z circũflexus magis consistunt in eleuatione. z grauis magis i depssione. z ꝓpterea ponũtur acut⁹ z circũflexus eẽ ꝓncipales. z grauis non. q̃ aũt sonoritas magis hr̃ ꝓ eleuationẽ q̃ꝫ ꝓ depssionẽ. sic oñditur. Mora maior maiorẽ causat sonoritatẽ. sed maior ẽ mora in eleuatione q̃ꝫ in depssione. ergo maior sonoritas. Et q̃ maior sit mora in eleuatiõe q̃ꝫ in depssiõe sic oñditur. Eleuatio nõ fit nisi ꝓ motũ instrioꝝ sursuz. depssio ꝟo ꝓ motũ eorundẽ deorsum. Sed ipa instra cũ sint grauia. naturaliter mouent' deorsum. nõ aũt sursum. nisi ꝓ violentiã. z ideo facilius mouent' ad depssionẽ q̃ꝫ ad eleuationẽ. z iõ minor fit mora in depssione q̃ꝫ i eleuatione q̃re cũ in accẽtu graui fiat depssio. i alijs aũt eleuatio maior fit mora in ipo q̃ꝫ in alijs. z ita maior sonoritas. Si aũt dicas q̃ circũflexus ꝓsistit tã i eleuatione q̃ꝫ in depssiõe. z ita q̃tenus erit accẽt⁹ ꝓncipalis. eatenꝰ erit z nõ principalis. iam patet solutõ. maior em̃ mora fit in eleuatiõe q̃ꝫ in depssione. z iõ maior sonoritas fit z magis cõsistit z ꝓncipalius in eleuatõe q̃ꝫ i depssiõe. Et iõ rõe eleuatiõis dr̃ ꝓncipalis. z rõe depssionis secũdarius. Itẽ q̃rit' quare tm̃ vnus accentus principalis debet esse vnius dictionis. Solutio. Accent⁹ ꝓncipalis ẽ ad cõtinuãdũ partes dictõis sic q̃ fiãt tanq̃ vnũ materiale respectu significatõis repntãde. Hoc aũt maxime fit ꝓ aliq̃d vnũ cõtinuãs. quare necesse est eẽ in dictiõe vnicũ accentũ principalẽ ꝓtinuãtẽ ei⁹ ptes ad quẽ reliquę syllabe dittionis inclinant' quẽadmodũ oĩes ptes corpis ad vnã cõmunẽ pfectiõez ꝓncipalẽ inclinãt'. inq̃ntũ sunt ptes vni⁹. Itẽ q̃rit' q̃re accẽtus circũflexus nõt ꝑt fieri nisi in lra vl' syllaba naturaliter longa. acut⁹ ꝟo in breui potest fieri. Ad ꝟ di-

cendū est. qz circūflexus accentus cōsistit in elevatione ꝛ depssione. Ad hoc aūt ꝙ elevatō ꝛ ipa depressio sint supra idē atq; supꝫ eandez lr̄am exigit duplex tp̄us. qz vtraq; in vno tpe nisi fuerit ꝓductū fieri nō pōt simł. Vñ necesse ē ꝙ illa vocalis q̄ accipe dz circūflexū accētū bēat tp̄s ꝓductū. Vñ nō pōt fieri accent⁹ circūflex⁹ nisi in lr̄a naturaliter lōga. Acutus aūt accentus consistit in sola elevatiōe. q̄ in vnico tpe supꝫ vnā lr̄am fieri cōtingit. Vñ cū ois vocalis et ois syllaba habeat vnū tp̄us ad minus. pōt ois vocalis et ois syllaba sustētare acutū accentū. Et hoc patet ꝙ q̄uis syllaba longa positione terminet ꝙ cōsonantem. ꝛ geminatio cōsonātis terminet in depssione. sicut accētus circūflexus. tñ ob hoc nō ꝓtingit ꝙ in syllaba tali fieri bēat talis accētus. qz supꝫ eandē lr̄am nūero. ꝛ añq; aliq̄ lr̄a grauetur in vocc. oportet fieri elevationē ꝛ depressionē vbicūq; debz fieri circūflexus accētus. Unde subsequens geminatio consonantiū facere nō potest ꝙ circūflectatur illa vocalis. si simpliciter fuerit correpta. Item q̄rit de regulis quas dat pris. de dissyllabis ꝛ polisyllabis sic. Si penł fuerit ꝓdu. naturaliter. ꝛ vltima fuerit correp. pnł. circūflectitur. Si aūt penł. sit correpta naturaliter. ꝛ vl. produ. acuetur ꝛ nō circūflectetur. Querit ergo causa Videtur em̄ ꝙ dicat falsum. quia circūflexus accētus nō exigit nisi syllabā naturaliter ꝓdu. vñ videt sive vltima ꝓdu. sit sive corre. dūmō penul. sit longa naturaliter ꝙ supra ipam lr̄am possit fieri accentus circūflex⁹. Item circūflexus accētus determinat syllabā naturaliter ꝓdu. ergo ꝓductio cōfert ad hoc ꝙ sit circūflexus accētus. ergo vl. existente ꝓdu. magis circūflectet pnł. existēs ꝓdu. q̄ vltima existēte cor. Ad hoc dicendū ꝙ vl. existente ꝓducta nō potest penł. circūflecti. Et hec est causa. qz accentus circūflexus nō patit post se in eadem dictione duas syllabas breues. ꝛ vna syllaba ꝓdu. equipollet duab⁹ brevib⁹ ꝓpterea nō patitur post se circūflexus accentus vnā ꝓdu. Causa aūt quare non patit duas syllabas breues post se est. qz nō patitur post suā elevationē nisi duplicem depssionem. Vñ cū post elevationē factā in ipo circūflexo. adhuc sit in eodē depressio. nō erit post ipm nisi vna syllaba longa. vel vna depressio ꝛ ita nō patitur post se duas syllabas breues vel vnā ꝓdu. que eis equipollet. Item causa quare nō patit post se nisi duplicē depressionē est. qz principalis accentus cū nō possit esse in fine. attendit tñ in elevatōne ad finē. ꝛ ideo maxime ꝑm ꝙ pōt debet esse ꝓpinqu⁹ fini. ꝫ si ꝓpinquus fini. nō erit. sequtur ipm magis q̄ vna depressio. Unde post elevationē principalis accentus nō ponit nisi vnica ꝛ duplex depressio. vnica. vt quando penul. acuitur. duplex. vt quādo penul. circūflectit vel antepenul. acuitur. Ad primū obiectū dicendū ꝙ circūflexus sit exigit syllabā naturaliter ꝓdu. nō quocūq; modo. sed subsequēte syllaba existēte breui. Vñ nō solum exigit syllabam naturaliter ꝓduc. sed etiam ita ꝙ subsequatur syllaba brevis. Ad aliud dicēdū ꝙ productio dupliciter cōfert accentū circūflexuz. qđ aliquādo fit aliquando nō. Confert em̄ productio ad accentū circūflexū. si sit in eadē syllaba cū accentu circūflexo nō confert aūt si sit extra syllabam. Dubitatur de hoc quod est supra suppositū. s. ꝙ tm̄ duplex depssio fieri debet post principalē accentum ꝛ ꝙ syllaba lōga habeat quasi duas depressiones. Tunc em̄ videtur ꝙ antepenul. nō potest acui penul. existente ꝓdu. Tūc em̄ sequitur triplex depressio principalē accentum. Et dicendū ꝙ elevatio acuti accentus potest post se triplicem depressionē habere dicto modo. sed nō elevatio circūflexi. Cuius cā. qz accentus de sui natura determinat sibi depressionē. Vñ non tm̄ attenditur duplex depressio post acutū q̄ post circūflexū. ꝛ sic nō tantam facit sonoritatē. nec turpē sonū depssionis. Item q̄rit de hoc qđ dicit ꝙ in trisyllabis q̄n penł. ē correpta. antepenł. semꝑ acuit. Et servat accentū principalē. Sed exq̄ añpenł. pōt esse correpta sicut ꝛ penł. q̄ritur tūc q̄n vtraq; earū est brevis. q̄re magis accētus principal' cadit sup añpenł. q̄ supꝫ penul. Solutio. ꝫ est ꝓpter maiorē tēpoꝛ distinctionē qz maioꝛ ē distinctio tēpoꝛ vt vtraq;. s. tā penł. q̄ añpenł. erīnte coꝛr. si añpenł. acuat q̄ si acuat penul. ꝛ hoc sic ꝓspiciendū est. Hec dictio legē coꝛri. in penul. ꝛ antepenul. si ergo supra penul. fieret accentus nō determinaret. vtrū esset brevis vel longa. quia tā brevis q̄ longa pōt acui ꝫ cū sit acut⁹ in antepenł. determinat ꝑ plationē ipam penł. brevē esse.

De locis accentus.

Positis regulis generalibus accentus. ꝛ motis questionib⁹ circa eas. videamus quot loca obtineat accētus principalis ꝛ quare. Scias ergo ꝙ sicut dicit prisc̄ia. in libro de accentu. Acutus accentus apud latinos duo loca obtinet penul. ꝛ antepenul. Apud grecos vero antepenul. ꝛ penł. ꝛ vltimam. Circūflexus vero penul. tm̄. Ponitur nāq; grauis accentus cum acuto ꝛ circumflexo in eadem dictione. sed non in eadem syllaba. Observatur nanq; accentus vnus in integris dictionibus vt raman⁹ hyspan⁹. In ꝓpositi xo vni⁹ similit. vt malesan⁹ interea loci.

Ad declaratōnē prędictorum. Primo queritur quare apud nos principalis accentus non potest fieri in vltima syllaba proprie sicut apud grecos. cum nos grecoꝛ imitatoꝛes simus. Solutio in vltima syllaba ꝓpꝛie conveniencioꝛ est depssio q̄ elevatio. quia in fine dictionis clauduntur labia propꝛie ꝛ quiescūt. sed ad ꝫ ꝙ claudātur instrumēta oportet ꝙ sit motus deoꝛsum. ꝛ ita depssio. ꝫ accentus principalis nō fit ꝑ depressionē. ꝫ ꝑ elevatōnē. ꝛ ita apud nos supꝫ vltimā syllabā nō fit principalis accentus. ꝛ hec est cōsideratio latinoꝛū. quare in vltima syllaba ꝓpꝛie non accidit principalis accētus. Ratio aūt quare ipsi greci supꝫ vltimā syllabā potuerūt habere principalē accentū hec pōt esse. quia significatio dictionis maxime cognoscitur ꝑ finē. ꝛ ideo ad discernendū significationē dictionis potuerūt accentuare in vltima syllaba q̄ est finis dictōnis. ꝛ hec potuit esse eoꝛ ꝓsideratio. Itē q̄rit q̄re principal' accētus apud latinos dz solū hec loca. s. penł. ꝛ antepenł. ꝛ nō plura. Itē cū vterq; fiat in loco penul. Querit quare nō similit fiat in añpenul. ꝛ hoc est q̄re q̄re circumflex⁹ accētus nō fit in antepenł. loco sicut acutus imo solū fit in loco penł. ꝛ acut⁹ in vtroq; loco. Ad primū dico ꝙ accētus ꝓncipal' fit in dictōne aliq̄ modo ꝓpter discernendā significationē dictōis. Unde inest dictioni ꝑ relationē ad suā significationē. ꝫ significatio principal' dictōis attendit penes finē. ꝛ ꝓpterea iuxta finē. ꝑm ꝙ iā dictū est fieri debz accētus principalis. quia in fine fieri nō pōt sicut supius est ostensum. q̄re oportet ꝙ sit in loco positus ꝓximo fini. sicut in penul. vel in ꝓximo tm̄ vno mediāte. sicut in antepenul. ꝛ ita non pōt principalis accentus habere plura loca. nec alia ab istis. Alia cā ad idē. quia si ponat accentus principalis alibi sicut in loco p̄cedente antepenul. fieret nimia depssio. ꝛ ita nimia insonoritas. vt patet in hac dictione p̄dixerit. Si em̄ fieret accētus principalis supra primā syllabā. nimia fieret depressio ꝓpter tres subsequntes versus finez dictionis. ꝛ ita nimia insonoritas. sicut patet in exꝑimento. vel sensibilit si ꝓferatur dictio illa tali modo. sic ergo pz ꝙ necessariū fuit principales accētus nō plures esse. vel alios situs bñe. Ex ꝫ etiam patet. q̄re vterq; principal' accētus cadit in penul. syllabā vel in antepenul. qz ex iam dictis patet ꝙ ad euphoniā faciendam post elevationem principalis accētus non debet fieri nisi vna depressio. vel due ad plus. sed principalis accentus in eo ꝙ talis solū ꝓsistit in elevatōne. q̄re

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cum principalis accēt⁹ qui ē circūflexus habeat in fine sui dēpssiōem. et post eleuatiōem nō dz seq̄ nisi duplex dēpssio ad plus cā pdicta. ꝓterea solū in penl'. fieri dz circūflex⁹. ¶ Si ẏo fiat in ātepenl'. ipe circūflex⁹ dz post eleuationē. in q̄ ꝓsistit accētus ꝑncipalis dēpssionē ynā ⁊ etiā sequūtur due syllabe grauate. ⁊ ita duplex dēpssio. Et ita post principalē accētū sunt tres dēpssiones ⁊ sic manifestū ē ꝙ nimia fieret sic dēpssio et insonoritas. ⁊ ita oportz ꝙ sit in penl'. syllaba. acut⁹ aūt accētus nō dz nisi eleuationē solū. vñ si ponat' in penl'. syllaba seq̄ tur ipm vna dēpressio. si aūt in penl'. duplex. ⁊ hoc permittit sonoritas ⁊ euphonia. ß nō sinit triplicem ⁊ quadruplicem dēpssionē. ⁊ oportet subseq̄ eleuationē accentus principalis. Unde tm̄ in penul. ⁊ antepenl'. syllabam pōt fieri accentus. ⁊ sic patet solutio ad quesitū.

¶ Regule generales accentus.

¶ Obtēso que ⁊ quot loca obtineat principalis accētus ⁊ quare. Cōseqn ter ponēde sunt q̄dam regule generales ad cognoscendū accentū cuiuslibet syllabe. ¶ Nota ergo ꝙ vocalis ante alterā vocalē apud latinos breuiat'. vt de⁹. ꝑter fio. fiebā. qd̄ ꝓdu. i. purā vbicūq̄ nō dz. r. cuz oīb⁹ suis cō positi; qñ sigficat passiōz. ¶ Nā si. r. seq̄t' ad. e. breuiat'. i. añ. e. vt fierē fieri. ⁊ ꝑter gtōs ⁊ datiuos q̄nte declinationis hñtes tres vocales cōtinuas. in quib⁹ e. añ i. producit'. vt diei. ⁊ ꝑter genitiuos hñtes i. vocalē añ us. q̄ cōis est in vsu. sed ī ꝓsa ꝓducit'. vt vnius. sed tū alterius breuis est. longat' alius. ¶ Apud grecos ẏo sepi⁹ ꝓducit'. vt aer medea. ⁊ hinc est qd̄ ꝑm q̄sdā noīa notha pñt in penul. corr. ⁊ pdu. ꝑm patrie ꝙsuetudinē ⁊ volūtatem legētis. Añ dicit bug. in fagin. In hoc nomīe scenophagia. licet ⁊ corr. ⁊ pdu. penul. ꝑm volūtatē legentis. ē em̄ nomē notbū. q; ergo a greco descendit potest penul. producī. apud grecos em̄ in multis vocalis ante vocalē ꝓducit'. ß q; ad formā latinitatis reductū ē. pōt ⁊ corripi in legēdo. ¶ Apud latinos em̄ vocalis añ vocalē nō ꝓducit'. nisi in paucis. De noīb⁹ imitantib⁹ greca. vt lōbardia. req̄re in impedimēto vsus. Inde ēt ē ꝙ vocalis añ alterā vocalē in eodē noīe ⁊ in eadez signifitatōe inuenit' qñq̄ corripi ⁊ ꝓduci. vñ dicit magister bñ. ¶ Primis syllabis ꝓpriorū nominū indifferenter possumus vti. vt iacob. nisi sit ibi vocalis añ vocalem vel positū vel diphtbong⁹. vl' ꝓtra celebrē vsum autorū. vt cesar. q; sp autores primā ꝓducunt. Discrepant tū aliqñ autores habito respectu ad diuersa. Naz orion ꝓdu. primā ꝑm Ouidi. Obstitit oriō latona nitētib⁹ astris. Atq̄ ꝑm virg. corri. Orpheus in siluis inter delphinas orion. ¶ Hoc sepe ꝓtingit ꝓpter diuersas significatōes. vt hic. Nā ouidi. accipit orion ꝑ q̄dam stella. ß ẏg. ꝑ quodā citharedo. Qñq̄ aūt in eadē significatione inuenit' corripi ⁊ ꝓduci. vt patz in ß noīe diana. Nā corr. ab ouidio. Quid iuuat intincte studia exercere diane. Sed a ẏg. pdu. ibi. Exercet diana thoros qué mille secute. ¶ Hoc aūt ꝓtingit habito respectu nūc ad linguā grecā nūc ad latinā. Ex ß pz ꝙ framea. romphea diuerso respectu pñt corripi ⁊ ꝓdu. in penl'. vsus tū dz ꝙ penl'. corripiat'. maxime in ꝓsa. Itē scias ꝙ ꝓpria noīa locoꝝ pñt eē indifferētia. vt pictauis. Unde q̄dam ait. Erige pictauis libera facta caput. Sed alt' corr. dicens. ¶ Pictauis inermis subigit sua rura nec vltra. Dicimus ergo in talib⁹ magis vsum sequendū esse ita etiā cōtingit in hoc noīe belyodorus. q; videt' pnl. ꝓducta. Unde horacius. ¶ Hospitio modico rector eo mes belyodorus. Inuenit' ⁊ corr. penl'. Añ pantheon. Corpus belyodori fodiūt abeuntq̄ latenter. Sed ꝑm doctoꝝ vsum corr. sicut ⁊ theodorus lz inueniat' penl'. pdu. Unde inuenalis. Lautoꝝ pueros artem docens theodor⁹. ¶ Inuenit' etiā theodol⁹. p. l. scriptū. nomē cui insdā libri ā theos ⁊ dolos. Sile em̄ accidit in hoc nomine monas monadis. q; in anticlaudiano prima corr. vbi dicit'. Et monas ⁊ numeri de se parit vnica turba. Sed alter dixit. Monade subtracta dicet' apocopa facta. ¶ Hoc aūt ideo ꝓtingit vt dicit mayster bñ. quia nō bene scitur a latinis natura vocabuli greci. Dz scim⁹ ꝙ deriuata a monade breuiant' vt monachus. Itē regula generalis est ꝙ omnis syllaba dyphtbōgata ꝓdu. vt audio. musae. nisi sequens syllaba incipiat a vocali. vt ꝑuro ꝑustus. Unde ẏgi. Stipitib⁹ duris agit' subdi busq̄ ꝑustis ¶ Dyphtbongus aūt est ꝓiunctio duarū vocaliū vim suā seruantiū in eadez syllaba. Nā. u. post g. vel. q. vel. s. sequēte vocali in eadē syllaba posita amittit vim lre. vt q̄s lingua suadet. Itē vocal' ante duas cōsonātes. vel ante vnā duplicē. positione ꝓducit'. vt arma dux maior gaza. nisi vna earū liquescat. vt tenebre. Aliq̄de sunt. l. r. q̄ posite post mutā in eadē syllaba naturaliter ꝑmittūt ꝓcedentē vocalē naturaliter breuē corripi. vt aflecla. tenebre. Duplices ẏo cōsonātes sunt tres scz. j. cōsonās posita int' duas vocales naturalr. ⁊. x. ⁊. z semꝑ. vt maior dux gaza. ¶ Et scias ꝙ. y. greca semꝑ est vocal'. vñ remanet vocalis posita int' duas vocales. vt ꝓsopopeya. ⁊ ꝑm quosdā alleluya ß. i. latinū est duplex cōsonās qñ ponit' int' duas vocales naturaliter. maxime in simplici dictione. ⁊ syllabicat' cū sequēte vocali. vt maior troia. Añ in ꝓsa. semꝑ hmōi. i. debet consonantē sonare. lz poete tale. i. qñq̄ accipiāt ꝑ vocali. qd̄ necessitate metri poti⁹ q̄z arti iputat'. Añ ouid. in. vij. epi. Partius andromachen vtranit acbata victrix. Itē in. ix. epi. Impia q̄d dubitas deanira mori. Itez vir. in v. eneyd. Troia crimiso cōceptū flumine mat'. ¶ Hic aūt troia ē trissyllabū. ⁊ cor. a sicut vult ꝑs. in. vij. li. vbi agit de accusatiuo ꝑme declinatōis. vbi dicit ꝙ oīs noīatiuus latin⁹ a. t'minalē corr. ⁊ introducit ꝑdictū ẏsuz ẏg. vbi. a. corri. vt troia. q; trissyllabū est. tamē semꝑ in ꝓsa bissyllabū troia est. ⁊ ita de similib⁹ dicas.

¶ De accentu ꝑme ⁊ penultime syllabe.

¶ Positis regulis generalibus ad cognoscendū accentū cuiuslibet syllabe. Nunc ponam⁹ regulas ad cognoscēdū accentū specialit' ꝑme vel penl'. syllabe. ¶ Scias q̄ ꝙ de ꝑma syllaba dant' q̄dā regule spāliť. q̄rū vna ē hec. Omne ꝑteritū bissyllabū ꝓdu. primaz. vt emi ꝑter. bibi. fidi. a findo dis. scidi. à scindo dis. tedi steti tuli. ⁊ habētia vocalem ante vocalē. vt fui. Dz in oīb⁹ alijs q̄nta fuerit ꝑma in pñti tāta remanet in ꝑterito. vt amo amaui. ꝑter geminātia q̄ corripiūt ꝑmā syllabā. vt momordi. Et ꝑter genu. posui. coegi. q̄ ꝑmā in pñti ꝓducūt. ß in ꝑterito corripiunt. Et ꝑter repuli. reperi. ⁊ retuli. q̄ bis cōtrariū faciūt. box aūt supina primā corripiūt semꝑ. s. repulsuz reptū. relatū. ¶ Hic aiaduerte ꝙ ꝑs. dixit in nouo li. ꝙ duxi ꝑteritū oñditur esse correptum naturaliť ex noīe. qd̄ ab eo deriuat'. ⁊ corripit dux ducis. sicut reri ꝓduci approbat' ex noīe qd̄ ab eo nascit'. s. rex regis. De ß require infra vbi agit de accentu ẏbox. Itē regula generalis est. sicut infra eodē libro dicā. cū tractabo de accētu nominū in. x. t'minātiū. ꝙ obliq̄ veniētes a noīatiuis habentib⁹ i vocalē naturalr breuē ante. x. corri. penl'. genitiui. vt fornix cis. varix cis. Si aūt veniāt a noīatiuo habente. i. naturalr longā. ꝓducūt penul. vt cornix cis. Et hoc est verū ⁊ in alijs vocalibus. vt phenix cis. pollux cis. De ß dicā etiā in dico cis. Itē omne supinū bissyllabū ꝓdu. primā. vt natū. ꝑter itū. quitū a quieo is. citū a cieo es secūde cōiugationis. Sitū a sino nis. litū a lino nis. datū statū. ratū a reor reris. rutū. Sed itū ꝓdu. in ambitū ꝑticipio vel supino. Itē nota in cōpositione qñ o. mutatur in. i, breuiat'. vt cognitū agnitū. Itē quanta fuerit prima naturaliť in primatiuo. tanta remanet in suo directo deriuatiuo vt amator. amor. sedes sedi. rex rexi. Et quanta fuerit in simplici tanta remanet in sig

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

directe cõposito. vt amo. pamo. Quedã tñ degenerãt in specie 7 figura.

De accentu medie syllabe.

MEdia syllaba siue penultima. maxime in trissyllabis. 7 incepsaccẽtus cognoscit. Unde si penul. grauat est breuis. vt tabula. si vo acuat longa ẽ. vt fortuna. 7 nõ fiat differentia int' circũflexũ 7 acutũ ß tñ in multis fallit. q; sex sunt impedimẽta accẽtus vt dicet infra q̃re nõ ẽ accẽtui credẽ dũ. Ad accentũ aũt reducũt' oĩa q̃ augmẽto vel diminutione ꝓgnoscũt'. Augmẽto vt lego plego. Diminutõe vt amauerim9 amauero. Et scias q̃ ps. in li. de accentu. ponit quasdã regulas ad cognoscendũ accentũ penul. syllabe. ex q̃bus aliq̃s ponã hic.

De desinentib9 in. a.

SI nomẽ terminet' in a. aut est ꝓpriũ aut appellatiuũ. aut cõe. Si ꝓpriũ pdu. penl'. nõ tm natura. ß vsu vel dñe cã. vt catalina. maria. stephania. Si sit cõe. aut grecũ est. aut latinũ ẽ. Si grecũ ꝓducit penul. vt iconia. sophia. 7 hec adhuc noĩa natura nõ ꝓducunt'. ß vsu. cũ sint aliena vocabula. Si sit latinũ. vel g̃ simplex vel cõpositũ. Si cõpositũ vel g̃ ab ß verbo cano. vel gigno. vel colo. 7 hec corri. penul. vt tibicina q̃ format' a tibicen. cinis. is. in. a. aurigena. ruricola. ß tibicen q̃ nõ desinit in. a. pdu. penul. vel cõponit' ab alio ꝟbo ab bis ꝟbis. 7 de his nihil dicit autor. nisi supponẽdo p ß q̃ det'minat cõiter det'minãtib9 in a dicẽs. q̃ cõposita talẽ bñt regulã pnunciãdi q̃lem habẽt in simplici. Si aũt nomẽ desinẽs in. a. sit simplex. 7 si sic. vel g̃ hz vocalẽ ante. a. 7 tũc corri. penul. vt institia. vel ꝓsonantẽ. 7 si sic. vel ergo hz. r. ante. a. vt desinat in ra. 7 sic ẽ simile pticipio. 7 pdu. penul. vt scẽptura natura. Uel hz. n. ante. a. 7 pdu. sil'r vt romana lupina. excepto tympana. Uel hz. c. ante. a. ita q̃ añcedat. i. vt cretica. 7 breuiat'. exceptis tñ bis. vesica formica 7 similib9. Uel hz. d. ante. a. 7 corri. vt frigida. Nec tñ dicit aliq̃d de his q̃ habẽt. d. ante. a. vel aliã consonantẽ ab. r. 7. n. 7 c. ante. a. q; sufficient' p regulã de his intelligit'. De his q̃ in obliq̃tate sunt dicit q̃ in oĩb9 his obseruãdus ẽ accentus in illo vsu q̃ seruat' in rectis. Ostendit etiã q̃ sic̃ est in rectis sic 7 in obliq̃s. Hanc aũt regulã cõfuso mõ tradit ps. cũ dicit latina ꝟbo noĩa. Ite3 dicit ps. in iiij. li. de nenoĩatiuis in na desinentia. Denoĩatiua siue ꝟbalia de q̃bus iã dixim9 cũ de possessiuis in nus. vel na. vel nũ. desinentib9 tractabam9 oĩno longã habẽt penl'. vel positõne vel natura. vt officiũ officina. medicus medicina. leo leena. tõstrix tõstrina. coquus coq̃na. 7 culina. lux lucis lucina. lateo late'na vel latrina. Nã mutina sagana pagana non vident' esse derivativa. Sagana 7 saga idẽ signãt. In ra aũt terminãtia. oĩa pticipijs feminis futuri tpis similez habẽt formã. Unde penl'. q̃. u. pducit'. vt scriptura tritura. censura. litura. Magister autẽ bene dicit. Feminina fixa pdu. i. añ na. vt piscina. pter pagina femina machina trutina pserpina patina lamina sarcina fuscina fiscina buccina elemosina. 7 pter illa q̃ sequũtur naturaz suoꝝ masculinoꝝ. vt asina. 7 sic̃ dixim9 de masculinis ꝓprijs q̃ quedã pducũt. i. ante. n. vt albinus. 7 quedã corripiũt. vt alchin9. Ita dicimus de femininis. q; q̃dã corripiunt'. vt mutina. q̃dam pducunt' vt mesina 7 lauina. 7 bene dicit q̃ illa q̃ sequũtur naturã suoꝝ masculinoꝝ vt asina corripiunt. i. ante na. Nã sicut dixit quidã. A mare cũ na. venit. ipsi petit assimilari. q̃si dicat. cũ na. id est. cũ dictio t'minata in na. venit a mare. i. a masculino. vt dña a dñs. asina ab asin9 petit assimilari sibi. s. masculino in accẽtu. videlicet. vnde sicut asin9 corri. penl'. ita 7 asina. Sil'r dicit de vicinus 7 vicina. tibicine tibicina. 7 ita de similib9. Hic etiã nõ q̃ noĩa tercie declinatõis greca desinẽtia in. a. faciunt gtiũ additatis. vna syllaba crescendo 7 penul. breuiando. vt dogma dogmatis. perizoma perizomatis. 7 sic de aliq̃s similibus.

De desinentib9 in. e.

NE. nomẽ desinẽs terminatum in le. pdu. penl'. vt monile sedile. Si autẽ nomẽ sit adiectiuũ habẽs cõsonantẽ int'. a. 7. e. producitur sil'r vt ꝟbale singulare. De reliq̃s aũt. vt sunt vtile risibile. nihil dicit. Uñ si obijciat' ꝓ hanc regulaz q̃ sit diminuta. vel ꝓ aliquã alterã quã ponit. Dicẽdũ est. q̃ non sint simpl'r regule generales. ß idoneitates et exẽpla ad regulas sumẽdas sufficient' p aliq̃ q̃ alibi det'minata sunt. Infra aũt cũ det'minabit' de t'minãtibus in is. aliq̃ supplebo.

De desinentib9 in. i.

NI. tantũ vnũ nomen reperitur trissyllabũ. scz nichili q̃ in penul. breviatur. Si aũt aliq̃s opponat de ß noĩe mancipi nemãcipi. Dicendũ q̃ nõ stat in cõpositis. ß autor intẽdit de simplicib9. Sed si adhuc instat de his gumi nauci frugi corrdi. 7 similib9. Dicendũ q̃ ars ista t'dita nõ tota a ps. de regulis spãlibus datur de trissyllabis principaliter. 7 aliꝝ de inceps polisyllabis. Ipse autez instat de bissyllabis. ergo ꝛc.

De desinentib9 in. o.

NO. si nomẽ terminet' vel p̃cedit cõsonans vel vocalis. Si vocalis vt e. vt ganeo. vel. i. vt mulio. 7 sive sic sive sic corri. penul. in noĩativo 7 pducunt eã in gtiõ. 7 in ceteris obliq̃s vt mulio mulionis. 7 pulsio onis. Si aũt p̃cedit cõsonans pdu. penul. 7 ß in noĩativo. vt caligo fuligo. sed in obliquis diversificat'. Aut enim retinet'. o. q̃ fuit in recto. 7 tunc pdu. penul. in obliq̃s. vt carbo bonis. Uel mutat' in. i. 7 tunc corri. penl'. vt fuligo ginis. vel sic 7 plenius. Nomina 3cie declinationis desinẽtia in. o. pdu. penl'. in obliquis 7 formãt genitiuũ a ntio addita nis. vt dido donis. si vo nõ retinẽt. o. ꝟsa. o. in. i. correp. 7 addita nis gtiũ formãt. vt hõ boĩs. sed excipiunt' noĩa ciuitatũ. vt rhedo donis. sardo donis. thuro ronis. 7 gentilia. sicut ligo gonis. brito tonis. 7 ß 7 ß sido hui9 sidonis. Nã simo donis aliud est. 7 sic de similib9. Virgi. eney. xj. Pulsant 7 pictis bellant' amazones armis. Juuenal' li. iiij. satira tercia dicit. Uiscones vt fama est alimẽtis talibus vsi. In eodẽ capi. Quã nec terribilis cimbri nec britones vnq̃. Virgi. eney. v. xj. Nũc 7 mirmidonuz pceres frigia arma tremiscũt. Itẽ excipiunt' ꝓpria a quib9 derivãtur localia vel gentilia. vt hec macedo donis. a q̃ macedonia nie. 7 ß 7 ß macedo donis. ß lacedemo monis. a quo lacedemonia nie. ß 7 ß lacedemonis. 7 sic de alijs. Dico autẽ obliquos ꝓprioꝝ nominuz q̃ loca designant quia alia pducunt'. vt naso nis. Ouid de fine titulo libro primo. Qui modo nasonis fueram9 quinq; libelli. Itẽ vt dicit hug. simo monis nomen ꝓprium cuiusdam rustici a terentio introducti pdu. o. in obliq̃s ad differentiam noĩs apostoli q̃ corri. o. in obliquis et retinet n. in noĩativo. vt simon simonis. Item noĩa in. o. nõ declinata nec latina acuũtur in vltima. vt abdenago. reliqua in penl'. acuunt'. vt agaso sartago. vt patet q̃ pharao si inueniat' p̃terq̃ ī noĩativo 7 vtio in penl'. acuit'. Exod. xv. Equi pharao. Idẽ dico de apollo. licz q̃dã hoc non seruãt.

De desinentib9 in. u.

TAntum vnum nomen trissyllabũ in. u. terminatũ inuenit' quod est monoptotũ in singulari 7 in plurali declinabile. 7 istud corri. in penultima. vt tonitru.

Secunda pars de Accentu penul. syl.

De desinentiby in al.

Si fiat cõsideratio q̃lis sit penl. in noiby t̃minãtiby in al. vl' g̃ in recto vl' in obliq̃. si i recto vel erit ꝓpriũ nomẽ barbar. 7 tũc corr. vt hanibal. astrubal. vel erit nomẽ appellatiuũ. 7 tũc ꝓducit'. vt tribunal. excepto b̃ noĩe aial. 7 etiã sal. Si in obliq̃. vel g̃ in neutro 7 sic ꝓducit' in penl. vt aĩal tribunal. vel i masculino 7 sic corripit'. vt astrubal' hanibalis. Ad p̃dicta addita is. gtiuãt. vt aĩal aĩalis.

De desinentiby in el.

Domina terminata ĩ el. syllabã ꝓducũt penl. obliq̃ 7 corripiũt penul. rector. vt michael michael'. daniel daniel'.

De desinentiby in il.

Domina terminata ĩ il. corri. penl. tã in recto q̃s i obliq̃. vt euigil gilis. Nõ tñ b̃ q hmõi noĩa declinãt'. is addita correpta penultia gtiuant. vt pugil gil'. 7 b̃ si ẽ latinũ. Greca ẽ qr acuũt vltimã i recto. iõ in obliq̃s penl. lõgã hñt. vt tanaq̃l q̃lis. Añ ẽ. Corripias pugil' b̃ ꝓducas tanaq̃l'.

De desinentiby in ol.

Nol. vnũ nomẽ inuenitur qđ corri. penl. vt heliol. 7 b̃ i trissyllab intelligit'. Tñ de aliꝫ scias q nomẽ in ol. ꝓducit' 7 ẽ t̃cie declinatõis 7 is addita ꝓducẽdo penl. gtiuat vt sol solis. Que tñ nõ variant' in vltia acuunt'. vt nicol.

De desinentiby in vl.

Domẽ in vl. corri. 7 est t̃cie declinatõis. 7 iũcta is facit gtiñ penultimã breuiãdo. vt psul psul. exul ulis. Oĩa alia i vltia acuunt' 7 nõ sunt latina. vt beriul. si tñ declinãt' in obliq̃s penl. lõgã hñt. vt saul lis. Aurora supr hester. Regis cui vitã ꝓcessit mucro saulis. b̃ regula nõ ponit' a p̃stiano.

De desinentiby in vm.

Domina terminata in vm. breuiãt'. vt dorciũ philorciũ. Sciẽdũ q nõ ponit regulã inf̃ noĩa t̃minata i am. vel ĩ em. vel ĩ im. qr nõ sunt latina. de q̃bꝫ scz latinis 7 trissyllabis intẽdit p̃n cipaliter hic.

De desinentiby in am.

Nam. vel in im. vel in em. vel in om. si sint barbara sunt mas. vl' fe. ge. vt chanaã. hierusalẽ. ioachim. edom. 7 acuunt' in fine.

De desinentiby in an.

Nan. nomen producitur 7 ptinet ad t̃ciã declinationez. 7 ẽ grecũ ꝫm p̃s. in. vj. li. vbi dicit q grece declinãt'. vt titan. titanos. l' latine. o. ẽsa in. i. 7 penl. ꝓducta. sic in recto vltia ẽ acuta. vt pean peanis leuiathan. Virgi. x. eney. Iõclamãt socij letũ peana secuti. excipit' euan. de q̃ dicit p̃s. q enã. t. sumit 7 is. post. n. vñ facit euãtis. nõ euanis. Et ponit hãc regulã generalẽ. q a gtis ĩ os. fiũt noĩa ĩ nus. vt titan nos. b̃ titan⁹ni. delphin nos. hic delphin⁹ ni. arabs bos. b̃ araby bi. elephas phãtos. b̃ elephãt⁹ ti. rinocerus velut ethiop⁹ 7 p talia noĩa accẽt⁹ facilius declarat'.

De desinentiby in en.

Si nomen terminet' in en. syllabã. vel p̃ponit'. c. vel nõ. si sic corr. penl. vt fidicen. liricẽ. b̃ excipit' tibicẽ. qđ ꝓ duaby. ij. breuiby vnã lõgã habuit. Debuit ẽ o. i. gemiari tibia. tibijcẽ. ꝓ q̃ tibicẽ dr̃. Si ẽ nõ hẽat. c. añ. n. vel g̃ derivat' a p̃ma ꝓingatõe vel q̃rta. 7 tũc ꝓdu. vt solamẽ a solor 7 munimen a munio. sil'r amamẽ 7 audimẽ. Al' derivat' a sedeo vel t̃cia ꝓingatõe 7 tũc corri. penl. vt a sedeo sedimen. a rego regimẽ. ꝓter ẽbalia veniẽtia a ẽbis t̃cie ꝓingationis desinẽtiby in vo. diuisas q̃ ꝓducũt penl. vt acuo acumẽ. fluo flumẽ. nuo numẽ. luo lumẽ. habẽt ẽo. u. ꝓdu. in penl. Alia ẽo veniẽtia ab aliꝫ ẽbis scẽde vel t̃cie conꝫugatõis. habẽt. i. corr. in pennl. sicut dicit p̃s. in q̃rto li. vt moneo monimẽ. tego gis. tegimen vel tegmẽ ꝑ sincopam specio specimen.

De desinentiby in on.

Non. nomen pertinet ad t̃ciã declinationẽ. 7 ẽ grecũ. vel grece declinat' vt mẽnon mẽnonos. vel latine. o. ꝓsa in. i. vt mẽnon nonis. simon simonos. b̃ simon simonis. Quedã autẽ ꝑcipue ꝓpria tis sumpta genitiuãt. vt phetõ tontis. demophon phõtis. Quedam ẽo is addita genitiuãt penul. ꝓducta vel correpta ꝫm grecos. vt ait p̃s. in. vj. li. tñ in maiori pte corr. penl. in obliq̃s. vt sindon donis. canon nonis. diacon conis. 7 ꝓducũt q̃nq̃. vt simõ monis. ꝓpriũ nomẽ rustici. salomõ monis. triphõ etiã triphonis ꝓdu. penl. Aurora in li. machabeor. Cõtra triphonez tũc rex demetrius ibat. Idẽ in eodẽ. Antiochũ triphon b̃ tpe ꝓdere captat. Sãson sil'r samsonis etiã ꝓducit'. Hoc tñ regulariť teneas q si penl. ꝓdu. in obliq̃s tũc noiatiui vltima acuit'. vt cedron dronis. si aũt penl. gtĩ corripiat'. tũc in recto penl. vel añ penl. acuat'. Sed q̃d dicem⁹ de triphon. Si vis seq̃ auroram 7 dicẽ q penl. gtĩ ꝓducat'. oꝫ dicẽ. q vltia noiatiui acuat'. sic in cedron. Si aũt vis dicẽ q penl. gtĩ corripit' sicut ŏ simonis. tũc dic q vltia noiatiui triphõ nõ acuit'. imo ꝓma sicut canon. Ad diũsum autẽ qđ de aurora in ꝓpriũ ducit'. facile est r̃ndere. qr videlicet autores ĩ ꝓpriꝫ noiby ponũt breuem ꝓlõga. 7 longã ꝓ breui aliqñ. vl' autoritate poetica. vel figuratiue. sic 7 theodor⁹ a iuuenali ꝓducit' ĩ pennl. vt dixi supr in regul' generaliby de accẽtu cuiuslibet syllabe in capitulo qđ incipit ostenso.

De desinentiby in ar.

Domina terminata in ar. neutra ꝓducunt'. tã in recto q̃s in obliq̃s vt torcular laris. b̃ a rectis excipit' lacar. 7 ab obliq̃s nectaris iubaris. Epatis etiã corr. penl. b̃ nõ ẽ latinũ 7 intelligẽ de neutris derivatiuis. Nã vt dicit p̃s. in. vj. li. Neutra in ar. si derivatiua sunt ꝓducũt. a. in obliq̃s casiby. vt a lupa. b̃ lupanar aris. a calce b̃ calcar caris. a laqueo b̃ laqar aris. Si ẽo sunt mas. ge. corripiũt penl. gtĩ. vt cesar saris. bostar staris. Sꝫ dubitat' de specular 7 silib⁹ an ꝓducãt penl. Ad b̃ dicit mayster bene. q noĩa tercie declinatõis hñtia. u. añ. l. ꝓducũt penl. dũmodo sint integra vt torcular. Nã pñt apocopari. 7 tũc sequũť naturã suoꝫ ẽboꝫ. Uñ specular ꝓ speculare corr. penl. sicut speculor laris. Sotular aũt nihil ẽ imo dicim⁹ sb̃telaris. eodẽ mõ dicim⁹ subligar ꝓ sb̃ligare. Aliq̃ dicũt q specular 7 silia ꝓdu. penl. Michi aũt vr̃ cũ maystro bene. q specular 7 silia apocopata penl. corri. sicut declaratũ est. Et scias q hmõi noĩa in ar. addita is. genitiuãt. vt cesar saris. torcular laris. specular lar'. Preter far farris qđ ꝫm p̃s. positõne habuit penl. longã qđ solũ lr̃am. r. geminauit ne ẽbũ esse putet' scẽde psone de forfaris. Item epar ẽtit. r. in. t. penl. nihilominus breuiando. vt epatis. Hug. tamẽ dicit eparis vel epatis. Item lar vt ait hug. ꝓ domo puella 7 oppido ꝫm regulam facit laris. Sed ꝓ quodam rege causa differentie. t. assumit 7 facit lartis. Cõsueuit etiã queri ŏ b̃ noĩe bostar. an penl. ꝓducat in obliq̃s. Ad b̃ dicit mayster bñ. dicẽs. Nota q dicim⁹ b̃ bostar ꝓ quodã barbaro. 7 nichil ẽ hic bostar. vñ corri. penl. gtĩ. 7 nũq̃s ꝓducit'. Errauit aũt hug. q̃ dicit b̃ bostar staris. in derivationibus

suis. ☩Hec maȳster bene. ☩Hug. ℞o sic dicit. Bos cõponitur cuz sto stas. z dr ℔ bostar staris penl. pdu. i. locus vbi boues stant. scz stabulũ. Dicit etiã bostar locꝰ vbi corpora boũ cõburebãt. Inuenit z ℔ bostar starꝭ penl. corr. z ꝓpriũ nomen viri z ꝓmitiuũ. Vult ꝯ hug. ꝙ bostar staris inuenit ī neutro z mal. ge. z sic in obliqs penul. põt pducẽ z corr. diũsis respectiby. z ℔ magis mihi placet. ☩Hoc etiã vult papias q̃ dicit bostar locꝰ vbi cõburunt corpora boũ. vel statio boũ.

De desinentiby in er.

☩Si nomen terminet in

er. vel ꝓsideraf ad penl. recti vel obliq. Si obliqui. breuiaf in penl. vt volucer cris. papauer papauerꝭ excipit mulieris. qđ ꝓdu. penl. Vñ statius. Si q̃ deum soboles. si q̃ mulieris origo. ℔ in maio. ꝑs. nõ excipit. Dicit enim sic ꝑs. ꝙ oĩa noĩa latina desinẽtia in er. si crescunt in gtio corr. penul. in obliqs vt pauperis. Si vero non crescunt in obliqs ꝓferunt sicut z sui ntĩ. ꝓtanto dicit maȳster bene. ꝙ mulier corr. penl. in obliqs. q: a ꝑs. nõ excipit in maiori. Et supponit ꝙ ille libellus de accentu vbi mulieris excipit nõ fuit ꝓpositꝰ a ꝑs. sicut multi dicunt. Et dicit ꝙ statiꝰ ꝓpter necessitatẽ metri eã. pduxit z iõ poete nũq̃ vtunt obliqs eius. Usus tñ frequẽs. producit obliqs de mulier sic z mulieris. Si aũt penl. ꝓsideretur ī recto. Aut q̃ erit neutri ge. z tũc. pdu. penl. vt papauer. Vel est mal. ge. vel fe. ge. z tũc corr. penl. vt mulier volucer alacer. exceptis his q̃ pducũt penl. positione. vt equester pedester siluester. Sz de pãter eris. crater ris. q̃ pducũt penl. crescẽtis gti. Nõ est instãtia q: ñ sunt latina.

De desinentiby in ir.

☩Nir. syllabã termina

ta in penl. breuiãt. vt semiuir triuir. Et scias ꝙ i. fere breuiat vbiq; in iũctura ꝓpositõis. vt oĩpotẽs tubicen. ꝓter tibicen. Et vt dic ꝑs. in. vij. li. vbi ait de gtio singulari scde declinatõis. ☩Hir. z vr. z eus. desinẽtia sp vna syllaba vincũt in gtio. q̃ z penl. breuẽ bñt vt triuir triuiri. semiuir semiuiri. saf saturi. ☩Nisi greca ꝓductio fiat in grecis dictõiby. vt thydeus dei.

De desinentiby in or.

☩Nomen in or. est tercie

declinatõis. z is. addita gtiuat. ☩Preter corr. inf. positã hz. d. ad differẽtiã ablti plural huiꝰ noĩs corꝰ corr z ꝓter ador qđ ẽ indeclinabile vt ꝓbat ꝑs. in. vj. li. maio. ꝓpter duaꝝ repugnãtiã regulaꝝ. q: aũt neutꝝ est debz corr. in penl. ℔ q: venit ab adoro ras. dz ꝓduci in penl. z iõ indeclinabile ẽ. Noĩa in or. pducunt penl. obliq̃ꝝ. vt lictor ctoris. amor amoris. Excipiunt neutra. z sunt tñmodo q̃tuor. s. eq̃r eq̃ris. marmor moris. cor cordis. z ador. Itẽ excipiunt greca ꝓpria fm ꝑs. in. vj. li. vt actor ris. qđ corr. penl. gti qñ est ꝓpriũ nomẽ grecũ. Sz qñ ẽ appellatiuũ z latinũ. pdu. penl. gti. Vñ q̃dã Actoris in spolijs ☩tus habet actoris. Item hector ctoris. agenor noris. nichanor noris. Theodolꝰ. Virgie stuprata ☩tꝰ parilis agenoris arma. Aurora ī libro machabeoꝝ. Ense metũt terterã linguã nichanoris hostes. Et potes a sili notare. lz in aliq̃by vsus nõ habeat ꝙ q̃tienscũq; appellatiua z ꝓpria ꝙueniũt. ꝓpria in penl. sunt gnãda. vt dicaf. Sub rege sapora penl. breuiata. z cãtor toris. penul. corr. ꝓ ꝓpuo noĩe. Quidꝰ in epi. ☩Plenꝰ ac melius eusipo z cãtore dicit. Vñ q̃dã. Cantoris ẽ ꝓpriũ. cãtoris nõ ꝓpria f. Itẽ excipiunt ꝓposita de decorꝰ. z decus vel decor inq̃tũ ẽ cõe. q: tũc corripit. nã mas. pdu. Vñ ☩sus. Cõmunẽ decorẽ ℔ marẽ dico decorẽ. Silr cõposita a puer. q: talia velut ꝓpria reputantur. vt publipor poris. marcipor poris. Ita eñ antiqui ꝓ publij puer. z martij puer dicebãt. ista teste ꝑs. o. nõ pducũt ī obliqs casibꝰ. Salustius in q̃rto historiaꝝ. Unꝰ cõsistit ī agro lucano gnatꝰ loci noĩe publipor. Itẽ excipiuntur arbor boris. castor storis. memor moris z eiꝰ cõposita. Itẽ rhetor toris. Vñ iuuenal. Cedũt grãmatici vincunt rhetores oẽs. z corr. penul. gti castor castoris siue sit aĩal siue sit ꝓpriũ castoris. z pollucis. ☩De ntis aũt ☩balium inor. scias q̃ q̃dã corr. penl. q̃dã pducũt. Nã fm ꝑs. li. iij. de noĩatiuis. hmõi noĩa formãt a ☩bis vel ꝑ abiectionẽ o. qđ fit cũ ☩bũ hz r. añ o. vt laborꝰ labor. Vel ꝑ additionẽ. r. vt amo amor. Vel formãt a noĩby seu ptcipijs in vs. ꝙuersa vs in or. vt senatꝰ senator. amatꝰ amator. tonsus tõsor. doctꝰ doctor. Et pñt formari v. ☩sa in or. vt auditu auditor. debitũ debitu debitor. Unde patet ꝙ q̃dã pducũt penl. sicut ea a quiby descendũt. vt auditu auditor. Quedã ☩o penl. corr. vt debitu debitor. vide in scribo.

De desinentiby in vr.

☩Nvr. terminata corri

piunt penl. tã in recto q̃ in obliqs. vt iecur iecoris saf saturi. z sp ptinẽt ad terciã declinatõnẽ. ꝓter saf qđ ẽ scde. q: facit femininũ in. a. vt satura. Et oĩa isaddita. z corr. penl. efficiunt gtiñ. ꝓter furris. qđ ꝓdu. fu. ad dãm scde psone de furio ris. fm illd. Cũ tumẽte furis. te fallũt gaudia furꝭ. Excipif etiã q̃tũ ad formatõz ebur femur iecur robur. q̃ ☩tũt etiã v. in o. z addita is. penl. corr. gtiuãt vt robur roboris. ebur eboris.

De desinentiby in as.

☩Nas. syllabã termina

ta ꝓdu. in penl. obliq̃ꝝ z corr. in penul. rectoꝝ vt dignitas tatis. z in oĩby casibꝰ pducũt a. Sz excipiẽda sunt q̃dã noĩa ꝓpria dãe cã in fine ntĩ circũflexa. vt lenas lenatis. menas menatis. ne accusatiui plurales de menane. qđ ẽ genꝰ piscis. z lena lene qđ ẽ meretrix eẽ putenf. Itẽ excipiunt appellatiua ꝑ sincopã. plata q̃ ℔uãt accentũ in vltia. vt arpinas ꝓmas optimas rauẽnas capenas põtias larinas. z etiã nras z vias. Sublata ẽ etiã in ꝓdictis ℔ syllaba ti. z sp sup a seruaf accẽtus. z ℔ lra a. pus fuit in penl. nũc aũt ẽ in vltia syllaba. z ℔ vult ꝑs. in. iij. li. de ☩noĩatis q̃ dicit de ꝓdictis. Que ido in fine bñt circũflexũ accẽtũ. q: ꝑ sincopã ti. pferũf. pfecta eñ corꝝ inueniunt apud antiq̃ssimos ī tis desinẽtia. vt ℔ et ℔ ꝓmatis opinatis arpinatis. z sunt hmõi in as. de noĩatiua plerũq; silia accusatiuo plurali suoꝝ primitiuoꝝ z sunt cõia. Itẽ oĩa barbara ī as in vltia acuunt. vt naas maginas. ☩Nã nugas z nephas cũ sint latina ī penl. acuuntur lz nõ varient. ℔ de anas anatis dubitaf an debeat pduci in obliqs. Dicũt multi ꝙ penl. corr. in obliqs qđ etiã repit in macro. Maȳster bñ. dicit ꝙ iuꝫ regulã desinẽtiũ in as debeat pdu. z ℔ esse vꝝ. Itẽ scias ꝙ barrabas be. z caiphas phe. penl. grauãt silr ionatas nate. ℔ ionatan z barraban indeclinabilia acuũt penl. Et nõ ꝙ sicut dicit ꝑs. in. iij. li. In as. pleraq; denoĩatiua sunt q̃ꝝ ꝓmitiua si sunt scde declinatõis gtio singulari. Si tercie declinatõis datiuo assumũt tas i. penl. vbiq; corripiũt. vt ꝓbus. pbi. pbitas. mẽdicus mẽdici mẽdicitas. asper aspi aspitas. sedulꝰ seduli litas. timidus timidi timiditas. Et notandũ ꝙ q̃ gtio duplicãt i. extremã cauꝝ mutãt in e. euphonie cã. vt pius pij pietas. anxius anxij anxietas. Liber q̃z excipif qđ ntio assumpsit tas ñ gtio vt liber libertas. Tercie ☩o declinatõis noĩa dtio assumunt tas. vt dirimꝰ vt capax capaci capacitas. affinꝰ affini affitas. celer celeri celeritas. autor autori autoritas. Excipiunt pauca q̃ b. vel p. siue s. bñt ante. er. hec emz ntio assumũt tas. vt puber bertas. vber bertas. pauper pauptas. ℔ hec possumꝰ etiã in scde declinatõis noibus obseruare. vnde liber libertas facit vt supꝫ dictum est. Asper aũt z ꝑsper. q: s. bñt añ p. asperitas. ꝑsperitas. faciunt. Saluber vel salubris facit noĩatiuũ. ideoq; sa-

Secunda pars

lubritas. 7 celeber vel celebris celebritas. Cetus ꝯ qđ vnū triū genex in vs. desinēs inuenit ntio assumit tas. vt vetustas. excipiunt etiā 7 ß q̄ in or. desinētia mutauerunt or in es. 7 assumpserūt tas. vt maior maiestas. honor honestas 7 similia.

De desinentiby in es.

Nes. vel sunt quinte declinatōis vel t'cie. Si t'cie corr. penl. tā in rectis ꝯ in obliq̄s. vt alipes pedis. hercules lis. aries etis. excipit q̄etis heredis locupletis. 7 q̄ sunt silis formationis. Si ꝟo sunt q̄nte declinatōis. vel ḡ hñt vocalē ante es. 7 tūc corr. penl. nti 7 ꝑdu. penl. gti. vt req̄es requiei. dies diei. vel hñt ꝑsonātē añ es. 7 tūc corr. penl. in obliq̄s. vt fides fidei. Et nō ꝙ thecuites 7 hmōi denoīatiua in tes desinētia declināt sicut noīa pīonymica in as desinētia 7 sunt tñ mas. ge. Uñ errāt illi q̄ dicūt achinoen iezraelites ꝑ iezraelitis. Primo reg. xxvij. a. Itē muliер thecuites ꝑ thecuitis. Scđo regū. xiiij. a. Itē naamā amanites ꝑ amanitis. iij. regū. xiiij. g. Et declināt hmōi denoīatiua in tis. ß iezraelitis. huiꝰ iezraelitidis. ad modū pīonymicox femininox in is. hec moabitz moabitidis ß amonitis huiꝰ amonitidis. 7 ꝑdu. penl. in rectis. ß eaz corripiūt in obliq̄s. Uñ ꝟo t'minant hmōi denoīatiua in ta. sunt cōis ge. vt israelita. hierosolimita. bethleemita. penl. producta.

De desinentiby in is.

Domina desinētia in is. aut sunt dissyllaba aut trissyllaba. Si sunt dissyllaba corr. in obliq̄s. vt aspis aspidis. Si ḡ sunt trissyllaba. vel ḡ sunt adiectiua. vel substātiua. Si substantiua ꝑducūt penl. vt lebetis sinapis. Si adiectiua vel ḡ hñt a. añ. l. 7 tūc ꝑducūt penl. vt moral' spūalis. vel nō hñt. vt vtilis humil'. 7 hmōi. 7 ß corr. penl. tam in recto ꝯ in obliq̄s. Scias etiaz ꝙ ꝑs. in q̄rto li. sic dicit i. longā hñt oīa in illis. q̄ a noiby deriuant'. necnō in ile. neutra siue ex eis in ile. fiāt siue nō bēant aliud añ se genꝰ. ß a q̄cunq; ꝓteozonis nascant'. vt edes edil'. senex senil'. agnꝰ agnil'. puer pueril'. vir viril'. scurra scurril'. ciuis ciuil'. seruꝰ seruilis. q̄ntus q̄ntilis. sextꝰ sextilis. subtel sbtilis. excipitur par parilis. exilis etiā qđ a gtīo factū denoīatiuox ꝟuauit regulā. sil'r neutra ꝑdu. penl. vt ouile monile cubile sedile. Nā in illis. desinētia ꝟbalia. siue ꝓticipialia corripiunt eandē i. penl. vt fero fertil'. vtor vtil'. facio facilis. volo volatil'. soꝛbeo soꝛbil'. textus textil'. altus vel alitus altilis. fictꝰ fictil'. ß ꝑs. Magiſter aūt bene. addit dicēs ꝙ ex his q̄ veniūt a noiby excipiunt'. parilis dapsil' humil'. q; parilis deriuat' a par paris. dapsil' a dape. humil' ab humo. 7 tñ corr. penl. Textil'. a ꝟgi. corripit'. q; accipit ß tanq̄ ꝓpriū nomē. Sz q̄ deriuat' a testa ꝑdu. penl. 7 est cōmune. vt vas testile. Si ꝟo deriuat' a textu vel a texendo corri. penul. vt textus textilis. Ecclesiasti. xlv. Opus textile.

De desinentiby in os.

Domina desinētia ī os. syllabā ꝑducunt' tā in noīatīo q̄ in obliq̄s. vt sacerdos dotis. lepos poris. q̄ sez eloq̄ntē signficat.

De desinentiby in vs.

Nomina terminātur in vs. aut sunt ꝓpria aut cōia. Si ꝓpria corr. penul. nisi sint positōe lōga. vt robertꝰ 7 hmōi. Si ꝟo sint cōia. aut ḡ sunt silia ꝓticipiꝫs 7 descēdūt a ꝟbis 7 sunt secunde vel q̄rte declinationis. vel sunt alia ab his. si sunt hmōi ꝑducunt'. vt amatꝰ cupitꝰ. ß hinc excipiunt' ista tria noīa insitꝰ alitꝰ neq̄tꝰ. Et ꝯposita ab his ꝟbis obeo obis. ptero pterꝛ. vt pterit obit. Et ꝯposita ab his ꝟbis do sto. 7 reor. vt inditꝰ institus irritus. Itē excipiunt'

de Accentu penul. syl.

ea q̄ veniūt a spiro halo 7 ambio. vt spūs halitus ābitꝰ media correpta. Ambitꝰ añt in ꝓticipio ꝑducit'. Itē excipiunt' cōposita huiꝰ ꝟbi ruo. vt erutꝰ dirutꝰ. Et oīa ista pñt esse noīa vel ꝓticipia ꝑm q̄ pñt hīc tēpus vel carere tpe. Si āt sunt alia ab his. aut ḡ sunt scđe declinatōnis aut t'cie. si t'cie corr. penl. in recto 7 ꝑducūt in obliq̄s. vt ꝟuitus ꝟuitutis. ß excipiunt' q̄ sunt positꝫ longa vt iuuētus. Si aūt sunt scđe declinatōis. aut ḡ sunt substantiua aut adiectiua. si substātiua corr. penl. vt fraxinꝰ ß excipiunt' papirus ri. 7 saphirꝰ ri. Si adiectiua vel ḡ hñt c. int' i. 7 u. in loco penl. vl' nō. si nō ꝑducūt penl. vt marcianꝰ ciprianꝰ capuanꝰ. Et ß sequūt' regulā eox que termināt' in na. de q̄by dictū ē supus. si aūt hñt c. int' i. 7 v. in penultimo loco corri. in penl. vt gallicꝰ anglicꝰ scoticus. 7 addūcit illis vnū qđ ē q̄rte declinatōis scz porticus. Hec pñt colligi ex dictis ꝑs. de accētu. Scias etiā ꝙ noīa q̄rte declinatōis vel ꝓticipialia ī tus. supinox et ꝓticipiox accētu oīmode sunt regēda. Uñ supinox et ꝓticipiox regule attendant'. si ḡ sunt a ꝑma ꝯiugatiōe vel scđa corripiunt'. vt vomitꝰ exercitꝰ. 7 si a t'cia. vt argutꝰ oblitꝰ. nisi habeāt supinū ad modū q̄rte. vt lacessitus. Si a q̄rta ꝑducunt'. vt vagitus. nisi veniāt a ꝟbis in eo. vt ꝓteritus. Ambitꝰ ꝓticipiū ꝑducit ß ꝟbale corri. vt sup etiā tetigi. Itē o. ante l. in diminu. breuiat'. vt hostiolus filiolus. Itē u. ante l. breuiat'. vt horridulus homūculus.

De accentu in nus possessiuox.

Possessiua terminātia in nus ꝑdu. penul. exceptis q̄busdā terminatis in ginus vel in tinus. Uñ ꝑs. dicit in scđo maio. Possessiua hñtia i. ante nus. ꝑdu. penul. vt masculinꝰ. femininus. vicinꝰ. perusinus. reginꝰ. diuinꝰ. aprinus. rufus rufinus. marcellus marcellinus. porcus porcinus. canis caninus. mustela mustelinꝰ. sus suinus. ouis ouinus. nā ouilla 7 suilla dimi. sunt. Excipiunt' desinentia in tinus q̄ nō hñt t. ante suis ꝑmitiuis. vt diu diutinꝰ. cras crastinus. hornо hortinꝰ. clā clādestinꝰ. ꝑus vel ꝑscus ꝑstinꝰ. hec eīm penl. corr. si ꝟo hñt t. a ꝑmitiuis ꝑdu. penul. vt vespertinꝰ a vespertate. hiacintinꝰ. a hiacinto. euētinꝰ ab euentu. Itē constātinus 7 clemētinus a ꝑmitiuox gtis habēt t. vt matutinꝰ a matuta q̄ aurora intelligit'. Mediastinus aūt a medio 7 stando vel tenēdo cōponi videt'. Itē excipiunt' possessiua desinētia in ginus. siue q̄ habent g. ante inus. q; talia corr. penultī. Unde dicit prīs. ibidē. Inuenit' etiā i. breuis ante nus g. añcedente inus in his q̄ ab arboribꝫ deriuant'. vt oleaginꝰ faginus Usus tñ autox cōtradicit in parte p̄dicte regule. quia bissinus smaragdinus amestinus adamantinus. 7 hmōi possessiua q̄ sumunt' a nominiby lapidū vel filox corri. penul. Prudentius. Inter bas spēs smaragdino gramine verno. Sed possumus dicere ꝙ in omnib talib est figura que dicit' sistole in metro poetica licentia lōgam breuiās. vt vult bug. dicens. Hiacintinus na nū. penul. ꝑdu. q̄uis poetica licentia q̄nq; corripiat'. Itē dicit ꝙ bombicinus na nū. penul. ꝑducit. licet iuuenalis eam cor. Uide infra in bombicinꝰ in suo loco. ¶ Et si obiicias mirū videt' si omnes poete in vna corda errassent. Dico ꝙ nō omnes errauerūt in eadē corda q; ibi poete aliqui etiā ꝑducunt penul. p̄dictox nominū. Unde aurora sup bester. v. Seq̄ smaragdinis miscet vterq̄ color. Itez super genesim. Cristallina fuit facta fenestra decens. Hoc etiā dicit papias. Sed queritur de bissinū mozticinū substantiuis 7 similiby. Ad hoc dicunt quidā. ꝙ hec sicut adiectiua ꝑducunt penul. q; licet mutant modū declinandi. nō tamē mutant accentum. Alq̄ dicunt ꝙ corri. penul. ad differentiā adiectiuorū. Unde apocalip. xix. dici debet 7 legi penul. corr. Bissinū sunt iustificationes sanctox. Ubi autē videtur ꝙ bissinū corri. penl. ad dīam adiectiui. vt dictum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

est. Sz de morticinũ aliud ẽ.qr cũ sit ꝓpositũ seq̃tur natura cõponẽtiũ. Vñ qñ cõponit a cedo cedis.pdu.penul.sine sit adiectiuũ siue sit substãtiuũ. Vñ ysaie.v.pdu.morticina.qr glosa dicit. Morticina eorꝝ pstrata a romanis. Qñ ẋo componit a cado dis.corr.penl. Vñ ẋsus. De cado morticinũ de cedo morticinũ. Morticina ferro cadunt morticinaqꝫ morte. Si eĩ morticinũ a cedo corripet penl.ad diam sui adiectiui.tũc non esset differẽtia int morticinũ a cedo 7 morticinũ a cado 7 sic de similiby est dicendũ.

Omina terminata in

Duas cõsonãtes positõe ꝓducũt 7 sunt t cie declinatõis. Terminata igit in bs.vt arabs arabis. trabs trabis. Vel in ms.vt hyems.qđ sine p.scribit.vt patz in gtio. Vel in ps.vt inops int posita i.gtiuant penl.nisi dfendat positio breuiata. Vñ q̃dã dicit arabis ab aro tñ exit.canabs canabis. Persius. Tũc mare transilies. vt torta canabe fultũ. Pelops lopis. Ouidius epi.viij. Tu q̃ habes pelopẽ pauũ pelopisqꝫ parentẽ. Excipit q̃tũ ad accentũ ciclops pis.qđ penul.pdu. Virgi.vij. eney. Ferrũ exercebãt vasto ciclopes i antro. Theodolus. Fulmina ciclopes iouis impio fabricãtes. Et dicũt aliq̃ 7 pbabilit q si ẽ gentile cõe pdu. ß si ꝓpriũ corri. Scias etiã q citrops scriptum pr.corr.penl.in obliq̃s. Vñ theodol⁹. Egregio citropi debet cã litandi. Excipiunt etiã q̃tũ ad formationẽ q̃ hñt e.añ b.vel p.q̃ nõ solũ accipiũt i. ß 7 e. vertũt in i.correptã.vt celebs libis. forceps cipis. Sz tñ monosyllaba nõ mutãt e.vt plebs bis. seps sepis. Anceps etiã n mutat e.in i. ß in v.correptã vt ancupis. Itẽ cõposita a capite ablata s.7 mutata e.in i.7 addita itis.faciũt gtĩ penl.corr.vt biceps cipitis.pceps pcipitis.anceps ancipitis.cenceps pitis.id est bñs centũ capita. Sciendum tñ polisyllaba t minata in ps. pñt duplicit ꝓsiderari. Prout ẋo sunt cõposita a capio gtiãt i ipis. Sz put ꝓponũt a capite faciũt ipitis. Princeps tñ facit pncipis.7 anceps cupis. Vñ quidã. Inceps a capio pis. suscipit in gtio. Si venit a capite tũc suscipiat pitis apte. Prisc.aũt in fine sexti li.dic. Qr antiq̃ dicebãt ancipes7 pcipes bicipes in ntio.7 sic ꝑm analogiã seq̃bat gtũs ab ancipes ancipitis sicut sospes sospitis.stipes stipitis. Sed stips stipis ẽ obul⁹.stips pitis arbor. Itẽ t minata in ls.ns.rs.vt puls tens ars cohors ẋtũt s.in tis.vel int ponũt ti.vt pultis tentis artis Sz tñ ꝓposita de vntia ẋtũt s.in tis.vt tẽs tẽtis q̃nquãs q̃nquãtis. Hug.tñ vult.q̃ tẽns ꝓponat ab vntia vel vns. Itẽ glãs frons lens 7 ꝓposita de pẽdo ẋbo vt libripẽs.mutãt s.in dis.vt libripẽdis glãdis lendis.paiali.qr ꝓ legumie lens lẽtis.ꝑm regulã facit. Frõs frõdis ꝓ folio facit.nã ꝓ facie frõtis normã fuat. Sil r sumunt di.ꝓposita de corde.vt discors dis.secors dis.vecors dis. Dicit etiã ꝑs.q in oĩby fere ꝓpositis. qđ dicit ꝓpt exãguis declinatõz ꝓposita simplicis.lz ntio differant mutãt. Itẽ iens q̃ens cũ suis ꝓpositis gtiuãt i vntis.vt cũtis redeũtis neq̃ntis. Preter ãbiens ãbientis seruãs normã. foris ablatio forte.7 nõ bz plus.

¶ De terminantiby in t.

Omina in t.terminan

tia tã in recto q̃z in obliq̃s corr.penl.7 sunt t cie declinatõis.vt caput cũ suis ꝓpositis. Nã q̃tq̃t aliq̃t ñ variant. Declinabilia ꝙ v.versa in i.correptã 7 addita is.gtiuãt.vt caput pitis.sinciput pitis.occiput cipitis.7 sunt neutri ge. Si q̃ris b. Cũ solũ in duas mutas desinant noĩa latina.scz c.7 t.vt allec 7 caput.q̃re nõ determinat ꝑs.in li.de accẽtu.etiã de his q̃ desinunt in c.sicut de illis q̃ desinũt in t. Dico q noĩa tminãtia in c.aut sunt monosyllaba.vt lac.aut dissyllaba quoꝝ penl.pdu.positione.vt allec.7 de his ꝑ se ptz modus accẽtuãdi ꝑ regulas generales supius datas.7 ꝓpterea nõ ponit regulas de noĩby terminãtiby in c.sicut de his q̃ terminant in t.sicut etiã dicit frat robert⁹ anglicus.

¶ De desinentiby in x.

Ix.desinẽs nomẽ pro

du.qr x.nõ est duplex ꝓsonãs 7 ptinet ad t cia declinationẽ.7 oĩa x.ẋsa in cis vel gis.gtiuãt. Prex nix niuis.nox noctis.senex senis.7 antiq̃tus senecis.suppellex ctilis.penl.corr. Vetustissimi tñ 7 ß suppellectilis noĩa tiuũ ꝓferebãt.7 oĩa q̃ nõ hñt c.vel g.in gtio corr. penl. De ꝓdictis ẋsus. Dis rect⁹ in x.in cis vel gis gtĩ. Terminat.absqꝫ senex nix.7 nox atqꝫ suppeller. In gis autẽ faciũt solũ illa q̃ veniũt a ẋbis in go.x.ẋsa in gis.vt lex legis.a lego legis. 7 rex regis.a rego gis rexi. Remex tñ ẋtit e.in i.7 fit remigis a remigo gas.frux aũt frugis facit a frugo ẋbo greco. Sil r falanx lãgis.caterua.spinx spingis 7 etiã spingos. De q̃by dicit priſ.in fine sexti.q greca in x.seruãt in gtio añ is.eandẽ ꝓsonãtẽ quã apud grecos añ os.vt phear pheacis.spinx spingis.onix onicis. Quidã tñ dicũt q veniũt a ẋbis grecis in go. Coniunx ẋo amittit n.ad differentiã scõe psone de ꝓiungo gis.7 facit ꝓiugis corr.penl. Dia alia x.ẋsa in cis. genitiuant.vt pax pacis.qđ raro bz pluralẽ numer nex necis. Cicero ꝓ milione. Insidiatori vero 7 latroni q̃ pñt inferri iusta nex fex fecis.pix picis.dux ducis. Sz t minata in ex.corripiũt naturalit e.pter ẋuex si sint dissyllaba ẋtunt e.in i.vt apex apicis.remex remigis.ẋtex ẋticis pter monosyllaba 7 eorꝝ cõposita.vt lex.exlex exlegis. Veruex tñ bz e. Cõposita ẋo simpliciũ declinatõz sequũtur.vt pnox pnoctis.exlex exlegis.seminex seminecis dux interdux.

¶ De desinentiby in ax.

One desinẽs in ax.cor

ri.penl.recti.7 pducit penul.obliq̃.vt ptinax nacis.contumax macis. Et ß verũ est in latinis. Nã vt dicit pstia.in fine sexti. Barbara in x.magis corr.penl. vt pharnax nacis 7 similia. excipit aiax cis. quod pdu. penul.

¶ De desinenti by in ex.

Si nomen terminet in

ex.corr.penl. tã in recto q̃ in obliq̃s.vt artifex ficis.opifex ficis.excipit ẋuex necis.qđ nõ solũ in gtio penl.pdu.ß etiã e.seruat.excipiunt etiã q̃dã monosyllaba q̃ penul.pdu.in obliq̃s.vt fex fecis.lex legis.rex regis.7 eorꝝ cõposita vt exlex exlegis.int rex. Patet etiaz ex p̃dictis q ibex ibicis.corr.penul.qr vertit e.in i.correptam. Vñ ẋsus. Cornua fert ibex.iob testis 7 ibicis inde. Itẽ quidã excipiũt vibex vibicis. Vñ plius. Si puteal multa cautus vibice flagellas. Papias etiam dicit q vibex facit vibicis ꝓdu.penul.7 añpenul. Sz vt dicit mayster bñ.dicendũ vibix vibicis.sicut lodix lodicis facit.7 ꝑm ß nõ oportet q excipiat.qr desinit in ix.7 nõ in ex. Sz dubitãt aliq̃ an sit dicendũ silex vel silix. Dico q dicendũ est ß vel ß silex.incerti generis.7 corr.penul.ꝑm regulã desinẽtiũ in ex. Ouidius epi.x. Illic tu silices illic adamãta tulisti. Itẽ ẋgi.eney.viij. Stabat acuta silex.pscisis vndiq̃ saxis.

¶ De desinentiby in ix.

Tix.t̃minata.aut sunt

mas.aut fe.ge.aut cõis ge. Si mas.corripiũt penul.vt dicit ꝑs.in.vj.g. In ix.desinẽtia masculina tm̃ latina corr.penl.in obliq̃s.vt ß fornix fornicis.ß calix calicis.ß varix varicis. Et excipiunt bombix bombicis 7 fenix fenicis.q̃ ꝓdu.penul. Sz dubitat de mastix sticis. an ꝓducat penul.in obliq̃s. Dicũt quidaz q sic.7 istos oportet dicere mastico cas.penul.pdu. Mayster bene. dicit q mastix penul.corr.in obliquis.sicut fornix cis.7 inde mastico cas.p enl.corr.7 hunc sequor. Si aũt sunt

fe.ge.pducit penl.in obliqs.vt lodix lodicis. vibix vibicis.ibix cis. Excipit pix picis.nix nivis.silx silicis. salix cis. Si sint cõis vel oĩs ge.pducit etiaz penl.vt felix cis.victrix tricis.victrices. Lucan⁹. Tollite iã prudẽ victricia tollite signa. Lõposita sequũt naturã simpliciũ. Vñ pnix cis.pdu.penl.in obliqs.qñ venit a pnitor teris.ß corripit eãdez cũ descẽdit a pneco cas. Vñ quidã. Qui necat ẽ pnix.festinat currere pnix. ¶ Nõ ẽ regulam generalẽ de desinẽtib⁹ in ix. Obliq veniẽtes a ntis hñtib⁹ i.vocalẽ naturaliṫ breuẽ añ x.corri.penl.vt calicis fornix cis. Et ß vex est etiã in aliis vocalib⁹.vt phar nax pharnacis. volux lucis. Si xo veniãt a ntio hñte i. naturaliṫ lõgã añ x.pducũt penl.vt cornix cornicis. radix radicis. Vñ radico cas.penl.pdu. Subix bicis.sandix dicis.bombix bicis.pnix nicis.i.velox.z in aliis vocalibus etiã ß ꝓtingit.vt phbex cis.pollux lucis. ¶ Item scias q sic ꝑ pl.in fine q̃rti. In ix.femina inueniũt a masculinis xbalib⁹ sine denoiatiuis in tor desinẽtib⁹ desigta.q̃ mutãt tor in trix.vt victor victrix.senator senatrix.cultor cultrix. Nutritor q̃z nutritrix debuit facẽ.cã euphonie sine alternitatis mediã syllabã ꝓcidit. Nutrix em̃ dicim⁹. Tonsor etiã tonstrix debuit facẽ.ß interponiṫ t.z facit tonstrix tõstricis. Vñ p̃dicta xbalia in ntio sequũtur modũ z r̃gulã accẽnãdi xbaliũ a q̃b formãt. Vñ aliq̃n pducũṫ.vt amator amatrix.auditor auditrix. Aliq̃n in penl.corr.vt debitor trix.bibitor trix.sicut masculina a q̃b formãt. De accẽtu aũt desinẽtiũ in or.supius determinatũ ẽ. Itẽ scias q xbalia p̃dicta desinẽtia i trix sunt fe.ge. Pretor victrix z vltrix q̃ i ntio actio z vtio singulari sunt fe.ge. In reliqs casib⁹ sunt cõia triũ genex. vnde faciũt ablatiuũ in e.vel in i.vñ xsus. Victrix victricẽ.victrix dat femina sola. Sic vltrix reliqs dat genus omne scola. Hug.aũt dicit.q victrix dr̃ a vinco cis z est cõis ge.in ntio actio z vtio singulari. In istis enim casib⁹ non bz neutr. In aliis xo casib⁹ in singulari z in plurali sunt oĩs generis in vna voce vel diversis. Sed qd̃ pus dictũ ẽ ver⁹ videṫ z cõiter teneṫ. Ad cui⁹ euidẽtiã etiã scias q victrix z vltrix de necessitate fuerunt fe. ge.ꝓpter xbalia masculina a q̃b trahũt originẽ. vt victor z vltor.inde victrix z vltrix. Hec tñ q̃ cõstruũtur q̃ñz cũ femininis vt victrices caterue. q̃ñz cũ neutris vt victricia signa.indicanṫ triũ genex ĩ obliqs.excepto actio singnlari in q̃ sunt fe.ge.tm̃ vt hãc victricẽ. q̃uis nõ inueniant cõstrui cũ mas. Bz oz q babeãt masculinũ vt dicaṫ. Loq̃r de rege victrici. Alio q̃n iste ablatiu⁹ victrice vel victrici habẽt cõitatẽ feminini z neutri tm̃. que cõitas est ꝑ artẽ. Ex ß aũt sequiṫ q gtũs z dtũs debent hĩe cõitatẽ triũ genex sicut abltũs.q̃ñz tres obliqui hñt ꝓsimilẽ cõpationẽ ad mas.fe.z neu. z babẽt similẽ naturã regẽdi. Qd̃ in multis videre possumus.vt hui⁹ fortis huic forti. z ab ß z ab hac z ab ß forte vl fori. Ecce isti ablatiui sunt ꝓsimiles in generib⁹. Itẽ neutrũ sepe ꝓstruiṫ cũ gtio in casib⁹ sibi ꝓpriegiatis.s. ntio actio z vtio.q̃ in illis nõ mutat t̃minationẽ. vt multuz vini.plus vini.aliquid panis nõ tm̃ ß põt in gtio dtio z ablatiuo.q̃ in illis seq̃t naturã mas.z fe.ge.eiusdẽ noĩs vñ nihil ẽ dictũ. Loq̃r de multo vini vel egeo plure vini q̃z tu. vel loq̃r de aliq̃ panis.q̃ masculina z feminina eorũdẽ noĩm talẽ ꝓstructionẽ nõ hñt. Et sic pz q̃re victrix z vltrix sint oĩs ge.in gtio dtio z abltio.z q̃ sit istorũ casuũ affinitas z cognatio. Patz etiã q̃re tm̃ sint fe. ge.in ntio actio z vtio singulari.

¶ De desinentib⁹ in or.

Desinentia in or.produ

cunt penl.gti. vt velox velocis. Excipiṫ capax capacis capadocis. Horacius in epistol. Mancipijs locuples eger eris capadociũ rex. ¶ Juuenal.li.iij.satira prima. Quãq̃z z capadoces faciũt eqtesq̃z bitini. In ntio autez corr.penul.vt in plurib⁹.vt velox cis.velinox cis. Atrox aũt naturaliṫ corr.a.

¶ De desinentib⁹ in vx.

In vx.autẽ corripiunt

penl.gti. vt crux cis.dux ducis.nux nucis. trux trucis.vt dicit pl.in.vj.li. Subiux gis.iniux iniugis volux lucis.barbax nomẽ.de q̃ dicit pl.in fi.sexti.q barbara in vx.magis corr.penl.vt volucis. Excipiunt autem allux allucis z pollux pollucis. Vñ q̃dã. Volucis a volux vult iniṫ barbara poni. Allux z pollux bene declinãt in vcis.z ꝑm magistrũ bene.pollux pollucis.pdu.penul. gti.q bz v.naturaliṫ longã ante x.in recto. Sed volux bz vocalẽ scz v.naturaliṫ breuẽ ante x. z ideo in obliqs corr.penul. Lux em̃ lucis.pducit penul. Quedã de accentu nominũ q̃re in tercia pte hui⁹ operis in capitulo de specieb⁹ nominũ.

¶ Questio de accentu.

Ad predictor declara

tionez põt sic q̃ri. Oẽs fere regule q̃s ponit pl. in libro de accentu q̃rũ multe supdicte sunt z declarate sunt ad cognoscendũ tps penultimax in trissyllabis et deinceps.q̃re q̃ nõ ponit pl.regulas cognoscẽdi in monosyllabis z dissyllabis.sicut in ceteris polisyllabis. Ad ß sic rñdet frater robertus anglicus. Cuius necessaria sit ꝓgnitio tpis in his tm̃ nõ accidit error tã manifest⁹ circa accentũ in monosyllabis z dissyllabis.sicut in trissyllabis z deinceps. In monosyllabis em̃ z in dissyllabis semp est vn⁹ locus accẽtus nõ diuersificatus nisi fuerit cã impediẽs. In trissyllabis aũt z deinceps nõ est sic. q̃ ibi plures possunt accẽtus diuersa loca obtinere. Item quia acutus accẽtus z circũflexus nõ multũ differũt. vt vĩ in pnunciãdo si ponaṫ vnus p altero.ñ incidit ob ß error manifest⁹ ĩ monosyllabis z dissyllabis. In aliis autem polisyllabis aliter est. In his em̃ est accent⁹ duplex locus principalis.scilicz antepenultim⁹ z penul. Unde vnus habet accentũ principalẽ. reliquus nõ principalẽ habet. Unde si syllaba habens accentũ principalẽ proferatur sub non principali.accidit error manifestus. q̃ multũ differũt in pnunciãdo principalis accẽtus z non principalis. Et ideo hac rõne prisci.non ponit regulas cognoscendi tẽpus in monosyllabis z dissyllabis. sicut in aliis polisyllabis. Ego tamẽ multa supꝑposui de monosyllabis z dissyllabis.z declarani z supplevi aliquando verba que prisci.ponit in.vj.libro de accentu imperfecte.ex verbis que ipsemet prisciа.ponit in maiori volumine.

¶ Questio de accentu.

Queri etiam põt quare

simpliciter in diversis tẽporib⁹ z diversis psonis diversificaṫ verbũ in modo accentuãdi.vt amabaz amauerã z hmõi. Itẽ queri põt in nominib⁹. Diversificatur em̃ in illis accẽtus.ita q̃ in diversis casib⁹ supꝑ syllabas diversas sit accẽtus.vt iter itineris.palꝰ ludis ꝛc. Ratio hui⁹ est.vt fiat discretio accidentiũ. cuiusmodi sunt psona.numer⁹ z hmõi. Et ß sic patet. Per ß enim q sic augetur vel minuiṫ numer⁹ syllabax.fit de syllaba vltima nõ vltima.z de penul.non penul.z ita cõmutata syllaba ab vno loco ad altex transmutaṫ accẽtus q̃ fit in illa syllaba.vt patet si dicã amani amauim⁹.supꝑ eandem syllabã vtrobiq̃z fit accẽtus principalis.sed in vna dictõne fit supra penl.z in alia fit supꝑ antepenul.ꝓpter adiectionẽ vnius syllabe ad finẽ. Similiṫ aũt ptz in nominib⁹ si quis inspiciat. Itẽ etiã patet in xbis diversificato tpe. vt amabã amauero. Bz tota variatio ista p diversificationẽ syllabax z tẽpox fit vt inṫ se distiguãtur accidẽtia.s.numer⁹ z psona z hmõi.z p modus silr. q̃ diversificatio accẽtus in diversis tpibus z psonis fit ꝓpter discretionẽ accidentiũ.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Secunda pars de Accentu verboꝝ.

De accentu verboꝝ.

Regulis accentuū nomi
nū expositis. ꝑs. determinat de regul' accētuandi
ꝟba cōfuse tn̄ 7 inordinate. ꝫ sic ꝑñt extrahi diuidēdo.
Omne ꝟbū ꝑme ꝯiugatōis aut ē simplex aut ē ꝯpositū.
Si simplex intelligat' de trissyllabis 7 polisyllabis ceteris. Uel ḡ est ꝑñtis tpis. vel ꝑteriti vel futuri. Si ꝑñtis
vel ḡ indicatiui modi. vel impatiui. vel optatiui. vel ſbiūctiui. vel īfinitiui. Si indicatiui. vel ḡ est numeri singularis vel plural'. Si singularis sic penul. corripit'. vt
rogito tas. Exceptis his q̄ positōe ꝓducūt in penl'. vt
maȳstro stras. Si plural' ꝓducūt penl'. ꝑterq̄ in t'cia ꝑsona. vt rogitāt. Si aūt sit ꝑñs impatiui vel subiūctiui.
Uel ḡ singular' numeri vl' plural'. Si singular' sic cor.
penl'. vt cogita cogitē. Si plural' ꝓducit' penl'. vt cogitem⁹. cogitet' cogitate. Excepta t'cia ꝑsona q̄ corripit'
vt cogitēt. Hoc itellige nisi positōe ꝓducāt ꝑdicta vt
maȳstra maȳstrē maȳstrēt. 7 ita de silibꝫ dicas. Si autē
fit ꝑñs optatiui vel īfinitiui ꝓducūt penl. general'r. vt
recogitarē recogitare. Si aūt sit ꝑteriti tpis. vel ḡ ꝑteriti impfecti. vel alteri⁹. Si impfecti aut indicatiui. aut
ſbiunctiui. Si indicatiui ꝓdu. penl'. vt recogitabā. Si
ſbiunctiui cor. penl'. vt ꝑñs optatiui. Si aūt sit alterius
tpis q̄ impfecti. vel ḡ est ꝑteriti ꝑfecti. vel plusq̄ ꝑfecti
Si ꝑteriti ꝑfecti. vel ḡ indicatiui vel ſbiunctiui. si indicatiui. vel ḡ desinit in aui. vt amaui. vel ī vi diuisas. vt
micui plicui. Si aūt in aui ꝓdu. penl'. in oī ꝑsona. ꝑterq̄
in ꝓma ꝑsona plural' nūi. Si ꝟbo desinit in vi. diuisas
cor. penl'. in singulari nūero. vt plicui. excepta scḋa ꝑsona q̄ ꝓducit' positōne vt plicuisti. In plurali aūt ꝓdu.
penl'. ꝑterq̄ in ꝓma ꝑsona. vt plicuim⁹ plicuistis plicuerūt vel plicuere. Si sit ꝑteriti ꝑfecti ſbiūctiui. cor. penl'.
in oī ꝑsona. vt amauerī ris rit. Si sit ꝑteriti pusq̄ ꝑfecti
vel ḡ indicatiui vl' optatiui vel ſbiūctiui. Si indicatiui
vel ergo ē nūeri singularis. vel plural'. si singularis cor.
eius penl'. in oī ꝑsona. vt amauerā. si sit plural'. ꝓdu. penul. excepta t'cia ꝑsona q̄ cor. penl'. vt amauerāt. Si aūt
sit ꝑteritū pluſq̄ ꝑfectū optatiui. vel ſbiūctiui. vel infinitiui. ꝓdu. penl'. positōe. vt amauissem. Si aūt sit futuri tpis. vel ergo indicatiui modi vel impatiui vel optatiui vel ſbiunctiui. si indicatiui. tūc in singulari ꝓdu. penl'.
vt amabo. in plurali ꝟbo hz correptā. vt amabim⁹. excepta t'cia ꝑsona. vt amabūt. Si ꝟbo sit futuꝝ impatiui
ꝓdu. penul. in oī ꝑsona. tā in singulari q̄ in plurali. Si
aūt sit futuꝝ optatiui similē hz accentū ꝑñtis modi ſbiūctiui vl' ꝑñtis modi indicatiui. Si vero sit futuꝝ modi ſbiuncti similē hz accētū cū ꝑterito ꝑfecto ſbiūctiui
cor. penl'. in ꝯpositōe. 7 in simplicitate sup̄ eandē syllabā. In fine aūt r̄gule autor cū dic̄ excipit' relauo ꝛc.
facit ḡndā notabilitatē. 7 nō ꝓpꝛie exceptionē q̄ q̄dam
sunt ꝟba ꝑme ꝯiugatōis. vt relauo. q̄ in ꝑterito ꝑfecto
7 pluſq̄ ꝑfecto indicatiui modi 7 futuri ſbiūctiui. Huāt
accentū sup̄ penl'. syllabā. In alijs aūt tpibꝫ nō fit supra
eandē syllabā. ꝫ diūsaꝝ. vt relaui relauerā relauero. ista
seruāt accentū sup̄ hāc syllabā la. si dicā relauabā relauabo. seruant accentū supra eandem syllabam va. 7 ita
non supra eandem quam ꝓus. similiter est de hoc verborecino. In reliq̄s ꝟbo oibꝫ ita ē. q̄ sup̄ eandē syllabaꝝ
in oī tpe seruāt accētū. vt amabā amaui amauerā amauerim. Dia ista in hac syllaba ma. Huant accentū. Et
sciendū q̄ hāc eandē notabilitatē ponit autor in ꝟbis
scḋe ꝯiugatōis t'cie 7 q̄rte. Ultio ī hac ꝓma ꝯiugatiōe
dat hāc regulā. Cū q̄cunq̄ ꝑteroꝛonis cōponat' ꝯpositio. q̄le tps habuerit ex ꝯpositōꝝ. tale hz in ꝯpositōe. vt
redimo. inhibeo. 7 silia. Per p̄dicta satis pōt patere de
facili accētus ꝟboꝝ scḋe 7 t'cie 7 q̄rte ꝯiugatōis. Possum⁹ etiā ꝫ addere. 7 ad maiorē declarationē accentuū
ꝟboꝝ sic dicē. e. aī r. in ꝟbis actiue vocis. breuiat' in ꝑterito pluſq̄ ꝑfecto indicatiui in oī cōiugatōe. vt amauerā docuerā legerā cucurrerā audiuerā ras rat. Item
in ꝑsenti 7 ꝑterito impfecto optati. 7 in ꝑterito impfecto ſbiunctiui t'cie ꝯiugatōis. vt vtinā. vel cū legerem
res ret. legerem⁹ retis rēt. Itē in ꝑterito ꝑfecto 7 in futuro ſbiunctiui in oī ꝯiugatōe. vt cū amauerī docuerīs
cucurrerī audiuerī. amauero docuero cucurrero. audiuero audiueris. Item in ꝑñti 7 ꝑterito impfecto infinitiui t'cie ꝯiugatōis. vt legē pēdere. In ꝟbis aūt passiue vocis e. aī r. corripit' in ꝑñti indicati modi in t'cia cōiugatione. vt legor legeris vel legere. seq̄r seq̄ris vel sequere. Itē in futuro indicati in ꝓma 7 scḋa ꝯiugatōne
vt amabor beris. vel amabere. docebor beris vl' docebere. Itē in ꝑñti impatiui in t'cia ꝯiugatōe. vt legere seq̄re. Itē in ꝑñti optatiui 7 in ꝑterito impfecto subiūctiui
t'cie cōiugatōis in ꝓma ꝑsona singulari. vt vtinā vl' cū
legerer sequerer. In ꝟbo aī r. in ꝟbis actiue vocis ꝓdu.
in ꝑterito ꝑfecto indicatiui in oī ꝯiugatione. vt amauerunt vel amauere. docuerūt vel docuere. legerūt vel legere. audiuerūt vel audiuere. Itē in ꝑñti 7 ꝑterito impfecto optati 7 in ꝑterito impfecto ſbiūctiui scḋe cōiugatōis. vt vtinā vel cū docerē res ret. docerem⁹ retis rēt
Itē in ꝑñti infiniti scḋe ꝯiugatōis. vt docere gaudere.
In ꝟbis aūt passiue vocis ꝓducit' e. aī r. in ꝑñti indicatiui modi scḋe ꝯiugatōis. vt doceor doceris vel docere. Itē in futuro indicati in t'cia 7 q̄rta ꝯiugatōne. vt
legar legeris vel legere. seq̄r sequeris vel seq̄re. audiar
audieris vl' audiere. Itē in ꝑñti impati scḋe ꝯiugatōis
vt docē tōdere. Itē ī ꝑñti 7 ꝑterito ꝯpfecto optati. 7 ꝑterito ꝯpfecto ſbiuncti ꝑme 7 scḋe ꝯiugatōis. vt vtinā vel
cū amarer amareris vel amarē amaret' amarem⁹ amaremi amarent'. vtinā vl' cū docerer reris. vel docē doceret'
doceremur doceremi docerent'. Et etiā in ꝑñti 7 ꝑterito impfecto optati 7 ꝑterito impfecto ſbiunctiui t'cie
ꝯiugatōis. excepta ꝓma ꝑsona in singulari. vt vtinā vl'
cū legerer reris. vl' legerē legeret'. legeremur remi rent'
Et sil'r in q̄rta ꝯiugatōe. vt vtinā vel cū audirer reris.
vel rere'ret'. audiremur remi rent'. Itē in futuro optati
7 in ꝑñti ſbiūctiui ꝓme ꝯiugatōis. vt vtinā vel cū amer
ameris vel amere amet'. Itē in ꝑñti 7 ꝑterito impfecto
tpe infiniti modi scḋe ꝯiugatōis. vt docerī. Nota etiaꝝ
sicut dicit ꝑs. in nono li. I. aī mus in ꝑterito ꝑfecto indicatiui corripit'. vt amauim⁹. Itē etiā ꝓtingit in ꝑterito ꝑfecto 7 futuri ſbiuncti. vt amauerim⁹ docuerim⁹ ꝛc.
Et etiā in ꝑñti indicati t'cie ꝯiugatōis. vt legim⁹. nā in
q̄rta ꝓdu. vt audim⁹. Itē scias q̄ ꝟba ꝑme cōiugationis hñt in actiuo 7 neutro a. ꝓductaꝝ aī s. 7 in scḋa
ꝑsona singulari ꝑñtis indicati modi. vt amo amas. In
passiuo ꝟbo cōi 7 deponenti hñt a. ꝓductā aī re. vel ris.
vt amor amaris vel amare. Uerba aūt scḋe cōiugatōis
in scḋa ꝑsona ꝑñtis indicati modi singularis hñt e. ꝓductā aī s. in actiuo 7 neutro. vt doceo doces. In passiuo ꝟbo cōi 7 deponēti. hñt e. ꝓductā aū re. vel ris. vt doceor ris vel re. Uerba ꝟbo tercie ꝯiugatōis in scḋa ꝑsona ꝑñtis indicati modi in actiuo 7 neutro hñt i. correptā ante s. vt lego gis. In passiuo cōi 7 deponēti hñt e. correptaꝝ aī ris. vel re. vt legor geris vel gere. Uerba aūt q̄rte ꝯiugatōis in scḋa ꝑsona ꝑñtis indicati modi
actiuo 7 neutro hñt i. ꝓdu. ante s. vt audio audis. aio
ais. In passiuo ꝟbo cōi 7 deponenti p̄dicte ꝑsone hñt i.
ꝓductā ante re vel ris. vt audior audiris vl' audire. largior largiris vel largire. Itē scias q̄ ꝟba q̄ conueniunt cū noibꝫ in ica vel in icus vel hñtibus gtm̄ in icis ꝓducentibꝫ penl'. 7 ipsa ꝑiter ꝓducunt'. vt formica formico cas. amicus amico cas. obstetrix obstetricis. obstetricor caris. meretrix tricis. meretricor caris. Uia duerte etiā sicut dicit ꝑs. in nono li. vbi ait de ꝟbis scḋe coniugationis in ꝓncipio. Obseruandū ē in omnibꝫ verbis q̄ si ꝑteritū minuat ꝑñtis syllabas. necessario erit penl'. ꝓdu. in ꝑterito sine correpta sine ꝓducta sit in ꝑñti nisi sincopā patiat'. vt cieo ciui. 7 ꝓ sincopā cij. rideo risi. fa

Secunda pars de Accentu aduerbiorꝝ.

neo faui.augeo auxi.mouco moui.sedeo sedi.facio feci.fugio fugi.fodio fodi.venio veni. Ergo lãgueo langui.ꝛ liqueo liq̃ pes hñt in ꝓterito ꝛ ĩ pñti syllabas. corripiũt em̃ penl'.ꝓteriti. Dicit insup ꝑs.in.ix.li.q̃ duxi ꝓteritũ de duco ducis.oñditur esse correptũ naturalr ex noĩe qđ ab eo veniat'.ꝛ corripitur dux ducis.sicut rexi ꝓduci approbat' ex noĩe qđ ab eo nascit'.rex gis. Et ꝑdit ibidẽ ꝑs. Querit' igit' an luceo luxi debeat naturalr ꝓductũ accipi cũ lux ꝓducat'. Ad q̃ etiam illud queri'. an nomẽ a verbo. an magis ex noĩe verbũ natũ sit.qđ esse mihi rectius vr̃.q̃niãq; ab igne igneo ignes igneſco.ꝛ a flama nascit' flamo flamas ꝛ flamasco.ꝛ sic ꝓz.q̃ luxi ꝓteritũ ꝓdu.ꝓmã naturalr.cum lux lucis a quo nascitur ꝓducatur.

De accentu partiũ indeclinabiliũ.

Dam in precedentibus determinatũ est de mõ accẽtuandi in ptibꝫ declinabilibꝫ. Nũc sexto determinandũ est de mõ accentuãdi in ptibꝫ indeclinabilibꝫ. Et ꝓmo de accẽtu ꝓpositionũ. Secũdo aduerbiorꝝ. De accentu ꝓpositionũ tres regule dant' q̃s interponã.cũ determinabo de impedimẽto accẽtus distinctõis. Quedã ꝓpositiones interponũt'.vel in ꝓpositione vel in appositõe.vt q̃ de cã.qua ex re.quã ob rem.q̃s ob res.quẽ quidã putãt esse ꝓposita.q: ꝑs.dicit in.xiiij.li.q̃ ob ꝓpositio cũ alijs partibꝫ cõiuncta simul cũ illis loco ꝯiunctõis causal' accipit'. vt quãobrem pro q̃propter. vt scz totũ hꝰ quãobrẽ ꝑ causali ꝯiunctõe ponatur.sine dicat' ps cõposita sine nõ. Donat9 tñ dicit. Interrogãdi aduerbia.cur q̃re quãobrẽ. Quidã dicũt esse tres dictões aggregatas loco vni9 positas.ꝛ penul. acuentes. Quidã dicunt sub tribus accentibus ꝓferendis.

De accentu aduerbiorꝝ.

Aduerbiũ desinat in a.acuit' in fine.vt dicit ꝑs.in lib.de accentu. Ad cui9 intelligentiã scias q̃ vt dicit ꝑs.in.xv.li. Aliq̃n ablatiui noĩm ꝑ aduerbijs accipiunt'.vt vna q̃ nequa.ꝛ de talibꝫ intelligit'.tũc em̃ seruãt accentũ sup̃ vltimã ꝓpter cõcidentiã in noĩe. Unde vna aduerbiũ acuit' in vltia ad differẽtiã eiusdẽ.ꝑm q̃ est nomẽ.ne scz nomẽ esse putetur. Alia em̃ aduerbia in a. nõ acuunt' in fine. vt postea interea.ita. Sz q̃d dicem9 de roma.ianua.q̃n ponũtur aduerbialit'.vt venio roma.dz ne acui in fine. Dico q̃ nõ.q: nõ est omnino sile in vna ꝛ roma. Non em̃ ita omnino aduerbialit' ponunt' noĩa ꝓpria.sicut vna q̃ neq̃ qđ patet.q: debẽt cõcordare cũ noĩbꝫ adiectiuis ꝛ relatiuis accidẽtibꝫ. sicut alia noĩa.vt venio roma que est pulcra ciuitas.

De aduerbijs terminantibꝫ in e.

Aduerbia terminata in e.nõ descẽdentia a ꝓprijs noĩbus cor.penl'. vt a primũ ꝑmule.sedulus sedule. Sz veniẽtia a ꝓprijs nominibus ꝑducunt'. vt tulliane.id est mõ tullij martiane. Et scias q̃ vt dicit ꝑs.in.xiij.li. Nomĩa apud autores aduerbialit' ponunt'.ꝛ q̃dã ꝑ oẽs casus.ꝛ tũc sunt indeclinabilia.vt sublime volãs.sublime volãtis.sublime volanti ꝛc.talia nõ mutãt accentũ. Itẽ nota q̃ ꝑm ꝑs. pone. aduerbiũ acuit vltimã ad differẽtiã huius verbi pone qđ circũflectit primã. Sz nunq̃d hꝰ in alijs cõsilibꝫ regulariter obseruat'.vt dicat' age vltima acuta q̃n ẽ aduerbiũ ad differẽtiã age verbi impatiui. Dico q̃ nõ.quia est q̃n autores seruauerũt ꝯcidentiã.ꝛ est q̃n nõ. Nec oportet q̃ in talibꝫ fiat' ꝯcidẽtia nisi in paucis positis ab autore.q: vtraq; ẽ ps ꝓncipal'.ꝛ certã hñt differẽtiã ꝓpt' accidentia sua.ꝛ neutra dependet ab alia.sicut infra dicet' cũ aget' de impedimẽto differẽtie.

De desinentibꝫ in i.

Ni.aduerbia terminata cor.penul.vt vesperi.

De desinentibꝫ in o.

Aduerbiuz si terminet' in o.cã dic in vltio ꝑuat accentuz.vt falso q̃n ẽ aduerbiũ vltia acuit'.q̃n ẽ nomẽ vltia ḡuat'.hꝰ dicit ꝑs. in li.de accẽtui Hoc intelligi vr̃ de aduerbijs in o. desinentibꝫ descẽdentibꝫ a ꝓnõibꝫ.vt eo.aliq̃.alio. Licet em̃ q̃s sit nomẽ ꝛ alius.tñ q̃dã putauer̃t ista noĩa q̃ sequũt' regulã scdi modi ꝓnoĩm.vt q̃s.ꝛ ꝯposita eius ꝛ alius ꝛ hmõi esse ꝓnoĩa. Ideñ cũ dicit aduerbiũ in o. t̃minatuz acuit vltimã.glosat' de q̃bꝫ aduerbia q̃ facis addas. ista expositio vr̃ mihi bõ.ꝛ in paucis hz instãtiã. excipit' tñ falso q: ꝑs.dicit q̃ acuit vltimã.ꝛ forte aliq̃ pauca alia. De hoc etiam infra dicam cum agetur de impedimẽto differentie.

De desinentibꝫ in am.

Nam.nisi defẽdat positio. vt neunq̃m in penl'.dꝰmũt'.vt bifariã trifariã mltifariã Quidã excipiũt palã ad dãiam accusatiui de pala pale. hꝰ multis nõ placz.q: ꝑm hꝰ acuet' multifariã ad dãiaz adiecti nois. Declinat' aũt ꝓperus ra rũ. Propterea hmõi dãia vel ꝯcidẽtia nõ sp̃ attendit'.imo ẽ q̃n autores ꝑuauerũt ꝯcidentiã.est et q̃n nõ.vt infra in impedimẽto dic dicet'.

De desinentibꝫ in as.

Nas.aduerbia terminata in vltima acuunt'.vt al's.ꝑm q̃ ẽ aduerbiũ acuit' i vltia ad dãiam nois alias.de alia alius qđ in fine grauat'.

De desinentibꝫ in er.

Ner.aduerbia terminata corripiũt.penl.vt grauit'.nisi positio inꝛueniat.vt pulcrius enter.

De desinentibꝫ in es.

Nes.aduerbia desinentia. cor.penul.vt q̃nquies.

Aduerbia terminata in itus.

Aduerbia in itus termi nata corripiũt penl'.vt fundit9.diuinit9.

In c.

Nc.aduerbia terminata acuũt vltimã.vt huc adhuc.hĩc abhinc debĩc.hac illac istac illic istic.q̃x etiã integ̃ erãt.illice istice.illuc istuc excipit' donec qđ vltimã cor.sic ꝛ nec.ꝛ idẽo penl' acuit'.

In l.

Aduerbia terminata in l.pauca inueniunt'.ꝛ corripiũt penl'.in trissyllabis ꝛ deinceps.vt insil'.edepol. Simil' em̃ ꝓmã cor. Facetus. Stat9 ꝛ adoptat9 studeat simil' oibꝫ esse. Dissyllaba hꝰ habẽt in penl'.accentũ.vt semel.

De dubijs aduerbiorꝝ.

Dubitari consuevit de accentu quorũdã aduerbiorꝝ.sicut de his q̃ cõponũt' a magis.min9.modo.sup̃.tamẽ.tenus.vbi.inde. longe. De q̃bus per ordinẽ videndũ est.

De cõpositis a magis.

Multo magis. sicut dicit hug.in rosario sp̃ due sunt ptes ꝛ sic duobꝫ accentibꝫ regẽde.silr etiã q̃nto magis. Et scias q̃ multo ꝛ

quãto sunt nõia aduerbialiter posita. ⁊ nõ mutãt accẽ tũ noĩm. vñ nõ debẽt acui in fine. Silr multo maxie dicẽ.

De cõpositis a minus.

MInus cõposita etiã habũt dubitatõem de ḡbꝰ hug. in rosario dicit. Paulomin⁹ et nihilomin⁹ qñqꝫ sunt dictões ꝓpositeqñqꝫ oões. Cũ aũt paulomin⁹ ẽ dictõ ꝓpositadꝫ ꝓferri sub vno accẽtu acuto posito in añpenl'. ⁊ ẽ aduerbiũ remissiũ. ⁊ tantũ valet q̃ntũ fere. vt paulomin⁹ cõsummauerũt me in terra. Ñ ꝯo sunt due dictões. vt paulo ablatiu⁹. ⁊ minus nomẽ vel aduerbiũ. vt paulo minus. debẽt ꝓferri sub duobꝰ accentibꝰ lꝫ min⁹ corripiat'. Et min⁹ cõpatiue tenet' tam nomẽ qꝫ aduerbiũ. vt paulomin⁹ minorat⁹ ab ãgelis ⁊ minuisti eu paulo min⁹ ab ãgelis. Itẽ iste ẽ doctor ꝫ ipe ẽ paulo min⁹ ipso doct⁹. Itẽ ꝫ aĩal est puũ. ⁊ ꝫ ẽ paulo min⁹ illo. Silr est de hac dictiõe nihilomin⁹. Cũ em ẽ dictio cõposita debet regi vno acuto accẽtu in añpenultia collocato. et ẽ coniũctio aduersatiua. et valet tãtũ q̃ntũ tñ. vt iste me offendit ⁊ ego nihilomin⁹ bñfeci ei. Ñ ꝯo ẽ oõ. s. ablatiuus nihilo ⁊ minus nomẽ. vel aduerbiũ debꝫ ꝓferri duobꝰ accẽtibꝰ. sicut paulo min⁹. ⁊ minus tenet' cõparatiue siue noĩaliter siue aduerbialit' accipiat'. vt iste multũ comedit. ⁊ ille nihilo minus ĩsto. noĩaliter tenet' hic. Hoc aĩal ẽ magnũ ⁊ illud nihilo min⁹ est illo. Et sp in tali ꝓstructõe intelligit' min⁹ ad regimẽ illi⁹ ablatiui. sicut ẽ ĩ paulo min⁹. Quo min⁹ ꝑ q. scriptũ sp sunt due dictões. Nã comin⁹ ꝑ c. id ẽ ꝓpe. vna dictio ẽ. Cũ papias dicit q̃min⁹. i. alt' nõ. q̃si ꝓ vna dictõe sumẽs. De siquomin⁹. sunt due opiniones. Nã hug. in rosario dicit tres eẽ dictões. Job. xiij. Si q̃ min⁹ dixissem vobis q: vado parare vobis locũ ⁊ sunt sub tribꝰ accentibus ꝓferẽde ⁊ ẽ si cõiũctio min⁹ ponit' ꝓ aduerbio negan di. s. nõ q̃ ẽ nomẽ. ⁊ ibi supfluit. Vel ponit' aduerbialit' quo. i. aliq̃ mõ. ⁊ est sensus. Si nõ eẽnt vel aliq̃ mõ nõ eẽnt in domo prĩs mei mãsiones multe dixissem vobis. q: vado pare vobis locũ. Alij dicũt q̃ sunt due dictiones. s. ablatiuus siq̃ ⁊ minus aduerbiũ. i. si in aliq̃ minus ⁊ ſm vtrãqꝫ opiõem min⁹ acuit penul. Comin⁹ ⁊ eminus ꝓponũt' a minus. ⁊ corripiũt mi. Añ ꝯsus. Eminus ad lõge. ꝫ cominus ad ꝓpe spectat.

De cõpositis a mõ.

OMposita a modo. qõem habũt. vt q̃mõ nullomõ ꝛc. Ad hoc dicit hug. ĩ ꝓdicto libello q̃ rosariũ dr. q̃ q̃ mõ. nullo mõ nõ sunt dictiones cõpositeꝫ due dictões. vñ duobꝰ accẽtibꝰ debẽt regi. Ponit' tñ qñqꝫ quomõ ꝓ q̃liter. et tũc in signũ huius rei q̃ ille due dictões ponũt' ꝓ vna. pñt ꝓferri sub vno accẽtu. ꝫ qñ retinẽt' in vi noĩm. tũc sub duobꝰ accentibꝰ debẽt ꝓferri. Silr dicendũ ẽ de nullo mõ ⁊ vllo mõ prĩs. etiã dicit in. xv. li. vbi agit de abnegatiuis. Alie ptes accipiunt' ꝓ aduerbioꝝ diuersis significatõnibꝰ. Et ẽ q̃n due ptes ponũt' ꝓ vna. vt nullomõ nullate⁹. Ex ꝓdictis ꝯbis dupler ẽ opio. Quidã dicũt q̃ añpenl'. ꝓdictoꝝ acuit'. q: ſb vno accẽtu ꝓferũt'. vt ꝓ vna dictõe notẽt'. Alij dicũt ꝓsti. iõ dixisse duas ptes ꝓ vna poni nõ q̃ sint due. ꝫ poti⁹ vna ꝓpositaqꝺ ꝓſ. nũqꝫ negat. ꝫ duas inq̃t. eo q̃ due integre ptes ꝑ cõpositõem ibi iũcte inueniũtur. De solũmõ ⁊ tm mõ. ⁊ nullomõ vsualit' tenet' q̃ sint sub vno accẽtu. sic cõposita dictio ꝓferenda. Ñ pñt nihilominus esse due ptes. ꝫ in alio sensu. Quo em ⁊ mõ due ptes sunt. Si quõ tres ptes sunt vel esse possunt. vel due. si quo ⁊ mõ Quicq̃d tñ sit ꝓferẽ mõ disiũctim. penul. acuendo.

De cõpositis a sup̃.

HSuper cõposita dubitatõem hñt. vt dsup insup. Quidaꝫ em dicũt q̃ sunt due dictiones. ⁊ sic sub duobꝰ accẽtibꝰ sunt ꝓferende Et sup tenet' loco casus. Nam si casus seq̃tur. constat duas esse dictões. vt de sup terrã. Alij q̃ vrius credit' esse dicũt vnã dictõem esse cõpositã. Dicit em pristi. in. xiij. li. in tractatu ꝓpositõnũ a. q̃ ꝓpositio carẽs casu solũ ꝓponit' ꝑ cõpositõem. Añ cũ dic̃ in regula generali q̃ ꝓpositio ꝓposita cũ dictõne hñte penul. acutã antepenl'. eã facit. dat ꝓ opositũ intelligi q̃ si penl'. ẽ cor. in simplici in ꝓpositõne nihilominus fit cor. vñ inuenit' desup ⁊ desoris. idez a silli dic de asoris.

De cõpositis a tamẽ.

DE ꝓpositis a tamẽ queritur. vt attñ. dũtñ. sitñ. sedtñ. Hug. dicit q̃ sunt due dictões et sub duobꝰ accentibꝰ proferende. Añ dũtamẽ duobꝰ accentibꝰ debet ꝓferri. ⁊ ibi dũ est nomẽ. sed ponit' ꝓ hac cõiũctione copulatiua. sed tñ est cõiunctio aduersatiua. Similiter dicit de attñ ⁊ sedtñ. Et dicit q̃ ad ⁊ ꝫ sunt ibi copulatiue ꝯiũctões Cũ ꝯo ẽ aduersatiua cõiũctio. Et dicit etiã q̃ ꝑſ. non facit mentionẽ de cõpositõue ꝓdictoꝝ. Alij dicũt q̃ tñ cũ ꝓdictis cõponit'. ⁊ sub accentu acuto in añpenl'. posito sunt ꝓdicte dictões ꝓferende. vt dũtñ attamẽ sedtamẽ sitñ. ⁊ hoc q̃n ponũtur in vi vnius ꝯiũctõnis. sicut ꝓ sed. vel ꝓ. o simili dictõne. Ñ pñt etiã ꝓdicta esse oões siue due ptes ⁊ regi duobꝰ accẽtibꝰ ꝫ ĩ alio sensu. vt si dicã. Frater iohãnes ianuensis q̃ ꝓpilauit hũc libꝝ dicit q̃ dinceps acuit penl'. ꝛc tñ est q̃ multi aliter dicũt. ⁊ ita de similibꝰ. Sed tũc tñ ponit' ꝓ sed. ⁊ dũ est nomẽ. ⁊ hoc cõiter tenet'. ⁊ hoc credo ꝛc. Dico ergo q̃ dũtamẽ ⁊ attamẽ ⁊ hmõi debẽt acui in añpe. vt dictũ est. siue vis dicere q̃ sunt dre cõpositõnes. sine manis dicere q̃ sint irregulares vocũ cõgeries fungẽtes loco vnius dictõnis. Inuenit' etiã tametsi. ad breos. vj. tametsi ita loq̃mur. id ẽ q̃uis.

De cõpositis a tenus.

DE ꝓpositis etiã a tenus dubitatur. Pristia. em dicit in tractatu ꝓpositionũ a. q̃ apud grecos toarpis qꝺ ẽ tenus nõ ꝓpositio. sed aduerbiũ esse ostẽdit'. Añ de hactenus. nullaten⁹. q̃tenus. oretenus. q̃ritur an sint dictões ꝓpositeAd hoc dicit hug. in rosario siue in libello q̃ intitulat' ſm cũ de dubio accẽtu. q̃ hactenus q̃tenus nullatenus sunt due dictões inuicẽ cõpositeet debent ꝓferri vno accẽtu acuto posito in añpenl'. Et addit vt oĩs obiectio remoueat'. Dicim⁹ q̃ hacten⁹ nõ cõponit' ex hac ſm q̃ ẽ ꝓnomẽ. ꝫ ſm q̃ est aduerbiũ vel aduerbialiter tenet'. sed si hac tenet' in vi pronois ⁊ tenus in vi prepositionis ꝓferendũ est sub duobꝰ accentibꝰ. hactenus. similiter in oĩnibꝰ cõsimilibꝰ. Ad hãc opinionem facit q̃ dicit papias eatenus. id est. eousqꝫ hucusqꝫ ea ratõne. et ita videt' velle q̃ sit vna dictio. Item dicit q̃tenus ẽ aduerbiũ loci vel tpis. vt cũ dicimus. Quatenus ibim⁹ id ẽ. vsqꝫquo. qua rõe. quo ordine. quousqꝫ. Itẽ hug. ĩ ꝓdicto li. dicit q̃ põt dici ꝓtinus ꝓ i. ⁊ deriuat' a ꝓpe et est aduerbiũ tpis vel ordinis protinus. i. statim. vel cõsequnter. ⁊ põt etiã dici ꝓtenus ꝓ e. ⁊ est cõpositũ a pro vel a ꝓcul ⁊ tenus per e. est aduerbiuꝫ loci. protenus i. longe quasi ꝓcul a tenus. Quatenus aũt sp scribi dꝫ ꝑ e. ⁊ nũqꝫ ꝑ i. Nihil em ẽ q̃tinus. prisci. etiã dicit quatenus esse adiũctiuã ꝯiũctionẽ. Alij dicũt q̃ possunt eẽ dictiones vel oões. Añ papias sub syllaba hac hactenus. i. vsqꝫnũc quidã duas faciũt ptes. quidã vnã. sed melius vnã. Item hug. in libello de dubio accentu dicit q̃ si in hac dictõne quaten⁹ teneat' qua in vi nois ⁊ tenus in vi ꝓpositionis ꝓferenduꝫ est qua tenus sub duobꝰ accẽtibꝰ. sic ⁊ hac tenus. Et subdit. Sꝫ diceret aliqꝺ. Qualit' potero cognoscere. q̃ q̃ten⁹ sit dictõ cõposita vel q̃ sint due dictões. Ad hoc dicimus q̃ sen

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sus cõstructõnis hoc ei indicabit ꝛ etiã dictõnũ cõstructio. Si em̃ illi ablatiui tenent adiectiue. dicẽdũ ẽ nulla ten⁹. hac ten⁹. q̃ tenus sp ſ̃ duob⁹ accẽtib⁹ ꝓferẽdo. Si ꝺo nõ tenẽt adiectiue ꝛ in vi ablatiuoꝝ efficiũtur. dictões ꝓpoſite ex illis. ꝛ ꝓpoſitõe ten⁹. ꝛ tũc dicet hacten⁹. nullaten⁹. q̃ten⁹. ſ̃ vno accẽtu poſita ſuꝑ añpe. ſyllabã. Et ꝙ dicit pſ. duas ptes poni ꝑ vna cuꝫ dicit nullaten⁹. dicimus eũ dixiſſe ſ̃. nõ q: vellet nullatenus nõ eẽ dictõem ꝓpoſitã ſ̃ q: ille due ptes integre iũgũt in illa ꝓpoſitõe. Hec bug. Papias ꝺm vſum ꝓpria vꝫ ſtare opione. Vñ dicit hac ten⁹ q̃tũ ad artẽ due ſunt ptes. ꝓnomẽ ꝛ ꝓpoſitio. ſicut pube ten⁹ ꝛ circũ tenus. ſ̃ obtinuit vſus ꝑ vna ꝑte bñ. ſ. ꝑ aduerbio tꝑis. Ter cij dicunt ꝙ tenus aliq̃n poſtponit dictõni caſuali. vt hac ten⁹ ꝑ h. q̃ tenus. oꝛe tenus. ꝟbo ten⁹. ꝛ tũc nõ inde ꝓuenit ꝓpoſitio. immo oꝛo. Tenus aũt ꝓpoſitio q̃ q̃ſi ſp poſtponit diſiũctim a ſuo ablatiuo ꝓfertur. q: tũc ꝺm priſ. nũq̃ ꝑ ꝓpoſitõem. ſ̃ ꝑ appoſitõeꝫ ꝓpoſitõnes ſic poſtpoſite ꝓferũtur. Cũ g̃ dr̃ qua ten⁹. ꝟbo tenus. circũ tenus. hac tenus. ſunt due ptes. ꝛ ſub duob⁹ accẽtib⁹ ꝓferende ꝛ te acuit. q: ꝓpoſitio poſtpoſita ſuo caſuali ſeruat generalẽ regl'am accentuũ q̃ ẽ vt biſſyllabe ꝓpoſitõnes acuũt penl'. Vñ dicit priſ. in tractatu ꝓpoſitõnũ. Sine ꝓpoſitio ẽ ꝛ verbũ ſ̃ accẽtu differt qñ ꝓponit. ꝓpoſita em̃ grauat vtraq̃ ſyllaba. vt ſine timore. poſtpoſita penul. acut. vt te ſine nil altũ mẽs inchoat. De ſ̃ etiã vide infra in impedimento diſtinctõnis. Si ꝟbo ten⁹ poſtponit dictõni nõ caſuali tũc põt eẽ cõpoſitio. vt ꝓten⁹ qꝺ ꝓponit a ꝓcul ꝛ ten⁹. ꝛ acten⁹ ſine h. qꝺ ꝓponit ex hac aduerbio ꝛ tenus. Vñ papias bñ dicit acten⁹ eẽ cõpoſitũ. ꝛ tũc ſine h. ſcribit. qñ ꝟbo ibi ẽ h. ſunt due ptes. ꝛ duob⁹ accẽtib⁹ ꝓferẽde. hac ꝛ tenus ꝛ acuit te. Sꝫ ꝙ dicit papias eaten⁹ eẽ dictõem. iõ ſ̃ facit. q: ẽ oꝛo nõ ꝓfecta. Et ꝓpter ſ̃ etiã dicit. ꝙ q̃tenus ẽ aduerbiũ. i. aduerbij loco ſumptũ. q: ꝓpoſitio cũ caſuali eq̃pollet aduerbio. Vel põt dici ꝙ papias loq̃tur ꝑ ſuo tempe. q: forte tũc vſualiter dicebat. oꝛeten⁹ grauata te. ſ̃ ꝺm artẽ acuenda eſt. ꝛ hoc vꝫ notaſſe papias cũ dicit hac tenus. q̃tũ ad artẽ aũt ſunt due ptes. ꝓnomẽ ꝛ ꝓpoſitio. ſicut pube tenus ſ̃ vſus obtinuit ꝑ vna ꝑte bñ. Sed nũc moderni lꝫati cõiter dicunt. ꝙ pube tenus ꝛ hac tenus ꝛ hmõi ſunt due dictões. et acuit te. q: ꝓpoſitio poſtpoſita ſuo caſuali ſeruat ꝓpriũ accẽtũ. vt dictũ ẽ. De q̃ ten⁹ dicendũ ꝙ ſunt due partes. ꝛ qꝺ dicit bug. ꝙ quaten⁹ ſp ſcribit ꝑ e. ꝛ quatin⁹ ꝑ i. nihil ẽ. nõ credit ei. immo q̃tin⁹ ꝓut ꝑ i. ẽ ſcribendũ derivat a qua. ꝛ ẽ ſimplex. Vñ dicit papias. Quatin⁹ ꝓut ẽ cõiũctio cauſalis ꝑ i. ſcribit. Põt etiã eẽ cõiũctio adiũctiua. Hoc etiã vult greciſm⁹ q̃ dicit. Dictio q̃tin⁹ ẽ oꝛo qua tenus eſto. Dictio ſub media brevis eſt oꝛo lõga. Si fiat ꝓſa. breviat tñ vtraq̃ metꝫ. Hec vltima opio ꝓbabilioꝛ ẽ ꝛ cõioꝛ. Sed hic oꝛit q̃ q̃dam difficilis ꝛ nõ diſſimulãda. Dictũ ẽ em̃ ꝙ oꝛetenus hacten⁹ per h. quaten⁹ ꝛ hmõi ſunt due ptes ꝛ duob⁹ accẽtib⁹ regẽde Sꝫ qꝺ dicem⁹ de nullaten⁹. vllaten⁹ oñes cõiter ꝓferũt has dictõnes ſub vno accẽtu tanq̃ ſint dictões cõpoſite. Ad ſ̃ dico ꝙ nõ ſunt hmõi dictões. ſ̃ ſunt q̃daꝫ irregulares vocũ cõgeries. q̃ ꝺm vſum ſub vno accẽtu acuto poſito ſuꝑ ãtepenl'. ꝓferũt acſi eſſent vna dictõ ꝓpoſita. Et talis irregularis vocũ cõgeries inuenit in multis alijs. ſic in cueſtigio extẽplo. Vñ dicit magiſter bñ. In ope donati. inuenim⁹ ꝙ ꝓpoſitio vꝫ ꝑ ꝓpoſitõnem venire cũ ſeq̃nti caſuali. vt inuicẽ extẽplo non extimplo. q: ꝓpoſitio nõ corrũpit caſum cui trãſitiue adiũgit. i. accuſatiuũ ꝛ ablatiuũ ſeq̃ntẽ. ꝛ ita nihil ẽ dictũ extimplo. Silit videt ꝓpoſitões eẽ ꝓſimiles. de cetero. defacili. eximꝛouiſo. cueſtigio. quas oñes dicimus in veritate nõ eſſe cõpoſitões. ſed irregulares vocũ cõgeries. ꝛ hoc iõ. q: caſus cũ ſua ꝓpoſitõe fungit loco aduũbij vel aduerbialis determinatõnis. vũ põt caſualia cum ſuis ꝓpoſitõnib⁹ ad interrogatões aduerbiorũ rñderi. vt q̃ vadis. ad vꝛbẽ. q̃lit fiet ſ̃. defacili. q̃liter introiuit iſte. eximꝛouiſo. qñ veniſti. extẽplo. i. ſtatim. Sic g̃ vt dictũ ẽ ꝙ nullaten⁹ vllaten⁹ hmõi nõ ſunt ꝓpoſitões. ſ̃ q̃dã irregl'ares vocũ cõgeries. q̃ ſub vno accentu ꝺm vſum ꝓferũt ac ſi eẽnt vna dictõ. Et ſ̃ innuit pſ. i tractatu aduũbiorꝝ vbi agit de abnegatiuis dic̃. eſt qñ due ptes ponũt ꝑ vna. vt nullomõ nullaten⁹. Si aũt vlterius velis inſtare ꝛ dicẽ. g̃ a ſili oꝛeten⁹. hacten⁹ ꝛ hmõi põt ſub vno accẽtu ꝓferri. Dico ꝙ nõ ſeq̃tur. q: ꝓdicta ſunt q̃dã irregulares ꝓgeries vocũ ꝛ improprietates artis. ꝛ im proprietates nõ ſunt extẽdẽde. licet ꝓpt cõmunẽ vſum vel ꝓpter poeticaꝫ auctoꝛitatẽ ſunt ſuſtinende. ꝛ ita ſimiliũ idẽ ſit iudiciũ.

De cõpoſitis ab vbi.

De cõpoſitis ab vbi conſueuit q̃ri. vt alicubi. atubi. aſtubi. poſtubi. nũcubi ꝛc. Dico ꝙ vbi recipit vndecim int cõpoſitões ꝛ adiectões. vt ſicubi necubi alicubi nũcubi ecubi. vbiq̃ vbiubi vbiuis vbilibet vbicũq̃ vbinã. Et q̃libꝫ iſtarũ dictõnũ vno accẽtu regit cũ ſit vna dictio. Vñ ſicubi necubi alicubi nũcubi ecubi. acuũt antepenl'. vbiq̃ ꝟo acuit penul. De alijs põt patere. Inueniũt etiã q̃dam vocũ aggregatões. q̃ vident eſſe cõpoſite ab vbi. ſ̃ ꝓprie nõ ſunt ꝓpoſitões ſed q̃dã irregulares. vocũ cõgeries. vt atubi aſtubi poſtubi. q̃ fungũt loco vni⁹ dictionis. ſ. poſtq̃ vel ſed vel alterius cõſimilis dictõnis. ꝛ tunc ad denotandũ ꝙ due dictõnes ponũtur ꝑ vna debent ſub vno accentu ꝓferri. vt videlicet añpenul. acuatur. Poſſunt nihilomin⁹ poni in vi duaꝫ dictionũ. vt manifeſtũ eſt. vt at vbi. i. ſed poſtq̃. ſed qñ. Vñ ad galathas. At vbi venit plenitudo temꝑis. i. ſed poſtq̃. ꝛ tũc conſtat ꝙ regũtur duob⁹ principalib⁹ accẽtib⁹. Et ſimiliter de aſt vbi. poſt vbi. ꝛ ſimilib⁹. ſi aliquando hmõi irregulares. vocũ cõgeries inuenãtur. Dicẽduꝫ ẽ de ꝓpoſitis ab inde ꝛ lõge. infra dicaꝫ in impedimẽto diſtinctõis. Hec de accẽtu ꝓtiũ etiã indeclinabiliũ dicta ſunt.

De ſex impedimẽtis accentus.

Nunc ſeptimo loco reſtat determiare de ipedimẽtis accẽt⁹. Scias g̃ ꝙ ipedimenta regl'aꝫ de accẽtu ẽditaꝫ ſunt ſex. ſ. ꝓciſio dr̃ia. cõſoꝛtiũ. vſus. encleſis. diſtinctio. De vnoquoq̃ iſtoꝝ nũc ꝓ ordinẽ videamus.

Ꝙciſio impedit naturalẽ accẽtũ. q: ſupra q̃cũq̃ ſyllabã fuerit accẽtus in integra dictõe. ſuꝑ eandeꝫ remanet incoꝛrupta. vt amat ꝑ amauit. circũflectit em̃ hãc ſyllabã mat ſicut amauit. ꝛ eandẽ ꝑdu. Similit deſinẽtia in as. ſeu gẽtilia. ſiue patria circũflectũt vltimã cã conciſionis. q: illa eadẽ circũflectebat in integris. vt nr̃as vr̃as. cuias. arpinas. rauẽnas. ꝛ bis ſimilia. q̃ꝫ nomiatiui olim fuerũt nr̃atis vr̃atis cuiatis arpinatis rauẽnatis. penul'. circũflexa. Sil'r q̃ris. iſtic illic. circũflectũt vltimã. q: integ eoꝝ fuerũt q̃ritis. illicce. iſticce. q̃ nr̃o tpe ꝑ ꝓciſionẽ ꝓferũt ſic vult pſ. in. iij. li. d. vbi determiat de deſinẽtib⁹ in as. Illud idẽ cõtingit in vtis apocopatis. quoꝝ nti coꝛripiũt in ãtepenl'. q̃uis ibideꝫ ſit accẽtus acutus. vt virgilius o virgili. mercuri⁹ o mercuri. martiri⁹ o martiri. vultus vultei. gaius gai. Tales em̃ vti acuũt penl'. q̃uis ipa ſit brevis ſicut illa eadem acuit in ntis eoruꝫ ꝛ acueret i illis vtis virgilie. mercurie. martirie. ſi vſus haberet. ergo ſubtracta vltima vocali. oportuit ꝙ accent⁹ acut⁹ remaneret ſuꝑ eãdẽ ſyllabã ſuꝑ quã fuiſſet in integris. ſicut ꝓbat priſtia. in li. vij. b. Vbi determiat de vtõ ſingulari ſcõde declinatõis. Oſtendit etiã ibideꝫ ꝙ vultei. pompei. ſunt duaꝫ ſyllabaꝫ ꝛ i. eſt ibi conſonans. ꝛ gaius monoſyllabũ ẽ. Vide in tercia ꝑte. vbi agit

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

dentiõ scõe declinatõis. ℨz obijcit̃ ꝓtra hoc documẽtũ de ꝓpositis ab inde aduerbio. vt exinde subinde deinde ꝑinde. qm̃ hec integra hñt accentũ sup̃ aĩpenul. ß facta cõcisione hñt accẽtũ sup̃ hãc syllabã in. vt exin. subin. ꝑin. dein. Ad hoc dico ꝙ integra nõ hũerũt accentũ acutũ sup̃ antepe. ꝓ naturã cũ penl. cẽt lõga positõne ad quã ptinebat ꝑncipalis accẽtus. ⁊ ideo facta corruptiõe sine cõcisione vltime syllabe. accẽtꝰ reuertitur ad locũ suũ. i. ad syllabã in. ¶ Itẽ obijcit̃ de ℔ ℞bo petijt ꝓ petiuit. qz nõ habz accentũ sup̃ penl. Dico ꝙ mutatio tpis hoc fecit. qz petiuit ꝑdu. penul. sed petijt corr. ꝓpter vocalẽ seq̃ntem. Similit̃ dcũ acuit penl. ꝓ deor. ⁊ nõ vĩ regulã cõcisiõis seruare. qz dcũ acuit penul. ß deor flectit. Dico ꝙ hoc fit ꝓpter subtractõem vocalis. Regula eĩ de cõcisione intelligitur remanẽte eadẽ vocali. Sicut vult prisci. in. viij. li. vbi agit de vtis scõe declinatõnis. In abscisionib⁹ inquit. si ea vocalis in qua ẽ accentus integra manet seruat etiã accentũ integz. vt audijt audiuit. nostras nostratis. illic illice.

¶ De mutatione accentus causa differentie.

Causa differentie sepe mutat̃ vel corrũpit̃ naturalis accentꝰ vt pone aduerbiũ acuit vltimã ad dr̃iam huius ℞bi pone. qđ circũflectit primã. Similit̃ circũ qñ postponit̃ casuali acuit vltimaz ad dr̃iam huius nois circũ. vt maria oĩa circũ. Similit̃ ℊ nomẽ circũflectit vltimã ad dr̃iam huius coniũctõnis ℊ. Et alio ⁊ aliquo hñt accentũ in fine ad dr̃iam noĩm sicut al's ⁊ ß possessiuũ cuiꝰ in fine acuitur ad dr̃iam huiꝰ infiniti nois cuius ia. iũ. Sed q̃rit̃ q̃re in multis alijs talis dr̃ia nõ seruat̃. vt mõ sero cito crebro ℞o. Deberent eĩ ⁊ hec mutare accẽtũ ad differentiã noĩm. Ad hoc dico ꝙ sufficit dr̃ia tpis ĩ vltima syllaba. qz qñ sunt aduerbia hñt vltimã correptã. ß qñ sunt noia ꝓducũt eã. Ln̄ dti⁊ ablati aduerbialit̃ positi nõ mutãt accẽtũ. vt liq̃do. secreto tuto. et silia q̃ non trãseũt in aduerbia. q̃uis ponãt̃ aduerbialiter. vñ hñt vltimã lõgã sicut ⁊ noia. vt vult mayster bñ. Hic nota ꝙ sicut dicit prisci. in. xv. li. in tractatu de aduerbijs. Aduerbia veniẽtia a noĩb⁹ scõe declinatõnis ꝙuertũt o. in e. lõgam. vt huic claro clare. huic optimo optime. Multa aũt ex supdictis noĩb⁹ ipa termiatõe dti ꝓ aduerbijs accipiũt̃. vt falso cõsulto. postremo. sedulo. augurato. manifesto. priuato ꝑcario. merito. ⁊ sepe corripiũt o. terminalẽ qñ ĩ aduerbia trãseũt. vt cito sero mõ necessario. Dr̃ ⁊ necessarie. xẽ ⁊ vero. primũ et primo. Ista ꝑm mayster bñ. ꝓducũt o. ⁊ similia vt vidisti. Excipit tñ tria spāliter. de q̃b⁹ etiã prisc. exẽplificat vt patuit. Vñ dic̃ mayster bñ. In o. ꝑductã dti ⁊ ablati. siue ponant̃ casualit̃ siue aduerbialit̃. vt merito. ꝑter gerũdia q̃ ꝑm donatũ cõia sunt. vt legendo. ⁊ ꝑter cito sero mõ. ⁊ alia panca q̃ posita aduerbialit̃ cõia sunt. Unde patz ꝙ bmõi dti in o. aduerbialit̃ positi nõ acuũtur in fine nec etiam alia aduerbia nisi pauca exceptis aduerbijs in o. q̃ fiũt̃ a ꝓnoĩb⁹. vt eo. alio. aliq̃. ⁊ similib⁹ sicut dixi sup̃ qñ ꝺterminani de aduerbijs terminãtib⁹ in o. ⁊ ꝓpter hoc multi dicũt ꝙ multo. tãto. quãto. cum sint dti aduerbialit̃ positi. nõ debẽt in fine acui cũ non sint ꝓnoia nec etiã seq̃ntur regulã secũdi modi ꝓnominũ. vt q̃s. vnus. totus. alius ꝛc. Hmõi eĩ aduerbia q̃ descendũt a noĩb⁹ seq̃ntib⁹ regulaz scõi modi ꝓnomis. q̃ q̃dam putauerũt ꝓnoia acuũt vltimam sicut ⁊ aduerbia in o. q̃ veniũt a ꝓnomĩb⁹. vt illo eo alio. ⁊ ꝓposita a q̃. vt liq̃. neq̃. aliq̃. ecq̃. quoq̃. oĩa ista a q̃ aduerbio loci cõponũtur. Canis aũt nõ mutat accentum. ad dr̃iam huiꝰ verbi canis. qz vtraq; ẽ ꝑncipalis ps ⁊ certã habet dr̃iam ꝓpter accidẽtia sua ⁊ neutra dependet ab altera. ß vbi dr̃ia hz locũ debz vnũ ab altero ꝓ ordinem dependere. ita põt in ꝓsilib⁹ dici ⁊ ẽ ℞bũ vtile ⁊ notabile. nisi ĩ aliq̃b⁹ cõis vsus ꝓtradicat. vel exꝑssa autoritas ẽ generaliter obseruandũ.

¶ De mutatione accentus causa ꝓsortij.

Consortij causa quãdoq; regula naturalis accentus nõ seruat̃. vnde cuia cuiꝰ acuũt penul. ꝓpter cõsortiũ masculini quod ẽ cuiꝰ. ⁊ vtraq; pleraq; acuũt penul. ꝓpter ꝓsortiũ masculinoꝝ ⁊ neutroꝝ suoꝝ in q̃b⁹ penul. de necessitate acuitur. vt vterq; vtrũq;. pleruscq;. plerũq;. Põt tñ esse in causa cõiũctio enclетica siue epictasis. i. syllabica adiectio. s. q;. Item põt dici de cõpositis ab hoc ℞bo facio q̃ retinent a. in cõpositione. q̃. ꝓpter cõsortiũ prime pone in qua antepenul. acuit̃ eadẽ facta penul. acuit̃ in secũda pona. vt benefacõ benefacis. q̃uis ipa sit brevis. Similiter tepefacio facis facit. Si ℞o corrũpatur illa vocalis a. vt inficio. tũc nõ seruat̃ cõsortiuz accentꝰ. vt inficio cis cit. sicut vult prisc. in. viij. li. c. dicẽs. Si ℞o facio ℞bo vel fio integris manentib⁹ aliud verbũ infinitũ añ ea ꝓponat̃. nõ solũ significatõnes ⁊ cõiugatõnes integras eis seruamꝰ. ß etiã accẽtus. vt calefacio cis cit tepefacio cis cit. In secda eĩ ⁊ tercia pona penl. acuimus. q̃uis sint breues. Similit̃ calefio fis fit. ⁊ tepefio fis fit. finales seruãt accentus in secda ⁊ tercia pona. q̃s hñt in simplicitib⁹. Idẽ etiã cõtingit in hoc ℞bo fideiubeo bes bet. qz secda pona ⁊ tercia acuũt penl. ꝓpter cõsortiũ prime persone. q̃uis hec syllaba iu. sit brevis. Et hac rõne possumus dicere vsucapio pis pit. penl. acuta ꝓpter cõsortiũ prime pone. sed iam multi ĝuant eam qđ laudo. ⁊ bene põt fieri cũ sit brevis. Idẽ cõtingit in hoc ℞bo beneplaceo vt dicat̃ beneplaces cet. penul. acuta ꝓpter ꝓsortiũ prime pone. ꝙ eĩ beneplacco sit cõpositũ. patet ꝙ hoc nomẽ beneplacitũ derivatum ab eo. vt beneplacitũ ẽ dño habitare in eo. vel lego ad beneplacitũ tuũ.

¶ Usus turbat accentũ.

Cum mediãte quãdoq; regule ꝑdicte generalẽ accentum nõ seruãt. vt satisdare. penul. acuta cũ deberet eã gravare qz brevis ẽ. sicut dicimꝰ circũdare penl. ĝuata. Sed vsus debet aliqđ rõnis bre. Dico ergo id ideo cõtigisse. qz in digesto. ⁊ in alijs li. legalib⁹ hoc ℞bũ satisdare ꝓ dimissionẽ ꝑferẽt. vt reus debet adesse. satisq; dare. Et ideo ℔ ℞bũ dare seruat accentũ acutũ quẽ habet in simplicitate. Usus etiã habet ꝙ omnia ꝓposita a duo vel tria habeãt accentũ acutũ sup̃ penul. vt vigintiduo. vigintitria. q̃uis illa sit brevis. ℨz iõ ℔ cõtingit. qz plus certitudinis habz in vltimo numerali q̃ in primo cã declinationis ⁊ generis qđ distinguit. ⁊ iõ remanet accẽtus in penl. simplicis. Usus etiã acuit penl. quoꝝdã noĩm latinoꝝ. vt lombardia. rectoria. papia q̃uis ipa sit brevis. Sed dicimꝰ ꝙ hoc ꝓtingit cã imitatõnis. Imitãt̃ eĩ greca desinẽtia in a. q̃ hñt penl. acutaz. vt comedia tragedia. philosophia. theologia. ⁊ his silia. ¶ Et sciẽdũ ꝙ bmõi greca põt corripi subtracta vna vocali de dyphthongo q̃ ẽ ibi. s. ei. ⁊ põt eandẽ ꝑducere. Sed in cõi sermone semp̃ retinemus accẽtũ acutũ vel circũflexuz ⁊ nũq̃ grauẽ. vt maria. q̃uis. possit corripi. Uñ prudẽtius. Nec mea post maria potis ẽ pstringere cura. Põt etiã ꝑdu. penl. Iurta illud. Trãsiuit maria cũ fratre btã Maria. Si ĝ q̃dã latina ꝓ grecismũ hñt accentũ sup̃ penl. qđ cã maioris boatus vr̃ cõtingere. qz dictiones grece ꝑplate ore rotũdo magis sonãt ita vult mayster bñ. Hug. dic̃ ꝙ noĩa notba põt ĩ penl. corr. ⁊ ꝑdu. pro voluntate legẽtis. vt scenophegia. vt dixi sup̃ vbi posui regulas generales ad cognoscendũ accentũ cuiuslibet syllabe. Similit̃ hz usus. vt dicamus vicecomes. archicomes. archicoquus. penl. acuta. sed hoc facit potẽtia nti. quia remanet incorruptus. ⁊ ideo nõ amittit accẽtũ. Nõ aũt est hoc ignorãdũ ꝙ sicut dicit

pūst.in.vij.li. tractatu de.tō plurali sēde declinatōis. Oportet scire q̄dā analogie rōnē. vsum tū autor magis emulari. Attēde ꝫ diligenť q̄ pūst.nō dic̄ simplicit vsum ꝫ vsum autor. Ūñ vide ne decipiaris p eq̄uocationē in vsu sumēdo. s. vsum idiotar immo potiꝰ abusum ꝑ vsu autor 7 in arte actenꝰ pitor. Quaz vt dicit Ambro. Vulgi vsus ñ p̄iudicat veritati. Cōsilū bug. Si vis illud ꝺuare ī hmōi tale ē. Dicit.n.in q̄s vel qui. Quisputas ēvna dictio simplex. 7 ē ibi putas syllabica adiectio. 7 dz ꝑferri sꝫ vno accētu acuto posito super añpenl'. vt ibi. Quisputas maior ē in regno celor. Si tū in aliq̄ eccl'ia tibi legēdū fuerit. cuiꝰ abusus q̄s putas ꝑ duab accipiat ptib. nos ꝓsulēdo ꝓsulimus. vt abusum illius eccl'ie seq̄ris. nisi tante fueris autoritatis q̄ prauū vsum corrigere valeas. Uelle nāq̄ videri sapiētem inter insanos 7 idiotas q̄dā spēs furoris est.

De mutatione accētus causa encl'esis.

Encl'esis. id ē inclinatio mutat naturalē accentū. Qz fit encl'esis in p̄ncipio 7 fit ī fine. In p̄ncipio fit p hmōi pticulas si. nū. 7 ne. vt siq̄s. nūq̄s. neq̄s et sꝫ fit ꝑm grecos. q̄ sepe faciūt encl'esim in principio. Iste igr̄ pticl'e inclināt accētū seq̄ntis syllabe ad se. i. trahūt accētū ad se. ita q̄ nō ē p̄ncipalis accētus sup seq̄ntē syllabā. ꝫ sup p̄mā. 7 tal' accētus reducť sup primā syllabā circūflexꝰ ē. vt siq̄s nūq̄s neq̄s. 7 ī talib ꝫ fuat regl'a natural' accētꝰ. Proꝑter eādē encl'esim dicimꝰ neq̄ añpenl'. acuta cū deberet penl'. acui. q̄ longa ē positōe. Sil'r ē dicendū aliq̄ añpenl'. acuta. nō ad dām buiꝰ ablatiui aliq̄nto. vt vī velle p̄sti. ꝫ cā cōsortij. s. vt penl'. buiꝰ aduerbij q̄ grauaret in hac cōpositōne sic in alijs vt siq̄. neq̄. aliq̄. sic dicit magiſter bñ. Pūst.aūt in. xv. li. in tractatu de aduerbijs sic dicit. Inde 7 ex eo ꝓsita. vt deinde sꝫ in de exinde ꝑinde. ꝑinde. q̄ oia añtepenl'. hñt acutam. Uel q̄ ꝑ adiectionē hñt de. vt q̄busdā vī. Ūñ freq̄nter inuenit'. exin. ꝑin. dein. vel magis. q̄ ꝑpositōes sepate gꝝuant'. vt ꝓiūcte eē ostendāt'. acutū ī his assumpserūt accentū. quō 7 ꝓiūctio si. 7 ne. aduerbio q̄ ꝑponūť q̄nq̄ vt siq̄. neq̄. Nā aliq̄ dr̄ie cā ab aliq̄nto. qđ cōsil'em sonū hr̄e vr̄. acuit añpenl'. ita dicit pūst. Illud qđ est dictuz sup a magiſtro bñ. magis ē rō essentialis. ꝫ q̄ aliq̄ causa cōsortij añpenl'. acuat. nō ad dr̄iam de aliq̄nto. Differt aūt encl'esis facta in p̄ncipio ab illa q̄ fit in fine. q̄ illa q̄ fit in p̄ncipio hz sup se p̄ncipalē accentū s. acutū vel circūflexū. Finalis aūt sp hz grauē. Encl'esis aūt in fine accidit his trib ꝓiūctōnib q̄ nexe. quia inclināt accentū p̄cedētis syllabe ad se. i. trahūt accētū illius syllabe sup quā erat p̄ncipalis accētꝰ in p̄cedēti dictōne ad vltimā syllabā eiusdē dictionis. Ita q̄ finis eiusdē dictōnis acuit' vel circūflectit'. 7 seq̄ns coniūctio encletica sp grauat'. vt dixitq̄ legisne. cōiterue. et ita corrūpūtur ibi duo accētus. q̄ in p̄cedēte dictione mutat' p̄ncipalis accētus de suo loco ad vltimū. 7 ipa cōiūctio encletica q̄. deberet naturaliter acui cū sit brevis ibi grauat'. 7 hoc ideo ꝓtingit. q̄ cū deberet grauari si p̄cederet oporteret eā eūdē accentū seruare posterius quē habuisꝫ p̄ius. 7 sic amisso p̄ncipali accentu ꝑfertur cū p̄cedenti dictione. acsi esset vna dictio secū q̄nq̄ tū nō inclinat accentū p̄cedentis syllabe. qđ accidit ꝓpter corruptionē p̄cedētis vocalis. vt beccine. cū deberet dici beccene. corrupta est em̄ ibi syllabica adiectio. q̄ nō erat de substātia dictōnis. nec habebat aliquem accentū sup se cū careat significatōe. 7 nō sit dictio. 7 hoc factum est causa maioris elegātie. vel cā necessitatis. q̄ nō ē ponēdus p̄ncipalis accentus sup aliquā syllabicaz adiectionē. cū penitus careat sensu. 7 sic necessitas cogit eā corripi. ne diceremus beccene posito accentu acuto sup penul. Similiter vndiq̄ 7 deniq̄ nō inclināt accentū. q̄ p̄cedēs vocalis corrupta est.

Nam vndiq̄ cōponit' ex vñ 7 q̄. deniq̄ ex de nuo 7 q̄. causa quoq̄ differētie amittit q̄nq̄ coniūctō encletica vim suā. vt itaq̄ vtiq̄. antepenul. acuta q̄ sunt dictōnes ꝓpositę. Cū em̄ sine ꝓpositione accipiūť habēt accentū sup penul. seruata natura ipius encl'esis. et merito. q̄ melius ꝺuat vim suā p̄iūctio encletica extra ꝓpositionē q̄ in ꝓpositione. Similiter cessat inclinatio p̄cedentis syllabe. q̄ñ p̄iūctio encletica cōiūgit monosyllabam dictōem. vt mulier. virq̄ currūt. Nō em̄ inuenit ante finalē syllabā quā inclinet. Dicūt etiā q̄dam q̄ cā interrogatōnis cōiūctio encletica amittit vim suam. vt currit ne sortes platoq̄. Ur̄. n. acui. Ad hoc dico q̄ cōiūctiones encletice cā corruptōnis vel dr̄ie vel monosyllabe dictōis amittūt inclinatōem p̄cedentis syllabe. ipe tū sp gūātur. Qz cā interrogatōnis nullo mō. vt legisne. Nō em̄ inclinat' accentus p̄cedētis syllabe sup vltimā hui' ꝝ vbi legis. ꝫ ipa p̄iūctio vī ibi retinere naturalē accētū. i. acutū qđ alibi nō facit. Et hoc cōtingit er mō interrogādi. Encl'esis etiā facit vt dicamꝰ vbiq̄ penul. acuta. q̄uis ipa sit cōmunis id est longa. vel brevis. Uel dicamus q̄ in accentu potius fuit cedendum longitudini q̄ brevitati. cū lōga sit dignior brevi. Rectius ergo videtur q̄ cōiunctio encletica ī fine interrogatiue oīonis posita. q̄tum ad accentū oīonis acuit' 7 q̄tum ad se grauat'. Et qđ dicimus de hac cōiūctiōe q̄ possumus dicere de eadem q̄ñ est syllabica adiectio. vt pleruſq̄. pleraq̄ plerūq̄. Uel sufficit ratio superiꝰ assignata. Proferť etiā sub rōne encletice hec p̄positio cū quādoq̄ postponit' his ꝓnominibꝰ te me se nobis vobis. quia ipsa grauat' acsi esset vna dictio cū precedente ꝓnomine cū deberet acui. eo q̄ brevis est. 7 ponit accentū circūflexū super vltimā syllabā precedētis ablatiuoꝝ. 7 sic inclinat. vt nobiscū vobiscū. sed precedente monosyllabo ablatiuo nō videť inclinare cū ipe ablatiuus per se circūflectit'. vt mecū tecū secū. Nisi dicamus q̄ inclinat accentū ad se. eo q̄ ipa ꝓpositio inclinat'. id est grauatur. Hoc aūt fit. quia cū deberet illis ablatiuis p̄poni vt grauaret'. sicut facit cū alijs ablatiuis. oportet q̄ postposita faciat illud idem. i. vt grauetur. Postponit' aūt hunc ablatiuo nobis. causa vitādi cacephaton. Alijs aūt ablatiuis eiusdez modi postponit' causa cōsortij. Qui em̄ postponat' alijs ablatiuis acuitur. vt quicū. quibuscū. Et hoc ideo quia pōt p̄ponī. vt cūqui. cūquib. sicut vult pūstia. in. xiij. lib. in tractatu p̄positionū g. dicens. Cū p̄ solam appositionē inuenit'. Nec miꝝ cū loco eius in cōpositione semp cō. 7 o. cōponat'. vt cōiūgo. 7 ita cū p̄positio q̄ñ ꝓnominibꝰ postponit'. encletice vice fungit'. vt mecū tecuz secū nobiscū vobiscū ꝛc. Alijs ꝝo postposita acuit'. vt quocū. quacū. q̄cum. q̄busdā. Et in. xij. li. ꝑpositōnū. g. dicit pūstia. Mecū aūt tecū secū nobiscū 7 vobiscū. per anastrophen cū ꝓnoīe ꝑpositio cū ē. Q̄ñ si dicaz ꝓpte. 7 te ꝓpter idē significo. Et cūquib. 7 q̄busdā. sic cūme. 7 mecū. Nā antiq̄ssimi vtrūq̄ dicebāt. Sed in plurali p̄me psone cacephaticā dicere solebāt. p anastrophen. nobiscū. p cum nobis.

De impedimento causa distinctionis.

Distinctio impedit regulas quādoq̄ naturalis accentus. Distinctō nāq̄ est causa quare oia cōposita ab inde habēt accentum acutū super antepenul. vt exinde deinde deinde proinde subinde. cū penul. q̄ est longa positione deberet ꝑm regulam acui. De hoc vide infra in inde. Pūst.aūt hoc fieri dicit p grecisimū. i. per grecor morē. q̄ idem ꝓtingit in q̄busdā aduerbijs grecis. Et ideo fit ne p̄positio videat' p appositionē venire. si. s. grauaretur. Acuitur ergo vt ostendat' q̄ p cōpositionē venit. Unde in xiij. li. t. dicit sic pūs. Cū apud grecos p̄positio ꝓposita cū dictōnibꝰ alijs q̄busdā penul. habentibꝰ acutaz

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

añpenl̃.eã facit.ſi addit ſignificationi aliq̃d apud nos
in vno aduerbio ℔ ſolet facẽ inde.deinde.exinde.pinde
pinde. ſubinde. ne ſi gͥuaret̃ ꝓpoſitio ꝙ appoſitionẽ eẽ
putaret̃ añ aduerbiũ qđ fieri nõ ſꝫ. Et in.xij.li.b.dicit.
Inde.ꝛ ex eo ꝓpoſita. vt deinde ſ℔inde pinde exinde.
oĩa añpenl̃.hñt acutã. Vel q: ꝙ adiectionẽ bꝫ de. vt q̃
buſdã vr̃. Vñ freq̃nter inuenim⁹ exin.dein. Vel ma-
gis q: ꝓpoſitões ſepate grauãt̃. vt cõiũcte eẽ oñdant̃.
acutũ in his aſſumpſerũt accentũ. Quõ ꝯiũctõ ſi.ꝛ ne.
aduerbio qñ ꝓponũt̃ qñq;.vt ſiqñ neqñ ꝛc.vt dixi ſu-
pra de cõpoſitis a qñ in impedimẽto encleſis. Sꝫ vr̃ q
cadẽ rõe poſſit dici. abint⁹ deint⁹ delõge deorſum de-
ſurſum ſeorſum.añpenl̃.acuta. Itẽ ꝑſti.in li. de accẽtu
dicit.q oĩa aduerbia ꝓpoſita q̃ a ꝓpoſitõib⁹ cõponũt̃
℔ vno accẽtu ꝓnũciãda ſunt.vt deinde exĩde. Sꝫ de-
inde ꝛ exide.de q̃b⁹ exẽplificat ꝑſ.acuũt añpenl̃. g̃ a ſi-
mili alia adũbia ꝓpoſita a ꝓpoſitõib⁹. vt deint⁹ delon-
ge deorſuꝫ ꝛ hmõi. Audiſtis.q: ꝑſ.dicẽ q adũbia ꝓpo-
ſita a ꝓpoſitõib⁹ ℔ vno accẽtu debẽt ꝓferri. tñ nõ dicẽ
q̃ ſyllaba debeat acui penl̃.vl̃ añpenl̃.ꝛ iõ circa ℔ ẽ ml̃-
tiplex opĩo. Quidã eñ ſi q̃rit̃ ab eis. ſup quã ſyllabaꝫ
abſeruãdus ẽ ille vn⁹ ꝑncipalis accẽt⁹. Dicũt q facta
ꝓſideratõe ad ꝓpriã legẽ ꝛ naturã accẽtuãdi debẽt acui
in penl̃.cũ ſit lõga poſitõe. Facta aũt ꝓſideratõe ad ã-
bigutatẽ remouẽdã q̃ poſſet eẽ. vtꝫ ſit vna dictio vel
oro debẽt acui ĩ añpenl̃. Vñ diũſimo de diũſi ꝓſide-
rando ipa diũſimode ꝓnũciãt̃.ꝛ iſta fuit opĩo fris ro-
berti ãglici. Alĳ dicũt q ſp añpenl̃.dꝫ acui.ne videãt̃
eẽ due ptes.vt deinde. aliq̃n delõge deorſum deſurſuꝫ
ſeorſum deinceps. Sũt etiã alĳ q̃ dicũt q cõpoſita ab
inde.ꝛ q̃n acuũt añpenl̃. Alia aũt aduerbia a ꝓpoſitõe
ꝓpoſita ꝛ aduerbio hñte longã penl̃.acuũt penl̃.ℓm re
gulã generalẽ accẽt⁹. Excipiũt̃ aũt q̃dã.ſ.ꝓpoſita a lõ-
ge ꝛ ꝙ.vt alõge.delõge.eꝙ.deꝙ. Itẽ excipiũt̃ deinceps.
eñuero.ꝛ ꝓpoſita ab int⁹.vt deintus abintus. Iſta ℓm
eos añpenl̃.acuũt ſic̃ deinde.ꝛ ſiqñ.ne .ſ.videãt̃ eẽ due
ptes. Sꝫ deorſum deſurſum ꝛ ſilia acuũt penl̃. ℔ nõ vr̃
aliq̃ rõnabilis cã. q̃re pot⁹ delõge ꝛ alia q̃ a regl̃a gene
rali accẽtus excipiũt̃ antepenl̃.acuãt.q̃b⁹ deſurſuꝫ.deor
ſum ꝛ hmõi. Alĳ dicũt q ſp in p̃dictis ſeruat̃ regl̃a ac-
cent⁹ generalis.vñ penl̃.dꝫ acui cũ ſit poſitione lõga.
nec excipiũt niſi ꝓpoſita ab inde. Et iſti muniũt ſe au-
toritate p̃ſti.q̃ dicit q ĩ vno aduerbio ãtepe. acuit̃.vt
inde.deinde ꝛc.vt dictũ ẽ ſup̃. Et iſta opi.magis vr̃ eẽ
ℓm artẽ ꝛ intentõem priſ.ꝛ iſti⁹ opĩonis fuit hug. Vñ
ipe dat talẽ generalẽ regl̃am ĩ libello de dubio accentu
ſiue in roſario dicẽs. Eſt generalis regula quã ex ꝓbis
priſ.in tractatu ꝓpoſitõis apte diligentia lectoris po-
terit elicere. Si aliq̃d aduerbiũ penl̃. hũs lõgã ꝓpona
tur cũ ꝓpoſitõne.ꝓpoſitũ inde acuit ipam penl̃.vt alõ
ge. Excepto vno ſolo.ſ.inde a quo ꝛ ꝓpoſitõe ꝓpoſita
oĩa acuũt añpenul. vt exinde.ne videãt̃ eẽ due ptes ſi
acueret̃ penl̃. Ex hac regula pꝫ q exinde.pinde.pin-
de.ſubinde.deinde.debẽt dici.vt acut⁹ accẽtus ſit ĩ añ-
penul. Item ex ℔ pꝫ q debꝫ dici alõge.delõge.ecõtra.
abintus. deint⁹. deorſum. deſurſum. vt acut⁹ accẽt⁹ ſit
in pe. Ad eoꝝ ſilitudinem dicim⁹ eẽ dicendũ deinceps.
alioq̃n.aliũde ꝛ ſilia. vt acut⁹ accẽtus ſit in penl̃.
Iꝫ nõ ſint cõpoſita a ꝓpoſitõnib⁹ ꝛ aduerbĳs. Nã de-
inceps ẽ ꝓpoſitũ a de ꝛ incepto. Aliũde ab alius ꝛ vnd̃.
Alioq̃n ab alio ꝛ q̃n. Dicũt tñ q̃dã q alioq̃n cõponit̃
ab alio.ꝛ quãtũ ponit̃ aduerbialit̃.qđ q: bꝫ vltimã cõ
munẽ. Dicunt q alioq̃n in penul.põt corripi ꝛ ꝓdu.ꝛ
dicat̃ alioq̃n penl̃.acuta.vel alioq̃n in ãtepenul.acuta
Sꝫ ad ℔ dici põt ſicut ſup̃dictũ ẽ de vbiq;.qđ in accẽ-
tu pot⁹ ẽ cedendũ lõgitudini q̃ breuitati cũ longa ſit
dignior breui. Et dicit etiã hug.q ſi inueniat̃ aliq̃d ꝙ
hãc regulã in li.de accentu.dicendũ eſt.q ille liber non
eſt autentic⁹.nec credit q priſti.eũ cõpoſuerit. Vel ſi
cõpoſuerit eũ ſecutus eſt ibi opiniones alior̃ circa pre-
dicta.ſed in maiori volumine ſentit qđ dictum eſt. Et
in iſta opinione ſequor eũ ſine ꝓiudicio alior̃ opĩonũ.
Ad primũ q̃ qđ obĳciebat̃ q.ſ. cadẽ rõne q̃ dr̃ deinde
antepe.acuta ne videãtur eſſe due ptes oro nis.vt dicit
priſtia. põt etiã antepenl̃.acui.vt delõge deintus dein-
ceps deorſum deſurſum.ꝛ ſic de ſimilib⁹. Dico q ratõ
priſtiani ẽ aliq̃liter ꝓbabilis.nõ ſufficiẽs nec neceſſaria
Vñ fundamẽtũ illoꝝ q̃ dicũt q dicẽdũ ẽ. alonge deor
ſum ꝛ hmõi.antepe.acuta ne videãt̃ eſſe due ptes debi
le videt̃.q: ita a ſimili poſſet argui.vt dicit bug.q ea-
dem rõne de induco cis penl̃.ꝛ indico cis grauanda eſt
ꝛ antepenl̃.acuẽda ne videãt̃ eſſe due ptes. qđ friuolũ
eſt. Si adhuc inſtes ꝛ dicas. quare potius antepenl̃.in
cõpoſitis ab inde acuit̃ q̃ꝫ antepenul.alioꝝ p̃dictoꝝ.ſ.
delõge deintus deinceps deorſum deſurſum.ꝛ ſimiliuꝫ.
Rñdeo q ꝓculdubio hec q̃ſtio multũ videt̃ arguere
Oportet ſiquidez inuenire rõnem ſp̃alem.quare pot⁹
cõpoſita ab inde antepe.acuãt.q̃ꝫ alia aduerbia predi-
cta cõſilr̃ cõpoſita.ſed q̃ ẽ iſta. Dico hoc ſp̃aliter in cõ
positis ab inde accidiſſe.q: in oĩb⁹ cõpoſitis ab ℔ adũ-
bio inde.cõcurrebãt ſyllabe p̃ poſitõnales.i.hũtes ma-
teriã vel imaginẽ ꝓpoſitionũ.ita q ſi penul.acueret̃ iã
viderẽtur eſſe tres p̃poſitões in illa iũctura. Et ſic cau-
ſa diſtinguẽdi vt vltime due ſyllabe tanq̃ꝫ p̃poſitões
in illa iũctura non ſumerẽtur.ſed tanq̃ꝫ aduerbiũ vnũ.
vñ accentus ad primã ſyllabã trahit̃. Hoc aũt nõ con
tingit in illis aduerbĳs deintus abint⁹ delõge deorſum
deinceps ecõtra.ꝛ ſil̃ib⁹. Et ideo patꝫ q debent penul.
acuere.ſicut regula dicit.ꝛ ℔ ſentit mayſter bñ. Predi-
cta etiã opĩo ẽ ℓm priſ.q̃ dicit.q in vno aduerbio inde
ſolem⁹ ℔ facẽ.vt ſup̃ dixi.q.ſ.añpen.acuat̃.vt deinde.
Sed vide q̃dam hoc ſic exponũt. In vno.i. in vna p̃-
te.ꝛ q̃ ſit illa pars priſ.exponit dicẽs. In vno.ſ.aduer-
bio. Sed hec expoſitio nõ ꝙcordat cũ textu. immo po
tius diſcordat. quia ſtatim ſeq̃tur.inde. Vñ textus in
xiĳj.li.quẽ ſupra poſui dicit. Apud nos in vno aduer-
bio hoc ſolem⁹ facere.inde deinde quod.ſ. antepenul.
acuit̃. Vide ſup̃. Vñ ſp̃aliter et ſingulariť exponit de
hoc aduerbio inde. Ad aliud qđ obĳciebat̃ de priſ. de
accentu vbi dr̃.q oĩa aduerbia cõpoſita a prepoſitio-
nib⁹ ſub vno accentu pronũciãda ſunt.vt deinde exin-
de. Sed iſta de q̃b⁹ exemplificat antepenl̃.acuũt.igit̃ ꝛ
alia aduerbia cõpoſita a ꝓpoſitõne ꝛ aduerbio.vt delõ-
ge deorſum ꝛc. Dico q nõ ſequitur.quia videlꝫ ſimili
tudo attẽditur in generali.hoc eſt dictuꝫ.ſicut iſta cõ-
poſita.ſ.deinde exinde pronũciãtur ſub vno accẽtu.ita
alia cõpoſita de ꝓpoſitõne ꝛ aduerbio.vt delõge deor-
ſum.ꝛ ſimilia ſub vno accẽtu ꝓnũcianda ſunt.nõ tamẽ
eo accẽtu quo deinde.ꝛ alia cõpoſita ab inde.q: iam in
maiori volumine priſ.declarauit.q in ℔ vno aduerbio
inde.hoc ſolemus facere q.ſ.ab eo cõpoſita ꝛ ꝓpoſiti-
one habẽte penul.longã antepenl̃. more grecoꝝ cauſa
differentie acuũt.ſed ſub vno accẽtu debẽt ꝓferri acu-
to.poſito q̃ñq; ſuper antepenul.ſi penul. ſit brevis. vt
deprope.q̃ñq; ſuper penul.ſi penul.ſit longa poſitõne
vt delonge deſurſum deintus.ꝛ ſic de cõſimilib⁹. Cõpo
ſita etiã ab hoc aduerbio q̃ñ acuũt antepenul.ſed non
cauſa differẽtie vel diſtinctõnis ſicut cõpoſita ab inde
ſed potius ꝓpter encleſim vel cõſortũ.ſicut pleni⁹ oſtẽ
ſum ẽ ſup̃ in impedimẽto encleſis. Diſtinctõ etiam im
pedit regulas generales naturalis accentus. Q̃ñq; in
infinitis noĩb⁹ ꝛ aduerbĳs q̃ interrogatõem ꝛ relatõnez
hñt. Sil̃r in p̃poſitõib⁹ ꝛ ꝯiũctionib⁹ de q̃b⁹ talit̃ ẽ no-
tandũ. Oñe interrogatiuũ interrogatiue poſitũ ℔uat
naturalẽ accentũ.vt q̃s.acuit̃ cñ q̃s.ſed q̃ circũflectit̃
Similit̃ qualis interrogatiue poſitũ circũflectit ꝑmã
Idẽ contingit q̃ñ interrogatiua ponũt̃ infinite.q: ſer-
uãt naturalẽ accentũ. Sed circa hoc infinitũ q̃. ſciẽdũ
eſt q habet duplicẽ infinitatez. Nam q̃ñq; equipollet
huic infinito q̃s.vt neſcio q̃ currat.i.quis.ꝛ tunc circũ-

¶ Secũda pars

flectit. Qñ aũt requirit duo ẋba. vt q̃ interficiet tyrannũ p̃mũ accipiet.i.q̃cũq̃.7 tũc hz accentũ p̃mũ interrogationi.i.grauẽ. Idẽ ẽ de cõsiliby infinitis dicendũ.vt qualis.q̃ntus.q̃liter 7 q̃ntũ ꝛc. Et seruet idez tã in ntõ q̃ in obliq̃s. Cũ aũt hmõi interrogatiua ponũt relatiue distinguẽdũ ẽ.qz si ponũt in tertu.i. in eadem cla cũ suo añcedente grauant p oẽs syllabas.7 ß est in locutõe poni.vt hõ q̃ currit mouet.et q̃liter legit sortes.legit plato. Si ẋo p se ponãtur.i.ex cõtextũ.ß ẽ in alia cla.tũc acuũtur in illa syllaba.ad quã ptinet regularis accentus.vt sortes currit q̃ mouet.i. sortes currit 7 ipe mouet.ita sumit ibi. Qui fuit iacob.q fuit ysaac. q̃ fuit abraã. Sũt em hmõi noia 7 aduerbia qñ q̃ inceptiua cla.7 tũc faciũt relatiõem explicitã.7 oportz q tũc acuãtur ad oñdẽdũ hãc viz. Qñq̃ inserũtur clausule sui añcedentis.7 tũc faciũt relationẽ implicitã. vñ trahũtur ab añcedẽte suo.7 ideo tũc amittũt naturalẽ accentũ 7 regũtur grau. Quidaz ẋo dicũt relatiuũ in locutõe poni.qñ immediate adiũgit suo ẋbo. Sed ex locutionẽ.qñ dictões alterius capituli cadũt inter relatiuũ 7 ẋbũ.vt petrus ẽ amicus me⁹. q̃ cũ ad eũ veniſſez curialit me recepit. Habet aũt p̃dicta distinctio locũ in oiby interrogatiuis noiby 7 aduerbijs.q̃ relatiue.accipi pñt.vt q̃s.q̃lis.q̃nt⁹.q̃t.q̃tẽnis.cui⁹.cuias.q̃.q̃.vbi 7 vñ.cur quãtũ.7 qualiter 7 quotiens.

¶ De accentu p̃positionũ.

Quisa quoq; distinguẽ di p̃positiones variãt accentus suos 7 merito. qz magis coherẽt q̃ alie dictõnes. Hic aũt large accipiũtur p̃positiones.s. tam vere q̃ aduerbiales. q̃ aliqñ casui seruiũt.sicut donat⁹ enũerauit. De bis q̃ sic vult p̃sti.in.xiiij.li.tres regule dant tales. Prepositões p se plate acuũt in fine. Hoc sic intelligim⁹.s. qñ ponũtur materialit.vt ad q̃ ps ẽ. Secũda regula ẽ hec. Dispre positio p̃posita suo casuali.vt ex domũ. vel interposita suis casualiby vt domũ ex tuaz. vel p̃posita casui relato ad suũ casuale.vt ex mũdi terminos.grauat in oiby syllabis. Locus em talis habet se ad modũ materie rõne principij.7 ideo amittit regularẽ accentũ. Tercia regula ẽ hec. Prepositiones postposite casualiby q̃s exigũt. vel posite p defectũ ẋborũ.vt o mi sola mei sup altyanatis imago.i.supes. Vel posite in fine vt mille boies venere sup̃. Fuãt generalẽ reglam accẽtuũ q̃ est.vt monosyllabe p̃positões acuãt. vt trãs p 7 bisyllabe acuũt penul.vt vado renũ vltra.nisi dõia p̃hibeat. vt maria oĩa circũ. Hic em circũ acuit vltimã ne sic putet eẽ nomẽ.7 nisi de necessitate postponat.vt cũ.vñ nõ acuit ß grauat post ipos q̃nq; ablatiuos.me.te.se.nob.vobis. qby nõ debz p̃poni. Ex p̃dictis patz q sine p̃positõ q̃ñ p̃ponit casuali gũat in vtraq; syllaba vt sine timore. Bz qñ postponit acuit penl.vt te sine nil altũ mẽs inchoat.vt dicit p̃s.in tractatu p̃positionũ. Ex ß etiã cõstat q tenus.qñ casuali postponit acuit p̃mã.vt oretenus.qz fuat generalẽ regulã accẽtus. Et scias q ly ẋsus postponit actio 7 trahit ipm secũ ad faciẽdũ vnuz aduerbiũ locale. vt italiam ẋsus. Vñ ille accusatiuus amittit generalẽ accentũ 7 gũat oiby syllabis. Vel dicat q sint due ptes.7 ẋsus inclinat accẽtũ p̃cedẽtis dictionis ad hãc syllabã ver. Vñ oẽs alie gũant.7 illa sola ibi circũflectit.7 sic ẽ encleſis. Vñ dicit p̃s.in.xv.li. Italiã ẋsus.siciliã ẋsus.ipe accẽtus cẽ cõposita monstrat.nisi dicam⁹ q ẋsus inclinat ibi supdicta nomina. Cõiũctiones cã distinctiõis variãt accẽtũ. qz p̃posite oiby grauãt syllabis.vt sortes currit ḡ mouet.postposite ẋo fuãt regularẽ accentũ. vt sortes currit mouet ḡ.pter encleticas q̃ postposite grauant.quẽadmodu si p̃ponerent Magis aũt applicãt iste tres.q;.ue.ne.q̃ alie p̃iũctiones sbiũctiui ordinis.7 iõ fuerũt poti⁹ enclitice. Distinctio insup regularis accẽtus cogit accentũ

de Accentu preposi.

in alijs syllabis qñq; corrũpi.vt alpinas penul.grauata cum sit longa.deberet.n.acui.ß cogit eũ grauari circũflexus accẽtus q̃ ẽ sup vltimã. Sil'r pasiphe grauat mediã.q̃nis ipa sit lõga ꝓpter vltimã circũflexã.similiter meimet grauat mediã q̃nis sit lõga.qđ faciet accẽtus acutus positus sup̃ primaz syllabã p se.qz syllabica adiectio nõ potuit mutare accẽtũ in ꝓnoĩe. Vñ sicut ego 7 mei acuũt primã p se.ita seq̃nte syllabica adiectione.vt egomet.meimet. Idẽ cõtingit in cõpositis ab ß ẋbo fio qñ significat passionẽ.vt tepefio fis.fit. Secũda em 7 tercia p̃sona ꝓpter cõsortiũ prime q̃ habet accentũ sup hãc penl.syllabã fi. quã secũda p̃sona circũflectit.ß tercia acuit.7 inde corrũpit accẽtus p̃me syllabe q̃ eẽt regulariť acuenda.ß ꝓpter principalẽ accentũ vltime syllabe grauat. Sil'r cõposita ab hoc ẋbo facio grauãt antepenul. in impatiuo cũ deberẽt acui ꝓt seq̃ntem breuẽ.sed qz est principalis accẽtus sup hanc syllabã fac.ideo oĩes alias oportz grauari.vt tepefac 7 bñfac. Sil'r cã distinctõnis ponim⁹ accentũ sup̃ hãc syllabam li in hoc datiuo alicui.qz.s.apud metricos accipitur p trissyllabo. Unde accẽtus deberet esse supra primã syllabã.sed respicim⁹ in accẽtu modulatõem p saicã q̃ accipit illũ datiuũ p tetrassyllabo. Et ideo ponitur ibi accẽtus supra hãc syllabã li. tanq; eẽt añpenl. Idẽ cõtingit in multis vocatiuis.vt põpei vultei.q̃ debent accentũ nõ habere sup primã syllabã. qz bissyllabi sunt apud metricos.ß causa cõscisionis habẽt accẽtum sup hãc syllabã e.sicut in integris erat.quia profertur in prosa tanq; trisyllabi. De hoc etiã supra dixi in impedimẽto cõscisionis.

¶ Questio de accẽtu p̃positionũ 7 aduerbioꝝ.

Queri hic potest.quare aduerbia hñt accẽtus determinatos.sine p̃ponãt.sine postponãt nisi fuerit differentie cã. p̃positiones ẋo nõ. Itẽ q̃ram⁹ q̃re p̃positio p̃posita suo casuali gũat oiby syllabis. Postposita ẋo acuit in p̃ncipio 7 retinet generalẽ modũ accẽtuandi. nisi fuerit differẽtie cã. Solutio. Ad primũ dico q aduerbia determinata tam hñt significatõnẽ respectu p̃positionũ. 7 eandẽ sine p̃ponãtur sine postponãtur.7 ꝓpterea ñ mutãt suos accẽtus sive sint añ sive post. Prepositões ẋo nõ similit hñt determinatã significatõem.nec eãdẽ cũ p̃ponũtur 7 postponũtur. qz p̃positiões significãt eandez habitudinẽ q̃ p casuale signat. Unde eaz significatio ab adiũctione casualis determinat. Item nõ hñt eãdẽ significatõem qñ p̃ponũtur 7 postponũtur. qz cũ p̃ponũtur modũ p̃positionis hñt.qñ aũt postponũtur suis casualiby q̃si modũ aduerbij hñt. Circa em qñ respicit casuale 7 ei deseruit.p̃positio ẽ 7 significatõem p̃positionis ꝓprie retinet. Qñ ẋo pfertur sine casuali. magis aduerbiũ ẽ.7 sic habet aliã significatõem in p̃ponẽdo 7 postponẽdo.7 ꝓpterea nõ habet vnũ modũ accentuandi determinatũ.ß diuersificatũ. Ad scdm dicendũ q p̃posito signat eandẽ habitudinẽ q̃ p casuale signatur.7 hoc cũ p̃ponit.7 ꝓpterea venit cũ suo casuali quasi indiuisum ab ipso. Vñ respicit casuale sicut syllaba respicit dictõem cui⁹ ẽ ps ab ipa diuisa. Et ad ß designandũ gũat in oiby syllabis cũ p̃ponit.7 tũc hz naturalẽ accẽtũ p̃positiõis quẽ retinet ad modũ.et p modũ vnius syllabe. Qñ autẽ postponit suo casuali nõ retinet naturalẽ ordinationẽ.nec ponit ſb dictõe q̃ ꝓsignificet idẽ qđ ipsa signat indiuisa a suo casuali. Vñ quia mutat ordinationẽ debitã p̃positõis mutat 7 accentuz debitũ eidẽ. Et hoc dupliciter. Si em habet cõcidẽtiã cũ aliq̃ pteoronis acuit in fine. ꝓt ambiguitatẽ tollẽdã.sicut supdictũ ẽ de hac dictõe pone. Si aũt nõ habeat cõcidentiã cũ aliq̃ pteoronis tũc tenet modũ accentuãdi generalẽ seu regularẽ.7 acuit in principio vel in medio.sicut cũ determinat ad diuisum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tercia pars de Specie nominũ

De accentu interiectionũ.

Interiectiones vt dicit

pris. ĩ li. de accẽtu nullã certaz regl'am accẽtuã-di tenẽt. Aliqñ. n. hñt pncipalẽ accẽtũ in vltima sylla-ba. aliqñ in penl'. aliqñ in anpenul. Põt ꝟ q̃ri de eo qđ dicit q interiectiões nõ hñt regulã determinatã accẽ tuãdi. cũ acuant' aliqñ in fine. aliqñ in medio. Vñ ei q implicet oppsita. q̃ si hñt in medio vl' in fine accentũ. hñt accẽtũ determiatũ. 7 dicit q nõ. 7 tñ dic̃ q hñt ac-centũ in medio vel in fine. Item in maiori dicit li. xv. g. Interiectiones non hñt certos accẽtus. ꝟ hr̃e accentũ in medio vel in fine. ẽ hr̃e accentũ determinatũ. q̃re sibi ꝓdicit. Solo. q dicit q nõ seruãt certos accẽtus. ꝟ in-telligendũ ẽ put ꝓferũt' sine deliberatiõe. s. qñ signifi-cãt affectus ſbito ꝓfatos 7 sine deliberatiõe animi. et ꝟ vł nolle pus. q̃ in fine. xv. libri dicit. Optime de accenti bus interiectõnũ dcuit donatus q nõ sunt certi. q̃pe cũ 7 absc̃dita voce. i. nõ plene exꝓssa ꝓferantur. 7 q ꝑ affectũs ꝓmoti q̃litate ꝓfundũtur ĩ eis accẽt⁹. Aliqñ ꝛo significãt affectus ꝓfatos cũ deliberatõe. 7 tũc pñt retinẽ certũ accentũ ĩ medio vl' ĩ fine. q̃ sic nõ ẽ ꝓrietas in dictis autoꝝ Alit' ꝟ qđ dicit ꝑs. q interiectiones nõ hñt certos accẽtus. ꝟ ẽ q nõ hñt accẽtus determiatos. circa aliquẽ locũ. vl' in fine tñ vel in medio tñ. ꝟ nũc in medio. nũc in fine. ſm diũſas dispõnes ipius ꝓferẽtis. Penes ꝟ. n. qđ ipe ꝓferẽs afficit' magis faciẽdo mozã sup vnã syllabã q̃s supra alterã. vel magis deprimẽdo vnã q̃s alterã. siue sit media siue vltima. penes ꝟ diuer-sificat accẽtus interiectiõis. ita q nõ hz ipm certũ nec in certo loco. Sz ꝟ q dicit interiectionẽ accẽtũ hr̃e in medio vel in fine. Hoc ẽ intelligendũ ex dispõne ipius ꝓferentis. siue eius q̃ efficit. Põt em̃ sic disponi q ele uet syllabã mediã vel vltimã indifferẽter. vel deprimat. Dato aũt q interiectões hẽant accentũ sup locũ debi-tũ 7 determinatũ. s. qñ ꝓferũt' cũ deliberatõe vt dictuz ẽ. Tũc q̃ritur rõ. q̃re magis seruãt accentũ sup syllabaz mediã vel vltimã q̃s sup primã. Rõ aũt talis est. s. vt in eodẽ ſm naturã ꝑ arte reducat' ad ordinationẽ. q ita ẽ in veritate q interiectiones signãt affectus ꝓlatos ſubito. 7 ꝓpterea ĩ fine ſm naturã maxime fit depꝛessio ꝟ accent⁹ ꝓncipalis cũ ꝓstat in eleuatõne moderat de-pressionẽ. Et ꝓpterea ad ꝟ q ordinatio ista ſm natu-ram q̃ ẽ in deprimẽdo reducat' ad ordinationẽ q̃ ẽ ꝑ ar te tenet interiectio accẽtũ ĩ fine. vl' ĩ loco ꝓrio ipi fini.

De accentu barbaroꝝ.

De accentu autẽ barba

roꝝ nominũ incerti sumus. q: barbari aliť ꝓ-nũciant q̃ nos. Tamẽ vt sepius barbare dictões apud latinos in fine accẽtuant' maxime si sint indeclinabiles. vt iacob esau osanna amẽ. Doctrinale. Omnis barbara vox nõ declinata latine. Accentũ sup extremã seruabit acutũ. Hec de accentu scriptori 7 si non lectori cõme-morasse sufficiãt. nũc de etymologia. 7 diasintastica q̃si mixtim aliqua edisseramus. Sequtur pars tercia. Se-cũda pars de accentu explicit.

Tercia ꝑs de ety. 7 diasin. q̃si mixtim incipit.

Etymologia. vt su

pra in pncipio huius operis dixi. dr̃ ab etymõ qđ est vez. 7 logos ſmo. Inde ety mologia. i. tractatus de veritate oim par-tiũozionis absolute. Et sub ista cõphendũtur octo ꝓ-tesozionis 7 eaz accidẽtia. de q̃b aliq̃ tãgã 7 maxime de noie 7 vbo 7 pticipio. Et ꝓmo de noie. In fine etiã sb-iungã de cõstructõe. 7 de regimĩe. Nomẽ igit' vt dicit pris. in secũdo maio. Est psozionis q̃ vnicuiq̃ subiecto-rũ corpoz seu rez cõeu vl' ꝓpriaz distribuit q̃litatem. Nomini accidũt sex species. qualitas. genus numerus. figura. casus.

De specieb⁹ nominũ.

Species eſt originalis

dispõ dictõnis ꝓ quã fit ꝓmitiui vel derivatiui discretio. Noĩm itaq; aliud ꝓmitiuũ. aliud derivatiuũ tã ꝓmitinoꝝ q̃s derivatinoꝝ. aliud ꝓpriũ. aliud appella tiuũ. ꝓpriũ ꝓmitiuũ. vt nil⁹. ꝓpriũ derivatiuũ. vt nilius. Primitiuũ appellatiuũ. vt mõs. derivatiuũ appellatiuũ vt mõtan⁹. Propriũ nomẽ ẽ illud qđ ꝓpriatã ſbam 7 pri uatã q̃litatẽ designat. vt martin⁹. Appellatiũ nomẽ est qđ naturalit' ẽ cõe mlt'oꝝ q̃s eadẽ ſba vl' q̃litas vl' q̃n-titas generalis vl' spãlis iũgit. General' vt aial. Spãlis vt bõ. Spẽs ꝓpriꝝ noĩm tñ sunt q̃tuoꝝ. s. nomẽ. pro-nomẽ. cognomẽ. 7 agnomen. De q̃b infra in q̃nta pte dño ꝓcedẽte dicã ĩ suis locĩ. Vł te ãt alie sũt spẽs noiz sic pus. enũerat ĩ maio. Sz spẽs de q̃b ꝟ dicẽ intẽdim⁹ sunt decẽ. s. adiectiuũ. relatiuũ. collectiuũ. cõpleriuũ pa tronimicum. possessiuũ. cõpatiuũ. suplatiuũ. diminuti-uũ. denominatiuũ. Sz anteq̃s de p̃dictis determinem⁹. aliqua dubia circa derivatiua spẽm moueamus.

Questiones circa spẽm nominũ.

Quero igitur prio. quo

mõ sumãt' ista vocabl'a ꝓmitiuũ 7 derivatiuũ. Ad ꝟ dico q ista vocabl'a sumũt' trãsumptive. Pri-mitiuũ em̃ tractũ ẽ a fonte in q̃ ꝓmũ apparet aq̃ veniẽs ꝙ occultos meatus. Derivatiuũ aũt tractũ ẽ a riuo de-fluente ab ipo fonte. Vñ sic riu⁹ ab alio riuo põt dedu ci. ita vnũ derivatiũ ab alio derivatiuo trahit originez. ꝟ fons 7 rivi ad faciendũ flumẽ decurrũt. Et tã ꝓmitia q̃s derivatiua oꝺem q̃ põt dici flumẽ efficiũt. Oĩa ꝛo flumĩa ereũt a mari 7 in mare tandẽ redeũt. et mare nõ redũdat. Sic oẽs oꝛones a grãmatica suã trahũt origi nẽ. 7 in eãdẽ redeũt. et tñ grãmatica nõ redũdat. Quia sicut oꝛo trahit originẽ a ꝙtib⁹. 7 ꝙtes a syllabis ſm ma teriã vocis 7 syllabe a lr̃is. 7 ita fit resolutio in easdem. nec põt in ꝟ mari eẽ aliq̃ redũdãtia. q: nihil põt gram-matice supaddi. q̃stũ ad integritatẽ artis. q em̃ grãma tica dicat' pelagus. habem⁹ a prisci. dicente in ꝓmio suo. q̃uis ad berodiã scripturarũ pelag⁹ ꝛc. Horati⁹ quoq; de isto fonte loq̃tur dicẽs. Greco fonte cadent ꝙte detorta. Idẽ etiã de flumine hui⁹ artis inq̃t. Accre scũt 7 q̃nq; arescũt. Ascisset nova q̃ genitor ꝓduxerit vsus. Vehemens 7 liquidus puroq; simillimus amni. Dictiones em̃ q̃nq; fluũt 7 q̃nq; arescunt. prout vsus approbat vel recusat. Quero etiam an etymologia sit species derivatõnis. vt cadauer quasi caro data vermi bus. Videt' q nõ. quia si hoc esset. tũc oĩs dictio po-test dici derivatiua. cũ omnis dictio etymolizari possit. dũmõ velit aliq̃s meditari. Ad ꝟ dico q etymologia nõ ẽ spẽs derivatõnis. ꝟ q̃si spẽs. Alludit em̃ significa-tioni trahendo argumẽtũ ꝑ lr̃as vel syllabas aliũde. vt bos. quasi bonus opator soli. Et mõs q̃si moles oppsi ta nascenti soli. Et taurus. q̃si tuẽs agmina vaccaz ro bore viriũ suaz. Et deus quasi dans eternã vitã suis. Et roma quasi radix omniũ malorz auaricia. Et hõ q̃-si hñs oĩa manu oĩpotentis. q: oĩpotẽs oĩa ꝓpter ho-minẽ creauit. Et sinceris. quasi sine carie. 7 sic de simili bus. Nõ est tamẽ dicẽdũ q ab illis derivant' vel cõpo-nãtur ꝑ que etymologizãtur. De cõpositis etiã cõ-sueuit dubitari. an a suis ꝓponentib⁹ derivent'. Priſt. dicit in li. cõstructionũ q̃ sic. 7 merito. q: inde trahunt originẽ. Sed ſm hoc vr̃ idez esse species qđ figura. qđ esse nõ põt. Ad hoc dico q licet nõ oĩa cõposita a suis cõponentib⁹ derivant'. nõ tñ spẽs est figura. Spẽs em̃ respicit q̃litatẽ. q: esse primitiuũ vel derivatiuũ. est esse quale. Sed figura respicit quantitatẽ. q: si est simplex respicit' vnitatẽ si ꝛo cõposita. respicit binariũ. vł ter-nariũ. vel q̃ternariũ. Nã ex pluribus q̃s quatuoꝛ distin-ctionib⁹ nulla dictio potest cõponi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Similiter dubitaꝫ an principale deriuaꝫ ab assumpto. vt albedo ab albo. z bonitas a bono. Dic̄ pr̄ſ. q̄ sic. z merito. q; hec formaꝫ ab illis. z sunt alteri⁹ institutōis. Sz vr̄ q̄ poti⁹ sumptū deriuet a principali. q; si ē sumptū ab eo q̄ deriuatū. z si illud ē principale. ergo p̄mū respectu sumpti. Jtē p̄ncipale designat cām. z sumptū effectū oīs aūt cā naturalis ē prior suo effectu. Ars aūt ē imago nature. q̄ ad artē ꝓtinet q̄ sumptū deriuet a principali. Solutio. Dico q̄ principale deriuaꝫ a sumpto. vt bonitas a bono hac rōe. q; sumptū ē prius sensu. z posteri⁹ intellectu. p̄ncipale aūt facit ẓuū. Forma em̄ p̄creta substātie prius cadit in sensuz q̄ intellectū vt bon⁹. q; oīs cōpositio ē vicina sensui. Forma ꝟbo abstracta citius cadit in intellectū q̄ in sensum. vt bonitas. citi⁹ em̄ apprehendit formā abstractaz q̄ p̄cretā. ß grāmatic⁹ p̄cedit magis p̄ viā sensus q̄ p̄ viaz intellectus. Et ideo recte dic̄ principale deriuari a sumpto. z nō ecōuerso. Principale etiā dr̄ nō q; sit primitiuū. ß q; ē causatiuū. Nec sumptū dr̄ eo q̄ sit deriuatiuū a principali. sed quia est effectiuū. z hoc totū speculaꝫ aīa intelligibilis.

Queritur insuper si fiat deriuato tm̄ significatione. Dic̄ pr̄ſt. q̄ sic. vt ab vno semel qđ satis alienū vr̄. q; eadē rōe mons pōt deriuari ab alto. Solutio. Dico q̄ recta z ꝓpria deriuatio dz imaginatione vocis z significatōis sui primitiui br̄e. sic̄ riuus sui fōtis aquā redolet z sapore. Nūq̄ tm̄ degenerat deriuatio. sicut fili⁹ a pr̄e. q; nō imitaꝫ primitiuū nisi in voce. vt fere a fer⁹. z sane a san⁹. Hec em̄ aduerbia veniūt ab illis adiectiuis. ß multū distant a significatōe ipōr. Nūq̄ fit deriuatio significatione tm̄. z ß dz se ad modū filij adoptiui. vt ab vno semel. nō tm̄ eadē rōe mōs deriuaꝫ ab alto. q; ars req̄rit q̄ a nomiby nūeraliby trahūt aduerbia nūeralia. vt ter quat. z sic deinceps. sed hec nō poterāt stare sine suis principijs. s. vnitate z binario. Ergo cū bēmus noīa nūeroꝝ oportuit q̄ br̄emus aduerbia eoꝝdē nūeroꝝ. z sic vn⁹ adoptauit sibi semel z duo bis. tria ter. et sic deinceps. Sed ars nō req̄rit q̄ ab adiectiuo descēdat nisi suum principale. vt altitudo ab alto. et sic non fuit de arte q̄ mōs deriuet ab alto tm̄. Dic̄ ergo ē filius naturalis et legitimus. z ē filius naturalis tm̄. et ē filius legitim⁹ tm̄. ita sunt tres spēs deriuationū. Deriuatio em̄ q̄ fit voce z significatōe. z sicut filius legitimus et naturalis qui ē de legitimo coitu natus. Que aūt fit voce tm̄. pōt dici spuria. sicut naturalis tm̄ q̄ spuri⁹ noīaꝫ. Que aut ē fit significatōe tm̄ pōt dici adoptiua. sicut filius legitim⁹ tm̄ qui dr̄ adoptiuus.

Adhuc queritur. Quer formatōe sp̄ p̄ueniat deriuatio. Jta vr̄ q; formatio quādā originē introdurit. z sic creat deriuatōez Qđ si verū ē. q̄ oīs gtūs q̄ formaꝫ a ntō deriuaꝫ ab eo. z oīne passiuū erit spēi deriuatiue. q; formāꝫ ab actiuo. Dices forsitan q̄ si formans z formatū sunt diuersar̄ institutionū ē ibi deriuatio. Cōtra ptic̄ipiū futuri ẗpis in rus. formaꝫ ab vltimo supino. z ē alterius institutionis q̄ supinū. ergo ptic̄ipiuz deriuaꝫ a supino. ergo a noīe descendit. nō ergo a ꝟbo. Eadē rōne ptic̄ipiū futuri ẗpis in dus. formaꝫ a gtō p̄ntis ptic̄ipij. qđ est alterius institutionis. vt legēs tis. inde legēdus. ergo deriuaꝫ ab eo. nō ergo descēdit nec deriuaꝫ a ꝟbo passiuo. Ad hoc rñdeo q̄ formatio q̄nq̄ inducit deriuationez. z q̄nq̄ nō. Si em̄ formās z formatū ab eadē fuerūt. vel fluūt institione. tūc vnū ab altero nō deriuaꝫ. vñ gtūs nō deriuaꝫ a ntō. q; vni⁹ nature sunt. i. institutōis. Similiꝫ actiuū z passiuū ex vna institutōe significāt. Similiꝫ ptic̄ipia gerūdia z supina ab vna institutione cū suo ꝟbo dependēt. z ideo licet vnuz formeꝫ ab alio nō tm̄ deriuaꝫ. sed oīa deriuantꝫ a ꝟbo. Gerūdia em̄ et supina magis annexa sunt ꝟbis q̄ alia noīa. sicut patz in cōiugatione ꝟbor̄. ac si formās z formatū diuersas habēt institutōnes. vt albus z albedo tūc est ibi deriuatio. z sic alicubi ē formatio vbi nō ē deriuatio. z aliq̄n ē deriuatio. vbi nulla ē formatio z alicubi ābe simul ꝓcurrūt

De illa etiam deriuatiōe q̄ fit ꝑ antifrasim. i. ꝑ ẓuuz dubitaꝫ. vt lucus a luceo. ꝓca a ꝓcendo. libitina a libēdo. Dico q̄ recta ē talis deriuatio. q; fit voce z significatōe. Sz sicut ē duplex finis in natura. s. ꝓsumēs z ꝓsummās. Nā ꝓsumēs ē ille q̄ destruit. Cōsummās ē ille q̄ ꝓficit. ita oportuit in spē duos fines interuenire. cū it aq̄ deriuatiua imitentꝫ significationē primitiuoꝝ ꝑ affirmationē. talis deriuatio ē ꝓsummatiua. Cū ꝟbo imitantꝫ significationez primitiuoꝝ ꝑ destructionē. talis deriuatio ē cōsumptiua. vt libitina. q; nō libet. Nā certū ē q̄ vteraq̄ finis debēt substātie cū q̄litate. s. ꝓsumēs z ꝓsummās. sicut em̄ ꝓficiꝫ ita tandem ꝓsumiꝫ.

Quan trāslatio faciat deriuationez.

De trāslatione similiter q̄rit̄. an sp̄ faciat deriuationez. vt theos. inde de⁹. patir. inde pr̄. matros inde mr̄. Dicūt q̄dā q̄ sic. q̄ ꝑm eos. ego tu. sui. deriuatiua sunt. q; trāsferūt̄ de greco in latinuz. vt dic̄ pr̄ſ. Jtē ꝑm eos vnū z idē nomē ē p̄mitiuū z deriuatiuū. vt etherē l' ethera. q̄m grec⁹ accusatiu⁹ dz eē p̄miti⁹ z lati⁹ dz eē derīati⁹ imo oē nom̄ latinū exit dr̄iatiuū cū possit grece declīari z a greco noīe deriuari. vt martios. in martin⁹. z ꝑamos inde ꝑam⁹. Ad ß dico q̄ q̄n latinū ē eiusdē significatōis. p̄sus cū greco noīe vl' hebreo. nulla ē ibi deriuatio. ß solūmō q̄dam detorsio vni⁹ lingue in alterā. vt iacob. inde iacobꝫ. ioseph inde iosephus. Et iō de⁹ nō deriuaꝫ a theos. nec pr̄ a patir. nec mr̄ a matros. q; idē sunt nec differūt i significatōe. nec in mō significādi. q; nō ē dicendū q̄ sit alius hō q̄s cū loq̄t̄ grece. z ali⁹ cū loq̄t̄ latīe. Sil'r nō est dicēdū q̄ greci hnt alia euāgelia q̄ latini. q̄uis hēant alias voces vl' pnūciatiōes. ac si latinū differat a greco. vl' hebreo aliq̄tulā i significatōe vel in mō signādi. vt nō sit idē cū illo. tūc si trāslatio fit in linguā latinā. sine dubio ē ibi deriuatio. vt gigno a geos. qđ ē t'ra. et olor oleris. ab olon qđ ē totū. q; tot⁹ ē albus. olor ē q̄dā auis alba. s. cign⁹. z paclit⁹ a paclisis qđ est cōsolatio. z spūs a pir qđ ē ignis. z ita ē cante de singulis iudicādum. sta vult magīster bñ. z sumit deriuatōem stricte z ꝓpie z būc sequor. Si aūt infra in q̄nta pte alic̄ dictū reppereris sciasme nō ß dicere asserēdo. sed buguitōis q̄ ml'tū large sumpsit deriuatōes opinionē potius recitādo. Notis iam q̄nib⁹ circa speciē deriuatiuā et solutis. Nunc de speciebꝫ noīm supra nūeratis. z primo de adiectiuo ꝑm ordinem videamus. ¶ De adiectiuis nominib⁹.

Adiectiuum nomen est illud qđ adijciꝫ ꝓprijs vl' appellatiuis noīb⁹. et signat laudē vl' vituperiū. vl' mediū vl' accidēs vnicuiq̄. Laudē vt iust⁹. Vituperatiōem vt iniust⁹. Mediuz vt magn⁹. Dicim⁹. n. magn⁹ imperator. laudātes. vl' magn⁹ latro vel fur vituperātes. Accidens ꝟbo. i. suū vnicuiq̄. vt niger corꝰ. z altū mare. Proprium aūt est adiectiuoꝝ cōpari. vt dicit pr̄ſ. in sc̄o maio. Vñ patet q̄ illa q̄ nō ꝓpant̄ nō sunt vera adiectiua. Jtem nullū verū adiectiuū deficit in aliquo casu. que em̄ deficiūt ficta sunt. vt fas. sicut dicā infra i capitulo de ptic̄ipijs ī fine ¶ Jtē scias q̄ adiectiua i tres spēs diuidūt̄. Nā q̄dā sūt mobilia ꝑ tres t'minatōes. Quedaz adiectiua ꝑiūctim sunt oīs ge. vt prudēs. Quedā in cōe z neutꝝ diuidūtur. vt hic z hec fortis. z hoc forte. Panca tm̄ termināt

masculinū in er femininū in is.neutrū i e.vt ℔ acer. hec acris.℔ acre. De hoc plen⁹ dicā infra in cap'lo. de omi genere.7 i cap'lo de declinatõe nois. Et scias q̄ vox ad iectiuū ſbſtātiuat' i neutro genē tm̄.7 tūc resoluit' i suū femininū 7 i generale vocabulū. vt albus currit.i.alba res currit. Q̄nq̄ resoluit' i nomē fue ꝓprietatis.vt descēdamus i planū.i.i planicie. Q̄nq̄ resoluit' in nomē minus q̄ generale.vt multū vini ē i foro.i.multa ps vini.vel multa copia. Item no.q̄ adiectiuū ꝓfessiōis ꝑt ſbſtātiuari i quolibz genere 7 i vtroq̄ numero vt grāmaticus currit.dialetici disputāt vñ horatius. Grāmatici certāt.7 adhuc sub iudice lis ē. Sil'r adiectiua ptinētia ad rōnabilia. dignitate rōnalis creature ſbſtātiuāt' i q̄libet genere.7 etiā i vtroq̄ numero.sic̄ iustus germinabit sicut lilium.7 iusti impp̄etuū viuēt. No.etiā q̄ si vnū adiectiuū ponat' int' duo substātiua mediante copula verbali tenet' ꝓcordare cū sequēti 7 nō cū antecedenti vt bos est vtile aial.7 crucibolū ē bon⁹ vigilator. Fallit tm̄ in quibusdā ꝓticipijs.vt aqua est facta vinū.7 petrus est electus potestas.

De relatiuis substātie.

Relatiuum est antelate rei recordatiuum.q: vt vult ꝑs.in mino. Relatio est rei antelate recordatio vt hic socrates currit q̄ disputat.hoc relatiuū q̄ facit recordationez d̄ socrate q̄ es res allata. Relatiuor aūt alia sunt relatia substātie.vt q̄ 7 ille.alia sūt relatiua accidētis. vt talis q̄lis tātus quāt⁹. Relatiuū substātie ē qđ refert eādē substantiā cū suo ancedēte i numero.vt q̄ 7 ille. Relatiuorum substātie. Quedā sūt relatiua idētitatis vt q̄ ille. Quedā diuersitat'.vt alt'.7 reliqu⁹ 7 silia. ¶ Relatiuū substātie idētitat' ē.qđ refert 7 supponit ꝓ eodē.vt socrates currit q̄ disputat.℔ relatiuū q̄ refert socratē 7 suppōit ꝓ eodē socrate. Dia siquidē relatia substātie idētitat' referūt eādē substātiā numero cū suo ancedēte.7 referūt 7 supponūt sp̄ ꝓ eodē i numero. Et ℔ ꝑz q̄ maior ē certitudo ꝑ relatiuū idētitatis q̄ ꝑ suū ancedēs positū loco relatiui vt hō currit.7 hō disputat.q: dubiū ē vtrū de eodē hoīe dicat' vl' nō. Sz cū dī.hō currit et ille disputat.certum est q̄ d̄ eodē hoīe dī. Hoc ēt ꝑz ꝑ ꝑs.i minori dicentē.cū dī. Aiax mit ad troiā. 7 aiax fortiter puguit.dubiū ē de q̄ aiace intelligat'. Si aūt dicatur. Aiax vēit ad troiā.7 idē fortit' pugnauit.d̄ eodem intelligit' aiace. Relatiuū diuersitatis substātie ē quod supponit ꝓ diuerso ab eo qđ refert.vt socrates currit. 7 alius disputat.℔ relatiuū ali⁹.refert socratē.7 supponit ꝓ alio a socrate.q: sensus est.socrates currit.7 aliuꝰ a socrate disputat.7 ita fac̄ recordatiōz d̄ socrate.

De relatiuis accidentis.

Dicto de relatiuis substantie.d̄m est de relatiuis accidentis. Relatiuum autem accidētis ē qđ refert eādem rem ꝓ modum denoiatiōis.vt tale 7 ꝓsilia. Et scias q̄ ℔ ē dūa int' relatiuū substātie 7 accidēt' q: relatiuū substātie refert vnicā rē ꝓ modū ei⁹ qđ q̄d ē vt albedo q̄ ē i ꝓiete. 7 color q̄ est i corꝑe.7 sic de alijs. Relatiuū aūt accidētis ē qđ refert rē ꝓ modū denoiatiōis.vt socrates ē alb⁹. et talis ē plato. Item relatiuū substātie refert idē i nūero.7 sic fac̄ ꝓsonalē relatōz. Relatiuū em̄ accidētis refert idē i specie vt socrates ē albus 7 talis est plato.7 sic fac̄ simplicē relatiōz. Et ℔ iō est.q: idē accidēs i numero nō pōt eē in diuersis substātijs.℔ idē accidēs i spē pōt esse i diuersis substantijs. Relatio aūt ꝓsonalis appellat' quando relatiuū 7 ancedens ꝓ eodē supponūt i numero.vt petrus currit q̄ mouet'. Simplex ꝛo relatio dī q̄n relatiuum 7 ancedēs supponūt ꝓ eodē in spē.℔ n̄ in numero vt mulier dānauit q̄ saluauit. Alia fuit mulier q̄ dānauit nūero.q: eua.7 alia q̄ saluauit.q: Maria. Item relatiuū substātie sic q̄.7 relatiua ꝓnoia trabūt gen⁹ a p̄cedēti dictõe ꝓpe.vt video hoīez q̄ ē aial. Aliq̄n trabūt genus a sequēte dictiõe min⁹ ꝓprie vt semini tuo q̄ est xp̄c. Relatiuū ꝛo accidētis siue q̄litatis.trabit genus a seq̄nti dictiõe ꝓprie loq̄ndo.vt talis ē pad⁹ q̄le ē mare 7 nullū tale est deo sacrificiū. q̄lis ē zel⁹ aiax. Aliq̄n ātrabit gen⁹ a p̄cedēti dictiõe.℔ ipropꝛie. Vñ horati⁹. Putrescētes mālie tales st' q̄les sūt equina vbera. Relatiuū accidētis diuidit'.q: aliud est relatiuū idētitatis vt talis. 7 aliud est relatiuū diūsitatis vt alterius modi Relatiuū accidētis idētitatis est.qđ refert eādē qualitatē i spē.7 supponit ꝓ eadez i spē.vt socrates ē alb⁹.et talis ē plato. Relatiuū aūt diūsitat' i accidētib⁹ est qđ refert idē accidēs i spē.7 suppōit ꝓ diūso i spē.vt socrates ē alb⁹.7 alt'ius modi ē plato. Differt ātē relatiuū idētitatis accidētis a relatiõ ſbe idētitatis.q: relatiuū ſbe idētitatis refert eādē substātiā i numero. Relatiuū idētitatis i accidētib⁹.nō refert idē accidens i numero.sed idē accidens in spē. Item relatiorꝛ identitat' i accidētib⁹ aliud est relatiuū q̄ntitat' ꝓtinue vt tāt⁹.aliud discrete vt tot. Sciēdū et' est q̄ talis tāt⁹ tot totiēs q̄tiens. p̄nt esse relatia. demōstratiua redditia eo q̄ si ad p̄ntes dicant' demōstratiua st'. vt cū dicim⁹ demōstrātes mare talis ē nil⁹.7 demōstrātes herculē.talis est plato. Si aūt nō dicāt' ad p̄ntes siue ꝑ demōstratiōes rez p̄ntiū.tē st' relatiua vel redditia. Sz ꝓprie redditia st'.q̄ reddūt' ad interrogatiōz p̄cedentez.vt si dicā. Qualis est socrates tal' q̄lis est plato. Relatiua aūt q̄nq̄ sine interrogatõe ꝓferūt' vt q̄lis est plato.talis fuit socrates. Et q̄nq̄ adiectiua noīa dicūt' spēaliū accidentiū vt ethiops est niger.7 talis est corꝰ.vel socrates fuit alb⁹ 7 tal' ē plato.

De relatiuo qui.

Circa hoc relatiuū qui potest queri.an ponatur ꝑ defectū sui ancedentis. Ad hoc dico q̄ q̄ potest poni ꝑ defectum sui ancedētis ꝑ oēs cāus.dūmō ancedēs intelligat' i nr̄o cāu vt venit cui⁹ cā dest.exigit cui debeo.minat' quē timeo florez q̄ docēte ꝓficio. In oīb⁹ his subaudiend⁹ ē noiatiuus.sic dic̄ ꝑs.i mino. Sz q̄d si ancedēs intelligat' i obliq̄. Ad ℔ dico.q̄ relatiuū ꝑt poni i oī casu ꝑ defectum sui ancedētis.siue ancedēs intelligat' i nr̄o siue i obliq̄ simili relatio. Vñ bñ dī. Deserere⁹ c⁹ miserer'. Parco cui ꝑcis. Sz nūq̄d ꝑt poni ℔ relatiuū q̄.ꝑ defectū ancedent' intellectiui i casu dissimili: Credo q̄ sic. Vñ catho. Videto cui des.i.illū cui des. Ecce relatiuū ponit' in dō.7 ancedens intelligit' in accusatiuo. eodem mō bñ dī. Amo cui⁹ miserēris. Relatiuū est em̄ qđ dz concordare cū antecedente in genere 7 in numero. ℔ i cāu nūq̄ tenet' ꝓcordare.q̄tū ē d̄ nā sui. Et ꝓp ℔ ita bene pōt intelligi antecedēs in sili obliq̄ sicut in dissimili. licet q̄dā ꝓtiū dicāt. Nō aūt ꝙuertit' q̄.s.relatiuū intelligat' in antecedente.nisi sit demonstratiuū. vt demōstrato nilo.bene dī tale est mare.q: intelligit' q̄lis est nilus. Und' ꝑs.in ꝓmo minoris dic̄. Relatiua nisi sint posita. intelligi minime possunt.nisi in demōstratione. Tunc em̄ et sine relatiuis possum⁹ redditiua ꝓferre.vt si ostendentes virgiliū dicamus. Talis fuit homer⁹.vel thesea demōstrātes dicam⁹. Tātus fuit hercules.q̄ aūt dictū est q̄ posito relatiuo intelligat' antecedens in oī cāu.℔ verū est.nisi aliud nomen impediat vt cū dī. Sū silis q̄ currit.7 vado ad qui currit.quia talis eclipsis nō est toleranda. Nō em̄ hic pōt intelligi antecedens in relatiõ impediente ꝓpositione que nō debet poni sine casu cui seruit.

De relatiuo qui.

Queritur circa hoc relatiuum qui.an ꝓgrue dicat'. Nō est res fragilis qui d̄ facili moriuntur. Ita videtur.quia boetius si

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

milem locutionem ponit dicens. Quid est imbecillius homīe q̄s muscularū sepe morsus necat. Dico q̄ valō īproꝑa ē talis relatio. ē tñ excusabilis q; noīa hmōi appellatiua q̄ q̄z hūt respectū ad rē spēi. q̄ intellectu est vna res singular. 7 ita sūt ꝓpria telle ꝑs. Q̄ñq̄z hñt respectū ad ꝑticularia eiusdē spēi. 7 sūt cōia. 7 ꝟ mō ē ibi dicēdū. Quid ē ibecilli⁹ hoīe q̄s ꝛc. q; añcedēs venit simplicit̄ q; hīto respectu ad spēm q̄ simplex ē. q; oīa vniuersalia sūt simplicia. Ꝟz relatiuū tenet̄ ꝑsonal̄r. i. ꝑ ꝑticularib⁹ hoīb⁹ q̄ dicūt̄ ꝑsone. Q̄ñq̄z pl̄a ad singularē refert̄. vt repudiabat fuitia cui⁹ i ea regiōe magna copia erat. Antecedens em̄ venit ꝑ formatis id ē seruis. relatiuū aūt ꝑ forma. i. seruitute ipoꝛ. Ita etiā ꝛsueuit dici. habeo tres denarios 7 eo āpli⁹. Refert em̄ ꝟ ꝑnomē eo t̄narū significatū hoc noīe tres. 7 tñ supponit cūdē ternariū ꝑ trib⁹ denarijs. In sacra etiaz pagina inuenim⁹ q̄ plurale refert̄ ad singulare. In gene. ꝑ. vbi dr̄. Creauit de⁹ hoīem ad imaginē suā. ad imaginē dei creauit illū masculū 7 femīnā creauit eos vl̄ illos. Et ꝟ dcm̄ fuit añq̄z faceret mulierem de costa viri. Ad ꝟ dico q̄ nām hoīs voluit demōstrare. q; lz sit hō vn⁹ in spē. tñ ad multitudinē creatus est. q̄ multitudo nō nisi ꝑ masculū 7 femīnā poterat puenire. 7 ita i añcedēte est vnitas speciei. q̄ est ꝓncipium multitudis. In relatiuo aūt ē pluralitas q̄ est cā generandi. 7 sic talis relatō fuit valde natural̄ 7 decēs. Sil̄es abusiōes q̄ñq̄z fac̄ relatiuū i genere vt semini tuo q̄ est xp̄c. Magis em̄ voluit ponē relatiuū in mas. ge. q̄z in neutro. cā discretōis vt oñderet nullū aliud nisi xp̄m fuisse illud semen in q̄ bñdicūt̄ gentes. De cōpositiōib⁹ aūt 7 ꝺ syllabicis adiectōib⁹ dicā infra in figura ꝓposita. Nota etiā q̄ si ꝟ interrogatiuū quis iungit̄ verbo substantiuo vl̄ vocatiuo. si sequat̄ nomē ꝑpriū ꝟz querere de ꝑpria ſba. et tūc cedit in suppositū 7 ꝺz fieri rñsio ꝑ demōstratiuum ꝑnomen. vt q̄s est socrates iste. vel ille. Si ꝛo sequat̄ demonstratiuū ꝑnomē. ꝟz querere de ꝑpria noīatiōe. 7 tūc cedit in appositū. 7 tūc ꝺz fieri rñsio ꝑ ꝑpriū nom̄ vt q̄s est iste socrates vel plato. Si ꝛo iūgat̄ ꝛbo accidētali. pōt fieri rñsio tā ꝑ ꝑpriū nomē. q̄z ꝑ ꝑnomē demōstratiuū. vt q̄s currit ille vel iste. socrates vel plato. Lamen si reddit̄ nomē eget altera interrogatiōe. Q̄ñ dic̄ ꝑs. in ꝑmo mino. Cū aūt q̄s ponit̄ ꝑ se interrogatiuuz. pōt cuicūq̄z ꝛbo adiūgi. vt quis ambulat. q̄s loq̄t̄ q̄s legit. Et si ꝑnomē reddit̄ nō eget altera interrogatiōe. Sin ꝛo nomē potius eget altera interrogatione ꝑ multoꝝ similitudine nominū. vt q̄s currit aiax. quis aiax. thelomonius. vel locrius.

De nomine collectiuo.

Collectiuuz nomen est illud qꝺ in singulari numero multitudiez sigt vt ꝑpl̄s. plebs. ꝓcio. turba. Et vt vult ꝑs. in. v. li. capi. ꝺ numero. hmōi noīa collectiua sūt singularia voce. sed pluralia intellectu. q; in singulari numero ꝓueniūt pluribꝫ sil̄. ꝑpl̄s em̄ signat plura 7 nō vnū. Ꝟz vr̄ q̄ nomen collectiuū sit singularis numeri intellectu. q; hoc nomē ꝑpl̄s hz modū significādi vt vnū. q̄ facit discretionē singularitatis. 7 ꝑ ꝓns est singularis nūeri itellectu. 7 ita ñ est verū q̄ sit pl̄aris numeri itellectu. sicut dic̄ ꝑs. Itē si esset pluralis numeri intellectu magꝫ ꝑprie diceret̄. populus currūt. q̄z ꝑpl̄s currit. 7 ita ꝟ eēt figuratiua. ꝑpl̄s currit. 7 nō illa. ꝑpl̄s currūt. oīs em̄ ꝓstructio ad itellectū referēda ē. vt dicit ꝑs. Itē hoc nomē ꝑpl̄s ex vna institutiōe datū ē tm̄ ab vna forma. q; vni⁹ rei vnica ē ꝓfectio. q̄ ꝓstituit intellectū vt ꝺ vno. q̄ est singlaris numeri voce 7 intellectu. Qꝺ si ꝛꝛ est. q̄ nō est dicendū. ꝑpl̄s currūt. etiā ꝑ figurā magis q̄z hō currūt. Solutio Dico q̄ est singularis numeri voce 7 itellectu. i. mō intelligendi. q; lz pl̄a sil̄ significet. i. apppellet. tñ significat ea vt vnū. 7 iō ꝑpriissime dr̄. ꝑpl̄s currit. Inproprie ãt dr̄. ꝑpl̄s currūt. i. ꝑ sinthesim. i. ꝓcidētiā. q; ñ ad itellectū. ꝟ ad ea q̄ intelligūt̄ hz ibi respect⁹. si aūt vis trāsu mere itellectū ad res itellectas. bñ potes dicē q̄ est congrua intellectu. Et ē dicēdū q̄ ꝑꝑ talē trāsumptiōz ꝟ nomē ꝑpl̄s significat vt plura. cū dico populus currūt. Verbo aūt ꝑs. rñdem⁹. q̄ elegantissime dixit q̄ñ ait. est plurale intellectu. i. plura sil̄ appellās vno intellectu singulari ꝑꝑ q̄ꝺ et dixit q̄ est singulare voce q; in forma singularis numeri pl̄a 7 vnuz significat. Plura em̄ vt vnū pūt. vno intellectu pariť ap̄bendi. si dicat aliq̄s q̄ vni⁹ signi vnū etiā dz eē signatū. Q̄ñ cū intellectus sit intellecte rei signū nō pūt vno intellectu pl̄a sil̄ ap̄bendi. Rñdeo q̄ apud aiam plura sil̄ dicūtur vnū signatū. vt hoīes 7 ꝑpl̄s. Et ita ꝑ nomē collectiuū datur vna forma respectu multoꝝ. 7 vn⁹ intellect⁹ q̄ ē signū vni⁹ signati. sive id signū sit vna res sive plures. ꝑter hoc noīa collectiua sepe cōstruūt̄ cū ꝛbo pl̄i. vt turba ruūt. Et ꝑt ista figura nō solū tolerari. ꝟ eē vsualit̄ obſuari. Ꝟz queri⁹ an possit dici. albus ꝑpl̄s currūt. Dico q̄ bñ ꝑt adiectiuū ad cādē ꝑprietatē trahi. q; caret numeri discretiōe. Q̄ñ bñ dr̄. alb⁹ ꝑpl̄s currūt. ꝟ p⁹ verbū ſbstātiuū caue. q; ꝑ viris dicēdū est. ꝑpl̄s sūt albi. ꝑ femīnis aūt. ꝑpl̄s sūt albe. Nec est dicēdū aliq̄ mō. ꝑpl̄s sūt alb⁹. q; verbū iā trarerat nomē ad pluralitatē. Q̄ñ si adiectiuū singulare sequat̄ post verbū. nō bñ rñdet̄ substantiuo posito collectiue. tñ ante verbū bñ dicere tur. vt alb⁹ ꝑpl̄s sūt in hac vrbe. De relatiō dicem⁹. q̄ ꝑt ad cādē ꝑꝑetatē trahi. vt ꝑpl̄s ꝟ labijs me bonorat coꝛ aūt eoꝝ lōge est a me. Queri⁹ et̄ an bñ dicat̄. Dēs q̄ nō nouit xp̄m maledicti sūt. Dico q̄ pōt dici. Et inuenit̄ sil̄e i iobe. vj. Turba inq̄t q̄ nō nouit legē. maledicti sr̄. Dubitat̄ et̄ de ista. Popul⁹ q̄ currit disputant. Dico q̄ si iste termin⁹ q̄ currit fungat̄ loco ꝑticipij. cōgrua est sic̄ ista. Popul⁹ currens 7 bononien sis vel albus disputāt. Si aūt fūgat̄ loco ꝓiūctiōis 7 ꝛbi incōgrua est. sic̄ 7 ista. Popul⁹ currit 7 disputāt. q; nō pñt collectiua sil̄ accipi singularit̄ 7 pluralit̄. ¶ Queri cōsueuit an eccl̄ia sit nomē collectiuū. 7 vr̄ q̄ sic. q; ē congregatio fidēliū. q̄ poterit dici. eccl̄ia dei sunt i celo. Dico q̄ nō ē collectiuū. q; collectiuū sapit diuīsitatē. ꝟ eccl̄ia tñmō vnitatez. Sūt em̄ oēs fideles quedā membra charitatis vinculo ꝓiuncta i vno coꝛpe cui⁹ caput xp̄s est. 7 sic nō est dicendū. Eccl̄ia sūt. vel eccl̄ia mlitāt. ne videat i eccl̄ia dei esse diuisio q̄ vnitate spāli firmiter ē vnita. ¶ Sūt etiā quedā collectiua q̄ distributiōz hñt vt vterq̄z. neuterq̄z. Nam omne distributiuū est collectiuū. sed non econuerso. Inde ꝓtingit q̄ hmōi collectiua q̄ñq̄z cōstruuntur cū ꝛbo singulari. vt omnis hō currit. 7 vterq̄z istoꝝ disputat. 7 hoc habēt ꝑprie. Q̄ñq̄z cū verbo plurali ꝑ figurā que dr̄ sinthesis. 7 hoc i ea dē ꝑsona. vt ꝟ. Utraq̄z formose paridi potuē videri. Vel in persona sequentis gti. vt vterq̄z vestrū vocauit̄ scipiones. Hoc etiā dicit ꝑs. 7 sic bñ dr̄. vterq̄z nostrū legimus. Unde ouid⁹. Miscuim⁹ lacrimas mest⁹ vterq̄z suas. Idē sepe contingit in alijs collectiuis. vt iubilate deo oīs terra. Et apud horaciū. Jactamus iā ꝓridem omnis de roma btm̄. Et apud ouidium. Quisquis vbiq̄z viri faciles aduertite mentes. 7 in apostolo Alter alteri⁹ onera portate. Distributiue voluit intelligere apostolus ꝑ oīb⁹ duob⁹. Sil̄e est illud terentij. Aperite aliq̄s acutū. Et illꝺ sup iuuenū. Ausi sumus certare cū parentib⁹ queq̄z ciuitas suis.

De nominib⁹ cōplexiuis.

Sunt autem quedā nomina similia collectiuis q̄ dicūtur complexiua q; in eodē numero veniūt tā ꝑ vno q̄z ꝑ pluribꝫ vt vinū 7 arma. In eo q̄ tenent̄ ꝑ pluribus naturā collectiuoꝝ vident̄ hr̄e. ꝟ in eo q̄ tenent̄ ꝑ vno discrepant ab eis. Et hmōi noīa gerūt imaginē epicenoꝝ. q; sic epi-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cenũ vna voce z vno articulo significat aĩalia vtriusq; sexus. ita noĩa cõplexiua vna voce z eodẽ numero tã. p vno q̃ p pluribꝫ supponũt. vt aurũ z nuptie. Et iõ ñ dñt ꝓprie in vtroq; numero dẽclinari. qz in vno gerũt officiũ vtriusq;. Que aũt inter ista cõplexiua magꝭ vim vnitiuã bñt. dñt in singulari numero dẽclinari vt puluis. sanguis lutũ cenũ. Hec em̃ vehementẽ bñt aggregationẽ. Silr noĩa metallorũ. vel seminũ. vel liquidorũ ad mensurã vel ad pensum ptinentiũ cõplexiua sũt. vt aurũ. argentũ. oꝛdeũ frumentũ. vinũ z oleũ mustũ. et liquamẽ. Hi aũt nõ ptinent ad mensurã vel ad pẽsuꝫ. tẽ dẽclinant in vtroq; numero. Nõ em̃ ꝓsueuit aqua pẽdi vel mensurari. Hoc fm hoc non deberet metallum in plurali numero dẽclinari. nec es eris. Dico q̃ q̃q; sũt noĩa generalia q̃q; spẽcialia. Porout sẽ generalia i vtro q; numero dẽclinãt. qz multe sũt spẽs eris z metallorũ. Porout ꝓ sũt spẽcialia dẽclinant in singulari tm̃. vt aurum z ferrum. Cõplexiua ꝓ q̃ dẽcliant i pꝛalm̃ero tm̃ magꝭ bñt se ad multitudinẽ. z inde ꝓcessit rõ. q̃ tm̃ pluraliter dẽclinant vt nuptie. Nã lꝫ nuptie possint eẽ vnũ ꝓnubiũ. duo tm̃ exigunt ad eẽ nuptiarum. s. masculꝰ z fem̃a. Similiter nõ est qs armatꝰ. lꝫ habeat vnũ gladiũ. Et kalẽde. none. ydus. rõe sue pluralitatis bñt. q̃m̃ i ꝓncipio mẽsis multi vocabãt ad audiẽdũ denũciatiõꝫ kalẽdarum. None sẽ ꝓncipia nundinarum. q̃ multitudinẽ merciũ z psonarum requrũt. Idus aũt nũdinarum diuisiões vbi silr res pluralitas z psonarum ẽ necessaria. scale sine multitudine graduũ. vl duorum eqlitate lignorũ nõ fiũt. Tenebre priuationẽ lumis duorũ oculorũ iportãt. Vel bñt respectũ ad priuatiõꝫ lucis illustrãtis z rei q̃ illustrat. Noĩa festorũ q̃ apud antiq̃s fere oĩa tm̃ in plurali numero rõnabiliter dẽclinãt. vt letanie arũ. azima morũ. encenia enceniorũ. qz multa requrũt ad celebrãdũ festa vel qz non tm̃ vno die. fm pluribꝫ digniora festa celebrabãt. Festa tm̃ plura q̃ nos colim̃ nr̃o tpe sũt singularia. vt natiuitas. epiphania. pascha penthecoste. qz vnus dꝰ. vna fides. vnũ baptisma. vnitate magis q̃ pluralitate letãt. silr noĩa librorũ sepe tm̃ pluraliter dẽclinãt. vt ysagoge. decretales. decreta. topica. rethorica. analitica. tegni et pantegni q̃nis ista duo sint indeclinabilia. qz q̃nis liber sit vnũ informate materie. in distinctiõibꝫ tm̃ z sentẽtiarũ varietatibꝫ bꝫ i se multitudinẽ. Et sic de omnibꝰ cõplexiuis põt rõ assignari. q̃re tm̃ sint singularia. vel tm̃ pluralia. Hũc de eisdẽ quedã dubitabilia subiũgamus. Quer̃ q̃an possit ꝓgrue dici. vinũ sẽ. vl aux sẽ. dicim̃. plꝰ sũt. ita q̃ fiat suppositio p vino. qꝺ ẽ mꝭta. vel p auro qꝺ est multa. Ita vĩ. qz nõ est magis rõ de pꝛlo q̃ de vino. imo ẽ magis rõ de vino q̃ ꝺ pꝛlo qz i pꝛlo nõ est ambiguitas q̃n sp̃ veniat collectiue. sed in vino est ambiguitas. vtrũ supponat p vino qꝺ ẽ vnuꝫ an p vino qꝺ est plura. q̃ sicut epicenũ cã remouẽdi ambiguitatẽ q̃nq; recipit adiectiuũ alterius generis. vt alba anser. sic nomẽ cõplexiuũ põt recipe ꝟbũ plural̃ numeri cã ostendendi q̃ supponat p plũbus. Et fm̃ Ꝺ bñ dĩ. Vinũ bibñt. aurũ donãt. Ecõtrario fiet i cõplexiuis pluralibꝫ. vt nuptie celebrant p vno ꝓnubio. z arma gerit p vno gladio sic em̃ loq̃t̃ b. greg. Vulier ẽ vtꝰ arma diaboli. qz vt oñderet se loq̃ ꝺ armis q̃ erãt vnũ. dic vtꝰ z nõ vetera. Hi q̃s aũt dicat q̃ alia rõ est ꝺ vino q̃ de populo. qz vinũ nõ bꝫ discretõꝫ ptiũ sic ppꝛs. Quid ergo de frumento z de pipere dicetur. vbi partes etiã discrete sunt sic in pplo. Sed̃m hoc em̃ ꝓgrue dicẽt̃. Frumentũ mẽsurãt̃. z pip vẽdũt̃. sic ps i frusta secãt. Ad p̃dicta dico q̃ nulla cõplexiua põt supponere ꝟbo alteriꝰ numeri q̃ ipa sint. Vñ ita male dĩ. Omnibꝫ modis vinũ sẽ. vl frumentũ sẽ. sic male dĩ. hõ sũt. z fm̃ Ꝺ nihil ẽ dictũ. arma gerit̃. Natura em̃ cõplexiuorum multũ differt a collectis. qz cõplexiua singularis numeri. bñt vim magis vnitiuã. vt diri rõne mensure. vt vinũ vel pensionis. vt aux vel rõne ꝓmixtiõis. vt puluis.

In mensuratis aũt z pensis discreta q̃titas et cõtinua eq̃pollẽt. qz ex vno vino põt effici multa vina. z ex multis vinis vnũ vinũ. Silr ex vno auro põt effici multa. z ecõuerso. In talibꝫ em̃ ꝓfundit̃ discreta q̃titas z cõtinua. Vñ videmꝰ q̃ alicui talit̃ interrogãti Quãtuꝫ dediste. possumꝰ rñdere vnã marcã vel viginti solidos Et sic i pensis vel mensuratis discreta z ptinua q̃titas eq̃pollẽt. ꝺ ptinua sẽ magꝭ nãlia q̃ discreta. qz ptinua q̃titas ẽ anã. discreta ꝟo magꝭ a rõne. Sꝫ rõ natura posterior ẽ. q̃m rõ imitat̃ eã. q̃ q̃cũq; ꝓplexiua singularis numeri q̃ se bñt ad pẽsum. vl ad mensurã. magꝭ bñt se ad vnitatẽ q̃ ad multitudinẽ rõne q̃titatis cõtinue q̃ vere ẽ vna. In collectis aũt nõ sic. qa vnitas i eis nõ aufert multitudinẽ actualẽ. z sic pꝫ q̃ male dĩ. Vinuꝫ sunt. frumentũ sũt. etiã si fiat suppositio p multis. quia vnitas mensure vel pẽsi i oibꝫ talibꝫ ꝓnominat̃. Et ita nõ ẽ obiectio de pipe vel frumto. q̃nis in eis sint ptes discrete. Quidã ꝟo dicũt ꝺ accidere ꝓpter naturam homogeneoꝝ. qz q̃libꝫ ps frumenti. frumentũ ẽ z quelibet ps piperis pip est. z quelibꝫ ps vini vinũ est. Hoc aũt nõ ptingit i ꝓꝛo. z sic maior ꝓuenietia z maior vnitas fuit i homogeneis. Vñ ẽ dicẽdũ vinũ bibit̃. et non vinũ bibũt̃. Sꝫ dicimus q̃ nõ est ita. qz videmꝰ q̃ acernus lapidũ bꝫ i se naturã homogeniorũ. cũ q̃libꝫ ps lapidis sit lapis. z tm̃ aceruus dictus ꝺ lapidibꝰ collecti ue põt venire. sic ppꝛs. z sic homogeneitas nõ fuit cã illius singularitatis. De pmixtis z ꝓfusis dicimꝰ sic̃ de his que p naturã tensa sẽ vel ꝓfusa vt est pulnis. lutuꝫ scenũ. qz i talibꝰ ꝓfusio tensitati eq̃pollet. z sic bñt singularitatẽ quã verbũ plurale nõ recipit. De cõplexiuis aũt pluralis numeri. dico q̃ magis bñt se ad multitudinẽ. vt. s. dcm̃ est. Vñ nullo mõ põt supponẽ verbo singularis numeri. De btõ aũt gregorio dico q̃ vꝰ ẽ autoritate sua. z figuratiue locutꝰ est. i oꝛe aũt rudis esset solecismꝰ vel viciũ aliud. Exemplũ aũt qꝺ introducit de epiceno aliter se bꝫ. qz in genere est cõitas. i numero aũt nõ. bꝫ em̃ se epicenũ ad masculum z femellã. ꝺ cõplexiuũ nõ bꝫ se ad singularitatẽ z pluralitatẽ i ea dẽ voce. q̃nis supponat p vno z p multis. Fin ꝟo sit dicendũ. Nuptiarũ alie sũt bone. alie male. vel nuptiarũ. alia bona. alia mala. cũ agetur de suplatiuo dicam.

De patronomicis noĩbus.

Patronomicuꝫ nomẽ est illud. vt dic̃ pꝰ. in scꝺo maioris. qꝺ a ꝓpriis tãtũmõ deriuat̃ patrũ noibꝰ fm̃ formã grecã. qꝺ significat cũ gtiõ ꝑmitini filios vel nepotes. vt eacides eacidis filius vel nepos. Patronomicoꝝ quedã sũt masculini ge. q̃dã fe. ge. Masculinoꝝ tres sunt forme apꝺ grecos. s. in on. vt pelion. in adios. vt epiradios. et in es. vt ꝑamides. z hac forma tm̃ vtũt̃ latini. De hac q̃ forma sciẽdũ ẽ q̃ pꝛonomicoꝝ masculinoꝝ. q̃dã veniũt a noibꝫ ꝓme. q̃dã a noibꝫ scꝺe q̃dã a noibꝰ t̃cie dẽcliatõis. q̃ veniunt a noĩbus ꝓme formant̃ a gtiõ ae dypthongo i a. mutata z addita des. vt eneas enee eneades. Que veniunt a noĩbus secũde formant̃ a gtiõ ꝺ mõ. Hi gtũs desinit in i. tm̃ assumit des. vt priamus ꝑami ꝑamides. Hi ꝟo gtũs desinit in duo. ij. vltima i. mutat̃ in a. et addit̃ des. vt virgilius virgilij. vltima i. mutat̃ in a. et addita des. fit virgiliades. Hi aũt gtũs desinit i ei. ei mutat̃ in i lõgũ. z addit̃ des. vt theseus thesei. ei. mutata in i. z addita des fit thesides. Que aũt veniũt a noĩbus t̃cie formant̃ a gtiõ interposita de. syllaba. vt nestor nestoris. interposita de. fit nestorides. Et ẽ sciẽdũ q̃ oĩa pꝛonominica masculina sũt ꝓme dẽclinatiõis. z sic dẽclinãtur Noĩatiuo ꝺ priamides. Gtiõ hꝰ priamide. Datiuo huic priamide. Actiõ hunc ꝑamidẽ vl priamidã. Vtiõ o ꝑamide vel des. vel priamida. Ablatio ab hoc ꝑamide vel priamida. Etplr. Ntõ hi priamide. Gtõ horuꝫ ꝑamidarum vel ꝑamida. Dtiõ his ꝑamidis. Actiuo hos

pamidas vel pamides. Vtio o pamide. Abltio ab bis pamidis. ¶ Patronomicox femininox sil'r tres sc̃ forme.prima in as.sc̃a in is.tercia in e. Patronomica feminina desinentia in as.z in is formant' a masculinis sb tracta de. vt ab eneades.subtracta de fit eneas.z a pamides remota de fit priamis. Sciẽdũ tñ est q̃ patronomica feia q̃ veniũt a masculinis bñtib' i. longã ꝓ i.et e. breuib'.nõ formãt' ab eis.ꝑ ab eox integris. vt pelleis z eneis.z non formãt' a pellides z enides.ꝑ a pelleides et eneides Patronomicis aũt femininis desinentib' ĩ e.ñ vtimur.vt verine arastine q̃ sũt apud grecos ligue ydis. Et iõ de ipox formatiõe nõ curamus ad pñs. alia ꝝo sũt tercie declinationis apud ltinos.z declinant' sic.

¶ Ntõ hec priamis. Btõ hui⁹ pamidis. vel pamidos. Dtõ huic pamidi. Actio hãc priamidẽ vel priamida. Vtio o priamis vel priami. Ablatio ab hac priamide. Etplr. Ntio he priamides. Btio hax pamidũ. Datio bis pamidib'. Actio has pamides.l' pamidas. Vtio o pamids. Abltio ab bis pamidib'. Desinẽtia ꝝo ĩ as eo dẽ mõ declinãt' vtm tñ singl'arẽ faciũt ĩ a.si oz. Vñ ouidius. Pone inetũ bachi gnosia vxor eris. ¶ Notãdũ est b̃ q̃ quatuor modis fit abusio in patronomicis.scz origine.significatiõe.formatiõe z tpe. Origine q̃n oriũtur a ꝓpꝛis noib' matrũ. Vñ dicit ps.in.ij.maio. Sciẽ aũt debem⁹ abusiue etiã a matrib' et ab auis maternis z a regib' siue ꝯditorib'.z a fratrib' et' patronomica solere formari.vt latonides latone filius.i.appollo.z ylides ylie filius.i.romul⁹. Significatiõe.q̃n nõ significat filios vel nepotes.vt romulide.i.romani.z cicropide.i.atheniẽses. Formatiõe q̃n nõ supat suũ primitiuũ vna syllaba.vt scipiades vel q̃n supat plus vna syllaba vt atblãtiades. Tpe q̃n nõ bñt pn̄l'.corre.vt cotrides. lagides.pelides.que ꝯ regulã pn̄l'.accuũt vel ꝓducũt apud poetas. ¶ Scire etiã dẽs q̃ hmõi denoiatiua desinentia in tes.vt tecuites.amanites.sunt mas.ge.tm̃.z declinãt' ad modũ pronomicox masculinox. Vñ pz q̃ errãt illi q̃ dicũt.achmoen iesraelites.ꝑ iesraelitẽ.j.reg. xxvij.a. Et mulier thecuites.ꝑ thecuitẽ.reg.xiiij.a.z naamã amanites ꝑ amãitis.regũ.xiij.g. Et declinant' huiusmodi denoiatiua in tis.ad modũ patronomicox femininox in is.desinẽtiũ. vt hec iesrahelitis.h⁹ iesraheliti dis.hec moabitis.huius moabitidis.hec amonitẽ.hui⁹ amonitidis. Denoiatiua ꝝo terminata ĩ ta.sũt cõis generis.vt iesraelita.hierosolomita.bethleemita.

De possessiuis.

Possessiuus nomen est

illud vt dicit ps.in sc̃o maio.qđ cũ gtõ sui primitiui signat aliq̃d ex his que possidẽtur vt euãdri⁹ ensis.ꝑ euãdri ensis.regi⁹ bonor.ꝑ regis bonor. Hoc autem interest int' possessiua z patronomica.q̃ patronomica filios vel nepotes signant. Possessiua aũt nõ solũ filios.ꝑ oĩa que pñt eẽ in possessiõe. Et patronomica a ꝓpꝛis tm̃õ deriuant'. Possessiua aũt etiã ab appellatis. Et patronomica a masculino dscendũt.plerũq̃ genere rarissime aũt a feminino. nec ꝓprie q̃n a matribus fiũt. Possessiua aũt ab oĩbus nascunt' generib'. Et q̃ patronomica ad hoies ptinẽt vel ad deos. Possessiua ꝝo ad oẽs res.ꝑ fiũt aũt possessiua vel a noib⁹. vt cesar cesareus.vel a verbis vt ab opto optatiuus. vel ab aduerbiꝭ.vt ab extra extraneus. Et vel mobilia sunt. vt martius tia tiũ.vel fixa vt sacrariũ donariũ.armariuꝫ. Possessiua aũt dicimus nõ solũ possessionẽ significantia.sed etiã q̃ formã bñt possessiuox. Sunt em̃ quedã gentilia similẽ possessiuis habentia formã.vt romanus ciuis.z romanus ager. Quedã aũt z ꝓpꝛia eadẽ⁊ gentilia.z possessiua.vt latinus filiꝰ fauni.z latinꝰ ciuis z latinus ager. Alia tm̃modo ꝓpꝛia forme possessiue. vt quintilian⁹.iulian⁹. Alia loco patronomicox posita.vt emilian⁹ scipio.z octauian⁹ cesar. Et eadẽ forma agnomina q̃ꝫ multa inuenies.vt affrican⁹.pſic⁹.getulic⁹.creticus. Alia aũt sũt eiusdẽ deriuatiõis q̃ ex materia principaliũ ꝯstare videnť.vt ferre⁹ a ferro fact⁹. Sil'r aure⁹ argẽte⁹.marmore⁹.alia ex morbis. vt cordiacus alia a ꝓfessionib⁹ vel officijs.vt mathematic⁹.grammaticus rhetoricus.alia a disciplinis vt aristotilicus socratic⁹. alia que primitiuox similẽ possunt hãe significationez vt tracius.ꝑ trax. De accentu possessiuox bñtiũ i.antenus.vt bissin⁹.supra dixi in sc̃a ꝑte de accẽtu. vbi agitur d' desinẽtib' i inus. ¶ Et scias q̃ possessiua noia ascendẽtib'.i.supioꝛib' nõ solẽt adiungi.vt hectoreus pr̃ nõ dicim⁹.frater vero vel seruus dicim⁹. Pronomia ꝝo supioꝛib' etiã adiũgũť.vt meus pater. ¶ Circa cõstructionẽ possessiuox ꝯsueuit dubitari. an possessiuũ possit recipe adiectiuũ ex parte possessoris.siue gr̃a gti in eo intellecti.vt.s.ꝯgrue dicať.Fili⁹ socratic⁹ albi curit.Btũs ꝝo possessoris intelligiť in possessiuo in omni casu.Dico q̃ sic z b̃ vult ps.qui in primo minoris talez latinitatẽ ponit. Subiectiones noiatiue fiunt appellatiuox vl' ꝓpꝛiox. Hic em̃ appellatiuox z ꝓpꝛiox tenẽtur adiectie ac noiatiue rõne istius gti primitiui.s.nominũ in eo intellecti. Et est sensus. Subiectiões noiatiue.i.nominũ dico appellatiuox vel ꝓpꝛiorũ fiunt. In euangelio etiã luce dr. Luãipiu⁹ animã ptrãsibit gladi⁹.i.tuipsi⁹. Itẽ queriť q̃n nomẽ ꝓpꝛiũ psone.dignitatis vl' officij requirit determinari ꝑ ꝓpꝛiũ nomẽ loci.vl' patriũ. vel aliud possessiuũ qualiter sit dm̃. Ad b̃ dico q̃ si vis determiare originẽ.dẽs ponẽ abltm̃ nois loci cũ ꝓpositiõe.vt petr⁹ de bononia.z albert⁹ inder de florentia. Si aũt vis notare possessionẽ tũc dignitas vl' officiũ aut est tpale.aut spũale. si est tpale tũc dz poni gtũs loci vl' gtũs plural' possessiõis.vt ptãs bononie vl' bononiensiũ.sil'r rex frãcie vel francox. Si aut̃ dignitas est spũal'.dz poni nomẽ patriũ in cõformitate accidentiũ cũ noie dignitatis vt archiepꝰ ianuensis.archidiacon⁹ florẽtin⁹. Et raro vel nũq̃ florentie vel florẽtinox ianue vel ianuensium.

¶ De possessiuis pronominũ

Dtaetiã q⁹ ista quatuor ꝓnoia.me⁹ tu⁹ nr̃ z vr̃.lz diuersificent' in pꝰsonis ex parte possessor.tñ ex pte possessiõis sũt tercie pꝰsone. Et iõ verbũ possessiõis siue antecedentis dz cõcordare secũ ĩ numero z pꝰsona sicut noiatiu⁹ cũ verbo Verbũ aũt b⁹ relatiui q̃ variať in pꝰsona z numero q̃n scz vn⁹ act⁹ reddiť possessori.z alius possessiõi. vt me⁹ fili⁹ q̃ lego disputat. Tu⁹ fili⁹ q̃ legis disputat. Noster fili⁹ q̃ legim⁹ disputat. vester fili⁹ qui legitis disputat. Vñ autem ambo verba siue act⁹ redditur possessioni dñt tẽ ãbo ꝝba eẽ rcie pꝰsone.vt me⁹ fili⁹ q̃ legit disputat tu⁹ fili⁹ q̃ legit disputat. Nr̃ fili⁹ q̃ legit disputat. vr̃ fili⁹ q̃ legit disputat. Scias isup q̃ possessiuox q̃dã sť possessiua voce z significatõe.vt socratic⁹. Quedã voce z nõ significatõe.vt extrane⁹ z optatiu⁹. Quedã significatione ꝑ nõ voce.vt celestis. ¶ Non est etiã ignorandũ q̃ forme possessiuox sunt quatuor.due sumpte a grecis.z due a latinis.a grecꝰ in cus.vt cipriac⁹.z in us purã.vt hectore⁹.a latinis in nus.vt roman⁹.vel ĩ us purã.vt catelinari⁹. Quorum formatiões sũt varie z diuerse. De singl' videam⁹.z ꝓmo de possessiuis desinẽtib' in cus. ¶ De desinentib' in cus.

Possessiua ĩ cus.desinẽtia si a primitiuis habeant c.pares bñt ull' syllabas.vt itace.itacus. Alia ꝝo oĩa a.vel i.ante cus bñtia siue sint antõ siue a gtio deriuata.vna syllaba vincunt ea ex q̃bus deriuant'. Et si ꝓmitiua illa habuerit i.penl'. ꝑ assumũt a.añ cus.vt iliũ iliac⁹.si o ꝓmitiua habuerit. tũc ꝑ i. bñt añ cus. vt domin⁹ fac dñicus. ¶ Et sciẽdũ q̃ nõ solum a primitiuis.sed etiã a deriuatis deriuãtur

huiuscemodi possessiua noīa. vt tros troicus. afer africus. grāmatos grāmaticus. italus italic⁹. Nā italia italicus debuit facere. ciprius cipriacus. Nā ciprius facē cipricus. cādia cādiacus. iliū iliacus. mulio mulionis mulionicus. p̄dicta possessiua corr. penul. Elidim⁹ de possessiuis desinentib⁹ i cas. videmus de desinentib⁹ in vs puram.

¶ De possessiuis in vs.

IVs. puram desinunt possessiua tā greca q̄ latina añcedēte e. corr. et e. pducta i. corr. vl o. pducta vel ae vl oe. diphthōgo. E breui. vt cesare⁹ vitreus marmoreus. Et fere oia ad materiā p̄tinentia e. breuē añ vs hñt. vt plūbe⁹ argenteus. Inueniunt̄ pauca sine e. vt a quercu quernus. a coluro colurn⁹. ab abiete abiegn⁹. Itē oleaginus fagin⁹. E ꝟo longā. vt spondeus plebe⁹. Item breuē vt martius. i. bellicosus. O pducta vt berons. Ae dyphthongon. vt sabaeus. ptholomae⁹. Hec añt ae dyphthōgon hñt penul. q̄ a femininis in e. longā apud grecos desinentib⁹. vel que a verbis grecis circūflexis derivāt. vt crete cretaeus. ile ilae⁹. dione dionae⁹. ptholome. ptholomae⁹. De añcedēte vt euboea euboeus. Et q̄ apud grecos i multis ei dyphthōgus inuenit̄ añ os scire debem⁹ q̄ solēt latini mō eā i e. lōgā q̄uertere. vt spōdeios spōdeus. ¶ Est añt q̄n obiectiōe i. e. correptā ponunt añ vs. vt hectoreus. agenoreus in quo iones sequunt̄. more etiam ionico p ei dyphthōgo e. longā ponimus. vt achilleius. achilleus dicētes. Determinauim⁹ de possessiuis desinētib⁹ in vs purā. determinemus de possessiuis desinentib⁹ in nus.

¶ De desinentib⁹ in nus.

INus. possessiuorum desinentiū forme ⁊ significationes diuerse inueniunt̄ quib⁹ latini frequēter vtūtur in significatōe possessiua. vt cesareanus. Inuenit̄ ꝫt in quibusdā a. longa añ nus. vt hispanus cāpanus. in alijs e. longa. vt abiegnus rubien⁹ egen⁹. In alijs i. lōga. vt cametin⁹ vicin⁹ ⁊ femininus. Inuenit̄ etiā i. breuis g. antecedente. i his q̄ ab arboribus deriuātur. vt oleaginus. ⁊ i bis q̄ ab aduḃijs nascunt̄ tpalib⁹ vt cras crastinus. hozno hozotinus. diu diutinus. ¶ q̄ꝫ longa inuenit̄ añ nus. vt tribunus. R. etiā ⁊ l. inueniūt̄ ante nus. vt externus hister nus hybern⁹ colurnus ficulnus populnus. Plautus in cassia. Sꝫ monedā nū istec aut populna sors aut abiegna est tua. ¶ Conemur igitur sicut possum⁹ exponē rōnem penultimarū in supradictis formis lr̄arū. In a. desinentia antecedēte aliq̄ consonāte seu vocali pducta eadē a. ⁊ accepta nus. faciūt derivatiuū. nisi sint mutoꝝ aialiū vt silla sillanus. roma romanus. nola nolan⁹ silua siluanus. excipiunt̄ iugurthinus messalinus terrenus. q̄ q̄nis a noibus in a desinentib⁹ cōsonante antecedente deriuent̄. nō seruauerūt tñ a. De mustelino et aquilino paulo post tractabit̄. A pluralib⁹ q̄ꝫ i ae dyphthongon desinentib⁹ vl in a. derivata possessiua silr a. pductam hñt añ nus. vel na vel nū. vt thebae thebanus. cumae cumanus. signa autē signanus. membra mēbriana q̄ꝺ est femininū. Hñt tñ hec duo ⁊ a singularib⁹ eē. s. a signū et mēbrū. q̄ꝺ paulo post oñdet̄. Silr a hñt añ nus possessiua que deriuant̄ a noib⁹ i ius terminātib⁹. vel ab aduerbijs in e. longā. vt pōpeius pōpeianus. tullius tullianus. iulius iulianus. virgilius virgilianus. salustius salustianus. silr a quotidie quotidianus. a meridie meridianus. Hodie hodiernus facit. Silr hñt a. longā añ nus ea q̄ deriuāt̄ a noib⁹ in cus vel in culus desinentibus q̄ sūt vltra duas syllabas vt rusticus rustica nus. publicus publicanus. tusculus tusculanus. Excipitur mascalinus deriuatū a mascul⁹ q̄ꝺ est deriuatum a mas maris. Nā dyssillaba in cus desinentia sine a. sunt mancus mancinus. lacus lacuna porcus porcinus. In vm q̄ꝫ neutra p̄sonāte añcedente i deriuatis a penult. longā hñt añ nus vt oppidū oppidanus. spoletuꝫ spoletanus. castellū castellanus. beneuētum beneuētanus. Silr a. hñt longā añ nus. pleraq̄ꝫ venientia a noīb⁹ tercie declinatiōis vt cesar cesaris cesarianus. fons fontis fontanus. vrbs vrb̄ vrbanus. sol solis solanus. ex q̄ sub solanus ex eo. i. ex sole. ē etiā solin⁹. ꝑpriū. milo lonis. milonianus piso pisonis pisonianus. q̄ꝫ uis q̄dā pisonin⁹ ⁊ miloninus dici putauerūt. Sꝫ a ꝑpr̄ijs derivata plerūq̄ꝫ i. habēt añ a. vt ionis ionianus. cesaris cesarianus Possumus tamen dicere. q⁹ a cesarius ⁊ milonius ⁊ pisoni⁹ ⁊ ionius deriuata sūt. cesarianus milonianus pisonianus ioninianus. Lux lucis lucanus. ex q̄ compositū est añ lucanus. ex eodē. i. ex luce etiā nascit̄ lucina. Eletus veteris veteranus. limes limitis limitanus. ancon conis anconitanus. Hoc tñ etiā p̄t eē ab anconites sic p⁹ oñdet̄. Gades gadis gaditanus. Ideoq̄ꝫ añ diximus pleraq̄ꝫ. q̄ a neutris in e. desinentib⁹ deriuata i. hñt p̄ductā añ nus. vt mare marin⁹. Et ab alijs q̄ pares hñt syllabas tā in ntio q̄ꝫ i gtio. vt hercules herculis herculinus. follis follinus. Mensis añt mensurn⁹. ⁊ imber imbernus facit vt infra dicet̄. Silr i ia desinentia n. añcedēte mutāt ia i ius vt faciūt deriuatia a p̄mitis tñ habētia n. vt hispania hispan⁹. hircania hircanus. mauritania mauritan⁹. cāpana cāpan⁹. ⁊ pducūt a penl. Dardanus ꝟo ꝑpriū nomē est primitiuū. ideoq̄ꝫ a. correptā habꝫ. Abusiue tñ poete ꝑ dardanio ponūt dardanū. Si vero añ ia aliā nō n. habuerint p̄sonātē i. longā hñt ab eis deriuata añ nus. vt placētia placētin⁹. Que ꝟo apud grecos a noīb⁹ vrbiū deriuata in tes desinūt. ea apud latinos in tanus ⁊ plerūq̄ꝫ efferūt̄. vt anconites anconitanus. neapolites neapolitan⁹. tripolites tripolitanus. mutāt em̄ es in a longā ⁊ accipiūt nus. Silr a salapia salapitanus. a gadibus gaditanus. ⁊ a tauromīnio tauromenitanus. Inueniunt̄ tñ autoritate veterū vel euphonie cā. ⁊ marie i ꝑpr̄ijs quedā noīa nō sernātia supradictas regulas. vt ligur liguris ligurinus. n. ligurianus. censor censoris censorinus. non censorian⁹ Sic q̄ vt patuit q̄dā possessiua desinētia i nus hñt a. ꝑductā añ nus Vide etiā infra in possessiuis desinentib⁹ in inus. Quedā etiā possessiua desinentia in nus hñt r. añ nus. de quib⁹ sic nota.

¶ De possessiuis desinentib⁹ in r. ante nus.

ADmina desinētia in er. si sint tercie declinatiōis vel que in ius faciunt gtm̄. accepta nus. ipē ntūs facit derivatiuū. vt p̄ pater nus. ver vern⁹. acer aceris. ꝑ arbore acern⁹ facit. Alter alternus. Illa. s. obseruata regula de mutis aialib⁹ q̄ faciunt in inus. vt infra dicā. Ideoq̄ꝫ anser anserinus. et passer passerinus dicimus. Ab aduerbijs q̄ꝫ venientia in ra desinentib⁹ hñt r. ante nus. vt infra infern⁹. extra externus. Ab alijs q̄ꝫ aduerbijs tpalib⁹ inueniunt̄ quedā r. ante nus hntia. vt noctu nocturnus. diu diurnus Heri alternitatis cā facit histernus sp̄ sempitern⁹. Interia etiā desinentia silr faciunt derivatiuū vt frabraterna fabraternus. Etas q̄ꝫ eternus facit. Antiqui tñ cuitas euiternus ab euo dicebāt. Vetus p̄terea veternus facē nō solū veteranus. ß diuersas hñt significationes. Quercus etiā quernus. colurus colurnus. tacitus taciturnus. mensis mensurnus. sic em̄ cicero posuit pro mēsurnus in primo rhetoricoꝝ. Ips est ps quedā eternitatis cū alicui⁹ anni. mensurni diurni nocturni. vesp̄tini certa significatione. Ab hyeme q̄ꝫ vel imbre imbernus fit. sic q̄ vt vidimus quedā possessiua desinentia in nus. hñt a. ante nus ⁊ etiā quedā r. Quedam etiam possessiua in nus. habent i. ante nus. de quibus tales dant̄ regule.

Possessiua desinentia in i.añ nus.

Desinentia ī er.si sint se/cūde declinatōis 7 in vs psonāte añcedēte eius dē declinatiōis.exceptis ī cus supra duas syllabas.vel ī culus.de quib⁹ pauloante docuim⁹.7 in vm desinentia ꝓpria si faciūt deriuatia in nus terminātia i.longā hñt penul.vt auster austerin⁹.adulter adulterinus.libert⁹ libertinus.diuus diuinus.rufus rufin⁹.mācus mācin⁹ parusiū parusinus.camisium camisinus. Excipiunt ab hum⁹ man⁹.a mōo anus.a xp̄o xp̄ian⁹ 7 a pag⁹ anus. 7 a priscus priscianus.ꝑ hō magis a priscio vī esse deriuatū. Dñs etiā facit dñicus. Nā ꝙ a tauromimio tauromimtanus dicim⁹.sequimur grecos q̄ tauromimites dicūt. Gentilia cm̄ apud grecos ī tes desinētia mutata es in a.accipiūt nus cū in hāc formā veniūt.vt tauromimites tauromimtan⁹.metropolites tan⁹. Itē i.lōgā fuāt oia q̄ a noīb⁹ mutor aīaliū cuiuscūq; sint decliatōis deriuant in hāc formā.vt aper apri apr̄in⁹.caper capri capr̄inus.taurus tauri taurinus.ferus vel fera ferinus.lepus leporis leporinus.formica formicinus.byrūdo byrūdinus. Aquila aquilinus.mustela mustelinus. q̄uis in a.desinēt tñ nō hñt a.añ nus.in deriuatīs. Itē leo leonis leoninus.veruer veruecis veruecin⁹. Ouinus q̄; ab oue.suinus a sue. Nā ouilla 7 suilla diminutiua sūt. In nus cm̄ desinētia vel in na.vel in nū.si faciūt diminutia abiecta n.duo assumūt l.vt vnus vllus.vna vlla.vnu; vllū. Uinū villū.geminus gemell⁹.gemina gemella geminū gemellū. Sic ḡ suina suilla.ouina ouilla. Inueni unt quedā in tinus penultimā corripientia.s.q̄ a ꝑmitiuis nō habent t.vt diu diutinus.cras crastinus.horno hornotinus.prius priscus pristinus. Nam constantin⁹ et clemētin⁹ a primitiuorus genitiuis habent t. Et matutin⁹ a matuta.que aurora intelligit. Dedie stin⁹ autem a medio et stādo vt tenēdo cōponi videt. Fiscina q̄; corripit penultimā quō fuscina. Unde ḡ piscina ꝓducit.q: hoc sine dubio deriuatū est a pisce Et fiscina.an a fisco.an fiscus a fiscina.an neutrū a neutro deriuetur dubiū est. Nam nec fuscina a fusco.nec pagina a pago nec mutina a muto. nec ariminū ab arimo sūt deriuata. cū sint primitiua penult corripuerūt. Si aūt in er desinētia tercie sūt declinatiōis.vel in ius faciūt genitiuū.accepta nus.ip̄e ntūs facit derinatiuū.vt ver vernus.ꝓter paternus.vt dixi supra. Itē desinentia in ia.n.antecedente.mutāt ia in vs.7 faciūt deriuatia.vt hispania hispan⁹.lauinia lauinus.vt dixi supra vbi egi de possessiuis desinētib⁹ in nus. Si ꝙo antecia aliā nō n.habuerit ꝓsonātē i.longam habent ab eis possessiua derinata añ nus.vt placentia placentin⁹. Anagnia q̄; q: g.añ n.b; anagnin⁹ fac.silr alexādria alexādrin⁹.numāria numātinus.aricia aricinus. Itē vt dixi supra in cus desinētia si sunt dissyllaba nō hñt a.añ nus.cor possessiua.s; sūt sine a.vt mancus mancinus.lacus lacuna.porc⁹ porcinus. Itē possessiua venientia a noībus tercie declinationis desinentib⁹ in e.hñt i.ꝓductā añ nus.vt mare marinus. prenestе prenestinus. Et ab alijs que pares hñt syllabas tā ī nominatiō 7 gtō.vt hercules herculis herculinus.verres verris verrinus.follis follis follinus. Ingnus q̄; vel gna.vel gnū terminātia longa; hñt vocalē penul.vt a rego regnū.a bene benignus. a male malignus.ab abiete abiegnus. Itē a primo primign⁹. Inueniūt tñ vt.s.etiā dixi autoritate veteru; vel euphonie cā quedā noia nō obseruantia predictas regulas.vt ligur liguris ligurinus.non ligurianus. Censor censorī cēsorinus.nō censorian⁹. Egimus de possessiuis desinētib⁹ in nus. Nūc agam⁹ de possessiuis dsinentib⁹ ī rius.

De possessiuis in ius.siue in rius.

Possessiua quedam inueniūtur in ius.siue in rius desinentia. Ūñ nota q̄ ī latino sermone nō solū vtimur p̄dictis formis. ꝫ etiā proprijs quibusdam latinor. vt in vs vel in a.vel ī vm purā.antecedēte ri. vt catilinari⁹ hereditari⁹ vxori⁹.flatoria.ptisanariu;. Et scias q̄ q̄uis forma sit possessiua ꝫ q̄ in rius desinit . tñ diuerse significationis noīa in hac forma inueniūtur. Nā alia ab officijs. vt tabernari⁹ tabellari⁹ ostiarius erarius. Alia a dignitatib⁹. vt pretorius p̄fectori⁹ questorius censorius.que tñ possessiua; significationē hñt. Alia ab alijs reb⁹ in quib⁹ sūt vel de quib⁹ sunt. vel quas hñt. In quib⁹ sūt dico.vt collariū qđ in collo est.mensoriū q: in mensa est.motoriū qđ in motu est palmariū qđ in palma est.boc est in laude.de q̄bus sūt vt frumentaria lex.i.lex de frumento.7 numularia.id est lex de numis.7 agraria lex.i.lex de agris. Ex bis aūt quas ꝓtinent vt vinaria.cella que habet vinu; 7 armariū loc⁹ in quo arma posita sunt.sicut violariū rosariū viridariū. Et scias q̄ q̄uis sicut oñdimus diuersas habeant significationes supradicte forme noīa tam maxima ps eor apud latinos possessiuor hz demōstrationē.ideoq; hic inter possessiuor spēs posuimus. Nō est aūt hic ignorādū q̄ etiā in is.7 in er.terminantiū derivatiuor multa inueniūt significatōis possessiue apō nos.vt ciuilis bostilis celestis lunaris castrensis equest pedester palustеr. quor q: diuerse 7 varie sūt forme 7 significatiōes. Postea eas cum reliquis spēbus denominatiuor p ordinē tractabimus. Nūc de noīe comparatiuo videamus.

De comparatiuo.

Comparatiuus nomē est illud qđ cū positiui intellectu vel cū aliquo pticipe sensu positiui.magl aduerbiū significat.vt fortior magl fortl.7 vlt̄ior magl vlt̄ q̄; ille q̄ vlt̄ē Fiūt autē cōparatiua a nomib⁹ adiectiuis.vt ab alb⁹ albior. A verbis a vetero veteris veterior. A pticipijs noialiter positis vt ab indulgēs indulgētior. Et ab aduerbijs siue ꝓpositōib⁹.vt extra exterior. Et sciēdū q̄ sicut dicit p̄s.in tercio libro.a. Localia aduerbia siue ꝓpositiones ex q̄bus cōparatiua nascunt noīa. pene sūt hec extra exterior.vltra vlterior.citra citerior.supra superior.infra inferior.post posterior. ante anterior. prope ꝓpior.penitus penitior . Apuleius in primo hermagore. Ulisus est ei adolescens honesta forma quasi ad nuptias exornatus trahere se in penitiorē ptē domus.i.secretiorē Sūt aūt q̄ cōparari p̄nt noia vl scde vl tercie declinatiōis. Et si sūt scde mobilia sūt i.in a.faciunt feminina.in vm neutra. Et vel in er vel in vs desinūt.et assumentia gtō or.faciūt cōpatiua corr.tñ penl.i.vt tener teneri teneror.niger nigri nigror.clar⁹ clari clarior. Notādū ē q̄ sinisterior qđ a gtō sinisteri videat esse factū.cū in vsu sinistri vbiq; reperiat. Que aūt veniūt a noīb⁹ tercie declinationis formant a dtō addita or.vt felix ci.addita or fit felicior. Preter illa q̄ veniunt ab his noīb⁹. bon⁹ mal⁹ magnus pu⁹ dexter sinister magnificus multus iuuenis 7 amicus.ſm quosdā que irregulariter cōparant. Itē hñtia vocalē añ alterā vocalem comparatiuū nō hñt.sed assumūt loco ei⁹ positi num cū magis.vt pius magis pius pissim⁹.7 ardu⁹ magis arduus arduissimus. Ūñ xp̄sus. Regula grammatice ꝓbiz certissima lege. Ne q̄s ius. vel uus cōparet absq; magis. Ut egregius pi⁹ arduus. Et b̄ fit duab⁹ regulis repugnātib⁹.quar vna bec est. Omne comparatiuū dz superare suū positiuū vna syllaba. vt fortis fortior. Alia talis est. I.posita inter duas vocales vim suam seruātes.in simplici dictione.accipit ꝓ duplici cōsonāte 7 transit ad sequentem syllabā vt maior 7 peior Si eīm remaneret vocalis.ꝓtingeret biatū intolerabilē fieri trib⁹ vocalib⁹ iūctis p tres syllabas ꝓtinue positas nulla consonāte media.sic si dicam⁹ pijor arduior. Et sciēdū q̄ oia cōpatiua desinentia in or.cōis sunt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

generĺ.7 mutãtia or ĩus faciũt neutra.exceptio vno qđ solũ cũ sit a positiuo ꝫtũ ad suã vocẽ fixo ꝑuauit eius genus.ẞ senex huic seni.ẞ senior.ꝫuis ẞ qz vetustissimi cõe accipiẽtes ẞ 7 ẞ senex ꝓferebãt.Pomp̃.in epygramate.Tua amica senex est.Itẽ oĩa cõpatiua desinẽtia in or.faciũt abltm̃ ĩ e.7 in i.vt ẞ 7 hec melior 7 ẞ melius.abltio meliore vel melioti.excepto senior qđ facẽ ablatiuũ in e tm̃.Inuenit et a nequã qđ est ideclinabile triũ generũ tã cõpatiuũ ꝫ suplatiuũ.vt nequã neqor nequissim9.Ab aduerbijs ꝛo deriuata in ra.desinenti by mutãt ra ĩ er.7 accepta ior.faciũt cõpatiuũ.vt extra exterior.vltra vlterior.intra interior.citra citerior.ifra inferior.sup̃ supior.Silr in erior faciũt p9 7 añ.vt posterior 7 anterior.Prope ꝛo ꝓpior facit.7 detro deterior.A sepe aduerbio positiuũ vel cõpatiuũ nomẽ nõ legi.Suplatiuũ posuit cato.Propter diẽ atqz semis sepissimã discordiã fuisse.Sed querit prisc.an ꝓ sit comparatiuũ 7 dicit qđ sic.qr in or.desinẽs cõe.in us facẽ neutrũ ꝑus.qđ in nullis alijs nisi in cõpatiuis inuenit.7 vĩ a ꝑdẽ aduerbio nasci qđ abiecta dem.accipit or.7 facit cõparatiuũ prior ẞ i.corripuit.qr ĩ nullo cõpatiuo i.añ or ꝓduci põt.In suplatio ꝛo seruauit ꝓductiõz accepta mus.ꝑmus ex quo aliud aduerbiũ nascit.ꝑmo vl ꝑme.Ẽ terentius i andria ꝓ cõpositiõez quãdã dixit. Appume in vita eẽ vtile.Inuenit etiã sepe prior ꝓ melior positũ.7 tũc sine dubio bz vim cõpatiui.7 primꝰ ꝓ optimꝰ.7 tũc suplati significatiõz obtinet.Ẽ virgilꝰ in.viij.Et ꝑmos inuenũ tot miserit ordo.Primos posuit ꝓ optios.Et scias qđ sic alt.ꝺ duobꝫ.7 aliꝰ.de multis dr.sic põr de duobꝫ.7 ꝑmus de multis solet dici.vt dicit ps.in tercio li.a.Ẽ versus.De multis ꝑuie primus dices aliusqz.Bz põr ac alter dic ꝓordare duobꝫ.¶ Et sciẽdũ qđ apud latios diminutiõez qz accipiunt quedã comparatinoꝝ.qđ apud grecos nõ inuenitur.vt grãdiuscꝰ.minuscꝰ.maiuscꝰ.meliuscꝰ.deiuscꝰ ĩa tm̃ ẞ a neutro compatino adiectiõe culus inuenio fieri.vt grãdiꝰ grãdiuscꝰ ꝛc.Tã 7 ꝫ aduerbia ꝓpatino 7 suplatino adjciũt.cũ duo vel plures cõpatiui vel suplatiui diuerse significationis positi inter se equãtur vel idẽ geminãtur.vt tã iustior ꝫ felicior eneas hector.Minus aũt aduerbiũ est qñ cũ positiuo positũ vel iũctũ ꝛie significatiõis ꝓpatiuũ demõstrat.vt minus stultus ꝓ prudẽtior.Terẽtius in eunucho.Hic nemo fuit minꝰ ineptus.ꝓ prudẽtior.Est qñ ꝓ nõ aduerbio ponit.vt minus bonꝰ.ꝓ malꝰ.Magis qz aduerbiũ nõ solũ positiuo ẞ etiã ꝓpatino iũgit.qñ ipe cõparatiuus.vel ad se vel ad aliũ cõpat.vt achilles enea fortior magis ꝫ iustior.7 aiax vlixe fortior magis ꝫ diomede.Cõpatiuus aũt gradus abltio casui iungit vtriusqz numeri.Interdũ tm̃ etiã ntio qñ ꝫ aduerbiũ seq̃tur.Suplatiuꝰ ãt gtõ plurali vel singulari iungit qñ ipm nomẽ singulare multitudinẽ significat.vt fortissime gentis.Est etiã regula.qꝫ quẽcũqz casũ regit positiuum 7 eũdem regit cõparatiuũ 7 suplatiuũ.ꝑter eorũz ꝓncipalẽ ꝗstructionẽ.Ẽ sic bñ dr.Sũ silis petri vel petro.ita bñ dr.Sũ similior tui vel tibi.7 sũ similimus iobis vel iobãni.¶ No.tm̃ qꝫ fit abusio in cõparatiuo trib modis.s.significatiõe.ꝗstructiõe 7 officio.Significatiõe.qñ nõ significat augmentũ sui positini.vt potis potior.vt põticũ mare est dulcius ꝫ cetera maria.i. minus amarũ.Ẽ dicit ps.Est qñ cõparatiuũ ad ꝛia ꝓpat 7 minus positio signat.vt mare põticũ dulcius ẽ ꝫ cetera maria.Hic em̃ nõ ad dulcia.sed ad amara facta cõparatiõe oñdit parũ aliqđ dulcedinis ꝫ cetera hĩc põticũ mare.Cõstructõe qñ nõ cõstruit cũ abltio vel cũ simili cãu mediãte ꝫ.vt maior iuuenũ ꝑ inuenibus.7 maior horꝝ ẽ charitas ꝓ his.Officio qñ nõ significat positiuũ cũ magis aduerbio.virgilius in quinto. Comites senioris aceste ꝓ senis.Et in apocalipsi.Vigintiquatuor seniores.ꝓ vigintiq̃tuor senes.

De Superlatiuo.

De superlatiuo gradu.

Superlatiuus est quod vel ad plures suigeneris cõparatũ supraponitur ꝺibus.vel ꝑ se ꝓlatũ itellectũ hz cũ valde aduerbio positini vt fortissimus grecoꝝ achilles.i.fortis ꝑ oẽs grecos.sin aũt dicã.Fortissimus hercules fuit nõ adꝙciẽs qꝫ.intelligo valde fortis.Cõstruit aũt suplatiuũ cuz gtõ plr̃i.vel cũ gtõ singulari noĩs collectini.vt fortes est fortissimus romanorum.vel fortes est fortissimus romane gentis.Aliquando tm̃ absolute ponitur.et equipollet suo positiuo 7 valde aduerbio.vt petrus est fortissimus.i.valde fortis.Hz tũ suplatiuũ ꝑter suã ꝓncipalẽ ꝗstructiõem sui positiui.Ẽ sic bñ dr.Sũ similis platonis vel platoni.Ita congrue dicit.Sũ silimus platonis vel platoni.et sum dignissimus istorũ laude vel laudis.¶ Itẽ no.suplatiuũ qñqz venit suplatiue 7 ptitiue.7 ꝑm ẞ incongrue dr.fortes est fortissimꝰ asinorũ i.valde fortis sup̃ asinos ꝺ numero asinoꝝ.Qñqz venit suplatiue 7 nõ ptitiue.7 ꝑm ẞ congrue dr.fortes ẽ fortissimus asinoꝝ.i.valde fortis sup̃ asinos.¶ Itẽ scias qꝫ suplatiua põt concordare ĩ genere cũ sequentiby gtis vt hõ est dignissima creaturarũ.Põt etiã discordare. vñ horatius.Quid agis dulcissime rerũ.Sed vide qꝫ suplatiua sunt vera adiectiua.quia nascit a noĩbꝰ adiectiuis.7 iõ dñt concordare cũ suis substãtiuis in triby.s. genere.numero 7 cãu.vñ bñ dr.margaritha est pulcerrima lapidũ.Itẽ suplatiua hñt quãdã naturã ptitiõis 7 iõ põt concordare cũ seq̃nti gtõ.vñ bñ dr.margaritha est pulcerrimus lapidũ.ẞ cetera ptitiua nõ sũt vera adiectiua.7 iõ tm̃ dñt concordare in genere cũ gtio sequẽti 7 nõ discordare.Unde male dicitur Homo est vnus rerum.sed homo est vna rerum.bene dicitur.¶ Item postqz de partitiuis feci mentionem.Volo te scire qꝫ partitiuum tenet concordare cũ gtõ in quẽ partit ĩ genere si ille gtũs hz vtrũqz numerꝝ.vt aliqs hoim currit vel aliqs hoim currũt.Si ꝛo declinat tm̃ ĩ plurali numero hz concordare in genere 7 numero.vt nuptiarum. alie bone alie male.ẞ nuptiaꝝ alia bona alia mala incõgrue dr.¶ Itez si fiat ptitio in gtõ singularis numeri noĩs collectiui.tũc trahit genus a rebus suppositꝰ 7 nõ a gtõ.Ẽ si fiat partitio ꝓ mare.erit masculini ge.vt vnus istius populi est petrus.si aũt ptitio fiat ꝓ femina tũc erit fe.ge.vt vna istiꝰ populi est berta.Si ãt fiat pticio ꝓ re inserata.tũc erit neutri ge.vt istiꝰ acerui.aliud est ferrũ.aliud ẽ lapis.Si ãt ponit ptitiuũ cum nomine ethnoclito debet respicere genꝰ qđ ibi est qr cõparationẽ hz ad res ꝑ gtm̃ suppositas ꝯm genus qđ accidit gtõ.Et sic est dicendũ.Unus celoꝝ.vna epularũ.7 nõ vnũ celoꝝ.nec vnũ epularũ.Nõ tm̃ sequit.vnus celus vel vna epula.qr genus plurale est fortiꝰ singulari.De hoc infra dicã in capitulo de genere.cũ de noĩby ethnoclitis agã.Hic no.qꝫ ptitiuũ quinqz modis respicit vt regit gtm̃.Ñqz sine discretiõe alicuius accidentis.vt vbiqz terrarũ.Ñqz cũ discretione generis.vt vnꝰ viroꝝ.Quãdoqz cũ discretiõe generis 7 numeri.sicut in cõplexiuis.vt nuptiaꝝ.alie sũt.alie sũt plura.Non em̃ ꝓcedo 7 bñ dicat.Nuptiarũ alia est hoc.alia est illud. Ñqz trahit genus a re suppositꝰ.vt bꝰ populi alius est fortes.alius est plato vel alia berta.alia maria ꝓ feminis.Ñ ꝛo nõ subest aliquis sexus debet in neutro genere sumi.vt hutꝰ acerui.aliud est lignũ.aliud est lapis.Ñqz respicit nomẽ extra sumptũ.vt valde mane vna sabbatoꝝ.Nã bñ ibi respectus ad hoc nomen die Fit etiã qñqz tenuis ptitio.vt hoc regni.7 ẞ anni ꝛc.

¶ Scire etiã te volo.qr cũ dr quod per superabundãtiã dr vni soli ꝓuenit.ibi vnũ solũ venit cõplexiue tam ꝓ vno ꝫ ꝓ pluribꝫ velut cũ dr.Isti sũt albissimi hominũ.ecce illud qđ supponit ꝑ hoc ꝓnomẽ isti.dr vnũ solum.

De formis suplatiuoꝝ.

Forme superlatiuoꝝ sunt octo. Due quidē in quas pleraqꝫ desinūt suplatiua. rimus ⁊ simus. Ser ꝯo in q̄s pauca desinūt lim⁹. rim⁹. tim⁹. rem⁹. sim⁹. nimus. Et oia suplatiua mobilia sūt. i. mutatōe vs. in a. faciūt femnia. ⁊ a. i vm. neutra. De singul' p ordinē videam⁹.

De desinentib⁹ in rimus.

Primus. desinētia formā tur ab adiectis desinētib⁹ i er. addita. in ntio rim⁹ siue sint scde vel t'cie declinatiōis. vt pulcer pulcerrim⁹. acerrim⁹. tener rim⁹. paup rim⁹. saluber bus rim⁹. Formāt' et a masculio ꝑm analogiā addita rim⁹. vt saluꝰ rim⁹. ⁊ sic de silꝭ. Dret' dextim⁹ ⁊ sinistim⁹. p dexterrim⁹ et sinisterrim⁹. Matur⁹ fac̄ maturrim⁹. Et in dic̄ ps. i t'cio. Maturrim⁹. c⁹ cū positiu⁹ matur⁹ sit. tn̄ q; a ntio mat' q̄ nūc̄ i vsu nō ē. nascat' i er. desinētiū regłam ꝫuauit i. i rim⁹ t'miat'. Inuenit' tn̄ etiā maturrissim⁹ ꝑm analogiam i us t'minātiū. Nuprim⁹ et' ꝓferebāt antiq̄ssimi. vn̄ aduerbiū posuit cicero. Et qm̄ nuprime dcm̄ facile memorie ꝓmēdat'. Qui suplatiu⁹ magł ab adūbio i er. desinēte vł nasci. Nomē em̄ positiuū in vs. desinit. vt capio vł nuper⁹. c⁹ accusatiuū plaut⁹ ꝓfert dicens in captiuis. Recēs captū boiem nuperū ⁊ nouicium. Et bn̄. vt sup super⁹. sic nuper nuper⁹ dz eē. Veterrim⁹ et' cū i us. desinat ei⁹ positiu⁹. tn̄ formā i er. t'minātiū ꝫuauit i suplatio. veterrim⁹. q̄i a veter positio. qđ capti q̄z approbat autoritas. ⁊ vsus antiq̄ssimoꝝ. Enni⁹. Cū vet' occubuit pam⁹. cui⁹ etiā ꝓpatiuū veterio; ꝓtulit plautus. In rim⁹ etiā a verbo vnū inuenit'. vtero. vteror veterrim⁹. ⁊ vnū anormalū pessimus.

De desinentib⁹ in simus.

Simus. desinentia si veniunt ab adiectis scde declinatiōis formāt' a gtō addita s. ⁊ sim⁹ vt albꝰ albi. addita s. ⁊ sim⁹. fit albissim⁹. Si em̄ veniūt a noīb⁹ t'cie formant' a gtō. addita sim⁹. vt felix felicꝫ felicissim⁹. locuples tis. locupletissim⁹. Dret' q̄dā anormala. i. ineglia q̄ irregłarit' ꝓpant'. vt malus peior pessimus.

De desinentib⁹ in limus.

Similus aūt tātuꝫ quinqꝫ desinūt suplatiua cū suis ꝓpositis. ⁊ formāt' ab adiectis t'cie declinatiōis desinētib⁹ i lis. remota is. ⁊ addita lim⁹. vt facil' facillim⁹. difficil' lim⁹. g̃cilis lim⁹. būl' būllim⁹. silis lim⁹. dissilis dissimillim⁹. agil' lim⁹. Ista septē enumerat ps. q̄z cū i is desināt positi abiecta is. ⁊ addita limus. faciūt suplatiōs ꝑm ps. Ex ꝟ pz q suplatiu⁹ h⁹ dictiōis vtil' nō desinit i lim⁹. ꝟ i sim⁹. vtilissim⁹. Itē ex ꝟ hr̄ q positiua p̄dictoꝝ scribūt' p vnū l. ꝟ suplatiua p duo l. De p̄dictis vsus. In lim⁹ q̄nqꝫ dat fag⁹ cetera linq̄.

De desinentib⁹ in rimus.

Primus duotantū inuenit'. vnū anormalū. vt maxim⁹. qđ fit a positio scde declinatiōis desinēte in us. vt magn⁹ maio; maxim⁹. Alterū ab adūbio. vt ꝓpe ꝓpio; ꝓximus. qđ tn̄ qn̄ ꝓ cogto accipit' ē positiuū. ⁊ hz cōpatiuū ꝟ nō suplatiuū. vt ꝓximus ꝓximio;.

De desinentib⁹ in timus.

Ptimus desinit vnū anormalū. vt optim⁹. Et ab aduerbiis siue ꝑpositiōib⁹ derivata. vt intra interio; intim⁹. vltra vlterio; vltim⁹. cit' citerio; citim⁹. ꝑm q̄sdā. Et ꝓterea dextim⁹ ⁊ sinistim⁹ extim⁹ q̄z ꝓextrem⁹ dicēbāt antiq̄.

De desinentib⁹ in remus.

Premus ab aduerbiis sive ꝑpositiōib⁹ venientia desinūt ꝟ. ex' exterio; extremus sup̄ supio; sup̄mus. p⁹ posterio; postremus. Ex q̄ apparet neqꝫ a supo neqꝫ a postero fieri cōparatiuos vel suplatiuos. sicut nec ab infero infim⁹. Nā si eēnt a noīe supero. postero. infero. seruarēt regulā i vs t'minantiū scde declinatiōis. q; i sim⁹. ꝓferrēt suplatiu ⁊ facerēt sic perissimus. posterissim⁹ ⁊ inferissim⁹ ꝛc. Et sciēdū q ꝟ sola forma hz e. productā añ mus. cū oīs alia forma suplatiui habeat i. cor. añ mus. vt pulcerrim⁹ doctissimus humillim⁹. maxim⁹. optim⁹ minim⁹. infimus.

Pfimus vnum solum desinit ab aduerbio derivatū. vt infra inferio; infimus.

De desinentib⁹ in imus

Pximus vnum soluꝫ anormalū desinit. puus minoꝝ minim⁹. Illud q̄z notādū q oīa cōpatiua. ⁊ suplatiua duaꝝ excedūt syllabaꝝ numerū. exceptis prio; ⁊ ꝓmus ⁊ anormalis bis minoꝝ ⁊ maio; ⁊ peio; ⁊ plus. Nec mꝫ cū positiua q̄z ex q̄b nascūtur ꝓpatiua ⁊ superlatiua bysillaba sint. vel ea pl⁹ ꝓ genitiuos. ⁊ vel vnā vel duas assumētia syllabas faciūt suꝓradictos grad⁹. vt ditꝫ ditior ditissim⁹. niger nigrior nigerrimus. ⁊ vtilis vtilio; vtilissimus. silis silio; similimus. infra inferio; infim⁹. Suplatiuus ꝯo q̄nqꝫ comparatiuū supat vna syllaba. vt qn̄ insim⁹ finit'. vt iustio; iustissimus. Et q̄nqꝫ i rim⁹ suplatiuus finit'. si positiuꝰ ⁊ gtūs pares hn̄t syllabas. vt teter tetri tetrio; terrim⁹ acer acris acrio; acerrimus. Et qn̄ par ē. vt i lim⁹ terminatis agilio; agillimus. facilio; facillimus. Est qn̄ vna vincit' syllaba. ⁊ qn̄ i fim⁹. vł i tim⁹ vel i rem⁹ desinit. vt inferio; infimus. vlterio; vltimus. exterio; extremus vel extimus.

De diminutiuo noīe.

Diminutiuꝫ nomē est illud qđ diminutionē ꝓmitim sui absolute demōstrat. vt rex regul⁹. i. puus rex. Ꝯ añt positū ē absolute. vt dicit ps. i tercio li. q; cōpatiua q̄z nō solū augēt sed etiā aliq̄n minuūt vim suoꝝ ꝓmitiuoꝝ. ꝟ nō absolute. Ad aliq̄d em̄ oīno fit ꝓparatio vt breuio; dī ad breue. ⁊ angustio; ad angustū. vn̄ quāuis i bis q̄z ꝓpatis. inuenīt' q̄dā diminutia apud ltīnos nō pūt tn absoluta eē cū a cōpatis sint derivata. vt ipa q̄z cōparationeꝫ significēt. vt maiuscul⁹. minuscul⁹. necesse est em̄ ad aliq̄d ea cōparari. vt terēti⁹ i eunucho. Thais vxoꝝ mea q̄ ego sū maiuscula ē. i. puo maioꝝ q̄z ego. Alia aūt diminutiua. i. oīa q̄ nō a ꝓpatiuis derivāt' ex se hn̄t diminutionē ⁊ nulli cōparāt' vt regul⁹. Diminutia aūt inuenta sūt trib⁹ dē cāis. vł cā necessarie significatōis. vł cā vbanitatꝫ. vł cā adulatōis. Vñ dicit ps. in tercio li. vbi agit d diminutiuis. Solēt aūt diminui. vel necessarie significationis cā ꝓferri. vt salustius. Postq̄ reguli in vnā cōuenē. reguli. i. parui reges. vel vbanitatis. Et iuuenalis i saturaꝝ tercio. Vñ fit vt malim cē fratercul⁹ gigātū. vel adulatiōis. ⁊ marie pueroꝝ. vt catulaster. antoniaster patricio⁹. sergio⁹. Derivāt' igit' plerūq̄ ab appellatis diminutia. panca etiā a ꝓpr̄js. ⁊ seruāt gnā ꝓmitiuoꝝ plerūq̄. Et sepe inuenīt' diminutiuoꝝ diminutiua i diuersas desinētia formas. vt bō homuncio homūculus homull⁹ homullul⁹. Sūt aūt forme diminutiuoꝝ masculi. ge. be cul⁹ vlus absq̄ c. ellus illus. ill⁹ absq̄ vllus olus. cio. aster leus.

De desinētib⁹ in culus.

De diminutiōnū desinētū in culus formatiōe. sicut dicit priſci. Mona syllaba in s. desinentia vocali añcedente cumscūq̄ sint

ge.z ī er.oīa q̄ sūt tercie declinatiōis.z ī us.neutra ntio assumūt ī masculino cul⁹.z ī fe.ge.cula.z ī neutro ge. culū.z ꝟ flos flosculꝰ.mas masculꝰ.plꝰ plusculū. Os osculū q̄z q̄uis sit forme diminutīe.tn̄ qz aliā habuēit significatiōez fecit ex se aliud diminutiuū.oscillū. Sus tn̄ facit suecula z nō suscula. Sil'r faciūt ī er.t'minātia diminutiuū.vt frat fratercul⁹.pr̄ culus.qd̄ z ꝓpriū inuenit'. Mulier muliercula.paup pauperculꝰ la.lū.mr̄ matercula. Excipit' venter ventriculꝰ. Sicq; faciūt in us.neutra.vt munꝰ munusculū.opꝰ opusculū.corpꝰ corpusculū.crus cruscul̄.tbus tbusculū. Necnō etiā ꝓparatia ī vs.neutri ge.sil'r faciūt diminutia. Sz mobilia.i.masc.fe.z neu.ge.noīa.vt maiꝰ mauscul⁹ la.lū. Grādi grādiusculus la.lū.celeriꝰ celeriuscul⁹ la.lū. Añ celeriꝰ culeaduerbiū.sic a sepiꝰ cōpatiuo sepiuscule. aduerbium. Plus q̄z q̄uis a mas.vl'fe.ꝓpatio nō veniat.facit tn̄ pluscul⁹ la.lū. Añ terētiꝰ ī phormiōe. Cū pluscula suppellectile opꝰ ē. Lepꝰ q̄z qd̄ solū ī us.desinēs mas.vl'epicenū dissyllabū ltinū t'cie declīatiōis ē.assumit ntō culꝰ.z facit diminutiuum.vt lepus lepusculus. Pānꝰ et' pānicul⁹ fac̄. Ad hāc formā positiua ī oz desinētia mutāt oz ī us.z accepta cul⁹.faciūt diminutia vt rumor rumuscul⁹.vel assumūt culꝰ vel cula totalit'.vt amatoz amatorcul⁹.soror sororcula. In is ꝟo vel ī e.desinentia oīa vel ī nus monosyllaba.vel in is.dtio corripiētia i. assumūt p̄dictas syllabas.i.culus la.lū.z faciūt diminutiua. vt ignis igni ignicul⁹.testis testicul⁹.nauis ui.nauicula cutis cuti cuticula.auis ani anicula.rbete rbeti rbeticula.fōs fonti fonticul⁹.mōs mōti mōticul⁹.dulcis ci.dulcicula dulciculū.securis ri. securicula. Sil'r fidis.di.fidicula.fides em̄ fidecula fac̄. Et cū oīa hmōi diminutia tā pnt.q̄z añpenult.corripiāt.cuticula tn̄ añpnt.pdu.alii qn̄ necessitate metri Excipit' lapis q̄ lapillꝰ fac̄ diminutiuū. Etiā anguis anguilla.vnguis q̄z vngula fac̄.quetn̄ z si formā vidēt' hre diminutiui significatōe tn̄ nonst' diminutia. Secdm supdictā formā q̄rte q̄z declinationis noīa faciūt diminutia. Vis em̄ z v.nti i i. quertūt correptā z accipiūt culus ī masculino.ī feio cula.ī neutro culū.vt currꝰ curriculꝰ. dr̄ tn̄ z ꝟ curriculū. versus ꝟsiculus.artus articulꝰ. fluctꝰ flucticulus.anus anicula cornu corniculū. Excipit' ab acu acule⁹.z a domꝰ domūcula. In es pdu.desinētia feminina tercie declinatōnis.vl' q̄nte abiecta s.assumūt cula.z faciūt diminutia. z seruāt e.pductā vt vulpes vulpecula nubes nubecl'a dies diecl'a.res recl'a. vepres vepcula. Excipit' merces mercedis cuiꝰ is gti ī vla.quersa fac̄ diminutiuū.merce dula.z apes cuiꝰ diminutiuū ꝓ e.lōga i.hz apicula.ita dicit p̄s.in.iij.li.l.ō diminutīs. In.vj.li. dic̄ p̄s. Ouidiꝰ in.xv.methe.ꝟ apis ptulit dicēs. Non apis inde tulit hos capit sedula flores. Qō et' diminutiuū oñdit apicula. quō fidicl'a docz ꝑmitī sui ntīm fidis nō fids ē.ex bis vī q z p̄s.velit q apecula sit diminutiuū de apes.z apicula de apis qō olī ī vsu fuit. z ꝟ etiā vult hug. Juo.desinētia si faciūt diminutīa quertūt o.ī un.z accipiunt culꝰ.vl'cula.vt tiro tirūculꝰ. latro latrūculꝰ carbo carbūculus.pedo pedūculus.curculio curculiūculꝰ. ꝟgo virgūcula.rō ratiūcula.offensio offēsiūcula.loligo loligūcula.bō bomūculus.dr̄ tn̄ z bomūcio bomūculꝰ bomullus z bomullꝰ.leno lenūculus sil'r fac̄ diminu. fur furūculus.rana ranūcula facit. Quedā alia desinūt in culus vl'cula.de q̄bz dicā de desinentibz in vlus.

De desinentibz in vlus.

Vlus desinētia si formatur. In x.oīa vl'ī vs.supra vnā syllabā vel t. desinentia gti extremā t'minatōz is in u.quertūt z accepta lus vel la vel lū.faciūt dimi.vt rex regꝭ regulꝰ.codex codicꝭ codiculus.z ex eo codicillus.fornax cis fornacula. farcis cula.cerui cerucis cerucula.adolescēs tis adolescētulus.caput tis capitulū. In us.terminās vnū tercie decli

natiōis cōe triū generū abiecta s.assumit lus in dimi.vt vetꝰ vetulus.femininū vt vetula.neutrū vetulū. Suscōe abiecta s.assūpta culū facit diminutiuum succula. Paulꝰ facit paululus. Lapis capidis capidula fac̄. vt dicit p̄s.in.vj. Quedā alia diminutia desinūt ī vlus.ō q̄bz dicet' cū determinabit' ō desinētibz ī olus z de desinētibz in ellus z in illus.

Ellus vel in illus vel ī xillus desinētia sic formant'. Nā vt dic̄ p̄s. In nus siue habeāt añ n.alia ꝓsonātē siue nō.z i lus si ñ habeāt geminatū l.z ī er.scōe declinatiōis noīa duplicāt l.añ us ī dimi.vt asinꝰ asellus.geminꝰ gemellus.bonꝰ bellꝰ.pugnꝰ pugillꝰ.agnꝰ agnelꝰ.anulꝰ anellꝰ.oculꝰ ocellꝰ.populꝰ popellus.catulus catellus.tener tenellus.liber libellus Et sciēdū q̄ oīa e.bñt pnt.absq; pugillo. nisi ꝑmitiua pnt.hēant nā ꝓductā ī oī gene. Cūc em̄ ꝟūāt ꝑmitiui vocalē.vt vnꝰ vna vnū.vllus vlla vllū.vnū villū. Excipit' vnū ī lus desinēs paulꝰ.qd̄ nō geminauit l.ī diminutiuo.nec mirꝫ cū au.dipbtbōgꝰ post se geminari ꝓsonātē ꝓhibeat. Facigit' paulꝰ paululus. z ex ꝟ paurillꝰ z paurillulus q̄s formas ꝟūāt.z femininū z neutrū eius paula paulula.paurilla paurillula. In neu.paulū paululū.paurillū paurillulū. Sil'r velū vexillū. fac̄ dimi.et puto iō ꝟ assūpsisse x.qz ꝟ i lus vl'la vl'lū desinētiū ꝑmitiuoꝝ faciētiū diminutia.penult.nā lōgā bñt. paulū paurillū.velū vexillū. Jō mala q̄z assūpsit x.maxilla z talus taxillus. Que ꝟo gemināt l.añ us.vl'a.vl'um. in vlus la.lū faciūt itez diminutiua.vt homullus homullulus paurillus paurillulꝰ.paurilla paurillula.paurillū.paurillulū. Feminina q̄z in a. desinentia. siue habeāt añ n. aliā ꝓsonātē siue nō geminātꝰ l.ī diminutiuis añ a.vt catena catella.asina asella.gemina gemella.colūna colūnella. Excipit' rana ranūculus. Eādē formā in la q̄z desinentia vel in ra.seruāt.vt fabula fabella.tabula tabella.libra libella.capra caprella et vmbra vmbrella. Sacer sacra sacrū.sacellus sacella sacellū. Puer puera antiqui dicebāt.ex quo puella tener tenera teneruz.tenellus tenella tenellum.miser misera miserum. misellus misella. sellū. Excipiuntur in ra desinētia.q̄ nec a masculinis in er desinentibz fiunt nec habent ante r.aliā in eadē syllaba consonātem.vt ara arula.terra terrula. litera literula. Neutra q̄z in um desinentia gemināt in dimi.l.añ um. Et si g.bñt ante n.in penul.syllaba diminutiui i.nō e.accipiunt.vt tignum tigillū.signum sigillū. Alia ꝟo bñt e.in penul.nisi sit.vt superius docuimus penul. primitiui naturaliter longa.vt bonū bellū.geminū gemellū.scamnuz scamnellum. Que ꝟo in um.desinunt i. penul.antecedēte.mutata i.vltīa gtī in o.z accepta lū. faciūt diminutiua.vt pallū palliolū.ita dicit p̄s.in t'cio libro vbi agit ō diminutiuis. In.ij.ꝟo libro vbi agit ō possessiuis sic dicit. Ouinus quoq; ab oue deriuat'. et suinus a sue. Nā ouilla z suilla diminutiua sūt. In nꝰ enim desinentia vel in na vl' in nū.si faciūt diminutiua abiecta n.duas assumūt l.vt vnus vllus.vna vlla. vnū vllū.bonus bellus.bona bella.bonū bellū.geminus gemellus.gemina gemella.geminum gemellum vinū villum. Sic ergo suina suilla.ouina ouilla.ita dicit p̄sti.in scō li.de possessiuis. Deinde subdit p̄s. in tercio lib. Similiter in illū z ellū faciunt diminutiua in luz vl' rū desinētia.vt tātulū tātillū.lucrū lucellū. cerebū cerebellū.flabrū.flabellū.flagruz flagellū.castrū castellum. Et scire debemus q̄ in ellus vl' in illus desinentia diminutiua si a dissyllabis deriuātur assumūt vnam syllabam vt agnus agnellus. liber libellus. culter cultellus. paulus pauxillus. Similiter feminina in ella vl' in illa terminātia vt capra capella.libra libella.paula pauxilla. Sic etiam neutra in ellum vel in illum.existentia.vt tignum tigillum.signum sigillū.lucrū lucellum. Excipiunt' venētia a desinētibz ī nus.vl' na.vel nū.q̄ nullā bñt consonā-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tem añcedẽtẽ in eadẽ syllaba añ n. vt a bono vno vino driuata. ⁊ merito excipiũt. Hec em̃ pares bñt syllabas ꝓmitiuis vt bon⁹ bona bonũ. bell⁹ la. bellũ. vn⁹ vna nũ vllus la. lũ. vinũ villũ. Notãdũ eẽ ꝙ pann⁹ pãniculus facẽ. Atrissyllabis q̃z veniẽtia diminutia sũt q̃ geminãt l. ⁊ pares bñt syllabas ꝓmitis. vt ocul⁹ ocell⁹. catulus catell⁹ gemin⁹ gemell⁹. fabula fabella. tabula tabella. Excipiũt q̃ ī ꝓmitis añ n. aliã ī eadẽ syllaba ꝓsonãtẽ bñt ẽm̃ addũt vnã syllabã diminutis. sic̃ ⁊ dissyllaba eiusdẽ t̃minatiõis vt colũna colũnella. sic̃ agna agnella. tignũ tigillũ.

De desinentib⁹ ī vllus.

Oẽ diminutiuis desinentib⁹ ī vllus. ꝑ geminũ l. dcm̃ est. ⁊. vbi dt̃minauit de formatiõe desinentiũ ī ellus vel ī illus vl ī xillus.

De desinentib⁹ in olus.

Oẽ formatione desinẽtium in olus ita teneas. In vs desinẽtia scde declinationis noia e. vel i. antecedẽtib⁹ mutãt vs in o. ⁊ accepta lus faciũt diminutiua. vt vice⁹ viceol⁹. alneus alneolus. lute⁹ luteolus. malle⁹ malleolus. aure⁹ aureol⁹ Capreol⁹ q̃z vī a ntio capre⁹ eẽ. cuius feim est in vsu caprea. Nã capra a capro fit ex q̃b⁹ capell⁹ ⁊ pella. fiũt diminutia. Iq̃z añcedẽte. vt fili⁹ filiol⁹. gladi⁹ gladiolus. Appius vt sergi⁹ sergiol⁹. tulli⁹ tulliol⁹. patricius patricio⁹. excipiũt anthoni⁹ qđ anthoniaster facẽ dimi. Femia q̃z e. vel i. añ a. bñtia in ola faciũt diminutia. vt laurea laureola. vntia vntiola. filia filiola tullia tulliola. lutea luteola. Etiã neutra e. vel i. bñtia ante um ī diminutiuis o. bñt añ lũ. vt luteũ luteolũ. palliũ palliolũ. laureũ laureolũ. ⁊ q̃ in vm desinunt i. penul. añcedente mutata i. vltia gti in o. et accepta lũ faciũt diminutiua vt palliũ palliolũ. vt supra dixi in desinentib⁹ in ellus ⁊ in ill⁹. Et scias ꝙ ī oib⁹ diminutis ꝑdictis corripiũt o. añ lus vel la vel lũ. Alia ẋo oia ī us terminãtia scde declinatiõis noia abiecta s. accipiũt lus. ⁊ faciũt diminutia. vt tãt⁹ tãtulus. vẽtus vẽtulus. seru⁹ seruul⁹. puus puul⁹. pauc⁹ paucul⁹. grecus grecul⁹. ꝓmus ꝓmulus. Femininа q̃z ī a. desinẽtia ꝓsonãte añposita etiã in vm neutra ⁊ in vla ⁊ in vlũ faciũt diminutia. vt silua siluula. luna lunula. rubicũda rubicũdula. lingua lingula. ⁊ ꝙ ꝓcisionez ligula. puella puellula. ferra ferrula. aqua aquula. sil⁹ aia animula. sil⁹ equa equula. arca arcula. mẽsa mẽsula. In ulũ ꝓmũ ꝓmulũ tãtũ tãtulũ. Et hec tñ ī ol⁹ desinẽtia vna syllaba vincũt sna ꝓmitia ⁊ corripiũt penl. vt tãtiolus ꝓmiolus.

De desinentib⁹ in aster.

Naster. ⁊ cio. et leus satis pauca in vsu inueniũt diminutiua. ⁊ fere ß in aster vt Anthoni⁹ antoniaster. surdus surdaster. catulus catulaster. parasitus parasitaster. In cio. vt homo homũcio. ⁊ senex senecio. In leus. eqn⁹ equuleus. hec acus hic acule⁹. oculus oculeus.

De exceptiõib⁹ diminutiuoꝝ.

Inueniũtur etiã multa ꝓpria siue appellatiua q̃ cũ nõ sint diminutiua formã tñ bñt diminutiuoꝝ. vt cuniculus ãniculus metellus canullus tribulus friuol⁹ la. lum. cãnulla. tabula. vinculũ periculũ. Et sciẽdũ ꝙ pauca inueniũt diminutiua q̃ non seruãt genera ꝓmitiuoꝝ. vt hec rana ß ranũculus canis canicula. scutũ vl scuta. i. rotũda forma. scutula et scutella ß q̃lus ß q̃sillũ. pistrinũ pistrilla. hec acus ß aculeus. Et ꝑterea anguis anguilla. vnguis vngula. nubes nubilus. q̃ magis denoiatiua sũt extimãda q̃z diminutiua. Quippe nõ bñt diminutiuoꝝ significationẽ ß formã tñ. Preterea panus pannicula. Prob⁹ etiã ponit ß glandiũ. hec glãdula. ps̃ ẽ intestinoꝝ. Ensis enſiculus enſicula. Preterea ß beta. malus. ß beta ceus malaceus.

De denoiatiuis.

Denominatiuum ẽ illud nomẽ qđ a noie derivat. vt iusticia ab ß nomine iustus. Q̃z q; multe inueniũt forme cões tã denoiatiuis q̃z verbalib⁹. necnõ etiã ꝑticipialib⁹. ⁊ aduerbialibus. nõ incõgruũ eẽ existimo. de his quoq; in ß loco sil tractare.

De denominatiuis in a.

Ina. desinentia denominatiua i. breuẽ bñt añ a. vel e. vel i. vel u. longã bñt añ l. vl n. vel r. vt sapia acrimonia tutela cautela. suadela tõstrina armatura. Inueniũt tñ in verbalib⁹ etiã alias cõsonãtes añ a. bñtia. sed q̃s a verbis accipiunt vt scribo scriba. ꝙuino ꝙuina. collego collega. Scde igit declinationis noia ī us desinẽtia c. antecedẽte quotcũq; sit syllabaꝝ. nisi sint regionũ nomia que deriuãt ex bis. Alia ẋo q̃cũq; ꝓsonãte añ us. posita tãtũ dissyllaba. Et q̃ ī is. desinentia t̃cie declinatiõis sil̃em bñt ntio gtm̃. q̃ secũde q̃dẽ sũt gtõ. q̃ vero tercie sũt dtio assumũt cia. vt amicus amici amicitia. pudicus pudici pudicicia. letus leti leticia. dur⁹ duri duritia. mest⁹ mesti mestitia. stultus stulti stulticia. segnis ni. segnicia. trist⁹ sti. tristicia i. tã in pnl. q̃z añpnl. vbiq; correpta. Et scribũt oia ꝑdicta ⁊ silia p c. in penl. q̃ formãt a gtõ vl dtõ addita cia Alia ẋo a supradictis casib⁹ assumunt a. penul. i. in bis vbiq; correpta vt ꝓtroversus si. ꝓtroversia. ignau⁹ ui. ignauia. violẽt⁹ ti. violẽtia. supb⁹ supbi supbia. modestus sti. modestia. Miser q̃z q̃ius in er. desinat a miseri miseria facit astutus ti astutia. Sil̃r faciũt regionũ nomina pleraq;. vt italus li. italia. gall⁹ galli gallia. hispanus ni. hispania. scotus ti. scotia. dardan⁹ ni. dardania tuscus ci. tuscia. grec⁹ greci grecia. Sil̃r faciũt t̃cie declinatiõis noia siue ꝑticipia q̃ vna syllaba vincũt ī gtõ noiatiuũ. assumũt em̃ in dtõ a. penul. i. vbiq; sicut supdictũ est correpta. vt negligẽs ti. negligẽtia. prudẽs ti. prudentia. misericors di. misericordia. iners ti. inertia. inops opi. inopia. ius ri. iniuria. nomẽ mini. ignominia cesar ri. cesaria. Inueniũt tñ quedã q̃ ī monia desinũt a noib⁹. sine a verbis deriuata. castus ti. castimonia. parco psi ꝓsimonia. q̃ror q̃ri q̃rimonia. acer acri acrimonia ꝑdicta bñt i. añ a.

Consonante vero ante cedente in a desinentia denoiatiua. siue ẋbalia formas bñt tres. s. la. na. ra. La. c. longa añcedente. vt cautus ti. cautela. tutus ti tutela. acutus ti. acutela. custos di. custodela. mãdatũ ti. mãdatela. cliẽs tis cliente la. Et no. ꝙ oia extremã gti vocalẽ si sint scde declinationis. si tercie sint dtĩ in c. longã ꝙuertẽtia assumũt la. Que vero a verbis fiũt scde ꝓiugationis a scda ꝓsona abiciũt s. ⁊ assumũt la. vt cãdeo cãdes. cãdela. suadeo des. suadela. Oratius in ꝓmo epistolarum. Ac bene nummatum decorat suadela venusq;.

De denominatiuis in na.

Ina vero desinẽtia denominatiua siue verbalia omnimode lõgã bñt penul. natura vel positiõe. vt officiũ officina. tonstrix tonstrina. lux cis lucina. lateo latrina. Nã mutina sagina pagina nõ videt eẽ deriuatia. In ra. ãt t̃minãtia oia ꝑticipijs femis futuri tpis sil̃em bñt formã. vñ penl. u. sine dubio ꝓducit vt tritura litura. Et sciẽdũ ꝙ supdicte oẽs forme ī a. desinẽtes ꝓpriẽ si fe. ge. Inueniũt tñ pauca ẋbalia masculia siue cõia ꝓsonãtes ẋbor⁹ fuãtia. vt scribo ß scriba. lego hic collega. fugio ß ⁊ ß ꝑfuga. assequr assecla. aduenio aduena. ꝓuenio ꝓuena. ꝙuino ꝙuina.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

De desinẽtib⁹ in io.

IN io.terminãtia plerũqz.a pticipijs fiũt ꝓteriti tpis q̃z gtũs assũpta o.7 correpta i.fac hmõi noia vt orat⁹ ta.tũ.orati oro.accusat⁹ ti. accusatio.stat⁹ ti.statõ.dat⁹ ti.datõ.ꝓner⁹ ri.ꝓnerio.oblit⁹ ti.oblitio.auct⁹ ti.auctio.pfect⁹ ti.pfectio. munit⁹ ti.munitõ.haustus sti.haustio.internectus cti.internectio.facit euphõie cã abiecta t.ꝑmitini. Er ℔ pz q̃ oia ꝓdicta scribũt ꝑ t.qd tñ accipit sonũ de c.

De desinẽtib⁹ in go.

IN go.desinẽtia siue sint derinatiua.siue ꝑmitiua siue cõposita penl.ꝓducũt. vl nã vl positiõe vt virago ꝓpago. Excipit vnũ ligo c⁹ pnl. corripit. Necmiꝫ cũ sit masculinũ 7 solũ dissyllabũ vocalẽ i.añ go.bñs. De desinẽtib⁹ in do.

IN do. desinentia derivatã a noib⁹ q̃z a ꝟbis vl pticipijs veniũt. Hec q̃nq̃z mõe.lõgã mõi.mõ tu.bñt añ do. Et sciẽdũ q̃ c.ꝓductã añ do bñtia.7 si a noibus deriuãt extreme syllabe termination ẽ i.ꝙuertũt 7 accipiũt do.vt dulcis dulcedo.acri acredo. Si a ꝟbis scdaꝫ t̃minatiões ꝓsonaꝫ i e.ꝓduatã sili ꝙuertũt.7 accepta do.faciũt supdicte forme derivatões.vt intercapio pis.intercapedo.torpeo torpes torpedo J.sili añ do.bñtia extremas syllabas scde vel tcie ꝓsone i i.longã ꝙuertũt 7 accipiũt do.vt cupio pis cupido.libet libido. excipit formido dinis. a formido das.qd iõ facit ꝟbale.nomẽ sile ꝑmitiuo ꝟbo. qꝛ ipsa positio ꝟbi talẽ habuit formam.

De desinentibus in tudo.

ITudo. vero desinentia si a noib⁹ veniũt scde declinationis nõ a pticipijs vel pticipialibus gtõ singularj.tercie ꝟbo dtio assumũt tudo. i.añpenul.corr.vt ampli⁹ pli.ãplitudo. firm⁹ mi. firmitudo.solus soli solitudo.suauis ui.suauitudo. Hebes aũt cã euphonie fac hebetudo.vel hebitudo ꝑ i. ꝑm q̃s dã. Si aũt a pticipijs vel a pticipialib⁹ ĩ tus desinentibus derivãt.abiecta s.assumũt do.vt habit⁹ ti. bitudo A testa q̃z siue testu testudo qd est corpale. Et scias q̃ nõ solũ derivatiua.ꝑ oia in do. desinentia.q̃uis nõ sint derivatia penul.u.bñtia.ꝓducũt eaz nã vl positiõe.vt byrudo byrũdo arũdo. De desinentibus in v.

IV.denoiatiua pauca inuenio.vt spec⁹ specu.pecus pecu.testus testu.tonitrus tonitru.corn⁹ cornu. Nec int est aliq̃d int ꝑmitiuorũ 7 derivatioꝛ significatõz. Jõq̃ dubiũ est an sint derivgtiua dicẽda. De desinentibus in il.

IIl.vel in vl desinentia sive a noib⁹ siue a verbis derivata sint fiũt abiectõe extremarũ vocaliũ siue syllabaꝛ ꝑmitini.vt pugillus pugil. vigilo vigil.ꝓsulo ꝓsul.exulo exul.præsulo ꝑsul.

De desinentib⁹ ĩ yr.

IYr. desinẽtia a verbis inuenio fieri abiectiõe o. vt murmuro murmur. auguro augur.saturo sat.ℬ tñ facĩ 7 feim satura. 7 neutꝛ turũ.

De desinentibus in alis.

IAlis. desinentia vel ale. Si sint a noib⁹ ꝑme declinatiõis.assumũt ntio ꝑmitiorũ lis vl le.7 pducũt a pnl.vt curia curial.memoria memorial.pluuia lis.mẽsa lis.via lis. Si scde tcie extremã i. gti singlarj. Si tcie is.mutãt ĩ a lõgã 7 assumũt lis. vt mercuri⁹ curꝫ mercurial.fluui⁹ fluuij fluuial.neutr tri. neutral.lib bri.libral.theatꝛ tri.theatral.iudiciũ dicij iudicial.marti⁹ tij.martial.fatũ ti.fatal.genit⁹ ti.talis. caput tis.capital.ꝟgo nis.ꝟginal.cardo dinis.cardialis.hospes spitj hospital.nauis nauis naual.vastis.vastal.flos ris floral.corꝑ corꝑis corꝑal.celebs celeb celibalis.mors tis.mortal.iuuenis nalis Inuenicꝛ inuenicꝛ. ꝓnceps pis.ꝓncipal.municeps pis.mũicipal.crinis crinalis.vor cis.võlis. Si a q̃rte declinatiõis noib⁹ derivãt abiecta s. Si a q̃nte remota s.ex ntõ assumũt al.vt man⁹ manual.cẽsus cẽsual.spẽs alis.res alis . Verbalia q̃ q̃z a ꝓma ꝯiugatiõe inueniũt ĩ alis.vt a penetro tralis.

De desinẽtib⁹ in elis.

IN elis. pauca inveniunt̃ denoiatiua vt fid⁹ di.eils.crud⁹ di.crudel.patru⁹ trui.patruel.fr̃ fris.fratruel. Et no.q̃ oia extremã i. gti ĩ e.ꝓductã mutãt assũpserũt lis. Fr̃ ꝟo fris is.ĩ u.ꝙuersa assumpsit elis. De desinentibus in aris.

IN aris. desinentia derivãtur a noib⁹ siue ꝟbis q̃z extrema syllaba ĩcipit ab l. vel ab alia ꝯsonãte vel vocali aliq̃ pura.fiũt aũt a gtõ nominũ siue a positõe ꝟboꝛ sic. Quecunq̃z lr̃a siue lr̃e sequãt l. vel aliã ꝯsonãtẽ ex q̃ extrema ĩcipiat syllaba gti trãseũt in a.lõgã 7 assumũt ris. Vel si a vocali incipiat ipa extrema mutat ĩ a.lõgã.7 ei assumit rj vt ppl⁹ li.popularj.singul⁹ guli.singularj.appollo linis.appollinarj ꝯsul ꝯsulis ꝯsularis miles tis.militarj.scola le.scolaris. peculiuz lij peculiaris.familia lie.aris.molo lis.vl mola mole aris. Sic ei neutr ĩ are finita.vt velũ veli velare.

De desinentibus in ensis.

IEnsis.desinentia si sint a noib⁹ ꝑme vel scde declinatõis mutãt extremã ptẽ ntĩ singularj vl pluralis ĩ en.assumũt sis.vt olbia ensis.sardinia niẽsis.hispania hispaniẽsis vtica cẽsis.castꝛ ensis foꝛ forẽsis.iliũ iliẽsis. ostia citas ẽ ostiẽsis.ianua ensis. cremona nensis. Athene ꝟo atheniẽsis.euphonie cã i. bz ĩ añpenultꝛ chalice ciensis. Si ꝟo tercie sint declinatõis abijciũt extremã s.gti 7 assumũt ensis pistoꝛ ris.pistorienſis.carthago ginis.carthaginiensis

De desinentib⁹ in bris.

IN bris. velstris.velstis desinẽtia sic formantj. Que em̃ duas ꝯsonãtes bñt añ is vel a ntio fiũt ꝑmitiuoꝛ vel a gtõ. Et a ntio q̃dẽ derivata abijciũt extremã liam 7 assumũt bris.sal⁹ salubris mulier muliebris. A gtio ꝟo mutata ei⁹ extrema pte ĩ e 7 assũpta stis vel stris.ager gri.agrestj.celũ celi celestis. terra terre terrestris.

De desinentib⁹ in tis.

IN tis. quoq̃z inveniuntur denoiatiua.sed antique ꝓlata penulti. natura vel positione lõgam habentia vt samnitj ꝓ samnis.sicut laurẽtis ꝓ laurẽs.tiburtis ꝓ tiburs teste capro. Sic quiritis ꝓ quiris.7 ceritis vel ceretj ꝓ ceres.qui tamen nti nũc in vsu non sũt. Unde virg.in.x. Qui cerete domo qui sũt minionis in aruis. Inuenit tamen 7 correpta i.habens penul.apud eũdẽ virgiliũ. Est ingens gelidũ lucꝰ ꝙe ceritis amnem. De desinẽtibus in ius.

IN ius. desinentia.siue a nominibus siue a verbis derivata. seruant ante ius primitiuoꝛ suoꝛ ꝯsonãtes.ex q̃bꝫ incipiũt vltime vel penul. syllabe. Jz tũc penul.cũ 7 ipa penul.in vocalẽ desinit. 7 vltima a vocali incipit.vt seru⁹ serui serui⁹.ℬutilis serui⁹.agell⁹ agelli agelli⁹.silua siluius. virgula ꝟgilius mars martj.marti⁹.nũcio nũci⁹.saucio sauci⁹.scio scius Sñ nescio q̃z nesci⁹ facit. Excepti in eius desinentib⁹ que formant sic.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

De desinentib⁹ in cius.

INcius. desinẽtia si sint
noia. ex q̃bꝫ deriuãt⁹ vl⁹ pticipia scde declinatõ
nis. assumũt gtio singl⁹ari. si r̃cie dtõ ci⁹ i. tñ pnl. q̃ penul. corr. vt aduect⁹ cti. aduectici⁹. ꝓmẽdat⁹ ti. ꝓmẽ
datici⁹. faber bri fabrici⁹. pigneratus ti. pigneraticius r̃bun⁹ ni. r̃bunici⁹. pr̃ tri p̃icius. edil⁹ edili edilici⁹. gentilis li. gẽtilicius. Inueniũt⁹ tñ q̃dã a p̀me q̃z declinatio
nis noib⁹ ciusdẽ forme q̃ bñt a. añ cius. vt gallina galli
niacius. sic mẽbrana mẽbranacius. ⁊ cartina cartinaci⁹ formal.

De desinentibus in vus.

INuus. diuisas tã a no
minib⁹ q̃ꝫ a ẋbis deriuata ꝑm qd̃ ī ius. r̃minato
rũ reg⁹am mutatiõe extremarũ liaꝫ vl⁹ lre ī vus. solẽt fi
eri vt pr̃ tri. patru⁹. ann⁹ ni. annu⁹. pspicõ pspicu⁹. ãbi
go ambiguus. pigo pigu⁹. ardeo arduus vaco vacuus
rigo. ngu⁹. Notãdũ int⁹ h̃ menstruus. qd̃ emphonie cã
assũpsit t. ⁊ r.

De desinentibus in quus.

INquus. quoqz desinentia
sil⁹ fiũt. vt eq̃ equus. obliq̃ obliquus. Sz magis ab his
noibus ẋba. q̃ꝫ a ẋbis noia sũt deriuata. Lõgus lõgin
quus. ro assũpsit n. añ quus. qr alit⁹ euphonie satisfacere nõ poterat.

De desinentibus in bus vel cus.

INbus. vel cus desinentia
a ẋbis b. vl⁹ c. añ postremã vocalẽ vl⁹ vocales hñtibus
deriuãt⁹. mutatiõe o. ⁊ si añ eã alia sit vocal⁹. ei⁹ q̃z ī vs
vt ꝓbo ꝓbꝫ. turbo turbꝫ. orbo orbꝫ supbio supbus. pco pcus. luceo lucus. arceo arcus. Inueniũtur pauca a
noib⁹ vel verbis in vlcus. vt a sus subulc⁹. a bos bubul
cus. a pecus peculcus. a peto petulcus.

De desinentib⁹ in dus.

INdus. tres sunt forme sz
ī idus. ī būdus. ī andus vel endus. In idus ꝑuat ꝓsonã
tẽ ex q̃ vltia l⁹ penl. p̃mitiui ĩcipit syllaba. h̃ tẽ penl. si
nõ intercidat ꝓsonãs int⁹ vltie ⁊ penul. syllabe vel syllabaꝝ vocales. ⁊ reliquã ciusdẽ syllabe vel syllabaꝝ ptez mutat ī i. corr. ⁊ assumit dus. vt herba herbidus. turba turbidus. vua vnid⁹. rabies rabid⁹. timeo timid⁹. areo aridus. squaleo squalidus. feruco dus. tabo vel tabi tabid⁹. inideo dus. frigeo frigid⁹. valeo valid⁹. cãdeo cãdid⁹. soleo solid⁹. Et h̃ q̃dẽ ī dus supdicte forme noia demõstrãt⁹ hẽ ea ī se ex q̃b⁹ deriuãt⁹. vt herbidus q̃ bz herbã turbidus q̃ bz turbã. timid⁹ q̃ bz timorẽ. rabid⁹ q̃ bz rabiẽ. inidus q̃ bz inuidiã.

De desinentibus in bundus.

INbund⁹. vero desinentia
silitudinẽ hẽ signãt. vt vitabũdus silis vitãti moribũ
dus silis morienti. furibũdus sil⁹is furiẽti. Et sunt pene
oia eiusmodi forme noia verbalia. Et si a verbis prime ꝓiugatiõis deriuãt⁹ a. bñt añ penul. vt causor causaris causabũdus. vito vitas vitabũd⁹. Si ãt ab alijs correptã i. vt ludo dis ludibũd⁹. morior moreris morbũdus. Excipit⁹ alternitatis cã rubicũd⁹. qd̃ in penl. syllaba ꝑ b. habuit⁹ c. ne sit absonũ si rubibũd⁹ dicamus.

Jn andus vel endus.

INandus. vel endus. est for
ma pticipal⁹. i. q̃ r̃minatoz bz pticipioꝝ futuri tpis passiuoꝝ. ⁊ significat dignũ eẽ aliquẽ eo q̃ demõstrat⁹. vt laudãd⁹. i. laude dign⁹. curãd⁹. i. dign⁹ curari. ordinãd⁹ dign⁹ ordinari. legẽdus dign⁹ legi. loquẽd⁹ dignus d̃ q̃ loquãt⁹ hoies.

De desinentib⁹ in vlus.

INvlus. desinentiuz forme
siles sc̃ diminutis. ⁊ veniũt tã a noib⁹ q̃ꝫ a verb. vt auꝰ auunculus. ãnus annicul⁹. pateo patulus. credo credulus. pẽdo pẽdulus. bibo bibul⁹. Extremas ptes syllabarũ finaliũ siue extremas syllabas si sint pure ī vlus ꝑuertũt. excepto anniculus dr̃ie cã. Nã annul⁹ diminutiuũ est. Et nouacula a nouo nouas deriuat⁹.

De desinentibus in rus.

INrus. denominatiua
siue ẋbalia pauca inueniunt⁹ q̃ nl⁹. pdu. bonor honor⁹. odor odor⁹. cano canor⁹. sono sonor⁹ q̃ꝫ regula ī ꝓmptu est. Nã noia vs. ẋba ẋo rus assumunt.

De desinentib⁹ in sus.

INsus. duplicẽ habent
formã Vel cñ pticipialia sũt. i. pticipijs ꝓteriti tpis similia. ⁊ res icorporales significãt. ⁊ sũt q̃rte declinatiõis. vt vsus cursus. Aut mobilia sũt ⁊ scde declinatiõis. vt lassus cassus fessus. Vel n ꝓdu. bñt añ sus. ⁊ significãt plenũ aliquẽ eẽ eius qd̃ significat⁹. vt saxosus. plen⁹ saxis. spumosus plenus spumis. vẽtosus plen⁹ ventis. vinosus vino plen⁹. Fiũt añt a p̀mitiuis suis hoc mõ. mutãt extremã ptẽ syllabe vel syllabã si pura est in q̃ r̃minat⁹ gtũs in o. pdu. et assumũt sus. vt saxũ saxi saxosus curia curie curiosus. herba herbe herbosus. scelus ris. sceleros⁹us. numerus ri. numeros⁹us. on⁹ oneris onerosꝰ pfidia die. pfidiosus. Notãdũ q̃ a metu meticulos⁹ fit

De desinẽtibus in tus.

INtus si sũt participia
lia. aut denoiatiua vl⁹ icorporalia ⁊ fixa sc̃ ⁊ q̃rte declinatõnis. ⁊ sc̃ ẋbalia. vt motus tumultus sonitus hitus cultꝰ ꝓsultus r̃bunat⁹. Vel mobilia ⁊ scde declinatiõis sc̃ ⁊ ñ ẋbalia. vt togatus palliatus tuniacus gratus let⁹ mutus. Et sciẽdũ q̃ si a p̀me declinatiõis noib⁹ deriuent⁹ a. bñt penl⁹. pdu. vt barbatus stellatus trabeatus purpuratus. Siãt a scde vel r̃cie declinatiõis noib⁹ veniũt in q̃busdã a. ī alijs i. pducũt vt palliũ pallꝝ palliatus. anulus anuli anulatus. Excipit⁹ manuleat⁹ q̃ꝫ a penl⁹. habeat tñ a q̃rta declinatõe deriuat⁹. s. mãu manul⁹. manuleatus. gtes vl⁹ gie gtus ſ. pducũt. vt auid⁹ marit⁹ certus ab auo mare cerẽ. Excipiũt⁹ vetust⁹ ⁊ libert⁹. ī q̃bus nti p̀mitiuoꝝ tus assũpserũt. A q̃rte declinatiõis noib⁹ deriuata u. pductã bñt añ tus. vt cornutus vent⁹ astutus ẋsutus.

De desinentib⁹ in ctus.

INctus. ptus. xus. par
ticipalia siue verbalia inueniũtur. vt amict⁹ acceptus sumpt⁹. aptus raptus laxus nex⁹. hec cñ oia cũ nõ significãt tp̃s noia sũt.

De desinẽtibus in stus.

INstus. a nominib⁹ vel
a vbis nascũt⁹ extremã ptẽ cõuertẽtib⁹ in stus e. vel v. añcedẽtibus. vt honor honestus. meror mestus modus modestus. scelus sceles⁹tus. robur robustus. ango angustus. Preterea venus venust⁹. onus onustus que quõ vetus vetustus assũpta tus faciũt⁹ derivatiua Et oia vna vincũt syllaba p̀mitiua absq̃ mestus.

De desinentib⁹ in ax.

INax. plerunqz verba
lia inueniũt⁹ ab omni coniugatiõe vt voro vorax. audio audax. emo emis emax. pelliceo cis. pellax. sagio gis sagax.

De desinẽtibus in ex.

INex. correptã similit⁹ avex
bis. vt lateo lates latex. verto tis. vertex. vomo vomis vomex. Jn ex ꝓductam sil⁹. vt rego regis rex. lego legis lex.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tercia pars de Genere nominum.

De desinentib⁹ in ir.

Nir. femina inueniũtur a masculis ꝟbalib⁹ siue denoiatis ĩ tor dsinẽtib⁹ deriua ta. q̃ mutãt or. in rix. vt victor victrix. Nutritor q̃z nutrix debuit facẽ. qđ eupbonie cã siue alternitatẽ mediam syllabã ꝛcidit. nutrix em̃ dicim⁹.

De desinentib⁹ in or.

Nor. verbalia vel denominatiua inueniũt. vt voco vor velũ velor.

De desinẽtibus in vr.

Nvr. luceo lux. duco. dux.

In nx. ⁊ in rx. coniungo ꝛiunx. arceo arx.

In duas ꝛsonãtes iueniũt ꝓticipialia vt sapiẽs amãs cũ sint sine tpe. Multa alia q̃ ptinẽt ad denoiatia ⁊ verbalia supꝰ posui in scđa pte vbi posui regłas de pnł. syllabe accẽtu. Hec dicta de spẽb⁹ noim sufficiant.

De genere nominum

Dnc de genere videa m⁹. Circa aũt gen⁹ ꝑ q̃rit⁹ a qb⁹ cãis gnã noim ponãt⁹. Ad ꝟ itelligẽdũ nota. q⁹ gen⁹ dr a genos qđ ẽ nã. nullũ ãt accidẽs magł respicit naturã q̃z gen⁹. Naz q̃nqz br̃ respect⁹ ad serũ. vt ꝟ vir ꝟ mlier. ꝟ petr⁹ ꝟ ma ria. ꝟ ꝟ bo. Q̃nqz ad imitatõz sex⁹. vt ꝟ ignis. ꝟ aer. ꝟ aq̃. ꝟ ẽra. Nã supioza elemẽta sł q̃si mares. ⁊ inferiora q̃si femine. q̃n illa agũt ĩ iferioza ⁊ ꝟ patiũt⁹ ab ill⁹. Propter hãc imitatõz noia arbor sł fe. ge. q⁹ nãm mũs ĩ suis fetib⁹ imitant⁹. vt pir⁹ ⁊ vlm⁹. Hec em̃ ẽ q̃si obstetrix puerpar bachi. vñ oleaster fuit ma. ge. q⁹ nõ ꝛcipit cũ sit ꝓpriũ sue gẽtis ꝛcipe. i. oliuar. Cũ aũt fit ẽmo de lignis. iã nõ pñt ꝛcipe. vñ magł sł neu. ge. vt ceruſũ. prunũ. burũ. Hãc imitatiõz hẽsel ĩ noib⁹ fluniorꝝ. q⁹ sunt mas. ge. eo q⁹ fortiꝰ ⁊ cũ ipetu ruũt. Et in ꝟ q̃ndã nãm maritatis gerũt. Sz crustumiũ fuit neutri ge. pp q̃lita tẽ vocis. marie cũ significaret rẽ iserată. Silr lapis petra. sarũ aliq̃d naturale ĩ suis generib⁹ repsentãt. nã lapis q̃si ledẽs pedẽ dr. ⁊ ĩ ꝟ imitaꝰ marẽ q̃ ẽ fortior q̃z femina i ledẽdo. ⁊ iõ fuit mas. ge. Petra aũt dr q̃si pedib⁹ trita. ⁊ sic oñdiꝰ pati. ⁊ ob ꝟ ẽ fe. ge. Sarũ dctm̃ fuit a sanciẽdo. i. firmãdo q⁹ pp magnitudinẽ suã ẽ firmũ ita q⁹ nõ mouetꝰ. Et ĩ ꝟ differt a masculino ⁊ feio seru. ⁊ sic ẽ neu. ge. ꝑpe Propꝰ hãc eãdẽ silitudiẽz sł mlta noia fe. ge. vt xt⁹ q̃litas. ⁊ his silia. q⁹ fecũditatẽ quãdã bñt rõne spẽr q̃s ĩ se ꝓtinẽt. Sal⁹ aũt pp delectatõz fuit vt femina. Noibus aũt ꝓpꝰ lesiõz. vt mas. ⁊ ita p̃t sagaciter ꝺ silib⁹ iudicari. Ea xo q̃ ñ ptinẽt ad rẽ saratã nec vt serata sł ge. neu. vt ꝟ scãnũ. Aial g̃. q⁹ dr nõ tm̃ ꝺ serat⁹. ꝟ ek̃iserat⁹. q⁹ multe sł spẽs aialiũ q̃ carẽt sexu. eo q⁹ nascũt⁹ de putrefactiõe vł ꝛfricatiõe. iõ fuit neu. ge. Sal silr ꝺz eẽ neu. ge. q̃tũ ad rẽ. ꝟ repugt q̃litas vocis neutroꝝ desinẽtiũ ĩ al. q⁹ neutra desinẽtia ĩ al. ꝑducũt penł. gti. ⁊ ẽminat ablatm̃ ĩ i. q̃z neutrũ facẽ ꝟ nomẽ sal. imo cor. penł. gti ⁊ ẽminat abltm̃ ĩ e. sic masculina desinentia ĩ al. Et sic q̃litas vocis tali adiũcta rõni. cogit ꝟ nomẽ sal eẽ tm̃ mas. ge. Nõ em̃ q̃litas vocł suffic nec volũtas alicui⁹. nisi rõ nature vł rei tali generi sit adiũcta Q̃nqz dat⁹ gen⁹ a cõpatiõe accidẽtis ad ꝟam. vt ꝟ et ꝟ ⁊ ꝟ felix. Et g̃ cãs a qb⁹ gen⁹ ꝟponit⁹ breuit⁹ colligam⁹. Dicim⁹ q⁹ gen⁹ q̃nqz accidit bito respcũ ad vnũ sexũ p sevt vir ⁊ mlier. Q̃nqz ad vtrũqz vt hõ. Q̃nqz ad imitatiõz generł naturał. vt lapis ⁊ petra. Q̃nqz ad rẽ iserată vt scãnũ. Q̃nqz ad imitatõz iserate rei. vt aial pec⁹ mãcipiũ ⁊ scortũ. Nã scortũ ꝺ rõnẽ nature peccat ⁊ iõ nihil nascit⁹ ab eo. vñ nõ fuit mas. vł fe. ge. ꝟ neutri Q̃nqz br̃ respect⁹ ad q̃litatẽ vocis rõni tm̃ adiũcta. vt ꝟ sal. Q̃nqz ad cõpatiõz accidẽtł. vt alb⁹ alba album. Epicenũ aũt ⁊ dub. ñ diuersas pñt br̃e causas.

Questio de genere nominũ.

Qveritur etiã cur nullũ nomẽ q̃nte declinatiõis sit mas. ge. ꝑter dies et meridies. ꝟ oia sł fe. ge. nisi expes qđ ẽ ois ge. ⁊ carz obliq̃s. Ad ꝟ dico q⁹ iõ noia q̃nte declinatõis sł magł fe. ge. q̃z mas. q⁹ q̃litas vocis illi⁹ declinatiõis quãdã naturã femi sexus iportat pp diuisiõz quã facĩ gtio ⁊ dtio q⁹ gtũs ⁊ dtũs illi⁹ declinatiõis desinit ĩ ei diuisas syllabas. ac diuisio feminino serui ꝛuenit ꝓpter fecũditatẽ. Expes aũt nõ potuit obliq̃s br̃e. q⁹ oporterz q⁹ abltũs su⁹ desineret in e. et in i. cũ sit ois ge. qđ in ista declinatiõe eẽ nõ potuit. Silr opteret q⁹ abltũs desineret in e cor. vt ptingit ĩ oibus bis q̃ sũt ois ge. vt felici vel felice. Sz abltũs q̃nte declinatiõis nõ põt dsinere in e. cor reptã g̃ zc. De dies aũt infer⁹ dicemus.

Questio.

Qveri etiam põt de illo verbo qđ ꝑs. dicit ĩ ꝓncipio q̃nti li. Genera nominũ ꝓncipaliora sł duo q̃ sola nouit rõ nature masculinũ ⁊ femim. Genera em̃ dicũt⁹ a generãdo ꝓpe q̃ generare p̃t. q̃ sũt masculinũ ⁊ femininũ. Igit⁹ nõ nouit epicenũ. ⁊ ꝟ falsũ est. q⁹ sine dubio repit⁹ ĩ aliq̃ aiali. Itez si nouit illa g̃ sola natura ignorat neutrũ gen⁹ g̃ aliq̃d ẽ igtũ nature. qđ tñ ẽ notũ homi. Sz ꝑbo q⁹ neutrũ ge. sit notũ nature. q⁹ sic natura nouit res seratas. ita et̃ inseratas. Sz sic illa duo ptinẽt ad res seratas. ita neutr ptinet ad res iseratas g̃ sic rõ nature nouit illa dua. ita nouit et neutrũ. nõ g̃ nouit illa sola. Ad ꝟ dico q⁹ ꝑs. ꝟ appellauit naturã quãdã formã ꝛseruatiuã spẽi. ſ. serũ qđ põt videri ex eo q⁹ ipe restrinxit ꝟ ꝟbũ generare tm̃ ad masculũ ⁊ feminã. q⁹ ꝟ sola serũ bñt. cũ generatõ sit omniũ rerũ ĩ veritate q̃ fiũt ex aliq̃ ꝓcedẽti cui ꝛriũ est creari. q⁹ creari ẽ ex nihilo aliq̃d fieri. vt ĩ aiabus cõtingit. Rõ g̃ nature. i. sexual⁹ ꝓprietatis ignorat epicenuz. quia ꝛz aliquod animal habeat vtrũqz sexũ. vt lep⁹. nõ tñ hoc est de rõne nature. immo est quedã irregłaritas Et iõ dr natura ignorare hoc genus. Neutrum autez ꝛz notuz sit apud illã naturã que generaliter est in rebꝰ creatis ignotũ tñ est apud illã que est in rebus seratł. ꝺ qua ibi ꝑs. intendit. Itẽ restringit⁹ natura in legib⁹ ad illã que est in animalibus tm̃ habentibus vim generandi ⁊ ꝛcipiendi vbi dr. Ius naturale est qđ natura oia aialia docuit. i. forma q̃dã naturalit⁹ aialibus impressa. Hoc etiã mõ p̃t natura restringi supi⁹ in ꝟbo ꝑs. ad illã q̃ est in aialibus tm̃. ⁊ sic cessat obiectio. Et no. q⁹ generare potius tractũ est a genere q̃z genus a generando. q⁹ prius oporteret genus eẽ ĩ aiali q̃z ipm̃ generet. Sz ꝑs. ibi cãm voluit ꝑ effectũ ꝓbare. cũ dic. Gen⁹ dr a generãdo. qđ nõ intelligit⁹ tanq̃z a sua cã. ꝟ tã q̃z ab effectu. Et genere em̃ ꝓuenit effectus generatiõis. Causatiue aũt ⁊ rõne effectus gen⁹ dr a genos qđ ẽ natura ⁊ inde genesis. i. generatio.

De neutro genere.

Qvrca neutrũ gen⁹ quenitur an sit pura negatio. an aliq̃d ponat. Si ẽ pura negatio. igit⁹ nõ ẽ dispõ entis. g̃ neutrũ genus nihil est. Si g̃ ponat aliquid. g̃ abstracta negatione aliq̃ dispõ relinq̃t⁹. querat⁹ g̃ q̃ sit illa. Solutio. dico q⁹ neutrũ ꝓnat ⁊ ponit. Prinat em̃ dispositiõem masculini ⁊ feminini generis. ⁊ ponit dispõnem quãdã rei carentis sexu vel quasi carentis.

Questio de neutro genere.

Qveri etiam põt quare neutrum semper eandem formã seruat in accusatiuo. quam ꝟz in ntio. Ad hoc dico q⁹ nominatiuus designat rẽ vt agẽtẽ. accusatiuus aũt vt pacientẽ. ꝟ ma-

sculinū gen⁹ ē ab agēte. femininū a patiente. Cū itaqz neutrū puat masculinū 7 femininū genus. nō dz neutrz de se generare actim. alteri⁹ q̄litat̄. ne rōez agētis 7 patientis generis imitari videat̄. Vocatiuū aūt bz sil'em ntio sicut bn̄t fere oīa noīa. q: ntūs 7 vtūs itrāsitiui sī.

¶ Questio.

QVero etiā. an sit dicendū p ppio noīe. B ferrū. B desideriū. vel B desideri⁹. 7 sic d̄ ꝓsilib⁹. Hāc questionē monet mayster bn̄ vel bonum querens. an sit dicēdū bon⁹ an bonū an bn̄ Et dic̄ q̄ est dicendū B bonebonū. sic B om̄ebonū hoc gliceriū. q: nomē neutrū est. 7 impositū ꝑm formā neutri ge. 7 nō ꝑm formā adūbij. velut cū dī. Deus det tibi bonū. vel ds est summum bonum. Cū sic aliq̄s vocat̄ om̄ebonū. 7 nō omnebene. Ita ego sum vocādus bene 7 nō bonū vt mayster bn̄. ita dicit. Cū ē sciēdū q̄ grammatica q̄ñq̄z ꝓcedit vulgarit̄. q̄ñq̄z regl'r. Vulgariter q̄ñtū ad scripta plebeia. i quib⁹ dicēdū vel loq̄ndū ē magis apte. 7 tūc iuxta idioma p̄t dici mayster bn̄. Regulariter tn̄ ꝓcedit in his que ꝓpriti sentiūt ꝑm rōnem artis Cū noīa ꝑm diūsas linguas diūsas vocis q̄litates sortiunt̄. vt iesus hebraice. sother grece. saluator latine. Ergo al'r est loquendū apud vulgos. alit̄ apud ꝓitos. Si quē g̃ videri vocari ferrū vel ꝓsiliū. vel desideriū vel argumentū bn̄ posses dicē. B fez. B ꝓsiliū. 7 B desiderium vel B argumētū. q: qualitas vocis eēntiā rei nō mutat. Eōdim⁹ tn̄ q̄ posset dici. hic ferr⁹. vel B ꝓsil⁹. B desiderius. 7 ita de ꝓsilib⁹. Sil'r B bonū est dicendū. q: B nom̄ est datū ꝑm illā formā quā bz B adiectiuū bonus bona bonū in neu. ge. q̄ñ ponit̄ substātiue. Nā q̄ñ ponit̄ ꝑm respectū masculini dicendū est hic bonus.

¶ Nūc de cōmuni genere questio.

QVrca cōmune gen⁹ potest queri. Utrū cōe genus sit aliq̄d in nā. Si em̄ est aliq̄d. g̃ aliq̄d gen⁹ ꝓcipiat vtrūq̄z sexū. g̃ cū bō sit cōis ge. istud cōe ꝓuenit ex aliq̄ genē vtriusq̄z sexus Et sic aliq̄s eēt mas 7 fēia. q̄d est impossibile. Si āt nihil est in natura. g̃ nullā nomē naturalit̄ est cōis ge. ergo hō vel ciuis non venit naturaliter ꝓ mare 7 fēia q̄d falsuz est. q: sil'r accipit̄ ꝓ vtroq̄z sexu. vt ois ciuis. Solutio. dico q̄ nullū gen⁹ est cōe q̄ñtū ad naturā. nec aliquis sex⁹ ē cōis ad masculinū 7 femininū. Et B ē q̄d ait p̄s. Cōmune genus magis qualitate vocis dinoscit̄ q̄z natura. Cōmunitas g̃ a qua dicit̄ genus cōe est forma anime nō nature. sicut affirmatio 7 negatio. q̄m anima posuit cōmunitatē in genere ꝓpter opus generationis q̄d mascul⁹ 7 femina cōiter exercent.

¶ Questio de cōi genere.

QVerit̄ ergo quare non habeamus cōe ex masculio 7 neutro. vl ex femino 7 neutro. Et vī q̄ possit inueniri. vt vir 7 mancipiū diligūt se. Mulier 7 mancipiū videt̄ se. Dico q̄ talis cōmunitas esse nō p̄t. q: vnū est naturale. 7 alteruz innaturale. Itē vnū est ꝓpriuū 7 alterū positiuū. 7 iō nō faciūt vnū esse. Cū d̄ vir 7 mancipiū diligūt se B ꝓnomē se ibi est neu. ge. q: neutrū cōcipit masculinū Et sil'r cū dī. Mulier' 7 mācipiū vident se. B ꝓnomē se est ge. neutri. q: neutrz ꝓcipit femininū. Et no. q̄ solū masculinū q̄ñq̄z gerit naturā cōis ratiōe anthonomasie .i. excellentie. vt ibi. Quicūq̄z vult salu⁹ eē. B em̄ intelligitur ita bn̄ de femina sicut de mare. Sil'r. Diliges deuz 7 ꝓximum. Et hoc sēpe reperit̄. B femininū nō bz eādē vim. Cū nūq̄z accipit̄ ꝓ cōi.

¶ De omni genere.

QVeritur de omni genere qđ adiectiuoꝝ est. q̄m significat rē ꝓparabilem masculino femino 7 neutro. Hec aūt adiectiua in tres species diuidūtur. Nā q̄dā sunt mobilia ꝓ tres terminationes. 7 hec tang ūt ꝓma 7 secūdam declinationē 7 nō sunt oīs ge. ꝓiunctim. nisi in dtio 7 abtio plurali. vt albus alba albū. Quedā tn̄ mobilia sī oīs ge. i genitiuo 7 dtio singulari q̄ sūt scdi modi ꝓnominū. vt vn⁹ vna vnū. gtio vnius. datiuo vni. Quedā ꝺo adiectiua ꝓiunctim sūt oīs ge. vt felix 7 prudens. Quedam i cōe 7 neutrū diuidūt̄. vt B 7 B fortis. 7 hoc forte. Panca tn̄ t̄mināt masculinū i er. feim i is neutrū in e. vt B acer. B acris. B acre. Cur aūt fiat talis diuisio ꝓz. q̄m adiectiua ꝓiūctum p̄dicata ꝓ diuisionē reddūt̄. vt vir 7 mulier et mancipiū sūt alba. g̃ mulier ē alba. et vir ē alb⁹. 7 mācipiū ē albū. Altera ꝺo diuisio q̄ ptim ē ꝓposita. 7 ptim simplex. nō p̄t fieri nisi ꝓ cōe 7 neutrz 7 sic ē certū q̄ t̄narius nō bz ꝓparatiōez nisi ad ꝓiūcta sil'. vl' ad simplicia diuisim. vel partim ad composita. et ptim ad simplicia diuisim. Et B rō ē q̄re noīa adiectiua i tres spēs diuidūtur.

¶ Questio de omni genere.

QVeri etiaz p̄t. quare nullū nomē desinēs in is p̄t eē oīs ge. in ntio casu. vt dic̄ p̄s. vī em̄ falsū dicē q: B nomē semis i vno sensu est oīs ge. 7 indeclinabile vt B 7 B 7 B semis. i. dimidius dia diū. Dico q̄ p̄s. de declinabilib⁹ itellexit. B B semis. b⁹ semissis. i. medietas assis decliabile ē. Dz adhuc obiicit d̄ B noīe tricuspis. q: vī hōe neutrz. cū dicat oui dius. Positoq̄z tricuspide telo mulcet aq̄s Ad B dicit p̄s. q̄ ꝓ figurā recipit neutrū. 7 sic tricuspis est cōe duū genez tm̄. Ideo aūt nullū nomē desinēs in is. potuit eē oīs generis in ntio. q: vt dicit prisc. in. vj. li. vbi determinat de desinētib⁹ in is. Nullū neutrū ꝓ se in is. finiri p̄t q̄d in alijs vocalib⁹ non ꝓtingit. Nā in as. in es. in os. in us. reperiuntur neutra. vt vas vasis. es eris. os ossis. ius iuris. In is. aūt nullū neutruz desinit. 7 hoc a tenuitate hui⁹ vocalis. i. credimus ꝓuenire.

¶ Questio de omni genere.

QVero etiam si hec congrua est. Omnis ciuis est alb⁹ vī q̄ sic q: substātiuum cōis ge. p̄t recipere adiectiuū in vtroq̄z genere ergo 7 hoc nomen ciuis. 7 ita est congrua. Sed ꝓbo q̄ est incongrua. q: hoc signū ois cogit hunc terminū ciuis supponere ꝓ maribus 7 feminis cā sue distributōis sed hoc adiectiuū alb⁹ restrīgit ipm̄ tm̄ ad mares. ergo est ibi repugnātia. 7 sic est incongrua. Dicimus q̄ hoc adiectiuum albus etiā potest ibi vagari ad femininum 7 sic non restringit. Nō p̄t aūt restringere tm̄ ad mares. ꝓ suppositionē huius termini ciuis. Et ꝑm hoc q̄dam iudicāt eam incōgruā ꝓp repugnantiā officioꝝ. Nos ꝺo congruā. q: nō fit distributio nisi ꝓ maribus. vbi nulla est ibi repugnantia. Nam talia sunt subiecta qualia p̄dicata ꝓmiserūt esse. vt ait boetius in li. de trinitate.

¶ Sequitur nūc alia questio d̄ omni genere.

QVbitatur etiaz de quibusdaz nominibus. an sint cōmunis ge. an omnis. vt diues. paup hebes. teres. degener. uber. comes. hospes. 7 sospes. bipes quadrupes. compos et memor. videntur em̄ esse omnis ge. quia comparationē habēt ad masculinū 7 femininum 7 neutrum. quod ꝓ eorū cōstructionē p̄z. vt diues vir. diues mulier. diues regnū. Unde ouidius. Addit externo marmore diues opus. Et Boetius quinto de consolatione ait. Constat eternum bonum sui compos. Item lucanus. Imperiumq̄z comes. Iuuenalis. Dispositum tibi sospes erit. Et sic multa exempla habere possumus. Item ea que comparantur ex istis bene habent comparatiuum neutruz. vt hic pauper pauperior pauperrimus hec pauper rior rima hoc pauper pauperius pauperrimū. Sed cōparatiuū neutrū non p̄t oriri. nisi a positiuo neutro. g̃ po-

sitiua eor hñt neutra. Ad hoc dicũt q̃dã q̃ st̃ cõis ge. ꝫ ꝓ figurã q̃nqz adiũgũt neutr. vt diues regnũ. Quero g̃ si ꝓ eãdẽ figurã põt dici. Habeo diuitẽ regnũ. vl̃ ista regna st̃ diuites cũ bñ dicat̃. Loq̃r ꝺ diuite regno ꝓpt̃ hoc ꝓcedũt q̃dã q̃ st̃ oĩs ge. Et ꝑ. q̃nqz dicit ꝺ q̃busdã eor. vt ꝟ ꝟ hoc memor. ꝟ ꝟ hoc pauper. Qꝺ si verũ est. g̃ t̃minata ablatiuũ i e. z in i. q: hec est natura oĩs ge. vt ꝟ ꝟ hoc felix. Ablatiuo ab hoc z ab hac z ab hoc felice vel felici. g̃ pauꝑ fac̃ paupe vel paupi. z diues diuite vel diuiti g̃ neutrũ pl̃are ꝺz ꝺesinere in ia. z hoc nusq̃ repit̃ q: nõ dicim⁹ bi z be memores. z ꝟ memoria. nec dicim⁹ diuites vl̃ diuitia. bebetes vel bebetia. Inuenit̃ tñ hospita i plurali neutrũ. Uñ stati⁹. Accipias fessiq̃z libẽs. Itẽ hospita pandas flumina. g̃ erit dicendũ. ꝟ ꝟ hoc hospes. g̃ hospite vel hospiti faceret ablatiuũ qꝺ nihil est. Nos dicim⁹ q̃ ꝓdicta noĩa st̃ cõis ge. in ꝺeclinatiõe. ꝫ oĩs in ꝓstructiõe z hoc iõ. q: si in ꝺeclinatiõe ꝓponerent̃ eis tria articularia. ꝺ necessitate facerent ablatm̃ in e. z in i. z neutr̃ plurale in ia. Sz q: significatio eorũ est ꝓpabil̃ trib⁹ generib. Jõ cõpant̃ q̃dã ex eis. z oĩa põt adijci masculĩo z femnino z neutro satis. pꝺe. ꝫ nõ in q̃libz sui t̃minatione. q: q̃litas accusatiui ꝺesinẽtis i em. z forma plural̃ in es. nullo mõ põt neutro ge. adaptari. Uñ nihil ẽ. Habeo diuitẽ regnũ. vel diuites regna. Sz alie t̃minationes eorũ põt neutro ge. adaptari. vt diues regnũ. diuitis ſgni. diuitũ regnor. diuitib⁹ regnis Lz g̃ sit oĩs ge. in ꝓstructiõe. nõ tñ oz q̃ sint oĩs ge. in ꝺeclinatione. q̃a rõne legis q̃ in ꝺeclinatiõe oĩs ge. obseruat̃. inde predicta inc̃ueniẽtia ꝓuenirent. Certe bñ ꝺr̃. Uir aduena Mulier aduena. Mãcipiũ aduena. Nõ tñ i ꝺclinatõe dicã ꝟ z ꝟ aduena. Et no. q̃ ista tria memor. bebes z teres. q̃uis a ꝑ. q̃nqz tñ cõis ge. iudicent̃. recte põt dici oĩs ge. in ꝺeclinatõe. Sz neutrũ pl̃ale ipor̃ i a. nõ repit̃ vsualit̃. De hospes dicim⁹ q̃ est cõe. vt ꝟ ꝟ hospes. tã in singulari q̃ in plurali. ꝫ hec hospita hᵇ⁹ hospite in singulari femininũ. in plurali est neutrũ hñs tñ nominatiũ actm̃ z vtim. z sic est eteroclitũ. vt ntio ꝟ hospita. actio hec hospita. vtio o hospita. Idẽ est dicendũ ꝺ sospita. q: ꝟ z hec sospes dicim⁹. z hec sospita te. i plurali hec sospita. De vber z ꝺegener dicim⁹ idez qꝺ ꝺe paup. lz ꝓ autoritatẽ q̃nqz finiãt ablatiuũ in i. ꝫ memor tã in e. q̃ in i. teste ꝑ. De cõpos comes bipes quadrupes. idẽ dicim⁹ qꝺ ꝺ diues. z sic omnia ꝓdicta sunt cõis ge. z omnis diuersa ꝓsideratõe. q̃dã tñ ex illis t̃minãt ablatiuũ in e. tm̃. quedam vero in e. z in i.

¶ Questio de plus ꝛc.

Queritur etiaz de plus.

victrix. vltrix. cⁱ⁹ generis sint. Ad ꝟ dico q̃ pl⁹ in ntio actio z vtio ẽ neutri generis. ꝫ in alijs casibz hz tria genera. Uñ fac̃ ablt̃m taz in e. q̃z in i. vt plure vel pluri. Hoc ãt ꝓtingit q: nullũ monosyllabuz fe. ge. tm̃ reperit̃ ꝺesinens in vs. Uñ nullũ monosyllabũ i vs potuit eẽ omnis ge. ac q: cõpatiuũ erat hᵇ⁹ noĩs mḱtus ta. tũ. oportuit q̃ i reliq̃s casibz esset cõe triũ generũ vt sui positini generib⁹ respõderet. Et ꝓꝓ hoc dicim⁹ q̃ fuit hoc nomẽ pl⁹ oĩs ge. i cõpatiõe. ꝫ neutri tm̃ i ꝺeclinatiõe q: erat cõparatiuũ ad tria genera vt iste panis est plus illo. z hec farina ẽ pl⁹ illa z hoc frumentũ ẽ pl⁹ illo Hac ꝺ cã ꝓtingit q̃ i ill̃ casibz q̃ hñ oẽ gen⁹ cõponit̃ cũ cõ. vt cõplurib⁹ cõpluris. cõpluri cõplures z non in forma neutri. Und nihil est cõpl⁹. z hoc iõ q: hec ꝓpositio cõ. iportat collectiõz. z ob hoc potuit ꝓuenire cuz oĩ genẽ. ꝫ nõ cũ neutro. q: multitudo recipit collectõz simplicitas vero nõ. De victrix z vltrix dixi supꝝ i sc̃da ꝑte vbi ꝺeterminaui ꝺe accentu ꝺesinentiũ in trix.

¶ De epiceno genere.

Epicenum genus id est promiscuũ ſb vna voce z vno articulo aialia vtriusq̃ sexus significat. vt corꝰ z aq̃la. Et ꝺr̃ epicenũ. i. s. cõe quia supra vtriusq̃z sexus animalia cadit. Uidet̃ igit̃ q̃ hoc nomẽ ꝓrim⁹ sit epicenũ cũ ꝺr̃. Diliges ꝺeũ z p ꝓximũ. q: sub vna voce z sub vno articulo venit ꝑ masculo z femia. Dico q̃ ſb hz ex impropꝛietate. i. p figuram. z iõ nñ ẽ epicenũ Itẽ ꝺemõstrato mare z femia bñ ꝺr̃ Isti ciues currũt. Ecce ſb nomẽ ciues vna voce vnoq̃z articulo sumit̃ ꝑ masculo z femia. z ita vr̃ q̃ sit epicenũ. Dico q̃ ſb ꝓtingit ex impropꝛietate. qm̃ ibi est ꝓceptio generũ. z sic nõ est epicenosis.

Uidetur etiã q⁹ hoc nomẽ ſba sit epicenũ. q: sub vna voce z ſb vno articulo cõprehendit animalia vtriusq̃z sex⁹. Ad ſb dico q̃ i regula ꝑ. intelligit̃ tm̃ a ſba. iõ nõ est epicenũ. q: q̃ nõ ꝓuenit tm̃ aialib⁹ vtriusq̃z sexus. immo et̃ alijs reb⁹. Idẽ dicimus ꝺe oĩb⁹ generalibus. Itẽ vr̃ q̃ animal sit epicenũ. q: significat aialia vtriusq̃z sexus vna voce et vno articulo. Ad hoc dico q̃ nullũ nomen neutri ge. est epicenũ. quia non signat rẽ vt sexatã. immo vt insexatam. animal emñ conuenit etiam animalibus insexatis Mancipiũ ergo non est epicenũ cũ sit neutri ge. q̃uis vna voce z vno articulo significet animalia vtriusq̃z sexus. q: neutrũ genus dictũ ẽ a priuatiõe vtriusq̃z sex⁹. Itẽ noĩa piscium nõ sunt promiscua. vt lucius z anguilla q: nõ generant̃ ꝑ coitũ. sed ꝑ solã cõfricationem. et ita ꝓprie nõ hñt sexũ z ꝟ vt i pluribz intelligas. Hoc dico q: q̃dam pisces dicuntur sexum habere z coire. vt foce z murena.

¶ Questio de epiceno.

Queriẽ etiam quare nomina rationabiliũ non sint aliquo modo epicena. Dico q̃ certa sexus discretio fuit in cã. sed tñ quedam rationabilia videntur habere vtrũq̃z sexum. sicut hermaphrodite. Nam vt dicit Isidorus. xj. etymolo. Hermaphrodite appellati sunt. eo q̃ in eis vterq̃z sexus appareat. Herma quippe apud grecos masculus aphrodi femina nuncupatur. Hi dexteram mamillam virilem. sinistram muliebrem habentes. vicissim coeundo z gignũt z pariũt. hoc etiã dicit augustinus in. xvj. li. ꝺe ciuitate ꝺei. Sz põt dici q̃ hmõi animalia sũt quedam monstra nature z irregularitas.

Queri etiam põt. in quibus animalibus epicenosis habeat locum. Ad hoc dico q̃ in quibusdaz animalibus est sexus multuz incertus. nec erat vocis qualitas nisi vna. z in illis potuit habere locũ epicenosis. vt dama talpa miluus z pica Sed nomina quadrupedũ in a. possunt esse taz mas. q̃z fe. gene. vt hic dama. z hec dama. ꝟ talpa et hec talpa. Et in vtroq̃z genere accipiũt̃ ꝑ animalib⁹ vtriusq̃z sexus. Ac noĩa bipedũ in a. tm̃ sũt fe. ge. De bis aũt dico q̃ sunt epicena. vt hec aquila. hec pica. hec noctua. Sz colũba nõ fuit epicenũ. q: dicim⁹ ꝟ columbus ꝑ mare. z hec columba ꝑ femina. z hoc ꝓpter fecũditatem accidit. sicut etiã gallus z gallina. Palũbus ergo recte fuit epicenũ ꝓpter indiscretionẽ sexus z rarã fecũditatez Nomina aũt auiũ epicena que ꝺesinũt in a. ideo sũt feminini magis. quia aues eiusdem leuitatis sunt sicut femine. z terminatio vocis in a. maiorẽ conuenientiã habet cũ femnino q̃z cũ masculino. Nota etiã ꝟ q̃ omne epicenum est mas. ge. vel fe. vt ꝟ turtur ꝟ aquila. Et cõ simili adiectiõe põt eandẽ ꝑmiscuitatẽ seruare vt vn⁹ turtur volat. mõ nõ discernit sexum vt consueuit fieri i communi quando ꝺr̃. Albus ciuis. Sil̃r si dicã. Alba aquila nõ fit mõ restrictio ad feminã. sicut fit in cõi. vt alba ciuis. Potest ergo dici vn⁹ turtur. z alba aq̃la tã pro mare q̃z ꝑ femina. Tamen q̃nqz ꝑmiscua ista reci

piũt adiectiua ꝑ naturã sui articuli causa discernendi sexũ. Und̃ inuenit. Anser erat cuidã pcioso germie feta. Sil'r est dictũ d̃ turture. Sola volabit. sola sedebit Tamen nobiliores autores his abusiõibꝫ nõ vtũt. ß et in alijs substãtiuis adijciũt adiectiua ꝑ suũ articulum quãdoqꝫ rõe suppositoꝝ. vt apud salustiũ. Pars i cruce positi sunt. ps in bestijs obiecti sũt. Quãdoqꝫ cã alteri⁹ substãtiui qd̃ subintelligit vt pneste sub ipa. Sub audit enĩ vibe. Quãdoqꝫ cã exprmendi naturã rei. vt triste lup⁹ stabil'. i. res naturaliter tristis. ß est tristiciã inferens. Nõ. n. mas. 7 fe. ita exprmit naturã vt neutrum.

De genere incerto.

Incertũ genus siue dubium est ab anima. pp diuersitatem vtentium opiniões. ꝯ ꝑm ß nõ sum⁹ certi c⁹ generis sed noia q̃ dicũtur incerti generis. ꝯ altera istaꝝ locutionũ ẽ incõgrua. Dies ẽ seren⁹. Dies ẽ serena. Sz nescim⁹ vtrũ modicũ fermẽtũ totã massaz paste corrũpat. ꝯ vtraqꝫ repudiãda ẽ. Dicũt q̃dã q̃ sine dubio altera illaꝝ ẽ incongrua Sz q̃ pniores vtebem⁹ eã ad saluãdũ q̃z ad vãnãdum iõ dicũt vtrãqꝫ eã recipiendã. Nõ enĩ scĩũt cui⁹ ge. sint hmõi noia. 7 sil'r nescĩũt q̃ illaꝝ locutionũ sit incõgrua Nos ꝟo dicim⁹ q̃ nulla dz esse nob dubitatio d̃ genẽ istoꝝ nominũ pp autoritatẽ veteruz q̃ vtroqꝫ genẽ vsi sũt. Autoritas enĩ ẽ snia imitatõe digna. Dicim⁹ itaqꝫ q̃ oĩa noia incerti generis sũt duũ generũ sine dubio. 7 ß sepe dicit pſ. nõ tñ sũt cõis ge. q̃ nulla est ibi cõitas q̃ ad aĩam vel naturã. nec ꝟxerũt illa duo genera ex vna autoritate. ß ex diũsis. Cũ ꝯ dr ß nomẽ est dubij ge. vel incerti. illa dubitatio nõ est ad modernos referenda. sz ad ꝑmos inuẽtores. velut cũ dr. Ceci vidẽt. Claudi ambulãt. Surdi audiũt. i. q̃ ꝑus habuerũt cecitatẽ vl' claudicationẽ vl' surditatẽ. ß mõ nõ sẽ tales. Et forsitã aliqua rõ traxit antiqꝫ ad ß duo genera. q̃ dies q̃nqꝫ sumit' ꝑ certo tpe. q̃nqꝫ ꝑ incerto. Cũ venit ꝑ certo dz esse mas. ge. q̃ certitudo est i maribꝫ. Cũ venit ꝑ incerto dz esse fe. ge. q̃ nihil incerti⁹ q̃z fẽia. Juxta illud. q̃d leui⁹ flama flamẽ. q̃d flamie vent⁹. q̃d vento mulier. q̃d mliere nihil. Sil'r ẽ finis ꝓsũmãs. 7 ẽ finis ꝓsumens. i eo q̃ ꝓsũmat hz se ad modũ maris. i eo q̃ ꝓsumit hz se ad modũ feie. Sil'r cortex. in eo q̃ munit arborẽ ẽ q̃si mas i eo q̃ ab arbore patit' est sic̃ feia. 7 ita ꝑt d̃ alijs iudicari. Et sciẽdũ q̃ noĩa ita sẽ incerti generis i pl'ali sic̃ i singulari. ꝑter dies qd̃ in plurali est tñ mas. ge. q̃ nõ hz se nisi ad certũ tp̃s in plurali numero.

Questio.

Quero hic. cum secundum autoritatẽ veteꝝ q̃dã noĩa q̃nqꝫ sint neutri ge. q̃nqꝫ mas. vt ß pũct⁹ 7 ß pũctũ. 7 ß stadi⁹ 7 ß stadiũ. ß catin⁹ 7 ß catinũ. q̃re nõ dicũt incerti generis.

Solutio. dicim⁹ q̃ masculinũ taliũ noĩm iã cessauit q̃ nõ vtim̃ nisi neutro ge. istoꝝ noĩm. Esto tñ q̃ vteremur his noibꝫ i vtroqꝫ genere. nõ tñ essent dicẽda incerti ge. q̃ varias t'minatiões bñt ꝑm diũsa genera. q̃d in noibꝫ dubijs nõ ꝓtingit. Jtẽ q̃rit' q̃re nõ habeam⁹ aliq̃d adiectiuũ incerti generis. Multa enĩ adiectiua põit pſ. d̃ q̃ꝫ generibꝫ vl' dubitat'. vt paup 7 diues. Ad ß dico q̃ nõ potuit neutrũ icertitudinẽ cũ masculino vl' feminino vl' cũ cõi bre. q̃ req̃rit' q̃ vbi ẽ incertitudo ibi sit vna 7 eadẽ t'minatio diuersoꝝ generũ ꝓ oẽs casus. Hoc ãt nõ hz neutrũ cũ alijs generibꝫ. nã i q̃busdã terminatiõibꝫ ꝓuenit cũ alijs generibꝫ. 7 in q̃busdã discrepat. 7 iõ neutrũ ad incerti generis nã̃ nõ potuit pueni re. Et hec est rõ q̃re nullũ adiectiuũ est incerti generis cũ omne adiectiuũ ꝓprie habeat in se neutrum.

De eteroclitis.

De eteroclitoꝝ nominum genere ꝓsuevit queri. Ad cuius evidentiam scias q̃ q̃dã noĩa eteroclisim patiũt generis. i. diũsitatẽ 7 irregularitatẽ quãdã i genẽ vt ß celũ 7 hi celi. ß epulũ 7 he epule. ß loc⁹ 7 hi loci vel ß loca. ß pelag⁹ 7 hi pelagi. ß carbasus 7 i pl'ali ß carbasa. soꝝũ. 7 ita ꝓtigit i q̃busdã aliꝫ. Queritꝫ ꝯ vñ ista irregularitas exorta fuerit i generibꝫ. Ad ß põt dici q̃ ab autoritate diũsoꝝ vsuũ ß ꝑcessit. 7 forsitã nõ sine rõe. q̃ vt q̃ eteroclisis sp̃ imutet significationẽ. vt ß celũ ꝑ ꝓtinẽte. ß hi celi ꝑ his q̃ ꝓtinent ad eo. vt celi enarrãt gl'iam dei. Et hoc epulũ ꝑ corpali. ß epule larũ. ꝑ spũali. i. refectõe scie vl' ẋtutis. Cũ plato i thymeo. Celistis ad epulas basternas Et ß loc⁹ ꝑpe q̃stitas ẽ circũscribẽs corp⁹ ß ß loca ꝑpe d̃ bis dicũt in q̃bꝫ possessiões bñt. hi loci ꝑ locis dialecticis. Jtẽ ß pelag⁹ ẽ alta nimis aq̃rũ ꝑfũditas. ß hi pelagi goꝝũ. ad certitudinẽ ꝑfũde aq̃ restrigit'. Et ß carbasus vestis sinuosa q̃ tñ viroꝫ mulieri ꝓueniri ꝑt. Sz carbasa soꝝũ. ad vela nauiũ ptinẽt. ß infern⁹. ꝑ loco generali oĩm penarũ. Sz iferna noꝝũ. ꝑ locis ꝑticularũ penarum. Hic sibil⁹ est boĩm. ß sibila sunt serpentũ. ß topica ce. ꝑ scia. ß topica topicoꝝũ ꝑ libꝝo. Jdẽ est dicendũ d̃ rhetorica 7 analetica. Jtẽ ß menalus ꝑ totali mõte. ß menala loꝝũ. ꝑ appẽdicijs 7 collibꝫ sibi adiacẽtibꝫ. Hec ꝑgam⁹. ß ꝑgama ꝓ ꝑ edificijs suis. Hoc porrũ ꝑ maioribꝫ. hi porri ꝑ minoribꝫ. Hi freni ꝑ se. ß frena ꝓ ꝓ. cũ suo apatu. Hoc rastrũ ꝑ vna spẽ ligonũ. Sz rastri strorũ. ꝑ oib⁹ spẽbꝫ ligonũ. Et ita põt diligẽs ꝑscrutator ĩuestigare dãz in hmõi eteroclitis. Sepe tñ iste ꝑpetates ab autoribꝫ nõ ꝟuant'. Videt' ꝯ q̃ hoc nomen felix 7 cetera silia sẽ eteroclita. q̃ hoc nomẽ felix in ntio est oĩs ge. ß i actio nõ est oĩs ge. ß neutri. ꝯ variat genus. 7 sic ẽ eteroclitũ. Alli q̃ dicunt oĩe genus esse quoddã accidens ꝑ se. bñ ꝓcedũt q̃ ibi est eteroclisis. Nos ꝟo dicimus q̃ nõ. q̃a cum felix sit omnis ge. dicimus quod est neutri. 7 sic nõ variat genus.

Queritur etiã an sit dicendũ vnus celoꝝũ aut vnũ celoꝝ. Dicũt q̃dã q̃ vtruqꝫ bñ d̃ diuersis respectibus. q̃ enĩ ptitiuũ ꝑt respicere genus q̃ illic est. i. genus gtĩ. Et sic est dicẽdũ vnus celorũ. 7 q̃ põt respicere id solũ ꝑ q̃ partit' singulariter. 7 sic est dicendum Unũ celoꝝũ. 7 sic est sensus. Unũ celorũ. i. vnũ celũ de numero celorũ. 7 vnũ epularũ. sic vnũ epulũ de numero epularũ. Nos ꝟo dicim⁹ q̃ ptitiuũ dz respicere genus qd̃ illic est q̃ cõparatiõz hz ad respectũ gtĩ suppositas ꝑm genus qd̃ accidit gtio. Et sic est dicendũ. vnus celoꝝũ. vna epularũ. 7 nõ vnũ celorũ. nec vnũ epularũ. Nõ tñ sequit'. vnus cel⁹. vna epula. q̃ gen⁹ plurale est fortius singulari. In gtio ãt noĩs collectiui põt fieri ptitio ita q̃ genus a rebus suppositis ꝯhat'. vñ bñ dr. Unus istius gentis est sortes. 7 vna istius ppli est maria. Et scias q̃ eteroclisis fit q̃tuor modis. s. genere q̃ñ dictio est alteri⁹ generis in singulari q̃z in plurali. 7 hoc celũ hi celi. Declinatione. q̃ñ dictio est alterius declinatõis in singulari q̃z in plurali. vt hoc vas vasis pluraliter hec vasa vasorũ. Numero. q̃ñ numerus pluralis nõ recte formatur a singulari. vt singulariter ego. pluraliter nos. Casu q̃ñ genitiuus nõ recte formatur a suo nominatiuo vt hic iupiter. gtio huius. Multa ad genus pertinentia infra ponã. vbi agaz de declinatione nominum. et in quarta parte vbi agit' de silensi siue de conceptione. Amodo de numero videamus.

De numero.

Numerus inter accidentia nominis terciũ locũ d̃ iure possidz. Natura enĩ numeri distinxit genera. 7 ipa multiplicent' numero q̃rum generũ multiplicatio retinẽda est ad ꝓseruãdas

ſpecies in eē. Et certū ē q̄ nō pñt ſpēs teneri i eē niſi q̄ mltiplicitatē pticulariū. Hoc aūt ñ pōt fieri niſi ꝑ⁹ exiſtēte genez̄ multitudine. Pñ ergo p⁹ ſpeciē de genere. z poſt gen⁹ de numero eſt agēdum.

Queri ſolz cui parti accidat nūer⁹.

Dico q̄ nūer⁹ accidit cuicūq̄ accidit ꝓſona z ecōuerſo. q: ꝓſona dī q̄ſi ꝑ ſe vna. z ſic vnitas ē pfectio ipi⁹ ꝓſone q̄ ad q̄d. Ūñ gerūdia z ſupina carēt nūero. q: carēt ꝓſōa. Adūbijs aūt ñ accidit nūer⁹ nec ꝓſōa. lz q̄dā adūbia ſint nūeralia. vt bis ter z q̄dā ꝓſonalia. vt meatī et tuatī. nō q: hñt nūerū vel ꝓſonā ꝑ accidēti. ß ꝑ ſignificatōe. Et ꝑm ß pōt nūerus diuidi a ꝓſona. Ūñ tñ q̄ age z agite habeāt nūez̄ ꝑ accidēte. q: age req̄rit x̄bū ſingl'are. vt age lege. ſz agite x̄bū plurale. vt agite legite. q̄ accidit eis nūerus Ad ß dico q̄ indifferēter iūgunt' cū x̄bo ſingl'arī numeri z pl'aī. vt age legite. z agite lege. Ūñ ſtat⁹. En age ab diuerſis thalamos ſuare maritis. Item ꝓſper. Age iā p̄cor meaz̄ comes remota rez̄ ītrepidā breuēq̄ vitā dño deo ducemus. z hoc vult ꝑſ. q̄ in. v. li. vbi agit de nūero dicit. Nūeros aūt be hñt dictōes q̄ ꝓſonas q̄z hñt. vel finitas vl' infinitas. i. noīa. x̄ba. vl' ꝑticipia ꝓnoīa. vñ ſi deficiat in ꝓſonis x̄bū deficit ēt in nūero. q̄lia ſūt ifinita. ipſonalia. gerūdia vl' ſupina Adūbiū. n. q̄z̄uis ſepe demōſtret nūez̄ ad ſignificatōnē noīz̄ nūeraliū. nō tñ q̄ſi accidētē hūc hz. z ſic pt̄z q̄ numerus nullo mō accidit aduerbijs. Ūñ ille x̄ſus ē repudiādus. Pluribꝫ ē agite dicēdū. ß age ſoli.

Numer⁹ aūt ꝓout hic ſumit' diuidit' in ſingularē nūerū z pluralē. q: ſatis ē in hac arte vnū a mlto. vl' mltū abvno diſcernē

At reliq̄ dī e nūeroz̄ ad aliā ptinēt facultatē. Iſte x̄o ſūt p̄ncipales. q: vnitas z binar⁹ ſūt duo p̄ncipia nūeroz̄. tñ differunt' q: vnitas ē p̄mū p̄nciū z ſimplex. Binar⁹ aūt ē p̄nciū ſecūz z ꝓpoſitū. ab vnitate q̄ ē ſinglaritas. a binario aūt ē pl'alitas. vñ ſicut binarius geminat vnitatē. ſic pl'alis nūer⁹ ſi ē vere pl'alis dz̄ geminare ſuū ſingulare. vt homo et homines.

Sed queri de quibuſdā noibꝫ q̄z pl'alia nō gemiant ſuū ſingl'are. vt vter. alt'. vt'q̄z. neut'. z alt'er. Ita. n. dicūt' de duobus in pl'ali ſicut in ſingl'ari. Ūñ boeti⁹. Int' vtraſq̄ lras. i. int' ābas. Qu erit' q̄ vñ ß ꝓtingit. Ad ß dico q̄ hec noīa dicta ſūt a dualitate q̄ſi p̄ncipali ſignificatōne. vñ nō pñt eā relīq̄re i ſingl'ari nec i pl'ali. ſicut nec bō relinq̄t hūanitatē. ſiue dicat' de vno. ſiue de pluribus. Dicim⁹ q̄ q̄ nō gemiant dualitatē. q: in vtroq̄z nūero diſtribuūt. ſiue ptiūt' reſpectu duoz̄. ß tñ gemināt nūez̄ apprehēdēdi dualitatē. q: pōt dualitas appēdi. vt vnū. z hoc faciūt p̄dicta noīa i ſingl'ari. z pōt apprehēdi vt pl'a. et hoc faciūt eadē noīa in pl'ali. z ſic gemiant ſine dubio ſingl'are. Nūer⁹. n. apō naturā eſt pl'a. ß apō aīam ē vnū. et iō pōt duob⁹ recte mōis appēdi. Itē etiā dubitat' de hoc noīe vn⁹. q: inuenitur q̄z̄ in pl'ali vt vne z altere ſcale. Sil'r vna moenia. Et illud terētij. Ex vnis nuptijs feciſtis gemias. Ad ß dico q̄ nō gemiat vnitatē. q: illa ē p̄ncipalis ei⁹ ſignificatio. ß vnitas pōt appēdi. vt vnū et vt pl'a. et hoc mēito. q: ē vnitas pura. z vnitas īpura. Sic g̃ gemiat ſingl'are q̄tū ad modū appēdēdi. et hoc fit rōe q̄rundā noīm q̄ tñ in pl'ali nūero decliant'. et q̄z̄ ſignāt vnū vt pl'a. q̄z̄ pl'a vt pl'a. vñ bñ dī. vna arma. vne nuptie. Sz male dī. vni homines. vne mlieres. In maſculino aūt genere ñ iuenit' apō autores i pl'ali nūero Poſſet tñ dici. vni manes. vel vni penates. niſi vl' reſiſteret. Et nota q̄ vn⁹ q̄z̄ ſignat vnitatē aioz̄. vñ in actib⁹ apl'oz̄. Multitudis credētiū erat coz̄ vnū et aīa vna. z ꝑm hoc poſſet dici. Iſte mulieres ſūt vne. i. vnanimes. et coꝛda nr̄a ſūt vna. i. vnanima. Ūñ luca. Fecere nephas in partib⁹ vnis. i. vnius animi. et volūtatis.

Queſtio de vtroq̄z nūero.

Nunc de vtroq̄z numero videam⁹. Sciasigit' q̄ ſingl'aris nūer⁹ eſt forma dictiōis ſignificātis. vt vnū. Pluralis aūt nūerus ē forma dictiōis ſignificantis vt plura. Iſti vtiq̄z modi notāt' q̄ñ pueris dicit'. Cuius nūeri. ſingularis. Quare. q: ſingularit' ꝓfert'. id ē. vt vnū deſignās ꝓfert' pluralit'. i. vt plura deſignās. Sz cōē hoc ita obij cit'. Chimera ē opinabilis. hoc nomen chimera ſignat rē ſuā vt vnū. ß ipa nō ē vna. nec pōt eē. q̄ ſignificat eā falſo. et q̄ hec dz̄ iudicari falſa. chimera eſt opinabil'. quemadmodū chimera ſi iudicaret' vt alba cū ipa nō ſit alba. hec iudicaret' falſa. chimera ē alba. Queritur etiā cui talis ſingularitas inſit. Dico q̄ ineſt appēdenti z nō ē forma nature. ß rōis z lz alit' ſit q̄ appēdat'. nō tñ appēdit' falſo q: aliō ē de albedie. aliō de mō appēdēdi. Albedo. n. ē forma naturalis. ſingularitas aūt ē foꝛa rōis ſiue intellect⁹. Ūñ ineſt tñ aie z iō non ſurgit inde falſitas. q: bene ineſt cui dz̄ ineſſe Poſſum⁹ etiā dicere q̄ talis ſingularitas ineſt chimere ꝓut ipa ē apō animā q̄ intellectū ſolū. q: tale figmēt ū ē vnum q̄ apprehēſiōem q̄z̄uis nihil ſit in natura. et boc ē q̄ſi idē q̄ prius dictū eſt.

De diſcretiōe numeri.

Queritꝫ que nomina diſcernāt nūerū z q̄ nō. Ad hoc dico q̄ ſubſtantiua. vt bō z boīes. z adiectiua ſubſtātiue tēta. vt albū. diſcretiōem q̄ſtitatis in reb⁹ ſuppoſitis faciūt. vt ē bō. q̄ vnū. et ſūt boīes. i. gi't' plura z albuz currit. q̄ vna res alba. Hūt tñ quedā noīa ſubſtātiua. q̄ in eodē nūero veniūt tā ꝑ vno q̄z̄ ꝑ pluribꝫ. vt vinū z arma. z hec dicuntur noīa cōpleriua. q: qꝺdam vinū ē vnū. et qꝺdam vinū ē plura. Similit' q̄dā arma ſūt vnū. et q̄daz arma ſunt plura. Nō tñ hmōi nomīa hñt duos modoſſignificandi. ſ. ſingularit' et pluralit'. ß vel ſingulariter tm̃. vt vinuz. vel pluraliter tm̃. vt arma. Adiectiua aūt ſicut z x̄ba carēt nūeri diſcretiōe q̄z̄uz ad ꝓprietatē quam ſignant. q̄m attribuūt eam cōpleriue. i. tā ꝑ vno q̄z̄ ꝑ plurib⁹. vt alb⁹. i. ꝑticipās albedine vel albedinib⁹. Ūñ vere pōt dici. pl'us eſt alb⁹. q: tot imꝓmit albedines hoc nomē alb⁹. q̄t ſūt boīes in pl'o. Sil'r popul⁹ currit tot. n. curſus attribuūtur populo ex q̄t boīb⁹ pl'us cōſtat. Nō tamē adiectiua hñt numerū cōpleriuū. ſed vel ſignant ſingulariter tm̃. vt albus. vel pluraliter tm̃. vt albi. Nō ignoꝛa tñ q̄ multā nomīa ſūt ſingularis nūeri z pluralis in eadē voce. vt dicit p̄ſ. in q̄nto lib. vbi agit de nūero. vtpote albi. ſedes. manus et res. illi et illa. Sed hoc ſit' et eodē reſpectu nulla dictio caſualis habere poteſt. In x̄bis antē hoc ideo nō cōtingit vt dicit p̄ſ. q: nullū x̄bū in eadē voce apud latinos ē vtriuſq̄ numeri. Si obijciat' de hoc x̄bo audire qđ ē pluralis numeri in ꝓterito x̄bi actiui. et eſt ſingularis numeri in futuro paſſiui. z hoc habet in eadem voce p̄ſus. Dico q̄ aliud ē verbū actiuū z aliud paſſiuū. ſicut alia ē actio q̄ paſſio.

Queritꝫ aūt vnde iſtud cōtingat q̄ ſubſtātiua ex maiori ꝑte faciūt diſcretōez̄ nūeri. ß adiectiua nō. Ad ß rñdēdū q̄ cā formal' ß fac̄. q: forma ſubſtātialis agit ad nūez̄. cū ab ea ſit pfectō et eē rei. z hāc deſignāt noīa ſbſtātiua. Foꝛma x̄o accidētalis ñ fac̄ ad nūez̄. q: nō fac̄ qđ. ß alterz̄ z iō adiectiua ñ hñt nūez̄ q̄ ſit a reb⁹. ß a mōſignificādi tm̃.

Excipiũtur aũt numeralia. q̃uis nõ dicãt ꝓprie adiectiua. Ea. n. attribuũt rẽ suã cũ discretõe nũeri. vt isti sũt duo. i. vno binario pticipãtes. Si. n. careret nũeri discretiõe. iaz seqret q̃ q̃tuor eẽnt duo. q: q̃tuor pticipãt binario vl̃ binarijs. Eadẽ rõe mille pñt eẽ duo. Ptzigit̃ q̃ nũeralia copulãt cũ discretiõe nũeri 7 merito. q: inuenta fuerũt ad indiscretiõez nũeri remouẽdã. Et sic q̃tuz ad ꝟ imitãt̃ naturã substãtiuoꝝ. q: sp nũer⁹ comitat̃ formã substãtinalẽ. vñ ꝑs. nũex appellauit formã. Hec ẽ rõ q̃re alteri⁹ nature adiectiua nõ copulãt̃ nũeralibꝫ sic nec substãtiuis. vñ male dr̃. Isti sũt duo 7 albi. sic male dr̃. Isti sũt albi 7 boies. Sc̃z ꝟ vr̃ q̃ oĩa nũeralia sũt dicẽda singl'aris nũeri. q: copulãt rẽ suã cũ discretiõe singl'aritatis qõ si vex ẽ. g̃ sũt singularis nũeri q̃ ad itellectũ. 7 sic poterit dici duo currit. Solutio dicim⁹ q̃ oĩa nũeralia sint pl'alis nũeri. etiã realit̃ ꝑter vn⁹. q: nũer⁹ apd̃ naturã ẽ pl'a. Naz duo venire ꝑ binario. idẽ ẽ q̃ venire ꝑ duabꝫ vnitatibꝫ qñ significat ipm in ꝓpatiõe suppositoꝝ. ꝟ qñ nũer⁹ significat̃ adiectiue. fit ꝟmo de ipo tãq̃ de vno. vt binari⁹ ẽ discreta q̃ntitas. q: ẽ vnũ apd̃ aiam. et sic nihil ẽ dictũ duo currit.

De similibꝫ numeralibꝫ.

Sunt aũt quedaz similia nũeralibꝫ. q̃ tñ in singl'ari nũero dicunt̃ de pluribꝫ. vt gemin⁹. duplex. mlt⁹ bin⁹ 7 silia. vt iste habet geminũ bouẽ. i. duos. 7 iste laborat duplici morbo. i. duobꝫ. et iste ferit̃ bina ceruice. i. ceruice duoꝝ. et sic substãtiua q̃ ꝓprie dicũt̃ de vno ꝛtute taliũ noĩm ptinẽt ad pl'a. mõsignificãdi generaliter ꝟuato. Nõ. n. bñ dr̃ gemin⁹ bos currit. Et vr̃ q̃ possit recte cõcedi. gemin⁹ bos ẽ duo boues. nõ tñ bos ẽ boues. q: cessãte cã. i. adiectiuo cessat effectus.

De dubijs numerorũ.

Quero hic. an viginti/ unus sit singl'aris nũeri an pl'alis. Refert enim mlt̃ũ an sit dicẽdũ. viginti⁹ hõ. an viginti⁹ homines. Dicũt q̃dã q̃ vtrũq̃ bñ dr̃. q: tale nomẽ hz in se cãm singl'aritatis 7 pl'alitatis. Dicũt alij q̃ tale nomẽ ẽ pl'alis nũeri tm̃. q: maior nũer⁹ vicit minorẽ. vñ viginti⁹ boies ẽ dicẽdũ. 7 nõ viginti⁹ bõ. Sc̃z istos ꝓtigit q̃ ablati⁹ pl'alis desinit ĩ o. vt vigitiuno. 7 nominati⁹ pl'alis ĩ vs. q̃uis ñ sit q̃rte declinatiõis. vt viginti⁹ 7 gtũs pl'alis in ius. vt viginti⁹. Qd̃ totũ ẽ ꝯ regl'as hui⁹ artis. Nos ꝟo dicim⁹ q̃ recte dicẽdũ ẽ viginti⁹ bõ. 7 nõ viginti⁹ boies. q: finis vincit ꝓncipiũ. teste ꝑs. vñ ꝓbat q̃ hmõi hz eẽ nomẽ potius q̃ ꝓnomẽ rõe nominis qd̃ est in fine. silr dicit in libro ꝓstructionũ q̃ terminatio maxie obtiet ptesoꝛonis 7 sic in ꝓpositiõe hui⁹ nois viginti⁹. magis ẽ tenẽda ꝓstructio hui⁹ nois vn⁹ ꝓpt̃ finẽ. vñ boeti⁹ ĩ arismetrica sua talẽ ponit latinitatẽ si septies tres addãt̃ in viginti unũ nũerũ cadũt. Nõ. n. dixit in viginti unum nũeros. si g̃ vsq̃ inueniat̃ ꝓstrui cũ pl'ali dicẽdũ ẽ. q̃ ꝟ ñ ẽ de arte. ꝟ ẽ abusio q̃dã. vt si diceres. Iste hz vigiti unãmarcas. Dicim⁹ g̃ q̃ boc nomẽ bõ rõe sue cõitatis trahit̃ ibi ad collectõem. 7 ꝟ hz ibi ex adiũcto. Vñ viginti⁹ bõ nõ ẽ vn⁹ bõ ꝟ pl'es boies. nõ tñ bõ est homines. Põt etiã ꝟ nomẽ in pl'ali nũero declinari sicut 7 vnus. vt viginti unne scale. 7 viginti unna moenia. Nolum⁹ etiã ꝑterire q̃ q̃dã ita ista distinguũt. Si substãtiuũ ꝑcedat tunc dz pluraliter sumi. vt habeo denarios viginti unũ. Si vero postponatur. debet singulariter sumi. vt habeo viginti unuz denarium. et certe ista sententia multum elegantie habet. quia respicit impõssionem numeri ꝓprioris.

De ꝓpꝛijs nominibus locoꝝ q̃ in pl'ali tm̃ declinant̃. q̃rit̃ an possint ꝓstrui cuz ꝛbo singl'aris nũeri. vt dicat̃. Dise ẽ pulcra. Et vr̃ q̃ sic. q: hmõi noĩa sũt singl'aria intellectu. ꝟ voce pl'alia. Ad ꝟ dico q̃ incõgrua ẽ. q: modũ significãdi hz pl'aliter. 7 hoc ẽ q̃ dicit ꝑs. q̃ hmõi noĩa sũt singl'aria intellectu. i. vnã r ẽ singl'arẽ designãt intellectu. tñ voce pl'alia. i. designãt eã vt pl'a. et ıõ non pñt supponere ꝛbis singl'aris nũeri. ni si fiat alia institutõ in singulari. vt pisa ẽ bona.

Sequit̃ nũc de ꝓprioꝝ noĩm nũero.

Sed queritꝝ. quare ꝓpria noĩa locoꝝ sepe in pl'ali nũero instituant̃ et inueniãtur. cũ de iure sue significatiõis nomẽ ꝓprium careat pluralitate. Ad hoc dico q̃ loc⁹ põt cõsiderari vt vnũ et vt plura. Rõe cõtinẽtis ẽ vt vnũ. Rõe cõtẽtoꝝ ẽ vt plura. q: ẽ loc⁹ ꝓtinẽs et loc⁹ cõtẽtus. Et hac cõsideratiõe pñt noĩa locoꝝ ĩstitui tã ĩ singulari q̃ in plurali.

De singulariter declinatis tm̃.

Dicta hic q̃ vt dicit ꝑs. q̃dã noĩa sũt sp singl'aria. vel natura vel vsu. Natura vt ꝓpria. q: nõsignificãt q̃litatẽ cõmunez vt achilles. sol. 7 luna. Vsu ꝛbo sũt singl'aria. que licet q̃litatẽ cõmunẽ significẽt. vs⁹ tñ ꝓferri ea singulariter tradidit. vt sanguis et puluis. Et scias q̃ sol et luna sunt ꝓpria ꝟm opiniõem platonis q̃ putabat planetas bte spũs rõnales. Et illũ sequit̃ ꝑs. dicẽdo q̃ sunt ꝓpria. Sz cõsiderata natura rex ꝓut eas aia speculat̃ ꝓnia sũt. Et ꝟ vult aristo. quẽ ꝑs. q̃q̃z imitat̃ dicẽdo q̃ sũt appellativa. Cetera ꝛbo noĩa planetaꝝ. vt saturn⁹ iupiter. mars. venus. mercurius. ꝓpria sũt. q: sunt imposita stellis astrologica occasiõe sumpta a q̃busdã ꝓpriis personis.

Quinqz tamẽ mõis ea q̃ sp sũt singl'aria natura vl̃ vsu ad pl'alitatez trahũt̃. ſ. Euẽtu. vt duo catones. Partitõe. vt gallorũ alia comata. alia togata. Opinione vt duo soles Lucan⁹ in ꝓmẽto. Europãq̃ alios soles asiamq̃ vidẽtes. Autoritate veteꝝ. vt mella 7 vina. Officio appellatiõ. vt apd̃ ouid̃. Illic 7 mlt̃os hectores eẽ puta. i. mlt̃os fortes. Sũt tñ q̃dã ꝓpria q̃ rõnabilit̃ ĩ vtroq̃ nũero accipiũt̃. q: ꝙuẽiũt cõit̃ oĩbꝫ de cõgnatiõe. ꝟ ñ nõ de natura cõis q̃litatẽ ꝓcessit. imo ex q̃dã accõmodatõe. q: fungũt̃ loco ꝓnomicoꝝ apd̃ latios. vt cornelij metelli. camilli. cesares. Vñ ouidi⁹. Cesaribꝫ ꝛvt⁹ ꝓtigit ante diez. Sũt 7 alia q̃ singl'ari nũero carẽt. q: sũt sp pl'alia. vel natura. vt pisces gemini. vl̃ vsu quẽadmodũ ꝓplexiua. q̃ tã ꝑ vno q̃q̃ ꝑ pluribꝫ supponũt pl'aliter. q: magis hñt se ad mlt̃itudinẽ q̃q̃ ad vnitatẽ vt manes moenia. Sz ea q̃ sp sũt pl'alia natura vel vsu rarissime ad singl'aritatẽ descẽdũt. 7 ꝟ ıõ. q: pl'alitas ẽ fortior singl'aritate. vl̃ q: vnitas ñ nascit̃ a mlt̃itudie sz multitudo ab vnitate. Quedã tñ ab illis quãdoq̃ accipiuntur in singulari. vel autoritate. vt tenebra. et scala. vel alia institutiõe facta. vt theba thebe. Unde stati⁹. Vina e supstes ait direq̃ ad moenia thebe. sol⁹ abi. et tamen ꝑ eadẽ ciuitate dicim⁹ 7 thebe thebarũ. vnde horati⁹. Thebis nutrit⁹ an argis. q̃q̃ ꝓtingit ibi eteroclisis. quia mutat significatiõem mutato nũero. vt vespe vespaꝝ. 7 ꝟ vespa re. in alio sensu. Et bene opes opũ. ꝟ ops opis in alio sensu. Predicta possunt cõfirmari ꝑ ꝑs. in li. v. vbi determinat de nũero sic dicẽtẽ. Sũt quedã nomina sp singl'aria. vel natura vel vsu. Natura vt ꝓpria q̃ naturaliter individua sũt. vt iupiter. achilles. sol. luna 7 italia. Vsu q̃ singl'ariter ꝓfer-

ri tradidit vsus. vt sāguis. z puluis. In his tñ ipis est, qñ. vel euēt⁹ vl' ptitio regionū vl' diuīse opiones vl' au toritates veteꝝ cogūt vl' qñ ꝓappellatiuis q̄z ꝓferūt vl' ī pl'ali nūero ꝓferāt'. Sil'r sūt q̄dā sp pl'alia. vel na tura vel vsu. Natura vt gemi. ꝓpriū in signo celesti. z pisces. Vsu vt manes arma moēnia saturnalia. kalēde nōe yd⁹. z oīa pene festoꝝ dieꝝ noīa. Sūt q̄dā singl'a ria voce. ꝑ intellectu pl'alia. q̄ etiā cōphēsiua dicūt'. vt ꝓplus exercit⁹ legio. Alia circa intellectū singl'aria vo ce pl'alia. vt athene thebe. Inueniūt' tñ ī his q̄dā etiā singl'arit' plata idē significātia. Statī⁹ i. ij. thebaidos Vine supstes ait direq̄ moenia thebe. Hec pstian⁹

Quādo sit dicendū vni vos.

De quadā vsuali locuti one dubitat'. vt cum dicimus. vni cā honoris Vos estis boni vel bon⁹. pl'alitas. n. ista signat plures psonas. i. ples psonat⁹ illi cui loq̄mur ie esse. et p hoc ca ptat' q̄dā benuolētia. Hec aūt locutio ꝓus introdu cta fuit a cesare. q̄ sol⁹ oīs dignitates vribis accepit. ꝑ ꝑ in abusiōez maximā iā deuenit. qꝝ q̄libz populari di cim⁹ vos. Et ita false loq̄mur vel incōgrue. teste do nato. qꝝ si vni dixerim⁹ ſaluete. soleocismum facim⁹. Vñ q̄dā trutann⁹. vnū vosam⁹ falso. vterq̄ tuamus. Traxit. n. voso vosas ab ꝑ pl'ali vos. z tuo tuas ab ꝑ singl'ari tu. Dicūt ḡ q̄dā q̄ dz adiectiuū ī plurali nu mero poni. vt vos estis bōi būiles z benigni. Nos x̄o dicim⁹ q̄ si q̄s loq̄tur in ꝓria ꝑsona de se pl'alit' oīa de bēt sibi ī nūero respōdere. vt nos sum⁹ pati z pni ad honorē nr̄m. Loq̄tur. n. q̄ sic loq̄tur poti⁹ ꝓceptiue. z sic aliq̄s alios sibi ꝓsociat. vt fac̄ apostolic⁹ vl' ali⁹ dñs Nā qñ loq̄tur nō ꝓceptiue tūc singl'ari ꝑmone vtitur dicēs cū ꝓpheta. Ventrē meū doleo. Cū ḡ ꝑmo dirigi tur ad scdaz psonā cā honoris. si ē adiectiuū nomē si gnificatōe tm̄ dictio seq̄ns dz ī singl'ari nūero poni. vt vos estis pr̄ me⁹. dñs me⁹. bñfactor⁹ me⁹. si x̄o ē adiectiuū voce z sigmificatiōe z ē nomē. z īmediate veniat cū substātiuo dz poni in pl'ali nūero. vt vos albi curri tis. si mediate veniat dz poti⁹ i numero singl'ari seq̄. vt vos estis bon⁹. et vos estis pius. Et ꝑ iō vt p adie ctiuū singl'are ostēdat' q̄ ꝓnomē ibi sumit' pluralit' tm̄ cā honoris. nō cā vere pl'alitatis. Preterea cū adiecti uū sit tercie psone tm̄. nō pōt ad hāc iproprietatē ac cedere. qꝝ tercia ꝑsona cā talis honoris nūq̄ pl'alit' su mit' eo q̄ caret discretōe ꝑmonis. Est ḡ dicendū vos estis bon⁹. z nō boni. sic̄ etiā ipm idioma sonat z mior ipropriet⁹ est si dicā. Vos estis bon⁹. q̄z si dicā. vos estis boni. De pticipio aūt dicim⁹ q̄ pōt ī vtroq̄ nu mero seq̄ eo q̄ dz natur̄ x̄bi z natur̄ nomīs adiecti ui. Nā bñ dr̄. Vos estis vocatus cps. vel estis vocati epi. Rect⁹ tñ ē q̄ sumat' pl'alit' sic̄ x̄bū. qꝝ maiorē cō uenientiā dz cū x̄bo ex q̄ et nascit'. vñ dicēdū ē. Diligo vos bñfaciētes mihi. et nō benefaciētē mihi. Ad ꝑ di co ad talē pl'alitatē si se q̄tur relatiuū substātie in ntio casu dz eusdē nūeri cē. qꝝ tūc ē eusdē psone cū suo añ cedēte. vt diligo vos q̄ bñfacitis mihi. at si seq̄t' in ob liquo dz singl'arit' pon. qꝝ tūc ñ amittit naturalē pso nā. i. tercia q̄ q̄dā nūq̄z istā iproprietatē recipit. Et q̄ relatiuū in oblq̄ teneat' in vi tercie psone. q̄uis añce dēs sit sc̄de psone ptz ex eo q̄ pōt recipe ꝑ relatiuuz suus. qd⁹ nūq̄z referr̄ nisi ad añcedēs tercie psone. vñ bene dr̄. Tu quē diligit su⁹ filius veni huc. z iō nō pōt fieri ide ꝓuersa locutō. vt dicat'. Tu q̄ diligeris a suo filio veni huc. qꝝ relatiuū positū in ntio casu eēt vt su um añcedēs sc̄de psone. Vñ nō posset recipe ꝑ relati uū suo. relatiuū. n. id referr̄ ad alteꝝ relatiuū. Dicēdū ē ḡ vt ex dictis ptz. Diligo vos ad cui⁹ benignitatez recurro. et non ad quorum.

Quero etiā hic. an cau sa honoris possit hoc nomē dño gemīari in sa

lutationib⁹. vt Pri z dño pl'imū reuerēdo dño petro archidiacono ianuēsi. Ad ꝑ dicūt q̄dā q̄ ē ibi tātologia ꝓpt' inutilē repetitiōem hui⁹ dti dño. z iō ſm eos n ē talis salutatio admittēda. Aliq̄ x̄o p̄dictā salutatio nē recipiūt dicētes q̄ ꝓmū dño peminētiā signat. z al teꝝ ponit' cā vrbanitatis tm̄. Et ꝑ recte pōt sustineri ī lombardia. qꝝ lōbardi cā vrbanitat' fere oēs diuites vel nobiles dños appellāt indifferēter. z ꝑ intelligo si mediate iūgāt'. nā si īmediate iūgerēt'. ñ recte diceret'. vt Pri q̄plurimū reuerēdo z dño dño petro archi diacono.

De figura nominis.

De figura apte agit⁹ p⁹ numeꝝ. qꝝ postq̄z res fuerint distincte nūero fi guratiōes reꝝ inuēte sūt cā determinādi ꝓfusiōez. z cā habendi certitudinē p ea que possunt circa aliq̄d de prehēdi. et ita figura sequitur numerum sicut ea que sunt exterius sequuntur id quod interius est.

Quero quid sit figura ī gr̄āmatica. Dico q̄ figura ē ex eodē vl' diūso ꝓueniēs q̄dā dispositio dictiōis. Ex eodē id ē. ex indi uiduo ꝓuenit simplex figura. q̄ñ dictō nō pōt diuidi ī ptes intelligibiles q̄ū sensuz bēat. nec ē a ꝓposito de riuata. vt magn⁹. Ex diūso ꝓuenit figura ꝓposita. vt magnānim⁹. qꝝ pōt diuidi ī intelligibilia suo toti ꝓuēiē tia. s. magn⁹ et anim⁹. Sil'r figura decōposita ꝓuenit ex diūso. vt magnanimitas. qꝝ lz ꝑ p se nō posset diui di ī magna z animitas. q̄m animitas nihil est. tñ traxit diūsitatē a ꝓposito q̄ ē magnanimus a q̄ deriuatur.

De figuris nominū

Res sunt figure. s. sim plex ꝓposita z decomposita. Simplex figura vt tactū ē. dr̄ que nō pōt diuidi ī duas itelligibiles p tes prioris sens⁹ capaces. nec deriuat' a ꝓposito. Et scias q̄ dictio dr̄ ē simplicis figure rōe itellect⁹. ñ sim plicit'. ꝑ ꝓpati ad vocē q̄ ipm aie repsentat. et sic talis simplicitas priuat diuisiōem intelligibiliū. vñ figura simplex dr̄ accidere dictiōi. et lz oīs intellect⁹ dictio nalis sit simplex refert tñ int' intellectū simplicis dictō nis et cōposite. qꝝ simplex nō hz multitudinē in potē tia. ꝑ cōposita habet multitudinē ī potētia itelligibili um. sicut mixtū ex aq̄ et vino potentionaliter hz vinū et aquam.

De figura ꝓposita q̄stio.

Quid sit figura cōposi ta q̄rit'. Dico q̄ q̄cunq̄z dictō pōt diuidi p se aliqua intelligibilia. toti ꝓueniētia. nec a ꝓposito de riuata. ē figure cōposite. Iō dici pōt q̄ q̄dā dictiōes sunt ꝓposite q̄ nō diuidunt' i intelligibilia ꝓpter vsuz deficiētē. pñt tñ diuidi. vt ꝓpleo et offendo. Nā pleo vel fendo nō sūt ī vsu p se. Dico q̄ q̄dā dictiōes sunt q̄ pñt diuidi ī intelligibilia. sz nō p se. Vñ sunt figure decōposite. vt magnanimitas. ꝑ. n. diuidit' p aliū q̄ ē magnanimus. Toti cōueniētia iō dixi. qꝝ q̄dā pñt p se diuidi. ꝑ nō in talia ex q̄b⁹ suaz significatiōez ꝓducāt. vt vires q̄ diuidi pōt in vi et res. et iō nō est figu re ꝓposite. qꝝ totū nō cōuenit cū significatione illarum ꝓtium. Sūt z q̄dā alie dictiones q̄ bene pñt diuidi in duo intelligibilia toti cōueniētia. vt edoctus. Nec tñ sunt figure ꝓposite. qꝝ trabūt suā ꝓpositiōem et cōpa ginē aliūde. et iō sunt figure decōposite. Nā si ꝓpagi nē nō seruāt lz a x̄bo ꝓpositiōem trahāt. p se tñ cōpo nunt'. vt cōfractus. ꝓtract⁹. collat⁹. et cōpact⁹. Est. n. ꝓpago iūctura principalis vocalis in ipo pñti vl' ꝑte rito. q̄ sz nō remanet in pticipio ꝑteriti tpis vel supi no. Dicēdū ē ḡ q̄ in talib⁹ ē p se ꝓpositio faciēda. In x̄bo. n. dicim⁹. ꝓfringo cōfregi. sz in supino ꝓfractū. ḡ cōfractū p se ꝓponit' ex cō. z fractū. q̄uis habeat cō-

positiõem a ῥbo. et sic de alijs est dicẽdum.

EX predictis ptz q' que dã noia sũt dubie figure .vt impietas 7 infidelitas. q: pñt p se diuidi in duo itelligibilia 7 pñt ab antecõpositis ß habere vt ipietas ab ipius. 7 ifidelitas ab ifidelis. Et nota q magis ß ꝓpositio in. cꝫ aliq̃ alia fac̃ hãc ambiguitatẽ qđ iõ cõtingit. q: ples mutatiões bz. cꝫ aliq̃ alia ꝓpositio. et ꝑm qđ priuat magis ꝙuenit cũ noie cꝫ cũ ῥbo. bz. n. exilẽ negatiõez sicut nomẽ bz exilẽ cõpositiõez. Bz ῥbũ bz vehemẽtẽ. q: ꝓficit sua cõpositiõez et nois. vt Hõ alb⁹ currit. et sic albedo 7 cursus in boie cõueniũt. ß pfectio cõpositiõis tota ẽ a ῥbo. Nomẽ. n. qđ ẽ alb⁹ signat cõpositũ sz ῥbũ ostẽdit formã ꝓpositi. 7 sic nomẽ bz se ad cõpositõez ꝛbi liter. ß ῥbũ vehemẽt'. 7 iõ hec ꝓpositio in. raro venit ad cõpositiõem ῥbi qñ negat. q: exil' negatio nõ põt remouere fortẽ cõpositiõem. Inuenit' tñ inbonoꝛas. vbi q̃dẽ in. nõ negat honorẽ. ß magis ponit cõtrariũ bonoris. i. dedecus. In alijs aũt significatõibꝫ in. scpe adiũgit' ῥbis. vt incolo. inseruio. inquiro. infũdo. injcio. Nominibꝫ aũt qñ priuat freq̃nt' adiũgit'. vt ꝓtim ꝑuet. 7 ꝓtim ponat. q: nõ põt nomi auferre formã q̃n aliquã imꝑmat cũ ome nomẽ datũ sit a forma. vt ipi⁹. priuat. n. pietatẽ a subiecto 7 ponit cõtrariũ. Sil'r impietas priuat pietatẽ abstractiue. 7 ponit viciũ sibi cõtrariũ abstractiue. sic aũt se bz hec ꝓticula in. i nominibus. ita se bz in ꝓticipijs. q: ꝓticipiũ pñtis tꝑis vel ꝓteriti noialit' positũ. nullã aliã ꝓpositiõem cꝫ in. põt recipe ꝑ cõpositi õz quã sibi ῥbũ recipit. vt ipotes 7 indoctus. 7 ß iõ q: in. exilit' mutat vt dixi. Bz alie ꝓpositiões violẽter. et iõ ꝓticipiũ trãsiẽs in vim nois nullã ꝓpositiõem ꝑ se recipit ad sui cõpositiõez ꝓter in. q̃ ẽ noibꝫ approꝛiata. Vñ ꝓticipiũ futi tꝑis noialit' positũ ea ñ recipit. q: sapit naturã ῥbi cã infinitiui ꝑ quẽ exponit'. vt docẽd⁹. i. dign⁹ doceri. 7 ita nihil ẽ dictũ Iste ẽ indocẽd⁹. sic nihil ẽ indoceri. g̃ incult⁹. i. nõ cultus nomẽ est. sed incultus. i. habitatus ꝓticipiũ ẽ ab incolor in coloris.

De his quẽ nõ possunt ꝙponi.

QVerit' cur nõ recipiamus istas cõpositiões imbon⁹. infortis. sic impius et indign⁹. Ad ß dico q habem⁹ opposita istoꝝ sine aliq̃ cõpositiõe. q: malus opponit' bono 7 debilis forti. Nã cũ dr̃ mal⁹. priuat' bonitas 7 ipsimit' vicioz Sil'r cũ dr̃. Hic ẽ debilis. tollit' fortitudo 7 imꝑsimitur suũ cõtrariũ. Bz q̃nis nõ sit dicendũ imbon⁹ vel imalus. tñ ẽ dicẽdũ. nõ bon⁹ nõ mal⁹ absq̃ vlla ꝙpositiõe. 7 tñ ibi fit ꝑsimatio sine vlla ipssione sui cõtrarij. vt loq̃r de boie ñ bono. vel loq̃r de boie ñ malo. Sciẽdum tñ q bonũ 7 malũ sũt imediata circa rõnalẽ creaturã. Vñ seq̃tur de boie q si ẽ nõ mal⁹. g̃ ẽ bon⁹. Si aũt ẽ mal⁹. g̃ ẽ ñ bon⁹. Bz circa alias creaturas bz mediũ qđ ẽ indifferẽs. vt Iste lapis ẽ nõ bon⁹. 7 sil'r ẽ nõ mal⁹. 7 ita ñ seq̃tur q sit mal⁹ vel bon⁹. sz indifferens.

De cõpositis a nõ.

DE hac autẽ negatione nõ. sciẽdũ ẽ q ꝓposita nomi ꝑ ꝙpositiõez priuat tãtũ. vt null⁹ 7 nemo. Nõ. n. priuat rẽ sine q̃litatẽ istoꝝ noim. ß attributõez seq̃ntis ῥbi. vt null⁹ hõ currit nemo disputat. Sil'r nihil. vt nihil currit. Bz qñ ꝑ cõpositõez adiũgit' ῥbis sine dubio ꝑuat 7 põit vt nolo neq̃o nescio. Hec. n. sola ῥba ꝙponũt' cũ nõ vt ostendat' pena inflicta homini ꝓp' originale petm̃. q: punit⁹ ẽ in bonitate. sciẽtia 7 potẽtia. Si aũt veniat ꝑ infinitatẽ t ũc bz exilẽ negatiõez. q: priuat et ponit. vt nonhomo .i. ens aliqđ qđ nõ ẽ hõ. ß tale nomẽ dr̃ infinitũ a dia lecticis. et nõ ẽ ß ꝓpositio grãmaticoꝝ ß logicoꝝ tm̃. q: vtũt ea ꝓpter necessitatẽ ꝙuersionũ. In arte aũt grãmatica dicim⁹ q nõ. qñ facit exilẽ ꝙpositionẽ negatio ẽ. Et tũc sicut dicit pri⁹. põt etiã adiungi nomi sepatiz. vt nõ bon⁹ vir. ñ bona mr̃. nõ bonũ mãcipiũ. q: nõ ẽ dicẽdũ. q nõ bon⁹ sit hic q̃ddaz ꝙpositũ infinitũ. q: si ß eẽt corrũpt' accẽt⁹. et oporteret nos dicere nõbon⁹ antepenul'. acuta. Ex ꝓdictis habem⁹ q ß ẽ recipiẽda. Iste lapis ẽ nõ pius. nõ tñ ẽ impi⁹. q: cũ dico nõ pius. ly. nõ. venit ꝑ appositiõem et priuat tm̃. ß impi⁹ priuat 7 ponit. Et nota qñ ly nõ venit ꝑ infinitatẽ nullo mõ põt infinitare dictiõez q̃ in se bz finitatẽ. Et sic nõ infinitat ῥbũ ꝓme vl' scde ꝑsone. q̃uis infinitet ῥbũ tercie ꝑsone. vt sortes nõ legit. ß ẽ agit aliq̃d. ß nõ legit. Hac ẽt rõe nõ infinitat' aliqđ ꝓnomẽ. Vñ nihil ẽ dictũ. sortes ẽ nõß. q: si ß esset bñ diceret' Lego nõego. i. aliq̃d qđ ñ ẽ ego. 7 ß nihil esz. Ex dictis iã habem⁹ q̃ze magis hec negatio in. ꝙponat' cum noibꝫ q̃ cũ ῥbis. et q̃lit' hec ꝓticula nõ qnꝯ faciat vehemẽtẽ negatiõez. vt null⁹. qñꝯ tenuẽ. vt nõ bonus. quandoꝯ infinitã. vt nõbomo.

De figura composita.

QVmposita figura vt ait pri⁹. i. v. li. vbi agit de figura. i oibꝫ ꝓtibus oratiõis inuenit'. excepta interiectõe q̃ sp ẽ figure simplicis. Participia ῥo sunt oia figure simplicis vel decõposite. ꝓter panca nõ ꝓuãtia ꝙpaginẽ suoꝝ ῥborũ Vñ sũt figure ꝙposite. vt ꝙtact⁹ ꝙpact⁹ 7 cetera silia

QVerit' hic quid obest set si dicerem⁹ ꝙtactus est figure decõposite. Dicim⁹ q ß foret ꝑ naturaz. q: ꝑm ß integra 7 pfecta fluerẽt a corruptis 7 impfectis. Nã ꝙtact⁹ ꝙstat ex integris. ß ꝓtigo ex integro 7 corrupto. et iõ fuit ꝙpago ꝓuãda. Nã mm⁹ pfecta veniũt a magis pfectis et nõ ecõuerso.

SEd queri' hic de hoc ꝓticipio ptesũ ῥbi impsonalis. vt tedet tedebat. ptesum ẽ. Et hoc dicit pri⁹. g̃ cõpositũ descẽdit a simplici qđ eẽ nõ põt. Dico q sicut tollo accipit mutuo sustuli cõpositũ. ita hoc simplex tedet accipit mutuo suppletionẽ a cõposito ꝓticipio. qđ ab ß ῥbo ptedet ꝓprie venire debz. Et certũ ẽ q sepe simplicia ponuntur ꝓ cõpositis et econuerso.

VIdetur aũt q' iterjectio qñꝯ sit figure ꝙposite. vt prochdolor. 7 heuoe. Sil'r ẽ q̃rendũ q̃re interiectio nõ potuit eẽ figure decõposite. Ad ß dico q iõ non põt interiectio habere figurã cõpositã. q: ꝓpriũ ẽ passiõis destruere. Vñ cũ interiectõ affectũ passiõis designet naturã bz cõpositiõi ꝓtrariã. Et ꝓpter ß cõsueuit absc̃dita voce ꝑferri. g̃ ꝓchdolor nõ põt eẽ vna ꝑs imo sũt due. Bz heu. 7 oe. sũt due interiectiões absq̃ ꝙpositõe sic o vtinã sũt due adũbia optãdi sine ꝙpositõe veniẽtia

DRepositiones autem apd̃ grecos oẽs sũt figure simplicis. ß apd̃ latinos q̃dã vident' eẽ figure ꝙposite vt aduersuz 7 inter q̃ ex ad 7 versũ. in 7 ter ꝙponũtur q: ternari⁹ mediuz bz. vñ inter. mediatiõem notat ß cõsiderata veritate oẽs fere ꝓpositiões sũt figure simplicis natura. Que dã nũerãt' int' ꝓpositiões q̃ magis adũbia sũt. et causaz illoꝝ dicit pri⁹. q figura ꝙposita i ꝓpositõe inuenit'

De ꝙpositis ex integris et corruptis.

SIcut in cõpositiõe rerũ naturaliũm quedã corrũpũtur. vt farina 7 aqua in cõpositiõe panis. et quedam integra manent vt fundamẽtũ. paries. tectũ in ꝙpositõe dom⁹. Ita in

grãmatica ptingit.q; fit ꝓpositio qñqꝫ ex integris.vt pulcer.qñqꝫ ex coꝛruptis. vt patricida. qñqꝫ ex integro et coꝛrupto.vt maledicꝰ.qñqꝫ ex coꝛrupto ⁊ integro.vt impiꝰ. Coꝛruptiões ãt iste fũt ĩ hmõi ꝓpositꝰ cã cuiusdã elegãtie atqꝫ cõuenientie qđ in naturalib etiã ptingit vbi superflua resecãtur.⁊ enormia ⁊ aspera poliũtur. Sꝫ consueuit obiici sophistice . Patricida cõponit ex parẽte ⁊ a cedẽs.hec aũt integra sũt .ꝯ cõponit ex integris. Itẽ ois dictio cõposita cõponit ex his q̃ sũt integra.ꝯ ois dictio cõposita cõponit ex integris. Solutõ.dicimꝰ ꝙ hec ꝓpositio ex signat cãm materialẽ cũ dico.nomẽ cõponit ex integris.i.integre sese habentib in cõpositiõe.silr ex coꝛruptis .i.coꝛrupte veniẽtib ad cõpositiõem. Cñ nõ seq̃tur.hoc cõponit ex his q̃ sũt integra.ꝯ ex integris.

De hoc quod dicꝫ pſ.quero ꝙ cuiuscũqꝫmodi ẽ ꝓpositũ ex q̃tuoꝛ.

Nã nulla dictio põt ex pluribꝫ ꝓponi qꝫ ex q̃tuoꝛ.ꝟ xo nõ videt verꝫ.qꝛ ipe dicit ĩ tractatu ꝓpositionuꝫ ꝙ hec ꝓpositio cũ nõ venit ꝑ cõpositiõꝫ.ꝟ con. Ad hoc dicũt q̃dã ꝙ pſ.qñqꝫ accipit cũ ꝓpositiõeꝫ large .qñqꝫ stricte. Large cũ dicit syllabicã adiectiõeꝫ ꝑ ꝓpositiõeꝫ venire.⁊ ꝟ mõ cuiuscũqꝫmodi ẽ compositũ ex q̃tuoꝛ. Nã cũ ꝓprie ẽ syllabica adiectio.ꝟ ipe accipit ibi cũqꝫ ꝑ duabus ptib.Stricte aũt loq̃ndo nõ dicit syllabicã adiectiõem venire ꝑ ꝓpositiõeꝫ.⁊ sic nõ ẽ ꝓtrarius sibi.cũ.n.ꝓpositio nõ venit ꝑ cõpositiõeꝫ.ꝟ q̃ ẽ syllabica adiectio sic itaqꝫ ꝙ cõpositio large accipiatur. Nos xo dicimꝰ ꝙ cũ.põt ꝑ verã cõpositiõeꝫ venire nõ tñ ꝑ se ꝟ xtute huiꝰ cõiunctionis qꝫ. Et hoc vult ipe pſ.cũ dicit ꝙ cũ.nõ venit ꝑ cõpositiõeꝫ . Illud.n. ꝙ dicit syllabicã adiectiõeꝫ venire ꝑ cõpositiõeꝫ.hoc nihil ẽ.qꝛ pſ.vbiqꝫ dicit ꝙ syllabica adiectio nõ accipiꝫ ꝑ cõpositiõeꝫ.Dicimꝰ ꝯ ꝙ q̃cũqꝫ cõponit ex q̃ et cũ et qꝫ.Ab ꝟ relatiuo q̃ trahit vim relatiõis. qꝛ req̃rit dno xo sicut ꝟ relatiuũ q̃ . A ꝓpositiõe hꝫ vt sit collectiuũ. A cõiunctiõe hꝫ vt sit distributiuũ .similr cuiuscũqꝫmodi hꝫ vim relatiui a cuius. A ꝓpositione xo hꝫ collectõeꝫ. A cõiunctiõe distributiõeꝫ.ab hoc gtio modi hꝫ qualitatẽ adiectiuã.qꝛ talꝫ gtũs regitur ex vi accidentis.vt liber hmõi.

Cõponũtur aũt nomina ex oĩbus ptibusoꝛois excepta interiectione.qꝛ ipa ẽ alteriꝰ nature q̃ alie.

Nõ.n.ẽ ad placituꝫ simplr.nec exit a rõe existẽte ĩ sua potẽtia .ꝟ ab irascibilitate vl cõcupiscibilitate ꝓcedit.et ob ꝟ nllũ nomẽ cuꝫ interiectõe cõponit. Sꝫ põt nomẽ ꝓponi cũ noĩe vt paterfamilias.cũ xbo vt armiger.cũ ptcipio.vt senatusdecretũ.cũ ꝓnoĩe.vt hmõi.cũ ꝓpositiõe.vt impius.cũ aduerbijs.vt malefic.cũ cõiunctiõe.vt vterqꝫ.siqs.nequis.et cetera.

Sẽ non videt nomen ꝓponi posse cũ xbo.ita ꝙ ex eis cõposituꝫ sit nomẽ.vt armiger.qm̃ xbũ trahit potiꝰ qꝫ trahat .sic ptꝫ in hoc xbo edifico.qꝛ xbũ ẽ in opatione .ꝟ nomẽ ĩ q̃ete.ꝯ armiger ñ ꝟ ꝓpõi a noĩe ⁊ xbo. Nõ.n.ẽ armiger idẽ qđ arma gerit .imo armiger .i.arma gerẽs. ⁊ armiger ñ ẽ cõpositũ a xbo.⁊ ꝟ ẽ ꝑ pſ. Silr nõ vr posse cõponi cũ pticipio retento in vi pticipij.nisi añ ꝓponat cũ suo xbo.vt edificãs ab edifico.qꝛ pticipiũ silr ĩ opatiõe.et nullã põt habere cõpositiõeꝫ retẽtũ in vi pticipij.nisi cõtrahat illã a suo xbo.sed decretũ nõ hꝫ cõpositiõeꝫ gtĩ cũ suo xbo.ꝯ cũ hoc gtio senatus nõ cõponit in eo ꝙ ẽ pticipiũ. ꝟ in eo ꝙ ẽ nomẽ et ita deberet dixisse pſ.ꝙ senatusdecretũ cõponitur a noĩe et nõ a pticipio. Idẽ põt de silib obici.vt homicida.celicola.armipotẽs.qꝛ nõ videt ꝟ posse ꝓponi a pticipijs in vi pticipioꝝ positis.cũ xbis ipoꝝ has cõpositiões nõ recipiãt. Dicimꝰ ꝙ ẽ cõpositio imediata et cõpositio mediata. Imediata q̃ fit ꝑ remotioꝛa. Sm hoc dicimus ꝙ armiger q̃tũ ad imediatã ꝓpositiõeꝫ cõponit ex nominib scꝫ armoꝝ ⁊ gerẽs.ꝟ q̃tũ ad mediatã reducit ad xbũ et iõ dicit cõponi a xbo.qꝛ dicit armiger q̃ arma gerit.silr senatusdecretũ q̃tũ ad imediatã cõpositiõem cõponit ex noĩb.scꝫ hoc gtio senatꝰ et noĩe qđ ẽ decretũ ti.ꝟ q̃tũ ad mediatã cõpositiõem cõponit a pticipio.qꝛ senatusdecretũ ẽ illud ins qđ ẽ a senatu decretũ.et ita ꝑ pſ.qñqꝫ hꝫ respectũ ad imediatã cõpositionez qñqꝫ ad mediatã. Cñ ipe dicit ꝙ armipotẽs cõponit qñqꝫ ab hoc gtio armoꝝ.qñqꝫ ab hoc accusatiuo arma.qđ ꝑm ꝓdictã distinctiõeꝫ soluendũ ẽ.qꝛ cõponit cũ gtio imediate.i.ꝑ se.cũ accusatio aũt mediate.i.ꝑ gram gtĩ.⁊ sic ẽ iudicãdũ de similib.vt homicida celicola.i.hoĩs cedẽs.et celi colẽs. Et hec ad pticipia reducũt.scꝫ hoiem cedẽs.et celũ colẽs. Et nota ꝙ q̃uis isto mõ xba vel pticipia cũ obliq̃s noiꝫ cõponãtur.formatiões tñ istarũ cõpositiõuꝫ qñqꝫ fũt a ntis. vt homicida.armipotẽs.nec tñ cõponunt ab eis ntis hõ vl arma.ꝟ ab obliq̃s eoꝝ.qñqꝫ formãt a gtĩs.vt lucifer.et sic formatio sꝑ respicit maiꝰ ẽ habilitatẽ vocꝫ Compositio xo maiꝛẽ cõueniẽtiaꝫ intelligibiliuꝫ ex quib ipm cõpositũ ẽ ꝓductũ. Possumꝰ etiã dicere ꝙ pticipiũ in vi pticipij retẽtuꝫ cõponit cũ obliquo ⁊ a tali cõpositiõe habet vt trãseat ĩ nomẽ.vt si faciẽs cõponat cũ actio doctũ.necesse ẽ ꝙ trãseat in nomẽ.vñ doctificꝰ cõponit a doctũ et faciẽs.et sic pticipiũ trãsit in nomẽ cõpositiõe .vt indoctꝰ et doctificꝰ.ita vr bũ transit in nomẽ cõpositiõe.vt armiger.

Cõponũtur nomina fere ꝑ oẽs casus.ꝑ ntm̃ .vt respublica. ꝑ gtm̃ vt legislatoꝛ.ꝑ dtm̃.vt tribunusplebi.vel plebis.ꝑ accusatiuũ.vt agricola.i.agꝝ colens.ꝑ ablatiuũ vt menceps.i.mente captus.fere diri ꝓpter vocatiuũ.qꝛ ꝑ ip sum retẽtuꝫ in vi vocatiui nõ fit cõpositio.nã macte id ẽ magis apte accipit ꝑ hoc ntio macteꝰ qui apd antiquos fuit in vsu. Similiter pluralia cũ singularibus cõponunt .vt oꝛbisterrarũ.et asecretis. acaliculis.are spõsis.abatis acõmentarijs.hec enim cõponunt ab assistens et illis dtis ⁊ sunt noĩa officioꝝ indeclinabilia. Similiter ꝑ accusatiuũ pluralẽ fit ꝓpositio.vt gemellipera.i.gemellos pariẽs.et ꝑ ablatiuũ pluralẽ vt q̃dã volũt de illis eisdẽ.scꝫ asecretis acaliculꝫ ab a.ꝓpositõne latina.et hoc ablatiuo secretis .qm̃ ab ipis secretis. que eis committuntur dicitur aliquis asecretis et idez põt de alijs iudicari. Et hic ẽ dr̃ia notãda inter pticipiũ et alias dictiões casuales.qꝛ nomẽ ⁊ ꝓnomẽ ꝓponuntur etiã ꝑ obliquos.vt alius mõi.istius mõi.ꝟ pticipia nõ pñt cõponi.teste pſ.nisi ꝑ ntim et ꝟ hñt a suis xbis.qm̃ xba viꝫ ntioꝝ habẽt et nõ obliquoꝝ.ꝯ si aliqđ pticipiũ videaꝫ in obliq̃ casu ad cõpositiõem venire. Dicẽdũ ẽ qđ omittit naturã pticipij et cõpositiõe trãsit in nomẽ.vt doctificꝰ.id ẽ doctũ faciẽs. Si obiciaꝫ de edificãs. Dicimꝰ ꝙ faciẽs nõ hꝫ hãc ꝓpositionem a se imo a xbo qꝛ ẽ figure decõposite.

Cm verbis etiã cõponuntur noĩa ꝑ oẽs casꝰ. excepto ntio et vtio. cõponunt/ẽm ꝑ gtim vt magnipẽdo .et floccifacio. ꝑ dtim vt crucifigo. ꝑ accusatim vt edifico.i.edẽ facio. ꝑ ablatim vt vsucapio. Ntũs aũt non põt venire ad cõpositiõem xbi integre.qđ dico ꝓpter possuꝫ.qđ cõponit ex hoc ntio potis et suꝫ.nec vtũs.et hoc iõ quia cõpositiões fiũt cã perfectiõis.acsi ex ntio siue vtio et xbo ꝓduceret vnum xbũ ꝓpositũ. talis cõpositõ de ꝓfecto faceret impfectũ.qꝛ ntũs cũ xbo vl etiã vo

catiuus cũ ꝟbo generat pfectũ sensũ. ꝫ oĩs dictio simplex siue cõposita in eo q̃ dictõ hz ipfectõem. z sic talis cõpositio stare nõ posset. Vñ siqs vellet ita ponere q̃ tãtũ valeret iste termin⁹ a. q̃ntum ista oĩo sortes currit. iniuste poneret nec eẽt illud possibile. qz pfectũ z impfectũ nõ eq̃pollẽt. silr nec simplex z ꝛe ꝓpositũ. Ex p̃dictis habemus q̃ cũ dr marcus. i. tuli⁹. vel marcus ꝫ ẽ tuli⁹. id ẽ. vel ꝫ ẽ nõ põt eẽ dictio ꝓposita qz cõstat ex ntio et ꝟbo. et ita nõ sũt cõiunctiões expositiue vt q̃dã dicũt. qz nec etiã talis spẽs cõiunctionũ inuenta ẽ. z sic ẽ dicẽdũ q̃ sũt oĩones expositiue z nõ dictiões cõposite. et illud ꝑnomẽ ꝫ venit demõstratiue. et ꝫ ꝑnomẽ id relatiue. z respicit intellectũ p̃cedẽtis termini et nõ suppositũ. et iõ sumit in neutro genere et in singulari nũero. Et scias q̃ oĩs dictio cõposita principalit resolui in duas ptes. sz ille possunt adhuc simplicitatẽ et compositiõem hr̃e. vt impterritus prius. n. compositũ siue decõpositũ fuit perterritus. z inde decõpositũ fuit impterrit⁹. Vñ p̃s. dicit q̃ q̃daz accipiunt scdam compositiõez ex iam ante cõpositis vt inexpugnabil. impterritus. et his similia.

De cõpositis ex duob⁹ rectis

De cõpositiõe autem integroꝝ vt dicit p̃s. in. v. li. vbi agit de figura q̃ si fiat cõpositio ex duob⁹ ntĩs vterq̃ declinat. vt ꝫ respublica. huius reipublice. Si aũt ntũs cõponit ex duob⁹ obliq̃s vterq̃ obliqu⁹ manet indeclinabil. vt hmõi. Si ꝟo cõponat ex ntio z obliq̃. vel ex obliquo et ntio. ntũs declinat. et obliquus remanet indeclinabilis. vt hic tribunusplebis. hui⁹ tribuniplebis. z hic senatusdecretũ. huius senatusdecreti. excipit alteruter. q̃ q̃uis cõponatur ex duob⁹ integris ntĩs. tñ declinatur tñ in fine. Requirit ꝟo p̃dicta regula. q̃ hoc masculinũ alteruter faciat alteriusutrius. Sz alia regula vult q̃ sequat eundẽ gtñ cũ suo femenino et neutro que faciũt alterutrius. Oĩs gtũs desinẽs in vs dz esse cõis trib⁹ generꝝ. Hec itaq̃ regula p̃dominat. qz duo sũt potẽtiora vno. et sic alteruter facit gtñ alterutri⁹ sicut suũ femininum et neutr. Et sciendum q̃ femininũ et neutrum non declinantur ex vtraq̃ parte. nec componũtur ex integris. cã vitãdi biatũ si dicerem⁹ alterutra. vel causa vitãdi metacismũ si dicerem⁹ alterutrũ et sic maior elegãtia fuit ĩ cõpositiõe facta ex corrupto et integro. et sepe videm⁹ q̃ vnũ cedit duobus Vñ vtraq̃ acuit pnl. et silr pleraq̃ ꝓpter masculinũ et neutr suũ q̃ idẽ faciũt. Põt tñ encletica cõiunctio esse cã in bis. qz sepius inclinat accẽtũ p̃cedẽtẽ syllabe in cõpositiõe integroꝝ sicut extra ꝓpositõez. vt vtraq̃ pleraq̃. vbiq̃. q̃q̃. vt dic̃ p̃s. in li. v. ĩ tractatu de figura.

Cõtra p̃dicta obiectiões.

Consuevit tñ obijci de pluribꝫ aliꝭ ꝓtra p̃dictã regulã. Vñ p̃s. insufficiẽs eẽ vĩ. Objcitur. n. de ꝓnasus. leopdus. duoden⁹ capapellis. et de q̃busdã ꝓꝓꝭ nominibꝫ. vt oĩnebonũ. osaureũ. qz cõponũtur ex duob⁹ integris ntĩs. et tñ declinantur tñ in fine. Ad ꝫ dicimus q̃ p̃s. satis sufficiẽter dicit. Nã dicim⁹ q̃ ꝓnasus nõ cõponit. qz fuit cõpositũ a grecis q̃ nunq̃ habuerũt respectũ ad ꝫ nomina latina par z nasus duodenus autem non componitur ex duo z denus. ꝫ deriuat a duodeciz. z sic est figure decõposite. Si objciat de duodeciz ĩ quo nõ declinat iste ntũs duo. dicim⁹ q̃ nõ optet. qz regula intelligẽda est tñ de integris. duodeciz aũt ꝓponitur ex integro et corrupto. Leopdus aũt cõponit ex corrupto et inetegro. s. ex lena vel leena. et pardo. qz non dr̃ leopdus eo q̃ sit ptim leo et ptim pdus. ꝫ qz natus ẽ ex leena et pdo. Capapellis ꝟo cõpõitur ex ablatiõ z ntio sic̃ legeius qõ in rhetoricis inuenit. qz dr̃ capapellis. q̃si pellis cũ capa. In ꝓꝓꝭ nominibꝫ certe possumus dicere. q̃ regula p̃s. tenet. vt hic mõspesulanus. huius mõtispesulani. et hic mõsleo. huius mõtisleonis. q̃q̃ tñ facimus grecismũ. qz declinam⁹ nomẽ cõpositũ sic in fine tñ. vt hic oĩnebonũ. hui⁹ oĩneboni. z videtur ꝫ eẽ de rõe. quia illa cõpositio non ẽ vera. ꝫ tñ imaginaria. nõ. n. traxit aliquã significatiõez ab eo qõ ẽ oĩne. Idẽ dicẽdũ ẽ de osaureũ osaurei. greci aũt nõ declinant aliqõ nomẽ cõpositũ in medio. ꝫ tñ in fine. Verbũ ꝟo cõpositũ q̃q̃ declinant in medio z in fine. vt catbagrapho. i. scribo. et catbagrapha. i. scripsi. et quotiẽs hoc apud eos cõtingit faciũt cõpositionem ꝑ se in p̃nti et per se in p̃terito. Et hoc iõ sicut diximus. supius. ne corrupta ex integris. vel integra ex corruptis cõponi videãtur.

Illud etiã notãduz est q̃ qualiscũq̃ fuerit cõpositio in ntio talis remanet in obliquis. Si. n. fit ex integris integra remanet in obliquis. vt neutripassiuũ. neutripassiui. Si aũtem fit ex corruptis eandẽ corruptiõem retinet in obliquis. vt parricida parricide. Idẽ dico si fiat ex corrupto et integro. vt multomod⁹. vel ex integro et corrupto vt perspicax ꝑspicacis. excipiũtur ista quotuor alteruter alterutrius. tantundẽ tãtidẽ. q̃cq̃. cuiusq̃. idẽ eiusdẽ. Nã alteruter cõpõitur ex integris ꝫ alterutrius ex integro et corrupto. Tãtundẽ ex corruptis ꝫ tãtidẽ ex integro et corrupto. Quicq̃ ex corrupto et integro. ꝫ cuiusq̃ ex integris. Idẽ ex corruptis. sed eiusdem ex ĩtegro et corrupto. sicut vult magister bñ.

Questio de eodem.

Querendũ est hic vtrũ ꝟbũ cũ ꝟbo possit cõponi sicut nomẽ cũ nomine. Dicit p̃s. q̃ sic. ꝫ nõ nisi cũ infinitivo vt tepefacio cis. i. tepere facio. qz infinitivus est quasi nomẽ verbale. Sz aliꝭ modi inter se nõ cõponũt. et hoc iõ quia vnaquecq̃ inclinatio hz suũ finem et certũ terminum. vnde nõ possunt ad vnũ reduci sine medio. i. sine cõiunctione. Et iõ ex aliꝭ modis nõ potuit fieri vna cõpositio. qz diuersitas motus et finis impediebat vni⁹ intellectus simplicitatẽ. Inuenit tñ in iure ciuili ꝓpositio facta ex duobus integris ꝟbis que declinantur ex vtraq̃ pte sic̃ duo ntĩ. scilicz vtor fruor. uteris frueris vsufructus sum. z talis cõpositio in nullis aliꝭ verbis reperitur. Similiter ẽ vna mirabilis cõpositio orbiumueij. qõ ẽ cõpositũ ex integris diuersoꝝ generꝝ z nũeroꝝ. Et declinat orbiũueij. gtĩo orbiũueij oruz. dtio orbiumueis ꝛc. Limitas eiñ ẽ que vocatur orbiũ. z vocat vei. ꝫ corrupto noĩe nũc dr̃ orbenet⁹. et in ꝛpriis dicebant ciues orbici siue veientani. vel cõiunctim orbicineiẽtani q̃ nũc dicũt orbenetani.

Questio.

Queri nũc potest vnde possit contingere q̃ obliquus recto cõinnct⁹ maneat indeclinabil cũ de sui natura sit declinabilis vt tribunusplebis. Dicimus q̃ ꝫ cõtrahit ex adiũcto qz natura illa ꝑ quam rectus cõstruitur cum obliquo vna est sibi et oĩbus suis obliquis. et ita est simplex et indiuisibilis. et hec natura ꝼuauit obliquũ indeclinabilẽ ĩ tali cõpositiõe. Silr si fiat cõpositio ex duobus gtĩs debet vterq̃ gtũs indeclinabilis ꝑmanere. vt huiusmõi. qõ etiã ex natura obliq̃tatis cõtingit. quẽadmodũ si absq̃ ꝓpositiõe veniret. nã si isti gti hmõi adiungerent alicui ntio. ipm et oĩs ei⁹ obliq̃s vniformit respicerẽt. Et hec eadẽ ẽ natura et cã que ꝼuauit eos indeclinabiles in cõpositiõe.

Questio de eodem.

Quero an sicut fit ista cõpositio respublica possit fieri ꝫ cõpositio. mulieralba. Itẽ sicut est vna cõpositio tribunusplebꝫ

maĳstermilitũ .argiletũ.malefidus. malesan⁹ possit eẽ vna cõpositõ.ptãs bononiẽsiuz. maĳsterplatonis.socratisasin⁹.malecõcoꝛs.malefoꝛtis.et sic de siliby queri põt. Ad p̃dicta rñdemus.q̃ oĩs cõpositio ĩmutat z cõmoditatẽ hz alioq̃n ẽ inutilis.et nõ ẽ tenenda. Dicimus g̃ q̃ iõ reſpublica ẽ vna cõpositio.vt aliq̃d ĩmutet. Nã qñ̃ res publica sũt due ꝓtes.idẽ ẽ res publica qõ res notoꝛia z mãifesta. Uñ boꝛati⁹. Publica materies p̃uati iuris erit .i. materies iã notificata .Cũ aũt ẽ vna dictio cõposita.idẽ ẽ reſpublica quod cõmune. Nec ĩmutatio ñ cõtingeret. dicẽdo mꝛalba.qꝛ sine eẽt vna dictõ ꝓposita sine nõ.sp vna fieret suppositio p muliere alba.et sic nulla eẽt vtilitas in tali cõpositi onevñ nõ ẽ faciẽda. Ad scdz dicim⁹ q̃ aliꝺ ẽ tribunus plebis in ꝓpositõe. et aliud extra cõpositiõez qꝛ eĩ cõpositiõez põt venire p tribuno cuiuscũq; plebꝭ .ß ĩ cõpositiõe venit p illo solo q̃ habebat tribunatũ ĩ plebe romana. Silr maĳstermilitũ qñ̃ ẽ vna dictio notat dignitatẽ magnã quã q̃s hẽbat in vꝛbe romana.z is mõ dr̃ marescalc⁹. Hz qñ̃ sũt due ꝓtes põt fieri suppositõ p q̃cũq; aliq̃s milites maĳstrante. Argiletũ ꝟo vna dictio ẽ nomẽ loci vbi fuit argus interfect⁹.ß qñ̃ sunt due ꝓtes argi letũ dr̃ mors argi. Malefidus vna dictõ signat illũ q̃ leuitatẽ hz et ñ fuat fidẽ. Hz qñ̃ sũt due ꝓtes signat illũ cui nõ fuat fides .vt iste ẽ fid⁹ male inter hostes. Malesan⁹ signat illũ q̃ ẽ leproſus. Hz qñ̃ sunt due ꝓtes signat illũ q̃ hz sanitatẽ impfectã . Paterfamilias vna dictio signat illũ cui⁹ filĳ⁹ ẽ dñs hereditatz de iure.etiã si nõ eẽt nat⁹ dũ eẽt vin⁹ in vtero matris. Hz qñ̃ sũt due ꝓtes signat illũ cui⁹ ꝓles iã ẽ vna familia. Tales aũt ĩmutatiões nõ ꝓuenirẽt si eẽnt cõpositta illa q̃ obĳciũtur. Nã ptãs bononienſiũ.nõ sumeret⁹ p alio in cõpositiõe q̃ extra cõpositiõem.nec maĳster platonis.vl socratis asin⁹.nec male cõcoꝛs.nec malesoꝛtis.iõ tales cõpositiões recusant⁹.sed milesiũ iusticie nr̃o tpe possum⁹ dicere q̃ sit vna dictõ cõposita.qꝛ ꝓtinet ad qꝺdaz officiũ reddẽdi iusticiã sz qñ̃ sũt due ꝓtes miles iusticie dr̃ q̃cũq; ẽ miles iustus. Silr dominuslegũ.i.inrĩspitus ẽ vna dictio.ß qñ̃ sũt due ꝓtes dicit⁹ dominus legiz sol⁹ impatoꝛ.qꝛ ipe sol⁹ hz ptãtem cõdẽdi et destruẽdi iura . Idẽ ẽ in ẋbis dicẽduz qꝛ nõ sicut dicim⁹ maledico.bñfacio.malefacio.possum⁹ dicere q̃ si vna cõpositio malecurro.vel bñlego.nã aliꝺ ẽ maledico bñfacio.malefacio.qñ̃ ẽ ibi cõpositio.et aliud qñ̃ nõ ẽ.ß in malecurro.vl bñlego non erat aliꝺ.et iõ inutilis fuisset ista cõpositio. Silr aliud ẽ satisdo z satisfacio qñ̃ ẽ ibi cõpositio.et aliud qñ̃ nõ ẽ.ß si vellẽ eodẽ mõ ꝓponere satisle go.satisscribo ñ possez. quia nihil immutaret cõpositio. Silr aliud ẽ vsucapio per cõpositiõem.et aliud sine cõpositiõe.qꝛ p cõpositiõez ptinet ad qꝺdaz ius.ß absq; cõpositiõe ptinet ad qñ̃ cũq; capiendi vsuz.et ita de cõsiliby ẽ dicẽdũ vel iudicãdũ.

De cõpositis ex duoby obliq̃s.

Querit etiãz quare fit compositio magis ex duoby gtiis q̃ ex duoby aliis obliq̃s.ficnt.n.dicim⁹ hmõi. possem⁹ dicere huic mõ hũc modũ. vel assignet⁹ quare nõ. Ad ß dico.q̃ ex nullis obliquis integris fit cõposi tio noiatiual⁹ nisi ex gtiis.qꝛ tales gtĩ qñ̃ veniũt p appositionẽ regunt⁹ ex vi accidẽtis.qꝛ demõstrãt eẽntiã rei sicut adiectiua.nam gti cãm formalẽ designãt. vt equ⁹ albicoloꝛis.et liber istiusmõi. Uñ videm⁹ q̃ talibꝫ gtiis.i .q̃ regunt⁹ ex vi accidentis põt accidẽs copulari.i. adiectiuũ. vt equ⁹ celer z albi coloꝛis currit. Nulli aũt alĳ casus regunt⁹ ex vi accidentis ꝓprie et naturaliter.qõ dico ꝓpter ablatiuos qui aliq̃n affinitatẽ quã habẽt cũ gtiis ex hac natura regũt⁹.vt equ⁹ albo coloꝛe. soli g̃ gti habẽt hanc naturaliter cum adiectiuis cõnenientiaz. et iõ ex gtiis solis q̃ ex vi accidẽtis regũtur põt fieri noiatiualis cõpositio.q̃ vice vni⁹ adiectini sumũt⁹.vt hmõi istiusmo di.alteriusmodi.aliusmõi.cuiusmõi. Dtz g̃ q̃re nõ fiat talis cõpositio ex aliis obliq̃s.

Questio de eodem.

Quero hic que cõmoditas sit in his cõpositiõiby. et quare nũq̃ fiat sine hoc gtio modi. Ad ß dico q̃ fiũt cã ĩmutatõis qꝛ qñ̃ nõ ẽ ibi cõpositio regũt⁹ duob⁹ accentiby et ille gtis modi sumit⁹ p mẽsura siue quãtitate.vt liber istius mõi.i.isti⁹ quãtitat⁹. Hz qñ̃ ẽ ibi cõpositio statiz regunt⁹ vno principali accẽtu.sic natura dictiõis req̃rit et tale cõpositũ designat tũc q̃litatẽ et ñ q̃ntitatẽ. vt liber istiusmõi.i.talis añpenl⁹.cm̃ mõi acuitur. Quare aũt magis fiat p hũc gtiñ mõi.ß ẽrõ qꝛ sũptũ sine cõpositiõe in tali respectu qñ̃ regit⁹ ex vi accidẽtis accipitur p quãtitate.ß mod⁹ p quẽ regũt⁹ tales gti ẽ q̃litas q̃dã respectiua.et iõ iste gtis mõi. sol⁹ fuit vtriq; nature cõuenies scz ad q̃ntitatẽ qñ̃ nõ interuenit ꝓpositio.et ad qualitatẽ quando ibi ẽ cõpositio.

Questio de eodem.

Sed queritur. An talis cõpositio sit recipiẽda bonimõi. sic alicuiusmõi vt cũ dicat⁹ liber bonimõi. Dico q̃ ñ ẽ recipiẽda.vt bonimodi sit vnuz nomẽ oĩs ge .indeclinabile.sic hmõi. Et dico q̃ spãle adiectiuũ impedit.qꝛ cõpositio ꝓducta ex talibꝫ gtis req̃rit generalitatẽ. Uñ faciẽda ẽ p nomẽ generale.vt cuiusmõi.vel p ꝓnomẽ qõ q̃dẽ ptinet ad omnẽ materiã.vt istiusmõi.eiusmõi. Sũt.n.hui⁹modi adiectiua generalia. et iõ adiectiuũ spãle ad talẽ cõpositõez venire nõ potuit.silis tñ cõpositio vr̃ posse fieri in his gtis vniusmoꝛis. vt sit vnũ nomẽ oĩs ge. indeclinabile .et erit sensus. vniusmoꝛis.i .cõcoꝛs vt isti homines sunt vnius moꝛis id est concoꝛdes vel vnanimes. Unde in psal. Qui habitare facit vniusmoꝛis in domo.i.vnanimes et cõcoꝛdes .nisi.n. veniãt p cõpositionẽ nõ vr̃ latine dictũ.qꝛ nõ hz a q̃ regant⁹.

Questio de eodem.

Queritur insuper quare in hmõi cõpositiõiby q̃ñq; p̃cedat obliqu⁹ z q̃ñq; p⁹ ponat⁹.vt senatusdecretũ.et maĳstermilitum Ad hoc dico vel rñdeo q̃ ĩ oꝛdine cõpositiõis ẽ magna vis faciẽda. ẋbũ.n.sp in cõpositione possidet finẽ qꝛ magis finit q̃ alie ꝓtes.et inde fuit necesse q̃ sp̃ verbũ declinaret⁹ in fine. Idẽ facit et ꝓticipiũ.qꝛ tenz naturã ẋbi. Nomẽ aũt ĩ tali cõpositõe qñ̃q; tenet p̃ncipiũ.qñ̃q; finẽ.p̃ncipiũ dat⁹ ei qõ ẽ dignio⁹.finis aũt indignioꝛ.et hac rõe dicim⁹ senatusdecretũ et maĳstermilitũ.qꝛ senatus ẽ dignioꝛ suo decreto cũ possit illud cõdere et destruere.et maĳster ẽ dignioꝛ militiby q̃by p̃sidet. Silr in cõpositiõe facta p hũc gtiñ modi debitus oꝛdo fuat⁹.qꝛ finis debet⁹ nomĩ.tñ ad nomẽ reducãtur adiectiua ita cõposita.vt hmõi.istiusmõi.z etiã alia rõe.qꝛ iste gtis modi pficit intellectũ q̃litatis ĩ talibus adiectiuis.et sm hoc illa q̃ magis ꝓficiũt z specificant in cõpositiõiby debẽt habere finem et q̃tũ ad hoc finis dignioꝛ ẽ cũ sit ꝓfectio rei. Uñ nũq̃ ẽ aduerbiũ tpis rõe finis. et nusq̃ aduerbium loci ratione finis. Ergo nanq; vester q̃ deberet esse copulatiua qõ tamen non est.immo est causalis. Dicim⁹ q̃ ß ꝓticula q̃ hic alia de cã postponitur.scz qꝛ est oꝛdinis subiũctiui.

De geminatis p ꝓpositiõem.

Queripotest hic quare cõtingat q̃ quedã geminata veniãt ad cõpositionem et quedã nõ. Nã de⁹ de⁹ nõ ẽ vnũ nomẽ cõpositũ nec fuit fuit ẽ vnũ ẋbũ cõpositũ. Ad ß dicim⁹ q̃ si cõpositio supaddat aliq̃d geminatiõi vtilis ẽ cõ

positio.si nihil supaddat.nulla tũc debet cõpositõ superuẽire.Dicim⁹ g̃ generaliꝫ q̃ oia ĩterrogatia nomia vel adũbia pñt gemiari ⁊ de iure ꝓponi.qz ꝓpositio supaddit geminatiõi.vt q̃s̃.q̃lisqualꝫ q̃ntusquã tus.q̃t̃t.cuiuscuꝫ.Possessiuũ.vt cuiascuias.vbiubi. vndeunde.vtut.qñ q̃n.Et ita de oĩb⁹ q̃ pñt recipere cũq̃.vt q̃ntũcũq̃.Nec.n.absq̃ gemiatõe sũpta interrogatiua sũt ⁊ infinita.nec hñt generalẽ ꝓnũciatiõez i. nõ sũt distributiua.Sz si geminãt absq̃ ꝓpositõe. adhuc nihil imutãt vt q̃s faciet ß q̃s gemiata ẽ ibi interrogatio.Sic⁹ cõponãt amittũt interrogatõz.⁊ fiũt collectiua ⁊ distributiua.vt q̃s̃q̃s currit mouet.i.ois q̃ silr q̃lis q̃lis.i.q̃lislibz q̃lis.et vbiubi ẽ ignis est calor.i. vbicũq̃.⁊ vtut legit plato legit sortes.i. vtcũq̃.⁊ ita de alys silibꝫ dicẽdũ ẽ.q̃re nõ geminãt ꝓpr̃ alꝫutꝫ cõponẽtiũ.scz hũc ablatiuũ re.De ꝓstructiõe aũt huiꝰ nois q̃s̃q̃s ⁊ dictionũ recipiẽtiũ cũq̃.scias q̃ dictõ geminata vt q̃s̃q̃s.vl recipiẽs cũq̃.vt q̃cũq̃ bz viz duo rũ casuũ.s.añcedẽtis ⁊ relati.Vñ req̃rit duo ⁊bba poni ĩ cõstructiõe.et ponẽda sũt i eo casu in q̃ ponit relatiuũ facta explicatiõe siue in eo casu poni dz quẽ req̃rit ⁊bũ sequẽs imediate .vt video q̃cũq̃ hõ currit.i. vidõ oẽz hoiez q̃ currit.⁊ q̃mcũq̃ hoiẽ vidõ currit.i. ois hõ currit quẽ video.silr video q̃cq̃d ẽ hic intꝰ.i.vi deo oñe id qđ ẽ hic intꝰ.et q̃cq̃d video est hic intꝰ.i. oñe ẽ hic intꝰ qđ video.vl video q̃s̃q̃s hõ ẽ albꝰ.i.video omnem hominem qui est albus.

De geminatione ꝓnominũ ꝑ ꝓpositiõem.

Dn aũt hic ẽ ignorandũ.q̃ tria ꝓnomina gemiata ꝓpositõez habẽt in actiõ ⁊ ablatio tm̃.vt meme.tete.sese.et hoc tm̃ in singlari faciũt ꝑter sese qđ gemiat tã in singlari q̃z in plali.Si g̃ dicat nosnos.illeille ñ ẽ ꝓpositõ ß geminatõ tm̃.Queritꝫ vñ cõtigat illa ꝓpositõ tm̃ ĩ duobꝫ casibꝫ.Ad ß dicẽ pſ.q̃ istꝫ soli casꝰ monasyllabi repiũtur singlares in bis tribꝰ ꝓnoibꝫ.et ĩde ꝓcessit cõpositio.qz regunt vno acuto accẽtu.Et scias q̃ ß pdicta cõpositõ ẽ vtil.qz vbi tal geminatõ repit i actio ⁊ ablatiuo istoz ꝓnominũ statuz habẽt respectꝰ ad cõpositiõem q̃ in nob ẽ.s.ad aĩaz ⁊ corꝓ.vt diligo meme.i. diligo me fm vtrũq̃z hoiem.Vñ in salustio babetur Omẽs hoies q̃ studẽt sese pstare ceterꝫ aialibꝫ.sese dicit q̃z̃tũ ad aĩam ⁊ corꝓ.Et videmur in ß imitari grecos q̃ duobꝫ oblicꝫs casibꝫ istoz ꝓnominũ vsi sunt in singlari nũero monasyllabas syllabicas adiectiões addũr.Jã habemꝰ q̃ geminatõ facit ꝓpositõez ĩ interrogatiuis.et ĩ bis tribꝫ.me.te.se.vbicũq̃z fit alibi geminatio nulla ẽ ibi cõpositõ.qz nihil ibi ꝓpositio supaddat vt deꝰ deus.Tãtum em̃ valet ista geminatio si est cõpositio q̃ntũ si nõ est cõpositio.Et iõ talis cõpositõ tãq̃z pr̃sus inutilis recusanda ẽ.

De ꝓpositionibꝫ que cũ nominibꝫ ꝓponũtur.

Dubitaꝫ aũt multũ de ꝓpositõibꝫ q̃ cũ noibꝫ ꝓponũt.vt impiꝰ.quia vr ß ꝓticula in.habere natura adũbij negatiui in huiusmõi ꝓpositõe.Negare.n.magis ad adũbiũ ptiet q̃z ad ꝓpositiõez.Silr si dicã remitto.vr q̃ hmõi ꝓpositio sit cẽsenda fieri magis ex adũbio insepabili ⁊ ⁊bo q̃z ex ꝓpositõe insepabili.Nã p intellectũ adũbij exponit ⁊ nõ p ꝓpositiõez.vt remitto.i.iteꝝ mitto.Cũ g̃ vis significatiõis sit ĩ oibꝰ ptibꝫ ꝓtẽplanda vt dicit pſ.Dicẽdũ ẽ q̃ remitto cõponit ex adũbio insepabili ⁊ ⁊bo.Itẽ ꝓpositio sp ẽ i trãsitiõe.vt dicẽ pſ.Vñ nõ põt ꝓstrui cũ ntio ꝓpr̃ i trãsitiõez suã nec cũ vtio.g̃ repugnat ntio.Nõ g̃ dz secũ p cõpositõez iũgi.qz repugnãtia nõ bñ cõueniũt nec i vna sede morãt.g̃ in nõ recte cõponit cũ piꝰ.si ẽ ibi dicẽda ꝓpositio.Ad pdicta dicimꝰ q̃ impiꝰ ꝓponit ex in. ꝓpositiõe et piꝰ qz lz in. ĩ appositiõe ñ neget.põt tm̃ ĩ ꝓpositõe negare.qz sepe facit ꝓpositio in cõpositõe qđ nõ põt facere in appositiõe.Si dicat negare ꝓpr̃iũ ẽ adũbiozꝝ.dico q̃ sic q̃z̃tũ ad rem ⁊bi.ß q̃z̃tũ ad rẽ nois bñ ꝓuenit ꝓpositiõi. Si q̃s opponat de ꝓpositiõi insepabili.vt remitto.qz dicit boetiꝰ q̃ dz dici adũbiũ insepabile.Dico q̃ nõ ẽ verꝝ.Prepositiões.n.insepabiles bñ cõstituũt intellectũ explicabilẽ p auuerbiũ.ß nõ dz iõ dici adũbiũ insepabile.qz in ß sũt adũbia explis nature sic ꝓpositõnes q̃ ex adiũcto trabũt certitudinẽ ĩtellectꝰ.et ita intellectꝰ quẽ innũt ñ ẽ adũbiaꝫ.ß affinis adũbiali.Preterea imutãt sic ꝓpositões.qz q̃ñq̃z augẽt .vt iseruio i.valde ſuio.q̃ñq̃z pr̃uãt.vt inbonoro .silr recludo.i. aperio et recludo.i.iteꝝ claudo.et sic vagã naturam habẽt sic ꝓpositões.qz magis i naturã ꝓpositõuz cedũt.Nõ.n.adũbia sũt adeo debilꝫ nature.vt ꝓpositõnes.qz illa egẽt vno extremo .ß ꝓpositiões duobꝫ extremis.Qđ aũt obiciꝫ de trãsitiõe nõ obstat.qz ꝓpositio duas bz facies vt ⁊bũ trãsituũ.Respicit.n.seq̃tẽ casũ trãsitiue.⁊ in eo finit dependẽtiã suã.Jd autez qđ añcedit siue sit ⁊bũ siue dictõ casualis respicit intransitiue.vt sũ i domo.⁊ ex pte añ.vagaꝫ ad oẽs casus.ex pte aũt pꝰ finẽ suũ termiat i actio vl ablatio q̃ apđ latios sũt ꝓcipue trãsitiui.Sz apđ grecos a tribus casibus eaꝝ trãsitio et dependentia terminat.s. gtio dtio et actio.Dicimꝰ itaq̃z q̃ q̃z̃tũ ad intrãsitionẽ quã hñt a pte pꝰ.veniũt p appositiõem seq̃ntis casus.i.p regimẽ.vel iõ dictũ ẽ p appositiõez.i.sepatiõem.qz nõ ẽ de rõe vt ꝓponãt cũ accusatiuo vel ablatio p se.cũ incidat ibi magna transitionis diuersitas.ß p cõpositiõez dr ꝓpositio vẽire.q̃z̃tũ ad ꝓcedẽtia q̃bꝫ cõfert ipm qđ designat.vt sum in domo.sic oñditur q̃ ego sum localis respectu domꝰ mee cõtinẽtis.Vñ ⁊bũ cõstruit cũ ꝓpositiõe adiũcta suo casuali intrãsitiue.ß cũ ipo casuali trãsitiue.sic⁊ ꝓpositio.Ex pdictis pꝛz q̃ ꝓpositio rectissime cõponit cũ ntio cũ sit intrãsitiua ex vna pte.et sic cõuenit cũ ntio q̃ similiter intransitiuꝰ ẽ.eadem rõe dz cũ ⁊bo ꝓponi quia intellectũ nominatiui bz.nec p appositionem secũ venire põt ꝓpr̃ intellectum nominatiui.Cum participio aũt iungitur vtroq̃z mõ.sicuti cũ nomine p cõpositiõez ad modũ sui ⁊bi. vt plegẽs.et p appositionem vtvado ad legẽtẽ.et loquor de legẽte.

De compositiõe aduerbij cũ pronomine.

Quero hic.q̃re magis aduerbium veniat ad cõpositiõez ꝓnominis vt eccum et ellũ.q̃ ꝓpositõ.Nulla.n.ꝓpositõ iũgit ꝓnomini p cõpositiõez.qz mecũ tecũ secũ nobiscũ vobiscũ nõ sũt aduerbia ꝓposita .ß bñt hanc ꝓpositiõem cũ per appositiõez.i.p regimẽ.inꝛueniẽte anastropbei.ꝓposterationem ꝓmonis.Ad hoc dico q̃ cũ ꝓnomine iũgitur ꝓpositio p solã appositiõez sicut cũ ꝓpr̃io noĩe vt ad illũ.et de illo sicut ad platonẽ.et de platone.qz ñ inuenit qđ imutet i ꝓpr̃io noĩe vel ꝓnoĩe.Propriũ enim nomẽ nõ signat dependentꝫ in eo q̃ ꝓpr̃ium.silr nec ꝓnomẽ.iõ neutꝝ eoꝝ põt vniri cũ ꝓpositiõe que ꝓpter suam infinitatẽ se applicat tm̃ ante vl dependenti ex pte intransitiõis.sicut ß signũ oĩs ꝓpter suũ officium non bene iũgitur ꝓpr̃io nomi vel ꝓnomini.vt omnis plato.vel oĩs iste.Aduerbiũ aũt potuit cũ pronomine ponni causa demõstratiõis cuiusdã q̃ silis ẽ finitati pronominũ.vt eccũ et ellũ.i.ecce eum.et ecce illum et q̃ñq̃z trahit pronomẽ aduerbiũ. ita q̃ cedit in pteꝛ ipius.vt ꝑterea et interea.Nã ꝑter et inter ꝓpr̃ie sũt aduerbia q̃ adiũcta huic accusatiõ ea determinatõez faciũt adũbialẽ.qz cũ ille accusatiuꝰ desinit in a.corr. ꝓpter naturã aduerbialẽ trahit ad ꝓductã.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De compositione ꝓpositionis cum aduerbio.

VIdet tñ q3 ꝓpositio ꝓ cõpositione ven at cũ sequenti casuali. vt in uicem. extemplo. 7 nõ extimplo. q3 ꝓpositio non corrũpit casum cui transitiue adiungit. i. actm̃ vel ablatiuꝫ sequentẽ. 7 ita nihil est dictum extimplo. Silr vident cõpositões consiles esse cetero defacili. eximꝛoniso uestigio. eiure. Ad hoc dicimus q3 oẽs ꝑdicte in ueritate nõ sunt cõpositões. sed irregulares uocũ cõgeries Et hoc ideo. q3 casus cum sua ꝓpositione fungit loco aduerbij. vel aduerbialis determinatõis. Vñ possunt casualia cum suis ꝓpositionib3 ad interrogatões aduerbiorũ rñderi. vt. Quo uadis. ad vrbem. Qualiter fiet hoc. defacili. Qualiter intrauit iste. eximꝛoniso. Quando uenisti. extemplo. i. statim.

De syllabicis adiectionibus.

NVnc de syllabicis adiectionib3 est videndũ. Dicit ꝑsc. q3 syllabica adiectio immutat spẽm nõ figurã. q3 syllabica adiectõ nihil intelligibile aĩe repsentat. sed immutat spẽm non figurã q̃uis immutet aliq̃ officiũ dictõnis. Erit ergo dictio q̃ recipit syllabicã adiectionẽ speciei derinatiue. vt pleruſq3 a plerus. egomet ab ego. non tñ est figure cõposite. q3 nõ põt in pl̃a intelligibilia diuidi.

QVonsuevit dubitari. qñ hec particula q3. sit syllabica adiectio. 7 qñ ueniat ꝓ cõpositione3. Ad hoc dico. q3 qñ hec particula q3. nullã vim cõiunctiõis retinere videt. nõ venit ꝓ cõpositionẽ. ꝫ est syllabica adiectio. vt plerũq3. itaq3. vtiq3. Sed cũ vim aliquã cõiunctõis exercet. ꝓ cõpositionem venit. vt vterq3. quisq3. vbiq3. In talib3 em̃ q̃ndã aggregationẽ importat ipsa ꝓiunctio. vt vterq3. i. vn9 et alter. quisq3. i. q̃cũq3. vel quisq3. i. vn9 7 alter. 7 vbiq3. i. vbicũq3. vel vbiq3. in vno 7 alio loco. 7 sic de singlis.

QVota hic q3 syllabice adiectões semꝑ debẽt esse finales. vt quisnã egomet. qm̃ alterationẽ quandã faciunt circa officia ꝓcedentiũ dictionũ. Vñ sicut accidẽtia que quidẽ alterãt solẽt aduenire post cõpositionẽ substantialiũ. ita syllabice adiectões. debẽt vltimo aduenire et nunq3 in principio poni. Et ꝓ ꝫ etiã ꝑz q3 siquis. neq3 et nũquis cõposita sunt 7 nõ syllabicata sicut aliquis 7 ecquis. eo q3 nihil est additũ fini eorũ qõ est ꝓpriũ syllabice adiectõis. Prisc. etiã ꝓbat alia rõe q3 nõ sunt syllabicata. s. q3 corrumpit femininũ eorũ ae. diphthõgon mutata in a. vt si qua nequa. nũqua. sicut aliqua. 7 ecq̃. Et ꝫ faciunt in singulari feminino. et neutro pl̃ali. At syllabica adiectio nõ corrũpit dictionẽ cui syllabicat. qm̃ accidẽtia nõ immutãt esse substãtiale rei. 7 sic ꝑz q3 cõposita sunt 7 nõ syllabicata. Donatus vero dicit q3 in illis q̃q3 nõ mutat ae. diphthõgus in a. ꝫ dicit antiq̃s dixisse q̃ vel q̃ sicut masculinũ 7 neurrũ in eodẽ noie geminamus. vt quis vel qui. qõ vel quid. Et repit illõ femininũ apud virgiliũ dicentez. Ecqua tñ puero est amisse cura pentis. nũc aũt nõ vtimur illo. nisi in his cõpositis siqua. nequa. aliqua. nunqua. ecqua. Et ita ꝭm donatũ quavenit integre ad cõpositionẽ illarũ. sed corrupte ꝭm Prisc. De cõpositione quis 7 qui.

QVonsuevit multũ dubitari de cõpositõib3 7 syllabicis adiectõib3 huiꝰ noĩs quis vel qui. vñ de illis aliquid hic dicã. Scias ꝫ q3 quis vel qui est oĩm noĩm cõfusissimũ. hñs se ad modum materie infinite. Vñ ꝓpter multitudinẽ officioꝝ hũt multitudinẽ formarũ 7 terminationũ. vt ꝑ diuersas formas 7 cõpositões 7 syllabicas adiectões explicita ipsius cõfusio 7 natura posset in aliquã certitudinẽ redegi 7 melius cõpbendi. Habet itaq3 sedecim inter cõpositiões 7 syllabicas adiectões. Cõpositões em̃ sũt septẽ. vt siquis. nequis. aliq̃s. nũquis. ecquis. 7 vnusq̃sq3. 7 q̃squis. Quis aũt bz quicq3 syllabicas adiectiões. vt q̃snã. q̃spiã. q̃sputas. q̃scq3. 7 q̃scq3. Bz q̃ recipit q̃tuor adiectões. s. q̃dã. q̃uis. q̃libz 7 q̃cũq3. Vñ ꝙsus. Cũ q̃spiã sine q̃ ꝓiũge putasq3. Damvis cunq3 libet qui sine quis retinebit. Cetera aũt noĩa interrogatiua vel infinita nõ recipiũt syllabicã adiectionẽ nisi vnã. s. cunq3. vt q̃liscunq3. q̃ntuscũq3. q̃tcũq3. 7 silia. Hec em̃ geminant. vt qualisq̃lis. 7 cõponunt cũ alius. vt aliq̃lis 7 recipiũt cunq3. sicut diximus. nec vllã aliã hñt ꝓpositiõz vel adiectionẽ cõem. vt quis vel qui. Confusissimuz q̃ inter noĩa fuit quis vel qui. Vñ cã cõfusionis 7 infinitatis habet sedecim intercõpositões 7 syllabicas adiectões. At cetera noĩa interrogatiua nõ habẽt nisi tres vt cuiuscuius alicuius. 7 cuiuscunq3 possessiua.

De compositione aduerbiorum.

QVe aduerbys aũt interrogatiuis vel infinitis. Dico q3 vniuz ex illis. s. vbi recipit vndecim intercõpositões 7 adiectões syllabicas. vt sicubi. necubi. alicubi. nuncubi. ecubi. vbiq3. vbiubi. vbiuis. vbilibet. vbicunq3. vbinam. Sed alia aduerbia interrogatiua vel infinita nõ habẽt tot varietates ꝑter q̃ qua. vñ. q3 ista possunt vndecim intercõpositões 7 syllabicas adiectões habere. sicut 7 vbi. nisi usus in quibusdã eorũ fortsitan repugnaret. vt siquo. nequo. aliquo. nũquo. ecquo. q̃z. quoq̃. quonis. q̃libet. q̃cunq3. q̃nã. Aduerbiũ vero tpale recipit pauciores. q3 nõ est tante cõfusionis. vt locale. Habet vero ꝓpositões sex. vt siqñ. neqñ. aliqñ. qñq3. qñqñ. qñcũq3. Cetera aũt aduerbia interrogatiua vel infinita nõ habẽt aliã cõpositionẽ q̃ noĩa interrogatiua a quib3 descendunt. Geminant em̃. vt q̃lrq̃lr. recipiunt cũq3. vt q̃libet cunq3. 7 hñt eandẽ cõpositionẽ. vt aliq̃liter. Idẽ est tenendũ in aliis. Inter aduerbia siquidẽ ꝓfusissima sunt localia interrogatiua. vt q̃q̃. vñ. vbi. q̃ vndecim ꝓpositiones 7 syllabicas adiectões pñt bre. Tpale aũt recipit qñq3. q3 minꝰ localib3 est cõfusum et infinitũ. ꝫ plus aliis. Alia vero interrogatiua aduerbia nõ pñt recipe nisi tres cõpositões sicut interrogatiua noĩa a quibus descendunt. Questio de eodem.

QVerit q̃re interrogatiua siue infinita siue noĩa siue aduerbia sbz vl locũ significãtia recipiãt syllabicã adiectionẽ. alia ꝙo nõ. vt quisnã. vbinã. sed nihil est qualisnam. 7 qñnam. Ad hoc dico q3 alteratões nõ adueniunt nisi rei contente vel cõtinenti. 7 sic tm̃ sbe. vel loco. Ex hac rõe interrogatiuũ sbe vel loci recipit syllabicas adiectões 7 nõ alia interrogatiua. Tps em̃ licet videat alterari. q3 mõ est obscurũ. mõ serenũ. tñ hoc nõ cõtingit rõne ipsius tẽpis sed aeris qui ꝓprie serenus dr̃ vel obscurus. Accidentib3 aũt aduenium alterationes. immo accidẽtia sunt illa que alterant.

De illis cõiunctõib3 Si et ne.

QVesi. 7 ne. querit q̃re nõ cõponant cum verbis sed potius cum noĩbus et q̃re magis cũ interrogatiuo sbe vel loci vel tpis. vt siquis. sicubi. siqñ. q̃s cum alys infinitis. q3 nihil est dictum siqualis vel siqualiter. 7 q̃re magis cũ quis q̃s cũ qui. Ad ꝫ dicimus q3 sicut verbũ nõ potuit esse interrogatiuũ. ita nõ potuit ꝑ cõpositionẽ recipe ꝓiunctões q3 cõiunctio signũ est diuersitatis q̃ vniformitati ꝓpositionis repugnat. Si. tñ 7 ne. habent vt possint ꝓponi cum quibusdã noĩb3 7 aduerbijs infinitis. et hoc ĩõ. q3 inueniunt generalẽ infinitatẽ in eis. in verbis nõ. At si

obiiciat de sisto 7 nequeo. qz videnť cõponi a ꝯiuncti
onib⁹. Dicim⁹ q sisto ẽ figura simplicis. ꝫ neq̃o cõpo-
nitť ex nõ 7 q̃o. 7 sic nulla ꝯiũctio ꝑt cũ verbo ꝯponi. nec
etiã cũ noĩe ꝓter si. 7 ne. q̃ ꝓpter suã infinitatẽ sũt appli
cabilia nomib⁹ vel aduerbijs infinitis. qz sicut ℔ nomẽ
q̃s req̃rit duo ꝟba qñ ponitť infinite. ita ille due ꝯiunc
tiones si. 7 ne. 7 iõ fuit apta ꝯpositio ex illis pueniẽs.
Cũ alijs ꝟbo infinitis ꝯponi nõ pñt ꝓpter debilitatẽ ip
sorũ. Si eĩ ẽ acq̃sitiua. ꝫ ne repulsiua. Dis aũt acq̃sitõ
vel repulsio ẽ substãtie loco vel tpi subiacẽs. 7 nõ ẽ ac-
cidentiũ q̃ q̃dẽ acq̃runť vel repelluntť. Et hac rõe ille
due ꝯiũctões nõ ꝯponuntť cũ alijs infinitis. Cñ nihil ẽ
siq̃ntus. neq̃ntus. Cũ q̃s iõ magis ꝯponuntť q̃ cũ qui.
qz quis hz plus infinitatis q̃ qui. Et ℔ pz ex eo q pn-
cipiũ sibi datť. 7 qui. traxit oziginẽ suã ab eo. s. ex quis.

¶ De hoc noĩe aliquis. 7 quis.

Scire etiã debes q⁹ ali-
q̃s ex alio 7 q̃s ꝯponitť. q̃si ab alio q̃s. Cñ nõ
est dicẽdũ. Credo in aliquẽ deũ ne diuersitatẽ ponẽ vi
deamur. Hãc ꝯpositionẽ hñt cetera infinita q̃ interro
gatiua sũt. vt aliq̃lis. alicubi aliq̃n. aliq̃ntus. 7 ita de sili
bus. Et ℔ iõ. qz ois diuersitas a forma ſbali vel accidẽ
tali ꝓuenit. siue illa designetť noiaľr siue aduerbiaľr. ℔
nõ recipit eã q̃. singulare. 7 ℔ facit ei⁹ relatio q̃ duo ꝟ-
ba req̃rit. Si q̃s dicat q q̃ ẽ infinitũ sicut 7 q̃s. 7 iõ ꝑt
ꝯponi cũ alio. vt dicat aliq̃s vel aliq̃. Dicim⁹ q alter
supflueret. qz nulla eẽt dĩa intť vnũ 7 reliquũ. magis ꝫ
debuit poni cũ q̃s. eo q hũit infinitatẽ sine vlla relatõe

¶ Nũ venit ad ꝯpositionẽ q̃s. vel localis aduerbij. vt
nũq̃s. nũcubi. nũq̃. Hz alia nõ iueni. 7 ℔ iõ. qz nũ q̃rit
de inherẽtia. vt nũ feciſti ℔. Dis aũt inherẽtia dĩ q̃daz
locus respectu ſbe de q̃ fit sermo. 7 iõ ꝯponitť tm̃ cũ in-
terrogatiuo ſbe vel loci. Cũ q aũt ñ ꝯponitť. qz min⁹ se
hz ad infinitatẽ q̃ quis. nec ipso interrogatiuo vtimur
adeo frequenter vt quis.

¶ En ꝯponitť cũ q̃s. vt ecq̃s. mutata n. in. c. Nec cum
alijs ĩfinitis ꝯponitť nisi forsitã ecubi. qđ videť simpl'r
posse dici. Dicim⁹ q infinitas materie magis excitat
q̃ infinitas accidẽtis. qz aĩa plus laborat in appẽsio-
ne materie q̃ forme. 7 iõ interrogatiuũ ſbe magis reci
pit ℔ aduerbiũ en. q̃ interrogatiuũ accidẽtis. Ubi. silr
ꝑt recipe. qz aduerbiũ locale magis ẽ infinitũ alijs. 7 ob
℔ habuit plẽs dĩas q̃ alia aduerbia. Cũ itaq̃ aĩa plus
in appẽsione tãte infinitatĩ laboret. merito aduerbiũ
locale recipit en. vt ecq̃ et ecq̃ 7 ecubi. qz ℔ aduerbium
en. aĩam excitat vehemẽter 7 magis applicať huic inter
rogatiuo q̃s. eo q vehemẽtiorẽ hz infinitatẽ. Naz q̃ ẽ
nomẽ articulare. q̃s aũt nõ. Unusq̃sq̃ aũt ꝯponitť ex
vn⁹ 7 q̃sq̃. ꝫ ℔ ꝯpositio nulli alij ꝓuenit ĩfinito. Uni-
tas eñ ẽ solius ſbe ꝓ se. accidentis aũt ꝓ aliud. Quisq̃
q̃ colligit 7 distribuit sicut oĩs. ꝫ vn⁹ q̃si ꝑtitť. vt sit sen
sus. Unusq̃sq̃. i. q̃sq̃ ꝓ se. Quisq̃s gemiatũ cõponitť
et ℔ faciũt reliq̃ infinita q̃ sũt interrogatiua ꝑter cur. 7
q̃re. vt q̃lisq̃lis. vbiubi. qñq̃. Hoc aũt iõ cõtingit. qz
infinitas addita infinitati auget ꝯfusionẽ. 7 sic ĩtrodu
cit cũ distributõe collectionẽ siue mltitudinẽ. ꝫ nõ dz
geminari relatiũ in eo casu hui⁹ noĩs vbi infinitũ a re
latiuo secernitť. nihil q̃ dictũ ẽ. quiq̃. q̃que. qđq̃đ. ne in
cludi relatio gemina videať. at si a relatino non secer-
nitť infinitũ ꝑt ꝓ oẽs casus geminari. sicut videmus in
alijs infinitis. Et ita ꝑt dici cuiusc⁹ cuicui. sicut dicim⁹
q̃lisq̃lis. q̃liq̃li. Põt ergo q̃squis in q̃libet casu gemĩa-
ri tam in singulari q̃ in plali. sicut qualisq̃lis. quãtus-
quãtus si vsus haberet. Usus tñ nõ habet nisi q̃squis
quidq̃d. 7 q̃q̃. 7 ℔ tenem⁹ ꝓueniẽter. nec ibi est ꝑm rõez
vis aliqua faciẽda. nisi vbi infinitũ a relatino secernitť.

Ceptẽ predicte cõposi-
tiones adiungunť reliquis terminatõnib⁹ hui⁹
noĩs quis. tam in singulari q̃ in plali. ꝓter vnusquisq̃
qđ nõ habet plurale cã huius noĩs vnus. Credo tñ q
posset dici. Unaquecq̃ moenia. 7 vnaquecq̃ scale. 7 ꝑ-
ter quisquis ꝑm vsum. Nec vlle ipsius cõpositiões vel
syllabice adiectões habẽt qui in ablatino singulari nec
quis. in dtõ 7 ablatino pluralib⁹. qđ cõtingit ex debili-
tate simplicis. quoniã iste ablatiu⁹ qui. est in rarissimo
vsu. Eodẽ modo quis dtũs 7 ablatiuus plalis. Debili
tas enim simplicium. sepe naturam impedit composi-
torum.

Que aũt postponũtur
huic nomini quis vel qui magis videntť esse syl
labice adiectões vt supradictum est. vt quisnam quis-
piam ⁊c. ¶ De syllabicis met. te. pte. ce.

Nota etiã hic. q⁹ sicut di
cit prisc. in. xij. li. vbi agit de figura ꝓnois. Qua
tuor sunt syllabice adiectões q̃ adiunguntť ꝓnoib⁹. s.
met. te. pte. ce. Det addit huic ꝓnomini ego ꝓ oẽs ca-
sus excepto gtõ plurali. Addit etiã huic ꝓnomini tu.
ꝓ oẽs casus excepto gtõ plurali 7 ntõ 7 vtõ singulari-
bus quibus nõ apponitť met. simpliciter. ad dãm hui⁹
verbi tumeo tumes tumet. Sed intercõponitť hec syl-
labica adiectio te. 7 dicitť tutemet. Uel additur aliq̃
hec syllabica adiectio te. sine met. et dicitť tute. Lucre.
in primo. Accipe ꝑterea q̃ corpa tute necesse est. Idem
in eodem. Tutemet a nobis iam quonis tpe natũ. Ad-
ditur etiã huic ꝓnomini sui ꝓ oẽs casus. vt suimet. sibi
met. semet. Dte. quinq̃ addit ablatiuis femininis pos
sessiuorum ꝓnominum. vt meapte. tuapte. suapte. no-
strapte. vestrapte. Sciendũ tñ q met. 7 te. addunť su-
pradictis ꝓnominib⁹. vel discretionis cã plerunq̃ vel
significatõe. vt terentius in adelphis. Egomet rapui.
Intelligitť eĩ ego 7 nõ alius. Cicero ꝓ murena. Quid
est qđ tu moueris cum quasi tute noris. Ita 7 salustť.
Tute dixit quasi tuipse per te. 7 nõ ꝓ alium. Te. adde-
batur huic ꝓnomini hic 7 hec 7 hoc. ꝓ oẽs casus apud
antiquos 7 dicebatť hicce hecce. hocce ꝓ duo c. Nunc
vero addit eidem ꝓnomini in his casibus tm̃ qui in s.
desinũt euphonie causa. vt huiusce. hisce. hosce. hasce.
necnon illice dicebãt antiqui. Unde illic quasi apoca
pa facta in fine seruat accentum. Item illiusce. istiusce
illucce. istucce. veteres dicebãt. teste papiriano. qui de
orthographia hoc ostendit. Et cõcludit prisc. Hec igi
tur hoc est met. te. pte. ce. adiunctões esse ipse sensus ar
guit qui nullus in his separatis põt inueniri. ergo ego-
met. tute. suapte. huiusce. minime dicenda sunt cõpo-
sita. quia hec additio si separetť nihil significare posset
ꝓ se. Scias etiam q dicitť biccine ꝓ i. cum deberet dici
heccene per e. quia ce. est syllabica adiectio q̃ additť ad
hec. sed mutatur e. in i. 7 ne. est dictio per se. et ponitur
pro an. ¶ De declinatione nominum.

De casu amodo est dicẽ
dum. Sed quia declinatio ꝓ casum cognoscit
Ideo prius̃ de formatione casuum determinẽ aliqua
de declinatõe dicam. Scias igitur q declinationes no
minum sunt quinq̃. s. prima. secunda. tercia. quarta'.
quinta. 7 cognoscunť per casum. Unde non oportuit
q assignaretť declinatio ꝓ accidente nominũ. Cogno
scitur autem declinatio maxime ꝓ genitiuũ etiã ꝓ dati
uum. Prima declinatio est cuius gtũs singularis desi-
nit in ae diphthongon. 7 dis in e. vt poeta poetae po-
ete. Secda declinatio est cuius gtis singularis desinit in
i. pductam 7 dtũs in o. silr pductam. vt dñs dñi dño.
Tercia declinatio est cuius gtũs desinit in is correptã
et dtũs in i. vt mater tris tri. Quarta est cuius gtũs de
sinit in vs. pductam 7 dtũs in ui diuisas. vt hic visus.
hui⁹ visus huic visui. Quedã tñ neutra desinũt in u. 7

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sunt indeck.in singulari nūero. vt ħ cornu huiꝰ cornu huic cornu. Quita ꝓo ē cuiꝰ gēs desinit in ei diuisas. et dēs silr i ei.vt ħ res.hꝰ rei.huic rei. Predicta pūt cō phēdi breuit i ħ ꝓsu.ita q̄ ꝙlibet syllaba sumat vna declinatio ꝑm ordinē. Se.mi.is.ys.ei.gēs desinit ois.

De prima 7 quinta declinatione Questio.

Nunc circa declinatio/nes ꝑdictas alīq̄ dubia moueamꝰ. Quero igr ꝑ.curin ꝑma declinatiōe vel q̄nta nullū nomē neu.ge. inueniat sicut testat prīs.in.vj.li. Ad ħ dico q̄ ꝙlitas vocis erat ꝯria.qr cū oīa neutra q̄ irregularitatē ꝑuāt in plāli nūero desināt in a.oportuisset q̄ nēs singularis et ntūs plālis ꝑme declinatōis habuissent eandē termi nationē in neu.ge.qm̄ ambo desinissent in a.qō ꝯ rōez fuisset.qr neutrū plāle dz a ꝙlitate vocis sui singularis differre.nec etiā ntūs plālis ꝑme declinatōis potuisset in a.desinere.qr ꝑm ħ gtūs plālis nō habuisset a.añ rū. Itē dico q̄ ꝑma declinatio est appropriata tm̄ masculino 7 fe.generi vel cōi.7 in ħ est ꝓncipalior alīs declinatōib.sicut masculinū 7 femininū ꝓncipalioza sīt alīs generib.7 ħ pz in gtō singulari ꝑme declinatōis q̄ desinit in ae.diphthōgon.qr iste due vocales maris 7 femi nine naturā demōstrāt. Nam mares nascētes ꝑ ꝓferūt a.ħ femie e.qō a ꝑmis pētib traxerūt. Qm̄ a.dat adā geītor.e.parit eua parēs. Si obiciat de ħ noīe pascha qr inuenit ħ pascha bꝰ pasche. Dicimus q̄ abusio est nec vnq̄ inuenimus in plāli nūero ꝑme declinationis. Debet g̃ ꝓprie declinari.ħ pascha bꝰ paschatis. Idez dicimꝰ in q̄nta declinatōne qr oportuisset ntm̄ plālem desinere in a.qō erat ꝯ naturā q̄nte declinatōis. Preterea q̄nta declinatio nō hz nisi vnā ēminationē. Qm̄ nec ꝓprie debuit nisi vnū genus hīe 7 magis femininuz ꝓpter hanc vocalē e.que est signū diuisionis.

De tercia declinatione Questio.

Queri etiā pōt q̄re non habemus adiectiuū ois gene.in ntō singularis alicuiꝰ declinatōis nisi tercie. Itē queritꝰ. Quare nullū adiectiuū sit q̄rte vel quinte declinatōis. Ad ħ dicimꝰ q̄ iō nullū adiectiuū ꝑt esse in ntis aliarū declinationū ois ge.qr nullā formā in eis posses inuenire sup quā ca dat masculinū 7 femininū 7 neutrum diuisim.qr nec sīl cōcurrere potuerūt. Et ħ eadē est rō q̄re nullū nomen adiectiuū sit q̄rte vel quinte declinatōis. Tercia vero aptissima fuit cuilibet generi ꝓpter multitudinē termi-nationū q̄s habet.iōq̄ cā sue dignitatis medīū locum inter declinatōnes possidet. Quedā vero mobilia se/quunt regulā scōi modi ꝓnoim.vt vnus.totus.solus ullus.alius.vter.alter.qr vel faciūt discretionē.vel ve-niunt ad expositionē discretōis.7 sic hūt cum ꝓnoīb quandā affinitatē. Qm̄ in gtō sūt ois generis.7 otō si-cut ꝓnoīa scōi modi. Aliq̄ tm̄ adiectiua tercie declinati onis habuerūt mobilitatē triū generū. vt ħ alacer hec alacris ħ alacre.ne tercia declinatio videret insufficiē-tiam hīe. Et magis data fuit masculino. ħ terminatio er.7 feminino is.7 neutro e.qr in adiectiuis mobilib se pe masculina desinūt in er.vt miser 7 sacer. Qm̄ altera terminatio q̄ quondā fuit cōis in illis noīb.qr vt dicit prīs.in.vij.li.vbi agit de ablatiuo tercie declinatōis de-sinēte in i. Olim dicebat hic 7 ħ celer vel celeris 7 ħ ce-lere.oportuit q̄ remaneret sub femio genere tm̄.qr fu-it masculino genere spoliata.ħ in e.correptā neutr ge. desinit.qr in is.nullū nomē neu.ge.in ntō casu ꝑt esse. vt dicit prīs. Et iō oportuit neutrū aliā formā hīe. et magis in e.qr is.correpta directe nunq̄ trāsit nisi in e. correptā testāte ꝑs.vt fortis forte. Preterea in e.corr. nullū nomē latinū desinit nisi neu.ge.vt mare 7 ꝑnestе Et sic pz q̄re masculinū in er.7 femininū in is.7 neutrū in e.desinat. Hec q̄t sūt noīa q̄ faciūt masculinū in er. femininū in is.7 neutrū in e. ꝑm grecismū. Qm̄ versus grecismi. Siluester volucer alacer saluber eq̄ster. Cā-pester celeber acer celerq̄z pedester. Horū bis quinq̄z tenet ħ er.ħ is.et ħ e. Hisq̄z paluster addes. sociabil atq̄z sequester.

De quinta declinatione.

Quonsueuit etiā multuz dubitari.cur nullū nomē q̄nte declinatōnis sit mas.ge.ꝑter dies 7 meridies.ħ potius sūt fe.ge. ħ ħ de-terminatū est supra in capi.de genere.b.

De prima 7 scōa declinatione Questio.

Queritetiā quare mo/bilia ꝓme 7 scōe declinatōis nō sunt ois ge.cō-iuncti.nisi in otō 7 ablatiuo plāli.vt albis. Ad ħ dico q̄ ꝑma declinatio nō potuit hīe neutrū vt supra dictū est. Scōa ꝓo hz neutrū in ys.vel in ym.vt vulgus et templū.neutrū ꝓo scōe declinatōis nō occurrit mascu lino 7 feminino sīl nisi in otō 7 ablatiuo plāli. vt albi s qr in his solis casib ꝙuenientia habuerūt ꝑma7 scōa de clinatio.7 ita in his solis cōicant sua genera.7 penitus ad cōitatē reducūt. In vtraq̄z em̄ dēs 7 ablatiuꝰ desi-nūt in is.ꝓductā.vt poetis 7 asinis.exceptis paucis fe. ge.vt aia aiaby. Formant etiā silr ab ablatiuo ꝓducto vt ab ħ poeta.inde poetis.7 ab ħ asino.inde asinis.7 ē ħ de rōne.qr sicut ars diuidit ita colligit. vñ optuit q̄ masculinū 7 femininū 7 neutrū q̄ in nulla alia forma pri me vel scōe declinatōis sīl cōcurrebāt in hac termina-tione is.finaliē cōuenirēt.q̄ forma ob ħ fuit cōis prime et scōe declinatōi.7 magis tracta fuit a scōa declinatio ne ꝓpter hāc vocalē i.q̄ ꝓprie est scōe declinatōnis. In illa em̄ forma cōcurrūt masculinū 7 neutrū ex ꝑte scōe et femininū ex ꝑte ꝑme. Rō aūt talis cōitatis innuit in donato qm̄ pueris dī. Albus alba albū ē ꝑme declinatō nis ex ꝑte feminini.scōe ex ꝑte masculini 7 neutri.

De casu nominum.

Qstus vt dicit prīs.in.v. lib. Est declinatio noīs vel aliarū casualiū dictionū q̄ fit maxie in fine. Ordo q̄z naturalis casib da tus est.quippe ntūs quē ꝑmū natura ꝓtulit ipse ꝑmuz sibi locum defendit. Qm̄ verbis q̄z intransitiue iste q̄si egregius adheret. gtūs scōm locū sibi defendit. hic q̄z naturale vinculū generis possidet.7 nascit a ntō. gene rat aūt oēs obliq̄s casus seq̄ntes. Otūs q̄ magis amicis cōuenit terciū locū tenet.eo 7 q̄ vel eandē hz vocē cuz gtō. vel vnius abiectōe vel mutatōe lr̄e ab eo fit. Qui vero magis ad inimicos ꝓtinet.i.accusatiuꝰ.q̄rtū.i.ex-tremū locū quem apud grecos obtinuit. Vtūs quippe impfectior ceteris esse videt.nisi em̄ scōe ꝑsone cōiun gi nō pōt.cū superiores q̄tuor oēs ꝑsonas pūt cōplecti si gurate adiuncta ꝓnoīb.vt ego prīs.scribo.tu prīsci-anus vel prīscianе scribis.ille prīscianus scribit ꝛc. Silr ablatiuus trib adiūgit ꝑsonis.vt a me prīsciano acci-pis.a te prīsciano accipio.ab illo prīsciano accipit. Nō egent aūt noīa ꝓnoīb.q̄nis oēs circūeant ꝑsonas.si cum vtis aut cū substātiuis verbis cōiungant.vt vir-gilius nominor vel sum.virgilius noīaris vel es.virgi-lius noīat vel est. Igit ablatiuus ꝓprius est romanoz Nunc de ꝑdictorū casuū formatōe videamus.

De formatione casuum prime declinationis.

Prima declinatō vtvult prīs.in.vij.lib.a.habet terminatōes in ntō tres a.as.es.7 habet duas lr̄as terminales.s.a.7 s. In a.tam latinorū q̄z grecorū.tam masculinorū q̄z femininorum et cōmuniū. In as.vero 7 in es.grecorū tm̄ 7 masculino rum.vt hic scriba poeta.huius poete.huic poete.ħ ro ma musa.hic7 hec aduena.hic eneas huius.enee hic an chises huius anchise.Cuius gēs 7 datiuus in ae diph,

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

thongon desinũt ꝛ pes habẽt syllabas ntõ. vt hic poeta huius poetae. huic poete. ℔ eneas huius enee. ℔ anchises bꝰ anchise huic anchise. Et ī. vj. li. in ꝓncipio dicit ꝑſ. In a desinẽtia ꝓme noĩa declinatõnis siue latina siue greca. masculina ꝛ feminia vel coĩa addita e. in ae. diphthongon faciũt gtm̃. vt hic scriba huius scribe. ℔ musa huius muse. hic ꝛ ℔ aduena huius aduene. Inueniunt tm̃ q̃dã ex cõib⁹ etiã neutro generi adiuncta ℔ figurate ꝑ allothecã. vt aduena mãcipiũ. Valerius aũt maximus in scdo memoraliũ ponit. Alienigena studia qõ ꝓma declinatio nõ hz. Nullũ em̃ neutrũ nec prime nec quĩte declinatiõis ꝓt inueniri. nec idẽ eẽ singularis nĩs neu. ge. in a desinẽs ꝛ nĩs ꝓlis. Hz antiquissimi ℔ alienigenũ. ꝛ ꝓliter ℔ alienigena ꝛ etiã ℔ alienigenus dicebãt. ex q̃ ꝓt ℔ esse vt ꝓle. Necnon certa silr a genere cõposita ꝓferebãt. vt caprigenus terrigenus taurigen⁹. Et subdit post pauca ꝑſ. dicẽs. Eiusdez. i. ꝓme declinatiõis feminorũ gtm̃ ek in as. more greco solebãt antiq̃ssimi termiare. Vñ adhuc pr̃familias ꝛ materfamilias ꝓ familie solem⁹ dicere. ꝛ freq̃ns ℔ hz vsus. Dr̃ tm̃ ꝛ paterfamilie ꝛ patresfamilie ꝛ familiarũ ꝛ familiꝫ Que vero desinũt in as. et in es. mutãt as. vel es. in ae. diphthõgon ꝛ faciũt gtm̃. vt hic andreas hui⁹ andree hic anchises huius anchisae. Inueniunt etiã terminatiões in ꝓma declinatõe in am. ꝛ in e. ꝑm grecos vt adã q̃ versa in e. facit gtm̃ hui⁹ adae. ꝛ silr dtm̃ q: dẽs silis gtõ. Et oẽs alios casus habet siles ipsi recto. Que vero desinũt in e. addita s. faciũt gtm̃ vt libie bies. ꝛ actm̃ in em. vel in en. aliosvero casus habz pares recto. Vñ q: be due forme nõ sunt latine in oĩ casu vltia acuit. Itẽ dicit ꝑſ. in. vj. li. b. In e. ꝓducta greca sunt feminina. ꝛ vel grece declinant vt libie libies. vel mutata e. in a. in ntõ. et accepta e. faciũt in ae. diphthongũ gtm̃. vt belena belenae. libia libiae. Accusatiuus ae. diphthongon gti sine dẽi mutat in am. vt poeta hũc poetã. Frequẽtius tm̃ inuenimus in grecis noĩb⁹ in as. ꝛ es. terminantib⁹ actm̃ grecũ ꝓferre autores. vt hũc eneã. ꝛ hũc anchisen ꝓ n. Rõne tm̃ declinatõis rõ exigit hunc eneã et hunc anchisem dicere ꝓ m. Octus casus prime declinationis in a. correptã efferr. vt poeta. nisi sit grecũ. et apud grecos ꝓducẽs a. seruet eandẽ etiã apud nos ꝓductã. vt enea. Est tm̃ q̃ in es. ꝓductã terminantium grecorũ vtus in e. longã exigit ꝑm grecos vel cõiter. vl poetice. vt achate anchise. Ablatiuus huius declinatõnis in a ꝓductã desinit. vt ab ℔ poeta. Est aũt q̃ hũc q̃z poete e. ꝓducta terminat in grecis noĩb⁹ q̃ datiuz grecũ in ei finiũt. vt virgilius in primo eneydos. Uno gradit comitatus achate ꝓ achatei.

De prima declinatione formationes.

Dominatiuus ꝛ vocatiuus ꝓlis prime declinatõis silis est gtõ ꝛ dtõ singulari. nam ꝓ ae diphthongũ ꝓferunt. vt bi ꝛ o poete. Gtus ꝓlis eiusdẽ declinatõis fit addita ablatiuo singulari rum syllaba. vt ab hoc poeta. horũ poetarũ. ℙroducit ei a. tam in ablatiuo singulari q̃z in gtõ ꝓli. Et notandũ q⁹ oẽs casus tam singularis q̃z ꝓlis numeri pares habent numero syllabas in hac declinatiõe excepto gtõ ꝓli. hic em̃ abundat vna syllaba. Est aũt q̃ hunc q̃z ꝓ cõcisionẽ ꝓferũt. ꝛ maxime in cõpositis et in patronomicis. vt granigenũ ꝓ granigenarum. caprigenũ ꝓ caprigenarũ. ꝛ omnigenũ ꝓ omnigenarũ. ꝛ celicolũ ꝓ celicolarũ. ꝛ trinũdinũ ꝓ trinũdinarũ. eneadum ꝓ eneadarũ. dardanidũ ꝓ dardanidarũ. Dtus et ablatiuus ꝓles supradicte declinatõnis mutant a. extremam ablatiui singularis in is ꝓductã. vt ab hoc poeta bis ꝛ ab his poetis. Inueniunt tm̃ quedã pauca fe. ge. q̃ ex mas. transfigurant nõ habentib⁹ neutra q̃ ꝛ aialium sunt demõstratiua naturaliter diuisum genus habentia. q̃ die cã ablatiuo singularib⁹ assumentia faci

unt dtm̃ ꝛ ablatiuũ ꝓlem. qõ nulla alia facit declinatio in bus terminãs supradictos casus. vt a. longam in eis penultimã habeãt. vt bis natab⁹. filiab⁹. deab⁹. equabus. mulab⁹. asinab⁹. Marcus catho in originib⁹. Boues inquit filiab⁹ suis nõ dant. ꝛ filijs tm̃ in eodẽ genere dictũ est. Ennius in endromeda. Filijs ꝓpter te oblecta sum innocens nerei. Itez inuenit natis ꝓ natabus et asinis ꝓ asinab⁹. in primo reg. Labus etiã ꝓ eis die cã in feminio. Ennius ꝓtulit in quarto annaliũ. Multa tm̃ alia teste ꝑſ. cõtra regulã vicioſe. ꝛ in his ꝛ in alijs casib⁹ vetustissimi ꝓtulisse inueniunt in quib⁹ nõ sunt imitãdi. Ambe etiã ꝛ due q̃ꝫ nulla sili die cã cogente sisem habẽt dtm̃ ꝛ ablatiuum ambab⁹ duab⁹. quãq̃ꝫ gtm̃ ambarũ duarũ faciũt. De supradictis nota ℙsus A. veniẽs ex us. sine neutro transit in ab. Hec aiatorum sunt discernẽtia sexũ. Acks q̃z ꝓlis fit addita s. ablatiuo singulari. ꝓducit em̃ vt hos poetas. De patronomicorũ ak ꝓme declinatõis formatõe supdictũ ẽ.

De formatõe casuũ scde declinationis.

Ecunda declinatio habet tres lras terminales. s. r. s. m. Terminatões vero nĩi habet sex. s. er. ir. ur. us. eus vm. In er masculinorũ tam latinorũ q̃ꝫ grecorũ vt caper pri. biber beri. qõ ꝑ apocapã extreme syllabe ꝓlatũ solũ in hac declinatiõe ꝓducat er. ꝛ ab eo cũpositũ. vt celtiber celtiberi. Celte ei dicunt galli. ꝛ biberi hispani. inde dicunt celtiberi mixti ex vtraq̃ꝫ gẽte ꝓpli. Vlñ luca. Et celte miscẽtes nomen biberis. Dicit tm̃ biber biberi ꝓ hispanis. ꝛ biber biberis q̃ de illa gẽte loquimur q̃ est iuxta armenios. ꝛ biberi fluuius. Vlñ luca. in. iij. Qui ꝑstat terris aufert tibi nomẽ biberus. In ir. etiã in vr. tm̃ latinorum ꝛ masculinorũ. vt vir viri. sat saturi. In us. latinorum ꝛ grecorũ ꝛ masculinorũ ꝛ femininorũ neutrorũq̃ꝫ vt ℔ homerus ri. ℔ cipssus huius cipssi. ℔ vulgus huius vulgi. Dr̃ tm̃ ℔ vulgus et ℔ pelagus bꝰ pelagi. In eus grecorũ tm̃ masculinorum. vt ℔ orpheus bꝰ orphei. In um. neutrorũ. tam latinorũ q̃ꝫ grecorũ ꝛ figuratiue feminorũ apud comicos. vt ℔ regnũ bꝰ regni. ℔ pelũ pelj. ℔ gliceriũ bꝰ glicerij. ℔ sophroniũ bꝰ sophronij.

De genitiuo scde declinationis.

Enitiuus secũde declinatõis in oĩ noĩe i. lõga terminat. Hz in quibusdã pares hz syllabas ntõ. ꝛ in quibusdã vna syllaba abundat. In ir. ꝛ in ur. ꝛ in eus. desinẽtia semꝑ vna syllaba vincunt in gtõ. q̃ ꝛ penul. breuẽ hñt. vt triuir triuiri. sat saturi. nisi poetica ꝓductio fiat in grecis. vt tydei. In ys vero ꝛ in um. pares hñt syllabas. vt virgilⁱ virgili. ꝓmus ꝓmi. tẽplũ tẽpli. Freq̃nter tm̃ inuenimus veteres in hniuscemodi gtis i. geminãtib⁹ i. subtrabere alterã ex his. Virgilius in ꝓmo eney. Hic tm̃ ille vrbẽ patauii sedesq̃ locauit. patauii dicit ꝑ patauij. Idẽ in buc. Nec spes libertatis erat nec cura peculi ꝓ peculij Item inuenit tuguri ꝓ tugurij. oci ꝓ ocij. anthoni ꝓ anthonij. hoc aũt faciunt metri cã. nunq̃ꝫ em̃ minores vult habere syllabas gtis ntõ. In er. igit tm̃ desinentia ancipitẽ habẽt regulã gti. in alijs ei abũdat. vt lucifer feri. armiger geri. ꝓsper ꝓsperi. in alijs nõ abũdat. sed pares habet syllabas. vt menander menandri. sacer sacri. maȳster maȳstri.

De datiuo ꝛ ablatiuo scde declinationis.

Atiuus ꝛ ablatiuus singularis scde declinationis fit a gtõ mutatione extreme i. in o. ꝓductã. vt huius luciferi. huic ꝛ ab hoc lucifero. Est tm̃ q̃ em̃ datiuo greco in nominibus in eus facientibus nominatiuũ vti solebant antiqui. Virgi. in buc. Orphi caliopea lino formosus apollo. Et oportet scire in hac declinatione q⁹ oẽs obliqui casus

tam singulares q̄ pl'ales eundē numerū syllabarū seruant quā gēs singularis absq; gtō pl'ali qui vna syllaba vult supare nisi p cōcisionē ꝓferat'. vt tēū ꝓ teo2 duū ꝓ duorū. Ūñ dij 7 dijs cum ꝓ monosyllabis ponunt' p sineresim sunt accipiēda e.7 i.in vnā syllabam veteres em̄ i.finalē q̄ est longa p ei diphthongū scribebant. Longas aūt vocales vetustissimi etiā gemīare solebāt. Que vero ꝑm analogiā ꝓferūt'.i.dei 7 deis dissyllaba sūt. Luca.i.ij. O vtinā celiq; deis herebiq; liberet. Idē accidit ī ꝓnoīe ei.et eis.ij.7 ijs. Ex quib' illud apparet q vetustissimi vt supra diximus p vna longa vocali solebāt duas breues scribere. Ecce em̄ vestigiū antiquitatis in his adhuc seruat'.cū due ij.ꝓ vna lōga ponant' tam in supradicti doīs q̄ ꝓnoīs trinis casib'. vt hi dij bis dijs 7 ab bis dijs.ij.ijs.7 ab ijs. Nam si dicas dei deis a deis.ei eis ab eis dissyllaba sūt sicut oñdimus. Puto aūt q in his q̄z dē cā seruata est geminatio i.ne si di 7 dis.7 i.7 is.dicam⁹ dubitatō fiat significationis. Nam di 7 dis ꝓpositōes sūt.7 i.7 is.sunt verba itaq; in cōpositiōe idē 7 isdē p vnā i.scripsisse.q: nulla cōfusio sit significatōis inueniunt' ꝓ eidem 7 eisdem.

¶ De accusatiuo scde declinatōis.

Accusatiu' quoq; a genitiuo fit mutatiōe i.in um. vt huius pami hūc priamū.tydei tydeū. In huiuscemodi tñ noīb'.i.in eus desinētib' greco magis actio vtunt' autores. Virg.in. viij.eney. Et amicū chretea musis chretea musarū comitem.inuenit' tñ in vsu etiā in um.acts huiuscemodi noīm. Licero de natura deoꝝ in theseū hippolytū. Et scias q oēs obliqui casus sequunt' gtīm. vtūs tñ sequit' noīatiuū suum.

¶ De vocatiuo scde declinationis.

Vocatiuus secunde declinatōis q̄ in r.vl' in m.finit' nūs silis est ei. vt hic lucifer o lucifer.ß templū o templū. Virgilius tū pauloañ thymber nūm ꝓtulit.mox vocatiuū thymbre posuit in e. Daucia laride thymberq; simillima ꝓles. Nam tibi thymbre caput euādrius abstulit ensis. Sz nō est hic vūs a ntō in er.desinēte ß in us.accipiēdus ß thymbrus o thymbre. Solent em̄ poete huiuscemodi noīa sepe tam in er.q̄ in us.ꝓferre.teucer teucrus.euāder euādrus. Virgilius in x. Pallas euāder in ipīs oīa sunt oculis. Idē in ix. Tunc rex euandrus romane cōditor arcis. Notādū tñ q ꝓ plautus a puer ntō. vtō puere dixit ī mercatone. Egomet memor tu puere abi hīc intus otius. Idē in gurgulione. Credo puer sinū q̄ō facturus iam es. Jam scies q quibusdā a ntō puerus rectius esse videt'. Si vero in eus.desinit nūs magis grecū seruamus vūm. Horacius in p̄ sermonū. Pentheu rector thebarū. Probo tñ 7 alīs artiū scriptoribꝫ.7 o pētbee posse dici ꝑm latinā analogiā placet.q̄ō in vsu nō inueni. In us.vero terminātia si sint ꝓpria i.añ us. habentia.abiecta us.faciunt vūm in i.vt ß virgilius o virgili. Hec tñ eandē in e. ꝓferebāt antiquissimi o virgilie o mercurie dicentes. Juniores aūt breuitate gaudētes p abscisionē extreme lre ꝓtulerunt ꝓ virgilie virgili.ꝓ mercurie mercuri. Horā.in p̄mo carminū. Mercuri facunde nepos athlantis. Ūñ accētus ꝓfecti vīi in his seruat'. Si em̄ in his nō esset abscisio debuerunt in huiuscemodi vtīs.i.qui in i.desinūt penul.corripe.7 añpenul.acuere.vt virgili mercuri martiri.q̄ō minime licet.nam pnl'.acuimus. In abscisionib' eī si ea vocalis in q̄ est accētus integra manet.seruat 7 accētū integrū. vt audiunt audit.nr̄as nr̄atis.illicce illic. De pompei 7 vultei 7 gai 7 silīb' vtīs qui i loco cōsonantis añ us.habent in ntō.dubitat' vtrū i.extrema ꝓ vocali an ꝓ cōsonāte sit accipiēda. Dico q ꝓ cōsonante sit accipienda quō in alīs casib'.q̄ō magis more antiq̄ rōnabilius esse videt'. Nam solebāt illi nō solū in principio ß etiā in fine syllabe ponere i.loco cōsonātis.idq; in vetustissimis inuenies scripturis q̄tiens inter duas vocales ponit' i.vt eius pompeius vulteius gaius.q̄ō etiā oēs qui de lra curiosius scripserūt affirmāt.necnon etiā metra oñdunt.q̄ō dicimus et regule ipsius rō in supradicto vtō. Dis em̄ vūs in i.desinēs vna syllaba minor esse dz ntō. vt salustius salusti. Ergo si pōpeius 7 vulteius trīs syllaba sūt in ntō.7 necessario in vtō dissyllaba esse debent.q̄ō nō ꝑt fieri nisi i.loco cōsonātis accipiat'. Ūñ illud q̄z possumus scire q bñ q̄q; cui ꝓ monosyllabo accipiūt metrici 7 huic. Dis em̄ gtūs in us desinēs vna syllaba vult supare suū dtm̄. vt ille illius illi.alter alterius alteri. Alius q̄z ꝓ duas ij.debuit esse gtūs cā dti q̄ est alij. Sz vel biatus cā vel q: inter duas vocales i.vocalis esse nō poterat vnū tm̄ i.būit. Dtūs aūt loco consonātis eam accipi ꝓhibebat.qm̄ ipse duplicat vocalē et credo dē cā.ne ali verbū infinitū cē puteret'. Vetustissimi tñ silem gtm̄ ntō posuisse inueniunt'.ß accentu differt. quippe circūflectit' in gtō pnl'. Cecilius in quinto. Nullius alius rei nisi amicicie eorū cā. Ei q̄z cū rōnabil'r monosyllabū esse deberet cū gtūs eius sit dissyllaby ꝓ diereSim a poetis ꝓferre inuenit' dē cā.ne si monosyllabū sit interiectō esse putet'. Ūñ virg.in.ij.eney. Ei mihi q̄lis erat q̄ntus mutat⁹ ab illo.s.hectore.q aī pōpei 7 vultei 7 gai 7 silīa i.finalē 7 añ eam vocalē ꝓ vna syllaba habēt.vsus q̄z cōfirmat. Horatius in primo epl'arū. Dirus ait vultei nimis attentus sz videris. vultei dissyllabū accipit ꝑm analogiā. Alia vero noīa in us desinētia masculina seu femina cōuersa us ī e.faciunt vtīm. vt ß pamus o priame.hic pius o pie. Excipit' vnū q̄ō tam in e.q̄ in i.facit vūm.q̄uis sit appellatiuū o filie o fili. Est tñ q̄ñ ntō q̄z in us termināte ꝓ vtō.sive metri siue euphonie cā vtunt'. Virg.in.viij. Lorniger hespidū fluuius regnator aquarū. Lucanus in.ij. Degenero ꝓl's vir secula longa deorū. Sic meruisse viris. Quotidie etiā eccl'ia cāt̄at. Sctūs scts scts dñs deus sabaoth ꝓ sctē 7 dee 7 dñe. Itē agnus dei ꝓ agne.

¶ De ntō 7 vtō plurali.

Dominatiuus 7 vocatiuus pl'alis scde declinatōis tam mas.q̄z fe.ge.in i.finit' 7 est silis gtō singulari.vt huius docti.hi 7 o docti. In neutris vero extremā i.gti singularis mutantes in a breuē facimus ntm̄ 7 actm̄ 7 vtm̄ pl'alem.vt huius templi.ß 7 o templa.huius munij.ß 7 o munia.7 sic de alīs. Alij vero casus pl'ales in trib' generib' cōem possident regulam.

¶ De gtō plurali.

Et genitiuus quidē pluralis fit in oī genere sil'r ab ablatiuo singulari assumēte rū.vt ab ß viro.horū virorū.ab hac platano barū platanorū.7 ab ß tēplo.horū tēplorū. Inuenīt' tñ ꝓ ꝓcisionē medie syllabe masculinorū plerūq; noīm q̄ neutra nō habēt hunc casum ꝓferētes maxīe poete. Est aūt etiā apud veteres ꝑsam scribētes idē inuenire ß raro. Virg.in.j.eney. Itē celo clamor virū stridorq; rudentū. virū ꝓ virorū dixit. Inuenīt' etiā medumiū ꝓ medumiorū.deū ꝓ deorū.diuū ꝓ diuorū.duū ꝓ duorū.numū ꝓ numorū.liberū ꝓ liberorū.iugerū ꝓ iugerorū. Dicit' tñ ß 7 ß iuger iugeris. Ūñ iuuenalis ī tercio. Jugeribꝫ paucis lumbos donare clientis. Q̄ō etiā in ꝓnoīb' q̄z fecerūt antiqui.meū ꝓ meorū.tuū ꝓ tuorum.nostrū ꝓ nostrorum dicentes.

¶ De dtō 7 ablatiuo plurali.

Dstinus 7 ablatiuus pluralis secunde declinatiōis fiunt similiter ab ablatiuo singulari mutatione o.finalis in is longam. vt a viro.bis 7 ab his viris. Inuenunt' tñ pauca inequalē habentia declinationem. vt vas in singulari numero

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tercie declinatiõis. hoc vas huius vasis. In plali vero scde. hec vasa horũ vasorũ. his et ab his vasis. Festorũ etiã noia dierũ in a desinẽtia sp plalia gẽm quidẽ tam ẽm formã scde declinatõis. q̃z tercie ꝓferũt. Dativum vero et ablativũ ẽm terciã declinatõz. vt hꝫ vulcanalia. horũ vulcanaliorũ vel vulcanaliũ. his et ab his vulcanaliby. Sic saturnalia. floralia. cõpitalia. quinquatria Sunt tñ q̃dã noia q̃rũ aliqui casus in vsu deficiũt. q̃s q̃uis ẽm analogiã possumus ꝓferre tñ q; apud autores nõ inuenim⁹ recusandos puto. vt huius tabi. ab hꝫ tabo. Ceteri ꝥo casus in vsu nõ facile inueniunt. Varia. era. viua. mella. ordea. gẽos et dtõs plales in vsu raro habẽt. nisi apud vetustissimos apud q̃s multa ꝑter ea deficiẽtia inuenies. Oportet igit scire quidã analogie rõem. vsum tñ autorũ magis emulari. Duo ꝑterea et ambo gtõs quidẽ et actios ẽm hãc declinatõz ꝓferũt duorũ et amborũ. duos et ãbos. q̃uis in neu. ge. dic cãduũ soleat dici ꝓ duorũ. Dts ꝥo et ablatiu⁹ i bus. terminant in omi ge. duoby duaby duoby. amboby ambabus amboby.

¶ De accusatiuo plali.

Accusatiuus pluralis secunde declinatiõis mas. et fe. ge. fit ab ablatiuo singulari addita s. vt a docto. hos doctos. A platano has platanos. Neutra ei sp actim silez hñt ntõ et vlo

¶ De desinentiby in vs scde declinationis.

Nota hic q; noia secunde declinatõnis desinẽtia in vs. sunt mas. ge. vt dñs. ꝑter noia ꝓpria ciuitatũ. vel insularũ. vt damasc⁹ et põtus. et ꝑter noia ꝓuinciarũ. vt egiptus. et ꝑter noia arborũ vel herbarũ vt quercus et ysopus. etiã methodus et athomus q̃ oia sunt fe. ge. De noiby arborũ excipiunt dumus et ruby. q̃ sunt noia mas. ge. Phus et philocalus sunt cõis ge. Pelagus et vulgus apud modernos in singulari nũero sunt neu. ge. in plali vero masc. ge. Inuenit etiã hic pelagus et hic vulgus in masc. ge. Pus et virus sunt neu. ge. et indecl. Paradisus et infernus sunt mas. ge. lz quidã dixerunt q; fe. Et ꝑter illa q̃ cõtinẽt in his versiby. maĩstralby. Artus diphthõgus narduscustuscꝫ phaselus. Alnus cristallus sinodus balanus q̃z vannus. Carbasus atcꝫ colus abissus bumus q̃z botrus. His beremus bissus inngat et ipsa papirus. q̃ sunt fe. ge.

¶ In vs tercie declinatõis.

Postq̃z fecimus mẽtionem de genere noim scde declinatõis desinẽtiũ in vs. nunc etiã dicamus de genere noim desinentiũ in vs. tercie et q̃rte declinatõis. Scias ergo q; noia tercie declinatõis desinẽtia in vs. sunt neu. ge. vt corpus oris. et pectus oris. ꝑter mus et lepus q̃ sũt mas. ge. Vel dic q; lepus est ꝓmiscui ge. sub articulo masculino. Et preter grus sus et ligus q̃ sunt cõis gen. Uetus et intercus sũt oĩs ge. et ꝑter diphthõgata. vt fraus et laus. et ꝓducentia penul. crescẽtis gti. vt virtus tutis. et tellus uris. ꝑter venus veneris. et pecus pecudis q̃ sunt fe. ge. hꝫ pecus pecoris est neu. ge. Noia vero q̃rte declinatiõis in vs desinentia sunt mas. ge. vt visus auditus. ꝑter noia arborũ vt quercus et laurus q̃ sunt fe. ge. Et ꝑter illa q̃ cõtinent in his versiby. Porticus atcꝫ triby nurus manus aut'anus ydus. Dic acus atz domus penus specus excipe socrus. q̃ sunt fe. ge. Specus tñ et penus sunt aliq̃ mas. ge. in eadem declinatione.

¶ In er.

Ner. sunt masculini generis. vt pater et maĩster. ꝑeter mulier mater et linter q̃ sunt fe. gen. Et ꝑter iter spinter ruder iuger vesper ꝓ tpe. et cancer ꝓ morbo ẽm veteres. et ꝑter habentia v. cõsonantẽ vel b. añ er. vt ver ris et tuber tuberis nisi sint ꝓdiectiua. vt saluber. et ꝑter noia fetuũ terre. vt piper et papauer. q̃ sunt neutri ge. De habẽtiby v. consonante vel b. añ er. Excipiunt ista puluer et imber cum suis cõpositis. vt septẽber october q̃ sũt mas. ge. De noiby fetuũ terre excipiunt ista. acer nomen arboris qd̃ est fe. ge. cucumer oleaster et apiaster sũt mas. ge. Degener et pauꝑ sunt cõis ge. declinatõe. sed constructõe sunt oĩs ge. Uber vero q̃n stat ꝓ abundãtia est oĩs ge. cõstructione. sed cõis declinatõne. q̃n aũt est ꝓ mãmilla est neutri ge.

¶ In ir.

Nir. sunt mas. ge. vt vir et lenir. Preter ir pir et gadir. que sunt neu. ge. Martir est cõis ge.

¶ In vr.

Nvr. sunt neutri ge. vt murmur et guttur. Sed murmur ris. fuit olim mas. ge. Usñ in euangelio iohis. Multus murmur erat in ꝓlo. ꝑter ꝓpria noia virorũ. vel dorũ. vel gentilia. seu aniũ appellatiua et habẽtia ꝛ. vel f. vel t. añ ur. vt aur nomen iouis astur vultur turtur et furfur. que sunt mas. ge. Et ꝑter verbalia q̃ boiby imponi pñt. vt fur et augur. q̃ sunt cõis ge. Sal vero est mas. ge.

¶ In eus.

Neus. diphthõgõ desinẽtia. et maxie scde declinationis sunt greca et mas. ge. vt orpheus orphei.

¶ In vm.

Nvm. sũt neutri gene. vt templũ scamnũ. Preter composita ab obliquis. vt paterfamiliarũ et maĩstermilitum. q̃ dinoscunt ex suis principijs. Centũ vero est oĩs ge. numeri plalis et indeclinabile. Et ꝑter ꝓpria noia virorũ. vt omnebonum q̃ sunt mas. ge. Et ꝑter ꝓpria noia mulierũ. vt dorcium et philorcium q̃ sunt fe. ge.

¶ De tercia declinatione.

Tercia declinatio habz decem lras terminales. s. a. e. o. l. n. r. s. x. c. z. t. A. vt poema. E vt sedile. O vt virgo. L vt mel. N vt carmen. R vt pater. S vt ciuitas. X vt felix. C vt lac. T vt caput. Terminatõnes vero habet noiatiui septuaginta et octo vel circa hoc. Desinunt eĩm noia tercie declinatõis in a. correptã. vt hoc poema poematis. In e. correptã vt hoc monile. In o. correptã vt virgo. ginis dido didonis. In al. correptã. vt hic sal hoc tribunal. In el. cor. neu vt hoc mel. huius mellis. In el. ꝓductã barbara. vt hic daniel. In il. correptã. vt hic pugil. In ol. ꝓductã vt hic sol. In vl. correptã. vt hic et hec exul In an. ꝓductã. vt hic pean peanis. In en. correptã. vt hoc flamen huius flaminis. In en. ꝓductã vt hic siren sirenis. In in. ꝓductã. vt hic delphin delphinis. In on. ꝓductã greca masculina vel feminina vt hic mennon nonis. hec sindon huius sindonis. In ar. correptã. vt hꝫ calcar ris. In ar. ꝓductã vt hic nar ris. In er. correptã vt hoc tuber hꝫ tuberis. In er. ꝓductã vt hic ver hꝫ veris. In ir. correptã vnũ neutrũ hꝫ gaddir huius gaddiris. Quidã addunt hic abbadir huius abbadiris. lapis est quẽ ꝓ ioue tenorauit saturnus. sed in vsu nõ inuenit. In or. correptam. vt hic et hec autor huius autoris. In vr. correptã. vt hic et hec augur auguris. In vr ꝓductã vnũ inuenit cõe duũ generũ. vt hic et hec fur huius furis. In as. correptã. vt hic et hec archas huius archadis. Gentile in as. ꝓductaz. vt hic athlas huius athlantis. In es. correptã vt hic et hec et hoc terestertis. In es. ꝓductã. vt hic verres verris. In is. correptã vt hic paris gtõ huius paridis vel paris vel paridos. Dtõ huic pari vel paridi. Actio hũc parim paridẽ vl parida. Etõ o paris. Ablatio ab hꝫ pari paride vl pari da. In is. ꝓductã. vt hic et hec dis appellatiuũ huius ditis. In os. correptã vnũ latinum neu. vt hoc os huius ossis. q; etiã hoc ossum antiquissimi ꝓtulerũt. In os. ꝓductã. vt hic heros herois. In vs. correptam. vt hic lepus leporis. hic et hec ligus guris. In vs. ꝓductã vt hꝫ et hec sus huius suis. In is. greca hꝫ hermis huius her-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

minis. In aes. latinū vnū masculinū. vt praes hui⁹ pra
edis. ⁊ vnū neutrū ħ aes huius aeris. In aus. latīa duo
feminina hec laus huius laudis. hec fraus dis. In ans.
latina, vt hic q̄drās q̄drantis. hec glans glādis. In ens
latina. vt hic ⁊ hec ⁊ ħ parēs parētis. In ons. latina. vt
hic ⁊ hec ⁊ hoc insons insontis. In vns. latina masculi-
na hic aruns huius arūtis. In yns. vnū inuenit̄ grecū
femininū. ħ tiryns huius tiryntis. In ars. latina. vt hec
ars huius artis. In ers. latina oīs ge. vt hic ⁊ hec ⁊ ħ in
ers inertis. In ors latina. vt hic mauors hui⁹ mauortis
hic ⁊ hec ⁊ ħ ꝯcors dis. In vrs. latina cōia triū generū
vt hic ⁊ ħ ⁊ ħ tiburs huius tiburtis gētile. In vls. vnū
latinū femininū. hec puls huius pultis. In ems. vnū la
tinū femininuꝫ. ħ hyems huius hyemis. In abs. vt hic
arabs hui⁹ bis. ħ trabs h⁹ trabis. Vetustissimi etiā tra
bes, ꝓferebāt ꝓ trabs. In ebs. corr. latina oīs ge. vt hic
et hec ⁊ ħ celebs bis. In ebs. ꝓdu. vnū femininū latinū
hec ples huius bis. Dicit̄ tñ ⁊ hec plebes huius plebei
Lucanus in tercio. Nescit plebes ieiunia timere. In
obs. feminina latina ħ scobs huius scobis. In ibs. vnū
latinū masculinū. ħ calibs huius calibis. In vrbs. vnū
femininū. ħ vrbs huius vrbis. In aps. vnū femininum
hec daps hui⁹ dapis. Sꝫ nřs in vsu freq̄nti nō est. In
eps. vnū latinū masculinū ⁊ quedā oīs ge. hic mānceps
huius mācipis. ⁊ hic ⁊ hec ⁊ ħ ꝑticeps huius ꝑticipis.
Adeps vel adipes in vtroqꝫ genere inuenitur. In ops
vnū latinū inuenit̄ femininū. Vñ ħ ops huius opis. no
men mřis deorū vel copia. cuius qꝫ nřs in vsu freq̄nti
nō est. ħ illius qđ ex eo cōponit̄ cōe oīs ge. vt hic ⁊ ħ ⁊
ħ inops inopis. Vetustissimi tñ hic ⁊ ħ ħ ops ⁊ cops, ꝓ
opulētus ⁊ copiosus ꝓferebāt. In ips. greca. vt cinips
cinipis. In irps. latinū vnū. vt hic ⁊ ħ stirps huius pis.
In alx. vnū femininū. vt ħ falx hui⁹ falcis. In ax. corr.
latina ⁊ greca. vt fax facis. hec abax abacis. qđ tñ ⁊ hic
abacus huius abaci freq̄nter inuenit̄. In ax. ꝓdu. vt ħ
phear huius pheacis. In ex. corr. vt hic lelex huius le-
legis. ⁊ ħ ilex cis. In ex. ꝓdu. latina masculina vel femi
nina vel cōia triū generū. vt hic rex huius regis. ħ lex
huius legis. h ⁊ hec ⁊ ħ exlex gis. In ix. corr. latina mas
culina ⁊ feminina. vt hic calix huius cis. hec pix huius
picis. hec nix huius niuis. In ix. ꝓdu. greca ⁊ latīa mas
culina etiā feminina vel cōia triū generū. vt hic phoe-
nix huius cis. ħ cornix huius cis. hic ⁊ ħ ⁊ hoc felix hui⁹
cis. In ox. corr. femininū. hec nox huius ctis. ⁊ ex eo cō
positū cōe triū generū. hic ⁊ ħ ⁊ hoc ꝑnox huius ꝑno-
ctis. In ox. ꝓdu. hec vox huius vocis. In vx. corr. mas.
et fe. ge. hic volux cis. hec nux nucis. hic et hec dux h⁹
ducis. In vx. ꝓdu. mas. vel fe. ge. vt hic pollux cis. In
ix. greca tam mas. qꝫ fe. hic sandix sandicis. hec stix gis.
In aex. fe. hec faex huius faecis. In aux. vnū feminum
vt ħ faux huius faucis. In anx. vnū. ħ lanx huius lācis
In vnx. vnū cōe. hic ⁊ ħ cōiunx huius gis. In arx. vnū
femininū. hec arx huius arcis. In ac. vnū neutrū inue-
nit̄. hoc lac huius lactis. In ec. vnū neut. vt ħ allec cis.
In vt. vt ħ caput huius capitis. ¶ De genere noīm.

De generibus predictarum terminationum aliquid nūc dicamus.

Et gratia tercie declinatōis etiā de generib⁹ aliarū declina
tionū in ꝑdictis terminatōib⁹ finientiū subiungamus.

De desinentibus in A.

Omnia noīa desinentia

in a. in ntō casu singulari sūt fe. ge. vt musa. ꝑ-
ter ꝓpria noīa virorū. vt catelina. Et fluuiorū. vt tyria
secana. Et noīa officiorū ad mares ꝑtinētia. vt scriba
lixa nauta collega. Et noīa ꝓplorū. vt geta ⁊ sarmata q̄
sūt mas. ge. ꝑter dama talpa panthera q̄ sūt incerti ge.
Cometa ⁊ planeta q̄ sunt mas. ge. Et ꝑter cōposita et
deriuata a verbis vel ꝑticipijs a masculinis nō trāsfor-
mata. vt aduena indigena. Et gētilia seu patria. vt frā
cigena niniuita. Et imitatiua. vt ꝓsthanista q̄ sunt cōis
ge. De ꝑdictis cōpositis excipiunt̄ a pario cōposita.
vt vipera ⁊ puerpera. q̄ sūt tm̄ fe. ge. Et ꝑter noīa ter-
cie declinatōis. vt dogma tis. sophisma tis. q̄ sunt neu.
ge. Et ꝑter greca seu barbara vt māna osanna alleluia
Et noīa lrarum. vt a. et k. b. q̄ sunt neu. ge. ⁊ indeclina.
Sciasvtñ q̄ hmōi noīa greca vel hebrea. vt manna pa
scha declinant̄ vt freq̄ntius ſm terciā declinatōꝫ vti ħ
pascha tis. ħ māna tis. Inuenit̄ etiā irregularit̄ in ꝓma
declinatiōe neu. ge. vt ħ pascha huius pasche. Plura
lia oīa in a. sūt neutra. vt arma ⁊ castra. Preter nume-
ralia desinētia in ginta. vt triginta ⁊ quadraginta que
sunt oīs gen. ⁊ indecl̄. Nam numeralia a quatuor vsqꝫ
ad centū inclusiue vtrobiqꝫ sunt nūeri ꝓlalis oīs ge. et
indecl̄. ꝑter composita ex vnus duo ⁊ tres. vt viginti-
unus. trigintaduo. quadragintatres ⁊c. q̄ sequunt̄ na-
turam componentiū in fine qꝫtum ad genus ⁊ declina-
tionem. vt patet. In E.

In e. desinentia sūt neu

tri gen. vt mare sedile. ꝑter in fine accentuata.
vt libie ⁊ agathe q̄ singularia sunt ⁊ fe. ge. Et ꝑter cō-
posita vel syllabicata q̄ dinoscunt̄ a suis principijs. vt
quisqꝫ ⁊ orbisterre. Pluralia in e. sunt fe. ge. vt athene
ꝑter cepe ⁊ cete ⁊ que. plurale cuius genitiuus est q̄rū
q̄ sunt neu. ge. Mille vero est oīs ge. numeri pluralis ⁊
indeclinabile. ¶ De desinentibus in I.

Desinentia in i. sunt neu.

ge. vt gummi ⁊ sinapi. ꝑter qui qđ est mas. ge. ⁊
ꝑter composita ab obliquis. vt hmōi istiusmodi q̄ sunt
oīs ge. ⁊ indecl̄. Frugi nihili cordi mancipi ⁊ nemanci-
pi sunt obliqui casus qui figuratiue iungunt̄ omnibus
casibus. ¶ In O.

Desinentia in o. sūt mas.

ge. vt sermo onis. ⁊ ligo onis. Preter ꝓpria no
mina mulierum. vt dido donis. Vel locorū. vt cartha-
go. Et vnum appellatiuū qđ est caro. ⁊ verbalia desinē
tia in io. vt legio onis. ⁊ lectio onis. ⁊ habentia d. vel g.
ante o. mutantia o. in i. in genitiuo. vt dulcedo dinis.
et caligo ginis. que sunt fe. gen. De habentib⁹ d. vel g.
ante o. excipiunt̄ ordo ⁊ cupido ꝓ filio veneris q̄ sunt
mas. ge. Cupido aūt ꝓ cupiditate ē fe. ge. Margo car-
do bubo sunt incerti ge. Octo est numeri ꝓlalis ⁊ inde
clinabile. pseudo est indecl̄. ⁊ oīs ge. in vtroqꝫ numero
vt pseudo ap̄lus pseudo ꝓpheta sicut dicit Hug. ⁊ q̄
inueniat̄ in singulari numero ꝑtꝫ Apocal̄. xvj. vbi dr̄.
Vide de ore pseudo ꝓphete exisse spūs tres immūdos
Duo ⁊ ambo qñqꝫ sunt mas. ge. qñqꝫ neutri. O nomē
lre ⁊ pondo sunt neu. gen. ⁊ indecl̄. ⁊ ꝑter nemo homo
latro pompillio ⁊ hmōi verbalia. vt bibo onis ⁊ come-
do donis que sunt cōis ge. In V.
In v. desinentia sunt neu. ge. vt cornu veru. Barbara
si inueniant̄ ⁊ sint ꝓpria noīa virorum sunt mas. ge. vt
esau. In B.
In b. nullū nomē latinū inuenit̄. Barbara si inueniāt̄
⁊ sint ꝓpria noīa virorū sꝫ mas. ge. vt iacob iob. In C.
In c. duo neutra inueniunt̄ vt lac lactis allec cis. Bar
bara si inueniant̄ ꝓpria noīa virorū sunt mas. gene. vt
ysaac abacuc. In D.
In d. duo neutra inueniunt̄. vt qđ et aliud. Barbara
si iueniāt̄ ꝓpria noīa virorū sūt mas. ge. vt dd̄. In G.
In g. nullū latinū inuenit̄. ⁊ barbara si inueniant̄ ⁊ sint
ꝓpria noīa virorū sꝫ mas. ge. vt gog ⁊ magog. In L.
In t. sunt neutri ge.. vt caput cū suis cōpositis vt sinci
put. ꝑter composita et syllabicata q̄ dinoscunt̄ ex suis
principijs. vt quilibet. Quot ⁊ tot cū suis cōpositis vt
aliq̄t q̄ sunt oīs ge. nūeri ꝓlalis ⁊ indecli. In Al.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nal.sunt neutri gene.vt animal.pter sal qđ apud lati nos fuit neu.ge.apud nos est masc.ge. Barbara vero ꝓ ꝓpria noia virorum sunt masc.ge.vt hanibal. In El.

Nel.sunt neutri ge.vt mel ⁊ fel.pter noia ꝓpria virorum.vt michael gabriel raphael daniel vriel ioel q̄ sūt masculini generis. In Il.

Nil.sunt masculini ge.vt pugil.pter vigil et ꝓuigil q̄ sunt cōis ge. Nil ⁊ mihil sūt neu.ge.⁊ indeck.ꝓpria noia mulierū sunt fe.ge.vt tanaquil.⁊ abigail. In Ol.

Nol.desinentia sunt masc.ge.vt sol.pter noia mulierū que sunt fe.ge.vt micol. In Ul.

Nvl.sunt masc.ge.vt consul.pter exul ⁊ psul que sunt cōis generis. In Am.

Nam.vnum inuenit qđ est oīs ge.⁊ indecl.vt nequā. Barbara ꝓpria noia virorum sunt masc.ge.vt adam abram.abraam. Syllabicata dinoscunt ex suis principijs.vt quisquam quispiā quisnā. In Em.

Nem.duo neutra inueniunt.vt tantūdem ⁊ m.nomē fre. Totidem vero est omnis ge.pluralis nūeri et indecli. Hierusalem vero ⁊ bethleem sunt fe.⁊ indecli.nūeralia quidem sunt omnis ge.pluralis numeri ⁊ indeclinabilia.vt nouem decem ⁊ septem. In Im.

Nim.desinentia sunt neu.ge.vt cym nomen vici. Barbara ꝓpria nomia virorum sunt masc.gene.vt ioachim. numeralia sunt omnis ge.⁊ indecli.vt duodecim tredecim. In An.

Nan.sunt masc.ge.vt titan ⁊ pean. In En.

Nen.desinentia sunt neut.ge.vt nomen noīs.carmen nis.pter composita a cano nis.⁊ noibus instrumentorum.vt cornicen tibicen ⁊ fidicen. Lien ⁊ rien ren splen pecten ⁊ flamen pro sacerdote iouis ⁊ hymen pro deo nuptiarum que sūt masculini gene. Syren vero est fe. generis. In In.

Nin.duo inueniunt vt cherubin ⁊ seraphin que sunt neutri ge.⁊ pluralis numeri ⁊ indeclinabilia. Delphin est vero masc.ge. In On.

Non.sunt masc.ge.vt symeon.pter ꝓpria noia locorū. vt sidon.vel vestium.vt sindon.que sunt fe.gene. Et pter greca.vt ilion ⁊ pelion.que sunt neutri generis et indeclinabilia. In Ar.

Nar.sunt neutri ge.vt calcar ⁊ torcular.pter nomina ꝓpria virorum. vt cesar.⁊ fluuiorum.vt nar.⁊ pter lar ⁊ lucar.que omnia sunt masc.gene.par cum suis compositis est omnis ge.vt separ cōpar dispar impar. In Or.

Nor.sūt masc. gene.vt amor.pter vxor sor.⁊ arbor.que sunt fe.ge. et pter ador marmor equor ⁊ cor.que sunt neut.gene. Ador vero est neu.ge.⁊ indecli.⁊ pter cōposita a colore.vt bicolor.⁊ a decore.vt dedecor.⁊ a corpe.vt bicorpor ⁊ tricorpor.⁊ oīa compatina excepto senior.⁊ pter auctor ⁊ memor cum suis ꝓpositis.vt immemor q̄ sunt cōis ge. Quatuor vero est omnis ge.numeri pluralis ⁊ indecli. In As.

Nas.sunt fe.ge.vt pietas pter ꝓpria noia virorum.vt mecenas que sunt masc.ge. Et pter gentilia seu patria. vt rauennas et arpinas.⁊ noia que important dignitatē.vt primas et optimas que sunt cōis ge.⁊ pter as mas ⁊ vas dis.q̄ sunt masc.gene. Vas vasis est neutri ge.⁊ pter phas et nephas que sunt neu.ge.⁊ indecli.nugas vero est omnis ge.⁊ indecli.⁊ pter composita ⁊ syllabicata que dinoscūtur ex suis principijs.vt quisputas ⁊ paterfamilias. In Es.

Nes.sunt fe.ge. vt res et spes.preter dies qđ in singulari numero est incerti ge. In plurali vero est masc.ge.⁊ pter ꝓpria nomina virorum.vt vlixes.⁊ nomia ꝓporum.vt arabes ⁊ patronomica.vt priamides.⁊ pter verres lebes ⁊ meridies.⁊ corr.pnt.crescentis genitiui.vt limes mitis trames itis.que oīa sunt masc.ge. De corr.penul. crescētis genitiui. excipiunt ista abies cōpes teres stipes veges teges et seges que sunt fe.ge. Inuenit etiā compes in masc.ge.in trenis. Aggrauauit compedē meū.⁊ pter cōuenientia vtriq; sexui.vt miles que sunt cōis generis.⁊ alijs rebus que sunt omnis ge.vt teres et locuples. Et eris est neu.ge. In Is.

Nis.desinētia sunt fe.

ge.vt anis. pter conuenientia vtriq; sexui. vt inuenis ⁊ amabilis que sunt cōis ge. Et pter corripi.penul.crescentis genitiui.vt lapis dis.⁊ habētia duas cō sonantes ante is.vt postis ⁊ vectis. Vel vnam duplicē consonantē.vt axis.⁊ pter illa quorū penul.syllaba terminat in vnā ex liquidis.vt torquis ⁊ collis. Et habentia n.ante is.vt panis ⁊ funis que omnia sunt masc. De corripi.penultimā crescentis genitiui excipiunt patronomica.vt priamis priamidis que sunt fe.ge. De habētibus n.ante is.excipiunt canis ⁊ iuuenis que sunt cōis ge. Lunis ⁊ finis sunt incerti ge. Et pter illa que continent in his versibus. Diplois ⁊ cassis cuspis capis et clamis absis. Aspis glis febris et erinis eumenis alpis. Lis neptis lactis pollis pyrisq; parapsis. Piramis et peluis pellis tussis mala pestis. Restis et oxeris turris vallis quoq; vestis.que sunt fe.ge. Et pter edilis ⁊ caulis ⁊ quis cum suis compositis vt siquis nequis aliquis Et composita ab hoc noīe as assis.vt monossis ⁊ tressis que sunt ma.ge. Sementis vero est fe.ge. Semis ꝓ dimidio est omnis ge.semis vero ꝓ semisse est masc.ge. et pter pugillaris annalis annualis auricularis natalis cardinalis subtelaris ⁊ noia mensium.vt quintilis sextilis que oīa qñ sūt fixa sunt masc.ge.sed qñ sunt mobilia sunt cōis ge. Volaris ꝓ dente est masc.ge. ¶ In Os.

Nos.desinentia sunt masc.gene.vt ros ⁊ flos pter vos cos glos ⁊ arbos.⁊ pter noia insularum vt rhodos que sunt fe.⁊ pter bos sacerdos custos ⁊ compos que sunt cōis ge. Os oris ⁊ os ossis sunt neu.ge.⁊ pter greca vt melos ⁊ chaos ilios pelios q̄ sunt neu.ge.⁊ indec.

¶ In er.ir.vr.vs.eus.vm.

De desinētibus vero in

er.ir.vr.vs.eus.vm.quia sunt terminatōes nominatiui scđe declinationis dixi supra vbi determinaui de formatione casuum scđe declinationis. Genera aūt supradictarum terminationū de quibus nō est habitus sic breuiter pūt colligi. ¶ De desinentibus in.x.

Nomina desinētia in.x.

sunt fe.ge.vt pax pacis. Preter conuenientia vtriq; sexui.vt dux ⁊ coniunx que sunt cōis ge.⁊ pter adiectiua vt felix ⁊ capax que sunt omnis ge.⁊ pter polisyllaba habētia e.ante x.vt verter cis.cimex cis.pulex cis.que sūt masc.ge. De quibus excipit supellex ctilis et vibex cis. ꝑm quoscdā. Daijster bene.dicit q̄ dicendum est hec vibix cis.p i.sicut lodix.⁊ pter ptinētia solis mulieribus vt pelex cis.et noia fetuum terre vt carex cis.⁊ ilex ilicis.que sunt fe.ge.⁊ preter cortex silex ⁊ linx cis que sunt incerti ge. De nominibus fetuum terre excipitur frutex cis quod est masc.ge. Calx cis.pro pede est masc.ge.ꝓ cemento vero est fe.ge. Matrix tricis ⁊ fornix cis.⁊ ptinentia ad solos mares vt rex ⁊ index etiaꝫ grex ⁊ ꝓpria nomia virorum.vt aiax.vel fluuiorum vt atax que sunt masc.ge. Victrix ⁊ vltrix in nominatiuo actiō ⁊ vocatiuo singulari sunt fe.ge. In alijs vero casibus sunt adiectiua. Unde versus. Victrix victricez victrix dat femina sola. Sic vltrix reliquis dat genus

omne scola. Cetera ꝯo hmõi ꝯbalia sunt tm̃ fe.ge. vt hec amatrix hui⁹ tricis.

¶ In s. p̃cedente ꝓsonante.

¶ Monosyllaba desinẽtia in duas ꝓsonãtes sunt fe.ge. vt ars artis. ps ptis Preter mõs põs fons tens mars 7 stirps ꝓ trunco que sunt mas.ge. Stirps ꝯo ꝓ.o ꝓgenie est fe.ge. Stips ꝓ obulo est fe.ge. ß tũc non hz r. 7 p̃ter adiectiua. vt sons insons q̃ sunt oĩs generis.

¶ De eodem.

¶ Polisyllaba desinentia in duas ꝓsonãtes sunt mas.ge. vt auceps aucupis 7 forceps capis. q̃ ꝑm antiqs fuerẽt etiã fe.ge. De his excipiunt hyems 7 cohors tis. q̃ sunt fe.ge. Et adiectĩa vt ꝓcors 7 insipiẽs q̃ sunt oĩs ge. bidẽs 7 serpẽs sunt ge. incerti. vel cõis vt q̃dã volũt. Et p̃ter ꝓueniẽtia vtriqꝫ serui vt celebs bis. 7 gẽtilia seu patria vt arabs bis que sunt cõis generis.

¶ De gẽtio tercie declinatõis

¶ Genitiuus tercie declinationis in is. desinit cor.excepto vno monosyllabo. ß vis hui⁹ vis. q̃uis alie oẽs declinatões ꝓducant hãc ẽminationẽ eiusdẽ casus. Oportet ꝯo scire q̃ in q̃busdã pes hz gẽs ẽcie declinatõis suo ntio syllabas In q̃busdã vna ĩ aliꝭ duabꝫ syllabis vicat. Et pes q̃dẽ hz in noĩbꝫ in e. desinẽtibꝫ cor. vt ß mare hui⁹ maris. 7 in q̃busdã in er. vel in es. vel ĩ is. tã cor. q̃ ꝓdu. ereuntibꝫ. vt ß pẽ hui⁹ pẽis. ß verres hui⁹ verris. hec cedes hui⁹ cedis. ß collis hui⁹ collis. ß vis hui⁹ vis. ß auis hui⁹ auis. In aliꝭ aũt oĩbus eiusdẽ declinatõis noĩbꝫ vna syllaba supat nũm gẽus. vt scema matis. ꝓsul ꝓsulis. pecten nis. baccar caris. lis litis. aper apicis. ¶ Excipit ß caro huius carnis. in q̃ pares bñt syllabas gẽs 7 nis. 7 senex senis. supellex ctilis. in q̃ duabus syllabis vincit gẽs ntm̃. hmõi q̃ nũm quidã simlẽ gẽtio ꝓtulerũt. 7 oĩa q̃ a capite ꝓposita sunt q̃ ĩ ps. desinũt. sil'r habent duabꝫ syllabis minus in ntio q̃ in gẽtio. vt anceps cipitis. biceps pitis. centiceps pitis. q̃ veteres i es ꝓferẽtes. ꝑm regulã declinabãt. ancipes pitis. bicipes pitis. cẽtipes pitis. sicut hospes pitis. sospes pitis. Iuniores ꝯo gaudẽtes breuiloquio ꝓ cõcisionẽ eã ꝓtulerũt. qꝺ 7 ĩ aliꝭ dictõibꝫ fecisse inueniunt'. vt dic duc fac. 7 fer ꝓ dice duce face 7 fere. Necnõ etiam vtios in vs terminantiũ ꝓpriox noĩm vt ꝯgili ꝓ ꝯgilie dicẽtes. ¶ De formatione aũt 7 accẽtu gẽtii tercie declinatõis multa vtilia supẽ diri in scõa ꝑte vbi egi de accẽtu medie syllabe siue penl'. syllabe. Nota q̃ gẽs ẽcie declinatõis terminat' in is correptã vt dixi. Licz figurate aliq̃n terminet' in i. Vñ vsualit' dr̃. Lex moysi ꝓ moysis. Itẽ achilli inuenit' ꝓ achill' sicut ꝓbat ps. in q̃nto li. vbi agit de noĩbꝫ desinẽtibꝫ in es. ꝓductã. Et introducit istũ ꝯsum ꝯgilẽ in ꝓmo eney. Troas reliquias danaũ atqꝫ ĩmittis achilli. greca etiã quedã in i. quedã in oy. q̃da in os terminãt gẽm 7 p̃cipue patronomica feminina.

¶ De datiuo tercie declinatõis.

¶ Datiuus tercie declinationis nascit' a gẽtio abiecta s. 7 ꝓducta i. vt ß mare mari. Inueniũt' poete rarissime in grecis noĩbꝫ q̃ apud grecos in i. cor. ẽminãt supẽdictũ casum. ipsi q̃ eũ corripiẽtes. Statius in ꝓmo achilleidos. ß Palladi litore celebrabat schyros honorẽ.

¶ De accusatiuo ẽcie declinatõis.

¶ Accusatiuus tercie declinatõis fit is. gẽi mouo ĩ em. mõ in im. ꝓuersa. vt hui⁹ solis hũc solẽ. hui⁹ tiberis hũc tiberim. Nã scire debes q̃ accusatiu⁹ singularis ẽcie declinatõis. q̃nq̃ in em tm̃. q̃nq̃ in im tm̃. q̃nq̃ in em 7 in im simul. Accusatiuus desinẽs in em in masculino 7 in feminino 7 cõi genere. format' a gẽtio singulari is. in em. vt patris patrem Quedã tm̃ greca faciũt accusatiuũ in em 7 in a. vt aereꝫ vel aera. Itẽ quedã greca desinẽtia in is. habẽtia pares syllabas in ntio 7 gẽtio casu singulari faciũt accusatiuũ singularẽ in im tm̃. vt tigris tigrim. Ista nouẽ noĩa latina faciũt accusatiuũ in im 7 in em. 7 ꝓtinẽt' in istis duobus ꝯsiculis. Est clauis nauis puppis turrisq̃ securis. Vestis auis pelvis facit em simil' im q̃ febris. Ista q̃nq̃ noĩa latina faciũt actm̃ in im tm̃ q̃ ꝓtinent' in ß ꝯsiculo. Im tm̃ faciũt hec q̃rtũ noĩa casum. Vim burim tussim maguderiq̃ sitim. Cetera latina noĩa faciũt actm̃ ĩ em tm̃. Scire etiã debes q̃ sic dicit ps. in. vij. libro vbi agit de actõ ẽcie declinatõis. Non põt ab alio ntio nisi in is. desinẽte in im actꝰ ꝓferri. Et post pauca subdit ps. In grecis aũt noĩbꝫ freq̃nt' inuenim⁹ autores tã in hac q̃ ĩ aliꝭ declinatõibꝫ grecos plerũq̃ ꝺuantes actõs. vt titana sirena troiaca lãpada. ꝓ titanẽ sirenẽ troiacẽ lãpadẽ. q̃uis plaut⁹ hãc lãpadẽ dixit tene inq̃t hãc lãpadẽ. ĩmo ego hanc tenebo.

¶ De vocatiuo ẽcie declinationis.

¶ Vocatiuus in tercia declinatione silis est ntio suo. vt cicero ß ꝓsul. o cicero o ꝓsul. Inueniunt' tm̃ greca q̃ vtm grecũ ꝺuant. vt tibris o tibri. pallas o palla. Virgil'. in. xj. Quin ego nõ in alio digner te funẽ palla.

¶ De ablatiuo ẽcie declinatõis In i.

¶ Ablatiuus tercie declinatõis in aliꝭ ꝙ e. cor. in aliꝭ ꝙ i. ꝓductam. in aliꝭ ꝙ e. 7 ꝙ i. pferẽ. Sex regule assignant' de noĩbꝫ ẽcie declinatõis faciẽtibꝫ abltm̃ in i. tm̃. ¶ Prima ß ẽ. In i. faciunt ablatiuũ neutr̃. q̃ in e. cor. desinũt 7 sunt apellatiua. vt ß mare ab ß mari. 7 est silis huiuscemodi ablatiuus suo dtio huic mari ab ß mari. Vetustissimi tm̃ solebãt hmõi noĩm abltm̃ etiã in e. pferre. Ouidi⁹ in q̃nto vastoꝝ. Cur tibi ꝓ libitis claudũt' rethe leones. Rethe dixit ꝓ rethi. Excipit' gausape qꝺ facit abltm̃ in e. Horaci⁹ in scõo ẽmonũ. His vt ſblatis puer alte cinctus aceruã. gausape purpureo mẽsam pterrit 7 alter. Vñ ꝓsius q̃si in e. tm̃ desinẽte supẽdicti noĩs abltõ gausapa dixit pluralẽ nõ gausapia. Iã clãmides regũ. ã lutea gausapa capt'. Antiq̃ssimi tm̃ 7 ß gausapes 7 ß gausapa 7 ß gausape. 7 plurale neutri ß gausapa. q̃si a ntio ß gausapũ ꝓtulisse inueniunt'. Vñ cassius ad mecenatẽ. gausapo purpureo salutat⁹. Seneca ouidiũ sequẽs. gausapa si sumpsit gausapa sumpta ꝓbet. Propria desinentia in e. similẽ bñt ntm̃ abltõ. vt ß pẽneste ab ß pẽneste. ß planitale. abltõ ab ß planitale. Virgil'. in. viij. eney. Qual' erã cũ ꝑmã aciem pẽneste ſß ipsa. Figurate eñ ad vrbẽ reddidit ipsa. cum ꝓpriũ oppidi neutrũ est.

¶ Scõa regula ß ẽ. q̃ illoꝝ ablatiu⁹ in i. ẽminat' neutrorũ q̃ in al. desinũt. vt ß tribunal. ab ß tribunali. vel cervical ab ß cervicali. si aũt sunt mas.ge. faciũt in e. ablatiuũ. vt ß hanibal ab ß hanibale. ß sal ab ß sale. ¶ Tercia regula ẽ. In i. sil'r faciũt abltm̃ q̃ ĩ ar. desinũt neutra 7 in obliq̃s casibꝫ ꝓducũt a. penl'. vt ß calcar caris. ab ß calcari. lucar lucaris a lucari. si aũt sunt mas.ge. faciunt abltm̃ in e. tm̃. vt ß cesar ab ß cesare. Itẽ si sint neutra. 7 cor. a. penl'. faciũt abltm̃ in e. sil'r vt ß nectar nectaris ab ß nectare. ß inbar inbaris. ab ß inbare. ¶ Quarta regula ẽ. Masculina vel cõia in er. vel in is desinẽtia si faciũt in e. neutra abltm̃ in i. efferũt. vt ß pedester. ß pedestris ß pedestre ab ß 7 ab hac 7 ab ß pedestri. saluber salubris salubre ab ß 7 ab hac 7 ab ß salubri. Virgi. ĩ ꝓ geor. Balãtũq̃ gregẽ fluuio mersare salubri. ß 7 ß celer ß celeris ß celere ab ß 7 ab hac 7 ab ß celeri. Marc⁹

cato de re militari. satis celeri si sint tẽpore. Lucan⁹ in odissa. At celer hasta volãs prũpit pectora ferro. Itẽ ħ 7 ħs vtilis 7 ħs vtile. ab ħ 7 ab hac 7 ab ħs vtili. Sciendũ tñ q̃ si inueniant ꝓpria appellatiuis silia in i. facientib⁹ abltm̃ illa p e. pferũt eũ. vt iuuenal' ꝓpriũ abltiõ a iuuenale. sil'r martial' ablatiuo a martiale. 7 sic de alijs ꝓprijs noibus in is desinẽtib⁹ cõsimilib⁹ intelligas. si aũt hmõi noia similia adiectis sint appellatiua faciũt in ĩ. tm̃ ablatiuũ. siue sint adiectiua siue substãtiua. vt cardinal' annalis scolaris vital' iuuenal' vocalis 7 hmõi. ¶ Quinta regula est. noia greca seu latina faciẽtia actm̃ in um. tm̃. terminãt ablatiuũ in i. vt tiberim a tiberi. parim a pari. caribdim a caribdi. tigrim a tigri. tussim a tussi. vim a vi. Iuuenal' in q̃nto. Seu adignũ feras ꝑ caribdi. ¶ Sex regula est. noia mensiũ in is vel in er. desinẽtia faciũt ablatiuũ in i. tm̃. vt q̃ntilis a q̃ntili. aprilis aprili. septẽber septẽbri. octuber ab octubri. vel october p o. ħm q̃sdaz Iuuenal' in. iij. Pallere 7 vinũ toto nescire decembri. Possunt tm̃ etiã 7 cõia esse. Unde kls septẽbris dicim⁹ Preterea simplex eor sil'r inuenit' faciẽs abltm̃ in i. vt imber ab imbri. inuenit' etiã in e. Un̄ thobias. Flet⁹ vnde rigat. imbre madente genas. ¶ Patria etiã in is. vt ianuẽsis. bononiẽsis in i. desinũt. vt ianuẽsis ensi. bononiensis ensi. ß ħm bug. hmõi noia patria vel gentilia sp sunt adiectiua. ħ 7 ħs parisiẽsis 7 ħs ense. lz substãtiuent' in masculino 7 feminino ge. vt habes hic in dacus. 7 ħm ħs faciũt abltm̃ in i. tm̃. q; neutrũ eor in ntio desinit in e 7 ħs teneas. Bipennis cõe est. 7 bz etiã netrũ in e. 7 ideo ablatiuũ bipẽni facit.

De ablatiuo tercie declinatõis in e. 7 i.

Septẽ regule assignant de ablatiuo tcie declinatõis in e desinẽte 7 in i. Prima est ħs. Noia cõia trium gener. vt ħ 7 ħs 7 ħs feror. par vel⁹ audax triplex artifex duplex supplex inops anceps cõcors felix faciũt ablatiuũ in e. 7 in i. vt feror fero ce vel feroci. ¶ Secda regula ẽ talis. Noia pticipia triuz gener. cõia faciũt etiam abltm̃ in e. 7 in i. vt ħ 7 ħs 7 ħs legens. ablatiuo ab ħs 7 ab hac 7 ab ħ legente vel legenti. ¶ Tercia regula ẽ. Noia cõpatiua faciũt abltm̃ in e. 7 in i. vt hic 7 hec melior 7 ħs melius. ablatiuo ab ħs 7 ab hac 7 ab ħ meliore vel melioti. Excipit' senior. qđ tm̃ ẽ mas. ge. 7 facit ablatiuum tm̃ in e. vt ħ senior ab hoc seniore. ¶ Quarta regula ẽ. Omnia noia facientia accusatiuũ in em vel im. faciũt ablatiuũ in e. 7 in i. vt hec clauis accusatiuo hanc clauẽ vel clauim. ablatiuo ab hac clave vel clavi. Non tñ ꝙuertit' regula. nõ em̃ in e. 7 i. desinentia in ablatiuo etiã accusatiuũ oĩmodo in em 7 in im terminant. vt dicit ꝑstia. ¶ Quinta regula est. verbalia desinentia in ix. feminina q̃ possunt esse cõia cuz neutris. vt victrix 7 vltrix. vnde 7 vltricia. tã in e. q̃ in i. faciũt ablatiuũ. Lucan⁹ in ꝑmo. Tollite iã pridẽ victricia tollite signa. Itẽ statius in q̃nto thebaidos. Ultricia grauis ꝛginib⁹ dare tela. Donãs pater. Alia aũt ꝛbalia ĩ trix q̃ nõ sunt om. generis in abltiõ casu faciunt ablatiuũ in e. tm̃. vt ħ amatrix. ab hac trice. 7 sic de oĩb⁹ ꝛbalib⁹ femininis in ix. exceptis victrix 7 vltrix. ¶ Sexta regula talis ẽ. In as circũflexa gẽtilia vel patria. vt rauẽnas arpinas. tã in e. q̃ in i. finiũt ablatiuũ. vt ħ 7 ħs rauennas. abltiõ a rauẽnate vel rauẽnati. Et sunt apud nos cõis ge. 7 carẽt neutro. ß apud antiq̃s dicebat. ħ 7 ħs arpinatis 7 ħs arpinate. Un̄ adhuc declinationẽ 7 accentũ pfecti seruam⁹. q; videlicet ablatiuus desinit in i. sicut arpinatis ab ħs arpinati faciebat. desinit nihilomin⁹ in e. ħm vsum. sicut desinẽtia in as. vt pietas. 7 circũflectit' vltia sz as. sicut in integris circũflectebat' eadez vocal'. sz a. q̃ erat penul. Un̄ dicit prisc. in. vij. vbi agit de ablatiuo tercie declinatõis desinẽte in e. 7 in i. in fine. In as. q̃ circũflexa q̃ apud veteres etiã in tis. pferri docuim⁹. tã in e. q̃ in i. finiũt ablatiuũ. vt ħ 7 ħs nratis ab ħs nostrate vel nostrati. ħm ħ. ¶ Septima regula ẽ. Polisyllaba desinentia in vis. vt anis. nisi crescãt in gtio. qđ dico ꝓpter puluis. Et desinẽtia in ctis. vt vectis. 7 in gnis. vt ignis. vel in guis. vt anguis. nisi crescãt in gtio. qđ dico ꝓpter sanguis nis. Vel in nis. vt canis. Et alia fere oĩa quorũ extrema syllaba in is desinit. a duab⁹ incipiẽs cõsonantibus. vt pestis in e. 7 in i. faciũt ablatiuũ. Fere dictũ est ꝓpter ista. vestis pestis neptis restis fustis 7 hostis. Et hñtia sc. ante is. vt piscis. fascis. que faciũt ablatiuũ in e. tm̃. Ista etiã noia imber memor teres vigil hebes faciũt ablatiuũ in e. 7 in i. Alia ꝛbo oĩa tercie declinatõis noia in e. cor. p abltiõs desinũt. cũ oẽs alie t'minationes ablatiui in oĩ declinatõe. pducant'. q̃ siq̃ ex eis q̃ debẽt in e. p ablatiuũ ꝓferri inueniam⁹ pi. plata auctoritati asscribimus q̃ sepe etiã dtis ꝑ abltis necnõ etiã ꝑ gtis ẽ vsa. Virgi. in. viij. Aduectũ eneam classi victosq̃ penates. ꝑ aduectũ classe. nisi dicam⁹ hellenismo. i. more greco. Hellenes em̃ quidã greci sunt. vsum esse poetã. Dativo em̃ casui illi ħ adiungũt verbũ. s. aduectũ. dicunt em̃ adueho tibi. aduectũ tibi. In grecis em̃ q̃nq̃ inuenim⁹ e. pductã finire ablatiuũ tã prime q̃ tercie declinatõis nominũ. q; magis est dtũs grecus ꝑ ablatiuo posit⁹ latino. Virgi. in ꝑmo eneydos. Ipse vno graditꝰ comitatus achate. Lucan⁹ in. viij. signa q̃ ab eufrate cũ classis capta sequentẽ.

De ntio plurali tercie declinatõis.

Dominatiuus pluralis tercie declinatõis fit a gtio singulari mutata vltima is. in ẽs. pductã in masculino 7 femininio ge. 7 cõib⁹ vt hui⁹ cardinis hi cardines hui⁹ matris be matres. hui⁹ vatis hi 7 he vates. Neutra ꝛbo ex abltio singulari faciunt ntm̃ pluralez ħs modo. si in i. vel tã in i. q̃ in e. exeat ablatiuus correpta i. 7 addita a. fit ntũs plural'. vt ab ħ mari ħs maria. ab ħ cerui cali ħs cerui calia. a pare vel pari paria. a felice vel felici hec felicia. Excipit' a vetere vl veteri. qđ vetera 7 nõ veteria facit. Nec non ab ħ ludicri. qđ ħs ludicra 7 nõ ludicria dicim⁹. sil'r excipiunt' cõpatiua q̃ ablatiuũ tã in e. q̃ in i. terminãt q̃ in ra. non in ria. desinũt in ntio plurali. Maiora em̃ 7 minora 7 plura dicim⁹. q̃uis antiq̃ etiã pluria dixerũt. Un̄ ꝓpositũ cõpluria. Terẽtius in phor. Pulta aduenienti vt sit hec cõpluria. In q̃busdã tñ codicib⁹ inuenit' cõplura. Sau sape q̃ sicut supꝰ dixim⁹ in abltio tercie declinatõis desinente in i. 7 ablatiuũ in e. facit. Ablatiuo ab ħ gausape. 7 ntũs plural' in a. desinit. gausapa em̃ 7 nõ gausapia dicimus. Persius. Iã clamides regũ iã lutea gausapa captis. lutea. i. rubicũda. Amplustre etiã q̃uis facit ablatiuum singularẽ ab ħ amplustri. ntm̃ tñ pluralẽ nõ soluz in a. ß etiã in ia. terminat. Et ãplustra em̃ 7 amplustria antiqui ꝓtulisse inueniunt'. Cicero in arato. Nauibus assumptis finitãtia querere amplustra. Cesar in arato. Fulgẽt argo e stellis ãplustria puppis. Alia ꝛbo neutra q̃ in e. terminãt ablatiuũ mutata e. in a. faciũt ntm̃ pluralẽ. vt ab ħ numine numina. 7 a tpe tpa.

De gtio plurali tercie declinatõis.

Genitiuus pluralis tercie declinationis nascit' ab ablatino sin. ħ modo. Cũ ablatiuus in i. solũ vel in e. 7 in i. desinit cor. i. assumit um. vt a sedili hoz sediliũ. ab equestri equestriũ. ab vtili vtiliũ. a sapiẽte vel sapienti sapientium. Multa tñ ꝑ sincopã solẽt ꝓferri vt sapientuz ꝑ sapientiũ. merentũ ꝑ merentiũ. celestũ ꝑ celestiũ. Virgi. in. viij. Celestũ vis magna iubet. ¶ Sciendus tñ q̃ rarissime hec que in solam i. faciunt ablatiuum sincopam paciuntur per gtm̃ pluralẽ. Inuenit' tamen marũ ꝑ marium. qui tñ raro in vsu est gtũs apud neuiũ in carmine belli punici. senex fretus pietate deũ allocut⁹ summi dei regẽ fratrem neptunũ regnatorẽ max ꝑ mariũ. Comparatiua q̃

q̄ inueniunt tā in e.q̄ in i. exeuntia p ablatiuū. carent i. penl'. in gtīo plurali. vt a maiore vel maiori hoꝝ maiorꝫ plus tn facit pluriū. Memor etiā & vigil. supplex & artifex q̄uis ablatiuū faciant in e. & in i. faciūt tn gtīm pluralem in um. & nō in iū. vt memorꝫ vigilū supplicū & artificū. Puto tn hec etiaꝫ ab oratoribꝰ dr̄e cā sic ꝓferri p sincopā. q; supplicīū & artificīū neutra singularia inueniunt vetera insuplu dicra & āplustra faciūt gtīm pluralem in um. ludicrū vterū amplustrū. b & b parēs q̄n est nomē duū est genꝫ & gtīm pluralē absq; i. facit plerūq; hoꝝ pentū. Virgi. in. v. eney. Decora alta pentū. q; autem & pentiuꝫ nō irrōnabiliter dr̄. oñdit actūs plural' in is. etiā terminās. q̄ ꝓprius est in iū. terminātis gti. Terētius. Quid volo aut peto pentis meos vt cōmonstres mihi. In e. cm̄ solā finiētia ablatiuū. si nr̄s in duas terminatur cōsonātes mutant e. in i. breuꝫ & assumūt um. vt hic mars a marte hoꝝ martiū. b frons a fronte harū frontiū. b fons a fonte hoꝝ fontiū. hec vrbs ab vrbe harum vrbiū. hec ars ab arte harū artiū. Rarissime aūt et hec supdicta. sicut illa q̄ in i. solā termināt ablatiuū per sincopā i. ꝓferunt gtīm pluralē. Excipiunt ea que desinunt in ms. vel ps. q̄ si nō sunt a capite cōposita e. ablatiui in um. conuertunt. & faciunt gtīm pluralem. vt hec hyems ab hyeme. harū hyemū. princeps a principe. hoꝝ principū. municeps a municipe municipū. forceps a forcipe forcipū. manceps a mācipe mancipū. A capite em̄ composita & duab; syllabis abundāt in gtīo. & triū sunt generum cōia. Itaq; & ablatiuū tā in e. q̄ in i. & gtīm pluralem rōnabiliter in iū termināt. vt b & b & b triceps a tricipite vel tricipiti tricipitiuꝫ. nisi sincopa fiat. ꝑceps tn̄ ꝑcipitū vsualiter facit. Et scias q; cōsors & cohors faciunt cohortū & consortū. ſm cōmunez vsum. Illa q̄q; q̄ habent pares syllabas. tā in gtīo q̄ in ntīo mutāt e. in i. & assumūt vm. vt hic collis hui⁹ collis ab b colle horū colliū. b edes hui⁹ edis ab hac ede ediū. hec cedes a cede cedium. Nisi hec q̄ ꝓ sincopā i. ꝓferent'. Frequentius tn̄ in es terminata absq; i. inueniunt'. vt vatū ꝓ vatiuꝫ Virgi. in q̄rto eney. Multaq; p̄terea vatū p̄dicta p̀orum. Licero. vestrarū sedū templorūq; cā. Excipiūtur inuenis a iuuene iuuenū. canis a cane canū. panis a pane panū. carēt em̄ i. penul. semp. Vñ ☧sus. Is par prestat ium. iuuenis canis excipe panis. In as q̄q; latina mutant e. ablatiui in i. & assumunt vm. vt ciuitas a ciuitate ciuitatiū. ꝑbitas a ꝑbitate ꝑbitatiū. In bis tn̄ frequenter imo semp apud modernos solet fieri cōcisio i. in genitiuo plurali. a ciuitate ciuitatū. a ꝑbitate ꝑbitatum.

¶ Similit desinētia in is. longā mutāt e. ablatiui in i. & assumūt vm. & faciūt gtīm pluralē. vt q̄ris a q̄rite hoꝝ q̄ritiū. samnis a samnite samnitiū. dis a dite ditiū. Sed b q̄nq; ꝓferunt ꝓ sincopā. vt a quirite quiritū. Noīa semp pluralia q̄ in es. desinūt i. q̄ ex se nō hnt singularia gtīm pluralē in iū faciūt. vt he vires harū viriū hi penates hoꝝ penatiū. hi q̄nquatres hoꝝ q̄nquatriuꝫ. hi & he tres hoꝝ & haꝝ & hoꝝ triū. Penatum tn̄ sepius ꝓ sincopam ꝓfert'. Cetera ☧o oīa ablatiuū in e. solā terminantia. mutāt eā in vm. & faciūt genitiuū pluralē. vt poema a poemate matū. a duce ducū. ab alire alitū. nā alituū ꝓ interpositionē addita v. ꝓtulit. Virgi. in. viij. Alituū pecudūq; genus sopor altus babebat. A boue quoq; bouū debet fieri. Sed b nomē notandū est in q̄ v. cōsonantē assumūt obliqui casus singulares hiatus cā. abiiciunt aūt v. q̄n plurales sunt. Virgi. in. iij. Leta boum passim cāpis armēta videm⁹. Datiuus aūt & ablatiuus plurales ciusdē noīs ꝓ sincopā semp medie ꝓfertur syllabe. bobus ꝓ bouib;. Noīatiuus ☧o pluralis & actūs & vtūs qui similes sunt. raro abiiciūt v. cōsonantis loco positū. Excipiunt' a maiꝰstris ista. cor corde cordiū. caro carne carniū. lar lare lariū. nox nocte noctiū. nix niue niuiū. os osse ossiū. vter vtre vtriū. Nā oīa ista faciunt gtīm pluralē in ium.

De datiuo & ablatiuo tercie declinatōis.

Datiuus & ablatiuus tercie declinatōis plurales. nascunt' a gtīo singulari. interiecta bu. vt hō hui⁹ hoīs. his & ab his hominib;. Coreuma matis. bis & ab bis coreumatib;. In hmōi tn̄ noibus neutris in a. finitis. q̄ sunt greca semp inuenim⁹ antiq̄s datiuū & ablatiuū pluralē in is. ꝓductā. ꝓferentes cōtra regulā tercie declinatōis. quā seruāt in ceteris casibus supdictoꝝ nominum. Ut cicero in verrinis coreumatis dixit. & peripetasmatis & emblemat'. In libro de signis. Nūc de peripetasmatis quēadmodū te expedias nō habes. In eodē scapha. cū emplematis. Idem ad herenniū tercio. De oꝛoniby autē & poematis. q̄uis neutro genere b vbiq; ꝓfert. Si em̄ sicut plaut⁹ & alij vetustissimi femino genere hoc ꝓtulisſ. pares syllabas omni casui seruasset. absq; gtīo plurali ſm analogiā ꝓme declinatōis. Est igit magis apud ciceronē & eos qui sil'r hmōi ꝓferunt eteroclíton. i. diuersiclíniū q; videlicet in singulari numero sunt tercie declinatōis. b in plurali scde. vel potest declinari b peripetasmatū ti. b emblematū ti. vt dicit celsus. Excipitur bobus vt dixi euphonie cā ꝓ bouib;. Est em̄ gtūs singularis bouis & inde bobus ꝓducit ꝓmā. b in alijs casib; eā corripit. Ouidius epy. Non ꝓfecturis litora bobus arat. Virgil'. in buco. Ille meos errare boues vt cernis & ipm̄. & b fit vt recuperet in tpib; qđ amisit in syllabis.

¶ De accusatiuo plurali tercie declinatōis.

Accusatiuꝰ pluralis tercie declinatōis sillis est ꝓprio ntīo sicut & vtūs. In illis ☧o q̄ gtīm pluralē in vm finiūt plerūq; p̄ es longam ꝓfertur actus. vt hi latrones latronuꝫ. hos latrones o latrones. Inueniunt' tn̄ quedā in is. solā ꝓductā terminantia actīm pluralē greca q̄ etiā in ntīo singulari similit' in is. desinūt. vt b sardis bas sardis. b sirtis bas sirtis. Hic g̃ faciunt accusatiuū pluralē noia tercie declinationis facientia gtīm in vm. ¶ Quedā etiā greca faciunt actīm pluralem in es. & in as. vt pixides vel pixidas. Ouidius. Pixides inuenies & rerū mille figuras. Crater ris. crateres & vel crateras. Virgil'. in. ix. eneyd. Indulgēt vino & vertūt crateras aenos. Et ꝑamis dis. ꝑamides vel ꝓramidas. Vide infra in q̄nta ꝑte in crater in suo loco. Quoꝝ antē in iū. terminātiū gtīm freq̄ntius in is. & quoꝝ rarius exeat in es. actūs. vt potero breuiter colligā. Omniū q̄ tā nominatiuū q̄ gtīm singular' numeri similes habēt eoꝝ accusatinos plurales raro in es. frequēter in is. solebāt terminare apud antiq̄s intelligas. Apud autem modernos sepius in es. vt pinguis dulcis nauis. b & b oīs huius oīs. hos & has oēs vel oīs. Salustius in chatalina. Omnis hoīes q̄ sese p̄stare student ceteris aīalibus. Teren. Dīs vos gaudere oportꝫ. Virgi. in. v. eney. Quoq; magis fessas optē dimittere nauis. Similit' in es. & in is. faciūt accusatiuū pluralem. noīa in es. desinētia semp pluralia. vt bi manes horum manīū. bos manes vel manis. tres triū. hos & has tres vl' tris. Vires tm̄ in es. fac accusatiuū. ¶ In er. quoq; desinentia q̄ in i. termināt ablatiuū singularez. faciūt actīm pluralē in es. & in is. vt acer ab acri. hos acres vel acris. Similiter saluber vel salubris. a salubri. hos & has salubres vel salubris. imber ab imbri. hos imbres vel imbris b decēber ab b decembri. hos decēbres vel decembris. Horatius in ꝓmo epy. De q̄ter vndenos sciat impleuisse decēbris. Similit' actīm faciūt pluralē in es. & in is. & in ns. vel in rs. terminātia. vt b fons bos fontes vl' fontis. b & b iners hos & has inertes vel inertis. b ps bas ptes vel ptis. Virgi. in. ij. georg. Aggredior sanctos ausus recludere fontis. Virgi. in. vj. Hic locus ē ptis vbi se via findit in ambas. Alia aūt q̄uis gtīm pluralē in iū. faciunt raro inuenies & in paucis in is. finiētia actīm. nā

desinentia in as.in ntīo licet genitiuū pluralē in ium.faciant ꝑm analogiā.tamē in es.actīm pluralē faciunt tm̄. Unde ciuitas ciuitatium.has ciuitates.fere vbiq; legimus. In ix.terminātia triū genex cōmunia q̄uis i paucissimis genitiuū pluralē absq; i.penul.ꝓferant.difficile em̄ inuenies audacū ꝓ audaciū.felicum ꝓ felicium supplicum tamen magis differentie causa ꝓfertur.ne si supplicium dicas.aliud significare videaris. quēadmodum artificū ꝓ artificiū. 7 iudicū ꝓ iudiciū.tm̄ accusatiuū plerūq; p es.efferūt.raro p is. Virgil. in quarto georg. Deinde tenacis suspendūt ceras. Plus pluriū quod solū in vs terminās in rium habuit genitiuū pluralem tā in es.q̄m in is.finit accusatiuū. Horacius in ꝓmo epy. Cū tibi sol tepidus pluris admouerit auras.similr cōpluris inuenit. Itē hec lis harū litium has lites vel litis. Licero in frumētaria sedasti etiam litis illox. ¶ Et scias q; vt dicit ꝑstia.ꝓriū est genitiui pluralis terminantis in iū.facere actīm pluralē in is.7 in es.vt dixi supra vbi egi de genitiuo plurali tercie declinatōnis. Et intelligas.ꝓrium qđ soli cōuenit ꝑ nō omni. quia videlicet sola nomina tercie declinationis q̄ faciunt gtīm pluralē in ium.faciunt actīm pluralē in is.7 in es. Unde patet q; panis canis inuenis.licet nr̄s 7 gr̄s singulares desinant in is.7 habeāt pares syllabas in ntīo 7 gtīo. tamē quia genitiuus pluralis eox non desinit in iū. ꝑ in vm tm̄ faciunt actīm pluralē in es. non in is. Non tm̄ omnia q̄ faciunt genitiuū pluralē in ium.faciūt actīm pluralē in is. quia desinētia in as.7 in x.vt ciuitas 7 audax.licet faciūt genitiuū in ium.vt ciuitatiū audaciū. Non tamē faciūt accusatiuū pluralem in is.ꝑ tm̄ in es.maxime apud modernos.vt has ciuitates.hos 7 has audaces.vt per prędicta patuit.

¶ De casibus quarte declinatōnis.

Quarta declinatio habet terminationes in ntīo duas in vs.cor. 7 in v.ꝓdu. In vs.masculinox 7 femininox tātūmodo latinorum.vt ꝟ senatus hui⁹ senatus.hec manus hui⁹ manus. In v.neutrox q̄ omnia indeclinabilia sunt in singulari numero.vt ꝟ genu hui⁹ genu.ꝟ cornu hui⁹ cornu.ꝟ veru hui⁹ veru huic veru.duas ẋo hz litteras terminales.scz s.7 v. ¶ Hr̄s q̄rte declinatōis est simil suo ntīo.7 desinit in vs.ꝓdu.vel in v.vt man⁹ visus cornu. ¶ Datiuus q̄rte declinatōis singularis numeri fit a genitiuo.abiecta s.7 addita i.ꝑ cor.penul.vt huic senatui manui. ¶ Accusatiuus q̄rte declinatōis a ntīo fit.mutata s.in m.ꝟ senatus hunc senatū.hec manus hāc manū. ¶ Uocatiuus similis est noīatiuo.vt hic senatus.o senatus. ¶ Ablatiuus singularis a genitiuo fit.abiecta s producitur em̄ v. sicut in genitiuo. hui⁹ manus ab hac manu.

¶ De noīatiuo q̄rte declinationis.

Nominatiuus 7 accusatiuus 7 vr̄s plurales in hac declinatōne similes sunt gtīo singulari. vt hui⁹ senatus. hi 7 hos 7 o senat⁹ he ydus harū ydū semꝑ plurale. ¶ Hr̄s plural a ntīo fit singulari abiecta s.7 assumpta vm. Corripitur em̄ in vtraq; syllaba tā in ntīo q̄m in gtīo plurali.vt hec man⁹ harū manuū. Et oꝝ scire q; in hac declinatione oēs casus pares habēt syllabas ntīo excepto dtīo singulari. 7 gtīo 7 dtīo 7 ablatiuo pluralib⁹. q̄ vna syllaba supant noīatiuū singularē.

¶ De datiuo q̄rte declinationis.

Datiuus 7 ablatiu⁹ plurales q̄rte declinatōis fiunt a ntīo singulari mutata v.in i.interposita bu.vt ꝟ manus his 7 ab his manibus. Quedā tamē seruāt v.vel cā differētie. vel solo vsu q̄ ꝓtinent in bis ẋsibus. Est specus 7 partus portus lacus 7 trib⁹ artus. Arcus acus ficus querc⁹ specuq; veruq;. Quedā aūt ex his faciūt in vbus dtīm 7 ablatiuū cā differentie.vt artus artubus.arcus arcubus.partus ꝓtub⁹. Artib⁹ em̄ 7 partib⁹ 7 arcib⁹.ab arte. parte 7 arce arcis.arce nascunt.q̄ sunt tercie declinationis cuius datiuus 7 ablatiuus plurales penl.aliā nisi i.cor.hr̄e non pñt. Unde excipit his 7 ab his bobus.in q̄ penl.ꝓducitur. Alia ẋo seruat v.in penl.solo vsu.nulla cā differētie cogente. Neutra ẋo singularia ān v.desinētia 7 indeclinabilia. assumūt a.7 faciūt ntīm actīm 7 vtīm plurales. vt cornu cornus:genu genua. Hr̄s ẋo dr̄s 7 ablatiuus ad similitudinē fiūt tā masculinox q̄m femininox.vt cornuum gtūs.bis 7 ab his cornib⁹. Et scias q; in hac declinatione vs.corripit in ntīo 7 vtīo singulari.sed in alīs casibus sicut in genitiuo singulari.vt hui⁹ visus.in nominatiuo accusatiuo 7 vocatiuo pluralibus vt hi hos 7 o visus ꝓdu.vs.

¶ De casibus q̄nte declinatōis.

Quinta declinatio terminationē hz ntī vnā es.ꝓductā.7 vnā litterā terminalem scz s.7 sunt oīa noīa q̄nte declinationis fege.7 latina. Excipit vnū nomē qđ est dies qđ in singulari numero tā masc.q̄m fe.ge.inuenit. In plurali numero semꝑ masc.ge.inuenit.vt hi dies. Sicut etiam ab eo cōpositū semꝑ masc.ge.est.vt ꝟ meridies. Causam hui⁹ dixi supra in capitulo de genere q̄si in ꝓncipio. Genitiu⁹ 7 dtūs eiusdē declinatōis sunt siles.fiunt em̄ extrema s. ntī abiecta.7 assumpta i.vt ꝟ dies hui⁹ diei huic diei.ꝟ fides hui⁹ fidei huic fidei.7 seruāt ꝓductionē gtī sii.habeant penl.in ntīo.vt acies aciei. Si aūt consonantem habeant ante s.cor.e.tā in genitīo q̄m in dtīo.vt hec fides hui⁹ 7 huic fidei.hec plebes hui⁹ 7 huic plebei. Accusatiu⁹ a noīatiuo fit s.in m.mutata. 7 necessario cor.e. Nunq; em̄ ante m.terminalē longa inuenit vocalis.vt hūc meridiē. Uocatiuus similis est noīatiuo hic meridies o meridies. Ablatiuus quoq; fit a noīatiuo.abiecta s.hic meridies ab hoc meridie. Inuenīt tamē hui⁹ inscemodi ablatiuo veteres etiaz ꝓ genitiuo vsi. Ut Virgi.in.ij.georg. Libra die somniq; pares vbi fecerit horas. Die posuit ꝓ diei.7 producit e.in ablatiuo hui⁹ declinationis. Noīatiuus actūs 7 vtūs pluralis similis est ntīo singulari. vt hec res be 7 has res.7 o res. Gtūs pluralis addita ablatiuo singulari rum.fit ab hac re.harum rerum. Datiuus quoq; 7 ablatiu⁹ pluralis fiūt ab ablatiō singulari.adiecta bus.vt ab hac re. bis 7 ab bis rebus. Et nota q; nomīa q̄nte declinationis nō sunt in vsu in genitiuo datiuo 7 ablatiuo pluralib⁹ ꝓter ista septem q̄ in his versibus continent. Nomina sunt q̄nte que dant pluralia septez. Est res atq; dies acies facies speciesq;. His quoq; maneries addatur materiesq;. Inueniunt etiam quedaz alia nomina q̄nte declinationis aliquando in prędictis casibus apud veteres. Unde in ij.machabeoz.c.vij. Noli frustra extolli vanis spebus. Hic posset queri. quare nullū neutrū inueniat in q̄nta declinatione nec etiaz aliqđ adiectiuū. Sed hoc supra in capitulo de declinatione solutū est. ¶ **Tractatus de nomine explicit.**

¶ Incipit tractatus de verbo.

Uerbū est parsoratōnis cum temporibus 7 modis 7 formis sine casu agendi vel patiendi significatiuū. sicut dicit prisci. in principio octaui li. Uerbo quot accidunt.octo.genus.tempus.modus.species.figura.coniugatio 7 persona cum numero.q; quedā verba non ꝓferunt natura vel vsu impediente.

Sciendum autē quedā inueniri defectiua quorundā supdictorū accidēcium 7 hoc vel nature necessitate fieri vel fortune casu. Ergo necessitas nature biptita est in significatione 7 in cōmoditate.i.in consonātia elementorū. Sunt em̄ qdā que nō solū in ẋbis ꝫ etiā in alijs ptibus oronis.q̄ significationis cā dici nō debēt.vt si velimus dicere masculinum ab eo qđ est nupta nupt⁹.vel a puerpera puerperus. Oppugnat ipsa rerū natura ꝓpter significationē q̄ solis accidit feminis.nisi figura vel autoritas intercedat Figura vt si dicam.Bonus animus vxorius mihi nupt⁹ est.i.bonū habēs animū.vxor mihi nupta est. Autoritas.vt plautus in cassia. Licet etiā nunc ꝫ agat scire nouum nuptū ꝓ maritū. Necnō in ꝓnominibꝰ ꝓmitiuis q̄ sunt tercie ꝑsone. si velimus ꝓferre vocatiuū casum.q̄ nō potest accidere nisi secunde ꝑsone.hoc eadē naturalis necessitas vtitat. In cōmoditate ẋo vel in consonantia deficiūt quedā.vt si velim⁹ ab eo quod est cursor 7 risor femina facere ꝑm analogiā mutatione or.in rix. absonū.fit 7 incongruū nature litterarū. Unde cicero volens ab eo qđ est expulsor ꝓferre femininū mutauit s. in t.7 expultrix dixit. Luscolanarū.v. O vita philosophia dux.o ẋtutis indagatrix expultrixq̄ viciorū. Idē in eodē. Regie ẋgines q̄ vt tonstricule tondebant barbam ab eo qđ est tonsor.tonstrix femininū facit addita t.7 ex eo diminutiuū tonstricula formauit. q̄modo a nutritor nutrix etiā a nutrix nutricula dicit⁹ per naturam. Per fortunā quoq̄ duobꝰ modis ꝓhibemur quedam ꝓferre. Vel quia inusitata sunt.vel quia in concinna 7 turpia vel aspere,plata vident esse. Inusitata sunt quibus nō inueniunt⁹ vsi autores.q̄uis ꝓportione potestatem faciente dicendi.vt prex.nis.for.dor.positiuū faris debet esse for passiuū.do debet esse dor. Ea em̄ q̄uis ratione regule bene dicant⁹.tamē quia in vsu autorū non inueniunt⁹.recusam⁹ dicere. Inconcinna ẋo vel turpia vel aspe ,plate esse vident⁹ metutur⁹.vel metuitur⁹.nutritrix.qđ q̄uis ꝑm analogiā debuisset dici. In tor enim terminata masculina q̄ ex verbis nascunt⁹.mutant or in rix.7 faciunt feminina.vt doctor doctrix. victor victrix. Cū igit masculinū sit nutritor.ex eo ꝑm analogiā nascebatur nutritrix.euphonie tm̄ cā concisio facta est medie syllabe.7 dr̄ nutrix.sicut bobus ꝓ bouibꝰ. Necnō etiam in cōtextu diuersarū dictionū ẞ solet fieri. vt cum nobis turpe est dicere.itaq̄ nobiscū ꝓposterū ꝓferē. Unus ergo ex his plerūq̄ quatuor modis inuenit⁹.q̄ facit tā verba q̄ etiā alias ptesorionis esse defectiuas. Differētie tm̄ cā multa solent.vel taceri vl̄ cōtra regulā ꝓferri. vt fas gtm̄ nō habet. nā vel facis siue faris vel fasis dicamus aliud pōt significare. Cōiunx ꝓingis ꝑm analogiā debuit ꝓferri.ẞ ne verbū esse putet⁹ absq̄ n. ꝓferē cōiugis Uenus veneris.cū oia in vs.cor.ꝓpria secūde sunt declinationis.solū ẞ tercie inuenit⁹.ne si veni dicam⁹. verbum esse putet⁹. Et far farris solū in r.desinens geminauit r.in obliq̄s.ne si faris dicam⁹.aliud mōstret. Similr repugnātibus regulis solēt quedā taceri. vt ador.cui⁹ gtūs in vsu frequēti nō inuenit⁹.q: due ꝓtrarie pugnāt in eo regule. Cū em̄ sit neutrū deberet pen̄.o.gtī cor. vt eq: eq̄is. Sed cū habeat ẋbū adoro pen̄. ꝓducēs debet ꝓduci. Unde 7 derivatiuū eius.s.adorea.o ꝓdu. cū marmorea.eq̄rea o.corripiant q̄ repugnantibꝰ regul' mā sit ador in frequēti vsu indeclinabile. In ẋbis q̄ cū oia in eo desinētia secūde ꝓiugatōis in ui.faciāt ꝑteritū ꝑfectum.vt teneo tenui. Differētie cā maneo mansi facit ne manui dr̄us manus putet⁹. Et neo neui.ne si nui. dicer em⁹ a nuo eē vr̄. Audeo ausus sū. q: hausi ab haurio fit .q̄uis aspiretur. Fac.dic.duc.fer.magis placuit ꝓ apocapā ꝓferri dr̄e cā.ne si face.dice.duce.fere dicerem⁹ .aliud significare videremur.q̄uis ẞ nō in ꝓsimilibus omnibꝰ vel vnuocis soleat fieri.

De generibꝰ verborū.

Genera verborum sunt septē.s.actiuū.passiuū.neutr.neutropassiuum neutrūpassiuū.cōe.7 deponēs. Actiui generis dr̄ illud ẋbū qđ desinit in o.7 pt facere trāsitionē ad aliqđ rōnale aīal.vñ possit fieri cōuersa locutio in ꝑma vl̄ scda ꝑsona ꝓ assumptionē r. Passiui generis ē ẋbū qđ in or.desinēs descēdit ab actō ꝓ adiectionem r. Neutri generis ē illud ẋbū qđ in o.desinēs nō pōt facere trāsitionē ad aliqđ aīal rōnale.vñ possit fieri cuersa locutō in ꝑma vel scda ꝑsona ꝓ assumptionē r. In tcia aūt ꝑsona sepe passiuum solet inueniri.ẞ ad muta 7 carētia aīa ptinēs. Dicim⁹ em̄. Condit olus. Arat terra. Inserit arbos. Currit spaciū. Quis em̄ dic aror.iseror. nisi poetica ꝓfirmatio.i.,psopopeia inducat. Ergo ꝓpe illa pñt hic ꝑmā 7 scdam ꝑsonā passiuorū. in quibꝰ 7 fateri pñt be dicte ꝑsone qđ in se fit.vt est amor te.cōsequtur q̄ ille ad quē dirī ꝓfitēdo id qđ a me audiuit.dicat amor a te Quedā tm̄ sunt absoluta.vt diteſco vino ferueo senco q̄ nō egent casu ad ꝓplendā sniam. Uñ passiuis ꝫ carēt. Neutropassiui generis ē illud ẋbū qđ in ꝑteritis ꝑfectis 7 pluſq̄ ꝑfectis 7 in his q̄ formāt⁹ ab eis retinet literaturam passiuorū in ceteris ẋbis neutrorū. 7 sunt quinq̄. Uñ ẋsus. Quinq̄ puer nūero neutropassiua tibi do. Gaudeo cū fio soleo sil'audeo fido Neutripassiui generis est ẋbū qđ hz lr̄aturā neutrorū 7 significationē passiuorū.7 sigt passionē aliūde illatā 7 sunt q̄tuor q̄ ptinent⁹ in ẞ ẋsu. Exulo vapulo veneo nubo q̄tuor ista. Sensum passiui sub voce gerūt aliena. vide in q̄nta ꝑte in exulo. Cōmune ē illud ẋbū qđ in passiuā lr̄atura vtrāq̄ retinet significationē.s.actiuā 7 passiuam.vt crimino: te.crimino: a te.tm̄ in vnica ꝓlatione nō pt hic vtrāq̄ ꝓstructionē. Uñ incongrue dr̄.crimino: te 7 a te. Uerba aūt cōia ꝑm modernos sunt ista q̄ in his ẋsibꝰ ptinent⁹. Largior experior veneror moror osculor oror. Criminor amplector tibi sunt cōia lectori Hoc etiā ẋbū interptor in frequēti vsu in vtraq̄ significatione inuenit⁹. Et vt dicit p̄s.in.xij.li. ẋbis plurimis q̄ nūc in vsu deponētia sunt veteres sicut cōibꝰ vsi sunt. Deponēs ẋbū est illud qđ in passiua lr̄atura retinz tm̄ significationē actiuā.vt loquor.

De tēpore verborū.

Tempus accidit verbo ad diuersi act⁹ significationes accomodatum. Tria sunt tpa.pñs ꝑteritū 7 futurū. Hz ꝑteritū rursus diuidit⁹ in tria.s.i ꝑteritū īpfectū.ꝑteritū ꝑfectū.7 ꝑteritū pluſq̄ꝑfectū. Et iuste ꝑteritū in tres dr̄as ptimur. Nihil em̄ certius ad noticiā nr̄am pt venire q̄ gesta ꝓ diūsum tpis spaciū ꝑteriti. Facile em̄ dinoscit⁹. vtrum multo an nup sint facta an ceper̄t q̄dē necdū tm̄ sint ꝑfecta. Itaq̄ ꝑm qđ accidit tps rebꝰ q̄s agim⁹ nomē ipsi tpi īponim⁹. Preteritū impfectū tpis notantes in quo res aliq̄ cepit geri.necdū tm̄ ē ꝑfecta. Preteritū ẋo ꝑfectū illud ē in q̄ res ꝑfecta mōstrat⁹. Preteritū pluſq̄ꝑfectū est in q̄ res iā pdē ꝑfecta oñdit⁹. Instās aūt indiuiduū ē qđ vix stare pt.vñ merito a q̄busdā instās impfectū notat⁹.nisi em̄ sit impfectū in eo adhuc esse act⁹ intelligi nō pt. Futurū q̄q̄ cū incertū sit 7 ifinitū.7 vtr paulo post an multo erit.nō potuit discretis q̄busdā finibꝰ declinatōis vti.itaq̄ vna voce ptentū fuit.

De modis verborū.

Modi verborum sunt q̄nq̄.indicatiꝰ.impatiꝰ.optatiꝰ.ſbiūctiꝰ. 7 infinitiꝰ. Et indicatiꝰ q̄dē mod⁹ oia hz tpa diuisa. q̄ppe eo mō oia q̄ egim⁹ vel agim⁹ vel acturi sum⁹ absq̄ vllo īpedimēto indicam⁹. Impatiuus ẋo pñs 7 futurū naturali q̄dā necessitate vr̄ posse accipe. Ea em̄ impamus q̄ vel statī in pñti volum⁹ fieri sine aliq̄ dilatōe vl

in futuro. Optatiu⁹ aũt q̃uis q̃ ipse videat ad futurũ ptinẽ. Ea cũ optam⁹ q̃ volum⁹ nobis. vel in pñs vel ĩ futurũ dari. tñ etiã hz p̄teritũ tp̄s. q: euenit sepe de absentibus z ignotis rebꝫ p̄cari. vt facta nobis possint in noticiã venire. vt si filio meo Rome ipso legẽte optãs dicã. vtinã rome fili⁹ meus legisset autores ꝓpt̄ q̃s nũc ibi morat. Possum⁹ tñ ꝟ vti mõ etiã oñdẽtes q̃ optamus nõ euenisse. vt vtinã nõ iuissez ad talẽ locũ. In ꝟ autez mõ. z in ĩfinitiõ tpa ꝯiũcta hñt latini pñs cũ p̄terito impfecto. z p̄teritũ pfectũ cũ plusq̃pfecto ad imitationẽ grecoꝝ. Subiũctiu⁹ cũ apd̄ grecos ꝯiũcta habeat tpa. apud nos diuisa hz oĩa quõ indicatiu⁹. Infinitiu⁹ modus ꝯiũcta hz tpa quõ optatiu⁹. pñs z p̄teritũ ĩpfectũ p̄teritũ pfectũ z plusq̃pfectũ. quõ apud grecos. cũ dicim⁹ eũ legere. signam⁹ rẽ impfectã q̃ ad pñs vel ad p̄teritũ impfectũ attinet. Cũ ꝟo legisse dicim⁹ rẽ pfectã demõstram⁹ q̃ sua ẽ. tã p̄teriti pfecti q̃s plusq̃pfecti. Nõ etiã q⁹ vim noĩs rei ipsi⁹ hz ꝟbũ infinitũ. vñ q̃dã nomen ꝟbi ꝟ esse dicebãt. Dico eũ bonũ ẽ legẽ. ac si dicã. bona ẽ lectio. Itaq̃ oĩs modus finit⁹ p̄t p hũc modũ int̄pretari. vt si dicã. Lego. q̃d indicaui. legẽ me. Lege. quid impaui. lagẽte. vtinã legerẽ. q̃d optaui. legẽ me. Cũ legã venio. q̃d iũxi. ꝑus legẽ. p⁹ venire. Modi aũt sunt diuerse inclinatões animi. varios ei⁹ effect⁹ demõstrãtes. Immodo de formatõe p̄teriti pfecti videam⁹.

De p̄teritis pfectis p̀mo regule generales.

Preteriti perfecti multiplices z varie sunt regule. Itaq̃ ꝓmodũ precauim⁹. p̀mo q̃ in eo sunt generalia dicẽ. Postea ꝟo p singulas syllabas tractare de eo. Dñe igit̄ p̄teritũ pfectũ p̀mã psonã in i. t̄minat. vt dicit p̄s. in. ix. li. vt amaui z assumpta sti. facit sc̀daz. vt amauisti. L. ꝟo assumpta correpta i. terciaz facit. vt amauit. Dus ꝟo assumpta. facit p̀mã pluralẽ. vt amauim⁹ i. tñ penl̃. cor. Sc̀da psona pluralis a sc̀da singulari fit. addita s. vt amauistis. Tercia aũt plural̃ ex p̀ma singulari nasc̃it i. finali ꝑsa in e. ꝓductã z addita rũt vel re. vt amauẽrt amauere. cõparuẽrt vel ꝓpuere. Et nasc̃it ꝟ q̃dẽ tp̄s a pñti. z vl̃ pares cũ eo hz syllabas. vt iuno iuui. vel minuit vna syllaba. vt facio feci. vel vincit vna syllaba. vt oro orauí. curro cucurri. Itẽ oñe p̄teritũ pfectũ bisſyllabum ꝓducit p̀mã. vt emi. Dict̃ q̃dã de q̃bꝫ supꝰ dixi in sc̀da pte. vbi posui regulas ad ꝯgnoscendũ accentũ p̀me syllabe. Itẽ sicut dicit p̄s. in. ix. li. vbi agit de ꝟbis sc̀de ꝯiugatõnis. Obseruãdũ est in oĩbꝫ ꝟbis q⁹ si minuat pñtis syllabas p̄teritũ. necessario p̀mã ꝓducit in p̄terito. siue ꝓducta siue correpta sit in pñti. nisi syncopã patiat̃. vt cieo ciui. z p syncopã ciĳ. rideo risi. moueo moui. Ergo langueo langui. liq̃o liq̃. pares hñt in pñti z in p̄terito syllabas. cor. eũ penl̃. preteriti. Reperi reperiui apocopã patitur. Scias etiã q⁹ forme generales p̄teriti pfecti sunt octo. sc̃z in vi. syllabã. in ij. vel in vi. diuisas in xi. z si. z in i. añcedẽte ꝓsonãte q̃ in pñti tpe añ o. vel eo. vel io. inuenit̃. z q̃ in p̀ncipio geminãt ꝓsonãtẽ. z q̃ in fine. Et in vi. syllabã q̃tuor ꝓiuga. sunt ꝟba q̃ t̄minãt p̄teritũ. Prime. vt amo amas amaui. Sc̀de vt fleo fles fleui. Tercie. vt cupio cupis cupiui. Quarte. vt munio munis muniui. In ij. ꝟo t̄cie z q̃rte q̃ in vi. syllabã de sinentia. int̄cepta u. cõsonãte cor. i. penl̃. vt cupiui cupij. acersiui acersij. audiui audij. In vi. diuisas oĩm ꝯiugationũ ꝟba inueniunt̃ terminãtia. Prime. vt tono tonas tonui. Sc̀de. vt teneo tenes tenui. Tercie. vt annuo annuis annui. Quarte. vt aperio aperis aperui. ꝑsilio ꝑsilis ꝑsilui. In si. ꝟo sc̀de z t̄cie z q̃rte ꝯiugatõis inueniunt̃ p̄terita. Sc̀de. vt ardeo ardes arsi. Tercie. vt ludo ludis lusi. Quarte. vt haurio hauris hausi. In xi. silr sc̀de et t̄cie z q̃rte ĩueniunt̃ p̄terita. Sc̀de. vt augeo auxi. mulgeo mulxi. ꝑm antiq̃s. ꝑ mulsi ꝑm modernos. Tercie. vt pũgo pũxi. Quarte. vt sancio sanxi. Jhñt p⁹ cõsonãtẽ posĩtã añ o. vel eo. vel io. pñtis tpis in oĩ ꝯiugatõe p̄terita. In p̀ma q̃dẽ. vt iuuo iuui. In sc̀da. vt prãdeo prãdi. In t̄cia. vt bibo bibi. fodeo fodi. Et in q̃rta. reperio repperi. cõperio cõperi.

De geminatione p̄teritoꝝ.

Geminant consonãtem p̀me quidẽ ꝯiugatõis duo monosyllaba vt vo. vedi. sto steti. Et ex bis ꝓposita. vt rẽdo reddidi. vẽdo vendidi. z resto restiti. hñt añpenl̃. breues. Sc̀de ꝟo cõiugatõis in p̀ncipio repetũt siue geminãt. q̃dã z hñt penul. positõe lõgas sic̃ z añpenl̃. in pñti. vt tõdeo totõdi. Tercie aũt ꝯiugatõis q̃dã in p̀ncipio. repetũt q̃dã in fine. In p̀ncipio repetẽtia. si in pñti penl̃. breuẽ habuerit in p̄terito q̃s corripiũt eã. vt cado cecidi. pario peperi. Si lõga sit in pñti penl̃. natural̃r in p̄terito q̃s ꝓducit̃. vt cedo cecidi. pedo pedi. Sin positõe sit in pñti penl̃. longa ẽ q̃n seruat̃ in p̄terito ẽ q̃n abiecta ꝓsonãte corripitur. Seruat̃ in his. posco poposci. parco pepci. fallo fefelli. tẽdo tetẽdi. pẽdo pepẽdi. curro cucurri. Abiecta ꝓsonãte corripit̃ in his. disco didici. pello pepuli. tãgo tetigi. pãgo pepegi. pũgo pupugi. tũdo tutudi. Et attẽdũ ẽ q⁹ oĩa ea q̃ geminãt p̀ncipalẽ syllabã. seruãt nõ solũ ꝓsonãtẽ. verũetiã vocalẽ p̀me syllabe pñtis tpis. tã in p̀ma q̃s in sc̀da syllaba. nisi sit a. ipa eadẽ in e. ꝓuertit̃ vt posco poposci. tẽdo tetẽdi. pẽdo pepẽdi. disco didici tũdo tutudi. pũgo pupugi. Excipit̃ pello pepuli. A ꝟo in e. ꝑtit̃. vt fallo fefelli. pco pepci. tãgo tetigi. pango pepigi. cano cecini. cado cecidi. Et vide q⁹ si penul. pñtis lõga sit. ea q̃s fuat e. vt pco pepci. fallo fefelli. Si brevis ẽ in i. ꝓuertit̃. vt tetigi. pepigi. cecidi. cecini. In hac eũ ꝯiugatõe i. t̄cia etiã in fine fit repetitio eiusdem syllabe. vbiq̃ penl̃. cor. vt vẽdo di. credo di. Et sciẽdũ q⁹ vna syllaba abũdat p̄teritũ in q̃ fit repetitio p̀ncipal̃ vel final̃. tã in p̀ma q̃s in t̄cia ꝯiugatõe. nisi i. sit añ o. vt do dedi. sto steti. parco pepci. credo di. cedo di. Pario ꝟo q: i. hz añ o. pares habuit syllabas tã in pñti q̃s in p̄terito pfecto. pario pepi. Scias etiã q⁹ nũq̃ põt geminari syllaba nec in p̀ncipio nec in fine in p̄terito. nisi q̃ a muta incipit. vt tũdo tutudi. pẽdeo vel pendo pepẽdi. disco ci. posco ci. cedo di. fallo fefelli. pdo pdidi. vendo di. Er ꝟ apparet t. vim mute obtinẽ a q̃ incipiens geminata ẽ syllaba. S. añ mutã posita inuenit̃ geminari. cũ s. amittat vim suã plerunq̃ posita añ mutã. Vñ nec in sc̀da syllaba repit̃ t. vt sto steti. q: s. nõ reputat̃ ꝟ p̀ncipalis cũ sepe liq̃scat s. Vnde q̃si p̄teritũ incipit ab hac muta t. z ꝟ pz. q: geminatio ẽ ibi q̃ntũ ad t. nõ q̃ntũ ad s. geminat̃ eũ ibi t. z nõ s. V. q̃s geminat̃. vt mordeo momordi. q̃ loco mute in multis locis fungit̃ nã z añ n. posita cõem facit syllabam. vt rãnes rãnetis. ita dicit p̄s. in p̀mo li. Si obiciat̃ de vẽdo di. Dico q⁹ ꝟ geminatio ꝟ in fine ẽ. nõ in p̀ncipio. Vñ syllaba q̃ geminat̃ ibi bene incipit a muta. s. a d. sic põt solui ꝑm illos q̃ dicũt q⁹ v et i. posite in p̀ncipio dictõis añ vocalẽ sunt semiuocales Si aũt velim⁹ dicere q⁹ sint mute tũc cessat obiectio. z ꝟ credim⁹ verius. De ꝟbis q̃ geminãt dr̃. Ter septẽ ꝟba dic p̄terito geminãda. Spõdeo tẽdo cano pello posco pario do. Mordeo cedo cado pedo curro tõdeo fallo. Sto tãgo pãgo pũgo tũdo q̃s cõdo. His addas disco ꝑ cetera nulla vel pauca memẽto. Et vide q⁹ pedo pedis ꝓducit p̀mã ꝑ in p̃dictis ꝟbis corripit̃. Et nota q⁹ in ꝓpositõe nõ geminãt p̃dicta p̄teritũ nisi q̃dã q̃ notãtur in his ꝟbis. Si ꝓponãt̃ geminãtia nõ geminãtur. Lex erit hec cũctis. po. sto. do. disq̃ remotis. Addunt etiã q̃dã. Sic curro cũ p̃. gemines pũgo q̃s cum re. Tñ ꝑm p̄s. a curro vtroq̃ mõ inuenũt̃ ꝓlata vt a decurro decucurri vel decurri. Abscõdo etiã facit abscondi. vel abscõdidi abscõsuz. vel abscõditũ. Nota insup q⁹ sicut dic̃ p̄s. in p̀mo maio. In p̄teritis pfectis ꝟborꝫ solẽt oẽs ꝓsonãtes mõ mutari. mõ manere. Exceptis q̃tuor. s. l. p

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Tercia pars

a.x. De ß sup̃ in ꝑma ꝓte in capitulo de b.lra.

¶ De ꝓteritis ꝓfectis in speciali.

QVoniam de generali

bus ꝓteriti ꝓfecti tꝑis ꝛboꝝ formis collectim docuim⁹. Nūc sepatim ꝑ singulas ꝯiugatões de varijs eiusdē tꝑis spēbus.cui⁹ difficillima ē tractatio oīs ꝛbi questionē disserere conemur.

¶ De ꝓteritis ꝑme cōiugatōis ⁊ supinis.

PRime conuigationis

ꝛba a scḋa ꝑsona indicatiui modi q̄ in as desinit.tā in actiua q̄ in neutrali significatione.abiecta s.⁊ addita vi.faciūt ꝓteritū ꝓfectū.vt amo amas amaui.nonas naui. Excipiūt hec q̄ in vi.diuisas faciunt ꝓteritū subtracta as.vt domo domas domui.crepo crepas crepui.frico as cui.mico cas cui.seco cas cui.sono nas nui.tono nas ui.neco cas cui.plico cas plicui.vel plicaui qḋ maxie in ꝯpositis dinoscit. Nā cū ꝓpositione magis ꝑ ui.diuisas cū noie ꝯpositū ꝑ aui.t̄minat ꝓteritū ꝓfectū vt implico cui.replico cui.applico cui.ꝯplico cui. dupli co ꝛo duplicaui. triplico aui.multiplico aui. Inuenit etiā cū ꝓpositōe in aui.faciēs ꝓteritū ß in raro vsu. Cicero rhetoricoꝝ scḋo. Qui in itinē tā familiarit se applicauit. Verbalia tū femnina q̄ ab eo descēdūt cūcta retinēt a.vt implicatio.supplicatio explicatio. Crepo ās in ꝯpositōe inuenit facere ꝓteritū increpui ⁊ increpaui Vñ ꝓpheta. Increpasti supbos. Idē. Increpuert me renes mei. Dimico etiā dimicaui ⁊ dimicui facit supple. Cubo q̄s cubui facit.a q̄ ꝯposita tā ꝑme q̄s tercie ꝯiugationis inueniūt. Idez tū bnt ꝓteritū ꝓfectū.vt incubo bas bui.⁊ adiecta m.incūbo is.incubui. Nexo q̄s nexas vel nexis.vt ꝓbo placet nexui. Virgil. tamē in.v.eney. Nexantē nodis seq̄ in sua mēbra plicantē.sm ꝑmā cōiugationē ꝓtulit. Necto nectis tū eius ē ꝑmitiuū. Nā quō a ꝓticipio āplexus qḋ ex ꝛbo nascit amplector fit verbū frequē.amplexor āplexaris.sic a ꝓticipio nex⁹ qḋ nascit a ꝛbo necto.fit frequē.nexo nexas. Vñ manifestum ē. q̄ rōnabilius ß sm primā ꝯiugationem ꝓtulit ꝛgi. A necto tū silr nexui ꝓtulerūt plerīq. Quidā tū etiā necto nexi dicentes ⁊ nexus.vt flecto flexi ⁊ flexus. Sup̃dictis addūt quidā neco necaui vel necui. Idoq̄ ꝓticipium ꝓteritū passiui.⁊ necatus a necaui ⁊ nectus a necui facit ß ꝓprie necat⁹ ferro.nectus ꝛbo alia vi emptus dicit. Excipiunt ꝓterea ß q̄tuor.sto steti.do dedi iuuo iuui.lauo lauas laui qḋ antiq̄ t̄cie cōiugationis q̄s ꝓferebāt lauo lauis lauit.i.aspergo. ß lauo lauas.i. abluo abluis. Ado quoq̄ ꝯposita ⁊ monosyllabis ꝓpositionibus tercie sunt ꝯiugationis.vt addo addis. trado tradis ꝓdo ꝓdis. Nā circūdo circūdas facit.q: circumdissyllabū est ⁊ magis aduerbiū q̄s ꝓpositio. Et ß soluꝫ verbū ꝑme ꝯiugatōis a.penl.in pnūti ⁊ in ꝓterito impfecto ⁊ in futuro ⁊ infinitiuo ⁊ participio ꝓteriti ⁊ futuri corripit.dam⁹ datis daris datur dabā dabo dare datus daturus. Et q̄ ex ß solent fieri.vt dabamī. Da cū vbiq̄ ante finē corripit in ß ꝛbo simplici. vt daturus datū dato:. Virgi.in primo eney. O passi grauiora dabit deus his quoq̄ finē. Idē in.vj. Cui datus here bam custos cursusq̄ regebā. A sto q̄s cōposita seruāt q̄s duplicationē in ꝓterito vt resto restēti.ꝑsto ti.ꝑsto ꝑstiti Ouidius tū abstit pro abstitit ꝓtulit in.vj methamorꝑhō. Alcione lacrimas.⁊ q̄ ps admonet abstit. Absisto em̄ ⁊ absto abstiti facit. Veto tū vt dixi vetui facit In uenit etiā vetaui. Vñ in actiḃ apl̄oꝝ.xvj. Vetati sunt a spūsancto. Predicta q̄ faciūt in vi.diuisas ꝓtinent in ß ꝛbis.ita q̄ ꝑ q̄libet syllaba accipiat vnū verbū ⁊ sunt sedecim. Cre.do.do.se.ne.in.sto.la.mi.ne.co.fri.pli.ve.cu.so. Composita vero ab his de quiḃ non fit mentio fere omnia faciūt ꝓteritū sicut eoꝝ primitiua.v adiuuo adiui.

de Prete.⁊ supi.se.con.

SVpinum vel partici

piale in vm. desinēs. oīa ꝑme ꝯiugatōis ꝛba q̄ in aui ꝓteritū t̄mināt vi.in tū.quertētia faciūt vt amaui amatū. Que vero in vi.diuisas syllabas desinūt si c. ante o.habuerint.vi.in tū.mutāt.vt frico fricui frictuꝫ. necui nectū. ß necaui facit necatum. Mico quoq̄ micui mictū deberet facere. ß dubitatiōis cā. q: mingo quoq̄ mictū facit in vsu nō inuenit. q̄uis ab eo ꝛbū cōpositū dimico dimicaui facit ⁊ dimicatū q̄s q̄s emico emicui faciat emictū. Plico etiā ⁊ plicatū ⁊ plicitū supinū facit. quia ⁊ plicaui ⁊ plicui hꝫ ꝓteritū. Ex eo igitur ꝯposita penl.a. vel i.bnt in supino.duplicaui duplicatū. explicui explicitū. Implicui vel iplicaui qḋ in raro vsu ē implicitū vel implicatū. Vñ lucanus in q̄rto. Implicitas magno cesar corpore cohortes. Salustius in q̄rto historiarū. Implicite rates ministeria ꝓhibebāt. Alia ꝛbo in vi.diuisas ꝓteritū desinētia vi.in tū.quertūt in supino ⁊ penl.corripiūt.vt domui domitū.intonui intonitū Horatius tū in epodo.intonata.ꝓtulit sm analogiaꝫ ꝓintonita.vetui vetitū facit. Inuenit etiaꝫ vetatū. vt in actibus apo.ca.xvj. Vetati sunt a spūsco. Steti ꝛbo statū supinū.⁊ a dedi datū.⁊ a.silr corripiūt.⁊ cadē a.similit corripit in ꝯpositione.vt circūdatū ⁊ p̄statuꝫ.vel mutat in i.breuē. vt redditū ⁊ p̄stitū.q: cōposita a sto. varie vetustissimi ꝓtulerūt astitū ⁊ astatū.ꝑsto ꝑstituꝫ ⁊ p̄statū.v. ꝛbo longā ante tū.vnū hꝫ iutū ⁊ ab eo cōpositū adiutū. Inuenit etiā adinuatus apud antiq̄s. Fu. quoq̄ vnū lautū.⁊ sm antiq̄s lauatū. Vñ in ecclesiasti co. Quid ꝓdest lauatio eius. Ouidi⁹ in.iij. vastoꝝ. Sacra lauaturas mane petebat aq̄s. sm tamen modernos in vsu cōi est laui lotū. Poto tas.facit potatū ⁊ ꝑ sincopam potū.

¶ Sciendū aūt q: in vm. desinēs supinū accepto ꝛbo infinito quod est ire facit infinitū futuꝝ. vt oratū ire.dormitū ire. Frequēter tū antiq̄ssimi neutrali participio futuri addebāt esse ⁊ infinitū futuri signabant vt oratuꝝ esse ꝑ oratū ire dicētes. ⁊ factuꝝ esse ꝑ factū ire. Itē scias q: nullū ꝛbū ꝑme ꝯiugatōis facit supinuꝫ in sum. Nota etiā q: supinū bisſyllabum ꝓducit primā ꝓter q̄dā de qḃ sup̃ dixi in scḋa ꝓte.vbi egi de regul⁹ va lentiḃ ad ꝯgnoscēdū ꝑme syllabe accentū.

¶ De ꝓteritis scḋe ꝯiugatōis ⁊ supinis.

Secunda coniugatio in

eo desinit ⁊ ea t̄minatio ꝓprie est scḋe coniugationis. Exceptis paucis primē ꝯiugatōis ⁊ q̄rte duoḃ vt eo is.queo q̄s. Et q̄ ex his ꝯponunt. vt adeo.redeo. pereo.veneo nequeo. In eo i. añcedente vnū inuenit. vt cieo cies. Vñ ꝛbi in ꝑmo eney. Bella cient ꝑma q̄ vetant cōsistere terra. Inuenit tū cio cis in io. desinens q̄rte ꝯiugatōis. Lucan⁹ in scḋo. Nunc vrbes excite feras date gentiḃ arma. Preteritū ei⁹ tā in vi.q̄s ij. desinit.vt ciui vel cij. Hic attende q: ꝛba scḋe ꝯiugatōnis desinētia in eo.añcedente vocali.faciūt ꝓteritū. eo mutata in vi.syllabā.⁊ supinū mutata vi.in tū. vt cieo ciui citū penl.corr.in supino scḋe ꝯiugatōis. In supino ꝛbo q̄rte ꝓducit. Vñ cito citas frequē.eius cū oīb⁹ suis cōpositis corripit penl.⁊ ꝓducit vt excito vel excito ꝓter sollicito.recito.suscito ⁊ ossito q̄ corripiūt tū ci. De ꝓdicta regula excipit vieo.id ēligo qḋ est defectiuū.⁊ nō hꝫ ꝓteritū ⁊ supinū. Tueor deponēs facit tut⁹. Sꝫ q̄s est t̄cie tuor tueris facit tuit⁹. Inde intuit⁹. Vl.loco cōsonātis añ eo hūtia.eo in i.cōuersa faciūt ꝓteritū ⁊ ꝓducunt penl.necessario cum ꝓteritū minuat a pnūti.vt moueo moui.caueo caui.⁊ supina faciunt mutata vi.in tū. vt moueo motū foui fotū. Preter caueo caui qḋ facit cautū ad d̄iam hui⁹ noīs catus cati catū. Et faueo faues faui fautū ad d̄iam hui⁹ noīs fatū. Et ꝓter ꝑniueo qḋ facit ꝑniui vel cōniri cōnixū. ß istud supinū nō ē in vsu. Cōuino sm terciā ꝯiugationē etiā ꝓtulerūt vete-

res. Caluus etiã ꝓniuere infinitiuũ ꝑm t'cia ꝓiugatiõẽ cor.penl'.ptulit. Cũ grauis ingenti ꝓniuẽ pupula somno.i.pupilla. Unde ꝓniueo tã in vi.q3 in xi.ꝑteritũ habuit. Ferueo q3 etiã feruo inuenit'.ab vtroq3 tñ ꝑteritũ ferui dr̃.a ferueo. Uirgi.in ꝓmo eney. Feruet opus revolentq3 thimo fragrãtia mella. Idem in.viij.a feruo. Feruere leucaten.auroq3 effluere fluct⁹.ß nũc tm̃ vtim̃ in scda ꝓiugatiõe.vñ feruesco scis. Dicit' tñ etiã ꝓ b.fer beo ex q̃ ferbui.vñ etiã ferbesco. Nec solũ ea diuersax ꝓiugationũ ẋba inueniunt'.ß multa ꝑter ea.vt strideo des.7 strido dis. Fulgeo fulges.7 fulgo fulgis. Densco densses 7 denso densis. Oleo oles.olo olis. Et ꝑter neutra eiusdẽ t'minatõis q̃ carẽt supinis.vt paueo paui.ferueo ferui.lineo lini. Inueniũt' aũt autores q̃ qnq3 in ꝑterito ꝓme ꝓiugatõis in vi.syllabã terminãte. faciũt in scda ꝑsona tã singularis q3 plural'.7 in t'cia pluralis in unt.desinẽte ꝑsona penl'.sincopã syllabe sic etiã in scda ꝓiugatõe.qñ ꝑteritũ in vi.syllabã desinit.vt admort ꝓ admouerũt.7 summosses ꝓ summouisses. Itẽ general'r in oĩ ꝓiugatõe qñ ꝑteritũ facit in vi.supinũ facit in tũ. mutato vi.in tũ.vt amaui amatũ.adiuui adiutũ.foui fotũ.fleui fletũ.cupiui cupitũ.accersiui accersitus.audiui auditũ. Excipiũtur laui lautũ ꝓ q̃ nũc dicim⁹ lotũ.caui cautũ.faui fautũ q̃ differẽtie cã ꝓ a.longa au.diphthõgum habuerũt.ꝓpter latũ.catũ.fatus.que alias habent significationes.

De desinentib⁹ in deo.

Deo.exeuntia longa

vocali natural'r añcedẽte.vel ar. syllaba deo.in si.quersa faciũt ꝑteritũ ꝑfectũ.vt suadeo suasi.rideo risi.ardeo arsi. Dict' strideo des.7 strido dis.q3 est tercie vel scde ꝓiugatõis.7 facit stridi in ꝑterito ꝑfecto.7 caret supinis.7 ꝓdu.i.tã in ꝓnti q3 in ꝑterito.vt strido vl' strideo stridi. Lucan⁹ in.vj. Auribꝫ incertũ feral' strideat vmbra. Tedet aũt accipit ptesum est. Ẋo vl' i.brebus añ deo positis ꝓducũt easdem vocales.7 eo.in i. mutata faciũt ꝑteritũ.sedeo sedi. Et ex eo ꝓsita.insideo insedi.ßsideo ßsedi.video vidi.inuideo inuidi. Et notandũ q̃ a sedeo ꝓsita.q3uis in ꝓnti e.in i.quertãt in ꝑterito.tñ eandẽ e.ꝓdu.seruãt.vt possideo possedi. Nã e.longa q̃ est in ꝑterito nũq3 mutat'.vt inficio infeci.eligo elegi. Si aũt ꝓma syllaba in deo. t'minator ꝓ mutã aliquã vel m.seminocalẽ e.vel o.correptas habuerint in aliquã liquidã desinẽtes duplicat'.sic tñ vt ꝓsi geminator extrema cõsonãs ßtrahat'.7 sic eo in i.conuersa fit ꝑteritũ ꝑfectũ.vt pendeo pepẽdi.tõdeo totondi.mordeo momordi.spondeo spopondi. A q̃ etiã s.in scda ꝑsona demit' syllaba euphonie cã.7 dr̃ spopondi. In cõpositõe tñ ß eadẽ ẋba nõ geminãt supdictã syllabam.vt rñdeo rñdi.trepẽdeo trepẽdi.tremordeo tremordi.tetondeo tetõdi. Catulstissimi tñ etiã tetotondi ꝓ tulerũt. Enni⁹ in annalib⁹. Et tetotondit agros letos atq3 oꝓida cepit. Excipiunt' q̃dam q̃ in compositione geminant ꝑteritũ.de q̃bus supr̃ dixi de regul' generalib⁹ siue formis ꝑteritor. Au ante deo habentia. ꝓ pticipiũ in ꝑterito declinant' nũc. vt audeo ausus sum. gaudeo gauisus sum. Catulstissimi tñ 7 ausi.ꝓ ausus sum.7 gausi.ꝓ gauisus sum ꝓtulerũt. In ß ẋbo audeo etiã illud aduertendũ est q̃ au sim ausis ausit.ꝓ ßinunctino audeam audeas audeat inuenim⁹. Uirgil⁹ in q̃rto geor. Ausim vel tenui vitẽ cõmittere sulco. Ouidi⁹ in.vj.metha. Et nihil est qd̃ non inopino captus amore. Ausit nec cupiũt inclusas pectora flamas. Dia aũt sunt supra dicta ẋba in deo exeũtia deo in sum.cõuertentia.faciũt supina.vt rideo risum.ardeo arsum.video visum.mordeo morsum.rñdeo respõsum.audeo ausum. Gaudeo ẋo etiã i.post v.assumpsit euphonie cã.gauisum em̃ facit. Sedeo preterea geminauit s.vt sedeo sessum.7 fortasse differẽtie cã.ne si sesum diceret'.due esse partes verent'. Alia ẋo omnia in deo desinẽtia de q̃bus nõ habuimus in vi.diuisas ꝓferũt ꝑteritũ.vt coudeo candui strideo stridui.7 eo.mutata in vi.diuisas faciũt ꝑteritũ Et mutatione eo in i.7 assumptione tũ.debẽt fieri supina.vt canditũ striditũ. Rarissime tñ ab omnib⁹ neutris scde cõiugatõis.q̃ in vi.diuisas faciũt ꝑteritũ.inuenit' huiuscemodi supinũ vel participiũ futuri tẽporis.vt caleo calui.tepeo tepui.palleo pallui. Siq̃ tamẽ inueniãtur i.breuem ante tũ habent. Hoc tamẽ attende q⁹ ꝑm vsum modernor inueniũt' ex neutris in vi.diuisas desinentib⁹ hec hãe supina q̃ continent' in ß ẋsu.ita q⁹ ꝓ q̃libet syllaba accipiat' vnũ verbũ. Pla.ta.no.pa.la.me. sunt o.li.va.ca.do. Et formãt supina a ꝑsenti eo.mutata in i.breuẽ 7 assumpta tũ.vt placeo places placui placitũ.taceo ces cui citũ.noceo ces cui citum.pateo tes tui passum.lateo tes tui latitus. Inde latito latitas. mereo meres merui meritũ. Uereo aũt i.fleo nõ habet ꝑteritum nec supinũ. Omne em̃ verbũ qd̃ caret preterito caret etiã supino 7 ꝓticipio ꝑteriti tẽporis 7 futuri in rus. ß non conuertit'. Illa em̃ ex eis.nõ ista ex illis nascunt'. Itẽ oleo oles olui olitũ 7 oleui oletũ. Careo cares carui cassum. Libeo bes bui libitũ. valeo vales valui valitũ. doleo doles dolui dolitũ. Attineo aũt 7 ꝓtineo nes. habent supina sicut suũ primitiuũ.vt attentũ 7 ꝓtentũ. Leo non est in vsu in simplicitate sicut nec pleo. Item prandeo excipit'.q3 non facit in vi.ß in di.vt prandeo. eo in i.cõuersa prandi. Id tñ in sum facit supinũ quomodo supioza vt pransum. Qd̃ tñ q3uis neutrũ sit hz ꝓticipiũ ꝑteriti pticipij pransus. sicut q̃dam alia neutra.vt ceno cenat⁹.iuro iurat⁹. careo cassus. qd̃ 7 nomẽ est.pateo passus.titubo titubat⁹.placeo placit⁹. mereo merit⁹.q̃esco q̃etus.fuesco fuet⁹. Lepi aũt ceptus facit verbũ defectiuũ. Nubo nupt⁹. A neutro passiuis q̃nq3 sunt. Gaudeo gauisus.audeo ausus. soleo solit⁹. 7 solui ꝑm salustium.fio factus.fido fisus. Uetustissimi tñ 7 ab alijs plurimis neutris inueniũt' ꝓtulisse participia ꝑteriti tẽporis q̃ nũc in vsu non sunt. Hic attẽde q⁹ sicut dicit hug.pransus. 7 huiusmodi ꝑterita neutror accipiunt' actiue 7 passiue. Et etiã ꝑm p̃s.actiue.vt prãsus. i.q̃ prandet.7 tũc descendit a prandeo. Item accipitur passiue pransus id est cõmestus.7 tũc descendit a passiuo hui⁹ verbi quod inuenit' in tercia ꝑsona.s. prandet' prandebat' pransus est vel fuit. Quidã aũt dicũt q⁹ huiusmodi pticipia in ꝓma 7 scda ꝑsona signãt actionem vt sum cenat⁹ piscem.tu es cenat⁹ piscem sicut cenaui et cẽasti piscem. In tercia aũt ꝑsona significãt actiones 7 passionẽ.vt petr⁹ cenat⁹ est piscem.i.cenauit piscẽ.7 piscis cenat⁹ est a petro sicut piscis cenat' a petro dicitur. vide in iurat⁹. Itẽ scias q⁹ medeor mederis caret ꝑterito.ꝓ q̃ dicim⁹ medicat⁹ sum.

De desinentib⁹ in geo.

Geo.desinentia l.vel

r.añcedentib⁹ geo.in si.cõũsa faciũt ꝑteritũ ꝑfectũ. vt indulgeo indulsi.algeo alsi.turgeo tursi.tergeo tersi.7 tergo tersi.qd̃ 7 prob⁹ 7 carisi⁹ 7 celsus.7 diomedes cõprobãt.7 ipe oĩb⁹ validior vsus. Mulgeo etiã facit mulsi.q3uis dic cã q̃dã etiã mulxi ꝓtulerũt.q3 mulceo q3 mulci facit. Syllaba ẋo naturalr longa añ geo. posita mutãt geo in xi.7 faciũt ꝑteritũ ꝑfectũ.vt lugeo luxi.augeo auxi.frigeo frixi. Alia ẋo oĩa in geo desinentia co'in vi.diuisas mutãt in ꝑterito.vt egeo egui.rigeo rigui.vigeo vigui.

De supinis in tũ vel in sum.

Supina quedã in si.ter

minantia preteritũ i.in vm.q̃tentia faciũt.siue scde siue tercie sint ꝓiugatõis. Nã q̃rte in tũ.faciũt supina.vt indulsi indulsuz vel indultum.7 mulceo si.mulsum vel mulctũ.torqueo torsi torsum 7 tortum. Itaq3

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tortores 7 torsores dicũtur. Fulgeo si fulsum. algeo si alsum.ardeo si sum.ludo si. sum. mulgeo si sum 7 mulctũ. Salustius in.iiij.histo. Deinde lenita iã ira postero die liberalib⁹ ꝟbis pmulcti sunt. Tergo si. tersum. Excipiũt vro vsli vstũ.gero gessi gestũ faciẽtia supia.

In xi.ꝟo pferentia p̄ritũ pfectũ cuiuscũq; sit conugatõnis xi.in ctũ.quertẽtia faciũt supinũ.vt luxi ctũ. auxi auctũ.frixi ctũ.strixi ctum.finxi ctũ.pinxi pictum. strinxi ctũ.7 minxi mictũ.euphonie cã n.i supinos abiecit unt.cuius 7 vinxi vinctũ.7 tinxi ctuꝫ. 7 pupugi 7 punxi punctũ.7 sanxi sanctũ.fuauerũt in supino q̃z n. Unde ꝟsus. In xi.p̄terita p ctũ fecere supina. Excipiũt flexi 7 fluxi.q̃ in supino quoq; seruauerũt r. vt flexũ fluxuꝫ q̃uis vetustissimi 7 fluctus.p fluxus 7 fluctурus.p fluxurus soliti sunt dicere. Unã 7 fluctus 7 ipe motus aq̃z Hic etiã attẽde q̃ figo facit fixi xum.pniueo pniui vel pnixi pnixũ vl' pnictũ. ß cõnixũ nõ ẽ in freq̃ntivsu. Necto pectis pexui. vl' pexi rum vl' pectũ. Necto nexui vel nexi rum. qđ ẽt facẽt nectũ.nisi eẽt dña hui⁹ ꝟbi neco as necui nectũ. Plecto plectis xi.plectũ ãtiq̃ dicebant Nũc ãt plector 7 ãplector dicim⁹ cõe cũ suis cõpositis Itẽ frigio gis.facit xi xum. vl' frictũ. Frigeo ges aũt facit frigui 7 caret supi. ꝑm vsum. Fluxi ãt vt tactũ ẽ fluctũ vl' fluxũ facit. In gui.ꝟo faciẽtia p̄ritũ q̃ neutralia sunt nõ bñt i vsu supina. vt egeo ui.rigeo gui. Debẽt aũt ꝑm analogiã in itũ facẽ sicut alia neutralia scde cõugatõis q̃ mutãt eo.i ui.diuisas sic supi⁹ dictũ ẽ

De desinentib⁹ in queo.

Nqueo.desinẽs vnũ inuenit scde ꝓiugatõis i si t'minãs p̄ritũ.s.torqo torsi. 7 ex eo cõposita distorqo distorsi.extorqo extorsi. Deliqo aũt facẽ reliqui. Ouid. metba. viij. Deliquit stagnũ q̃ suo de noie feẽ. Et hꝫ pares syllabas i pñti 7 p̄rito. sic lãgueo gui. Liceo ẽt licui facẽ. Supia ꝑm paulo ante expositã regulã in sum pferũtur torsum distorsum. cõ torsum extorsuꝫ. Inueniũt tñ etiã in tũ.7 freq̃tius facit ergo torqo torsi torsum 7 tortũ cũ oĩb⁹ suis cõpositis.ß freq̃ntius in tũ.vt tortũ distortũ extortũ.

De desinentib⁹ in leo.

Pleo.desinẽtia si ante l.alia pſonãte bũerint ꝓiũctã ei i eadẽ syllaba.7 a pleo.vl' leo ꝓposita q ui syllabã faciũt p̄teritũ pfectũ o.mutata in ui.vt ꝓpleo pleui.suppleo pleui.cui⁹ simplex ꝟbũ nõ legi. Fleo fles fleui.oleo oles oleui adoleo odoleui.exoleo exoleui.deleo deleui.releo releui. q̃nis oleo oleui 7 olui faciat.7 sil'r redoleo redolui 7 redoleui.q: ñ mutãt significatõem. Varro ẽt adoluit ꝓtulit in li.iij.rethoricoꝝ.Postq̃ adoluerit ß inuẽt⁹. Virg.in.xj.adoleuit dixit. Dor vt matura adoleuerit etas. Passiui q̃z pticipiũ adult⁹ p adolit⁹ platũ ẽ. Obsoleo q̃z obsoleui facit nõ ei a soleo.q: ꝑm salustiũ facit p̄ritũ pfectũ solit⁹ sum. vl' solui. Sz ab obs 7 oleo ꝓponit sicut obscenus.ab obs 7 cano vel ceno. Exoleo quoq; exoleui facit. Unã exoletus ta tum. Plautus.domi relicq̃ exoletã ꝟginẽ.i.grãdẽ q̃ exoleuerat. Aboleo ꝟo velut redoleo 7 aboleui 7 abolui facit p̄teritũ. Unã 7 aboletum 7 abolituꝫ.7 abolitio dr. A deleo aũt cuius simplex ẽ leo in vsu nõ ẽ.deletũ.a delino delitũ nascit.qđ 7 ꝓb⁹ 7 caper cõprobãt vsu quoq; adiuuãte.

Nspina quoq; secũdũ supdictã regulã in ui.syllabã p̄teritũ terminãtia faciũt.mutãt em ui.in tũ.vt cõpleui cõpletũ.aboleui aboletũ.abolui abolitũ. Deletũ a deleo. Unã 7 letuꝫ ipa res q̃ delet vitã.sed mors quasi a leo simplici ꝑm q̃ in vsu nõ est pferr. Hic attendendum q̃ oleo facit oleui.7 ꝑm hoc oletũ facit supinũ.7 facit etiã olui.p̄teritũ.7 ꝑm hoc olitũ facit supinũ.7 vtrũq; p̄teritũ 7 supinũ retinet cũ oĩb⁹ suis ꝓpositis.vt redoleo redoleui.vel redolui redoletũ vel redolitũ.aboleui.vl' aboleui.aboletũ vel abolitũ.cũ vno tm̃ sincopat'. vt adultũ ꝓ adolitũ. Unã adultus pticipiũ.p adolit⁹. Quidã tñ dicũt q̃ qñ adoleo signat crescẽ tũc facẽ adoleui et adultũ. ß qñ signat cremare facit adolui adolitũ. Sed vt tactuꝫ est pristia.pbat q̃ in vtraq; significatõne habet vtrũq;.s. adoliruꝫ 7 adultũ.adoleui 7 adolui.7 hoc teneas. Alia ꝟbo oĩa ꝟba in leo desinentia eo.in ui.diuisas trãsferentia faciũt p̄teritũ. vt doleo dolui.caleo calui. palleo pallui. excelleo lui. qđ etiã excello inuenit'.

Alia quoq; secũde cõiugatiõis ꝟba q̃cũq; ꝓsonãte aĩ eo posita eo i ui.diuisas quertẽtia faciũt p̄teritũ pfectũ.vt habeo habui.rubeo rubui.arceo arcui.taceo ui. caneo canui.tepeo ui.pareo parui.careo ui.cẽseo cẽsui. pateo patui.liq̃o liquui.ex q̃ liq̃sco inchoatiuũ. Liceo q̃z licui facit. Excipiũtur ß iubeo iussi.forbeo vel etiã forbo.vt pbo placet forpsi vel forbui facit. Lucanus in q̃rto. Absorpsit penitus rupes 7 tecta ferarum. Licero p murena. Difficultatẽ exorbuit. Mulceo mulsi 7 etiã mulgeo facit mulsi ꝑm modernos. Olim tñ mulxi dicebat'. Maneo mansi.neo neui.hereo hesi.luceo xi.polluceo polluxi. Cõposita p̄dictoꝝ excipiũtur.preter emineo 7 immineo q̃ faciũt in ui.diuisas.

De carentia supinoꝝ.

Supina in vi.quedam diuisas facientia p̄teritũ neutra.deficiũt in frequẽti vsu.vt canui stupui tepui horrui parui egui. Deficit etiã metui timui. Nã a carui videtur vel caritũ vel cassum posse dici.quia futuri t pis pticipiũ caritur⁹ 7 p̄teriti cassus inuenit'. Quedã tamẽ bñt supina ex p̄dictis neutris in ui.diuisas desinentib⁹.vt dixi supꝝ vbi de terminatũ est de desinẽtib⁹ in deo. Actiua esse plerũq; in vi.diuisas vocales in i.cor.cõuertẽtia assumũt tũ.vt habeo habui habitũ.inbibeo bui bitũ.ꝑbeo bui ꝑbitum. moneo monui monitũ. Pauca aũt i ui.diuisas i tũ.cõuertũt.nisi cõsonantiũ natura ꝓhibeat.vt teneo nes tenui tentũ.doceo ces cui doctũ. Censeo ꝟbo cẽsui censuꝫ qr in simplici dictõe n.añcedente s.t.sine r.seq̃ nõ pñt. In cõpositis aũt pñt vt consto cõstas.insto stas. Jussi ꝟbo 7 mãsi 7 mulsi 7 hesi ꝑm pnũciatã regulã in si.pferentiũ p̄teritũ i.in um.cõuertẽtia faciũt supinũ.vt iussi iussum.mulceo mulsi mulsum.mansi mansum.hesi hesum.a forbui forbitũ. a forpsi ꝟbo forptũ debẽ fieri supinũ.vt ab habui habitũ.7 a scripsi scriptũ.q̃z neutꝝ adhuc in vsu nõ inueni.i. nec forbitũ nec forptũ. ita dicit pristi. Tñ in theologia vsualit' cõpositũ inuenit'.s.absorptũ. Unde ꝓpha. Absorpti sunt iũcti petre iudices eoꝝ.a luceo quoq; luctũ.7 a polluxi polluctũ exigit rõ in.xj.terminãtis p̄teriti.ß autoritas deficit. Neui quoq; in ui.syllabã terminãtiũ ꝑuat regulã in supino quertẽs ui.in tũ.vt neui netũ. Hic attẽde q̃ torreo facit torrui tostũ 7 etiã torritũ inuenit'. Misceo miscui mixtuꝫ. Misereor aũt deponẽs facit misertus sum. Et miseret impsonale.misertum ẽ. Et reor ratus sum.

De p̄teritis 7 supinis tercie ꝓiugationis.

Nprincipio tercie cõiugationis.primo potest q̃ri de his trib⁹ verbis aio.inq̃o. meio.cui⁹ cõiugatõis sint. Ad ß dico q̃ aio ẽ q̃rte cõiugatõis.q: impatiu⁹ t'minat' in i. Unũ neuius An nata est spõsa pregnãs.vel ai vel nega. Item ꝓducit sedam psonã pñtis indicatiui mõi ais. Desinit ꝟbo in i.pductã impatiuus. Licet psius videat' eã corripe. vt dicit magister bñ. Et ẽ sp in hoc ꝟbo i.duplex cõsonãs seq̃nte vocali.vt aio aiũt. ß seq̃nte cõsonante vocalis est.vt ait. Est aũt aio defectiuũ.q: non inuenit' totũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in vsu Vñ dic̄ ps.i.x.li. vbi agit de p̄'it' q̄rte cōiugatōis. Aio c⁹ declinatō i vsu frequti ñ e. q̄rte ꝓiugatōnis ee oñdit' ab īpatio i i. t'minate. ¶ Et notādū ē i ꝟ verbo q̄ pares bñt syllabas tres pſone. ſ. aio is it. qđ ī alio hmōi ꝓiugatōis ꝛbo ñ inuenies. q; dia i io. desinētia tercie t'q̄rte ꝓiugatōis vna syllaba mīores bñt p̄ma pſōa ſcdam 7 t'cia vt facō is. audio is. Sz i ꝟ ꝛbo p̄me pſone penl'. positōe ꝓducit' aio. Scde ꝛo 7 t'cie pnl'. cor. 7 sic qđ amisit p̄ma pſōa aio i syllabis recupat i tpib'. 7 sola p̄ma pſōa i. hz loco ꝓsonāt'. Vñ t'cia pſōa pſalis aiūt. q̄ solet a prīa fieri. silr i. cōsonātē hñs pdu. penul. Inueim⁹ tñ t'cia pſonā p̄'iti ait. q̄si a p̄ma pſōa ai aisti ait. q̄ i vsu ñ sunt. Vñ nec p̄'iti pfecti. neq; pluſq̄pfecti. neq; futuri ſbiūctiui i ꝟ ꝛbo declinatio inenit'. Dōt igr̄ ēt ait pñs p p̄'ito accipi. Inq̄o p̄m vsum defectiuū ē. 7 t'cie ꝓiugatōis. Vñ ꝛsus. Tercia vult inq̄t q̄rtaq; sumit ait. 7 scribit' inq̄t 7 ait p t. q; nullū ꝛbū desinit in o. Et dic̄ ps. i. x. li. q̄si i p̄ncipio. q; in io. añcedēte u. vnū inuenio inq̄o. qđ plerīq; artiū scriptores in vsu ñ ee putāt. ß inenit' ap̄ autores īq̄o īq̄s īq̄t īq̄unt īq̄sti īq̄at. Ex q̄ apparet p̄m analogiā futur⁹ ei⁹ inq̄am debē dici. Terēti⁹ q̄s īpatīm ei⁹ inq̄. ptulit i phormiōe. Tū autē ātiphonē video ab sese amittē inuitū. eā inq̄. Ergo p̄m analogiā t'cie ꝓiugatōis inenit' tō declinatō fere ꝛbi b⁹. Supinū ꝛo ab eo ñ inueni. neq; q̄ solēt ab eo nasci. Meio āt ē t'cie ꝓiugatōis 7 defectū. vñ dic̄ ps. E. ante cedēte io. vnū inuenio t'cie ꝓiugatōis meio. ī q̄ silr i. loco ꝓsonāt' ē. vt meio. Et vt dic̄ hug. ꝟ ꝛbū i p̄'ito pfctō 7 pluſq̄pfctō oīno deficit. 7 ēt p̄ pñs ī his q̄ ab istis venīūt. 7 deriuat' a mingo gis. ¶ Et scias q; meio hz i. cō sonātē p totū. vñ oz q; i scda pſōa 7 ī q̄busdā alīs sit i. cōsonās añ vōlē 7 ē defectū vt dic̄ mayster bñ. In cio añcedēte a. breui mutāt eā i e. pdu. 7 abiecta o. pducta p i. faciūt p̄'itū pfectū. vt facio ci. iacio ieci. Ex his cō posita cū ꝓpositōe. q̄uis i pñti mutāt a. in i. tñ p̄'iti regulā ſuāt q̄ ēi simplicib'. vt efficio effeci. pficō pfeci. Jō dixi cū ꝓpositōe cōposita mutare a in i. q; si cū alia pte ꝓponāt' ſuāt a. vt calefacō calefeci. ſtupefacio ſtupefeci. tremefacō feci. tapefacō feci. Abīcō quoq; abieci fac. cōīcio ꝓiecī. inīcō inieci. p̄īcio pieci. Inueīt' tñ simplex icio icis. tā penl' lōga q̄ breui. facit supi. ī ctū vl' ictū. ß ñ ēi vsu. nisi pticipiū p̄'iti tpis ict⁹. Alia ꝛbo i. añ cio. hñtia candē in e. cōuertūt. 7 cio. ī ri. vt aſpicio aſperi cōſpicio cōſperi ex cō. 7 ſpecō cis. qđ nō ē i vsu. Illicō illexi. pellicio pellexi. Inuenit' etiaz allicō allexi. Inuenitur etiaz p̄m antiquos allicui. Excipitur tamē elicio elicui. puto iō. ne si elexi dicerem⁹. necessario pticipiū elect⁹ fieret. 7 eēt dubitatō significatōis Itē ſpecio xi. 7 licio lexi. q̄ nō sunt in vsu. nisi ī ꝓpositōe.

Supina ex illis quidem q̄ hñt a. añ cio. fiūt a pñti io. ꝓuersa ī ctū. vt facio ctū. iacio ctū. In oī eīm ꝛbo sine ī penl'. sine ī añpenult a. a. ß mat' ī supio. q̄uis mutet' i p̄'ito pfctō vt facio feci factū. capio cepi captum. cado cecidi casum. Et ex his ꝓposita q̄ i pñti mutāt a. ī i. vt facio. inficō. capio. incipio ī supi. a in e. ꝓdūt. vt factū ifectū captū īceptum Alia ꝛbo q̄ ꝓponūt' a ꝛbis ī go. desinētib'. q̄uis mutāt a. in i. ī pñti tñ ī supīo īmutabilez ſuāt eā. vt ago exigo exactū. frāgo infrīgo īfractū. tāgo ꝓtingo ꝓtactū. pango impīgo īpactū. Que ꝛbo ī ri. t'mināt p̄'itū ri. ī ctū. cōuertūt. 7 faciūt supinū vt supō dictū ē. vt aſpicio aſperi aſpectū. illicō illexi illectū. Elicio ꝛbo elicui elicitum facit.

¶ De desinentib' in dio.

Ndio desinēs vnū inuenio. fodio di. 7 ex eo cōposita. pfodio di. effodio di. qđ penl'. p̄'iti. pdu. nccrio ꝑm p̄dictā regulam quā oñdim⁹. q; si minuāt' pñtis syllabe ī p̄'ito. pdu. penul. nisi p sincopā vl' apocopā. pferat'. vt cieo cij. repperi. p repperiui 7 faciūt p̄dicta ī dio desinētia p̄teritū subtracta o. a p̄ma pſona pñtis. vt fodio di.

Supinum facit in sum geminata s. vt fodio fossum. Omnia eīm ꝛba q̄ in di. faciūt p̄teritū pfectū in sum. faciūt supinū. vt prādi pransum. tetendi tetensum. sedi fessuz. Excepto dedi. quia prime ē cōiugatōnis. que prima cōiugatō nūq̄ in sum facit supinū. Et ex eo cōpositis q̄ in tercīa trā seūt cōiugatōem. 7 a. penul. simplicis supini in i. cōuertūt vt do dedi datū. pdo perdidi pditū. vendo divendi tū. credo di creditū. cōdo cōdidi cōditū. Odi aūt ꝛbū defectiuū. olim faciebat osum. a quo descendit hic osor osoris 7 exosus 7 posus. Odio ꝛbo ē quarte cōiugationis 7 facit odiui p̄teritū. Prophet. Cum bis qui oderūt pacē eram pacificus. Item idē. Odiui ecclesiā malignantiū.

¶ De desinentib' in dio.

Ndio quoq; depo nentia in sum faciunt supinū. vt ingredio ingressuz. oridio orsum. Ñ orsus. q̄uis sit q̄rte cōiuga.

¶ De desinentib' in gio.

Ngio. similiter produ cit penultimam. 7 ablata o. extrema faciūt p̄teritum pfectū. vt fugio fugi. refugio refugi. supinū o. in tum cōuertit. vt fugio fugitū. cōfugio cōfugitū penultima correpta.

¶ De desinentib' in pio.

Npio. ca antecedente mutata a. in e. pductā 7 abiecta o. pductaq; i. faciūt p̄teritū pfectū. vt capio cepi. Ab eo ꝓposita in p̄senti q̄dē mutāt a correptā simplicis in i. breuē. p̄teritū ꝛbo integr̄ manet. vt īcepio īcepi. ſuſcipio ſuſcepi. Supinuz tā ei⁹ q̄ oīm in pi. vel psi. vel mi. terminantiū p̄teritū pfectū. pfertur per ptuz. vt cepi captū. incepi inceptū. cōcepi cōceptū. Olim eīm cipio fuit in vsu. a q̄ nihil ominus cepi ceptus defectiuū. Itez rupi ruptū. scalpſi scalptū. cōpſi cōptū. pmpſi pmptū. dempſi demptum. emi emptū. ademi ademptū. Rapui quoq; raptū facit. silr 7 ex eo ꝓposita. corripui correptū. arripui arreptuz

¶ Lu. ꝛbo ante pio habētia o. in vi. syllabā cōuertūt et pdu. penul. in preterito. vt cupio cupiui vel cupij. Et ex eo cōposita. ꝓcupio cōcupiui vel ꝓcupij. Uetustissimi aūt et etiā p̄m q̄rtā cōiugatōem solebāt pferre hoc verbū. Lucretius. Effringere vt arta nature pīamus terraz claustra cupiret. In ui. diuisas faciēs p̄teritum vnū inuenio supdicte terminatiōis. rapio rupui. Et ex eo ꝓposita. eripio eripui. surripio surripui. Nā surpui p sincopā ri. ptulerūt quidā poetarū. Vñ horatius in quarto carminū. Que me surpuerat. Sapio tam sapiui vel sapij q̄s sapui ptulisse autores inueniūtur. Supinū aūt a cupiui 7 sapiui p̄m supdictā analogiā mutata vi. in tū. vt cupitū 7 sapitū facit penl'. pdu. ad modū q̄rte. Facit etiā sapitū. penl'. correpta. inq̄tū descendit ab hoc p̄terito sapui.

¶ De desinentib' in rio.

Prioz. vnū inuenit'. s. pario peperi. Uetustissimi tñ p̄m quartaz cōiugatōnem hoc ptulisse inueniūtur. Ennius. Qua parire solet genus pēnis cōdecoratū. Sed terenti⁹ in formiōe. Neq; parere iam diu hoc p etatez potest. Esaias. lxvj. Qui alios parere facio. Supinū partum debet esse. Unde 7 partus. Et parturio meditatiuū. Sed vide q; antiq̄ dicebant paritū. Unde pariturus ra. rum. Stati⁹ in xij. thebaidos. Atq; hosti veniat paritura marito. Cuz suis cōpositis aūt redit ad q̄rtā cōiugatōem 7 facit p̄teritū in ui. diuisas. vt aperio aperui apertuz. 7 scribi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tur ꝑ vnū p. subtrahit' eīn d. sicut b. de opio. Preter re pio repperi. cōpperio cōpperi. ⁊ cū oībꝫ cōpositis habet r. añ tū. in supino. vt apio aptū. cōpui cōptum.

De desinentibꝫ in rior.

IN rior. desinētia deponen tia. vt orior ⁊ morior tā ſm t'ciā q̄ʒ ſm q̄rtā ꝯiugatōeʒ declinauert autores. orior oreris l' orirꝭ. morior moreris vl' riris. vñ Lucanꝰ i. iiij. Nō ḡtis morit' iugulo q̄. ꝓuo cat hostē. Luciꝰ i. ij. Cōturbare aīaʒ potꝭ ē q̄cūq̄ʒ mo rit'. Coꝝ supia ortū ⁊ moritū sunt q̄ꝫuis oritur⁹ ⁊ orturus iueniāt' pticipiū futuri tp̄is. ſ; p̄titi ort⁹ n̄ orit⁹ dr̄. Hora. eplaꝝ li. ij. Nil oriturū. al's nil ortū tale fatētes. A morior q̄ʒ notādū q̄ cū moritur⁹ ſm analogiā facit futuꝝ pticipiū. mortu⁹ tñ facit p̄titū geminata u. qᵭ in nullo alio pticipio iuenies ꝓ mort⁹ vl' morit⁹. qᵭ ꝓpor cio magis exigebat. Hic attende q̄ orior oriris nūc est q̄rte ꝯiugatōis. ſ; adhuc tʒ de t'cia ꝯiugatōe orit' penl'. cor. Eccs. j. Orit' sol ⁊ occidit. ⁊ pticipiū p̄titi tp̄is or tus suʒ. ⁊ i supio ortū qᵭ iuenit' ēt oritū. Inᵭ oriturus Morior āt olim fuit q̄rte ⁊ ēt t'cie ꝯiugatōis. ſ; nūc tm̄ tercie apud modernos. facit tñ irregularit' mortuus. ſ; supinū moritū. Inde moriturus. Potior aūt facit po titus. qᵭ olim fuit tercie ꝯiugatōnis.

De desinentibꝫ in tio.

IN tio. desinēs per si. fa cit p̄titū geīata s. vt q̄tio q̄ssi. qᵭ teste charisio i vsu n̄ ē. Percutō ꝑcussi. icutō icussi supinū ſm regu lā i si. t'mināntiū p̄titū ꝑfectū i sum exit si mutata i sum. q̄ssuʒ. Vñ freq̄ntatm̄ q̄sso as. silr ꝑcussuʒ icussuʒ. Nā vssi vstū. ⁊ torsi tū l' torsum. ⁊ ēt gessi gestū excipiūt'. ⁊ q̄ q̄rte ꝯiugatōis i si. t'miant p̄titū ꝑfectū. vt fartio farsi fartū. haurio hausi haustū. sartio sarsi sartū. P. ꝟo añ si posita sicut sup̄dictū ē p ptum. facit supinū. vt demo psi. demptū. ꝓmo psi ptū. nubo nupsi nuptū.

De desinentibꝫ in tior.

IN tior. deponens tam tercie q̄ʒ q̄rte ꝯiugatōis vnū inuenit'. s. potior potiris. Virg. i. iij. eney. Fas oē abrūpit. polidoꝝ ob trūcat. ⁊ auro. Vi potit'. Scḋm terciā cōiugationem cor. penul. Luciꝰ ꝟo in. v. Deficit alma ceres nec ple bes pane potit'. ſm q̄rtam ꝯiugatōem ꝓductā ꝓtulit penl'. Infinitū tñ ſm q̄rtā sp̄ iuenit'. Supinū in itū de sinit' penul. ꝓdu. potitū. nūc aūt ē tm̄ q̄rte ꝯiugatōnis.

De desinentibꝫ in vo. diuisas.

IN vo. diuisas quacū q̄ʒ añcedēte cōsonāte desinētia mutāt o. in i. vt acuo acui. ibuo ibui. spuo spui. meto metui. arguo ar gui. Excipiūt' struo xi. fluo xi. pluo pluui. Sʒ p sinco pā ſm vsum ꝓfert' plui. Vnguo aūt coq̄ ⁊ linq̄ nō vi dent' in vo. diuisas terminare in qbꝫ v. vim l're amittit. vñ inguo q̄dē syllabā terminātia huiuscemōi ſuāt re gulā in go. terminatoꝝ. Sicut ⁊ q̄ in quo. finiūtur. rō nem sequūt' in co. desinētiū. Dicim⁹ igit' vnguo vnxi. lingo linxi. pingo xi. ⁊ linquo liqui. ⁊ vinco vici. Iungo quoq̄ʒ iūxi. vñ ⁊ iunx sicut a duxi dux. extinguo etiam extinxi cui⁹ simplex stinguo raro ē in vsu.

SUpina in vo. diuisas t'minātiū i. p̄titi i tū ꝯūtūt ⁊ ꝓducūt u. penl'. vt acui acutū. ibui ibutū. ānui ānutū. argui argutū. vñ et pticipiū argut⁹. ⁊ futuꝝ argutur⁹. ⁊ deriuatm̄ ex h' ver bo argutor taris. Inuenit' tñ in vsu ēt arguitur⁹. ꝑar gutur⁹. Excipit' rutū l' ruitū. qᵭ u. corripuit. l' qᵭ i. ſua uit. Nam ſm futuri pticipiū. i. ruitur⁹ debʒ ruitū esse. Scḋm p̄teriti ꝟo pticipiū dʒ rutū dici penl'. correpta. A spuo ⁊ metuo ⁊ pluo ſm analogiā sputū et metutuʒ vel metuitū ⁊ plutū a pluui velut adiutū ab adiuui de bēt facē. ſ; i vsu ea n̄ iueni. Alia ꝟo sup̄dicte t'miatōis ꝟba extremā syllabā p̄titi in ctū. ꝯūtūt. vt struo xi. ctū. vnguo xi. ctū. linq̄ liq̄ ctū. excipit' fluxuʒ qᵭ ſuauit x. in supio ita dic' ps'. Hic attēde q̄ ſm modernos desinen tia i vo. d'isas faciūt supinū i. p̄titi mutata in tū vt acui acutū. Pret' ruo rui ruitū. Sʒ i cōpositōe amittit i. in supio. vt obrutū erutū dirutū penl'. cor. struo āt fac' stru xi ctū. fluo xi. xum. l' ſm ātiq̄s fluitū. Vñ fluito as. ⁊ flu ctus ctus fluctui. i. p̄e motus aq̄ꝝ. Pluo plui plutū. cō pluo ꝯplui ꝯplutū. Vñ ps t're ꝯpluta ē. Fruor aūt fa cit fructus siue fruitus. Metuo caret supino ſm vsum Spuo aūt spui facit sputum. ⁊ nuo nui nutum. vt vult hug.

De desinentibꝫ in quor.

IN quor. deponētia mutāt eā i cu. assumētia tū. faciūt supinū. vt loq̄r locutuʒ. seq̄r secutū.

De desinentibꝫ in vo.

IN vo. u. loco ꝯsonātis posita i l. q̄dē desinēte penl'. o. extremā i i. ꝯuer tūt ⁊ faciūt p̄titū. vt soluo solui. caluo ui. vñ Salusti⁹ in. ij. historiaꝝ infinitū passiuū protulit calui ꝓ decepi. Vocali ꝟo naturalit' longa vo. añcedēte vo. in xi. con uertit' in p̄terito ꝑfecto. vt viuo vixi. Supinū i. in tū. ꝯuertētia faciūt v. necc'rio in vōlē redeūte. vt solui solu tū. vului volutū. Hic debēt etiā calui calutū facē. quod tñ in vsu nō inueni. ⁊ puto calūniā ex hoc esse deriuatū. Vixi aūt in xi. terminātiū regulā seruat in supino mu tat eñ xi. in ctū. vt vixi victū.

De desinentibꝫ in bo.

IN bo. desinētia verba vocali longa antecedēte bo. in psi. cōuertentia faciūt p̄teritū. vt scribo scripsi. nubo nupsi. Nūq̄ʒ eīn b. ante s. in principio syllabe potest inueniri. sed p. vt pseudulus i. p̄e. Alia ꝟo o. in i. mutāt in preterito vt bi bo bi. Ouiḋ. in. vij. metha. Vbera que ebiberāt auidi lactantia nati. Lambo quoq̄ʒ lambi facit. Lucilius in xxiij. Iocūdasq̄ʒ puer qui lamberat ore placētas. In uenit' aūt in libro iudicū caplo. vj. lambuerint. Qᵭ au toritati ascribim⁹ vel potius credo q̄ l'ra scriptorū vi cio sit corrupta. ⁊ vera l'ra sit lamberint. Silr scabo fa cit scabi. Lucilius in. ix. Scaberat vt porcus contritus arbore costis. Excipit' cumbo cū suis cōpositis. q̄r sim plex nō est in vsu siue p̄me siue tercie cōiugatōis. vt in cūbo incūbis. quod etiā incubo incubas ꝓfert'. q̄r incu bui facit p̄teritū. Accumbo accūbis. vel accubo accu bas accui. Et nūc q̄dem simplex eoꝝ. id est cubo cubas prime ē cōiugationis. Vetustissimi tñ ⁊ hec ⁊ omnia q̄ in vi. diuisas faciūt p̄teritū ꝑfectū in prima cōiugatōe. ⁊ etiā ſm terciā solebāt declinare.

SUpina vero in psi qui dē t'minātiū p̄teritū ꝑfectū psi in ptū. ꝯuertūt. vt scripsi ptū. nupsi nuptū. In bi ꝟo assumūt tū. vt bi bi bibitū. lambi lambitū. Et notandū q̄ cū oīa in si. ter minātia p̄teritū. sicut sup̄ ondimus in sum. t'mināt su pinū. exceptis q̄rte ꝯiugatōis ꝟbis. Hec q̄ʒ q̄ p. vl' m. ante s. hūerint si. in tū. cōuertūt. vt nupsi nuptū. scalpsi scalptū. dempsi demptū. sumpsi sumptū. In q̄bꝫ etiam p. euphonie cā interponit' qᵭ etiā in p̄terito q̄busdam placuit ascribere. Hic attende. q̄ cūbo bis cū suis cō positis. q̄r simplex nō est in vsu. facit in vi. diuisas et in supino habet i. breuē añ tū. vt discūbo discubui discu bitū. ⁊ remota v. ⁊ addita tū. Inuenit' etiā increbuit de fectiuū quod nō habet p̄ns. q̄r nō repit' increbo incre bis. vel increbeo increbes. Sed q̄dam dicunt q̄ sumit' ꝓ hoc p̄terito increpui.

De desinentibꝫ in bor.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

IN bor. deponētia mutant bor. in p sum. 7 faciūt supinū. vt labor. lapsum. Nulla aūt alia cā ē mutandi b. in p. añ s. vel t. in principio syllabe positis. nisi euphonie cā quare mutatur b. in p. vt scribo scripsi scriptū. nubo nupsi nuptuz.

¶ De desinētib⁹ in co.

IN co. n. antecedēte abiecta n. 7 o in i. cōuersa faciūt p̄teritū penultia quoq; p̄ducta. vt vinco vici. ꝓuinco ꝓuici. Et qr q. est idē elementū qđ c. ideo linquo facit liqui. sicut vinco vici. abiecta n. vt supradictū est in no. diuisas. n. eiñ non impedit n. qr p̄dit vim lr̄e.

¶ De desinentib⁹ in sco.

ISco. desinētia mutāt sco. in vi. syllabaz. nisi sint inchoatiua. Illa eñ carēt p̄terito pfecto. vt q̄esco q̄ui. pasco pāui. cresco creui. Cerno ēt facit creui. abscisco abscīui. ꝓsuesco cō sueui vel ꝓsuet⁹ sum. Charisi⁹ tñ ēt ꝓsueo ponit. Excipiť cōq̄nisco ꝓq̄ri. qđ in ri. desinit Est aūt cōq̄nisco caput inclino. Excipiūť p̄terea eusdē ť̄minatōis cōpesco cōpescui. dispesco dispescui. qđ ponit apuleius in dyalogo. Cū ēt hītacula summa ab infimis tāta int̄capedine fastigij dispescāt ꝑ distent. Excipiť p̄terea disco didici. posco popposci. 7 ex eis ꝓposita q̄ sil̄r faciunt p̄teritū. vt dediscо dedidici. deposco depopposci. Et notandū q ab inchoatio scisco ꝓposita p̄mitti qđ ē scio hūerūt p̄teritū. Dcōm ꝟo rectā ꝓportōem debēt eorū q̄z pfecta ascio 7 descio esse. Hic attēde q gliscо nō est inchoatinū 7 deberet facē gliscо glui glitū. ß nō inueniť p̄teritū nec supinū i freq̄nti vsu. Dia tñ q̄ p̄terituz pfectū in vi. syllabā ť̄mināt adiectiua. freq̄nť inuenim⁹ ꝑ scōas 7 ť̄cias pēnas sincopā penūltime pati syllabe. cū ab u. loco ꝓsonātis incipit. vt amaui amauisti. vl̄ amasti amauim⁹ amaustis. vl̄ amastis amauerūt vl̄ amarunt. neo neui neuisti vl̄ nesti. neuit neuim⁹ neuistis. vel nestis neuerūt vl̄ nerūt. Jō aūt addimus in vi. adiectiua qr si i positiōe sit u. ꝓsonās. sincopā pati nō p̄t vt lauo laui lauisti. nō possumus dicē lasti nec ꝑ lauistis lastis. nec ꝑ lauer̄t larūt. Sil̄r faueo faui fauisti. nemo dicit fasti. nec ꝑ fouisti fosti. nec ꝑ soluisti solsti. Dz inuenio horatiū autoritate feciſſe ꝓcisiōez i q̄bus dā q̄uis positio ꝟbi hēat u. ꝓsonātē. vt moneo ui. mouisti. ex q̄ summosses posuit horati⁹ ꝑ summouisses in p̄mo p̄monū. Hūc boiem si velles ēdē disparia nisi summosses oēs. Jtē ꝓmouit ꝑ ꝓmouerit. Jdē horati⁹ poit i scdo p̄monū. At ille q̄ nec me ꝓmouit meli⁹ nō tāgere clamo.

¶ De desinentib⁹ in co.

INco. vero desinentia vocali naturaliť lōga añcedēte in xi. syllabā faciūt p̄teritū. vt dico dixi. duco duxi. R. añcedente co. vnū inueni. pco qđ 7 pepci 7 parsi facit p̄teritū. Jco p̄terea penūltima breui ꝓferť i p̄nti. teste capro. ß ꝓducit eā i p̄terito pfectō. 7 mutat o. finalē in i. vt ico ici. vñ ictꝰ. Lucre. tñ ēt in p̄nti ꝓdu. i. penūl. ex vi cor⁹ ꝓcellit 7 icit. Hoc tñ ꝟbuz nō ē in vsu. vt dixi supīn cio. qr dī icio vel ico. Hic attēde q coquo coquis. q̄uis habeat penūl. breuē 7 scribať ꝑ q. non ꝑ c. tñ videť desinere in co. q̄tum ad sonū. qr u. amittit vim lr̄e. facit p̄teritū co. mutato in xi. coquo coxi.

SPina in ci. quidēter minātū p̄teritū i. i ctū. ꝓtūt. vt vici victū. ꝓuici ꝓuictū. eādē habet reglam ēt liq̄ lictū. 7 ex eo ꝓposita sil̄r. qđ nō ē in vsu in simplicitate ad dr̄iam hui⁹ verbi linguo linguis. qđ facit lictū. ß cū ꝓpositis bñ ē in vsu. vt reliq̄ relictū dereliq̄ derelictū. Nec mirꝫ cū post q. u. posita vim lr̄e amittat i ci. desinētiū reglam seq̄. Que ꝟo i vi. syllabā ꝓfert p̄tū pfectū. mutāt cā i tū. ita q nihil aliđ addit̄ l̄ mutať. 7 faciūt supinū vt req̄eui req̄etū. Añ pticipiū futuri tpis fit req̄etur⁹. Suesco sueui tū. qđ ēt hz supletōem suet⁹ sum. Cresco creui tum. ascisco ascīui tū. descisco descīui tū. noscо nōui. notū. Sil̄r ex eo ꝓpositū. vt ig̃sco ig̃ui ig̃tū. Añ et pticipiū futuri tpis ig̃tur⁹ ē. Quidā tñ ꝯ reglam a p̄nti b̄ derivatū ꝓtulerūt ig̃sco ig̃scitur⁹. Nōndū tñ q cog̃sco noui tū. et 7 ag̃sco ui notū. i freq̄ntioꝛ vsu faciūt supinū ꝑ o. pnl. ꝓdu. quā vetustissimi ꝧabāt analogiaz seq̄ntes i. cor. adhibētia. Añ iuuenalis i p̄mo. Agnit⁹ accipies inbet a p̄cone vōi. Salusti⁹ tñ p̄m anologiā i scdo historiarū. Neq; inermes ex plio viros quēq; ag̃tuz. Patuinus p̄m vtrūq; ptulit. In turba oresci cognita ag̃ta ē soror. Pasco paui ꝧuanit i supio s. solū pastū. Cōpesco cōpescui. depesco depescui. posco popposci. et disco didici. a p̄nti tpe faciūt supinū mutatōe o. i i. correptā. etiā additione tū. vt posco popposcitū. ꝓpesco cōpescitū. disco discitū. Iz in freq̄nti vsu nō sint dicta supina.

¶ De desinentib⁹ in xi.

IN xi. finientia preteritū pfectū faciūt supinū p̄m supdictā reglam. dixi dictū. duxi ctū. Depeci ꝟo vl̄ parsi plum facē supinū p̄m in si. ť̄minātiū reglaz. vñ psur⁹ pticipiū futuri tpis Senesco inchoatiū ē nā positiū ei⁹ seneo inuenit̄ in vsu cōi. A seneo ig̃r ñ a senesco fit p̄tū senui. Salusti⁹ in p̄mo historiaz. Nisi cū ira belli desenuisset. Idē ēt Salusti⁹ pticipiū p̄teriti tpis ex eo ꝓtulit. q̄uis sit neutra in. iiij. Dēs inq̄t q̄dū etas senecto corpe aīm⁹ militaris erat. De supis ꝟborꝫ in scor. desinētiū teneas ita. Deponētia i scor. desinētia i añpenūltima q̄dē syllaba a. vel i. vel e. correptas naturaliť ꝧntia faciūt supinū i ctū. 7 p̄teritū siue pticipiū i ct⁹. vt paciscor pactū pact⁹. depaciscor depactū. pficiscor pfectū pfect⁹. Exp̄giscor ꝟo qr a pgo ē exp̄rectū facit. qđ. s. pgo ꝓponit ex pgo 7 rego qđ facit rectū. q̄uis vetustissimi ēt exp̄git⁹ dicebāt. Nanciscor etiā nactū facit absq; n. sic̄ et pāgor pactū. fingor fictū. tāgor tactū. ¶ Sciendū q sunt ꝟba que ꝧuāt n. i pticipijs p̄teriti sine supīs. vt iūgor iūct⁹. pungor pūct⁹. vincor vinct⁹. fungor funct⁹. emūgor emūctus. extinguor extinctus. tingor tinct⁹. plāgor plāct⁹. angor anctus. q aūt corripiūt añpenūltimas paciscor. 7 nanciscor 7 pficiscor 7 exp̄giscor ex ꝓpositis sine p̄mitiuis eorū pōt dinosci. Paciscor depeciscor pficiscor a facio exp̄giscor a pgo pgis. Nanciscor ꝟo a nancio est. qđ in vsu fuit vetustissimis. Excipiūtur defeciscor defessum faciens supinū. 7 pticipiū p̄teriti tpis defessus Nā ex eo qđ est deficio defectus fit pticipium p̄teriti. Excipiūtur etiā duo ꝓposita. q̄ q̄uis in antepenultia i. habeant correptā in tum. tñ nō in ctū faciūt supinum Cōminiscor cōmentū. adipiscor adeptū. Nā a reminiscor supinū vel pticipiū p̄teriti vel futuri in vsu nō inueni. q̄uis rō hoc quoq; rementū quō cōmentū exigit dici. Alia ꝟo a ꝑdictis in scor. desinētia c. in tum. faciūt supina. vt irascor iratū. vlciscor vltū. nascor natū. obliuiscor oblitū. Uescor vescoris nō habet supinuz. nec ꝑ cōseq̄ns pticipiū p̄teriti tp̄is.

¶ De desinentib⁹ in do.

IN do. desinentia si penūl. naturaliter lōgaz habuerint do. in si. ꝙuertentia faciūt p̄teritū pfectū. vt ludo lusi. rodo rosi. ledo lesi. rado rasi. vado vasi. euado euasi. allido illisi. claudo vel cludo clausi vel clusi. Inuenit̄ etiā claude o. Sed 7 claudo ꝑ claudico inuenit̄. Cedo cessi geminat s. in p̄terito. Excipiť cedo cicidi. Lucanus in q̄rto. Donec vetuerūt castra cecidit. Pedo pepedi. Horati⁹ in p̄mo p̄monū. Nam diſploſa sonat q̄tum vesica pepedi. Ab eo qđ est sido p̄terituz nō inueni. Virg. in. v. eney.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cōpositū ptulit. Subsidūt vñ tumidūq; ſ̄ ate tonāti. Accipit tñ pteritum mutno a sedeo sedes.et facit sedi. Cudo facit cudi. Et vī virg. sic ptulisse in ꝓmo eney. Ac primū silicis scintillā excudit achates. Suscepitq; ignē folijs. Excudit em̄ tam pñs q̄ pteritū pōt intelligi.ſ̄ qr suscepit ſ̄ biberit melius pteritum intelligit. Idq; etiā seruꝰ in cōmentario eney.cōprobat his ꝛbis. Excudit aut feriēdo eiecit. qr cudē ē ferire. Vñ 7 incꝰ dī. quia illic aliq̄d cudam⁹.i.feriamus. Inuenit etiaz cusi apud ātiquos. ¶ Sciendū aūt q; eius freq̄ntatiū cuso as est. ex quo ꝓponit incuso as.7 recuso as.7 excuso as.accuso as.strido aūt facit p̄teritum stridi. Ado.quoq; ꝛbo qđ simplex ē ꝓme ꝓiugatōnis.ꝓposita cū p̄positō ne tercie ꝓiugatōnis sunt.7 ꝓmitiue ſ̄uāt p̄teritū pfectū duplicātia di.q̄uis penl'.in illo e.hēat.vt do dedi.reddo reddidi.pdo ꝓdidi.pdo pdidi. Credo quoq; ab eo ꝓponit.q̄si cretū do.7 vendo venūdo.7 cōdo ꝓpositum do.7 ex eo abscōdo.itaq; oīa idē pteritū pfectū ſ̄uāt. credidi.vēdidi.ꝓdidi.abscōdidi. Plautus in carbonaria. Scōm ipam arā aux abscōdidi. Facit etiā abscōdo abscōdi. N. ꝛbo añ do.būtia o.in i.mutāt in pterito pfecto.7 stañ n.v. vel i.būerint amittūt n.vt fundo fudi.scindo scidi. Uetustissimi tñ etiaz scindi ꝓferebāt. qđ solū quoq; ī vsu eē putāt asinoꝝ in arte quā ad cō stantinū imꝑatorē scripsit.ſ̄ errat. Nā lucanꝰ in tercō stantinū imꝑatorē scripsit.ſ̄ errat. Nā lucanꝰ in tercō scidit ponit. Qua mare tellurē subitis aut obruit vndis. Aut scidit 7 medias feci sibi litora terras. Statius in.viij.thebaidos. Oraq; pectoraq; viridē scidit horrida vestem. Oz afraniꝰ more antiq̄ dixit. Ju boīe satis fortiter paulo vīas scicidistis colus. Neuiꝰ in testiculatia. Imo q̄s scicidimꝰ ꝓscindā atq; abijciā. Et videt hi rōnabiliꝰ ptulisse.ne minox sit tpm pteritū q̄ pñs. qđ rarissime inuenit. Findo quoq; fidi facit.lz q̄dā fissi dicendū putauerūt. Soz virg.in.viij. Et media adūsi liq̄facta tpa plūbo. Diffidit ac multa porrectū extēdit arena. Cetera ꝛbo ſ̄uāt n.vt pādo pandi.descendo di.scādo scādi.accēdo di. Excipiūtur duplicātia prin cipalē syllabā q̄ nō solū o.in i.ꝙuertūt.ſ̄ syllabam assumūt pēdo pepēdi.tēdo tetēdi.tūdo tutudi.penul.a pleriscq; correpta.a q̄busdā aūt etiā ꝓducta ꝓpter sup̄dictā rōem id ē ne vincat in ꝓpositis ab eo tpib syllabarū a pñti pteritum.ſ̄ ꝑm modernos tutudi cor.penl'.in simplicitate 7 ꝓpositōe.vt cōtudi. Cado q̄z cecidi facit ne si cadi dicamus nomē eē puteī. Cōposita tñ eiꝰ nō duplicāt penultimā syllabā.vt extēdo di. Preter q̄dā de q̄b sup̄ dixi vbi egi de generalib formis pteriti pfecti. Excipit etiaz diuido qđ diuisi facit pteritū. Rudo dis corripit pmā. facit tñ rudi o.ī i.mutata. Frēdo dis caret pterito 7 supīo q̄dā tñ dicūt frendui.

Spina illa quidez que ꝛbo cōponit mutāt o.in i.correptā et assumūt tum vt credo redditū.credo creditū.pdo pditū.abscō do abscōditū.facit 7 abscōsum. Alia ꝛbo omia do.ī sum ꝙuertūt.vt ludo lusum.rado rasum.cedo cesum. defendo sum.tundo tusum.cudo similiter cusum. Cado quoq; casum.facit.ca.tñ penul.pdu. In omi em̄ supino et pticipio pteriti tpis ꝓducit a.penl'time syllabe. Exceptis datū 7 statū 7 satū 7 ratū. Tendo aūt facit tēsum. qđ etiā facit tentū.7 vtrūq; retinet cū suis cōpositis.vt extēsum 7 extētū retentū et retensum. Vñ oñdo ab eo ꝓpositū facit ostēsum 7 ostentū. Ostentū quoq; q̄n mō strū signat nomē ē pticipiale. q̄n factū dictū 7 visuz ab ostendo futura dictū. Excipiūtur q̄dam.ſ.strido. 7 inuenit strido 7 strido eo tam tercie q̄z scde coniugatōnis. Hora. Stridere secreta diuisos aure susurros corri. penl'.ptulit. Statius ꝛbo eandē ꝓductā ptulit ī. viij. Nil stridere domi. Preteritū eiꝰ pfectū debet ꝑm analogiaz in do.vel in deo.desinētiū.7 penultimā vel añpe, naturaliter longā hñtiū in si.terminari.vt rado rasi.ri deo risi.ſ̄ puto euphonie cā nō eē in vsu strisi ſ̄ stridi.7 caret supino. Sido dis etiā caret p̄terito 7 supino. p̄teritū em̄ nō ē in vsu dubitatōnis vl' alternitatis cā. debuit em̄ sisi eē.ſ̄ vtimur p̄terito ꝛbi sedeo.i.sedi ꝓ ei⁹ preterito. Vñ sido dis sedi dicimus. Jteꝝ vtimur supino verbi sedeo.ſ.sessum ꝓ eius supino.7 dicimus sido sedi sessum ꝑm modernos. Pedo dis pepedi etiā caret supino ꝑm vsum.7 ꝓducit ꝑmā pñtis pedo 7 penl'timam p̄teriti. Vñ q̄dam heres post mortē pedet amore suo. Illud etiā sciendū q; n.añ do hūtia q̄ amittūt n. in p̄terito amittūt eandē in supino 7 gemināt s.si sit penl'.brevis in p̄terito.vt findo fidi fissum.scindo di scissum. si ꝛbo producat vnū s.hz.vt fundo di fusum. Cōposita ꝛbo terminatiōes simpliciū sequūt. Cedo etiā cessum 7 pando di passum faciunt. q̄uis etiā a patior 7 a pateo passum dicimus. Vñ expando dis expandi expassum. Vñ virg.in.iij. At pater anchises passis de litore palmis. In theologia in frequēti vsu est expansus p n. vñ expansis manib in cruce. ſ̄ vicio scriptorū ſ̄ corruptū puto. De ſ̄ ꝛbo edo scias q; sicut vult priſ.vnū anomalū inuenitur edo es est. Uetustissimi tñ edo edis edit dicebāt cor.syllaba prima. supinū eius tam esuz q̄ estū vsus exigit dici. Virg.in.viij. Et postib hesit adesis. Cicero ꝓ cluentio. Celerius potiꝰ comestū q̄z epotum inuenias. Ex hoc etiā patz q; comedo qđē ꝓpositus a con 7 edo.7 mutat u.in m.7 trāsit ad scdam syllabā comesum 7 comestū inuenit. ¶ Hic attende q; a ꝓmedo comesum fit comeso sas.7 inde comesatio per vnū m.7 vnicū ſ. Edo aūt anomalū facit esum vel estuz.sic edo dis in eodē sensu.7 tūc facit infinitiuus edo es ē eē. Nā edere venit ab ſ̄ ꝛbo edo edis.i.comedo.qr sepe inuenit regulare tercie ꝓiugatōis. Cū edo.i. manifesto fac edidi.7 tūc ꝓponit a do das. Jtē ea q̄ ꝓponunt a cado nō hñt supinū p̄ter occido occasum. Jtē pindo si sum facit. Item rudo is rudi.non habet supinū. Et rudere ꝓprie asinoꝝ cuiꝰ pma corripit.vt dicā in suo loco. q̄uis a persio ꝓducat cā metrice necessitatis. Clamat vt achaide pecuaria rudere credas.

De desinentib in go.

Ago.antecedenter.si non sint a regendo siue rego cōposita go in si. cōuertētia faciūt preteritū pfectū vt mergo mersi.spargo si.tergo si. Dicit etiā tergeo ges.vergo versi quod raro in vsu est. Alia ꝛbo in xi. conuertūt go.presentis 7 faciūt preteritum.vt rego rexi.cingo cinxi.tingo tinxi. ango anxi.pingo pinxi. A regendo cōposita q̄uis in p̄senti syncopā penul.patiant'.tamen in p̄terito perfecto causa euphonie eam seruāt.vt pergo perexi.surgo surrexi.porrigo porrexi. Naz porrigo 7 corrigo et arrigo e.in i.cōuertentia aptissime seruant ꝑm ꝓportionē simplicis declinationez. Excipiūtur sex.frango.ago.lego. pango.tango.pungo. de quib dicimus q; frango cuz omnib suis cōpositis facit fregi.vt cōfringo confregi. perfringo perfregi. Ago etiam facit egi cū suis cōpositis.vt exigo exegi.subigo subegi.prodigo pdegi.cogo coegi ambigo ambegi. tamē antiqui dicebant ambigui dego facit degi. Et sic cōposita de frango et ago sequūtur simpliciū declinationem.7 sic seruant simpliciū preteritū. Lego etiā in cōpositione in gi.facit ternās simplicis p̄teritū.vt colligo collegi.relego relegi.quod differentie cā non mutauit le.in li.q̄uis etiam pago a. immutabilē seruauit. Et dego per syncopā e.euphonie causa ptulit. Excipiūtur a lego tria cōposita mutātia simplicis significatōem que non faciūt in gi.sed in xi.7 sic nō retinēt simplicis p̄teritum.ſ.negligo xi. intelligo intellexi.quod antiqui interlego interlexi ꝓferebāt. diligo dilexi. Unde versus. Si lego nō mutat nisi di.nec iūxeris inter. Pango aūt quod antiq̄ dicebant pago. ꝓ paciscor in trib significationib habet tria preteri-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ta. Nā pāgo.i.cano facit pāxi.7 tūc caret supino. Pā go.i.facio pactū facit pepigi. Et pāgo.i.iūgo.facit pe gi.vñ ꝓpūgo ꝓpegi.7 impūgo impegi. Ān ꝟsus. Pā xi dic cecini.ꝓūgo dic bñ pegi. Cū pactū facio. dicito tūc pepegi. Tango tetigi facit.ꝫ ab eo ꝓposita nō du plicāt prima syllabā.vt ꝓtingo ꝓtigi.attingo attigi. In q̄b notandū q̄ penl'.ꝑteriti corri.pñtis ꝟo ꝓducitur. Pūgo aūt pupugi vel pūxi facit. Sed pupugi ꝑtinet ad stimulū seu pūcti onē. Pūxi aūt ad pūctū q̄ fit in aliq̄ rōe. Cū suis aūt cōpositis nō geminat nisi repūgo q̄ facit repupugi.7 expūgo expūxi. Dicim⁹ aūt repū go repupugi 7 repūxi.vt capro vr̄. Cū.n.q̄s nō pupu git talionē.i.vicē a nob̄ redditā oñdim⁹.repupugi dici m⁹. Ān ꝟo de rōe vel kalēdario loq̄mur repūxi dici mus. Itē sic̄ supdictū ē in vo.diuisas.in quo.syllabam terminātia.siue q̄ bñt n.añ o. in eadē syllaba ꝫuāt regu lā in go. terminato⁊. sic̄ 7 q̄ in q̄ finiūtur.rōem sequūt in co.desinētiū. Ān.extinguo mutat guo.ī xi.7 facit ex tinxi.cui⁹ simplex stinguo in raro vsu est. Silr vnguo guo.in xi.mutat 7 facit vnxi.ꝫ hoc b⁊ u.tm̄ in prima p̄ sona.in alijs nō ad dr̄iam hui⁹ nois vnguis. Ān a pri ma psona q̄dā⁊ dicūt vnguetū.7 alij a scda vnguentū. ꝫ cōiter scribit̄ p u. Lingo nō b⁊ u.tū facit tinxi. Lin guo linguis vī hr̄e n.in pria psona sic̄ ꝫ nomē lingua. in alijs psonis ñ b⁊ u. Clāgo clāgui etiā inuenit̄.

Spina in si.facientia

preteritū p sum ꝓferūt. Mutāt em̄ i.in um.vt mergo si.mersum.spargo sparsi sparsum.tergo vl' ter geo tersi tersum. Alia ꝟo oīa q̄ termināt in gi.vel in xi. ꝑteritū faciūt supinū in ctū. mutāt em̄ go.in ctū. vt re go rectū.iūgo iūctū.tingo tinctū.lego lectū.pūgo pun ctū.ago actū. Hic attēde q̄ pāgo.i.cano.pāxi caret supino. In alijs significatōnib̄ facit pactū. Frigo aūt frigis frixi facit frictū ꝑm analogiā.7 etiam frixū. Figo gis fixi fixū facit. Frigeo aūt friges scde cōiugatōnis fa cit frigui.7 caret supio ꝑm vsum. Abijciūt tū ī supino n.euphonie cā. hec q̄ penl'.a. vel bñt i.in pñti.vt frāgo fractū.pāgo pactū.tāgo tactū.fingo fictū.pingo pictū stringo strictū.ringo rictū. Excipiūt cingo cinctū.tin go tinctū.stingo stinxi stinctū. Et ex eis ꝓposita succin go succinctū. Extinguo quod u.añ o.b⁊ sicut suū sim plex p totū extinctū. Ango q̄⁊ dr̄ie cā ꝫuauit n. in supi no anctū.nā ab ago actū fit. Hꝫistud supinū anctū nō ē in freq̄nti vsu.nec anct⁹ ꝓticipiū. q̄dā tū etiā anx⁹ei⁹ ꝓticipiū ꝓtulerūt. Et oīa in cōpositōne ꝫuāt integras simplicis lr̄as in supio.q̄ꝫnisi ī aliq̄s modis mutēt̄ vt re go rectū.pgo 7 porrigo prectū 7 porrectū ago actum. cogo coactū.abigo ab actū tāgo tactū ꝓtingo ꝓtactū. frāgo fractū.dfringo dfractū.pāgo pactu⁊.impingo impactū. Et possum⁹ ꝫ extimare dr̄ie cā in pleriq̄⁊ fie ri.ne si pictū 7 abictū 7 dfrictū 7 impictū dicerem⁹ ali as significatōes mōstrare putarent̄. Lucan⁹ in.v. Im pacte cessere fores.i.impulse. Ex dictis p⁊ q̄ ea q̄ ī sim plicitate bñt a.in pñti vl'e. retinēt eādē in supino facta ꝓpositōe.vt frango fractū ꝓfringo cōfractū. Itē rego rectū.porrigo porrectū. Pdat⁊ etiā q̄ cōposita p̄dicta seruāt supina sinozū simpliciū. Ambigo.dego. satago. nō babēt supinū in freq̄nti vsu.

De desinentib̄ in go⁊.

Ngo⁊. deponētia mutant

eā in ctū.7 faciūt supinū. vt fungo⁊ functū.

De desinentib̄ in bo.

Nbo.desinētia mutāt

bo.in xi.7 faciūt ꝑteritū. vt ꝟbo veri.et trabo trati. Et ꝑm supdictā regulā⁊ in xi.terminātiū ꝑteritū pfectū.p ctū. ꝓferūt supinū.mutāt em̄ xi.ī ctū. vt ꝟctū tractū.

De desinentib̄ in lo.

Nlo.desinētia presens

plui.exeūt ī ꝑterito o.mutata in ui.diuisas.vt alo alui.colo colui.molo molui. ꝓsulo consului.occulo occului. Excipiūt duplicātia l. q̄ si a muta incipiāt ge miant in ꝑrito ꝓncipalē syllabā.7 si nō seruāt vbiq⁊ eā dem vocalē positā post mutā. vt pello pepuli. fallo fe felli. tollo tetuli.ꝑ quo nūc in vsu freq̄nti est sustuli. A tulo q̄⁊ quod ꝟteriꝫ in vsu fuit tetuli dicebat̄. In cō positōe tū gemināt ꝓncipalē syllabā. vt refello refelli. ꝓpello ꝓpelli.suffero etiam facit sustuli.ꝫ in alia signifi catōe. Alia q̄⁊ eiusdē ꝛmiatōis o.in i.cōuertūt.vt vello velli.q̄⁊ ēt fulsi dr̄.7 in freq̄nti vsu cello ceculi.q̄d mō nō ē in vsu.a quo deriuat̄ celtes 7 culpa. cū suis aūt cō positis ē ī vsu.vt ꝓcello ꝓculi.excello vl' excelleo exculi vl' excellui. Hic tū attēde q̄ excelleo les.est neutr.ꝫ ex cello lis actiuū.sic̄ alo alis trāsit in scdam 7 tūc ē neutr. vt coaleo les.i.creſco.7 deberet facere excelleo les ꝑte ritū ī lui.vt calleo les callui.ꝑm ꝓportōem scde ꝓiuga tōnis. Ab excello excellis ⁊ exculi ꝑteritū esse sicut ꝓ cello pculi. Scias etiā q̄ psallo fac̄ psalli. Sallo sallis facit salli.q̄d inuenit̄ q̄rte cōiugationis.sallio salliui in eodē sensu. De ꝫ tū in q̄rta ꝓiugatōne dicā. Inuenit̄ etiā salio saliui vel salij vel salui.

Spina in tū. quidem

exeūt q̄ nascunt̄ ab vnā l.bñtib̄.vt occulo oc cultū.colo cultū. ꝓsulo ꝓsultū. Ab alo aūt tam altus q̄⁊ alitus dr̄. Volo quoq⁊ anomalū volui facit ꝑteritu⁊ ex quo nom̄ ꝓticipiale nascit̄ vult⁹. quō ex colo cultus ex occulo occult⁹. Hic attēde q̄ molo lis.ñ b⁊ supinū in freq̄nti vsu.ad dr̄iam hui⁹ nois multū. Possem⁹ tū dicē molitū. sicut volo volitū q̄d deberet facere vultū sic̄ ꝑt⁊ ꝑ nomē ꝓticipale vultus. q̄d ꝑm ꝓbi sti. nascit̄ ab eo.7 tū ēiā in vsu volitū apud theologos. Que ꝟo du plicāt l. ꝓ sum.faciūt supinū. vt fallo falsum. pello pul sum.vello vulsu⁊.excello excelsu⁊.ꝓcello pulsum. sal lo salli salsum.a psallo lis supinū nō inueni.a tollo etiā deficit supinū ꝫ ꝓ eo vtimur ablatū. Refello ēt non b⁊ supinū. Hic attende q̄ ea q̄ nascūtur ab vna⊽ l.bñtib̄ mutant o.in tū.vt colo cultū. Et mutat̄ aliq̄n vocalis pñtis in u.in supino. Que ꝟo nascūtur a duas l.bñti bus mutāt lo.in sum.vt pello pulsum. Et mutāt etiam aliq̄n vocalē pñtis in u.in supino.vt patuit.

De desinentib̄ in mo.

Nmo.desinentia si vo

calis lōga añcedat mo.o.in psi.uersa ꝓferūt ꝑteritū.vt sumo sumpsi.ꝓmo psi.demo dempsi. como cōpsi. Hec aūt in tū.cōuertētia faciūt supinū.vt sumo sumpsi sumptū.ꝓmo ꝓmpsi ꝓmptū.demo dempsi. demptū.como compsi comptū. Alia ꝟo desinētia ī mo antecedēte vocali naturaliter breui ꝑ ui.diuisas exeūt in ꝑteritō.vt vomo vomui.gemo gemui.fremo mui. tremo tremui.7 mutāt o.ī ui.diuisas. Excipiūtur emo emi.7 premo pressi. Et in ui.q̄dem diuisas terminātiu⁊ supina fiūt ui. in tū.cōuersis co⁊r. penl'.quō in oīb̄ q̄ ex huiuscemodi ꝑteritis nascētia i.habēt ante tū.vt vo mui vomitū.gemui gemitū.fremui fremitū.tremui tre mitū. Emi ꝟo emptū facit q̄d ideo assumpsit ꝑ.q⁊ non potest m.ante tū sine ꝑ. inueniri euphonie cā. vt sum ptus cōptus ꝓmptus. Pressi ꝟo ꝑm in si.terminātiu⁊ regulā si.in um.quertēs facit supinū. vt pressi pressum.

De desinentib̄ in no.

Nno.o.vel g.antecedenti

bus.per ui.diuisas faciūt ꝑteritu⁊.vt pono posui.7 ab ea cōposita.vt suppono suppositi. compono compositi Antigui tū 7 posiui ꝓtulisse inueniūtur. Gigno genui facit ꝑritū.ꝑ quo geno vetustissimi inueniūt ꝓtulisse.

tui⁹ infinitũ passiuũ lucreti⁹ i.iij. ptulit geni. A canẽ
do q3 ꝓposita sil'r ꝑteritũ pfectũ i vi.dimisas faciũt suc
cino succinui.occio occinui. Quidã tñ 7 occano occa
nui ptulerũt. Cano ãt ī simplicitate geĩat ꝑteritũ et fac
cecini cũ debẽt facẽ canui.qđ ñ fac ad dr̃iam h⁹ ꝟbi ca
neo canes canui. D.añcedẽte no.no.in psi. ꝗsa faciũt
ꝑteritũ pfectũ.vt tẽno tẽpsi. Alia ꝟo oĩa ī no.desinen
tia p ui. ꝗiũctas ꝓferũt ꝑteritũ pfectũ.vt sino siui.ster
no straui.cerno creui.i.video. Cresco ẽt fac creui.sper
no q3 fac spreui. Lino lini.l.magis dñie cã ad nomẽ li
ni leui.qđ a leo q3 simplici nascit'.qđ ī vsu ñ ẽ. Ex q̃ de
leo deleui. Vñ 7 letũ dr̃ qđ delet vitaz.i.mors. Vetu
stissimi tñ lini i ꝑterito ꝓtulisse inueniũt' ¶ Hic attẽde
q ꝑm cõem vsum modernorũ lino facit leui litum. Et
scias q lini ẽ vtũs hui⁹ ꝓprij nois linius linij.

Spina ī ui. quidẽ diui
sas ẽminantiũ ꝑteritũ.subtracta u.7 addita tum.
ꝓferũt' cor.pnt'.vt posui positũ.genui genitũ. A cano
tñ cõposita ꝓmitiui ꝑuãt ī supio ẽminatõem ī tũ. Cãtũ
em 7 succẽtuz dicim⁹.q̃uis ī ipo ꝟbo a.in i.q̃tũt ex eo
ꝓposita.ß ī supio itez i.ī e.trãsferũt.vt succino succẽtũ
occino occẽtũ. ¶ Hic attẽde q ꝑdicta ī ui.dimisas fa
cientia ꝑteritũ hñt i.añ tũ ī supio vt genui geĩtũ. Prez
ꝓposita ab ß ꝟbo cano.q̃ hñt e.añ tũ. vt succẽtũ accen
tũ ꝑcentũ. Jgr̃ vt ex dict' liquet q succẽtor succẽtoris.
7 ꝑcentor ꝑcẽtoris dici dz p e.ñ p i. Que ãt desinũt in
psi.ꝑterita faciũt in ptũ supia.si ī tũ. ꝗuertẽtia.vt tẽno
tẽpsi tẽptũ.ptẽno ptẽpsi ptẽptũ. In ui.ꝟo syllabã desi
nẽtia mutãt eã ī tũ.ꝑm ꝑdictã regulã.vt siui sitũ straui
stratũ creui cretũ. Ergo q3 lini vl' liui litũ. Vñ virg.in
iij.georg. Et pariby lita corpa guttis. Et sciẽdũ q tã
litũ q̃ sitũ 7 itũ 7 q̃tũ 7 citũ satũ. corripiũt penul qđ in
aliꝫ supis q̃ a ꝑteritis in ui.syllabã ẽminantiby nascũt'
nõ inueniũt'.vt amaui amatũ.neui netũ.cupiui cupituz.
muniui mũitũ. Lucan⁹ ī. viij. Illita tela volis nec mar
tẽ ꝓmin⁹ vnq̃. A cieo cõposita vel cio tã corripiẽtia q̃
ꝓducẽtia penl'timas ī fũpino inueniũt'.vt excito penl'.
breui.vl'lõga.ꝑm qđ citũ corripiat vl' ꝓducat ꝓmã.

¶ De desinentiby in po.

Xpo.desinẽs mante
cedẽte vnũ inuenio.vt rũpo.qđ sbtracta m.7 o.
in i.ꝗsa facẽ ꝑ'itũ penl'tia ꝓdu.tã ī simpliciby q̃ ī ꝓpo
sit' ab eo.vt rũpo rupi.abrũpo abrupi.corrũpo corru
pi. E.ꝟo breuẽ ī penl'tia hñtia mutãt o.ī ui.dimisas ī ꝑ
terito.vt strepo pui. Preter clepo pis.clepsi cleptũ.a q̃
deriuat' ẽt clipe⁹.7 b 7 ß clept'.i.fur. R.ꝟo l'l.l'e. ꝓdu
ctã añ po.hñtia o.ī psi.ꝗutentia faciũt ꝑ'itũ.vt scalpo
scalpsi.sculpo'sculpsi.sarpo sarpsi.repo repsi.ꝟpo ser
psi.scopo aũt scopis facit scopui 7 caret supi.

Spina in pi. quidẽ ter
minatoz fiũt mutata i.in tũ.vt rupi ruptũ. In
ui.ꝟo sepatas.subtracta u.7 addita tũ. vt strepui stre
pitũ. In psi.ãt ẽminãtia ꝑm ꝑdictã rgl'am mutata si.ī tũ.
vt scalpsi scalptũ.sculpsi sculptũ.repsi ptũ. serpsi ptũ.

¶ De desinentiby in quor.

Nquor.vero depone
tia mutãt eaz in cu.7 sumẽtia tũ.faciũt supinũ.
vt loquor locutũ.sequor secutũ.

¶ De desinentiby in ro.

Nro.finita per vi.syl
labã termiant ꝑteritũ.vt tero trini. q̃ro q̃sini.
sero seris seui. Nã sero seras seraui facit. A sero seris se
ui facit. tñ ꝓposita q̃nq̃ mutãt significatõem simplicẽ
p ui.sepatas ꝓferũt ꝑteritũ o.in ui.ꝗuersa.vt desero p
derelinq̃ deserui. Insero ꝓ immitto inserui. Si.n.ꝺ ar
bore dicã i sero i seui facẽ.7 ꝑticipiũ i sit⁹ ñ inꝑt⁹.virg.in
ij.geor. Mutatãq̃ insita mala ferre piꝫ. Vetustissimi
tñ ī simplici ꝑui ꝓtulisse inueniũt' ꝓ oꝛdiaui 7 ꝓ seui.i.
ꝓ imisi.7 seĩaui. Enni⁹ ī ꝑcept'.vbi vidit auenã loliuz
crescẽ int' ẽticũ seligit. secernit aufert sedulo. vbi ope
rã addidit quaz toto studio ꝑuit. Dicas q̃ q seroseris
qñ ꝑtiet ad isitõez l'ẽt ad semẽ facẽ seui.ß cũ ꝑtiet ad im
missiõem facẽ serui. Vñ ꝟsus. Arbor' ẽ serui ß ꝑtiet ad
sata seui. Excipiũt' q̃tuor. Nã inueniũt' duo ꝟba desi
nẽtia ī ro.q̃ duplicãt.ss.añ i.il'p'ito.vt gero gessi.7 vro
vssi.ꝟro ãt ꝑm ꝑuiũ ꝟsi facẽ.ꝑm carisiũ ãt ꝟrri p duo r.
qđ 7 vsus cõis cõꝓbat. Curro etiam repetita ꝓpoze
syllaba cucurri facit ꝑteritũ qđ ī cõpositõe inueniẽ apđ
q̃sdã autoꝛ gemiatõez ꝑme syllabe ꝑuãs. Apud alios
aũt mime vt virg.in.iij. eney. Decurrere ingis alia de
pte parẽtes. Cesar ad ꝟgiliũ. Ercu curristi ex neapoli
ita dicit ꝓpr'.ꝑm aũt modernos. Curro in cõpositione
geminat tm̃ ꝑteritũ cũ pre.vt ꝑcurro ꝑcucurri. Et pũ
go cũ re.vt repungo repupugi.

Spia eoꝛ que ī vi. syl
labã ẽminãt ꝑ'itũ mutatõe ui ī tũ. ꝑferũt ꝑm
ꝑdictã regl'az.vt triui ẽ'tũ.q̃siui q̃sitũ. Seui aũt mutat
e.ī a.breuẽ.vt seui satũ. In ꝓpositõe ãt satũ mutat a.in
i.breuẽ vt insitũ ꝗsitũ obsitũ vt insita mala. Serui aũt
facit ꝑtũ. Vñ dꝺui dꝺtũ.inꝺui inꝺtũ.7 exerui exertũ.
Que ꝟo duplicãt s.añ i.mutãt si.ī tũ.in supio. vt gessi
gestũ.vssi vstũ. Duplicãtia ꝟo r.añ o.in pñti ro.ī sum.
ꝗuertẽtia faciũt supinũ.vt curro cursum.ꝟro ꝟri ver
sum.7 sil'r ꝟgo ꝟsi.7 ꝟto ꝟti.faciũt supinũ ꝟsum.

¶ De desinentiby in so.

Nso.desinentia o.in i.
ꝗuertẽtia assumũt ui. ꝗiũctas 7 faciũt ꝑteritum
pfectũ. vt arcesso arcessiui.lacesso lacessiui. Salustius
in.ij.historiaꝝ. Argentũ mutuũ arcessiuit. Lacesso la
cessiui.sicut 7 ꝓbus dicit.7 vr̃ mihi melius dicere q̃ la
cessi.ꝑticipiũ em̃ passiuũ lacessit⁹. Caper tũ lacessi dicit
eẽ.vt facessi. Et ꝓfert exemplũ lucilij q̃ vsus ẽ in.xxiij.
Nã vt⁹ ille catho lacessisse appellari q̃ cõscius nõ erat
ipe sibi. Q3 põt lacessisse p sincopã eẽ ꝓlatũ ui.syllabe
vt cupisse petisse dicim⁹ ꝓ cupiuisse 7 petiuisse. Salu
stius in.iij.historiaꝝ. Jgr̃ legiones pridie in mõte po
sitas lacessiuit. Facesso ꝟo 7 capesso et viso q̃ possum⁹
desideratiua dicere.significat em̃ facesso desidero facẽ
capesso desidero cape. Et viso desidero videre.freq̃n
tatiua em̃ nõ põt esse.cũ prime ꝗugatõis nõ sint. Hec
eadem ꝑm diomedẽ 7 charisiũ o.in i.quertentia.faciũt
ꝑteritũ pfectũ.facesso facessi. capesso capessi. viso visi.
Similiter queso quesi. Prohibus tñ q̃siui dicit 7 melius
q̃uis quoq̃ ꝓmitiuũ ei⁹.i.q̃ro q̃siui facit ꝑteritũ. Pin
so pinsiui facit ꝑteritũ.

Spina eoꝛũ in situm
exeunt.vt arcessitũ lacessitũ capessitũ.ꝑm in ui.
desinentium regulã ui.in tum mutata. A pinso aut em
pistum debet esse. Vñ pistor nomen verbale vt pastuz
pastor.vstum vstor.gestũ gestor ita dicit prisc. ¶ Hic
attende q̃ de sinẽtia in so. habẽt ꝑteritum 7 supinũ ad
modũ q̃rte cõiugatõnis.vt lacesso sis.siui.sitũ. Preter
viso qđ facit visi in ꝑterito.7 caret supino.7 facesso fa
cessi 7 capesso capessi.q̃ faciũt ꝑm quosdaz facessum et
capessum. Nos em̃ dicimus q̃ habẽt supinũ ad modũ
quarte cõiugatõnis facessitũ 7 capessitũ. q̃si ab istis ꝑ
teritis facessiui.7 capessiui. Vñ dicimus q̃ facessum et
capessuz nõ sunt voces significatiue. Adhuc excipit' q̃
so qđ ꝓprie facit q̃siui q̃sitũ.lz inueniat' q̃si.sed hoc ꝑ
teritum mõ accõmodat' a suo primitiuo. quia nullum
desideriũ nota.vt quero q̃siui quesitũ. Quero q̃ habz
q̃sumus 7 nõ plus. Et vide q̃ potest ibi eẽ u.more an

tiquor q̃ dicebant q̃sum⁹ volum⁹ q̃uis rõ exigat dici q̃sim⁹ volim⁹ sicut legimus. Adhuc excipit pinso pinsui pistũ. qd̃ ẽ desideratiuũ hui⁹ ꝟbi pindo pinsi pinsuz pinsu.u.in o.fit pinso pinsis. Cẽso aũt cẽsis inuenit.ter cie cõiugatõnis.qd̃ ꝑm quosdã facit censui censitũ pennl.correpta.sed censio censis censiui censitũ ẽ q̃rte cõ iugatõnis 7 penl.pdu. Nã censeo censes secũde cõiugatõnis facit cẽsum. Nos ꝟbo dicimus seq̃ntes mayſtr bñ.q censo censis censit tercie cõiugatõnis potius est desideratiuũ. Cñ facit ꝑteritũ 7 supinũ ad modũ q̃rte penl.pdu. Cñ patz q in libro nũeror. Semp recẽsiti sunt.debet in penl.pduci. Inuenit etiã incerso incersis.i.pucho.7 descẽdit ab hoc verbo incieo es.a quo incito incitas et tũc facit ꝑteritũ 7 supinũ ad modũ q̃rte vt incerso siui.sitũ.sic dr̃ accedo accesso.arceo arcesto. arceo accerso.qd̃ antiq̃ dicebãt accersio. Cñ actuũ.x. Accersi symonẽ. sed hoc ꝟbũ nõ ẽ in freq̃nti vsu nũc. Sed vtimur hoc ꝟbo accerso sis .tercie cõiugationis accersiui accersitũ.qd̃ idẽ significat. De formatõne aũt ꝟborr in so.desinentiũ dicem⁹ infra in specie ꝟbor verborr derivatiuorr q̃n determinabim⁹ de ꝟbo desideratiuo. Item nota q ista q̃nq; ꝟba licet sint tercie cõiugatõnis.nec tñ desideratiua. bñt nihilominus ꝑterita 7 supina ad modũ quarte cum suis cõpositis.s.peto petiui petitũ.q̃ro q̃siui q̃sitũ cupio cupiui cupitũ. tero triui tritũ.cõtero cõtriui cõtritũ. vñ cõtrit⁹.sapio sapui sapitũ facit.etiã sapio sapui 7 tunc facit supinũ sapitum penl.corr.

De desinentiby in to.

Nto.desinẽtia varias

bñt formas. In to.nanq; c.añcedente inuenio pecto cui⁹ ꝑteritũ pexui vel pexi facit.similit a necto nexui et nexi. Flecto ꝟbo flexi facit. et plecto plectis xi. Nũc plector cuz oiby suis cõpositis fit cõe. vñ plector 7 amplector 7 ãplexus dicimus. Ex.breui añcedẽte i to. desinẽtia duo inueni.peto petiui.7 meto messui. R.añ cedente similiter inueni duo.sterto stertui 7 verto ꝟti. Geminata ꝟbo t.añ o.vnũ inueni.vt mitto misi.7 i sto. vnũ sisto cui⁹ ꝑteritũ q̃n actiuã hz significatõem.tã in simplici q̃ in ꝓpositio deficit. Cñ ꝟbo absolutã 7 sil'em sto ꝟbo cõe cũ eo hz ꝑteritũ. vt resisto vel resto restiti. cõsisto 7 cõsto cõstiti.psisto 7 psto pstiti.

Spina eorum que in

xui.vel.xi ꝑteritũ terminãt p rum.exeũt.vt nexui nexũ. qd̃ etiã faceret nectũ nisi esset dria hui⁹ ꝟbi neco necas necui nectũ.pexui vel pexi peruz.flexi flexũ. Similiter faciũt supina que in ctor desinũt deponẽtia. amplector ãplexũ. qd̃ tñ nũc cõe ẽ. Petiui ꝟbo ꝑm analogiã in ui.terminãtiũ ꝑteritũ. petitũ facit penl. pdu. Similit messui messum.sed cẽsui censum.Misi duplicat ss.in supino missum. Astertui supinũ nõ inueni. nec a sisto vt dicit prisc. Hic attẽde q sisto.i.sto. accipit mutuo steti statũ.ꝫ sisto q̃n ẽ trãsitiuũ.fac statui statutũ ꝑm q̃sdã.7 hui⁹ opionis ẽ bug. vel dicam⁹ cũ alijs q tũc nõ habet ꝑteritũ.7 hui⁹ opionis fuit mayster bene. 7 hoc etiã videt velle supra prisci. verto aũt facit verti versum.sicut vergo 7 verro.7 sic versum ẽ supinũ trium verborr. Item scias q sisto ẽ ꝟbũ simplex.qr nulla cõiunctio potest cõponi cũ ꝟbo. Nequeo em̃ cõponitur ex nõ 7 queo.

De desinentiby in tor.

Ntor.deponentia exe

untia nulla añcedẽte ꝓsonãte tor in sum. ꝙuertũt. vt vtor vsum.nitor nisum.facit etiã supinũ nixum. Cñ nisus 7 nixus ꝓticipia ꝑterita de nitor niteris.

De desinentiby in xo.

Nxo.duo inueniuntur

o.in ui diuisas conuertentia in ꝑtento.vt texo texui.nexo nexis vel nexas nexui. Supina alterũ ptũ. alterr p rñ.finiũt.vt textũ nexũ.ita dicit prisci.i.x.li. Et in.xj.li.dic de pticipio.X.qz añcedente vnũ inuenio in tus vt texui textr⁹. Et ꝑdictis ꝟbis vr ꝑsti.q mist⁹ dẽat scribi p s.q aliq̃ doctores volũt. Sz hug.dic q misceo ces.fac miscui mixtũ.p x.7 cõit ita scribit. Ind mixtio.

De ꝑteritis q̃rte ꝙiugationis 7 supinis.

Quarte coniugationis

ꝟba oia activa vl neutralia in io.desinũt exceptis eo 7 qo.7 veneo.7 ꝓpositis ex eis.vt dic ꝑsti.i.x.li. In cio igr desinẽtia duar excedẽtia numer syllabarũ simplicia n.añcedẽte cio. cio i xi ꝙuersa faciũt ꝑteritus ꝑfectũ.vt vincio vinxi.sancio sanxi. Uetustissimi tñ et sanxiui 7 sanxq̃.ꝑferebãt.qd̃ mõ nihil ẽ. Si ãt n.ñ bũerint añ cio.cio i si.mutata faciũt ꝑteritũ.vt fartio farsi. rautio rausi.sartio sarsi.fultio fulsi.qd̃ 7 ꝑbo placet et vsus ẽ q̃uis alq̃ dr̃ie cã posuerũt fulxi.suffulcio suffulxi. Alia ꝟbo oia supdicte ꝙiugatõis ꝟba scde ꝑsone ꝑsentis.abiecta s.finali 7 addita ui. syllaba ꝑteritũ ꝑfectũ faciũt.qd̃ tñ etiã sbtracta u.ꝙsonante.7 correpta i. penl.lz ꝑferre.vt scio scis sciui vel scij. Et ab eo ꝓposita ꝙcio ꝙcis ꝙciui vel ꝙcij. Audio audiui vel audij.mollio molliui vel mollij.munio muniui vel munij.fuio fuiui vl fuij.eo iui vl ij.q̃o q̃ui vl quij.veneo veniui vl venij.suffio suffiui vl suffij. qd̃ q̃uis a neutro passiuo ꝓponat.tñ qr significatõem mutauit.mutauit ẽt declinatõem. Virg.in.q̃rto geor. At suffire thimo cerasq; recidere manes.Suffire dicit ꝑm rectã q̃rte ꝙiugatõis declinatõem. cũ simplex eius fieri est.Excipit haurio hausi.Inuenit tñ hauriui vel hauri. Varro i.xxiij.ad ciceronẽ.Cũ i die haurierint. Scipio psi.sensio si.veio veni.apio apui.qd̃ vr a pario ẽ ꝓpositũ.qd̃ vetustissimi nõ solũ ꝑm t ciã ꝫ ẽt ꝑm q̃rtã ꝙiugatõem declinabãt. Cñ enni⁹. Qua parire solet genus pẽnis ꝓdecoratũ. Igr ꝓposita ex eo si ꝓncipalẽ syllabã purã.nec ex integ ꝓpositõe bũerint io.i ui. ꝙtũt i ꝑterito.vt apio apui.opio opui.coopio coopui. Repio ꝟbo duplicauit p.i ꝑterito q̃pe diminuta vna syllaba.repio repperi.silr ẽ ꝑteritũ a ꝓpio cõperi. Et dictis ꝑz q ꝓposita a pio oia faciũt ꝑteritũ i ui. diuisas. ꝑt repio repperi.7 ꝓpio cõpperi. Sũt alia ex pio ꝓposita deponẽtia.expior opior.q̃r pticipia expt⁹ 7 opt⁹ oñ dũt a pio ẽ ꝓposita.cui⁹ pticipiũ pt⁹ ẽ. salio salui vel salij 7 salui saltũ. Virg.i.ij.geor.Mollibr i ptis vnctos salere p vtres. In q̃busdã tñ codicibr inuenit ẽt saluere scriptũ. Lucanus i.iij. Insiluit solo nociturus põdere puppim. Ouidi⁹.i.xj.metha. Cum sepe assilnit defense menibr vrbis. Idẽ i q̃rto fastor. Per flamã saluisse pecus saluisse calones. Stati⁹ in.ir.thebaidos. Ercussi salierũt cuspide dentes. Cãbio cãbis ponit charisi⁹. 7 ei⁹ ꝑteritũ campsi. Cñ 7 campso cãpsas solebãt vetustissimi dicere. Enni⁹ in.x. Leucaten campsant. Aio cui⁹ declinatio in vsu freq̃nti nõ ẽ q̃rte ꝙiugatõis eẽ ostẽdit ab imperativo in i.terminãte.7 pdu.penl. in aimus. sicut i audim⁹.sed penl. de inq̃m⁹ corripit cũ sit tercie ꝙiugatõis sicut legim⁹. Cñ ꝟsus. Tercia vult inquit. quartaq; sumit ait. De hoc plen⁹ dixi in ꝓncipio tercõiugatõnis.

Spina in xi.terminan

tia ꝑm supradictam regulam in ctũ. exeunt xi. mutata in ctũ.vinxi vinctũ fit.sanxi sanctũ ꝑm modernos. Inuenit apud vetustissimos sancui sancitũ. vnde Lucreti⁹.q porro neq; sancitũ quidez extat. In sixo ꝑteritũ finiẽtia l.vl r. antecedẽtiby mutant eã in ctũ.in

hac ꝯiugatōe 7 faciūt supinū. vt farsi fartū. fulsi fultuꝫ. sarsi sartū. vñ sartores 7 fartores. Et ex his ꝯposita. cōfertio ꝯfertū. refertio refertū. Alia ꝛo in si. desinētia sm̄ dictā regulāseruāt i. generalē in si desinētiū. mutant em̄ si in sum. vt sensi sensuꝫ. rausi rausuꝫ. Haurio hauris hausi haustū. dñe cā assumpsit t. q̄uis 7 aspiratōne differat. sepsi ꝛo septū ꝑm ꝓportionē in supdictꝫ exposītā facit. mutat em̄ si in tū. veni aūt ventū. 7 aperui apertum faciūt. sicut 7 pario ptum. Et oīa ex his ꝯposita. vt aduenio aduentū. cōuenio ꝯuentū. cōperio cōpertū. 7 experior exptū. 7 hūt r. añ tum. oīa ꝯposita a pario. Alia ꝛo oīa q̄ tā in vi. syllabā q̄ in ij. ēmināt ꝓteritū ꝓfectū in itū. faciunt supinū penultima ꝓducta tā in hac q̄ in alijs ꝯiugatōibus. vt audiui vel audij auditū. accersiui vel accersij accersitū. cupiui vel cupij cupitus. petiui vel petij petitū. Excipiunt in eo. desinētia 7 dissyllaba t̄cie 7 scde ꝯiugatōis q̄ penultimā supini corripiūt. vt eo iui vel ij. itū. adeo adiui vel adij aditū. ꝓtereo ꝓteriui vel ꝓterij ꝓteritū. perio periui vel perij peritū. penl. cor. Inuenit perio peris periui ꝓritū qđ nō est in vsu. id est instruere. docē. vñ pitusta. tū. penl. ꝓdu. vñ q̄dā. Nō vadit pitū q̄ vult audire pitū. Itē queo q̄ui vel quij q̄tū. sino siui. vel sij sitū. Lino liui vel potius leui litū. Inuenit etiā 7 lij qđ in rarissimo vsu ē. Nec etiā lini vtimur ad dñiam hui⁹ vtī linius lini. ꝑ in frequēti vsu ē lino leui litū. Cieo q̄ ciui vel cij citū. correpta penl. q̄ ꝛo a cio cis. ārte ꝯiugatōis ē ꝓducit eā. Vñ q̄dā. Ni cieo citū nō venit imo citū. Pono q̄ꝫ q antiq̄ ponui dixerūt. nunc in frequēti vsu posui facit ꝓteritū positū in supino corr. penl. veneo q̄ꝫ ꝑm analogiā venitū deberet facē a veniui. vi. in tū. corr. penl. ꝓ q magis venū in vsu ē. Fodo aūt dicim⁹ dissyllaba in vi. desinētia scde vel t̄cie ꝯiugatōis in supino vel ꝓticipijs ꝓteriti tpis penl. corripere. quia dissyllaba siue sint ārte ꝯiugatōis penl. ꝓducūt. vt scio scitus. siue vltra duas syllabas alteri⁹ q̄ꝫ cōiugatōis ꝓducūt penl. vt arcessiui arcessit⁹. cupiui cupit⁹. Nisi a dissyllabis sint cōposita. vt insit⁹ illitus. Lucan⁹ in. viij. Illita tela dolis nec martē cōmin⁹ vsq̄. sil'r ꝑpositus ꝓpositus. Preterea notandu ꝫ q sepelio sepeliui vel sepelij sepultū. in frequētiori vsu est supinū. Antiq̄ssimi etiam sepelitū dicebāt 7 sic seruabāt analogiā vi. in tū. mutātes. Ambio 7 ab eo cōpositū solū mutāt e. in i. Ja ꝑ in io. q̄dē desinētiū regulā seruāt in participio 7 in supino q̄ꝑe ꝓducta penl. ambit⁹ ta tū. In noie siue vocabulo rei dñe cā in eo ēminantiū regulā ꝑnās corripit penl. i. ambit⁹. Ouidi⁹ in ꝑmo methamor. Jussit 7 ambite circūdare litora terre. Lucan⁹ in ꝑmo. Letalisq̄ ambitus vbi ānua ꝟnali referēs certamina cāpo. salio q̄ꝫ saliui vel salij salui saltū facit. Virgi. in. xj. Ac medias inter ceres exultat amasen. Solēt em̄ frequētiua plerūq̄ a supinis vel ꝓticipijs ꝓteriti tpis nasci. 7 scribit ꝑ vnū l. salio cū corripiat primā. Et est neutꝫ. 7 triplicat ꝓterituꝫ etiā in cōpositōe. vt insilio insiliui insilij insilui. Prosilio ꝓsiliui ꝓsilij ꝓsilui. sallio sallis salliui p duo. l. vel sallij p sincopā sallitū. Itez inuenit sallo sallis salli sallere salsum t̄cie ꝯiugatōis in eodē sensu. i. sale ꝓdire. Et scribitur p duo l. cū faciat supinū in sum. vt vello vulsum. Nā si scriberet p simplex l. faceret supinū in tū. vt colo cultū. vt supꝰ dixi in ꝓteritis t̄cie cōiugatōis venientibꝫ a desinētibꝫ in lo. Hisemia. Dic in eadē paludē multi pisciū salliendo⁹ cā a nauibꝫ semionustis ꝓmeāt. A sallio salliendo⁹ dixit. nō sallēdo⁹. Salust⁹ in t̄cio historiarū. Parte ꝓsumpta reliq̄ cadauer⁹ ad diuturnitatē vsus sallerēt. sallerēt dixit a salso. nō a sallio. Sil'r lucilius in. ix. Sallere murenas mercem in frigidaria ferre. Inde ē etiā futuri tpis ꝓticipiū sallitur⁹ 7 salsur⁹. Inuenit etiā psallo lis li psallere p ps. 7 duo l. 7 caret supino tercie ꝯiugatōis. Paul⁹ ad ebrios tb. Psallā spiritu psallā 7 mēte. Vñ ꝟsus. Sallio sallo cibū. salio peto. cantica psallo. sallo facit salli. sallini sallio. psallo dat psalli. salui salio saliq̄ꝫ salliui. sallo facit salsum. sallitus sallio. saltum. Dat salio. psallo tñ manet absq̄ supino. Hic attende q̄ cābio cābis. facit cāpsi cāpsum. Unde cāpso cāpsas antiq̄ dixerūt. Itē vsualit dicit campsor cāpsoris. Itē singultio singultis. facit singultiui gultū. Amicio cis ciui. amicire facit amictū. 7 corr. penul. amicis. ꝑ vltimaꝫ ꝓducit. desinit em̄ in is. ꝓductā sicut audis 7 alia ꝟba ārte ꝯiugatōis. ꝑ amicis nomē ꝓducit penl. Vñ ꝟsus. Si nudos amicis xp̄i potieris amicis. Vñ patet q amicit ꝓducit penul. sicut audit. Hieremie. xliij. Sicut pastor amicit. Ouid. v. metha. Jpe sibi ablatis fuluis amicit in alis. Itē veneo nis ꝟnui venum ē cōpositū ex venū 7 ex eo is. ꝑ nō ex venū inq̄ntū est eius supinū. Inuenit etiā venū oīs ge. 7 indeclinabile. vt ꝑ res est venū. id ē venal. 7 ita est de cōponētibus illius ꝟbi. Est 7 venū supinū eius dez ꝟbi. vt frumentū mittit venū. i. ad vendendū. Et sic venū est figure decōposite. ꝑ in prima acceptōe est figure simplicis. Potior etiā facit potitus. qđ olim fuit t̄cie cōiugatōis. largior largitus. partior ꝓtiris ꝓtitus. orior oriris est ārte cōiugationis. ꝑ adhuc tenet de t̄cia orit. 7 ꝓticipiū ꝓteriti tēporis ort⁹ sum 7 supinū ortū. qđ inuenit etiā oritū. Inde oriturꝰ. Potior aūt fuit ārte cōiugatōis. ꝑ nūc ē tercie facit tñ irregulariter mortuus. ꝑ supinū moritū. 7 inde moriturus. Metior aūt facit mēsus 7 metitus. Inde mēsurus 7 metitur⁹. ꝑ mentior facit mētitus mētiens. Metor meteris passiuū de meto metis facit messus. Nō etiā q sicut dicit bug in fine de eo is. Omnia ꝟba ārte coniugationis olim faciebant futuꝫ indicatiui in bo. vel in bor. Vñ adhuc in theologia inuenit. qđ ꝓpheta dicit in psalmo. Deus repulisti. Deus locut⁹ est in scō suo letabor 7 partibor siccimā. 7 cōuallē tabernaculoꝫ metibor. 7 in ꝓuer. c. j. Et imprudētes odibunt sciam. Ecce partibor 7 metibor 7 odibor ārte cōiugatōis desinūt in bor. in futuro indicati ꝑ hec antiq̄tas absoluit. 7 solum duo ꝟba ārte cōiugatōis faciunt futuꝫ illud in bo. scꝫ eo 7 queo. 7 cōposita ab eis. excepto ambio qđ nō facit in bo. ꝑ in am. ambiā. si aūt inuenit in bo. fit ꝑm antiquitatē. In cōpositis tñ inuenit illud futuꝫ in bo. 7 etiā in am. vt transibit 7 trāsiet. pibit 7 piet. vñ in luca. Celum 7 terra trāsibūt ꝟba aūt mea non trāsient. Hec de formatione ꝓteriti ꝓfecti 7 supinis ꝟborꝫ dicta sufficiant Immō de formatōne alioꝫ tēporꝫ videam⁹.

¶ De formatione ꝓsonaꝫ a seinuicē.

Prima persona ꝓsentis tpis indicati modi a nullo format. Secūda aūt ꝓsona p̄ntis indicati modi format a ꝑma ꝑ mo. vt. In prima ꝯiugatōe q̄dem o. mutat in as. vt amo amas In scda aūt cōiugatōe eo mutat in es. ꝓductam. vt doceo doces. Itaq̄ necessario vna syllaba minor est q̄ prima ꝓsona. vt moneo moncs. In t̄cia ꝯiugatōe o. mutatur in is. nisi desinat in io. vt lego legis. si ꝟbo desinit in io. o. mutat in s. vt facio facis. fugio fugis. In ārta ꝯiugatōne sil'r o. mutat in s. vt audio audis. munio munis Nisi desinat in eo. nā tunc e. mutat in i. 7 o. in s. vt eo is. q̄o q̄s. Tercia āt ꝓsona generaliter formaꝫ a scda s. mutata in t. vt amas amat. Ex ꝑ patz q̄ ait. inq̄t neq̄t. scribunt ꝑ t. nō ꝑ d. Nullū em̄ verbū terciā ꝓsonā in d. terminat. Prima aūt ꝓsona plural formaꝫ a tercia singulari. remota t. 7 addita mus. vt amat amamus. in omni cōiugatōne. Scda ꝟbo plural fit a scda singulari interposita ti. vt doceo doces docetis. Tercia plural fit a tercia singulari in ꝑma 7 scda cōiugatōe interposita n. vt amat amāt. docet docēt. In t̄cia ꝟbo 7 in ārta ꝯiugatōe formatur a ꝑma ꝓsona singulari. o. mutata in unt. vt lego legūt. ingo ingunt. aio aiūt. eo eunt. Prima persona singularis ꝓteriti imꝑfecti indicati formaꝫ a scda persona p̄ntis indicati modi singularis numeri in ꝑma 7 secunda 7 etiā in ārta desinentibꝫ in eo. remota s. 7 addi-

ta bam. vt amas amabã. doces docebã. eo is ibã. In ter cia ẋo ꝯiugatõe ꝛ etiã in q̃rta in nõ desinẽtiby in eo. for matur a ꝑma persona pñtis tpis indicati modi o. muta ta in e. ꝓductã ꝛ addita bã. vt lego legebã. audio audie bam. qõ videt fallere in munibã ꝛ polibã ꝓ muniebã ꝛ poliebã. sicut dicã in munio munis. Scda ẋo persona fit a ꝑma m. mutata in s. vt amabã amabas. Tercia fit a scda s. mutata in t. vt docebas docebat. Prima pso na plural formaꝫ a tercia singulari t. mutato in mus. vt amabat amabam⁹. Scda ẋo pson pluralis formaꝫ a scda singu. interposita ti. vt amabas amabatis. Tercia ẋo formaꝫ a tercia singu. inꝛposita n. vt amabat ama bãt. Prima pson singul. futuri indicatiui modi. For matur a secunda pson pñtis indicatiui modi in ꝑma ꝛ scda ꝛ in q̃rta etiã ꝯiugatõne desinẽtiby in eo. remota s. ꝛ addita bo. vt amas amabo. doces docebo. ꝛ eo is ibo. Tñ cõposita ab eo inueniunt in bo. ꝛ in am. futuꝝ facẽ vt trãsibo trãsceã. ꝓteribo ꝓtereã. In tcia ẋo ꝯiugatõe ꝛ in q̃rta in nõ desinẽtiby in eo. formãt a ꝑma pson p̃ sentis indicatiui modi. o. mutata in am. vt lego legã. au dio audiã. Scda pson fit a ꝑma m̃ mõ. si ꝑma futuri desinit in bo. o. mutat in is. vt amabo amabis. si desinit in am. mutat in es. vt legã leges. Tercia formaꝫ a scda s. in t. mutata. vt amabis amabit. Prima pson plu ralis formaꝫ a tercia sing. remota t. ꝛ addita m⁹. vt ama bit amabim⁹. Scda pson plural formaꝫ a scda singu. inꝛposita ti. vt amabis amabitis. Tercia plural formaꝫ a tercia singulari interposita n. si desinat futurũ in am. vt leget legẽt. audiet audiẽt. trãsiet trãsient. si ẋo desi nat futuꝝ in bo. formaꝫ a ꝑma pson singulari o. mu tato in unt. amabo amabunt. docebo docebũt. trãsibo trãsibũt. Olim tñ ẋba q̃rte ꝯiugatõis faciebãt futurũ indicati in boꝫ el in bor. vt supꝫ dixi cũ egi de ꝓterit verboꝝ q̃rte cõiugatõis in fine.

Secunda persona pñtis impatiui formaꝫ a scda pson pñtis tpis indi catiui modi singu. numeri remota s. vt amas ama. doces doce. audis audi. In tercia tñ ꝯiugatione remota s. ꝛ i. mutato in e. vt legis lege. Quedã tñ ꝓferunt ꝓ apoco pam. vt dic duc fac ꝛ fer. Tercia pson impatiui ẽ silis tercie pson pñtis tpis sbiunctiui. vt ama amet. cũ amẽ amet. Et sic in oĩ ꝯiugatõne formaꝫ a prima indicati m̃ mõ. In ꝑma ꝯiugatõe o. mutata in et. vt amo amet. In aliꝭ cõiugatõiby o. mutata in at. vt doceo doceat. lego legat. audio audiat. Itẽ ꝑma pson plural formatur a tercia singu. remota t. ꝛ addita mus. vt amet amem⁹. do ceat doceam⁹ ꝛc. Scda pson plural formaꝫ a scda sin gul. addita te. syllaba. vt ama amate. doce docete. audi audite. In tcia tñ ꝯiugatõe mutat e. in i. correptã ꝛ ad ditur te. syllaba. vt lege e. in i. mutato ꝛ addita te fit legi te. Tercia pson pluralis fit a tercia singu. interposita n. vt amet amẽt. Secunda pson singulari futuri im peratiui formatur a secunda presentis imperatiui ad dita to. vt ama amato. doce doceto. audi audito In ter cia tñ ꝯiugatõne e. mutat in i. breuẽ ꝛ addit to. vt lege legito. Tercia pson ẽ silis scde. vt amato tu amato ille Prima ẋo plural futuri impatiui est silis ꝑme pson plural pñtis impatiui. vt amem⁹ doceam⁹ legam⁹ audia mus. Scda pson plural formaꝫ a scda sing. addita te. vt amato amatote. doceto docetote. legito legitote. au dito auditote. Tercia pson plural futuri tpis impati ui. formaꝫ a tercia pson plural numeri pñtis indicati modi addita o. vt amãt amãto. docent docẽto. legũt le gunto. audiũt audiunto.

Prima persona singu laris pñtis optatiui modi formaꝫ a scda pson pñtis impatiui modi addita rẽ. vt ama amarẽ. Secũda pson formaꝫ a ꝑma pson pñtis optatiui modi m. mu t. ta in s. vt amarẽ amares. Tercia pson formaꝫ a scda s. mutata in t. vt amares amaret. Prima pson plura lis formaꝫ a ꝑma singu. addita vs. vt amarẽ amarem⁹. Scda pson plural fit a scda singu. interposita ti. syll a ba. vt amares amaretis. Tercia plural formaꝫ a tercia singu. interposita n. vt doceret docerẽt. Prima pson futuri optatiui singu. formaꝫ a prima pson pñtis tpis indicatiui singularis numeri m̃ modo. In ꝑma quidem coniugatione o. mutato in em. vt amo amẽ. In omnib aliꝭ cõiugationiby o. mutato in am. vt doceo doceã. le go legã. audio audiã. eo eã. Scda pson formaꝫ a ꝑma futuri optati m. mutato in s. vt amẽ ames. Tercia pso na formaꝫ a scda s. mutata in t. vt ames amet. Prima pson futuri optatiui plural formaꝫ a prima singulari addita vs. vt amẽ amemus. Scda pson plural a scda singulari interposita ti. vt ames ametis. Tercia pson pluralis formaꝫ a tercia singulari inꝛposita n. vt amet ament. legat legãt.

Sbiunctiuꝰ in presen ti tpe est ꝓ omnia simil futuro optatiui. Pre teritũ em̃ imꝑfectũ sbiunctiui est simile pñti et ꝓterito imꝑfecto optatiui.

Infinitiuꝰ formatur a scda pson impatiui addita re. vt ama amare. audi audire. Futuꝝ ẋo infinitiui fit ꝓ supplẽtionẽ su pini cũ m̃ infinitiuo ire. vel ꝓ supplẽtionẽ ꝓticipij futuri tpis terminati in tũ. cũ hoc infinitiuo esse vt amatũ ire vel amaturũ esse.

Nunc de his q̃ formãtur a ꝓterito ꝑfecto indicatiui modi videamus.

Prima persona preteriti pluscꝫ ꝑfecti indicatiui modi formaꝫ a suo ꝓterito ꝑfecto i. mutata in e. corre. ꝛ addita rã. vt ama ui amauerã. cucurri cucurrerã. Scda pson formatur a prima m. mutata in s. vt amauerã amaueras. Tercia fit a scda persona s. in t. mutata. vt docueras docuerat. Prima pson plural formaꝫ a tercia singu. remota t. ꝛ addita mus. vt amauerat amaueram⁹ penl. pdu. Se cunda pson pluralis formaꝫ a tercia singulari addita is. vt amauerat amaueratis. Tercia pluralis formatur a tercia singu. interposita n. vt amauerat amauerãt.

Prima persona preteri ti ꝑfecti ꝛ pluscꝫ ꝑfecti optatiui modi formaꝫ a ꝑma ꝓteriti ꝑfecti indicatiui modi addita s. ꝛ sem. vt amaui amauissem. cucurri cucurrissem. Scda aũt pso na formaꝫ a sua ꝑma m. mutata in s. vt amauissem ama uisses. Tercia formaꝫ a secunda s. mutata in t. vt vtinã amauisses amauisset. Prima pson plural formatur a tercia singu. remota t. ꝛ addita mus. vt vtinã amauissꝫ amauissem⁹. Scda pson plural formatur a tercia sin gu. addita is. vt vtinã amauisset amauissetis. cucurrissꝫ cucurrissetis. Tercia pson plural formaꝫ a tercia sin gu. inꝛposita n. vt vtinã amauisset amauissent. momor disset momordissent.

Prima persona singu laris ꝓteriti ꝑfecti sbiunctiui formaꝫ a ꝑma p̃ son ꝓteriti ꝑfecti indicatiui modi i. mutato in e. correp tam ꝛ addita rim. vt amaui amauerĩ. pependi pepen derim. acui acuerĩ. Scda pson formaꝫ a sua prima m mutata in s. vt amauerĩ amaueris. lauerĩ laueris. Ter cia formaꝫ a scda s. mutato in t. vt laueris lauerit. Pri ma pson plural formaꝫ a tcia sing. siu. remota t. ꝛ ad dita m⁹. vt amauerit amauerim⁹. cucurrerit cucurreri mus penl. corr. Scda pson pural formaꝫ a tercia sin gu. addita is. vt amauerit amaueritis. lauerit laueritis. Tercia puralis formaꝫ a tercia singu. interposita n. vt momorderit momorderint. Et nota regulã generalem

q̄ sicut dicit ꝑs.in.viij.li. Preteritus ꝑfectū ſbiunctiui retinet cōsonātē ꝓteriti ꝑfecti indicatiui. Idē etiā facit futur ſbiūctiui. Preteritū plusq̄ ꝑfectū ſbiūctiui ē sil'e ꝓterito ꝑfecto ⁊ plusq̄ ꝑfecto optatiui.

Prima persona futuri ſbiūctiui formaf a ꝓterito ꝑfecto ſbiunctiui. remota im.⁊ addita o. vt amauerī amauero. cucurrerī cucurrero penl'.cor. Scda formaf a sua ꝑma o. mutato ī is. vt lauero laueris. pepēdero ris. penl'.cor. Tercia fit a scda ꝑsona s. mutata in t. vt amaueris amauerit. Prima ꝑsona plural' formaf a t'cia sing.sui. remota t.⁊ addita m⁹. vt amauerit amauerim⁹. Scda ꝑsona plural' formaf a tercia singu.sui.⁊ addita is. vt amauerit amaueritis penl'.cor. Tercia plural' formaf a t'cia sing.sui. inꝑposita n. vt lauerit lauerint. Ex p̄dictis ꝑz. q̄ futurū ſbiunctiui ē sil'e ꝓterito ꝑfecto ſbiunctiui ꝑ oīa. excepta ꝑsona ꝑma singul'.numeri.

Preteritū perfectum ⁊ plusq̄ ꝑfectū infiniti formaf a ꝓterito ꝑfecto ⁊ plusq̄ ꝑfecto optatī remota m. vt vtinā amauissem amauisse.momordissē.disse.legissē legisse.iuissē iuisse ꝛc.

De formatōe tēpor passiui.

Passiui prima persona foꝛmaf a ꝑma ꝑsona actiui p̄ntis indicatī modi addita r. vt am o amor. Scda ꝛo ꝑsona formaf a scda actī inꝑposita ri. vel remota s.⁊ addita re. vt amas amaris vel amare. In t'cia tn̄ ꝯiugatōe mutaf in actio etiā i.in e. vt legis legeris vel legē. Tercia ꝛo ꝑsona passiui formaf a t'cia actiui addita vr. vt amat amaf'.docet docetur. Prima ꝑsona plural' p̄ntis indicatī mōi formaf a ꝑma ꝑsona actī plural' vs.ī vr.mutata. vt amam⁹ amamur. Scda formaf a scda actī plural' tis mutata ī mini vt amatis amamī. docetis docemī. legitis legimī .auditis audimī. Tercia ꝛo passiui formaf a t'cia actiui pluralis addita vr. vt amāt amātur.

Prima persona preteriti imꝑfecti passiui indicatī modi formaf a prima ꝑsona sing.ꝓteriti imꝑfecti actī m.ſ̄ra muta in r. vt amabā amabar. Scda ꝑsona passiui formaf a secūda actiui inꝑposita ri. vel remota s.⁊ addita re. vt amabas amabaris vl' amabare. Tercia ꝛo passiui formaf a t'cia actiui addita vr. vt docebat docebaf'. Prima ꝛo ꝑsona plural' passiui foꝛaf' a ꝑma plural' actī vs.in vr.mutata vt amabam⁹ amabamur. Scda foꝛaf' a scda actiui tis.mutata ī mini. vt amabatis amabamī. docebatis docebamī Tercia ꝑsona formaf' a t'cia ꝑsona actiui addita vr. vt legebāt legebātur audiebāt audiebātur.

Futuri indicatiui passiui ꝑma ꝑsona foꝛaf' a ꝑma ꝑsona futuri īdicatī actiui addita r.ſi futur desinat ī bo. vt amabo amabor. docebo docebor. Si aūt futur actī desinit ī am. formaf' a futuro actī m. mutato in r. vt legā legar. audiā audiar. Scda ꝑsona passiui formaf' a scda actī ꝫ mō. ſi futurū actī desinit in bis i. mutato in e. inꝑponit ri. vel remota s.⁊ addita re. vt amabis amaberis vl' amabē. docebis doceberis vel docebē. Si eīm futur actī desinit in es. in scda ꝑsona tūc inꝑponit ri. vel remota s.⁊ addita re. vt leges legerī vel legē. audiā audies audieris. vl audiere penl'. pdu. Tercia aūt ꝑsona passiui formaf' a t'cia actī addita vr. vt amabit amabiť. leget legeť. audiet audietur. Prima ꝛo ꝑsona plural' passiui formaf' a ꝑma plural' actī vs. mutata ī vr. vt amabim⁹ amabimur. legem⁹ legemur. Scda formaf' a scda actī tis. mutata in mini. vt amabitī amabimī. docebitis docebimī. legetī legemī. audietis audiemini. Tercia ꝑsona passiui formaf' a tercia actini addita vr. vt amabūt amabunť. docebunt docebunť. legent legenť. audient audienť.

Imperatiu⁹ presentis passiui formaf' ab imꝑatiuo p̄ntis actī ⁊ a scda ꝑsona addita re. vt ama amare. audi audire. Tercia ꝑsona formaf' a t'cia actī addita vr. vt amet ameť. doceat doceať. legat legať. audiat audiať. Prima ꝑsona plural' passiui formaf' a ꝑma plural' actī. vs mutata ī vr. vt amem⁹ amemur. Scda formaf' a scda actī te. mutata ī mini. vt amate amamī. docete docemī. legite legimī. audite audimī. Tercia ꝛo ꝑsona formaf' a tercia actini addita vr. vt amēt amenť. doceāt doceātur. legāt legātur. audiāt audiātur.

Futur imperatiui passiui in scda ⁊ tercia ꝑsona sing.q̄ sikes sunt formaf' a scda ꝑsona imꝑatiui futuri actī addita r. vt ama to amator. tu amator ille. docto doctor. legito legitor penl'.cor. audito auditor penl'.pdu. Prima aūt ꝑsona plural' futuri imꝑatiui passiui ē sil'is ꝑme ꝑsone pluralis p̄ntis imꝑatiui ⁊ passiui. vt amem̄. doceam̄. legam̄ audiamur. Scda ꝑsona plural' futuri imꝑatiui passiui formaf' a scda plural' futuri imꝑatiui actī. tote. mutato in minor. vt amatote amaminor. docetote docemini. legitote legiminor. auditote audiminor. Tercia aūt formaf' a t'cia pluralis futuri imꝑatiui actiui. addita r. vt amāto amātor. docento docentor. legunto legūtor. audiunto audiūtor.

Optatiu⁹ passiui in prima ꝑsona p̄ntis formaf' a ꝑma ꝑsona p̄ntis sui actī m. mutata in r. vt amarē amarer. Scda ꝑsona passiui. foꝛaf' a scda actī p̄ntis optatī modi. inꝑposita ri. vl' remota s.⁊ addita re. vt vtinā amaēs amarer[vel amarē docēs docēris vel docerē. legēs legereris vel legerere. sil'r reperires reperireris vel repirere. penl'. pdu. Tercia ꝑsona passiui formaf' a tercia actī. addita vr. vt amaret amaref'. Prima ꝑsona plural' optatī passiui formaf' a ꝑma ꝑsona plural' optatiui actiui. vs. mutata in vr. vt amarem⁹ amaremur. Scda formaf' a scda actī. tis mutata ī mini. vt vtinā amaretis amaremī. doceretis docemini. legeretis legeremī. audiretis audiremī. Tercia aūt formaf' a t'cia sing. actī. addita vr. vt amarēt amarētur Futur optatī passiui in ꝑma ꝑsona formaf' a ꝑma ꝑsona futuri optatī sui actiui m. mutata in r. vt vtinā amē amer. doceā docear. Scda ꝑsona formaf' a scda futuri sui actī. inꝑposita ri. vel remota s.⁊ addita re. vt vtinā ames ameris vel amere. doceam docear[vel docearе. vtinā audiā audias audiaris vel audiare penl'. pdu. Tercia ꝑsona passiui formaf' a t'cia ꝑsona actī. addita vr. vt vtinā amet ameť. doceat doceať. Prima ꝛo ꝑsona pluralis passiui formaf' a ꝑma plural' actī. vs. mutata in vr vt vtinā amem⁹ amemur. doceam⁹ doceamur. Scda ꝑsona formaf' a scda plural' actiui tis. in mini. vt vtinā ametis amemī. doceat[doceamī. legatis legamī. audiat[audiamini. Tercia ꝑsona formaf' a tercia actī. addita vr. vt vtinā amēt amenť. doceāt doceātur.

Subiunctiuus presens passiui est sil'is futuro optatī passiui. vt vtinā vel cū amer ameris ꝛc. Preteritū imꝑfectū ſbiūctiui est sile p̄nti ⁊ ꝓterito imꝑfecto sui optatī. vt vtinā vel cuꝫ docerer docereris.

Infinitiu⁹ passiui formaf' ab infinitio actī e. mutata ī i. vt amare amari. docere doceri. audire audiri. In t'cia tn̄ ꝯiugatōe formaf' ab infinitio actiui r̄mota re.⁊ e. mutata in i. vt legē legi. Futuro infiniti caret ꝫbū passiū sic⁊ ꝫbuꝫ actiū. bꝫ tn̄ ꝑ

ipso suppletionez supini cū hoc infinitiuo iri. vt futurꝰ amatū iri. Infinitiuus aūt ponētis ꝛ ꝟbi cōis ꝑdicto modo formaꝫ ab infinitiuo suo.

Preteritis perfectis et

ꝑteritis plusq̄ꝑfectis oib⁹ ꝛ futuris sb̄iunctiui carēt ꝟba passiua. ꝛ hñtia lr̄aturā passiuā. hñt tm̄ ꝓpsis suppletionē ꝑticipia ꝑteriti tpis. cū sū es ē. vt amatus sum vel fui. eram vel fuerā. essem vel fuissem. sim vel fueri. ero vel fuero. erūt ꝑ v. nō ꝑ i. vel fuerūt amatū esse vel fuisse. Hec de tpib⁹ ꝛ modis ꝟboꝝ dicta sufficiant. Ammō de spēb⁹ ꝟboꝝ videam⁹.

De formis ꝟboꝝ.

Species verboꝝ sicut

dicit p̄s. in. viij. li. sunt due. ꝓmitia ꝛ derivatiua q̄ fere in oib⁹ inueniūt ꝓtibus oꝛonis. Est igit ꝓmitia q̄ ꝓmā positionē ab ipsa natura accipit. vt ferueo lego domo facio garrio albo. Derivatiua ē. q̄ a positiuis derivatur. vt ferueſco lecturio domito faceſſo garrulo albico. Sunt igit derivatiuoꝝ diuerse spēs. s. inchoatiua. meditatiua. frequētatiua. desideratiua. diminutiua. Inueniūt ꝑtera alia spēs q̄ pōt dici moral siue imitatiua. vt patriſſo. Repitur etiam alia species que potest dici apparitiua.

De ꝟbo inchoatiuo.

Inchoatiuū verbū est

desinēs in sco. significeās initiū actꝰ vel passionis sui ꝓmitiui. vt caleo caleſco. q̄ etiā plerūq̄ a neutris absolutā vel intrinsecꝰ natā significātib⁹ passionē derivāt q̄ꝝ ꝓmitinoꝝ pleraq̄ sunt ſcde ꝓiugatōis. vt rubeo rubeſco. palleo palleſco. marceo marceſco. arceo arceſco. luceo luceſco. pateo pateſco. Jdo aūt dicimꝰ pleraq̄. qꝛ inueniūt etiā ex alijs ꝟbis inchoatiua ꝑ raro. vt cupio cupiſco. ſentio ſentiſco. labo labaſco. integro ītegraſco. Silr bio biſco. amo amaſco. miſereoꝛ miſereſco. ꝑ hoc magꝭ a miſereo res ē q̄ vetuſtiſſimi sunt vſi. ex q̄ impſonale ē miſeret ꝛ miſerebat. Nā a miſereoꝛ qd est deponēs nec inchoatiuū in o. desinēs. nec impſonale posset nasci. Aliuo viuiſco. inde reuiniſco. Uelſpaſco q̄ videt q̄si a ꝛeſpo as. ꝟbo derivari. vel pōt derivari a ꝛeſpa ꝛeſpe. Formaꝫ aūt inchoatiua a ſcda ꝑſona pñtis antiq̄ indicatiui modi sui primitiui addita co. vt labo as. labaſco. ferueo ferues ferueſco. cupio cupis cupiſco. ſcio ſcis ſciſco. Excipiūt bio bias. qd biſco nō biaſco facit. Uñ debiſco debiſcis. ꝛ inde debiſcēs. Uetuſtiſſimi tm̄ faciſcoꝛ ꝛ feſſus dicebāt ex q̄ deficiſcoꝛ ꝛ defeſſus. qd q̄dem a fateoꝛ esse derivatū volūt. Hic attēde q̄ ꝟba inchoatiua sunt tercie ꝓiugatōis. sicut meditatiua sunt q̄rte ꝛ carēt ꝑteritis ꝑfectis inchoatiua. qꝛ videlicet ꝑteritū ꝑfectum significat ꝛminū rei ꝟbi. ꝑ inchoatiua initiū. Jtē scias q̄ q̄dā verba desinūt in sco q̄ nō sunt inchoatiua. vt q̄ſco quieui. paſco paui. diſco didici. poſco popoſci. ſueſco ſueui ſuet⁹. Hec ponit p̄s. in. viij. li. Et in. ix. ponit q̄dā alia de q̄b⁹ dixi in ꝑteritis ꝛcie ꝓiugatōis desinētium in sco. Preterea ista nō sunt inchoatiua licet in sco desinēt scilicz noſco noui. ignoſco ignoui. cognoſco cognoui. agnoſco noui. agnitū. dinoſco dinoui. dꝑeſco dꝑeſcui. Et q̄dā alia a ꝑdictis ꝓpoſita. ꝛ forte q̄dā alia q̄ nūc nō occurrūt memorie q̄ poteris agnoſcē ad ꝑteritū. Nam inchoatiua carēt ꝑteritis ꝑfectis. niſi forſitan a ſciſco. ꝛ ꝓcupiſco. q̄ mō nō significāt inchoationē. Uñ hñt ꝑteritū suoꝝ ꝓmitinoꝝ. s. aſcini ꝛ ꝓcupiui. Nā aſcio nō est in vſu. Cōcupiſco nō valet q̄ntū ꝓcupio. Uñ cōcupiſcentia ꝛ nō cōcupientia. Et scias q̄ ſm p̄s. frequētatiua freq̄nter faciūt ex se passiua. Nā inchoatiua ꝛ meditatiua magis sunt neutra.

De meditatiuo ꝟbo.

Meditatiuū verbum est

ꝟbū desinēs in vrio. signās meditationē actōis vel passionis sui ꝓmitiui. Deſcēdunt aūt ista ab actiſvl neutris. Formaꝫ aūt ab vltio supio addita rio. vt lectu lecturio. eſu eſurio. mictu micturio. partu ꝑturio. amatu amaturio. nuptu nupturio. dictatu dictaturio. Et sunt q̄rte ꝓiugatōis. quō inchoatiua ꝛcie ꝛ corripiūt v. añ r. vt parturio ꝑturis. lecturio lecturis. eſurio eſuris. Et ſm p̄s. nullū ꝟbū q̄rte ꝓiugatōis hz v correptā añ rio. niſi meditatiuū. Ex ꝫ pz q̄ ſcaturio ris. cū ñ sit meditatiuū. nō corripit v. añ r. sic nec purio ris. imo ꝓducit. Errauit aūt vindocinēsis cū dixit. Et ſcaturizantes lesus abhorret aq̄s. Carēt aūt meditatiua ꝑteritis ꝑfectis qꝛ videlicz ꝑteritū ꝑfectū significat ꝛminū rei. ꝫ ista meditationē actōis vel passionis. Est enī meditatio quasi media rei actio. Et sunt meditatiua neutra vt in pluribus sic inchoatiua. Queri pōt de ꝫ ꝟbo eſurio eſuris. q̄d cuz sit meditatiuū vt dicit p̄s. hz tm̄ ꝑteritū sicut vī in euāgelio mathei. Eſurini eteī ꝛ nō dediſtiꝭ mihi māducare. Et tm̄ etiā ſm p̄s. meditatiua ꝟba carēt ꝑteritis ꝑfectis. Ad ꝫ rñdet hug. q̄ lz ars grāmatica ita exigat. pōt tm̄ aliꝰ dici ꝛ inueniri i diuina pagina. q̄ nō coartaꝫ regulꝰ grāmaticoꝝ. ꝫ forte p̄s. ibi nōdū legerat. Eſurini ꝛ ñ dediſtis mihi māducare. q̄uis legam⁹ ipm̄ fuisse sacerdotē. ꝫ amore iuliani apoſtatasse. ita dicit hug. Alij dicūt cū q̄b⁹ ego q̄ eſurio inq̄ntū ē ꝟbū meditatiuū caret ꝑterito ꝑfecto. vt bñ dixit p̄s. Aliq̄n tm̄ eſurio eſuris est ꝟbū neutꝝ ꝛ absolutū. ꝛ nullā meditationē notat. vt eſurio. i. fameo. ꝛ sic sumiꝫ in euangelio. vt eſurini. i. famē habui vel famui. ꝛ sic hz ꝑteritū ꝑfectū. Jtē dico q̄ lz theologia nō subdaꝫ regulꝰ donati vel grāmatice tanq̄ ancilla. tm̄ vtiꝫ regulꝰ grāmatice tāq̄ dña ad iperiū suū. qꝛ sapientia edificauit sibi domū. ꝛ excidit columnas septē. i. septē liberales artes. Nec putādū falso ē. q̄ theologie piti vtanꝫ latinitatib⁹ ꝛ veritatē artis grāmatice. cum Augustinꝰ Ambroſiꝰ Hieronimꝰ Gregoriꝰ fuerit boni grāmatici. Uerūtm̄ ē q̄ theologi vtiꝫ aliq̄n allotheca vt Sermonē quē vos audiſtis nō ē meꝰ sicut ꝛ ipi grāmatici. vñ ꝟgi. Arbē quā statuo vīa est. Aliq̄n vtunt methaplaſmo. moyſi ꝑ moyſes. Hz aliq̄n vtiꝫ tropo. vt Turbat⁹ est herodes ꝛ oīs hieroſolima cū eo ꝛ mortui sunt q̄ q̄rebāt aiaz pueri. Et ꝫ etiā lz doctoꝛib⁹ theologie. qꝛ etiā ſm donatū. Barbariſmꝰ est vna ꝑſoꝛis viciosa in cōi ſmone. In poemate methaplaſmꝰ. i. oꝛe sapiētis. qꝛ vt dicit ouidiꝰ. Si fuit errādū causas hz erroꝛ honestas. Lex etiā hūana dicit. Nō oīm q̄ maioꝛibus tradita sunt. rō reddi pōt. Hoc aūt qd dicit hug. q̄ mltos seq̄ces hz q̄ theologia nō coartaꝫ ſb̄ regulꝰ grāmaticoꝝ. vī posse haberi ex ꝟbis gregoꝛij. q̄ ita dicit in epla sup iob in fine epīe. Queſo imāt. vt huiꝰ operis dicta ꝓcurrēs in his ꝟboꝝ folia nō regras. qꝛ ꝑ sacra eloquia ab eoꝝ tractatoꝛib⁹ infructuose loq̄citatis leuitas studioſe ꝓpeſciꝫ dū in tēplo dei nemꝰ plantari ꝓhibeꝫ. Et cūcti ꝓculdubio scimꝰ. qꝛ q̄tiens ī folijs male lete segetis culmi ꝓficiūt. minoꝛi plenitudine spicaꝝ granaꝫ geſcūt. Uñ ꝛ ipaz loq̄ndi artē quā maiſteria diſcipline exterioꝛis iſinuāt ꝟuare desperi. Nā sic huiꝰ ꝫ epīe tenoꝛ enūciat. ñ methaciſmi colliſionē fugio. nō barbariſmi ꝓfuſionē deuito. sitꝰ motuſq̄ etiā ꝑpoſitionū caſus ꝟuare ꝓtēno. qꝛ indignū vehemēꝫ exiſtimo vt ꝟba celeſtis oꝛaculi ꝓſtringā sub regulꝰ donati. neq̄ em̄ ꝫ ab vllis intꝫ ꝑtib⁹ ī ſcꝑture sacre autoꝛitate ꝟuata sunt. Ex q̄ nimiꝝ qꝛ nr̄a exposito ouiꝫ dignū. pfecto ē. vt q̄si edita soboles spēm sue matris imiteꝫ. Hec oīa greg. Sed intellige ꝟba greg. sic dixi. qꝛ videlicet nō ꝓſtringūtur ꝟba sacri oꝛaculi tāq̄ ancilla ſb̄ dña ſb̄ regulꝰ donati. ꝫ sicut dña theologia vtiꝫ artiū veritate. Jtē greg. ꝛ alij sacri doctoꝛes nō ꝟuāt semp doctrinā quā tradidit donatus in libꝛo qui diciꝫ barbariſmus. Non em̄ semper

vitāt in dictis suis methacismū. labdacismū. iotacismū. collisiones ⁊ hmōi q̄ sunt q̄si folia. ꝫ magis faciūt vim in sñia. vñ ipemet vonat⁹ qñ multa vicia numerauit in capitulo de barbarismo ita dicit. Nos aūt cauenda ꝫ oīa vicia ꝓlocuti. ꝓtroversiā de noīe ꝓtinacib⁹ relinq̄mus. Multi em̄ faciūt vim ī foliꝭ ⁊ ornatu ẋboꝝ potius q̄ in sñia ⁊ veritate qđ sancti doctores tenitāt.

Nūc de verbo frequētatiuo.

Frequētatiuū verbū ē

in to. vel in so. vel in xo. desinēs. signās frequentatione actōis sue freq̄ntiā actus sui ꝑmitiui. Et verba frequētatiua faciūt frequēter de se passiua. Nā inchoatiua ⁊ meditatiua magis neut̄ sunt. Derivāt aūt freq̄ntatiua plerūq̄ a supinis mutatiōe extreme syllabe v. in o. vt scriptu scripto. dictu dicto. cursu curso. vomitu vomito. nexu nexo. flexu flexo. Si aūt sint prime ꝯiugationis ẋba ea a q̄bꝫ descēdūt ⁊ habeāt penultimā a. mutant a. in i. correptā ⁊ v. in o. vt ꝑeratu imꝑito. rogatu rogito. volatu volito. Ido autē dicim⁹ plerūq̄ a supīs ea diriuari q; in gi. ēminātia ꝓteritū a pñtis scđa ꝑsona abiecta s. ⁊ addita to. faciūt frequētatiua. vt lego legis legito. fugio fugis fugito. ago agis egi agito. cogo cogis coegi cogito penl. correpta. vñ mergo. q; mersī facit superiorꝝ ꝓuat regulā. i. a supino fit freq̄ntatiuum mersu. merso mersas. Quero q̄rito dīe cā facit q; q̄so q̄sito facit. Scitor scitaris notādū q̄ꝫ ⁊ sciscitor scisciteris. q; a ꝑmitiuo actiuo deponētia sunt nata. q; videlicet a scio scis scitu v. ī or. fit scitor taris. ⁊ a sciſco sciſcis venit sciſcitor tariss. finali mutata in tor. sciſcis sciſcitor. Nosco q̄ꝫ noscito facit. Dicit etiā noto notas. De q̄ silr est notādū q̄ cū a notu ꝑmā ꝓducēte sit derivatū corripit tū penl. Nec mirū cū ꝓpolita a notus ē q̄ñ mutant o. in i. correptā. vt agnit⁹ cognitus. tū ignot⁹ seruauit o. longā. Sunt tū q̄dā deficietia in supino q̄ raro faciunt frequētatiua. vt ab egreo egresco ⁊ egroto. ⁊ sunt oīa frequētatiua ꝑme ꝯiugatōis ⁊ seruāt significationē ꝑmitiuoꝝ. q̄ꝫuis videant q̄dā ex bis in aliū sensum trāsire. vt ẋbo tracto. cogo cogito. dico dictu dicto. Sed si q̄s attētius inspiciat nō penit⁹ absistūt ẋba ꝑmitiuoꝝ significatōe. Notādū etiā sector sectaris qđ dīe cā puto ꝙ sincopā v. penl. platā ne puteī nomē. si secutor dicerem⁹ cū supinū ꝑmitiui eius secutū sit. Raro tū derivationes huiuscemodi spēz fiunt a ẋbis in or. desinentibus. q; videlicz fere oīa descēdūt a ẋbis actiuis ⁊ neutris. Multa etiā alia ẋba frequētatiua inueniūt q̄ formant a scđa ꝑsona pñtis q̄ nō enumerat ꝑs. sicut patebit in q̄nta ꝑte. Hic attēde ꝙ supina seu ꝓticipia verbalia derivātia a ẋbis q̄rte ꝯiugatōis. vel a ẋbis ēcie q̄ habēt ꝓteritū ⁊ supinū ad modū q̄rte. vt auditū ⁊ cupitum. oīa ꝓducūt i. añ t. exceptis his q̄ cōponūt a supīs correptis. vt aditū nec̄tū initū ꝓitus. Et q̄cq̄d dicit de supīs dicēdū ē de ẋbalib⁹ ⁊ freq̄ntatiuis coꝝ. vt domitū domitor. ⁊ domito domitas penul. corre. Excepto ambitū supino qđ ꝓducit. ⁊ silr ābitus ꝓticipius. ꝫ hic ambitus ābitus. corripit penultimā.

De desiderativo verbo.

Desideratiuū verbū est

ẋbū desinēs ī so. signās desideratōnē actōis vl passionis sui ꝑmitī. vt viso visis. i. cupio videē. Inde visens. i. cupiēs videē. Veniūt hmōi ẋba ab actis vel neutris. Formāt cm̄ q̄dā ab vltimo supino v. mutata in o. vt visum visu viso visis. Inde inuiso inuisis penl. ꝓdu. Quedā aūt formant a scđa ꝑsona singulari pñtis indicatiui. mutato i. qđ seq̄tur vltimā ꝑsonātē in e. ⁊ addita so. vt capio capis capesso. facio facis facesso. Quedā formātur a scđa ꝑsona pñtis indicatiui addita so. sicut ea q̄ formāt a ẋbis scđe cōiugatōis. vt arceo arces arcesso. Inuenit tū instātia in q̄busdā sicut in desideratiuis q̄ veniunt a ꝓpositis de cio cis. nā vt dicit hug. Lieo ⁊ cio. cōponunt cū ad. ⁊ dī accieo acciui accitū. ⁊ accio acciui accitū. i. aduocare appellare. Hz antiq̄ in tali cōpositōe solebāt mutaē d. ī r. dicētes aruolaē arceo. Hz nos dici m⁹ aduolare. accio mutātes in ꝓpositōe d. in c. seq̄nte. c Sic g̃ dī accio accī ꝑm modernos. Arcio arcī ꝑm antiq̄s ⁊ in eodē sensu. Et ab vtroq̄ istoꝝ descēdit ẋbū desideratiuū in so. Ab arcio antiq̄ deberet dici arcesso sis. ꝫ q; arcesso descēdit ab arceo. ido cā differētie mutatū ē ꝑmū. s. in eo. qđ descēdit ab arcio arcis antiq̄ ⁊ dicit arcerso arcersis. Itē ab accio accis moderno deberet descēdere regularit̄ accesso accessis. ꝫ q; ab accedo accedis accessu descēdit similit̄ accesso. ido cā dīe in eo qđ venit ab accio mutatū est ꝑmū s. in r. ⁊ dī accerso sis Inuenit̄ g̃ arcerso ab arcio arcis. Itē accesso ab accedo accessu. Inuenit̄ adhuc aliud verbū desideratiuū ab accerso sis. ⁊ est q̄rte ꝯiugatōis in eadē significatōe cū eo ⁊ bz r. in añpenl. syllaba accersio sis. Vñ actuū. x. Accersi simonē. Et sunt ẋba desideratiua ēcie ꝯiugatōis. hñt tū ꝓterita ⁊ supina ad modū q̄rte. Tamen accersio inuenit̄ q̄rte ꝯiugatōis olim. ꝫ moderni vtunt accerso sis. ēcie ꝯiugatōis. qđ idē est cū illo antiq̄ ẋbo accersio sis. q̄rte ꝯiugatōis. De ẋbis desideratiuis dixi supꝫ vbi dēminauī de ꝓteritis ēcie ꝯiugatōis desinētiū in so.

De ẋbo diminutiuo.

Diminutiuū verbū. est

verbū desinēs in lo. signās diminutionē actōis sui primitiui. Derivant̄ aūt hmōi ẋba a ẋbis neutris vel actiuis. Formant̄ ẋo a ꝑma ꝑsona pñtis indicatiui modi mutato eo qđ sequit̄ ꝑsonātez a q̄ incipit secūda syllaba in illo. vt sorbeo sorbillo. vel in vlo. garrio garrulo. Caluo tū facit cauillo ꝑ caluillo ex q̄ calūnia. ⁊ facit calui calutū sicut solui solutū. ꝫ istud supinū calutuz nō est in vsu.

De verbo morali.

Morale verbū siue imi-

tatiuū. est verbū signās morē rei sui ꝑmitiui. vt patrisso. i. morē patris gero vel imitor. Derivant̄ autē hmōi verba q̄ñꝫ a noīe. q̄ñꝫ a ẋbo. Formant̄ ẋo aliquādo ab ablatio singulari mutato e. qđ sequit̄ consonātē vltime syllabe in is. ⁊ addita so. vt patre patrisso. vel mutato o. in is. ⁊ addita so. vt greco grecisso. Vel mutato o. vel a. in or. vt philosopho philosophor philosopharis. ⁊ poeta poetor poetaris. Et vt dicit ꝑs. in primo maiorīs sepe ꝙ z. solemus ss. geminatū ponere vt patrisso patrissas.

De verbo aparitivo.

Aparitiuū verbuz est

verbū desinēs in co. signās aparitionē actōis rei sui ꝑmitiui. Descendūt aūt hmōi ẋba a ẋbis actiuis vel neutris. ⁊ formant̄ a scđa ꝑsona pñtis indicatiui extrema ꝑte vltime syllabe mutato in i. correptā ⁊ addita co. vt vello vellico. fodio fodis fodico. albo albas albico albicas. i. appareo albere. Horati⁹ in. v. carminuz. Nec prata canis albicāt pruinis. Itē nutrio nutris nutrico ⁊ nutricor. Vñ cicero in. ij. de natura deoꝝ. Oīa q̄ sicut mēbra ⁊ ꝑtes suas nutricāt̄ ⁊ ꝓtinet.

De ẋbis impsonalib⁹.

Impersonalia oīa vt di-

cit ꝑs. in. viij. li. vel ab actiuis vel a neutris derivantur. vt amo amat̄. sto stat̄. placeo placet. Et scias ꝙ ẋba impsonalia nō descēdūt a ẋbis impfect̄ nec a ẋbis passiuis. cōib⁹. deponētib⁹. nec a ẋbis anomalis nisi ab istis duob⁹ fero ⁊ edo. nec a defectiuis. vt odi noui cepi memini. nec ab alijs defectiuis vt ait ⁊ inq̄t. nec a ẋbis neutropassiuis vt gaudeo fio ☞. nec a ẋbis exce-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ptc actōis. vt pluit. tonat. nec a ꝟbis signātib⁹ passionē innatā. vt palleo rubeo. nec a ꝟbis signātib⁹ passionez illatā. vt vapulo ẅneo. nec ab ℔ ꝟbo facio facℓ cū suis ꝓpositis. qñ nō recipiūt passiuū. vt benefacio calefacio tepefacio malefacio. Ulū nō ē dicendū. Ame benefacitur. a me tepefacit'. vide etiā in libeo. Sūt etiā q̄dā impſonalia actiue vocis. q̄dā passiue. Int' q̄ est dīa ℔. q: impſonalia actiue vocis pnt cōstrui cū infinitis ꝟbo⁹ vt placet mihi legē. Ꝫ impſonalia passiue vocis non. Ulū male dicit'. Ame desiderat' legē. Itez impſonalia actiue vocis regūt ante se eosdē casus q̄s regūt sua ꝓsonalia p⁹. vt mihi placet. places mihi. Impſonalia passiue vocis nō. vñ male dī. a me legit' ꝟgiliū. Itē scias q̄ sunt q̄dā ꝟba impſonalia nō simplicit' ꝫ ex adiuncto q̄ sequūtur ꝓstructiones illo⁹ verbo⁹ impſonaliū q̄bus adiungunt'. ſ. incipit. debet. solet. desinit. potest ꝛ vult. vt Socratis incipit int'esse legē. Socrati incipit decē legere. Socratē incipit penitere peccare. a socrate incipit legi. ꝛ sic de ꝓsimilib⁹. Nūeri. xxj. Ledere cepit populū itineris atq̄ laboris.

Nota q⁹ differētia ē int' infinitiuū ꝟbi impſonalis passiue vocis ꝛ infinitiuū passiui. vt vult ꝑſ. in ſcdo minor. q: infinitiuus ꝟbi impſonal' ad pfectā ꝓstructionē indiget ablatiuo. infinitiuus ꝟo passiui nō. Itē q: infinitiuus ꝟbi impſonalis ꝓstruit' cū ablatiuo intrāsitiue. infinitiu⁹ ꝟo passiui trāsitiue. Itē q: infinitiuus ꝟbi impſonal' resoluitur in actiuū. infinitiuus aūt passiui in passiuū. Itē q: infinitiuus ꝟbi īpſonal' nō cōstruit' cū accnſatiuo. infinitiuus ꝟo verbi passiui sic. Scias etiā q⁹ si verbū passiuū ꝓstruit' cū ablatiuo ꝓsiderādū est. vtrū ille ablatiu⁹ denotet cām efficientē vel aliā. Si eñ efficientē denotat. tūc debet poni cuꝫ ꝓpositione. vt diligor a platone. Si eñ denotet materialē vel aliā ꝑter efficientē. non dꝫ poni cū ꝓpositione. vnde male dicit'. Uerberor a baculo. vel spolior a ꝓbenda. q: seq̄retur iam q⁹ posset fieri conuersa locutio. vt diceret'. Prebenda spoliat me. qđ est cōtrariū rationi.

Sunt alia verba vt dicit pris't. in. viij. li. q̄ ex verbalib⁹ nascunt' noīb⁹ vel pticipijs. vt a rego rex. a rege regno. a duco duct⁹. a q̄ ducto. a lego lectus a q̄ lecturio ꝛ lectito. Et sciēdum q⁹ frequēter apud grecos ex noīb⁹ dignitatū solēt derivari verba q̄ actū vel administrationē ipsi⁹ dignitatis significāt. Apud latinos aūt dignitatū noīa pleraq̄ ex ꝟbis vel noībus nascunt' q̄ faciūt verba. vt consul a cōsulendo. dictator a dictando. questor a questu. edilis ab edibus. pretor a ꝑeundo. ductor a ducēdo. impator ab impando. Ergo rex qđ solū a regendo nascit'. pepit ex se aliud verbū regno. A villico noīe etiā villico villicas. vel villicor caris. dicebāt antiq̄. A metallo⁹ quoq̄ noībus solent nasci verba. vt ab aurū auro auras. ab es eris. ero eras. vñ aurat⁹ ꝛ eratus. Et a multis ꝫ aliis nominib⁹ inuenim⁹ ꝟba derivari. vt a cornice cornicor. et a frutice fruticor. Uersus. Nescio qđ tecū graue cornicaris inepte. Et a ꝑbus ꝫ philosophor phāris. et ab architecto architector architectaris. A patre patro patras ꝛ patrisso. a greco grecisso. a spuma spumo. ab vnda vndo vndas. abundo inundo. ab aqua aquor aq̄ris a frumēto frumētor frumētaris. a pabulū pabulor pabulāris. antiquus antiquo antiquas. heres ab heredo. a grecus grecor grecaris. a ẅspero ẅspasco. a luce luceo a nocte pnocto. a mare vel maritus marito maritas. ab hyeme hyemo hyemas. a fortuna fortuno fortunas. a bacho bachor bachāris. a limpha limphor limphāris. Artiū ꝟo noīa tam apud grecos pleraq̄ ꝫ apud nos oīa post ꝟba naturaℓ sunt accipiēda. vt post doceo doctor post ,pfiteor professor. post suo sutor. post scribo scriptor. post oro orator. Et sunt fere' oīa pfessionū nomina apud latinos verbalia ꝛ in or. desinūt. Nā grammaticus ꝛ p℔us ꝛ architectus ꝛ sophista ꝛ poeta greca sunt. Itaq̄ ex noīb⁹ ipsis habent' verba apud grecos. vñ nos q̄ philosophor architector poetor. in vsu habemus. Dia q̄ que ex ipso actu agentib⁹ imponunt' ex verbis noīa. nō ex noībus verba ꝓsiliunt. vt amo amator. moneo monitor. curro cursor. lego lector. īpero similiter impator. ꝓsulo cōsultor. duco ductor. Ab adūbijs etiā ꝛ ꝓpositionib⁹ inueninunt' derivativa verba vt pendine pendino dinas. Cras ex quo crastin⁹ ꝛ peracstino ,peracstinas. Intra vel intro. hīc intro ūtras. Supꝝ vel supꝝ supero superas.

De gerundijs.

Gerundia siue supīa nascunt' a ꝟbo ꝛ quodāmodo ꝟba sunt. Et ido de eis aliq̄d dicem⁹. Simplicit' aūt gerundia noīa sunt ꝑm pris. vñ dicit. Gerundia aūt mihi noīa esse vident'. Gerundia aūt siue supina nascunt' a verbo actiuo. passiuo neutro. impſonali. deponēti cōmuni. Ꝫ q̄ nascūt' ab actiuo resoluūtur in actiuū. vt venio causa legendi. .i. vt legā. Que veniūt a passiuo resoluūtur in passiuū. vt Frigidus in p⁹atis cantando rumpit' anguis. i. dum cantat'. Que veniūt a neutris resoluūtur in neutra. vt venio causa dormiēdi. i. vt dormiā. Que veniūt ab impſonali. resoluunt' in īpſonale. vt venio cā a me amādi. id est vt a me amet'. i. vt ego amem. Cōsimile inuenit' in lucano. Magnus timor tegit' in audiēdo. i. dū ab aliq̄ audit'. Que veniūt a deponētib⁹ resoluūt' in deponēs. vt venio cā loq̄ndi. i. vt loq̄r. Que veniūt a cōibus. retinent significationē ꝛ cōstructionez actiuā ꝛ passiuā. vt venio cā criminādi te. i. vt criminer te. vel venio cā criminandi a te. i. vt criminer a te. Itē gerundiū ponit' ꝑ articulo greco ꝛ infinitivo. Et ideo eandē ꝓstructionē ꝫ q̄tū ad casum quā ꝫ infinitivus. vñ si gerūdiū descendit a ꝟbo actiuo regit accusatiuū ante se ꝛ post se. Ante se. sicut infinitivus intrāsitive. Post se trāsitive. vt magistrū legendū ē virgiliū. i. magistrū dignū est legē virgiliū. Si descēdit a passiuo. regit ante se accusatiuū. ꝛ post se ablatiuū cū ꝓpositione. vt magistrū honorādū est ab omnib⁹. i. magistrū dignū est ab omnib⁹ honorari Si descēdit a verbo impſonali nō recipit aliū casum q̄ suū verbum. vt a me currit'. ꝛ a me currendū est. i. a me dignum est curri.

De hoc infinitiuo iri.

De hoc infinitiō iri scias q⁹ qñ ponit' in suppletione verbi impſonalis requirit añ se ablatiuū cū ꝓpositione a. vel ab. vt verū est a me amatū iri. i. verū est q⁹ ego amabo. Ꝫ si ponat' in suppletōe ꝟbi ꝑsonal' req̄rit actiū añ se. i. verū ē me amatū iri. i. verū ē q⁹ ego amabor. Job. xxq̄. Et putabas te tenebras nō visurū. ꝛ impetu aq̄ꝝ inundātiū ñ oppressuꝫ iri. id ē qđ nō oppimereris. vel q⁹ nō oppimēdus esses.

Nota ℔ q⁹ hoc verbū est. qñ ponit' cū gerūdijs ē impſonale. Nā scire debes. q⁹ ℔ verbū est pōt esse ꝟbū impſonale in q̄tuor locis. ſ. qñ significat statuꝫ. vt bene est mihi. Qñ signat ptingentiā. vt est qñ elementū in duo diuidit' est id est ptingit. Qñ claudit in se suppositum. ita q⁹ nullo mō intelligat' extra. vt ita est de sorte vt de eo dicit'. Qñ ꝓponit' cū gerūdijs vel pticipijs verbo⁹ impſonaliū. vt a me legēdū ē. a me lectū est. De ℔ ꝟbo sum infra dicā cū agā de figuris in capitulo de euocatione. Hec dicta de verbo sint.

De participio.

Participia ꝛ infinita verba ad similitudinē optativo⁹ tpa hñt ꝓiuncta pñtis ꝛ ꝑteriti impfecti. ꝛ ꝑteriti ꝑfecti ꝛ pluſq̄ꝑfecti.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

vt dicit ꝑſ.in.xj.li. Participiū aūt pñtis ⁊ ꝓteriti impfecti naſcit a ꝓma ꝑſona ꝓteriti ipfecti in oi ꝛiugatōe. bam mutata in ns. vt amabā amās. docebā docēs. legebam legēs. muniebā muniēs. Exceptis ī eo. deſinentiby q̄rte ꝛiugatōis x̄bis q̄ mutāt bā in ens. vt ibā iens. q̈bā q̈ens. ꝓteribā ꝓteriēs. Hec etiā hñt ꝙ obliq̄s caſus pro ie. eu. vt iens eūtis. q̈ens q̈untis. ꝓteriēs ꝓtereūtis. abiens abeuntis. rediēs redeūtis. trāſiēs trāſeuntis. ſbiens ſbeuntis. Inuenit etiā munibā ⁊ polibā ꝑ muniebā et poliebā. Sꝫ ꝓticipia ab integris fiūt muniebā ⁊ poliebā. Inde poliēs ⁊ muniēs. Participiū autē futuri tpis deſinēs in rus. formatur ab vltio ſupino addita rus. vt amatu amatur⁹ locutu locutur⁹. Participiū eñ ꝓteriti pfecti ⁊ pluſq̄ pfecti tpis formaſ ſilr abvltio ſupino addita s. vt amatu addita s. fit amatus. Et deſinūt iſta ꝓticipia in tus. vt amat⁹. in ctus vt lect⁹. vel in ſus vt viſus. vel in xus. vt nex⁹. Mortu⁹ aūt in vs. deſinit. Participiū aūt futuri tpis deſinēs in dus. fit a gtio ꝓticipij tpis pñt⁹. tis finaſ in dus ꝙuerſa. vt amās amāris amādus. ꝓteriēs ꝓtereūtis ꝓtereūdus. trāſiēs trāſeūtis trāſeundus. Verbū cōe hꝫ oīm tēpoꝝ ꝓticipia. Nā hꝫ ꝓticipiū pñtis ⁊ ꝓteriti impfecti in ns. ⁊ futuri ī rus. inq̄ntū ſignificat actionem. ꝑdicta eñ duo ꝓticipia actionem ſignāt. Inde ē q̄ x̄ba actiua ꝑdicta duo ꝓticipia hñt. Itē x̄bū cōe hꝫ ꝓticipiū ꝓteriti ⁊ futuri in dus. inq̄ntū ſignat paſſionē. Participiū eñ in dus ſp ſigt paſſionē. Et inde eſt q̄ x̄bū deponēs iſtud ꝓticipiū nō hꝫ. ß alia triū tēpoꝝ ꝓticipia hꝫ. Participiū aūt ī tus ſignat paſſionē ⁊ etiā actionē aliq̄n. Inde ē q̄ x̄bū deponēs habꝫ iſtud ꝓticipiū. vt loq̄r locut⁹. Et inde etiā ē q̄ iſtud ꝓticipiū ſignat actōnē ⁊ paſſionē in x̄bo cōi. Et ī tō vtrāq̄ ꝛſtructionē retinet. actiuā ſcz ⁊ paſſiuā. nō q̈dē in vna platione. q̄ incōgrue dr̄. Sū criminat⁹ te a te. ß diuſis platōniby. Vñ cōgrue dr̄. Ego ſū criminat⁹ te. ⁊ Ego ſum criminat⁹ a te. Participiū aūt in dus ſp paſſionez ſignat. ⁊ ideo etiā in x̄bo cōi ꝛſtructionē tm̄ paſſiuā retinet. vt Sū criminādus a te. Participiū aūt futuri in r⁹ ⁊ pñs in ns ſignāt actionē ſp. ⁊ ī tō in x̄bo cōi ꝛſtructionē retinēt actiuā. vt Sū criminans te. ⁊ criminatur⁹ te.

¶ Nota ꝫ q̄ ꝓticipiū trāſit in nomen q̄tuor modis ſcz Cōpatōe. vt doct⁹ doctior doctiſſim⁹ nomē eſt. Nō eñ ꝛpar ꝓticipiū. ſicut nec x̄bū. Itē ꝛpoſitōe. q̄n ꝛponit cū dictōe cū q̄ nō ꝛponit ſuū x̄bū. vt ipotens indoct⁹ Nō eñ dicim⁹ impoſſuz. vel indoceo indoces. Itē tpis amiſſione. vt amādus venit. i. dign⁹ amari. Nō eñ ſigt tpꝰ. ſicut cū dr̄ amādus. i. vt amet. Itē ꝛſtructōe q̄n. ſ. nō retinet ꝛſtructionē ſui x̄bi. vt amās illius. nomē eſt. amās illū. ꝓticipiū ē. Scire inſup debes q̄ ꝓticipiū pñtis tpis vel ꝓteriti pfecti noīaliť poſitū. nullā aliā ꝓpoſitōnē q̄ in. ꝑt recipe ꝙ ꝛpoſitionē q̄ ſuū x̄bū. vt impotēs ⁊ indoct⁹. Et ß ī tō q̄ in. exiliť īmutat. ß alie ꝑpoſitōes violent. ⁊ ideo ꝓticipiū trāſiēs in vim noīs nullā ꝓpoſitionē ꝙ ſe recipit ad ſuā ꝛpoſitionē ꝓter in. q̄ eſt noībus appropata. Unde ꝓticipiū futuri tpis noīaliť poſitum eā nō recipit. q̄ ſapit naturā ſui x̄bi cā infinitiui ꝙ quē exponiť. vt docēdus. i. dignus doceri. ⁊ ita nihil ē dictū Iſte ē indocēdus. ſicut nihil eſt indoceri. q̄ incult⁹. i. nō cult⁹. nomē eſt. Sꝫ incultus. i. inhabitat⁹ ꝓticipiū eſt ab incolor incolaris. Itē ꝓticipiū in rus dſinēs nō trāſit in nomē. vt amatur⁹. ¶ Itē nota q̄ ſi deficiūt ſupina. etiā deficiunt ꝓticipia tā futuri tpis in rus. deſinētia q̄ ꝓteriti in tus. q̄ ex ipſis naſcunť. Quod inuenies in oībus meditatiuis ⁊ inchoatiuis in q̈bus deficiūt ſupia quaſi duo extrema q̈bus deficiētiby ſupdictoꝝ q̄ temporꝫ deficiunt ꝓticipia. Itē vt tetigi a x̄bo deponēti naſcunť tria ꝓticipia. ſ. pñtis ⁊ ꝓteriti impfecti. vt ſequēs. ꝓteriti pfecti ⁊ pluſq̄ pfecti. vt ſecutus. futuri vt ſecuturus. Multa tm̄ ex hmōi x̄bis deponētiby inueniunť apd̄ antiq̄ſſimos ꝓticipia tpis ꝓteriti. tā actiuā q̄ paſſiuā ſignificationē habentia. vt meditor meditat⁹. Sed ſciendū q̄ x̄bis quoq̄ plurimis q̄ nunc in vſu deponētia ſunt. veteres ſicut cōmuniby vſi ſunt. ⁊ quaſi idez dicendū eſt qñ inueniť ꝓticipiū deponētis in dus. vt ſequendus. q̄ vel a cōmuni olim venit vel in actiua ſignificatōe exponi debet. vt dicā in loquor. Itē vt vult ꝑſci. in. xj. libro. Caſus ꝓticipia ſex habēt quā noīa nec ſunt in ipſis deficientia aliquo caſu nec mirū. Nā in eo q̄ imitant adiectiua. q̄ nullo deficiunt caſu. ſiue mobilia ſint. ſiue in duas cōſonantes deſinētia. Que eñ deficiunt fixa ſunt vt fas dictio eſt. Itē ſcias q̄ neutropaſſiua ſunt quinq̄ triū tempoꝝ habent ꝓticipia. vt gaudeo gaudēs gauſus gauſurus. Audeo audens auſus auſurus. Soleo ſolens ſolitus ſolitur⁹. Fio fiens factus futur⁹. dīe cauſa ne ſi facturus dicam⁹ ſimile ſit ꝓticipio q̄d venit a facio x̄bo. q̄d vim actiuā poſſidet ſio x̄bi. Vñ a ſupino eius naſcitur paſſiuū ꝓteriti ꝓticipiuz. ⁊ futuri actiuum factū factu factus facturus. Fido q̄ fidens hꝫ fiſus ⁊ fiſurus participia.

De numeris.

Numerus participijs accidit vterq̄ ſingularis. vt currēs pluralis. vt currētes. ⁊ ſicut nō deficiūt caſibꝫ. ſic nec numeris deficiua inuenies ꝓticipia.

De figuris participioꝝ.

Figuras hñt participia quas habēt vel accipiūt a x̄bis. Nā ꝙ ſe nunq̄ cōponitur ꝓticipiū niſi ꝓus x̄bū eius a q̄ venit componatur. ergo vel ſimplicia ſunt. vel decōpoſita plerunq̄. id eſt a x̄bis cōpoſitis deriuata. vt efficio efficiens. intelligo intelligens. Si eñ ipſa ꝙ ſe cōponant non ꝓus verbis cōpoſitis trāſeunt in nominū vim. ſicut etiam ſi cōparentur. vt nocens innocēs. ſapiens inſipiēs. ſimplicia eñ eoꝝ poſſunt ⁊ ꝓticipia eſſe ⁊ nō noīa. Compoſita x̄o ſine dubio noīa ſunt. Ideo aūt addim⁹ plerunq̄ quia ſunt quedā q̄ plerunq̄ nō ſeruāt cōpoſitionis verborum cōpaginē. Unde apparent ea q̄ſi ex ſe cōpoſita vt effringor effractus. contingor contactus ⁊ ſilia. De hoc ſupra dixi cum egi de compoſita figura nominis in principio.

¶ De terminatione ꝓticipioꝝ ꝓteriti tpis.

De diuerſis quoq̄ cōſonantibꝫ q̄ ante vs. in ꝓteriti tpis ꝓticipijs inueniunť. q̄uis ꝙ ſingulas x̄bi terminationes cū de ſupinis tractabam⁹ docuim⁹. tm̄ hic etiā generaliť cōprehendere nō incongruū vr̄ eſſe. Dia igiť ꝓticipia ꝓteriti tpis. vt dicit ꝑſ. in. xj. li. vel in tus deſinūt. vt amat⁹ adiutus. vel in ctus. vt ſenect⁹. ſanct⁹. vl ptus. vt capt⁹ ſumpt⁹. vl in ſtus. vt q̄ſtus. vel in ſus. vt riſus niſus. vel in pſus. vt lapſus. vel in xus. vt fluxus flex⁹ plexus ⁊c.

¶ De deſinentiby in tus.

In tus deſinunt omnia q̄ ꝓteritū in vi termināt ſyllabā mutatōne vi in tus. vt adiuui adiut⁹. neui netus. deleui deletus. ſtraui ſtratus. laceſſiui laceſſit⁹. excipiunť dīe cā tria a. longā in au. diphthōgū ꝙuertētia. vt laui laut⁹. faui faut⁹. caui caut⁹. ne ſi latus fatus cat⁹ diceremus. alias ſignificationes hīe putarent. Item ſcias q̄ lotus magis eſt in vſu nūc q̄ laut⁹. Et ſciendū q̄ oīa ß pennl. ꝑductas hñt tā in x̄bis q̄ in ꝓteritis q̄ etiā in ꝓticipijs. exceptis ſeui ſatus ſiui ſitus. q̄ in ꝓticipijs penl. corripiūt. vt leui vl lini litus facit etiaz lui. ⁊ tūc ab eo regulariť formať litum. Priſ. aūt magis approbat leui. in. x. li. q̄ q̄ lino facit lini videlicz dīe cā ad nomē lini⁹ lini in vtio q̄d a leo ſimplici naſcit. q̄d in vſu nō eſt. Vetuſtiſſimi etiā lui dixerūt in ꝓterito. Et infra ibidē dicit. In vi. ſyllabā deſinētia mutāt eā in tū. vt creui cretū. ſ. leui q̄ vel lini vel

liui litū. Et subdit ꝑs.in.x.li. A ciui q̄s citus. Iz corripe z ꝓducē penl'. Ab iui q̄s ꝓposita vel abij. vt a q̄ui vl' quij corripiūt in pticipijs i. añ tus. vt adit⁹ obit⁹ ꝑterit⁹ neq̄tus. Solui etiā solut⁹ z volui volut⁹. abiecta i. ꝓducūt v. penl'. A ꝟbo añ tus corripi in q̄tuor sol' pticipijs inueni. duobꝫ ꝑme ꝓiugatōis q̄ duplicāt in ꝑterito ꝑorem syllabā. vedi vat⁹. steti stat⁹. qđ pticipio sile nomen est. Cañ pticipiū futurꝫ statur⁹. Hcde q̄s ꝓiugatōis vnum inueni a deponēti. reor rat⁹. Et a tercie vnū. seui satus. vñ insit⁹. I. ꝟbo corrептā hūt añ tus. oia q̄ ꝑteritū in vi. diuisas t'mināt. nisi sint ex pñtibꝫ in lo. vel in vo. desinētibus. vt domui domit⁹. elicui elicit⁹. Excipiūt ꝑme q̄dem ꝓiugatōis duo q̄ ꝑ sineresim i. ꝓferūt. secui sect⁹. z fricui fric⁹. A neco q̄s ꝟbo necat⁹ z nect⁹ inuenit pticipiū. ß necat⁹ dī ꝓpue ferro. nect⁹ alia vi ꝑempt⁹. In scđa q̄s ꝓiugatōne excipiunt' in vi. diuisas ꝑteritū desinentia q̄ penl'. i. in pticipijs nō hūt ß docui doct⁹. tenui tent⁹. censui cēsus. Tercie q̄s rapui rapt⁹. z ex eo ꝓposita. corripui corrept⁹. ꝑripui ꝑreptus. Silr ꝟba ꝓposita a canēdo absq̄ i. faciūt pticipia ſm ꝑmitiui formam canor cant⁹. occinor occent⁹. accinor accent⁹. q̄ꝫuis occinui z accinui faciūt ꝑteritū. In rui. vel in tui. ꝑides tps exeuntia nō hūt i. in pticipijs. vt desero deserui desert⁹. dissero disserui dissert⁹. insero inserui insert⁹ aperio aperui apert⁹. nexui q̄s nex⁹ facit. z cēsui cēsus. In lui ꝟbo desinentia vi. in tus ꝙuertūt in pticipio. vt colo colui cult⁹. occulo occului occult⁹ alo alui alt⁹ z alitus. Cañ etiā volo volui vult⁹ facit. qđ nomē est pticipiale. quō colui cult⁹ qñ est q̄rte declinatōis. q̄ etiā o. ꝟbi in v. ꝙuertūt. Que ꝟbo in pñti in vo. diuisas desinūt i. extrema ꝑteriti in tus. ꝙuersa faciunt pticipia. polluo pollui pollut⁹. suo sui sut⁹. eruo erui erut⁹. qđ solū penultimā corripit. A do. quoq̄s ꝓposita i. breuē hūt añ tus. in pticipio ꝑteriti. vt reddo reddit⁹. credo credit⁹. ꝑdo ꝑdi tus. ꝑdo ꝑditus. vendo vendit⁹. Deponentia in quor. mutāt eā in cu. z sumētia tū. faciunt supinū. vt loq̄r locutū sequor secutū.

De desinentibꝫ in ctus.

Actus. faciūt participium ꝑteriti passiua ꝟba q̄ ꝑidē tps actiuorū in xi. faciunt. vt intelleri intellect⁹. nexi nex⁹. auri auctus traxi tract⁹. vnxi vnct⁹. Mutāt em̄ xi. in ctū. Excipitur flexi qđ flexus facit pticipiū. z etiā figo fixi fixum. fluxi fluxū vel fluctū. Frixi frixū vel frictū. cuz declinat' frigo gis. Frigeo em̄ facit frigui z caret supino. Cōniueo cōniui. z cōnixi connixū. Pecto pectis pexui. vel pexi pexum vel pectū. Necto nexui vel nexi nexū. qđ etiā facēt nectū nisi esset dīa huj⁹ ꝟbi neco necas necui nectum. Plecto plectis plexi plexū antiq̄. nūc aūt plector z amplector dicim⁹ cōe cū suis ꝓpositis. Ītē in gor. deponentia mutāt eā in ctū z faciūt supia. vt fungor functū. Panxi aūt nō hz supinū z ꝑ ꝑñs nec pticipium ꝑteriti tpis passiuū. Ango aūt anxi deberet facē anctū. ß nō est in vsu. Silr in ci. vel in q̄. vocali lōga añcedente desinētia in ꝑterito i ct⁹. faciūt pticipiū. vt feci fact⁹. ieci iact⁹ ctus reliqui relictus. Similiter in gi. vt legi lect⁹. fregi fractus.

De desinentibꝫ in ptus.

Aptus. exeunt participia ꝑteriti tpis passiua cū actiua eiusdē tpis in pi. vel in psi. vel mi. t'minant'. vt cepi capt⁹. z cepi cept⁹. scalpsi scalptus. compsi compt⁹. sumpsi sumpt⁹. ꝓmpsi ꝓmptus. dempsi dempt⁹. nupsi nupta. nuptus em̄ naturaliter silet'. nisi ꝑ irrisionē vel figurā dicat'. q̄ꝫuis vetustissimi nouus nupt⁹. ptulisse inueniant'. qđ nunc in vsu nō est. Emi empt⁹. ademi adempt⁹. redemi redemptus Rapui quoq̄s rapt⁹ facit z ex eo ꝓposita. corripui correptus. ꝑripui ꝑreptus.

De desinentibꝫ in stus.

Astus. vnū inueni depones. q̄ro q̄st⁹. z passiuū pasco⁹ past⁹. cū alia eiusdē forme soleāt s. abijcē. nasco⁹ nat⁹. irasco⁹ irat⁹. obliuisco⁹ oblit⁹. paciscor pact⁹. nanciscor nact⁹. ꝓficiscor ꝓfectus. vlciscor vlciscēris vltus. expgiscor expgiscēris experrect⁹. defeciscor solū duplicat s. in pticipio. vt defessus. Hic attende q̄ vno vsi facit pticipiū ꝑteriti tempꝰis in stus. vt vstus. z torreo tostus. z haurio hausi haustus. gero gessi gestus.

Ex q̄s antecedēte vnū inuenio in tus. a texui text⁹. ita dicit ꝑstian⁹. Propter hoc dicūt q̄dā q̄ mistus dz scribi ps. z nō ꝑ r. Alij dicūt q̄ scribit' ꝑ r. mixtus mixtio. z remanet t. in suo sono. quia ꝑcedit x. z ita vult buguitio z cōmunis tenet'.

De desinentibꝫ in sus.

Asus. desinunt participia q̄ ex ꝟbis veniūt in si. vel ī di. ꝑteritū acti t'minantibꝫ nisi sint a do. ꝓposita. vel q̄rte ꝓiugatōis q: ꝟborꝫ q̄rte ꝓiugatōis nullū pticipiū in sus t'minat'. vt lesi lesus. mersi mersus. iussi iussus. prandeo prandi pransus. tōdeo totōdi tonsus. obsideo obsedi obsessus fodio fodi fossus. tendo tetēdi tēsus. tōdo totudi tūsus. ꝓhendo ꝓhendi ꝓhensus. scindo scidi scissus. findo fidi fissus. Excipiunt' vsi vst⁹ torsi torsus z tort⁹. Antiqui dicebāt a torreo q̄s tostus. Sic gero gessi gestū facit. ita dicit ꝑs. in. xj. li. Et in. x. dicit. Oia ꝟba q̄ faciūt ꝑteritū in di. faciūt supinū in sum. vt prādeo prādi prāsus. Excepto vedi qđ est ꝓme ꝓiugatōis qđ nūq̄s facit supinū in sum z ex eo ꝓpositis q̄ in t'cia trāseūt ꝓiugatione z a. penultimā simplicis supinū in i. ꝙuertūt. vt do vedi datū. reddo reddidi redditū. Et addit ꝑs. in li. xj. Silr faciunt pticipia in sus ꝟba q̄ in li. vel ri. vel ti. t'mināt ꝑteritū actiuorꝫ. vt vello velli vel vulsi vulsus. fefelli falsus pepuli pulsus. peculi peculsus. Suffero sustuli anomalum est z sblatus facit. Decurri decursus. Verri ꝟsus. ꝟti versus. Excipit' peperi ptus differētie cā. Peperci em̄ parsus facit. Quarte ꝓiugatōis in si. vel ri. ꝑteritū terminātia in tus. non antecedēte i. faciunt pticipia vt fartio farsi fartus. sartio sarsi sartus. fultio fulsi fultus. haurio hausi haustus. repio repperi reptus. comperio comperi compertus.

De desinentibꝫ in psus.

Apsus. vnū inuenio a deponenti. vt labor lapsus. ita dicit ꝑstianus. Magister bene. dicit q̄ etiā cābio facit campsi cāpsum. z inde campsus campsa cāpsum z campsor campsoris z huic cosentio.

De desinentibꝫ in xus.

Axus. tria inuenio passiua scz nexus a nexui. pexus a pexui. flexus a flexi. Similit faciunt pticipia amplector āplexus. cōplector cōplexus z cōniueo cōniui vel cōnixi connixū. inde cōnixus. Supradictas formas seruāt in pticipio ꝑteriti tpis cōmunia z deponētia que facile ex simili terminatione passiuorum dinosci pñt. quō faciant ꝑ singulas ꝓiugatōes pticipia ꝑteriti tpis. Neutra pauca habent ꝑteriti tempꝰis pticipiū z raro vt ceno cenatus. prandeo prānsus. iuro iuratus. careo cassus qđ z nomē est. Passus a pateo. titubo titubatus. placeo placitus. quiesco quietus. Suesco etiā simil'r facit suetus. A neutro passiuis q̄nq̄ꝫ sunt participia gaudeo gauisus. audeo ausus. soleo solitus. fio factus. fido fisus. Vetustissimi tñ z ex alijs plurimis neutris inueniuntur ꝓtulisse pticipia ꝑteriti quemodo in vsu nō sunt. pleraq̄ tamē neutrorꝫ scđe cōiugatōnis in vi. diuisas desinētia in ꝑterito. deficiūt in su-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pinis. vt horrui rubui tepui ferbui senui frigui egui rigui durui stupui ⁊ silꝛia. Hec de participio dicta sunt. De ꝺria pticipij ⁊ noīs ꝟbalis habes in lectoꝛ lectoꝛi. ⁊ in spiratoꝛ. ⁊ etiā in scriboꝛ vide. Itē pticipia nō cōponūtur nisi p ntūm. vt dicā in edifico. ¶ De ꝓnomine sufficiat. qꝺ dictū ē cū tractauim⁹ de nomine.

¶ Nūc de ꝓpositione.

Repositio nō aspiraꝛ.

Nā vt dicꝫ ꝑſ. in. xiiij. li. Nulla ꝓpositio habet aspiratiōem sic nec ꝯiūctio. Ān ptꝫ q abūdo ꝯpositū ex ab ⁊ vnda nō aspiraꝛ. Nō sic dicꝫ hug. tractās de ergo q en. tantū valet apuꝺ grecos quātū in. apuꝺ nos. Ān hmōi noīa greca siue notha q̄ ꝓdictā ꝯpositōem hñt in sui ꝯpositōe. pñt scribi ⁊ scribūꝛ indifferenter. mō p en. mō p in. vt encaustū ⁊ incaustū. ⁊ enthimema et inthimema. emplastꝛ ⁊ implastꝛ. energumin⁹ inergumimus. energia ⁊ inergia. ⁊ sic de ꝯsilibꝫ. Nota ētq si due ꝓpositōes ponāꝛ in cōstructōe respectu vni⁹ casualis. vltima tenet cōcoꝛdare cū casuali. ⁊ ꝓma seruit locutōni ⁊ nō casui. vt venio de vltra mōtes. ⁊ de post fetātes accepit eū. Si aūt ponāꝛ tres vltima ꝯcoꝛdat cū casuali. ⁊ alie respiciūt ꝓpositōnes ⁊ casuale loco casualis. vt venio de p añ scolas. Verūtn̄ sup fuit vtriqꝫ casui. sed cū actō ponit qñ signat motū aꝺ locū. vt venio de supponte ⁊ nō de sup pōte nisi p figurā. ¶ Nō etiaꝫ q sic ꝺicꝫ papias. Pēs ꝓpositōnes hāc hñt naturā q aut augēt. vt pꝺiues aut minuūt. vt ſblustris ſbtristis. aut in ꝯtrū ꝟtūt. vt ꝺestruo. aut nihil signāt vt emoꝛi qꝺ aliqñ tātū valet q̄ntū moꝛi. Aut aliqꝺ ibi ī significatōne determinat. vt ꝓmoneo. ¶ Hic posset q̄ri an sit dicendū. Petr⁹ ptās bononie vel de bononia. Archiep̄s ianue vl ianuēsis. ⁊ ita de cōsilibꝫ. Sꝫ ß determinatū est supꝛ in capꝰo de possessiuo noīe. ¶ De accētu aūt ꝓpositionū supꝛ determiatū ē in secūda pte vbi egi de accētu ꝓpositionū. ¶ De ꝓpositōnū ꝯpositōe cū ꝺbꝫ ptibꝫ ꝯponāꝛ. ⁊ qñ ꝯponāꝛ dictū ē supꝛ in ca. de ꝯposita figura noīs. Itē mlta vtilia diri supꝛa ī prima pte de ꝓpositionibꝫ in capitulo de syllaba.

¶ De aduerbijs.

Aduerbiū ē parsoꝛationis indeclinabile cui⁹ significatio ꝟbis additꝫ

hoc em̄ pficit ꝟbis additū aduerbiū qꝺ adiectia nomina appellatīs noībꝫ aꝺiūcta. vt prudēs hō prudēter agit. felix vir felicit viuit. sic dicꝫ priſ. in. xv. li. de aduerbijs. ¶ Nō vt dicꝫ priſ. in. xv. li. q ꝓpria noīa ciuitatuꝫ siue p̄me vl secūde ꝺeclinatōis sint. gtō q̄ꝺē casu p aduerbio ī loco accipiāꝛ. vt rome sum. tarēti fuꝫ. Accusatiuo ꝟo aꝺ locū cuiuscūqꝫ sint ꝺeclinatōis. vt romam eo vl tarentū eo. vl carthaginē vel athenas. Ablatiuo ꝟo de loco vl p locū. vt roma exeo. tarento trāseo. Si tercie ꝺeclinatōis sint ablatio tā in loco q̄ꝫ de loco vl p locū. vt carthagīe sum. carthagīe veīo. carthagīe trāseo. Idē ētiā sp in plāribꝫ inuenit. vt athenis sum. atheis veīo. atheis trāseo. Inueniūtur tn̄ ⁊ cū ꝓpositōibꝫ nomia ciuitatū sepe prolata. et maxime apuꝺ hiſtoꝛicos. Ān saluſti⁹. in catilinario. Nā cū brut⁹ ab roma abierat. Inueniūtur tn̄ ⁊ q̄ꝺā appellatia su pꝛaꝺictā regulā seruātia tria vt militie. militiā. militia. domi. domū. domo. humi. humū. humo. ⁊ ētiā adde ruris rus rure. Pꝛeꝺicta āt ſm q̄ꝺ n̄ simplr ꝺicūꝛ aꝺūbia. ⁊ iō pñt eis iūgi relatiua ⁊ aꝺiectiua. vt studui bononie q̄ est pulchra ciuitas. ¶ Et scias q domus secū ꝺeclinatōnis ē ⁊ q̄rte. ⁊ ſm ꝺeclinationē secundā ponit aꝺ modū ꝓpriorū nominū. nō ſm quartā. quia ꝓpriū nomē in quarta ꝺeclinatione vsualiter nō repitur. Et ideo bene ꝺicit fui domi sed male ꝺicit fui domus. Item vt dictū est maxime apuꝺ hiſtoꝛicos inuenit. Vado bononiā. vl aꝺ bononiā, vado domū vl aꝺ domū. ⁊ sic de cōsimilibus. ⁊ sepe talis latinitas inuenit. nec mir. q ꝓpositio cum casuali eq̄pollet aduerbio. ¶ Scias etiā q vt ꝺicꝫ ꝑſ. In e. pductā aduerbia pmitiua nō inueniūꝛ. ß deriuatiua a noībꝫ secūꝺe ꝺeclinationis quoꝝ ꝺtūs in o. lōgā ꝺesinēs in e. lōgā q̄ntit. ⁊ facit aꝺūbiū vt huic claro clare. optimo optime. pulchro pulchre. affabro affabre. Licero inuectiuaꝝ. vj. Deum nullum qui ei paulo affabre fact⁹. huic sano sane. fero fere. Excipiūntur bn̄ et male. a bono ⁊ malo in e. coꝛreptā ꝺesinētia. Multa āt ex supꝛaꝺictis noībꝫ ipa terminatōne ꝺti p aduerbijs accipiūtur. vt falso cōsulto. postremo sedulo. auspicato. augurato. manifesto. priuato p̄cario merito. Et sepe coꝛripiūt o. terminalē. qñ in aduerbia trāseūt. vt cito sero mō necessario. ꝺr ⁊ necesse. ß necesse eget ꝟbo subſtātiuo. Inuenit tn̄ ⁊ necessariū. Sūt tn̄ q̄ꝺā ex eaꝺem ꝺeclinatōe q̄ꝺ neutra p aduerbijs accipiūtur. vt multū nimiū. vēꝝ ⁊ vero. primū ⁊ primo. Et prime qꝺ oñdit terenti⁹ q̄ cōpositū ab eo in andria ptulit. Naꝫ id arbitroꝛ apꝛime in hac vita eē vtile. Nimiū quoqꝫ p nimis freq̄nter inuenimus ⁊ parū p puū. Excipiūt q̄ꝺā q̄ nō solū in e. ß etiā ī er. ꝺesinūt. vt a ꝺuro ꝺure vl ꝺuriter. a largo large vel largit. ab hūano hūane hūaniter. a firmo firme ⁊ firmiter. Inueniūtur etiā alia quibus tn̄ nō ē vtendum insaniter p insane. seueriter quoqꝫ p seuere. blāꝺiter. benignit. amicit. anarit. mūꝺit. mestiter. equit. asperit. festiuit. āplit. ignauit. pbiter. pteruit. inimicit. iracūꝺit. supbit. temerit. pclarit. coꝛuiter. purit. vrecūꝺit. miserit. psperiter. Ꝺr etiā abunde ab abūdo. ⁊ abūdanter ab abūdans. ¶ Sciendū tn̄ q q̄ꝺā aduerbia nō plane seruāt significationē q̄ in noībꝫ ē a q̄bꝫ ꝺeriuātur. vt ferus fere. sanꝰ sane. sensus sensim. Ideo aūt ꝺixim⁹ nō plane. q pōt eē aliq̄ rō. vt fere ꝺicūꝛ q̄ oīmi coꝛpe ferūꝛ. cū q̄tuoꝝ quippe pediby vtantur. fere ergo p iuxta. quia celeriby oīa iuxta sunt. Sanus p validus accipit. Ergo ⁊ sane p valꝺe. Ꝺo quoqꝫ notanꝺuꝫ q a valido valꝺe p valide pfert p sincopā. Sensim p paulatim. q ea maxime faciunt sensum q̄ moꝛātur. Arito ꝟo ꝟbo vl ritu. ꝺr rite p recte. q nihil tracit ritibꝫ nisi qꝺ rectū ꝺr. Aānte quoqꝫ ꝺeclinatōis noībꝫ ꝓpositā e. pducūꝛ. vt pꝺie. hodie. postꝛidie. Meridie q̄ꝫ p aduerbio accipit cū sit nomē.

¶ De ꝺesinentibꝫ in im.

Im. denominatiua inueniuntur. ⁊ ꝟbalia siue pticipialia. vt a pte ptim. a viro viratim. a vice vicissim. ab hostio hostiatim. a statu statim. a raptu raptim. a saltu saltuatim. a cursu cursim. a sensu sensim. a singulis singulatim. vel singillatim.

¶ De aduerbijs in ter.

Ter. quedam aduerbia ꝺesinūt. ꝺe q̄bꝫ sic ꝺicꝫ ꝑſ. In r. pmitia cur. ⁊ p. qñ pval de accipit. Deriuatia ꝟo a noībꝫ. vl pticipijs r cie ꝺeclinatōis ineniūt in ter. ereūtia. Sꝫ si ī ns. ꝺesinat ntūs is. gtī ī er. pūtūt. vt sapiēs tis. sapiēter. prudēs tis. prudēter. Alia ꝟo assumūt ter. ꝺtō penl. coꝛr. vt fortis fortit audax audacis audacit. ß p sincopā vsu freq̄ntioꝛi est audacter. Excipit facilis qꝺ p facilit facile aduerbij loco habuit in vsu Virg. in. x. Ofacile accipiter saxo sacer ales ab alto. Difficilis aūt difficult fac p difficilit. Et ab oī oīno. Preterea a ctꝫ ⁊ a q̄tuoꝝ nascūꝛ aduerbia ter ⁊ q̄ter. Obiit em̄ ꝓpositū ē ab ob ⁊ iter. sil r pauliſper. parūper ꝓpositā sunt. Vetuſtiſſimi tn̄ q̄ꝺā ꝑ supꝛaꝺictā regulā ptulerūt. ß si q̄ꝺꝫ sunt nomia neutra p aduerbijs posita. vt sublime volās. assumantur. aliter ꝟo reꝛiciātur. vt pōponius de philoſophia. Cū ista hec memorie meminit p memoꝛiter. Hoc etiā aduerbiū aliter ab eo qꝺ ē hic alis. huius alis. huic ali. p aliꝰ ꝙ alius alij. ſm supꝛaꝺictā analogiā ꝓfertur.

¶ Questio.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Queri pōt de hoc ad/uerbio nō. q̄re nō ꝓponit nisi cū tribꝫ ꝟbis. neq̄. nolo. nescio. Itē q̄n veniat p cōpositōem cū noibꝫ 7 q̄n p infinitatōez ꝧ de ꝟ determiatū ē supꝰ. vbi egi de figura ꝓposita noīs. De accētu adūbioꝝ diri supꝰ in secūda pte vbi egi de accētu adūbioꝝ. 7 ēt vbi egi de impedimētis accētus 7 de impedimētis differentie.

De interiectione.

Interiectionē greci inter adūbia ponūt. ꝧ romanoꝝ scriptores hanc sepatim ab aduerbꝫ accipiūt. Et scias q̄ nulla in teriectō ē ꝓposita. Ūn prochdoloꝝ sunt due ptes vt ostē di supꝰ i capꝰ de ꝓposita figura noīs. Immō spāliꝰ de diasintastica sine cōstructōe. 7 de suis spēbꝫ et ptibꝫ. nec nō ꝺ regimine subiūgam⁹.

De cōstructione 7 suis specieb.

Onstructio perfecta quā greci synthesim vocāt. valet ad omniū iudicium exposito em. Et iō nūc de cōstructōe pncipaliter 7 suis spēbꝫ 7 ptibꝫ dicem⁹. Deinde de regimine subiūgam⁹. Scias g̃ q̄ ꝓstructōnū alia pfecta. sicut illa q̄ pfectū sensum generat in animo auditoris. vt petrus currit. Alia impfecta sicut illa q̄ impfectum sensum generat. vt homo albꝫ ꝛc.

Onstructionis quatuor sunt spēs. s. intrāsitiua. trāsitiua. reciprocа 7 retrāsitiua. Intrāsitiua ꝓstructō ē illa in q̄ oīdit nō fieri trāsitio actus vl passiōis de vna ꝑsona in aliā. vt socrates currit. Trāsitiua ē illa in q̄ oīdit fieri trāsitō actus vel passionis de vna ꝑsona ī aliā. Actꝰ vt diligo te. Passionis vt diligor a te. Reciprocа est illa in q̄ oīdit fieri reflectio actus vl passionis de vna ꝑsona in seipam. vel de pluribꝫ in seipas. q̄nq̄ singulariter. q̄nq̄ pluraliter. Singulariꝰ vt diligo me 7 diligor a me. Pluraliꝰ vt diligim⁹ nos 7 diligimur a nobis. Et dī a reci. qđ ē iterꝫ. 7 pco qđ ē re. inde reciprocа. i. reiteratiua. Retrāsitiua ē illa in q̄ oīdit fieri trāsitio actꝰ vl passionis de vna ꝑsona ī aliā determiate. i cū cā finali. vt rogo te vt bñ facias mihi. vl rogo te vt doceas filiū meū. Ūn patꝫ q̄ ꝧ ꝓstructio. diligo te diligentem me nō ē retrāsitiua immo ē trāsitiua. Dis em̄ cōstructō retrāsitiua indiget verbo subiūctiui mōi cū adiūctiua cōiūctione. vl dictōne hñte vim cōiūctionis adiūctiue vt rogo te vt diligas me. Et scias q̄ tres spēs ꝓstructionis cōueniūt seu rndēt tribꝫ motibꝫ in natura. Est em̄ motꝰ rectꝰ. 7 isti ꝓuenit ꝓstructio trasitiua. Itē ē motꝰ circularis. 7 huic ꝓuenit reciprocа ꝓstructio. Et ē motus ꝓpositus. 7 huic motui rndet vel cōuenit ꝓstructio retrāsitiua. Intrāsitiua ꝟo cōstructio nō ꝓuenit motui. sed quieti.

Sed potest queri an hec ꝓstructio. Hec cappa ē petri sit iutrāsitia. Dico q̄ simplr ē intrāsitiua. q: nō oīdit fieri transitio ibi actꝰ vel passionis de vna ꝑsona in aliā. ē tn ibi transitio ꝑsonaꝝ. q: obliquus trāsitiue cōstruit cū ꝟbo. ꝧ trāsitio ꝑsonaꝝ nō reddit simplr ꝓstructōem trāsitiuā. Itē cū dico. Volo legere. si iste infinitiuus legere tenet nomialiter. talis ꝓstructio iudicat trāsitiua 7 determinat trāsitū huiꝰ ꝟbi volo. si aūt teneat ꝟbaliter. ē intrāsitiua. 7 ꝑm hoc ꝓstruit cū ꝧ ꝟbo volo intrāsitiue. Itē ꝓuenit q̄ri. an hec cōstructio sit transitiua. Petrus legit ꝟgiliū. cū petrus cōstruat intrāsitiue cū hoc verbo legit. Ad hoc dico. q̄ constructio magis debet iudicari rōne finis. q̄m rōe ꝓncipij. q: finis dignior ē ꝓncipio. 7 ꝑm hoc hec cōstructio ē trāsitiua. Petrus legit ꝟgiliū non trāsitiua. Iz ꝓstructō ꝟbi potētioꝝ sit ad ntūm q̄m ad obliquū. Et scias q̄ cōstrui intrāsitiue ē ptinere ad eādē ꝑsonā vel tanq̄m ad eādē ꝑsonā. Construi ꝟo trāsitiue ē ptinere ad diūsas ꝑsonas vl tāq̄m ad diūsas.

Itē scias q̄ in oī reciprocа ꝓstructōe ꝟbū cū seqnti obliq̄ ꝓstruit trāsitiue. vt ego diligo me. ꝧ q: ꝟbū oīdit ptinē ad eādē ꝑsonā secū. ē reciprocа. 7 ē ibi trāsitō actꝰ vl passionis. ꝧ nō ē ibi transitio ꝑsonaꝝ. 7 ita reciprocа ꝓstructō tenet mediū inē transiuā 7 intrāsitiuā. Ūn oīs ꝓstructio reciprocа ꝑt dici trāsitiua actꝰ. Iz ibi sit intrāsitio ꝑsonaꝝ. ꝧ largo mō. Itē cū tm̄ sit vnū ꝓnomē reciprocū. s. sui. cōsuevit q̄ri an ista constructio. Ego diligo me sit indicāda reciprocа. Ad ꝧ dico. q̄ q̄uis sit vnū ꝓnomen reciprocū tm̄. s. sui sibi se a se. tm̄ iste debēt dici reciproce ꝓstructōnes. s. diligo me. diligis te. nō ꝟtute ꝓnoīs vel ꝟbi reciprocі ibi positi. sed ex iūctura ꝓnoīs vl ꝟbi simł. Nā ꝟbū 7 ꝓnomē ptinēt ad eandē ꝑsonā. Volo ēt ꝧ te scire q̄ oīo. ꝓstructio. locutio differūt. cuz vnū nō recipiat spēs alterius. Nā locutio diuidit in tres spēs. q: locutionū alia de p̄senti. vt lego ꝟgiliū. Alia de ꝑterito vt legi. Alia de futuro vt legā. Itē locutōnū alia affirmatiua alia negatiua. Cōstructio ꝟo diuidit in q̄tuoꝝ spēs. vt dixi. s. in intrāsitiuā. trāsitiuā reciprocā. 7 retrāsitiuā. Oīo autē diuidit in q̄nq̄ spēs. vt dicā in q̄nta pte in oīo. Post q̄m de ꝓstructōe 7 suis spēbꝫ vidim⁹ nūc de ei⁹ ptibꝫ videamus.

De supposito 7 apposito.

Scias ergo. q⁹ partes ꝓstructōnis sunt due. s. suppositū 7 appositum. Suppositū ē illud de q̄ loq̄mur. 7 dī in dialetica subiectū. Appositū ꝟo ē illud qđ de altero dī. 7 appellat in dialetica p̄dicatū. Et scias q̄ q̄cq̄d p̄cedit ꝟbū ꝓncipale vl intelligit p̄cedere ē suppositū. Verbū ꝟo ꝓncipale cū toto illo qđ seq̄tur ē appositū. excepto sum es ē. in p̄nti tpe indicatiui modi. qđ ꝑm quosdā q̄n ponit inter adiectiuū 7 substātiuū. vt petrꝰ ē albꝫ ē mera copula. 7 ad neutrā ptem tendit. Dic etiam nota q̄ si vnū ꝟbū ponit in oīone illud ē ꝓncipale. Si duo vel plura copulata p copulatiuā q̄iūctionē vl disiūctiuaz. illa ꝟba sunt eq̄liter ꝓncipalia. vt petrus legit 7 disputat. iohānes legit 7 scribit. Verbū ꝟo relatiui nō ꝑt ē ꝓncipale. 7 ponit ꝧ relatiuū qui in eadē pteoratōnis cū antecedēte cū eo qđ in ꝓstructōne ponit respectu illius. vt petrꝰ q̄ ē studēs bonoīe disputat. ꝧ disputat solū ē appositū. Hoc tn̄ fallit. q̄n q̄ exponit p q̄iūctionē adiūctiuā 7 relatiuū ꝓnomen. vt iste est dignus qui regat imperiū. id ē iste ē dignꝰ vt ipe regat imperiuz. vel vbi fit suppletio verbi. vt vos nō estis q̄ loq̄mini. i. loq̄ntes. Scias etiā q̄ cū dī. Si hō currit hō mouet. hō currit ē antecedēs. hō mouet ē cōsequens. Nam antecedens ē pars illa q̄ post ponit sine imediate sequit hāc coniūctionē si. Cōsequēs aūt ē illa pars q̄ postponitur sine mediate seq̄tur hāc ꝓiūctionē si. sed hoc magis ad dyaleticū spectat.

De supposito verbi ꝑsonalis nūc videamus.

Scias ergo q⁹ nomen substātiuuz aliquā do supponit p se. vt hō currit. vel cuz sua determinatione. vt hō albus currit. Similiter supponit nomē adiectiuū substantiue posituz. vt albū currit. i. alba res. Itē ꝓnomē. vt ego curro. tu curris. ille currit. Item ꝑticipiū. vt legens ꝑficio. Itē verbū infinitui modi positū nōialiter aliq̄n supponit p se. vt legere ē bonū. aliq̄n cū adiuncto. vt amare deū ē bonū. 7 me ire ad ecclesiā ē vex. quia hoc totuz. me ire ad ecclesiā supponit huic verbo ē. loco vnius nr̄i. Similiꝰ supponit subiūctiuū verbū vel indicatiuū ꝑposito nomie vl aduerbio infinito. vt q̄s currit scit a me. vbi sit

sortes ignorat a me. Silr oio sumpta ꝑ indicatiuū ẋbi
bū vl subiunctiuū. supponit ꝓpositā hac ꝯiunctione q. vt
q tu legis est verꝝ. vel q tu legis placet mihi. Itē supponit aduerbiū positū noialit. vt dim est q ego veni. i.
diuturnū tps. Et scias q suppositū ẋbi psonalis. debz
ꝯcordare cū eo in trib. s. ī psona. ī nūero et habitudine
nti. Ex q̄ ptz q male dr. Petri currit. q; lz petri ꝯcordet cū ẋbo in psona ⁊ nūero. nō discordat secū in habitudine nti. cū sit casus gti. Nō etiā q in ẋbis tercie psone intelligit ntūs tribꝫ modis. Uniq; vi certe significatōis. vt in ẋbis excepte actōis. Uniq; vi relatōis. vt
q̄ legit disputat. Uniq; vi p̄cedētis oīonis. vt sortes legit ⁊ disputat. In ẋbis aūt ꝓme ⁊ secūde psone intelligit ntūs certꝫ ⁊ determiat. vñ nō egēt ꝓnoīe ibi posito ad suppositiōem. nisi cā discretōis vl significātie. vt
ego sum lux mūdi. ⁊ tu puer ꝑba altissimi vōberis. vide in narratio. Sꝫ ẋba tercie psone bñ indigēt. vt sortes currit. nisi ī p̄dictꝭ casibꝫ. ẋba tñ tercie psone si ponātur absq; ntō. nō reddūt locutōem incōgruā. ß imp
fectā. Volo ēt te scire. q ntūs ꝛcie psōe p̄t iūgi cū ẋbo
ꝓme vl secūde psone ex pte suppositi ī q̄tuor locis absq; ꝓnoīe ibi positō. sic dicaꝫ in q̄rta pte in tractatu de
allotheca ī caplo ꝺ euocatōe. Itē aiaduerte q noīa
q̄ geminant. vt q̄squis ⁊ q̄ recipiūt cūq;. vt q̄cūq; bñt
vim duoꝝ casuū ⁊ ponēda sunt ī eodē casu in q̄ ponit relatīm facta explicatōe. sic dicā in q̄nta pte in q̄squis.

De suppositō ẋbi impsonalis ammodo videamus.

Scias ergo q verbis impsonalibꝫ sit suppositio ꝑ obliquū casum. Impsonaliū aūt ẋboꝝ. alia sunt actiue vocis; alia passiue. vt placet ⁊ currit. Inter q̄ dr ie sunt he. q; impsonalia actiue vocis p̄t ꝓstrui cū infinituis ẋborū. vt placet mihi legē. ß impsonalia passiue vocis nō. Uñ male dr Ame desiderat legē. Itē impsonalia passiue vocis sunt absoluta ⁊ intrāsitiua. ß impsonalia actiue vocis p̄t eē trāsitiua. vt penitet me pcti. Itē impsonalia actiue vocis regūt añ se eosdē casus q̄s regūt sua psonalia post. vt mihi placet. ß impsonalia passiue vocis non regunt eosdē casus. q̄s sua ẋba psonalia. vñ male dr. A me legit ẋgiliū. lz bñ dicat. Ego lego ẋgiliū. q; a me legit eq̄pollet huic ego lego. Sꝫ iste nō eq̄pollēt. Ego lego virgiliū. ⁊ a me legit ẋgiliū si addat actūs. Nota q cū dr. A me currit. p̄t duobꝫ modis suppositū assignari. Est em̄ suppositū rei exercētis. ⁊ rei exercite. Suppositū rei exercite ē res ẋbi. i. casus q̄ intelligit ꝑ verbū. et hūmō ẋbū illud ꝓstruit cū ablatiuo trāsitiue. Et debet sic exponi. A me currit. i. cursus agit a me. Suppositū ẋbo rei exercētis. ē res ablati. ⁊ ꝝm ß ablatiuus supponit ⁊ ꝓstruit cū ẋbo intrāsitiue. Et debz sic exponi. A me currit. i. ego curro. A q̄bꝫ aūt ẋbis descēdāt ẋba impsonalia. ⁊ de eoꝝ ꝓstructōe dixi supꝝ vbi egi de ẋbis impsonalibꝫ. Uerba āt ipsonalia q̄ ꝓstruūt cū gtīs sunt duo. s. interest et refert sic dicaꝫ in q̄nta pte in interest. Hoc ēt ẋbū impsonale venit q̄nq; regit gtūm. vt dicā in venio venis. Uerba aūt impsonalia q̄ ꝓstruūtur cuꝫ dtīs sunt ista. placet libet liquet licꝫ vacat eueīt ptigit accidit expedit. vt mihi placet. iste dtūs mihi supponit illi ẋbo placet ⁊ ꝓstruit secū; intrāsitiue. Eodez mō bñ dr. mihi placet me legere. ⁊ placꝫ me legere. Uerba impsonalia q̄ ꝓstruūt cū accusatīs q̄n iūgunt cū infinitiuis ẋboꝝ vt q̄daꝫ volūt sunt ista. decet delectat iuuat oportꝫ. Sꝫ q̄n iūgūtur absq; infinitīo psonalia sunt. vt ß decet me. Uerba impsonalia q̄ ꝓstruūt cū actīs ⁊ gtīs sunt ista. q̄nq;. penitet tedet miseret piget ac pudet. ß q̄n ponūt cū infinitīs req̄rūt tm̄ actūm. vt peitet me peccare. ⁊ nō adiūgūtur cū infinitīs nisi impsonalit q; ille infinitiuus ponit loco gti. vt dicā in q̄rta pte in miserēor. Scias etiā q sunt q̄dā ẋba impsonalia non simplr. ß ex adiūcto q̄ sequūt ꝓstructōes illoꝝ ẋborꝫ impsonaliū q̄bꝫ adiūgūt. s. incipit dꝫ solet desinit pōt. vt socratis incipit interesse legē. socti incipit placē legere. socratē icipit decē legē. socratē incipit penitere peccare. a socrate incipit legi. Nō q ß ẋbū ē p̄t eē impsonale in q̄tuor locis. sic dixi supꝝ vbi egi de gerūdijs.

De regimine.

De regimine ammodo videamus.

Scias g̃ q regere est cōferre dictō nem dictioni vt ponat in tali vel in certo casu. Et scias q omnes partes oīonis regūt p̄ter ꝓpria noia ⁊ pronomia. ⁊ p̄ter cōiunctiones ⁊ interiectiones vt quidā dicūt. Nos ẋbo dicimus q omnes partes orationis regūt p̄ter cōiunctiones ⁊ interiectiones. Et p̄ter q̄dā aduerbia. vñ concedimus q ꝓpria noia regūt. vnde bene dr. Homo ē humanitate. ⁊ socrates socratitate. q; ꝓpria nomina data sunt a ꝓpria qualitate. ⁊ ꝓnoīa regūt. vñ dicit p̄ris. Ego meoꝝ solus sum meꝰ. i. ego solus de numero meoꝝ sum liber. Silr bñ dr. Iste equus est meus emptione. ⁊ ille est tuus donatione. Aduerbioꝝ quedam regūt. ⁊ quedā nō regūt. Illa regūt que p̄t recipere duo extrema. i. verbū ante ⁊ casum post. vt vado vltra rhenū. vnde dicūtur ꝓpositōes a donato. a p̄s. aduerbia. quia possunt poni absq; casu. vt vado vltra. Similiter aduerbia cōparatiua regūt. vt loquor melius platone. Et suplatiua. vt diligo te maxime istoꝝ ⁊ etiā quedaꝫ aduerbia regūt ex natura partitionis. vt vbiq; terraꝝ. Coniūctiones ẋbo nō regūt nec regere possunt quia nō habent certū finez. De interiectionibꝫ dicunt q̄dā. q regūt ex vi suę significatōnis. vt o ineffabilē virꝝ. Alij ẋbo dicunt q omnis casus iūctus interiectioni nō regitur. ⁊ hoc puto verꝝ. Itē scias q nulla dictio regit ante ⁊ post. nisi verbuz est gerūdiū. Volo etiam te scire. q oīa casualia q̄ copulātur regūtur ex eadem natura. aut diuersa. vt diligo socratem ⁊ platonem. Si eī iungantur immediate. aut ptinent ad idē. aut ad diuersa. Si pertinēt ad idē. regūtur ex eadē natura. vt homo albus. Si pertinent ad diuersa reguntur ex diuersis naturis. vt sum maior platone vno cubitu. Platone igit ex natura cōparationis. vno cubitu. ex vi determinationis excessus. Nota hic q regula tradita est a p̄ristia. Quēcūq; casum regit nominatiꝰ regit quilibet eius obliquus. qđ in multis videt fallere quia bene dr. Hoc est multū vini. sed male dicit. Loquor de multo vini. similiter bene dr. aliquid panis est hic. sed male dicit. loquor de aliquo panis. sed huiꝰ q̄stionis solutionē ponā in plus. Nota q quēcūq; casum regit indicatiuus eundē regit. etiam quilibet eius modus gerūdiū. supinū ⁊ participiū. qđ ab eodem descendit. sed cōsueuit queri. An ntūs possit regi ab infinitiuo. gerūdio. supino ⁊ pticipio. Et videtur q sic. q; sicut bene dicit. ego sum miles. ita bñ dr. ego volo esse miles. venio cā essendi miles. sum futurus miles. vado factū miles. sed huiꝰ questionis solutōez ponā in q̄nta pte in futurus. Nota cū dico. habeo pudorē ꝓmerēdi solus. iste ntūs solus euocat ab ß ẋbo habeo. me diāte hoc gerūdio comedēdi. ⁊ cōstruit cū hoc verbo habeo ꝑ regimē cum gerūdio ẋbo ꝑ determinatōnem. Silr si dico. Habeo volūtatez eundi solus. ⁊ ita de cō similibꝫ dicas. Scias etiā q est regimē actiuū ⁊ passiuū. Regimen actiuū est habitudo dictōnis regentis ⁊ de hoc regimine dicit p̄ristia. Quēcūq; casum regit. ntūs eundē ⁊ quilibet eius obliquus. Regimē passiuū est habitudo dictōnis q̄ regit. ⁊ de hoc regimine dicit p̄ristia. Ntūs q̄ ẋbo adiūgit immobilis casibꝫ ipe manet. hec em̄ natura ꝑ quā ntūs regit a ẋbo. nō mouet. id ē nō trāsit in obliquos suos siue nō accōmodat obliquis suis. q; videlicet ntūs regit intransitiue. obliqui aūt trāsitiue. De hoc regimine singulorꝝ casuū ām ꝰ ꝑ spāles regulas ꝑ ordinez subiūgamus. ⁊ p̄imo de ꝛ̄ō.

De nominatiuo.

Dota q3 etiaz tres sunt nti. s. ntūs supponēs. ntūs apponēs. 7 ntūs exponēs. Ntūs supponēs ē q̄ supponit ꝟbo. vt petrus currit. Ntūs apponēs ē q̄ ponit post ꝟbū substātiū. vt petrus ē albus. Ntūs exponēs. ē ntūs exponēs ꝟbū. vt currit. i. cursus agit. iste ntūs cursus exponit ꝟbū currit. Et scias q3 ntūs q̄ supponit verbo tenet cōcordare cū eo i duob9 accidētib9. s. i nūero 7 psona. Hoc aūt impediri pōt q̄tuor modis. Uñ3 p enuocatōem. vt ego petrus curro. Uñ3 p collectōem. vt pl'us currūt. Uñ3 p apositōem. vt ciuitas vercelle ē pulchra. Uñ3 p ceptionē. vt ego 7 petrus legim9. Ntūs aūt apponēs. sez q̄ ponit post ꝟbū substātiuū nō tenet cōcordare cū ꝟbo i nūero nec i psona. Uñ bñ dī. sum hō. sum hoies Uerūtñ aliq̄n cōcordat cū seq̄nti 7 nō cū p̄cedēti p plēsim. vl' anastrophē eo q3 intelligit añ. vt Rixe amantiū reintegtio ē amoz. sic dicā cū determiabo d' allotheca in caplo de plēst. Itē scias q3 ē copula ꝟbalis implicita 7 explicita. Explicita ē i ꝟbo sum 7 iō pōt recipere libere quēcūq3 ntūm. s. nois. vt sum hō. pnois. vt sum iste. pticipij vt sum legēs. In ceteris aūt ꝟbis ē copula implicita. i. coartata sub aliq̄ spāli significatione. Uñ nō pñt recipe q̄lēcūq3 ntūm nisi q̄ conueniat significationi eoz. Uñ ꝟba vocatiua hñt copulā coartataz ꝟb noiatione. q̄ nō recipiūt nomen. nisi qđ determinet ipam. vt vocor paulus. dicor martin9. Silr ꝟba q̄ pertinēt ad incessum requirūt nominatiuū qui determiet ipsum incessum. vt incedo supinus. et incedo tardus. Et ēt q̄ꝟba ptinēt ad electōem req̄rūt ntūm q̄ determinet illā electōem. vt eligor eps. eligor ptās. Et eodem mō ꝟba q̄ ptinēt ad sessionē req̄rūt ntūm determinātē sessionē. vt sedeo iudex. 7 sedeo arbiter. Silr ꝟba q̄ pertinēt ad apparentiā. req̄rūt ntūm determinātē apparentiam. vt videor bonus. appareo sapiēs. ¶ Et plus dico q3 oīa verba psonalia pñt recipe ntūm pticipij. a pte post. sic recipe ꝟbū mediāte p̄iūctiōe. vt lego ꝟgiliuz scribēs. i. lego ꝟgiliū 7 scribo. ¶ Hic ēt nota q3 verbū substantiū nō pōt recipe pnonē ex pte apositi nisi tercie psone. sicut volūt qđā. Et etiā pl's. vī ß sentire dicēs Nemo dic. ego sum ego vl' tu. referēs ad pnomē ꝟbū ex pte post. q. pnomē significat substātiā 7 ꝟbū substātiam. 7 sic ē geminata ibi substātia 7 geminata substantia nihil pfectū significat. ergo pnomē nō determinat ꝟbū substantiuū. ergo nihil est dictuz. Ego sum ego. vel ego sum tu. Alij dicūt cū quib9 ego. q3 verbū substātiuū bene pōt recipe primā 7 secūdā 7 terciaz psonam. Uñ bñ dī. Ego sum ego. ego sum tu. Sicut bene dī. socrates ē socrates. 7 hoc ē hoc. ß distinguūt ita. q. illō pnomē pōt. venire rōne substātie. 7 ꝑm hoc est ibi substantia geminata. vñ nihil ē ibi pfectum. 7 sic intellexit p̄ristia. Uel pōt venire rōne qualitatis ad quā ptinet ex vi dem̄strationis. 7 ꝑm ß recte dī. Hec aūt opinio pōt cōfirmari p p̄risti. dicentē q3 dr̄ia ē inter verbū substantiuū 7 vocatiuū. q. verbū substantiuū recipit ntūm pnois ex pte post. verbū ꝟbo vtūm nō. Uñ bñ dī ß ē ß iste ē iste. Ergo eadē cōgruitas q̄ est in tercia psona. vī q3 sit in prima 7 secūda. Item pl's. dat autoritatem si tu esses hic in qua dem̄strationē intelligit ego 7 birria. similiter dī. est ego q̄ mecū loq̄r. Item dicimus q3 ꝟbuz nō tenet cōcordare cū seq̄nti ntō. vt dixi. 7 enuocatio nō ita est violenta ex pte post sicut ex pte añ. Uñ cōcedimus. ego sum ille qui curro. 7 ego sum ille qui currit. ¶ Uolo etiaz te scire q3 ꝟbū substantiuū habet aliam naturā ex pte post q̄s alia verba. vt multi dicūt. q. cetera verba nō pñt recipe ntūm ex pte añ. s. tercie persone absq3 pnoie ibi posito. ntūm dico nois substātiui. ß ꝟbū substantiuū bñ pōt q. nō indiget pnoīe. 7 ß vī velle p̄ristia. q̄ dicit q3 inceteris verbis male dī. ß in verbo substātiuo bñ dī. vñ p̄ristia. curro male dī. sed p̄ristis. sum bñ dī. Alij dicūt cū q̄b9 ego q3 ꝟbū substātiuū nō habet aliā naturā ante se q̄s cetera verba. Unde sicut male dicit. Cicero accuso sine pnomīe ibi posito. Ita male dicit sine pnomine. Cicero sum. si ille noiatiuus intelligat ex pte ante. Ille nominatiuus est tercie psone 7 enuocat ibi. nō aūt a pnomine enuocat. quia nō est ibi pnomē. neq3 a verbo. quia dictio enuocās debet precedere dictionē enuocatā. si aūt intelligat ex pte post. bñ dicit 7 enuocat ab illo verbo sum quia illa verba substātiua 7 vocatiua enuocāt nomiatiuū tercie psone. vt p̄ristianus sum. p̄ristianus vocor. qđ cetera verba nequaq3 facere possunt. ¶ Nota q3 nominatiuus in vi noiatiui retentus semp requirit verbū positū vel subintellectū. vt petr9 currit. subintelligi potest aliq̄n. 7 maxime verbū substantiuū. vt polidorus ego. subauditur sum. 7 q̄ mare qui terras omni dictione tenere pollicit9 subauditur es. 7 visio esaie. 7 onus moab. subauditur ē. q3 sensus est. hec est visio esaie. et hoc onus siue oppressio quā vidit ꝓpheta esaias sup moab. 7 ita de cōsimilibus dicendū est. sed si nominatiuus nō ponit in vi nominatiui nō requirit verbū vt aquile volāt sublime. i. sublimiter. Ammodo de gtō videamus.

¶ De genitiuo.

Genitiuus quādoq3 regit a noīe. vt asin9 socratis. Uñ3 a verbo. vt misereor socratis. Et a pticipio. vt sum misertus socratis. Et a pnoīe. vt ego meoz solus sum meus hoīm. ß ē bonus. ille malus. Uñ3 a p̄positōne sed p grecismū id ē p vsum grecoz. vt tenus cruz. i. in cruce. Et ab interiectiōe ꝑm quosdā. vt o misere sortis et ab aduerbio. vt ibiq3 terraz. A cōiunctione ꝟo nūq3. Et sciendū q3 gtūs regit ex sex naturis. vt patebit. s. ex natura possessionis. ex natura ꝟbalis significatōis ex natura p titionis. ex vi accidētis. ex vi cause materialis. et ex natura trāsitōnis. ¶ Nota q̄ q3 oīs dictio significās rem suā vt possessam. i. q̄ bī. pōt regere gtūm denotantē rē possidentē. i. q̄ habet ex natura possessionis. vt si dicaz equus socratis. Uñ ꝑm ß nullū adiectiuū regit gtūm ex ista natura. nisi ponat substātiue. vt bona istius ciuitatis. 7 oīes sancti 7 sancte dei. i. quos deus habet. Itē nullū ꝟbū regit gtūm ex hac natura. nisi sum es ē. vt ß cappa est sortis. Sedm p̄dictā regulā oīa noīa formaz regūt gtūm. vt albedo platonis. 7 sapientia salomonis Similiter noīa dignitatū 7 officioz regūt gtūm ex natura possessionis. vt epūs bononie. potestas mantue. capellanus sancti martini. 7 ꝓpria nomina q̄ trahunt ad possessionez vt dauus petri. 7 marcia catbonis. Et silr noīa ad aliq̄d dicta regūt gtūm ex hac natura. vt pat socratis. filius platonis. Item scias q3 verbalia desinentia in tor. vel in trix. si descendāt a ꝟbis transitiuis pñt regere gtūm designantē rem in quaz trāseat actus ꝟbi. vt tu es doctor petri q. doces ipm. Et si ꝟbū regit duos diuersos casus. ꝟbale ei9 similiter regit duos genitiuos. vt sum doctor tui grammatice. Si aūt veniāt a ꝟbis absolutis. absolute ponūtur vt spiro ras. rator. viuo viuis victor. nisi interueniat alia natura. vt cursor domini pape. i. q̄ ptinet ad dñm papā. Regunt autem ista verba genitiuum ex vi verbalis significatōnis ꝑmquosdam. ex eo q3 retinēt significatōnem sui verbi. Sed aliter. quia verba cū tempe. sed hec verbalia cum qualitate. Sed pōt dici q3 regūt gtūm ex natura possessionis. q. pñt reduci ad possessionē. vt si dicam. sum doctor tui. i. tuus. 7 tu mei es doctor. i. me9. Et vbicūq3 ē q3 gtūs reducit ad possessionē ē ibi natura possessionis. Silr pticipia q̄ veniūt a ꝟbis trāsitiuis posita nominaliter regūt gtūm ex vi ꝟbalis significatōnis. vl' ex vi possessionis. vt sum docēs grāmatice. i. doctor. 7 sum doctus grāmatice. Itē ad naturā possessionis ptitiua

etiã reducũtur. q; vbi ẽ ptitio ibi ẽ captio ptis a suo to to. vt vnus istoꝝ currit alter istoꝝ legit. Uñ ois ps est possessio totius. g̃ recte reducũtur ad naturã possessionis. Regunt aũt gtũm ex natura ptitionis oĩa ptitiua. vt aliq̃s q̃daꝝ. vn⁹ ⁊ alter. Et ꝓnoĩa demõstratiua. vt ego meoꝝ meus sum solus. ⁊ hoĩm. hic ẽ bonus ille malus. Et similit̃ q̃dã aduerbia localia. vt vbiq; terraꝝ et vbiq; locoꝝ. Itẽ dicimus q̃ sicut ꝓpriũ nomẽ q̃q; ponit̃ possessiue. ita ponit̃ ptitiue. ß tñ impropꝛie. Unde ꝓcedimus. hoĩm sortes ẽ bonus plato ẽ malus. ꝓpriũ ei discretõnem recipit a pluralitate. Sicut Boeti⁹ vtit̃ quoꝝ basilius regio ministerio depulsus est. His itaq; adiũgũtur oĩa q̃ regũt gtũm ex natura ꝓeminẽtie. q; vbicũq; ẽ ꝑeminẽtia ibi ẽ aliq̃ ptitio vt dñs dñantiuꝝ. et rex regũ. ẏgo ẏginũ. sanctus sanctoꝝ. canticũ cãticoꝝ. Nã oĩa q̃ significãt rem in q̃ possit esse ꝑeminentia regũt gtũm pluralis sui ex hac natura. vt doctor doctoꝝ. seruus seruoꝝ. His adiũgũt̃ suplatiua q̃ regunt gtũm pluralẽ vel singularẽ nois collectiui. vt sum fortissimus romanoꝝ. vl̃ fortissimus romane gẽtis. hic est eñ q̃dã ptitio. q; res suplatiui ẽ de nũero reꝝ gti. ⁊ ita ẽ possessio. q; ois ps dr̃ possessio q̃tũ ad suũ totũ. Similit̃ ẽ ꝑeminẽtia. q; res suplatiui sp̃ signat̃ cũ quadã ꝑeminẽtia. vt sum albissimus romanoꝝ. i. sum vnus romanoꝝ ꝑeminẽs alijs in albedĩe. ¶ Nolo te etiã ignorare q̃ nomĩa ad aliq̃d dicta vt supꝛ tetigi. regũt gtũm ex natura possessionis. ꝓñt aũt hmõi noĩa substãtiua q̃ dicũt̃ ad aliq̃d regere dtũm cũ ẏbo substãtio. Uñ bñ dr̃. sum pr̃i tibi sum ꝑ⁹ tibi. qd̃ ꝑt intelligi duob⁹ modis. possessiue ⁊ adq̃sitiue. Si possessiue talis ẽ sensus sum pr̃i tibi. i. suꝝ pr̃i tu⁹. Si adq̃sitiue talis ẽ sensus. sum pr̃i tibi. i. ad tuũ ꝓmodũ. Regit̃ aũt vt q̃dã dicunt iste dtũs tibi de ly pr̃i. ⁊ ß nõ hꝫ nisi cũ ß ẏbo sum es ẽ. Unde male dr̃. pr̃i petro currit. ß bñ dr̃ sum pr̃i petro. Nos ẏo dicimus. q̃ regit̃ a sum es est ⁊ nõ a nomie ibi posito. tñ cõstruit̃ cũ ly pr̃i ꝑ determinationẽ cũ ly est ꝑ regimẽ. ⁊ hoc põt videri. q; ẏbũ põt interponi. vt dicatur. pr̃i sum tibi. ß pr̃i sum tui male dr̃.

Uso de genitiuo rei habentis. videamus nũc de gtõ rei habite.

Scias ꝫ q̃ qñ ntũs designãs rem bñtem ⁊ gtũs rẽ habitã iũgũtur. tũc ntũs regit illũ gtũm ex vi accidentis. ⁊ codẽ mõ ablatiuũ. vt si dicat̃ equ⁹ albi coloꝛis currit. ⁊ equus albo coloꝛe currit. i. equus bñs albũ coloꝛez currit. ¶ Et sciendũ q̃ nullũ nomẽ nisi substãtiũ regit gtũm ex hac natura. ⁊ nullã ẏbũ ꝑter sum es ẽ. vt deus ẽ magne virtutis. i. bñs magnã ẏtutẽ. Item ꝓpria noĩa põt regere gtũm vel ablatiuũ ex hac natura. q; ꝓpria noĩa bñ põt signare rẽ suã vt bñtem. Uñ Ouidi. Acute vocis illator. i. illatoꝛ bñs acutã vocẽ. Et Horatius. Fracto crure crudeles planũ tollite clamat. i. planũ habẽtem crus fractũ. Itẽ ꝓnoĩa regũt ex ista natura. Uñ Boetius Illa vultu placido meis q̃nib⁹ mota inq̃t. Illa notat rem bñtem. i. illa bñs vultũ placidũ. Et ita ꝓpriũ nomẽ ⁊ ꝓnomẽ regũt gtũm et ablatiuũ ex vi accidẽtis. q; signãt rem suã vt bñtem. ¶ Nota q̃ qñ gtũs vel ablatiuus regit̃ ex vi accidẽtis. sp̃ requirit̃ ibi adiectiuũ vl̃ aliq̃d nomẽ bñs officiũ adiectiui q; oportꝫ q̃ accidẽs declaret̃. Uñ q̃uis bñ dicat̃. equ⁹ albi coloꝛis currit. tñ male dr̃. equus coloꝛis currit. ¶ Hic tñ aduerte. q; inuenit̃ aliq̃n vnicus gtũs. ita q̃ nõ ẽ ibi adiectiuũ. vt turris fortitudinis. hõ pacis. petra scãdali. Et tõ notãduꝫ est q̃ vnicus gtũs aliq̃n põt stare sine adiectiuo. s. qñ ꝑ se significat laudẽ vel vitupriũ. vt hõ pacis. i. pacificus. turris fortitudĩs hic signat laudẽ. petra scãdali signat vituꝑiũ. i. petra in qua fuerũt boues scãdalizati. i. offensi. hõ seditionis. i. hõ seditiosus. Sꝫ si ꝑ se gtũs non signat laudẽ vl̃ vituꝑiũ. nõ põt stare sine adiectio. Uñ male dr̃. equus coloꝛis currit. q; non signat laudem vel vituꝑiũ. Sꝫ est dicendũ. equus albi coloꝛis currit. Et scias q̃ licet ablatiuus regat̃ ex vi accidentis. sicut genitiuus vnicus. tamẽ ablatiuus nõ potest stare ꝑ se sicut vnicus genitiuus vt dicat̃ homo pace. sicut homo pacis. petra scandalo. sicut petra scandali. Et ratõ est. quia ablatiuus nõ habet istam naturã ꝓprie. immo eaꝫ habet ex quadã affinitate quã habet cũ genitiuo. nam ablatiuus significat cãm. genitiuus ẏo accidẽs ⁊ ideo ablatiuus magis indiget auxilio adiectiui ad declarandũ accidẽs q̃s indigeat gtũs.

Dictũ dixim⁹ de genitiuo rei habẽtis. ⁊ de gtõ rei habite. nũc dicamus de genitio rei materialis.

¶ Nota ergo q̃ talis genitiuus ꝓprie regitur a adiectiuis. Regitur eñ ab adiectiuo denotante paup̃tatem vel suũ contrariũ. vt hic est paup̃ pecunie. ⁊ ille est diues auri. Et ab adiectiuo denotante felicitatẽ vel suũ cõtrariũ. vt ille est felix. vel infelix animi. Et ab adiectiuo denotante dignitatẽ vel suũ cõtrariũ. vt hic est dignus honoꝛis. et iste est indignus laudis. ⁊ sicut cõstruit̃ cũ genitiuo ita etiã cũ ablatiuo. vt iste est dignus auri vel auro. excepto ablatio gerũdij. Uñ male dicit̃. dignus honoꝛãdo. ß dignus honoꝛãdi bene dr̃. Similit̃ adiectiua q̃ ptinẽt ad plenitudinẽ vel suũ cõtrariũ. regunt gtũm ex vi cause materialis. vt plenus vini vel vacuus vini. Cõstruũtur similiter cũ ablatiuo. vt plenus vino. vacu⁹ vino. ꝓñt etiã hmõi noĩa regere gtũm ⁊ ablatiuũ mediãte copulatiua ꝯiunctione. Uñ in euãgelio Iohis. Uidim⁹ eaꝫ plenũ gr̃e ⁊ veritate. Itẽ esa. xxviij. c. Oñes mense replete sunt vomitu sordiũq;. ⁊ illa que ptinent ad audaciam vel ad suũ cõtrariũ. vt audax belli. timidus belli. sed nõ regũt ablatiuũ. Et illa adiectiua que possunt reduci ad verbale significationẽ. regũt genitiuũ ex eadẽ natura vt certus ⁊ incertus. gnarus ⁊ egenus. vt cert⁹ sum hui⁹ rei. i. scio hãc rem. sum incertus hui⁹ rei. i. dubito de hac re. Egeꝫ egen⁹ panis. i. egeo pane. ¶ Scias etiã q̃ regit̃ gtũs q̃q; a verbo ex vi cause materialis. vnde ẏba ptinentia ad redargutionẽ siue accusatõeꝫ vel ad suũ cõtrariũ habẽt regere gtũm ex vi cause materialis. vt redarguo te furti. et deprehẽdo te criminis. arguo te iniuriaꝝ. laudo te bonitatis. miroꝛ te iusticie. Et similit̃ cõstruũtur cũ ablatiuis. vt miroꝛ te iusticia. laudo te prudẽtia. ¶ Itẽ verba q̃ pertinẽt ad emptionem vl̃ venditionẽ valoꝛẽ ⁊ extimationem regũt gtũm denotantẽ preciũ ex vi cause materialis. vt quãti emisti libꝛũ tuũ. quãti vẽdidisti libꝛiꝫ tuũ. quãti cõstitit liber tuus. quãti facis libꝛũ tuũ. quãti extimas. quanti dicis. Et cũ ablatiuo cõstruũtur ista. vt quãto emisti. quãto vendidisti. quãto extimas. quãto facis. Et scias q̃ autoꝛes nũq̃ ponãt ista verba nisi cũ gtõ denotante preciũ indeterminatũ. vt quãti emisti libꝛ tuũ. ⁊ cum ablatiuo denotantẽ preciũ determinatũ. vt emi libꝛ meum decem libꝛis. Illa tamẽ q̃ pertinẽt ad extimatõem bene cõstruũtur cũ gtõ denotante p̃ciũ determinatuꝫ. vt facio libꝛ meũ decem libꝛaꝝ. i. extimo. ⁊ extimo amicitiaꝫ tuã vnius obuli. ¶ De cõstructõne aũt hui⁹ verbi valeo vales q̃ preciũ denotat. dico q̃ cõstruit̃ cũ gtõ denotãte preciũ indeterminatũ. vt in digesto iulianus ait Fundũ tanti valere quanti vendi potest. Cõstruit̃ similit̃ cũ accusatio denotãte p̃ciũ determinatũ vel indeterminatũ. vt in genesi. Terra quã postulas q̃draginta siclos argenti facit. Cõstruit̃ etiam cum ablatiuo. Et scias q̃ ista duo verba. s. moneo ⁊ memoꝛo cõstruũtur cũ gtõ ⁊ accusatio simul. vt moneo te iusticie. ⁊ memoꝛo te lectionis. vel moneo cõstruit̃ cũ duob⁹ accusatiꝫ simil̃. vt moneo te iusticiã. q; ptinet ad doctrinã ⁊ recordationẽ. Sed memini ⁊ memoꝛo deponens. nõ ꝓstruitur cũ gtõ ⁊ accusatiuo simul nisi diuisim. vt memini lectionis. vel memini lectionẽ. Ex natura transitõnis ali

qñ regit gtūs.qñ.ſ.deſignat rem in quā trāſit actus ꝟbi. Vñ oīa ꝟba ptinētia ad recordatōem vl obliuionē regūt gtīm ex natura trāſitōis.vt memini lectōis.recordor lectōnis.obliuiſcor lectōis.recolo lectōis. ⁊ hec ꝓſtruūt cū accuſatiuo ⁊ ablatiō. ſilr regūt gtīm ex eadē natura ꝟba q̄ ptinēt ad indigētitiā vt carco panis.⁊ ħ ꝓſtruūt cū ablatio. Itē miſereor miſereris regit gtīm ex eadē natura.vt miſereor tui. regit ēt dtīm. ¶ Silr iſta q̄tuor ꝟba regūt gtīm ex natura trāſitōnis.abſtineo.inuideo.deſino ꝓſulo.vt abſtineo iraꝝ.deſino q̄relaꝝ.inuideo tibi honoris vel honore.cōſulo tibi huius rei vel hac re. Vñ ouidi. Ad me pnenit cōſuluitq̄ mei.

¶ De datiuo.

Datiu⁹ pncipaliter regit ex natura adq̄ſitōnis.⁊ ſm ħ noīa q̄ ptinēt ad ꝓmodū vl incōmodū regūt dtīm ex vi adq̄ſitōis.vt ſum bon⁹ tibi.malus illi. Et ꝟba q̄ ptinēt ad ꝓmodum vel incōmodū regunt dtīm ex eadem natura.vt do tibi equū.lego tibi agrū. Et ħ ꝟbū ē plus facit.q; regit duos diuerſos dtōs ſimł ex vi acq̄ſitionis.vt ħ res ē mihi cure.⁊ ħ res ē mihi honori.ſ vn⁹ dtūs regit ex vi acq̄ſitōnis ad q̄rentis.ſ.mihi.alt.ſ.cure.ex vi adq̄ſitōis ad q̄ſite. Vñ ibi ē duplex adq̄ſitio.adq̄rēs ⁊ adq̄ſita. Vñ nō dz interponi copula. Et ſcias q̄ nullū aliud verbuꝫ regit duos diuerſos dtōs. ex natura adquiſitionis.niſi ſum es ē.etiā ſi inueniat alicubi. Dic em ꝑſ. q̄ vn⁹ illoꝝ ponit aduerbialit. vt in prudētio. Proſilit auxilio ſocijs.i.ad auxiliandū ¶ Sz q̄ri ꝑt an oē ꝟbū regē pōt dtīm ex natura adq̄ſitōnis.i.an hēat ħ ex natura ꝓpria vel inſtitutōe. Dico q̄ nō. Vñ male dr. Hec veſtis decet mihi. ¶ Itē nō.q̄ ꝟba impſonalia regūt datiuum ex vi ſuoꝝ perſonaliū.ſ ſua pſonalia regūt dtīm ex vi adq̄ſitōnis.vt ħ placet mihi. ḡ ex eadē natura ⁊ ſua impſonalia regūt dtīm. Regit etiā dtūs q̄nq̄ ex vi trāſitōnis.ſ.qñ. ſignificat rem in quā trāſit act⁹ ꝟbi vł paſſio.ſ ħ facit ꝓprie.vł impꝛope. Propꝛe qñ ponit in vi ſua.i.in vi dti.vt bñdico tibi.⁊ inuideo tibi. ⁊ tūc ꝑt fieri conuerſa locutio. vt bñdicor a te. ⁊ inuideor a te. Impꝛope qñ nō ponit in vi ſua.i. in vi ablati ⁊ ꝓpoſitōnis.vt diligor tibi ꝓ a te.⁊ inuideor tibi ꝓ a te. Vñq̄ aūt dtūs regit ex vi correlatiui reſpect⁹. Vñ iſta nomia par ⁊ impar.ſilis ⁊ diſſilis.eq̄lis ⁊ ineq̄lis.regūt datiuū ex vi correlatiui reſpect⁹.q; ē ibi intellect⁹ correlatiu⁹.vt ſum par tibi.ḡ tu mihi.ſum ſilis tibi.ḡ tu mihi. ⁊ ſic de ſingulis. Patz ḡ ex ꝓdictis q̄ dtūs regit ex tribus naturis.ſ.ex vi adq̄ſitonis.ex vi trāſitōnis.et ex vi correlatiui reſpectus. Volo ēt ħ te ſcire q̄ ꝟba ꝓcepti ua q̄ ꝓſtruunt cū dtō ſeq̄nte infinitīo.vt ꝓcipio tibi legere.pñt etiā ꝓſtrui cū accuſatiuo. vt ꝓcipio te legere. Itē nō.q̄ qñ ꝟbū ꝓſtruit cū aliq̄ obliq̄ ſeq̄nte infinitīo q̄ ꝓſtruit cū ſili obliq̄.vt mihi placet fuire tibi.dubiuꝫ ē q̄s obliquus cui ꝟbo reddat. Sz melⁱ ē ad pfectam ꝓſtructōem.q̄ ꝑm⁹ obliqu⁹ ꝑmo ꝟbo reddat.vt vult priſtianus.

¶ De accuſatiuo.

Accuſatiuus regit a nomine adiectiuo ꝑ ſynodochen.qñ id qđ ē ptis attribuit toti.vt hic ē bon⁹ animū. Et a noīe gētili vel patrie. vt lōbardus gentē.⁊ bononienſis patriā. Et ħ nomē q̄s vel q̄ ſiliter regit actīm ꝑ ſynodochē.vñ Air gil. Qui gen⁹.vñ eſtis.q̄ tēditis.vñ veniſtis. Et ex eadem natura verba maxime paſſiua regunt actīm.vt iſte trūcat caput. Et neutra abſoluta. vt ħ volet ventrem ¶ Itē adiectiua regūt actīm ꝑ figurā q̄ dr ſinthęſis.i. coincidētia.videlicet qñ ponūt loco ptiçipioꝝ. vt iſte ē exoſus bella.i.exodiēs.⁊ ꝑſc⁹ futura.i.ꝑſciēs. ¶ Nota q̄ oīs infinitiuus ꝟbi pſonalis regit actīm ante ſe intrāſitiue ex vi copule infinite.vt vex ē me amari.⁊ verū ē me currere. Sz ħ nō accidit vbiq̄.q; q̄nq̄ impedit ex adiūcto.vt volo eſſe bon⁹. Vñ male dr volo me eē bon⁹.immo dz dici volo me eē bonū.ſic tāgā in q̄nta pte in futur⁹. De infinitini ꝓſtructōne dixi ſuꝑ. vbi egi de gerūdijs. Silr gerūdiū regit actīm añ ſe ex eadez natura.vt manſtꝝ legēdū ē ꝟgiliū. De ħ tū req̄re ſuꝑ vbi agit de gerūdio ¶ Ex natura trāſitōis q̄nq̄ regitur actūs a ꝟbo.ſ.qñ deſignat rē in quā trāſit act⁹ ꝟbi. Vñ ſm ħ oīa ꝟba actiua regūt accuſatīm. vt amo te. Et cōia qñ ſignāt actōem.vt crimino⁊ te. Et deponētia trāſitiua.vt ſeq⁊ te. Et neutra trāſitiua.vt aro terrā.⁊ bibo vinū. Paſſiua ēt regūt actīm ex natura trāſitōnis qñ veniūt a ꝟbis regētibꝫ duos diuſos accuſatiuos.vt doceo⁊ grāmaticā.induo⁊ tunicā. Quidā etiaꝫ ibidē dicūt de ꝟbis impſonalibꝫ ꝓdictoꝝ verboꝝ.vt a me.docet grāmaticā. Silr q̄dā ꝟba paſſiua regūt accuſatīm.q̄ꝫuis eoꝝ actiua nō regāt duos diuſos accuſatiuos.⁊ ħ fit q̄nq̄ ꝑ figurā que dr ſynodoche.vt iſte trūcat caput.⁊ radit barbā. Et q̄dā ſunt q̄ hñt actum adiūctū ſue paſſioni.⁊ iō regūt actīm ex natura trāſitionis.vt paſco⊃ panē.i.paſcēdo ꝓmedo panē.ſatio⊃ carnes.i.ſatiādo ꝓmedo carnes.ſ ħ regūt gtīm ⁊ ablatiuū. ¶ Nota q̄ ſunt q̄dā ꝟba q̄ regūt duos diuerſos accuſatios.ſicut i ꝑte ptinet bis ꝟſibꝫ. Flagito poſco peto doceo rogo calceo celo. Induo ſuccingo moneo ſimul exuo iū go. Inſtruo iūgat ſine q̄ res falſificat. Et etiā oīa q̄ ſunt filia iſtis.⁊ q̄ ptinēt ad doctrinā ⁊ dēpcationem ⁊ obſecratōnem.vt inſtruo te bonos mores.oro te multa.obſecro te ħ.obteſto⊃ te ħ. ¶ Regūt aūt ꝓdicta ꝟba duos diuerſos accuſatiuos ex natura trāſitionis hac rōe.q; ptinēt ad diuerſos actus. nam q̄cūq̄ docet agit duo. agit i diſcipulū quē docet ⁊ agit in artē quā oñdit. Et ideo duos accuſatiuos regūt.ſed q; ille due trāſitiones ſunt naturaꝝ diuerſaꝝ nō debēt copulari. q; vna trāſitio ē de pēdēs alia ē pficiēs. Quidā tamē dicūt q̄ primus regit ex natura trāſitōnis.alius ex vi cāe materialis. ¶ Item ſcias q̄ q̄nq̄ regit accuſatiu⁹ a ꝟbo ex natura trāſitōis ħ min⁹ ꝓprie.vt ħ ardet q̄dā.i. ardēt amat.⁊ ħ horret te,i.horrēdo formidat.⁊ ħ lectō latet te.i.ignorat a te.vł tu ignoras ipam. ⁊ q; ñ regāt ꝓprie actīm.iō ñ ꝑt inde fieri ꝓſa locutio. ¶ Itē regit actūs a ꝓpoſitōe ēnſitiua.vt vado ad vrbē. Et ab adūbijs q̄ ꝓpoſitōes dicūt a donato. vt ſunt infra.cīr.intr.ex.ſuꝑ vt vado vltra renū. Q̄nq̄ ab interiectione ſm q̄ſdam vt o admirabilē virū. Alij volūt q̄ regūt a ꝟbo ſubintellecto. vt dico o admirabilē virū. Nos ꝟbo dicim⁹.q̄ oīs caſus q̄ ponit cū interiectione non regit. ¶ Ex vi adq̄ſitōis actūs q̄nq̄ regit ſicut dtūs qđ eſt mirū. vt ħ veſtis decet te.i.q̄uenit tibi. ¶ Ex vi cāe aliq̄n etiā regitur accuſatiu⁹.vt vituperor inſipientez.i.vituperor q; ſum inſipiens. ¶ Habemus ergo q̄ accuſatiuus regit ſex modis per ſynodochen.per ſynthęſim.ex vi copule infinite.ex natura trāſitōnis.ex vi adquiſitōnis.⁊ ex vi cauſe. ¶ Volo etiam te hoc ſcire q̄ mitto ⁊ deſtino et verba q̄ ad miſſionē ptinēt recipiūt poſt ſe accuſatiuū ſi ille accuſatiuus deſignat rē rōnalez recipiūt aliū accuſatiuū mediāte ꝓpoſitōne ad. vt mitto nūciū meum ad te. Si eīm accuſatiuus ille qui a verbo regit notat aliā rem q̄ rōnalem.tūc verbū nō recipit alium accuſatiuū.ſed datiuū. vt mitto tibi centū ſolidos.⁊ mitto tibi equū. Quod ideo cōtingit.quia res rōnalis non eſt alicui acquiſibilis.ſed mittit ad locū. ⁊ ideo ponit cuꝫ accuſatiuo ⁊ ꝓpoſitōne q̄ ſignat localē circūſtantiā. vt ad locum.q̄ꝫuis inueniatur inſtantia. vt lectio epiſtole beati pauli apoſtoli ad galathas. Quod poteſt fieri. q; ibi q̄dam ſermonis directio denotat q̄ ꝑ accuſatiuū aptius fieri ꝓſueuit. Poteſt etiā queri de illo quod dr in euāgelio Luce. Sicut locutus ē ad pres nros abraā ⁊ ſemini eius. q; videt q̄ accuſatiu⁹ copularet datiuo ſ hoc declarabit in q̄nta pte in loquo⊃.

¶ De vocatiuo.

VOcatiuus regit̃ a verbo. vt q̃dã dicũt. q: sic̃ ntũs tenet̃ ꝓcordare cũ ẋbo ĩ nũero. 7 ꝑsona. ita vtũs tenet̃. Ñ sicut illa. hõ legit ẽ ꝓgrua. hoies legit ẽ incõgrua. ita et in vtõ. hõ lege ẽ ꝓgrua. hoies lege ẽ incõgrua. Sz ad ℔ ꝑt dici q̃ ista ꝓstructõ hoies lege. nõ ẽ incõgrua ꝓpter̃ discordãtiã vtĩ 7 ẋbi. Sz q: directio fm̃ois facta ad ꝑles req̃rebat ẋbũ ꝑ'ale poni in ꝓstructõne. vt homies legite. Ñ ℔ ẽ incõgrua lege ẋgilũ. facta directione fm̃ois ad plures. Alij dicũt q̃ regit̃ ab aduerbio. q: regere ẽ ꝓferre dictõem dictõni. vt ponat̃ in tali casu. ℔ aduerbiũ ꝓfert vtõ vt in tali casu ponat̃. vt o petre. o iohes. ℊ aduerbiũ regit ipm̃ vtm̃. Sz ad ℔ ꝑt dici. q̃ illud aduerbiũ vocandi nõ ꝓfert alicui dictõni q̃ ponat̃ in tali casu. ſ. vtõ. q: sufficiẽter ponit̃ sine illo. Alij dicũt cum q̃bz ego. q̃ vtũs ponit̃ absolute. i. sine regimine. q: nõ indiget ẋbo secũde ꝑsone. nec aduerbio vocãdi. Põt em̃ stare sine vtrocꝫ. teste p'istia. q̃ dicit. Apollonius scribit virgili. ℔ em̃ nõ ẽ ẋbũ secũde ꝑsone. nec aduerbiũ vocãdi. Dicimus ℊ. q̃ ntũs 7 vtũs in ℔ cõueniunt. sez q: ãbo sunt intrãsitiui. 7 oñdũtur ad idez ꝑtinere. ℔ differũt in ℔ q: ntũs nõ ponit̃ absolute. i. sine regimine immo ſp regit̃ a verbo posito vel subintellecto. Vtũs ẋo ponit̃ absolute 7 põt indifferẽter poni cũ ꝑma 7 secũda 7 tercia ꝑsona ẋbi. Ñ bene dr̃ lego virgili. legis virgili. legit aliq̃s ẋgili.

¶ De ablatiuo.

ABlatiuus regit̃ ex vi accidẽtis sicut 7 gtũs. vt equus albo colore currit. sicut dicimus. equus albi coloris currit. Et ex eadẽ natura sum es est. regit ablatiuũ et nullũ aliud ẋbũ. vt hic ẽ magna ẋtute vel p'udẽtia. sicut iste ẽ magne ẋtutis vl̃ p'udentie. Regit̃ etiã ablatiuus ex vi cãe formalis. Et fm̃ ℔ oĩa adiectiua põt regere ablatiuũ denotantẽ formã sui. vt albus albedine. 7 coloratus colore currit. 7 grãmaticus grãmatica. Item noĩa substãtiua põt regere ablatiuũ ex eadez natura. vt hõ hũanitate. Item ꝓpria noĩa. vt socrates socratitate. vl̃ ꝓpria q̃litate. Noĩa aũt syncathegreumatica. i. cõsignificatiua. nõ põt regere tales ablatiuos. q: nihil ꝑ se certũ signãt vt q̃libet 7 nullus. Oĩa aũt ẋba põt regere ablatiuũ ex vi cãe formalis. vt amo te amatõne. Ex vi etiã ꝓpatõis q̃ꝫ regit̃ ablatiu⁹ qũ. ſ. signat rem ad quã fit collatõ. vt sum maior platone. Et cõpatiua põt recipe similez casum medijnte q̃. vt sum fortior q̃ plato. De ℔ dixi supr̃ vbi egi de ꝓpatiuo nomie. Sed si alia cõpatio ibi fuerit oportet q̃ seq̃tur alius ablatiuus. vt sum magis fortior platone cicerone. Item hoc ẋbũ malo regit ablatiuũ ex eadẽ natura. vt malo panẽ vino. i. magis volo. Item ista duo ẋba ꝓfero p'esto. põt regere ablatiuũ ex eadẽ natura. vt ꝓfero vinũ pane. i. magis volo. 7 hoc põtat illo. i. meli⁹ ẽ. Regit̃ etiã ablatiuus ex natura trãsitionis. 7 hoc fit duobz modis. Qñꝫ mediãte prepositõe. sic̃ in oĩbz ẋbis passiuis ꝓtingit. vl̃ hũtibz vim passiuã. vt amor a te. vapulo a te. Qñꝫ sine ꝓpositõe vt careo pane. 7 gaudeo societate tua. 7 alia filia q̃ cõstruũtur cũ ablatiuo ex natura trãsitiõis. ¶ Hic tamẽ aduerte. q: si ablatiuus denotat cãm materialẽ. vl̃ aliã p'eter efficientẽ. nõ debet poni cũ ꝓpositione. Ñ male dr̃. spolior a ꝓbenda. sicut supr̃ dixi vbi egi de verbis impsonalibz. Ex quadruplici etiã cã ablatiuus regi potest. Naz ablatiuus aliq̃n ex vi cãe materialis regit̃. vt isti pugnãt ferro. Aliq̃n ex vi cãe formalis. vt diligo te puro corde. Aliq̃n ex vi cãe finalis. vt ieiuno cã habendi vitã eternã. Qñꝫ ex vi cã efficientis. vt scia crescit studio. i. studiũ ẽ cã quare scia crescit. Qñꝫ ablatiu⁹ signat duas causas accidẽtales. ſ. localez vt bellũ gerit̃ toto orbe. Et tpale. vt audiui dyaletitã triẽnio. Ex dictis ꝑz q̃ ablatiꝰ regit̃ nouẽ modis. ex vi accidẽtis. ex vi cause formalis. ex vi compatõnis. ex natura transitõnis. ex vi cãe materialis. ex vi cause finalis. ex vi cause efficiẽtis. q̃nꝫ aũt notat locũ q̃nꝫ tps. Nõ q̃ q̃dã dicũt q̃ ablati q̃ notãt ꝓpriã. i. ꝓpatiõem vni⁹ act⁹ ad alterꝫ regũt̃. ℔ nõ nisi a ẋbo vl̃ ptĩcipio. q: nulla ꝑsoꝛois cõsignat tps nisi ẋbũ 7 ptĩcipiũ. Et rõ ẽ fm̃ eos. q: tales ablati nõ põt stare p se q: dependẽt a ẋbo. ℊ ẋbuz regit illos. Oẽs em̃ obliq̃ sunt dependẽtes. ℊ nõ ponũt̃ absolute. i. sine regimĩe. Alij dicũt q̃ p̃dicti ablatiui nõ regunt̃ ℔ absolute ponũt̃. vt ꝓficio te docẽte. 7 spado currẽte sedeo. 7 ℔ opio ẽ cõior. ¶ De regul'ãt q̃s q̃dã fugitiuas appellãt dixi supr̃ vbi egi de adũbijs. Multa ptinẽtia ad ꝓstructõem et regtmẽ posui supr̃ ĩ tractatu de spẽbz noĩm 7 ponã ĩ q̃rta ꝑte ĩ tractatu d allotheca. Hec de ethimologia 7 diasintastica sufficiãt.

¶ Quarta ꝑs de vicijs 7 figuris incipit.

POst q̃z in precedẽtibꝫ determinauim⁹ de tribz ptibz hui⁹ operis. ſ. orthographia. prosodia 7 etymologia. vbi etiã de diasintastica aliqua miscuimus. Nũc de q̃rta ꝑte. ſ. de figuris videam⁹. Sed q: vnũ oppositũ ꝑ aliud cognoscit̃. iõ p̃mo de vicijs annexis barbarismo 7 soleocismo dicem⁹. Deinde de figurĩ. Nã de barbarismo 7 soleocismo suo loco tractabim⁹ in q̃nta ꝑte. ¶ Scias ergo q̃ vicia ãnexa barbarismo 7 soleocismo fm̃ donatũ sunt decez. ſ. acirologia. cacephaton vl̃ cacophonia. pleonasmos. perisologia. macrologia tautologia. eclipsis. tapinosis. catheſintheton. amphibologia.

¶ De vicijs annexis.

ACirologia est impro/pria dictõ vt ℔. Nũc ego si potui tantũ spare dolorẽ. spare em̃ dixit ꝑ timere. Et dr̃ ab a qđ ẽ sine et ciros qđ ẽ man⁹. 7 logos qđ ẽ sermo. inde acirologia. i. sermo qui nõ est inmaniby. i. in vsu. Ea em̃ dicũtur ad manuz habere q̃ sunt vsitata. Vel acirologia dr̃ ab a qđ est sine 7 ciro qđ est sancio et logos quod est sermo inde cirologia quasi sermo insancitus. q: nõ firmat̃ a liqua regula artis.

CAcephaton ẽ obscena enũciatio. vl̃ in ꝓposita dictõe. vl̃ in vno ẋbo vt numeꝛ cũ nauibz equat. et arrige aures pãphile. Et dr̃ a cacos qđ ẽ malũ vl̃ turpe. 7 phonos qđ ẽ sonus q̃si malus siue turpis son⁹. Vl̃ dr̃ a cacos turpis. 7 phasis enũciatio q̃si turpis ẋbi enũciacio. Vel dr̃ cacephaton a cacos qđ ẽ malũ 7 phatos positio vl̃ phonus qđ est sonus 7 teneo quasi mala positio vel malum sonuz tenens. Obscena id ẽ turpis enũciatio dicit̃ cacephaton. 7 fit vel in cõposita aliqua dictõne 7 in cõtextu ꝑtiũ. vt Numeꝛ cũ nauibz equat. hic em̃ ẽ obscena enũciatio fm̃ quosdã inter duas ꝑtesoꝛionis. ſ. nũeꝛ et cuz vel vt alij volũt inter cũ. 7 nauibz. Nã prepositio cũ. sequente n. litera insolẽtem et obscenũ reddit sonũ. quia vt p'istia. ait. m. in extremitate dictionũ obscure sonat. 7 n. lr̃a inter asperas cõsonantes reputat̃. vt martian⁹ ostendit. Utriusq̃z ergo cõtinuitate ꝓpter obscuꝛ sonũ lr̃e m. 7 aspitatẽ lr̃e n. cacephaton generat̃. Propt̃ hanc causam nõ dicimus cũ nobis sed nobiscũ. Vel in vno ẋbo. vt arrige aures pãphile. hoc exemplũ ex terẽcio sumit̃. Hac aũt lr̃a r. gemiata aspitas ĩ eo quod ẽ arrige cacephaton efficit. Nec solum in bis cacephaton insupficie cõstructionis cernit̃. ℔ in sensu turpitudo q̃dam inesse videt̃. Ñ diomedes ait. Cacephatõ est vicio compositionis inuerecũda suspicio. vt arrige aures pamphile. Nimiruz callide signans pamphilum fuisse libidinosum. Unde 7 suo nomie pãphilus quasi

ciuiũ amator interptat. Itaqꝫ p arrectas aures. arrectũ thalamũ atqꝫ ad libidinẽ patũ eũ habuisse signat. Hec alio noie dr̃ cacophonia. z ꝟriat ei euphonia vt infra dicã. Cacophonia aũt ẽ turpis son⁹. vl turpis fatus. Et ꝟponit a cacos turpe z phonos son⁹. Inde cacophonicus ca.cũ.i.male sonãs.

¶ Pleonasmos secũdum donatũ ẽ adiectio ꝛbi supuacua ad plenaz significatõnem. vt sic ore locuta est. Et auribꝫ audite si dera celi. Potera em̃ sufficere si dixisset. Sic locuta ẽ etiã sinõ addidisset ore. Ore em̃ loq̃mur nõ oculis vel aure. Et scias q cũ dr̃. Niger coruus nõ ẽ ibi pleonasmos ß epitheto. Dr̃ ãt pleonasmos a pleos qđ ẽ pleni tudo. z onoma qđ ẽ nomẽ. Inꝺ pleonasmos. i. plenitudo vl supabũdãtia noĩs. Vl dr̃ a pleo greco qđ ẽ supfluũ z auaricia. z onoma qđ ẽ nomẽ. qsi supfluitas auaricie noĩs. qr sic̃ auar⁹ plꝰ q̃rit qꝫ sibi sufficiat. sic pleonasmos plures dictões addit qꝫ sensus exigit.

¶ Perisologia ẽ superua cua ꝛborꝫ adiectio sine vlla vi rei. vt Ibant quo poterãt quo non poterãt ibi stabant. Sufficiebat em̃ dicere. Ibant quo poterãt. Nullus em̃ ignorat q q̃ vadit. in eã ptem vadit. in quam facultas eũdi suppetit. in eã ptẽ nõ vadit. in quã facultas eũdi nõ suppetit. Et iõ illud qđ adijcit. z q̃ nõ poterãt ibi stabãt. superfluũ ẽ oino. Et dr̃ a peri qđ ẽ circũ z logos qđ ẽ sermo vel rõ. Inde perisologia. i. adiectio ꝛborꝫ plurimorũ supuacua vt viuat ruben z nõ moriat. cũ non sit aliud viuere qꝫ nõ mori. Vl dr̃ a pisos qđ ẽ supfluũ. z logos qđ est sermo. Inde perisologia. i. supfluus sermo. Et scias q pleonasmos adiectionẽ vni⁹ ꝛbi. Perisologia aũt plurimorꝫ ꝛborꝫ. Macrologia ꝛbo lõgas sentẽtias z res nõ necessarias cõphendit.

¶ Macrilogia ẽ longa sen tentia res nõ necessarias cõprehendẽs. vt Legati nõ impetrata pace retro vñ venerãt domũ reuersi sunt. Hec sententia apud Luciliũ reperitur. Distat aũt inter pisologiam et macrologiã. qr pisologia oino supuacua accumulat ꝛba. nõ idem agente sententia. Macrologia ꝛbo licet nõ necessaria cõprehẽdat. tñ nõ oino supuacua ꝛba interserere videt. Poterat em̃ fieri vt legati nõ impetrata pace reuertẽtes. nec domũ retro vñ venerũt reuerterẽtur. sed ad alias ꝓpe ptes regrederẽtur. Ideoqꝫ appositũ ẽ. retro vñ venerãt domũ Et dr̃ macrologia a macros qđ est longũ. et logos qđ est sermo. quasi lõgus ꝛmo vel oõ.

¶ Antologia ẽ viciosa re petitio eiusdẽ dictõnis. vt egomet ipe sufficiebat ei dicẽ. egomet. vl egoipe. Et dr̃ a tãtos qđ ẽ vacuũ vel itez. z logos ꝛmo quasi eiusdẽ vacu⁹ vel iterat⁹ sermo. Eiusdẽ dico. ep saltẽ q̃tũ ad intellectũ.

¶ Eclipsis ẽ defectus qui dam necessarie locutõnis quem ꝺesiderat precisa sententia. vt hic facũde. Est em̃ ꝺefectus huius ꝟbi loq̃batur. Item neqꝫ ab oriente neqꝫ ab occidente. neqꝫ a ꝺesertis mõtibꝫ supple vis patet fugiendi. Iste aũt defectus fit causa vitãde ꝓlixitatis. vt ei lõga sñia fastidiũ suscitat. sic breuitas ꝛmonis molestiã effundit. Et dicit ab e. quod ẽ extra z clipsis qđ ẽ lux. qr tũc extra lucem ponit sñia. Nã eclipsis ꝓpe cũ sit lune vl solis trãsumit ad ꝺefectũ dictõnis. Vel dr̃ ab e. qđ est extra. et clipso sas. qđ est clepo pis. i. furari. qr in eclipsi necessaria dictio dr̃ furata. siue vt ꝓprius loquar sublata. vide in suo loco de figura.

¶ Capinosis ẽ humilitas rei magne. nõ id agẽte. i. signante sententia qđ ꝺemonstrat. vt si mare vocetur gurges. Unde versus. Capinosim facies dicatur si mare gurges. et vult donatus. Vl ꝛm Isidorꝫ. quãdo immẽsitas diuina viliby reby ostendit. vt ego sum pastor. z ego sum vermis. Et dicit a tapin quod est humilitas. vel a tapinos quod ẽ humile. Donat⁹ dicit. Pelides stomacho cedere nescit. Pelides dict⁹ ẽ achilles a peleo pĩe. Stomachuz aũt posuit ꝓ immẽsa ira vel fortitudine eius. Tãte q̃ppe audacie fuit vt nesciret cedere. i. locũ dare hostibus apponẽs se piculo intrepide. Dñ ergo magna res bũli vocabulo noiat tapinosis dici potest.

¶ Cathesintheton ẽ vicio sa cõpositio dictionũ. vt ꝛbi sacꝫ viuentiũ terga fustigamus hasta. viciosa cõpositio est hic. quia debuisset dicere. Uersaqꝫ hasta viuentiũ fustigamus terga dixit. versaqꝫ viuentiũ ℟. z hoc necessitate metri cogẽte factũ est. Non em̃ iuxta rõnem metri poterãt sibi copulari versa z hasta. Et dr̃ a cacos quod est malum. z sin qđ est cõ. z thesis quod ẽ positõ. Inde cathesintheton. i. mala z viciosa dictõnũ cõpositio.

¶ Amphibologia est am biguitas dictionis q̃ fit aut per actiuũ casum. vt si quis dicat. Audio secutorem retiariũ supasse. Nã hic dubiũ est vtꝫ secutor supauit retiariũ. vel econuerso. Aut fit p cõmune ꝛbũ. vt si q̃s dicat. Criminatur catho. vadatur tullius. nec addat quem vel a quo. Dubiũ est em̃. vtꝫ catho criminetur aliquem vl ab aliquo criminet. vel vtꝫ tullius trahat aliquẽ ad vadimoniũ an ipe trahat. vador ꝛbũ cõe est. i. cãs ago. vl in cãs agor. vades qui legaliter causas agũt. Uadimoniũ locus in quo cause agũtur. Aut si p distinctõem. vt vidi statuã aureã hastam tenentẽ. Hic dubiũ est vtꝫ statua sit aurea vel hasta. Si quis hic vitare voluerit amphibologiã. si illa statua fuit aurea. distinguere ꝺebet hoc modo. vidi statuaz aureã deinde hastam. Si ꝛbo hasta fuerit aurea. ita distinguat. vidi statuam. deinde dicat auream hastã tenentem. Et etiã fit amphibologia per ononima. vt si q̃s aciẽ dicat z nõ addat oculorꝫ aut exercitus. aut ferri. Significat em̃ tria acies. Uñ versus. Est acies oculi ferri belliqꝫ caterua. Fit etiã vt dicit donatus pluribꝫ modis amphibologia. quos dinumerare ne longũ sit. nõ oportet. Et dicit amphibologia ab amphi. quod est dubiũ. z bole quod est sententia. quasi dubia sententia. Et continet sub se equiuocationem cõpositõnẽ diuisionẽ. Ammodo ꝺe figuris videamus.

¶ Tractatus de figuris.

¶ Figurarꝫ tria sunt gene ra Metaplasmus. Allotheca. Tropus. Prio de metaplasmo. Secũdo de scemate. siue allotheca ꝛm donatũ. Tercõ de tropo. Quarto de allotheca ꝛm ꝑs. videamus. ¶ De metaplasmo.

¶ Metaplasm⁹ est trãsfor matio q̃dã recti solitiqꝫ ꝛmõis i alterã spẽm. metri ornat⁹ necessitati sue causa. Dr̃ aũt metaplasm⁹ a meta qđ ẽ trãs. z plasma. qđ ẽ forma. Inde metaplasmus. i. trãsformatio. qr lra vel syllaba vel ei⁹ accidentia ꝺe ꝓpria positõe in aliã spẽm trãsformantur.

¶ Species metaplasmi ꝛm donatũ sunt q̃tuordecim. s. ptheſis. epẽthesis. paragoge. aferesis. syncopa apocopa. extasis vl extesis. sistole. ꝺyeresis. syneresis. l episynalimpha. elipß. antitesis. methateß. ¶ Hic nõ q metaplasm⁹ fit i di

ctione sic barbarism⁹ cuius vt dixi q̄tuordecī sunt spēs. Et fit tripl'r. p additionē. sb̄tractionē. 7 trās mutationē Cū fit p additionē bz tres spēs. fm p̄ncipiū mediū 7 finē. s. pthesim q̄ fit p additionē in p̄ncipio. Epēthesim. q̄ fit p additionē i medio. Paragoge q̄ fit p additionē ad finē. Itē fit p sb̄tractionē. 7 sic bz tres spēs p̄dict' trib⁹. Prīa ē aferesis sb̄tractio a p̄ncipio dictōis pthesi p̄ria. Secūda ē syncopa q̄ est ablatio de medio dictionis. epēthesi p̄ria. Tercia ē apocopa abscisio de fine dictōis p̄ria paragoge. 7 sic habem⁹ sex spēs. Itē fit p trās mutationē. 7 sic bz octo spēs vt patebit. 7 sic sunt q̄tuordecī spēs in vniuerso.

Prothesis est appositio q̄dā ad p̄ncipiū dictōis lr̄e vel syllabe vt gnato p nato. 7 tetulit p tulit. sic em̄ dicebant antiq̄. Et dr̄ a pthos 7 thesis. Nā vt dicit bug. Thesis qđ est positio ꝓponit' cū pthos qđ ē p̄mū. Et dī pthesis q̄si pthotesis. i. p̄ma positio lr̄e vel syllabe in p̄ncipio dictōis. Vel pthesis dī a pros qđ est ad. 7 thesis qđ ē positio. Inde pthesis, i. appositio.

Epenthesis ē appositio ad mediā dictionē lr̄e vel syllabe. vt Reliquias danaū p reliq̄s. Et induperator p imperator. Hec em̄ in metro heroico alit' stare n̄ p̄nt. Hec a q̄busdā dicit' epēthesis. a q̄busdā parēthesis. Et dī epēthesis ab epi q̄s ē sup̄. 7 thesis positio. Jn̄ epēthesis. i. sup̄positio lr̄e vl' syllabe i medio dictōis fm bug. Vel dr̄ ab epen qđ est int' vel mediū. 7 thesis positio q̄si positio facta i medio. vel q̄si int'positio. Vn̄ grecism⁹. Signat epen mediū qđ monstrat epēthesis ipsa.

Paragoge est appositio q̄dā in fine dictōis lr̄e vel syllabe vt magis pro magi. 7 potestet p pōt. 7 amarit' p amari. Et p̄t ꝓtingē in syllabica adiectōe. vt huiusce p huius. Hāc alij ꝓparalesim appellāt. 7 dī a para qđ ē iuxta 7 gogos ductio vl' additio. q̄si ductio vl' additio facta circa finē dictōnis.

Aferesis ē ablatō a p̄ncipio dictōis p̄ria pthesi. vt temno p ꝓtemno. 7 mitte p dimitte. Et dr̄ a phares qđ interp̄tat' diuisio 7 a. Inde hec aferesis q̄si a capite diuisio. i. subtractio lr̄e vel syllabe in p̄ncipio a naturali quātitate dictōnis. fm bug. 7 sic scribit' per f. vel ph. Vel auferesis dicit' ab auferendo. 7 sic scribitur per au. diphthongū. vide in situs.

Syncopa est ablatio de medio dictōe lr̄e aut syllabe. p̄ria epenthesi. vt audacter p̄ro audacit'. 7 cōmorit p cōmouerit. Et dr̄ a syn. qđ est con. 7 copos qđ est cesio. Inde syncopa q̄si de medio cesio. vel vt dicit huguitio. Cope grece latine cesio dicit'. Et cōponit' a syn. qđ est con. 7 dr̄ syncopa. i. abstractio lr̄e vel syllabe de medio dictōis. q̄si concisio. i. cōis cesio. Illud em̄ qđ est inter principiū 7 finē commune est ipsis. Quando aūt syncopa debet fieri in ābis 7 quādo non. supra diri in tercia pte in preteritis tercie cōiugationis vbi determinaui de verbis desinentibus in co.

Apocopa est ablatio de fine dictionis lr̄e vel syllabe. p̄ria paragoge. vt achilli p achillis. 7 moysi p moysis. 7 fac p face. Et dr̄ ab apos qđ est extra. 7 copos qđ est cesio. Inde apocopa q̄si de fine cesura. Vel fm bug. Cope qđ ē cesio cōponit' cū apo qđ est de. 7 dr̄ apocopa. i. decisio. q̄si deor sum cesio. i. subtractio lr̄e vel syllabe de fine. Inde apocopo pas. pare.

Extasis ē extensio syllabe ꝑ̄ natūrā ꝓbi. vt Italiā fato ꝓfugus cū italiā correp. p̄ma syllaba dici debeat. q̄ dyastole a q̄busdā dī. Dyastole aūt dr̄ a dya qđ ē diuisio vl' diuidēs 7 stolos qđ ē missio. q: cū dictio breuis vnū tp̄s habeat. mittit illā in duo tpa ꝓducēdo. Vel extasis ē ꝓductio syllabe natural'r breuis. 7 int'p̄tat' extēsio. Et dr̄ ab ex qđ est ex. 7 stasis qđ ē stat⁹ q̄si ex ꝓpriū statū positio. Et dr̄ extasis extēsio syllabe. q: breuitas extendit' in lōgitudinē. Quidā dicunt extbesis. ab ex 7 thesis positio q̄si ex suā positionē. Extbesis p e. q̄dam dicūt 7 est idē qđ ab alijs dicit' extasis p a.

Systole est correptio syllabe natural'r longe. p̄ria extasi. q: sicut extasis ꝓducit breuē syllabā. ita systole corripit lōgā. vt aquosus orion. cū orion ꝓducte dici debeat in penultima. et apud cathonē. Hoc vide ne rursus leuitatis crimē dānes. vltima em̄ huius ꝓbi vide corripit' cū sit secūde ꝯiugationis 7 ꝓduci debeat. vt vult mayster bene. Vel p̄t dici fm quosdā q⁹ olim fuit tercie ꝯiugatōis. vido vidis. Et dr̄ systole vel systola a syn qđ est cō. 7 stolos qđ est missio. q: ubi duo tpa q̄ syllaba longa bz mutant' in vnū tp̄s qđ bz syllaba breuis. Vel dr̄ a syn. qđ ē simul. 7 stolos qđ ē curtatio. q̄si simul curtatio. Vel p̄t dici a syn. qđ est sine. 7 telon qđ est longū. q̄si sine sua ꝓpria longitudine. Hic nota q⁹ systole q̄nq̄s fit ꝓpter liq̄scentiā seq̄ntis lr̄e. vt apud horatiū. Regis opus sterilisq⁹ diu palus apta q⁹ remis. Liq̄scit em̄ s. vltima huius nois palus in scansione metri. qđ etiā fit apud cathonē. Quod nosti factū nō recte nolito silere. 7 ido dirimo 7 disert⁹ corripiūt p̄mas q̄ sunt natural'r lōge. q: dirimo ꝓponit' ex di. 7 emo. disert⁹ ex di. 7 ars. De b̄ etiā dixi sup̄ in prima pte vbi egi de s. quō liquescit.

Dyeresis ē diuisio syllabe vni⁹ in duas facta. vt apud ouidiū. Tercia post aliā succesit aenea ꝓles. 7 apud horatiū. Nines q̄ deducūt iouē nūc mare. nunc silue. b̄ em̄ silue est trissyllabum vt ꝓl. dic̄ in p̄mo minoris. Sic fit dyeresis q̄nq̄s in hoc dtio huic. Unde ꝓsper. Non tp̄s nō seruus huic nō causa resistit. Q̄nq̄s in b̄ dativo cui. vt apud albinū Ille cui cernis capitolia celsa triūphis. Q̄nq̄s fit in vocatiuo vt apud ouidiū. Accipe p̄opei deductū carmen ab illo. Nam p̄opei debet esse bissyllabū proprie. Per banc etiā figurā sumit' bissyllabe hoc nomē dij. quia est est monosyllabū in illo vsuali versu. Scribe dij lege di si vis vrbanus haberi. Et dicit' dyeresis a dya quod est duo. 7 heresis diuisio. q̄si vni⁹ in duo diuisio. Et scias q⁹ dyeresis est syllabe diuisio. sine sit diphthongata. vt aulae. longae. aulay. longay. 7 dicit' potius aulay q̄ aulae. q: tūc a. nō posset ꝓduci si adderet' e. cū esset vocal' ante vocalē. q̄ corripit' in latinis. Sed addit' y. vocalis greca. 7 ita ꝓducit' a q: apud grecos vocalis ꝓducitur ante vocalē si etiā nō sit diphthongata. vt iamb. iason trissyllaba.

Synaeresis est cōglutinatio duar⁹ syllabar⁹ in vnam facta. p̄ria dyeresi. vt eripidem ꝓ aeripidē. 7 dest ꝓ deest. Unde lucanus. Non dest ꝓlato iuuenus venditor auro. Nam in scansione dicendū est dest p deest. 7 dinde p deinde. Et dr̄ a syn qđ est simul. 7 heresis diuisio quasi simul diuisa. Vel dicit' a syn qđ est con. 7 heresis quod est diuisio eo q⁹ 7 p̄us diuisa cōiungunt'. Vel dicit' a synereso verbo qđ est glutino glutias. q: due lr̄e vocales sine diphthōgo. vel due syllabe cōglutinant' in vnā. Hec alio noie episynalimpha dicit'. eo q⁹ ibi vocalis abūci videatur. videin suo loco.

Synalimpha est abiectio vocal' in scãsione metri de fine dictõis. cũ sequẽs dictio icipit a vocali. vt apd iuuenalẽ. Op ego anditor tñ nũquãue reponã. O em̃ abiicit de ego. 7 h̃ ꝓpter elegantiã. vt tollatur hiat⁹. 7 sic inducit ornatꝰ. Ñ licite põt fieri 7 maxie in longo ope. sicut ptz in hꝫbus poetaꝝ q̃ freq̃nter hac vtunt'. Cõtrariũ em̃ ipsius valde vitãdũ est. s. qñ nõ abiicit' vocal'. 7 raro inuenit' a poetis. Et scias ꝙ aliqñ synalimpha in ꝓsa obseruat' vt sũmope. magnope. Et dr̃ synalimpha q̃si cõdeletio deriuat' synalimpho ꝛbo qđ est ꝓpositũ a syn. qđ est con. 7 limpho qđ ẽ deleo. Uel dr̃ a syn 7 limpha qđ est aqua. Inde synalimpha. i. colliq̃scentia. Uel �means alios Limpha est q̃dã humor vel spoma in fronte canũ. qua dispsa ꝙ caput insaniũt 7 in rabiẽ ꝛtunt'. Et dr̃ a limpha liquore. qꝫ ad modũ illius discurrit. Et cõponitur cũ syn qđ est con. 7 dr̃ synalimpha. i. cõcursus duarum vocaliũ in diuersis syllabis 7 diuersis dictionib⁹ positarum cũ collisione alterius. Et dicit' synalimpha quasi liquoꝝ cõmixtio. qꝫ sicut vbi duo liquores ꝓiungũtur soli. vnus suã sbstantiã amittit. sic vbi fit talis vocaliũ cõmixtio solet vna amittere sonũ q̃tũ ad metrum Et dicit' synalimpha a quibusdã syneresis. a q̃busdam vero collisio.

Elipsis est cũ in scansione abiicit' consonãs cũ p̃cedente vocali. quãdo sequẽs dictio incipit a vocali. 7 hoc fit frequẽter in hac lr̃a m. vt apud horatiũ. Omnib⁹ hoc viciũ est cantor⁹ init' amicos. Qñq̃ fit in hac lr̃a s. vt apud catho. Successus indignos noli tu ferre moleste. Qñq̃ abiicit' sine vocali. vt apud horatiũ. Regis opus sterilis diu palus aptaq̃ remis. Abiicit' em̃ s. final' de hoc noie palus. vt fiat breuis ꝓpter vocalẽ sequentẽ. 7 sic excusat' illud cathonis. Nolite silire. Unde frequẽter fiebat olim i hac lr̃a s. elipsis. qꝫ s. sonũ habet valde facilẽ. 7 quasi sibilantem. 7 multotiens liq̃scit. Itẽ scias ꝙ m. qñq̃ in ꝓsa abiicitur in ꝓnũciatione. vt circumago. Scribitur em̃ ibi m. ꝑ non ꝓferẽ. qđ fit ne videatur syllabicari cum sequente vocali. 7 ꝓpter sonũ difficilẽ. quia son⁹ eius terminat' clausis labijs. ꝑ statim oportz labia aperiri ꝓpter sequentẽ vocalẽ. Apud autẽ antiq̃ssimos nõ abiiciebatur m. sequente vocali in scansione. Et est illud ennij. Milia miliũ octo. Qñq̃ aũt aspiratio accipit' pro lr̃a. 7 tunc m. nõ abiicitur. ꝑ syllaba cuius ipa est finalis. positione ꝓducitur. vt apud theodolũ. Nec cuiq̃ hominum dedit indagare sepulcꝝ. Sed hoc nostro tpe non licet. Fiebat etiam in alijs consonantib⁹ olim elipsis. vt patet in b. qđ ꝛgi. abiicit de ꝑ noie sabburra vt sit prima breuis. ꝓducit em̃ primã positõe. Fluctu iactante suburra. Similit' sbtrarit vnũ p. de hoc noie iuppiter. vt est illud Mercuri⁹. iupiter. neptunus. Itẽ i. ꝓsonãs frequẽter sbtrahitur de his verbis. abiicio sbiicio. causa corripiendi primã. In q̃bus omnib⁹ possum⁹ dicere ꝙ s t syncopa vel elipsis. Secũm aũt donatũ elipsis est consonantiũ cũ vocalib⁹ ad se concurrentiũ quedã difficil' ac dura collisio. vt multũ ille 7 terris iactat⁹ 7 alto. Et dr̃ ꝑm quosdaꝫ ab elido dis. Uel dicit' ab en quod est in. 7 lipsis qđ est defectus quasi interior defect⁹. Et nota ꝙ has duas species. scz synalimphã 7 elimpsim defendũt' omnes hiatus. 7 metbaciſmi. q̃ in metro fiunt vt non vicio deputetur.

Antithesis ẽ lr̃e pro lr̃a positio. vt olli ꝓ illi. 7 impete ꝓ impetu. 7 fit cũ ornatus tm̃. Grecis. dicit. Antithesis fit si sedet ordine syllaba versꝰ. vt dispilcina ꝓ disciplina. Et dr̃ ab anti qđ est cõtra. 7 thesis positio. q̃si cõtraria positio. vel q̃si vnius lr̃e ꝓ alia positio.

Metathesis est trãslatio lr̃aꝝ in alienũ locũ. ꝓte nulla tñ ex dictõne sblata. vt enãdre ꝓ enãder. 7 h̃ fit cã necessitat'. Uñ ouid. Agnoscẽs i me frat' meleagre sororẽ. Nã si dixiſſz meleager. nõ fuisset ꝛtus. Dicit' aũt metathesis. a meta qđ est trãs 7 thesis positio. Jñ metathesis. i. trãspositio lr̃e. Predicte methaplasmi spẽs in his ꝛtib⁹ ꝙtinẽt'. Prothes apponit caput. auferesis ꝑ recidit. Syncopa de medio tollit qđ epẽthes auget. Aufert apocope finẽ. quẽ dat pagoge. Quã natura iubet ꝓducẽ. siſtole curtat. Extasis ecõtra ꝓducit corripiẽda. Synaresim facies duo si iungunt' in vnũ. Diaresim reddit syllaba facta due. Elipsis necat m. ꝑ vocalẽ synalimpha. Metathesis teucre iubet. antithesis canit olli.

Sequit' nunc tractat⁹ de scemate.

De scemate ammodo allotheca ꝑm doctrinã donati videamus. Nã in fine ist⁹ q̃rte ptis videbimus de allotheca ꝑm doctrinã ꝑs. Scias ꝙ allotheca. i. aliena positio. dr̃ scema a donato. Et i scema lexeos 7 scema dyãceos diuidit' ab eodẽ. Et nota ꝙ methaplasm⁹ est remediũ ꝛ barbarismũ. Gz scema ẽ remediũ ꝛ soleocismũ. scema latine interptat' figura 7 est figura ꝑm isidoꝝ. q̃ fit in ꝛtibus vel sentẽtijs ꝓ varias dictionũ formas ꝓpt' eloquij ornatũ. ꝑm donatũ due sunt eius spẽs. s. scema dyãceos quasi ornat⁹ sñie 7 ptinet ad oratores 7 rethores. scema nãq̃ figura vel mod⁹ loq̃ndi dr̃. Dyanceos ꝛto gtũs grecus est. 7 latine sonat sñie. 7 de ista nihil ad pñs. Itẽ scema lexeos. i. ornat⁹ ꝛtoꝝ vel dictionũ. 7 ptinet ad grãmaticos. Lexeos gtis ẽ grecus. 7 latine sonat dictõis. vñ scema lexeos. i. figura vr boꝝ vel dictõis. Omõi aũt ꝑm donatũ mlta sunt scemata. Uñ ex oib⁹ nccria fere sunt decẽsept̃. q̃ꝫ h̃ sũt noia plensis. zeuma. ypozenꝫ. silẽsis. anadiplosis. anafora. epanalẽsis. epyzẽsis. paranomasia. scesisonomaton. panomeon. omoeptoton. omoetelenton. poliptoton. yrinos. polisintheton. dyaleton. vel a sintheton.

Prolẽsis ẽ presumptio rerꝰ ordine secutaꝝ. sicut infra plen⁹ dicã cum agã de allotheca ꝑm ꝑstianũ.

Zeuma est vni⁹ verbi cõclusio diuisis clausul' apta ꝓiunctio. ꝑm donatũ Jn doctrinali etiã sic dr̃. Zeuma fit in verbo si plurima clauseris vno. vt hymnus xp̃e tibi laus tibi gloria dec'. De h̃ plenius dicã infra vbi determinabo de allotheca ꝑm ꝑstianũ.

Ypozensis est figura superiori ꝓria. vbi diuisa ꝛba singul' q̃busq̃ clausulis ꝓprie sbiungũt'. vt sic regem adyt 7 regi memorat nomẽq̃ genusq̃. Dicit' aũt ypozẽsis esse ꝓria zeumatis. qꝫ qđ zeuma facit vno ꝛbo ista diuisis pagit. Habz ẽ vnũq̃q̃ ꝛbũ suã clausulã. vt Regẽ adyt. regi memorat. Uñ ꝑm. q̃sdã dr̃ ab ypos qđ est ꝛ 7 zeuma q̃si ꝓria zeumatis. vt vult donat⁹. Beda em̃ dicit ꝙ qñ ꝛba vel sñie singul' q̃busq̃ clausulis adiunguntur. fit ypozensis. Verba. vt ꝛtutẽ terribiliũ tuoꝝ dicẽt. 7 magnitudinẽ tuã narrabũt. Memoriã abundãtie suauitatis tue eructabunt. 7 iusticia tua exultabũt. Itẽ illud apli ad Corinth̃. Siue ꝓphetice euacuabunt'. siue lingue cessabũt siue scia destruet'. Sñie. vt si ꝓsistãt aduersũ me castra nõ timebit cor meũ. Et si exurgat adũsum me ꝓliũ in h̃ ego sꝑabo. ꝑm doctrinale ꝛto fit. qñ plura ꝛba addunt' vni suppositio. vt Nos visitet. nos ornet nos saluet gr̃a xp̃i. Et dr̃ ꝑm hug. ab ypos quod est sb. 7 zensis dictio. Uñ ypozensis quedã figura vbi singulis sensib⁹ ꝓpria

vnicuiqz clausula ē. Uel ꝑm alios ypozēsis dr̄ ab ypos qđ est sub. 7 zensis iūctura siue iunctio. Uñ ypozensis .i. sbiunctio. quia sbiungit verbū vnicuiqz clausule. vt vinū letificat. superbia inflat. ira cundia inflamat. rapacitas inquietat.

Yzensis est dissimiliuz clausulaꝝ ꝓ vnū ꝟbū cōglutinata ꝓceptio ꝑm donatū. vt Hic illi⁹ arma ß currus fuit. De ß plem⁹ dicam infra vbi agā de allotheca ꝑm ꝑscianū.

Anadiplosis est qñ ab eodē quo vnus ꝟsus finit alius incipit. Uñ dicit donat⁹. Anadiplosis est cōgeminatio dictōis ex vltimo loco ꝓcedentis ꝟsus 7 ꝓncipio sequētis. vt sequitur pulcerrimus astur. Astur equus fidens. Et in psalmo. Stantes erant pedes nostri in atriis tuis hierusalē Hierusalē q̄ edificat vt ciuitas ꝛc. Doctrinale vult q̄ fiat quādo vbi finit syllaba vm⁹ pedis ibidē incipit alia vt psallite deo nostro psallite. psallite regi nostro psallite. Et dicit ab ana qđ est sursum. 7 diplosis qđ est duplicatio. quasi supioris ꝟsus duplicatio. vel quasi sursum iterum duplicatio. Uel dicit ab ana quod est re. 7 diplon quod est plica. quasi replicatio quia dictio replicatur. 7 est idem cum colore rethorico qui dicitur conduplicatio.

Anafora ē repetitio vel relatio einsdē dictōnis ꝓ ꝓncipia pluriū ꝟsuū. vt Nate mee vires mea magna potētia solus. Nate patris summi. Et psalm⁹. Dn̄s illuminatō mea 7 sal⁹ mea quē timebo. Dn̄s ꝓtector vite mee a q̄ trepidabo. Uel ꝑm doctrinale fit qñ diuerse clausule cōtinue ab eadez incipiūt dictione. vt rps mūdauit. xps nos purificauit. Uel te colo. te laudo. te glorifico. tibi plaudo. Item. An dns. tu vir. tu frat michi eras. Itē. Uox dñi in virtute. vox dñi in magnificētia. vox dñi cōfringentis cedros. Et dicit ab ana qđ est sursum. 7 foros qđ est ferre. Inde anafora. q̄si einsdē verbi vel dictionis relatio. quia qđ supra est dictū. iterū fert. Uel dicit ab ana qđ est re. 7 foros ferre. q̄si relatio 7 vocat in coloribꝫ rethoricis repetitio.

Epanalēsis. vel epinalensis. est sermonis in ꝓncipio ꝟsus positi eiusdem in fine replicatio vel repetitio. Unde doctrinale. Principio finē facit epinalensis eundē. vt multa super priamo rogitans sup hectore multa. Itē Nobis grata ꝓpus nō sunt modo⁹ ꝓgrua nobis. Itē Deus qs silis erit tibi. ne taceas neqz cōpescaris deus. Et paul⁹. Gaudete in dño semp iteꝝ dico gaudete. Et iuuenal. Crescit amor numi q̄ntū pecunia crescit. Et dr̄ ab epi qđ ē sup 7 ana qđ est re. 7 lensis qđ est sumptio. Inde epanalensis. i. supioris dictōis resumptio. 7 vocat a tullio cōduplicatio. 7 est color rethoricus.

Epizensis est einsdē verbi in eodē ꝟsu sine aliq̄ dilatione cōgeminatio vt me me. Itē cōsurge cōsurge. Itē in euāgelio mathei Hierusalē hierusalē que occidis ꝓphetas. Itē ps. Uiuens viuēs ipse confitebit tibi. Itē esa. Cōsolamini cōsolamini populi me⁹. Et dr̄ ab epi. qđ est iterare. 7 censis. qđ est cōiunctio. q̄si iterata cōiunctio. vel ab epi. qđ est supra. 7 zensis qđ est duplicatio. Inde epizensis. q̄si superioris dictionis duplicatio. In hoc aūt differt epizensis ab epanalensi. quia epanalensis habet multa verba i medio. vt Crescit amor numi. q̄ntū pecunia crescit Epizensis ꝟo nullum verbū habet in medio. ß sine mora idem repetitur. vt me me assum qui feci in me cōuertite ferrum.

Paranomasia est quotiens cuncz de noie efficit aliud nomē. veluti q̄dam denoiatio. vt Terētius in comedia. Nō inceptio est amantiū. ß amentiū ꝑm donatū. Uel paranomasia. est ꝑm q̄sdā qñ due vel plures dictiones ponunt. hūtes idē ꝓncipiū vel eundē finē ita q̄ significent diuersa. vt Curia cura ꝛ. genitrix nutrix miseroꝝ. Beda aūt dicit. Paranomasia. i. denoiatio dr̄ q̄tiens dictio pene silis ponit in significatōne diuersa. mutata videlicet lr̄a vel syllaba. vt in psalmo. xxj. iuxta habraicā veritatē. In te cōfisi sunt 7 nō sunt cōfusi. Et paulus. Uidete malos oparios videte cōcisionē. Nos em̄ circūcisio q̄ spū deo seruim⁹. Et dr̄ ꝑm hug. a para. qđ est iuxta. 7 noma. qđ est nomē. Inde ß paranomasia. i. in significatione diuīsa dictio pene ipsa. vt Abire aut obire te cōuenit. i. exulem fieri aut mori. Itē nō curas vera ß era. Uel dicit a para. qđ est ad. 7 noma nomē. Inde paranomasia. id est agnominatio. q; sic ē ibi agnomiatio. vocat a tullio tal color rethoricus agnominatio.

Cesisonomatō ꝑm bedam. est multitudo noim̄ ꝙiunctoꝝ diuerso sono vnā rē significantiuz. vt in esa. Ue genti peccatrici. populo graui iniq̄tate. semini nequā filiꝫ sceleratꝫ. Et in psalmo. Peccauim⁹ cuz patribꝫ nr̄is. iniuste egimus iniq̄tatē fecum⁹. Uel ꝑm alios si dicā. Nubila nix grando pcella flumina vēti. Et dr̄ a scesis qđ est multitudo 7 onamatō. qđ est noim̄. Inde scesisonomaton. q̄si multitudo noim̄. Uel dr̄ a scesis qđ est multitudo 7 onoma qđ est nomē. 7 thesis. qđ est positio. q̄si positio nominū insimul positoꝝ.

Paranomeon est cuz ab eisdē lr̄is multa inchoāt ꝟba vel finiunt. vt O tite tute tāte tibi tāta tyrāne tulisti. vt tal sit ordo. O tite tāte tyrāne tulisti tute. i. tuipse tāta tibi. Itē Machina multa minat maxia muris. Itē in psalmo. Benedixim⁹ vobis de domo dñi deus dñs. Itē ꝑm silitudinē serpētis sic aspidis surde ꝛc. Itē vitat vim ꝟbo virilē. Et dr̄ a para qđ est ꝙiunctio. vel ad. 7 onomeon. qđ est sile. q̄si assimilatio vel ꝙiunctio similiū. Et scias q; ß scemate raro vtendū est. ne eiusdē lr̄e assidua repetitio fastidiū generet.

Moeptoton. est cuz insiles casus exeūt ꝟba diuersa. Sic apd Enniū inuenit. Uerētes flentes lacrimātes 7 miserātes. ꝑm donatū. vel ꝑm bedā. Omoeptoton. est cuz diuersis casibꝫ variat oratio. vt apls dicit ad romanos. Qm̄ ex ipo 7 ꝓ ipm 7 in ipo sunt oīa. ipsi gloria i secula. Et i psalmo Riue dealbabunt in selmon montē dñi. montē vberē. Mons coagulat⁹. mōs pinguis. vt q̄d suspicami montes vberes. Mons in q̄ bn̄placitū ē deo habitare in eo. Et dr̄ ab omos qđ est vnū vel sile. 7 ptotos qđ ē casus. q̄si vniformitas vel silitudo casuū. Uel dr̄ ab amoe qđ est sile. 7 ptotos qđ ē casuale. Uñ moeptoton. i. oio vel dictio similiū casualiū. Uel ꝑm hug. omos qđ est vnū. ꝙponit cū ptotos qđ ē casus. Et dr̄ omoeptoton cum plura noia ꝓ vnū casum denotāt. vt Gz neqz currētē. ß nec ꝙgnoscit euntē. Lollentēqz manū sarū i mare mouentez. Uel ꝑm hug. Omoptoton vel omoeptoton. est cū vno mō plura ꝟba sumūt. vt cū abijt absceſſit euasit erupit. Itē cantate exultate 7 psallite.

Moetelenton est cum sili mō dictōes plurime finiunt. vt Eos reduci q̄s reliq̄ deuehi q̄s deseri malui. Et fit ꝓpie in ꝟbis. vt abijt absceſſit euasit erupit. vt vult isidorus. Int omoeptoton 7 omoetelenton. ꝑm q̄sdā ß distat. q; omoepto

ton est q̃tiens in siles casus ꝟba diuersa exeũt. vt merē-
tes ꝛc. Oēs em̃ illi casus acti sunt. Omoeteleton ꝟo dr̃
qñ plima ꝟba vnã hñt ⁊ silem clausulã. vt Reduci q̃
relinq̄ ꝛc. Alij dicũt ꝙ fit cũ duo ꝟsus vel due clausule
medietates ꝟsuũ in fine silr̃ t̃minant̃. vt sunt ꝟsus leo-
nini ⁊ caudati ⁊ ꝯcathenati. Beda ꝟo dicit ꝙ omoete-
lenton est q̃tiens media ⁊ postrema versus sine snie sili
syllaba finiunt̃. vt in ecclesiaste. Melius est vidē qͦ cu
pias q̃ desiderare qͦ nescias. Itē meliꝰ a sapiēte corri-
pi q̃ stultoꝝ adulatione decipi. Hac figura sepe poe-
te ⁊ oratores vtunt̃. Poete h̃ mõ. Perula diuisi patu
erunt cerula põti. Oratores ꝟo ita. Beatꝰ iob deo so-
li ⁊ sibi cognitꝰ in trãq̄llitate ad nr̃am noticiã ꝑducēdꝰ
tactꝰ est ꝟbē. vt odorē suaꝫ viriũ tãto largiꝰ spargeret
q̃nto more aromatũ meliꝰ ex incēsione fragraret. Quo
scemate ip̄e q̃ h̃ dixit beatꝰ papa gregoriꝰ sepissime vsꝰ
fuisse reperitur. Et dr̃ omoeteleton ab omoe. qͦ est simi-
lium. ⁊ telenton qͦ est finis. q̃si ꝯsimiliũ finis. Nã telos
grece latine finis. vel t̃minꝰ dr̃. Uel ꝫm q̃sdã dr̃ omoe-
lentos ⁊ tũc dr̃ ab omos. qͦ est vnũ. ⁊ lentos qͦ est finis
q̃si habens vnũ finē.

Poliptoton est multitu

do casuuꝫ varietate distincta. vt litora litoribꝰ
ꝯtria fluctibꝰ vndas. Et scias ꝙ poliptoton grece. latie
dr̃ multitudo casuũ. vbi scꝫ multi casus ponũt̃. h̃ diuisi
vt in ꝑdicto exēplo. Litora litoribꝰ ꝛc. Ecce litora est
actũs casus. ⁊ litoribꝰ dr̃s. Et ꝫm hug. ꝯponit̃ a pol. qͦ
est pluralitas. ⁊ ptotos casus. Jn poliptoton. q̃si plura
litas casuũ. cũ scꝫ diuersis casibꝰ snia variat̃. vt apͦ per-
siũ. Et nihilo nihil in nihilũ nihil posse reũti. Et vocat̃
in rhetorica traductio q̃dã color rhetoricus.

Irinos ē series orõnis.

vel ꝯstructio tenorē suũ vsq̄ ad vltimũ seruãs.
vt apud ꝟgi. Jn ꝓncipio celũ ac t̃ras cãposq̄ liq̄ntes.
Lucentēq̄ globũ lune titaniaq̄ astra. Spũs intꝰ alit.
ꝫm donatum. Beda ꝟo dicit irinos. i. ꝯueniētia dr̃ qñ
series orõnis tenorē suũ vsq̄ ad vltimũ seruat. nulla vi-
delicet alia cã vel ꝑsona mutata. vt in psalmo. Deus in
noīe tuo saluũ me fac ꝛc. vsq̄ dũ ait. Et nõ ꝓposuerũt
deũ ante ꝯspectũ suum. Orat eñ ꝓpheta vt auxilio dñi
saluatoris ab hostiũ insecutione liberet̃. Et scias ꝙ iri-
nos est longa ꝯstructõis suspēsio. vt apud autores sepe
inuenit̃. Et dr̃ irinos q̃si syrinos. a syren qͦ est tractus
Nam vt dicit hug. a syren quod est tractus dicit̃ hec
syrina syrinatis. i. cauda vestis feminaꝝ. Syrina etiam
dicit̃ longa series orõnis tenorē suuꝫ vsq̄ ad vltimum
seruãs. Scd̃m aũt hug. irinos est snia ꝯtinuate orõnis
tenorē suũ vsq̄ ad vltimũ seruãs. irinos int̃ꝑtat̃ suspē-
sio. Et differt irinos ab yꝑbaton. q: irinos ordinē ꝟuat
yꝑbaton turbat. ⁊ ido irinos ꝯtinet̃ sub scemate. yꝑba
ton vero sub tropo.

Polisynthetõ ē multis

annexa ꝯiunctionibꝰ dictio. vt mater paterq̄.
neposq̄. Itē in psal. Dñs ꝯseruet eũ ⁊ viuificet eum ⁊
beatũ faciet eũ in terra ⁊ nõ tradat eũ ĩ animã inimicoꝝ
eius. Et dr̃ a polis qͦ est pluralitas. ⁊ syn qͦ est con. et
thesis qͦ est positio. q̃si habens plures positiones. i. cõ-
iunctiones. Uel dr̃ a polis qͦ est pluralitas. ⁊ synthe-
ton cõpositio. scꝫ qñ plures q̃ due orõnes cõiungunt̃
in vnã. q̃si plus q̃ syntheton. vt dicit hug. ⁊ est ꝯtrariũ
dyaliton.

Dyaliton vel asynthetõ

est contraria polisyntheton. ⁊ fit ꝫm donatum
qñ sine cõiunctionibꝰ punctatim ꝓferunt̃ dictõnes. vt
ite. ferte cite flamas. date tela. impellite remos. Itē. Ju
bilate deo omnis terra psalmũ dicite nomini eius. date
gloriã laudi eius. dicite deo ꝛc ⁊ in hymno. Quē terra
pontus ethera colunt adorant predicant. Et dr̃ a dya
qͦ est dis. ⁊ lis diuisio. q̃si dissolutio orationũ. vt Fer-
ro fame peste peristi. ⁊ dicit̃ dyaliton cõtraria polisyn-
theton. quia sicut illa plures habet ꝯiunctiones. ita ista
nõ habet aliquã. Et vt dicit hug. Dya cõponit̃ cũ lisis
qͦ est solutio. Et dicit̃ dyalitos vel dyaliton. q̃si disso-
lutio. scꝫ pluriũ orationũ sine cõiunctione ꝓlataꝝ. qñ
videlicet vna oratio ꝑ subtractionē cõiunctionũ diui-
ditur in plures spēs q̃ in duas. Si ꝟo diuidatur tm̃ in
duas. dicit̃ figura illa asyntheton ꝫm hug. Donatꝰ nõ
facit differentiam inter dyaliton. ⁊ asyntheton. Et ha-
bet hec figura tres formas. quoniaꝫ asyntheton siqui-
dem aut equalia. aut similia. aut contraria disiungit si-
cut polisyntheton. aut contraria aut similia aut equa-
lia cõiungit.

Asyntheton idem est

qͦ dyaliton ꝫm donatũ. ⁊ dr̃ ab a qͦ est sine. et
syn qͦ est con. ⁊ thesis positio vel cõiunctio. i. sine con-
iunctione. ⁊ dr̃ in coloribꝰ rheto. articulus. Hug. ꝟo
dicit syntheton componit̃ cũ a. ⁊ dr̃ asyntheton qñ scꝫ
vna oratio diuidit̃ in duas.

Synthetõ vt dicit hug.

dicit̃ a syn qͦ est con. ⁊ thesis quod est positio
Inde hec syntheton quedaꝫ figura. qñ scꝫ due orõnes
iungunt̃ in vnã.

Antitheton ponitur ab

isidoro in libro etymologiarum. ⁊ nõ a donato.
Et ꝫm eũ fit vbi ꝯtraria cõtrarijs componunt̃ ⁊ senten
tie pulcritudinē reddunt vt illud. Frigida pugnabant
calidis. humētia siccis. Mollia cũ duris. sine põdere ha
bentia pondus. Et dicit̃ ab anti qͦ est contra. ⁊ thetõ
qͦ est positio. q̃si contraria positio. Unde a tullio ap-
pellatur hec figura cõtrariũ. Doctrinale ꝟo vbi agit
de coloribꝰ rhetoricis dicit. Uerba per antitheton re-
spondēt vltima ꝓmis. Sunt daniel noe iob castus he
torq̄ mariꝰ. Uide in antitheta.

Antitheta ꝫꝫ grecismũ

fit. quãdo ꝓma sententia contrariat̃ alteri. Ut
in ꝓmis duobꝰ ꝟsibus boetij. Carmina qui quondam
studio florente peregi. Flebilis heu mestos cogor inire
modos. Et appellatur a quibusdã antithesis. Est autēꝫ
antitheta cõtraria positio vel locutio. Et dicit̃ ab an-
ti qͦ est contra. ⁊ thesis qͦ est positio scꝫ vbi contraria
contrarijs opponunt̃ quasi contraria sententie opposi-
tio. Pap. ꝟo dicit. Antitheton vbi contraria ꝯtrarijs
opponunt̃. ⁊ pulcritudinē sentētie reddunt. vt Frigida
pugnabant calidis. humētia siccis. Antitheta grece cõ-
traposita latine. vt contra malũ bonũ. Per infamiam
⁊ bonam famam. oppositiones sunt. quasi contra the-
tam litteram. Unde vt patuit papias manifeste distin-
guit inter antitheton ⁊ antithetam. Hec etiã dicitur
syndyasmos.

Ypalage ponitur ab isi-

doro sub scemate h̃ in doctrinali quidē in colo-
ribus rhetoricis. Et fit ꝫm isidorũ quotiens ꝑ contra-
rium verba intelligunt̃. vt date classibus ventos. cum
ēcontrario classes ventis ⁊ non ventos classibus demꝰ.
Itē ꝑflauit fistola buccas. Itē in hieremia. Mittamus
lignum in panē eius. i. panē in ligno. hoc est xp̄m in cru
cem. Et dicit̃ ab ypa qͦ est mutatio ⁊ logos qͦ est ser-
mo. q̃si mutatio sermonis. Uel dr̃ ab ypos qͦ est sub.
⁊ aleon qͦ est alienũ. ⁊ logos qͦ est sermo. quasi aliena-
tus sermo. ⁊ reducitur ad metaphoram reciprocam. et
fit causa metri vel ornatus. De hoc etiam infra dicam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vbi determinabo de antiptosi. Apalage ꝯo ꝑm hug. ẽ cõuersio casuũ vel ꝯstructionũ. vel qñqꝫ totius sentẽtie Hec d̃ scemate ⁊ eius spẽbus dicta sunt. Ammodo de tropo videam⁹.

Sequit nunc vltra de tropis.

Tropus ẽ dictio trã/slata a ꝓpria significatõe ad ꝓpriã similitudinẽ ornat⁹ necessitatisue cã. Tropos grece. latine mod⁹ locutõis interp̃tat. ⁊ dicit tropos ꝙuersio. q: tal modus loq̃ndi ꝙuertit significationes ⁊ oꝛones. ⁊ ꝓt̃ ꝫ differt ab alijs figuris. Methaplasm⁹ em̃ nõdet barbarismo q̃ est viciũ dictionis. Scema soloecismo q̃ est viciũ oꝛonis. Sz tropus impꝛopetatẽ snie est excusans. ¶ Et notãdũ q̃ in tropo tria sũt ꝯsiderãda. s. res trãslata. ⁊ res ad quã fit trãslatio ⁊ similitudo eaꝝ. vt cũ ponit agn⁹ ꝓ boie. Et em̃ dicit aristoteles in. vj. topicoꝝ. Oẽs em̃ trãsferẽtes ꝑm aliquã simi litudinẽ trãsferũt. Et scias q̃ vt dicit Augustin⁹ in li. de ciui. dei. xx. Locutões tropice ꝓphetis ⁊ ꝓphetico more miscent. vt ad intellectũ spũalẽ intẽtio ſobria cũ q̃dã sancto ⁊ salubri labore ꝓueniat. Pigritia ꝯo corꝑoral vel ineruditꝫ atqꝫ inexercitate tarditas mẽtis cõtenta lr̃e superficie nihil putat interi⁹ req̃rendũ. ⁊ vt vult isidoꝛus etymologiaꝝ. j. Cum tropoꝝ noia difficilimũ est ãnotare. Sz ex oĩb⁹ donat⁹ tredecim vsui tradẽda cõscripsit. Sciendũ tñ q̃ allegoria diuidit in septẽ spe cies. Ypbaton in q̃nqꝫ. Omoẽsis ꝯo in tres. ⁊ sic sunt xxviij. spẽs. s. methaphora. cathacreſ. methalensis. methonomia. ãthonomasia. epithetõ. synodoche. onomathopeya. pifrasis. Ypbaton cui⁹ q̃nqꝫ sunt spẽs. s. ysterologia. vel ysterõꝓoceron anastrophe. penthes. themesis. syncreſ. Itẽ ypbole. Itẽ allegoria. cui⁹ septẽ sunt spẽs. s. ironia. antifraſ. enigma. cariẽtismos. paroemia sarcosmos. antismos. Itez omoẽsis. cui⁹ spẽs sunt tres. scz ycon. pabola. ꝑadigma. Hẽ ꝑdictis ꝑ ordinem videamus

Metaphoꝛa est reꝝ verboꝝq̃ trãslatio. Et vt dicit isidoꝛ⁹. loquẽs de metaphoꝛis. Hec atqꝫ alie tropice locutões ad ea q̃ intelligẽda sunt. ꝓpterea figuratis amictibꝫ obtegunt vt sensum legẽtis exerceãt ⁊ ne nuda atqꝫ iꝑꝛõptu posita vilescant. Hec aũt fit q̃tuoꝛ modis. s. ab aĩali ad aĩale. vt Thiphim aurigam celeres fecere carine. Hic nãqꝫ trãslatio fit inẽ duo aĩalia. s. inẽ aurigã ⁊ gubernatorẽ Thiphis em̃ gubernator fuerat nauis algi. Auriga ꝯo ꝓprie d̃ q̃libet regẽs currũ. Fecit itaqꝫ trãllationẽ inẽ duo aĩalia dũ aurigã posuit ꝑ gubernatoẽ. Nã vt donatus ſ̃dit. Et auriga ⁊ gubernator aĩam bñt. Itẽ ꝑm bedã fit h̃ ꝑm⁹ modus cũ d̃. Quare fremuerũt gẽtes. ⁊ dñs q̃ eripuit me de manibꝫ leonis ⁊ de manibꝫ vsi. et si sumpsero pẽnas meas añ lucẽ. Nã ⁊ boies ⁊ bestie et volucres aĩam bñt. Ab inaĩali ad inaĩale. vt Pelagus tenuere rates. Nã ⁊ pelagus ⁊ rates aĩam nõ bñt. In h̃ aũt facta est trãslatio. q: cũ pelagus ꝓprie retinere ⁊ circũdare rates siue naues intelligat. nũc rates ipm̃ pelag⁹ tenere dicũt. Itẽ cũ d̃. Aperi portas tuas libane. ⁊ qui pambulãt semitas maris. Trãslatio em̃ est a ciuitate ad montẽ. ⁊ a terra ad mare q̃ꝫ nullũ aĩam hz. Ab aĩali ad inaĩale. vt Exiccat⁹ est ꝯtex carmeli. boies em̃ ⁊ nõ mõtes verticẽ habent. Itẽ Athlãtis cinctũ assidue nubib⁹ artis. Pimiferũ caput vẽto q̃ssat ⁊ imbri. Nã vt boies aĩales sunt. ita mons nõ hz aĩam cui mẽbra bois ascribunt. Caput em̃ humer⁹ ⁊ hmõi mẽbra bois sũt. Virgil. aũt hic trãstulit a re aĩali ad inaĩale caput. i. ab boie ad montẽ. Ab inaĩali ad aĩale. vt auferã a vobis cor lapideũ. Non em̃ lapis. ſ̃ bõ ꝓprie cor ⁊ aĩam habz. Hic trop⁹ ꝑm bedã ⁊ ad deũ fit mꝛtifarie. Ab auibꝫ. vt Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ protege me. A feris. vt Dñs de ſyon rugiet. A mẽbris humanis. vt Quis mẽsus est pugillo aquas. ⁊ celos palmo ponderauit. Ab boie interiori. vt ibi. Inuenᵐ dauid filiũ iesse virũ ꝑm cor meũ. A motibꝫ humane mẽtis. vt Nũc loquet ad eos in ira sua. ⁊ Penitet me fecisse hoiem. ⁊ Zelat⁹ sum syon zelo magno. Et multa hmõi. A rebꝫ insensibilibꝫ. vt ecce ego stridebo sup vos sicut stridet plaustrũ onustũ feno. Qui vide licet tropus in cõi locutione vsitatissimus ẽ. vt cũ dicimus. Fluctuare segetes. geminare vites. floridã iuuẽtutem. Scire etiã debem⁹ vt dicit donat⁹ esse methaphoꝛas. alias reciꝓrocas. alias ptes vni⁹. vt Naues volant. segetes fluctuãt. vel vites geminãt. Hoc aũt dicit q: videlicet q̃daꝝ methaphoꝛe sunt cões. vt Thiphim aurigã sceleres fecere carine. Vel naues volãt. q: quẽadmodũ in naui auriga dici põt. ita in curru cõmuniter gubernatoꝛ vel naues volant. q: sicut dici põt. Naues volãt. ita cõiter dici põt aues natãt. Quedã ꝯo ñ sunt cõmunes siue reciꝓroce. ſ̃ vni⁹ ptis. vt si dicã. Verticẽ montis. nõ em̃ põt ꝑ ꝯtice dici cacumẽ hoĩs sicut dixit Verticẽ montis. vel vites geminãt. nõ em̃ põt dici. gẽme vitent vel segetes fluctuãt. non em̃ in vicẽ põt dici. Unde segetãt. Isidoꝛus etiã dicit q̃ methaphoꝛa aut ptis vni⁹ est. vt fluctuare segetes. nõ em̃ põt dici segetare fluctus. Aut antistropha. i. reciꝓroca. vt Remigiaꝝ alaꝝ. Nã ⁊ ale nauiũ. ⁊ alaꝝ remigia dicunt. Hoc etiã dicit hug. Et d̃ metaphoꝛa a meta q̃d est trãs. vel de. vel iurta. ⁊ foꝛos q̃d est ferre. Inde hec metaphoꝛa id est similitudo vel alicuius rei vel ꝯbi vsurpata trãslatio. Uñ ⁊ a tullio tropus iste vocat trãslatio. Et vt dicit Augustin⁹. In metaphoꝛicis locutionibꝫ sensus lr̃alis est. ⁊ nõ quẽ faciũt verba. ſ̃ ꝓpter quẽ ꝯba fiũt. Itẽ scias q̃ natura vniuscuiusq̃ rei ex diuersitate ꝙponitur. Et ideo in sacro eloq̃o ꝑ rẽ quãlibet licite diuersa figurãt sicut pleni⁹ dicã in q̃nta ꝑte in leo.

Cathacresis est vsurpatio alieni noĩs cũ ꝓpriũ desit. vt cũ parricidam dicim⁹ q̃ occidit fratrẽ. Et piscinã q̃ pisces nõ hz. Hec em̃ nisi extrinsecus sumerẽt suũ vocabulũ nõ haberent vt dicit donat⁹. Beda ꝯo sic dicit. Cathacresis ẽ abusio noĩs aut ꝯbi ad signãdã rem q̃ ꝓpria appellatõe deficit. vt ponces veteres vectes in q̃tuoꝛ angul mense per singulos pedes ⁊ sextũ sagũ in fronte tecti duplices. et ibi. Confringet cornua arcuũ ⁊ labiũ calicis ⁊ repandi labꝝ. Hec a metaphoꝛa differt. eo q̃ illa vocabulũ habenti largit aliud. hec q: nõ hz ꝓpriũ. alieno vtit. Pedes quippe ⁊ frons ⁊ labiũ ⁊ cornua boim tm̃ sunt ⁊ animantiũ. nõ etiã rerũ insensibiliũ q̃ noia si ꝑfatis rebus nõ imposuisset scriptura q̃d ꝓpriũ bis diceret nõ haberet. Ad hunc tropum ptinet qđ scriptũ est. Est autem hierosolimis ꝓbatica piscina. a piscibꝫ em̃ vocabulum accepit aqua q̃ nequaqꝫ ꝓpter pisces. ſ̃ ad lauãdas (vt asserũt) hostias collecta ẽ. Unde ⁊ ꝓbatica cognomẽ sortita est. Et d̃ catbacreſ a catba quod est ab. ⁊ cresis qđ est vsus. q̃si abusio noĩs. Hec figura excusat acirologiã. ⁊ hic tropus vocat a tullio abusio.

Metalensis est dictio gradatim ꝓgens ad id qđ oñdit. ⁊ ab eo qđ precedit id qđ sequit insinuãs. vt labores fructuũ tuoꝝ mãducabis. Labores em̃ posuit ꝑ bis q̃ laborãdo acq̃rũt boies. ꝑm bedã. Vel metalẽsis est distinctio gradatim ꝓgens ad id qđ oñdit. s. de causa venire ad causatũ per multa media. vt Post aliq̃t mea regna vidẽs mirabar aristas. Hic em̃ gradatim ꝓgit dictio vel distinctio ad id qđ oñdit. q: ꝑ aristas segetes ꝑ segetes estates. ꝑ estates. ãnos intelligere debemus. Ergo post aliq̃t aristas. post aliq̃t ãnos ꝯgi. intelligi voluit. qđ igit fit ꝑ multa media differt a methaphoꝛa. q̃ licet ꝓcedat ab aĩali ad animatũ. vel ecõuerso. facit tñ hoc sine medio. Er-

cusat aũt hec figura acirologiã ⁊ cacephaton. Et dicit a meta qđ est trãs ⁊ lenꝺ qđ est sumptio q̃si trãssũptio. q: significatũ vn⁹ trãsumit ad significatũ alteri⁹. Uel dicit a meta, qđ est ad. ⁊ lensis qđ est sumptio. Jñ meta lensis. q̃si assumptio. quia vnum post aliud sumit. ⁊ vocatur a tullio gradatio.

Methonomia est veluti quedã transnoiatio. Hui⁹ multe sunt spẽs aut em̃ ꝓtinẽs ponit ꝑ ꝓtento. vt Theat̃ plandũt effundite ydrias. i. vinũ vel aquã q̃ est in ydrijs. Jtẽ ꝓrata mugiunt. i. boues q̃ sunt in ꝓrato. vel Hierusalẽ que occidis ꝓphetas. vel Nũc pateras libate ioui. i. vinũ ꝓtentũ in pateris. i. in vasis illis. Aut ꝓtentũ ꝑ ꝓtinẽte. vt Dimitte arcã ire ⁊ aspicies. vt habet in ꝓmo regũ. Nõ em̃ vt dicit beda. arca. ꝫ plaustrũ q̃ cõtinebat arca vel boues ire poterãt. Jtẽ vina coronãt. i. ciphos implẽt vsq; ad summũ vino. Aut inuẽtor ꝑ inuẽto. vt Sine cerere ⁊ libero friget ven⁹. exẽplũ est terẽty in comedia. Ceres ſm poetas dr̃ fuisse dea ⁊ inuẽtrix frumẽti. ⁊ liber inuẽtor vini. Per istos g̃ inuẽtores signant inuẽtiones sine inuẽta. Per venerẽ intelligit cõcubitus. vt sit sensus. Sine cerẽ ⁊ libẽ friget venus. i. sine pane ⁊ vino deficit voluptas. Jtem Vulcan⁹ mittit sagittas. i. ignis. Aut ecõuerso. inuẽtũ ꝑ inuẽtore. vt vinũ p̃camur. i. liberum vini inuentorẽ. Jtẽ ꝑ efficiẽte effect⁹. vt frigus pigr. i. efficiẽs pigriciam. ⁊ Timor pallidus. i. faciẽs pallorem. Aut ecõuerso effect⁹ ꝑ efficiẽte. vt Spumãtia frena. i. equus. Fit etiã cũ materia ponit ꝑ materiato. vt accinctus ferro. i. gladio. Uel ꝙsequẽs ꝑ añcedẽte. vt Pallet. i. timet. Et dr̃ a meta qđ est de. ⁊ onoma. qđ est nominatio vel nomẽ. q̃si denoiatio. q: vnũ ꝑ alio noiatur Uñ ⁊ hic trop⁹ a tullio vocat denoiatio. Uel dr̃ a meta qđ est trãs. ⁊ onoma nomen. q̃si trãspositio nominis. Hug. em̃ dicit sic. Methonomia ꝓponit a meta ꝓpositione greca. qđ est trãs. ⁊ onoma nomẽ. ⁊ dr̃ ſm methonomia mie. q̃dã figura. s. trãsformatio ab vna significatõe ad aliã. ⁊ fit multis modis. Cum continẽs ponit ꝑ contento. vel econuerso. Uel cum inventor ꝓ inuento. vel ecõuerso. Uel cũ efficiens ꝑ effectu. vel econuerso. Uel cũ possessor ꝑ possessione vel ecõuerso. Uel cum materia ꝑ materiato. vel ecõuerso. Uel cũ id qđ fit ponitur ꝑ eo ꝑ q̃ fit. vel ecõuerso.

Anthonomasia ẽ significatio vice ꝓprij nois posita ex accidentibꝫ. videlicet ꝓpriã significans ꝓsonã. Et fit triplr. Ab aio. vt magnanim⁹. i. eneas. Supbus. i. dyabolus vel dyabolicus. Uel vt dicit beda. Ab aio. vt nũq̃d tu ꝓcussisti superbũ. A corpore. vt Spuri⁹ altitudinis sex cubitor et palmo. Ab elatione aũt animi dyabol⁹. A q̃ntitate corporis significatur golyas gigas. Extrinsecus. vt infelix puer. i. troylus. Et ſ fit pluribꝫ modis. Nã ſm bedam in plures spẽs dividit. Fit em̃ vel a genere. vt Nunq̃d omnibꝫ vobis dabit filꝰ ysai agros. i. nobil⁹ david. Uel a loco vt auctor secte nazareor. i. paulus. Uel ab actu vt Qui tradidit illũ dedit eis signum. s. iudas scarioth. Uel ab enẽtu. vt Discipul⁹ quẽ diligebat iesus. i. ioannes. Per hunc tropũ ipe dñs iesus xp̃s aliq̃n designat a genere. vt Osanna filio david. A loco. Qui sedes super cherubin manifestare. Ab actu. vt Peccaui q̃d faciam tibi o custos hoim. Fit g̃ anthonomasia. cũ cõmune alicui appropriat. vt ꝑ apostolũ paulũ. Per ꝓphetã david. Per xp̃inẽ mariã. Per vrbẽ romã intelligimus Uñ ſm hug. Anthonomasia est q̃n illud nomẽ qđ est cõe pluribꝫ appropriat alicui. Jn doctrinali sic dr̃. Anthonomasia solet excellentia dici. Si nomẽ ꝓpriũ taceas ponens generale. Et dr̃ ab anti. qđ est ꝓtra. ⁊ noma qđ est nomẽ. ⁊ thesis. qđ est positio. quasi cõtraria ⁊ impropriis positio nois ꝑ noie. Uel dr̃ ab anti. qđ est ꝑ. ⁊ onoma. qđ est noiatio. q̃si ꝓcellens noiatio. Uel dr̃ ab anti. qđ est ꝑ. ⁊ onoma. qđ est nomẽ. ⁊ vsi qđ est equale. q̃si ꝑ equalitatẽ nois.

Epitheton ẽ preposita dictio ꝓprio nomini ſm donatũ. Fit em̃ epitheton cũ adiectiuũ nomini ꝓprio supponit. vt Dilect⁹ deo ⁊ hoibus moyses. ⁊ Miserator ⁊ misericors dñs. ⁊ Justus loth oppressus. Fit autẽ trib⁹ modis epitheton. Ab animo. sicut Sapiẽs plato. A corpore. sicut Magn⁹ gigas. Extrinsecus. sicut diues. heros. Et ſ q̃ externus sumunt dividunt in plures spẽs. Descendunt em̃ a loco. ab actu. ab enẽtu. Grecism⁹ plane dicit. Si ꝓprie ꝓpriũ dicas epitheton ſ est. vt albus cign⁹. corvus niger. nox humida. Uel q̃n ꝓprietas intelligit in substantiuo. vt david fidelis. deus iust⁹. fames pallida. xp̃us vera. Et ita adiectiuũ ꝓprie adiicit substantiuo. Jn doctrinali sic dicit. Fiat epitheton si dicas tristia bella. Et dicit ab epi. qđ est sup̃. ⁊ theton vel thesis. qđ est positio. quasi ꝓpria adiectiui suppositio. Et differt ab anthonomasia. q: anthonomasia ꝑ vice nois ponit. vt vrbs ꝑ roma. apostolus ꝑ paulo. Epitheton nũq̃ est sine noie. vide etiã in q̃rta pte in loco suo.

Synodoche est significatio pleni intellect⁹ capax. cũ plus minusue ꝑnunciat. aut em̃ totũ a pte oñdit. vt Verbũ caro factũ est. ⁊ eram⁹ in naui vniuerse anime centũ septuaginta sex. Hic em̃ minus dicẽs plus significat. aut econtra a toto ptem vt ꝓpter pascheuen iudeorũ q̃ iuxta erat in monumentũ posuerũt illũ ⁊ tulerũt dñm meũ. ⁊ nescio vbi posuerũt eũ. dñm dicit. cũ solũ dñi corpus quereret Plus em̃ dicẽs minus significat. Qđ tractãs greg. dicit in omelia. Notandũ iuxta historiã q̃ mulier nõ ait. tulerũt corp⁹ dñi mei. ſ tulerũt dñm meũ. Usus nanq; sacri eloquij est aut vt aliq̃n ex ꝑte totũ aliq̃n ꝙo ex toto ꝑtẽ significet. Ex ꝑte em̃ totus significat. sicut de iacob filꝰ scriptũ est. Quia descendit iacob in egypto in animab⁹ sexagiñta. Neq; em̃ sine corporib⁹ aie descendebant. ſ ꝑ solã aiam totus bõ significat. q: ex ꝑte totum exꝓmit. Et solũ dominicũ corp⁹ in monumẽto iacuerat. ⁊ maria nõ dñm. ſ sblatũ corpus dñi q̃rebat. videlicet ex toto designãs ꝑtem. Aug. ꝙo dicit q̃ synodoche est q̃dã figura cũ qđ ꝑtis est attribuit toti. ⁊ ecõuerso. Et est etiã q̃dã color rbetoricus. ⁊ appellat apũd latinos intellectio. Et intellectio toti⁹ ꝑ partẽ. vel ꝑtis ꝑ totũ. vel vni⁹ ꝑ plura. vel pluriũ ꝑ vnuz cognitio. Et dr̃ synodoche a syn. qđ est con. ⁊ odoche. qđ est captio. vel expectatio. q: ꝑ intellectũ ꝑtis capit ⁊ expectat intellectus totius ⁊ ecõuerso. Deminisse aũt debem⁹. vt dicit donat⁹. cũ sit a ꝑte totũ ab insignioꝝ ꝑte faciendũ est. De synodoche etiã infra dicã cuz agã de allotheca in ca. de synthesi.

Onomatopeia ẽ nomen de sono factũ vel fictũ. vt stridor ꝓrte. Corv⁹ a crocitando. Et sil̃r ꝓprietates aialiũ. vt Rugitus leonis ⁊ balat⁹ ouis. Tintinnabulũ a tintin. ¶ Et notãdũ q̃ nomẽ fictũ aliq̃n est nomẽ ipsi⁹ soni. vt tinnit⁹ q̃ ẽ nomen sonit⁹ auris. Aliq̃n est nomẽ habentiũ sonũ. vt taratantara. Et dr̃ ab onoma. qđ est nomẽ. ⁊ theſ. qđ est positio. ⁊ poio qđ ẽ fingo. q̃si positio ficti nois. Et accipitur ſ nomẽ large ꝑ q̃libet ptem̃onis. ¶ Et scias q̃ onomatopeia aliq̃n ita large sumit q̃ etiam ꝙpbendit ꝓbi ꝓfirmationẽ sine tropũ q̃ dr̃ rematopeia ſm bug. vide plen⁹ de ſ suo loco infra in q̃nta pte.

Perifrasis est circũlocutio q̃ fit dupliciter. aut ornande rei cã. scz pulcre ꝓlongãdo materiã. Uñ ꝙgi. Et iã ꝓma nouo sparge-

bat lumine terras. Titani croceū linq̃ns aurora cubile q̃si dicat. Jã lucebat aut dies ort⁹ erat. Jtē paul⁹ ad counth. Scimus q̃ si terrestris dom⁹ nr̃a hui⁹ habitationis dissoluat̃. q; edificationē ex deo habemus domū nō manufactā eternā in celis. Aut cā vitande feditat̃ vt Placidūq; petiuit cōiugis infusus gremio. Jtē ad romanos ait apls. Femine eaq; mutauerūt naturalem vsum in eū vsum q̃ est p̄ naturā. Silr aūt z masculi in masculos turpitudinē operantes ꝛc. Jtē Jste soluit tributū ventris. Quotiēs igit̃ honestā rē honestiorē per circūlocutionē facere volum⁹ perifrasis dr̃. vt aures vitales carpit i. viuit. Silr cū turpē rem p circūlocutōnē verboꝝ honestam⁹ pifrasis ē. vt patuit. Ūñ in doctrinali dr̃. Perifrasis circūloquiū de iure vocat̃. Cū ꝟbis curas attollere rez tibi gratā. Aut in re turpi ꝟbis non turpib⁹ vti. Et vt dicit hug. Peri. qđ est circū ꝓponit̃ cū frasis qđ est locutio. Jnde pifrasis. i. circūlocutio. cū vna res pluribꝫ ꝟbis significat̃ z describit̃ in rhetorica iste mod⁹ loq̃ndi dr̃ circūlocutio. Et scias q̃ pifrasis q̃ fit in oratione differt ab anthonomosia z epitheton q̃ fiūt in dictione. Jtē ħ obliq̃ ordinat̃ ad laudē vel vituperū illa ꝟo directe.

Hyperbaton est quedam trāscensio ꝟboꝝ ordinē turbās. Cui⁹ q̃nq; sūt spēs. s. ysterologia vel ysteron. pteron. anastrophe. parenthes. themesis. syncres. Et dr̃ ab yper qđ est supra z baton qđ est materia. q̃si trāscēdēs loq̃ndi materiā. z excusat pleonasmon. Vel ꝑm hug. dr̃ vel ꝓponit̃ ab yp qđ est sup z batin. qđ ē ḡdus. z inde ħ ypbaton. i. lōga z supgrediens ꝓstructōis vel sñie trāscensio. s. cū verbū aut sñia ordine cōmutat̃.

Ysterologia vel ysterō pteron. est sñie cū ꝟbis ordo mutat⁹. vt Torrere parāt flāmis z frangē saxo. qđ sic intelligas. Ysterologia ē mutat⁹ ordo sñie cū ꝟbis vt in p̄dicto exēplo Torrere parāt. Primo em̄ solet in mola frāgi triticū et postea torreri. i. flāmis coq̃. Ergo z sensus z ꝟba confundunt̃. Jtē ꝟg. Noxiam z in arma ruam⁹. Jtē Intrit z pepit. Jtē z vomit z potat. Jtē ps. Hic accipiet benedictionē a dño. z misericordiā a deo salutari suo. Nā vt dicit beda. Prius dñs miserādo iustificat ipiū. z sic benedicēdo ornat iustū. Dicit̃ aūt ysterologia ab ysteros qđ est vltim⁹. z logos qđ ē ꝛmo. q̃si sermo vltim⁹. scz p̄posterus. Vel dr̃ ab ysteron qđ est post. logos qđ est sermo. Jnde ysterologia. i. p̄post⁹ ꝛmo. Sz ysteronproteron dr̃ ab ysteron qđ est ordo. z pteron qđ ē p̄posteratio. q̃si ordo p̄posterus. Vel dr̃ ab ysteros qđ ē vltim⁹. h ꝓpos qđ est p̄mū. q̃si p vltimo p̄mū. z p primo vltimū. Ysteronproteron ē sñia ordine mutata. scz puersio recte sñie. Ysteron em̄ interp̄tat̃ videre. pteron puersio. vt dicit hug. vide in ysterologia.

Anastrophe est verboꝝ tm̄ ordo p̄posterus. vt Italiā p̄ p̄tra italiaz. Quotiens cūq; sensu integro pmanente ꝟba tm̄ mutant̃. Anastrophe dr̃. vt italiā p̄. Debuit em̄ dici. Contra italiā eo q̃ p̄positio semp debet p̄poni. Silr in iob. Quā obrem ego dep̄cabor dñm. p ob quaz rem. Ūñ doctrinale. Dictio si subsit cuz sit p̄cedere digna. Fiet anastropha sic surgit mare litora p̄. Et dr̃ ab ana qđ ē rectū z strophos qđ est puersio. q̃si recti ordinis cōuersio. Vel ab ana qđ est re. z strophos qđ est missio. q̃si retro. missio. quia quod deberet p̄poni retro mittitur. Vel dicit̃ ab ana quod est re. z strophos qđ ē puersio Jnde anastrophe. i. retro puersio. vide in suo loco.

Parenthesis est interposita rōcinatio diuerse sñie. vt eneas. neq; enim patrius ꝓsistere mentē. Passus amor rapidū ad naues pmittit achatē. ꝛm donatū q̃tiens sñia inchoat̃. cuiq; interponit̃ q̃libet rōcinatio parēthesis est. vt in predicto exēplo. Debuit em̄ dicē. Eneas rapidū achatē p̄mittit ad naues. z sic dmū subiūgere. Neq; em̄ patrius amor passus est ꝓsistere mentē. Jtē apls ad galathas. Cū vidissent gratiā q̃ data mihi. q̃ em̄ operatus est petro in apostolatu op̄at⁹ ē z mihi. int gentes. iacob⁹ cephas z iohānes dexteras dederunt mihi z barnabe societatis. Vel parēthesis ē sñie int̃positio. qua ex medio remota integer sermo pdurat. vt Dij ceptis (nā vos mutastis z illas) aspirate meis. Et dr̃ a para. qđ est int̃. z thes⁹ qđ est positio. q̃si interpositio.

Themesis est vni⁹ cōpositi aut simplicis verbi sectio vna dictione vel pluribꝫ interiectis. vt Septē subiecta trioni. Hoc compositū nomē septētrioni. diuidit̃ z interponit̃ vna dictio. s. subiecta. vt Septē subiecta trioni. p eo quod ē subiecta septētrioni. Unde doctrinale. Dat themesis binas in ptes dictio secta. Est boree regio septē subiecta trioni. Jtē. Saxo cere cōminuit brū. p cerebrū. Et diuidit̃ ħ simplex. ꝟbū. s. cerebrū. z dictio vna interponitur. s. cōminuit. Jtē masili portabant iuuenes ad litora tanas. Hic simplex ꝟbū diuidit̃. s. masilitanas. i. de masilia popul⁹. q̃ est vrbs gallica diuidit̃. z plures dictōes interponunt̃. s. portabāt iuuenes ad litora. Hec tropi spēs. vt dicit beda. nō facile in scripturis sanctis que ex hebreo vel greco sermone trāslate sunt pōt inueniri. et est hmōi. Hiero. q̃ genuit solimis dauidica ples. Hoc est hierosolimis. Et dr̃ themesis a themos. qđ est diuisio vel sectio. Diuidit̃ em̄ siue secat̃ vna dictio ab alia p ea q̃ interponunt̃. Vel dr̃ a teneo nes. z ħ memeris. qđ est diuisio. q̃si tenēs diuisionē.

Syncresis est yperbatō ex omni pte cōfusus. vt Tris nothus arreptas in saxa latentia torquet. Saxa vocant itali. medijsq; in fluctib⁹ aras. Est em̄ ordo. Tris scz naues arreptas. nothus. i. vent⁹ in saxa torquet. q̃ saxa in medijs fluctib⁹ latentia itali vocant aras. ꝛm donatū. Jtē nos virtute lauat q̃ labē lacrimis ornat. Et est ordo. Ille q̃ lauat labē lacrimis ornat nos ꝟtute. Et dr̃ a syn. qđ est con. z cresꝫ quod ē fusio. q̃si ꝓfusio. Vel dr̃ a syn. qđ est con. z chaos cōfusio. Ibi em̄ ordo sñie ꝟboꝝq; simul cōfundit̃ z qz fit in pmutatione pluriū dictionū differt ab ysterologia que est in pmutatione ordinis duaꝝ dictionuz. z vtraq; excusat cacephaton.

Yperbole est dictō fidē excedēs augendi minuendine cā. Augendi. vt iste est niue candidior. aquilis velocior. leonib⁹ fortior. Minuendine. vt terrebit te sonit⁹ foliꝫ volantis. z Denigrata est super carbones facies eoꝝ z Iste est tardior testitudine. Ūñ doctrinale. Trāscēsus veri manifestus yperbole fiet. Et dr̃ ab yper qđ est sup̄ z bole. quod ē sententia. vel fides. quasi supra sententiam vel fidem. z excusat tapinosim. Hic tropus vocatur a tullio superlatio z contrariatur huic tropo liptote de qua infra dicam.

Allegoria est trop⁹ quo signat̃ aliud q̃ dr̃. vt Est iā tēpus equū fumantium solueꝛe colla. Virgilius em̄ cū de hoc diceret. non vere dicebat soluenda esse colla equoꝝ. ꝛ carmē finiēdum significabat. Jtez in euangelio Joh. iij. Leuate oculos vestros z videte regiones. quia albe sunt iam ad messem. Hoc est intelligite. q; populi iā parati sunt ad credendū. Et vocatur ħ tropus a tullio pmutatio. Et dicit̃ ab alleon quod est alienū. z logos quod est sermo

vel gore qđ est dicē. Unde allegoria.i. alienloquiū cū aliud sonat 7 aliud intelligit. ꝑcipue oppositū. 7 iō allegoria differt a metaphora. vbi ꝫ aliud. nō tñ signatur oppositū. De ꝫ re ꝯre infra in q̄nta ꝑte in suo loco. Itē infra ꝑ⁹ antisimos. Hui⁹ multe sunt spēs ex q̄bꝫ eminēt septem. s. yronia. antifraſ. enigma. cariētismos. parētismos. paroemia. sarcosmos. antismos.

Yronia est tropus per contrariū qđ conat' ostendēs. i. tropus oñdēs id per ꝯtrariū qđ conat'. i. vult. vt in li. reguꝫ. Clamate voce maiori. dr⁹ eiꝰ baal forsitan loq̄tur vel in diuersorio est. aut dormit vt excitet'. Hāc nisi granitas ꝓnunciationis inuenerit ꝓfiteri videbit' qđ negare ꝓtendit ꝑm donatū. Hug. eñ dicit. Yronia est sīa ꝓnūciatōi ꝯrū hñs intellectū. s. sic. Laudās vt vituperare intelligat' Et dr ab yron qđ est ꝯrū 7 onoma nomē. q; facit ꝓnūciationē ꝯriā intellectui. Vel dr ab yron qđ ē eleuatio. Debet eñ fieri cū q̄dā eleuatōe vocis. Ūn a tullio vocatur exclamatio. 7 ꝑm q̄sdā qñ cunꝝ eisdē ꝛbis aliq̄d 7 negare possumus 7 ꝓfirmare. yronia dici pōt. 7 differt ab antifraſi. vt in antifrasis dicū.

Antifrasis est ꝙn⁹ verbi yronia. vt Bellū. ℔ est minime bonū. Luc⁹ q; nō luceat. Parca q; minime ꝑcat. Manes. q̄si mites cū sint terribiles. De istis grecism⁹ dicit. Luc⁹ 7 officiū bellū libitinaꝝ ꝑca. Ista ꝑ antifrasim dicunt' nomina q̄nq̄. Beda dicit q ℔ antifraſ est. Amice ad q̄d venisti. Secōm hug. ꝛo antifraſ est sermo ecōtrario intelligendus. 7 dr ab anti. qđ est ꝯ. 7 frasis qđ est locutio. vt Lucus. q; luce caret. Et differt ab yronia. q; yronia ꝑ nunciatione sola etiā indicat qđ vult intelligi vt cū dr. hominū male agenti. Mđ bonū ē facis. Sed antifrasis nō voce ꝓnūciantis signat cōtrariū. ꝫ tm̄ ꝛbis suis q̄z origo ꝯria est. Doctrinale dicit. Antifrasis ꝑmo signās cōtraria dicto.

Enigma ē obscura sententia ꝑ occultā similitudinē rerum. vt Mater me genuit eadē mor gignit' ex me. Cum signat aquā in glaciē ꝯcrescere. 7 eandē rursus effluere. Unde doctrinale. Patrem ꝓgenies occidit matris in aluo. Mater me genuit eadē mor gignit' ex me. Quā mater genuit. generauit filia matrē. Itē de comedente exiuit cibus. et de forti dulcedo. Signat ex ore leonis fauum mellis extractum. vel. Penne columbe deargentate. 7 posteriora dorsi eius in specie auri. Cum significet eloquia scripture spūalis diuino lumine plena. Sensum enim eius interiorē maiore celestis sapiente gratia refulgentē. vel certe vitā sancte ecclesie p̄sentē ꝛtutū pēnis gaudentē futurā antē que in celis est. eterna cū dño claritate fruiturā. Et dicit' ab e. qđ est extra. 7 nigmos. qđ est liq̄dū. i. extra intelligibilitatē. Vel dicit' ab en. quod est in. 7 nigma. qđ est imago. Inde enigma. i. sīa in imagine. ℔ est in obscuritate posita. Et differt ꝑm isidorū ab allegoria. q; allegoria sub re alia aliud significat. 7 sic ē gemina. Enigma ꝛo tm̄ sensum ꝫ obscurū ꝑ quasdam imagines obumbratū. Papias ꝛo dicit. Enigma q̄stio obscura que difficile intelligitur nisi apiatur. Vide in q̄nta ꝑte in suo loco.

Arientismos est trop⁹ quo dure dicta gratius sine mitius ꝓferuntur. vt cum interrogantibꝰ nobis an aliq̄s nos quesierit respondetur bona fortuna. Ex quo datur intelligi nemi nem nos quesisse. Itē Nonne ꝑ rachel seruiui tibi q̄re imposuisti mihi lyam. vno enim leuissimo impositionis verbo iniuriam quā patiebatur. grauissimā rem temperantius loquēs significauit. Item de filio sacerdotis dicitur. Iste est de genere aaron vel consobrinus fratris clerici. Et dicitur a caris. qđ est gratia. 7 mos ris. quasi gratiosus mos. Vel dicit' ab antos. qđ est flos. 7 mos. i. virtus. Inde antisimos. id est tropus floride 7 vrbane virtutis.

Paroemia est accōmodatum reb⁹ temporibusq̄ ꝓuerbiū. Rebus. vt Aduersus stimulū calcitra. i. superbis resiste. Temporibus. vt lupus est in fabula. i. tace. Fertur quoq̄ q̄ homo si a lupo ꝑus videatur amittit loquelā. Unde. Lupus est in fabula dicit' cū aliquis in media locutione tacet. 7 vt dicunt aliqui naturales. Lupus est animal venenosum 7 inficit aerē. Aer ꝛo infect⁹ veniens ad hominem ipsius arterias ingredit'. vnde loquelaꝫ aufert. Sed si hō ꝑus videt lupuꝫ naturalit' confortat'. 7 ideo non inficit'. Itē ꝑm bedā. canis reuersus ad suū vomitū 7 sus lota in volutabro luti. 7 Hū saul int' ꝓphetas. q̄ū vno cū quēlibet post actā penitentiā ad vicia relabi. altero ꝛo tunc vtimur cū indoctū quēlibet officiū docendi assumere. vl aliud. q̄d artis quod nō didicit sibi vsurpare viderim⁹. Hic tropus adeo late patet vt liber salomonis. quē nos ꝑm hebreos ꝑabolas dicimus. apud grecos ex eo nomine accepit paroemiaꝫ. i. ꝓuerbiorum. Et ꝑm hug. para cōponit' cum emū. qđ est modulatio. Et dicit' hic paroemia. i. reb⁹ vel temporib⁹ accōmodatum ꝓuerbium. Verbi grā. Voluit aliquis nocere alicui 7 lesus est ab eo potest dici. Aduersus stimulum calces vel calcitras. Vel potest dici. Aduersus stimulum calces. dū signat' aduersis resistendū. Similit' quotiēs vtimur ꝓuerbio in tēpore cōmodo 7 apto paroemia ē. Verbi grā. loquebaris de aliquo talia aliq̄ que sibi displicerent si audiret. 7 ille veniens subito dicis. Lupus est in fabula. Vel dicitur paroemia. a para qđ est iuxta 7 omon quod est deductio vel modulatio quasi iuxta modulationē vl deductionē. quia tacet dū narrat.

Sarcosmos est plena odio vel hostilis irrisio auxiliante modo dicendi signata. vt alios saluos fecit seipsum nō potest saluū facere. Si rex israel est descēdat nunc de cruce 7 credimus ei. Itē. Omnes quos ꝑcussisti gladio mortui sunt. cū hoc dicit' alicui q̄ neminē gladio ꝑcussit. Huic contrariatur antismos. Et dicit' sarcosmos a sarcos. qđ est caro. 7 ysmos. qđ est diuisio. q̄si carnal' diuisio. i. hostil. Vel dr a sarcon. qđ est corrosio. 7 mos morus. q̄si mos corrosiuus. vl dr a sarcos. qđ est caro. 7 mos morus q̄si carne⁹ mos. id est mala 7 amara irrisio que pungit vsq̄ ad carnem.

Antismos ē trop⁹ multiplex numeroseq̄ ꝛtutis. Nam antismos putatur dictuꝫ esse quod simplicitate caret rustica 7 facetia satis vrbanitate expolitū est. vt Qui banium non odit amet tua carmina meui. Atq̄ idē iungat vulpes 7 mulgeat bircos. Quod exponens isidorus dicit. Qui banium nō odit ꝑ pena ei contingat vt diligat meuium. Fuerunt autem meuius 7 banius poete pessimi 7 emuli ꝛgilij. Qui ergo hos diligit. dicit ꝛgil. in boccol. sugillando faciat que contra naturam sunt id est iungat vulpes ad aratrū 7 mulgeat bircos. Itez antismos est cū dicit'. Mulier omni sagitte apiet faretrā. quasi dicat Omni virge virili apiat vulnā. Itē. Fili mulieris vltro virum rapientis. i. fili meretricis. dixit saul ionathe. Itē apostolus. Utinā 7 abscindantur qui vos conturbant Et dicit' antismos. ab antos. quod est flos. 7 mos. i. virtus vel sententia. Inde antismos. i. tropus floride 7 vrbane ꝛtutis vel sententie. Et est antismos contraria figura de sarcosmos. scilicet vrbanitas sine iracundia. vt Qui banium nō odit ℣. vt dicit hug. Et ꝑm papiam

dicitur astisimos. Et ꝑm hug. in vno loco dr etiaz assi-
simos silr. ita q̄ s. ē scda lra. In alio loco dic̄ antisimos.
ita q̄ n. ē scda lra. ⁊ mlti hoc dicūt. Astisimos ꝑm q̄sdā
debet dici. ita q̄ s. sit scda lra. et est idem qđ antisimos.
vide supra immediate in antisimos.

¶ Dota hic q̄ sicut dicit
beda. Allegoria aliq̄n factis. aliq̄n verbis tā-
tūmodo fit. aliq̄n factis simul ⁊ verbis. Factis sicut dr
ad Galath. Q̄n abraā duos filios habuit vnū de an-
cilla vnū de libera q̄ sunt duo testamēta. Verbis autē
solūmodo. vt Egredietur virga de radice iesse et flos de
radice eius ascendet. Quo significat̄ ꝺ stirpe dauid ꝑ
mariā x̄ginē dn̄m saluatorē fuisse nascitur. Aliq̄n fa-
ctis simul ⁊ verbis vna eadēq̄ res allegorice significa-
tur. Factis quidē. vt Vendiderūt ioseph in egyptum
ysmaelitis triginta argenteis. Verbis x̄o vt Appende
rūt mercedē meā triginta argēteis. Itez factis. vt erat
dauid rufus ⁊ pulcher aspectu. ⁊ vnxit eū samuel ī me
dio fratꝝ suoꝝ. Verbis. vt Dilectus meus candidus
⁊ rubicūdus. electus ex milibus. Qđ vtrūq̄ significat
mystice mediatorē dei ⁊ hominū. decoꝝ q̄dē sapiētia ⁊
virtute. sed fuisse sanguinis effusiōe roseū. eūq̄ vnctū
a deo patre. ⁊ oleo leticie p̄ cōsortibꝫ suis. Item allego-
ria verbi siue opis vel aliq̄n historicā rē aliq̄n typicā. aliq̄n
tropologicā. i. moralē rem. aliq̄n anagogem. hoc ē sen-
sum ad superiora ducentē figurate denūciat. Per alle-
goriam nāq̄ res historica figurat̄. cū factura primoꝝ
sex siue septē dieꝝ totidē seculi huius cōpatur etatibꝫ
per verbū historia. dū hoc qđ dicit iacob patriarcha.
Catulus leonis iuda ad p̄dam ascendisti fili mi ⁊c. De
regno aūt victorus dauid aliquid intelligit̄. Per x̄bū
spūalis de xp̄o siue ecclesia sensus elicit̄. cū idez sermo
patriarche de dominica passione ⁊ resurrectōne fideli-
ter accipitur. Allegoria facti tropologiā. hoc est mora
lem perfectionez designat. vt tunica talaris ⁊ polimita
quā iacob patriarcha filio suo ioseph fecit variaꝝ vir-
tutū gr̄az. quā deus p̄ vsq̄ ad terminū vite nostre in-
dui ⁊ p̄cepit ⁊ donauit in finu at. Allegoria verbi eandē
moꝝ pfectōnem designat. vt sint lūbi vr̄i p̄cincti et lu-
cerne ardētes in manibꝫ vr̄is. Et allegoria facti anago
gicū. hoc ē ad superiora ducētem sensum exp̄mit. vt Se
ptimus ab adam enoch trāslatus de mūdo. Sabbatuz
future beatitudinis q̄ beatitudo post opa bona secuꝝ
buius qđ sex etatibꝫ pagit̄. electis in fine seruat̄ figura
te designat. Allegoria x̄bi eadēvice celestia gaudia de
monstrat. vt vbicūq̄ fuerit corpus illuc ꝓgregabūt̄ et
aq̄le. q̄ vbi mediator dei ⁊ hoīm est corpe. ibi nimiꝝ ⁊
nūc sublevate ad oculos aīme. ⁊ celebrata gl̄ia resurre-
ctionis colligūtur corpa sanctoꝝ. Nōnūq̄ aūt in vna
eadēq̄ re vl̄ x̄bo historia. sil̄ ⁊ mysticus de xp̄o vl̄ eccle
sia sensus. ⁊ tropologia. ⁊ anagoge figuraliter intima-
tur. vt templū dn̄i iuxta historiā domus quā fecit salo
mon. Iuxta allegoriā corpus dn̄icū. de quo ait. Solui
te templū hūc ⁊ in triby diebꝫ excitabo illud. Siue eccl̄ia
eius cui dr. Templū em̄ dei sanctū ē qđ estis vos. Siue
ꝑ tropologiā q̄libet fidelis. q̄bꝫ dr. An nescitis q̄ cor-
pora vr̄a tēplū sunt spūssancti q̄ in vobis ē. Per ana-
gogē supne gaudia māsionis. cui suspirabat q̄ ait. Be
ati q̄ habitāt in domo tua dn̄e in secula seculoꝝ lauda
būt te. Sil̄i mō qđ dr. Lauda hierlm dn̄m lauda deū
tuū syon. Quoniā ꝓfortauit seras portaꝝ tuaꝝ būdi-
xit filijs tuis in te. De ciuibꝫ terrene hierlm. de eccl̄esia
xp̄i. de anima quoq̄ electa. ⁊ de patria celesti. iuxta hi-
storiam. iuxta allegoriā. iuxta tropologiā. iuxta anago
gem recte accipi p̄ōt. Iuxta allegoriā de eccl̄ia xp̄i dici
mus sequētes exemplū Gregorij. qui in moralibꝫ ea q̄
de xp̄o siue eccl̄esia ꝑ figuram dicta siue facta interpre
tantur. allegoriā ꝓprie nuncupare solet.

¶ Moensis ē min⁹ note
rei ꝑ similitudinē eius q̄ magis est nota demō
stratio. ⁊ interp̄tat̄ similitudo. Alij dicūt omozensis q̄-
si rei vnius noticia. Et dr ab omos quod est vnū ⁊ en-
sis quod est noticia. Huius tres sunt species. ycon. pa
bola. padigma. i. imago. cōpatio. exemplū. Et scias q̄
quotiens ꝓ rei note similitudine intelligim⁹ rem quā
minus notā habemus omoēsis est. Fit aūt sicut pōpei⁹
testatur aut a rebꝫ ignotis. aut a rebꝫ incognitis. aut a
rebꝫ impariby. Et be sunt tres species quas ānectit do-
natus.

¶ Mozēsis interpretat̄
similitudo ꝑ quā minus note rei per similitu-
dinem eius. que magis est nota panditur demōstra tio
ꝑm Hug. Et est idem quod omoensis. de qua immedi
ate supꝝ dictū est.

¶ Lon ē personaꝝ inter
se vel eoꝝ q̄ psonis accidūt compatio. vt vi-
dim⁹ gloriā ei⁹ gl̄iam q̄si vnigeniti a p̄re. Item. neq̄ nu
bent. neq̄ nubētur. neq̄ ducent vxores. neq̄ em̄ vltra
mori poterūt. equales em̄ angelis sunt vt dicit Beda.
Hug. x̄o dic̄ ycon yconis fe. ge. ⁊ hec yconia e. fe. genꝰ.
⁊ hec ycona. ne. i. imago vel signuz. Et est ycon inter se
vel eoꝝ q̄ psonis accidūt cōpatio. s. cū figurā rei ⁊ simi
li genere conamur exprimere. Et dicitur ycon quod ē
imago vel signū.

¶ Parabola ē rerꝝ genere
dissimiliū cōpatio. vt Simile ē regnū celoꝝ
grano sinapis. Item sicut moyses exaltauit serpentem
in deserto. ita exaltari oportet filiū hominis. Itez exiit
qui seminat seminare semē suū. Et vt dicit hug. para.
i. iuxta cōponit̄ cū bole qđ est sententia. Inde parabo
la. i. similitudo siue cōpatio ex dissimilibꝫ rebꝫ. sicut est
cū lucanus cōpat cesarē leoni. nō ex suo ꝑ ex alio gene-
re similitudinē faciēs. Et dr pabola q̄si iuxta sn̄iam. Nō
em̄ ipa ē sn̄ia q̄ sonat. ꝑ iuxta sn̄iaz. Un̄ pabolicus ca.
cū. i. silitudinarius ria rium. vide de hoc in suo loco.

¶ Paradigma est propo
sitio vel enarratio exempli hortantis aut de-
terrentis. Hortantis vt Helyas homo erat similis no
bis passibilis. ⁊ oratione oravit vt nō plueret sup terrā
⁊ nō pluit. Item in euangelio. Respicite volatilia celi.
q̄m nō serūt neq̄ metūt neq̄ cōgregāt in horrea ⁊ pat̄
vester celestis pascit ea. Deterrentis. vt in illa hora q̄
fuerit in tecto ⁊ vasa eius in domo nō descēdat tollere
illa. ⁊ qui in agro sil̄r nō redeat retro. Memores estote
uxoris loth. ꝑm Bedā. Et vt dicit hug. Paradigma
ꝓponit̄ a para. qđ ē iuxta. ⁊ digma qđ est dignitas. vl̄
nomē decus laus et gl̄ia. Et dr hec padigma digma-
tis. i. ꝓpositio exempli. vel exemplū dicti vl̄ facti alicui⁹
ex simili vl̄ dissimili genere ꝓueniens ei quā ꝓponim⁹ rei
vt. Tamfortiter perijt apud yponē scipio q̄ vtice ca-
tho. Vel paradigma ꝑm alios dr a para qđ est iuxta. ⁊
digma sn̄ia q̄si iuxta sn̄iam rei oñsio. ⁊ sic differt ab al-
legoria. Et q̄ omoensis. ⁊ etiā padigma dr similitudo
q̄dam. Un̄ dicit Isido. agēs de padigmate. q̄ similitu-
do fit triby modis. Nāq̄ a pari ad parē. Nāq̄ a ma-
iori ad minus. Quādoq̄ econverso a minori ad maius

¶ Hec de scemate ⁊ tropis donato positis dicta suffi-
ciāt. Nūc de coloribꝫ rhetoricis ⁊ de q̄busdā figuris q̄
nō ponūtur a donato vel prisc. cū figuris locutōis. sunt
tn̄ in bonore in theologia. ⁊ p̄nt reduci ad scemata vel
tropos mixtim videamus. Colores em̄ liciti sunt ꝑmo-
nes. ⁊ multi colores cōueniūt cū figuris locutionis.

¶ De coloribꝫ rhetoricis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

COlores aũt rhethori
ci. ⁊ figure p̃dicte de q̃bꝫ h̃ itẽdim⁹ sunt lxij.
s. adiũctũ. agnoiatio. antimetabola. ãtipofo
ra. ãtithera. ãtitheton. ãtropospatos. aposiopesis. apo
strophe. articul⁹. Braciologia. Cathatiposis. climax.
ɔplexio. ɔcordia. ɔduplicatio. ɔiũctio. cõtẽtio. ɔtrariũ.
conuersio. correctio. Dyaforosis. dyasirtos. diffinitio.
dubitatio. Ebasis. emphasis. endyadis. epidiocet̃. epi
log⁹. epim one. ethyopeia ĩ suo loco ẽ. eubasis. eupho
nia. euphemismos. exalage. exclamatõ. Fantasia. Gra
datio. Ipaloge. Ypofora. Leposlitote. Occopatio.
oliopomenon. omopasia. omophosis. Pizãtia. p̃cisio
ꝓfonet̃. ꝓsopopeia. ꝓtheseosparalãge. Rõcinatio.
repetitio. Sententia. synthesis. somothophbeia. subie
ctio. Traductio. trãsitio. tropologia.

ADiũctũ vel adiũctõ ẽ
qñ res ɔp̃hẽdit̃ ⁊ nõ interponit̃ v̄bũ. s̄ prius
aut ĩ fine locat̃. vt extinguit spẽm siue morbꝫ siue senec
tus. Itẽ morbo vel senio forme decus euacuatur.

AGnoiatio. fit qñ dictõ
nes p̄les iũgũt̃ ĩ p̃ncipio aut ĩ fine syllabe sen
su tñ dissiles. vt Curia curaꝝ genitrix nutrixq̃ maloꝝ
Inuictis victos inhonestis equat honestos. Hic color
cõuenit cũ q̃dam spẽ scematis q̄ d̄r paranomasia.

ANtimetabola. ẽ muta
tio f̃mõis. cuꝫ s̄nia. vt Nõ vt edas viuas. sed
edas vt viuẽ possis. Vñ doctrinale. Cũ v̄bis v̄tit an
timetabola. sensũ. Nõ vt edas viuas. s̄ edas vt viuere
possis. Et dicitur ab anti qḋ ẽ contra. et meta quod est
trãs. ⁊ bole qḋ ẽ s̄nia. q̄si t̄nslata cũ ɔ̄rietate v̄boꝝ s̄nia
⁊ d̄ucit̃ ad tropũ q̄ d̄r metaphora. vl̄ vt dic̄ hug. An
timetabola ẽ ɔũsio v̄borũ q̄ ordĩe mutato ɔ̄riũ efficit
sensuꝫ. vt Nõ vt edã viuo. s̄ vt viuã edo. ⁊ declinat̃ h̄
ãtimetabola bole. vl̄ h̄ antimetabole antimetaboles.

ANtipofora que a gre/
cis. ponit̃ sub scemate. ẽ r̄n̄sio tacite obiectio
ni facta. vt Nil mihi rescribas attñ ipse veni. Et d̄r ab
anti qḋ ẽ ɔ̄. ⁊ foros qḋ ẽ fari vl̄ dicere. Inde antipofo
ra q̄si dictio ɔ̄ illud qḋ posset obijci. Vnde doctrinale.
Rñdẽs ad ea tibi q̄ sunt obijcienda. Das antipoforã
cũ nõ tñ obijciat̃. vel d̄r ab anti ⁊ foros qḋ ẽ ferre. qua
si cõtra ferre obiectioni responsionẽ.

ANtithera ẽ quedã fi/
gura de q̄ s̄ dixi ĩ capl̄o. de scemate q̄si ĩ fine.

ANtitheton ẽ quedaꝫ
figura de q̄ s̄ dcm̄ ẽ ĩ ca. de scemate q̄si ĩ fine.

ANtropospatos. ẽ hu/
mana passio. qñ qḋ ẽ hoĩs att̄buit̃ deo vt de⁹
irascit̃. gaudet. vñ ps. Dñe ne ĩ furore t. ar. me. neq̃ in
ira ⁊c. Et d̄r ab ãtropos qḋ ẽ hõ et passis l̄ patos qḋ ẽ
passio q̄si hũana passio. Et ponit̃ in doctrinali int̃ co
lores vbi sic dicit. Si q̄ sunt hoĩs assignãt̃ deitati. An
tropospatos ẽ sic sepe dei legis irã. D̄r etiaꝫ antropo
spatos qñ ecõuerso qḋ ẽ dei attribuit̃ homĩ. vt fulmia
re. tonare. ningere. pluere.

APosiopesis. ẽ valid⁹
defect⁹ orõnis. vñ p̄s. ĩ mĩo poit exẽplũ teren
cij ĩ eunucho. Ego ne illã. q̄ illũ. q̄ me. q̄ me nõ. Deest
vnicuiq̃ ɔstructio plene orõnis. Ego ne illam digner
aduẽtu meo. q̄ illũ p̄posuit m̄. q̄ me spreuit. q̄ me nõ su
scepit heri. Et d̄r ab apo qḋ ẽ defect⁹. ⁊ vsios qḋ ẽ eq̄
le siue s̄ba. ⁊ passis qḋ ẽ passio. q̄i eq̄lis defect⁹ vel s̄balis
passio. vl̄ a poio is. qḋ ẽ fingere. q̄si fictio eq̄lis defect⁹.
Vel f̄m pap̄. aposiopesis ẽ cũ id qḋ dicturi videbam̃
silẽtio int̃cipim⁹. vt q̄s ḡ semotos p̄stat ɔponere fluct⁹
suspẽsa locutio. Et vt dicit alexãder. d̄int et hiopesis.
⁊ aposiopesis. q̄z ĩ ethiopesi certũ ẽ qḋ subintelligi q̄at
vt h̄ secũ. deest ei loq̄bat̃. Sz in aposi opesi multis mo
dis p̄t fieri suppletio. vt si introibũt in reqem meã sup
pleri p̄t miꝝ erit. l̄ñ credat̃ mihi l̄ aliud hmõi. Et fiũt
hmõi defect⁹ ĩ penis ⁊ ĩ p̄mijs ĩ theologia ad notãduꝫ
q̄ pene reproboꝝ ⁊ premia bonoꝝ sunt inenarrabilia.
Ysay. Secretũ meũ m̄. secretũ meũ mihi ve mihi.

APostroph ẽ ẽcõuersio
locutõis ad aliquẽ p̄ sc̄dam p̄sonã. vt Dñi ẽ
sal⁹ ⁊ sup p̄p̄lm tuũ b̄ñdictio tua. ⁊ d̄r ab apos qḋ ẽ re
tro vel aliud. ⁊ tropos qḋ ẽ ɔũsio q̄si ɔuersio ad aliud. l̄
f̄m hug. strophos ɔponit̃ cũ apo qḋ ẽ de l̄ re. ⁊ d̄r apo
strophe phes. ɔuersa ei e. in a. d̄r h̄ apostropha phe. i.
directio vl̄ cõuersio f̄monis ad aliquẽ absentẽ q̄z p̄ñtẽ
Vñ apostropho phas. i. dirigere vl̄ cõuertere f̄m onẽ
ad aliquẽ. ⁊ cõuenit cũ tropologia de qua infra dicet̃.

ARticul⁹ ẽ verboꝝ di/
spositio sine ɔiũctiõe vt Sol⁹ inermis. inops
inglorius. vñ redisti. Vel qñ clausule sine cessatõe abs
q̃ internallo distinguũt̃. ⁊ iste ẽ color rhetoricus quasi
idem cũ scemate qḋ d̄r a syntheton vel dyaliton.

BRaciologia ponitur a
grecis. s̄b scemate. ⁊ fit cũ plura s̄b paucꝭ v̄bis
ɔp̄hẽdũtur. vt Urit amor paridẽ nuptã rapit armat
atridẽ. vltro p̄gnat̃. fit machina troia cremat̃. ⁊ d̄r a
bracos qḋ ẽ breue ⁊ logos qḋ ẽ sermo. quasi sermo bre
uis. vl̄ braciologia f̄m hug. idẽ ẽ q̄ p̄uiloquiũ. i. breuis
dictio. vt venim⁹ vidim⁹. placuit. exemplũ est papie.

CAtatiposis que poni/
tur a Grecismo sub scemate. fit quando ali
quid iuxta sui formã describitur vel figurat̃ sub nomi
ne patris vel matris vel alterius rei. vt caluus crispus.
ventrosus. sophronicus. ferronius. socratem describũt
hec omnia solũ. ⁊ d̄r a cata quod ẽ iuxta. ⁊ tipus quod
est figura vel forma. quasi alicuius descriptio iuxta sui
formã vel figurã.

CLimax que poĩt̃ a gre
cismo sub scemate. fit cũ de vno verbo in ver
bis fit gradatio. vt Mars videt hãc. visamq̃ cupit. po
titurq̃ cupita vel vt dicit pap̄. Climax gradatio cuꝫ a
quo superior sensus terminat̃. inferior incipit. vt est il
lud. Ex innocẽtia nascit̃ dignitas. ex dignitate honor
ex honore imperiũ. Hanc figurã nõnulli catenam vo
cant. quod scema est. ⁊ cõuenit hec figura cũ illo colo
re qui dicitur gradatio. et d̄r a clina. qḋ est gradatio.

COmplexio fit ex eo q̄
eadem dictio in principijs pluriũ clausularuꝫ
repetitur. ⁊ altera circa finẽ earũdem vt benedicite an
geli domini donino. benedicite celi domino. Item quis
testamentũ vetus trãstulit. Hieronimus. Quis triuꝫ
linguaꝝ p̄itus siue exp̄tus fuit. hieronim⁹. Quis here
ses destruxit. hieronimus. ⁊ dicit̃ a cõplector cõplecte
ris. quia cõplectit̃ cõuersionẽ et repetitionem qui sunt
duo p̄ se colores.

COncordia ẽ qñ fines
mediectati versuũ cõueniũt ⁊ cõcordant. vt pa
tet in versibus leoninis. Fac tibi fortunam. festines frã
gere lunam. ⁊ contra fatũ faciet te cura beatũ.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Endiplicatō est geia tio dictionis vel dictionū vl'oīois ad laudez vl' vituplū alicuius. 7 ñ fuat locū q: fit in ꝓncipio l' medio l' fine. vt Lu ne ꝑiem gladio crudelis nate necasti. Tu ne ꝑiem nūq̄d. moꝛs ꝓꝛis moꝛs tua nūq̄d. 7 ꝓueīt cū q̄dā scemate qđ dī anadiplosis 7 etiam cū epinalēsi

Oniunctio vel ꝯiūctū ē cū one cl'e claudūt' ſb vno ꝛbo posito ī medio. vt Aut etas formę dec⁹ atterit aut valitudo. i. ifirmitas. 7 cōuenit cū zeumate.

Ontério fit quādo cō trarijs reb⁹ oīo ꝓficitur vt In luctu rides. inter conuiuia luges. vbē rure cupis. laudas bō ruris ī vrbe. Vape peto lectū. dimitto vespe tectū.

Ontrarium. fit ex quo anim⁹ ex diuersis reb⁹ efficit' certt⁹. Ut q̄ sibi nō ꝓcit quō mihi vl' tibi ꝓcet. Qui sua diuulgat. ꝓba credis q̄ tua celet. An metues egrū quē sanū despicie bas. An soli cedes quē cum socio supasti q̄si dicat nō. 7 cōuenit cū zeumate. qđ dicit' antitheton.

Onuersio ē quādo ea dem dictio in fine cl'ax repetit'. vt Qui viciū spernis t⁹ spernis friuola spernis.

Orrectio est quando tollit' qđ ꝑus dictū est 7 qđ magis idoneū vī apponit'. vt sum min⁹ oblit⁹ decoꝛis. q̄nimo dedecoꝛis ex q̄ dicoꝛ amās immo ꝛrati⁹ amēs. 7 cōuenit hic coloꝛ cū figura. q̄ dī epidiocesis. de qua infra dicā.

Dyafoꝛosis ē dubitatō vt Eloq̄r an sileā. 7 dī a dya. qđ ē duo et foꝛosis qđ ē locutio. Inde dyafoꝛosis. i. dupler locutio.

Dyasirtos. ē figura locutōis ī theologia familiaris. q̄n aliq̄ vox vel dictio ad duo trahit'. vt Neq̄n rapiat vt leo aiaz meā. scz. ille q̄ est vt leo. vel leo nō rapiat.

Diffinitio ē brevis demōstratio rei ꝑ oīoem facta. ꝓꝑias rei amplectens. ꝓꝑietates. vt Prodig⁹ ē q̄si vicio retinenda ꝓfundēs. Larg⁹ q̄ sumptū facit ex rōe libēter. Parcus q̄ retinet q̄ cq̄d deposcit aliꝛ⁹. Prodigus. vt largus sic distat parcus aliaro.

Dubitatio. fit cum aliquis oñdit dubiū se cē 7 ignoꝛat q̄d sit potiꝰ eligēdū. vt Tu q̄s es ignoꝛo. q̄ te q̄z noīe dicā. Nescio si dicā spurcissime nō erit equū. Si scel⁹ appellem min⁹ ē deformioꝛ an sis. Neq̄oꝛ igꝛo nūc ſb ñ nūc placz illō.

Basis. ē evagatio ꝓꝛeter materiā. 7 dī a be. qđ ē ex. 7 basis qđ ē fundamentū. q̄si ex materiā q̄ ē fundamētū. cū ꝑm materiā inq̄rendi sint sermones. vñ doctrinale. Ex materiā describēs. vana vagat'. Autoꝛ. 7 hāc plures ebasim dixere figurā. Quidā dicūt eubasis. ꝙ eu diphthongū. Et ē eubasis bona digressio sic̄ sepe autoꝛes faciūt' q̄n relicta materia digressionē faciūt. Et dī ab eu. qđ ē bonū. 7 baſ qđ ē vado sine gdioꝛ. Iñ eubasis. i. bō digressio.

Ebasis. q̄ ponit' a greci. ſb tropo ē expssio loq̄ndi. 7 fit cū volentes exꝑmere aliq̄ accidēs vtimur noīe substātiuo ꝓo adiectiuo significāte illud accidēs ad maioꝛē expssionē. vt si ponat' scelus ꝑ scelerato. ꝛtus ꝑ ꝛtuoso. Tobias. Nubere ꝛtuti ꝛtus letat'. Et dī ab en. qđ ē in. et phasis locutio. vl' expssio q̄si expꝛessa locutio. ꝑm q̄sdā Hug ꝛo dicit. Emphasis. i. expssio. q̄si q̄dā figura loq̄ndi. s. cū volum⁹ abūdantiā 7 expssionē alicui⁹ accidētis in aliq̄ notare solem⁹ illud appellare. noīe accidētis. vt Dauus est ipm scelus. vñ emphaticus ca. cū. 7 hinc emphatice adūbiū vt ēphatice loq̄t' iste. i. expsse. s. tali figura. Et emphatico cas. i. ēphatice loq̄. 7 nō q̄ emphatic⁹ q̄nq̄z dī audax 7 icrepatoꝛ q: talū ē expsse loq̄

Endyadis. que ponit' a greci. sub scemate ē cū duo adiūgūtur substantiua 7 alterꝫ resoluit' in adiectiuū. vt Arma virūq̄z cano. i. armatū virꝫ. vnd̄ greci. Endiadis fiet resoluto in mobile fixo. 7 ꝑm doctrinale fit etiā ecōuerso. vt Armatū virꝫ. i. arma 7 virꝫ. 7 ita ē duplex endiadis. s. disiūcta 7 ꝯiūcta. Et dī ab en qđ ē in. 7 dya. qđ ē duo. 7 dis qđ ē inseparabilis ꝓpositio 7 nota resolutōis. q̄si duoꝝ in vnū resolutio. Dap. ꝛo dic. Endiadis ē figura cuz duo diuersa noīa in vnā ꝓuenientiā ꝯiūguntur. vt impertem 7 p̄dam ꝑ impertem ꝓede.

Epidiocesis que ponit' a greci. sub scemate fit cū supdictū in meliorem ꝓtem coꝛrigit'. vt iste est cert⁹ amās. immo certioꝛ. īmo certissim⁹. Et dī ab epi. qđ ē sup̄. 7 dian qđ ē clax 7 scesis qđ ē cesura. 7 dī correctio in rhetoꝛica.

Epilogus similiter ponit' a greci. ſb scemate. 7 ē supdictoꝛ replicatio. 7 dī ab epi. qđ ē sup̄. 7 logos. qđ ē ꝑmo. q̄i de supioꝛibꝰ ꝑmo. 7 idē ē qđ reuolutio. Scdm eñ bug. ab epi. 7 log⁹. dī ſ epilog⁹ gi. i. suplocutio alicui⁹ rei. vl' breuis recapitulatio ꝓdictoꝝ. 7 ꝓꝑie in fine cāꝝ in medio indicū vl' extrema ꝓte libri. Et inde ſ epilogiū gꝛ. idem. 7 epilogogas. i. epilogū facere breuiter ꝓdicta recapitulare. 7 ē adiectiuū.

Epimone. est trop⁹ in theologia. q̄n dictio repetit' ad maioꝛē certitudinē l' cōsideꝛ. ꝛpssionē. vt Amē amē dico vob. 7 reducit' ad epizēsim. 7 dī ab epi q̄d ē s. 7 monosynū. q̄si vni⁹ dictiōis supposite ꝛpetitō. vñ greci. Epimōe. fit si vox sit crebꝛo ꝛpetita. Alij dicūt q̄ epimone fit q̄n dictio ñ tō ꝛpetit'. ſ ꝓncipiū 7 finis variat'. Et ſ oñdit ex emplū doctrinal'. vt Expectās expectaui dñm. Lanēs canebat. Landās laudabo. Et dī ab epi. qđ ē s. 7 mo. non qđ repetere. q̄si supioꝛis repetitio.

Ebasis. ē bōa digressio. De ſ etiā sup̄ dixi in ebasis ibi require.

Ephonia est pulchra locutio vt meridies ꝑ medidies. 7 ꝑm q̄sdam fit duplr. l' q̄n lra ꝛnsponit'. vt nobiscū ꝑ cū nob. Vel scribit' 7 ñ ꝓfert'. vt circūeo circūiacta. ꝓꝑ malā cōsonoꝛitatē. 7 dī ab eu. qđ ē bonū. 7 phonos. qđ ē son⁹. q̄i bō sonoꝛitas vel bon⁹ son⁹. Vñ euphonic⁹ ca. cū. i. bñ sonās. 7 excusat cacephaton. ꝑm doctrinale. Cuz retices q̄ turpe sonāt euphonia habet'.

Ephemismos ē bona ꝛbi ꝑ ꝛbo mutatio vt exultabit lingua mea iusticiā tuā. i. exultādo ꝓnūciabit. 7 dī ab eu. qđ ē bonā 7 phemismos. qđ ē mutatio. q̄si bona mutatio. De hoc sic dicit doctrina. Euphemismos erit ꝓ ꝛbo ponere ꝛbum. Exultat dñi voꝛem mea lingua suꝛni.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Hexalage ẽ mutatio quã
do ꝑ numero plurali singularis ponit. ſm pa
pi. De h ẽt dicã. j. qñ determinabo de allotheca in ca
pitulo de ſyntheſi in fine 7 dr̃ ab ex qđ ẽ ex. 7 aleon qđ
ẽ alienũ. 7 logos qđ eſt ſmo. q̃ſi exneus 7 alienus ſmo.

Hexclamatõ ẽ cũ frequẽ
ter clamat. vt O quãtis. o q̃by. o qualiby es vi
duata. 7 ꝓuenit cũ ꝓfonesi de quo dicã infra.

Hẽntaſia. ſm greciſmũ
ẽ ſub tropo. et interptat ficta locutio. cũ qđ ẽ
animati attribuit inanimato. vt Seges loq̃tur. 7 ꝓue
nit cũ ſomotopeia. vide etiã in ſuo loco.

Hradatio fit cũ de pce
cedenti voce ſubſeqns formal q̃ſi ꝑ gradũ vo
cũ. vt Quid leuius fumo vel flama. flamẽ qđ flamine
vẽtus. qđ vento mulier. qđ muliere nihil. Et greciſm⁹
dic h. Quẽcũq; videt cupit. 7 quẽcũq; cupiunt allic. al
lectum vitiat. ꝑdit viciatũ. 7 cõuenit hic color cũ figu
ra q̃ dr̃ climax. Cõuenit etiã cũ tropo q̃ dr̃ metalẽſis.

Hypalage cõtinetur ſub
ſcemate. Unde etiaz de ea dixi in capitulo de
ſcemate quaſi in fine.

Hypofora ẽ obiectõ que
poteſt fieri ab aduerſario. 7 dr̃ ab ypos. qđ ẽ
ſub. 7 foros. qđ ẽ fero. i. dico. Inde ypofora. i. ſubditõ.
vel obiectio ab aduerſario facta.

Hepos interpretat͂ mu
ltas et fit qñ vni⁹ vel ad vnum fit locutio
pluralis. vt noſtis bone pſul. vñ doctrinale. Dr̃ eſſe le
pos ſermo directus ad vnũ. vtens plurali velut h̃ no
ſtis bone preſul.

Hypto ta. tes. vel lito ta
te vt ait greciſ. ſub ſcemate. interptat min⁹ di
cẽs 7 pl⁹ ſignãs. vt nõ nou⁹. imo vet⁹. iſte nõ ẽ inſipiẽs.
ſ ſapiẽs. gen⁹ 7 ſpẽs nõ videtur ſimplr dici. imo multi
plicit. Et mũera nõ ſpnas. ſ libẽter ſuſcipias. Vel ecõ
uerſo cũ pl⁹ dicit 7 min⁹ ſignat. vt dicit papias. 7 vt ait
doctrinale. Fiet ſub ea formãdo negatio bina. Et ſic
ſm eũ litote fit cũ due negationes vnã faciũt affirma
tionẽ. vt ſedeo necnõ 7 ſcribo. 7 dr̃ a litos qđ ẽ diſſolu
tio. q; due ptes reſoluũtur in vnã. et eſt cõtraria litote
cuidã tropo qui dr̃ ypbile.

Occupatio fit quando
dicimus nos ptterire aut neſcire aut nolle dice
re hec q̃ marime dicimus hoc mõ. Quid referã quãtis
tua ſit maculata iuuẽtus flagitijs. 7 greciſmus ait. Oc
cupat hic color cũ quid trãſire pabat nec tranſit ptete
reo cedes piuria furta rapinas. Tedia forte darẽ ſi ꝑ
bis iſta referrem.

Oliopomenon eſt ſub
paucis ꝑbis multorũ cõprehẽſio. vt h̃. Tulit
amor paridẽ. vl hic. Dolos mala. mors intus. mal⁹ act⁹.
mors foris vſus. Tũba. puella puer lazarus iſta notãt.
7 dr̃ ab olon. qđ ẽ totũ vel multũ 7 pomenon qđ ẽ con
iũctio. quaſi multoz breuib⁹ verbis adiectio.

Hopaſia ẽ attributio
ꝓprietatis vnius alteri vt lingua mea medita
bitur iuſticiã tuã. Lingue eñ eſt loq̃. 7 cordis medita
ri. vñ qđ ẽ cordis attribuit lingue. et dr̃ ab omos qđ ẽ
vnũ. 7 paſia qđ ẽ paſſio q̃ſi vnito paſſio 7 attributio.

Homophoſis ẽ expoſitõ
o ignoti ꝑ eq̃ vl magis iḡtũ. vt Quid ẽ palmi
to tas. ꝓtaro as. l qñ ꝑ grecũ expoit latinũ. vt qđ ẽ hõ
antropos. qđ ẽ currere. ꝓcẽ. 7 dr̃ ab omos. qđ ẽ ſimile
7 phoſis. qđ ẽ expoſitõ q̃ſi ꝑ ſile expoſitõ 7 reducit ad
omozenſim. q̃ eſt notificãs vnã rẽ ꝑ aliã.

Hypſantia eſt queſtõ cui
nõ ꝓt vna voce rñderi. vt q̃ geremus bellũ. q̃
auxilia nob̃ ꝓpata erãt. q̃s erit q̃ ſubuenire velit cũ tam
acerbe ſocios tractauerim⁹. 7 vocat a tullio hec figu
ra interrogatio.

Hypreciſio eſt cuz dictis
q̃busdã qđ cõceptũ ẽ relinq̃tur in audiẽtiuz
iudicõ. vñ greciſmus. Concipe. ꝓceptũ tela. ꝑciſio fiet.
vt te nõ equũ certamẽ ponere mecũ. Nunq̃d ego reco
lo. qđ tu feciſti. ſed dicere nolo. vel ꝑciſio fit cũ aliq̃s ꝛ
ba in animo ꝓcepit 7 loq̃ndo interrũpit.

Hyprofoẽſis ſm greciſ.
ſub ſcemate ẽ cũ aliq̃s clamãdo deũ. leticiã vl
indignatõnẽ exꝑmit. vt O de⁹ in quãtis anim⁹ ꝛſatur
amãtis. 7 dr̃ a pros qđ ẽ ad. 7 fonos. qđ eſt ſonus. q̃ſi ſe
bñs ad ſonũ. i. exclamatõem. q; h̃ color dr̃ exclamatio.

Hyroſopopeia fit quan
do inaiatũ loq̃t ad aiatũ. vt Qui mõ naſonis
fueram⁹ q̃nq; libelli. vl qñ inaiatũ ad inaimatũ. vt tra
loq̃t fontib⁹ 7 maris. vl fit tot modis vt metaphora. 7
dr̃ a ꝓſos qđ ẽ ꝓſona. 7 poio is. qđ ẽ fingo. q̃ſi ꝑmo fa
ctus a ficta ꝓſona. l dr̃ a ꝓſon qđ ẽ ꝓſona. 7 poio. qđ ẽ
fingo. q̃ſi dictio noue ꝓſone. et reducit ad metaphorã
cũ fiat qñq; q irrõnale loq̃t rõnali. vt nob̃ teſtudo lo
cuta ẽ. 7 h̃ figura ſepe ineñit i theologia. vñ damaſce
nus. Nouit ſcriptura 7 ꝓſopopeia. i. ꝓſonarũ fictione
uti. 7 vt de inaiatis ſic̃ de aiatis loq̃. ſic illud Mare vi
dit 7 fugit. hug. ẋo sic dic̃. poio ꝓponit cũ ꝓſopa. qđ
ẽ ꝓſona. 7 dr̃ h̃ ꝓſopopeia ie. i. ꝓſone ꝓfictio vel cõfir
matio. vt cũ res nõ loq̃ns introducit loq̃ns. vt ego ce
lõ tego oia. 7 ego tra calcor ab oib⁹. In doctrinali dr̃.
ꝓſonãq; nouã formãs dat ꝓſopopeiam.

Hyrotheſeoſparalãge
fit q̃n vna ꝓpoſitio ponit ꝑ alia. vide i ſuo lo
co in q̃nta ꝑte

Hyrtiocinatio fit quãdo
aliq̃s ſcipo q̃rit rõem. 7 poſtea ipe dic̃. vt di
nes auar⁹ eget. q̃re nõ cõpetit vſus. tangere pta timet.
cur ne minuat aceruus.

Hypetitio fit ex eo q⁹ ea
dẽ dictio i ꝓncipio pl̃iũ clauz repetit. vt Lau
date dñm de celis. landa. cũ i excelſ⁹ ꝛc. 7 vid q̃lit dr̃nt
repetitio. ꝓſio. ꝓplexio. 7 ꝓuenit cũ ſcemate. quod dr̃
anaphora.

Hentencia. in rhetorica
ſidẽ eſt qđ ꝑſubiũ cũ ꝓpoit aliq̃d ad breuitatẽ
alicui⁹ moralis inſtructõis. 7 ponit ꝓſecutõ. vt ſm gre
ciſmũ. Cui ſatis ẽ qđ bz ſatis illũ cõſtat hẽ. Cui nihil ẽ
qđ bz. ſatt ꝓſtat illũ egere. q̃ facit ꝛt⁹ ñ copia ſufficiẽtẽ
7 nõ pauptas ſ mẽtis biat⁹ egẽtẽ. i. auaricia. Similr hic
liber ẽ q̃ vitijs nõ ẽ ꝑu⁹. Hug. ẋo dicit. Sentio
tis. dr̃ h̃ ſnia tie. iudiciũ vl litis deciſio. vl firma 7 indu
bitata rñſio. vl aiaduerſio. vl ſenſus vel intellect⁹. Ite
ſentẽtia q̃dã color rhetoricus dr̃. ſ. breuis oro aliquid

moralitatis generalit̃ ꝓphēdēs. vt Obſeqū aīcos. veritas odiū parit. 7 a ſnīa dr̃ ſnīoſus ſa. ſum. ſentētijs plen⁹ 7 ꝓpat̃. 7 ſm grego. Snīa ſimplr̃ dicta in bona pte accipit̃. 7 vt dicit Iſido. Sententia ē determinata acceptio alterius ptis cōtradictionis.

Anthes⁹ ſm doctriale fit dupl̃r. Uno mō ē accidēt̃ mutatō p̄cipue nūeri i nūer. vt vica fcā fuit mlr̃ q̄ ſt̃ mō mlte. ß iſte mod⁹ ñ ē mltū i vſu. Alio mō ē mutatio de ſcda ꝑſona ad ēcīā. vt Nob ꝓce de⁹ nr̄os lanet ille reat⁹. vñ ☧ſus. Dicūt̃ bine ſpēs ſynthes⁹ ēē. Et differt ħ mod⁹ a tropologia. q: ibi fit trāſit⁹ ecōuerſo de ēcia ꝑſona ad ſcdam. vt dñi ē ſal⁹. 7 ſup ꝓlm tuū bñdictō tua. 7 dr̃ a ſyn qđ ē cō 7 thesis poſitio quaſi ſimul poſitio.

Homotopeia ponit̃ a greciſ. ſb tropo. 7 ꝓueit cū fantaſia. 7 ē ſomotopeia. cū res i corpea reducit̃ ad loq̄ndū. vt cū dr̃ de⁹ vl̃ āgel⁹ loq̄. 7 dr̃ a ſoma qđ ē corp⁹. 7 poio qđ ē fingo. Inđ ſomopoteia. i. figmētū corpis. vl̃ dr̃ a ſoma qđ eſt corp⁹. 7 thes⁹ qđ ē poſitio. 7 poio is. q̄ſi ficti nōis poſitio. Subiectio in ſuo loco ē in q̄nta pte.

Traductō fit cum aliqđ nom̄ē p ſuos caſus variat̃. et ꝓueit cū q̄dā ſcemate qđ appellat̃ poliptotō. vñ greciſ. Diſce p caſus vocē traductō fiet. vt Si nihil i vita iocūdi⁹ ē tibi vita. In decorē vitā pages ☧tute relicta. vl̃ ēt fit i ꝓnātia. vt Fur illā curas q̄ multas dat tibi curas.

Ranſitio eſt color per quē cōtinuam⁹ dicta dicēdis. vt Audiſtis q̄lē ſe ꝓbuit ille penti. Nūc q̄lis ipe fuit parens audite viciſſim. Itē. Dicto de noīe dicēdū eſt de ☧bo. vel fit qñ breuiter oſtēdit̃ dictū 7 poſtea q̄d ſit dicendū.

Tropologia ſm greci ſmū ſb ſcemate. ē q̄ūſio ad aliquē p ſcdam ꝑſonā. vt Dñi ē ſal⁹ 7 ſup ꝓlm tuū bñdictō tua. et dr̃ a tropos qđ ē cōuerſio 7 logos qđ ē ſmo. q̄ſi ſmōis p⁹biti q̄ūſio. 7 ē eadē cū apoſtropha. hug. ei dic̃ q⁹ tropologia ē excuſatio l̃ ſenſus ſpñal̃ vl̃ moral̃ 7 figuratia intelligētia l̃ locutō. vl̃ emēdatō vite. Et iñ tropologic⁹ ca. cū. 7 tropologice adūbiū. 7 tropologico cas. et tropologizo zas. tropologice loq̄. Pap̄. āt ſic. dic̃. tropologia moralis inſtructio. ad inſtructōem 7 correptōem mor̄ ſiue aptis ſiue figuratis ſmōib⁹ ꝓlata. Ammō de allotheca put ē figura ꝓſtructōis ſm qđ de ea determinat ꝑſ. videam⁹. Poſſet ħ ꝓpetēt̃ dici de ſeptez regulis ciconij. 7 de ſpēb⁹ diſtinctōis. ſ. comate. colo. periodo. ſed poſt allothecā de eis dicemus.

Allotheca. ē impꝛopꝛietas ꝓſtructōis ex eo q⁹ dictōes ī eo poſite cōſtruūt̃ i diuſitate accidētū. vt ego ſoctes lego. l̃ recipiunt aliā ꝓſtructibilitatē quā hēant a nā. vt ſoctes ē alb⁹ pedē. 7 dr̃ ab alō qđ ē alienū 7 thes⁹ qđ ē poſitio. vl̃ theca iñ allotheca. i. aliēa 7 diūſa poſitio accidētis l̃ accidētū. qđ ſcema dr̃ a donato. 7 ī lexeos 7 ī dianeos diuidit̃ ab eodē. Hic nō q⁹ figura ē licētioſa ipꝛopꝛietas vſu autoꝛitate vl̃ ꝓmodꝛitate ꝓlata. 7 ſm ħ aliqñ ē tolerabil̃ 7 extēdēda. aliqñ tolerabil̃ 7 ñ extēdēda. Tolerabilis 7 extēdēda ē illa q̄ pl⁹ bz rōis q̄ vicij. q: vſu et ꝓmoditate ꝓbat̃. ſic̄ enocatō 7 ꝓceptio. Tolerabil̃ ☧bo 7 ñ extēdēda ē illa q̄ pl⁹ bz vicij q̄ rōis. q̄ tm̄ autoꝛitate ꝓbat̃ ſic̄ antiptoſ 7 pagoge. Spēs allothece ſm priſ. ſunt q̄nq. ſ. plenſis. ſilenſis. zeuma. ſinthes⁹. 7 antiptoſis. De ſingulis p ordinē videamus.

Prolenſis. ē pꝛeſūptio rez explicāda⁹ ordinē ſecuta⁹. vt aq̃le volauerīt. ħ ab oriēte. illa ☧bo ab occidēte. et dr̃ a ꝓ qđ ē p̄. 7 lēſis qđ ē ſūptio. ſñ ꝓlēb⁹ q̄ſi ꝑſūptio. Spēs ꝓlēb⁹ vt vult p̄ſ. i. j. mio. ſūt tres. Pria q̄ bz fieri p ſolos rectos. de qua talis datur regula. Cū fit diuiſio p ſolos rectos p̄ponēd⁹ ē ntūs pl̃al̃ cū ☧bo. 7 diuidētia debēt ſeq̄ ſine ☧bo. tū ſingl̃r tū pl̃r. vt hoīes ſūt. ħ bon⁹ ille mal⁹ l̃ homines ſūt hi boni illi mali. Et p̄dict̃ pz q⁹ ħ ē icōgrua diuiſio. Oculi alt̃ dext̃ alt̃ ſiniſter. l̃. Hoīes ħ ē bon⁹ ille mal⁹. niſi forte excuſet̃ p ātiptoſim. ita q⁹ ille ntūs p̄cedōēs ponat̃ ꝓ gtō. q̄ñ diuidētia nō p̄cedūt ☧bū a q̄ ille ntūs regat̃. 7 reſpectu c⁹ fiat diſio. cū oīs diſio bēat fieri reſpectu ☧bi l̃ att̃buti. Scda diſio bz fieri p rectos 7 obliq̄s. c⁹ r̄gla tal̃ ē. Quotiēs fit diſio p rectos 7 obliq̄s. anponēd⁹ ē gtūs pl̃alis l̃ ſingl̃aris nōis collecti ſine ☧bo. 7 poſtea debēt ſeq̄ didētia cū ☧bo tā ſingl̃r q̄ pl̃r. vt hoim ħ ē bon⁹ ille mal⁹. l̃ hoīm. hi ſunt boni illi mali. vl̃. Rōne gētſ. alij ſunt fortes alij debiles. Tercia diuiſio bz fieri p ſingulos obliq̄s. 7 tūc bz p̄poni obliqu⁹ cū ꝑticipio ꝓſtruct⁹ ītrāſitie. et didentia reſpectu illius ſubſequi p obliquū. vt Aquilaꝝ volātiū hui⁹ ab oriente. illius ab occidente ſimilis eſt celeritas. 7 poteſt fieri p obliquos caſus. vt aquilis volantib⁹. huic relinquit̃ oriens. illi occidēs. Aquilas volātes. hanc dimiſit oriens illā occidēs. Aquilis volantib⁹. hac gaudet oriens iſta occidens. Poteſt tñ diuiſum ſumi p genitiuū 7 diuidētia p alios obliquos. vt aquilaꝝ volātū. huic relinq̄t̃ oriēs. illi occidēs. 7 in ablatiuo ſil̃r. Bz q̄rit̃ quā ip⁹opꝛietatē opet̃ ꝓlēb⁹. Ad ħ dicūt q̄dā q⁹ ordinez ꝓpoſtez. q: illi ntī poſtponūt̃ ſno ☧bo. ſ. ħ l̃ illa. cū dr̃. Aq̃le volauerīt ħ ab oriē. illa ab occidē. Bz eadē rōe ħ ē ꝓlēb⁹. mecū tecū ſecū. cū poti⁹ ſit ibi anaſtrophe. Ad ħ dicim⁹ q⁹ ibi ē multipler figura. cū dr̃. aq̃le volauerūt hec ab oriente. illa ab occidēte. Nam ex eo q⁹ ntī ſingularis numeri reſpicūt plurale. eſt ibi allotheca numero rū. ex eo q⁹ ꝓpoſterāt̃ ſuo ☧bo. ē ibi anaſtrophe. q: tam̄ ſunt ibi tres attributōnes. vna pluralis. 7 due ſingulares ibi ē zeuma. ſed ꝓpter. modū diuidendi ibi ē ꝓlēſis Uñ nō credim⁹ q⁹ prolenſis p ſe ſumpta ſit figura cōſtructōis. ħ q: dꝛefacili nō ꝓtingit in ſmone ſine figura cōſtructionis. Jō ponit̃ a priſciano inter ſpēs allothece. Quidā tñ dicūt q⁹ inq̄ſitū diſſimilia reddūtur ☧bo mediāte diuiſione. eſt ibi figura cōſtructōnis. ß inq̄ſitū ē ibi facultas q̄dam venuſte interꝓtationis de toto ad ptes ita q⁹ ptes diuidētes poſtponātur. cū naturaliter ſint priores. Eſt em̄ ibi figura locutōnis. 7 hec fit q̄nq⁹ implicite. vt alter in alterius iactātes lumina vult⁹. Itē Vana locuti ſunt vnuſquiſq⁹ ad ꝓximū ſuū. Expliq⁹ explicite. vt in ſupradicto exemplo. aq̃le volauerūt ꝛc. Nota q⁹ ſi cōiūctio interponat̃ nō bene dr̃. vt aquile volauerūt. hec ab oriente. 7 illa ab occidēte. q: determinatōnes q̄ ſequūtur ꝓtim ſuppoſitū 7 partim appoſitū nō ſunt copulabiles alicui voci. Queri⁹ etiā de ħ quod dicit priſcia. in mino. q⁹ qui nō ponat̃ in cōſtructionib⁹ diuiſiuis. q: cōueniēter dicit̃. Hoīm q̄ legūt hic eſt ſoctes ille plato. Ad hoc dico q⁹ qui nō ponit̃ in locutōnib⁹ diuiſiuis. ita q⁹ ſit alter⁹ diuidentiū hac de cā. q: dictio diuidēs venit in locutōne ꝓ ꝓte diuiſi. Sed hoc relatiuū q̄ refert totū ſuppoſitū ſui añcedentis. Itē querit̃ de hoc q⁹ dicit p̄ſ. q̄ñ fit diuiſio p rectos 7 obliquos añponēdus eſt gtūs pl̃alis vl̃ gtūs ſingularis nōis collectiui. q: Ariſtote. talē ponit diuiſionem. quātitatis. aliud continuū aliud diſcretū. nec tamē iſte gtūs quātitatis. eſt gtūs pluralis. nec genitiu⁹ ſingularis nomis collectiui. Ad ħ dico q⁹ tal̃ diuiſio ē incōueniens ſm priſ. excuſat̃ tñ more philoſophi talis diuiſio. q: Ariſto. ibidē intendit dividere quātitatē ſm qđ ē vniuerſale gen⁹ rez ñ coartatū ad nume-

rum vel ad genus. Et ideo vsus ē diuidētib⁹ in neutro genere. q: magis aptū erat tali diuisioni. Querit̄ etiā de h qd dī ꝑſ. qñ diuisio ꝑ ſolos obliq̄s necesse ē vti ꝑticipio ⁊ trāsitōem facē. Cōtra. ꝯueniēt dī aqlaꝝ q̄ volāt hui⁹ ab oriēte illi⁹ ab occidēte ſiliſ ē celeritas. Et ī tali diuisiōe nō ē ꝑticipiū. ¶ Ad h dicūt q̄dā q necesse ē vti ꝑticipio. i. vtile. q: diuisio ſꝑ dʒ fieri respectu alicui⁹ attributi. nō tñ ſꝑ ē ibi ꝑticipiū. vt ī ꝑdicto exēplo. Nos ṽo dicim⁹ q ſꝑ necesse ē vti ꝑticipio vl̄ ſuppletione illi⁹ ꝓpt̄ vehemētē intrāsitiōem. q̄ ē int̄ ipm ⁊ diuiſum. respectu cui⁹ diuidētia ſꝫsequūtur. ſi tñ fiat diuiſio aliqñ. ita q nō ſit ibi ꝑticipiū. vl̄ ſuppletio illi⁹. vt Duoꝝ hoim. vnū videt ſocrates. aliū videt plato. Dico. q vl̄ erit ibi eclipſis ꝑticipij. vl̄ erit ſimplex ꝑtitio. ñ diuiſio noīanda. ¶ Itē q̄rit̄ an diuiſio poſſit fieri ꝑ vꝰbū. Dico q ñ. qm̄ vꝰbū nullū recipit att̄būtū reſpectu cui⁹ poſſit fieri diuiſio. ꝫ ꝑfectā ꝑ ſe facit oꝛōnē.

Nota hic. q⁹ nominatiuus

q̄ apponit̄ ṽbo ſubſtātiuo nō tenet̄ ꝯcordare cū ṽbo ſubſtātiuo in nūero nec ī ꝑſona q: nō ſupponit ei. Vñ bñ dī. Sū hō. ſum hoīes. Vñ Lucanus Ceſar erat oīa. Verūtñ aliqñ ꝯcordat cū ſeq̄nti ⁊ non ꝑcedēti ꝑ ꝓlēſim vel anaſtrophē. eo q intelligit̄ añ. vt Rixe amātiū reintegratio amoꝛis ē. Et ouid. veſtes q̄s gerit̄ ſoꝛdida lana fuit. Et ꝓpha. Teſtimonia tua meditatio mea ē. ⁊ arma vn⁹ gladi⁹ ē. ⁊ Nuptie vnū ꝯnubiū ē. ¶ Et ſcias q in hmōi locutiōib⁹ ntūs ſuppōnēs debʒ ꝑcedere h ṽbū ē. ⁊ ei immediate iūgi. ſi aūt ſeq̄retur ntūs ille poſt ṽbū incōgrue diceret̄. vñ nō ꝯcedimus hmōi latinitates. Teſtīonia tua ē meditatio mea. vel arma ē vn⁹ gladi⁹. vel meditatio teſtimonia tua eſt vel vnus gladius arma ē.

Sylenſis eſt diſſimiliū

clauſulaꝝ. ꝑ vnū ṽbū conglutinata cōceptio. Et dī a ſyn qd ē cō. ⁊ lēſis. qd ē ſumptio vl̄ captio. Inde ſylenſis. i. cōceptio. Fit aūt cōceptō q̄tuoꝛ modis. ꝑ genera. nūeros. ꝑſonas ⁊ caſus.

Conceptio generꝝ. ē di

ctionū diuerſoꝝ generꝝ ſub adiectiuo pluralis nūeri ꝯſociatio. ita q vna cadat ī ꝓprietatem alterius. ¶ Et nota q maſculinū ꝯcipit ⁊ ꝯcipit̄. femininū ꝯcipitur h nō ꝯcipit. neutꝝ ꝯcipit ⁊ nō ꝯcipit̄. Nā maſculinū ꝯcipit femininū ⁊ ꝯcipit̄ a neutro. vt vir et mulier ſunt albi. vir ⁊ mācipiū ſunt alba. Femininū cōcipit̄ a maſculino ⁊ neutro. h nō cōcipit niſi autoꝛitate ſue rei. vñ Lucanus. Leges ⁊ plebiſcita ſunt coacte. hic em̄ femininū cōcipit neutꝝ. qd ſuſtinendū ē h nō extendēdū. Neutꝝ em̄ ꝯcipit maſculinū ⁊ femininū. h nō cōcipit̄. q: ꝯfuſaꝫ ē ad vtrūq̄ cām q̄rem⁹ infra. ¶ Conceptio nūeroꝝ eſt dictionū diūſoꝝ nūeroꝝ ſꝫ dictione pl̄alis nūeri aſſociatio. ¶ Et ē ſciēdū q ſingl̄aris nūer⁹ cōcipit ſingularē ꝑ eq̄pantiā. vt ſocrates ⁊ plato legūt pluralis cōcipit ſingularē. vt hoīes ⁊ aſinus currūt. ſingularis nūq̄ cōcipit pluralē.

Conceptio perſonarū

ē dictionū diuerſaꝝ ꝑſonaꝝ ſub dictiōe pluralis nūeri ſociatio. ita q vna cadat ī ꝓprietatē alterius. vñ ſciendū eſt q ꝑma ꝑſona ꝯcipit ſcđam ⁊ terciā ſub ṽbo pluralis nūeri ⁊ ꝑme ꝑſone. q: vt dī in doctrinali Cōcipiēs ſimile ſibi vult ṽbū retinē. vt ego ⁊ tu legim⁹ ego ⁊ plato diſputam⁹. ſcđa cōcipit aliā ſcđam ⁊ t̄ciā. vt tu ⁊ tu legitis. dirigēdo ſmonē ad diuerſos. vt tu ⁊ plato legitis. Tercia ꝯcipit aliā t̄ciā ſine figura. ꝑ ſolā ſam eq̄pantiā. vt ſoꝛtes ⁊ plato legūt. ¶ In ꝯceptione aūt caſuū attendēdū ē. q ntūs ꝯcipit ablatiuū mediante hac ꝑpoſitiōe cū. vt ſocrates cū platone currit. Et ē notādū. q in oīni ꝯceptōe dictō ꝯcipiēs ⁊ ꝯcepta pñt indr̄nter ꝑcedere. ꝑterq̄ ī ꝯceptōe ꝑſonaꝝ. vbi ꝑſona ꝯcipiēs ſꝑ ē ꝑponēda. q̄uis ꝯ̄riū cā honoꝛis īueniat̄ in euāgelio. vt pr̄ tu⁹ ⁊ ego dolētes q̄rebam⁹ te. voluit em̄ b. ṽgo maria honoꝛare ſpōſuꝫ ſuū. ꝑponēdo eū. vt exemplū daret vxoꝛib⁹ honoꝛādi viros ſuos. Fit ēt ꝯceptio ꝑſonaꝝ ſil̄r ⁊ caſuū mediāte ꝑpoſitōne cū. h nimis impꝛoꝑe. vt Mecū ſoꝛtes legim⁹. i. ego ⁊ ſoꝛtes legim⁹ tecū ſoꝛtes legit̄. i. tu ⁊ ſoꝛtes legitis. vñ ṽgi. Diuellimur inde mēphitas ⁊ pelias mecū. Itē ē ꝯceptio realis ⁊ cōceptio vocalis. Cōceptio realis ē. vbi res diuerſarū ꝑſonaꝝ ſub ṽbo pluralis nūeri ſociātur. vt Nos legimus. Cōceptio vocal̄ ē. q̄ ꝑtinet ad voces diuerſoꝝ generꝝ vl̄ nūeroꝝ vel ꝑſonaꝝ. vt dictū ē. Et ſciendū q vbi ē cōceptio vocal̄. ibi ē ⁊ realis. h nō cōuertitur.

Sed querit̄ quō reſoluatur

ꝓnomē pl̄ale poſitū ꝯceptiē. vt nos legim⁹ vtꝝ dicat̄. ego ⁊ tu. vl̄ ego ⁊ ille. Ad h dicim⁹ q tale ꝓnomē dʒ reſolui in ſuū ſingulare ⁊ aliā dictōem. q̄ careat diſcretione generis nūeri ⁊ ꝑſone vt q̄dāmō euaget̄ ad incertū gen⁹ nūeꝝ ⁊ ꝑſonā. ⁊ talis dictiōis defectus ē apud latinos. ſignat q̄ h ꝓnomē nos. rem loq̄ntem ī ꝑſonali ꝓprietate pꝛime perſone. ſed alꝭ in nulla det̄minata ꝑſonali ꝓprietate. ¶ Itē cū dī. mecū ſocrates legim⁹. ſolet q̄ri. an ille ablatiu⁹ ſignificet ablatiue an ntīe. vt vtꝝ copulet̄ illi ntō mediāte ꝑpoſitiōe. ad h dicim⁹ q ⁊ ablatiē ſignat. h ntīe ſuppoit. Reducit̄ ei ad ſuppoſitōem nti mediāte illa ꝑpoſitōe. nō ꝑ copulationē h ꝑ q̄ndā aſſociatōem. ¶ Dic nō q maſculinū ⁊ femininū ſunt eq̄ ꝑncipalia q̄ꝫtū ad naturā. h nō eq̄potētia. q: maſculinū ē agēs. ⁊ femininū patiēs ī oꝑe generatōis. Et iō maſculinū in oꝑe ꝑponit̄ feminino tanq̄ digni⁹. ⁊ impat ei tāq̄ debilioꝛi. vñ cōcipit ipm. vt vir ⁊ mulier ſunt albi. Itē ſcias q cū dī. vir ⁊ mācipiū diligūt ſe. ibi h ꝓnomē ſe ē neutri generis. q: neutꝝ ꝯcipit maſculinū. ⁊ ſil̄r mulier ⁊ mācipiū vidēt ſe. h ꝓnomē ſe ē neutri ge. q: neutꝝ ꝯcipit femininū. ¶ Querit̄ h q̄re neutꝝ vincat maſculinū ⁊ femininū ī offō adiectiui ſiue ī ꝯceptōe. cū illa ſint dignioꝛa q̄ꝫ neutꝝ. adiectia em̄ in neutro genē ſꝫſtātiuāt̄. vt albū currit. ¶ Ad h dico ſeq̄ns magiſtꝝ hñ. q iō illa nō trahūt̄ ad impꝛoꝑetatē. q: dignioꝛa ſunt ⁊ neutꝝ trahit̄. qm̄ ē idigni⁹. vl̄ ꝑt dici q maſculinū ⁊ fe. ſunt genera rei. h ꝑ neutꝝ hr̄ res generis. potētioꝛ āt ē res q̄ꝫ accidēs rei. Et iō neutꝝ vincit illa duo ī offō ſubſtātiui. ⁊ ī ꝯceptōe generū. Et ob h dʒ exponi ꝑ generale nomen. cui⁹ naturā in ſe hʒ. vt albū currit. i. res alba. Itē maſculinū ⁊ fe. ſunt magis finita ⁊ coartata apud naturā q̄ꝫ neutrū. Et iō neutꝝ ē aptius generalitati q̄ꝫ illa. ⁊ ē potenti⁹ ad trahendū vt dicat̄. vir et mācipiū ſunt alba. ſil̄r mulier ⁊ mācipium ſunt nigra. Queri etiā ſolet an iſta ſit cōgrua. ⁊ alb⁹ et alba eſt ciuis. ita vī q: intelligit̄ gemīari ꝓpt̄ cōiūctionē. vt ſi dicat̄. ⁊ alb⁹ ē ciuis ⁊ alba ē ciuis. Ergo cōgrue dī. ⁊ alb⁹ ⁊ alba eſt ciuis. Sed ꝯ̄ illa duo adiectiua reſtringūt illū t̄minū ciuis ſemel poſitū. ⁊ faciūt repugnātiā in ſuppoſitōne illius. q̄ locutio illa reddit̄ incōgrua. ¶ Ad hoc dico q ē cōgrua. q: ſubſtātiuū intelligitur geminari. ⁊ ſic q̄ꝫtū ad vnū ſuppōnēs ṽit tm̄ ꝓ marib⁹ h q̄ꝫtū ad alteꝝ ṽit tm̄ ꝓ feminis. ¶ Querit̄ etiaꝫ q̄re duo ſubſtātiua diuerſoꝝ generū pñt recipe adiectiuū vnius ge. vt vir ⁊ mulier ſunt albi. Et nō adiectiua diuerſoꝝ generꝝ poſſunt recipe ſubſtātiuū vni⁹ ge. q̄ male dī. Ciues ſunt albi ⁊ nigre. ¶ Ad hoc dicim⁹ q ſubſtātiua veniūt ꝯceptiue. vñ adiectiuū cadit in ꝓprietatem vnius coꝝ q̄ꝫtū ad gen⁹. Sed adiectiua hñtia diſcreta genera. volūt reſtringere qñ adiūgūt̄ ſubſtantiuo cōis ge. eo q foꝛme eſt ꝓpꝛiū immutare. vnde ſi ſubſtantiuū ſemel intelligat̄ reſpectu diuerſoꝝ generꝝ locutio ē incōgrua ꝓpter repugnātiā. vt Ciues ſunt albi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

7 nigre. at si intelligat geminari nulla est ibi repugnā-
tia. Thē ꝓgrue dī. Et albi 7 nigre sunt ciues. Inuenit
tñ apud Ouidiū. Est specus exesus structura punicis
asper. Nō homini facilis nō adeūda fere.

Liēdū ē hic q; vnitas addita vnitati facit plalitatē vñ ẋbū plale dz
seq. vt sortes 7 plato legūt. Pōt tñ cōgrue dici. Sortes
7 plato legit. sicut illud. Chartago mariusq; tulit.
Dz intelligit diuisim tāq; sint due. q; ẋbū reddit zeu
matice vtriq; ntō. i. sortes legit 7 plato legit. Si autez
ꝓiūctio ꝓponatur et interponat duob; ntis singularis
nūeri. ẋbū eis ꝓprie reddit singulare. qđ distributō cō
iūctionis facit. vt 7 sortes 7 plato legit. Et sic male dī.
7 sortes 7 plato legūt. sic 7 male dī. sortes legūt. 7 ita di
cūt multi. At nos dicim⁹ q; vtraq; est ꝓgrua. 7 sortes 7
plato legit. 7 sortes 7 plato legūt. q; ẋbū pōt respicere
hūc ē minū 7 sortes 7 plato distributīe. Et sic dz in sin-
gulari nūero seq. q; reddit singlariē vtriq; ntō. Pōt
et cūdē respicē collectīe. 7 b mō ē accipiēdū plalit. Nō
tñ seq; q; sit dicēdū. sortes legūt. q; collectōne ꝓmissa.
postea distributio ē ꝓgrue faciēda b mō. 7 sortes 7 pla
to legūt. i. ipi legūt. ita q; sortes legit 7 plato legit. Eo-
dem mō ꝓcedim⁹. 7 ego 7 tu legim⁹. i. nos legim⁹. ita q;
vteraq; vñ pl. ait. Et agamenonis filius et menelai filia
sociati sunt. Silr 7 ego 7 appolonius scribimus. 7 certe
oēs autores cēnt repbēdēdi nisi tales locutōes recipen
tur. q; freq; bis vtūt. Si āt singlaris nūerus 7 plalis.
ꝓiūctōe int̄posita copulēt. dz eis reddi ẋbū plale. vt
bō 7 asini currūt. Pōt tñ alia ꝓsideratōne ẋbū reddi
pot ntō. vt intelligat ẋbū zeumatice reddi. 7 sic erit il
la locutio ples. Et ꝑm b ꝓgrue dī. boies 7 asin⁹ currit
i. boies currūt 7 asin⁹ currit. vñ Ouid. oēs yliades tōq;
troia dabit. Itē dicim⁹ in ꝓsonis. q; pōt ꝓgrue p zeu-
ma dici. ego 7 tu legis vl tu 7 ego lego vel ego 7 sortes
legit. 7 dz int̄ tales ntōs tūc fieri q̄dā distinctio ad oñ-
tendum q; due locutōes intelligant ꝓiūgi. Tales aūt
locutōes ab arte sunt. 7 sepe i autoribꝫ inueniūt. Vnd
Hora. Lu qđ ego 7 ꝑplus mecū ꝛesideret audi. i. quid
ego ꝛesidē 7 qđ ꝑpls ꝛesideret. Si aūt cōiūctio ꝓpo-
nat 7 int̄ponat ntis diūsor nūeroꝝ vl diūsaꝝ psonarū.
Dicūt q̄dā q; nō pt seq; aliqđ ẋbū q; oporteret il-
lud ē duoꝝ numeroꝝ vl duaꝝ psonaꝝ. 7 sic iudicant
istas incōgruas. 7 bō 7 asini currūt. 7 ego 7 tu legimus.
Nec ego nec tu scribimus. nec bō nec asini currūt. Lā
em incōgruitat ē ꝓiūctio ꝓmissa. q; illa req;rit q; ẋbū
reddat vtriq;. Nos ẋo indicamus eas ꝓgruas. 7 sepe
vtūt eis autores. vñ ita inuenit in ꝑs. Nec vos q; nec illi
refert estis. Dicim⁹ ꝫ q; ꝓgruentissime seq; ẋbū plale.
qđ ꝑus reddēdū ē collectīe. Postea diuisim ꝓgruita-
te seruata. vt 7 bō 7 asini currūt. i. ipsi currūt. ita q; bō
currit 7 asini currūt. silr nec ego nec socij mei ꝓficim⁹.
i. nos nō ꝓficim⁹ ita q; nec ego ꝓficio nec ipsi ꝓficiūt.
Et pt ee i tatib; zeuma. 7 tūc ẋbū ꝑoni nūero vl psone
teneat. Vñ ꝓcedimus. nec ego nec socij mei ꝓficiūt. nec
socij mei nec ego ꝓficio. Qui tales locutōes cōdēnāt.
nimiū sunt acuti. destruūt em artē 7 oēs autores.

QVerī etiā an cōgrue dicat. Socrates 7 plato currit 7 legūt. cum di
uisim ꝓcedam⁹. socrates 7 plato legūt. socrates 7 plato
currit. Dicim⁹ q; incōgrua ē ꝓpt repugnātiā. q; ẋbū
alit respicit illos ntōs ꝓiūctim 7 alit diuisim. Vñ inue-
nit apud Hora. Ambulat acer fulca⁹ et carisius male
rauci. Ecce duo nūeri ꝓfundūt ꝓpt cōceptionē 7 zeu-
ma. qđ autoritati ascribim⁹ 7 nō arti. q; nō ꝓcedim⁹ q;
bū dicat. Petr⁹ 7 iobes discipuli platonis legit. Inu-
enit etiā Act. v. Rndēs aūt petrus 7 apli dixerūt. vbi
tū ē apositio bū pōt esse numeroꝝ confusio. vt ciuitas
pise est pulchra. 7 aial boues sine fraude moriūtur. Si
ut per appositionem possunt cōstrui dictiones diuer
saꝝ personaꝝ. vel diuersoꝝ generꝫ intransitiue. vt ego
socrates curro. vel ego ipe disputo. 7 ego ille qui curro
disputo. similiter ciuitas mediolanū est fortis. mācipiū
berta est fidele. Liber decreta est magnus. Liber topi-
ca est difficilis. Potest etiā dici liber topicoꝝ vl decre
toꝝ intrāsitiue. sicut Ciuitas bononie. 7 vrbs ianua. 7
tñ posset dici. ciuitas bononie. et vrbs ianue. id ē vrbs
q; est ianua. sed hoc nō multū aliquib; placet. q̄uis in-
ueniatur apud virg. dicentē. Vrbem q; patauī. i. vrbs
que vocat patauū q; modo dicit padua. Quedā tamē
sunt magis requirētia genitiuū. vt Persona episcopi
Substātia socratis. 7 tamē posset dici. psona episcop⁹
ē honesta sicut potestas petrus ē bona. Et substātia so
crates est corporea. Hmōi em nomia ptem 7 totū di-
uersimode pnt notare. ¶ Nota hic q; donatus diuidit
allothecā. put est species constructionis in tres spēs. s.
in plensim sylensim. 7 zeuma. Priscia. ẋo i q̄nq; spēs
scz i plensim. sylensim. zeuma. antiptosim. 7 syntbesim
Alij ẋo dicūt q; allotheca put est figura cōstructōnis
stricte loq̄ndo diuidit in tres spēs. ꝑm priscia. s. in sylē-
sim. antiptosim. 7 syntbesim. Secūm ẋo donatū oīes
spēs q; allothece q; excusant vicin cōstructōnis cōphē
dūtur sub sylensi. 7 hoc patet p donatū dicentē. Hoc
scema. i. sylensis late patz 7 fieri solet nō solū p ptesora
tionis. sed p accidētia ptiūoꝝonis. Vñ oēs soleocismī
qui fiūt in poemate siue more sapientiū excusant per b
scema. Et ꝑm istos oportet dicere q; zeuma 7 plensis
sint figure locutōnis ꝓprie 7 per se loq̄ndo. 7 ꝑm pristi.
7 ꝑm donatū. Sed contra hoc sic obiicit. Hec opinio
videt cōtradicere pristia. q; diuidit allotbecaz in q̄nq;
spēs p;out est figura cōstructōnis. 7 magistri cōmunit
dicūt q; figure q; variāt accidētia sunt q̄nq;. ¶ Ad b
dico sequēs magistrū bene. q; plensis p se sumpta nō ē
figura cōstructionis. sed quia de facili nō cōtingit i ser
mone sine figura cōstructionis. Ideo ponit a pristi. in-
ter spēs allotbece. vt supꝫ dixi in plensi. similiter zeuma
semp ē figura locutōnis. et rñdet in colorib; rhetoricis q;
appellant adiūctū vel cōiūctum. pristia. aūt ideo ponit
zeuma inter figuras cōstructōnis. quia semp fit cū allo
theca nūeroꝝ vel psonaꝝ.

Zeuma ē tercia spēs al-
lothece ꝑm pristia. 7 interptatur adiūctio. Et
sic describitur a donato. Zeuma est vnius ẋbi conclu-
sio diuersis clausulis apte cōiūcta. 7 habet fieri tribus
modis ꝑm Isido. s. a superiori q̄n verbū pmittit. vt legit
socrates 7 plato. A medio q̄n int̄ponit. vt bebrei sunt
7 ego. Ab inferiori. q̄n verbū supponit. vt tu quid ego
7 plus mecū desideret audi. ¶ Beda sic dicit. zeuma
i. cōclusio dī figura. q̄n multa precedētia aut vno ẋbo
aut vna sententia cōcludūtur. verbo. vt apls ait. Oīs
amaritudo et ira et indignatio 7 clamor et blasphemia
tollatur a vobis. sentētia. vt Qui ingredit sine macu-
la 7 opatur iusticiam. qui loq̄tur veritatez in cor de suo
ꝛc. Ad vltimū ita cōcludit. Qui facit hec nō cōmoue
bit ineternū. Alexāder aūt dicit q; zeuma ē q̄n idē ẋ-
bū vl adiectiuū ad diuersa pertinet ita q; cū vno con-
struit impropꝛie. vt cū dī. Hic illius arma. hic illi⁹ cur
rus fuit. Et cōstruit iste ntūs pluralis arma cū hoc ver
bo fuit impropꝛie. Si aūt diceret hic currus illi⁹. b il-
lius arma fuit nō esset tolerabil locutio. silr b ē zeuma.
Et apolloni⁹ scribit 7 ego. 7 cōstruit hoc pnomē ego
qđ est ꝑme psone cū b verbo tercie psone scribit. Et q̄
ritur vtꝫ bic sit zeuma. Quid nisi secrete leserūt phi-
lida silue. 7 rndet q; non quia nūq; est zeuma sine qua-
dam distributōne vel adiūctione b reducim⁹ predictū
exemplū ad cōcidentiā ad illam. s. spēm q̄ sub alijs spe-
cieb; nō continet. s. sub syntbesi siue sub allotbeca. 7 b
nomē q̄d cōstruit cū b ẋbo leserūt ꝓpter multiplici-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tatem quã habet cũ interrogatione. Quidã tñ dicunt q̃ dō ponit aduerbialit. vt q̃dō.i. in q̃ leserunt phillida silue. misi q; erãt secrete. ß qō pr⁹ dictuz ẽ veri⁹ credo. Et Grego. in moral. sepe simili latinitate. vtit. ¶ Fit aũt zeuma p cõiũctionẽ copulatiuã. vt socrates legit z plato. p aduersatiuã. vt vos estis mũdi ß nõ oẽs. per disiũctiuã. vt socrates legit vl plato. Vel p aduerbiũ ꝓpandi q̃ß. vt ego lego meli⁹ q̃ß tu. vl p aduerbiũ silitudinis. vt iste legit sic ego. Et p hanc dictionẽ nisi. vt null⁹ hõ legit nisi ego. silr p hãc dictionẽ nec. vt nec socij mei nec ego lego. ¶ Queritur vtrũ zeuma sit figura ꝓstructõnis sic pr⁹. vr vlle. Ad ß dicũt q̃dã q̃ zeuma tis due sunt spẽs. q̃z vna ꝓtinet ad ß figura ꝓstructõnis. vt appolloni⁹ scribit z ego. Alia sub figura locutõnis. vt scribit ꝟgilius z mulier. ¶ Hoc tñ dicimus q̃ zeuma sp ẽ figura locutõnis. z rñdet colonib⁹ rhetoricis q̃ appellãtur adiũctũ vel ꝓiũctũ. pl. aũt iõ ponit zeuma int figuras ꝓstructõnis q; sp fit cũ allotheca nũeroꝝ vl pꝛsonaꝝ. ¶ Nõ hic diligẽter q̃ fm naturã zeumatis ꝟbũ z adiectiuũ. sp debẽt reddi primiori ntõ. vñ ꝓueniẽter dr. ego z tu legis. vl tu z ego lego. vir z mulier ẽ alba. vel mulier z vir ẽ alb⁹. ¶ Multa vtilia ptinẽtia ad zeuma. supꝛ dixi vbi determinauit de sylensi.

Antiptosis est quarta

species allothece. fm pr⁹stia. sub q̃ ꝓtinet antirhesis. Est aũt antiptosis positio vnius casus p altero. vt sermonẽ quẽ audistis nõ est meus. z In cõuertendo dñs captiuitatẽ syon. et dicit antiptosis ab anti quod est cõtra. z ptotos quod ẽ casus. Inde antiptosis. i. cõtraria positio casus vnius p altero. Et hec figura in autorib⁹ ẽ excusabilis alitq̃ rõne sustinẽda. tñ q; vt dicit q̃dã poeta. si fuit errãdũ cãs habz error honestas ß nõ ẽ penit⁹ extẽdẽda. ¶ Antiptosis aũt ꝓtinet sub se ypalage. q̃ ẽ casuũ pmutatio. et fm ß ꝓtinet sub figura locutõnis. Ypalage aũt dr ab ypo quod ẽ trans. z alage qd̃ est mutatio. vñ ypalage. i. trãsmutatio. Fit aũt q̃nq̃ in re tñ. vt biere. rj. Pittamus lignũ i panẽ eius id ẽ panẽ in lignũ ß ẽ xp̃m in cruce. Q̃nq̃ i voce z in re vt malus sapor edit ora. i. ora edunt malũ saporez. De ypalage etiã supꝛ dixi in ca. de scemate in fi. ¶ Queritur q̃ sit cã excusans viciũ cũ dr. sermonẽ quẽ audistis non est meus. z vnctionẽ quã accepistis ab eo maneat in vobis. z virgil. vrbẽ quã statuo vr̃a ẽ. Nõ em̃ ibi videtur esse necessitas vl comoditas aliqua. ¶ Ad ß dicim⁹. q̃ immediata cõiũctio relatiui z ãcedẽtis ẽ cã ꝓpter implicatõnes ipius relatiui z ãcedentis. vñ incõgrue diceret. sermonẽ nõ ẽ meus quẽ auditis. si ꝟbo queratur vtr̃ possit in aliq; casib⁹ tolerari. Dicim⁹ q̃ sic si immediate iũgeret relatiuũ z ãcedens. vt sermoni cui intẽdis nõ ẽ meus. hec latinitas tolerari posset si autoritate haberet. ¶ Et vt dicit alexãder. cũ dr fmonẽ quẽ audistis nõ est me⁹ hec dictio sermonẽ in pte accusatiue z in pte ntiẽ tenet. accusatie fm qd̃ respicit ß verbũ audistis. ntje fm qd̃ cõstruit cũ ß verbo est.

Synthesis vel syntho

sis. est quinta species allothece. fm pr⁹stia. sub qua cõpbenduntur oẽs alie spẽs allothece. s. euocatio. appositio. synodoche. allotheca. genet. nũeroꝝ. tpm. pꝛsonaꝝ. modoꝝ. z singuloꝝ accidentiũ. ex q̃b⁹ impropꝛietas surgit. z dr a syn quod ẽ cõtra. z thesis quod ẽ positio. Inde sintbesis q̃si ꝓtra naturalez positionem. ¶ De singulis aũt spẽb⁹ p ordinẽ videamus.

Euocatio. est dictõnũ

diuersaꝝ intrãsitiua adiunctio. ita q̃ vna trahatur ad impropꝛietatem alterius. vt ego pr⁹stia. lego ¶ Euocant aũt ꝓnoia prime et secũde pꝛsone. vt ego pr⁹stia. lego. tu pr⁹s. legis. Et verba substantiua z voca

tiua. vt pr⁹stian⁹ sum pr⁹sti. vocor. Accidẽt alia ꝟbo euocare non pñt p se. nisi hoc nomen q̃. vt q̃ lego disputo vel pticipiũ vel nomẽ adiectiuũ vel etiam aliud nomen cõueniẽtis significationis. vt sedeo vel dex. vide i sedeo des. Vñ hic nota q̃ ntũs tercie pꝛsone ꝑt iũgi cuz ꝟbo prime z secũde pꝛsone. ex pte suppositi in quatuor locis absq; ꝓnomine ibi posito. in q̃b⁹ est euocatio. ¶ Per adiectiuũ vt celer curro. p nomẽ relatiuũ. vt q̃ lego disputo. per participiũ. vt legens pficio. Et p vnũ ꝓnomen epithematitio. i. appositiuũ triũ pꝛsonaꝝ. vt ipe lego ipe legis. ipe legit. ¶ Item. ꝓnoia derivatiua ab his ꝓnoib⁹ ego z tu. pñt euocare hoc relatiuũ q̃. rõe gti pmitiui in eis intellecti. vt me⁹ filius q̃ lego disputat. nr̃ filij q̃ legim⁹ disputat. tu⁹ filius. i. tui q̃ legis disputat. vester filij qui legitis disputat. vester filius qui legitis dormit. De hoc etiã supꝛ dixi in tercia pte in ca. de possessiuis. ¶ Item scias q̃ cũ dr. Habeo volũtatem comedendi solus. iste nomiatiu⁹ solus euocat ab ß verbo habeo mediante hoc gerũdio comedẽdi. z ꝓstruit. cũ hoc ꝟbo habeo p regimẽ. cũ gerũdio tñ p determinatõem. silr si dico. Habeo volũtatẽ eũdi sol⁹ z ita de ꝓsimilib⁹. ¶ Itẽ nota sic nomẽ substãtiuũ recipit adiectiuũ. vt bonus hõ. ita ß ꝟbũ sum. vt sum bon⁹ z sum⁹ boni. ita q̃ nullũ aliud substãtiuũ ẽ ibi necessariũ. et ß in pma z secũda pꝛsona. sed nõ i tercia. Vñ põt dici. ego potestas sum bon⁹. ita q̃ adiectiuũ respiciat ꝟbũ tm̃ rõe suppositi ꝓsignificati. Dz in tercia pꝛsona male dr. potestas ẽ bon⁹. q; ꝟbũ tercie pꝛsone nõ hz i se suppositũ finitũ. ¶ Dz scire te volo q̃ euocationũ alia est figura. alia nõ figura. Figura est illa q̃ fit ex pte suppositi. Nõ figura q̃ fit post ꝟbũ. quia ꝟbũ nõ tenet seqnti ntõ cõformari in numero vel pꝛsona. vñ cõuenienter dr. ego sum tu. z tu es ego. vel sum ille. silr. ego nõ sum tu. vel tu non es ego. Item euocationũ alia respectiua alia absoluta. Respectiua est illa que fit habito respectu ad pꝛsonã ꝟbi. vñ põt dici. Sapiẽs lego. ita q̃ hoc nomẽ sapiens euocet ab hoc ꝟbo lego. Absoluta est q̃ fit nõ habito respectu ad cõsignificatõem ꝟbi. z fm ß male dr. Pr⁹stian⁹ scribo. Itẽ euocationũ alia confusa. alia discreta. alia media. Cõfusa ẽ illa. quãdo nomẽ distributiuũ euocat. vt quisq; ex hoc saro mecũ consistere põt. Nã ꝓnomẽ sic positũ cõfuse demonstrat secundã pꝛsonã. ita q̃ nõ hãc vel illam. Discreta ẽ illa. q̃ ꝓpriũ nomẽ euocatur. vt ego socrates lego. Cõis siue media est q̃ euocatur nomẽ appellatiuũ sine distributione. vt ego magister disputo. Scias etiã q̃ cũ dr volo esse bonus. fm q̃sdaz hoc adiectiuũ bon⁹ euocat ab ß ꝟbo ee q̃ ee nõ põt. q; infinitiuus caret pꝛsona. Alij dicũt q̃ ꝓtim ab hoc ꝟbo ee z ꝓtim ab hoc verbo volo alij dicũt cũ q̃b⁹ ego q̃ euocat ab ß verbo volo. mediante infinitiuo ad cui⁹ determinationẽ venit. Naz sic dicim⁹. oia ꝟba ꝓme z secũde pꝛsone euocãt adiectiua. nec oĩs euocatio ẽ mediata. vide in q̃nta pte in futur⁹. Et vt dicit alex. noia euocata remanẽt in suis pꝛsonalitatib⁹. alioq̃n hec esset incõgrua. ego sum hõ q̃ currit. Dicit aũt ẽ euocatio ab euoco cas. vel fm quosdã dr ab e. quod est extra. z voco cas. quasi extra ꝓriã significationẽ vocatio.

Appositio prout hic su

mitur est immediata z intransitiua adiunctõ duoꝝ substantiuoꝝ. ita q̃ minus cõmune determinet magis cõmune. vt animal homo currit. Adiectiuo em̃ fm opinionẽ magistri bene. nõ potest fieri appositio p pter sui debilitatẽ. vnde male dr. alb⁹ coloratus currit. Fit aũt appositio. q̃nq̃ causa restringẽdi suppositõez vt aial hõ currit. Q̃nq̃ causa tollẽdi equocationẽ vt canna fluui⁹ currit. Q̃nq̃ cã determinandi q̃litatem. vt iste hõ currit. Q̃nq̃ cã discretionis. vt ego ipe. tu ipe. Q̃nq̃ cã exp̃ũnẽdi naturã generis. vt quod me-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

tuere boues aial. sine fraude volisue. Et ē notāduz q̄ ꝑ pnomē ipe adiūctū ꝓnoī dz postpōi vt ego ipe. tu ipe. Dz adiectiuū noī dz ꝓponi vt ipe petr⁹. Et ē notādū q̄ vbicūq; fit appositio. ꝟbū adiectiuū ⁊ relatiuū dēt reddi dictiōi cui fit appositio ⁊ nō apponenti. vt ciuitas athene q̄ olim studio floruit ē laudāda. et ciuitas mediolanū ē magna. De hoc ēt supꝰ dixi i ca. d̄ sylēsi sine ꝓceptōe q̄si i fine. Dz q̄ritur q̄ sit cā figure cū dz. aial hō currit. Si dicat q̄ imediata adiūctio illoꝝ subst̄atiuoꝝ. Cōtra ꝗ si ponat ibi mediū erit ꝓpa vt dicatur. aial ⁊ hō currit. ⁊ ꝑ ē falsū. q̄m ps ⁊ totū copulari nō dēt. Ad ꝑ dico q̄ illa duo substātiua ptinēt ad idē ⁊ iō nō dz poni int' illa copulatiua ꝯiūctio. vel alia q̄ sit nō diūsitat'. Si ꝟo ponat' int' illa tale mediū qđ sit cōueniēs bū cessat figura. vt dicaz aial ens hō currit. vel aial qđ ē hō currit. Itē vī q̄ ambūbia faciāt appositōz vt socrates est ꝑ int⁹. vl' socrates legit valde bñ. vel socrates legit aliqualit' nō. Ad ꝑ dicim⁹ q̄ nō ē ibi appositio. nisi sumat' appositio large. ita q̄ nō sit figura. ꝑ vtrūq; illoꝝ aduerbioꝝ ꝑ se modificat verbū. Sicut eīm adiectīa ꝓp sui debilitatē nō recipiūt appositionē. ita nec aduerbia cū sint adiectiua ꝟboꝝ.

Synodoche. est assignatio totⁱ ad ptē ⁊ ptis ad totū. hⁱ species sūt q̄tuor. q̄rū due faciūt figurā ꝯstructiōis. ⁊ alie due figurā locutiōis.

Prima spēs ē q̄n id qđ ē ptis attribuit' toti. cū regimie acti. vt sortes ē alb⁹ pedē. Scda spēs est q̄n id qđ est totⁱ attribuit' pti cū regimine acti. vt ista puella ē clara genⁱ. Tercia spēs ē q̄n id qđ ē partis attribuit' toti. sine regimine acti. vt sortes ē crispus. Quarta spēs est q̄n id qđ ē totⁱ attribuit' pti sine regimine acti. vt bonⁱ aīmus vxoris ē mihi nuptⁱ. Dic sciendū q̄ oē nomē adiectiuū denotās aliquā specialē ꝓprietatē pt regē actū denotātē ptē sine totū. vt socrates ē alb⁹ pedē. socrates est lōbardⁱ gētē vel bononiē. patriā. Et ꝑ ꝑ ptz q̄ male dz. socrates ē aliq̄lis pedē. et socrates ē alb⁹ aliq̄d. q; gnālitas ipedit synodochen. ⁊ idē pōt fieri ꝑ ablām. vt socrates ē alb⁹ pedib⁹. ꝑ tūc nō est ibi figura ꝯstructiōis. Itē ꝑ synodoche ꝟba maxīe passiua regūt actiū. lz eoꝝ actia nō regūt duos diūsos actios. vt iste trūcat' nares. i. bz trūcatas nares ⁊ iste radit' barbā. Dic' ꝟba neutra absoluta regūt actiū ꝑ synodochen. vt iste volet vētrē. Queri' d̄ ꝑ qđ dic' ꝑs. q̄ bñ dī. socrates ē alb⁹ colorē. q̄n est ibi repugnātia q; ꝑ nomē alb⁹ alit' dz d̄ socrate. ⁊ alit' de colore. Ad ꝑ dico q̄ lz alit' d̄ vno. alit' de altero dicat'. ꝯcedit' tn ꝓpt' aptā resolutionē quā ponit ꝑs. vt socrates est alb⁹ colorē i. bñs albū colorē. De synodoche etiā dixi supra i capitulo de tropo.

Item etiam allotheca numeroꝝ ⁊ psonaꝝ sine euocatiōe et ꝯceptiōe in multis locis. vt Jubilate deo oīs t'ra. Itē alter alterius onera portate. Itē apite aliq̄s. Itē vindicte quisq̄s faciete sue. ⁊ i multis alijs locis. vbi est disc̄onuenientia numeroꝝ ⁊ psonaꝝ. nec pt reduci ad aliquā spēm p̄missarū.

Itē scias q̄ q̄nq; numer⁹ ꝑ numero ponit' ita q̄ est ibi figura locutiōis. vt Joseph accusauit frēs d̄ crimine pessimo. i. frēm. Itē armato milite cōplēt. i. armatis militib⁹. ⁊ talis figura vocat' exalage. de q̄ supꝰ dixi i ca. d̄ coloribꝰ rhetoricis. Itē ꝑ figurā ꝯstructōis ponit' q̄nq; numer⁹ ꝑ numero. vt pl's currūt. i. currit. ⁊ ps infrukta secāt. i. secat. ⁊ ppl's ꝑ labijs me honorat. cor aūt eoꝝ lōge est a me. i. ei⁹. ⁊ catilina repudiabat fuitia magna copia cui⁹. i. q̄ꝝ. Preterea fit allotheca generuz vt triste lupus stabulis. ⁊ p̄neste subipa. Q̄nq; eidē ſbſtātiuo reddūt' eadē adiectīa diūsoꝝ generū. vt apd̄ ouidiū. Est spec⁹ ereſus structura punicis asper. Nō hoī facilis nō adeūda fere. Q̄nq; fit cā discernēdi sexū. vt anser erat cuidā ꝓcioso germine feta. Q̄nq; cā antiq̄tatis. vt multus murmur erat i ppl'o. Q̄nq; i relatis. vt semini tuo q̄ est xp̄us. Et ꝑ oīa ꝓtinent' sub figura constructiōis. De ꝑ etiā supra dixi i tercia pte i ca. de collectiuis noīb⁹.

Utrū aūt posset dici vnū st' sic pl's sūt. arma est. thebe est supra i tercia pte determinatū ē i ca. d̄ noīb⁹ ꝓpleris. Itē fit allotheca tēpoꝝ q̄nq; i locutiōe q̄nq; i ꝯstructiōe. Tūc fit i locutiōe q̄n tps ꝑ tpe ponit' vt ille regit curr⁹ nō decē i annis. i. regit. In constructiōe fit cū dictio vni⁹ tpis venit ad determinatiōz alterius tpis. vt q̄nq; abrahā fieret ego sū. ⁊ illud. Dat venia somnūq; dies cras nato cesare fest⁹. id est dabit.

Itē fit allotheca modorū q̄n mod⁹ ꝑ mō ponit'. vt ire ꝑ ibat. ⁊ nō furtū facies ꝑ facito. ⁊ miserē mei deus ꝑ miserearis. Dic' q̄n verbū significat ꝓfuse. vt iste ieiunat i q̄drageſima. ⁊ iste equus bñ currit. Et vt breuiter ꝓcludā ois alienatio accidētiū officij vel significationis dī allotheca ꝑm pūsti. Et hec de illa ⁊ suis speciebus sufficiat nos dixisse.

Hunc antequā ad quintā ptē accedam⁹ ponam⁹ ꝑ regulas ciconij et tres regulas distinctionis. s. coma colū ⁊ piodū. Scias ꝗ q; sic dicit aug. in tercio de doctrina xp̄iana. Ciconius q̄ donatista fuit septē reglas edidit. Quarū ꝑmam ponit de dño ⁊ ei⁹ corpe. Scdaz de dñi corpe biptito. Tercia de ꝑmissis ⁊ lege. Quarta de spē ⁊ genē. Quīta de tpib⁹. Sexta de recapitulatiōe. Septimā. d̄ dyabolo ⁊ ei⁹ corpe. Que q̄dē ꝯsiderata sicut ab illa aperiuntur. nō parū adiuuāt ad penetrāda que tecta sūt diuinoꝝ eloquioꝝ.

Prima de domino ⁊ ei⁹ corpe est in qua scientes aliqñ capitis ⁊ corpis. i. ihū xp̄i ⁊ eccl'ie vnā psonā nobis intimari. neq; ei frustra dictū est fideliꝫ ꝗ semen abrahe estis cū vnū sit semen abrahe. qđ est xp̄s. nō hesitem⁹ q̄n a capite ad corpus vel a corpore trāsit' ad caput. ⁊ tn nō receditur ab vna eadēq; persona.

Secūda regula ē de dominī corpe biptito qđ q̄dē ita nō debuit appellari. Nō eīm reuera dñi corp⁹ ē qđ cū illo nō erit ineternū ꝑ dicēdū fuit de dñi corpe ꝟo atq; ꝑmixto aūt ꝟo atq; simulato vel aliq̄d aliud. q; nō solū ineternū. verū etiāmūc ypocrite nō i illo esse dicēdi sūt. q̄uis in ei⁹ eē nūc videant' eccl'ia. Idē poterat ista regula ⁊ sic appellari vt diceret' de ꝑmixta eccl'ia.

Tercia regula est de promissis ⁊ lege. q̄ alio mō dici pōt de spū ⁊ lr̄a. vel d̄ grā ⁊ mandato.

Quarta regula ē de specie ⁊ genere. sic eīm eā vocāt volēs intelligi spēz scz ptē genus autem totū. cuius est ea pars quā nuncupat spēm sicut vnaquaq; ciuitas pars est vtiq; vniuersitatis gentiū. hāc ille vocat spēm genus autem omnes gentes.

Quintā regulam ponit quā de tpib⁹ appellat. q̄ regula plerūq; inueniri. vel conicij posset latēs i scripturis sacris quātitas tēporū. Duob⁹ aūt modis vigere dicit hāc regulā. Aut tropo synodoche. aut legitis numeris. tropo synodoche. aut a parte totū. aut a toto ptē facit intelligi ꝑ mō locutiōis. q̄ significat' a pte totū. illa de dñi resurrectōne soluit' questio. Pars eīm nouissima diei. q̄ passus est nisi ꝑ toto die accipiat'. adiuncta etiā nocte preterita ⁊ nox in cuius pte vltima resurrexit. nisi totus dies ac-

cipiat. adiūcto ei die illuceſcēte. ſ. dñico. ñ pñt eē tres dies, z tres noctes. qb ſe i corde terre pdixit eſſe futur. Legitimos aūt numeros dicit quos eminenti⁹ diuina ſcriptura cōmendat. ſic ſeptenariū vel denariū vl duo denariū. z q̄cūq; alij ſi. q̄s legēdo ſtudioſi libent agnoſcūt. plerūq; em numeri hmōi p vniuerſo tpe ponunt ſicut ſeptieſi die laudabo te. Nihil eſt aliud q̄ ſp laus eius i ore meo. Lātūdē valēt. z cū multiplicāt ſiue per denariū ſic ſeptuaginta z ſeptingenti. vñ pñt ſeptuagīta anni hieremie p vniuerſo tpe generalit accipi. q̄ eſt apud alienos eccl'ia. ſiue pſeipos. ſicut decē p decē ſūt centū. z duodecim p duodecim ſunt cētū quadragīta quatuor. Quo numero ſignat vniuerſitas ſcōr i apocal. vñ apparet nō ſolas tempor̄ queſtiōes iſtis numeris eſſe ſoluēdas. ſ latius patere ſignificatiōes eor̄ z in multa pſerpe. Neq; em̄ numerus iſte i apocal. ad tpa ptinet ſed ad hoies.

Sexta regulā recapitulatiōem vocat i obſcuritate ſcripturar̄. ſatī vigilanter inuētā. ſicut em̄ dicūt q̄dā q̄ſi ſequāt i ordine tpis vel rer̄ ptinuatiōe narrāt. cū ad pora que pretermiſſa fuerūt latēter narratio reuocet. qđ niſi ex hac regula intelligat errat.

Septima ciconij regula eſt eadēq; poſtrema đ dyabolo z ei⁹ corpe. eſt em̄ ipe caput impior̄ q̄ ſūt ei⁹ quoddāmō corpus ituri cū illo i ſuppliciū ignis eterni. ſicut p̄us caput eccl'ie q̄ eſt ei⁹ corpus futur̄ cū illo i regno z gl'ia ſempiterna. ſicut ḡ i pma regula quā vocat đ dño z ei⁹ corpe. vigilā dū eſt. vt intelligat cū de vna eadēq; pſona ſcriptura loquat. qđ ꝓueniat capiti. qđ corpori. z ita i iſta nouiſſima aliqū i dyabolū dr. qđ nō in ipo ſit ſ poti⁹ in eius corpe poſcit agnoſci. qđ locū hz nō ſolū i eis q̄ manifeſtiſſime foris ſunt ſed in eis etiā q̄ cū ad ipm ptineāt. tñ ad tps miſcent ecclie. donec vnuſq̄ſq; de hac vita exeat. vel a frumento palea ventilabro vltimo ſeparetur. De aūt oēs regule excepta vna q̄ vocat đ pmiſſis z lege. aliud ex alio faciūt intelligi qđ eſt p̄riū tropice locutiōis. Quod latius pz q̄ vt poſſint mihi vel ab aliq̄ vniuerſa cōprehendi. Nā vbicunq; velut aliqđ dr vt aliud intelligat. z ſi nomē ipſius tropi in loquēdi arte non inuenit. tropica locutio eſt q̄ cū fit vbi fieri ſolet. ſine labore ſequitur intellectus. Cum x̄o vbi non ſolet laborat̄ vt intelligatur ab alīs magis ab alīs minus ſicut magis minuſue dona dei ſunt ingenijs hoīm. vel adiutoria attribuūtur. Proinde ſic in x̄bis. ꝑpr̄is vbi res vt dicūt intelligende ſūt. ſic i trāſlatis q̄ faciūt tropicas locutiōes. vbi aliud ex alio intelligēdū ē. Dictiā no. q̄ ſicut dicit hiero. Iō ꝑphete vir intelligunt. q̄ pſonas z numeros z tpa ſubito cōmutāt. z đ qlibz re trāſeūt ad aliā. Predicte regule in his x̄ſibs breuit ptinent. Regula pma caput vnū cū corpe iūgit. Corde de vero loquit mixtaq; ſcda. Tercia deſcribit. quid lex q̄d gr̄a poſſit. Quarta gen⁹ ſpeciem. ptē totūq; reſoluit. Lpa maiora quinta variatq; minora. Sexta refert iterū q̄ primo facta fuere. Septima ſerpētis caput mēbraq; reflectit.

Hinc de diſtinctione z eius ſpecieb videamus. Diſtinctio eſt clauſule vnius integrum membrū. dictiones debita ordinatione contexens. z ſnīas a nexu dubitatiōis expediēs. Et hmōi tres ſunt ſpecies. ſ. dependens. cōſtans. z finitiua i. coma. colū. z periodus.

Coma eſt pūctū cū virgula ſurſum ducta. quando nec ſententia nec ꝓſtructio eſt perfecta. z talis diſtinctio dicit ſuſpēſiua.

Colū eſt pūctū ſine vlla virgula. qñ videlz conſtructio eſt perfecta. ſed adhuc pendet intentio dictatoris. z talis diſtinctio vocatur media ſiue conſtās.

Periodus ē pūctū cū virgula deorſum ducta. qñ nec cōſtructio. nec ſententia plus dependet. z talis diſtinctio vocatur finitiua. De his trib⁹ diſtinctionib⁹ familiare tradit hoc exēplū. Cū iter virtutes charitas obtineat ꝓncipatū. ecce coma. non eſt ſine ipſa x̄tutū certa poſſeſſio. ecce colū. in q̄ eſt omnium illarum poſita certitudo. ecce period⁹ Notādū eſt ḡ q̄ vnū coma p ſe ſtare nō pōt. Colū x̄o fit. vt ſi dicā. Per exhibitionē operū pfecta dilectō demonſtrat. ſi ergo ex vno verbo clauſula cōtexat monoculū vocabit. ſed ad modū periodi eſt punctanda vt panpertas bñ cōpoſita ꝓ diuitijs cōputat. Alij em̄ dicūt q̄ coma eſt qñ nec pfecta eſt cōſtructio nec ſnīa. z fit ibi punctus rotundus z flexus. Colum eſt vel colū fit vbi ē pfecta cōſtructio ſed nō perfecta ſnīa. z ſic ibi punctus elevatus eſt. Periodus x̄o eſt qñ pfecta ē cōſtructō z pfecta ſnīa. z ibi fit vrſus. Verbigr̄ia eſaie. j. Quod ſi nolueritis. z me ad iracūdiā ꝓuocaueritis ecce coma. gladius devorabit vos. ecce colon vel colum. qđ conſtat ex duob⁹ comatib⁹. q̄r os dñi locutū ē. Ecce t̄minat ſnīa. z fit periodus in fine x̄ſus. z dr a peri qđ ē circū. z oda qđ ē cāt⁹. q̄ſi circular cāt⁹. Vel a peri qđ eſt circū. z oda qđ eſt via. quia i fine x̄ſus pfecta ē via locutōis. Hug. x̄o dicit q̄ colū z coma ſi duo colores rhetorici z eſt colū nomē notū. Colon em̄ dicūt greci. z interpretat mēbrū. Et eſt colū in rhetorica punctata platio alicui⁹ oīonis p maiores deciſiōes. i. p clauſulas q̄ſdā ꝓſtātes ex duab⁹ dictiōib⁹ vel plurib⁹ vt mihi nocuiſti. tibi nō. ꝓfuiſti. oīb⁹ diſplicuiſti. vñ inuenit colū. i. p̄ciſus ſenſus vel ſnīa lōga. Coma interpretat articul⁹ z dr comatis i rhetorica. pūctata platio alicui⁹ oīonis p minores deciſiōes. vt voce vultu geſtu acrimonia. inimicos terruiſti. vide etiā i ſuo loco in periodus.

Regiſtrū quarte ptis precedentis.

De A
Abuſio fo. i.
Acirologia. j.
Adiūctū. vj.
Affereſis. ij.
Agnoiatio. vj.
Allegoria. v.
Allegoria quotiens fit. vj.
Allotheca. viij.
Alotheca quot modis fit. viij.
Amphibologia fo. j.
Anadiploſis. iij
Anafora. iij.
Anaſtrophe. v.
Antifraſis. v.
Anthimetabola. vj.
Antipofora. vj
Antiptoſis. ix.
Antitheta. iij.
Antitheton. iij.
Antitheſis. ij.
Antiſmos. v.
Anthonomaſia. iij.
Antropoſpatos. vj.
Appoſiopeſis. fo. vj.
Apocopa. ij.
Appoſitio. ix.
apoſtrophe. vj
Articulus. vj.
Aſynthetō. iij.
De B
Bratialogia. fo. vj.
De C
Cacepbatō. j.
Cacophonia. i. cacepbaton.
Cariētiſmos. v
Cathacreſ. iiij
Catbaſinthetō fo. j.
Catatipoſ. vj.
Circūlocutō. i. pifraſis.
Climax. vj.
Colum. x.
Coma. x.
Cōplexio. vj.
Conceptio generū. viij.
Cōceptio perſonarū. viij.
Cōcordia. vj.
Conduplicatio. v.
Cōiunctio. v.
Contentio. v.
Cōtrariū. v.
Conuerſio. v.
Correctio. v.
De D
Dyaforeſis. v.
Dyaliton. iij.
Dyaſirtos. vij.
Dyereſis. ij.
Diffinitio. vij.
Diſtinctio. xj.
Dubitatio. vij.
De E
Ebaſis. vij.
Eclipſis. j.
Elipſis. q.
Empbaſis. vij.
Endyadis. vij.
Enigma. v.
Epenthetis. ij.
Epidioceſ. vij

Epilogus.vij.
Epimone.vij.
Epanalepſ.iij.
Epiſenſis.iij.
Epitheton.iiij.
Eubaſis.vij.
Euphemiſmos fol'.vij.
Euphonia.vij
Euocatio.ix.
Exalage.vij.
Exclamatō.vij
Extaſis.ij.

De F
Fantaſia.vij.

De G
Gradatio.vij.

De I
Ycon.vij.
Intellectio.i.ſinodoche.
Interrogatio. id eſt piſantia.
Ypalage.iij.
Yperbaton.v.
Yperbole.v.
Ypoforа.vij.
Ypoſenſis.ij.
Yronia.v.
Yſterologia.v.
Yſteronproteron.i. Yſterologia.

De L
Lepos.vij.
Litote.vij.

De M.
Macrologia.j.
Metaffora.iiij.
Metalēſis.iiij.
Metaplaſm².j
Metatheſis.ij.
Metonōia.iiij.

De O
Occupatio.vij
Oliopomenon fol'.vj.
Omoeteletō.iij
Omoenſis.vj.
Omoeptoton. fol'.iij.
Omopaſia.vij.
Omophoſ.vij
Omoſenſis.vj.
Onomotopeia fol'.iij.

De P
Parabola.vj.
paradigma.vj.
Paragoge.ij.
Paranomalia fol'.iij.
Paranomeon fol'.iij.
Parēthеſis.v.
Paroemia.v.
Perifraſis.iiij.
Periodus.x.
Periſologia.j.
Piſantia.vij.
Pleonaſmos.j
Poliptotō.ij.
Poliſyntheton fol'.iij.
Preciſio.vij.
Prolēſis.viij.
Profoneſ.vij
Proſopopeya fol'.vij.
Protheſis.ij.
Proteſeoſpalange.vij.

De R.
Reticatio vij.
Remotopeia.i onomothopeia
Repetitio.vij.

De S
Sarcoſmos.v.
Scheſiſonamaton.iij.
Sentētia.vij.
Synalipha.ij.
Syncopa.ij.
Syncreſis.v.
ſynecdocheſ.viij.
Synereſis.ij.
Sindaiſmos.i. antitheta
Sylenſis.iij.
ſynodoche.iiij.
Sinthеſis.ix.
Syntheton.iij
Syntheſis.viij
Syſtole.ij.
Homothopeya.viij.

De T
Tautologia.j.
Tapinoſis.j.
Themeſis.v.
Thopoteſia.i. ex licētia fictus locus.
Topographia.i. rei ve deſcptio
Troprepon.i.rectus ordo
Traductō.viij
Trāſitio.viij.
tropologia.viij
Zeuma.ix.

Am diuina potentia auxiliante. ſup̄ determinauim⁹ de quatuor pticulis p̄ncipalibꝫ buⁱ⁹ opis. Nc̄ reſtat vt d̄ q̄nta pte q̄ ē d̄ orthographia p̄ſodia ſignificatōe origine. z etymologia q̄rūdā dictionū. q̄ frequēt inueniūt in biblia z i dictis ſcōz z poetarū ꝫz penuriā nr̄e ſcie. ac tenuitatē ingenij ad vtilitatē nr̄az z ſocioz aliq̄ diſſeramus. Humit aūt alr b etymologia q̄ ſup̄ i t'cia pte. ſic patebit cū d̄ ea i ſuo loco determiabitur. ¶ In hac aūt q̄nta pte p̄cedā vbiq̄ ſm ordinē alphabeti. ita q⁹ ex tali ordine de facili bñ poterit ortog̃phia cuiuſlibet ꝫ poſite dictōis. vt ꝛbigra. intēdo tractare d̄ amo z bibo. Primꝰ tractabo d̄ amo q̄ d̄ bibo. q: a ē p̄ma lr̄a i amo. z b eſt p̄ma lr̄a i bibo. z a ē añ b. in alphabeto. Item tractare volo d̄ abeo z adeo. p̄ tractabo d̄ abeo abis. q̄ d̄ adeo adis. q: b. ē ſc̄da lr̄a i abeo. z d. ē ſc̄da lr̄a i adeo. z b ē añ d. Item determinare volo d̄ amatꝰ z d̄ amor. p̄us determiabo d̄ amatꝰ q̄ d̄ amor. q: a ē tercia lr̄a i amatꝰ z o. ē t'cia lr̄a i amor. z a. ē añ o. Item agere volo d̄ iprudēs z iprudēs. añ agā d̄ iprudēs q̄ de imprudēs. q: r. ē quarta lr̄a i iprudēs. z u. ē q̄rta i ipudēs z r. eſt añ v. Item agē itēdo d̄ iuſticia z de iuſtꝰ. p̄us agā de iuſticia q̄ d̄ iuſtꝰ. q: i. ē q̄nta lr̄a in iuſticia. z u. ē quinta lr̄a i iuſtꝰ z i. ē añ u. Item inſup determinare itēdo d̄ poliſyntheton q̄ d̄ poliſſenꝰ. q: i. ē ſexta lr̄a i poliſyntheto. z s. ē ſex̄ litera i poliſſenus. z i. eſt añ s. Et ita a ſimili intelligas d̄ oibꝫ aliꝫ dictiōibꝫ i hac pte poſitis ex q̄buſcūq̄ lr̄is ꝫſtāt. q: ſp ē ibi ordinatio ſm ordinē alphabeti. vt opinor. Sed vide in poliſſenus s. eſt quinta litera z ex̄ ſexta vt dixi. q: gemiat ibi s. vt pz i hac q̄nta pte. geminatio lr̄e accipit p̄ duplici lr̄a. Et ſic ex ꝫ ordine liq̄t q̄ l. m. n. r. s. l'alia q̄cūq̄ lr̄a i dictiōe debeat geminari z q̄ nō. Vt tāt q⁹ q̄rit exēplo aio lectoris occurrat. q̄tienſcūq̄ p̄dicta lr̄a vl ſc̄da dictiōis mutabitur p̄mā lr̄am dictiōis faciā d̄ lazuro z rubrica. Hūc autē ordinē cū magno labore z ardēti ſtudio adinueni. ñ tñ ego ꝫ gr̄a dei mecū. Obſecro q̄ te lector ne tātū laborē nr̄m z ordinē velut q̄d rude p̄tēnas. Nā vt dic̄ beatus iero. i p̄logo li. regū. In tabnaculo dei offert vnuſq̄ſq̄ q⁹ pt. Alq̄ aur̄ z argētū z lapides p̄cioſos. alq̄ biſſū z purpurā z coccū offerūt z iacinctū. Nobiſcū bñ agit ſi obtulerimꝰ pelles z capr̄aꝝ pilos. Et tñ apl's cōtēpti biliora nr̄a magis neceſſaria iudicat. Ñ tota illa tabnaculi pulcritudo z p̄ ſingulas ſpēs eccl'ie p̄ntis futureq̄ diſtinctio pellibꝫ tegit z cilicijs ardorēq̄ ſol z iniuriā imbriū. ea que vilioza ſunt p̄hibent.

¶ Rubrice iſtius q̄nte ptis ſūt i q̄buſdā q̄ternis p̄ ſe ſe paratim. z ſūt correcte ibi q̄ntū ad orthographiā ꝫm alphabetū z etiā q̄ntū ad accentū aliq̄.

Halma interpr̄etatur ꝛgo abſcōdita vel abſcōſio ꝛgi nitat'. ſic̄ dr̄ i interptatōibꝫ. Hieronimꝰ ꝛo dic̄ q⁹ alma ſignificat abſcōditā ꝛginē z ſecretā. De ꝫ dicā in virgo.

Haron interptat mōs fortis. vel mōs fortitudis ſiue montanꝰ vt dr̄ in interptatiōibꝫ. Aug. ꝛo dic̄. Aarō interptat mōs fortitudis. q⁹ thuribulū aureū accipiēs inter mortuos z vivos ſtetit. z ruinā mortis quaſi quidā mons fortis excluſit.

¶ A ante B

Hb ꝓpoſitio oibꝫ i cōpoſitiōe p̄ponit' lr̄is abſq̄ c. vl q. vel t. vt ſup̄ plenꝰ dixi i p̄ma pte ca. de b. Ñ ꝛsus Ab ſi cōponis elemēta q̄ecūq̄ ſequūtur. L. q. t. tñ ſimt' be tres excipiūt'.

Hbact⁹ cta ctū. i. fugatus diſperſus ſepatus et d̄r ab abigo abigis.

Hbacuc. luctator fortis vel luctator rigidus ſeu complexans eos aut ſuſceptō eor̄ interp̄tat'. ſm aūt biero. abacuc p̄phā. amplexās interp̄tat'. q̄ vel ex eo q⁹ amabilis dñi fuit vocat' amplexatio. vel q: i certamē cū domino deo ꝓgredit'. amplexātis. i. luctāt' fortit' vocabulū. Nullⁱ em tā audaci voce ausus ē deū ad diſceptationē iuſticie p̄uocare z dicere ei. Cur i rebꝫ humanis z mūdi iſtius pōpa tanta rex ꝛſet iniquitas.

Hbacus ab abax cis q⁹ interp̄tat decē. derivatur hic abacꝰ ci. q̄ſi decuplatio q: i abaco ſūt decē arcꝰ ſeſe decuplātes. In p̄mo ē vnitas. i ſc̄do denari⁹. i tercio cēteni⁹. Eſt et' abacꝰ vel abax. ꝛga geometrie. vl tabula quā hñt phi vbi figuras i puluē ſuppoſito faciunt. que alio noīe d̄r pinax cis. Abax et' vel abacus d̄r ſupior ps capitelli id eſt ſaxū quadrāgulū q⁹ ſup colūnas ponitur. Et et' q̄libet menſa marmorea ſic d̄r et eſt maſ. ge. abacus z cor. pul'. vide i abax.

Hb alieno as. ꝓponit' ex ab z alieno as. eſa. p̄mo abalienati ſūt retrorſum. i. alieni facti ſunt.

Hbamita te. ſoror aui ex ab z amita cōponit'.

Hbarim mons i q̄ obijt moyſes vt hꝫ deut'. xxxij.

Hbatis. Batꝰ q⁹ ē q̄dā mēſura ꝓponit' cū ad z ablata d. d̄r b z ꝫ abatis ideclinabile p̄ oēs caſus id eſt qui vl' q̄ cū bato dimidit auenā vl' aliꝫ ſm hug. vel abatis ꝓponit' ab aſſiſtēs z batis dtō pl'ari. vñ dic̄ mayſt' bñ. Pl'alia cū ſingl'aribꝫ ꝓponūt'. vt aſecretꝫ. acalicul'. arcſpōſis. abatꝫ. acommētarijs. hec. n. cōponūt' ab aſſiſtēs z ab ill' dtis. Et noia ſt' officioꝝ tñ ideclinabilia. vl' pñt

ꝓponi ab a ꝓpositõe ltīna ⁊ ꝑdictoꝝ ablt̄is vt a secret̄ ab b ablt̄io secretis. qñ ab ipis secret̄ q̄ ei ꝓmittūt dr̄ aliq̄s a secret̄. Dr̄ abatis cõponi ꝑt ab a ⁊ bat̄. qr ab ipis batis siue mēsuris q̄ ei ꝓmittūt vl̄ q̄s exercet dr ali quis abat̄. ⁊ idē ꝑt ꝺ aliq̄s ꝑdict̄ ⁊ silibꝫ indicari ⁊ cor. Hbar cis. iterp̄tat̄ dece vid̄ i abac⁹ ⁊ pnl̄. abat̄. cor. a. añ x. nāl̄it̄. vñ dic̄ ꝑs. i. vj. li. vbi agit ꝺ t̄minatio mbꝫ septuagita octo t̄cie decliatiõis. q̄ i ax. cor. desinit abar cis. qꝺ tñ ⁊ b abac⁹ ci. freq̄nt̄ inuenit̄ vt sup̄ hēs in t̄cia ꝓte vbi agit̄ de t̄cia decliatiõe. Et sic ꝑz q̄ abar i gtiõ cor. pnl̄. vt oñdi i scꝺa ꝓte vbi egi ꝺ desinētibꝫ i x Hba syx nomē ꝑ iterp̄tat̄. Ro. viq. ⁊ accētuat̄ i fine Hbbas ab abba ꝑ ꝺr b abbas abbat̄ monachoꝝ ꝑ Hbbatia ab abbas tis. ꝺr b abbatia tie. ꝓ ecclia vbi ē abbas. Et aliq̄n largi⁹ accipit̄ ꝓ collectõe oīm eccliaꝝ ⁊ q̄ sunt sub aliquo abbate ⁊ ꝓ ista dignitate.
Hbbatissa se. monachaꝝ mr̄ vl̄ dña. ⁊ ꝺr ab abbas ab Hbdenago ideclinabile interp̄tat̄ batis. seruiēs taceo. Jdē ⁊ azarias ⁊ accētuat̄ i fine.
Hbdias interp̄tat̄ ꝺnus dñi. qr legaꝝ missus ad gentes ꝑdicauit q̄ ꝓpbetali digna sūt ministerio ⁊ futurte. ⁊ inde seruus dñi ꝺr̄.
Hbdicatiuus ab abdico cas. ꝺr abdicatiuꝰ na num. i. negatiuꝰ na. um. q ꝺ cõponit̄ supabdicatiuꝰ. i. supnegatiuus. vñ supabdicatiua ꝺr negatio q̄ addit̄ negationi. ⁊ nihil cooꝑat̄ plꝰ q̄z p̄cedēs. vt i vulgari solet dici ego nō habeo nihil qꝺ nō plꝰ valet q̄z si diceret̄ ego Hbdico as aui. are tū. ꝓponit̄ ex nihil habeo. ab et dico cas. Et ē abdicare denegare separe remouē absentare. Lor. iiij. Abdicamus occulta de decoris. et cor. di. Qui epi. Quē fugit ⁊ factis abdicat ille suis. Alias etiā significatiões hꝫ abdico q̄ ꝓtinent̄ i his ver sib⁹. Abdicat expellit remouetq̄ resultat ⁊ addit. Denegat absentat. ac inhibere notat.
Hbdicatoriū rij. locus habilis ad abdēdū. et deriuat̄ ab abdico abdicas.
Hbdit⁹ ta. tū. pnl̄. cor. i. absc̄ditus remot⁹. ab abdo. abdis. j. reg. xiij. Absc̄derūt se i spelūcis ⁊ in abditis.
Hbdo dis didi. ditū. i. absc̄dere remouere. Ex ab ⁊ do das cõponit̄.
Hbdomen grece. pīguedo carnis ſm pap̄. Aug. ꝙo dicit. abdomen grece pīguedo porci. ⁊ abusiue omniū carniū vel ſm eūdē. omentū cõponit̄ cū abdo dis. ⁊ ꝺr b obdomen minis q̄si abditū omētū. s. pīguedo q̄ est in vētre porci vel porce. q̄ ⁊ sumen ꝺr. Juuenalis atq̄ bonā tenere placāt abdomine porce. ⁊ ꝑducit o.
Hbduco cis. xi. ctū. ex ab ⁊ duco ducis. penul. ꝑdu. ⁊ est abducere. separe absentare ab aliq̄. Abducit̄ q̄s ad rē ihonestā. Producit̄ ad studiū. deducit̄ ad honorē. Hebr̄. xiij. Doctrinis varijs ⁊ pegrinis nolite abduci.
Hbel interp̄tat̄ luctꝰ vl̄ pauor sen vanitas aut misera- Hbeo abis abiui ire. ex ab ⁊ eo is. Psal̄. bilis. Brūs vir q̄ nō abiit i via impioꝝ. i. nō iuit. Jnuenit̄ et habeo habes. ß tūc aspirat̄.
Hbestis intestina bestiaꝝ aspiciens.
Hbesus sa. sum. penul. ꝑdu. i. circūquaq̄ cōmestus et corrosus. ⁊ cōponit̄ ex am qꝺ ē circū ⁊ esus esa esum.
Hbgrego gas gaui gare. i. dissociare. ex ab et grego. gas. qꝺ nō ē in vsu. ⁊ corri. gre.
Hbia indeclinabile accētuat̄ i fi. vñ de vice abia. Si aut declinet̄ abia abie vel abias abie. tūc nō acuit̄ i vltima. pnl̄. tñ sp̄ ꝑducit̄. ⁊ interp̄tat̄ abia p̄ dñs vel p̄
Hbiect⁹ ab abijcio cis. deriuat̄ abiect⁹ cta. fuit. ctū. i. pcul iact⁹ vilis vel cōtēptus. ⁊ cōpar̄ abiectior. tissim⁹. vñ abiecte ti⁹ tissime aduerbiū. ⁊ b abiectio nis. i. pcul iactio vel vilitas vel cōtemptus.
Hbiecula le. pennl. cor. dimi. i. pua abies. ⁊ ē ibi i. vocalis ⁊ est quinq̄ syllabaꝝ abiecula.
Hbiegn⁹. ab abies ꝺr abiegn⁹ na. nū. penul. ꝓꝺ. ⁊ abienus na. nū. i eodē sensu ſm q̄sdā. i. abiete. vñ ꝑs. in se cūdo maio. vbi agit ꝺ formis possessinoꝝ q̄si ꝓncipio dic̄. ⁊ fere oīa ad materiā ptinētia e. breuē añ us bñt vt plūbe⁹ stāne⁹. Jnueniūt̄ em̄ pauca sine e. vt quem⁹ colurn⁹ abiegn⁹ oleagin⁹. Jn fine et̄ ꝑdicti scꝺi libri dic̄ sic. gnus q̄z vel gna. vel gnū t̄minātia lōgā bñt vocalē penul. vt a sto stagnū. a malo malign⁹ abiegn⁹. pelign⁹ Jtē inuenit̄ abien⁹ sine g. vñ ꝑs. i scꝺo li. vbi agit ꝺ formatiõe possessinoꝝ desinētiū i nus dic̄. Jnuenit̄ aūt in q̄busdā a lōga añ n⁹. vt roman⁹. Jn alys e. lōga vt terren⁹. abien⁹. alien⁹. vide ḡ q̄ ꝓ ꝑs. dic̄ abiegn⁹ ꝑ g. i duobus locis. Jn vno ꝙo loco dic̄ abiegn⁹ sine g. Dedꝑt dici q̄ ab abies descēdit abiegn⁹ ꝑ g. ß abienus sine g. i alia ponit̄ significatiõe. ⁊ est nomē patriū ſm quosdā vel dic q̄ abiegnus ꝑ g. descēdit ab abies ſm ꝑs. Et q̄ dic̄ abien⁹ ꝑ vnū n. ⁊ sine g. loq̄t̄ ꝑs. ſm antiq̄oꝝ opinionē. Quidā tñ dicūt q̄ abiegn⁹ ⁊ abien⁹ idē significāt. vt dixi i ꝓnci. vñ ⁊ i. iij. lib. regū. c. v. ⁊. vj. inuenit̄. De lignis abiegnis vl̄ abienis legi ꝑt. cōior tñ lra ē abiegnis
Hbiēs ꝓticipiū de abeo abis fac̄ gtīm abeun- ꝑ g. tis. sic̄ iens cūtis. ꝓteries cūtis sicut dicā i eo is plen⁹
Hbien⁹ i abiegn⁹ exponit̄.
Hbies abiet̄ fe. ge. arboꝝ q̄dā ē dicta abeo abis. qr cito ⁊ lōge surtū abeat ⁊ i excelsuꝫ ꝓmineat ⁊ cor. c. añ t. vt abietis. Est aūt ⁊ abies expers terreni hūoris. ac ꝓinde abilis ⁊ leuis est. cādoreꝫ hꝫ ⁊ sine nodo ē ⁊ plana ⁊ odorifera. ⁊ venenosis aialibꝫ inimica ē ſm Jsido.
Hbietar⁹ rij. i. carpētar⁹ q̄ de abiete oꝑat̄. ⁊ est ibi i. vocalis. ⁊ ꝺr ab abies.
Hbigeat⁹ ab abiges gis ꝺr. vide i abigeus.
Hbiges gis. i. fur iumētoꝝ ⁊ pecorū eo q̄ ipa abigat aliorsum vt cōpetēti⁹ ea furari possit. Et ꝺr ab abigo gis. ⁊ corripit i. ante g.
Hbige⁹ ab abigo gis ꝺr b abige⁹ gei. idē qꝺ abactor et abiges gis. i. fur iumētoꝝ et pecoꝝ eo q̄ ipa aliorsū abigat vt cōpetētius ea furari possit. vñ b abigeat⁹ t⁹ tui tale furtū. ⁊ ꝺr et abigeat⁹ ipa terrefactio pecorū. ⁊ abigeus q̄ ea t̄refacit vel cū ꝙga vel cū mātello vl̄ alio mō ſm hug. Dr̄ et abige⁹ ſm papi. q̄ seducit seruū alie
Hbigo gis egi. actū. i. fugare et separe. nū vel pec⁹ Et ꝓponit̄ ex ab ⁊ ago gis et ē abigere pecus a tecto i pascua agē. Jnigere ꝙo ē pec⁹ a pastu i tectū agere et cor. penul. abigo gis. sic̄ ambigo. i. dubito. vnꝺ greciſ. Qꝺ remoues abigis dubitasq̄ qꝺ ābigis eē. gene. xv. Descēderēt q̄z vt volucres sr̄ cadauera. ⁊ abigebat eas
Hbjcio cis ieci iectū ꝓponit̄ ex ab ⁊ iacio abiaā. iacis. et mutat̄ a i i. et sic scribit̄ ꝑ gēminū i. ⁊ ē abjcere lōge iacere. reiicē vilipēdere. et ſm papi. Abjcē et ꝓjcere sic distīguunt̄. qr qꝺ i despectõe et neglecto est. b abjcit̄. quod ꝙo fortis ē penit⁹ a salute et ab aptitudine alienū hoc ꝓjcit̄. et corrupit penūl. abjcio cis. Jacio em̄ iacis corripit primam.
Hbimelech interp̄tat̄ pr̄ me⁹ rex vel pr̄is mei regnum.
Hbintestato. i. sine testō aduerbiū. vt iste mortuus est abintestato. i. sine testamento. et cōponit̄ ex ab et intestatus intestata intestatū.
Hbyssus abyssi fe. ge. ē pfūditas aquarū īpenetrabil̄ vel spelūca aquaꝝ latitātiū vñ fontes et flumina pcedūt. s. pelagus. et ꝺr abyssus q̄i adipsus eo q̄ oēs aque ad ipam reuertūt̄ tāq̄ ad matrē. vel q̄si abnisus. i. absq̄ visu. qr ei⁹ altitudo cerni nō pōt. vñ pfūditas scripturarū ꝺr abyssus. vel abyssus ꝺr quasi sine byſſo. i. sine candore ſm quosdā.
Hbitio onis. fe. ge. i. recessio ab abeo abis.
Hbiuratio onis. fe. ge. est rei credite abnegatio. sicut infra dicet̄ in inficior aris.
Hblactatio ab ablacto ctas. dr̄ ablactatus ta. tū. Jnde ꝑ formatoꝝ b ablactatio onis. i. a lacte remotio. Et vt dicit magister i bistoriis triplex ē ablactatō. Prima est a lacte māme. q̄ fit i tercio anno. Secꝺa a lacte infātie q̄ fit i septimo anno. Tercia a lacte puericie. q̄ fit in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

duodecimo anno. ꝛ sic amouet puer a nutrice ꝛ a pedagogo ꝛ a tutore.

Hblacto tas tani ablactatū. cōponit ex ab et lacto las. ꝛ est ablactare a lacte extrahere vl remouere segregare. Et vt dicit grecismus. Ablactat puerū quem mater ad vbera portat. Vt lac sugat ab bis. ablactat eum remouendo. Primo lib. regum. c. j. ꝛ mane donec ablactas eum.

Hblatiuus ab aufero aufers dī ablatus ta. tū. ꝛ ƀ ablatiuus tiui. ꝑ q̄dā casu q̄ ꝓprie ē auferētiū. ꝛ abltūs na num. qui aufert.

Hbligurio ginis. fe. ge. i. ꝑdigalitas uastatio ꝛ deriuat ab abligurio ꝛ ꝑducit ri.

Hbligurio guris. rini. rire. ritū. ex ab. ꝛ ligurio ris. cōponit ꝛ est abligurire absumere uastare. ꝛ est neutrū ꝛ ꝑducit gu.

Hblucinatio onis fe. ge. i. lucis alienatio ꝛ absentatō ꝛ derivat ab ablucino nas. quod cōponit ex ab ꝛ lucino lucinas.

Hbluo luis lui lutū. ex ab ꝛ luo luis componit ꝛ ē abluere lauare purgare. sordes ꝛ lues remouere vel ꝓsumere abluendo. Ān ablutus ta. tū. pennl. ꝑdu. De ƀ etiā require in luo luis.

Hblutes ablutū pluralis numeri sī loca scenosa ꝛ aq̄ plena. q̄ ꝛ abluta ablutiorū dicūt. ꝛ dicūt sic ab abluēdo ꝓ ꝑtū q: minime sunt abluta.

Hbluuio onis fe. ge. mūdatio sordiū ꝑm papi. Et dī ab abluo luis.

Hbnepos potis. mas. ge. est filiꝰ ꝑ nepotis dictus q: seiungit a nepote. ē em̄ inter illū ꝛ nepote ꝑ nepos ƀꝫ Pap. ꝛ cor. pnl. abnepos.

Hbnormis i normā exponit.

Hbnuo is. nui nutū. ex ab ꝛ nuo is. ꝛ est abnuere recusare ꝛdicere ꝓhibere ꝛ est actiuū. Tercio reg. xx. c. Di sit em̄ ad me ꝑ uxoribꝫ meis ꝛ filijs ꝑ argento ꝛ auro ꝛ non abnui.

Hboleo les leui. vel abolui aboletū vel abolitū. ex ab ꝛ oleo oles cōponit ꝛ ē abolere idē q̄ delere. ꝛ ide abolitus ta tū. ꝛ hec abolitio onis. ꝛ cor. ꝑmā oleo oles. vñ abolet pennl. correpta.

Hbolitꝰ ta. tū. pnl. cor. i. deletꝰ destructus ab aboleo aboles dī. ꝛ a gtio aboliti. addita o. fit abolitio. i. deletio. Ro. iij. Extinanita ē fides. abolita est ꝑmissio.

Hbolla le. genꝰ uestis senatorie. ꝛ dr sic q̄si abulla. eo q̄ undiq̄ sit bullata ꝛ geminata

Hbomino: naris natꝰ sū. ꝓponit ab ab ꝛ omino: naris. qd ē augaro:. ꝛ ē abhomīari abhorrē aliq̄d cū execratōe repellere. execrari detestari vel malū omen ꝑcari. Ān ƀ abominiū nij. i. execratio. ꝛ ƀ abominariuꝫ liber vbi abominatiōes scribebātur. ꝛ cor. mi. abhomino: et est uerbū deponens. Ro. ij. Qui abominarī ido la sacrilegiū facis.

Hborigines pnl. cor. ex ab ꝛ origo cōponit. Et declinat ꝑaliter he aborigenes nū. qd ꝛ i singulari dr ƀ ab origo aborigīs. ꝛ sūt aborigines superflui frutices. q̄ non naturaliter ƀ uicioſe i arboribꝫ ꝛ cāpis orūt ꝛ dicunt aborigīes q̄si seorsum ab origine. nō q: nō habeāt originē ƀ q: nō naturalē. Itē ex eisdē cōponit ꝛ dr ƀ et ƀ aborigines. hꝰ aborigīs. i. rustic aggrestis ignobil. vñ salustiꝰ. Quicq̄ bis aborigīes genus hoim agreste. ꝛ dicūt aborigīes q̄si seorsū ab origīe. nō q: oino careant origine. ƀ q: eor origo ignorat. Nā vt dic horatius ī j. li. epi. Det vixit male q̄ natus morienſq̄ fefellit. Nō em̄ scribūt genealogie rusticor nec tradūt memorie. sicut genealogie nobiliū. ꝛ ide aborigīeus nea. neū.

Hborior reris vel aboriris abortꝰ sū. ex ab ꝛ orior cōponit. vide ī orior retro.

Hbortio tis tiui titū. i. abortiuū facē ꝛ deriuat ab abortus ta. tū. Job. xxj. Bos eor ꝓcepit ꝛ ñ abortiuit.

Hbortiuꝰ ua. uū. i. nō suo vel nō recto tpe ortꝰ. ꝛ deriuat ab aborior riris. ꝛ substantiue dr ƀ abortiuuꝫ tiui. q̄ abortur. Job. iij. aut sic abortiuū absconditū ñ subsisterem.

Hbortus ta. tū. dr ab aborior oriris. ꝛ dr abortus nō q: nō oriat. ƀ q: aboriat. q̄. s. naturaliter nō est ortus.

Hbra abre ancilla libera. ꝛ dī abra q̄si abara. quia ad ara ꝑuū liberū faciebat ꝑm hug. ꝛ nō dꝫ accentuari in fi. Judith. x. Imposuit itaq̄ abre sue ascopā vini.

Hbrā cōponit ab abba q̄d ē pr̄ ꝛ rā q̄d est excellꝰ. vñ abrā q̄si abbarā. i. pr̄ excellus. ꝛ addita ē ei a lia ꝛ dictꝰ ē abraā q̄d sonat pr̄ multaꝫ. ꝛ subaudit gētiū. genꝰ. xvij Nec vltra vocabit nomē tuū abrā ƀ appellaberīs abra aꝫ. q: ꝓꝛeꝫ multaꝫ gētiū ꝓstitui te. vl vt alij volūt abraā ꝑmū dictꝰ ē abrā. i. pr̄ videlicet ꝑm. s. israhelitic tm̄. dictꝰ ē postea abraā q̄d iterptat pr̄ multaꝫ gētiū q̄d erat adhuc ꝑ fidē futurā gētiū ñ bī noie ƀ subaudit ꝛ accē tuat i fine abrā sine abraā. ꝛ caret aspiratiōe utrobiqꝫ

Hbrenūcio as aui atū. ꝓponit ex ab ꝛ re videlicet vr. nuncio as. et ē abrenūciare a se renūciādo remouē renuē postponere dispicere. ꝛī eodē sensu ꝓstruit cū dtio et actio. ꝛ scribit ꝑ c sicut nuncio as.

Hbrogo gas. pennl. cor. ex ab ꝛ rogo gas. sed arrogo ꝑ duo r. cōponit ex ad et rogo gas. De ƀ infra dicā in rogo rogas. et ē abrogare delere destruere ex toto legē subuertere et denegare.

Hbrotanū tami herba est ꝓtutē hns calidā. q̄si affrotanū. ab affrodita q̄d est uenus.

Hbrotoniū nij. ab affros q̄d est spuma dr ƀ abrotonium nij. fe. ge. nomē mulieris q̄si affrodoniū. i. venuscula et ē ipolitū cā adulatiōis ꝑm hug. et ē grecū ꝑm papiā. et interpretat amplexibꝫ apta.

Hbs ꝑpolitio i q̄busdā ꝑ ab cū dictōibꝫ a c. icipiētibꝫ cōponit. vt absc̄do absc̄edo absc̄ido. Et scias q̄ a ab abs fere eādē significatiōis vim hnt. De ƀ dixi supra ī ꝑma ꝑte ī tractatu de syllaba in ca. de b.

Hbsalon interptat pax pr̄is ꝑ antifrasim. q: bellum gessit ꝓtra patrem.

Hbscedo dis cessi cessum. i. aliq̄ cedere et absentari. ꝛ cōponit ex abs et cedo cedis cessi.

Hbscidit. si cōponat ex ab et scido dis. cor. pnl. sicut scidit ꝑmā. et est ꝑteritū et declinat absc̄ido dis. scidi. absciſſū. Si ꝓ o cōponat a cedo dis et abs ꝓpositiōe. ꝑdu. pnl. ī pnti et ī ꝑterito. et declinat absc̄ido dis abscidi abscidisti absciſū ꝑ unū s. in supino.

Hbscido dis. scidi sciſſū pnl. ꝑdu. i. icidere discidere separe cedēdo. et cōponit ab abs et cedo cedis cecidi cesum. vñ absciſus abscisa absciſum per unū s. penulti mam ꝑducit.

Hbscido abscindis scidi scindere abscissum ꝑ duo s. in supino cōponit ex ab et scindo dis. et ē abscindē ab uno ī aliud scindere. vñ absciſſus sa. sum.

Hbsciſſus sa. sum. ꝑ geminū s. vide ī abscindo.

Hbsciſſus sa. sum. ꝑducit penul. ꝑ unū s. i. inciſus ab absc̄ido dis Dan. ij. Donec absciſus est de mōte lapis sine manibꝫ

Hbscōdo dis. abscondi vel abscondidi abscōdere absconsum vel absconditū. idē est quod occultare. et cōpōit ab abs et cōdo dis. et hꝫ dupler ꝑteritū ꝛ dupler supinū. vñ absconsus sa. sum. et abscōditus ta. tū pnl. correpta.

Hbsens sensus cōponit cū ab et dr ƀ et ƀ et ƀ absentis. q̄d nō est subiectū alicui corporeo sensui quātūcunq̄ sit ꝑpe. vñ absens dr quasi a sensibꝫ remotꝰ. vñ absenter aduerbiū. et hec absentia tie. et absento tas. i. amouere absens facere. vñ absentaneꝰ nea neū. q̄ se semper absentat. Nōt etiā deriuari ab absum abes.

Hbsentio tis absensi tire. et etiā absētior tiris in eodē sensu inuenit. i. dissentire. et cōponit ex ab ꝛ sentio tis.

Hbsida de. grecū ē ꝛ iterptat lucida. i. latꝰ edificij vl tri uia. eo q̄ luīe accepto ꝑ arcū resplēdeat ꝛ lumē faciat.

Hbsiutbiũ tbij.grecũ est et est amara berba.ſm papi. z icias q t.remanet i suo sono cũ t.sequat aspiratio sic in corinthios.

Hbsis sidis.fe.ge.idē ē qđ absida. Itē absis dr pncipiu exaltatōis planete i suo circulo.i.illa ps circuli in q planeta icipit eleuari.vl absis vel assis dr illa ps circuli i q planeta adeo distat a sole q amplꝰ distare nō pōt

Hbsintes tis.gēma est nigra et pōderosa q calefacta igni septē dieb⁹ calorē tenet.

Hbsolutꝰ ab absoluo nis.qđ ē a vinculo vel impedimēto absolutē vel liberare.dr absolutꝰ ta.tū. vñ z q̄dā nomina dicūt absoluta.qr p se dicta dāt intelligi.q̄q̄d eis ꝓuenienter pōt addi.vt deꝰ mēsrō. Et q̄dā ꝛba dicūtur absoluta.i.nō trāsitiua vel absoluta.i.nō discretiua rei ad rē i sua significatiōe.vel absoluta.i.pfecta.q nō deficiūt i aliq̄ sui mō. Et absolutū.i.nō relatū.i.nō respectu alicꝰ dictū. Et cōpat absolutior tissimꝰ.vñ absolute tius tissime aduer.z cōponit inabsolutus ta.tū.

Hbsono nas. Sono nas.cōponit cū ab.z dr absono as nui nitū.i.discordare vñ absonans.i.discordans.et ſ absonātia.i.discordātia vel discordia. Et absonꝰ nanū.i.dissidēs z discordās vl nō ꝓsonās. Sicut absonātia sepe ponit p nō sonātia.z corripit absono nas hāc syllabam so.

Hbsonꝰ na.nū.corripit so.i absono nas vide.

Hbsorptꝰ ta tū.i. euacuatꝰ vel valde sorptꝰ i sorbeo bes vide.ꝓpba. Absorpti sūt iacti petre in dices corvꝫ.

Hbstemꝰ Temetū cōponit cū abstineo nes.z dr abstemiꝰ mia miū.i.abstinēs sobriꝰ.z dr abstemiꝰ qi abstinens a temeto siue vino.lꝫ generaliter obstemius dicatur abstinens.

Hbstinētia tie.format ab abstinēs ti.addita a.z [illegible] pit t.sonū vt c.z ē abstinētia qñq̄ vicii qñq̄ [illegible]us.vñ greg.i pasto. Admonendi sūt abstinētes vt nouerint. qr tūc placētē deo abstinētiā offerūt.cū ea q̄ sibi de alimēti detrahūt idigētib⁹ largiūt. Nō em̄ deo ſ sibimet ipi.q̄ſq̄ ieiunat si ea q̄ ventri ad tps subtrahit nō pauperib⁹ tribuit.ſ vētri postmodū offerēda custodit Et Isid.dic. Qui cibis abstinēt z mala agūt demones imitant qđ nō est esca.ſ nequicia sp adest.

Hbstineo nes nui.abstētū.lōge ab aliq̄ tenere z cōponit ex abs ꝓpositiōe z teneo nes e.mutato i i. z ꝓstruit qñq̄ cū actio z gtio.vt abstineo me vini.qñq̄ cū actio z abltio cū ꝓpositiōe vel sine ꝓpositiōe z ē idē sensus. vt abstineo me vino vel a vino. vñ abstinēs tis.pticipium z nomē.z tūc cōpat abstinēstior tissimꝰ z corr.sti. abstineo nes.z sil'r abstinēstis.

Hbstrabo bis trari tractū cōponit ex ab z trabo trabis z ē abstrabere i aliā ptē trabere lacerare abscidere z corripit tra.aspirat ho.

Hbstrudo dis abstrusi abstrusū cōponit ex abs z trudo dis.et est ꝛbū actiū z pducit tru.z est abstrudere includere abscondere.

Hbsuꝫ abes affui absens affuturꝰ.ex ab z sū. Et ē abesse lōge ee nō ee ibi.vel a sensu corporeo distare. Ꝟz desse ē idē qđ abesse vel deficere. Hō ꝓprie abest sed vinū dest.abest qđ alibi est. deest qđ deficit z nō bī.sic dicit bug. Precisimꝰ ꝟo dicit sic. Ede dest quisq̄ qui nō est nec fuit añ. At q̄s abest ede qr nō est.ſ fuit ante

Hbūdo das dani dare datū.componit ex ab z vndo das.qđ nō est i vsu.vñ abūdus da dū.z abūdās z inde abūde z abūdāter aduerbia. Et vide q q̄dā dicūt abūdare derivari de habeo habes. et ita dicūt abūdare et abūdus debere aspirari i ꝑma syllaba.qđ oī caret rōne z veritate vt dicit bug. Hoc etiā dicit ꝑs.q̄ vult i.viij. li. Ab vnda dr vndo das.abūdo mundo.sic ꝑz q caret aspiratōe.cū ab nō possit aspirari.qr nulla ꝓpositio aspiratꝫ ſm ꝑs. Et scias q abūdare abūdatꝰ abūdabit z hmōi pducūt da. vel abūdo cōponit ex ab q vnda vnde. Itē dr abūdans.ab abūdans tis.

Hbusio onis fe.ge.dr abutor teris. Et fit trib⁹ mōis. ſcz ꝑ vsū.vt mādo tibi q̄litates q̄si salutes. Cōtra naturā vt cū mulier parit vitulū.z ꝑ noīs etymologiā vl ꝓpietatē.vt a est syllaba. Et abusio dr poetica licētia vt cū aliq̄d fit ꝑ b q debueret.

Hbusiue.i.impropꝛie. quod ab vsu recedit aduerbi. qualitatis ſm Pap.

Hbusus sus sui.i.puersus vsus.vel ꝑ rōnē vsus.z pdu.pnl'.z pōt adiectiē declinari.abusus sa.sum.z descēdit ab abutor teris.

Hbutor teris.abusus sum abuti.i.male vti.vel puerse vti et ꝑ rōnē et pduc v.et cōponit ex ab et vtor vteris.inde abusus.

CA ante L

Hcaliculis ideclinabile.i.picerna.et cōponit ab a.et calix ſm bug.vel ꝓponit ab assistēs et caliculꝰ dtio pcali.vñ acaliculis.q̄ vel q̄ assistit caliculꝰ.sic picerna. Caliculis ē diminutiū d calix.vel ꝓponit ab a.et caliculis abltio plurali.sic supra tetigi i abatis.

Hcaris a.ꝓponit cū caris qđ est grā.et dr b z ſ acaris a caridis.i.nō gracios⁹ q̄si sine grā.imemor bnficiorū et corripit ca.Eccl'.xx. Hō acaris q̄si fabula vana vel nona. Lra aūt rabani bz hō ingratus q̄si acaris

Hccāto tas tauitare.i.itez vel iuxta cātare et ꝓponitur ex ad et cāto tas.et mutat d.in c.

Hccedo dis cessi accessum.accedere.i.ad aliquē cedē. et ponit ex ad et cedo dis cessi.et mutat d.in c.et pducit ce.et ex vi ꝓpositōis exigit actiū.vt accedo illū.i.cedo ad illū.vsus tñ aliq̄x bz vt dicat. Accedo ad illū.in q̄ sine dubio est supfluitas ꝓpositiōis vel i appositiōe vel in cōpositione.

Hccelero ras rauiratū.verbū neutrū ꝓponit ex ab z celero ras. et mutat d. in c.et est accelerare festinare et cor.le. Gen̄.xvij. Accelera tria sata sile cōmisce farine

Hccēdo dis di sū.verbū actiuū.et ꝓponit ex ad et cādo cādes et mutat d.in c.

Hccēto tas ē frequētatiuū bꝰ verbi accino nis.vl pōt esse in eodē sensu in q̄ accentuo as.

Hccētus tus tui masc.ge.ab accino nis dr.vñ accētuo as.i.accētuati ꝓferre. De b plenꝰ dixi supra in principio sc̄de partis.

Hcceptō ab accepti gtō addita o. format b acceptō bꝰ acceptiōis. Hic nō q acceptio ꝓsonaꝝ magnuz pctm̄ ē. Ad cꝰ itelligētiā nō.q ꝓsonaꝝ acceptio est cū aliq̄d ꝓsone attribuit ꝓpr ꝓportiōz dignitatꝭ ipiꝰ.vñ ꝓsiderare oz qr dignitas ꝓsone pōt attēdi duplr. Uno mō simplr et ſm se et sic maioris dignitatꝭ ē ille q magis abūdat i spūalib⁹ grē donis. Alio mō p cōpationez ad bonū cōe. Cōtigit ei q̄q̄ q ille q ē minꝰ sciēs et minus sciēs pōt magꝭ ꝓferre ad bonū cōe vicz ꝓpotētiā. vl industriā secularē vl pp aliq̄d hmōi.et qr dispēsationes spūaliū pncipaliꝰ ordināt ad vtilitatē cōem. ſm illud apli ad cor. Unicuiq̄ dat mānifestatio spūs ad vtilitatē.io q̄q̄ absq̄ acceptōe ꝓsonaꝝ i spūaliū dispensatiōe.illi q sūt simplr minꝰ boni.meliorib⁹ pferūt. Sic et et ds grās gtis datas.q̄q̄ accedit minꝰ bonis. Itē scias q circa ꝓsāguineos plati distinguēdū ē qr q̄q̄ sit minꝰ boni.et simplr et p respectū ad bonū cōe. et sic si dignioribꝰ pferāt ē pctm̄ ꝓsonaꝝ acceptio i dispēsatōne spūaliū.q̄z platꝰ eccliasticꝰ ñ est dns vt possit eas dare p libito.ſ vt dispēsatoꝛ.ſm illd apli.j.ad cor.iij. a. Sic nos existimet hō vt mīstros xpi et dispēsatores mysteriorū dei. Q̄q̄ ꝛho ꝓsāguinei plati eccliastici sūt eq̄ digni vt alij.et sic licite pōt absq̄ ꝓsonaꝝ acceptiōe platꝰ ꝓsāguineos suos pferre.qr saltē i b peminēt.qr d ipis magꝭ ꝓfidē pōt vtilꝫ animit secū negocia eccie tractēt. Cēt tñ b pp scādalū dimittēdū si ex b aliq̄ exēplū sumerēt et pp dignitatē bona eccliē ꝓsāguineis indignis dādi. Itē ſm iura sufficit eligē bonū.ñ aūt req̄rit

q̄ aliq̄s eligat meliorē. Nō sic itelligit. q; q̄tū ad ℔ q̄ electio ipugnari nō possit i foro iudiciali. sufficit eligere bonū nec oz eligere meliorē. q; sic ois electio possz bñe calūniā. Oz q̄tū ad ꝓsciaz eligētis necesse est eligē melioꝛē. vel simplr vel in cōparatiōe ab bonū cōe. Jtē hō in iudicio dz paupi subuenire ꝑm illud Eccl. iiij. Jn iudicio esto pupillis misericors. ℔ tñ intellige q̄tuz pōt fieri sine lesiōe iusticie. Alioq̄n hz locū illud qđ dr exodi. xxiij. Pauperis q̄z nō misereberis i iudicio.

Accepto tas. ab accipio pis. ꝛiuat' acceptus ta tuz. nomē. i. carus placid⁹ acceptabil'. Et ide accepto tas. ꝛbū actiū. i. appciari vl facē acceptū. Jtē accepto tas ꝑt eē ꝛbū freq̄ntatiz dr accipio pis. acceptuu. i o. fit accepto tas. i. frequent' accipe. Jnuenit' ēt accepto ablatiuus dr accept⁹ aduerbialit' posit⁹. vñ nō dz accētuari i fi. Ro. iiij. Cui ꝛes accepto fert iusticiā sine opibus.

Accersio sis siui. ꝛiuat' ab accerso sis. Actuū. x. Accersi symonē quēdā q̄ cognoiabat' petr⁹. De ℔ req̄re

Accerso sis. req̄re i accio cis. infra i accio cis.

Accido dis di. caret supino. et cōponit' ex ad 7 cado cadis. mutata d. in c. 7 co. ci. Et ē accidere idē qđ euenire. vñ accidēs tis. ꝑ eo qđ nō ē ℔a. ¶ Et scias q̄ accidit malū. euenit casu. obtingit sorte. ꝓtigit facto. Potest etiā ꝓponi accido dis ex ad 7 cedo dis. 7 tē. ꝑd. ci. 7 ē accidere valde vel iuxta cedere.

Accieo cies. ex ad 7 cieo cies ꝓponit'. vid i accio cis.

Accingo gis. accinxi xi. i ctū accinctū. ex ad 7 cingo gis mutato d. i c. Et ē accingere valde cingere ꝑparare adornare. 7 nō q̄ accingimur bellaturi. ꝓcingimur ituri succingimur militraturi. vñ ꝛsus. Ad pugnā cict⁹ ꝑ ꝑgit subq̄ ministrat.

Accino nis ni. accētū. ex ad 7 cano nis. mutato d. i c. 7 a in. 7 ē accinē iuꝛ vl itez vl ꝓcordit' canere. 7 co. ci.

Accio cis. cieo vel cio cōponit' cū ad. 7 dr accieo cies acciui accitū. 7 accio cis ciui citū. i. appellare. aduocare Oz antiq̄ i tali cōpositiōe solebāt mutare d. ꝑpositionis in r. dicētes arualare. aruenire. arcire. Oz nos dicimus aduolare. aduenire. accire. mutātes i cōpositōe d. in c. seq̄nte c. Sic q̄ dr accio cis ꝑm modernos arcio cis ꝑm antiq̄s. 7 i eodē sensu. Et ab vtroq̄ istoꝝ descēdit ꝛbū desideratiuū in so. vt ab arcio antiq̄ debēt dici arcerso sis. ß q; arcesso sis. descēdit ab arceo ces. iō cā differētie mutatū ē ꝑmū s. i r. i eo q̄ descēdit ab arcio antiquo. 7 dr arcerso sis. Jtē ab accio moderno dscēdit. accesso sis. ß q; ab accedo dis accessi. silr descēdit accesso sis. Jō cā dr i eo qđ venit ab accio mutatū ē primū s. in r. 7 dr accerso sis. Jnuenit' q̄ arcerso ab arcio. arcesso ab arceo. accerso ab accio. accesso ab accedo. Jnuenit' adhuc aliud ꝛbū desideratiuū ab accerso descendēs. 7 ē q̄rte ꝓiugatōis 7 i eadē significatiōe cū eo 7 hz r. in añpnl. syllaba. s. accersio sis. vñ i actiū apl'oꝝ ca. x. Vade 7 accersi symonē q̄ndā. 7 vide q̄ ꝑdicta desideratiua sūt tercie ꝓiugatiōis. 7 hñt ꝑterita et supina ad modū q̄rte. ita dic̄ bug. Prisc. et i p̄ maio. dic̄. Antiq̄ssimi freq̄nt' ar. ꝑ ad ponebāt. vñ oñditur recte arcesso dici ab arceo ꝛbo qđ nūc accio dicimus qđ est ex ad 7 cio compositū.

Accipio pis. Capio pis. cōponit' cū ad 7 mutato d. i c. 7 a. in i. dr accipio pis accepi acceptū ꝑ g̃minū c. Et inuenit' accipio pis. i pluribꝫ significatiōibꝫ. Nā accipe i. recipe. 7 accipe. i. audire. 7 accipe. i. pascere. vñ Virg. Illos porticibꝫ rex accipiebat i amplis. i. pascebat. Jtem accipe. i. rape. vñ paul⁹ scribo ad corinthꝫ. Sustinet' siq̄s vos i faciem redigit. siq̄s accipit. vñ ℔ accipit' trā nis. q; accipit. i. rapit. Et nō dr iam. Accipim⁹ ab alio sumim⁹ ipi. Jtē sumim⁹ ꝙ nos accipimus a nolēte tolli mus a volēte. eripim⁹ vi. auferim⁹ qđ dedim⁹. Jtē auferim⁹ inuiti. 7 q̄dq̄d dedim⁹ adimim⁹ vi. assumim⁹ vsu

Accipit' accipio pis. idē ēq̄ rape i vna significatōe. vn ℔ accipit' tris. ꝑ q̄dā aue. s. ꝑm q̄sdā sparuiro vl fal

cone vel asture. q; accipit. i. rapit ꝑm bug. pap. ꝛo di. Accipit' auis ē vngul' armata ab accipiēdo dcā. q; sibi capiat 7 ab alijs rapiat. iō vocat' accipit'. i. raptor. 7 scribit' ꝑ duo c. 7 cor ꝑi. vbiq̄. Ouid. d arte. Odim⁹ accipitrē. q; sp viuit in armis. 7 vt dic̄ ambro. i exame. vj. Quito die accipitres ferūt' dirā i eo aduersus ꝓpuos fet⁹ hñe inclemētiā. Nā vbi eos aduerterit tēptare volat⁹ ꝓmordia e nidis eiciūt' suis. ꝓtinuoq̄ eliminat. 7 si morant' ꝓpulsat pēnis atq̄ ꝓcipitat verberant alis cogūtq̄ audē q̄ trepidāt nec eis postea referūt mun⁹ alimonie. Quid mirꝫ cū si rape assueti nutrice fastidiunt. Cōsiderem⁹ ad ℔ eos eē generatos vt etiā aues ad cauendū formido exerceat nec passim curas relaxent sed ꝓicula a ꝑdonibꝫ declinānda ꝓspiciāt. Deide cū his nā qdā ꝑdādi mun⁹ ioleuerit. magr a tenera etate pullos suos instituē vidēt ad ꝑdā q̄ past⁹ abdicare cōpēdijs Cauēt ne i tenera etate pinguescāt ne soluant' velicꝫs ne marcescāt ocio. ne discāt cibū magr expectare q̄ q̄rere. ne nature sue deponāt vigorē. intermittūt studia nutriendi. vt in vsus rapiendi audere compellant.

Acclino nas nauī natū cōponit' ex ad et inclino nas. et mutat' d. in c. et est acclinare ad se vel ad aliud flectere vñ ℔ 7 ℔ aclinis 7 ℔ accline. 7 acclinus na. nū in eodem sensu. 7 ꝑducit cli. vñ i aurora dī. Debebāt baculi' acclinia corpora viri. i. flexa siue incuruata. 7 ab acclino nas. deriuat' ℔ acclinatoriū rq̄. locus in q̄ acclinari 7 requiescere possumus. vl sup qđ acclinat'. vt culcitra vl puluinar.

Accola le. cōis ge. dr ab acculo lis 7 sūt accole aduēti cy. ℔ ꝑmanentes sicut aduene et cor. co. Et dicit pap. Accola signat multa. Dr em accola finitimus. vicinus ꝓpinquus ciuis alien⁹. affinis cultor loci in q̄ nō ē nat⁹ cultor alienus. Quidā ꝛo dicit. Accola nō ꝓpriā. ꝓp am colit incola terrā.

Accolo lis lui cultū. ex ad 7 colo. mutato d in c. 7 ē accolere assidue vel valde colere. habitare arare.

Accōmō das daui. ex ad 7 cōmodo das cōponitur 7 mutat' d. in c. 7 ē accōmodare ad cōmodū 7 silem vsuz dare. ꝑstare. vel aptare. apte collocare. 7 cor. mo. 7 scribit' per geminum m.

Accubo bas bauī batū. 7 accūbo bis bui bitū. Et est accubare toto corpe accūbere cubito 7 ꝓprio in cōmestiōe. Jnde accubans tis. numeri. xxiij. Accubās dormiuit vt leo. 7 cōponit' accubo ex ad 7 cubo bas d. mutata in c. 7 corripit cu. vide de ℔ in cūbo cūbis.

Accuratus ta. tū. in accuro ras vide.

Accuro ras rauī ratuz ex ad 7 curo ras. d. mutata i c. ꝓponit'. 7 est accurare diligent' 7 curialiter curare. vñ accurat⁹ ta. tū. diligēter ꝓcurat⁹. vñ accurate aduer. vt iste accipit illū accurate. i. diligenter studiose curialiter. Et no. q̄ accuratus ꝑm qđ est nomē dī tā pro eo q̄ ꝓcurat q̄ ꝑ eo q̄ ꝓcurat. Et est verbū actiuū curo ras. 7 ꝑducit hāc syllabā cu.

Accurso sas. verbū fre. i. frequēt' accurrere. 7 formatur ab accursu supino d accurro u. mutata in o.

Accuso sas saui. Cuso sas nō ē in vsu. sed cōponit' accuso sas. i. inculpare. ꝛbis ferire. Qui em aliquē accusat frequent' cudit. vt ad malā famā trahat' vl freq̄nt' conat'. vt ille ad cusiōes ducat'. Et inde accusat⁹ ta tū Et ab accusati addita o. fit accusatō. ¶ Jtē scias q̄ incuso idē est qđ accuso. Differūt tñ in ℔ q̄a accusare ē in crimine vel facto. Jncusare verbis. Jtē incusam⁹ maiores nobis. ß accusam⁹ minores vel pares nobis. q̄ ät dr accusare vel incusare. q̄si ad causare vl incausare. i. ad. vel in causam trahere. quā q̄s appellat. etymologia est 7 nō cōpositio. 7 ꝑdu. cu. accuso.

Aceo aces nō est i vsu. 7 deriuat' ab acuo is. Et ē acere. acetū fieri. vt vinū acet. i. acetū fit. 7 corri. a.

Acephali ab a. qđ est sine 7 cephas dicti sūt acephali q̄dā heretici. vl acephalite. q̄i sine capite. q; actor eoz

dō iueniat.ꝛ q̄cūq; icerte ſnīe iſiſtit acephal⁹ dr. Itē oēs heretici ꝛ oēs mali pñt dici acephali.i. ſine capite xp̄o ihu.q̄ ē caput noſtrum c⁹ nos mēbra ſum⁹. Itē capitulū vel collegiū carens capite vel rectore pt dici acephalū.vñ i ꝓſtitutiōib⁹ nr̄is dr̄ q̄ capitulū habeat magiſtrū nouū vel antiquū ne acephalū iudicet.i. ſine capite.ꝛ declinat acepal⁹ la.lū.cor.pennl.

Acer ab acuo is dr b acer b acris b acre ī dnalb ſignificatiōib⁹.i.fortis vel amar⁹. Acer etiā i vnaq̄q forma dr vegetus munitus.i.fortis ꝛ crudel.aſper animoſus Et cōpat acer acrior rim⁹. vñ acrit acri⁹ acerrime. et b acritas tatis.i.fortitudo vel amaritudo ꝛ hec acritudo dis.ꝛ hec acredo dis.ꝓ eodē.i.amaritudo. Et ꝓpriae dr d pomis ꝛ de ſilib⁹ rebꝫ. Itē ab acer acris acre. dr hec acer aceris ꝓ quadā arbo. Acer adiectiuū cōponit.q̄acer peracer.ābo ꝓ valde acer. Et ſcias q̄ acer adiectiū ꝑdu.ꝑmā.ß acer ſubſtātiuū eā cor.vñ ſus. Dī arbor acer.vir fortis ꝛ īpr⁹ob⁹ acer.

Aceratus ta tū deriuat ab acer aceris. et dr aceratus loridus inſtar aceris.

Acerbo ba bū.imatur⁹.ꝛ deriuat ab acer acris acre ꝛ ꝓpat acerbior biſſim⁹. Ūñ hec acerbitas tatis.ꝛ acerbo bas.qd nō ē in vſu.ß cōponit exacerbo bas.i.vuas acerbas colligere.ꝛ cor.acerbo ꝑmā.lꝫ deriuet ab acer. ꝑdu.ꝑmā.vñ hora.ī ꝓmo epi. Occubat obſcuri ſpēm taciturnus acerbi.

Acernus na nū.i.de acere.ab acer is deriuat.

Acero ras.nō ē ī vſu.ß cōponit exacero ras.i.ab acere purgare.ꝛ deriuat ab acero acerat⁹ta.tū.ꝛ ab exacero ras exacerat⁹ ta.tū.ꝛ cor.ce.

Aceronic⁹ q̄ nulli cōtigat.

Acerra re.fe.ge.i.vas ī q̄ reponit thus.et deriuat ab acer aceris ꝓ arbore eo q̄ de acere fieri ſoleat.

Aceruo uas ī aceruus vide.

Aceruus ui.maſ.ge.i.cumul⁹. Inde aceruul⁹ li.dimi ꝛ aceruoſus ſa ſū ꝛ aceruo uas xbū actum.i.cumulare. ꝛ inde xbalia ꝛ aceruatim aduerbiū.i.cumulati et glomeratiꝫ.ꝛ ꝓponit coaceruo uas exacerno as.ꝛ dr acer uus ab acer adiectio. Hora.in epi. Nō dom⁹ ꝛ fūdus nō eris acernus ꝛ auri.

Acesco ſcis.i.incipe acē ſine acetū fieri ꝛ ē inchoatiū d aceo aces.ꝛ ꝓpōit cū er ꝛ dr ex acesco ſcis ꝛ cor.a.horat⁹ ī p̄ epi. Sincerū niſi vas q̄cq̄d infundis aceſſit.

Acetabulū li.dr ab acetū ti.ꝛ dr acetabulū vas aceto plenū vel recipiēdū acetū patū qd⁹ b acetariū dī.ꝛ dr acetabulū q̄ſi acetafferū.q; ferat acetū.ꝛ appēdit duodecim dracmas.ſ.quartā ptē emine.

Acetū ab aceo aces dr b acetū ti.pnt.cor.ꝛ dī acetus q̄ſi acutū vel quaſi aquatū. Vinū em aqua mixtū cito in hūc ſapor ē redigit.vñ dr acidū q̄ſi aquidū.vñ acetulū li.dimi.ꝛ cor.ꝑmā acetū. Aurora Hebree gentis mentē vas ſignat aceti.

Achademia mie.pnt.cor.villa in qua plato ſtuduit. vñ achademic⁹ ca cū.i. platonicus vl et philoſophic⁹

Achadeon vel ū maximū ꝛ ī media nau ꝓſtitutū.

Achaia ie.ꝓincia grecie. triū ē ſyllabax lꝫ neceſſitate metri aliq̄n inueniat q̄tuor ſyllabax apud poetas et ē ibi i.duplex ꝓſonās.ꝛ ſcias q̄ y greca ſp eſt vocalis.

Achates tis.genus ē lapidis quē ſi q̄s portauerit erit gr̄ioſus.ſic fuit enegas q̄ eū portabat ī vagina Ūñ ꝛ dictus ē achates fuiſſe armiger ꝛ comes enee vel aliunde dī fuiſſe comes illi⁹. Achos eī grece cura dī latine. Vn de achates dī fuiſſe comes ene.q; cura ꝛ ſollicitudo ſp committant reges ꝛ magnates ita dicit hug.ꝛ ꝑdu.pnt. In doctrinali.q̄ fiūt ī tes ſociab⁹ ꝛ achates.

Achei q̄ ꝛ achiui dicti ſūt ab acheio filio iouis a q̄ dr achaia ꝛ ꝑducit pnt.

Acheldemac int̄pt at ager ſīguis.achel.i.ager.emac i.ſanguis.vñ ī actib⁹ ca.j.dr. Ita vt appellaret ager ille ligua eor achel demac.i.ager ſanguis ꝛ accētuat ī fi.

Acheron ab a.qd eſt ſine ꝛ chere qd ē ſalue vl gaude cōponit hec acheron rontis.pal⁹ infernal⁹ q; nulla ſalus nullū gaudiū in iferno eſt.ß ꝓpetu⁹ borror ꝛ dolor ībabitat ſm hug. Vel ſm pap.dr acheronta qd ꝓponit ab a.qd ē ſine ꝛ cherōta qd ē gaudiū.hūc ſeq̄t gre ciſmus dicēs. Qd ſine leticia nomē trahit ß acherōta.

Achila le.fe.ge.pnt.cor.q̄dā loc⁹ eſt de q̄ bī lib.regū j.c.xxvj. Ecce dauid abſcōditus eſt in colle achile.

Achilles ab a.qd ē ſine ꝛ chille qd ē labiū ꝓponitur b achilles lis.q; groſſa habuit labia.ꝛ b achille⁹ lei.ꝓ eodē.ꝛ ē dypthōg⁹ eu ī ntio.ꝛ ita ntius ē triſſyllabꝫ gtūs xp̄o tetraſyllabꝫ.q; ei in gtō ibi dypthōg⁹ nō ē.ꝛ achille⁹ lea leū.pnt.ꝑd.poſſeſſiuū.ꝛ ide ē achille⁹ pnt.ꝑd. ꝓpo eu mutato ī e.dicim⁹ achilles.a q̄ mutato ntio dr ī vtio o achille l achilles.ꝛ ſilr ꝓtigit ī bis noib⁹ vlixes. aiates ꝛ ſilib⁹ et dr̄ iſtor ſepe ponūt ꝓ gtis vt achilli. vlixi.ꝓ achillis vlixis.ꝛ ex eo q̄ iuenit achille vlixe.in vtio voluerūt q̄dā declinare.b achill⁹ li.ꝛ vlix⁹ xi.q̄d ſine dubio falſum ē.vt dic bug.et cor.ꝑmā achilles.vñ Ouid.d arte. Hectora donauit ꝑamo p̄ce mot⁹ achil les.

Achille⁹ pnt.ꝑd.ī achilles exponit.

Achini vl achei dicūt q̄dā greci ab acheo filio iouis ꝛ ꝑdu.pnt.vñ hora.ī ꝓmo epi. Quicqd delirāt reges plectūt achini. Delirāt intellige.i. delirādo cōmittūt.

Acholiti grece ceroferarij dicūt ltīne a deportandis cereis q̄ legēdū eſt euāgeliū vel ſacrificiū offerēdū nō ad fugādas tenebras cū ſol tūc rutilet.ſed ad ſignū leticie demōſtrādū.vt ſb typo lumis corpalis illa lux oñdat.de q̄ ī euāgelio legit. Erat lux xp̄s q̄ illuminat oēz hoiem venientē ī hūc mūdū.vide in ordo.

Accidia.accis grece cura latine. Inde hec accidia.i. triticia moleſtia anxietas vel tediū.vñ ß accidioſa le. diminutiuū.ꝛ accidioſus ſa.ſū.i.moleſt⁹ triſtis anxius. ꝛ accidior aris.i.triſtari āxiari vl hīe tediū vl idignari

Acidus ab acetū dr acid⁹ da.dū.penl.cor.i.amarū. vt acetū.ꝛ dr acidū quaſi aq̄dū.et cōpat acidior ſim⁹. vñ hec aciditas tatis.i. amaritudo. Dicūt cū dentes acidi.i.ſtupefacti. Eccl.xiij. Nō acide feras.

Aciecula le.dimi.i.pua acies ꝛ corripit cu.

Acies ei.fe.ge.dr ab acuo is.et ſignat tria. Nā acies ē ferri ſūmitas. Itē acies oculor acumē. Itē acies exercitus.eo q̄ armat⁹ eat ad bellū acutis armis. Ūñ ſus Eſt acies oculi ferri belliq; caterua.

Acinatis ab acuo is dr hec acinatis lingua medorū gladius militaris valde acut⁹.ꝛ acinatis dī illa materies ferri.ſ.acinariū.cor.pnt.

Acinariū ab acin⁹ dr b acinariū rij.groſſe vl cortices vuax q̄ p⁹ exp̄ſſionē ꝓiciunt.

Acinus ni.maſ.ge.i.botr⁹.ſ.granellū illud qd ē ī grano vue et dr ab acetū ti.q; hꝫ ſapor ē aceti ꝛ cor.penl. Ūñ greciſ. Tu dicas acinū qd ī vua cernis acutum.

Acyrologia ē ip̄r⁹opria dictio.vt ſup̄ dixi in q̄rta ꝓte capitulo de vicys annexis barbariſmo et ſoleciſmo.

Aclinis ab a.et clinis.cōponit b et hec aclinis et b le. et aclinus na.nū.ī eodē ſenſu.i. inclinat⁹ ꝓcurrus.vñ hec aclinitas et ꝑducit cli.

Acomētarijs nomē īdeclinabile cor⁹ ge. q̄ vices regi agebat.cui⁹ indicio leges ſcribebāt.vñ dr a ꝓmētarijs ſcriptor geſtor ꝓpis. Et ſcias q̄ inuenit ꝓmētarius.a c⁹ dō plurali vel abltō.ſ. ꝓmētarijs cōpo.acōmētarijs. Regre ſupra p ſile ī abbat. Regū.iij.c.xvij. Sobna ſcriba et ioathe filius aſaph acommentarijs.

Acredo dinis ſe.ge.amaritudo et ꝓpe dr de pomis. et ſilib⁹ rebꝫ vide in acer.et ꝑdu.cre.

Acredula le.q̄dā modica auis q̄ alic dr lucina ꝛ dr ab acer adiectio. De hac dic cicero. Et matutinos exercet

Acrimonia nie.dr ab acer adiectio a credula cāt⁹. et ē acrimonia ꝓprie auſteritas ī vultu vel acrimonia. i. viuacitas animoſitas aſpitas fortitudo. Ūñ acrimonioſus ſa ſum.fortis ꝓſtās aſper et compatur.

De litera A ante D

Si ante D

Hcris in acer exponit'.
Hcroceraunia nior mõtes fulminati 7 componit' ab acros qđ est mõs 7 ceraunia. vide ī ceraunia.
Hcronicus ab a qđ est sine 7 cronon qđ ē tps. đr acronicus ca.cũ.pnl.cor. qsi sine tpe. vñ ī astrologia. Acronicus ortꝰ đr ille qñ aliq̃ stella p dyametrũ soli opposita orit' sole occidente.
Hcros grece latine đr mons.
Hctenus. i. hucusq; usq; nũc. cõponit' ex ac aduer. et tenꝰ et caret aspiratiõe. 7 cor. pnl'. Qñ aũt sĩt' due ptes aspirat' 7 acuit' te. de b̃ supꝰ dixi ī secũda pte vbi egi de accẽtu aduerbior in c. de tenus.
Hctio onis. fe. ge. ab ago is dicit'. 7 ē actio idez qđ ductio vel operatio. Itẽ ſm iuristas actio ē iuris ꝓsecutio ī iudicio qđ sibi debet'.
Hctito tas. pnl'. cor. i. frequẽter actare ꝛbũ frequẽ. et format' ab vltimo supino đ acto tas. s. actatu a. in i. 7 u. in o. mutatis.
Hctiuncula le. fe. ge. pnl'. cor. dimi. pua actio.
Hctiuꝰ ab actꝰ ta tũ. đr actiuꝰ ua uũ. vt actiua vita q̃ ꝓsistit ī actu 7 ope. 7 ē ꝛbũ actiuũ qđ signat actũ transeuntẽ ī rẽ rõnalẽ. Et scias q̃ sic vita ꝓtẽplativa consistit p̃cipalit' ī optimo ꝓtẽplabili. ita vita activa ī optimo agibili. vide ī vita.
Hcto tas. i. frequent' agẽ ꝛbũ frequẽ. Et formal' ab vltimo supino de ago. s. actu u. mutato in o.
Hctor ctoris. i. defensor patronꝰ causidicꝰ aduocatꝰ factor. 7 or in rix fac. vt actrix cis fe. ge. 7 formal' actor. ab vltio supino đ ago agis. s. ab actu u. mutata ī or. et scias q̃ b̃ actor qñ ē ꝓpriũ nomẽ 7 grecũ cor. pnl'. gti. vt actor ris. sic hector toris. castor oris. Qz qñ ē appellatiuũ 7 latinũ ꝓdu. pnl'. gti. sic vult ꝑs. i. vj. li. Vñ ꝛbs Actoris ī spolijs ꝛtus actoris bz. Papi. etiã dicit actõ ctoris. ꝓpriũ pnl'. corripit sicut hmõi greca.
Hctuariꝰ ria. riũ. i. res q̃ est in actu. deriuat' ab actus ctus. Et scias q̃ actuale est q̃ acta facẽ. Qz actuariꝰ dicitur diuersis actib̃ occupatꝰ. Itẽ ab actus đr b̃ actuaria rie. nauis q̃ velo 7 remis sil' agit'.
Hctus ab ago is. deriuat' b̃ actꝰ ctus. ctui. i. operatio vel opus. vñ b̃ 7 hec actualis et hoc le. i. res q̃ est ī actu. Inuenit' etiã actus cta actũ mobiliter.
Hculeus ab acus đr b̃ aculeꝰ lei. p q̃dã tormento. ad similitudinẽ acus. 7 p illo q̃ stimulãt' boues. et nõ seruat aculeus dimi. genus sui primitiui.
Hcumẽ mis. fe. ge. i. acutio ab acuo is. 7 pdu. cu.
Hcuo is. ui. utũ. ꝛbũ actiuũ tercie ꝯiugatiõis p facẽ acutũ. Inde verbalia. Et cõponit' exacuo uis. coacuo is. pacuo is. acuo simplex 7 cõpositũ actiuum est 7 cor. primam.
Hcupedius pedij mas. ge. i. velox et cõponit' cũ acuo pede q̃si acutis pedib̃ currẽs.
Hcupicta cte. vestis acu interta vel ornata vel picta. Eadẽ 7 frigia. q; in frigia inuẽta ē. vñ 7 artifices illius vestis frigiones dicũt' 7 scribit' p cta.
Hcus cus. cui fe. ge. đr ab acuo uis q; acuta est. vl' ab acumine q; nihil pene ē nisi acumẽ. Đr ẽt b̃ acus acerꝰ purgamentũ tritici. vñ grecis. Parvula pũgit ac' gallinis spargit' ac'. 7 cor. ce. acus aceris. 7 desinũt abltũs 7 dtũs plurales de acus acus aeui. in vbus vt acubus.
Hcutela le. pnl'. pdu. fe. ge. i. acumẽ ab acuo uis.
Hcutim aduerbiũ. i. acute ab acuo is. 7 pdu. cu.
Hcutio onis fe. ge. i. actio vel passio acuendi ab acuo acuis dicit'.
Hcutor toris. hõ q̃ acuit. Inde or. ī rix. b̃ acutrix fe. ge. femia q̃ acuit. 7 đr acutor ab acuo is. 7 pdu. cu.
Hcutꝰ acutꝰ. i. acutio ab acuo is. 7 ẽt adiectiẽ declinatur acutꝰ ta. tũ. tã pticipiũ q̃s nomẽ. 7 pducit cu. Ouidius epistolã. Quam manibus clipeos et acute cuspidis hastam.

Hd ꝓpositio sequẽtib̃ his nouẽ lr̃is in cõpositõe mutat đ. ī illas. s. c. f. g. l. n. p. r. s. t. Vñ versus. Cor flagrãs ne. mis. pir. ra. sal. ta. ad. sibi mutat. Tollit' inde tũ si seqũtur ꝓsona post s. Sic̃ plenius dixi supra ī pma pte. vbi egi de syllaba ī ca. de d.
Hdagonista. incitator certator.
Hdã ade accẽtuat' ī fine. 7 interptat' hõ vl' ren' vel terra rubra q; ex r'ra facta ē caro illius. 7 đr ab adama. vt đr i genẽ. v. Factũ ē oẽtps qđ vixit adã nõgẽti trigĩta anni. et mortuꝰ ẽ. 7 vt đr sap. x. Hũc dñs eduxit a delicto suo. An adã potuerit peccare venialit' ī ꝑ statu hẽs ī veniale. vide ī lib̃ ra. rũ. Itẽ ī vj. Itẽ ī mõstro stras
Hdama hebraice. latine dom' vel terra.
Hdamas mãtis. mas. ge. lapis insecabilis ferro. l' alias ma nisi hircino sanguine recẽti aspgat' nec vnq̃ calescit. vñ et greca interptatiõe nomẽ indomita vis accepit. q̃ sine domatõe. 7 caret adamas n. ī recto. 7 cor. a. sed i obliq̃s retinet n. sic̃ gigas gãtis. elephas phantis. Elide ī corripio in fi.
Hdar. i. mensis marcij. 7 acuit' ī fine.
Hdaugmatis. ge. neu. i. augmẽtũ. ab adgeo es đriuat'
Hdbreuio as. ex ad 7 breuio as. cõponit'.
Hddico cis. ex ad et dico cis. pđ. pnl'. vñ addictꝰ cta. ctu. Reqre ī dico cis.
Hddictꝰ ta. tũ. deputatꝰ cõscriptꝰ ascriptꝰ destinatꝰ. Oratius. Nullꝰ addictꝰ intret in ꝛba magistri. et scribit' per ct. et deriuat' ab addico cis. ꝑ additus ab addotis. sine c. scribit'.
Hddisco scis. dici scitũ. i. valđ disco ex ad 7 disco scis cõponit'. et cor. pnl'. ꝓteriti et supini.
Hdditus ta. tũ. pnl'. cor. i. adiũctus apositꝰ. ab addodis. ditũ descẽdit. Macb. j. c. iij. Et additi sunt ad eos exercitus.
Hdedo dis. dit. vel adedo ades adest. i. inẽ vel valđ corrodẽ vel edere et cõponit' ab ad 7 edo edis vel edo es est. et pducit e. adedo dis.
Hdẽptꝰ pta ptũ. i. sublatꝰ ab adimo mis emi emptũ.
Hdeo aduerbiũ pnl'. cor. vñ grecismꝰ. Dic adeo tm̃ dicas adeo q̃z certe. Affirmatiẽ q̃z dicas 7 quãtitatiẽ Dap. vo dicit. Adeo valde intantũ ꝓterea certe.
Hdeps pis. mas. ge. i. pigmedo cõponit' ex ad 7 epulũ q; pinguedo epul' solet addi 7 corri. i. añ p. Et scias q̃ adeps ꝓprie est pinguedo interior. Pinguedo eñ sup carnẽ aruina vel lardus đr. Que ꝛo carni est annexa ꝓprie pinguedo est. q̃ aũt intestinis adeps.
Hdepticus ca. cũ. pnl'. cor. qđ facile acq̃rit'.
Hdeptꝰ ta. tũ. i. assuetꝰ adq̃sitꝰ ab adipiscor scerꝰ adeptus sum. eccl'. xlvij. Quã gloriã adeptus est in tollẽdo manus suas.
Hdhibeo bes. bui. bitũ. ex ad et habeo bes. et ē adhibere addere adiungere apponere dare.
Hdiectiuꝰ ua. uũ. qđ adjcit' et deriuat' ab adjcio cis. Vñ adiectiua noia dicunt' q̃ adjciũt' substãtiuis. 7 hic adiectiuo uas. i. adiectiuũ facere. vel adiectiue ponere Et scias q̃ naturaliter noia adiectiua ī nullo casu deficiunt et cõparant'. De b̃ tm̃ plenius supra dixi ī ꝛcia pte ī tractatu de speciebꝰ nominũ.
Hdigo gis. penul. cor. adegi adactũ. i. ad aliã ptẽ reducere. et cõponit' ex ad et ago gis. a mutata in i.
Hdjcio cis. ieci iectũ. i. adiũgẽ. ex ad 7 iacio cis. mutata i ī. et sic scribit' ꝑ geminũ i. Ouidius ī tercio lib. de arte. Adjcit ornatꝰ prima quecꝫ dies.
Hdimo mis emi emptũ adimẽ. i. auferre ex ad et emo mis. mutata e. in i. correptã.
Hdipatꝰ ab adeps deriuat' adipatꝰ ta. tũ penul. pducta. i. adipe ꝓditꝰ et impiguatꝰ. Et hoc adipatũ ti. qđ libet eduliũ adipe impingnatũ.
Hdipicul' li. dimi. penul. cor. i. parvꝰ adeps.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

H dipiſco: ſceris.ept9 ſũ adipiſci.i.adq̃rere 7 ex ad et apiſco:.7 mutata a in i.

H dit9 tus tui 7 ꝟ aditũ ti.pnſ.co:.7 differũt. Nã aditus eſt introit9 gradatio vel oppo:tunitas vl' agreſſio. Hz aditũ eſt locus ſecret9 iuxta altare vñ dabãt' rñſa Et d:: ab adeũdo p ꝯuũ.q: minime licebat alicui adire locũ illũ niſi ſummo pontifici.

H diũctũ vel adiũctio ẽ q̃dã colo: rhetoric9 de q̃ ſup̃ dixi in quarta pte i capitulo d coloribꝫ rhetoricis.

H diuto tas pnſ.pd.frequent' iuuare ꝟbũ fre.7 formaſ ab adiuto vltio ſupio d adiuuo as.u.mutata in o.

H diuuo uas iuui iutũ are.i.auxiliũ dare ex ad 7 iuuo uas.vñ ꝟ adiutoriũ rij. Et ꝟ ad iuuam̃tũ ti.7 ꝟ adiut9 tus tui. Et adiuto tas frequenta. Adiuuo cõponit' cũ cõ.7 fit coadiuuo uas pnſ.co:. Et ſcias q̃ inuenit' apd antiq̃s adiuuani adiuuat9.

H dminiculo: miniculũ vel miniculo: cõponit' cũ ad 7 d:: ꝟ adminiculũ li.i.auxiliũ. Et adminiculo: lar[.i.auxiliare adminiſtrare.vñ adminiculato:9 ria riũ.auxiliatorius.7 co:ri.cu adminiculo:.

H dminiſtratorius ria riũ q̃ admiſtrat ab adminiſtro ſtras. Heb.j. Oẽs ſũt adminiſtrato:y ſpũs.

H dmiro: raris ratus ſũ.ex ad 7 miro:. Et eſt admirari valde mirari vel cupere. Et no.q̃ admiramur ꝟtutes.miramur opa. Inuenit' etiã ammiro: p duo m.ſed tũc ꝓponit' ex am ꝓpoſitiõe 7 miro: 7 ꝓducit mi.

H dmiſſarius ria riũ.i.apt9 ad admittẽdũ ab admitto tis.vñ fortes 7 bonos eq̃s admiſſarios vocamus.q: admittũt' ad coitũ inter armẽta. Itẽ emiſſarius p eodem inuenit'. Admiſſũ pctm̃ intermiſſum ex admitto tis.et adiectiue etiã declinat' admiſſus ſa.ſum.

H dmitto tis miſi miſſum.ex ad 7 mitto tis. Et eſt admittere peccare.vñ ꝟ admiſſũ.i.pctm̃.7 admittẽ.i.accipere ſumere.7 admittẽ.i.exlaſſare.7 cũ q̃dã velocitate 7 agilitate equũ ꝟtere vel ducere.vñ admiſſus ſa ſum. i.velox.vñ Ouid. Nil nocet admiſſo ſubdẽ calcar eq̃. Inueit' ex ãmitto ex am 7 mitto.7 ſcribit' tẽ p duo m.

H dmodũ.i.valde aduer.pnſ.co:. Priſ.i plogo minor. Ẽ neceſſariã admodũ ad autor expoſitionẽ omniũ diligẽtiſſime debem9 inq̃rere. Et no.q̃ ꝓpoſitõ cũ caſugli loco aduerbij repit'.vt admodũ amodo.

H dmoneo nes nui nitũ.ꝟbũ actiũ ex ad 7 moneo et co:.mo. Que ſit dꝛa inter moneo 7 admoneo. Reqre in moneo.

H doleo les leui vel adolui ultũ vel olitũ.ex ad 7 oleo oles. Et eſt adolere cremare cõburere incẽdere. Item adolere.i.creſcere.7 inde adoleſco ſcis.inchoatiuꝫ.et co:r.o.vide i oleo oles.

H doleſcẽs tis.nomẽ cõis ge.derivat' ab adoleſco ſcis ꝟbo inchoatio ab adoleo les. 7 cõpar' adoleſcẽtio:tiſſimus. vñ adoleſcẽter tius tiſſime aduer.7 ꝟ adoleſcentia tie.7 adoleſcẽtul9 la lũ. 7 ꝟ adoleſcentul9 li. di. et ꝟ adoleſcẽtula le. Et ẽ adoleſcẽtia a q̃decimo anno vſq̃ ad viceſimũ octauũ. 7 d:: adoleſcẽtia q̃ſi ad gignendũ apta 7 adulta.vide in etas.

H donay nomẽ dei hebꝛeũ.interp̃tat' dñs 7 accentuatur in fine.7 ſm hug.dr̃ ab adon quod eſt ſuauitas

H donis ab adõ qd ẽ ſuauitas d:: ꝟ adonis a donis vl' adonidis.amaſi9 veneris.7 ẽ maſ.ge.7 ꝓd.o. Ouid.metba.x. Abſtiet 7 ſumo celo pferr' adonis. Hz adonidis co:.ni.7 ſm hug.facit gtim adonis vel adonidis. Da. ãt dic adõis.qn grecũ adonidos fac qñ ltinũ adonidis Adonis amaſi9 fuit venerſ.quẽ gẽtiles anniuſario ſolebãt plãgere ſicut ipa plãxit. De q̃ ꝓpha iſrahelitas increpat Ezech.viij. Mulieres plãgẽtes adonidẽ. Priſ. in.vj.dic. Ju is teminẽtia greca ſi i gtio greco ꝓnãtẽ habuerit añ os o. in i.ꝓuertũt 7 faciũt gtim ltinũ.vt eupolis eupolidis.adonis adonidis.doris doridis.eucaris eucaridis vel eucaridos.

H doptio nis fe.ge.7 d:: ꝟ adoptatõ 7 p ſyncopã adoptio.vide in adopto.

H dopto ptas ptaui ptare.i.deſiderare vel nutrire vl' eligẽ 7 accipe loco filij. Unde ꝟ adoptationis 7 p ſyncopã ꝟ adoptio nis deſideriũ.vl' affiliatio i filiũ acceptio Unde adoptiu9 ua uũ.loco filij accept9. Et nõ q̃ adoptio eſt extranee pſone i filiũ vel nepotẽ vel deinceps aſſumptio legitima. Itẽ ſcias q̃ xp̃s nullo mõ dicẽdus eſt fili9 dei adoptiue.q: ei ꝓpetit ex nã ſua ſm quã eſſẽ tialiter a p̃e naſcit'. Hz em ius i hereditate p̃na quia oĩa q̃ hz p̃ ſua ſt.vt d:: Job.xvj. vñ ꝟ ius nõ adquirit̃ur ei p gꝛam aduenientẽ vt dici poſſit adoptiuus.

H do:: ab adoro ras.deriuat' ꝟ ador ideclinabile.ſ.q̃d dã gen9 annone vel frumenti vñ fiebat panis immolaticius quẽ q̃ imolabat deũ adorabat.vñ adore9 rea reum.7 adori9 ria riũ.7 ꝟ adoria glia vel bona fama.7 ꝟ adorea ree dea frumẽti vel q̃dã veſtis triũphal. Quare añt ador ſit ideclinabile.ſup̃ dixi in tercia pte in tractatu ꝟboꝝ parũ p9 principium.

H dordio: ris.valde vel iuxta ordiri. Inde adorſus pticipiũ.7 cõpõit' ex ad 7 o:dio: ſm bug. Papias ꝟo dicit adordio: adorſus facit.i.alloq̃ vel incipe.

H doreus rea reũ in ador exponitur ſupra.

H dorio: reris vel riris adori9.i.valde vl' iuxta oriri. vl' inadẽ aggredi.ex ad 7 orio: ſm bug. Pap. ꝟo dicit. Adorio: cõe fuit antiq̃tus.vñ adori9 eſt.i. noviter vel ſubito natus. Inuenit' 7 adorio.

H dorius ria riũ.in ador eſt.

H dorſus ſa.ſũ.i.inceptus vel allocutus participiũ d adordio:.

H dortus ta.tũ.pticipiũ.de adorio:. vide i adorior.

H dpreſens penultima producta inuenitur pro in p̃ſenti et ſunt due partes poſite pro vna ſicut dic' bug.

H dquieſco ſcis.q̃eo quies ꝓponit' cũ ad 7 d:: adq̃eo q̃es adquieni adquietũ.i. aſſentire. vñ adquieſco ſcis. quod ſm bugui.opinionem eſt inchoatiuũ. Priſ.videtur contrariũ dicere.

H dquiri.i.poti9 ſm papi.

H dqro ris ſiui ſitũ ex ad 7 q̃ro ris 7 mutat' ae vpthõgus in i.longã. Et eſt adq̃rere ad ſe querere lucrari.

H driaſtia ſtie.i.ſors.vide i adria adrie.

H dria adrie l' adros grece petra ltine. Inde ꝟ adria drie mare q̃ddã eo q̃ ſit magis petroſuꝫ q̃ alia maria. Unde ouidi9 triſtiũ ſerpẽtẽ medijs adria vidit aq̃s. vñ adriatric9 ca.cũ.i.petroſus 7 hec adriaſtia ſtie.i.ſors q: ſp alicui vi dura.

H dſcio ſcis p d.7 ſine d.aſcio etiã d:.vide in ſcio.

H duena ne.coĩs ge.pnſ.co:.q̃ aliũde venit.alienigẽa 7 d:: ab aduenio. Itẽ ab aduenio d:: aduẽtici9 cia ciuꝫ. 7 ꝟ aduẽtus tus tui. Que añt dẽia ſit inter inquilinuꝫ aduenã 7 incolã. Reqre infra in inquilinus.

H duẽtinus ab aduẽt9 dr̃ ꝟ aduẽtinus tini. q̃dã mõs i roma dictus ſic ab aduẽto anuũ. d tyberi illuc adueni entiũ et ibi ꝓſidentiũ.

H duento tas.i.frequenter aduenire.7 formaſ ab vltimo ſupino de aduenio nis.ſ.aduẽtu u.mutato i o. fit aduento aduentas.

H duerbiũ bij.ex ad et ꝟbũ et d:: aduerbiũ q̃ſi aduerbũ.i. verbo adherẽs ꝟbũ adiũctũ vel iuxta ꝟbũ poſitũ.vñ ꝟ 7 hec aduerbiaſ et hoc le.vide in fine ſcie ptis in capitulo de aduerbijs.

H duerſo: ex ad et verſo ſas ꝓponit' aduerſo: ſaris.i. eſſe vel fieri aduerſũ.vñ aduerſus ſa.ſũ.i.ꝓtius oppoſitus malo9 infelix 7 cõpar'.vñ hec aduerſitas atis 7 adũſari9 ria riũ.7 adũſus vel aduerſũ ponit' p adubio q̃litatis vel loci.vt adũſus vel adũſũ illũ. Et ponit' indifferenter. Proprie tñ aduerſũ te.aduerſarius. Aduerſ9 te.imitato:7 ꝓſtruit' aduerſo: cũ dtio.vt iſte aduerſatur illi.i.ꝓdicit.ꝓuadit. Cõſtruit' etiã qñq̃ cũ actio.vt aduerſamini vicia.i.reſpuite.

H duerſus ſa.ſum.i aduerſo: vide.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Deliter a

Hduerto tis ti sū. er ad 7 verto tis. 7 est aduertē. ꝑte re ad aliq̄d. vel ꝓpēdere. intelligere.

Hdulato: tor⁹ mas. ge. q̄ blādit᷑. et d: ab adulo: are᷑ et o: ī rim. fit hec adulatrix cis. mulier que adulat᷑. et ꝓ ducta la.

Hdulato: cul⁹ li. pnc. co: dimi. ꝓnus adulato:.

Hdulo: laris ꝛbuz ꝛponēs cōponit᷑ ex ad 7 aula an dypthōgo mutata ī u. lōgā. Et est adulari essentiēdo blādiri. q̄ solēt facere maxīe aulici. vñ vsus. Aula domus regis ꝛbū ꝓponit adulo:. Vel est cōpositū ex a. 7 vul⁹ q̄ est ser⁹ eo q̄ ꝓnoz sit adulari.

Hdult᷑ ab adulo: laris verinat᷑ b adult᷑ teri. vñ b adultera re. Et q̄nq̄ ponit᷑ adiectīe. adult᷑ tera ter. 7 d: adult᷑ q̄si alienū violās thoz. vel alienū vterū terēs. vl adulter q̄si adalt᷑. i. ad alter⁹ vroꝛē accedēs. 7 est ety. nō cōpositio. 7 inde adulterin⁹ na. nū. q̄ nat⁹ ē d adulterio. 7 b adulteriū rij. illa prava actio. s. lesio alieni cōiugij. 7 ē adulteriū ī nupta. stuprū ī ꝛgine vl moniali. incestus in pente vel vidua. vide ī raptus.

Hdultero ras raui. d: ab adulter. 7 ē neutrū. vñ adulterasco scis. inchoatīm. 7 adultero: aris veponēs. i. adulteriū ꝓmittere. vñ adulterato: trix. adulteratō vl ad ulterato:⁹ ria riū. Ponit᷑ etiā q̄nq̄ adulterare ꝓ corrumpe 7 ad malū vertere.

Hdultus ta tum. i. crematus vel excretus. adoleo les.

Si ante E

Her aeris mas. ge. d: ab a qd̄ est sine et eris qd̄ est lis q̄si sine lite ꝓ ꝓtraziū. q: oīmoda lis vētoz 7 fulminum fit ī aere. vel iō d: sine lite q: facile 7 sine lite cedit ferē ti et facit actūs singularis numeri aerē vel aera. vide b in terra.

Heriani heretici ab aere dicti. Hi vetāt ꝓ defūct᷑ sacrificiū offerri ſm papiā.

Herin⁹. ab aer d: aerin⁹ na nū. penul. ꝓdu. Et aer⁹ ria riū. vtrūq̄ possessiuū. d: etiā aeri⁹ q̄nq̄ altus.

Heripes. aer cōponit᷑ cū pes. 7 d: b 7 hec 7 b aeripes pedis. i. aereos pedes hns. i. veloces. ita q̄ ī aere videatur sustentari et figi. nō in terra. 7 corripit pnc. tā in recto q̄ ī obliquis.

Herius ria riū. ī aerin⁹ vide. Dr etiā aere⁹ rea reū. sz vide. q: aereus pōt verivari ab aere. 7 tūc ae est dypthōgus tacita. Vñ dicit pap. Aereus rea reū. i. de aere existens.

Heromācia pnc. pd. ꝓpositū ab aer 7 mācia. qd̄ ē divinatio. 7 est aeromācia diuīatio q̄ fit i aere. Et ide aeromāci⁹ cia ciū. Et aeromātic⁹ ca. cū. Quidā dicūt et aerimācia ꝓ i ī tercia syllaba. Et dicit varro q̄tuoz eē genera dinatōis. i. terrā. aquā. ignē. aerē. Hic geomātia ydromantiā. aeromātiā. pyromantiā dicim⁹. vid̄ et de hoc ī geomātia.

Si ante F

Hfatin. i. abūde largi⁹. adūbiū ītētiuū 7 coꝛ. fa. et d: ab afatos ſm pap. 7 scribit᷑ ꝓ n. et vnū f. vt acuit᷑ ī fine Inuenit᷑ etiā affatim pnc. acuta. 7 scribit᷑ ꝓ m. 7 geminū f. 7 nō acuit᷑ vltia. 7 d: ab affat⁹ ta tū. lz regularius esset affatuati. 7 tātū vz quātū facūde. vñ ī grecis. d:. Si dicas afatin tibi signabit abūde. Dicas affatim facunde significabis. Est afatos primi caput affatusq̄z secundi.

Hfer vn⁹ fuit ex posteris abrae d cetura a q̄ africa dicta ē. q̄ gētē illā devicit 7 ibitanit. 7 d: africa q̄si apca. q: fuit apta et exposita celo vel soli. vl d: sic q̄si sine frigore. vñ afer afric⁹ 7 african⁹. Dz vt dic̄ pap. Afrū dicim⁹ cinē. Africū vētū a meridie flātē ꝛbus africā. africanū negociatorē. 7 scribūt᷑ ꝓ vnū f. 7 pd. ꝑmā. vt vult magister bn. Vñ ī auroza d:. Rex egypte tuus. ac africa rex tu⁹ et rex.

Hfaresis. ex a 7 fares divisio vel auferesis ab auferē do ꝓ u. subtractio lr̄e vl syllabe ī ꝓncipio dictōis. 7 ind⁹ auferesat⁹ ta tū. 7 auferesō sas auferesim facere. De aferesi plenius supra dixi in quarta ꝑte ī tractatu d metaplasmo.

Hferesō sas. pnc. coꝛ. in aferesis vide.

Hffabilis ab affor faris. qd̄ est alloq̄. verinat᷑ b 7 hec affabilis 7 hoc le. penul. coꝛ. i. facilis et suavis ad fandū et cōpar᷑. vñ hec affabilitas tis. facilis suavitas loq̄ndi et cōponit᷑ inaffabilis et inaffabilitas.

Hffatim ꝓ geminū ff. ꝓponit᷑ ex ad et fatin qd̄ est abundanter. vn affatin. i. valde abundant᷑ vel assidue. ita dicit bug. Sz dic vt supra dcm̄ est ī afatin. q̄ affatin. i. abūde. verinat᷑ ab afatos greco qd̄ pōt scribi ꝓ f. vl ꝓ pb. et coꝛ. ꝑmā. et sic ꝓ vnū f. scribit᷑. qd̄ ē ꝛ bug. Corripit etiā fa. vt volūt ꝑtian⁹ et papias. Sz affatin scribit᷑ ꝓ geminū ff. 7 per m. in fine. et producit penultimā id est facunde.

Hffect⁹ ab afficio cis d: b affect⁹ctus tui. i. affectio 7 affecto tas vrbū freq̄n. i. frequent᷑ afficere vl verinat᷑ ab affect⁹. Et ē affectare cupe. vel potiꝰ qd̄ cupim⁹ ad affectū vel volūtatē uſam dare. Nā ꝑrie d: affectare q̄ caret affectu. 7 ab affectus affectuosus sa sū. i. plenus affectu. et cōpar᷑. vñ affectuose sius sissime adverbiū. et hec affectuositas tatis. ſm bug. Papias ꝛbo dicit sic. Affect⁹ ꝓticipiū. lacerat⁹ macerat⁹. Nomen ꝛbo quarte declinationis ge. mas. volūtas animi. Item affectus actio vel passio. desideriū volūtas. vñ affectio desideriū. dilectio. maceratio. Itē affect⁹. i. finis vel intētio. vñ ambrosi⁹. Affectus tuus nomē opi tuo impōit. Et hec est regula generaliter vera ī bonis ōpib⁹. sed ī malis illa excipiunt᷑ q̄ ꝑ se mala sūt. Dia igit᷑ bois opa ſm intētionē et cām iudicāt᷑ bona vel mala. Exceptis his que ꝓ se mala sūt. i. q̄ sine ꝓuaricatione fieri neque unt. vide in cōscīa.

Hfficio cisci. ctū. ex ad. 7 facio cis. mutata d. in f. 7 est afficē tormentare informare cupe. vñ ꝛbus. Afficit informat punit cupit hec tria signat. vel ſm pap. Affict est iniurijs gravari macerari.

Hffligo gis xi. ctū. i. valde fligere. ex ad 7 fligo gis. mutata d. in f. et ꝓdu. fli. Thob. Hāc afflige fauet hec famulare necat.

Hffluo is xi ctū. vl affluxū. ex ad. et fluo fluis. mutata d. in f. et est affluere largit᷑ abūdare. Prophet⁹. Diuitie si affluāt nolite coꝛ apponere. vñ affluēs tis ꝑticipium. vñ affluenter et hec affluentia tie. i. abūdātia et affluus a. um. i. abundās.

Hfforis aduer. loci pnc. coꝛ. significat d loco et ī loco et cōponit᷑ ex ad. et foris. mutato d. in f.

Hffurcillo cillas lavi. ex ad. et furcillo las. mutato d. ī f. et ē affurcillare valde vel iuxta vel aliq̄d suspēdē vel concutere.

Hfaltices ē lac⁹ indee. vbi nihil mergi pōt qd̄ hz aīaz q̄si sine flatu. i. sine vita.

Hfotisim⁹ q̄si apotisim⁹ ſmo brevis integrū sensū rei ꝓpositē scribēs sic dict⁹ a potis q̄ sūt aptiōes pne. et ſb tilia foramina corpis vñ sudoꝛ emanat. Et etiā afotisimi foramina sūt ī navi vñ remi emittūt᷑. Itē liber q̄dā ī phisica sic d: q̄ scribit᷑ ꝓ vnū f.

Hfotus foti. mas. ge. pnc. coꝛ. q̄dā piscicul⁹ q̄ ꝑpt᷑ exiguitatem hamo capi nō pōt. vñ et sic dicit᷑. q: hamo ferri nō possit. et componit᷑ ab a. quod est sine et fotos qd̄ est ferre.

Hfrica ce. pnc. coꝛ. ꝓ vnū f. vide supra in afer.

Hfrodita dite. ab afros qd̄ ē spuma d: hec afrodita te. i. ven⁹ vñ marcialis capellan⁹. Des vo illecebras circa sensus cūctos apposuit afrodita.

Hfronitū niti. i. spuma nitri. ab afros d:. et ꝑduc ꝑ penul. vñ q̄dā. Rusticus em̄ nescit q̄d greco noīe dicar. Spuma vocor nitri grecis et afronitū est.

Hfros grece spuma d: latine.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

A ante G

Hgaby bi.q̄dā ꝓpba.ꝺ q̄ bī actuū.xxj.7 cor.penl.vñ in aurora ꝺr. Agaby ecce famē ꝑdixit ī vrbe futuram.
Hgamus mi.mas.ge.i.sine vxore.ab a.qꝺ ē sine 7 gomos vxor vel nuptie.7 cor.ga.
Hgapa pe.vel agape pes pei.i. labor alienꝰ dilectio. vel charitas vel oꝝonū cōmunio vel elemosyna rogata vñ agapitꝰ.i.dilectus.
Hgapeta te.fe.ge.pnl.ꝑducta ācilla dei q̄ ꝓ xp̄o nubere noluit vt dic̄ hug. Dap̄.sic dicit. Agapeta l'agapetes.i.lenocinator 7 q̄ cū femis illicite cōuersat'.
Hgareni pnl.ꝑdu. dicti st' ꝓseliti 7 aduene ab agar. q̄ interpt̄at' ꝙuersa vel aduena. Fuit em̄ egyptia aduena ꝙplexui abrahe cā generādi data.q̄ pꝰ ꝙceptū āgelo increpāte cōuersa ē ad sarā. Hi ysmahelite dicūt' 7 corrupto noīe dicūt' saraceni. vide i ysmael.
Hgaso ꝓnie ꝺr q̄ curat iumēta q̄si agēs somariū qñq̄ tn agaso ꝺr domesticꝰ minister asinoꝝ. ita dic̄ hug. 7 ꝑdu.pnl. Uñ grecisinꝰ. Est asinoꝝ pastor agaso bo umq̄ bubulcus.
Hge ꝙbū.i.dic fac īcipe. Age aduerbiū hortātis ſm Dap̄. Et scias q̄ age 7 agite nō discernūt numerū quā do sūt aduerbia ß idifferēter ꝺr. agite vni 7 plib' 7 age sil'r. sicut supra ꝓbaui ī tercia ꝑte i tractatu ꝺ numero noīs q̄si in ꝓncipio.
Hgea agee via ī naui ꝑ quā citator ad remiges accedit. vñ ennīꝰ. Oulta foro ponēs agea aq̄ lōga replet. 7 ꝺr ab ago agis. Itē agea ageoꝝ pluraliť.i. victime q̄ ꝓ rebꝰ agēdis offerebāt'.
Hgelaster ꝺr q̄ nūq̄ ridet.
Hgellariꝰ rij.i.rusticꝰ ab ager dictꝰ.
Hger agri mas.ge. ꝺr ab ago gis. Et diuidit' ager a virgilio q̄drifariā. Est em̄ ager sational' q̄ est aptus seminibꝫ.7 est ꝙsitiuꝰ q̄ ē aptꝰ vitibꝫ 7 arboribꝫ 7 ager pascuus q̄ ē aptꝰ pascuis.7 est ager floridus vl' floꝛēs q̄ ē aptꝰ floribꝫ ꝑducēdis. Et idcirco.q: his 7 quatuor modis agit' ī agro.dictꝰ ē ager ab ago gis.7 apte eo q̄ ī eo aliquid agat'.
Hgercul' li.dimi.puus ager.pnl.cor.
Hggarrio ris riui ritū.ex ad.7 garrio ris. mutato ꝺ ī g.7 est agarrire valde vl' iuxta garrire vel cū garriente garrire.
Hgger geris.mas.ge.ꝺr ab aggereo ris. 7 ē agger cumulꝰ terre sursū elevate. Et ēt cuiuslibet rei coacervatio p̄t dici ager. vñ agger ꝺr media strate eminētia coacervatis lapidibꝫ strata. ab aggero.i. a coacervatiōe lapidū dicta.quā bistorici viā militarē vel ferratam dicūt. Et binc aggerosus sa.sum.i.cumulosus. Et scribitur ꝑ geminū g.7 cor.pnl.ī obliquus.
Hggero ras rani.ꝺr ab agger ris.7 est aggerare accumulare augmentare.7 cōponit' exaggero ras.pnl.cor. i.valde aggerare.7 exaggeratim.i.valde cumulatī augmentatim. Dr̄ etiā exaggero.i.aggrauo. vt iste exaggerat factū illiusꝰ.i.aggrauat. vide i loco suo infra.
Hggero ris aggessī aggestus.i. adunare accumulare 7 cōponit' ex ad.7 gero ris.7 mutat' ꝺ.in g.7 cor.ge.
Hggestꝰ ab aggero ris ꝺr ß aggestꝰ tus tui.i. cumulꝰ adunatio.7 ide aggestim.i.accumulatim adunatī. Secūdo mach.xiij. Aggestim vndiq̄ bñs cineres.
Hggeus gei.pnl.ꝑdu.festiuus 7 letꝰ interpt̄at'. Destructū em̄ tēplū reedificādū ꝓbetat 7 pꝰ luctū captiuitatis.regressiōis p̄dicat leticiā.ita dicit hug. Hiero. etiā in epla ad paulinū sic dicit ca.vij. Aggeꝰ festiuus 7 letꝰ q̄ seminauit ī lacrimis.vt ī gaudio metet 7 destructū tēplū edificat. deūq̄ p̄rem inducit loquentē.
Hggredior ris aggressus sū ex ad 7 gradior.7 mutat' ꝺ.in g.7 a añpenultie in e.7 ē aggredi assilire invadere arripere.
Hggrego gas gaui gare ex ad 7 grego as. vl' grex gis mutata ꝺ.in g.i.accumulare.
Hgilis ab ago gis deriuat' ß 7 ß agilis 7 ß le.7 cōparatur agilis lior.illim⁹.vñ agilit' agilli⁹ agillime.7 hec agilitas tatis.7 scribit' agillim⁹ ꝑ geminū l. Formatꝰ em̄ ab agilis remota is 7 addita lim⁹. vide etiā ī dos.
Hgina ne.ꝺr ab ago gis.7 ē agina foramē ī q̄ se trutina ꝓtit.7 agina ꝺr festinātia.vñ agino nas.i. festinare vel fugare negociari..7 ꝑdu.gi.
Hginatorꝰ toris.i.actor vel mercator.q̄ rez suā agilit' agit 7 ꝺr ab ago gis.7 ꝑdu.na.
Hgyographia phie.i.sctā scriptura ab agyos qꝺ est sctūs 7 graphia qꝺ ē scriptura.
Hgyographus ab agyographia dr̄ ß agyographus phi.i.sctā scribēs. 7 pōt ꝺclinari adiectīe.agyographꝰ pha phū.pnl.cor. Hiero ī ꝓlogo regū. Tercius ordo agyographiā possidet.
Hgyos grece ltine ꝺr sctūs.7 vt vult hug.ꝺr a.qꝺ ē sine 7 ge.qꝺ ē t'ra. Inde ꝺr agyos.i.sine t'ra q̄i celeste
Hgito tas a scꝺa ꝓna ꝺ ago agis extracta s. 7 addita to.fit agito tas fre.i.freq̄nt' agē. vñ ꝓbalia.7 ꝙponitur exagito tas.i.cōmouere turbare. Coagito tas.simł agitare vel cumulare ꝙmouere vl' repellere. Subagito tas qꝺ ē subigito tas dr̄.i.subtꝰ agē vel subducē.vñ terētī ī t'cia comedia. Hec q̄dē ꝓtumelia est amicū ad te recipe.7 eiꝰ amicā subagitare.7 corripit gi. Prati ī epi. Nō te spꝭ inops agitet. vexetq̄ cupido.
Hgmen nis. neu.ge.i.turba nomē collectiuū.7 ꝺr ſm rabanū ab ago agis q: vbi agmen est ibi frequēs actio exercet'. vl' ſm isidoꝝ dr̄ ab agēdo.i.eūdo ſm qꝺ in longitudine directū ē sicut exit a portis.als abusiue.
Hgnatꝰ ta tū.mobilit' 7 ß agnatꝰ ti.7 ß agnata te ßstātiue.7 ꝑdu.pen ul. vide ī cognatus.
Hgnellꝰ li.dimi.i.puus agnꝰ.7 ß agnella le.sil'r dimi.
Hgnes netis.7 ß agna ne.vel grece p̄t declinari hec agne bꝰ agnes.7 tūc accētuat' ī fi. Et interpt̄at agnes casta vel mr̄ vel martir ſm papiā. Et ꝺr ab agnos grece qꝺ est piū latine q: pia 7 mitis extitit vel ꝺr ab agnoscēdo.q: viā veritatis agnouit.
Hgnomē minis neu.ge.nomē qꝺ ponit' alicui ab euētu.vñ 7 ꝺr agnomē q̄si ab euētu nomē vel agnomē.q̄si adnomē.q: pꝰ nomē ꝓpriū ꝺz pōi. vñ agnomino nas. i.agnomie vocare vel agnomē ponere 7 ꝑducit gno.
Hgnominatio ē q̄dā color rbetoricus.ꝺ q̄ dixi supra in quarta ꝑte vbi egi de coloꝛibꝫ rbetoricis.
Hgnosco scis noui.nitū.valde vel iuxta noscere.7 cōponit' ex ad 7 nosco.7 mutat' ꝺ.in g.vel g.ē ibi ꝑ ꝓthesim.et tūc abijcit' ꝺ.
Hgnꝰ ni.ꝺr ab agnos qꝺ ē piū. vel ab agnoscēdo.q̄a p ceteris aīalibꝫ matrē agnoscat.vt etiā si ī magno grege errauerit balatu recognoscit vocē parētis. Pastor errat ī discretiōe ouiū. agnicul⁹ ī agnitiōe mris nescit errare.vñ agninꝰ na.nū.7 agnellus li.dimi.7 ß agna ne vñ hec agnella le.dimi.
Hgo agis egi actū.i.ducere vel facere.7 in vtraq̄ significatiōe est actiuū.et cōponit' cū ad.7 fit adigo gis adegi.adactū.i.ad aliā ꝑtē reducere. Itē cū ab.vt abigo gis.i.fugare separe. Itē cū am.et fit ambigo gis.b. interposita.i.dubito. Itē cū cō.7 fit cogo gis coegi coactū. Itē cū circū.et fit circūago gis.vbi m.ꝺz scribi.sz nō ꝓferri. Item cum de.7 fit dego gis.i.vivo. Itē cum ex.et fit exigo gis exegi exactū. Item cum in.et fit inigo gis inegi inactum.i.pecus a pastu in tectū agere. Abigere em̄ est pecus a tecto in pascua agere.et cum pro. et fit prodigo gis.i.vastare dilapidare.et cuꝫ per.7 fit pago gis peregi peractū.i.perficere.et cum re.et fit redigo gis.et cū sub.et fit subigo gis.et cū sat vel satis.7 dr̄ satago gis.i.satis ago.s.festino ꝓcuro. oia perago. et cum trans.et fit transigo gis.i. vltra agere vel litem decidere. Et nota q̄ ago actiuum est et omnia composita ab eo. Preter ambigo et dego et satago que sunt

sūt neutra. Jtē oīa ꝑposita ab ago. faciūt ꝓteritū ī egi
z supinū ī actū. ꝓter ℞go qđ caret supino. ambigo etiā
z satago nō bīt supinū ī vsu. Jtē scias ꝙ ago qn cōpo
nit si resultat dictio dissyllaba ex toto. a syllaba remo
uet. vt cogo ℞go ꝓgo. Si āt dictio sit trissyllaba a. ℣
tit in i. correptā. vt adigo abigo rediго trāsigo. Sz tn
a seruāt pago z satago. z cor. penul. ago. Horatius in
ꝑmo epi. Nā tua res agit paries cū ꝓxim⁹ ardet. agit
intellige. i. ducit vel gubernat.

Hgolus li. mas. ge. bacul⁹ pastoralis ab agēdo peco
ra dictus. ab ago gis. dī z cor. go.

Hgon ab ago gis. dī ꝟ agon nis. i. certamē pugna. et
dī agon qsi sine angulo. qr ī loco rotūdo agōes fiebāt
Theodol⁹. Excedit laudes hoīm q ꝑmos agones. In
stituit fieri sub vertice mōtis olipi. z accētuat agō ī fi.

Hgonia nie. idē ē qđ agō. vl agonia. i. vigor. fiducia.
victima vel hostia z acuit penul. z dī ab agon.

Hgonista ste. cōis ge. dī ab agon z est agonista q vl q
est in agone. i. pugil certator.

Hgonisticus ca. cū. penul. cor. i. victorioſus vl bellico
sus z dī ab agon vel ab agonista. Aug. sup psalmo. et
certe inquit reddetis rōnem quare monachos agonisti
cos appelletis.

Hgonitbeta pnl. cor. acuta cōis ge. q vel q est in ago
ne. i. pugil. ſm bug. Pap. ℣o dicit. Agonitbeta prelij
ator q pest certātib⁹.

Hgonizeta te. ab agon dī ꝟ agonizeta te. i. victor. vñ
agonizo zas. i. certare ℣bū neu. ſm bug. Pap. ℣o dic
agonizor zaris. i. certare z ꝑdu. ze. agonizeta.

Hgonom⁹ mi. mas. ge. ab ago agis. i. ꝓnceps quasi q
actōem noīatus z diuulgatus. Et vt dic bug. vī eē cō
positū. ab ago z nomen.

Hgrāmat⁹. i. illiterat⁹ ab a. q ē sine z grāmatō qđ ēli-

Hgran⁹. ab ager dī agrari⁹ ria riū. z ꝟ agrariū tera.
riū. illud qđ ꝓ agro vel de agro dat vel suscipit ī pciū.
Vñ hec agraria rie. i. lex data ꝺ agro. vel pciū quod ꝓ
agro suscipit. eccl. xxxvij. Cū opario agrario de omni
ope tracta.

Hgredula. ab ager hec agredula le. i. pua rana que ī
agris inuenit. z corripit du.

Hgrestis. ab ager dī ꝟ z ꝟ agrestis z ꝟ agreste. q em
agreste dī quasi stās ī agro. etymologia ē nō cōpositō

Hgricola le. cōis ge. pnl. cor. i. rustic⁹ agrū colēs. z vt
dicit pap. fit cōpositio ex actio z ntio.

Hgricolon⁹ ni. pnl. ꝑdu. mas. ge. i. agricultor z cōpo
nit ex ager z colonus.

Hgricultor toris. mas. ge. ab ager z cultor cōponitur

Hgrimonia nie. fe. ge. herba q̄dā q̄ ꝑcipue abūdat in
agris. z dī ab ager.

Hgriofagite ī dicūt. qr solū feraruz carnes edāt. ab
agrion qđ greci vocāt ferū vl ab ager agri z fagin qđ
est comedere. Hi ciclopes dicūt vel monoculi. qr vnū
hr̄e oculū ī media fronte ad modū cicli dicūt. hos In
dia gignit z ꝑdu. hāc syllabā gi.

Hgrion vel agrios grece ltīne ferū agreste.

Hgripēn⁹ ni. mas. ge. ab ager z pēna. z ſm Jsiꝺ. agri
penni sūt agri illi q nō plene sūt agri.

Hgrippa pe. ꝓ gēminū p. ē q cū labore mris edit sic ꝓ
pedes nō ꝓ caput. ab agros qđ ē tract⁹ z pes. qr ī ptu
ꝑmo loco pedes emittit. Virgili. eney. viij. Parte alia
ventis z diis agrippa sedis. Dict⁹ ē etiā q̄dā herodes
agrippa. vñ ī aurora dī. Herc⁹ herodes rex est agrip-
pa vocat⁹. vt dicā ī herodes.

Hgros grece. ltīne dī tractus.

Hgula le. fe. ge. penul. cor. i. lena quasi agēs gulā.

H Io ais ait. i. dico. z ē quarte ꝯiugatiōis. qr fac impa
tiua ī i. vt ai. ī q ℣bo sp i. ē duplex ꝯsonās seq̄nte voca
li. Vñ aio aiūt duaz syllabaz si. Horati⁹ ī epi. Ser-
uus bēs pciū lorisnō vteris aio. ꝟ seq̄nte ꝯsonāte voca
lis est. vt ais ait. ē aūt defectiuū qr nō inenit totū ī vsu

Et scias ꝙ ais ꝑducit is. sicut z audis. Jtē aim⁹ ꝑdu.
pnl. sic audim⁹. Sz inq̄mus cor. pnl. ē em inquio inq̄s
inquit verbū defectiuū tercie ꝯiugatōis. vñ ℣sus. Ter
cia vult inquit quartaq; sumit ait. De hoc etiā supra
dixi in tercia pte vbi egi ꝺ ꝓteritis tercie ꝯiugationis
in principio.

C A ante L

Hla le. ꝓnū l. dī ab alo alis q: sub ea pullos alit auis
Ale etiā dicunt milites q: sicut gallina alis ꝓtegit pul
los. sic milites suis clipeis cooperiūt z ꝓtegūt pedites.

Hla etiā est ꝑs pilosa sub brachijs q̄ etiā dī ascella. q̄a
ex eis brachia cillent. i. monēt. vñ ℣sus. Euolat et pu-
gnat humeris supponit ala. Et scias. ꝙ ala ale ꝑd. ꝓ-
mā. ß alo alis eā cor. vñ ℣sus. Quid nā pign⁹ alis a de-
dale ꝑcidet alis. Quidi⁹ ꝺ arte. Nō auis vtilit viscat
effugit alis. vide ī turma.

Hlabastrites ab ala dī. ꝟ alabastrites tis. lapis candi
dus z intertinctus varijs coloribꝫ. vñ ꝟ alabastrū vas
vnguentariū inde factū. qđ incorrupta seruat vnguēta.
Luce. vij. Alabastrū vnguenti. z dī alabastruz vn-
guenti vas sine pīris de alabastro que continet vnguē
tū z cor. ꝓmā. siue a. in antepenul. Et scribit sine b. ī pe
nul. vñ ī aurora dī. Illic vnguētū fūdens frāges alaba
strū. Jtem alexander. Marmoris est spēs vnguenta te
nens alabastrum.

Hlabastrū strī. p r. ī vltima syllaba. vas quoddā vn-
guentariū est. vide ī alabastrites.

Hlabrū ab ala dī ꝟ alabrū bri. i. illud ī q̄ fila vertunt.
Cū quidā. vertit ꝟ alabro quicq̄d net femina fuso. z
nota ꝙ filū a colo ducit ī fusum. de fuso ī alabrū. hinc
in girgillū. deinde in glomicellū. hinc in pannū postea
in telam.

Hlacer cris cre. penul. cor. i. hilaris velox argut⁹ let⁹.
z declinat ß alacer hec alacris z hoc alacre. ſm moder-
nos. Jnuen it aūt ꝟ et hec alacer vel alacris. ī vtraq; si
gnificatione cōis ge. vt supra in tercia pte dixi vbi egi
de declinatiōe nois. et dicitur alacer quasi alager a ve
locitate.

Hlacrimonia nie. fe. ge. i. alacritas leticia gaudiū ve-
locitas ſm papiā.

Hlani dicūt quidam populi habitantes iuxta lanum
flu uium. sicut alemani dicuntur habitantes iuxta ale-
manū flu uium.

Hlapa pe. i. colaphus. vñ alapo pas. i. alapas dare. ℣
bū actiuū z corripit la.

Hlapizo zas verbū actiuū. i. alapas dare. dicit ab ala
pa alape.

Hlapus pi. ē ille q̄ alapas patiēdo adq̄rit victū.

Hlaris h⁹ alaris. fe. ge. i. turma equitalis. ab ala le. dī
z ꝑducit la.

Hlatus ta. tū. q̄ hz alas penul. ꝑdu. ab ala ale dī.

Hlba be. quedā ciuitas eo ꝙ alba scropha fuit ibi in-
uēta. z dī ab alb⁹ ba. bū. Jtē alba be. vestis sacerdotal
linea z stricta que camisia dicit z pudoris et talaris et
subucula. ſm pap. vñ versus. Dī verbs alba vestit pre
sbyter alba.

Hlbane narū. sūt nuces que diu seruate sūt albe. ab
alb⁹ ba. bū. Jtē a alb⁹ dī hec albania nie. regio orien-
talis. Jnde albani dicuntur homines illius regiōis. ꝓ-
pter albos capillos.

Hlbedo dinis. ī albor. alboris vide.

Hlbeo bes bui. i. albū eē vl fieri ℣bū neu. z dī ab al-
bo bas. Et cōponit coalbeo bes. inde coalbesco scis.

Hlbesco scis ℣bū inchoatiuum. i. incipio albere a al
beo albes dicit.

Hlbices ciei. i. albedo. z dī a alb⁹ z est fe. ge.

Hlbico cas. penl. cor. i. parū albere. z dī a albeo bes
ſm bug. Prisci. ℣o dicit. Ab albo bas. albico cas. z ꝓt
dici verbum apparitiuū. vt albico. i. apparco albere et

formaf ab albo bas o.mutata in i.i.cor.7 addita co.
Albidus ab albeo.vel ab alb9 dr albidus da.dñ.i.alb9.7 cõparaf albidus dior.dissim9.vñ albide dr9 dissime Et hec albiditas tatis.7 albido das.penf.cor.ꝟbũ actiuum.i.albũ facere.
Albiol9 li. In alb9 est 7 cor.penul.
Albo bas.ꝟbũ actiuũ.i.albũ facere.7 cõponif cũ de.7 fit dealbo bas.ꝟbũ actiuũ. Inde vrbalia.
Albor boris.ab alb9 ba bũ.dr ß albedo dinis.7 ß albor boris.p eodẽ.7 pducit bo.
Albugo ab alb9 dr ß albugo ginis.i.glaucitas oculorũ vel albedo oculorum. Et albugo subtilis membrana visum impediẽs tenuis pell'.7 pdu.bu. Vñ in aurora dr. Cõturbãs oculos albugo figurat hebreos
Albula le.ab alb9 ba.bũ.ß albula le.q̃dã fluui9 ꝓpter colorẽ aq̃ q̃ mõ dr tiberin9 a tiberio rege i eo sbmerso.
Albumẽ nis.ge.neu.i.albedo oui.ab alb9 ba bũ.7 p-
Alburn9 na.nũ.i.alb9.7 dr ab albeo bes. ducit bu. vel alb9. Itẽ ß alburn9 ni. dr quidã mons eo q̃ albeat.
Alb9 ab albeo bes.dr alb9 ba.bũ.7 cõparaf albior bissim9.7 binc ß alb9 bi.p vẽtre q̃si alu9.7 ß albo idecli.p libro.7 p̃cipue vbi noia sctõꝝ scribũf. Vñ ß albiol9 li. dimi. Vñ iuuenal'. Cuius 7 albiol9 lanã pinguerat artus. Et hoc albũ bi.inuenif p albedine.7 vt dicit papi. Albũ cãdidũ.ß albũ nã.cãdidũ fit studio.vñ ꝟsus. Albũ nã facit est res candida cura.
Alce grece latine ꝟtus siue fortitudo.
Alce9 cei.pnf.pdu.q̃dã poeta fortis q̃ inectiuã scripsit. Hiero.in epla ad paulinũ.c.vij. Pindar9 7 alce9
Alchim9 mi.ꝓriũ nomẽ cuiusdã viri.cor.pnf. Aurora. Alchin9 ex aaron descẽdẽs stirpe sacerdos.
Alcides alce interptaf fortitudo sine virtus a quo 7 ydos qđ ẽ forma dr ß 7 ß alcides.i.fortis 7 formos9.vel ab alceo auo.7 pducit ci.
Alcion onis.pelagi volucris dicta q̃i ales occeani qr i hyeme i stagnis occeani nidos facit.q̃ excubante ferf pelag9 flãtib9 vẽtis ꝓtinua septẽ dieꝝ trãquillitate.putrescere. 7 ei9 fetib9 educãdis obsequiũ ipa rex nã prebere. Vel dr sic ab altiõe vxore ceicis.q̃ dolore viri sui mutata ẽ i auẽ illã.fm poetaꝝ fabulas.7 cor.pnf.altiones.vñ ouidi9 epi. Altiões sole memores ceicis amati. De hac dicit isi.etym.xij. Alcion pelagi volucris dicta q̃si ales cyanea.eo q̃ in hyeme i stagnis occeani nidos fac̃ pulloſq̃ educit.7 vt dic̃ amb.i examerõ. Tãtã gram minuscula auis diuinitus idultã bz.vt hos quatuordecim dies nautici vl' naute p̃supte serenitatis obseruent q̃s 7 alcionidas vocãt q̃o nullos mot9 ꝓcello se tẽpestatis horrescãt.
Alea alee.q̃dã lud9 vel instrm q̃ ludif.ab alea q̃dam mulie q̃ i troiano bello illũ ludũ inuenit.fm hug.papi. Vo dicit alea tabula lusoria dicta a q̃dã q̃ hũc ludũ inuenit. Et scribif p vnũ l.7 pdu.pmã. Thobias. Alea fortune sortes examinat auꝝ. vide i elemosyna.
Aleariũ rij.ge.neu.loc9 vbi alee reponũf vl' vbi luditur.7 dr ab alea alee.
Aleator toris.mas.ge.q̃ pfect9 ẽ i ludo aleaꝝ.7 dr ab alea.7 pducit pnf.
Aleatoriũ rij.ab alea dr ß aleatoriũ rij. loc9 i q̃ ludif cu aleis. Et inde aleatorius ria riũ.qđ ptinet ad aleas. vel q̃ cũ eis ludit.
Aleo onis q̃ assidue ludit cũ aleis 7 dr ab alea.
Aleola le.pnf.cor.dimi.pua alea.
Alers tis.oct9 quasi alienus.ab arte p ꝓriũ.
Ales tis.cõis ge.p aue vel p velociꝝ.dr ab ala qr alis alta ꝓscẽdat. Alites si aduersa nunciãt inbibe dicũtur q̃si imbibeãt.i.pbibeãt et vetẽt.si ꝓspera nũciãt dicũf ppetes.qr oẽs aues volãtes ꝓra petãt.7 cor.h. vñ in aurora dr. Flectif ad colluꝝ. caput alitis vt quasi corpus. Pro aue etiã sumif in hymno cum dr. Ales diei nuncius.

Alga ab algeo ges.dr hec alga ge.ß qđ ꝓꝗcit mare. vel herba marina.qr frigida est.vñ 7 mare dr algosuꝝ eo q̃ algã a se ꝓꝗcit.vel põt alga dici ab alligo gas.qr pedes vel manus alligat.
Algenia nie.i.dolor algidus ab algeo dicitur quia facit algere.
Algeo ges si suꝝ.i.frigere ꝟbũ neutrũ.vñ algesco is. ꝟbũ icboatiꝝ.7 vtrũq̃ cõpõit cũ ex.7 dr exalgeo ges 7 inde exalgesco.
Algidus ab algus dr algidus da.dũ.penf.cor.i. frigidus.7 cõparaf algidior dissim9.7 ab algidi gtiõ addita tas.hec algiditas tatis.i.frigiditas.
Algor oris.mas.ge.i.frigus ab algeo ges.7 pdu.go.
Algosus sa.sum.i.frigorosus ab algus dr.
Algus gus.gui.mas.ge.i.frigus ab algeo ges.
Alia lie.mas.ge. nomẽ fluuꝝ p vnũ l.ß q̃nq̃z cã metri interponif aliud l.7 dr allia lie.
Alias ab ali9 lia liud dr alias.i. i alio tpe adũbiũ tpis vl' als.i. i alio loco adũbiũ loci. vl' alias.i.alif.et tũc est adũbiũ qualitatis. Ben̄.xx. Als aũt 7 vxre soror mea ẽ 7 accẽtuaf i fine ad dr̃iam h9 noĩs alias.
Alibi aduerbiũ locale.7 significat i loco.7 cõponitur ab alius 7 ibi.
Alibrauꝝ dr eo q̃ i eo librãf.i. voluñf fila vel librãf.i. soluũtur idẽ qđ alabrũ
Alicubi aduerbiuꝝ locale 7 signat i loco.7 componif ab ali9 a vbi interposita c.cã euphonie.deberet eñ dici alibi. Et vt dicit papi.alicui.i.vspiã in alio loco.
Alicui bꝫ accentũ sup hãc syllabã li.i hoc dtio alicuĩ q̃ apud metricos accipit p trisyllabo. Vnde accẽtus deberet esse sup primam syllabã sed respicimus i accentu modulatiõꝫ ꝓsaicã q̃ accipit illũ dtim p tetrasyllabo 7 iõ ponif ibi accẽtus sup hanc syllabã li.tanq̃ esset antepenul.
Alicũde aduerbiũ loci.i aliũde vide.
Alienigena ne.ge. cõis.pnf.cor.i.d alia patria nat9.7 cõponif ab alien9 7 genitus.
Alien9 ab ali9 dr alien9 na.nũ.i.extrane9.vnde alienas.ꝟbũ actĩm.i.alienũ facere pnf.pdu.
Alietus ti.merill9.ab alo alis dr Al' vt dic̃ papi. Alietus silis aq̃le vel maior.7 pdu.penul. Vñ i aurora dr Obtinet exiguas aliet9 corpe vires. Itẽ ouid. metba. Et mõ factus auis fuluis alietus in alis.
Alimẽ mis neu.ge.i.nutrimentũ.ab alo alis.7 cor.penul.tã i ntio q̃s i obliquis.
Alimẽtũ ab alimẽ vel alo alis.ß alimentũ ti. Et ß alimonia nie.p eodẽ.f.qđ hr̃ ad alendũ.vñ pluraliť bi alimones nũ.i.nutritores.
Alimonia nie.i alimentũ exponif.
Alio aduerbiũ loci.ab ali9 dr.7 acuif i fine ad dr̃iam h9 ablti alio. Inuenif et q̃nq̃z i dtio alio. Matb. vij. 7 alio vade 7 vadit.
Alioqn.i.aliter aduerbiũ q̃litatiꝫ.7 cõponif ab ali9 7 qn.fm hug. Papi.ꝟo dicit. Alioqn q̃ si min9.q̃ si nõ vel alif.si alio mõ feceris.ꝓiũctio rõnalis vel collectiua ita dicit papi.7 pdu.pnf. Hora.i.v. sermonũ. Quod mechus ferret aut sicarius aut alioquin.
Alior suꝝ aduerbiũ loci.signat ad locũ.i.ꝟsus ad aliã ptẽ.7 cõponif ab alio aduerbio 7 versus vel orsum.
Alipes pedis penul.cor.tã in ntio q̃s i obliq̃s.i. velox quasi habẽs alas i pede.7 est cõis ge. Et componitur ab ala 7 pes.
Aliptes.ab alo alis.dr ß aliptes ptis.plagaꝝ curator qr eas fomentis alit.i.curat. vñ iuuenalis. Grãmatic9 rheto geometer pictor aliptes.
Aliquãdiu cõponif ab aliquãtũ 7 diu.fm hug.i.aliquãtisper.
Aliquando.alius componitur cum quando et fit aliquando aduerbium temporis.et acuit li.licet penul.sit longa.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Aliquātisp.aliquātis.abltūs de aliquātus componit cas p. 7 dr aliquātisp.i.aliquātulū fm bug. Pap.ysi dic. Aliquātisp.i.aliquādiu.p aliquātulū rpis.
Aliquātul⁹ la.lū.dimi.d aliquātus. vide ī aliquātus.
Aliqnt⁹.ali⁹ ꝓponit cū quāt⁹.7 fit aliquātus ta.tum. Et aliquātul⁹ la.lū.dimi.7 aliquātulū aduerbiū.
Aliqs.ali⁹ cōponit cū qs.7 fit aliqs aliq aliqd vl aliquid.7 scribit p d.aliqd cui⁹ abltūs.s.aliq ponit adūbialiter 7 significat ad locū fm bug. vel fm antiqs aliq est aduerbiū loci.7 accētuat in fine.
Aliqrsū aliq aduerbiū loci cōponit cū versus vl ver sum 7 fit aliquorsum.i. versus aliquā partē.
Aliquot est oīs ge.7 indeclinabile 7 tm pluraliter declinatur 7 cōponit ex ali⁹ et quot.
Aliquotiēs aduerbiū numeri in aliquot dr.
Aliquot⁹ ta.tū.cor.pnl. qr qt⁹ a q ꝓponit cor.pmam vn i gre cs.dr. Si queris quot⁹ iste veit. numer tibi signat. Quot⁹.i.cū qt⁹ socijs. Si qt⁹ iste sedet a me tc or do nōt.i.pm⁹ l scds. Et scias q ps aliqta alic⁹ toti⁹ dr ci⁹ ps integra. vñ ptes aliqte d sex sūt. vnū duo tria. et ē numer⁹ pfect⁹. qr ptes ei⁹ aliqte sunt equales toti.
Alit⁹ ab alo alis dr alit⁹ t⁹ tui.i.alitis siue nutrimētū. 7 alit⁹ qnqz pōit p spū vl spiratiōe vt dic bug. vñ qdā alit⁹ ē flat⁹ alit⁹ nutrit⁹ hī. Et sic alit⁹ p flatu pd.pmā sic alo alas. Hz alit⁹.i.nutrit⁹.cor. pmā sicut 7 alo is it.
Alūde ꝓpōit ab ali⁹ 7 vñ.7 qnqz int ponit ꝛc. 7 fit alicude p eodē.7 sigt alūde 7 alicūde d loco. vt alicūde.i. ali⁹ alia aliū.nomē ad aliqd 7 abnega d aliq pte. tuu.7 pt dici d plib⁹ qs d duob⁹.cū alt nō dicat nisi de duob⁹ fm bug. vñ ī grecismo dr. De mltis ꝓpe pmus dices aliusqz. Hz por ac alt dic ꝓcordare duob⁹.7 differt ali⁹ a ceter. Nā alij dicūt ex alio nūero. ß ceteri ex eodē. Et scias q ali⁹ ī ntīo cor.pnl. ß ī gtīo eā pduc Debēt ei gtūs supare ntīm ī vna syllaba. vñ qd amisit i syllab recup auit ī tpib⁹. sic alteri⁹ qd duab⁹ syllab superat ntīm 7 cor.pnl.7 sic qd abūdauit ī syllab amisit ī tpib⁹. vñ dic pl.i.xiij.li. Ali⁹ ali⁹ alij c⁹ gtūs. qr par ī syllabis ē ntio.pd.sp pnl.cū alteri⁹ eq.qr duab⁹ vicit syllabis suū ntīm.sp cor.pnl.alteri⁹ alteri. Et ī.vj.li.dicit Sciēdū q ī us.t̄minātū gtūs pd.pnl.nisi licētia poetica eā corripiat excepto alt alteri⁹.qd iō magl conceptā habuit pnl.qr duab⁹ syllabis vicit gtūs ntīm qd igitur creuit syllab ß etiā minuit tpib⁹. Jtē vt dic pl. ī.xiij.li. Inuenit altē p alteri.7 sole p soli. Jnuenit et ꝑz scde declinatiōis regulā gtō alij alie dtio alio alie. sic altē. vñ ī euāg. Matb.c.vj. Dico alio veni 7 veit. Et scias q aliō scribit p d.sic 7 qd.qr ī d.ista duo inueniūt neu.ge. aliō 7 qd. Jtē dic pl.i.vj.li. Cui p monosyllabo accipiūt metrici 7 huic. Dis em gtūs ī ius desynēs vna syllaba vult supare suū dtīm alteri⁹ alteri.illi⁹ illi. Ali⁹ qz p duas.i. debuit eē gtūs cā dtī q ē alij. ß vl biat⁹ cā. vel qr int duas vōles.i. vōlis eē nō por at. Dtūs āt loco cō sonātis eā accipi ꝓhibebat quā ipe duplicat vocalem. Et credo dīe cā ne ali ꝓbū infinitiuū eē putaret. Jō qz pleriqz recusauerunt cum frequenti vsu proferre et corrupit pmā ali⁹. Et scias q vt dic pl. ī.xv.li. Alit. ab eo qd est h alis h⁹ alis huic ali p alius ali⁹ alij.addita ter fm analogiā pfert. Hic nō q in dīvis aliō.in neu.ge.dicit essentiā. ß alius in mas. respicit psonā. vñ pī est alius a filio ß nō aliud. Nā sic dicit aug. Una est pīs 7 filij 7 spūssctī essentia quā greci omousion vocāt i q nō est aliud pī.aliud fili⁹.aliud spūssctūs. Unis psonalit.ali⁹ sit pī.alius fili⁹.ali⁹ spūssctūs. Jtē aug. Arri⁹ dixit. Aliud est pī aliud fili⁹. recte diceret si diceret alius 7 nō aliud. Qñ em dicit aliud. ꝙdicit ei a quo audit. Ego 7 pater vnū sumus.
Allatū ē supinū de affero affers. Hz ablatuz p b.ē supinū de aufero aufers.
Allec piscicul⁹ ad liquorē salsamentoꝝ ydoneus.
Allecto ctas.i.frequenter alicere.frequētatiuū est de allicio.
Allego gas.gaui.ꝓponit ex ad.7 lego legas.7 mutat d.in l. Et inde allegās gantis.ois ge.pticipiū.7 pd.penul. Sapīe.xviij.7 p incēsum depcatiōz allegās restituit re 7 est allegare.remittē vel affirmare. vel rōnes ad fulcimentū siue ptis inducere. vñ allegatiōes dicūt affirmationes.7 rōnes ad ꝓfirmādū aliqd inducte.
Allegoria rie.pmā hz positiōe pductā. vñ qdā. Allegoria canit secreta.pabola celat. Ln aliqn subtrahit vnū l.7 cor.pmā. Gn pbisiologus. Est aūt xps pātber allegorice dict⁹. Et scias q sacra scriptura quatuor modis pt exponi.s.bistorice.allegorice.anagogice.tropologice. Bistoria docet factū. Tropologia faciendū Allegoria credendū. Anagogia appetendū. Gn ysi⁹. Litera gesta docet qd credas allegoria. Moralis quid agas q tendas anagogia. Hec patent in hac dictione hierusalem. Bistorice em est nomen ciuitatis cuiusdā. Tropologice est tipus aīe fidelis. Allegorice figura ecclesie militātis. Anagogice tipū gerit ecclie triūphātis De allegoria etiā supradixi in quarta pte ī tractatu de tropis. Pap.sic dicit. Allegoria mysteriū. silitudo. vt tēplū dni qd fecit salomon. Juxta bistoriā. Juxta tropologiā ecclesiā. Juxta allegoriā vel tipicum sensū corpus dñi. Juxta anagogē supnā patriā. Hier hierusalē ipam ciuitatē 7 homines. ecclesiā animam 7 patriā celestem significat.
Alleluia dr ab alleln quod est laus.7 ia qd est nomen dei.fm quod est inuisibilis. vnde alleluia.i. laus dei fm bug. Papias ysi sic dicit. Alleluia hebraice.latine laudate dñm. Jtem dicit Papi. Ja. apud hebreos nomē domini tm ponitur.qd etiaz nouissima syllaba sonat d alleluia. vnde patet q taz bug.qs Pap. vult.q i.sit cō sonans in hac syllaba ia. et sic alleluia est quatuor syllabarum. Est aūt indeclinabile alleluia. 7 dz acui in fine sicut osanna.q autem dicitur al.i.altissimus.le.i. leuat in cruce.ln.i.lugebant apostoli.ia.i.iā surrexit dñs etymologia quedā est. Nota b q sicut dic aug.in.ij.li. de doctrina xpiana. Hebrea verba nō interpretata sepe inuenimus in sacris libris sicut amē alleluia 7 racha 7 osanna.et si qua sunt alia.quorū ptim ꝓpter sanctorū autoritatē qbus interpretari possent. seruata est antiquitas.sicut sunt amen alleluia. Partim em in aliam linguā transferri non potuisse dicunt. sicut alia q possumus.sunt em quedā verba ceteraꝝ linguarū.q i vsū alterius lingue p interptatiōz trāsire nō pnt 7 b maxie interiectiōib⁹ accidit.q ꝑba motū animi signāt potius qs snie ꝓcepte vllā pticulā. Nā 7 hec duo talia esse perhibent. Dicūt em racha indignantis esse vocem. osanna letantis.
Alleuio as.aui.ex ad 7 leuio as.7 mutat d.in l. vide in leuio leuias.
Allibesco scis. Nota q antiqui dicebāt lubet 7 lubesco p libet 7 libesco. vñ et nos vtimur ꝓposito allubeo 7 allubesco.i. obedire vel cōsentire. Et inde hec allubescentia tie. vel allubentia tie.i. obedientia vel cōsensus Et ī eodē sensu inuenit allibeo bes vel allibet 7 allibesco.7 cor.li. sicut libet.
Allicio cis.alleri.ctū.ex ad 7 licio licis. 7 mutat d.in l. vide in licio cis.7 cor.li.
Allido dis.si sum.i.ledere ad aliqd ex ad 7 ledo dis.7 pducit li.7 mutat d.ī l.7 ae diphthōgus in i.ps. Beatus q tenebit 7 allidet pusulos suos ad petrā.
Alligo gas.ex ad 7 ligo gas ꝓponit 7 mutat d.in l.et corripit li.vñ birria. Quelibet immodicus alligat eris amor. Prophet⁹. Qui sonat ptritos cordē 7 alligat cōtritiones eorum.
Allisus sa.sum.ab allido.7 pdu.li. Osee.x. Matre sua per filijs allisa.i. lesa.
Allium allij.dictū fm Pap.eo q oleat.cui⁹ odorē venenata fera nō sustinēt.leo 7 pd⁹ fugiūt. vñ allia quasi

olida ab olēdo. Persi⁹. Sustaueris alli p alij. Nume. xj. In mētē nobis veniūt cucumeres ⁊ pepones. porrigz ⁊ cepe ⁊ allia.

Allodiū dij. dr hereditas quā vendere vl donare pos sum. ita vt mea ppa fm hug. Grecism⁹ sic dic. Dicit allodiū fundus fundū maris imū.

Allophil⁹. allon interpt ⁊ alienū. ⁊ ꝓponit cū philus ⁊ dr ħ allophil⁹. i. alienigena. sic philiste⁹ palestinus vi de in philistim. ⁊ cotr. pnl. vñ i aurora dr. Cerne q allophilus hostib ille dat.

Allon interptatur alienū.

Allopatia ab allō alienū ⁊ pate passio. dr ħ allopatia tie. vel grece ħ allopate pates. allopaten. i. aliena passio q ab alio ifert fm hug. Pap. xo ita dic. Allogapatia tie. passio sub alio i aliū transiens.

Alloquor ris. ex ad ⁊ loqr qris. mutata d in l. Et ē allo qui loq ad aliū. vñ ex vi ppositiōis ꝓstruit cū actio rei rōnalis. vt alloq̄r te. i. loqr ad te. ⁊ cor. lo. vide i loquor.

Allotheca ce. dr ab allon ⁊ thesis positio. i. diuīsa posi tio accidētis vel accidētiū. vt cū casus vel pſona ponit p casu vel pſona. vel cū diuersi casus vel diuerse perso ne ꝓstruūtur intrāsitiue ⁊ ꝓsilia fm hug. Grecism⁹ aūt dicit. allotheca. genus nescit numeros necz casus. De ħ etiā require supra in quarta pte vbi egi de allotheca fm prīs.

Allubescētia vel allubētia tie. fe. ge. i. obediētia vl cō sensus. vide in allibesco scis.

Allubesco scis. i. obedire vl ꝓsentire. vide i allibesco.

Allucino nas. a luce dr lucino nas. i. suadere vl lucia re q̄si luci vicinare. ⁊ ꝓponit cū ad ⁊ mutata d. in l. ⁊ dr allucino nas. iuxta lucinare. Inde hec allucinatio q̄i iu xta lucē appropinquatio. ⁊ cor. ci. allucino.

Alludo dis. ex ad ⁊ ludo ⁊ mutato d. in l. et est alludē dere vel ꝓsonare ꝓgruere ꝓcordare. ⁊ ħ alludit ad historiā ⁊ pdu. lu. vide i ludo dis si.

Alluo luis lui lutū ex ad ⁊ luo luis. mutato d. in l. ⁊ est alluere abluere dlauare. vel potius paulatim abluen do augmētare. Innenit etiā q̄nqz alluere. p ꝓsumptōe aquaz. vide i luo luis.

Allutes ab alluo luis. he allutes allutiū. ⁊ ħ allutia or loca cenosa. i. ceno plena. vbi fluuius alluēdo dimittit cenū ⁊ putredinē.

Alluuio ab alluo luis. dr ħ alluuio onis. ⁊ hec alluui es uici. i. alluuiū vel aquositas. aquarū inundātia. Job. xiij. Alluuione paulatim terra cōsumit.

Alluuiū uij. ge. neu. dr ab alluo luis. Et est alluuiū la tes icremētū q̄d fit cū fluu⁹ ex vna pte addit ripe. Vñ ħ alluui⁹. uij. dr ager quē paulati fluu⁹ alluēdo i agrū reddit. Inuenit tñ q̄nqz allnē p ꝓsūptiōe aquaz. et al luuiū p ꝓsūptōe riparū ex aqs. Et ħ iō q: quātū fluui us ex vna pte addit tātū ex alia demit ⁊ corrodit.

Allux cis. pdu. pnl. sic pollux cis. vñ q̄dā. Allux ⁊ pol lux bñ declināt i vcis. ⁊ rō ē. q: hñt v. nālit lōgā ante x. i recto. vt supꝰ oñdi i scda pte vbi egi d accētu noīm de sinētiū i x. ⁊ vt dic. grecis. Est manū pollex. ß dicat pe dis allux.

Almus. ab alo alis. dr almus ma. mū. i. sctūs pulcer nu trīes fm rabanū. Pap. etiā sic dicit. Almus ma. mū. i. sctūs pulcer excelsus. ab alēdo etiā deriuat.

Alnia mons est apud smirniā.

Alnus ab alo alis deriuat hec aln⁹ ni. quedā arbor eo q amne alat. vñ ħ alnetū ti. loc⁹ vbi crescūt alni.

Alo alis alui altū vel alitū. Vñ duplicia ꝟbalia ħ al tor ⁊ alitor. ħ altrix ⁊ alitrix. ⁊ hec altio ⁊ alitio. ⁊ ħ alt⁹ tus tui. ⁊ alit⁹ tus tui. idē est q̄d alitio. Alo ꝓponit. coa lo lis. q̄d ē scde ꝓiugatiōis. iuenit ⁊ coaleo. Inde coales co scis. īchoatiū ⁊ cor. ꝑmā alo. Hz halo las. cā. pduc Vñ ꝟsus. Nutrio curtat alo. pduc spūs halo. Itē i au rora dr. Laudos mēdicos victu pietatis alebat.

Aloe fe. ge. arbor suauissimi odoris cui⁹ lignū vice ti miamatū i altarib adolet. ⁊ inde ħ aloes alois p q̄daz vnguēto amarissimo inde facto vel specie.

Alopicia cie. est fluor capillor circūscriptis pilis ful uus eris qualitatē hñtib sic dicta a silitudine aiāl vul pecule. quā greci alopiciā vocāt. vñ alopicios⁹ sa. sū. i. calnus. ⁊ acuit pnl. vñ q̄dā. Musculis in tibia sp ma net alopicia.

Alpha prima lra apud grecos ⁊ deriuat ab aleph he brea lra. ⁊ ponit p principio. Apoca. j. c. Ego sū alpha ⁊ o. principiū ⁊ finis.

Alphabetū. alpha ꝓponit cū beta. scda lra ⁊ dr ħ al phabetū ti. i. abcdariū

Alpin⁹ na. nū. penl. pd. i lapidib exñs. ⁊ dr ab alpis

Alpis ab altus dr ħ alpis b⁹ alpis. ß raro inue pis. nit i singulari numero. Et dicūt alpes quasi alta petē tes. i. mōtes vel quasi altipedes ⁊ nō est ꝓpositio. Et ē tractū a lingua gallor. q̄ alpes altos montes vocāt.

Alsi alsisti. i. frigui. pteritū est de algeo ges.

Alsor ab algeo ges alsi. qđ est frigē vñ descēdūt ꝟba lia. ß nō sūt i vsu. ħ alsor sozis. ⁊ alsio onis q̄ est res ꝟbi

Altare. altus cōponit cū ara. ⁊ dī ħ altare b⁹ taris q̄i alta vel altor ara. Et ħ altariū rij. p codex ⁊ hoc altar altaris. i. altare.

Altariolū li. dimi. i. puū altariū vel altare. ⁊ cor. penl.

Alter ra. rū. nomē idiuiduū. ⁊ fac gtūs alt⁹ pnl. cor. q: supat ntīm duab⁹ syllabis. Vñ qđ creuit i syllab mi nuit i tpib sic supꝰ ꝓbaui. i. ali⁹. Inuenit et apud anti q̄s alteri altere alteri i gtō. ⁊ i dtio altero altere altero. sic alio i dtio. Joel. j. Sup ħ filijs vr̄is narrate. et filij vestri filijs suis. ⁊ filij cor generatiōi altere.

Alterco cas. cani. vel alterco⁹ aris. i. certare litigare. Et dr alter ⁊ cōponit vtrūqz coalterco cas. ⁊ coalt⁹cor coaltercaris.

Alteritas. ab alter alterius alteri. addita tas fit alteri tas tatis. i. vicissitudo.

Altern⁹. ab alter dī altern⁹ na. nū. i. vicissitudinarius Vñ alterne ⁊ alternatim aduer. i. vicissitudinarie. Et alterno nas. ꝟbū actīm. i. mutuare. vel alternati aliq̄d dicere. vel facere. Et etiā p dissociare inuenit.

Altero ras. raui. ꝟbū actīm dr ab alter. ⁊ est alterare variare facere alterū. vñ alterat⁹ ta. tū. i. variat⁹. ⁊ pōt esse nomē simpliciter deriuatū ab alter.

Alterut. alt ꝓponit cū uter. ⁊ fit alterut tratrū. gtio alterutri⁹. i. iste vl ille. vel uterqz ambo. Inde alterutz aduer. i. mutuo. Vñ i epla scti iacobi dī. Cōfitemi al terutrū pctā vīa. Inuenit etiā alterutrī aduerbiū i eo dē sensu. Quare aū t alteruter nō declinat ex vtraqz p te. ß tm i fine cū ꝓponat ex duob⁹ rectis integris. dixi supꝰ i t cia pte i tractatu d ꝓposita figura nois. vbi egi de cōpositiōe integror.

Altigradus ga. dū. pnl. cor. i. alte gradiēs vl q̄ ē i alto gradu. ab alt⁹ cōponit. ⁊ gradus vel gradior.

Altilis. ab alo alis dr ħ ⁊ hec altilis et ħ le. i. res q̄ ad ħ alitur vt pinguior fiat ⁊ vt occidat vt porci ⁊ volucres domestici. ⁊ dr q̄nqz substātiue hec altilis q̄nqz ħ altile Vñ in matheo. Tauri mei ⁊ altilia mea occisa sunt. fm hug. Pap. aūt dicit. Altilia volatilia saginata studio Et ps. dicit altilia saginata dicim⁹ ab eo q̄d ē alere. al tilia q̄si alitilia vocam⁹. ⁊ cor. pnl. altil. vñ i grecis. dī. Ornix siluaz solet altilis esse domorū.

Altiloqu⁹ qua quū pnl. cor. q̄ alta loquit ab altus et loquor.

Altio onis. i. alitio. vide in alo.

Altisonās nātis. i. altū vel ex alto sonās. ⁊ cōponit ex altus ⁊ sonās. vel sono nas. ⁊ cor. so.

Altison⁹ na. nū. pnl. cor. i. alte sonans. ⁊ cōponitur ab altus et sona sonans.

Altithron ni. altus ꝓponit cū thronus. ⁊ fit hoc alti thronī ni. i. sedes regia. Et inde dr altithron⁹ ni. q̄ se det in illa sede. ⁊ cor. thro.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Altitonans.altus ꝓponit cū tono nas.et dī hic z hec z B altitonās tis.q̄ alte tonat.est em̄ de altitonās z trinitas sancta.z verbū z aer z celuz. Et substantiue pōt dici.hic altitonans deus.

Alto tas.derivat ab altus ta tū.f nō est in vsu z ꝓponitur inde exalto tas.i.in altū extollere. Et inalto tas.p eodem a quib ꝫbalia fm bug. Pap. ꝫo dic alto tas. nutrio vel altum facio subleuo.

Altrinsecus.ab alter dī altrinsecus pnl.cozr.i.alter z altrinsecus.i.ecōtrario vtrinq̄. vnde prudenti⁹ī hymno. Rndet ille altrinsecus.vel fm pap.altrinsec⁹ dextra leuaq̄ alterutruz. Geñ.xv.dicit. Et vtrasq̄ ptes ꝓtra se altrinsecus posuit.

Altriplex cis.pnl.cozr.q̄ vel q̄ est aīo duplex. z cōponit ab altera z plica.fm bug.vel fm pap. altriplex duplex voluptas.z cozri.tri.

Altrix cis.fe.ge.i.alitrix.vide in alo alis.

Altus ta.tū.bz tres significatōes. Altus.i.subtilis vt alta scia est in isto.i.subtilis.z altus.i.pfundus. Cōuersim em̄.i.recipzoce alt⁹ ponit p pfundus z pfund⁹ pro altus. Et ꝓpatur altior altissimus.z inde hec altitudo. Item inuenit altus p nutrit⁹ z tūc descēdit ab alo alis. altū vel altū. Et vt dicit pap. Altū superi⁹ et inferi⁹ dī. adverūq̄ altū ptinet altū nāq̄ celū dicim⁹ z altū mare.

Alueare.ab alueus dī B alueare ris. vel aluearium rij. vas in q̄ apes delitescunt.

Alueolus li.pnl.cozr.mas.ge.dimi.i.paru⁹ alue⁹. Daniel.xiij. Intruerat panes in alueolo vide in alue⁹.

Alue⁹ uei ma.ge.dī ab aluus alui.z est alue⁹ vēter fluuior. Ūñ hic alue⁹ dī q̄ddā vas fcm ad modū aluei fluuij in q̄ pedes lauant z olera z carnes. Ūñ alueol⁹ li. dimi.tam aluei fluuij q̄ aluei vasis. Dan.xiij. Intruēat panes in alueolo.

Alumen ab alo alis dicit B alumen minis vel dī a lumine eoq̄ ceteris coloub pbeat lumē vel alimentuz et pducit lu. Papias dic Alumē a lumīe dī.eoq̄ lumen pstat coloub tingēdis.z corripit mi in obliquis.

Alūnatus ta tum.i.nutritus.z dī ab alūnus.

Alumn⁹.ab alo alis dī hic alūnus ni.q̄ nutrit vel q̄ nutritur. Ūñ ꝫsus. Est z q̄ nutrit q̄z nutrit alūnus.

Aluta.ab alo alis dī hec aluta te.pellis q̄ cādidata dī vulgariter cordōnanee.q⁹ alit pedes. Und iuuenalis. Appositā nigre lunā subtraxit alute. Et inde hic alutarius.i.pellipari⁹.q̄ vel opat pelles candidatas vel tinctas vel q̄ eas candidat.i.serenat vel tingit.

Aluulus li.dimi.pnl.cozr.i.paru⁹ aluus.

Aluus ab abluo luis dī B alu⁹ bui⁹ alui fe.ge.q̄si abl⁹. z est alu⁹ q̄ cibū recipit z purgari solet.vñ z sic dī. quia abluat.i.purget. Ex ipsa em̄ sordes stercoz fluūt z differt a ventre z vtero.vide in venter.

Am ꝓpositio sp in cōpositōne inuenit. Sz an p n.est ꝓiunctio q̄ in ꝓpositōne nō inuenit.sic dixi supra in prima pte in capitulo de syllaba.vbi determinaui de m.

Ama ame.fe.ge.fm Isidoz.dī ab amo amas. q⁹ multum amat q̄ z strix dicit a stridendo et est auis nocturna.vide de hoc in strix.

Amabilis.ab amo amas dī hic et hec amabilis et B le. Ūñ amabiliter aduer. et ꝓponit hic z B inamabilis.le. vñ inamabiliter aduerbiū.

Amabo interiectō blandientis.ab amo amas.

Amadrias.amās pticipiū ꝓponit cū drias z est arboz z fit hec amadrias diadis.amadriades dee sunt q̄si amātes driades.

Amamē.ab amo as dī amamē minis z B amamentuz amamēti p eodē.i.amatio.z pdu.pnl.amamē.

Amādo das.ex a.z mādo das.i.extra longe mādare z abstentare. Et in eodem sensu inuenit amēdo das.vide in mando das.

Amanitis tidis.fe.ge.f amanites ē ma.ge. Ūñ.q̄.reg. c.xuij.dz dici nagamā amanitis nō amanites.et pd.pnl. amanitis. De B dixi.s.in tercia pte in tractatu.de speciebz noīm.vbi egi de patronomicis.

Amās tis oīs ge.pticipiū de amo amas.z ꝓstruit cum actio sic z suū ꝫbū. Unq̄ ē nomē.et tūc ꝓstruit cū gtio Ūñ.pl. Amās illū pticipiū ē.amās illi⁹ nomē est.z compatur fm qđ est nomē.amās tior tissim⁹.

Amaracus ab amar⁹ dī hic amarac⁹ci.quedaz herba. vel amarac⁹ quidā puer q̄ dū deferret vnguēta et cecidisset mortu⁹ē.z mutat⁹ē in florē sui nomis fm fabulas poetaꝝ.z ita a noīe illi⁹ dī herba amarac⁹ z flos. Et vnguentū qđ inde fit hoc amaracum dicit.

Amareo res dī ab amar⁹.z est amareo amar⁹ sum vel tio.vñ amaresco scis.inchoatiuū.

Amarico ab amar⁹ amarico cas. ꝫbū actiuū.i.amarū facere vel defatigare. Unde verbalia.

Amaricosus sa sum.i.plen⁹ amaroze.ab amar⁹ dī.

Amaror oris.mas.ge.i.amaritudo ab amar⁹ dī.

Amarus ab a.qđ est sine et mare.p ptrariū dī amar⁹ ra rum.z ꝓpatur rior rissim⁹. Ūñ hec amaritudo dinis. amarus cōponit.pamarus q̄ amarus ambo pro valde amarus.

Amasa se.est ꝓpriū nomen viri.de q̄ dicit regū.xvij. Amasan ꝫo ꝓstituit absalon p ioab sup exercitum.et corr.penl. Unde in aurora dicitur.pmittes amase rex militie dominatum.

Amasco scis.ꝫbū inchoatiuū.i.incipio amare.

Amasio onis.mas.ge.idē est qđ amasius.

Amasiolus li.dimi.pnl.cozr.paru⁹ amasius.

Amascūcul⁹ li.dimi.paru⁹ amasi⁹.pnl.cozr.

Amasi⁹ ab amo amas dī hic amasi⁹ si.q̄ intemperate amat vl q̄ intpate amat. Et est amasi⁹ luxurie amic⁹ honestatis inimicus.a q̄ amasiol⁹ li. dimi.z B amasia amasiola le.dimi. Dī etia hec amasio onis.idez qđ amasius Et inde hic amasiūculus di.paru⁹ amasio.

Amatbi.interp̄tat veritas z accētuat in fine.

Amatoriculus li.dimi.paru⁹ amatoz.pnl.cozr.

Amatricula le.dimi.pua amatrix.

Amaturio ris.verbū meditatiuū.i.meditoz amare.et formatur ab vltimo supino de amo as.s.amatu.addita rio.z cozr.u.ante r.sicut z pturio pturis.

Amat⁹ ab amo as.dicit amat⁹ tus tui.i.amatio.z moditer amatus ta tum.

Amazones dī ab a.z mazon quod est māma q̄si sine māma.s.dextera quā inurebāt.ne impediret eas i sagittando.z eā nudabāt.et B etiā faciebāt de sinistra.ne clipeus impediret. Eedē dicte sunt vnimāme.be sine viris viuūt.z cozr.pnl.amazones. Virg.eney.xj. Pulsāt z pictis bellantur amazones armis. Et scias q⁹ vt dicit Isido.ety.viij. Tria sunt genera ꝓsuetudinū sicut scytharū.vbi femine z viri in pugnā eunt.amazonum vbi sole femīe.romanoꝝ aliarūq̄ gentiū vbi soli mares.

Ambact⁹cta ctū.i. circūactus sicut solet esse quisquis dubitat.ab ambigo gis.dicit.

Ambages gis.dubia locutio ab ambigo gis.z pduc. penulti.

Ambago ginis.dubia locutō ab ambigo gis.pducta penul.in nominatiuo.

Ambarualis.vide in arualis.

Ambi.i.serui.ab ambiendo.i.circūeundo dicti.

Ambidēs ab ābo z bidēs ouis.ꝓponit B ambidēs dēntis.i.ouis bñs in supiori pte dentez vnū z alū īferiori

Ambidexter.ab ābo z dextra ꝓponit ri pte. hic ambidexter teri.ille q̄ vtraq̄ manu vtit p dextra sicut fuit aoth.vt babet in libro iudicum.

Ambifariā aduerbiū discretiuū.i. ex ambabz ptib ab ambo ꝓponitur.

Ambigo gis.Ago ꝓponit cū am.z fit ābigo gis.b.interposita.i.dubitare.z cozr.bi.z fac̄ pteritū ābegi. Am-

tiq̃ tñ dixerũt ābigui.supinũ nō est in freq̃nti vsu.
Ambigu⁹ab ābages dī ābigu⁹gua guũ.i.dubi⁹.7 cōpar sic.ābigu⁹mag⁹ābigu⁹issim⁹ ꝛc. vñ ƀ ābiguitas tatis.7 ābiguosus sa sum.i.dubitabil⁹vel plen⁹ambagib⁹.
Ambiloqu⁹ambo ꝓponit cū loquēs 7 fit ambiloquus q̃ quũ.i.bilinguis.q̃ nūc ƀ nunc illud affirmat.vñ ambi loquiũ quiq talis locutio 7 cotr.lo.
Ambio bis biui bitum circũdare 7 cupere 7 ꝓprie bonorem.7 ꝓponit⁹ exam.7 eo.7 interponit⁹ b. cā euphonie 7 e.mutat⁹ in i.vide in eo is.
Ambitio ab ābio bis dī hec ambitio onis.i.circũdatio vel cupiditas.7 maxīe honores.vnd ābitiosus sa sum.i. cupid⁹.7 ꝓprie honoris.7 ꝓpat⁹. Vñ hec ābitiositas.i. cupiditas.7 ƀ ambities ei ꝓ eodē.7 q⁹ ābitiosor ē blandiri 7 adulari. Ideo q̃q ābitio ponit⁹ ꝓ adulatōne et blanditijs.7 format⁹ ābitio ab ƀ gtio ābiti.addita o.vñ p t.scribit⁹ qd tñ accipit sonũ tc.
Ambit⁹tus mas.ge.i.circuitus 7 ambit⁹.i.cupiditas 7 ꝓprie honoris.7 dī ab ābio bis.7 cotr.bi.in ꝛbali.ƀ etiā ꝓducit in supino 7 in ꝓticipio ambit⁹ta tū. Ouid.in.j. metha. Jussit 7 ābire circũdare littora terre. Lucan⁹ in primo. Letalis ambit⁹ vrbis.i.circuitus.
Ambo onis.mas.ge.i. pulpitū vbi ex ambab⁹ ptib⁹ st gradus.ab ampbi q̃si ampho.et idem dī amo amonis. Item ambo onis.i.gradus.vñ ambulo las.
Ambo ab ampho greco qd equipollet huic ꝓpositioni ampbi qd signat circũ. Et nota q⁹ ābo diuidit 7 colligit.duo colligit 7 nō diuidit.vñ vere possum dicē. Isti duo ferũt hūc lapidem.ƀ nō. Isti ambo ferũt hūc lapidem. nisi vterq̃ ferat. Et declinat⁹ pluraliter. Hi ābo be ambe bec ambo.gtō amboꝝ ambaꝝ amboꝝ. Dtō amboby ambab⁹ amboby ꝛc. Et sic q̃dā ad modū prime.q̃dam ad modū scde.quedā ad modū tercie declinatōis. Et scias q⁹ q̃n est distributiuũ caret⁹ vtō.ƀ q̃n est collectiuum hz vtm̃.vide in duo.
Ambra bre.fe.ge.spēs quedā valde cara.7 dicitur ab ambrosia ambrosie.
Ambro ab ābrosia dī hic ābro onis.i. leccator.s.idem qd lurco.māducus ardelio ganeo ƀ interest. Ambro dī ille q̃ bñ scit iudicare de sapore cibor et libenter gustat bñ saporata. Lurco dī ille q̃ gulosē7 imunde oia deuorat.sic dict⁹a lues qd est sordes vel a lura qd ē os vtris Manducus dī ille q̃ ore hians turpiter manducat. Ardelio ab ardeo q̃ ardēs est in leccacitate. Ganeo q̃ moratur in tabernis.q⁹ ganeu⁹ est taberna vbi fit leccacitas. Inde ganea leccacitas vñ ganeo talis leccator.
Ambron⁹ab ambro qd est leccator dī ambroninus na nũ.vñ quidā cū vellet aliũ redarguere ait. Tu habes lurconinã buccã 7 ambronina labia volēs signare q⁹ multum 7 turpiter comedebat⁹7 libēter de bñ saporatis.
Ambrosia sie.fe.ge.quedaꝫ herba p̄dulcis saporis diuina dicta eo⁹q⁹ inde puscātur equi deor. Vñ 7 ambrosia dī q̃q nectar vel cibꝫ deor.vñ ambrosi⁹ sia sium.i. dulcis vel gulosus.7 tūc ab ambro dī.
Ambubaia ab ambio 7 balneū ꝓponit ƀ ambubaia. femia frequēs circa balnea q̃si ābiens balnea. Vñ horati⁹in sermonib⁹.Ambubaiarꝫ collegia pharma copole.vel ambuba ligua syror dī tibia vel simphonia. Inde ambubaia.i.tibicina vel simphonistica. vel ambubaia ē ꝓpositū ex ambio 7 baia siquidē baie locus erat amenissimus quē leccatores freq̃ntabāt. Inde ābubaie q̃si frequentātes 7 ambientes locū.s.leccatrices.
Ambulacrū cri.pnt.naturaliter cotre. dī ab ambulo las. 7 ē ambulacꝫ loc⁹ad spaciādū spaciosus.qd ēt ꝓ porticu⁹repit.vt fm pap. Ambulacꝫ ē spacū ambulandi.
Ambulatoriū rij.ge.neu.locus apt⁹ ad ambulādu⁹ et deriuat⁹ ab ambulo las.
Ambulo las.ꝛbū neutrū. Et pt derivari ab ābo onis, qd est grad⁹. Vñ ꝛbalia. Ambulo ꝓponit⁹ de ambulo. i. de loco ad locū spaciando ābulare. Vñ ꝛbalia. Ob, ambulo las.i.circũambulare.vel qd⁹ melius⁹est ꝓ spaciari Vñ Ouid.ij.metha. In tenerꝫ formosus obābulat herbis. Preambulo las. Vñ ꝛbalia. Componit⁹ q̃q ꝓambulo las. coambulo las. Et hinc verbalia.et reambulo las.i.redire remeare.
Ambul⁹pnt⁹.cotr.ab ābulo las.dī ambul⁹la lū.penul. cotr.qd 7 substātiue pōt poni ꝓ cursore qui causa festi nationis legatur.
Amburbale.balis vel amburbiũ bij. sacrificiū qd circuit ciuitatē.vide in aruambale.
Amella mella.i.fluui⁹ ꝓponit⁹ cuꝫ a qd est iniꝫ.7 dī hec amella le.quedā arbor q̃ iuxta mellā fluuiuꝫ crescit cui⁹ flos dicit⁹ hic amellus. Vñ virg.in georg. Est etiā flos in pratis cui nomen amello.
Amen.i.fere vel fidelit⁹ vel sic fiat.et ē hebreū. Quare nō sit interp̄tatū dcm̃ est.s.in alla. Et est ꝓpositu⁹ fm bug.ab a.7 mene qd ē defect⁹ q̃si sine defectu.ƀ poti⁹ videtur etymologia q̃ ꝓpositio 7 accētuat⁹ in fine.7 scribitur p n.in fine. Sꝫ amem ꝛbū p m.
Amendo das.vide in amando das.
Amenū nij.neu.ge.i.locus pulcer 7 delectabilis 7 etiā ꝓ amenitate ponit⁹ 7 dī ab amen⁹na num.
Ament⁹mens ꝓponit⁹ cuꝫ a.qd est sine.et dī ƀ 7 ƀ 7 ƀ amens tis.fatu⁹ q̃si sine mēte. et ꝓpat⁹ amētior tissimus. vñ ament⁹ tius tissime.aduer.7 hec amētia tie. Et amēto tas.i.insanire vel poti⁹ insanū facere fm bug. Brecisin⁹ ꝛbo dic. Nil ment⁹ retinēs hō secū dī amens. Et vt dic⁹ pap. Amētia ppetuū. Demētia ꝛbo tpale ē vicium.
Amētia tie.in amens vide 7 formatur ab ƀ dtō amenti. addita a.7 accipit t.sonū tc.
Amentū ti.neu.ge.corrigia ligata in medio baste vñ amentū dī q̃si a medio ligatū vel q̃si medie baste aptatum.vñ amēto tas.amento aliqd ꝓicere fm bug.pap. ꝛbo dicit. Amentū dictū q̃ media basta ligat⁹ vt iaculet⁹ in hostes vinculum est.
Amen⁹ab amo fm varronē amen⁹na nū. Sic em̃ dic⁹ bug.amenū eo q⁹ solū amorē p̄stet 7 ad se amādū allicit.vel dī amenū q̃si amuniū.i. sine munio.i. sine fructu: Delectatōez ei solū ꝓfert. Et cōparatur amenior simus. vñ hec amenitas tatis. Et hec amenitudo dinis.iocunditas delectatio. Amen⁹ ꝓponit⁹ Inamen⁹ Ab amenus dī ameno nas.7 ꝓdu.pnt⁹. Vñ in aurora dī. Lal⁹ amenat odor domū.q⁹ flore rosaꝫ. Pap. Amena loca dctā q⁹ amorē p̄stant.iocunda viridia.
Ametistus sti.lapis p̄ciosus vn⁹ de.xij. vñ hec ametistina ne.vestis ciusdē colorꝭ dī.7 cotr.pnt.fm pap. 7 magistrū bñ. vñ q̃dā. Lausidicū vendūt. ametistina ducit illis. Qdm āt regl⁹as p̄s. videt⁹ ꝓducenda sine acuēda maxīe in ꝓsa.7 ƀ cōius retinet⁹ ab autorib⁹.
Amiatio lapis dict⁹a veteribꝫ.q⁹ si ex ipo fuerit vestis ꝓtexta.p̄ ignē resistat 7 igni imposita nō ardeat.ƀ splēdore accepto nitescat.7 est tercia lr̃a i.in papia.
Amicalis ab amic⁹ dī ƀ 7 ƀ amicalis 7 ƀ le.et hic 7 hec amicabilis 7 ƀ le.q⁹ pōt esse ab amicor caris.vñ amicabiliter aduer.7 hec amicabilitas tis.i.amicicia.
Amicio ab amicus dī amicio cis ciui.amictū ꝛbū actinum.i.coopire vel adiūgere vel ligare.q⁹ q̃ amicum sibi sociat.eū coopit ꝓtegit 7 defendit. Vñ Ouid.i.v.metha. Ille sibi ablatus fuluis amicit⁹ in alis. Hiere.xliij. Sic amicit⁹ pastor palleo suo. Amicio ꝓponit⁹ Circũamicio cis. vñ circũamict⁹. Item coamicō cis.ƀtracta n. Et scias q⁹ inuenit⁹ amicior nomē ꝓpatiuū de amic⁹.et interponit⁹ ci.syllaba q̃q cā dñie. vt dicet⁹ inamicus.
Amicor ab amic⁹ dī amico cas.ꝛbū actinum 7 amicor carꝫ.ꝛbū deponēs in diuerꝭ significatōib⁹.vt Amico illū tibi.i.facio illū amicū tibi.7 amicor tibi.i.suꝫ aīc⁹ tibi.
Amictuo ab amicio cis.amictu dī amictuo ctuas.frequē. Vñ ꝛbalia 7 ꝓponit⁹ circũamictuo as.dī tñ 7 circumamicto ctas p̄ syncopā.
Amict⁹ab amicio cis.amict⁹cta ctū.i.coopert⁹.et hic

amictus ctus ctui.7 hoc amictorium rij. ambo ꝓ quoli bet vestimento.

Amiculū ab amicio cis dī ß amiculū li.mitra ꝛginal'. Vel ē amiculū lineū palliū meretricū. Hoc em̄ i adulterio ꝛprehense induebant'.vt in tali amiculo potiusq̄ in stola polluerēt pudicitiā.7 erat olim signū meretricie vestis.ß nūc est honestatis.

Amicus ab amo as.deriuat' ß amic⁹ci. q̄si amoris custos vel quasi animi custos. Vel dī amicus ab hamo.i. cathena caritatis.7 adiectiue amic⁹ca cū.7 ꝓpat' amicissimus. Cui⁹ ꝓpatiū posuit plaut⁹in penulo. Nihil inquit est hoīm amico oportuno amicius. Et inde amice cius cissime aduer. et hec amicicia. Et nota q̄ et ꝓpatiuo amicior interponit' hec syllaba ci.q̄q̄ ad differentiaz prime psone hui⁹ verbi amicior cioris. Et dicit' amicicior.7 pdu.penultimam amicus. Sed amicio cis. cor.mi. Vnde versus. si nudos amicis sanctis potierī amicis. Et scias q̄ sm ambrosiuz.amicus est alter ego. Et quidam sapiens dicit. Alter ego nisi sis.nō es michi verus amicus. Ni michi sis vt ego nō eris alter ego.

Amygdala nomē grecū est. ā latine nux longa dicit'. Hāc alq̄ nuculā vocāt.i.minorē nucem. Et nota q̄ inuenit' ß amygdala le.7 hic amygdal⁹li.7 ß amygdalum li.ꝓ fructu. Et inde amygdalin⁹na.nū.pnī.pdu. Genē. xxx. Tollens ḡ iacob ꝛgas populeas virides 7 amygdalinas. Et est i. scda lra 7 g. est q̄rta sm papiā i amygdala.7 cor.penī. Vñ quidā.ꝓls est arbor.vt amygdal⁹. has parit estas.

Amiliar⁹.lapis est vocat⁹ q̄ vbi est posit⁹ miliariū oñdit viantib⁹.ab a.7 miliariū.q: miliario aptat'.

Amistides lapis est quē qui secū gestauerit.inebriari nō poterit.sicut dicit buguitio.

Amita te.soror patris quasi alia mater dicta cor.mi. 7 deriuat' ab amo.

Amitto tis si sum.i.pdo.ex a et mitto. ß admitto ꝓ d. aliud signat.vt.ß.dixi.7 ꝓponit' ex ad 7 mitto. Itez inuenit' amitto ꝓ duo m.ex am ꝓpositione 7 mitto.sic admiror 7 ad miror.7 ammiror ex am 7 miror dī.

Amman ꝓ duplex m.scribit' 7 pfert'.7 est ꝓprium nomen loci 7 accētuat' in fine.

Ammiror raris.in admiror est.

Amnitto tis.in admitto est.

Amnēsis sis.fe.ge.q̄libet villa circa amnē sita et dicit' ab amnis.

Amnicola le.cōis ge.pnī.cor.colens amnem.7 ꝓponitur ab amnis 7 colens.

Amniculus li.dimi.i.paru⁹amnis.7 cor.pnī.

Amnicus ca cū.pnī.cor.i.fluuialis ab amnis dī.

Amnis ab amen⁹ dī hic ānis hui⁹ amnis.i.fluui⁹ ꝓpter amenitatē ripaꝝ sm bug. Pap. ꝛo dicit. Amnis fluuius ad amenitatē dict⁹ frondib⁹ redimitus.et desinit ablatiuus in e.7 in i.vt amne vel amni.

Amnites gemma silis vitro ß durior.

Amo as aui atū. Vñ hic amator toris. Et amatorius ria riuz. Amo ꝓponit' Reamo mas.i.rursum amo. Et deamo as.i.valde amo.7 pamo ꝓ eodē.7 hinc ꝛbalia. 7 est actuū amo cū suis ꝓpositis 7 cor.primā. Sed hamo mas ꝓ piscari.7 hic ham⁹ mi.pducit eā. vñ versus. Hamāt pisces ß amant' sepe puelle. Vnā sp amo cui⁹ nō soluor ab hamo. Et differt amo a diligo.q: diligo i bono.amo sumit' in malo. Item amam⁹ ardenti⁹.diligimus leui⁹. Item ab amo.hic amator toris.7 hec amatrix cis.7 desinit ablatiu⁹i e.tm̄.ab hac amatrice.

Amodo.i. deinceps.ꝓponit' ab a 7 mō.posito aduerbaliter.sm bug.7 nota⁹q̄ sm p̄s.ab m. vel v.loco ꝓsonātis incipientib⁹ solet in ꝓpositōne preponi a.vt amodo amens.aucho.auerto.7 sic de alijs ꝓsimilib⁹.

Amolior liris.amolitus sum.i.remouere auertere Lucanus in.v. Heu q̄s fortuna humeris iam pondere fessis.ammolit' onus.

Amomū mi.pnī.pdu.neu.ge.dī q: velut odorē cinamomi referat 7 nascit' hec arbor in syria 7 armenia apocal'.xviij.7 cinnamomū 7 amomū. Vñ alexander. Qui cāne iunctū ꝓdu.amomū.

Amon filius ꝓli mei interp̄tat'. Vel amon interp̄tat' fidelis vel honest⁹ 7 fuerūt moab 7 amon filij lotb a quibus moabite 7 amonite dicti sī'.7 accētuat' in fi. amon.

Amonita te.pnī.pdu.ab amō dī vide in amon.

Amor ab amo as dī ß amor oris.7 est amor pius filiorum iustus vxoris crudelis ꝓtra naturā.obscen⁹ meretricuz. Itez amor cū p̄rau⁹ē vocat' cupiditas vel libido Cū rect⁹ est dilectio vel caritas. Et vt dicit Ouidō.epi. Res est soliciti plena timoris amor. Et nota q̄ sic colligitur ex ꝛbis dionysij in libro de diuinis noib⁹. Amor hz triplicē vim.s.inclinatiuā.eleuatiuā 7 coordinatiuā. Inclinatiuā q: inclinat superiora inferiorib⁹. Eleuatiuā q: eleuat inferiora superiorib⁹. Coordinatiuā q: coordinat eq̄lia coeq̄lib⁹. Hāc aūt triplicē vim amor diuinus efficit in his q̄s replet. Nā inclinat eos ꝓ humilitatez 7 sui ꝓtemptū. Eleuat in desideriuz sup̄noꝝ. Coordinat inuicē ꝓ vnifor̄mitatē morꝝ. Psalm⁰. Ipse em̄ habitare facit vnius moris in domo. vide in dilectō 7 caritas. Hic nota q̄ amicicia se extēdit ad aliquez dupl'r. vno mō respectu suipsius. Et sic amicicia nunq̄ est nisi ad amicū. Alio mō se extēdit ad aliquē respectu alterius ꝓ sone.sicut si aliq̄s hz amicicia ad aliquē hoiem rōne ei⁹ diligit oēs ad illū hoiez ptinētes.siue filios siue fr̄uos siue q̄litercūq̄ ei attinētes.7 tāta pōt eē dilectō amici.q̄ ꝓpter amicū amant' hi q̄ ad ipm ptinēt.etiā si nos offēdant vel odiāt.7 ß mō amicicia caritatis se extēdit etiā ad inimicos.q̄s diligimus ex caritate in ordine ad deuz ad quē hī ꝓncipal'r amicicia caritatis. Item vt dicē greg. Amor dñi nunq̄ ē ociosus. Opat' em̄ magna si est. Si aūt opari renuit.amor non est.expone .magna opat' in ꝓposito.non tñ semp magna opat' in actu in pñti vita. vide in pfectio. Et nota q̄ hec tria.amor dilectio caritas se hñt ex additōne ad inuicē. Amor em̄ dicit simplicez inclinatōz affect⁹ in amatū. vñ etiā q̄q̄ passiōz dicē sm q̄ ē i pte sensitiua.7 sic amor etiā in irrōnabilib⁹ inuenit'. Dilectio aūt p̄supponit electōez sicut ipm nomē oñdit. vñ tm̄ rōnabiliū est. Hz caritas ponit quādā vehemētiā dilectōis.inq̄tū dilectū sub inextimabili p̄cio habet' sm q̄ res multi p̄cij care dicunt'. Volo etiaz te scire q̄ amicicia addit aliq̄d supra amorē. q: ad rōnem amoris sufficit q̄ hō velit bonū q̄cunq̄ alicui. Ad rationem aūt amicicie oz q̄ aliq̄s velit ei bonū q̄ vult sibi vt sez velit ꝓuersari cū ipso.7 ꝓuenire in illis q̄ maxime amat. Vñ inter multū distantia pōt esse amor. sed nō amicicia.q: nō ꝓuersant' sīl.q̄ est ꝓprium amicitie. Unde dicit p̄bs in.ix. ety.q̄ amici nō optāt amic(maxima bonoꝝ ne dissoluat' amicicia. Dic tñ animaduerte. q̄ licet deus in infinitū distet a creatura tñ opat' in oībus.7 in oñib⁹ est.7 ideo pōt saluari etiā rō amicicie.inter deum 7 creaturā.

Amorosus sa sum.plen⁹ amore.ab amor oris dī.7 cōparat' amorosior sim⁹.vñ amorose ius sissime aduer.

Amorre⁹.arace⁹.asene⁹ 7 aradi⁹.fuerūt filij chanaam. Vñ quidā ꝓli dicti sūt amorrei. alij araceī.alij aseneī. alij arradij.7 pdu.pnī.amorre⁹.

Amos interp̄tat' ꝓls amulsus. q̄a ꝓpheta missus fuit ad ꝓlīm isr̄l'.qui iam erat amulsus a deo et acuit' in fine amos.7 ē indecl'.vide in armentū.

Amphi greca ꝓpositio latine dī circū vel dubiū.

Amphibologia gie.pnī.acuta ē ābiguitas dictionis. ß amphibologia ē ābiguitas snie 7 ꝓstructōis.ab āphi. q̄ est dubiuz.7 logos. q̄ est sermo.7 bole.q̄ est snia. inde amphibol⁹la lū.7 amphibolicus ca cum.pnī.cor. De ß supra dictum est in quarta pte in capitulo vicijs annexis de barbarismo 7 soleocismo.

Amphibrachus ci.pes ꝓstans ex trib⁹ syllabis.prima et

i .ij.

vltima breuib⁹ 7 media longa.7 est ꝓtrarius amphimacro.7 ꝓponit' ab amphi qđ est circũ 7 bracos qđ est breue.inde amphibrachus.pes bincinde hñs breuẽ syllabã in medio longa.7 cor.bra.

Amphidoxus ab amphi qđ est circũ.et doxa qđ ẽ glia componit' amphidoxus.i.ex vtraq; parte gloriosus.et producit do.

Amphimacrus cri.pes ꝙstans ex trib⁹ syllabis ex ꝑma 7 vltima longa 7 media breui.7 dr̃ ab amphi. qđ est circum.7 macros qđ est longũ.inde amphimacr⁹ pes hic inde hñs longã syllabã in medio breuẽ 7 cor.ma. Unde ꝟsus. Amphimacrus primã media breui longat 7 imã. Amphibrachus varia postulat ire via.

Amphion quidã citharedus pfectus q̃ 7 theban⁹ fuit.B etiã sicut 7 plura alia noĩa ꝑ ph.interdũ fm q̃ greca sc̃ atq; p f.latina q̃q; inuenies scꝑta.ita dic̃ pap̃.

Amphitheatrũ.ab amphi qđ est circũ.7 theatrũ ꝓponitur B amphiteatrũ tri.i.theatrũ hñs circũquaq; spectaculũ.vl' dr̃ B loc⁹ gladiator̃ circũtrit⁹.vl' dr̃ sic.q; ex duob⁹ theatris sit fact⁹ q̃si ex vtraq; pte theatruz hñs. q; amphitheatrũ rotũdum est.theatrum ꝟo ex medio amphitheatro est semicirculi hñs figurã fm hug. Da. sic dicit. Amphitheatrũ locus rotũdus ad spectaculuz factus.7 cor.natural'r pnl'.

Amphitrites ab amphi qđ est circũ 7 tero teris dicit'. hic amphitrites tis.i.mare.a circũterẽdo litus sic dict⁹ Uñ grecis. Dic amphitritẽ qui terrã circuit omnem.

Ampho grecũ est.7 equipollet huic ꝓpositiõi amphi qđ si gnificat circum.

Amplector.plecto ꝑ plectẽ ꝓponit' cũ am.qđ est circum 7 dr̃ amplector cteris.amplex⁹ sum.ꝟbũ cõe.q̃i circũcirca flectẽdo brachia cingere vel cingi. Uñ hic amplexus us ui.7 amplexim aduerbiũ.i.ꝑiunctim.7 amplexor aris.frequentatiuum.

Amplifico cas.caui.ꝟbum'actiuũ pnl'.cor.i. amplum facio.7 ꝓponit' ab amplũ et facio.

Amplitas tatis.fe.ge.i.amplitudo.7 dr̃ ab ampl⁹ pla. plum.ampli addita tas.

Ampl⁹ pla plus.cõpar̃ amplior plissim⁹.ãpla amplior plissima.amplũ plius plissimũ. vñ ample plius plissime. aduer.7 ꝓponit' cũ per.7 fit pampli⁹. Hebreo.ix. Per amplius 7 pfectius tabernaculũ. Et declinat' hic 7 hec pamplior 7 hoc pampli⁹.

Ampulla.amplus pla plum.ꝓponit' cũ bulla qđ ẽ inflatio aq̃.7 fit hec ampulla le.eo q̃ sit ampla ad silitudinem bulle.fm q̃sdaz. Uz meli⁹ ẽ vt ꝓponat' cũ am qđ ẽ circũ 7 bulla 7 ꝙuersa b.in p.vt dicat' ampulla q̃si ãbulla.i.circũcirca inflata ad modũ bulle.vñ ampullosus sa sum.i.superby arrogãs inflat⁹. Et ãpullor arr̃.i. ꝟbis superbis inflatr̃.7 sexq̃pedalib⁹ vti.7 scribit' ꝑ duo.l.

Amputo tas taui.ex am 7 puto tas 7 est amputare ex toto vndiq; scindere vel remouere.vñ in psal.Amputa obprobriũ meũ qđ suspicatus sum.7 cor. pu. Et vt dicit hug. Uites sunt putande. 7 non amputande.nisi forte velimus vineã ex toto eradicare.

Amula le.fe.ge.fiala in silitudine vrceoli fm huguitionem. Pap̃.em̃ dicit.amula vas vinariũ q̃ offert' oblatio ex devotõne 7 cor.pnl'. Uñ habet'.iij.reg.c.vij. Fecit q̃z birã lebetes 7 scutas 7 amulas.

Amurga fe.ge.inferior fex olei.7 ꝓponitur ab a.7 mergo gis.q; ab oleo se mergat inferi⁹. Et inde amurcosus sa sum.7 compar̃.vñ hec amurcositas tatis. Et scias q̃ amurga ꝓꝑie ẽ inferior fex olei.ß q̃q; ponit' ꝑ fece alterius liq̃ris.7 fm q̃sdã dr̃ ab amarus q; ẽ amara.

Amussis sis.fe.ge.ꝑ geminũ ss.7 ꝓponit' ab a.qđ est sine.7 musso sas.qđ est dubito tas. Et est amussis instrm plumbatũ cemẽtarior̃.qđ emittũt a sursum vsq; deorsum.ad ꝓpendendã equalitatẽ pietis.vñ et alio nomie dicit' ꝓpendiculũ a ꝓpendo.vel dicit' regula q̃ bz lapides in muro coequare. Et dr̃ sic q̃si sine dubitatõne.q; cementariũ reddit certum.

A ante N

Ana grece sursum latine. Est aut' interiectio detꝑcantis fm papiã.7 accẽtuat' in fine. Ana etiã dr̃ re. vñ anapestus pes metricus q̃si repercussus.

Anabatrũ tri.i.cortina ab ana sursum.et batin qđ est gradus.q; sursum gradit' 7 extendit'. Uel dicunt' anabatra gradus q; ꝑ eos sursum gradit' ascendit'. Juuẽalis. Conducto pendent anabatra tigillo. In vtraq; significatõne hic põt accipi fm hug.pap̃.ꝟo dic̃. Anabatra idem qđ pulpita vel gradus scale.

Anachoreta re.cõis ge.i.heremita q̃si cor angens ad dei ieiunijs 7 afflictiõib⁹. Et deriuat' ab ango gis.7 fm hoc est nomẽ latinũ. Uel dr̃ ab ana qđ est sursuz 7 chorus q̃si celestẽ chor̃ mẽte inhabitans.7 fm B est nomen nothũ. Et inde hec anachoresis.i.herem⁹ vel vita anachoretalis vel dom⁹.7 anachoreticus ca cum. possessiuũ fm hug.vel fm pap̃. Anachoreta heremita reclusus q̃ deserta petit.7 solus habitat 7 ꝑdu.pnl'.

Anadiplosis require supra in quarta pte in capitulo de scemate.7 cor.pnl'.

Anaphora pnl'.cor. vide in q̃rta pte.c.de scemate.

Anaglipha phor̃ eminẽs pictura sicut ẽ in frontispicys eccliar̃ 7 in alijs altis locis. Et sunt etiã anaglipha vasa sculpta supius. Ab ana qđ est sursum 7 glipho qđ est sculpẽ vel sculptura q̃si superiores sculpture vl' picture.vñ anaglipbus pha phũ.i.sculptus 7 anaglipharius rij.sculptor 7 cor.pnl'.siue scribat' ꝑ f.fm latinos.sine ꝑ ph.fm grecos.vñ versus. Dic celaturae que grecus anaglipha dicit.

Anagoge ges.excelsus intellectus.vt de deo 7 de ãgelis 7 hmõi. Et dr̃ ab ana qđ est sursum et ge.qđ est terra.vel ab ana 7 goge ductio q̃si sursum ductio.vñ anagogeticus ca cum.q̃ tractat de celestib⁹. Unde anagogetice aduerbiũ. Item anagogicus ca cũ.vt sensus anagogicus.vñ anagogice aduerbium 7 accentuat' in fine anagoge ges. Põt etiã declinari hec anagogia anagogie idem qđ anagoge 7 acuit' pnl'. Uel vt dic̃ papias. anagoge ducens sensum ad supiora. Locutio est q̃ de premijs futuris 7 celesti vita futura apertis vel mystic̃ sermonib⁹ disputat.vide de B in allegoria.

Ananias grã dei interpretat'. Idem et sydrach in lingua caldea.qđ interp̃tat' decor me⁹.

Anantie capilli a fronte dependẽtes q̃si antie.vl' ab añ vel ab ana qđ ẽ sursum 7 ota vel otr̃ qđ est auris.q; sup aurũ dependẽt a fronte q̃ supior est aure.

Anapestus grece dr̃ repercussus. Grece anapestum repcussionẽ dicũt.7 iõ sic dr̃.q; in elevatõe repcutit' a dactilo. Est em̃ illi ꝓrius.7 dr̃ ab ana qđ est re 7 pestim qđ est pcussio.7 ꝙstat ex primis duab⁹ breuib⁹ et vltia longa.vt dñs. Uz dactilus ꝙstat ex prima longa et duab⁹ breuib⁹.vt carmina. Uñ quidã. Dactile duc primam. mediam breuiabis 7 imam. Pes anapestus erit qui tibi bella gerit.

Anas anatis auis fe.ge. derivatur a no nas.q̃si ab assiduitate natandi q; assidue natat. Uñ anatin⁹ na num. 7 B anatin⁹ ni.ꝑ pullo anatis. Ex genere anatũ quedã germane dicunt'.q; pl⁹ ceter̃ nutriãt.7 ꝑdu.a.añ tis.sicut dixi.s.in scda pte.vbi egi de accentu desinẽtiũ i as.

Anastasis innictus vel resurrectio.ab ana qđ est sursum 7 stasis qđ est stat⁹ vel stans.q̃si sursum statõ 7 erectio 7 cor.penul.

Anastrophe phes.quidẽ trop⁹ est. et accentuat' in fi. Põt etiam declinari hec anastropha phe.7 tũc penul. cor.7 vltima nõ acuit'. De B habes.s. in quarta parte in capitulo de tropis.

Anastropha.i.stomachi sensum euertẽs.cũ q̃s qđ accipit euomit.ab ana 7 stropho qđ est ꝙuersio.q; ꝙuertit' supra qđ imissum ẽ.7 cor.pnl'.

Hnates ab an⁹ni.dī ħ anates tis.i. morbꝫ q̄ solet ano.
i.culo euenire.sic ꝓtingit in pbilisteis.ꝫ ꝑdu.pnl'.
Hnathema tis.ge.neu.ꝑdu.the.ꝫ formal' gtūs a ntō
addita tis.sic̄ neutra silia tercie declinatōis.et cor.pnl'.
in gtio ꝫ aspirat' media syllaba scz the.ꝫ est anathema.
idem q̄ dāmnatio excōicatio ꝓditio sepatio. Et dici-
tur ab ana q̄ est sursum ꝫ theta q̄ ē quedaz figura sic
facta.s.q̄ imprimebat' olim in frontibꝫ dānatoꝝ. Inde
dī anathema q̄si anathteta.i.supna maledictio q̄ solz fi-
eri p̄ platos. Vñ anathemo mas. ꝫ anathematizo zas.
i.maledicere ꝫ excoicare.ꝫ sunt actiua. Galath.j. Si q̄s
vobis euangelizauerit p̄ter id q̄ accepistis anathema
sit. Et ad corintb.xvj. Si quis nō amat dñm nr̄m ihm
xp̄m sit anathema maranatha. Quid sit maranatha di
cemus in suo loco.
Hnathome.i.aptio supius incisa.ab ana sursuz ꝫ tho
mos sectio.ꝫ accentuat' in fine.
Hnatin⁹na num.pnl'.ꝑdu.in anas atis.vide.
Hnceps.caput ꝓponit' cum am q̄ est circuz.ꝫ dī an-
ceps pitis.mutata m.in n.ꝫ est oīs ge. Bern̄.in cantics
sermone.lxj. Anceps em̄ ē ꝫ caducū terzenuz oñe. Et ē
ꝓprie anceps res q̄ bz duo capita. Vñ et anceps dī hō
cū dubitat.vtrū de duob⁹ vnū facere debeat.et anceps
fauor q̄ bz se ad duo tm̄. Vñ gladi⁹ dī anceps. q̄ ledit
ex vtraq̄ pte.vñ ꝑbeta. Gladij anticipes in manibus
eoꝝ. Et apls ad Heb.iiij. Penetrabilior oī gladio an
cipiti.penul.corr.ꝫ sine r.sicut in pnl'.de capite nō est r.
Est ergo ꝓprie anceps dubitans de duob⁹.sed dubius
est in vno vel plurib⁹.
Hnceſa vasa circūpicta ꝫ celata.ab am.i. circū et cedo
is.ꝫ ꝑdu.penl'.
Hncbille achille q̄ est labrū.ꝫ am q̄ est circū ꝓponi
tur ħ anchille lis.scutū rotūduz q̄ cecidit a celo numa
sacrificāte q̄ circūcirca labꝫ ꝫ marginē bz.ꝫ tūc aspira-
tur in media syllaba. et p duo l.scribit' sicut chille. Vel
pōt deriuari ab ancido dis.scutū rotūdū q̄si ancisum.i.
circūcisum. Ouid. Idq̄ anchille vocāt q̄ est ab omni
pte rotūduz. Quaq̄ not⁹ oculis angul⁹ oīs abest. Vel
dī ancile ab am ꝫ cedo dis.q̄si anciſuz.i.rotūdū.ꝫ sic nō
aspirat' ꝫ pvnū l.scribit' .sp tm̄ pnl'.ꝑdu. Grecis. Amq̄
notant circū ꝓbat ħ ancile rotūdum.
Hncido dis di.i. circūcirca corrodere.ꝫ ꝓponit' ab am
q̄ est circū.ꝫ cedo dis dī.mutata m.in n.ꝫ ꝑdu.ci.
Hncile lis.in anchille vide.
Hncilla le.ꝓponit' ab am.q̄ est circū.ꝫ cilleo les. q̄ ē
mouē.q̄ circūcirca mouet' ad seruitiū. Vel ab ana q̄
est sursum.ꝫ cilleo q̄ ē moueo vel sustineo.eo ꝙ ancil-
la sit sustentamentū dñe.vel ab ancon q̄ ē curuū. Vñ
ancon dī apud grecos cubit⁹. quia curuat'. vñ ħ ācilla
le.q̄ curuat' ad seruitium.quia sit cubitus vel sustenta-
mentum domine.
Hncillaris ab ancilla dī hic ꝫ hec ancillar ꝫ ħ re.i.res
ancille. vel ptinēs ad ancillā possessiuum.
Hncillo ab ancilla dī ancillo las.i.ministrare ꝛbū acti
uum vel seruire.ꝫ tūc est neutrū.ꝫ in eodē sensu inueni-
tur ancillor laris. Vñ verbalia. Ancillo ꝓponitur coā-
cillo as.
Hncillula le.dimi.ꝑua ancilla.ꝫ cor.pnl'.
Hnclabris ab anclo las. ħ anclabris bris.i. mēsa diuis
officijs aptata.cui⁹ etiā vasa anclabria dicunt'.
Hnclia clie.i.rota hauritoria vel sentina.et dicitur ab
anclo anclas.
Hnclo anclas clauī ꝛbū actiuū.i.furari vel haurire.ꝫ
est ꝓpositus ab am.et cleo cles.ꝑ absorbere. vel a clepo
pis.ꝑ furari.vñ ꝛbalia anclator trix tio.anclabil' ꝫ an-
clabiliter aduer. Anclo ꝓponit' exanclo clas.sil'r ꝑ hau
rire.vnde verbalia.
Hncon grece.latine curuū.vñ ancon apud grecos dī
cubit⁹ q̄ curuat'. Et quedā ciuitas ancō onis. ab ancō
greco q̄ latine dr̄ curuū.q̄ ꝓcauitatē quādā bz ī por-
tu. vñ anconites dī apud grecos.apud nos āconitan⁹.
mutata es in a.longā addita nus.
Hnconites ꝫ anconitan⁹.i. de anconia. vide ī ancon.
Hncora re. dī ab ango gis. vel dī ab am. q̄ ē circū. et
ciros q̄ est man⁹. Jn ancora quoddā instrm̄ nautarū
ad retinēdas naues q̄si circū manuta.q̄ bz vndiq̄ vn-
cos ad capiendas arenas vel lapides in silitudinē manu
um. Jtē ancora est quedā nō q̄ apponit' in libris.ꝫ est su
perior et inferior. Ancora supior est nō sic facta. Et
ponit' vbi res magna oīno est. Ancora inferior sic fit.
Et ponitur vbi aliquid vilissime vel incōueniēter de
nūciatum est.
Hncoro ras.i.ancora ligare ꝫ firmare. ꝫ deriuatur ab
ancora re.ꝫ ꝓponit' ancoro cū ex.ꝫ dī exancoro ras. vel
ꝓponi pōt ab ancora re.ꝫ ex.ꝫ cor.co.
Hncuba be.i.succuba subintroducta.ab am q̄ ē cir-
cum.ꝫ cubo bas.ꝫ cor.cu.
Hncus. Ancon dicit' curuuz.vñ ancon dicit' cubitus
apud grecos.q̄ curuat'.vñ ancus ci.dictus est quidam
rex roman⁹.q̄ brachia habuit curua. Jtem ab ancō cur
uum dicit' ancus ca cum idest curuus.q̄ ꝓprie dicit' de
eis qui habent aduncа brachia.vel dī ancus ca cuz.ab
ancilla le.
Hndegauis fe.ge.indecli.ꝓpriū nomē cuiusdā ciuita-
tis est.ꝫ cor.pnl'. Vñ quidā. Sic est andegauis. auium
de stercora dicta.
Hndreas interpretat' decorus sine resplendens vel vi
rilis.ab andros q̄ est vir.q̄ viriliter xpo adhesit. Fu-
it aūt decorus in pura vita resplendēs in sapiēti doctri-
na.virilis in ꝓstāti pena.
Hndroa gēma argēti nitorē bz ꝫ dī nomē ei eē impos i
tum ꝙ aīoꝝ impet⁹ vel iracūdias donare.ꝫ refrenaē dī.
Hndrogen⁹. Genet grece latine mlier. ꝫ ꝓponit' cum
andrō.vel ādros q̄ ē vir.ꝫ dī androgen⁹.na.nū. vir et
mlier insīl.s.q̄ bz vtrūq̄ sexū. Idez de hermafrodita.ꝫ
pnl'.ꝑdu.s.ge.vñ de ħ vide ibidem.
Hndroma tis.gēma miri colorꝭ ꝫ odorꝭ vñ ꝫ nom̄ bz.
Hndron sive andros interpretat' vir. Vide hoc ī an-
drogenus.
Hndroneū nei.ab andron dicit'. Et est locus domici-
lij vbi mlti viri habitāt.sicut geneteū tei.dī loc⁹ vbi ml-
te mulieres ꝙueniūt.
Hnelia lie.i.pugna fe.ge.ꝫ dī ab anelus.
Hnelit⁹ tus.tui.mas.ges.pnl'.cor.i.incitatio spūs vl' fla
tus ꝫ dī ab anel⁹. Vel dic ꝼm p̄s.ꝙ a ꝑducta in e.ꝑdu
ctā inuenit' ꝙerti.vt alitus anelitus vel ab halitus per
h.anhelitus ꝼm quosdam.
Hnellus li.dimi.paruus anulus.
Hnelus.alo las.ꝓponit' cum am vel ana qd est sursuz.
ꝫ fit anelus la lum. Vñ quidā viciose aspirāt e.in anel⁹
.i.anxius vñ hic anelit⁹ tus.ꝫ aneloſus sa sū.ꝫ anelo las.
anxiari ꝼm hug. Quist.tm̄ vult ꝙ anhelo as. aspiret' sic̄
dictum est.s.in prima pte in ca.de syllaba.ꝫ sic vī ꝓpo-
situm ex am ꝫ halo las.
Hmfibulus.i.vestis equi villosa sicut est sclauina q̄ cir
cūcludit'.ꝫ cor.pnl'.
Hmfora re.fe.ge.pnl'.cor.i.cōca ꝓponit' ab am q̄ est
circuz et foros q̄ est ferre.q̄ hincinde leuet': vtpote ex
vtraq̄ pte manuta.ħ a figura sua grece dī dyota.quia
ei⁹ anse geminate videant' aures imitari.a dya. quod ē
duo ꝫ ota q̄ est auris. Anfora ꝑ lagena etiā sumit' vñ
q̄ lucas dicit anforā.matb.appellauit lagenā.ꝫ potest
scribi p f.vel p ph.ꝫ p m.vel p n.
Hnfract⁹ ab anfringo gis.dī ħ anfract⁹ tus tui.i.circū
fractio. Anfract⁹ etiā dicunt' vie ꝫ loca aspa ꝫ diuerti-
culis plena ꝫ circūfractōib⁹ ꝫ ruinis. Anfract⁹ etiā dicū
tur q̄q̄ fouee ꝫ ꝙcauatōnes. Vñ anfractuosus sa sū.
ꝫ ꝓpatur.vñ anfractuose sius.sissime.aduerbiuz. Et ħ
anfractuositas tis.
Hnfringo gis.egi.actū ꝓponit' ex am ꝫ frāgo gis.mu-

tato m. in n. ꝛ a in i. ꝛ est anfringere circūquaqꝫ frangē.
Angaria ab ango.gis. dī ħ angaria rie. pnſ. cor. i. cōpulsio. iniusta coactio. vñ angano as. i. ꝓpellere vel iniuste cogere. Ēt in passione dñi. Et angariauerūt symonē quēdaꝫ vt tolleret crucē ihū. Ūñ ℣balia. angariator trix. tio. ꝛ hic āgarius rij. pedellus ꝓpulsor iniustus exactor ſm hug. Pap. dicit. Angaria publica officia dicuntur.
Angelus ab agyos dī ħ angel⁹ li. qđ latine sonat nuncius hebraice amal vel amolaotb. Et merito ab agyos dicunt angeli eo q̄ sint sine terra ꝛ celestes ꝛ ab angel⁹ angelicus ca. cū. possessiuū. Et angeli dicunt quida heretici q̄ angelos colūt. Et scias q̄ ſm dionysiū nouem sunt ordines angelor ꝛ tres sunt gerarchie. in qualibet gerarchia sunt tres ordines. In prima gerachia sunt seraphin cherubin ꝛ throni. In media sunt dominatiōes ℣tutes ptātes. In tercia aūt gerarchia sunt p̄ncipat⁹ archangeli ꝛ āgeli. ¶ Et vide ministros q̄ sunt ſb vno rege. quida opant imediate circa psonā reg⁹ q̄si cubicularij ꝛ assessores. ꝛ ħ ꝓpetit prie gerarchie respectu dei. Quida ℣o hñt officia ad regimē regni in ꝯmuni. non deputati huic vel illi ꝓuincie. vt dñi regalis curie. ꝛ p̄ncipes militie ꝛ iudices curie. et his sil'es sunt ordines secunde gerarchie. Quida ℣o p̄ponunt ad regimen alicui⁹ ptis regni. vt p̄positi ꝛ baliui. ꝛ hmōi minores officiales. ꝛ his sil'es sunt ordies tercie gerarchie. ¶ Ut autem dicit gregor⁹. Angelor vocabulū nomen ē officij nō nature. Nam sancti illi celestis prie spūs. semp q̄dez sunt spūs ß semp vocari angeli nequaqꝫ p̄nt. q; tūc solum sunt angeli cū p eos aliq̄ nunciant. Ūñ ꝛ p psalmista dicit. Qui facit angelos suos spūs. ac si aperte dicat. q; eos q̄s semp hꝫ spūs cū voluerit etiā angelos facit. ¶ Item animaduerte q̄ in illa summa ciuitate q̄sqꝫ ordo ei⁹ rei censet' noie. quā plenius accipit i munere ita q̄ ꝓpatio nō referat' ad oms ordines ß ad inferiores. Ordo aūt angelor dī multitudo celestiū spirituꝫ qui inter se in aliquo munere gre similant'. sicut etiā i naturalium dator munere cōueniūt. Sic aūt in illa summa ciuitate spālia quedā singulor sunt. vt tñ sint cōia omnium et qđ in se quisqꝫ exp̄te habet. hoc in alio ordine totum possidet. Sed idcirco vno eodemqꝫ vocabulo cōiter nō censent'. vt ille ordo vocari priuato vniuscuiusqꝫ rei nomine debeat q̄ hanc in munere plenius accepit. ¶ Et nota q̄ ꝓtemplatio angelor magis se hꝫ per modum receptōnis q̄ actōis. Et ideo sicut luna sil' recipit lumē a sole ꝛ illuminat inferiora corpa. Ita etiam angelus simul illuminat' in diuina ꝓtemplatōne. ꝛ illuminat inferiores ꝛ operatur circa eos. ¶ Ex hoc collige. q̄ semp deū angeli ꝓtemplant' etiā qñ ad nos mittunt'. Ūñ dicit gregor⁹ in 2do moraliuꝫ. Angelor scientia ꝓpatōe nre incircūscripta valde ꝛ dilatata ē. ß tñ in cōparatōne diuine scietie circūscripta ꝛ angusta. Sicut ꝛ ipsi illor spūs. ꝓpatōne quidē nror corpm spūs sunt: ß in ꝓpatōe summi ꝛ incircūscripti spūs corp⁹ sī. Dicunt igit ꝛ assistūt q; ꝛ p ħ q̄ circūscripti sunt exeūt. et p ħ q̄ intus q̄s p̄ntes sunt nunqꝫ recedūt. Et facie ḡ patris semp videt. etiā cū ad nos veniūt. q; ad nos speciali p̄ntia foras exeūt. ꝛ tñ ibi se vñ recesserāt p internam ꝓtemplatōez seruāt. Item querit ibidē gregor⁹ quō dicit in Job. Cum venissent filij dei vt assisterēt coram domino. affuit inter eos ꝛ sathan. Cū scriptū sit. Bti mūdo corde. qñ ipsi deū videbūt. ꝛ sathan mūdo corde eē nō pōt. Et rñdet. Intuendū est. q; affuisse coram dño. ñ aūt dñm vidisse phibet'. venit quippe vt videretur. nō vt videret ipse in ꝓspectu dñi. Nō aūt in ꝓspectu eius dñs fuit. Sic cecus cū in sole ꝓsistit. ipse quidem radijs solis pfundit'. ß tñ lumē nō videt quo illustrat'. Ita ergo etiaꝫ inter angelos in ꝓspectu dñi sathan affuit. q; vis diuina q̄ intuēdo penetrat omnia. nō se videntē immundū spm̄ vidit. Vide in vbi. ꝛ in antixp̄c ꝛ in virtus ꝛ in archangelus. Item in succuba. Item in voluntas. Item in pfectio. Item in intellectus. Itē in seraph
Angēstis. omis ge. i. ꝓstringens solicitās afficiēs crucians. ab ango gis. et ab angēs angēter aduer. idest constringēter.
Anger ger⁹. i. spatari⁹. ꝛ dī ab ango gis. eo q̄ angēter .i. stricte spatā teneat. ꝛ ħ anger. i. cruciator. ꝛ ħ āger genus serpent⁹. q; angulose ꝛ tortuose incedat vñ ℣sus. Anger angit gladios. serpēs est ꝛ cruciator.
Angina ab ango gis. dī hec angina ne. tumor fauciū: vel inflatio gutturis. vñ macro. in li. de viribꝫ herbarum Subuenit angine melli nitroqꝫ iugate. ſm hug. Pap. ℣o dicit. Angina glandula morbus fauciū tubera porcorum.
Angiportus. port⁹ ꝓponit' cum angust⁹ ꝛ dī angiportus tus. tui. ꝛ ħ angiportū ti. i. angusta ꝛ stricta via: vel angustus ꝛ strictus locus.
Anglia lie. quedā regio fe. ge. ꝛ dī ab en qđ ē in ꝛ deos glia. q̄si intus gloriosa. vide in buto.
Ango gis. xi. ctū. i. ꝓstringere. solicitare. afficere cruciare ℣bum actiuū. Ūñ ℣balia. ß nō sunt i frequēti vsu anctū nec anct⁹ pticipium. Reg. c. j. Affligebat q̄z eam emula ei⁹ ꝛ vehemēter angebat. Et vt dicit p̄st. Ango xi. seruauit n. i supino. ago em̄ actū facit.
Angor oris. mas. ge. i. anxietas. ab ango gis.
Anguilla le. dī ab anguis ꝓpter silitudinē quā hꝫ cuz angue. vñ hic ꝛ hec anguillar⁹ ꝛ ħ re. vt auguillar⁹ cibus. ꝛ ħ anguillariū rij. locus vbi anguille abundāt. Dī etiam anguilla scutica q̄ pueri ℣berant'. Et est cibꝫ infirmus anguilla. iuxta illud. Case⁹ anguilla. mortis cibus ille vel illa. Vi bibas ꝛ rebibas ꝛ rebibendo bibas. Et vt dic̄ basili⁹ in noua omel'. exameron. Anguillas nō alit' nisi de sceno nasci certissimū est. Quar gen⁹ nec conū. nec aliter aliquis part⁹ instaurat. ß vt dixim⁹ de limogignēdi sortiuntur originem.
Anguillar⁹. in anguilla vide.
Anguinus na. num. pen'. pdu. nomē possessiuꝫ ab anguis dicitur.
Anguipes. anguis ꝓponit' cum pes ꝛ dī anguipes pedis omis ge. i. hns āguinos pedes. sicut fuerūt gigātes. qui dicti sī habuisse āguinos pedes. Vel q; astuti erāt ad modum serpētis. vel q; serpebāt in terremis. tñ i eis ꝓfidentes.
Anguis ab angulus li. dī hic anguis guis. eo q̄ angulosus. ꝛ nunqꝫ recte incedat. Et est ꝓprie anguis aquarum. serpēs terrar. draco temploꝝ.
Angular⁹ ob ango gis. dī ħ angul⁹ li. q; pietib⁹ vndiqꝫ angat'. vel q; duo pietes in vnū ꝯgat ꝛ āgat. vñ ħ ꝛ hec angular⁹ ꝛ ß re. qđ hꝫ duos angulos vel qđ est in angulo. ꝛ āgulosus sa. sum. ꝛ āgulat⁹ ta. tum. qđ ē angulare. Angul⁹ ꝓponit' cū bis. ꝛ fit biangul⁹ la. lū. duos angulos hns. vñ biangulat⁹ ta. tum. Itē ꝓponit' cuz tris ꝛ dī triāgul⁹ la. lū. vñ triangulat⁹ ta. tū. Itē ꝓponit' cum q̄tuor. pēta ser. ꝛ dī q̄drangul⁹ la. lū. vñ q̄drāgulat⁹ ta. tum. ꝛ pētangul⁹ la. lū. a pēta qđ est q̄nqꝫ. vñ pētangulatus ta. tū. ꝛ sexāgul⁹ la. lū. vñ sexāgulat⁹ ta. tū. Et possunt p̄dicta noīa poni ſbstātiue. vt ħ biāgul⁹ figura duor āgulor. triāgul⁹ triū angulor. ꝛ sic de aljs ꝛ silib⁹.
Angul⁹ li. mas. ge. pnſ. cor. in āgular⁹ est.
Anguſtio ab āgo gis. dī āgustus sta. stū. i. strictus. Et ꝓpat' angustior stissim⁹. vñ ħ angustia stie. anxietas dolor. Ji pli tñ accipit' p loco stricto. ꝛ ide āgustio stias. Vel p subtractōez. i. angusto stas ℣bū actiuū. i. strictū facere. Corinth. vj. Nō āgustiami in nobis āgustiami aūt i viscerib⁹ vr̄is. Ul' ſm aliā lr̄az. Angustiami. Et p ꝓpositōz coāgustio stias. ꝛ coāgusto stas. ꝛ ab his oīb ℣balia. vt dic̄ grecis. Angustū tp̄s dicat'. ß loc⁹ artus.
Angusto stas. stau. in āgustio stias exponit'.
Anhbelo las. penl'. pdu. aspirat'. vt vī velle p̄st. ß anel⁹ la. lum. nō aspirat' ſm hug. vide in anel⁹ supra. Multi

tamen aspirāt anhelus.
Hnbetū ti.cū b.scribit herba'ortulana odorifera ī cibō sumpta calefacit 7 stringit. Et phibet etiā sternutamētū naribꝫ apposita.fm papi. 7 pdu.pnl'. Vñ macro. A medicis calidū siccūqꝫ refert anhetū.
Hnici⁹cia.ciū.i.inuictus. Vñ boeti⁹ dict⁹ est anicius quasi innictus.qꝛ vicio vinci nō potuit. et dī ab anicos grece qđ est inuict⁹ latine.
Hnicos.i.inuict⁹.7 ꝓponit' ab a 7 nicos.i.vict⁹.
Hnicula le.dim.pnl'.cor.i.parua anus.
Hniculosus ab an⁹ vel anicula dī anicꝺosus sa.sum.i. anilis vel ridiculosus ad silitudinē verboꝝ anuum.
Hnilis ab an⁹ dī b 7 hec anilis 7 bē le.pnl'.pdu. res an⁹ vel ptinēs ad anuꝫ. Thimo.j.c.iiij. Ineptas aut inanes fabulas deuita.vel fm aliā lram. Aniles fabulas. vñ anili ter aduerbium. Et hec anilitas tatis.idest senect⁹. antiquitas.
Hnima me. fm qđaꝫ ab alo lis.derivat' eo q nos alat amene. Alij dicūt q ꝓponit' ab a qđ est sine.7 mene sāguis.eo q sit sine sanguīe. Alij dicūt aiaꝫ eē primitiuū. Nos ꝥo dicim⁹ q aio derivat' ab aios grece.qđ latine dicit' vētus.qꝛ quidā putauerūt aiam esse ventū.qꝛ ore trahētes aerē viuere videam̄.7 ab aia b anim⁹ mi.qđaꝫ vis aie. Et in sba.idem est anim⁹.aia.sensus ratio mens 7 spūs.in effectu nō. Nam aia dicit' qꝛ viuificat 7 membra vegetat.anim⁹ dū sapit 7 vult. Vñ dicit Ysi. Aia est vite.anim⁹ ē ꝓsilij et vigoris.sensus ē dū sentit.mēs est dū intelligit vel recolit.rō est dū discernit.spūs ē dū spirat vel ꝓtemplat'. Et nō q quidā dicūt ꝓbabilit' aiam primi hois fuisse in corꝑe creatā. Quicqđ aūt de aia primi hois extimetur de alijs certissime est sciēdū q in corꝑe creātur.creādo em̄ infundit eas deus 7 infūdendo creat. Vñ ꝓpheta. Qui finxit singillatim corda eorum. Aia aūt fm grego.est imortalis. quod sic patet Tres quippe vitales spūs creauit omnipotens dⁱ⁹. Vnū qui carne nō tegit'. Alium q carne tegitur. ß cum carne nō morit'.terciū qui carne tegitur 7 cum carne moritur spūs nanqꝫ est q carne nō tegit'.āgeloꝝ.spūs q carne tegitur :ß cum carne nō morit'.hoīm.spūs q carne tegit'. cum carne morit'.iumētoꝝ oiqꝫ aialiū brutoꝝ est. Hō itaqꝫ sicut in medio creat⁹ est.cū esset inferior angl'o superior iumēto.itaqꝫ hz cōe cū summo aliqđ 7 cōe cū infimo. Immortalitatem.l.spūs cū angelo. Mortalitateꝫ ꝥo carnis cū iumento.quousqꝫ ad ipam mortalitatem carnis gloria resurrectōnis absorbeat.et inherēdo spūi caro seruet' imꝑpetuum. qꝛ 7 ipse spūs inherēdo carni seruat' in deū.q tm caro nec in reprobis int' supplicia pfecte deficit qꝛ sp deficiēdo subsistit.vtq spū 7 carne peccauerūt.sp essentialr viuētes.7 carne 7 spū sine fine morianť. Aliā etiā rōnem ponit greg.quarto moraliū .exponens illud iob. Stetit quidā cui⁹ nō agnoscebā vultuꝫ Bñ aūt inqt dictū est stetit. Omnis qppe creatura .qꝛ ex nihilo facta ē 7 p semetipaꝫ ad nihilū tendit.nō stare hz sed defluere. Rōnalis em̄ creatura eoipso q ad imaginem ꝓditoris est cōdita.ne ad nihilū transeat figit'. Ad hoc etiā facit qđ dicit grego.in.xiij.li.moraliū. Ut beati inquit atqꝫ eterni simus.internū imitemur eternuꝫ 7 magna est nobis eternitas imitatio eternitat'. Itez aristoteles in scdo libro de aia dicit. Hz videt ß aie gen⁹ alterū esse 7 ß solū ptingit separi sicut ppetuū a corruptibili. Itez sic dicit Bern̄.nihil est in reb⁹ qđ possit replere creaturā factā ad imaginē dei nisi caritas deus q solus maior ē illa. Greg.etiā in.xxvij.moraliuꝫ dic'. Aia qꝛ ad solū deū appetendū facta ē. Omne aūt qđ infra appetit min⁹ est.iure em̄ nō sufficit q dⁱ⁹ nō est. Et dñs in euāgelio iohannis.c.iiij. Omnis q biberit ex aq̄ hac sitiet iterū.q aūt biberit ex aq̄ quā ego dabo ei nō sitiet inet'num. Et scias q fm Aug. Aia est' quedā substantia ratōnis particeps regendo corꝑi accōmodata. Hec autem diffinitio datur de anima prout est spiritus 7 p-

ut anima. Est em̄ anima substantia corꝑi regēdo accommodata.sed nō sepabilis.imo cum corꝑe corrumpitur.sicut anima vegetabilis in plātis 7 sensibilis i brutis.ideo nō est substātia quedā.idest p se subsistās.q̄a nō manet si separatur.sed rōnalis aīma in se subsistat etiā sine corꝑe.7 ideo ē substātia quedā. Et iterū substātia quedam totā 7 pfectā 7 nō aliūde possidens rōnem.vt dⁱ⁹. 7 ideo nō est rōnis pticeps sed totā capiens rōnem.sed anima rōnalis nō pfecte.nec a se naturā rōnalem ē habens.7 ideo ē rōnis pticeps. Sed qꝛ iterū est substātia quedā rōnis pticeps.vt angel⁹.sed corꝑi vivificādo: 7 sensificādo nō est accōmodata. Erit ergo anima substātia quedā rōnis pticeps regendo corꝑi accōmodata.7 tāgitur ibi natura anime rōnalis duplex scz spūalitatis fm q est spūs.7 sic dicit' substātia quedā rōnis pticeps. Item vivificabilitat' fm quā dī aia 7 distinguitur ab āgelo.7 ꝓpter ß addit' regendo corꝑi accommodata. Item attende q opinio est aristotelis.quā oēs q̄si moderni sequunt' q aia vnitur corꝑi sicut forma materie. Vñ aia est ps humane nature 7 nō natura q̄dam p se 7 qꝛ rō ptis ꝓtrahit' rōni psone. Ideo aia separata nō pōt dici psona.qꝛ q̄uis separata non sit ps actu tñ hz naturā vel rōnem vt sit ps. Magister tñ in sententijs dicit q est psona aia separata.ß hec opinio mō nō tenetur. Nō aūt volo te ignorare q q̄uis vnio aie separate ad carnem nō possit fieri nisi p ꝥtutē supnaturalem tñ in ea est natural' aptitudo ad hoc etiā q vnio nō potest ꝑpleri nisi p virtutē supnaturalē.est ex defectu corꝑis nō ex defectu aie. Vide etiā in rō 7 in tradux. et ī veniale 7 in voluntas. Qñ aūt aia rōnalis infundat' in corꝑe dicā in extraduce. Item vide in hō.7 in origine⁹. Item de scientia 7 potentia anime xpi.dicā in anti christus.
Hnimaduersio onis.fe.ge.pena.punitio.7 ē gen⁹ oīm penaꝝ.7 dī ab aiaduerto tis.fm hug. Papi. dic'. Aiaduersio.vltio.snia in rerū.7 etiā ꝓsideratio.
Hnimaduerto tis.uerti. ꝥsum ꝓponit' ex aia vel animus 7 verto tis.et interponit' d.cā euphonie. Vel pōt ꝓponi ex anim⁹.7 aduerto tis.7 tūc non interponit' d.ß apocopat' anim⁹.7 est aiaduertere in aio vrtere 7 considerare.intelligere.cogitare.7 ponit' qñqꝫ p punire.qꝛ anteqꝫ penā irrogef.fm quantitatē vel qualitatē peccati vertit' quantitas vel q̄litas pene in aio. vel qꝛ tunc vertit inder aīm ad reū puniendū.vt ꝑpendat q̄ pena sit puniend⁹.vñ hec animaduersio onis.
Hnimal.ab aia dī b aialis.7 pdu.pnl'. in gtō sic alia neutra desinētia in al.silia. Vñ b 7 hec aialis.et hoc le. Corinth.ij. Aialis hō nō ꝑcipit ea q̄ sunt spūs dei.i.carnalis bestial'.vñ hec aialitas tis.ꝓpietas q̄ q̄s dī aimal. 7 vt dicit papi. Animal cōe nomē est oīm animā habentium dictuꝫ q animet' spū 7 moueat'.animalib⁹ autem adā nomina dedit.
Hnimal'.in animal exponitur.
Hnimatus ta.tū.ab aio mas dicit' 7 est aiatus habens animā.vel cordat⁹ voluntari⁹. Et vt dicit papi. Aiatū quicqđ animā.i.vitā hz dicit' sicut hō.bos. arbos. herba.7 dicit' animat⁹ q̄si animo acutus. Animosus ꝥo animo et viribꝫ plenus.
Hīequior.i.animo vel animi equior. Animequi⁹.i.patiens fm papi. Baruth.iij. Animequior esto bierl'em. Idem in eodē.aīequiores estote filij.
Hīo mas.mani.i.animā dare vel exhortari. audacem facere.ab aia dī.7 ꝓponit' exaio mas.manimo mas.
Hnimosus sa.sum.ab anim⁹ dī.7 dicitur aiosus q̄ñqꝫ audax.superbꝫ.q̄ñqꝫ fortis. et ꝓpat' animosior sim⁹ ꝛc. vñ hec aimositas tatis.fortitudo vel audacia.fm hug. Et vt dicit papi.aiatus q̄si animo auctus.aimosus ꝥo animo 7 viribus plenus.
Hnimula le.fe.ge.dimi.pua anima.pnl'.corr.
Hnimus.ab anima dī hic anim⁹ mi. quedā vis anime.

Et in suba idem est anima 7 animus. 7 sensus 7 mens. et ratio et spūs. sed in effectu non sicut dixi in aīa. Et hoc intellige ſm q̄sdam. Aīmus ꝓponitur cū equus et fit ħ et hec eq̄nimis.et ħ me. Vñ eq̄nimit' aduer.et hec eq̄nimitas tatis.i.aīmi eq̄tas.et cū vnus. et fit hic et hec vnaīmis.et hoc me. vñ vnaīmit'.et hec vnaīmitas tat[. i.animi vnitas.7 cū magnus.7 fit magnanimus.vñ magnanimiter.7 ħ magnanimitas tatis.i.aīmi magnitudo 7 cū ex.7 fit exanimus.i.territus mortuus.sed exanimatus ꝓprie dicit' ꝑterrefactus.vñ exanimiter.7 ħ exaīmitas. Et cū pusillus.7 fit pusillanimis vñ pusillanimiter. et ħ pusillanimitas tis.et cū longus.7 fit lōganimis. vñ longanimiter. 7 hec longanimitas tatis. Et cū semis.et fit semianimis.i.semiuiu⁹. Et sciendū est.q̄ lz supradicte ꝑtes.ꝑferātur. ſm terciā declinatōez Inueniūt tñ et scde.vt eq̄nimus.semianimus ma mū.7 sic de ceteris et corripit ni.

Hnnitas tatis.i. vetustas senect⁹.ab an⁹.ꝓvetula dicitur.et corripit ni.

Hnna gr̄a dei interp̄tatur.q: cū ꝑus eēt sterilis postea fecūdata ē gratia dei.de viris anne matris beate marie ꝟginis.7 etiā de filiabus suis habes i iohānes.

Hnnalis.ab annus dī ħ et ħ annalis.et ħ le.i. annu⁹. Et ħ annalis lis.liber in quo facta anni scribabant' ſm hug.7 desinit ablatiuus in i.Pap̄.ꝟo dicit. Annalis liber cōtinens ānua acta.ānales.eoꝝ qua nostra etas nō nouit.historia que vidimus.

Hnnaria rie.fe.ge.i.lex de anno facta 7 dī ab annus.

Hnnicito tas cū palpebris ānuere sic facimus designātes aliq̄d cū palpebris.7 ꝓponit' ex ad 7 nicito nicitas.

Hnnicl⁹.ab annus dī ħ annicul⁹li.dimi.i. puus annus.sic est annus lunaris.vel adiectiue anniculus la.lū. i.vni⁹ anni. Vñ in exod.xij. Erit agn⁹ sine macula masculus anniculus. Et etiā in aurora legitur.

Masculus anniculus qui foret abq̄ nota.

Hnniuersarium.in ānualis vide.

Hnnona ne.segesvnius anni.ab annus dī q̄si ānona. eo q̄ in singulis annis remouet'. Vel ſm pap̄. Annona est alimonia anni copiosa.tractū est a tpe quo romani quondam ad cibos vocabantur.

Hnnosus. ab annus dicit' ānosus sa.sū.plenus annis. ꝓpat' ānosiꝰ simus.vñ ħ ānositas.i.antiq̄tas.

Hnnotinus na.nū.i.vnius anni.a bān⁹dī. Vñ ioseph⁹ in.vj.li.ānaliū. Arietem cū agno annotino in holocaustū offerebant.7 cor.penl'.cū desinat in tinus.7 non habet t.a primitiuo sicut homo homotin⁹ vt ostendi i scda ꝑte vbi egi de desinentib⁹ in inus.

Hnnuo uis.ꝟbum actiuū.ex ad.7 nuo uis.7 d.mutata in n.7 corr.penl'.vide in nuo nuis.

Hnnualis.ab annus.hic 7 hec ānualis.7 ħ le.i.annuus Et inde annualr aduer.7 ħ annuale lis.substātiue idez q̄d anniuersariū. Q̄d ꝓponit' ab annus.7 verto.scz dies ꝑ mortuis celebrata singulis annis et pōt declinare substātiue.7 etiā adiectiue.vt āniuersaria dies.

Hnnuari⁹ria.riū.sicut annuaria officia.i.singulorum annoꝝ.7 dicit' ab annus.

Hnnuatim aduer.i.singulis ānis.ab annus dī.

Hnnūcius.nūcius ꝓponit' cū ad.7 dī hic annūci⁹cij.7 ħ ānūcia idem q̄d nunci⁹ vel nūcia. 7 ħ annuncū cij. id q̄d anūciat'. Ambro.sup egesippū. Irridebāt ꝓbetarū annuncia.ꝑbas oīne calcabāt.

Hnnuo uis ui utum.ex ad.7 nuo.7 ē annuere assignare vel assentire.nutū alicui facere.Et est actiuū ꝑ ꝓcedere.sed in alijs significatōnib⁹ est neu.ge.Et formatꝰ ſm priſ.p̄teritū a prima ꝑsona p̄ntis o.in i.mutata vt ānuo ui.7 supinum a ꝑterito i.mutata in tum.vt annui annutum.

Hnnus ni.masc.ge.dī ab am.q̄d est circū.q: voluit' q̄si in circulo. Vel ab āna dea āni.vel p̄t ꝓponi ab am.q̄d est circū 7 no nas.q̄si circū nans.quia q̄si in circulo volvitur. Annus aūt solaris sic describit'. Annus est spacium tp̄is quo sol ab vno p̄ncto zodiaci exiens ad idem reuertit'. Hoc aūt facit in trecent[sexaginta quinq⁹ diebus 7 sex horis. Philosophi ꝟo videtes q⁹ maria essꝫ ꝓfusio si annus noster ꝑ horas termiaret'.i.si prim⁹ annus incipet ab ortu solis 7 terminaret' in meridie. Secūdus a meridie incipet 7 termiaret' in occasu. Terci⁹ ab occasu incipet 7 terminaret' in media nocte. Quart⁹ a media nocte incipet 7 terminaret' in ortu solis. ꝓstituerūt q⁹ ille sex hore absq⁹ vlla ꝓputatōne ponant' tribus annis donec in q̄rto āno facere valeant vnā die que dī bisextilis.q: sexto kalēdas marcij bis ꝑnunciat' ſm q̄sdam. Vel meli⁹dī bisextus ſm astronomos.q̄si ex bisse momentoꝝ collect⁹qđ sic patere pōt. Sol in q̄libet signo morat' triginta dieb⁹ 7 triginta trientib⁹ horaꝝ. et triginta bisse momentoꝝ. Trīes est tercia ps rei. Bisse ꝓtinet duas tercias alicui⁹ toti⁹ ꝓstant[ex trib⁹ partib⁹. Triginta ḡ triētes horaꝝ faciūt decez horas.7 triginta bisse momētoꝝ faciūt decē momēta.7 duo p̄cta. ħ multiplicat[duob⁹ punct[duodecies. habem⁹ sex horas ex bisse momentoꝝ collectas.7 q: ex istis sex horis ꝓuenit ille dies ꝓpterea dī bisextil'.vide etiā in q̄ntilis.

Hnnuto tas taui.ex ad. et nuto tas. d. mutata in n. Et est ānutare.ānuere vel assignare.nutū alicui facere. Vñ plant⁹.Alq annutat.alij ānutitat.aliū timet alium amat. Annutiare.ē cū oculo ānuere.et ānutare cū alio mēbro.7 ꝓducit nu.annuto.

Hnnuus a.um.ab ann⁹dicit'.i.res anni.vel ptinens ad

Hnologiū gij.ꝓponit' ab ana sursum.7 logiū pulpitū: vñ anologiū.q: ibi sup̄ legit'. Idez ē anologiū a logos. qđ est sermo.q: ibi supra sermocinam̄. ſm hug. Papi. ꝟo dī. Anologiū dī q⁹ sermo p̄dicet'.

Hnologia gie.pnl'.acuta.ꝓponit' ab vua.qđ ē rectus 7 logos qđ est sermo.7 dī hec anologia gie.i.eq̄lis locutio regular[formatio.vel silium ꝓpatio siue ꝓportō. Colligit' aūt octo modis ꝓpatio siue ꝓportio anologie scz q̄litate ꝓpatōe.genere.nūero.figura.casu.extremitatib⁹ siliū syllabaꝝ 7 silitudine tpm. Vñ anologic⁹ ca. cū.i.regkare ſm hug. Pap̄.etiaz dicit. Anologia grece siliū ꝓpatio siue ꝓportio dī.7 ē o.tercia lra in papia.

Hnologicus ca.cum.in anologia vide.

Hnologiū gij.in anolegium vide.

Hnomalus.Noma vel nomia.ꝓponit' cū a.i.sine 7 dī anomal⁹la.lum.sine lege. Vel anomal⁹ q̄si anomal⁹.i. sine regula.i.irregularis.ſm hug. Pap̄. ꝟo dicit. anomala extra regulā. Nam a.sine 7 monos lex.

Hnomia grece.latine iniquitas.i.sine lege.ab a.qđ est sine.7 noma.7 nomia.qđ est lex.

Hnq̄na ne.fumis nauis.q̄ ad malū antēna religat Lucan⁹. Atq⁹ anq̄na regat stabilē fortissima cursu.

Hnq̄romagus.gen⁹nauigij ē.7 dī sic.q: celeritate sui ancoris 7 relicꝗs instr̄is nauiū vehendis sit aptus.

Hnsa se.i.auris ꝑ quā vas sustollit'.ab ango gis. Vñ ansat⁹ta.tū.ansam hñs.vñ et ansatum dī vas.qđ tales hz ansas siue aures. Item ansa dī auris ꝑ quaz cortina vel vestis suspendit'. Gregorius.ij.moraliuz. Sed ecce questioni q̄nē iungim⁹.7 q̄i dum ansam solvere nitim̄ nodum ligamus.

Hnser.ab anas tis dicitur hic anser seris. quedā auis que dicitur occa vulgariter.ꝓpter similitudinem anat[Vel quia habet similiter frequētiaz natandi. Vñ anserinus na.num.pnr̄.pdu.7 sunt calami anseris vtiles ad scribendum. Vñ quidam. Aufer ouem variat cui potum vacca ministrat. Et est miscui ge.anser. Und⁹ sub vna voce 7 vno articulo ꝓprehendit animalia vtriusq⁹ sexus.vt albus anser tam ꝑ mare q̄m ꝑ femina.vt dixi supra in tercia parte. vbi determinaui de genere nominis capitulo de epiceno ge.

Hnsula le.penl'.cor.dimi.parua ansa.

Hnte aduer.est 7 signat locū et tempus. Antea soluz

temp⁹. vñ hic ⁊ hec anterior. ⁊ ℔ rius. suplatiuñ nō hz.
Antea aduer. tpis. ab ante dicitur.
Anteceniū. Ante ꝓponit cum cena. et dī ℔ anteceniū ny. et hec antecenia nie. i. merenda scz ciby qui añ cenaz sumitur. Merenda aūt quasi vulgare est. sic tam̄ dicta quasi post meridiem edenda.
Antegradior deris. gressus sum. i. añ ire. ex añ ⁊ gradior. ⁊ retinet a in p̄senti sui simplicis sicut ⁊ p̄gradior. dī etiā p̄gradior. i. ante gradior.
Antela ab ante ⁊ telon qđ est longū ⁊ ꝓponit hec antela le. cingulū illud qđ añ pectus equi tendit. Sic postela. dī illud qđ posteri⁹ tendit sub cauda eq̄. vel dicit antela q̄si añ sellā ⁊ postela q̄si p⁹sellā. Et �means ℔ pōt dici sic q̄libet ornamentū eq̄ añ vel retro vel mātica q̄ añ portat vel retro. Grecism⁹ sic dic̄. Est antela qđ ē i pectore q̄drupedātis. Dicat postela qđ ē a posteriori.
Antelucan⁹ ꝓponit ab añ ⁊ lux. i. surgēs ante diē vel lucē. vel ꝓponit ab añ et lucan⁹ qđ est splēdor matutin⁹ Inde ℔ antelucan⁹ni. pnt. pdu. i. eruptio aurore añ lucem canens. i. q̄si albēs. Et adiectiue antelucan⁹na num i. ante lucē surgēs. Sap. xj. Et tanq̄ gutta roris antelucani q̄ descendit in terrā.
Anteluco cas. deriuat ab antelucanus. vel pōt ꝓponi ab añ ⁊ lux lucis. et est antelucare in nocte vel añ lucem surgere vel vigilare.
Antēna ne. corda capitalis in naui q̄ sursuz dirigit velum. Et dī antēna qr añ se hz aq̄s. Vel dī antēna ptica ex q̄ velū dependet. q̄si añ amnē posita. Preterfluit ei eā amnis. vñ Ouidi⁹ tristiū. Nō tulit antēnas aura secunda meas. et vī ꝓponi ab añ ⁊ amnis. Pap. xo dic̄. Antēna lignū ex transuerso mali positū p q̄ dependet velum. dicta q̄si ante amnē.
Antemurale lis. ge. neu. i. defensio añ murū vel ꝓponitur ex añ et murale. Item ⁊ ℔ p murale q̄si p muro factū. sic fallum ⁊ fosse. vñ esa. xxvj. Ponet in ea mur⁹ et antemurale. Treñ. ij. Luxitq̄ antemurale ⁊ mur⁹ piter dissipat⁹ est. ⁊ pducit ra. vide etiā in p̄murale.
Antepenultim⁹ ma. mū. qui est in scdo loco añ penultimā. et ꝓponit ab añ et penultim⁹.
Antepes dis. mas. ge. ab añ ⁊ pes. Et sī antepedes obsequia amicor. vel ipsi amici obsequētes.
Antermin⁹ na. num. i. vicin⁹ vel iuxta terminos posit⁹ ab añ et terminus dī.
Anteritas tis. fe. ge. i. antiquitas. ab añ dī.
Anterīū ab añ dī ℔ anterū rj. i. plium añ vrbē factū quod aliter anteurbanū dicit.
Antes ab añ dī. hi antes horz antium. lapides ⁊ macerie q̄ claudūt vineas eo q̄ añ stant. vñ et antes dicūtur q̄nq̄ extremi ordines vineaz. qr añ stant. ⁊ videt eē cō positum ab ante et sto.
Antesignan⁹ na. nuz. i. primipul⁹. vexillifer. ab añ et signum vel signa addita nus. et pdu. pnt.
Antestor. Testor testaris. ꝓponit cū anti qđ est ꝓtra. et dī antestor stari. i. ꝓtra testari. s. testimoniū phibere ⁊ est absolutum. vt si dicat. Iste negat se ℔ feciſſe. et ego antestor. Si ꝙo dicat. antestor illū idem est. q̄ illū testē ꝓtradico. Vel ꝓponit ab ante et testor. Et dī antestor staris añ iudices stare p teste vel p̄ testari vel añ iudices testes statuere. Et ē ꝙbū deponen. et scribit vbiq̄ p te nō ti. �means bug. Pap. ꝙo dic̄. Antestari pri⁹ testari. vel ante iudicem statuere. vel teste vti ante iudices.
Anti. idest contra.
Antibachius. ab anti qđ est ꝓtra. et bachius dī antibachi⁹. pes ꝑrius bachio. ꝓstat em̄ ex duab⁹ primis longis et tercia breui vt natura. Bachi⁹ ꝙo ꝓstat ex ꝓma breui ⁊ duab⁹ seq̄ntib⁹ longis vtpote. Vñ ꝙsus. Addreuiat primā. mediā pducit ⁊ ymā. Bachi⁹. est ātibachius hostis ei.
Antibiblīū biblius p libro ꝓponit cū anti qđ est contra. et dicit ℔ antibiblīū. i. pign⁹ p codice mutuato datum quasi ꝓtra biblium datum.
Antica. ce. dī ab añ et est antica ostiū anteri⁹ sicut postica posteri⁹. Vñ quidā. Fallit anticā q̄ me nō dixerit esse. Sz q̄nq̄ antica dī ps ecclie q̄ dicit tremia. ⁊ venit ab anti p contra.
Antixp̄c. i. ꝓtra xp̄m. ab anti qđ est ꝯ ⁊ xp̄c. Nascetur aūt. vt dicit remig. Antixp̄c in babilone de tribu dan. ⁊ cū venerit hierosolimā. circūcidēs se dicet iudeis. Ego sum xp̄c vobis p̄missus. Huc ꝓfluēt ad eū oēs iudei. ⁊ re edificabūt templū qđ est destructum a romanis. Sedebitq̄ ibi dicēs se eē deū ⁊ interficiet enoch⁹ belyā. sic hz apoca. xj. Erit aūt antixp̄c bastard⁹. vt dic̄ damascen⁹ Item erit in ꝓcupiscētys femina. et terrā diuidet gratuito vt dī dan. xj Item tpe antixp̄i aliq̄ vera miracula fient ꝙtute demonū p̄missione diuina. In illis tamen ad q̄ virt⁹ demonuz se extēdit. Dicunt tñ ab apl'o mendacia ex pte finis. qr ad decipiendū fient. Habebit aūt antixp̄c angelū bonū custodē. qr lex cōis ꝓpter vnū imutari nō dz. Et in ℔ ei⁹ pena iustior apparebit. qr beneficia toti nature hūane ꝓuisa sibi nō subtrahentur. Nec tñ oīno frustra erit ei⁹ custodia. qr etsi ad bonum nō ꝙuertat a multis tñ malis cessabit retractus ab āgelo custode. hūc em̄ effectū ad minus ꝙsequit angelus p custodiā in quātūcunq̄ sit obstinatus. Et vt dicit remigius. antixp̄c simulabit se occisum. ⁊ post mortez resurrexisse. Tanta quippe temeritas erit in illo dānato hoīe. vt ad deludendos animos puuloz. imitatōne veri capitis xp̄i occisum se dicat. ⁊ resurrexisse p⁹ mortem Tandē ꝙo dn̄s interficiet eū spū oris sui. siue em̄ dominus ihs xp̄c interfecerit eum potentia visionis sue. siue michael interfecerit illū virtute domini ihu occidet nō virtute michaelis. Occidet aūt sicut doctores tradunt quia hieronimus sup̄ danielem hoc dicit. in monte oliueti. in papilione ⁊ solio suo. in loco circa que dn̄s ascēdit ad celos. Et subdit remigius. Notanduz qr non statim veniet dn̄s ad iudiciū vbi fuerit antichristus interfectus. sed sicut in li. daniel'. c. xij. intelligim⁹ p⁹ mortem illius concedent electis ad penitendum dies quadragita quinq̄. Quantulūcunq̄ ꝙo spacium temp⁹ sit vsq̄quo dominus veniet. penitus ignorat. Sed potest queri. an filius dei sciat diem iudicij siue finem mundi. et videtur q̄ non. qr dicit Math. xxiij. De die autem illa et hora nemo scit. neq̄ angeli celoz. neq̄ filius nisi solus pater. Item marc. xiij. De die aūt illa ⁊ hora nemo scit. neq̄ angeli in celo neq̄ fili⁹ nisi p̄r. Ad hoc dico q̄ fili⁹ dei scit illam diē. qr oīa scit q̄ p̄r. quia vna est essentia filij ⁊ patris et vna potētia. et eadē scīa. Dicit tñ nescire nobis. qr nō facit nos scire ℔ latet nos. vñ dicit glo. Nescit fili⁹ adoptiuus. Item nescit corp⁹ filij in terra positū. qđ est ecclia. Vel dic q̄ fili⁹ nescit a se nec etiam sp̄ūsanctus a se scit. qr nō est a se. Sz p̄r solus scit a se et p se. qr a nullo ē. ℔ fili⁹ est a patre p generationem et sp̄ūs a patre ⁊ filio p ꝓmunē spirationem. Vñ dicit hilari⁹ in glosa. math. xxiiij. Fili⁹ ⁊ sp̄ūsanct⁹ qr nō sunt a se ꝺ die illa nesciūt a se. p̄r aūt qr a se est scit a se. Sciūt q̄ filius ⁊ sp̄ūsanct⁹ p se. ℔ nesciūt a se. quia nec a se sunt. pater aūt scit de die illa a se ⁊ p se. Sed querit an xp̄c ingz̄tum hō sciat. Dico q̄ anima xp̄i hoc scit. sed dicit nescire. qr corp⁹ ei⁹ scilicet ecclia nescit. nō em̄ expedit nobis diem illā scire. vt ꝑm glosaz hiero. simus semper incerti de aduentu iudicis ⁊ sic q̄tidie viuamus q̄si alia die vel in illa die iudicandi ⁊ ita vt semper simus soliciti. Unde Augustin⁹. Latet vltima dies vt obseruent oīs. Item glosa sup illd. actuū p̄. Non est vestrū scire tempa vel mometa ꝛc. cū nō est hominū iudicij diem nosse. vt q̄si semp iudiciū expectēt. nō ait nō erit. ℔ nō est vestrū scire. notans eos adhuc eē infirmos. et ideo ad secreta non esse idoneos. Patet q̄ q̄ ecclesia militans nescit diem iudicij De ecclesia aūt triumphante pōt q̄ri an sciat. De hoc dicit glo. Mat. xxiiij.

De die aũt illa ⁊ hora nemo scit.neq; angeli celoꝝ.nisi pater solus. In q̃busdã inquit codicibꝫ addit.neq; filiꝰ q̃ quidẽ oĩa scit cum pĩe.ꝫ nõ fecit hoĩem scire.neq; electi angeli quemq; ꝫ scire fecerũt.q; vicꝫ nulli sanctoꝝ angeloꝝ ꝓcessit ꝛeꝰ noticiã huiꝰ diei.neq; filio.s.adoptiuo.i.neq; vlli sanctoꝝ hoĩm. vide in etas. Hic etiaꝫ nota diligẽter q aĩa xp̃i. q; pfectissime inter creaturas verbuꝫ intuet.ad terminũ huiꝰ cognitõnis puenit.s.q̃a scit oĩa q̃ sunt vel erũt vel fuerũt.nõ solũ facta ꝫ ⁊ cogitata vel dicta.⁊ q; ꝓhendit quãlibet eẽntiã creataꝫ.iõ scit oĩa q̃ sunt in potẽtia seminalis creature.cuiuscunq; eo mõ q̃ ꝛeus scit oĩa q̃ sunt in potentia sua posita.Sic ꝫ aĩa xp̃i videt in ꝛbo oĩa q̃ verbũ videt scia visionis. nec tñ adequat scia aĩe xp̃i ad verbi sciam.q; aĩma xp̃i nõ põt ita limpide videre ea q̃ videt in verbo sic ipsum verbũ.q; nõ hꝫ tantã virtutẽ in intelligendo. Item q̃a essentia diuina q̃ est exẽplar rerũ in q̃ res vident magis est ꝓiũcta sibi q̃ alicui creature q̃ est ei eadem ſm rem. Alq; autem sancti a xp̃o q̃uis ꝛeũ videãt p essentiã.non tñ vidẽt omĩa q̃ ꝛeꝰ videt.eo q essentiã diuinã nõ ꝓprehendũt. Nõ em est necesse q sciens cãm sciat oẽs eiꝰ effectus nisi cãm ꝓhendat.q nõ ꝓpetit intellectui creato. Et iõ vnusq̃sq; videntiũ ꝛeũ p essentiã tãto plura i eiꝰ essentia cõspicit.quãto clariꝰ diuinã essentiã intuet. Et inde est q põt vnꝰ aliũ instruere.⁊ sic scientia angeloꝝ ⁊ animaꝝ sanctaꝝ põt augeri vsq; ad diẽ iudicij.sicut ⁊ alia q̃ ad premiũ accidẽtale ptinẽt.ꝫ vlteriꝰ nõ ꝓficiet.q; tũc erit vltimꝰ status ꝛeꝝ. Et in illo statu possibile est q omẽs oĩa cogĩscant.q̃ ꝛeꝰ scia visionis nouit.

Licet aũt aĩa xp̃i oĩa sciat.nõ tñ omĩa põt. q; creare nõ põt qđ est potẽtie infinite. Nam sic aĩe xp̃i non potuit cõicare vt hãret etiã infinitatẽ essentie. ita nec omni potentia sibi cõicari potuit.nec alicui creature ꝓmunicari põt. Credo tñ q omnis potẽtia q̃ alicui creature cõicari põt sibi coicata fuit multo abundantiꝰ.vt.s. materia elemẽtaris magꝭ obediret sibi ad nutũ q̃ actinis q̃litatiꝫ.vel etiã celesti ꝛtuti.et q; magis potuisset celum mouere q̃ aliq̃s angelus. si tñ angeli mouẽt orbes. De gr̃a dei ⁊ virtute.dicã in virtꝰ. Et inde Augu.in.ix. li.de ciui.dei dicit quoddã notabile.verbũ nõ obliuioni tradendũ. In eoꝝ inquit sanecq; tunc futuri sunt sanctoꝝ atq; fideliũ ꝓpatione q̃d nos sumꝰ. cũ quidẽ ad illos ꝓbãdos tantꝰ soluet inimicus cum q̃ nos ligato rãtis piculis dimicamꝰ. Quõ aũt antixp̃c feliciter gradietur.ꝫ non bene finiet dicã in leo. Item de signis antixp̃i dicam in miraculum.

Anticipo pas.ab añ ⁊ capio ꝓponit.antecapio capis ⁊ anticipo pas.pnl.corr.in eodẽ sensu.s.p̃occupare.preuenire.primo capere.

Antidicomarite.quidã hereticꝰ dictꝰ st.q; marie virgini ꝓtradicũt.⁊ ꝓponit ab anti ⁊ dico.⁊ maria.

Antidotũ ti.ge.neu.venenũ qđ dat ꝓtra vitã.vel illđ qđ dat ꝓtra venenũ.ab anti qđ est ꝓtra ⁊ datũ.Pap. ꝛo dicit. Antidotũ grece.dr̃ ex ꝓtrario datũ. Cõtraria em ꝓtrarijs curant. Unũ p medicina ponit. ⁊ corr.pnl. Unũ vindocinẽsis. Est ancilla dei simplex elyna mortis Antidotũ.venie porta.salutis iter. Uñ hic antidotarius tarij.liber quidã ꝓtra vicia ꝓpositus.

Antifrasis sis.pnl.corr.ge.fe.ꝓtronersia.ꝛietas. De ꝫ require in q̃rta pte in tractatu de tropis. Utrũ antez antifrasis faciat veriuatõnem.dixi in tercia pte vbi egi de speciebus nominum.

Antigonus ni.pnl.correpta. Uñ in aurora dr̃. Maior alexander antigonusq; minor.

Antigraphꝰ. Graphꝰ.i.scriptor.ꝓponit cũanti. qđ ẽ ꝛ. Et dr̃ ꝫ ãtigraphꝰphi.i.cãcellariꝰ.q; ⁊ archigraphꝰ dr̃.q; rescribit lr̃is missis ad dñm suũ. Uñ hec antigraphia phie.i.eꝰ dignitas.s.cancellaria.⁊ corr.pnl. ãtigraphus.ꝫ antigrauia acuit penul.

Antiliban⁹ ni.pnl.corr.ea ps libani. vel sup libanuꝫ q̃ occidentalẽ ptem respicit q̃si ꝓtra libanuꝫ. Et ꝓponit ab anti ⁊ liban⁹ni.p monte quodam.

Antiloquus q̃ quũ.qui p̃ loquit.ab anti ⁊ loq; ⁊ corr. lo.vñ antiloquiũ quij.prima locutio.

Antimetabola le.pnl.cor. vel antimetabole les.grece. ⁊ tuc acuit in fine. De hoc dixi in quarta pte vbi egi de coloribꝫ rhetoricis.

Antiochia chie.dr̃ ab antiocho pĩe seleuci.q̃ eã edificauit a q̃ etiã ⁊ seleucia alia ciuitas dicta est. Uel dr̃ sic ab anti ⁊ ocis qđ ẽ velox.q; ꝓtra velox.i.occeanũ ẽ posita. Uñ antiochenus na num.patrium.

Antipastus dr̃ pes.q; fit ex ꝓtrarijs syllabis.s.ex breui ⁊ longa.⁊ ex longa ⁊ breui.vt amauere. Et dicit sic. ab anti ꝓtra.⁊ pastos.qđ est spacium.quia ꝓtrarijs spacijs constet.

Antipater tris.pnl.corr. Uñ in aurora dr̃. Uir ꝓb⁹ antipater.ꝑdumeus ꝓsulit illi.

Antipentimemeris ris.pnl.corr.ꝓponit ab anti.⁊ pẽtimemeris. Et est antip̃ẽtimemeris quedaꝫ spẽs cẽsure. p quã vocalis naturaliꝫ corr.ꝓducit in ꝓncipio scdi pedis. Et dr̃ sic.q; pentimemeris fit in principio tercij pedis.hoc est in principio scdi.vt in hoc versu. Mors ecce nõ tardat.⁊ ideo labit hora.

Antiphona ne.i.ꝓtra psalmuꝫ sonans.vel q; ps illius canit ab vna pte chori.alia ab altera ⁊ dicit ab anti qđ ẽ ꝓtra.⁊ phonos qđ est sonꝰ.⁊ scribit p ph. ⁊ p o.in pnl. syllaba.nõ p a. Põt etiã scribi p f.⁊ corr.penul. Pap. ꝛo dic. Antiphona grece. vox reciꝓroca duobꝫ chorꝭ alternatim psallentibus.

Antipofora re.pnl.corr. Uide in quarta pte. vbi egi de coloribꝫ rhetoricis.

Antipos podis.ꝑpl's subterraneus. contra nos habẽs pedes.vt putant quidã ab anti.quod est contra.et pos quod est pes.vel ab anti.⁊ pes pedis. Pap. vero dicit. Antipedes penul.correpta dicti q contrarij nostris vestigijs putantur. Item antipodes genꝰ monstri in libia plantas ꝛsas hñt pꝰ crura ⁊ octenos digitos in plantis.

Antiptosis pnl.corr.quedam figura allothece. subq̃ ptinet antitheſis. Uide supra in quarta pte in capitulo de allotheca ſm priſtianum.

Antiq̃rius.ab antiquꝰ dr̃ hic antiquariꝰ.q̃ antiqua hꝫ in memoria vel scribit. Et differt a libr̃ario.q; libr̃ius dr̃ q̃ noua ⁊ vetera scribit. Antiquariꝰ q̃ solũ vetera. Antiquariꝰ etiã dr̃ senex antiquus.

Antiquitus aduer.pnl.corr.ab antiquus dr̃.

Antiquus q̃.quũ.dr̃ ab anti. Et est antiquꝰ solo euo. vetus annis.⁊ ꝓpat antiquior.quissimꝰ.vñ ꝫ antiq̃tas tatis.i.eui longitudo ⁊ antiq̃ q̃s.i.antiquuꝫ aliq̃d facere vel dicere ſm bug. Pap. ꝛo dicit. Antiq̃re.i. euacuare aliquid ad priſtinũ statum reuocare. Hebreoꝝ.viij. Qđ aũt antiquat ⁊ senescit ꝓpe interitũ est.

Antisima. Sima.i.curuũ ꝓponit cũ anti.⁊ dicit ꝫ antisima indeclinabile talis scꝫ figura.quasi sima cõtra sima.i.curuũ ꝓtra curuũ. Hec nota ponit ad illos ꝛsus quoꝝ ordo pmutandus est.ꝫ eadem nota.cum puncto ponit in his locis vbi in eodem sensu duplices ꝛsus st ⁊ dubitat quis potius eligendus sit.

Antismicus ca.cum.i.vrbanus.nõ amarus.nõ iracũdus. Et dicit ab antismos.⁊ corr.mi.

Antismos quidam tropus est de q̃ dixi supra in quarta pte in tractatu de tropis.

Antistites tis.ge.com.i.sacerdos.q̃si stans ꝑ ꝑplo.q̃a ante stat ⁊ orat ꝑ plebe.⁊ corr.sti.

Antistitiũ.ab antistes dr̃ ꝫ antistitiũ cij.i.sacerdotium vel dominiũ.qđ ⁊ hec antistitia tie.dicit.

Antista ste.i.sacerdotissa.ab antistes dicit.

Antisto stas.ab antistes dicit antisto stas. Uel antistito tas.i.excellere.p̃stare.p̃cellere.

Antistropha phe.i.ꝓtra ꝙuersionẽ simplicem. Et est antistropha.q̃n finito versu reincipit ipsum rñsorium.

vl eius medietas. ab anti. ꝛ stropha. De ƀ vide in strophis ita vult hug. Pap. ẋo dicit. Antistropha reciproca ꝙuersio qñ totū rñ sonū ꝙuertit. ꝛ cor. stro.

Antithesis. ē quedā ſpēs methaplasmi. de q̄ dixi supra in quarta ꝑte in capitl'o de methaplasmo. Et ꝑm hug.

Antitbesis est ꝯraria positō. vt in duob⁹ primis versibus boetij. ƀ assignat ibi a quibusdam antitheta.

Antitheta te. quoddā scema de quo dixi supra in q̄rta parte de scemate.

Antitheton quedā figura ē. de q̄ i q̄rta ꝑte dixi i tractatu de scemate.

Antonomasia sic. quidā tropus ē. ꝛ acuit penl'. de q. s. in quarta ꝑte dictū est in tractatu de tropis.

Antracitis. lapis p̄ciosus sic dictus. q⁹ ipse sit ꝓ ignei coloris. vt carbūculus. q̄ antrax dicit'. sed candida vena p̄cinctus cui⁹ ꝓprium est q⁹ iact⁹ in ignem velut inter mortuos extinguit' ꝛ ecōtrario aq̄s ꝑfusus exardescit.

Antrax carbūculus vel calculus. i. lapis.

Antropofagi. gens aſpima. q̄ būanis carnib⁹ vescit'. ꝛ sunt ſb regione scytbie. ꝛ ꝙponit' ab antropos qđ est hō. ꝛ fagin. qđ est comedere. ꝛ cor. fa.

Antropomorphite. heretici sic dicti. q⁹ in simplicitate rustica deū humana credūt bīe mēbra. ab antropos. id est hō. ꝛ morphe. qđ ē mutatio ꝛ theos qđ est deus.

Antropos. i. hō ab ana. qđ est ſursuz. et tropos qđ est ꝙuersio. q̄si sursum ꝙuersus ꝛ erectus. vt suū creatorez aſpiciat. cū alia aialia ꝓna spectēt terrā. Unde apls nos admonēs dicit. Que sursum sūt q̄rite. vbi xp̄c est in dextera dei sedēs. q̄ sursum sūt sapite nō q̄ sunt sup terram Pap. dic sic. Antropos. q̄si anatropos. i. sursuz ẋsus.

Antropospatos humana passio. qñ qđ est hominis attribuitur deo. Vide supra in quarta ꝑte in tractatu de coloribus rbetoricis.

Antrum tri. grecū est. latine ſpecu dī. vel antra quasi atra. i. obscura loca. ꝑm Pap. Uñ in hymno Johānis baptiste. Antra deserti teneris sub annis ciuiuz turmas fugiens petisti.

Anubis. Nubes ꝙponit' cuz a. qđ est ſine. Et dicit' ƀ anubis. i. mercuri⁹ q̄si sine nube. Est em̄ de⁹ sermonis: qđ omia revelat. ꝛ idez dī cinocephalus a. cinos. qđ est canis. ꝛ cephas caput. q⁹ cū canino capite depingit' apud egyptios ꝓpter sagacitatē. Est em̄ canis aial valde sagax. et ꝓducit nu. sic nubes. Uñ virgi. Omigenūq⁹ deum monstra ꝛ latrator anubis. ꝑm hug.

Anularis. ab anul⁹ dī bic ꝛ bec anularis. ꝛ ƀ re. qđ ꝑtinet ad anulū. et bic anularis substantiue. scđs digit⁹ a minimo q⁹ ibi frequenter ponit' anulus. ꝛ ꝓdu. penul. et scribitur ꝑ simplex n. et formal' a genitiuo anuli i. in a. et addita ris.

Anularius. ab anulus dī bic anularī⁹ rij. q̄ facit anulos. et ƀ anulariū rij. locus vbi fiūt anuli.

Anulus. ab anus ꝑ culo dī bic anul⁹ li. ꝑ rotūditate. Uel dicit' anulus ab ān. o. ꝑ diminutōez q̄si anulus. i. circulus. q⁹ in se redeat vt ann⁹. vñ anulatus ta tum. i. anulū bns. Quidā tñ dicūt q⁹ anulus nō venit ab an⁹. ꝓpter p̄dictā cām. ƀ ob aliā. Fuit em̄ ꝙsuetudo olim q⁹ si quis esset homicida vel adulter deferret simiam i collo. os suū ad simie culū tenens. ƀ q⁹ ƀ nimis erat obprobriosum. Ideo fecerūt torquē rotundū quez in dedec⁹ deferebāt in digitis. ꝛ tūc nobiles fecerūt illū fieri aureum vel argenteū. qđ magis videbat' bonori q̄ƀ decori ex eo tpe ꝙsuetudo inoleuit. vt nobiles deferrēt anulos. ꝛ ideo dicūt quidaz. q⁹ anulus dictus est ab ano simie. Alij dicūt q⁹ ꝓtheus fert' circūdedisse ferreū circulum digito lapide incluso. q̄ ꝙsuetudine boies vsi anulos bīe ceperūt. ꝛ p⁹ gens cepit gestare eos in quarto a pollice digito. q⁹ in eo vena est q̄ vsq⁹ ad cor pertingit. quā nōdā ꝛ ornandā aliq̄ insigni veteres putauerūt.

Anus. ab ann⁹ ni. dī bec anus nus nui. ꝑ vetula. eo q⁹ multos bz annos. Uel ab a. qđ est ſine. ꝛ nus. qđ ē sen-

sus. q̄si sine sensu. ꝛ corripit primā. Uñ quidā. Pamphille tolle manus iāq⁹ redibit anus. Dicimus etiaz ƀ anus ani scđe declinatōis ꝑ culo. sīl'r ab anno ꝓpter circulatōez. Unde. j. regū. c. vj. Posuert sup plaustrū capsellam ad sīlitudinē anor. ꝛ pdu. primā. vñ in aurora dicit'. Ex auro ẋo faciunt anos totidemq⁹. vnde ẋsus. forma senilis anus. ꝑs quedaz corpis anus. vel dī anus ani. q̄si inanis. i. vacu⁹. ꝑm pap. ꝛ est mas. ge.

Anutergiū gq. dī illud vñ anus. i. culus tergit'. ꝛ ꝙponitur ab anus ꝛ tergens.

Anxioma in anxioma est.

Anxius. ab ango gis. dī anxius xia. xiū. Et ꝙpatur anxius mag⁹ anxius anxissim⁹. ꝛ ƀ anxietas tis. ꝛ anxior anxiaris deponēs. vñ ẋbalia anxiator trix. ānxiatio. anxiatus. vñ anxiatim ꝛ anxie aduerbia.

A ante O

Aorasia dz dici. quidā tamen dicūt. aorisia. quidam aurisia. Augustin⁹ aūt in li. de ciui. dei aorasia. ꝛ ista verior est lra. vñ dicenduz est. Sodomitas ꝑcussos aorasia. vñ ẋsus. Dicit ora grec⁹ vbi dicit oro latin⁹. Hic orasis grece. qđ visio dico latine. A q̄ ꝙposituz noscas aorasia grecū. Sz vis fit merito quotiens aorasia pono. vide infra in aurisia.

A ante P

Apage. i. recede. vade. apagite. recedite. vadite. vl'sta te in pace. Et vident' esse adubia meli⁹ q̄ƀ verba nisi q̄a vident' discretōez bīe numeror. q⁹ apagesis. apage referunt' ad vnū. apagite ad plures. ƀ forte ƀ cōtingit nō ex vi aduerbij. ƀ ex vi ẋbor quā bñt in se.

Apagesis. sta in pace. vel bēas pacē aduerbiū comicū. Terenti⁹. Obsecro mi bō apagesis. ꝑm hug. Pap. ẋo dic. Apagesis. i. recede. sis san⁹. sis pacific⁹. i. tace.

Apatia tie. grece. latine impassibilitas. ab a. i. sine ꝛ pate quod est passio.

Apella. i. iudeus. q̄si sine pelle. Aurora in Exod. Extinguit deū factus apella puer.

Apennius. dictus est quasi alpes acute. pennium em̄ antiq̄ acutū vocabāt. vel apēnius. q̄si alpes pēni. i. bannibalis. ꝑ q̄s bānibal dux viam fecit duz romā peteret. ꝛ pdu. penul.

Aper pri. mas. ge. dicit' ab apiendo. eo q⁹ feriēdo aperiat. vel dicit' aper q̄si afer a feritate. ꝙuersa f. in p. vn de bic aperculan⁹. effractor dom⁹. Et est dīa inter aprū. verrē ꝛ nefrendū. Aper nanq⁹ dicit' porcus silvestris. ẋ res domesticus bns testiculos. Nefrend⁹ dicit' domesticus carens testiculis. ꝛ corripit primā aper. vñ ouid. de remed. A cane nō magno sepe tenet' aper.

Aperculus li. dimi. paruus aper.

Aperio ris rui apertum ꝙponitur ex a. vel ad. ꝛ pario vnde apertus ta tū. ꝛ ꝙpatur aptior aptissim⁹. vñ apte apertius tissime aduer. Apio ꝙponit' cum ad. ꝛ dī adaperio ris rui. apertū. i. valde aperire. ꝑm hug. vñ vult q⁹ aperio ꝙponitur ex a. vl' ad. Mayster aūt bn. vult q⁹ cōponatur ab ad. ꝛ pario. et abjcitur d. sicut b. in operio ꝛ operior abjcitur. ꝛ corr. primam aperio. vñ in aurora dicit' Job fauces apit: ƀ nō tñ absq⁹ medela. et illud teneas. Et ƀ etiā vult ꝑs. q̄ in. x. li. dicit de ꝓteritis quarte ꝯiugatōnis. Aperio facit apui. q⁹ videt' a pario esse cōpositum. qđ vetustissimi nō solū ꝑm terciā. ƀ etiā ꝑm q̄r tam ꝯiugatōez declinabant. Jgit' ex eo ꝙposita si p̄ncipalem syllabā purā. nec ex integra p̄positōe babuerint io. in ui. ꝙuertūt in ꝓterito. vt aperio apui. opio opui. vult ergo ꝑs. q⁹ apio ꝛ opio. non ꝙponant' ex ꝓpositione integra. Et sic aperio. ex ad ꝛ pario cōponit' abiecta d. Et opio ꝙponit' ex ob ꝛ pario. ꝛ abjcit' b. ꝛ formant ꝓteritū a p̄senti io. in ui. diuisas. Sz reperio ꝛ cōperio ex integra p̄positōe ꝙponūt'. nec bñt p̄ncipalē. i. primā syllabā purā. i. sine ꝙsonāte vōlē. ꝛ iō ꝓteritū faciūt i ri.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Hpes pis.sic dicta.quia nascat sine pedib ab a.7 pes dis. Uel apes ab alligādo se pedib.vñ hec apecula le. dimi. Item in ntio hec apis dicit. Eccl.xj. Breuis ivo latilib apis.vñ hec apicla dimi. Inuenit etiā h apis p rege grecor q in egipto mortu fuit.7 p deo habitus.7 in arca posit. Item hic apis dicebat taur. q de nilo solebat exire.7 gesticulatōne sui corpis pdicere futura solebat. Item apis de apū. Et nō q apes nascunt de putridis carnib boū.sic scabrones 7 scarabei de carnibus equor.fuci de mulis.vespe de asinis.

Hpex cis.mas.ge.i.summitas. Qđ em in summo est a pedib remotū est. Et apex qnqz lra dicit. Et ppie apices dicunt lre ille q in frontispicijs muror vel ecclesiar scribunt. h quelibet lra qnqz dī apex. Und in matheo. Un apex nō pteribit a lege donec omnia fiāt. Et in pncipijs libror 7 in titulis legū.7 apex ligamē.7 apex dicitur pile subtilis q gentiles sacerdotes vtebant. 7 apex summitas galee.s.con sup quē criste ponunt. Et inde h apicul li.dimi.qđ 7 p lra et p ligamie q filateria dependent 7 p filis accipit.7 inde tūc apicio cis.fm bug. Papi.xo sic dicit. Apex cis dictus q longe sit a pedib i.summa ps xticis.vel coni vel galee vel mont vel lre.i. xgula 7 coma vel distinctōnis nota.

Hpiago.ab ape dī hec apiago ginis.herba cui flores apes libenter colligūt 7 maxime appetūt.

Hpiariū.ab ape dī h apiariū rij.locus vbi apes mellificant.qđ 7 h apiforiū hoc apisteriū dicit.

Hpiaster.ab apis dī h apiaster stri.apū maijster. Uel dicit ab ape sicut catulaster a catlo.7 hec apiastra.auis que libenter comedit apes.7 est viridis colōris.q 7 merops dicitur.

Hpicio cis cere.i.ligare verbū actiuū.7 dī ab apex apicis.vel apiculus apiculi.

Hpiciosus sa.sum.i.caluus capite.cuius frontis summitas apparet.

Hpicit ta.tū.i.ligatus.ab apicio dī vel ab apex.

Hpicula.inuenit hec apes vel apis. Ab apes descendit h dimi.apecula le. Ab apis xo descēdit hec apicula le. pua apis.fm bug.vt.s.habes in apes. Hoc etiā ex verbis pl.hī.vnđ ipse dicit in.vj. Nōndum q a pede vel a sedendo pposita p dis nō p tis efferūt gtīm 7 a pede q dam pposita seruāt e. A sedēdo xo mutant e.in i.vt bipes bipidis.teses tesidis.excipit h apes hui apis. q h solū a pede ppositū vt quibusdā vī e.longā fuauit nec vlla syllaba creuit in gtio. Quid.tñ ntīm hec apis ptulit in.xvj.metha. Nō apis inde tulit hos sedula flores. Qđ etiā dimi.oñdit apicula quō fidicula vocet primitiui sui ntīm fidis nō fides esse. In tercio eñ libro dicit idem pl. In es pductā desinētia femina tercie declinationis vel ante abiecta s.assumūt cula 7 faciūt diminutiua 7 seruāt e.pducta vt vulpes vulpecula. Excipit merces cuius gtī in vla puersa facit diminuitiuū mercedula 7 apes cuius diminuitiuū p e.longa i.habuit apicula. His visis videt dicendū q ab apes descēdit apecula 7 ab apis apicula sicut dicit buguitio.7 pstian innuit. Un scias q apud modernos apes p e.est in vsu frequenti in ntio 7 apicula dimi.tñ 7 apis in ntio inuenit 7 etiā apecula p e.dimi. Sz tūc apecula regulariter descendit ab apes.7 apicula ab h ntio apis.

Hpiculus li.dimi.paruus apex.vide in apex.

Hpifera.funes q cornib antēne dextera sinistraq tēdunt retro xsa. ab a.7 pes pedis 7 fero.q: longe a pede mali vel veli ferunt cornua 7 extendūt cornua veli.et corripit fe.

Hpifor fori.ge.neu.pnl.corr.nomē est oppidi.

Hpis.in apes vide.pd.primā apis.p deo egiptior.

Hpiscor sceris.verbū deponētale.i.adquirere. ab ape dicitur.

Hpium pij. berba q solebāt coronari apices.i. capita boim.7 dī ab apex cis.fm bug. Uel fm pap. Apiū genus herbe dictū.eo q apices.i.capita antiquor triumphantiū vel poetar ipso corónabant quo internorum viscerū dolores grauissimi sopiunt.hmōi herba ebricta tem dicitur phibere.

Hplanos. Planos qđ est error vel vagatio cōponit cum a.qđ est sine.7 dī aplanos vel aplane aplanes.i.firmamentū.quasi sine errore.q: semp monet in eodē loco 7 acuitur in fine.

Hplustre stris.gubernaculus nauis vel armamentū 7 deriuat ab appello lis.7 bz primā naturalr breuē.vñ iuuenal. Uicteq triremis aplustre.7 facit noiatiu plura lis aplustra.7 gtūs aplustriū.inuenit etiā aplustria.

Hpoca ce.fe.ge.est scriptum qđ creditor dat debitori soluēti.in q creditor pfitet se denarios debitos sibi accepisse.7 inde etiā pfessio dicit 7 securitas.q: debitor reddat securū.7 dicit ab apos qđ est re.7 capio qđ ē receptio.q: recipit soluto debito.7 ponit cū anti.qđ est ptra.7 dī hec antipoca ce.scriptū qđ debitor soluēs dat creditori.in q debitor notat se soluisse tm ex tali cā 7 dicitur sic.q: ptra apocā dat. Un xpus. Apoca soluenti datur anti suscipienti.

Hpocalipsis sis. interptat revelatio.q: ibi manifesta sunt q erāt abscōdita.7 ē grecū.7 n dz accētuari in fine. 7 est ppositū ab apo.qđ est re.7 calipsis qđ ē velamētū. Un apocalipsor saris.i.revelare.7 cor.pmaz. Aurora. Est apocalipb mystica xba gerēs.7 ē fe.ge .apocalipb.

Hpocrisis a crisis qđ est secretū.7 apo. qđ est de.ponitur apocrisis fa.fum.pnl.cor.i.occultus 7 secretus.q si de secretis.i.de numero secretor. Apocrisa ppie dicunt illa scripta quor origo 7 autor ignoratur 7 q̄uis ibi sint multa vera tñ non habent in auctoritate. ppter plura falsa q ibi ptinentur. Unde hic apocrisarius qui describit apocrisa fm bug. Uel fm quosdam apocrisis ponit ab apos qđ est longe.7 crisis qđ est iudiciū quasi longe a iudicio.vel de quo nō pōt certum haberi iudiciū. Et dicit dupliciter liber apocrisis.vel quia autor ignorat 7 veritas pz.7 talem recipit eccla nō ad fidei pbatōez.sed ad error destructōnez. quales st liber iudith. Et alij quos numerat hieronimus in plogo regum. Sapientia inquit q vulgo salomonis inscribitur. 7 iesu filij syrach liber.7 iudith.7 pastor.nō sunt i canone. Uel dicit apocrisis.q: de eius veritate dubitat.et tales nō recipit eccla.vt est liber de infantia saluatoris 7 de assumptōne corpis beate virginis.

Hpocrisarius.ab apo.7 crisis.qđ est secretus.ponit hic apocrisarius vel apocrisiarius.i.secretarius.psiliarius.vnde 7 qnqz sic dicit cancellarius.quia ipse secretarius est regis vel imperatoris 7 eius secreta scit.sed nomē sonat quasi de secretarijs.quia rex vel impator plures habet secretarios 7 psiliarios.quor vnus est cancellarius. Unde in pscriptōne tituli.prif.sic dicit. Dnist. grāmatici cesarien sis apocrisarij vel apocrisarij doctoris vrbis rome pstantinopolitane de arte grāmatica liber primus incipit.vel ab apo.quod est ab.vel de.7 crisis.qđ est aurū dicit hic apocrisari id ē thesauran. vl sic dicitur cancellarius regis vel impatoris.q: bēat aurum in sua custodia.

Hpocopa pe.vel apocope pes.greca declinatōe cor. primam. Unde quidā. Donade subtracta.dicet apocopa facta. De hoc supra dixi in quarta pte in capitulo de methaplasmo.

Hpodixes grece ostensio.fm pap. Huguitio xo dicit. Apodixen ostensio.fantasia. pbatio .experimentum virtus ptās. Un in vita beate agnetis dicit. Ad filium meum voluisti apodixen tue artis magice demōstrare. 7 pdu.penl.positōne.

Hpoforetū ti.pnl.pdu.ponitur ab apo. ppositōne greca 7 foros.7 apofertum etiam dicit.7 tūc ponit ab apo 7 fero fers.7 sunt apoforeta vasa sic dicta. a ferendo poma vel aliud 7 sunt plana.

Hpogeū gei. est ꝯstructū sub terra edificium. qđ nos antrū vl spelūcā dicim⁹. ab apo qđ est de ⁊ ge. qđ ē t'ra ⁊ idē dicit' ypogeū ab ypos qđ est sub. ⁊ ge terra.

Hpolesma. diffinitio ⁊ ꝯsummatio disputationis.

Hpollo linis. ꝓpriū nomē viri cor. primā. Vñ scribit' p vnū p. ⁊ geminū l. Vñ virgili⁹ in. vj. eneidor. Cōcutit ⁊ stimulos sub pectore ꝑtit apollo. Aliquādo autē est indeclinabile. vnde prima corinth. c. j. Ego quidem sum pauli. ego aūt sum apollo. ⁊ tūc videt' ꝙ debeat in fine acui. sicut equ⁹ pharao. licet vsus aliquor contradicat. Papi. dicit. Apollo a gentib⁹ sol dicit'.

Hpollonius nij. ꝓpriū nomē viri ꝑmā cor. vñ i aurora scribit'. Missus apollonius dux nup factus ab illo.

Hpologeticus ca. cum. idest excusatorius. vel responsorius dicit'. ab apologia ſm hug. Papias dicit. Apologia. excusatio. vnde apologeticū dicit'. idest satisfactionis indiciū verū testimoniū.

Hpologia. excusatio vel responsio. ab apo. qđ est re. ⁊ logos qđ est sermo. q̄si sermonis relatio id est responsio. vñ i decret' alexādri pape. Clerici q̄ alios accusant iustam accipiant apologiā. Et est posita apologia ibi p defensione vel negatiōe sola. Nā in ea solēt quidam accusantib⁹ respōdere. ⁊ acuit' gi. in penul. syllaba.

Hpompeius grece. emissarius latine. Unde ⁊ hircus apompeius dicebat' emissarius. q̄r emittebat' in desertum. vide in emissarius.

Hpolexia ē subita sanguinis effusio qua suffocati intereunt. sic dicta. q̄r ex letali ꝓcussione repentinus casus fiat. Greci igit' ꝓcussionē apolexim dicūt.

Hporia. Porus ri. cōponit' cū a. ⁊ dicit' ſ aporia rie. id est aptio. vel labor angor acule⁹ stimul⁹ ictus vuln⁹ cura tediū molestia. Eccl'. xxvij. Aporia homīs in cogitatu illi⁹. Et inde aporio rias. i. apire. enucleare ⁊ de pauperare. ⁊ tūc est actiuū. Itē aporiare. i. laborare vl laborādo sudare ⁊ anxiari. ⁊ tūc ē neutrū. Innenit' etiā in deponēti genere i eodē sensu. Vñ ad corinth. Aporiamur ſ nō destituimur. vbi pōt esse passiuū ꝑ depauperari. Isidorus tñ dicit. ꝙ aporos grece. latine dicit' paup. Vñ aporiare. i. pauperē facere. et a porus ra. rū. id est divin⁹. Pauper enī est divinos esse ⁊ regnū habere celorum.

Hporus. in aporia vide.

Hposiopesis sis. penul. correpta. est validus defectus orationis. De hoc supra dixi in quarta parte capitulo de coloribꝰ rhetoricis.

Hpostata te. cōponit' ab apo. qđ ē re. ⁊ stolos missio. Vñ hic ⁊ ſ apostata te. puersus renūciat⁹. refuga. retromissus. Et ꝓprie ille dī apostata. q̄ primo bñ agit. ſ postea pūtit ⁊ male agēdo retro abit. Vñ videt' cōponi ab apo ⁊ stans. q̄si retro stās. vel vt alij dicūt derivatur ab aplus p ꝓpriū. vel ab apost⁹ta tū. qđ ē pūsus ⁊ cōtran⁹. ⁊ fit ab appono. vñ apostatic⁹ ca. cū. i. puersus. ⁊ ſ apostasia sie. i. renūciatio. retro ad malū morē itio. et acuit penultimā. Et apostato tas. retro abire. a bono p uerti. puerse agere. vñ eccl'. xix. vinū ⁊ mulieres apostatare faciūt etiā sapiētes. ⁊ corripit ꝑmā apostata. vñ seduli⁹. Tūc vir apostolic⁹. nūc vilis apostata, fact⁹.

Hpostema matis. gene. neu. dura humor collatio in corpore. sic dictū a collectiōe humor. Nam greci apostemas collectiōes vocāt. ⁊ ꝓdu. ste.

Hpostol⁹. apo. qđ est de vel re. ꝓponit' cū stolos qđ ē missio. Et dī ſ aplus li. i. missus. ⁊ dī aplus q̄si demiss⁹ id est đ celo vl a deo missus. Aplus grece. lisam hebraice. missus latine. vñ ſ apostolat⁹ tus tui. officiū vel dignitas apli. ⁊ apostolic⁹ ca. cū. ⁊ ſ apostolic⁹ ci. ꝑ papa Apostolici etiā dicti sunt quidā heretici q̄ nihil possidētes ꝓpriū. nō recipiūt aliquos q̄ aliq̄ in ſ mūdo vtūt' Et ſ ⁊ hec apostolaris ⁊ ſ re. Et ꝓponit' aplus cū cō. ⁊ dicit' coapostol⁹. i. simil aplus cū alio. ⁊ corripit ꝑmā apostolus. Unde in aurora dicit'. Sanct⁹ apostolic⁹ lucas dilucidat actus. Et nota ꝙ dictis apostolorū sine ꝓpatione credendū est. sic dicā in symbolū. et scias ꝙ de nece apostolor ita legit' in quadē cronica. Claudius imperat. Marcus euāgeliū scribit. Apostoli p orbem diuidunt'. Petrus romā venit. Andreas achaiā. ibiq̄ crucifigit'. Johānes epbesim. viuus intrat sepulcrū. Jacobus maior hierosolimis decollat'. Thomas in india lancea transfigit'. Philippus in phrygia crucifigit' ⁊ lapidat'. Jacob⁹ mior hierosolimis ptica fullonis occidit'. Barthol⁹meus in maiori india excoriat' deinde decollatur. Matheus in ethiopia in altari lancea perforat'. Symon ⁊ iudas i persia a pōtificib⁹ idolorū tumultu populi interimūtur. Mathias i iudea p christo patit'. Lucas in bithynia obijt. Marcus alexādrie martyrium cōpleuit. Barnabas in salamia crematur. Quartodecimo anno Claudius veneno interijt. Nero successit. matrē euiscerat. Sororem stuprat. romam in duodecim partib⁹ incendit. Senecā interficit. ranas apō lateranū euomit. petrū crucifigit paulū decollat. impat annis tredecim. mensibus septem. a lupis devorat'. vide in numerus. Volo etiaz te scire ꝙ sicut dicit hieronymus contra iouinianum in primo libro inter duodecim vnus eligitur. vt capite cōstituto scismatis tolleret' occasio. Sed cur nō Joannes q̄ electus est virgo. etati delatum est. quia petrus senior est. nec adhuc adolescens ⁊ pene puer progresse etatis hominib⁹ ꝓferret' ⁊ mayster bonus qui occasionez iurgij debebat auferre discipulis. ⁊ dixerat eis. pacē meaz do vobis. pacem reliquo vobis. ⁊ qui voluerit int' vos maior esse minim⁹ omniū fiat. ne in adolescētem quem dilexerat causam ꝓbere videret' invidie. vt autez sciamus tunc puerū fuisse ioannē manifestissime docent ecclesiastice historie. ꝙ vsqz ad traiani imperiū vixerit. i. post passionē domini anno sexagesimooctauo dormierit. qđ nos in libro de illustribus viris breviter pstrinximus. Ambrosius etiaz dicit super lucā. Mysticū est ꝙ maria cōmendatur ioanni inter ceteros iuniori. quod non ociosis auribus debem⁹ accipere. Periculosa est enim mulieribus copula adolescentis. ⁊ species iuuentutis. Item scias ꝙ porphirius arguit Matheum ⁊ apostolos qui secuti sunt cōtinuo christū. vt dicit hieronymus i matheū. Arguit inquit porphirius ⁊ iulianus augustus. vel impitiam historiographi mētientis vel stulticiā eorū qui statim secuti sunt saluatorē quasi irrationabiliter quomōlibet vocantē hominē sint secuti. cum tantas virtutes tantaqz signa precesserint que apostolos anteqz crederent vidisse non dubiū est. Certe fulgor ipe ⁊ maiestas divinitatis occulte que etiam in humana facie relucebat ex christo ad se videtes trahere poterat aspectu. Si enim in magnete lapide ⁊ sucinis hec esse vis dicit'. vt anulos ⁊ stipulam. ⁊ festucas sibi copulant. quātomagis domin⁹ creaturarū omniū ad se trahere poterat quod volebat. Gregorius autez dicit. Nulla christum facere adhuc miracula petrus et andreas viderant. ⁊ tamen ad vnum domini ꝓceptum hoc quod videbant' possidere obliti sunt. quanta nos eius miracula vidimus quod flagellis affligimur. quātis minarū asperitatibus deterremur. ⁊ tamē vocantez sequi cōtemnimus.

Hpostrophe phes. accentuat' in fine. Dicitur etiam apostropha phe. ⁊ tunc nō acuit' in fine. ⁊ est apostrophe. transit⁹. regressus. reuersus. ſm pap. De hoc req̄ re. s. in q̄rta pte i tractatu de coloribꝰ rhetoricis.

Hpostrophus. Trophos quod est conversio. componit' cum apo. quod est de vel re. ⁊ dicitur hic apostrophus virgula. regula. quasi ps circuli dextera ad summam litterā posita in his dictionib⁹ in fine tribunal et pirrin. qua nota ostendit' de esse in sermone vltima vocalis. vt tribunal pro tribunale. pirrin pro pirrine. Et ad hoc ostendendū ibi ponit'. Vel ideo vt ibi denotet'

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

accentus debere poni in fine. Vel ideo vt ibi denotet vltima consonās cui⁹ subtracta est vocalis recurruari ⁊ apostrophari. id est cōuerti ⁊ reuerti ad p̄cedentem vocalē. vñ apostrophus dicit. ⁊ corripit stro.

Apotheca. Theca. ꝓponit cū apo. qđ ē re. et dicit ꝟ apotheca ce. i. repositoriū. vel recōditoriū. qz in his homines elaboratas fruges reponūt. vñ hic apothecari⁹ ri. qui custodit apothecā. vel mercator ⁊ apothecari⁹ ria riū. ad apothecā ptinēs ⁊ ꝓducit penul. apotheca. sicut cyrotheca entheca.

Apozima vis coactax herbax. ⁊ ꝓponitur ab apo ⁊ zima. qđ est vis. ⁊ corr. penul. Macer. Vis poti⁹ seminū vel apozima ꝓderit huius.

Aparitoꝝ. ab appareo res. deriuat hic aparitor tor. id est seruiēs. qz appareat ⁊ videat vt presto sit ad obsequiū. Vel aparitores vocamus eos qui apparere faciebant reos in cōspectu iudicū.

Apello las lani. cōponit ex ad ⁊ pello las. qđ est vocare. ⁊ mutat d. in p. vñ appellatiuus ua. nū. ⁊ est appellare aduocare. Itē appellare. i. ad aliū iudicem vocare. vel audientiā alteri⁹ iudicis postulare. Et vt dicit bernardus in. iij. libro de ꝓsideratiōe. Appellasse inique iniquū est. Inique ⁊ impune iniqruz appellationū fames. Iniqua aūt oīs appellatio ad quā iusticie inopia nō cogit. appellare nō vt graues. ꝟ si graueris licet.

Apello lis. appulli. cōponit ex ad ⁊ pello lis. ⁊ mutat d. in p. ⁊ est appellere ad portum venire. vel impellere ⁊ appellere. i. applicare. vñ terentius. postq̄ poeta animū suū ad scribendū appulit. i. applicuit. Potest etiā apello. apuli apulsum cōponi ex a. ⁊ pello. ⁊ tūc scribit per vnū p. ⁊ est apello ab aliquo pello vel amoueo. Vnde apulsus ab vbere. i. amotus. Esay. xxviij. Ablactatos a lacte. apulsus ab vberib⁹. i. amotos.

Apendix. ab appendo dis. dicit ꝟ ⁊ hec ⁊ hoc appendix cis. qđ alicui appendendo adheret. vnde appendix dicit māsiuncula q̄ magne tomui adheret. s. que appendit parieti. nō habēs tectū diuisum ī duo latera. vnde hoc appendiciū cij idē ⁊ appendicius cia. ciū.

Appendo. Pendo dis cōponit cū ad. et dī appendo dis. ⁊ mutat d. in p. i. suspēdere vel libare ponderare. vnde ꝟ appensor sozis. ⁊ appēsorius ria. riū.

Appeto tis tiui titū. habet p̄teritū ⁊ supinū ad modū quarte. ⁊ componit ex ad ⁊ peto ⁊ mutat d. in p. et est appetere. desiderare adq̄rere. requirere. Vñ ꝟ appetitus tus tui. penl. ꝓdu. in ntio. ⁊ hic ⁊ ꝟ appetibilis et ꝟ le. ⁊ hic appetitor. penul. ꝓdu.

Applaudo. plaudo componit cū ad. ⁊ mutata d. ī p. dicit applaudo dis. plausi. i. alicui plausum facere ⁊ inde hec applauda de. vel appluda de. i. forbiciuncula ex paleis facta. circa quā pueri solebāt applaudere. Vel applauda etiā dicit furfur.

Appluda de. in applaudo vide.

Appodio as. aui. i. innitor. ex ad ⁊ podio dias. mutata d. in p. vide in podio as.

Appono nis sui. sitū. ex ad ⁊ pono nis. ⁊ mutat d. ī p. ⁊ est apponere. adiūgere. addere. ⁊ inde appositꝰta. tū. et per syncopā apostus sta stū. i. puersus et contrarius. vnde aposte aduerbiū.

Appositio nis. quedā figura de q̄ supra dixi in quarta pte. vbi egi de allotheca cap̄. de synthesi.

Appostus. in appono est.

Apprecior aris. appciatus sum. existimare. preciū determiare. ⁊ componit ex ad ⁊ p̄cior aris. ⁊ est deponēs antiqui tamē p̄cio as. ⁊ appcio as. in actiuo genere declinabāt. Zacharie vndecimo. Decorum pcium quo appreciatus sum ab eis.

Appbendo dis. di. sum. ex ad ⁊ prendo dis.

Apprime. p̄me ꝓponit cū ad ⁊ mutata d. in p. dicitur apprime p geminū p. i. valde. Vel sunt due ptes posite. p vna. ⁊ teneat d. ⁊ dicat adprime. ⁊ debz semp media ꝓduci ꝟm hug. Macer. Apprime sumptis zedoar obstare venenis. Affirmāt ꝛc. In legēda etiā beati augustini inuenit hoc vocabulū apprime. Et vide hug. vult q̄ si sit vna ps vel due posite ꝑ vna tunc retinet d. Prisciaꝰ aūt ī tractatu de aduerbijs dicit q̄ apprime est ps ꝓposita. dicit enī q̄ p̄me ponit aduerbialit. qđ ostendit terētiꝰ. qui ꝓpositū ab eo in andria ꝓtulit Nam id arbitror apprime in vita esse vtile. Sicut dixi. s. in tercia pte vbi egi de aduerbijs.

Apprimo mis. appssi appssum. i. ad aliquid premere vel iuxta. ⁊ componit ex ad ⁊ p̄mo mis. ⁊ mutat d. in p. ⁊ p̄. in pri. correptam.

Appropio as aui are. Inde appropiās antis. Et est appropiare approximare. appropinq̄re. ⁊ ꝓponitur ex ad ⁊ ꝓpio as. Vide in ꝓpius. Lu. x. Appropiās alligauit vulnera ei⁹. Et nō habet r. in penl. syllaba.

Appuli penl. correpta est p̄teritū ⁊ de appello lis. vide in appelo.

Apricitas tatis. i. calor iocunditas. Et dicit ab apricus. ⁊ scribitur ꝑ vnū p.

Apricus. ab aprilis dicit apricus ca cū. i. delectabilis ⁊ iocudus. eo q̄ ī illo mēse sit pulcrū temp⁹ ex ꝓductiōe florū. vñ hec apricitas. Proprie aūt locus apricus dī sine frigore q̄si sine rigore frigoris. vel qz sit aptus celo scz delectabilis loc⁹. ⁊ ꝓducit pri. Horatius in episto. Quid q̄d ſb terra ē in apricū ꝓfert etas. i. in aptū.

Aprilis. dicit quasi aperilis. qz tūc terra aperit ⁊ flores germinat. Vel dicit ab affrodita qđ est ven⁹. vnđ aprilis. quasi affrodilis. vel quasi afrilis. i. venen⁹. quia ille mēsis dedicat⁹ est veneri. vel qz ī eo hz festū suū. vel qz in eo nata fuit. ⁊ facit ablatiuū in i. tm̄ vt apuli.

Aptitudinarius. Aptitudo. id est cōuenientia. vnde aptitudinarius ria rium. quod significat ꝓpietatis aptitudinē vt risibilis.

Apto. ab aptus dicit apto tas verbum actiuū. ⁊ componit adapto tas. Coapto tas. preapto preaptas. ⁊ ab his omnib⁹ verbalia.

Aptotus. ptotos qđ est casus ꝓponit cū a. qđ ē sine. ⁊ dicit aptotus ta tū. q̄si sine casu ⁊ corpto.

Aptus ab apiscor dicit aptus pta ptū. qui libēter adquirit. ⁊ habet modū in exponēdo. Et est nomē nō participiū in nostro vsu ⁊ etiā verbū. scz apiscor non est in vsu ⁊ ꝓparat aptior tissimus.

Apud p̄positio p d. scribit qz veteres ꝑ apud adsūt sepe vsi duab⁹ medijs lr̄is subtractis ꝟm hug. Dusliaq̄ aūt dicit q̄ ad deriuat ab apud p syncopā.

Apulia lie ꝓuincia vbi cōditū est brunduſiū. Vnde apulus la lū. hō de apulia ⁊ ꝓducit p̄mā.

Apulus penul. correpta hō de apulia ⁊ ꝓducit a.

Aqua aq̄. dī ab equus q̄. quū. vel ab equo eq̄s dī ꝑ eqlitatē supficiei. ⁊ mutat ae diphthōg⁹ ī a breue. vñ papias dic. aq̄ dicta ē. qz ei⁹ supficies sit eq̄lis. vide in terra. ⁊ ī vnda. ⁊ ab aqua ꝟ aquula le. diminutiū.

Aquagiū Aqna ꝓponit cū agito tas. ⁊ dī ꝟ aquagiū gy. i. aq̄ductus. qđ et ꝟ aq̄ductile lis. qz. s. via ꝑ quā aq̄ agitat ⁊ ducit de ꝓprio loco et ꝟ aqualiciū cy. ꝑ eodē. vel guttatoriū. qz ꝑ illud aq̄ elicit. i. foras emittit.

Aqualiciū cy. locus ꝑ quē aqua elicit a ꝓprio alueo. et cōponit ab aqua. et licio cis.

Aqualicul⁹ li. i. ventricul⁹ ī aq̄lis vide. ⁊ ī vent.

Aqualis ab aq̄ dī ꝟ et ꝟ aq̄lis et ꝟ le. ad aquā ptinēs et ſbstātiue ꝟ aq̄le lis. i. vas aq̄tile grosſū ⁊ latū. Vnde plaut⁹. Date illi sellā vbi sedeat. et aquale cū aq. Qđ q̄nq̄s accipit ꝑ grosſo vētre ⁊ ide venit ꝟ aq̄licul⁹ li. i. ventricul⁹. vñ ꝑſi⁹. Quinquis aq̄licul⁹ pēſo sexq̄pede extat.

Aqualiū. liȝ ſumma ꝑs capitis.ab aqua ꝺeriuat' ideo ſic dicta.q: ꝑus ſuſcipit aquā ꝺefluētē q̄ totū coꝛpus.
Aquamanile lis.dicit' vas ſup qꝺ cadit aqua q̄ ablu unt' digiti ſacerdotū poſt ſumptionē coꝛpis xp̄i.qꝺ te nere ⁊ ꝓparare ꝺebet ſubdiacon⁹.⁊ ꝓdu. ni.
Aquariolus li.maſ.ge.ab aqua dī.ſ.ſeruiēs meretri ci qui crebꝛo ꝺefert aquā ad eam mūdandam ⁊ venu ſtandam.⁊ coꝛripit penultimā.
Aquarius ab aqua dicit' hic aquari⁹ rij.ꝑ quodā ce li ligno.eo q̄ tunc cum ſol eſt ī eo.eſt abūdantia aqua rum ⁊ aquari⁹ dicit' ſeruiēs qui poꝛtat aquā.vñ hic et hec aquaria ancilla q̄ aquā ꝺefert.
Aquaticus.ab aqua dicit' aquaticus ca.cū.penl'.coī. ⁊ hic ⁊ hec aquatilis ⁊ hoc le.ꝑ eodem.
Aquebiby.aq̄ ꝓponit' cū bibo.⁊ dī �similiby bi.penl'. coꝛ.q̄ ſepe bibit aquā.⁊ pōt ꝺeclinari adiectiue.
Aqueuom⁹.aq̄ ꝓponit' cū vomo mis.⁊ fit ꝟ aq̄uom⁹ mi.q̄ aquā vomit.⁊ pt ꝺeclīari adiectiue ⁊ coꝛripit vo.
Aquila ab acuo is.dī hec aquila le.auis.eo q̄ acute videat. Vñ dicit papī. Aquila ab acumine oculoꝛ dicta.q: irreuerberato viſu ſolē inſpiciat. Itē aquila ē ſignū in celo.ab aquila dicit' aq̄lus la.lū. q̄ naſum habet curuū.in ſummitate.vt aq̄le roſtrū.⁊ eſt aq̄la ꝓmiſcui generis.⁊ ſub vna voce ⁊ vno articulo.ſ.feminino cōꝓbendit animalia vtriuſq̄ ſexus.vt nigra aq̄la.dī tam ꝑ mare q̄ ꝑ femella. Et vt dicit gregoꝛi⁹ ī moꝛalib⁹. Aquile noīe ſanctoꝛ ſubtil' intelligētia.⁊ ſublimis eoꝛ ꝓtēplatio figurat'. Cūctaꝛ q̄ꝑe auiū viſum acies aq̄le ſuꝑat.ita vt ſolis radius fixos ī ſe ei⁹ oculos nulla luc ſiue coꝛuſcatiōe reuerberatos claudat.vide ī turtur.
Aquileus.in aquilo vide.
Aquilinus.ab aquila dicit' aquilin⁹ na.nū.poſſeſſiuū nomē.vt aq̄lina pēna.⁊ hi aquilini noꝛ.ꝺemones qui ī ſimilitudinē aquilaꝛ apparēt.⁊ ꝓdu.li.
Aquilo ab aqua dī hic aq̄lo onis.q̄ſi ligās aquas q: vent⁹ ē ſerenus.⁊ aquas ſtringit.⁊ aquil⁹ la.lū.dicebāt antiqui ꝑ niger gra grū.vnde aquileus lea.leum.i.ni ger vel fuſcus.ſm bug. Papī.ȝo dicit. Aquilo vent⁹ ad ſeptētrionis ſiniſtrā dict⁹.q̄ aquas ſtrīgat'⁊ nubes diſſipet. Eſt.n.gelid⁹⁊ ſicc⁹. Idē ⁊ boꝛreas q: ab iper boreis oꝛis ſtat. Eccl'.xliij. Frigid⁹ vētus aq̄lo flauit ⁊ gelauit criſtallos ab aqua.
Aquoꝛ ab aqua dī aquoꝛ aris ꝺeponēs.⁊ ꝓponit' ad aquoꝛ aris ꝑ eodē.ſ.ad aquā ducere vel potare aīalia. Inuenit' tn̄ actiuū adaquo as.vñ theodol⁹. En adaq̄ re gregē ſil'⁊ relenare caloꝛē. Gen̄.xxix. Donec oīa pe coꝛa ꝓgregent'.⁊ amoueamus lapidem ꝺe oꝛe putei vt adaquemus greges.
Aquoſus ab aq̄ dī aquoſus ſa.ſum.plen⁹ aq̄ et ꝓprie oꝛ aquoſus locus. Potio ȝo aq̄ta.⁊ cōpaꝛat' aquoſioꝛ ſim⁹.vñ hec aquoſitas tis.inūdātia aquaꝛ.
Aquula in aqua eſt.

Ara ab aro ras.hec ara bui⁹ are.q: vt aratiōi bn̄ pꝛo ueniret.ſolebat ara iſtitui. Alij ȝo dicūt q̄ ꝺeriuet' ab ardeo.eo q̄ victime ibi ardeant. Scias tn̄ q̄ ara dicit' ꝑ altari⁊ ꝑ ſtabulo poꝛcoꝛ. Sed ara ꝑ altari ꝓmā ꝓducit⁊ ñ aſpiraī.ꝟ bara ꝑ ſtabulo poꝛcoꝛ ꝓmā coꝛripit⁊ aſpiraī.vñ ȝſus. Eſt bara poꝛcoꝛ bꝛeuis.nō ara ꝺeoꝛ.vel. Poꝛcū nutrit bara gētilis quē necat ara.
Arabia.ab ara re.hec arabia bie.que ſacra interp̄taī q: regio illa thure abūdat. hanc greci endemon noſtri beatā nominauerunt. Eadem eſt nominata⁊ ſaba. a fi lio chus qui dictus eſt ſaba.
Arabilis.ab aro aras.hic⁊ hꝫ arabilis⁊ hoc le. vt ter ra arabilis.id eſt bona et apta ad arandū.⁊ comparaī arabilis lioꝛ.liſſimus.
Arabis genitiu⁹ ꝺe arabs.coī. penl'. ſed q̄n eſt verbū futuri tꝑis eam ꝓducit. Vñ verſus. Dic arabs arabis ab ara tamē exit arabis.
Arabs.ab arabia dī hic⁊ hꝫ arabs bis.gētile.⁊ arabi cus ca.cū.poſſeſſiuū. Arabici etiā dicti ſunt' q̄ꝺā hereꝛ tici ī arabia exoꝛti ꝺicētes animā cū coꝛpe moꝛi.⁊ in no uiſſimo vtrūq̄ reſurgē.ſm bug. Papī.ſic dicit. Arabs arabos grece.hic arabs bis.et araby bi.latine.
Aradȝ quidā populi.vide in amoꝛreus.
Aranea.ab aere ſm rabanuȝ dī hꝫ aranea nee.q̄ſi ae ranea.eo q̄ ex aere nutriaī.et hꝫ aran⁹ inuenit' et arane⁹ nea.neū.vñ ꝺiminutiua ab arane⁹ hꝫ araneolus li.⁊ ab aranea hec araneola le.i.parua aranea. Papī.etiā ꝺic. Aranea vermis ab aere dictus.eo q̄ in aere fila gerat. Hug.aūt magis approbat q̄ aranea dicaī ab aragne q̄ fuit mutata ī araneā.ſm fabulas.
Arapagare.i.effoꝺē vl' ſculpē ab area.⁊ ponit' ſimpli cit' ꝑ effoꝺere.⁊ ꝓponit' ab area.et pagus qꝺ ē villa.
Arapagaꝛ⁹ta.tū.ab area effoſſus⁊ dī ab arapagare vn plaut⁹ ī aularia. Auꝛ mihi int⁹ arapagatū eſt.
Aratellū li.ꝺiminutiuū.id eſt paruum aratrum ſicut a cerebꝛo cerebellum ꝺiminutiuū.
Aratiūcula le.foſſa parua.q̄ inſtar ſulci araī.et ꝺicit' ab aro as.vl' ab aratoꝛ.vñ regū.iij.cap̄.xviij. Fecit aq̄ ꝺuctū.q̄ſi ꝑ ꝺuas aratiūculas ī circuitu altaris.
Aratoꝛculus li.ꝺimi.paru⁹ aratoꝛ.
Aratoꝛius ria.riū.locus qui pōt arari.ab aro as.
Aratrum tri.ab aro as.dicit'.et coꝛ.penl'.naturaliter. Vñ in auꝛoꝛa dicit' ſuper leuitico. Noſtre carnis bu mū crucis hic aratro quaſi ſulcant.
Arbiter tri.tro.ſecūꝺe ꝺeclinatiōis ꝺicit' ab arbitroꝛ is.et accipit' in tribꝫ ſignificatiōib⁹. Arbiter em̄ ꝺī reue latoꝛ ꝓſiliꝺoꝛ.vt ī ſaluſtio. Procul arbitris oīb⁹ amot'. Arbiter teſtis. Arbiter iuꝺex. Sed ꝺifferunt q: iuꝺex ex lege.arbiter ex volūtate iuꝺicat. Inde hoc arbitriū trij. Et ſcias q̄ in cōmuni vſu eſt ſecūꝺe ꝺeclinatōnis. Inuenit' tn̄ etiā ī tercia arbiter tris tri. ſicut ponit gre goꝛius ī moꝛalib⁹. Etiā papī.ꝺicit q̄ arbiter eſt ſecūꝺe et tercie ꝺeclinationis ſm ſalu. ſecūꝺe. ſm ȝo regulas priſti.eſt tercie
Arbitrium trij.ꝺicit' ab arbiter. Et eſt libeꝛ arbitriū facultas rōnis vl' volūtatis qua bonū eligit' gratia aſſi ſtente vel malū eaꝺem ꝺeſiſtente. Et ſcias q̄ eſt tri pleꝛ libertas.ſ.a neceſſitate.a peccato.a miſeria. A ne ceſſitate et añ peccatū et poſt.eque liberū eſt arbitriuȝ ſicut em̄ tūc cogi nō poterat.ita nec modo.ideoq̄ vo lūtas merito apud ꝺeū iuꝺicat'. q̄ ſemꝑ a neceſſitate li bera eſt.et nunq̄ cogi pōt. Vbi neceſſitas ibi nō eſt li bertas.vbi nō eſt libertas nec volūtas.et ideo nec meri tū. Hec libertas ī omib⁹ ē tam ī malis q̄ in bonis. Eſt alia libertas a peccato.ſ.ꝺe qua ꝺicit apl'us. Vbi ſpūs ꝺn̄i ibi libertas. Hec libertas a ſeruitute peccati libe rat et ſeruos iuſticie facit. Hanc libertatē hō peccan ꝺo amiſit. Ioq̄ auguſtin⁹ ꝺic̄ q̄ hō male vtēs libero arbitrio.et ſe pꝺidit et ip̄m.q: pꝺita ē ꝑ peccatū liber tas.nō a neceſſitate ſꝫ a peccato. Qui em̄ facit peccatū ſeruus ē peccati. Iſtā libertatez q̄ eſt a peccato. illi ſoli nūc habēt quos filius ꝑ gratiā liberat⁊ repat.nō ita q̄ penitus ſint ſine peccato in hac moꝛtali carne.ſꝫ vt pec catū in eis nō ꝺominet' neq̄ regnet.⁊ hec ē vera⁊ bona libertas q̄ bonā parit ſeruitutē.ſ.iuſticie. Eſt aūt liber tas a miſeria. De q̄ apl'us ad romanos ait. Et ip̄a crea tura liberabit' a ſeruitute coꝛruptōnis in libertatē gl'ie filioꝛ ꝺei. Hāc libertatē habuit hō añ peccatū q: omi carebat miſeria.⁊ nulla tāgebat' moleſtia.⁊ pleni⁹ ha bebit ī futura beatituꝺine vbi miſer eē nō poꝛit. Sꝫ in hac vita q̄ eſt int' ꝓmū peccatū⁊ vltimā ꝓfirmationez nemo a miſeria liber ē.q: pena peccati nō caret. Liber tas a peccato⁊ a miſeria ꝑ gratiā ē.libertas aūt a neceſ ſitate ꝑ naturā. Scire etiā opoꝛtz q̄ vt ꝺicit ptolo me⁹. Hō ſapiēs ꝺominat' aſtris.q:.ſ.ꝑ ſapiētiā ſuā pt. vitare ea ad q̄ aſtra ꝺiſponūt.⁊ hꝫ etiā regre in aſtrum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ imors. vide etiã in volũtas. Itẽ scias ꝙ quatuor sũt status liberi arbitrij. et de quolibet accepit christus. vt dicã in liber bera berñ. Quare aũt deꝰ nõ fecit hominẽ impeccabilẽ. vel q̃ peccare nollet. dicã in pscio.

Arbitror traris tratꝰ sum. trari. i. existimare. vel extimare. sed differũt. qꝛ existimare vel extimare est apud animũ nostrum. Arbitrari ꝛo iudiciũ animi proferre. ꝛ corripit bi. naturaliter.

Arbor vel arbos. ꝑm Isidorũ sicut ꝛ herba. dicit ab arius. qꝛ terre firis radicibꝫ adheret. Vel arbos dicit ab herba. eo ꝙ ad modum herbarũ pullulet nascẽdo. Dorins em̃ iacto semine herba oritꝫ. vnde cõfota surgit in arborẽ. vnde ĩ paruo tpe herbam quã videras arbustum suspicis. Ab aruo g̃ deriuat herba. ab herba arbos vel arbor. ꝛ videt ꝓprie arbos dici de fructifera. Arbor ꝛo de nõ fructifera ꝛ sterili. et ẽ arbos feminini ge. cũ sit mater ꝓpriꝙ fetus. ꝛ attẽde ꝙ nomia arborꝫ sũt fe. ge. qꝛ naturã matris ĩ suis fructibꝫ imitant. vt pirus ꝛ vlmus. hec em̃ est q̃si obstetrix puerperarũ bachi. vñ oleaster fuit mas. ge. qꝛ nõ ꝙcipit cũ sit ꝓpriũ sue gentꝫ concipe. id est oliuaꝫ ꝓ pomis ꝛo sunt neu. ge. exceptis paucis.

Arboretũ ti. locꝰ vbi arbores crescũt. ab arbore dr̃.

Arboreus rea. reum. ꝛ arborinus na. num. possessiuũ ab arbore dicitur.

Arbuncula le. dimi. parua arbor.

Arbustula le. dimi. parua arbor.

Arbustum. ab arbore dicit hoc arbustũ sti. locus vbi arbores crescũt. ꝛ ꝑ ipis q̃ꝙ ponit. ꝛ ꝑcipue nouellis Arbustũ em̃ dicit q̃ꝙ arbor nouella ꝛ tenera. in qua insertio etiã q̃ꝙ fieri põt ꝛ dicit arbustũ quasi arborum statio vel basta.

Arca. ab arceo ces dicit hec arca ce. qꝛ arceat ꝛ ꝓhibeat visum. ꝛ caret aspiratiõe. ꝛ inde b̃ arcariꝰ rij. q̃ facit arcas. vel q̃ custodit. Itẽ adiectiue põt dici. arcariꝰ ria riũ. qđ ptinet ad arcã. vel ad arcariũ.

Arcanus na. num. i. secretus ta. tũ. a quo ceteri arcentur. ab arceo ces dicit. ꝛ caret aspiratiõe.

Arceo arcui supinũ dz esse arcitũ tu. sed ꝑ syncopam dicit artũ tu. Arceo ꝙponit cũ ex. ꝛ dicit exerceo ces. Itẽ cũ con. ꝛ fit coerceo ces. i. pstrigere. Arceo simplex ꝛ ꝙpositũ est actiuũ. ꝛ mutat a. in e. in ꝙpositione.

Arcerso sis. in actio cis. exponit.

Arcesso sis. verbũ desideratiuuꝫ. ab arceo ces. vide in accio accis.

Archangelus. ab archos. qđ ẽ ꝓnceps ꝛ angelꝰ cõponit b̃ archangelꝰ li. i. ꝓnceps angeloꝝ vt gabriel. Vñ archangelicꝰ ca. cum. Et scias ꝙ oĩa officia bũana ptinẽtia ad singulares psonas cuꝫ quibuscũq; ordinibꝫ similitudinẽ habeãt dirigunt ꝑ vltimũ ordinẽ inquãtũ pticipãt ꝛtutes supioꝝ. Sed illa officia q̃ ad multitudinẽ ptinent. dirigunt ꝑ ꝓncipatus ꝛ archangelos. Et ideo bõ in plationẽ cõstitutꝰ illuminat ab angelo inferioris ordinis. de his q̃ ad statũ psone sue ptinẽt. ꝑ ab angelo ꝓncipe. de his q̃ spectãt ad regimẽ mltitudinis. Vide etiã in angelus.

Archetipus pi. i. ꝓnceps figuraꝝ. Nã tipus idẽ ẽ qđ figura. ꝛ archos. idẽ ẽ ꝙ ꝓnceps ꝛ põt poni adiectiue. vt archetipus archetipa archetipũ. vñ archetipus mũdꝰ dicit ꝓncipalis figura sensibilis mũdi. ꝛ corripit ti.

Archia chie. i. ꝓncipatꝰ ab archos dicit.

Archicoquꝰ qui. q̃ est ꝓnceps coquoꝝ. ab archos ꝓnceps. ꝛ coquꝰ coqui. ꝛ licet coquꝰ ꝓmã corripiat. tamẽ archicoquꝰ qui acuit co. ꝑm vsum. et hoc facit potẽtia noiatiui. quia remanet incorruptus. ꝛ ideo nõ ꝙmutat accentum. sicut nec vicecomes.

Archidiaconꝰ. Diaconus cõponit cũ archos. qđ est ꝓnceps. ꝛ dicit hic archidiaconꝰ. i. ꝓnceps diaconoꝝ. Vnde hic archidiaconatꝰ tus tui. eius officiũ. vel dignitas. Dicit etiã b archidiacon onis.

Archiepiscopus. i. ꝓnceps epoꝝ. ab archos ꝓnceps. ꝛ epus. Vñ hic ꝛ h̃ archiepiscopalis. et hoc scopale. et h̃ archiepiscopatꝰ tus tui. ꝛ h̃ archiepiscopiũ pij. ꝛ archiepiscopoꝝ paris. esse vl̃ fieri archiepiscopũ. vl̃ archiepiscopatũ hie. vide in metropolis.

Archigallus li. ꝓnceps gallorũ. scz illorum sacerdotũ ab archos ꝛ gallus.

Archigenes. genesis quod est natura cõponit cum archos qđ est ꝓnceps. ꝛ dicit hic archigenes nis. penl. correpta. id est ꝓncipalis medicus qui optime scit mederi genesi. id est nature.

Archigraphus phi. penl. corr. vide in antigraphꝰ.

Archileuita te ꝓnceps leuitarum. ꝛ componit ab archos ꝛ leuita.

Archilogus. Archos ꝙponit cũ logos. qđ est sermo ꝛ fit archilogus ga. gũ. ꝓnceps vel primus in sermone. vñ hoc archilogiũ sermonis ꝓncipiũ.

Archimãdrita. ab archos ꝓnceps. ꝛ mãdros ouis dicit h̃ archimãdrita te. i. pastor ouiũ. Et ꝑ translationẽ dicit q̃ꝙ de pastoribꝫ spũalibꝫ.

Archipota te. penl. pdu. i. magnꝰ potatoꝝ. ab archos ꝛ poto tas. quasi ꝓnceps potatoꝝ.

Archipsbyter teri. ꝓnceps psbyteroꝝ. ab archos et presbyter.

Archisynagogꝰ gi. ꝓnceps synagoge. ab archos ꝛ synagoga synagoge.

Archisteriũ rij. i. monasteriũ ab archos ꝛ sterion. qđ est statio. quasi ꝓncipalis. i. spũalis statio. Vel dicitur archisteriũ eo ꝙ regulis ꝛ disciplinis arcet.

Architector. ab archos ꝛ tectũ qđ ponit ꝓ edificio vel domo. ꝙponit h̃ architector toris. q̃ facit tecta. Vl̃ potiꝰ ꝓncipalis artifex q̃ ꝑest edificijs ꝙstruẽdis q̃ etiã architectus dicit. Vñ hec architectura re. Et architector taris. tecta ꝓncipaliter ꝙstruere. Et vt dicit ꝑ in. viij. li. Sunt fere oĩa ꝓfessionũ nomia apud latinos ꝛ balia ꝛ in or. desinũt. Nã grãmaticus ꝛ philosophus ꝛ architectus ꝛ sophista ꝛ poeta greca sunt. itaq; ex nominibꝫ ipis habẽt ꝛ ba greca apud grecos. Vnde nos quoq; philosophoꝝ. architectoꝝ. poetoꝝ ĩ vsu habem⁹.

Architriclinus. ꝓnceps triclinij quod est domꝰ trina sessione ꝙniuantiũ ordinata. ab archos ꝛ triclinij ꝑm bug. Pap. ꝛo dicit sic. Architriclinꝰ dr̃ maioꝝ domꝰ vl̃ in domo ꝓnceps triũ lectoꝝ. qꝛ ĩ lectis solebãt comedere. Nã clinos vel clinon. grece lectus archos ꝓnceps triũ. ꝛ pdu. penl. Vñ in aurora. Architriclinꝰ dz moysen signare stupentẽ. vide in triclinũ.

Archoniũ. dicit aceruꝰ manipuloꝝ. vel aliaꝝ rerũ.

Archos grece. latine dicit ꝓnceps.

Arcicula le. dimi. penl. cor. parua arx sine rupes.

Arcipotẽs. arcus cõponit cum potens ꝛ cum tenens ꝛ dicit h̃ ꝛ h̃ ꝛ b̃ arcipotẽs. vel arcitenẽs. vel arq̃tenẽs. ꝑm antiquos qui dicebãt arquus ꝑ arcus.

Arcippus pi. ꝓpriũ nomẽ viri ꝑ duo p. scribit.

Arcitenẽs. id est tenẽs arcũ. Vel arquitenẽs. ꝑm antiquos per q.

Arcites. ab arcus dr̃ hic arcites tis. sagittarꝰ cũ arcu equitãs ꝛ sagittãs. sicut turci ꝛ traci. Vel põt scribi ꝑ q. more antiquoꝝ qui dicebant arquus ꝑ arcus. ꝛ tũc dicetur arquites.

Arciuũ ciui. penl. ꝑdu. librariũ. armariũ. De q̃ hieronymꝰ ĩ ꝓlogo besser. Quẽ libriũ ego de arciuis hebreoꝝ eleuans verbũ e verbo expressius transtuli. Et deriuat ab arca ce.

Arcticus penl. cor. in arctus cti. vide.

Arctophilax. arctꝰ cti. ꝙponit cũ philaxe. qđ ẽ seruare. vel philos qđ ẽ amor. ꝛ fit b̃ arctophilax q̃si seruãs vel amãs vrsam. qꝛ eam sequit semꝑ. ꝛ ẽ minor vrsa. et eadẽ dicit arcturꝰ. q̃si arcton' vrens. i. vrsam amãs vel est aliud signũ arcturꝰ. qđ dicũt boetes.

Arctos grece. vrsa dr̃ latine q̃ et septẽtrio vocat. qꝛ

ex septem stellis cōstet. ſm papiā. Et est tercia litera c. in papia. ſcribit eīm ibi p ct.

Hrcturus ri. penl. pdu. Job. ix. Qui facit arcturū z orionas. z hyades. z interiora austri. Et vt dicit gregorius. Arcturus septē stellis mane lucet z semp ꝟsat. et nunq̄ mergit. z dicit arcturus. quasi arcton vrens. vide in arctophilax. z dicit vulgo currus.

Hrctus cti. vel arctos grece. fe. ge. vsa. ſ. p illo signo celesti. Et interptat vrſa latine. vñ arcticus dicit tam polus iuxta arctū q̄ circulus includēs illam. q̄ z septētrionalis dicit. Silr antarctic⁹ dicit tam polus oppositus q̄ circul⁹ oppositus. Dicit etiā hic artus tus. pro mēbro. ß tūc scribit p t. solā. z est mas. ge.

Hrcuatim adu. i. curuatim. camerati z dr ab arc⁹ cus.

Hrcubius bij. ille qui cubat ī arce. z componit ex arx arcis z cubo bas.

Hrcula le dimi. parua arca. Vñ hic arcularius q̄ facit. vel qui custodit arcas vel arculas.

Hrculus li. dimi. paru⁹ arcus.

Hrcuo as aui. verbū actiuum. id est curuare ab arcus dicitur. vnde verbalia.

Hrcus cus cui. dicit ab arceo ces. q: arceat hostē. Itē arcus dicit fornix. q: sit arcta curuatiōe curuat⁹. Ꝑponit etiā arcus p arte sagittādi. vñ in. ij. Regū dicitur. Ꝑrecepit vt ꝟcerēt filios iuda arcū. et definit dat⁹ pluralis ī vbus. z arcub⁹. ad differētiā arx arcis arcib⁹.

Hrdea dee. ab arduus dicit quedā auis petēs ardua. scz aerem. vel ſm fabulas dicit a ciuitate que ardea dicebat. q: in arduo erat sita. vñ hic z ß ardeas. patriū. z dicta est auis illa ardea. q: de cinere illi⁹ ciuitatis nata fuit. Et eadē auis a multis tantal⁹ dicit. ſm hug. Ꝑapias ꝟbo dicit. Ardea auis dicta. q: ad ardua volet. imbres eīm formidās sup nubes volat vt pcellas imbriū sentire nō possit. z acuit penul.

Hrdelio. ab ardeo des dicit ß ardelio onis. i. leccator q̄ ardēs est in leccacitate vel leccatiōe.

Hrdeo des. si. sum. verbū neutrū. z inde ardēs tis. om. ge. z cōpat ardentior tissim⁹. vnde ardēter ius. tissime. aduerbiū. Et ß ardor oris. Itē ab ardeo ardesco is. inchoatiuū. q̄ ꝑponit cū re. z dicit redardesco scis. interposita d. Ardeo ꝟbo cōponit. exardeo des. inardeo des. Ardeo simplex z ꝑpositū neutrū est z absolutum. Sed q̄n ponit p cōburo ē trāsitiuū z indiget obliquo Et inde Job. xv. dicit. Colligēt eū z in ignē mittent z ardet. Dicit ardet in pñti. nō ardebit ī futuro ad innuendū q̄ ignis inferni est ꝯtinuus. z sine aliqua interpolatiōe affligit eternalit. Et scias q̄ ardeo multa signat vt pz in his ꝟsib⁹. Ardet mēs ardet clipe⁹. focus ardet z edes. Hec amat ß splēdet. ß vrit z vrit illa

Hrduēna ne. quedā silua q: eius ligna sunt ardua.

Hrduus dua. duū. dicit ab ardeo. eo q̄ ardua ardēt a sole. vñ ß arduitas arduitatis. et est altitudo. et ꝓprie montiū.

Hrea ree. locus vbi terit frumentū. z dicit ab areo. z res. q: nō triturant ibi nisi arida. vl dicit area q̄si erea q: eradant p triturādis frugib⁹. z ponit p dom⁹ latitudine. z p mari. q: latum z spacioſum est. z p tabularū equalitate.

Hrefacio cis. feci. factū. i. aridū facio. z ꝑponit ab arere infinitiuo de areo res. z facio cis. z acuit fa. in pma z secūda z tercia pſona presentis indicatiui modi. licz sit brevis arefacio cis.

Hrefio fis. arefactus arefieri. i. fieri. vl eē aridū z ꝑponit ab ß infinitiuo arere. z fio fis. z pdu. fi. sicut fio.

Hrelatū ti. penultima pducta. vrbs gallie.

Hrena ne. nō vt quidā dicūt dicit ab herēdo in fabricis. ß ab areo es. Vñ hec arenula le. diminutiuū. z arenosus sa. sum. loc⁹ plen⁹ arena. z arenari⁹ ria. riū. idem vel qđ fit de arena q̄si possessiuū. z boc arenariū rij. locus arenis plen⁹. Vel dr arena ab aro as. p ꝯtrariū.

Hreo ares. arui. ꝟbū neutrū z caret supinis. eē vel fieri siccū. z ꝑponit cū in. z fit inareo es. z cū ex z fit exareo es. exarui. et pducit a. Und in aurora dī. Sic sine doctrina marcid⁹ aret amor. Sed aro aras eam corripit. Vñ quidā. Terrā null⁹ aret. in q̄ vis seminis aret.

Hreola le. dimi. pua area. Ezech. xvij. c. Ut irrigaret eā de areolis germinis sui⁹. z corripit o.

Hreologus. i. virtuosus et potens ī sermone. ab ares virtus et logos sermo.

Hres. id est virtus.

Hresco ab areo ares. dicit aresco scis. verbū inchoatiuū. z ꝑponit inaresco scis. exaresco scis.

Hresponsis indeclina. q̄ dat rñsa ꝓncipis z pt ꝑponi ab assistēs. z respōsis datio. q̄si assistēs respōsis Vel ab a. z ß ablatiuo respōsis vt. s. dixi in abbatis.

Hrfaxat interptat depopulatio.

Hrgentū argiros dicūt greci. Vñ olim argir⁹ dicebat denari⁹. q: maxime moneta de argento solet fieri. Et argira quedā insula ī medio occeano fecūda argento. ita vt dicat hīe supficiē argenteā. et ideo sic ē dicta Inde dicim⁹ ß argentū. et ab argentū argēte⁹ tea. teū id est de argēto existens. Vñ argenteol⁹ la. lum. diminutiuū. et argēto tas. qđ ꝑponit de argēto tas. et inargento gentas z sunt actiua. Et inde verbalia. Item ab argentū argētari⁹ rij. q̄ custodit argentum vel operat de argento.

Hrgi mas. ge. in plurali nomē loci.

Hrgiletum penl. pdu. locus in quo occisus est argus et componit ab argi z letū. Ꝑossunt etiā esse due partes z tūc argi letū. i. mors argi.

Hrgilla le. terra tenax et humida ab argos vel argis ciuitate in grecia q: apud grecos pmū ex ea facta sunt vasa. Vñ argilloſus sa. sum. plen⁹ argilla.

Hrgirus ri. olim dicebat denarius. ab argentū dī.

Hrgonauta. argos qđ ē pma nauis cōponit cū nauta z dicit hic argonauta te. et dicti sūt argonaute oēs illi qui in illa naue ierūt p aureo vellere. Und argonauticus ca. cū. possessiuū. et hec argonautica ce. liber cōpositus ab appolline de argonautis.

Hrgos nomen ciuitatis.

Hrgumentū ab arguo arguis dicit hoc argumentū qđ trib⁹ modis dicit. Nam dicit argumentum⁹ res ficta que tñ fieri potuit. vt comedie terentij. Dicit etiā argumentū paruū opus pmissum in quo tota materia ſß sequētis operis plibat. Et dicit argumentū q̄si argute. i. callide inuentū. Dicit etiā argumētū rei dubie p bamentū. Vñ argumētosus sa. sum. plen⁹ argumētis et q̄nq̄ dicit expeditus z cōparat. Und argumētor taris. ꝟbū deponētale. et argumētator tatrix. tatio. Et dī argumētatio argute mētis oratio ſm hugu. Ꝑap. ꝟbo dicit. argumentū argute inuentū qđ rei dubie facit fidem. Argumentū pbatio vel brevis oratio vel fabula verisimilis vel instrumētū mechanicū. argumētū dicit eo q̄ arguat mentē. arguit eīm tanq̄ ignaram vt intra se de ignorantia ꝓfundatur et derelicto mēdacio veritatē deuote sequat. argumentū est ipa sententia q̄ fidem pstat. Argumētatio ipius sentētie p orationem explicatio. cui⁹ due sunt spēs. syllogismus z inductio. ß syllogismo entimema. inductioni supponit exemplū.

Hrguo guis. gui. gutū. ꝟbū actiuū. i. ꝙincere accusare vl ꝙstringere. vñ ꝟbalia. Arguo ꝑponit. Coarguo coarguis. Redarguo redarguis vñ ꝟbalia.

Hrgus gi. pastor quidā a quo et letū componit hoc argiletum ti. locus in quo occisus est argus. Itē argus quidā mons a quo vel a factore dicta est prima nauis. Hic argus gi. et hic argon indeclinabile z argon onis et ß arge ges. gei. et ß argos goi. vnde p cōpositionem ß argonauta te. Item. argus dicitur vagus vel piger. vnde argia. id est pigricia.

Hrgutia tie. calliditas. ꝟsucia. discerptitudo. vel di-

citur argutus ſm hug. Pap. ſic dicit. Argutie vocu-mentoꝝ expimenta.

Hargutim aduer. ꝛ argute. i. diſerte ab argut⁹ dicit.

Hargutus ab arguo guis. dī argut⁹ ta. tū. qđ in trib ſignificatiōib inuenit ſm qđ ē nomē. Nam argutū. i. bꝛeue vt argutū caput. Itē argutū oꝛganum. i. ſonoꝝ Itē argutū aīal. i. callidū. vñ ỽſus. Eſt bꝛeuis argut⁹ ē callidus atq; ſonoꝛus. Et ꝓpat argutioꝛ tiſſim⁹. ꝛ ab argut⁹ arguto tas. i. ỽbis impugnare vl diſerte ſe de fendere repꝛhendere. ỽbū frequētatiuū ſm hug. Pꝛiſtia. aūt in. x. libꝛo dic. Arguo arguis gui gutū. vnđ et participiū argutus. ꝛ futurū argutur⁹. ꝛ deriuatiuū ex ỽbo argutoꝛ taris. Inuenit tñ in vſu etiā argituꝛus ꝓ argutur⁹. Papias ỽo dicit. Argut⁹ q̄ argumē tū cito inuenit. vꝛban⁹ i loquēdo. i. aſtut⁹. Argut⁹ participiū de arguo. i. cōuictus. Et etiā adde accuſatus re pꝛhensus cōſtrictus.

Hridus da. dū. i. ſiccus ca. cū. ab areo ares. ꝛ cōpatur aridioꝛ diſſim⁹. vñ hec ariditas. i. ſiccitas. ꝛ componit. Peraridus da. dū. i. valde arid⁹. Et ſcias q̄ ẽra appellata ē arida. q; ei⁹ naturalis ꝓꝓietas ē ſiccitas. Gen. j. Appellauit aridā terrā. ꝛ coꝛrupit penl. vide i terra.

Hriel ſm remigiū. leo dei⁹ vel leo dei interꝓtat. ꝛ q̄q; ponit pꝛo viro foꝛti. vt. j. paliꝑ. xj. Ipſe pcuſſit duos ariel moab. i. duos viros foꝛtes ad modū leonis. Q̄q; ponit pꝛo hierl'm. Eſa. xxix. Ue ariel ariel. ꝛ dicit bis ariel ꝓpter templū ꝛ altare. Tercio dicit ꝑ altari. vñ i Ezech. xliij. Ipe ariel qnatuoꝛ cubitoꝝ ꝛ accētuat in fine. vñ quidā. Hierl'm signat ariel signatq; leonem. Et ſcias q̄ olim hierl'm dici ꝓꝓie poterat ariel. i. leo dei. vñ dicit gloſa eſa. xxix. Ue ariel ariel leo dei. Hieruſalē cū potētiſſima ꝛ foꝛtiſſima fuit ſed poſt edificata ſub hieſu ſacerdote magno ē dicta q̄i ariel. vñ dñs ibi ſubiūgit dicēs. Et erit mihi quaſi ariel hierl'm. Et dic quaſi. q; templi ſimilitudinē retinens antiquā nō magnificentiā. Itē vmbꝛā tm̄ antique dignitatis retinēs ſicut dicit glo. Nꝛo aūt tpe nō ꝓꝓie dicit nec ariel. i. leo dei. nec etiā q̄ſi ariel ꝓpter peccata q̄ iudei cōmiſerūt maxime in ꝓſonā filij dei vide in hierl'm. ꝛ ſm q̄ſdā ad lꝛaz hierl'm dicta ē ariel. i. leo. q; in modū leonis edificata erat. Itē dicta ē ariel. i. leo. q; ſicut leo dī rex beſtiarū. ita hierl'm dicebat regina aliarum ciuitatū. rōne fidei q̄ viguit i pꝛiarchis. ꝛ rōne ſcīētie q̄ illuxit i ꝓphetis ac nobilitatis ꝛ dignitatis q̄ fuit i regib ꝓpli dei.

Hries ab ara. ſm Iſidoꝝ dicit hic aries tis. q; pmo i ara īmolatus fuit. vñ virgilius. Aries mactat ad aras. vel dicitur ab areos. i. a mare. vnde etiaz in grege maſculi mares vocant. q; dī ab ares qđ eſt virtus. q; maioꝛes virtutis ſit i grege. vñ hic arietul⁹ li. diminutiuū ꝛ arieten⁹ na. nū. Et nō q̄ aries dī ꝑ verucce et ꝑ illo inſtrumēto quo muri quatiūt. q; impugnat murū i modū arietū impugnātiū. vel q; fit i ſummo cū coꝛnib ad ſimlitudinē arietis. vñ ꝛ arietare dicim⁹ cū illo inſtrumēto ꝑcutere. Et arietare ꝑtinet ad verucces q̄ ſunt in tpe coeūdi ꝛ coī. penl. aries vbiq;.

Hrieto tas. in aries vide. ꝛ coī. penl. ſine e.

Hrietul⁹ li. dimi. paruus aries.

Hrimaſpi. homies vnū oculū bñtes. bellū gerūt cum griphib aīalib terribilib. ꝛ ſibi ſmaragdos lapides ꝑcioſiſſimos auferūt. Nā ſm remigiū. ꝑcioſiſſimi ſmaragdinei lapides repiunt in ſcythia regiōe deſerti. quos tñ cuſtodiūt griphes aīalia quedā terribilia ꝛ foꝛtia. q̄ coꝛp⁹ habēt leoninū pedes aūt ꝛ roſtrū ꝛ alas vt aquila. Ideoq; ꝑ terram currūt vt leones ꝑ aera volant vt aues. Que beſtie cuſtodiūt ipam deſerti regionē. ꝛ ſeruant ipos lapides. nō q̄ ipi in ſuā eos cōuertant vtilitatē ſ bominib ipos auferūt. cū quib arimaſpi boies vnū oculū habētes bellū gerūt. ipſoſq; lapides eis auferūt. Et dicūtur arimaſpi ab ares qđ ē virtus ꝛ aſpicio q̄ſi virtuoſe aſpiciētes. q; licz tm̄ vnū oculū habeāt vident tñ virtuoſe ꝛ acute. Que res pulcꝛū in ſe cōtinet myſteriū. Lapis quippe ſmaragdus q̄ nimie eſt viriditatis xp̄m ſignificat q̄ paſcua eterne refectiōis ſuis datuꝝ eſt fidelib. Poꝛro deſertū illud i quo lapides repiunt signat coꝛda ſanctoꝝ. qui ſe a terrenis ꝛ but⁹ mūdi curꝛ lōge faciūt. vt i ſecreta coꝛdis ſui quiete domino ſeruire poſſint. vñ vnus illoꝝ dicit. Ecce elōgaui fugiens. māſi in ſolitudine ꝛ i quoꝝ coꝛdib inuenit lapis ſmaragdus. q; in ipis habitat xp̄s. Gꝛ aſſunt griphes. i. maligni ſpūs. q̄ xp̄m nituntꝛ tollere fidelib. nō q̄ ipi habeāt eum. ſ eā inuidētie hominib eū auferūt. Sed ſunt arimaſpi vnū oculū habētes. i. electi oculuz mētis poſſidētes. q̄ bellant cum griphib. hoc eſt cū malignis ſpiritib. xp̄mq; ſibi rapiunt qui ē lapis p̄cioſus. Ex dictis pꝛ q̄ ſmaragdus p̄cioſus ē lapis in ſua natura. ſ p̄cioſioꝝ ē in electoꝝ figura. vide etiā i griphes.

Hriolus. ab ara are dicit hic ariolus li diminutoꝝ q; circa aras idoloꝝ nepharias p̄ces faciebāt ꝛ funeſta ſacrificia īmolabāt. vñ arioloꝝ laris. ariolat⁹ ſum. i. diuinare. ỽbū deponēt. vñ verbalia. ꝛ coꝛ. o. penl.

Hriopagita penl'. pdu. in ariopag⁹ vide.

Hriopagus gi. villa virtutis. ſ. vicus athenis. vbi ſtudebant philoſophi. Et dicit ab ares qđ ē virtus. ꝛ pagos qđ ē villa. Inde hic ariopag⁹ gi. villa virtutis. Et inde hic ariopagita pꝛinceps ꝛ magiſter illi⁹ ville. Vñ dicit dionyſi⁹ ariopagita. ſm hug. vel ariopag⁹ curia erat athenienſiū vbi erant iudices. Nā ares virtus pagus villa. q; ibi tota virt⁹ ciuitatis erat. Vñ ariopagite athenienſiuz curiales vel pꝛincipales. vt vult pap. et pꝛoducit pa.

Hriſmetica dicit ab ares qđ eſt virtus ꝛ menos qđ ē numerus. q; tractat de virtute numeri. vñ hic ariſmeticus ci. ꝛ adiectiue ariſmeticus ca. cuz. ſm hug. Pap. ỽo dic. Arithmetica numeroꝝ diſciplina. ſm ſe. Greci em̄ arithmon numerū dicunt. vel cōponit ex ares. et rithmon numer⁹ ꝛ ſic ſcribi pōt ꝑ th. in q̄rta lꝛa.

Hriſta. ab areo ares dicit hec ariſta ſte. q; ꝑmo areat id eſt ſpica vel ſpicula ſpice ꝛ piſciū. vñ ariſtatus ta tū. ſicut dicimus ariſtatos piſces. q̄ plures habēt ariſtas ꝛ ariſtoꝝ ſtaris. colligere ariſtas.

Hriſtella le. dimi. parua ariſta.

Hriſtoforū ab areo. et foꝛos qđ ē ferre. dicit hoc ariſtoforū ariſtofoꝛi vas ad potus ꝛ potus ad pꝛandia deferenda ruſticis in agros aptum. ꝛ dicit ab areo ꝑ contrariū. eo q; nō ſit aridū. q; oparij ſemp indigent vt vinuz vl aq̄ ſit in eo qua vtant. Vel vas vbi reliquie ciboꝝ reponūtur. ꝛ coꝛri. fo.

Hriſtoteles lis. fuit quidā pb̄us dictus ab ares ỽtus q; ỽtuoſus fuit virtute adquiſita.

Hrma. ab arm⁹ hec arma armoꝝ. quia eum tegunt. vl quia armis. id bꝛachijs exercent. ꝛ dicunt arma generaliter omniū generū tela. Sed tamē ꝓꝓie arma q̄bus defendimur. Tela quibus oppugnam⁹ ꝛ que mittimus. Vnde armo mas verbū actiuū cū ſuis ꝓpoſitis. Et inde verbalia armatoꝝ armatrix. atio. Et inde hec armatiuncula le. parua armatio.

Hrmabilis ab armo mas dicit b ꝛ b armabilis ꝛ b le. qđ facile ē ad armādū. ꝛ coꝛr. penl'.

Hrmamētariolū li. dimi. paruū armamētariū.

Hrmamētariū rij. dicitur ab arma locus vbi tela ꝛ arma ponunt. Tercio li. Regū. xiij. ꝛ poſtea reportabāt ea ad armamētariū ſcutanoꝝ.

Hrmamentuz ti. ab arma dicit. et ſunt armamēta firmamēta nauiū. vel locus vbi arma ponūt.

Hrmariuz ab arma dicitur hoc armariū rij. locus vbi reponūtuꝛ arma. ꝛ hoc armamētariū rij. ꝑ eodem. Sz modo ꝓꝓie armamētariuz dicitur vbi tm̄ tela ꝛ arma ponūtur. Armariū ỽo dicitur generaliter loc⁹ vbi inſtrumenta ꝛ arma cuiuſcūq; artis reponūtur. quia cuiuſlibet artis ſunt ſua arma. vt clericoꝝ arma ſunt

libu. Nautarū vela remi funes. Feminarū fusa colum ꝛ huiusmodi. Frequēter tamē nunc armarium specialiter dicimus librorū.

Hrmelausa fe.ge.ab armis deriuat vestis est sic dicta q; ante ꝛ retro diuisa ꝛ apta sit.in armis tm̄ clausa.q̄si armiclausa.ablata c.ꝛ ē sclauina.

Hrmelus.ab arm⁹ ꝑm rabanū dī ꝟ armelus li. vestis humeros tm̄ tegens.sicut scapulare monachoꝝ. Item ab armus hoc armelum li. generis neutri. vas sacrificiorū vel victimarū.

Hrmentariū rij.dicit ab armentū.ꝛ est idem quod armentū. et inde hoc armentariolū li.diminutiuū. et hic armētarius rij.custos armēti.et est armentariū de maioribus bestijs sicut ꝛ armentū. Sed grex de minoribꝫ ꝑm hug. Papias ꝙo dicit.Armentariū locus vbi armēta sunt.vide in armentū.

Hrmentū ab armo dicit hoc armentū ti. q; sit aptuꝫ armis.vel faciendis vel ferēdis vel exercēdis.vel q; sit coꝛnibꝫ armatū.vel armentū dicit quasi aramentū ab arādo.et differt a grege.q; armentū ꝓprie est de maioribus.grex de bestijs minoribꝫ. Inde ꝟ armētarius armēti custos. Amos.c.vij. Nō sum ꝓpheta. ꝛ nō sum filius ꝓphe.sed armētar⁹ ego sum. Et intellige q; denegat se esse ꝓphām licꝫ tot vera p̄dixerit.q; em̄ eadē hora q̄ requisit⁹ est ꝓphetie sibi spiritū deesse sensit. et de semetipo testimoniū veracit intulit dicens. Non sum ꝓpha.q̄ tū secut⁹ adiūxit. Et nūc audi ꝙbū dn̄i. ꝟ dic dn̄s. Uxoꝛ tua in ciuitate foꝛnicabitur.ꝛ filij tui ꝛ filie tue in gladio cadēt ꝛc.quibꝫ ꝓphie ꝙbis apte ostēdit. quia cuꝫ de se illa loqueret impletus spū ꝓphetico quē extūc moꝛ hīe meruit. q; se ꝓphetā nō esse bēiliter cognouit.sicut dicit grego.in secūdo moraliū.

Hrmigatus ta tū.penl.,pducta. Regū.vj. Et dauid ꝑcutiebat in oꝛganis armigatis. ꝛ saltabat totis viribꝫ ante dn̄m. Dicunt aūt oꝛgana armigata ad armū.i.bumerū ligata.vnde in oꝛganis armigatis.i. ad humeruꝫ positis.vel vt dicūt quidā est genus oꝛgani.quod cum aqua fit.

Hrmiger gera gerum.penl.coꝛr.id est qui arma gerit Inuenit etiā substantiue declinatū in quolibet genere vt hic armiger ꝓ scutifero.hec armigera ꝓo scutifera ꝛ ꝙponit armiger ab arma ꝛ gero ris.vel pōt componi ab armoꝝ genitiuo ꝛ gerens nomīe imediate.

Hrmilla ab armus dicit hec armilla le.id est toꝛques brachiale.dextrocherium. Et sunt ꝓprie virorū.ab armoꝝ virtute collate victorie causa que olim viriles dicebant. Eedem ꝛ circuli.vel quia in armis.id est bumeris ferunt.sed armilla p̄cipue mulierū latius extendit. Circulus ꝙo rotūdus fit. Item ab armus hoc armillū armilli. vas vinariū aptum ad poꝛtandum̄ in bumeris.vide in toꝛqueo ques.

Hrmipotens tentis. masculini generis penult.coꝛrepta.id est mars. Quod etiā omnis generis potest esse. id est in armis potens.

Hrmomancia cie.diuinatio que fit in armis.i. in scapulis bestiarū.ab armis.ꝛ mancia cie.

Hrmonia nie.dulcoꝛatio. ꝛ consonantia plurimoꝝ cantuum. Unde armonicus ca cum.dulcis suauis delectabilis cantus. vt armonia id est dulcis cantus celi. Et videtur armonia esse compositū ex ad sed ꝑm antiquos mutatur d.in r.et sic fit ar.et monos q̄d est vnū quasi ad vnum. vbi sꝛ omnes cantus ad vnam consonantiā tendunt.et acuit penul.armonia.vide ī psaltes ꝛ in citbara.

Hrmus mi.masculini generis.id est scapula humerus sed humerus ꝓprie hominū.armus ꝙo bestiaꝝ.

Hrna grece.latine agna.

Hrnaglossa vel arnaglossus. berba est.s. agni lingua ab arna q̄d est agna et glossa q̄d est lingua. Eadem a romanis dicit plantago. q; planta eius cito adbereat terre. Et est femini generis vtrūq;.

Hro as aui atū.ꝑm Isidoꝝ deriuat ab ere eo q; ꝑus erea aratra faciebāt. Unū hic aratoꝛ toꝛis ꝛ ꝟ aratura re.ꝛ ꝙponit aro cū ex.ꝛ fit exaro as.i. describere.vel val de arare.ꝛ cū p.ꝛ fit paro as.ꝛ cū ob. et fit obaro ras.ꝛ binc ꝙbalia. Aro cuꝫ suis ꝙpositis neutrū est.excepto exaro ꝓ describere.ꝛ coꝛr.ꝑmā. sed arco ares eam ꝓducit. Unde ꝙsus. Terrā nullus aret in q̄ vis seminis aret. Et est transitiuū aro.ꝛ habet tercias ꝑsonas passiui. vt aro terrā.ꝛ terra aratᵃ a me.

Hroma matis.generis neutri.ꝛ dicunt aromata quecuq; fragrātis odoꝛis india mittit.vel alie regiones dicta sic ab ara.q; aris īposita diuinis inuocatiōibꝫ apta videant. Uel ab aere.q; sese aeri inseri et miscēri pꝛobant. Nam quid est odoꝛ nisi aeris ꝓtractus:ꝛ ꝓducit penl.aroma. Unū in auroꝛa. Nectar aroma fauꝫ thus mirrhā balsama cūctas.

Hromatizo aromatizas.i.redolere ab aromate dicit ꝛ ponit q̄ꝗ trāsitiue. vt Ego aromatizo hunc.id est aromate vngo.vel aromate redolentē facio. et pꝛoducit ti.positione.

Hrpax. dictus q; arripit. Arpe em̄ grece rape.et est instrumentū oꝛci. ferreꝰ uncinꝰ dictus.q; arripiat q̄d ī puteum cadit ꝑm papiā.

Hrquitenēs.ꝑm antiquos vl arcitenens.ꝑm modernos arcū tenens. ꝛ coꝛripit penl. De hoc supꝛa habes in arcipotens.

Hrra re. ꝓ geminū r.illud q̄d datᵃ cū aliquid venditᵃ vel emitᵃ ꝓ certitudine ꝛ nō vt reddatᵃ tanq̄ pignus.ꝟ vt sit de coꝛpe p̄cij. vñ et dicit ab ara. q; res q̄ mercādo tractatᵃ adeo rata debet esse q̄si testibꝫ aris foꝛet facta. Et ꝙponit inarro.subarro ꝑm hug. Ul ꝑm papiā arra dicit a re ꝓ qua datᵃ. vñ dicit.arra dicta a re ꝓ q̄ datᵃ.nō vt ipa sit pignus reddatᵃ:sed ipsa sibi manente cetera compleantᵃ.

Hrrabo bonis.masc.ge.i. vadimoniū. Ulī terētius in tercia comedia. Ea relicta arraboni ē ꝓ illo argento.ꝛ ꝓprie arrabo dī bona arra.sic que datᵃ ꝓ bona re.vt ꝓ ꝙiugio.q̄ ꝙo datᵃ ꝓ mala re.vt ꝓ foꝛnicatiōe.nō ē arrabo ꝓprie.ꝛ dī arrabo ab arra.ꝓ ꝙpositionē ꝑm hug. Et pap.etiā dicit. Arrabo bonis dictᵃ q̄si arra bona. et sic videt q; coꝛripiat penl.in obliq̄s. Nā bona habꝫ primā breuē. Et sic gen̄.xxxvij. Quid vis tibi ꝓ arrabone dari.debet coꝛripi ibi bo.in arrabone.in ntio aūt arrabo ꝓducit penl. Unō quidā. Pars arrabo venit p̄cij.dū res bona venit.id est vendit.

Hrreptitiᵘ ab arripio pis.dicit arreptᵘ pta ptū. Ulī arreptim aduer.ꝛ arreptitiᵘ cia ciū.q̄d arripit vl quod arreptū est.vt demoniacᵘ vl demoniaca. vñ ꝓprie arreptitiᵘ dicit demoniacᵘ.at arrepticia demonica.

Hrrigo gis.arrexi arrectū.penl.coꝛr.verbū actiuū.id est surſum.vel valde vel ad aliq̄d regere.et cōponit ex ad ꝛ rego gis.ꝛ mutat d.in r.unde terētius. Arrige aures pamphile.per hoc eum notat libidinosum. et ꝟ est cacephaton ꝑm donatū.

Hrripio pis pui.arreptū. id est inuadere. ad aliquid agendū rapere vel aggredi. et cōponit ex ad et rapio rapis.ꝛ mutat d.in r.ꝛ a.in i.

Hrrogo gas.penl.coꝛr.ex ad ꝛ rogo gas. Et est arrogare supbire. Item arrogare est ꝓ superbiā ꝛ arrogāter adquirē.vl sibi tribuere. Ex ponit simplicit ꝓ adquirere.vñ arrogās.i.supbus se extollēs.et ꝙpat arrogātioꝛtissimᵘ.vñ arrogantᵘ tᵘ tissime.adū.ꝛ ꝟ arrogāter.

Et scias q; sicut dic gregoriᵘs moral.xxiij. Quatuoꝛ sunt species q̄bꝫ oīs tumoꝛ arrogātiū demōstratᵘ.s.cuꝫ bonū aut a semetipo hīe extimant. aut q̄d sibi datum desup credūt ꝓ suis se ꝟ accepisse meritᵒ putāt.aut certe cū iactāt se hīe q̄d nō habēt.aut despectis ceteris singulariᵗ videri appetūt hīe q̄d habēt. vñ ꝓharisseus idcirco.de tēplo absq; iustificatiōe descendit. q; bonoꝝ

operū merita sibi quasi singulariť tribuens oranti publicano se ꝓtulit. vide in superbus 7 rector.

Hrs artis.ab arceo ces diciť.quia regulis nos arceat. 7 eſt ars nostra liberalis. Artificiū quod eſt factum manibus vel diciť ars.ab ares quod eſt virtus. Diciť etiā hec arx arcis ꝓo cochea. vnde versus. Ars docet. arx munit arcus tegit 7 ferit idem. Que artes sint licite 7 que illicite.habes in ozno nas.

Hrsates.reges ꝑsarū.sicut augusť diciť ceſar romanozū ſm pap.7 cozri.penultimā.

Hrseda de.i.ſtella valde ſplēdens ſm hug.

Hrseuerse diciť ab ardeo.7 eſt ꝟbū defectiuū impatui modi secūde ꝑsone.id eſt auerte ignē. vel arseuerse diciť ꝓuerbiū.

Hrseucū neutri generis.vestis muliebris rubei coloris

Hrsis.eleuatio vocis.i.initiū.7 acuiť in fine.

Hrtabatice penul.pdu.genus monſtri in ethiopia q̄ ꝓroni vt pecora ambulare dicunť. Quadrageſimū.n. annū nullus supgrediť.vt dicit Isidorus etymo.xj.et dicunť sic.ab artus arta artū.7 batin quod eſt gradus q̄ artatim 7 curue gradiunť.

Hrtabe penul.cozr.mēsure sunt. Danieľ.xiiij.vñ dicit papias. Artaba gen⁹ mēsure syriace.q̄ tres modios facē

Hrtauus ui.i.cultellus scriptoz.ab arto tas.7 cozta. Hoc etiā vult magiſter bene.

Hrtemo monis.ab ars artis dī hoc artemū mi.parū vel ū.quo ī dulcib⁹ poti⁹ vtimur aquis. Inueniť etiam ħ artemo monis ꝑ eodē.vñ in actib⁹ apl̄oz. Et eleuato artemone ſm aure flatū tendebant ad litus. 7 pdu. penulti.

Hrteria.artus ꝑ strictus ꝓponiť cū are.et fit ħ arteria rie.q̄si arta aeris via.s.vena ꝑ quaz exit 7 intrat aer 7 spūs.7 acuiť penul.ſm hug. vel ſm papiā. Arterie fistule vel vene dicte. eo ꝙ artis teneant itineribus vitalē spiritū.vel q: ꝑ eas aer.i.spūs a pulmone ferť.

Hrteriacus.ab arteria diciť arteriacus ca cum.cuius fauces reumatizant. vnde hoc artericū ci. medicina q̄ prodeſt meatui gutturis.

Hrteſis.ab artus tus.diciť hec arteſis sis.artuū morbus. Vñ prudētius in libro hymnoz. Podoſa quos podogra diſtorquet 7 arteſis.

Hrteticus.ab arteſis diciť artetic⁹ ca cū.ille qui habz infirmitatē in artib⁹ ex ꝓsuetudine. Vel vt medici volunt qui quādā nodositatē in mēbroz patiť iūcturis.7 in eodem ſensu diciť artic⁹ ca cū. 7 hec arteticа dicitur infirmitas illa.7 cor.penul.arteticus.

Hrticula le.dimi.parua ars.

Hrticularis ab ars tis.diciť hic 7 hec articularis et ħ re.q̄ ꝑtinet ad artē. Itē articularis articulare. q̄ habz officiū articuli.vt ħ 7 ħ 7 ħ.7 tūc deriuat ab articul⁹.

Hrticul⁹ ab artus art⁹ artui diciť hic articul⁹ articuli diminutiū paru⁹ artus vt digit⁹. Vñ articulo articulas.i.copulo copulas. Itē articul⁹ diciť quedā ꝓsoratiōis apud grecos solā relationē significās. vñ hic et hec articularis 7 ħ articulare. q̄ habet officiū articuli.vt hic 7 hec et hoc. Articulus etiā diciť finis. Itē articulus eſt quidā color rhetoricus. de quo.s. dixi in quarta parte in tractatu de coloribus rhetoricis. Itē articulus. id eſt momentū.vt in articulo diei illius. id eſt in initio in fine in hora ī momēto. Itē articul⁹ pressura artitudo. Itē articul⁹ spēs numeri.vñ in grecismo dī. Articul⁹ color ē.breue mēbrū dictio greca. Articulus numerus ꝑ denos multiplicat⁹. Momentū articulus. ꝓssuraq̄ diciť esse.vide etiā in fides.

Hrticus ca cū.penul.cor.vide in arteticus.

Hrtifex. Ars ꝓponiť cū faciēs. 7 diciť ħ 7 ħ 7 ħ artifex cis. 7 inde hoc artificiū cij. inde artificiosus sa sum. 7 hic 7 hec artificialis 7 hoc le.

Hrtificina ne penul.pdu.locus vbi artes exercenť.et deriuat ab artificium.

Hrtitus ta tū.i.bonis artib⁹ instructus 7 dī ab ars artis. 7 ab artit⁹ artite adūbiū.i.ingenioſe.7 pdu.penul.

Hrto tas tani tare.i. frequenter arcere vel copulare. Vñ hic 7 hec artabilis 7 hoc le.7 ꝓponiť. Coarto tas. vnde verbalia.7 formať arto ab vltimo supino de arceo ces.s.artu.u.in o.mutato.

Hrtocopus. Ars ꝓponiť cū copos.qđ eſt panis.et fit ħ artocopus pi.penul.cozr.i. pistor quasi artifex panis. Vel ab artos.i.panis 7 copos labor. Inde artocopus copi.panis cū labore factus ad opus dñi.

Hrtocrea.ars ꝓponiť cū creos.qđ eſt caro.7 fit ħ artocrea cree.i.quilibet cib⁹ artificioſe ꝓpositus. Vel ab artos.i.panis 7 creos caro. Inde artocrea cree. cib⁹ ex pane.s.pasta et carne factus. ſm hug. Pap. vo dicit. Artos panis creos grece caro. Inde artocrea panis carnem ꝓtinēs vulgo tortella.

Hrtopta.ars ꝓponiť cū aptus 7 diciť ħ artopta pte. id eſt vas artificialiter opatū. Vñ plautus in aularia. Ego artoptā hinc ꝓximo vtendā peto.

Hrtos grece.panis latine.

Hrtotira re.penul.cozr.cib⁹ q̄ fit ex pane vel pasta 7 caseo.7 ꝓponiť ab artos panis 7 tirus qđ ē caseus.

Hrtuatim aduerbiū.i.mēbratim ab art⁹ diciť.

Hrtuo ab artus diciť artuo as.qđ nō eſt in vsu.ß cōponiť exartuo as.i. dimidere. Et dartuo tuas.similiť ꝑ dimidere 7 eſt ꝓprie dimidere 7 separe art⁹ a sciuicē.vt de gallinis 7 ꝓsimilib⁹.7 hinc ꝟbalia.vñ plautus In captiuis ego erīnat⁹ 7 dartuat⁹ sum miser.

Hrtuosus sa sum. id eſt mēbratus. ab artus diciť qđ eſt mēbrum.

Hrtus ab arceo ces artus ta tū.i.strictus. 7 ꝓpať artior artissim⁹. vnde arte arti⁹ tissime aduer.7 artim. id eſt strictim. Item ab arceo ħ art⁹ tus tui.i.mēbrum qđ neruis artať.7 fit datiu⁹ 7 ablatiuus pluralis in vbus. ad differentiā de ars artis artib⁹.

Hrualis.ab aruū arui dī hic 7 ħ arualis 7 ħ le.penul. pdu.i.ꝑtinens ad aruū vl̄ res arui.

Hruambale.aruū ꝓponiť cū ambio.7 fit hoc aruābale lis bostia cū qua arua ambiebāt. Quod etiam diciť hoc amburbale 7 ħ aruābale. Sz amburbalis vel amburle 7 hoc amburbiū.eſt bostia cū q̄ ciuitatē ambiebant.ab ambio 7 vrbis ſm hug. Pap.etiā diciť.aruābale.sacrificiū aruoz.

Hrugo ginis.color quidā sicut pedes accipitr⁹.7 scribiť ꝑ a.solā ſm papi. Sz aurugo ꝑ au.ſm eūdē ē morbus regius. Hugo xo dicit. Ab auro ħ aurugo inis. morb⁹ regi⁹. Sz arugo ē color sic in pede accipitris et ꝓducit ru. Diciť etiā aurugo corruptio aure.ꝑ quam segetes cōtrahunt innaturalē colorem ex aura corrupta. vide in erugo.

Hruina ab aruū arui dī hec aruina ne.i. pinguedo. Job.xv. Et d̄ lateribus ei⁹ aruina dependet.7 pdu.penul. vnde in grecismo diciť. Intus adeps.aruina foris.pinguedoq̄ queuis.

Hruinat⁹ ta tū.i.impinguat⁹ ab aruina diciť.

Hruinosus sa sum.i.crassus.ab aruina diciť.7 cōpať aruinosior sissimus.

Hruinula le.dimi.parua aruina 7 cozr.penul.

Hruiolū li.dimi.paruū aruū siue corp⁹ paruū.

Hrula le.dimi.parua ara siue altare ſm hug. vel ſm papi. Arula patella carbonū.craticula.biere.xxxvj. Et posita ē corā eo arula plena prunis 7 cozr.penul.

Hrundinetū ti.penul.pdu.in arundo vide.

Hrundo dinis.dī ab areo ares q: cito aret.7 ꝓprie dī folū dependens. ß sepe simpliciť ponit ꝑ canna. vnde arūdine⁹ nea neū.7 ħ arūdinetū ti.loc⁹ vbi creſcūt arūdines.vñ in li.sapīe.c.iij.dī. Fulgebūt iusti 7 tāq̄ scintille ī arūdineto discurrēt. Et scias ꝙ arūdo ñ aspirať ī papia nec ī hug.ß aspirať hirūdo 7 hirudo. De his q̄dam. Cātat hirūdo floret arūdo.sanat hirudo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Aruſpex.ara ꝓponit cū ſpecio cis. ꝛ fit ſ̄ ꝛ ſ̄ aruſpex cis.i. diuinator. qſi ararū inſpector. Aꝫ etiā exta. ſeu intestina pecudū inſpiciūt vt futura p̄dicēt. vt dic̄ pap̄.

Aruſpicina ab aruſpicor caris deriuat ſ̄ aruſpicina ne. penl'. pdu. i. dom⁹ aruſpicū vel loc⁹ vbi diuinat'.

Aruſpiciū ci. i. diuinatio ab aruſpicor caris. vide in geomantia.

Aruſpicor caris penl'. correpta. ꝟbū deponentale. id eſt diuinare. vñ verbalia. ꝛ dicit' ab aruſpex.

Aruum arui. i. campus ab aro aras.

Arx arc̄. fe. ge. i. coclea. ſ. turr̄. ab arceo ces q; arceat hoſtes. Dī etiā ſ̄ ars artis fe. ge. p̄ s. in ntio. vñ quidā Ars dicet arx munit arcus tegit ꝛ ferit idem.

Ās ante B

As aſſis maſ. generis p̄ geminū s. in obliq̄s ē pondus ꝓſtans ex duodecim vncijs ꝛ q̄nq; ponit̄ ꝓ obulo. Et nota q̄ ꝓpoſita ab as aſſis ꝓ obolo i eſſis finiunt'. Preter tria q̄ in vſſis finiunt'. ſ. octuſſis centuſſis ſeptuſſis. ꝛ p̄ter ſemiſſis qd̄ i iſſis finit̄ ꝛ monoſſis qd̄ i oſſis finit̄.

Aſbeſtus. lapis ferrei coloris. ab igne nomen ſortit⁹. quia ſemel accēſus nunq; extinguitur. Nam aſbeſtus id eſt extinguibilis.

Aſcella loc⁹ ſ̄ brachio dicta q; ab eis aſcell' brachia cillent'. i. mouent' ꝑm pap̄. vide etiā in brachiū.

Aſcendo dis di ſum. i. ad aliq̄ altū locū ſcandere. vñ aſcēſus ſus ꝛ cōpo nit' ex ad ꝛ ſcando. ꝛ ſubtrahit' d ſequēte s. cā alia ꝓſonāte ꝛ q̄uertit' a. in e.

Aſcia. acuo ꝓponit' cū ſcindēs ꝛ dicit' hec aſcia. aſcie. id eſt dolabra q̄ſi acute ſcindens. vel dicit' ab aſtulis q̄s a ligno eximit ꝑm papiā vide in aſtula.

Aſciatim aduerbiū. i. dolatim ceſim carptim diuiſim. ꝛ dicit' ab aſcio vel aſcia.

Aſcio as aui are. ꝟbū actiuū. i. acuere vl' dolare. et dī ab aſcia aſcie. ꝛ ꝓponit' exaſcio as.

Aſcio cis ui itū. i. adiūgo adq̄ro. ex ad ꝛ ſcio. ꝛ ſ̄ trahit' d. ꝛ ꝓponit' cū eiſdē. ꝛ retinet d. cā dīre. ꝛ dī adſcio cis. i. aduoco. vñ aſciſco cis ꝛ adſciſco ſcis inchoatiua.

Aſciola le. penl'. corr. dimi. parua aſcia.

Aſcis ab aſcia ſ̄ aſcis huiꝰ aſcis p̄ ſecuri. q̄ cemētarij vtunt'. vñ hic aſcicul⁹ li. dimi.

Aſciſco ſcis. inchoatiuū ab aſcio aſcis. Aliq̄n etiā ponit' p̄ ſuo poſitiuo. vt aſciſcit'. i. adquirit' vel adiūgit'. Et tūc p̄t hīc p̄teritū ſui p̄mitiui. ſ. aſciui. q; aſcio non eſt i vſu. ß loco ei⁹ ponit' nūc aſciſco. vide in ꝓcupiſco. Et adſciſco ſcis etiā dicit' retēta d.

Aſcopa penl'. corr. vas ē aquaticū vtri p̄ ſile. aſcopa em grece. latine vter ſm hug. Judith. x. Impoſuit itaq; abre ſue aſcopā vini ꝛ vas olei.

Aſcribo bis pſi aſcriptū. ex ad ꝛ ſcribo bis. ꝛ abijcit' d. ꝛ eſt aſcribere aſſerere adijcē deſtinare deputare.

Aſcriptus pta ptū. alicui rei dedit⁹ ꝛ deputat⁹. ꝛ dī ab aſcribo aſcribis.

Aſecret̄ indecli. cōis ge. nomē officij. ꝛ p̄t cōponi ab aſſiſtēs ꝛ ſ̄ otio ſecret̄. q̄ſi aſſiſtētes ſecret̄. Vl' p̄t cōponi ab a ꝓpoſitōe latīa. ꝛ ſ̄ ablatio ſecret̄ qm̄ ab ipis ſecret̄ q̄ ei ꝓmittit' dī aliq̄s aſecretis. vt dixi i abbat̄.

Aſer beat⁹ dicit'. q; Gen. xxx. Cū pepiſſet eū zelpha. dixit lya ſ̄. Pro beatitudine mea beatā quippe me dicent mulieres. Propterea appellauit eaz aſer. ꝛ ſcribit' p̄ vnū s. corr. em p̄mā. vñ in aurora dī. Neptalim ꝛ iudas beniamin ꝛ gad aſer.

Aſia quedā femia fuit q̄ olim tenuit impiū otiētis a q̄ dicta ē aſia regio illa. vñ aſian⁹ na nū. ꝛ aſiatic⁹ ca cuz vel aſia interp̄tat' elatio vel eleuatio. Et iō dicta ē ira illa ſic. q; illa ps mūdi ſit elatior ꝛ altior. Inuenit' etiaz ſ̄ aſia p̄ q̄dā palude p̄ma p̄ducta q̄ in noīe regiōis breuiat'. vñ lucan⁹ i. vj. Europā miſeri lybiā aſiāq; timē.

Aſylū li. ge. neu. dom⁹ refugij qd̄ romul⁹ fecit. ß mō ē eccliā. ꝛ ſic dī ab a. qd̄ ē ſine. ꝛ ſylō qd̄ ē tactus. q; nō ſit pbas alicui ibi tāgere ꝛ offendē aliū. Macha. li. ij. c. iiij. Suaſiſſet de aſylo p̄cedere. ꝛ p̄du. penl'. Virg. in. vij. eney. Hīc lucū ingētē. quē romul⁹ acer aſylū. Retulit ꝛ gelida mōſtrat ſ̄ rupe lupcal. Pap̄. ꝟo dic̄ q; aſylū ē templū ꝛ q; rem⁹ ꝛ romul⁹ ꝓſtituerūt. ad qd̄ q̄cūq; cō fugeret ab omi noxa liber eēt. Jtē dī ſ̄ aſyl⁹ li. maſ. genus muſca q̄ boues ſtimulat. quā greci oeſtrū vocāt. ꝛ ruſtici tabanū. Videt' dici ab a. qd̄ ē ſine. ꝛ ſylō qd̄ ē tactus p̄ ꝛiū. q; ei⁹ tact⁹ nimis ſentit'. De p̄dictis duob⁹ dī i greciſmo. Turpat aſyl⁹ apes miſer̄ ſuccurrit aſylū.

Aſynfonia. i. ꝓſonātia. ab a. ꝛ ſimphonia ꝛ acuit' pnl'.

Aſyntheton quedā figura ē. de qua. s. dixi i q̄rta p̄te vbi egi de ſcemate.

Aſin⁹ a ſedeo des. dī hic aſin⁹ ni. q̄ſi aſid⁹ a ſedēdo q; homīes anteq̄ſ̄ haberēt eq̄s aſinis inſidebāt. Vel ꝓponit' ab a. ꝛ ſenos ſenſus q̄ſi ſine ſenſu. q; brutū ꝛ ſtolidū aīal ē. Dicit' etiā aſin⁹ q̄ſi alta ſinēs. ß tūc eſt etymologia nō ꝓpoſitio. Vñ aſell⁹ li. dimi. ꝛ ſ̄ aſina ꝛ ſ̄ aſella. dimi. ab aſello dicta. ꝛ aſinin⁹ na nū. et aſinari⁹ ria riū. q̄d p̄tinet ad aſinū. vt mola aſinaria quā trahit aſinus ad molendū. et aſinari⁹ q̄ ducit vel q̄ paſcit aſinos. Et ſcias q; aſina facit ablatiuū pluralē in abꝰ. ad dām ſui maſ. ge. q̄d facit in is. Tñ inuenit' i is. Vñ in ꝑmo regū ca. ix. Et de aſinis q̄s p̄didiſti nudiuſterci⁹ ne ſolicitus ſis. q; inuēte ſ̄t'. Sic em̄ inuenit' filia filiabꝰ et filijs. nata natabꝰ et natis. vt oñdi. s. in tercia p̄te vbi egi de p̄ma declinatōe. Et ſcias q; vt dic̄ baſili⁹ i exameron. omel'. octaua. Intelligit aſin⁹ et boīs ꝓſuet⁹ vocē. nouit iter q̄d ſepi⁹ ambulauit. ad audiendū ita vehemēter acut⁹ vt null⁹ ei de terreſtribꝰ ꝓpari poſſit. Recognouit bos poſſeſſorē ſuū. ꝛ aſinus p̄ſepe dñi ſui. Diſcis ꝟo neq; q̄ſ̄ p̄ōt dinoſcere nutrimēta p̄ſtantem. Nam animalia aquatica nō ſolū muta. ſed etiaz inſcia ꝛ īmitia ſunt et indocta ꝛ ad omnē vite ſocietatē p̄orſus hominibꝰ intractabilia. Vide i bos ꝛ in canis. Jtem quō terreſtria aīalia docta ſunt. ꝛ tractabilia erga homines reſpectu piſciū. dicā in camelus.

Aſmode⁹ dei. penl'. pdu. nomē ē demonis. Thob. iij. Demon nomīe aſmode⁹ occiderat eos.

Aſopus pi. penl'. pdu. Vñ in doctrinale dicit'. Aſopū retrabas europā ſiue piropū. Aſop⁹ ē nomē fluuij. Piropus nomē gēme.

Aſparagus dictus eſt. q; ſpinoſus et aſper ſit fruter eius quedā herba eſt. Et etiā ſic dicit' parual⁹ piſcis. ß optimi ſapor̄is. ꝛ etiā boletus vocat' aſparag⁹. ꝛ corr. penl'. vt dicit magiſter bene. ꝛ vt dicit pap̄. Aſparagi i cibo ſumpti ſtomacho p̄ſunt calidi ſunt. in aqua cocti omnes veſice caſus curāt. ꝛ calculos frangūt.

Aſper ra rum. durus acerbus truculētus. et compar' aſperior aſperrim⁹. Vñ aſpere rius rime. aduerbiū et hec aſpitas tatis. i. duricies truculētia. ꝛ aſpo as. id eſt aſperū facere verbū actiuū. ꝛ ꝓponit' exaſpero as. ꝛ cōponit' aſper ab a. ꝛ ſpera.

Aſpergo aſpergis. ſi ſum. ex ad et ſpargo componit' et mutatur a. ſimplicis in e. et ſubtrahit' d. et eſt aſpergere diſtanter operire. pfundere. Unde hec aſpergo ginis. id eſt aſperſio. et aſpergo eſt nomen cuiuſdā auis marine. et aſpergo veſtis feminarū. Vel veſtimentorū ſuperfluitas. quod etiam ſinna dicitur. vnde aſpergineus nea neum. Jtem ab aſpergo hoc aſperſorium. Et aſpergito aſpergitas frequentatiuū. et aſperſo aſperſas aliud frequentatiuū a quo aſperſito aſperſitas aliud frequētatiuū.

Aſpergo ginis feminini generis. in aſpergo aſpergis vide.

Aſperno. ſperno componit' cum ad. abiecta d. et dicitur aſperno nis. aſpreui aſpretum. id eſt valde ſpernere. vnde aſpernor naris. deponēs in eodem ſenſu. vel componit' per ſe ex ad et ſperno nis. vñ hic ꝛ hec aſpernalis et hoc le.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Aspicio spicio cis.componit cum ad.et mutata e.in i.et abiecta d.dicit aspicio cis xi ctū. ante vel ad aliqd ꝓspicere.vnde aspectus tus tui.7 aspecto ctas.vide in spicio.7 in video.

Aspiro ras raui.i.anelare conari ꝺeuenire valde spirare vel fauere. Et est tractū a ventis qui quādo flant 7 spirant nautis fauent. 7 componit ex adspiro as.abiecta d. Item aspirari inuenit ꝓ eleuari.vñ in canticis Donec aspiret dies 7 inclinent vmbre.7 ꝓdu.penl.

Aspis dis.fe.ge.gen⁹ ē serpēs. Et ꝑm Isido. Aspis ē vocata q mortu venena imittat 7 spargat.yos em̄ grece venenū dicūt.7 inde aspis q̄si aspges yos.eo q mortu venenato interimat.7 cor.penl. in gtio. De hac dic ꝓpha. Sicut aspidis surde 7 obturantis aures suas.ne exaudiat voce incantātis.vide in tigris.

Asporto tas.i. ꝺeportare.abire alōge aliorsum absentare remouē.ꝺe loco ad locuꝫ portare. Et ꝯponit ꝑm ꝑsti.ex ab 7 porto.mutato b.in s.sic aspello.dre cā.ne si apporto appello dicerem⁹ ab ad ꝯposita extiment.

Assa asse.lignū latū 7 dolatū.

Assatura re.in assus vide.

Assecla.ab assequor q̄ris dicit ꝟ 7 ß assecla.vl assecla cle.ꝓ syncopā cōis ge.i.seruiēs vel comes q̄ sequit aliquē.7 cor.penl. Vñ in aurora. Rursus vt in ꝓmis vir lucis 7 assecla fumi. Astiterāt dño ꝛc.

Assector ctaris ctat⁹ suꝫ.ex ad 7 sector ctarī ꝺ.mutata in s.7 ē assectari sequēdo adipisci.sequi

Assecula le.in assecla vide.

Assensus sa sum.in assentio tis vide.

Assentio tis si sum.ꝯponit ex ad 7 sentio tis.7 ē assentire assensum ꝑbere. Vñ hec assentio onis.7 ß assentiatie.i.ꝯsensus in q̄libet re.7 ß assensus sus.et assentane⁹ nea neuꝫ.q̄ cito ꝑbeat assensum.7 assensor saris.ꝺeponēs.i.adulari.nā adulator est assentire. Et scias q inuenit assentior tiris sus sum. in eodē sensu in ꝺeponēti genere. Gen.xxxiij. Assensi sunt oēs.i.ꝯsenserūt circūcisis cūctis maribꝫ.

Assentisco scis inchoatiuū.i.incipio assētire.ab assentio tis addita co.

Asser ab asse dicit hic asser ris.q: asseres soli in tectis ponūtur 7 non ꝓiūctim. Assem em̄ vnū dicimus. Vel dicunt asseres q: assideāt parietibꝫ 7 trabibꝫ.vel q: inseratur vnus alij in piete ab assero ris. Eccl.xxix. Melior est victus pauꝑis sub tegmīe asserū q̄ꝫ epule splendide ꝛc.7 cor.penl.in obliqs.

Assero ris.ꝯponit ex ad 7 sero ris.7 facit ꝑteritum in seui.7 in serui.7 supinū in situ 7 in sertuꝫ.in ꝺiuersis significatiōibꝫ.vide in sero ris.7 cor.se.

Assertо tas.frequētatiuū ab assero ris.

Assesco scis.fre.ab assideo.quasi inchoatiuū ꝓ assideo.

Asseuero ras raui.i.affirmo vl assero.7 ꝯponit ex ad 7 seuero ras.qđ nō est i vsu.7 ꝓdu.penl.

Assidela le.penl.ꝓdu.i.mēsa iuxta quā sedem⁹.et ꝺeriuat ab assideo des.

Assideo des di sum.ex ad 7 sedeo des.7 ē assidere iuxta sedē.7 assidere.i.compari 7 assilari 7 assidere.i.esse similē. In ꝓma significatiōe cōstruit cū ꝺtio 7 actio i eodē sensu. vt assideo te.assideo tibi. Vide etiam in sedeo.

Assidnus ab assideo des. ꝺeriuat assidu⁹ dua duum. studiosus. solicitus.cōtinuus. alicui rei intētus. Item assidu⁹ pōt ꝯponi ab as assis.7 do das.7 tūc assidu⁹ idē est qđ ditues.q̄ multos possidet asses. et assidu⁹ dicit q̄ expēsis exarij ꝑerat. Et dicit sic ab asse 7 dando.nō q: multū gratī ꝺet ditues.ß coact⁹ plus dat q̄ꝫ paup i collectis faciēdis. Et ꝯpar assidu⁹ ꝓ suppletionem magis assidu⁹ assiduissim⁹. Vñ hec assiduitas tatis.7 assiduo duas.i.esse vel fieri assiduū.

Assilio lis.ex ad 7 salio lis.7 ē assilire aggredi iuadere impetē. Et i eodē sensu ꝯstruit cū ꝺtio 7 actio vt assilio menia 7 assilio menibꝫ. Item assilire.i.cū gaudio salire ad aliqd. Vñ ß assult⁹ tus.impet⁹ assumptus saltu. 7 assulto tas.frequētatiuū.7 cor.si.assilio lis.

Assimilo las lani lare.i.valde silare. ex ad 7 similo as. 7 ē verbū actiuū. Inuenit etiā assimilor laris.ꝺeponi.i eodem sensu in q̄ assimilo las.

Assisterіū rij.monasterіū grecū ē. vel ꝺr ab assistēdo. Vñ hec assistria strie.monalis ibi assistens.

Assistria strie.in assisterіū vide.

Assistrix cis.i.astitrix cis.ab assistēdo.vel assistrix cis.i. affirmatrix.ab asserēdo.vel vt dicit bug. Assistrix tricis que assistit ad seruitia alicuius. Vñ sapie.ix. Da mihi dne sediū tuaꝫ assistricē sapientiā. Et ē ibi ꝓducenda hec syllaba stri. Et vt quidā dixerūt ꝺeberet eē ibi astricē qđ ē femininū verbale ab asto astas astiti astitum tu.u.in or.astitor.7 or.in rix. fit hec astitrix cis. qđ cor. penl.in ntio.ß in gtio cā ꝓdu.

Associus cij.i. cōsoci⁹ cōsors ꝓsodalis cōtribulis cōfeduct⁹ 7 videt esse cōpositū ex ad.7 soci⁹.

Assolat⁹ ta.tū.i.ad solū ꝺeduct⁹. Mauꝫ ꝑmo Montes cōmoti sunt ab eo 7 colles ꝺesolati st. Vel ꝑm aliā lram. Et colles assolati sunt.i.ad solū ꝺeducti ad solitudinē redacti ꝺe solio ꝺepositi.7 ꝓdu.la.

Assuesco scis. Assueo sues sueui.vel assuet⁹ suꝫ.id est valde suere. Vñ hec assuetudo dinis.7 assuet⁹ ta.tū.7 assuesco scis ꝟbū inchoatiuū ꝑm bug.videī sueo sues

Assuetus ta.tū.penl.ꝓducta.in assuesco vide.

Assula le.penul.cor.fe.ge.dicit id qđ cadit ꝺe ligno quādo dolat.7 dicit ab assa asse.

Assultus ta.tum.in assilio lis vide.

Assum ades adest. cōponit ex ad 7 sum. mutata d.in s.vñ assum 7 assumus ꝓ geminū s.scribi ꝺebent. Quidam ꝑdicta ꝓ d.scribūt causa cōsortij ꝓme 7 secūde ꝓsone.sed prius dictū ꝑualet.7 magis est ꝑm artem.7 regulas ꝑsti.vnde in hymno trinitatis dicēdum ē. Assumus 7 nos cernui ꝓ geminū s.

Assumentū ti.illa pars que ꝺe aliqua accipit vel assumitur ad aliquid sartiendum vel repandum 7 dicit ab assumo is. Marci secūdo. Nemo assumentū panni rudis assuit vestimento veteri quasi diceret. Nemo sapiens cōiungit panno veteri ptē noui panni quā assumpsit ꝺe aliquo nouo panno.

Assur suris. fuit filius sem a quo dicta ē assuria. vnꝺ assurius ria rium.7 etiā assur dicit.vnde i aurora. Hic rex assur malus extitit.7 tamē idē.

Assus ab ardeo des.ꝺr assus sa sum.q̄si arsus.vñ assor sas.ꝟbū actiuū.vñ assat⁹ ta tū.7 ß assatura re. Regū libro.ij.ca.vj. Assaturā bubale carnis vnā. id est frustuꝫ bouis assatū vel etiā ꝑm aliā literā. Bubale carnis.id est bubaline partitus est eis.

Astarten.idolum sidoniorū.7 acuit in fine.

Astericus ci. id est astri forma. 7 cōponit ab aster qđ est stella.et ycon quod ē imago vel signum. Et scribit ycon apud grecos per ei diphthongū.vnde semꝑ ꝓducit primā syllabā.tam in simplicitate q̄ꝫ in ꝯpositōe 7 astericus ca cū.penl.ꝓdu.7 scribit ꝓ c.sine s.in vltia syllaba.vt multi literati moderni volūt. Antiqui tamē scribebāt astericus ꝓ sc.i vltima syllaba.7 tūc ꝺeriuat ab asteris quod est stella. Astericus aliquid ꝺesse vbi apponit ꝺemonstrat. Obelus ꝟo cui apponit falsuꝫ vl superfluū monstrat. Nam sagitta grece dicit. 7 ꝟsuꝫ iugulat.7 est obelus nota sic facta. Astericus ꝟo nota sic facta que apponit in his que obmissa sunt vt illucescant per eam notā que ꝺesse vident. Et asterico et obelo.vsus est origenes.vnde hiero. dicit i prologo pentateuci. Quod vt auderē origenis me studium ꝓuocauit qui editioni antique translationē theodotionis miscuit asterico 7 obelo.i.stella et ꝛu omne opus distinguēs. Dū aūt illucescere facit me min⁹ aū fuerāt aut supflua quecꝫ iugulat 7 ꝓfodit.maxime q̄ euāgeli-

ſtarā 7 aplox autoritas ꝓmulgauit. et etiā hieronym⁹ vſus ē astericis 7 obelis. ſic ipe dicit ī ꝓlogo Job.
Hsterites ē gemma candida. inclusam lucē continens ſicut ſtellā intus ambulantē vnde dicta ē.
Hsterno nis. astrauī astratū. i. ad vel iuxta vel valde ſternere. 7 ꝓponit ex ad 7 ſterno nis. 7 abiicit o.
Hstin. id est ciuitas.
Hstismos in fine accētuat et dicit etiā antiſmos quidā tropus de quo. ē. dixi ī quarta pte ī ca. de tropis.
Hsto astas astiti astitū 7 etiam astatū inuenit. Scire etia debes ꝙ dedi facit datū 7 ſteti ſtatū a cor. et eadē etiā corripit in ꝓpoſitiōe vt circūdatū 7 p̄ſtatū. vl mutat ī i. breuē. vt redditū 7 p̄ſtitū. Astiti ēt astitū 7 astatū facē penl. correpta. 7 ꝓponit ex ad 7 ſto ſtas 7 abiicit o. Et est astare iuxta vel in ꝓſpectu vel ad ſeruitiū ſtare.
Hstrea ſtree. i. iuſticia ab astrū dicit. qz de celo deſcēdit. 7 pdu. penl. Ouidi⁹ ī ꝑmo metha. Ultima celestiū terras astrea reliquit.
Hstrepo pis pui. quaſi iuxta vel ā ꝓſpectu ſtrepē. ſtrepitū facere. 7 corripit ſtre. Et cōponit ex ad et ſtrepo pis. abiecta o.
Hstreus rea reū. res q̄ ptinet ad astrū. 7 cor. penl. et dicit ab astrum.
Hstringo gis xi ctū. ex ad 7 ſtringo abiecta o. 7 ē astrī gere. iuxta vel in ꝓſpectu ſtringere.
Hstrion. gēma est cristallo ꝓpinqua. in cui⁹ cētro lucet ſtella fulgore lune plene. 7 dicit ſic. qz astris poſtpoſita fulgorē rapit 7 gerit.
Hstrolabiū bij. quod dā iuſtrumentū ipi⁹ artis astronomie. 7 dicit ab astrū.
Hstrologus. astrū ꝓponit cū logos qđ ē ſermo. et dī hic astrologus gi. i. loquēs de astris 7 augurās. vñ hec astrologia gie. qu edā ars astronomie. Et astrologic⁹ ca cū. Et ſcias ꝙ astrologia partim naturalis. ptim ſuꝑſticioſa est. Naturalis ſeu vera dū exequit ſolis 7 lune curſus vel ſtellaꝝ certas tempoꝝ ſtatiōes. Suꝑſticioſa ꝺo ē illa quā mathematici ſequūtur qui in ſtellis augurant. quib etiā duodecim ſigna p ſingula aīe vl corpis mēbra diſponūt. ſyderūq; ex curſū natiuitates hominū 7 motes p̄dicare noſcunt ſm papiā.
Hstronim⁹. astrū ꝓponit cū nomos. qđ ē lex vel norma qđ ē regula vel noma qđ ē nomē. Et dicit astronimus mi. q̄ docet legem vel regulā de astris vel q̄ nominat ea. Ūñ ß astronomia mie. ipa ars. Et astronomicus ca cū. ſm hug. Pap. ꝺo. dicit. Astronomia astrorum ler que curſus ſyderū docet. vna de ſeptē artibus liberalibus ꝛc.
Hstroſia ſie. ē tenuitas corpis ex cauſis latētib. 7 paulatim ꝙualeſcētib. dicta ſic ab imminutōe corpis. Nā greci nutrimēti ceſſationē aſtroſiā dicant.
Hstroſus ſa ſum. id est lunatic⁹ quaſi malo ſydere vl astro natus. 7 dicit ab astrū.
Hstruco nis. ab astur p gente. dī hic astruco conis. i. dextrari⁹ qz apud illā gentē h⁹mōi equi abūdant. Ūñ legit ꝙ iulius ceſar paucis diebꝫ anteq̄ occideret ſomniauit ꝙ in ſtabulō deſcēdens astruconē ſuū aureū caput hīe videbat. Et ī rhetorica. Dec⁹ locus astruconi vt corragium pareꝫ. vbi ab aliquib legit aſturconi. id est accipitri.
Hstrū astri. i. ſtella. dicit ab astro philoſopho. q̄ primus tractauit de astris. Uel ab aſter qđ grece dī ſtella vñ ß 7 ß astralis 7 ß le. Et ſcias ꝙ ſtella dicit quelibet ſingularis. Sydus pluriū ſtellaꝝ collectio. Astrū grādis ſtella vel grāde ſydus. Hec tamē nomia ſepe confundunt apud autores. Uolo etiā te ſcire ꝙ mot⁹ celeſtis ſe bz ad liberū arbitriū ſicut inclinans ad aliquid agēdū. inquātū ex impſſiōe corpis celeſtis relinquit aliqua diſpoſitio in corpe. ſm quā aīa efficit ꝓna ad hāc actionē vel illā. ſicut etiā ex naturali ꝓplexione quidā ſunt magis proni ad vnum vicium q̄ alīq. 7 hoc modo poſſunt astrologi enūciare aliquid ex bis q̄ ex libero arbitrio dependent cōiecturaliter 7 nō p certitudinē ſciētie q̄uis talib ꝓdictōnib nō ſit tutū nimis intendere. vt dicit auguſtin⁹ ſup geñ. j. 7 tamē plerūq; astrologi de futuris vera ꝓnūciant. nō tā ex ſignis celeſtib q̄ ex occulto demonū inſtinctu quē būane mētes interdū neſcientes patiūtur. Et ſic cū h⁹mōi diuinationib quodāmodo fedus initur cū dyabolo. Uirtutē aūt coactiuā ſup liberū arbitriū ſufficiēter nō habent corpora celeſtia. vnde 7 ptolomeus dicit ꝙ homo ſapiēs dominat astris. qz p̄ ſapientiā ſuā pōt vitare ea q̄ astra diſponūt de hoc etiam ſupra in arbitriuz dixi. Uolo etiam te ſcire ꝙ ſicut probatur in ſcientia astronomica de menſura quātitatis ſolis 7 terre. ꝙ ſol est maior tota terra. ſicut 7 alie ſtelle oēs p̄ter lunā 7 mercuriū ſunt maiores q̄ terra. vide etiam de hoc in gallus. in cometa. et in ſors. 7 in ſol.
Hstula. le. dicit a tollēdo. ſ. qđ cadit de ligno dū dolat. Ūñ quidā volunt dici aſciā. ab astulis. qz eas a ligno eximit. 7 cor. ſtu. vide in aſcia.
Hstupeo pes pui. 7 caret ſupinis. 7 cōponit ex ad. et ſtupeo pes. remota o. 7 cor. ſtu. Et ē astupē. valde ſtupere. ad aliquid ſtupere.
Hstur. ſtura re. est quidā fluui⁹ biſpanie. et cōponit cū a. qđ ē iuxta 7 dī h astur asturis. quidā ꝑplus biſpanie. qz iuxta fluuiū ſturam habitat. vnde hec asturia rie regio eoꝝ 7 ciuitas. vñ aſturiēſis enſe. Ytez ab astur p ꝑplo. hic astur asturis maſ. ge. dicit quedā auis q̄ apd illā gentē abundat. vel dicit ab aue 7 ſterno. qz ſternat aues. 7 cor. penl. in genitiuo.
Hsturco conis. i. accipiter vel astur. 7 ꝓponit ab aue 7 ſterno. qz ſternat aues ſm hug. Pap. ꝺo dicit asturco accipiter maior. Dicit etiā astruco r p̄cedente v. id est dextrarius.
Hstus stus ſtui. calliditas doloſitas fraus fallacia et ſumit in malo ſicut 7 aſtutus i malo. Qđ cōpat. aſtutior tiſſim⁹. vñ aſtute tius tiſſime adnerbiū. et h astutia tie. i. ingenioſitas. doloſitas. cautela. induſtria calliditas. 7 ꝑprie dicit de malo. Inuenit etiā h astu indeclinabile p eodē. Ūñ auianus. Astu vincit homo cūcta creata ſolo. 7 pōt h eſſe dcli. vl indecli. aſtu. 7 dī aſtutus. quaſi ſine ſtatu. Nā qui aſtut⁹ est. nō diu ī eodē morat ſtatu. ſed multa deliberat.
Hstutus ta tū. ab aſtu dicit. vide in astus.

A ante T

Htacus ci. penl. cor. maior ē bruco. 7 vt dicit gloſa ioēlis ꝑmo. Eruca vermis ē qui ī oleribꝫ marie inuenit. Bruc⁹ vocat fetus locuſte anteq̄ habeat alas. Deinde cū incipit parū volare dī atelabꝫ. Cā ꝺo plenit volat dicit locuſta. Et ē bruc⁹ multo grauior q̄ locuſta vel atelabꝫ. qz iacēs in vno loco radicit⁹ comedit fructus. vñ dicit a bronim qđ ē ꝓſumere. Atacus autē dī quaſi ategus. i. ſine tega eo ꝙ nihil habeat q̄ inuolut⁹ tegat. Teca cm̄ q̄ſi tega dī a tegēdo. Papias aūt dic atac⁹ auis ignota. Hieronym⁹ aūt dic ſup illud Eſa. xxxiij. Sicut colligit bruc⁹ velut cū foſſe plene fuerit de eo. Et locuſta inqt hiero. brucus naſcit 7 quouſq; habeat alas ſic vocat. Cū aūt ale creſcere ceperint atelabꝫ dicit. Cū aūt plene volare ceperit. est locuſta 7 dī Nocet ꝺo bruc⁹ plus q̄ atelabꝫ vel locuſta. qz alis caret nec moueri pōt. Et ſic vbi inſederit nihil reliqui facit. ideo fiūt foſſe 7 obruunt locuſte ne a vento rapiantur in mare. 7 ad terrā reiecte 7 ex ouis q̄ vine cōceperant. etiā mortue brucos generēt.
Htan⁹ ui. dī ab au⁹. ſ. aui pī. penl. cor. vide ī anus.
Ht contra. due partes ſunt.
Htelabus bi. penl. cor. dicit ab a. qđ est ſine. 7 tela. 7 abeo abis. qnaſi ſine tela. i. teca abiens. et dicit atelabꝫ quaſi atelau⁹. i. ſine tele vadens vel q̄ſi a tela abiens de

B etiã supra dixi in atacus.
Hter atra atrum.i.niger.z ꝓpatur atrior aterrimus.
Hni atre atri⁹ aterrime aduer.z ꝑdu.a.
Htalanta.atas.grece leuitas latine.lentos plenũ. Jnde dicta est quedã virgo atalanta. ꝓpter velocitatem. quasi plena leuitate.
Htlante⁹ tea teũ.penl.ꝑdu.in atblas est.
Htlas lantis.habet n.in obliqs. sed in ntio nõ sicut gigas gigantis.elephas elephãtis.adamas mãtis z desinit in as ꝑductam. Fuit aũt atlas frater ꝓmethei. rex africe optim⁹ astrologus. Vñ dict⁹ ẽ celũ sustinuisse. Et a nomie eius dict⁹ ẽ mons affrice atlas.q̃ ꝓpter suã altitudinẽ dictus est celũ sustinuisse. Vnde atlanteus tea teũ z atlanticus ca cum.
Hthalia.interp̃tat tp̃us dñi.et fuit regina in israbel. z acuit penl.ꝑm cõmunẽ vsum.
Hthanasia. id est imortalis ab athanatos dicitur. et acuit penultimã.
Hthanatos.i.immortalis.ab a. qd̃ ẽ sine.et thanatos mortale z accentuat in fine. Vnd athanat⁹ ta tum.id est immortalis.
Hthene. ab athanatos dicit B athene nam.quedã civitas.q̃si athanate.i.imortalis ꝓpter studiũ sapiẽtie q̃ imortalis ẽ.qd olim ibi viguit.z ꝑdu.the.
Htheniẽsis. ab athene dr̃ B z B atheniẽsis z B se.nomen patriũ. Et deberet ꝑm formatõnis anologiã dici athenẽsis.sed cã euphonie habuit i. in antepenul.sicut ostẽdi supra in tercia ꝓte.vbi egi de denomiatiuis desinẽtibus in ensis.
Hthleta te penl.ꝑdu.luctator pugnator. miles fortis z dicit sic.q̃si ad letũ fortis.i.ad mortẽ.
Hthomia grece.debilitas stomachi latine.
Hthomus mi.fe.ge.penl.cor.corp⁹ indiuisibile ꝓpter sui paruitatẽ.q̃uis forte nullũ corp⁹ sit qd̃ diuisionez recipe ñ possit.z dr̃ sic ab a.qd̃ ẽ sine z thomos qd̃ ẽ diuisio vel sectio.q; nõ recipiat sectionẽ sensui sbiacentẽ.
Htnepos.filius abnepotis z est secũda litera t.ꝑm patiam.z corripit ne.
Htramen. ab ater atra atrũ. dicit B atramẽ minis.id est nigredo.vñ hoc atramentũ ti.i.incaustũ. q; nigruz facit liquorẽ in quo ponit.
Htramẽtariũ.ab atramẽ dr̃ hoc atramẽtariũ rij.i.scriptoriũ.pluteũ.plumatũ.vñ Ezech.ix. Et atramẽtariũ scriptoris ad renes ei⁹.z inde B atramẽtariolũ li. dimi.
Htriẽsis.ab atriũ dr̃ hic atriẽsis.i.ianitor.ostiari⁹.exclusari⁹.patiginarius.ianuari⁹.
Htriolũ li dimi.paruũ atriũ.
Htriplices.herbe humidã z frigidã virtutez hñt. Jn cibo sumpti ventrẽ soluũt.z cor.penl.
Htriũ dicit q̃si atrũ.ab ater'atra atrũ ꝓpter caliginez ignis.q̃ olim solebat eẽ in atrio. vñ in passione xpi. Et petrus stans ī atrio calefaciebat se ad ignẽ. Vel atriũ dicit q; ei addant tres porticus extrisec⁹.z ꝑm B atriũ dicit magna dom⁹ ampla z spaciosa.
Htror.ab ater atra atrũ dr̃ atror cris.oris ge.effer⁹ crudelis.z ꝓpatur atrocior cissim⁹. Vñ atrociter cius cissime aduer.z B atrocitas tatis.z habz primã naturalit breuẽ.vñ in aurora sup thobiã. Scire facit quãtuz sit furor eius atror.
Htrabernalis.taberna ꝓponit cum ad.z dicit B et B attabernalis.z sic mutata d.in t.id est socius.z ꝓprie in taberna leccator q̃ valde frequẽtat tabernã. Jtẽ etiaz B tabernio,tabernionis.
Httamẽ minis ge.neu.i.setaciũ. Jnuenit etiã attamẽ ꝑ sed ꝓiũctio z corripit ta. Ouidi⁹. Nil mihi rescribas attamẽ ipe veni.de B in tñ vide.
Httamino nas.i.aduersari.ex ad z tamino nas d.mutato in t. Jtẽ attamino nas.i.purgare farinã cũ setacio ꝑm hug. Papias xo dicit. Attaminare inq̃nare corrũpere vsurpare.z corripit mi.

Httat interiectio timẽtis vl expauescẽtis ꝑm pap̃.
Httero ris trini tritũ valde terere.cor.te. z ꝓponit ex ad.z tero teris. Job.xiiij. Donec atterat celũ nõ euigilabit.vñ attrit⁹ ta tũ. z a gtio attriti.addita o. formant hec attritio onis. Jn quo aũt attritio differat a ꝓtritione.dicã in cõtritio.
Httricino; naris.ad ignẽ titiões aduicinare.z ꝓponit ex ad.z ticino; naris.
Httineo nes nui attentũ.i. valde teneẽ. vel ptinẽ.z ptinet ad ꝓpiqs.vt iste attinet mihi ī tali q̃du.et ꝓponit ex ad.z teneo tenes.z mutata d.in t. z e.ii.z corripit ti.
Httingo gis attigi attactũ.i. valde vl iuẽ tangere vl accidere.z cõponit ex ad.z tango tãgis.mutata d.in t. et a simplicis in i.
Httonitus. Attono nas.ꝓponitur ex ad.et tono nas. Et inde deriuat attonit⁹ ta tũ.penul.cor.i.tonitruo. stupefactus.territ⁹.ꝓfusus.ꝑturbat⁹.
Httrabo bis xi ctũ.attrabere.i.ad se trabere.abbreuiare.z ꝓponit ex ad.z trabo bis.
Httrecto ctas vel magis attratto ctas.ꝓponit ex ad. z tracto ctas. Jnuenit etiã attrecto ctas.mutata a in e z videt ꝓprie ad tactũ corpalẽ ptinẽ.vñ gen.xxvj. Si attrectauerit me pr̃ me⁹ vl attractauerit ꝑm aliã lram. vl pt formari ab attraho xi.ctũ.u.ī o. xbũ freqntatiuũ i.frequẽter attrabẽ.iuẽ tractare ꝓpe tangẽ palpare.
Ht vbi.due dictiones sunt z duo oby accẽtiby regẽde. vñ ad galatas. At vbi venit plenitudo tp̃is.i. ꝑ postq̃ Aliqñ tñ atubi z astubi ẽ quedã irreglaris vocũ cõgeries.nõ ꝓprie ꝓpositio z fungit loco vnius dictiõis.et tũc ꝑ vno accẽtu ꝑfert et grauat penl. sine u. De B dixi in secũda ꝓte.vbi egi de vbi.
Htq̃ idẽ est qd̃ z.qñq̃ ponit ꝑ q̃ sic boetius ī gnto de ꝓsolatiõe.in ꝓsa tercia. Cum ego. ꝛc.
Htqui.i.certe.z ẽ quedã irreglaris cõgeries vocũ.vñ boeti⁹ ī secũdo de ꝓsolatiõe ī ꝓsa q̃ incipit. Cum ego. Atqui viget incolumis.atqui dicẽ.i.certe.

Cā ante B

Huar⁹ ab aueo aues dr̃ auar⁹ra rũ.q; eũ dicit auar⁹ q̃si varas bñs man⁹.i.curuas. vel auar⁹ dr̃ q̃si aues aurũ.etymologia ẽ nõ ꝓpositio.z ꝓpat auarior rissim⁹.z ẽ auar⁹ ꝓprie q̃ ñ satiat. Cupid⁹ q̃ aliena desiderat.vñ auare ri⁹ rissime.aduer. z auaricia cie.et formant a gtio auari.addita cia. Et vt dicẽ hiero.ī epla ad paulinũ ca. viij. Antiquũ dictũ ẽ auaro deest tã qd̃ hz tã qd̃ nõ hz z ī thobia dr̃. Prodig⁹ excedit mẽsurã.largus honori seruit.fructificat pcus. auar⁹ eget. vide ī larg⁹. Et nõ q; malũ z magnũ ẽ auaricie viciũ. qd̃ sic dicẽ beda. fidẽ tollit.ꝓcordiã dissipat.caritatẽ violat. z inumerabilia mala generat. Teste apl'o q̃ ait. Radix'oim malor est cupiditas. Auaricia siqdẽ viscerib⁹ pietatẽ caret. pacez nescit.mẽz ignorat.fidẽ z amicitiã nõ custodit.ꝓpinq̃ vl ꝓprio nõ miseret. ꝑ ꝓpinqs velut extraneos abiicit. dicẽte salomone. Vñ facit aie sue vir misericors. auarus etiã ꝓpinquos abiicit.
Huceps aucupis.cõis ge.aues capiens.ab auis et capio vel capiẽs.z corripit cu.in obliqs.
Huctim.i.crescẽter ab augeo dr̃.z ẽ adũbiũ q̃litatis.
Huctio ab augeo dr̃ B auctio nis.i. augmẽtatio. Dr̃ etiã auctio.i. mercatio.vñ B auctionari⁹.i. mercator q̃ res suas auget. z ꝓpe ille q̃ B vl illic res quas z vetes z tritas z ruptas emit.vt postea car⁹ vẽdat.z auctionor naris.i.sic mercari.vl res strenue augẽ.vñ z auctionator qñq̃ dicit ꝑ imperatore. Accipit tñ simpliciter auctionari pro mercari.
Huctionari⁹ in auctio vide.
Huctionor naris.xbã deponẽ.in auctio vide.
Huctito tas.penul.correpta.i.freqnt augẽ z formant ab auctatu vltio supio h⁹ xbi aucto tas.a.in i.z u.io.
Hucto ctas. xbum frequẽtatiuũ.i. frequẽter augere

7 formať ab vltio supino hꝰ ꝟbi augeo.s.auctu v in o.

Auctor ab augeo ges auxi auctū actu. dī hic auctor. ctoris.i.augmentator dux. 7 debet scribi ꝑ u.7 ct. Qñ ꝟo signat autentim.i.autoritatē ē cōis generis. 7 deb; scribi ꝑ u.7 sine c.vt h 7 h autor.7 deriuať tūc ab autē-tim. Itē īueniť q̄dā ꝟbū defectiuū.s.auieo auies.i.ligo ligas. Et inde autor.i.ligator.sil'r cōis gener'.7 d; scribi sine c.7 cū u.7 ſm ꝓmā significationē impatores ꝓprie dicunť auctores ab augēdo rempublicā. Sepe etiā deꝰ diciť nr̄ auctor.i.nr̄ dux nr̄ augmētator. ſ; ꝟo secūdā significationē pħi 7 inuētores artium.vt plato aristoteles ꝓstianus.7 q̄libet excellētes ꝑsone debēt dici autores. ſm ꝟo terciā virgiliꝰ 7 lucanꝰ 7 etiā ouidiꝰ 7 ceteri poete debēt dici autores q̄ ligauerunt carmīa sua pedibꝫ 7 metr'. Inueniť etiā h actor sine u.ab ago agis actū actu. De quo supra dixi ī suo loco. vñ ꝟsus. Auctor ab augēdo nomē trahit ast ab agendo. Actor ab autētim quod grecum nascitur autor.s.sine.c.7 per u.scriptum.

Auctoriū ab augeo dī h auctoriū rij.i. illō q̄ð addiť rei mensurate cū vendiť. 7 est etiā cibꝫ q̄ mēse vacuate superadditur

Auctrix cis.i.augmētatrix.fe. ge.ab auctor. or in rix.

Aucupabilis ab aucupor aucupar' dī hic 7 h aucupabilis 7 h aucupabile.i.res apta ad aucupandū.

Aucupiū ab aucupor diciť h aucupiū pij.i. fortuniū 7 bonꝰ euētus 7 ēt ipm officiū capiēdi aues dī aucupiū

Aucupor ab auceps diciť aucupor paris patꝰ sum.i. aues capere.7 poniť qñq; ꝓ augurari 7 ꝓ adquirē.vñ aucupator trix.aucupatio.h aucupatꝰ tus tui.7 corripit penultimā aucupor. Vñ ouidius epi.ix. Aucupor infelix incerte murmura re fame.

Audax ab audeo des. diciť audax cis. oīs generis. et ꝯpatur audatior audacissimꝰ. vñ audaciter. Sed dicimus ꝑ syncopā audacter tius cissime.aduer. Et distat inter audacē 7 temerariū. Nā audax nō timet.temerarius nō cogitat ꝑiculū. Itē audacia post ꝯsiliū.temeritas sine ꝯsilio fit.7 poniť audax ꝓ arrogāte q̄nq;.

Audeo des ꝟbū neutropassiuū. Et ē differētia inter ꝟba neutropassiua 7 neutrapassiua. Nā neutropassiua dicunť q̄ passiuo sunt silia.in hoc ꝙ cū careant ꝓteritis habēt suppletionē ꝓteritoꝝ ꝑ participiū 7 ꝟbū sb-stantiuū sic̄ 7 passiua. Ista aūt q̄nq; sunt q̄ indicāt isti ꝟsus. Quiq; puer numero neutropassiua tibi do. Audeo cū soleo fido quoq; gaudeo fio. ¶ Sunt aūt neutrapassiua q̄ habēt passiuoꝝ significationē sub actiua litatura. 7 signāt passionē aliūde illatā. Et sunt q̄tuor q̄ ꝯtinenť ī his ꝟsibꝫ. Exulo vapulo veneo nubo quatuor ista. Sensu; passiui sb voce gerūt aliena ſ; hug. Audeo facit ausus sum q2 haurio facit hausi ꝓteritu; sicut habeť in tractatu de verbo.

Audiētia tie.formať ab h ꝯtio audiēti. addita a. vñ per t.scribiť et tamē t.accipit sonum de c. vt detis mihi audientiā.i.me audiatis.

Audio dis diui ditū dire. ꝟbū actiuū dī ab auris.ꝙ aūt dī audio q̄si aurē do. vel auribꝫ capio.etymologia est nō ꝯpositio. Inde ꝟbalia auditor auditrix. Itē auditio. Et h auditꝰ tus tui. 7 h audimē minis. ꝓ eode;. Audio ꝯponiť ex audio dis. Vñ exauditor exauditrix exauditio.exauditꝰ ta tū.7 h 7 h exaudibilis 7 h le. Vñ exaudibiliť aduer.7 īportat plus exaudire q̄; audire. Est eñ exaudire q̄ð rogať intelligē 7 ad effectu; deducere. Itē ꝯponiť cū ob. 7 dī abaudio dis.i. male audire vel ꝯ. Inueniť etiā ꝓ obedio. ſ raro et ex eisdē ꝯponiť obedio. Itē audio ꝯponiť cū sub. 7 fit subaudio dis.i.aliq̄d nō positū vł dictū subintelligē. Audio 7 sua ꝯposita sunt actiua ꝓter obedio. Itē audio simł pōt ꝯstrui cū actiō 7 ablatiuo. vt audio virgiliū ab illo Item nō ꝙ aliq̄ volunt auris fieri ab audio. vt dicať auris quasi audis.

Auditoriū locus vbi cōsilia et mīsa audiunť. et diciť ab audio audis.

Auehο his auehere.i.asportare ſm pap̄.

Auellana ne.tā ꝓ arbore q̄; ꝓ fructu poniť in fe.ge. 7 dī ab auellano mōte vbi abūdant auellane.

Auena ab auidꝰ diciť h auena ne. herbe genus eo ꝙ auide surgat.7 inde h auenula le.dimi. Inueniť aduena ꝑ d.7 corr.penł.7 ē cōis ge. vide meditor.

Auenco tas taui tare.auenas eradicare. 7 dī ab auena ſ; hug. Pap̄. ꝟo diċ.auētare ē trūcare 7 eradicare

Auenula le.dimi.parua auena.7 corr.penł.

Aueo aues aui auere. id est cupe.7 caret supinis. Et ē neutrū.q2 vox ipa ꝑ illi deficit in passiuo sine q̄ voce sc; passiua ꝟbū actiuū esse nō pt. vñ lucanꝰ. Dia cesar auet 7 birria si dare ml'ta. Potes.q̄cq̄d auebis habes. Et nō ꝙ inueniť aue auete aueto auetote.auere ꝓ saluū esse.sic̄ salue saluete salueto saluetote saluē. Et idē dicendū ē de aue 7 vale.sed vale ī recessu.salue 7 aue in aduētu ꝓprie. Vł salue vtrūq;.s. aue 7 vale ꝯphendit Vñ grecismꝰ dicit. Aue dicit veniēs de iure valeq; recedens. Hoc ꝟbū salue ꝯphendit aueq; valeq;.

Auernꝰ ni.mas.ge.locus vbi ē descēsus ad inferos 7 poniť sepe ꝓ ipo inferno.7 diciť ab a q̄ð ē sine.7 fernꝰ q̄ð est delectabilis.q2 ī inferno nulla ē delectatio.ſ sempiternꝰ horror inhabitat. Vñ auernꝰ q̄si sine vere.vel diciť q̄si auolus ab a.7 volo las.q2 ibi aues superuolare nō pñt ꝓpter fetorē grauissimū.q̄ aues superuolātes olī necabat.vel dī ab aue auete ꝟbo ꝑ ꝯtrariū.

Auersor auersaris.i.detestor ſm pap̄.

Auersus sa sum.retro in aliā parte; ꝟsus. ab auerto tis. Itē auersus ꝑticipiū.ab auertor teris.

Auerto tis ti sum.i.remouere. vñ in psalmo. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē. Itē auertere.i.pꝰ tergū ꝟtere.7 ꝯponiť ab a.7 ꝟto tis. Itē inueniť auertor teris auersus sum. ꝟbū deponēs.i.spernē vilipēdere recusare.7 ꝯponiť siliter ex a. 7 ꝟto tis. Boetiꝰ in ꝓmo de ꝯsolatiōe. Heu heu q̄; surda miseros auertiť aure. Inueniť 7 aduerto ꝑ d. De q̄ sup̄ dixi in suo loco.

Auerūco cas auerūcaui.i. auenas euellē. Nā rūcare dicūt euellē. Ex q̄ 7 auena ꝯpositū ē auerūcare.

Aufero aufers abstuli ablatū.i.eripe tollere. 7 cōponiť ab ab. 7 fero. 7 cōuertiť ſm ꝓsti.b.in u. in ꝓnti. tam euphonie cā q̄; differētie.ne si affero dicas.ab ad.7 fero ꝯponi videať q̄ð mutat d.in f.

Auferro ras raui rare.i. ferrū auferre 7 componiť ex ab.7 ferro.7 mutať b.in u.

Augeo ges auxi auctū gere.i.amplificare augmentū dare.augeo ꝯponiť cū ad.7 fit adaugeo ges.7 cū ex.et fit exaugeo es.augeo simplex 7 ꝯpositū est actiuū.

Augesco ab augeo dī augesco scis. ꝟbū inchoatiuū. id est incipio augeri.eo ꝙ significat ꝯ ꝓprietatē alioꝝ ꝟboꝝ inchoatiuoꝝ.sic̄ integrasco.i. incipio integrari. Unde statiꝰ. Proniq; vim augescūt sumere manes. vide in integer.

Augmentū ab augeo ges diciť h augmentū ti.id est amplificamentū. Vñ augmento tas ꝟbū actiuū. Q̄ð tamē q̄nq; inueniť in deponenti genere ī eodem sensu augmētor taris.7 ab vtroq; ꝟbalia.

Augur.auis ꝯponiť cū garrio.7 dī h 7 h augur cōis gener'.q̄ vel q̄ in garritu auiū diuinat.vñ auguror auguraris.id est sic diuinare. Vñ verbalia. 7 h auguriū augurij.i.talis diuinatio. ſm hug. Ouidiꝰ epi. Protinus ipa meos auguror esse deos. Ite; auguro auguras.vñ dicit ꝓstianus ī quarto libro.ab auguror dī augur.abiecta o. Et a saturo sať. Et in aurora dī. Sanguinis ce'reos sup nos dū augurat enses. Diciť q̄; auguro auguras ī neutro genē.et auguror augurar' deponēs.7 hoc magis videť esse ī frequēti vsu. Inueniť etiam auguri or quatuor syllabarum. Unde Senec̄. xliiij. Sciphus quē furati estis ipse est in quo bibit do-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

minus meus. ⁊ in quo auguriari solet. Et infra. s. in eodem. An ignoratis ꝙ nō sit similis mei auguriandi scientia. Ego aūt credo ꝙ līa vicio scriptoꝝ ibi corrupta est. ⁊ debet ibi esse augurari quatuor syllabaꝝ ⁊ augurandi. Papias vō dicit. Auguror cōmune antiqtus ꝑ quo modo dicit augurō auguras auguraui auguratū neutruz. vnde augur ablato o. cōmunis generis. Sed dic ꝙ auguror nūc est deponentale. ⁊ magis est ī vsu ꝙ̄ auguro ras.

Auguror aris. ⁊ auguro ras. vide in augur.

Augustea ab august⁹ qđ est imꝑator deriuat augustea stee. i. carta q̄ ab augusto mittit. vel quoddā gen⁹ carte sic dictū in honore illi⁹. Sicut augusteū dicitur genus marmoris in egypto tꝑe augusti ꝑmo inuentū. Sicut tiberiū rij. genus marmoris tempore tiberij inuentū. a tyberio dicitur.

Augustus ab augeo dicit h augustus ti. quilibet romanus imꝑator. ab augendo imperiū. vñ etiā antonomasice octauian⁹ dictus est august⁹. qr sup omnes alios auxit imperiū romanū. Et ab illo quidā mēsis dict⁹ est augustus. qr in eo mense nat⁹ ē vel qr in eo obtinuit victoriā de antonio ⁊ cleopatra. Qñqꝫ vō adiectiue declinat august⁹ sta stum. i. nobilis illustris insignis ꝑclarus egregius segregarius celticus heroicus. Et ē ꝯpositū ab aue ⁊ gusto gustas. qr solis nobilib⁹ licebat olim gustare aues ⁊ tunc cōpat augustior stissimus. Cū vō declinat ꝑ quartā declinationē hic august⁹ stus stui. ē quedā species diuinationis que fiebat in gustu auium ⁊ est cōpositū ab aue ⁊ gustu. Solebāt eñ escam spargere gallinis ⁊ in gustu ⁊ in captiōe illi⁹ esce sape auguriū. quod dicit augustus.

Auia ab auus dicit hec auia uie. patris vel matris mater. Thimo. ij. c. j. Qui inhabitauit primuz in auia tua loyde ⁊ matre tua eunice.

Auiaria secreta loca. ⁊ a via rmota aut tm̄ auib⁹ adibilia. ⁊ dicunt ab aui⁹ auia auiū.

Auicula le. dimi. parua auis.

Auicularius rij. qui capit aues mas. gene. Auicularia etiā dicit pluralis numeri ge. neu. ⁊ sunt auicularia secreta loca siluaꝝ solis auib⁹ adibilia.

Auidus ab aueo aues dicit auidus da dum. i. multū cupidus. Vel ꝑm quosdā dicit ab habēdo. qr semꝑ habere desiderat. Vñ auidolus la lum. aliquātulū auid⁹ ⁊ cōꝑatur auidior auidissim⁹. vñ auide dius issime aduer. ⁊ hec auiditas tatis.

Auieo auies. i. ligare vbū defectiuū. ⁊ inde h ⁊ h auitor. i. ligator. vide in vieo vies.

Auigerulus. auis cōponit cū gero geri. ⁊ dicit h aui gerul⁹ ⁊ hec auigerula penul. corr. qui vel que aues gerit ad vendendū.

Auinū auini penl. ꝑdu. q̄si extra vinū. i. aqua mixtū.

Auis ab aueo aues dicit h auis. qr escarū sit cupida. vl dicit ab a ⁊ via q̄si sine via. qr certā viā nō hꝫ. sed ꝑ auia queqꝫ discurrit. h poti⁹ videt esse etymologia ꝙ̄ ꝯpositio ⁊ desinit accusatiu⁹ singularis in em ⁊ ī im. vt auem auim. ⁊ ablatiuus in e. ⁊ in i. vt aue vl aui. ⁊ actūs pluralis ī es ⁊ in is. vt aues vl auis ⁊ corripit a.

Auius ex a. ⁊ via componit auius auia auium. Auia aūt dicunt loca secreta ⁊ a via remota qr extra viā ipa sunt. ⁊ deuia ⁊ inuia ⁊ inde auiaria orū.

Aula le. i. domus regia siue spaciosuz habitaculū porticib⁹ quatuor ꝯclusum. Inde hec aulula le. dimi. Itē dicit aula qñqꝫ scriniū ī quo res ponūtur. Et etiā aule pluralit dicunt fistule organoꝝ ꝑ q̄s elicit melodia. et inde aulidus da dū. i. dulcis instar soni organi.

Aularis ab aula dicit hic ⁊ hec aularis ⁊ h re. ⁊ aulet⁹ ta tum ꝑ eodem.

Aula grece cannula dicit vel tibia latine.

Auledus di. penl. ꝑdu. in aules vide.

Aules ab aule dicit h aules lis. ⁊ h auledus di. qui cū cannulis cantat. s. tibicen. componit coraules lis. i. ille qui cū cannulis cātat in choro.

Auleū ab aula dī h auleū lei. i. cortina. qr ī aula athali regis ꝑgamoꝝ ꝑ̄ fuit inuētū. vel qr ī aulis extēdi solet. Itē ab aula aule⁹ aulea auleū. i. regalis vl res aule.

Aulicus. ab aula dicit aulic⁹ ca cū. penl. corr. ⁊ aulanus na nū. palatinus quasi aule custos. quia assidue est in aula cū principe.

Aulidus da dū. penl. corr. in aula exponit.

Aulula le. dimi. parua aula ⁊ corr. penl.

Auoth. i. villa vl ville. Vñ numeri. xxxij. Quos appellauit auoth iayar. i. villas iayr.

Aura ab aer dī h aura re. qr motu aeris fit aura. Lenius eñ mot⁹ aeris ē aura ꝑm hug. Itē aura dī splendor. Vñ dī aurora re. s. initiū diei clarescētis qr fulget siue ꝑmus splēdor aeris qui grece eos dī. Vñ potius dī aurora ꝙ̄ corora ⁊ aura ꝑ splēdore ꝙ̄ eora. Et ab aurora auroro ras. Alij dicūt ꝙ ab aurū aurora fit. qr habeat colorē auri ita dicit hug. Papias etiā dicit ꝙ aura dī ab aere. agitat⁹. n. aer aurā facit. Aura etiā dī fauor. vñ vsus. Aera spēdorē. flatū notet aura fauorē

Hic animaduerte. ꝙ ꝑm veritatē radix vēti ē ex vapore q̄ ascēdit ex t̄ra. ⁊ ꝑncipiū eēeius ē ex eo ⁊ materia eius ē vapor talis q̄ est frigidus ⁊ siccus subtilitate sua aerē trāscendēs ⁊ cū spissat frigiditate aeris fortit impellit aerē. Sicut plenius dixi ī dyalogo de q̄ōnib⁹ aie ad spiritum. ⁊ in ventus etiā vide.

Aurata te fe. ge. quidā piscis qui in capite hꝫ colores similē auro. ⁊ dicit ab aurū.

Aurea ab auris dicit hec aurea id est frenū. eo ꝙ circa aures ponat. dicit etiā aure⁹ aurea aureū adiectiuū id est de auro ⁊ tūc deriuat ab aurū. vnđ vsus. Aurea frenat equos ē aurea mobile nomē.

Aureola in virgo est.

Auricalcū. auꝝ ꝯponit cū calcos qđ ē es. ⁊ fit h auricalcū ci. qđdā gen⁹ metalli ex diuersis ꝯflatū sic dictū. qr hꝫ similitudinē auri ⁊ eris. Auri ī splēdore. eris ī duricia. vel ꝯponit a calcos. qđ ē fex q̄si fex auri. Apocalipsis. j. Et pedes eius similes auricalco.

Auricomus ma mū. qui aureos hꝫ capillos ⁊ ꝯponit ab aurū ⁊ coma come et corri. co. auricomus.

Auricularis. ab auris vel auricula dī hic auricularis vel hoc auriculare minim⁹ digitus. qr eo aurē purgamus ⁊ adiectiue inuenit h ⁊ h auricularis ⁊ h ariculare. vt auricularis amicus. i. secret⁹. Dicit etiā auricularis res. ad aurē ꝑtinēs ⁊ ꝑ eodē auricularius ria riū. vt auriculari⁹ anulus. Vel auricularis q̄ in aure fert. ⁊ h auriculari⁹. i. secretus ꝯsiliator ⁊ h auricularia q̄ est secreta ꝯsiliatrix. qr secreta ī aure solent dici.

Auricularū a secreto. Regū. ij. ca. xxiij. Fecitqꝫ eum sibi dauid auricularū a secreto. i. secretariū ꝯsiliarū et est vna ꝑs indeclinabilis.

Auricularius in auricularis vide.

Auriculatus ta tū. id est magnas habens auriculas. ab auricula dicitur.

Auricus ca cum. res pertinens ad aures sicut dicim⁹ auricos pilos. qui crescunt in aure. et dicit ab auris. et corripit penultimā.

Aurifaber bri. mas. ge. q̄ opatur in auro. ⁊ componit ab auro ⁊ faber. ⁊ corr. fa.

Aurifex aurū ꝯponit cū facio ⁊ dicit hic ⁊ hec aurifex cis. q̄ vel q̄ facit aurū. Vñ dicit papias. Aurifex dictus qr aurū faciat. ⁊ corri. ri. aurifex cis.

Aurificina ne. fabrica aurificum. ⁊ dicit ab aurifex ⁊ ꝑducit ci. Grecism⁹. Aurificina locus in quo faber excoquit aurū.

Aurificiū cij. ipsum opus vel exercitiū. quod fit in auro. ⁊ dicit ab aurifex cis.

Aurifodina ne. locus vbi fodit aurū. et componitur ab aurum ⁊ fodio et ꝑducit di. Vñ in grecis. dī. Auꝛ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

qđ fodiť dici solet aurifodina.
Huriga ge.ma.ge.penul.pdu.i.rector curr⁹.ab aure
7 rego gis.vl'ago gis.q̄ regit eq̄s freno q̄i aur⁊ auditu
Vel ēt auriga ab ago 7 rego dr̄.q: agat 7 regat currū.
vel auriga dr̄ ab haurio.q: haurit.i.pcutit equos iunctos.et scias q̄ sic se hz nauta ad nauē regēdā. sic se hz auriga ad currū regendū. sed ī naui regenda ē eligēd⁹ nauta nō sorte.sed arte. Ergo in curru regēdo est eligendus auriga nō sorte sed arte. Similiter 7 rector in ciuitate nō sorte.sed arte est eligēdus.
Hurigraphia.aurū cōponiť cū graphia qđ ē scriptura.7 fit aurigraphia.id est aurea scriptura.vñ hic aurigraphus qui aureā scripturā facit.
Hurilegiū gij.loc⁹ vbi reponiť aurū.s.thesaur⁹ vbi legiť.i.colligiť aurū ab aurū 7 lego legis cōponiť.
Huripigmentū.aurū componiť cum pigmentū. 7 fit hoc auripigmētū ti.gen⁹ terre.ex quo fit q̄dq̄ vnguē tum habens colorem auri.
Huris fe.ge.diciť ab haurio ris.eo q̄ hauriat sonuz. Vel auris diciť q̄si auide rapiēs sonū. Vel ab audiendo.7 ē etymologia nō cōpositio ꝑm hug. Papias aūt sic dicit. Auris auide rapiens vel hauriens sonū vel ab audiēdo.7 est etymologia nō ꝓpositio vt dixi.
Hurisidus di.mas.ge.i.artifex q̄ scindit aurū.7 componiť ab aurū 7 scindo.7 corri.sci.
Hurisia sie.i.cecitas.q̄ sodomite circa domū loth fuerunt pcussi. Gen.xix. Sed melī⁹ videť dici aorasia sie. sicut dixi ī aorasia. Et vt dic̄ magister ī historijs. Aurisia vel aorasia vt habēt quidā libri.est q̄ homies habent aptos oculos 7 nō videt .qđ magi faciūt ī incantatiōibꝫ suis. Fit etiā aliq̄n q̄ homies habēt rem ī manu 7 nō vident.7 hec est aurisia. vel aorasia qua pcussi sunt sodomite.vt dictū ē. Itē illi qui querebāt helisēū cū eēt cū eis.vt habeť ī q̄rto reg.c.vj. Itē discipuli domini cūtes in emaus. vt habeť i luca. xxiiij. Forte hoc modo q̄dq̄ querim⁹ qđ in manu tenem⁹.
Hurit⁹ ta tū.qui magnas habet aures ab aure diciť. 7 ꝓducit penultimā.
Huro ras raui ratū.diciť ab aurū 7 cōponiť cū in. et fit inauro ras. 7 cū de. 7 fit deauro ras.i.aurū alicui rei supponere.
Huroza re.in aura exponiť 7 in crepusculū.
Huroro ras raui rare.i.illuminare.ab aurora dicitur
Hurugo ginis.morbus regi⁹. ab aurū dr̄.er scribiť ꝑ au.in papia.vide etiā de hoc in arugo sine v.
Hurulent⁹ ta tū.id est plen⁹ auro.7 componiť ab aurū 7 lentos.i.plenū.
Hurū ab aura ꝑ splēdore diciť ħ aurū auri.q: ꝑ ceteris metallis fulget.vel ab arion qđ ē seruare.q: ꝑ ceterꝫ metallis seruať.ab aurū diciť aureus rea reū.i.de auro existens. Inde aureolus la.lū.
Huruspex cis.ge.cōis.i. diuinator vel diuinatrix. ab auspiciēdis auibꝫ dictus vel dicta. vnde ab aue 7 specio videť componi.
Huspicator.ab auspico caris. dr̄ ħ auspicator.i.diuinator. Inde auspicatrix.i.diuinatrix or.in rix. Inuenitur etiā auspicato positū adūbialiter.i.opportune oīno vñ terēti⁹ ī andria. Haud auspicato huc me appuli.
Huspiciū cij.i.diuinatio auiū inspect⁹ vel bon⁹ eueutus.7 diciť ab auspicor caris.
Huspicor.ab ausper diciť auspicor caris.i.diuinare. vn hec auspicatio 7 ħ auspicat⁹ tus tui.
Huster stri.vent⁹ pflās a meridie dict⁹ sic ab hauriendo aquas. Nā nubila nutrit 7 aquas dat. 7 inde ħ et ħ australis 7 ħ australe.7 austrin⁹ na nū.ꝑ eodē. Australis plaga est q̄ ē ab austro siue meridie. vñ australis.i. meridianus.7 hic australis pro quodam paralello qui 7 brumalis dicitur.7 austro austras verbū actiuū.i.humidare. Item ab auster vel austrinus austrino nas. id est corrumpere viciare macrū facere. Et est auster ventus adeo calidus q̄ etiam pisces diciť corrumpe ī mari.vñ 7 austrinatus ta tū.vt austrinata animalia.i.macra.quasi austro corrupta.
Husternus.ab auster diciť austerus ra rū.penl'.pdu cta.7 hic 7 ħ austeris7 hoc re.in eodē sensu.id est asper q: ille ventus asper 7 insuauis est.7 cōpatur austerior sterissim⁹. Vñ austere vel austeriter austerius rissime aduerbiū.7 hec austeritas tatis.i.asperitas.
Hustralis vide in auster.
Hustrino nas penl'.pdu.in auster exponiť.
Hustroaffric⁹ ci.mas.ge.quidam ventus collateralis austro sic dictus.q: sit inter austrū 7 affricū.7 componiť ab austro 7 africus.
Husus sus sui.i.audacia.7 ausus sa sum mobiliter ab audeo audes neutropassiuo.
Hut ꝓiunctio ꝑ t.7 sine aspiratiōe. Haud aduerbiū negandi ꝑ d.7 cū aspiratiōe scribiť.
Hutenticus ab autor dicitur.quod significat autentum diciť autenticus ca cū.7 hic 7 hec autorizabilis 7 ħ le. in eodem sensu. factum autenticū. vel autorizabile diciť quod.s.fit autoritate sapientis vel sapientiū. vt homo autenticus vel autorizabilis. id est autoritatis cui credi debet. Dicitur etiam autenticus.id est nobilis.et ab autenticus dicitur hec autentica quidaz liber legalis sic dictus.q: in eo continenť autētica dicta.
Hutor torisc̄is ge.in auctor ꝑ ct. vide.
Hutoritas tatis.sine c.scribiť. et deriuať ab autor qđ significat autentim.7 est autoritas sentētia imitatione digna. Vel autoritas ,put sumiť in topicis est iudiciū sapiētis in scīa sua. Vñ a rei iudicio solet talis loc⁹ denominari.vt plato dicit celuz esse volubile q̄ ita ē.q: qđ videť alicui sapiēti 7 expto in sua scīa credendū est sic esse.iuxta illud. Expto credo magistro.
Hutorizabilis in autēticus vide.
Hutorizo ab autor qđ significat autentim. deriuať autorizo zas.et autoro ras i eodē sensu.i.affirmo autēticū facio. Et sunt actiua illa ꝟba. Et inde ꝟbalia.
Hutoro ras.ab autor qđ significat autētim.i.autoritatē deriuať autoro ras.i.affirmo.autēticū facio.7 cōpōiť cū ex 7 fit exautoro ras.i.ex autoritatē facē vl' ponere.vñ q̄ntili.ō causis. Exautorat⁹ man⁹ aruis agresti labore subegit. Exautorat⁹ ħ poniť ꝑ extra autoritatē posit⁹. Accipiť etiā ꝑ delere. vnde macrobi⁹ de saturnaliꝫ. Exautorata tū sequēti etate.
Hutūnus ni.a tēpestate dr̄.q: sepe tūc fit q̄n folia cadūt 7 oia matureſcūt. Vel dr̄ autūnus ab augēdo vel ab autūnādo. Nā autūnare ē colligē. Et scias q̄ q̄tuor sūt tpa anni.s.ver estas autūnus hyems. Ver ē calidū 7 humidū. Estas calida 7 sicca. Autūn⁹ ē frigid⁹ 7 siccus. Hyems ē frigida 7 humida. vide in estas.
Hutumo mas maui mare.ꝓponiť ex timo.qđ ē mens 7 ab.mutato b in v.7 ē autumare affirmare. putare suspicari credere q̄si a mēte sic dic̄ē 7 credere. vñ ħ autuma me.i.existimatio.7 ē ꝟbū actiuū.7 corr.tu.
Hunūcul⁹ li.frater mris.sic̄ patru⁹ frať pris ꝓpric. vñ ꝟsus. Patru⁹ a pie pēdet.aunūcul⁹ a genitrice.
Huus aui diciť ab auar⁹. q: auorū sit auere.i.desiderare.7 eē auaros.vel au⁹ ab euo.i.ab antiq̄tate dr̄. Vñ hec auia auie matrī vl' pris mr̄. Auus cōponiť ħ proauus.i. paťaui.q̄si ꝓpe auū. vñ hec pauia pauie eius vror. Itē abau⁹.i.pr̄ pauī q̄i lōge ab auo.vñ ħ abauia ei⁹ vror. Itē atau⁹ atauī abauī pr̄.vñ ħ atauia ei⁹ vror Itē tritau⁹ tritauī.i.atauī paťi.q̄si tetrau⁹.i.quart⁹ ab auo.vñ ħ tritauia ei⁹ vror.7 corripit ꝑmā au⁹.vñ ouidius episto.viij. Tu quoq̄ habes pelopem pauū pelopisq̄ parentē. Nō hic diligēter ordinē in cognatione. Pater auus ,pauus.abauus.atau⁹.tritau⁹. qđ est vltimū 7 superi⁹ nomē cognatiōis. Familia eī oritur a patre 7 terminať in tritauo. postea dicim⁹ maiores. Itez pater filius nepos.quasi natus post filiū ꝓ-

neposid est ꝑpe nepotē vel porro nat⁹ a filio abnepos ꝙsi longe a nepote nā seiūgit a nepote medio ꝓnepote atnepos trinepos.quasi tetranepos.q: post nepotē est quart⁹ in ordine postea dicim⁹ minores.
Huresis sis.id est augmentum ꝫ ꝓprie dictionis ab augeo auges dicit.
Huxiliarius rij.in auxiliū exponit.
Huxiliuz ab augeo ges dicit hoc auxiliū lij.q: ꝙ auxiliū aliq̄d augeat.ꝫ ē auxiliū qđ ab extraneis datur.Subsidium qđ postea supuenit. Presidium aūt loco vtili positū.vñ hic ꝫ hec auxiliaris ꝫ hoc re.et auxiliar⁹ ria riū.qui vel q̄ vel qđ pōt pbere auxiliū. Et auxiliator⁹ ria riū.ꝙ eodem. Itē ab auxiliū auxilior aris atus sum. verbū deponētale. ꝫ construit cū accusatiuo ꝫ datiuo. vt auxilior te ꝫ tibi.vñ auxilians antis participiū et hic auxiliator auxiliatrix auxiliatio ꝫ hoc auxiliamē minis ꝫ b ꝫ hec auxiliabilis ꝫ hoc le.idem qđ auxiliar⁹.ꝫ cōponit coauxilior aris.Et debent ꝓnūciari ꝑdicta sicut auxit ab augeo auges. et sicut dixit a dico cis. ꝫ luxit a lugeo ges vel luceo luces. Nam oīa ꝑdicta scribunt ꝙ x.nō ꝙ s.ꝫ x. est duplex ꝓsonans. et nō liquescit in ꝓsa nec in metro.q: semꝙ facit positionē.Nec ī sono.quia nūq̄ ꝓferri dz ad modū s.in sono liq̄scentis vt ī asilus.
Huxilla ab augeo auges dicit hec auxilla le.i.olla.vel mēsura parū maior q̄ iusta.vnde hec auxillula le.diminutiuū.id est parua olla vel parua talis mēsura.
Huxillula le.penul.cor.in auxilla vide.
Huxit id est augmētauit ꝑteritū de augeo auges.sed bausit ꝙ s.ꝫ i.traxit ꝑteritū de baurio ris.

Cā ante Xa

Haxa filia caleph fuit.
Haxioma matis.neutri generis id est dignitas. Inde axiomaticus ca cum.id est dignitatē habens ſm bug. Papias etiā dicit. Axioma matis.id est dignitas ꝫ ꝓducit o. Inuenit etiā anxioma matis ꝙ n.in ꝑma syllaba.vñ dicit buguitio.ab ango gis vel angeus. hoc anxioma matis.cōcatenatio loquēdi sicut sunt sophismata. Papias ꝛo sic dicit.Anxiomata ꝓloquia ꝫ maxīe ꝓpositiōes in topicis.Anxioma obnoxium veritati aut falsitati.vt cicero disputat cicero nō disputat.
Haxiomaticus in axioma vide.
Haxis celi est septētrionalis linea recta ꝙ mediā pilam ſpere transiēs.ſm papiā.ꝫ est mas.ge.
Haxunga ge.id est qđ axungia.vide in axungia.
Haxungia gie.femini generis.i.venter porci vl alter⁹ rei.vñ macrobius de viribꝫ herbar. Si porcina vetus axungia iūgit illi.Inuenit etiā hec axunga ge.in eodē sensu.ꝫ vtraq̄ dicit ab anxior aris. q: reddit homines anxiū.vñ axungan⁹ ria riū ad axungiā ptinens vel axungiam vendēs.Et axungio gias.id est axungia vngē vl axungiā pbere.ꝫ ꝓponit exaxungio gias.i.axungiū auferre vel axungia siue axunga.i.vnguentū porci dicitur ab vngo gis. Unde dicit papias. Axungia pinguedo ab vnctione dicta.

Dā ante Za

Hzabel interptat fluēs sanguinē vl sterq̄liniū dicit.
Hzaria interptāt auxiliū dni. Idem ꝫ abdenago.qđ interptat seruiens taceo.
Hzim⁹ ma mū.i.sincer⁹ sine fermēto.ꝫ componit a sī mos qđ ē fermētū ꝫ a qđ ē sine.Aplus ad cor. Nō ī fermēto malicie ꝫ nequicie. ß in azimis sinceritatis ꝫ veritatis.ꝫ cor.xi.vñ in aurora. Azima mandat septē comedenda dieby.
Hzonus ab a qđ ē sine ꝫ zona componit azonus na. num.id est sine zona vel extra zonam. Unde azoni dicunt dy extra zonā zodiaci manētes.silr signa dicunt azona q̄ nō ꝓtinent intra zonā zodiaci ꝫ ꝓducit penultimā azonus sicut zona primā.

Baal nomen idoli cuiusdam. Unde in belus.
Babel interptat cōfusio. Unde babilon vel babilonia.ciuitas vbi olim homines turrim edificātes dispersi sunt immissa diuinitus cōfusione linguarū inter eos. Unde babilonia regio. Et babilonius.nia.niū.nomē patrie vel gentile. Et scias ꝙ sicut narrat hieronym⁹.Babilon est metropolis chaldeor⁹ cui⁹ muri sedecim milia passuū ꝙ quadrū ab angulo ad angulū.qđ est simul.lxiij.milia.s.q̄dragintaduab leucis ꝫ duab vni⁹ leuce ptiby tēdebant. Ibi turris triū miliū passuū in altitudine ꝫ duaby leucis lata in angustū. Et q: vt habet Gen.xj. Ibi ꝓfusum est labium.hebraice babel.grece dicit babilon. Ibi nabuchodonosor fuit rex potentissim⁹. q̄ int cetera etiā indeā captiuauit. Inter alias bestias ibi habitātes dicūt ibi habitare strutiones ꝫ draconcs. Destructa em̄ fuit a medis et ꝑsis.nec postea ē edificata. ß dicit in medio ei⁹ esse lacus serpētiby plen⁹. et arbusta in q̄by odibiles bestie ꝫ aues ꝫ venatio regia.ꝫ inhabitabilis ē ꝓpter tēta. Due ciuitates apud medos dicunt facte et ea.sez thesiphontes ꝫ selētia. Unde in pena. et in chaldei. Et scias ꝙ medi ꝫ ꝑsi subiecti erant babilonijs ꝫ chaldeis. Sed postea exigēte superbia chaldeor⁹ destructa est babilon a cyro siue ꝑsis et medis.vñ sup illud Esa.xlvij. Venient tibi ß duo subito ī vna die.sterilitas ꝫ viduitas. Dicit glo. Subito de ipronuiso venīēte cyro ꝫ dario. Nō em̄ metuebat babilon vt a medis ꝫ ꝑsis q̄ ill⁹ ꝓpatione quasi nulli⁹ erāt fortitudinis vt ab ipis subiectis posset superari. Despectū em̄ ꝫ subiectū populuz chaldei nō timebant.
Babilonia nie.in babel vide.
Bacca ce.ꝙ duo c.est fruct⁹ olive ꝫ etiā lauri. Ponit tn q̄nq̄ ꝙ quolibet fructu.ꝫ ꝑcipue arbor⁹ siluestriuz. Inuenit etiā bacca.ꝙ gēma ꝑciosa.vt ī aniano. Quid nitido ꝑciū cortice bacca daret. Et inde baccatus.ta.tū.i.baccis lapidiby adornatus. Uel ſm primā significationē.i.de fructu baccarū abūdans vel pastus.
Baccar.caris.fe.ge.herba fascinū pellēs.ꝫ dicit a bacca ce.vnde vir.in bucoli. Baccare cinge caput.
Baccaulū.li.ge.neu.feretrū in quo mortui deferūtur ꝫ dicit a bacca bacce.
Bacha bache.sacerdotissa bachi a bachus dicit.producit primū.ꝫ scribit tm̄ ꝙ vnū c.
Bachanalia a bachus dicit pluraliter hec bachanalia bachanaliū.vel bachanalior⁹.i.festa bachi. Juuenalis. Qui carius simulāt ꝫ bachanalia viuūt.ꝫ ponit ß nomen ꝓ aduerbio.bachanaliter.i.furiose ad modū sacrificantiū bacho.in cui⁹ festis insanire solent.
Bacania.nie.i.furor.a bachus dicit.
Bacharū.rij.neu.ge.quoddā vas vinariū.et dicit a bachus.ꝫ idē dicit hec bachāna.ne.fe.ge.
Bacheus chea.cheū.dicit a bacho. et dicit bacheus de bacho existens.vel sit possessiuū. Et in eodem sensu bachicus bachica bachicū.
Bachides bachidis.ꝓprū nomē viri.de quo habet in libro machabeor⁹.ꝫ corripit penl.vñ in aurora. Alchimus hoc spacio rediēs cū bachide pugnās ꝛc.
Bachinal.lis.ge.neu.i.torcular pressorium. ꝫ dicitur a bachus bachi.
Bachis bachidis.fe.ge.femīa colēs festū bachi.s. sacerdotissa ei⁹.q̄ etiā ß bacha dī.ꝫ dī a bachus bachi.
Bachi⁹.a bachus dī hic bachi⁹.chi.quidā pes metricus q̄ in festis bachi vtebant. Et ꝓstat ex ꝑma breui.et duab sequētiby lōgis. vt poete.vñ ꝛsius. Adbreuiat primā mediā ꝓducit ꝫ imā. Bachius ē antibachi⁹ hostis ei. Itē a bachus deriuat ß bachiū.chi.festū bachi et bachiū dī paru⁹ viceus q̄ vtebant in festo bachi ad vinū tenendū.ß postea in vsus aquarios transijt.

Bachor.a bach⁹ dr̄ bachor bacharis.i. furere. Ūñ verbalia ꝛ cōponit.debachor aris i.valde furere.vel a furore cessare.et p̄ducit ba.

Bachula le.penl.correpta dimi.pua bacha

Bach⁹ bachi dr̄ de⁹ vini et ponit qñq; p̄ ipō vino.ꝛ p̄ducit primā.vñ.catho. Cū venere et bacho lis ē sz iuncta voluptas.

Bacul⁹ li.dr̄ a bacho p̄m isidor.qr ab ipō bacho dr̄ rept⁹.qr boies moti vino baculo innitebāt. Vl dr̄ a baiulo las.et a bacul⁹ dr̄ baculo las.i.p̄cutere baculo. Qđ cōponitur cū de et dicitur debaculo las.

Badi⁹ badꝛ.equ⁹ quez antiq vadiū dicebāt.et dr̄ a baiulo las.qr nos baiulet.vl badius dr̄ q̄si vadi⁹ a vado vadis.qr fortī⁹ vadat inter cetera animalia.

Bafer.fra.frum.i.grossus vel agrestis.

Babē.ornamētū ē colli ex annulis aureis ꝓfectū. Ba ben.n.grece corona latine.p̄m rabanum.

Baia.a baiulo.as.dr̄ b̄ baia baie.portī⁹. Vl̄ baie baiarū ciuitas in italia iuxta mare.qr ibi sit locꝰ portuosꝰ et delectabil'. Ūñ baian⁹ ana.baianum.nomē patriū.

Baiulo.las.laui.lare.i.portare.sustētare.et dicūt q̄dā q̄ ē simplex.et sic i.dz eē duplex ꝓsonās. Ūñ fall⁹ eēt sic ille ꝛbl⁹. Cloto colū baiulat.latbesis trabit.atropos occat.debz.n.p̄ma hui⁹ ꝛbi baiulo.p̄duci. Aliꝗ vero dicūt q ē ꝓpositū ex basis et iul⁹.q̄ fuit filꝰ enee.q̄ bainlat⁹ fuit ab enea. Et inde bainlare.q̄si iulū portare et sustētare.et ponitur ibi simpliciter p̄ portare .vl bainlare dr̄ a basis et iul⁹.qr ipe fuit basis.i.sustētamē tū patris.ꝛ sic p̄mā corripit. De b̄ dixi in p̄ma p̄tevbi egi de i.lr̄a. Et inde ꝛbalia.ꝛ hic baiul⁹.li.qđ p portitore et p nutritore.et p baculo ad baiulādū apto dr̄ et p portu.qr ibi merces baiulāt. Itē a baiulo las.dr̄ baiulat⁹ baiulata baiulatū.i.portatus.

Baiulū baiuli generis neutri.i.frenū a baiulo baiulat qr eo equus baiulatur.

Bainnola le.lect⁹ q̄ in itinere baiulat.ꝛ dr̄ a baiulo baiulas.

Bala le.int̄prat iueterata.fuit.n.ancilla rachel.

Balaaz interpretatur van⁹ popul⁹.

Balach interpretat p̄cipitās siue deuorās.

Balanatus.in balanus vide.

Balanite.a balan⁹ l balanū.pl̄ balit balanite balānitaꝛ i.vue vl vites istar glādiū vnas faciētes grādes. Ūñ b̄ balanitides.hui⁹ balanitidis gemma p̄ciosa.

Balanon grece.latine glās dicitur.

Balans. a balo las. dr̄ balās balātis p̄ticipiū generl omnis.et hec balās balātis p oue.

Balan⁹.balanon grece.latine glans dr̄. Inde b̄ balan⁹ ni.penultima correpta quedā arbor. Et vt dicūt gen⁹ ē quercinū. Ūñ b̄ balanū ni.p fructu ꝛ p vnguēto inde facto. Ūñ balanat⁹ ta. tū.balano vnctus. p̄m bug. Quidā dicūt q balan⁹ ē castanea cocta .s.balosa.ꝛ corripit la.

Balatro tronis i.clamorosus. ioculator.vñ horati⁹ in p̄monib⁹ .mendici mane balatrōes.ꝛ dr̄ a balo las. vl balatrones p̄m quosdā dicūt p̄digi et leccatores.a huilio balatrone.cui⁹ facit mētionē in vltimo p̄mone. Sz p̄m hāc significatiōem melius dr̄ baratro tronis. a baratrū.et apte baratro baratronis.i.leccator. dr̄ a baratrū.qr.s.omnia baratro.i.vētri cōmittit.

Balatus tus.tui.mascu.generis a balo balas.ꝛ ē ouium ꝛ producit la.

Balbutio cis.cini.cire.male et trepide loq̄ et incongrue.et dr̄ a balbeo bes.et producit bu.

Balducta hui⁹ balducte fe.ge.dr̄ lac p̄ssum a sero.s. mutata.et dr̄ balducta.q̄si valde ducta.qr valde p̄ssa est et ducta.

Balea a balin dr̄ hec balea lee.i.fūda vel instrumētū qđ vulgo vocatur balestrū. Unde hic balearius rij.ꝛ hic baleator.i.funditor vel balistator.

Balearis a balea dr̄ hic et hec balearis ꝛ hoc baleare i.cū balea iactabile. Inuenit' etiā balearis p̄fūda ꝛ de riuat' tūc a nomine insule. Baleros.n .vel balerica.vl balearis insula ē hispanie.et sūt due.s.afrosiades ꝛ gē masiades maior et minor. Ūñ et eas vulg⁹ maiorică et minorică vocāt. In his insulis p̄mū repta ē funda. Ūñ balieris dicta ē fūda.ꝛ balieris dicta ē talis īsula Et in vtraq; significatōe a balin a q̄ balea. ꝛ a balea baleos vel balerica vel balearis. A quo hic et hec balearis et boc baleare gentile.

Balena ne.q̄dā magn⁹ piscis.dr̄ a balin qđ ē effundere vl facere.qr effundat vel iaciat aquā huc ꝛ illuc. altius cunctis bestijs maris.et p̄ducit penultimam

Balestꝛ a balin dr̄ b̄ balestꝛ stri. Ūñ balestro balestras.strare.i.cū balestro aliq̄d p̄icere vel p̄cutere.

Balin grece latine dr̄ iacere siue emittere vl effūdē.

Balinō greci.balneū latini dicūt.qr anxietatē animi tollat.a bali et noys qđ ē mēs qr iaciat anxietatē de mēte. Hinc b̄ balneū balnei a leuatōe meroris dr̄. Inuenitur aūt in femio genere balnee balneaꝛ. Inde b̄ balnerių balnerij.et blanatorių torij.ambo.p̄ loco in quo balneat'.et balneo as.ꝛbū actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis siqua inueniantur.

Balista ste.gen⁹ est tormēti. Et vr̄ eē ꝓpositū a balin et basta. Torquet'.n.ꝛbere neruoꝛ.et iacit hastas et sara. Ūñ hic balistari⁹ rij.q̄ balistas facit. vel q̄ iacit cū eis. Utꝛ ars balistarioꝛ sit licita.de b̄ habes in ornato ornas.

Ballo las.laui.lare.i.huc et illuc inclinare. et ponit' qñq; absolute.s.p vacillare.et dr̄ a baiulo las.

Balneolum li.dimi.p̄uum balneuz.

Balneum balnei in balineon exponitur.

Balo las.laui.lare.ꝛbū neutꝛ.et ē ouiū.et ꝓponitur cū de.et dr̄ debalo las.valde balare et p̄ducit ba.

Balsam⁹ sami.fe.ge.i.arbor. Ūñ b̄ balsamū sami. lignū vel fruct⁹ vl liquor eius. Et scias q multiplr vn guētū balsam⁹ affert. Primū ē p̄cios⁹ alijs qđ spōte manat de foliis. et illud vocatur balsamum. Secundum est carpobalsamum vel xirobalsamuz Tercium est opobalsamū. Quartum est foliobalsamuz. Quintum est calobalsamū vel xilobalsamum. Et probatur sic an sit corruptū balsamū vel nō. Si ferat' in manu cōtra solē purit carnē.si nō ē corruptū.ꝛ a balsamū balsamatus ta.tū.i.balsamo inunct⁹. Quod etiaz pōt eē p̄ticipiū. Nā balsamo mas.i.balsamo inūgere.ꝛ ē actiuū. Qđ cōponit' cū in.et fit ibalsamo as.i.valde balsamo inūgere sil'r actiuū.et corripit sa.p̄m bug. Papias ꝛbo et ysidorus dicūt. Balsami arbor in indea inter terminos tm̄ vigiti ingerū erat. posteaq; eadē regiōe romani potiti sūt etiā latissimis collib⁹ p̄pagat a ē.stirpe similis viti.foliis similis rute sed albioriby. sempq; manātibus. Arbor aūt balsamū. Lignū ei⁹ xilobalsamū dr̄. Fructus ei⁹ siue semē carpobalsamū. Carpos n.fruct⁹ dr̄. Succ⁹ opobalsamū.vide in vnguo vnguis

Balterio ris.riui.rire.id est cingere verbum actiuuz a balteus tei.dicitur.

Balteus tei.mas.ge.in pl'ali inuenit' mas.et neu.ge. bi baltei.et b̄ baltea.et ē balte⁹ cingulū militare.sic dictus q̄si pēdēs.qr ex eo signa depēdēt ad demōstrandū legiōis militaris sūmā.i.sex miliū sex cētoꝝ.ex q̄ numero et ipi cōsistūt. Ūñ et balte⁹ dr̄ nō tm̄ qđ cingit ß etiā a q̄ arma depēdēt. Job.xij. Balteū regū dissoluit.et p̄cingit fune renes eoꝝ. Et corripit penultimā Ūñ hic balteol⁹ li.dimi.et balteat⁹ ta.tū.balteo ornat⁹. Auror.a.balteus ē carnis macies candorq; pudic⁹

Balustriū strij.loc⁹ vbi sūt mlta balnea q̄si lustratus balneis.et cōponit' a balneū.et b̄ ꝛbo lustro stras.

Bamoth interp̄tat cuentus mortis.

Baptisin ⁹ interp̄tat' tinctio dictus a baptes qđ est aīa mē vel aqua vel etiā sacruz. Unde hoc baptisma

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tis.idē. Et baptizo 3as. ℞bū actiuū cū oīb⁹ suis ꝓpositis. Uñ ℞balia ꝑm hug. ¶ Et scias q̄ inuenit in euā gelio in neu.ge. ß baptismū mi. Uñ matb.xxj. Baptismū iobānis vnde erat. ℞apias sic dicit. Baptism⁹ inūctio lauatio vel tinctio interꝑtatur. q̄ ideo tinctio dr̄ q: ibi bō spiritu gratie in melⁱ⁹ mutat⁹. et lōge aliⁱ⁹ ꝙ erat efficit. ℞ro lauare vl̄ mūdare sumit⁹ baptizo Eccl'ia.xxxiij. Qui baptizat⁹ a mortuo. et itex tāgit mortuū q̄d ꝓficit lauatō illi⁹. ¶ Et nota q̄ forma baptismi ē ista. Ego baptizo te in nomīe patris et filij ⁊ spūssancti. Forma.n. cōplectiua rei mediuꝫ ē q̄dāmodo inter materiā quā ꝓficit. et causā efficiētē a q̄ ꝓficitur. vt virtus efficiētis mediāte forma ad materiā traducat⁹. et q: mediū ꝓplectit⁹ aliq̄ mō vtrūq; extremox. Jō forma baptismi ꝓtinet ꝑncipale efficiēs vñ baptismⁱ efficaciā 3 et materiā baptismi ꝓximā q̄ ē actⁱ⁹ ablutionis. ⁊ iō ponit⁹. In noīe patris ⁊ filij ⁊ spūssancti tāq; ꝑncipale efficiēs a q̄ baptismⁱ efficaciā 3. ⁊ ponitur actⁱ⁹ mat'ialis ⁊ ea q̄ circūstāt ipm. s. ꝓferēs et recipiēs. in ß q̄ dicit. Ego baptizo te. ¶ Jtē volo te scire q̄ vnⁱ⁹ actⁱ⁹ q̄ vno agēte expleri pōt nō ꝓgredit⁹ a pluribⁱ⁹ agētibⁱ⁹ sil'. et iō vnⁱ⁹ baptizās cū ipe solⁱ⁹ baptizare possit 3 significare actū suū nō a pl'ibⁱ⁹ exeūtē ß vt a se solo. et iō ñ pōt dici nos baptizam⁹. Sz ꝑm q̄sdā pōt dici. Ego baptizo vos si necessitas assit. Nec ē aliqua forme mutatō q̄tū ad significatōem. q: pl'ale nō ē nisi singulare geminatū. ¶ Jtē aiaduerte q̄ lz in verbis prim e et scde pſone intelligat⁹ ntūs certⁱ⁹. tñ apponi 3 ego. q: formā sacramētox nō accipiūt voces vt significatiue tm̄. ß vt effectiue. Et. q: nihil agit nisi ꝑz qđ ꝓfectū ē. Jō de integritate forme baptismalis est vt ponat⁹ totū qđ ad baptismuꝫ req'it⁹. q̄uis vnū ex alio intelligi pōt. ¶ Circa aūt materiā baptismi nota q̄ ex institutiōe diuina necessariū ē fieri baptismuꝫ in aqua cuⁱ⁹ rōes q̄tuor accipi pñt. Prima q: aqua rōe dyaphoneitatis 3 aliq̄d de lumine. et ita ꝓpetit baptismo q̄ 3 vim illumiatiuā ꝑm qđ in eo gra ꝓfertur Secda ē. q: rōe būidi tatis 3 vim ablutiuā et iō cōpetit baptismo in q̄ sordes culpe abluūtur siue mūdātur Tercia ē. q: aq̄ in oīb⁹ mūdi ptib⁹ inuenit⁹. Quarta ē q: res ē q̄ de facili ab oīb⁹ pōt haberi sine magno ꝓcio et be due cause ꝓpetunt sibi ꝓut ē sacr̄m necessitatis. ¶ Scire etiā debes q̄ diūsitas aq̄ruꝫ q̄ ē p loca. et situs est dr̄ia accidētalis. Uñ nō mutat spēm aqua ⁊ iō in q̄libet aq̄ hmōi vel maris vl̄ flumis vl̄ cisterne vel fontis vel stagni pōt fieri baptismⁱ⁹. Uex si aq̄ paludis eēt intātuꝫ ingrossata q̄ recederet a vra raritate aque nō esset baptismⁱ⁹ sic̄ si eēt lutū. als adhuc eēt baptismⁱ⁹. q: adhuc spēs aque manet. Jtez si baptizaret⁹ aliq̄s in mari. sola illa aq̄ maris ꝓtinet ad baptismū. q̄ pōt hr̄e aliquē effectū in baptizato vl̄ in lauādo vl̄ in frigidādo et nō totū mare. Jtē baptismⁱ⁹ pōt fieri in liquio sic̄ ⁊ in aquis sulphureis et in aq̄s aliq̄s q̄ ex terra p quā trāseūt imutant⁹. Jn aq̄ aūt artificiali nō pōt baptismⁱ⁹ fieri. Aqua ℞o artificialis vt rosacea. ē alteriⁱ⁹ speciei quā aqua natural⁹. ¶ Pōt etiaz q̄ri. an intētio vl̄ volūtas req'at⁹ in baptizādo. Ad ß dico q̄ baptizatⁱ⁹ duo r̄cipit in baptismo. s. sacr̄m et rē sacramenti. Sz ad ß duo recipiēda nō requirit⁹ aliq̄d causans ex pte recipiētis. ß solū impedimētū remouēs. qđ quidē impedimētū nihil ē aliud q̄ß volūtas ꝓtraria alteri p̄dictox. Et iō in adultis et inhabētib⁹ vsuꝫ rōis in q̄bus pōt eē ꝓtraria volūtas actu vel habitu. req'it⁹ et cōtritio vel denotio ad pcipiēdā rē sacramēti ⁊ intētō vel volūtas ad recipiēdū sacr̄m. In pueris aūt absq; vtroq; pcipit⁹. et sacr̄m et res sacramēti. Sil'r ē in carētib⁹ vsu rōnis nisi volūtas ꝓtraria habitui insit et si ñ actu. Uñ sciēdū ē. q̄ nō req'itur in adulto volūtas absoluta suscipiēdi qđ eccl'ia ꝓfert. ß sufficit volūtas ꝓditiōata. sic̄ ē volūtarijs mixtis. vt dr̄ in tercio. etbicox

Et iō si sit coactio sufficiēs ita q̄ ꝑncipiuꝫ sit ex toto extraneum ꝓferēti vim passo. vt cū aliq̄s reclamās immergit⁹ violēter. tūc talis nec sacr̄m recipit nec rez sacramēti. Si aūt sit coactio inducēs sic̄ minis vel flagellis. ita q̄ baptizat⁹ potius eligat baptismuꝫ suscipere ꝙ talia pati tūc suscipit sacr̄m et caracterē. ß ñ rē sacramēti. ¶ Jte scias q̄ in pueris nō pōt eē ꝓtraria volūtas nec actu nec habitu. et iō nō req'it⁹ itentō vl̄ vo lūtas in eis q̄ ꝓhibens remoueat⁹. Jn amentib⁹ aūt ⁊ dormiētib⁹ pōt eē volūtas cōtraria habitual⁹ q̄uis ñ sit actual⁹. Et iō si añ somnū vl̄ furiā fuerūt ꝓtestatis nō recipiūt sacr̄m. q: illa volūtas habitualit⁹ manet adhuc. Si aūt habuerūt ꝓpositū accipiēdi baptismū ⁊ ß q̄ aliq̄ signa innotuit. tuc in articulo necessitat⁹ dz eis ꝓferri baptismⁱ⁹. ⁊ suscipiūt sacr̄m et rē sacramēti. etiā si furios⁹ tūc ꝓtradicat. q: illa cōtradictō ñ ꝓcedit a volūtate rōis ꝑm quā ē capax baptismal⁹ gr̄e. Si aūt necessitas nō sit. dz in furiosis expectari lucidū int̄uallū. vl̄ i dormiētib⁹ vigilia. tñ si baptizet⁹ in statu illo sacr̄m suscipit q̄uis peccet baptizās. ¶ Jtē ꝙsuevit queri an itētio baptizāt⁹ req'at⁹ ad baptismū. et vr̄ q̄ nō q: intētio hois nō ē alicui certa nisi sibi. Si aūt req'it⁹ intētio ad baptismū nō erit certū de aliq̄ q̄ sit baptizat⁹ nisi apd eū q̄ baptizauit. et ß est inconueniēs q̄ bō sit in tāto dubio salutis. Rñsio. cū vnⁱ⁹ rei vna sit cā. si ex aliq̄b⁹ pluribⁱ⁹ causis vnⁱ⁹ effectⁱ⁹ ꝓcedat. optet q̄ ille cause sint facte aliq̄ mō vnū adinuicē. Ad effectū aūt sacramēti videm⁹ multa cōcurrere. scz ministrū. formā ℞box. et materiā. ℞ec aūt nō possūt colligari adinuicē vt sit vna cā nisi p intētiōez baptizātis. q̄. s. formā ad materiā applicat. Suū ℞o misteriū ad vtrūq; et totū ß ptinet ad sacramēti collatōez. Et iō req'itur intētō baptizātis. et sil'r etiā in oīb⁹ aliq̄s sacramētis req'it⁹ intētio ministri cū debita materia ⁊ forma. ñ solū ad effectū sacramēti ꝙsequēdū. ß ad sacramēti pceptiōem. ¶ Ad obiectū aūt ꝑm diūsas opiones dupliciter r̄nderi pōt. Quidā. n. dicūt q̄ si desit mētal⁹ intētio i baptizāte. ñ ꝓfert sacr̄m baptismi. tñ i adulto supplet fides et denotō effectū baptismi. vt piculuꝫ ex ꝑte ipi baptizato q̄ ignorat intētiōem baptizātis nullū p̄ncīat. Si aūt sit puer tūc credit⁹ pie q̄ sūm⁹ sacerdos s. deus defectū supleat et salutē ei ꝓferat. Si aūt nō facit. nō inuste facit. sicut nec in illo qui sacramēto nō subiicit⁹. Alij dicūt q̄ in baptismo et in aljs sacramētis. que būt in forma actū exercitatū nō requiritur mētalis intētio. sed sufficit intētiōis exp̄ssio p ℞ba ab ecclesia instituta. Et iō si forma seruet⁹ nec aliquid exterius dicitur quod intētiōez cōtrariā exp̄mat baptizatus est. Nō em̄ sine causa in sacramētis necessitatis. s. in baptismo et q̄busdā aliq̄s act⁹ baptisantis tam sollicite exp̄ssus est ad intentionis exp̄ssionem. Et attende q̄ qñ ꝙsuetudo eccl'e patit⁹. vel quando incūbit necessitas ꝓpter defectū aque. siue ꝓpter piculū pueri de cuⁱ⁹ morte timeat⁹. vl̄ etiā ꝓpter ibecillitatē sacerdotis nō potētis sustētare infantē. pōt baptismⁱ⁹ sine immersiōe celebrari. Jtē sit caput aspsuꝫ aq̄. in totū corpus aspsio rēputat⁹. sicut etiam iuriste dicūt. q̄ vbi caput homis iacet. reputatur ac si totus hō iacuiss⁊ vel sepult⁹ esset ibidē. Nō sic aūt de aliq̄s ptibus. ¶ Tria aūt sunt baptismata. s. fluminis. flaminis. ⁊ sanguinis i. aque pnie ⁊ martirij. ¶ Nolo etiā te ignorare. q̄ baptismus inter alia sacramēta est maxime necessar⁹. et iō ea que ad necessitatē sacramēti requirūtur debuerūt esse cōmunissima. et ex ꝑte materie. s. aque q̄ vbiq; haberi pōt. et ex ꝑte ministri. vt q̄libet hō baptizare possit. Et sic sanctificatio materie. bñdictio ꝓcedens baptismū ū ē de necessitate sacramēti. ß de solēniette quā nō lz ꝑtermittere ꝓpt̄ eccl'e institutiōem. Jta etiā ordinatio ministri nō ē de necessitate sacramenti. sed de solēnitate. sed peccat si aliquis nō ordinat⁹ bapti-

zet nisi necessitate iminēte tñ sacrm ꝓfert. Angeli aūt i figura hūana apparētes boni vl mali baptizare non pñt. ¶ Baptism⁹ iterari nō dz sic nec ꝓfirmatō. vl oz do. In his.n. trib⁹ sacramēt⁹ caract⁹ indliebil⁹ ipimit⁹ Vide in caract⁹ in c. lra. ¶ Penitētia aūt itterari pōt sic dicā in pnia. Quare aūt pena corporal⁹ remaneat p⁹ baptismū. dicā in origine⁹. Itē vide in clauis.

Baptista te. mas. ge. qui baptizat. a baptizo zas. z vi det ee nomen officij.

Baptisterū sterij. i. statio baptisinatis. z ꝓpōit⁹ a sterno. qđ ē statio. et baptisma. et dr̄ tam ꝑ baptismate q3 ꝑ loco. qđ et hoc baptizatoriū dicitur.

Bar lingua syria. filius interpretatur.

Barach. interpretatur fulgurans.

Barachias. interptat⁹ bñdict⁹ dñi. vl bñdict⁹ dñs.

Baratro nis. vide supra in balatronis.

Baratrū tri. ē nomē nimie altitudinis z ꝓfūditatis et dr̄ baratrū q̄si voratrū. i. vorago atra ex ꝓfūditate q: oīa devorat. et dr̄ barat3 qñq3 infern⁹. Qñq3 ꝑfūdissimus loc⁹ inferni in q̄ nlla ē redēptio. Qñq3 fossa. Qñq3 gurges ꝛtiginosus. Qñq3 vent⁹. Qñq3 etiā ꝓfund⁹ put⁹ in quē execratores ꝓcipitāt⁹. et corripit pnl. naturaliter. Vñ q̄dā. Hoc etiā baratrū. quoniā vorat oīa dico.

Barba be. dr̄ q̄si virana a viro q: viro3 sit z nō mulierū. z ē ꝓprie barba boiz barbe alio3 aialiū. Vñ barbatus ta. tū. qđ z ꝑ sapiēte dr̄. Nā z oliz philosophi in signū sapiētie solebāt pascere barbā. et barbat⁹ babēs barbā lōgā dicitur.

Barban⁹ ni. i. patruus penl. ꝓducta a barba dicit⁹.

Barbaria rie. dicta ē q̄dā terra inꝛ greciā ꝓpt excellētiā crudelitatis. Et dr̄ a barbar⁹ z acuit⁹ penultima

Barbaries rici. regio barbaro3. a barbar⁹ dr̄.

Barbarism⁹ rismi. ꝓponit⁹ a barbar⁹ z mos. q̄si ꝓsuetudo z mos barbaro3. s. viciū qđ cōsistit in ꝓiunctiōe lrāꝛ in syllaba. vel syllabaꝛ in dictōe. vl in eaꝛ accidētib⁹. q̄ vicio maxime barbari solēt uti. z iō ab eoꝛ ꝓsuetudine habuit nomē. Vel cōponit⁹ barbarism⁹ a barba z rure et more. q̄si mos et consuetudo barbe rudis durious z ruris. Quia. n. rurice. vt pote in culti z duri. rudes z incultas solēt habere barbas. Jō ad ei⁹ moris silitudinē. barbarism⁹ dr̄ viciū in dictiōe q̄ nō est culta sua ꝓprietate. Barbarism⁹ aūt si ē in cōi ꝑmone sine rōe viciū ē. et ē vitād⁹. Si aūt in poemate fiat vel in aliq̄ ꝓsaico dictamīe aliq̄ rōnabili de cā figura erit et dicet⁹ methaplasm⁹ ꝑm bug. z B vult donat⁹ q̄ dic⁹ Barbarism⁹ ē vna ꝓsonis viciosa in cōi ꝑmone in poemate methaplasm⁹. Et fit barbarism⁹ in ꝓpria lingua. Barbarizeris in aliena. Fit aūt barbarism⁹ duobus modis. s. pnūciatiōe z scripto. bis bipartitis. vt dic donat⁹ q̄tuor spēs supponūtur. additō. detractio. immutatio. et trāsmutatō lrē ac syllabe tpis toni z aspirationis. Vide in soleocism⁹.

Barbarizo zas. i. crudelit⁹ agere vl barbarismuz facē z dr̄ a barbar⁹ vel a barbarismus. z vt breuit⁹ ei⁹ significatio apiatur. barbarizare. est more barbaro3 vti in q̄cunq3 re.

Barbaroleris. ē aliene lingue corruptio. et dr̄ a barbar⁹ et leris qđ ē ꝑmo z differt a barbarismo. q: barbarism⁹ ē corruptō ꝓprie lingue vt si grec⁹ corrūpat linguā grecā. latin⁹ latinā. Barbaroleris ꝛo ē corruptio aliene lingue. vt si grec⁹ corrūpet latinā linguā vel latin⁹ grecā. Cōfundit⁹ tñ quādoq3 hec ꝓprietas.

Barbarostom⁹ mi. q̄ ꝛba plena barbarismis ꝓfert. a barbarism⁹. et thomos qđ ē divisio vel incisio. s. os. q̄si qui in ore habet barbarismos.

Barbar⁹ a barba dr̄ barbar⁹ ra. rū. crudel⁹ incultus. auster⁹. stolid⁹. z ē nomē crudelitat⁹ z austeritat⁹. Vñ oliz gētes oms dicte sūt barbare ꝓter grecos z latios Vñ barbaric⁹ ca. cū. z barbaratin⁹ na. nū. in eodē sensu ꝑm hug. Pap. ꝛo dicit Barbar⁹ incult⁹ vulgar⁹ impit⁹. exīneus. a barba z rure et corripit penultimaz.

Barbat⁹ ta. tū. in barba exponit⁹.

Barbatul⁹ la. lū. pnl. cor. dimi. i. paꝛ barbatus.

Barbitista ste. ge. com. qui vel que cantat cū barbito a barbitus dicitur.

Barbitondiū dij. i. tōsura barbe. vel locus vbi tonderetur. et ꝓponitur a barba. z tondeo des.

Barbitōsor sorꝛis. qui barbam tondet. vt barbarius a barba et tonsor cōponitur.

Barbitus a barrus ri. dr̄ B barbit⁹ ti. qđ etiā B barbitū inuenit⁹. s. qđaz instrumētū musicū q̄si barrit⁹. q: de ossibus barrorum fiat.

Barbula le. dimi. ꝓa barba.

Barca a baiulo las. dr̄ B barca ce. ꝓa navis merces ad ꝛitus portās. vñ B barcula le. et barcella le. dimi. et hic barcarius rij. qui barcas facit vel ducit.

Barcella le. dimi. parua barca.

Bard⁹ di. stult⁹. hebes inept⁹. tard⁹ q̄ z alio noīe dr̄ blēs. Bard⁹ in alia sumit⁹ significatōe ꝓ cantore laudis vl ꝓpheta. vñ lucan⁹. Prima securi fudistis carmina bardi. Vñ dicti sūt lōgobardi. vl ꝑ syncopā lōbardi. q̄si lōgibardi. vl a lōgis barbis q̄s solebāt nutrire z nō tondere. Vñ lōbardia vl lōgobardia. ꝓuincia quam possederūt. A cui⁹ noīe modo sumitur gētile lōgobardus da. dum. vl lombardus da. dum.

Bargin⁹ na. nū. et hic et B barginis z B ne. i. alienigena. pegrin⁹ z barbar⁹. vl gēs vl genit⁹. vl bargines dicuntur fortes in bello a barbo et ago vl genit⁹. q: ad modū baronū se agant. vl sint fortes. q̄si eēnt geniti a baronib⁹. et corripit gi.

Bari grece. latine grave vel forte dicitur

Baria a bari greco qđ ē grave vel forte. dr̄ B baria rie. i. gūis linea a sūmo sinistre deposita i dexterā z est vna de decē figuris accentuū que ꝑ ꝛbozum distinctionib⁹ a grecis apponuntur. Et fit ita.

Bariona. Bar lingua syria filt⁹. iona lingua hebraica colūba interptat⁹. Inde bariōa filt⁹ colūbe. vl dz dici bari oāna. i. filt⁹ ioānis. Bar. n. filt⁹ in t ꝓptat⁹ ioāna. i. ioānis. Vñ biero. exponēs illd. math. xvj. Beatus es symō bariona. Merced ē inquit recepit vera ꝓfessio. z ex cōfessiōe sortit⁹ vocabulū qđ revelatōez ex spūsancto habeat cui⁹ z filt⁹ appellād⁹ sit. Siqđē bariona in nra lingua sonat filt⁹ colūbe. Alij simplr accipiūt q: symon. i. petr⁹ sit filt⁹ ioānis iuxt alterī⁹ loci interrogatō nē. Symō ioānis diligis me. Et volūt scriptoꝛ vicio depūatū vt ꝓ bariobāna. B ē filio ioānis. bariona scriptū sit vna detracta syllaba. Joāna aūt interptat⁹ dñi gra. Utrūq3 aūt nomē mystice intelligi pōt. q: z colūba spiritūsanctū. et gra dei donū significat spūale.

Bariptes gēma ē nigra cū sāguineis z albis notis.

Barnabas levites. cipꝛus genere. vn⁹ de septuaginta duob⁹ dñi discipul⁹ pauli apli in ꝓdicatōe socius fuit Vñ et qñq3 largo mō appellat⁹ apostol⁹. hic interptatur filt⁹ ꝓphete. vel filius cōsolatiōis. Jpe. n. ꝓphetie spiritu claruit. Jpe etiā paupes et desolatos ꝓsolat⁹ fuit. Paupes videlicet q̄b⁹ elemosinā detulit. Desolatos q̄b⁹ ex pte apostoloꝛ epl'am destinauit. De ipo dic lucas actu. xj. Erat vir bon⁹ spūsācto plen⁹ z fide

Baro a barr⁹ dr̄ B baro onis. q: sicut elephas cetera aialia magnitudie supat. ita baro alios ꝓcellit hoīes. Vl qđ melī⁹ ē. dr̄ a bari. q: gravis z fort⁹ hō dr̄ baro et denotat nobilitatē et fortitudinē. qñq3 fortitudinē solā. Vñ i grecis. Est bari fort⁹ baroq3 mōstrat idem.

Baronissa se. vroꝛ baronis vel virago scz barōis habens animum et dicitur a baro.

Barrabas. interptatur filt⁹ magistri eoꝛ. a bar. qđ est filt⁹. et rabi qđ ē magister. et ab is ꝓnomie. vl a greco ei eqpollēti. Vñ barrabas. i. filt⁹ magistri eoꝛ ꝓculdubio indeoꝛ magistri q̄ ē ¦dyabol⁹. homicidioꝛ auctoꝛ

qui vsq; hodie regnat in eis grauatur penl'.qñ est declinabile.et ante pennl.acuitur. ß qñ est indeclinabile acuit' vltima barraban.hui⁹ barrabā.sic ionathā hui⁹ ionathan.

Barridus.i.supbus a barr⁹ dicitur.

Barrio ris.rui.ritū.i.clamare.elephāt' ē 7 dr̄ a barr⁹

Barritus tus.vox elephātis a barrio ris.dr̄ 7 pducit penultimam.

Barrus a barri quod est graue vel forte. dicitur hic barrus ri.elephas q; grauis est 7 fortis. et ē nomē ficti cū a sono tractum.

Bartholome⁹ a bar qd̄ ē fili⁹.et tholos qd̄ ē sūmitas et moys qd̄ ē aq̄ dr̄ bartholome⁹ fm vnā int'ptatiōez ē fili⁹ suspēdētis aq̄s.i.dei q̄ mētes doctor̄ sursū eleuat.et inferius aq̄s distillat. Vl' int'ptat' fili⁹ suspēdē tis me.et ē syrū nomē nō hebreū. Per primū notat' p fūditas et pspicacitas siue sapiētie. Per scd̄z xpo nota tur triplex suspēdiū qd̄ ipe habuit. Fuit.n.suspēsus.i. eleuat⁹ ab amore mūdi.vl' suspēs⁹.i.intēt⁹ amore celesti.vt possz dicere cū iob. Suspēdiū elegit aīa mea.vl' suspēs⁹.i.totalit' inixus gre et auxilio dei.vt nō a suis meritis ß a dei adiutorio tota vita sua dependeat. vt possz dicere cū apostolo. Grā dei sū id qd̄ suz. et gr̄a eius in me vacua nō fuit.

Barunculus li.penl'.cor.dimi.parunus baro.

Barutb interpr̄etatur fulgurans.

Basan accentuat' in fine.et ē n.littera finalis. et interpr̄etatur siccitas vel confusio.

Basilea lee.i.ecclesia.a basileus dicitur.

Basileos a basis 7 leos qd̄ ē popul⁹ dr̄ basileos.qd̄ xps̄uz in latinū dr̄ basile⁹.i.rex vl' impator. q; ē sustētamentum populi.vnde basilea eccl'ia et basilla et basilissa.i.regina'.7 basiliscus rex serpentū.

Basileus in basileos vide.

Basilica ce.penl' corripit dom⁹ regia.s.palatiū regis vl' impatoris.ß modo p trāslatiōem dr̄ basilica eccl'ia q; ē palatiū sūmi regis regū et dr̄ a basile⁹ lei.

Basilican⁹ na.nū.i.palatin⁹ vel etiaz ecclesiasticus.et dicitur a basilica.et pducit ca.

Basilice aduer.i.invicte.fortit'.et dr̄ a basileos.

Basiliscus sce.ē herba q̄ et gēciana dr̄.cuius radix dat fortitudinē et sanitatē oīb vtētib ea.et dr̄ a basis.

Basilisc⁹ sci.dr̄ a basileos.fm aūt ysid̄.ety.xij. Basiliscus grece.latine int'ptat' regul⁹.eo q; rex fpentū sit. a deo vt eū videtes fugiant.q; olfactu suo eos necat Mā 7 boiez si aspiciat int'emit. Siqdē ei⁹ aspectū nulla auis volās illesa trāsit.ß q̄nis pcul sit ab ei⁹ ore cō busta devorat'.a mustelis tn̄ vincit' q̄s illis boies inferūt cauernis q̄b delitescūt.itaq; ea mustela visa fugit quē illa pseq̄tur et occidit. Nihil.n.parēs ipe creator rerū sine remedio cōstituit. Est aūt lōgitudie semipedalis albis maculis lineat⁹. Sibul⁹ idē ē qd̄ regulus. Sibilo.n.occidit anteq̄ mordeat vel exurat.

Basis hui⁹ basis fe.ge.nomē fortissime petre lingua syror̄. Vñ basis dr̄ fultura colūnar̄.s.qd̄ supponit illis Epistiliū dr̄ qd̄ sup ponit illis.qd̄ q̄q; ponit p colūna. Basis etiā dr̄ extremitas plāte fm hug. Pap. vero sic dicit.basis sessio colūnar̄.cōfirmatio fundamēti.nomen petre.durissime.

Basiū sy.dr̄ a basan.qd̄ iterp̄tat' pinguedo. q; plus delectat in pinguiori osculū.vide in osculū.

Bassan interpr̄etatur pinguedo.

Bassaris dis.fe.ge.a bassa dr̄ qd̄ ē ouis pinguis.7 sūt bassarides vacce mul sarie et vberes. Bassarides etiā sunt sacerdotisse bachi a bacho dicte.et corripit bāc syllabam ri.

Bassus.bassan interp̄tat' pīguedo. Vñ bass⁹.sa.suz. i.nō alt⁹.q; pīguedo nō sinit multum in altū crescere. Vñ basso sas.xbū actiuū.i.deponere deprimere. Et inde bec bassa se.ouis pinguis.

Basterna ne.ē teca manual' vl' vehiculuz itineris q̄si vesterna. q; mollib vestib sternit' 7 a duob aialib trahit'.vbi nobiles femine deferunt'.

Batha the.siue beth.apd̄ hebreos dr̄ molla olearia.

Batera re.genus patere a batus dicitur.

Bath.hebraice.linuz dicitur latine.

Bathin.dicūtur vestes linee.s.brace linee.vsq; ad genua pting̃tes q̄b verenda sacerdotis velabāt'. Et ē indeclinabile insingl'ari.et in pl'ali ē femi.ge. De ß bathet' in daniele.et dr̄ a bath.qd̄ ē linū fm hug.

Batillū li.p geminū l.thuribulū. pala.instrumētuz q̄ colligūt' carbones et corripit pmā. Vñ horati⁹. Pretextaz et batū clauū pūecq; batillū. Inuenitur hic batillus li.dimi.a batus.i.pnus batus.

Bat⁹ ß bata,siue beth apd̄ hebreos dr̄ mola olearia. Vñ ß bat⁹ ti.q̄dā mēsura capiēs q̄nq̄ginta sextarios q̄ mēsura mole vna vice supducit'. Vl' fm hiero.bat⁹ q̄ hebraice dr̄ beth.eadē mesura ē q̄ et ephi.s.trium modior̄.et deputat' tm̄ liq̄dis ppriez et i alijs reb⁹ talis mēsura habeat'. Ezechiel'.xlv. dr̄. Ephi et bat⁹ eq̄lia et vni⁹ mēsure erunt.

B ante D

Bdellū lij.arbor aromatica dr̄.et etiā p gūmi accipitur. Vñ dicit glosa sup illd̄ Gen.ij. Ibiq; inuenitur bdellū.fm plīnū.bdellū ē arbor aromatica magnitudine oleagina cui⁹ lacrima lucida.gustu amara.boni odoris.ß odoratio⁹ ifusiōe boni vini.bdellū etiā ē genus lapidis.sic dic̄ p̄s.in pmo maiorис volumis.

B ante E

Beatifico cas.i. beatū facere xbū actiuū a beatum 7 facio. Et inde xbalia.

Beatitas tatis.fe.ge.idē ē qd̄ beatitudo. Vñ aug.in x.li.de ci.dei. Alternāte sepe beatitate et miseria.7 formatur a beatus ti.addita tas.

Beatulus la.lū.di.aliquātulū beatus.

Beat⁹ ta.tū.a beo as.dr̄. Et ē btūs cui oīa suppetunt ad votū.ille.s.q̄ hz q̄ vult et nō ea q̄ nō vult .et nihil mali vult. Vñ dic̄ beat⁹ aug. Beat⁹ nō ē nisi q̄ 7 hz oīa q̄ vult.et nihil vult mali. Ille q̄ppe beate vivit q̄ vivit et vult nec male aliq̄d vult. et dr̄ beat⁹ q̄si bñ auctus vel aptus et ꝓpatur beatior beatissimus.7 a gtio beati addita tudo ß beatitudo dr̄. Et ē beatitudo stat⁹ oīm bonorum ꝯgregatione pfect⁹. Ibi.enimet quicquid amabitur aderit . nec desiderabitur quod nō aderit oīe qd̄ ibi erit bonū erit. et sūm⁹ de⁹ sumū bonū erit.et qd̄ ē oīno beatissimū.ita forte sp certū erit fm augu. Et scias q; beatitudo vera nō pōt inueniri in delicijs.nec in divitijs.nec in honorib mūdanis.hz q̄dā eā in pdictis posuerūt. Vñ in iob dr̄. Nō inuenitur in terra suauit' viuētiū. Abissus dicit. Nō in me ē. et mare loq̄tur. Nō ē mecū. Nō inuenit' inq̄t in terra suauit' et carnalit' viuētū.et ita nō inuenit' in delicijs Abissus.i.auarus sine sustētamēto. q; nūq̄ dic̄ sufficit. Dicit.i.p opa dicere se oñdit. Beatitudo vera in me nō ē.7 ita nō inuenitur ī divitijs. Et mare.i.sup̄b ad modū maris tumēs loq̄tur.i. p opa loqui se oñdit sapiētia dei et beatitudo nō ē mecū .et ita nō inuenit' in supbis 7 mūdanis honorib q; verus beatitudinis sūme honor nulli denegabit' digno.nulli cōcedet' indigno. Vide in vita et in defunct⁹ et in oro 7 in sāct⁹.

Beemoth hebraice.latīe aīal sonat.bestia ignota est. Jō aūt beemoth.i.aīal dyabolus dr̄ q; de excelsis ad terrena cadēs ppio merito aīal brutū ē fact⁹ .ipe ē leviathan.i.serpēs de aquis qui in hui⁹ seculi mari volubili versatur astutia.

Beel dicitur mors.

Bel idolum assyriorum.in belus vide.

Bele dicitur mens.

Belial in belus exponitur .

Bellariū a bell⁹ qđ ē dimi.de bon⁹. dr̄ B bellariū rū. i.oīe gen⁹ cibi scđe mēse.sic sūt poma et nuces q̄ extremi⁹ apponūt. Prima q̄dē mēsa ē carniū .Scđa fructuū.ß carnes p̄ualēt fructibꝫ iōq̄ bellariū sumit a diminutiōe vt notet diminutō bonitatē. Vñ macrobi⁹ de saturnalibꝫ.adhuc dicent esurio scđe mense allata sunt bellaria.

Bellaticus ca.cū.in bellū vide.

Bellax cis.in bellum exponit.

Belliger bellū ꝓponit cū gero ris.7 dr̄ belliger gera gerū.penl.cor.q̄ gerit bellū. Vñ belligero ras. ꝛbum neu.ge.i.bellare. Michee .iij. Et nō descendet vltra belligerare.

Bellipotēs a bellū 7 potēs ꝓponit B 7 B bellipotens p deo vel dea belli.et bellipotens similit ge.omnis p potēti et forti in bello.et corripit po.

Bello las.lauī dr̄ a bellū.et ē ꝛbū neu. et nūq̄ de po. et cōponitur debello.las.i.expugno.et est actiuū.

Bellona ne.dea belli a bellū dicitur.

Bellū li.dimi.puū bellū.et corripit penultimā.

Bellū li.dr̄ a bonū p antifrasiz. Vñ bellic⁹ ca.cuz .et bellatic⁹ ca.cū.7 hic et hec 7 B bellax cis.in eodē sensu et cōpar bellax cior.cissimus. Vñ bellacit ci⁹.cissime. aduer.et hec bellacitas tatis.et differt bellū a pugna et plio. Nā pugna ē q̄ fit cū pugnis. Prelium prim⁹ cōflict⁹. Bellū tot⁹ ꝓflict⁹. Itē bellū dr̄ vniuersū 7 puni cū.q̄si totū tps guerre dr̄ bellū. Hui⁹ptes sūt pugne vt canēsis.cremēsis. Itē in vna pugna mlta sunt plia. Aliud in cornb. Aliud ī medio. Aliud in extrema acie gerit. Bellū igit totū ēpugna vni⁹ diei. Prelium ps pugne ē. Itē bellū 7 tumult⁹ differūt. q: bellū ē cōtra hostes.tumult⁹ q̄ ciuili seditiōe cōcitat. Nā seditio ē dissēsio ciuiū dicta.q: seorsū alij ad alios eāt. Alij dicūt dissensiōez aiox seditiōz vocari:quā greci dyastasim vocāt. Itē bellū pōt eē vt tumult⁹ nō sit. Tumultus aūt sine bello eē nō pōt. Quid.n.aliud ē tumltus nisi pturbatio tanta vt maior tumor oriat. Vñ et dr̄ tumult⁹ q̄si tumor mltus.et ē gramor tumltus q̄z bellū.q: in bello vocatōes valēt.in tumltu ñ valēt. Et nota q̄ q̄dā dicūt q̄ olim bellū dicebat duellū a duo q: due sūt ptes dimicātium vl q: alter faciat victorē et alter victū.postea detracta d.et v.mutata in b.dictū ē bellū. Itē a bellū bellicosus sa.sū. vide in prelioz.

Hic nota q̄ tria req̄rūtur ad B q̄ bellū sit iustum Primo q̄dē auctoritas p̄ncipis cui⁹ mādato bellū ē gerēdū.nō.n.ptinet ad psonā p̄uatā bellū mouere.q: pōt ius suū iudicō sapiens p̄sequi.silr etiā q: ꝓuocare mltitudinē q̄ in bellis optet fieri.nō ptinz ad p̄uatā psonā. Cū aūt cura reipublice cōmissa sit p̄ncipibꝫ ad eos ptinet rēpublicā ciuitatis vl regni seu p̄uincie sibi subdite tueri.et sicut licite defendūt eā materiali gladio cōtra interiores q̄dē pturbatores dū malefactores puniūt.ita etiā gladio bellico ad eos ptinet rēpublicā tueri ab exterioribꝫ hostibꝫ.vñ et p̄ncipibꝫ dr̄ in psalmo. Eripite pauperem 7 egenū. et de manu peccatoris liberate. Vñ aug. dicē ꝓtra faustū .Ordo naturalis mortaliū paci accōmodat⁹ B poscit.vt suscipiendi belli autoritas atz cōsiliuz penes p̄ncipes sit. Scđo req̄ritur cā iusta vt .s.illi q̄ impugnār ꝓp aliquā culpaz impugnatiōem mereāt. Vñ aug.dicm.lib.octuagintatrū qōnū. Iusta bella solēt diffiniri q̄ vlciscūt iniurias si gēs vl ciuitas plectāda ē q̄ vl.vindicare neglexit qđ a suis improbe factū ē. vel reddere qđ p iniuriaz ablatū ē. Tercio req̄rit q̄ sit intētio bellātiuz recta q̄.s.intēdat vl vt bonū p̄moueat. vl vt maluz vitet. Vñ aug.de ꝛbis dñi. Apud veros dei cultores etiaz illa bella pacifica sūt q̄ nō cupiditate.aut crudelitate B pacis studio gerunt.vt mali coerceant.7 boni ßleuent. Pōt aūt ꝓtigere etiā si sit legitia autoritas indicentiz bella et cā iusta.qđ nihilomin⁹ ꝓp p̄ranā intentionē bellum reddatur illicitum.

Bell⁹ a bon⁹ dr̄ bell⁹ la.lū.dimi.aliq̄ntulū bon⁹.7 cōpar bellior lissim⁹. Vñ belle lius.lissime. Vñ marcial coqu⁹. Nil bñ cū facias.facias attñ oīa belle.et a bell⁹ bellul⁹ la.lū.dimi. Inuenit etiā hic bel⁹ li.p q̄dā idolo vt habet in daniele.ß tūc scribit p vnum l.

Beloculus li.gēma ē albicās et pupillā cingit nigraz i medio aureo fulgore lucētē.et ꝓpr̄ spēm assyrioz regi belo dicata ē.vñ 7 dr̄ belocul⁹ q̄si ocul⁹ beli.7 corcu.et scribitur p vnum.l.

Belphegor scribit p oe.in papia. Nūeri.xxv. Inuenit beelphegor.et ꝓpōit cū bel.7 phoegor.et ßz B potest dici belphoegor vel belphegor ꝑm q̄sdaz sine e. vide in belus.

Belua ue .dr̄ a bellū.q: apta sit bellis.vl a balo las. q̄si balua. Vñ belua⁹ na.nū.et belut⁹.ta.tū.i. turpis. et belue.i.bestie similis et producit be.

Beluces ci.fe.ge.egestas que solet cōtingere p vastationem belue et dicitur a belua .

Belus li.pr̄ Nini.primus rex assyrioz.7 cepit postea haberi p deo et colī ibi 7 in affrica .et factū ē ei idolū in babilonia qđ vocatū ē bel.qđ interp̄tat vet⁹. Vñ et ligua pūica baal dr̄ de⁹. Bz apud assyrios bel qđ ē de⁹ vel vir.a q̄ et zebub. i.musca dictū ē idez idolū belzebub.i.de⁹ vel vir muscaz.p immūdicia et sordib⁹ idolatrie et sanguinis ibi īmolati ad quē mltitudo muscarū cōueniebat.vel p īmundicia belial .i.dyaboli q̄ ibi colebat.et idē idolū dictū ē acharō et belial. et a bel 7 phegor q̄ fuit q̄dā mōs dr̄ belphegor.quia interp̄tatur simulacz ignominie idolū.n.fuit moab. cognomēto baal sup mōtez phegor quē latini priapū vocāt.s. deū oroz. Sic igit baal.belial.belzebub. belphegor. belzrith.berith.belbris.idē sūt.s.dyabol⁹.vt dic̄ hug. beda aūt dicit sic. Nin⁹ ꝓdit⁹ niniue belo patri statuā eiq̄ diuinos honores cōstituit.cui⁹ simulacri cōsuetudin ē chaldei suscipiētes bel vocabant .palestin. baal.moabite beelphegor. Iudei aūt vn⁹ dei cultores ꝓpr̄ derisionē gentiū beelzebub appellabāt asserētes i B simlacro p̄ncipē dēmoniorum habitare. Et videq̄ dr̄ belphegor.vl belphoegor.vt vī dicē hug.l beelphegor vl beelphoegor.p oe.vt pap̄.dic̄. Silr belzebub vt vī dicere hug.vl beelzebub p duo e.vt vī beda dicere.et in euāgelio.ß pōt dici q̄ bel et beel.p duo e. sūt nomia eiusdē idoli apd diuersos.vñ p ōt dici belzebub.vl beelzebub.et belphegor vl beelphegor p vnū e.vl p duo e.vl belphoegor p oe.vt pap̄. dicit phoegor p oe.et etiā biblie correcte habēt beelphoegor.

Belzebub vl beelzebub dr̄ et est finalis lra b.et acuitur in fine. Vide in belus li.

Ben.i.filius.vñ dr̄ iosue bēnun .i.iosue filius nū.

Benedico cis.in dico cis.exponit.7 scias q̄ inuenitur benedico positū. p maledico.vñ in iob dr̄. Benedic deo et morere.i.maledic.et in.iij.regū ca.xxj. Benedixit naboth deum et regē i.maledixit.

Benefacio cis.ꝛbuz neu. cōponit a bene et facio.et acuit.penl.scđe et tercie psone p̄ntis sui indicatiui.lz sit breuis.vt bñfacis cit. vide in facio cis.

Benefactorius rij. ille qui p munere sibi impēso benefacit in beneficys.et deriuat a benefacio cis.

Beneficiētia formata a beneficiēs bñficiēti addita a.fit beneficiētia. Vide in beneficus.

Beneficus ca.cū.penl.cor.i.bñfactor.larg⁹.elemosyne dedit⁹. Et scias q̄ a bñfacio cis.dr̄ benefic⁹ ca.cū. et dr̄ hic et hec 7 hoc beneficiēs tis. Et vtrūq̄ ꝓpat beneficior.cissimus.et beneficiētior.tissimus. Bz illuz positiuū .s.beneficiēs.et cōpatiuū et suplatiuū huius positiui.s.benefic⁹ absoluerūt. Ideoq̄ ex hoc positiuo beneficus et ex cōpatiuo et suplatiuo illi⁹ positiui beneficiens.facta ē quedā irregularis cōpatio.s.beneficus beneficiētior bñficētissim⁹.et a beneficius dicit B bñficium cij.et a beneficiēs hec beneficientia tie.et ē

beneficiētia qđ agit charitas vt prosit pximo.
Benelinguatus ta.tum.i.eloquēs facundus.a bene ꝛ lingua dicitur.
Beneplaceo ces.cet.acuit penultimā scđe et tercie p sone pſentis indicatiui lꝫ sit breuis. vt dixi supꝰ in secunda pte vbi egi de impedimēto ꝓsortq.
Beniamin int̄ptat filius dextere q ē ỽtutis. Ben.n. filiꝰ iamin.dextera dī. Pater.n.monies. vt habet genesis.xxxv.vocauit nomē filq sui benomi.i. filiꝰ doloꝛ mei. Pōr ỽo appellauit eū beniamī.i.filiū dextere qñ eū circūcidit. Appellatꝰ ē aūt filiꝰ dextre.i.geminus.qꝛ vtraq manu equi vtebat. Inde inuenit filius gemini et vir gemineꝰ.i.de tribu bēniamī. Et vđ q ꝑus appellatus ē benomi.i.filiꝰ doloris. Deinde beniamin.i. filiꝰ dextere.qꝛ ꝑus optet pniam agere.et deinde vitā eternā habere. Ian in auroꝛa dī Beniamin dictꝰ ē a patre puer q̄si dextere filiꝰ ipe fuit dexter vtraq manu.ꝫ tñ in ꝑmis dictꝰ ē benomi inde Beniamin accepit nomē vtrūq. Nota benomin dictꝰ ē idcirco q ex titit eius natio matemꝰ ꝑmoriēdo doloꝛ. Beniamin adiecit pī hūc debere vocari. Iñ cognitꝰ ē dexter vē q māu. Sꝫ ñ beniamī ē pꝰ. et pꝰ benomi ymmo benia mī extreme benomi añ fuit.ꝫ notat ī patria.q sī vis beniamī eē expedit hac vita benōi eē pꝰ. Hīc cū victꝰ luctādū ē ꝑmittꝰ.ꝛ sic israhel ex iacob deinde futurꝰ eris. Et sciēdū ēq dī benomi ꝫ gra metri pōt ī fine addi n vt dicat benomin. Vide in geminꝰ.
Benignꝰ.a bn̄ dr̄iuat benignus.na.num.i. bn̄ igne ignitus.ꝛ ē ethymologia nō ꝓpositō et ꝓpat benigni oꝛ.nissimus.vn̄ benigne niꝰ.nissime.adū.et ꝫ benignitas tis.et differt a bonitate. Benignitas enim virtus est sponte ad benefaciendum exposita lenis blanda dulcis alloquio.ꝛ sua cūctos inuitans dulcedine. Sꝫ bonitas quidem facere bona et prestare quod poscitur ꝓpta ē tamē nō nouit suauis eē cōsoꝛtio et sua cūctos inuitare dulcedine.et inde benignꝰ et bonꝰ videtur distare.ꝫ nō multū.qꝛ vterq ē ad benefaciēdū expositꝰ. Sꝫ in ꝫ differūt.qꝛ pōt bonꝰ eē etiā tristioꝛ.ꝛ bene q̄dē facere qđ petit.nō tñ suauis nouit eē cōsoꝛtio. Sed benignus sua nouit cūctos inuitare dulcedine et dulcis esse alloquio.
Beniuolꝰ.bn̄ ꝓponit cū volo vis.et dī beniuolꝰ la.lū.penl.coꝛ.et hic et hec ꝛ hoc beniuolēs tis. Vnde ꝫ beniuolentia tie.
Bennū.i.filiꝰ nun. Ben.n.filiꝰ.nun ꝓpriū nomē patris iosue q̄ appellatꝰ ē bennun.i.filiꝰ nun. Iñ ỽplogo regū dicit hieronimꝰ. Et incipiūt a ibesu filio naue q apđ eos iosue bennun dī.
Beo as.aui.are. ỽbū actiuū.i.remunerare.vl beatuꝫ facere.et dicitur a bene vl bonus. Et cōponitur cum trans.et dicitur transbeo as.
Bepho grece latine puer vel iuuenis dicitur.
Bephotrophiū. Trophos qđ ē cōuersio. ꝓponit cuꝫ bepho.et dī bephotrophiū locꝰ venerabil vbi pueri et infantes alunt. Iñ hic et hec bephotrophita te.q vel q̄ custodit bephotrophiū.
Berbex cis.in berbicus ē et ꝑducit be.
Berbicus a veruex mutata u.in b.dicit berbex cis.ꝛ hic berbiciꝰ ci.i.aries castratus et hec berbica ce.id est ouis.et ꝑducit bi.
Berillꝰ ꝑ geminuꝫ l.gēma ē in india habens nomen sue gentis ꝝm bug. vel ꝝm alios berillus est lapis ꝑcio sus viridis apud indos cādidus.
Berith in belus exponitur.
Bes.i.octo vncie.
Bestia et fera differūt.qꝛ oīs bestia est fera.ꝛ nō ecōuerso.b estie.n.sūt q̄ morsib seuiūt.exceptis serpentib vt pardi leones et similes a vastando dicte q̄si vastie vel a vi q̄ seuiūt q̄si vistie.fere etiā sūt ille q̄ et si nō seuiant morsib vel vngulis tñ siluestres sunt sic dicte. qꝛ naturali vtant libertate et desiderio suo ferūt qñqꝫ oīs fera dī bestia qñqꝫ etiā bestia nō dicitur nisi q̄ mansione hoīm vtit.et tūc dī a betb qđ ē dominꝰ ꝛ sto.
Bestialꝰ a bestia dī hic ꝛ hec bestialis et ꝫ le.vn̄ bestialiter aduer.et hec bestialitas tatis.
Bestiarius a bestia dī bestiariꝰ ria.riū.i.crudelis ꝛ viuens ad modū bestiarum.et hic bestiariꝰ q̄ seruat bestias vel venat eas.et hoc bestiariū rij.liber de bestijs loquens.vel locus vbi bestie moriant.
Bestiola le.dimi.pua bestia.et corripit penultimā.
Bestius tia.tiū.i.crudelis instar bestie. et dī bestialis tie.
Betha in betb expōitur.
Betb apud hebreos dī mola olearia. vel etiā betha ꝛ betb ē scđa lra coꝛ.ꝛ a betb dicūt greci betbā scđaꝫ literā.et a betha dicimus nos b. Sic ḡ betha apud hebreos est mola olearia apud grecos est secunda litera et tunc est neu.ge.et inde apud nos betha dī in fe.ge. genus oleris.scꝫ scđus caul qui post abscisionē nascitur in maguderi.vnde betaceus cea.ceum.possessiuū.
Item betb interptatur domus.
Bethania interptatur domus obediēs.et dī a betb.
Bethel vrbs samarie ꝑus dicta luza.ꝫ postq̄ dormiens ibi iacob vidit scalā innitentem celo.et dixit vere hic dominꝰ dei ē ꝛ porta celi.ex cā hac locꝰ ille dictꝰ ē bethel.i. dominꝰ dei.a betb qđ ē dominꝰ et el.qđ est deus.ꝫ quando ibi a hieroboam vituli aurei fabricati sunt dicta est bethauē.i.dominꝰ idoli q̄ ante vocabat dominꝰ dei.
Bethleē a betb qđ ē dominꝰ.et leeꝫ qđ ē panis dicta ē bethleē ciuitas dauid.in qua natus ē saluatoꝛ mundi et ꝑmum dicta est ephrata.sed quando ibi iacob pauit pecoꝛa sua eideꝫ loco bethleem q̄dam vaticinio futuri imposuit q dominꝰ panis interpretatur.ꝓpter illū panem qui ibi de celo descendit. Inde bethleemita te. patrium commu.ge.et produ.mi.et hic bethleemites tis. Regū.ij.ca.xxj. Polimitarius bethleemites.
Bethlaida de.hebraice.latīe dominꝰ pecudum eadem probatica piscina dicitur.ioānis ca.v. vide in probatica.
Bethsura re. q̄dam locus est de quo habetur in lib. macha.et ꝑducit penul. vnde in auroꝛa dicit. Betb suramq capit bierusalemq petit.
Bethsit fluuius qꝛ humilis decurrat. vnde betica ꝑuincia.et beticus de ꝑuincia tali existens.
Bethonica quedam herba.

B ante I

Biangulus.angulus ꝓponit cū bis. et dī biangulus la.lum.duos angulos habens. vnde biangulatus ta.tum.et potest poni substantiue hic biangulus li.ꝑ tali figura.
Bibax a bibo bis.dī hic et hec et hoc bibax cis q̄ multum bibit.et cōparatur cioꝛ.cissimus. vnde bibacit ciꝰ. cissime.aduer.et hec bibacitas tatis.
Bibio onis. mas.ge.i.muscione supnatātes in vino. et dicitur a bibo bibis.
Bibix cis.fe.ge.i.pugna a bis dicta.quia semper inē duas ptes fiat.
Bibleus.a biblus proꝛ libroꝛ dicitur bibleus a.um.et biblius a.um.ambo possessiua.biblei et biblij dicūtur instabiles.et etiam qui reparant libroꝛ.
Bibliatoꝛ oris. vide in bibliopola.
Biblij in bibleus vide.
Bibliopola biblus ꝑ liboꝛ cōponit cū polio lis.et dicitur hic et hec bibliopola le.penul.coꝛ.i.venditoꝛ et ornator libroꝛuꝫ.quia polit et pumicat vt carius vendat.et idem dicitur bibliatoꝛ toꝛis.
Bibliotheca.biblus ꝑ liboꝛ cōponitur cū theca qđ ē repositoꝛium vt scrinium vbi aliquid reponitur.ꝛ dī

hic bibliotheca.i.bibloꝝ thecaꝝ.i.libroꝝ ꝛpositō vl̄ re cōditō.ſ.armariū.vñ ꝑ ſimilitudinē q̄dā liber in eccla dr̄ bibliotheca.qꝛ ibi mlti libꝝ theologie ꝓtinēt.ꝛ inde bibliothecarius rij.i.cuſtos libroꝝ ſiue repoſitoꝛ.ꝛ ꝓducit the.

Biblus a bibo bibis dr̄ hic bibl⁹ li.i.iunc⁹.qꝛ aq̄tum ē bibulus.et aliq̄n dr̄ ꝑ libro.qꝛ antiq̄ de iūcis ſolebāt ꝓtexere ꝑgamenū.ꝛ ibi ſcribere añq̄ eēt vſus charte.

Bibo bis.bi.bibitū cōponitur cū ad.ꝛ dicit adbibo.i. iterū bibo et iuxta vl̄ ad me traho bibēdo. et cū cō.et dr̄ cōbibo bis.i.ſil̄ cū alio bibo vl̄ ſil̄ totū bibo vl̄ ſepe bibo vl̄ in me cōtrabo.et cū circū.et dr̄ circūbibo.i.et oñi ꝑte bibo.et cū de et dr̄ debibo.i.valde bibo vl̄ de oꝛſū bibo vl̄ debibē.i.euomere et tenet̄ ꝺ ꝑuatiue.ꝛ cū e.et dr̄ ebibo bis.i.valde bibo et euomo vel trado obliuiōi. Job.vj. Sagitte dñi in me ſūt q̄rū indignatio ebibit ſpūm meū.et cū im ꝛ dr̄ imbibo bis.i. valde bibo vl̄ int⁹ bibo vl̄ bibēdo imitto. et cū p̄ et dr̄ pbibo bis.i.añ vl̄ p̄ alijs bibo.et cū ꝑ et dr̄ ꝑbibo.i.i cōſpectu vl̄ ꝑcul bibo.et cū re et dr̄ rebibo bis.i. iterū bibo vel euomo.et cū ſe.et dr̄ ſebibo bis.i.ſeoꝛſū bibo.et cū ſub et dr̄ ſubbibo.i.parū bibo vel poſt alios vl̄ ſubtus bibo.vl̄ q̄ ſūt ſubt⁹ bibo. Et nota q̄ bibo et oīa ab eo ꝓpoſita ſūt neutra et faciūt ꝓteritū in bibi et ſupinuꝫ in bibitū.et oīa coꝛripiūt bi tā in p̄nti q̄ in ꝓterito et ſupino. Virg. Claudite iā riuos pueri ſat prata biberūt. Itē oīa ꝓpoſita a bibo videnť ſignificare intētionē excepto ſubbibo qđ ſignificat r̄miſſiōeꝫ. Itē nota q̄ bibere nature ē.potare luxurie.

Bibo onis.com.ge.q̄ multū bibit a bibo bis.dicitur Bibul⁹ a bibo bis dr̄ bibul⁹ la.lū.penl̄.coꝛ.q̄ multum bibit vel q̄ multū attrahit būoꝛem vt arena.

Bicellū li.ge.neu.qđ et bicliniū dr̄.ſ.dom⁹ ſub ſe habens duas cellas.ſicut domus mercatoꝝ in vrbe.ꝛ cōponitur a bis et cella.

Biceps tis.m caput vide.

Biclinū biclinij.in bicellū exponitur.

Bicolos pnl̄.coꝛ.a bis.et colō.vide in colon.

Bicoꝛnis a bis et coꝛnu ꝓponitur hic et hec bicoꝛnis et hoc ne.duo habens coꝛnua.

Bidēs a bis et dēs cōponit̄ bidēs tis .qđā inſtrumētū ruſticoꝝ bifurcatū gen⁹ raſtri ꝓpter duos dētes.ꝛ ẞ bidēs tis.fe.ge.i.ouis a duob⁹ dētib⁹ q̄ ꝑmineť dicta et cū q̄b⁹ fertur naſci.ſm aut ē ſeruiū dicūtur oues bidentes q̄ſi biēnes.i.duoꝝ annoꝝ.qꝛ tal̄ etatis elegebāt ad ſacrificiū ꝛ coꝛ.p̄mā. Vñ in aurora legit̄. Ad latus altarꝫ eē cremata bidēs.et ē ge.incerti.vl̄ ſm q̄ſdam cōmunis.ẞ ꝑ inſtrumento maſcu.

Bidētal lis.ge.neu.loc⁹ in q̄ fulmē cadit.ſic dictus a bidētib⁹ ibi ſacrificatis.vel aliq̄d fulmīe ꝑcuſſuꝫ. Per ſius. Triſte iacēs lucis enitādūq̄ bidētal.

Biennis a.bis et ann⁹ ꝓponit̄ ẞ et ẞ biēnis et ẞ ne.i. duoꝝ ānoꝝ.vñ ẞ biēniū nij.ſpaciū duoꝝ annoꝝum.

Bifar⁹.foꝛ ꝓpōit̄ cū bis ꝛ dr̄ bifar⁹ a.ū.ꝛ cū trſ.ꝛ dr̄ trifar⁹ a.ū.ꝛ q̄drifar⁹ a.um.mltifar⁹ a.ū.ꝛ dr̄ bifar⁹ duplicit̄ loquēs.ſ.bilinguis.q̄ duas nouit linguas vel duplex et fallax.q̄ aliud bꝫ in corde q̄ſ fat̄ in oꝛe.vl̄ q̄ nūc dicit ẞ et nūc aliꝺ et ſil̄r expōe alia.vñ bifarie tripharie mltifarie ꝛ q̄drifarie. Bibifarie.i.i duob⁹ modis vl̄ in duab⁹ ꝑtib⁹.et ſic de alijs. et ꝑ iſtis adūbijs inueniūť q̄ñq̄ actꝰ p̄dictoꝝ noīm poſiti adūbialiter. Unde ad hebreos. Oltifariā multiſq̄ modis ꝛc.

Bifax cis.qui duos bꝫ obtutus cōmunis ge .a bis et facies ei.

Bifidus da.dū.i.in duas ꝑtes fiſſū ꝛ ē ꝓpoſitū a bis ꝛ fidus da.um.qđ nō ē in vſu et deriuat̄ a findo dis.de hoc infra dicā in fid⁹ et ſcribit̄ ꝑ vnū f.bifidus trifid⁹ bifar⁹ trifar⁹ et bmōi.qꝛ coꝛripiūt p̄mā. Nā regla ē J.añ f.ſiue ph. ꝓducitur vt cipbus. ꝓter cōpoſita a numeris vt bifidus trifidus bifarius et bmōi .et corri. pnl̄.bifidus ſicut fidus.vel fidi p̄mam.

Bifiniū nij.a bis et finis ꝓponit̄ loc⁹ vel diuiſio int̄ duos fines.ſicut trifiniū dicim⁹ vt quadrifiniū et diū ſifiniū.i.diuiſio inter diuerſas terras vl̄ loc⁹ inter diuerſos fines.ſ.vbi diūſi fines ꝛueniūt.

Bifoꝛes.a bis et foꝛes cōponit̄ .pluraliter he bifoꝛes bifoꝛiū.i.duplices value.qꝛ bina foꝛamia faciāt. Vñ ẞ et ẞ bifoꝛis et hoc bifoꝛe.i.duplex. Vñ ouidius metha.ij. Argēti bifoꝛes radiabāt lumine value.

Biformis.a bis et forma ꝓponit̄ hic ꝛ hec biformis ꝛ hoc me.i.duaꝝ formaꝝ.ſicut triformis triū formaruꝫ Unde biformiter aduer.

Bifrons tis.maſ.ge. dr̄ ianus.et ꝓponit̄ a bis et frōs quia duas bꝫ frontes homīs.ſ.ante et retro.

Biga a bis.et iugū ꝓponit̄ biga ge.q̄ etiā biiuga ge. dr̄.ſicut currus tīm a duob⁹ eq̄s tract⁹.et ē biga ꝑprie lune ꝑpter duas ꝑprietates. ſ.qꝛ creſcit et decreſcit. Triga plutonis qꝛ capit boīes de trib⁹ etatib⁹.ſ.puericia iuētute et ſenectute. Quadriga ſolis ꝑpter q̄tuoꝛ tp̄a anni q̄ facit vicinitate et remotōe ſua.ſ. ver. eſtatē.autumnū.hyemē.vel ꝑpť q̄tuoꝛ ꝑprietates q̄s bꝫ in die. Rubet.n.in mane. ſplēdet in tercia .calet in meridie. tepeſcit in nona. Seiuga currus ionis .a ſer et iugo quia a ſer equis trahit̄. et attribuit̄ ioui.vt pote ſūmo deo ſm poetas. Et ita biga.triga.q̄driga dicuntur a numero eārum et iugo .

Bigam⁹.a bis ꝛ gamos.qđ ē nuptie vl̄ vꝛoꝛ vl̄ mulier cōponit̄ bigam⁹ a.um.q̄ vel que duob⁹ vel duab⁹ nupſit.ſ.viris vl̄ mulieribꝰ.vñ ẞ bigamia mie.pnl̄.acuta i.due vꝛores vl̄ ꝑprietates q̄ aliq̄s ſit bigam⁹. Q̄ ꝓt igitur q̄ri an bigamie ſit irregularitas adiūcta . Dico q̄ aliq̄s ꝑ ſacramentū ordinis miniſter ſacramētoꝝ cōſtituitur.et ille q̄ alijs ſacramēta miniſtrare dꝫ.nullū defectum in ſacramētis pati dꝫ. Defectus aūt ī ſacramētis ē q̄n ſacramēti ſignificatio nō inueniť integra.ſacramētū aūt matrimoniū ſignificat cōiunctiōeꝫ xp̄i ad eccleſiam q̄ ē vni⁹ ad vnā. ſicut dicā in matrimoniū. Et iō requiritur ad ꝑfectā ſignificatōeꝫ ſacramēti.vt vir ſit tīm vni⁹ vir.et vꝛor tīm vni⁹ vꝛoꝛ ſit.et iō bigamia q̄ ẞ tollit irregularitatē inducit. Et ſunt q̄tuoꝛ modi bigamie. Primꝰ eſt cū q̄s pl̄es bꝫ vꝛores de iure ſucceſſiue. Secꝰ ē cū ſil̄ habet pluresvnā de iure aliā de facto. Tercⁱ⁹ cū bꝫ plures ſucceſſiue.vnā de iure aliā de facto. Quart⁹ q̄n vidnā duxit vl̄ coꝛruptā.et in his oīb⁹ eſt irregl̄aritas adiūcta ẞ nō vī q̄ cōtrabať irregl̄aritas ex hoc q̄ aliq̄s ✠ginē nō duxit vꝛorē qꝛ pl⁹ impediť aliq̄s defectu ꝑſono q̄ alieno.ẞ ſi ipe ꝓtrahēs nō ſit ✠go nō ſit irregl̄aritas q̄ multo fortius ſi vꝛoꝛ ei⁹ ✠go nō ſit. Ad ẞ dico q̄ in cōiūctiōe xp̄i et eccl̄ie vnitas ex vtraq̄ ꝑte inueniť . Et iō ſiue diuiſio carnis inueniť ex ꝑte viri ſiue ex ꝑte vꝛoris ē defect⁹ ſacramēti.ẞ tñ diūſimode.ex ꝑte viri requiritur q̄ aliam nō duxerit in vꝛorē nō q̄ ipa ſit ✠go. ẞ ex ꝑte vꝛoris req̄ritur etiā q̄ ipa ſit ✠go. Cuius rō aſſignať.qꝛ defect⁹ in ipo ſacro cauſat irregl̄aritatem Coꝛruptio aūt carnis ex matrimōiuꝫ ꝓtingēs q̄ ꝑceſſit matrimoniū nll̄m defectū facit in ſacro ex ꝑte illius in q̄ ē coꝛruptio.ẞ facit defectū ex ꝑte alteri⁹.qꝛ actus cōtrahētis matrimoniū nō cadit ſup̄ ſeipm ẞ ſup̄ alterū.et iō ex termino ſpecificať q̄ eſt etiā reſpectu illius actus q̄ſi materia illius ſacramēti. Vñ ſi mulier eēt coꝛ dinis ſuſceptiua.ſicut vir efficit irregl̄aris ex ẞ q̄ duxit ī vꝛorē coꝛruptā nō aūt ex ẞ q̄ coꝛrupt⁹ cōtrahit ita fieret mlier irregl̄aris ſi ꝓtraheret cū coꝛrupto.nō ſi cōtraheret coꝛrupta.niſi in alio matrimonio prius coꝛrupta fuiſſet. Ex dicis.eſto q̄ aliq̄s defloꝛauit aliquā quā duxit poſtea in vꝛorē.talis nō vī irregl̄aris.qꝛ nō diuidit carnē ſuā in plures nec etiā vꝛoꝛ ei⁹ et tñ duxit coꝛruptā in vꝛorez. Reſpōſio in tali caſu ſūt diuerſe opiniones.tñ ꝓbabilius ē q̄ nō ſit irregularis qꝛ carnē ſuā nō diuiſit in plures. Queritur etiā

an cū bigamo possit dispēsari. Dico q bigamie nō est adiūcta irregularitas de iure naturali. ß d iure positiuo nec iterū de essētialib ordinis q. s. aliqs nō sit bigam⁹ qđ ptz ex ß. q si aliqs bigam⁹ ad ordines accedat caracterē recipit. et iō papa dispēsare pōt in tali irregularitate, totaliť. ß eps q̄tū ad minores ordies. Et q̄dā dicūt q etiā q̄tū ad maiores ordies i illis q volūt deo in religiōe ꝓfiteri ꝓpter vitādū religiosoꝝ discursū. et si obijcias. ꝓtra ius diuinū nō ɜ dispēsare. ß oia q̄ in canone dicūť ad ius diuinū ꝑtinēt. Cū igiť aplus in scriptura canonica dicat. Oportet epm vni⁹ vxoris virū eē. vī q nō possit in ß dispēsari. Rñdeo ß verū est q̄tū ad ea q̄ sūt de iure naturali. et q̄tuz ad ea q̄ sunt de necitate sacroꝝ et fidei. ß in alijs q̄ sūt de institutō ne aplorꝝ. cū eccl̄ia mō bz eandē ꝑtātez statuēdi et destituēdi quā tūc habuit. pōt ꝑ eū q̄ ꝑmatū tenz i eccl̄ia dispēsari. Vide ifra i bigam⁹ 7 i pscriptō 7 casus.

Bigēstis. ois ge. q̄ ex duob gētib ē nat⁹ sic ex prētusco. et matre franca. et cōponiť a bis 7 gēs gentis.

Bigen⁹ na. nū. pnl. coz. ꝓponiť a bis 7 gen⁹. Et dicūť bigena aialia que ex diūsis generib nascūť vt mulus ex eq̄ et asino. burdo ex eq̄ 7 asina muscino ex capra 7 ariete. ē. n. dux gregis ſm bug.

Bigermē minis. neu. ge. i. seges vel legumē ex duob germinib cōmixtū. et cōponiť a bis et germē.

Biiuga ge. idē est qđ biga.

Biing⁹ a biga vl biiuga dī biing⁹ga. gū. 7 ß 7 ß biingis et boc ge. in eodē sēsu. et substātiue declinata inueniūť hic biiugis gi. et hic et hec biiugis gis. 7 dicūť biiugi vl biiuges. eq̄ q̄ trahūt bigā. vl q̄ duo sūt ad iugū. et ſm ß cōponiť biiugus vel biiugis. a bis et iugū et corripit penultimā.

Bilāx cis fe. ge. i. libra statera. a bis et lāx. q̄si habens duas lances.

Bilbio bis in bilbo bis. vide.

Bilbo a bibo bis derivat bilbo vel bilbio bis ꝑbum neu. id est sonitum facere.

Bilibris. a bis et libra cōponiť hic et ß bilibris et boc bre. i. duaꝝ librarꝝ pōd⁹ vl mēsura. ſm bug. et ꝓducit li. sic libra. Vers⁹ differētialis. Pro cētū libris nolo carere libris. Apocal. vj. Bilibris tritici denario vno. Pap. xo dic q bilibris ē sextari⁹ bis assumpt⁹.

Bilinguis a bis et lingua. ꝓponiť ß et ß bilinguis. 7 ß bilingue. sicut a tris et lingua dī trilinguis gue. qui duas vel tres linguas nouerūt. vl q̄ duab vl trib ligu is loquūtur. ꝑ similitudinē biligues vl triligues dicūtur fallaces 7 duplices q̄ aliud habēt in corde. et aliud ī lingua. vl instabiles q̄ nūc boc habēt in ligua nūc illud et corripit ꝑmā. Vñ i grecis. dicit. Duplicis ac cordis homo dicitur eē bilinguis.

Bilios⁹ sa. sum. qui frequenter irascitur et semper ē tristis et derivatur a bilis.

Bilis. a bis dicit ß bilis. i. fellis et ire sedes. vl ex fell cōmotiōe ꝓcedēs amaricatō. et pōit q̄nq̄ ꝑ ipō felle. et ꝑ quolibet nigro et malo humore. Q̄nq̄ pro ira. vñ ps⁹. Turgescit vitrea bilis.

Bilix cis. Liciū cōponiť cū bis vl tris. et dī ß bilix cis. et ß trilix cis. i. lorica q̄ cōtexit duob vl trib licijs accumulatis. texit. n. ponēdo liciū sup liciū. et ß bilix cis. et ß trilix cis. i. pānus trib⁹ filis aggregatiz ꝓtext⁹. vñ ß et ß bilicis et ß ce. et hic et hec trilicis. et boc ce.

Bimartus ti. mas. ge. i. bigam⁹ q̄ bis fuit marit⁹ et cōponitur a bis et marit⁹. q: bis marcuit. luxuria. n. facit marcere hoiem. Vñ bimartia tie. talis ꝓprietas.

Bimaris a bis et mare ꝓponiť ß et ß bimaris. et ß re. i. duo maria vl int duo maria existēs. et cor. penul.

Bimat⁹ tus. tui. spaciū duoꝝ ānoꝝ. et dī a bin⁹. Da thei. ij. q̄ herodes occidit oēs pueros q̄ erāt in bethlem et in finib ei⁹ a bimatu et infra. Occidit. i. occidi iussit. q: q̄ ꝑ alīū fac ꝑ seipz facere vī. Jō glo. lingua vtit ꝑ gladio. Ex quare a bimatu occidit pueros berodes fecit cū xps nōdū ſm cmunē opiniōez duoꝝ esset ānoꝝ. ß fecit ſm rabanū. q: timebat ne puer cui famulabāť sydera panlosupra etatē vel infra spēm sibi ꝓfozmaret. et produ. penultimā.

Bimēsis. mēsis cōpōiť cū bis. et dī ß et ß bimēsis. et ß bimēse. i. duoꝝ mēsium. quod aliter bimestris stris dicitur.

Bimeter tra. trū. vbi sūt duo metra. 7 ꝓponiť a bis 7 metrū. et cor. penultimā naturaliter.

Bimo as aui. re. i. duplicare. Vide in bino as.

Bimulus la. lū. dimi. de bim⁹ ſm bug. Pap. xo dic bimul⁹ bimatū agēs sic trimul⁹ trimatū agens et corripit penultimam.

Bimus ma mū. i. duoꝝ ānoꝝ. a bis et ann⁹ q̄si bis annus. Et vt dī in grecismo. Est gemin⁹ bin⁹ āni gemini quoq̄ bimus.

Bino a bin⁹ dī bino nas. 7 bimo mas. ꝑba actiua 7 differūt. nā bimare ē duo et duo insiť cōiungere. et compoiť. Cōbino nas. ī eodē sensu. Sz bimare ē duplicare et producit bi.

Binoctiū ctij. ge. neu. i. spaciū duaꝝ noctiū et cōponitur a bis et noctiū. qđ antiq̄ olim dicebāt ß noctiuz vel a genitiuo plurali de nox noctis.

Binomē a bis et nomē cōponitur hoc binomē nis. i. duo nomina. Vnde hic et hec binomis et boc me. qui duo habet nomina et producit no.

Bin⁹ na. nū nomē distributiuū qđ i singlari tātū vel et q̄ntuz duo. vt bina lectio. i. due lectiones. ß in plali tenet distributiue ꝓprie. vt isti comedūt bini. Et q̄nq̄ tātū valet in plali q̄ntuz in singlari. vt vidi binos boies. i. duos. et est cōpositū binus a bis et vnus. inde bin⁹. i. bis vnus. Et a binus hic binarius talis numerus. et binarius ria. rium. adiective. et produ. bi.

Biosid est via.

Biothanat⁹ ti. mas. ge. ille q̄ bis extitit mortu⁹ vt lazarus. a bis et thanatos quod est mors vel mortuus. et mobiliter potest declinari biothanat⁹ ta. tū. ſm bug. et papias dicit. Biothanatus bis mortuus duplicit damnatus.

Bipēnis nis. fe. ge. securis q̄ duas pennas habet. hec etiā dolabra dī ſm pap. 7 cor. ꝑmā. Virg. in. iij. georgicorum. Arte sata et validā in vites mollire bipennē. Hug. aūt dic. q bis ꝓponiť cū pēna. et dī ß et bec bipēnis. q: duas bz pennas. s. ante et retro et adiective declinatur hic et hec bipēnis et ß ne. Vel cōponiť a bis et pennū qđ antiqui dicebāt acutum. quia duas habet pennas. i. acutas ptes. Vnde et animm dicuntur pēne. quia sunt acute. hec 7 dolabra dī. quia duo latera habet. Nā securis simplex est.

Biptior tiris. 7 biptio tis. ī duas ptes diuidere. a bis et ptior vel ptio ptis. Vide in ptior tiris.

Bipes dis. ge. cōmūis a bis et pes duos habēs pedes Tamen cōstructione pōt eē omnis ge.

Biplex cis. Plica ce. ꝓponiť cuz bis. et dī ß 7 ß et ß biplex plicis. Istez plica componitur cū alter et dicit hic et hec et boc altriplex cis. in eodē sensu. s. duplex animo. fraudulētus. et vtrūq̄ cōpatur. Vnde ß biplicitas 7 altriplicitas. i. duplicitas fraudulentia. 7 scias q̄ predicta ab bis cōposita a bicellum vsq̄ adhuc abnciunt s.

Birratus ta tū. birro indutus a birrum dicitur.

Birria rie. ꝓpriū nomē viri. et dicitur a birruz qđ est grossum vestimentuz. quia birro et viliter indut⁹ erat Vel birria quasi virtia b. in v. cōuersa. quia viriliter consulebat domino suo.

Birrosus sa. sū. et birrat⁹ta. tū. birro indut⁹ a birr dī Birrū ri. grossum vestimentum. et dī a greco. Nam birrum dicunt greci librum.

Birsa cloaca vel corium bouis. Vnde et carthago olim dicta est birsa. quia fuit circumdata corio bouis et a birsa birsus sa. sum. rufus vel niger.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Bis aduer. est numeri sumptū anormale a duob.
Bisamnis nis. quidā fluuius currens ꝓpe iannā a bis ⁊ amnis. q; duo amni vel amnes intrant illū fluuiū. ⁊ desinit ablatiuus in e.
Bislongus ga. gum. q̄si tm̄ bis longus a bis ⁊ longus.
Bispilus li. vbi mortuus portat.
Bisse a bes. i. octo vncie. vñ bisse idē vel dī bisse q; bis est triens ⁊ a bisse dī bissextus. q; ex bisse. i. minutis colligit. vel dī a bis ⁊ sextus. q; sextus dies añ kalēdas martij bis cōputat eo anno. vt dicit hug. Et in seq̄nti die celebrat festū matbie ⁊ eius vigilia in die p̄cedēti. Vñ ꝯsus. Bissextū sexte martis tenuere kalēde. Posteriori die celebrāt festa matbie. Vide de B supra in ānus.
Bissextus in bisse vide.
Bissyllabus ba. bum. cōponit ex bis ⁊ syllaba. i. dictio cōstans ex duab syllabis. vt amo ⁊ ꝓdu. primā positiōe sicut ⁊ dissallabus. Vñ in doctrinali dī. Non sine cōpositis debent dissyllaba demi.
Bissinus na. nū. possessiuus a bissus deriuat vt bissina vestis. i. candida facta ex bisso. Declinat aliq̄n substātiue B bissinū ni. Apoc. xix. Bissini ei iustificatōes sanctorū sunt. Et scias q; q̄n est possessiuū ꝓdu. penul. q̄n vero est substantiuū eam corr. sicut supra oñdi in scda pte de accentu vbi egi de possessiuis desinētib⁹ in inus.
Bissus si. fe. ge. genus lini candidissimi et mollissimi et nascit in egypto. Luce. xvj. Homo quidā erat dines et induebat purpura ⁊ bisso.
Bitalassum. vestigiū in luto p̄ssum. vel cōcursus duorum mariū. scz locus vbi duo maria cōcurrunt a bis ⁊ talassum q; d est mare. Actu. xxvij. Et cum incidissem⁹ in locum bitalassum impegerunt nauem.
Bitidus da. dum. i. biformis vel q̄ntum ad corpus vel q̄ntum ad aīam. ⁊ cōponit a bis ⁊ idea q; d est forma.
Bito tas. verbū neu. i. pgere a bitumen dī. Vñ plautus in gurgulione. Quis mihi in terra eque fortunat⁹ si illa ad me bitet.
Bituligo a bitumen dī bec bituligo ginis. i. vimen minutum q; d in bitumine crescit.
Bitumen a bibo bis dī B bitumen minis. quoddā genus terre vtile ad cōpages nauiū q; d ⁊ gluten dī. ⁊ abūdat in aspbalto lacu iudee. ⁊ bituminеus nea. neum. i. existens de bitumine. ⁊ bituminatus ta. tū. litus de bitumine ꝑm hug. Vel vt dicit glosa Geñ. vj. Bitumen ē glutē feruentissimū q̄ lita lingua nulla violentia dissolui pñt. ⁊ pdutu. Vñ in aurora dī. Arcam liniuit ponē do forte bitumen.
Binira re. q̄ duos habet vel habuit viros. i. maritos. a bis ⁊ vir. ⁊ cor. vi. sicut vir viri.
Biniū unj. ge. neu. locus vbi due vie cōueniūt vel concurrūt. ⁊ cōponit a bis ⁊ via. vñ bic ⁊ bec binialis et B le. ⁊ biuiatim. i. pua biuia.
Bizantiū. B bizante vel bizantiū olim dicta est cōstantinopolis. vñ bizanteus tea. teū. ⁊ bizantius tia. tium. ⁊ binc adbuc moneta illius ciuitatis dī bic bizāteus vel bic bizantius.

B ante L

Blandicellus la. lum. in blandulus vide.
Blandior diris. ditus. sum verbū deponētale. cōstruit cū dto. vt blandior tibi. i. adulor. Inuenit etiā cū actō in eodē sensu. ⁊ inde blādus da. dum. ⁊ inde blandicia cie. ⁊ bec blādicies ciei. i. adulatio. Blandior cōponit debblandior. i. valde blādior. vel sit de priuatiū. Eblādior. i. valde blandior. Reblādior. i. iterum blandior.
Blandulus a blādus da. dum. dī blandulus la. lum. i. blādus aliquantulū q; d ⁊ blandicellus dī. vñ ⁊ blandicella dicunt verba diminutiua. ⁊ blādicios⁹ sa. sum.
Blas blatis. i. stultus vl insipiēs a blatero blateras dī.
Blasphemo mas. a blas ⁊ femina cōponit blasphemo mas. i. detrabere vel repbendere. vituperare. Nam feminarū est rem stulte blasphemare. Vñ blasphemia mie. et pl̄aliter blasphemie arum. i. detractio vel vituperatio. Vñ prudentius in sicomachia. Non tulit vlterius capti blalphemia monstri. Virtutū regina fides. Et est blasphemia irreligiosa repbensio vel detractio. vituperatio. Blasphemus vero est maledicus. detractor vituperator. ⁊ est adiectiuū ⁊ pdu. pbe. ⁊ scias q; ꝓprie ⁊ stricte loquēdo blasphemare est deo in uriā irrogare. q; d fit aut cum ei attribuit q; d nō cōuenit ei q; d est contra misericordiā. aut cum ab eo remouet q; d ei cōuenit q; d est contra iusticiā. aut cum creature attribuit q; d ē ꝓprium dei q; d est cōtra maiestatē. Et sic Matb. ix. scribe iudicabāt cum xp̄s palitico dixit. tibi dimittuntur peccata. vñ dixerunt bic blasphemat.
Blasto tonis mas. ge. i. cubicularius siue bospitalari⁹ et dī a blatero ras.
Blata a blatero teras. dī bec blata te. quoddā aīal de nocte tm̄ ambulans. vñ ⁊ lucifuga dī q̄ cōprebensa manum tingit. Alij dicunt q; d sit vel spertilio. quidā dicunt q; d sit genus muris in subterraneis habitans cauernis. ⁊ inde bec blata te. i. purpura eiusdē aīalis colorem imitans. Vñ blateus tea. tum. ⁊ bic ⁊ bec blatealis ⁊ B blateale. purpureus. vel talis color scz blauius. Item ablata te. pro animali dī bec blatea tee. i. illud q; d de calciamentorum soleis eradit vel lutum ex itinere in calciamentis collectum.
Blatea blatee in blata exponit.
Blatero, bec tera re. i. sonus ranarū. inde blatero ras. id est stulte vel sine cā loqui. detrabere. declamare. vel strepite aliquid loqui ⁊ pferre. ⁊ metu trepidātia verba dicere q; d ⁊ balbutire est. ⁊ est ꝓprie camelorū. Vñ blatero ronis. qui ita blaterat.
Blatio tis. tire. verbū neu. i. pplexe ⁊ impedite loqui. vñ plautus in amphitrione. Q; d intelligere quisq; potis est ita nugas blatis. Et blatire. i. p̄cipue loqui. et dī a blata blate.
Blatus ti. i. stultus ⁊ insipiēs idē ⁊ blas a blatero ras.
Blennus a blatero ras. dī bic blēnus ni. ⁊ bic blenno onis in eodē sensu. i. stultus vel bircosus ⁊ impudicus.
Blesus a balo las. dī blesus sa. sum. ⁊ dī blesus q̄si fresus. q; verba frāgit nō bñ ea pferens. q; q̄n dī blesus q̄si bucca lesus. etymologia est non cōpositio.

B ante D

Boa bos dī bic boas vel boa quidā serpens qui valde psequit boues. nam plurima lacte riguis vberib⁹ se innectit ⁊ sugens interemit. ⁊ inde a boū depopulatione boas dī. Boa etiā dī tumor cruciū in vnū collectus et rubor ⁊ etiā lutum dī boa.
Boanerges interptat filius tonitrui. Vñ Marci. iij. dī q; xp̄s vocauit ad se iacobū zebedei ⁊ iohannē fratrem iacobi. ⁊ imposuit eis noīa boanerges q; d est filij tonitrui vbi dicit beda in glosa. Quorū vnus intonās vocem theologā quā prius nemo edere nouerat emisit In principio erat verbū ⁊c. quā tanto pondere grauidam reliquit. vt si aliquanto plus intonare voluisset. nec ipse mundus capere posset.
Boariū rij. locus vbi vēdunt boues. vide in bouariū.
Boatus tus. mugitus boū. vel vox plena a boo as. dī.
Bobino nas. verbū neut. dī a boo as. ⁊ est bobinare. cōuiciari. damnare. clamare. vñ bic bobicinator conuiciator. vel tricosus ⁊ inconstans.
Boema matis. ge. neu. i. boatus sonus. strepitus ⁊ deriuat a boo boas.
Boetes a bos deriuat bec boetes tis. vel boete ꝑ quadam stella. vel potius ꝑ signo. cōtinet ei plures stellas vt dicunt duodecim. ⁊ pducit e.
Boetius tij. ꝓpriū nomen cuiusdā magni theologi et philosopbi. ⁊ dī a boetes. ⁊ scribit p t. ⁊ fit vctūs boeti penul. pducta.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Boglossa se. ſm pap̄. in buglossa vide. q; cōiter medici dicunt buglossa pu .

Boia boie fe. ge. tor; quis damnatorū q̄si iugum in boue a bos dicit.

Bois grece. latine dī bos ſm papiam.

Bola .i. sententia.

Boletus ti. mas. ge. genus fungi. 7 ꝓducit penul. Vñ quidā. Boleti leti causa fuere tui.

Bolis lidis mas. ge. Bolide aūt penul. cor; r. apellant naute massam plūbi quā sūmittere solēt in mare vt expiant ꝓfunditatē maris. Actuū. xxiij. Et sūmittentes bolidē inuenerūt passus. xx. Vñ ꝟsus. Per bolidē plūbi massam dic petre notari.

Bolus a bñ vel bonus dī hic bolus li. i. mor;sellus. vel bolus iactus. Scōm q dī ꝓ morsello dī bolus q̄si bñ olidus. 7 est etymologia nō cōpositio. 7 cor;ri. bo. vñ in aurora. Hic fidei articulus cōpetit esse bolus.

Bombicino nas. penul. cor;r. vide in bombicinus.

Bombicinus a bombix cis. dī hoc bombicinū ni. quo nōie vocat ipsa lana añq̄ tingat. et textura q̄ fit inde. et bombicinus na. nū. penl. ꝓdu. q aūt iuuenalis cor;ripuit eam ibi. Quarū delicias pannus bombicinus vrit licentia fuit poetica. Et bombicino nas. i. bombicinū 7 purpurā facere. vñ bombicinator; tor;is qui eam facit ſm bug. 7 cor;r. pnl. bombicinū q̄ñ 7 substantiuū.

Bombix cis. mas. ge. dī a bomby. Sunt aūt bombices vermes ex quor;uz egestione ipsa efficit lana serici. vel vt dicunt bombaciū cōficit. Generant em̄ ex se longissima fila. vñ purpura 7 hmōi texunt. 7 ꝓducit penl. in gtō q; descendit a ntō habēte i. naturaliter longā 7 añ ꝛ. vt dicit maīster ben e.

Bombizo zas. penul. ꝓdu. vide in bombus.

Bombusa boo. as. dī hic bombus bi. i. sonus. a q̄ bombizo. zas. i. bombos facere vl clamare. 7 ꝓprie est apum q̄ñ clamant suo mō. vñ hec bombizatio tionis ipsa vox apum. Inuenit etiā bombus ꝓ sono culi.

Bonus na. num. est primatiuum vel pōt deriuari a venus. et dī bonus q̄si venus a venustate cor;pis. Et postea ad animū est hoc nomen bonus translatū. eum em̄ bonū dici mus cui nō ꝑualet malū. eumq̄ optimū qui peccat minimū. Et a bonus boni addita tas fit hec bonitas tatis. 7 cōpar irregulariter bonus melior; optim⁹ et in aduerbio bñ melius optime. Et scias q oīa appetunt bonū natural'r. vñ dicit boetius in tercio de cōsolatōe philosophie. Est mentib⁹ hoīm veri boni naturaliter inserta cupiditas. sed ad falsa deuius error; abducit 7 est triplex bonū. s. honestū vtile 7 delectabile.

Boo as. aui. are. verbū neu. i. sonare clamare mugire. vel vocare. 7 cōponit reboo as. i. resonare.

Boos interpar in q̄ fortitudo vel robur est. vide in ꝓpheta.

Boreas ree. quidā ventus est. et cor;r. primā. vñ Ouid. epi. Illic me teneas boreas vbi dulce morari est.

Borith herba fullonis est de qua panes faciūt q̄s herbaticos vocant. 7 siccant illos. habentq̄ ꝓ sapone ſm pap̄. Scōm aūt hiero. in hieremia hebraicum est. 7 est quedā herba quā. lxx. interptes dicūt herbā fullonū. q̄ in palestina in humidis 7 in virentib⁹ locis inuenit 7 eā dem vim habet quā 7 nitrū ad lau ādū vestes 7 accētuatur in fine. Hiere. ca. ij. dī. Si laueris te nitro 7 multiplicaueris tibi herbā borith maculata es em̄ iniquitate tua cor;am me.

Bos bouis. com. ge. dī q̄si bonus opator; soli. 7 est etymologia nō cōpositio 7 deberet facere gtūs bois sed interponit u. 7 dī bouis cā euphonie. gēs pīalis facit bo um. dtūs 7 ablatiuus bobus. Vñ dicit prīs. in. vj. li. A boue q̄z bouū deberet fieri e. in um. sed ꝺ nomen notādum. in q̄ u. cōsonantē assumūt obliqui casus singulares hiatus cā. abiciūt aūt eam u. q̄ñ sunt pīales. Virg. in tercio. Lecta boū passim cāpis armēta videmus. Da tiuus aūt 7 ablatiuus eiusdē noīs ꝓ syncopā semꝑ medie ꝓfert syllabe boby ꝓ bouib⁹. Ntūs em̄ pīalis 7 accusatiuus 7 vtūs qui sing'es sunt raro obiciunt u. consonantis loco posita. Et scias q boby qđ amisit syllabis recupauit in tēporib⁹. Vñ licet bouis 7 boue cor;r. primam. vt Ouid. Non boue mactato celestia numina gaudent. Ēñ boby eam ꝓducit. Vñ idem. Non ꝓfecturus litora boby aras. et dicit bug. q̄ greci dicunt b⁹ inde dī bos. Sed nō credo q sit ꝓprie loq̄ndo deriuatio. 7 ita in cōsilib⁹ dico sicut in tercia ꝑte ostēdi in ca. de specieb⁹ noīm. q̄si in principio. Item dicit bug. q nihil est q quidā insulsi dicunt buby. nihilominus q dicunt buum. 7 vt dicit basilius in exameron omelia. ix. Boues cum diutius inclusi fuerint byberno tpe ꝑturbatione aeris naturalis ꝑsentientes intellectu de stabulo fous oēs aspiciunt nutantes. vide in asinus.

Bosforus. Bos cōponit cum foros qđ est ferre. et dī hic bosforus fori. penul. cor;r. i. illud mare ꝑ qđ transit yo. in specie bouis. vel ꝑ qđ iupiter in spē thauri detulit europam. Idē 7 alio noīe ꝓpontides a transitu pōti. Inuenit etiā bosforus. 7 ꝓpontides. ꝓ noīe eiusdē stelle.

Bossequus penul. cor;. i. bubulcus. q̄si sequēs bones in custodia vel in quouis alio modo.

Bostar. cōponit cum sto stas. 7 dī hoc bostar staris. penul. ꝓdu. locus vbi boues stant sc̄z stabulū. Dicit etiā bostar locus vbi cor;pa boū ꝓburunt. 7 inuenit hic bostar staris. penul. cor;. ꝓpriū nomen viri. 7 primitiuum. ita dicit bug. Pap̄. em̄ dicit bostar locus vbi cōburūtur cor;pa boū vel statio boum. Magister aūt bñ. bis in ꝑte cōtradicit. dicit em̄. Nota q dicimus hic bostar ꝓ quodā barbaro. 7 nihil est hoc bostar. vñ cor;. penl. gti 7 nunq̄ ꝓducit. Errauit aūt bug. qui dicit hoc bostar in deriuatōnib⁹ suis. Ita dicit magister bene. sed dictū suū nō ꝓbat. nobis aūt magis placent prius ꝓ Hug. et papiam dicta.

Botrio a botrus dī hic botrio onis qđ ext de sarmento q̄ñ turgescit. 7 qđ pendet de cingulo.

Botrus tri. id qđ est in acino. sed ponit q̄ñq̄ ꝓ acino. q̄ñq̄ ꝓ vua. q̄ñq̄ ꝓ racemo. 7 est ge. ge. Inuenit tamē aliq̄n in mas. ge. Vñ dentro. xxxij. Botrus amarissim⁹ ſm vnam lram.

Bouariū a bos dī hoc bouariū rij. vel boarū. i. locus vbi venduntur boues.

Bouicida de. penul. ꝓdu. ge. com. qui vel q̄ cedit boues. i. macellarius a bos bouis 7 cedo dis cōponit.

Bouilla a bos dī hec bouilla le. locus vbi venduntur boues. vñ ꝑsius. Accedo bouillas. vel bouille larū. quidā locus iuxta romā vbi boues vendebant. vel vbi boues tm̄ sacrificabant iuxta p̄ceptū minerue. Et ideo sic dī q̄si boū villa. et ſm hanc significationē ponit a ꝑsio ꝺ nomen vt dixi. Accedo bouillas.

Bouinus na. num. res bouis vel ad bouē ptinēs a bos dī 7 ꝓducit penul. sicut hmōi possessiua in inus. Benius etiā vt vult pap̄. dī boui filis.

Bouiscida de. com. ge. i. qui scindit boues. s. macellarius a bos 7 scindo dis. cōponit 7 cor;. penul.

B ante R

Bracale lis. ge. neu. i. lumbare a brace bracarū dicit.

Bracariū rij. ge. neu. i. lūbare. 7 dī a brace bracarū.

Bracatus a brace dī bracatus ta. tum. qui indutus ē braca. vñ et bracata dī quedā regio gallie. s. q̄ adiacet reno. q; boēs ibi vtunt laxis bracis.

Brace carū. pīalis numeri dī a bracos qđ est breue. q; breues solēt esse. Non em̄ solent habere tibialia. sed extendunt solummō vsq̄ ad genua bis verenda cor;pis velant 7 tegunt.

Braceū ei. i. vadū 7 dī a brocos qđ est breue.

Bracile a brace carum dī hoc bracile lis. i. lumbare.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Bracile etiã dicit cingulũ renum.
Braciologia gie. quedã figura locutiõis de qua supra diri in quarta pte vbi egi de colonby rhetoricis. 7 acuit penultimã.
Bracis is. fe. ge. dĩ inferior ps circuli et dĩ a bracos qđ est breue.
Brachiale lis. ge. neu. torquis in brachio. siue brachij quoddã ornamentũ. qđ 7 dextrocheriũ siue dextrobirium dĩ 7 derivat a brachium.
Brachiũ. a barr qđ est forte vel graue dĩ brachiũ chij. qr ceteris mẽbris fortius sit. Vñ ß brachiolũ li. dimin. et brachiatus ta. tum. habẽs brachia. Scias q multe sunt ptes in brachio. nam ibi est thorus siue musculus. cubitus 7 vlna. 7 ala siue ascella. siue subbircus. et lacertus. Et lacertus qđ est ꝑprie supior ps. vel etiam ipsum totũ scz brachiũ. 7 dĩ a lacero ras. qr lacerti vident lacerati a toto corpe. vñ lacertosus a. um. i. fortis qui magnos 7 fortes habet lacertos. Thorus siue musculus est illa pulposa caro q̃ in lacerto ẽ. Cubitus est vsq; ad manũ 7 dĩ a cubo bas. qr hoĩes solent cubare sup cubitũ in cena. Vel dĩ a cubon qđ est firmũ. qr firmũ membrũ sit. Ulna ꝑm quosdã est cubitalis mensura idẽ. s. qđ cubitus. Scõm alios est extensio vtriusq; brachij. Ala est illa pilosa ps sub brachijs 7 dĩ sic qr pilosa sit vt ala. vl qr instar alarũ inde brachia emergãt vt moueant. 7 eadẽ ascella le. dĩ. qr ab ß loco brachia cillent. i. mouent. 7 idẽ locus dĩ etiã subbircus. qr sit fetitus. habet em̃ subtus bircũ. i. fetorẽ birci 7 cõponit a sub 7 hircus.
Braco cas. i. aliquẽ bracas in duere. 7 dĩ a brace carũ. et cõponit imbraco cas. in eodẽ sensu. Et debraco cas. id est bracas extrahere. 7 sunt actiua.
Bracos grece. i. breue latine.
Bragmane. narũ. ꝑli sunt indie. 7 declinat hic 7 ß bragmana ne. cõ. ge. pnl. cor. sicut hic 7 ß salmana ne. Hie ro. in epla ad paulinã ca. j. Peruenit ad bragmanas.
Brancia a brancus ci. quod est guttur dicit hec brancia cie. quidam locus circa guttur. 7 vt dĩ brancie sunt fauces. Vñ legit in bystoria thobie. q thobiã iuniorẽ piscem metuentẽ prendere iussit angelus dicens. apprehende brancias eius.
Branciola le. dimi. pua brancia.
Brãcus ci. i. gutt. a bracos qđ est breue dĩ. qr breue sit q̃tum ad alia mẽbra. Item inuenit hic brancus ci. quedam passio siue quidã morby. s. ꝓfocatio faucium frigido humore. 7 tunc dĩ a brancia cie.
Bratea a bracos qđ est breue dĩ hec bratea orum. in plali numero tm̃ inuenit 7 neu ge. Vel dĩ a bratẽ greco qđ lamina auri est. Et inde bratea teorũ. tenuissa auri lamina. Vñ hec brateola le. dimi. pua brata. bratea etiã vel brateola dĩ campanula aurea. Vñ brateatus ta. tum. i. brateis ornatus ꝑm hug. Papias vero dicit bratea tenuis auri lamina vel alicuius metalli.
Brateola le. in bratea vide.
Braueta te. com. ge. penul. ꝓducta tam victor q̃ qui accipit brauiũ q̃ qui dat. 7 dĩ a brauium.
Brauiũ uj. laurea palma munus ꝑmiũ. cursus q̃si pauium. i. patũ acquisitũ vi 7 virtute. Vel q̃si habitaniũ id est habitũ virtute.
Bresith. i. liber geneseos. ꝑm hebreos.
Breuiariũ rij. in breuis vide.
Breuigerulus li. penl. cor. i. baiulus 7 portator breuiũ a breue 7 gero ris. componit.
Breuilogia gie. breuis dictio. s. qñ aliquis breuiter dicit a breuis 7 logos sermo.
Breuiloquus qua. quũ. pnl. corr. qui breuiter loquit a breuis 7 loqr. Vñ hoc breuiloquiũ breuis locutio.
Breuis a bracos qđ ẽ breue dĩ hic 7 ß breuis 7 ß breue. 7 cõpat breuior uissimus. Vñ breuiter ius. uissime aduer. 7 ß breuitas tatis. 7 ß breuie uis. ꝑ lris. qđ 7 hic breuis uis inuenit. Vñ hoc breuiariũ rij. locus vbi reponunt vel reportant breuia. Vel vbi aliquid ꝓtinet adbreuiatũ. vñ quidã liber in q̃ est totũ officiũ diurnũ et nocturnũ dĩ breuiariũ. Item a breuis dĩ breuio as. qđ cõponit adbreuio as. 7 sũt actiua. vide in narratio.
Bria. i. mẽsura a bracos qđ ẽ breue vbi ci nimie tasẽ mẽsura nõ est. 7 bria dĩ quedã terra vbi fiunt boni casei.
Brisca ce. i. fauus. vñ mel elicit a brisyn dicit.
Briseus sei. mas. ge. i. bachus. 7 dĩ a brisyn qđ est exprimere vel elicere. qr ille primus docuit exprimi 7 elici vinum de vua. lac de mãma. mel de fauo vt dicit hug.
Brisio. i. exprimere vel elicere.
Briso sas. i. frangere exprimere elicere. 7 dĩ a brisin.
Britannus ni. in brito exponit.
Brito a brutus dĩ hic 7 hec brito onis. sunt em̃ britones q̃si bruti qui quidẽ brutus fuit primus rex britonũ et qui primo vna cum eis habitauit illã insulã q̃ mõ vocat anglia. Inde dicũt britãni 7 eadẽ cã. vñ hec britonia 7 britãnia a q̃ mõ sumit gentile brito. et britannus ni. Et nota q britãni qñq; dicunt anglici. sed cũ adiũcto. vt flaui britanni. 7 raro sine adiũcto. 7 qñq; dĩ quedam insula vltra britãnos 7 ꝑprie illi britãni qui eandẽ inbabitãt. Sed qui nobis sunt ꝓtigui ꝑprie sunt britones 7 cor. penl. gũ. brito onis. Junenalis li. iiij. sati. iij. q nec terribiles cimbri nec britones vnq̃.
Bromin interpretat comedere vel cõsumere.
Bromius mij. i. bachus. vide in bruma.
Brucus ci. mas. ge. quidã vermis. a bracos qđ est breue dĩ. qr breuis sit. vel qr durez breuit. ꝑm hug. Pap. vero dicit. Brucus locuste filis. vel q̃ nonduz euolat. tũ maior 7 pdu. bru. de ß plenius supra diri in atacus.
Bruma. Bracos qđ est breue cõponit cum emeras. qđ est dies. 7 dĩ hec bruma me q̃si bracos emeras. i. breues dies ꝑpter breuitatẽ dierũ qui tunc sunt. 7 dĩ bruma matutinale frigus ꝑprie. qr breuiter durat. 7 totuz hyemale tps dĩ bruma a breuitate dierũ. Vel bromin interptat comedere vel cõsumere. Inde bromius. i. bachus qr dat appetitũ comedendi. vñ hec bruma me. q̃si edacitas. qr comedit 7 corrodit folia arborum. vel qr q̃ in estate adquirunt in bruma comedunt. vel qr dat appetitũ comedẽdi. Vñ brumani dicunt. qui habẽt fastidium ciborũ. 7 inde brumarij in eodẽ sensu. Itẽ a bruma hic 7 hec brumalis. 7 ß le. vt brumale tpus 7 brumosus sa. sum. i. immũdus vel frigorosus. ꝑm hug. Pap. vero sic breuiter dicit. Bruma gelu tps hyemis. 7 pdu. bru. sicut brumeo mes.
Brumeo a bruma dĩ brumeo mes verbũ excepte actionis vt de brumet. i. facit brumã. Vel brumere. i. stultum 7 brutũ fieri. Vñ brumesco scis inchoatiuũ. Itez brumet 7 brumescit ponunt impsonaliter.
Brunda grece latine cornu vel caput cerui dĩ. Vñ ß brundusium sij. a situ loci. Vident em̃ cornua cerui et caput 7 figura in dispositõne eiusdẽ loci. 7 est in papia tercia lra v.
Brundusium sij. locus quidã vbi optimus portus est. vide in brunda de.
Bruteo tes. tui. verbũ neut. 7 caret sup. i. esse vel fieri brutũ. Vñ bruteseo scis. desipiscere inchoatiuũ. Bruteo cõponit debruteo tes. 7 teneat de. intensiue vel priuatiue. Obbruteo tes. Vñ debruteseo et obbruteseo teseis inchoatiua.
Brutus ta. tũ. i. stolidus insulsus. stultus imũdus. 7 derivat a bruteo tes. q autem dĩ brutus q̃si obrutus. s. a sensu qr caret sensu. est em̃ sine rõne etymologia est nõ compositio.

Bubalus li. penul. cor. bos siluestris 7 ferinus a bos dicitur qr sit filis boui. Inde bubula le. ꝑ femina 7 bubalinus na. nũ. 7 bubalus la. lũ. in eadẽ significatõe scz ad

bubalum ptinens. vel de bubalo existens. Inuenit etiam bubalus la.lum. Regū.ij.ca.vj. vide in assus.

Bubastis stis. de bubulcorū. fe. ge. a bos dicit.

Bubo onis incerti gen. a sono vocis cōpositū nomen habet 7 est auis feda 7 feralis. onusta quidē plumis. sed graui semp detēta pigricia in sepulchris die noctuq; versat. 7 semp cōmoras in cauernis. De qua Ouid. in v. metha. Fedaq; fit volucris vēturi nūcia luctus. Ignauus bubo dirū mortalibꝫ omen. Denicq; apd̄ augures malū portēdere ferit. Nam cum in vrbe visa fuerit solitudinē significare dicūt. Sicut dicit ysi. xij. etymo. Bubulcus ci. custos boum. 7 cōponit a bos et custos. sicut subulcus dī custos suum.

Bubulus la lum. in bubalus est.

Bucca a boo as. dī bucca ce. i. os vel oris folliculus et inflatio. vel bucca est nomen ficticiū sumptū exp̄prietate vocis ipsius rei. q; aūt dī bucca. q̄si bolos. i. cibos capiens. etymologia est nō cōpositō 7 scribit p duo c.

Buccatus ta. tum. in bucco cas. vide.

Bucco as. aui. are. i. buccā facere vel inflare. qd̄ cōponit imbucco as. aui. i. inducere. 7 in tali sensu est actiuū. Sic̄r 7 bucco as. p buccatū facere est actiuū. vñ buccatus ta. tum. participiū. et buccatus dī qui habet buccā vltra modū magnam.

Bucco a bucca dī bic bucco onis. verbosator q̄ multum loquit 7 qui multū comedit. p̄prie quidē bucco dī garrulus q̄ cūctos loquacitate oris nō sensu erupat.

Buccula a bucca dī hec buccula le. 7 ß buccella le. tā p morsello q̄ p pua bucca. Buccula etiā dī vmbo. et quedaz ps galee. s. crista vel conus. Vñ iuuenalis. Et fracta de casside buccula pendēs. 7 scribit p duo c. Itē bucula. i. iuuenca. 7 tūc derivat a bos. 7 scribit p vnū c. Virg. in p̄mo georgi. Aeria fugere grues aut buccula celum. s̄m hug. Dap̄. vo dicit sic. Bucula. vaccula a boue dimi.

Buccella a bucca dī hec buccella le. tam p̄ro morsello panis q̄ p parua bucca. et scribit p vnū c. Vnde ps. Mittit cristallum suū sicut buccellas.

Buccellarius rij. i. gluto a buccella dicit.

Bucetū ti. locus vbi boues ciunt. i. vocant sicut ē stabulū vel pascua vel forū. 7 cōponit a bos 7 cio cis.

Bucina a bucca dī hec bucina ne. vel dī a boo as. q; sonat vel dī bucina q̄si vocina a voce 7 est bucina q̄ signū dat in hostez. Sed olim pagani agrestes ad oēm vsum bucina ad cōpita vocabant. p̄prie igit agrestibꝫ ß signū fuit. Et differt a tuba in vsu. q; bucina insonās solicitudinē ad bellū denūciabat. ß tuba p̄lium indicebat. 7 inde bucino nas. nauī. i. bucia sonare. Vñ p̄pha Bucinate in neomenia tuba. 7 bucineus a. um. 7 ß bucinnus ni. i. clango. bucine. 7 corr. penl. bucina. Virg. in xj. eneidū. Bucina cū muros varia cinxere corona. vide in fase.

Bucicen inis. mas. ge. penul. corr. cum bucina canens. et dī a bucina 7 cano nis.

Bucolicus a bos derivat bucolicus a. um penl. corr. i. bouinus liber de boby factus vl tractās. Vñ 7 plaliter bucolica orum. ille liber vbi tractat s̄m hug. de bobus Dap̄. vero dicit. Bucolicū carmen. i. pastorale.

Bucula le. p vnū c. i. iuuenca a bos vt dixi in buccula p duo c.

Bufo onis mas. ge. i. rana terrestris.

Bugloſſa. bos cōponit cū glossa qd̄ est lingua et dī ß bugloſſa se. quedā herba. q̄si bouis lingua. q; folia asprima ad modū lingue bouis habeat s̄m hug. Et scias q; papias scribit per o. bogloſſa. ita q; scda lra est o. vñ dicit bogloſſa herba lingua bouina a grecis dicta. q; folia asprima ad modū lingue bouis habeat. Sed macer 7 medici dicūt vsualiter bugloſſa p u. vñ talē versum ponit macer. Lingua bouis greco s̄mone bugloſſa vocat. 7 ita vsus emulandus tenet.

Bulla le. p duo l. tumor q̄ fit in aqua ex pluuia cadēte Et dī a bullio lis. Inuenit etiā bulla. p stella. Aliqñ inuenit p gēma. Aliqñ etiā dī bulla ornamentū equorū et nobiliū puerorū. Solent cm̄ pueri nobiles in signū nobilitatis deferre quasdā bullas aureas a collo pendētes p quasdā corrigiolas vñ tales pueri dicunt bullati vñ 7 quedā vestis 7 etiā baltheus dī bulla. q; bullis ornet. 7 vt generaliter dicat. oīa ornamēta aurea vel argētea q̄ fiunt q̄si inflata bulle dicunt. 7 bulla dī etiā qñq; sigillū qd̄ cere impmit. vñ bullo las. i. sigillo las. 7 a bulla s̄m quālibet sui significationez dī bullatus ta. tū. i. bullis plenus vel ornatus vel sigillatus.

Bulliculus li. dimi. puus bullio.

Bullio lis. liui. litum. verbū neu. vñ verbalia. 7 hic bullor oris. 7 hic bullio lionis. i. tumor aque bullientis.

Bullio lis. cōponit cū e. 7 fit ebullio lis. i. valde bullire. et rebullio. i. iterū bullio. 7 semibullio. i. in media pte vel parū vel nō pfecte bullio. Cōbullio. i. sil cū alio bullio. et debullio. i. valde bullio. vel bullire cesso Bullio cum omnibꝫ suis cōpositis est neu. ge. 7 p geminū l. scribit.

Bullio onis. tumor aque bulliētis. 7 dī a bullio lis. et inde bulliūculus li. dimi.

Bulliūculus li. dimi. puus bullio pnt. corr.

Bullor oris. tumor aque bulliētis. 7 dī a bullio lis.

Bumasta a bos dī hec bumasta ste. 7 ß bumaste stes. vitis vel vua magna in silitudinē māme bouis. vñ 7 dī bubasta q̄si bouis māma.

Buo is bui buere butū verbū actiuū. i. pfundere 7 nō est in vsu 7 deriuat a bibo bis. buo p̄ponit imbuo is. i. pfundere. et combuo is. i. sil pfundere. Et nota q; imbuo 7 cōbuo magis p̄prie accipiunt in malo q̄s in bono sepe tū etiā in bono. Itē nota q; imbuere inuenit p imtiare. Proprie cm̄ imbui dī ara nona p sacrificio dedicata 7 pfusa. Itē delibuo is. cōponit a de 7 oleo. vel liq̄re. 7 buo vel imbuo s̄m quosdā. Quidā tñ dicunt q; buo is nihil est. nec inde cōponunt pdicta verba. ß imbuo. 7 cōbuo cōponunt abim 7 cō 7 no nis qd̄ nō est in vsu 7 intercipit b. 7 delibuo dicet infra.

Burdigallis. a burdus 7 gallus dī hec burdigallis q̄dam ciuitas. q; hunc burdūgalli habuerunt prius. vñ hic 7 hec burdigalensis 7 hoc se.

Burdo onis est q̄al qd̄ ex equo nascit 7 asina s̄m pap. vt mulus ex equa 7 asino. 7 dicunt hmōi alia bigēa. Regū. iij. ca. v. Concede mihi seruo tuo vt tollā onus duorū burdonū de terra. vñ dicit magister in hystoria Est aūt burdo ex equo 7 asina s̄m quosdā tulit terraz vt sterneret eam in tēplis ydolorū vt stās sup eā adoraret deū terre israel. ne offenderet dn̄m suū. sed piter nō adoraret. Sz verius videt q; ex ea fecit altare dño ad immolandū. vñ subditur. Non faciet seruus tuus vltra holocaustū vel victimā dijs alienis nisi dño.

Burgundio a burgus gi. dī hic 7 hec burgūdio onis. p noie cuiusdā gētis. nā olim denicti a romanis boīes illius gētis ab ipsis romanis p burgos sunt diuisi. 7 ob ß burgūdiones dicti sunt. vñ hec burgūdia die. terra illa. vñ mō sumit hic 7 hec burgundio onis. gētile qui est de terra illa.

Burgus gi. mas. ge. i. castrū 7 castra crebra quidē p limites habitacula cōstituta burgos vulgo vocant 7 inde burgari? ria riū. 7 hic 7 ß burgēsis 7 ß se. in eodē sensu.

Buris a bos dī hic buris buius buris longū 7 curuatū lignū in aratro. vel potius curuatura illius ligni quasi bouis vros q; curua sit ad silitudinem caude bouis et desinit actūs singu. in im. tm̄ 7 ablatiuus in i. vñ versus Im tm̄ faciunt hec q̄rtū noia casum. Vim burrim tulsim maguderimq; sitimq;. Dap̄. vero dicit. buris curuatura aratri.

Bursa se. i. marsupiū. dī a birsa se. qd̄ est corū bouis. q; de corio fiat.

Bursella burselle. dimi. parua bursa.

Burso sas.i.bursas facere vel in bursam reponere.z de riuat a bursa se.z componit cum in z fit imburso sas.i. in bursam reponere.
Bursula le.dimi.pua bursa.z corr.penul.
Bustarius rij.dī ille qui corpa cremat vel sepelit a bustum busti dicit.
Busticeta a bustū dī hic z hec busticeta te.scz qui vel que sepulchra struit.
Bastifragus gi.penul.correpta qui frangit bustuz.i. sepulchrū.vt spoliet mortuum.z cōponit a bustū z frā go frangis.
Busto bustas.i.sepelire vel cremare mortuos et dī a bustum.
Bustulum li.dimi.paruū bustum.
Bustum sti.dī ignis vel lignorū strues vbi corpa mor tuorū cremant.z dī bustum q̄si vstum ab vrendo z bu stum.i.sepulchrum.
Bustura re.i.sepultura a bustū dī qđ est sepulchrum.
Butanicū ci.a buo is vel buto dī ß butonicū quidā li ber medicine vel phisice qui z berbarius dī.qui bi ber be notant.
Butirū. Bos cōponit cū vterus vel tirus qđ est caseꝰ z dī ß buturū tiri.qđdā qđ fit ex lacte. Et dī butirū q̄si bouis vterus vel tirus.et ꝑm vtrāq; cōpositionē corr. penl. Pōt etiā butirū deriuari a buto onis qđ est aial lacte multū abūdans.z sic ꝑdu.penul. Sed melius est vt cam corripiat.z teneat vt ꝑ dictū est.ita dicit hug. Mayster aī bñ.dicit. De butiro dubitat qđ dic a bo ue z tiros qđ est caseus siue angustia.est em̄ butirū pin guedo lactis. Sed a tiro greco veniūt quedā corripiē tia i.vt artotira.z ß tirus ri.ꝑ quadā ꝓuincia siue ter ra z quedā ꝓducētia i.vt tiro nis.z tirocinū. Dicimus q vsus habet q ꝓducat. Virg.tñ in quodā opusculo corr.pnl.de butirū ita dicēs. Lac niueū butirūq; nouū cum melle comedi. Ita dicit mayster bñ. Vides ergo q ꝑm diuersas cōpositōes pōt pnl.corr. et ꝑdu.vsus tñ cōis habet q penultima ꝓducat. Qđ etiā doctrina le vult dicens. I sup r.breuies tñ excipis inde butirū. In aurora dicit. Qđ nō est mirū stillat ꝑ lacte butirū sup ecclesiastem hoc dicit.
Buto onis mas.ge. quoddā genus aialis qđ valde in lacte abundat.z dī a buo is.vñ butirum.
Butro nis.mas.ge.i.inuenis a buto dicit.
Butus ta.tum.i.pfusus a buo buis dicit.
Buxus. Pixos grece latine dicit buxus. Et inde nos dicimus corrupte hec buxus xi.quedā arbor. Vñ boc buxū xi.lignū vel fructus illius arboris.vtrunq; tñ in differenter inuenit tam ꝑ arbore q̄ ꝑ ligno. Itē a bu xus dī buxeus ea.eum.de buxo existens.z boc buxetuz ti.locus vbi buxi crescunt.

C Sath penitentia vel patientia dicit.
Caballus a cabo dī hic caballus li.dimi ni.i. vilis equus. Vñ caballinus na.num. pnl.ꝓducta. Vel caballus dī q̄si canallus.q; pede ca nat terrā.vel q; pedē habet canū vt dextrarius. Vide in equus. Papias etiā dicit. Caballus dictus. q; vn gula terrā canat.vel a canis pedib.binc z sonipes dī.
Cabio as.verbū actiuū.i.pforare a cabo dicit.
Cabo nis.i.equus a cano as dī q̄si cano.
Cabro a cabo dī hic cabro onis.z hic scabreus brei.z sunt diuersorū generū aialia.z dicunt tam cabriones q̄ scabrei a cabro.q; de putridis carnib equorū sepe nas cunt.ita dicit hug. Pap. vero dicit. Cabro vermis di ctus a cabone.i.equo.eo q ex equo crect.z sic cabro si ne r.scribit in prima syllaba. Ponit etiā Pap.crabro ita q r.est in prima et scda syllaba. Vñ dicit. Crabro vermis dictus a cabone ex q̄ nascit.i.equo z hec lra in uenit in multis biblijs. Deutro.vij. Insuper z crabro nes mittet dns deus tuus in eos. Quedā aūt biblie ha bent ibi s.z dicit scrabriones ita q r.est in prima z scda syllaba. Sed Pap.vult q scrabriones scribat sine r.in prima syllaba. Vñ dicit scabrones.i.vespe lōgiora cru ra habētes. Si vis sequi papiā dic q inuenit cabro sine r.in prima syllaba.z hoc etiā hug.videt velle in ca uo.uas. Item inuenit crabro.ita q r.sit in prima z se cunda syllaba.z hoc ꝑ eodē aīali. Inuenit etiā scabro ꝑs.in prima syllaba.z sine r.sed cum r.in scda syllaba.z et hec videt verior lra.
Cabul in lingua phenicū sonat displicere. Vñ in.iij. Regū.ix.dicit q byrā appellauit oppida q̄ dedit ei sa lomon terrā cabul.q; displicuerūt ei.z accētuat in fine Cabi bi.nomen est mēsure. De qua Regū li.iiij.capꝰ. vj. Quarta ꝑs cabi.s.stercoris columbarū. Et vt dicit iosephus.hoc cōdiebant cibos ꝑ sale. Itē in hystoriis dicit. Tradunt quidā noie stercoris dici vesiculā colū be in qua recipiebant grana deforis allata.
Cacabus bi.mas.ge.penul corr.i.lebes a sono feruo ris dictus est. Feruendo em̄ exprimit hunc sonū.ca ca ca ꝑm hug. Papias dicit.cacabi vas de terra.z etiā de eramento.
Cacephaton.sicut dicit hug.cacephatus ti.i.turpis sonus.a cocos z fone qđ est sonus. vl turpis fatus. In de cacephatus.i.turpis sonus vel turpis fatus qđ z alio noie dī cacophonia.i.cacephaton.z pt scribi ꝑ ph. vel ꝑ f.de hoc vide supra in quarta parte in capło de vicijs annexis.
Cacethes this.i.malus mos mas.ge.z componit a ca cos z ethis qđ est mos. Iuuenalis in.vij.satura. In sa nabile multos scribendi cacethes.
Cacexia.xie.vel cacosia dī grece mala veratio.quedā passio est.z dī a cacos et oxi qđ est acutū.vel ethis qđ est mos q̄si acutū malū.vel malus mos ꝑm hug. Pap. vero dicit.cacexia nomē sumpsit a corpis habitu. Nā grece malū.vel veratio dī. Fit em̄ in tpantia egrotātis vel medicantis.
Cachinnor aris.verbū deponētale qđ antiqui dice bant cabinno.i.rideo. Vñ hic cachinnus ni.i.risus in utilis.vel cachinnus cōponit cum cō.et cignus qui est albus vt nix ꝓpter dētes qui vident albere in risu. Vñ verbū pdictū.z hic z hec cachinno nonis.qui ridet.
Caco cas.caui care a cacos qđ est malū dī.z est caca re egerere malū humorē.malā substantiā malā posses sionem deponere.
Cacodemon monis.i.malus angelus.q̄si malum sci ens.a cacos z demon.vide in demon.
Cacofonia nie.penul.acuta.de hoc require in quar ta parte in capło de vicijs annexis.
Cacos grece interꝑtat malum latine.
Cacosyntheton est viciosa cōpositio dictioūn. Vi de in quarta parte in capło de vicijs annexis.
Cacumen minis neu.gen.i.summitas. Vñ cacumino nas.naui.are.i.acuere in summo sublimare.z corr.mi. Ouid. Summaq; cacuminat aures.
Cacus ci. A cacos malū.q; fuit malus.fuit em̄ seruus euandri z malus z fur.
Cadauer a cado dis dicit boc cadauer ueris.q; stare nō pōt. Omnis mortuus aut funus est aut cadauer.fu nus si sepeliat a funib accensis.i.candelis sic dictū. q̄s ante feretrū papiris cera circūdatas ferebant.cadauer ꝛo si insepultū iacet. Item funus dī in domo. Cada uer dum portat vel sepelit vel cremat. Exequias vel funus dicimus crematū. Reliquias cōditū. Iam sepul tū corpꝰ cōsuetudine dī.z cadauer cadauerosus sa.sū. q aūt dī cadauer q̄si caro data vermib etymolo gia est z ꝓducit penl.nī cadauer. Iob.xxxix.dī de aquila Vbicunq; fuerit cadauer statim adest.
Cadax cis.omnis ge.i.claudus.qui sepe cadit.z dicit a cadocadis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cades a cado dis. dī ħ cades is. vel ħ cades in deck. i. locus vel fons vbi erit iudiciū ⁊ acuit in fine. ⁊ interp̄tatur sanctū vel sanctificans vel sanctificatio.
Cadesa se. i. scortū. Geñ. iij. de iacob dī. Quā cum vidisset suspicatus est cadesam. i. scortum.
Cadex cis. masc. ge. i. truncus a cado dis dī q̄si casum dans qđ ⁊ cauder dicit ⁊ codex.
Cadiolus li. dimi. puus cadus.
Cado dis cecidi, cadere verbū neu. ꝓponit cum ad. ⁊ mutata d. in c. ⁊ a in i. dī accido dis ꝓ euenire. Jtē cū con. ⁊ dī cōcido dis. i. sil cadere. Jtē cū de. et dī decido dis. i. deorsū cadere. Jtē cū ex. ⁊ dī excido is. i. extra cadere vel ex aliq̄ cadere. Jtē cū in ⁊ dī incido is. i. in aliq̄ cadere. Vñ in luca. Jncidit in latrones. Jtē cū inter ⁊ dī intercido is. i. inter aliq̄ cadere. Jtē cū p̄. ⁊ dī p̄cido is. i. añ cadere vel in anteriorē ptem. Jtē cū p ⁊ dī pcido is. i. pcul cado vel añ. Jtē cū ob ⁊ dī occido is. i. contra vel circūcadere. Jtē cū re et dī recido is. i. iterū vel retro cadere. Jtē cū sub ⁊ dī succido is. i. subtus cadē.
Et nō q cado ⁊ oīa eius ꝓposita sunt neu. ⁊ oīa dicunt ꝑ cadere. nisi q q̄dā p̄positōes addite designant quasdā circūstātijs sicut dictū est. Jtē oīa ꝓposita a cado carēt supinis excepto occido qđ facit occasū. Et oīa mutāt a in i. ⁊ oīa faciūt pñs in cido. ⁊ pteritū in cidi penul. corr. tam in pñti q̄ in pterito. Et scias q cado facit cecidi nō cadi. ne si cadi dicamus nomē esse videat ꝑm p̄s. Jtē nō ꝟsus de supinis ꝓpositorū a cado. Occidit excepto carnem cūcta supino. Que sit a ꝟbo simplici nata cado. Et scias q cecidi corr. pnt. a cado is. ꝑ cecidi a cedo is. cam pdu. Tercio regū. xij. Pater meus cecidit vos flagellis. ego aūt cedā vos scorpionib⁹. Quī versus. De cado dic cecidi casuz. de cedo cecidi. Cessū de cedo cessi cessumq̄ supino.
Caducarius rij. in caducis exponit.
Caduceator toris. in caduceum est.
Caduceū cei. virga mercurij cum qua discordiā faciebat cadere in pacē ⁊ somnū. ⁊ dī a cado is. Et a caduceum hic caduceator oris. ꝓprie caduceatores dicunt legati pacis. s. qui gra pacis ferunt legationē inter aliq̄s.
Caduciferra. rum. i. ferens caduceā talem. s. virgā et corr. penul.
Caducus a cado is. dī caduc⁹ a um. pnt. pdu. Et cadabūd⁹ a. um. i. crebro cadēs. Caduc⁹ dī etiā id qđ cadere facit vt caducus morb⁹. q̄ etiā comitialis dī. Et ħ caducū ci. i. illa hereditas q̄ ꝓtingit alicui ex morte alicui⁹ carētis herede. Vñ hic caducari⁹ rij. Et ħ caducaria rie. ille vel illa cui ħ ꝓtingit. s. q̄ accipit caducū. Caduca etiā dicunt folia maloꝝ vel florēs. q̄s greci q̄ntinas vocāt ꝑm hug. Pap. vero dicit. caducū dī qđ ab vno cadit in alterū p hereditatē vide in legatū.
Cadula lorū. i. gutte q̄ cadūt ex pingui carne cū assat vel etiā ex cereo ⁊ corr. du.
Cadurcū a cado is. dī ħ cadurcū ci. i. tentorium. qr facile cadat. qđ ⁊ caduc⁹ inuenit. itē cadurcū est membrū virile vel potius femine.. Nam ꝓprie cadurca sunt vel dicunt sūmitates nature femine. sicut virorū p̄putia. Alij spōdā lectuli eē dicūt. ⁊ derivat tūc ek a cado is.
Cadus. i. vas qđ vulgo dī barrile. Et vt dicūt vas ē vinariū ꝓtinēs tres vrnas ⁊ alio noie dī situla. Et inde cadulus li. ⁊ cadiolus li. ambo dimi.
Caelū li. ꝑm pap. scribit ꝑ ae dipht bongū. Vñ sēda lra est a. ⁊ tercia e. ħ qr ꝑm modernos in hmōi dipht bōgis tacitis. s. ae. vt caelū. ⁊ oe. vt foenū tacet ꝑma vocalis q̄ ad sonū. ⁊ etiā q̄ ad integrā scripturaz. iō sequens cōem vsum determinabo de celū. vbi e. sequit c. ⁊ ita de consilib⁹ intelligas. Vñ scias q in sēda vocali q̄ ꝑfert fit infra in medio qđdā signū ad notandū q est ibi dipht bōgus tacita. Vñ caelū sic mō scribit celū. ⁊ foenū sic fenū. Vñ in papia et in antiq̄s libris scribunt ambe vocales dipht bongi sicut caelū foenū. Scribit etiā nihilominus papias celū vbi e. sequit post c. ⁊ sine a.
Cafarnaū interp̄tat ager cōsolatōis vel villa pigue dinis. ⁊ scribit ꝑ f. in pap. pōt etiā ꝑ ph scribi.
Caifas fe. penul. corr. Vñ accētus dz poni sup p̄mā syllabā. ⁊ interp̄tat inuestigator vel sagax vl vomēs ore inique eīn ore suo instū dānauit. q̄uis hoc mysterio ꝓphetali annunciasset. Aurora. Ad caiphā ꝓperāt cōsiliumq̄ tenēt. ⁊ pōt scribi ꝑ f. vel ꝑ ph.
Et scias q p̄dicta bñ cōueniunt caiphe. Nam fuit inuestigator siue inuestigās. s. ꝑ malicia. Sagax ꝑ astutia. Ore vomens ꝑ detractionē. i. cōcilij impietatē cū dixit. Expedit vobis vt vnus moriat hō ꝓ ꝓplo et nō tota gens peat. vt habet iohis. xj. ca.
Et p̄nt intelligi p̄dicta verba duobus modis. Uno mō ꝑm prauā intētionē caiphe q̄si dicat. Expedit vobis vt vnus moriat hō. i. vnius bois vitā procuremus ad mortē ꝓ ꝓplo. s. liberādo et nō tota gens peat romanorū crudelitate. Nam vt dicit augu. iudei tpalia prdere timuerūt ⁊ vitā eternā nō cogitauerunt. at sic vtrūq̄ amiserūt. Nam etiā romani post dñi passionē ⁊ glorificationē. s. post q̄dragintaduos annos tulerūt eis gentē ⁊ locū expugnādo ⁊ trāsferēdo. Et in p̄dicto sensu intellexit p̄dicta verba caiphas. et fuerūt mala. ⁊ a caiphe libero arbitrio. Vñ q̄tum ad intentionem caiphe peccauit caiphas ⁊ nō fuerunt ꝓphetica.
Alio mō p̄nt exponi p̄dicta verba ꝑm q fuerūt a spiritusancto ⁊ ꝓphetica. expedit vobis ꝛc. q̄si dicat expedit vobis q̄tū ad liberationē a culpa. ⁊ q̄tū ad ianue celi aptionē vt vnus moriat hō. s. xps dei filius ꝑm. s. q hō qr verbū inquantū verbū nō est passum ꝑm Augu. Et hoc figuratū est in Geñ. xxij. ꝓ hoc q aries est immolatus. ⁊ ysaac. i. xps filius abrahe. i. dei pris liberat⁹ est ꝓ ꝓplo. i. ꝓ salute ꝓpli. ⁊ nō tota gens peat. s. ad infernū vel limbū descendēdo ⁊ celestē requiē nō ingrediendo. ⁊ sic p̄dicta verba fuerūt ꝓphetice ꝓlata ꝑ caiphā pontificē nō ea intelligentē.
Calabria brie. puincia iuxta apuliam.
Caladrius drij. auis q̄dā est ⁊ dī etiā caradrion Leuit. xj. Sed deutro. xiiij. dī caladriū ne comedatis. Aurora. Garrula caradrion auis est illo sq̄ figurat. ⁊ vt dicunt caladrius ⁊ caradrion ꝓ eadē aue accipiunt. sed cōstat q scriptura differunt. vide in caradrion.
Calamatus a calamus mi. dī hic calamatus ti. qđā genus stricte mitre ⁊ dī calamatus q̄i calorē machinās eo q stricta sit. ⁊ capiti impssa. ⁊ est etymologia. vñ iosephus i. v. Sup caput gestat pilleū in modū parui calamati.
Calamariū calmarij cornu vbi tenet incaustū. ⁊ dī a calamus.
Calamistratulus. in calamistratus vide.
Calamistratus ta. tū. i. clamistro ornatus. ⁊ dī a calamistrū. Et a calamistratus descēdit calamistratulus lum. dimi. penl. corr. Vñ biero. in quadā epla. Pueros cincinnaculos ⁊ calamistratulos ⁊ pegrina vnguēta olentes deuita.
Calamistrū. a calamus dī ħ calamistrū stri. i. acus ferrea vel alterius metalli in silitudinē calami facta q̄crines obtorquent vt scripsi fiāt quā in cinere vel in igne calefacere solēt q̄ capillos crispāt vt calamistrati sint.
Calamitas tatis. i. miseria. ⁊ dī a calamus ꝓ cāna. qr est inanis ⁊ vacua ad istar calami. Proprie quidē calamitas est q̄n aliquis nec hz in spe nec in re. nec exterius nec interius. sicut canna vacua ⁊ vana est interius ⁊ exterius. Vel dī calamitas a calamis stipulis. Cum enīm calami segetū frangunt. ⁊ inde oriunt fames ⁊ miseria. tunc est calamitas. Vñ et quidā dicūt q calamitas dī q̄si cadamitas. a cado d. mutata in l. q̄n ita calami cadunt ⁊ frangunt. sed potius videt esse etymologia ꝑ cōpositio. ⁊ corr. mi.
Calamitas tatis. masc. ge. genus rane dictus a calam⁹. qr morat in calamis.

Calamito a calamitas tatis dī calamito tas. verbum actiuū.i.mestificare infelicitare.calamitosum facere. et cor.mi.

Calamitosus sa.sum.i.miser ꝛ calamitate plenus.ꝛ dī a calamitas tatis.

Calamiso sas.i.leta cantare.a calamus dicit.

Calamus mi.est cāna vel stipula segetis q̄ sustinet spicā.ꝛ dī a caleo les.qꝛ ex immisso flatu calescit ꝑm bug. Itē ꝑm pap̄. Calamus dī penna scriptoris a calo las. qđ est velum ponere.qꝛ calat.i.imponat incaustū sup cartam. Itē calamus est ꝓpriū nomen arboris a canendo.i.fundendo voces dictū. Itē calamus in ezechie.xl. est mensura sex cubitorū ꝛ palmi. Item calamus est fluuius amnis cāpanie. Itez calamus spēs est aromatica. Item calami sunt haste candelabrorū facte in modum calamorum.ꝛ cor.la.

Calaria rie.nauis q̄ ligna portat a calo nis.dī vl̄ a calon grece qđ est lignum latine.

Calatus ti. A calon qđ est lignum dī hic calatus ti.qꝛ fit ex ligno. Vel dī a calo las.qđ est pono.qꝛ ibi ponat pensa vel aliud. Et est calatus canistrū vel quoddā genus poculorū ꝑm bug. Pap̄. vero dicit.calati.ciati canistri ꝛc virgis.angusti in fundo.lati in ore.ꝛ cor.la.

Calcaneus a calx vel callus dī hic calcaneus nei.idez est q̄ calx.ꝛ est aliud q̄z talus. Nam talus ē sub cruribꝫ idē ꝛ talanus. Et sub talo ē calcaneus vl̄ calx ꝑm bug.

Calcar aris.ge.neu.dī a calcaneus.qꝛ in calce vel calcaneo religat. ꝛ ꝓducit ca.sive pnl̄.in obliquis.ꝛ dicūtur calcaria stimuli aīalium. Ouid. Nil nocet admisso. subdere calcar equo.

Calcedonius pallidaz ignis habet effigiē.subrutilat in publico.fulgorē dat in nubilo. virtutē fert fidelium. occulte famulantiū.gēma est ꝑm Pap̄. Glosa aūt sup apoca.xxj.dicit. Calcedonius q̄si pallēs ignis lucerne nitet ꝛ fulget sub diuo.nō in domo.significat flamā caritatis interne q̄ in abscondito bona agit. Sed cū alijs ꝓdesse inbeāt.mox apparet qđ fulgoris bēat intus sculptibꝫ resistit.ictu solis vel digitorū attritu excandēs ad se paleas trahit a nullo queūt vinci.immo ad se fragiliores trahunt.

Calcio.a calx cis.dī calcio cias.qđ exigit B calciamētum ti.vl̄ calceo ees.qđ exigit hic calceus ei.calceo cōponit discalcio cias. Excalcio cias. Recalcio cias.ꝛ sūt actiua.

Calcitro tras.trani.trare.dī a calx cis.ꝛ est calcitrare calce ꝓcutere ꝛ est actiuꝫ.vel resistere.ꝛ tunc est neu. Vñ hic calcitro tronis.i.rusticus qui intꝛpate calcat vl̄ calcitrat ꝑm bug. Et pap̄. dicit calcitrare q̄si calce retroferire.ꝛ cor.ci.naturaliter.

Calcitro onis.in calcitro est.

Calco cas. verbū actiuū.calco cōponit cum con.ꝛ dī cōculco as. Itē cū de ꝛ dī deculco as.qđ et decalco as. inuenit.i.opus tectorū dealbare. Itē cum ex.ꝛ dī exculco as. Itē cum in.ꝛ dī inculco cas. Itē cum ꝓ ꝛ dī ꝓculco as. Itē cum re.et dī reculco as.ꝛ sunt oīa actiua

Calcos grece.latine es vel fex dicit.

Calcula le.i.lixa vel seruus militū vel nūcius cursatilis. Vñ plautus. Video calculā militarem.

Calculatim.i.numeratim aduer. Vide in calculus.

Calculus a calco cas.hic calculus li.lapis leuis puus rotundus ꝛ durissimus.dictus sic.qꝛ brevitate sui sine molestia calcet.cui ꝓtrarius est scrupus.lapillus minutus.ꝛ asper.qui si inciderit in calciamentū nocet. et est molestus animo. Vñ animi molestiā scrupulā dicim⁹. Hinc ꝛ scrupea vl̄ scrupulosa sara.i.aspa. Eta calculꝰ ꝓpter similitudinē calculi dicunt scaqui.qꝛ leues sunt et rotundi.vel dicunt a callis.qꝛ ꝑ vias ordinales eant.i. ꝑ calles.sed calculorū ꝓtim ordine mouent.vñ ꝛ ordinarij dicunt ꝓtim vage.vñ ꝛ vagi dicunt.ac qui moueri oino nō ꝑnt inciti dicunt. Vñ ꝛ egētes boues inciti vocant quibꝫ spes vltra ꝓcedēdi nulla restat. Itē a calculo lapide dī hic calculus. rō nūerus. cōputatio qꝛ antiqui hmōi lapillos in manu tenētes solebant numerū cōputare. Vñ calculo las.verbū actiuū.i.numerare.et cor.cu.inde ꝛbalia. Et calculatim.i.nūeratim aduer. Itē a calculus ꝓpter sui paruitatē hic calculus li.lapis qui in vesica fit.vñ calculosus sa.sum.qui talē patitur infirmitatem.ꝑm Hugo. Item calculus lapis ignitus siue carbunculus. Vnde dicit glosa Ysaie.vj. Et in manu eius calculus ꝛc. Calculus inquit est lapis ignitus vel carbūculus.qui ꝓpter flameū calorē igneus dicit.vñ versus. Calculus est rō numerus snīa carbo. Calculus est pondus minimus lapis ensis acutus.

Calcus a calculus ꝓpter sui puitatē dī hic calcus ci.i. quarta ps oboli.ꝛ est minima ꝑsponderis. Itē calcos dicunt greci.ꝛ o.mutata in u.cōuertit in latinum.ꝛ dī calcus.i.fex vel es.

Caldaria rie.vas qđdā q̄si calidaria a calidus dicit.

Caldus calidus.syncopat ꝛ dī caldus a.ū.i.calidus.

Calefacio cis. Calere modi infinitiui cōponit cum facio ꝛ cum fio.ꝛ dī calefacio is.ꝛ calefio fis.ꝛ acuit pnl̄. in scđa ꝛ tercia ꝑsonis.lz sint breues.vt calefacis cit. vi ꝛ in facio is.

Caleo les.lui.verbū neu.ꝛ caret supinis.i.esse vel fieri calidum.ꝛ cōponit. Recaleo les.incaleo les. Concaleo les.i.sil̄ calere. Ps. Concaluit cor meū intra me. Et tā ab istis q̄z a suo primitivo fiunt inchoativa ab eis formata. Calesco cis. Recalesco.incalesco. Concalesco is et cor.primā caleo.vñ Ouid.epi. Qui calet incupido pectore p̄stat amor.

Caleptra in capullulū exponit.

Calerarius rij.i.minister ferēs ligna.a calon qđ est lignum dicit.

Calero as.verbū neu.i.ꝓperare vel ligna portare. et dī a calo onis.vel a calon greco.

Calibs libis.ge.cō.quidā ꝓprius a caleo les. dictus.eo q̄ semꝑ caleat fodiendo illud genus ferri qđ vulgo dī aciervel azal.eo q̄ multū abundat apud eos.vñ hic calibs bis.dī illud genus ferri ꝛ cor.penul. Luca.in q̄rto Non calibē gētes penit⁹ fugiēte metallo. Erureāt ꝛc.

Calico as.i.bibere potare.ꝛ dī a calix cis.

Calicula le.vide in caliga ge.

Caliculus li.dimi.puus calix.

Calidus a um.dī a caleo les.ꝛ cōpatur calidus dior. dissimus.vñ calide dius.dissime.aduer.ꝛ hec caliditas tatis.ꝛ syncopat calidus.ꝛ dī caldus a ū.ꝛ vt dicit papias. Calidus calore affectus scribit ꝑ vnū l.cor.cum ꝑmā sicut caleo les.

Caliendrū dri.i.mitra vel generaliꝛ quicqđ caput involuit vt maiorē calorē ꝓbat.et dī a caleo les. Horatius in sermonibꝫ. Altum sagane caliendrum.

Caliga.a calcio dī hec caliga ge.calciamentū cruriū sine sit de pāno sive sit de ferro.vel dī a colligo gas. qꝛ calige ligant.vel dī a callopedū. Inuenit etiā callicula ꝑ eodē silr̄ a callo ꝛ cor.penul. Vñ ī aurora. Sume tibi caligas ꝛ vestem stringe sequendo.

Caligatus a caliga dī caligatus ta.tū.qui caligas habet.vñ ꝛ milites caligati dicunt a quibusdā caligis ferreis quas solent habere.vñ quidā neronū dictus est caligula.qꝛ a puericia inter milites sit versatus. Caligula pōt dici pua caliga dimi.

Caligo gas. verbū actiuū.i.caligis induere. a caliga ge.ꝛ cor.penul.sicut caliga. Itē caligo gas.dī a caligo ginis.ꝛ est caligare obscurari.obcecari.obtenebrari.et ꝓducit li.vide in caligo ginis. Itē caligo gas.qñ significat caliginē ꝓducit primā. sed qñ ptinet ad caligas eandem corripit.

Caligo ginis.fe.ge.dicit a caleo les. Et est caligo.obscuritas et umbra spissitudine aeris facta.etiam caligo dicitur fuligo ꝛ dicitur sic.quia maxime calore aeris vl̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ignis gignat. Psal. Caligo sub pedib eius. vñ caliginosus sa.sum.i.obscurus.caligine plenus.7 caligo gas ȳbū neu.7 pdu.li.pnl.tā nomē q̄ ȳbū p obscuritate.
Caligula le.di.pua caliga.vide in caligatus.
Calimacus ci.penul.cor.ppriū nomen cuiusdā viri. De q̄ ouid.ī de remedio amoris. Calimaci nūerus nō est dicendus achilles.
Caliope pes.accentuat in fine.7 est de nouē musis q̄ si calophone.i.bona sonoritas.7 dī a calo qđ est bonū. et pōt scribi p k.kaliope pes.
Calix cis.mas.quoddā genus poculoꝝ qđ olim ex ligno fiebat.vñ a calon qđ est lignū deriuat.vel pōt derivari a caleo les.Solebāt eñ calidā 7 frigidā potionez miscere in calice. vñ scias q calix dictus est a calida potione.7 miscere dictū ē p ministrare 7 ppinare vinū.7 etiā adhuc miscemus calida frigidis.7 ecōuerso.7 vinū et aquā 7 ecōuerso.7 cor.li. Vñ horatius. Fecundi calices quē nō fecere disertū.7 desinit in ix.cor.naturalit fm papiam.7 pūst.
Calleo.a callus li.dī calleo les.lui.verbū neu.7 caret supinis.i.durere.vel callide scire. Vñ quidam. Callet durere denotat 7 sape.vñ 7 callesco scis.inchoatiuum Calleo cōponit cōcalleo les.i.sil callere. Occaleo les.i. circū vel vndiq̄ callere. Recalleo les.i.iterū callere vel remollescē.7 a callo cessare.7 scribit calleo p duplex l.
Calesco scis.inchoatiuū.i.incipio callere.
Callidus a calleo les dī callidus da.dum.i.subdolus vel p exercitationē artis instructus.7 sic callidus nō p astuto tm̄.ß p astuto etiā docto dī. Hinc etiā versutus dī.q̄ animū cito vertat 7 facile ad quālibet fraudem. Job.xxxvj. Simulatores 7 callidi ꝓuocāt iram dei.et compar callidus dicor.dissimus. Vñ callide dius.dissime.aduer.7 hec calliditas tatis. Inuenit etiaz calidus p calore affectus. Sz tūc scribit p vnū l.sed callidus.i. astutus p duo l.scribit. Vñ 7 primā positiōe pducit. Aurora. Callidus ḡ dolos 7 fraudes in pectore voluit.
Callis.a callus li.dī hic callis lis.i.semita callopedum pdurata stricta 7 angusta inter montes.7 est callis iter pecudū ppriē semita boīm.vel callis est limes callide iacēs.7 fm ß dī a calleo les.p callide scio. Inuenit etiā hic callus li.dtūs plalis callis.vñ versus. Callus duricies dicat semita callis.
Callosus.a callus dī.callosus sa.sum.i.durus fortis pinguis carnulētus callis plenus.7 hinc hec callositas tatis.i.duricies fortitudo pīguedo.
Callus a calco as.dī hic callus li.i.duricies pedū qua terrā calcam⁹.7 etiā manuū duricies interior dī callus et cutis lardi.
Calo. a calon.qđ est lignū dī hic calo onis.ille q̄ fert ligna. Calones etiā dicunt galee militū et pdu.primā sed calo as.verbū eandē cor.vñ versus. Ponere dico calo.sed refert pōdera calo.
Calo as.aui.i.laxare deponere pponere. 7 dī a calon greco qđ latine dī lara.7 pponit intercalo as.i.interponere. vñ ȳbalia 7 cor.primā sine ca.vt pbaui ī calo onis.
Calobalsamū mi.lignū balsami.vel liq̄r emanās de ligno ei⁹ trito.7 pponit a calon. qđ est lignū 7 balsamū.
Calon grece.lignum latine.
Calopodiū.calon coponit cum podiū qđ est baculus q̄ terre innitimur.vel cum pos.qđ est pes.7 dī hoc calopodiū dq̄.i.baculus ligneus vel pes ligneus.
Calor oris.dicit a caleo es.
Caluaria.a caluus dī hec caluaria rie.i.locꝰ patēs super duo supcilia.vñ vt in euāgelio bī. Locus in q̄ decapitabant latrones locus caluarie appellabat.scz ꝓpter caluiciē abscisoꝝ capituz q̄ ibi iacebant vel ꝓpter ossa calua existentia ibi 7 dī hebraice golgatha.
Caluaster stri.mas.ge.dī a caluus ui.
Caluicies.a caluus dī.hec caluicies ei.7 hoc caluicium cij.locus patens sup duo supcilia.
Caluicium cij.in caluicies est.
Calūnia nie.accusatio falsa.crimen falso obiectū iurgium aliene litis.7 dī a caluo uis. Et a calūnia deriuat calūnior aris.i.reꝑbendere. crimen falso accusare. vel cōsumere.terrere exigere.detinere.causari.frustrari.ludificare. Sed antiqui dicebāt calūnio as. et a calūnia dī calūniosus sa.sum.plenus calumnia.
Calūniator toris.falsi crimis accusator.7 pt hīe eadem significatōes sicut 7 calūnior.7 dī a caluo uis.
Caluo uas.uaui.uare.i.facere aliquē caluū.sed nō est in vsu.7 inde dī hic caluus ui.et adiectiue inuenit caluus ua.uum. Caluo uas.cōponit decaluo as aui.i.calvum facere vel decapitare.7 caluaria auferre.
Caluo uis.ui.uere.i.decipe verbū actiuū 7 caret supino.deberet eñ facere calutū.ß nō inuenit.et est tractū a caluo.qui qđammō decipit videtes ppter galerū suū vel aliq̄ cooptorio.7 dī a caluus ui.7 inuenit caluipte ritum.7 gtūs a caluus.vñ versus. Si nō vis calui fugi as ꝓsortia calui.7 ita caluo uis.dī canillo las p caluillo
Calus li.vas vimineū.vel de salice p qđ musta colantur.7 dī a calo as.
Caluulus li.dimi.punm caluus.
Caluus ui.7 caluus ua.uū.in caluo uas.vide.
Calx.a callus li.dī hic calx cis.pma ps plante vel potius postrema.q̄ 7 calcaneus dī.ß hec calx cis.i.cementum. Et dī tunc a calidus q̄si calix.q: ex lapide calefacto 7 adusto fit. Calx etiā ponit p fine cuiuslibet rei sic dī. In calce libri p in fine libri.7 est calx p pede siue calcaneo mas.ge.lz ȳgilius posuit autoritate sua in femi nino. Pro cemēto ergo est fe.gen. Vñ versus. Pars pedis ē ß calx.cōbustus calculus ß calx.7 vt dicit pap. Calx lapis coctus.aqua accendit oleo extinguit.
Cama.a cami.qđ est breue dī hec cama me.gen⁹ lecti breuis 7 circa terrā.qđ7 ß cama atis.inuenit in ambrosio de officijs. Pap.etiā dicit. Cama lectus brevis.
Cambio bis.cāpsi bire.psum.aliquid cōmutando p aliqua re dare. Vñ campsor oris.7 campso sas.freqntatiuū a campsi u.in o.
Cambises sis.pdu.penul. Vñ in aurora. Rex nabuchodonosor cambises dictus in anno.
Cameleon leontis.mas.ge.quoddā aīal dictū a camelus.7 dī sic.q: lz sit aspsus albis maculis vt parduscollo equo silis pedib bubalis. capite tñ camelo est silis. fm hug. Pap.aūt dicit. Cameleon silis lacerte q̄drupes.ß sub aspectu mutat colorē 7 vivit de aere. vide in salmandra.
Camelopardus dictus q camelo 7 pardo silis sit fm Pap.
Camelus a cami qđ est breue vel humile dī hic camelus li.q: cum cameli onerant vt breviores et hūiles fiāt accubant. vel a camur qđ est curuū dī camelus q̄si curnus.q: curuus est dorso. Itē camelus li.funis nauticus et pdu.me. Et scias q camelus nō coit cū matre. sicut dicā in equus. Item vt dicit basilius in octaua omelia exameron. Camelus semp habet memoriā malorum.7 ad iracundiā gravis 7 pfenerās est. Denicz si fuerit p cussus diu dissimulat dolore.cū reperit opportunū ipse illatā ptinus rependit iniuriā. Sed hunc nulla de marinis beluis imitat. Audite itaq̄ iracundi boies recordationē dudum lesionis accepte p virtute maxima affectatis.cui belue silēs habeamini.
Camena a cano nis.dī hec camena ne.i.cantilena vel musa q̄si canēs amene.vel q̄si canēs melos.7 pdu.pnl. Horatius. Surge 7 inhumane senū depone camene.
Camera a camur qđ ē curuū dī camer⁹ ra.rū.i.curu⁹ Vñ ß camera re.i.curuatura. Vñ 7 camera dī locꝰ secretus vbi cubamus.eo qđ quādā curuaturā solet habere in supiori pte q̄si ad modū celi.q̄ 7 testudo dī 7 lacunar. Vel pōt dici camera a camur.7 a camera dī hic camerarius rij. Vñ hec cameraria rie. Itē a camera ca

merat⁹ ta.tū.i.curnat⁹.vel cameris ornat⁹.7 ꝓponitur Bicamerat⁹ ta.tū. Tricamerat⁹ ta tū.

Camero ras raui.ꝟbuꝫ actiuū.i.curnare vel cameras facere.vel cameras ꝓparare vel distinguere.

Camill⁹ a camera dr̄ ḃ camill⁹ li.i.puer ingenuus q̄ camerā solet freq̄ntare.hinc q̄ꝫ ḃ camilla le.dr̄ puella ingenua. Inueniūt etiā he due ptes ī alio sensu.s.ꝓ pueris sacerdotū. Vñ macrobi⁹ de saturnalibꝫ.Camillos inq̄t 7 camillas appellabāt flaminū.flaminarūq̄ ministros.7 ꝑm ḃ tātā valet camill⁹ quātū minister. 7 camilla quātū ministra. Vñ 7 mercuri⁹ inuenit appellari camillus.q: minister elt deoꝝ.

Camin⁹ ni.mas.ge.pnt.pdu. ignis vel fornax. 7 dr̄ a cāpso sas.qđ ē flectere.q: flamas ī se reflectat ꝑm hug. Vel ꝑm pap̄.dr̄ a caumate.

Camisia sie.dr̄ a cama me.q: in ea dormim⁹ ī camis.i. ī lectis nostris.vel stratis. Vel dicitur sic quia olim fiebat de canabe. Vnde camisiatus a.um.q̄ habet vel indutus est camisia.

Camisiola.le.dimi.ꝓua camisia.

Campana ne.dr̄ a cāpania ꝓuincia.q: ei⁹ vsus ꝓmū ibi reptus ē. Vñ ḃ cāpanula le.7 ḃ cāpanella le.ambo dimi. Et ḃ cāpanari⁹ ri.q̄ facit cāpanas.vñ hec cāpanaria rie.eius vroꝝ vel q̄ cāpanas facit. 7 ḃ cāpanile lis turris ī q̄ morant cāpane.7 ꝓducit pa.cāpana.

Cāpania. A cāpus siue cāpoꝝ planicie in q̄b sita est dr̄ ḃ cāpania nie.ꝓuincia cui⁹ caput ē capua. Vel dicitur capua a capi eius fūdatore.de cui⁹ noie ciuitas illa dicta ē capua.vel a capacitate q: ei⁹ t're oēm fructū vite capiat.vñ cāpana vel a cāpoꝝ planicie dr̄.7 inde cāpanus na nū.

Campanile lis penul.ꝓducta locus vbi stāt cāpane. vide ī cāpana ne.

Cāpester a cāp⁹ dr̄ ḃ 7 ḃ cāpester vel stris.7 ḃ cāpestre adiectiuū.7 ḃ cāpestre ḃ⁹ cāpestris substātiuū.vestis gladiatoꝝ q̄ tm̄ genitalia tegunt.dicta sic q: iuuenes dū nudi ī cāpo martis gladiaturā exercebāt.illa veste pudēda cooperiebāt. Dicūt et cāpestria lūbaria.succinctoria.ꝓzomata ꝑm hug. Pap̄.ꝟo seq̄ns ꝑs. dicit. Cāpester ī cāpo se bñs.ḃ cāpester vel cāpestris.ḃ cāpestris ḃ stre. Jtē cāpestria succinctoria dicta ꝙ hi q̄ ī cāpo ꝓtēdūt bis genitalia tm̄ operiunt. ḃ 7 ꝓzomata dicūtur. Scias tm̄ ꝙ nūc ꝑm cōem vsum dr̄ ḃ cāpester hec stris ḃ stre.7 sūt hmōi noīa q̄ faciūt masculinū ī er.7 femininū ī is.7 neutrū ī e.dece. vt dixi supꝝ in tercia pte in capſo de cāu siue declinatiōe noīs q̄si in ꝓncipio.

Campio nis.mas.ge.gladiatoꝝ vel ī cāpo duellū exercens.s.pugnator.7 dr̄ a cāpus pi.

Camso sas verbū actiuū.i.flectere vel plectere. Jtē inuenit cāpso ī alia significatōe. Cābio eīs facē cāpsi pſū. supꝝ.u in o.fit cāpso sas.frequētatiuū.i.frequent cābire 7 inde cāpsoꝝ oris.

Cāpus a cami.qđ ē breue 7 humile dr̄ ḃ cāp⁹ pi.ꝓpe planicies terraꝝ sic dict⁹.q: sit būilis 7 breuis pedibus nō erectus vt mōs ꝑ iacēs vñ 7 grece podion dr̄.7 inde cāpulus li.7 ḃ cāpellus li.ambo dimi.

Camur grece ltīne dr̄ curuū.vñ camurus ra.rū.i. curuus.7 bi camures camuꝝ boues alti 7 decuruati.vel derivat a cami.qđ est breue.q: bñt coꝛnua breuia.

Camures in camur vide.

Cana vicus ē galilee.vñ symon dictus est cananeus. qđ interptat possessio vel possidens.vñ cananeani dicti sunt q̄dā heretici. Jdē 7 anomiani latine sine nomine dicunt.

Canabū bi.ge.neu.a cāna dr̄ ꝓpter silitudinē canne vel a greco canabim.qđ dicūt greci.vñ 7 canab bis.ꝓ eodē 7 ꝓ corda inde facta 7 corr.pnt. Perſi⁹. Tūc mare trāsiliens vt corda canabe fultū.

Canal lis fe.ge.7 ḃ canale lis.dr̄ 7 derivat a cāna.q̄a cana sit ad modū cāne.7 ꝓducit penultimā.

Cancellarius a cācell⁹ dr̄ ḃ cācellarius rij.ille q̄ facē cācellas.7 cācellari⁹ dr̄ ī curia impatoris ab illa significatione.ꝑm quā cācellus dr̄ aula palatij q: sp̄ bītat in cācello.i.in aula palatij. Cū em̄ thesaurus impatoris eēt in custodia ipius.ipe iuxta thesauꝝ manebat q̄ erat repositus ī cācello.vel dr̄ cācellari⁹ a cācello ꝑm illā significatiōꝫ scdꝫ quā cācellus dr̄ interstitū muraliū. Et fuit ḃ tractū a palestia regiōe.vbi tecta desuꝑ cacumināta nō erāt.ꝑ iacebāt ī planū ꝓstrata. Eleuabāt ꝟo ptes circūquaqꝫ ad modū muraliū. Illa ꝟo interstitia q̄ sūt int̄ ꝓpugnacula dicūt ꝓpe cācelli. Qui ꝟo epl̄as missas recitare volebāt ꝓfo ī regiōe palestina antiq̄t⁹ ascēdebāt supꝝ tectū 7 d̄ cācellis recitabāt. 7 ide ioleuit vsus vt q̄ lr̄as ꝓncipibꝫ missas bñt exponē cācellarij vsitato noie dicāt. vñ ḃ cācellaria rie.tā ꝓ illa q̄ bꝫ illud officiū q̄ꝫ ꝓ vroꝛe cācellarij 7 ei⁹ dignitate.

Cancellus li.dimi.de cancer cri.7 est cācellus ala palatij.quū forame ē parietis. int̄stitium int̄ ꝓpugnacla muroꝝ.pietes sine rectura.sic q̄ claudūt choꝝ 7 a cācellus cācello las.i.cācellos ꝓstruere ꝑm hug. Papias ꝟo dic̄ Cācellus cātoꝝ excellēs locus.vñ cācellarius q̄ in cancellis ꝓmus ē.ḃ pap̄. Dr̄ etiā cācellus fenestra reticulata. Prouer.vij. De fenestra em̄ domus mee.ꝑ cācellos ꝓspexi.

Cancer.a cōca dr̄ ḃ cācer cri.q: sit tota conca. Et scias ꝙ cācri viuūt de carnibꝫ ostreoꝝ miro ingenio. Nā q: validā testā eoꝝ a pīre nō pūt. explorāt q̄ ad ostrea claustra testarū apiant.7 tūc cācer latent lapillū inq̄cit 7 impedita ꝓclusiōe ostreoꝝ carnes corrodit.7 vt dicit ambꝛo.ī exameron. Sūt boies q̄ cācri vsu ī alieno vsu circūscriptiōes irrepūt 7 infirmitatiꝫ ꝓpe ꝟtutis astu quodā suffultiūt.fratri dolū nectūt vt alteri⁹ pascant erūna. Tu aūt ꝓprijs esto ptent⁹.et aliena te dāna nō pascāt. Beata ē si bona sua nouerit cū veritate paupꝛtas.7 oīb⁹ preferēda thesauris. Utamur ergo ingenio ad querendā gratiā 7 salutē tuendā nō ad alienā circūscribēdā innocentiā licet nobis vti exemplis maritimis ad profectum nostre salutis nō ad aliene periculū. Jtē vt dicit papias. Cācer cri.animal dictus q: ītestina in modū cōcaruꝫ habet Cācer etiā est quartū signū in celo.dictus q: cū ad eū sol venerit.retrogradit in modū cācri. Dr̄ etiā cācer ꝓ morbo.7 ꝑm antiquos fuit neuge.7 fecit gtūs cācens. Vñ versus. Est cancer animal signū vicinq̄ malignū. Canceris est morbus cācri stellaq̄ piscis.

Cādacis fe.ge.q̄dā regina fuit.7 ꝓdu.pnt. Vñ ī auroꝛa dr̄. Cādacis regina virū direxerat istū. Et vt dr̄ ī bistoꝛijs. Oēs regine ethiopū dicebāt regine cādaces. sicut romani impatoꝛes dicebāt cesares nec habebat regimē regio illa nisi a femīs.

Cādela le.dr̄ a cādeo des.q: accensa cādeat.

Cādeo des.dui verbū neu.7 caret supinis.i.albere vl calere. Vñ versus. Cādida res cādet 7 ferri lamina cādet.7 est tractū a ferro. ꝙ cādere ponat ꝓ calere.quia ferrū quāto cādidi⁹ tāto calidius. Et a cādeo cādesco scis.inchoatiuū. Cādeo cōponit excādeo des.i. valde cādeo. Jnde excādesco. Incādeo des.i.intus vel valde cādeo. Jnde incādesco. Recādeo des.id est iterū cādere.inde recādesco incho.7 est neu.candeo cum suis cōpositis.quādo nō mutant cōiugationem. Jtem cōponitur cū ad 7 dr̄ accendo dis.7 cū con. 7 dicit concēdo dis.7 cū ex 7 dr̄ excendo dis.i. valde accēdere. Et cum in 7 dr̄ incēdo dis.7 cū ꝑ.7 dr̄ ꝑcendo dis.i.añ vel valde accēdere.7 cū sub 7 dr̄ succēdo dis.7 sūt oīa cōpositta a cādeo q̄ mutāt ꝓiugationē actiuā.7 bñt significatiōē actiuā.vide ī studeo des.

Cādelabꝝ bri.penul.nāliter correpta.a cādela dicit q̄si cādelaferū.q: ferat cādelā. Vel dr̄ cādelabꝝ quasi candele latoꝛiū.

Candico as.aui.candicare ꝟbū neu.i.candere vl ali-

m

quãtulũ candere. vt sit dimi. a cãdeo des. 7 corripit di candico.

Cãdidarius rij. i. pelliparius q̃ cozia facit alba. a candeo des dr. Cãdidarius etiã vocat q̃ lauat pãnos. vnd hec cãdidaria ne. lotrix q̃ lauat pãnos.

Cãdidat9 ta. tũ. i. dealbat9. a cãdidus dr.

Candidulus la. lũ. dimi. parũ cãdidus. Inuenit etiaz cãdiculus la. lũ. i. cãdidus vel cãdidul9. vñ marbat9 vel merbotus i libello de lapidibz. Tercia cãdiculis tribz ẽ inscripta lituris.

Cãdidus da. dũ. a cãdeo des dr 7 cõpat cãdid9 didior dissimus vñ cãdide diu9. dissime. aduer. 7 differt. cãdidũ ab albo. Albũ ẽ cm d nã. Cãdidũ d artificio 7 studeo. vñ 7 dr cãdidũ q̃si cãdori datũ studio. itẽ albũ q̃dã pallore ꝑmixtũ. Oz cãdidũ q̃dã luce respsũ ẽ. A cãdid9 dr cãdido das ꝛbũ actũ. i. facẽ cãdidũ. 7 cor. pe.

Cãdor oris. mas. ge. i. albedo a cãdidus dr.

Candulus a candidus dr candidulus la. lũ. vñ cãdulus la. lũ. p syncopã. vñ iuuenalis. Prebẽda hec gladio pulcra est. 7 candula ꝑiunx.

Cãdus di. mas. ge. vestis regia a cãdeo des. dicitur.

Caneo a cãdeo des. dr caneo es. ui. verbũ neu. 7 caret supino. vñ canesco scis. inchoatiuuz. qd 7 canisco scis. inuenit q̃si a ꝛbo cie ꝑiugatiõis. Caneo ꝓponit. Cõ caneo es. i. sil canere. icaneo es. i. valde cane. Precaneo es. i. tẽpestiue canere. Recaneo es. i. itez cane. vl retro. vel simplr canere. 7 pdu. ca. ß canes nomẽ eã corripit. vñ q̃dã. Desine velle canes postq̃s ꝑ tpa canes.

Canicies ciei. 7 b canitudo dinis. i eodẽ sensu a caneo es ꝑm bug. Pap. ꝛo dicit. Canicies senect9 quasi cãdicies a cãdore dicta.

Canicula. a canis dr hec canicla le. 7 b canicul9 li. ambo dimi. Canicula etiã dr q̃dã stella i quaz ꝑm poetas mutata fuit canicula icari. vñ b 7 ß canicularis 7 ß lare. vt Dies caniculares i q̃bz canicula regnat ꝑm bug. Pap. ꝛo dic. Canicula vel canis nomẽ ẽ stelle q̃ est vicina thauro. q̃ 7 syrus dr. estiuis mensibz i medio cẽtro celi ẽ. Et cũ sol ad eã ascẽderit duplicatur calor. 7 dissoluũt cozpa. vñ canis dr. q. cozpa morbo afficiat. Et scias q caniculares dies sũt q̃nquagita tres. q̃bz moleste sũt purgatiões a pdie ydus iuly vsq ad pdie nonas septẽbris. Cñ ꝛsus. Incipiũt pdie iuly ydus caniculares. Et pdie nonas septẽbris fine resultãt.

Canicularis in canicula exponit.

Canis a cano nis. vel canor noris. dr b 7 hec canis vñ canicus a. ũ. 7 caninus a. ũ. Quidã etiã dentes dicũt canini. vide i dens. vel canis dr a cinos greco qd canis dr latine. 7 fac gtũs plural canũ 7 actũs plural i es tm canes. sic iuuenes 7 panes. Et scias q canis nomẽ nõ mutauit accẽtuz ad dr̃iam b9 verbi canis. q. s. vtraq ps ẽ ꝓncipalis 7 certã bz dr̃iam ꝓpter accidẽtia sua. 7 neut dependet ab altera. Oz vbi dr̃ia bz locũ. dz vnũ ab altero ꝓ originẽ dependere. Itẽ põt i ꝓsilibz dici. Itẽ canis aial lotrabile. marin9 piscis. sidus celeste eq̃noce dr Cñ ꝛsus. Nat canis i põto. latrat extra. fulget i alto. Itẽ cano is ꝛbũ. 7 canis nomẽ nti casus cor. pmã. s. canis dtũs 7 abltũs plural. d can9 a. um. pdu. pmã sic caneo es. Cñ q̃dã. Cũ latrat ille canis canis 7 cantica canis. Et scias q isid. xij. ety. dic. Nihil sagicius canibus pl9 em̃ sens9 ceter aialibz bñt. Nã solũ sua noĩa recog scũt dños suos diligũt. dominoz tecta defendũt. ꝓ dominis suis se morti subijciũt. volũtarie cũ dño ad pdaz currũt. corpus dñi sui etiã mortui custodiũt 7 nõ relinquũt. Quoz postrema nature ẽ extra hoies eẽ nõ posse. Hec isid. Quis g vt dic ambro. in examerõ nõ erubescat gram bñ d se merẽtibz nõ referre. cũ videat etiã bestias refugere crimen ingrati et ille imptite almonie seruãt memoriã. tm̃ tu nõ seruas salutis accepte.

Caniſco scis. ꝛbũ inchoatiuũ. i. incipio canere 7 caniſco etiã dr. vide i caneo es.

Canistrũ stri. a cãna dr. q: d cãnis fiscis texit. Vel dr a canus a um. q: cana. i. poma q̃ sunt cana. i. lanuginosa ibi ponũt. Vñ b canistrellũ li. dimi. ꝑm bug. 7 dr canistrũ sporiula q̃si cannis textũ.

Canitudo dinis. fe. ge. i. canicies a caneo es dr.

Canna ne. dr a cano is. q: ea canitur. 7 significat plã. Mã canna ponit ꝑ arundine. ꝑ canna gule 7 pro quodam fluuio.

Cannella le. dimi. pua canna.

Cãnetũ ti. ge. neu. locus vbi canne crescũt. 7 dicitur a canna.

Cannula le. di. parua canna. Item cãnula le. i. fistula

Cano is. cecini. cantũ. verbũ est polisonũ. Multa cni signat. Nã cano aliq̃ simpliciter signat cãtare. Mñq̃ diuinare. Aliq̃ dicẽ. Mñq̃ laudare. q̃nq̃ metrice describere 7 est poetaꝛ sic describere sicut dicere est ꝓsay coꝛ. 7 i duabz ꝓmis significatiõibz ẽ neu. In alijs actũ Cano cõponit. Accino is. ui. tum. i. iuxta vel iterũ vel ꝓcoꝛditer canere. Vñ b accẽtus tus. Itẽ ꝑcino is. vñ ꝑcentus et ꝑcentor. Itẽ occino is. vñ occento tas. frequentatiuũ. Dr q̃z occano is. ui. Vñ saluſti9. Occanẽ tubis. Itẽ cõponit recino is. 7 succino is. vñ succentor toris. 7 no. q oĩa ꝛba ꝓposita a cano mutãt in pñtia. in i. ß in sup. in e. excepto occano is. 7 oĩa faciũt pñs i cno penul. coꝛ. 7 ꝑteritũ i cinui. 7 supinũ in cẽtũ. excepto occano. 7 oĩa sũt neu. recino põt tm̃ esse actiuũ ꝑ recitare. Si tm̃ ꝓposita a cano. redolẽt aliquã vel vtrãq illarũ significatiõnũ ꝑm quas censuim9 cano esse actiuũ sine dubio erãt actiua. Itẽ cano geminat ꝑteritũ 7 fac cecini. cũ deberet facere canui. qd nõ facit ad dr̃iam b9 verbi caneo es ui. Cõpolita ꝛbo faciũt in ui. diuisas. vt cõcinui. 7 bũt in supino e. añ tũ. vt ꝑcentũ. ꝑm ps. Itez no. q cano ꝓpõit cũ cornu. 7 dicitur hic cornicem cinis qui canit in cornu. Vnde hec cornicina ne. que canit cũ cornu. Itẽ cũ tuba 7 dicitur hic tubicẽ cinis. q̃ canit cũ tuba. Vnde hec tucena ꝑ femina. Itẽ cũ fidis. 7 dr hic fidicen. q̃ canit cũ fide. i. cuz coꝛda. vñ hec fidicina. ne. Itẽ cũ lira. 7 dr hic liricen cinis. q̃ canit cũ lira. vnde hec liricina cine. Itẽ cũ cicuta et dr b cicuticẽ cinis. qui canit cũ cicuta. vñ hec cicuticina ne. ꝑ femina. Itẽ cuz tibia 7 dr hic tubicen penulti. pdu. Omnia em̃ composita ab hoc ꝛbo cano is. 7 noĩbz instrumentoꝛ sũt mas. ge. 7 oĩa coꝛ. pnl. excepto vno solo qd pdu. penl. s. tibicen cinis. q̃ canit cũ tibia q: due vocales breues sibi cõglutinant in i. longã. vñ hec tibicina. femina que canit cũ tibia. Cõponit etiã cano cũ os oris. 7 dr hic oscen cinis. q̃ canit oꝛe vel foliis vel alijs rebz vel alio modo vt aues decipiat. Et coꝛ. primam. cano is. sed caneo es cã pduc. Vñ q̃dã. Dũ barbis canes ꝛbula panca canes. Histrio vult canere senioꝛ canẽ vr. Item regẽ scurra canit et citharista canit. Carmina naso canis annosaq tpa canis. Laudo cano modulor describo vaticinoꝛq Lau. descri. dico moduloꝛq vaticinoꝛq.

Canõ is. mas. ge. grece latine regula. ꝓsuetudo approbata siue institutio ꝑm pap. Et scias q canon in recto nõ dz in fine accentuari cum corripiat penultimaz obliquoꝛum.

Canonicus. A canon. dr canonicus a. um. i. regulart qd substãtiue dicit b canonic9. 7 b canonica tã ꝑ feia regulari q̃z ꝑ eccl'ia vbi regulares morant. Quelibet tm̃ eccl'ia inuenit dici canonica. Nã in qualibet regulariter viuere dñt. Et scias q impꝛopꝛie dr canonic9 regularis. q: idẽ est qd canonicus. canonicus regl'ar. Similiter ipꝛopꝛie dr canonic9 secularis. q: idẽ est qd regularis secularis. Quidã tm̃ bis ipꝛopꝛietatibz vocabulorũ vtũt cã dr̃ie ad canonicos regulares 7 minus regulares. vl quasi ꝙuersatione sint seculares. vnde dicunt tales sunt canonici regulares. 7 tales sunt canonici seculares. Et satis potest tolerari et dici. Sepe enim per dictiões incongrue iunctas intellectũ ꝓpetẽtẽ generam9

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Canopeū. Canob9 bi. fuit gubernatoꝛ menelai. ⁊ mu
tata b. in p. dꝛ qdā ciuitas egipti h canopus pi. ⁊ hec ca
nopia pie. Vñ h canopeū pei. i. coꝛtina subtilissima in
star rethiū plexa. texta ⁊ fenestrata. vñ lecti nobiliū oꝛ
nant̄ ad arcēdos culices ⁊ muscas ⁊ dꝛ sic. qꝛ in egipto
hmōi rethe p̄cipue hēat̄. Vñ iuuenal̄. Ut testudineo
tibi lectulo canapeo. In eodē sensu īuenit̄ iudith. xiij.
Abstulit canapeū ei9 a colonis. Uel canapeū vt alij di
cūt deriuat̄ a con9 qd ē sūmitas galee. ⁊ tūc canapeū dꝛ
q̄si canon petēs. qꝛ ad silitudinē coni a lato tēdit̄ ī acu
tū ad modū reticuloꝝ q̄ cā arcēdi pulueris sup altaria
collocant̄. ⁊ tūc scribit̄ canopeū p o. in p̄ma syllaba. et
pdu. pnl̄. canopus sic canopeū. Theodol9 Barbara
famoso nō cedit turba canopo. Et ī aurora dr̄. Reti
culū sericū scriptura vocat canopeū. Papias aūt dicit
Canopeū rethe subtilissimū quo repellūtur culices. et
musce circa lectulos dormientiū.

Canopus pi. in canopeū est.

Canoꝛ oris masc̄. ge. i. son9 a cano is. ⁊ pdu. no. penul.
obliquoꝝ. vt canoꝛ oꝛis.

Canoꝛus ra. rū. i. suauis dulcis cantu. ḡtus a cano dr̄
addita rus. Nā vt dicit p̄s. in q̄rto lib. In rus denoīati
ua siue ɔ̄balia pauca inueniunt̄. q̄ pnl̄. pdu. honoꝛ ho
noꝛus. odoꝛ odoꝛus. canoꝛ canoꝛus sonoꝛ sonoꝛus. q̄ꝛ
regula ⁊ in pmptu est. Nam nomīa us. verba rus assu
munt.

Cantaber bra. brū. ⁊ h cātaber ppl̄s ē hispanie a noīe
vrbis ⁊ hiberi amnis. cui insidet sic dictus.

Cantabrū bri. ge. neu. i. purgamentū frumenti vl̄ fari
ne. vel cib9 caninus q̄ canes pascunt̄.

Cantarus ri. masc̄. ge. q̄ddā vas vinariū. s. crater et dr̄
a cano is. qꝛ cātando poꝛtat̄.

Canterius rij. equus castratus masc̄. ge.

Cātes. a cano is. hec cantes tiū. i. fistule organoꝝ ī q̄
bus cantus tpat̄. Uel vt marciano placet. Cātus dicū
tur dec oꝛnamentoꝝ.

Cantito tas ɔ̄bū fre. i. frequent̄ cantare.

Canticū a cano is. dꝛ h cāticū ci. vox cātātiū ī leticia.
laus. Itē cāticū psalterij est. cū id organū modulat̄. po
stea cātās loq̄t̄. Quidā etiā liber salomonis intitulat̄
cāticacāticoꝝ p excellētiā. eo ꝙ oīb9 cāticis p̄ferat̄ et
dꝛ hebꝛaice syrasirim.

Cātilena ne. fe. ge. pnl̄. pdu dꝛ eē ɔpositū a cātus ⁊ le
nis. nō. n. dꝛ eē cātilena nisi sit cātus dulcis ⁊ lenis. ⁊ sua
uis ⁊ nō asper ꝫm hug. Pap̄. etiā dicit. Cātilena cātus
lenis cātici cōpositio.

Canto tas. ɔ̄bū fre. ⁊ format̄ a cātu supino d' cano is.
u. in o. Et ē cātare frequent̄ canē. ⁊ ɔponit̄ cū ad. et fit
accāto tas. i. iteꝝ. vl̄ iuxta cātare. Itē ɔponit̄ cū con. et
fit ɔcāto tas. i. sil̄ vl̄ cū alio. vel sil̄ plura cātare. Decan
to tas. i. valde cātare. Discāto tas. i. diuersis modis cā
tare. Excāto tas. i. discātare. Incāto tas. Recāto tas.
i. iteꝝ vel retro cātare.

Cantus. a cano is. dr̄ h cātus tus. tui. Itē dꝛ h cāt9 ti.
p cātu vl̄ p meditullio rote. vel ꝙ meli9 ē. Cāt9 ti. est
curuatura vel circūferētia rote. s. lignū qd terrā calcat.
cui radi9 infigit̄. Persius. Uertentē sese frustra secta
bere cantū. Et ī ista significatiōe ē scde declinatiōis. sꝫ
p melodia cātoꝝ ē q̄rte. ¶ Et nota ꝙ augu. loq̄ns de
cātu ecclīastico in. x. libro ɔfessionū dicit. Cū mihi acci
dit vt me ampli9 cātus q̄ꝫ res q̄ canit̄ moueat. penalit̄
me peccare ɔfiteoꝛ. ⁊ tūc mallē me nō audire cantantē
Uide ī psalmodia. Et bernar. sup cāticis. in. xlvij. ser
mone. Uos inquit moneo dilectissimi pure sp ac stre
nue diuinis interēē laudib9. Strenue q̄dē vt sic reue
rēter ita ⁊ alacrit̄ dn̄o assistatis. Pure ɔ̄o vt n̄l aliud
dū psallitis q̄ꝫ qd psallitis cogitet̄. Nec solas dico vi
tādas cogitatōes vanas ⁊ ociosas. vitāde sūt ⁊ ille illa
dūtaxat hoꝛa ⁊ illo loco. q̄s officiales frēs p cōi neces
sitate q̄si necessario freq̄nt̄ admittē ɔpellūt̄. Sꝫ ne illa
q̄dē pfecto accipe tūc ɔsulerim q̄ forte pauloāte ī clau
stro sedētes ī codicib9 legeratis. q̄lia ⁊ nūc me viua vo
ce disserēte ex h adiutoꝛio spūsscti recētia repoꝛtet̄ sa
lubꝛia sūt. sꝫ minime illa salubꝛiter int̄ psallēdū reuolui
tis Spūs eīm sctūs illa hoꝛa gratū nō recipit quidquid
aliud q̄ꝫ debes neglecto eo quod debes obtuler̄. Hec
ille.

Canus a caneo es. dꝛ canus na. nū. ⁊ cōpat̄ can9 nioꝛ.
nissim9. Vñ cane nius. nissime aduer. ⁊ canic9 a. ū. ⁊ hic
canus ni. taꝫ p illo q̄ canet q̄ꝫ p capillo q̄ in capite ca
net. Can9 cōponit̄ ī can9 a. um. i. nō can9 vel vald' can9
⁊ p̄can9 na. nū. i. an̄ tp̄s ɔgruū can9. Sap̄. iiij. Cani sūt
aūt sensus hoīs ⁊ etas senectut̄ vita īmaculata. ⁊ pdu.
p̄mā can9. sꝫ canis eā coꝛri. Vñ ɔ̄sus. Notus voce ca
nis dictamina nō bona canis.

Capa e. dꝛ a caput qꝛ sit oꝛnamentū capitis. vel dicit̄
a capio pis. q̄si capiat totum homiem. ⁊ pdu. pa. ⁊ inde
capatus a. um. q̄ hꝫ vel indut9 ē cripa. et h capuciū cij.
idē qd capa.

Capaculus la. lū. di. i. aliquātulū capax.

Capadoces. Capadocia ē quedā ciuitas. vñ regio in
qua ē illa ciuitas dicta ē capadocia. vñ h ⁊ h capodox
cis. tā gētile q̄ꝫ patriū. ⁊ coꝛ. pnl̄. Iuuenalis. Quanq̄ꝫ ⁊
capadoces faciāt equitesq̄ꝫ bithyni. Et ꝫm Pap̄. Ca
padoces oꝛti sūt a masoth filio iaphetb.

Capana ne. vilis casa vel domus palea cooperta ⁊ dꝛ
a capio is. qꝛ capiat tm̄ vnū vt in vineis custodiēdis. lꝫ
alie dicāt̄ capane. sꝫ impꝛopꝛie ꝫm hug. Papias et̄ di
cit. Capana a rusticis dicta. quia vnū tm̄ capiat. id est
tugurium.

Capapellis. hui9 capapellis. cōponit̄ ex ablatio ⁊ ntō
sicut legeius qd in rhetoꝛicis inuenit̄. qꝛ dꝛ capapellis.
q̄si pellis cū capa. ⁊ ideo merito declinatur ī fine siue ex
pte recti tm̄.

Capax. a capio is. dꝛ h ⁊ h ⁊ h capax cis. qui aliqua in
se potest capere. ⁊ continere ⁊ comparatur capax cioꝛ.
cissimus. vnde capaciter cius. cissime. aduer. ⁊ hec capa
citas atis. i. domus vel alterius rei amplitudo vel conti
nentia.

Capedo dinis. fe. ge. i. ingenuū studium vel spacium.
⁊ dr̄ a capio pis. vñ p cōpositionē hec intercapedo di
nis. i. distantia localis. vt inter duos parietes ꝫm hug.
vel vt dic̄ pris̄. in quarto libꝛo de denominatiuis. hmōi
noīa denoīatiua in do. si a verbis veniunt secundarum
t̄minationes personarū in e. pductam vertunt. et acce
pta do. faciūt deriuatiuuꝫ. vt intercapio pis. intercape
do. toꝛpeo es. torpedo. Et sic intercapedo ē figure de
composite. versus. Ingeniū studiū spaciū reputato ca
pedo.

Capedulū. ī capullulū vide.

Capella le. di. tam p parua capra. q̄ꝫ pro pua ecclīa q̄
nec hꝫ baptismū nec cimiteriū. ⁊ dꝛ sic. qꝛ olim taberna
culū de pellib9 caprarū erat coopertū. vñ ⁊ h capellan9
tam pro sacerdote illius ecclesie q̄ꝫ p parochiano. vn d'
h capellana ne. Inuenit̄ etiā capellanus na. num. adie
ctiue ꝫm hug. Pap̄. sic dic̄. Capella dimi. ē a cap̄. Ca
pella ɔ̄o p ecclīa dicta quasi capiens laos. i. populum
vel laudem.

Capellanus in capella vide.

Capellula le. di. pua capella.

Capellus qd ⁊ h capelluꝫ inuenit̄ a capillus dꝛ. qꝛ ca
pillos tegat ⁊ caput. vñ capellat9 ta. tū. ⁊ capello las. i.
capello tegere. ꝙ aūt dꝛ capell9 quasi capitis pell̄. ety
mologia ē nō cōpositio.

Caper pri. masc̄. ge. i. hirc9 dꝛ a carpo pis. qꝛ carpat ɔ̄
gulta vel a capio. qꝛ capiat ardua vel aspa. vel dr̄ sic
ꝫm quosdā a crepitu cruriū suoꝝ. vñ hec capꝛa pꝛe.

Capesso sis. ɔ̄bū desideratiuū a capio is. ⁊ inuenit̄ et̄
p cape cū desiderio. ⁊ p cupere. ⁊ facit p̄teritū capes
si a capesso o. in i. lꝫ capessiui inueniat̄ ⁊ sup. fac̄ capes

sitū pnl'. pdu. Sz qdā solēt pferre h̄ ꝟbū in sco capesco scis qḋ sine dubio nichil ē. ħ capisco scis. dicēdū ē ⁊ incboatim. Et h̄ pz ꝙ dicēdū est capessēs et capessēd⁹ p geminū. s. ⁊ capessendus formaṫ a capessens entꝫ tis. i dus. vñ qñ sacerdos ponit ptē hostie i calicē dz dicē. Hec sacrosancta cōmixtio corpis ⁊ sanguis dñi nr̄i iesu xp̄i fiat mihi ⁊ oib⁹ sumētib⁹ sal⁹ mētis ⁊ corpis ad vitā eternā pmerēdā ⁊ capessendā preparatio salutaris. quidā tñ ibi scribūt ⁊ pnūciāt capescēdā p sc. ħ p duo s. scribi dz ƀm veritatē. De capesso et' supra dixi in tcia pte vbi egi de pteritis ꝟboꝝ tercie ꝯiugationis desinētiū i so. ⁊ formaṫ a capis scd̓a psona ḋ capio pis. is. mutata in es ⁊ addita so.

Capi. ge. neu. idecli. qdā mēsura a capio pis.

Capiciū cij. os tunice vel alteri⁹ vestis vñ caput imittiṫ ⁊ dr̄ a caput. Job. xxx. Quasi capicio tunice succinxerūt me. ⁊ a capiciū deriuaṫ capicio cias. i. capiciū facere

Capidula le. di. pua capis. vñ p̄s. in. vj. lib. vbi agit ḋ desinētib⁹ i is. dz ħ capis pidis. cui⁹ dimi. ē capidula penul. cor.

Capillamentū ti. i. capillatura. vel coma arboꝝ ⁊ dr̄ a capillo las.

Capillicū cij. i. capillatura. ⁊ dr̄ a capillus

Capillo las. a capillus dr̄. ⁊ est capillare capillatū facē ꝟbū actm̄. ⁊ cōponiṫ. De capillo las. i. valde capillare vel capillos auferre.

Capillus li. dr̄ a caput q̄si capitis pilus. vñ hic capillasus li. di. ⁊ capillosus a. um. ⁊ capillatus a. um q̄ mltos. vel lōgos hz capillos. Et est capill⁹ tā viri q̄ȝ mulieris Vñ ꝟsus. Est coma quadrupedis. colubri iuba siue leonis. Cesaries hoīs crinis ꝓprie mulieris. Huius ⁊ illi⁹ hñ dr̄ esse capillus.

Capio is. cepi. cape captū. ꝟbū actiuū. i. obtinē inuadē circūuenire. ⁊ ꝯponiṫ cū ad. ⁊ dr̄ accipio is. Itē cū an̄. et dr̄ an̄capio is. ⁊ anticipo as. i eodē sensu. i. poccupare. puenire. Itē cū cō. ⁊ fit ꝯcipio. Itē cū circū ⁊ fit circūcapio. Itē cū ḋ. ⁊ fit decipio. Itē cū ex. ⁊ fit excipio. Itē cum in. ⁊ fit incipio. Item cum inter. et fit intercipio et inṫcapio is. ista duo i eodē sēsu. i. inṫ aliq̄ vel medio capere. Itē cū ob. ⁊ dr̄ occipio is. i. icipe. Itē occupo as. ex ob. ⁊ capio. Itē cū p̄. ⁊ dr̄ p̄cipio. Itē cū p ⁊ dr̄ pcipio i. pfecte cape. ⁊ itelligere Itē pcapio. i. an̄capio i q̄ sēsu īueniṫ et' pcipio. Vñ horati⁹. Quidq̄d precipies esto breuis. Itē cū re. ⁊ dr̄ recipio. Itē cū susū vel sursū ⁊ dr̄ suscipio. Et scias ꝙ capio ⁊ ab eo ꝯposita oīa sṫ actia. ⁊ oīa q̄ sūt tcie ꝯiugatiōis faciūt pteritū i cepi. ⁊ supinū in ceptū. ⁊ oīa mutāt i pñti a. i i. pter an̄capio circūcapio inṫcapio ⁊ pcapio. Itē noīa ꝯposita a capio faciūt gtm̄ i pis. vt pnceps pis. pticeps pis. Sz cōposita a caput faciūt gtm̄ i tis. vt biceps cipitis. triceps pitꝫ. Vñ ꝟsus. Cōponēdo caput gtm̄ tis faciem⁹. A capio natis pis gtūs erit.

Capis idis fe. ge. a capio is. ⁊ dr̄ q̄ddā vas qḋ vulgo dr̄ casa. ⁊ dr̄ capis q̄si capiēs ydrō. i. aquā etymologia est. nō ꝯpositio ⁊ fac actūs pluraľ i es. vel in as. vt capides vel capidas. Vñ magis grecū eē ondiṫ. cu i as faciunt accusatiuū pluralē. sicut vult p̄s. in. vj. libro.

Capisco scis. i. icipio cape ꝟbū inchoatiuū. ⁊ formaṫ a capio is. scd̓a psona ⁊ addita co. fit capisco. Vñ ḋ leone dicit q̄dā. Nūc q̄si viuiscit cū sēsus q̄nq̄ȝ capescit.

Capisteriū rij. ge. neu. vas quoddā cū quo frumentū purgaṫ. ⁊ dr̄ capio is. Quod fractū beatus benedict⁹ nutrici flēti itegrū restituit. vt hr̄ i dyalogo bti grego.

Capistrū stri. dr̄ a caput q: caput iumētoꝝ stringat. Vñ capistro stras. ꝟbū actiuū. i. capistro ligare. et est capistrū in sīgľari numero tm̄ neu. ge. ħ i plurali ē masc. ge. ⁊ neu. vt capistri ⁊ capistra.

Capital lis. ge. neu. vel capitale lis. tā p pecunia. vel pena capitali. q̄ȝ etiā p sententia de capite puniendo ⁊ diciṫ a caput.

Capitale. a caput dr̄ hic ⁊ hec capitalis ⁊ hoc le. res capitis vel ptinens ad caput. ⁊ ħ capital vel capitale substātiue tā p pecunia vel pena capitali. q̄ȝ etiā p sñia de capite puniēdo vt dic hug. Pap. ꝟo dicit. Capitalis astutus versut⁹ sup̄b⁹. Capitale caput pecunia vl' sors

Capitatim. quasi p capita aduer. remissiuū. vel q̄litatiuū. ⁊ dr̄ a caput.

Capitat⁹ a. ū. pōt esse nomē a capite. q̄ hz caput. ⁊ potest esse ptici. ꝟbi passiui huius verbi. actiui capito as. qḋ est alicui caput facere.

Capitecensus. Caput vel capite cōponiṫ cū cēsus. et dr̄ ħ capicensus. sus sui. i. corona q̄ in capite geritur vel taxatio possessionū. ⁊ adiectiue capitecensus a. um. q̄ ḋ suo capite annuatim reddit censum. i. tributū. vel in capite gerit coronam.

Capitellū li. est di. ḋ capitulū i q̄libet sui significatiōe Vñ ⁊ capella dicūtur q̄ superponunṫ colūnis. q: colūnaꝝ sunt capita. quasi sup collum caput. que grece dicunṫ epistilia.

Capito onis. masc. ge. q̄dā piscis. a quantitate capitis sic dictus. vñ a caput deriuaṫ.

Capito tas. taui alicui caput facere. ħ nō ē i vsu. ⁊ deriuaṫ a caput. ⁊ ꝯpōiṫ cū de. ⁊ dr̄ decapito as. ⁊ abutroq̄ȝ ꝟbalia. Et vtrūq̄ȝ est actiuū.

Capitolin⁹ na. nū. pnľ. pdu. de capitolio existēs vel capitolio seruiēs. ⁊ deriuaṫ a capitoliū.

Capitoliū lij. dr̄ a capitulū. q: ibi ꝯueniebāt senatores sicꝫ i capľo claustrales. vel dr̄ a caput. q: sit q̄si caput romane ciuitatis. vel q: ibi conueniebant capita ciuitatis vel q: tarq̄nus p̄scus cū capitolij fūdamenta apiret. in loco fundamenti caput hoīs literis tuscis notatū inuenit. ⁊ inde capitoliū appellatū a caput. ⁊ laos qḋ ē pľs.

Capitularis. a capitulū dr̄ ħ ⁊ ħ capitularis ⁊ ħ re. qḋ ꝯuenit capiti vel capitulo.

Capitulū li. puū caput dimi. de caput. Capitulū etiā dr̄ q̄nq̄ȝ ille puus locus i quē ꝯueniūt claustrales. Uñ q̄ȝ illa ꝯgregatio claustraliū. Qñq̄ȝ aliq̄ distinctio breuis in q̄liber libro. vñ ꝟsus. Distinguit minuit. locat ⁊ collectio ferṫ. Et īde capitulo las. i. capitulis aliq̄d distinguere. vñ capitulatim aduer. i. distincta p capitula Et p ꝯpositōz recapitulo las. i. p̄dicta ad memoriā reducere. Itē a capľm ħ capitellū li. dimi. i qualibet sui significatiōe ƀm hug. Pap. et' dicit capitulū dictū quasi alterius sñie caput. Capitula libroꝝ dicta ꝙ breuiṫ capiāt ⁊ ꝯtineāt aliquā sñiam. siue q̄si caput et titulus maioris scripti. vñ capľm clericoꝝ dictū ꝙ capitula ibi exponantur.

Capo onis. in campo vide.

Capparis. Acephas dr̄ ħ capparis ris. q̄dā herba vel virgultū ē silē lētisco. q: habeat i sūmitatib⁹ rotūda seminū capitula. sic dicit hug. Dyascorides ꝟo dic ꝙ ē frutex spinosus expassus sup terrā vnctiōe plen⁹. ⁊ dicitur ꝙ duriciē splenis sup oīa medicamīa iuuat ⁊ hz multas radices ⁊ magnas. Nasciṫ in locis aridis ⁊ duris. et maxie i muris. Semē ei⁹ si cū sale ꝯponiṫ escis aptū est ventrē mollit comestū ⁊ vrinā puocat. Radix eius bibita. paliticis mirifice pdest. mēstruis imperat. Semē eius cū aceto coctū ⁊ ore retētū dolorē dētiū mitigat. similiṫ ⁊ coriū radicis oīa ista facē pt. Radix si masticeṫ dolorē dentiū mitigat. succus ei⁹ auri ifusus vermes occidit. Capparis cor. pnľ. ⁊ p̄mā positōe pduc. vñ marcialis. Capparis vt putri cepas allece natātes. Et scribitur p c. vel k. ƀm ꝙ ei⁹ origo greca est. vñ ecclīastes. xij Dissipabiṫ capparis. dz etiā in penultima corripi.

Capra e. domestica a caper dr̄. Caper vero siluatica dicta q̄si capiens ardua. vñ dicit p̄s. in. iij. lib. Capreolus videṫ a ntio capreus esse. cui⁹ femininū in vsu ē caprea. Nam capra a capro fit ex q̄bus capellus ⁊ capella fiunt dimi.

Capreri⁹ rij. q̄ custodit capras. a cap vel capra dr̄.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Caprea prec. capra silvestris dicta q̄si capiēs ardua capree. vt dic̄ pap. sūt ibices q̄si auices. eo q̄ ista auiū alta petāt. Pe si q̄ aduersitatē ferarū vel boim p̄sen serint de altis cacuminib⁹ sese p̄cipitātes suis se cornib⁹ in ramis arbor⁹ recipiūt illesas. vide etiā in dorcas.

Capreolus li. dimi. tā capri q̄ caprei. vñ hec capreola similiter dimi. tam capre q̄ capree. 7 cor. o. Vide in capriolus.

Capreus a caper vel capra dr hic capreus prei. i. silvestris cap. q: sit silis capro. vñ h̄ caprea pree. silvestris capra. Et scias q̄ caprei et capree dicuntur dorcades. et etiaz ibices.

Capricornus ni. ꝓponit a caper 7 cornu. q̄ddā aial est q̄ dr rinoceros 7 egloceros dr. Et dr capricornus q̄si caprina hns cornua. Capricornꝰ et dr quoddā syd⁹ cele ste cui⁹ cauda in effigie piscis format vt in extrema sui pte pluuias designet.

Caprific⁹ ci. fe. ge. a carpo pis. quedā herba sic dicta. q: pietes q̄b innascit carpit fodit 7 erūpit extra e latebus q̄b ꝓcepta ē. Vel dr a fico q: ficus arbor eius remedio fecūdet. vñ p̄sius. Et q̄ sel. Intus innata est ruptoiecore exierit caprificus ꝛc. ꝑm hug. Papi. ꝛho sic dicit. Caprific⁹ ifructuosa arbos i saxis monumēti nascit. Caprificus arbor appellata eo q̄ pietes q̄b inascitur carpit. 7 cor. fi.

Capgenus na. nū. pnl. cor. q̄d melius dr h̄ 7 hec capri gena gene. s. pecus genitū a capra.

Capilis in capnus exponit.

Capnus a capra vel caper dr capr̄inus na. nū. 7 h̄ 7 h̄ capulis 7 hoc le. in eodē sensu pnl. pdu. 7 substātiue h̄ capule lis. stabulū caprarū.

Capol⁹ li. A capio is. dr 7 sūt capr̄oli cincinni siue vncinuli. q̄b se innectē vel suspēdere arborib⁹ solēt vites sic dicti. q: capiāt arbores. ꝑm hug. 7 Pap. dic̄. Capr̄oli sic dicti q: capiāt arbores. Sūt em̄ cincinni siue vncinuli q̄b se innectere 7 suspēdere arboribꝫ solēt vites vt sine lapsu sustineāt fruct⁹ suos. Hz capr̄eoli sūt ꝑm Pap. filij capre que acutū visū hūt. herbas eliguntvt comedāt ad alta nitūtur. Hz ꝑm hug. Capreolus ē dimi. tā capri q̄ caprei vt i suo loco diri.

Capriona ne fe. ge. anterior⁹ iuba eq̄. q̄si capiti ꝓna. 7 dr̄iuat⁹ a caput.

Capsa se. i. cista. vbi aliq̄d reponit. q̄d ē ꝓ qualibet pua domo dr. 7 dr a capio is. ꝑm hug. 7 dr capsa q: capiat i se atq̄ seruet aliq̄d. vñ Pap. Capsa dicta. quia capiat i se atq̄ seruet aliq̄d.

Capsella le. dimi. pua capsa.

Capsula le. di. pua capsa. 7 cor. penul.

Capsus si. mas. ge. a capio is. i. carruca. vndiq̄ ꝓtecta q̄si capsa. q: multa capiat.

Captēcula le. fe. ge. i. subtilis ꝛhox deceptio. sic̄ sunt sophismata. 7 dr̄ a capio is. Vñ marcian⁹ capella. Captenculis ludis illigātib⁹.

Captiuus ua. uū. a capio is. dr q̄si captus vel q̄si capite diminut⁹. Vñ 7 sic dr apud legistas. Ingenuitatis em̄ fortuna excidit ab eo. vñ h̄ captiuitas tatis. 7 captiuo captiuas verbū actiuū. i. captiuū facere.

Capto tas tauitare. ꝛhuz actiuū freq̄nta. q̄d 7 ꝓ frequēt cape 7 cape dr̄. 7 formāt a capio captuz tu. u. n o. fit capto tas. Vñ captatio onis. rumor⁹ aura popular⁊ Psal. Captabāt i animā iusti.

Captura re. i. captio a capio is. dr Luc. v. Stupor circūdederat eū 7 oēs q̄ cū eo erāt in captura piscium quā ceperant.

Capua pue. q̄dā ciuitas. vide i cāpania.

Capula le. pnl. cor. i. pua capa.

Capularis. in capulus vide.

Capullulū a caput dr h̄ capullulū li. 7 capedulū li. 7 h̄ caleptra tre. i eodē sensu. s. mitra tegens caput q̄ 7 alio noie dr pilleus. galer⁹. calamar⁹. caliendrū. comatium

catriculū. Caleptra tm̄ ꝓprie dr cufia equi.

Capulus. a caput dr hic capl's li. q: caput ē gladij vel a capio q: ibi capit gladius vt teneat. Vñ capulo las. verbū actiuū. i. scindere vel secare. vñ i decretis pōtificū lingua delatoris capulet. Capulus etiā dr lectus in quo mortui deferūtur. q: sup capita hominum deferat Vnd versus. Est gladij capulus capulusq̄ cadauera portat.

Capus pi. i. falco auis. a capiēdo ꝑm Pap̄.

Caput itis dr a capio is. q: oēs sensus 7 etiā nerui ab eo initiū capiāt. 7 ex eo oīs viuēdi cā oriat. Ibi em̄ oēs sēsus apparēt. Vñ ipius aīe. q̄ corpi ꝓsulit psonā q̄dāmodo gerit ꝑm hug. Et Pap. dicit. Est caput dictuz q: capiat cūctos sēsus. Caput et mētez signat. que caput est aīe ꝑm hug. 7 ponit q̄nq̄z ꝓ ꝓncipio. vñ ꝓpba. In capite libri scptū ē de me. Qnq̄z etiā ponit ꝓ fine. Eccl. xxxij. Habeat caput rūsum tuū. Ponit etiā q̄n q̄z ꝓ dominatu. vñ versus. Principiū caput est. ps corporis 7 dñatus. 7 est final' lra t. q̄d patet ad gtm̄. Caput ꝓponit cū bis 7 cū tris. 7 dr̄ biceps itis. triceps itis ge. ois q̄ hz duo vel tria capita. Innenit etiā h̄ biciput h̄ triciput neu. ge. i. geminū vel trinū caput. cōponitur etiā caput cū occiduū. 7 dr̄ hoc occiput itis. i. occidua. vel postrema ps capitis. vel occiput cōponit cū ob. et caput. 7 dr̄ sic q̄si ꝓ caput. q̄a sit capiti retrorsum. 7 idē dr occipitiū. Itez ꝓponit cū sincer⁹ 7 dr̄ sinciput itis. i. ꝓr 7 anterior ps capitis quasi sincera 7 pura. 7 patens ꝓpter capillor⁹ absentiā. Itē ꝓponit cū p̄ 7 dr̄ pceps. 7 cū an̄ 7 dr̄ anceps. Et no. q̄ ꝓposita a capio faciūt gtm̄ in pis vt ꝓnceps pis. Hz ꝓposita a caput faciūt gtm̄ in tis. sicut dixi in capio.

Carabrio onis gen⁹ auis mustele silis.

Carabo pua schapha ex vimine facta crudo corio cō texta. vt ē nauicula discurrēs in pado.

Caracter ris grece. imago nouus vultus. effigies. forma vel stilus. figura lra ferrū q̄ note pecorib⁹ inurunt vñ 7 ipa nota vel signū caracter dr̄. 7 est mas. ge. 7 cor. penul. gti. Hz pōt queri q̄d sit caracter. 7 i q̄b ordinib⁹ caracter imp̄mat. Ad h̄ dico. Caracter ꝑm theologos est distinctiū signū q̄ q̄s ab alijs distinguit ad aliq̄d spūale deputat⁹. Hz ad spūale pōt aliq̄s triplicit̄ deputari. vno modo vt aliquis in se spiritualia ꝓticipet 7 ad h̄ q̄s deputat in baptismo. qñ iam deputat⁹ potest esse particeps omnis spiritualis receptiōis. vnd̄ caracter baptismalis est quasi quedam spiritualis potentia passiua. Alio mō vt spiritualia quis in noticiam ducat p xp̄i fortē ꝓfessionez. Et ad hoc deputatur q̄s i confirmatione. vnde etiam in tempore persecutiōis eligebant aliqui qui debebāt in loco p̄secutionis remanē ad publice nomen xp̄i confitendum alijs occulte procedentibus. sicut patet in legenda sancti sebastiani. Tercio modo vt etiam spiritualia credentibus tradat. 7 ad h̄ deputat aliquis p sacramentū ordinis. Et ideo sicut in baptismo confert caracter 7 in ordine ita 7 in cōfirmatione. Et hec tria sacramenta. s. baptismus cōfirmatio et ordo. in quibus confertur caracter non possunt iterari. cum habeant effectum semper manentem sine iniuria sacramēti. Et scias q̄ distinctio huius caracteris in veteri lege figurata est. In distinctione em̄ filiorum israel ab egyptijs figurabatur caracter baptismalis. In distinctione timidor⁹ a fortib⁹ i bellis. caract' cōfirmationis. In distinctione leuitar⁹ a fratrib⁹ suis. caracter ordinis. De degradato an potestatē ꝓsecrandi amittat dicemus infra cū de missa dicet'. et cor. p̄mā caract'. vñ q̄dā. Exurit signat res distiguēdo aracter.

Caracterismus mi. descriptio forme alicuius. et dicit' a caracter.

Caracto tas. i. scribere. et a caracter dr̄.

Caradrion. auis q̄dā alba tota. cui⁹ interiora oculos caliginosos curāt. Si viuere dz infirm⁹ appropinqua

bit sibi. Si ꝙo mori fugit ab eo. Per medias noctes i sublime celi dr volare signat 7 xpm ita dic. Dap. in li. aūt d. ppetarij 7 naturl rex dr sic. Caladri⁹ fm ph̄m ē albi coloris nullā hns ptē nigredis cui⁹ ps infernor ip sius femoris purgat caliginē oculor. Cui⁹ natura tal' est q̄ qñ aliqs grauī detinet infirmitate. si egritudo fuerit ad mortē Kaladri⁹ auertat faciē suā a sic egrotāte. 7 sine dubio tūc morit' hō. si aūt ifirm⁹ dr ꝙualescē. figit visū i ipm 7 intēdit i eū q̄si applaudēs ei. 7 pōt scribi p c. vel p k. caladri⁹. Differt aūt kaladrius ab auicula q̄ dr calandria. q̄ est auis sonora 7 canora sicut merula. sic dicit glo. Deut. xiij. vbi dr. Differunt ꝛc. vide in caladrius.

Caragma atis. ge. neu. i. ipressio. imago vl' figura. Unde Auian⁹. Sicut nūmus bz caragma cesaris sic hō bz caragma dei. 7 derivat' a caract'.

Caraxis xis. fe. ge. i. notatio. 7 dr a caracter.

Caraxo xas. i. scribē. a caracter dr fm hug. Pap. dic. Carazare. i. exinanire. scribere.

Carbasus si. a careo 7 basis. 7 dr h carbasus si. ß i pla li carbasa orū. neu. ge. i. velū q̄si carēs base. i. substētam to ab inferiori. Carbasus etiā dr q̄ddā gen⁹ vestis sub tilissime. Unde carbasius ea. eū. fm hug. 7 dr h carbas⁹ in singulari vestis sinuosa. q̄ tā viro q̄ mulieri ꝙuenire pōt. ß carbasa orū. ad velanauiū ptinet cor. pn'. Unde Ouid. epi. Uidi pcipiti carbasa tensa notho.

Carbo onis. a carpo pis. dr. q. ab igne carpat'. vl' potius dr a careo es q. flāma careat. Qñ accessus ē dr pru na. Cū pruna extincta fuerit carbo vocat'. Et inde hic carbonari⁹ rij. q̄ facit carbones.

Carbūcul⁹ a carbo dr h carbūcul⁹ li. tā. p quo carbo ne q̄ p lapide pciosō ignito vt carbo. c⁹ fulgor nec no cte vincit 7 p morbo q̄dā inuenit'. q. i ortu suo rubēs sit vt ignis. postea niger vt carbo extict⁹. Qñ xpus. Est lapis ē morbus. carbo carbūculus extat.

Carcan⁹ nomē ciuitatis vel loci. 7 cor pn'.

Carcā. calcamo. arphat. emath. ciuitates i oriēte.

Carcer a coerceo es dr h carcer ris. cos q̄ reos coerceat. In singulari ꝑpe vbi rei claudūt'. ß i plurali vnd quadrige emittūt'. vl' repagula añ posita. 7 dr carcer q̄i capiens reos. 7 ē etymologia nō ꝙpositio. Qñ h carcerarius rij. q̄ carcerē facit vel custodit. Et hic 7 hec carceralis 7 hoc le.

Carchesia pocula. a loco carchesi vel spelūca vel summitas arboris nauis fm pap. Qñ grecismus. Est istrumētū dicas. carchesia nauis. Hug. xpo sic dic. Carchesia sūt i cacumine arboris nauis trochee quasi f. ira p q̄ funes trahūt'. vñ 7 quedā vasa ad silitudinē illor facta carchesia dicūt'. Trochee etiā st' vocate q. rotolas habeant. Trochos em̄ grece rota dr ltine. Itez carchesia sūmitas mali in q̄ corde ꝙcurrūt. Qñ lucan⁹. Ac vtinā summi curuet carchesia mali.

Cardia die. q̄dā morbo. s. cordis pulsus. 7 dr a cardiā quod est cor.

Cardiac⁹ ca. pn'. cor. i. cordis pulsū patiēs quasi cor ardēs bñs ꝓpter sitim. 7 dr ab ardeo 7 cor p ꝙpositiōz. Uel dr a greco cardion q̄d est cor. Qñ iuuenal'. Cardiaco ciatū nunq̄ missurus amico. vel sit cōpositum a cor 7 bio as. q̄si cor bians bñs ꝓpt' sitim. 7 tūc dicet' cordiacus nō cardiacus.

Cardiā grece latine dr cor. 7 accentuat' in fine.

Cardinalis. A cardine dr h 7 h cardinalis et h le. Et cardinarius ria. riū. i eodē sensu. s. q̄d ad cardinē pertinet. et h cardinal' lis. ablīo ab h cardinali. q. p eos mūdus dz regi 7 gubernari et moueri sic ostiū p cardinē. Quedā etiaz xtutes dicūt' cardinales ad silitudinem cardinis in q̄ mot⁹ ostij firmat'. q̄s nimirz xtutes vt dic grego. i tercia omel'. ezechielis. tūc vracit' accipim⁹ cū earz ordinē custodimus. Prima q̄dē prudētia. secūda fortitudo. tercia iusticia. quarta tpantia est. Quid em̄ ꝓdest prudētia si fortitudo desit. Scire em̄ cuiq̄ q̄d ñ pōt facere. pena magis q̄ xtus est.. ß q̄ prudent' intelligit q̄d agit. 7 fortit' agit q̄d itellexerit iā. pculdubio iustus est. ß iusticiā tpantia sequ dz. q. plerunq̄ iusticia si modū nō hz i crudelitatē cadit. Ipa q̄ iusticia xa iusticia ē. q̄ se tpantie freno moderat. vt i zelo suo q̄sq̄ feruet sit et' tpans. ne si pl⁹ ferueat pdat iusticiā. cui⁹ fuare moderamina ignorat. Et vt dicit augu. i. xiij. lib. de trinitate. Justicia ē in subueniēdo miseris. prudētia in pcauēdis insidijs. fortitudo in perferēdis molestijs. tēperantia i coercēdis delectatiōibz prauis De his dr in lib. sapie. Sobrietatē 7 prudētiā docet. iusticiā 7 vertutē. sobrietatē vocat tpantiā. 7 xtutē vocat fortitudinē. vide etiā i dos botis 7 virtus.

Cardo dinis. icerti ge. dr a carpo pis. q. vertēdo carpat'. vel dr a cardian. et ē cardo pua ps ostij. s. cun⁹ q̄ i foramine vertit'. Qñ 7 cardo dr ipm foramē aliqñ. et dr cardo a cardian qd ē cor. q. sic cor hoiez regit 7 mouet. ita illa cun⁹ ianuā regit 7 mouet. Cardo et' dr extremitas rei. vñ 7 cardines celi dicūt' extreme ptes axis sic dicti. q. p eos xtit' celū. Cardo et' ponit' p opportunitate vel articulo. vñ puerbialit' solet dici. Res est i cardine. i. i articulo vel i opportunitate. Qui em̄ i cardine ē leuit' pōt intrare vel exire. vñ virgil⁹. Haut tā to cessabit cardine rex.

Cardomomū momi. herba q̄dā ē. granū q̄ddā species aromatis. 7 pdu. mo. sicut amomū cinamomū.

Carduelis lis. fe. ge. quedā auis dicta a carduus quia scirpis 7 carduis pascat'.

Carduus dui. dr a carpo pis. q̄si carpus. Reg. iiij. lib. xiij. capło. Cardu⁹ libani misit ad cedrū. Et ē cardu⁹ gen⁹ herbe spinose. cuius natura mordax et austera est 7 iō succus eius allopicias. i. capilloz fluxus curat.

Carectū ti. locus vbi crescit carex vel reponit'. 7 derivatur a carex. Elir. in buc. Tutire coge pecus tu post ca recta latebas. Job. viij. Aut potest crescere carectū sine aqua.

Careo res. pteritū bz. 7 suppletiōz pteriti. 7 duo supina. s. carui caritus vel cassus sū cassū su. 7 caritū tu. Caritū tu. q̄d ꝓbat carituras. 7 cassum su. q̄d ꝓbat cassus a. um. Carēs carit⁹ vel cassus. caritur⁹ vel cassur⁹. q̄d ꝓbat cassus. 7 ē idē carere q̄d nō hre. 7 ē neu. cū oibz suis ꝓpositis si aliq̄ ab eo xba ꝓposita iueniant fm hug. et cor. ca. Ouid. epi. Q̄d careat alterna requie durabile ñ est. Bz carus ra. rū. pducit ca. vñ xpus. Semp amore care ne te careas mihi care. papias dic. Careo res. rui. cassū q̄uis cariturus ra. rū. faciat pticipiū. 7 fm h cariturus irregularit' formar'.

Carex cis. fe. ge. q̄dā herba. vt dicūt cāna palustris 7 dr a careo es. q. robore careat fm hug. Pap. vero sic dicit. Carex herba acuta. vulgo lista. 7 cor. ri. in obliqs vt caricis.

Caria rie. i. caries. vide i caries.

Cariathbarbe. que 7 hebron dr. 7 iterpretatur ciuitas quatuor. Arbe enim quatuor cariath ciuitas quia ibi sepultus est adam. maximus abraam. ysaac 7 iacob. cū vroribz suis.

Cariathsepher. interpretat' villa pulcritudinis vel ciuitatis literarū.

Carybdis. a carina dr. hec carybdis q̄ddā piculū marinū sic dictū. q. carinas abdet. i. absorbeat. Aq̄s em̄ accipit vt vomat. vomit vt accipiat. vñ Ouid. Euomit 7 potat dira carybdis aq̄s. vel carybdis q̄dā vrtula voracissima fuit. q̄ q. boues herculis furata ē a ione fulminata ē 7 i mare ꝑcipitata antiquas ibi exercet rapinas. Qñ ille loc⁹ dr carybdis 7 ē b. cius dē syllabe cuz d. vel carybdis vt dicit papias. mare ē xtigmosū i sicilia dcā grece. q. gurgitibz occultis. naues absorbeat. Teri die stringit fluct⁹. et ter vomit. 7 dr carybdis. quasi carias abdens. q. eas i mare submergit. vide in scilla. Et desi

nit actūs singularis ī im.7 abltūs ī i.vt carybdi.
Carica a copia dr̄ hec carica ce.i.fructus palme.et ficus sicce.vel potī massa illaꝝ.vñ 7 a copiositate sī nominate.q: multe sūt i vna massa.vel dr̄ a caris qđ ē grā q: tales fructꝰ gratiosi sūt.7 cor.pnl'.Ouidius.Quid vult palma sibi vulgosaqꝫ carica dici.
Caricia cie.in caritas est.
Carientissimos.vide ī quarta ꝓte.ī ca.de tropis.
Caries a careo es.dr̄ ħ caries riei.i.putredo.q: careat soliditate.Hȝ caries ē ꝑ̄pe lignoꝝ.putredo x̄o aliaꝝ rer̄.7 dr̄ sic.q: eueīat lignis soliditate 7 x̄tute carētibꝰ 7 hec caria rie.in eodē sensu.
Carina ne.a cario is.dr̄ hec carina ne.media ps nauis q: cū remis currēs diuidit aquas.vel potī dr̄ a curro is.carina quasi currina.Et ē carina ꝑ̄pe media ps nauis.s.vēter.ħ ponit' qñqꝫ ꝑ ipa naui.qđ autem dr̄ carina quasi carens rima etymologia est non compositōis oñsio.7 ꝑdu.pnl'.vñ q̄dā.Dic latinus esse ratē ventrez hic esse carinā.
Carinator torris.i.ꝙuiciator 7 maledictus.7 deriuat' a carino nas.
Carino nas.verbū neu.i.arguere.vel ꝙuiciari vl' illudere.7 dr̄ a careo es.
Carinꝰ ni.q̄dā vir a terētio inductꝰ dictꝰ sic q̄si carēs noy.i.mēte 7 sensu.a careo 7 noy.vel sit ħ etymologia.7 deriuat' a careo res.
Cario as.i.putrescere.et est lignorum.7 deriuat' a caria rie.
Cario is.i.dividere verbū actiuū.
Carios⁹.a caria vel caries dr̄ carios⁹ sa.sū.i.vtust⁹ putridus.7 ꝑpat' carios⁹ sior.sissimꝰ.vñ carios⁹ sius.sissime aduer.
Caris grecū 7 int'pretat' grā.7 accentuat' in fine 7 ꝑt scribi ꝑ k.sine ꝑ c.
Carisia sie.i.lena vtꝰ.litigiosa.7 dr̄ a careo es.vnd' 7 fallaces ancille carisie dicūt'.q: veritate carēt.
Carisma matis.ge.neu.i.grā vel domū gratie.et dr̄ a caris qđ ē grā.7 cor.penultimā gti.vñ q̄dā.Vult crux lucia cinis 7 carismata dia.q' det vota pia q̄rta sequēs feria.
Caristeū stei.ge.neu.genus marmoris viridis a caris qđ est grā sic dictū.q: sit gratū sculptoribꝰ eius em̄ viriditas refecit oculos.
Caristia stie.in caritas vide.
Caristo a caristeum.dicitur caristo stas.i.fulgere vel caristare.i.gratias referre.vel letari.7 ꝑm hoc deriuat' a caris.
Caritas.A caris qđ ē grā dr̄ ħ caritas tatis.i.dilectio vel rei emptio difficilis.qđ magis ꝑ̄pe dr̄ ħ cartitudo dinis.7 hec caristia stie.qđ et' dī festꝰ 7 gratiosus dies 7 etā suauitas 7 dulcedo 7 grā.7 hec caritia ī eodē sensu ꝑm hug.Pap'.et' dicit.Caritia dies festꝰ int' cognatos.Dr̄ aūt caritas q̄si cara vnitas.q: nos vnit caro.vñ apls dicit q' caritas est vinculū pfectionis.i.pfecte vnionis.Signū aūt caritatis ē gaudere cū gaudētibus 7 flere cū flētib⁹.Itē excusatio 7 opimētū delicti ꝓximi q: vt dicit petrus.Caritas operit multitudinē pctōrū.
Cñ q̄ frat' diuulgat dilectū ꝓximi.maxime vbi non pōt cē correctio signū ē nullꝰ vel pue caritatis ad ꝓximū.Cñ aūt libent' opit 7 excusat.scđm.s.deū signū caritatis ē.
Hȝ pt q̄ri an mali siue pctōres sint diligēdi ex caritate.Dico q' ī malis ē duo ꝓsiderare.s.nām quaboies sūt 7 maliciā q̄ mali sūt.q: g̃ ꝑm naturā sī ad imaginē dei 7 vite diuine sūt capaces.iō ꝑm naturā suā sī ex caritate diligēdi.Malicia aūt ipoꝝ ꝓria est dīne vite.7 iō ipa in eis odiēda est.vñ augu.dic.Sic diligēdi cūt boies vt eoꝝ nō diligāt' errores.Sciēdū tñ q' i peccatoribꝰ q̄diu sūt ī hac vita sūt adhuc rōne nature humane manet possibilitas ad grām.Nō aūt ī dānatis et demonibꝰ.7 nō ē silis rō d' pctōribꝰ 7 dānatis.vñ ꝑz q' dānati nō sūt diligēdi ex caritate.Iz pctōres ī hac vita ex caritate diligi debeāt,nec et' ꝑ dānatis est oranduz Et q' dicit.Diligite inimicos vr̄os.7 bñfacite his qui oderūt vos 7 orate ꝑ ꝑsequentibꝰ 7 calūniātibꝰ vos.Intelligit' donec sūt i vita ista i q̄ sūt oīones nr̄e eis ꝑdesse ꝑnt.vñ dicit grego.moraliū.xxiiij.Orāt sci ꝑ inimicis suis.eo tpe q̄ ꝑnt ad fructuosam pniam eoꝝ corda convertere.arqꝫ ipsa ꝙuersiōe saluare vide ī dilectio 7 īzelus 7 ī scādalū 7 ī pfectio.et inimic⁹.Itē ad q̄d valeant bona opa ex caritatē facta bēs in op⁹.vide et ī ꝓceptū.Itē q' caritas ē porta paradisi bēs ī rompbea.Itē vide i vita.
No.ħ q' bona opa ī caritate facta etiā si transeāt actu manēt tñ q̄tū ad meritū i dei acceptatōe.Et ꝑm ħ q' sic manent hñt efficaciā q̄tū i ipis ē inducēdi faciētē ad vitā eternā.7 sic dicūt' viua remanē.ħ q' effectū ī peccatorē nō hñt est ꝓ accidēs ꝓpter pctm̄ qđ facit peccatorē in dispositū ad ꝓcipiēdū effectū ꝓcedētium meritoꝝ.Nō aūt q' ab ipis opib⁹ aliq̄d remanet' cñ ī suo fieri efficatiā ꝓdictā obtinuerint ħ ipo q' ex caritate sūt elicita.qđ eis seq̄ns pctm̄ auferre nō ꝑt.Et iō remota ī dispositōe a peccatore ꝑ pniam.opa illa ꝓcedētia effectū suū.in ipo iterꝝ hīe incipiūt.7 ꝑm ħ viuificari dicunt'.Nō g̃ opera prius viua moriunt' in se.sed moriunt' ꝓ accidens quo ad ipm effectū 7 ideo remoto illo accidēte vivificari dicūt'.si aūt ꝓdictꝰ peccator moriatur in peccato mortali tunc bona precedentia nō ꝑ sunt sibi ad meritū vite eterne prosunt tamen iustis et perseuerantib⁹ in pnia.7 etiā in beatis.Unde in apoca.ca.iij.Tene quod habes.vt nemo accipit coronam tuam.Quod duob⁹ modis pōt intelligi.si.n.intelligatur de corona presentis iusticie dr̄ coronā ei⁹ alī⁹ accipere.dū opa ipius in caritate facta q̄ sibi 7 alīs prodeerant.ꝑm q' spūs caritatis facit cōmunia merita sanctorū ipo peccāte sibi ꝑdesse desinūt ad meritū vite eterne eoꝝ tñ fructus ī illis manet qui in gratia perseuerāt Nō tñ ita q' eadem numero gratia que est in vno ipo peccāte in altero fiat.Silr etiā exponit' si intelligatur de corona future glorie.quia sancti in patria existētes gaudēt de oīb⁹ meritis sanctoꝝ qui in mundo sunt.vñ aliquo peccante cui⁹ multa merita ꝓcesserūt gaudiū illoꝝ meritoꝝ ineternū manebit ī ibtis qđ ipe peccando amisit.7 nō ita q' gloria q̄ ꝑdestinata ē vni alteri detur.
Opa x̄o que fūt ī mortali mortua sūt 7 iō adueniente pnia illa bona nō reuiuiscūt.vñ x̄ſus.Illa reuiuiscūt que mortificata fuerūt.Eluere nō ꝑnt que mortua nata fuerūt.Iñ pnia possit iterari habes in penitētia.
Utrū inuidēs fratri.7 inde dolēs possit eē ī caritate req̄re in inuideo.
Caritudo dinis.in caritas exponitur.
Carmelus q̄ hebraice chermel dr̄ mons est in cōfinio palestine atqꝫ fenicis.ħ nō ille de q̄ nabal carmel⁹.Ille em̄ mōs est galilee in terra ꝓmissionis.
Carmen minis.dr̄ a carmentis dea carminū.vl' dr̄ carmen q̄si carēs mēte.q: illi q̄ illud canebāt mente carere credebant'.Vel dr̄ a carpo pis.q: carptim ꝓnunciet'.7 dr̄ carmen quidquid pedib⁹ cōtinet'.Carmen etiam dī scriptū de aliquo delectabili cum metro vt in boetio Carmina qui quondam studio florenti peregi.Carmē etiam dr̄ quilibet cantus cū metro.Unde liber odarum intitulat' liber carminū.i.cantuū q: quelibet eius distinctio cantabilis est.Unde carmineus nea.neū.ad carmen ptinens.
Carmentis is.fe.ge.dea.carminū fuit mater euādri et dr̄ a carpo pis.
Carmino nas.vl' carmino aris.i.carmina facere 7 dr̄ a carmen minis.Et etiā ad lanā ptinet.vt carminare lanam quasi carpe vel purgare.
Carnalis in caro est.
Carnariū nary.locus vbi carnes reponunt'.7 dicitur a carne.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Carneus nea.neum ī caro vide.
Carnicula le.dimi.pua caro.
Carnifex cis.com.ge.i.homicidia vel macellator.7 dr carnifico cas.7 cor.fi.fm bug. Papias xo dicit. Carnifex dr q: carnē faciat.
Carnificina ne ꝓdu pnl.fe.ge.i.macellū.7 dī a carnifex. Un augu.in quodā ſmone ſtephani. Carnificinā itaq; ſui furoris iudeus exercuit. ß ouē ſuā dauid nr de ore fremētis excuſſit.
Carnificiū ficij.officium vel actus carnificis.7 dicit a carnifex.
Carnifico cas.pnl.cor.i.facere carnes vel intficere vl lacerare.7 cōponit a caro 7 facio.7 cōponit carnifico cū ex.7 dī ex carnifico as.i.dilacerare vel cruciare.
Carnulentus ta.tum.componit a caro 7 lentos qd ē plenū et eſt carnulent⁹ plenus carnib⁹.ſ.pinguis 7 craſſus.7 comparatur carnulent⁹ tior.tiſſim⁹ vñ carnulētetius tiſſime.aduer. Un hec carnulētia tie.i.craſſitudo.
Caro nis.fe.ge.dr a creos vl a creo as. vel dī caro q: cara ē. Et ē caro ex q̄tuor elemētis ꝓpoſita 7 cōpacta. Nā ſra i carne ē.aer i halitu.humor 7 ſanguīe. ignis i calore vitali. Et dr ꝓpe caro q̄ viuit idē 7 corp⁹. Corpus qd ñ viuit.idē ñ caro. Hz iā laxi⁹ vtimur iſto vocabulo caro. Itē.ꝓpe caro i ſingulari hūana. Carnes i plurali q̄libz alie pecorine.porcine vel alie.vñ carne⁹ neapolitanū.qd ē ex carne vl pīguis.7 carnoſus ſa.ſum.i.craſſus 7 cōpat carnoſus ſior.ſiſſim⁹. Un carnoſe ſius.ſiſſime aduer.vñ ß carnoſitas tatis.i.craſſitudo. Itē a caro ß 7 ß carnal 7 ß le.i.carnē vl q̄ ſeq̄t fragilitatē carnis q̄i fragile vl qd ꝓtinet ad carnē.vñ carnalr aduer.et hec carnalitas tatis.Et hz ꝓmā breuē caro.ß car⁹.ra.rū.ꝓmā ꝓducit.vñ q̄dā. Utilis ſepe caro.mea fit ꝓ munere caro. ¶ Et ſcias qd apls cū dic. Caro 7 ſāguis regnū dei nō poſſidebūt. q: carnis 7 ſanguis noīe nō ſbam veri corpis.ß corruptōz mortalitatis ſignat.ſic ipe ꝯnter expoſuit dicēs. Nec corruptio i corruptelā poſſidebit qd eīm dixerat. Caro 7 ſanguis dicit corruptionem.et quod dixerat regnū dei.nunc dicit incorruptelā. Aliter nāq; ſm grecos. Caro i ſcriptura ſacra iuxta nām.alit iuxta culpā.alit iuxta corruptōz mortalitatis q̄ ex culpa cōtingit appellat. Juxta nām q̄dē cū dī i gene. Hoc nūc os ex oſſibꝫ meis.7 caro d carne mea. Et xbū caro fctm ē 7 habitabit i nob. Juxta xo culpā qd dr. Caro ꝓcupiſcit adūſus ſpm 7 ſpūs adūſus carnē. Juxta corruptibilitatē āt cū dr ꝓ ꝓpham. Et rememorat⁹ ē q: caro ſt i.fragiles 7 moribūdi.vñ 7 recte ſubdit. Spūs vadēs 7 nō rediēs. Regnū itaq; dei caro ñ poſſidebit.i.caro iuxta culpā 7 mortalitatē.7 tñ caro iuxta nām regnū dei poſſidebit. Vide in hō.
Carol⁹ li.pnl.cor.rex frācie fuit.
Carpentari⁹ rij. q̄ facit vel q̄ ducit carpentū dicitur tn generalit oīs artifex lignarius carpentarius.7 dicit a carpentum ti. Et a carpentarius hic carpentariolus li.dimi.
Carpentū ti. A carpo pis.dr ß carpētū ti.q̄ddā genꝰ curuū.qd aūt dr carpētū quaſi carrus pōpaticus. q̄a i pōpis ſolet hīi.poti⁹ videt etymologia q̄ cōpoſitiō is oſtenſio.
Carpo pis.pſi.ptū.carpe xbū actū.i.repbēdē.diminuere.icidere.diſſipare. ꝓparare.purgare auferre. vñ q̄dā carpit diminuit.capit aufert.7 repbendit. Carpo ꝓponit diſcerpo pis. Decerpo pis. Excerpo pis.et abſtis oīb xbalia.7 ſūt actiua ſicut 7 ꝓmitiuū.
Carpobalſamum. Balſamū componitur cū carpos. vel xiros quoz vtrūq; interptatur fructus.7 dicit hoc carpobalſamum mi.vel hoc xirobalſamū mi.i. fructus ſiue ſemen balſami.vel liquor qui fit ex eius fructu ſiue ſemine.
Carpoforus. A carpos quod eſt fructus vel ſemen 7 foros quod eſt ferre.componitur hic carpofor⁹ ri.qui-

dam deus paganorum qui latine interpretat fructifer vel vberrimus.
Carpor ras.i.ſauciare.ferire.7 dr a carpos. qd magis vr deriuari a carpo pis.
Carpos grece.latine fruct⁹ vel ſemen.
Carptim aduer.i.ſparſim.diſtinctim.diuiſiz.a carpē do eligent.7 dr a carpo pis.
Carrena.7 publica pnia.7 q̄dragena vnū ſunt. Qui igit iſtā pniam fac q̄draginta diebꝫ nō intrat eccliam. 7 lanea veſte indutus ab eſcis et potib⁹ q̄ int dicti ſūt a thoro gladio 7 eq̄tatu illos ſupdictos dies abſtinet. Int cia aūt 7 q̄nta feria 7 ſabbato alq̄ genē leguminuz ac oleribꝫ pomis vel piris vel piſcicul cū modica ceruiſia vtat tpate. Hec oīa ꝓbant ex d bomicidiis.
Carruca. A carrio is. qd eſt diuido dr ß carruca ce. q: currēdo diuidit terrā. Eſa.lxvj. Et adducēt oēs fratres vios ꝛc.7 i lecticis et i mulis 7 et i carrucis. Item a carreo is.dr ß carrus ri.eadē rōne. Quidā tñ dicūt q carrus dr a cardine rotaz ſm bug. Papias xo dic.carrū ri a.cardine rotaz quatuor vl qd currēdo ſonet vel quaſi currus.
Carrus ri.ſm bug.maſ.ge.ſm Pap.ß carrū ri. Vide i carruca genꝰ eſt vehiculi.
Carta te. A careo res.q: caret pilis et carnib⁹.vñ hec cartula pnl.cor.dimi.et ß cartulari⁹ q̄ cartas facit 7 ꝓparat.
Cartago gis.a carta 7 ago agis ꝓponit ß cartago ginis.q̄dā ciuitas.q: fuit circūdata corio bouis. Un ß et hec cartaginenſis 7 ß ſe. Et adiectīe eē declinat ß 7 ß cartaginēſis 7 ß ſe.7 ꝓdu.ta.et pōt ſcribi ꝓk. Et ſcias q̄ cartaginēſis formal ab ß grō cartaginis. remota.s. 7 addita enſis. Un pz q̄ hz i.antepnl.ſyllaba.7 piſtoris piſtoienſis. Sicut ondi in tercia parte vbi egi d tenentibus in enſis. Multi tamen ſubtrahunt i.in pnūciatione cauſa euphonie.et dicunt cartaginenſis. Vide in feniceon.
Cartallū li.caniſtrū.cophin⁹ vel vas q̄ mortui efferūtur. Hiere.vj. Cōuerte manū tuā q̄ſi vindemiator ad cartallū. ß ß melius ſcribit ꝓ q. ſic i loco ſuo dicet ſm bug. Secdm pap.dī ß cartallus maſ.ge. Un ſic dicit. Cartall⁹.i.cophin⁹ vel caniſtrū.
Cartallus grece fiſcella latine.
Cartilago. A careo dr cartilago ginis.i. naris vel auris vel alteri⁹ rei aſſea teneritudo 7 ſine medulla qd genus auricule et nariū diſcriminaz coſtaz extremitates hūt.et dr ſic.q: leui attritu caret dolore duz plectit.et vt dic Pap. Cartilago oſſis ſpeciē hz.fortitudinē nō hz ſic diſcrimē nariū et auricule. Job.xl. Cartilago illius ꝛc.et ꝓdu.pnl. Un alexander. Cartilago riget ea dē mage carne rigeſcit.
Carūcula le.dimi.pua caro ſm bug.et Pap.
Carus. A caris qd ē grā dī carus ra.rū.i duab⁹ ſignificatiōib⁹. Carū dilectū. Carū cui⁹ emptio eſt difficil. et cōpat carus rior.riſſim⁹. Un care ri⁹.riſſime aduer. et ꝓdu.ca.ß caro nis.ꝓmā cor.
Caſa ſe.fe.ge.pua dom⁹.et dī a cad⁹ di.ſm bug. Sapiētie.xj. Et i locis deſtis fixerāt caſas. Vl ſm Papiā. Caſa ē agreſte bitaculū palis xgultis arundinibuſq; cōtextū q̄b⁹ pōt tueri a vi frigoris vel caloris.
Caſdei.in chaldei vide.
Caſeolus li.dimi.puus caſeus.
Caſeus ſei.dī a cado is.q: facile cadat et cedat vl dī a careo q: ſepe caret.q̄ſi carēs.et ꝓdu.ca. Un quidam Caſe⁹ anguilla mortis cib⁹ ille vel illa. Ni bibas 7 rebibas et rebibēdo bibas.
Caſia. A cado dis.dicitur hec caſia ſie. quedā herba cuius flos cito cadit. Unde caſia flos illius vel liq̄r inde factus et ſcribi debet per vnum ſ. Unde in pſalmo. Mirrha gutta et caſia. Et in Job vltimo ꝓ eius ſecūda filia.cor.enim ca. Unde perſius in vltima ſatira.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Hec sibi corrupto casiam dissoluit olino. Item Oui. in.xv.metha. Qui simulas casias ⁊ nardi lenis aristas. Itē i aurora d̄ scda filia iob dr. Que redolet casia germana scda vocat. Et ponit inter spēs aromaticas ab isidoro.

Casleu.nouēber mēsis q̄ ē non⁹.⁊ accētuat in fine.

Casma matis.generis neu.i.porticus aeris vel fulgur etbere. Et ē grecū ltine dr̄ fulgetra. vñ casmatisso tissis.tissere.verbū excepte actionis soli deo ꝓueniens ꝑm hug. Pap̄. ꝙ dicit. Casma biatus terre dum rumpitur terra.

Casmatisso tissis in casma est.

Casoma me.acus mulieris q̄ mlier caput scalpit a cado dis dicta eo ꝙ cadere faciat in mūda.

Cassabūdus da.dū.i.cassus frustratus.⁊ dr̄ a cass⁹ qđ est vanus.

Cassar⁹ rij.i.retiari⁹ a cassis dr̄ qui retia facit.

Cassicula le.a cassis dr̄ hec cassicula le. puñ rete qđ et cassilis dr̄.vel dicit cassilis a careo quia careat soliditate in foraminib⁹.

Cassida in cassis vide.

Cassidil⁹ dilis fe.ge.⁊ ℔ cassidile lis neu.ge.dr̄ saccul⁹ pera.sarcipiū.sicatū.marsupiū.mocul⁹.locul⁹.crumena ꝑm hug. Papi.etiā dic̄. Cassidilis pera pastoralis. ⁊ ꝓdu.pnl̄. Thobias. Cassidili pfert.ancillare iecur.⁊ cor pnl̄.℔ ꝑ ℔ accidit cā metri. Quidā tñ legūt ibi cassiduli p u.i thobia.viij.ca. vbi dr̄. Protulit d̄ cassiduli suo ptē iecor.⁊ ita iuenit i antiq̄s biblijs⁊ ℔ vult hug. ⁊ pap̄. Quedā tñ biblie none hnt d̄ cassidili suo.⁊ cor. pnl̄.⁊ declinat cassidil⁹ lis. Quidā legūt ibi cassidili suo declinātes cassile.lidis.⁊ cor.r. pnl̄. siue li. Quidā et dicūt ꝙ cassidile dr̄ pera aucupis i modū reticuli facta. i q̄ponit aues q̄s i casse.i.i reti capit.⁊ dr̄ cassidile.q: q̄d qđ capit i casse sedet iclusiu⁹ i cassidilib⁹ vl̄ dr̄ q̄si cassis sedile q: breue ē vt sedile.i.fūd⁹ cassis⁊ sili mō rticulatū

Cassilis lis.in cassicula vide.

Cassis. A caput dr̄ ℔ cassis dis.i.galea.q: caput tegat ⁊ ē de ferro.⁊ ē ꝓprie militū. Galea ꝙ de corio ē.dicta a galeon qđ ē coriū.⁊ ē peditū. Et facit cassis actū cassidē vel cassida vñ ⁊ sumit ℔ cassida de.idē qđ cassis.vl̄ dr̄ cassis a careo.q: intus sit inanis ⁊ cassa. Regū.j. lib. cxvij. Cassis erea sup caput eius.

Cassis sis.mas.ge.i.rete.⁊ vt dicit isid̄.ꝓprie ē gen⁹ venatorie retis.⁊ dr̄ a capio.q: capiat vel dr̄ a careo q: careat soliditate in foramib⁹. Dr̄ ⁊ ℔ cassis dis ꝓ helmo. vñ ꝙsus. Fallit aues cassis.munit capit enea cassis. Si cassis cassis dicas signat tibi rete. Sꝫ galeā signo cū cassis cassidis aio.

Casso sas.saui.sare.i.frangere destruē. adnihilare vanū facere. Et est actiuū.⁊ deriuat a cassus noīe.

Cassus sa.sū.dr̄ a careo res. q: hꝫ ꝓteritū carui. ⁊ per suppletionē cassus sa.sum. Et no.ꝙ cassus.i. ꝓuat⁹ ꝓticipiū est.cassus ꝙ.i. vanus nomē est. Inde cassabūd⁹ da.dum.

Castanea nee.fe.ge.tā ꝓ arbore q̄ ꝓ fructu.⁊ dr̄ a castro stras.q: eius fruct⁹ in modū testiculor̄ germinant intra folliculū recōdit⁹ reijcit q̄si castratus.

Castellanus. A castrū dr̄ castellanus na.nū.qui inhabitat castrū.⁊ hic castellarius rij.dñs castri.vel qui p:e est castris.

Castellū li.a castrū dr̄ ℔ castellū li.⁊ ℔ castellulū li.ambo dimi.castellū ēt dr̄ ꝓductus vel receptaculū aq̄. vel vas ad aquā recipiēdā.⁊ vr̄ sic dici. q: ad modū castri sit dispositū.

Casteriū sterij.locus vbi remi collocant.⁊ dr̄ a castro vel a castris.

Castifer ra.rū.pnl̄.cor.q̄ flagella portat vt castiget. a cast⁹ ⁊ fero fers.

Castigo gas dr̄ a castus.⁊ est ꝙbū actiuū. Et est castigare castū facere vel corrigere.vel cōmouē. vñ i psalmo. Castigās castigauit me dñs. ꝙ aūt dr̄ castigare q̄ castū facere vel agere potius vr̄ ety. q̄ compositio.⁊ ꝓducit sti.

Castimonia a castus dr̄ ℔ castimonis nie.i.castitas.

Castor stor:is mas.ge. quoddā aial ē sic dictū a castro castras q: cū sentit venatores se sequētes seipm castrat vt euadē possit.sciēs se fugari pp testiculos. Testiculi em̄ ei⁹ apti sū medicaminib⁹. Idē ⁊ fiber fibri ⁊ beuer ⁊ canis pōtic⁹ dr̄ ꝑm hug. Isid̄.et i.xij.libro ety.ca.d̄ bestijs dicit.ꝙ cū ꝑsenserit venatorē se castrat ⁊ morsib⁹ virilia sua āputat. Et phisiolog⁹ et ℔ dic̄. Quidaz tñ opinant ℔ falsū eē dicētes ꝙ castor nō ē tāte discretionis ꝙ sciret se liberare talit.⁊ ℔ q̄tidie pz i castoribus. q̄ i diuersis locꝫ inueniūt.vñ qđ dictū ē d̄ castratiōe castoris nō d̄ castoribus q̄ fibri dicūtur.ℨ d̄ q̄busdā alijs aialib⁹ castoribus assimilātib⁹ i testicul⁹. ē forsitā intelligēdū.

Est aūt castor aial mirabile ⁊ mōstruosū. viuit i terra ⁊ i aq̄.natat i aqua vt pisces.i terra ābulat sic alia aialia. Cauda ei⁹ in oib⁹ nām piscis hꝫ ⁊ sapit.hꝫ em̄ squamas ⁊ spinas quēadmodū pisces. reliquū corp⁹ carneū ē nām hñs q̄drupedis aialis.⁊ nō ꝓmeditur in ieiunijs. Cauda ꝙ ei⁹ ꝓmedit i ieiunijs. Est āt castor i magnitudie ad modū pui canis.hñs pedes q̄si caninos a pte posteriori cū q̄b⁹ ꝑncipal⁹ ambulat. A pte vo anteriori hꝫ pedes q̄si anserinos cū q̄b⁹ ꝑncipal⁹ i aquis natat Dētes hꝫ acutissimos pellē pciosaz. Itē inuenit castor oris ꝓ q̄dā signo celesti. Un̄ dic̄ Pap̄. Castor ⁊ pollux apud paganos dij sūt habiti.q̄s et int sidera fixerūt qđ signū dr̄ gemi. Itē isid̄.i ethio lib.ety. vbi agit d̄ nominib⁹ stellaꝝ sic ait. Castor ē ⁊ pollux ē p⁹ morte int sidera notissima ꝓstituerūt. qđ signū gemi dicūt ⁊ cor. pnl̄.gti castor tonis in vtraq̄ significatione.

Castorē.a castor dr̄ ℔ castorē rei.i.medicamentuz qđ fit de testiculis castoris. Et adiectiue declinat castore⁹ rea.reum.vt castorea caro.i.caro castoris vel de castore existens.

Castra st̄ vbi milites steterūt dicta q̄si casta.vl̄ q: ibi castrer libido. Castꝫ ꝙ singl⁹ oppidū ꝑm papiā.hug. ꝙ dic̄. Castꝫ tri.dr̄ a castro as q: castrer licētia ibi inhabitātiū ne passiz vagare liceat.ne pateāt hostib⁹. Eadem rōne dicūtur ⁊ castra in expeditiōe tm̄ i plurali numero.vel quia ibi tanq̄ casti dnt esse luxuria em̄ vires eneruat. Vel dicitur castrum quia in alto loco est situ quasi casa alta.

Castrametor taris.i.diuidē vel ponere vl̄ mutare castra.vt castrametati sūt filij isrl̄.i.posuer̄t castra vl̄ mutauerūt.⁊ ē ꝓpositū a castra ⁊ metor aris.qđ dr̄ a metior vel muto tas ꝑm hug. Q̄nq̄z aūt inuenit. Castra st̄ metati.ita ꝙ sūt due dictiōes. Deu.ꝑmo. Metabūtur aūt castra filij isrl̄.⁊ ꝓdu.me.castrametor aris. Unde Lucan⁹ i ꝑmo. Audax hespereos veniā metat i agros

Castrensis a castro vel castris dr̄. hic ⁊ hec castrensis ⁊ hoc ense. Et est ꝑm pap̄.castrēsis dignitas vel honor castrorum.

Castrimargia gie.i.ꝓcupiscētia gule.ventris inglauties.a castus p ꝯtū dr̄.q: nō facit castos.

Castro tras.trauī.ꝙbū actiuū.⁊ dr̄ gall⁹ castrat⁹.q̄n ei amputati sunt testiculi.⁊ inde verbalia.

Castrū tri.in castra exponit.

Castus ta.tuz.dr̄ a castro as. Un̄ dicit Pap̄.⁊ hug. Castus olim primo a castratione dictus. Postea placuit veteribus etiam eos sic nominari q̄ perpetuaz libidinis abstinentiā pollicentur. Et compatur cast⁹ tior. tissimus. Unde caste tius.me.aduer.⁊ hec castitas. Et est castitas ꝓprie corporis incorruptio. Sꝫ continentia est post corruptionem luxui abrenunciatio. Dicit tamen continens non solū in castitate. sed etiam i cibo ⁊ potu ⁊ ira ⁊ coitu ⁊ in alijs. Quidam castitatem i cōiugijs spūalib⁹.ꝓtinentiā in virginib⁹ intelligūt. Illa āt est vera castitas que nec mente polluitur. Consuevit

etiam a quibusdaz distingui triplex castitas. Est nãqz castitas virginalis mrimonial' z vidualis. z in qualibet istaz bõ fidelis saluari põt.

Casula le. pua casa. Casula etiã dr vulgo planeta p sbyteri. qz instar pue case totũ boiem tegit.

Casus sus. sui dr a cado dis. Et a casus b z b casual' z b le. Et inde casualiter aduer. Sm Hug. Pap. xo sic dicit. Casus a cadendo dictus. p eos em̃ inflexa nomina variant'. z cadũt tã sensu qz lra. De casu accidente noĩs supza reqre ĩ tercia pte vbi egi d casu noĩs. Casus diuersa significat. Nã casus ẽ lapsus. ruina fortuna. euẽtus. omen. piculũ. Casus aũt vel fortuna sunt cause p accidẽs rarius eueniẽtiũ. ĩ bis reb q ꝑ aliqd aliud fiãt. Ut q cã videdi amicũ exinit. lapide sua gravitate cadenti ẽ pcussus. Vel vt dic boeti⁹ ĩ. v. de cõsolatiõe. Casus est inopinat⁹ euent⁹ ex ꝑfluentiũ causis ĩ bis q ob aliqd aliud gerũt'. sic z cũ vn⁹ abscõdit aurũ z alter effodiẽs terrã ob aliud idẽ inuenit b igit' fortuitu credit' accidisse. b nõ de nihilo. Nã ꝓpas bz cãs qui posuit prius et post effodit. Dicit em̃ boeti⁹ in. iiij. de ꝑsolatione notabile verbũ. Quis cãm tãte dispositõis ignozes. tũ qm̃ bon⁹ mom rector tpat. recte fieri cũcta ne dubites. Nã vt dr ĩ iob. Nihil in terra sine cã. Aristoteles aũt. ij. phisi. dicit. Casus ẽ cã agẽs pter intẽtionẽ. Et iõ q casualia sũt simplr loqndo nõ sũt ĩtẽta nec volũtaria. Et q. oẽ pctm̃ ẽ volũtariũ. Sm aug. ꝓueniẽs ẽ q casualia inquãtũ hmõi nõ sũt pcta. Cõtingit tñ id qd nõ est actu p se volitũ vel intẽtũ. p accidẽs sit volitũ z intentũ. Sm q cã p accidẽs dr remouens. phibens. Qñ ille q nõ remouet ea ex qbz seqt' homicidiũ si dbe at remouere. erit quodãmõ homicidiũ voluntarium. Hoc aũt ꝓtingit dupl'r. vno mõ qñ dãs opam rebus illicitis quas vitare debebat. homicidiuz incurrit. Alio mõ qñ nã adhibet debitã solicitudinẽ. Et iõ Sm iura. si aliqs det opaz rei licite debitã diligẽtiã adhibẽs z ex h homicidiũ seqt' nõ ĩcurrit homicidij reatũ. Si xo det opam rei illicite. vel etiã dãs opam rei licite ñ adhibẽs diligentiã debitã ñ euadit homicidij reatũ. si ex opere eius moz hoĩs sequat'. Qñ in quarto ca. gene. z in bistorijs legit'. q lamech credẽs interficere bestiã interfecit hoiem. s. chayn. z reputatũ ẽ ei ad homicidiũ. qz videlz lamech nõ adhibuit sufficientẽ diligẽtiã ad homicidiũ vitãdũ. z iõ reatũ homicidij nõ euasit. Nota. q sicut h dr ĩ bistorijs. Lamech Sm iosephũ res diuinas sciens sapient' vidẽs chayn cõi pene subiacẽ. sibi xo dberi maiorẽ penã. ꝓdixit h mulieribz suis sic. Qm̃ occidi vir ĩ vln⁹ meũ z adolescẽtẽ ĩ linorẽ meũ. septuplũ dabit' vltio d chayn. d lamech xo septuagiessepties. lamech vir sagittari⁹ diu viuẽdo caliginẽ oculoz ĩcurrit. q babẽs adolescẽtẽ ducẽ. dũ exerceret venatõz. p delectatione tm̃ z vsu pelliũ. qz nõ erat vsus carniũ añ diluuiũ. casu interfecit chayn in'frutecta. extimãs ferã. quẽ qz ad indiciũ inuenis ductoris sui dirigẽs sagittã in'fecit irat⁹ illi cũ arcu xberauit cũ vsqz ad mortẽ inclusiue. Occidit g chayn ĩ vulnere. adolescẽtẽ ductorẽ suũ in linore vulneris. Vel vtrũqz occiderat ĩ vuln⁹ z in linorẽ suũ. i. ĩ dãnatõz suã. Et iõ cũ pctm̃ chayn cẽt punitum septuplũ suũ punitũ est septuagesiessepties. i. septuagĩta septẽ aĩe q egresse sũt d lamech ĩ diluuio pierũt. Vel h numero maioritatẽ tm̃ pene notat. Hebre⁹ xo dicit Mulieres sue male sepe tractabãt cũ. Qñ ipe irat⁹ docebat eis se pati h ꝓ duplici homicidio. qd fecerat. tñ rebat eas subdẽdo penas qsi dicat. cur vultis me occidere. gui⁹ puniet' q me interficiet qz q chayn. Itẽ scias q dns dixit ad chayn. Maledict⁹ eris sup terrã. vagus z pfug⁹. merito iste maledicit' nõ adã. qz scies iste penã pme puaricatiõis fratricidiũ addidit. Timens ergo chayn ne vel bestie eũ venarẽt si egrederet' ab hominib. vel si manẽt cũ eis ꝓ pctõ suo occiderẽt eũ. dãnãs se z despans ait. Maior ẽ iniqtas mea qz vt veniã merear. i. qz id q veniã merear. qsi dicat. Maior ẽ iniqtas mea omi merito meo. vl' miscdia dei. qz ois q inuenerit me occidet me Ex timore h dixit. vl' optãdo h dixit qsi dicẽt. Utinã occidat me. Dixitqz ei dns. Neqqz sic et ita. nõ cito. s. morieris. b ois q occidit chayn ipe liberabit eũ a miseria z labore. Et tc addit' imposnalr. Septuplũ pniet'. i. punitio fiet d chayn. dũ viuet ĩ pena vsqz ad lamech septimũ. Cui ꝓsonat trãslatio septuagĩta interptũ. Dis q occidit chayn septẽ generatiões exoluet. qsi dicẽt. punitio fiet d te p septẽ generationes. Lamech em̃ q septim⁹ fuit ab adã. s. i septĩa generatione interfecit eũ. Tradũt qdã penã ei⁹ durasse vsqz ad septimã gnãtõez. qz septẽ pctã ꝓmisit. Nõ recte diuisit. fri inuidit. dolose egit. vocãs ĩ agrũ occidit. ꝓcacit negauit. despauit. nec dãnat⁹ pniam egit. vl' sic. Qui occiderit chayn septuplũ puniet'. i. plusqz ipe chayn. p phibitiõe homicidij q nõdũ facta fuerit ipe chayn. Itẽ scias q lamech ꝓmo induxit bigamiã.

Cata ꝓpositio greca ẽ. et qñqz tãtũ vz quãtũ trãs. vt catagrapho. i. transcribo. Qñqz quãtũ p. vt Cata antifrasim. i. per antifrasim Quandoqz tantũ quantũ sup̃a vel iuxta vt Cata matheũ. i. iuxta vel supza matheum. Et ponit' p breui etiam vt in catbalogus.

Catacarisia sic. i. ancilla super alias dolosa z fallax. et cõponit' a cata qd ẽ supza z carisia.

Cataclisin⁹ mi. mas. ge. i. diluuiuz. a cata qd est per et clima quasi diluuiũ per diuersa climata. i. mũdi partes dispsum. Eccli. xxxix. Et quoniã cataclismus aridam inebriauit.

Catacresis vl' catacrisis Sm quosdã est spẽs tropi. de q supza dixi in quarta pte in capl'o d tropo.

Catafronic⁹. i. ꝓtumax ꝓpẽptor supbus.

Catagrapho cathagraphas pnl'. coz. i. trãscribo. vide in graphos.

Cataleticus ca. cũ penul. coz. cui nihil supabundat. Qñ ille xpus dr cataleticus. ĩ quo nihil de metro super est. z cõponit' cũ a. vel yp. qd est sup. z dr a cataleticus ca. cũ. z ypcataletic⁹ ca cũ. Ille aũt xpus ẽ acataletic⁹. ad cuius pfectõz deest vna syllaba. idez dicit' z clauⁿ Ypcataleticus xo est ille xpus cui superabũdat vna syllaba.

Catalogus gi. i. enumeratio ordo series vel breuis interptatio seu descriptõ seu instor numer⁹. z dr a cata qd est breue z logos qd ẽ Sm vel rõ. qsi Sm multa breuiter ꝓpbẽdẽs. vt oẽs scti orate p nobis. Catalog⁹ etiam dicũtur duodecim libri veteris testamẽti. Hiero. in ꝓlogo thobie. Quẽ debrei de catbalogo diuinarũ scripturaz sectãtes.

Catamane. i. iuxta mane. s. diluculo. vel in ipo mane. z dr a cata quod est iuxta z mane. z ꝑdu. ma. sicut mane aduerbium. Qñ qdã. Quolibet a mane fieri dicas catamane.

Cataplasma. Plasma cõponit' cũ cata qd ẽ supp̃ z dr h cataplasma atis. inductio medicamen. qz supp̃ formã morbi inducit'. Itẽ dr h implastrũ emplastr. abeu. qd est in. z plastes qd ẽ forma.

Cataplectatio interptatur ꝓnicium. Qñ Sm vnam trãslationẽ dr obiurgatio. Eccl. xxj. Et pot dici cataplectatio. a cata qd est iuxta z pleto tis. qñ. s. tanta est rixa. q fere plectunt se. i. puniũt z verberant. Nostra lia dicit. Obiurgatio z iniurie annullabunt substantiam. Sed alia translatio habet cataplectatio. vt dicit glosa

Catapuera. docta puella.

Catapulta est vas vt dicunt. vl' potius sagitta cũ ferro bipenni. quã sagittam barbatã vocant.

Cataracta te. via subterranea qua aqua sub terrã discurrit Unde per translationem in celo dicuntur cataracte. nubes vel discursus z meatus pluuiarum vel tonitrua Sm bug. Pap. etiam dicit. Cataracte celi fenestre. id est nubes vel tonitrua. et coz. primam. Unde

in pantheon. Et catharactarū fundit ī orbe faron.
Cataſcopus. Scopin qđ eſt intendē vel ſpeculari cō
ponit cū cata qđ eſt p. 7 dr̄ ḃ cataſcopus pi. q 7 ſcapha
ſilr dr. qſi ſcopa a ſcopin. ſ. nauigiū. qđ ltine ſpeculato
riū dr̄. q: mittat cā indagādi 7 ſpeculādi. Ūñ ſepe ca-
taſcop⁹ dī explorator indagator circulator inueſtiga-
tor. 7 corripit ſco.
Catafta ſte. eſt pene genus eculeo ſimile vel lect⁹ fer-
reus.
Catatipoſis ponit ſub ſcemate a greciſmo. de q ſup ī
quarta pte dixi ī ca. de coloribꝫ rhetoricis.
Categoreuma atis. ge. neu. i. p̄dicatiū vl ſignificati
uum. 7 dr̄ a categoro ras. 7 pdu. re.
Categoria ne. dī a categoro ras 7 acuit pnl. 7 eſt cate
goria pdicamētū vel p̄dicatio vel ſignificatio. Ūñ 7 p̄
dicamenta ariſtotelis dicūt cathegorie. Categorie eti
am dicūt accuſatiōes.
Categoro ras. ṽbū actiuū. i. ſignare vl p̄dicare. 7 dr̄
ꝓpoſitū a cata 7 goze qđ ē dicere. Ūñ categorizo zas
in eodē ſenſu.
Cateia. Telū dr̄ lingua pſarꝫ. vel gallorꝫ. 7 vt dicunt
lācea vel haſta. Ūl vt q̄dā volūt. Cateia ligua pſarū ē
ſagitta barbulata ſiue haſta q̄ vtebat hercules. Erat
aūt cū ligul catenarꝫ. 7 qñ eū p̄ſciebat. itez cū catenu-
la retrahebat. Virgi. Soliti torq̄re cateias. Quidā li-
bri ī donato ī ca. d barbariſmo bnt catela. i. iaculū lōgū
qđ cū catbena p̄ſcit. Et dr̄ a catena 7 telō qđ ē longū
Si aūt dicat cateia pnl. cor. cū pducat fit barbarole-
xis ex ſubtractōe tp̄is.
Catella le. dimi. pua catena. vñ 7 catelle dicūt catenu
le 7 circuli colli inuicē ſe cōpbendentes in modū catene
Itē catella le. dimi. pua cata. 7 deſcēdit a catell⁹. Inue-
nit etiā catela le. p vnū l. i. iaculū longum. vt dixi in ca
teia ſupra immediate.
Catellus a catulus dī ḃ catell⁹ li. vñ ḃ catellulus li. di
mi. Matḃ. xv. Nā 7 catelli edūt d micis. 7 a catell⁹ ḃ ca
tella le. 7 a catellul⁹ ḃ catellula catellule.
Catena ne. dr̄ a cepio pis. q: capiēdo teneat vl q: ca-
piendo teneat pluribꝫ nodis. 7 ē ety. nō ꝓpoſitio ſicut 7
illud. Catena quaſi captinos tenens.
Cateno nas. i. catenis ligare a catena dr̄. 7 componit
cōcateno nas. Incateno nas. 7 ſūt actiua 7 carent aſpi
ratione 7 pducūt te.
Catenula le. dimi. pua catena.
Caterua ue. boīm mltitudo 7 deriuari videtur a cata
qđ eſt iuxta.
Cateruarius ria riū. qđ ē caterue. vl qđ ſpectat ad ca
teruā. Cateruan⁹ etiā dr̄ q ſp in caterua eſt. i. in multi-
tudine populi.
Cateruatim adu. i. multipliciter vel gregatim. vl per
cateruas vel de caterua ī caterua. 7 dr̄ a caterua.
Catecumin⁹ ni pnl. corr. interp̄tat inſtruct⁹ vel audi
ens. q: doctriaz fidi audiat. nec dū tñ baptiſmū p̄cepit
Et dr̄ a catezizo. zas. in cathesis eſt.
Cathedra dre. grecū ē. i. excelſa ſedes iudicis vl p̄ſidē
tis. 7 ꝓponit a cathos qđ ē ſedes 7 edra ſpōſa q̄ſi ſpon
data ſedes a q̄ ḃ 7 ḃ cathedral 7 ḃ le. Ūñ cathedral r.
cathedralitas tatis. Item a cathedra cathedrat⁹ ta tū.
cathedrate cathedratic⁹ ca cū. Cathedratice ſm hug.
Scōm aūt q̄ſdā cathedra ē doctoris. Ūñ in greciſmo.
Rex ſoliū. doctor cathedraz. indexq̄ tribunal. Poſſi-
det ac ſedē p̄ſul. p̄torq̄ curulē.
Catheriſtica ce. i. determinatiua. 7 corr. penul.
Cathesis vel catheteſis grece doctrina vl loc⁹ doctrīe
dr̄ trine. Ūñ catheteziso zas. vel cathezizo zas. i. cōfir
mare. inſtruē. edocē. imbuē. redarguē obiurgare r̄futa
re. Apls ad galathas. v. Cōmunicet aūt is q̄ cathezizat
ꝑbo ei q̄ cathezizat. i. inſtruit ī oīb bōis. q: vt dr̄ ī ꝓma
ad cor̄. Si ſpūalia vob ſeminauim⁹ ñ magnū ē ſi cāna
lia vr̄a metam⁹. 7 a cathezizo vl catheciſo deriuat ḃ ca
thecizeta te. 7 catbezizeta te. i. doctor inſtructor p̄ceptō.
7 ḃ cathecim⁹ mi. i. inſtructio doctrina. 7 maxīe in fide.
Cōz p̄t queri an catbeciſm⁹ dirimat mr̄imoniū p̄ctū.
Ad ḃ dico q p catbeciſmū baptiſmi 7 p̄firmatiōez epi
p̄bit cōp̄nitas. Differūt tñ ī ḃ. q: lz p baptiſmū 7 cō-
firmatōz p̄cta cōp̄nitas ipediat 7 dirimat mr̄imoniū.
Illa tñ q̄ p̄bit p baptiſmi catbeciſmū adeo ē exilis 7 in
ualida. q vix impediat mr̄imoniū p̄hendū. nūcz āt di-
rimit iā p̄ctū. Cū em̄ baptiſmus ſit ianua 7 fundamētū
oīm ſacroꝝ. pz q catbeciſm⁹ nō eſt ſacr̄m. p̄cedit nāq
baptiſmū. Itē an baptiſmū q̄s nō eſt filꝰ eccliē. q: ſi ſic
moreret ineternū piret q̄ ad penā dāni igit nec ſpūalis
filꝰ. Ergo p catbeciſmū. vl nulla vel q̄ſi nulla p̄cta ē cō
paternitas. Vide etiā in cōmater. 7 in frater.
Catheciſmus mi. in cbatbeſis exponitur ſupra imme-
diate.
Catbezizo zas. in catbeſis vide.
Catholicon interp̄tat vniuerſale vel cōe. Ūñ catho
licus ca. cū. i. vniūſal. vt fides catholica ſm hug. ſm ꝟo
Pap. Catholic⁹ rect⁹. Catholicon etiā dr̄ ille liber. ſic
dixi in principio p̄me p̄tis.
Catholicus in catholicon exponit.
Catilio a catulus dr̄ ḃ catilio onis. i. gluto regulator
q̄ q̄dā guloſitate ad modū catuli p domos diſcurrit.
Ūñ catilioſus ſa ſum. i. auidus guloſus. ſic catulus eſt
ad eſcā ſm Hug. Et ſm Pap. Catilo as aui. ṽbum
actiuū. i. deglutire vel ſanare. vt catulus.
Catillū li. dimi. i. parū catinū ſm bug.
Catinū ni. vas fictile. ſm bug. ſm ꝟo iſido. ety. xx. Ca
tinū eſt vas vinariū fictile. qđ meli⁹ ī neu. ge. dī q̄z ma-
ſculino. ſic 7 ſalinū dr̄ vas aptū ſali. Ūñ q̄daz. Qđ ca
piens vinū teneat vas dico catinū. Fictile vel luteū fa-
ciens frigere lieñ. Et ī aurora dr̄. Qui mecū veſcitur
ait tāḡēdo catinū. Et ſcias q lz quedā noīa inueniant
autoritate vetez q̄ñq̄z ī maſ. ge. q̄ñq̄z ī neutro genē. vt
ḃ p̄ctus ḃ p̄ctū. 7 ḃ catin⁹ ḃ catinū nō tñ dñt dici in-
certi ge. q: maſculinū taliū nominū iā ceſſanit. q: nō vti
mur niſi neu. ge. iſtorū noīm. Eſto tñ q vteremur his
noīb in vtroq̄z genere. nō tñ eſſent dicenda incerti ge
neris. q: varias terminatiōes bnt ſm diuerſa genera.
qđ ī noīb dubijs nō ꝓtingit. 7 ita de ſtadius 7 ſtadium
7 ꝓſilib dicas.
Cato. Acatus dr̄ ḃ cato catōis. q: aſtut⁹ fuit ad mo
duz illius aīalis. Ūñ catonicus a. um. Et ḃ 7 hec cato
niſta ſte. q vel q̄ ſeq̄t catonē 7 ſectā illius. Duo āt cato
nes dicūt fuiſſe ambo amatores ṽtutis. Maior cenſo-
rinus auūculus minor⁹ pḃor pitiſſim⁹. Minor nepos
ei⁹ rigidus dict⁹ ē 7 vticēſis q vtice ſe interfec̄. Vel ca
to dr̄ a catus a. um. ſm quoſdā.
Cattus ti. quoddam animal ingenioſū. ſ. murilegus.
qđ alij dicūt gadd⁹ p g. ß corrupte. vñ ḃ catta te. et dr̄
cattus a catus. q̄ſi caut⁹ p ſincopā. eo q ſit caut⁹ in mu
ribꝫ capiendis. 7 ſcribit cattus p aīali p geminū t. Ba
ruth. v. dr̄. Supra corpus eoꝝ 7 ſupra caput eorū vo-
lant noctue 7 birūdines 7 aues etiā ſilr 7 catte.
Catulaſter ſtri. dimi. puus catulus. vnde hec catula-
ſtra ſtre.
Catullus li. p geminū l. fuit q̄dā poeta veronēſis. d q̄
dicit Qui. Mantua virgilio gaudet verona catullo.
Peligne gentis gloria dicor ego. De hoc etiam facit
mētionē hiero. ī epiſtola ad paulinā ca. vij. 7. viij.
Catulus li. pnl. corr. ē dimi. d canis. Et ſūt catuli pro
pne filij canū. Abuſiue tñ filij q̄rūlibet beſtiarꝫ dicunt
catuli. 7 inde hec catula le.
Catus. cautus ſincopat 7 dr̄ catus a. um. i. cautus ſm
Hug. Pap. ꝟo dic. Catus denoiat ſiue denoiatiōez
aſſumit a cane. i. doct⁹ ſapiēs. auct⁹ ingenioſus. Inde ca
to onis.
Caucaſus mons ſythie ab india vſq̄ ad thanꝫ pone
ctus p gentiū varietate 7 linguarꝫ varie dictus. Nam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cū oriēte in excelsū ꝓsurgit caucasus dr̄ ꝑm q ipor̄ lin gua. ꝓ niue cādidū dr̄. ꝑm papi. 7 corr. pnſ. Vñ quidā Carbasus adbreuias et caucasus ē comes illi. Et scias q vt narrat albert⁹ ħ mōs ē maior oīb mōtib orientalib rēdētib ad aq̄lonē. Significatio sup magnitudinē mōtis h⁹ ē q illi q̄ hītāt ſb ipo loco inferiori vident radios solis ī mōte ille. i. i cacumine. donec trāseat t'cia ps noctis in sero ī occidēte. 7 ī mane añ tres horas ort⁹ dici videt itez ī oriēte ī ipo radios solis. Vñ ipius sol radij nō occultāt nisi ꝓ t'ciā ptē noctis ħ ē ꝓ q̄tuor horas eq̄les ꝑm q tota nox diuidit ī duodecim horas. aliud signū ei⁹ magnitudis ē magnitudo fundamenti ei⁹ Mā latissimū 7 multas terras occupās. bz fundamētū. 7 testes h⁹ sūt boies q̄ habitant sub eo 7 ꝓcedūt ab eo. q: ibi multar̄ nationū 7 multar̄ sūt linguarum. Et sub isto mōte caucaso oriunt flumina magna mltar̄ aquarū. vide in mons.

Cauda de. dr̄ a cado dis. q: vr̄ cadē. Vñ caudat⁹ ta. tū. q̄ bz caudā. 7 ē cauda extrema ps animalis.

Cauder. a cauda dr̄ ħ cauder cis. i. truncus. q: est q̄si cauda arboris. qđ et cadex dr̄. 7 tūc deriuat' a cado. q̄si casum dans.

Caudice nauicule dicte. q: q̄tuor vsq; ad decē capiant boies ꝑm papi. vide ī trabaria.

Caudix cis. fe. ge. radix. que inberet terre. et dicitur a cauder.

Cauea. a cauo uas dr̄ ħ cauea uee. loc⁹ cōcauus vbi aues vel alia aialia includūt'. Cauea etiā dr̄ theatr̄ vl sessio boīm ī circuitu ꝓsidētiū.

Caueo ues ui cautū. i. obseruare videre ꝓspicē vitare cā vitādi aliq̄d ad cautelā adhibē. vñ q̄dā. Caitat et obseruat cautelā datq; cauere. Caueo cōponit'. Precaueo es. añ vel ꝑ alīs cauē. Et ē actiuū caueo cū oīb⁹ suis cōpositis. 7 corr. ca. Vñ prudēti⁹ ꝺ sicomachia. Disce supeliū deponē disce cauē. Añ pedes foueā q̄squis sublime minaris. 7 debēt facē supinū catū sine u. Nam vt vult ꝓs. ī. ix. li. Caueo eo ī i. mutato fac̄ ꝓteritum caueo caui. 7 ni. in tū catū debēt eē. Bz fac̄ cautū. addita u. ad dr̄iam h⁹ noīs cat⁹ ta tū. sic̄ faueo ues fac̄ faui fautū. ad dr̄iam hui⁹ noīs fatū.

Caueola le. dimi. pua cauea. 7 corr. pnſ.

Cauerna ne. i. spelūca. 7 dr̄ a cauea. Et a cauerna dr̄. cauernat⁹ ta tū. 7 cauernosus sa sū. ī eodē sensu. s. ꝓforatus. ꝓfossus. ꝓcrobat⁹.

Cauernicula le. dimi. pua cauerna. 7 corr. pnſ.

Cauernula le. di. pua cauerna. 7 corr. pnſ.

Caulla le. A caueo es. dr̄ ħ caulla le. que de ligno inserit' foraminib⁹ ad modū clani. vñ caullo las. i. clauis infigere vel ꝓfirmare caullis. Inuenit' et caulla ꝓ rixa caullatiōe. ꝓtētiōe. Bz a caluo caluis tūc descendit.

Caullo. a caluo uas. dr̄ caullo las. qđ 7 caullor laris inuenit'. 7 ē dimi. 7 deberet dici calullo ꝓ subtrahit' l. 7 dr̄ caullo las. qđ ē aliquātulū decipe. Et ꝓpie ptinet istud verbū maxīe ad sophistas. q̄ r̄bū r̄r̄ scient' impugnant. 7 falsū scient' affirmāt. Itez caullare inuenit' ꝓ deridere vel ꝓtēnere. vel ꝓuiciose iocari. vel calūniari. argument' tergiuersari. caute ꝓscrutari.

Caula le. i. ouile. a greco aula ci greci vocāt aulas receptacula animaliū. 7 inde caula addita c. Caula etiaz dr̄ cācell⁹ añ iudicē. vbi sūt aduocati vel ingress⁹. Caule etiā dicūtur munimēta ouiū.

Caulis. a coalesco inchoatiuo r̄bo dr̄ ħ caulis lis. 7 ē caulis generalit' herbarū vel olerū medi⁹ frutex q̄ vulgo tirsus dr̄. q: a terra sursum ꝓscēdat. Et q̄ tractū est vt spāliter q̄ddā gen⁹ olerū caulis diceret'. q: tirsus ip sius ampli⁹ ceteris oleribꝫ coalescit. i. crescit. Inuenit' ħ caula le. ꝓ ouili. Vñ q̄dā. Dic caules olera dicūtur ouilia caule.

Cauma atis ge. neu. i. incendiū. 7 dicit' a camin⁹. 7 corripit pnſ. gti.

Cauo uas nauī. i. fodere. 7 ꝓponit' Cōcauo as. Decauo uas. i. valde deorsū cauare. vl extrabere. Excauo uas. Job. xiij. Lapides excauāt aque. Intercauo uas. int' aliq̄ cauare. Precauo uas. i. añ vel ꝑ alīs cauē. Recauo uas. i. iterū vel retro cauare vl extrabere. Succauo uas. i. subtus cauare. Cauo 7 ꝓposita ab eo oia sunt actia. 7 corr. ca. Vñ q̄dā. Et durū lapidez gutta cadē do cauat.

Caupo ponis dr̄ a capio pis. q: capiat vinū vl aquā. Eccl. xxvj. Et ñ iustificabit' caupo a pctis labior̄. q̄ ät dr̄ caupo q̄si capiēs potū. etymo. ē nō ꝓpositio. Qui 7 alio noīe dr̄ tabernari⁹. 7 tabernio 7 ganeo. A caupo dicit' ħ cauponari⁹ rij. ī eodē sensu. s. tabernari⁹. Inuenitur et' ħ capo ponis. sine u. i. gall⁹ castrat⁹. Vñ dic̄ papias. Capo vel cap⁹ er gallo gallinatio fit castratus. et corr. ca. Vñ r̄sus. Cātat nocte capo. vinū vult vēdere caupo.

Cauponа ne. pnſ. ꝑdu. tā ꝓ mliere tabernaria. q̄ ꝓ taberna. 7 dr̄ a caupo.

Cauponatim adū. i. fraudatim admixtim. vl' adulterātim. vl' alternati. 7 dr̄ a caupo. Volēt em̄ caupones admiscere aquā vino 7 ꝓ puro vendere.

Cauponor naris. verbū deponētale. i. vēdere. 7 dicit' a caupo. Vñ ī decretis romani ꝓcilij. Sit g̃ nobis anathema eo q̄ verbū veritatis audet cauponari. Vñ r̄balia.

Causa cause. dr̄ a cāu q̄ euenit. Est em̄ origo 7 mā negocij. qđ dū ꝓponit' cā ē. dū discutit' iudiciū. dū finit' iusticia. Cā sine rōne pōt eē. Rō r̄o nō sine cā. vt dic̄ Papias. Et scias q cā ꝑm logicū ē ad cui⁹ eē seq̄t' aliud. Et diuidit' ī cām materialē 7 formalē. 7 iste sī' causе intrinsece. Efficiētē 7 finalē. 7 iste dicūt' cāe extrisece Cā materiat' ē illa ex q̄ aliquid fit. vt ex ferro fit cultell⁹ ferreus. vl' ī q̄ aliq̄d fit. vt ī corpe fit albedo 7 ita corp⁹ ē materia albedis 7 colorис oīs. Cā ät mālis ex q̄ aliq̄d fit diuidit'. Mā alia pmanet ī materiato. vt ferrū pmanet ī culteilo. Alia trāsit vt aqua 7 farina trāseūt ī panē. 7 fenū 7 silex in vitrū. Materia ät ē q̄ ē ī potētia tm̄. Cā ät formalis est que dat eē rei. 7 ꝓseruat eā in eē. vt albedo ē cā formalis albi. 7 bñanitas boīs. Cā r̄o efficiens ē a q̄ ē ꝓncipiū mot⁹. vel q̄ monet 7 opat' ad ħ vt res sit. vt faber ē causa efficiēs cultelli. et domificator ē ꝓncipiū monēs 7 opans vt dom⁹ sit. Cā finalis est id ꝓpter qđ aliq̄d fit. vt bñitudo est cā finalis iusticie. 7 scias q̄ vt dicit plato. Nihil fit cuius ortum legitima causa nō ꝓcesserit. Item Job. v. dr̄. Nihil in terra sine causa fit.

Causarius rij mas. ge. litis amator. vel re⁹ q̄ ex aliquo crimine ad cām ducit'.

Causatiu⁹ a cā dr̄ causatiu⁹ ua uū. qđ ex cā sequitur. Vñ causatiua dicūt' effectus causarū.

Causidic⁹ ci. q̄ dicit 7 tractat cās ꝑm bug. Pap. r̄o dicit. Causidicus orator. defensor patronus. Et cōponit' a cā 7 dico cis. siue ab ħ preterito dixi qđ naturalit' corri. ꝑmā lz positiōe eā ꝓducat. Et ideo causidic⁹ veridicus maledicus 7 ꝓsimilia corr. penul. vñ q̄dā. Causidicus lites medic⁹ ꝓnostica vite. Vulnus amat medicus preſbr interitus.

Causor saris. causat⁹ sū verbū depo. a cā dr̄. Et ē causari causas agere vel reꝑhendere. calūniari vel inculpare. exigē vl' ī cām ducere ꝓqueri. Ro. iij. Causati sum⁹ iudeos 7 grecos oēs sub pctō esse.

Caustos grece. ltine incensū dr̄ 7 accētuat' in fine.

Causula le. dimi. parua cā.

Cauteriat⁹ ta tū. pōt eē pticipiū de cauterio rias. 7 tē tātū valet quātū vst⁹ cauterio vel diffamat⁹ vel pōt eē nomē. 7 tūc tātū valet quātū dur⁹ mal⁹ vel corruptus Vñ apls tbi. ſ. c. iij. Cauteriatā hñtes ꝓsciam. i. corruptā vel lesam.

Cauteria rias. i. cauterio inurere dānare. et deriuat'

a cauterīū.et cōponit incauterio rias.et p trāslatiōez dicitur incauteriare.diffamare.

Cauterīū.a caut⁹ dī ꝟ cauterīū rī.ferrū q vtūt ifirmi qsi cauturiū.q: caute vrat.Et q etiā inurūt dāna ti p:o signo vt dū caro vit voluntas refrenet.vñ ꝟ cauteriolū li.dimi.ꝑm bug.Pap.xo dicit.cauteriuz dictū qsi cauturiū q: vrat.et p:ouida sit in eo seneraqz cautio.vt dū videt cui⁹ sit anaricia ꝛfrenet.qđ int dū p signo.interdū p cura adhibet.vt etiā vis morbi ignis ardore siccet.Inde cauterizo zas zaui.i.vro cauterio.

Cautes tis.fe.gen.petra durissima et asperrima dicta a caut⁹ qsi cauta q: cauet.Theodol⁹.Cābūt alia cautē.ꝑm bug.Pap.xo dic.Cautes saxa asperrima vicz marī.dce a cauēdo a nauigātibꝫ.s.qsi.caute

Cautic⁹ a.um.i.asp et dur⁹.et dī a cauteriū.Macer de vinbꝫ herbaꝝ.A medicis rute vis cautica dī esse.

Cautio.a caueo caues.dī ꝟ cautio onis.i.cautela instrūmentū.obseruatō.et ponit p scripto q: scriptis nobis cauem⁹.Vñ in euāgelio luce.Accipe cautiōem tuaz. et vt dicit Pap.Cautio ē breue recordatōis cyrographū.Itē ꝑm iuristas.Cautio ē nuda pmissio sine solēnitate iuramēti aut int̄positiōe pignoris aut fideiussoris.Cū.n.inuenit in iure sine adiecto.intelligēdū ē de nuda pmissiōe.Cū xo addit et dī idonea cautio vl idonee caueat.itelligēdū ē de cautiōe iuratoria vl pignoratoria siue fideiussoria.

Caut⁹ a caueo es.venit caut⁹ ta tuz.et ē ei⁹ pticipiū. Hz pōt ee nomē in tali sēsu caut⁹ q sibi cauet.astut⁹. callid⁹ gnar⁹.Vñ caute vl cautiz.7 ꝟ cautela le.Cautus ꝓponit ī caut⁹ ꝑm bug.Pap.xo dicit.Cautus a cauere solicit⁹.p̄cauēs.In grecismo sic dī.Cautū p̄uisum cautum signat quoqz firmum.

Cau⁹.a cauo as.dī cau⁹ ua.uū.et ē cauū natura.Cauatū manu.et hic cau⁹ ui.substātiue.p cauerna vl foramine.Vñ cauitas tatis.et p cōpositiōem cōcauus ua.uū.et cor.ca.sicut cauo as.

Caxillū.li.dimi.paruus callus.

Lante E

Cecidi dici dz et nō cicidi.Si.n.dicerē cicidi aut p ma ꝑduceret aut corripet.Hz nō possz corripi ꝑpē reglam q docz q nūqz ae diphthōg⁹ pōt mutari in i. correptā.Hz nec possz ꝑduci ꝑpē reglam q docz.q. niā p:or syllaba corripit q̄tiēs aliq̄ syllaba geminat in talibꝫ.Subtracta igit a.vocali ab hac diphthōgo ae dici debet cecidi pma correpta pnī.ꝑdu.7 ē p̄terituz de caedo dis.i.icido.Et sic sumit regū.iij.c.xij. Pr̄ me⁹ cecidit vos flagellis ego aūt cedā vos scorpiōibꝫ Inuenit etiā cecidi a cado dis.et tūc cor.pnī.qđ facē debuit cadi qđ nō facit ad differētiā cadi nomis.Vi de in cado dis.et sic sumit luce.viij.Et alīd cecidit inter spinas.

Ceco as.aui.atū.i.cecū facere.et cōponit exceco as. obceco as.et ē actiuū cū oibꝫ ꝓpositis.et ꝑdu.ce.Vñ vidocinēsis.Dinitie mltis excecāt corda cupite.et vt vult alexander nequam obceco scribitur per b.nō.n. mutat b.in c.ꝑm cū.et sic cōmuniter scribit.Sed ꝟ vr̄ cōtra regulā p̄s.q dicit q b.in ꝓpositōe mutat in c.sequēte c.vt occido occūbo.Hz dico q illa regla p̄s.bz exceptiōem.sic vult ipemet p̄s.Vñ ipe dic in.ij.h.maioris.Que tn cōsonās.i.b.sequēte c.solet plerūqz in eandē mutari.vt occido ꝛc.Nō ē g regula ista generalis quia p̄ris.dicit plerūqz notantur.Et iō quedā excipiuntur vt subcinericius et obceco.

Cecula a cecus dī hec cecula le.gen⁹ serpentis sic dicta quia parua sit.et non habet oculos.

Ceculco.a ceco as.dī ceculco as.xbū actiuū.i.cecare.Et qn ponit absolute et signat tūc passionē intrinsecus natā.vnde plaut⁹.nā mihi oculi mei ceculcant.n

Cecunia nie.i.noctua a cecus dī.

L ante E

Cecus.a ceco as.dī cec⁹ ca.cū.q neutro oculo vidz Vl dī cec⁹ a careo.q: caret visu.Et tūc a cecus ceco cas.et ꝟ cecitas tis.Cec⁹ ꝓponit semicec⁹ ca.um.Itez a cecus derivat ꝟ cecū ci.q̄ddā intestinū et dī a cecus q: sit sine foramie 7 exitu.qđ greci tiloneutron dicūt.

Cecutio is.iui.ire.xbū neu.i.cecū ee vl fieri et tunc derivat a cec⁹.Vl cecutio.i.insanio.7 tunc derivat a cecuta te.c⁹ succ⁹ haust⁹ vl fac īsanire vel mortificat ꝑm bug.Vl ꝑm Pap.cecutō.i.lippio.paz video.In de cecutiēs tis.oīs ge.vñ cecutiētes dicūt lippiētes.i. paz vidētes ꝑm pap.Vñ hiero.dic de epistol canōicis.q: ra⁹ ē q nō in eaz lectōe cecutiat.

Cedar nomē ē loci.et nomē fuit viri.Et ē hebreū et int̄ptat tenebre ꝑm hug.et accētuat in fine.Pap.vero sic dic.Cedar regio saracenoz trās arabiā sita. Prophet.habitaui cū habitātibꝫ cedar.Itez cedar fuit fil⁹ ismahel.et int̄ptatur tenebre vel meror.vide in saracenus.

Cedecula le.pnī.cor.di.pua cedes fe.ge.

Cedes dis.fe.ge.xberatio vl incisio.a cedo cecidi. Act.ix.Saul⁹ adhuc spirās minaz 7 cedis.Et vt dic pap.caedis.i.occisio.a cedēdo p ae.scribēdū ē.

Cedo dis.cecidi et nūqz cicidi.i.xberare ferire vl incidere.et cōponit cū am.qđ ē circū.et dī ancido is.mutata in n.i.circūcirca cedē.7 cū abs.7 dī abscido is. Itē cū ad.7 dī accido is.i.iuv vl valde cedo.Itē cū cō. et dī ꝓcido is.Itē cū circū.et dī circūcido is.Itē cū ī et dī icido.Itē cū int.et dī incido.Itē cū de.7 dī decido.Itē cū ex.et dī excido.Itē cū p̄.et dī p̄cido.Itē cū ob.et dī occido.Itē cū re.et dī recido.Itē cū sub. et dī succido.Cedo actiuū ē et oīa sua ꝓposita similiter actiua sūt.et oīa mutāt e.in i.in p̄sēti et in p̄terito et in supino.7 oīa faciūt ꝑmā ꝑsonā p̄sentz indicatiui modi in cido 7 p̄teritū in cidi et supinū ī cisuz.7 oīa ꝓducūt pnī.in p̄nti et in p̄terito et supino.et vt generalius dicat vbiqz ꝓducūt hāc syllabā ci.et scribit caedo p ae.diphthōgum.licet ꝑm vsuz vna vocal tacea tur tam in sono q̄m in scripto.

Cedo dis.cessi.cessuz.cedē in q̄nqz significatiōibꝫ inuenit.Nā cedo.i.do locū.et ꝑm ꝟ cōstruit cū dō solo.Q̄nqz cū dō et actio in eodē sensu idē.n.ē.Cedo tibi.i.do locū tibi et cōuerso.itē cedo.i.incedo vt cedo ad ecclesiam.id est incedo vel vado et cedo.id est recedo.Et cedo domū.id est recedo cedo id est contingo.vel mihi bn cedit.tibi nunc male.et ꝑm hoc quādoqz ponit impsonaliter.vt cedo.i.euenio.Cedo cōponit cū an.7 dī ancedo is.i.ancedē.Itē cū abs.7 dī abscedo.Itē cū ad.et dī accedo.Itē cū cō.et dī cōcedo Itē cū de.7 dī decedo.Itē cū dis.7 dī discedo.Itē cū ex.et dī excedo.Itē cū in.et dī incedo et ē nobiliuz Itē cū int.et dī intcedo.Itē cū p̄.et dī p̄cedo.Itez cū p.et dī ꝓcedo.Itē cū re.et dī recedo.i.retrocedo et cū sub.et dī succedo.et cū se.p̄positiōe.et dī secedo Cedo cessi ē neutrū et oīa ꝓposita ab eo sīl sūt neutr. p̄ter ancedo et cōcedo et excedo p superare.et ꝓcedo q̄ sunt actiua.Itē oīa retinēt īfraturā sui simplicis vbiqz.Itē cedo simplex et sua ꝓposita faciūt p̄teritū in cessi.7 in cessū supinum.et producunt ce.vbiqz.7 sci as q discedim⁹ p diuortiū.abscedim⁹ p abstātiōz secedim⁹ p singlaritatē.decedim⁹ p mortē.Vñ q̄dam. Decedit mortēs discedit ab vrbe recedēs.et scribit p ae diphthongon caedo ꝑm pap.

Cede cedite xbū defectiuū anomalū.i. dic dicite.7 derivatur a cedo is.et ē impatiui modi et sēde psone singlaris nūeri cede.i.dic.ꝟ cedite plal nūeri.i. dicite Terēti⁹ ī eunucho Quid te g aliū solicitat cede.i.dic et cor.ce.Vñ scribit p e.solā.inuenit q vt patuit cedo cecidi.Itē cedo cessi.et in duobꝫ istis locis p̄ria diphthongat.vñ ꝓducunt primā.Inuenit 7 cede dite i.dic dicite modi impatiui et cor.p̄mā.et est defectiū

ñ q̃dã. Cedo caedo cede tria sũt q̃ ꝑ trib⁹ edo.
Cedria.a cedr⁹ ℔ cedria drie. vnguẽtuꝫ factũ q̃ asseres liniti nõ putrescunt vel tempe vel vermib⁹. Vide etiã in cedrus.
Cedrin⁹ na.num.penul. ꝓducta.i.de cedro existẽs.ꝛ dr̃ a cedrus ri.
Cedron nomẽ fluuij vl̃ loci. Job.xviij. Trãs torrẽtẽ cedron. Et int̃ptat tenebre. Itẽ cedrõ grece cedr⁹ latine ℔ꝫ bug. Vide ī cedr⁹].ꝛ accẽtuat ī fine. Et scies q̃ cedrõ ī iobe ẽ gẽs pl̃at grec⁹.ꝛ ẽ sẽl⁹. Trãs torrẽtẽ q̃ dr̃ cedron.i.cedroꝝ.et nomiat sic ꝓpt̃ cedroꝝ mltitudinẽ et ẽ xꝑus orãtẽ ꝓpe hierusalẽ. Vñ dic̃ raban⁹ sup illud Macha. p̃ li.ca.xvj. Rex antioch⁹ mãdauit edificare cedronẽ.cedrõ inq̃t ẽ vallis vl̃ torrẽs iuxt̃ hierusalẽ ad orientalẽ plagã. Ibidẽ etiã ẽ villa q̃ dr̃ gethsemani trãs torrẽtẽ cedron ad radicez mõtis oleueti.
Cedrus ri.fe.ge.i.arbor quã greci vocãt cedrõ.qõ ẽ arbor ardẽtis humoris et ẽ cedr⁹ imputribilis. Itẽ vt vult ysidor⁹. Cedr⁹ ẽ lignũ iocũdi odoriꝫ ꝛ diu durãs et nũq̃ a tinea aut teredie.i.lignorũ verme exterminatur. vñ ꝓpter ei⁹ durabilẽ ꝑpetuitatẽ ex cedris fiũt lacunaria in regũ palatijs et in templis. Qui⁹ arboris gummi siue lacrima dr̃ cedria.q̃ ad cõseruatiõꝫ librorũ sũme ẽ necessaria. Nã libri ex hac lacrima liniti nec a tineis corrodũt̃.nec tpe senescũt. Nascit in terris affrica et syria ꝛ maxime in mõte libani. Et vt dic̃ Rabanus sup psalteriũ. Cedr⁹ ẽ arbor altissima oĩm arborũ domia et regia. Est etiã aspectu pulcra semp retinẽs viroꝛẽ suũ.et insup odorifera.cui⁹ odor fugat serpentes et omnia venenosa.
Cedula le.i.carta pn̄l.corr.
Cedu⁹ na uũ. venit a cedo qõ ẽ incidere seu venire. et dicitur silua cedua.que ẽ apta ad succidẽdũ et cui⁹ arbusta recrescũt.et ita sumitur ī iure ciuili.
Ceila le.pn̄l.corr.q̃dã loc⁹ ẽ.de quo habetur primo regum.xxiij.
Celamẽ mis.neu.ge.idẽ est quod celatura a celo las. dicitur.et producit pn̄l.
Celatura a celo las ꝑ sculpe vl̃ pingẽ dr̃ ℔ celatura ꝑ sculptura vl̃ pictura.ꝛ ℔ celamẽ minis ꝑ eodẽ.
Celeber a celũ dr̃ hic celeber ℔ celebris ꝛ ℔ celebre.i. festiu⁹.solẽnis sanct⁹.deuot⁹.freq̃ns.freq̃ntat⁹. Vnde ꝓprie dicit̃ ille loc⁹ celeber q̃ ẽ a mltis frequẽtat⁹.vl̃ vbi celebria agũtur.vt forũ eccl̃ia.et cõpatur.celeber celebrior celeberrim⁹. Vñ celebriter celebri⁹ celeberrime et hec celebritas celebritatis.i.solẽnitas.frequẽtia.cõuẽt⁹. Et celebro bras.i.frequẽtare.venerari.colere.ꝛ corr.naturalit̃ le. Vñ ouidi⁹ in li. primo de arte amãdi. Vt redit atq̃ frequẽs lõgũ formica ꝑ agmẽ. Sic ruit ad celebres cultissima femina ludos.
Celebro bras.in celeber est.
Celebs bis ge.com.i.celestẽ vitã ducẽs. Et descẽdit a celestis ꝑ cõpositiõez de media dictiõe.et ẽ ibi b.loco u.de vltia ẽ ibi s.et dr̃ celebs xꝑgo.vl̃ cast⁹ sñ solicitudine seculari.vel vir sine vxore.q̃si celestẽ vitã ducẽs.et format̃ gẽus a ntio mutata c.in i.et int̃posita i. inter b.et s.vt celebs bis.et corr.li.
Celer a celũ dr̃ ℔ celer ℔ris. et ℔ re.gẽo bni⁹ celeris i.velox. Et ꝓparatur celer rior rim⁹. Vñ celerit̃ rius rime. et ℔ celeritas tatis.i.velocitas. Celer cõponit̃ ꝑceler et ꝓceler.i.valde celer.et corr.hãc syllabã ce.celer quando est adiectiuũ. Sed celer substãtiuũ ꝑ seruo romuli ꝓducit ce.vt dicit magister bñ.ꝛ �means Dap̃. celer dicitur a cilleo les.lere.i.mouere. Gz �means bug. dicitur a celũ li. vide in celo las.
Celeriusculus. A celer siue celeri⁹ dr̃ celeriusculus la.lũ.pn̄l.corr.i.aliquãtulũ celer.et ẽ dimi.vñ celeriuscule aduer.i.cito. Vñ cicero. Strenue q̃ volum⁹ ostẽdẽ celeriuscule factũ dicem⁹. Et format̃ a neutro ꝓpati ni addita cul⁹.vt celeri⁹ celeriusculus.sicut meli⁹ meliusculus.grandius grandiusculus et similia.
Celero a celer dr̃ celero as.aui. xbũ neu.i.maturare festinare.et cõponit̃. Accelero ras. Cõcelero ras. Prece celero ras.et sũt oĩa neutra ꝓposita ab eo.et corr.le.
Celestis a celum dicitur et hic et hec celestis et ℔ ste. et celicus ca.cum.in eodem sensu.
Celeuma .a celũ dr̃ ℔ celeũa atꝛ.i.clamõ nautic⁹.qr ad celũ deferat̃. Dr̃ q̃ꝫ generaliter ꝑ quolibet clamore. Hiere.xlviij. Neq̃q̃ calcator vue solitũ celeuma cantabit. Vñ celeumatic⁹ ca cũ.qõ cõponitur. Pro celeumaticus ci.ſ.pes metricus ꝓstãs ex quatuor breuibus syllabis.qr ad talẽ clamorẽ describẽdũ fuit inuentus.vñ xꝑus. Quatuor ipe breues ꝑceleumatice serues.q̃ aũt dr̃ celeuma q̃si calcãtiũ oma.i.cãtus ety. ẽ ſm bug. Pap̃. xo dicit Celeuma clamor nautarũ siue carmẽ sup mortuos vl̃ sup lacũ. vñ xꝑus. Dicas celeuma quẽ dat vindemia cãtũ. Edit⁹ a nautꝛ clamor celeuma vocatur.
Celibalis est denominatiuũ a celebs.et format̃ a celebis gẽio is.mutata in a.lõgã. et assũpta lis.vt celebs bis celibalis.inuenis inuenalis. Inuenit̃ etiã inuenil̃. vt dicit prisc.in tractatu de denominatiuis.
Celibatus tus tui.mas.ge.dr̃ a celebs. et dr̃ celibat⁹ virginitas castitas dictũ.q̃ celo dignus sit quis.
Celicola le.ge.com.pn̄l.corr .q̃ colit deos vl̃ celũ vel q̃ inbabitat celũ.vt de⁹.et ꝓponit̃ a celũ.et colo.is ſm bug. Pap̃. xo dicit. Celicola dict⁹ ẽ q̃ celũ colat.est ẽm angelic⁹. Celicole lax.facit̃ ꝑ cõcisiõez celicolũ.qõ marie fit ī ꝓpositis et patronomicis.vt grauigenũ.caprigenũ.omnigenuꝫ.eneadũ.dardanidũ.
Celicus ca.cũ.penl̃.corr.i.celestis a celũ dr̃. Thobias Celica sunt anime.pabula corpus alunt.
Celido dinis.fe.ge.i.birũdo.quia in celo.i.in aere cibũ capiat.ꝛ dicitur a celũ.
Celidonia. A celido dr̃ hec celidonia q̃dã herba.q̃ erupit in aduẽtu birũdinũ. vel qr pulli birũdinũ si patiuntur in oculis.mater ex hac herba mederi dicatur et statim visum recipiunt. Et celidonia est etiã quedã gemma ex birundinum colore vocata .q̃ et celonites dicitur. Vnde hic celidoniacus ci. gladius lati ferri. cuius mucro duplex et bifurcatus in modum caude birundinis formatur.
Celidoniacus in celidonia exponitur.
Celidrus quidã serpens. vide in cersidrus.
Celigena ne.pn̄l.cor.com.ge.i.genit⁹.a dijs.
Celites celitũ .pluraliter vitam celestem agentes.ſ. dij.et dicitur a celum ꝛ est com.ge.
Celitus aduer.loci.pn̄l.cor.a celites dr̃ .vt Gabriel missus est celitus.a celo vel deo.
Celium lij.neu.ge.idem est qõ celtes qõ vulgo celionem vl̃ scalpellum vocant.
Cella le.dicitur a celo las. qr celet in ea habitantes. Vnde dicit bernardus. Cella nequaq̃ debet esse necessitatis.sed domicilium pacis. Celle ꝛ celi habitatio cognate sunt.quia sicut celum ꝛ cella adinuicem videtur habere aliquam cognationem nominis sic pietatis. A celando enim et celum et cella nomen habere videntur. Et quod celatur in celis hoc et in cellis.quod geritur in celis hec et in cellis. Quidnã ℔ ẽ vacare deo frui deo spiritui oratꝰ.vel etiã a corpe exeũti. a cella ī celuꝫ longa vel difficilis via non inuenitur. A cella.n. sepe in celum ascenditur.vix autẽ aut nunq̃ꝫ a cella in infernũ descenditur.nisi sicut dicit psalmista. Descẽdunt ad infernũ viuẽtes ne descendant morientes.℔ modo cellarum incole sepe descendunt in infernum. Sicut.n.assidue contemplando reuisere amant gaudia celestia vt ardentius appetãt. sic et dolores inferni vt horreant et refugiant. Et hoc est quod imprecantur inimicis suis orantes vt descendant in infernum viuentes. Morientes autem vix vnq̃ꝫ aliqui a

cella ī infernū vescēdūt. qz vix vnqz nisi celo p̄destinat⁹ in ea vsqz ad mortē psistit. Filiū. n. gr̄e fructū ventris sui cella fouet. nutrit. amplectit et ad plenitudinē pfectiōis ꝓducit ꝛ colloquio dei dignū efficit. Cella terra sancta. et loc⁹ sāct⁹ ē. in q̄ dn̄s et ꝑ⁹ eius sepe colloquūtur. sicut vir ad amicuz suū. Jn q̄ crebro fidel⁹ aia ꝛbo dei cōiūgit. spōsa spōso sociat. terrenis celestia hūanis diuina vnīt. Sicq̄dē sicut sanctū templū dei sic cella ꝑ⁹ dei. Jn tēplo. n. et in cella diuina tractātur sed crebrius in cella. vide in ocium. A cella dr̄ b et b cellita te. studēs vl̄ stās in cella.

Cellariū a cella dr̄ hoc cellariū rij. Cāticū. j. Introduxit me rex in cellaria sua. exultabim⁹ et letabimur ī te lac vberū tuoz super vinū. Vl̄ dr̄ a colligo colligis qz in eo colligūt ministeria mensraz vel necessaria q̄ victui supsūt. et ē cellariū paucoz diez sz pmptuarium longi temporis. et a cellarium hic cellarius et hic celleranus. i. custos cellarij.

Celleo les. in cello is. vide.

Cello cellis. ceculi vel cellui cellere culsum vl̄ celsum ꝛbū actiuū. i. supare. b nō ē in vsu. A q̄ deriuat celleo celleslui. i. pesse neutz et absolutū. Et cōponit celleo vel cello cum ex. et dr̄ excelleo les vel excello lis. Jtem cello cellis. ꝓponit cū p̄. et dr̄ pcello lis. Jtē cū p et dr̄ pcello is. Et cū p. ꝛ dr̄ pcello pculi sū. i. pcutere. Cōposita a celleo es. neutra sūt sic ꝛ suū simplex. ꝛ faciūt pteritū ī lui. tm̄. Cōposita ꝛbo a cello lis. oia sūt actiua nisi q excello ꝑm q cōstruit cū dtio ē neutz. Et oia faciūt pteritū in culi tm̄ et supinū in culsū tm̄. Nisi q excello et pcello īuēīt facē exculi excelliui pculi pcelli ui. exculsū excelsū pculsū pcelsū. Vide in pcello lis.

Cellula le. dimi. pua. cella. pnt. cor.

Celo as. aui. i. sculpe pingere. Et ē ī alia significatōe ptrariū ad reuelare. et ꝑm b cōstruit cū duob⁹ diuer. actis. vt celo te ꝓ filiū meū. Celo cōponit cōcelo as. i. sil celare. Recelo as. i. reuelare. et ē actiuū cū oīb⁹ suis ꝓpositis ꝛ oia pducūt hāc syllabā ce. b celer adiectiuū cor. ce. Vlū q̄dā. Hostia claude celer. vt clausa p hostia celer. Jtē borati⁹ ī epi. Stultoz incurata pudor malo⁹ vlcera celat. Jtē grecism⁹. Caelo cū sculpo lapides. celo coopata. Et vt dic̄t pap̄. Caelare ꝑ sculpe p ae. Piro absc̄dē p e. solā scribit ꝛ vbiq̄ habet vnū l.

Celonis in celox vide.

Celox a celer dr̄ b celox cis. vl̄ hoc celōis hui⁹ celōis i. velox nauis. et ad ministeriū classis apta. Enni⁹. Labit vncta carina p equora alta celōis. Jtē plaut⁹ ī asmaria. Quo hāc celocē ꝓferas. vñ b et b ꝛ b celox cl. dr̄ velox ꝑm bug. Pap̄. etiā dicit. Celox gen⁹ nauis. femi. gene.

Celsus. a cello is. dr̄ celsus sa sū. vl̄ cels⁹ dr̄ a celo. qz sublimis sit et altus. et quasi celestit. et ꝓpat celsus sior sissimus. Vñ celse sius sissime aduer. et b celsitudo dmis. et cōponit celsus cū ex. et dr̄ excelsus.

Celtes tis. mas. ge. i. instrumētū ferreū aptū ad sculpēdū. et dr̄ a celo as. p pingere vel sculpere. Job. xix. vl̄ celte sculpant ī silice. Quidā tm̄ legūt ibi certe. Vel dicitur celtes a cello vel ceculi.

Celtiber exponit in tercia pte in scda declinatiōe in hyberus.

Celticus ca. um. i. nobilis et dicitur a celsus.

Celū a celo as. dr̄ b celū li. qz celat nos secreta. vel a caelo as. p sculpe. qz sculptū ē ꝛ insignitū varijs stellis. Vl̄ ꝓponit a casa et elios qd̄ ē sol. qz sit casa solis. Et ē celuz eteroclitū genere. qz in singlari ē neu. ge. et in plali mas. ge. et scribit p ae. diphthongon. vt dicit Pap̄. Sz dubitare ꝓsuenit an sit dicēdū. Vn⁹ celorū vl̄ vnū celoz mayster bñ. dicit. q adiectiuū dz respicere gen⁹ qd̄ ibi ē. et ita dici dz. Vn⁹ celoz sic vna epulaz. De b pleni⁹ dixi sup̄ in tercia pte in tractatu de genere nominū vbi egi de nominib⁹ eteroclit. Et scias q ꝑm rabanū septē sūt celi. s. empyreū. crystallinū syderiū. igneū. olimphiū. etbereū et aereū. Et insup̄ ē aliud celuz sancte trinitatis. Jpa. n. celsitudo diuine maiestatis nominat⁹ methaforice celū. Nō Jtē celū per motū suū causat generatiōem et corruptiōez in inferioribus. vñ dicit Rabi moyses. q celū inuniuso ē sicut cor in aiali. cui⁹ mot⁹ si ad horā q̄esceret corporis vita finiretur. vide in spera. Quare celū rubeū in mane significet pluuiā. et in sero serenū dicā in nubes.

Cemētū. a cedo dis cecidi. dr̄ b cemētū ti. i. calx minutoz lapidū cōgregatio et cesura lapidū et fūdamētū dom⁹. qz ceso lapide surgat. vñ b cemētari⁹ rij. q̄ disponit lapides ī muro. Cemētū etiā dicitur mēdaciū.

Cena a cenon qd̄ ē cōmune. dr̄ b cena q̄si a cōmunione vescēdi. Antiq̄. n. publice et in patulo comedebāt nō solitarij ꝛ ꝓuate sicut mō. ne singlaritas in delictis luxuriā generaret. vl̄ dicit cena q̄si scena a scenon qd̄ ē vmbra. et dr̄ cena ꝓprie in sero. sic iantaculū in mane Prādiū in tercia. Merēda vl̄ añcena p nona. obsonū post cenā. A cena dr̄ b cenula le. dimi. Et cenaticus ca. cū. ad cenam ptinens. Cena cōponitur hic ꝛ b incenis et hoc incene. i. ieiunus q̄si sine cena.

Cenaculū. a cena dr̄ cenaculū li. ꝛ b cenatoriū rij. idē s. loc⁹ cenādi ꝑm hug. Pap̄. ꝛbo dicit. Cenaculū domus supioz ps. dictū a cōmuniōe vescētū. vnde et cenobiū bij. ꝙgregatio multorum.

Cenatarius rij mas. ge. dr̄ ille qui victu m manibus queritat a cena dicitur.

Cenatic⁹ ca. cuz. pnt. cor. i. ad cenā ptinēs. a cena dr̄.

Cenatorium in cenaculum exponitur.

Cenito tas. ꝛbū freq̄n. i. frequēter cenare. pnt. cor. ꝛ formatur a cenatu vltimo supino. de ceno as. a in i. mutata. et u. in o.

Ceno nas. naui. i. cenā sumere a cena dr̄. Et cōponit ꝙceno nas. i. sil cenare. Receno nas. i. iterū cenare. ꝛ est neutz ceno cū oīb⁹ suis cōpositis. et ꝓducit ce.

Cenobates tis. mas. ge. q̄ ꝓpter cenā sup̄ funē ambulat. Sz potī⁹ p s. debet scribi. sic in suo loco dicetur.

Cenobita in cenobiū ē. et pducit bi.

Cenobiū. a cenon qd̄ ē cōmune ꝛ habito tas ꝓponit b cenobiū bij. i. monasteriū. s. cōmunis habitatio pluri morū. vbi sūt ples cōgregati in sil ad cōmunit habitā dū et comedēdū. vñ b ꝛ b cenobita te. q̄ vl̄ q̄ illū locū inhabitat. Quidā tm̄ solēt scribere b nomē p sc. vt dicatur scenobiū. a scenon qd̄ ē vmbra. qz talꝰ loc⁹ solet fieri in vmbrosis locis et nemorosis. et inde b ꝛ b scenobita te. Sz bug. In pap̄. scribit pc. cenobiū et cenobita. vñ dicit. Cenobite genus monachoz q̄s nos in cōi viuētes possumus appellare.

Cenodociū. a ceno nas. dr̄ b cenodociū cij. i. domus ī q̄ cenādi refugiū ē paupib⁹. s. hospitale. vñ b cenodociarius. i. elemosynarius. et hec cenodociaria ei⁹ vroz vel elemosynaria. Sz b melī⁹ scribūt p x. vt dicant a xenos. vt dicet infra in x. lra.

Cenodorus. cenū ꝓponit cū dora qd̄ ē gloria. et dr̄ hic cenodorus ri. et hec cenodora re. q̄ vel q̄ ē cupid⁹ vel cupida cenose et vane glorie. s. mūdane. vñ b scenodoria rie. i. cenosa et vana gloria sicut ē gloria mūdana ꝑm bug. Pap̄. ꝛbo dicit. Cenodoria. i. iactātia seu vana gloria. Cenodorus inanis gloria cupidus.

Cenofactoria ars ē illoz qui opātur de sceno. i. de luto. Jn actibus aūt aplorum capi. xviij. debet dici scenofactoria p sc.

Cenomia mie. i. cōmunis musca a cenon qd̄ ē cōe ꝑm buguitiōem. Et scribit p oe. ꝑm pap̄. q̄ dicit Coenomia. canina musca. b omīno mordax p oe. scribit ñ p i. Sz dic q etiā p i. scribit. b in alia significatiōe.

Cenon vel cenos grece latine nouū vl̄ cōe vl̄ mixtū

Cenositas tis. in cenosus vide.

Cenosus. a cenū dr̄ cenosus sa. sum. i. fetidus spurc⁹

lutulēt⁹ bircosus.et ꝓpatur. Vñ ℔ cenositas tatis.
Cenouectoriū.ceno ꝓponit cū vebo bis.et dr̄ ℔ cenouectoriū rij.instrumētū cū q̄ deportatur cenuz. vñ etiā ℔ cenouebū hi.idem.
Cēseo es.sui cēsū.i.iudicare.iubere.statuere.suadere deliberare.nomiare.extimare.nūerare.sniam ꝓferre. Et nota q̄ cēseo scde ꝓiugatiōis.et cēso is ere.tercie ꝓiugatiōis.et cēsio sis sire.q̄rte ꝓiugatiōis.in significatiōe nō differūt vl̄ in simplicitate vl̄ in cōpositiōe. ℔ in literatura differūt. Nā censeo fac̄ ꝑteritū cēsui.et supinū cēsū. vñ ꝓticipiū cēsus sa.sū. Cēso sis facit cēsui cēsitū.pnt.cor. vnde participium consitus consita consitū pnt.cor. Cēsio ꝛo cēsis facit cēsui cēsitū pnt. ꝓdu. Vñ cēsit⁹ ta.tū.ꝓticipiū silr ꝓdu.g̃ pro volūtate legētis dr̄ in ꝑsa cēsit⁹ recēsit⁹ pnt.cor. inq̄tū venit a tercia ꝓiugatiōe. vl̄ cēsit⁹ recēsit⁹ pnt. ꝓdu. inq̄tū.s. venit a q̄rta. Quodlibz p̄dictoꝝ ꝛboꝝ ꝓponit cū p. et dr̄ pcēseo es.sui.sū.pcēso sis sui sitū.et pcēseo sis.sui.sitū.i.pfecte vl̄ valde cēsere vl̄ ꝙquirere.circūire.perrare.vñ ouid.metha.ij. Et laniata sin⁹ totū pcēsuit orbē. Itē cōponit p̄dicta tria ꝛba cū re. vt recenseo sui sū. Recēso sis sui sitū. Recēsio sis sui sitū. i.nūerare.item numerare.recitare.recolere.rememorare.reuenerari. Itē cōponit cū sub.et dr̄ succēseo sui sū. Succēso si itū. Succēsio ini itū.i.irasci. Cēsio cēseo censo sūt actiua.z ꝓposita ab eis sūt actia silr. ꝑter succēseo qđ ē neu. ꝓ irasci. si forte inueniat q̄ sui simplicis redoleat significatiōem actiuū erit. ita dicit bug. Quidā ꝛbo dicūt q̄ cēso is.tercie ꝓiugatiōis ē ꝛbū deliberatiuū.et q̄ habeat ꝑterita et supina ad modū q̄rte cēsui sitū. vñ sp cēsit⁹ recēsit⁹ pnt. ꝓdu. ℞m eos. Cēn i libro numeroꝝ sp legēdū ē. recēsiti sūt pnt. ꝓdu. Istius opi. fuit maister bene.et ℔ verū credo.et ℞m doctrinā p̄s. De ℔ req̄re sup etiā in tercia pte. vbi agit̄ de ꝑteritis et supinis ꝛborū desinētū in so.
Cēsio is ire.in cēsio exponit.
Cēsit⁹ ta.tum. vide in censeo.
Cēso is ere.in censeo vide.
Censor oris mas. ge.i.iudex et ꝓprie q̄ iudicat de moribz 7 eos corrigit.et dr̄ a cēseo es.
Cēsorin⁹ in cēsor⁹ vide.et ꝓdu.pnt.
Cēsorius a cēsor dr̄ ℔ cēsor⁹ rij. Et ℔ cēsorin⁹ ni.p codē.s.cēsor. Vñ cato dict⁹ ē cēsorin⁹ q̄r mor erat corrector. Est pñt cē adiectiua et possessiua. vt cēsoria res i.res cēsoris. Itē pñt cē deriuatiua a cēsus. vt ℔ cēsorius et ℔ cēsorin⁹.i.ille q̄ cēsum fuat vl̄ pecuniā.
Cēsualis.a cēsus dr̄ ℔ et ℔ cēsualis 7 ℔ cēsuale.i. officialis q̄ cēsū exigit ꝓuincialē et q̄ dat illū.
Cēsura.a cēseo ses. dr̄ ℔ cēsura re.i.iudiciū.vigor.severitas.mēsura.vindicta.potestas.sentētia dec⁹.et ꝓducit penultimaz.
Cēsus.a cēseo dr̄ ℔ cēsus sus sui.i. pecunia facultas descripta publice vl̄ extimata. Dr̄ etiam ℔ cēsus si.q̄rū patromonia publice annotata sūt descripta vel extimata. Itē inuenit̄ cēsus a.um. ꝓticipium.et formatt̄ a censeo sui sum.su addita s.
Cētaur⁹.gigno vl̄ genit⁹ ꝓponit cū aura. et dr̄ ℔ cētaurus ri.q̄si gētaur⁹.i.genit⁹ ex aura. Siq̄dē ℞m fabulas poetaꝝ. Xion secretari⁹ iunonis eā inꝑpellauit de cōcubitu q̄ cū filio iouis formauit q̄dā nubez in sui speciē et eā obtulit xioni. q̄ putās ille iunonez ee effudit semē in nubē. et inde nata sūt q̄dā mōstra i media pte boīs. et in media pte. s. inferioꝝ eq̄. et dicti sūt cētauri. q̄si gētauri. i. geniti ex aura. vñ cētaureus rea. reū. Et ℔ cētaurea ree. q̄dā herba ℞m bug. Pap. ꝛbo dic̄. Centauri a latinis dicti brevitate. Nā ypocētauri dicere debem⁹ ab ypos. i. subtus et cētaur⁹ equ⁹ q̄r cū supius eēnt boīes inferius erāt eq̄. Dr̄ aūt ℔ nomē sive mōstrū cōfictū fuisse ad exprimēdā būane vite velocitatē. q̄r equus sit velox. ℞m aūt historiā xion ꝑm⁹ in grecia centū milites armatos adunauit. q̄ eq̄tes cuz

ab indoctis ꝑmū videret̄ sup eōs. vnuz aial reputati ex boie et eq̄ dicti sūt cētauri q̄si cētū armati. vl̄ q̄r cētū erāt q̄si aura cito volātes terrā cōsumebant.
Cētenari⁹.a centū vl̄ cēten⁹ dr̄ centenari⁹ ria riū. cōtinēs centū vl̄ bñs centū annos. Et ℔ cētenari⁹ rij.p tali nūero. et ℔ cētenariū rij.p q̄dā pondere cētū librarum. quod pondus romani instituerūt pro ꝑfectione centenarij numeri.
Cēten⁹ a cētū deriuat̄ centen⁹na. um. et in singlari tātū valet quātū suū ꝑmatiuū. ℔ in pl̄ali tenet̄ distributiue et distribuit p parē nūer. sic bini et trinivt isti icedūt cēteni. Itē ℔ cētenū ni.q̄ddā gen⁹ annone. s. miliū. q̄r in plerisq̄ locꝫ semē ei⁹ icremētū frugi cētesimū renascat. Vñ et miliū a multitudine fructus dicitur
Cēte sim⁹ a.um. nomē ē ordinale. et dr̄ a centum.
Cēties aduer. i. cētū vicib⁹ a cētum dicitur.
Cētiman⁹. a cētū 7 man⁹ cōponit̄ ℔ cētimanus nus nui. ℞m ꝑs. in septimo libro f. pōt tn̄ declinari ℔ centiman⁹ mi. vl̄ adiectiue cētiman⁹ na. num. q̄ cētū bz man⁹. et cor. pnt. Dap. aūt seqns ꝑs. dic̄. Cētiman⁹ a manu ꝓpositū ei⁹ seruauit declinatiōez ℔ cētiman⁹ nus. Nota igitur nullum aliud proprium ꝙticipium vel adiectiuū vel mobile quarte declinationis esse.
Cēto a cētū derivat̄ ℔ cēto nis. Et dicebāt̄ olim centones. q̄ de carminib⁹ homeri vl̄ virgilij ad ꝓpria opa more cētenario ex mltis hincinde cōpositis vnū sartie bāt opus ad facultatē cuiuscūq̄ materie. Sz de cuiscūq̄ carminib⁹ q̄cūq̄ ℔ mō faciūt cētones dicūt̄. et cēto nis dr̄ sartor puluinaris vl̄ velū de mltis pānis. vl̄ qui facit filtra. vl̄ ipm filtrū. Juuenalis. Intrauit calide veteri cētone lupanar. Quidā tn̄ dicūt q̄ ℔ cento dr̄ fetor veniēs ex assiduitate libidinis.
Cētrix.a cētū vel cēto dr̄ ℔ cētrix cis. et dicūt̄ cētrices meretrices. lupe. multiuire. dyabolares. nonarie. z dicūtur a cētum ꝓpter mltitudinē. Vl̄ a cētonib⁹.i. filtris. q̄r ex eis desiccabant̄. vl̄ q̄r sternātur in lupanari. vt loc⁹ reddatur calidior.
Cētrū tri.i. ꝓcūtū in medio circuli vl̄ alteri⁹ rei a q̄ eq̄liter distat q̄libet ꝑs ꝑiferie vl̄ circūferētie. qđ et ℔ cētrum inuenit̄ indecli. et ℔ cētro onis. inuenit̄. et dr̄ cētrū a cēseo es. q̄r ℞m ipm sumit̄ iudiciū ꝑiferie cōtinēdo sup se alteꝝ pedez circuli. Vel dicitur sic q̄si cunctum. quia cūcta ad ipm vertuntur.
Cētua tue. ē mēsura terre vl̄ vinee habēs ꝙ singlas ptes pedes cētū. Vñ et a centum dicitur.
oīs ge. indecli. et tm̄ pl̄alis nūeri. et ē ꝑmitiuū vt dicūt vel potⁱ⁹ deriuat̄ a cāt⁹ ti. qđ ē circul⁹ et circūferentia rote quia ibi circuletur et curuetur numerus ad primum. vel quia ille numerus est ꝑfectus.
Cētupeda de. fe. ge. gen⁹ aialis a multitudine pedū dictum et componitur a centum et pes.
Cētuplico cas. cani. i. cētuplo a cētū et plica. Vide i centuplus.
Cētupl⁹ pla plū. pnt.cor. i. cēties tm̄. et ē cōpositus a cētū et plica. vñ cētuplo plas. idē est q̄ cētuplico cas. Scdo regū. xxiiij. Adaugeat dn̄s dē⁹ tu⁹ ꝓplm tuum quātus nunc ē. iterūq̄ cētuplicz. vl̄ ℞m aliā lram centuplet.
Cēturia rie. fe. ge. i. cētus boīes in re militari. et dr̄ a cētū vl̄ a cēturio. Vñ horati⁹ in poetria. Cēturie seniorū agitant exptia frugis. Et cēturia dr̄ ducēta ingera in agris sicut ager ducētoꝝ iugerū. q̄ antiq̄tus a cētū iugeribz cēturia vocabat̄. Sz post duplicatus est mēsura et nomē ꝑstinū retinuit. In nūero. n. centurie mltiplicate sūt. ℔ nomē mutare nō potuerūt ℞m bug. Pap. etiā ℔ vult. vñ dicit Cēturias dicim⁹ ptes exercit⁹ in cētenos milites divisas. Vñ q̄ bis pfūt cēturiones dicūt̄. Itē cēturia ager ducētoꝝ iugerū. q̄ apud antiq̄s cētū iugerib⁹ existebat. p⁹ duplicat⁹ nomē re-
Cēturio onis. mas. ge. q̄ cētū ꝑest viris tinuit.
a cētū dr̄. vl̄ q̄ ꝑest cētū militib⁹ dr̄ cēturio ℞m pap.

Cēturio rias.i.ordiare.p cēturias distribuere.z dī a cēturia.vl'a cēturio nis.et cōponit'.Cōcenturio rias.i.coordinare vl'adunare.Et succēturio rias.i.succurrere.vl'poti⁹ i succursū ꝓmor p⁹ illos ordinare. Dro pue.n.succētuarij dicūt'.q̄ post primā aciē sūt ordinati vt ei succurrāt si necesse fuerit.

Cētussis.as assis p obulo ponit'.et cōponit' cū cētū. et dī b cētussis.i.cētū asses vl' pciuz centū assiuz . Vñ psius.Et centū gratos curto centusse licetur.Hz hic ponit' p cētesima pte assis.

Cenula le.dimi.parua cena.

Cenulēt⁹ ta tū.plen⁹ ceno.et cōponit' a cenū et lētos greco qđ significat plenitudinē.Et ꝯpat' cenulētus tior.tissimus.et hec cenulētia tie.i.fetor.

Cenū.a ceno as.dī b cenū m.p ꝯtrariū .q: nō cenet' Et ē cenū sordidū lutū. vorago pfūda. Inde cenos⁹ sa.sum.i.fetid⁹.spurc⁹ bircos⁹ .et cōpatur cenos⁹ sior sissim⁹. Vñ cenose si⁹ sissime adū.et hec cenositas.

Cepa a cephas dī b cepe indecli.in singlari et scribitur p ae diphthongō caepe.q: nō ē nisi caput. In plali.n.cepe aꝛ.dicim⁹. Inuenit' etiā b cepa pe.in singlari. Vñ oui. Radēda ē ortis eruta cepa meis.z b cepe in singulari inuenitur.

Cepari⁹ a cepa dī b cepari⁹ rij.ortulan⁹ q̄ custodit vel vēdit cepas. Vñ b ceparia rie.i.ortulana.et cepari⁹ ria riū.possessiuū.vt foliū ceparū.i.cepe. Vl' designat materiā.vt ol⁹ ceparū.i.de cepis.

Cephalargia.in cephalea vide.

Cephalea lee.pnk.pdu.capitis passio. Cephaliz.n. greci caput dicūt ꝼm papi. Hug.ẋo dic'.Cephalea vl' Cephalargia.vena vl' dolor capitis a cephas dī.ꝼ ꝼm Papi.Cephalargia ē humor capitis.

Cephas vl' cephalin greci dicūt caput. Vñ cephas dict⁹ ē petr⁹.q: in capite z principatu sit cōstitut⁹ aplor uz. Itez cephas hebraice petrus grece. latine agnoscēs.syriace caput.q̄ aūt in capite sit cōstitut⁹ aplor. Vide in petrus.

Coepi defecti.z p oe scribit'. Vide in cepio is.

Cepiciū cj.z hic cepicius cij.i.cepe.

Cepidines a cepi pterito de capio.he cepidines cepidinū.i.sara.s.i mari.vel que pemīnēt in pruptis locis et corripit di.

Cepio pis pi.cepere ceptū.i.incipe.et deriuat' a cepi pterito de capio. Vñ terēti⁹.Hex totis mēsibz obfecissez q̄ille q̄cq̄d cepet.Hz psens bui⁹ ẋbi et q̄ formātur a pñti absoluerūt..Preteritū ẋo et q̄ formāt' a p̄ tento adhuc retinētur.Et hmōi pteritū qñq̄z accipit' p pñti .qñq̄z in vi pteriti . Et scribit' coepi defecti.p oe.sil'r coept⁹ p oe et ab eo descēdēs.ꝼ incept⁹ ab incipio is.p e solā scribit'.Et sunt q̄tuor ẋba defectiua q̄ habēt sēsum pñtis et pteriti. Vñ ẋs⁹.Bis duo sunt odi noui coepi meminiq̄z.Que retinēt sensuz presentis preteritiq̄z.

Coept⁹ p oe scribit' sic̄ coepi defecti. vide ī cepio is.

Cera re.ab aue q̄ dī apes fit. Et vt dic̄ pap̄.Cera a greco ceros dī qđ idē est. Item cera materies fuit literaꝛ illarum q̄ paruulorum nutrices fuerunt.

Ceramius mij.i.figulus.q̄ sic̄ fingit cerā ita argillam et ꝯponit' a cera et ago agis.vl'a cera et lim⁹.

Cerarius rij.a cera dī hic cerarius rij.qui facit vl' vēdit cerā.vel qui in ea opatur.

Cerastes vel cerasta mas.ge.serpēs cornut⁹ .Gene. xlix.Cerastes in semita.et dr a ceros qđ ē cornu.eo q̄ in capite cornua habeat arietū.vñ lucan⁹ in.vj.Autvi uētis adhuc libie mēsure cerastie.

Cerasus si.fe.ge.ciuitas fuit puti.quā ciuitatē cū lucull⁹ deleuisseꝛ quoddā gen⁹ pomi inde aduexit et dicta ē arbor hec cerasus.vel fruct⁹ ei⁹ b cerusū.Et dī cerasus a cerite oppido vbi abūdāt.et cor.ra.

Ceratim indecli.qđdā pōd⁹.s.media ps obuli habēs siliquā vnā et semis.Hūc latini semiobulū vocāt.Ceratum grece latie siliq̄ cornuū interptatur.

Cerat⁹ a cera.dī cerat⁹ ta.tū.et differt a cereus rea.reū.q: cereū ē qđ totū ex cera cōstat. ceratū qđ vl' linitū vl' incrustatū ē cera. Vñ et cerate dicuntur tabule ī quibus scribitur.

Ceraunia.Ceros ꝯpōit' cū amnis z dī pl'alit' ceraunia nior.i.acutiones vl' exaltatiōes vndaꝛ ī tēpestate q̄si amnes cornuti. Vñ lucanus i.v. Nouitq̄z ceraunia nautis. vñ ceraunia dicunt' sara pminētia in mari instar cornuū. Itez a cera he ceraunie niaꝛ .i. vites vel vue .q: subrubee vt cera. vl' ceraunos grece latie dī fulmē. et inde ceraunie niaꝛ. vites vl' vue q: rubeant vt ignis.Et hec ceraunia quedaz gēma sic dicta. q: alibi nō inuenit' nisi in loco fulmine icto.Et b ceraunū nj.nota sic// .facta.Et ponit' quādo mlti ẋ sus imprimobāt' nec p singlos obelātur.et hec ceraunia niorū. pprupte summitates mōtiū dicūtur a crebra fulminatione. Qđ cōponit' cū acros qđ ē mōs .et dī acroceraūia nior.illud idē.q̄si mōtes fulmīati.vñ z ceraunj et acroceraunj antonomasice dicūt' mōtes epiri . ꝓpter altitudinē et assiduos ict⁹ fulminū.

Ceraunos grece latine fulmen.

Cerber⁹ ri.mas.ge.canis infernal' q̄si creos baros.i. carnes vorās.Et cōpōit' a creos et baros qđ ē tract⁹ dī eīn carnes vorare.ꝼ ossa reseruare et eis incubare. qđ nihil ē aliud.nisi q̄ cerberus ē terra q̄ carnes mortuoꝛ cōsumit.ꝼ ossa cōsumere nō pōt. Vñ et sarcofagus dī sepulchrū bois q̄si comedens carnes ꝼm bug. Papi. ẋo dicit.Cerberus infernoꝛ canis tria capita habere dī ꝓpter tres etates.s.infantiā iuuētutez et senectutē.et cor.pnk. Virg.eneid.vj.dicit.Cerber⁹ hec ingēs latratu regna trifauci. Itē grecismus.cerberus omne vorans tria possidet ora canina.

Cercopa pe.com.ge.i.certator et cōponitur a certo as.et copia. vnde cercopa q̄si certās copiosa.

Cerdo.Cerdō interptat' corūū.inde cerdo onis.qui preparat coua sic̄ calcifex.vñ persius.Tollat sua munera cerdo.Cerdo etiā dict⁹ ē q̄dā heretic⁹.vñ cerdoniani dicti sūt q̄dā heretici.vl' cerdo deriuat' a certus ta.tuz.ꝼm quosdā.Itē cerdo dī sutor.vnde dic̄ pap̄. Cerdones sutores.et pdu.do.

Cerdon interptatur corium.

Cerdoniani q̄dam heretici.vide in cerdo.

Cereagius gij.i.pistor q̄ ad modū cere deducit pastaz.et cōponitur a cera et ago agis.

Cerealis.vide in ceres.

Cerealium lij.neu.ge.locus vbi panis et cib⁹ parat'. et dicitur a ceres cereris.

Cerebellū li.dimi.pnū cerebrum.

Cerebrosus sa sum.i.iracūdus.vel qui viciū bz in cerebro.vel in eo patitur.et dicitur a cerebrū.

Cerebrū bri.ps capitis pnk.cor.et ꝓprie medulla capitis appellat' cerebrū ꝼm pap̄. Et īde excerebro bras. i.interficere extra cerebrū ponere. Esa.lxvj. Quasi q̄ excerebret canem.

Cereol⁹ li.dimi.pnus cereus pnk.cor .

Ceres.a creo as. dī hec ceres cereris .dea frumenti. et sepe ponit' p ipo frumēto. Et dī sic q: creat fruges Ipa ē et terra.et ops opis.q: melior sit terra ope. Et pserpīa.q: ex ea serpāt fruges et vesta etiā dī vñ b z hec cerealis et b le.q̄ aūt p cererē itelligat' frumētū sine panis videt' in illo exēplo terētij qđ inducit donatus in capit. de tropo. Sine inq̄t cerere et bacho venus friget.i.sine pane et vino deficit voluptas.et cor. re. Vide etiā in cerete.

Cerete. a cbere dī b cerete tis .q̄dā ciuitas . Dū em romani olim militarēt iuxta aquilinā ciuitatē. q̄sierūt a ciuibus qđ cēt nomē ciuitatis . Illi ẋo inexptes lingue latine. vtpote greci se a romanis ē salutatos cre-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dẽtes respõderũt cbere qđ ẽ salue. Tũc romani cbere nomẽ ciuitatis eẽ credẽtes subtraxerũt b. et addiderũt bãc syllabã te. et dixerũt ℔ cerete tis. ꝑ nomie ciuitatis pnĺ. ꝑdu. Uñ antiq̃ sũpserũt nomẽ patriũ ℔ et ℔ ceretis et ℔ te. pnĺ. ꝑdu. Dz postea romani antiq̃ causa differẽtie ad ꝑmitiuũ corruperũt derivatiũ mutãtes e. pnĺ. in i. et dixerũt ℔ et ℔ ceritis et ℔ te. sĺr pnĺ. ꝑdu. Postea moderni nomẽ ampliꝰ corruperũt patriũ in ntõ isto masĺ. et fe. ge. ſ. ceretis subtrabẽtes ti. syllabã dixerũt ꝑ syncopã ℔ et ℔ ceres et ℔ te. gtõ ceretĺ vĺ ceritĺ pnĺ. ꝑdu. Dz cã differẽtie ad ꝑmatiuũ tã i e. q̃ in i. inuenit i isto nomie pnĺ. cor. apđ autores. Cũ g̃ in ꝑmitiuo inuenit i. pnĺ. cor. nimis ipropꝛie ponit sola poetica licẽtia. vide etiã in ceritis.

Ceretbi et pheleti noia sũt indeclinabilia ꝛ accẽtuãtur i fine. Erãt añt cohortes siue legiões pugnatoꝛ. ꝛ sonat ceretbi exterminatores pheleti admirabiles. Hi erãt pugnatores doctissimi. ij. reg. ca. viij. Banaias filiꝰ ioiade sup ceretbi ꝛ pheleti. bi erãt custodes capitis dauid. vt dicit in historijs. vide in pheleti.

Cereus a cera dr̃ cereus ea. cũ. quod fit de cera. Et hic cereus rei. ad est candela.

Cerimonie. a cera vĺ cereꝰ be ceremõie aꝛ. festa facta cũ cereis. vĺ ceremõie dicũt q̃si carimõie. a carẽdo q̃busdã escis q̃bꝰ oliz iudei i festis abstinebãt. vĺ qꝛ homines carẽt vsu illaꝛ reꝛ q̃ in sacrificijs diuinis offerant. Et inde ℔ cerimõia nioꝛ. ipa sacrificia. et ℔ ꝛ ℔ cerimonialis ꝛ ℔ le. i. festiuꝰ religiosus diuinꝰ sanctus vĺ sacrificatiuꝰ ꝑm bug. Papi. xo dic. Cerimõia ꝛ cerimonie plalit dicte q̃ nos vicijs carere faciãt. In historijs sic dr̃. Nota solẽnitates dictas cerimõias a cereis. i. luminaribꝰ vĺ a carie et mene. qđ ẽ defectꝰ. quia tũc debẽt i nobis sordes deficere. ꝛ ita dicũt cerimonie q̃si carimonie a carẽdo munijs. i. officijs ꝛ nilibus. Nã ℔ muniũ. idẽ ẽ qđ officiũ vĺ obsequiũ. Itẽ pñt dici cerimõie a caris qđ ẽ gra et mene qđ ẽ defectus q̃si defectꝰ gre. qꝛ hmõi observatiões de se gram nõ cõferebãt. Et nota q̃ in lege et ꝓbetis q̃nq̃ erãt q̃dam noticie valde necessaria ẽ. ſ. moralia. iudicialia. cerimonialia. ꝓmissa ꝛ sacramẽtalia. Moralia erãt p̃cepta decalogi de q̃bꝰ habet exo. xxi. Iudicialia erãt illa de q̃bus habet Exo. xxj. Si emeris ꝑuũ hebreuz ꝛc. et huiusmõi ptinẽt ad pacẽ int̃ homines cõseruãdã. Alia erãt cerimonialia. et ℔ erãt in differẽtijs sacrificioꝛ. in differetiõe ciboꝛ. in expiatõe immũdiciaꝛ. in obꝑuatiõe solẽnitatũ. De q̃bꝰ habet in leuitico fere ꝑ totũ. Promissa añt erãt ad alliciedũ. sic ꝓmissio terre manãtis lacte et melle. Exo. iij. Etiam ꝓmissio angelice custodie Exo. xxiij. Ecce ego mittã angelũ meũ q̃ p̃cedat te ꝛ custodiat te in via. ꝛ inducat ad locũ quẽ paraui. Et ꝓmissio de oĩm bonoꝛ mltiplicatiõe. Leui. xxvj. Si in p̃ceptis meis ambulaueritis. ꝛ mãdata mea custodieritis et feceritis ea dabo vobis pluuiã in tẽpoꝛibꝰ suis. ꝛ ẽra gignet germẽ suũ. et pomis arboꝛes replebũt ꝛc. Sacramẽtalia añt erãt figure sacramẽtoꝛ noue legis sic ẽ sacrm phase. Exo. xij. Tollat vnusq̃sq̃ agnuz ꝑ familias et domos suas. Et sacrm vitule rufe. Num. xix. Precipe filijs isrl vt adducãt ad te vitulã rufã etatis integre in q̃ nulla sit macula ꝛc.

Cerintiani q̃dã heretici a cerinto q̃dã dicti. Hi int̃ cetera circũcisiõem obꝑuãt mille annos pꝰ resurrectõnẽ in voluptate carnis p̃dicãt futuros. vñ grece cilia sti. latine millenarij sunt appellati.

Ceritis exponit in cerete. et etiã in tercia ꝓte vbi agitur de denominatiuis in tis.

Cernida a cerno nis. dr̃ ℔ cernida de. lignũ sup̃ qđ ducit taratãtara. et cernida dr̃ taratãtara. qꝛ discernit pollinẽ a furfure.

Cerno nis. creui cretũ. cernẽ. i. videre ꝙsiderare. exponere iudicare. statuere. Cerno ꝙponit. Cõcerno. i. sli cerno. Discerno nis. a. diuidẽ. separe. discutẽ. Decernono nis. i. iudicare. exponere. deliberare. statuẽ. ꝙfligere. Secerno. i. sepo. Cerno ꝛ ꝙposita ab eodẽ sũt actiua Decerno tũ ꝑ ꝙfligẽ ẽ neutꝛ. Itẽ cerno dr̃t. a vido. qꝛ cernimꝰ lõginq̃. videmꝰ ꝓxima. Itẽ cerno ꝛ ꝙposita ab eo faciũt ꝓteritũ i creui. et supinũ i cretũ. sic cresco et ꝙposita ab eo ℔z hug. vñ ꝓtus. Cerno solz facẽ creui. cretũq̃ supinũ. Hic creui cretũ. vult tibi cresco dicẽ. Cõsueuit tñ dici q̃ cerno caret, ꝓteritꝭ et supinis ℔ ea sumit a cresco scis. sic et q̃dã alia ꝛba q̃ cõtinẽt in his ꝓsibꝰ. Sido sisto tollo ferio furoꝛ cerno. Gaudẽt nõ ꝓpꝛijs ℔ ꝓteritis alienis. Et ẽ dr̃a int̃ cerno ꝛ cõsidero. quia vt dic grecisꝰ. Corporeis oculis cerno cõsidero mẽte. Vide in secerno.

Cernulꝰ la. lũ. i. inclinatꝰ vĺ ingeniosꝰ. a cerno nis. dr̃.

Cernuꝰ. A cerno nis. dr̃ cernuus nua nuũ. i. acclinis humiĺ ꝓnꝰ. in capite ruẽs. Cernui etiã dicũt socci siue solea. Cernuꝰ etiã dr̃ magnus infinitus.

Cero a cera dr̃ cero as. i. cera implere vĺ linire. ꝛ cõponit incero as. ꝑ eodem. et ꝑducit ce.

Ceroferariꝰ. a cereꝰ ꝛ fero fers ꝙponit ℔ ceroferarius rij. q̃ cereum portat. vt acholitꝰ. vĺ qui fert adventendum.

Ceroma a cera dr̃ ℔ ceroma tis. qđã vnguẽtũ. q̃dã cõfectio ex melle. herbis et cera. q̃ palestrite capillos suos inungebãt vt essent labiliores. Uñ ceromaticus ca cum. i. ceromate vnctus.

Ceromaticus in ceroma exponitur.

Ceros grece cornu latine.

Cerotũ ti. ge. neu. idẽ ẽ q̃ ceroma vĺ ꝓmixtio herbarũ et vnguentoꝛũ et dr̃ a cera.

Certitꝰ a ceres reris dr̃ certitꝰ ta tũ. interposita r. ne si diceret cenitꝰ ꝑ vnũ r. putaret a cera dici. et dr̃ certitꝰ q̃ hz frumẽtũ vĺ insaniꝰ. qꝛ q̃n sacerdotes cereris ei sacrificabãt solebãt insanire. Vĺ dr̃ a cerebrũ. ſ. furiosus. q̃ cerebrũ hz ꝓmotũ. et ꝑdu. ri. Uñ grecis. Certitus dicet quẽ velania torquet. De ℔ sup̃ vide i tcia ꝓte vbi agit de denominatiuis in tus.

Cersydrus. a cerson qđ ẽ terra. et ydoꝛ qđ ẽ aq̃ dr̃ ℔ cersydrꝰ dru. q̃dã serpẽs q̃ alternatiz mõ in aq̃ mõ i terra morat. et idẽ dr̃ chelydrꝰ et ab eisdẽ ꝙpõit. ſ. a chelũ qđ ẽ curuũ q̃si cersydrꝰ. Lucanꝰ tñ vĺ velle q̃ aliꝰ genꝰ serpẽtis sit chelydrꝰ q̃s cersydrꝰ. ꝛ cõpõit ꝑm ℔ a chelõ qđ ẽ curuũ et ydoꝛ aq̃. qꝛ sp curuat ꝛ morati aq̃ vñ ℔ chelydrũ dr̃ lignũ ĺ lapĺ teres et lõgus et volubilis ad modũ ꝓpẽtis illiꝰ q̃ arca adeq̃tur. Uide q̃ q̃dã solẽt ꝑferre bas dictiões corrupte dicẽtes celsydrꝰ ℔ barbarismꝰ ẽ in oĩb. Chelindrꝰ tñ inuenit ℔ in alia significatõe. ſ. q̃dã figura q̃drata. sic dr̃ i geometria. babẽs supiꝰ semicirculũ. et dr̃ sic a ꝑdicto lapide vĺ ꝓpẽte ꝓtĺ eq̃litatẽ. vñ ℔ chilidroidos dr̃ vmbra eq̃lit crescẽs i logũ ꝑm bug. Papi. etiã dic. Chilindrꝰ i geometria figura q̃drata babẽs supiꝰ semicirculũ i solido.

Cerson dicũt greci terrã.

Certifico cas. i. facere certum. ꝛbum actiuũ. et ꝙponitur a certus ꝛ facio cis. et cor. fi.

Certioro. a certior oris. ꝙpatiuo dr̃ certioro as. ꝛbũ actiuũ. i. certificare. lz ꝙpatiue possit teneri ex vi ꝑmitti sui vt si dicat. Ille me certificauit. ℔ ille me certiorauit. i. magis me certũ reddidit ꝑm bug. et ꝑdu. o. añ r. sicut peioro ras.

Certo tas. taui. deriuat a certꝰ ta. tũ. Et ẽ certare litigare. pugnare. Certi. n. solemꝰ litigare. vñ dr̃ certaẽ q̃si certũ le dicẽs bre. Uñ ꝛbalia ꝛ ℔ certamẽ minis. ꝛ certatiz adũ. Certo ꝙponit. Cõcerto as. i. sil cũ alio certare. Decerto tas. i. valđ certare. Recerto tas. i. iterũ certare. Certo tas. et ꝙposita ab eo sũt neutra.

Certus a cerno nis. dr̃ certꝰ ta. tũ. Propꝛie enim certus dr̃ ille qui cernit rem de qua certificatur. licz q̃nq̃ ad animã referat. et ꝙpat certus tioꝛ tissimꝰ. vñ certe tiꝰ tissime. aduer. ꝛ ℔ certitudo dinis. Certꝰ cõpõit Excertꝰ. i. valde certus. incertus ta. tum. id est nõ cer-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tus ꝛ ꝓpaſ. Vñ hec incertitudo dinis. ſm hug. Pap. ꝙo dicit. Certa clara manifeſta. Et ſcias q̄ certitudo nihil aliud eſt q̄z determinatio intellectus ad vnū. Itē certa diſcuſſione nō egent. Vide in conſilium.

Ceruica ce.fe.ge.i.alapa vel potius colaphus. Et dī a ceruix. ꝛ pdu.ui.

Cervical lis.ge.neu.i.puluinar aureale qđ ꝛ ceruicarium dī. ꝛ dī a ceruix. ꝛ pdu.pnſ. ſm hug. Et vt dicit pap. Cervical dī eo q̄ ſub ceruice ponat.

Cervicat⁹ ta.tū.i.ſuperbus furioſus. ꝙtumax a ceruix dī

Ceruicoſus ſa.ſū.i.ſuperbus arrogās. ꝛ deriuat a ceruix.

Ceruinus na.nū.pnſ. pdu. res cerui vl de cerno. a cernuus ui. dicit.

Ceruiſia ſie. genus potionis. a cerere dī ſm hug.

Ceruix. a cedo dis. dī hec ceruix cis. poſterior ps colli. ſicut anterior gula. q: ibi cedunt capilli. q̄ aūt ceruix dī q̄ſi cerebri via. q: p eandē ptē cerebrū ad medullaz ſpine dirigit. ety. eſt nō ꝓpoſitio vel deriuatio. Ceruix etiā accipit p ſuperbia. ꝛ maxime in pl'ali. ꝛ q̄nq̄z etiā in ſingulari. Job. xv. Cucurrit aduerſus eum erecto collo. ꝛ pingui ceruice armatus eſt. ꝛ pdu.ui.

Ceruleus in cerulus exponit.

Cerulus. a cera dī cerulus la.lū. penſ. cor. fluidus inſtar cere. viridis niger glauc⁹. Proprie q̄dē cerulū eſt viride cū nigro vt ē mare. Vñ cerule⁹ lea.leū. pnſ. cor. Et vt dicit pap. Cerul⁹ dī ipſe color. Cerule⁹ ꝙo qđ ex cerulo ꝓſtat. Itē cerul⁹ nature. cerule⁹ figmēti eſt.

Ceruſa q̄daz materies apta ad pingendū q̄ ex plūbo ſtanoq̄z cōficit ſm pap. Hug. ꝙo dicit. A ceroma dī hec ceruſa ſe. qđā genus coloris.

Ceruulus li .pus cerv⁹. Vñ hec ceruula le. pnſ. cor.

Ceruus. a ceros qđ eſt cornu. ꝛ dī hic ceruus ui. vñ h cerua ue. Et vt vult Ambro. Cerv⁹ eger olee ramuſcolos mādit ꝛ ſanat. Et vt dicit pap. Ceruus fugiēs ſpineta penetrat illeſus. oculis caligātib⁹ ſerpentē denotat ꝛ in eo eſtu ꝛ veneni ardore ad fontē vadit. merſuſq̄z in eo caliginez ꝛ queq̄z ſuperflua exuit. Et adhuc cū amoris incēdio detinet. ꝓre ſubſeq̄ntis caput ſuprenes ſuſtentāte natādo ſicq̄z p deuia ſilvarū ad extremas regiones deueniūt fideles ſignāt. Et ſm yſid. xiij. ety. Cerui erectis auribus acute audiūt. ſubmiſſis aūt audiunt nihil. Greg. etiā dicit moraliū. xxx. li. exponēs illud iob. Vel pturiētes ceruas obſeruaſti. Ceruarū inquit moris ē inuētos ſerpētes extinguere. eorūq̄z membra morſib⁹ dilaniare. Ferūt aūt. q: ſi q̄n flumina trāſeunt capitū ſuorū onera dorſis p̄cedentiū ſupponūt ſibi q̄z innicē ſuccedētes laborē ponderis oīno nō ſentiunt maiſtri ſpūales ceruę vocati ſūt. Ipſi em̄ more cervarum interemptis vicib⁹ q̄ſi extinctis ſerpētib⁹ viuūt et de ipſa extinctōe vicioꝝ ad fontē vite acrius inardeſcunt. Ipſi etiā dum labētia huius tpalitatis mōēta q̄ſi q̄dā flumina trāſeūt. ꝓpatiētes charitate onera ſua ſibinuicē ſupponūt. q: ſūma obſeruatōe cuſtodiunt id qđ ſcriptū eſt. Innuicē onera veſtra portate. ꝛ ſic adimplebitis legem chriſti.

Cesar ſaris. dī a cedo is. cecidi. ꝛ q: abſtractus fuit de ceſo vtero mris. vel q: fortiter cedebat alios in plio. vl q: p̀mo ſecuit ceſariē ſibi. vel q: cū ceſarie ſit nat⁹. Vel a ceſus dī qđ eſt elephas. q: in ſingulari certamine devicit elephantē. Et fuit ceſar. ſ. inlius p̀m⁹ impator romanus a q̄ libet romanus impator dictus eſt ceſar. ſicut ꝛ auguſtus ab auguſto. Et a ceſar ceſareus rea reū poſſeſſiuū. ꝛ ceſarius ria riū. Vñ ceſarianus na nū. ꝛ h et hec ceſariēſes ꝛ h ſe. Inuenit aūt ceſar aliqñ in pl'ali. vñ ouid. Ceſarib⁹ virtus contigit aū diem.

Ceſaraugusta ſte.fe.ge.i.terraconēſis biſpanie oppidum a ceſare auguſto factū ꝛ noiatum.

Ceſarea ree. vel ceſaria rie. dī in ceſaria vide.

Ceſaria rie. q̄dā civitas. ꝛ ſunt pl'es ceſarie vl ceſaree oēs a ceſar noiate ſm hug.

Ceſaries. a cedo is. cecidi dī hec ceſaries riei. coma capitis. ꝛ eſt ꝓprie virorū. Decet em̄ virū eſſe tonſum ꝫ nō mulierē. Verſus greciſmi. Eſt coma quadrupedis colubri ſuba ſiue leonis. Ceſaries boīs crines ꝓprie mulieris. Huius ꝛ illius hn̄ dī eſſe capillus.

Ceſia. A cedo is. cidi dī hec ceſia ſie. i. lēticula. Vñ ceſius ſia ſiū. i. lenticuloſus. Qui em̄ lenticuloſus eſt colore nō integrū ꝫ interciſū hz ſm hug. Pap. etiā dicit Ceſia lenticuloſa. Ceſius lēticuloſus. q̄ſi ceſius facie.

Ceſim aduer. i. diuiſim. artuatim. ꝛ dī a cedo is. cecidi ſm hug. Pap. vero dicit. Ceſim p cedes quō viciſſim p vices. q̄ſi limate vel volate vel gradatim.

Ceſiſonomatio. qđaz ſcema eſt qđ melius ſcribit p ſc. in prima ſyllaba. Vñ in ſ. de eo dicā. ꝛ ſupra in q̄rta ꝑte dixi in ca. de ſcemate.

Ceſo onis. maſ. ge. qui de ventre matris ceſo ſcindit. et dī a cedo is. cecidi.

Ceſonia a cedo is. cecidi hec ceſonia nie quedā carūcula in fronte equini pulli cū primū pdit ex alno. vnde mulieres faciunt quandā potionē mortiferā. Itē ceſonia fuit ꝓprium nomen cuiuſdā mulieris.

Ceſor oris. maſ. ge. i. icior. a cedo is. cecidi. Paralip. q. ca. xxii ij. At illi cōducebāt ex ea ceſores lapidū.

Ceſpes pitis. maſ. ge. terra cū herbis auulſa. vl' frutex vel virgultū. ꝛ dī ſic q̄ſi circa pedes. Vñ ceſpito tas. i. fodere vel cadere offendere. Vñ ꝛ equi qui ſepe cadūt ceſpitare dicunt.

Ceſpito as. aui are. in ceſpes exponit. ꝛ cor. ſpi.

Ceſſim aduer. i. cedendo vel gradatim.

Ceſſo. A cedo is. ceſſū ceſſu. u. in o. fit ceſſo as. i. freq̄nter cedere. Et inuenit ꝑ peccare. Vñ verbalia. ꝛ ceſſabundus a. um. i. ſiſſis ceſſanti. vel ille qui ſepe ceſſat.

Ceſſo is. iui. verbū deſideratiuū qđ nō ē in vſu in ſimplicitate. ꝛ deſcendit a cedo ceſſi ceſſum.

Ceſticulas in ceſtus exponit.

Ceſton in ceſtus ceſti vide.

Ceſtus ſti. A caſtus dī hic ceſtus ſti. vel ceſtos. ꝛ h ceſton indecl. i. cingulū veneris q̄ accingunt ꝛ vtunt in legitimis nuptiis. ꝛ dī ceſton q̄ caſton. q: in feminis maritatis caſtitatis ſignū ſit. Vñ ponit q̄nq̄z ꝑ legitima copula ꝛ maritali cōcordia vl' caſtitate ſm hug Pap. vero dicit. Ceſton ſona veneris.

Ceſtus. a cedo is. cecidi dī hic ceſtus ſtus ſtui. i. corium cum plūbo infuſo q̄ manus ſuas pugiles muniūt ꝛ ſeinuicem cedunt. ceſtus etiā dī baculus pugilū qui corio ꝛ corrigiis ſolet eſſe circūdatus. Etiā generaliter arma pugilū dicunt ceſtus. vñ videt dici ceſticulus li. circuitus in capite cum aliquid portat.

Ceſura eſt finalitas dictōnis in principio pedis. ita q̄ ſeq̄ns dictio a longa poſſit incipe vel a breui. Non aūt fit in p̀mo pede. q̄nis poſſit incipe a monoſyllaba dictione. q: monoſyllaba dictio nō habet aliquid añ ſe a q̄ cedat. ſz illa cedat. i. ſepet a ſeq̄nti. vt ſi dicas. Non minor eſt virtus q̄rere q̄z parta tueri. De hoc etiā require in memeris.

Ceſus ſa.ſū. i. ꝓcuſſus. inciſus maculat⁹. a cedo is. cidi

Cetaria viuaria in quib⁹ cete ꝛ alij piſces ſūt. vl' officina in q̄ liquamen ex piſcib⁹ cōficit a ceto dī.

Cetari⁹. a cet⁹ ti. dī h cetari⁹ rij. q̄ cetū piſcē capit vel vēdit. Et inde h cetariū rij. loc⁹ vbi vēdūt cete vl' vbi capiūt ꝛ abūdāt. qđ ꝛ ꝑ ipīs ꝛ ꝑ q̄buſlib⁹ piſcib⁹ ponit

Cete indecl. plis numeri ge. neu. vide in cetus.

Ceteri. i. reliqui. ex eodē numero ſm papiā.

Ceterū ꝓiunctio aduerſatiua tantū valet quantū ſed Vñ ꝓſper. Ceterū iniquus ignorat ſe puniri ꝛc. Vel id eſt nam.

Cethbeus pnſ. pdu. interpretat abſciſus.

Cethei quidā ſapiētes inuētores verborū ſm papiā.

Cethura interpretat timiama. vxor fuit abrahe poſt ſarā. ꝛ ſm hanc regulā dz pnſ. pdu. ſicut lectura beth-

sura armatura. Gen̄. xxv. Abrahā vero aliā duxit vxorem noīe cethuram.

Coetus a coedo is. cessi. dī hic cet⁹ tus tui. i. ɔgregatio hoīm ꝑ ɔ̄riū. q2 nō cedat. vel meli⁹ dī a coeūdo q̄si coet⁹. vn̄ ꝑ co. diphthongū dꝫ scribi. Inde deriuat̄ h cet⁹ ti. ꝑ e. solā mas. ge. in singulari nūero. In plali ꝟo est neu. ⁊ indecl̄. plaliter h cete hoꝝ cete. Vn̄ in Gen̄. j. Creauit deus cete grādia. ꝓ quodā magno pisce marino q2 copiosus fit instar coetus. Vn̄ versus. Est hominū coetus viuit in equore cetus.

Ceu aduer. silitudinis sicut q̄si. queādmodū tanq̄.

Ceueo ues ui. ꝟbū neu. ⁊ caret sup̄. i. culū mouere vl̄ clunē agitare. sicut faciūt in ɔcūbēdo. Et ꝓprie ceuere ē qđ faciūt hoīes supius sicut crissari qđ faciūt mulieres inferi⁹. Vn̄ ꝟsus. Est ceuere viroꝝ. h crissari mulierū. Vel ceuere ē viroꝝ int̄ se crissari mulierū inter se Iuuenalis. Ego te ceuentē sistere verebor. ꝭm hugu.

C ante H

Chaldei. Caleph filius fuit nachor fratris abrae. vn̄ chasdei dicti sunt qui nūc chaldei dicunt̄ s. mutata in l. et interpretat̄ chaldei feroces vel captināces vel q̄si demētes. Et scias q᷑ chaldei potētissimi fuerūt. ⁊ mltas terras destruxerūt. Tria ei fuerūt potētissima regna. s. regnū chaldeoꝝ grecoꝝ ⁊ romanoꝝ. Vn̄ dicit glosa sup illud Isa. xxiij. Ecce terra chaldeoꝝ. talis ꝓpls nō fuit ⁊c. vsq3 ad mortē nabuchodonosor fuerūt fortissimi chaldei ⁊ assirij. Postea ꝓplus grecoꝝ ⁊ romanoꝝ fortior fuit. Predicta aūt tria regna ꝓpter sua peccata subiugata sunt. vt dicam in pena.

Caleph interpretat̄ canis. vel q̄si viride siue cor. aut q̄si omne cor.

Cham calidus vel callidus. siue calor aut calliditas. ⁊ vt dicit hug. Cham interpretat̄ calidus ex p̄sagio futuri sic dictus. Posteritas em̄ ei⁹ eam ꝑtem terre possedit q̄ vicino sole calentior ē. Vn̄ ⁊ egyptus vsq3 hodie lingua egyptioꝝ cham dicit̄.

Chami greci dicūt breue ⁊ hūile. ⁊ accētuat̄ in fine.

Chamos idolū moabitarū ꝭm pap̄. ⁊ accētuat̄ in fine

Chamul interpretat̄ surgēs dolor. vel necessarie ꝑturiens seu calens dolore, aut caliditas ꝑturientis.

Chamus mi. a chami qđ ē breue ⁊ humile dī hic chamus mi. quoddā genus freni vel ps. s. qđ vulgo dī molmet. Vel chamus capistrū est. vel deriuat̄ a cāpso sas. qđ est flectere. q2 reflectat equū huc et illuc. Regū. iiij. li. ca. xix. Ponā itaq3 circulū in narib9 tuis ⁊ chamū in labijs tuis.

Chana vicus est galilee. Vn̄ symon dictus est chananeus. Ioh. ij. Nuptie facte sūt in chana galilee. ⁊ interp̄tat̄ zelus vel emulatio seu possidet eos aut possessio eorum.

Chanaan interp̄tat̄ possidēs dn̄i vel emulator gr̄e.

Chananeus interpretat̄ emulator vel zelotes siue p̄paratus aut negociator.

Chaos neu. ge. indecl̄. vl̄ chaon. Etiā dī ⁊ hec chaus chai. vel hec chaos chaoi. i. ꝓfunditas. fossa vel cōfusa caligo vel cōfusio rerū. vel initiū rerū. s. yle. in qua oīa fuerūt cōfusa ⁊ ɔmixta ⁊ a q̄ oīa ꝭm hug. Pap̄. ꝟo dicit. Chaos greci dicūt materiā celi ⁊ terre cōfusam.

Charrā interp̄tat̄ ira vel iracūdia siue furor aut fornina. Thob. xj. dī. Peruenerūt ad charrā q̄ est in medio itinere circa niniuē. ⁊ accentuat̄ in fi. ⁊ scribit̄ ꝑ gēminum r.

Chasdei in chaldei exponit̄.

Chasleu interpretat̄ spes eius vel sperans in eum.

Che dicunt̄ brachia scorpionis ꝓpter curuitatē. Itē chele larū. inuenit̄ ꝓ signo libre q2 ex pedib9 virginis et brachijs scorpionis efficit̄. ⁊ dī a chelon ꝭm hug. papi. etiā dicit. Chele brachia scorpij q̄ faciūt libram.

Chelidrus quidā serpens in cersidrus exponit̄.

Chelis. a chele dī hec chelis lis. i. cithara. q2 in modū brachiorum curuata est.

Chelon grece latine dī curuū vel chelon grece latine dī brachiū siue crus ꝓpter curuitatē.

Chere interpretat̄ aue salue vel gaude. et ꝑdu. che. Vn̄ ꝑsius. Quis docuit psitacū suū chere. i. suā salutationē. ⁊ inde cōponit̄ sincerus ra. rū. ꝭm magistrū bene.

Chermel hebraice dī q̄ ⁊ carmelus. mōs est in ɔfinio palestine ⁊ phenicis. ⁊ interp̄tat̄ molle vel tenerū siue agnus tener. aut agnitō seu scīa circūcisionis. Isa. xxix. Cōuertet̄ libanus in chermel. ⁊ chermel in saltū reputabit̄. Alia lr̄a est in charmel. Hoc est p̄dicatōe aplorum libanus. i. gētes cādide ⁊ mūde ꝑ baptismū cōuertent̄ in chermel. i. in sciam circūcisionis. Et charmel vl̄ chermel. i. iudei exterius circūcisi cōuertent̄ in gētes silnestres ⁊ infructuosas. Libanus ei cādidatio charmel vero scīa circūcisionis interp̄tat̄ vt ibidē dicit glo.

Cherub bis. cherubim cherubem. cherub cherube. et ꝑ plaliter cherubim ꝑ oēs casus mas. ge. et ꝑ m. scriptum Itē cherub indecl̄. in sin. ⁊ in pl̄a. ꝓ codē. Itē h cherubim indecl̄. mas. ge. ⁊ scriptū ꝑ m. ⁊ tm̄ sin. nūe. ⁊ significat vnumquēq3 angeloꝝ de illo ordine. ⁊ tunc dꝫ dici Sancte cherubim ora ꝓ nobis. Itē plaliter hec cherubin ⁊ indecl̄. ⁊ neu. ge. ⁊ tm̄ in plali scribit̄ ꝑ n. ⁊ significat illū ordinē angeloꝝ. ⁊ tunc dꝫ dici. Sancta cherubin orate ꝓ nobis. ⁊ ꝭm primā declinationem pōt dici. Sancti cherubim orate ꝓ nobis ⁊ interpretat̄ plenitudo seu multitudo scīe. q2 illi angeli vicinius positi deo diuina scīa amplius ceteris inferioꝝ ordinū pleni sūt.

Cherucus ci. i. sūmitas mali. s. illđ qđ instar vexilli mali supponit̄. ⁊ ꝭm ventū mouet̄. Lucanus. Instabit summis minor vrsa cherucis. Quidā tn̄ dicunt q᷑ cheruci sunt capita ⁊ cornua antemnarū. vel funes in malo.

Cherū signati vel metuentes seu formidātes aut insanientes interpretat̄.

Chidon interpretat̄ scutū vel clipeus.

Chilindroidos dī vmbra equaliter crescēs in longū. vide in cersidrus.

Chilindrus in cersidrus exponit̄.

Chile cum aspiratōe est labrum.

Chilones cū aspiratōe hoīes breuiorib9 labijs vocāt̄

Chimera re. ē quođā monstrū ꝭm fabulas hn̄s caput leoninū. pect⁹ ⁊ ventrē caprinū. ⁊ caudā anguinā. Vn̄ et ꝑ silitudinē meretrix dī chimera. vn̄ ꝟsus. Disreuera meretrix ē dicta chimera. Parte leo p̄ma. media caper. anguis in ima. Vn̄ ꝟgil. in. vj. eney. Horrēdū stridens flāmisq3 armata chimera. Chimera etiā est quedā nauis enee. Vn̄ virgil̄. in. v. eney. Ingentēq3 gyas ingentiq3 mole chimeram.

Chios insula syra lingua dī. q2 ibi mastix gignit̄. Syri em̄ masticē chion vocant. ⁊ inde chios a. um. penl̄. ꝓdu. q̄ in p̄mitiuo cor. Itē chios dī filius. Itē chius chij quidā locus de q̄ dī Act. xx. Sequēti die venimus circa chiū. ꝭm ꝟo pap̄. chius insula ē in q̄ bonū vinū nascit̄ qđ chiū dī in q̄ fons est hebetes faciens.

Chi⁹ chij. vl̄ chiū chij. fe. ge. vl̄ neu. p̄t cē in chios est.

Choa. ecclīa vl̄ ɔgregatio interp̄tat̄. ⁊ accētuat̄ in fi.

Chobal cōdemnatus vel condēnatio interpretat̄.

Chodorlaomor interpretat̄ q̄si generatio manipuli. vel q̄si habens decorē manipulum.

Choeleth hebraice. grece ecclīastes. latīe ɔcionator.

Chomor interp̄tat̄ lacescens vel ꝓuocans siue lacessiones aut ꝓuocatōes.

Chonenias interp̄tat̄ ꝑcussus dn̄o vel ꝑcussio dn̄i.

Choraula. chorus cōponit̄ cū aula qđ grece dī cānula. ⁊ dī hic ⁊ hec choraula le. qui choꝝ ducit vel qui in choro cū cānulis cātat. q̄ aliter dī chorales. ⁊ ex eisdem ɔponit̄. vel choraules ɔponit̄ a chorea ⁊ ago agis q̄. s. agit choreā ꝭm hug. Pap̄. etiā dicit. Choraules princeps chori vel qui cū cānulis. i. fistulis canit in choro.

Chore interp̄tat̄ caluaria vel caluiciū vel caluus.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Chorea ree.fe.ge.i.ludicris cantilena. vel saltatio. ꝛ dr a chorus ri.ꝛ acuit pnl. Pap. vero dicit. Chorea sonus ludorū.cantus vel carmina.

Choreb interptat mēsa vel massa.siue temptans aut temptatio.

Choreus interptat iracūdus vl liber.aut de foramīe

Choricanus ni.mas.ge.a chorus dr q canit in choro. vel cū choro.ꝛ cor.pnl.ꝛ cōponit a chorus ꝛ cano is.

Choricista ste.mas.ge.a chorus dr qui canit in choro vel cum choro.

Chorulus li.mas.ge.dimi.pnus chorus.ꝛ cor.pnl.

Chorus ri.mas.ge.ē multitudo in sacris collecta. Dr tm ꝛ chorus locus vbi canūt q in choro sūt.ꝛ dr a pcor dia. Alij dicunt ꝙ chorus deriuat a corona.qr olim in modū corone circa aras starēt ꝛ canerēt.ꝫ melius vr ꝙ corono deriuet a chorus. Vel chor⁹ dr a coeu⁹ qsi coe uorū cātus.vel societas vel loc⁹. A chor⁹ deriuat ꝫ chorus ri.quidā vētus collateralis zephiro.qr ventor cir culū claudat ꝛ qsi chor faciat. Itē dr chor⁹ qdā mēsura decē modiorū.ꝫ ꝫ ex hebreo descēdit.q vocat chora ad silitudinē collis. Chora ei hebraice colles appellā tur. Coacernati ei triginta modij instar collis vident. et on⁹ cameli efficiūt fm hug. Et vt dicit magister hn. Chor⁹ p vēto nō aspirat.i alijs significatōib⁹ aspirat et pmā cor.ꝫ p vētō pmā pdu. Vñ ꝟsus. Cōsona turba chorus qtiens est aera chorus.

Chous chol.ma.ge.ps celi.s.q celū ptinet vl ipsū celū et dr a chaos.qr ex chaos putauerūt quidā celū eē formatū. Itē in uenit chous choi p quodam loco de q dr Actu.xxj.a recto cursu venimus choum.

Chremes.a cremo as.deriuat ꝫ chremes tis.vel chremis.pruū nomē cuiusdā psone introducte i comedia.qr cremabat simonē denegādo filiā suā filio illi⁹.et fm ꝫ caret aspiratōne. Si ꝟo habeat aspiratione chremes. nō est tunc nomē latinū.nec deriuat a cremo mas. fm hug. Vñ.ꝟo ps.in pmo ma.dicit ꝙ aspiratio ponitur post c.in chremes dicas ꝙ ibi chremes nō est latinū.

Chreticus.a crisis qd ē iudiciū dr ꝫ chreticus ci.i.iudex vel medicus q fm christū iudicat de infirmo an de be at euadere necne ꝛ chreticus a.um. vt chreticus dies in q sumit infirmitatis iudiciū qui qsi iudicat ꝛ indicat homini.an debeat liberari necne.

Chrise⁹.a chrisis qd ē aurū dr chrise⁹ sca. seū.i.aure⁹ ꝛ chriso sas.i.deaurare. Vñ crisatus a.um.i.deauratus

Chrisis grece latine dr secretū vl iudiciū vl aurū.vñ ꝟsus. Aurū iudiciū secretū dat tibi crisis.ꝛ acuit in fi.

Chrisma ē grecū ꝛ scribit aliqñ p r.sicut rrisma.qr ꝫ figura r.reptat apud grecos ch.ꝛ scribit ēt p ch chrisma. Vide in christus.ꝛ dr crisma vnctio latine. ꝛ deriuat a chrisis qd ē aurum. Ꝟrisma iubēte dño in exodo moyses pposuit q pmo aaron ꝛ filij ei⁹ in sacerdotiū punncti sūt. Ꝛz postqꝫ rps ver⁹ rex et sacerdos celestis ac mystico vnguēto ē delibut⁹ iā nō solū reges ꝛ pōtifices ꝫ oīs ecclia p vnctōe rrismatis psecrat. p eo quod est membrū eterni regis ꝛ sacerdotis. Vide in vnguo.

Chrisolitus ti.mas.ge.scde declinatōis lapis pciosus filis auro.cū marini coloris silitudine.ꝛ dr a chrisis qd est aurū. Et vt dicit remigi⁹.in Apoc. Chrisolit⁹ qsi aurū fulget.ꝛ vr emittere ex se quasdā ardētes scintillas. Qui⁹ spē significant hi q in luce supne patrie resplendent.suasqꝫ ꝟtutes atqꝫ snias cū ꝟbo exhortatōis velut scintillas in primos effundūt quib⁹ ad amorē dei et primi alios accendant.

Chrisopassus quidā lapis pciosus.a chrisis qd ē aurū ꝛ passus qd ē color.qr sit aurei coloris. Remigi⁹ ꝟo dicit.ꝙ ē aurei coloris ꝛ viridis.ꝛ significat electos sapia resplēdētes.ꝛ in viriditate fidei sp ad celestia tēdētes.

Chrisopatasius lapis pciosus ethiopicus quē lux celat.pdit obscuritas. Nocte cū igneus est.dic aureus fm hug.ꝛ dr a chrisis qd est aurum.

Chrisostomus a chrisis qd est aurū ꝛ omos qd est os. dictus est ioannes chrisostomus.i.aureū os. Vel cōponit a thomos qd est divisio. Os em̄ nihil aliud esse videt qꝫ divisio labiorū abinuicem.

Christeeleyson.ab ely.qd est deus dr qdā verbū grecum.s.eleyson.i.miserē. Vñ dr christeeleyson.i.christe miserē.

Christianismus mi.cultus ꝛ ritus christianorū.ꝛ componit a christianus ꝛ mos morus.

Christianus ni.christiani a christo dicti sūt.sicut a iuda iudei.seu ab vnctōe deductū ē ꝫ nomē qd nomē primū i antiochia p petri pdicatōz exortū ē vt dr Act.xj.

Christicola le.pnl.cor.christū colens cōis ge.

Christus a chrisinate dict⁹ qi chrisinate vnct⁹. Chrisma em̄ grece latine dr vnctio qd nomen christus olim erat cōe ꝛ sacerdotib⁹ ꝛ regib⁹.qr ꝛ hi q vocabant ad regnū ꝛ q ad sacerdotiū inungebant. De regib⁹ dr in Esa. Dicite christo meo cyro. De sacerdotib⁹ dr i ps. Nolite tagere christos meos. Vñ dns noster antonomatice ppio noīe dict⁹ est christus. qr verus rex ꝛ sacerdos fuit ꝛ chrisinate vnctus.i.septē donis spūssancti plenarie delibutus. Et nota ꝙ hec figura x.repsentat apud grecos ch. Vñ chrisma ꝛ xps p x.scribunt qr dictiones grece sunt. ¶ Quare nō dicat. Xpe ora p nobis.ꝫ exaudi nos.dicā in oratio. Itē in christo fuerunt oēs virtutes ꝛ vsus virtutū.sicut dicā in virtus. Item de formatōe corpis christi ꝛ de infusione aie dicā in extraduce. ¶ Itē quō xpi corpus accepit aliqd de omni statu hoīs dicā in liber ra rū. ¶ Itē de scīa aie xpi ꝛ potentia dictū est in antixps. Itē vide in verbū. Item in ppba dicam quō xps ex ppho indeo ꝛ gentili natus est. Item de imagine faciei xpi quā xps misit abagaro regi.dicam in iudas.

Chus interpretat ethiops vel tenebrosus.

Chusan interpretat tenebrans donū vel nigredo gratificationis.

Chusaurasatbaim tenebrosa iniquitas vel nigredo impietatis interpretat.

Chusi interpretat secretū vel silentiū vel arcanū aut pfunditas.ꝛ acuit in fine.

Ciatus ti.mas.ge.qdā vas est ad bibendū ꝛ duodecim ciati vnū sextariū faciūt. Itē ciatus pu⁹ cibus cratericulus porrectorius.ꝛ cor.penul.

Cibarius. A cibo as.dr ꝫ cibarij ria rium.i.cib⁹.ꝛ adiectiue cibarius ria rium.q vel q vel qd ptinet ad cibum.

Cibatus tus.mas.ge.i.cōmestio.a cibo as.ꝛ adiectiue pōt declinari cibatus ta.tum.

Cibe barū plalis numeri.i. tessere quadrate scz taxille a cibo.

Cibiles. A cibo bas. dr ꝫ cibeles lis. vel ꝫ cibele lis.i. mater deorū.s.terra q cibaria cōfert. Vel potius deriuat a cubon.qd interptat solidū vel firmū qsi cubele. qr inter elemēta nullū sit firmius ꝛ solidius illo. Vel dr sic a cibelo mōte in q colit.ꝛ a cibele vel cibelo dr cibelus la.lum.possessiuū.ꝛ cibeleus lea leū.idem.

Cibo bas bani.i.cibos dare.ꝛ dr a cib bi.vñ ꝟbaliaꝛ cibatoꝝ⁹ ria rium.cibo pponit. Cōcibo bas.i.sil cibare. Decibo bas.i.valde cibare vel cibuz auferre. Ex cibo bas.i.pfecte cibare. Precibo bas.in eodē sensu. Recibo bas.i.iterū cibare. Succibo bas.i.latēter vel paruz vel subtus cibare. Cibo ꝛ oīa eius pposita sūt actiua ꝛ cor.hāc syllabā ci. Vñ qdā. Caseus aguilla mortis cibus ille vel illa. Ni bibas ꝛ rebibas ꝛ rebibēdo bibas.

Ciborū rij.qdā vas ad cibos deferēdos.ꝛ dr a cib.

Ciborus. A cib⁹ dr ciborus ra.rum.i.cibo plenus.ꝛ cōpat. vñ hec ciborus tatis.plenitudo ciborū.

Cib⁹ bi.a capio pis dr.q aūt dr cibus qsi captus ore. qr capit ore.ety.est nō cōpositio fm hug. Itē fm pa-

piam cyb grecū est. Et aūt figura in geometria. q̄ longitudine latitudine ⁊ altitudine ꝓtinet sic. q: corp⁹ solidū. Hec et̄ terera dī bis bini bis lati ne cub. hug. et̄ dicit q⁹ a cubon qđ interp̄tat solidū siue firmū dī ħ cub bi. figura solida. De ħ plenius dicā in cub bi.

Cibus grece latine dī cub. vide in cub bi.

Cibutū ti. i. arca cibiaria. ⁊ dī a cibus.

Cicada de. dī a cuculus. q: ex cuculoū nascunt sputo vl dicūt sic a sono quē faciūt. ⁊ ſm Seruiū ñ durat vita eoū nisi p̄ diē. Dicit em̄ q⁹ eodē die q̄ cicada orit moritur. Vñ quidā. Mors ⁊ vita dies vna cicada tibi. ħ aut falsus dicit apte. aut alia aīalia vocant cicadas q⁹ nos vocemus. q⁹ aūt dī cicada q̄si canendo cadens vel cito cadēs. cty. est nō cōpositio. ⁊ pnl. pdu. Vñ ouid. in primo de arte. Vere prius taceāt volucres estate cicade. Femina quā inueni blanda tēptata repugnet.

Cicatricosus sa. sum. plenus cicatricib⁹ a cicatrix dī.

Cicatricula le. dimi. pua cicatrix. ⁊ cor. cu.

Cicatrix. A ceco as. dī ħ cicatrix cis. i. vestigiū obductio vulneris sic dicta. q: cecet et obducat vulnera q̄si cecatrix. q⁹ aūt dī cicatrix q̄si cese carnis tritio. cty. est nō cōpositio ⁊ pducit tri.

Cicendela a cādeo des dī ħ cicendela. i. lusula genus scabronū. q: volans candeat. i. luceat.

Cicendulū li. ge. neu. i. thuribulū vel licinus. et ponit ꝓ candela. ⁊ dī a candeo des.

Cicer ris. ge. neu. genus leguminis. ⁊ cor. ce.

Cyclas. a cyclus dī ħ cycla cle. ⁊ ħ cyclas dis. qđam gen⁹ pallij circūtextū. ⁊ ꝓtinēs mlt⁹ in⁹ texros cyclos et ħ cyclas dis. dī insula q̄ cū q̄busdā alijs in cyclo dis posita ē. Cyclades eī fuerūt septē insule circa delū in orbe site ⁊ iō sic dicte sūt. nō q: in orbe sūt digeste ħ ꝓpter scopulos q̄ ꝑ eas dē sūt ſm hug. Pap. et̄ dicit cyclades insule sūt in egeo mari dicte. q⁹ i cyclo. i. in orbe sūt posite. Cyclas dis. gen⁹ vestis a rotūditate dicta sursū stricta. deorsū ampla. Vñ inuenit⁹ in legēda bre agnetis. Induit me dñs cyclade auro texta. ⁊ cor. pnl. gti sine cla. Stac⁹ achilleidos. Puppis ⁊ ī mari mutabāt cyclades auras. Vñ ī grecismo. Est cyclas pānus circūdat cyclada pontus. ⁊ ita teneas q⁹ a medis añ d. cor. Fortunatus tñ eam pdu. dicens. Bractea gēmata cycladem filo catenant.

Cyclopea sara in q̄b cyclopes habitauerūt in sicilia. ſm pap. Elide etiaz in cyclops. q: declinat⁹ cyclopeus cyclopea peum.

Cyclops pis. mas. ge. dī a cyclus cli. Cyclopes nascūt⁹ in india ⁊ ī scithia. oliz sic dicti erāt. q: vnū orbē. i. vnū oculū hīe in media frōte ꝓhibent⁹. Hi ⁊ agriofagite di cunt⁹. q: solas ferarū carnes edāt. Cyclopes isti dicti sūt eē fabri iouis ⁊ fabricare fulmīa ei⁹ ī ethna mōte sicilie Vñ cyclope⁹ pea peū. Vñ ħ cyclopea sara dicūt⁹ ī q̄b⁹ cyclopes habitauerūt ī sicilia. ⁊ pdu. pnl. cyclopes. vñ Virg. vij. eney. Ferrū exercebāt vasto cyclopes in antro. Et theodolus. Fulmīa cyclopedes iouis impio fabricātes. Et vt dicūt q̄dā. Cyclopes si ē nomē ꝯmune gētile pdu. pnl. Si ꝟo sit ꝓprium eā cor. ⁊ satis ħ. ꝓhabilit⁹ dī. Itē inuenit⁹ cycrops pis. p r. ⁊ tūc cor. pnl. in obliq̄s. Vñ theodolus. Egregio cycropi debet⁹ cā litādi

Cyclus cli. dī a circulus p syncopā vel a greco cydon qđ greci rotūdū vel orbē vocāt. Cyclus ꝓponit⁹. Epycycl⁹. Hemicycl⁹. Hemicycl⁹. ab hemis ⁊ cycl⁹. i. medi⁹ circulus. Vñ hemicycl⁹ q̄nq̄s dī sedes dimidiū circulū hās. i. arcū ⁊ pdu. cy. ⁊ ſm ꝓputistas. Cyclus ē spaciū aliq̄z ānoz ī se rediēs ſm aliq̄s nūeros. Et dī cycl⁹ q̄si circulus p duplicē syncopā. Et est semicyclus dimidi⁹ circulus a semis ⁊ cyclus.

Ciconia nie. dī a sono q̄ crepitat q̄i cicania q: son⁹ potius ē oris q̄z vocis. q: cū q̄tēte rostro faciūt. Vñ ⁊ ciconiā qđ ⁊ ciconiū dī vocāt hispani lignū lōgū q̄ ī orlz baurūt aqnā. q: imitat⁹ naturā illi⁹ auis lenātis ⁊ depo

nentis rostra dū clangit. Eandē oztulani telonā vocāt Tale lignū inuenit⁹ mō sup q̄sdā puteos cū catena ferrea. Et scias q⁹ ħ auis a q̄busdā appellat⁹ pia auis ꝑ pietatē quā erga pētes ondit vñ dicit Amb. in exameron. v. Depositi p̄ris art⁹ p lōgeuā senectutis plumaz tegmīe alarūq̄z remigio nudatos circūstans soboles ciconia pēnis ꝓprijs fouet ⁊ q̄d dicā collato cibo pascit. Nūq̄z et̄ ipsa repat nature dispēdia. vt binc atq̄z inde subleuātes senē fulcro alarū suarū ad volādū exerceāt et in p̄stinos vsus desueta iā reuocēt p̄ris mēbra. Quis nām leuare egrū nō fastidiat patrē: q⁹ fessum senē suis hūeris nō imponat: q⁹ ī ipsa hystoria vix credibile dī: Quis vt pius sit nō ħ seruulis mādet obsequium. Et ꝟo auib⁹ nō est graue qđ pietatis ē plenū nō ē onerosum qđ soluit⁹ nature debito. aues nō erubescūt reuerē di senis mēbra portare. Est em̄ vectura pietatis q⁹ eo usq̄z frequēti testificatōe perbruit vt ꝓgrue mercedez remuneratōis inuenerit. Nam romanoz vsu pia auis vocat⁹. Est q⁹ vir vni impatoz ꝓsulto senatus delatuz dī. ħ iste aues in cōi meruerūt. Habēt g̃ aues iste decreta patrū ac ꝓprie insignia clemētie. Pios em̄ filios patrum prius oportuit iudicio p̄dicari.

Cicur placidus mānsuetus prudens. Pluraliter cicures. placidi quieti. ſm papiā.

Cicurius rij. mas. ge. prudens gratus cautus astutus vafer placidus mānsuetus. vñ cicuro ras. ꝟbū actiuū. i. prudēter vl mānsuete se ꝓtinere. militare mānsuete facē.

Cicuro ras. in cicurius est. ⁊ pdu. cu.

Cicurris ris. mas. ge. est porcus natus ex apro siluestri et domestica porca. et dī a cicurius ſm hug. Papi. ꝟo dicit. Cicurris domesticus sus.

Cicuta te. pnl. pdu. q̄dā herba ē a cec⁹ dicta q̄si cecuta. q: ei⁹ succ⁹ nocet oculi. vel q: in tirso geniculato nodos hz occultos vt cāna sic dī fossa ceca q̄ occulta est.

Cicuticena. ⁊ cicuta a cano is. cōponit⁹ hic cicuticen cinis. q̄ canit cū cicuta. vñ ħ cicuticina ne. pnl. cor. femina q̄ canit cū cicuta. ⁊ cor. pnl. cicuticē cinistā in ntō q̄s in obliquis.

Cidaris ris. fe. ge. pileus pōtificalis. ⁊ vt dicūt mitra cidaris ⁊ ciara idē est. ⁊ cor. da.

Cidon onis. mas. ge. puerorū amator ſm hug. ⁊ dicit etiā pap. cidones puerorū amatores.

Cydonia ciuitas cretensis. cydonia genus pomi. Itē cydonia mala. ab oppido qđ est in creta dicta ex q̄ pmū pomū cydonicū ꝓficit⁹. Fit q̄z ex eo vinū q̄ languentiū desideria fallunt⁹. nam vinū repsentat.

Cieo cies. ⁊ cio cis. dē hnt p̄teritū sc̄z civi. ⁊ idē supinū. s. citū. Nisi ſm ħ q⁹ descēdit a cio. q̄rte ꝓiugatōis pdu. pnl. Secm ꝟo q⁹ descēdit a cieo cies scde ꝓiugatiōis cor. eandē. Vñ ꝟsus. A cieo citū nō venit imo citum. Itē cio ⁊ cieo eandē hnt significationē. s. vocare. mouere ꝓmouere ꝓgregare. Cieo cies tñ accipit⁹ ī alia significatōe. s. p festinare ꝓperare. in q̄ non accipit⁹ cio cis. Cieo ⁊ cio ꝓponunt⁹ cū ad. ⁊ dī accieo cies. et accio cis. i. appellare aduocare. Itē cū eō. ⁊ dī cōcieo ⁊ cōcio Itē cū in. ⁊ dī incieo ⁊ incio. Itē cū ex. ⁊ dī excieo ⁊ excio. Cieo ⁊ cio ⁊ oīa cōposita ab eis sūt actiua. nisi q⁹ cieo p festinare est neutrū. Cieo ⁊ cio faciūt p̄teritū in civi. ⁊ supinū in citū. Itē cieo ⁊ ꝓposita ab eo cor. pnl. in supinis. ⁊ in pticipio p̄teriti tpis. Cio ꝟo ⁊ eius cōposita eam pducunt.

Cygneus gnea gneū. i. cādidus vel ad cygnū ptinens vel de cygno existens. ⁊ dī a cygnus.

Cygnit⁹ tus. mas. ge. vor cygni a cygn⁹ dī. ⁊ pdu. gni.

Cygnus ab ħ p̄terito cecini dī hic cygnus gni. q: bñ cantat. Vñ hic cygnulus li. di. puus cygnus ⁊ cygnius na. nū. ⁊ cygneus nea neū. Itē a cygnus dictus ē amnis q̄dā cilicie ħ cygnus. tū q: mirā hz aq̄rū suauitatē. tum q: autūno ⁊ estate q̄n nives soluunt⁹ tumescit. q̄dā em̄ lingua quicq̄d est candidū dī cygnus. Reliq̄s ꝟo anni

tpibus tennis est7 quietus ſm hug. Pap. aũt sic dicit Cignus auis genus. q̃ 7 olor dr. q: totus sit albus plumis a canẽdo dictus. eo ꝙ carmina modulatis vocib⁹ fundat. Item cygnus cilicie fluuius.

Cile est quedã figura q̃ apud grecos repñtat mille.

Cilia venter interpretat.

Ciliacus q̃ in vẽtre bz passionẽ. 7 dr a cilia qd ẽ vẽter

Ciliarcha a cile. figura greca 7 archos qd est pr̃iceps cõponit hic ciliarcha che. qui mille p̃est militib⁹. quez nos millenariũ vocam⁹.

Ciliaste quidã heretici sunt. vide in cerinthiani.

Cilices quidã pli q̃s vicit põpeius. pirate erant 7 ponunt cilices ꝑ piratis. 7 pirate ꝑ cilicib⁹.

Cilicia ꝓuincia asie minoris iuxta taurũ montẽ. a cilice quodã nomen traxit.

Cilicinus na. nũ. a ciliciũ dr. vt cilicina vestis. q̃ fit de cilicio. 7 pdu. pnl. Vñ in aurora dr. Pungens et vestis te cilicina tegit.

Ciliciũ cꝫ. neu. ge. dr velamentũ factũ de pilis capraꝝ vel tayorũ vñ tentoria fiunt 7 mortui opiunt.

Cilicus a. um. i. de cilicia existens. pnl. cor.

Ciliũ. A cilũ dr ẞ ciliũ lꝫ. i. ordo pilorũ qui in folliculo q̃ oculus tegit siue in cilo crescit. qd cõponit cũ sup et inter. 7 dr supciliũ 7 intercilium.

Cilleo les lui. verbũ actiuũ. i. mouere. 7 caret supi.

Cilliba be. mẽsa cibatoria q̃ finita cõmestione remouet. 7 dr a cilleo les. 7 cibo bas. Hec 7 assidela dr7 cor. penul. cilliba.

Cilones sine aspiratõe dicunt hoies angusti capitis quorũ capita oblonga sunt.

Cilũ. A celo las dr ẞ cilũ li. i. folliculus q̃ oculus tegit. q: oculos celet. vl ſm ysido. dr a cilleo les. qd ẽ mouere. q: sepe mouet.

Cima me. q̃si coma scz summitas olerũ vel arborũ. et dr a coma me.

Cymba be. in cumba exponit.

Cymbala acitabula quedã sunt q̃ ꝙcussa seinuicẽ tãgũt. et faciũt sonũ sic dicti. q: cũ bellemacia sit ꝙcutiũt Et est cymbalũ pnl. cor. instrm musicũ ꝓprie q̃ accit. i. a duocat.

Cymbia orum. exponit in cumba.

Cimex ẞ cimia vl cimicia dr q̃dã berba q̃ valde fetet vñ ẞ cimex is. a ial valde fetidũ. 7 ꝓprie iste vermis. s. cimex nascit i carne putrida. Tinea i vestimẽtis. Eruca i olẽ. Teredo i ligno. Larm⁹ i lardo. 7 cor. mi. i obliq⁹.

Cimicosus sa. sũ. i. plen⁹ cimicib⁹ a cimex dr 7 cor. mi.

Ciminile lis. ge. neu. dr vas aquaticũ ad ablnẽdas manus vt dicunt batinũ. 7 pdu. ni.

Ciminũ ni. ge. neu. genus herbe vel semis qd vulgo dr caminũ. 7 est calidũ 7 siccum. 7 pdu. pnl. vñ macer. Esse putant calidũ medici siccũq⁹ ciminũ.

Cimis grece interpretat dulcis latine.

Cimiteriũ. A cimis qd est dulcis. 7 steriõ qd est statio cõponit ẞ cimiteriũ rij q̃si cimisterium. i. dulcis statio aiarum vel potius corporũ. Vel dr cimiteriũ q̃si cimiterũ q: ibi cinis mortuorũ terit. vel dr a cis. q: cis. i. añ ecclesiã soleat fieri. Vñ cimiteriolũ li. dimi.

Cinara re. pnl. cor. instrm musicũ est. Et dr a cieo qd ẽ mouere. q̃si cies. i. ꝓmouẽs aera sono suo. vl q: ciet. i. mouet ad sonãdũ. vñ dicit pap. Cinare sũt acitabula q̃ pcussa in modulo cõcitant. Bacch. li. j. ca. iiij. dr. In ipsa renouatũ ẽ i cãticis 7 citharis 7 cinaris 7 cimbalis

Cincinnaculus la. lum. in cincinnus est.

Cincinnosus sa. sum. in cincinnus vide.

Cincinnus. A cedo dis. cecidi dr hic cincinnus ni. crinis qui plixe tepẽdet. Can. v. Cincinni mei guttis noctiũ pleni sũt. 7 inde cincinnaculus la. lũ. i. capillatus. q̃ magnos bz capillorũ cincinnos. vñ Hiero. in quadaz epla. Cincinnaculos pueros 7 calamistratulos 7 pegrina vnguẽta olentes semꝫ tenuita. Itẽ cincinnus dr pã-

niculus vetus pannosus 7 tetritus. ꝛtunc inde dr cincinnosus sa. sũ. i. pannosus lacinios⁹ tunicosus ſm hug. vel ſm Pap. cincinni dicunt capilli tependentes. vñ cincinnosus sa. sum. cui capilli crispi tepẽdent. vel crinitus sicut mulier. 7 pdu. pnl. positõe. vñ in aurora dr Cincinni ꝓpli sunt nam diuinitus isti.

Cinctim aduer. i. strictim a cingo gis dr.

Cinctoriũ rij. ge. neu. q̃ cingimur a cingo gis.

Cinctura re. penul. pdu. i. actus cingẽdi 7 id q̃ cingimur. 7 dr a cingo is.

Cinctus cti. masc. ge. i. lata cinctura vel zona a cingo gis. Itẽ mobiliter cinctus ta. tum. ꝓticipium.

Cinctutus idẽ est ꝙ cinctus. vñ horatius in poetria. Fingere cinctutus nõ exaudita cheregis.

Cine grece latine eniti vel cingere dr.

Cinedus a cinos dr cinicus ca. cũ. 7 cinedus da. dũ. in eodẽ sensu. i. caninus. Dicunt etiã cinici vl cinedi molles 7 effeminati 7 immũdi sicut canes. q̃ 7 publice coeunt 7 ad vomitũ redeũt. vel dicunt sic satirici. i. reprehensores. q: reꝑhensione ledũt sicut canis morsu. Juuenalis. Castigas turpia cũ sis. Inter socraticos notissima fossa cinedos. Vñ 7 ꝑ excellentiã immũdicie q̃dã philosopbi heretici dicti sunt cinici. q̃ publice 7 in patulo cũ vxoribꝫ ꝓcũbebant ꝓdicantes publice esse ꝓcũbendũ cũ vxoribꝫ in vicis 7 plateis ad moduz canũ. q: ꝓiugiũ iustũ est 7 pdu. pnl. cinedus sed cinicus eã cor.

Cinerica ce. auis cinereũ habens colorẽ fe. gen. 7 dr a cinis 7 cor. penul.

Cinerulẽtus ta. tũ. plen⁹ cinere a cinis 7 lẽtos ꝓponit

Cineus nea. neũ. nomen gentis pnl. pdu. Et vt dicit pap. Cinei orti sunt a ietro genero moysi.

Cingo gis. xi. ctũ. cingere. i. circũire. circũdare. cingulo se stringere. Vñ ꝛbalia. Et ꝓponit cingo cũ ad et dr accingo gis. i. valde cĩgere. ꝓparare. adornare. Itez cõponit circũcingo gis. Discingo gis. Incingo gis. i. valde cingere. Precingo gis. i. añ vl ab anteriori pte vel sursum cĩgere. Recingo gis. i. iterũ cingere. Succĩgo gis. i. subtus cingere. Et nota ꝙ accingimur bellaturi. precingimur ituri. succingimur ministraturi. Vñ quidã. Accingor gladio. ꝑcingor gausape sumpto.

Cingulatus a cingulũ dr hic cingulatus ti. qdã genus calciamẽti. 7 vocant cingulati a quibusdã soliati.

Cingulũ a cinctus cti. ꝙ diminutionẽ dr ẞ cingulũ liqd 7 hic cingulus inuenit. Vñ ẞ cingula le. fe. ge. Et est cingulũ neu. ge. boim. Cingula fe. ge. alior aialium Vñ ꝛsus. Cingula sũt boim cingula stringit equum.

Cinicus ca. cũ. i. caninus a cinos qd est canis 7 cor. penul. Persius. Si cinico barbã petulãs nonaria vellat. vide etiã in cinedus.

Cinifes fis fe. ge. Vel cinifet indecli. ꝑ eodẽ vel ꝓ alio genẽ puarũ muscarũ. s. ꝓ zinzala cernicula. Et dr a cinos qd est canis. 7 sic videt ꝙ c. scribẽdũ in ꝓma syllaba. ẞ multi addũt s. 7 dicũt scinifes ꝙ sc. in ꝓma syllaba 7 ita cõiter scribit in exodo. viij. Facti sũt scinifes in hoib⁹ 7 iumẽtis. Itẽ pap. ponit ꝓ ꝓma lra s. et dicit. Scinifes culicũ genus est aculeis ꝓmolestũ. Vñ in s. de eo vide. Cinius aũt ꝓ fluuio ꝙ c. scribit in ꝓncipio Et scias q̃ in psalmo dr scinifes per s. in prima litera 7 vltima a. Dixit et venit cinomia 7 scinifes. Et põt scribi ꝙ ph. vel ꝙ f. in vltima syllaba 7 cor. m. In hystorijs aũt dr q̃ cinifes musce sunt adeo subtiles vt visum nisi acute cernẽ tis effugiãt. 7 corpus cui insidẽt acerbo terunt stimulo.

Cinifio flonis. mas. ge. dr ille qui cũ folliculo ignis flamã excitat. vel qui calamistrũ calefacit scz ferrũ q̃ capilli crispant. Hic vulgo ciniferus dr 7 cõponit a cinis et flo flas.

Cinipheus in cinipbis vide.

Cinipbis fluui⁹ ẽ libie iuxt quẽ magni abũdant birci. Vnde cinipbei dicunt maiores birci licet adiectiuꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sit qñq; generaliter hircoꝝ7 capraꝝ ciniphes phea phen.ꝑm bug. Pap.etiã dicit. Ciniphei birci maiores a flumine affrice vbi plurimi sunt 7 magni. Item dicit Ciniphis fluuius in libia. vbi grandes birci nascunt 7 cor.m.7 scribit ꝙ ph. vel ꝙ f. in vltima syllaba.

Cinis. A candeo des. dī hic ciner vel cinis huius cineris. q; ex candore 7 incẽdio fiat. Vñ cinereus rea. reũ. 7 cineus nea. neum. Et vt dī in grecismo. Bis duo sunt noia q̃ substãtiua vocant. Que in is. vel in er. rectũ posuere freq̃nter. Vt puluer vel puluis. vomer vl̃ vomis ciner vel cinis. cucumer vel cucumis.

Ciniſculus li. mas. ge. penl. cor. di. puus cinis.

Cinnamolegus gi. penl. cor. qui legit cinnama 7 quedam auis arabie q; legat 7 terat nidũ ex fructib; cinnami. 7 cõponit a cinnamũ 7 lego gis.

Cinnamomũ mi. ꝑdu. pnl. Vide in cinnamũ.

Cinnamũ vel cinnamomũ ge. neutri est breuis arbuſtula sed mire virtutis et odoris cuius fructus dicunt ſtacte. 7 dī cinnamomũ vel cinnamũ a canna. q; cortex eius in modũ cannarũ sit rotundus 7 tenuis. 7 tam cortex q̃ arbor ipsa dī sic. 7 cor. pnl. cinnamũ mi. 7 cinnamomum eam. pdu.

Cinnus ni. mas. ge. i. tortio oris. 7 cinnus commixtio quarũlibet rerũ ꝓportionalis. 7 cõponit cõcinnus ni.

Cynocephalus. A cynos canis 7 cephas caput cõponit hic cynocephalus li. pnl. cor. gẽs hñs caput ad modum canini capitis. Et etiã qdã genus simiarũ sic dī Aug. in. xvj. li. de ciui. dei sic dicit. Quid dicã de cynocephalis quoꝝ 7 capita atq; ipse latratus magis bestias q̃ hoies cõfitet. Hi in india nascunt. vide in anub.

Cynogloſſa se. quedam herba a cynos canis 7 golſſa qđ est lingua de ſilitudine lingue canis sic dicta. vel q; ad morsum caninũ trita cũ sale 7 imposita succurrat.

Cynomia mie. i. muſca canina 7 venenosa 7 dī a cynos id est canis. ps̃. Dixit 7 venit cynomia 7 scinifes 7 cor. mi. ꝑm vsum. Inuenit et cenomia ꝙ e. vt supra habes in suo loco sed aliud signat.

Cynos grece. latine canis vt dicit bug. in cano is.

Cynoth hebraice dī latine lamentatio hieremie. vnde dicit biero. in ꝓlogo regũ. Hieremias cũ cynoth. i. cum lamentationib; suis 7 accentuat in fine.

Cinus ni. genus arboris. vt dicunt lentiſcus femi. ge. Dani. xiij. Sub cino.

Cinxia xie. fe. ge. i. iuno a cingo gis. Et dī sic. q; in ei⁹ honore 7 noĩe puelle maritate cingunt cum illis.

Cio is. iui. ire. exponit in cieo cies. ꝑsit nubentib;,

Cyparissus si. fe. ge. quedã arbor q̃ 7 cupꝑssus 7 cypꝑſſus vocat. a dī a cephas qđ est caput. q; caput eius a rotanditate in cacumen erigit. vel dicta est cyparissus a quodã eius noĩs puero in illã arborẽ ꝑm poetas mutato. Vñ hec cyparissa se. nocturna imago. 7 habet cyparissus siue cypꝑſſus lignum imputribile.

Cippus a cepi ꝑterito de capio dī hic cippus pi. ꝙ geminũ p. 7 ꝓ trunco 7 ꝓ cumulo terre. et ꝓ lapide mortuo supposito 7 ꝓ cimiterio 7 ꝓ inſtr̃o q̃ reorũ pedes restringunt. q̃si capiens pedes.

Cypꝑſſus si. in cyparissus exponit.

Cypriacus a. ũ. pnl. cor. a cyprius dī. vide in cyprus.

Cyprius a. um. pnl. cor. a cyprus est.

Cyprinũ vnguentũ a flore cypro vocatũ. cuius odorem ꝓprie fert ꝑm Pap. 7 pdu. penul.

Cyprus prudis. in cyprus est.

Cyprius pria. priũ. de cypro vbi nobiles vites sũt affluentes. 7 dī a cyprus. 7 a cyprius dī cypriacus ca. cũ. Nam cyprus facit cyprius et cipricus. vide in cyprus. Dacha. li. ij. ca. iiij. ꝓlatus est cyprijs.

Cyprus pri. fe. ge. quedã ciuitas. vel insula in q̃ est illa dicta cyprus. Vel cypros interptat mixtura. vñ et illa insula dicta est cyprus. q; multe et varie herbe ad cõfectões faciẽdas in ea reperiunt. vñ cyprius ria. riũ. et cypricus ca. cum. penl. cor. Item a cyprus ꝟ cypria prie. genus oleris. q; ibi valde abũdet. Et ꝟ cyprus prudis. i. venus q; in ea colit. Eadẽ insula dī et paphus. Et vt dicit pris. in tractatu possessiuoꝝ. Cyprus facit cypricus. Cyprius vero cypriacus ca. cum. 7 cyprus acuit primam sc̃z cy.

Ciragra gre. fe. ge. penl. acuta. i. manuũ infirmitas sic podagra dī infirmitas pedu 7 a ciros qđ est manus. 7 a pos qđ est pes 7 agros qđ est tractus. cũ manus vel pedes cõtrahunt. vel cõponunt ab agrios qđ est ferũ vl̃ agreste. 7 inde podagra et ciragra q̃si a fero dolore. q; qđ immite est. abusiue agrest vocamus.

Circa. A circus dī circa 7 circum. Circa refert ad locum 7 ad tp̃us. vñ tpaliter inuenit. vt circa viginti annos. 7 localiter. vt circa ecclesiã. Circum vero est tñ locale q̃si vndiq;. vt circũ montẽ. circa ꝙ cõpositionẽ vel potius ꝙ quandã irregularitatẽ iungit cũ istis q̃circa. ꝓ cõiunctõe causali vel illatiua circũcirca ꝓ aduer. loci. 7 sil̃r circũquaq;.

Circinus. a circ⁹ dī hic circinus ni. mas. ge. i. machinula q̃ apud carpẽtarios circulum efficit. Isa. xliij. Et in circino tornauit illũ. Itẽ a circus circino nas. i. circũire et cor. ci. Vñ thobie. Circinat. egressus scrutat. ꝙpita q̃rit. 7 dī circinus q̃si circũ nans.

Circiter dī a circus 7 refert ad numerũ et ad tp̃s. Et est tñ tpale respectu numeri. vt Circiter viginti ãnos Circiter nonas decẽbris. Licet q̃z inueniat 7 locale ꝟ impropꝛie. vt in salustio. Depssius humi circiter viginti pedes. 7 hoc nõ fit nisi ꝓpter numerum.

Circius cij. mas. ge. i. ventus q̃ diuerse 7 acriter circuitum faciendo volat. 7 dī a circus ci.

Circulator toris. mas. ge. ꝓprie qui famã portat. et dī a circulo las.

Circulatorius rij. mas. gen. qui lectulos tornatiles facit. 7 dī a circulo las.

Circulo las. i. circũdare vel tornare. 7 ꝓ decipe inuenit. vñ verbalia 7 derivat a circulus 7 cor. cu.

Circulus li. idẽ est ꝙ circus q̃si dimi. 7 dī a circus ꝑm bug. Pap. xo dic⁹. Circulus dict⁹ eo ꝙ ī circũductõne currit. Itẽ circulus est figura plana q̃ sub vna linea ꝓtinet. ad quã ex vno puncto qđ inter ipsam est oes q̃ recte ducunt linee eque sibi sunt. Itẽ circulus armilla vel frenum.

Circũ aduer. ẽ 7 qñq; ꝓpositio ꝑm donatũ. 7 ꝟ suit actõ casui. 7 est tm̃ locale. vide supra in circa. Et scias ꝙ circum qñ cõponit cũ dictõe incipiẽte a vocali m. dz scribi sed nõ ꝓferri. vt circũago. circũamictus. circũeo. circũitus. Vñ ꝟsus. Circũ cõposita vocalis si comitetur D. nõ ꝓfert. sed sola figura tenet. vide in circumeo.

Circũago gis. egi. circũactũ. i. circũducere a circum et ago agis. 7 dz scribi m. 7 nõ ꝓferri. 7 cor. pnl. in ꝑsenti sed in ꝑterito ꝓdu. eandem.

Circũamictus. A circũamicio is. dī hic circũamictus ctus. 7 adiectiue circũamictus ta. tum. et dz scribi m. et nõ ꝓferri qñ est vna ps. Si aũt sint due ptes tunc m. scribit 7 ꝓfert. 7 ita de silibus dicas. Pōs. Circũamicta varietatibus.

Circũegi gisti est ꝑteritũ de circũago gis. 7 pdu. e.

Circũeo is. iui. itum. ire. ex circũ 7 eo is. cõponit. et debet m. scribi sed taceri. Nam vt dicit bug. Quotiens circũ vel aliud aduer. vel ꝓpositio desinens in m. cõponitur cũ dictõe incipiente a vocali. dz m. scribi ad ostẽdendum ꝙ sit de integritate illius dictõis. sed debet taceri. dicet ergo circũeo is circũamicta q̃ est vna ps tacito m. Contra hoc nõ est oppositio de ambio. q; b. interponit nec de comedo. q; m. nõ est ibi essentialiter sed accidentaliter ꝓ n. ita dicit bug. in eo is. De hoc etiaz habes supra in circum.

Circũite q̃ est verbum modi impatiui ꝓdu. penult. Hiere. v. Circũite vias. Sed q̃ est mobile circũitus.

ta.tū.circūiti.circūite in vtio cor.penul.qr itū sup.cor. pmā. Numeri ca.xiij. Omni regiōe circūita.

Circūitis.qñ est verbū ,pdu.penl. Matb xxiij. Qui circūitis mare z aridā vt faciatis vnū ꝓselitū. Sed qñ ē casus ablatiui numeri pluralis de circūitus ta.tū.cor. penl.vt etiā tetigi in circūite.

Circūitus tus.tui.substātiuū et circūit⁹ ta.tū.mobile semp z vbicz corripit i.penultie.qr itū sup. cor.primā. Vñ in psalmo. Jncircūitu impij ambulāt. Et numeri xiij. Omni regiōe circūita z dz m.scribi ꝑ nō ,pferri.vt supra ostēdi.in circum z circūeo.

Circū pes pedis.mas.ge.a circū.z pes ꝓponit z cor. penl.gti. Et sunt circūpedes obsequa seruorū vel serui obsequētes.vel scandala ꝑm hug.

Circūcellio. Circū ꝓponit cū cella z m. ꝓuersa in n.dī hic circūcellio onis.i. monach⁹ q̄ p diuersas semp vagatur cellas ꝺeuastādo et ꝺeuorādo. quicquid inuenit ibi.qui z circello dicit.

Circūcillio onis.mas.ge. Circūcilliones aūt sunt quida heretici sic dicti.qr agrestes sunt q̄s scocopicos vocant q̄ xp̄m filiū dei adoptiuū nō ,prium asserūt z videt nomē ꝓpositū a circū z cella sic z circūcellio.

Circūcisio onis.a circūcido dis.dī z ē circūcisio ī carne p̄putij abscisio qđ solis iudeis fit. ¶ Hic nota q̄ in sacro est duo ꝓsiderare.s. vsuz sacramēti z ip̄m sacrm Jp̄m aūt sacrm dī a quibusdā op⁹ operatū. Vsus autē sacramēti ē ipa operatio q̄ a quibusdā op⁹ operans dī. Et dicūt quidā ,pbabilit q̄ nllo mō ipa sacra veteris legī id est opus operatū ī eis.gratz ꝓferebāt.excepta circūcisione que dabat gratiā q̄tum ad effect⁹ ꝑuatiuos culpe z reat⁹.z q̄tū ad q̄sdā effect⁹ positiuos.sic ordinare aiam z facē dignā vita et na.nō tn q̄tū ad oēs effectus quos bz gra baptismal.qr illa sufficit ad totalit cōcupiscētiā reprimēdā z meritorie agendū ad qđ gra ī circūcisiōe data sufficē nō valebat. Et sic intellige qđ dic beda. Jdē inqt salutifere curatōis auxiliū circūcisio ī lege ꝓ originali peccati vuln⁹ agebat.qđ baptism⁹ agere reuelate gre ꝓsueuit in tpe.excepto q̄ regni celestis ianuā nec dū intrare poterāt.tn in sinu abrae post mortē beata requie ,psolati supne pacis ingressuz spe felici expectabāt. Greg.etiā dicit in.iiij.li.mora. q̄si in ꝓncipio.qđ apud nos valet aqua baptismalis.ꝫ egit apud veteres. vel ꝑ paruul⁹ sola fides. vel ꝑ maioribz xp̄tus. scz sacrificij.vel ꝑ his q̄ ex abrae stirpe ,pdierūt mysteriū circūcisiōis. Jtē scias q̄ q̄ꝫuis oēs tenerent ad habendā fidē quā habuit abraā.nō tn oēs tenebant imitari abraā in fide. qr nec ad oēs noticia abrae venerat. nec omīb⁹ dat⁹ erat in exemplū imitabile. nisi mediāte semine in q̄ oēs gentes bn̄dictionē ꝓsecuture erāt. Et ido circūcisio q̄ erat signū fidei abrae nō oīb⁹ ꝑlis cōpetebat. Vñ solis iudeis data ē. exquo xp̄s nascitur⁹ erat. Apud aūt alios ꝑlos remanebant alia remedia q̄ ante circūcisionez fuerūt data. q̄ remedia dicta sunt p verba gregorij. ¶ Nolo etiā te ignorare.q̄ peccatum originale q̄tū ad culpā z reatū descēdit a patre ī filios q̄tum aūt ad penalitates descēdit a femia. qr pater est efficiēs in generatiōe.z mat materiā mīstrat. Circūcisio aūt data ē ꝓtra originale peccatū ad tollendā culpā. Nō aūt ad tollendā carnis corruptionē. z ideo viris z nō mulieribz data est.z ꝓpter h̄ etiā ostēdit sacrm impfectū z sua impfectio in expectationē impfectōnes ducit. ¶ Aduerte etiā q̄ circūcisio data fuit pluribz de causis.vt p obediētiā mādati abraam placeret deo cui p ꝑuaricationē adam displicuerat. Data etiā fuit ī signū magne fidei abrae qui credidit se habiturū filiuz in quo fieret benedictio oīm. Deinde vt hoc signo discerneret ꝑlus ille a ceteris natiōib⁹. Jn carne xp̄o prelatij ideo inssa est fieri.qr in remediū instituta ē originalis peccati qđ a parētib⁹ trahim⁹ p ꝓcupiscētiā.que in ꝑte illa magis dominat.z qr in ꝑte illa culpā inobediētie ꝑmus homo sensit.ꝺecuit vt ibi signū inobediētie acciꝑet. ¶ Fiebat aūt octaua die in petrino cultro. qr z in resurrectiōe cōmuni etate octaua futura ꝑ petrā xp̄m oīs ab electis abscidet corruptio.z p xp̄i resurrectionē octaua die factā circūcidet a peccatis ala cuiuscūqz in eū credētis. Et hec est rō mystica. Alia ē lra lis q̄ tangit a rabi moyse. qr puer ante octauū diem est ita tener q̄si in vētre matris. Et ideo sicut alia aialia nō efferebant ꝑpter dictaz causam aī octauū diē.ita nec puer circūcidebat. ¶ Sed p̄t queri an octau⁹ dies eēt de necessitate circūcisiōis.z videt q̄ nō.qr sicut ē ꝑmittere ꝺeterminatū tp̄us si p̄ueniat ita z si tardet.sed ꝑseliti circūcidebant post octauū diē et eis valebat.ꝫ z pueri poterāt ante octauū diē circūcidi.z eis valere. ¶ Responsio. Circūcisio erat in p̄cepto.z erat sacrm. octau⁹ ꝫ dies erat de necessitate circūcisiōis q̄tum ad obligationē p̄cepti.ita q̄ reus erat q̄ illud tp̄us nō obseruabat.ꝫ nō erat de necessitate eius q̄tū ad efficatiā sacramēti.qr etiā in alio tpe circūcisio facta suū effectū sacramētale hēbat. Sicut etiā accidit de mīstrātib⁹ nostra sacra.qui seruāt materiā z formā debitā.z omittūt aliquid de ritu ad solēnitatē sacramēti ab ecclia institutū ptinens. ¶ Ad illud aūt qđ obiectū est dico q̄ sic magister sniaz videt sentire.licebat iminente mortis articulo diē ꝑuenire octauū. Alij dicūt q̄ nō erat necessitatis diē ꝑuenire. qr illis qui an octauū diē moriebant valebat ad salutē remediū qđ ante circūcisionē fuerat qđ adhuc efficaciā habebat.z hoc ꝓfirmāt p iudeos q̄ nūc sunt.qui nunqz ante diē octauū circūcidunt.z etiā p sile.qr nullū animal offerebat dño ante octauū diē. Secūm hanc ꝫ opinionē dicendū q̄ nō est sile de ꝑueniēdo z differēdo. qr nullo mō p̄ceptū q̄s trāsgredi debet vt ꝑueniat.sed si transgressus fuerit differēdo debet q̄tum potest illud implere in quocūqz tpe.

Circūdo das.dedi.dare.datum.ex circū. z do das.et cor.hanc syllabā da.vbicz in ꝺbo supino z participio Dū debet dici circūdabat dare.dat⁹ penl.cor. Ouid. Jussit z ambire circūdare litora terre. Jtē ꝺe corripit in ꝑterito.vt circūdedi.

Circūforanus ni.mas.ge.a circū.z for cōponit ille q̄ circumit for causar causa aduocationū. vel for vena lium causa recipiēdi z auferendi aliquid q̄ z Justro dī z ,pdu.penl.z mutat m.in n.sequēte f.

Circūluuium uij. locus quem aqua circumluit et dicitur a circumluo is.

Circūquaqz.i.ex omni ꝑte vndiqz.

Circūscribo bis.psi.ptū.circūscribere.i.ꝓcludere.circuire.damnare.reꝓbendere.includere vel stringere.vl removere.bonis ꝑpriis priuare.delere. Unde hic et h̄ circūscriptibilis z hoc le.z circūscriptibilit.

Circūscriptorie aduer.i. callide. xp̄sute surrepetine a circūscribo bis.

Circūscriptus.a circūscribo bis.dī circūscriptus ta. tū.ꝑticipiū in eadē significatiōe qua z suū verbū. Jtez circūscript⁹ ta.tū.i.caut⁹ vel callid⁹.vel argut⁹ vel strictus.z inde circūscripte aduer.i.argute caute.circūspecte vel stricte. Et compatur tior.tissimus.z componit incircūscriptus ta.tū.

Circūseptus ta.tum.idem est q̄ circūdat⁹.vndiqz cinctus vel sepe ambit⁹.z ꝓponit a circū z sept⁹. Vel circūseptus est ꝑticipiū figure ꝺecōpositē.et tūc descēdit a circūsepio pis.

Circūspicio cis.xi.ctū.a circū z specio ꝓponit.z ē circūspicere vndiqz aspicere.,pudere cauere. Unde circūspecto as.frequēta.z circūspectus ta.tū.i. caut⁹ callidus.,pudus.z compat.

Circūuenio nis.veni.ventū.i.circūdare.stringere.vel inculpare. Recipe. Ꝺe ꝺa corinth.ca.xij. Nūquid tit⁹ circūuenit vos.i.decepit.z cor.xv. in p̄ti z in ꝑterito ,pdu.v.z in his que ab eo formantur.

Circus ci.ma.ge.i. circular⁹ linea ad idē p̄ctū rediēs
Vñ 7 hic circ⁹ ci. dict⁹ ē loc⁹ rome. in q̄ equi currebāt
i circuitu circa metā.i. theatr⁹. 7 q̄libz loc⁹ in q̄ equi ita
currūt p̄t dici circus.
Cyrene regina fuit libye q̄ ex suo noīe ciuitatē cōdi-
dit quā cirenō nomiauit ſm ℣ap̄.
Cyrene⁹ penl'.acuta interp̄tat' heres.
Cirocop⁹.A copos labor⁹ 7 mirō qđ ē vnguētū vl' ci-
ros qđ ē man⁹.7 dī mirocop⁹ pi.et cirocop⁹ pi.in eodē
sensu vnguētari⁹ q̄ vēdit vl' opat' vnguētū 7 cor.co.
Cirographo phas.i. mānu scribere.a ciros et grapho
phas.qđ ē scribo.vl' dicit' cirographo phas.i.cirogra-
phū facere vel scribere caracteres.7 tūc derivat' a ciro-
graphū phi.7 cor.gra.
Cirograph⁹.a ciros qđ ē man⁹.et graph⁹ vl' graphia
ꝓponit' ħ cirograph⁹.7 ħ cirographū phi. Jtē ab eis-
dem 7 syn qđ ē cō vel sil' ꝓponit' syngraph⁹.7 ħ syngra
phū.7 ħ syngraphia īdecli. Et nō q̄ cirograph⁹ 7 syn-
graph⁹ sepe accipiūt' in differēter. Differūt tn̄ ſm p̄-
pietatē.q: cirograph⁹ circū scriptio manuū.s.cautio q̄
fit p̄pria manu debitor⁹ 7 p̄mittit' creditor⁹. Syngra
phus dī ꝓscriptio.i.duor⁹ insil' scriptio. Antiq̄t⁹.n.de-
bitor⁹ 7 credito⁹ sil' i ligno vl' in carta scribebāt et nomē
creditor⁹ 7 nomē debitor⁹ et testes et sūmā pecunie. 7 ī
medio ħ nomē syngraph⁹ capitalibz lr̄is.7 p̄ medū di-
videbāt. Postea si credito⁹ pl⁹ exigēt q̄z debitor⁹ debēt
vel si debitor⁹ denegaret depositū vterq̄ afferebat ptē
quā hēbat.vtrū due ptes ꝓuenirēt.7 illud p̄pie ē syn-
graphū vl' syngraph⁹. Syngraph⁹ etiā dr̄ nō aliq̄.vl'
scriptura i re aliq̄ ꝓfirmāda facta sic in cartis publicis
vbi nō vn⁹ scribit tm̄ ħ plures ad ꝓfirmationē carte et
hinc syngrapho phas.i.syngraphū facere.
Cirogrillus.i.erinac⁹ spinosus maior⁹ eritio.
Ciromācia cie.fe.ge.diuinatio que fit ī manu.a cirus
7 man⁹ 7 mācio diuinatio.
Cironomāta.a ciros man⁹ 7 nomos qđ ē monēs dī ħ
cironomāta te.et ħ cironomās tis.i. ioculator⁹ q̄libet q̄
manibz suis ludit mouēdo eas cū cultellis 7 hinc etiā ħ
cironomō indecli.īuenit' 7 in eodē sensu.7 ħ cironomō
dict⁹ ē ioculator⁹ p̄pio noīe q̄si p excellētiā leccacita-
tis 7 ioculatiōis.
Ciros grece manus latine.
Cirotheca ce.i.manuū tectura vl' repositoriū a ciros
7 tego is. vel theca qđ ē repositio.s.scriniū vl' aliud vbi
aliq̄d reponit'. Et ē fe.ge.sicut apotheca.vt vult mag-
ster bn̄. licet q̄dā dicūt q ē mas.ge. 7 vide q theca p̄t
eē grecū.7 sic aspirat' cū suis ꝓpositis. Vel p̄t eē lati-
nū a tego gis.7 sic teca nō aspirat' nec cirotheca.
Cirotheca⁹.a cirotheca dicit' hic cirotheca⁹ ri.q̄
eas cirotheca⁹ facit vel vendit. Et cirotheca⁹ ria.riū.
ſm hug.et videt' velle.q cirotheca sit fe.ge. quia dicit
qui eas facit vel vendit.
Cirrus ri in crinis est.
Cirurgia gie.penl'.acuta.vide in cirurgic⁹.
Cirurgic⁹.a ciros qđ est manus 7 ago agis ꝓpo.ħ ci-
rurgic⁹ ci.penl'.cor.i.medic⁹ manu 7 ferro p̄cisionē ope
rās.7 cirurgic⁹ ca.cū.vñ ħ cirurgia gie. ipa manuū ei⁹
opatio. Cirurgia etiā dicit' liber docēs sanare plagas
vel vulnera.
Cis aduer.loci.i.ex ista p̄te. Vñ cis 7 citra sunt eius-
dem significatiōis. nisi q cis est tm̄ locale. ħ citra q̄nq̄z
t̄pale q̄nq̄z locale.vt citra definitū t̄pus. Jtez cis p̄pie
ꝓponit' p̄p̄ijs nomibz mōtiū 7 fluuior⁹. vt Cis rhenū.
Cis alpes. Sed citra p̄pie appellatiuis nomibz locor⁹.
vt citra forū. Sed q̄nq̄z p ip̄ropietatē cis p̄ponit' ap-
pellatiuis. Citra p̄p̄ijs. Et citra ꝓpat' citerior⁹ terrim⁹
vel citim⁹. Et ē citerior⁹ idē q interior⁹ p̄pie ex ista p̄te.
Sz citim⁹.i. prim⁹. Jtē a citra dicit' citer tra.trū.i.vi-
cin⁹ p̄xim⁹ ex hac p̄te.qđ p̄t esse positiu⁹ istor⁹.s.citc-
rior⁹ 7 citerrim⁹. Jtē cis nomē patris saul.

Cison interp̄tat' letificans eos vel duricia eorum 7
acuitur in fi.
Cista a costa ste.dicit' hec cista ste dicta sic.a costis.i.
canis vel lignis quibz texit'. Et ſm pap. Cista est gran
dis corbus.
Cistella le.dimi.parua cista.
Cisterna locus aquā colligēs ſm pap. Potest etiam
dici cisterna locus p̄fund⁹ vbi colligunt' aque pluuia-
les. Et dicit' cisterna q̄si cis.i.inferi⁹ stricta.
Citat⁹ a cito tas.dī citat⁹ ta.tū.i.velox. Et ꝓpat' cita
tus tior⁹ tissim⁹.7 inde citate tius.tissime. aduer.et cita-
tim.i.cito mobiliter.agiliter sil'r aduer.
Citerior⁹ in cis exponit'.
Cithara re.dorica lingua pect⁹ dī. Vñ ħ cithara re.
dicta sic. q: i initio credit' fuisse silis hūano pectori.vt
sic a pectore.ita ex ip̄a cant⁹ ederent'. Ex postea pau-
latim fuerūt plures spēs eius. Et a cithara citharistes
grecū.vñ citharista ste.qui cum ea canit.et citharistes
stis mas.ge. iuōs quidā est. Et scias q vt dicit glosa
sup illud Jsa.xxiij. Bñ cane ꝛc.admonet tirū canticū
miseriar⁹ suar⁹ semp̄ cātare.ne iter⁹ eadē patiat'. Dicūt
enī hanc esse musice naturā si letuz inuenerit letiorem
facit si tristē tristiorē reddit. Vide in psaltes.
Citharedus di.qui cum cithara canit penl'. produ.et
dicitur a cithara re.
Citharista ste.in cithara vide.
Citherea ree.ħ citherus ri.mons est. Vñ ħ citherea
ree.i.ven⁹ q̄ in illo mōte colitur. vel q: iuxta illū montē
fuit nata de spuma maris. Vñ cithereus rea.reum. id
est venereus. vel a mōte illo existēs.
Cytisus gen⁹ arboris pīguis a cytiso insula vbi abū-
dat. Jtē cytisus genus fruticis herba odorifera ſm pa-
piā 7 cor.penl'. Vñ theodol⁹. Ue semp̄ oues cytiso ca
pras depellit ab humo.
Citimus in cis. vide.
Cito as. A citus derivat' cito as.i.festinare. vel sit fre-
quē.hui⁹ ꝓbi cieo ſm p̄dictā significationē. Et nō q
cito as.p̄t eē frequē. de cio 7 cieo ſm q idē significāt
7 tē ꝓposita varie,p̄ferūt'.nā si descēdāt a cio p̄du.pe-
nulti.si a cieo cor eandē. Cōpo.g̃ Concito as. Incito
as.7 excito as.vel hec magis sint derivata a cio vel cieo
nascit'. Jtē ꝓponit' incito as.i. ꝓmouere. ꝓuocare.insti
gare penl'.cor.q̄n venit a cieo secūde ꝓingatiōis.vl' pe
nulti.p̄ducta q̄n venit a cio cis.q̄rte. Jtē ꝓponit' reci.
to as.suscito as.a sursum vl' susum et cito as.a quo cō-
ponit' resuscito as. In istis tribz solem⁹ tm̄ cor.penl'.nō
p̄ducere sic dicit hug. Alij x̄o dicūt cū quibz ego q ci
to as.frequē. de cieo vl' cio ciui. citū cū omibz suis ꝓpo
sitis cor.penl'.7 p̄du.vt excito vl' excito. Dier' solicito.
recito oscito suscito.7 ab eo ꝓpositū resuscito.7 ħ vult
magister bn̄. Inuenit' cito aduer.i.statim penl'.cor.
Citra in cis exponit'.
Citropedes dicāt quidā. sed ſ. esse debet initialis lr̄a
sitropedes vl' scitropedes. Vñ in s. vide.
Citus a cio cis p festinare dī cit⁹ ta tū.i.velox et agil'
vinax. Vñ terē. Cit⁹ puer nat⁹ ē ex pāphilo 7 ꝓpat' ci-
tus tior⁹ tissim⁹. Vñ cite tius.tissime.aduer.et ꝓponit'.
Percit⁹ ta.tū.i.valde citus. Et scias q citū est supinū
de cieo cies.7 ſm ħ cor.p̄mā.7 ē supinū de cio cis. q̄rte
ꝓingatiōis 7 ſm ħ p̄du.ci. Vñ quidā. A cieo citū non
venit imo citū.7 idē de cit⁹ ta tū. vñ dicit pap. Cit⁹ ta.
tū.i.velox.cio p̄mā p̄du.cieo x̄o eā cor.
Ciuito as.aui.penl'.cor.a ciuis. 7 ē ciuitare ciuitatem
colere vel ciuē facere vl' more ciuis se habere.
Ciuic⁹ ca.cū.penl'.cor.dī a ciuis.7 sil'r ħ 7 ħ ciuilis.7 ħ
le.dī a ciuis.i.ad ciuē p̄tinēs vel res ciuis.
Ciuilis lis.le.a ciuis dicit' res ciuis vel ad ciuem p̄ti-
nens 7 produ.penul.
Ciuilitas tatis fe.ge.māsio ciuiū vl' p̄uilegio ciuiū vti
posse 7 gaudere. Actuū.xxij. Ego mlta summa ciuili-

tatē hanc cōsecutus sum. ⁊ pōt formari ab hoc vatino ciuili addita tas. ⁊ cor. penl'. ciuilitas.

Ciuis. Ā coco is. dī h ⁊ hs ciuis cōis ge. qr ciues coeāt vt insl' viuāt. vl' ciuis dī a cio cis. qr ciant' ad sil' habitā dū. Et inde ꝑ ꝓpositionē h ⁊ hs ꝓciuis. et dicūt' ꝓciues q̄ habitāt' ī eadē ciuitate. ⁊ ꝑdu. ci. Vñ quidā. Nō bonus ē ciuis q̄ pfert ciuib⁹ hostē. ꝑm hug. Pap. ꝛo dic. Ciues vocati. qr ī vnū cetum coeūt societatis vinculo adunati ad custodiēdā legē. a cieo. cies dī.

Ciuitacula le. dimi. pua ciuitas.

Ciuitas tatis dicit' a ciuis. et est ciuitas hoīm multitudo societatis vinculo adunata ab eodē iure viuēdi. Et ciuitas nō sāra. hs habitatores vocant'. sed vrbs ipa menia sunt. et dicit' ciuitas quasi ciuiū vnitas.

Cladecula le. dimi. pua clades et cor. penl'.

Clades dis fe. ge. dī a cladeo des. qr res tūc ineq̄liter ꝓtingat. vel clades melī⁹ deriuat' a gladius q̄si glades. Proprie cīm clades dī esse pestilētia q̄ fit p gladiū siue p interfectiōz factā a gladio ꝑm hug. Pap. ꝛo dic. Clades dicta q̄ currendo facta ledat. vel clam data clades morb⁹. tabes. calamitas. piculū.

Clā aduer. q̄litatis. i. occulte. latēter ⁊ dī a clamis.

Clamis idis. fe. ge. i. pallium quod ex vna pte induit' neq̄ ꝓsuitur. sed fibula infrenat'. Hoc a greco nomen accepit ⁊ cor. penl'. genitiui.

Clamo mas mani. ꝛbū neu. i. clamorē facē. sonare. et dicit' clamare a calam⁹ q̄si calamare. vnd clamosus sa. sum. q̄si calamosus a calamo. s. qr sonet. ⁊ ponit' clamo q̄nq̄ trāsitiue. hs iproprie vt clamo illū. i. clamore voco ꝑm hug. ⁊ ꝑdu. cla. Iuuenalis li. iij. Et plures vna cōclamāt sophiste voce. Et vt dicit pap. Clamo simplicis oris ē. Cōclamo cū alīs. Acclamo icuso. Reclamo post aliquē iterū clamo. Inclamo ⁊ succlamo murmurātis ē. Proclamo laudādi vl' deꝑcandi exultatio. Exclamo eleuo vocē. Exclamare signat valida intentiōe ꝑces effundere. ⁊ clamare voce insonare.

Clamor oris mas. ge. a clamo as. dicit'. Et est clamor rōnabiliū. Clangor ꝛo irrōnabiliū.

Clamosus in clamo as. vide.

Clāculū. Ā clā dicit' clāculū aduer. dimi. ⁊ clācul⁹ la. lū. i. dubi⁹ occult⁹. Vñ clāculo las. i. abscōdere. occultare. palliare. celare. ⁊ cor. cu clāculū ⁊ clāculo.

Clādestin⁹ na. nū. i. latēs ⁊ occult⁹. Unde clādestino nas. idē est qd clāculare. Et nō q̄ clādestin⁹ penl'. cor. nō est cīm ꝓpositū a clā ⁊ tenēdo vel stādo. vt quidā dixerūt. hs deriuat' tm̄ a clā vt dic ꝑsti. in tractatu ꝓpositionis. Vñ cū nō habeat't. a ꝑmitiuo cor. penl'.

Clango gis go in xi. ⁊ xi in ctū. clanctū ꝛbū neutrū. i. sonare ⁊ est alarū sine tubaꝝ. Vñ hic clangor gōris. i. son⁹ ⁊ ē irrōnabiliū. vt anserū tubaꝝ alaꝝ. Sz clamor est rōnabiliū vt hoīm. Inuenit' aūt clangui in ꝑterito. Unde numeroꝝ. x. Si semel clāgueris veniēt ꝑncipes ad te. Sed pōt dici q̄ lra corrupta ē ibi vicio scriptorum. ⁊ debet ibi legi clāxeris. quare ꝑm ꝑsti. facit ꝑteritū clanxi. ⁊ ita in similib⁹ dicas.

Claredo dinis. fe. ge. i. claritas. a clar⁹ dicit'. ⁊ hec claritudo in eodē sensu. ⁊ vt dicit pap. Claritas ē splēdoris. Claritudo nobilitatis.

Clareo res. rui. rere. ꝛbū neu. i. esse vel fieri clarū. manifestū. ⁊ dicit' a claro as. ⁊ ꝑdu. ꝑmaz. Prosper. Ex operū specie clarebūt intima cordis.

Claresco scis. incipio clarere verbū inchoatiuū.

Clarifico as. aui. facere clarꝝ verbū actiuū a clarus ra. rū. ⁊ facio ꝓponit'. ⁊ cor. penl'.

Clarigatio a clar⁹ ⁊ actio ꝓponit' hs clarigatio onis. i. clara actio. s. q̄ exponit' clara ⁊ apta voce. ⁊ pōt esse verbale a clarigo gas. i. clarigationem facere. i. causas belli exponere. ⁊ ē sumptū a romana ꝓsuetudine. Cū cīm romani hostib⁹ bellū indicē volebāt pat' patratus ad fines hostiū. pficiscebat'. ⁊ clara voce eis exponebat q̄b⁹ de causis bellū indiceret. Que causaꝝ expositio clarigatio dicebat' q̄ clara voce fiebat. Expositis aūt causis hasta emissa ī fines hostiū idicabat pugne ꝑncipiū.

Clarigo as. aui. are. i. clarere. florere ꝑm pap. vel ꝑm hug. Clarigare. i. clarigationē facere. i. causas belli exponere. vide in clarigatio onis.

Clarius rij. i. sol ⁊ dicit' a clarus q̄ sit clarus vel dicit' a claro insula in qua colit'.

Claro ras. i. clarꝝ facere ⁊ manifestū hs nō est ī vsu ⁊ derivat' a clar⁹. Et ꝓponit' declaro ras. id est notificare ⁊ ꝑducit cla.

Clar⁹. Ā celū dī clar⁹ ra. rū. qr splēdeat et ꝓpat' riorissim⁹. vñ clare rius. rissime. aduer. ⁊ hs claritas tatis. ⁊ hec claritudo dinis. ⁊ hec claredo dinis ī eodem sensu. Clar⁹ ꝓponit' ꝓreclar⁹. Declarus ambo ꝑ valde clarus ⁊ ꝑdu. cla. Vñ quidā. Quid tibi nobilitas q̄d virtus clara parentū.

Classarius rij. mas. ge. i. tubicen. ⁊ ꝑprie militum et dicitur a classicum.

Classicarius. i. preta q̄ nautis impat ⁊ dī a classis.

Classatū. Ā kalo as. qd ē vocare dī hs classitū ti. i. cornu vl' tuba vl' aliud instrm̄ cā ꝙuocādi factū. Classitū etiā dī signū bellicū vel son⁹ tube vel alteri⁹ instrumēti bellici. Proprie tū classitū ē ꝓcent⁹ ⁊ ꝓcordia oīm ī strumētoꝝ insl' sonātiū siue sint tube et cornua ī bello siue sint cāpane siue etiā boies ⁊ cor. penul.

Classis. a kalon qd ē lignū dī hs classis sis. qr de ligno fit ⁊ est classis multitudo nauiū. Dicit' tū et classis vna nauis. ⁊ qr alia hēbant signa bellica taz romani milites q̄ pedites. ideoq̄ ⁊ milites dicunt' q̄nq̄ classes. Q̄nq̄ etiā tam milites q̄ plebei dicunt' classes. Cū cīm romulus rempublicā instituisset romanos ī duas ptes diuisit. s. in nobiles ⁊ ignobiles. ⁊ vtrāq̄ ptē classem appellauit. a q̄busdā classitis. qr tā isti q̄ illi suū classidē. i. sunꝝ signū habebāt. Sed illi. s. nobiles dicebant ꝑma classis. ignobiles secūda classis.

Clatrus. Ā clauis vel claudo dis. dī hic clatrus tri repagulū qd opponit' ostiō vel ipm ostiū ꝑcipue ortorū. vineaꝝ ⁊ viridariorꝝ vel trūc⁹. Horati⁹. Obiectos valeat ꝓfringere clatros. ꝑm hug. vel ꝑm Pap. Clatri ligna volubilia ī caueis. validissimi fustes quib⁹ ostia obserant' valli.

Claua ue. baculus bñs massā ferri in fine. ⁊ etiā aliqñ ī ꝑncipio q̄ vulgarit' dī massa. ⁊ dī a clau⁹ ni. qr sit clauis ferreis religata q̄ ⁊ cateia dicit' ⁊ producit cla. vide in clauis.

Clauat⁹. a clau⁹ dī clauat⁹ ta tū. clauis ꝓfixus vel clauo veste instrumēto ornat⁹ ⁊ ꝑparat⁹. ⁊ hic clauat⁹ ti. qd̄ā gen⁹ calciamēti pedū. ⁊ dicūt' clauati q̄si claui lati. qr minutis clauis. i. acutis solea caligis vinciat'.

Claudeo des. i. claudicare. ⁊ dī a claudo dis.

Claudicarius ria. riū. qui cito claudicat vl' sepe. ⁊ dicit' a claudico cas. Inuenit' etiā hec claudicaria rie. i. nauis oneraria vel sonora.

Claudico as. ꝛbū neu. i. inequaliter incedere. ⁊ dicit' a claudus ⁊ cor. penl'.

Claudo dis. clausi sum. vñ hs clausura re. Et nota q̄ antiq̄ dicebāt cludo dis. clusi in eodē sensu a q̄ dicim⁹ claudo dis. cui⁹ literaturā oīa ꝓposita a claudo vl' cludo redolēt. ꝓponit' etiā claudo vl' cludo. cōcludo is clusi sum. Itē discludo is. i. apire clausurā auferre. Itē decludo is. i. valde vl' deorsum claudere vl' discludere. Itē excludo dis. i. exī claudē. i. exī clausurā emittē. Itez includo dis. i. int⁹ claudo. Itez intercludo dis. i. int' aliq̄ claudē vl' auferre. Itē ꝑcludo dis. i. añ. claudē vl' auferre. Itē occludo dis. i. ꝯ claudē. Itē recludo dis. i. iterū claudē vel retroclaudere vl' apire. Itē secludo dis. i. seorsum claudē ⁊ segregati separe. Itē trāscludo dis. i.

vltra claudere vel fugare vel mittere. Claudo 7 cõpo sita ab eo oia sunt actiua 7 oia faciũt ꝓteritũ in si 7 supinũ in sum. Itẽ oia ab eo ꝓposita vbiqꝫ mutãt au. in u. longã. vñ oia desinũt in pñti i cludo. 7 ꝓteritũ in clusi. 7 supñ. in clusum. Et scias q̃ antiq̃ ponebant claudo dis. etiã ꝑ claudicare. vñ claudus da. dũ.

Claudulus la. lũ. di. de claudus.

Clauicularius in clauis exponit'.

Clauiger ra. rum. penl'. cor. qui claues gerit. Inuenit' etiã subitantiue declinatũ in q̃libet genere. 7 ꝓponit' a clauis 7 gero ris. vel põt ꝓponi a claua 7 gero ris. 7 tũc clauiger idem est qd̃ clauẽ gerẽs.

Clauis. A claudo dis. dĩ hec clauis uis. q: claudat vñ hec clauicula le. di. a quo ß clauicularj⁹ q̃ claues portat vel facit. vñ ß clauicularia rie. in eodem sensu. Et facit accusatiuũ singularẽ in em. vl' in im. vt clauẽ vl' clauim Et ablatiuũ in e. vl' in i. vt claue vl' clauj. et accusatiũ pluralẽ i es vl' in is vt claues vl' clauis. Et scias q̃ clauis ꝓut sumit' in theologia est ptãs ligãdi 7 soluẽdi. q̃ ecclesiastic⁹ iudex dignos recipe 7 indignos excludere debet a regno. Et ponit' in p̃dicta diffinitiõe gen⁹. scz potestas 7 subiectũ potestat'. s. iudex ecclesiastic⁹. 7 act⁹ scz excludere et recipe ꝑm duos act⁹ materialis clauis. apire. s. 7 claudere cui⁹ obiectũ tãgit in ß q̃ dic̃ a regno Modus aũt i hoc q̃ dicit dignos vl' indignos. in illis i q̃s actus exercet'. pensat'. Claues aũt sunt due. s. sciẽtia discernẽdi. 7 potẽtia ligãdi 7 soluẽdi. Et secũda clauis q̃ dicit' potestas ligãdi 7 soluẽdi ẽ q̃ imediate ſerã apit peccati. Ex ꝓma clauis q̃ dĩ sciẽtia discernẽdi ostẽdit cui apienda ẽ ſera illa. Et si obijcias. Claues i collatione ordinis ꝓferunt'. sed sciẽtia nõ ẽ ex infusiõe semp. ß q̃nq̃ ex adinq̃sitiõe nec ab omibꝫ ordinatis habet'. 7 a quibusdã nõ ordinatis habet'. ergo sciẽtia nõ est clauis 7 sic est tm̃ vna clauis. s. potestas ligãdi et soluẽdi. Respõdeo q̃ nõ solũ vna clauis sed due dant' in ordine. Vñ dico q̃ sciẽtia q̃ habit⁹ ẽ nõ est clauis. sed autoritas actũ sciẽtie exercẽdi q̃ q̃nq̃ sine sciẽtia est. q̃nq̃ scientia sine ipa est. sicut etiã patet in iudicibꝫ secularibꝫ. Aliq̃s em̃ est iudex habẽs autoritatẽ iudicãdi. qui non habet iuris sciẽtiã. 7 aliq̃s ecõuerso bz sciẽtiã iuris qui nõ habet autoritatẽ iudicãdi. et q: actus iudicij ad q̃s q̃s ex autoritate suscepta obligat'. nõ aũt ex sciẽtia habita. sine vtroq̃ bñ fieri non possunt. Ideo autoritas iudicãdi q̃ clauis est sine sciẽtia nõ põt sine peccato accipi. Sed scĩa sine autoritate absq̃ peccato haberi põt A clauis ꝓponit' cõclauis. 7 ꝓdu. cla. Hic põt queri an sacerdos ex vi clauiũ remittat peccatũ quo ad penam tm̃. Respõdeo idẽ est iudiciũ de effectu quez potestas clauiũ actualit' exercitata ꝓplet i eo i quo cõtritio tpe p̃cessit. 7 d̃ effectu baptismi q̃ iam habẽti gr̃am dat'. Aliq̃s. n. ꝑ fidẽ 7 ꝓtritionẽ p̃cedẽtẽ baptismũ gratiã remissiõis peccatoꝝ q̃ntũ ad culpã ꝓsecutus est. sed qñ actualiter postea baptismũ suscipit gr̃a auget'. et a reatu pene totaliter absoluit'. eo q̃ sit ꝑticeps passiõis xp̃i. Et sil'r ille q̃ ꝑ ꝓtritionẽ ꝓsecut⁹ est remissionẽ peccatoꝝ q̃ntum ad culpã 7 ꝑ ꝓsequẽs q̃ntum ad reatũ pene eterne q̃ simul cũ culpa dimittit'. ex vi clauiũ ex passione xp̃i efficaciã habentiũ auget' gr̃a. 7 pena remittit' tpalis. cui⁹ reatus adhuc remanet post culpe remissionẽ. Nõ tm̃ tot⁹ sicut in baptismo sed ps eius. eo q̃ in baptismo bõ regenerat' 7 ꝓfigurat' passiõi xp̃i. totalẽ efficaciã passiõis xp̃i q̃ sufficit ad omnẽ penã delendã i se suscipiẽs. vt nihil de ꝓnis peccati actualis pena remaneat. q: nõ debet alicui imputari ad penam. nisi qđ ipemet fecit. In baptismo aũt homo nouã vitã accipiens fit ꝑ gratiã baptismalẽ nouus. Et ideo null⁹ reat⁹ pene i eo remanet ꝓ ꝑcedenti peccato. Ex in penitentia homo nõ mutat' in aliã vitã. q: pnia nõ est regeneratio sed sanatio quedaz. Et ideo ex vi clauiũ q̃ opat' in sacramẽto penitẽtie nõ tota pena remittit'. sed aliq̃d de pena tpali. cui⁹ reatus post absolutionẽ a pena eterna remanere potuit vt dictũ est. Nec solũ a pena illa quã habet penitẽs in ꝓfitendo vt quidã dicũt. Quia sic ꝓfessio 7 sacerdotalis absolutio nõ essent nisi in on⁹ qđ nõ ꝓpetit sacramẽtis noue legis. sed etiã de illa pena q̃ in purgatorio debet' aliq̃d remittit'. vt min⁹ i purgatorio puniat' absolut⁹ añ satisfactionẽ q̃ si añ absolutionẽ decederet. Et dictis collige q̃ d̃⁹ ꝑ seipm̃ i ꝓtritiõe delet culpã. dimittit pene et ne reatũ. infundit in animã gratiã. Sacerdos aũt ex vi clauiũ in ꝓfessiõe aliquid dimittit de pena temporali. Vide de hoc infra in penitentia.

Clauo as. aui. are. i. clauis ꝓfigere verbũ actiuũ. et dicit' a clauus ui. 7 ꝓdu. cla.

Clauſtralis in claustrum vide.

Clauſtrensis in claustrũ exponit'.

Clauſtrellum li. di. paruũ claustrum.

Clauſtrũ. A claudo dis. dĩ hoc claustrũ stri. q: claudat' vel claudat inhabitãtes. Vñ hoc claustrellũ li. di. 7 hic 7 ß claustrẽsis. 7 ß se. 7 ß 7 ß claustralis. 7 ß le. i eodem sensu res claustri vel ptinẽs ad claustrũ. 7 põt esse substãtiuũ. 7 ß 7 ß claustrẽsis vl' claustralis. i. monach⁹ vl' monacha stans in claustro vl' in cenobio.

Clauſula le. penl'. cor. est distinctio cõstructionis et dicit' a claudo dis. Et vt dicit Dap̃. Clausula est in oratiõe breuis sentẽtia.

Clauus ui. mas. ge. i. acutus dict⁹ a calibs q̃si calib. i. ferreus. q: fit de ferro. Et clau⁹ dicit' vestis purpurea qua vtebant' senatores. q: quibusdã clauis aureis. vel de alia materia erat ornata 7 variata. Et i tali veste sepe venit ad' dignitas. Clauus etiã dĩ gubernaculũ nauis. s. temo vl' manica temõis. Prouer. xxiij. Quasi sopitus gubernator amisso clauo. Vñ ỻsus. Claua ferit clauis apit. clauus duo iũgit. Induc te clauo. rege claua. pcute claua.

Clemẽs tis. oĩs ge. i. misericors. nobilis. pius 7 sanct⁹. Et dĩ a cluo is. i. defẽdo. q: cluat. i. defendat. 7 ꝓtegat 7 tuet'. sicut solet patron⁹ clientẽ. Et ꝓpat' clemẽs tior. tissim⁹. Inde ß clemẽtia tie. a dño clemẽti addita a fit clemẽtia. Clemẽs ꝓponit' Inclemẽs. i. nõ clemẽs. et inde ß inclemẽtia tie. i. impietas crudelitas. 7 ꝓdu. cle. Vñ in aurora dĩ. Hinc pius. hinc dulcis. hinc clemẽs hinc q̃ benign⁹. Itẽ ibidẽ. Donec honoret eos summi clemẽtia regis. Et dicit' clemẽs quasi cluentẽ mentem habens. 7 est ety.

Cleo. a cleos qđ est gloria dĩ cleo cles cleui cletum. i. glorior'aris. Itez cleo cles. i. abscõdere vl' sorbere. Itẽ cleo cles. i. inclinare.

Cleopatra regina 7 soror ptholomei regis alexãdrie 7 cor. penul. naturaliter. Vnde in aurora dĩ. Nubit alexandro cleopatra regia rident. Itẽ idem. Que iam cleopatre leserat intus amor.

Cleophas frater fuit ioseph sponsi v̄ginis marie pater symeonis q̃ symeon iacob epo successit.

Cleos. i. gloria. Inde inclitus. i. gliosus. ſm pap̃.

Clepo pis psi. pe. cleptũ. i. furari. et ẽ actiuũ cũ omibꝫ suis ꝓpositis siqua sunt ſm bug. Pap̃. etiã sic dic. Clepe clã rape. furari. surripe. celare. 7 cor. cle.

Cleps. a clepo pis. dĩ hic 7 ß cleps. vl' cleptes tis com. generis. id est fur.

Clepsedra. a clepo pis. dicit' ß clepsedra dre. i. ducill⁹ q̃ obdit foramẽ dolij. q: ꝑ illũ q̃s furat' liq̃rẽ 7 videt esse ꝓpositũ a cleopo pis. 7 ydon qđ ẽ aqua siue liquor Vñ quidã dicũt clepsidra penl'. ꝓdu. 7 ꝑ i. q̃si clepens ydor. Ex poti⁹ videt' ety. q̃ ꝓpositõ. ß siue sit ety. siue ꝓpositio dicẽdum ẽ clepsedra penl'. cor. 7 ꝑ e. ſm bug. Itẽ clepsedra dĩ qđdã instrm̃ qđ imittit' i dolũ ꝑ foramẽ supi⁹ cã furãdi vinũ. Itẽ clepsedra dĩ illud instrm̃ ꝑ qđ bore colligunt'. s. boralogiũ. Vñ clepsedrarij dicunt' illi q̃ ꝑ illđ instrm̃ boras colligũt. Clepsedre etiã

dicunt vasa pforata q̄ habebant philosophi ad dimetiendā quātitatem. Unde martialis in sua astrologia. Monstratū est oia signa patria spacia cōtinere multiplici appositiōe clepsedrarū.

Cleptes tis.cō.ge.in cleps est.

Clept⁹ta tū.i.furat⁹ passiue. Dō ꝛ ꝓ guloso dr̄.ꝛ deriuat a clepo pis.ſm bug.

Clerical in clericus vide.

Cleric⁹a cleros vel cler⁹ dr̄ ḃ cleric⁹ci. Et dicunt generalit clerici oēs q̄ in eccl'ia xp̄i dseruiūt dū tm̄ ordinē habeant.ꝛ ab illo tpe sic dicti sunt. exq̄ mathias sorte electꝰ ē.q̄s p̄mū p apl'os legim⁹ ordinatū. Un ḃ clerica tus tus tui.ꝛ ḃ ꝛ ḃ clerical ꝛ ḃ le. Un clericalit aduer. ꝛ ḃ clericalitas tatis.ſm bug. Pap. ꝛo dicit. Cleric⁹ dict⁹ ē.q: est de sorte dñi vel q: dñs sors ꝛ ps clericor est. Et scias q clericis q̄ ad diuina ministeria applicant ꝓpetit rasura ꝛ tonsura in modū corone rōne figure.q: corona ē signū regni ꝛ pfectōis cū sit circulus. Illi aūt q̄ diuinis misteriis applicant adipiscūt regiā dignitatē ꝛ pfecti in xp̄tate esse debent. Corona em̄ regale dec⁹ significat.ꝛ fruire deo regnare ē. Un̄ ministri ecclesie reges esse debēt vt se ꝛ alios regāt q̄by petr⁹ ait Vos estis gen⁹ electū regale sacerdotiuꝫ. Cōpetit em̄ eis rōne ſbtractōis capillor ꝛ ex pte superiori p rasurā. ne mens eor in tpalib⁹ occupationib⁹.a ꝓtēplatōe diuinor retardet.ḃ reuelata facie glouā dei expedite ꝛ libere ꝓtēplet. Sūmitas em̄ capitis est eminētia mētis. Denudatio capitis ē reuelatio mētis. Cleric⁹ em̄ secretor dei nō ignar⁹ esse dz.ꝛ ex pte inferiori p tonsuram tōdent em̄ capilli vsq̄ ad reuelationē sensuū.s.oculor ꝛ auriū.vt vicia in corde ꝛ ope pullulātia doceant p̄ci denda ne ad audiēdū ꝛ intelligendū xp̄ū dei p̄pediāt. p q̄ seruato reddet in excelsis corona. Itē figura rotunda nullū angulū hz.ꝛ signat q̄ clerici nō debēt habere sordes in vita.qm̄ vbi angul⁹ ibi sordes. ꝛ debent hīe veritatē in doctrina.qm̄ veritas ā gulū nō hz sicut dicit hieronim⁹. Itē ḃ figura ē oim figuraꝝ pulcerrima. Un̄ in hac de⁹ celestes creaturas fecit.p qđ signat q̄ clerici debēt hīe pulcritudinē interi⁹ in mente ꝛ exterius in uersatōe. Tales sane vt dicit clemēs papa ad misteriū spūale eligendi sunt clerici q̄ digne possint dūica sacramēta tractare. Melio⁹ est em̄ dño sacerdotum paucos habere ministros qui possint digne opus dei exercere q̄m multos inutiles. q̄ ordinatori onus grue inducāt. Hieronymus aut ē ad nepocianū de vita clericoū sic dicit. Nec rusticus ꝛ tm̄ simplex frater.iō se sanctū putet si nihil nouerit.nec pitus ꝛ eloquens in lingua extimet sanctitatem. Multoq̄ melio⁹ est de duobus imꝑfectis rusticitatē habere sanctā q̄m eloquētiam peccatricē. Itē quedā glo.dicit sup illo Esa.xxix.ca. Dabit liber nesciēti lr̄as.dicet q̄ ei. lege ꝛ respōdebit nescio lr̄as ⁊c. Multo melio⁹ est impitiā legis ꝓfiteri q̄m iactare prudentiā nec posse scire qđ dicit. Unde inutilis ꝛ ī ordo ꝛ ī sacerdos ꝛ ī lux.

Cleronom⁹. A cleros dicit hic cleronom⁹ mi.i.heres. Et inde hec cleronomia.i.hereditas.

Cleros grece latine sors vel hereditas.

Cler⁹. A cleros dr̄ ḃ cler⁹ ri.i.multitudo clericor q̄si hereditari⁹ vel sortit⁹ q: sit sortit⁹ deo.i.de sorte domini vel q: partē dñi habet.vel ſm quosdā clerus dicit a clarus.q: sit clarus.

Clibanarius in clibanus est.

Clibanici⁹ cij.mas.ge.i.panis in testa vl furno coctus ꝛ dicit a clibanus.

Cliban⁹. A clinus dr̄ hic cliban⁹ ni.penl'.cor.i. furn⁹ vel fornax q̄si cluan⁹ q: in erectiōe sit collect⁹. Clinus em̄ ascēsus dicit. Itē ꝛ alio nomīe dicit clinaci⁹ cij. sil'r a cluo.ꝛ a cliban⁹ dr̄ hic clibanari⁹ rij.q̄ custodit clibanū vl facit.ꝛ ḃ clibanaria rie.vxor clibanarij.vl q̄ facit vel custodit clibanū.ꝛ adiectiue clibanari⁹ ria.riū.

Cliens. A colo lis.dī hic ꝛ ḃ cliēs tis. cōis ge.a colendis patrib⁹.vel dī a cluo q: cluat ꝛ defendat dñm suuꝫ ſm bug. Pap. ꝛo dicit Cliens a colēdo patronū dictus.i.amic⁹ domesticus q̄ ꝑus colētes dicebant. Item clientes discipuli q̄si colētes mayſtrū.

Clientela le.fe.ge.id est seruitiū vel multitudo seruorum ꝛ dicit a colo lis.vel ſm pap. Clientela officiū domesticū et ꝓducit te.ꝛ formal a dtio clienti i.in e.longam ꝛ addita la.ſm piti.

Clientulus li.di.paru⁹ cliens siue seruiens.

Clima. A cleo cles ꝓ inclinari deriuat ḃ clima atis.id est tanta portio terre ſm quā mutat meridies. Et ſm ḃ in astrologia assignant septē climata ī nostra habitabili regione ſm quosdā. Uel ſm alios octo. Itē clima dicit plaga vl ps celi siue mūdi sic ꝓsueuit dici. Quatuor sunt climata mūdi.i.ptes.s. orientalis. occidētalis. septētrionalis ꝛ australis. Itē clima grece dicit latine gradatio.ꝛ inde hic climax cis.quidā color rhetoric⁹.

Climaterū. Clima grece latine dī gradatio. Unde ḃ climaterū rij.et sunt climateria q̄ gradatim descēdunt vel incerte rei diuinatiōes vl incerta ꝓfugia.

Climax. Clima grece dī gradatio latine. Un̄ hic climax cis.quidā color rhetoric⁹ ſm bug. vide etiā supra in q̄rta pte in ca. de coloribꝫ rhetoricis.

Cline grece latine dī lectus ꝛ vertit ī latinū ꝛ dicit ḃ clinus ni.i.lectus.a quo clino nas.

Clinic⁹ a cline vel clin⁹ dī hic clinic⁹ ci.penl'.cor.q̄ de lecto nō descēdit ꝛ ꝑcipue paliticus. Et ḃ clinica ce.in eodē sensu.ꝛ clinic⁹ ca.cū.mobilit pōt declinari.

Clino. A clin⁹.i.lectus.a q̄ dī clino nas.i. flectere curuare.ꝛ ꝓprie ad lectulū.sed nō est in vsu ꝛ ꝓponit. Acclino nas. Cōclino nas. Declino nas. Inclino nas. Interclino nas. Reclino nas. Clino ꝛ ei⁹ ꝓposita oīa sunt actiua.licet q̄nq̄ inueniant in absoluta ꝛ passiua significatiōe. vt in lucano. Inclinat facta ducū. Et oia pro ducūt cli. Facet⁹. Maiori cedat caputq̄ inclinet femori

Clin⁹ni.a quo dī clino nas.qđ ꝓpo.acclino nas. Declino nas.vide in cline.ꝛ ī clino nas.ꝛ pdu.cli.

Clypeola le.penl'.cor. vide in clypeus.

Clypeolus li.dimi.paru⁹ clypeus.

Clypeus. A cluo is.i. defendo dī hic clype⁹ pei.i.scutū Sed scutū ē militū.clype⁹ ꝓ peditū.ꝛ dicit clype⁹ q̄si clupe⁹.q: defendat ab ictib⁹. Uel dī a clepo pis qđ est furari q̄si clepe⁹ q: furat corpa nr̄a ictib⁹ q̄ aūt dī clype⁹ q̄si clepēs sona.i.subtrahēs ꝛ furās corp⁹ ictib⁹.ety. est nō ꝓpositiōis oīsio. vn̄ ḃ clypeū pei.neu.ge.pictura vel imago vel figura rotūda vbi tm̄ caput impigit. vel dī sic loc⁹ vbi imagines reponūt.ꝛ ḃ clypeol⁹ li.dimi.ꝛ ḃ clepeola le.penl'.cor.annul⁹.q: sit rotūdus instar clypei vel ē monile rotūdū ad modū clypei. et clypeat⁹ ta.tū.i.clypeo ꝓtectus vl armat⁹.ꝛ clypeo as.i.cōtegē vl armare clypeo ꝛ ē actiuū ꝛ cor.cly.sicut clype⁹. Un̄ patet q̄ scribit ꝑ simplex p. Horaci⁹ in.iij.epla. Quas manib⁹ clypeos ꝛ acute cuspidis hastā.

Clystere. A clepo ꝛ sterc⁹ ꝓponit ḃ clystere ris.qđ et ḃ clysteriū inuenit.s.instrumētū medicor q̄ sterc⁹ infirmi ī vētre ꝓduratū faciūt exire. sic dictū q̄si clepēs stercus. vel dī sic q̄si col⁹ stercoris. vel q̄si colatio stercoris q: ꝑ ipm colat sterc⁹ extrinsec⁹. vel dī sic a cleo cles qđ ē inclinare ꝛ sterc⁹. q: sterc⁹ facit inclinari.i. deponi.et cor penl'.clystere.vn̄ dic̄ Pacer de pulue aneti. Appositis digitis aut intus clystere fuso.ꝛ declinat ḃ clystere ris.a macro.ꝛ sic ablatiu⁹ desinit ī e.vt clystere.ꝛ sic ſm regulā desinētiū in er.crescētiū in gtio cor.penl'.vt puluer ris.clyster ris. Et inde dī clysterizo zas.ꝛ ē clysterizare ꝑ foramē ī anū aliq̄d imittere.disiūgere ſm pap. Medici aūt cōiter dicūt. Clystere ris.penl'.ꝓdu.et tūc declinat ḃ clystere hui⁹ steris.ꝛ desinit ablatiu⁹ singu. in i.clysteri.

Clito a cluo is.ꝑ splēdeo dī hic clito onis.i.filiꝰ regī

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vel impatoris vel q̄ multa resplēdet nobilitate.
Clit⁹ta.tū.i.gloriosus.nobilis ꝑ nō ē in vsu.7 derivatur a cleos qđ ē glia.vel a cleo cles qđ ē glorior. Et cōponit clit⁹ cū in 7 dī Inclit⁹ta.tū.i.valde gl'iosus.nobilis Vel pōt ꝓponi inclit⁹ab in 7 clito onis. Vñ inclit⁹.i.nobilis 7 gl'iosus ꝑm hug.vel inclit⁹ ꝑm pap̄.cōponit ab in 7 cleos qđ est glia. Inde inclit⁹.i.int⁹ gliosus siue intus cleos 7 cor.cli.
Cliuosus sa.sum.vide in cliuus.
Cliu⁹. A cleo cles qđ est inclinare dī ꝑ cliu⁹ ui.i.collis ꝑm qđ ꝓsiderat in descēsu.s.ascēsus vel pot⁹ descēsus mōtis vl' flexuositas.vñ cliuosus sa.sum.i.mōticulosus vel flexuosus. Cliuis ꝓponit ꝑ 7 ꝑ accliuis et ꝑ ue. vel acclu⁹na.nū. Decliu⁹. Procliu⁹7 qđlibz istor ꝓpat ꝑm hug. Pap̄.xo dic. Cliu⁹ ascēsus.mōs nō alt⁹.
Cliuosus.i.inclinat⁹. Pro ascēsu sumit Reg.j.ca.ix. Cūq; ascenderēt cliuū ciuitatis inuenerūt puellas ꝛc. 7 ꝓducit cli.
Cloaca. A colo las dī ꝑ cloaca ce.q; ibi colāt q̄ emittunt.7 dī cloaca q̄libet fossa ad quā sordes defluūt.vl' ꝑm quosdā dī a cleo cles qđ ē abscōdere vl' sordere. q; stercora 7 imūda absorbeat vl' abscōdat et ꝓdu. penl'. vel ꝑm pap̄. Cloace dicte sunt. q; per eas colant aque vt quotiēs pluuie inundatio extiterit ꝑ eas aque extra ciuitatē emittant.
Cloacari⁹ rj.q̄ cloacā facit vel purgat a cloaca dicit 7 ꝑ cloacaria rie.in eodem sensu. Et cloacari⁹ ria.riū. qđ ptinet ad cloacā vl' res cloace.
Cloto vna ex trib⁹ parcis.7 interptat ꝓuocatio.
Cludo dis.antiq̄ dixerūt. ꝑ moderni claudo dis.dicūt.vñ pōt ꝓponi ꝑm antiq̄tatē. Concludo. Excludo. Decludo ꝛc. Vide in claudo dis.
Cluniculū li.ge.neu.penl'.cor.i.spata.splēdona.7 dī a clunis.q; resplēdeat a clune.vel dī a cluo is. q; defendat. Cluniculū etiā dicit forame qđ fit ī camisijs mulierū.circa inguina.vel generaliter qđ fit in pānis earum circa latus ꝑm hug.
Clunis. A culus dī ꝑ aut ꝑ clunis ge.incerti.i.nates. q; sint iuxta culū.vl' pot⁹ derivat a cluo cluis ꝓ defendo.q; illa massa carnis defendit ossa sedentis ꝑm hug. Pap̄.xo dicit. Clunes dicte q; sint iuxta culū.
Cluo is.clui caret sup̄.7 sigt duo.s.defendere7 resplēdere. Cluo ꝓponit. Precluo is.i.valde defendere vel valde resplēdere.vñ ꝑ 7 ꝑ pcliuis. Et cluo ꝓ defendo cū suis ꝓpositis siq̄ bz actiuū ē. Pro resplēdere neu.7 oia carent sup̄.ꝑm hug. Pap̄.xo dicit.
Cluere.i.pollere.excellere.vigere.ꝓtegere.

C ante D

Coaceruo as.aui.ex con 7 aceruo as.7 abijcit n.7 est coacervare simul acervare cumulare.cōgregare.
Coactim aduer.i.vigenter.
Coactor oris.qui cogit a cogo gis. Coactor etiā dicit asselli agitator ꝑm pap̄.
Coactrix tricis.fe.ge.mlier que cogit.7 format a coactor tor ꝓversa in trix vel or in rix.
Coact⁹ta.tū.i.ꝓstrict⁹.in vnū collect⁹ a cogo is dicit
Coacuo is.coacui ex cō 7 acuo is.i.sil' acuere. Hiero nym⁹ ī ꝓlogo librorꝫ salomonis. Sciat magis scripta nostra intelligi. q̄ nō in terciū vas trālfusa coacuerūt. sed statim de plo purissime ꝓmendata teste suū sapore seruauerunt. inuo as.et abijcitur n.
Coadinuo as.i.simul adinuo 7 componit ex cō 7 ad-
Coaduno ex cō 7 aduno nas.i.simul adunare cū alio in vnū colligere.7 abijcit n.
Coagito tas.ex cō 7 agito tas.7 ē coagitare sil' agitare vel cumulare.cōmouere.vl' repellere.
Coagulat⁹ta.tū.i.ꝓstrict⁹ vl' sil' strict⁹ a coagulo dī.
Coagulū. Acogo is.dicit hoc coagulū li. id est illud qđ ponit in lacte vt coagulet. Unde coagulo las. id est simul stringere.
Coalbeo bes.bui.buere.id est simul albere a con 7 albeo et abijcitur n.
Coaleo les.in coalo vide.
Coalesco scis.inchoatiuū a coaleo les.
Coalo les.lui.i. crescere ex cō 7 alo lis. Qđ etiā secūde ꝓiugatiōis inuenit coaleo les lere.i.sil' crescere. Inde coalesco scis.inchoatiuū.
Coalterco as.vel coalterco⁹ aris.i.simul certare.litigare ex cō 7 alterco vel alterco⁹ ꝓponit.
Coamicio cis.ixi.itum simul amicire ex con 7 amicio cis.et cor.mi.
Coango is.xi.ctū.i.simul angere ex cō et ango is.
Coarguo uis.gui.guē.i.sil' arguere ex cō 7 arguo.
Coarto as.aui.are.id est simul artare, cōstringere cō densare ex con 7 arto tas.
Coax vox est ranarū.
Coaxo as.xbū ꝓpriū ranax 7 dicit a coax cis.
Coccinus vide in coccus.
Coccit⁹ ti. fluui⁹ infernalis 7 interptat luct⁹ 7 ꝓdu. penl'.7 etiā ꝑmā.q; duplicat c. q; vt habet in doctrinali. Notaq; vocal' coccit⁹ c.duplicabit. Job.xxj. Dulcis fuit glareis cocciti. Qđ xbū tractās greg. moraliꝫ. xv. di. Greca lingua coccitos luct⁹ q̄ tū dicit luct⁹ feminarū vel quorūlibet infirmantiū solet intelligi. Sapiētes xo hui⁹ seculi a luce veritatis excluſi q̄si vmbras q̄sdā de veritatis inq̄sitione tenere conati sunt. Vñ coccitō fluuiū currere apud inferos putauerūt videlicz designātes q; hi q̄ digna doloribꝫ opa faciūt in infernū ad luctū decurrūt. Sed nos despiciamus vmbrā carnalis sapiētie.q̄ iam de veritate lucē tenem⁹ 7 cognoscamus voce bri viri cocciton vl' coccitū luctū infirmātiū dici. Et scias q; pap̄.ponit quoccit⁹ in q.7 etiā in c.vñ in c. di c. Coccit⁹ inferni palus vl' fluui⁹ ꝑm hug.ponit coccitus in c. Et sic ꝑma lra ꝑm euz ē c.7 sic scribit cōiter. De coccito dicit. Nō nisi lamēta tua vant coccita fluenta. Quidā tū coccit⁹ scribūt ꝓ vnū c.tm̄.
Coccine⁹ nea.neū.in coccus est.
Coccite⁹ tea.teū.derivat a coccitus. Virg.in.vij.enei. Hic subitā rabiē coccitea xgo obijcit ꝛc.
Coccus ci.mas.ge.est gen⁹ tincture.s.mediū inter rubeū 7 croceū.coccū dicūt greci. Nos rubeū seu vermiculū dicim⁹. Est est xmicul⁹ ex silvestrib⁹ frondibus. vñ coccin⁹ na.nū.7 coccine⁹ nea.neū. illo colore tinct⁹ id est rube⁹. Inuenit etiā ꝑ coccinū ni.ī Isa.ꝑmo. Si fuerīt peccata vīa vt coccinū.vbi dicit glo. Idē ē coccus 7 coccinū 7 xmiculus. Et scias q; coccinū sbstātiuū corripit mediā.7 coccin⁹na.num.adiectiuū ꝓdu. penl'. sicut bissin⁹ na.nū. ꝓdu. mediā. Sed hoc bissinū substantiuū cā cor.7 vt dicit. Pap̄. Coccineū sanguineum a cocco dicitur.
Coclea.a cōcha dicit ꝑ coclea lee. dimi. q̄si cōchula. Itē coclee dicūt alte 7 rotūde turres.s.a ciclo q̄si ciclee q; p circulū ascēdūt ad orbē. Vñ ꝑm pap̄. Coclea dī p circulū ascēsus. Grecis. xo dicit. Dic cocleam turris scalam testāq; limacis.
Coclear.a coclea dī ꝑ coclear vel ꝑ cocleare hui⁹ris. a ꝓcauitate vl' ab vsu ꝓpter quem cochleaꝫ dictū. Coclear etiā dī quedā mēsura.s.dimidia ꝓs dragme appēdēs siliqs nouē qđ triplicatū ꝓbulā facit ꝑm hug. In grecismo sic dicit. Est coclear ꝓprie q̄ pultes ponis in ore.
Cocleari⁹ rij. est lapis marinus cocleis 7 arenis et lapillis ꝓcretus 7 asperrim⁹.7 dī a coclea.
Coctilis.a coquo quis.dī hic 7 ꝑ coctilis et ꝑ le.penl. cor.qđ coctū est vel aptū ad coquēdū.
Coct⁹ta.tū.a q̄ coquo q̄s. dī q; aūt coctū q̄si coactū ab igne 7 aqua dī ety. est nō derivatio. A quo ꝓponit semicoctus ta tum.
Cocula vasa oia coquēdi causa parata.
Codex. Caudex idē est qđ trūc⁹ 7 mutata au.in o.dī

codex.vl'a caudex dī ꝟ codex liber q̄dā in q̄ ꝓtinēt diuersa p̄cepta iusticie.sic in codice trūco ꝓtinēt diuersi rami. Et appellatio ista mō āpliata ē vt etiā q̄libz liber dicat codex. Differūt tn̄ codex et liber. Quia codex ē ꝑprie mltoꝝ liboꝝ.q: tāq̄ ramos ꝓtinet i se multos libros. Sed liber ē vni⁹ voluminis.

Codicill⁹ li.di.pu⁹ codex. Codicill⁹ etiā dicebat illa carta in q̄ scriptū erat testm̄ alicui⁹ mortui ex ciuitate.vl'i pegrinatōe q̄ postea mittebat ad romanos ꝑm hug. Pap. ꝟo dic. Codicill⁹ paru⁹ codex vel scriptura nulla indigēs solēnitate. ꝟ solūmō testatoris volūtatē significās.loco testamēti habet.

Codicul⁹ li.di.pu⁹ codex idē q̄ codicill⁹ 7 cor.cu.

Coegi coegisti ꝑteritū est de cogo gis.

Coco. Eo is.ꝓponit cū cō. 7 dī coco is.ſbtracta n.et ē coiresil'ire et coire.i.ꝓiūgi.ꝓgregari. adunari. vñ q: vir et femia ꝓiūgunt i ope venereo dicunt tūc coire. Vñ ꝟ coit⁹ tus tui.i. ꝓcubit⁹. Item coire q̄nq̄z ponit trāsitiue ꝑ ꝓiūgē sine colligere 7 ꝓgregare.7 ꝑm ꝟ inuenit ei⁹ passiuū in t'cia ꝑsona. Vñ lucan⁹. Multūq̄z coitur humani generis.i.colligit 7 congregat.coco tn̄ neu.est 7 absolutum.

Coepus pi.vicarius est epi.a con 7 epus.vel ꝑm pap. Coepiscopus ꝓiūctus 7 vicinus epus.

Coepulo: laris.i.simul epulari.a con 7 epulo: aris.

Coequo q̄s.quaui.quare.i. sil'eq̄re.ex cō et equo q̄s. Vñ hic 7 ꝟ 7 ꝟ coequās tis.7 scribit ꝑ oe diphtōgū Vñ ꝓz q̄ pdu.penl'. Regū.ij. libro ca.viij. Et mēsus est eos funiculo coequās terre.

Coerceo ces.cui.citū.ꝟbū actiuū.i.simul arcere.constringē.7 ꝓponit ex cō 7 arceo ces.vñ ꝟ 7 hec coercibilis 7 hoc le. Vñ coercibiliter aduerbiū.

Coesus sa.sum.i.co:rosus a cō 7 esus 7 pdu.penl'.

Coetane⁹ nea.neū.i.vnius 7 einsdē etatis. Hal.ꝑmo Proficiebā i inclaismo supᵖ multos coetaneos meos.

Coet'nus na.nū.i.sil'et'nus. 7 ꝓponit a cō 7 et'n⁹. vt fili⁹ ē eo patri coet'nus. Vñ ꝟ coet'nitas tatis. Elide in ꝑsona. tat.7 dī a cofinus ni.

Cofinari⁹ rij.mas.ge.q̄ cofinos facit vl' vēdit vl' por-

Cofinulus li.dimi.paru⁹ cofinus.

Cofin⁹ ni.penl'.co:. dī a cauo as. q̄si cau⁹ q: sit cau⁹ ꝑm rabanū. Et vt dic̄ pap. cophinos grece co:bis latine cofin⁹ vas ex ꝟgultis aptū aliq̄d mūdare vel vt dic̄ q̄dā glo.ī iohāne.cofini sī vasa ad fimū portādū. Vel dic q̄ cofin⁹ ē gestato:iū fimi vl' ceni qō q̄si idē est.vel ꝑm q̄sdā.cofini sī vasa viminea ad opa seruilia deputata. Jux illud psal. Adan⁹ eius ī cofino seruierūt.

Cogitatiuncula le.di.parua cogitatio.

Cogito as.i.puto.7 fit a scō ꝑsona bui⁹ ꝟbi cogo is abstracta s 7 addita to. vñ ꝟbalia cogitato:.cogitatrix cogitatio.7 ꝟ cogitat⁹ tus tui.7 ꝟ cogitamē mis. Cogito ꝓponit Excogito tas. Precogito tas. Recogito tas.7 ab istis ꝟbalia 7 dicit cogitatio q: cogat frequēter animū reminisci.

Cognat⁹ gnat⁹.i.fili⁹ ꝓponit cū cō. 7 abiecta n. dī ꝟ cognat⁹ ti.i.frat' q̄si sil' nat⁹.7 ꝟ cognata.i.so:o: q̄si sil' nata.i.filia.7 tūc ponit g.in nat⁹.7 nata p; ptheſiz. Itē nat⁹ ta.tū. ꝓponit cū cō 7 ad et dicit cognat⁹ ta.tū.et hic cognatus et hec cognata et agnatus ta.tum.et hic agnat⁹ ꝟ agnata q̄ vel q̄ vl' qō ē de eodē genē nat⁹ vel nata l'natū.tū ibi ē dīa.q: agnati dicūt q̄ p virilē sexū descēdūt. Ez cognati dicūt q̄ p femineū descēdūt sexū Et dicunt agnati. q: accedūt ꝑ natis.7 succedūt loco nato: dū desunt filij. Ez cognati dicūt q: sī de eodez genē nati. vel q: sī ꝓpinq̄tate cognationis ꝓiūcti. Qui iō p⁹ agnatos habent.q: p femineī ser⁹ ꝑsonas veniūt Et a cognat⁹ dī ꝟ cognatio onis.et ab agnat⁹ ꝟ agnatio onis.i.parētela.ꝓsanguinitas ꝟ distingue.

Cognomē mis.est cōe nomē toti⁹ cognatiōis.vñ hic 7 ꝟ cognomis 7 ꝟ mine.q̄ sunt eiusdē cognomis vl' nominis.7 tūc ꝓponit a cō 7 nomē.7 inde cognomio as.i. cognomīe appellare.vl' cognomē imponē.

Cognosco scis.noui.nitū. noscē.i.sil' noscere.vñ cognito: dī a cognoscendo rōnes vtriusq̄ ptis.cog̃scere etiā dī: in alio sensu vt ibi. Adā cognouit vxorē suam. Cognosco ꝓponit ex cō 7 nosco. 7 mutat' n.in g. Cognosco ꝓponit cū p̄ 7 re.7 dī ꝑcognosco is. Recognosco is. De cognitiōe sanctoꝝ dicā in oratio 7 ī sanctus De cognitiōe ꝟo nr̄e vtilitatis dicā in curiosus. Itez de cognitiōe mortuoꝝ dicā in defunct⁹. Itē de cognitiōe beatoꝝ angeloꝝ dicā in intellectus.

Cogo. Ago cōponit cum con.7 fit cogo is.coegi coactū. vnde ꝟbalia coacto: trix.coactio. Et est cogere ꝓstringere vl' coadunare. vnde ꝟsus. Cogo ꝓstringo dico cogo coaduno.

Cohereo es.hesi.hesum.simul hereo ex con. et hereo res abiecta n.7 pdu.be.

Coheres redis.com.ge.i.simul cū alio heres.7 cōponit ex con 7 heres. 7 pdu.penl'. tā in nūio q̄z in obliq̄s. Ro.viij. Si autem filij 7 heredes quidē dei coheredes autē christi.

Cohibeo bes.bui.bitū.cohibere.i.coercere.refrenare ꝓstrigere.vetare 7 ꝓponit ex cō 7 habeo bes. 7 abijcit n.7 mutat' a.ī i. Aliqñ tn̄ retinet n.7 dī ꝟ cohibeo bes cōhibētia.ꝟ tūc aliud signat vt patebit. Et nō q̄ venialia cohibent' 7 peccata mortalia ꝓhibent'.

Cohors.a cohorto: taris.dī hic cohors tis.a frequētia cohortatiōis et ē cohors multitudo rusticoꝝ castrū multitudo militū. Cohors maio: cōtinet q̄ngentos.cohors mino: trecētos. Itē cohors dī qdā gen⁹ munitiōis a coartādo vel coercēdo.q: coerceat cūcta intio:a.i.ꝓcludat. vel q: coerceat obiectu suo extraneos et adire ꝓhibeat. Et ꝑm hoc in tali sensu melius scribit ꝑ vnū o.7 sine h.s.cors cortis.

Cohorto: taris.tatus sum.cohortari.i.simul hortari ex con.7 horto: taris.

Cohostio stis. tini.tire.i. simul hostire siue equare et ꝓponit a con.7 hostio stis.

Cohum hi.ge.neu.i.corrigia qua iugū ad temonē religat 7 dicit a cohibeo bes.

Coijcio cis.ex con 7 iacco cis. et abijcit aliqñ n. aliqñ retinet 7 melius. vide in conjcio cis.

Coimo mis.mi.emptū.i.simꝫ emere. ex cō 7 emo emis et abijcit n.et mutat e.in i.cor.

Coinq̄no nas.i. cōmaculare. fedare simul peccare ex cō et inq̄no nas.et cor.qui. Matꝟ.vij. Sed que de ore ꝓcedūt illa sunt q̄ coinq̄nant hominē.

Coire infinitiu⁹ de coeo is. vide etiā in coeo.

Coitus tus.tui.i. ꝓcubit⁹ a coeo is.ini.itū.7 cor.penl'. sicut coitū supinū. tus pōt dici colax.

Colax cis.fuit quidā leccato:.a quo et quilibet pasi-

Colema.a colo is. dī ꝟ colema tis.i. ꝓmixtio herbe et olei ex q̄ luctato:es in palestra vngebant'.

Colera.a col⁹ vl' colon dī ꝟ colera re.penl'.cor.quasi follicula.s.fellis effusio.7 ē vn⁹ de q̄tuo: humo:ib⁹ cor porl'. Dicit etiā colera ipe follicul⁹. de q̄ fel effundit'. Et nō q̄ q̄tuo: sī hūo:es co:pis hūani.s.sanguis.colera.melancolia.7 flegma. Et vnusq̄sq̄z p̄dicto: hūo:ū elemētū suū imitat'. Sāguis nāq̄z imitat' aerē. Colera ignē. Melācolia terrā. Flegma aquā. vide ꝟ in estas.

Colericus ca.cū.penl'.cor.ille in quo magis dominat' colera.et dicit' a colera re.

Colicus ca.cū.in colus est.et corrpit penl'.

Colifiū.a colo lis. de ꝟ colifiū fij.i. panis q̄ post p̄mā vel meridiē laborātib⁹ dat'. Vl' panis azim⁹ ī modū viril'mēbri fact⁹.q̄ solebāt vti agonistē vt eēnt fortiores Juuenal'. Comedūt colifia pauca ꝟz bug.pap. ꝟo dic Colifia dicūt' panes azimi 7 gen⁹ carniū carnes asse et semicocte.q̄ ē vict⁹ athletaꝝ 7 pducit o. ante l.colifiū.

Colimbus bi.mas.ge.est herba crescēs in aqua vel tir-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sus virens vl aq̃ductus.s. locus p quē discurrit aqua In passione beati thome inuenit. Fecit colimbū et lacus aq̃rū influētes ꝑm bug. Pap. ꝛo dic colimbo vbi mūdant vestimēta vl aquaꝝ influēs loc⁹ ꝙ pdu.pmā. Collactane⁹ nea.neū.i.eodē lacte nutrit⁹ vl eodē tpe lactat⁹. ꝙ dī a collacto tas. Actuū.xiij. Et manaen qui erat herodis tetrarche collactane⁹.

Collacteus tea.teū.i.einsdē lactis. Collactei sunt qui ide lac suxerūt vel in eodē tpe quasi coetanei. ꝙ ponit ex con. ꝙ lacteus.

Collacto tas.taui.tare.i.simul lactare. ꝙ ꝓponit ex cō ꝙ lacto ꝙ mutat n.in l.

Collafizo zas.i.collafis cedere a collafus fi. dī vl ꝑm Pap. Collafizare est collū cedere. Ūñ collafizat⁹ ta.tū.i.collafis cesus vl verberat⁹.j. Petri.ca.ij. Que est em̄ gr̃a si peccātes ꝙ collofizati suffertis quasi dicat si peccatis ꝙ punimī nō est in ꝟ gratia.

Collafus fi.est colli pcussio a collū dī. ꝙ est mas.ge.

Collarīū rij.id qđ est in collo canis.a collū dī.

Collateralis.a cō ꝙ lateralis ꝓponit hic ꝙ ꝟ collateralis ꝙ hoc le.q̃ est a latere.vt vent⁹ collateralis. q̃si cōtiguus ꝙ vicinus ꝙ a latere existens.

Collatero ras.raui.i.simul laterare penl.cor. ꝙ cōponit ex cō ꝙ latero ras.qđ est ꝓiūgere vl aliquid alicui⁹ lateri apponere. ꝙ est actiuū.

Collatio onis.in collatiuus vide.

Collatiuus. A cōfero fers dicit ꝟ collatio onis. ꝙ collatiuus ua.uū.i.larg⁹.amplus.sinuosus capax vbi multa ꝓferūtur. Ūñ collatiue ad nerbiū cōferēdi. Unde ꝑsti. dicit agere de litera collatiue vbi ostēdit.q̃ litera cui litere ꝓfert ad ꝓstitutionē syllabe.

Collato tas.taui.tū.i.simul latare ex cō ꝙ lato tas.cōponit. vide in lato tas. ꝙ pdu.la.

Collaudo das.i.simul laudare. vide in laudo das.

Collectiuus ua.uū.a colligo is dicit. Unde collectiuū nomē dicit qđ in singulari numero multitudinē signat. vt ꝑplus. Plures em̄ homīes in vno ꝑlo colligūtur. vide in tercia ꝑte vbi agitur de ꝙ specieb⁹ nominū in cap̃. de nomine collectiuo.

Collega ge.mas.ge.nomen officij virorū est. ꝙ dicit a collego as. ꝙ pdu.penul. Proprie quidē college sunt in officio.s.qui insimul legant ad aliqđ officiuꝫ agendum vt ad pacē inter aliquos cōponēdam. Unde versus. Consortes cōiungit amor socios labor vn⁹. Dissio collegas ad eunde copulat actū. Ast eadem comites vnit via.mēsa.sodales. Itē lego is. ꝓponit cum cō. ꝙ dicit colligo is. Et inde hic ꝙ ꝟ collega ge. cōmunis ge.penul.cor.id est simul colligens vel legens. Sicut em̄ conuene dicunt simul venientes. sic college dicūtur simul legentes. vide in socius.

Collegiū. a colligo is.i. simul lego dicit hoc collegiū gij.i.societas. Ūñ collegio as.i.collegiū facere cōgregare ꝑm bug. Pap. ꝛo dicit. Collegium est societas collegaꝝ in vno honore positoꝝ.

Collaetor taris.tat⁹ tari.i.sil letari.a cō ꝙ letor taris ꝙ pdu.le.q: ibi est dipbthong⁹ ae.

Colleuio as.i.simul leuio. Vide in leuio as.

Collibētia tie.i.obediētia vl ꝓsensus ꝙ idē est collibescētia ꝙ dicit a collibeo bes.

Collibeo. Libet vel libeo componit cum con. ꝙ dicit collibeo bes.id est simul libere vel cōplacere. Item col libere.i.obedire vel cōsentire. Und collibesco scis inchoatiuū. ꝙ cor.li.

Collibertus.i.cū alio libertus. vide in libert⁹.

Collibescētia in collibentia vide.

Collibista ste.in collibiū vide.

Collibiū bij.dicit a collibeo bes. ꝙ dī collibiū paruuꝫ munusculū vel fructus vt pomū.nuces.cicer.fixū vua passa qđ ꝙ bellariū dī et antepometū. ꝙ dicit a collibet q: simul cū alqs placet. post.n.carniū fercula.fruct⁹ solent diligi.p se nō tm̄. Ūñ collibista ste. dicit q̃ recipit collibia ꝙ h⁹mōi munuscula ꝓ vsura vel aliq̃ seruitio. dicit etiā collibista q̃ vendit collibia.

Collibū bri.penl.pdu.est genus pecunie vl tota pecunia simul collibrata. ꝙ dicit a collibro bras.qđ cōponit a con ꝙ libro bras.

Colliculus li.diminutiuū paru⁹ collis.

Collido dis.lsi.sum.collidere.i. simul ledere a con et ledo dis.vñ collisus sa.sum. ꝙ cor.li.

Colligo is.gi.ctū.colligere simul legere a cō ꝙ lego is. ꝙ cor.li.ꝟ pducit in ꝑterito le.

Collirida de.penl.cor.dī a collū. ꝙ est collirida panis tenuis ꝙ q̃si subcinericius. vel collirida ē panis modic⁹ ꝙ triangul⁹ coct⁹ ꝙ frictus veteres⁹.ij. Regū.ca.vj. collyridā panis. Unde alexander. Collyridā panis qđaꝫ genus esse memēto.

Colliriū. A collū dicit hoc colliriū rij.i.q̃libet supunctio.ꝑprie tm̄ ad tergēdas feces oculoꝝ ꝑm bug. Pap. ꝛo dicit. Collyriū medicamentū. Collyra sonat.q: vicia oculoꝝ tergāt. Apoca.iij. Et collirio iunge oculos tuos vt videas.

Collia. A collū dī hic collis. ꝙ sunt colles ꝑeminētiora iuga mōtiū. quasi colla vel ipsi ascensus circa summitates mōtiū. ꝙ facit gtūs pl'alis ī ium. vt collū ꝙ accusatiu⁹ pl'alis ī es vel in is. vt colles vl collis.

Collisio onis.fe.ge. q̃si sil' lesio a collido dis. vl ꝓformationē a collisus si.addita o. fit collisio. Itē collisio ē quedā spēs methaplasmi. q̃ alio nomīe dī synalimpha de q̃ dixi ī q̃rta ꝑte ī ca.methaplasmi. Itē collisiōes st cū aspe ꝓnūtes ī ꝓstructiōe occurrūt sibi vt ē illō. Si iures auriga p loza ꝙ flagella ꝙ frena. vt vult pap. ꝙ sic collisio ē vicū ꝓtentū ꝟ barbarismo.

Collisus sa.sum. q̃si sil' lesus a collido is dī. ꝙ pdu.li.

Collito tas.taui.tare.id est simul litare. et componit a con ꝙ lito tas. ꝙ corripit li.

Colliueo nes.liui.uere.i.simul liuere ex cō ꝙ liueo nes Ūñ colliuesco inchoatiuū ꝙ pducit li.

Colloco cas.caui.are.i.simul locare. ex cō ꝙ loco cas. componit.

Colloquiū quij.i. ꝓsiliū vel ꝓscio qđ vulgo dī plamē tū ꝙ dicit a colloquor q̃ris vel pōt dici colloquiū quasi simul loquiū.i.simul habere locutionē.

Colloquor ris tus.sum.colloqui.i.simul loqui a cō et loquor ris et corripit lo.

Colluco as.aui.are.id est obscurare et est tractū a ramis arboꝝ qui cadentes nemus obscurius faciūt. ꝙ cōponit a cō ꝙ lucus ꝙ pdu.lu.

Collulū li.di.paruū collū.

Collū a colūna dicit hoc collū li. q: sit longū ꝙ rotūdum vt colūna baiulans caput. cuius anterior ꝑs gula posterior ceruix dī ꝑm bug. Pap. etiā dic. Collū dictū q: sit rigidū ꝙ rotūdū caput sustētans sic colūna.

Colluo is.i.simul luo vl simul velauare vl destruere. vel sordes ꝓgregare ꝙ ꝓponit ex cō et luo.

Collustro stras.aui.are.i.sil' lustrare ex cō ꝙ lustro as.

Colluuiū. A colluo is dī hoc colluuiū uij. ꝙ hec colluuies ei. ꝙ ꝟ colluuio onis.in eo⁹dē sensu.i.aquaꝝ inundatio vel sordiū collectio et ꝓgregatio ex multa fluxione et inundatiōe aquarū.

Colo las.lani.dī a col⁹ ꝙ ē colare.purgare.foras emittē.liq̃facere.eliq̃re. Colo ꝓponit. Cōcolo las. Decolo las. Excolo las. Precolo las. Percolo las. Recolo las Succolo las.i.paꝫ colare. vl q̃ sūt subt⁹ colare vl post colare. Et ē actiuū cū omīb⁹ suis ꝓpositis. et oīa ꝓdu. banc syllabā co. Sed colo is eam cor. Ūñ in grecis. dī Prima dico colo tercia dico colo. Idem. Nunc ego rura colo. lego calco gurgite colo.

Colo is.ui.ere. q̃nq; habet significatiōes. Colo ciuitatē.i.habito. colo terram.i.aro. colo formā.i.orno. colo deū.i.veneroꝛ. colo parētes.i. diligo. Hec significa-

tiones ꝓtinent ī his ꝟsib⁹. Agros rus formā supos colit atq; parētes. Hos arat hic habitat.ornat.honorat amat. A colo vel colēs ꝑ ꝓpositionē ĥ 7 ſ celicola 7 cristicola le.7 ĥ 7 ſ ruricola le.7 ĥ 7 ſ agricola le. Et scias q; b⁹mōi nomīa ꝓposita a colo is.sunt cōis ge. sicut a gigno ꝓposita. Vñ in dctrinali dī. Q; colo cōponit cōe locare decebit. Q; q; facit gigno. Itē colo cōponit cū ad 7 dī accolo. Itē cū ex 7 dī excolo.i.diligēter colere. Item a colo cōponit. Incolo is.i.habitare. Percolo lis.i.pfecte colere. Precolo.i.prē alijs colere occulo is.i.abscōdere. Recolo.i.rememorari.recordari.ad memoriā reducere.vel iterꝫ colere. Colo actiuū ē ī omni sua significatiōe.nisi ꝑ habitare 7 arare. Tunc eñ est neu. Cōposita ꝟo ab eo si redoleāt alterutrā ꝑdictaꝝ significationū.s.arare vel habitare neu.sunt.in alijs significatiōib⁹ oīa sunt acti. Item oīa ꝓposita ab eo retinent literaturaꝫ sui simplicis vbiq;.pter occulo is q; mutat o.in u. Itez oīa faciūt ꝑteritū in lui.7 supī. in cultū. Et ſ syllaba eo vbiq; cor.in eis.

Colobiū. A collū dī ĥ coll obiū bij.i.palliū virginale vsq; ad talos dependū m 7 sine manicis et dī colobiū q̄si collobiū a collo dependū.vl' q; sit longū. Et nō q; non solū ꝟgines ſ etiā diaconi vtebant colobio. loco cui⁹ p⁹ea vsi st' dalmatica.q;.s.nuditas brachioꝝ culpabat'

Coloma me.i.calam⁹ cū spica sua 7 dī a culm⁹.

Colō grece dicūt 7 interptat' mēbrū. Itē colō vl' colos dicūt greci fel vl' aliud intestinū. A colō dī ꝑ ꝓpositionē. Monocolos dicolos vl' tricolos 7 tetracolos a monos q̄d est vnū.vel dis sine bis q̄d ē duo vl' tris q̄d ē tres vel tria.vel tetras q̄d ē quatuor 7 colon q̄d ē mēbrū.s.q̄d hz vnā vel duas vel tres vel q̄tuor metri varietates. Vñ inuenit' ī odis horacij. hec oda ē monocolos.ſ dicolos.ſ tricolos.i.hz ī se vnā vl' duas vel tres metri varietates. Pap̄.di. Colō culare intestinū.

Colonia. A colon⁹ dī hec colonia nie.i.ciuitas vel castrū vel villa q̄libz a nouis instituta colonis. Hieronym⁹ ī plogo hieremie. Jā terras eoꝝ colonie gētiū possidebāt.colonia etiā dicebat' olim ciuitas vl' regio capta a romanis in q̄ ꝟteribꝫ expulsis supinducebāt' noui coloni a romanis.colonia etiā dicebat' ciuitas vl' castrū vel villa ī cōfinio duaꝝ regionū a colonis ibi frequēter mutatis a romanis.ne liceret eis eē infideles ſm bug.vel ſm pap̄.colonia ē q̄ ꝑ defectu indigenaꝝ novis cultoribꝫ adimplet'.dicta q; sit agriculture dedita.

Colon⁹ ni.i.terre cultor.7 ꝓprie aduena q̄ aliūde venīēs agrū locatū sibi colit.7 dī a colo is.ſm bug. Papi.etiā dicit.coloni ab incolēdo t'rā dicti aduene sunt.

Coloq̄ntida de.vel ĥ coloq̄ntis tidis. cucurbita agrestis 7 vehemēter amara.q̄ silr vt cucurbita ꝑ terrā flagella extēdit fructu rotūdo 7 foljs silib⁹ cucumeri vsu ali. Vñ in q̄rto li. Regū.c.iiij. Et collegit ex ea colocynthidas agri.vl' vt dicitur ī bistorijs.coloq̄ntide sunt agrestes cucurbite amarissime.minores bis q̄ ī ortis nascunt'.vel vt quidā dicūt.herba ē q̄si vitis se diffūdēs ī sepib⁹ fructu modico purpureo et rotūdo cū matur⁹ est. Vñ alexāder sic dicit. agrestis tibi sit coloq̄ntida curbita lector.

Color dī a caleo.q; calore ignis et solis colores cōficiunt'.vl' dī a colo as.q; olim colores colabant' vt ēent nimie ſbtilitatis. Vñ coloro ras. ꝟbū actiuū. Alij ꝟo dicūt.q; a coloro fit color ꝑ apocopā color cōponit ĥ 7 ĥ bicolor ris.q̄si duorū colorꝫ. Vñ bicolorat⁹ ta.tū. 7 ĥ 7 ĥ tricolor ris.i.triū colorꝫ. Vñ tricolorat⁹ ta.tū. 7 ĥ 7 ĥ multicolor.i.multorꝫ colorꝫ.ĥ 7 ĥ diuersicolor. id est diuersorꝫ colorꝫ vl' alteri⁹ coloris. Vñ discolora tus ta tū.7 ĥ 7 ĥ vnicolor.i. vni⁹ coloris.7 ĥ 7 ĥ rubicolor.i.rubei coloris.7 ĥ 7 ĥ albicolor.i.albi coloris.et cū eisdē ꝓponit' coloro ras.7 sunt oīa ei⁹ ꝓposita actiua.et cor.ꝑdicta co. ¶ Et scias q; oīa ꝓposita a color. vt bicolor a decor.vt dedecor.a corp⁹.vt bicorpor sūt

cōis ge.licet irregl'arit' aliq̄n inueniant' ī neu.ge.q̄d autoritati attribuim⁹. Ezech̄.xvj. Et sumpsit vestimēta tua mlticoloria.7 cor.ꝑmā color.anian⁹. Ingenio morū ſbsistit forma colorū. Itē ſm pap̄.colores rhetorici sunt q̄litates vl' spēs dicendi.de q̄b habes in fine q̄rte ptis. Itē de colore nubiū. vide ī nubes.

Coloro ras.raui.rare.ꝟbū actiuū a color dī. Alij ꝟo dicūt.q; a coloro fit color ꝑ apocopā. Coloro ꝓponit' cū cō. 7 dī cōcoloro ras.i.sil' colorare vl' cū alijs colorē ꝑparе. Itē cū de.7 dī decoloro ras.i.valde colorare.vl' colorē auferre. Et vt breuit' dicam⁹ ꝓponit' cū omib⁹ ꝑdictis cū q̄b color.7 oīa sunt actiua 7 ꝑdu.lo.

Colos vel colon dicunt greci fel. vel aliud intestinuꝫ sicut dixi in colon.

Coloseū. a colosus dī ĥ coloseū sei. quidā loc⁹ rome vbi olim erāt imagines oīm ꝑuiciaꝝ 7 ī medio erat imago rome tenēs pomū aureū ī manu. vtpote dña 7 regina oīm. Et erāt ita disposite arte nigromātie.q; q̄n aliq̄ ꝑuicia volebat insurgē ꝫ romanos statim imago rome obuertebat vꝛsum illi⁹ ꝑuicie imagini. Vl' vt dicūt imago illi⁹ ꝑuicie insurgebat ꝫ imaginē rome.7 tē romani ex improuiso mittebāt illuc exercitū.7 puniciā illā sibi ſbiugabāt. Et tali arte romani q̄si totū mūdū sibi ſbiugauerūt. 7 dī ī vulgari colisie. vid' ī pātheon.

Colosus. A colo is.dī ĥ colosus si.i.aliq̄ res ī memoria alicui⁹ mortui facta vt tumuli 7 imagines apd̄ antiquos.7 dī colosus q̄i colēs ossa 7 ꝑdu.pnl'. Inuenal' Et d̄ marmoreo cithară suspēde coloso ſm bug. Papias ꝟo dicit. Colosus vocat' statua marmorea 7 alta

Colostrū. A colo is.dī ĥ colostrū stri. q̄d et colostra dicit'.i. lac ꝓtextū in māmis vl' poti⁹ nouū lac q̄d statī ꝑmo mulget' post fetū q̄d cito coagulat'. Pap̄.ꝟo dicit. Colostrū lac nouū ꝑ o. Pōt etiā in fe.ge.declinari ĥ colostra stre. Vñ dicit auicēna in.ij.li.in.c. de lacte. Et colostra ē tarde digestiōis. Mel ꝟo ipm rectificat 7 acq̄rit ex ipo corp⁹ mutrimētū plimū ĥ ille.

Colubella in colūna vide.

Coluber. A colo is dī ĥ coluber bri. pennl.naturalit' cor.7 ĥ colubra bre.q; colat vmbrā gen⁹ ē serpētis.vñ colubrin⁹ na nū. Coluber ceraū fugit leonē int'ficit.

Colubercul⁹ li. dimi. paru⁹ coluber.

Colū. A colo as. ĥ colū li.instrumtū ꝑ q̄d mustū fluit' Vñ virg. Tūc spissos vimie q̄los colaq; plor. Fumosus de rispe tectis. Itē colū.accipit' ꝑ q̄dam colore rhetorico. Pōt eñ colū 7 coma duo colores rhetorici.vide in fine q̄rte ptis. Pap̄.sic dicit. Cola dicunt' ꝑ que mustū fluit.a colādo dicta ĥ colū li.

Colūba. A color ſm rabanū dī ĥ colūb⁹ et ĥ ba.ppt' diuersos colores quos hz ī collo.7 ē fe.ge.colūba.7 dī colūba q̄si colēs lūbos. et habet septē ꝓprietates.caret felle.nullū ledit.alienos pullos nutrit.gemitū ꝑ cantu emittit.iuxta fluuiū morat'. granū eligit q̄d comedat. in foramib⁹ petre nidificat.q̄ oīa in significatiōe cōueniūt fideli aie. Significat etiā spiritūsanctū.

Colūbar. A colūbus dicitur hoc colūbar baris.latibulum vel foramen vbi nidificant columbe. Colūbar etiaꝫ dicit' quoddā genus vinculi a collo.quia sit aptū collo.dicūtur etiam colūbaria loca cōcaua in naui per que remi emittūtur q; sint similia latibulis columbarū vbi nidificant.

Colūbinus na nū. penl'. ꝑdu. possessiuū a columbus dicitur. Item hic columbinus ni.quidam lapis a colore illius auis sic dictus.

Colūbul⁹ li. dimi. paruus colūbus. 7 hec colūbula le. parua columba.

Colūbus.bi.in colūba vide.

Columella vide in colūna.

Columē. A colo is.dicit' ĥ columē mīs.i.alacritas vl' fortitudo.7 cor.lu.vñ homerus. Hinc patrie columē pugnat manorū⁹ hector.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Columis.a colūna dicit hic ꝛ hec columis et ꝟ me. id est san⁹ ꝛ alacer.qꝛ erect⁹ et firmissim⁹ sit vt colūna. A q̄ ꝓponit ꝟ ꝛ ꝟ incolumis ꝛ ꝟ me.i.infirm⁹.ꝛ cor.lu.

Colūna ne dī a columē minis.qꝛ ī summo sit lōga.qꝛ culmē sustineat. Vñ ꝟ colūnula le.dimi.et ꝟ colūnella le.dumi.ꝛ ꝑ abiectionē n.inuenit ꝟ columella le. Vnd ioseph⁹ in.vij. Quatuor columelle q̄drangule stātes. Et a columella ꝑ mutationē m.in b. inuenit ꝟ colubel la le.silr dimi.ꝛ cor.co.p̄dicta. hora.in epi. Nepte inf varias nutrit silua colūnas. Et ī aurora dicit. Petra colūna uiā sol redeūdo morā.

Colūnella le.dimi.parua colūna.

Colūnelli. A colūna ꝟ colūnelli oꝛ dētes q̄ canini dicunt a lōgitudine ꝛ rotūditate sic dicti.qꝛ sunt longi ꝛ rotundi ad modum colūne ſm hug. Papi. ẋo dicit colomelli.

Colūnula le. vide in colūna.

Colur⁹. A colō et vrus cōponit hic colurus ri.quasi colon uri.i.mēbrū.s.cauda bouis siluestris.nā vrus bos siluestris dī. Inde colurus cauda illi⁹. Vñ ꝛ quadā similitudine dicūt coluri duo circuli impfecti ī celo qui q̄daꝫ ideali prudētia fingūt ī firmamēto. Sic em̄ cauda bouis facit circulū impfectū.ita quidā circuli fingūtur eē ī celo ipfecti q̄tū ad visum nr̄m ſm hug. Pap. aūt sic dicit. Coluri impfecti circuli interptant. Sunt aūt duo diuidētes celū. vn⁹ ꝑ mediū cancrū ꝛ capricornū. alt⁹ ꝑ mediū arietē ꝛ librā. nec pueniūt nisi ad australem circulū. vñ impfecti dicūtur.

Colus.colos vl colon dicūt greci fel vel aliud intestinū ꝛ vertit in latinā formā.ꝛ dī ꝟ col⁹ li.apd nos. Vñ colic⁹ ca cū. vt colica passio.q̄ fit in illo mēbro.et colic⁹ hō q̄ infirmitatē coli patit. vñ macer de viribꝫ herbaꝝ Pilli⁹ semē colicis cū melle medet. Ite inuenit ꝟ colus li. vel colus lus lui. ꝑ rota femiaꝝ. Sꝫ tūc derivat a colo is.ꝛ ē fe.ge.ꝛ secūde vl quarte declinatiōis ſm hug. Pap. aūt dic.colū ē grecū ꝛ ē neu.ge. Et in phisica dī intestinū culare. Inde colica passio colū colaterū a colādo mustū.col⁹ instrumentū vñ femīe nent ge.fe.secūde vel q̄rte declinatiōis.ꝛ cor.p̄mā. Ouid⁹ epi.aptior est digitis lana colusqꝫ meis.

Coma a como is.dī ꝟ coma me.ꝓprie capilli mulierū a cōmādo. Sic cesaries virorꝫ a cedēdo. Vl dī coma ꝓprie nō cesi capilli.ꝛ ē nomē grecū. Ite a cumulo las. ꝑ ꝓiū.dī hec cuma me.vel pot⁹ ꝟ coma me q̄si cuma. id est breuis dictio ꝛ ꝟ coma atis.i.cēsura iudiciū. Et a coma me.ꝟ comatic⁹ ci.i.ẋsificator. Vñ comatice aduer.breuit ꝓpendiose. Ite coma ꝛ colū sunt duo colores ī rhetorica. vide.s.ūl q̄rta pte ī fine. Quidā tn̄ dicūt q̄ coma ē q̄drupedis. Vñ grecis. Est coma q̄drupedis. colubri iuba siue leonis. Cesaries homis crinis ꝓprie mulieris. Hui⁹ ꝛ illi⁹ bn̄ dī eē capill⁹.

Coma atis ꝓdu.co. vide in coma me.

Comarch⁹ chi.i. ꝓnceps sup comites.a comes.et archos qd est ꝓnceps ꝓponit.

Comatic⁹.a coma me.dicit ꝟ comatic⁹ ci.i. ẋsificator vñ comatice adu.i.breuit ꝓpēdiose. comatic⁹ etiā dicit abbreuiator.ꝓpēdiosus diuisus. Vñ dic hieronym⁹ ī ꝓlogo Osee. Comatic⁹ ē ꝛ q̄si ꝑ sniam loquēs vbi dicit glosa. Abbreuiator diuisus eo q̄ in singulis clausulis diuersas ꝛ plenas snias dicat.ꝛ cor.ti.

Comatul⁹ la lū.dimi.a coma me.dī. Hiero.in quadam epla. Comatulus cōptus lascin⁹ domus tue tecta nō videant.

Comat⁹ a coma dī comat⁹ ta tū.i. comas habens ꝛ ꝟ comata te.quedā gallia.s.l̄ōbardia.qꝛ comas solet nutrire.ꝛ ꝓdu.penl.comat⁹ta tū.adiectiuū. Sꝫ coma atꝭ comata sb̄stātiuū pl̄alis numeri cor.penl.siue ma.

Combuo buis.in buo is.vide.

Comedia. Oda qd ē cant⁹ vl laus ꝓpo.cū comos qd ē villa.ꝛ dī ꝟ comedia die penl.ꝓdu. Pōt tn̄ ī metro esse breuis.i.villan⁹ cātus vl villana laus. qꝛ tractat ꝺ rebꝫ rusticanis. Et ē affinis q̄tidie locutiōi. qꝛ circa villas fiebat ꝛ recitabat. Vel dī comedia a comestatione. Solebāt em̄ post cibū homies ad audiēdū eā ꝓuenire Et differt a tragedia. sic in tragedia dicet. Pap.aūt sic dicit. Comedia est q̄ res puatas ꝛ humiliū psonarū ꝓbendit nō tā alto stilo vt tragedia ſ mediocri ꝛ dulci.q̄ etiā sepe de historica fide et de grauibꝫ psonis tractat. Itē dic pap. Comedi dicti sūt.qꝛ pus post comestatiōes ad eos audiēdos solebāt venire homies.ſ post agressi gesta vniuersoꝝ ꝛ delicta corripiētes iuste pferebāt. Et comedi ē pteritū de comedo.ꝛ gtūs de comedus da dū.ꝛ vtrūq; ꝓdu.me. Sed comedi infinitiuus cor.penultī.

Comedic⁹ ca cū.ad comediā vl ad comedēdū ptinēs vel delectabilis. Vnde comedice.id est delectabiliter.ꝛ dicit comedic⁹ a comedus.

Comedo is di.ꝓponit ex cō ꝛ edo is.ꝛ qꝛ turpis esset platio si diceret conedo mutata ē n.in m.ꝛ ita ē ibi m. accidētalit. Vñ nō est ꝯ regulā si ibi m.pferat. Est.n. regula q; ꝓpositio dꝫ syllabicari ꝑ se qd nō fit b. Sed vt dixi m.est ibi accidētalit.ꝛ a comedo dis. ꝟ hec comedo onis.i.gluto.voraꝝ.ꝛ cor.penl.sic in ẋbo. Vñ siue dicat comedo is.siue comedo onis. semp e.cor.debet.sicut vult hug.ꝛ etiā mayster bn̄. Et habet comedo is.duplex supinū.s.comesū ꝛ comestū. Inde comestatio ꝑ vnum s.

Comedo onis.penl.cor.in ntio.ſ in obliq̄s cā.pducit de ꝟ vide ī comedo dis.ꝛ ē cōis ge.comedo.onis.

Comedus da dū.q̄ comediā describit.ꝛ dī a comedia ꝛ ꝓdu.me. vide in comedia.

Comes itis derivat a como as.ꝛ est mas.ge.ꝛ cor.co. Vñ vicecomes ab eo ꝓpositū acuit co. licet sit breuis. Et a comes ꝟ comitissa se. Itē inuenit ꝟ et ꝟ comes ge. cōis ꝑ socio et tūc derivat a cōmeo meas. Et ē comes ꝓprie ī itinere a cōmeādo. soci⁹ ī piculo. collega in officio.cōsors ī pmio.sodalis ī mēsa. vide versus ī collega.

¶ Et scias q; comes ē cōis ge.in declinatiōe. ſ ois i cōstructiōe vñ lucan⁹. Impiūq; comes. De ꝟ vide ī ecia pte vbi agit de omī genē.ꝛ cor.co. comes substātiuū. Sed comes actūs de cōis ꝛ cōes. futurū de como is ꝑdu.co. vñ ẋsus. Illis esto comes q̄rū te dogmate cōes Est cōmune comes comes mas.nomē honoris. Est moris comes dignos hīe comes. vide etiā ibi como is.

Comestatio onis.fe.ge.ꝑ vnū s. vide etiā in comesto.

Comesto ab vltio supio h⁹ ẋbi comedo.s. comestu.u. i o.fit comesto sas.penl.ꝓdu.ẋbū frequē.i.frequēt edē. Proprie q̄dē est comestare.sepe ꝛ suꝑflue et luxuriose comedē. vn ꝟ comestatio onis. Et sē ꝓprie comestatōes supflua ꝛ luxuriosa q̄uuia.ꝛ dꝫ scribi ꝑ vnū m.ꝛ vnū s. sic ꝛ suū ẋbū.ꝛ ꝟ vult hug.ꝛ mayster bn̄.vnd ꝑꝫ q; ad romana capi.xiij. vbi dī. In comestatiōibꝫ ebrietatibꝫ Debꝫ cōestatōibꝫ ꝑ vnū m.ꝛ ꝑ simplex s.scribī l pferri

Cometa te.fe.ge.dī ordinatrix comaꝝ.ꝛ derivat a coma me. Iuuenal tn̄ gra metri int posuit s.ibi. Ponūt cosmete crinitas. Itē inuenit ꝟ cometa te.mas.ge.vel ꝟ cometes tis.vl comete. Et ē cometa q̄dā stella crinita. ꝛ emittens de se radios flāmaꝝ ad modū crinū. Et sꝫ qn̄ apparet significat mortē vel imutationē alicui⁹ pncipis.vl alicui⁹ patrie destructionē.ꝛ sꝫ dirigit radios suos ad illā ptē cui minat. ¶ Quidā tn̄ dicūt q; nō est stella.ſ est q̄dā nubes ignea claritate accēsa qd magis credim⁹ ſꝫ hug.ꝛ ꝓdu.me. Pap. ẋo sic dic. Cometes stella ē dict⁹.qꝛ cōas lumīs ex se fundat.qd gen⁹ sideris qn̄ apparet:pestilētiā.famē aut bellū.vl regni mutationeꝫ significat.quod latini crinitē vocāt.eo q; in modū crinū flāmas spargit. ¶ Alij dicūt cū quibꝫ ego q; cometes nihil aliud est q̄ꝫ vapor terreus grossus.cui⁹ partes sibi multū cōiacent.paulatim ascendens ab inferiori parte estus.ad superiorē partē eiusdē vbi cōcauta-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tem ignis ꝓtingit. et ibi diffusus ē ⁊ inflāmat⁹. Et ideo videt lōgus frequēter ⁊ diffusus. ¶ Itē scias q̄ stelle habētes comas efficiunt⁹ ⁊ ꝑm locū sue generatiōis sūt ꝓpter aerē inflāmatū ⁊ ex vicinitate ignis q̄ ꝓtinet materiā comete. ⁊ ipm cometē aerē dico ꝓpinquū igni. q̄ in se ꝓtinet calorē ignis. q⁹ q̄ in ipo vapor sicc⁹ inflāmat. tūc ꝓtinuatio fit cū lumīe flāme comete ab inferiori aere. vbi stat vapor eiusdē nature. ⁊ ita diffuso illo q̄d ꝓtinuat ei fit oblongū. ⁊ ℔ ē cometes. ¶ Et si q̄ras cū cometes dicat se hīe ad bellū vel ad mortē alicuius an sit hm⁹ signū vl cā vl effect⁹. Dico q̄ ꝓprie ē signū ꝑdictorū. q⁹ sic dicit aris. in li. de somno ⁊ vigilia. Talia sunt sic ꝓsilian⁹. cui⁹ ꝓsiliū meliorib⁹ inuētis mutari pōt. Itē dominiū martⁱ bella ⁊ mortē. ꝓtinētiū ⁊ regentiū turbas signat sic inclinās ꝑmū ad ℔ p ira ⁊ calorē et siccitatē. ex q̄b⁹ puenit animositas ⁊ ꝓcitatio ꝓl'or ad inuicē. Et iō signatū comete ꝑus ē. s. martē. q̄ ē cā belli ⁊ destructiōis ꝓl'or. Causa dico inclinās. sed nō necessaria. ⁊ iō dī illa signare cometes cū tñ eis signatio prima nō sit sup illa. Et scias q⁹ vt dic ptolome⁹. ℔ō sapiēs dominat astris. q⁹ p sapientiā suā pōt vitare ea ad que astra disponūt. ¶ Vide de hoc supra in astrū. et etiam infra in iupiter.

¶ Cometes tis. mas. ge. penl. pdu. vide in cometa.

¶ Comicus. a comedia dī comic⁹ ca cū. i. comed⁹ vl ad comediā ptinēs vel facet⁹. ⁊ cor. penl. ¶ Duo sunt genera comicorū. s. comediā scribētiū. s. veteres qui ioculatores extiterūt vt terētius. Noui qui et sartirici q̄b⁹ generaliter vicia carpunt. vt ꝓsius ⁊ iuuenalis et nudi pigunt quia vicia denudent.

¶ Comis. a como mis. dicit ℔ ⁊ ℔ comis ⁊ ℔ me. i. suauis vel curialis ⁊ facet⁹. Sed facet⁹ de doctrina. Comis de natura. vel facet⁹ i factis comis i dictis. ⁊ ꝓpat comior missim⁹. vñ comiter mius missime. vl comis vt di. pāp. ꝓpositus. hilaris. benign⁹. Et nō q̄ como mis. et ℔ ⁊ ℔ comis ⁊ ℔ me. ⁊ ℔ coma matis ꝓducūt primā. sed hec coma me. eā cor. vñ ☧sus. Cane colore comis me fallit femia comis. i. suauis vel curialis.

¶ Comitas tis. i. curialitas vel suauitas et formatⁱ a comi dtio de comis addita tas. vel ꝑm pāp. comitas. i. benignitas humanitas.

¶ Comitat⁹ tus tui. i. comitis dignitas vl terra. sine tātū ſpaciū quātū vnus comes tenet. ⁊ deriuatⁱ a comes. Itē inuenit hic comitat⁹ tus tui. i. societas vel comitatio ⁊ tūc deriuatⁱ a comitor taris. Itē inuenit adiectiue comitat⁹ ta tū. vide ī comitor taris. ⁊ cor. co.

¶ Comitellus li. vide in comitulus.

¶ Comitiū tⁱj. a cometes dī ℔ comitiū tⁱj. i. tp̄us in quo cōsules eligunt vel intronizant. Et etiā ipa electio vl intronizatio dī comitiū. Vel solēnitas q̄ ibi tūc fiebat ⁊ q̄uētus tot⁹ ꝓpli ⁊ locus ī quo fiebat ⁊ dī comitiū q̄si coitiū. q⁹ totus ꝓplus ad electionē ⁊ intronizationē cōsulū ꝓueniebat. ⁊ ē ety. poti⁹ q̄ deriuatio vel ꝓpositio Und comitius vel comitialis morb⁹ dī. i. caducus vel passiu⁹. q⁹ in comitijs illi q̄ patiebant repulsas ꝑ pudore morbī caducū incurrebāt. Quidā etiā ꝑ timore repulse. s. timētes repelli. Et inde comitio tias. i. comitiū celebrare vel eligere vel intronizare vel ī comitio ⁊ cōuētu loqui. Et p ꝓpositionē. Incomitio tias. in eodem sensu. Itē scias q⁹ a comes itis ꝑ habēte comitatū pōt deriuari ℔ comitiū tⁱj. i. placitū q̄d multi comites faciūt Vñ plaut⁹. Ibo intro vt d̄ capite meo faciāt comitia. Et inde comitio tias. i. comitiū celebrare vel ī comitio loqui. Et p ꝓpositionē incomitio tias. i. incomitiū adducere. Item incomitiare. i. comitiū celebrare. vel ī comitio loqui.

¶ Comitor. a comes dicit comitor taris. tat⁹ sum. i. seq̄ cū alio ire. Et inde comitās tātis. ge. oīs. Et comitat⁹ ta tū. i. secut⁹. ⁊ cor. o. ⁊ mi. Ouid. de arte. Ipe licz venias musis comitat⁹ homer⁹. Si nihil attuleris ibis homere foras. ⁊ fuit olim cōe. nūc ē ☧bū deponē.

¶ Comitulus li. mas. ge. penl. cor. et ℔ comitell⁹ li. di. id est paru⁹ comes. ⁊ sunt ambo dimi. de comes ꝑm vtrāq̄ eius significationē.

¶ Cōmanipularis a con ⁊ manipularis ꝓponit ℔ ⁊ hec cōmanipularis ⁊ ℔ lare. cōscius sit cū alio manipularis ⁊ mutat n. in m. sequēte m.

¶ Cōmater tris. q̄si sit mater ex cō ⁊ mater ꝓponit ⁊ p. du. ma ¶ Et scias q⁹ sunt spēs ꝓpaternitatⁱ seu cōmaternitatis. Una directa. s. cū ego suscipio de sacro fonte filiū berte vel ipa meū. vel ad cōfirmationē corā epo teneo filiū berte. Et si eā accepero semp ē sepandū cōnubiū. Alia ē indirecta q̄n vn⁹ ꝓiugū postq̄ vna caro effecti filiū alior⁹ suscipit. ī ℔ casu ambo parētes infantis cōpatres efficiunt. Etiā alter ꝓiugū q̄ nō suscipit. q̄m cōunicāt sibi cōiuges actiones. Et sic tā directa cōpaternitas q̄ indirecta matrimoniū impedit cōtrahendū ⁊ dirimit iam ꝓtractū.

¶ Cōmeatus. a cōmeo meas. dicit cōmeat⁹ tus tui. i. sit meatus. Cōmeat⁹ etiā dicit expensa q̄ est necessaria in itinere simul cōmeantib⁹.

¶ Cōmemoratio onis fe. ge. i. recordatio vel sit recordatio a ꝓmemoro as. deriuat. vñ ꝓmemoratio fideliū defunctor⁹. ⁊ formatⁱ ab ℔ gtio cōmemorati. addita o. fit cōmemoratio.

¶ Cōmemoro as. ex cō ⁊ memoro. penl cor. ¶ Vide ī memoro ras.

¶ Cōmēdatici⁹ a ꝓmēdo as. dī ꝓmēdatici⁹ cia ciū. aliq̄s q̄ de sua nobis aliq̄d dat. vt res ei⁹ ī nr̄a habeam⁹ tutela. Est etiā ꝓmēdaticia res q̄ nobis ⁊ nr̄e tutele ꝓmēdatur. Inuenit etiā ꝓmēdatici⁹ q̄ cōunē dat nos vl laudat. vñ in secūda ad corinth. c. ij. Aut indigem⁹ ꝓmēdaticijs ep̄lis. ⁊ formatⁱ a gtio ꝓmēdati. addita cius.

¶ Cōmēdo das. ex cō ⁊ mādo das. ⁊ mutat n. in m. et a. in e. ⁊ ē ꝓmēdare. tradere ꝓmittere vel laudare. magnificare. extollere. Vñ ꝓmēdatori⁹ ria riū. a. hic ⁊ ℔ ꝓmēdabilis ⁊ ℔ le. et ꝓmēdatiuus ua. uum.

¶ Cōmentarius a cōmentū deriuatⁱ ꝓmētari⁹ ria riū. id est expositori⁹ ria riū. ⁊ hic ꝓmētari⁹ rij. qui ꝓmētatⁱ. et ꝓmentator⁹ ⁊ ꝓmētarius. q̄ cōmentū ꝓponit vel scribit ⁊ ℔ ꝓmētariū. i. armariū vbi reponūtur ꝓmēta. ⁊ ℔ cōmētariolus ⁊ ℔ cōmētariolū di.

¶ Cōmētici⁹. a cōmētū dī ꝓmēticius cia ciū. i. cōfict⁹ falsus vel expositori⁹ vel ad cōmētū ptinens.

¶ Cōmētor. a ꝓmētū deriuatⁱ ꝓmentor taris. ꝓmētatus sum tari. i. ꝓmētū facere. vel ī uenire silia. vl exponē. cōfingere. mētiri. ⁊ pōt eē frequē. hui⁹ ☧bi cōminisci. licz deficiat in supino ꝑm vsum. redolebit tñ eius significatiōes oēs. Itē ꝓmētari. i. augurari.

¶ Cōmentū. a cōminiscor dī cōment⁹ ta tū. ⁊ ℔ ꝓmentū ti. i. fraus. mēdaciū machinamētū. inuētū. cōfictū. cōpositū. Vel cōmētū ē pluriū studio vel doctrina in mente bitor⁹ ī vnū collectio. ⁊ ꝑm ℔ q̄libet liber q̄libet opus de q̄libet arte ꝓpositū dī ꝓmētū. Sz ī nro vsu ꝓmētū dī liber expositor⁹. s. q̄ deseruit expositiōz sue alicui⁹ libri ⁊ nō ꝓstructiōi lre. ⁊ ꝑm ℔ sic diffinit. Cōmentū ē expositio ☧bor⁹ iūcturā nō ꝓsiderās ꝑ sensum. In quo aūt glosa differat a cōmēto. require ī glosa.

¶ Cōmeo as. i. simul meo. ex con ⁊ meo as.

¶ Cōmerciū. ex con ⁊ merx cis. ꝓponit ℔ cōmerciū cij. i. ex pluribꝫ rebꝫ vna venditio vel diuersarū rerū cōmutatio. Ut siq̄s daret vel cōmutaret mātellū ꝑ capa vl ecōuerso. Vñ ⁊ dicit cōmerciū q̄si cōmutatio merciū. ¶ Illa ☧bo mirabilis incarnatio ihū xp̄i fuit cōmerciū quasi cōmutatio merciū. s. diuinitatis et humanitatis. Nam homo deo quodāmodo ꝓcessit humanitatē de⁹ homini largitus est diuinitatē. descēdit diuinitas. ascēdit humanitas et exaltata est sup chor⁹ angelorū. vñ cantat in ecclesia. O admirabile cōmertiū creator⁹ generis humani animatū ꝛc.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cōmilito onis.sil' cū alio miles mas.ge.et' cō 7 milito.
Cōminisco:.memi cōponit' cū cō.7 dī cōminisco: sce
nis.i.cōmemorare.ad memoriā reducē.excogitare.ad-
inuenire.silia fingē.mētiri vel ꝓponē. Cōminisci ē etiā
p'a studio vl' doctrina in mēte habita ī vnū colligere.7
facit supinū cōmētū. Inde cōmēta tū.participiū.
Cōminor aris.atus sum.i.simul minor. Inde commi
nans nātis ge.ois.7 cor.mi. Job.xvj. Comminās mi-
hi infremuit ꝓtra me dentib' suis. Descēdit etiā cōmi
nans a cōmino as.7 tūc ꝑdu.mi.sic mino nas.vñ Ihūs
Dū gregē minat' lupus illi dente minat'.
Cōminus aduer.i.iux' sine intermissiōe. stati fere ī p̄-
senti.simul ꝑpe de ꝑrio.cui ꝓtrariū ē emin'.cōmin' cū
dualb m.scribit' �means papā.7 ꝓponit' ex cō 7 manus. 7 sic
dicit' ī grecis. Emin' ad lōge.ꝫ cōmin' ad ꝑpe spectat.
Cōmissura re.fe.ge.i. incastratura ꝓiūctura ligatura
Et dicit' a ꝓmitto tis.qđ ē ꝓiūgere. Res emq̄ ꝓiūgū-
tur simul in vnū mittunt'.
Cōmissum si.i.in fide traditū.creditū.ꝓiūctū peccatū
forefactū.7 dī a ꝓmitto tis.
Cōmitto tis.ex cō 7 mitto tis ꝓponit'.7 ē ꝓmittere sil'
mittere vl' ꝓiūgere aliqua vnū imittēdo alt̄.s.incastra-
re.7 ꝓmittere.i.forefacē peccare. Inde ꝫ ꝓmissum 7 cō
mittere.i.credere.ī tutelā vel ī fidē dare alicui' ꝫ bug.
In grecis.aūt sic dī. Cōmitto sensum.portat cuiuslibꝫ
hor. Cōiungo pecco credo facio rep̄hendo.
Cōmixt' ta tū.a cōmisceo es. dī. Inde hec cōmixtio
onis.i.simul mixtio. Vide ī misceo es.
Cōmodo das.in cōmodus vide.
Cōmodus.mod' ꝓponit' cū con.7 dī ꝓmodus da dū
id est. vtilis.bon'.mansuet'.q̄si cū mō. Vñ ꝓmodū dī
illud qđ cōmodat'.s. id qđ nr̄i iuris ē 7 ad aliū tpaliter
translatū ē cū mō tpis q̄diu apud eū sit. Vñ 7 ꝓmodū
dictū est q̄si cū mō datū vel ad vtilitatē nō ad ꝓprieta-
tem datū. Vñ ꝓmodo das.i.p̄stare ꝓmodū facere. Et
ꝓponit' accōmodo das.i. ad ꝓmodū 7 similē vsum da
re p̄stare vel aptare.apte collocare.7 est actiuū cū oib'
suis ꝓpositis. Cōmodus ꝓpat' dior' dissim'. Vñ ꝓmo
de dius dissime aduer. Vñ bec ꝓmoditas tatis.7 ꝓpo
nit' incōmod' da dū.7 ꝓpat'. Vñ ꝫ incōmoditas tat'.
7 incōmodo das.i. offendē. incōmoditatē alicui' facē
7 ꝓstruit' cū datiuo 7 ē neutrū. Itē in eodem sensu cō-
struit' cū accusatiuo.7 ē actiuū. ſm bug. Papi. ꝓpo dic
Cōmodare pecuniā est idē qđ p̄stare q̄ sibi reddat' ve
lut pecunia.cū ꝓmodo aliq̄d dare.i.p̄stare. Mā ꝓmo-
dū.i.ꝑficuū.emolimentū.merces.lucrū.
Cōmolo lis.molui.lere.i.simul molere.vel ꝓterē. Isa.
ca.xj. Facies pauper ꝓmolitis.7 debet ibi cor.penul.
siue li.sicut ī legitis cū sit tercie ꝓiugatiōis. Et ꝓponit'
ex con 7 molo lis.7 cor.mo.
Cōmonefacio cis.i.admoneo.instruo. 7 acuit fa.cō-
monefacis cit.sic benefacis cit.licet sit breuis.
Cōmoratio onis.i.habitatio māsio.tardatio.a ꝓmo-
ror raris. Et format' a ꝓmorati gtio de ꝓmorat' addi-
ta o.fit ꝓmoratio. Actuū.j.c. Fiat ꝓmoratio ei' deser-
ta.7 nō sit qui habitet in ea.
Cōmoror raris.ex cō 7 moror penit' cor.ꝓponit'. Et
ē ꝓmorari cū alio morā facere vel aliquē retinere.7 mo
rari facē. Inuenit' etiā ꝓmoro ꝑ ꝓmoror.ſm Pap̄.
Cōmunico.a cōmunis derivat' cōmunico cas.i.ꝑtici-
pare cōmunionē dare cōmunē facē.imundū facere si-
ue inq̄nare. Marci.vij.c. Nō intelligit' q̄ ois extrinse
cus introiēs in hoīem nō pōt eū ꝓmunicare.i. imundū
facere.inq̄nare. Et ꝓponit' ꝓmunico cū ex.7 dī excō-
munico cas.i.extra ꝓmunionē facē. ꝓmunione priuare
Et ē actiuū cū oib' suis ꝓpositis.7 cor.ni. Utrū aūt q̄-
libet xp̄ianus teneat' cōmunicare.semel in anno dicam
in cōmunio.
Cōmunio.a cōmunis dī ꝓmunio nis.ni.i.cōmunefa-
cere.7 hec ꝓmunio onis.quia a plurib' ꝑticipat' vt cor-

pus dñi. Vide in missa. Hic pōt queri vtrū sumēs
corpus xp̄i cū ꝓscia peccati mortalis peccet mortaliť.7
videt' q̄ nō q: null' peccat faciēdo id ad qđ tenet'. sed
iste peccator tenet' ex p̄cepto eccl'ie semel i anno cor-
xp̄i sumere.ergo q̄nis sit in ꝓposito peccādi nō peccat
cor-p' xp̄i māducādo siue sumēdo. Ad ꝫ dicendū ē q̄
habēs ꝓsciētiā peccati mortalis qđ dimittere nō ꝓpo-
nit.peccat mortaliť accedēs ad sumendū cor-p' xp̄i. q:
indigne accedit. Peccat etiā nō accedēdo tpe ab eccle
sia ꝓstituto.s.pascha.q: inobediēs est. Nō tū ē ꝓpler'
q: pōt se ab ꝫ diuio eripe ꝓpositū peccādi dimittēdo
nihilomin' tū manēte tali ꝓposito min' peccat nō su-
mēdo q̄ꝫ sumēdo.q: illud qđ ē malū ſm se ē mai' malū
q̄ id qđ ē malū:q: p̄hibitū. Vñ se p' dꝫ dimittē excōi
cari q̄ꝫ q̄ cū ꝓposito peccati mortalis cor-p' xp̄i sumat.
Notādū q̄ mlt'iplex ē ꝓmunio 7 ſm ꝫ mlt'iplex erit
ꝓmuniōis ꝓuatio. Est em̄ ꝓmunio spūalis.s.q̄ ē ī ꝓsen-
su vero vel interp̄tatiuo 7 ꝫ mō cū hereticis cōicandū
non est. Sic intelligit' ꝫ.ij.corinth.vj. Exite de medio
eor. Glosa spūaliter.s.vt cor opa increpet'. Secūda
est ꝓmunio ī sacramētis 7 hoc mō etiā nō est cōicandū
cū hereticis notatis siue noīatis q̄ etiā licet nō sint no-
tati siue nomiati.quātū tū de se ē ꝓuant' effectu ꝓmuni
onis sacramētor-z. q: ipo iure sunt excōicati siue sint
occulti siue manifesti. Tercia ē ꝓmunio ī cibo 7 potu 7
h' mōi.7 ꝫ etiā mō nō est cōicandū cuz istis hereticis q̄
p̄cisi sunt ab eccl'ia nomiati. Quarta ē ꝓmunio cor-pa
lis.vt cohabitatio ī eadē ciuitate. Et talis ꝓmunio nō
vitabat' in p̄ncipio ꝓpter mlt'itudinē hereticor-. 7 etiā
adhuc alicubi nō vitat'. Si aūt ab aliq̄bꝫ timeret' de la
psu.tuti' eēt nō habitare cū eis. Et ſm hāc distinctionē
solui possunt siq̄ obiciant'. Sꝫ obiciť illud matꝫ.xiij.
Ne forte colligētes zizania eradicetis sil' 7 triticū. sini-
te vtraq̄ crescē vsq̄ ad messē. Zizania sū heretici. Tri
ticū fideles. Messis finis seculi.q̄ heretici sunt tolerādi
inter fideles 7 nō sunt ab eis sep̄andi vl' vitādi vsq̄ ad
finē seculi.dico illud dictū intelligi pōt de hereticis oc-
cultis quor- heresis de-p̄hendi nō p̄t.tales em̄ etsi excō-
municēt' excōicatione generali nō tū excōicatione ꝑso
nali.nec exterminā' gladio materiali.nisi cū multitudi
ne infideliū manifestor- inueniant'. vel intelligi ꝫ p̄t de
catholicis malis.q: hm̄s discretiōis exemplū eq̄nimiter
tolerare debz malos ꝓpter bonos. Scōm aūt q̄ messis
dī illud tp̄s q̄ heretici manifeste corruptiui aliorū sunt
abiciēdi 7 euāgelica falce ſm hoc intelligit' ꝓmissio ꝑ
tpe illo q̄ nō discernit' plene an sit heretic'. cū aūt ple-
ne innotuerit ecclesie corruptio sua ē ꝑsonalit' ꝑciēn
dus. Nā aug.in li.de vera religiōe dic' snialiter q̄ ī ec-
clesia tādiu sustinet' error alicui' donec accusationē i-
ueniat aut opinioue prauā ꝑtinaciter defendat. Cum
autē dic'.j. corinth.xj. Necesse est hereses esse. Ibi di
citur.necesse est illud qđ est vtile per accidens siue pre-
ter intentionē hereticor-ū.s.ad hoc vt ab his qui se ex-
ercent in diuina scriptura pigricia eam discutiendi ex-
cutiat'.7 magis fidei veritas declaret'.7 hoc habetur ex
glosa ibidem. Unde 7 ſm q̄ habetur ex glosa sup illō
Isa.vij. Hec dicit dom'nꝰ deus ꝛc. Semper.sez vsq̄
ad finē seculi erūt alique hereses et malicie hominū ad
exercēdum fideliū patientiam 7 sapiētiam. Et scias q̄
error deprehendit' aliq̄n ꝑ facti euidētiā.aliq̄n per cō-
fessionē in iure factam. Aliq̄n ꝑ probationē testiū vel
instrumentor-. Sciendū etiam q̄ ꝓmunio cum aliqua
persona fidelibus interdicit' dupliciter. Uno modo ī
penam eius cui cōmunio subtrahit'. Alio modo ad can
telam eius cui interdicitur ne communicet. Et vtraq̄
causa elici potest ex verbis apostoli.j.corinth.v. Pri-
mo modo nō interdicit ecclesia fidelibus cōmunionez
infidelium'qui nullo modo fidem receperūt.s.pagano
rum vel iudeorū.quia nō habet de eis iudicare iudicio
spirituali.sed temporali in casu. vt cum inter xp̄ianos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

morãtes aliquã culpã ꝓmittũt. et ꝑ fideles tꝑaliꝫ puniũt. Hz bñ ħ mõ. ſ. in penã intꝫdicit eccl̃ia ꝓmuniõez illoꝝ infideliũ q̃ deuiauerũt a fide recepta. ſ. eos excõmunicãdo. Qtum ẋo ad cautelã diſtinguẽdũ eſt q̃ firmi in fide nõ ſunt ꝓhibẽdi ꝓmũicare cũ infidelib⁹ q̃ fidẽ nõ receperũt. et maxie ſi neceſſitas cogat. Simpli ces ẋo et ifirmi in fide q̃ꝝ ſubuerſio poſſz ꝓbabiliter timeri ſũt a cõmuniõe infideliũ ꝓhibẽdi. Et maxie ne magnã familiaritatẽ habeãt cũ eis neq̃ ſine neceſſitate cõmunicẽt cũ ipſis.

Cõmunis. Munũ cõpõiꝫ cũ cõ. et dr̃ ħ & ħ ꝓmunis et ħ ne. q̃ſi muniã pluriũ vl̃ q̃ſi cũ munio. q; nõ ẽ ſegregat⁹ ab aliꝫs ĩ officio. vñ ħ ꝓmunitas atꝫ. 7 cor. ni. Inueniꝫ etiã cõmunitas actũs plalis de ꝓmunit⁹ ta tũ. in ſe. ge. qđ venit a ꝓmunio iui. vt Lr̃as accipe ſigillo cõmunitas. et tãc ꝑdu. pnl̃. ſicut cõmunit⁹ ta. tũ. Jtẽ cõmune aliq̃ ponit ꝑ imundo. et ẽ tractuz a gẽtib⁹ q̃s iudei reputabãt immũdas. q; cõmuniter cibariꝫs veſcebãtur. nec diſcernebãt ſicut iudei. Vñ 7 aialia q̃b⁹ gẽtes cõmuniter veſcebãtur ꝓmunia et immunda dicebãtur. Vñ act. xj. Cõmune 7 imũdũ nũq̃ introiui in os meũ. 7 ampliata vocabuli ſignificatõe qđlibz immũdũ dicebaꝫ cõe. Jtẽ q̃dã ẋba dicebãt ꝓmũia. q; in lr̃atura paſſiua acq̃pi pñt in actiua et paſſiua ſignificatiõe. De q̃b⁹ dixi ſup̃ in tercia ꝑte vbi egi de ẋbis in ca. de genere ẋborũ et ĩ tractatu de ꝓticipijs. De cõmunitate vl̃ cõi vita dicã in thomas.

Cõmunitas in cõmunis vide.

Como as. i. ornare dr̃ a coma me. et ẽ ẋbũ actiuum. Vñ comatores dicunt argẽti ceſores. q; de ſordida maſſa lucidũ comãt argẽtũ. Comare etiã inuenit⁹ pro frõdere. 7 cor. pri. ħ como is. ꝑdu. ſic̃ ĩ como. is oñdaz Como is. pſi. ptũ. i. ornare vl̃ planare vl̃ pectinare 7 ꝓponit accomo is. i. valde comẽ. Cõcomo is. Diſcomo is. i. deornare. Excomo is. Incomo is. i. valde comẽ. Como is. et ab eo ꝓpoſita ſunt actia et ꝑdu. co. ħ como as. cor. co. vñ in Greciſ. dr̃. Como dũ crines orno como ſplẽdeo dicas. Tercia dat como. dat q̃ ꝑma como. Et comis nomẽ etiã ꝑdu. co. vide ĩ comis. Jtẽ inueniꝫ comes maſ. ge. vl̃ comis ſubſtãtiuũ 7 cor. co. ħ comes acẽs de ħ 7 ħ comis 7 ħ me. et comes ẋbũ fatur̃ de como is. ꝑducũt co. vñ ẋſus. Si vis eſſe comes mihi mores accipe comes. Si mihi fida comes ſic eaz cariſſime comes. vide etiã in comes.

Cõpact⁹. a ꝓpingo gis. ꝓpegi pactũ deriuaꝫ ꝓpact⁹ ta. tũ. i. ipull⁹ vl̃ cõiunct⁹ et ꝓformat⁹ ꝓglutinat⁹. Et ꝓpactiz aduer. i. cõiunctim. conſertim.

Cõpages. A cõpingo gis. et dr̃ ħ & ħ ꝓpages gis. i. ꝓiunctio. Et ħ & ħ ꝓpago inis. ſiꝫr cõiũctõ. Cõpagies etiã vel cõpages dicũt capita oſſiũ. q; cõpacta neruis velut q̃dã glutino ſibi adhereãt. Et hic ꝓpagine⁹ nea nuz. 7 cõpagino nas. i. cõiũgere. et ꝑdu. pnl̃. ꝓpages.

Cõpagino as. pnl̃. cor. vide ĩ cõpages.

Cõpago inis. pnl̃. ꝑdu. in ntõ. Vide cõpages.

Cõpatiu⁹. a ꝓparo as. dr̃ ꝓpatiu⁹ ua. uũ. 7 di ħ & ħ ꝓpatiuus iui. 7 ħ & ħ ꝓpatiuñ ui. ꝑ qđ fit ꝓpatio. i. collatio rei ad rẽ vl̃ qđ ptinet ad cõpatiõez. Cõpatiuũ aũt nom̃ q̃d ſit et quõ formet̃ et cũ q̃ caſu cõſtruaꝫ. dixi in tercia ꝑte vbi de terminaui de ſpẽb⁹ nom̃ in ca. de ꝓpa- tiuo.

Cõpareo res. parui. ſiꝫ parere. ex cõ. et pareo res. et ꝑdu. pa. Ben̄. xxxvij. Puer ñ ꝓparet. 7 ego q̃ibo. Oui. Que nimis apparẽt retia vitat auis.

Cõpo ras. raui. ex cõ. et paro as. et ẽ cõpare ſiꝫ pare. Jtẽ cõpare. i. cõferre. aſſimilare. Item cõpare. i. cõtrapare. Jtẽ cõpare. i. emere. et ex hac ſignificatiõe ſũpta ẽ ſcda. Nã q̃ aliq̃d emit p̃ciũ ſuũ cõpat. i. ꝓfert rei emẽde. 7 cor. pa. Vñ ouid. de remedꝫs. Bella mihi video bella parantur ait.

Cõpaſcu⁹ cua cuũ. ex cõ. et paſcua. i. ꝓmunis ad paſcua vl̃ ad paſcẽdũ. Vñ paſcu⁹ ager dict⁹ ẽ q; ꝓmuniter ad paſcẽdũ vicinis relictus eſt.

Cõpater tris. q̃ſi ſiꝫ eiuſdẽ filij pr̃. q̃ filiũ alicui⁹ baptizat ad xp̃ianũ facit vl̃ ad baptiſmũ. vl̃ ad cõfirmatiõez eũ tenet. et cor. ꝓmã pr̃. vñ vindocinẽſ. Doctrine pr̃ ẽ vſus doctrina ſcolaris. Inꝫciſia perit. ptinuata viget. Et ſcias q̃ due ſũt ſpẽs ꝓpaternitatis. vt diri ſup̃ in cõmater.

Cõpatior eris. paſſus ſũ. ex cõ et patior. et ẽ cõpati. ſiꝫ pati. q̃ſi illi q̃ patiꝫ ꝓdolere. vñ hec ꝓpaſſio onis. 7 paſſiu⁹ ua. uũ. et ẽ ẋbũ. Depo. cõpatior. 7 cor. pa.

Cõpatriota te. com. ge. pnl̃. ꝑdu. i. vni⁹ et eiuſdẽ patrie. et cõponitur ex cõ. et patria.

Cõpeciſcor eris. ex cõ. et paciſcor. et mutaꝫ a. in e. in pſenti. ħ in ſupino ſeruat a. vñ facit cõpactũ. Et ẽ cõpeciſci ſimul paciſci.

Cõpedio. Pedica cõponiꝫ cũ cõ. et dr̃ cõpedio vis diui. dire. i. incatenare. illaq̃are. pedes retinere. Jnde compeditus ta. tum. quaſi cũ pede vel pedica. aſtrict⁹ incatenatus. et cor. pe.

Cõpedit⁹ ta. tũ. pnl̃. ꝓdu. ĩ cõpedio ẽ.

Cõpegi giſti. git. 7 ẽ ꝑteritũ de cõpingo.

Cõpello lis. ꝓpuli pulſũ. ex cõ. 7 pello lis. et cor. pnl̃. in ꝑterito. Et ẽ ꝓpellere ſiꝫ pellere. vl̃ ĩpellere. vt iſte ꝓpulit me ad ħ. i. impulit. Jtẽ cõpellere. i. coadunare Virg. in bucco. Cõpulerãtq̃ greges coridon 7 tirſis in vnũ. i. coadunauerũt. vt dic̃ papi. Cõpello lis. Cõpello as. ad ꝓuocatiõez ꝑtinet. Illd ꝓpuli. ħ ꝓpellaui facit. ambo ſunt actiua. Cõpellor ĩuenitur deponens. Cõpellare. i. alloqui.

Cõpẽdino nas. naui. nare. i. differre. vñ ħ & ꝓpẽdinatio nis. i. dilatio. et cor. di. ꝯm papi.

Cõpẽdiũ a cõpẽdo dis. dr̃ ħ & ꝓpẽdiũ dij. q̃ꝯq̃d ẽ breue et vtile. et inde ꝓpẽdioſus ſa ſuz. breuis et vtiꝫ. vñ cõpendioſe aduer. vt Iſte loquitur cõpendioſe. i. breuiter et vtiliter. et ħ & cõpedioſitas tatis.

Cõpendo dis. ex cõ. et pẽdo dis. ꝓponiꝫ. et ẽ copẽdere ſiꝫ pẽdere. reddẽ vl̃ ꝓſoluẽ vl̃ trutinare. equare

Cõpẽſo ſas. ſaui. ſare. i. remunerare. vl̃ reddẽ. donare. trutiare. et ẽ ẋbũ fre. a cõpẽdo dis. ꝓpẽſũ ſu. u ĩ o.

Cõpenſor ſoris. ille qui libenter reddit q̃ debet. et dicitur a compendo dis.

Cõpenſus ſa ſum'. i. redditus vel equatus vl̃ remuneratus. et dicitur a compendo dis.

Cõperi pnl̃. cor. ꝑteritum ẽ de cõperi peris.

Cõperio ris. ꝓperi. ptũ. rire. i. inuenire. et componitur ex cõ. et pario mutata a. in e. cor. Inuenit⁹ etiã cõperior ĩ actiua ſignificatiõe. vñ Saluſti⁹. Et ego cõperior bacho.

Cõpertũ eſt ſupinũ de cõpio.

Cõpes pedis. fe. ge. i. catena circa pedes. et dr̃ a cõpedio dis. ꝯm bug. Papi. ẋo dic̃. Cõpedes dicte q̃ ptinẽt pedes. Cõpes dis. fe. ge. et cor. pnl̃. Inuenitur aũt in maſ. ge. Treno⁹. iij. ca. Aggrauauit cõpedem meũ. Qđ autoritati aſcribim⁹ vl̃ forte vicõ ſcripto ꝛ lr̃a corrupta ẽ. et dictũ ẽ meũ ꝑ meam.

Cõpeſco ſcis ſcui. ſcitũ cere. i. refrenare. et cõponiꝫ ex cõ. et peſco ſcis. qđ nõ ẽ in vſu. Quidã tũ dicunt q̃ cõpeſco ẽ cõpoſitũ ex cõ et pede et capio. Vl̃ a cõ. et paſciſcor. vl̃ a cõ. et paco as. Vñ ꝓpeſco ſcis. q̃ſi facõ pacẽ. Alij a cõ. et paſco ſcis. et ẽ tractũ ab equis. q̃ cuz paſcuntur coguntur ligantur et coercentur pedib⁹. ħ illd ſupinũ ꝓpeſcitũ nõ ẽ ĩ freq̃nti vſu ꝯm quoſdam.

Cõpeto tis. ex cõ. et peto. et hz ꝑteritũ et ſupinũ ad modũ q̃rte cõiugatiõis. Et ẽ cõpetere ſiꝫ petere vl̃ cõuenire. ꝓgruere. A cõpeto aũt ꝑ cõuenire deriuaꝫ cõpetẽs nomẽ omis ge. i. cõueniẽs. et cõpatur ꝓpetẽſtior tiſſimus. Vñ cõpetẽter tius tiſſime. aduer. et ħ & cõpetẽtia tie. et cõponiꝫ ercõpetens. Et ẽ neu. ge. cõpeto ꝑ cõuenire. et ꝯm ħ facit ex ſe impſonale cõpetit. Sed in aliꝫs ſignificationibus ẽ actiuũ.

Cõpilo a pilus ꝑ capillo dr̃ pilo las.i.pilos auferre. qđ cõponit cũ cõ .et dr̃ ꝓpilo las.i.sil pilare.ꝛ cor.pi. in ista significatiõe sic̃ et pil⁹. Jtẽ a pila ꝑ instro terẽ di deriuat pilo las.qđ cõpõit cũ cõ.et dr̃. Cõpilo as i.cõtundere vl rapere.furari.expoliare. Horati⁹ in ser mõe. Ne te cõpilẽt fugiẽtes.q̃d iuuat hoꝛ. Prope q̃ dẽ ꝓpilare.ẽ aliena dicta suis inꝛmiscere .et binc b̃ cõ pilator toris. q̃ aliena dicta suis ꝑmiscet.sic̃ solẽt pi gmẽtarij in pila diuersa mixta cõtũdere. vñ Horati⁹ in ꝑmone. Ne me crispini scrinia cõpilasse putes .ꝛ in hac significatiõe ꝑdu.pi.ꝑm hug. Vl cõponit ꝓpilo a cõ.et pilũ. Vñ dic̃ magister bñ. Cõpilo.i.cũ pilo frã go seu fodio ꝑdu.pnl.et cõponit ab eo qđ ẽ pilũ .vñ Horati⁹. Ne te ꝓpilẽt fugiẽtes q̃d iuuat hoꝛ.i.ne te ꝓfodiãt. Dap̃.dic̃ etiã. Cõpilator q̃ aliena dictꝫ suis pmiscet. Vide in pilo as. Cõpilo g̃ a pilus cor .pnl. Cõpilo las.a pila vl a pilũ eã ꝑdu. vñ ꝟsus. Cõpilo tollo pilas.ꝓpilo scripta libroꝝ.

Cõpingo.i.iũgo vl ipello ꝓponit cũ cõ.et mutata a in i.dr̃ cõpingo gis.ꝓpegi.pactũ.i.impellere vl iũge re. ꝙglutinare.ꝓfortare.vñ in Job.x. Ossibꝰ ꝛ neruis cõpegisti me. Jtẽ cõpingo põt ꝓponi a con .et pingo gis.et dr̃ cõpingo is.pinxi ctũ.ere.i.sil pingere.

Cõpitũ a cõpeto tis.dr̃ b̃ cõpitũ ti.collectio pluriũ viarũ.s. locꝰ vbi plures vie se cõpetũt et cõueniũt .sic̃ ẽ biuium triuiũ et q̃druiũ.vl cõpõit a cõ.et pital qđ ẽ via vñ bic et b̃ cõpital.et b̃ le.et cor.pnl.compituꝫ.

Cõplector. Plecto cõponit cuꝫ cõ.et dr̃ cõplector eris ꝟbũ cõe oliꝫ nũc deponẽs ẽ.et ẽ cõplecti.sil vtrisq̃ brachijs cingere. vñ b̃ cõplexꝰ xus xui.et cõplexim adũ.et hec cõplexio actus cõplectãdi .vl quedã argu mẽtatio q̃ vndiq̃ cõplectit aduersariũ. et b̃ a latinis dr̃ cõplexio vl cornutꝰ syllogismus a grecis dilemma. et cõplexio dr̃ natura vl dispositio. Vnde hic et hec cõplexionalis et hoc le. Cõplexionalit aduer.ꝛ hec cõ plexionalitas tatis.et cõplexionatus ta tũ.cõplexione ꝑticipans vel dispositus. Jtẽ cõplexus accipit in pas siua significatiõe.i.cõiunctus vl cõpositꝰ.vt ꝑmo cõ plexus dr̃ cõstãs ex dictiõibꝫ.s.oro et cõpositio. et cõ ponit incomplexus xa xũ. Jteꝫ a cõplector dr̃ cõple xor aris freq̃n. De noibꝫ cõplexiuis dixi in tercia ꝑte in ca.de speciebꝫ noim.

Cõplex a cõplico as.dr̃ b̃ et b̃ et b̃ cõplex cis.i.i ma lũ cõsentiẽs. alterꝰ dolo sil cõsẽtiẽs. Prope q̃dẽ cõ plex ẽ q̃ alicꝫ peccato vl crimie ẽ alteri iplicitꝰ. Ad ma lũ semp.ad bonũ nunq̃ dicimꝰ complex.

Cõplexio onis.actꝰ cõpectendi. Vide in cõplector eris. Jtẽ cõplexio ẽ q̃dã color rhetoricꝰ de quo sup̃ di xi in q̃rta ꝑte in ca.de coloribꝫ rhetoricis.

Cõplexus xa xũ.in cõplector teris vide.

Cõplicitas tatis.fe.ge.i.cõcors intꝛ duos plures do lositas.in malo cõsensꝰ. Et format a cõplex cis ci.ad dita tas sit cõplicitas.

Cõplico cas.plicui plicitũ. Jnuenit etiã cõplicaui ꝛ cõplicatũ marie apud antiquos.et ẽ cõplicare sil pli care. Et cõponit ex cõ ꝛ plico as. Verbale tn̄ retinet a.vt cõplicatõ. De boc vide in plico cas.et cor.pli. pennl.complico.

Cõplodo dis.plosi sum.ex cõ et plodo dis.et ẽ com plodere sil plodere.vl insil repcutere.claudere manꝰ Et ponit simplr ꝑ cõiũgere vl cõcutere. Judicũ.vij. Ceperũt buccinis clãgere ꝛ cõplodere intꝛ se lagenas. et ꝑdu.plo. Vide in plaudo is.

Cõplosus sa sum.i cõcussus vel cõiunctus a cõplo do is.ꝛ ꝑdu.plo.et scribitur ꝑ vnñ s.

Cõpluo pluis.ui vl plui.ꝑ syncopam.i.pluuia irrigo et ẽ ꝟbũ actiuũ et cõponit ꝛ con.et pluo.vñ cõplutio onis. Et cõpluor eris in passiuo.vñ cõplutus ta tum. pnl.produ. Amos.iiij.ca. Pars vna cõpluata ẽ.et ꝑ sup̃ quã nõ pluit aruit.

Complutus ta tum.in compluo vide.

Cõpluuiũ.uij.locus ad quẽ multe pluuie ꝓfluũt.vel cõpluũt.et dicitur a cõpluo pluis.

Cõpono nis.posui positũ ex con.et pono nis.et ẽ cõ ponere sil ponere vl sepelire vl cõstituere vl ornare. Vñ et dr̃ vox ꝓposita.i.ornata.et elementarijs sonis distincta.ꝑm hug. Jnuenit etiã ꝓpono in alijs signi ficatiõibus sic̃ ꝓtinet in bis ꝟsibꝰ. Cõponit sepelit cõ iũgit fingit ꝛ ornat. Jnstruit iformat pacificare solꝫ. Cõpos potꝫ.i.cõpetẽs.assecutor sui voti cui oia suc cedũt ad votũ. Et ẽ cõis ge.declinatiõe.et ꝓstructiõe ẽ oĩs ge.vñ Boetiꝰ. Cõstat eternũ bonũ eẽ sui cõpos De b̃ dixi sup̃ in tercia ꝑte in ca. de omi ge .et cor. pnl.cõpos in obliquis.

Cõpotio tis.ini re.i.inuestire. Ut mãdo vobis vt cõpotiatis eñ ꝓbenda sua.et deriuatur a cõpos.

Cõpotista ste.vide in cõpotus.

Cõpoto as.taui tare.i.sil portare. Et ẽ potare lura rire. Bibere ꝟo nat̃e et ꝑdu.po. Jnde b̃ ꝓpotor toꝛ et hec cõpotrix cis. vñ dic̃ Dap̃. Cõpotator vl cõpo tatrix sil potãs.vl cõpotatoꝛ a cõpoto tas.i.sil bibere vltra modum.

Compotrix vel compotatrix. Vide in compoto.et ꝑdu.pnl.naturaliter.

Compotus.a compoto tas. vel acõputator toris.dr̃ cõpotꝰ ti.i.numeratio vel numerari assignatio vl doctrinalis ars. Antiqui tn̄ dicebãt cõputus sic̃ exit deri natio.qđ nos abhorrem⁹ ꝓꝓt vocis absonãtiam. Vñ bic et b̃ cõpotista ste.q̃ docet cõputũ.vl qui vacat cõ poto.et cor.po.compotus vbiq̃.

Cõpẽdo dis.bendi bẽsum.ere.i.sil ꝓbẽdere sil capere et cõponit ex cõ.et ꝓbẽdo dis.qđ est idem qđ prendo dis. Vide in ꝓbendo dis.

Comprẽdo dis di cõprẽsum .idem ẽ qđ cõprehẽdere.et ꝓponitur a con ꝛ prẽdo dis. vide in prendo dis. Vide in prendo dis.

Cõptꝰ ta tũ.i.ornatꝰ planatꝰ a como mis. Oui.epi. Sint ꝑcula nobis inuenes vt femina cõpti. Et ꝓpatur ꝓptus tior tissimꝰ. Vñ compte tus tissime aduer.

Cõpũctꝰ.a cõpungo gis dr̃ cõpunctus ta tuꝫ. Et a gtõ cõpuncti addita o.fit cõpũctio onis.et ẽ ꝓpũctio pcꝛoꝝ suoꝝ cũ meroꝛe recordatio.

Cõpũgo gis ere.i.sil cõmouere.pcꝛoꝝ suoꝝ reminis sci.ꝓtristari. vide etiã in pũgo gis.

Cõputo tas tani tare.pnl.cor.i.ꝓnumerare sil puta re. Vñ bic cõputator toris.et cõputatoꝛria riũ.vi de etiam in puto tas.

Con ꝑpositio scribit ꝑ o. et n.et nũq̃ inuenit in ap positõe ß in cõpositiõe tm̄ sicut di dis re se an.et mu tat q̃q̃ n.in m.marie seq̃nte b.vt cõburo.m.vt com mitto p.vt cõpono. Jtẽ cõ in cõpositiõe q̃q̃ pdit n. sequẽte vocali.vt coco is.cã euphonie .sic̃ dixi sup̃ in ꝑma ꝑte vbi egi.de syllaba in ca.de n. Jnuenit aũt cũ scriptũ ꝑ n.et m.et venit solũ ꝑ appositiõem et b̃ intel ligo ꝑ se.vt dicã in suo loco.

Conamẽ minis.ge.neu.nisus tẽtatio a conor aris. et ꝑdu.pnl.in ntõ.ß in obliquis eam corri.

Conatꝰ tus tui.masc.ge.ꝛ adiectiue conatꝰ ta tũ.i.ni sus tentatus.a conor aris.qđ est anniti attentari.

Concha.a cauo nas. dr̃ b̃ concha che.q: sit caua.vl q: deficiẽte luna cauat.i.euacuat.et inuenit concha ꝑ quodã terreo vase et ꝑ testa cuiusdã piscis.et ꝑ ip so pisce q̃q̃ inuenit. Jtẽ nota eẽ multa genera con charũ inter quas margaritifere habent.que et coclee dicũt in q̃rũ carne p̃ciosus calculus solidat.et dicũt q̃ nocturno tpe litora appetũt. Et ex celesti roꝛe mar garitas ꝓcipiũt.vñ et cocleevocãt. Jtẽ cõcha genera liter appellat oĩs piscis.testã habẽs. vide in marga rita.

Cõcaleo les lui.i.sil calere.ex cõ et caleo. Psal. Concaluit coꝛ meũ intra me.

Cōcēdo dis.cōcendi cōcēdere.i.simul cādere. et cō. et cādeo des.

Cōcēturio rias.vide in cēturio rias.

Cōcētus tus tui.i.ꝓueniētia ⁊ cōcordātia et ꝓprie in cantu.et dr̄ a cōcino nis.ſm hug. Pap.xo dic.Cō cētus cant⁹ mixt⁹.i.ſimphonia a cōcino.Cōcēt⁹ etiaꝫ celi dr̄ a q̄busdā ee.i.cōſonantia planetaꝝ.Cōcētus etiā dr̄ cantus cōtinu⁹ ⁊ laus bonoꝝ.vñ Job.xxxviij. Cōcētus celi quis dormire facit.

Conceptaculum li.loc⁹ cōceptiōis a cōcepto tas.

Cōceptio q̄si ſil' captio.et ē cōceptio q̄dā ſpēs allo thece q̄ alio noīe dr̄ ſyllēſis de q̄ dixi i q̄rta ꝓtevbi egi de allotheca ſm pl.i ca.de ſylleſi. Pap.xo ſic dic. Cō ceptus ſuſceptus.cōceptiōes cū aliq̄d certū mēte cō cipim⁹.vt ſi pares iūgant numero pari par quoq; fit numerus ꝓductus.

Cōcepto tas.freq̄nt' cōcipe.a cōcipio cōceptū tu.u

Cōceſſio ē apd rhetores cū re⁹ nō id qd̄ in o. factū ē defendit.ꝫ vt ignoſcat' poſtulat.

Cōcidētia cie.q̄ſi ſimul cadētia.vt cōcid ētia generū ē cū diuerſa genera ſimul cadūt in eadē voce. et dicit' a concido dis.

Cōcido dis.cidi cidere.i.ſil' cadere.a cō ⁊ cado dis ⁊ caret ſupino.et cor.ci.Sen.iij. Cōcidit vult⁹ ei⁹. Itē cōcido dis di.cidere.i.ſil' cedere.et tūc cōponi t' a cō ⁊ cedo dis.di.et ꝓdu.ci.vbiq;. Job.xvj. Cōcidit me vulnere ſup vuln⁹.

Cōcieo.cieo vl' cio.ꝓpōit' cuz cō. et dr̄ cōcieo es.iui itū.et cōcio is iui itū.i.cōmouere vl' ꝙuocare. et ꝓdu. pnt'.concitū q̄n venit a cōcio is. ꝫ q̄n venit cōcieo es. cor.vide in cieo cies.ui itum.

Cōcile.a cōcha dr̄ ꝫ cōcile lis.vl' cōciliū.i.piſcis q̄ la titat in concha de cui⁹ ſāguine tingit'lana ⁊ fit pur pura. vñ et q̄nq; ponit' ꝓ tali tinctura.q̄nq; ꝓ vicijs q̄ coinquināt et tingūt et inficiūt ad modū illi⁹ tinctu re.Q̄nq; ꝓ inq̄natis et ſordidis et tinctis tinctura vi cioꝝ.vñ iuuenalis ꝓ vicijs vl' vicioſis illud ponēs ait Hoꝝ ego nō fugiā cōcilia .et ꝓdu.ci.

Cōcilegus gi.maſ.ge.qui cōcilia legit.i.colligit.⁊ cō ponitur a cōcile et lego gis.et cor.le.

Cōciliabulū li.dr̄ a ꝙciliū q̄ſi ꝙſiliabulū vl' loc⁹ i q̄ ac cipim⁹ ꝙſilia vl' loc⁹ in q̄ mlti boies ſūt ſui iuris.

Cōcilio a cōciliū dr̄ cōcilio as aui.amicū'et cōcordeꝫ facere.ad integritatē reuocare.cōiūgere.ſociare trāſ latine.q̄ſi cilia cōiūgere. Et nota q; maiores minoribꝫ cōciliāt'.et nō ecōuerſo.et ꝙponit' recōcilio as.cōciliā tur noui amici.recōciliāt' veteres. Itē cōciliamur deo q̄n ꝑmo a gētilitate cōuertimur .reconciliamur q̄n ꝑ⁹ pctm̄ penitēdo r̄gredim̄.⁊ ē ꝙcilio actiuū cū ſuis ꝙpo.

Cōciliū lij.ꝙponit' ex cō et ciliū q̄dā ſimilitudie cilio rū.q; ſicut cilia iūgūt' cū oculi q̄eſcere cupiūt.ita q̄ꝫ cō corditer iungūt' boies in cōcilio.et ē tractū a romano more.tpe.n.q̄ cauſe agebāt' cōueniebāt oēs in vnū.et cōi itētiōe tractabāt.vñ et cōciliū a cōi intētiōe ⁊ a cō muni cōuētiōe dictū ē q̄ſi ꝙſiliū vl' q̄ſi ꝙſidiū.

Cōcinno nas aui are.i.cōmiſcere.ꝙponere ordinare ꝓpare.vñ ꝓpheta. Lingua tua ꝙcinnabat dolos.i.cō miſcebat.ꝙponebat. Itē ꝓuer.xij. Qui aūt teſtis ē re pētin⁹ ꝙcinat linguā mēdacij.et deriuat' a ꝙcinus.ni

Cōcinn⁹ ni.a cō ⁊ cinn⁹ ꝙponit' ꝙcinn⁹ na nū. ꝙcors affabilis.benign⁹.in q̄ mores ꝙcorditer ꝙmixti ⁊ poſi ti ſūt.et ꝓpatur ꝙcimor niſſim⁹.vñ ꝙcinne ni⁹ niſſime aduer.et ħ ꝙcinnitas tatis.ꝙcordia ꝙgruitas. ⁊ ꝓ cō poſitiōez incōcinn⁹.vl' ſm q̄ſdā ꝙcinn⁹ ꝙponit' a cō ⁊ cign⁹.i.ꝙcors ⁊ ꝙſonās ſicut cātus cignoꝝ.

Cōcino is.cōcinui ꝙcētū.i.ſil' vl' ꝙcorditer canere.cū alio ꝙuenire.ex con ⁊ cano is.et cor.ci.

Cōcio is.ciui citū.i.ꝙmouere vl' conuocare.vñ ħ cō cio onis.i.ꝙuocatio.vide in cōcieo.

Cōciōabulū.a ꝙcionor aris.dr̄ ꝫ ꝙcionabulū li.i.ꝙci liū vl' locus ꝙcilioꝝ.vñ in decretis innocētij pape. Si

ſtatiz cederes de tuo peſſimo ꝙcionabulo.

Cōcionor aris.nat⁹ nari.q̄ſi populū alloq̄ conuētā facere.et dr̄ a concio onis.qd̄ ē conuocatio.

Cōcipio pis.cepi ceptū .ex con et capio.⁊ ē ꝙcipe ſil' cape.vñ ⁊ mulier dr̄ ꝙcipe q̄n ſperma viri cū ſuo ꝙca pit' et ꝙcreſcit. Cōcipe etiā inuenit' ꝑ mēte vl' in mēte ꝙcipere vel intelligere.vñ xꝑſus. Cōcipit ħ mēte mu lier ꝫ concipit al uo.

Cōcipiōes.a ꝙcipio is. dr̄ hec cōcipio onis. et ſunt ꝙcipiones q̄dā ſtelle q̄ cōcipiētibꝫ aptant' et fauēt.

Cōciſio onis.fe.ge.pnt'.pdu.q̄ſi ſil' ceſio .a concido dis. Phil'.iij. Videte conciſionem.

Concitariū rij.i.donū impatoris a concito as.q; ex citat animos militū ad obediendū ei.

Cōclaſſo as.xbū neutrū.i.ꝙclamare.cōboare vl' na ues conuīgere.cōgregare. Et cōponit' a cō et claſſitū.

Cōclauis.a cō et clauis componit' hec cōclauis uis ablatiuo ab hac cōclaue.et ħ cōclaue uis.ablatiuo ab hoc cōclaui dr̄.i.cella vl' thalam⁹.camera ſecreta ſub claue dom⁹ alteri⁹ clauſa. vel q̄ ſub multis clauibꝫ cō tinet' et ad quā ꝑ multas claues venit'.vñ in.iij.libro Regū.ca.vj.dr̄. Heliſeus ꝓpheta q̄ ē i iſrl' indicat re gi iſrl' oīa xba q̄ locut⁹ fueris in conclaui tuo. Itē.ij. Reg.c.iiij. Ille dormiebat ſup lectū ſuū in conclaui.⁊

Cōclino.a cō ⁊ clino as.cōponit' cō- ꝓdu.pnt'. clino as.i.ſil' clinare pnt'.pdu.vñ hic et ħ cōclinis ⁊ ħ ne.et cāclinus na nū.

Cōcordia die a cōcors.i.cōuēiētia cū alio pacificatō Itē cōcordia ē color rhetoric⁹ de q̄ dixi in .iij.ꝑte in ca.de coloribꝫ rhetoricis.vide etiam in pax cis.

Cōcordo das.dani dare.xbū neu.abſolutū et dr̄ a concors cōcordis.ſm hug. Pap.xo dic.Concorda re ꝙuēire.vni⁹ ordis fieri.cōcordo ⁊ cōcordor inuenit'

Cō cors.cor coponit' cū cō.et dr̄ ħ ⁊ ħ ⁊ ħ ꝙcors dis ors ge.q̄ſi vni⁹ et eiuſdē cordis.vñ cōcorditer aduer. et ħ concordia a q̄ concordioſus ſa ſuz.

Concremo mas.mani.a cō et cremo mas.et ē cōcre mare ſimul cremare.et cor.cre.

Concret⁹.a cōcreſco ſcis.dr̄ concret⁹ ta tū.ꝑticipiū coagulatus vel cōmixtus creſcēdo vl' ſil' cret⁹.vñ con cretum adū.i.coagulatiz.cōglobatim.ſm hug.vl' pōt dici concret⁹ a concerno. vñ dic Pap.Concretus a concerno.i.coniunctus.conglobatus.

Concuba be.ge.com.pnt'.cor.q̄ vl' q̄ cū alio cūbit vl' cubat a concubo bas.vel a cumbo bis.

Concubina.a concubo bas.vl' a cōcumbo bis dr̄ hec concubina ne.q̄ ad vſuz veneris non legitie tenet'.vñ ħ concubinula le.dimi.⁊ ħ ⁊ ħ concubinal' et ħ le.⁊ cō cubinarius ria riū.in eodem ſenſu qd̄ ad concubinaz ꝑtinet.et ħ concubinatus tus tui.talis ꝓprietas.

Cōchula.a cōcha dr̄ ħ cōchula le dimi.qua concha et cōchula dr̄ quedā meſura q̄ dragma et dimidia ē.

Conculco cas aui are.i.ſil' calcare.ſupare ex con et calco as.

Concupiſcētia tie.vide in concupiſco ſcis.

Concupiſco is.xbū inchoatiuū a cōcupio pis.a q̄ ħ et ħ et ħ concupiſcens tis.cōpar'.et inde cōcupiſcent' et ħ cōcupiſcētia tie. Et ſcias q; xba inchoatiua ca rēt ꝑteritis vt feruesco.niſi forte a ſciſco et cōcupiſco q̄ mō nō ſignificāt inchoatiōem. vñ hñt ꝑterita ſuoꝝ ꝑmitiuoꝝ.ſcz aſciui et cōcupiui et valet tātū nūc cōcu piſco quātū cupio. vñ cōcupiſcētia nō cōcupientia.

Cōcurrēs ſm q; ſumit' a cōpotiſtis ē ſupercreſcētia vnius diei vel pluriū ſuꝑ q̄nquaginta duas ſeptima nas.vel pluriū ideo dixi q; in anno biſextili ſupercre ſcūt duo dies. In reliqs xo annis vn⁹ tm̄. Vñ ihūs Hebdomade decies quine numerant' in anno .Atq; due poſt q̄s lux vna duene ſupſūt. Et ab illo in cremē to origine habēt cōcurrētes.alij poſtea formāt vno addito.ſic tm̄ q; ſeptenariū numerū non excedāt. Vñ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

scias q; ꝑm⁹ ann⁹ cicli solaris hꝫ vnū ꝑ cōcurrēte. Se cūd⁹ hꝫ duos. Tercⁱ⁹ hꝫ tres. Quart⁹ hꝫ q̄tuor. Quī tus sex ꝓpt bisextilē. Sext⁹ hꝫ septē. Septim⁹ hꝫ vnū et sic ꝓcedēdo vsq; ad .xxvij. annos inuenit q; po stea reuertit ad caput ꝓcedēdo ꝑ ordinē sic ꝑdus . vñ et appellat circul⁹ solaris siue cōcurrētiū . Si aūt vis scire q̄t⁹ sit ann⁹ cōcurrētiū . adde annis dñi nouē an nos . z a totali sūma subtrahe . xxvij . q̄ties poteris z q̄t tus sit ann⁹ cicli solaris qđ residuū fuerit demōstrabit et si nihil remāserit vltim⁹ ann⁹ erit. Pōt etiā sciri cō currēs ꝑ hos ℞sus. A ser b. v. c. iij. e. f. d. iij. Primus cōcurrēs f. septim⁹ ē g. Hoc ē dicē. qñ a. ē lr̄a dñical. tūc ē sext⁹ ꝓcurrēs. et qñ b. ē dñical lr̄a tūc ē q̄nt⁹ ꝓcur rēs. et sic de ceteris q̄ aūt sit lr̄a dñical. omī anno pate bit in pascha siue in ope paschali qđ feci.

Cōchus chi. mas. ge. q̄dā lapis q in cōcha reperit . z dr̄ a concha che.

Cōditio onis. fe. ge. ꝓponit a cō et ditio onis. qđ est ptās. et ē ꝓditio lex vl pactū et tūc scribit ꝓdicio ꝑ so lā c. sic et dicio. Inuenit etiā ꝓditio ꝑ t. solā. i. ꝓstitu tio. et tūc ē ℞bale hui⁹ ℞bi cōdo dis . didi ditū . Itē a ꝓdico is. xi. ctū. derivat ℔ ꝓditio onis. et subtrahit t. et scribit ꝑ solā c. et sūt ꝓdiciōes ꝓprie testū a ꝓdicen do q̄si ꝓdiciōes. q; ibi nō tm̄ vn⁹ testis iurat ℔ plures Nā in ore duor vl triū testū stat oīe ℞bū. vl ꝓdicō nes q; init se cōueniat ꝑmo testiū q̄si ꝓdicōes ꝑm hug. Pap. dic Cōdicio ꝙuētio. ptās. fortuna. casus. exitus et cor. di. ꝓditio. Vñ in aurora dr̄. Dissipat cōditio dissimilisq; modus.

Cōditionalis a ꝓditio dr̄ ℔ et ℔ cōditionalis et ℔ le . et inde cōditionalit adu. Elide ne decipiaris ī ortho graphia h⁹ dictiōis ꝓditional . q; ꝑt scribi ꝑ c. l ꝑ t. si cut z cōditio a quo venit. sicut in cōditio patet.

Cōdico is. simul dicere. statuere decernere. spōdere vbi nō vn⁹. ℔ ples dicūt. vbi vnus pla dicit. et ꝓponit ex cō et dico is. et ꝑdu. ci.

Condilomata te. fe. ge. quoddā gen⁹ glādiū . instar nodor minutor. et dr̄ a ꝓdilus dili.

Cōdilomatic⁹. a cōdil⁹ li. dr̄ cōdilomatic⁹ ca. cū. i. no dos⁹. pustulos⁹. Vñ ꝓdilomatica passio dr̄ manuū no dositas vl etiā alior membror q̄ plena sūt pustulis.

Cōdil⁹. a ꝓdo is. dr̄ ℔ ꝓdil⁹ li. i. nod⁹ et ꝑcipue q̄ ap paret ī articul digitor pugno clauso. q̄ solem⁹ qñq; capita pueror ꝑcutere ludēdo. et maximā lesiōez in ferre. Vñ martial capella. Ictib⁹ crebris verticē ꝓpli catisq; in cōdilos digitis vulnerabat.

Cōdio dis diui ditū. dire. est q̄te ꝓinga. et simplex i. sapor are. dulcor are. et ē ℞bū actiuū. Inde ℔ ꝓdimē tū ti. l ꝑōt deriuari cōdio a cōd⁹ di. qđ ē gen⁹ ciphi z ꝑ similitudinē cor ꝑa mortuor cōdiri dicūt qñ spēb⁹ aromaticis inungūtur. Gen. l. Precepitq; seruis suis medicis vt aromatib⁹ cōdirent patrem.

Cōditio onis. a condo dis. itum . vide in conditio. onis.

Cōditor toris. mas. ge. derivat a ꝓdio ini. dire ditū. et sic ꝑdu. pnl. Vl ꝑōt deriuari a cōdo dis. dere. itū. et sic pnl. cor. Vñ ꝓditor alme syderū. i. actor factor. Vñ ℞sus. Cōditor absc̄dit ꝓditor fercula cōdit.

Cōditur q̄te cōiugatiōis. a cōdo is. ini. pnl. ꝑdu. ℔ conditur tercie cōiugatiōis a cōdo is. i. facere. ꝓstruere. et etiā ꝑ absc̄dere ponit cor. pnl. Vñ q̄dā. cōditur vibs conditur olus. ℔ conditur aurum.

Cōditus ta tū. a cōdo dis. ꝓdidi ꝓditū. cor. pnl. z sic sumit Gen. xlix. ibi. Et hia cōdita iacet. Itē cōdit⁹ ta tū. a cōdio is. ini itū. ꝑdu. pnl. et sic sumit Gen. l. Et conditus aromatib⁹ repositus ē in loculo. Et coll. iij. Sermo nr̄ semꝑ sit sale conditus.

Cōdo dis. ꝓdidi itū. i. facē. edificare. ꝓstruē. ꝓstituē et ponit q̄ñq; ꝑ suo ꝓposito. s. ꝑ absc̄dere. Cōdo cō ponit absc̄do is. Recōdo is. Et ē ꝓpositū cōdo is. a cō z do das z cor. i supino pnl. siue di. vide ī do das

Condoliū lij. neu. ge. i. anulus. a condo is.

Condo onis. mas. ge. i. gladiator. a cōdo is.

Condono as aui. i. sil donare. ignoscere remittere. concedere. et cōponitur ex cō et dono. et ꝑdu. do.

Cōduco is. xi. ctū. cōducere ex con et duco cis. et est cōducere sil ducere. aliq̄b⁹ ducatū ꝑbere mercede cō stituta aliquid ducere. vñ versus. Cōducit ꝓciū tra dēs ꝑbēsq; ducatū. Qui capit ille locat cōducit q̄ ꝓ cium dat.

Conduplicatio ē q̄dā color rbetoricus de q̄ dixi su pra in q̄rta ꝑte in ca. de coloribus rbetoricis.

Condus di. mas. ge. quoddā genus ciphi a cōdo dis vl ꝑm pap. cōdus cisus. patera poculum.

Conestabulari⁹. stabulari⁹ ꝓpōit cū cō z dr̄ h ꝓsta bulari⁹ rij. qđ freq̄nti⁹ inuenit cōestabulari⁹ rij. et desi gnat dignitatē siue officiū. vñ h cōestabularia rie. ei⁹ vror vel dignitas.

Confectus ta tū. a cōficio is. feci fectū qđ inuenit in sex significatiōib⁹. vide in cōficio. Pap. sic dicit. Cō fecta debilitata. immunita. exinanita. sz ꝑt significare sex sicut et suū verbum.

Confedustus ta tū. a cōfedero ras. i. in eodē federe cū alio ꝓiunctus. s. soci⁹ ꝓsor⁹ ꝑmanipulari⁹ cōsodal collateralis. cōcomes collega . cōsoci⁹ cōtubernio. cō cubinarius. cōiuctuarius. collaterensis.

Confertio tis. ꝓferti tū. ex cō et fartio tis. et ē ꝓferti re. ꝓspissare. ꝓstipare. replere. cōflare. in vnū colligere commouere sil farcire.

Confero fers tuli ferre collatū ex cō et fero . et ē con ferre sil ferre vel commiscere. vnde et conferre dr̄ pu gnare disputare. Nā et qui pugnāt brachia cōferūt sicut qui disputant ℞ba . et ē conferre simul erogare et ē ꝓferre q̄si cōpare. cōgregare. ℔ bona conferuntur mala vero inferuntur.

Confertus ta tū. i. spissus. ꝓstipat⁹ replet⁹. a ꝓfertio tis. Et ꝓpatur tior tissim⁹. Itē a cōfertio cōferto tas. ℞bū frequē. Pap. ℞o dicit. Conferta in vnuꝫ colle cta. plena cōpata cōsociata. Luce. vj. Mēsurā bonā et confertam coagitatā et supereffluētē dabunt in si num vestrum.

Confestim adu. q̄si cum festo. a cō et festū qđ ē lignū ad qđ tigna festināt. sicut. n. tigna festinant vt sint cū festo. sic et nos festinam⁹ vt qđ facere volum⁹ sine in teruallo fit cōfestiz. q̄si statiz cū ꝑntia ptereūtis rei vl tpis vl cōfestim cōponit a con et festino as vl a con z statim. ℔ prius dictū verius ē.

Confício is cōfeci ctū. cōficere ex cō et facio is. z ē cō ficere. idē qđ sil facere. Itē cōficē finire ꝑficere . Etiā cōficere. i. destituere deficere. vbi. n. ē cōfectio multa rū rer ibi mltar rer ē defectio . et cōficere. i. cōpone re siue cōmiscere et ꝑm h ptinet ad medicos q̄ multa cōmiscēt ad faciēdas suas cōfectiones. Et ꝑficere. i. vin cere vt vulgo dr̄. Iste cōfecit hostes in ꝓlio. et ℔ signi ficatio ē tracta a ꝓcedēte. vbi. n. ē hostiū confectio ibi multor cōmixtio. Itē conficere. i. tingere. sic g̃ confi cere in sex inuenit significationib⁹. Itē conficere. i. cō secrare corpus xpi.

Confidēs. a cōfido is. dr̄ cōfidēs tis. om. ge. et cōpa tur. Vnde cōfidenter tius tissime. aduer. et h cōfidē tia tic. et accipit in bono et in malo. vt cōfidēter vl cū ꝑfidētia iste loq̄tur. i. audacter ꝓsumptiue. vel cū au dacia vel ꝓsumptiōe. et ꝑdu. fi.

Configo gis xi ctū cōfigere sil figere. ex cō z figo gis et ꝑdu. fi. Psal. Cōfige timore tuo carnes meas.

Confinis. a cō et finis cōponit h et h cōfinis et hoc ne. pnl. ꝑdu. i. vicin⁹ eūdē finē hīs. vñ cōfiniter adu. et h cōfinitas tatis. et h cōfiniū ambo ꝓvicinitate. vl locus vbi fines duar terrar cōueniūt.

Confio is ini ire confitū. i. efficere. ex con et fio z trā sit ad actiuā significatiōem. Accipit etiā ꝑfrei passi ua significatōe. s. ꝑ effici z ꝓd. i. añ o. fio. vide ī fio fis

Cõfirmatio ẽ vnũ de septẽ sacramẽtis de q̃ req̃re in vnguo.

Cõfitẽs tis.ge.oĩs.a cõfiteor eris.et cor.fi.

Confiteor eris.fessus sum.ex cõ et fateor ꝓponit .vñ ꝑ ꝓfessor sonis.ꝑ cõfessio onis.ꝑ et ꝑ et ꝑ cõfitẽs ptici piũ.Et cor.ꝑdicta fi.Vñ q̃dã. Cõfiteor spõte fateor mea facta coacte.Et sic scias q ꝓfessio ẽ legitia coram sacerdote petõr declaratio.et dr̃ cõfessio q̃si sil' vl' ex toto vl' vndiq; fassio.nã ille vere cõfitet' q̃ totũ fatet'.

Hic nota q septẽ circũstãtie assignãt' a tullio ꝛ a boetio.s.q̃s q̃d vbi q̃by auxilijs cur quõ qñ. Sꝛ nunq̃d oĩs circũstãtias ẽ cõfitẽda.Ad ꝑ dicũt q̃dã q oẽs circũstãtias q̃ aliquã notabilẽ quãtitatẽ peccato addũt cõfiteri necessitatis ẽ si memorie occurrãt.Alij ẽ dicũt q nõ sũt ꝓfitẽde de necessitate nisi circũstãtie q̃ ad aliq̃d genꝰ peccati trahũt et ꝑ ꝓbabiliꝰ ẽ.ꝑ attẽdẽdũ est q̃ ad aliã spẽm mortalis trahũt.Cuius rõ ẽ q venialia nõ sũt de necessitate cõfessionis.ꝑ solũ mortalia q̃ quãtitatẽ infinitã q̃dãmõ habẽt.et q circũstãtie aggrauãtes q̃ aliã spẽm peccato nõ tribuũt.vl' q̃ tribuũt q̃dez ꝑ nõ mortalis peccati nõ sũt de necessitate cõfessionis tñ ea cõfiteri ꝓfectiõis ẽ sic et venialia.Itẽ scias q sacerdos dꝛ pscrutari ꝓsciẽtiã peccatoris in ꝓfessiõe,q̃si medicꝰ vulnꝰ ꝛ iudex cãm.q freq̃nter q̃ ꝑ ꝓfusiõe cõfitẽs taceret interrogatꝰ reuelat.Sꝛ tñ in interrogatiõibꝫ faciẽdis tria sũt attẽdẽda.Primo vt q̃libꝫ peccator interrogetꝰ de peccatis q̃ ꝓsueuerũt in hoĩbꝫ illius cõditiõis abũdare.Nõ.n.oꝑtet q a milite de peccato clericoꝝ queratꝰ aũt religiosoꝝ aut ecõuerso.Secũdo vt nõ fiat explicita interrogatio de peccatis.nisi de illis q oĩbꝫ manifesta sũt. de alijs ẽ adinuẽtiõibꝫ peccatoꝝ ita dꝛ a lõginq̃ fieri interrogatio.vt si ꝓmisit dicat.etsi ñ cõmisit ñ addiscat.Tercio vt de peccatis ꝑ cipue carnalibꝫ nõ descẽdat nimis ad pticulares circũstãtias q hmõi delectabilia q̃ntomagis in spẽali ꝓsiderẽt magis ꝓcupiscẽtiã nata sũt mouere. vt dr̃ i.iij. ethicoꝝ.et iõ põt ꝓtingere vt ꝓfessor talia q̃rẽs ꝛ sibi cõfitẽti noceat.Et sic q̃libꝫ deficũt in suo scrutinio iniq̃tates scrutãtes ꝑm illꝺ dauidici.Defecerũt scrutãtes scrutinio. Volo etiã te scire q hõ in ꝓfessiõe dꝛ famã alteriꝰ custodire quãtũcũq; põt .ꝑ suã cõsciẽtiã magis dꝛ purgare.et iõ si circũstãtia q̃ ducit' ad' cognitiõem ꝓsone sit de necessitate cõfessiõis ꝑm regulã datã tũc dꝛ ꝓfiteri occultãdo ꝓsonaꝫ q̃ntũ põt.si aũt non sit de necessitate cõfessiõis dꝛ dimittere ne pctm̃ alteriꝰ ꝓdat. Dꝛ aũt quisq; saltẽ semel in anno ꝓprio cõfiteri sacerdoti.sꝛ q̃d si peccator sciat sacerdotẽ suũ hereticũ aut solicitatorẽ ad malũ aut fragilẽ q̃ ad pctm̃ qõ q̃s ei ꝓfitet' sit ꝓnus.vel si reuelator cẽ cõfessiõis ꝓbabiliꝰ extimat'.vl' si pctm̃ cõtra ipm̃ sit de q̃ q̃s cõfiteri dꝛ.Dico q in casibꝫ illis in q̃bꝫ ꝓbabiliter timet penitẽs ꝓiculum sibi vel sacerdoti.ex ꝓfessiõe ei facta dꝛ recurrere ad supiorẽ vl' petere ab eo licẽtiam alteri cõfitẽdi.q si licẽtiã habere ñ possit idẽ ẽ iudiciũ de illo q̃ nõ hꝛ copiam sacerdotis.vñ magis dꝛ eligere laico cõfiteri nec in hoc trãsgreditur ꝓceptum ecclesie.quia ꝓceptũ iurispositiui nõ se extẽdit vltra intentiõez ꝓcipiẽtis q̃ ẽ finis ꝓcepti.ꝑ aũt ẽ charitas ꝑm apostolũ.nec itez fit aliq̃ iniuria sacerdoti q̃ ꝓuilegiũ meret' amittere.q̃ cõcessa sibi abutit' potestate. Itẽ scias q q̃nq; casꝰ ponũt' q̃bꝫ hꝛ alteri cõfiteri q̃ꝫ ꝓprio sacerdoti sine eiꝰ licẽtia.Primꝰ ẽ si sit vagabũdꝰ.Secũdꝰ si mutauit domiciliũ.Tercꝰ si offendit in aliena parochia.Quartus ꝓpt' maliciã sacerdotis.q̃ reuelat ꝓfessiões vl' incitat ad malũ.Quintꝰ in articulo necessitatis.Sꝛ ꝑ q̃ri põt illud per quod impedit' diuinũ mãdatuꝫ non potest ꝑ mãdatũ vl' ꝓuilegiũ alicuiꝰ hominis ꝓcedi.ꝑ mãdatũ diuinũ ẽ ad rectores eccl'iaꝝ vt diligẽter vultũ pecoris sui agnoscãt.puer.xxvij.c.qõ impedit' si aliꝰ q̃ ipe ꝓfessiõez eius audiat.ꝙ hoc nõ põt ꝑ alicuius hominis ꝓuilegiũ vl' mãdatũ ordinarij tolli.Ad hoc rñdeo q rector ecclie debet vultũ sui pecoris agnoscere duplicit'.Uno mõ ꝑ solitã exterioris cõuersatiõis cõsideratiõem.q: inuigilare dꝛ sup regẽ sibi cõmissũ.et in hac ꝓgnitõe nõ oportet q credat ꝑ dito.ꝑ certitudinẽ facti inq̃ntũ põt inq̃rat.Alio mõ ꝑ ꝓfessiõis manifestatiõez et q̃tũ ad hãc cognitiõem n põt maiorẽ certitudinẽ accipe v t subdito,credat.quia hoc ẽ ad subueniẽdũ ꝓsciẽtie ipsius.Unde in foro cõfessionis creditur et ꝓ se et cõtra se.nõ aũt in foro exteriorisiudicij.et iõ ad hãc ꝓfessionem sufficit.q credat subdito dicẽti se alteri absoluere valẽti cõfessuꝫ fuisse.et sic patet q talis cognitio pecoris ꝑ ꝓuilegiũ alicui indultũ de cõfessiõe audiẽda nõ impedit'. vide in penitentia et in sigillam et in raptus.

Cõflages a ꝓflo as. ꝑ ꝓflages.i. loca mõtuosa ad q̃ multa ꝓfluũt flumia siue vẽti.et facit gtũs iũ.vt conflagiũ.sic manes maniũ.Et ꝓdu.fla.

Cõflatoriũ rij.ge.neu.locus vbi fit conflatio .et dicitur a conflo flas. ꝑm hug.Vel conflatorium dicitur vbi ferrũ vel argentum ꝓflatur.

Cõflictus a cõfligo gis.dr̃ ꝑ cõflictꝰ tus tui bellũ pugna.et cõflicto as.ẽbũ freq̃n.Inuenit' etiã in depo.ge.conflictor aris.Et inde hec cõflictatio onis.cũctatio.contentio.pugna ẽbor.j.Ethimo.c.vj.Cõflictationes hoĩm mente corruptorũ.

Cõfligo is.xi.ctũ.ere.ex cõ ꝛ fligo is.ꝛ ẽ cõfligere sil' fligẽ l' pugre.et ꝓ eodẽ sumit' confligo as.et ꝓdu.fli.

Cõflo as.ex cõ.et flo.as.vide in flo.as.

Cõfodio dis.di.ꝓfossũ ere.i.sil' fodere.ex cõ ꝛ fodio et cor.fo.in pñti.ꝑ in ꝑterito eã ꝓdu.vide in fodio.

Cõformis a cõ .et forma ꝓponit' hic et ꝑ cõformis et hoc me.i.vnius ec eiusdẽ forme.Et inde cõformit' aduer.et hec cõformitas tatis.

Cõfossus sa suꝫ.ꝓ geminuꝫ ss.q̃si sil' fossus iaculatꝰ vulneratꝰ.a cõfodio dis di.sum.

Cõfotus ta.tũ.i.sil' fotꝰ.a ꝓfoueo ues.ui.tũ.et ꝓdu.fo.Isa.lix.Et q̃d cõfotũ ẽ 'erumpet in regulũ.

Cõfragꝰ a.uꝫ.i.tenebrosus.tumulosus.vl' potiꝰ aspꝛ et spissus ꝓdẽsatꝰ cõfractiõe ramoꝝ aridoꝝ.ꝛ dr̃ a cõfrendo dis.et ꝓdu.fre.

Cõfringo is.ꝓfregi.ꝓfractũ.ꝓfringerẽ.i.sil' frãgẽ.ꝛ cõponitur ex con.et frango.

Cõfuga ge.com.ge.sil' cũ alio fugiẽs.et dr̃ a confugio is.et cor.fu.

Cõfugela le.pnl'.produ.vide in ꝓfugiũ.

Cõfugiuꝫ a confugio gis.dr̃ ꝑ confugium gij.et ꝑ confugela le.securitas et tutela vl' adiutoriũ vel locus refugij et cor.pnl'.

Cõfundo ex con.et fundo is.componit' confundo dis.ꝓfudi.cõfusũ.i.cõmiscere vl' confutare cõuincere arguere.ponitur etiã ꝑ decipe vel frustrari.Ad Ro. v.Spes aũt nõ cõfundit.i.nõ decipit vel frustratur sperãtem.et ideo nõ facit erubescere.q: dat q̃d ꝓmittit.quia est de deo et in deo q̃ nõ põt decipe nec decipi.quãdo.n.alicui aliquid ꝓmittit' et ei nõ dat' q̃dammodo confundit' et erubescit.

Cõfuto tas.aui.are.ex cõ.et futo as.cõponit'.et ꝑ dũ.fu.Et ẽ ẽbũ actiuũ.et ẽ cõfutare arguere.cõuincere.confundere.

Conger vel congrus gri.q̃dam piscis silis anguille ꝑ grandis.ꝛ moratur in cauernis petraꝝ sub aqua.Et

dicitur a congero ris.
Cōgeries ei.fe.ge.i.cumulus.a cōgero ris.
Cōgerminal' in germino as.vide.
Cōgero ris.ꝑgessi stū.ex cō 7 gero is.ꝓponit'.i.sil' gerere.ꝑgregare accumulare.et cor.ge.vide in gero ris.
Cōgest⁹a ꝑgero is.congestus ta tu3 .i.sil' gestus congregatus accumulatus.et hic congestus tus tui.i.congeries accumulatio.et congestim id est accumulatim aduerbium.
Congiariū rij.i.beneficiū donatio imꝑatoris.qr ꝙlibet imꝑator fauorē populi captās adꝙciebat vt largior videret' in donis.Et etiā cōgiariū dr̄ frustu3 carnis vndiqꝫ equatū et ħ et hec cōgialis et ħ le.i.rotūdū
Congio is.iui itū.ire.i.ꝑ augmētū crescere vel equa revel congregare.
Congius gn.mas.ge.genus mensure scz sex sextari⁹ oru3.et dr̄ a congio is.
Conglobo.a cō et globo bas componitur cōglobo bas.i.simul globare.coaceruare.in modum globi rotūdare.Vñ ꝑglobatim aduer.i.spissim vel cumulatiz et cor.glo.
Congredior eris.gressus sum.ex cō 7 gradior.et mutatur a.in e.et ē cōgredi cōcurrere sil' gradi.vel cōfligere pugnare disputare.Illi aūt ꝓpie cōgrediuntur q sil' cōtra se graduūtur ad pugnā ꝛboꝝ vel manuum vel armoꝝ.7 cor.gre.
Congruo is.ex con et gruo.et ē cōgruere cōuenire.concordare.Vide in gruo.
Congrus gri.vide in conger.
Congruus.A cōgruo is.dr̄ congruus a.um.i.cōueniēs.et ꝑatur ꝑ suppletiōez cōgru⁹ magis cōgruus simus.Vñ cōgrue cōgruēter adūbia.Et ħ ꝑgruitas tatis.idē qd cōuenientia.Cōgruus cōponit incōgru⁹. id ē incōueniēs.et cōpar.vñ incōgrue.et hec incōgruitas tatis.
Cohibentia.a cōhibeo bes.dr̄ hec cohibentia tie.i. assensus.idē et conninētia et collibētia. vt ille sine cohibētia vel cōninētia vel collibentia fratꝝ recessit.i.sine assensu.et hec vide etiam in cōhibeo.
Conhibeo.Habeo.cōponit cū cō .et retinet n.q̄ aufertur in cohibeo.7 dr̄ cōhibeo bes.i.oculos claudere et qr clausio oculoꝝ signat assensuz.iō cōhibeo ponit ꝑ assentire.obedire.et tūc inde dr̄ cōhibentia tie.
Coniecto ctas.ctani.ctare.ē freqn.de conꝛcio cis.in omi sua significatiōe.
Coniector oris.mas.ge.pnl'.pdu.tā in ntō qꝫ in obliquis dr̄ inl'pres vl' cōiecturis ꝓitus.sacrileg⁹.diuin⁹ Et deriuatur a cōꝛcio cis.ieci.iectū.Ben̄.xj.vt coniecturis ꝛbitas ꝓbaretur.
Coniectura.a cōꝛcio is.hec coniecturare .iudicium suspicio.opinio.suspiciosa cogitatio.vel existimatio. et hinc hic et hec cōiecturalis et hoc le.qd̄ coniectura aliqua perpenditur vel habetur vel quod coniectura sumitur.Vñ ꝓiecturalit' aduerbiū q̄si opinatiue.
Conifer ra rū.pnl'.cor.ferens conos et cōponitur a conus et ferēs vel fero.
Conꝛcio is ieci iectū.coꝛcere.i.sil' iacere.Itē cōꝛcere.i.existimare .opinari cogitare.ꝓpendere q̄busdam cōiecturis et cōponit' a con et iacio is.Ben̄.xlj.Que audiui te prudētissime cōꝛcere.et scribit' cōꝛcio per duo i.quia cōponitur a cō et iacio is.et mutatur a.in i.Inuenitur etiam conꝛcio|cis.abiecta n.
Conniuētia tie.que et alio nomie dr̄ cohibētia vide in connueo conniues.
Conniueo es.et conniuo uis.cōniui.xū.vl' cōniri in ꝑterito.facit supinū cōnixū.ß nō ē in vsu.i.oculos claudere vel palpebras iūgere.et ponitur sepe ꝑ assentire qr clausio oculoꝝ assēsuz signat.et cōponit' a cō.et nix nivis.quia nix aciez oculoꝝ pstringit.Albedo.n.disgregat visuz.et produ.ni.Itē dicit hug.in conniueo Vel sm q̄sdā cōniueo cōponit' a cō 7 nitor eris.pas.

ꝛbo dicit.Cōniuere cōsentire.oculos claudere.interdū dissimulare.parū dormire.Inde conniuens.cōsentiēs qd̄ pdu.ꝑmā et scdaz sm pap.Vñ ħ cōniuētia tie.assens⁹.vñ cōniuētia capituli factū est.i.assensu.et in .iij. Sniaꝝ di.iij.Sane dici pōt q credi optet inxta sanctoꝝ attestationes cōniuentiam ꝛc.Brecif.dic.Qui mihi cōniuet oculis signum mihi ꝓbet.
Coniugalis pnl'.pdu.in coniunx ē.
Cōiugatio onis.fe.ge.i.ꝛborum consequens declinatio.et dicitur a coniugo as.quia per consonantes coniugatas.i.affines et consimles apud grecos discēnitur coniugatio.et hec oratio ad grecos spectat.vel dicitur declinatio ꝛbi sic.quia plurima ꝛba cōiugātur in ea.i.sub eadem declinatione ponuntur.et hec oratio ptinet ad latinos.
Coniugium.a cōiunx dr̄ ħ cōiugium gn̄.s.legitimarū ꝓsonarū inter se coeundi et copulādi contractus. vl' legitia viri et mulieris cōiunctio indiuiduā cōsuetudinē vite continēs.
Cōiug⁹.iugū cōponitur cū cō.vl' syn qd̄ est cō.et dr̄ cōiug⁹ a um.et syniugus a uz.inuenit'.oia i eodē sēsu. i.eiusdē iugi vl' sub eodē iugo posit⁹.vñ q̄dā ꝓnomia ab aristarco dicūtur cōiuga vl' syniuga .i.eidez iugo certitudinis vel diffinitionis ꝓsonaꝝ subiacentia.Et cōponitur incōiug⁹ a.um.dissilis.nō eiusdē coniugij. vñ idē aristarcus dic ꝛba nō eē coniuga.s.nō eodē iugo certitudinis et diffinitiōis ꝓsonaꝝ subiacētia.
Cōiunctio.A cōiūgo is.dr̄ hec cōiunctio onis.q̄dā ꝓsōnis indeclinabil' ꝓiūctiua aliaꝝ ptiūctionis q̄b cōsignificat.Propriū aūt cōiūctiōis ē diūsa noīa vel q̄scūqꝫ dictiōes casuales vel diuersa ꝛba vel aduerbia coniungere.Et scias q nulla coniunctio vel prepositio aspirat'.Et vt dic Pap.Cōiūctio ē dicta q sensus sniasqꝫ cōiūgit.Cōiunctio etiā dr̄ q̄dā color in rhetorica.de q̄ dixi in q̄sta pte in .c.de coloub rhetoricis.Et scias q nulla cōiunctio cōponitur cum ꝛbo vñ sisto ē ꝛbū simplex nec etiā cūm nomine componitur cōiūctio ꝑter si et ne.vt siq̄s et neq̄s.
Coniunx gis.cō.ge.sm q̄sdā ꝓponit a cō 7 iugū.7 dicunt' cōiuges q̄si eiusdē iugi a iugo qd̄ imponit matrimonio cōiūgēdis.et q copulāt' ne sepent' vl' dicūt' cōiuges pnl'.cor.a cōiugo is.vl' a cōiungēdo.qr sūt cōiuncti qd̄ ntūs potⁱ exigē vr̄.Isido.ꝛbo dic q ꝙinges appellant' ꝓpr' iugū matrimonij cui se subiūgāt ne p discordiā sepent'.sm ꝛbo Prisc.quē seq̄r cōiūx derivat' a cōiungo is.et hūt.n.in ntō .ß nō in obliqs.vñ in.vsli.sic dic.In x.desinētia si a ꝛbis sint in go desinēntib ablata x.et addita gis.faciūt genitiuū. vt regis a rego rex regis.Cōiungo cōiūgis cōiūx gis.qd̄ etiaz in gtō dr̄e cā n.amittit.ne si cōiūgis dicam⁹ ꝛbū ē putetur Item etiam in.iiij.li.di.q cōiunx desinit in nx.ß in obliquis amittit n.
Cōniuo uis.in cōniueo es.exponit'.
Cōniri ꝑteritū de cōniueo es.
Connubo is.id est simul nubere.ex con et nubo .vide in nubo.
Cōnuo is.nui.nutū.i.simul nuere vel annuere.7 est ꝛbum neutrum et cōponitur ex con.et nuo.
Cononin conus exponitur.
Conopium in conopeū exponit' sup̄.
Conor aris.natus sū cōari ꝛbū deponēs.annitiat' ētari.et dr̄ a conus ni.et.pdu.co.Vñ ouid.Quicd̄ conabar dicere ꝛbus erat.
Cōquerēs tis.ꝑticipiū de cōq̄or eris .et ē ge.om .et cor.q̄vide ī queror ris.
Conqueri ē ꝑteritū de cōquiniſco.
Conqniſco scis cōqueri.i.oculos claudere vel caput inclinare.
Conq̄rens tis.ge.om.pnl'.pdu.vide in q̄ro ris.
Conquiro is.cōq̄sini sitū.cōq̄rere.i. simul q̄rere.7 pdu.q.et componitur a con et quero.

Consanguinitas est vinculū psonarū ab eodē stipite descēdentiū carnali ꝓpagatōe cōtractū. ⁊ dī cōsanguinitas a con. ⁊ sanguis. q̄si cōem sanguinē hn̄tes vel de vno sanguine ꝓcedētes. Et scias q̄ ꝑm canones duo fratres sūt in ꝑmo gradu. filij duorū fratrū in scdo. nepotes in tercio. pnepotes in q̄rto. Gradus aūt est habitudo psonarū distantiū q̄ cognoscit q̄ta generatōis distantia due psone inter se differāt. Ex quid si aliq̄ psone attinēt sibi ex vna pte in scdo gradu vel tercio. ex alia vero in quinto nūquid pn̄t cōtrahere? Dico q̄ sic q: semp standū est remotiori psone in cōsanguinitate. In ꝟ em̄ casu remotior psona extra metā cōsanguinitatis existit. vn̄ ⁊ attinet illi ex q̄ de ei⁹ cōsanguinitate nō est. qm̄ sicut olim oīs cōsanguinitas in septimo gradu terminabat. ita hodie in q̄rto. saltē q̄ ad ꝓhibitiōz copule cōiugalis. Et vt dicit Pap. Consanguitas. q̄si sanguinis ꝓpinquitas. consanguinei sunt dicti. qui ex vno sanguine. i. ex vno patris semine nati sunt.

Conscidi disti. ꝓteritū de cōscindo dis. ⁊ cor. sci. Esdre. ij. li. ca. xxiij. Conscidi vestimenta mea.

Conscīa a ꝑscio is. deriuat ꝟ ꝑscīa tie. cognitio suipsius cordis. Et scias q̄ ꝑscīa errās ⁊ recta obligat diuersimode tn̄. Naz ꝑscīa recta obligat simp̄l̄r ⁊ p se. Hoc em̄ est dictatū ꝓpsam q̄d in se bonū est. ⁊ ex iudicio rōnis bonū apparet. Vn̄ si nō fiat malū est ⁊ si fiat bonuz ē. Ex ꝑscīa erronea nō obligat nisi ꝓ accidēs ⁊ ꝑm q̄d. Si em̄ dictat aliq̄d faciendū illud in se fieri cōsideratū nō est bonū necessariū ad salutē ꝟ apprehēdit. vt bonū et iō cū nō liget nisi ꝑm q̄ est bonū nō obligat volūtas p se ad ꝟ. ꝟ ꝓ accidēs. s. rōe apprehēsionis qua iudicat bonū. ⁊ iō si fiat aliquid q̄d est ꝑm se malū q̄d errās. rōtī iudicat bonū pctm̄ nō euitat. si aūt nō fiat peccatū incurrit. Et si obīcias videt q̄ ꝑscīa erronea nos nō obliget. ꝓceptū em̄ inferioris nō pōt obligare ꝓtra ꝓceptum superioris. ꝟ quia superius est nr̄a ꝑscīa. ergo ꝑscīa nr̄a nō pōt nos obligare ad peccatū faciendū suo ꝓcepto. Dico q̄ ꝑscīa obligat nō virtute ꝓpria ꝟ virtute ꝓcepti diuini. nō em̄ ꝑscīa dictat aliquid faciendū hac rōne q̄ sibi videt. ꝟ hac rōne q: a deo ꝓceptū est. vn̄ ꝓ accidēs ex virtute diuini ꝓcepti obligat inquantū dicat ꝟ vt ꝓceptū a deo. ⁊ iō dictamē ꝑscīe plus obligat q̄ ꝓceptū ꝑlati. sicut ⁊ ꝓceptū diuinū in cuius virtute ligat. sicut ptz si ꝓceptū regis nō ꝓueniret ad ꝑlm nisi mediante aliq̄ principe si princeps diceret. hoc est ꝓceptum a rege q̄uis nō esset verū dictū suū obligaret vt ꝓceptū regis ita q̄ ptēptores penā merērent. Et scias q̄ ꝑscīa est quoddā dictamen rōnis ⁊ vt dictū est obligat virtute ꝓcepti diuini sub cuius rōne apprehēdit illud q̄d rō dictat. ⁊ iō si illud apprehēdat vt directe sub ꝓcepto cadēs peccat q̄s mortal̄r omittēdo q̄d ꝑscīa dictat. ⁊ si sit veniale vel indifferēs. Si aūt nō apprehendat vt directe cadens sub ꝓcepto vel ꝓhibitōe tūc nō fit directe cōtra ꝑscīam ꝟ ꝓter eam. ⁊ ita non peccaret mortal̄r ꝟ venialiter vel etiā nullo mō. sic q̄n ꝑscīa dictat alicui q̄d bonū est facere aliq̄d opus cōsilij si nō facit nō peccat. q: nō apprehendit illud vt bonū debitū ⁊ necessariū ad salutē ⁊ ꝓcepto subiacēs. vide in ignoro et in affectus. Hic etiā sciendū est q̄ ꝑm dionisium. in. vij. ca. de di. no. Diuina sapīa cōiungit principia secundorū vltimis primorū. q: vt in li. de causis oñdit in ordine causatorū optet q̄ conseq̄ns ꝓcedenti similet. nec ꝟ pōt esse nisi ꝑm q̄ aliquid ꝓticipat de ꝑfectōe ei⁹ q̄d quidē inferiori mō est in scdo ordine creaturarū q̄z in primo. Vn̄ hoc q̄d inferior creatura de silitudine superioris ordinis ꝓticipat est supm̄ū in inferiori. ⁊ vltimū in superiori. q: deficientius ꝓticipat q̄d in superiori sit. Inter creaturas aūt talis est ordo. vt primo sit angelus. ⁊ scdo sit rōnalis aīa. ⁊ q: rōnalis aīa corpi cōiuncta est. ideo cognitio debita sibi ꝑm suū ꝓpriū ordinē est cognitio q̄ a sēsibilib⁹ ad intelligibilia ꝓcedit. vn̄ nō ꝓuenit in cognitionē ventatis nisi inquisitōe ꝓcedente. ⁊ ideo cognitio illa rōnalis dī. Quia vero angelus simp̄l̄r in corporeus est. nec corpi vnit cognitio nature sue debita est vt simp̄l̄r sine inquisitōe veritatē apprehendat ꝓpter q̄d intellectualis natura noīatur. optet ergo q̄ in aīa rōnali q̄ angelo in ordine creaturarū contiguat sit ꝓticipatio intellectualis virtutis ꝑm quā aliquā veritatem sine aliqua inquisitōe apprehendat. sicut apprehendunt prima principia naturaliter cognita tam in speculatiuis q̄z in opatiuis. vn̄ ⁊ talis virtus intellectus vocat ꝑm q̄ est in speculatiuis. Que etiā ꝑm q̄ in opatiuis est synderisis dī. ⁊ hec virtus ꝓuenīter scintilla dī q: sicut scintilla est modicū quid ex igne euolās. ita ꝟ virtus est quedā modica ꝓticipatio intellectualitatis respectu eius q̄d de intellectualitate in angelo est. Et ꝓpter ꝟ etiaz supior rōnis ps scintilla dī. q: in natura rōnali supm̄ū est. Vn̄ hiero. di. q̄ p aquilā significat q̄ cetera aialia in volando transcendit. ita ⁊ hec virtus transcendit rōnabilem q̄ p boīem significat. cōcupiscibilem q̄ p vitulum. Irascibilē qui p leonē. sicut aūt nō cōtingit in speculatiuis intellectū errare circa cognitōnem primorū principiorū. qm̄ semp repugnet omni ei q̄d cōtra principium dī. Ita etiā nō cōtingit errare in practicis principijs primis. ⁊ ꝓpter hoc dī. q̄ supior rōnis scintilla q̄ synderisis est extingui nō pōt ꝟ semp repugnat omni ei q̄d cōtra principia naturaliter sibi tradita sit. ¶ Item scias q̄ sicut dicit Aristo. in. vij. ethi. Ratio in eligendis ⁊ fugiendis quibusdam sylogismis vtit. In sylogismo aūt est triplex cōsideratio. ꝑm tres ꝓpositōes ex quarū duaby tercia cōcludit. Ita etiā cōtingit in ꝓposito dum rō in opandis ex vniuersalibus principijs circa ꝑticularia iudicium assumit. Et q: vniuersalia principia iuris ad synderisim ptinent. Rōnes aūt magis appropriate ad opus ptinēt ad habitus quibus rō supior et inferior distinguit. synderisis in hoc sylogismo q̄si maiorē ministrat. Cuius cōsideratio est actus synderisis. Sed minorē ministrat rō supior vel inferior. ⁊ eius cōsideratio est ipsius actus. ꝟ cōsideratio cōclusionis elicite est cōsideratio ꝑscie. Verbigratia. synderisis hanc ꝓponit. Omne malū vitandū. Rō supior hanc assumit. Adulteriū est malū. q: lege dei ꝓhibitū. ꝟ rō inferior assumit istā. iō est malū q: iniustū siue inhonestū. Conclusio aūt q̄ est adulteriū. ꝓpter hoc esse vitandū ad ꝑscīam ptinet. ⁊ indifferēter siue sit de ꝓterito siue de pn̄ti siue de futuro. q: ꝑscīa ⁊ factis remurmurat ⁊ faciendis contradicit. ⁊ inde dī ꝑscīa q̄si cum alio scīa. Dicit vniuersalis. q: ad actū ꝑticularez applicat. vel etiā q: p eam aliq̄s sibi cōscius esse pōt eorum q̄ fecit vel facere intēdit. ⁊ ꝓpter ꝟ etiā dī dictamē vel scīa rōnis. Et ꝓpter ꝟ etiā cōtingit ꝑscīam errare nō p synderisis errorē. ꝟ p errorē rōnis sicut pz in heretico cui dictat ꝑscīa vt prius ꝓmittet se cōburi q̄z iuret q: rō supior puersa est in hoc q̄ credit iuramentū simpliciter esse ꝓhibitū. ⁊ ꝑm hunc modū ptz qualiter differat synderisis. lex natural̄ ⁊ ꝑscīa. q: lex naturalis nominat ipsa prima principia iuris. synderisis vero noīat habitū eorū siue potentiā cū habitu. Conscīa vero nominat applicationē quandā legis naturalis ad faciēda p modū cuiusdā ꝛclusionis. ¶ Et nota q̄ ꝑscīa a diuersis diuersimode diffinit siue describit. Nam ꝑm origē. Conscīa spūs correctoris ⁊ pedagogus aīe sibi socians q̄ sepat a malis ⁊ adheret bonis. Ex hic attēdēdū q̄ spūs q̄nq̄z sumit ꝓ spūali quadā opatōne. vel ꝓ q̄dam dono spūali ⁊ ꝟ mō sumit hic spūs ⁊ nō ꝓ natura aīe. Vel ꝑscīa ꝑm q̄ a quibusdā describit est dictamē rōnis quo iudicat ⁊ ligat ad faciendū vel nō faciendū. Vel ꝑm damascenum. Conscientia est lex intellectus nostri. Bernhar. Multi multa sciunt et seipsos nesciunt. Dicit. finxi me esse quod non eram. dixi me vel-

le qđ nolebã.aliud in corde volebã.z aliud ore dicebã z ita sub ouina pelle vulpinã ꝓsciam absc̃debã.vulpina plane ꝓscia ẽ tepida cõuersatio z aialis cogitatio.z ficta cõfessio z breuis z rara ꝓnctio.obediẽtia sine deuotõe.lectio sine edificatõe. sermo sine circũspectõne. O q̃dura sunt mihi ista q̃ loq̃r.qm̃ loq̃ndo meipsũ ferio. Verũtn̄ qz me nõ nego peccatorẽ ꝫ pctm̄ meũ cognosco.erit forte apud deũ iudiciũ piuz ipsa cognitio culpa impetratio venie.vide ī ociũ. Jtẽ di.glo.sup illõ Jsa.xxxviij.Obsecro dñe memẽto q̃so quõ ãbulaueri cor̃ã te in ꝟitate ꝛc. Jtur⁹ ezechias ad deũ narrat opa sua.felix ꝓscia q̃ in tpe malorũ põt recordari bonorũ.

Qõscio.scio cõponit cũ cõ.z dr ꝓscio is.i.sil scire.z ꝓ prie dr de malo.tunc eñ aliq̃s ꝓscit.cũ in malo z scelere ꝓscius est.vñ ꝫ ꝓscia.z cõscius a.ũ.z ꝓprie ī malo. Vñ quidã. Conscius ipse sibi de se putat oia dici. Pap.et dicit. Conscium cõsentit intulit. Conscius pticeps scie aliq̃d habens.testis Job.xvj. Ecce eñ in celo est testis meus z conscius meus in excelsis.

Qonscius a.um.in conscio vide.

Qonsecro cras.crauj.crare.dco dare.sil sacrare.ex cõ et sacro as.z corripit se.

Qonsectane⁹.a cõsector aris.qđ cõponit ex con.z sector.z a sector aris deriuat cõsectane⁹ a.ũ.q̃ sil sectat. vel ꝓsectane⁹ eiusdẽ secte z tũc cõpo.ex cõ z secta secte

Qonsedi est ꝑteritũ de cõsideo es.qđ cõponit ex cõ.z sedeo des. Jtẽ idẽ ꝑteritũ hz cõsido is.ꝫ infinitiuus ꝓdictoꝝ facit cõsedere.vñ di.pap. Consedi a cõsideo z cõsido ꝑteritũ. Vñ eccl.xj.dicẽdũ ẽ. In medio magnatorũ cõsidere illũ faciet. Et si ẽ infinitiu⁹ a ꝓsedeo ꝓd. pnl.sicut sedere. Sixo sit infinitiu⁹ a ꝓsido is.pnl.cor. sicut sidere. Sil'r in epla ad Ephe.c.ij.legi dz. Et coresuscitauit et cõsidere fecit in celestib⁹ in xpo iesu. Et vt generalr dicamus cõsedere nunc ꝫ in infinitiuo inuenit ꝫ cõsidere. qz qñ venit a sedeo e.mutat in i. Et scias q ꝓsidere a sedeo es.nõ põt poni in ꝟsu heroico. qz breuis.s.si inter duas longas.s.con z de nõ ponit in versu heroico.vñ qñ cõsidere inuenit in versu est infinitiuus de cõsido dis.qđ ꝓdu.si.sicut in illo ꝟsu. Cõsidere duces in nos cõsidere ꝓmpti.

Qonsentaneus.a consentio is.deriuat consentaneus nea.neũ.qui facile consentit vel cõueniens cõgruus.

Qonsentes.a cõsentio tis.hi ꝓsentes cõsentiũ dñi sibi vel bonis ꝓsentiẽtes vel cõsentes.q̃si coessẽtes.qr diuina essẽtia cui sp assistũt sp reficiũt hi z ꝓsẽtanei dicũt.

Qonsentio is si.sum.ex con z sentio is. z est cõsentire consensum pbere.q̃si sil sentire.

Qonseptũ ti.neu.ge.i.ambit⁹ loc⁹.circũcirca clausus. a cõsepio pis cõsepsi ptũ.deriuat.iiij. Regũ ca.xj. Ducite eum extra cõsepta templi.i.extra ambitũ vel clausuram templi.

Qonsero is.pnl.cor.vide in sero is.

Qonsesco is.in sedeo est.

Qonsideo es.cõsedi cõsedere sum.i.sil sedere.ex cõ.z sedeo des.z mutat e ī i.z cor.si.vide ī sedeo z ī ꝓsidere.

Qonsidere est infinitiuus duoꝝ ꝟborũ.s.de cõsideo des.sede ꝓiugatõis qđ cõponit ex cõ z sedeo.z tunc ꝓ du.pnl. Vel põt esse infinitiuus de cõsido is.tercie cõiugatõis.qđ cõponit ex con.z sido dis.z sic cor.pnl.vide etiã in consedi supra.

Qonsidero as.aui.are.i.pspicere.z ꝓprie celestia z cõponit ex cõ z sidero as.qđ nõ est in vsu. Et vide q sidero deriuat a sidus. Vñ dicit pus.in.vj.li. A sidus sideris.sidero as.qđ nõ est in vsu.i.põdero as.z considero cõponit ex cõ z sidero.vñ ptz q cõsidero scribit in scda syllaba sine c.sicut sidus z sidero caret c.in ꝑma syllaba.

Qonsido is.ex con.z sido is.z ꝓducit si. vñ naum.iij. Que cõsidunt in sepib⁹ in die frigoris. Et dz ꝓdu.penul. de cõsidunt. vide etiã in sido is.

Qonsiliũ.a consulo lis.dr ꝫ consiliũ lij.qđ ex animi ꝓuidentia alicui tribuit vñ hoc consiliolũ li.di.z cõsiliarius a.um.z cõsilior aris.consiliũ habere.secũ voluere. indicare exquirere.vñ ꝓsiliatorũ.locus cõsiliorũ. Jtẽ cõsiliarius.q̃ consulit vel secretarius.sicut dei filius dr ꝓsiliarius pris.i.secretarius.qr oia secreta eius ab eterno nouit. Et scribunt ꝑdicta sine c.in scda syllaba vt cõsilium cõsiliarius.cõsilior et silia.sicut z cõsulo caret c.in scda syllaba. Et scias q diuturna deliberatio z mlt orum cõsilia requirunt in magnis z dubijs.vt philo. dicit in.iij.ethi. In his aũt q̃ sũt certa z determinata nõ requirit consilium. Nam vt dicit glosa sup illud.j.ad thes.in epla ca.v.! Omnia ꝓbate certa discussione nõ egẽt. Ita deus mutat sniam.ꝫ nõ cõsiliũ.vide in moꝛs.

Qonsisto is.constiti cõstitum.inuenit etiã constatuz ex cõ.z sisto cõponit.vide in sisto.

Qonsistoriũ.a consisto is.dr hoc cõsistoriũ rij.i.vestibulũ.porticus locus ad cõsistendũ. Hester.v. At ille sedebat sup soliũ suũ in cõsistorio palatij ꝫ ostiũ dom⁹

Qõsobrini q̃si ꝓsorini vide in ꝓsobrin⁹ z in patruelis.

Qonsolor.a con. z solor aris.ꝓponit cõsolor aris.at⁹ sum.deponẽs nũc antiquitus,vero cõe.ꝑ q̃ cõsulo apd antiq̃s inuenit. Et est cõsolari cõfortare.solatiũ prebere.sil solari q̃si consolidare.vñ cõsolabilis le.cõsolans tis.ge.oꝛis.consolatorius ria.riũ. consolabiliter aduer. et est consolator qui soli se applicat.z solitudinem alloquio suo lenat.z ꝓducunt ꝑdicta hanc syllabã so. Vñ ouidi.metamo.xiij. Consolor socios vt longi tedia belli.mente ferant placida vñ consuenit dici. Dicito consolor ꝑstulor semp adulor.

Qonsors.sors cõponit cum con.z dr hic z hec cõsors tis.i.socius eiusdẽ sortis.vñ hoc consortiũ societas pt. scribit.

Qonspergo gis.si.sum.cõponit ex cõ.z spargo gis.z mutat a.simplicis in e. Inuenit etiã cõspargo gis.ꝫ potius ß accidit ex vicio scriptorũ require in cõspersus.

Qonsperſio.a cõſpgo gis.deriuat hec cõſpſio onis. Inuenit etiã consparsio ꝫ ß magis videt ex vicio scriptorũ.z est cõsperſio farina ꝑ aquã ꝓglutinata sine fermento. Jdẽ est z azima.j. Cor.v. vt sitis noua cõsperſio sicut estis azimi.

Qonsperſus a.um.cõſpergo ſi.ſum.z est cõſperſus infulus repletus.sicut conspergo infundo repleo.

Qonspicar cis.in conspicio vide.

Qonspicillũ.a cõspicio is.dr hoc cõspicillum li.locus ad cõspiciendũ aptus. Plautus in cassia. Conspicillo conspexi virginẽ.

Qonspicio is.xi.ctũ.ex cõ.z specio is.z est cõspicere sil specere. Vñ cõſpicuus a.um.aptus z abilis ad cõſpiciendũ vel ſpecioſus ꝑclarus.altus.z hic z hec z hoc cõſpicax cis.in eodẽ ſenſu vel ſubtilis ad conſpiciendũ.z cõpar. vñ hec cõſpicacia cie.z hec conspicacitas tatis. ſpecies vel ſubtilitas aptitudo videndi.

Qonſpico a con.z ſpico as.cõponit ꝓſpico as.ſpicas colligere. In q̃ ſenſu inuenit cõſpicor aris.deponẽs et ꝓdu.pnl. Jtẽ conſpicor põt cõponi a con.et ſpecio is. Vel deriuat a ꝓſpicio is.z tunc cor.pnl. Et est idẽ qđ aſpicio. Vñ greciſ. Conſpicor aſpicio conſpico colligo ſpicas. Pap.dicit. Conſpicari rimari intẽdere crere. Et a cõſpicor hic z hec cõſpicabilis z ß le.conſpicabiliter.cõſpicabundus da.dum.i.abilis ad cõſpiciendum vel ſilis cõſpicanti vel decorus.

Qonſpicuus a.um.in conſpicio vide.

Qonſtantinopolis.polis ꝓ ciuitate cõponit cũ ꝓſtantinus. z dr hec cõſtantipolis ciuitas cõſtantini quedã ciuitas impialis est in grecia. vñ cõſtantinopolitanus na.nũ.de illa ciuitate.z cor.po.cõſtantinopolis.z est totius orientis caput.sicut roma occidentis.

Qonſtellatio a cõſtello qđ cõponit a con.z ſtello las dr hec cõſtellatio onis.qđ ſepe ponit ꝓ ipſo ſigno ſtel

larū ſm hug. Et vt dicit paſ. Conſtellatões latini vocant ſupſtitiones mathematicorū .i. notationes siderū quō habeat ſe vnuſquiſq;.

Conſterno is. cōſtraui cōſtratū 7 cōſterno: aris. atus tepo. dī p̄me ꝓiugatōis. Et ē ꝓſterno ālis vel corporis vel manipuli vel lecturi vel aſſelli vel maris. ß cōſternari mētis ē. Conſternari ei eſt mēte deficere. terreri. ſtupefieri. turbari. cadere. exanimē eſſe vel aliq̄ timore vel aliq̄ caſu. vñ cōſternatus ta. tū. territus. cōturbatus. Conſternatus ꝑpie mēte. ſtratus vero corpe. Et vtrūq; tam cōſterno q̄ ꝓſterno: ꝓponit a cō. 7 ſterno nis. q aūt cōſterno: cōponat a ſterno vult p̄ſ. viij. li. in tractatu de figura ẋbi vbi dicit. Inueniūt q̄dā q̄ ſepe nō ſolū ꝓiugatione ß genus vel ſignificatione verbi p mutāt in cōpoſitōe. vt ſperno is actiuū. aſpno: aris. depo. Sterno is. actiuū cōſterno: aris deponens.

Conſtipo pas. paui. pare. i. ſil' ſtipare. ex con. et ſtipo pas. Et ꝑdu. ſti. Luca. in. vij. Pompeie dēſis acies ſtipata cateruis.

Conſtiti pnt'. co:. eſt p̄teritū de cōſiſto 7 cōſto cōſtiti.

Conſtituo ex con. 7 ſtatuo cōponit' cōſtituo is. cōſtitui cōſtitutū verbū actiuū. i. ſil' ſtatuere. Cū aūt ponit' abſolute. i. ſine actiuo tātū valet quātū ponere t'minū Vñ ſaluſtius. In diē tercīū ꝓſtituūt. i. terminū ponūt

Conſtitutio vel edictū ponit' ꝑ eo q̄ rex cōſtituit vl' edicit vel facit ſm paſ. Conſtitutōes etiā p̄ſt dici qō facit eccleſia vel cōgregatio aliqua religioſorum.

Conſto as. cōſtiti ꝓſtitutū. Inuenit' etiā cōſtatū qō ex con 7 ſto cōponit'. 7 eſt ꝓſtare ſil' ſtare. Itē cōſtare. i. cōſtituī. vt domus cōſtat ex tecto ꝑiete 7 fundamēto. i. cōſtituit'. Itē ꝓſtare. i. pſeuerare. vt iſte cōſtat in ꝓpoſito. i. pſeuerat. Itē cōſtare. i. certū 7 aptū eſſe. Itē cōſtare ptinet ad p̄ciū. vt ß capa cōſtat trib' denarijs. vñ cōſtans tis. cis ge. 7 ꝓpat'. Vñ cōſtanter tius tiſſime. aduer. 7 hec cōſtantia tie. 7 conſtās dī q: vndiq; ſtat nec in aliquā ptem p̄ot declinari. 7 cōponit' inconſtans. vñ hec inconſtantia.

Conſtructio a cōſtruo is. dī hec cōſtructio onis 7 cōſtructiuus na. uū. 7 hic 7 ß ꝓſtructibilis et ß le. Sedm vero paſ. ꝓſtructio a multitudine lapidū 7 lignorū dicta a ſtrue qō eſt ꝓpoſitio. Itē ꝓſtructio ē quedā dictionum ꝓgregatio. vt ſocrates legit virgiliū. qō etiā dī oīo 7 etiā locutio ſicut ꝓſueuit dici. ſocrates legit virgiliū. hec ē vna oīo vna ꝓſtructio 7 vna locutio. Oīo ē idicatiua ꝓſtructio trāſitiua. locutio d' p̄ti affirmatiua

Cōſtupro: aris. i. ſil' ſtupr:ari. a cō. et ſtupro:. vide in ſtupū 7 cor:. ſtu. naturalr. 7 vt dic̄ hug. q̄ ſtupro: ē deponēs cū ſuis ꝓpoſitis. ß inuenit' in actiua ſignificatōe ꝓſtupro ras. Hiere. ħ. Cōſtupr:auer̄t te vſq; ad ẋticē.

Conſubſtantialis. 7 con. 7 ſubſtātialis cōponit' hic et hec cōſubſtantialis 7 ß le. i. eiuſdē ſubſtātie. Vñ filius dei dī conſubſtantialis patri. q: eſt vnius 7 eiuſdē ſubſtantie 7 nature ſecū. i. cum patre.

Conſueo es. cōſueui vl' cōſuetus ſum. Vñ cōſuetim et cōſuetudo. 7 hinc cōſuetudinarius a. um. 7 cōponit' conſueo a con. 7 ſueo es. qō nō eſt in vſu.

Conſueſco es. ꝓſueui vl' cōſuetus ſum vel cōſueſcere conſuetudinē facere ſm paſ. Et ſm hug. cōſueſco eſt inchoatiuū de ſueo ſues.

Conſuetudo a cōſuco es. ß cōſuetudo dinis. 7 eſt cōſuetudo ius qōdā moꝛib' cōſtitutū qō p lege ſuſcipit' cū deficit lex nec diſtat ſcriptura an rōne ꝓſtet. ſicut dicit Iſido. ety. v. Necmirū tanta eſt vis ꝓſuetudinis q ſm eccleſie cuiuſlibet ꝓſuetud nē vel trina vel vnica in baptiſmo dz fieri immerſio. Cōſuetudo tñ nō p̄ot tollere ius naturale ſiue diuinū. i. p̄cepta 7 ꝓhibitōes dñi immo talis ꝓſuetudo abꝛogat' a lege. Ius ẋo poſitiuū ſiue humanū tollit ꝓſuetudo. vel in toto ſi eſt generał. vel in ꝑte ſi eſt ꝑticularis. ita tñ q̄ nō ſit contra ius naturale ipſa ꝓſuetudo. q: tunc nec ius poſitiuū p̄ot tollere. Ex hoc p̄ot cōcludi licet ꝑ ypotheſim q̄ ſi ꝓnales decime nō dei ſed hoīm p̄cepto debent'. videt' q̄ cō ſuetudo ꝑria a culpa liberet nō ſoluētes. videt' inquā et verū eſt vbi eccl'ia nō ꝓſueuit hmōi decimas exigere.

Conſul. a conſulo lis dī hic cōſul lis. maſ. ge. Vñ cōſulatus tus maſ. ge. 7 hic 7 hec conſularis 7 hoc re. dignus conſolatu. 7 ꝑ compoſitionē ꝑconſul lis. loco cōſulis poſitus. Exconſul lis. extra conſulatū poſitus cū eum ꝓius habuerit ſicut dicit hug. Iſido. ẋo dicit q̄ conſules appellati ſunt vel a cōſulendo ciuib'. vel a regendo cuncta conſilio. Ex conſules aūt dicunt' q: iam a conſolatu exierunt ſiue diſceſſerint paracto vicis ſue anno. Proconſul dī qui vice conſulis fungit'.

Conſularis in conſul eſt.

Conſulo. a con 7 ſileo les. cōponit' cōſulo lis. i. dare conſiliū. 7 ſm ß cōſtruit' cō dtō. vt cōſulo tibi. Itē cōſulo. i. interrogo. conſiliū accipio. 7 ſm ß conſtruit' cū accuſatiuo. vt cōſulo te. 7 eſt actiuū. Vñ dicit Paſ. Conſulo tibi cōſiliū do. Nam cōſulo te interrogatiuū eſt. 7 tunc eſt paſſiuū. i. conſilium peto a te. Vñ verſus. Cōſulo te querēs tibi conſulo conſiliū dans.

Cōſulto as fre. de cōſulo lis. cōſultu u. in o. fit ꝓſulto

Conſultus. a conſulo lis dī hic cōſultus ta. tū. qui cōſulit vel diſertus 7 cū conſilio. 7 ꝓpat'. 7 ꝓponit' inconſultus ta. tum. ſm hug. Paſ. vero dicit. Cōſultus interrogatus. cōſulturus interrogaturus. Cōſultū ꝓuidentia conſiliū. placitū. Inde cōſultare deliberare. Cōſultus dī cauſidicus. Cōſultus etiā q̄ cōſiliū a cōſulto accipit. Incōſultus dī ab eo q̄ nō accipiat conſiliū. In greciſ. aūt tales ẋſus ponunt'. Cōſulto: poſcit qō cōſultus bñ noſcit. Cōſulto: rogitat cōſultus cōſiliū dat

Conſūmo as. aui. are. i. finire pficere ad effectū ducere cōplere. Et cōponit' ex con. 7 ſūmo as. qō derivat' a ſūma me. 7 ſic pz q̄ dz ſcribi ꝑ geminū m. Ille ꝓſūmat qui in bono expēdit. Ille ꝓſumit qui in malo deuaſtat et diſſipat. Vñ quidā. cōſūmare mea volo ß cōſumere nolo. Et eſt actiuū cū ſuis cōpoſitis. Et inde ꝓſūmat' ta. tum. Luce. ij. Poſtq; ꝓſūmati ſunt dies octo. i. finiti pfecti cōpleti. et inde hec ꝓſūmatio onis. i. cōpletio. Vñ p̄s. Oīs cōſummatōis. i. opis vidi finē. Ponitur aūt cōſūmare aliq̄ ꝑ cōſumere 7 ecōuerſo impꝛopꝛie tñ 7 dz ſcribi ſūmo ꝓſummo as. ꝓſūmatū ꝓſūmatus ꝑ geminū m. Vñ verſus. Summare duplex ſibi vult ſed ſumere ſimplex.

Conſumo mis. pſi. ptū. cōſumere. i. deſtruere in malo expēdere abſumere. qō cōponit' ex cō. et ſumo mis. qō ſcribit' ꝑ vnū m. qō pt̄z in p̄terito ſumpſi. q: formāt' a p̄ti ſm p̄ſ. o mutata in pſi. vñ 7 conſumo mis. ꝑ ſimplex m. ſcribendū eſt. 7 ꝑdu. ſu. 7 inuenit' poni ꝑ conſūmo as. 7 ecōuerſo impꝛopꝛie tñ 7 a cōſumo is. ꝓſumtus ta. tum. Et ſcias q̄ ꝓpꝛie loquēdo cō ſummo as ponit' in ꝑte bona. ß cōſumo is. tercie cōiugatōis in mala. ſicut dixi in cōſummo as.

Conſumpſi eſt p̄teritū de conſumo.

Conſumptū eſt ſupinū de conſumo is.

Cōſutilis. a cōſuo is. qō ꝓponit' a con. 7 ſuo is. dī hic et ß ꝓſutilis 7 ß le. pnt'. co:. 7 ꝓponit' incōſutil'le. Joh. xix. Erat aūt tunica incōſutilis. de q̄ dicā in ſuo loco.

Contagiū a ꝓtingo is. dī ß contagiū gn̄. 7 ß cōtagio onis in eodē ſenſu. i. labes putredo lues vel moꝛb' pecoꝛū ſiue ouiū. q: contactu vnius totus grex coꝛrūpit' vñ cūtagiū dī moꝛb'. q: quicquid tetigerit polluit. vñ contagioſus a. um. ſordidus. vide in peſtis.

Contamino as. aui. are. i. polluere deturpare coꝛrūpere verbū actiuū. Et cōponit' ex con. 7 tamino as. qō ē adnersari. 7 coꝛr. mi.

Contemno nis. pſi. ptum. ex con. 7 temno nis. 7 eſt cō temnere vilipēdere. aſpnari nō curare. dēpciari. Et caret p. in p̄ti. ſed habet m. añ n. ß in p̄terito bz p. q: foꝛ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mat' a prima psona pñtis.no.mutata in psi.7 in sup̄.qz formatꝫ a ꝑterito psi in tū. Vñ ꝓptus ꝓptio hz p. Contēplor.templū cōponit' cum con.7 dī contēplor plaris.videre.pspicere.rimari. Et ppie refert' ad inuisibilia.lz qnq̄z ad visibilia transferat'. vñ contēplatiua vita.nū.q̄ morat' in contēplatōe vel ad contēplationē ptinens.7 vt dicit Greg.sup Ezech'. Contēplatiua vita est charitatē dei 7 primi tota mente retinē ab exteriori actōe quiescere.ita vt iam nil libeat agere.ꝫ calcatis curis oīb' ad videndū faciē sui cōditoris animus inardesceret.vide in vita.

Contēpaneus a con.7 tēpaneus cōponit' ꝓtēpaneus nea.neū.cum tpe veniēs.vel insil' in tpe existens vel veniens.vel einsdē tpis.

Contēptibilis contēptui abilis a cōtemno.

Contēptus a.um.spretus repulsus.a contēno nis.ſm pap̄.7 substantiue hic contēptus tus.vide in contēno et in temno 7 in tempus.

Contēdo dis.di.tentū vel tensū.litigare.vel sil' ire v̄l sil' tendere.extēdere pugnare.7 cōponit' ex cō.7 tēdo.

Contētio.a ꝓtendo dis.hꝫ ꝓtentio onis.pugna disceptatio.litigiū.7 describit' sic.Cōtētio ē ipugnatio ꝓvitatis ex ꝓfidētia clamoris. Itē ꝓtentio ē quidā color rhetoric⁹.de q̄ dixi in q̄rta pte in ca.de coloribꝰ rhetoricis

Contētiosus sa.sum.q̄ non rōne aliq̄ ꝫ sola ptinacia ꝓtēdit.vñ 7 dī a cōtentiōe ſm Pap̄.dī etiā ꝓtētiosus litigiosus.

Contento as.frequenter contendere.a contendo is. contentum tu.n.mutata in o.

Contētus a.ū.a ꝓtineo nes.nui.tentū.i.patiēs.sufficiens pauco ſm pap̄. Itē ꝓtētus pōt vtriuari a ꝓtēdo 7 tunc ꝓtentus dī q̄si sil' tētus vel tēsus. Itē inuenit' contēptus p p.p spretus. Vñ versus. Contēptus spretus ꝓtentus sufficiēs ē. Primū ꝓtēnor dat ꝓtineoꝫ secūm

Contermino nas.naui.ex con.7 termino.7 est conterminare sil' terminare vel cōiungere. vñ hic 7 hec cōterminalis 7 hoc le.i.confinalis.7 cor.mi.

Cōtermin⁹ na.nū.i.vicin⁹ ꝓiūct⁹.ex cō.7 t'min⁹ ꝓpo.

Conternās dī ille q̄ est in cōpletiōe tercij anni.vñ dī ꝓternās q̄si cōplens terciū annū q̄si triēnis vel q̄si triū annorū existēs. Vñ Isa.xv.dī. Vectes eius vsq̄z ad segor vitulā cōternantē.i.vitulū triū annorū vel segor ciuitatē paruā dicit vitulā cōternantē.i.robustā.q: ſm glosam aialia sūt robusta tercio anno .sicut hō in.xxx. Hiere.xl viij.dī. Ad segor vsq̄z ad oronaym vitulā cōternantē.vbi quidā libri falsi habēt.cōsternatem.7 ſm Pap̄.conternans est vitula terciū agens annuz.et est ge.oīs conternans.

Contestor aris.siml' testari.ex co.7 testor aris. Et vt dicit. Pap̄.contestari ad iudices.obtestari vero ad aduersarios ptinet. Dicit' etiā contestari.adiurare firmiter asserē.sicut firmū est testm̄.

Cōticeo es.ticui.ticitū.ex con.7 taceo 7 est conticere sil' vel statim tacere.nihil ꝓferre.7 est neu.7 cor.ti.7 a scēda ps̄ona cōtices addita co.fit conticesco is.inchoa. Ps̄. Impij in tenebris conticescent.

Cōticinū nij.neu.ge.tps noctꝫ dī.q̄n cūcta silēt a cōticeo es. Qualiter ptes noctis distīguant' dicemus in crepusculum.

Contigi ꝓtigisti.est ꝑteritū de cōtingo is.7 cor.ti.

Contigratio onis.fe.ge.i.tignorū ꝓiūctio.vl' coaptatio in edificio.7 dī a cōtigno as.qđ est tigna cōponere conūgere coaptare in structura edificij.vñ ysus. Lectum tigna ferunt q̄ contignatio iungit. Eccl'.x. In pigritijs humiliabit' contignatio.

Contiguus a cōtingo is dī cōtiguus a.ū.i.vicinus.ꝓximus.q: cōtingit domū alteri⁹.vñ ꝓtiguo is.ꝓtigui.i. cōtingi esse vel fieri cōtiguū. vñ cōtiguitas vicinitas. Hz contiguus est vicinus sine interpositōe.q: sil' tenetur.vñ aqua in vase est vasi cōtigua.sed nō est continua ei.sed aqua aque est in se cōtinua q: aqua aque cōtinua est'.q: terminus idē. Nam sicut dicit Aristo.in li. v.phisi. Contigua sunt quorū vltima sunt sil'. Continua aūt quorū terminus idē 7 vnus est vtriusq̄ q̄ tanguntꝫ.7 hoc signat nomen. Nam cōtinuū a continēdo dī.qñ ergo multe ptes continent' in toto 7 q̄si sil' se tenent tunc est continuū. sed hoc nō pōt esse cū sint duo vltima sed solum cū est vnū. Item in principio sexti di. aristo. Continua quidē quorū vltima vnū. Et scias ꝙ omne continuū est diuisibile in infinitum intellige incōtum continuum.

Contineo es.nui.tentū ex con 7 teneo.vñ contīnēs et compar'. vñ hec cōtinentia tie.i.abstinentia.castitas 7 est cōtinere sil' tenere.habere.gerē.abstinere.in castitate manere.7 ſm Pap̄.continens nō solum in castitate manere dī post corruptionē ꝫ7 ab oī vicio.Sapi.viij. Et vt sciui qñ aliter nō possū esse ꝓtinēs nisi deus det.

Contingo is.cōtigi tactū cōtingere sil' tangere vel accidere attrectare.ex con.7 tango is.vñ cōtactus tus et adiectiue cōtactus a.um. Et scias ꝙ accidit malū.euenit casu.obtingit sorte.cōtingit facto. Pōt etiā cōponi cōtingo ex con 7 tingo is.7 tunc facit ꝑteritū cōtinxi cōtinctū cōtingere.i.sil' tingere inficere cōtaminare.

Continuus.a cōtineo es.dī ꝓtinuus a.um.i.vicinus vel sine interpolatōe q: sil' teneat'. Vñ ꝫ cōtinuitas tatis.7 cōtinuo as.ani.cōtinuū facere vel cōtinue habere vñ cōtinuatim.i.cōiunctim ingiter 7 est actiuū ꝓtinuo as cum suis cōpositis ſm bug. Pap̄.sic dicit.Cōtinuare coniūgere dilatare.plongare. Itē a cōtinu⁹ deriuat' continue aduer.ꝑ quo sepe ponit' continuo.i.continuatim vel statim sine interpellatione confestim. vide intiguus supra.

Contiquia imbrīū collectio q̄si cōtinens aquā et quibus videt' componi.

Contor.a contus.ꝑ instrō piscatoris dī contor taris verbū deponēs.7 ē cōtari cōto aliquid ꝙquirē vel scrutari.7 ponit' ꝑ interrogare inuestigare.7 cōponit' pcōtor aris.i.inquiro vel ꝙquiro interrogo.et scribit' ꝙo. Inuenit' etiaz cuntor aris ꝙn.ꝑ morari vel dubitare. Vñ quidā. Contor ꝙquiro cuntor dubitoꝫ mororꝫ Et in grecis.dī. Percōtor notat id qđ ꝑscrutator ꝙo. scriptū Percūtorꝫ ꝙn.dī esse moror.

Contractio a contrabo is dī hec cōtractio onis.i.collectio cōstrictio ꝗbbreuiatio vl' decurtatio. Vñ ezech'. vij. Ecce venit contractio. Inuenit' etiā ibi ſm aliam lr̄am contritio. Hiero. Contritio que dicit' hebraice scissura id est contextus et ꝓplexio vel collectio omnīū malorum.

Contracto ex con 7 tracto as cōponit' contracto as. et contrecto as inuenit'.i.simul tractare. vel inter manus palpare 7 tractare.

Contractus venditio locatio 7 cetere species conductionis ſm pap̄.

Contrabo is.xi.contrabere .i.sil' trabere.abbreuiare. cōmutare.colligere cōstringere.decurtare ex con.7 traho is.componit'.

Contrarius ria.rium.adiectiuū.i.aduersarius. Contrarium etiā est quidaz color in rhetorica de q̄ supra dixi in q̄rta pte in ca.de coloribꝰ rhetoricis.

Contrecto as.in contracto vide.

Contremisco is.verbū inchoatiuū a cōtremo mis.

Contremo mis mui.contremere.i.sil' tremere ex con. 7 tremo.7 cor.tre.

Contribulis a con 7 tribulis cōponit' hic 7 hec contribulis.7 boc le.sil' eiusdez trib.7 ꝑdu.bu. Sed tribulo las.cor.bu. vñ versus. Dat tribulo les generat tribus vna tribules.

Contritio onis.fe.ge.formatꝫ a cōtritus a.um.cōtriti addita o.vñ pz ꝙ nō est ibi c.sed t.sola in pnl' syllaba. sicut nec in contritus vel contritum qđ formatꝫ a con-

triui ꝑterito de cõtero is.ui.in tum.et dī cõtritio ꝙ si sit tritio vel ex toto tritio.q: de oīib peccatis penites dz dolore. Contritio sic diffinit. Contritio ē dolor de peccatis assūptus cū ꝓposito cõfitendi et satisfaciēdi. Iste dolor dz esse acer.q: offendimus deū creatorē omniu3 acrior: q: offendimus deū patrē nr̄m q̄ nos pascit multipliciter. Acerrim⁹ q: offendimus redēptorē nr̄m qui nos liberauit ꝓprio sanguine a vinculo peccatoꝝ.cruelitate demonū ⁊ acerbitate gehenne. Et scias ꝙ ꝓtritio ē a deo solo q̄tū ad formā q̄ informat ꝑ q̄tū ad substantiā actus ē ex libero arbitrio ⁊ a deo q̄ opat in oīb opib⁹ nature ⁊ volūtatis. Et sic ꝓtritio pōt dici dolor assūptus a nobis cū dei grā. Dz pōt q̄ri an post hāc vitā aie de peccatis ꝑterant. Ad ꝑ dico ꝙ in ꝓtritione tria ꝓsideranda sūt. Primū ē ꝓtritiōis gen⁹ qđ ē dolor. Scōm est ꝓtritōis forma.q: ē actus ✠tutis grā informatus. Tercius ē efficacia ꝓtritōis.q: ē meritor⁹ ⁊ sacramētalis ⁊ qđammodo satisfactorius dolor ꝓtritōis. Anime ḡ post hanc vitā q̄ in patria sūt hanc ꝓtritionē habere nō pñt.q: carēt dolore ꝓpter gaudij plenitudinem. Ille aūt q̄ sunt in inferno carēt ꝓtritōe.q: si dolorem habeāt deficit tñ in eis grā dolorē informās. Dz illi q̄ in purgatorio sūt bñt dolorē de peccatis grā informatū ꝑ nō meritoriū.q: nō sūt de statu merēdi. In hac aūt vita ꝑdicta tria inueniri pñt. Et scias ꝙ ꝓtritio differt ab attritiōe sicut formatū ab informi.q: attritio ē dolor sine charitate. Cōtritio ✠o ē dolor grā ⁊ charitate formatus. Itē nota ꝙ q̄z ꝓncipia sūt diuersa oīno vnū eoꝝ nō pōt fieri id qđ alterū ē.ꝑ attritōis ꝓncipiū ē timor seruilis. Contritōis aūt timor initialis.q̄ attritio nō pōt fieri ꝓtritio. Preterea naturalia nō fiunt gratuita vt cōiter dī. ꝑ naturale dī qđ ē añ grām. Et sic attritio inter naturalia ꝓputabit. Igit nō pōt fieri ꝓtritio cū sit gratuitū bonū. Itē aduerte ꝙ ꝓtritō ⁊ attritio nō dicūt habitū ꝑ actū tm̄.⁊ actus ille attritōnis informis trāsit ⁊ nō manet adueniēte charitate.⁊ q: dolor ille attritōis qui erat informis nō manet adueniēte charitate formari nō'pt .p̄ide attritio ñ pt fieri ꝓtritio

Controuersor.a ꝓtra ⁊ verso as ꝓponit.ꝓtroversor aris.litigare decertare ꝓtradicere.vñ ꝑ ꝓtroversia sie. q̄si cõtraria versio.⁊ dī cõtroversia negocij certamen qđ ꝓtentio disceptatio collatio ꝓpatio.

Contuberniū.a cõ et taberna dī ꝑ ꝓtuberniū nij. q̄si cõtaberniū. Et dī ꝓtuberniū tabernaculū vel societas vel ad tps cocundi ꝙuentus. Et dī a taberna q: sicut illi qui in taberna ꝙueniūt ad tps cõmanent ⁊ cito dissoluunt. Ita ⁊ cõtuberniū ꝓprie cito dissoluit. pacto scz negocio ꝓ q̄ ad cõtnberniū ꝙuenit. Sap. viij. Cõtuberniā hñs dei. Itē Marc.vj. Et ꝑcepit illis vt accūbere facerēt oēs ſm ꝓtubernia sup viride fenū. A ꝓtuberniū aūt deriuat hic cõtubernio onis,i.socius ꝓmilito qui est in eodē cõtubernio cum alio Et hic ⁊ hec cõtubernialis ⁊ hoc le.

Contudi pnt.cor.est ꝑteritū de cõtundo is.

Contumax a cõtumeo mes dī qđ ꝓponit a con ⁊ tumeo es.⁊ inde dī hic ⁊ hec ⁊ ꝑ cõtumax cis.i.supbus vl iniuriosus vel repugnatiu⁹. Et dī sic q: tumet in verbis iniurie. Vel dī cõtumax q: ꝓtēnat et negligat. Et ꝓpatur. Añ cõtumaciter cius.cissime.aduer.⁊ hec cõtumacia cie.vel cõtumacitas tatis.i.supbia.iniuria.repugnantia cõtemptus. Et ꝓponit ꝓcõtumax.i.valde cõtumax ⁊ cor.tu.ſm bug. Pap. vero dicit.Contumax dī ꝙ cõtemnat.supbus.vel a tumendo.

Contumelia.a cõtumeo mes.dī hec cõtumelia.i.iniuria.vituperiū.graue cõuiciū.⁊ hec cõtumia mie idem. Et a cõtumelia dī ꝓtumelios⁹ sa.sum.qui audax est ⁊ tumet verbis iniurie ⁊ supbie.vel cõtumelias ⁊ conuicia inficit.et compat. Et nota ꝙ cõtumia vel coutumelia est ꝓprie in verbis.

Cõtumeo es.cõtumui.i.sil tumere ex cõ ⁊ tumeo es.

Unde cõtumesco is.inchoatiū.⁊ cor.tu.

Cõtumia mie.idē est qđ cõtumelia.vide in cõtumelia

Contundo ex con ⁊ tundo is.cõpo.cõtundo is.ꝓtudi tusum.cõterere.cõfringere.ꝓcutere.domare. cõcidere sil tundere.vñ contusus sa.sum.

Contus a conus dī hic cõtus ti.qđā genus teli.⁊ ꝓprie qđ ferrū nō habet ꝑ est acuta cuspide longū sicut partica ꝑacuta quā portāt rustici loco baste. Añ boecius in.q. de ꝓsolatōe. Tu q̄ nunc cōtū gladiūq̄ ꝓtimescis solicitus.si vite huius callem vacuus viator intrasses cozā latrone cantares. Contus etiā dī instrm̄ cum q̄ piscator piscat vel scīscitat aquā inquirendo pisces. vide in contor aris.

Contusus sa.sum.pnt.pdu.vide in cõtundo.

Contutatus a.um.in cõtutor vide.

Contutor aris.atus.sum.cõtutari.i.abscõdere.defendere.Mach.ij.li.ca.j. Et in eo ꝓtutati sunt ⁊ pdu.tu.

Conuallis lis.fe.ge.ex cõ ⁊ vallis.⁊ dī cõuallis magna vallis vel loca terrarū deꝑssa inter montes.

Connubiū ex cõ et nubo bis.cõponit ꝑ cõnubiū b q̄. ꝙiugiū nuptie vel cõiunctio viri ⁊ femine.vñ hic ⁊ hec cõnubialis ⁊ ꝑ le.⁊ hinc cõnubialiter aduer. Virg. Cõnubio iungā stabili ꝓpriāq̄ dicabo.

Conuena a cõuenio is.hic ⁊ hec cõuena ne. sil cū alio veniēs vel qui cum alio cõuenit. Vel conuene dicunt aduene de diuersis locis.⁊ cor.ve.

Conuenio ex cõ ⁊ venio cõuenio is.i.cõgruere vel decere. Añ ꝑ palliū cõuenit mihi.i.decet me.⁊ ꝙuenire.i. alloqui.vt cõuenio vos o iudei.i.alloquor.⁊ ꝙuenire.i. adunari.vt isti cõueniūt.i.adunant.⁊ cõuenire.i.sil venire.⁊ cõuenire.i.paciscī.vñ in Math. Nõne ex denario cõuenisti mecū.vel cõuenio tibi vnū denariū.i.paciscor.⁊ cõuenire.i.exigere aliquid de aliq̄.et cõuenire.i. cõpellere.i.ad cām vocare vel ad placitū.⁊ cõuenire.i. inesse.vt albedo cõuenit mihi.i inest.⁊ cõuenire.i.assimilari. vt iste conuenit cū illo in albedine.i.est silis illi. Añ cõuenit impsonale.⁊ cõueniēs.et hec ꝙuenientia tie.⁊ cõponit incõueniēs ⁊ cõpat.vñ hec incõueniētia tie.vñ versus. Conuenit alloquit decet id sil assimilat Exigit ad causas vocat ⁊ cõpellit inestq̄. Pāgit adunatur ⁊ adunat cõueniens est.

Conuenticulus.a cõuentus dī hic cõuenticulus.et ꝑ conuenticulū li.ambo.di.⁊ cor.cu.

Conuento tas.freq̄nter cõuenire.a cõueniosis.ꝙuentum tu.u.in o.sed cõuento: deponens aliud est.

Conuentor.a cõuentus dī cõuentor aris.conuentus facere vel celebrare ſm bug.

Conuentus tus.cõgregatio cetus.

Conuersio q̄si sil versio.a ꝙuerto.vel cõuersus si.addita o. Itē cõuersio est quidā color rhetoricus de q̄ supra dixi in q̄rta pte in ca. de coloribꝫ rhetoricis.

Conuersor.a con ⁊ verso as cõponit cõversor aris.i. sil versare ⁊ esse cū aliq̄. Añ hic ⁊ ꝑ cõuersabilis ⁊ ꝑ le.

Conuerto ex con et verponit cõuerto is.cõuerti uersum.in sil vertere vel ad aliquā vitā vel sectā vertere. vñ hic ⁊ hec cõuertibilis ⁊ hoc le.⁊ ꝓpat.⁊ cõponit inconuertibilis ⁊ ꝑ le. Itē a cõuerto cõuersio sas.freq̄n.et est actiū cõuerto.tñ ſm bug.cõuertor ⁊ ꝙuertor passiua sunt ⁊ deponētia.

Conuescor eris ex con ⁊ vescor verbū deponen.⁊ caret ꝑterito ⁊ sup. deberet tñ facere ꝙuescitū.⁊ est cõuesci sil vesci.piter vesci.cum alio comedere.

Conuexus.a cõuecto is dī cõuexus a.ū.vndiq̄ inclinatus ⁊ curuatus q̄si cõuersus.vl dī a ꝙuebo is.q: vndiq̄ vebat in circuitu ad visum ⁊ cõpat.vñ hec cõuexitas tatis.curuitas.rotūditas.sicut ē celi.vel ſm Papi.cõuexa dicunt extrema celi flexa.⁊ pdu.ue positione.x.eñ est duplex consonans.

Conuicaneus a.ū.i.cõuicinus a con ⁊ vicaneus.

Cõuicanus a.ū.pnt.pdu.i.ꝙuicin⁹ a cõ ⁊ vican⁹ ꝓpo.

Conuictor toris.maſ.ge.qui ſil cum alio viuit.7 tunc deriuat a cōuino is.vel cōuictor q̄ſi cum alio victor.7 tunc deriuat a cōuinco uici uictum.

Conuiciolū li.pnſ.cor.puū cōuiciū di.de cōuicium.

Conuicior.Ar con 7 vicio as.cōponit conuicior aris. conuicia inferre.vituperare.7 cōſtruit cum dto. Vñ hoc cōuiciū ci.cōtumelia.vituperiū. Vñ cōuicioſus ſa.ſum plenus conuiciis.7 cōparat.ita dicit bug. Pap. etiaz dicit.Conuicior aris atus ſum.i.exprobro. Inde cōuicium.i.obprobriū.iniuria.7 ſic videt q̄ p̄dicta debeāt p c.ſcribi.ſicut vicium qđ deriuat de vinco is.ſm hug. Alij dicūt q̄ viciū deriuat a veto as.7 cor.i.ante t. Et conuicium cōponit ex con 7 vito 7 pducit i.añ t.et ſic p̄dicta ſcribunt p t.ſicut veto 7 vita. Et hoc videt verius cum viciū cor.ui. Vñ horatius. Omnib⁹ h̄ vitiuz eſt cantoribus inter amicos. Et conuiciū pdu.ui.7 iſtius opinionis fuit maiſter bene. Vñ dicit vitium qđ dī a vetādo 7 cor.i.añ t.cū ſuis deriuatiuis.vt vicio as.cōuicium tū pdu.i.añ t.ꝑ melius cōpo.ex con.7 vita.q; conuicium eſt impriperiū contra vitam.

Conuiciū in conuicior vide.

Conuiua.a cōuino is.dī hic7 hec cōuiua ue.com.ge. qui ſil cum alio viuit 7 comedit 7 pdu.ui. Horatius in epi. Tres mihi cōuiue ppe diſſentire videnť.

Conuinariū rij.neu.ge.locus in q̄ quis cōuiuat qđ 7 cōuiuatoriū dī.7 dī a cōuinor aris.

Conuiuatoriū in cōuinariū vide.

Conuiuiū a cōuiua dī hoc conuiuiū uij.i.lata cōuectio 7 magna.7 hinc hoc cōuiuiolum li.dimi.

Conuino uis.i.ſil viuere pnſ.pdu.a con 7 vino.

Conuinora cōuiuiū dī cōuinor aris.conuiuiū facere vel celebrare vel inſil comedere.Catho.Raro cōuiua re.7 pducit ui.

Conuotus a cō 7 votus ta.tū.ꝑponit ꝓuotus ta.tū.i. eodē voto aſtrictꝰ.vl ꝑponit ex cō 7 votū ti.7 pd.vo.

Conus ni.maſ.ge.i.ſūmitas galee vel curuatura q̄ ſit per galeā ponit ſup quā ſūt criſte.a canon grece qđ dī latine acuta vel alta rotūditas. Vñ 7 canō dī figura q̄ ab amplo incipit 7 in acutū finit ſicut ortogoniū.

Coopio is.ui.ptū ire.i.ſil opire cōtegere.vñ coopturium amictus ex cō 7 opio ꝑpo.abiecta n.7 cor.pe.

Coopor aris. coopatus ſum.verbū depo.i.ſil opari coauxiliari. Et cōponit ex con 7 opor aris.7 abiicit n. cā euphonie 7 cor.pnſ.

Coopto tas.tani.tare.i.ſil optare.7 ꝑpo.a cō 7 opto.

Copia pie.i.multitudo abūdantia dicta q̄ſi cū opib⁹ et deriuat a copos.i.labor q; oīs ſubſtātia ex labore cōſtat. Non em̄ ſine labore copia haberi pōt. vñ copioſus ſa.ſum.i.locuples abundans plenus copia.et ꝑpat copioſior.ſiſſimus.vñ copioſe ſius.ſiſſime.7 hec copioſitas tatis.q̄dā ꝑo dicūt q̄ copia deſcēdit a cops pis.

Copiola le.di.pua copia.

Copioſus ſa.ſum.in copia vide.

Copos grece labor latine 7 accentuat in fine.

Cops pis.oīs ge.ex con 7 opis dī cops dives opulentus q̄ſi cū opib⁹. Vñ quidā.Fecūdus cops eſt dea terre fertilis ops eſt.Fex domuū ſcops eſt mundarū foſſaq; ſcrops eſt.vñ pōt deriuari hec copia. Itē inuenit h̄ cops.indecl.ſe.ge.7 tunc deriuat a copia pie.7 eſt tunc idem cops quod copia.

Copula le.i.cōiunctio.vel id qđ cōiungit.vel vinculum in collo canis 7 in ſingulari 7 in plali eſt ge.fe. In plali tū inuenit neu.ge.copula orum. Et vt dicunt in ſingulari ꝑ cōiunctione canū. In plali copula neu.ge. ꝑ qualibet alia cōiunctione ſiue hoīm ſiue rerū aliarū Et ſcias q̄ eſt copula verbalis implicita et explicita.i. nō coartata.vñ in hoc verbo ſum es eſt.vide in cedo.

Copularius rij.maſ.ge.i.vinculū in collo canis.et dī a copula le.

Copulatim.i.cōiunctim aduer.a copu las.vñ copulatiuus na.num.

Copulatiuus na.nū.qđ copulare habz a copulo las.

Copulo.a copula le.dī copulo las.i.cōiungere ſociare.Copulo ꝑponit diſcopulo las.i.diſiungere. Recopulo las.i.reiungere.Copulo 7 eius cōpoſita ſunt actiua 7 cor.pu.

Coquina ne.dī a coquus 7 pdu.qui.

Coquo quis xi.ctū.7 ſcribit ꝑ c.i pma ſyllaba coquo et in ſcda pſona q.licet q̄tum ad ſonū videt deſinere in co.ſed hoc accidit q; u.amittit vim lre.7 cōponit coquo cum de.7 dī decoquo quis.i.valde coquere. Itez cū ex.7 dī excoq̄ quis in eodē ſenſu. Et ſil cōponit incoquo is.p̄coquo quis.i.p̄ alijs coquere vel ſupra vel plus.Recoquo is.iterum vel valde coquere.Succoquo is.id eſt parum vel ſubtus coquere.Coquo 7 eius compoſita actiua ſunt 7 cor.hanc ſyllabam co.in p̄ti.

Coquulus li.di.pius coquus.7 cor.qui.

Coquus qui.qui cibos coquit.vñ hic coquilus li.di. et hec coquina ne.vide in p̄cocia.

Cor dis.neu.ge.dī a cardias.q̄ añt dī cor q̄ſi cuſtodia oīm rerū etymologia eſt. Et vt dicit dicit Iſidor⁹ Cor iō eſt vicinū pulmoni vt cū ira accēdit.pulmonis humore tpetur. Et ſciaſ.q̄ in greciſ.tales ſuſponuntur.Cor ſapit 7 pulmo loquit fel ꝑmouet iras.Splen ridere facit cogit amare iecur.vide i ſplen. Et ꝑponit cor cū con 7 dī cōcors dis.7 eſt om.ge.diſcors dis. Et cū ex 7 dī excors dis.7 cū miſerās.et dī miſericors dis. Itē cū re.7 dī recordor aris. Itē cū ſe ꝑpoſitōe 7 dī ſecors dis. Et cū ve.7 dī vecors dis.7 cū vnus.7 dī vnicor dis. Et nota q̄ antiquitus dicebat hic 7 h̄ vnicordis 7 hoc de.7 alia hmōi cōpoſita ſil⁹ a cor qđ in autoribus ſepe inuenit. Et ſcias q̄ rabimoyſes di.q̄ celum eſt in vniuerſo ſicut cor in aīali. Cuius motus ſi ad horam quieſceret corpis vita finiret.7 ex h̄ pz q̄ celū ſydriū p motū ſuū generatōz cauſat 7 in inferioribus corruptionem.

Coragios grece latine villa dicit.

Coragiū a coragios dī hoc coragiū gij.i.ſuffragium. Coragiū eſt etiā ps ludi.ſ.q̄ puerbia dicunt. Vel coragiū eſt virginale ſignū vel virginalis pompa quā ſolent virgines facere in quibuſdā locis circa mortuū ſcz corea.7 q̄libet corea ſic pōt dici 7 tunc cōponit a corea 7 ago agis.Sed h̄ coragiū p duo r.aliud eſt ſcz qđ ex toto 7 intimo corde petit.7 cōpo.a cor 7 ago.

Corallus li.naturā habet viminis ſub aqua.ſed dura cta ſup aquam ſtatim dureſcit 7 rubeſcit 7 lapideſcit. Ita occupariq; 7 euelli retib⁹ ſolet aut acri ferramēto p̄recidi.

Coram p̄poſitō ſeruit ablatiuo.vt coram deo placet humilitas. Itez eſt aduer.q̄litatis vt nobis in theatro morantib⁹ quidā cor ſurrexit 7 locutus eſt.i.patenter euidenter apte. 7 cōponit a cor 7 am.p apoſtrophbam qđ em̄ fit cor ante cor fit.7 pdu.primā. Vñ in aurora dī.Coram languoris ppulit omne genus.

Corax cis.i.corvus 7 tam illud q̄ iſtud nomen habet a ſono pectoris.q; grūnit pectore.

Corban oblatio ſiue donū ſonat. Vnde Marci.vij. Corban qđ eſt donū vide in corbonam.

Corbio onis.maſ.ge.ille qui facit vel vendit vel portat corbes 7 dī a corbis.

Corbis.a curuo as.dī h̄ corbis bis.vas vimineū q̄ metitur vinū vel etiā annona vel p qđ fluit muſtū.q; dī a curuo.q; ex curuatis virgis cōtexit vel dī a colādo.

Corbita te.penul.pdu.ſe.ge.i.nauis oneraria.7 dicit a corbis.

Corbinus.a cor 7 binū componit hic corbinus bi.qđ 7 hic corbinus dī.ſ.ille qui duplex habet cor q̄ſi binum cor habens.vel revera qui eſt verſipellis 7 incōſtans.

Corbonan ſicut dicut hug.corban interpretat oblatio.vñ hec corbona ne.vel corbonam indeclinabile vl-

tima acuta.i. gazophilatiũ. vbi diuine oblatões repo nunt. Pap. xo dic. Carbonan gazophilatiũ vbi pecunia sacerdotũ erat. z interptat oblatio. z vt dr in hist̃ris sup actus apl̃or. Corbonan erat arca in q̃ repo nebãt donaria sacerdotũ. Musach erat arca i q̃ repo nebant donaria regũ vel principũ ad reficiẽda sarta tecta tẽpli. Gazophilaciũ erat arca in qua reponebãt donaria transeũtiũ.

Corbul⁹ li.mas.ge.pnl.cor.puus corbis. z dr a corb.

Corcula ioculatrix.

Corculũ li.di.puũ cor.z corti.cu.

Corculus.i.tadeus a corde dict⁹. Jpe z tadeus ipse ẽ z indas iacobi quẽ ecclia stica tradit hist̃ria missũ edissam ad abagarũ regẽ fm pap. Aug. dicit. Tadeus interpretatur corculus. id est cordis cultor. z corripit cu. vide i iuda.

Corda.a cor dr h corda re. q̃ sicut pulsus cordis est in pectore. ita pulsus corde est in citbara. vnde ppbeta Laudate eũ i cordis z organo.

Cordatista ste.ge.cõ.q̃ vel que canit cum corda z dr a corda re.

Cordatus.a cor dr̃ cordatus ta.tũ.i. sapiens gnauus audax ꝓueniens. In iob. xxxiij. dr. Viri cordati.i. sapientes audite me. vnde cordate.i. sapienter conuenient honeste.

Cordex cis.mas.ge.q̃ facit cordã vel qui canit cũ cordis. z dr a corda re.

Cordiacus ca.cũ. vide i cardiacus.

Cordicit⁹ adũ.pnl.cor.i.cordeten⁹ a cor dr̃. Vñ Sidonius. Prudẽtibꝫ inqt cordicit⁹ insitũ est.

Cordula le.di.pua corda penul.cor.

Cord⁹ da.dũ.i. serotin⁹ dr a cor.vñ z vue q̃ tarde re miit ad maturitatẽ corde dicũt fm hug. z pap. dic. cor dũ serotinũ qd tarde nascit.

Coredul⁹. Cor cõponit cũ edo. z dr h coredulus li. q̃ dam auis que statiz z citius q̃z cetera membra cor auis capte edit.

Coriambꝫ. a chorus dr bic coriambꝫ bi. q̃dã pes ꝓstãs ex ꝑma longa z duabꝫ mediis breuibꝫ z vltima longa. vt audierãt. z dr sic. q. carmẽ h pede cõpositũ aptũ sit choro chanentium. Vel cõponit a chorus z iambꝫ. q. in choro z in circuitu habeat duos iambos. sed ordine uerso. vñ cariambicus ca.cũ. Potest etiam coriambicus in ꝑma syllaba fm quosdam aspirari sicut i chorus

Coriandrum dri.ge.neu. genus herbe a greco. qd illi corion dicunt. Et vt dicit Pap. Coriandrum quod greci corion dicũt. Cuius semen dulci vino datũ ꝓniores reddit i venerem. si supra modum dederis amenti am facit. In cibo sumptum calefacit et stringit et somnum facit.

Corarius rij. qui parat coria vel q̃ operatur re corijs a corio dicitur.

Corimbꝫ. a corona dr bic corimbꝫ bi. i. fruct⁹ edere. q. inde coronabant antiqui z pcipue poete. Vñ Ouid. iiij. meta. Et granidus distinguit vela corimbis. Coribi etiã dicũtur anuli vitis. q̃ proxima queqꝫ ligant z cõprehendũt ne longius larati palmites ventor flatibus dissipent.

Corinthus. a corinthꝫ dr h corinthus thi. i. tectura arcuum. Vñ statius thebaidos in. vij. Qua sup a tergo velor corinthos z arcus. et h corinthus thi. i. repositoriũ sagittar. s. pharetra. vñ ouid. tris. In qbꝫ est nemo q̃ nõ corinthon z arcũ. Corinthon accusatiuũ grecũ protulit ꝑ corinthũ. Inuenit etiã h corinthus nomẽ ciuitatis. vñ corinthi⁹ thia thiũ. Ad carinthios scribit Paulus duas epl̃as. z scribit corinthus ꝑ h. i vltima syllaba vñ t. remanet in sono suo ante h. et cor. prima ab horacio in epistolis. Nõ cuiuis hominꝫ contingit adire corinthum.

Coriolum li.di.puum coriũ.

Corioſus sa.sum.i. corio vestitus. z dr a coriũ.

Coriũ. a carne dr hoc coriũ rij. quasi carniũ. q. carnez tegat. vel q. a carne extrahat. a coriũ ꝑ ꝓpositionẽ excorio as. Decorio as. Discorio as. in eodem sensu. i. corium auferre. Incorio as. i. coriũ immittere vel coriuz aptare.

Cornetũ ti.pnl.pdu. locus vbi corni crescũt z dicit a corn⁹ ni. ꝑ quadã arbore dura in fructu vel ligno.

Corne⁹ nea.neũ. ptinẽs ad cornu vel re cornu existẽs z tũc dr a cornu. Itẽ corneus a.ũ. i. d cornu existens. et tũc dr a cornus ni. ꝑ arbore.

Cornicen. cinis. mas. ge. qui canit cũ cornu qd etiã dr̃ h z h cornicen tis. z vtrũq; cõponit a cornu z cano is. z cor. pe. cornicen. in ntõ z in gtõ.

Cornicena ne.pnl.cor.fe.ge. femina q̃ canit cũ cornu z derivat a cornicen.

Cornicor aris. a cornix. dr z pdu. ni. Vñ ꝑsius. Nescio q̃ tecũ graue cornicaris inepte. vide in corniculor cornicolaris.

Cornicula le.di.pua cornix.

Corniculor. a cornix dr cornículo aris. i. vocem cornicis imitari vel inutilit loqui z garrire quod etiã cornicor aris dr.

Corniculũ li.dimi.puum. cornu.

Cornifer a.um.pe.cor. gerens cornu a cornu et gero geris.

Cornipes dis.om.ge. corneos hñs pedes. qd ꝑ equo inuenitur z tunc est mas.ge. hic cornipes dis. i. cor. pe nul. tam in nominatiuo q̃z in obliquis. et componitur a cornu z pes.

Cornix cis.fe.ge.dr̃ a cornu. quia auis clamosa sit vt cornu. vel q. diu vivit i cornu etiã durat. z bz cornix i. naturaliter longã ante x. vñ penul. pdu. in gtõ.

Cornu dr a carne quasi carneũ. q. ex carne ꝓcedit z i singulari est indeclinabile. In plali xo h cornua nuũ. Inuenit etiã hic corn⁹ nus. nui. i eodẽ sensu. Et no. q̃ cornua vocãtur extreme ptes antẽnar ꝑ tropũ ab aialium. Itẽ cornua vocant extremitates exercit⁹. q. in torte sũt ad modũ cornuũ aialis. ß i hac significatõe ꝓpe inuenit h cornus nus. nui. z ꝑ cornu militis silr. ß cornu in singulari. z cornua i plurali ꝓprie ptinent ad aialia.

A cornu derivat cornutus ta.tuz. z corno nas. i. cornu resonare. z h cornus ni. ꝑ quadã arbore dura i fructu vel ligno. vñ h cornũ ni. fruct⁹ illi⁹ arboris. Vñ versus Corna gerit corn⁹ pecudũ sũt cornua cornu. Militis est qñ. pperat sua bella gerendo. Cornu componitur h et hec bicornis et h ne. z h z h vnicornis. z h vnicornu.

Cornupeta te. bos petens cornu. Exodi. xxj. q. si bos cornu peta fuerit ꝛc.

Cornus ni. vide in cornu.

Cornustibij tercia filia iob nomẽ accepit. q. eã ꝑ cornu z tibiã vnũ ꝙbũ ex vtroqꝫ cõposuit vtrũqꝫ verbũ ꝑ vnã orõnis ptem in latina lingua trãsfusum est. q̃ voluit genere licite demonstrauit fm greg.

Cornutus a cornu dr cornutus a.um. Et scias q. facies moysi dicebat cornuta sic dicit glo. Exo. xxxiij. pp q̃sdã radios splẽdor q̃s human⁹ visus ferre nõ potuit

Corolla le.di.pua corona.

Corollariũ. dr a corolla. z est corollariũ pmiũ alicui⁹ certaminis. s. corona vel aliud. Vñ corollariũ ẽ vñ aliqs meret adipisci coronã. vñ boeti⁹ i d ꝓsolatione philo. Ita ego q̃z tibi velut corollariũ dabo. vl hz ibi collorariũ a collo q. ferat i collo vt torq̃s aure⁹ fm hug. pap. et di. Corollariũ quasi corone. i. pmij illatiuũ. sic collariũ qd est in collo. Itẽ corollariũ dr vñ corona meret dictũ q. coronã ferat. vel circũlocutiua oñsio ab ãbitu corone quoddã ornamenti premiũ.

Corona. a cor⁹ h corona ne. q. rotũda ad modũ cori solet fieri. z ẽ i signũ victorie vel regũ honoris signum q̃ iõ i capite regũ ponit ad significãdũ circũfusos i or-

be ꝑplos qƀ accinctꝰ q̄ſi caput ſuū coronat̄. A corona deriuat̄ corono nas. v̄bū actiuū ſm hug. Pap. vo dicit ꝙ corona generalit̄ dr̄. Dyadema vo ſpālr. Nā ē geſtamē regū capitis. Corona vo q̄ruc̄ūqꝫ. Itē corona dr̄ circulus. De corona clericoꝝ dixi in clericus. vide etiā in caritas.

¶Coronula le. di. ꝑua corona.

¶Corpalis. a corpꝰ dr̄ h̄ ⁊ h̄ corpalis ⁊ hoc le. ad corpꝰ ptinēs. vn̄ corpalit̄ ⁊ corpalitas. et cōponit̄ incorpalis icorpale. liter. icorpalitas tatis. Et vt dic̄ pſ. Corpale nomē ē illd̄ qđ corporeā rē ſignificat ⁊ h̄ i ꝓprijs ⁊ i appellatiuis. In ꝓprijs vt ſocrates. In appellatis vt hō. Incorpale vo nomē eſt illud qđ incorporeā rē ſignificat i ꝓprijs ⁊ appellatis In ꝓprijs vt pudicitia penolipes. In appellatiuis vt virtus.

¶Corporeus in corpus eſt.

¶Corporo. a corpꝰ dr̄ corporo as. corporeū facere vel ipinguare vel i corpꝰ immittere vel ad ſuſtētamentū et augmētū corpis ſumere. ⁊ cōpo. icorporo as. ⁊ eſt actiuum cū oībꝫ ſuis cōpoſitis ⁊ cor. po.

¶Corpulentus a. ū. i. pinguis craſſus. ⁊ cōpat̄. vn̄ corpulent̄ tius. tiſſime aduer. ⁊ h̄ corpulentia tie. i. craſſitudo. ⁊ ꝯponit̄ a corpꝰ ⁊ lētos qđ eſt plenū q̄ſi plenꝰ corpore vel carne.

¶Corpus a corrūpo pis. dr̄ h̄ corpus poris. q2 ſit nature corruptibil̄ ⁊ cito corrūpat̄. vl̄ corpus ꝯponit̄ a cor ⁊ pus puris. Inde corpꝰ quaſi cordis pus. i. cuſtodia. ſ; potiꝰ vr̄ ety. q̄ꝫ cōpoſitio. vel corpꝰ quaſi corā poſitus Vn̄ corporeus rea. reū. vnđ hec corporeitas tatis. A corpus cōponit̄ bicorpor tricorpor. quadricorpor. et ſunt cōis ge. q2 noīa ꝯpoſita a corpe colore decore ſūt cōis generis.

¶Corpuſculū li. dimi. ꝑuū corpus.

¶Correctio onis. fe. ge. i. emēdatō. caſtigatio a corrigo gis. Itē correctio ē q̄dā color rhetoricꝰ. đ q̄ dixi ſupra in. iiij. pte i ca. đ coloribꝫ rheto.

¶Corregionalis ex vna regione.

¶Correptio in corripio eſt.

¶Corrideo des. corriſi. i. ſimul cū alio ridere ex cō et rideo des. ⁊ mutatur n. in r. ⁊ ꝓdu. ri. Gen. xx. corridebit mihi.

¶Corrigia. a coriū dr̄ hec corrigia gie. vl̄ a colligo gas. q̄i colligia. vn̄ corrigiola le. di. ⁊ corrigiatꝰ ta. tū. cū corrigijs ligatꝰ ⁊ corrigio gias. i. corrigias facē vl̄ corrigijs ligare ⁊ ꝯpoīt̄ decorrigio as. diſcorrigio as. excorrigio as. i eodē ſeſu. i. diſſoluē. In corrigio as. corrigijs ligare vel ornare vel aptare. ⁊ ē actiuū cū oībꝫ ſuis ꝯpoſit.

¶Corrigibilis ad corrigēdū abilis ſm Pap.

¶Corrigo gis. rexi rectū. i. caſtigare vel emēdare. Et cōponit̄ ex con ⁊ rego gis. ⁊ cor. ri. ⁊ differt a corripio. q2 corrigo. i. emēdo. vt corrigo libꝝ. Pertinet etiā ad mores quoqꝫ. vt corrigo iſtū. i. caſtigo. ⁊ nulla correctio ſperat̄ đ iſto. i. nlla emēdatio. vn̄ ꝓpha. In q̄ corrigit adoleſcentior viā ſuā. Sꝫ corripio. i. repbendo. vt Corripiat me iuſtus i miſericordia. Sic ⁊ correctō a corrigo ꝓprie ptinet ad libꝝ. vt iſte liber nō eſt bn̄ correctꝰ. Sꝫ correptio vel correptor vel correptꝰ a corripio is pertinet ad mores. vt iſte nō ē bn̄ correptꝰ đ tali dctō vl̄ fcō.

¶Corrigio as. aui. are. atū. i. ſil̄ rigare ex cō ⁊ rigo as. et cor. i. ⁊ retinet n. ſm quoſdā.

¶Corripio pis. pui correptū corripe. i. ſil̄ rape. vl̄ cape vel caſtigare repbendere. ⁊ ꝯponit̄ ex con ⁊ rapio is. ⁊ cor. ri. Et inde correptꝰ ta tū. ⁊ hec correptio onis. Et ſcias ꝙ fraterna correptio ſic deſcribit̄. Correptio fraterna ē admonitio fratris đ emēdatiōe delictoꝝ ex fraterna charitate ꝓcedēs. Queri h̄ p̄t an pctm̄ primi pꝰ debeat dici plato q̄ꝫ eccl̄ie vel ecōuerſo. Ad h̄ dico ꝙ platꝰ pōt dupl̄r ꝯſiderari. aut ſm ꝙ iudicio p̄ſidet. ⁊ ſic dicē plato ē dicē eccl̄ie ⁊ ſic prius dn̄t adhiberi teſtes q̄ꝫ plato dicat̄. aut pōt ꝯſiderari ſm ꝙ eſt ex iudicitum ⁊ ſic dicere plato nō eſt dicere eccl̄ie ſ; ꝑſone q̄ pōt ꝓdeſſe ⁊ nō obeſſe. q2 nullus pōt ꝓdeſſe magis q̄ꝫ platus. ⁊ ſꝫ h̄ pꝰus dꝫ dici plato q̄ꝫ teſtibꝫ oñdi alijs. ⁊ quāto minus p̄t fieri publicet̄ et tūc platꝰ adhibet̄ q̄ſi vnꝰ đ teſtibꝫ. Talis em̄ dꝫ eſſe correptionis ordo fraterne quē auguſtinꝰ i ſpeculo clericoꝝ tradit. vt cū q̄s oculi petulantiā. vel aliud pctm̄ q̄dcūqꝫ i fratre ſuo aduertit ſtati dꝫ eū admonere ne cepta ꝓgrediant̄. ſ; de ꝓximo corrigat̄. ꝙ ſi poſt admonitionē iterū vel tercio illđ facere videat̄ tūc dꝫ quaſi vulneratus ſanandus manifeſtari. ſ; anteqꝫ i publicū ꝓdat̄ qđ fit cū eccleſie dr̄. pꝰus dꝫ alteri vel tercio demōſtrari. qđ eſt adhiberi vnū vl̄ duos teſtes. ⁊ inter eos qƀ oñdi dꝫ anteqꝫ alijs oñdat̄ p q̄s ꝯuicēdus eſt. ⁊ ſi negauerit prius dꝫ ꝓpoſito oſtēdi poſt admonitionē vt ſecretius correptus non innoteſcat ceteris. ⁊ ita pꝰmo dꝫ admoneri. ſecūdo plato oñdi. tercio teſtes adhiberi. quarto in publicū adduci cōuincēdus ſi negauerit vide in fama. Itē no. ꝙ vt dicit Greg. in. xxx. mora. Nō vna eadēqꝫ cunctis exhortatō ꝯuenit. q2 nec cūctos par moꝝ q̄litas ꝯſtringit. Sepe tn̄ alijs officiūt q̄ alijs ꝓſunt. Nā ⁊ plerūqꝫ herbe que hec aīalia reficiunt alia occidūt. ⁊ leuis ſibilꝰ eq̄s mitigat catulos iſtigat. ⁊ medicamentū qđ hūc morbū imminuit alteri vires iūgit. Et panis q̄ vitā fortiū roborat puuloꝝ necat. Nā ſicut idē greg. dic̄ i. ix. omel̄. ezechi. Verecūde etem̄ mētes ſi q̄s fortaſſe cl̄pas admiſerit leniter arguēdi ſūt. q2 ſi aſpius increpāt̄. frangunt̄ potius q̄ꝫ emendant̄. At ꝯ mētes aſpe atqꝫ ipudētes ſi icrepate leuiter fuerit ad maiores culpas ipa leuitate ꝓuocāt̄. Et i. ix. ome. ſcđe ptis ezechi. dic̄ greg. Tāta dꝫ eē diſcretio vt nec diſcipl̄ia nimia nec mīa ſit remiſſa. ne ſi inordinate culpa dimittat̄. is q̄ ē culpabilis i reatu grauius aſtrigat̄. Et rurſū ſi culpa immoderate reſecetur tāto q̄ corrigit̄ đterior fiat. q̄nto erga ſe nil ex benignitatis gr̄a agi ꝯſiderat. Vides ḡ ꝙ diſciplina vel miſericordia multū deſtituit̄ ſi vna ſine altera teneat̄. Correpta nāqꝫ mēs i odiū repēte ꝓruit. ſi hāc imoderata icrepatio pluſq̄ꝫ debuit addicit. q2 indociles ꝯitas imoderata facit. Itē grego. dicit i paſto. Quos cruciamenta nō corrigūt. nōnūqꝫ ab iniquis actibꝫ leuia blādimenta ꝯpeſcūt. q2 ⁊ plerūqꝫ egros q̄s fortis pigmentoꝝ potio curare nō valuit ad ſalutē p̄ſtinā tepens aqua reuocauit. Et nōnulla vulnera q̄ curari inciſiōe nequeūt fomentis olei ſanāt̄. et durꝰ adamas inciſionē ferri minime recipit. ſ; leui hircoꝝ ſanguīe moleſcit. Itē i eodē. Iratos melꝰ corrigimꝰ ſi i ipa ire ſue ꝯmotiōe declinamꝰ. Perturbati quippe q̄đ audiāt ignorant. ſ; ad ſe reducti tāto libentiꝰ exhortatiōis v̄ba recipiūt quāto ſe trāq̄llius toleratos erubeſcūt. Mēti em̄ furore ebrie om̄e rectū qđ dr̄ ꝑuerſū vr̄. Vn̄ ⁊ nabal ebrio culpā ſuā abigail laudabilit̄ tacuit quā digeſto vino laudabilit̄ dixit. Vide i curioſus ⁊ i rector ⁊ in obedio.

¶Corriualis a con ⁊ riualis ꝯponit̄ h̄ ⁊ h̄ corriualis ⁊ h̄ le. cum alio potans eundē riuum. Unde et p ſimilitudinem corriuales dicuntur qui eandē amicā habent. Vide in riualis.

¶Corrodo is. ſi. ſum. corrodere ſimul rodere ex cō ⁊ rodo is. ⁊ ꝓdu. ro.

¶Corrūpo pis. rupi. ruptū. ex cō ⁊ rūpo is. ⁊ eſt corrumpere. frangere. deuirginare. viciare. inficere morbo vel malis moribꝫ. Vn̄ h̄ et h̄ corruptibilis ⁊ hoc le. et inde corruptibiliter corruptibilitas. Item a corrumpo corruptus ta. tū. ⁊ cōparat̄. ⁊ cōpo. incorruptus ta. tū. qđ ſimiliter comparat̄

¶Cors in cohors vide.

¶Cortex. a coriū dr̄ h̄ aut hec cortex ticꝭ. q2 corio lignū tegat. vn̄ videt̄ ⁊ componi. ſed potius eſt ety. q̄ꝫ cōpoſitio. Corticē aliq̄ vocāt corucē. liber ē ps interior corticis dictus a liberato cortice. id eſt ablato. Eſt em̄ mediū quoddā inter lignū ⁊ corticē. Poteſt etiā ibi poni

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terciū. ſ. ſuber. vñ versus. Pars prior est cortex liber altera tercia ſuber. Vñ theodol⁹. Mutat flebilit rigidū p corpore ſuber.

Corticillus li. di. pnus cortex.

Cortico as. dr a cortex. 7 ē corticare corticē dare vel auferre. Et ppo. decortico cas. Discortico cas. Excortico as. in codē ſenſu. i. cortices auferre. Incortico as. i corticē mittere vel aptare corticē.

Corticulus li. pnus cortex

Cortina. A corūn hec cortina ne. q: pus ex cortijs 7 pelliū fuerī facte vt i tabnaclo moyſi. Cortina eī dicebatur loc⁹ oliī templo vñ dabāt rñſa vl poti⁹ mēſa i templo appollinis ſup quā ſtabat pheby q dicebat oracla. 7 dicebaī cortina q: corio phetonis erat tecta. Vel cortia q̄ſi certina. q: ibi certa dabāt rñſa. vel cortina q̄ſi cordicina. q: ibi hoīm tenebāt corda. A cortina dr cortīatus a. ū. i. cortina pparatus.

Cortinari⁹. a cortina dr h cortinari⁹ ri. q cortinas extēdit ſuat vel facē. 7 hec cortinaria rie. in eodē ſenſu. et cortinari⁹ ria. riū. qd ad cortinā ptinet.

Cortinula le. di. pua cortina.

Corus ri. p vēto pdu. pmā. 7 caret aſpiratiōe. Vnd i chorus aſpirato.

Coruſco as. aui. are. atū. vbū neutr. 7 ē coruſcare reſplendere vel vibrare vel ioculari fulgere. Iuuenalis. i iij. Carpeio ſernata 7 ioui frōteq; coruſcat. vñ patz q̄ ſcribīt p vnū r. 7 cor. pmā. Vñ coruſcus a. ū. ſplēdēs crispus tremul⁹ vibrās 7 ſubſtātiue h coruſc⁹ ci. ſplendor lux intolerabil. 7 h coruſcatio. i. ſplēdor. coruſcandi actō. Et ſm grecis. Sol radiat. mucroq; micat. fulgor q; coruſcat. Cū fulgor ſup nos parz tē fulgurat ether

Cos cotis cote grece ltine dr inciſio. Vñ hec cos cotis. q: ferr ad incid ēdū acuat. ppe xo duri lapides cotes appellāt q̄ſi cautes vt dic̄ pap. 7 pdu. co. Virgili. Subigūtq; i cote ſecures.

Coſmarcha che. dñs vel princeps mūdi. a coſm⁹ mōs archos princeps. vñ hec coſmarchia chie. eius poteſtas penul. acuta.

Coſmarius rij. maſ. ge. dñs mundi. 7 dr a coſmus vl a coſmos.

Coſmicus a. ū. pnl. cor. i. mūdanus a coſmos dr.

Coſmographia i coſmograph⁹ vide.

Coſmograph⁹. coſmos ponit cū graphos quod eſt ſcribere. 7 dr coſmograph⁹ graphi. q mūdū deſcribit. 7 cor. pnl. Vñ illaurora dr Coſmographo moyſi mihi pduce carmine d⁹. vñ h coſmographia phie. mōi dſcriptio. 7 coſmographo phas. i. mūdū deſcribere.

Coſmopeia. i. mūdi factura.

Coſmos dicūt greci. 7 puertit i latinā formā. 7 dr hic coſmus. i. mūdus.

Coſmos mi. i. mūdus a coſmos. Itē coſmus dr ornamentū pontificis.

Coſta ſte. dr a cuſtodio dis. q: coſte cuſtodūt interiora. vñ hec coſtula le. 7 hec coſtella le. di. 7 h coſtariū rij. locus coſtar. 7 coſtatus a. ū. q̄ habet coſtas. vel habens magnas coſtas. Quare eua ſit facta d coſta dicam in mulier.

Coſtez decas gentos. vnū 7 idē ſignificāt. i. decē 7 accētuant pdicta tria i fine.

Coſto as. qd nō eſt in vſu. i. coſtas vel coſtatū facere. 7 dr a coſta ſte. 7 ponit. Decoſto as. diſcoſto as. Excoſto as. i eodē ſenſu. i. coſtas extrabere. Itē incoſto as imittere coſtas. Recoſto as. i. ercoſtare vel iterū coſtare. 7 ſūt actiua oīa cōpoſita a caſto as.

Coſtus ſti. ſe. ge. radix herbe cuiuſdā.

Cotana. i. mala cogogna. gen⁹ malorū. 7 cor. pnl. 7 declinat h cotanū ni. 7 ſcribīt ſine c. i Pap. Vñ dic̄. Cotana gen⁹ fructuū nucū. 7 cor. pmā vt pz in h xylu. Cū cotano morus moricq; ſoror ſicomorus.

Cote inciſio grece dr penul. acuta.

Cotula. a cos h cotula le. q̄dā mēſura vini ptinēs ciatos ſex. i. emina q iō cotula dr. q: cū inciſio 7 diuiſio ſextarij fit i duo equa ita fit cotula.

Coturnix cis. ſe. ge. a ſono vocē dr quā greci ortigon vocant 7 pdu. penl. vñ in aurora. Mane pturnices veſpere vulgus hz.

Caunio nis. iui. ire. i. ſil pungere a con. 7 vnio. 7 abjcitur n. 7 pducit u.

Cauno as. aui. are. i. pgregare 7 ppo. ex cō. 7 vno as. 7 pdu. u.

Couterinus na. nū. ex eodē vtero cū alio pgenitus. 7 pponit a cō. 7 vterin⁹ na. nū.

Couto: teris. ſil vto: ex cō. 7 vto: eris 7 pdu. u.

Coxa xe. ſe. ge. coxe dicte ſūt q̄ſi pūcte axes. Ju ipſis em capita femor iūgunt. vñ hec coxula le. di.

Cra vox eſt coruor.

Crapula. a crudus dr h crapula le. i. ſupabūdās edacitas imoderata 7 noxia voracitas. 7 ſic q̄ſi cruda epula. vñ crapulo las. i. ſupfluc comedere. vl imoderate in iurgitare. 7 ſm h pt ee trāſitiuū 7 actiuū ſm hug. 7 ſm cōem vſū. Pap. xo dic̄. Crapula imoderata voracitas dicta q̄ſi cruda epula cuius cruditate grauat cor 7 ſtomach⁹ turbat. Eſt aūt vini cibiq;.

Crapulor aris. depo. i. ſupfluc māducare bibere iebriari. h pap. Pro exceſſu aūt i potu ponit i pſal. Tanq; potēs crapulatus a vino 7 cor. pu.

Cras aduer. tpis. 7 ptinet ad futurū tempus.

Craſſator toris. depdator latro.

Craſſo a craſſus dr craſſo ſas. 7 craſſor aris inuenit. i. craſſū facere. vñ craſſeo ſes. ſui. i. craſſum eſſe vel fieri. 7 hz inchoa. vt craſſeſco ſcis. vñ illud. Sermo craſſeſcit qd fit duobus modis vel cū ſupabūdat vel cū ingroſſat 7 deficit a ſubtilitate vel cū inflat ad altū ſtiluz. Craſſo cōponitur concraſſo as. i. ſil craſſare. decraſſo as. i. valde impiguare. vel macrū facere. qd 7 diſcraſſo as. dicit Incraſſo as. Et eſt actiuū cū oibus ſuis ppoſitis. Inuenit etiaz graſſor aris. depo. h aliud eſt de quo dicam in ſuo loco.

Craſſus ſa. ſum. i. pinguis. h obeſus pluſq; piguis ē et dr a craſco is. vel dr craſſus a creos vel a creādo quaſi aptus ad creādas carnes. 7 ppat. vñ h craſſitas tatis. 7 hec craſſitudo dinis. 7 hec craſſicies ciei. 7 p cōpoſitiōz craſſilent⁹ ā um. plen⁹ craſſicie. ſm hug. Pap. xo dic̄ Craſſa fecunda pinguia. ſpiſſa. Craſſari corpis ē 7 ſanguinis. graſſari animi 7 crudelitatis.

Craſtin⁹. a cras dr craſtin⁹ na. nū. a q craſtino as. qd nō eſt i vſu. h cōponit pcraſtino as. i. craſtinū differre. Itē recraſtino nas. i. iterū craſtinare vl plōgare. ponit q̄nq; tñ ſimplr p differre ſimplex ſi inueniat in eodem ſenſu inuenitur 7 cor. penul. craſtinus. q: nō hz t. a primitiuo.

Crater eris. maſ. ge. vas vinariū. 7 dr a cratim et facit actūs ſingularis hūc craterez vel cratera. et eſt cratera actūs grecus. 7 tūc eſt maſ. ge. 7 deſinit in a. correptā. 7 in plurali ſilr geminū hz actīn crateres vel crateras 7 p dn. te. 7 cor. as. et ē terminatio greca. Vñ xgil. eneid. viij. Indulgēt vino 7 xrūt crateras aenos. Itē idez in pmo eneid. Crateras magnos ſtatuūt et vino coronāt Et pomt donatus tractās d metonomia h exēplū. 7 pt ſumi ab h actio greco cratera qd eſt maſ. ge. 7 deſinit i a. correptā. iſte ntūs ltinus hec cratera re. ſe. ge. Et ſilr dicendū ē etherē vel ethera. aerē vel aera. panther eris pantherē vel era. lampas dis. actio lāpadē vel lāpada et actūs pluralis lāpades vel lampadas. Pixides vl pixidas. Ouid. Pixidas inuenies et rerum mille figuras Et eſt talis actūs grecus in a. ī ſingulari. et i as. in accuſatiuo plurali eiuſdem ge. ſicut eſt ntūs ſingularis. vnde pixidas ē ſe. ge. ſicut pixis. ſimiliter aera. eſt maſ. ge.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sic aer. ꝫ efficit ntūs ltīn⁹ 7 tūc aera re. ē fe. ge. 7 ethera re. 7 ita de silib⁹ intelligas. vt cassidē vel cassida. Et ꝑm hug. crater er̄ duas hz ansas 7 ē ꝓpe gen⁹ calicū. i. poculoꝝ fiebat eīm pri⁹ d̄ ꝓnexiōe ꝛgultoꝝ. vñ 7 dr crat̄ a cratim eo q ꝑ seinuicē teneat. vñ h cratercul⁹ li. di. Et vt vult Pap. Krater vas vinariū est. In grecis. sic dr Est crater patera ꝓnexio virgea crates.

Cratera re penul. ꝑdu. pōt eē actus grecus. 7 tūc est mas. ge. sicut crater. vel potest esse nominatiuus latin⁹. 7 sic est prime declinationis 7 femi. gene. sicut dixi ī crater eris.

Crates. a crat̄ vel cratim greco dr h crates crat̄ q fit de viminib⁹ vel de ferro ad assandas carnes vel pisces desup. vñ h craticula le. di. pua crates ꝑm hug. Et scias q ist⁹ dimi. craticula reqrit q dicat̄ cratis p i. ī ntō In multis er̄ libris inuenit̄ crates p e. ī ntio. Vñ ī aurora dr. Altaris medio crates pdicta resedit. Itē ī grecis. Est crat̄ patera ꝓnexio virgea crates. hug. er̄ vr ponē crates p e. in ntio. 7 dr crates a cratim eo q ꝑ virgule ibi ꝓtexte se ꝓtineāt.

Craticula le. di. pua crates vel cratis.

Creagra gre. dr a creos qd est caro 7 agros qd est tractus. 7 sr̄ creagre tridētes fuscinule ad carnes de calda rūs ꝓferēdas vel extrabēdas 7 pdu. pnl. Hiere. lij. Et lebetes 7 creagras.

Creber ra. rū. i. dēsus. ꝫ creb⁹ dr d multitudīe vt creb⁹ paries circūit hāc domū. i. mlti parietes. Dēsuz siue dē satū ē qd visu penetrabile nō ē vt ebur lz tenue. Spissum ꝛo qd nō ē tenue. Et cōpatur crebrior berrim⁹ et format̄ a ntō addita rim⁹. Vñ crebre bri⁹. berrime. aduer. 7 pduc̄ cre. q re. añ b. pducit̄ ī bisſyllab⁹ vt reb⁹. vñ q̄dā. Lectio crebra valet quā nō obliuio tollit.

Creberrimus in creber est.

Crebreo bres. a creber bra. brū. dr crebreo bres. bri. 7 caret sup. i. esse vel fieri crebrū. Vñ crebresco is. īcho atiuum et est neutrū crebreo cū suis cōpositis ꝑm hug. Et vt dic̄ Pap. Crebresco. id est inotesco spissor multiplicor.

Crebrifurus ri. mas. ge. locus crebro hōs fures. s. q se pe frequētatur a furib⁹. 7 cōponit̄ a crebro 7 fur furis. qd̄ pducit fu.

Crebro. i. frequent̄ aduer. Pōt eē etiā nomē 7 tūc est ablūs b⁹ nois creber ra. rū. Et scias qd nō mutat accē tū crebro aduerbiū ad dīam nois. q: sufficit dīa tpis ī vltima syllaba. q: qñ ē adū. hz vltima z correptā. ꝫ qñ est nomē ꝑducit eā.

Crebro onis. mas. ge. alio noīe dr porca. est aūt porca illa terra q cōtinet̄ int̄ duos sulcos 7 dr a crebro. q: aq̄ crebro p ipam discurrit.

Credibilis. a credo bis 7 hec credibilis 7 hoc le. qd̄ creditū pōt. 7 cōpar̄. 7 ꝓponit̄ hic 7 hec incredibilis. et h le. qd̄ silr cōparat̄. 7 cor. bi.

Creditarius. a credo dis. dr h creditari⁹ ri. i. ꝓsiliarius. vel camerarius cui secreta cōmittunt̄. Vñ hec creditaria. i. cameraria.

Credo. a supino h⁹ ꝛbi cerno. s. cretū 7 do das ꝓpōit̄ credo dis. credidi creditū. ē eīm credē dare cretū. i. cōsi derationē sup̄ rē aliquā vl̄ dare cretū. i. ichinare aīuz ad cernēdū q ita sit vt dr. Vñ ꝛbalia. 7 ꝓponit̄ credo cō credo. i. sil̄ credo. 7 discredo. i. rē ñ credē. 7 ē actiuū credo cū oīb⁹ suis cōpositis. 7 pdu. cre. Ouid. d arte. Munera crede mihi capiūt homines deosq. Et scias q aliud est credere ī deū 7 aliud credē deū. 7 alid credere deo. Credere deo est credere eē vera q loq̄t̄ qd̄ 7 mali faciūt. ꝫ nos credim⁹ hoīem ꝫ nō ī hoīem. Credere deū est credere q ipe sit ds qd̄ er̄ mali faciūt. Credere ī deum ē credēdo amare credēdo ī eū ire. credēdo ei adherere 7 ei⁹ mēbris incorpari. p hāc fidē iustificat̄ impi⁹. vide etiam in fides.

Credulus. A credo dr credul⁹ la. lū. q sp vel facile credit. vñ hec credulitas tatis. 7 cōponit̄ incredulus q nū q̄ vel vix credit ꝑm hug. Grecis. sic dicit. Rumor credibilis res credula q̄ cito credit. Sic incredibilis et res incredula dīstat.

Crementū. a creo as. dr h cremētū ti. i. semē virile q̄si creamentū. vñ ioseph⁹ in p. Cremētū ad libidinem suo pot⁹ nutriuit ex corpe. Itē cremētū dr a cresco scis. et tūc tm̄ valet q̄tū incremētū. vñ cremento as. i. crescere puberare vel spermatisare.

Cremes qñ est latinū deriuat̄ a cremo as. 7 caret aspiratiōe. qñ ꝛo aspirat̄ ī ꝑma syllaba. cbremes nō est latinū. vide supra in cbremes.

Cremiū. a cremo as. dr h cremiū mij. i. siccamentū lignoꝝ vel frixoꝝ ī patella. 7 er̄ qd̄ remanet ī patella aridū d carnib⁹ p⁹ pinguedinē leq̄factā dr cremiū. vñ ꝓpheta. Ossa mea sicut cremiū aruerūt.

Cremo as. aui atū. are. i. cōburere cruciare. 7 cōponitur ꝓcremo as. 7 est actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis. 7 cor. cre. Vñ in anroꝛa dī. Bos in nube leuat hos deus igne cremat.

Cremiuz mij. i. sacrificiū qd̄ et bolocaustū dicebat̄. et dr a cremo mas. cremiū.

Creo as. aui. are. dr a creos. 7 est ꝓpe creare aliq̄d ex nihilo facere. 7 sic sol⁹ ds creare pōt cū sit potētie infinite. Et dic̄ h ꝓpositio ex cū dico ex nihilo ordinē nō materiā. ꝫ facere ē ex pacēti mā. Ponit̄ tm̄ creare ꝑ facē 7 ecōuerso. 7 ꝑ generare 7 ecōuerso. Vñ creatores dicūtur parētes. Creo cōponit̄ ꝓcreo. as. i. simul creare. Procreo as. Recreo as. i. iteruz creare reficere. Et est actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis. Et sciēdū q ꝟba hec. s. facere creare agere 7 alia hmōi d deo nō posse dici ꝑm eā rōnem qua dicūt̄ de creaturis. quippe cū dicimus euz aliquid facere. nō aliquē ī opando motū illi inesse intelligimus vel aliquā in laborādo passionē sicut solet nobis accidere. Sz ei⁹ sempiterne volūtatis nouū aliquē signam⁹ effectū. i. eterna eius volūtate aliq̄d nouit̄ existere. Sicut q̄ ex calore solis aliqua fieri ꝓtingit. nulla tm̄ in ipo vel ī ei⁹ calore facta motiōe vel mutatiōe. ita ex dei volūtate nous hōt eē sine mutatione actoris qui est vnū 7 solū ꝓncipiū oīm. Credam⁹ igit̄ oīm rex creatarum celestiū 7 terrestriū visibiliū 7 inuisibiliū cām nō esse nisi bonitatē creatoris q̄ est ds ver⁹ 7 vn⁹ cui⁹ tāta est bonitas vt sūme bon⁹ btūdinis sua q̄ eternalit̄ beatus est. alios velit eē ptic̄pes. quā vidit 7 cōicari posse. 7 minui omnino nō posse. Illud igit̄ bonum qd̄ ipse erat et q̄ btūs erat. sola bonitate nō necessitate alīs cōmunicare volnit. q: sūmi boni erat ꝑ desse velle. et omnipotentissimi nocere nō posse quare aūt sit creata rōnalis creatura dicā in dos tis.

Creos grece latine dr caro. et accē. in fine.

Creperon dubium dī. Unde creperus ra. rum. id est dubius.

Crepido dinis. est ripaz obruptio. sati vl̄ rupi vl̄ mōtis extremitas. altitudo. sūmitas. Ponit̄ tm̄ qñq̄ ꝑ caverna vbi vie ꝓueniūt. ī q̄ solēt pauges latitare vel mēdicare. Vñ iuuenal. Nulla crepido vacat. 7 ponit̄ h ꝑ sūmitate ripaz 7 dr crepido penul. ꝑdu. a crepo as. Quidā tm̄ volūt derivari crepido a creperon qd̄ ē dubiū vel incertū. q: dubiū est in tali loco ponere pedem. Sed ꝓgrue dī a crepo pas. q: ibi est frequentius soni tus ventoꝝ et ruptio lapidū. Itē sūmitas vel extremitas altaris ī circuitu altaris dicebat̄ crepido et ipm ꝓpiciatoriū. Vñ ezech. xliij. De sinu terre vsq̄ ad crepidinē. i. ꝓpiciatoriū.

Crepito as. freq̄n. frequenter crepare. 7 cor. pi.

Crepitus. a crepo. as. dr h crepitus tus. tui. et h crepitaculū li. i. sonitus 7 cor. pi.

Crepo as. crepui crepitū. quod 7 crēpo pis. crepui ꝑ terciā ꝓiugationē dr. sed crepare est sonare. Crepe ꝛo est cremare. dirumpi. ꝫ sepe vtrūq̄ inuenit̄ ī vtraq̄ si-

gnificatione. vñ ḃ crepor ponis. i. sonitus vl' crematio. Jtē ab ḃ supino vltio crepitu u. mutata in o. fit crepito as. frequētatiuum. Crepo cōponit' ꝯcrepo pas. i. cō sonare. discrepo pas. i. dissonare. discordare. distare. increpo pas. i. redarguere. reꝓbēdere vituperare. Et ab istis oibꝫ frequētatiua. Cōcrepito tas. Discrepito tas increpito tas. Eodē ꝯpositiōes inueniunt' ī crepo pis. Crepo pas ꝛ crepo pis. ꝛ cōposita ab his oia sūt neut'. Preter increpo qđ est actiuū. Jtē oia faciūt ꝑteritū ī pui. ꝛ supinū in pitū. nisi qr ī simplici ꝑme ꝯiugatiōis et ꝯpositis ab eo qñꝫ inuenit' ꝑteritū ī aui. ꝛ supinum in atū. put ꝑma ꝯiugatio exigit. Vñ increpasti superbos et increpuer̄t me renes mei ꝛ oia corripiūt bāc syllabā cre. Prudēt⁹. Magna cadūt iflata crepūt. tūefctā ꝑmūt'

Crepor oris. mas. ge. i. sonit⁹ vel eleuatio ꝛ đr a crepo as. crepūdiū dij. i. cunabulū qr ī ea puer crepat. i. sonat vagiēdo ꝛ đr a crepo as. ꝑm bug. Jtē ꝑm Pap. Crepūdia puerilia ornamēta inde dicta q exꝓsitis infantibꝫ adhibent' vt cunabulū. Vñ hiero. Inter crepūdia noui ꝑtus. vide ī fescenine.

Crepusculū. a crepon qđ ē dubiū. đr ḃ crepusculū li. i. dubia lux. s. hora q̄ inter noctē ꝛ diē ē. vel inter diē et noctē dubia an sit diei vel noctis. Prima em̄ ps noctis đr crepusculū vel vesper a stella occidētali. Scđa ꝯticiniū a ꝯticēdo. Tercia gallicinū a gallicātu. Quarta itēpestū. i. nō oportunū ꝛ nō aptū tps alicui rei faciēde qñ nihil agi pōt. q̄si sine tpe. i. actu p quē ꝯgnoscit' tps Quinta iterū gallicinū ꝓꝓ gallos lucis ꝓnūcios. Sexta matutinū int' absessū tenebraꝝ ꝛ aurore aduentū. Septima diluculū nūcia dici q̄ incipit q̄si diei pua lux Idē etiā aurora đr. postea iterꝫ ꝛ crepusculū. ita dicit hug. Jsi. ꝙo ī. v. ety. sic dic̄. Septē sūt ptes noctis. s. vesperū. crepusculū. ꝯticiniū. itēpestū. gallicinū. matutinū diluculū. Vesperū āt ab occidētali stella ē vocatū. q̄ solē occiduꝫ seq̄t. ꝛ tenebras seq̄ntes p̄cedit. Crepusculū ē dubia lux. nā creperō dubiū dicim⁹. ḃ ē int' lucē ꝛ tenebras. Cōticiniū ē qñ cūcta silēt. Cōticere em̄ silere ē. Jtēpestū ē mediū ꝛ inactuosū noctis tps qñ nihil agi pt. ꝛ oia sopore q̄eta sūt. Naꝝ tps p se nō intelligit' nisi p actus humanos. mediū āt noctis actu caret. q̄ itē pesta dicunt' inactuosa q̄si sine tpe. i. sine actu p quez dinosci' tps. Galliciniū ꝓꝓ gallos lucis ꝓnūcios dictū Matutinū āt est int' absceſſuꝫ tenebraꝝ ꝛ aurore aduētū. Et đr matutinū q: ḃ tpe inchoāte mane fit. Diluculū q̄si diei pua lux iā icipiēs. Hec ꝛ aurora q̄ solē p̄cedit. Est āt aurora diei clarescētis exordiū ꝛ ꝑm⁹ splendor aeris q̄ grece eos đr. quē nos p ꝯtinatōꝫ auroram dicim⁹ q̄i eororā. Et scias q' sic̄ dicit magister in historijs tractās illō matb. xiij. Quarta āt vigilia noctis venit ad eos. q̄tuor vigilias faciūt excubātes in castris Prima đr ꝯticiniū ī q̄ oēs sil' vigilāt. Scđa ꝙo intēpestū ī q̄ odolescētes. Tercia gallicinū ī q̄ viri. Quarta ad̄lucanū ī q̄ senes. Has dñs alijs noibꝫ noiauit. s. sero. an media nocte an gallicātu an mane. Marci. xiij.

Cresco is. creui. cretū. idē ḃꝫ ꝑteritū ꝛ supinū q̄stū ad vocē qđ ḃꝫ cerno nis. vñ ꝙsus. Cerno solet facē creui cretūq̄ supinū. Sic creui cretuꝫ vult tibi cresco dare. Cresco cōponit' a cresco cis. accreui. ex ad et cresco. et mutat' d. in c. ꝛ est accrescere ad aliq̄d vel alicui crescere. Jtē ꝯcresco is. i. coalescere. coagulari. cōmisceri. cōgelari crescēdo. Jtē decresco. i. minui. qđ ꝛ discresco inuenit'. Jtē excresco is. q̄si ex crescē vel valde crescere. Jtē increscо. i. valde vel ītus crescē vl' increscere. i. tedium ingerē. Jteꝫ recresco is. i. decrescē vel iterꝫ crescere qđ decreuerat. Jtē succresco is. i. parū crescē vel p⁹ crescere. vel a posteriori pte crescere. vl' subt⁹ vl' latent' vl' a surſū crescē. Cresco ꝛ oia ei⁹ cōpositа neutra sunt. et oia faciūt ꝑteritū in creui. ꝛ supinū ī cretū sicut ꝛ cerno et eius cōpositа. ꝛ oia bñt participia ꝑteriti tpis sicut dictum est.

Cresus si. rex lidoꝝ ꝑm pap. Et hiero ī epl'a ad pauli nū. viij. ca. Preferť vidua diuicijs cresi.

Creta. A cresco is. đr ḃ creta te. q̄dā insula ē in q̄ fuit nutritus iupiter. vñ cretus a. um. ꝛ cresus sa. sum. ꝛ ḃ ꝛ hec cretensis ꝛ ḃ se. ī eodē sensu. ꝛ hec creta te. gen⁹ terre albe. s. argilla. qr in illa ī sula melior abūdat creta. vñ cretosus sa. sum abūdans creta. ꝛ creteus tea. teum. id qđ sit de creta.

Creticus. a cerno is. đr' creticus ca. cū. i. iudicial' vel determinatiuus vl' creticus dies ī q̄ sumit' iudiciū infirmitatis. ꝛ ḃ creticus ci. substātiue. i. iudex. ꝛ ꝑm ḃ creticus caret aspiratiōe vel pōt deriuari a chrisis qđ est iudicium ꝛ sic aspirat' chreticus.

Cretio a cerno is. đr hec cretio onis. i. iudicatio vl' certus numer⁹ dieꝝ ī q̄ est institutus heres. vl' adq̄t hereditatē. vel finito tpe cretionis excludit'. ꝛ đr cretio q̄si decretio. qr ibi decernit' vel ꝓstituit'.

Cretū est supinū de cerno nis. ꝛ de cresco is. ꝛ creui est eoꝝ preteritum.

Creui est preteritū de cresco ꝛ de cerno. ꝛ cretum ē eorum supinum.

Cribro sicut dicit Papi. cribro a currendo dictū. q̄a ibi currat frumentum et est instrumentuꝫ aptū ad purgandū fruges. ꝛ inde đr cribro bras. i. frumentū purgare secernere. examinare. vētilare. ꝛ cōponit' cribro bras decribro bras. ꝑcribro bras. recribro bras. et est actiuū cū suis compositis acceptum transumptiue. sed ꝓprie acceptum est neutrū. Et a cribrū ḃ cribellus li. di. Vl' ꝑm quosdā cribrum a creber bra brum. i. densus quia sit chrebro pforatū. ꝛ a cribro as. descēdit cribrans. tis oīs ge. Vñ in. ij. Reg. cribrans de nubibꝫ aquā. Et de clerico dixit quidam. Haurit aquam cribro clericus absqꝫ libro.

Crimē. a careo es. đr ḃ crimen minis. vt furtū falsitas ꝛ silia q̄ nō occidunt sed infamant. Vñ criminor aris. ꝙbum cōe. ꝛ criminosus sa. sum. quod cōparat' crimiosus sior. sissimus. Vnde crimiose sius sissime. aduer. ꝛ ḃ criminositas tatis. ꝛ hic et hec criminalis ꝛ hoc le. ꝛ ꝑdo. cri. predicta.

Crinalis a crinis. đr ḃ ꝛ ḃ crinalis ꝛ ḃ le. ꝛ ḃ crinalis lis. i. acus qua crines aptant' ꝛ ꝓdu. na.

Crineo es. nui. verbū neu. i. habere crines et dicitur a crinis.

Crinesco scis. inchoa. i. incipio hr̄e crines ꝛ formať a crineo es. addita co.

Crinicul⁹ li. di. mas. ge. pnus crinis.

Crinior. a crinis dicitur hic et hec crinior oris. i. crine plixior.

Crinis. a cerno is. đr hic crinis. huius crinis ꝛ sunt ꝓꝓrie crines mulierum sic dicti. quia crinibus a viris discernantur. et ita q̄stū ad vocem descendit crinis a cerno. sed q̄stū ad significationē potius a discerno is. Etiam dicit' alio modo hic cirrus ri. qđ et ꝑ plicatura dicitur capilloꝝ a cirrim qđ est tondere ꝛ inde cirritus tum. i. crinitus.

Crinitus ta. tum. pnl'. ꝓdu. magnos hñs crines. et dicitur a crinis.

Cripta. i. spelunca cauerna vel turba hominum et đr a crepo crepas.

Crispo pas. pui. pare patū. i. crispum facere vel ꝯcutere. vibrari iaculari. vñ crispus pa. pū. ꝛ cōparat' crispus pior. pissimus. vnde crispe pius. pissime. aduer. vñ hec crispitudo dinis. ꝛ cōponit' ꝯcrispo pas. ꝛ ē actiuū cū oibꝫ suis cōpositis.

Crissor aris. atus sum. i. fricare. ceuere. Sꝫ crissari ideo qđ mulier subtus fac̄. ceuere qđ fac̄ vir desup vl' crissari est mulieꝝ int' se sicut ceuere est virorꝝ inter se. Vnđ q̄dā. Est ceuere virꝝ. ꝫ crissari mulieꝝ. ꝑm bug.

Crista. A crinis vel cirrus đr hec crista ste. qđ eminet super galeam. ꝛ super capita quarundam quibꝫm. Vñ

cristatus ta.tū.i.crista ornatus vel q̄ magnā hz cristaz Inuenit etiā cristatus.i.galeatus.

Cristall⁹ li.fe.ge.gen⁹ ē cādidi lapidis q̄si nix 7 sic glacie durata p āuos.vñ 7 greci ei nomē dederunt. Dixit cristallū suā sicut bucellas. Et no.q̄ antiq̄ dicebāt h̄ cristallū.vñ cristallin⁹ na.nū.pnl.pō. Ain i aurora dr. Cristallina fuit facta fenestra decēs. Et scias q̄ cristall⁹ apposita radijs sol adeo rapit flāmā.vt aridis fungis vel folijs p̄beat ignē fulgidū aūt nihil aliud q̄ frigidū pati pōt.

Croceus.a crocus ci.dr croce⁹ cea.ceū.7 h̄ crocea cee i.cuna infantiū. Ain i trenis bier.dr. Qui nutriebant i croceis amplexati sūt stercora.7 cor.pnl.

Crocito tas. Acra q̄d est vox corui⁹ dr crocito tas. i.clamare ad modū corui⁹.vñ h̄ crocitat⁹ tus.tui. q̄d ē crocitus inuenit.i.vox corui.7 est tercia ſra o.i Pap.7 est crocitare p̄priū coruo⁹ 7 cor.ri.

Croco as.a cra.dr.7 ē idē q̄ crocito tas.

Crocodil⁹ li.q̄dā aial q̄drupes a crocus dr q⁹ croceum hz colorē.7 ē plerūq̄ i lōgitudine vigīti cubitorum dentiū 7 vnguiū imanitate armat⁹ tāta duricie q̄ fortium ictus lapidū tergo p̄cussus nō sētiat. nocte i aq̄s et die humi rēgescit.sol⁹ ex aialib⁹ superiorē maxillā mouē dr.ita dic̄ hug. Pap. Ro sic dic̄. Crocodilus a croceo colore dictus.aial q̄drupes i nilo.i ſra 7 in aq̄s viuens lōgitudine plerūq̄ vigiti cubitor⁹.h̄ solū ex aialib⁹ superiorē maxillaz mouere dr.silis est lacerte h̄ maior.ita vt boes māducet. Hunc dormiēti ore apto q̄dā aial fauces igredies viscera dilaniat exitq̄ viuēs d inferno q̄d fecit 7 xp̄s.h̄ papi. Quidā āt dicūt q⁹ crocodil⁹ cō ponit a crocus7 dil⁹ q̄d est met⁹.vñ xp̄s. Herba crocus diluſq̄ metus.vēit h̄ crocodilus. Nā croceis maculis variatur 7 est metuēdus. R.post c. primū sibi dans l.scriptito solo.

Crocus ci.q̄dā puer xp̄s i florē ſm poetas.vñ h̄ crocus ci.dict⁹ ē flos. Hz p̄prie h̄ crocū ci. p flore neu.ge. Hz p puero h̄ croc⁹ ci.hz p flore inueniat h̄ croc⁹ ci. hz h̄ fit gra pueri. vel crocū dr a coricio oppido cilicie vbi meli⁹ 7 pl⁹ adūdat q̄ alibi.vñ croceus cea.ceū.7 h̄ crocea cee.substātiue.

Croma grece latine dr color. vñ cromaticus ca.cū.q̄ colore nō p̄fundit nec colorē mutat ſm hug. Pap. vero dicit. Croma grece dr color vel humor latine.

Cromaticus ca.cū.penul.cor.i.plixus in croma est.

Cronia nie.plixus corpis morbo q̄ multo tpe morat vt podogra vel ptisis.7 dr a cronon.

Cronica. Cronon grece ltine dr tp̄us.vñ cronic⁹ ca.cū.i.tpalis terrenus 7 pluralit h̄ cronica cor.i. tpa vel tempor⁹ series vel ordo.vel liber vbi descripta tpa cōtinēt.vel facta diuersor⁹ tempor⁹ 7 cor.ni.

Cronographus.a cronon q̄d est tp̄s 7 graphus q̄d ē scriptor componitur hic cronographus phi. pnl.cor. qui describit tempora.vnde hec cronographia phie.i. breuis scriptura vel temporum descriptio et acnit penultima.

Cronon grece latine dr tempus.

Cruciabil.a crucio as.dr h 7 h̄ cruciabilis 7 h̄ le.q̄d ē dignū vel aptū cruciari.

Cruciamē minis.a crucio as.dr h̄ cruciamē mīs.vñ h̄ cruciamentū ti.7 h̄ crucīū cŋ.idē q̄d cruciamētū vl tormentū quodlibet.vñ lucillus. Ainū iſuaue crucīū dixit.7 p̄du.penul.cruciamen.

Crucian⁹ a crux dr h̄ crucian⁹ rij.q̄ ē cruce dign⁹.vl q̄ fert crucē ad suū dispēdiū vel ad officiū suspēdj.vel ad signū p̄fessiōis 7 religionis sue.7 inde crucian⁹ ria.riū adiectiue.

Crucibolū.a crucio as.7 bol⁹ q̄d est morsellus cōponitur h̄ crucibolū li.i.lucerna.q⁹ bolus.i.morsell⁹ sepe ibi cruciat 7 diminuit. Crucibolū etiā dr mortariū.7 corripit bo.

Crucicula le.di.pua crux penul.cor.

Crucifer fera.ferū.q̄ fert crucē penul.acuta a crux.et fero fers cōponit.

Crucifigo gis.xi.xū.verbū actiuū penul.p̄du. a crux et figo is. Unde verbalia.vel compo.a cruci dtio et figo figis.

Crucio as.aui.are.i.torq̄re tormentare.vñ cruciator toris.7 cruciatori⁹ ria.riū.q⁹ cruciat vl q̄d est dignus cruciari vel aptū cruciari. Crucio p̄ponit cōcrucio as. Itē dcrucio as.i.valde cruciare vel a cruciamine mouere. Itē excrucio as. Crucio cū omnib⁹ suis cōpositis. est actiuū 7 cor.cru. Virria ad mala nat⁹. ego crucior dū cuncta quiescūt.

Crucium cŋ.id est tormentum quodlibet vide in cruciamen.

Crudelis.a crudus dr h crudelis 7 h̄ le.adiectiuum.i. crudus.7 est crudelis in sanguine.seuus i ira.7 cōparatur crudelis lior lissimus.7 crudelit⁹ lius lissime aduer.et hec crudelitas tatis.talis p̄prietas.

Crudus a cruor dr crud⁹ da.dū.q⁹ nō ē coctū quasi nō sine sanguine.7 inde p trāslatōz dr hō crudus q̄i nō coctus.nec esui abil ē em asper 7 dur⁹. 7 p̄pat crudus dior.dissim⁹.vñ crude di⁹.dissime aduer.7 h̄ cruditas tatis.7 crudeo des.dui.i.esse vel fieri crudū vel inualescere.vñ crudesco incho.7 p̄du.primam. Prudenti⁹ in sicbo. Insolidis dapib⁹ crudescit guttur et ossa. Item in grecis.sic dicitur. Crudus nō coctus est crudelis q̄z crudus.

Cruentat⁹.a cruor dr cruentus ta.tū.i.sanguine inq̄natus vel q̄ amat effusionē sanguis vñ cruento as.i.sāguine inq̄nare.7 cruētat⁹ ta.tū.7 differt a cruēt⁹ q⁹ cruentatus dr p̄p̄e sanguine inq̄nat⁹. h̄ cruentus q̄ amat effusionē sanguinis.

Cruentus ta.tū.in cruentatus exponit

Cruma in crumena vide.

Crumena ne.penul.p̄du.saccus marsupiū q⁹ et cruma me.dicit.

Cruor.a curro ris.dr h̄ cruor oris q⁹ currēdo corruat 7 est cruor effusus.sanguis xp̄i i corpe.vñ xp̄s. Sanguis alit corpus cruor est a corpe fusus.vel sanguis est hoīm.cruor victimar⁹.vel cruor est corrupt⁹ sanguis q̄ emittit 7 dr sanguis q⁹ sit suauis.

Crurat⁹ ta.tū.q̄ magna hz crura a crus dr.

Crus a curro ris dr h̄ crus cruris q⁹ crurib⁹ currim⁹ 7 gressū facim⁹.7 sic crura h̄ genub⁹ vsq̄ ad suras.vl cr⁹ est os tibie anteri⁹.7 facit gt̄us pluralis crux formatur em̄ ab h̄ abltīo singulari crure e.p̄uersa in um.

Cruſculū li.di.puū crus.7 format a crus addita culū penul.correpta.

Cruscul⁹ la.lū.q̄ pua hz crura 7 dr a crus.

Cruscumul⁹ li.tumor crurū.7 dr a crus.

Crusta h̄ crustū vl crustulū p fragmēto panis 7 p q̄libet edulio hec crusta ste.vl crustula le.di.pnl.cor.est lamina q̄libet vl fragmentū auri vel argēti vl alterius metalli.vl ligni vel lapidis.vñ marmorati lapides crustati dicūt. Itez crusta vl crustula superficies vel corter panis vl alteri⁹ rei. Ain exod.xix.hz legi. Tolle panes azimos 7 crustula.7 ē ibi casus acti crustula nūeri pluralis. Inuenit etiā ibi crustulā.

Crustaria rie.i.taberna.a vasis crustatis sic dicta.

Crusto as.i.crustā facere vel addere vel apponē crustis aliq̄d linire.7 dr a crustū sti. Et p̄pōit p̄crusto stas Itē dcrusto as.i.valde crustare vl crustas auferre q⁹ 7 discrustare dr 7 excrusto as i eodē sensu. Itē icrusto as.i.crustis linire.crustas apponē. Itez recrusto stas.i. crustas auferre vel reponere. Itē subcrusto as.i.latenter crustas auferre vel subtus vel post crustare.7 est actiū cū oib⁹ suis compositis.

Crustosus a crusta.dr crustosus sa.sum.plen⁹ crusta 7 cōparatur crustos⁹ sior.sissim⁹.7 crustose sius.sissime

aduer. z hec cruſtoſitas tatis.
Cruſtula le. dimi. ī cruſta vide.
Cruſtulū li. in cruſta exponit'.
Cruſtū ſti. in cruſta vide.
Cruſtumiū. A cruſta dr̄ b̄ cruſtumiū mij. q̄ddā gen⁹ piri. q: durā hz̄ corticis cruſtā. vl' dr̄ a cruſtumia regione. z ī eadē ſignificatiōe pōt declinari mobiliter.
Crux. a crucio as. dr̄ b̄ crux cis. q: cruciat z facit gtūs ploralis crucū q: format' ab b̄ ablt̄io cruce e. mutata in um. z cor. v. añ c. Vñ horati⁹ ī eplis. Nō boiem occidi nō paſces ī cruce cernos. Et ī aurora dr̄. Extat imago crucis q̄ domat oē malignū. Et nō q̄ crux ī eo q̄ lata ē ſignat charitatē l'opa charitat'. In eo q̄ lōga ē ad t'rā ſignat pſeuerātiā vſq̄ ī finē. In b̄ aūt q̄ ē ſublimis ſignat ſupnū finē ad quē cūcta referūt' q̄ aūt pfunda eſt z ī terra occultata ſignat pfunditatē gr̄ie dei vl' ſignat carnis mortificatiōez cū vicijs. Et nō q̄ crux xpi ex q̄tuor lignor̄ generibꝫ fuiſſe phibet'. ſ. palme. cipreſſi. oliue z cedri. Vñ q̄dā. Ligna crucis palma cedrus cipreſſus oliua. Hāc dr̄iam lignor̄ vr̄ apl's innuere cuz dicit. Ut poſſit' cōphēdere cū oibꝫ ſctis q̄ ſit latitudo lōgitudo. ſublimitas z pfundū. Et vt dic̄ aug. Crux q̄ erat ſuppliciū latronū nūc trāſit ad frontes ip̄eratorū. Si tm̄ honorē dr̄s p̄tulit ſupplicio ſuo quātū conferet ſeruo ſuo. vide etiā ī latria.

Cubatorīū torij. tā p̄ lecto q̄m p̄ alia re cui ī nitimur. z dr̄ a cubo as.
Cubicular⁹. a cubiculū dr̄ b̄ cubicular⁹ rij. i. lecti cultos vel fabricator̄ vel p̄parator̄. z inde b̄ cubicularia rie ī eodē ſenſu. Pōt etiā adiective declinari cubicular⁹. ria. riū. i. qđ pīnet ad cubiculū vel ad cubicularīū.
Cubiculū li. i. lectus a cubo as.
Cubile. a cūbo bis vel cubo bas dr̄ b̄ cubile lis. z eſt p̄ p̄ne p̄cubinar̄. ſicut genial ſponſar̄. Fit em̄ ad lectum p̄cubinar̄ potius deſcēſus z inclinamentum q̄m aſcēſus z p̄odu. bi.
Cubio onis. maſ. ge. i. maſculus z dicitur a cumbo bis vel a cubo bas.
Cubitalis in cubitus vide.
Cubit⁹ a cubon dr̄ b̄ cubit⁹ ti. q: firmū z ſolidū membrū ſit. vel cubit⁹ ti. deriuat' a cubo bas. q: ſup cubituz ſolēt cubare ī p̄meſtiōe. z durat vſq̄ ad manū. Vñ b̄ z b̄ cubital' z b̄ le. Et ſ̄ cubitalia ſup̄ q̄ cubitū vl' cerui cē reclinam⁹. vt aurealia z puluinaria z ei' alia. Cubitalis cōponit' bicubital' le. tricubital' le. Itē a cubit⁹ p cō poſitōz bicubic⁹ ca. cū. z tricubic⁹ ca. cū. ī eodē ſenſu cū p̄dictis. Et vt dic̄ pap̄. Cubit⁹ dupl'r ſumit'. Vn⁹ qui nāliť ad digitor̄ ſūmitatē a cubito vſq̄ p̄tēdit'. q̄liter moyſes arcā mēſurauit. Ali⁹ cubit⁹ ē q̄ z maior dr̄. qui brachio extēſo toto cubito capiti p̄lato ſe eē dmōſtrat quo arca noe demetita eſt.
Cubo bas cū ſuis cōpoſitis ī cūbo bis vide.
Cubon interp̄tat' ſolidū ſiue firmū.
Cubu. a cubō dr̄ b̄ cubu bi. figura ſolida q̄ lōgitudīe altitudīe latitudīe p̄tinet' ſic facta. Vñ cubit⁹ dr̄ numerus ſolid⁹. ſ. bñs ī ſui denoiatiōe q̄tuor voces vt bis duo bis. ter tria ter. Vñ cubic⁹ ca. cū. z b̄ cubic⁹ ci. p̄ illo ſolido numero. ſ. idē q̄ cubu ſm bug. Et vt dic̄ pap̄. Cibu grecū eſt latinū cubu. vide in cybu.
Cuculla le. in culla eſt.
Cucull⁹ a culla vl' cuculla dr̄ b̄ cucullus. i. veſtis caputiata z lata bñeros em̄ z capita tegēs iſtar caputij. Vñ iuuenal'. Sumere nocturnos meretrix auguſta cucullos. z b̄ cucull⁹ li. q̄ddā gen⁹ poculor̄. vñ horati⁹. Reges dicunt' multis vigere cucullis.
Cuculus li. a ſono vocis noiat'. vide in curuca. et cor. penulti.
Cucuma me. fe. ge. a ſono feruor̄ dr̄. ſic cacabu. i. vas eneū deſup cooptū ī q̄ caleſcit aq̄ vel coquit' cib⁹. Itez cucuma vel cucurma dr̄ q̄ddā gen⁹ claue.
Cucumer ab amar⁹ dr̄ b̄ cucumer vel cucumis b⁹ cucumeris. q: interdū ſit amar⁹ q̄ dulcis naſci phibet'. ſi lacte mellico eor̄ ſemē infūdat'.
Cucumerariū a cucumer dr̄ b̄ cucumerariū rij. locus vbi cucumeres abūdāt z p̄uāt'. Et b̄ cucumerarius rij. Et hec cucumeraria rie. q̄ vel q̄ eos cuſtodit vl' vendit Iſa. j. Sicut tugurīū ī cucumerario.
Cucurbita te. penul. cor. dī q: ſit fructu rotūdo z foliꝫ vt cucumer vſualis. ß p̄cipue aggreſtis cucurbita. q̄ z coloquītida dr̄ p̄m bug. Papi. ꝛo dicit. Cucurbita. i. zuccara q̄ſi ſpeciem cucumeris hz̄. Eſt autem frigida z humida. Cucurbita etiam eſt ventoſa vnde trahitur ſanguis.
Cudis in incus dis vide.
Cudo dis. di. cuſum. i. fabricare. polire ſculpe. celare cudo p̄ponit'. Cōcudo dis. i. ſīl' cudere. Decudo dis. i. valde cudere vel cudēdo extrahere. Excudo dis. Incudo dis. i. cudē vl' incidere ſculpere celare. Prōcudo dis. i. p̄ aliq̄ re cudē. vl' qđ añ ē cudē. Recudo dis. i. iterū cudē vl' qđ ē retro cudē. Cudo z ei⁹ cōpoſita ſ̄ actiua. ſic̄ z p̄poſita ab ei⁹ freq̄ntatio cuſo as. Itē cudo et oia ei⁹ p̄poſita faciūt p̄teritū ī cudi hz q̄dā dixer̄t cuſi. z ſupinū cuſū p vnū ſ. Itē oia p̄ducūt hāc ſyllabā cu. ī oi tpe. Itē cudis dr̄ malle⁹. vide ī incus. Itē ſcias q̄ hz p̄ſ. cudē. i. ferire. Vñ incus dr̄ q̄ illic aliq̄d cudam⁹. i. feriam⁹. vñ p̄ſ. introducēs ī. x. li. illud virgilij ī p̄ eneid. ſic dī. Ait primū ſilicis ſcintillā excudit achates. Suſcepit ignē foliꝫ ⁊c. Excudit em̄ tā pñs q̄m p̄teritū pōt itelligi. ß q: ſuſcepit. ſubiūxit. meli⁹ p̄teritū intelligimus.
Cui z huic p̄ monoſyllabis accipiūt metrici. q: gtūs ī ius deſinēs vna vult ſupare ſyllaba ſuū dtīm vt dic̄ p̄ſ. agens de voce ſcde declinatiōis.
Cuias. a cui⁹ a. ū. deriuat' b̄ z hec cuias atis. interrogatiuū. poſſeſſiuū. infinitū. relatiuū. gētile z patriū. Et hz q̄rere d gēte vel d patria tm̄ ſīl' z ſel' nō pōt querē d vtroq̄. Ad qđ poſſūt rnderi illa duo p̄ noia nr̄as z vr̄as vt cuias ē iſte rnder' nr̄as. i. de nr̄a gēte vel patria. vel pñt rnderi noia gētilia ſeu patrie vt roman⁹. italic⁹ vl' ſpecificātia gētē vel patriā poſita in ablt̄io caſu cū hac p̄e poſitiōe de. vt cuias eſt iſte. rnderi pōt d tuſcia. d bononia. z circūflectit' ī fine cuias. q: olim dicebat' hic z hec cuiatis z hoc te. qđ penul. circūflectebat.
Cuius a. ū. deriuat' ad b̄ gtīo cui⁹. z hz b̄ i. ſonare cōſonātē. ß cū gtīo p̄miti vocalit' cā dr̄ie ſm bug. ß b̄ nō tenet' cōiter. Nō em̄ ē neceſſe q̄ i. p̄ferat' vocalit' ī gtō cui⁹ ad dr̄iam h⁹ noīs cuius a. ū. q: alia ē dr̄ia int' cuius gtīm z cui⁹ ntūm q: cui⁹ntūs poſſeſſiuū ē z accuit' ī fine z tenet' p̄cordare cū ſubſtātiuo ī trib⁹. vñ vir. in buco. Dic mihi dameta cuiū pec⁹ an melibei. Hz iſte gtūs c⁹ nō acuit' in fine z ē p̄mitiuū z nō requirit' p̄dictā cōformitatē accidētiū. Nota q̄ cui⁹ tam p̄mitiuū q̄m derinatiuum ē duar̄ ſyllabar̄. et ſic eſt ibi i. duplex conſonās. Hz cui eſt monoſyllabū. q: gtūs eius. ſ. cuius ſupat euz vna ſyllaba. z eſt ibi i. cōſonās ſicut in cui⁹. Itē ſm vſū declinat' ntio cui⁹ a um. Actio cuium am. um. ablatiuo a cuia. z nō hz in vſu plus. z eſt infinitum. interrogatiuum. poſſeſſiuū relatiuū. Itē ad interrogationē factaz p̄ cui⁹ ia. ium. debēt reſponderi noīa vel p̄noīa poſſeſſiua vel gtūs ſpecificās poſſeſſorē. vt cuiū eſt iſtud mācipiū. rnder' petrinū. meū mei. martini. Itē ſcias q̄ cuias fe. ge. z cuiū neu. ge. acuūt' ī fine p̄pter p̄ſor̄tiū maſ. ſcz cui⁹ qđ acuit' in fine.
Culcitra. A calco cas. dr̄ culcitra tre. pnſ. nāliť cor. q̄ſi calcitra. q: calcet'. i. fartiat' plumis vl' dr̄ a colo lis. q: colat diligenti cultura..
Culex cis. aīal punm volatile dict⁹ ab aculeo q̄ ſāguinem fugit. Culices non tangunt homineꝫ ſi abſint beo cū oleo cocto ſe pungāt vt dī. pap̄. z cor. li. z dicit' culex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

valgo simz ala. q añt corr. li. pz ī aurora vbi dr. Discur rūt culices boiem turbādo quietū.

Culina ne. dr a coquina p diminutōez. vel vt dic ps. i. uij. li. d venoiatiuis. a coqu⁹ dr ꝟ coq̄na z culina. z p u. penul. Cū inuenal. Centū puiue sequit sua que cz culina. Dap. ho sic dic. Culina vel coquina loc⁹ cō quēdi a coquo dicta q̄ est artifex coquendi.

Culla. a cullens dr ꝟ culla le. gen⁹ vestis monachorū. q: ille q̄ hāc vestē gerit oīa dz postponē secularia. Cū ꝟ cullula le. dimi. z cullat⁹ ta. tū. z hec cuculla le. idez q culla. vñ cucullatus ta. tū. Alq̄ dicūt q cuculla ē dimi. a cella q̄si mino: cella vel casa. Alq̄ ho dicūt q cucullus est dimi. a culla q̄si mino: culla.

Culle⁹ lei. dr a claudo dis. z ē culle⁹ q̄dā sacc⁹ d corio i q̄ dānati iſnebāt. s. q̄ pez vel matrē vel fratrē occide rāt. vel patriā. pdiderāt vl aliud magnū scel⁹ pmiserāt z cū dānato icludebāt symia serpēs z gall⁹ gallinatius z canis z sic ī mare vl et ī fluimē viciuū ſm q̄litatē illi⁹ regiōis pjiciebat at tūc canis symiā. symia gallū. gall⁹ serpētē pſeqbat vnec serpēs p os vl p podicē dānati intrare cogebat. z sic magnis penis affligebat. vñ inue nalis. Cui⁹ supplicō nō debuit vna pari. Simia nec ser pēs canis nec culle⁹ vn⁹. vl dr culle⁹ q̄si occulle⁹ ab oc culo lis. A culle⁹ derivat culleat⁹ ta. tū. ī culleū missus. z ꝟ culleol⁹ li. dimi. puus culleus. De pdicta pena dr ī institutis z ī codice legū.

Cullula le. di. pua culla.

Culmē mis. i. summitas tecti. q: tecta dom⁹ ap d q̄s dā culmo cooperiunt. Cū culminens nea. neū. z cor. i. ante n.

Culmino nas penl. cor. i. exaltare. fastigiare. sublima re. a culmen dr.

Culmites. a culmīo as. z pluraliť hi z he culmites pe nul. cor. i. diuites q̄ sibi diuitias accumulant

Culmus mi. mas. ge. ē ipe calam⁹ spice q̄ a radicibus na scit. lz z culm⁹ quādoq̄ inueniatur p ipso folliculo vñ spica exit. vel quādoq̄ p ipa spica. et dr culmus a cala mo quasi calmus. vnde hec coloma me. i. calamus cum spica sua.

Culpa pe. i. nox a crimen. mala fama. reprehēsio. vide tur deriuari a cello lis. qd non est ī vsu. q: pcellat z pcu tiat hominem.

Culpito tas. frequēta. z formať ab vltimo supino de culpo as. culpatu u. mutata ī o. z a in i.

Culpo as. dr a culpa pe. z est culpare. criminari. repre hendere. Culpo pponiť. Diſculpo pas. exculpo pas. ī eodē sensu. i. defendere culpā. culpā impositā alicui ab eo remouere. Inculpo pas. i. culpam imponere. Cul po pas. actiuū est. z omnia eius composita similiť acti na sunt.

Culponeus nei. calciamētū rusticor amplū z latū qd alio noīe dr pero onis. vt vult hug. Pap. etiam dicit. Culponei rustica calciamenta.

Culpula le. dimi. pua culpa.

Cultellus li. dimi. puus culter.

Culter. A colo lis. dr ꝟ culter tri. q: ātecz falces eēnt repte. vites z arbores cū cultellis antiquitus putabāt z colebāt.

Cultrū tri. neu. ge. i. patella qd a colo lis dr.

Cultura re. penul. pdu. dr a colo lis.

Cultus a colo lis. dr cult⁹ a. ū. z cōpať cultus tior. tissi mus. vñ culte tius tissime. aduer. z cōponiť. Incult⁹ ta. tū. z silr cōpať. z ꝟ cultus tus. tui. z ſm Pap. cultus ta tū. ornat⁹ aptat⁹. Cultus religio quā credētes exhibe mus. Et scias q̄ incultus. i. nō cultus nomē est sed ī cul tus. i. inhabitatus pticipiū est ab incolor incoleris.

Culus li. dictus quasi currus. quia p eū interiora dis currant ſm Pap. z est idē culus q̄ anus ni. secunde de clinationis.

Cū ꝓpositio ablīo casui deseruit. z scribiť p u. z m. z

venit solū p appositionē. aliqū est aduer. tpis vt cuz p qū. Inuenitur con. p o. z n. z venit tm̄ per compositio nē. Dz obijciť d q̄cūcz z cuiuscūcz vbi cū p u. venit p ꝓpositiōz. Ad ꝟ dico q cū pōt p vrā cōpositōz vire nō tm̄ p se. ꝟ vtute b⁹ ꝓiunctiōis cz. sic dixi supī ī tcia pte in ca. d figura ꝓposita. Et scias q huic cōiunctiōi cū nō est alia reddēda ꝓiunctio. Cū male dr. Cū de vestra mi sericordia ꝓfidā. ideo vel ꝓterea vel idcirco ad vos re currere nō formido. Cū q̄dā. Sermo dānat tō si cuz comitatur.

Cumba. a cubo bas. vl a cūbo bis. dr hec cūba be. z ꝟ cimba be. i. yma ps nauis z vicinior aq̄s sic dicta q: aq̄s incūbat. vñ z ipa nauis z pcipue pua q̄cz dr cūba siue cymba. vñ pluraliť cymbia orū. dicūť pocula facta ad similitudinē cymbe nauis.

Cūbo bis. bui. bitū nō est ī vsu ī pnti. z inde cubo bas pme ꝓiugatōis. z bz idē pteritū z supinū cū eo. s. cubui z cubitū i eodē sēsu cū eo. i. iacere incliari. ꝟ cubare po tius spectat ad languidos z ad insidiatores z vigilato res. vñ cubare inveniť p insidiari vel vigilare vel infir mari. Itē ſm antiq̄tatē inveniť q cubo bas faċ pteritū in aui z supinū ī atū. vt cubaui cubatū. z ſm ꝟ ꝑpe pti net ad languidos vl insidiatores vel vigilatores. vnde ꝟsus. Sanⁿ eo cubitū male sanⁿ vado cubatū. Cumbo bis. z cubo bas. ꝓponūť accūbo bis z accubo bas z est accubare toto cor. pe. accūbere cubito. z ꝑpe i ꝓmestio ne. Itē ꝓcūbo bis. z etiā ꝓcubo bas. i. coire vl piter vel insil iacere. vñ ꝟ ꝓcubitⁿ⁹ tus. Itē decūbo bis. z decubo bas. i. vigilare vel iacē ī ptu vel ī infirmitate. Itē discū bo bis z discubo bas. i. iacere ad comedēdū ī triclinio. vel etiā ī alio loco. solebāt enī iacētes supī cubitū come dere. Itē excūbo bis. z excubo bas. i. vigilare cā custo die. q̄si extra cubare qd faciūt q̄ cinitates vel castra vl castella custodiūt denocte. Itē incūbo bis. z incubo bas i. iminere instare. vl alienā rē inadē z vi possidē. sed in cūbē ꝑpe accipiť ī ꝑma significatiōe. ꝟ incubare ꝑpe in scda. Itē intercūbo bis z inťcubo bas. i. inť aliq̄ cūbere vl cubare. Itē ꝓcūbo bis. z ꝓcubo bas. i. ꝓcul cubare l inclinari vl añ vel ī anteriori pte. Itē occūbo bis. z oc cubo bas. i. ꝫ aliq̄d cūbē vel cubare. Itē recūbo bis. et recubo bas. ꝑpie ī cubiculo. sic recubat lāguidus. ꝟ ac cūbit ī triclinio ꝓuiua. Itē recūbere vl recubare. i. sede re vel iacē ad cōmestionē. Itez succūbo bis. z succubo bas. i. cessare vel supari vel subt⁹ cūbē vel cubare. Cū bo bis z cubo bas. z oīa cōposita ab eis ſ neutra. z oīa faciūt ꝓteritū ī cubui. z supinū ī cubitū. nisi q ſm anti quitatē a cubo bas. z ei⁹ cōpositis inveniť q̄cz ꝓteri tū ī aui. z supinū ī atū. ſm hug. Itē oīa corripiūt banc syllabā cu. vbicz nisi positōe defendať. Itē ab oīb⁹ in ueniunť freq̄ntativa. vt accubito tas ℞. Itez compo sita a cūbo z cubo fere ī eodē sensu ineniūť. et si i sensu differūt pz ex p̄missis. ſm hug. Hic nō ꝟsus differētia les z mayſtrales. Accūbēs dormit discūbens fercula sumit. Cōcubēs violat pcūbēs numen adorat. Occum bens moriť victus succūbere ferť. Qui cubat ille iacet vigil excubat incubat ales.

Cumi interpretatur surge z accentuať in fine. Mar ci. v. Tabita cumi. i. puella surge. Tibi dico non est d interpretatiōe.

Cuminū ni. ge. neu. pnl. pd. Et vt dic Pap. Cumi nū ltīne ciminū grece. herba est vide supra in ciminum

Cumulatim aduer. i. cōgestim a cumulo las dr.

Cumulo las. pnl. cor. ī cumul⁹ exponiť.

Cumulus. A culmus dr cumulus li. i. summitas et alt quorum coacervatio. vñ hec cumulatio onis. vñ cumu losus sa. sum. plenus cumulo. Et cumulo las. pnl. cor. i. congregare augere multiplicare cōgerere ad summū implere. vnde verbalia. Cumulo cōponiť a cumlo las. id est aggregare. Decumulo las. i. valde cumulare vel cumulū auferre. Et est actiuū cū omnib⁹ suis composi-

tis.7 cor.mu.vñ q̄dā. Gaudia stultor cumulāt augmēta dolor vel malor.

Cuna.a cine greco dr ꝑ cuna ne.q̄si cina.i.lectul⁹ vbi pueri iacere ꝙsueuer̄t. Jdē 7 alio nōie dr crepūdiū.7 dr sic.q: ptui solet adhiberi. vl q: puer ī ea iacet cinctus. Cuna er dr dea paganor q̄ cunā dr ifanti administrare. vñ ꝑ cunabulū illud idē q̄si cinabulū. Et cunabuln dr tps ī q̄ puer iacet ī cunabulo.7 cōponit ꝑ īcunabulū idē qd cunabulū.

Cunabulū li.pnl.cor.ī cuna exponit.

Cūcta cte.i.mora 7 dr a cūct⁹ ta.tū. Vñ catbo. Pro spicito cūcta tacit⁹ qd q̄sq; loq̄r. Nō em̄ pt ꝑ li cūcta esse plalis numeri 7 actī casus.q: sic esset ꝙstructio īcōgrua. Est g̃ abltūs singlaris 7 talis ē ꝙstructio 7 sēsus. Cu tacit⁹ ꝓspicito id qd q̄sq; loq̄r. ꝓspicito dico cūcta.i.ꝑ cūctā.i.ꝑ moram an q̄ tes rñsuz vt ītelligas qd dr.q: q̄ prius rñdet q̄ audiat stultū se eē demonstrat 7 ꝙfusione dignū.

Cūctatim aduer.i.dubitant vl morāter vl omnino sine omnimō.7 dr a cūcta cte.vel a cūctus.

Cunctipotens.i.ds cūcta potēs penul.cor.et pōt esse ge.omnis.

Cūctitenēs tis.i.cūcta tenēs penul.cor.ge.oīs.

Cūctor. A cūcta cte.siue cūctus dr a cūctor aris. tat⁹. tatū.i.morari vel dubitare.q̄ em̄ vniuersū vult videre vel numerare.oz eū morari 7 dubitare.7 scribit cūctor aris.ꝑ morari vl dubitare cū oīb⁹ suis ꝙpositī ꝑ u. Cō tor aūt cōtaris ꝑ inq̄rere cū oīb⁹ suis ꝙpositis dz scribi ꝑ o.vide ī cōtor ꝑ o.in ꝓma syllaba.

Cūctus a cune⁹ vl coco is.dr cūctus ta.tū.i.vniuersⁿ vel collecta ī vnū vniūsa mltitudo q̄si cune⁹.q: omnes ī vnū coeāt. Cūcti em̄ dicūt oēs cū ꝙiūcti sr 7 sil faciūt. alit dicūt oēs 7 nō cūcti.7 scribit ꝑ u.ī ꝓma syllaba. Jnuenit cōtus ꝑ o. ī ꝓma syllaba ꝑ aliud est d q̄ sup dixi ī suo loco. Jtē declinat ꝑ cūcta te.vñ q̄dā. Prospicito cūcta si vis bñ dicere cūcta.

Cune⁹ a coco is dr ꝑ cune⁹ nei.i.collecta ī vnū militū vel peditū mltitudo.vñ q̄ ī vnū coeūt dicūt cuneus q̄si cōeus.q: ī vnū coeāt 7 cogāt oēs. Cune⁹ er dr q̄d dā instrm ligneū ad findēdū ligna 7 ad firmādū stilū in ferramento aliq̄ vel alia re.sil a coco is.q: coeat ī sūmitate.vl q: sui interpositiōe diuersa faciat coire vl coartari. Ad cui⁹ sil itudinē dicūt cuneū ī expeditiōe dici.

Cuniculin⁹ na.nū.pnl.ꝑdu.vide in cuniculus.

Cunicul⁹.a cuen⁹ dr ꝑ cunicul⁹ li.i.q cune⁹.s.via occulta 7 subterranea.vñ ꝑ cunicul⁹ li.pnl.cor.q̄ddā aīal ī subterraneis bitās cauernis.vel dr cunicul⁹ q̄si caniculus.q: canū in dagine capiat.7 hinc cuniculin⁹ na.num possessiuū vt cuniculine pelles. Jtē a cunicul⁹ dr ꝑ cuniculus li.q̄ddā gen⁹ machinar caute ad vrbes capiendas inuētū.vel ē castrū sub terra factū instar cuneorum vñ 7 volūt ipm inde deriuari. Vñ ambro.sup egesippū Joannes ꝓnceps seditionū cuniculū suffodit.7 potest intelligi cuniculus tā via illa subterranea q̄ machina ī ea facta.nā hmōi fouee subterranee sepe fiūt ad capiēdum oppida.

Cunio is.iui.ire.ꝛbū neu.i. putrescere.vel stercus facere. vñ hic cunnus ni. 7 inde hic cunnul⁹ li. dimi.vas mulierum.

Cunnus ni.in cunio exponit.

Cun⁹ ni.mas.ge.i. foramen occulta via 7 subterranea 7 inde hic cuniculus li.dimi.

Cupedia.a cupid⁹ dr ꝑ cupedia die.i.cupiditas edēdi 7 bibēdi.vñ aug.in li.de doctrina xp̄iana. Fieri pōt vt sine aliq̄ vicio cupedie vel voracitatis p̄ciosissimo cibo sapiens vtat.

Cupediosus sa.sū.i.cupid⁹ vel suꝑb⁹.7 dr a cupedia.

Cupe est infinitiu⁹ de cupio is.7 cor.pnl.

Cupes.a cupio is.pluraliter be cupes ium.i. cibi lauciores.vñ pōt oriri cupido ꝑm bug. Pap. ꝛo dicit. Cupes fastidiosus sꝑb⁹ cupidus.

Cupidenari⁹.a cupid⁹ vel cupido dinis et denari⁹ cōponit ꝑ cupidenari⁹ ria.denarior cupid⁹ sic mercator Vel adiectie pōt declinari cupidenari⁹ ria riū.a cupio 7 denari⁹ ria.i.cupiēs denarios. Vñ terēti⁹ ī cunucho. Cōcurrūt leti obuiā mihi cupidenarij.

Cupidineus a.ū.i.voluptari⁹ a cupido dinis.

Cupido.a cupes vel cupio pis.dr hec cupido dis.fege.ꝑ cupiditate.ꝑ ꝑ filio veneris ē mas.ge. Et hinc cupidine⁹ nea neū. Et scias q cupido tā ꝑ volūtate q̄ ꝑ filio veneris ꝑdu.pi. Pro cupiditate sumit palip.ij.ca.xix. Nō ē inq̄t apud dñm nrm iniq̄tas nec ꝓsonar acceptio.nec cupido munerꝫ. Et ī oui.d arte. Qd latz ignotū ē.ignoti nlla cupido q: ꝑm aug.7 greg. Dino incognitū nō pōt diligi. Pro filio aūt veneris sumitur in ouid.de reme. Parce tuū vatē sceleris dānate cupido. Jtē inuenit cupid⁹ da.dū.dño cupido d dd.7 tē cor.pi. 7 sumit sic ī oui.epi. Aiunene 7 cupido credat rddita ꝛbgo. Vñ pz q cupido inuenit ī trib⁹ significatōib⁹ q̄ ꝓtinēt in hoc versu. Jpse cupido nocet multis cupido q̄ cupido.

Cupidulus la.lū.di.aliquātulū cupidus.

Cupidus.a cupio pis.dr cupidus da.dū.7 est cupid⁹ in acquirēdo.auarus in retinēdo.7 cōpat cupid⁹ dior. dissim⁹. Vñ cupide dius.dissime aduer.et hec cupiditas tatis.7 cor.pi.7 dr cupid⁹ q̄si mltū cupiēs vl capiēs Differt cupiditas a voluptate vt dicā in voluptas.

Cupio is.iui.itū.ere.ītie ꝓiugatiōis. Et dist igue sic ambimus honores 7 dignitates. Cupim⁹ alias res mūdanas.desideram⁹ celestia. Jtē cupim⁹ 7 pūtia 7 absentia.desideramus tm̄ absentia.petimus cupitū. Desidē riū mulier q̄rimus. Jtē scias q inq̄rim⁹ de q̄b dubitamus ī diffic li questiōe q̄ solui volum⁹. Sz interrogam⁹ qd respōderi volum⁹. A cupio derivat cupisco scis incboa.7 ꝑ ꝓpositiōz ꝓcupio is.vñ ꝓcupisco scis īcho. tñ ꝓcupio mō nō est in vsu. Cupio 7 ꝓposita ab eo sūt actiua 7 faciūt ꝑteritū 7 supinū ad modū quarte ꝓiugatiōis.7 oīa corri.hāc syllabā cu.vbiq̄.

Cupitis q̄ est ꝛbū cor.penul.q̄ ꝛo est casus dativi vel ablatiui d cupitus.ta.tū.ꝑdu.penl. sicut cupitū supino d cupio. Vñ quidā. Multa viri cupitis multa pire cupitis.

Cupla ple.derivat a copulo las.et sūt cuple ptes edificioz sic dicte.q: copulāt inter se luctātes. Luctātes sil sūt ptes edificioz sic dicti.q: erecti inuicē se teneāt more luctantium.

Cuppa pe.idē est qd dolū.vñ lucan⁹ in.iiij. Nāq̄ rate vacue sustentāt vndiq̄ cuppe.

Cur aduer.i. q̄obrē.q̄re ē 7 interrogatīm 7 relatiū.

Cur a.a cor dr hec cura re.i.solicitudo anxietas.q aūt dr cura q̄si cor edē vel quasi cor vrēs vl q̄si a corde rudens. vel q̄si cor agitās etymolo.est nō ꝓpositiōis oñsio ꝑm q̄sdā tñ derivat a corruo is. Differt tñ cura a solicitudine.q: solicitudo moderata est 7 tpalis. ꝑ cura sine moderamine ē. Jtē cura ē medicina.vñ Vsus. Cura fugat morbos 7 auarū pectus adurit.

Curator toris.dr a curo as.q: curā ferat de puer̄ qui eius etatis sunt vt sua negocia admīstrare nō possint.

Curculia lie.fe.ge. Curculias vocant naute funes q̄bus in tēpestate vtūtur ꝑm bug. Pap.etiā dicit. Curculias naute suo more vocāt funes quibus in tempestatibus vtūtur.

Curculio. a gutture dicit hec curculio onis q̄dā vermis qui comedit legumina.q: pene nihil aliud ē q̄ gutture.quasi em̄ ꝓstat totus in gutture. Sed hoc nomen viciose inuenit scriptū ꝑ g.cū certū sit esse scribendum ꝑ c.s.curculio.sed hic error accessit propter derivatōz factā a gutture dr enim curculio quasi gurgulio a gutture.7 hinc facta translatiōe curculio dr priapus. Cuz em̄ priapus est inflatus est sil is illi vermi. hic em̄ totus

videt ꝓstare in guttere. ꝛ fere nihil aliud esse videt nisi guttur ſm bug. Pap. ꝟo dicit. Curculio ꝟmis frumẽti vel fabe.

Curculiũculus li. dĩ. puus curculio.

Curia rie. dr a cura. qr ibi frequẽs ẽ cura ꝛ solicitudo dr reb⁹ administrãdis. De curia dr q̃dã. Curia curarus genitrix nutrixq; maloruꝫ. In victis victos inbonestis equat honestos. Et est ibi q̃dã color rhetoricus q̃ dicitur agnominatio. Itez curia. i. meretrix. vñ curia ius curat meretrix est curia dicta.

Curialis. a curia dr hic ꝛ hec curialis ꝛ b̃ le. q̃ est dr curia vel ptinẽs ad curiã vel res curie. Et cõparat curialior. lissim⁹ vñ curialiter lius lissime. aduerbi. ꝛ hec curialitas tatis. Itẽ curiales dicũt q̃ accipiunt curã de plebe ꝛ ciuilia officia ꝓcurãt ꝛ exequũt ꝛ derivat a cura. Hi idẽ dicũt ꝛ decuriones.

Curatim aduer. i. de curia in curiã. vel curiatim. i. curialiter. ꝛ derivat a curia vel curialis.

Curio. A curia derivat b̃ curio onis. q̃ est decuria. et inde cõponit decurio. Curiones etiã dicũtur q̃ accipiunt curam de plebe ꝛ ciuilia officia ꝓcurant ꝛ exequũtur. Hijdem ꝛ curiones ꝛ curiales dicti sũt. ꝛ tunc derivatur a cura re.

Curiola le. dimi. pua curia.

Curiosus sa. sum. dr a curia ꝛ cõparat curiosus sior. sissim⁹. vñ curiose sius. sissime aduer. ꝛ b̃ curiositas tatis ꝛ ẽ curiosus facet⁹ dicax. vrban⁹. Itẽ curiosus dr q̃ vitã alioꝝ inuestigat ꝛ sua interiora ignorat. vñ di. Ere go. i. omel. Hõ q̃dã fec̃ cenã magnã. Graue inqt nãq; ẽ curiositatis viciũ q̃ dñ cuiuslibꝫ mẽtẽ ad inuestigãdã vitã ꝓximi exter⁹ ducit. sp ei sua intima abscondit. vt aliena sciẽs se nesciat. ꝛ curiosi anim⁹ quãto pitus fuerit alieni meriti tãto fiet ignar⁹ sui. Io dic̃ bernar. i me ditationib⁹. Multi multa sciũt ꝛ seipos nesciunt. Stude cognoscẽ teipm. qr multo melior ꝛ laudabilior es si teipsuꝫ cognoscisq̃ si te neglecto ꝓgnoscere cursus sideꝝ vires herbaꝝ. ꝓplexiões hoim. naturas animaliũ. et haberes oim celestiũ ꝛ terrestriũ scientiã. vide in ocul⁹. et in p̃ceptũ ꝛ i hõ.

Curo as. aui. are. atũ. ꝟbũ actiuũ. i. sanare vel purgare vel curã alicui adhibẽ. ꝛ derivat a cura re. Inuenit et neu. ꝛ absolutũ curare. i. studiũ ꝛ curã hãe. Curo cõponit cũ ad ꝛ dr accuro as. Itẽ cũ ꝓ ꝛ dr ꝓcuro ras. i. ꝓ aliquo curã de aliq̃ re suscipe ꝛ ꝓcurare diligẽt pascere. ꝛ sc̃ actia oia ꝓposita a curo as. ꝛ ꝓducũt cu. sed bi cures curiũ. q̃dã ppli inꝫ romã ꝛ cotr. cu. Cñ versus Qd statuẽ cures nõ illud rũpere cures.

Curraculus la. lũ. aliquãtulũ curax vl velox ꝛ dicit a currax.

Currax. A curro is. dr b̃ et hec ꝛ hoc currax cis. i. velox ꝛ cursu potens.

Curriculũ. a cursu dr b̃ curriculũ li. i. puus cursus vl tpis cursus sine spaciũ vel et ipm tps. qr nõ stat ß currit. vl loc⁹ sine spaciũ i q̃ fit cursus vl officiũ currendi. Et abltus singularis b⁹ nois. s. curriculo ponit aduerbialit ꝓ cito vl celerit. Cñ plaut⁹. Ez nos abire curriculo. Et terẽti⁹. Decurre curriculo. Sz ſm bug. Deli⁹ ẽ vt b̃ ꝛ ibi teneat i vi abltr. et ponat ꝓ cursu. vt sit sensus. Curriculo. i. cito cursũ.

Curricul⁹ li. puus cursus.

Curritis tis. i. iuno ꝛ dr a cura. qr credebat curã gerẽ ꝓ pplo. vl poti⁹ dr a currus qr iuno vtit curru ꝛ armis Est em̃ dea belli ptegẽdo pplm ꝛ pdu. pnl. vñ marcialis. Curritim dñt memorare bellantes.

Curro ris. cucurri ere. cursum ꝟbũ neu. ꝛ cõponit cũ ad ꝛ dr a curro is. i. ad aliquẽ currẽ. ꝛ p̃cipue cã auxiliã di. vñ b̃ accursus sus. sui. Itẽ ꝓcurro is. i. sil curre. Indr ꝓcursus sus. sui. Itez circũcurro ris. i. circunquaq; currere. inde circũcursus sus sui. Itẽ discurro ris. i. diũsis modis currere. vel ad diuersa loca currere vñ discurs⁹ sus. sui. Itẽ decurro is. i. deorsũ currẽ vel ꝓ trãsire vnd⁹ dr cursus sus. sui. Itẽ excurro ris. i. extra currẽ vñ excursus sus. sui. Itẽ icurro is. i. currẽ ꝛ vltro currẽ. vñ incurs⁹ sus. sui. Itẽ intercurro is. i. intervenire currẽ inter aliq̃. vñ intercursus. sus. sui. Itẽ ꝓcurro is. i. ꝓcul currẽ vl i anteriorẽ ptẽ currẽ. Itẽ ꝓcurro is. i. pfecte vsq; ad finem currẽ vñ ꝓcursus sus. sui. Itẽ p̃curro is. i. añ currẽ. vñ p̃cursus sus. sui. Itẽ occurro is. i. ꝛ currẽ. vñ occursus sus. sui. Itẽ recurro is. i. retro currẽ vl itez currẽ. redire. vñ recurs⁹ sus. sui. Itẽ succurro is. i. paz currẽ. i. remissuꝫ aliquãtulũ vl p⁹ currẽ. vl sbt⁹ currẽ vel subuenire auxiliari. vñ succursus sus. sui. Itẽ trãscurro is. i. vltra currere vel velociter ptrãsire ide trãscursus sus. sui. Curro ꝛ oia ei⁹ ꝓposita faciũt ꝑteritũ i curri ꝛ supinũ i cursuꝫ. Itẽ curro geminat ꝑmã syllabã i ꝑterito vt cucurri. ß ꝓposita ab eo qñq; geminãt qñq; nõ. ß sepi⁹ nõ geminãt ꝑter ꝑcurro qd̃ sepe gemiat. vñ i euãgelio iob. Precucurrit citi⁹ petro. Itẽ curro ꝛ ab eo ꝓposita sũt neutr. Decurro tm̃ ꝓ p̃ueire. ꝛ ꝓcurro ꝓ ptrãsire pñt eẽ actia scdz bug. ꝑs. et i. x. li. di. A curro ꝓposita vtro q; mõ ꝓlata inueniũt ab autoribꝫ. vt decurro decurri. decucurri. ex b̃ pz q; qñ ꝓposita a curro inueniũt gemiare ꝑteritũ i biblia vl dictis sanctoꝝ nõ est corrigenduꝫ An̄ scias. q; apud modernos curro geminat ꝑteritũ. i ꝓpositione aũt tm̃ cũ p̃. vt p̃curro is. sicut ꝛ pungo cũre. vide supr̄ in tercia pte i tractatu de ꝑteritis pfectis i regulis generalib⁹.

Currus a curro is. dr hic currus us ni. quoddã gen⁹ vehiculi.

Cursilis a curro is dr b̃ ꝛ b̃ cursilis ꝛ b̃ le. ad currẽdũ facilis ꝛ cor. penul.

Cursim aduer. i. cursibiliter cito. velociter ꝛ dicitur a curro ris.

Cursito tas i cursso as. exponit.

Cursio onis. fe. ge. a curro is. dr ꝛ ẽ ipe art⁹ currendi.

Cursu ab vltio supr̄. d curro is. s. cursu u. in o fit curso sas ꝟbũ frequẽ. a cui⁹ supino. s. cursatu a. mutata in i. ꝛ silr u. in o. fit cursito tas ꝟbũ frequẽ. silr.

Cursor oris. mas. ge. a curro is dr vt cursor dñi pape.

Cursus a curro is dr b̃ cursus sus. sui. vel dr a crure. ẽ em̃ cursus velocitas pedũ.

Curuca a cucul⁹ dr b̃ curuca ce. q̃dam auis q̃ alienos pullos educat vel nutrit. ꝛ dr sic. qr dñ cucul⁹ eius oua forbeat suaq; relinquẽs. curuca tãdiu ea fouet ꝛ pullos natos educat. donec filij inde nati ꝛ excreti eã curucaꝫ comedant. vñ ꝛ curuca dr ille q̃ cũ credat nutrire filios suos nutrit alienos. hec eadẽ auis linosa dr ſm quosdã

Curuco as aui. ꝟbũ actiuũ dr a curuca ce. ꝛ ẽ curucare aliquez curucã facere qd̃ fit eius corrumpendo vtorẽ ꝛ pdu. pnl. curucaꝫ ꝛ curuco.

Curulis. a curr⁹ dr b̃ curulis sedes ꝓsulũ vl ptorũ ꝛ ediliũ. ꝛ dr curulis q̃si currul. qr i curru ferebãt. vñ b̃ et hec curulis ꝛ b̃ le. adiectiuũ. ꝛ b̃ ꝛ b̃ curulis q̃ ex dignitate sedet i tali sede. ꝛ cotr. ꝑmã ß ꝑdu. pnl. vñ grecismus. Possidet hãc sedẽ pr̄esul p̃torq; curulẽ.

Curuo as. aui. vñ ꝟbalia ꝛ hec curuatura re. ꝛ curu⁹ a. um. qd̃ cõpat curu⁹ uior uissim⁹. vñ curue ui⁹ uissime aduer. ꝛ hec curuitas tatis. ꝛ ꝓponit icurus. a. ũ. i. valde curuus. Curuo as. ꝓponit accuruo as. i. ad se vl ad aliq̃d curuare vel a curuatura remouere. Cõcuruo as. i. sil curuare. decuruo as. i. valde curuare vel a curuatura aliq̃d remouere. Incuruo as. ꝑcuruo as. recuruo as. Cñ recurus a. ũ. Curuo actim ẽ cũ oib⁹ suis cõpositis.

Cuso a cusu. a supino de cudo dis. u. mutata in o. fit cuso sas. ꝟbũ frequẽta. qd̃ nõ est in vsu a q̃ cõponit accuso sas. decuso sas. i. ornare venustare. qui enim ornat valde ꝛ frequenter cudit. Excuso sas. Incuso sas. Recuso sas. Cuso actiuum est cum omnibus suis cõpositis ꝛ pdu. cu.

Cuspis. A cespes dr hec cuspis dis. fe. ge. ꝑprie po-

sterior ps baste. Dicit tñ qñq; cuspis ipa basta qñq; summitas baste. qñq; bastile amentatū. Sz ppe vt dictū est vr posterior ps baste a cespite quasi a virgulto z cōponit inde triscuspis.
Cussum est supinū de cutio is.
Custodia die. i custodio vide.
Custodiarius vide in custodio.
Custodio dis. diui. dire. ditū. vñ b z b custos dis. cōmunis ge. fuator pastor, pcurator. z hinc hec custodia die. z b custodela le. pnl., pdu. i eodē sensu z b custodiarius z hec ria idē qđ custos.
Custos i custodia vide.
Cusus p vnū s. supinū đ cudo dis.
Cutere. i. ferire infinitiuus de cutio tis.
Cuticula le. dimi. pua cutis. Et scias q i. añ culus la. vel lū. in diminutiuis omnib; breuiat. vt vētricul⁹. inuenticula. feniculū. Tamē in cuticula z in nutricula inuenit lōga apud quosdā autores licētia poetica z metri necessitate.
Cutio. A cutis vr cutio is. si. sū. i. pcutē b nō est i vsu. z cōponit. Cōcutio is. i. q̄tere. Discutio is. i. subtiliter indagare vel quatere. Decutio tis. id est auferre vel q̄tere. Excutio is. i. quatere vl' sb tlit' inq̄rere. Incutio tis. i. injcere iferre. imittere vl' q̄tere. Percutio is. i. ferire. Recutio tis. i. itez q̄tere vl' cutē. Succutio tis. i. subtus cutere. Et nō. q oia ista pñt eē cōpositā a q̄tio tis. qđ magis vi q̄tū ad significatōz. b q̄tū ad vocē potiꝰ a cutio. Cutio is. z oia eiꝰ ppositā sūt actiua. z faciūt ptēritū i cussi z supinū i cussum. z corr. cu. vñ Virgi. in. vj. eneid. Cōcutit z stimulos sb pectore vertit apollo. vide etiā in quatio tis.
Cutis. Cote grece ltine đ icisio. vñ hec cutis. i. pellis Sz pellis đ qr exneas iniurias corpis tegendo pellat. Pellis xo detracta iā đr. Coriū a carne quā tegit b b brutis aliis ē. ppuz. cutis xo đ qr pmā icisiōz patiatur fm bug. Pap. xo sic dic. cutis q i corpe pma ē dicta sic q corpi suppositā icisiōez pmā patiat. cotis enz grece ltine icisio đr. Eadē z pellis đr z cor. cu. Birria. Pena tenet stimulos innouat illa cutem.
Cuticꝰ. A cutis vr cuticꝰ a. ū. i. stupratꝰ. corruptꝰ. qđ ꝓponit recuticꝰ a. ū. i eodē sēsu vl' q̄ retrouersaz bz pelle mēbri virilis. vñ recutici ppe dicunt indei q̄si retro bñtes cutē. i. circūcisi. carēt em anteriori pelle virilī mēbri. Unde marcialis ad vrorē suā ait. Nec recuticorū fugis inguina indeor. Et plius. Recuticaq; sabbata pellis. Et vocauit sabbata recutica ppter recuticos. qr ad eos ptinēt z ea celebrāt.

Dabir siue dauir ora/culuz dei. sed in libro regū interpretatur loquela.

Dabreiamī liber q̄ đr sermo diez. i. paralipomenon.
Dacia cie. in dacus est.
Datilicus ca. cū. i dactilus est
Dactylō grece ltine đr digitus.
Dactylus. A dactylon qđ est digitꝰ đr b dactylus li. fructꝰ palmaz qr digitor silitudinē imitari vī z b dactilus li. q̄dā pes metricꝰ q̄ ad modū digiti a lōgiori mō incboās i duas desinit breues. vt carmina menalꝰ. Un dactilicus ca. cū. vt dactylicū metrū qđ ꝓstat ex dactyl vl' i q̄ dactylꝰ magz dñat. Dactylꝰ et' inuenit' p digito vl' p anulo qđ et' apud nos fm bug. Et vt dic Papi. Dactylica metra pncipalia sūt. recipiūt tñ spondeū i locis oib; excepto qnto. b i fine tātū trocheū. Dactylicū metr heroicū đr eo q b metr maxīe heroū. b ē virorū fortiū facta canerēt z plia. Et scias q dactylꝰ vbiq; cōstat i heroico carmīe nisi i sexto pede. Un versus. Spondeus fugiat stet fine troche⁹. Spondeꝰ tñ qñq; inuenit' i dactylico i qnto pede vt apud lucanū. Altꝰ cesor pauit cruor armētor. Et sic fm pap. z plures alios trocheus bz locū i heroico carmine siue dactylico i sexto pede. Alij dicūt q tm duo sunt pedes q̄b; vtimur i dactylico vel heroico carmine. s. dactylꝰ z spondeꝰ. Un final' syllaba sexti pedis siue sit lōga siue sit breuis sp accipiť p lōga vt apud lucanū. Jusq; datuz sceleri canimꝰ populūq; petētē. sic i pncipio tercij pedis breuis accipiť p lōga Un thobias. Hostis si reprobet hostē. ne crede. furorē. Exercere suū te mediante sitit z bnꝰ opinionis fuit magister bene.
Dacus ci. q̄dā ppls z đr dacꝰ q̄si dagꝰ. qr đ getor genere dicūt fuisse creati daci. z declinat b dacꝰ ci. p populo illi⁹ terre. z b daca ce. p femia z dacꝰ ca. cū. Un z hec dacia cie. terra eor. z hinc dacꝰ ca. cū. nomē gentile. z b dacus ci. z hec daca ce. sic iā dcm est. Vel qđ melius ē dicam⁹ q hmōi noia gentilia z patria. vt grecus dacus. reginus. z q̄ designāt pfessionē. vt grāmaticus dyaleticꝰ. z q̄dā alia. vt nobilis. siue sint mobilia p tria genera i trib; vocib; vt dacus ca. cū. siue i duab; vt parisiensis. parisiēse. lz inueniant' posita substātiue in mascu. z fe. z neu. ge. tñ declināt' sp fm suā declinatiōz mobiliter. Sic dicimꝰ đ oīb; adiectis i neu. ge. substātiue positis. vt albū currit. Certe puer đz declinare b nomē sic positū mobiliter. s. alb; ba. bū. z q̄ tūc declinat b albū bi erat fm buguitionē.
Dagon. indecli. mas. ge. i fine accentuat'. Et vt hī i. j. Reg. Dagō idolū fuit in azoto vbi arca dei capta est.
Dalila interpūtat paupcula vel situla ꝓiunr samsonis z corr. pnl. Un i aurora. Or caput illius spoliauit dalila sacro.
Dalmanuta locus q̄dā. đ q̄ hī marci. viij.
Dalmatica. dalmatia regio est. vñ dalmaticꝰ ca. cuz. z hec dalmatica ce. q̄dā vestis sacerdotal' pmū in dalmacia regiōe ꝓtexta. z corr. pnl.
Dalū li. minimū velū ad nauis ꝓrā defixū fm Pap.
Dama me. est qđā aial q̄drupes. vt dicūt. capa. z vr ꝓponi a de. z mann. inde dama quasi dema. qr de manu fugiat. vñ damo as. aui. i. cape fm bug. Papias vero dicit. Dama aial dubij ge. dama aialiū genꝰ timidum z imbelle canes nimiū fugiens.
Damaris nomē cuiusdā mulieris. z corr. pnl. Un i aurora đr. Credis z o domaris quā moz grā ditat.
Damascenus. hec damascus ci. nomē ciuitatis est a damasco cōditore đr. Glosa aūt dicit sup illud Isa. xvij. Onus damasci. Ecce damascus desinit esse ciuitas ꝛc. Damascus metropolis syrie quā ꝓdidit eleazar seruꝰ abrahā. cuius rex rasin sp pbebat dece tribub; auxiliuz ꝓ iudā. Ideo spūssanctus minat' ei captiuitatē p Isai. Per eā aūt totā puinciā intelligimus. Item alia glo. Damascus bibēs vel fundens sanguinē interpūtatur. qr ibi chain occidit abel. Unde damascenꝰ na. nū. palip. j. c. xviij. Superuenit aūt z syrus damascenꝰ z hec damascena ne. quedā arbor. s. quoddā genus pruinorum. qr ibi multū abūdat z melior. vl' qr primo inde aduecta est vñ b damascenū fructus eius fm bug. Pap. vero sic dicit. Damascus vrbs syrie ꝓdita z denomīata a damasco vel ab eleazaro dispēsatore abrahe phibeť. hec antea in omni syrie tenuit pncipatū. Damascus interpretat' sanguinē bibens. qr interfectus fuit ibi abel cha in absconsusq; in sabulo fluminis. z producit penulti. damascenus.
Damascus ci. in damascenus vide.
Damno nas. in damnum est.
Damnosos sa. sū. i damnū est.
Damnulū li. dimi. puū damnū.
Damnū subito z nobis nescientibus fit. b iactura sciēs z vltro patimur. Detrimentum xo leue damnum

est ꝛ dr dānū a diminutiõe rei. Ān dānosus sa sum. q̄ infert dānū. ꝛ cõparat dānosus sior sissim⁹. vñ dãnose sius. sissime aduer. ꝛ hec damnositas tatis. Jtē a dānū dãno as aui. ꝛ componit cõdemno nas. Jn demnonas. Dãno ꝛ cõposita ab eo sũt actiua ꝛ carent p. ꝛ cõstruũt cũ actio designante rẽ in quã transit eor actus. ꝛ cũ gtõ ꝛ ablatio indifferenter designante rẽ respectu cuius exercet actus eor. Sicut oĩa ꝟba ptinentia ad dānatiõẽ vel ad accusatiõnẽ vel ad reprehẽsiõnẽ vl ad vituperatiõnẽ vel ad monitionez. vt dãno te furti vel furto. moneo te furti vel furto. Et vt dicit pap. Damnare. i. punire aĩaduertẽ. Et vt vult pbus. in. v. ethic. dānū dr ex eo q̄ aliq̄s minus bz q̄ dz habere. vide in satisfacio.

Damula le. dimi. pua dãna fm bug. Pap. ꝟo dic̃ damula gen⁹ fere caprioli similis. vel vt quidã dicũt mustela. ꝛ corr. mu.

Dan iterptat iudiciũ. aut iudicãs. fuit ꝟo filꝰ iacob ex ancilla rachel. Bala eĩ dñ eũ pepisset dixit rachel dña eius. Judicauit me dñs. et exaudiens dedit mihi filiũ. ꝛ ita cãm nobis exp̃sit. vt q̄ iudicasset dñs filio ãcille iudiciũ nomẽ imponeret. de cuiꝰ genere vel tribu nascitur⁹ est antixp̃s. ꝛ bꝰ figura trib⁹ dan nõ ꝓnumerat int. crliij. milia signatos Apocal. xvij. De antixp̃o dixi i suo loco.

Danai dicũt greci a dano rege.

Daniel interptat iudiciũ dei. a dan qđ est iudiciũ. ꝛ el qđ est ds. vel q̄ in p̃sbyteror iudicio sententiã diuine examinatõnis exhibuit. dũ reperta eor falsitate susannam innocentem ab interitu liberauit. vel quia dei visiones vel somnia sagaci mente discernẽs aperuit. hic et desiderior vir dictus est. q̄ panem desiderij non manducauit. ꝛ vinũ ꝓcupiscentie non bibit. ꝛ declinat hic daniel elis. Et indeclinabiliter inuenitur hic daniel el. ꝛ acuit el.

Danista ste. mascu. ge. id est fenerator. a dan⁹ dani dicitur.

Danubius bij. mas. ge. fluuius est a copia niuiũ sic dictus qđ magis augeat. quasi dans nuem fm bug. Papias. ꝟo sic dicit. Danubius germanie fluuius dicitur a vi. ꝛ copia niuium. quib⁹ magis augeat. iste est qui ꝛ in europa plus omnib⁹ bz famã. Jdẽ hister. q̄ dum p̃numeras vadit gentes mutat nomen et maiores vires adquirit. Oritur autem germanicis ingis in occidentalib⁹ partibus barbaror pergens contra orientem sexaginta fluuios in se recipit. septem hostijs in ponticum mare intrat.

Danus ni. mas. ge. i. fenerator. a do das.

Dapaticus in dapax est.

Dapax. a dapes dr hic ꝛ hec ꝛ ẞ dapax cis. i. loquax ꝛ facundus ex cibo. ꝛ dapaticus ca. cum. penul. correpta quod et dapticus inuenitur. i. manifestus ꝛ apertus et largus. dapsilis munificus magnificus. vnde dapatice aduerbium. id est magnifice vel large. dapsiliter. ꝛ munificenter.

Dapes a do das dicitur hec dapsvel dapes genitiuo dapis. sed ntũs singularis non est in vsu. i. epulum sed dapes nobilium sunt epule p̃uator vel dapes deorum ꝛ epule hominũ. dapes quasi dans opes. ꝛ corripit da. Unde quidã. Nobilitat viles frons generosa dapes.

Dapifer ra. rũ. pnĩ. cor. q̄ fert dapẽ.

Dapino nas. aui. are. i. largiri ꝛ p̃cipue victuz. ꝟbum actiũ. ꝛ dr a dapes. ꝛ corr. pi.

Dapsilis a dapes dicitur hic et hec dapsilis et bocle. id est largus ꝛ precipue in cibis. Et comparatur dapsilis lior lissimus. Unde dapsiliter lius lissime. aduer. ꝛ ẞ dapsilitas tatis. i. largitas. ꝛ corr. psi. Unde greci. Dapsilis est dapibus aliq̄s reb⁹ quoq̄ largus. Pap. vero dicit. Dapsilis grece largus vel qui satꝫ erogat dapes

Dapticus ca. cũ. i dapax est.

Dardanus filius ionis et electre qui propter fratricidium recessit de italia et tenuit illa loca vbi postea fuit troia. q̄ ꝓgregatis bincinde rusticis illor locor ĩsimul ꝑmus actor troie extitit. vñ troia dr dardania ꝛ troiani dardanij ꝛ dardanides. a cuius ntõ singulari subtracta de. syllaba fit hec dardanis idis. i femina troiana. ꝛ corr. penul. dardanus fm Hug. Et vt dicit p̃s. in tractatu possessinor. Abusiue poete ꝓ dardanio ponunt dardanus.

Darius rex chaldeor ꝛ formaꝫ vtũs a ntõ remota nos ꝛ facit dari.

Daticius. a do das dr datici⁹ cia ciũ. facilis ad dãdus ꝛ datici dicũt diditij. s. q̄ victi vel vincendi tradunt se hostib⁹ victoribus.

Datim aduer. i. dõ dato ĩ datũ. a datus ta. tũ.

Datiuus datiui ꝓ tercio casu. a do das dr.

Dauid interptat manu fortis. qr vtiq̄ fortissim⁹ i p̃lis fuit. Jpe ꝛ desiderabil ĩ stirpe. s. sua dõ q̄ dixerat ꝓpheta. Veniat desiderat⁹ cũctis gẽtib⁹. ꝛ ẽ indeclinabile. Jnuenit et declinabile dauid idis. pnĩ. gti cor. Ān dauidic⁹ ca. cũ. vt psalm⁹ dauidic⁹. Jnuenit tñ ꝛ pnĩ. pd. dauidis ibi. Jsti es tu rex dauidis ꝛ iclita ꝓles. Del⁹ q̄ dic̃ ille q̄ corripuit dicẽs. Cur ego dauidic̃ assuetus cãtib⁹ odas. nã vt dic̃ mayster bñ. Dauid ꝑpe dz cor. pnĩ. obliq̄ si declinat. qm̃ ntũs definit ĩ d. cor. nec ẽ dõ exceptis. Vide ĩ filiussalt⁹ ꝛ in vermiculus.

Dauus ui. dr a greco daos. mutata o. in u. ꝛ int̃posita u. ꝓnãte. Et fuit dau⁹ fu⁹ simonis ẞ mal⁹ ꝛ fraudulẽtus ꝛ int̃ptat⁹ dauus q̄si deui⁹. q̄ faciebat simonẽ deuiare vel q̄si dãs via. Nã ei⁹ ꝓsilio oĩa agebat pãphilus. vel quasi dans vana sicut faciebat simoni. Dedo ãt. ꝓ quolibet seruo fraudulẽto ꝛ callido ponit dauus.

D ante E

De p̃positio regit sine exigit abltm̃ casũ. ꝛ dicit q̄ñq̄ mãm. vt iste pãn⁹ ẽ dẽ lana. aliq̄n originẽ. vt petr⁹ de ianua. aliq̄n ordinez vt dõ mane fit meridies. i. p⁹ mane. et creare ẽ dõ nihilo. i. p⁹ nihilũ aliq̄d facẽ. Hic aĩaduertẽdũ ẽ q̄ nõ oĩa q̄ dicũt ex deo et dõ ipõ eẽ dici dñt. qa vt ait aug. i li. dõ nã boni. nõ ẞ signat penit⁹ ex ipso qđ dõ ipõ. qđ eĩm dõ ipõ ẽ p̃t dici ꝛ ex ipõ. ẞ nõ oẽ qđ ex ipõ ẽ p̃t dici dõ ipõ. qr nõ ẽ dõ sua sba. ex ipõ eĩm sẽ celũ ꝛ tra qr ipe feẽ ca. ñ tñ dõ ipõ sẽ. qr ñ sẽ dõ sua sba. Sic si aliq̄s bõ gnãt filũ ꝛ faciat domũ. ex ipõ ẽ filiꝰ ex ipõ ẽ dom⁹. ẞ filiꝰ dõ ipõ. dom⁹ ꝟo de tra ꝛ dõ ligno nõ dõ ipõ homie

Deambulacrũ cri. pnĩ. cor. vbi deambulari bñ potest

Deambulatoriũ. a deambulo las. dr ẞ deambulatoriũ ri. qđ ꝓpe dr lobiũ qđ fit iuxta domos ad spaciãdum.

Deartuo as. ex de ꝛ artuo as. ꝛ ẽ dearticulare separe. artus a seinuicẽ. vt fit dõ gallinis ꝛ silib⁹. vide i artuo as.

Debello las. laui. i. expugno. ꝟbũ actiuũ. a de. et bello las. vñ debellatorꝰ ria riũ. Jnde etiã ꝟbalia debellator debellatrix debellatio.

Debeo bes. bui bitũ. ex de ꝛ habeo es ꝓponit. ꝛ ẽ debere debitũ bre. q̄si dõ alieno bre. vñ debeo q̄i dõ alieno habeo. vñ debit⁹ ta. tũ. ꝛ hoc debitũ ti. pnĩ. correpta.

Debilis. A debello las. dr ẞ ꝛ ẞ debil. ꝛ ẞ le. qđ facile debellat. vl debil dr a de ꝛ bilis qđ ẽ humor corp⁹ afficiens. q̄i p bilẽ fact⁹ fragil. ꝛ deorsũ a viribus. ꝛ ꝓpat dbilis lior. lissim⁹. vñ debilr li⁹ lissime adũbiũ. vñ hec debilitas tatis.

Deblatero ras. i. valde blaterare vel diu vulgare a de ꝛ blatero blateras.

Debrio as. ex de et ebrio as. ꝛ p̃t ibi dõ eẽ intentiuũ vel p̃uatiuũ et est actiuũ

Deca. i. decẽ. ẞ deca dicũt greci nos decẽ. Decas costet getos. vnũ ꝛ idẽ significãt. ꝛ a deca ẞ decas cadis. i. decẽ Ān q̄dã. Per decades cẽtũ p centũ mille redũdant.

Decacordus a. um. i. decẽ corda. a deca qđ est decem ꝛ corda corde.

Decalogus gi. masc. ge. penl. corr. i. decē pcepta legis. Et dr̄ a deca decē 7 logos sermo dr̄.

Decania. a decanus dr̄ hec decania nie. societas decem virorum vel dignitas decani.

Decanissa a decanus dr̄ hec decanissa se. vxor decani. vel que decē viros hz sub se.

Decanus. a decē dr̄ hic decanus ni. q̄ decē viros hz sub se siue i ecclia siue ex̄ fm hug. 7 pdu. penl. Papias ꝟo dic Decani dicti q decē militibꝫ pferūt vel clericis.

Decapol. A deca qd ē decē 7 polis qd ē ciuitas. ɔponitur hec decapolis lis. i. ciuitas vel regio q decē hz ciuitates sub se. 7 facit gtūs singularis decapol vel dcapoleos. 7 est gtūs grecus. Marci. vij. Inter medios fines decapoleos. vñ decapolitanus dñs illius ciuitatis vel eps vel archieps illius ciuitatis. 7 corr. po. decapolis.

Decas adis. vide in deca. 7 corr. ca.

Decedo is. cessi cessum. ex de 7 cedo is cessi. 7 est decedē deorsum vel de vno loco ad aliū cedere. vñ 7 ponitur pro migrare vel mori. vnde decessus sus sui. Et scias q discedimus p diuortiū. abscedimus p absentationē. secedimus p singularitatē. decedimus p mortē. discedimus ab vrbe. Unde quidā. Decedit moriēs discedit ab vrbe recedens.

Decē. A deca qd est decē s fm grecā etymologiā dicunt decē quasi decimos. q: ligant 7 ɔiungāt infra iacentes numeros. nā decimos cōiungere vel ligare apud eos dicit. 7 est decē nomen indeclinabile 7 omnis ge. et corr. de.

December bris. a decē 7 imber ɔponitur decēber q: decimus ē a pmo mēse. i. a marcio q pluuiosus ē 7 imbribus abundare solet. 7 facit ablatiuus in i. ab hoc decēbri. potest etiā declinari adiectiue. hic 7 hec decēbris 7 hoc bre. sicut 7 hic 7 hec septēbris 7 hoc bre. vñ 7 kalendas septēbris dicimus. 7 facit acc's pl'is in es vel in is. vt decēbres vel bris.

Decēocto ɔponitur a decē 7 octo 7 est ois ge. 7 indeclinabile 7 plural' numeri. a quo deriuat decimusoctauus ua uum.

Decēpeda de. penl. corr. i. pertica decē pedū. 7 ɔponitur a decē 7 pes pedis. vñ horatius in odis. Nulla decēpedas metata porticus.

Decēseptē ois ge. numeri plural' indeclinabile. 7 cōponitur a decē 7 septē.

Decēnal. bellū decē ānis gestis fm pap. 7 declinatur hic 7 hec decēnalis 7 hoc le. 7 pdu. penl.

Decēnis. A decē 7 ānus ɔponitur hic 7 hec decēnis 7 hoc ne. i. decē annorum. vñ hoc decenniū nij. spaciū decē annorum.

Decēnouē ois ge. plural' numeri 7 indeclinabile. 7 cōponitur a decē 7 nouē. vñ decimusnonus na nū.

Decēs. a deceo ces. dr̄ hic 7 hec 7 hoc decēs decētis pticipiū. 7 decēs aliqñ ē nomē. Et dr̄ decēs motu corporis. Speciosus spē. formosus natura vel forma. Itē decēs cōpositus pfectus. egregie forme 7 pfecte 7 tūc videtur dici a numero decē. 7 cōpatur decēs tior tissimus. 7 inde decenter tius tissime. adū. 7 hec decētia tie. 7 ɔponitur indecēs tis. i. nō decens. incōueniēs. 7 hinc indecenter tius tissime adū. 7 hec indecētia tie.

Decentarius rij. i. ingeniosus pmptus patus vel copiosus. 7 dicitur a decē.

Decentrix fe. ge. nauis compta a decē dicitur.

Deceo ces. cui. cere. i. ɔuenire. ad ornatum ptinere. vt Te decet hymnus deus in syon. Itē palliū decet istū. Et scias q nr̄s huius ꝟbi decet dz significare ornamentum. actūs ꝟo id cuius est ornamētū. si aliter fiat non erit latine dictū vt palliū decet istū. Si ꝟo dicat iste decet palliū. vel iste decet illud palliū. nō dicitur latine. 7 sic habetur ibi. talis partus decet deū. Si ꝟo dicat talē ptū decet deus. vel talis partus decet deo nō est latinū. Itē a deceo dr̄ decet impsonale qd magis ē in vsu q̄ suū psonale. 7 construitur cū actio sicut 7 suū psonale s dissimiliter q: intrāsitiue cū suū psonale exigat eundē trāsitiue. Decet componitur cōdecet 7 dedecet. i. discōuenit. Deceo cuz oibꝫ suis cōpositis neutrū ē. 7 corr. pmaz syllabā. Un̄ ouid. Te decet ingenuos tedia ferre sui.

Decerno is. ex de 7 cerno is. ɔponitur. vide in cerno.

Decerpo pis. psi. ptū. a de 7 carpo pis. ɔponitur. 7 ē decerpere. de alijs carpe. i. eligere.

Decesso. a decedo is. cessum v. in o. fit dcesso sis. siui situm. verbū desideratiuū. i. desidero decedere vel declinare.

Decessus sus sui. i. mors. vide in decedo

Decetero. i. denuo. deinde. iterū. Et scias q nō est hic ɔpositio. s qdā irregularis vocū ɔgeries. sic in tcia pte dixi in ca. de figura ɔposita q̄si in fine.

Decibilis. a decē deriuatur hic 7 hec decibil' 7 hoc le. quē decet aliqd vel pōt decere vel qd decet.

Decido is. cidi cidere. i. deorsum cadere. 7 caret supis 7 cōponitur ex de 7 cado. 7 corr. ci. Itē inuenitur decido is. si. sum. i. deorsum cedere vel valde cedere. 7 tūc ɔponitur a cedo is cecidi. 7 pdu. ci. vbiq̄.

Deciduus a um. ad cadēdū facil'. a decido dr̄.

Decies adū. numeri. i. decē vicibꝫ. a decē dr̄.

Deciessepties aduer. numeri.

Decimo mas. in decimus est.

Decimula le. di. pua decima. 7 corr. penl.

Decimus. a decē dr̄ decimus ma mū. 7 hec decima me. vñ decimo mas maui. i. decimā ptē dare vel auferre. Et est notādū q antiq dicebāt decumus p decimus. vñ hec decuma p decima. 7 decumare p decimare. qd ɔponitur cū e. 7 dr̄ edecumo mas. i. decimas excerpe. Itē inuenitur decimo mas. i. decimas auferre. Et tunc ɔponitur a de. 7 cima me. Vide in qdragesima 7 in ɔsuetudo.

Decimusseptimus ma mū. dictio ɔposita. vel pt deriuari a decē 7 septē.

Decipio pis. cepi ceptū. cipe. i. fallere. 7 ɔponitur ex de 7 capio pis. vñ deceptorius ria riū. hic deceptor hec deceptrix 7 hec deceptio.

Decipula le. penl. corr. a decipio pis cepi. 7 dr̄ instrumētū qd ad aliqd decipiēdū efficitur. sicut muscipula ad mures capiēdos. Un̄ decipula pōt esse deceptio. muscipula. laqueus pedica. Dicitur aūt a decipēdo. q: sic ponitur vt dū esca ponitur neq̄ ipsa a trāseunte videatur. q videlicet nō facile decipet si videri potuisset. Job. xv. Abscōdita ē in tra pedica eius 7 decipula eius sup semitā. vnde qdā. Decipula capiuntur aues q fossa dicatur.

Declino nas. naui nare. ex de 7 clino as. ɔponitur. qd nō est in vsu. 7 est declinare de vno loco ad aliū vel deorsū clinare vel variare. vñ hic 7 hec declinis 7 hoc ne. 7 declinus na nū. 7 hec declinatio 7 declinatus ta tū. qd declinatur vel declinari pōt 7 est actiuū declino. 7 pducit penl. De declinatione nominū dixi in tcia pte.

Declinus na nū. in declinis est

Decliuis. a de 7 cliuus ɔponitur hic 7 hec decliuis 7 hoc ve. 7 decliuus ua uū. in eodē sensu. i. deorsum inclinatus vel plenus. quasi deorsum a clino. vñ hec decliuitas. 7 pducūt pdicta cli.

Decliuus ua uū. in decliuis est.

Decollo las. laui lare. i. collū amputare ꝟbū actiuū ex de 7 collū li. 7 scribitur p duo l.

Decolor loris cōis ge. ex de 7 color cōponitur. i. sine colore. Inde decoloratur. i. fuscare ꝟbū actiuū. 7 dr̄ decolor q sit ei color. 7 corr. co.

Decor. a decet deriuatur hic decor oris. i. honor 7 cor. o. in gtō. Et sic sumitur daniel. xj. Et stabit in loco eius vilissimus 7 indignus decore regio 7 infra etiā. Nō tribuetur ei honor regius. Itē a decet deriuatur decor oris. pducta o. in gtō. i. venustas et pulcritudo. Inuenitur tamē fm q̄sdā antiqs p honorus ra rū. adiectiue positū. et tūc est cōis ge. et corr. o. in gtō. Et fm hoc ɔponitur cū in vel de. et dr̄ hic et hec indecor oris. et hic et hec dedecor coris. cor. o. in gtō in eodē sensu. s. inhonorus. dedecorosus. ꝟgil.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in.x. Non tñ indecorẽ tua te regina reliqt. Hoc exemplñ adducit ꝑs.in.vj.li.z ꝑm ℔ ab eo ꝑõt derivari decorus ra rñ.i honor⁹ media cor. vel decorus.i. honor⁹ derivatur a decus oris. Vñ statius thebā. Terraꝝ decora alta viri. decoriqꝫ ingales. Item a decus dr̄ decoro ras media corr.i.honorare. Vñ horati⁹ in epi. Et genus et formā regia pecunia formar. Ac bene numatū decorat suadela venusq. Itē a decor oris. dr̄ decorus ra rum.i. pulcer egregi⁹ vel ꝑfecte forme. venustus vel potest derivari a numero decē. z ꝑdu.o. Vñ theodolus. Virgo decora nimis dauid de semine regis. Item quidā dixit. Ad celi decora nos erige ẏgo decora. Itē a decor dicit decoro ras. media ꝑdu.i. venustare. vel potius dic ꝑm ꝑs. q ꝑ decor derivat a decoro ras. abiecta o. z cõponit decoro. Condecoro ras. Itē scias q a dedecet.i. disconvenit derivat ℔ dedecus oris.id est vitupatio q̄ fit ꝑtra decus. vñ Aug. Nunqꝫ est dedecus culpe sine decore iusticie. z corr. ℔ co. dedecoris vel ꝑponit ex de z decus vñ dedecorosus sa sum. z cõpatur ꝺ dedecorosus sior sissimus. vñ dedecorose sius sissime. aduer. z dedecoro ras. penl. cor.i. inhonestare vituperare. Et nota. q decoro ras. sive corripiat mediā syllabā sive ꝑducat actiuñ est cñ omnib⁹ suis ꝓpositis. De ꝑdictis nota ẏsus. Quez veneror decoro quē pulcrū reddo decoro. Hunc homines decorāt quē vestimēta decorāt. Le vestis pulcrū reddit natura decoꝝ.

Decor⁹ra rū.in decor exponit.

Decrepit⁹. a de z crepo pas. z ꝓponit decrepit⁹ ta tū. valde senex q̄si deorsum a crepore qr iā desierit crepare .i. sonare. s. apte loqui vel ꝑlationē exꝑmere.

Decretal' in decretū exponit.

Decretista te. cō. ge. q̄ studet in decretis a decretū dr̄.

Decretū. a decerno nis. dr̄ decret⁹ta tū. z ℔ decretu ti. i. statutū patrū. definitū iudiciñ. vñ ℔ z ℔ decretal' z bocle. vt ista dicta sunt decretalia.i. q̄ in decretis ꝓtinentur Et pluralit ℔ decreta ꝑ libro in q̄ ꝓtinent decreta. Inveniꝫ etiaꝫ ℔ decretal' lis. substātiue vt in tali decretali sic dr̄. Item decret⁹ta tū. invenit in decresco is. decrevi decretum. z pōt ibi de esse augmētativū vel ꝓpativū. vñ scias q decretū est supinū duoꝝ ẏboꝝ. s. decresco is. et decerno nis. z decrevi est eoꝝ ꝓteritū.

Decrevi ꝓteritū de decerno z de decresco.

Decubie biaꝝ. i. vigilie vel q̄ vulgo dr̄ palee mulieris. vñ dicit. Hec iacet in decubijs. Et dr̄ a decūbo bis. vel a decubo bas. q̄ est vigilare vel iacere in partu vel in infirmitate.

Decuman⁹. a decē dicitur ℔ decuman⁹ni. i. maxim⁹ limes int' agros q̄ ab oriēte in occidentē ꝑ trāsuersum dirigit. q̄ quia formā decē efficit decuman⁹ est appellat⁹. Iger em̄ bñ divisus figurā denarij numeri efficit. Nā cardo dr̄ alius limes in agris q̄ a septētrione direct⁹ est z dr̄ a cardine celi. q: ibi celū volvit.

Decures ris. in decurio est z ꝑdu.cu.

Decurio. a de z curio cõponit ℔ decurio onis. i. de curia eject⁹ vel poti⁹ de curia existens in eodē sensu inveniꝫ ℔ decures ris. z ℔ decudes dis. Inveniunt etiā hec noīa in alia significatione. s. ꝑ eo qui ꝑest decē viris. et tunc derivant' a decē. vel possunt cõponi a decē z cura. vel curo ras. i. decē curans vel decē habens in cura sua. Itē decuriones dicunt' q̄ accipiunt curā de plebe. z civilia officia ꝑcurant z exequūtur. z compo. tunc a de z cura re.

Decursim aduer. i. fugaciter vel defluenter a decurro ris dicitur.

Decurso sas. ẏbū frequē. z formar ab ℔ vltimo supino decursu v. mutata in o.

Dec⁹ ꝑm papi. ℔ dec⁹ oris. est gloie. § ℔ decor decoris est forme. Vide in decor vbi plenius exponit.

Decuso. a dec⁹ oris. dr̄ decuso sas. i. venustare. adornare. vñ decusat⁹ta tū. z decusatim aduer. i. adornate z venustatim. vel poti⁹ decuso cōponit a de z cuso sas. sicut dixi in cuso cusas.

Dedalus. dedalon interptat' doct⁹. z inde fuit quidā. dict⁹ dedalus qui fuit valde doct⁹ z ingeniosus artifex. vñ z q̄libet ingeniosus artifex pōt dici dedal⁹ z cor. da.

Dedecus. in decor vide.

Dedere ē infinitiu⁹ de dedo dis. z cor. penl. vel est ꝓteritū ꝑfectū de do das dedi. z pluralit dedim⁹ dedistis dederunt vel dedere. z ꝑdu. penl.

Dedico cas. cani care. i. ꝑsecrare. deo copulare vel dare ꝑficere. a de z dico as. z cor. di. vide in encenia.

Dedidi penl. cor. ꝓteritū de dedo is.

Dediſco scis. ex de z disco ꝑpo. z est dediscere obliviōni tradē. sive q̄ ꝺ didicerā ꝑdere. vide etiā in disco.

Deditio onis. fe. ge. in dedo is est.

Deditius. in dedo is est.

Dedo. ex de z do das. ꝑponit dedo is. didi tū. i. reddere se victuꝫ vel vicendū hostib⁹ victoribꝫ se tradere. vñ ℔ deditio onis. talis traditio aut redditio. z deditius tiatiū. q̄ sic se tradit. Et deditⁱ⁹ etiā dr̄ q̄ de sua ꝓincia ad aliā se tradit. Invenit etiā dedere ꝑ dare sive amare. z ꝑ tradere ꝑm hug. Papi. ẏo dicit. Deditio q̄n victi hostib⁹ se tradunt. spontanea traditio. Deditꝫ a deditione dicti. quondā dñi aduersum populū romanū seruili arma sumpsissent. cōprehensi stigmatib⁹ affecti sunt ex his post manumissionē ꝓpter supplicioꝝ notas ad dignitatē civiū romanoꝝ nō ꝓveniūt.

Deduco is. xi ctū. ex de z duco is cōpo. z ꝑdu. du. z est deducere de vno loco ad aliū ducere. vel valde ducere. vel deducere est amicū abeuntez ꝑsequi z comitari q̄ vulgare q̄rundā redolet.

Deerunt est futur de desum es ē. ꝑ v. nō ꝑ i. Vñ dicē du ē deerūt ꝑūt inerūt. nō deerint ꝑint inerint.

Defamo as. avi. ex de z famo mas. z est defamare ꝓiciari criminari famā auferre. z ꝑdu. fa. vñ q̄daz. Fama volat trāsitq̄ modū q̄cunq̄ ferat'.

Defatigo gas. ē ẏbū actiuñ ex de z fatigo gas. z ē defatigare valde vel deorsum fatigare vel a defatigatōne alleviare. z ꝑdu. ti.. vñ defatigat⁹ta tū.

Defecat⁹ ta tū. in defeco as est.

Defeco as. ex de z feco as. z ē defecare purgare. q̄si deorsum a fece ponere. Vñ defecat⁹ta tū. i. sine fece vl sine sordib⁹ vel pur⁹ penl. ꝑdu.

Defectio onis. in deficio est.

Defect⁹ in deficio est.

Defendo is. di. ex de z fendo. i. ꝓtegere. Inde ℔ defensor sorīs. actor patron⁹. z defensorius ria rīū. z ℔ defensio onis.

Defensaculū li. i. defensio vel id q̄ defendit. z dicit a defenso sas.

Defenso sas. ẏbū frequē. z formar ab vltimo supino defendo. s. defensum v. in o. z est defensare frequent' defendere.

Defertio tis. defertū. i. valde vl deorsuꝫ implere. cuacuare a de z fartio tis. z inde deferto as. frequē.

Defero defers tuli latum. ex de z fero fers. z est deferre de vno loco ad aliud ferre. vel deorsum ferre. z deferre .i. accusare in q̄ significatione sepe invenit in boetio de consolatione. z deferre. i. honorē impēdere. z ꝑm ℔ construitur cū dtio. vt ego defero tibi. i. honorē impendo. Unde versus. Defero fert accuset honorat fertꝫ deorsum.

Deferret'. est ꝟbiunctivi modi de defero: ferris. vñ dicendū est. cū deferrer reris vel rere retur. similr conferretur. anferret'. Jud. xxj. Quare dñs de⁹ israbel factū est ℔ malū in popula tuo. vt hodie vna tribus anferret' ex nobis

Deferro ras. ex de z ferro ras. ꝓponit. vide i ferro ras

Deferto tas. verbū frequē. a defertio tis. defertum ꝟ. v. in o.

Defessus sa sum est pticipiū. de dfetisco: sceris. vide in dfetisco: sceris.

Defetisco: antiq dicebāt fatisco: sceris fessus sum qđ nos nō dicim⁹. ß ppo. dfetisco: sceris dfessus sum 7 ß vtimur dfetisci aūt est deficē vel fatigari. vim dici. 7 q dfetisco: faciat dfessus testat pul. in. x. li. dicēs. Defetisco: dfessum facit supinū 7 pticipiuz pteriti tpis. dfessus. nā ab eo qđ deficio defect⁹ fit pticipiū pteriti tēporis. 7 vt dicit pap. Defessus. exhaust⁹. lassus. fatigatus lassat⁹ a defetisco:.

Deficio is. feci fectū. a de 7 facio. 7 inuenit in duab⁹ significationib⁹. s. in absoluta 7 trāsitiua. Qā deficē. i. defectū pati dicit esse. vt iste lassus deficit. Itē deficē. i. destituē. dr relinq:re. Jñ defect⁹ 7 inde ß defectio onis. Et vt di. pap. Defect⁹ q:te declinatōis sol 7 lune varij labores. Solis cū int nos 7 ip̄m luna obijcit. qđ nūq fit nisi finita luna. Lune eñ defect⁹ cū int solē 7 ipsam terrā vmbra terre obijcit.

Definio nis. nui. nitum. ex de 7 finio nis. 7 est definire valde finire. 7 idē etiaz qđ diffinire. vnde definit⁹ ta tū. Actuū. ij. Hunc definito ꝓsilio 7 p̄sciētia dei traditum 7 pdu. fi.

Defio fis. ex de. 7 fio fis. vide in fio fis.

Defiteo: teris. ex de. 7 fateo:. Et ꝓm pap. Defitet negat abnuit.

Deflagro as. er de. 7 flagro as. 7 est deflagrare exardē diuulgare. furorē deponere.

Defluo is. ex de 7 fluo is. vide in fluo is.

Defluus a defluo is. dr defluus a ū. id qđ cito discurrit. 7 ß defluū deflui. i. decursio.

Deformis. a de. 7 forma cōponit ß 7 ß deformis. 7 hoc me. i. turpis. q̄si deo: suz a forma. s. pulcra. Itē dformis i. vltra modum magn⁹. q̄si deo:sam a forma. s. iusta. vñ deformit adū. 7 ß deformitas tatis. 7 ꝓm pap. deformis cui dest forma 7 spectat ad corp⁹. Turpe aūt ad crimē vel ad animū refert.

Defresus sa sum. i. de tritus decussus. 7 dr a defrendeo des. 7 pducit fre.

Defringo gis. fregi fractū. i. valde 7 deo:sum frangē. a de. 7 frango gis. ꝓponit.

Defraudo as. ex d. 7 fraudo das. ꝓm theologos dicit defraudo as. tñ ꝓm hug. dz dici defrudo. au mutata in v. longā. 7 est defraudare vel defrudare valde fraudaē vide in fraudo as. 7 pap. etiā dicit dfrudo. a fraudo cōponit au. in v. sicut claudo includo.

Defunctorie. i. trāsitorie leuit.

Defunct⁹. a defungo: geris. i. deorsū a functiōe eē. vñ q: q̄ moriē deo:sum fit a functōe vite. idō dr defungi. i. mori. Uñ defunct⁹ a ū. i. mortu⁹. q: deo:sum ē a fūctōe vite. Itē q̄ndā functi dicebāt qđdā gen⁹ ciuiū q̄ fungebant officio 7 honore aliq. Uñ defunctos mortuos dicim⁹ q̄ ꝓpleuerūt vite officia. nihil eñ iā faciūt. 7 inde ß defunctio onis. i. mors. Queri ß p̄ an mortui marie dānati sciāt vel recordent ea q̄ ß sciuerunt. Ad ß dico q sicut ꝓpt pfectā sanctoz beatitudinē nil erit i eis qđ nō sit gaudij materia. ita nihil erit in dānatis qđ nō sit eis materia 7 cā tristicie neq aliq̄d qđ ad tristiciā ptinē possit eis deerit. vt sit eoz miserie ꝓsideratio ꝓsummata. Erit ḡ in dānatis actual ꝓsideratio eoz. s. q̄ sciuerūt ꝑus vt materia tristicie nō aūt vt delectatōis cā. Considerabūt aūt 7 mala q̄ gesserūt ex q̄b⁹ dānati sunt 7 bona neglecta q̄ omiserunt 7 ex vtroq torq̄bunt. Silr 7 torq̄bunt de ß q ꝓsiderabūt noticiā quā de reb⁹ speculabilib⁹ habuerūt impfectā esse. 7 amisisse summā ei⁹ pfectionē quā potuerūt adipisci. Itē q̄rit. an dānati videāt gloriā beatoz. Ad ß rñdet greg. in omelia de diuite epulone sic dicēs. Credēdū est q aī retributionez extremi iudicij iniusti in requie q̄sdā iustos ꝓspiciūt. vt eos vidētes in gaudio nō solū de suo supplicio. ß etiā de illoz bono crucient. Justi ꝙo in tormētis sp̄ intuentur iniustos. vt hinc eoz gaudiū crescat. q: malū qđ cōspiciunt misericordit euaserūt. Tātoq maiores ereptori suo gr̄as referūt q̄nto videt in alijs qđ ipsi ppeti si essent relicti poterūt. De ß vide in sapiētia. Videbūt aūt dānati bonos aī diē iudicij. nō ß mō q gloriā eoz qualis sit cognoscāt. ß solūmō cognoscēt eos esse i gloria q̄dā inextimabili. 7 ex ß cruciabūt. tū ppter inuidiā dolentes de felicitate beatoz. tum ppt ß q: ipsi talē gloriā amiserunt. ß post diē iudicij omnino visione beatoz ꝑuabūtur. nec tū ex ß pena eoz minuet. ß augebit. q: memoriā habebūt glorie beatoz quā in iudicio vel ante iudicium viderūt. 7 ß erit eis in tormētū. Ex vlteri⁹ affligētur in ß q videbūt se indignos reputari etiā videre gloriam quā sancti merent habē. Itē p̄t queri an dānati videāt ea q̄ in ß mūdo agunt. Ad ß rñdet Greg. xij. moral. tractās illud Job. xiij. Sive nobiles fuerint filij ei⁹ sive ignobiles ñ intelligūt. Sicut hi in q̄t q̄ adhuc vivētes sunt. mortuoz aīe q̄ loco habeant ignorāt. ita mortui vitā in carne vivētiū post eos eq̄liter disponatur nesciūt. q: vita sp̄ūs longe ē a vita carnis. Qđ tū de animab⁹ sanctis sentiēdū nō est. q: q̄ int⁹ oīpotentis claritatē videt nullo mō credendū est q sit foris aliquid qđ ignorēt. De ß dicā in sanct⁹. Dico ḡ q boni vident q̄ fiunt circa suos. mali aūt nō. Et si dicas. Nagis distat a dānatis gloria beatoz q̄z ea q̄ in ß mūdo agunt ß ipi nō vident ea q̄ circa nos agunt. ḡ multo min⁹ possunt videre gloriā beatoz. Dico ea q̄ hic agunt nō ita afflige-rent dānatos i inferno si viderent sicut gloria sanctoz inspecta. Unde nō ita ostēdunt dānatis ea q̄ hic agun-tur sicut gloria sanctoz q̄nis etiaz eoz que hic agunt quedā ostēdant eis. s. ea q̄ in eis tristiciam angere p̄nt. licet p se nō videant. Quō aūt anime in purgatorio existentes possunt scire q̄n p̄ro eis suffragia fiant. dicā in purgatorio. Itē quomō intelligat q divites epulo damnatus roganit p fratrib⁹ suis. cum in inferno sit pfectū odium. 7 desiderant damnati omnes damnari. dicam in infern⁹. Item ꝓsuevit queri an boni bonos i regno vel mali malos in supplicio agnoscant. Hui⁹ rei sentētia in verbis dominicis in euāgelio luce est luce clarius demōstrata. vbi dicit q lazarū abrahā cognouit. 7 divites fratrū suoz in tormētis iferni meminit. Ex q̄b⁹ verbis vt dicit Greg. iij. dyalo. aperte declarat. q 7 boni bonos mali malos cognoscūt. Si eñ abrahā lazarus minime cognouisset. nequaq ad divitē in tormētis positū de trāsacta eius cōtritiōe loquerē dicens. q mala receperit in vita sua. Et si mali malos nō cognoscerent nequaq divites in tormentis positus fratrū suoz̄m etiā absentium meminisset. quomō eñ p̄sentes nō potuisset agnoscere. qui etiā p absentiū memoriā curanit exorare. Qua in re etiā ostendit q 7 boni malos. Nā divites ab abrahā cognoscit. 7 mali cognoscēt bonos. q: etiam electus lazarus a reprobo ē divite cognit⁹. Itē vt di. Greg. fit sic in electis quoddā mirabili⁹. q: eos nō solū agnoscūt quos in hoc mūdo nouerūt sed velut vicinos ac cognatos cognoscūt bonos quos nunq nouerunt. Quomō sancti oratiōes nostras cognoscant. dicaz in oratio.

Deguadio dias. in guadia die. exponit.

Degener eris. apd antiquos fuit ge. ois. apud nos est cōmunis vel potius est cōmunis ge. declinatiōe. sed ois cōstructione. Et dicitur degener qui deorsum est a genere 7 nobilitate. id est indecor. Et derivat a degenero ras. 7 corr. penul. genitiui. Lucanus in. vj. Degeneres trepidant animi peioraq versant Pap. xo dicit. Degener qui ex nobili genere nascitur et inhoneste vivit. Degener ignobilis impari genere suo generi dissilis.

Degenero ras. ex de 7 genero ras. in genero ras. est.

Deglutio is. ini. vide in glutio tis. 7 pdu. glu.

Degma grece morsus latine ꝓm hug. 7 pap.

Dego is. degi. i. vivo. 7 caret sup. ꝓm vsum. 7 est com-

po.a de 7 ago agis.et ꝑdu.de. Unde in auroꝛa.dicit.
Qui coꝛ habet humile vel casto coꝛpoꝛe degũt.
Degulatoꝛ dictꝰ q gule sit dedit⁹.
Debisco cis.i.deoꝛsũ vel valde biscẽ.vñ debiscens oĩs ge.i.aptũ biatũ 7 diffusum habẽs valde biscẽs.a de et bisco ꝓponit.
Deboꝛtoꝛ taris.in boꝛtoꝛ taris vide.
Deicida.de⁹ cõponit cũ cedo is.7 dr̃ b 7 bs deicida de. penl.ꝑdu.q dẽ occidit.
Deicola.De⁹ cõponit cuꝫ colo.7 dr̃ b 7 bs deicula le. penl.coꝛ.q vel q colit dẽ.
Deiecto tas.ꝛbũ frequẽ.a deijcio cis.deiectũ.
Deiero ras.in iuro ras.vide.
Deifico.De⁹ ꝓponit cũ facio is.7 dr̃ deifico cas.i.deũ facere.vñ deificꝰ ca cũ.penl.coꝛ.i.diuiꝰ.
Deijcio is.ieci iectũ.ex de 7 iacio is.ꝓponit.7 ẽ deijcẽ deoꝛsũ vel de vno loco ad aliũ iacẽ.vñ deiectꝰ ta.tũ.7 de iecto etas.frequẽta.
Deinceps.i.ab hodie in antea.aduer.tꝑis vel oꝛdinis. 7 desinit in ps. Et vt dicit hug.ꝓpo.a de.7 incepto.et dicit q penl.acuit.sicut delonge abintꝰ.7 hũc seq̃r.
Deinde antepenl.acuit.vide in inde.
Deintegro.i. itez vel rursus ꝼm papi.vide in integer ꝼm hug.
Deiuro ras.penl.ꝑdu.ex de 7 iuro ras.vide in iuro.
Delaboꝛ beris.lapsus sũ.i.de vno loco ad aliũ vel deoꝛsum labi.ex de 7 laboꝛ beris.ꝓpo.7 ꝑdu.la.
Delapido das.ꝛbum actiuũ penl.coꝛ.7 ẽ delapidare ꝼm papi.cũtere ꝓsumẽ erogare vel vastare.
Delatoꝛ toris.i.accusatoꝛ.a defero fers deriuat q̃ est accusare.7 sic sumit.ij.macb.iiij. Simõ aũt p̃dictꝰ pecuniarũ 7 patrie delatoꝛ.i.accusatoꝛ. Et vt dicit papi. Delatoꝛ accusatoꝛ.eo q detegit q̃ latebat aut facultates ꝑdit alienas. Põt etiã delatoꝛ poni in illis significationib in q̃b defero ponit.
Delatura re.dr̃ accusatio vel ꝑditio detractio vel deꝛtatio.
Delatꝰ a defero dr̃.i.de vno loco ad aliũ latꝰ vel deoꝛsũ latus accusatꝰ.
Delboꝛa interp̃tat apis 7 logr.apis em̃ fuit.q: fuit ad bellũ ꝓmptissima.dimicãs aduersũ siserã.q̃ pempto cecinit cãticũ. 7 inde logr.7 coꝛ.penl. Vñ in auroꝛa dr̃. Hic subꝛt moꝛtẽ rebecce delboꝛa nutrix.
Delecto. Ex de 7 lacto as.ꝓponit delecto as.7 mutat a in e. Inuenit etiã depo.i eodẽ sensu. Vñ ꝑbꝫ. Delectent i leticia 7 exultatõe. Et ẽ delectare gaudere.iocundari placẽ. Et signat bs ꝛbũ delecto magꝫ passionẽ intrinsecꝰ natã q̃ actionẽ trãseuntẽ bs illã signat ad modũ actõnis. Et inde delectat impsonale.7 b delectatio onis.7 he delicie aꝛ.q: delectãt.
Delectꝰ ctus tui.i.electio.7 adiectiue delectꝰ cta ctũ.a deligo gis. Et vt dicit papi. Delecta de multis electa ꝑsona.a deligo gis.
Delego as.aui.ex de 7 lego as.inde delegãs tis.ꝑticipiũ 7 est delegare de vno loco ad alium vel deoꝛsum legare. inde delegatꝰ ti.7 ꝑdu.le.
Deleo les.leui.lere.letũ.i. destruẽ extinguẽ inficere ex de 7 leo les.qd nõ ẽ in vsu. Inde deletꝰ ta.tũ.i.destructꝰ penl.ꝑdu. Vñ di.ꝑs.in.ix.li. Deletũ a deleo. Vñ 7 letũ ipsa res q̃ delz vitã q̃si a leo simplici qd non ẽ in vsu. Et formaꝛ deletuz a deleui ni.mutata in tũ.7 ꝑdu.desBirria. Oĩa moꝛs delet oĩa moꝛte cadũt.
Deletꝰ ta.tũ.in deleo est.
Delibatio in delibo est.
Delibo as.aui.vñ delibãs tis.ꝑticipiũ. Delibutꝰ ta.tũ. vñ delibatio onis.fe.ge. Et ꝓpo.dlibo.ex de 7 libo bas. Et ẽ delibare sacrificare.ĩmolari extinguẽ ꝓsummare ꝓtingẽ vel paꝛ degustare. Et ꝼm bãc significatõnẽ dr̃ ad Roma.xj.q si delibatio ẽ scta 7 massa. Delibatio ei accipit ibi ꝑ ꝑticulã vel poꝛtõe ad silitudinẽ eiꝰ.q̃ paꝛ ꝓtingit vel degustat de re vt habeat expiẽtiam totiꝰ.ꝑ ĩmolari etiã dr̃ delibo.ꝑtz in scda epla ad Thimo.ca. iiij. Ego em̃ iã delibo.i.ĩmolo.q: patus erat dño ĩmolari in moꝛte sua.7 ꝑdu.li. Vñ q̃dã. Vinũ delibo de q̃ tẽptans ego gusto.
Delibuo buis.bui butũ.buere.i.inũgere.7 ẽ ꝓpositũ a de 7 oleo vel liq̃re 7 buo.vñ delibuere q̃si de oleo vel liquoꝛe pfundẽ.vñ delibutꝰ. Quidã tñ dicũt q delibuo ꝓpo.a de 7 oleo vel liq̃re 7 ĩmbuo 7 nõ a buo. quia buo ꝼm eos nihil est.
Delibutꝰ. a delibuo buis dr̃ delibutꝰ ta.tũ. q̃si de oleo vel liq̃re inunctꝰ ꝼm hug. Papi. ꝛbo dicit. Delibutꝰ pfa sus bñ vnctꝰ cõtactꝰ delicatꝰ oleo vnctꝰ.
Delicatꝰ.a delicie deriuat delicatꝰ ta.tũ.i.delicijs assuetus.insolẽs angustiaꝝ 7 doloꝝ.
Delicie.a delecto tas.he delicie arũ.q: delectãt vel dicunt delicie. q: inde delectant hoĩes. vñ delicioſus sa. sum.plenꝰ delicijs.7 ꝓpat delicioſus sioꝛ sissimꝰ.vñ delicioſe sius sissime.vñ bs delicioſitas tatis.
Delictũ a delinq̃ qs liq̃ ctũ dr̃ bs delictũ cti. q̃si derelictũ. q: derelinq̃t officiũ suũ. 7 ẽ delictũ in omissione q̃ scz nõ implet dei mãdatũ. Peccatũ ꝛbo in ꝓmissione fit q̃ scz ꝓhibitũ fit ꝼ aliq̃ vnuz ponit ꝑ altero. vide in peccatum.
Deligo gis.legi.deligere.q̃si de altꝫ legere.i.eligere.a de 7 lego gis.ꝓpo.7 coꝛ.li.
Delimino as.aui.ꝛbũ neutrũ a de 7 limino as. Et ẽ de liminare valde liminare vel deoꝛsũ limẽ auferre
Delimo mas.valde limare vel limẽ auferre vide ĩ limo mas. In alia etiã significatõe bs ꝛbo vtiñ. vt iste vult delimare vicinos suos.i.destruere quasi oĩno de limo.i. mũdo auferre.
Delimphicꝰ ca.cũ.in delineo est.
Delinio is.i.placare.dulcẽ facere 7 lenẽ.vñ delinitꝰ ta. tũ.7 bs delinitio onis.7 bs delinimẽtũ ti.i.placatio dulcedo blandimẽtũ.7 ꝑ ꝓpositionẽ delinificꝰ ca.cũ.i.callidꝰ ꝓsultatoꝛ vel blandiloquus.
Delino nis.leui linere letũ.ex de 7 lino.7 est delinẽ valde vel deoꝛsum linere vel planare vel delere vel occidere.7 coꝛr.li.vbiq̃.
Delinq̃ q̃s q̃.ex de 7 linq̃ q̃s 7 amittit n. in ꝑterito. 7 ẽ delinq̃re peccare omittẽdo bonũ.7 derelinq̃ndo dei mãdatũ. Prophetꝰ. Priusq̃ humiliarer ego deliq̃.
Deliq̃ est ꝑteritũ de delinq̃ q̃s.7 ꝑdu.penl.
Deliquiũ quij.deliq̃tio.i.decursio distillamẽ defectꝰ 7 deriuat a deliqueo ques.vide in liq̃o ques.
Deliquus q̃.quũ.i.defluus purꝰ vel liq̃dus.7 dicit a deliqueo ques.
Deliramẽtũ ti.est fatuitas.dementia discoꝛdia vel deuiatio a rectitudine.7 dr̃ a deliro ras.
Deliro ras.penl.ꝑdu.in lira exponit.
Deliteo tes.tui.ex de 7 lateo tes ꝓponit 7 mutat la.in li.coꝛ.7 est delitere deoꝛsum latere.
Delius in delos est.
Delos interp̃tat manifestatõ. vñ q̃dã insula dicta est delos.7 o.ꝓuersa in v.dr̃ bs delus li. q: appolinis risa q̃ alibi dabant obscura ibi dabant manifesta.vl q: post diluuiũ qd ogygij tpe fuit.añ oẽs terras radijs sol illuminata ẽ.7 ꝑma manifestata ẽ visib.7 inde dicta ẽ delos 7 ciuitas 7 insula. Et bs fuit reuueritas.licz ꝼm fabulas alit dicat.7 a delos deriuat delius lia liũ. Et b delꝰ lij.i.appollo.7 hec delia.i.diana.vel q: ibi coluntꝰ.vel q: ibi nati sunt.
Delphin.inis.vel delphinos.7 etiã b delphinꝰ ni.7 post formari a gtio greco.s.delphinoso.mutata in v.fit hic delphinus ntus latinus.7 dicuntur delphines quidam pisces marini q: voces hominũ sequũtur.vel quia symphoniã gregatim faciũt.a phone qd est sonus 7 ꝑdu. fi. Vñ ouidi.in epi. Jam nras curui norunt delphinos amoꝛes.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Delubrū bri.penl'.naturaliť cor.dr̄ tēplū a delēdo q̄si delens vmbraz.q; in sacris tēplis delent' vmbre pctōz. Jtē delubra dicunt' tēpla sacros fontes habētia in q̄b pctōres diluunt' siue abluunt' z regenerāt' p baptismū a delendo vel diluendo.

Delūbis ꝓpo.a de.z lumb.z dr̄ b̄ z b̄ delūbis z b̄ delū be.q̄si deorsum a lūbo.i.fortitudine.

Demarchꝰ.chi.p̄nceps sup decē.z ꝓponiť a decē z archos qđ est p̄nceps.

Demas.i.ornās.in diadema vide.

Demēs.a de z mēs ꝓponiť demēs tis.ge.oīs q̄si deorsū a mēte.z ꝓpať demēs tior tissimꝰ. Ulñ demēter tissime.aduer.z b̄ demētia tie ſm hug. Papias ẋo di. Demens q̄si diminutionē mentis habeat. Est ẋo demens tpalis.amēs ẋo ꝑpetuus.

Demensum incisum sectū defectum vel mensuratū ſm Papiam.

Demēto tas.a demēs dr̄ demēto tas.i.furere vel furiosum facē. Et dementor taris depo.in eodē sensu vel dr̄ demētare q̄si dementū facē eī mentē.i.rōnē ponē. Act. c.viij. Magicis suis demētasset eos.

Demeo as.aui.ex de z meo as.z ē demeare deorsuz vel valde vel de vno loco ad aliū meare vel trāsire.

Demergo is.si sum.ex de z mergo gis. z ē demergē deorsum mergere.vel a mersione q̄si a deorsum ſblevare. Psal. Nō me demergat tēpestas aque.

Demeto.ex de z meto tis.ꝓponiť demeto tis.i.destruē abscindē z desiccare.z cor.me.

Demiror raris ratꝰ sum.ex de z miror ꝓpo.z ē demirari valde mirari vel deorsum.vnde etiā ponit ꝑ despicere.quod eñ despicimꝰ quasi sub nobis aspicimus. z ꝑducit mi.

Demitigo as aui.ex de z mitigo as. z ē demitigare demulcere vel pcutere.z cor.ti.

Demo mis.psi ptū. demere.i.extrahere minuere. z ꝑdu.de. Horā.epi.deme supcilio nubem plerunq; molestus.

Demolior a de z molior ꝓpo.demolior liris.demolitus sum.demoliri.i.valde moliri vel deorsuz.vel demoliri.i. destruere z q̄si dissipare z venustatē vultꝰ q̄si ad nihilū redigē. Ulñ in Matb.vj. Ubi nec erugo nec tinea demolitur.z ꝑdu.li.

Demolio lis liui.ex de z mollio lis ꝓpo. z est demollire valde vel deorsum mollire vel indurare.z scribitur per geminū.l.

Daemō onis.interꝑtať ꝑitus vl' sciens.vñ b̄ demoniū ny.illud idē.s.malus spūs z deamoniacꝰca cū.penl'.cor. b̄ a daemoniū daemoniacꝰca cū. Daemō ꝓpo.cum cacos qđ est malū z kalo qđ est bonū.z dr̄ cacodaemon et kalodaemon. Et sunt cacodaemones mali angeli quasi mali sciētes vel malū sciētes.kalodaemones boni angeli q̄si boni vel bonū sciētes.z scribiť ꝑ ae daemō.z cor.penul.in obliq;. De corporib⁹ daemonū habes ī succuba Jtē q̄liter imꝑmāt fantasiā habes in volūtas. Jtem de obstinatōe daemonū habes in infernꝰ z in pena. Jtē an daemones corpora trāsmutēt.dicā in diomedes. Jtez vide in anticriſtꝰ z in dyabolꝰ.z in miraculū. z ſm isiđ. Daemones triplici acumine scie vigēt.s.subtilitate nature.i.ingenij.experientia tēporꝫ.revelatōe supnorꝫ spiritū. Aliqū ijdē nefādi spūs etiā q̄ ipsi acturi sunt velud diuinādo p̄dicūt. Rō aūt p̄dictorꝫ est. Cū eñ peccatū nō tollat naturā b̄ tm̄ diminuat abilitatē ad bonuz ſm q̄ magis faciat a gr̄a distare oportet in daemonib⁹ lumē intellectuale ꝑspicuū remanere.q; natura eorꝫ intellectual' est. Cognitio aūt eorꝫ est de reb⁹ dupl'r. Quedā eñ sunt q̄ꝫ cognitio ꝑ cās naturales vel signa habere nō pōt.z talia nō nisi revelatōe supnorꝫ spirituū daemones cognoscūt. Quedā ẋo sunt q̄ꝫ cognitio ꝑ naturā haberi pōt z b̄ dupl'r. Vel ꝑ cās determinatas ad effectꝰ naturales.z talia demones cognoscūt subtilitate

nature sue inq̄stū in eis resplendēt similitudines totiꝰ ordinis vniuersi.vel p aliq̄ signa ex q̄b⁹ vt in pluribꝰ p̄t aliq̄ cognitio rei haberi.sicut medici p̄nosticant de sanitate vel de morte z talia ꝓgnoscūt demones per experientiā temporꝫ ſm q̄ z ex talib⁹ signis plures tales effectꝰ concurrunt.

Daemoniacꝰ.in daemon vide.

Demōstro stras strauí.ex de z mōstro stras.ꝓpo. z est demōstrare rē subiectā q̄si subiectā vel ocul' vel intellectui p̄ntare.vñ b̄ demōstratio onis.z b̄ z b̄ demōstrabil' z b̄ le.z demōstratorꝰ ria riū.z dēmōstratiuꝰ ua uum.qđ demōstrat vel qđ demonstrať.

Dempsi p̄teritū.in demo est.

Demulcor laris.in emulcor vide.z cor.mu.

Demulꝰ la lū.penl'.cor.i.emulꝰ a demulcor laris dr̄.z ꝑpue demulꝰ est eiusdē artis emulator.

Demū.i.postmodū.nouissime.maxīe.ẋo ítez.

Demulso sas.i.dubito dissimulo.

Denariolꝰ li.dimi.punus denarꝰ.

Denariꝰ.a denus dr̄ denariꝰ ria riū.z b̄ denariꝰ rij ꝑtali numero. z ꝑ numi q̄dā genē q; ꝑ decē numis olim reputabať.z pēsat siliq̄s decē z octo.

Denigro gras.ex de z nigro ꝓpo.z cor.ni. naturaliter vide in nigro nigras.

Deniq;.i.postmodū.postremo nouissime.z ꝓpo.ex de nuo et q;. Et scias q; q; cōiunctio encletica nō inclinat b̄ accētū syllabe p̄cedētis ad se.q; p̄cedēs vocal' corrupta est.ita a simili dic de vndiq;.

Denoiatiuū nomē est illud qđ a noīe deriuať.vt iustícia ab b̄ noīe iust'. De b̄ req̄re in tercia pte in tractatu de spēb⁹ nominū in ca. de denoiatiuis.

Dens.a demo mis dr̄ b̄ dens tis.q; demant z auferant oia dentes.vel dicunt' q̄si decentes q; pulcri decēt sicut deformes dedecēt.vel dentes dicunt' q̄si dividentes cibos.vl' greci dicūt odōtes.z inde nos dicimꝰ dentes q;ꝫ ꝑmi incisiui vel p̄cisores dicunt'.q; omne qđ accipitur ipsi ꝑus incidunt. Sequētes canini vocant'.q;ꝫ duo in dextera maxilla.z duo in sinistra sunt sic dicti.q; sic canis ipsis ossa ꝑfringit.sic z hō.z qđ nō possunt p̄scindere.illis tradūt vt ꝑfringāt. Hi ꝑ longitudine et rotūditate colūnelli vocant'. vltimi dicunt' molares q; ꝑtrita z cōcisa a ꝑoub⁹.z ꝑfracta a sequētib⁹ suscipiunt vt molant z masticēt.z plures sunt dentes in viris q̄ in mulieribus.

Densco ses.in denso sas est.

Densꝰ.a dense ses.dr̄ densetꝰa.um.i.dēsus.s.ꝑ sc.lz q̄nq; inueniať ꝑ densato.b̄ densatū ab aliq̄.

Denso sas.sui sare.i.spissaē.vñ denseo ses.sui.i.spissū esse vel fieri. Inueniť tm̄ q̄nq; densere positū transitiue ꝑ densaē. Et a denseo ses.densus sa sum.i.spissus. Denso ꝓpo.ꝓdenso sas. Dēso cū oīb⁹ suis ꝓpositis ē actiuū b̄ denseo est neu.z caret supi.

Dentana ne.fe.ge.ferrū cū q̄ medici dentes tollūt.

Dentale lis.neu.ge.illud in qđ inducit' vomer q̄si dēs z deriuať a dens tis.

Dentatꝰta tū.q̄ dentes bz.vel q̄ magnos dentes bz.z dicit' a dens tis.

Denticulꝰ li.dimi.punus dens.

Dento as.i.dentatum facere.z dr̄ a dens.z ꝓpo.edēto as.i.dentē extrahē vel excludere.

Dentosus sa sum.dentib⁹ plenꝰ.z dr̄ a dens tis.

Denus a um.in singulari tātū valet quātū suū p̄mitiuū. In plurali accipiť distributiue ꝑ pares numeros. vt isti incedūt deni.i.decē z decē.z tm̄ q̄nq; in plurali valz quātū suū p̄mitiuū. Et vt generaliť faciam⁹ doctrinaz qđ dirimꝰ supinus de binꝰ.mō de denus dicēdū est. z generaliť de oīb⁹ noīb⁹ generalib⁹.numeralib⁹. distributinis.vt sunt bini trini q̄trini.

Denusseptenꝰna nū.deriuať a decēseptē z denꝰ septenarius ria riū.z b̄ denusseptenariꝰ rij.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Deorsum.i. desursum.a de ⁊ orsum ꝓpo.aduer.ē loci. ⁊ acuit penl. vide de ħ supꝫ in scđa ꝑte vbi agit de impedimēto distinctōis.
Depact⁹.in depeciscor vide.
Depāno as.aui.are.i.dilacerare vel pānos auferre.expoliare.denudare.⁊ ꝓpo.a de.⁊ pānus.ni.
Depaui ē ꝑteritū de depasco scis.vide ī pasco is.Sapientie.xix. Tāq̄ equi eīn depauerūt escā.
Depeciscor sceris.depact⁹ sum.depeciſci.i.valde paciſci vel pactū facere. Et depeciſci.i.diſcordare.pactū rūpere.vel diffidare.⁊ facit supinū depactū.⁊ ꝓpo.a de et paciſcor a.mutata in e.
Depecto depectis.in pecto tis vide.
Depellicor caris.depellicat⁹ sum.i.decipe.⁊ ꝓpo.a de ⁊ pellicio cis.
Depellicnlo las.i.decipe.a de ⁊ pellis.
Depello lis.puli pulsum pellere.i.deorsum vel de vno loco ad aliū pellere.vel ꝓpo.ex de ⁊ pello.
Depesco is.scui scitū.ex de ⁊ pesco qđ nō est in vsu cōpo. Et vt dicit p̄s.in.x.li. Cōpesco scui. ⁊ depesco scui. a pūti tpe faciūt supinū.mutata o.in i.cor. ⁊ addita tū. vt ꝓpesco scitū.⁊ depesco scitū.sicut posco ⁊ disco.p̄dicta tū supina modo nō sunt in frequēti vsu.lz ꝑm artez vti etspossum⁹.
Depigis.a de ⁊ piga qđ ē sūmitas nariū dī ħ ⁊ ħ depigis ⁊ ħ ge.i.sine naribꝫ.⁊ ꝑdu.penl.vide in piga.
Depilo las.i.pilos auferre.⁊ cōpo.a de ⁊ pilo qđ derivatur a pilus li.⁊ in ista significatōe cor.pi.sicut ⁊ pilus Itez depilo las.pōt ꝓponi a de ⁊ pilo las. qđ derivat a pila ꝑ instrumēto terēdi. Et est tūc depilare.rapere.furari.expoliare. Et in hac significatōe depilo las. ꝑdu. pi.sicut pila.
Depingo gis.pegi pactuz.depingere.i.valde pingere vel de vno loco ad aliū impellere vel deorsum.⁊ cōpo.a de ⁊ pango gis.qđ ē iniūgo vel impello.vel p̄t esse ꝓpositū a de ⁊ pingo gis.pinxi.⁊ tūc facit depinxi.⁊ aliud significat.s.valde pingere.
Depleo ples ꝓleui pletuz.i.valde replere.vel euacuare.exinanire. q̄si de pleno deducē. ⁊ compo.a de ⁊ pleo ples.qđ nō est in vsu.
Depono nis.penl.ꝑdu.in pono nis.exponit.
Depontan⁹.ni.mas.ge.q̄ ad tāgraue deuenit etatem ⁊ vitaz.vt magis ꝓsit ei deponte se ꝓijcere q̄ꝫ viuere qđ etiā faciebāt in aliq̄bꝫ puincijs.⁊ ꝓponi.a de ⁊ pōs pontis.ita dicit hug.
Depopulor laris.in populor est.
Deporto tas.in porto tas vide.
Depositū ti.est pign⁹ ad tōs ꝓmendatū. Vnde depositū traditū vel ꝓmendatū cā custodie cōmissum a depono nis derivat.
Deprauo as.aui.i.valde prauare.praue facere.⁊ cōpo.a de ⁊ praua as.⁊ ꝑdu.pra.
Depcior aris.depciat⁹ sum.ex de ⁊ pcior. Et est depciari valde pciari vel de pcio auferre.deꝑmē. vilipēdere vilificare.⁊ ē deponen.antiq̄ tū dicebāt depcio as.
Depcor caris.cat⁹ sum.ex de ⁊ pcor ꝓpo. Et est depcari valde pcari.vel de.pōt ibi esse puatiuū.i.nō pcari.refutare qđ vulgo dī dispzecari vel excusare vel expurgare.⁊ est deponen.⁊ cor.pre.
Depdor daris.depdat⁹ sum.ꝛbū deponē.i. valde pdari.pdas facē dissipare.ex de ⁊ pdor daris ꝓpo.⁊ ꝑpdo.ꝑ.et cōstruit cū actio. Vnū in tren. Oculus me⁹ depdat⁹ ē animā meā.
Depbendo dis di.ex de ⁊ pbēdo ꝓponit.⁊ est depbēdere ꝑfecte cognoscere.valde tenere.
Deprēdo dis di.deprēsum prēdere.i.depbēdere ꝛbū actiuū.⁊ ꝓpo.a de ⁊ prēdo dis di.
Depubis. Pubes ꝓpo.cū de ⁊ dī ħ ⁊ hec depubis ⁊ ħ be.i.deorsum a pube.i.a barba. Vnū ⁊ depubis dī porcus fugēs q̄si deorsum a setis. Et ħ ⁊ ħ impubis ⁊ ħ be. gtio impubis.i.imberbis sine pube. q̄ nōdū hz pubem. et ꝑdu.pu. vide in puber.
Depudeo des.cor.pu. vide in pudeo des.
Depuro ras.ꝑdu.pu. vide in puro ras.
Deretro cor.re. Barutb. v. Ulsa itaq̄ turba deretro .i.abante. et ꝓpo.a de ⁊ retro. vide a simili in desuper ⁊ etiā in retro.
Derideo des.risum.ex de et rideo ꝓpo.⁊ ꝑdu.ri. Et ē deridere deludere ſbſannare.de aliq̄ risum mouere.vñ derisus sa sum.i.delusus.et ħ derisus sus.i. derisio.vide in rideo des. ¶ Et scias q̄ derisio tāto grauis⁹ est pctm̄ quāto maior reuerētia debet ꝑsone q̄ illudit. Vñ grauissimū est irridere deum et ea q̄ dei sunt. Sm illud esaie xxvij. Cui exprobrasti et quē blasphemasti ⁊ sup quem exaltasti vocē tuā. Et postea ſbditur. Ad sanctū israel. Deinde scđm locū tenet irrisio parentū. Vñ dī ꝑuer. xxx. Oculū q̄ subsannat patrē ⁊ despicit ptum matris sue effodiēt eū corui de torrentib⁹ ⁊ comedēt eū filij aq̄le. Deinde istor derisio graue pctm̄ est q: honorē ꝛtis p̄miū.et ꝫ ħ dicit iob.xij. Deridet iusti simplicitas lampas ꝓtenta apud cogitatōes diuitū ꝓpta ad tps statutū.q̄si dicat nō potestis me deridere nec rōne minoris vite.nec rōne minoris sciētie.q: lampas ⁊c. Nec rōne minoris glozie.q: ꝓpta est a deo ista lampas remunerari in tpe statuto.q̄si diceret.nō sum minoris vite nec minoris sciētie.nec ero minoris glozie q̄ꝫ vos q̄ me deridetis immo maioris sum. Unde minus dicit ⁊ plus signat.quia vos nec bonam vitam nec bonum intellectū nec bonam gloziam habetis nec habebitis nisi penitea-mini.
Derisus in derideo des.exponit.
Deriuo nas. A riuus ꝑ ꝓpositionē dī diriuo nas.⁊ deriuo nas. Et differūt nam derivare est q̄si riuū de fonte ducere.ꝫ diriuare est fontē in diuersos fontes vel riuulos deducere. Derivat ꝫ grecism⁹ in latinitatē.i.q̄si fōs in riuulos ducit. ꝫ latinitas derivat a grecismo.i.q̄i de fonte ducit. Similr dictio primitiua diriuat. quia q̄si fons in diuersos riuulos ducit. ꝫ dictio derivatiua.i.q̄si riuus de fonte ducit.⁊ ꝑdu.ri.deriuo. De derivatione nominū dictū est sup in ꝛcia ꝑte q̄si in ꝓncipio in ca.de spēbus nominū.
Derogo gas.penl.cor.in rogo gas.est.
Descendo dis.in scando dis est.
Descio descis.i.nescire.obliuioni tradere.et de et scio scis.componit.
Desero ris.in sero ris est.⁊ cor.se.
Desero ras.in sera vide.⁊ ꝑdu.se.
Desertū.desero ris rui sertū.it derelinquere. Vñ ħ desertū ti.i.derelictuz dictū sic.q: non seritur.⁊ ideo deserta sunt. Vel p̄t dici desertū quia deserit.i.ab hominibus nō habitat. Et hinc deserto tas.i.desertuz facere. Pōt esse frequē.hui⁹ ꝛbi deserere.⁊ declinat etiā desert⁹ tatum.desolat⁹.egens auxilij.
Desideo des.cōpo.ex de et sedeo. et est desidere deorsum sedere. a ꝓposito desistere.pigrere. Unde desidesco scis.inchoa.⁊ hic et hec deses idis.i.piger remissus. vnde hec desidea die.id ē pigricia. et hic desidiosus sasum.
Desideratiuū verbū q̄d sit.habes supra in tercia parte in tractatu de speciebus verboꝝ ca. de verbo desideratiuo.
Desiderius rij.vtio o desideri ꝓpriū nomē viri de q̄ dicit hiero.in ꝓlogo pentateuci. Desiderij mei desideratas accepi epl̄as. Et infra. Nunc te dēcor desideri carissime ⁊c.et acuit de.
Desidero ras.ex de et sidero as.et ē desiderare cupere et ꝓprie celestia.⁊ hinc ħ desiderīū rij. vñ desiderios⁹ sasum.et est ꝛbū actiuū desidero.
Desigo as.in signo as.vide.
Desilio lis.in salio lis.vide.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Desino nis.in sino nis.ē.ꝛ cor.si.
Desipio pis.i.deorsum sapē.de sapientia exire.et de ꝛ
sapio ppo.ꝛ cor.si.
Desisto is.in sisto est.
Desini ꝑteritū de desino nis est. Sap̄.v. desiuim⁹ eē.
Desolat⁹ sicut dicit pap̄. Desolari solū derelinq̄re de
struere. Desolatus de solo electus inops derelictus.
Desolor laris.ex de ꝛ solor.i.deuastare derelinq̄re ꝛ so
lu facē.vñ desolatorius ria riū.psal. Cū carbonib⁹ deso
latorib⁹. vel desolatorius ꝛ ꝑdu.penul.desolor
Despectus.in despicio ē.
Despero ras.ex de ꝛ spero as.cōpo.i.a spe cessare sine
spe fieri.ꝛ ꝑdu penl. Vñ desperās tis oīs ge.
Despicabilis.in despicio cis est.
Despicio is.xi ctū.ex de ꝛ specio is.ppo.ꝛ est despice
re deorsum aspicere.cōtemnere vl vilipēdere. Quem
em̄ cōtemnimus quasi deorsum aspicere volumus. vñ
despecto as frequē.ꝛ hic despect⁹ tus.ꝛ despect⁹ ta tū.
ꝛ cōpatur despectus ctior. ctissimus.vnd despecte ct⁹
ctissime aduer.vnde despectiuus ua uū.ꝛ hic ꝛ hec de
spicabilis ꝛ hoc le.
Despicor.ex de ꝛ spico cas.cōpo.despico cas.ꝛ despi
cor caris.deponenta.i.grana de spica excutere vl extra
bere. Vñ ꝛ sepe ponit ꝑ auferre ꝛ ꝑ apire.ꝛ prodn.
spi. Item despicor pōt deriuari a despicio is.ꝛ est idem
qd despicere.vel p se ppo.a de ꝛ specio is.et sic cor. spi.
vñ grecis. Cūc ego despicor cū spicis extrabo grana.
despicor ac ꝑprie dico cū specto deorsum.
Despondi ē ꝑteritū.de despōdeo es.
Despōso as.freqn.de despōdeo des di sponsum su.n.
mutata in o.vide in spōdeo.
Despuo is.in spuo is est.
Desterno nis.ex de ꝛ sterno nis ppo.desterno nis.stra
ui.i.valde vel deorsum sternere.vel de ē ibi ꝓpriatiuus
qsi a pace vel pactu remouere vl sellā auferre qd ꝛ de
sellare dr. ꝛi hac vltima significatōe sumit gen. xxiiij.
vbi dicit. Introduxit cum in hospiciū.ac destruxit ca
melos.i.sellas ꝛ sarcinas deposuit.
Destino.teneo ppo.cum de.ꝛ interposita s.dr destino
nas.i.legare.mittere.deputare.ascribē.significare. Et
inde ꝓponit pdestino nas. Quidā tn dicūt qd destino
ꝓponit a de ꝛ stino nas qd nō est in vsu sed ꝓ pus dictū
ꝑualet.ꝛ cor.sti.destino.vñ Ouid.meta. Destinat im
perio clauꝫ pnūcia veri. Fama.
Destiti est preteritus de desto stas.ꝛ de desisto desistis
ꝛ corri.sti.
Desto stas.destiti.in sto stas est.
Destraui ē preteritum de desterno nis.qd ppo.a de ꝛ
sterno nis.ꝛ tunc scribit ꝑ s. Est etiā ꝑteritū de dextro
tras.ꝛ tūc scribit ꝑ x.dextraui.
Desuco es.in suco sues est.
Desultor.in salio lis ē.
Desum dees defuerūt.in sum es est vide.
Desuo suis.in suo is vide.
Desuper si sequit casus vt de sup ē rā due ptes sunt
sicut supā dixi in scda pte in ca.de super.
Detento tas.frequen.de detineo nes. nui tentū tu. u.
mutata in o.
Deterior.a detero is. dr hic ꝛ hec deterior ꝛ hoc dete
rius.i.peior.ꝛ deterrimus ma mū.i pessim⁹. Et hinc ad
uer.deterius rime. Et a deterior deteriorō ras.i.peiora
re. Et nota qd detero ponit in cōpatōne ꝓpositiuo ꝑ
dictoꝝ nominū vt detero rior rimus.
Determino nas.a de ꝛ termino as cōpo.ꝓbū actiuū ꝛ
est determinare definire terminos auferre.
Detero is triui tritū.deterere.i.valde terere. Itē dete
ro teris.triui deterere.i.peiorare vel peiorari.
Deterrimus.in deterior vide.
Detestor taris.a de ꝛ testor ppo. Et ē detestari valde
testari deierare vel execrari male dicere abominari. vñ
hic ꝛ hec detestabilis ꝛ hoc le.
Detineo nes.nui tentū.a de ꝛ teneo nes.ppo.ꝛ est de
tinere remorari impedire vel deorsum vel de suo ꝓpo
sito tenere.ꝛ cor.ti.
Detonsus sa sum.a detondeo es.qd ꝓponi.a de ꝛ ton
deo detonsus sa.i.nō tonsus.
Detractio.a detrabo is.xi.ctū. dr hec detractio onis.
Nota q detractio ꝓsistit in admbilādo vl diminu
endo bonū alteri⁹.vñ haymo.di. Detrahere ē alioꝝ
bona inuertere vl negare.vel sic. Detractio ē reuelatō
defect⁹ abn̄tis ꝓximi facta alicui vt ip̄m i bono mino
rē extimet. Et ꝑm has duas notificatōes distinguūtur
sex spēs detractōnis.tres ꝑm primā ꝛ tres ꝑm secūdam.
Tres ꝑme sumunt respectu boni.secūde tres respectu
mali. Respectu boni cū qs negat bonū alteri⁹. aut ta
cet vbi non dz.aut inuertit. Respectu mali cū reuelat
vbi nō dz alterius pctm̄ siue malū.aut aggūat. aut fin
git qd nō ē. vñ qdā. Cū nego iā factū taceo puerto re
uelo. Aggrauo delictū noua cudere cum mala conor.
Cōtra detractores dic biero.ad rusticū monachū.
Si vis me corrigi delinq̄ntē.apte increpa tantū ne oc
culte mordeas. Quid em̄ mihi ꝓdest si alīs mala mea
referas si me nesciente peccatis meis immo detractōib⁹
tuis aliū vulneres ꝛ certatim oīb⁹ narrares. Sic singu
lis loq̄ris qsi nulli alteri dixeris ꝑ em̄ nō ē emēdare me.
ꝑ vicio tuo satisfacere. Itē bern̄.in.ij.li.de ꝓsideratōne
ait. Porro debere aut debētē audire qd hoꝫ dāna
bili⁹ sit nō facile dixerim. Et hoc intellige si eū indu cat
ad detrahēdū.vel saltē placeat ei detractio ꝓpter odiū
ei⁹ cui detrahitur. qm̄ de⁹ odit eos dicēs in cāticis. Re
cti inq̄t diligūt nos.bona ꝓfecto ꝓsolatio cū blasphe
mamur.a malis bñfaciētes. si recti diligūt nos omino
sufficit aduersus os loq̄ntiū iniq̄. Opinio bonoꝝ cum
testimonio ꝓscie.nō veniat aia mea i ꝓsilia detrahētiū.
qm̄ odit eos de⁹ dicēte apl̄o. Detractores deo odibi
les.quā sn̄iam de⁹ loq̄ns in psalmo ꝓfirmat. Detrahē
tē inq̄t ꝓximo suo hūc ꝑsequebar. Nec mir cum id ꝑ
cipue viciū charitatē q̄ de⁹ est.ꝛ qd ceteris acrius impu
gnare ꝛ ꝑsequi cognoscat.quemadmodū vos quoq; po
testis aduertere. Omnis qui detrahit primum quidem
sepm̄ prodit vacuū charitate.deinde quid aliud detra
hendo intendit.nisi vt is cui detrahit veniat i odiū vel
in contēptū ip̄is apud quos detrahit. Ferit ergo cha
ritatem in omib⁹ q se audiūt lingua maledica.ꝛ quā tū
in se ē necat fundit⁹ ꝛ extinguit. Nō solū aūt in pūtib⁹
sed etiā in absentib⁹ vniuersis ad quos volans ꝛbum
forte ꝑ eos q̄ pūtes sunt ꝓuenire contingit. Cor siqui
dem velle liuoris amaꝫ per lingue instrumētum spar
gere nisi amara non pōt dicente dño. Ex abundantia
cordis os loquit. Et sunt spēs pestis hui⁹. duꝫ alij qui
dam nude atq; irreuerent vti in buccā venerit. virus
euomāt detractōnis. Alij aūt quodā simulate verecun
die fuco ꝓceptam malicią quā retinere nō pūt obum
brare conātur.videas alta premitti suspiria.sicq; qua
dam cū grauitate ꝛ tarditate vultu mesto.dimissis su
pciliis ꝛ voce plangēti egredi maledictōnem. Et qui
dem tanto psuasibiliores quāto credit ab his q audiūt
cor inuito ꝛ magis cōdolente affectu.q; maliciose ꝓ
ferri. Doleo inquit vehementer pro eo qd diligo eū sa
tis ꝛ nūq; potui de hac re corrigere eum. duꝫ alius qui
dē ñ ait.bñ ꝓpertū fuerat de illo istud. ꝑ me nūq; in
notuisset.at qm̄ p alteꝫ patefctā res ē. ꝛitatē negare ñ
possū. dolēs dico.reuera ita ē ꝛ addit grāde dānū. Nā
als qdē i plīb⁹ valet cetes i hac pte vt veꝫ fateam̄ excu
sari mimep̄t. vide ēt in vilis ꝛ in derideo ꝛ in ꝓceptū.
Detrabo is.in trabo is vide.
Detrecto ctas.qd etiā detracto dr.ex de ꝛ tracto ctas
vide in tracto ctas.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Detrimentum ti.ge.neu.damnū.iactura.diminutio. ꝛ deriuat' a detero is.

Detrusus sa sum.a detrudo is.et ē detrusus inclusus. expulsus.ꝛ ꝑdu.penl'.

Detrudi penl'.cōꝛ.ē ꝓteritū de detūdo dis.

Deuebo bis.in vebo bis ē.

Deuexus.a deuerto tis dī deuersus xa xum.i.inclinat⁹ incuruat⁹.in rotūdū ꝛsus.q̄si deuersus vl' dī a deuebo quia vndiq; deꝛsum vebatur.ꝛ cōpatur.vñ hec deuexitas tatis. Et nota q̄ celū ꝓprie dī cōuexū vel deuexū vel si quid aliud ita factū sit.

Deuio as.ex de ꝛ vio as.ꝑpo.i.exoꝛbitare.extra viam ire.vñ deui⁹ a um. Et ē idē denia q̄ auia.quasi loca secreta extra viā a via remota.

Deuns.a decē ꝛ vnus vel vncia.ꝑpo. ħ deuns tis.i.de cem vncie.vel qđ melius ē vnde cim vncie.quasi vncia dempta de asse.ꝛ tūc ꝑpo.a de.q̄ ei desit vncia ad libꝝ. Persius. Pergāt auidos sudare deuntes.

Devoto as.aui are.i.p furoꝛē maledicere.exoꝛbiare deuotōem sanctis auferre. Vñ puer.xx. Ruina ē hominis deuotare sctōs ꝑm vnaz lr̄am. Item deuotare.i. emissum votū infringere.freq̄nter vouere.et tūc ē frequenta.hui⁹ ꝛbi deuoueo es. deuotū tu.u.in o mutata ꝛ fit deuoto as.ꝛ ꝑdu.penul.

Deus dī a greco theos qđ signat metū .ꝛ inde mutata o in u.ꝛ d.posita ꝓ th.dicit' deus.q̄ timoꝛ sit oīm rebꝫ colētibꝫ eū.vel dī a do das.q̄ dat omnia cōmoda omnibꝫ.vel a diligo.quia oīa diligit ꝛ nihil odit eoꝝ q̄ fecit.vel dī a desum dees p ꝓtrariū quia nihil ei desit

Nota q̄ deus dī essentialit'.vt vnus deus. Abusiue ps̄al'. Dij eoꝝ demonia. Partitiue.ps̄al'. Dij estis. Et alibi. Dij fortes ꝛc. Et ħ tripl'r.ꝑmo similitudinis repñtatione.vt Exodi.vij. Ecce cōstituo te deū pharaonis Potātiue. Non detrahes dijs.i.prelatis. Et meritorie. vt Dij fortes ꝛc.

Et scias q̄ largo modo sumitur deriuatio ꝛ non ꝓprie.quādo dī q̄ deus deriuatur a theos. Itē scias q̄ deus facit vtūm in e.s.dee.ꝛ nunq; deus Tamen aliq̄ntūs ponit' ꝓ vtō. sicut agnus ꝓ agne. vt agnus dei q̄ tollis pcta mūdi. Itē nō q̄ in ntō dtō ꝛ ablatio pluralibꝫ isti⁹ noīs de⁹ duo i.cōglutinat' ī vnū lōgū ȷ.vnde deberet scribi ꝛ pnūciari tm̄ per vnū i.sed scribūt' ibi duo i.ħ tm̄ pronūciatur vnū. Scribūtur ibi duo i.duabꝫ de causis vel causa dīc. Si em̄ scriberetur di dis ꝑ vnū i.viderētur eē ꝓpositōes inseparabiles vl' ꝓpositio ꝛ nō nomē. vt q̄ ex ipa scriptura perpendat' q̄ nō sint ꝓpositōnes.institutū ē vt duo i.scribantur ibi. ħ tm̄ pnūciet' vnū vel de cōsuetudine ātiquoꝝ. Solebāt em̄ veteres geminare vocalez lōgā q̄tū ad scripturā ꝫ tm̄ vnū pronūciarent.nec fiebat illa geminatio scripture. nisi vt scriptura vocalis ꝑducta esse ostēderet'. In hoc q̄ secūdo veteres ꝑuam⁹ antiquā cōsuetudinē ꝛ scribimus dij ꝛ dijs ꝑ duas vocales.et pronūciamus vnā tm̄. ꝛ sil'r in ntō dtō ꝛ ablatiuo pl'alibꝫ isti⁹ pnoīs is ea fit syneresis.i.ꝯglutinatio ei in i. et tū scribūtur ibi duo i.licet tm̄ vnū pnūcietur.ꝛ fit talis scriptura ꝑdictis duabꝫ de causis.s.vel de cōsuetudine antiquoꝝ ꝑdicta vel causa dīc.ad is ꝛ i. ꝛbum impatiui modi ꝑm bug.vide in tercia pte vbi agit' de dtō scđe declinationis. Magister añt bñ.dicit q̄ diereſis est diuisio vnius syllabe in duas. Per hanc figurā sumit' bissyllabe hoc nomē dij qđ ē monasyllabuz in hoc ꝛbu vsuali. Scribe dij lege di si vis vrban⁹ haberi. Et signat multa de us.sicut patet in his versibꝫ. Dat natura deū.dat gratia.dat dñatus. Esse deoserroꝝ simulacra reatus. Justus hō fertur deus.angelus ꝛ pr̄ almus. Spūs ille malus de⁹ ē q̄nq; vocatus. Scire etiā te volo q̄ damascenus.xij.c.primi li.dicit. Theos.i.de⁹ dī. vel a beo qđ ē theim.i.currere vel fouere vniersa.q̄.s.ꝑ oīa vadit oīa saluās ꝛ ꝓtinēs. Vel ab etbim qđ ē ardere. q̄ deus noster ignis ē ꝯsumēs oēm maliciā. Deute.iiij. Vel dī

fertur

a theaste qđ ē ꝯsiderare vel videre.q̄ oīa videt. Nulla em̄ eū latēt immo oīm ē ꝓtemplatoꝝ. Vide i genu et hymen ꝛ in iuppiter ꝛ in creo et in credo.

Et scias q̄ cū dī de⁹ de⁹ ē ibi geminatio.ħ nō ꝓpositio.q̄ tantū valet geminatio ista si ē cōpositio q̄ntū si nō est ꝓpositio.ꝛ iō cū nihil mutet talis ꝓpositio inutilis est ꝛ recusanda.

Item scias q̄ deus incōmutabilit' ſp in se exñs p̄sentialit'.potētialit'.eēntialit' ē in oīm natura sine eēntia sine sui diminutōne.ꝛ in loco oīm sine circūscriptione.ꝛ in oīm ꝛpe sine mutabilitate.ꝛ iō in ſctis spiritibꝫ ꝛ aiabus ē excellēti⁹.s. ꝑ gr̄am habitās ꝛ i hoīe xp̄o excellentissime in q̄ pleitudo diuinitatis bitat tōlit'.vt ait ap̄ls.

Itē sic dic̄ Aug. De⁹ ē oībꝫ rebꝫ cā eēndi.ordo viuēdi. rō intelligēdi.

Item sic dicit Grego.in.xvij.moral'. Sūt pleriq; ita hebetes q̄ formidare nesciāt.nisi quod corꝑaliť vidēt. Vñ fit vt deū nō metuāt quem videre nō p̄nt. Sz q̄s de deo ista vl' desipiēs suspicet'.q̄ nimiꝝ cū sit ſp oipotēs.sic intendit oīmibꝫ.vt assit ſp singulis. sic adest singulis.vt simul oībꝫ nūq; desit;nam si q̄sdam peccātes deserit. ꝫsdē tm̄ ipis adest ꝑ iudiciū q̄bꝫ desse cernit' ꝑ adiumētū.sic itaq; exꝛioꝛa circūdat vt interioꝛa impleat.sic interioꝛa implet vt exterioꝛa circūdet.sic summa regit vt ima nō deseꝛat.sic imis p̄ns ē vt a supioꝛibꝫ nō recedat.sic latet in sua specie.vt tm̄ cognoscat' in opatōe.sic cogñscit' ī suo ope.vt tm̄ ꝓphēdi nō valeat a cognoscentis extimatōe. vide i p̄scio ꝛ in persona.

Item qualit' deus sit in oībꝫ creaturis eēntialit' ꝛ ab eoꝝ soꝛdibꝫ nō cōtaminet'.dicam in sol.

Deuterogamia. Deuteron cōponit' cū gamos qđ est vxoꝛ vel nuptie.ꝛ dicitur hec deuterogamia mie.id est secūda gamos.s.secūde nuptie. Eedem dicūtur digamia ꝛ bigamia.

Deuterō grece latine dī secūdū ꝛ nomia vl' noma lex. Vñ q̄dam liber dictus ē deuteronomiū mȳ.i.secunda lex.q̄ replicat ea q̄ dicta sunt.ita tm̄ q̄ videt' noua lex ꝛ ē p̄figuratio euāgelij.

Deuteronomiū mȳ.in deuterō ē. Inuenit' etiā deuteromius.vñ in auroꝛa dī. Hoc nomen deuteromi⁹ lex est secunda.

Deuterosis sis.fe.ge.i.nouitas.ꝛ dī a deuteron.

Dextera.a do das.dī hec dextera re. quod ꝑ sincopā dī dextra tre.q̄ ipa pignus pacis ꝛ testis fidei solet dari.vel q̄ ea damus. Et a dextera dī dexter tra trū.i.ex dextra pte exñs.vel bon⁹ ꝓpicius ꝓsper. Et ꝓpat' dexterioꝛ timus.qđ regularit' deberet facere dexter nimus. ħ irregularit' formatꝫ sicut sinistimus.

Dextimus in dextera est.

Dextralia.oꝛnamēta q̄dā q̄ sunt cōia viris et feminis larga ꝛ ampla ꝛ ante manicas poꝛtant' ꝛ iūgunturvno clauo ꝛ dicūtur a dextra.

Dexilis. A dextra dī hic ꝛ hec dextralis et hoc le.vnde dexilis dī securis dextre abilis.

Dextrarius rȳ.id est equus.a dextera.quia per dexteram ducitur.

Dextro as.aui.dī a dextra.ꝛ cōpo.addextro as.aui.i. ꝑ dexterā ducere. ꝛ scribit' dextraui ei⁹ ꝓteritū ꝑ r.sed q̄n ē ꝓteritū de desterno nis.qđ ꝓpo.a de ꝛ sterno tunc destraui scribit' ꝑ s.

Dextroceriū rȳ.oꝛnamentum dextre quasi dextrocyriū.a dextra ꝛ cyros quod est manus. ꝛ est toꝛquis aureus vt dicunt.

Dextroꝛsum id ē in dexteraz partem vel versus dexteram partem a dextra ꝛ oꝛsum vel versum.cōponit' ꝛ est aduerbiū.

Dextroversum.i.in dexteram partem vl versus dextrā ꝓtem a dextra ꝛ ꝛbus cōponit'.

Dante I

Di et dis sunt ꝓpositōnes q̄ nō inueniūtur ꝑ appositionē.sed in cōpositione tm̄. Cum quibꝫ añt dictionib

cõponat' di 7 cũ quib' dis dictũ est supra in prima pte de orthographia in ca. de syllaba vbi egi de s.

Dya apud grecos plures significatões habz. fm eũ q' scribit' p y. grecũ nomẽ est eiusdẽ significatõis cui' ẽ hoc nomẽ duo. ß qñ scribit' p iothã põt esse causalis ꝓiũctio. vñ sepe ponit' vbi nos ponimus cãm. Et põt esse põpositõ greca eiusdẽ significatõnis cui' ẽ de apud latinos. nã fm hug. dya grece. i. duo. et scribit' etiã p y. grecũ. sed dya. i. de scribit' p i. latinũ.

Dyabolaris. cũ dya qđ ẽ duo cõponit' obulus qđ est medalia. 7 dr̃ hec dyabolaris ris. i. meretrix quasi duobus obolis empta. 7 põt sepe emi ꝑ duob' obolis.

Dyabolatorius rij. q̃ ꝑ ope suo duos obolus ꝓmeretur. 7 cõpo. a dia qđ ẽ duo 7 obolus.

Dyabolus. Bolos cõpo. cũ dya qđ ẽ duo. 7 dicit' hic dyabolus q̃si dupler morsellus mordet eñ aiam 7 corpus. Vel dyabolus hebraice dr̃ deorsum fluẽs. q' sup bie põdere deorsum corruẽs cecidit. ß grece dr̃ crimina. q' crimina in q̃ ipe illicit' ad deũ referat. Vel quia electo' innocẽtiã crimnib' fictis accusat. vñ dyaboli cus ca. cũ. Et scias q' Crisosto. dicit in omelia Erat ihs eiiciens demoniũ. nec eñ inq̃t põt q̃s fortis vasa diripe. nisi alligauerit forte pri' ꝛc. forte dicit aduersarius noster q̃tum ad nostrã infirmitatẽ nõ q̃tũ ad suã virtutẽ. Deinde forte dicit nõ vt terreat nos. sed vt solicitos magis cẽ faciat nos. nec eñ debet hostem timere forte q̃ babz ꝓncipẽ fortiorẽ. ß q' vigilem' et laborem' vt in fiducia principis maioris cõtẽnamus aduersariñ fortem. Nã si cõtenim' cũ manifestũ ẽ q' fortiores illo sumus. si autẽ negligimus ille fortior inuenit' nam q̃nis sit infirmus fortior tñ est hoie negligente. Fortem eñ dyabolũ nr̃a negligentia facit nõ illius potentia. vide deinde q̃sapiẽter eũ quẽ prius dixit fortem. postea ostendit ligatũ. vt si te audita fortitudo terruit. ligatio eius nũciata ꝓfortet. Jã quali obprobrio dign' estimo magis tormento qui aduersariũ suũ ligatũ non vicerit vis scire q' ligatus ẽ aduersarius tuus ꝓsidera naturaz carnis 7 spũs 7 intelliges q' nõ poterat homo carnalis spũm vincere nisi eũ dominus alligasset. Item Aug. in xx. li. de ciui. dei loquẽs de fidelib' q̃ repient' in fine mũdi sic dicit. In cor' sane q̃ tũc futuri sunt sanctor' atq̃ fidelũ ꝓpatione q̃d nos sumus. q̃n q̃dez ad illos ꝓbãdos soluet' tant' inimicus cũ quo nos ligato periculis tãtis dimicamus. vide in daemõ 7 in miraculũ et in mirmicoleon.

Dyacon. Dyacones grece latine mĩstri dicũt'. q' sic in sacerdote ꝓsecratio. ita in dyacono ministerij dispẽsatio hr̃. Et declinat' etiã ß dyaconus ni. 7 ß dyacõ vl dyacones nis. vñ hic dyaconatus tus tui. i. offm̃ vl ordo dyaconi. 7 cõpo. cum sub vel ypos. vel archos. 7 dr̃ subdyaconus. ypodiacon'. archidyacon'. Et scias q' ꝓposita inueniũtur declinata tot modis sicut 7 simplex Ad dyaconũ ptinet assistere sacerdotib' 7 ministrare in oib' q̃ agũtur in sacris xp̃i. s. in baptismate. in crismate. in patena 7 in calice. oblatões q̃z inferre. 7 disponere in altari. ꝓponere etiã mẽsam dei 7 vestire. crucem ferre 7 p̃dicare euãgeliũ 7 epl'am. Nã sicut lectoribus ut' testm̃ ita 7 dyaconib' nouũ p̃dicare p̃ceptũ ẽ.

Dyadema. a dia qđ est duo et demo demis cõpo. hoc dyadema atis. i. regia corona. q' duo demat. s. p̃ncipiũ 7 finẽ 7 differt a serto 7 corona. q' sertũ est qđ fit de floribus insertis. Corona dr̃ q̃libet circul' capitis de q̃cũq̃ metallo. Dyadema ꝙo tm̃ de auro 7 lapidib' p̃ciosis. vel dyadema ꝓponit' a dya qđ ẽ duo. 7 demas quod ẽ omãs. q' vtrãq̃ ptẽ capitis ornat. vel diadema ꝓponitur a dia qđ ẽ de. 7 demos qđ ẽ ꝓiũgere vel ligare. q' tale ornamentũ in circũactis extremitatib' retro astringitur 7 postea ligat'. 7 ẽ regũ et matronar̃ ornamentum. Vñ ꝙsus. Virginis ẽ sertũ clericq̃ corona poete. Laurea rex gestat dyadema vl imperator. Vacha. lib. j.

ca. xj. Et imposuit duo dyademata capiti suo.

Dyaforosis. vide in quarta parte i ca. de coloribus rhetoricis.

Dyaletica. A dya quod est duo 7 logos quod est sermo dicit' hec dyaletica ce. quasi dualis sermo. quia dyaletica disputatio tota versatur 7 finitur inter duos. s. inter opponẽtem 7 respondẽtem. nõ eñ est ibi necessarius iudex tercius vt in causis agendis. vel dicitur dialetica a dia quod est de. 7 lectos quod est dictio. q' in ea disputatur de dictis. 7 fm ß debet scribi dia p i. latinũ. vel dicitur dyaletica a greco verbo dyalegiste qđ est disputare. Inde dyaletica quasi ars disputatoria. vñ dyaleticus ca cum.

Dialis. a dies dicitur hic 7 hec dialis 7 hoc le. vt dialis cibus id est quotidianus. vnde dictus est dialis sacerdos iouis.

Dyalitõ quoddam scema est. vide in quarta parte in tractatu de scemate.

Dyalogus gi. penultima correpta. i. d est dualis fmo. scz qui versatur inter duos et dicit' a d ya quod ẽ duo 7 logos sermo.

Diamas antis. mas. ge. lapis ẽ p̃ciosus 7 habet n. i obliquis sed nõ in ntõ. vñ dr̃ in doctrinali. Eras est atis elephas gigasq̃ dat antis. Et diamas adamas ꝛc. et cor. penl'. diamas.

Dyametr̃ tri. ge. neu. vel hec dyametrus tri. vel dyametros. 7 in mas. ge. inuenit' hic diameter tri. i. recta linea p̃ centr̃ ducta in duas eq̃les ptes circulũ diuidens 7 dr̃ a dya qđ est duo 7 metros qđ est mensura. et cor. me. naturaliter vide in terra.

Dian grece latine dr̃ lux vel claritas.

Diameron ge. neu. ẽ genus liq̃ris medicinalis a suco mori dictũ ex q̃ cõficit'. 7 cõpo. a dia qđ ẽ de. 7 morus.

Diana. a dian 7 neos quod est nouũ cõpo. hec diana ne. quasi noua lux vel claritas. Est enim luna que singulis mensib' facta bebes singulis mensib' a sole lumẽ accipit. 7 sic semper videt' eius lux 7 claritas noua. Similiter hoc nomen congruit ei fm quod preest bestijs. clarescit enim magna claritate. quia flore virginitatis. vel quia ipsa est luminare minus. quod preest nocti in qua discursum suum habent bruta animalia sicut homo in die. vnde dicit ꝓpheta. Posuit tenebras 7 facta ẽ nox. ortus ẽ sol 7 in cubiculis suis collocabũt'. vel diana dr̃ a dianeon qđ ẽ diuisio tenebrar̃. q' radijs lunaribus tenebre siluar̃ sepant'. vel dr̃ diana q̃si duana. q' ipa ẽ luna. 7 luna die ac nocte apparet. Ipa ẽ 7 lucina. q' luceat. vel q' lucẽ p̃beat nascẽtib'. Eadez 7 trinia q' tres habet vias. i. potestates. vnde et trib' fingit' figuris. ẽ eñ diana in siluis luna in celo. 7 ꝓserpina in inferno fm poetas.

Diapẽte. i. de q̃nq̃. a dia qđ ẽ de. 7 penta q̃nq̃.

Diaphonia. Dia qđ ẽ de ꝓpo. cũ phone. qđ ẽ sonus 7 dr̃ diaphonia. dissonãtia vocũ.

Dyapsalma. ex dia qđ est duo 7 psalm' ꝓpo. hec dya psalma me. i. diuisio spalmi. Et volũt quidam hoc esse hebreuz. 7 signat q' illa quib' interponitur sempiterna esse ꝓfirmat. Alj volũt esse grecũ. 7 signat internallum psallendi. vt psalma sit qđ psallit'. Dyapsalma ꝙo interpositum in psallendo silentiuz. Et sicut simp salma dr̃ vocis copulatio in cãtando. Ita dyapsalma diuisio eius vbi q̃dam requies distincte cõtinuationis oñditur. s. pausatio. vñ dicit Cassiodorus. Est dyapsalma sermonũ rupta ꝓtinuatio docẽs vbicũq̃ reptũ fuerit psonar̃ fieri mutationez. Hiero. tñ cõfirmat dyapsalma ꝓtinuatõem esse spũssancti.

Dyaptot'. a dya qđ ẽ duo. 7 ptotos qđ ẽ casus cõpo. dyaptotus ta tũ. vel dyptotus ta tum. s. nomẽ quod in vno nũero 7 in vno genere habz tm̃ duas diuersas terminationes in diuersis casib'. vt tabi tabo.

Diaria rie. ingis ventris cursus sine vomitu. Et dicit

s dies. Jtē a dies dī hoc diariū rij cib dici vel p̄cuz vñ horatius. Cuz seruis vrbana diaria rodere mauis. Et grecis. Sūt qui sufficiūt in luce diaria sumptus.
Dias adis.fe.ge.i.binarius.7 dī a dya qđ ē duo.
Diasyntastica.Synteſ qđ ē p̄structio pp.cū dia qđ ē tr.7 dī diasyntasticus ca cū.i. de cōstructione tractās. vñ 7 diasyntastica illa ps priſti.dī vbi tractat de constructione.7 cor.sti.
Dyasirtos. vide supra in quarta parte in tractatu de coloribꝫ rhetoricis.
Dyastasis.Dya qđ ē duo ppo. cū stasis qđ est status 7 dī dyastasis.s.dissensio aiox qđ q̄dē seditōez vocāt.
Dyastole q̄dam spēs metaplasmi q̄ alio nōie dī extasis.vide in quarta pte in ca.de methaplasmo.
Diatim aduer.vide in dietim.
Dibellū.li.i.secundū bellū.
Dica ce.fe.geñ.tabula vel cautio vel carta ppꝛie vbi cōtinet summa debiti.7 nomīa debitox vel debentiū 7 ponit p̄ q̄libet pte carte.7 dī a dico cis.
Dicacitas tatis.fe.ge.breuis 7 acuta dictio ad hominū risus.vel immoderata vel multa locutio.et dī a dicax cacis.qđ ē loquax.
Dicaculus la lū.i.aliq̄ntulū dicax. Añ plautus. Dicacula inq̄t est meretrix.7 deriuat a dicax cis.7 cor.cu.
Dicax.a dico cis.dī h 7 h̄ dicax cis.i.facetus vrbanus.vel q̄ ꝟbis bñ loq̄tur.s.facūdus loquax vel q̄ immoderate vel mltū loquit.7 ꝑpatur dicax cior.cissim⁹. vñ dicaciter cius cissime.aduerbi.7 hec dicacitas tatis. 7 cor.i.añ c.sicut veridicus maledicus.
Diceriū rij.ē ꝟbū iocose dictū.7 dī a dictū.
Dicio onis.vide in dictio p ct.
Dico cas.cui care.i.copulare.7 dico cas.i.consecrare.7 est hec significatio tracta ex premissa.tūc em̄ cōsecrata ē eccl̄ia.qñ copulata est deo. Jtem dico cas.i.voueo ues.et cōponit abdico cas.dedico cas.indico cas. p̄dico cas.7 ē actiuū dico cū oib suis cōpositis.7 deriuatur a dico cis.qđ p̄du.primā sed dico cas eā cor.ri. Añ ꝟbus. Qui dijs templa dicant q̄ sunt hi dij mihi dicant. In grecismo aūt dī. Illa dico signat cōfirmo copulo facio. Jtem quidā. Prima dico lego tercia dico lego.q̄ versus vtroq̄ ꝟboꝝ.s.tam lego legis q̄ legas.q̄ dico cis 7 dico cas differētiā ostendit.
Dico cis.xi ctū.cere.semel ē.memorari pluries. Jtem dicere accipitur p signare vel intelligere. vñ dictio dicit quia dicat aliquid.i.significet vl intelligi faciat.vñ dictionare.i.dictōnes cōiūgere ad p̄structōem oīonis faciendā. Dico cōpo. Addico cis.i.deputare. destinare ascribere 7 cōstringere.vnde addictus cta ctum id ē deputatus astrictus. Horatius. Nullus addict⁹ iurare in verba magistri. Jtem cōdico cis.i simul dicere.q̄si cōdere vel statuere vel decernere vbi nō vnus ſ plures dicunt.vel vbi vn⁹ plura dicit. Jtem cōtradico cis id est dicere contra. Jtem dedico is.i.rem dictam denegare. Jtem edico cis.i.p̄cipere.7 est regum vel imperatox. Jtem indico cis.i.p̄cipere vl annūciare.7 ē sacerdotū qui festa indicūt populis et iciunia. vnde versus. Edicūt reges indicit festa sacerdos. Jtem interdico cis.i.prohibere quasi interim dicere. Jtem predico cis.i.ante dicere. Jtem obdico cis.i cōtradicere. Jtem redico cis.i.iterꝫ dicere. Jtem dico cis cōpo.cū bene 7 male.7 dicitur benedico cis.maledico cis.que in eodē sensu cōstruūtur cū datiuo 7 accusatiuo. Jdem em̄ est benedico vel maledico te 7 benedico vel maledico tibi Et nota q̄ dico dicis.7 omnia eius composita sunt actiua. benedico tamen 7 maledico. ſm q̄ cōstruūtur cum datiuis neutra sunt.7 ſm q̄ cōstruūtur cū accusatiuis actiua sunt.7 omnia faciūt p̄teritum iui.7 supinū in ctū.7 omnia p̄ducūt hanc syllabaz di.vbiq̄. Tamen scias q̄ dixi preteritū cor.ri.di.naturaliter.vñ dicax cis 7 mobilia que cōponūtur a dico cis.vt maledicus veridicus.falsidicus causidicus.cor.ri.i.ante c.quia hec naturā tenent magis huius p̄teriti dixi cuius p̄ma naturaliter breuis ē. De hoc a simile require in secūda pte vbi agit de accentu ꝟboꝝ quasi in fine.
Dicolos.in colon vide.
Dictator.a dicto ctas.dī h dictator ctorꝭ.qui dictat vnde 7 dictatores dicebātur olim quidā honorati valde in romana ciuitate quasi p̄ncipes 7 p̄ceptores. vnō hec dictatura re.eoꝝ honor.
Dictio.a dico cis dī hec dictio onis.7 dī dictio quia dictat aliquid.i.significet vel intelligi faciat. Unde dictionare.i.dictiōes cōiungere ad cōstructōem oīonis. Jtem a dico cis.hec dicio onis.i.potestas imperium. 7 tunc debet scribi penultima per c.solam.7 est eius nominatiuus in raro vsu. Añ in iudith. In dicione tua dñe sunt cūcta posita ſm hug. Pap. etiā dicit. Dicio onis p c.solam potestas cōdicio imperiū. Dictio vo p ct.est pars q̄libꝫ oīonis.sed ntūs quando scribitur per c.solam non ē in vsu.7 tūc cor.ri.primā. Unde in aurora dicitur. Celsius aut opib aut dicione vbi.
Dictito tas.verbū freq̄n.i.frequēter dictare.7 formatur ab vltimo supino de dicto tas.s.dictatu.a.mutata in i.7 u.in o.
Dicto ab vltimo supino dictu u.in o.conuersa fit dicto ctas.ꝟbū frequenta.i.frequēter dicere.7 est dictare animi p̄ceptionē recta oīone p̄ferre 7 cōponere q̄ h mō facit freq̄nter dicit. Dicto ppo.edicto as.i.palam vel valde dictare.
Dictū.a dico cis.7 dī h dictum cti.7 h dictus tus tui. Dictū ē qđ dī. Dictus est actio vel passio dicendi.
Dicturio.ab vltimo supino de dico cis.s.dictu addita rio fit dicturio.verbū meditati.7 cor.ri.u.ante r.7 caret supino.
Didasculus grece latine magister vel doctor. Inde h didascalat⁹ tus tui.i.magistratus. Et didasculo las id est magistrare docere.7 didascalicus ca cū.id ē magistralis siue doctrinalis.vñ genus quoddā legēdi discipuli ad magistr dī didascalicū q̄ boet⁹ vtit in li.de cōsola. vbi philosophia magistra boetio discipulo loquitur 7 cor.sca. Vide hoc in bermeneuticus.
Didimus grece latine dubius 7 cor.penl. Thomas aplus dict⁹ ē didim⁹.qr diu hesitauit in fide.
Didracma me.i.duc dracme vl mēsure. Matħ.xvij. Magister vr nō soluit didracmā. Jtem Macħ.li.ij.ca. iij. Portātes argenti didracmas trecētas in sacrificiū herculis 7 scribit p c.nō p g.in penul.
Diduco cis.xi.cere.ex di 7 duco ducis.7 est diducere in diuersas ptes ducere.i. diuidere vel separe extendere vel subtiliare.7 p̄du.du.
Diecula le.a dies dī h diecula le.pua dies 7 ponit p qualibet pua mora tpis.7 cor.ri.cu.
Diemerō.Meras.qđ est dies cōponit cū dia quod ē duo 7 dī hoc diemeron vel diemex latinū.i.biduū et ē e.tercia lr̄a in Papia.
Dyenniū nij.a dya qđ ē duo 7 annus cōponit.
Dieo es.et.i.diē facere a dies dī.et ē ꝟbū excepte actionis.qr soli deo q̄uenit. vñ diesco scis inchoati.et hinc diet et diescit impsonalia. vñ nūc diet.i.dies fit. Diescit.i. dies incipit esse.
Directus cti.i.malus dies dictus sic p contrariū.7 cōponitur a dies 7 rectus.
Dyeresis spēs est methaplasmi vide ī quarta pte ī ca. de metaplasmo.
Dies.a dian dī dies qr clarus sit. vel dies dī a dijs qr eoꝝ nomīb dies appellantur.qr noīb planetarū quos quidā deos reputauerūt. Semp em̄ dies sumit nomē ab illo planeta qui in illo die habet primā horam vnde quia sol habet primā horā in die dñico dictus est dies solis vel dies dñicus.qr sol maior est et quasi dñs inter planetas 7 ea die habet primā horam.7 sic de alijs.vi

ne infra in sabbatū. vl' dī a dijs. quia diuini sit operis. z est incerti ge. in singulari dies. ꝫ in plurali ē mas. ge. Item scias q; q̄dā dies dī artificialis quidā naturalis Dies artificialis est claritas solis in aere. vel est spaciū tempis in quo sol vertitur ab oriente in occidentē. Dies naturalis ē spaciū diei z noctis. id est spaciuz in quo sol ꝓcedit ab oriente in occidentē. z itez a occidente reuertitur in orientem. Huius diei principiū diuerso mō assignatur. Chaldei z perse a solis ortu faciunt initiū diei naturalis. Egiptij ab initio noctis. Romani a media nocte. Athenienses a sexta hora diei.

Diesco scis. in dico vide.

Diespiter. dies cōponit' cum pater. z dī hic diespiter tris. vel piteris. i. iuppiter. Et dicit' sic quasi diei pr̄. vñ macro de satur. Jpi quoq; romani diespitrem iouem appellabāt. z cor. penl'.

Dieta te. penl'. pdu. dī a dies. z est dieta diei itineratio. vñ dieto tas. i. ꝓ dietas ire. vel pendinare. Jtē dieta dī obseruatio legis z vite vel corpis dispensatio vl' cibi infirmoz. vñ dieto as. i. custodire ꝓseruare dietas

Dieticus. a dies dī dietic⁹ ca. cū. i. regularis. s. se de die in diem custodiēs. sicut faciūt claustrales.

Die tim aduer. i. de die in diē vel ꝑ singulos dies qō z diatim inuenit' z derivat' a dies.

Diezensis diuūctio dī ꝼm papā.

Diffascio cias. i fascia vide.

Differtio tis. si. fertū. i. diuersis modis fartire implere a dis z fartio tis. vñ differtus ta tū. Jnde differto tas. frequentatiuū.

Differo fers. distuli latū ferre. ex dis z fero compo. z ē differre prolongare extendere vel diuersis modis ferre vel dissipare dispergere. Jtē differre. i. distare differentiā habere vt hō differt ab asino. z in hac significatione sepe inuenit' impsonalit' positū. vñ differens tis. omnis geñ. Jnde differēter tius tissime aduerbi. z hec differentia tie. vide etiā in is ea id.

Differto tas. in differtio tis est.

Diffessus. in diffiteor vide.

Difficar cis. ge. ois inuenit' ꝑ difficilis z cōpatur cacior cissimus. vñ difficaciter cius sime. aduer. z hec difficacia cie. z hec difficacitas tatis in eodem sensu.

Difficilis a dis z facilis ꝓpo. b z ꝑ difficilis z hoc le. z compatur difficilior limus. et format' superlatiuus a gtō difficilis remota is z addita limus vt difficillimus vide in facillim⁹. vñ difficilit' vel difficulter lius lime aduer. z hec difficultas tatis. z ꝑ difficilitas. Item scias q; ꝑ faciliter vtimur facile z prō difficiliter vtimur difficile vel difficulter. ꝑ difficilitas vtimur difficultas.

Difficillimus in difficile vide.

Difficulter in difficilis exponit'.

Diffidi ꝑteritū de diffindo dis. z cor. fi.

Diffido is. fisus sum. ex dis z fido is. ꝓpo. i. nō fidere et pdu. fi. vide in fido is.

Diffigo gis. fixi. vide in figo.

Diffindo is. fidi fissum. i. diuersis modis vel in diuersas ptes findere. z ꝓponit' a dis z findo is fidi z cor. fi. in ꝑterito. Sed diffido is. ex di z fido dis. pdu. fi. Vñ ꝟsus. Diffidit ille falce diffidit nō bene fidens.

Diffinio nis. ex dis z finio nis cōponit' et ꝑdu. penul. vide in finio.

Diffinitio. a diffinio nis. dī hec diffinitio onis. i. terminus demōstrās qō ē esse rei. Vel diffinitio est oratō exprimens esse rei ꝑ substātialia. vt aīal rōnale mortale exprimit esse hoīes ꝑ gen⁹ et dīas q; sunt ibi substātialia. z augmentat' a diffinitione affirmādo et negando.

Diffinitio etiā ē q̄dā color rhetoricus. vide in quarta pte. in ca. de coloribus rhetoricis.

Diffisus sa sum. penl' pducta. a diffido is. dicit' quod est non fidere.

Diffiteor. a dis z fateor ꝓponit'. diffiteor teris. fessus sum q̄si diuersa z alia fateri. Jnde diffisus sa sum.

Diffodio is fodi. in fodio is. exponit'.

Diffringo is. fregi fractus. i. diuersis modis frangere. ex dis. z frāgo is. a in i. cōuersa z f. in f.

Diffugiū. a diffugio is. dī hoc diffugiū gij. z diffug⁹ a. um. i. in diuersa fugiēs vel vndiq; fugiēs.

Diffigus penul. cor. in diffugiū vide.

Diffuso sas. sauī. infuso dissoluere. z cōponit' a dis. z fusus si. z ꝑdu. fu.

Dygamus ma. mū. penl'. cor. a dya quod est duo z gamos ꝓponitur z dī dygamus q; duabus nupsit. s. vxoribus. vnde hec dygamia mie. i. due nuptie. vel ꝓprietas qua aliqs dī dygam⁹. et acuit' mi. in dygamia. vide supra in bigam⁹. Hoc pōt ārī ārē secūde nuptie nō benedicātur. Ad ꝺ dico q; scōm mrīmoniū q̄libet ī se cōsideratū sit pfectū sacrm. tū in ordine ad primū ꝓsideratū habet aliq̄d de defectu sacrī. quia nō habet plenā significatōnem cū nō sit vna vnius sicut ē in sacro xpi z eccl'ie. z rōne hui⁹ defectus bñdictio a secūdis nuptijs subtrahit'. ꝺ ꝺ est intelligendū q̄n secūde nuptie sunt se cūde ex pte viri z ex pte mulieris siml'. vl' ex pte mulieris tm̄ z nō ex pte viri tm̄. Si em̄ virgo cōtrahat cū illo q; aliā habuit vxorē. nihilominus nuptie benedicūtur. Saluat' em̄ aliquo mō significatio etiā in ordie ad pr̄imas nuptias. q; xp̄c z si vnā ecclīam hēat spōsaz. habz tū plures desponsatas psonas ī vna ecclia. sed aīa non pōt esse sponsa alterius q̄m xpi. q; cū demone fornicat'. nec est ibi mrīmoniū spūale. z ꝑpter ꝺ q̄n mulier secundo nubit. nuptie nō bñdicūtur ꝑpter defectū sacrī. De significatione mrīmonij vide in mrīmoniū.

Digeries. a digero ris. dī hec digeries ei. i. digestio euacuatio. z ꝓpo. hec indigeries ei. i. indigestio.

Digero. a di. z gero is. ꝓpo. digero is. gessi gestum. i. explicare vel ordinare vel ordinē describere. integrum ordinare vel exponere vl' dividere ordinatim vel euacuare vl' ebrietatē deponere qō vulgariter dī sinaltire qō fit cū cibaria z potus in stomacho diuidūtur. z quedam ps purior trāsmittit' ad mēbra ad alimēta vite q̄dam grossior mittit' ad secessum. Vñ in primo Regū dī anne. Digere paululū vinū quo mades.

Digestibilis a digero ris. b et ꝺ digestibilis z ꝺ le. qō facile digeri pt. Et ꝓpo. b z ꝺ indigestibilis z hoc le. i. nō digestibilis. Et ꝓpat' digestibilis lior sim⁹. Indigestibilis lior simus. vñ digestibilit' lius lissime. aduerbiū z ꝑ cōpositionē indigestibilit' lius sime. z ꝺ digestibilitas tatis. z ꝑ cōpositōem indigestibilitas atis.

Digestista ste. cōis ge. q̄ vel q̄ docet digestū vel q̄ docetur. z derivat' a digestū sti.

Digestū sti. a digero ris. vel a digestus ta tū. dī ꝺ digestū sti. q̄dā liber legalis sic dictus ꝓpter legalia pcepta ibi excellēter digesta. Vñ b z ꝺ digestal' et hoc le. qō ptinet ad digestū.

Digestus a digero ris. dī digestus ta tū. z cōponitur indigestus. z a digestus dī digestim aduer. i. ordiatim. z hec digestio onis. z ꝓpo. indigestio. z ꝺ digestus tus tui. i. dignitas.

Digitabulū a digitus dī hoc digitabulū li. instrm in qō digitus intromittit' qō z digitale dī.

Digitale. vide in digitabulū.

Digitellus li. di. pnus digitus.

Digito tas. in digitus vide.

Digitulus. li. di. pnus digitus.

Digitus. A decem dicitur hic digitus ti. quia decem sunt digiti in vtraq; manu vel in vtroq; pede. vel digiti dicuntur. quia decenter iuncti exi stunt. Nam habet in se numerum perfectum z ordinē decentissimum. Primus dicit' pollex. quia inter ceteros pollet virtute z potestate z grossitudine. Secūdus salutatorius vel demonstratorius. vel index dicitur quia eo fere salutamus vel aliquid indicamus vel demonstramus. Ter-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cius dicit medius vel impudicus. quia p eũ plerũq; p bri insectatio exprimitur. Idẽ 7 verpus a verrẽdo po dicẽ. pcussit eñ deus iudeos in posteriora 7 obprobriũ sempit'nũ dedit ill'. Nã singulis ãnis in crucifixione do mini emittũt sanguinẽ p posteriora quẽ cũ medio di gito ibi reponẽdo. 7 abstergẽdo verrũt podicez 7 inde dictus ẽ verpus qsi xrens podicẽ. vñ adhuc ille digi tus in obprobriũ oñditur iudeis quẽ si alicui iudeo oñ deris minus vt fert' te diliget. hinc iuuenalis. Vediũq; oñ deret vnguem. Hoc faciebat demetrius fortune scz q ptendebat ei mediũ digitũ in obprobriũ sicut fit iudeis. p hoc eã cõtemptibilẽ eẽ oñdens. Et hinc est q verpus inuenit' p iudeo. Iuuenalis. Quesitũ ad fon tem solos deducere verpos. glosandũ. i. iudeos. Quar tus digitus dr̃ anularis. q; in eo solet ferri annulus. Et idẽ medicinalis dr̃. q; in eo trita collyria a medicis col ligũtur. Quintus auricularis. q; eo aurem scalpimus vel q; eo solemus aurẽ purgare. Et a digitus derivat' digitulus li. Et hic digitellus li. ãbo di. Et digito tas. i. digitos facere. vl' mõstrare digitis. Et p ꝓpositõem indigito tas. i. digitos induere vl' demõstrare. l' noiare.

Digma. i. dignitas vl' nomẽ decus. laus gloria. vide in padigma.

Dignitas ẽ alicuius honesta autoritas cultu honore 7 verecũdia digna. Item dignitas decus laus nomen gloria summus honor ꝑm papi.

Dignitosus. A dignor naris dr̃ dignitosus sa sum. i. dignus. vñ Ysso. sup matꝫ. Cũ in illo seculo caro in firma dignitose anime fuerit subiecta.

Dignor aris. natus sum. i. dignũ iudicare dignũ hr̃e. Gn̄ dignꝰ na nũ. Et ꝓpatur. Gn̄ hec dignitas tatis. Et digꝰsus sa. sũ. i. dignꝰ Dignꝰ ꝓponit' indignꝰ na. nũ. 7 ꝓpat' vñ ꝫ indignitas. Dignor xo ꝓponit' dedignor naris. 7 idignor nar'. i. irasci. 7 ẽ deponẽ. cũ oĩb suis cõ positis. 7 cõstruit' dedignor vel dignor cũ actõ 7 ablatiuo vel gtõ. Sed dignus tm̃ cũ ablatiuo 7 gtõ. Et vt dicit pap. Dignũ equũ cõgruũ cõpetens.

Digredior deris. gressus sum. ex di. 7 gradior. Et est digredi in diuersas ptes gradi et sepatim vel diuersis modis gradi. nũc huc nũc illuc. nũc sursum nunc deor sum sinistror sum ante 7 retro ꝑm hug. Pap. xo dicit.

Digressi abinuicem sepati.

Digredi. i. diuidi. 7 cor. gre.

Diiudico cas. ex di. 7 iudico cas. 7 ẽ diiudicare. diuer sis modis iudicare vel deliberare. discernere diuidere separare. 7 ẽ actiuũ.

Dilabor beris. er di. 7 labor cõpo. et ẽ dilabi diuersis modis vel in diuersas ptes labi. 7 pdu. la.

Dilambo bis. in lambo bis. vide.

Dilato tas. penl'. pdu. vide in lato latas.

Dilator toris. mas. ge. q; differt. a differo fers dr̃.

Dilatus ta. tũ. pdu. penl'. in fero fers dr̃.

Dilectio. A diligo is. vel a dilectus cti. addita o. dici tur hec dilectio onis. vel dr̃ dilectio a dya q; est duo 7 ligo as. q; in se duo ligat vel q; a duobꝫ incipit quod est amor dei 7 primi. Vel est etimologia. dilectio qua si duos ligãs vel a duobꝫ incipiẽs et denuatur a diligo is vt dictum ẽ. Et scias q diligere. i. discrete a laudibꝫ humanis actus suos subtrahere. Diligere. i. discrete actꝰ suos ad deũ colligere 7 reducẽ. Diligere. i. ĩ debita distributõe actus suos trãsire. vt carni debet' pabulũ necessitatis 7 xpi regia directõnis. Non autẽ vt eius vires aĩe dñent' 7 oñe q; ẽ in corpe sit rõnale saltẽ p partici patõem. Diligere. i. discreta et distincta legis mẽditatio. vt in ꝓncipio psal. Btũs vir ꝛc. 7 sic legẽs hz di lectionẽ. i. duoꝝ ligatõem. Diligẽ autẽ debemꝰ deũ sup oĩa 7 primũ sicut nosipos. valde eñ errat q; nõdiligit deũ creatorẽ suũ. recreatorẽ remũeratorẽ. vñ di. Aug. Valde eñ errarẽ si deũ non amarẽ qui dedit mihi aniꝫ mã vt viuã. gr̃am vt bene viuã. sapientiã vt ordinate viuã. 7 tandẽ daturus est gloriaz vt beate viuã. Et scias q dilectio dei 7 primi ꝓpria xtus est et specialis pior atq; sanctor. cũ cetere xtutes bonis 7 malis ꝓnt esse cõmunes ꝑm Aug. vñ qui istis geminis xtutibꝫ ca ret alas ad regnũ celor ñ habet vñ volet. vide in cha ritas. Et scias q vt quidã ꝓbabiliter dicunt quilibet sanctus in patria plus diligit se q; primũ etiã se melio rem. sed de cõpatione ꝓpinquor ad extraneos. credo q simplicit' loqndo vnusquisq; plus diligit extraneꝫ meliorẽ q; cõsanguineũ minus bonuz. quia plus atten ditur ordo dilectõnis q̃tum ad primitatẽ ad deũ. q; q̃tum ad primitatem ad seipm q̃uis vtrũq; oporte at q attendat'. vñ de equaliter bonis plus diligit pri miorẽ. sed de in equalibꝫ plus diliget meliorẽ. Item vt dicit Augu. quatuor diligẽda sunt. vnũ qd̃ supꝫ nosẽ. s. deus. Alterꝫ qd̃ nos sumus. Terciuz qd̃ iuxta nos ẽ. s. primus. Quartũ qd̃ infra nos est. s. corpus. De scdo 7 quarto nulla ꝓcepta danda erant. s. vt diligeremus nos vel corpus nostꝝ. Precipit' aũt deus diligi 7 pri mus. vt aũt q̃libz se diligat. ꝓcepto nõ ẽ opus quãtũ libet eñ hõ excidat a charitate remanet illi dilectio sui 7 corporis sui quia nemo vnq; carnẽ suaz odio habuit Nam viri iusti qui corpus suũ cruciãt nõ corpus ꝫ cor ruptões eius 7 põdus oderũt. Qd̃ aũt dictũ ẽ in se cũdo 7 quarto. i. de dilectione nostri et corporis nostri nulla ꝓcepta dãda esse. intellige. s. spãlia 7 diuisa. quia cũ illo vno. s. in dilectione primi iuxta nos existẽtis to tũ cõtinet'. 7 quia id qd̃ nos sumus et qd̃ infra nos est. ad nos tantũ ptinẽs nature lege diligimus q; in bestijs etiã ẽ. Ideo 7 de illo qd̃ supꝫ nosẽ. 7 de illo qd̃ iuxta nos diuersa ꝓcepta sumpsim⁹. In quorũ altero huius qd̃ sumus 7 illius qd̃ infra nos est dilectio cõtinetur. 7 vt generaliter dicã nomine primi q̃libet viator 7 quilibz hõ vel angelus cõphensor cõtinet'. vide in primus et in zelus 7 in amor 7 in scandalũ. Item de pfectione caritatis vel dilectõnis. dicã in pfectõ 7 in inimic⁹. Et nota q cũ dr̃. Diliges primũ tuuz sicut teipm. tradit' 7 diligẽdi rõ 7 dilectionis modus. Rõ quidẽ diligen di tangit' ex eo q primus noiatur. ꝓpter hoc eñ debe mus alios ex caritate diligere. q; sunt nobis proximi. 7 ꝑm naturalẽ dei ymaginẽ 7 ꝑm capacitatẽ glorie. Nec refert vtrũ dicat' primus vel frater. vt hr̃ in. j. Jobis iiij. vel amicus. vt hr̃ Leuit'. xix. Quia p oĩa hec eadẽ affinitas designatur. modus aũt dilectõnis tãgit' cum dr̃. sicut teipm qd̃ nõ est intelligendũ q̃tuz ad hoc q aliquis primũ equaliter sibi diligat. sed similiter sibi 7 hoc tripliciter. Primo q̃dem ex pte finis. vt aliquis di ligat primũ ꝓpter deũ sicut seipm ꝓpter deũ debet dili gere. vt sic sit dilectio primi sancta. Secũdo ex parte regule dilectionis. vt. scilicz aliquis nõ cõdescendat p ximo in aliquo malo. sed solũ in bonis sicut 7 sue volũ tati satisfacere debz homo in bonis. vt sic sit dilectio p rimi iusta. Tercio ex parte rõnis dilectionis. vt. s. aliqs nõ diligat ꝓpter ꝓpriã vtilitatẽ vel delectationẽ. sed ex ratione q velit primo bonũ sicut vult bonũ sibipsi. vt sic dilectio proximi sit vera. Nam cũ quis diligit pri mũ propter suã vtilitatẽ vel delectationẽ nõ vere dili git proximũ sed seipm. Volo etiã te scire q deũ de bemus diligere ex tota mente. ex tota memoria vt ab sit obliuio. Et ex toto corde id est intellectu. vt desit er ror. Ex tota anima. id est volũtate. vt tollatur oĩs cõ traria affectio ꝑm Augus. vel ex toto corde id est sapiẽ ter. Ex tota anima. i. dulciter. Ex tota mẽte. i. fortiter diligi debet deus. Item q immẽsus est deus sine men sura diligendus ẽ deus. vt cũ eũ multũ diligimus parũ nos diligere fateamur. Nullusq; locus in nobis rema neat vacuus. qui dei dilectione nõ repleat'. ß mẽs lin gua. manus eius dilectionẽ resonent. Scias etiã q q quelibet pars ẽ imꝑfecta in seipsa pfectionẽ aũt habet in suo toto. Ideo etiam naturali amore pars plus ten-

dit ad ꝓseruationē sui totꝰ cū suipsiꝰ. vñ naturaliť hō opponit brachiū ad ꝛdefensionē capitis. ex q̄ pendet salꝰ totiꝰ. ⁊ inde ē etiā q̄ pticulares hoīes seipsos morti exponūt ꝓ ꝓseruatōe cōitatis cuius ipsi sunt ꝑs. Quia ḡ bonū ūrm in deo pfectū ē. sicut in cā vniuersali ꝑma et pfecta bonoꝝ. Ideo bonū in ipso esse magis naturaliť ꝓplacet q̄ in nobis. ⁊ iō etiā amore amicicie naturaliť deꝰ plus ab hoīe seipso diligiť. ⁊ q̄ caritas naturā pficit. Ido etiā ſm caritatē deū supꝑ seipm hō diligit. ⁊ supꝑ oīa alia pticularia bona.

Dylema. A dya q̄ ē duo. ⁊ lema vocabulo ꝓponiť hoc dylema matis. q̄dā argumētatio q̄ a q̄busdā vocať cōplexio. q̄ vndiq̄ ꝓplectiť aduersarium. A q̄busdā ꝛdo cornutꝰ sylogismꝰ. ⁊ dř dylema q̄si duplex vocabulo. q̄ duplř. i. vtrūq̄ vocat aduersariū. Quācūq̄ pte em̄ cōcedat vocabulū. i. incōueniēs incurrit. ⁊ ꝓducit le.

Delibuit. i. vnguēto vnxit. p di. scribiť. Delibuntur oleo vnguntť. vide in delibuo buis.

Diligo gis. lexi lectū. i. amare. ⁊ ꝓponiť a di. ⁊ lego gis ⁊ est amare ꝑticie in malo. diligere in bono. vñ ħ dilectꝰ ctus ctui. ⁊ dilectꝰ cta. ctū. ⁊ ħ dilectio onis. ⁊ ħ ⁊ ħ diligens tis. i. studiosus sedulꝰ. ⁊ ꝓpať diligens tior. simꝰ. vnde diligenť tius. tissimꝰ. aduer. ⁊ ħ diligentia tie. vide in dilectio.

Dilituit. i. latuit. Inde dilitescere. i. latere ſm papiā. ⁊ ꝓponiť a di. ⁊ lateo es. ⁊ declinať diliteo es. ⁊ cor. li.

Diluceo ces. ex di. ⁊ luceo ces. ⁊ ꝑdu. banc syllabā lu. vide in luceo ces.

Dilucide aduer. i. discrete plano ſmone euidenť.

Dilucido das. ex di. ⁊ lucido das. in lucido vide.

Dilucidꝰ da. dū. i. clarus ⁊ aptus. Et cōpať dilucidus dior. dissimꝰ. vñ dilucide dius. dissime adū. ⁊ deriuať a dilucido das. qđ ꝓponiť a di. ⁊ lucido das.

Diluculascit. i. dilucescere incipit.

Diluculū li. penť. cor. tꝑs illud cū incipit ꝑna lux esse ⁊ a nocte diuidi. ⁊ dř a diluceo ces ſm hug. Papias ꝛdo sic di. Diluculū aurora.

Diludiū dij. locꝰ vbi diūsi ludi exercentť. vel ludꝰ diuisus ⁊ diuersus ab alio. vñ hora. i epi. Displicet ille locꝰ clamo ⁊ diludia posco. ⁊ ꝓpo. a di. ⁊ ludus.

Dilutꝰ ta. tū. a diluo is dř. ⁊ est dilutꝰ distēpatus liquidus vel ꝓpť liq̄ditatē diuisus. ⁊ ꝓpať ſm q̄ est nomen. Itē dilutꝰ in oi significatōne sui ꝛdi inuenit ⁊ ꝑdu. lu. Ūñ ꝑsius. Dilutas q̄riť geminet q̄ fistula guttas.

Diluuiū uij. cathaclismꝰ nimia aq̄rū inundantia vel destructio. ⁊ ꝑprie ex nimia inundatione aquaꝝ sic dictū q̄ aquaꝝ clade oīa q̄ inundauerit diluat. i. ꝓmisceat et destruat. Et deriuať a diluo is.

Dimēsus sa. sum. vide in dimetior tiris.

Dimetior tiris. dimetitus vel dimensus sum. ex di. et metior tiris ꝓpo. ⁊ est dimetiri diuersis modis metiri. vñ dimēsus. Dimēsio onis. vñ ħ ⁊ ħ dimēsionaľ ⁊ ħ le. ad dimēsionē ꝑtinēs. ⁊ facit futuꝝ indicatiui in ar. licet simpler suuꝝ inueniať in bor. vt metibor. Ūñ ꝑpheta. Exultabo ⁊ dividā siccimā ⁊ cōuallē tabernaculoꝝ di metiar. Et in euangelio dř. Eadē quippe mēsura q̄ mēsi fueritis remetietť vobis.

Dimico cas. cui. in mico cas. vide. ⁊ cor. mi.

Dimidio as. ex di. ⁊ medio as. vide in medio as.

Dimidius. a di. ⁊ mediꝰ compo. dimidiꝰ dia. diū. vñ ħ dimidietas tatis.

Diminuo nuis. nui. nutū. ꝙ vnū m. a di. ⁊ minuo cōpo. ⁊ tūc importat diminutionez. Itē dimminuo is. ꝙ duo m. et tūc cōpo. a dis ⁊ minuo. i. in diuersas ꝑtes minuo. Nā sicut dicit ꝑs. in ꝑmo maio. S. trāsit in m. vt diminuo ꝙ disminuo. Teren. in adelphis. Dimminuet tibi cerebꝝ. vide in minuo is.

Diminutiuū. A diminuo is. dř diminutiuꝰ ua. uū. vñ q̄dā genꝰ ꝛdoꝝ est dictū diminutiuū. q̄ diminutionē actionis sui ꝛdi signat. De q̄ dictū est in tercia ꝑte in tractatu de spēbꝰ ꝛdoꝝ. Et quoddā genꝰ nominum dř diminutiuū. de q̄ diximus in tercia ꝑte in tractatu de speciebus nominū.

Dimitto is. misi missum. ꝓpo. ex di. ⁊ mitto tis. ⁊ est dimittere diuersis modis mittere. vel in diuersas ꝑtes et dimittere. i. ꝑcere. indulgere. cōdonare. ⁊ est etiā dimittere differre. derelinq̄re.

Dina ne. est ꝓprium nomē filie iacob.

Dinasciа vt habeť in historiis supꝑ gene. ca. de ortu regnoꝝ dinasciā egiptij summā potestatē vocāt.

Dinodo das. penť. ꝑdu. cōpo. ex di. ⁊ nodo das. vide in nodo as.

Dinosco scis. noui notū. dinoscere. i. discernere. diuersis modis noscē ex di. ⁊ nosco scis. ꝓpo. ⁊ nō bz g. añ n. Ūñ eccle. iij. In lingua em̄ sapiētia dinosciť.

Diocesis sis. fe. ge. interꝑtať gubernatio. ⁊ hoc nō ſm ꝓprietatē verbi vel ꝑtātē ħ ſm effectū. ⁊ est diocesꝭ ꝓprie baptismalis ecclesie territoriū et gubernatio. ⁊ dicť a dia qđ est de. vel a dya qđ est duo. ⁊ cesio q̄si decisio. q̄ sꝑ decidiť ⁊ sepať ab alia diocesi. ⁊ cor. ce.

Diogenes nis. ꝓprium nomē viri ⁊ cor. penť. sicut et hermogenes nis.

Diomedes dis. penť. ꝑdu. ꝓprium nomē est cuiusdā viri et vt narrat papꝰ. Diomedē pagani deū asserūt cuiꝰ socios in aues ꝓuersos ita se ludificare dicūt vt suis. i. grecis colludāt alienos ꝛberent. ⁊ ad tēplū diomedis rostro aquā portāt. ħ ħ vel fingūt vel si aquā portāt. vel tale aliquid ludificationiby fit demonū q̄ eos a veri dei cultu abstrabūt. huguitio etiā di. Diomedes aues dicti sunt a socijs diomedis q̄s ferunt fabule in illas aues fuisse cōuersos. Augꝰ. etiā in. xviij. li. de ciui. dei ca. xvj. sic di. Greci diomedē fecerūt deū. quē diuinitꝰ irrogata pena ꝓhibent ad suos nō reuertisse. eiusq̄ socios in volucres fuisse cōuersos. Quin etiā tēplū eius aiūt esse in insula diomedia. nō longe a monte gargano q̄ est in apulia. ⁊ ħ tēplū circūnolare et incolere has alites tam mirabili obsequio vt aq̄ impleāt ⁊ aspergāt. ⁊ eo si greci venerint nō solū quietas esse ꝛcꝭ ⁊ adulari. Si autez alienos viderint subuolare ad capita tanq̄ granibꝰ ictibus vt etiā ꝑimāt vulnerare. Nā grandibꝰ ⁊ durisrostris satis ad hec ꝓlia ꝓhibentť armate. ¶ Et rñdet augusti. in eodē li. ca. xviij. Hec vel falsa sunt vel tā inusitata vt merito non credantť. Firmissime tñ tenendū est omnipotentē deū oīa posse facere q̄ voluerit nec demones oꝑari. nisi q̄ ille ꝑmiserit cuiꝰ iudicia occulta sunt multa iniusta nulla. Nec sane demones naturas creant nec aliq̄d tale faciūt. ħ speciem tenus q̄ a deo vero sunt creata cōmutāt vt videantť esse qđ nō sunt. ¶ Et subdit ibidē augu. Socij ꝛdo diomedis q̄ nusq̄ subito cōparuerūt ⁊ postea in illo loco apparuerūt ꝑcentibꝰ eos vltoribꝰ angelis malis in eas aues q̄ ꝑ illis sunt occulte ex altijs locis vbi est ħ genus auiū. ad ea loca ꝑducte ac repēte suppositę credunť esse cōuersi. q̄ añ diomedis tēplo aquā rostris afferūt ⁊ aspergūt. ⁊ q̄ blandiuntť grecigenis. atq̄ alienigenas ꝑsequāť mirādū nō est fieri demonū instinctu. Quoꝝ interest ꝑsuadere deum factū esse diomedē ad decipiēdos hoīes. vt falsos deos cū veri dei iniuria multos colāt. ⁊ hominibꝰ mortuis. tēplis altaribus ⁊ sacrificijs q̄ non nisi vni deo viuo ⁊ vero debentť inseruiāt. vide in miraculū.

Dione. A dian dř dione. i. venus q̄ pulcra sit vel dicta est dione. a matre sua. q̄ silr dicta ē dione. quasi duos nectēs in amore. Non em̄ amor pōt expleri sine duobꝰ Vel dř dione q̄si ex duobus nata. Inde dioneus nea. neū. id est veneres. Unde ꝛgilius. Ecce dionei ꝓcessit cesaris astrū.

Dyonimū in noma est.

Dionysius sij. dictꝰ ē bacbus. Et hinc pluraliť ħ dionysia dicunť festa bacbi. vñ dionysiꝰ dř q̄dā lapis fuscus. ⁊ rubentibꝰ notis sparsus sic dictꝰ. quia ⁊ si aque

admixt⁹ sit tñ contrit⁹ nimiũ fragrat fm hug. Papias ꝛo sic dicit. Dyonisia gẽma nigra. mixtis notis rubeis Itẽ dyonisi⁹ sq. ꝓpriũ nomẽ cuiusdã doctoris sancti q̃ ariopagita a vico cuitat̃ in q̃ habitabat dict⁹ est. ⁊ interptat̃ dionysius vehemẽter fugiẽs vel eleuat⁹. Vel dr̃ dionysius a dione. qđ est ven⁹. s. tra pulcritudinis ⁊ sios qđ est tr⁹. q̃si pulcer tro. vel dr̃ a dionysia q̃ ẽ q̃dã gemma nigra valẽs ꝯ ebrietatẽ. vt dicit Isiđ. Fuit igitur vehemẽter fugiẽs de mũdo p̃ pfectã abrenũciatione m. Eleuat⁹ p̃ internor cõtẽplationẽ. Pulcer tro p̃ trcoriẽ ꝛtutũ. Valens peccatoriby contra ebrietatem viciorum.

Dyoscorus ri. mas. ge. penl. cor. i. iunius.

Dyota dr̃ vas vinariũ duas anres. i. duas ansas hñs. a dya qđ ẽ duo ⁊ ota qđ est auris. hꝫ alio noie dr̃ anfora. ⁊ ꝓdu. o. dyota. Unde grecism⁹. Auris otis tibi sit inde dyota venit.

Dyotrepes pis. penl. cor. q̃dã hereſiarcha. Et interp̃tatur ſpecioſus inſulſus vel decor inſaniẽs.

Dyonolares ſunt viliſſime meretrices q̃ui ſtipẽdiũ vel dyonole fm Papi. vel he alio noie dicunt dinoltres. vt vr̃ velle hug. vt patebit infra.

Dyuole in dyonolares vide.

Dyplo. a dya. qđ est duo ⁊ plico as. cõpo. dyplo as. i. duplicare. vnde hec dypla ple. i. nota in teſtamentis ſignandis.

Dyplois. a dyplo plas deriuat̃ hec dyplois ploidis ſe. ge. duplex veſtis quia ſit duplex amict⁹ ⁊ est veſtis militaris. Pſal. Sicut dyploide confuſione ſua. ⁊ corripit i. ante d.

Dyplonia. a diplo plas deriuatur hec dyplonia nie. i. duplex locutio. Et dyplom⁹. a. ũ. i. duplicatus. ⁊ hꝫ dyplonatari⁹. i. duplicator.

Dypondi⁹ dij. mas. ge. duo pondera. ſ. gen⁹ ponderis ex duob⁹ aſſib⁹ ꝯpoſitũ. Vñ in euangelio. Nõne duo paſſeres venẽũt dypondio. Et ſciendũ q̃ pondus vna libra vel vnus as est. vnde ⁊ dypondius dictus est duo pondera. duc libre. vel duo aſſes. ⁊ compo. a dya qđ est duo. ⁊ pondus.

Dipſa ſe. fe. ge. ⁊ hꝫ dipſas adis. ⁊ hꝫ dipſis bui⁹ ſis. vel ſidis. gen⁹ est ſerpẽtis. ⁊ interptat̃ ſitibũda. vnde ⁊ latine dr̃ ſitula. qr quem mordet ſiti facit pire. Deut. viij. In q̃ erat ſerpẽs flatu adurẽs ⁊ ſcorpio ac dipſas. vbi dicit gloſa. Dipſas gen⁹ aſpidis q̃ latine dr̃ ſitula quẽcunq̃ momorderit ſiti p̃imit vel perit. adeo pua. vt cũ calcat̃ nõ videat̃. cui⁹ venenũ añ extinguit q̃ ſentiat̃. nec triſticiã ſentit moritur⁹.

Diptica ce. fe. ge. tabula mannal̃ q̃ et pugillaris dicit̃ ⁊ ephimeris. Vñ quidã. Clerice dipticas lateri ne dem pſeris vnq̃. Et derivat̃ a dico cis. vel dyptica dr̃ a dya qđ est duo ⁊ theca qđ est poſitio. q̃ſi duor theca. ſ. tabule due. Si em̃ plures ibi ſint non ꝓprie dicit̃ dyptica fm hug. Pap. ꝛo dicit. Diptice tabule quibus corruptores amorẽ ſuũ inſcribunt puellis. ⁊ ꝓdu. pti. vnde in decretis. xxiij. q. ij. canone. Hane profertur. circa p̃ncipiũ dicit̃. Et in ſacris dipticis ſcripſerunt qđ gloſa ibidẽ exponit dicens. Diptice a dico cis. vñ marcialis. Clerice dipticas ꝛc. Et dicit eadez gloſa poſtea q̃ diptice ſunt colũne in quib⁹ imagines patrũ in ſuo cathalogo ponunt̃.

Dipbthongus fe. ge. a dis qđ est duo ⁊ pthongos ſonus. Inde dipbthongus dr̃ cũ due vocales iunguntur in eadẽ ſyllaba. Nã ſingule vocales ſuas voces habent. Quid añt ⁊ q̃t ſunt dipbthongi dixi ſuꝑ in prima ꝑte in capi. de dipbthongis.

Dyptot⁹ ta. tũ. penl. cor. alio noie dr̃ dyaptotus. vnde dyaptot⁹ vide ſuꝑ vbi exponit̃.

Dira re. i. furia ⁊ dr̃ a durus quia ſit dura. Et dicunt̃ ꝓprie eumenides vel erinnides in inferno. furie in terra dire in celo. q̃ſi dror ire. qr ex ira dror ꝓueniunt. ⁊ est etymologia non cõpoſitõis vel derivatõis oſtenſio fm hug. Pap. ꝛo dicit. Dire dre penar⁹ dicunt̃ malorum vltrices a dira tractũ est.

Dir⁹ ra. rũ. i. crudel̃. reus ĩmiſericors. aſper atror. deteſtabil̃. q̃ añt dr̃ dirus q̃ſi divina ira inundat⁹ etymo. est ꝓprie añt dr̃ dirũ. qđ divina inferr̃ ira. dicit̃ etiã dirus. i. magnus. ⁊ ꝓdu. di. vnde quidã. Blandicie pluſq̃ dira venena nocent.

Dirigo gis. rexi. ꝛbũ actiuũ ꝯpo. ex di. ⁊ rego gis. ⁊ dr̃ dirigo gis quaſi in diuerſam ptem rego ⁊ cor. ri. Pſal. Dirige greſſus meos ꝛc.

Dirimo mis. remi. reptum. i. dividere. ſeparare ex di. ⁊ emo is. cõpo. int̃poſita r. cã euphonie. ⁊ mutat̃ e. in i. in pñti. ⁊ cor. di. Lucan⁹ in q̃nto. Et non admiſſe dirimit ſuffragia plebis. Quare di. corripiat̃ in dirimo ⁊ diserius dictũ est ſuꝑ in q̃rta ꝑte in ca. de methaplaſmo ⁊ ſiſtole. vide etiã in diſert⁹.

Diripio pis. pui. reptũ ex di. ⁊ rapio pis. ꝯpo. ⁊ cor. ri. Et est diripe diverſis modis vel in diverſas ptes rape vaſtare divellere.

Dirũpo pis. rupi. ptũ. ex di. ⁊ rũpo pis. ꝯpo. Et est dirumpere in diverſas ptes rũpere. ſcindere. dividẽ. vñ dirupt⁹ ta. tũ. i. ſciſſus divisus. Daniel̃. xiij. Et dirupt⁹ est draco. penul. ꝓdu.

Diruo is. rui. ex di. ⁊ ruo is compo. ⁊ est ꝛbũ actiuũ ⁊ cor. ru. in ſupinis. ⁊ est dirnere. deſtruere in diũſas ptes ruere. euertẽ. dejcere.

Dirupt⁹ in dirũpo pis vide.

Dirus a. um. in dira re. vide.

Dirutũ est ſupinũ de diruo is. ⁊ cor. penl. Sꝫ diruptũ p̃ pt. est ſupinũ de dirũpo pis.

Dis ditis. a dito tas. dr̃ hꝫ ⁊ hꝫ dis ⁊ hꝫ dite. gtio ditis. i. dives. hꝫ neutr in ſingulari nõ est in vſu. vt p̃ſ. asserit. et ꝓbat̃ diſtior tiſſim⁹. vnde dititer tius. tiſſime adũ. Itẽ hic dis ditis. i. pluto. a ditando. qr noſtris moribus orbem ſuum ditat fm hug. Papi. ꝛo dicit. Dis. i. dives opulent⁹. hꝫ ⁊ hec dis hui⁹ ditis ⁊ hoc dite debuit facere qđ ſingulare neutr in vſu nõ est. hꝫ pluraliter ditia. ⁊ p̃ſ. in. vj. li. dicit. In is deſinẽtia longã cuiuſcunq̃ ſint generis latina ablata s. ⁊ addita tis. faciũt gtĩm. vt hꝫ lis litis. hꝫ ⁊ hꝫ dis ditis. vñ hi ⁊ he dites ⁊ hꝫ ditia. cui⁹ntũm ſingularẽ neutr in vſu nõ inueni. debẽt tñ fm analogiã hꝫ dite eſſe. Nã in is finire neutr nõ põt ſupple ſi ſit declina. qđ dico ꝓpter ſemis qđ est oĩs ge. hꝫ indeclinabile Statius. Optataq̃ tẽpla licet tot ditia dona dabit ſacratis poſtiby.

Dis grece latine dr̃ bis. Itẽ dis ⁊ di ſemp̃ inueniunt̃ in cõpoſitione. cũ quib⁹ añt dictionib⁹ ꝓponat̃ dis ⁊ cũ quib⁹ di dictũ est ſuꝑ in p̃ma ꝑte in capi. de ſyllaba vbi agitur de s.

Diſcalcio as. aui. are. i. calciamẽta extrahere. ⁊ ꝓponit̃ a dis ⁊ calcio cias.

Diſcedo dis. ceſſi cedẽ. i. in diverſam ptẽ cedẽ. ⁊ cõpo. a dis. ⁊ cedo is.

Diſcepto tas. tavi. tare. i. diſputare. ꝓtendere. vſurpare. iudicaẽ ⁊ vt dicit iſid. Judex dict⁹ q̃ſi ius dictãs vel dicens populo ſine q̃ iurẽ diſceptet. Jure autẽ diſceptare est iuſte iudicare.

Diſcerniculũ li. penl. cor. ornamẽtũ ꝛginale l̃ acus cũ q̃ ꝛgo diſcernit ⁊ dividit capillos ⁊ dr̃ a diſcerno is.

Diſcerno nis. in cerno nis eſt.

Diſcerpo pis. cerpſi. ptũ. cerpe. ꝛbũ actiuũ. i. diverſis modis carpe. i. ſcindere. laniare. euellere. ex dis ⁊ carpo pis. ꝓponit̃ a in e. mutata.

Diſcerpſi p̃teritũ de diſcerpo pis.

Diſcidiũ dij. a diſcindo is. hꝫ diſcidium dij. i. ſepatio. divortiũ dictum q̃ q̃s a pacto diſcedat. vñ diſcidioſus ſaſum. q̃ frequens est in diſcidijs ⁊ q̃ diſcidia amat. Põt etiã dici diſſidiũ a diſſido is.

Diſcinct⁹ ta. tum. i. deligat⁹. remiſſus incompoſitus a

discingo gis.qđ est deligare qđ ꝓpo.a dis.z cingo gis. Regū.liij.ca.xxij. Nō gloriet accinct⁹ eꝯ vt discinct⁹.
Disciplina.a disco vel discipul⁹ dr̄ ħ disciplina ne. qz discitur plena. z ē disciplina i discipulo. Doctrina in magistro. Facultas vel ꝑfessio vel scia in vtroq; z lz sint idem disciplina doctrina z facultas vel ꝑfessio vel scia. Scia tñ ex diūsitate ſbiectoꝝ accipit diuersitatē vocabuloꝝ. Uel ꝑm q̄sdaz dr̄ disciplina a displiceo ces. q̄si disciplina.qz discētib⁹ aliq̄n displiceat.z inde disciplino as.i.docē vel verberare admonē vel castigare.z inde disciplinat⁹ta.tū.z cōpo.indisciplinat⁹ ta.tū.i.non disciplinatus.
Disciplinaris in discipul⁹ est.
Discipul⁹.a disco is.dr̄ ħ discipul⁹ li.q̄ addiscit z hīc ħ discipula le. z ħ discipulat⁹ tus.tui.z ħ z ħ dicipularis.z ħ re. Et discipulo las.i.discipulū docē.erudire. vide in responsum.
Disco cis.didici.discitū ere.i.cognoscē vel sciam accipere. Disco ꝓpo.addisco scis.addidici.i.valde discere ꝓdisco scis.i.sic discere. Dedisco is.i.oblinioni tradere Edisco is.i.euident tradere.discē. Redisco cis.i.iterū discē. Et nota q disco z ꝓpositа ab eo bñt supinū.sed nō in frequēti vsu. Unū dicit p̄s.q̄nq; disco carere supino q̄nq; dicit habē. Itē scias q disco z oīa ab eo ꝓpositа faciūt p̄teritū in didici.z supi. in discitū. Itē disco ꝑ cognoscē actinū ē z sic̄r ab eo ꝓpositа ꝑm q redolent illā significationē. Itē disco ꝑ capę sciam neu.est z sic̄r ab eo ꝓpositа ꝑm illā significationē.
Discofozus ra rū.penl.cor.i.discū ferens. vñ hiero.in ꝓlogo dani. Cuz ꝛho ad abacuc venerat z de iudea ad chaldeā raptū discofoꝝ lectitabat.
Discolor loris cō.ge.ꝓpo.ex dis.z color.z cor.co. vide in color. Hiere.xxij. Nunquid auis discolor heredi tas mea mihi.vt dicit papi. Discolor aliū colorē habēs mutat⁹ a ꝑmo colore.nō habēs colorē quē dz habē.
Discol⁹ la.lū.penl.cor.i. discors a scola indoct⁹ ideo ta illiterat⁹a scola diuisus z diūsus.z ꝑt ꝓponi a dis.z scola.j. Petri.ij. Nō tm̄ bonis z modestis ħ etiā discol.
Discoopio is.ex dis z coopio ꝓponit.
Discordo das.vide in discors.
Discors.Cor ꝓponit cū dis.z dr̄ ħ z ħ discors dis.q̄si diuersi cordis.vel q̄si vorsum a corde alterius. vñ hec discordia die.z inde ħ discordiosus sa.sum. Itez a discors discordo as.aui.are.ꝛbū neutrū z absolutū.i. diuersum cor hīe dissentire.
Discretio.a discerno nis.ħ discretio onis.i.diuisio scientia discussio q̄rūlibet rex cōsideratio.ad q̄d tendāt. z vt dicit q̄dā poeta. Omnib⁹ in reb⁹ summa res est discretio. Itē discretio est attributio actus vel passionis aliquib⁹ cū exclusione alicuius vel aliquoꝝ vide in narratio z in zelus.
Discrimē a discerno nis.dr̄ ħ discrimē minis.i.piculū vite.aliq̄n discrimē est capitis.aliq̄n dr̄ differētia sepatio in duo vel ꝑm Papi. Discrimē est periculū distātia labor a discernēdo.quia aliq̄n duaꝝ rerū sepatio ostēdit q̄ cōiuncte esse p̄nt.vt in ornamentis mulieꝝ.vnde discriminalia dicunt̄ que diuidūt capillos ꝑ mediam frontem.
Discriminal.a discrimen dr̄ ħ z ħ discriminal.z ħ le. qđ diuidit.z ħ discriminale lis.z sunt ꝑprie discrimina lia q̄b⁹ crines diuisi religant̄.qz caput mulieris a viro discernāt.vel capillos int̄ se ꝑm hug.vel vt dicit papi. Discriminalia mulieꝝ capitꝫ ornamēta.dicta q caput mulieris a viro discernūt vel crines diuidūt.
Discrimino nas.nauī.nare.i.diuidē.separe.z dr̄ a discrimen z cor.mi.
Discūbens tis.ge.oīs.i.ad discū sedēs z fercula sumēs a discūbo bis.dr̄ vide in cumbo.
Discursim aduer.i.passim vel sparsim a discurro ris. dicitur.

Discurso sas.ꝛbū frequētatiuū.i.frequenter currē et formatꝫ a discursu vltimo supīo de discurro ris.discurri discursum su.v.in o.ꝓuersa.
Discus.A scus qđ est rotundū dr̄ ħ discus disci.i.scutella q̄ olim z scus dicebat̄ sic z discus a rotūditate.sed nūc discus dr̄ qz z escas z fercula apponat vel potⁱ est etymologia discus q̄si dans escas.vñ ħ discul⁹li.dimi. z discūbēs ad discū sedēs. Et nota q discꝰ ꝓprie est scutella z nō mēsa licet ꝑ ea ponat̄ q̄nq; ꝑ methonomiā z a discus dict⁹ ē discus lud⁹ plūbee scutelle z ipsa plumbea scutella.qz facta erat ad silitudinē scutelle z in aerē ꝓiciebat̄.q̄ ludus nūc dr̄ lud⁹ ꝓiciēdi lapidē. vñ horati⁹ in poetria. Indoctusq; pile discine trohine quiescit. Discus etiā dr̄ mappa vel mēsale.vñ z aīalia dicūtur apparuisse petro in disco.qđ alibi liber actuū apostoloꝝ lintheū vocat. De p̄dictis ꝛbus. Discus scutellam.mēsam notat atq; mapellam.vel sic z planius. Est discus lud⁹. discus q; regia mēsa. Discus scutella tibi sit discus q; mappa.
Discutio tis.cussi cussum.ꝛbū actiuū ꝓpo.ex dis z cutio tis.z cor.cu. Et est discutē subtilit̄ indagare vel q̄tere.disiungē. Potest etiā ꝓponi ex dis z q̄tio tis. vñ discussus sa.sum.z ħ discussio onis.i.subtilis inq̄sitio vel examinatio.
Disert⁹ta.tū. Dissero ris. ꝓponit̄ ex dis z sero ris. z ē disserē tractare dicē sapiēter loq̄.ꝑfirmare z exponere declarare eloq̄ lucide.vñ disert⁹ta.tū.nomen.i.sapiens eloquēs z facūdus.vel vt dic̄ hug.ſbtrahit vnū s.q̄uis sint duo in verbo ꝓticipio z ꝛbali. vt dissero disserto⁹ disert⁹.vñ in p̄ma cor.in disert⁹noīe. Horati⁹. Fecundi calices quē nō fecē disertū. Et sapīe.x. Linguas infantū fecit dis̄tas.z cōpat̄ disert⁹tio⁹ tissim⁹.vñ dis̄te vel disertim ti⁹.tissime.aduerbiū. Et ē dis̄te lucide sapienter distincte. z ħ disertitudo dinis. diserta locutio. Itē a dissero dr̄ disserto tas. frequē. q̄si freq̄nt̄ disserē. discrete loq̄. Inuenit̄ etiā diserto tas ꝓ vnū.s.i. dis̄tus facē.z tūc deriuat̄ a disert⁹ ta.tū. Itē dissero ris. cōpo. Edissero ris.z ita vult hug.q scz dis̄t⁹ nomen deriuet̄ a dissero ris. z ſbtrahit̄ inde vnū s. Alij dicūt cū quib⁹ ego.q dis̄tus ꝓpo.a di.z ars int̄posita s.vñ dicit magister bene.q disert⁹ nomē.i.facūdus ꝑ vnū s. scribit̄ et ꝓpo.a di.z ars int̄posita s. Cuz ꝛho ē ꝓticipiū scribit̄ ꝑ geminū s. Itē scias q lz di ꝑducat̄ vbiq; di.tñ in dirimo māsit breuis atq; in disert⁹. Uñ ħ nota q sistole q̄nq; fit ꝓpter liquescētiā sequētis lr̄e.vt apud horaci. Regis op⁹ sterilisq; diu palus aptaq; remis. Liquescit ꝛho s.vltima hui⁹ noīs pal⁹.in scansione metri.qđ etiaz fit apud kathonē. Qđ nosti factū nō recte nolito silere q̄si dicēt nolito ilere. Et ideo dirimo z disert⁹cor.primas q̄ sunt naturalit̄ longe.qz dirimo ꝓpo.ex di.z emo z disert⁹ ex di z ars.z interponit̄ s.in disertus z in dirimo. Item p̄s.in tractatu p̄positionū di. q di p̄positio vbiq; ꝑducit̄.excepto dirimo z disert⁹.
Disgruo is.grui grutū.ꝓpo.ex dis z gruo z ē disgruere.discōuenire.discordare.
Disiicio cis.ieci iectū ꝓpo.ex dis z iacio cis. Et ē disiicere.diuersis modis iacē.separe dispgere.diuellere diruere.z scribit̄ ꝑ duplex ij.in scđa syllaba. p̄mū ꝓsonās scđm vocale.
Disinteria rie. Interia qđ est intestina ꝓpo.cū dis qđ est diuisio. vel dr̄ ħ disinteria rie.penl.acuta.i. diuisio ꝓtinuatōis vel vlceratio intestinoꝝ.z fit añcedente fluore quē greci diariā vocāt. Et enteria ꝑ e.vel interia ꝑ i.pōt scribi in p̄ma syllaba.z ꝑm ħ p̄t dici disinteria vel disenteria.z ita i.vel e.pōt esse q̄rta lr̄a. Pap̄. ꝛho di.q disinteria est sanguineus fluxus ventris cū excoriatione intestinoꝝ.
Disligo gas.gani.z debēt dici diligo gas.a diet ligo gas.ħ int̄ponit̄ s.cā differentie ad diligo gis. Inuenit̄ etiā in eodē sensu disligo gis.tercie ꝯiugatōis sicut di-

cit hug. 7 cor. li.
Disnoic⁹. i. suspiriosus q̄ plus de aere recipit q̄m emittit 7 vī esse ꝓpositū a dis qđ est diuisio vel diuersum 7 noic⁹ qđ est infirm⁹. inde disnoic⁹ q̄ non equo mō recipit 7 emittit aerē.
Dispect⁹ a. um. in dispicio cis. vide.
Dispello lis. puli. pulsum ere. i. diuerſ modis vel in diuersas ptes pellere. 7 ꝓpo. a dis. 7 pello lis.
Dispendiū. a dispēdo dis dr̄ ſ dispēsa se. 7 ſ dispēdiū dr̄. i. nimia largitas vel nimis dispēsa. 7 dispēdiū dr̄ qđ est ꝯtrariū ꝓpēdio. i. longū 7 inutile. vñ dispēdiosus sa. sū. long⁹ 7 inutl'. Et ꝓpat' dispēdiosus sior. sissim⁹. vñ dispendiose sius. sissime aduer. 7 ſ dispēdiositas tatis ſm hug. Pap. xo dicit. Dispendiū dānū vel detrimentū.
Dispendo dis. di. ex dis 7 pēdo dis ꝓpo. 7 est dispēdere. largirī donare. expendē vel ordinare diuidē. vñ ſ dispensor soris 7 dispēsor⁹ ria. riū. 7 ſ dispēsa se.
Dispēso as. aui. are. xbū frequēta. de dispēdo is. pensum su. v. in o. cōuersa. 7 est dispēsare q̄si largirī donare diuidere. disponere vel deliberare. Inde ſ dispēsator toris. 7 dispēsator dr̄ ſm Pap. cui creditꝰ admīstratio pecuniar. q. p̄us q̄ dabāt pecuniā nō numerabāt ſ appendebant eā.
Dispdo dis didi. ditū. ex dis 7 pdo dis. vñ i psal. Nō dispdiderūt gētes q̄s dedit dñs illis. i. nō destruxerunt deleuerūt. diuerſ modis pdiderūt.
Dispesco scis. scui. dispescitū deberet facē supinū 7 est dispescere. distare separi. Inuenit' etiā trāsitiuū ꝓ separe vel diuidere. 7 ꝓpo. a dis 7 pesco is. qđ nō ē in vsu. Quidā tñ dicunt q̄ cōponat' a dis 7 paco cas. vel paciscor vel pasco.
Dispicabil'. in dispicio cis. vide.
Dispicio cis. xi. ctū. ex dis 7 specio is. ꝓpo. 7 est dispicē diuersis modis aspicere. vel in diuersas ptes. Inde dispect⁹ cta. ctū. 7 dispicor caris. 7 inde ſ 7 ſ dispicabil' 7 ſ le. Et vt di. papa. Dispect⁹ cōtempt⁹. Dispectio fastidium supbia.
Displico cas. penl'. cor. ex dis. 7 plico cas. ꝓpo. Et ē displicare deorsum a plica ponere.
Displosus vel diplosus a. um. i. dissut⁹ apert⁹ dirupt⁹ vide in plaudo dis.
Dispolio as. ꝓponit' a dis 7 spolio 7 abīcit' vnū s. Et est dispoliare diuersis modis spoliare.
Dispunctor. Dispūgo gis. ꝓpo. a dis 7 pungo is 7 est dispūgere diūſis modis pūgere vel dispēsare vel donare vel deorsum a pūcto facere 7 expellere. Itē a pungo ꝓponit' expūgo gis. ex pellere. ex punctū sc̄ptōis ponere 7 delere. Et hinc dicim⁹ expūctores 7 dispunctores eos q̄ expellūt alios ab hereditate 7 delent noīa eor de tabula testamēti. vel eos sic dicim⁹ q̄ in signādis p̄erant testamētis. 7 eor inserebāt pūctos q̄ erāt in hereditādi vel eor quotiens expediebat auferebāt q̄ erant ex hereditandi.
Dispungo gis. ex dis. 7 pungo pungis. ꝓponit'. Vide in pungo is.
Disputo tas. taui. tare. ex dis. 7 puto tas. ꝓpo. 7 est disputare diuersa putare in loquēdo vel loq̄ndo dissentire. Vel disputare est diuersa rōne mētis pquirere vt ad rei veritatē possit puenire. Vñ ſ disputator toris. 7 hinc disputator⁹ ria. riū.
Disq̄ro q̄ris. sini. sitū. i. diuerſ modis q̄rere 7 inuestigare. 7 ꝑdu. q̄. 7 ꝓpo. ex dis 7 q̄ro is. mutato e. in i.
Dissecо cas. ex dis 7 seco cas. ꝓpo. 7 est dissecare. diuſ modis secare. dirūpere cruciare 7 cor. se. Actū. vij. Audientes aūt ſ dissecabant' cordibꝰ suis.
Dissensio onis. fe. ge. a dissentio tis. 7 est dissensio diuisio discordantia.
Dissentio tis. 7 dissentior tiris in eodē sensu. i. discordare discrepare. q̄si diuersa sentire vñ ſ dissensio onis 7 ſ dissensus sus. 7 dissensim aduerbiū id discordant' 7 dissentane⁹ nea neū. q̄ facile dissentit. Et ꝓpo. dissentio a dis 7 sentio tis.
Dissepio pis. pui. ex dis 7 sepio pis. ꝓpo. 7 est dissepire diuersis modis sepire. vel sepē remouere discludere et ꝑducit se.
Dissero is. in diserꝰ est.
Dissero as. ex dis 7 sero as. cōpo. dissero as. i. diuersis modis serare vel serā remouē vel aperire 7 cor. se.
Dissicio cis. cui. sectū ꝓpo. ex dis 7 secco as. 7 est dissicere remouere separe. 7 cor. si. Ambro. Sile veterē milicie more dissicere hostiū cuneos ꝛc.
Dissicui est ꝑteritū de dissicio cis.
Dissideo des. i. discordare. discōuenire. in diuersa ꝑte sedere. vñ dissidenꝫ aduer. 7 ſ dissidentia tie. Et ꝓpo. dissideo ex dis 7 sedeo des. 7 cor. si. Ouid. epi. A verbis facies dissidet ista tuis. 7 a dissideo vel dissido deriuat ſ dissidiū dij.
Dissido dis. i. discordare. discōuenire in ꝑte diuersa sedere. q̄si idē signat cū dissideo des. 7 ꝓpo. a dis. 7 ꝑdu. si. Vñ in. iiij. li. moral'. q̄si in p̄ncipio dic̄ gro. Sz dū a semetipsis ꝑ ꝯfidentē dissidūt lectorem ad intelligentiā veritatis mittūt.
Dissilio lis. ex dis 7 salio ꝓpo. 7 cor. li. vide ī salio lis.
Dissyllaba. ex dis 7 syllaba ꝓpo. dissyllabꝰ ba. bū. id est duar syllabar 7 ꝑdu. p̄mā positōe. Vñ in doctrinali. Nō sine ꝓpositis debēt dissyllaba demi.
Dissino nis. sīui. sītū. i. diuidere separe. 7 ꝓpo. a dis. et sino nis. 7 cor. si in p̄nti 7 in supino.
Dissipo pas. paui. pare. patum. ꝓpo. a dis. 7 sipo as. et cor. si. 7 est dissipare. dispgere. diminuē. destruere.
Dissit⁹ ta. tū. penl'. cor. i. separat⁹ 7 dr̄ a dissino nis.
Dissium est ꝑteritū de dissino nis. 7 ꝑdu. si.
Dissoleo les. in soleo les est.
Dissono nas. ex dis 7 sono. vide in sono nas.
Dissopio pis. ꝑdu. so. sicut 7 sopio pis. vide in sopio pis.
Dissulto tas. in salio lis est.
Dissuria est arida vrine digestio vel difficultas mingendi.
Dissut⁹. a dissuo suis. qđ ꝓpo. a dis 7 suo suis. sui. sutū dr̄ dissut⁹ suta. sutū. penl'. ꝑdu. 7 est dissuere disiūgere. suturā frangere.
Distēdo dis di. ꝓpo. a dis 7 tēdo is. vide in tēdo is.
Dysticiū. Dya qđ est duo ꝓpo. cū sticon qđ est xrus. 7 dr̄ ſ dysticū vel dysticio. 7 ſ dysticiū inuenit'. i. carmē vl opus duor xrsuū. Vñ theodol⁹. Quos in dysticij carmen ꝓplecteris emi. Itē dysticon dr̄ qđā gen⁹ dicēdi. cū scz auctor totū loq̄t' ꝑ se sine ꝑsona introducta.
Dysticon. in dysticiū est.
Distineo. Teneo cōpo. cū dis. 7 dr̄ distineo nes. nui. i. detinē vel separe vel in diuīsam ptē 7 oppositā tenē.
Distingo gis. xi. ctū. distingē. i. tinctura auferre a dis 7 tingo gis. ꝓpo. 7 scribit' sine v.
Distinguo. a dis. 7 stinguo guis. ꝓpo. distiguo xi. ctū. 7 abīcit' vnū s. 7 est distinguē determinare. designare. diuidere. separe. pūctare. discernē. 7 inde distinct⁹ cta. ctū. 7 ſ distictio onis. Distinctōis ār tres sunt spēs. s. colū. coma. period⁹. de qbꝰ dictū ē supꝰ in q̄rta ꝑte in fine.
Distiti penl'. cor. ꝑteritū de disto as.
Disto as. stiti. itū. distare 7 distatū inuenit' 7 compo. a dis et sto as. 7 est distare. differre. remotū esse. in diuersa ꝑte stare. cessare. vnde distanꝫ. distātia. 7 ꝓpo. indistanter. indistantia.
Distribuo buis. ex dis et tribuo buis. ꝓpo. Et est distribuē. diuidē. diūſis diūſa tribuē. vide in tribuo is.
Districtus. a distringo gis. dr̄ district⁹ cta. ctū. severus asper. auster⁹ 7 ꝓpat' district⁹ ctior sim⁹. vnde districte ctius. sime aduer.
Distringo gis. xi. ctū. 7 abīcit' n. in supino cā eupbonie. 7 est distringē diuerſ modis stringere. Itē distrin-

gere.i.ampliare strictură remouẽ vel lenit' tangere. Et in hac vltima significatõe põt sumi ezech.xvij. vbi dr. Tenerũ distringã. Et in plogo amos vbi dr. Ruborũ mora distringẽs.

Distrophos dr oda illa q̃ in scdo ꝟsu repetit varietatem ꝟsus. vide in strophos.

Diteo dites.i.esse vel fieri diuitẽ. vñ ditesco scis.ĩcho. 7 deriuat' ditio a diteo tas.

Ditior est ꝓpatiu⁹ dr dis.ditis.ß 7 ß dis.7 ß dite.idez est q̃ dines. De q̃ sup̃ dixi in suo loco. 7 cõpar' dis ditior.ditissim⁹. vñ diter ti⁹.tissime aduer.

Ditissim⁹ma.mũ.i.valde dines suplatinũ dr dis.tis.

Dito tas.tani.tare.i.diuitẽ facẽ. Et est actiuũ cũ oibꝫ suis ꝓpositis.siq̃ hꝫ. Et inde ditat⁹ta.tũ.i.dines factus Hiere.v. Ideo magnificati sunt 7 ditati 7 ꝓdu.di. vñ in aurora. Qđ replet angelic⁹ditat 7 ornat bonor. Inuenit' etiã dicto ctas.p ct.7 est frequẽ.a dico cis.dictũ. ctu.v.in o.quersa.

Diu aduer.tpis dr a dies 7 accipit' ꝓ determinato spacio tpis.7 ꝓ indeterminato sicut dies. vñ 7 p ꝓpationẽ ß 7 ß diutior 7 ß diutius.7 diutissim⁹ma.mũ. Et inde diuti⁹ 7 diutissime aduer. q̃ magis sunt in vsu q̃ ꝑdicta noia. Et p ꝓpositionẽ. Interdiu 7 aliquãdiu 7 quãdiu Potest etiã q̃diu esse due voces. Pap. sic dicit. Diu multo tpe tarde. Si aũt est vna ps quãdiu debet scribi p n.7 nõ p m.

Dinal'. A dinus dr ß 7 ß dinal' 7 ß le.i.diuin⁹. vñ dinalis dr princeps vel impator. q̃ q̃si de⁹ babebat' 7 ꝑdu. na. dinalis.

Diuendo dis.didi.ditũ.dinẽdere.i.diuise vendere et ꝓpo.a di.7 vendo vendis.

Diuẽtilo las.ex di 7 ventilo las.ꝓpo.i.diuersis modis ventilare.7 cor.ti.

Diuersiclinũ a diuersus sa.sum.7 clino nas.ꝓpo. hoc diuersiclinũ clinij.i.locus vbi diuerse vie cõiungunt'. q; illuc diuerse vie acclinant'.vel q; illic via inclinat' ad diuersa.qđ aliter grece dr ß etheroclitũ ti. Itẽ etheroclita sine diuersiclima dicunt' quedã noia in arte grammatica.q̃si ad diuersa se inclinãtia.s.q̃ inclinãt se ad diuersas dictões in diuersis casibꝫ vt iuppiter iouis vl' ad diuersas significatões. vel ad diuersas declinatões es vel ad diuersa genera in diuersis numeris.vt vespa vespe vas vasa.celũ celi. vñ ꝑstian⁹ in libro cõstructionũ di. Ita ß etheroclita.i. diuersiclinia necessario ꝓsequitur aliquis ntũs aptus gtio ex quo relique figurationes tã casuũ q̃ numeroꝝ redduntˊ. Et nota q̃ in eodẽ sensu inuenit' hic 7 hec diuersiclinis 7 hoc cline. De nomine etiaꝫ etheroclito dictũ est in tercia parte in tractatu de genere nominũ.

Diuersifico cas.cani.i.diuersa facere 7 ꝓpo. a diũsus 7 facio 7 cor.fi.

Diuersifiniũ nũ.in bifiniũ exponit'.

Diuerso sas.frequentatiuũ a diuerto tis.i.frequenter diuertere. Item inuenit' diuerso sas.i.variare.7 ꝓpo.a di 7 verso sas.

Diuersoriũ. A diuerto tis.dr ß diuersoriũ rij.i.diuersitas viaꝝ.s.vbi viator ad callẽ diuertit'.vel loc⁹ remotus ab alio.vel receptaculũ.s.hospitiũ vel hospitale.et dr diuersoriũ.vel q; illuc diuertim⁹. vel q; ex diuersis vijs ibi ꝙueniat'.vñ in luca. Non erat ei locus in diuersorio.7 Hiere.xx. Quis dabit me in solitudinem diuersoriũ viatoꝝ. Et vt dicit glosa sup lucã. Diuersorium est dom⁹ int' duos muros.duas hñs ianuas.vt scz ex diuersis vijs recipiat aduenientes.7 significat ecclesiã inter paradisum 7 mundũ.

Diuersus. A diũto tis.dr diũsus sa.sum.i.diuisus separatus nõ cõcors mal⁹ 7 ꝓpat'.vñ ß diuersitas tatis.varietas.7 p ꝓpositionẽ diuersifico cas.

Diuerticulũ.a diũto tis.dr ß diuerticulũ li.flex⁹ viaꝝ vbi vna via diuertit ab alia.vel ipse callis p quẽ diuertimus ab alia via.quasi diuersa via. Idẽ 7 diuortium q̃si diuersum.i.via vel semita in diuersum tendẽs. Et ponit' generaliter diuerticulũ vel diuortiũ ꝓ separatione 7 diuisione 7 subterfugitione. Vñ diuortiũ dr inter virũ 7 mulierem quotienscunq; dissoluto matrimonio alter coꝝ alias nuptias seq̃tur. sic dictuꝫ a flexu viaꝝ.i. vie in diuersa tendẽtes.

Diuerto tis.in verto tis.est.

Dines. A dito tas.hic et ß dines.hui⁹ diuitis.i.pecuniosus.siue vtat' siue non. Locuples fundis q̃si loculis plen⁹. Fortunat⁹ subito fact⁹ beat⁹. Honest⁹ moribꝫ et honore vsus. Felix q̃ habet 7 vtitur. Unde ꝑs. dicit. q̃ dines ꝓtinet ad quãtitatẽ extrinsecus.accidentiũ. ß felix ad qualitatẽ. Itẽ sepe inuenit' dines potẽtia 7 ꝟtutibus potẽs. q̃si deo ꝓxim⁹. ß ety. est nõ deriuatio vel cõ positio. Et ꝓpatur dines diuitior.tissim⁹. q̃ ꝓpatiu⁹ et suplatiu⁹ nũc in vsu nõ sunt. q̃uis ĩ autorib⁹ inueniãt'. vñ Ouid. i epi. Oppida sunt regni diuitiora mei. 7 a dines he diuitie aꝝ. Et nõ q̃ vt dicit beda. Aliud ẽ pecunias hẽ aliud amare. Multi hñt 7 nõ amãt. multi nõ habent 7 amant. Itẽ alij habẽt 7 amãt. Alij nec habẽ nec amare se gaudẽt. q̃ tutiores sunt. q̃ cuꝫ apostolo dicere possunt. Mihi mund⁹ crucifix⁹ est 7 ego mũdo. Unde 7 salomon ait. Non q̃ habet ß qui amat diuitias fruct⁹ nõ capiat ex eis. Itẽ vindocinẽsis dicit. Non rerũ cumulus ß sufficientia mẽtis. Ditat. sufficiũt paucula dines eris. vide in voluntas. Itẽ scias q̃ dines est cõ. ge. in declinatione. ß omnis constructione. 7 potest adici mas. femio 7 neutro generi satis ꝓprie ß non in qualibet sui terminatione. quia q̃litas accusatiui desinẽtis in em 7 forma plural' in es. nullo põt modo neu. ge. adaptari vñ nihil est habeo diuitẽ regnũ. vl' diuites regna. ß alie terminationes eius põt neu. ge. adaptari. vt dines regnũ diuitis regni. Vñ ouid. Addidit externo marmore dines opus. Vñ quidã dixit. Tem vel tes neutra fugiunt ß cetera sumunt.

Diuitiosus. A diuitie dicit' diuitiosus sa.sum.i.copiosus plen⁹ diuitijs.7 comparatur diuitiosus sior. simus. vnde diuitiose sius.sime.aduer.7 hec diuitiositas tatis .i.copiositas.

Diuidens. Duo cõpo.cũ dens 7 dr ß diuidens dentis .i.ouis vel agn⁹ duos tm̃ hñs dentes. Itẽ diuidens tis. om.ge.põt esse pticipiũ de diuido dis.si.sum.

Diuidia. A diuido dis. ß diuidia die.i. discordia vel bellona. vnde diuidiosus sa.sum.i.discordiosus. qui p suã discordiã alios diuidit 7 discordare facit q̃ et diuisiosus dicit'.

Diuidiculũ.a diuido dr ß diuidiculũ li.i.castellũ in diuisione terrarũ positũ.

Diuido.a di 7 vido dis tercie ꝯiugatõis fm antiquos cõponit'. diuido dis.si.sum.i. partiri vel quasi diuersis modis videre. Quidã tñ dicunt q̃ est cõpositũ a di.et via 7 do. Inde diuido.i.diuersas vias do. ß ety. est. vñ diuisus sa sum.7 diuisuus na.num.i.diuisus.vel dividens. Et p cõpositionẽ indiuisus sa.sum. 7 indiuisuus na.num. Itẽ a diuido ß 7 ß diuisibilis 7 ß le. vnde diuisibilit' aduer. Et hec diuisibilitas tatis. Et p compositionẽ indiuisibilis le.indiuisibilit'.7 hec indiuisibilitas tatis. Diuido ꝓponit'. Condiuido dis. 7 cor.ui. q̃ aũt antiq̃tus vido is.fuerit tercie ꝯiugationis. patet p illũ ꝟsum cathonis. Hoc vide ne rursus lenitatis crimine dãnes. q; dr corripit' ibi in vide. cũ impatiuus sede cõiugationis desinat in e. ꝓductã.

Diuiduus.a diuido dr diuiduus a.um. qđ diuidit vl' diuidit'.vñ ß diuiduitas tatis. Et p ꝓpositõnẽ indiuiduus a.um. Et ß indiuiduitas tatis.

Diuin⁹. A dinus dr diuin⁹na.nũ. qđ est deoꝝ vel ptines ad deos.7 diuini celestes deificati 7 diuini qui tractant de deo. q̃ magis ꝓprie dicunt' theologi 7 diuini q̃ diuinãt quasi deo plen:. diuinitate eũ se esse plenos si-

mulant.7 astutia quadã fraudulenta hominiby fatura
ꝓiecturãt. Et a diuin⁹ni.addita tas.fit ß diuitas tatis.
7 diuinit⁹aduer.i.ex dijs vel a deis factũ.7 diuino nas.
x̄bũ neutr cũ oĩby suis ꝓpo.7 ꝑdu.vi. Et vt dic̃ Var
ro q̃tuor sunt genera diuinatõis. Vide in acromantia
7 geomantia.

Diuisiosus sa.sum.i.diuidiosus.in diuidia vide.

Diuisorium rij.dicitur cella ab alijs diuisa.7 dicitur a
diuido is.

Diuoltres.vilissime mẽtrices q̃ se suaq; gr̃a numor ꝑ
bent. Et dicunt diuoltres q̃si desideriũ volẽtes vel q̃si
ꝑ numo volute videlin dioiolares.

Diuortiũ in diuerticulũ exponit.

Diurn⁹.A diu ſm q accipit ꝑ determinato spacio tẽ
poris dr diurnus na.nũ.i.vni⁹ diei vel durans ꝑ vnum
diem.

Dius dia.diu.i.diuin⁹7 sanct⁹7 dr a deus.

Diutin⁹na.nũ.penl.cor.in diuturn⁹est.

Diuturn⁹.A diu ſm q accipit ꝑ indeterminato spa
cio tpis dr diuturn⁹na.nũ.qđ hz indeterminatã signifi
cationẽ tpis.sicut diurn⁹hz determinatã. 7 diutin⁹na.
nũ.in eodẽ sensu.i.long⁹.plix⁹.diu durãs.ꝓtinuans.et
dr diutin⁹na.nũ.a diu sicut diurn⁹ſm bug. Pap.x̄o
dicit. Diutina dicta ab eo q diu duraverit. diuturna
a ꝑpetuitate.dicta q̃si eterna.

Diuulgo.A di.7 vulgo gas.dr diuulgo gas.gaui.ga
re.i.diuersis modis vulgare publicare oĩby notũ face-
re 7 significare.

Diuus.a de⁹dr diuus na.nũ.i.deificat⁹. Hz deus semp
est. Diuus x̄o fit q̃si q ex mortali fit immortal. vñ ſm
pap. Diuus dr de⁹vel imꝑator q post mortẽ vlut de⁹
habet. Et scias q diuũ 7 diuo q̃q; ponũt adu. Sub
diuo.i.ſß celo.vel eẍ tectũ.ſß solo aere 7 nudo ꝓpo.cum
ꝓpositione.7 dr subdiuus.

Do das.dedi.datũ.dare.i.dono.trado ꝓcedo.partior
vñ ß dator toris.7 datꝫta.tũ.vñ ß datio onis.7 ß datũ
ti. Do ꝓponit cũ ad 7 dr addo dis.7 cum ab.7 dr abdo
is.i.abscõdere remouẽ. Et cũ con.7 dr condo dis. Nõ
ꝓponit abscondo is.7 recõdo is. Itẽ do ꝓpo.cũ circũ. 7
dr circũdo as.dedi.datũ. Itẽ cũ cretũ.7 dr credo is.et
cũ de.7 dr dedo is.7 cũ e.7 dr edo is.7 cũ in. 7 dr indo is
7 cũ ꝑ 7 dr ꝑdo is.7 cũ p.7 dr pdo is.7 cũ p̃.7 dr prędo
is.7 cũ pessum.7 dr pessundo as.7 cũ ob. 7 dr obdo is.7
cũ re.7 dr reddo is.7 cũ sub.7 dr subdo dis.7 cũ trans.
7 dr trado is.7 abijcit ns.7 cum venũ. 7 dr venũdo as.
7 ex eisdem componitur vendo dis.quod componitur
diuẽdo dis. Et nota q do 7 omnia composita trã-
eunt ad terciam coniugatõnẽ exceptis triby.s.pessun do
circũdo venũdo.q̃ remanẽt in ꝑma. Itẽ oĩa verba ꝓpo-
sita a do q̃ sunt tercie ꝓiugatõis faciũt ꝑteritũ in didi.
7 supinũ in ditus. Cõposita tñ a condo vt abscondo et
recondo bñt duo ꝑterita.s.in didi.7 in di. sine gemina-
tione.7 duo supina.s.in ditũ 7 in sum. Itez hec syllaba
da.corripit in ß x̄bo do das.vbiq; 7 in x̄bo 7 in ꝑtici-
pio 7 in supino.vñ dicendũ est circũdabã dare dat⁹ ꝛc.
vt semp da.corripiat.vbicunq; inuenit ante finẽ in ß
verbo. Ex ß patet q verecũdor daris.7 iocundor aris.
nõ sunt ꝓposita a do das.cũ ꝑducũt a.penl. in x̄bo ꝑ-
ticipio 7 supino. Itẽ scias q do dedi facit supinũ da
tum 7 steti statũ.a correpta 7 eadẽ corripit in composi-
tione.vt circũdatũ 7 p̃statum.vel mutat in i.breuẽ. vt
redditũ 7 p̃stitũ. Itẽ do corr.ꝑmã in ꝑterito.vt dedi cũ
cõpositis omnib⁹ vt circũdedi. Hz in alijs polisyllabis
de ꝑdu.penl.vt venundet. Vñ x̄sus. In x̄bo do das
si sint polisyllaba dicas. Or de longat ß da semp breui-
atur. Preteritũ detur breuibus tñ 7 breuiet. Dic tñ
attende q satisdare acuit penl.ſm usum.cũ deberet eã
gravare cũ sit breuis sicut circũdare. Itẽ ꝓposita a do
7 monasyllabis ꝓpositionib⁹ tercie sunt ꝓiugationis vt
trado dis. Circũdo aũt ꝑme ꝓiugatõis est. quia circuꝫ
dissyllabũ est.7 magis aduerbiũ q̃ ꝓpositio. Vñ x̄sus
Ad ternã trãsit do si monasyllaba dent. Sed redit ad
primã dissyllaba si socient. Itẽ vt dixi dedi ꝑteritũ cor-
ripit primã.ß dedi infinitiuus de dedo dis.ꝑdu.eandẽ
Unde quidã. Multis multa dedi.q̃ nunc cupere mihi
dedi. Et scias q do est verbum actiuũ tamen passiuũ
in ꝑma ꝑsona ꝑsentis indicatiui.scz dor non est in vsu
sicut nec for. Vide supra in tercia parte vbi agitur de
verbo. Et scias q aliq̃d dicit dari multiplicit sicut di-
cam in liberalis.

Doceo ces.cui.ctũ.7 hinc x̄balia. Doceo ꝓponit ad-
doceo ces.i.valde vel abundant docere. Condoceo ces
.i.simul docere. Dedoceo ces.i.nõ docere. Edoceo ces
.i.valde docere vel eẍ vel supꝑ docere. Predoceo ces.i.
ante docere. Doceo 7 ab eo composita sunt actiua 7 fa
ciunt ꝑteritum in cui.7 supinũ in ctum. 7 oĩa corr.hãc
syllabã do vbiq;. Et ꝓstruit cũ duoby diuersis accusa-
tiuis vno designãte rẽ in quã transit eor actus.7 altero
designãte rem cui⁹respectu ille actus trãsit in rẽ alteri⁹
acti.vt doceo te grãmaticã ſm bug. Quidã tñ dicunt
q ꝑmus regit ex natura trãsitionis.7 alius ex vi cause
materialis. Verba aũt q̃ regunt duos diuersos actios
in his x̄sibus ꝓtinent. Flagito posco peto doceo rogo
calceo celo. Induo succingo moneo simul exuo iungo.
Accusatiuos varios copulant sibi binos. Instruo iun-
gatur sine quo res falsificat. Et oĩa que similia sunt il-
lis 7 que ꝑtinẽt ad doctrinã.ad dẽpcationẽ 7 ad obse-
crationẽ.vt Instruo te bonos mores. Obsecro te mul-
ta. Oro te hoc. Ex qua aũt natura ꝑdicta verba regãt
duos accusatiuos duplex est opinio posita.7 potest ad-
di tercia.q videlicet ꝑdicta verba regant duos diuer-
sos accusatiuos ex natura trãsitionis hac rõne.quia ꝑti
nent ad duos actus. Nã quicunq; docet agit duo.agit
enim in discipulũ quẽ docet 7 agit in artem quã ostẽdit.
7 ideo duos actios regunt. Sed quia ille due trãsitões
sunt diuersar naturar nõ debẽt copulari.q; vna trãsi-
tio est dependens.altera ꝑficiẽs.7 ß opinio magis ꝫpla
cet. Passiua aũt ꝑdictor x̄bor regunt vnũ actiũ.vt tu
doceris a me grãmaticã.

Docibilis.A doceo ces.dicit ß 7 ß docibilis 7 hocle.
7 ꝑ syncopã dicit ß et ß docilis 7 ß le. Differũt tñ nam
docilis est discipulus qui facile docet. Non enim dicit
docilis quia sit doct⁹. Sed qnia doceri potest. Est em
ingeniosus 7 ad discendũ ꝑatus. Docibilis vero est li-
ber qui facile discitur vel disci potest. Ponit tñ q̃q;
vnũ ꝓ altero. vnde iohãnis.vj. Erunt oẽs docibiles
dei.i.dociles. Et nota q verbalia in bilis a verbis ab-
solutis venientia significãt actionẽ 7 aptitudinẽ agendi
vt risibilis.i.apt⁹ridere. Gressibilis.i.aptus gradi. In-
ueniunt 7 quedã alia q̃ significant passionẽ et aptitu-
dinẽ faciendi.vt hec via est gradibilis.i.apta per quaꝫ
aliquis gradiat. venientia etiã a verbis trãsitiuis signi
ficant passionẽ 7 aptitudinem patiendi. vt amabilis.i.
aptus amari. Docibilis.i.aptus disci. Docilis.i.aptus
doceri. Inueniunt tamẽ quedã alia q̃ significãt actio-
nem 7 aptitudinẽ agendi nõ semp sed q̃q; in q̃busdã
locis vt cuꝫ penetrabile ꝓprie sit qđ facile penetrat.vel
quod est aptũ penetrari. Inuenit tamẽ penetrabile fri
gus.i.aptũ penetrare.vel qđ facile penetrat. Penetra-
lis vel penetrale interior et secretior pars dom⁹appella-
tur. Docilis vel docibilis componit cum in.7 dicit in-
docilis vel indocibilis.i.nõ docilis vel nõ docibilis. Et
scias q nomia in bilis significãt aptitudinẽ vt patuit.
Nomina vero in osus significãt plenitudinẽ. Nomi-
na autẽ desinentia in bundus. denotant similitudinem.
Unde x̄sus. Osus plena notat. bundus similat. bilis
aptat.

Docilis penl.corr.in docibilis exponit.

Docimē.a doceo dr̄ hoc docimen minis. qđ̄ 7 documē inuenit 7 cor.penl'.tam docimē q̄ documen.
Doctiloquus qua.quū.q̄ docte loq̄tur a doctus 7 loquor cōpo.vñ hoc doctiloquiū quiq.i.doctū eloquiuz vel docta 7 sapiens locutio .7 cor.lo.
Doctrina. ā doceo ces.dr̄ hec doctrina ne. vnde doctrino nas.naui.nare.i.docere.
Doctus.a doceo ces.dr̄.doctus cta.ctū.7 cōpat' doctior ctissimus.vñ docte ctius.ctissime.aduer. Doctus cōpo.indoctus cta.ctum.7 cōpatur.7 semidoctus cta. ctum.7 doctiloquus qua.quū.
Documen penul.correpta in docimē est. Inde documentum.i.doctrina.
Dodona. ā do das dr̄ ꝟ dodona ne.i.dea glandiū.7 dodona etiā dicta ē q̄dā silua epiri a dādo dona.i.glā des hoibz.vñ dodoneus nea.neū.possessiuū.
Dogma.a doceo dr̄ ꝟ dogma gmatis.i. doctrina vel iteratio doctrine vel decretū placitū ꝓsensio cōsolatio Inde dogmatic⁹ ca.cū.i.doct⁹ sagax prudēs sophisticus instruens vel instruct⁹ vel cōsolatus.7 dogmatizo zas.i.docē instruere. Inuenit ēt ꝟ doma matis.sine g. ꝓ domo.
Dolabra bre.fe.ge.7 hoc dolabꝝ bri. ꝓ eodē.s.instrō dolandi.s.p.bipenni.vñ dolabella belle.7 hoc dolabellū belli. ambo dimi. vel dolabra dr̄ quasi dulabra. q: dno babeat labra.7 corripit la.naturalit
Dolatilis penul.cor.in dolatura vide.
Dolatura.a dolo las.dr̄ hec dolatura re.i.dolatio vel idē qđ dolando auferr' de ligno vel id cū q̄ dolat'. Itē a dolo las.dr̄ hic 7 hec dolatilis 7 hoc le.i.aptū ad dolandū.7 hoc dolatoriū rij.locus in quo dolatur.
Dolco les.lui.litū.i.pati dolorem. vñ hic dolor ris.7 hinc doloros⁹ sa.sum. Doleo ꝓpo.ꝓdoleo les.i. simt' dolere.ꝓpati. vñ ꝓdolesco scis.inchoa. de doleo les.i. nō dolere.a dolore cessare. Unde de reme. Uincula q̄ rupit dedoluitꝙ semel. Perdoleo les.i.pfecte vel valde dolere. Doleo 7 oīa ꝓposita a beo sunt neu.7 faciūt ꝑteritū in lui 7 supinū in litū.7 cor.do. Esopus. Sepe dolet pietas crimis arte capi. Et scias q̄ doleo ꝟbum neutꝝ absolutū regit p synodochē actūm vt ventrē vl caput doleo. Itē nota q̄ dolor ñ ē lesio ꝟ lesiōis sensus.
Doliū dolij.vas terre rotundū.
Dolo las.laui.lare.i.lenigare.planare ꝓpare.ꝓcutere.7 est actiuū cū oīnibz suis ꝓpositis siqua habz.7 cor. vbiqꝝ hāc syllabā do.
Dolon.a dolus dr̄ ꝟ dolo vl dolō onis.7 sunt dolones tela abscōdita ī ligneis vaginis ꝙt' doluz 7 ipē etiā lignee vagine dicūt' dolones.int' qs latet pugio sub spē baculi.7 dicūtur sic.q: fallant 7 decipiāt ferro cum pferant spēm ligni.hos etiā vulgus greco nomīe oxasvocant.i.acutos.vñ 7 apud medicos acutus morbz oxca vocat' ab oxi qđ ē acutū.
Dolor.o ras.i.dolorē bre vel pati 7 dr̄ a dolore.
Doloros⁹.a dolor loris dr̄ doloros⁹ sa.sum.plenus dolore.7 cōpatur. vide in doleo.
Dolos⁹ a dol⁹ dr̄ dolos⁹ sa.sum.penl'.pdu.i. insidios⁹ vl' malign⁹.q: deludat. Ut aūt decipiat occultam maliciā blādis ꝓmonibz adornat.7 cōpat' dolos⁹ sior. simus.vñ dolose sius.sime.aduer.7 hec dolositas tatis. id est occulta malicia.
Dolumen.a dolo las.dr̄ hoc dolumē minis.idez est q̄ dolabra.7 pdu.lu.cū veniat a prima cōiugatōe.
Dolus li.i.fraus mal.ge.malicia occulta blādis ꝓmonibz adornata.callidit⁹ mētis. Et dr̄ a dolore q: dolorem inferat.vel dr̄ dolus a deludo.quasi delus q: deludat.7 decipiat.7 fit dol⁹ aīs insidie loco vel telo. fraus circa fidē mutuatā. Et ē dol⁹ cū aliud agit'. aliud simulat' 7 cor.do. Et inde cōpo.subdol⁹ la.lū.7 subdolus li. substantiue.
Doma.tis.ge.neu.greci tectū dicūt pōt etiaz dici doma tectū vel etiā atriū qđ nō tegit'. Obisiologus. Deq̄ pilis eius fit sub domate fumus. Regū.ij.li.ca.v.dr̄. Domatū fistulas ꝛc. Et appellat domatū fistulas cānales q̄bz stillicidia defluebāt. vide in fistula.
Domesticus ca.cū.i.notus 7 familiaris quasi in domo eadem stans.7 derivat' a domus.
Domicellus.li.7 dominellus li. dicūt' a dñs ꝓ diminutionē. Itē a dñs ꝟ dña ne.7 inde ꝟ domicella 7 ꝟ dominella.ābo dimi. Domicellus 7 domicella etiaz dicūtur q̄ñq̄ pulchri iuuenes magnatū seu liberoꝝ siue sint seruientes siue nō.
Domiciliū.a dom⁹ 7 ciliū ꝓpo. hoc domiciliū lij. id est domus fastigiū 7 altitudo.7 dr̄ sic q̄si ciliū domus dī tñ q̄ñq̄ domiciliū domus ipsa vel habitatio vel mānsio vel ius 7 ptās ꝑm bug. In spalmo autez vbi sic dr̄. Sicut nocticorax in domicilio. dicit glo. vel in parietinis.que vulgo dicūt' ruine. vbi parietes stāt sine tecto Dr̄ aūt parietina quasi parietū ruina.
Domicula le.dimi.pua domus.
Domiduca ce.penl'.cor.iuno dr̄. q: vsq̄ in domū puellas maritatas introducē credebat'. vide ī inēduca ce.
Domifico cas.penl'.cor.i.domū facio a domus et facō ꝓponit' a.cōuersa in i.
Dominationes a dominor nans dī hec dominatio is. idē ē qđ dominatus. Dominationes etiā dicūt' quidā angeli. Et vt dicit Greg. Ea angelorꝝ agmina. q̄ mira potētia ꝓminēt ꝓ eo q̄ eis cetera ad obediēdū ꝟbiecta sunt dominationes vocant'.
Dominellus in domicellus vide.
Dominicus.a dominus vel domina dr̄ dominicus ca. cum.vnđ hec dominica ce.ꝓ prima feria. Et hic 7 hec dñicalis 7 hoc le.qđ sumit' tam a dominica ꝓ illa die q̄ a dominicus ca.cū. Et vt dicit papa. Dñicus dies ꝓinde dicit'.q: in eo resurrectionis dñi nostri a xp̄ianis gaudiū celebrat'. Item hic dominicus ci. dictus est q̄dam egregius cōfessor pater 7 institutor ordinis fratrꝝ ꝑdicatorum. Et dictus est dominicus quasi a domino custoditus.s.a corruptione peccati. Uel dictus est dominicus quasi domini sui custos. Et ideo glorificand⁹ custos quippe domini fuit iste.quia volūtatem domini custodiuit. Custos domini. q: vince dñi sabaoth custos a domino deputatus.
Dominiū.a dñs dr̄ hoc dominiū nij.i.ius tutela potestas. Inde dñiosus sa.sum.imperiosus dñs 7 bō q̄ habet ardua ꝑcipere.s.bō magne autoritatis.
Dominor.a dominus dr̄ dominor naris. qđ cōstruit' cū gtō vel cū dtō verbū deponē. vnde hec dominatio onis.7 hic dominatus tus.tui.i.dominatio.
Domin⁹ dr̄ a domus.quia domui ꝑsit.q̄ aūt dñs dī quasi dans minas vel quasi dans munus.s.seruitiū vel domus murus.vel dans minas.s.pene.vel donās manus.ety.est non cōpositio.et cōponit' cū hoc gtō legū. 7 dicit' dominus legum id est iurisperitus. Ꝫ quādo sunt due ptes.tūc dr̄ dñs legū sol⁹ impator.q: ipē solus habet potestatē cōdendi 7 destituēdi iura.
Domnus.a dominus vel domina dr̄ hic domn⁹ mni. 7 ꝟ dōna mne.ꝑ syncopā qđ ꝓprie ꝓuenit claustralibꝝ ꝟ dñs vel dña mūdanis. Ulñ in ecclesia cantat'. Jube domne benedicere. 7 domnus abbas 7 domn⁹ prior
Domo.a doma atis.dr̄ domo mas.mui. mitū.i. vincere.subingare.māsuefacere.frāgere.colere.7 hinc ꝟbalia domitor trix.domitio 7 domit⁹ ta.tū.qđ ꝓponitur indomit⁹ta.tū.i.ñ domit⁹.7 effrenis 7 insatiabilis. Domo ꝓponit' edomo mas.i. valde domare. Perdomo mas.i.pfecte domare. Redomo mas.i.itez domare. Et a supio domitu fit domito tas.freq̄nt. Domo 7 eius cōposita actiua sunt 7 faciūt ꝑteritū in mui.7 supinū in mitū.7 cor.banc syllabā do. Esopus. Lui des ipē nota teqꝝ gulose doma. Item verbuz pone doma pro lōgo culmine doma.

Domũcula le.dimi.pua domus.
Domus.a doma atis.dr hec domus gtõ hui⁹ dom⁹ vl mi.7 declinat hoc nomẽ ꝑm quartã 7 scdam declinatõ tem per omnes casus absq; dtõ 7 ablatiuo pluralib⁹ in quib⁹ declinatur tm̃ ꝑm q̃rtã dr em̃ domib⁹ 7 nũq; domis vt dicit ꝓscia. in. vj. li. vbi agit de dtõ 7 ablatiuo pluralib⁹ secunde declinationis. Ntũs tm̃ plis 7 vtũs tam singularis q; plis. s. domi vel dome nõ sunt in frequẽti vsu ꝑm scdam declinationẽ. Hil⁹ nec ablatiuus singularis ꝑm q̃rtam. s. domu ẽ in vsu. Et scias q⁹ dom⁹ ẽ vni⁹ familie habitaculũ. sicut vrbs vnius ꝓli. et sicut orbis domiciliũ est totius hũani generis. Item domus dr cõmixtio viri 7 vxoris. 7 etiã familie. ß incipit a duobus. Mã ꝓprie familia ẽ liberi ex liberis legib⁹ suscepti a femore dicta. 7 dr domus q̃si domãs manus. 7 est etymologia. Item animaduerte q⁹ dom⁹ ꝑm quod ẽ scde declinatõis ponit ad modũ ꝓprioꝝ nom̃ nõ autẽ ꝑm q⁹ ẽ q̃rte. q: ꝓpria nõia in q̃rta declinatõe nõ reperiũtur. Et ideo bñ dr fui domi ß incõgrue. Fui dom⁹. Itẽ in prosa põt dici vado domũ. 7 cũ ꝓpositõne vado ad domuꝝ diuersis tñ respectib⁹. Item volo te scire. q⁹ dom⁹ nõ ẽ nomẽ collectiuũ. vt dici possit ꝓprie. Dom⁹ sunt ita q⁹ domus sit singularis nũeri. sicut nec ciuitas sunt vel militãt. qm̃ vnitas domus ꝓsistit in pfectõe ptiũ cõtiguar. Et scias q⁹ domussaltus libani de qua hr in. iij. li. Regũ ca. vij. dicebat quia edificata erat de lignis libani. Vel vt dicit glo. sup illud Isa. xxij. Armamẽtariũ domussalt⁹. Juxta templũ erat dom⁹ quaꝝ edificauit salomõ ad reponenda arma. In cuius circuitu arbores multe erãt. Vñ domussaltus dr ipa quoq; domus nõ lapidea ß lignea. 7 subdit cã q̃re lignea. Ex humore em̃ cementi 7 lapidis. vt aiũt. eruginat ferrum Ex dictis collige q⁹ dicebat domussalt⁹ libani q: de lignis libani erat. Saltus ꝙo quia multis arborib⁹ erat circũdata domus ista.
Donariũ. a donũ dr hoc donariũ rij. idem qd donum 7 donariũ ẽ locus vbi dona q̃ offerũtur in templo reponũtur. Et donarius ria. riũ. illud quod donat vel quod facile donari põt.
Donatica. a dono nas. dr hec donatica ce. i. corona q̃ auto: donat. 7 donaticus ca. cũ. qd donat vel accipit.
Donatio onis. in dono nas est.
Donatiuũ ui. id ẽ donũ stipendiũ. satelliciũ stola. Vñ in vita beati martini legit. q⁹ imp⁹ cepit donatiuuꝝ erogare militib⁹. vel hic donus ni. dr miles a dono. hinc hoc donatiuuꝝ qd militib⁹ stipendiarijs p⁹ stipendijs datur.
Donatus. a dono nas dr hic donatus ti. q̃dam auto: hinc liber ab eo cõpositus dicit donatus. Vñ hic et hec donastica ste. qui sequit donatũ vel studet in libro eius. donastite etiã dicũtur quidam heretici a donato quodam afro dicti. q̃ asserebant filiũ esse minorẽ patre 7 minorẽ filio spũmsanctũ.
Donec aduerbiũ. i. q̃diu. quoadusq;.
Donifer ra. rũ. vel doniferus ri. penl. cor. q̃ defert dona. ex donũ 7 fero fers cõponit.
Dono nas. nare. i. dona tribuere vel remunerare vl honorare. Et differt a dare q: dare ẽ cũ spe remunerationis. donare ꙫo sine spe remunerationis. Nam donare est quãlibet rem transigere. vnde 7 donũ cuiuslibet rei transactio dicit. vnde dicit donare quasi donũ agere. Et donatio quasi doni actio. Unde di. Aristot. in. iij. topico. q⁹ donatio est genus doni. Donũ em̃ est datio irreddibilis. Ecce dicit q⁹ donum est datio 7 non econuerso. Et differt donum a munere. quia donum deo debetur. Munus ꙫo homini. Item donum honorariũ ẽ Munus ꙫo debitũ vt patrono. Mã ꝓprie munera dicũtur obsequia. que pauperes diuitib⁹ loco nunerum solũt. sic dicta. quia manib⁹ accipiãt vel dant. Item donũ dantis ẽ a dãdo vel a donãdo. Munus accipientis a manib⁹ vel muniendo vel monendo. et ꝓdu. uo. Ouid. de arte. Placat donis. iupiter ipe datis. Dono nas. ꝓponit. Cõdono nas. i. simul donare vl remittere Redono as. i. iteꝝ donare. Dono 7 cõposita et actiua sunt. 7 ꝓdu. uo. vide in liberalis.
Donũ ni. vide in dono as. et in spũs. Item quare vni nõ dãt oia dona dicet ꙫtus. Item vide in pius.
Dorcas grece interptat latine videre. Un de hec dorcas vel dorco ꙫbũ grecũ. i. video. inde ß dorcas dis. i. caprea eo q⁹ acute videat 7 de longinq;. Ille etiã ibices dicũtur quasi aures. q: instar auiũ ardua 7 excelsa teneãt 7 in sublimis habitẽt. ita vt de sublimitate vix humanis obtutib⁹ pateãt. vide etiã in caprea. Item dorcas ꝓpriũ nomẽ est mulieris. de qua habet Actuũ. ix. et corr. penl. in gtõ dorcas dis.
Dorciũ cij. qdã mlr sic dicta cã adulatõis 7 blãdinẽti q̃si iuuẽcula. 7 dr a dorcas. 7 interpretat dorcũ pulchra visu.
Dorco onis. mas. ge. i. auidus vorator. dict⁹ sic. a dorcas qd ẽ videre. q: solo visu accendit ad leccacitatem.
Dores. Dorus fuit filius neptuni. vñ dou vel dores q̃dã greci dicti sunt. q: ab eo originẽ duxerũt vñ doric⁹ ca. cũ. ꝑm hug. penl. corr.
Dorica ce. est vna ex linguis grecoꝝ quaꝝ hñt egipti 7 siri. 7 corr. penl.
Dormio mis. mini. mitũ. mitu u. in o. fit dormito tas. verbũ freq̃nta. penul ꝓdu. 7 ẽ dormitare. sub pigricia dormire. Sed dormire ꙫo naturaliter.
Dorsiculũ li. dimi. puũ dorsum.
Dorsuꝝ. a dur⁹ dr dorsum si. 7 ẽ dorsuꝝ a cervicevsq; ad renes q̃si dursuꝝ. q: illa ps corpis sit durior ad modũ sari fortis ad portãdũ 7 ꝓpetẽdũ. Inde dorso sas. qd ꝓpo. edorso sas. indorso sas. redorso sas.
Dorus ri. in dores vide.
Dos dotis. fe. ge. dr a do das. et dr dos quod datur vxori a marito q̃n nubit. Donatio qd dat eidẽ ab eodem ꝓpter deuirginatõeꝝ. Parafernũ qd dat ei ab amicis post nuptias. p aliquot dies ꝑm cõsuetudinẽ diuersaꝝ terraꝝ. Et dr parafernũ a para qd ẽ iuxta 7 fernos qd est dos. quia iuxta 7 post dotem tetur. Et nota q⁹ antiquitus ritus erat. vt maritus 7 vxor inuicez se emerent 7 dotarẽt ne vxor videret ancilla. Et ideo dicunt dici dotem. q̃si doitem. q: ꝓcedente in nuptijs viri donatione seq̃tur dos vxoris. 7 nota q⁹ dos q̃q; dr ꝓprietas 7 ꙫtus alicui⁹. vñ Boetius in li. j. de cõsolatõe di. vt breuiter oñes eius dotes includã ꝑi similis est. 7 ꝓdu. o. ante t. dos dotis. Ouidi. de reme. Quã potes in peius dotes deflecte puelle. Hinc nota q⁹ ꝑm theologos beatis q̃ in gloriã trãsferũtur aliq̃ dona diuinitus dant ad cor ornatum. 7 hi ornatus a magistris dotes sunt nomiati. vñ talis descriptio dat de illa dote. Dos est ꝓpetuus ornatus aie et corpis vite sufficiens in eterna beatitudine ingiter pseuerãs. 7 sunt tres dotes aie. s. visio. delectatio. ꝓprehensio. 7 has tãgit magister in li. ij. senten. dicens. Quia nõ valet de beatitudinis ꝓpriceps existere aliq⁹. nisi p intelligentiam q̃ quãto magis intelligitur tanto plenius habet. Fecit deus rõnalem creaturã. q̃ summũ bonũ intelligeret. 7 intelligẽdo amaret. 7 amãdo possideret. ac possidẽdo frueret. 7 hñt ista quatuor se ꝑm ordinem. Intellectus em̃ ꝑm apprehensionem boni gignit amorẽ. Amor aũt amantem vnit amato. 7 qd dammõ illud suũ esse facit possidendo 7 ex hac ꝓiunctione seq̃tur delectatio q̃ pficit rõnem fruitionis. Dotes aũt corporis sunt quatuor. s. claritas. impassibilitas. agilitas. subtilitas. 7 adaptant quidã istas quatuor dotes corpis quatuor ꙫtutib⁹ cardinalib⁹. eo q⁹ q̃tuor virtutũ cardinalium materia sunt bona corporalia. vt. s. prudentie respondeat claritas ꝓpter cognitionem iustitie que est ꝓpetua 7 immortalis impassibilitas. Fortitudini ꙫo agilitas ex qua ꝓtingit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q̄ nihil̄ possit corpi resistere. Vñ agilitas notat̄ .j. cor. xv. p. hoc q̄ dr̄. Surget in virtute. Tempantie ꝟo q̄ corpus attenuat subtilitas. vt sic quatuor dotes corpo ris rñdeāt q̄tu or virtutib̄ cardinalib̄. sicut tres dotes aie rñdent trib̄ theologicis. s. visio fidei. ꝓphēsio spei. vel fruitio ſm vnā acceptionē. Delectatio ꝟo charita ti. vel fruitio ſm aliā significatōem. Fruitio em̄ pfecta qualis in patria habebit̄. includit in se delectatōnem z cōprehensionē. z ideo a q̄busdā accipit̄ ꝓ vno. a qui busdaz ꝟo ꝓ alio. Cōprehensio em̄ nihil aliud ē q̄ in p̄tia deuz hr̄e. z in seipo tenere. Et nota q̄ corpus dr̄ agile tūc q: ad oēs aie actus ē expeditū z paratū. Itez agilitas nō solū ptinet ad motū. sed etiaz ad sensum. z ad oēs alias ptes aie. z ſm hoc dicat̄ corpus glorio sum esse agile. q̄ ē pfecte habilitatū ad oēs opatio nes q̄ ad corpus exercent̄.

Dotaliciū in dotalis est.

Dotalis. a dos dr̄ ß z ß dotalis et ß le. i. doti ascriptus vel in dote bitus. z inde dotalit̄ adu. z dotalici⁹ cia. ciū. idē q̄ dotalis. vñ dotaliciū cij. i. dos vel dotis p̄ciū.

Dotatus. a dos dr̄ dotatus ta. tū. q̄ dotez bz z cōpat̄ dotatus tior. tissimus. vñ dotate tius. tissime. aduerbiū. z dotatim silr aduer. i. abūdanter z p cōpositōem in do tatus ta. tū. i. sine dote nō dotatus.

Doto. as dos dr̄ doto tas. taui. tare. i. dotē dare. z pro du. do. z ē actiuū cū oib̄ suis ꝓpositis.

Dora grece. latine dr̄ gloria.

Dorula le. dimi. pua dora siue gloria

Dracena ne. vror vel filia draconis z dr̄ a dracone.

Dragma me. p c. scriptū p̄me declīatōis q̄dā pōdus ē. s. octaua ps vncie. z denarij pond⁹ trib̄ ꝓstās argen ti scrupulis. i. decēocto siliq̄s ſm bug. Pap. ꝟo dicit.

Dragma octaua ps vncie. constat ex tribus scrupulis.

Dragma denarij genus. vel certū pōdus argēti. Luce xv. Aut q̄ mlr bñs dracmas decē. ꝛc. z ē c. quarta litera in. Papi.

Draco conis. dr̄ a greco dracō. Greci. n. draconē dra contē vocāt z dr̄ serpēs. z ē draco tēplor. anguis aq̄z serpēs t're. Dū ei ē in tēplo ꝓprie draco dr̄. Dū em̄ est in aqua ꝓprie anguis dr̄ Dum em̄ ē in terra ꝓprie ser pens dicitur. Glosa aūt dicit. Ysaie. xxvij. q̄ draco vt ferunt in terra serpit. natat in aq̄s volat in aere. Et vt dicit Ysido. etymo. xij. Draco maior cūctor serpētiū. siue oim aiantiū sup t̄rā q̄ sepe a spelūcis abstract⁹ fer tur in aerē ꝓcitaturq̄ ꝓpter ipm̄ aer Est aūt cristatus ore quo z artus fistulis p q̄s abstrahit spūm et linguam exerit. Vim aūt nō i dentib̄ ß in cauda bz. z ꝟbere po tius q̄ ictu nocet. innoxius ē a venenis. Bz iō huic ad mortē faciendā venena nō erāt necessaria. q: si quem li gauerit occidit. a q̄ nec elephas tut⁹ est sui cor pis ma gnitudine. Nā circa semitas delitescēs p q̄s elephātes soliti gradiū̄t crura eor nodis illigat ac suffocatos pi mit. Gignit̄ aūt in ethiopia. z in india z in ipso incēdio ingis est⁹. Et vt dic̄ Ambro. i examerō. D. acones si mili mō vt pisces pleriq̄ sine pedib̄ sunt. Et a draco p ꝓpositōem dr̄ dracomarinus. q̄dā pisces q̄ bz acule os in brancijs ad caudam spectātes.

Draconari⁹. a draco dr̄ ß draconari⁹ rij. i. vexillifer. vexillari⁹. signifer. q̄ fert vexillū vbi ē depict⁹ draco.

Dracontea. a draco dr̄ ß draconteā tee. q̄daz herba que vulgo dr̄ herba draconis. q: hasta eius varia sit in modū colubri z silitudinē draconis imitet̄ vl q: eā ber bā vipera timeat. Itē a draco ß draconia nie. vel dra conita te. q̄dam gemma ex capite draconis eruta ſm bug. Pap. ꝟo dicit. Dracontea herba dicta sic. quia a sanguine draconis fert̄ nata z eē draconis colorīs. z flos ei⁹ vt lingua draconis. si q̄s radicē huius herbe sa nis cōfricet manib̄ serpētes sine piculo prendt.

Draculus dimi. parvus draco. z format̄ a draco o mutata in vn. z addita culus z cor. cu.

Dragma tis. ge. nen. tercie declinationis p g. scriptuz ē q̄stio siue interrogatio. Hinc dragmaticus ca. cū. i. interrogatiu⁹. Vñ q̄dā genus loq̄ndi dr̄ dragmati cū. s. q̄ fit int̄ interrogantē z rñdentez z ꝓprie p pso nas introductas. vt in teren. ſm bug. Et pap. dicit. q̄ dragmatitio ē gen⁹ dicēdi in quo poeta nusq̄ loq̄tur ꝑ pson introducte tm̄. vide in beremeneticus.

Dragmaticus in dragma est.

Dryades dee arbor. a dryndos q̄ ē arbor latine.

Dryndites didis. mas. ge. dr̄ lapis a dryndos quod ē arbor.

Dryndos grece. i. arbor latine.

Dryndus di. i. arbor. a dryndos dr̄.

Dromedarius darij. mas. gen. camelarius qui. s. ducit dromedos. Vñ i Ysaia. Dromedarij madiā z epha. z dr̄ a dromedus.

Dromos grece latine dicit̄ cursus z velocitas. Vnd hic dromedus di. z hec dromeda de. quoddam genus camelorum minoris quidē statute. sed velociores. vn de a velocitate currendi nomen habuerūt. Centū em̄ z amplius vno die miliaria pergere solēt. et prodū me.

Dromo onis. mascu. gene. longa nauis z velox in cur su z dicitur a dromos grece quod est cursus. velocitas vel curuitas.

Dualis. a duo deriuat̄ hic z hec dualis z ß le. z inde ß dualitas tatis. i. duplicitas altriplicitas. Et ſm Pap. dualis. i. geminus diuisus.

Dubitatio quidā color rhetoricus est de q̄ dictum est sup̄ in q̄rta pte in ca. de coloribus rhetoricis.

Dubitatus. a dubito tas. dr̄ dubitatus ta. tū. quod in actiua significatōe inuenit̄. z ꝓpo. indubitatus ta. tū. z vtrūq̄ cōpat̄. vnde indubitāter et indubitatiue ad uer. z indubito silr inuenit̄ aduerbialiter positū. vt in dubito loquit̄ iste. i. indubitatiue vel indubitant̄.

Dubito tas. taui. tare. quasi duabz vijs bitare quod ē pgere. id est esse incertū. vel dubitare quasi diuitare. i. duaz viaz esse incertum. vñ dubius q̄si diui⁹. i. incer tus quasi duaz viaz vel q̄si duas tenēs vias. Et cōpa tur dubius magis dubius dubissimus. vñ dubie ma gis dubie sime. aduer. z hec dubietas tatis. Itē a dubi to dr̄ dubitās tātis. om. gene. z cōpatur ſm q̄ ē nomē. vñ dubitāter tius. sime. aduerbi. et hec dubitantia tie. Dubitans cōponit̄ indubitans. i. non dubitans z silr cōpatur. Dubito ꝓponit̄ addubito tas. i. valde dubi tare. z est neutr cū oīmb̄ suis cōpositis. Inuenitur tm̄ dubitare p dubitando timere. et ſm hoc sepe inuenit̄ passiuū in qualibet pson. sed tm̄ indicat̄ neutrū q̄ ei⁹ passiuū inueniat̄ in prima pson ascribit̄ autoritati. et cor. bi. catbo. Ne dubites cū mag̃ petis impendē pua.

Dubo bas. baui. inuenit̄ p dubito tas.

Ducatus. a dux dicit̄ hic ducatus tus. tui. i. dignitas ducis vel eius terra. Et ducat us id est ductus vel gui da z cor. primā ducatus sicut dux ducis. Licet anti claudianus eam pdu. Dicit e m̄ ducatum summi re gis cōscendit in arcem. Ad hoc dicit magister bene. q̄ errauit ibi sicut z in pupillus.

Ducenti te. ta. a duo z centū dicitur. vnde ducenties aduerbi. numerale. z ducentesim⁹ ma. mū. Et ducēte n⁹na. nū. ſm bug pap. ꝟo di. Ducēti dicti q̄i bis cētū.

Ducentuplus pla. plum. i. ducenties tm̄. a ducenti z plica cōpo. z cor. penultimā.

Ducilla le. dimi. pua dux.

Ducillus li. di. puus dux.

Duco cas. caui. derivatur a dux ducis. Et est ducare guidare vl nutrire. z compo. educo cas. i. enutrire. Et est duco cas. cum omnib̄ suis cōpositis actiuū. z cor.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

banc ſyllabã du.ſicut dux cis. Hz duco cis eam ꝓdu. vñ ☧ſus. Tu niſi lacte duces pueros ad funera duces.
Duco ducis xi.ctum. Inde ꝟ ductor toris.et .hec ductrix cis. Et hic ductus tus.tui.7 ductim aduer.i. tractim. Et ducto tas. ☧bũ freq̃n. a q̃ aliud freq̃n. ducito tas. Duco cõpo. Adduco cis.i.ad ſe ducere vel aliuz. Abduco cis.i.ſepare abſentare ab aliq̃. Abducitur q̃s ad rem inhoneſtã. ꝓducit ad ſtudiũ. Deducit ad honorẽ. Itẽ duco ꝓpo. Cõduco cis. reduco cis. diduco cis. Itẽ educo cis.i.ex ducere. Itẽ introduco cis Induco cis.illud idẽ qđ introducere. Itez ꝓduco cis. id ẽ pfecte ducere vel iniũgere. Produco cis.i.procul ducere.7 abnũtare vel extẽdere.vel ꝓlõgare.vel in conſpectũ ducere vel in aptũ vel ex ducere. Item obduco cis.i.tegere. Vñ ꝟ obductio onis.i.tectio vel opimentũ. Eccl'.ij.ca. Et ne feſtines in tps obductõnis ꝛc. Itẽ reduco cis.i.retro vel iterꝝ ducere. Itẽ ſeduco cis. Itẽ ſubduco cis. idẽ qđ ſeducere vel ſubtꝰ ducere vel ſubtrahere. Et ẽ ꝓprie ſubducere naues de aq̃s ad terraz trahere vel ducere. Sic ecõtrario reducere ẽ naues de terra in aquã ducere vel trahere. Itẽ traduco is. Duco cis.7 eius cõpoſita ſunt actiua.7 faciũt ꝑteritũ in xi. 7 ſupinũ in ctũ.7 ꝓducũt hãc ſyllabaz du. Sed duco cas.eã cor. Vñ q̃dã. Educo prima facit. educo tercia dicit. Item duco cis. cã dñie ad duce ablatiuũ de dux cis.ſincopat ſcdam pſonã ſingularez impatiui modi 7 facit duc.quã corruptõem retinẽt oĩa eiꝰ cõpoſita. Et inde duco cis.primã naturaliꝫ ꝓdu.ꝟ duxi ꝑteritũ ꝓdu.primã poſitõne ꝟ naturaliꝫ eã cor. Vñ dicit priſti. in.ix.li. Duco duxi qđ oñdit eẽ correptũ ex nomie qđ ab eo deriuat.7 corripit dux cis. ſic rexi ꝓduci approbat.ex noĩe qđ abeo naſcit ſicut rex regis. vñ duci infinitiuus ꝓdu.du.ꝟ duci nomẽ eã corripit. Vñ q̃daz Docte crede duci ſi vis ab eo bñ duci. Sic igitur dux cis.naturaliter cor.primã. Ex hoc patz q̃ hoc nomen tradux cis.cor.du. Vide etiã infra in duxi.
Ductilis.a duco cis.dr̃ h et ꝟ ductilis et hoc le. vnde ductiliter aduer.7 ductilens lea.leũ.7 ducillus la.lũ.et ducillus la.lũ.dr̃.i.clepſedra vide infuſilis.
Ductito tas.freq̃ntati.de ducto tas.taui.tatũ ctatu a cõuerſa in i.breuẽ 7 u. in o.fit ductito.
Ducto tas.☧bũ freq̃nta.i.freq̃nter ducere a duco is. ductu u.cõuerſa in o.fit ducto tas.
Ductor toris.maſ.ge.in duco cis. ẽ ſupra.
Ductrix cis.fe.ge.in duco cis.vide.
Duellio onis.maſ.ge.in duellũ vide.
Duellũ.a duo 7 bellũ cõpo ꝟ duellũ li. 7 ꝟ duelliũ lij. quaſi dubellũ vel dubelliũ.i. duoꝝ bellũ. vñ hic duellator toris.ille q̃ duelluz peregit 7 hic duellio onis.i.pugil q̃ etiã duellus dr̃ 7 inde ꝓduellis lis. ꝑ ꝓpoſitõnẽ.i. ille pugil q̃ ꝓſeueranter durat in duello. Et vt dicũt. Militis ẽ bellũ fortis.pugiliſq; duellum.
Dulcis.i.ſuauis iocundus amabilis mitis miſericors. Inde dulciculus la.lũ.dimi.aliquãtulũ dulcis.
Dulcorat' ta.tũ.i. dulcedine replet' ſeu dulcore.
Dulenſis a duo deriuat ꝟ dulenſis ſis.i. charitatiua fuit' q̃ fit int' duos vl' deriuat a dulia qđ ẽ ſeruitus.
Dulia lie.i. ſuitus q̃ exhibẽda ẽ homi ſicut latria ẽ ſeruitus q̃ debet deo.7 dr̃ a dulos 7 ꝓpo.dulia cũ ypez qđ ẽ ſupra.7 dr̃ yperdulia lie.q̃ſi ſupra dulia.7 hec xpi humanitati debet Nã honor alicui debet rõne excellẽtie quã hz. Nõ em̃ idẽ honor debet pri 7 regi 7 magiſtro.7 ſic de alijs.vt di.pbus in.ix.ethi. Inter oĩes aũt alias rõnes excellentie ẽ illa p̃cipua q̃ creatura honorat rõne vnionis ad creatorẽ.ſicut bũanitas xpi 7 q̃ ad ipam ptinent.7 ideo ſpeciali noĩe ypdulia nominat.q̃ſi ſup dulia ad latria accedens. Vñ yperdulia xpi bũanitas ꝑ ſe cõſiderata adorat. ¶ Sed põt queri an peccatores debẽt honorari vel adorari dulia. Dico q̃ dulia reuerentia 7 honorẽ importat.que creature exhiberi põt

Cum aũt honor vt di.pbus.non debeat niſi rebꝰ diuinis.nõ debet ꝓprie 7 directe.niſi bñti gr̃am et ☧tutem q̃ diuinos facit. Sed hz aliq̃s ☧tutẽ multiplr̃. Vel ſicut actus ☧tuoſos 7 huic directe 7 ꝓprie debet 7 ꝟm ſe honor.vel ſicut bñs aptitudinẽ naturalẽ ad virtutẽ.7 ſic cuilibet bñti ymaginẽ dei ẽ natura exhibẽd' honor. niſi ſit cõfirmatus in malo.vt demõ 7 damnati.q; ligatus ẽ in illis ordo ad ☧tutem.vel ſicut ordinatus ad inducendũ vl' ꝓmouendũ ☧tutẽ. 7 ſic debet oĩb̃ ꝑlatis.q̃ ad ꝟ ordinati ſunt vt alios inſtituãt 7 dirigãt in ☧tutẽ.dulia g̃ homini debet'.vñ q̃dã. Mortalis dulia latriam dicomnipotẽtis.vide etiã in latria.
Dulos grece dr̃ ſeruitus latine.
Dumeo a dum' dr̃ dumo mas.i. ſpinare. vñ dumeo mes.mui.id ẽ eẽ vel fieri ſpinoſum a quo dumeſco ſcis. inchoatiuũ.vt ager dumeſcit.i.incipit eſſe dumoſus vl' ſpinoſus.
Dumetum ti.penult.ꝓdu.dicitur a dumus 7 eſt dumetum locus dumo plenus.quod et hoc dumicetũ ti. dr̃.i.ſpinetum.
Dumus mi.maſ.ge.eſt ſpina vel potius ſpinaꝝ collectio.vñ dumoſus ſa.ſum.i.ſpinoſus ſa.ſum. vel ſpinis plenus.7 comparatur dumoſus ſior.ſimus.vnde dumoſe ſius.ſime.aduer.7 hec dumoſitas tatis.7 hic 7 ꝟ dumalis 7 ꝟ le.i.ſpinoſus.
Dũtaxat. Taxo taxas cõpo. cum dum aduerbio 7 dr̃ dũtaxat aduerbiũ quãtitatis.i.tantũmodo.et ꝓponit a taxo ꝓ licitari.q; licitatores rem in foro cõſiderãtes dicũt tantũ valet. Et inde dũtaxat ponit ꝓ tantũmõ. vel cõponitur a taxare ꝓ dicere. q; illud quod dr̃ tãc tantũ eſt duz dicit vel vt dicũt cõpo.a taxo ꝓ arbore ſucci amariſſimi ex cuius ſucco ſi quis ſemel guſtauerit ſufficit ei tantũ ſemel guſtaſſe. Sed hoc nõ non placet priſtiano dicẽti.q̃ dũtaxat.i. tantũmodo ab aduer. dũ 7 ☧bo taxo taxas cõponitur.
Duo. Δ dya qđ ẽ duo dr̃ plaliter hij duo bee due et hec duo. Otõ hoꝝ duoꝝ haꝝ duaꝝ hoꝝ duorum vel duũ. Otõ bis duoby duaby duoby ꝛc. ſm huguitionẽ. Priſcianus aũt dicit in.vj.li. vbi agit de otõ 7 ablatõ ſecũde declinationis.q̃ duo 7 ambo gtõs q̃dẽ et actõs ſm ſcdam declinationẽ proferũt.ſ. duoꝝ 7 amboꝝ. duos et ambos q̃ꝟ is in neutro differentie cauſa ad maſculinũ duũ ſoleat dici. Otõs 7 ablatiuos i bus faciũt in omni genere vt duoby duaby duoby 7 ſic etiã ambobus ambaby amboby.
Duo duis dui duiſti duere.i.tribuere dare.ſolvẽ.a q̃ ꝓpo.induoꝛis.7 ẽ actiuũ duo cũ oĩb̃ ſuis ꝓpoſitis.
Duodecennis. Δ duodecim 7 annus ꝓpo.ꝟ 7 ꝟ duodecennis.7 ꝟ ne.i. duodecim ãnorũ. vñ ꝟ duodecẽniũ nij.ſpaciũ duodecim annoꝝ.
Duodecenniũ nij.in duodecennis eſt.
Duodecim. Δ duo 7 decẽ ꝓpo.duodecim oĩs ge. numeri pluralis 7 indecli. Sed cũ cõponat' ex duoby rectis.videt' q̃ ex vtraq; pte declinet'. Sed dico q̃ non oportz q; regula intelligẽda ẽ tantũ de integris. Duodecim aũt ꝓpo.ex integro 7 corrupto.q; videlicet decẽ corrupte venit ad ꝓpoſitõem.
Duodenarius. Δ duodecim dicit' duodenarius ria. rium.7 ꝟ duodenari' rij.7 duodecim' ma.mũ.7 duodecies aduer.i. duodecim vicibꝫ.
Duodennis.i. duodecim annoꝝ. 7 videtur compo.a duodecim 7 annus ſicut ſeptẽnis.a ſeptẽ 7 annus. Rabanus. Dulcbie duo dennis dominus ſacerdotes interrogans ꝛc.
Duodenus na.nũ.penl' ꝓdu.ꝟ vr̃ q̃ debeat ex vtraq; pte declinari.q; qñ fit ꝓpoſitio ex duoby rectis ex vtraq; pte declinat'. Et ſic duo declinat' ſicut 7 denus. Ad hoc dico q̃ duoden' nõ ꝓponit' ex duo 7 denus. ꝟ deriuat' ex duodecim 7 ſic ẽ figure decõpoſite.
Duodeuiginti.i. duo minus de viginti.

Duonus.i. bonus q̄ libenter tribuit. a duo is. dī.
Duplex cis. in duplico vide.
Duplicarius. A duplex dī hic duplicarius rij. q̄ duabus fauet ptiby. s. fraudulētus.
Duplico cas. caui. catū. a duo ⁊ plico cas. vnde duplex cis gene. omnis. ⁊ coīr. du. naturaliter ⁊ cōpar duplex cior. cissimus. vñ duplr cius. sime. aduerbiū et hec duplicitas tatis. ⁊ coī. pli. duplico ⁊ etiā p̄mā naturalr
Duplus pla plū. cōpo. a duo ⁊ plica ce. vñ duplo las. lauilarc. i. duplū facere ⁊ coīr. du. naturalit.
Duran in decli. et in fine accentuat q̄dā fluuius intra quē gigātes edificauerūt turrim vide in sennaar. Itē sicut dī Dañ. iij. Duran ē cāpus in quo rex nabuchodonosor posuit statuā aureā.
Dureo. A duro ras. dī dureo res. rui. cē vel fieri duru. Et ꝓpo. Indureo res. Addureo res. a q̄b inchoatiua. Durescо scis. Indurescо scis. Addurescо is. Dureo ⁊ ei⁹ cōpōsita neutr sunt ⁊ pdu. du. vide ī duro as.
Duribuccus dī ille qui mūḡ vult aperire oset a durus ra. rum. ⁊ bucca cōponit.
Duricies ciei. fe. ge. idem est quod duricia a durus vl a dureo res deriuat.
Duro ras. raui. rare. i. durꝫ facere. Et durare. i. pmanere pseuerare sufficere vt iste diu durauit. ⁊ durare. i. patienter ferre. Vñ ƀ ⁊ ƀ durabilis ⁊ ƀ le. Duro ꝓponit adduro ras. i. valde durare. Conduro ras. i. simul durare. Deduro deduras. id est valde durare vl duriciam remouere. i. mollificare. Eduro ras. i. valde durare. Induro ras. i. in interiora durare. Vñ in Exodo. Induratū ē cor pharaonis. Preduro ras. i. valde durare vel ante. Perduro ras. i. pfecte durare vel fortit. Obduro ras. i. cōtra durare vel quodā velamine durare. Reduro ras. i. iterꝫ durare vel retro durare. s. deburare. Duro ras. p durꝫ facere ē actiuū ⁊ ꝓpositꝰ a beo ſm q̄ redolent hanc significatōem actiua sunt. Aliter duro ⁊ cōpōsita ab eo neutra sunt. sicut dureo ⁊ ab eo cōpōsita. Item duro ⁊ dureo ⁊ ab eis cōpōsita oīa ꝓducūt hāc syllabā du. Vñ Ouid. de arte. Certius ⁊ lōgo tempe duret amor. Item a duro as. durus ra. rum. ⁊ ꝓpatur durus rior. simus. vñ dure rior. sime. aduer. Et etiā duriter aduer. inuenit. Et hec duritas tatis. ⁊ hec duricia cie. Durus ꝓponit. Preduras ra. rū. pdu rus ra. rū. Eduras ra. rum. Eduras ra. rū. i. valde durus ⁊ pdu. du.
Durus ra. rum. in duro ras. exponit.
Dusius sij. mas. gen. demon q̄ homines ducit a sensu. vel quia ducit eos vsq̄ ad mortem. ⁊ dī a duco cis. ſm bugui. Pap. ẋo dicit. Dusios gallinom in āt quos romani faunos ficarios dicūt.
Dux. a duco cis. ri. derivatur hic ⁊ hec duc cis. cōmune. qō designat dignitatem ⁊ officiū. Dī enī dux quia sit ductor exercit us. Sed nō statim quicūq̄ principes vel duces sunt. etiā reges dici pñt. In bello ẋo melius est ducem nominare q̄ regē. Nam hoc nomē exprimit in pliū ducentem. Dux cōponit hic ⁊ hec redux cis. et hic ⁊ hec tradux cis. ⁊ derivatur a reduco cis. et traduco traduxi ⁊ tenēt tūc naturā pteritorꝫ pdictorꝫ ẋborū. s. deduxi traduxi reduxi. q̄ naturaliter corripiūt du. tradux cis. ⁊ redux cis. dux cis. licet duco cis. pdu. du. Vide in duco cis. ⁊ q̄ desinūt in xi. naturalit coīr. ſm priſcia. vide etiā in tradux.
Duxi. est preteritum de duco cis. ⁊ coīr. du. naturaliter sicut ꝓbaui in duco cis. Hic nota q̄ quādo hoc verbū duxi vel aliq̄d simile cōstruit cum nomine pticipiali desinente in dus cōsidera vtrum descendat a verbo habente constructionem ad accusatiuū. quia tunc cōgrue ponit hoc verbum duxi cū illo nomine in accusatiuo casu. vt duxi tuā amiciciā rogitandā. duxi vos attentius dep̄candos. Si aūt ẋbū nō cōstruit cū accusatiuo tale ẋbale descēdens ab eo cū hoc ẋbo duxi cō

strui nō valebit. Vñ incōgrue dī. amicicias tuā duxi attētius supplicādā. immo dꝫ poni gerūdiū loco ei⁹ cū sui ẋbi ꝓstructōe. vt duxi vte gre attēti⁹ supplican dū.

Eꝓpositio est. Et in cōpositione est privatiuū vt enervis. Vel intentiuū vt enarro. Vel p ex ponit ur vt educo. Quib aūt lr̄is p̄ponit. e. ⁊ quib ex. in cōpositione dixi sup̄ in p̄ma pte ī tractatu de syllaba in ca. de x. litera.
Eacides penl. cor. i. eaci nepos. i. achilles. Vñ q̄dam. Aio te eacida romanos vincere posse.
Eatenus sunt due ptes ⁊ sub duob accentib ꝓferūtur. vide in scōa pte de accentu in ca. de tenus.
Ebasis huius ebasis ē euagatio p̄ter materiā. vide in quarta pte in ca. de coloribꝫ rhetoricis.
Ebdoas adis. penl cor. repta. ē spaciū septē dier ⁊ dī ab epta q̄ ē septē ⁊ doas q̄ ē dies. et silr dī ƀ ogdoas hui⁹ adis. spaciū octo dier. ⁊ dī ab octo ⁊ doas dies.
Ebdomades ꝓceptōes sunt q̄ fiūt in mēte. q̄ ptim note sunt oīb. vt si de eq̄libus eq̄lia demas. q̄ relinquūtur sunt eq̄lia. ptim nota sapientib tm̄ vt incorpea in loco nō esse. ⁊ dꝫ scribi ꝑ b. Nā ebdo grece. i. cōcipio latine. declinat ẋo ƀ ebdomas hui⁹ ebdomadis. Et pluraltr hec ebdomades. hanc ebdomadū. Item ƀ ebdomas adis pro septimana ponit. Dañ. ix. Ebdomas vna. ⁊ coīr. penl. sine do. Ebdomada etiā p septimana p̄me declinatōnis ē. ⁊ scribi deberet ꝓprie ꝑ p. Nā dī ab epta grece i. septē latine h. in s. mutata. ƀ q̄ apud latinos p. añ d. nō repit. trāsit p. in b. ⁊ dī ꝑ b. ebdomada. ⁊ coīr. penl. ebdomades ⁊ ebdomada. sed infra in b. melius ponit.
Ebdomas madis in ebdomades vide.
Ebriolus la. lū. dimi. aliquātulū ebrius. Vñ plautus Tristes ac ebrioli incedūt. ⁊ coīr. o.
Ebrius a be. ⁊ bria quod ē mensura cōponitur ebrius bria. briū. i. extra mēsurā bibēs. vnde ebriosus sa. sum. qui sepe ⁊ multū bibit. ⁊ hec ebrietas tatis. Et hec ebriositas tatis. Ebrius quandoq̄ ebriosus sepe ⁊ multus bibit. Unde ebrietas aliquando. Ebriositas frequens vini temulentia. Item ab ebrius ebrio as. are. verbum quod non est in vsu. Aristoteles tamen posuit simplex dicens. Mulieres q̄ raro ebriātur cito senescunt. Hic nota in ebrietate duo attendi possunt. s. defectus consequēs. ⁊ actus precedens. Ex parte aūt defectus cōsequētis. in quo ligat vsus rōnis ebrietas habet excusare peccatū. inquātū causat inuolūtariū ꝑ ignorātiam. Sed ex pte actus p̄cedentis videtur esse distinguēdū. q̄ si ex actu illo precedente subsecuta est ebrietas sine peccato. tūc peccatū sequēs excusat totaliter a culpa. sicut forte accidit de loth. Si aūt actus precedens fuit culpabilis. sic nō totaliter excusat aliqs a peccato seqnti. quo. s. redditur volūtariū ex voluntate precedentis actus. in quantū. s. aliquis dans operam rei illicite incidit in seqns peccatum. Diminuit tm̄ sequens peccatus sicut diminuit ratio voluntarij. Unde Augustin⁹ cōtra faustū dicit. q̄ loth culpādus est. nō inquantus ille incestus. sed quātū ebrietas meruit.
Ebullio lis. lui. lire. i. valde bullire verbū neutꝫ ꝑ geminū l. ⁊ cōpo. ab e. ⁊ bullio lis.
Ebur oris. os elephantis. ⁊ derivatur ab eo eburneus nea. neum. illud quod est de ebore. vel quod est candidum sicut ebur Unde in canticis canticoꝝ. Collū tuū sicut turris eburnea. Inuenit etiaꝫ eburneus na. num. in eadem significatōne. Virg. in. vj. eneyd. Prosequitur dictis portaq̄ emittit eburna.

Ecclia ꝓuocatio interp̄tat. q̄ oēs ad se cōuocat. ⁊ est fidelium. Sed synagoga quod interpretat congregatō

ꝓprie ē indeoꝝ. ꝙnis etiaꝫ eccl̄ia dicta sit. ꝑ nr̄am apl̄i nūcꝫ synagogā dixerūt ꝑ semp eccliaꝫ siue discern̄di causa siue ideo. qꝝ inter ꝯgregationē ⁊ synagogā ⁊ cō uocationē. vñ eccl̄ia nomen accepit. dist̄at aliq̄ d. qꝝ. s. cōgregari pecora solēt q̄ꝫ greges ꝓprie dicim⁹. Cōuocari aūt ē magis vtentiū rōne sicut sunt boues. vt autez nōret indeoꝝ infidelitas. dicta ē hoꝝ synagoga. i. ꝯgregatio. quasi pecoꝝ ⁊ indiscretoꝝ. Et vt fidelitas nr̄a ipō vocabulo noiaret. dicta ē nr̄a eccl̄ia. i. cōuocatio. q̄si rōnabiliū ⁊ discretoꝝ. Que eccl̄esia dī catholica. i. vniuersalis. Nā em̄ sicut ꝙuenticula hereticoꝝ in aliq̄ bus regionū ꝑtib⁹ coartat̄ ꝑ totū orbē t̄raꝝ dilatata diffūdit. Et hinc eccl̄iola le. dimi. ⁊ eccl̄iastic⁹ ca. cū. Eccl̄esio as. i. cōuocare vel cōcionari qđ ⁊ eccl̄esiariza re inuenit. Sed vī q̄ eccl̄esia sit nomē collectiuū. quia eccl̄ia dī cōuocatio fideliū ⁊ sic signat in singulari nūe ro multitudinē. ergo poterit dici eccl̄ia dei sunt in celo

¶ Ad hoc dico q̄ eccl̄ia nō ē nomē collectiuū qꝝ colle ctiuū sapit diuīsitatē. ꝑ eccl̄ia tātūmō vnitatē. Sūt em̄ oēs fideles q̄dā mēbra charitat̄ vinculo connita i vno coꝝpe cuius caput ē xp̄c. ⁊ sic nō est dicendum eccl̄esia sunt. vel eccl̄esia militāt vel triūphant. ne videat in ec clesia dei esse diuisio. q̄ vnitate spūali firmit̄ est vnita. vide in pax ⁊ in charitas. Et scias q̄ salomō dicit. Ve stigiū nauis n̄ inuenit̄ i marivbi dic̄ remiga⁹ i matheo. vestigiū nauis in mari nō inuenit̄. qꝝ cōuersatio sancte eccl̄esie nō est terrena ꝑ celestis. vñ vnus remex ei⁹ dice bat. Nr̄a aūt ꝙuersatio in celis ē. Et ꝙnis sancta eccle sia terrena officia exercere videat̄. wrūtñ eius intētio sp̄ spūalis ē ⁊ in celis. In iob etiaꝫ dī. Nō inuenitur in terra suauit̄ viuentiū. Abissus dicit. Nō est in me. Et mare loq̄tur. i. ꝙ opa loqui se oñdit non ē in me. Sup⁹ bus dicit. Nō est in me. qꝝ. s. nec carnales immūdi nec auari nec sup⁹bi sunt de eccl̄esia dei merito. licet in eccle sia sint nūero. vide in bigamus ⁊ in p̄scriptio ⁊ i xp̄tus.

Ecclesiastes grece. hebraice coeleth. latine conciona toꝝ dī. i. salomō. vñ dicit Hiero. trib⁹ nomib⁹ vocatū. fuisse salomonē. scriptura manifestissime docet. Pacifi cū. i. salomonē. ⁊ idcirc̄ hoc ē dilectū dñi ⁊ ꝙ nūc dicit coeleth. eccl̄esiastes aūt greco ꝓmone appellatus. quia cetū. i. eccl̄iam cōgreget. quē nos nūcupare possumus cōcionatorē eo ꝙ loq̄tur ad ꝑplm. ⁊ sermo eius nō spe cialiter ad vnū. ꝑ ad vniuersos generalit̄ dirigit̄. poꝝ ro pacificus ⁊ dilectus dñi. ab eo ꝙ in regno eius pa fuerit ⁊ eū dñs dilexerit salomō appellatus ē. vide in sa lomō. ¶ Itaq̄ iuxta numeꝝ vocabuloꝝ tria volumi na edidit. s. ꝓuerbia eccl̄esiastē ⁊ canticū canticoꝝ. In ꝓuerbijs ꝑsulū docens quasi de officijs per sententias eruditens. vñ ⁊ ad filiū crebro ꝓmo repetit̄. In eccl̄esia ste ꝯo mature virū etatis instituens ne quicq̄ in mūdi reb⁹ putet esse ꝑpetuū. sed caduca ⁊ breuia vniuersa q̄ cernim⁹. Ad extremū iam cōsummatū virū ⁊ calcato se culo ꝑpatū. In cantico canticoꝝ sponse iūgit amplexi bus. nisi em̄ prius relinq̄remus vicia ⁊ ꝙ ōpis seculi re nūciātes. expeditos nos ad aduentū ꝑparauerim⁹. nō possumus cantare cāticū cāticoꝝ. ¶ Et scias q̄ pōt de clinari ꝑ ecclīastes stis. ⁊ sic nō accentuat̄ in fine vt vo lūt q̄dā. Alijs ꝯo vī q̄ ꝑ boie nō accentuat̄ in fine. vt vanitas vanitatū dixit eccl̄esiastes. ꝑ ꝙ libro accentua tur in fine. vt in eccl̄esiaste ita legit̄ ⁊ hoc magis mihi placet. Tñ vide qꝝ pōt declinari hoc eccl̄esiaste. bui⁹ stes. ⁊ tūc cū declinatio sit greca accentuat̄ semp̄ i fine. vt ꝯba eccl̄iastes sicut pēthecoste costes. costen.

Ecclesiasticū liꝫ iesus filī⁹ syrach neposie su sacerdo tis magni hierosolomitani cōposuit. q̄ liber apud lati nos ꝓpt̄ eloquij sili̇tudinē titulo salomōis p̄notat̄. Di ctus aūt eccl̄esiasticus qꝝ de toti⁹ eccl̄ie disciplina religioſe cōſatōis magna sit edit⁹ cura ⁊ rōe. hic apud he breos reputur. ꝑ int̄ apocrifos hī ab eis.

Eccum ꝙpo. ab ecce ⁊ cū. q̄si ecce cū. ⁊ ita ꝓm vsum de clinatur. accusatiuo eccū eccam eccū. ⁊ pluraliť accusa tiuo eccos eccas. quasi ecce eos vel eas ⁊ ē ꝓ nomē. simi liter ellū ꝙpo. ab ecce ⁊ illū. quasi ecce illū ⁊ ita declinat̄ accusatiuo ellum ellam. Et pluraliter accusa tiuo ellos ellas ecce illū vel illā. vel ecce illos vel illas.

Echinūs in hechinus vide.

Eclipsis sis. fe. ge. i. defectus solis vel lune. vel alterius rei. In dictamine ꝯo si fiat defectus dictionis vel oꝝ tionis dicit̄ eclipsis. sed defectus līe vel syllabe non dicit̄ eclipsis. sed aferesis vel syncopa vel apocopa. Vñ ecli pticus ca. cū. i. defectiuus. vnde linea zodiaci ꝑ quā sol discurrit dī ecliptica. Ad hoc. n. ꝙ sol vel luna patia tur eclipsim oportz vt i illa linea sit sol ⁊ luna. Et hinc ecliptico cas. i. eclipsim facere obscurare. De hoc etiaꝫ dixi in quarta ꝑte in capitulo de vicijs annexis barba rismo et solecismo. ⁊ differt eclipsis ab aposiopesi. sic in quarta parte dixi in tractatu de colorib⁹ rbeto. vbi egi de aposiopesi.

Ecliptic⁹ in eclipsis ē. ⁊ cor. penul.

Eco indeclinabile geñ. nen. dī ab ycon. ⁊ dī eco. quasi yco sonus aeris. vel valliū vel rupiū vel montiuꝫ. quasi sonus redditiuus. qꝝ est ymago ⁊ repñtatio vocis. Di cūt tñ q̄dā ꝙ eco saxū est. qđ būane vocis sonū captās ꝯba loq̄ntiū imitat̄. Et dī sic qꝝ ad vocē rñdēs alieni efficit̄ ymago ꝓmonis. ꝑ potius ⁊ vrius vī hoc eveni re a natura loꝝ sicut ꝙalliū ⁊ hmōi ꝓm hug. q̄dam tñ scribūt echo cū aspiratōne. Pap. ꝯo dicit ꝙ eco est voꝫ aeris. sonus in silua vel in cauernis resonās. Pap. xvq. Aut resonās de altissimis montib⁹ eco. ⁊ accentuat̄ in fine. ⁊ pdu. p̄mā scribit̄ tñ ꝑ vnū c.

Economicus ab economus dī economicus ca. cū. penul. coꝝ. i. dispēsatiuus. vñ ꝑ economica ce. i. scia q̄ in strumur in dispensatōne ꝓprie familie.

Economus mi. penul. coꝝ. i. dispensatoꝝ ꝓprie familie. vnde hec economia mie. id est dispensatio talis. Et dī economus ab eco qđ est sonus redditiuus. quia ad ei⁹ sonū ⁊ vocem tota familia debet ordinari. vel pot⁹ dī yconomus ab ycon quod est imago vel signū. et noma quod est lex. vel norma quod est regula. Inde yconomus. id est signatilis lex vel regula. quia ad eius signuꝫ vel regulā tota familia debꝫ dispensare. ⁊ inde hec yco nomia mie. dī p̄m hug. Pap. ꝯo dicit. Econom⁹ grece latine dispensatoꝝ domus minister. qui modo aduo catus dī. Vide etiā in yconomus.

Econtra aduer. ordinādi acuit penl̄. sicut decōtra.

Ecors dis. om. ge. quasi sine corde ab e. ⁊ cor. ⁊ ē idem quod excors. vide in excors. Inuenitur etiaꝫ hic ⁊ hec ecordis ⁊ hoc ecorde.

Equis ꝙponit̄ ex en aduer. ⁊ q̄s mutata n. in c. vt ec quis. quasi ecce quis. de ꝑ etiā vide in tercia ꝑte in tra ctatu de figura cōpositā nois in capitulo de syllabicis adiectionib⁹.

Ecubi cōpo. ab en ⁊ vbi mutata n. in c. quasi ecce vbi.

Edaculus la. lū. i. aliquantuluꝫ edax vorax ab edar dī ⁊ corripit cu.

Edar ab edo es est dī edar cis om. ge. qui multū ⁊ assi due ꝙmedit. ⁊ ꝙpat̄ edar cioꝝ. simus. vñ edaciter cius. sime. aduer. ⁊ hec edacitas tatis. ⁊ produ. penul. in gō edacis. sed corripit primā vbiq̄ tam in recto q̄m in ob liquis. Ouid. de reme. amoris. Rūpere liuoꝝ edar iam magnū nomē habemus.

Edecumo as. aui. are. i. excerpe ab e. ⁊ decumo as. cō ponit̄. Vñ ⁊ macrobius de saturnalib⁹. Inuenit inq̄t locus vetex virorꝫ decumatos ex multis libris.

Eden hebraice dī padisus terrestris. ⁊ interp̄tat̄ deli cie. Vel edem dī ꝑ eiden. qđ est videre et ꝓm hoc pōt etiā illi loco cōuenire. Est. n. ibi visus diuinus q̄dam modo ⁊ delicios⁹. ⁊ accentuat̄ in fine.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ēdētatus ta tū .i. extra dētes q̄ dentiby caret ab e. ꝛ dentatus ꝓponitur.

Ēdento tas. tauī. tare. in dento tas ē.

Ēdentul⁹ la. lū. i. extra dētes. q̄ dentibus caret. ab e. ꝛ dens. Et vt dicit. Grecis. Dēte carēs edētulus ē ꝑ natus bīe. Qui dentes habuit nec hz dentes nec hēbit. Est edētatus ꝓr ē infans. vetus alter.

Ēdepol. i. ꝓ edē pollucis adū. adiurādi ꝛ acuit ī fine.

Ēdera ab ed⁹ di. dr̄ ꝑ edera re. pnl. corr. q; edis supꝫ lactis abūdātiā in escā a veteriby pbebat vl dr̄ sic abbereo. q; arboribꝫ replēdo adhereat. vñ ederinus nanū. pnl. pdu. q aūt dr̄ edera q̄si edita petēs. vl editis berēs etymologia ē.

Ēdes edis. fe. ge. i. dom⁹ et dr̄ ab edo es est. q; ꝓmo fuit facta ad edēdu. In euāgelio aūt dr̄ de zacharia. q perḡt intꝫ altare ꝛ edē. et dr̄ ꝑ edē. i. tēplū. et scribit aedes ꝑ ae dyphthōgum.

Ēdico is. xi. ctū. pdu. di. vide in dico.

Ēdictū cti. ge. neu. i. ꝓceptū et ꝓprie regū vl imꝑatorū. vñ in luca. Exḡt edictū a cesare augusto.

Ēdicul⁹ li. dimi. ꝓprius edus. et cor. cu. vñ Aug. i. ij. li. de ciuitate dei. Ne aialis. q̄ ꝓcipue cauēda sūt. mores corrūpētur hūani. nllā sacra edicula dignū putauerūt.

Ēdifico cas. edes ꝓpo. cū facio. et dr̄ edifico as. i. edē facio. ꝛ hic edificās tis. et ꝑ edificiū cij. i. ediū effectio. vl ipa edes. et ꝓpo. coedifico cas. Reedifico cas. ꝛ est edifico neutꝫ cū suis ꝓpositis. et cor. fi. et ē edificās figure decōposite. Hic nota differētiā intꝫ ꝓticipiuꝫ et alias dictiōes casuales. q; nomē ꝛ ꝓnomē ꝓponūtur etiā ꝓ obliq̄s. vt alius mōi ꝛ istius mōi et hmōi. ꝑ ꝓticipia nō ꝑnt ꝓponi teste ꝑstiano nisi ꝓ ntūm. ꝛ hoc habent a suis ꝝbis. quomā ꝝba vim habēt notatiuo tū et nō obliq̄tū. Ergo si aliq̄d ꝓticipiū videat in aliq̄ casu ad cōpositiōem venire. dicēdū ē q amittit naturā ꝓticipij. et cōpositiōe trāsit in nomē. vt doctificus id ē doctū faciēs. Sz si obijciat de edificās. Dico q faciēs nō hz hāc cōpositiōem a se. immo a ꝝbo. quia est figure decōposite.

Ēdilicium. ab edilis dr̄ ꝑ edilicīū cij. honor vel officium edilis. ꝛ hec edilitas tatis. idē edilicius cia. ciuꝫ. i. res ꝓtinēs ad edilem.

Ēdilis. Ab edes dr̄ hic edilis. hui⁹ lis. pnl. ꝓdu. i. custos edis q̄ custodiebat de dignitate et officio erariuꝫ et capitolīū. vl curiā regis siue imꝑatoris. ne morbosa aialia vt capre ꝛ porci ꝛ hmōi intrarēt. et aerem ibi

Ēdilitas tatis. in edilicīū ē. corrūperēt.

Ēdillus li. dimi. ꝓprius edus.

Ēdissa se. vbs mesopotamie. quā cōdidit nemroth que antea dicta est areth.

Ēdissero ris. edisserui edissertū. cōpo. ab e. et dissero ris. et est edissere valde dissere. vl apire narrare. exponere. vñ in euāgelio. Edissere nobis parabolā hanc. ꝛ binc edisserto tas. frequē. ꝝbū.

Ēditio onis. fe. ge. i. expositio. ab edo is. ituꝫ. et dicit editio q̄si extra datio. ꝑm Pap̄.

Ēditus ta tum. pnl. cor. i. altus vel manifestus vl natus vel emissus. cōpositus exposit⁹. et deriuat ab edo is. et cōpatur editus tior. simus.

Ēdituus tui. tuo. idē ē qđ edilis. s. custos edis ꝛ componit ab ede et tueor. Inde edituus q̄si edē tuēs. ꝛ custodiēs. vñ boni poete dicūtur edituī. q; per carmina sua fortia facta virorꝫ custodiūt.

Ēdo es. i. comedē. Antiq̄ dicebāt edo edis edit. regulariter. ꝑ postea dr̄ie cā corrupta ē scda ꝑsona. et pro edis dictū ē es. Et vt in sūma dicat. q̄cūq; voces huiꝰ ꝝbi sequūtur scdaꝫ ꝑsonā ꝓ formatōeꝫ corrupte sūt ꝑ que formātur a ꝓma ꝑsona nō sūt corrupte. vñ dic Priſ. in. ix. li. Edo es ē. ē anno malū. tñ in plurali numero ꝓnat regulā tercie ꝓiugatōis ediū⁹ editis edūt. Silr in ꝓterito imꝑfecto et futuro edebā edam. et in

oīb⁹ que solēt in hac cōiugatiōe a ꝓma nasci ꝑsona. ꝑ ē in tercia ꝑsona imꝑatiui modi edat. et ī futuro optatiui q̄ est etiā subiunctiui pñs edam as. at. In oīb⁹ ꝝbo que solēt in hac cōiugatōe a scda nasci ꝑsona corruptā inuenies regulā tercie cōiugatiōis. Es tñ ꝓductā quā a scda acceperūt ꝑsona ꝓnant vbiq̄ vt es est este estote. esto eēnt esse. Vñ q̄dā. San⁹ vis ē noli de fructiby ē. Nec mireris si nō vbiq̄ dr̄iaz faciat vl defectiōez anceps significatio. Nō solū. n. ē in ꝝbis sed etiā in oīb⁹ aliis ꝓtibus oīonis q̄nq̄ faciūt differētiaz vl accētuū vel lr̄arū mutatiōe autores q̄nq̄ nō faciūt Hec ꝑs. Edo cōpo. adedo is it. vl ades adest. id ē intra vl valde corrodere vel edere. Itē comedo is. Exedo dis dit. i. corrodere vl extra vel valde edere. Inde exesus sa. sum. Peredo dis. i. ꝑfecte edere. corrodere. consumere. Edo neutꝫ ē et similiter composita eius oīnia ꝓ corrodere tū inueniūtur actiua. Itē edo corrūpit scdam ꝑsonā et q̄ ab eo descēdunt. Cōpositta ꝝbo oīnia regulariter declinant. quedā tñ ex illis sequūtur q̄nq̄ corruptionē et irregularitatē sui simplicis vt adedo ades facit etiā adedo dis. Itē oīa cōpositta et simplicia faciunt ꝓteritū in edi. tñ ꝑm regularitatē sui simplicis et supin. in esuꝫ vl estū. et ꝓticipia passiui in esus vl in estus et oīnia corripiūt hanc syllabaz e. in ꝑsenti et que retinēt lr̄aturā ꝑsentis. In ꝓterito ꝝbo et ab eo formatis eandē syllabā scz e. pducūt. Sz edo edis edidi. i. manifesto ꝓducit e. Vñ ꝝbius. Duz dapeveſcor edo ꝑmonē dū loquor edo. Sepe bibes ꝛ edes si dapsilīū colis edes. Itē scias q edo es ē. ꝝbum anormalū facit ꝓteritū edi edisti edit. et ifinitiuū esse. et supinū esuꝫ vl estū vt tactū ē. Q̄nq̄ tamē regulariter inuenit ꝑm antiquos. vt edo edis edit. i. comedo ꝛ tūc similiter facit ꝓteritū edi. et supinū similiter esum vel estū. Infinitiuus tñ facit edere. Sed edo edis id ē manifesto facit edidi geminatū. quia cōponitur ab e. et do das. Vide in edo edis.

Ēdo edis edidi edere editū compo. ab e. et do das. ꝛ est edere dicere manifestare. emittere. ꝓponere. exponere. parere. ꝓferre. ꝓducere. dare. Vñ q̄dā. Edo cō pono pario loquor et manifesto. Anomaluꝫ fit edo tercia ꝑsona edo. Inuenit etiā apud antiquos edo dis regulare ꝓ comedo. sed tūc ē simplex et facit ꝓteritu edi. vide in edo es est supra.

Ēdorso sas. i. dorsuꝫ scindere. et ꝓcipue ab anteriori parte. Vñ edorsatus ti. dicitur equus ab anteriori ꝑte per dorsuꝫ scissus. et cōponitur edorso sas. ab e. ꝛ dorsum si.

Ēduco cas cani. care. i. enutrire. et cōponit ab e. ꝛ duco as. et cor. du. vide in duco cas. vel ꝑm Pap̄. Educare. i. enutrire. instituere. eligere. Educere ꝝbo ē protrabere. eruere. subuertere.

Ēdulis ab edo es est derivatur hic et hec edulis ꝛ ꝑ le. i. abilis ad edendum. et corripit du.

Ēduliū lij. i. cibꝰ ab edo es ē deriuatur. Vñ dic Pap̄. Eduliū ab edēdo dictuꝫ q̄si ꝓgustatiua comestio vel esca. edulia cibi alimenta apta ad manducandū.

Ēdulus li. dimi. ꝓprius ed⁹. edul⁹ etiā dr̄ estor vl vorator q̄ multū comedit ab edo es est.

Ēdus edi. mas. ge. dr̄ ab edo es ē. q; tener sit ꝛ comestibilis et ꝓducit ꝓmā. vide in fascino.

Ē ante F

Effabilis ab effor faris deriuat ꝑ ꝛ ꝑ effabilis ꝛ ꝑ le. qđ aptū ē vt q̄s loquat illud. et cōponit cū in et dr̄ ꝑ ꝛ ꝑ ineffabilis et hoc le. ꝛ ambo ꝓpantur.

Effamē minis. vide in effamino nas.

Effamino nas cōpo. ab ex et famino. ꝛ mutat x. in f. et ē effamiare idē qđ loqui. Vnde hoc effamē minis. i. loq̄la locutio et ꝓdu. pnl. in ntō. ꝑ in gtō cā corripit.

Effectuus ua. uū. in efficio cis. vide.

Effeminatorũ rij. dom⁹ mẽtricũ. z dr̃ ab effemio as.
Effemio nas. in femino nas vide.
Efferat⁹ ta. tũ. dr̃ mẽte ferina effectus sine ratiõe ab
efferor aris ꝑm ꝓap̃.
Effero ras rau ratũ. rare. i. crudeliť agere vl̃ ferũ fa
cere. et deriuať ab effer⁹ ra rũ. ꝑm hug. dr̃ etiã efferor
aris. vñ dic̃ pap̃. Efferor aris rat⁹ sum. efferatus mẽte
feria effect⁹ sine rõe. ß effero ras magł ẽ i vsu z cor. fe.
Effero fers. extuli. elatũ ab ex et fero fers. z ẽ efferre
extra ferre. z ꝓprie cadauer. et efferre. i. extollere. ele-
uare. superbire. vñ ß elatio onis.
Efferus ab ex et ferus ꝑpo. effer⁹ ra rũ. i. valde ferus
crudeľ z immãsuetus. et cor. fe.
Effeta. i. adaptio vl̃ adapire. sicut marc⁹ euãgelista
exponit. z accẽtuať in fine. Dr̃ etiã affet⁹ ta tũ. ß aliꝺ
signat. z tũc ꝓdu. pnľ. ß effeta eã cor. vñ in aurora di-
citur. effeta sic audit sic hõ ẋba sonat.
Effet⁹. Fet⁹ ta. tũ. ꝑpo. cũ ex et dr̃ effet⁹ ta tũ. i. debiľ
ql̃i sine fetu. i. sine fortitudie virilñ. ß ꝓprie dr̃ de mlie-
re effeta. ql̃i extra fetũ posita q̃ iã parẽ ñ põt. z hic fa-
cta ẽ trãslatio. vt ille dicať effet⁹ q̃ iã euacuat⁹ ẽ a viri-
Efficacia. Ab efficax dr̃ ß effica- bus. z ꝓdu. fe.
cia cie. i. potẽtia pfectio. vigor. agilitas.
Efficax cacis ge. om. dr̃ ab efficio cis. et ẽ efficať. po-
tẽs q̃ nullã difficultatẽ hz in q̃libz re faciẽda. ß eaz ad
effectũ ducit vñ et eã medicinã dicim⁹ efficacẽ q̃ effi-
cit illud ꝓpť qꝺ data ẽ. et cõpať efficax cior sim⁹. vñ ef
ficacit̃ ci⁹. sime adꝺ. et ꝑpo. inefficax. i. nõ efficax. s. q̃ ñ
põt deducere ad effectũ qꝺ itẽdit. et silr ꝑparať. z cor.
fi. ꝑm hug. Pap̃. ẋo dicit. Efficax effect⁹ capax q̃ fa-
cile põt implere qꝺ vult.
Efficio. Ab ex et facio cis. ꝑpo. efficio cis. feci ctũ. z ẽ
efficere pfecte facere. ql̃i pficere leuiť adimplere. z in-
de effect⁹ tus tui. i. finis rei aut qꝺ a causa efficiť. vt di
es ẽ effect⁹ solis. vñ effectiuus na. uũ. qꝺ hz vl̃ põt ha
bere effectũ. et dr̃ effectiuus ab efficio cis. qr efficit. vt
medicina ẽ effectiua sanitatis. Et cor. fi.
Effigies ab effingo gis. qꝺ ꝑpo. ab ex et fingo gis. dr̃
effigies gici. i. imago. et hinc effigio effigias effigia-
ui id est effigie facere vl̃ effigiem repsentare et ẽ acti-
uuz.
Effõtio tis tiui. tire. i. venenose loq̃ vl̃ foras emittere
. et cõponitur ab ex et fons tis.
Effor aris. fat⁹ sũ. fari. i. eloq̃. z ꝑpo. ab ex z for aris. z
ꝓdu. fa. vel effor. i. extra vel apte loquor.
Effraiz fili⁹ ioseph dict⁹ ẽ. qr auxerit eũ de⁹ et ex eo
vocabulo in linguã nostrã trãsfert̃ augmẽtũ.
Effrate⁹ tea teũ pnľ. ꝓdu. ab effraim scribiť ꝑ gemi-
nũ f. Epbrate⁹ ab epbrata ꝑ pb. Euphrate⁹ ab eufra
tes ꝑ eu. ita dr̃ in bistorijs in. j. regũ q̃si in ꝓncipio z de
bet grauari effrata in pnľ. et vltima.
Effregi pnľ. ꝓdu. ꝑteritũ de effringo gis.
Effrenat⁹ ta tũ. dr̃ ab effreno nas et cõponiť ab ex z
freno nas. et ꝑm pap̃. Effrenatus dr̃ qr ꝑceps et pro-
nus et sine freno rationis sit.
Effrenis. Frenũ ꝑpo. cuz ex et dr̃ ß z ß effrenis z ß
ne. et effrenus na nũ. i. sine freno z ꝓdu. fre.
Effringo gis gi. ctũ gere. i. valde vl̃ extra frangere z
ꝑponiť ab ex z frango gis.
Effrons tis. cõ. ge. i. inuerecũdus sine frõte z sine ve-
recũdia. et dr̃ ab ex et frons tis.
Effugiuz gij. i. fuga. effect⁹ fuge ab effugio gis. dicit
Job. xj. Et effugiũ pibit ab eis.
Effug⁹ ga. gũ. ab effugio gis. z dr̃ effug⁹ pnľ. cor. i.
fugitiuus. vl̃ ex fugiẽs q̃. s. cõtinue et sepe fugit.

E ante G

Ega grece latine dr̃ capra. et ẽ tercia lĩa a.
Egeator in egeus vide.
Egẽs tis oĩs ge. i. necessaria nõ habẽs vl̃ op⁹ habens
ab egeo es. deriuať. q̃ aũt dr̃ egẽs q̃si sine gẽte vl̃ ge-
nere ethymologia est.
Egen⁹ na. nũ. pnľ. ꝓdu. deriuať ab egeo es. et dr̃ ege
nus. i. egẽs inops pauꝑ. q̃ aũt dr̃ egen⁹. q̃si sine gente
vl̃ genere vel extra gentez etymo. est
Egeo es gui. eo mutata in ui diuisas. i. nõ habere vl̃
opus habere. et ita ꝺiffert a carẽ. qr carere ẽ nõ habẽ
ß multotiẽs egem⁹ rei quã habem⁹. Egeo ꝑpo. cuz in
et dr̃ indigeo es. interposita d. z e. in i. mutata. Egeo
cũ oĩbꝫ suis ꝑpositis ẽ neutr̃. et facit ꝑteritũ in gui. et
caret supĩs. z cor. ge. vñ ꝓsp. Paucor exigui tẽpis
vsus eget. Et ꝑm pap̃. Egeo illi⁹ rei. vl̃ illa re vl̃ illaz
rẽ dicimus. Et vt dicit pap̃. Egere et indigere. i. pau-
pertatẽ pati. necessaria nõ habere.
Eger a ũ. dr̃ ab egeo es. qr egeat viribꝫ vl̃ leticia. i. tri
stis vl̃ infirmus et ꝑparať eger egrior rimus. vñ egre
egri⁹ rime. adꝺ. Egrñ ß egritudo nis. i. tristicia vl̃ infir-
mitas et ß egrimonia nie. illud idẽ. et egrotus ta. tũ. i.
eger. Gz eger ꝓprie aĩo. Egrot⁹ corꝑe. Itẽ eger. i. tri
stis z infirm⁹ ad tẽꝑs. Gz egrot⁹ tm̃ infirm⁹ et diu z se
pe sicut irat⁹ et iracundus differũt et ꝓdu. e. Egrñ q̃-
dã. Ingemit egrot⁹ qr lãguet corꝑe totus Eger lan-
guescit mẽtis viciũ qr crescit.
Egere põt eẽ infinitiu⁹ de egeo es gui. Itẽ põt eẽ ꝑ-
teritũ pfectũ de ago agis egi. egerũt vl̃ egere. z in vt-
qz significatiõe ꝓdu. ge.
Egero ab e. z gero ris ꝑponiť egero ris. egessi stũ. et
ẽ egerere digerẽ foras emitẽ z ꝓprie malã substãtiam
vẽtris ꝑ secessũ vl̃ anũ. z hic trãslatiue dr̃ ꝑ euacuare
Ponit̃ etiã ꝑ vomere z cor. ge. Egrñ q̃dã. Qui bene
digerit egerit ingerit ẽ homo sanus.
Egesco scis inchoatiuñ. i. incipio egere z formať ab
egeo es. addita co.
Egestas. ab egeo es. dr̃ z ẽ egestas peior q̃s pauꝑtas
Pauꝑtas. n. honesta põt eẽ. ß egestas sp ẽ turpis. vñ
egestuos⁹ sa sũ. i. egestate z miseria plen⁹. Itẽ egestas
põt eẽ accusatiu⁹ plalis fe. ge. hui⁹ nois adiectiui ege
stus sta stũ. z tũc deriuať ab egero ris. z ẽ egestas eua-
cuatas vl̃ foras ꝑ anũ missas vl̃ vomitas. Egrñ q̃dam.
Post res egestas multos afflixit egestas.
Egestuosus sa. sum in egestas vide.
Egeus egei. pnľ. acuta pr̃ fuit thesei. postea de⁹ marť
fact⁹ qñ in illud se ꝑcipitauit. vñ egeũ dictũ ẽ mare il
lud in q̃ se ꝑcipitauit. Et hinc ege⁹ gea geũ. z ß egea-
tor toris. i. hortator nauis ĩ mari ab egeo mari.
Egilopa in egilopiũ est cor. lo.
Egilopicus in egilopiũ vide.
Egilopiuz pij. ge. neu. z ß egilopa pe. i. vlcus vel ca-
rosque nascitur in angulis oculoꝝ. vñ macer de virtu-
tibꝫ herbaꝝ. egilopam curat si quis cõmasticat illã. vñ
egilopie⁹ ca. cũ. penul. cor. q̃ talem infirmitatem pati-
tur vel curat.
Egiptiacus dies in egiptus vide.
Egiptius in egiptus vide.
Egiptus ti. ẽ quedã regio. fe. ge. vñ egipti⁹ tia. tium.
et intr̃ ꝓtantur egiptij lingua hebraica affligẽtes. qr af-
flixerũt populũ dei priusq̃ diuĩo auxilio liberaretť. et
egiptiacus ca. cũ. pnľ. cor. vñ in quolibet mẽse dicunť
duo mali dies egiptiaci. quia ab egiptijs fuerũt intro-
ducti ꝑm quosdam. z vt dicit glosa super illud Isa.
xix. c. Tradam egiptum in manu dominorum crudeli
uz. Multis. inquit glosa. dominis egiptus est tradita
Primo assirijs. Postea nabuchodonosor. Tercio
alexandro. Ad vltimum romanis anthonio z cleopa-
tra sub augusto supatis. Chaldei crudeliores. roma-
ni potẽtiores. vide in pena. Hic nota q̃ inquoli-
bet mense sunt duo dies egiptiaci. hoc est ab egiptijs
depbensi. In egipto ẋo erãt pitissimi astronomici. z
inuenerũt q̃sdã ꝑstellationes eẽ nociuas actibꝫ homi-
nũ in bis diebꝫ. i. in aliq̃ borꝝ borũ dierum. z iõ nota-

nerũt hos dies.ꝫ nõ debẽt obꝑuari.q; sãcta mater ec
clia ꝓhibet fidẽ talib; adhiberi ꝑm q̃sdã.vl̃ dicũt ꝑ
dicti dies egiptiaci.q; dñs in illis dieb; misit plagas ĩ
egyptios.et scribũt in kalẽdario nõ qd̃ aliq̃d sit inci
piẽdũ vl̃ desinẽdũ his dieb; potius q̃ in alijs.ꝫ vt dei
miracula ĩ memoria teneãt ⁊ ꝫ magis placz. ¶ Quot
tus aũt dies sit egyptiac⁹ a ꝓncipio vl̃ a mẽsis fine q̃li
bet mẽse istis ꝝsib; explanatur. Augurio; decies au
dito lumie clãgo;. Linq̃t olus abies.colnit col⁹.excu
te gallũ. In his duob; ꝝsib; sũt.xij.dictiões duodeciz
mẽsib; seruientes prima ꝑ et scda scdo.et sic de alijs ꝑ
ordinẽ.sũpto initio a ianuario ita q; q̃tta ẽ ꝓma lr̃a ꝑ
me syllabe alicui⁹ istaz dictionũ tott⁹ dies ẽ egyptia
cus infra mẽsez cui defuit illa dictio.cõputãdo a mẽ
sis ꝓncipio ꝝsus finẽ ⁊ quotta ẽ ꝓma lr̃a scde syllabe
dictiõis.tottus dies ẽ egyptiac⁹ a fine mẽsis ꝝsus ꝓn
cipiũ ꝓputãdo.ꝝbigr̃a. Augurior q̃ ẽ ꝓma dictio de
fuit ianuario.q̃ ẽ ꝑmus mẽsis.⁊ a q̃ ẽ ꝓma lr̃a ꝓme syl
labe hui⁹ dictiõis augurio; ẽ ꝓma lr̃a in alphabeto.ꝯ
ꝑmus dies ianuarij ẽ egyptiacus. Itẽ g.ẽ ꝓma lr̃a se
cũde syllabe eiusdẽ dictiõis.vij.in alphabeto. ⁊ ḡ se
ptim⁹ dies ianuarij ẽ egyptiac⁹ ꝓputãdo a fine ꝝsus
ꝓncipiũ.et sic de alijs. Et deinde accipe scdaz dictiõz
ꝑ scdo mẽse faciẽdo sil̃r vt dictũ ẽ et sic deinceps ꝛc.
Egloga ge.dr̃ q̃si egaloga.ega.n.grece capra latine
logos ꝫmo. Inde egloga.i.ꝫmo de capris vl̃ q̃si de ru
sticis vl̃ vilioribꝫ reb;. Uel dr̃ egloga .i.capru⁹ ꝫmo.
vl̃ ꝓt̃ feditatẽ et turpitudinẽ materiei.vt apud sati
ricos.vl̃ q; ibi ꝫmo habeat̃ de capris p̃cipue.vt apud
Uirgi.in buccolicis.et coz.pnl̃. Uirgili⁹. Egloga ver
benasq; adole pingues et mascula thura.
Ego onis et egona ne.i.seculum.vel vt dicit Pap̃.
Egones pnl̃ ꝑdu.sunt sacerdotes rustici.
Egoceron. Ega qd̃ ẽ capra ꝓponit̃ cuz ceron qd̃ est
cornu.et dr̃ egocero ontis.quodd̃ aial quod alio no
mine dr̃ capricornus.et põt dici ꝑ eodẽ animali ego
ceron.vl̃ egoceros.et accuit̃ in fine.vñ q̃daz. Est tibi
saturne domus egocerontis et vine.
Egomet.i.ego ⁊ nõ ali⁹.vñ dicit p̃s.in.xiij.li.de casi
bꝫ ꝓnominis. Dicẽdo ego dico.vl̃ possuz ⁊ sol⁹.et cũ
alio intelligi.solet tñ met addita plerũq; significãtiaz
vl̃ discretõez ostẽdere. Egomet.i.ego ⁊ nõ ali⁹. Nec
nõ egoipe vl̃ egometipe. Et scias q; syllabica adiectõ
immutat spẽm.ꝫ nõ figurã.vñ egomet ẽ speciei deri
uatiue ab ego. ꝫ figure simplicis. De syllabicis adie
ctiõibꝫ aũt que adiũgũt̃ ꝓnominibꝫ dictũ ẽ sup̃ in ter
cia ꝑte vbi agit̃ de figura noĩs in ca.de syllabicis ad
iectiõibꝫ in fine.
Egona ne.in ego onis.exponit̃.
Egre aduer.i.difficulter.acerbe ꝑm pap̃.
Egredio; eris.egressus suz.i.exire.extra gradi.et cõ
ponit̃ ab e.⁊ gradio; deris.vl̃ egredio; dr̃ de vno lo
co ad alium locũ ex eo.
Egregius.ab e.⁊ grex ꝓpo.egregius a um.i.nobilis.
maximus p̃cipuus.q̃si extra gregẽ alio;.et ꝑ suppleti
onẽ ꝓpatur egregius magis egregi⁹ egregyssimus et
hinc egregie magis egregie egregyssime.aduer.⁊ hec
egregietas tatis.talis.ꝓprietas.s.nobilitas.
Egreo es egrui.ere.i.eẽ vl̃ fieri egrũ.et dr̃ ab eger.⁊
est verbũ neutrũ.
Egresco scis.inchoatiuũ.i.incipio egrere.et format̃
ab egreo es.addita co.fit egresco.
Egrimonia.ab eger dicit̃ hec egrimonia nie.i. tristi
cia vl̃ infirmitas.
Egroto tas.tani dare.i.infirmari. vl̃ freq̃nter egrẽ.
Licet.n.egreo es egrui. ꝑm vsuz careat sup̃.fit tñ ab
eo egroto tas.f.eq̃n.quasi ab egrotu supi. et ꝑduc.o
Horatius in epistolis.qd̃ mihi das egrotabis egro
tare volenti.
Egrotus ta tũ.pnl̃ ꝑdu.in eger est.

Egui trissyllabatũ ꝑteritũ de egeo es.

E ante J

Ei interiectio dolẽtis vnius syllabe ẽ.et ei datiu⁹ cũ
deberet minui vna syllaba a gtõ sic oĩa faciẽtia gtim
in ius ꝑ diresim ꝓferr̃ cã differẽtie ei interiectionis.
Sic igit̃ ei eidẽ eisdẽ ꝑ dierisim ꝓferũt ꝑm Pap̃.
Eia.i.a ye ꝓprie aduer.hortandi.
Eiecto tas.ꝝbũ frequẽ.i.frequẽter eijcere.⁊ forma
tur ab eijcio cis.eieci.eiectũ ctu .u.in o.ꝓuersa.
Eijcio cis.ieci.ctũ.eijcere.i.extra iacere.euellere.eui
dẽter iacere.et ꝓpo.ab e.⁊ iacio cis.⁊ mutat̃ a.in i.⁊ fit
eijcio cis.et scribit̃ ꝑ duo i.⁊ ẽ ꝑmũ i.ꝓsonans ꝑm vo
calis. Uñ dic̃ ꝑs.in.xiij.li.q; e. ꝓpositio in ꝓpositione
ĩuenit̃ añ u.⁊ i. loco ꝓsonantium positas.vt euebo et
eijcio is.
Eiulat indie regio sic dicta eo q; possessa sit ab eiu
loth filio iectan post diluuium ꝑm Pap̃.
Eiulo;. Julus multũ flenit in morte patris.iõ a inlo
et e.ꝑ ꝓpositiõez dr̃ eiulo; laris.lat⁹ sũ.i.flere voce vo
lorem manifestare.voce ꝓfusa ꝑ dolore clamare. Uñ
q̃dã dixerũt eẽ ꝓpositũ ab e.⁊ iubil⁹ qd̃ ẽ vox ꝓfusa ꝑ
gaudio.quasi exĩ iubilũ eẽ.et ẽ eiulare ꝓprie feminaz.
Inuenit̃ etiã eiulo las. Uñ dic̃ Pap̃. Eiulare ploza
re alta voce.vñ ꝫ eiulat⁹ tus tui.i.plorat⁹ vl̃ clamo; ꝑ
dolore ꝓfusus.⁊ ꝫ eiulatio onis.idẽ qd̃ eiulat⁹.

E ante L

El.eloy.⁊ eloe noĩa dei sunt apud hebreos.et int̃ꝑ
tatur el deus vl̃ cheros qd̃ ẽ fortis ꝑm hug. Pap̃.ꝝo
dicit. El deus vel fortis dr̃ q; nulla infirmitate oppri
mat̃.ẽ aũt apud hebreos el pmũ dei nomẽ.scõm eloy.
tercium eloe.
Elabo; beris lapsus sũ. ab e.⁊ labo; ꝓpo.et est elabi
valdevl̃ exĩ labi.euadere.decurrere.effugẽ.et ꝑdu.la.
Elamite pnl̃.ꝑdu.dicũt̃ ꝑse ab elam filio sem.
Elate sũt palmaz folia q̃ sursum eleuantur. nec pen
dent deorsuz sic aliaz arboz.elate et palmaz sũt ꝑduc
tiones rami et excellẽtiones interdũ aurei coloris cri
spãtes vl̃ circũstãtes.et semꝑ ad excelsa tendẽtes nũ
q̃ viroz ẽ amittũt. Quidã elatas abietes dicũt ita di
cit Pap̃.⁊ ꝑm ꝫ dr̃ elata q̃si eleuata ab effero fers.et
ꝑdu.la. Uñ q̃daz cãticoz.v.vbi dr̃. Come eius sicut
elate palmaz ꝑducũt ibi mediã de elate. Sz ꝫ ñ vr̃ q;
ibi dic̃ gl.alia trãslatio crines ei⁹ abietes. Abies grece
elates võt̃ vñ ibi elate l̃ elates ñ ẽ latinũ ꝫ grecũ vr̃.⁊ iõ
mlti corripiũt hãc syllabã la.ad dr̃iaz de elate ꝑ ramo
palme et ꝑ ipa palma ⁊ adiectiẽ elat⁹ ta tũ.et vt dicũt
elate ẽ nomẽ arboris silis palme altitudine vl̃ foliis.
Elatus ta tũ.i.extra latus q̃si eleuat⁹. supbꝫ ab effe
ro fers.vñ ꝫ elatio.i.iactãtia ꝓfidẽtia.
Elbidus da dũ.pnl̃.coz.in elbꝫ exponitur.
Elboe in elbus vide.
Elbꝫ ba bũ.siue elbidus da.dũ.ẽ color medi⁹ int̃ ni
grũ et albũ.ab albꝫ dict⁹.vñ elboe.q̃si alboe dicũt̃ vi
tes vel vue neq; purpuree.neq; nigre neq; albe q̃s q̃
dam varias appellãt.
Eleadaberim hebraice deutronomium grece qui dã
liber est.
Eleazar interp̃tat̃ dei adiutoriũ.⁊ ꝑdu.pe.posit õe
Electo tas.i.freq̃nter elicere.foras emittẽ.⁊ ẽ freq̃n
tatiuũ huius ꝝbi elicio cis.elicui.electũ electu.u.in o.
fit electo tas.
Electrũ.ab eleos qd̃ ẽ sol dictus est electros. vñ dr̃
hoc electrũ tri.quia ad radiũ solis clarius auro argen
toq; reluceat.⁊ sũt tria genera electri. vnũ gen⁹ ẽ gũ
mi.qd̃ fluit ab arboribꝫ et durescit in lapidẽ qd̃ et suc
cinũ dr̃. Scõm genus electri ẽ qd̃ ex auro et argento
fit auri.s.trib⁹ ptibꝫ et argẽti vna. Terciũ ẽ metallum
qd̃ naturalit̃ inuenit̃ ⁊ ꝑcio habet̃. Et scias q; Greg.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in scda omelia ezechie. expo. illud de medio ei⁹, quasi spēs electri dicit. In electrū dū aurū argētūqz miscen tur. argētū ad claritatē crescit. aurū vo a suo fulgore palescit. Quia ḡ in vnigenito dei filio nature deitatꝫ vnita ē natura humanitatis. in qua adunatiōe huma nitas in maiestatis gloriā excreuit. Diuinitas vo a sui fulgoris potētia humanis se oculis tpauit. et sic patet illa expositiōe q̄liter nos de⁹ exaltauit p hoc q̄ huma na natura clarior facta ē. q̄si p aurū creuit argētum. z q: diuinitas a fulgore suo nostris ē aspectib⁹ tēpata. q̄si aurū nobis palluit argētū excreuit q̄si electrū. ḡ in igne est deus bō factus in psecutione.

Electuariū ri. ab electiōe rerū quib⁹ pficit dictuz. vñ ab eligo gis dicitur.

Elect⁹ ta tū. i. splēdid⁹ excels⁹ clar⁹ ex alijs lect⁹ ab eli go: ris. dr. vñ ꝟ electio onis. cū q̄s de mltis eligitur.

Elefrons grece dr mōs. et accentuatur in fine.

Elegās tis. om. ge. dr valēs excellēs nobilꝫ egregi⁹ de cēs. pulcer bon⁹. et dr ab eligo gis. Bona. n. z pulcra sūt eligēda. z ꝓparat elegās tio: sim⁹. vñ elegāt tius. sime. adū. z ꝟ elegātia tie. pstātia excellētia pulcritudo valitudo. z dr elegāt vrbane nobilit. et co:. le. pdicta.

Elegia gie. in elegus ē.

Eleg⁹ a ū. i. miser ra rū. et dr ab eleyson qđ ē misereri vñ viri sācti de miseria dicūt elegi. vñ ꝟ elegia gie. i. miseria. z hinc elegiac⁹ ca cū. i. miser vl de miseria cō posit⁹. et co:. le. Vñ boetius. Et veris eligi fletib⁹ ora rigāt. Elegi ē etiā pteritū de eligo is. et tūc ꝓdu. pnl. Et vt dic papi. Elegiacū carmē dictuz. q̄ modulatio eiusdē carminis miseris ꝓueniat. qđ metrū pstat p ver su heroico. scdo pentimemeri. pma heroico. scda da ctilica. vt Carmina q̄ q̄ndā studio florenti pegi. Fle bilis ben mestos cogor inire modos.

Elemētaris in elemētum vide.

Elemētū ab yle dr ꝟ elemētū ti. q̄si ylemētū. q: de⁹ p loco de nihilo creauit yle. et ex yle fecit elementa. z ex elemētis oīa alia. vl dr elemētū q̄si elicitamētū. q: oīa ex elemētis elicita sūt z extracta. vl dr elemētū q̄si ele uamētū. q: vnū sup aliud ē eleuatū. s. aqua sup terraz. aer sup aquā. ignis sup aerē. vl elemētū q̄si alimētū. q: oīa aīalia alunt in elemētis. quedā in terra. q̄dā in aq̄ q̄dā in aere. quedā etiā viuētia in igne. ¶ Et nota q̄ elemētū qñqz dr ipm elemētatū. vt tra quā videm⁹ z calcam⁹. z aq̄ quā videm⁹ z potamus z sic de ceteris. Qñqz ē etiā ipm verū elemētū cui⁹ q̄libet ps est eiusdez generis cum ipo toto. vt elementuz terra dicitur illud co:p⁹ cuius quelibet pars est terra. et sic de alijs ꝟ ꝟ potius ad philosophiā ptinet. et ab elemētū dr ꝟ et ꝟ elemētaris z ꝟ tare. i. res elementi. vl qđ ptinz ad elemētū. z q: elemētū ē pma ps co:p⁹is in ꝓpositiōe. et vltima in resolutōe inde ē q̄ quodā modo loq̄ndi ꝺc q̄d ē ps pma alicui⁹ in cōpositiōe z vltima in resolu tiōe dr elemētū. vt lra ē elemētū vocis lrate. et dictio ē elemētū vocis significatiue. Et vt dicit damas. in. ij. li. c. xij. Oportet scire quoniā quatuo: elemēta sūt ter ra sicca z frigida. aq̄ frigida z humida. aer humid⁹ z ca lid⁹. ignis calid⁹ et siccus. z sic̄ q̄tuo: humores ꝓpor tiōez habētes cū quatuo: elementis. Nigra colera. i. melācolia q̄ habet ꝓportiōem cū terra. ē. n. sicca z frigi da. Flegma ꝓportiōem hz cū aqua. frigidū est. n. z hu midū. Sāguis ꝓportiōem hz cū aere. Humid⁹. n. est sanguis et calidus. Rubea colera ꝓportiōem hz cum igne. calida. n. ē z sicca. vide etiaz in terra. ꝑm Ambro. de q̄tuo: elemētis. Itē vide i estas de q̄tuo: tēpo:ib⁹ anni et in etas. Itē vide in mare. ¶ Et nota q̄ supio ra elemēta sūt mas. ge. vt ignis et aer. Inferiora vero sūt fe. ge. vt terra z aq̄. Nā supiora elemēta sūt q̄si ma res. et inferiora q̄si femine. q: illa agūt in inferiora z ꝟ patiūt ab illis.

Elemon grece miserico:s latine ꝑm Pap.

Elemosyna. ab elemonia qđ ē misericordia et syna qđ ē mādatū cōpo. ꝟ elemosyna ne. i. mādatū miseri co:die. et ꝓz ꝟ scribitur p e. in scda syllaba. sed melius scribit p y. z tūc dr elymosyna ab ely qđ est de⁹. z syna mādatū. Inde elymosyna q̄si mādatū dei. Ipe em mā dauit eā fieri. Vñ in luca. Date elymosynam et ecce oīa mūda sunt vobis. Preterea qđ paupi dat deo dat. vl dr elymosyna ab ely qđ ē deus et mois qđ est aqua. Inde elymosyna q̄si aqua diuina. Sicut em aq̄ extinguit ignē. ita elymosyna extiguit pctm. Et scias q̄ septē sūt elymosyne co:pales q̄ ptinentur in versu. Visito. poto. cibo. redimo. tego. colligo. condo. Visi to. s. infirmū. Poto. s. sitiētē. Cibo. s. esuriētē. Redimo s. incarceratū. Tego. i. vestio nudū. Colligo. i. recolli go hospitē. Cōdo. i. sepelio mortuū. Hē septē sūt ely mosyne spūales q̄ in hoc vsu cōtinētur. Consule. ca stiga. solare. remitte. fer. ora. Cōsule. i. doce ignorātē z dirige dubitātē. Intelligit. n. in hoc duplex spūalis elymosyna. s. doctrina et cōsiliū. Castiga delinquētez Solare. i. cōsolare tristē. Remitte delinquētib⁹ in te. Fer. i. porta infirmitates alio: et grauamina. Ora p oīb⁹. Et ab elymosyna hic elymosynarius narij. z ꝟ elemosynaria rie. Et mobilit declinatū inuenit elemo synarius ria riū. vel elymosyna dr ab elymō grece qđ ē miserico:s latīe. Inde elymosyna qđ ē misericordia Vide in sor:

¶ Hic pōt queri an de illicitis adq̄sit possit fieri elymosyna. Ad ꝟ dicēdū qđ aliqđ pōt esse triplicit adquisitū illicite. vno mō q̄n id qđ illicite ad q̄ritur ab aliq̄ debetur ei a quo est adq̄sitū. nec potest ab illo retineri q̄ adquisiuit illicite. sicut cōtingit in ra pina. in furto. in vsuris. et de talib⁹ cū bō teneat ad re stitutiōem elymosyna fieri nō pōt. Alio vo mō est ali quid illicite adquisitū. qđ quidē ille q̄ adquisiuit reti nere nō pōt. nec tū debet ei a quo adquisiuit. quia sez vnus cōtra iusticiā accepit et alter cōtra iusticiā dedit sicut ptingit in simonia. in qua dans z accipiēs cōtra iusticiā legis diuine agunt. vñ nō debet fieri restitutō ei qui dedit. ꝟ debent in elymosynas erogari. z eadem ratio est in similib⁹ in quib⁹ sez datio et acceptio ē cō tra legē. Tercio modo ē aliqđ illicite adq̄sitū nō quia ipa adq̄sitio sit illicita. ꝟ q: id ex quo adquiritur ē illi citū. sicut patet de eo qđ mulier p meretriciū adquirit et hoc ꝓprie vocat turpe lucrū. q̄ enim mulier mere triciū exerceat turpiter agit et cōtra legē dei. sed in eo qđ accipit nō iniuste agit nec cōtra legē. vñ q̄ sic illici te adquisituz est retineri pōt. et de eo elymosyna fieri

¶ Circa illa vo q̄ p aleas adquirunt vī esse aliqđ il licitū ex iure diuino. s. q̄ aliq̄s lucret ex his q̄ rē suam alienare nō pñt sicut sunt minores fui furiosi z hmōi et q̄ aliquis trahat aliū ex cupiditate lucrandi ad lu dū. et q̄ fraudulenter lucretur ab eo. et in his casibus tenetur ad restitutiōem. et sic de eo non potest elymo synam facere. Aliquid autem videtur esse vlterius il licitum ex iure positiuo ciuili. quod prohibet vniuer saliter tale lucrum. sed quia ius ciuile non obligat om nes. sed eos solos qui sunt his legibus subiecti. et ite rum per dissuetudinem abrogari potest. Ideo apud illos qui sunt huiusmodi legibus astricti. tenentur vni uersaliter ad restitutionez qui lucrantur. nisi forte cō traria cōsuetudo pualeat. aut nisi aliquis lucratus sit ab eo q̄ traxit eū ad ludū. In quo casu ñ tenetur resti tuere. quia ille qui amisit non est dignus recipe. z ille qui lucratus ē non potest licite retinere tali iure posi tiuo durāte. vnde debet de hoc elymosynam facere in hoc casu. Item nota q̄ ille ludus est turpis et re probatus. vt puta quia ē contra deum et omnia iura. vnde propter talē ludū nullus potest aliquid adqui rere. nec titulum nec bonam fidem habere. Iniustus em titulus pro non titulo est habendus et male fidei possesso: dr. qui cōtra legum interdicta mercatur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Elencus ci.mas.ge.i.titulus libri. q; totū opus illuminet.vnde in euangelio luce sic intitulatur. Elencus luce.i.titulus. Hinc etiam elencos vocamus pcciosos lapides in supficie ornamenti.q; illuminat illud 7 quicūq; pcciosi lapides in loco notabili ponunt dicūt elenci. Ūñ iuuenalis. Auribꝫ extensis magnos ꝓmisit elencos. Elencos.etiam dicit in dyaletica qdam genus argumētatiōis.s.syllogismus ꝓtradictiōis.7 tunc ꝓpo.ab en quod est in.i.cōtra.et lexis qđ ē sermo vel dictio. Inde elencus.i.contradictio. et diffinitur sic. Elencus est syllogismus cōtradictiōis vnius et eiusdem.non nominis solū sed rei et nominis.non sinonimi.ꝫ eiusdē.7 ex bis que data sūt de necessitate accidere nō ꝓnumerato qđ erat in ꝓncipio ꝑm idē.7 ad idē. similiter 7 in eodē tēpore. Hec aūt diffinitio magis ad logicum pertinet.

Elephantus. Elepbon grece dī mons latine vnde bic elephātus ti.7 elephas.qđ habet.n.in obliquis elephātis phanti.sed nō in nominatiuo.7 dī a magnitudine coꝛporis sui.quia foꝛmam mōtis ꝓferat.vñ ꝫ elephantiaſie.q̄dā spēs lepre.quia sicut elephas ē maioꝛ omnibꝫ alijs animalibꝫ.ita passionibꝫ ceteris ꝫ maioꝛ est. Et scias q dī elephātus ti.vl elephantos 7 o.mutata in u.dī elephantus ti. Elephas mire castitatis creditur.ita vt si pdat coniugem nulli copuleť.inter silvas ꝓmorať solus.biēnio aūt portat fet⁹.nec amplius q̄ semel gignit.ꝫ nec plures sed tm vnū.vivit aūt trecentis annis.et coꝛ.pnl.elephas.

Elephas in elephantus exponitur.

Elesmot liber qui dī exodus.et accentuať in fine.

Eliacbim interptatur resurrectio dñi.

Eliades.ab elios qđ ē sol dī ꝫ eliades de .filius vl nepos solis.et subtracta de syllaba dī ꝫ elias dis.filia vl neptis solis.

Elias dis in eliades vide.

Elicio cis.cui.citū.ab ex 7 licio cis.ꝓpo.7 ē elicere extrabere.extra vocare et deducere.vide in licio cis.

Elicon onis.mas.ge.ē vnū de duobꝫ cacuminibꝫ parnasi in quo solebat esse olim studiuꝫ.7 dī ab elicō cis. q; olim eliciebať inde sapia.vñ et elicon dī q̄si eliciēs cūcta 7 ē cty.etiā de elicon⁹ nia.niū.deriuať.

Eliconis nidis fe.ge.dī musa q̄ i parnaso habitabat vl femina illius loci.7 dī ab elicon.

Elido dis.si.sū.pnl.pdu.ab e.et ledo dis.ꝓpo.7 ē elidere valde vel extra ledere.7 inuenitur ꝑ tēptare.

Eligo gis.gi.tū.ab e.et lego gis.ꝓpo.et ē eligere.excerpere. q̄si extra alia aliquid legere. Ūñ dī aliquis electus in ēpm qui nōdū cōsecratus ex alijs iaꝫ exceptꝰ ē.7 inde ꝫ electio onis.et ē eligere ꝑtue de duobꝫ ꝓpositis vnū accipere.7 alterū dimittere. Nō.n.eligit qui nil accipit.vel qui omnia accipit.vnde quedā species coniunctionis dicitur electiua que de duobus ꝓpositis vnum eligere.7 alterum refutare ostendit. Eligo componitur. Dreeligo gis.i.pre alijs eligere.7 coꝛripit li.

Elimas interptatur magnus.et sic omne nomē maleficoꝝ appropriatū est elime mago in actibꝫ apl̄oꝝ. et coꝛ.pnl. Unde in auroꝛa dī. Obstat eis elimas mago vtens arte recenti.

Elimino nas.naui.re.ab e.7 limino nas.ꝓponiť et coꝛ. li.vide limino liminas.

Elimo mas maui.ab e.7 limo mas.ꝓpo. et ē elimare. purgare.vñ elimatus ta tū.i.clarus vel purgatus. Et elimatiꝫ adū.i.clare purgare.7 ꝫ elimamētū ti.i.pūgamētū.7 pducūt ꝫ omnia li.

Elinguis.ab e.et lingua ꝓponiť bic 7 bec elinguis.7 boc elingue.i.sine lingua vel mutus.

Elinguo guas.guaui.compo.ab e.et lingua.et ē elinguare lingnam extrabere vel auferre.

Elyon q̄ntū apud hebꝛeos nomē dei dī et interpta-

tur excelsus.

Elyotropiū herba nomē accepit eo q̄ estiuo solsticio floreat.et q̄ solis motibꝫ folia circūacta ꝓuertat. vnde et a latinis solsequiū dicitur.quia solem sequať apiendo flozem suū.

Elyotropus lapis ē viridis colozis sanguineas habens venas.missus in argēteam peluē aqua plenam. radios solis in sanguineū 7 obscurū vertit colo.ē 7 ē splēdidus cū oꝛtu 7 occasu solis colozē mutās in affrica inuenitur.vide in solsequiū

Elipsis ē quedā methaplasmi figura de qua supꝝ dixi in q̄rta pte in ca.de methaplasmo.

Eliquo quas pnl.coꝛ.in liquo quas ē.

Eliquus qua.quū.i.purꝰ liquidꝰ.vl liquoꝛe plenꝰ.7 dicitur ab eliqueo ques.

Elyzabet interptatur dei mei saturitas.vl dei mei iuramentum.

Elysius. Lisis ꝓpo.cū e.7 dī elysius sia siuꝫ.i. valde solutus vl extra solutionē.positus.vñ 7 elysij in inferno dicuntur campi vbi requiescunt anime beatoꝝ ꝑm fabulas poetaruꝫ.et dicuntur illi campi elysij. q̄si solutoꝝ vl q̄si extra solutiōem positoꝝ.sunt.n.ibi cōmorantes beati 7 nūq̄ patiuntur dissolutōem. Vl dicuntur elysij q̄si extra lesionem positi.ab e.7 lesio.ꝑm eū veritatē sancti q̄ sūt in vita eterna sunt elysij.i.extra omnē penam 7 lesionem positi. Absterget.n.deus omnem lacrimam ab oculis sanctoꝝ. et iam non erit amplius illis neq̄ luctus neq̄ clamoꝛ.ꝫ nec vllꝰ doloꝛ

Elisus sa.sum.pnl.pdu. ab elido dis. elisus sum et ē elisus valde vel extra vel euidēter lesus.

Elixum xi. vocať quod in aqua solum decoquitur. Lixa.n.aqua dicitur eo q̄ sit soluta. Ūñ membra loco mota lixa dicuntur.

Elleboꝛus fluuius ē 7 hec elleboꝛus 7 hoc elleboꝛ est q̄dam herba q̄ circa illū fluuiū plurimū nascitur ꝫ Hāc romani veratꝝ vocāt.q; sūptū in potu mētē in insaniam deducit. Est aūt elleboꝛꝰ pabulū nocens.esca tamē ē coturnicū et plerūq̄ tpatur ad salutē bois et coꝛri. penul. Dacer de viribꝫ herbaꝝ. Qualiter elleboꝛus sit nobis accipiendus.

Ellū in eccum est.

Elluo onis.ꝑ geminū l.ma.ge.dī gluto vl leccatō q̄ oia bōa sua elluit.dissipat.7 dispgit.7 ōri.ab eluo is.

Elogiū. Logiū vl logos ꝓpo.cū e.et dī ꝫ elogiū id ē ꝓuerbiū et respōsū diuinū et ignominia 7 oꝛdo et teꝛtus carminū 7 ꝑtie maloꝝ vl criminū. vl tertꝰ malorū gestoꝝ vl deoꝝ mysteriū. vñ ꝫ elogius ꝛsiculus.

Eloy vl eloe in ely exponiť.

Eloquoꝛ ab e.et loquoꝛ ꝓpo.eloquoꝛ queris elocutus sum.et coꝛ.lo.7 ē eloqui valde vl oꝛnate vl apte 7 expedite loqui et manifeste enūciare .et ē oratoꝛis. vñ eloquēs tis. om.ge.i.disertus facundus expedite. 7 euidenter loquēs.

Eluceo ces.xi.valde vl extra vl euidenter vl p̄ alijs lucere.ab e.7 luceo luces.et ꝓdu.lu.

Eludiani.quidā heretici ab eludio dicti.q̄ dicūt pꝰ natiuitatē xp̄i mariā alios filios de viro ioseph peperisse.et ꝓdu.pnl.

Elul nō ebul vt q̄dā legūt ꝑm bedā dī septēber. vel ꝑm alios elul october 7 accētuať in fine nullus.n.mēsis ebul vocať.ita q̄ b.sit scda lr̄a.

Elūbis. Lumbꝰ ꝓpo.cū e.et dī bic 7 ꝫ elūbis.7 ꝫ be. i.debilis q̄si extra lūbos.i.extra foꝛtitudinē.

Eluo eluis elui elutū.ꝓpo.ab e.et luo luis.7 ē eluere. lauare purgare.vl lauando destruere coꝛrodere vel effundere 7 dissipare. In luo luis.vide infra in l.litera in loco suo.

Elutus ta tū.nomē est.et deriuať ab eluo is.et ꝓdu. pnl.et dī elutus mundus.madidus insipidus.7 cōpatur elutꝰtioꝛ.simꝰ.vñ elute tius.sime.adū. ꝓpo.in ser-

moribꝫ. Irriguo nihil ē elutius orto.
Eluuies.ab eluo is.dr̄ hec eluuies ei.ꝛ hoc eluuiū nr̄.
et ƀ eluuio onis.i.nimia aquarū inūdantia.vl̄ destru
ctio ex aquaꝝ abūdātia.ſ.diluuiū.
Eluuio onis.in eluuies vide.

E ante R

Emac vel emas.vl̄ emath grece latine ſanguis.ꝛ ac-
centuantur hec tria in fine.
Emacitas tis.fe.ge.i. emēdi auiditas. et dr̄ ab emax
Emacꝰ la lū.aliquātulū emax.ꝛ cor.pnl̄. cis.
Emāceps.Manceps ꝙpo.cū e.et dicit hic emāceps
cipis.qui cū ꝓmo fuiſſet māceps.iam ab illa ƀnitute et
poteſtate eſt liberatus. Vñ emācipo pas.pare.i.a ſer-
uitute liberare.ƀ iam inoleuit ꝙſuetudo vt filiꝰ de po
teſtate patris liberatus dicatur emancipatus .ƀ ƀnus
a ſeruitute liberatus dicatur manumiſſus. licet ꝓprie
p̄dicta vocabula cōueniāt captis in p̄lio et in ƀnitutē
redactis.ƒm hug.Pap.ꝛo dicit. Emancipare iuris
ꝓpriꝫ dominū ſtatuere.q̄ſi extra manū.i.poteſtatē ſu-
am facere.
Emācipo pas.in emāceps exponit̄.et cor.ci.
Emano.ab e.et mano nas.ꝙpo.emano as aui.atū.ꝛ ē
emanare extra manare.ebullire ꝓcedere.et ꝑdu.ma.
Emanuel hebraice qđ in latino ƒmone ſignat nobi-
ſcū deus.ſ.qꝫ ꝓ virginē deꝰ natus hominibꝫ i carne ap
paruit ꝛ acuitur in fine.
Emarceo ces.cui ab e.ꝛ marceo es.ꝙponi.ꝛbū neu.ꝛ
caret ſupinis.ꝛ ē emarcere euidēt̄ marcē.elāguere.
Emaſculo ab e.et maſculus ꝙpo.emaſculo las.ꝛ eſt
emaſculare eneruare debilitare.vl̄ caſtrare ꝛ cor.pnl̄.
Ematb ſanguis grece. Inde ematbia.i.ſanguinolen
ta ꝓpter multa bella.et acuitur in fine.
Emaus ꝓpriū nomē caſtelli qđ poſt nicopolis dictū
ē.et acuitur in fine.et ē duarū ſyllabarū.
Emax.ab emo emis dr̄ hic et hec emax cis.i.emptor
auidus.vl̄ qđ facile emitur.et ꝙpatur.vnde emaciter
cius.ſime.aduer.et ꝑducit penultimā genitini.
Emblema matis.ge.neu.i.eminēs ſculptura vl̄ orna
mētū vaſoꝝ vl̄ varietas paniměti ſine diuerſitas colo
rū in paniměto qui dr̄ lichoſtratos vl̄ fruſtuꝫ auri.vl̄
argēti.vnde prudētius de ſycomachia. Horident ar-
genti emblemata.et ꝑdu.ble.et cor.ma.
Emboliſmus mi.maſ.ge.i.ſupaugmētū.vñ hic ꝛ hec
emboliſmalis et hoc le.i.ſuperexcreſcens vt annus em-
boliſmalis.dr̄ quaſi ſuperexcreſcens.qꝫ ſupat duos an-
nos p̄cedentes vna lunatiōe. Habet.n.annus embo-
liſmalis.xiij.lunatiōes.ſ.duodecim ſicut et alij anni cō
munes.ꝛ illā terciā decimā ſupadditaꝫ q̄ nullo menſi
tribuitur.vide de hoc in epacta.
Embrīs.ab e.et mbrīs ꝙpo.ƀ et ƀ embrīs et ƀ brē.
ſine mbrio.q̄ſi extra mbria.i.extra fortitudinē.
Ememor.i.oblitus cor.me.ꝛ ē com.ge.ab e.ꝛ memor
memoris cōponitur.
Emēſus ſa ſum.ꝓticipiū de emetior tiris. Et ē emēſ
q̄ſi extra mēſus vel euidenter menſus.
Emeras interp̄tatur dies et accētuat̄ in fine.
Emergo gis ſi.ſum.ab e.et mergo gis.ꝙpo.et ē emer-
gere.extra mergere.extra venire exurgere.
Emeritio onis.in emeritus vide.
Emeritus. Meritus ꝙpo.cū e.et dr̄ emeritꝰ ta.tuꝫ.i.
iam extra meritū poſitus.qui non poteſt iam mereri ꝛ
exercere officium ſuum.immo liberatus et ſolutus eū
a labore officij ſui.ſicut miles olim poſt ſexaginta an-
nos non cogebatur militare. ſed ſoluebatur a labore
ſolito.et dabatur ei ager vel villa vel aliud.vnde vine
ret et tūc erat emeritus quaſi extra meritum poſitus.
quia nihil poſtea labore ſolito merebatur. Vnde hec
emertio onis.talis ꝓprietas vl̄ talis liberatio ƒm hug.
Pap.etiam dicit. Emeritus valde meritus. Itē eme-
riti milites veterani.quia iā ſoluti a militia ſūt. Emeri
ta ciuitas quam poſtꝙ̄ ceſar edificauit veteranos ibi
cōſtituit.
Emetior tiris.titꝰ vl̄ emēſus ſum ab e.et metior.ꝛ eſt
emetior q̄ſi extra metior vel euident̄ vl̄ aꝑte metior.
Emicatim adū.i.ſplēdenter ab emico cas.
Emico cas.ab e.et mico cas.ꝙponi.et cor.mi. vide in
mico micas.
Emigraneus ☧mis capitis.vnde et dicimꝰ dolorem
capitis emigraneum eē.
Emina ab emo emis.derivat̄ ƀ emina ne.q̄dā men-
ſura mediū ſextariū ꝙtinens ad emendum vinum vel
annonam vel dicitur ab emetior tiris vl̄ ab hemis qđ
eſt dimidium.
Emineo nes.nui.i.extra manere apparere ſupincum-
bere ſupſtare.vñ eminēs tis.om.ge.et ꝙpatur eminēs
tior.tiſſimꝰ.vñ eminēter tius.ſime.adū.et hec eminen-
tia tie. Et cōponitur emineo cū ſuꝑ et dr̄ ſuꝑemineo
nes.et cū p̄.et dr̄ p̄emineo nes.qđ p ſyncopam inueni-
tur p̄mineo nes. Emineo aūt cōponit̄ ex e.et manco
nes.a.in i.mutata.et cor.mi.
Eminulus la lū.i.aliquātulū eminēs pnl̄.cor.et dicit̄
ab eminens.
Eminus cōponitur ab e.et manus.i. ꝑcul quaſi extē
manum. ſed cōminus.i. prope a con.et manus et ſunt
adū.loci. Vñ p̄ſ.in.xv. Eminus et comminus localia
ſunt. Vnde quidam. Eminus ad longe ƀ cōminus ad
ꝓpe ſpectat.
Emiſſarius.ab emitto dr̄ emiſſꝰ ſa ſum. Vñ emiſſari
us ria riū.i.valde ad emittēdū aptus ſicut ſūt curſores
regū vel aliorū diuitū qui frequēter emittūtur ad nū-
cia ferēda. Itē bircus apompeius dicebat̄ emiſſarius
quia emittebatur in deſertū. Apompeius grece emiſ-
ſarius latine. Itē hic emiſſarius ſarq.dicit̄ equus for-
tis et velox.quia extra alios eligitur et ad aquas mit-
tit̄ ad coitū. Idē et admiſſariꝰ dr̄. De capro emiſſario
habet̄ Leui.xvj. Itē emiſſarius dr̄ ꝑcuſſor.gladiator
vel flagitior et luxurie ſatelles.
Emiſſiciꝰ cia.ciū.qđ ſepe et cito in diuerſa loca emit
titur.vt oculus et derivat̄ ab emitto tis.
Emo emis emi emptū.et eſt emere ex alieno meum fa-
cere.i.dare ſuū et alienū accipe. Emo cōponit̄ adimo
mis ademi ademptū.i.auferre. Coemo mis.coemi co-
emptū quaſi ſimul emo vel cum alio emo.ex cō ꝛ emo
is. Itē dirimo mis.i.diuidere ſeparare. Eximo is.i.aufer
re.vel extrahere. Perimo mis.ꝑemi.i.occidere. Redi
mo mis redemi redēptū.i.liberare.emo emis cū omni-
bus ſuis compoſitis ē actiuū.et cor.e.in p̄ſenti.ſed in p̄
terito ꝑdu. Ouidius epi. Turpiter ingenuū munera
corpus emūt. Compoſita tamē e .in p̄ſenti mutant in
i.cor. Itē oīa faciunt p̄teritū in emi et ſupinū i emptū
ꝛ habent p.in ſupino cauſa euphonie. Debent eīm for
mari a p̄terito emi.i.mutata in tū. Vnde dicit̄ p̄ſ.in.x.
li. Emi emptū facit qđ iō aſſumpſit p.quia non poteſt
m.ante tuꝫ ſine p.inueniri cauſa euphonie.vt ſumptꝰ
ꝓmptus.comptus. Hic nota q̄ circa rē que emi-
tur et venditur triplex defectus cōſiderari pōt. Vnꝰ
ſiquidem ƒm ſpeciem rei.et hunc quidem defectum ſi
venditor ꝙgnoſcat in re quam vendit.fraudem ꝓmit-
tit in venditiōe. Vnde venditio illicita reddit̄. Et ƀ
eſt quod dicitur contra q̄ſdā. Iſa.j. Argētū tuū ☧ſuꝫ
ē in ſcoriā.vinū tuū mixtū ē aqua. Quod.n.ꝓmixtum
eſt patit̄ defectū q̄tū ad ſpeciem. Alius autem defectꝰ
eſt ƒm quātitatē.que p mēſurā cognoſcitur. Et ideo
ſiquis ſciēter vtatur deficiēti mēſura in vēdēdo.frau-
dem committit.ꝛ ē illicita venditio. Vñ dicitur de-
utro.xxv. Non habebis in ſacculo diuerſa ponde-
mains et minus non erit in domo tua.nec modius ma
ior et minor. Et poſtea ſubditur. Abhominabil̄ eīm
dñs eum qui facit hoc.ꝛ aduerſat̄ omnem iniuſticiam

Tercius defectus est ex pte qualitatis.puta si aliquod aial infirmū vendat' q̄si sanū vel p̄ sano.q̄ siquis sciēter fecerit fraudē cōmittit in venditōe. Ūñ est illicita venditio.7 in his omnib9 nō solum aliquis peccat iniustam venditionē faciendo.sed etiā ad restitutionē faciendam tenet'. Si vero vēditore ignorante aliquis pte dictorū defectuū in re vendita fuerit.venditor quidē nō peccat.q; iniustū facit materialiter nō tñ eius opatio est iniusta.vt ex p̄dictis patz. tenet' tñ cum ad eius noticiā puenerit damnū recōpensare emptori.7 q̄ dictum est de venditore intelligendū est etiam ex pte emptoris. Contingit em̄ q̄nq; venditorē credere suā rem esse minus p̄ciosam q̄tum ad speciē.sicut siquis vēdat aurū loco auricalci.emptor si id cognoscat iniuste emit et ad restitutionez tenet'.7 eadem ratio est de defectu quātitatis 7 q̄litatis.sicut de defectu spēi substātialis.

Emola le.vas coquinariū sicut caldaria vel coculum Cocula aūt dicunt' vasa coquine.a coquēdo dicta oia nanq; vasa cā coquēdi pata cocula dicunt' ſm Isido. Ūñ in scdo besdre vbi nos dicimus. Hostias coxerūt in emolis 7 ollis.greci habent.hostias coxerunt in eneis ollis.Et dī emola q̄si immola.ab immolando.q; ibi hostie immolabant'.i.coquebantur. Vel dī emola q̄si enea olla.7 tunc ponit' ibi m.p̄ n. Et ab olla subtrahit' vnū l.q; emola cor.penul.

Emolior liris tus.sum.valde vel extra moliri adquirere niti.ab e.7 molior liris cōponit'.

Emolumentū ab emolo lis.dī h̄ emolumēt ū ti. ꝓprie lucrū molendini.s.q̄ habet' ex molendino ꝓpter molituram.sed ponit' p̄ quolibet lucro.vel p̄ qualibet cōmoditate. Malachie.iij.7 q̄ emolumentū.q; custodimus p̄cepta eius.

Emorrogius gia.gium.in emorrois vide.

Emorrois. Emac vel emas vel emat b grece latine dī sanguis. Ūñ hec emorrois roidis.quedā infirmitas q̄ aliquis patit' fluxū sanguinis. Ūñ emorroissus sa.sum qui talem infirmitatē patit'. Ūñ in euangelio dī quia dñs mulierē emorroissam sanauit.i.fluxū sanguinis patientem.q̄ etiā emorrogius dī. Vel dī sic.q; sanguinem mingit p̄ vrinā. Item emorrois dī quidā serpens quasi sanguinolenta.q; eius quē mordet totū sanguinem effluere facit.

Empbasis est exp̄ssio loquēdi.vide in q̄rta pte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Emphiteosis osis.fe.ge.i.melioratio siue contractus meliorationis. Ūñ cum quis dat agrum alicui vt excolat 7 melioret illum.iste dat agrū in emphiteosim.7 ille accipit in emphiteosim. Et videt' cōpositū ab en.q̄ ē in.7 phitos q̄ est fides 7 thesis q̄ est positio.q̄si in fide positio. Et inde hic 7 hec emphiteota.vel emphiteoteca qui rem accipit in emphiteosim. 7 emphiteotic9 ca.cum.q̄ ptinet ad emphiteosim. Et hic emphiteocarius rij. vel emphiteotecari9ria.riū.idē q̄ emphiteoteca vel emphiteoticus.

Emphiteotecarius.in emphiteosis est.

Empicus sicut dī. Papi. Empici dicunt' illi quib9 collectio facta est in pulmone.vel torace.7 crepuerit 7 sanuerit.ijdem sunt sanioſi. Empicus etiā dī spuens sanguinem.7 pdu.pnt'. Ūñ macer de betonica. Empicos tussimq; iuuat suspiria sedat.

Empireum celum factum fuit prima die cum angelis Ūñ dicit strabus. In principio creauit deus celū 7 terram. Celum inquit nō visibile firmamentū hic scriptura appellat. Sed empireū.i.igneū vel intellectuale q̄ nō ab ardore.sed a splendore dī.q̄ statim factum repletum est angelis. Celum inquit in quo posita sunt luminaria.nō in principio sed scda die factū est. Sed queri p̄t an celum empireum sit immobile 7 incorruptibile. Responsio cum omnis res determinet' a fine. oꝑtet conditiones celi empirei accipe ſm q̄ cōuenit statui beatorum.ꝓpter quos factum est.7 quia illi sunt in plena p̄ticipatione eterne lucis 7 quietis 7 eternitatis. Ideo decet celum empireū lucidū immobile 7 incorruptibile esse. Est aūt celum empireū quoddā corpus principaliter ordinatum vt sit habitatio beatorū. hoc magis ꝓpter boies.quorū corpa etiā glorificabuntur. quib9 locus etiā debet'. q̄ꝫ ꝓpter angelos qui loco nō indigent.7 q; illa gloria excedit inuestigationē humanā ideo etiā 7 celū empireū. Dicit' aūt celū empireū locus contēplationis.nō q̄tum ad necessitatē. sed q̄tum ad congruitatē sicut 7 ecclesia dī locus oronis. Philosophi aūt.hoc celū nō cognouerunt.q; nec motui nec visui subiacet. Ūñ celum empireū rōne inuestigari nō p̄t.q; quicquid de celis cognoscimus.hoc est aut p̄ visum aut p̄ motū. Et scias q̄ celum empireū dī lucidū non q; radios emittat sensui nostro visibiles.sed q; in natura sua lucē habet.eo q̄ maxime formale est.

Empirici pnt'.cor.sunt medici qui solā experientiā siue practicā sectant' vel sequunt'.

Emplastrū strī.dī ab en q̄ est in.et plastes forma.eo q̄ sup̄ formā morbi inducit'. Potest etiam dici implastrum sicut dicā in energia.

Emporicus in emptoriū est.

Empos.empo grece latine forū.vel mercatū.7 binc h̄ et hec empos tis.i.patiens emptor. Item empos p̄t esse cōpositū ab en q̄ est in 7 potis. Et dicit' inde empos quasi impos.i.nō potens.cui adimit' ptās.quasi adempta potestate imminutus.et mutatur n.in m.sequente p.

Empticius cia.cium.i.emptus vel facilis ad emendū. Ūñ serui empticij dicebant' illi qui in fuitutē emebātur.7 dicit' ab emo emis.

Emptiriū in emptoriū exponit'.

Emptorium ab emo emis.dī hoc emptoriū rij.i.locus vbi emit'.q̄ et hoc emptiriū rij dī. vñ io sephus in.ir. Ad portū nauigare ad emptiria nequaq; ꝓualuit. Et dī emptoriū vbicunq; negociatōes exercent'. Item inuenit' hoc emporiuz rij.q̄ deriuat' ab empo grece q̄ latine dī forū vel mercatū. Et dī emporiū ꝓprie locus iuxta mare vbi negociatōes vel mercatōes exercentur vñ emporicus ca.cū.q̄ ptinet ad emporiū hinc emporica carta dī quoddaz genus carte.q; in ea merces inuoluunt' cum sit in scripturis minus idonea.

Emulor. Moles cōponit' cum e.7 dī emulor laris.latus sum lari.i.diligere.ij. Cor.xj. Emulor enī vos dei emulatōe.vel emulari.i.inuidere. Ro.xiij. Non in contentione 7 emulatōe. Et tunc cōponit' ab e.7 molo lis. Item emulari.i.p̄sequi p̄ invidiā vel amorē. Prouer. iij. Non emuleris hoiem malum. Et tūc cōponit' ab e. et molior liris. Ūñ quidā. Emulor inflator amat.inuidet.ac imitat'. Item ezech.viij.videt' poni p̄ indignatione vbi dī. Erat statutū idolum ad p̄uocandā emulationez. Ab emulor deriuat' emulus la.lum.i.diligens vel inuidus vel sequax vel eiusdē rei studiosus.7 in eodē sensu 7 ex eisdē cōpositis inuenit' demulor laris. vnde demulus la.lum.i.emulus.

Emunctorium ab emungo gis. dī hoc emūctoriū rij.i. purgatoriū.s.ferrum cum quo candelā emungimus.7 emunctus cta.ctum. vel emunctus ta.tum.i.purgatus. Exodi.xxv. Emunctoria q̄z vbi de ea que emūcta sūt extinguunt'.

Emūctus ta.tū.i.purgatus.7 deriuat' ab emungo gis.

En.id est in. vide in energia.

Ena.id est vnitas.

Enarro ras.raui.rare.cōponit' ab e.7 narro ras.et est enarrare euidenter vel apte narrare.vñ hic 7 hec enarrabilis.7 hoc enarrabile.

Encaustū.caustos cōpo.cū in vel cū en q̄ est in.7 dī

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

hoc encaustū vel incaustū q̄si inustū. s. tinctura scribēdi
Encenia niorū. dicunt initiatōes vel initia sine noua festa. sicut dedicatōes eccliarū. ab en qđ est in et cenon qđ est nouū. Vñ encenio nias. i. initiare. vl aliqđ p̄mo exercere vel induere. vñ vestē nouat enceniat qui p̄mo eaz induat vel portat. z sic eps ecclesiā enceniat qñ eā dedicat. encenia ergo sicut dicit beatus hiero. dedicationis tēpli festiuitas dicebat qđ ter legit dedicatum. Prima dedicatio fuit in antūno qñ rex salomon dedicauit templū decima die septēbris. Itē qñ reedificatū fuit templū a redeūtibz de babilone. dedicatū est in vere duodecima die marcij. i. duodecima luna. Cum aūt antiochus epipbanes polluisset templū sordibz idolorum. z pphanasset vtēsilia eius. iudas machabeus mūdauit templū z restituit vtensilia eius in locis suis. z q̄t dedicauit illud. xxv. die decēbris. Ista dedicatio obseruabat tpe xp̄i. vñ dī Jo. x. Facta sunt encenia in hiero solimis z byems erat.
Enchiridion. i. liber manualis. z dī a chiros qđ est manus z en qđ est in. Itē enchiridion dī instrm medicorū sic dictū. q: manu astringat dum plura cōtineat ferramenta.
Enclesis. Cleo qđ est inclinare cōpo. cum en qđ est in et dī hec enclesis sis. i. inclinatio. vñ encleticus ca. cū. i. inclinatiuus. vt encletica cōiunctio dī illa q̄ inclinat se sub accentu p̄cedentis dictōis remittēdo snū accentū in illā z inclinat accētū illius supra s. vt q̄si sub accentu illius p̄ferat. Vñ encletico cas. i. sic inclinare ꝑm bug. et fit enclesis in principio z in fine. sicut dixi supra in secunda pte vbi egi de impedimēto enclesis.
Encleticus ca. cum. pnl. cor. in enclesis exponit.
Endecas. Deca vel decas cōpo. cū ena qđ est vnitas. et dī hec endecas cadis. i. vndecim z cor. penul. in ntō z in obliquis.
Endecasyllabus ba. bum. i. vndecim syllabarū ab endecas z syllaba.
Endelicia cie. fe. ge. fuit mater siches. i. aīe. z interpretat intima etas vel absoluta pfectio. vel endelicia ꝑm calcidiū pfecta etas q̄si endos lechia. i. intima etas ꝑm Arist. absoluta pfectio. ꝑm platonē aīa mūdi.
Endiadis dis. fe. ge. pnl. corri. quedā figura de q̄ dixi in q̄rta pte in ca. de coloribz rbetoricis.
Endogenia. i. natura. inde endogenicus ca. cū. i. naturalis. z binc endogenice aduer. i. naturaliter.
Endor grece aries latine.
Endromides dis. ab endor qđ est aries dī hec endromis vel endromides. i. vestis villosa de arietinis pellibz facta q̄ induebant romani ꝫ frigus vel endromis dī duplex vestis duplex palliū forte z villosū z byemale.
Endromis in endromides est.
Eneades ab enea dī hic eneades de. filius vel nepos enee z etiā quicūqz descenderūt ab enea dicunt eneade vt romani. z inde subtracta de syllaba dī ꝟ eneas enea dis filia vel neptis enee. Itē inuenit hic eneus enei et inde ꝟ enides de. z subtracta de syllaba ab eo qđ deberet dici eneides fit ꝟ eneis dis. i. filia vl neptis enei. Sz iam hoc noīe magis vtimur p hystoria facta de enea. z cor. pnl. eneades. Vñ liber virgilij sic intitulat. Incipit eneis virgilij. z cor. pnl. eneidis gtūs de eneis buius eneidis vel eneidos.
Eneator. ab eneū vel es dī hic eneator toris. i. cornicē cornic repa. liricen. liricinator. scz crecanēs vel in eneis instris canens.
Eneis eneadis in eneides vide. z cor. pnl. eneis.
Energia. ab energuminus dī. z est energia vis z efficacia effectus. Vñ biero. in epla ad Paul. ca. ij. Habet nescio quid latētis energie vine vocis actus z in aures discipuli de autoris ore transfusa fortius sonat. Energia etiā dī agilitas z rerū gestarū aut q̄si gestaruz sub oculis inductio. Dicit etiā animi anxietas. vñ fulgentius. Demones p energiam nō credimus illabi aīe. Et nota q̄ inuenit inenerguminus z inergia scriptū p in. z idem valet. q: tantū valet en apud grecos quantū in apud nos. Vñ hmōi noīa greca sine notba q̄ p̄dictaz p̄positionē habent in sui cōpositōe pñt scribi z scribūtur indifferēter mō p en. mō p in. vt encaustū z icaustū entimema vel intimema emplastrū vel implastrū. energumin⁹ vel inenergumin⁹. energia vel inergia. et sic in consilibus sicut di. hug. tractans de erge. Vel dī energia interior labor. vel interior opatio ab en qđ est in. et erge qđ est opatio vel labor.
Energumin⁹ dī ab en qđ est in. z erge qđ est opus vl labor. z mene qđ est defectus vel luna. Inde energumin⁹. i. demoniacus a demone possessus z vexatus z dī sic q̄si inefficax. nō laborās. nō opans. sed in ope deficiens. vel en sit augmentatiuū. q: singulis lunatōibz valde mente laborat. vel energia dī vis vel fortitudo mene luna. Inde energumin⁹ fortis in luna vt sunt lunatici. vl en. i. in. erge. i. labor. mene. i. defect⁹. noys. i. mēs. Inde energumin⁹ q̄si laborans in corpe deficiēs in mēte. vide in energia. z cor. mi. energumin⁹.
Eneruis. Nervus cōpo. cum e. z dī hic z hec eneruis z hoc ne. i. sine neruis solutus debilis effeminatus. z dī eneruis q̄si sine neruo. i. sine ꝛtute.
Eneruitus. ab eneruis dī eneruit⁹ z eneruiter adū. i. solute debiliter. vel eneruitus. i. vsqz ad neruos.
Eneruo as. aui. cōpo. ab e. z neruo as. et est enervare dissoluere demollire. debilitare q̄si extra neruos ponē. Ouid. de reme. Enervāt animos citarecqz iociqz lirecqz.
Eneus a. um. pnl. cor. in ereus vide.
Engadi indecli. accentuat in fine. locus vbi finit mare mortuū. z interp̄tat hebraice fons. i. baptismus vel oculus celi aut vitulorū.
Enigma est quidā tropus q̄re in q̄rta pte in ca. de tropis. Hug. sic dī. Enigma matis. ge. neu. est sermo figuratus vel obscura locutio sine similitudo vel q̄stio occulta vel obscura q̄ difficile intelligit nisi apiat vt illud indicum. De comedente exiuit cibus. z de forti egressa est dulcedo. significans ex ore leonis fauū esse extractum. Inde hic z hec enigmatista ste. qui vel q̄ obscure z figuraliter loquit. Et enigmaticus ca. cū. i. obscurus ad exponendum. vel qui p enigma loquit. Et enigmatico cas. z enigmatiso sas. i. p enigmata loqui.
Enigmatista ste. in enigma vide.
Enigmatiso sas. in enigma est.
Enimuero cōponit ex em̄ z vero. z acuit in pnl. vt dicit Pap̄. z bug. vide etiā in verus. ra. rū. Et est enimuero idē qđ certe. ꝓiunctio affirmatiua.
Eniteo tes. tui. verbū neu. est z caret supino. z ē enitere valde nitere. fulgere splendē. micare. vñ enitens tis. pticipiū z cor. ni. vide etiā in nitens. z cōponit ab e. et niteo nites.
Enitor teris. enisus vel enixus sum. eniti. i. valde niti. vel foras mittere vel parere. z cōponit ab e. z nitor ris. et pdu. ni. Vñ enitēs tis. pticipiū ois ge. z tūc pdu. ni. sed qñ descendit ab eniteo cor. ni.
Enixa. i. conata ad sufficiendū aliqnid vel ptu liberata. ꝑm pap̄. vide in enitor.
Ennoymaticus. in ennoyan exponit.
Ennoyan cōpo. ab en qđ est in. z noys qđ est mēs. In de ennoyan. i. in mēte. i. accidens qđ dī esse in mēte. q: nullo corporeo sensu cōprehēdit. ꝟ solo intellectu mētis. vel ideo q: p accidētia z formas rerū notitia fit rerum q̄ a sensu transfert ad mentē. z iō accidens dī esse in mēte. z inde ennoymaticus ca. cū. i. accidētalis. Vñ Isi. accidētales diffinitōes vocat ennoyan vel ennoymaticas. q: nō substātialia ꝟ accidētalia declarant.
Ennos interp̄tat habitator vl pfundū z acuit in fine
Ennosigeus. Ennos interpretat habitator. a quo et sigeum qđ est quidā mons iuxta troiam. vñ dictus est

ueptunus ennosigeus.i.habitator sigei illius ꝓmonto
rij in quo habebat templū iuxta troiam. vel ennosige-
us interpretat ꝓfundū silentiū. Ennos em̄ ꝓfunde vel
sige silentiū vel latibulū ⁊ vocat neptunus sic a ꝓfun-
ditate maris.⁊ a silentio qđ est in ꝓfundo maris. Vel
ennosigeus dī ab ennos qđ est habitator.et sicbe qđ ē
ꝓfundū q̄si ennosicheus.i.habitator ꝓfundi.

Enno nas.nauī.natū.nare.i.euidēter nare. vel extra na
tare.⁊ cōpo.ab e.⁊ no nas.⁊ cor.enatū sup̄.pnl.silr ena
to tas.eius frequentatiuū.

Enoch interpretat edificatio.ipsius em̄ noīe ciuitatē
edificauit chayn filius adam.

Enodis. Nodus cōpo.cum e.⁊ dī hic ⁊ hec enodis.⁊
hoc de.pnl.pdu.i.sine nodo extra nodum.

Enodo das.dani.dare.cōpo.cum e.⁊ nodo das. Et
est enodare exoluere de nodo tollere declarare planaꝫ
facere ⁊ pdu.no.

Enormis. Norma me.i.regula cōpo.cum e.⁊ dī hic ⁊
hec enormis ⁊ b̄ me.sc̄z deformis turpis inanis. grādis
irregularis illiteratus.crassus.sine mensura vel forma.

Enos leticie locus interpretat.

Ens tis.ge.om.p̄t esse nomē vel pticipiū de sum es est.

Ensatus ta.tum.i.ense armatus ab ensis dī ⁊ pducit
penul.

Ensiciū cij.ge.neu.occisio facta cū ense ab ensis dī.

Ensiculus li.mas.ge.ꝓuus ensis pnl.cor.

Ensifer ra.rum.pnl.cor.qui fert ensem.

Ensis sis.mas.ge.i.spata a secando dicit.

Enteria enteriorū.i.intestina pnl.acuit.

Entheca. Theca cōpo.cum en qđ est in. ⁊ dī hec en-
theca ce.i.reposite rei copiosa substātia q̄si intheca re-
posita. Vel entheca ce.i.peculiū vel ꝓprīū. Vñ enthe
carius ria.rium. Et hic entbecarius rij.i.negociator.et
pdu.pnl.entheca sicut apotheca. Inuenit etiā hec he
etheca.de quo dicā in b.q: prima syllaba ⁊ secunda as-
pirantur.

Enthymema. Thymo qđ est mens cōpo.cum en qđ ē
in vel ena qđ est vnitas.⁊ dī hoc enthymema matis.qđ
dam genus argumentatōis.s.festinata conclusio.⁊ dī
sic q̄si in mente vnicū.q: in enthymemate vnuꝫ ex vno
infert. vel cōponit ab en.et thymos.vel thyme qđ est
mens ⁊ monos vnū q̄si in mente vnū.q: vna ꝓpositō in
mēte retinet vl tacet. Enthymema aūt est syllogismus
imꝑfectus.i.oīo in qua nō oīm̄ꝫ ꝓpositiōiꝫ anteposi-
tis festinata infert conclusio. vt omne aīal currit. ergo
oīs homo currit. In hac em̄ dicta argumentatōe sub-
intelligit hec ꝓpositio. Omnis hō est aīal.⁊ nō apponi
tur ibi.q: si apponeret ꝑfectus ibi esset syllogismus ⁊ ꝓ
du.penl.enthimema.

Enucleo. Ab e.⁊ nucleo as.aui.cōpo. Et est enuclea-
re extra testam nucis nucleū deponere.⁊ ponit ꝓ aper-
rire.enodare.expiri.manifestare. declarare. Vñ enu-
cleatus ta.tum.i.aptus manifestus enodatus.expedit⁹
declaratus.⁊ cōpar enucleatus tior.tissimus. Vñ enu
cleatim aduer.vel enucleate tius.sime.aduer.⁊ cor.nu.

Enulum.vide in enum.

Enum.ab es dī b̄ enum eni. Vñ hoc enulum li.di.i.
parum enum sc̄z caldarium.

Enuncio as.cōpo.ab e.⁊ nuncio as. Et est enunciare
valde nunciare vel de aliq̄ nunciare vel euidēter nunci
are. Vñ hec enūciatio onis.⁊enūciatiuus ua.uū. vnde
dicit in dyaletica. Oratio enūciatiua est vox significa
tiua de eo qđ aliquid est vel nō est.

E ante I

Eo is iui itū. Vñ hec itio onis.⁊ hic itus itus itui.⁊ b̄
iter iteris vel hoc itiner ris. Eo is.cōpo.cū ab.⁊ dī ab-
eo is.iui.ire.i.ambulare. Ite cum ad.et dī adeo adis.i.
ad aliquid ire. Ite cōpo.cum am.⁊ interponit b.et dī
ambio bis.i.circūdare ⁊ cupe.⁊ ꝓprie honorē. Ite cum

ante.⁊ dī anteo is. Ite cum circū.⁊ dī circūeo is.⁊ de-
bet m.scribi.sed nō ꝓferri. Ite cū con.⁊ dī coeo is.sub
tracta n. Ite cum ex ⁊ dī exeo is.iui.itū. Ite cum inter.
et dī intereo is.i.mori. Ite cum intro.et dī introeo is.
Vñ hic introitus tus tui. Ite cū in.⁊ dī ineo is.iui. itū.
Vñ hoc initiū tij.i.principiuꝫ. Ite cum ꝓ.⁊ interposi-
ta.d.dī ꝓdeo dis dedi .dire.ditum. Ite cum pre.⁊ dī
p̄eo is.iui.ire.i.ante ire. Ite cum p̄ter ⁊ dī p̄tereo is.iui
ire.i.iuxta ire vel transire. Ite cum p ⁊ dī pereo is. Ite
cum ob.⁊ dicit obeo is. Ite cum re.et dicit redeo dis.
et interponit d. Ite cum trans.⁊ dicit transeo is. Ite
cum sub.⁊ dī subeo is. Ite cum venū.⁊ dī veneo nis.i.
vendor. Nota ꝙ eo is.⁊ oīa composita ab eo sunt
neu.exceptis illis decem.s.adeo ambio anteo is. circū-
eo ineo p̄eo p̄tereo obeo.ꝓ ꝑficere ⁊ frequenter circū-
ire.subeo transeo que oīa sunt actiua. Ite oīa compo-
sita ab eo retinent līaturam sui simplicis. excepto am-
bio qđ transit ad līaturam aliorum verborū quarte cō
iugationis mutando e.sui simplicis vbiq̄ in i. Vñ ver
sus. Ambio seruat io. retinet vestigia quarte. Cetera
sunt in eo q̄ veniunt ab eo. Item eo ⁊ eius composita
omnia faciunt p̄teritum in iui. vel ij.ꝓ syncopā ⁊ supi-
num in itum.correpta penl.vt ineo iniui.vel inij.initū.
peo is.piui.vel perij pitum ⁊ sic de alijs.excepto veneo
qđ deberet facere venitū.sed facit venū.vt venum iui.
Item excipit ambio qđ quia nō seruauit līaturam sui
simplicis.ideo ꝓdu.pnl.ad modum aliorum verborumꝫ
quarte cōiugationis desinentiū in io.⁊ in supino et in
participio. Vñ ouid. Iussit ⁊ ambite circūdare litora
terre. In noīe tū verbali quarte declinationis cā diffe
rentie ad pticipium correpta penl. vt hic ambitus tus.
Et attende ꝙ ambio facit futurū indicatiui non in
bo.sed in am.sicut audiam ambiam bies.si ergo inueni
tur in bo.fit ꝑm antiquitatem. Omnia em̄ verba quar-
te coniugationis olim faciebant futurum indicatiui in
bo ⁊ in bor. Vnde adhuc in theologia ⁊ in psalmis in-
uenit. Partibor.metibor.sed hec antiquitas absoluit
et solum duo verba quarte cōiugationis faciunt illud
futurum in bo.sc̄z eo ⁊ queo.⁊ cōposita ab eis excepto
ambio. In compositis tū ab eo inuenit etiam illud fu-
turum q̄nq̄ in am.vt in luce euangelio. Celum et ter-
ra transibunt verba aūt mea nō transient. Et peribit ⁊
periet. Item scias ꝙ pticipium p̄tis ⁊ p̄teriti imperfe
cti tp̄is nascit a prima psona p̄teriti imꝑfecti indicati-
ui modi in omni cōiugatiōe bam.mutata in ns.vt ama
bam amans exceptis in eo desinentiꝫ quarte cōiugati
onis verbis que mutant bam in ens.vt ibam iens.qui-
bam.quiens.p̄teribam p̄teriens. Hec em̄ pticipia ha-
bent ꝙ obliquos casus ꝓ ie eu. vt iens.euntis. quiens.
queuntis. p̄teriens p̄tereuntis.transiens transeuntis.
ambiens ambeuntis.rediens redeuntis. De hoc infi
nitiuo ire dixi in tercia pte in ca.de gerundio.

Eos eoy grece.dī sol vel oriens vel primus splendor
aeris clarescentis qui aurora dicit.

Eous.ab eos eoy .dī eous eoy primus equus solis et
adiectiue declinat eous eoa eoum.i.orientalis.

Eousq̄.i.intantum ꝑm Papiam.

E ante P

Epacta est numerus inuariabilis datus anno ad scie-
dum q̄ta sit luna in kalēdis cuiuslibet mēsis. Et dī epa
cta ab epi qđ est supra.⁊ aucta qđ ē augmentū.i.exces-
sus anni solaris supra lunarē ꝓpotiste em̄ notauerūt q
ꝓmus ānus seculi nullā habuit epactā.q: nō ꝓcesserat
aliq̄s ann⁹ a q̄ accepisset vndecim. Sc̄ds ꝙ habuit il
los vndecim ꝓ epacta q̄ sūt excessus anni solaris supra
lunarē. Vñ semp addendo vndecim format epacta.
Verbigra. Epacta ꝓmi anni ē nulla.epacta ꝙ sc̄di est
vndecim.addam⁹ q̄ vndecī ⁊ erūt vigitiduo q̄ sūt epa
cte tercij āni.quib⁹ addamus vndecī ⁊ erūt trigitatria

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quorum triginta faciunt vnum emboliſmũ ⁊ tria remanẽt ꝓ epacta quarti anni. Eſt aũt emboliſmus lunatõ triginta dierum collecta de exceſſu anni ſolaris ad annum lunarẽ. vñ adde vndecim epactis p̃cedentis anni ⁊ habebis epactã anni ſequẽtis. niſi ſumma illa excedat triginta. q; tunc abiice triginta. quia triginta ſunt emboliſmus. et qđ remanet eſt epacta illius anni ⁊ ß vſq; ad decem annos. In viceſimo aũt anno reuertit ad caput. ⁊ eſt epacta nulla. ⁊ poſtea p ordinez ꝓdict sicut dictum eſt vſq; ad decemnouem annos incluſiue. Vñ appellat ciclus decemnouẽalis. Si aũt vultis ſcire q̃tus ſit annus cicli epactarũ. accipite ãnos xp̃i ⁊ ipſis adiungite vnũ annum q; tunc totus p̃ceſſerat iſte ciclus et a totali ſumma ſubtrahite decemnouẽ quotiens poteſtis. ⁊ quota remanſerit tottus eſt annus cicli epactalis. ⁊ ſi nihil remanſerit. decimus nonus annus erit. hoc tñ eſt verum ſi a kalendis ianuarij vſq; ad kalendas ſeptẽbris feceritis hanc cõputationẽ. ſed ſi poſt kalẽdas ſeptembris vſq; ad kalendas ianuarij p̃dictã cõputationem feceritis debetis addere duos annos q; in kalendis ſeptembris mutat annus epactalis. anni autez xp̃i nõ mutant vſq; ad natiuitatem dñi. vel potius ad kalendas ianuarij. Vnde a kalendis ſeptembris vſq; ad natiuitatem dñi ad ſummã annorũ xp̃i debemus addere duos annos. Hug. aũt ſic dicit. Epacta id eſt adiectio. Componiſte quidã ad cognoſcendũ quota ſit luna in qualibet feria cõpoſuerunt duo genera numerorum. quorũ vnum regulares lunares. aliud vero epactas vocauerunt. i. adiectiones. Et dicit ab epi qđ eſt ſupra. ⁊ theſis qđ eſt poſitio. q; regulares abiciunt lunaribꝰ ad inueniendũ etatem lune. ⁊ hoc etiã põt dici alio tñ reſpectu.

Epanalenſis eſt ſpecies ſcematis de qua dixi ſupra in quarta pte in ca. de ſcemate.

Epar epatis ge. neu. i. ficatũ. et dr̃ ab epi qđ eſt ſupra q; ſupra poſitũ ſit. ⁊ hinc epaticus ca. cum. pnſ. cor. qui patit in epate. ⁊ facit gtũs epatis p t. pnſ. cor. fm vſuz tñ fm hug. facit eparis vel epatis.

Epatiarius ria. riũ. qđ ptinet ad epar. Plautus. Cũ te morbi agitat epatiarius ꝛc. et dicit ab epar.

Epaticus ca. cum. in epar vide.

Epenthẽſis eſt quedã ſpecies methaplaſmi. de qua dixi in quarta pte in ca. de methaplaſmo.

Ephebia eſt prima ps adoleſcẽtie fm papi. Ephebia etiã dr̃ inuenũ eminẽs pulchritudo. vel collectio ephebozum. ⁊ deriuat ab ephebus. Vel ſic dicit alexander. Quo ꝓſtant pueri locus eſt ephebia dictus. ⁊ ſic ponitur ꝓ ephebian.

Ephebian fe. ge. ⁊ indecl. accẽtuat in fine. Et deriuat ab ephebus. ⁊ eſt ephebian locus ꝓſtitutõnis vbi iuuenes meretricabant et ꝓſtituebant. Macḥ. li. ij. ca. iiij. Sup hoc ꝓmittebat ⁊ alia c. l. ſi poteſtati eius cõcederetur ginnaſiũ ⁊ ephebiã ſibi cõſtituere.

Ephebiolus li. dimi. in ephebus eſt.

Ephebus ab e. ⁊ phebꝰ cõpo. hic ephebus. i. valde lucidus. ſ. iuuenis pulcer ⁊ imberbis. Vñ hic ephebiolus li. dimi. Et mobiliter põt declinari ephebus ba. bũ. Et ephebiolus la. lũ. pnſ. cor. Sed ephebꝰ ꝓdu. pnſ. Vñ Luca. in. iij. Grandeuoſq; ſenes mixtis armauit ephebis. Itẽ in aurora dr̃. Ecce fugit dixere ſenes hic pulcer ephebus.

Ephi. quedã mẽſura eſt. ſ. trium modiorũ ⁊ acuit in fine

Ephimera re. quidã piſcis qui vno die oritꝰ ⁊ in eodẽ moritꝰ. Inde dr̃ ephimera re. pnſ. cor. febris ſimplex et nõ moleſta q̃ in vno die affligit hoiem. ⁊ eodez die pit q̃ſi ſupra diem nõ excedens. q; vltra vnũ diem non ſolet durare. ⁊ inde hec ephimeris idis. genꝰ eſt biſtorie. ſ. vnius diei digeſtio. vl vniꝰ diei regularis abbreuiatõ ꝓputatio. calculatio. ephimeris et dr̃ tabula manualis vl liber in q̃ q̃tidiani actꝰ ſcribi ſolent. ⁊ ſonat ephimeris apud nos diurnum. vel quotidianũ. Nam qđ latini dicunt diurnũ greci ephimerda dicũt. Vel dr̃ ephimeris ab epi. i. ſupra. et mereo res. qđ eſt dolere. Inde ephimeris meridis. dicit tabula vel liber in quibꝰ vſurarij ſcribunt denarios q̃s mutuo dãt ad pignora q̃ recipiunt. ꝓ quod cognoſcunt ſi lucrant vel nõ. ⁊ ſi damnificant. dolent ſup damno qđ ipſis creſcit.

Ephot ab epi. qđ eſt ſupra dr̃ ephot indeclinabile veſtis ſacerdotalis. qđ latine interpretat ſupindumentũ Erat eñ pallium ſuphumerale. q̃ tota ſacerdotalis ambitio tegebat. ⁊ erant duo genera. vnum lineum ⁊ ſimplex qđ ſacerdotes habebant. Aliud ex diuerſis coloribus auro gẽmiſq; contextũ. habens in vtroq; humero lapides duos. ſcz ſmaradinos auro cõcluſos in quibus ſculpta erant noĩa patriarcharũ quo olim potifices vtebant.

Ephrata te. penul. cor. ciuitas eſt q̃ dicta eſt bethlee et nõ debet vltima accentuari in ephrata. Inde ephrateus tea. teum. penul. pdu. Inuenit etiã effrateus tea. teum. ꝓ f. ab effraim. vide ſupra in effrateus in ſuo loco in ca. de ef.

Epi grece latine dicit ſupra.

Epialtes dr̃ ab epi qđ eſt ſupra. ⁊ altes qđ eſt ꝑmens. Inde epialtes. q̃ſi ſupra ꝑmens. q; ſuo pondere videt ſuffocare ⁊ grauare dormientẽ. ⁊ eſt quedã ſpecies fantaſmatis q̃ cõtingit in ſomnijs.

Epibata. Epi cõpo. cum baton qđ eſt nauis. ⁊ dr̃ hic et hec epibata te. grece qđ latine dr̃ laycus vel ſupueniens hic nihil habet negocij in naui. ſed nullo dato in alias terras tranſire diſponit. ⁊ coriba.

Epicauſtorũ. Epi cõpo. cum cauſtos qđ eſt incenſũ. et dr̃ hoc epicauſtorũ rij. inſtrm qđ fit ſup ignẽ cã emittendi fumũ. Item epicauſtorũ dr̃ locus vnguentorũ vbi ſe vngebant ad ignẽ. vel vbi vnguenta fiebant ad ignẽ. Epicauſtorũ etiã dr̃ locus diſcernendi cauſas. ⁊ in qualibet iſtarũ ſignificationũ accipit cõpetenter in paſſione ſancti thome.

Epicenus na. nũ. pnſ. pdu. i. ſupra cõe. Vñ quedam noĩa dicũt epicena. vt aquila. De quibꝰ dixi in tercia pte in tractatu de genere noĩm in ca. de epiceno genere ſine ꝓmiſcuo.

Epiciclus. Ab epi et ciclus qđ eſt circulus compo. hic epiciclus cli. pnſ. pdu. i. puus circulus poſitus ſup maiorem circulũ. ita vt epicicli centruz ſit in linea maioris circuli.

Epictaſis. Staſis qđ ſtans vel ſtatus dr̃ cõponit cuz epi qđ eſt ſupra. ⁊ dr̃ hec epictaſis ſis vel epiſtaſis. Nã c. repũtat zima grecorum. ⁊ eſt epictaſis adietio lre vel ſyllabe ſup ſtatum dictionis.

Epicureus pnſ. pdu. vide in epicurus.

Epicurus. Epi cõpo. cũ cura vel cutis. ⁊ dr̃ h epicurus ri. quoddã genus philoſophorũ. q; curã ſup cutẽ corpis habebant. Dicebant eñ voluptatẽ eſſe ſummũ bonũ. Ignorantes ergo aliã eſſe voluptatẽ ꝓter carnalem dimiſſa aĩa tñ corpi curam inpendebãt ⁊ ideo dicti ſunt epicuri. ⁊ inde epicureus rea. reũ. vt dicit hug. Vel fm alios. Epicurei dicti ſunt ab epicuro quodaz philoſopho amatore voluptatis. ⁊ vanitatis. nõ ſapiẽtie quẽ ipſi philoſophi porcũ noĩauerunt ꝓpter voluptatẽ. q; vanitatis ⁊ voluptatis amator nõ ſapie. ſummũ bonũ voluptatẽ corpis aſſerebat. cuius traditiões epicurei ſequebant. Vñ dicebant deũ ex ꝓuidẽtia nihil agere. In mũdo oĩa conſtare ex corpib. aĩam nihil aliud eſſe q̃ corpus. Vñ ⁊ dixiſſe fert. Non ero poſtq̃ mortuus fuero.

Epicus ab epos qđ eſt laus dr̃ epicus ca. cũ. i. laudabilis. Vñ martialis. Epica vulgo liricaq; pagina ꝓſonaret. Videt tñ hic epica poni ꝓ dactilico. Dactilus eñ inuẽtus eſt ad deſcribenda geſta heroũ. et quibꝰ conſecuti ſũt laudẽ. Vel epicus, cõponit ab e. ⁊ pede. i. p

laicus. Potest ergo ibi legi epica.i.psaica.
Epidiocesis est quedã figura. De qua supra dixi in qrta pte in ca.de coloribꝫ rhetoricis.
Epidromus.epi cõponit cum dromos qđ est nauis z est quoddã genus nauis.et dr epidromos vel epidromus velum scde amplitudinis.scz ad pupim z col.penul.siue dro.
Epifora.epi cõpo.cum foras qđ est ferre z dr hec epifora.i.lippitudo oculorũ.qñ scz pellicula supducit oculo.z col.fo.
Epigrãma. Grãma qđ est linea vel lra cõponit cum epi qđ est supra.et dr hoc epigrãma tis.i.supscriptio scz titulus vel breuis annotatio.eorũ q̃ diffusius dicũtur in seq̃nti ope.z epigrãma dr etiã illa supscriptio q̃ supponit tumulo scz epithaphiũ.vel q̃ supponit imagini alicuius ad signandũ cuius imago sit.vel ad signãdam aliquã pprietatẽ illius cui⁹ imago est. z pdu.pnl. epigrãma. Vñ theodolus. Grecorũ primus vestigat grãmata cadmus.z scribit p duo m.vt quidã dicũt.
Epigrus.epi cõponit cum agros qđ est tractus. z dr hic epigrus gri.i.clauus quo ligno lignũ adheret quia supertrahit.
Epilema. Lemos vel lema grece latine dr vorago.et cõponit cum epi qđ est supra z dr epilema matis.i.emplastrum qr sup lema.i.vulneris vel vlceris voragine ponat.
Epilensia sic.est quedã passio sic dicta.qr mẽtem apprehendens piter z corpus possideat.greci eñ apprehensionẽ epilensiã vocãt. Hec passio dr caduca.z alias lunatio.z morby comitialis.qr apud gentiles cum comitiorũ die cuidaz accidisset.comicia dicebant.vel qr ex tumore vel verecũdia repulse in comicijs sepe illum morbũ incurrebant. Cui tanta vis est vt homo valens concidat z spumet. Hos vulgus lunaticos vocat.qr p lune cursum cõtingat eis. Et binc epilensiacus ca.cum qui talẽ infirmitatẽ patit.z epilenticus ca.cum.penul. cor.in eodem sensu.
Epilenticus ca.cum.pnl.cor.in epilensia est.
Epilogus ga.gum.idẽ ẽ qđ revolutio. vide supra in qrta pte in ca.de coloribꝫ rhetoricis.
Epimelas dr gemma cum in candida gemma supnigrescit color. Vñ z nomen habet ab epi z melon qđ ẽ nigrum.
Epimenia.epi cõponit cum mene.qđ est defectus.vl luna mensis.z dr pluraliter hec epimenia niorũ.i.expẽse vel exenia.vel tributa q̃ dant p singulos mẽses post defectũ lune.i.post nonilunium.
Epimone in quarta pte vide in ca.de coloribꝫ rhetoricis.z acuit in fine.
Epinicia orũ.dr festiuitas z gratiarũactio p victoria pbabita.vñ Mach.ij.ca.viij.dr. Et cum epinicia agerent hierosolimis z cor.pnl.ꝑm vsum epinicia.z dr ab epi qđ est supra et nicos qđ est victoria. Vñ dr ibi in glosa. Pro epinicijs legit in alia editione dies victorie supatis ergo hostiby iudas festũ celebrat.
Epinirion.sicut dicit glosa interlinearis palip.j.li.ca pi.xv. In citharis p octaua canebant epinirion ꝛc.et interpretat victori deo triumphus z palma.p octaua eñ.i.p mysterio resurrectõis qđ celebrabat die octaua canebãt epinirion. Alia lra dicit.epinichion qđ vt dicunt interptat victori deo palma vel victorie dei triumphus.
Epiphanes pdu.penl. Vñ in aurora dr. Antiochus cornu significat in hoc epiphanes.
Epiphania cõponit ab epi qđ est supra et phania qđ est apparitio q̃si epiphania.i.supna apparitio vel dr ab epi et phone sonus. Inde epiphania.i.supnus sonus. vel dimnus sonus.qr eo die vox patris sonuit de celo Hic est filius meus dilectus. Vel plenius z clarius sic põt dici.epiphania q̃druplici vocabulo nuncupatur. ꝑm qđ quadruplici miraculo ista dies decorat. Hoc ei die magi xpm adorant. Cum eñ xps esset tredecim dierum.magi ad eum stella duce venerũt.z inde ppie dr epiphania.ab epi qđ est supra z phanos qđ est apparitio.z qr tunc desursum stella apparuit.siue ipse xpus p stellã q̃ desursum visa ẽ magis verus deus demõstrat. Eadẽ etiã die revolutis.xxix.annis cum iaz annũ.xxx. attigisset.qr vt dicit lucas. Erat ihesus incipiẽs q̃si annorum.xxx.habebat eñ.xxix.annos z dies.xij.z tũc inquã in iordane baptizatus est.z ob ꝛ vocat theophonia.a theos qđ est deus.z phanos apparitio vel phonos sonus.qr deus trinitas tunc apparuit.pater in voce filius in carne spũsanctus in columbe specie. Ipso iterũ die anno revoluto cũ esset xps annorũ.xxx.z xij. dierũ aquã in vinũ mutauit in nuptijs. et ideo vocat bethphonia a beth qđ est domus.z phanos apparitio.qr miraculo facto in domo verus deus apparuit. Predicta tria miracula tangunt in quadã antiphona q̃ cantat ad bñdictus. Hodie inquit celesti spõso iuncta est ecclesia.qm̃ in iordane lauit xps eius crimina. currunt cũ muneribꝫ magi ad regales nuptias. z ex aqua facto vino letant cõuiue. Ipsa insup die revoluto anno cũ esset annorũ.xxxj.z.xij.dierũ satiauit quinq̃ milia hominũ de quinq̃ panib.sicut dicit beda. Et ob ꝛ vocat phagiphania.a phage vel phagin.qđ est buccavel mã ducare.z phanos apparitio z acuit pnl.epiphanis siue ni.
Epiphia orũ.numeri plꝝlis gen.neu.sunt ornamenta equorũ vt frena vel pectoralia. Horatius. Optat epiphia bos piger.optat arare caballus. Inde epiphiare id est equũ totaliter ornare.
Epirediũ.epi cõpo.cum reda z dr hoc epirediũ dij.z dicunt epiredia ppie pua z minora vehicula.
Episcopus. Scopin qđ est intẽdere vel speculari cõponit cum epi qđ est supra z dr hic eps pi.q̃si supspeculator z supintendens curã subditorũ gerẽs. Vel dr ab epi z copos qđ est labor q̃si suplaborãs scz sup gregem suũ.z est nomen opis z oneris.vt vult Pap. ꝑm illud apli. Qui epatum desiderãt bonũ opus desiderãt sed nunc magis videt esse honoris q̃ oneris. Et est qdri ptitus ordo eporum scz in patriarchas.archiepos metropolitanos.z in epos. Patriarcha sũmus z princeps patrũ interpretat.qr primũ.i.aplicum retinet locum.sicut patriarcha romanus antiochenus.alexãdrinus. Vide etiã de ꝛ in patriarcha. Archieps dr.qr sũmus z princeps eporum est. Tenet eñ vicẽ aplicam et ꝓsidet tam metropolitanis q̃ ceteris epis. Metropolitani a mẽsura civitatũ vocant. Singulis eñ ꝓuincijs ꝓsident quorũ autoritati et doctrine ceteri sacerdotes subiecti sũt.sine quib reliq̃s epis nil agere lz. Solicitudo eñ totius ꝓuincie ipsis cõmissa est. Oẽs aũt supius signati ordines vno z eodẽ vocabulo epi noiant.ꝛ ideo ꝓuato noie quidã vtunt ꝓpter distinctionẽ ptãtis quã singuli acceperũt. Ab eps aũt deriuat hic z ꝛ epalis z ꝛ le.vñ epaliter aduer. Itẽ ab eps hic epatus tus. tui. Et ꝛ episcopiũ pij.dignitas vel officiũ epi. Et episcopor paris.i.epatum habere vel regere.z corr.sco. Vide etiã in metropolis. Hic põt q̃ri an religiosi qui ꝓmouent in epos tendant ad observãtias regulares. Ad ꝛ dico q̃ status religionis ad pfectionẽ ptinet q̃si quedã via in pfectionẽ tendendi. Status aũt epalis ad pfectionẽ ptinet tanq̃ quoddã pfectionis magisterium.vnde status religionis cõpatur ad epalem statum.sicut disciplina ad magisterium.z dispositio ad pfectionem. Dispositio aũt nõ tollit pfectione adueniẽte.nisi forte q̃tum ad id in quo pfectioni repugnat.q̃tum ad id qđ pfectioni cõgruit.magis ꝓfirmat. Sicut discipulo cum ad magisterium peruenerit nõ cõgruit q̃ sit auditor.congruit tamen sibi q̃ legat z meditet etiam magis q̃ ante. Sic igitur dicendum est q̃ siqua

sunt in regularib⁹ obseruantijs que nō impediant pontificale officiū sed magis valeant ad pfectionis custodiam sicut est cōtinentia pauptas ⁊ alia hmōi. ad q̄ remanet religiosus. etiā factus ep̄s obligatus. ⁊ p̄ consequens ad portandū habitū sue religionis. qui est hmōi obligationis signū. Siqua vero sunt in obseruantijs regularib⁹ que officio pontificali repugnēt sicut est solitudo silentiū ⁊ alique abstinentie. vel vigilie graues. ex quib⁹ impotens corpore redderet ad exequendum pontificale officiū ad hmōi seruanda non obligat. In alijs tn̄ potest dispensatōe vt ꝑm q̄ requirit necessitas psone vel officij vel conditio hoīm cum quib⁹ morat̄ p̄ modum quo etiā p̄lati religionū in talibus secum dispensant. Testamentū aūt nullo mō facere potest. quia sola dispensatio ei cōmittit̄ rerum ecclesiasticarū que morte finit̄ ex qua incipit testū valere. vt aplus dicit ad hebreos. ix. Si tn̄ ex concessione dn̄i pape facit testamentum. nō intelligit̄ ex xpto facere testamentum Sed apostolica autoritate intelligit̄ esse ampliata potestas sue dispensationis. vt eius dispensatio possit valere post mortem. sicut dicit frater thomas. Vide etiā in honore ⁊ in acceptio.

Episynalimpha. Synalimpha cōpo. cum epi. q̄d est supra. ⁊ dicit̄ hec episynalimpha. i. concursus duaruz vocalū in eadem syllaba ⁊ in eadē dictione positaruz cum collisione vtriusq̄. Et dicit̄ episynalimpha. quasi supra synalimpha. q̄ plus est q̄ synalimpha. Plus em̄ est ita duas vocales subtiliare vt ꝑferant̄ ꝑm vnuz impulsum quasi in vnū sonuz. ita tn̄ q̄ vtraq̄ aliquid soni retineat. q̄ ita duas cōiungere. vt altera totū suum sonum amittat. ꝑm hug. Hec alio nom̄ dicit̄ syneresis ꝑm quosdā. Unde dicit Pap̄. Episynalimpha vel syneresis est cōglutinatio duarū syllabarū in vnā. vt neri ꝑ nereri. De syneresi aūt dixi supra in q̄rta p̄te in ca. de methaplasmo.

Epistbasis. pn̄l cor. alio nom̄ dī epictasis p̄ ct. vide supra in epictasis in suo loco.

Epistilium cōponit̄ ab epi. ⁊ stilus. Et est capitellum q̄d supponit̄ columne. q: supponat̄ stilo colūne. Un̄ epistilia dicunt̄ q̄si sup stilos. i. sup columnas. Et scias q̄ tres sunt p̄tes columne scz basis. i. fundamentum stilus. s. illud rectū q̄d sup basim exigit̄. Epistilium vero dī illud q̄d stilo supponit̄.

Epistola dicit̄ ab epi. q̄d est supra ⁊ stolon q̄d est missio q̄si supramissio. q: supra intentionē mittentis gerit officium nuncij. Vel q: ep̄la in dignitate p̄eminet simplici missioni. Et describit̄ sic. Epistola est legatio literalis absenti psone vel absentib⁹ mittentis plene significans volūtatē. Legatio literalis dicit̄ ad dīam nuncij. q: si p̄ solum nunciū sine lr̄is aliquid intimamus. nō id epistola. sed quedā stola. i. simplex missio nomīatur. Absenti psone ponit̄ ad dīam sermonis qui pertinet ad p̄ntes. Nam ⁊ si causa pudoris q̄nq̄ p̄nti epistolaz destinamus. tn̄ ei nō scribimus vt p̄senti. Mittētis plene significans voluntatē. ideo subiungit̄. quia potest q̄nq̄ p̄ alicuius p̄tis subtractionez epistola decurtari. q̄d tolerandum est dummodo plene mittētis affectus exprimit̄ ⁊ declarat̄. Partes vero epistole a pluribus ponunt̄ quinq̄. scz salutatio. exordium. narratio. petitio ⁊ cōclusio. Et licet p̄tes sic naturaliter ordinent̄. tn̄ exordium narratio ⁊ petitio possunt naturalē ordinez ꝑmutare. sed nō salutatio nec conclusio. quia illa prior semp̄ est ⁊ hec vltima debet esse. Nam petitio p̄poni potest exordio. vt si dicam. Amiciciā tuam rogo quatenus equū mihi accomodes vsq̄ romam. cum omnia q̄ habeo sint exposita semp̄ ad tuū beneplacitū ⁊ mandatum. Silr narratio potest p̄mitti exordio. vt si dicā Sciatis me sine vestro auxilio nō posse in studio ꝑmanere. q: mihi estis specialis dn̄s ⁊ benefactor p̄ssimus. Petitio etiā q̄nq̄ narrationez anticipat. vt si dicam.

Rogo dn̄ationem vestram quatenus mihi pecuniam transmittatis. q: illam totā quā mecū detuli iam expendi carioze bononie tpe p̄sistenti. Cuis etiā ep̄la ex quī q̄ partib⁹ integret̄. potest tn̄ ex paucioribus q̄nq̄ cōstare sicut ex salutatione ⁊ narratione. potest etiaz in sola narratione vel petitione constare omnib⁹ alijs partib⁹ relegatis. Unde narratione subtracta non debet petitio remoueri. vel econuerso. subtrahit̄ tn̄ q̄nq̄ salutatio cā indignationis. ⁊ tunc tn̄ sufficiūt noīa p̄sonarū. Q̄nq̄ tacet̄ exordium. q: rei dignitas p̄ se p̄tz. Q̄nq̄ narratio vt in lr̄is p̄ceptinis. Interdum petitio vt frequenter in epistolis remissiuis. Q̄nq̄ conclusio q: cōmoditas vel incōmoditas p̄ se p̄tz. vel q: epistola est nimis longa. Ueruntn̄ inuenit̄ q̄ in salutatōe sola quidam abbas ep̄lam destinauit in hunc moduz. B. talis ecclesie dictus abbas. dilecto in xp̄o filio. B. bn̄factori bene incipe. melius ꝑsequi ⁊ optime terminare. Qd̄ bn̄ fieri potuit q: p̄ talem ep̄lam volūtati mittētis plenarie satiffecit. Hoc em̄ dī epistolaris dictaminis vltimum cōplementum. Un̄ versus. Hic satis est ps vna due tres quatuor oēs. vide in exordium.

Epistolaris. ab ep̄la dī hic ⁊ hec epistolaris ⁊ hoc re. q̄d est epistole. vel q̄d p̄tinet ad ep̄lam. ⁊ hoc epistolare ris. ⁊ hoc epistolariū. liber ep̄larum.

Epitafium. Tafos q̄d est tumulum vel sepulchrū cōponit̄ cum epi. ⁊ dī hoc epitafium fij. q̄d supscribit̄ tumulo mortui.

Epithalamium. Epi cōponit̄ cum thalamus. et dī h̄ epithalamiū mij. i. cantus qui fit sup thalamū. i. sponsū vel sponsam. Un̄ epithalamius mia. mium. ꝑm hug. Pap̄. vero sic dicit. Epithalamia sunt carmina nuptiarum q̄ decantant̄ a scholasticis in honorē sponsi ⁊ spōse. hoc primū salomon edidit in laudē xp̄i ⁊ ecclesie erq̄ gentiles epithalamiū sibi vendicauerunt. Dictum est aūt eo q̄ in thalamis decantet̄. Hiero. in ep̄la ad paulinū ca. vij. Salomon pacificus et amabilis dn̄i mores corrigit. naturā docet ecclesiā iungit. ⁊ xp̄m sanctaruz nuptiarū dulce canit epithalamium.

Epithematicus. epi cōponit̄ cum thesis et dī epithematicus ca. cū. i. suppositus vel appositus. vñ ipse ipsa ipsum dī epithematicon. i. appositiuū q: apponit̄. i. iungit̄ cum prima ⁊ seda p̄sona et tercia. vt ipse lego. ipse legis. ipse legit. ipsi legimus. ipsi legitis. ipsi legunt.

Epithetum. Epi cōpo. cum thesis. ⁊ dī hoc epithetū ti. adiectiuum quodlibet. quia supponat̄. sed ꝓprie epithetum dī illud adiectiuū quod conuenit omni rei alicuius maneriei sed nō soli. vt cygni est epithetū albus corui niger. Item epithetū dī accidens q̄d est ꝓprium sed differunt. Epithetum est q̄d cōuenit omni rei alicuius maneriei. sed non soli vt esse nigrū conuenit omni corno sed non soli. Proprium vero omnibus vnius maneriei rebus et solis cōuenit. Un̄ epithbeton dī quedā figura cum tale accidens vel adiectiuū addit̄ tali rei immediate ꝑm hug. De hoc etiā dixi supra in q̄rta p̄te in capitulo de tropis.

Epithimū. Epi cōpo. cum thimū q̄d grece est flos et dī hoc epithimū. i. flos thimi. ⁊ est thymbre silis. et dī sic. q: soleat supponi a medicis alijs adiutorijs p̄cedentibus. Un̄ epithimicus ca. cum. i. concupiscibile. ⁊ epithimū etiā dī thuribulū q̄d alio nom̄ dī thimiamaterium a suppositione thimiamatū q̄d alio nom̄ dī thuricremulū. Un̄ dī. Pone thimiama in thuricremulo. et cor. pn̄l. epithimum.

Epithoma matis. ge. neu. vel epithome mes. acutavltima. i. abbreuiatio sermonis. dicit̄ ab epi. ⁊ tomus vel thomos diuisio. p̄cisio quasi p̄fectio sermonis. Unde Hieronymus dicit in epistola ad paulinū ca. vij. Paralipomenon liber instrumenti veteris epitome tātus ac talis est ⁊c. Dicit̄ aūt epitoma abbreuiatio veteris testamenti. q̄d dī instrumentū. quia instruit in doctri-

na fidei ⁊ mor.⁊ ponit hic absolute ꝓ abbreuiatiõe. q; breuit tãgit ꝑtermissa. Ab epitoma aũt dr epitoma ticus ca.cũ.i.breuit dicẽs vl dict⁹. ⁊ epitomor maris. breuiter loq. Vide in paralipomenon.

Episensis.ẽ quedã figura scematis de qua dixi supra in quarta pte in ca.de scemate.

Epos grece latine laus.

Eptimemeris meris.vl memeris.qđ ẽ diuisio. vel ps cõpo.cũ epta qđ ẽ septẽ.et dr ħ eptimemeris. q̃si diui sio sup septimã syllabã. Est q̃dã spẽs cesure q̃ septima syllaba naturaliter correpta pducit. Septima dico.re spectu triũ spõdaicor pedũ. vt ħ Tantal⁹ ⁊ seue periit iniuria.mẽse ⁊ fit in ꝓncipio q̃nti pedis siue sup septimã syllabã. vt dixi ⁊ ꝓpo cũ post.et dr ħ posteptimemeris. Vide in pẽthimemeris.et cor.pnl.ß melius scribitur ꝑ h.ꝓma syllaba.

Epto onis id ẽ memoria.

Epudorat⁹ ta tũ.ex pudore ẽ posit⁹. vide ĩ pudorat⁹

Epudor⁹.ab e.et pudor⁹.qđ ẽ pudore plen⁹.ꝓponi. epudor⁹ ra rũ.i.ex pudore ẽ.i.verecũdiã impudens.

Epule.Epulũ li.in singulari nũero.et he.epule lar. in plali.⁊ sic ẽ etheroclitũ genere et declinatione.⁊ dr epulũ q̃si opulũ ab opulẽtia rer. ⁊ dr ꝑm q̃sdã epulũ ꝑ corpali.ß epule lar.ꝑ spñali.i. ꝑ refectiõe scientie vl ꝛtutis.vñ plato ĩ tbi.venistis ad epulas besternas Ab epulũ dr epulor laris.lat⁹ sũ.i.epulis vti hic verbalia.et hoc epulatoriũ.i.loc⁹ epulatiõis. ⁊ cor. penl.

Epulo lonis.in epulonus ẽ.

Epulonus.ab epulor laris.dr ħ epulonus ni.i.gluto epis ꝛeditus.q̃ aliter dr ħ epulo lonis. vñ Augu.de ciuitate dei. Epulones etiã deos iouis parasitos esse dixerũt.et pdu.etiam lo.

Epulus id est lux.

Equabil.ab eq̃ quas.dr ħ et ħ eq̃bilis et ħ le.⁊ ꝑ syncopã ħ et ħ equalis ⁊ ħ le.⁊ inde.eq̃liter.⁊ ħ eq̃litas tatis.⁊ ꝑ ꝓpositiõem inequabilis.vl ineq̃lis.ineq̃le.ineq̃litas.ineq̃liter.in eq̃bilitas.ineq̃biliter.

Equanimis equus eq̃ equus .ꝓponit cum animus.⁊ dicitur hic et hec equanimis et hoc me.et equanimus ma.mũ.i.equi ⁊ paciẽtis animi.⁊ hinc eq̃nimitas tatis. id ẽ animi equitas et paciẽtia et cor.mi.

Equarius.ab equus eq̃.hic equarius rij.custos eq̃r et ħ equaria rie.similiter.

Eques.Abequus dr ħ et ħ eques eq̃tis.i.miles. Vñ hic et hec equitissa femĩa equitãs.et cor.e.sicut equ⁹ substãtiuũ.vnde quidã. et modo vadit eques q̃ solet ire pedes.

Equester.ab equus dr ħ ⁊ ħ equester.vl equestris ⁊ ħ eq̃stre.vl potius ꝑm modernos ħ equester ħ equestris.et ħ stre.q̃ vadit in equo. Habac.q.li.c.rij. Apparuit ꝓcedẽs eos eq̃ster. Equester,etiaz ꝑm pap. sumit ꝑ illo q̃ certaminib⁹ medijs mteruẽit ꝑ quẽ vtraq; ps equã fidẽ sectatur et tũc vr dici ab equ⁹ eq̃ equum.

Eq̃dẽ.i.certe,ꝓnunctio approbatiua vl expletiua .lz ⁊ alia possit eẽ.⁊ cor.pnl. Vñ in aurora dr. Nõ eq̃dem sanctos vt me saluẽt ꝓcor illi.⁊ ẽ figure simplicis. Vñ dic ps.in.xvj.li. Quidã equidẽ cõiunctiõem ꝓpositaz esse extimãt ab ego ⁊ quidez. sed errãt .simplex .n.est Hiere.xxxiij. Eq̃dẽ semẽ iacob ⁊ dauid ħui mei ⁊c.

Equidiũ dij. Equ⁹ eq̃ equũ sine equitas. ꝓpo.cũ dies ⁊ fit ħ eq̃diũ dij.idẽ qđ eq̃noctiũ q̃si eq̃tas diez cũ noctibus. Vñ ħ ⁊ ħ eq̃dialis ⁊ ħ le.i.eq̃noctialis.

Equiferus ri.mas.ge.id est ferus equus et siluestris. ab equus et ferus feri.⁊ corri.fe.

Eq̃manus na.nũ.q̃ eq̃liter vtraq; manu ad gladium vl ad aliud tenendũ vtit.⁊ cõpo.ab equ⁹ eq̃ equus.et manus et cor.ma.

Eq̃noctiũ.equus adiectiuũ sine eq̃tas cõpo. cuz nox noctis.⁊ dicitur hoc equinoctiũ noctij.i.equalitas noctiũ cũ dieb⁹.et fit bis in anno.s.in festo sancte crucis ⁊ ydibus martij. Unde ꝛ̃us. Equa crucis festũ dat tẽpa martis et ydus. Hoc ẽ festũ crucis qđ ẽ decimo octauo kalẽdas octobris dat eq̃ tẽpa. i.eq̃noctiuz.q; illa die ꝓtingit equinoctiuz autũnale .et ydus martis i.martq dat eq̃ tẽpa.hoc ẽ eq̃noctiũ .quia tunc ẽ equinoctium vernale. Et est equinoctium maxima diei artificialis.et noctis adequatio .Ab equinoctium dicit hic et hec eq̃noctial.et hoc le .et hic equinoctialis.lis. tam ꝓ paralello q̃ ꝓ coluro in quo fit equinoctiuz vide in solstitiũ.

Eq̃nus na.nũ.pnl.pdu.in equus eq̃ est.

Eq̃penso sas.sani.satũ.ab equus adiectiuũ et penso sas.componit.⁊ est eq̃pensare eque cogitare vel eque iudicare.

Eq̃paro ras.ꝓpo.ab equus adiectiuo et paro paras. et inuenitur in tribus significatõib⁹. Naz eq̃parare.i. imitari.vñ Virgi.in bucco. Nec calamis solus eq̃paras.ß voce magistr. Itẽ eq̃pare.i.equare vl cõpare.vt eq̃paro hoc illi.i.equo vl cõparo q̃si ostẽdo eẽ equus illi. Itẽ eq̃parare.i.parẽ fieri vt iste in breui tpe doctores suos eq̃parauit id ẽ par fact⁹ est illis.

Eq̃uipolleo.equus adiectiuũ ꝓpo.cũ polleo les.⁊ dr equipolleo les.et cũ valeo et dr eq̃ualeo les.in eodem sensu.i.pacificari.ꝓferri.assimulari.vñ equipollẽs eq̃ualẽs ge.om.⁊ inde equipollẽtia eq̃ualẽtia.i. similium rerum equalitas.

Eq̃uiricia cie.armẽtũ equor vl vaccar et dicitur ab equus equi.

Eq̃statiũ statij.ge.neu.stabulũ vbi eq̃ stant.et cõpo. ab equus equi et sto stas.

Eq̃uitania nie.dr ab aquitate aq̃ cuiusdã fluuij.q; fere vndiq; eã cingit.vel ꝑ cõtrariũ q; oblique eã cingit vel dr ab aqua.vnde equitanicus ca cũ.aliquis de terra illa pnl.correpta.

Eq̃uitatus in equito tas vide.

Eq̃uito tas.i.equũ facere .vt equito illi .i.rectũ facio illi.et cõpo.inequito,tas, nõ recte nõ eque agere.⁊ deriuatur equito ab equus eq̃ equũ. Itẽ equito tas.pt esse freq̃ntatiuũ hui⁹ ꝛbi equo eq̃s.⁊ tũc tiñ valet q̃ntũ freq̃nter eq̃re.et tũc ẽ actiuũ ⁊ cõstruit cũ actio in p̃ dictis significatiõib⁹. Equito ꝓdu.e.cum sit ibi ae diptbongus. Itẽ equito tas põt deriuari ab equus equi ⁊ tunc eq̃tare.i.militare.⁊ sic cor.e.vñ ħ eq̃tat⁹ t⁹.tui. id ẽ act⁹ eq̃tãdi.vl mltitudo eq̃tũ.vñ in Canti. Equitatui in curribꝰ pharaonis assimilauite.

Eq̃ualeo les.cor.va.et exponit in eq̃polleo.

Equinoc⁹ vor ꝓpo.cũ equ⁹ adiectiuo ⁊ dr eq̃uocus ca.cuz.qđ vna voce plã significat.et describit sic eq̃uocũ. Equiuoca sũt quorũ solũ nomẽ ẽ ꝯmune .⁊ ꝑm illud nomẽ rõ substãtie ẽ diuersa. vt cũ aĩal significet animal verũ et animal pictũ.nomẽ ẽ eis cõmune solus et rõ substãtie vtriusq; ꝑm illud nomẽ ẽ diuersa. dicimus.n.de leõe picto in pariete. Ecce terribile animal et de animali vero qđ ẽ leo.idẽ dicimus equiuocando hoc nomẽ aĩal ad vtrũq;. Equiuocatio ꝛ̃o sic describitur. Equiuocatio ẽ eiusdẽ dictiõis diuersa intẽtio siue significatio.vel ꝑm alios. Equiuocatio est cũ diuerse rer rationes in eodem nomine simpliciter vniũtur. In hac aũt descriptiõe res sumit cõmunit ad rez et modũ significandi.

Equo equas equani equare.equum facere.et dr ab equus adiectiuo.et cõponit cũ ad et dr adequo eq̃s. Item cũ cõ et dr coequo equas abiecta n. Itẽ cũ ex ⁊ dicitur exequo quas. Itẽ cum ob et dr obliquo quas Equo equas actiuũ ẽ cũ oĩb⁹ suis ꝓpositis et ꝓdu.pri mã. Nã scribitur ꝑ ae diptbongũ. ß eques nomẽ ꝑ e. solã et cor.ꝓmaz.vñ ꝛ̃us. Ne sis solus eques tibi me q̃ equũ p̃cor eques.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Equor equoris ge.neu.i. mare trāquillū ꝛ dī ab eq̄litate vñ ꝟl⁹. Cū fremit eē fretū mare dicas cū sit amarū. Potus pōte caret. ß ab equo dī equor.

Equule⁹.ab equus equi dī hic equule⁹ lei.p quodā tormēto facto ad modū eq̄ fm bug. Pap.ꝟo dic ab equus eq̄ hic equulus vl equule⁹ diminutiuum ꝓprie equus vl genus tormēti.

Equ⁹.ab equ⁹ eq̄ equū deriuat ꝟ equ⁹ eq̄.i.caballus q; eque currat.vel dī ab equo eqnas q; olim qñ equi q̄drigis iungebātur eq̄bāt pares forma et similes cursu copulabātur.et inde hec equa eque et eq̄nus na nū. pnl.ꝓdu.res eq̄ vl ad equū ptinēs.et scribit ꝑ e.solā et cor.ꝑmā.ß equus eq̄ equū scribit ꝑ ae diphthongū. et sic ꝓdu.ꝑmā.Vñ ꝟsus. Nō ē dign⁹ eq̄ cui carior ē equ⁹ eq̄. Viles pūgit equū ß index indicat equū. Et scribit equus eq̄ et equ⁹ adiectiuū ꝑ geminū u.ꝛ amittit u.post q.vim lr̄e tam vocalis q̄ cōsonantis. Et scias q̄ noīa equoꝝ et genera sūt diuersa.et diuersis de causis imposita.equus nāq; ē generale nomē oīm eq̄ꝝ et dī ab equādo vt dictū ē. Caballus dī q̄si cauallus. q; pede cauat terrā vl q; pedē hz cauū vt dextrarius. vl cabo dī equus castratus q̄si cano et inde caballus q̄si diminutiuū.s.vilis equ⁹. Dextrari⁹ dī q; ꝑ dextrā ducit. Palefred⁹ dī a passu et leni ꝛ freno et ducēdo q; leni passu ꝑ frenū ducit.ꝛ idē dī gradari⁹ a gradu et describit sic. Gradari⁹ ē equ⁹ mollis incess⁹ sine succussura incedēs. Itē pōt dici mann⁹. q; ad manū nitatu ret ducat.vel q; māsuetudine manuū seq̄t. Clere dus dī equus q̄ vehit redā. Badius dī equus q̄si vadius a vado dis.q; fortius vadat inter cetera animalia. ipē ē etiā spadix quē frenaticū vocāt.et dī spadix a colore palme quā siculi spadicā vocāt.et ē glaucus q̄ q̄si pictos habet oculos et q̄dā splēdore ꝑfusos. Nā glaucio albū greci dicūt. Et scias q; equi nō coeūt cū matribus sicut nec cameli. Vñ Aristo.in.viij.li.de aīalibus. Cameli nō cognoscūt matres qm̄ in q̄dam ciuitate opiebatur camele caput.vt eius pullus sup eā saltaret q̄ coopto matris capite sup eā saltauit .qui postq̄ de ipa descēdebat anteq̄ cōplebat coitus momordit ingeniatorē et interfecit cū.et dī q; rex septētriōis habebat equā pulcrā. et pepit equū pulcrū.et rex ille voluit extrahere ab illo.et matre aliquē pullū et ingeniabatur equū saltare sup matrē suā coopiendo faciē matris et saltauit sup ipam.et tūc discoopiebatur facies matris et cognouit ipaz.fugit equus et eiecit se ab alto et mortuus ē. Hec aristo. De natura etiaz eq̄ꝝ loquēs Ysyō.xij.li.ety.sic dicit. Eliuacitas equoꝝ mīta Exultāt.n.in cāpis.odorāt bellū excitāt sono tube ad ꝓliū.voce accēsi ad cursū ꝓuocātur volēt cū victi fuerint.exultāt cū vicerint. Quidā in bello sentiant hostes.adeo vt aduersarios morsu petāt aliqui etiā prio prios dominos recognoscunt obliti mansuetudinis.si mutentur aliqui ꝓter dominū in dorso nullū recipiunt. interfectis vel moriētib⁹ dominis.multi lacrimas fundūt.solū.n.equū post hominē lacrimari et doloris affectū sentire dicunt. Unde etiaz in centauris equoꝝ et hominū natura ꝑmixta est. Solēt.n.ex equoꝝ vel mestitia vl alacritate cuētum futurum dimicaturi colligere.vide in musculus.

Equus equa equū .i.rectus iustus.et differt a iusto. qui a iustus ex lege est.quasi ius custodiens. Equ⁹ eq̄ equū.ex natura. Et ē scribendū ꝑ ae.diphthongū.sed equus ꝓ animali ꝑ e solam.et ꝓpatur equs equior. equissimus.vnde eque eq̄ns sime.aduer.ꝛ hec equitas tatis.ꝛ equo quas ꝟbum actiuū.et ꝓducit ꝑmaz equ⁹ apiectiuū cum scribitur ꝑ ae. diphthongū.sed equus equi.cor.e. Vñ quidam Viles pungit equuz.sed index indicat equum.

E ante R

Era ere.fe.ge.i.pecunia.siue monēta.et dī ab eo ēris.

Eradico cas.i.euellere destruere ab e.ꝛ radico dicas. ꝓpo.vñ eradicās ꝓticipiū ge.om. Job.xxxj. Dia eradicās gemina.et ꝓdu.di.

Eramētū .ab es dī hoc eramētū mēti.instrumētū de ere.sicut ferramētū de ferro.

Erariū rij.in es exponitur.

Erarius.ab era ere.dicit hic erarius rij.i.monetarius et hec eraria.i.monetaria.vel erarius.siue eraria dicit q̄cūq; vel q̄cūq; opat in ere.et dī ab ere.et erari⁹ ria. riū.qđ ad es vel ad erā ꝓtinet.

Eregiōe.i .ex oppositio.sicut vna regio opponit alij. vt cōtra eā distinguit.et ē q̄dā irregularis vocū congeries potius q̄ cōpositio.

Ereus.ab es dī ereus erea.ereū.ꝛ eneus enea eneū.ꝛ i eodē sensu.s.qđ cōstat ex ere ꝑ ae scribunt.

Ergasteriū dī ab erge qđ ē opus ꝛ sterio qđ ē statio et dicitur hoc ergasteriuz locus vbi aliqđ opus fit q̄si oparia statio Et ergasteriū dī mansteriū q; fit talī loco.crisostom⁹. ꝑ ꝟ ipm ergasteriū huj⁹ artī apparuit.

Ergastalum .ab erge et stolon qđ est missio dicitur hoc ergastulum li.id est carcer rusticus et locus damnatorum scilicet ad quem rei ligati mittebantur.ꝛ ibi opabantur opera sibi iniuncta .exodi.vj.c.de ergastulo egyptiorū. Inuenitur etiā q̄nq; ꝑ carcere corporis in quo anima in hac vita tenetur q̄si incarcerata. Itē ergastula dicuntur vincula et ꝓpedes quibus illi qui erāt in ergastulis ligabantur. Lucanus in.v.li. Ut ꝑmum fortuna redit seruilia soluit. Agmina cōflato senas ergastulo ferro. Exacuere. fm bug. Pap.ꝟo sic dicit. Ergastulū carcer vel locus vbi dānati marmora secant aut aliquid opant. Itē ergastulū durū op⁹ aliquod dicit.

Ergata ergate.com.ge.i.operator vl vicinus.ꝛ dicit ab erge qđ ē opus.

Erge grece latine dī opus et accētuat in fine.

Erica Ab vro dī hec erica ricc.herba q̄si vrica. quia ignee sit ꝟtutis.

Erican⁹ na.nū.pnl.cor.compo.ab es eris ꝛ cano nis. s.q̄ canit cū ere. Idē dī erison⁹.

Ericius vl irrici⁹ dī ab erigo gis.s.animal spinis suis cooptū inde dictū.q; erigit se q̄n spinis claudit quibz vndiq; ꝓtectus est contra insidias. Nā statim vt aliquid ꝑsenserit ꝓpus se surrigit ꝛ in globū ꝓuersus se in sua recolligit arma.huius prudētia q̄dā ē.q; vitē ascēdit ꝛ vuā exacinat vt acini cadāt sup terram tūc supinus volutat se sup illos.ita vt acini figantur in supinis suis.ꝛ sic portat escā filijs suis.idē aīal ē erinacius. ꝛ irrinacius. Quidā dicūt q; sūt diuerse aīalia. dicūt eñ q; erinacij sūt aīalia de cauernis petraꝝ aggregatim ꝓcedentia.vt di. Pap. Iricus figurā porcelli lactantis habet.sed deforis spinosus ē de hoc require in hechinus in h.

Eridanus.i.pad⁹.vide in pad⁹.

Erigo gis.erexi.erectū re.i.ex imo sursū regere.ꝛ cōpo.ab e.ꝛ rego gis.et cor.ri.

Erinacius in ericius ē.

Erinnys erinnys.eris grece latine dī lis.vñ ꝟ erinnys nys.vel erinnydis.i.furia infernalis.q̄si ad litē ꝛ discordiam nata.ꝛ ꝓdu.ri. Unde quidam. Erge notat litē signat erinnys idem .

Eripes eripedis ge.om. q; habet pedes ereos.ꝛ ꝓpo. ab es et pes.

Eris grece.latine dī lis.et sic accētuatur in fine. Itez eris est verbum futuri indicatiui mōi de sum es est. et cor.primam. Item eris ē gtūs huius nominis es eris.ꝛ sic ꝓdu.primam.quia scribitur ꝑ ae diphthongū. vñ q̄dā. Verbuz fiet eris genitiuū dī aeris.

Erisonus na.nū.pnl.cor.quod sonat cū ere ꝛ ꝓpo.cū es et sono nas.idem ꝛ ericanus.

Ero ras.erauī.re.dī ab es eris.ꝛ est erare linire ꝑparare.et compōitur deero as.i.es auferre.vt valde era

re. Jnero ras. obero. i. precio. scilicet ere conducere. Unde oberatus ta tū. id est ere conductus. Unde in vita sancti Martini. Oberatos habet meos script ores p quos tibi mee ineptie publicantur. et oberare. ē vndiq; ere circūdare. Jtē ꝓponitur subero ras. i. latenter p̄cio. s. ere conducere. et suberare est sub auro vel argēto vl alio metallo. vel alia re es ponē. vñ t auruz dr̄ suberatū. q; sub se es hz q̄si deauratū es. vñ p̄sius. Neq; suberato mēdo sum terminat auro.

Erodo dis si. sum ab e. t rodo dis. t est erodere extra vl valde rodere. et ꝑdu. ro.

Erogo gas. gaui. gare. i. dare tribuere. t ꝑprie in elemosynas t ꝓpo. ab e. et rogo gas. t cor. ro.

Erpica ce. fe. ge. instrumētū rusticoz ad terēdas glebas t trahit a bobus. vñ dr̄ erpica q̄si arpica. ab arpe q̄d ē rapē. vl q̄si arapeta. i. arata petēs. pri⁹. n. t̄ra aratur. t postea erpicat. et hinc erpicari⁹. q̄ erpicā fac̄ vel trahit. t adiectiue p̄t declinari erpicari⁹ ria riū. t er-

Erratic⁹ ca cū. pnl. cor. ī erro ras ē. pico cas.

Erratilis pnl. cor. in erro erras ē.

Erro ras. rare. i. exorbitare q̄si extra rē ire. t hic ꝑballia. et hic erratus tus. et hoc erratū ti. ambo ꝑ delicto. et hic error ous. vñ errone⁹ nea neū. i. erroze plenus. Jtē ab erro errabūdus da dū. t erraticus ca cū. t b et hec erratilis et hoc le. oīa in eodē sensu. erro ꝓponi. ab erro ras. lōge a via errare. de erro ras de alijs errare. vl de vno loco ad alū errare vl deorsum. Et inerro ras. valde errare. et perro ras. i. pfecte errare vl p alia loca errare. Suberro ras. subt⁹ vl pau errare. Erro t oīa ꝓposita ab eo sūt neu. Et scias q; ē duplex error. s. cognitiōis t electiōis. t sic errāt oēs q̄ opant malū. etiā ex industria vl certa sciētia.

Erro onis. mas. ge. i. q̄libet vagus t instabilis ab erro ras. Vñ horatius in ꝑmonib. Neq; ipm vitas fugitiuus t erro.

Eruca ce. ab erodo dis. deriuat b eruca ce. modicus ꝑmis frōdiū q̄si eroda. Jtē eruca ē q̄dā herba. t tūc deriuat ab vro ris. q̄si vrica. q; ignee sit ꝑtutis. t in cibo sepe sumpta veneris incēdiū ꝓmoueat. et ꝑducit penultimā. Ouidius. Nō te minus erucas iubeo vitare solaces.

Eructo ctas. in ructus ē.

Eructuo eructuas in ructus est.

Erudero ras raui rare. i. purgare rudera eiicere. ꝓponi. ab e. et rudero vel ruder ris.

Erudio dis diui ditū. ab e. t rudio dis. t ē erudire. instruere. q̄si extra rudē vl rudītatē ponere. t cor. ru.

Erugino nas. ab erugo ginis deriuat erugino nas. pnl. cor. sicut a rubigo rubigino nas. erugine vl rubigine corrūpere. deuastare. et ꝓpo. Erubigino as. derubigino nas. erugino nas. derugino nas. i. rubiginem vl eruginē auferre et sunt actiua.

Erugo. ab erodo dis dr̄ hic erugo ginis. i. sanguisuga. Jtē erugo vicū rodens ferrū et segetes. t nascitur hec corruptio ex minutissima pluuia circa festū sancti ioānis. t ponitur sepe ꝑ amore pecūie. et dr̄ erugo q̄si erodo q; erodat. vl erugo dr̄ ab es eris. et ꝑm b ꝑprie est eris. Vñ dr̄ erugo quasi eris rubigo. sicut ferrugo ferri rubigō. Unde erugineus ginea. neū. de erugie existens. Et eruginosus eruginosa sum. erugine plen⁹ t pdu. ru. Habb. vj. vbi nec erugo nec tinea demolitur. Aurora. In terris vbi sunt erugo tinea fures. q; aūt erugo sit corruptio segetum dr̄ in glo. super illō Amos. iiij. Percussi vos in vēto vriente. t in arugine multitudinem ortorū vestroz ⁊c. Arugo inḡt. i. rubigo. vel erugo que apō iobel eruca dicit. que ita fit cū nocte ros vel imber sup teneras spicas cadit invalescē te sole ꝑtūtur ī rubeū colorē et canescūt grana adhuc tenera. Aurugo etiā dr̄ morbo q; in boie nascit ex abūdantia fellis corrupti. q̄ corrūpit sanguinez et ꝑtit in pallorē et quecq; dulcia ꝑtit in amaritudinē.

Erumna. Rumē cōponit cū e. et dr̄ h erūna ne. miseria. inopia. calamitas. quasi extra rumē. i. cibum. vñ erumnosus sa. sum. i. miser pauper inops sic dictus q; per inopiā miser factus esuriat et sitiat. Et erūno as. id est inopem et miserū facere.

Erūt dicēdū ē. nō erint futurū de sū es est.

Eruo is rui. tū. i. euertere ab e. t ruo. is.

Eruco cas. dr̄ q̄si eruco cas. i. era in vnū colligere. sicut numerary faciūt. et dr̄ ab es eris.

Erutus ta tū. pnl. cor. i. extra rapt⁹ vl erept⁹ aut eius Zach. ij. Torris erutus de igne.

E ante B

Es eris ge. neu. dicitur ab aer quia sit eiusdē coloris cum aere. vnde hoc erarium rij. locus vbi pecunia publica reponitur. et dicit ab es eris quia olim prius ibi es reponebatur. Es enim prius olim fuit in vsu. auro et argento et ferro nondū inuentis. ex quibus metallis q̄ius postea facta fuisz pecunia. nomē tamē erarij p̄ mansit ab eo metallo. vnde pecunia initium sūpsit. t quia es vtpote prius inuentū habebatur in vsu cuiuslibet metalli. Jnde ē q; inuenitur ꝑ quolibet metallo generaliter et scribitur p ae. b tacetur a.

Esca esce dicit ab edo es est. et dicit esca q; eam os capiat. et est etymologia. et inde escosus sa suz. i. escis plenus. pinguis crassus.

Escale. ab esca dr̄ hoc escale lis q̄dlibet vas ad escas deferendas vel accipiendas aptū.

Escaria rie. fe. ge. i. mēsa escis plena et dr̄ ab esca esce

Escarius ab esca dicitur escari⁹ rij. q̄daz piscis dict⁹ sic quia solus escam ruminare ꝓhibet. nam alij pisces non ruminant.

Escbines t demostenes fuerūt duo oratores. Escbines impugnauit causam thesifontis. et demostenes defendit et prualuit. Jnuenitur etiā echin⁹ ni. et cor. pnl. tam escbines q̄ demostenes. de his facit mētionez hieronimus in epistola ad Paulinū ca. ij. vñ et escbines cū rhodi lexularet. et legeretur demostenis illa oīo quā aduersus eum habuerat. mirantib cūctis atq; laudātibus suspirans ait. Quid si ipam audissetis bestiam sua verba resonantem.

Esco. ab esca dicitur esco escas id est escam tribuere vel escis pascere. et cōpo. adesco scas. i. ad escam vocare vel valde escare. Jnesco scas. i. esca impinguare vl decipere escis.

Esculētus ta tū. i. pinguis. componitur ab esca t lentos grece q̄d significat plenitudinem. t ꝓparatur esculēcio: sim⁹. vñ esculēte ti⁹ sime adū. et b esculētia tie. i. pinguedo crassitudo.

Esculetū ti. pnl. pdu. locus vbi multe crescunt esculi et dicitur ab esculis.

Esculus li. fe. ge. ab esca dicitur est enim quedam arbor cuius fructus esca est. et vt dicunt q̄dam est sorbus vel nespirus ꝑm Hug. et ꝑm Pap̄. est arbor glandifera et cor. scu.

Esebon. accentuatur in fine. et interp̄tatur cingulus tristicie. vel cogitatio merors.

Esquilie. ab esca et ales ꝓponitur be esquilie liarus q̄dam vicus rome vbi erat vstrina publica. Unde iuuenalis Esquialias dictū que petūt a vimie collē. qui locus dicitur hebraice carnarium. ec dicitur ille locus esquilie. quasi alitum esce. quia aues ibi comedebant hominū cadauera vnde quidam mons vicinus dict⁹ est esquilinus.

Esquilinus lini. in esquilie vide.

Essedū di. genus est vehiculi. Horatius. Esseda festinant. et cor. pnl.

Essentia. ab eē infinitiuo deriuatur hec essentia tie. i. substātia vl ꝑprietas essendi. vnde hic et hec essentia-

lis et hec le. vñ essentialiť eentialitas ꝓm hug. Pap. vo
dicit. Essentia substãtia natura vľ eternitas. eo ꝙ sep
ē. et differt essētia ab esse. qꝛ eē ē act⁹ essentie. Essentia
aũt dŕ cui⁹ act⁹ ē eē. Subsistētia cui⁹ act⁹ ē subsistere
Substãtia cui⁹ act⁹ ē substare. hoc aũt dupliciť dŕ. si
cut in singul' patere pōt. Esse. n. ē act⁹ alicui⁹. vt qđ ē.
vt calefacere ē act⁹ calefaciētis. ⁊ ē act⁹ alicui⁹ vt q̄ ē.
s. q̄ denomiať eē. sič calefacere ē act⁹ caloris. Vtꝝ aũt
dãnati velint nō esse. dicã in ifern⁹. vide etiã in vnus.

Estas ab est⁹ dŕ hec estas estatꝭ. ⁊ ē calida ⁊ sicca. Et sci
as qđ q̄tuoꝛ sũt tp̄a ãni. hyems ver. estas autũn⁹. Hy
ems ē frigida ⁊ humida. ⁊ ꝯuenit cũ elemēto aq̄. ⁊ cuȝ
humore flegmatico. Ver aũt humidũ ⁊ calidũ ē. ⁊ cō-
uenit cũ elemēto aeris. ⁊ cũ humore sanguinis. Estas
vo ē calida et sicca ⁊ cōuenit cũ elemēto ignis. ⁊ cũ hu
more colere. Autũnus aũt frigidus ⁊ siccus ⁊ hȝ con-
ueniētiã cuȝ elemēto tr̄re. et cũ humore melãcolie. Hy-
ems aũt ꝓm q̄sdã incipit. ix. kalendas decēbris. s. in fe-
sto clemētis. Ver incipit octauo kalēdas martij. s. i fe-
sto sancti petri. Estas icipit octauo kalēdas iunij. s. in
festo sancti vrbani. Autũnus aũt initiũ sumit nono ka
lendas septēbris. s. in festo sancti bartholomei. vľ ꝓm
alios octauo kalēdas septēbris. Vñ vs⁹. Dat clemēs
hyemē. dat petrus ver cathedratus. Estuat vrbanus
autũnat bartholome⁹. De cōueniētia elemētoꝝ ⁊ hu-
moꝝ corpis. dixi in elemētum.

Estacula le. dimi. pua estas.

Estifer ra rũ. pnľ. coꝛ. i. ferēs estatē vľ estũ ex estas. vľ
estus et fero fers ꝯponitur.

Estiuus. ab estas dŕ estiuus ua. uũ. ad estatē ptinens
vñ pluraliter hec estiua estiuoꝝ dicũť loca in nemoribꝰ
vbi in estate bestie sub vmbra moraũť vt vitēt calorem
Vñ estiuo uas. ad vmbrã in estate q̄escere. Item ab
estas vľ ab estiuus dŕ hec ⁊ hec estiualꝭ et hoc le. ad estatē
vel ad estiuũ ptinens.

Estoꝛ oris. i. voratoꝛ. epulo mãduc⁹. mãdax. ardelio
ab edo es est dŕ. ⁊ pdu. pnľ. in gtō.

Estrix cis. fe. ge. femina gulosa. et pdu. stri. in gtō et
formať ab estoꝛ. toꝛ in trix.

Estuo as. in estus vide.

Estus. Ab vro vris dŕ hic est⁹ stus. stui. q̄si vst⁹. i. caloꝛ
feruoꝛ. vñ estuosus sa suȝ. estu plen⁹. ⁊ ꝯpať estuosus
sioꝛ. sissim⁹. vñ estuose sius. sime. adũ. ⁊ estuo as. ferue-
re bulire calere. ⁊ ꝯpo. exestuo as. ⁊ inestuo as. ⁊ ē neu.
cũ suis cōpositis.

Esurio ris. formať ab eso supino. de edo es ē addita
rio ⁊ ē esurire meditari. edere vbũ meditatiuum. Ille
esurit. cui⁹ anim⁹ ē in patinis. Et inde hec esuries ei. ⁊
corripit u. aũ r. Et scias ꝙ esurio ris. facit pteritũ esu-
riui. vt patet. Math. xxv. Esuriui. n. ⁊ nō dedistis mi-
hi mãducare. qđ ē cōtra naturaȝ vbi meditatiui. vba
n. meditatiua carēt pteritis. hꝫ dic ꝙ esuriui poniť p
famui siue famē habui. De hꝫ tñ pleni⁹ dixi i tercia p-
te in tractatu de spēbꝫ vboꝝ in ca. de vbo meditatiuo.

Esus. a passiuo hui⁹ vbi edo. qđ inueniť in tercia p-
sona dŕ esus esa suȝ. i. comest⁹. coꝛrosus. ⁊ ꝯpo. p̄ues⁹
coesus abesus obesus. et pdu. e.

E ante T

Etacula le. pnľ. coꝛ. ē dimi. de etas. i. pua etas. ⁊ scribi
tur p ae diphthongũ in p̄ma.

Etas. Ab euo dŕ hec etas tis. quasi euitas. Etas pleruꝫ
ꝫ dŕ p vno ãno. ⁊ p septē. ⁊ pro cētũ ⁊ p quouis tp̄e
sic dicta. q̄si euitas. s. similitudo eui. Nã euuȝ est etas
ppetua. cuius nec initiũ nec finis extremus nosciť. qđ
greci vocãt eonas. qđ aliq̄n apud eos p seculo. q̄nꝫ
p eterno poniť. Vñ apud latinos etas ē deriuatiuũ.
ab euum vel ab esse ꝓpter eius durabilitatem. Et dici
tur etas duobꝫ mōis aut mundi aut hominis. Mun-
do aũt nō assignãť etates q̄ꝫtũ ad substãtiã. qꝛ sic inp
petuũ durabit. hꝫ q̄ꝫtũ ad statũ. sic. n. trãsibit mũd⁹. qꝛ
pterit figura mũdi. ꝓm apostolũ. Figura inq̄t nō ē sb-
stãtia. et sic mũd⁹ antiq̄tur ⁊ senescit. Et ꝓm hꝫ distin-
guũtur mũdi etates methaphorice ad silitudinē etatꝭ
vni⁹ hoīs. Variaũť. n. in hoīe etates ꝓm diuersas no
tabiles varietates in statu ipius. vñ p̄ma etas hois di
citur infantia vsꝫ ad septem annos. Exinde vsꝫ ad
quatuoꝛdecim annos est etas secunda scilicet pueri-
cia necdum ad generanduȝ apta. Vnde puer dicitur
a puritate. quia purus est. necdum lanuginem et flo-
rem genarum habet. Tercia etas est adolescentia ad
gignendum apta ⁊ adulta. que poꝛrigiť vsꝫ ad vigin
tiocto annos. Que tres etates cōputãť quãdoꝫ pro
vna. Quarta ē iuuentus firmissima omnium aliarum
etatũ finiens in quinq̄gesimo anno. Quinta est seni-
oris. i. grauitas que est declinatio a iuuentute in sene-
ctutem nōdum senectus. sed iã non iuuētus. qꝛ senio-
ris etas ē quã greci p̄sbitē vocãt. Nã senex apud gre-
cos nō p̄sbitē. hꝫ geron dicitur. que etas a quinq̄gesi-
mo anno incipiēs. in septuagesimo ãno terminať. Se
xta etas ē senect⁹. que nullo annoꝝ termino finiť. sed
post illas quinꝫ etates. quãtũcũꝫ vite est senectuti
deputatur. Seniũ aũt est vltima ps senectutis durãs
vsꝫ in finem. dicta sic. quia terminus est sexte etatis
ꝓm hug. et Isid. Etates aũt mũdi sic distinguũtur
Nam p̄ma etas mundi fuit ab adã vsꝫ ad noe in qua
fuit generis humani istitutio ⁊ lapsus. Secũda a noe
vsꝫ ad abraam. in qua fuit generis humani destructō
per diluuium. ⁊ renouatio. Tercia ab abraaȝ vsꝫ ad
dauid in qua fuit circũcisiōis ⁊ legis institutio. Quar
ta a dauid vsꝫ ad trãsmigratiōem babylonis. s. iudei
babyloniaȝ. in qua lex floruit sub regibus et ꝓphetis.
Quinta a trãsmigratiōe babilonis vsꝫ ad xp̄m in q̄
fuit ꝓpli captiuatio ⁊ liberatio. Sexta a xp̄o vsꝫ ad fi
nem mundi. in qua est generis humani redemptio. In
septima ergo etate et vltima venit xp̄s. Vnde ⁊ Ioã-
nes dicit. Nouissima hora est. et paulus in. j. ad corin.
Nos sumus i quos fines seculoꝝ deuenerũt. Non tñ
optet ꝙ equali numero annoꝝ etas humani generis
compleatur. sicut nec etas vnius hominis. quia vltia
etas homīs q̄nꝫ hȝ tãtũ quãtũ oēs p̄me. nescitur. n.
finis vltime etatis hoīs siue finis mũdi. vt dixi in anti-
xp̄c. Et scias ꝙ a p̄ncipio mundi vsꝫ ad incarnatio-
nem xp̄i fluxerunt anni quinꝫ milia ducenti viginti-
octo. sicut dicunt ꝓsper et eusebius cesariēsis. ⁊ hiero
nimus in cronicis suis. Orosius autem p̄sbyter scribēs
ad augustinum dicit sic. Sunt ab adam p̄mo homine
vsꝫ ad ninum magnum. vt dicunt regē q̄n natus est
abraam. anni tria milia centum octogintaquatuoꝛ. qꝛ
ab omnibus histoꝛiographis vel omissi vel ignorati
sunt. Anni autem ab abraam vsꝫ ad cesarem augu-
stum. i. vsꝫ ad natiuitatem xp̄i. que fuit anno imperij
cesaris. quadragesimo scđo facta pace cum parthis.
iam poꝛte nō clause sunt. et bella toto oꝛbe cessauerũt
fluxerunt anni duo milia. xv. et sic colligunť anni q̄n-
ꝫ milia centũ et nonaginta nouem. a p̄ncipio mundi
vsꝫ ad xp̄m ꝓm Orosium. Et vt dicitur i auroꝛa In
cipiēs ab adam fuit ad noe labilis etas. Prima per an
noꝛuȝ milia pene duo. Et vt dicit frater thomas. tri-
plex est perfectio. s. nature gratie ⁊ glorie. Perfectio
nature est que fuit in p̄ncipio seculoꝝ. De qua diciť
in genesi p̄mo. ꝙ die septimo compleuit de⁹ opus su-
um. Perfectio vero glorie erit in fine seculorum. Et
quia perfectio gratie est medium inter vtrãꝫ. Ideo
xp̄s p quem gracia facta est circa medium seculorũ ve
nit. Vñ diciť abacuc. iij. In medio annorum notũ fa
cies. Quidã aũt distinguũt tm̄ quatuoꝛ etates ꝓm ꝙ
aptantur quatuoꝛ tp̄ibus anni. Sunt enim quatuoꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tpa.ſ.ver eſtas autūn⁹ hyems. Et ſūt q̄tuor hoīs etates.ſ.puericia q̄ ē calida 7 humida .ſicut 7 ver .Scōa etas.ſ.iuuent⁹ q̄ ē calida 7 ſicca ſicut eſtas. Tercia eſt ſenectus q̄ ē frigida et ſicca.ſicut autūnus. Quarta ē ſenū qđ eſt frigidū et humidū ſicut hyems.ex collectione flegmatici humoꝛ q̄ abūdat in ſenio.7 aptat hyemi frigide 7 humide. De hoc etiā vide in eſtas.

Eternus.Euiternus ſyncopat 7 dī et'nus na.nū .vl' dī ab etas.ſ.qđ caret p̄ncipio.et carebit fine.ſ. qđ nō habuit p̄ncipiū ſue eſſentie.nec habebit finē q̄lis ē sol⁹ deus.vñ Eterne adū. Et vt dicit boeti.in.v.li.de conſola. Eternitas eſt int'minabilis vite tota ſīl' et pfecta poſſeſſio. Et nota q̄ eternū ē. vt dixi.qđ caret p̄ncipio et fine. Perpetuū.n.qđ in tpe incipit eē et caret fine. Sempiternū ē qđ cū tpe incipit eē 7 cū tpe deſinit eē. Tempale ē qđ in tpe incipit eē 7 in tpe deſinit eē. Solus ḡ deus eter⁹ ē angeli et aie ppetue ſūt .mūd⁹ et tp̄s ſempiterna ſūt tpalia ſūt hoīes et hoim facta. Itē ab eter⁹ hic 7 hec eternalis et ꝟ le.vñ eternaliter adū.vñ ꝟ et'nalitas tatꝭ. De coet'nitate 7 eq̄litate pſonaꝝ diuinaꝝ dicā in pſona. Itē vide in aīa.

Etesticulo las.i.teſticulos auferre.vl'valde teſticulare.ꝟbū actiuū.et compo.ab e.et teſticulo las.et corripit cu.

Ether etheris.eſt ſupius elemētū.ſ.ignis 7 eſt nomen grecum maſ.ge. Vñ ethereus rea.reum.et hoc ethra etre.i.ſplendoꝛ etheris. Vñ illud in hymno. Quem terra pōt⁹ ethra colūt adorāt p̄dicāt. Quidam tū legūt ibi ethera ita q̄ ſit nominatiui caſ⁹ dicim⁹.n.ethere vel ethera.vñ ꝟ ethra re.ſz ethera ꝑm bug.dz dici. Cōmunis tū eccl'ie vſus dicit ethera. Itē ether dic ſupioꝛ ps aeris. Etheroclitus ta tū. Quid ſit nomen etheroclitū.dictū ē ſup̄ in diu'ſiclinū.et coꝛ.pnl'.etheroclitus.

Etherogeneus.ab etheros vel etheron qđ ē diu'ſuꝫ. et genus qđ ē natura.ꝑpo.etherogene⁹ nea.neū. pnl'. coꝛ.i.diuerſarū naturaꝝ.vt patet in hoīe qui ē totus etherogeneus.i.diuerſaꝝ naturaꝝ. Hoc etiam patet in p̄tibus organicis.vt in manu et in pede.quia man⁹ et pes cōſtat ex rebus diu'ſaꝝ naturaruꝫ puta ex pelle carne neruis oſſibus et venis. Sed aliter ē in omogeneis.quia in omogeneis totū 7 pars ſunt vnius natu're.ſicut frumētū piper.vinū argentū caro 7 oſſa.q̄ libet pars frumenti frumētū ē.et quelibet ps piperis.vini.et argēti.carnis 7 oſſis piper vinū argētū.caro 7 os eſt.7 cōpo.omogeneū ab omos.qđ ē vnū 7 genos natura.inde omogene⁹ nea neū.pnl'.coꝛ.i.vnius nature. De hoc vide in tercia p̄te in tractatu de nūero noīm in .c.de nominibus ꝑpleriuis.

Etbicus.Ethis grece latine dī mos.vñ ethic⁹ ca.cū. pnl'.coꝛ.i.moralis.7 hec ethica ce.i.moralitas.vl'ſcientia que tractat de moꝛib⁹.et ethic⁹.ca.cū.i.ꝑtium ꝑm bug. Itē vt dicit Pap̄. Ethica genus febꝛis cui⁹ tres ſūt ſpēs.p̄ma ſcōa 7 tercia. 7 hz eē in mēbꝛis. De p̄ma leniter liberatur aliquis.de ſecunda vix.de tercia raꝛo vel nunq̄.

Etymologia.etymos vl' etymon grece.latine dī ver et log⁹ ꝑmo vel rō.inde hec etymologia gie. q̄ſi veriloquiū.q; etymologiſando vocabulū verā ip̄i⁹ originē eloquimur et diffinit' ſic. Etymologia ē expoſitio vnius vocabuli p̄ aliud vocabulū ſiue vnū ſiue plura magis notū vel magis nota in eadē lingua vl' diuerſ ꝑm reꝛ ꝑprietatē vl' līraꝝ ſimilitudinem vt lapis q̄ſi ledens pedē. Piger quaſi pedib⁹ eger. Et inde etymologicus ca.cū.i.figuratiuus.vl' qđ ꝑtinet ad etymologiam.ver qui etymologiſat.7 etymologiſo ſas.i.ſic exponere ꝑm bug. An etymologia faciat deriuatiōem. diri in tercia p̄te q̄ſi in p̄ncipio in tractatu de ſpēbus nominū. Itē nota q̄ etymologia aliter ſumit' qñ ē vna ps grām̄atice. Grām̄atica ſiq̄dē diuidit' in q̄tuoꝛ par

tes.ſ.oꝛthographiā.etymologiā.dyaſintaſticā.7 ꝑſodiam.7 tūcetymologia dī ab etymon qđ ē verū 7 logos ꝑmo. ide etymologia.i.tractat⁹ de veritate omnium p̄tiumoꝛatiōis abſolute 7 ſic ſumpta eſt tercia p̄s illius libꝛi.

Ethiopeia.ab ethis qđ ē mos 7 poio pois.i.fingō gis dicitur hec ethiopeia peie.i.ꝑfirmatio moꝛ in q̄ hoīs pſonam fingimus.p exp̄imēdis effectibus etatis ſtudij.fortitudinis leticie.ſenſ⁹ meroꝛus audacie ꝑm hug. Papias dicit.ethiopeia eſt cū ſermonem ex aliena pſona inducimus.vt cum fingimus perſonam mulieꝛis vel vocem.

Ethiops p ps.ſcribitur qđ cognoſci poteſt ad gtūm q̄ foꝛmatur a ntō interpoſita i.et coꝛ.pnl'.taꝫ in ntō q̄ in genitiuo.7 ſicut dicit hug. Ethiopes dicti ſunt acham.qui vocatus eſt chus.a quo oꝛiginem traxerunt. Chus.n.hebꝛaica lingua ethiops interp̄tat'. et hinc ethiopia pie.fe.ge.qđ iterp̄tatur tenebꝛe. vnde ethiopicus ca.cū.et ethiopi⁹ pia piū.ambo gentilia.

Ethis grece latine dī mos.et accētuat' in fine.

Etna etne.mōs ſicilie ex igne 7 ſulphure dict⁹. Inde et gehēna ꝑm Pap̄.

Ethnic⁹ ca cū.pnl'.coꝛ.i.gētil'.et dī ab ethnos.

Ethnos grece latine dī gēs.7 accētuat' in fine.

Ethꝛa etꝛe.in ether exponit'.

Ethꝛonus na nū.q̄ nullū hz thꝛonū.ſ.qui nullā regni ptē hz.et ꝑpo.ab e.7 thꝛonus ni.q̄ſi extra thꝛonum .7 coꝛripit thꝛo.

Etnā ē cōiūctio cauſalis vel copulatiua. vl' ꝑm diuerſa adiuncta alteri⁹ ſpecici eē pōt.et eſt ſecunda litera t. in Papia.

E ante V

Eu.voꝛ reſpōdētis.aduerbiū ē.

Eus.voꝛ vocant 7 adū.ē ꝑm hug.et Pap̄.dicit Eu voꝛ reſpondentis. Eus vo adū.ē vocantis. Eu grece latine dī bonuꝫ. Inuenitur etiā heu aſpiratū .7 tūc ē interiectio dolent 7.

Eua interp̄tatur vita ſiue calamitas ſiue ve. Vita. quia oꝛigo fuit naſcendi. Calamitas et ve.quia ꝑpter p̄uaricationem cauſa extitit moꝛiēdi.a cadēdo.n.nomen aſſumpſit calamitas quaſi cadamitas. Vel ideo vita et calamitas eſt dicta. quia mulier ſepe eſt viro cauſa ſalutis.et ſepe calamitatis et moꝛtis oꝛigo qđ ē ve. Quare eua fuit facta de coſta ade dicā in mulier. in m.līra.

Euagino nas.in vagina vide.

Euan tis.maſ.ge.i.bacbus dict⁹ ſicꝫ voce ſacrificātium ꝑclamantium euoe. Vel dicitur ab eu.quod ē bonum. Item euan tis.quaſi bonus deus.

Euangelium.bona annūciatio interp̄tatur. Grece enim eu bonum.latine angelus nūcius interp̄etatur ꝑm Pap̄. Hug.autem dicit q̄ angel⁹ dicitur ab agyos id eſt ſanctus. Inde dicitur hoc euangeliū.i.annūciatio.quod compo. cum eu. qđ eſt bonum u. vocali conuerſa in conſonantem.7 fit euangelium id eſt bonum nuncium. Vnde hic euangeliſta ſte.qui euangelium compoſuit.et euangeliſo ſas.i.euangelium annūciare. Vnde patet q̄ euangeliuꝫ ſcribitur per ſimplex u. Et vt dicit Hiero.in epiſtola ad gal. Nō debem⁹ putare in verbis ſcripturarum eſſe euangelium.ſed in ſenſu.non in ſupficie.ſed in medulla.non in ꝑmonum foliꝭ ſed in radice rationis. Itez in originali ſup.xiiij. Marci. In euangelicis inquit ꝑmonib⁹ ſemper litere inuctus eſt ſpiritus.et quicquid p̄mo frigere videtur aſpectui ſi tetigeris calet. Vide in theologus. Itē de q̄tuoꝛ euāgeliſtis figurat 7 p quatuoꝛ facies in ezechiel dicam in marcus.

Euanidus in vanidus ē.

Eubaſis vel ebaſis ſine u.ꝑm q̄ſdā .vide in ebaſis et

in quarta pte.in ca.de coloribus rhetoricis

Eucharis.eu qđ ẽ bonũ cõpo. cũ caris qđ ẽ gĩa ⁊ đf hic et hec eucharis huius eucharidis.i.hõ bñ gratiosꝰ et cor.ca. Eccl.vj. et lingua eucharis in bono homine abundabit.

Eucharistia.Charis qđ ẽ gĩa ꝓpo. cum eu.qđ ẽ bonũ.et đ̃ hec eucharistia stie.i.bona gĩa. vel gratiarũactio. Vñ etiam eucharistia đ̃ sacramentum panis ⁊ calicis.s.sacrificiũ corpis ⁊ sanguinis xp̃i .quasi bona gratia. Quid est.n.melius.quid gratiosius corpore et sanguine xp̃i.certe nihil. Vñ eucharisto stas.i.gratulari.vide in missa.et in communio.

Euchius.ab eu qđ ẽ bonũ ⁊ chios filiꝰ.ꝓpo.ƀ euchiꝰ chij.s.bachus.i.bonus filius quo nomine eum iupiter nominauit cum gigãtem interfecit. Vel potius componitur euchius ab eu.⁊ yos qđ ẽ filius et interponitur ch.

Eudoxia xie.fe.ge.i.bona gloria claritas.et cõponit ab eu quod est bonum et doxa quod est gloria quasi bona gloria.

Eudulia lie.fe.ge.ꝓpo.ab eu.qđ ẽ bonũ ⁊ dulia qđ ẽ fuitꝰ. Inde ƀ edulia lie.q̃si bonũ fuitiũ.

Euẽtus ab euenio nis.đ̃ ƀ euẽtus tus .i.casus finis p̃ncipiũ. Vñ ouiđ.epi. Exitus acta ꝑbat careat successibus opto. Quisq̃s ab euẽtu facta notanda putat De p̃dictis tribus significationibus dicit q̃dã Euẽtꝰ dic p̃ncipiũ finẽ quoq; casum.

Euestigio.i.cito et ꝑtinuo.statim.et ꝓpo.ab e.et vestigiũ ſm bug.ƀ dic q̃ in veritate nõ ẽ ƀ cõpositõ.sed irregularis vocñ ꝓgenies.et hoc iõ.q; casus cũ sua p̃po sitione fungitur loco adũbij. vl adverbial determinationis. Vñ p̃nt casualia cũ suis p̃positiõibꝫ ad interrogatiões aduerbioꝝ responderi.vt q̃ vadis ad vrbẽ quãdo facies ƀ.euestigio id est citovel statiz vl mox.

Eueus filius chanaã.a quo dicti sunt euei . Ipsi sũt et gabaonite.de ciuitate gabaon.qui supplices venerũt ad iosue.⁊ acuit pnl.eueus.

Eufemia mie.i.bona fortuna ab eu qđ ẽ bonũ. Vñ q̃dã virgo dicta ẽ eufemia.q̃si bene fortunata.

Eufonia in ꝑsa acuit pnl.in coloribꝫ rhetoricis ẽ in quarta pte.

Eufortuniꝫ tunij.i.bonum fortuniũ ab eu quod est bonum ⁊ fortunium.

Eufrates huius eufratis vel eufrate mas.ge.et ƀ eufrate hnꝰ eufrates.fluuius ẽ mesopotami e.de paradiso exiens copiosissimus gẽmis.qui per mediam babyloniã influit hic ab vbertate nomẽ accepit. Nã hebraice eufrata fertilitas interp̃tatur. Mesopotomiã in q̃busdã locis ita irrigat sicut nilus alexandriã ⁊ pdu.pe. Lucanꝰ Tigris ⁊ eufrates vno se fonte resoluũt. Itẽ aurora. Frugifer eufrates natat ƀ q̃ plurima ꝑfert. De vltima aũt syllaba p̃t dubitari quõ accẽtuet.ad hoc dico q̃ eufrates tis et casus ab eo descẽdentes nõ debẽt in fine accẽtuari. Sed hoc eufrate tes.⁊ casus ab eo veniẽtes đ̃nt accẽtuari in fine sicut in penthecoste stes. Eufratẽ quãdo scribitur p̃ m.descẽdit ab eufrates tis.et sic non accẽtuat in fine.sed quãdo scribit p̃ n.descendit ab eufrate tes .et tũc acuit in fine sicut penthecostẽ.et sic de similibꝫ dicas.

Eufrateus tea.teũ.đ̃ ab eufrates fluuio.sed euffrateus p̃ duo f.ab effrata venit. Vide supra in effrateus. et acuitur penultima.

Euge aduerbiũ ẽ.p̃t etiã q̃nq; cẽ interiectio ⁊ ẽ euge aliq̃ exultatorium vl exultantis. Matƀ.xxv. Euge serue bone et fidelis.quia sup̃ pauca fuisti fidelis. sup̃ra multa te constituam intra in gaudium dñi tui. euge.i.bñ tibi sit.ſm crisо. Vl ſm rabanũ. Euge dicitur q̃si ad bonũ genitꝰ.ab eu qđ ẽ bonũ et genitus.et videtur esse compositio sed potius est etymologia.et

sic est exultatoriũ vt dixi vl applausoriũ. Glosa antez dic. Gaudens dñs in gaudiũ intrare inbet.et sic ẽ congaudentis. Item euge aliquãdo ẽ irrisoriũ. Psal. Dilatauerũt super me os suum et dixerũt mihi euge euge viderunt oculi nr̃i ꝛc.et sic ẽ euge irrisoriũ vt dixi. vel exprobratoriũ siue exprobrantis. Item euge ẽ exhortatorium. Dropbets. Non dicãt in cordibꝰ suis euge euge anime nostre.nec dicãt ꝛc. Itez euge aliq̃ est adultatorium. Psal. Ferant confestim ꝓfusionez suam qui dicunt mihi euge euge. Inuenitur etiaz euge aduerbiũ positũ nominaliter ꝑ adulatione vel adulatoria laude. vnde psius. Euge tuum et velle .nam velle ƀ excute tuũ.q̃si.dicat excute.i.remoue tuũ euge i.tuã adulationẽ et tuũ velle.

Eugenes. penl.cor.greci dicũt qđ nos ingenuos vl nobiles.i.boni generis dicimus.

Euidẽs ab e.et vidẽs ꝓpo.hic et ƀ et ƀ euidẽs tis ge. om.i.clarus vel aptus et ꝓpal. vnde ƀ euidentia tie.i. aptio vel claritas.et compo.cuz in ⁊ dicitur ineuidẽs ge.om.i.obscurꝰ vl inaptus.et sillr ꝓpal. Inde in euidentia tie.i.obscuritas.et cor.ni.

Eulat filius chus.a quo getuli.i.mauri. Itẽ eulat dicitur ꝑriũ terre ſm Pap.

Euiro ab e.et viror ꝓpo.euiro ras.pnl.pdu.debilitare.eneruare. Itẽ euiro ras.põt ꝓpo.ab e.et vir et tunc cor.pnl.et ẽ euirare.i.castrare debilitare.

Euitaneus nea.neũ.in euuz exponitur.

Euiternus in euũ vide.

Euito tas taui tare.i.valde vitare.vl euidẽter vitare vñ ƀ ⁊ ƀ euitabilis et ƀ le.vnde euitatus ta tũ.i.valde vitatus vel euidenter vitatus. Item euitatus põt cõponi ab e.et vita.et tũc euitatꝰ .i.vita p̃uatus .vñ dic Pap. Euitatus vita p̃uatus.i. pterritus.

Eulogium gij.ab eu bonum.et logium.et est eulogium sapientia vel bona fama. vel testimoniũ vel cantus. Item eulogia dicuntur laudes electe.et summatim collecte.vt siquis in imagine alicuius laudes scribat eulogia dicũtur. Item ab eu quod est bonum.et logos componitur hec eulogia gie.et sunt eulogie benedictiones.salutationes.⁊ bone donationes. Vnde in decretis.xviij.dis.de eulogijs ad sacra concilia constitutis.et hinc eulogicus ca.cum.et eulogius gia.gũ id est benedictus.

Eumenis dis.fe.ge.furia infernalis.q̃si in bono deficiens.ab eu qđ est bonũ et mene defectus. ⁊ cor.penl. vnde grecismus. Eumenides quia deficiunt bonitate vocantur.

Eunuchia chie.in enuchꝰ exponit.

Eunuchizo zas in eunuchus ẽ.

Eunuchus chi.mas.ge.grecũ ẽ.i.spado.et hinc eunuchizo zas.et eunucho chas.i.eunuchũ facẽ.et ƀ eunuchia cie.i.facies. Gz pluralit eunuchie arũ.sunt delicie.et đ̃ eẽ cõpositũ eunuchus ab eu qđ ẽ bonũ. et niche victoria.

Euo euas.i.insanio et euare inuenit pro euacuare et fugere ⁊ đ̃ ab euan tis.

Euocatio ẽ quedã figura allothece q̃ ꝓtinet sub synthesi.de qua dixi in quarta pte in ca. de alliotheca vbi egi de synthesi.

Euphemismos. vide in coloribus rhetoricis.

Eupolis. Eupoleos grece latine eupolis facit.i.bona ciuitas.sic et silia ſm Pap̃.et ꝓpo.ab eu qđ ẽ bonũ et polis ciuitas et ẽ fe.ge.et cor.po.

Eupriepia pie .pulchritudo decor ſm Pap̃.

Euripꝰ. Ripa ꝓponit cũ eu qđ ẽ bonũ. et đ̃ hic euripus pi.i.maris estuatio. vel locus in mari piculosus. vñ sic dicitur quasi bona ripa p̃ cõtrariuz. Boetius. Estuãtis more fertur euripi.ſm bug. Pap̃.xo dicit Euripꝰ est reductio maris vel aquarũ. qđ fit ſm cre-

mentum vel decrementū lune. ꝛ ꝓdu. ri.
Euroauster stri. masc. ge. vētus collateralis austro sic dictus. q: sit inter eurū ꝛ austrū. ꝛ cōpo. ab euro et auster. Inuenit etiā euroaquilo. vide in triphonicus.
Europa fuit filia agenoris regis libie quā iupiter ab africa raptam cretam aduexit. ꝛ ab ea tercia ptez mundi europā vocauit. Vñ europius pia. pium. ꝛ europicus ca. cum. Et nota q tres sunt ptes mundi. s. europa. libya. ꝛ asia de quib Lucanus in sexto. Europā miseri libyā asiamq timere.
Eurus. ab eos eoy dī hic eurus euri. ventus flans ab oriente. q̄si ab eo ruens. vide in tripbonicus.
Eus vocantis aduer. est. vide supra in eu.
Eusebia bie. i. pietas vñ eusebius. i. pius ꝛ est cōpositum eusebia ab eu qđ est bonum. ꝛ sebes qđ est pietas. Vñ ꝑm cōpositionē eusebia. i. bona pietas. Hinc etiā grece ciconia dī eusebes. i. bone pietatis auis. Fert em q sicut alit a parentib dum parua est ita postmodu senes parentes alat. ꝛ corri. bi. ꝑm vsum. vide de hoc in ciconia.
Eustochium. Eucbis qđ interpretat fortuna componitur cum eu qđ est bonū. et cōponit hoc eustochiū. i. bene fortunata ꝛ est fe. ge. q: qualitas vocis essentiā rei non mutat.
Eutuciani quidā heretici dicti ab eutice constantinopolitano abbate. qui xp̄m post humanā assumptionē negauit existere in duab naturis. sed solā diuinā asseruit in eo esse naturā ꝛ ꝓdu. a.
Euum ab hoc infinitiuo esse hoc euū dī. i. seculū vel tps vel spacium qđ cum mundo cepit esse. Euū etiam est p̄sentiarius status oīm q̄ sunt ꝛ fuerunt ꝛ futura sūt id est in cuius p̄tia sunt oia p̄terita ꝛ futura tanq̄ p̄sentia. Vñ euiternus na. nū. Et euitaneus nea. neū. i. q durabilis.

E ante X

Ex. modo pro extra accipit. vt excludo exlex. Modo priuatiuū est. vt explico exoro. Modo intentiuū vel p fectiuū est vt exoro explico efficio extendo. Item ex p positio interdū p valde accipit sicut excelsus. Interdum p extra vt exul ꝑm papi. Cum quib aūt lr̄is in cōpositiōe ponat ex ꝛ cū quib e. dixi supra in prima pte de syllaba vbi egi de hac lr̄a x. Que aūt sit dūa inter de et ex habes in de.
Exacerbo bas. cōponit ab ex. ꝛ acerbo bas. qđ nō est in vsu. ꝛ ē exacerbare vuas acerbas colligere exaspare
Exacero ras. i. ab acere purgare ab ex ꝛ acero cōponitur. ꝛ cor. c.
Exactio onis. fe. ge. iniusta petitio. Et deriuat ab exigo gis actū tu. u. in i. ꝛ addita o. fit exactio.
Exactor. ab exigo gis dī hic exactor toris. i. iniustus petitor.
Exactus cta. ctum. vide in exigo gis.
Exaggero ras. raui. cōpo. ab ex et aggero ras. Et est exaggerare valde aggerare. attollere maius facere. sicut est illud euangelq. Et tu capharnaū q̄ vsq̄ ad celū exaltata es. Non quidē vsq̄ ad celū capharnaū exaltata erat. sed eius nimiā supbiam exaggerat.
Exalage. cōtinet sub syntbesi. vide in q̄rta pte in ca. de coloribꝫ rbetoricis.
Exalto tas. i. in altū tollere ab ex ꝛ alto tas.
Examē minis. i. filū mediū quo trutina ꝛ statera regit et lances equant. Vñ ꝛ in lanceis amentū dī. vel examen dī lingula q̄ in foramine trutine vertit huc ꝛ illuc ꝑm quā cōsiderat eq̄litas pōderatorū. vñ et examē dī iudiciū. discretio. ꝓbatio. inquisitio. Examen etiaz dī apum cōgregatio. ꝛ p translationē boim. vñ examino nas. nani. nare. i. ꝓbare equaliter iudicare vel discutere. ꝛ diligenter inquirere inuestigare.
Examussim aduer. cōpo. ab ex ꝛ amussis qđ est plumbatū cementariorū. Et inde examussim aduer. i. valde sine dubitatōe. ꝛ oīno sine dubitatiōe. Nam ꝓpositio in hac cōpositiōe auget. vñ prīs. vides ergo p seipsam syllabā deficere p̄dictorū rōne. nec aliter posse examussim tractari nisi posita sit in dictione.
Exanclo clas. i. haurio. vide in anclo clas.
Exancoro ras. i. ancorā euellere. nauē dissoluere ꝛ cōponit ab ex ꝛ ancoro ras. ꝛ est verbū actiuū vel pōt cōponi ab ex ꝛ ancora ancore.
Exanguis. ab ex ꝛ sanguis cōpo. hic ꝛ hec exanguis et hoc exangue. huius exanguis. i. extra sanguinē vel pallidus. ꝛ est triū syllabarū tam in ntō q̄ in gtō.
Exanimis. ꝛ exanimus dī. ꝛ cōponit ab ex et animus. vide in animus.
Exanimo mas mauī mare. i. debilitare perterrefacere ab ex ꝛ animo mas. vñ exanimatus ta. tū. i. debilitatus. pterrefactus. cōsternatus. Hester. xv. Et pene exanimata est.
Exaplois. dī ab exa qđ est sex. et plois qđ est plica q̄si sex babes plicas. i. sex collūnellas. ꝛ ꝑm quosdā dz. pferri exaplis qđ est triū syllabarū. Dy em̄ est diphtbōgus greca q̄ sonat i. tam apud nos q̄ apud grecos. Hiero. in ꝓlogo Iosue. vt p grecorū exaploys q̄ ꝛ sumptu ꝛ labore maximo indiget. editionē nr̄am habeāt. ꝛ ponit exaploys hic p sex exēplaribꝫ vel interp̄tationibꝫ.
Exaro ras. i. describē. vel valde arare ab ex ꝛ aro aras cōponit. ꝛ cor. a.
Exartuo as. i. diuido ab ex ꝛ artuo as. cōponit.
Exascio as. i. dolare ab ex ꝛ ascio as.
Exaspero ras. raui. ab ex. ꝛ aspero ras. cōpo. ꝛ est exasperare. exacerbare vel cōmouere vel facere asperum.
Exautoro ras. vñ exautorat⁹ ta. tū. in autoro as. vide
Excandesco scis. inchoatiuū. i. incipio candere. ab ex. et candeo des. addita co. fit excandesco scis.
Excaturiso sas. in scaturio exponit.
Excauo uas. pnk. cor. ab ex ꝛ cauo uas. verbū actiuꝫ Iob. xiij. Lapides excauant aque.
Excedo dis. excessum excedere. exire. extra cedere. ꝛ excedo. i. excello. vel transcendo vel supo ꝛ ꝓdu. ce.
Excedra dre. ab ydor vel ydros. qđ est aqua. dicit hic ydrus vel hec ydra serpēs equaticus. De ydra legit q fuit draco multorū capitū qualis fuit in leerna palude ꝓuincie archadie. Hec latine excedra dī. q: vno cesotria capita excrescebant. Sed ꝫ fabulosum est. Nam cōstat ydram locū fuisse vomentē aquas vastantes ciuitatē vicinā. in q̄ vno meatu clauso multi erūpebant. Qđ hercules videns loca illa cōbussit. ꝛ sic aque meatus clausit. vñ ꝛ ydram dī interfecisse. Et scias q in aliquib libris scribit excedra p d. ꝛ tunc est etymologia. excedra q̄si excelsa ydra. in aliquib pert. excetra q̄si excelsa tria ꝛ ista lr̄a cōior est. ꝛ habet mediā naturaliter ꝓdu. Excedre aūt cōpat bieronimus emulū suū ꝓpter detractōis sibilū. vel forte q: qñ aufert vna via detrahēdi inuenit detractor aliā viā vel plēs. Vñ in ꝓlogo esdre dicit bieronymus. Itaq̄ lz excetra sibilet victor q̄ sinon incēdia iactet. Sinon aūt fuit quidā ꝓditor cuius insidijs capta fuit troia. ꝛ ideo dī victor. cui cōpat bieronymus emulū suū detractōis incēdia iacientē
Excelleo les. in excello lis. vide.
Excello. Cello lis. vel celleo les. cōpo. cum ex ꝛ dī excelleo les lui. vel excello lis. culi vel lui. culsum vel celsum. Excelleo neutrū est ꝛ absolutū. ꝛ cōstruit tm̄ cum ablatiuo. vt iste excellet sapiētia. Excello lis transitiuū est. ꝛ cōstruit cum actō ꝛ dtō in eodem sensu. vt iste excellit illum. ꝛ ꝑm hoc est actiuꝫ. ꝛ iste excellit illi. ꝛ est idem sensus. ꝛ ꝑm hoc est neutrū. vñ excellens ge. oīs ꝛ hec excellentia tie.
Excelsus. Celsus cōpo. cum ex. ꝛ dī excelsus sa. sum. ꝛ cōpat. excelsus sior sissimus. vñ excelse sius. sissime. Et hec excelsitudo nis. i. altitudo sublimitas.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Excendo dis.i. valde accendo ab ex 7 candeo des.
Exceptorius ria.rium.dī ab excipio pis. Exceptoria sunt q̄ excipiunt vel debent excipi.
Excerpo pis.cerpsi.cerptum.i.extra carpe.eligere.extrabere 7 cōpo.ab ex.7 carpo pis.
Excessus sus.ab excedo dis.
Excetra tre.vide in excedra.
Excidiosus sa.sū.i.plenus excidio 7 dī ab excidiū dij.
Excidium cidij.i.destructio vel euersio vel casus 7 p̄t derivari ab excedo dis.i.destruere vel cedere. et dī ab excido cidis.p̄to cadere. Et ſm hoc antepenul. corri. siue ci.
Excido dis.di.sum.i.extra vel valde cedere vl̄ destruere vel euertere.7 cōpo.ab ex.7 cedo dis.cecidi 7.pdu. ci.vbiq̄. Item excido dis cidi.pōt ꝓponi ab ex 7 cado dis.7 tunc caret supino 7 cor.ci.vbiq̄. Et est excidere. extra cadere vel ex aliquo cadere.
Exciduus dua.duū.qđ facile cadit ab excido dis dī.
Excieo es.ciui citū.i.,puocare.cōmouere.et cōpo.ab ex 7 cieo es.ciui.citū.7 cor.pnl. istud supinū excitum et tunc ab eo descendit hoc frequētatiuū excito tas pnl. corr. Item dicit excio cis.ciui.citum.et tunc excitū tu. pnl.,pducit.q̄ a cieo citū nō venit immo citū.7 tūc ab eo derivat excito tas penul.,pducta. Unde patet q̄ in illo rūsorio cōgrue pōt dici. Excita dñe potentiā tuā. ita q̄ penultima de excita sit longa vel brevis.
Excillare.i.cum vxore esse.
Excindo.ab ex.7 scīdo dis.ꝓpo.7 abijcit s.x.p̄cedēte
Excio cis.ab ex 7 cio cis.vide in excieo es.
Excipio.ab ex 7 capio cōpo.excipio pis.excepi. Et est excipe.eligere.extrabere.extra capere.sup alia capere.recipe latenter capere.invadere.7 p̄tinet ad insidiatores.
Excipulum li.i.venabulum ab excipio pis.q̄ excipiat aprum venientem.
Excipuus a.um.i.p̄cipuus 7 melior.ab excipio pis.q̄ meliora solent excipi 7 eligi quasi extra alia.
Excito tas.tani.in excieo es.exponit.
Exclamatio exponit in q̄rta p̄te in ca. de coloribꝫ rhe.
Exclusor sōris.mas.ge. q̄ et exclusarius dī.i.ianitor q̄ foras excludit boies.7 dī ab excludo is.7 ,pdu.clu.
Excodico.ab ex et codex ꝓ trunco cōponit excodico cas. Et est excodicare circa codicē.i.truncū apire terram 7 velut lacum efficere.
Excolens.ab excolo dī hic 7 hec 7 b excolens tis. qui excolit. vel purus 7 delicioſe 7 diligenter patus.7 tunc cōpat excolēs tior.simus. Un̄ ioannes cassianus dicit Excolentiores cibi aīe non adimunt puritatē si cū moderamine sumant.
Excolitus ta.tum.i.bñ cultus 7 diligenter 7 dī ab excolo lis.7 cor.li.
Excolo las.lani. Un̄ excolans tis.oīs gen.i.purgans vel emittens discutiens. Math.xxiij. Excolantes culicem.i.minima discutientes.camelū aūt glutientes.i.maioribꝫ p̄ceptis nō curantes. Et cōponit excolo las. ab ex 7 colo las.vide in colo las. Inuenit etiā excolo lis tercie ꝓiugatōis ab ex 7 colo lis.vide in colo lis.7 p̄t. co.excolo q̄n est prime.cōiugatōis.ß q̄n ē tercie corri.
Excōicatio onis.vide in excōico.
Excommunico cas.cani.care.extra cōionem facio cōmunione p̄vare 7 est actiuū. 7 cōponit ab ex et cōico cas.vn̄ excōicatus ta.tum.7 hec excōicatio onis. Et scias q̄ duplex est excōicatio. Una est minor que separat tm̄ a p̄ticipatione sacrorum.sed nō a cōione fideliū Et ideo taliter excōicato licet cōicare sed non licet ei sacra conferre. Alia est maior excōicatio 7 hec separat hoiem a sacramentis ecclesie 7 a cōione fideliuz.7 ideo tali excōicatione excōicato cōicare non licet. Dz q̄ ecclesia excōicationem ad medelam non ad iudicium inducit.7 excipiunt ab hac generalitate quedam in quibus cōicare licet, scz in his que p̄tinent ad salutem. q̄ de talibus licite homo cum excōicato loqui potest.7 etiam alia verba inserere . vt facilius salutis verba ex familiaritate recipiant. Excipiunt aūt quedaz p̄sone ad quas specialiter p̄tinet,puisio de excōicatis scz vxor seruus.filius.rusticus 7 seruiens. Sed hoc intelligendum est de filijs non emancipatis al's tenent vitare patrem excōicatum. De alijs aūt intelligit q̄ licet excommunicato cōmunicare.si ante excōicationem ei se subdiderunt non aūt si post. Quidā vero intelligunt ecōuerso.s.q̄ superiores possint licite cōmunicare inferioribus excōmunicatis. Alij vero contrarium dicunt. sed adminus in bis eis cōmunicare debēt in quibꝫ sunt eis obligati.quia sicut inferiores obligant ad obsequium superiorum.ita superiores ad ꝓuidentiam inferiorū. Sūt etiā quidam casus excepti.sicut q̄n ignorat excōicatio et q̄n aliqui sunt pegrini.7 viatores in terra excōicatorum qui licite possunt ab eis emere vel etiā accipe elemosynam.7 sil̄r si aliquis videat excōicatum in necessitate.q̄ tunc ex p̄cepto charitatis tenet ei ꝓuidere. vñ versus. Utile lex humile res ignorata necesse.vt vtilitas referat ad verba salutis.lex ad matrimoniū.humile ad subiectionem.cetera patent. In quibꝫ aūt vitandus sit excōicatus patet in his versibus. Si p̄ delictis anathema quis efficiat. Os orare.vale.cōmunio mensa negat.
Exconsul inconsul est.
Excors.ab ex 7 cor.ꝓponit hic 7 hec 7 hoc excors dis id est iners fatuus insipiens. 7 dī excors dis.oīs ge. q̄si extra cor. Et in eodē sensu cum e.7 dī ecors dis.oīs gene.q̄si sine corde. Un̄ Horatius in epi. Sub dña meretrice fuisset turpis 7 ecors.
Excrementū.est qđ superexcrescit.vt in arboribꝫ qđ putat.seu qđ expuimus ſm pap.7 dī ab excresco scis.vel ab excreo.
Excreo as.aui.are.i.expuere 7 p̄jcere.7 cōpo.ab ex. et screo as.7 abijcit s.p̄cedente x.
Excretus ta.tum.pnl.,pdu.dī ab excresco scis.
Excubie arum.i.vigilie custodie.insidie.7 derivat ab excubo bas.
Excubo bas.i.vigilare cā custodie. q̄si extra cubare. qđ faciunt qui ciuitates vel castella vel castra custodiunt de nocte.7 cōpo.ab ex.7 cubo as. Potest etiā dici excumbo bis.ab ex 7 cumbo bis.in eodē sensu 7 cor.cu. excubo bas.vide in cūbo bis. Excubare etiaz ſm pap. dī p̄foribꝫ invigilare.
Excudo dis.di.cusum cudere.i.feriendo ejicere.i.extra cudere.7 cōpo.ab ex.7 cudo dis.7 pdu.cu.
Excurso sas.verbū frequen.7 format ab excursu supino de excurro ris.u.mutata in o.
Excuso sas.sani.sare.q̄si extra cusionē ponere q̄si nō cudere. Vel excutere dī q̄si frequenter cudere. vt ille qui excusat sit extra malā famam.7 cōpo.ab ex. 7 cuso as.qđ est frequen. de cudo dis.cuso. Et scias q̄ homo multipliciter et libenter se excusat. Un̄ di. Bern. de gradibus humilitatis.multis modis fiunt excusationes in peccatis. Aut em̄ dicit qui se excusat nō feci.aut si feci benefeci.aut si male nō multum male.aut si multum male.nō mala intentiōe. Si aūt 7 de illa sicut adā et eua.cōuincit aliena se nitit excusare ꝓfatione. Sz sic p̄caciter etiā apta nō defenderet.q̄n occultas 7 malas cogitationes cordi suo aduenientes humiliter revelaret abbati. vide in vbi. Et addit Bern. Licet em̄ genera hec excusationis eatenus male indicent.quatenus orē ꝓphetico verba malicie appellant.multo tm̄ periculosior est fallax atq̄ supba cōfessio. q̄s p̄nicat 7 abstinata defensio. Nonnulli em̄ cū de aptioribus arguūtur scientes q̄ si defenderent nō crederet.subtilius inveniunt argumentum defensionis.verba respondētes dolose confessionis. Est quippe vt scriptum est.qui nequiter humiliat se. Et interiora eius plena sunt dolo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Vultus demittit. ꝓsternit corpus. aliquas sibi lachrimas extorquent si possunt vocem suspirijs. verba gemitibus interrūpūt. Gloriosa res est humilitas. qua ipsa quoq; superbia palliare se appetit ne vilescat. sed hec cito tergiuersatio a plato deprehendit. si ad hanc superbā culpā nō differat penā. Vasa figuli ꝓbat fornax. et tribulatio vere penitentes discernit. Qui em̄ veraciter penitet. laborem pnie non abhorret. sed quicquid sibi p culpa quā odit iniungit tacita conscia patiēter amplectitur.

Execro. ab ex et sacro cras. cōponit execro cras. ꝫ frequentius inuenit execror craris. in deponenti. et est execrari. maledicere. excōicare. extra sacrū facere. et corr. e. sine penul.

Exedra dre. i. cathedra thron⁹ sedes. sella suggestus. vel exedra est camera secreta. vel locus thesauri. vel locus subselliorū. i. absida vel camera. vel locus quidam sepatus modicū a ptorio vel a palatio. vel exedra genus est fenestre q̄ exterius dilatat. sed interius coartat. Itē inuenit exedra ꝑ gazophilacio. et etiā ꝑ thalamo. et corr. penul.

Exemplū. ab ex et amplus pla. plā. dī hoc exemplū qđ fit ad instar alterius. vñ hoc exemplar aris. ad cuius similitudinē fit. vñ exēplo plas. verbū actiuū. vñ quidā Exemplar genus est. exemplū qđ trahis inde. Vel exēplar liber est exemplū qđ trahis inde. Et est exemplus alicuius dicti vel facti ptriti ꝓpositio cum certi autoris noīe. vt oēs ꝑ supna patria laborare debemus. sicut fecit aplus qui tot verbera passus est. Item exemplus est quedā spēs argumentationis. et ſm hoc exemplū est qñ fit pcessus ab vno pticulari ad aliud. athenienses pugnare contra thebanos est malū ergo thebanos pugnare contra forenses est malum.

Exēptus ta. tū. dī ab eximo mis. et dī exēptus subtractus. sublatus. extractus. q̄si ex aliq̄ emptus. i. tractus.

Exenīū. ab exenos qđ est pegrinū dī hoc exenīū nūmunus puū. et qđcunq; munus mittit alicui qđ vulgo dī et gallice plent. et cōpo. hoc exenium ꝑ eodē ſm hug. Pap. di. exenia. pmia. dona. munera. bñficia. Eccl. xx. Exenia et dona. excecant oculos iudicū.

Exensis. Sensus cōponit cum ex. et dī hic et hec exensis et hoc se. i. extra sensum.

Exentero ras. raui. rare. q̄si exintrare dī. i. que intra sunt extrahere. Exentera em̄ dicunt intestina q̄ sic dicunt q̄si exintra. et cor. pnl. exentro.

Exequie. ab exequor q̄ris. dī he exequie quiarū. officium mortuorū. et obsequia q̄ fiunt circa sepulturā. vñ hic et hec exequialis et hoc le. ad exequias ptinens. vel res exequiarum.

Exaequo quas. quaui. quare. ab ex et equo equas. et scribit ꝑ ae diphthongum exaequo.

Exequor. ab ex et sequor q̄ris. cōpo. exequor q̄ris. i. extra alia sequi aliquid pficere ad effectū ducere. instare ad aliquid faciendū. Vñ executio dī effectus et abijcit s. pcedente x. et corr. e. exequor.

Exerceo ces. cui. citum. ab ex et arceo ces. et est verbus actiuū. Et est exercere opari expiri extra arcere.

Exercito ab vltimo supino de exerceo ces. exercitu u. in o. mutato fit exercito tas frequen. vñ exercitatus tatum. Et nota q exercitus dī ꝓprie defatigatus. Sed exercitatus artib⁹ assuetus et instructus.

Exercitus. ab exerceo ces. dī hic exercitus tus. i. collectio hoim in expeditōe. vñ dī hoc exercitiū cij. et adiectiue exercitus ta. tū. et dī exercitus ꝓprie defatigatus. et scribit ꝑ t. in penultia exercitiū. ß t. habet sonū de c.

Exermis. ab ex et armo cōponit hic et hec exermis. et ß me. i. extra arma. et exermus ma. mū. idem.

Exero. ab ex et sero ris. ꝓpo. exero ris. rui. tum. i. foras emittere vel nudare manifestare. vñ exerto tas. freqn. Et exertus ta. tū. et corr. pnl. exero ris.

Exesus. ab exedo dis. qđ cōponit ab ex et edo dis. dī exesus sa. sum. i. corrosus. extra vel valde esus consumptus. euacuatus. et ꝓdu. pnl. exesus.

Exhalo las. ab ex et halo las. cōpo. exhalo las. lui. re. i. foras emittere. redolere vel de vita recedere et est neu. sicut et suū simplex et ꝓdu. ba.

Exhaurio ris. ab ex et haurio. in hauro vide.

Exhaustus ta. tum. i. cōsumptus euacuatus extenuatus ab ex et haurio ris. et ꝓponit cū in. et dī inexhaust⁹. i. nō exhaustus.

Exhebenus ni. fe. ge. quedā gēma ꝑciosa et candida q̄ aurifices aurū poliunt. et cōpo. ab ex et hebenus.

Exheredo das. ab ex et heredo das cōpo. et ꝓdu. re. vide in heredo das.

Exhibeo bes. bui. bitū. cōpo. ab ex et habeo et corr. bi. et est exhibere oñdere vel pntare vel dare.

Exhortor taris. ab ex et hortor cōpo. in hortor vide.

Exitialis. in exitiū est et ꝓdu. a.

Exitiolum li. dimi. paruū exitium.

Exitium. ab exitus dī ꝑ exitū ti. i. tormentū vel mors clades. calamitas. casus aduersus exitus malus. Vñ exitiosus sa. sum. et hic et hec exitialis et hoc le. periculosum. vel qđ infert exitium.

Exigo. Ago cōponit cum ex. et dī exigo gis egi. actū. qđ hz q̄nq; significatōes. Qñ exigē. i. expellē. et exigē. i. pficē et exigē. i. iniuste petere exigere qñq; simplr ponit ꝑ requirere vel petere. et exigere. i. extra vel vltra agere et exigere. i. diuidere. Vñ exactor ta. tū. Secdo mach. vltimo. Sicut em̄ vinū semp bibere. aut semp aquam contrariū est. alternatim aūt vti delectabile. ita legentibus si semp exactus sit sermo nō erit gratus. Exactus. id est pfectus exquisitus delectabilis.

Exiguus. ab exigo gis. qđ est diuido dis deriuat exiguus gua. guū. i. puus. qđ em̄ est exiguū alterius eget suffragio ſm hug. Pap. vero dicit. Exiguus imbecillis infirmus multū egens paruus.

Exilio lis. liui. vel lui. exultū exilire. i. extra vel valde salire. vñ exulto tas. et cōpo. exilio ab ex et salio salis. vide in salio salis.

Exilis. ab ex et bilus vel bilum cōponit hic et hec exilis et hoc le. i. tenuis et macer. vel exilis q̄si sine ibibus. nō em̄ exilis videt habere ilia. vel exilis dī ab exeo. qr possit q̄si sup angustū exire. et cōpatur exilior exilissimus. vñ exiliter exilius sime. aduerbium. Et hec exilitas tatis. i. tenuitas et ꝓducit exilis penultimā. et videt esse aspirandum qñ componit ab bilus. sed alsnō. Vñ Horatius in epla. Exilis domus est vbi nō multa supsunt.

Eximius. ab ex et imus. cōponit eximius mia. mium. et dicit eximius q̄si extra imum positus scz maximus preclarus nobilis sublimis et habet vim suplatiui. vñ construit cum gtō plurali. vt dauid eximius ꝓphetarum. vel componit ab ex qđ est valde et eminens. Inde eximius. i. valde eminens. Et hec iunctura equipollet suplatiuo. et ita significationē suplatiui contrahit a suis cōponentib⁹. Et cōpatur ꝑ suppletionē. cum nō habeat vim suplatiui. eximius magis eximius eximiissimus. vñ et hec eximietas tatis. i. sublimitas. magnitudo nobilitas. claritas.

Eximmutuo as. aui. are. ꝓpo. ab ex et immutuo as. et ē eximmutuare depauperare pauperem facere.

Eximo mis. mi. emptū eximere. i. auferre vel extrahere. et dī eximo q̄si extra emo. i. trabo et cōpo. ab ex et emo mis. et corr. pnl. eximo.

Eximprouiso non est dictio cōpositā. sed quedā irregularis vocū cōgeries fungēs loco vnius dictōis. sicut dixi ī tercia pte vbi determinaui de figura ꝓposita nois.

Exinanio nis. nini. cōpo. ab ex. et inanio nis. et est exinanire adnihilare deprimere. euacuare. diminuere. et ꝓdu. a. Vnde apostolus ad Philip. Exinanivit semetipsum. formā serui accipiens. i. ex misericordia sua qđ-

dam inane sumpsit scz formã serui.i.naturã humanã q̃ est quoddã inane respectu diuinitatis.

Exintegro.in integer vide.

Existimo,ex cõponit cum estimo.z dr existimo mas.i. putare.vñ hec existimatio.i.putatio vel illese dignitatis status.fama z moꝛib⁹ adquisitus.

Exisso stis.extiti re.ab ex z sisto stis. Et est existere ꝑmanere extra stare.vide etiã in sisto.

Exitus. Ab exeo exis dr hic exitus tus.z significat mlta. Nam exitus.i.finis.vñ Oui.epi. Exitus acta ꝑbat careat successib⁹ opto. Quisquis ab euentu facta notanda putat. Itẽ exitus.i.moꝛs. Itẽ exitus.i.egressus. vñ ꝓpbeta. In exitu isrl de egypto ꝛc.

Exlex gis.ge.oĩs.i.sine lege.extra legẽ ab ex z lex gis. cõponit. Et vt dicit pul. L.seq̃nte x.inuenit in B noie exlex.z ꝑdu.le.z desinit in ex.naturaliter ꝓductã.

Exoccupo pas.i.expedire.ab ex z occupo z coꝛ.cu.

Exoꝛdiarius. In exodium vide.

Exodiũ ab ex z oda qđ est cantus cõponit B exodiũ dq.i.primus cantus initiũ cantilene.z binc hic exoꝛdiarius.i.p̃centoꝛ qui cantũ incipit añ alios. Et exoꝛdiarius ria.rium.ad exodiũ vel ad exodiariũ ꝑtinens.

Exodus. Oda qđ est via cõponit cum ex z dr hic exodus di.i.exitus.q̃situs vel viatio extra.et binc quidã liber dr exodus.qui cõtinet exitũ vel egressum ꝑpli isrl de egypto.z coꝛ.pnl'.exodus.

Exoleo les levi vel lui.exoletũ.vel litũ.i.crescere ab ex et oleo oles cõponit.in oleo les vide. Pap. vero dicit Exolevit.i.in oblionẽ venit defecit.corruptus est.et coꝛ.o.ante l.

Exoletus. Ab exoleo les.dr exoletus ta.tum.idem excretus nutrit⁹ vel adultus. Plautus in empidico. Domi reliqui virginẽ exoletã.i.grandẽ. Item dr exoletus ta.i.valde fetidus.z tunc cõponit ab ex z oletus.i.fetidus.z est nomen.

Exomnis. Ab ex z somnus ꝓponit hic z hec exomnis et hoc exomne.i.extra somnum.

Exomologesis fe.ge.grece latine interpꝛetat cõfessio vel p̃ces siue sit laudis vt cum dr Matb.xj. Cõfiteoꝛ tibi pater celi z terre ꝛc.siue sit peccatoꝛũ. Et differt a letanijs q̃ interpꝛetant rogatões.q: exomologesis prosola cõfessione pctoꝛũ agit.letanie añt ꝓpter rogandũ deum z impetrandũ in aliq̃ malo misericoꝛdiã eius fiũt

Exoꝛabilis ab exoꝛo ras.dr hic z hec exoꝛabilis z hoc le.qđ facile põt exoꝛari scz concedere rogata. Et binc exoꝛabiliter aduerbiũ. Et cõponit inexoꝛabilis.i.non exoꝛabilis.vñ inexoꝛabiliter z compant.

Exoꝛcismus mi.i.increpatio vel coniuratio aduersus dyabolũ.vt recedat inde hic z hec exoꝛcista ste.i.cõiuratoꝛ vel increpatoꝛ.innocat eñ sup cat becuminos.z sup eos qui habẽt spm̃ immundum nomen dñi nostri iesu xp̃i.adiurans per eum vt egrediatur ab eis. Et exoꝛcizo zas.i.adiurare increpare ꝑm bug. Pap.etiã di. Exoꝛcismus grece cõiuratio vel sermo increpationis est aduersus dyabolũ vt discedat.sicut ẽ illud. Zach. iij. Increpet in te dñs satban. vide in oꝛdo.

Exoꝛcista ste.in exoꝛcismus est.

Exoꝛdiarius. Ab exoꝛdiũ dr exoꝛdiarius ria.riũ.i.ad exoꝛdium ꝑtinens. Et binc exoꝛdiarius rij. qui incipit vel exoꝛdium facit.

Exoꝛdioꝛ diris.exoꝛditus sũ vel exoꝛsus sũ.ab ex z oꝛdioꝛ.z est exoꝛdiri incipe vel loqui.vñ exoꝛsus sa.sum id est locutus inceptus.

Exoꝛdium.ab exoꝛdioꝛ diris dr hoc exoꝛdiũ dij.i.inceptio. Item exoꝛdiũ dr prima parsoꝛatõis in rhetoꝛica. Nam ꝑm Isido.in li.ety.partes oꝛationis in rhetoꝛica arte sunt quatuoꝛ.scz exoꝛdium.narratio.argumentatio z cõclusio. Parũ prima auditoꝛis animũ ꝓnocat. Seda res gestas explicat. Tercia fidem asseꝛtoribus facit. Quarta finem totius oꝛationis cõplectit.

Et vt dicit pap. Exoꝛdiũ dr principium oratiõis qđ oratoꝛ in sua causa facit.in quo reddit auditoꝛes beniuolos dociles z attentos. De exoꝛdio etiam diri supra in epistola.

Exoꝛna rie.fe.ge.i.nascentia ab exoꝛioꝛ ris dicit.

Exoꝛs. Soꝛs cõponit cũ ex.z dr hic z hec exoꝛs tis.i. extra sortẽ z abiicit s.p̃cedente x. Pap.ij. Nemo nũc sit exoꝛs luxurie nostre.i.alienus vel extra sortẽ.

Exoꝛsus.in exoꝛdioꝛ vide.

Exosso sas.sani.ab ex z ossa sas cõponit z est exossare laniare discindere ossa extrabere.z ẽ actiuũ. Ponit etiã ꝑ debilitare vl infirmare. Cum em̃ ossa sint coꝛpis robur.qui ea aufert.coꝛpus debilitat.

Exosus sa.sum.i.valde vel pfecte odiens z construit cum accusatiuo.vt exosus bella.i.odiens valde. Et cõponit ab ex z osus vide in osus.z ꝑm pap. Exosus est qui aliquẽ odit. Odiosus vero qui odit.

Expando dis.di.passum. Añ illud. Expassis in cruce manib⁹.i.extensis. Inuenit etiã expansis qđ sustinendum est. Sed ꝑm priſ.pando pateo patioꝛ faciunt supinũ passũ. Et cõpo.expando ab ex z pãdo dis vide in pando pandis.

Expapillo.ab ex z papilla cõpo.ex papillo las.lani.lare.i.exoluere denudare z ꝓprie papillas.

Expassus sa.sum.vide in expando dis.

Expatuloꝛ laris.latus.lari.verbũ deponẽ.ab ex z spatuloꝛ laris.qđ derivat a spatula. Et ẽ exspatulari spatulam auferre vel frangere.z coꝛ.tu.

Expecto ctas.ctani.ctare.i.demoꝛari sustinere ꝑsolam. Expectat qui venturus est. Spectat qui videt vel appꝛopiat ꝑm pap.

Expectoꝛo ras.raui.rare.expectoꝛare ab ex.z pectus cõponit.z est expectoꝛare exoluere firmaculũ a pectore remouere.

Expedio.ab expedica cõponit expedio dis.dini.ditũ et est expedire liberare explicare exoluere q̃si extra pedicam ponere. Et inde expeditus ta.tum.i.exolutus.liber ꝓmptus.z compat expedit⁹ ditioꝛ.tissimus. Eñ expedite tius.sime.aduer.z hec expeditõ onis.sicut dicimus aliquẽ esse in expeditõe.vbi boies liberi z ꝓmpti efficiunt. Expeditus cõponit inexpeditus ta.tum. Item expedire.i.cõuenire vel prodesse vel vtilem esse. et ꝑm hoc sepe inuenit impsonale expedit.vt ibi. Expedit vobis vt vnus homo moꝛiat ꝓ pplo.ne tota gẽs peat.z coꝛ.pe.expedio is.

Expeditus in expedio est.

Expendo dis.pensum pendere.i.expensas facere.ab ex.z pendo dis.vñ hec expensa se.

Expergefacio cis.feci.factũ.i.excitare vel facere.cuigilare z cõpo.ab expgiscoꝛ sceris z facio cis.z acuit fa.

Expergiscoꝛ sceris.exprectus expgisci.i.a somno cuigilo.z cõpo.ab ex.z pgo gis.qđ cõponit a p z rego gis Eñ dicit priſ.x.li. Expgiscoꝛ qz a pgo est exprectũ facit.qđ scz ꝓponit ex p.z rego qđ facit rectũ.q̃uis vetustissimi etiã expgitus dicebant.

Experioꝛ.ab ex z pario cõpo.expioꝛ ris exptus sum expiri verbũ cõe.i.ꝓbare vel ꝓbari.cognoscere tẽptare.cognosci vel temptari.vñ hoc experimentum ti.z hec experientia tie.z exptus ta.tum.qđ autẽ expioꝛ cõponat a pario.pz p priſ.in.x.li.dicẽtẽ. Sũt et alia ex hocipso id est pario cõposita deponentia expioꝛ opioꝛ quoꝛum ꝑticipia exptus optus a pario ostendunt esse cõposita cuius ꝑticipiũ partus est. Et vult priſ. vt pz q̃ expioꝛ sit verbũ deponens. Sed dic q̃ olim expioꝛ fuit deponens sed nunc est cõe.

Exprectus ta.tum.est ꝑticipiũ de expgiscoꝛ vt in expgiscoꝛ dixi. Isa.xxix. Et sicut somniat esuriens.z comedit.cũ aũt fuerit exprectus vacua est aia eius.

Expers. Pars componit cum ex et dicitur hic z hec expers tis.id est immunis sine parte. Unde expertius

tia tium.i.expers ſm hug. Pap̄. vero dicit. Expers.i. extra ptem vel patriā.alienus.extraneus. Inde expertia.i.extrancitas.

Expes.ex cōponit cum ſpes 7 dī hic 7 hec et B expes. et deficit in obliquis.i.extra ſpem vel ſine ſpe deſperatus. Perſius. Donec deceptus 7 expes.7 eſt quinte declinatōis. Et ſcias q̄ expes nō potuit obliq̄s habere.q̄ oporteret q̄ ablatiuus ſuus deſineret in e.et in i.cum ſit ois ge.qđ in quinta declinatione eſſe non potuit. Sil'r oporteret q̄ ablatiuus deſineret in e.correc ptā.vt cōtingit in omnib⁹ his q̄ ſunt oīs ge.vt felice audace. Sz ablatiuus quinte declinatōis nō p̄t deſinere in e.correptā

Expicor caris.7 expicoꝛcas.dī ab ex et ſpico ſpicas.et pdu.pi.vide in ſpico ſpicas.

Expilo las.idē eſt qđ depilo.7 ex eiſdē verbis pōt cōponi de quib⁹ depilo. Ām̄ p̄t corripe pi.7 producere.ſm diuerſas cōpoſitōes.vide in depilo las.

Expingo gis pegi pactū.i.expellere 7 cōpo.ab ex 7 pāgo gis.qđ eſt impello vel iungo.

Expinis. Spina cōponit cum ex 7 dī hic 7 hec expinis 7 B expine.i.extra ſpinas vel ſine ſpinis 7 pdu.ſpi.

Expino nas.naui.nare.i.ſpinas auferre vel extrabere et cōpo.ab ex 7 ſpino nas.7 pdu.pnl'.

Expio. Ab ex 7 pio pias cōpo.expio pias.i.expurgare.ex toto vel pfecte piare.vñ hoc expiamen penul.p. du.7 hec expiatio.i.purgatio.pia actio.mundatio.7 expiabilis expiabile qđ expiari pōt.

Expiro ras.raui.rare.i.mori extra ſpūm mittere ab ex et ſpiro ras cōponit'.7 pdu.ſpi.

Expiſcor ſcaris.i.ex toto a piſcib⁹ euacuare.vl' adquirere.7 cōpo.ab ex 7 piſcor ſcaris.

Expletus ta.tū.i.finitus ab expleo ples dī qđ ppo.ab ex.7 pleo ples. Expletus ppo.cū in.7 dī inexpletus ta. tū.i.nō finitus. Itē ab expleo dī expletiuus ua uum.

Explicit. Ab explico cas.deriuat' explicit.et expliciūt verbū defectiuū.i.terminat' 7 finit' vel finiunt' 7 terminant'.nec inuenit' de eo plus.

Explicitus.ab explico cas.vel ab explicit verbo defectiuo deriuat' explicitus ta.tum.i.extenſus finitus vel terminatus 7 cōpo.inexplicitus ta.tum.

Explico cas.cui.citū. Inuenit' etiā plicaui catū.antiquitus ab ex 7 plico cas.cōpo.7 eſt explicare ordinare. digerere.diſtēdere extra plicā ponere.ſoluere apire.

Explodo dis.ſi.ſum.in plaudo exponit' 7 pdu.plo.

Exploro ras.raui.rare.i.exquirere inueſtigare.7 pō. plo.7 cōpo.ab ex.7 ploro ras. Aurora. Per q̄s explo ret plebis 7 vrbis opus.

Explosus ſa.ſum.pnl'.pdu.ab explodo dis ſum'.vide in plaudo dis.

Expolia ab expolio as.qđ cōpo.ab ex et ſpolio as.dī hec expolia lie.p̄da ſic dicta.ab expoliando.

Expompo pas paui.pare.i.vitupare deteſtare.7 componit' ab ex 7 pompo pas.

Exprimo mis exp̄ſſi exp̄ſſum exprimere.i.extra p̄mere effundere manifeſtare repſentare.7 cōpo.ab ex.7 p̄mo p̄mis 7 cor.pri.

Exprobro bras.cōpo.ab ex 7 probro bras.7 corr.p.naturaliter.7 eſt exprobrare diffamare increpare cōuitiari.p̄teritam culpā opprobrioſe enarrare.

Expultrix tricis.mulier expellens 7 format' ab expulſor or in rix.et ſic deberet dici expulſrix.ſed mutat' s.in t.ſicut vult priſti.vt etiā dixi in tercia pte in ca.de verbo quaſi in princi.

Expumo mas.maui.mare.i.valde vel extra ſpumare. vel ſpumas auferre ab ex 7 ſpumo.

Expunctor ctoris in pungo gis eſt.

Expuo is.pui.putum.puere.i.extra ſpuere 7 cōpo.ab ex.7 ſpuo.

Exquiro ris.ſiui.ſitū ab ex 7 q̄ro ris cōpo.7 pdu.qui. et eſt exquirere inueſtigare extra querere.

Exta ſunt medie pecorum partes. inteſtina fibre ſm Pap̄.ſm aūt hug.dī hoc extum ti.inteſtinū ab exeo is vel ab exto tas. Ezech.xxj. Interrogauit idola extra cōſuluit ꝛc.de exto dicet' etiā in ſto.

Extales 7 ani.idē ſunt.i.vie alui purgandi vñ in p̄mo Regū. Computreſcebant p̄minentes extales eorū.qđ dicit ioſephus factū fuiſſe ex violenta paſſione diſinterie 7 vt putrefacta inteſtina egererēt. Ām̄ mures ebulientes de agris comedebant extales eorum.et declinat' hec extales lis.7 pdu.ta.

Extaſis ſis.fe.ge.pnl'.cor.i.exceſſus mentis.ſ.cum hō ponit' extra ſtatū ſue mentis.ſicut in articulo mortis.7 cōponit' ab ex 7 ſtaſis.qđ eſt ſtatus. Vel ſm pap̄.extaſis exceſſus mentis dī.q̄ fit pauore mētis.vel aliq̄ reuelatiōe. Ītē extaſis eſt quedā ſpecies methaplaſmi de q̄ dictū eſt in q̄rta pte in ca.de methaplaſmo.

Extemplo dicendū eſt nō extimplo. Tractū ei eſt ab antiquorū cōſuetudine q̄ audire ſolebant reſponſa in templis cōpleto officio.dicebat ſacerdos clara voce. extēplo. ac ſi diceret exite de tēplo. Q̄m⁹ igit' ſtatim audito exibant.ita inoleuit vſus vt poneret' extemplo aduerbialiter.p ſtatim vel cōfeſtim.ita dicit alexāder Hug.aūt in libello de accentu dī. q̄ extēplo dicendū eſt p̄ e.nō ex timplo p̄ i. Pap̄.etiā dī. Extēplo repenti ne. Extēplo ſubito.i.extra tpis amplitudinē. Magiſter etiā bene.dicit q̄ extēplo nō eſt vera cōpoſitio.ſed potius quedā irregularis vocū cōgeries ſicut de cetero de facili. Ām̄ ppoſitio hic nō venit p̄ cōpoſitionē ſed per appoſitionē.ſicut dixi in tercia pte in ca.de figura noīs in fine. Ex dictis pz q̄ in ſexto ca.puer.vbi dī. Hinc extemplo veniet pditio ſua.debet dici extemplo p̄ e.in pnl'.ſyllaba.licet vicio ſcriptorum inueniat' ibi extimplo p̄ i.ſcriptum 7 male.

Extendo dis.di.tentū.vel extenſum extēdere.i.extra tendere.explicare.ab ex.7 tendo cōponit'.

Exter tera.terum.i.vltimus vel extraneus. externus. et dī ab extra.

Exterminо nas.naui.nare.i.terminū auferre vel exulem facere.q̄i extra terminū ponere 7 eijcere.7 ppie dī de exulib⁹.7 ponit' p demoliri. Matth.vj. Extermināt facies ſuas.i.demoliunt'.diſſoluunt.deuenuſtant diſſipant.q̄ſi extra terminos humane cōditionis abducunt Ām̄ hic 7 hec exterminabilis 7 hoc le.7 cōponit' inexterminabilis le. Item ab exterminо dī hoc exterminiū nij.i.deſolatio extra terminos eiectio exiliū. Poris etiā q̄nq̄ dī exterminiū.q̄ extra terminos vite ponit.7 cor. mi.exterminо nas.

Externus.ab extra dī externus na.num.i.alienus. vñ externo nas.naui.nare.i.alienare.

Exterus ra.rum.idē eſt qđ externus.

Extaſis in extaſis, ē in ca.de methaplaſmo in q̄rta pte

Extimo. Timo qđ eſt mens cōpo.cum ex.7 dī extimo mas.i.appreciari.vel putare.q̄ſi ex mente ſic habere.

Extinguo guis.xi.ctum.guere.i.mortificare.7 ptinet ad ignē.7 cōponit' ab ex 7 ſtinguo guis.7 abijcit' s.x.precedente.

Extiper. Extum cōponit' cum ſpecio cis.vel inſpicio cis.7 dī hic 7 hec 7 hoc extiper vel extiſpex cis.i.augur qui inſpicit exta.

Extipo pas.paui.pare.i.emittere euacuare.ab ex.7 ſtipo pas.cōponit'.7 pdu.ſti.

Extirpo.ab ex 7 ſtirpo.compo.extirpo pas.i.a radice ſubuertere.a ſtirpe extrabere deſtruere.ex toto vl' eni denter ſiue caſtra ſtirpare.

Extiſpex in extiper exponit'.

Extollēs.ab extollo lis.dī extollēs lentis.ge.oīs. Inde extollēter aduer.7 hec extollētia tie.i.ſuperbia.

Extorris.ab ex 7 terra ppon̄it' hic 7 hec extorris ris.i. expers vel extra terraz poſitus exul.ppie expulſus de terra ſua vi. Vel poteſt componi ab ex 7 torris. Inde

extoris.i.exul ppie cui interdicebat ignis patrie.
Extra. Et ppositio ē. Inde extra adū.loci 7 ppatur extra exterior extim⁹.vl' extrem⁹.i.nouissim⁹.vñ hꝫ extremitas tatis.et extremo mas.i.extremū facere.vl' vltimū vl' purgare.auferre extrinsec⁹ deforis.fm bug.
Extraduce sunt due ptes ex ppositio 7 traduce qđ ē casus ablatiui de tradux cis. Vñ queri' an aie sint extraduce.i.ex altero duce vel ppagate.vt si aia abvl' de aia. Et dicēdū ē q nō.immo a deo creant'.q⁹ d⁹ aias creando infundit.7 infundendo creat.vide in tradux. Hic pōt queri qñ aia infundat corpi. Ad hꝫ dico q qdragesima die aia masculi infūdit' suo corpi. Aia vo mulieris post ꝯceptōz sui corpis infūdit' in octuagesima die In xpo aūt alit' fuit. Vñ scias q ꝯceptio xpi subito facta fuit. ita q hꝫ quatuor in instāti eodez fuerūt. s. querstio sanguinis illius material' in carnē et alias ptes corpis xpi.et formatio mēbroꝝ organicoꝝ et animatio corpis organici. Et assūptio corpis animati in vnitate diuine psone. In alijs aūt hoc successiue ꝯtingit.ita q maris conceptus non pficitur vsqz ad quadragesimū diem.vt dicit Aristo.in.ix.li.de animalibꝫ. Femine aūt vsqz ad nonagesimū. vl' fm alios vsqz ad octuagesimū. Et inde est fm istos sicut in hystorijs habet' sup leuitici.q mulier pariens masculū arcebat' ab introitu templi quadraginta diebꝫ pariens vero feminā octuaginta. In pariente siquidē femina duplicabant' dies quo ad templi ingressionem.sicut et duplicabant' quo ad corpis formationē. Nam sicut q draginta diebꝫ corpus masculi organizat' 7 pficit'.7 in pso die quadragesimo aia infundit'.sic corpus femine in octuaginta diebus pficit'.7 in octuagesimo die anima rationalis inspirat'. Sed in completione corporis masculi. videt' augustinus supaddere sex dies. qui sic distinguunt' fm eum in epla ad hieronymum. Semen patris sex diebus primis quasi lactis habet similitudinem.nouē diebus cōuertit' in sanguinē. Deinde duodecim diebus solidat'.decemocto diebus formatʒ vsqz ad pfecta membroꝝ lineamēta.7 hinc iam reliqno tpe vsqz ad tps partus auget' magnitudine.vnde versus. Sex in lacte dies.ter sūt in sanguine trini. Bisseni carnem ter seni membra figurant. Et hoc videt' esse figuratum in euangelio ioannis.vbi dicit' in secundo cap̄. Quadraginta sex annis edificatū est templū hoc. In xpi aūt cōceptione materia quā virgo ministrauit statim formam 7 figurā corpis humani accepit 7 anima in vnitate diuine psone est assumpta. Sed vide diligenter qđ Augustinus dicit.q numerus templi conuenit corpori xpi. Vnde nota q sicut dicit glosa Augusti. Sicut templuz quadraginta sex annis edificatum est. sic corpus xpi in vtero virginis quadraginta sex diebꝫ fuit formatum. Sed hoc sic intellige.licet em̄ ab instāti conceptionis christi corpus fuerit formatū.et omnia mēbra 7 lineamenta habuerit.tñ corpus ita paruū erat q hmōi lineamenta nō apparebāt in ipso vsqz ad quadragintasex dies.et ideo q̄stum ad augmentum dicit' formatū in quadragintasex diebus.7 ideo cum sit duplex pfectio.s.existentie 7 apparentie.primam pfectionem habuit corpus xpi in instanti cōceptōis. Secdam aūt nō habuit nisi post quadragintasex dies. Et ideo bene dicit Augustinus.q numerus tēpli conuenit corpori christi isto modo intelligendi. Item scias q indei loquunt' de edificatiōe templi sub zorobabel facta. cū dicunt. Quadragintasex annis edificatum est templū hoc nō de illa q̄ facta est sub salomone. Nam illa in viginti annis completa fuit.
Extraneus nea.neum.quasi exterraneus.i.extra terrā suam positus.ab extra dicit'.
Extremisco scis.i.incipio extremere verbum inchoatiuum 7 formal' a scda psona extremis addita co.
Extremo mas.pnl'.pdu.in extra exponit'.
Extremo mis.mui.ere.q̄i extra tremere ab ex 7 tremo tremis 7 cor.tre.
Extremus ab extra aduerbiū.dī exterior extim⁹.vl' extremus.i.pclarus.pcellens nouissimus.fm Pap̄.vide in extra. tñ extremus magis est in vsu q̄ extimus. De sacro extreme vnctōis.require in vnguo.
Extracabilis.in extrico cas est.
Extrico cas.ab ex 7 trico cas componit' extrico cas.7 est extricare.expedire.exoluere.7 pdu.tri.vñ virgil.in vj.eneyd̄. Hic labor ille domus 7 inextricabilis error. Libo.vj. Fumus eius extricat omne demoniū. Ab extrico deriuat' hic 7 hec extricabilis 7 hoc le.7 cōponit' inextricabilis.id est insolubilis.
Extringo gis.xi.ctum.ab ex 7 stringo gis.componit' 7 est extrīgere extra vel valde stringere. vel a strictura remouere.
Extrinsecus.ab extra deriuat' extrinsecus ca.cū.et est extrinsecus deforis aduerbiū loci. Vel potius aduerbi aliter positū inuenit'.7 cor.penul.
Extrudo dis.trusi trusū extrudere.i.valde vl' extrudere depellere longe abire. lōge facere 7 cōpoit' ab ex. et trudo dis.7 pdu.tru.
Extruo is.xi.ctum.ab ex 7 struo is.cōponit' 7 est extruere valde vel extra struere.
Extum ti.in exta extorum exponit'.
Extupeo pes.pui.verbū neutrū est 7 caret supino. et cōponit' ab ex 7 stupeo pes. Et est extupe valde stupere. vel a stupore cessare.liberare 7 cor.stu.
Extupo pas.paui.pare.i.valde stupare.stupā removere ab ex 7 stupo pas.7 cor.stu.
Exuberis.vber p māma.cōponit' cum ex 7 dī hic 7 hꝫ exuberis 7 hoc re.7 dicunt' exuberes infantes qui extracti sunt ab vbere.7 pdu.u.sed pnl'.cor.
Exubero as.ab ex 7 vbero ras. vide etiā in vbero as.
Exuco cas.in succus est.
Exudo das.daui.ab ex 7 sudo das.cōpo.verbū neutrum. Et est exudare.sudorē emittere. vel extra sudorem ire.7 pdu.pnl'.exudo das.
Exulis.com.ge.7 descendit ab exulo remota o.sicut a vigilo vigil.7 a cōsulo cōsul. Et ē exul extra solū pprium positus.7 hinc hoc exilium lij.q̄si extra solum pprium positio.exterminiū.7 exularius ria.riū.qui exulat 7 cor.penul.exul in gtō.
Exularius ria.rium.in exul vide.
Exulcero ras.raui.cōpo.ab ex 7 vlcero ras. Et exulcerare.i.extra vel deorsum vlcerare. vel vlcera auferre et aceruare.eneruare.7 est actiuū 7 cor.ce.
Exulo. Solum cōpo.cum ex.7 dī exulo las.i.extra solum sue terre poni.7 exterminari.7 est neutrū passiuuz Et sic debet cōstrui. Ego exulo a rege.7 non dz dici. Ego exulo illū fm bug. Pap̄.etiā dicit. Exulare extra solum suū habitare.exulo a te. Que aūt sint verba neutrapassiua 7 q̄ neutropassiua.dictū est supra in tercia pte in tractatu verborū in ca.de genere verborū.
Exulto. Exilio lis.lini. vel lui. vltū vltu.i.valde vl' extra salire. Vñ exulto tas.i.freq̄nter exilire.qđ ppie fit cum letamur. Et ideo ponit' exultare p letari.sed propie saliēdo.fm bug. Pap̄. vero dicit. Exultare gaudere.gloriari.cōponit' ab ex 7 saltare. Exultatio verborū atqz mēbroꝝ est. Letitia vero mētis gaudiū.
Exundo.ab ex et vndo das. cōponit' exundo das.i. valde abundare vel excrescere.
Exuo.ab ex 7 suo is.cōponit' exuo is.exui exutū.exuere.i.extrahere.expoliare. Inde exutus ta.tum.i.expoliatus.extractus.expulsus.
Exupero.ab ex 7 supero ras.cōponit' exupero ras.rauī rare.i.valde supare.
Exuro ris.exussi exustum.cōpo.cum ex 7 uro ris.7 est exurere valde urere.7 pdu.u. Vñ exustus ta.tum.i.combustus.de quo nihil supest.

Exuuie.ab exuo is.he exuuie arū.i.spolia vestes.indumenta.q: exuunt'. Exuuie ⁊ induuie dicūt tunice serpētū.q: induunt' ⁊ exuunt' ſm hug. Pap. ꝛo dicit. Exuuie spolia occisoꝝ hostiū vel tunice serpentū.
Ezechias interptat' fortis dñs vel fortitudo dñi.
Ezechiel interptat' fortitudo dei vel imperiū dñi.

F ante Sl

In latinis dictionib⁹ ponim⁹.vt fama filius. In grecis ꝛo dictionib⁹ ph.vt orpheus. pheton. Hic tñ scire debem⁹.q nō tā fixis labris ē ꝓnunciand a f.quōph.atq; hoc solū interest.sicut dicit p̄s. in p̄mo li.maio.
Faba be.dr q̄si faga.a fagin qđ est comedē. Unde fabarius.ria.rium.qđ fit de fabis vel qđ ptinet ad fabas. ⁊ ſ fabari⁹.i.cantor. Et dicebant' apud gētiles cātores fabarū.q: illo legumine maxīe utebant' in cibo ⁊ p cōpositionē ſ fabafresa se.q: boīes cā frendeāt.i.frangāt cū molendo eā cōminuūt vel sunt due ptes.⁊ dr fresus sa.sum.i.fract⁹.a frendeo des.
Fabafresa se.in faba est.
Fabella belle.dimi.ꝓua fabula. Et hinc fabello fabellas.i.loqui.
Faber bri.derivat' a facio cis.q̄si facer a faciēdo ferrū q̄si faciens ferrū.hinc etiā postea ſ verbū traductū est ad alias rez artifices.ſ cū adiectione.vt faber lignari⁹ faber carpentari⁹.vñ ſ fabercul⁹ li.diminutiuū.et hec fabrisa se. uxor fabri. unde ſ fabrilla le. ⁊ fabercula le. dimi. unde ſ fabrica ce.loc⁹ fabricādi. Faber cōponit ſ aurifaber bri. Itē a faber bri.dr faber bra.brū.i. ingeniosus.cut⁹.pulcer.ꝑpositus. Vñ fabre aduerbiū qđ cōponit fabrefact⁹ cta.ctū.i.artificiose.⁊ ingeniose factus. Et cōponit faber. Affaber bra.brū.i.valde faber ⁊ etiā Infaber bra.brū.i.non faber.nō pulcer nec compositus.
Fabos grece latine dr timor siue met⁹.
Fabrateria.a faber bri.dr ſ fabrateria rie.i.ornat⁹ fabrior.vel locus vel dom⁹ vbi fabrice sunt. Uel fabraterria rie.est civitas cāpanie. Vñ fabraternⁿa.num. Nomina enim desinentia in teria.faciunt possessiuū in nus r.p̄cedente.
Fabrefact⁹ cta.ctū.in faber bri.exponit'
Fabrico. Ab faber bri.dr fabrico cas.i. instruo ꝑpono munio.⁊ est neutr⁹ cū oib⁹ suis ꝑpo.videt' tñ poni aliq̄n in deponēti genere. Vñ illud ꝓphetic̄. Fabricatus est aurora ⁊ solē. Sꝛ multa ꝛba inueniunt' activa ⁊ deponētia in eadē voce.unde poti⁹ dicendū est q fabricatus.ſm qđ ꝑstruit' cū actio significat actionē.⁊ descendit a verbo neutro.s.fabrico sicut a ceno nani.cenat⁹.⁊ corripit bri.
Fabril.a faber bri.dr ſ ⁊ ſ fabril ⁊ ſ le.penl'.pdu. ad fabrū ptinēs.vel a fabro pfectū.
Fabula.a for faris.dr ſ fabula le.tes q̄ nec vera ē nec verisilis. Et fabula est illa vera.q̄ nihil hꝫ veritat' in se ⁊ illa falsa est.q̄ aliq̄d veritat' in se ꝓtinet admixtū. Sicut enī est in amore mod⁹ nō habuisse modū.sic ē in fabula veritatis nō habuisse veritatē.⁊ dr fabula a fādo. q: in solo fatu cōsistat. Itē fabula q̄nq; dr historia silr a fando quia eā famur. Q̄nq; locutio.unde fabulosus sa.sum.⁊ hic ⁊ hec fabularis ⁊ ſ re.⁊ hic fabulo lonis.recitator fabulaꝝ vel inventor.⁊ fabulor laris.i.fabulas dicere vel falsa.
Face impatiuū de facio cis. ⁊ uñc utimur ꝑ apocopā fac. Est enī face ablatiu⁹ de fax cis.
Facesso. A facio cis.dr facesso si situ.verbum desideratiuū.i.desidero facere. Itez facessere.i desinere cessare. recedere.vt dicat' facesso q̄si facere cesso. Unde ꝓuden tius in li.hymnoꝝ. Facessite inq̄t ne nostrā grauet ob-

sequela mortē.i.discedite ſm hug. Et format' ꝑterita a prima ꝑsona p̄ntis o.in i.mutata.vt facesso si.ſ supinum facit facessitū penl'.pdu.ad modū q̄rte q̄si descēderet ab ſ ꝑterito facessini. Quidaz dicunt capessum facessum. Sed ego dico q facessum ⁊ capessum ñ sunt voces significatiue. Unde in tercia pte vide vbi egi de ꝑteritis ⁊ supinis verboꝝ tercie cōiugationis desinentium in so.⁊ format' facesso a facio cis.is mutata in s.et addita so.fit facesso.
Facetia tie.i.curialitas.vrbanitas.elegātia.suauitas. et ꝓprie in factis.⁊ dr a facet⁹ti.addita a.
Facet⁹. A facio dr facet⁹ta.tū.i.curial' vrbanus.ꝓprie de doctrina.et ꝓprie in factis.s.q̄ iocos ⁊ lusus gestis et factis cōmodat.⁊ ꝯpat'.q aūt dr facet⁹ q̄si fauēs cetui. etymo.est ⁊ pdu.ce.
Faciecula le.dimi.ꝓua facies.
Facies ciei.dr a facio.q: facit noticiam boīs.vel q: sit facta a natura. Est em̄ facies natural'.et cert⁹.⁊ imutabilis oris habit⁹. Vult⁹ q̄ artificial' et vari⁹ est.⁊ ſm affectionē animi mō tristis modo let⁹. Vñ solet dici q facies facta est.vult⁹ vero fit.vñ ꝛlus. Cōsistit facies.sed vult⁹ sepe mutat'.vide in vult⁹.
Facilis. A facio cis.derivat' ſ et ſ facil' et ſ le.qđ cōpatur facilis facilior.facillim⁹. Et inde aduerbia facilr lius.lime.⁊ sunt q̄nq; suplatiua q̄ fiunt in lim⁹. Unde ꝛlus. In lim⁹ q̄nq; dat fag⁹ cetera linque. ⁊ scribit' facilis ꝙ vnū l. ſ facillim⁹ ꝙ duo.quia format' a suo positiuo facil' remota is.⁊ addita lim⁹. Facil' ꝯponit' difficil'. Unde difficiliter et difficulter aduerbia. Et vide q ꝙ faciliter utimur facile.⁊ ꝙ difficiliter utimur difficile. vel difficulter.⁊ pro difficilitas utimur difficultas.⁊ vt dicit Pap. facile.i.sine difficultate leue. Et vt di. Grecism⁹ Dicit' id facile qđ nō grauat ad faciendū. Cui nō pondus inest dicit' esse leue. Oppositū facili graue dico leui q̄ pond⁹.
Facin⁹. A facio cis.dicit' hoc facin⁹ facinor.⁊ differt a flagitio. Quicq̄d enim agit indomita cupiditas ad corrūpendum animū flagitium vocatur. Sed quicq̄d agit vt alteri noceat facin⁹ dicit'. Et hec sunt duo genera omniū peccatoꝝ. Sed flagitia peiora sunt. q̄ cum corrūperint animū ad facinora ꝓsilitur. Sunt em̄ flagitia in dictis vel cogitationib⁹.ſ facinora in factis. Unde ⁊ illa dicunt' flagitia a flagitando facere qđ sibi noceat.vel a flagitando corruptelā libidinis. Sed hec dicuntur facinora a facti cōmissione.quia facit qđ alteri nocet. Et hinc facinorosus sa.sum.et ꝯpatur facinorosus sior.sissim⁹. Et nota q facin⁹ aliq̄n accipit' in bona significatōe.s.p facto qđ fere discernit' ex adiuncto vt pulcrū facin⁹.p̄clarū facin⁹.
Facio cis.feci factū. Et est facere ex p̄iacenti materia aliq̄d operari. Sed creare est ex nihilo aliq̄d ꝓducere. vt sup̄ in creo as.plen⁹ dictū est. Facio componit' cum ꝓpositionib⁹.et aduerbijs et cū infinitiuis.⁊ nominib⁹ qđ sigillatim ostendem⁹.ſ accipe ꝓpositiones large sicut donat⁹. Scias ergo q facio cōponit' cū ad.⁊ dicit' afficio'cis.i.tormētare vel informare.⁊ ptinet ꝓprie ad ꝓprietates intrinsecas.et cōponit' cū con.⁊ dicit' conficio cis. Itē cū de.⁊ dicit' deficio cis. Itē cum ex ⁊ dicitur efficio cis. Item cū in.⁊ dr inficio cis.i.deturpo.⁊ pertinet ad ꝓprietates intrinsecas. Item cū in.⁊ dicit' inficior.aris.deponētale.i.negare veritatem.quasi nō facere factū. Item cū inter.⁊ dicit' interficio cis.i.occido. Itez cum p̄.⁊ dicit' p̄ficio cis.i.p̄pono. Itē cū ꝙ.⁊ dicit' ꝙficio cis. Itē cum ꝓ.⁊ dicit' ꝓficio cis.⁊ ex eisdē componitur ꝓficiscor sceris.ꝓficisci.i.ire. Item cū re.⁊ dr reficio cis.i.restituere.recreare. Itē cum ob.⁊ dicit' officio cis.mutata b.in f.id est noceo. Itē cum sub.⁊ dicit' sufficio cis.b.mutata in f. Item cōponit' facio cū aduerbijs ⁊ dicitur benefacio cis. Malefacio cis. Satisfacio cis. Forisfacio cis.reforisfactum.i.ostendo.⁊ cōstruunt' oīa

ista cū datiuis. Jtē facio componit cū infinitiuis verbo:ū habentiby actiuā vocē vel passiuā qō patet p expositōnē vt calefacio cis.i. facio calere. Tepefacio cis.i. facio tepere. Terrefacio cis.i facio terrere. Madefacio cis.i.facio madere. Componit etiā cū multis alijs infinitiuis.ꝫ omnia talia cōposita ꝓstruunt cū accusatiuis Jtē componit facio cū nominibus ꝛ dicit. Nihilifacio cis.ꝛ floccifacio cis.i.pnipendere vilipendere.q̄si nihil appːeciari.vel parū.qː floccus lane fere nulliꝰ est prec̄j. Lucrifacio cis.i.luciari acq̄rere. Vñ paulꝰ. Omnia arbitroː vt stercoːa vt xp̄m lucrifaciā. Jtē cōponit dei fico cas.magnifico cas.i.dei vel magnū facere. Jtē edifico cas.i.edem facere. Domifico cas.i.domū facere. Jtē sacrifico cas.i.sacrificiū facio. Jtē versificoː caris.i.versus facio. Jtē gratificoː carꝫ.i.gaudere vel gratias agere.vel gratū facere. vel equipare. Jtē ludificoː caris.i. deludere.qō antiqui ludifico cas.dicebant. Et scias q facio in impatiuo deberet facere face. ꝫ ad differētiam istiꝰ ablatiui face.facit fac p apocopam.quā coːruptionē quedā composita ab eo retinēt quedā non. Jtē animadᷣrte q facio est neutrū sola voce.nā significatione actiuū est. Sꝫ quia voː eius deficit in passino lꝫ ꝑm antiquos inueniaᷣ facit ꝛ faciaᷣ.ideo adiudicatum est neu.ge. Nota ergo diligenᷣ has regulas. Facio neutrū est. ꝛ omnia ab eo composita. Cum p̄positionibꝫ vero put donatꝰ accepit p̄positiones si desinant in o.actiua sunt.p̄ter ista quatuoːr.deficio.pficio.sufficio ꝛ officio. que sunt neutra. Deficio tū proː relinquo. ꝛ sufficio p sumministro ꝛ p substituo sunt actiua. Si ꝰo desinat in oːr.sunt passiua.preter pficisco:r et inficioːr q̄ sunt deponen. Jtē omnia talia cōposita redeunt ad regularitatem in impatiuis.vt confice infice. Et omnia in p̄senti mutant a.simplicis in i.vt conficio.ꝛ supinū in e.vt confectum.ꝫ p̄teritū sui simplicis retinēt imutatū.vt confeci confectū. Jtē omnia cōposita a facio ꝛ ab aduerbꝫ vel infinitiuis sunt neutra.ꝛ omnia retinēt literaturam sui simplicis vbiqꝫ.ꝛ accentū similiᷣ ꝛ sup eadē syllaba. ꝛ omnia retinēt coːruptionē impatiui.vt benefacio calefacio.benefaᷣcalefac.benefacere calefacere.benefactum calefactū. Jtē omnia cōposita a facio ꝛ nominibus.non ex toto facile possunt distingui circa genꝰ.sed quedā sunt actiua.vt deifico magnifico. Quedā neu. vt deifico.domifico nihilifacio. Quedā deponentia vt versificoːr.gratificoːr.ludificoːr caris. Hoc tū regulariᷣ potest dici.q omnia composita a facio ꝛ nominibꝫ que ex toto retinēt literaturā ꝛ accentū sui simplicis.vt sup eadē syllaba sunt neutra.vt nihilifacio.floccifacio.lucrifacio ꝛ similia. De istis ꝛ de cōpositis ab infinitiuis sciendū est.q ꝛ significationē ꝛ constructionē habent actiuā.ꝫ adiudicata sunt neutro generi eadē rōne qua ꝛ coːr simplicia.sꝫ quia coːr vox deficit in passino licet inueniaᷣ apud theologos etiā in ꝑma ꝛ secunda ꝑsona Jtez omnia cōposita a facio ꝛ nominibꝫ transeunt ad primā coniugationē.vt deifico cas.exceptis illis que retinent literaturā sui simplicis ex toto.vt nihilifacio que sunt tercie cōiugationis cum suo simplici sicut ꝛ omnia alia composita a facio. De accentu huius verbi facio.ꝛ ab eo compositoːum dictuꝫ est etiā in secunda parte in capi.de impedimentis accentus vbi agitur de impedimento consoːtij.

Facitergiū gn̄.i.togilla.siue pnulū gausape ad tergēdū faciē.ꝛ ꝓpo.a facies ꝛ tergo gis.

Facito tas.penl.coːr.vide in facto ctas.

Factici⁹.a factꝰ deriuatꝰ factitius cia.ciū. Et dicit nomen facticiū.quod factū est ad similitudinē soni illiꝰ rei que nominaᷣ. Vel facticiū nomen est illud qō a ꝓprietate sonoːr inuētū est p imitationē.vt turtur taratātara.tintinabulū.

Factio. A facio cis.dicit ꝫ factio onis.i.actꝰ faciendi vel fiendi. Et factio dr̄ ficta actio. Cum cū aliqꝫ fingit se aliquid facere causa cōmodi alicuiꝰ ꝛ facit vt incommodet illi.factio ꝓpue dicit.vnde ꝛ factio dicit proditio.vnde factiosus sa.sum.i.ficticiosus q̄ fingit se facere vt prosit.facit tamen vt noceat.vnde ꝛ factiosus dicitur ꝑditoːr. Fautio ꝛ fautiosus a faueo faui fautum aliud significat.

Factiosus sa.sum.in factio onis. exponit.

Facto ctas.i.frequēter facere. Et formatᷣ a factu vltimo supino de facio cis.v.mutata in o. Et ab ꝫ frequentatiuo facto ctas.descendit aliud frequen.scilicet factito ctas.

Factus. A facio cis.dicit hic factus ctus.ctui.et hoc factū cti.vel potius a fio.ꝛ est factus actus faciendi vel passio fiendi. Factū quod fit. Declinatᷣ etiam adiectiue factus cta.ctū.

Facula le.dimi.pua fax.ꝛ inde faculo las.penl.coːr.i. fingere faces vel facere.

Faculentus ta.tum.i.lucidus clarus.ꝛ componitur a fos ꝛ lentos. Jnde faculentꝰ.i.plenus luce lucidꝰ et oːrnatus.ꝛ compatur faculentꝰ tioːr.simus. Unde faculēter tius.tissime.aduerbiū. Et hec faculēcia tie. splēdoːr decusatio.

Facultas. A facilis dr̄ hec facultas tatis.i.facilitas vel possibilitas. Vñ ꝛ facultas alicuiꝰ dːr sciēcia illiꝰ in q̄ preceteris est facilis.ꝛ potēs ad rñdendū. ꝛ qō q̄riᷣ solendū.facultas etiā dːr q̄libet sciētia qː reddat eū facilem ꝛ potentē ad p̄dicta facienda. Jtez facultas dicit copia opum.

Facundus. A foːr faris dːr hec facundᵃ da.dum.i.disertus qui facile fari potest.quod intelligit ꝛ compatur. Unde hec facundia die. ꝛ facunditas tatis. ꝛ est facundia magnū dei donum. dum quis cōmode potest eloqui q̄ commode intelligit.ꝛ hinc facundiosus sa.sum.ꝛ facūdatus ta.tum.plenus facundia.ꝛ facundo das.i.facere facundum.

Fage vel fagios grece commedere dicitur latine ꝑm Papiā.

Fagin grece latine dr̄ cōmedere ꝑm hug.

Faginꝰ. A fagus dːr faginᵃ na.num.ꝛ faginᵉa nea.neū in eodē sensu.quod est de fago.vel quod ptinet ad fagum.ꝛ hoc faginetū ti.locus vbi abundant fagi.ꝛ coːr. penl.faginus.

Fagolidoːros grece.māducantes.maledictū latine.fage em cōmedere.lidoːros maledictum.ꝛ acuit vlti. Unde Hieronimꝰ in plogo sup ezechi.di. Sed vereoː ne illud eis eueniat qō grece significantiꝰ dicit.vt vocent fagolidoːros ꝫ est māducantes senecias q̄si diceret vereoː ne ipsis sponte legentibꝫ ꝛ detrabentibus eueniat. qō grece signantiꝰ dr̄ in detestatione talū.q̄ latine.qː apud grecos verbū usitatū est.ꝛ maxie detractionis expsiuū.vt vocent fagolidoːros.i.maledicta ꝓmedentes incoːporantes sibi eadē.que ꝑius maledixerūt detrahēdo. Quidā vero exponūt sic. Fagin grece cōmedere lidoːros maledictū. Unde fagolidoːros.i.cōmedētes maledictū vel maledictionē. Tales sunt detractoːres q̄ nihil aliud videntᷣ habere in oːre nisi maledictōes vel detractiones maledictas.ꝫ est apud nos māducantes senecias.p̄dicti apud grecos empbatice vocantᷣ fagolidoːros alios. Vel ꝑm alios senecia grecuꝫ est ꝛ latine dːr belua immundū animal. Hanc phisiologꝰ dicit aliqñ marem aliqñ feminā.ꝛ quia est animal imundū ponit.hic pːro immūditia.ꝛ est sensus.māducantes senecias.i. qō vnꝰ detrahendo euomit alius audiēdo deglutit.ꝛ ita in huiusmodi immundicijs delectantᷣ.sicut famelici in cibo. Vñ māducātes senecias.i.detractionū immūdicias.ꝛ delectabiliᷣ māducātes.i.incoːrpantes sibi.s.in occulto ea de qb⁹ in publico maledicūt.vide in senecia.

Fagus. A fagin qō est cōmedere dːr ꝫ fagᵘgi.quedā arboːr glandifera sic dicta.qː eius fructꝰ olim homines cōmederūt ꝛ escā habuerunt.vñ sepe ꝓ agro ponit quia

olim pauit boies sicut mō ager ꝛ ꝑdu .fa. Vñ ẋgili⁹. Titere tu patule recubās sub tegmine fagi.

Fala.a falon dr ħ fala le.i.lignea turris. Vñ iuuenal Consulit ante falas delphinozū ꝙ colūnas.

Falāga.falanx gis.ꝛ ħ falāga ge.lingua macedonum dr legio siue caterua. Vñ falāgan⁹ria.riū.i.legionan⁹. scz de falāga existēs vel ad falangā ꝑtinēs ꝛ falāgo gas .i.falangā facere.

Falanx gis.m falanga vide.

Falarica. Et fala dr ħ falarica ce.quoddā telū ingens tozno factū.habēs ferrū cubitale.ꝛ rotūditatē de plumbo ad modū spere.ꝛ in ipa summitate dr ignem habere affixū. Hoc telo pugnat de turribꝫ.qs greci falas vocant ꝛ mittit tormēto non manibꝫ.ꝛ quia ħ telū tormēto mittit. Inde est.ꝙ qñqꝫ ponit ꝑ tormento qđ vulgo dr petraria.vel māganū. Et hinc falric⁹ ca.cū.qui fert tale telū.vel qđ ꝑtinet ad falaricā ꝛ cozr.fa.sicut ꝛ fala. Lucan⁹ in.vj. Hunc autē tozrilibꝫ vibrata falarica neruis. Obruat ꝛc.

Falcari⁹ rij.q falces facit vel q falce secat. ꝛ dicitur a falx cis.

Falcastrū strī.a falce dr.qr recuruū ē ad silitudinē falcis. Idē ꝛ runco onis.a runcādo vepres dr.

Falcicula le.dimi.i.ꝑua falx.

Falcidia lex dr.a falcidio tribuno plebis. q sub octauiano legem fecit.ne qs plus in extraneos legaret qꝫ vt qrta ps supesset heredibꝫ ꝑm papi. Et nota ꝙ si heredes sunt filij.ꝛ sunt qtuor vel pauciozes.legitima oim est tercia ps hereditatis. Si ẋo sunt qnqꝫ vel plures legitima omniū erit medietas hereditatis. Si aūt sunt extranei siue pauci siue multi qrta ps hereditatis erit legitima. Et in qlibet istoꝝ casuū ista legitima est inꝛ ipsos heredes vbi plures sunt eqliter dividenda. Vñ quidā Quatuor ant infra dant natis iura trientē. Semissez ẋo dant natis qnqꝫ vel vltra. Arbitriū seqt substātia cetera patris.

Falcito.a falco cas.dr falcito tas.freqnē.i.frequenter falcare. Et ꝑt esse nō frequē.ꝛ tūc dicat a falx cis.ꝛ ē idē qđ falcare vel falcē facere.

Falco cas.cani.care.i.curuare vel falce secare.ꝛ dicit a falx.

Falco onis.masc.ge.dr a falce.qr vngues hz recurnos ad silitudinē falcis qdā auis est.

Falera re.penl.cor.est ornamētum equoꝝ.ꝗ ponitur qñqꝫ ꝑ ornatione aliaꝝ rerū vt ẋbozꝝ. Vñ falero ras. i.ornare.vt iste vtit ẋbis faleratis.i.ornatis. Et qr falere nihil ꝑsunt equis.ꝗ fiunt eis causa superbie. reddūt em̄ eos pulciozes ꝛ superbos.ꝛ arrogātes quadā elatione. Inde est qđ falera inuenit ꝑ superbia ꝛ inani iactatione.ꝛ falerare ꝑ superbire.inaniter se iactare ꝛ cozr.fa. Vnde ouid. Blanda faleratos elegia cantat amozes. Item in aurora dr. Plume sunt falere ciceronis picta poete. Inuenit etiā fallere infinitiu⁹ de fallo lis.ꝛ ꝑdu. ꝑmā positione. Quid.epi. Fallere credentē nō est opus puellā. Gloria ꝛc.

Falernic⁹ca.cū.in falernū est.

Falernū.falern⁹ni.mons est in cāpania.vbi optimum abundat vinū. Ideo falernū dr bonū vinū. ꝛ ħ falern⁹ na.nū.ꝛ falernic⁹ca.cū.penl.cor. ꝛ ꝑma.qr oia illa scribunt ꝑ vnū l.vide in spuma.

Fallacia in fallax vide.ꝛ in falsifico cas

Fallax cis.oīs ge.i. deceptor.a fallo lis.dr.qr fando de cipiat. Et compat fallax ciozr.cissim⁹. Vnde fallaciter cius.sime aduerbiū. Et hec fallacia cie. Et nota ꝙ fallax differt ab eo qui mentitur.quia omnis homo fallax id agit vel dicit vnde aliquis fallatur.sed nō omnis homo vult fallere qui mentit.vt ioculatozes qui sepe mētiuntur magis studio delectandi qꝫ voluntate fallendi. Vnde ꝛ fallacia dicit apud dyaleticos in argumentatione vel voce aliqua.vt cum quis videtur aliud fari.i. dicere vel significare qꝫ signat vnde ꝛ homo decipiat. vide in mendax.

Fallo lis fefelli falsum.ꝛ dr a for faris. Est em̄ fallere fando ẋbis decipe. Et a fallo dr falso sas.freqn.a quo falsito tas.aliud frequētatiuū. Fallo ꝑponit. Refello lis.li.fellere.ꝛ caret supino. Fallo lis. actiuuz est ꝛ ab eo ꝑposita siq̄ hz actiua sunt ꝛ mutāt a.in e. ꝛ carēt supi.ꝛ nō gemināt ꝑteritū.

Falon grece latine lign ū dicit.ꝛ potest scribi per ph. vel per f. Et similiter dr cas de venientibꝫ ab eo ꝛ de similibus.

Falsidic⁹ca.cū.i.falsa dicēs.ꝛ ꝑpo.a falso ꝛ dico cis.ꝛ cor.dr.sicut veridicus.qr tenet naturā hui⁹ ꝑteriti dixi qđ naturalit corr.dr.

Falsifico.falsus sa.sum.ꝑponit cū facio cis.ꝛ dicit falsifico cas. Vnde hec falsificatio onis. Pro quo quidā abutunt hoc nomine fallacia.ꝗ male. Quia fallacia est deceptio que est in argumētatione. Sed falsificatio est instantia contra argumētationē in q magis apparet falsitas qꝫ in argumētatione alit non erit falsificatio. Est em̄ falsificare argumentū inducere ad aliqđ in q magis appareat falsitas. Vñ nec vꝝ argumētū nec falsissimū ꝑt falsificari.ꝛ cor.fi.falsifico.

Falsito tas.est freqn.de falso as.ꝛ est falsito freqnter falsare.ꝛ corripit penl.

Falso sas.i.freqnt fallere.a fallo fefelli falsum su.v.in o.fit falso.

Falsus.a fallo lis.fefelli.falsum dicit falsus sa.sum.ꝑm qđ est ꝑticipium falsus.i.deceptus.ꝑm qđ est nomē falsus est qui fallit.vel qui negat qđ verum est. Unde ħ falsum si.ꝛ falsus sa.sum.dicit quod verum nō est quia fallat. Et compatur falsus sior.sissimus.vnde false sius sime.aduerbiū.ꝛ hec falsitas tatis.ꝛ differt a mendacio quia falsitas est negare qđ verum est. Mendaciū est fingere quod verum non est.vnde quidā. Si vera supprimas falsus agnoscēris esse. Si falsa cōfingas sic mendax esse videris. Et dicit falsitas a falsus. quia fando aliud qꝫ sit verū decipiat. Item falsum differt a ficto. quia falsum ad oratozes ꝑtinet.vbi veritas ita sepe videtur vt que facta sint neget. Sed fictum ad poetas ꝑtinet vbi que facta nō sunt.facta dicunt falsum ergo est quod vꝝ non est. Fictū quod verisimile est. Item falsus sa.sum.i.iniust⁹.vt falso queritꝛ de sua natura humanū gen⁹.i.iniuste.sicut ꝛ verum dicit instū. Et hinc venarius dicit falsus.quia nō habet iusticiā suaz.deest em̄ ei vel in pondere.vel in forma vel in supscriptione vnde ꝛ moneta dicit quia monet ne q fraus ꝛ iniusticia subsit. Et vt di. Chrys. Falsum dicere hominuz est malignozū.quia falsa res si bene continuata fuerit. vera ꝛ credibilis est.i.apparet. Rem autē impossibilem dicere. insensatoꝝ hominū ꝛ non maloꝝ est.quia qđ ipossibile est defensione non indiget.quia impossibilitas rei seipsam defendit.

Falx cis.a filice.qr hāc ꝑmū milites herbā felicem abscindere solebāt.ꝛ est instrumētū aptū segetibꝫ vineis ꝛ pratis. Vñ ẋsus. Falce puto vineā.meto sata.tondeo prata. Itē Grecism⁹. Falx metit ꝛ scindit.fax vrit.faux qꝫ mandit.

Fama me.dicit famulor laris.q si famula.quia famulatur nobis dū ad modū famule discurrendo rumores de nobis portat per diuersas terras.etiā nobis ignorātibus.vel dicit fama a fando.qr fando puagatur. Et est nomē bonaꝝ ꝛ malaꝝ rerū.sed sine adiuncto sepi⁹ accipitur in bono. Et describit sic fama. Fama est sine certo autore inuent⁹ rumor.cui malignitas dedit initium. fides aūt incrementū. Et inde famosus sa.sum. de quo fama loquit.siue bene siue male.vnde quādoqꝫ accipitur in bono.sed sepius in malo.s.ꝑ infami.ꝛ compatur famosus sior.sim⁹. A fama dicit famo mas.qđ non est in vsu.ꝛ ꝑducit ꝑmā fama ꝛ famo mas. vñ quidā. Fa-

ma volat trãsitq; modũ q̃cunq; ferat. Itẽ famo ꝓponit cum diſ.7 dr̃ diffamo mas. Itẽ cum dr.7 dr̃ defamo mas. Itẽ cũ in.7 dr̃ infamo mas.omnia in eo dez ſenſu. Famo mas.actiuũ eſt cũ omnib⁹ ſuis cõpoſitis. Hic nota q̃ ꝑm theologos aliquis põt alicui famã triplicit auferre.vno modo vere dicendo 7 iuſte.puta cuz aliq̃s crimẽ alicui⁹ ꝓdit ordine debito ſeruato.7 tũc nõ tenetur ad reſtitutionẽ fame.alio mõ falſum dicẽdo 7 iniuſte.7 tũc tenet reſtituere famã cõfitendo ſe falſũ dixiſſe Tercio ꝙo mõ vere dicendo.ꝑ iniuſte.puta cũ aliquis ꝓdit crimẽ alterius extra ordinẽ debitũ. 7 tunc etiã tenetur ad reſtitutionẽ fame q̃ntũ põt.ſine mendacio tñ. vtpute q̃ dicat ſe male dixiſſe.vel qr̃ cum iniuſte diffamauerit.ſine hoc tñ q̃ ſe vere dixiſſe dicat. Itẽ vt dixi ſine mẽdacio.qr nõ debet alteri⁹ famã cũ mẽdacio reſtituere.vide in p̃ceptũ.

Famelic⁹ ca.cũ.i.eſuriẽs ieiun⁹.a fames dr̃ 7 cor.penl. Primo reg̃.ij. Et famelici ſaturati ſunt.

Famen. A for.ris.dr̃ ꝑ famen minis.i.locutio.7 corri. penultimã genitiui.

Fames famis.fe.ge.qr̃ antiq̃ fames famei dixerũt.vñ adhuc ablatiuus deſinit in e.ꝓdu.q̃ſi q̃nte declinatõis Et eſt fames appetit⁹ cõmedendi.cõtuſio faucis.quaſi fos means.7 eſt etymologia. Inde famelicus ca.cũ. 7 fameteus tea.teũ.in eodẽ ſenſu.i.eſuriẽs. fameteus etiam dr̃ mortifer.7 fameo mes.mui.i.eſurire.hĩc famẽ.vñ famesco ſcis.inchoatiuũ.7 cor.ꝑmam fames.ꝑ fama eam ꝓdu. Unde ꝙſus. Nil magꝭ triſte fame.nil clare.comparo fame.

Fameteus tea.teũ.in fames eſt.

Famicus ci.locus tabernaq; in vrbe quẽ frequentant ꝓpter famẽ pellendã.7 dicit⁹ a fames 7 eſt maſ.ge.7 cor. penultimã.

Familia.a femur dr̃ ꝑ familia lie. Et eſt familia liberi ex liberis legib⁹ ſuſcepti.a femore dicta. Nã familia ꝓ ſeruis abuſiue nõ ꝓprie dr̃.7 cõponit cũ mater.pater.filius vt paterfamilias.materfamilias.filiusfamilias.7 eſt familias gtũs grecus. Et incipit familia a patre 7 terminatur in tritano.ꝑ ſtirps ex longa generis ſignificatione vocatur.vt vult hug. Et pap̃.dicit familia familias greco more facit pro familie.vnde hec familia lie.vel familias.

Familiaris. A familia dr̃ ꝑ 7 ꝑ familiaris.7 ꝑ re.i. domeſticus amic⁹ de ꝓpria familia.aſſuet⁹ vſitatus. Inuenitur etiã ſubſtãtiue poſitũ.vt iſte eſt nimis familiaris. 7 ꝓpat familiaris rior.ſim⁹.vñ familiarit ri⁹.ſime.adũ. 7 ꝑ familiaritas tatis.

Famino nas.naui.nare.i.loq̃.a famẽ minis.dr̃. 7 ꝓpo. affamino nas.penl.cor.

Famo mas.ꝓdu.ꝑmã.vide in fama me.

Famulamẽ laminis.i.famulat⁹.ſeruitiũ.vel ſeruitus 7 dr̃ a famulor laris.7 ꝓdu.la.

Famularis.a famul⁹ dr̃ ꝑ 7 ꝑ famularis 7 hoc re.7 cõparatur famularis rior.ſim⁹.vnde famularit rius.ſime. aduer.7 hec famularitas tatis.i.famulor ſeruitium vel ſeruitus.

Famuliciũ licij.i.ſeruitiũ vel obedientia.a famulus dicitur.

Famululus li.dr̃.ꝓprius famul⁹.vnde hec famulula le. pua famula ſilr dimi.

Famulor laris.latus ſum.lari.i.obſeq̃ obedire. Dz famulari debiti eſt. Obſeq̃ volũtatis. Obedire ad vtrũq; refert. Famulor ꝓponit cõfamulor laris.i.ſimul famulari.7 eſt de po.famulor cũ oĩb⁹ ſuis ꝓpoſitis 7 cor. ꝑmã 7 penl. Inde ꝑ famul⁹ li. 7 ſunt famuli ꝓprie q̃ ex ꝓpria ſuor familia ſunt orti 7 dr̃ famul⁹ q̃ſi vnus de familia. Dz ſeruus ex ꝓditione ꝓprietatis.vñ ꝑ famula le.7 famulus la.lũ.adiectiue ꝓt declinari.

Fanaticus. A fanũ dr̃ fanatic⁹ ca.cũ.i.lunatic⁹.inſan⁹ ꝓpter fanũ violatũ.vel qr̃ ad fanũ ducebat⁹ vt liberaret⁹

7 fanaticũ dr̃ qđ ꝑtinz ad fanũ 7 hĩc fanatic⁹ ci.i.cuſtos fani ſcz ſacerdos.fanatici etiã dicunt⁹ q̃ futura canunt. 7 cozn.ti.

Fandus da.dũ.qđ q̃s dez fari.7 dr̃ a for.ris.7 ꝓponit infandus 7 nefandus.

Fans tis.i.loquens ge.oĩs.7 poteſt eſſe nomen participium.

Fantaſia ſic.penl.acuta.in fantaſma exponit.

Fantaſma. Et faſmos qđ eſt apparitio dr̃ ꝑ fantaſma tis.7 ꝑ fantaſia ſie. idẽ qđ faſma. ꝑ faſma ſemp ẽ dubia fantaſma vel fantaſia q̃nq;. Itẽ fantaſia ẽ de cognitis ſpẽs in animo figurata. Dz fantaſma eſt de incognitis. Et hinc tractuz eſt vt fallacia in argumentationib⁹ dr̃ fantaſia cũ apparet aliud q̃ ſit.vnde fantaſticus ca.cũ. qđ ſic apparet vel qđ ꝑtinet ad fantaſma.vel qđ ꝑtinet in ſe fantaſiã. vñ 7 cellula q̃ eſt in anteriori ꝑte capitis in q̃ eſt vis ĩtelligendi dr̃ fantaſtica.qr ea bõ fantaſtice 7 imaginatorie ꝓpẽnſa ꝑ intellectum ꝓcipit ꝑm hug. Pap.ꝙo dicit. Fantaſia imago alicui⁹ corporis viſa 7 cogitãdo in animo poſtea figurata vtputa patris ſpẽs quã vidim⁹. Fantaſia poetica eſt rei inanimate ſenſum dare vt mirant⁹ arbores de ꝑ dixi in q̃rta ꝑte in cap.de coloribꝫ rhetoricẽ. Fantaſma ꝙo eſt quã nunq; vidim⁹ ſpẽs aĩo figurata vtputa ſpẽs auis quã nũq; vidimus. Fantaſma viſio vana.vide etiã in ſomniũ 7 in volũtas.

Fanũ. A fonos vel fone qđ eſt ſonus dr̃ hoc fanũ ni.i. templũ.q̃ſi fonũ.qr ibi dq reſpõſa dabant in voce humana.vel dr̃ a faunis.q̃b⁹ antiq̃ tẽpla edificabãt. Inuenitur etiã aliq̃n fanũ in bona ꝑte ꝑ eccleſia 7 tũc poteſt dici a fando ꝑ ꝓtrariũ.qr fanũ nõ eſt loc⁹ ꝓfabulatiõis ꝑ deuote oꝛonis.7 ꝓdu.ꝑmã fanũ.

Far farris neu.ge.a frãgo gis.dr̃ qđã gen⁹ annone. generalit tñ oĩa ſemina frugũ farra dicũt⁹ a frãgendo. qr olim frangebant⁹ in pila anteq; vſus molaꝛ eſſet.vñ farre⁹ rea.reũ.de farre.exiſtẽs vel fact⁹. Et vt dicit ꝑſ. far farris ſolũ in r.deſinẽs geminauit r.ne ſi faris dicamus aliud mõſtret.ꝑ for faris ꝙbũ.

Farao nomẽ eſt honorꝭ apd egyptios.ſicut ceſar apd nos. In latinũ aũt exꝑmit⁹ denegãs eũ vtiq; deum.ſiue diſſipator.populi eĩ dei fuit afflictor ſm papiã. Hug. ꝙo dr̃.q̃ faro ciuitas vel turris. q̃nq; ponit⁹ ꝑ egipto. vñ inuenit⁹ farius ria.riũ.i.egiptiacus.7 hinc oẽs reges egipti dicti ſunt pharaones. Põt etiã pharao per ph. ſcribi.7 ſic de ꝓſimilib⁹ dicas. De.x.plagis pharaonis habes etiã in plaga.

Farcimẽ minis.ge.neu.7 ꝑ farcimẽtũ ti.a fartio tis.dr̃ 7 ꝓdu.penl.farcimẽ ſicut audimẽ.7 eſt idẽ farcimẽ qđ fartum.

Farcino ꝛnas.nani.a farcio cis.dr̃ 7 eſt farcinare replere.7 ꝓponit refarcino nas.i.iterꝭ refarcinare.7 ſuffarcino nas.i.ſuccingẽ.q̃ſi ab inferiori ſurſum veſtes attrahere 7 ſubt⁹cingere.qđ faciunt q̃ ſubveſte aliq̃d latent portant.vt ſit ſubfarcinare quaſi ſub veſte q̃ndã farcinationem faciẽdo aliquid latenter deferre.7 cor. penl. farcino.

Farcio cis.farſi.tũ. 7 q̃nq; inuenit⁹ farciui citũ.qđ ꝓbat farcimentũ. Itẽ inuenit⁹ farſiui ſitũ.ſed ꝑ poſt⁹ tractum eſt a vulgari quorundã q̃ vtunt⁹ verbo iſtius ſrature ꝑ totã ꝓiugationẽ.ſ.farſio ſis.ſiui.ſitũ. Et ẽ farcire ſaginare implere. Ja ꝙbalia fartor fartrix fartio onis. Fartio ꝓpo. Confertio cis. Differtio cis. Infertio cis. inferſi tũ. Defertio cis. Refercio cis. Suffertio cis. Et ab omnib⁹ iſtis deſcendũt frequẽ. Conferto tas. Differto tas. Deferto tas. Inferto tas. Referto tas. Sufferto tas. Fartio 7 omnia eius cõpoſita ſunt actiua. 7 oĩa faciunt ꝑteritũ in ſi.7 ſupinũ in tũ.formant⁹ eĩ a ꝑterito ſi cõuerſa in tum. licet q̃nq; inueniat⁹ ꝑteritũ eor in ciui.7 ſupinũ in citũ. Itẽ oĩa ab eo ꝓpoſita mutãt a ſimplicis vbiq; in e. Et eſt fartio q̃rte ꝓiugatõis.

Fares interꝑtat⁹ diuiſio. Hĩn dict⁹ eſt ꝑ fares qui di-

uisio intelp̃tat'. quia tūc nat⁹ est qñ p̄ linguas terra diuisa est.

Faretra. A feron qđ est mors. dicit ꝟ faretra tre. vbi portant' sagitte. q̄si fereteca. i. mortū reposito rū. Quot em̄ fert sagittas. tot fert & mortes. Quidā tñ dicunt q̄ faretra derivat' a fero feris. q: mortes. i. sagittas ferat. ꝟ pus dictū videt verius. Et hinc faretrat⁹ ta. tū. armat⁹ & instructus faretra. vel q̄ hz faretrā ſm hug. ꝑap. xo di. Faretra ēteca sagittar̄. a ferēdo iacula dicta. sicut feretrū a ferēdo fun⁹ feratra dicta q̄ ferat tetrū. i. mortem. & cor. penl'. naturalit'.

Farina. a farre. dr̄ ꝟ farina ne. q: ex eo fiat. Vñ ꝟ farinula le. di. Et farinaceus cea. ceū. i. de farina fact⁹. Et farinosus sa. sum. i. plen⁹ farina.

Farinula le. di. pua farina. & cor. penl'.

Fariseus. A fares qđ est diuisio dr̄ fariseus sea. seū. i. diuisus. & hinc quidā heretici dicti sunt phariſei. q̄ diuisi interp̃tant'. q: traditōes & obseruationes legis q̄s illi deuteroſas vocāt iusticia p̄ferunt. Vñ & diuisi vocant' a populo q̄si p̄ iusticiā dei. vel quia decalogū legī in membranulis scribētes & cōplicātes eas & ligātes in frō te gestabāt vt religiosi iudicarētur & inde phariſei. i. diuisi a populo dicti sunt. Et vt dr̄ in historijs sup̄ euangelia. Tres erāt secte iudeor̄ a cōmuni reliquor̄ vita & opinione distantes. phariſei. saducei. & essei. Phariſei cultu austero & victu pauco vtebantur traditōes suas statuētes quib⁹ traditiones moysi determinabāt pictacia cartar̄ in fronte gerebāt & in sinistro brachio circūligata. quib⁹ decalogus inscript⁹ erat q: dixerat dñs. ꝟ habebis q̄si quid appēsum & in manu tua ꝛc. & ꝟ dicebā tur philateria a philare qđ est seruare. & thorath qđ sonat legē. Isti etiā maiores fimbrias alijs deferētes spinas eis alligabāt. q̄b⁹ pūcti in deambulatōne memores mādator̄ dei fierēt. & pōt scribi phariſe⁹ p̄ ph. grecū vl' p̄ f. latinū. vide in saducei.

Farma vel farmatio. lingua syror̄ dr̄ vnguentuz. vel medicamētū.

Farmacēticus ca. cū. dicit' a farmacia. Et scias q̄ tria sunt genera curatōis. Vnū est farmacēticū. a farmacia q̄ est medicamentor̄ curatio. Secōm est dieticū a dieta qđ est obseruatio legis & vite. Tertiū est chirurgicū a chirurgia q̄ est ferramētor̄ incisio.

Farmacia cie. est medicamentor̄ medicina. vel dorpus vnguentaria. & dr̄ a farma ſm hug. & ꝑap. Vel dic q̄ largo mō dr̄ oīs medicina marie cōpositā. ꝟ stricto mō & p̄prie farmacia sumit' p̄ medicina laxatiua.

Farmacopola. farmacon ꝓpo. cū pole qđ est vendere & dr̄ ꝟ & ꝟ farmacopola pole. i. vnguētor̄ siue medicamentor̄ vēditor vel venditrix. Vel ꝓponit' a farma & copos qđ est labor. vñ farmacopola le. i. vnguētari⁹ q̄ laborat circa vnguēta. & cor. po.

Farmacus. A farma vel farmatio dr̄ ꝟ farmacus ci. i. maleficⁿ⁹. & ꝟ farmaca ce. vel ſm grecā declinationē farmace farmaces. i. mulier malefica. ſ. maleficia faciens q̄busdā medicinis.

Faros. A fos qđ est lux vel ignis. dr̄ ꝟ farū ri. vel ꝟ faros & x̄tit' in latinū & dr̄ ꝟ farus ri. turris maxima iuxta alexādriā in mari. dicta sic. q: flāmar̄ indicio longe videatur q̄si fossor̄os vel q̄si fosor̄os. oros visio dr̄ & inde pharos q̄si for̄os. i. visio ignis. Visus eius luminis ē ad p̄nunciādū nauigātib⁹ vada & port⁹ introit⁹ vel portū ibi esse. Hinc etiā quēlibet montē iuxta portū positum & quālibet turrim simil'r iuxta portū positā sup̄ quē vel sup̄ quā igne accenso posito designabāt nauigātib⁹ ibi esse portū. & introitū ad portas pharaon vocabāt. Vñ & quedā turris in italia dicta est faros. p̄pter vtilitatez talē. & hinc etiā in porticib⁹ machina ad plucendū fabri cata faros dicta est. Item a faros turri alexādrie quedaz ciuitas in egypto dicta est faros. Et pharos ciuitas vel turris quandoq̄ ponitur p̄ egypto. vnde inuenit' farius ria. riū. i. egyptiacus. & hinc oēs reges egypti dicti sunt p̄ baraones.

Farracū ci. puls ex farre facta vel pinguis cib⁹ genera liter. & dr̄ a far farris.

Farrago. A far ris. dr̄ ꝟ farrago ginis. i. stramē vel q̄libet vilis ānona. vel q̄libet mixtura pabulor̄. Vñ p̄s⁹ In tenui farragine mēdax. & hinc facta trāslatione farrago dr̄ multitudo scolariū. q̄si despectiue q: ex diuersis & varijs gētibus sit collecta. Proprie tñ farrago est herba ordeacea adhuc viridis & granis ad maturitatē adhuc nō turgescētib⁹.

Fartū. A fartio cis dr̄ hoc fartū ti. qđ & fertū ti. inuenitur. i. repletio extor̄ vel ventris. i. caro concisa & minuta quia ea intestina fartiātur. i. repleātur cū aliar̄ rerum cōmixtione. Idē & farcimē dr̄. Item fartū est supinū de fartio cis.

Farus ri. in faros exponit'.

Fas. A facio cis. dr̄ hoc fas. accusatiuo ꝟ fas. vocatiuo o fas. i. licitū. & differt a iure. quia fas est lex diuina. Jus ē lex humana. Fas est p̄ alienū agrū trāsire. Non aūt est ius. Et vt di. p̄s. in tractatu x̄bor̄. Differentie causa multa solent vel taceri vel contra regulā p̄ferri. vt fas genitiuū nō habet. Nā sine facis siue faris vel fasis vel fassis dicamus aliud potest significare. vide etiā in faux.

Fascenia. A facis dr̄ hec fascenia nie. i. clausibil' vallatio circa castra & ciuitates. q̄ solz fieri quibusdā fascib⁹ stipular̄ & lignor̄.

Fasces in fascis exponit'.

Fascia. A fascis dr̄ ꝟ fascia cie. q̄ tegit' pectus. & papil le cōprimunt'. vel q̄ puer inuoluit'. q: in modū fasciculi corpus ligat. Vñ fascio scias. i. fascijs inuoluere. Et cō po. diffascio as. fascijs dissoluere. Refascio as. iterum fasciare vel diffasciare.

Fasciale. A fascia dr̄ ꝟ fasciale lis. i. fascia. & p̄prie dr̄ fasciale. latum cingulū. q̄ puer circūligatur in fascijs. et pdu. penultimā.

Fasciculꝰ li. di. puus fascis. penl'. cor.

Fascino nas. a fascis vel fascia dr̄ ꝟ fascinus ni. i. incātatio. q: in quibusdā fasciculis vel fascijs herbar̄ soleat fieri. & hoc fascinū ni. p̄ eodē. fascin⁹ etiā dicit' ꝑapus. q: quibusdā fascijs solebat olim inuolui. cū carerēt bracis. & a fascinus dr̄ fascino nas. i. incātare q̄si adulando impetere. laudādo decipe. Vñ ad galath̄. Quis vos fascinauit veritati non obedire. vbi dicit glosa. Quis vos fascinauit. i. decepit veritati nō obedire. Veritas em̄ se ingerit vobis & vos ei non creditis. Et q̄s vos ita fascinat p̄ simile hoc dicit. q̄si dicat. vt qđ ante oculos est non videatis. sicut magicis ludificationib⁹ alit' q̄dā oculis hominū ostendunt' q̄s sint. & dicunt' illa fascinationes. Dicit' etiā fascinus siue fascinatio vulgo q̄ nocet infantib⁹ dicunt' em̄ quorundā oculi visu vrētes. & hinc eor̄ actus fascinatio dr̄. & pōt fieri vt huic peccato inseruiant demones. sil'r inuidia tanq̄ fascinus vrit. Inuidus em̄ nō modo sibi nocet cū aliena felicitate tabescit. ꝟ etiā his q̄bus aliq̄ bona esse incipiūt. Unde in li. qui sapiētie salomonis inscribit' dr̄. Fascinatio malignātis obscurat bona. Sic factū ē vt inuidi tāq̄ fascinātes nocuerint galathis nup̄ in x̄po renatis. vt ijdē galathe. fidei stomacho nauseāte. cibū spūs euomuerit. & cor. penl'. fascino. vñ x̄gili⁹ in buc. Nescio q̄s teneros oculo mihi fascinat edos.

Fasciola fasciole dimi. parua fascia. qua vulnera ligantur.

Fascis. A fascio dr̄ hic fascis scis. i. onus & pluraliter hi fasces fasciuz. i. insignia honor̄. & q̄nq̄ ipsi honores dicunt' fasces q̄si a fascib⁹ lignor̄. q: grues sunt pondē dignitatis & autoritatis ſm hug. ꝑap. etiā di. Fasces fasciū dignitates cōsulares. Fascis colligatio lignoruz ad deportandū colligator̄. vnde x̄ius. Pondera sunt

fasces.fasces dicunt honores.
Fase.i.trāsitus dñi. Nota q̄ q̄rtadecima die p̄mi mēsis ad vesperā comedebāt iudei agnū paschalē z nox illa dicebatur fase.i.trāsitus dñi.sicut dr̄ in hist̄oriis super Exod.xij.ca.qz in ea trāsiuit angelus p egyptū.pcutiens p̄mogenitu ab homine vsq; ad pecus.z trāsiuit super tecta hebreoꝝ linita sanguine.z aggressus est iter trāseundi israel ab egypto. Jtē quia ait dñs. Die hāc habebitis solennē z in monimentū in generationib⁹ vestris cultu sempiterno septē diebus azima comedetis. Prima dies erit sancta z venerabil.similit septima.nul opis facietis in eis exceptis his q̄ ad vescendū pt̄inent. Dap̄.etiā di. Fase trāsitus vel trāscensus dr̄.quia eadem nocte dñs p egyptū trāsiuit.z cuncta p̄mogenita egyptioꝝ pcussit.vide in pasca.z acuit penl.fase.z p̄t etiā scribi p ph.phase. Hic nota q̄ in veteri testamēto erāt decē festa.s.sabbatū.neomenia.fase.pēthecoste festū clāgoris.festū ppiciationis.scenophegia.encenia. iubileus z furim. Sabbatū interp̄tat quies,z potest dici festū dñi.qz deus quieuit in eo. De b̄ plenius dicam in suo loco. Neomenia sonat inuocatio lune.de hoc require in suo loco. Fase.i.trāsitus dñi.de hoc dictum est Penthecoste sonat q̄nq̄gesimus.vel penthecostē ipsa q̄nq̄gena die⁹ quib⁹ cōpletis vltimus dies dicebatur festū penthecostes.fiebat aūt in memoriā date legis.q̄ in q̄nquagesimo die ab exitu de egypto est data. Eadez etiā solēnitas dicebat festū ebdomadaꝝ.quia supputatis septē ebdomadis ab altera die azimoꝝ fiebat. Dicebatur em festum p̄mitiaꝝ quia tūc offerebant de nouis frugib⁹ duo panes. De b̄ etiā vide in penthecoste. Festum clāgoris vel tubaꝝ.erat p̄ma die mensis septimi. simul cū neomenia.z ita duplex solēnitas erat in prima die mensis septimi scz festū clangoris vel tubaꝝ z neomenia. Unde illud. Buccinate in neomenia tuba in q̄ buccinabat cornib⁹ pecoris.qz ea die liberat⁹ erat ysaac ne immolaret.pecore p eo substituto. Dicebat etiā festū septimanaꝝ vel sabbatū mensiū.qz mēsis septim⁹ fere erat totus solēnis. Festū ppiciationis erat decima die mēsis septimi.i.septēbris.quia redijt ea die moyses ad iudeos referēs eis deū placatū sup offensa vituli cōflatilis. Eadē die ieiunabāt homines z iumēta.z pueri septēnes a vespera vsq; ad vesperam p memoria mortuoꝝ. Unde etiā dicebat dies afflictionis. Dicebatur necnō dies expiatōis.quia eo die sanguine vitule rufe expiabat tabernaculū z altare z fiebat cinis ex ea.ad expiationē immundoꝝ z ipsi expiabant a peccatis ipsius āni p emissionē birci a pompei. Scenophegia erat q̄ntadecīa die septēbris.qō sonat fictio tabernaculoꝝ.i q̄ p septē dies habitabāt sub vmbracul in mēoria q̄dragīta ānoꝝ in q̄b⁹ in deserto sub vmbracul fuer̄t seu tabnacul. Uñ z festū tabnaculoꝝ solz dici.z ptelabat septē die⁹ quarū p̄m⁹ z vltim⁹ solēnes erāt. Octau⁹ etiā dies erat solēnis nō q:de scenophegia esset. ß ea die cōueniebāt ad faciendā collectā forte in vsus pauperꝝ vel in alios vsus cōmunes.vñ z scenophegia legit q̄nq; esse festum octo dieꝝ. De hoc etiam vide in scenophegia de s.lra. Encenia sonat noua festa.sicut dedicatiōes eccl̄siarū. vide sup̄ in encenia. Jubileus erat ānus remissionis et gaudij. De q̄ dicā in suo loco. Purim.i.sortium.erat festū p victoria hester.quā habuit de Aman de q̄b⁹ dr̄ hester.ix. Isti sunt dies q̄s nunq; delenit oblivio ꝛc.vt habet pleni⁹ hester.ix.
Faselus li.fe.ge.dr̄ a fase qō interp̄tat transitus.z est phaselus qua nauis abilis ad trāseundū huc z illuc.faselus etiā dicit quedā insula grecie.vnde b̄ phaselus li. quoddā genꝰ leguminis.qō plurimū abundat in illa insula. vel quia primū inde allatū est.z inde faseolus li.di mi.z b̄ phaselariū lary.berba faseli. vel locus vbi abundat.z produ.penul.phaselus.vnde in doctrinali dr̄. E sup̄ l.longā dabim⁹,phat ecce phaselus.z scribit tantū p vnū l.
Faseolus li.dimi.in faselus est.
Fasianus. Hec fasis fasis vel fasidis q̄daz insula grecie.vnde b̄ fasianus ni.quedā auis.qz inde p̄mū asportatus est.vel dr̄ fasianus q̄si fagian⁹.a fagin qō ē p̄mere.qz eius caro suauis est ad comedēdū z ,pdu. penl. fasianus.
Fasma. A fasmos. dr̄ b̄ fasma me.z b̄ fasma matis.i. apparitio,ppie vana z incerta vt in nocte.z hinc quedā fabula menādri dicta est fasma a q̄dā apparitione.vide etiā in fantasma.
Fasmos grece.apparitio interp̄tat latine.
Fassio onis.fe.ge.i.p̄fessio a fateor teris.
Fassus sa.sum.id est confessus locutus a fateor teris. fassus. Ouidi.in epi. Da veniam fassi mihi non munera tanti.
Fastidio dis.diui.dire.i.horrere spernē. cōtēnere.tedere.vñ p̄balia z b̄ fastidiū dij.i.sup̄bia vel tediū.vnde fastidiosus sa.sum.i.sup̄b vel tediosus. vñ b̄ fastidiosus si.vñ b̄ fastidiositas tatis. Fastidio actiuū ē cū oīb⁹ suis p̄positis siq̄ hz.z derivat fastidio a fastus stus qō ē sup̄bia. Quidā tn̄ dicūt fastidiū esse p̄me impositionis z inde fastus.
Fastigat⁹ p fastigiat⁹ in fastigiū vide.
Fastigiū gij.i.summitas.altitudo.honor. Et inde fastigiolū li.di.z fastigio as.i.exaltare. sublimare. vñ fastigiat⁹ tus. Et fastigiat⁹ta.tū.i.elevat⁹ z altus. z derivat a fastus.qō est sup̄bia. Et inuenit p syncopā fastigat⁹ p fastigiatus.z vt dr̄ in grecismo. Sunt fastidia tedia b̄ fastigia celsa.
Fastuosus. A fast⁹stus.qō est sup̄bia dr̄ fastuosus sa. sum.i.sup̄bus.z cōpat fastuosus tior.sim⁹. vñ fastuose sius.sime.aduer. Et b̄ fastuositas tatis.i.sup̄bia elegātia.elatio.
Fastus. A fas dr̄ fastus sta.stū.z fast⁹ dies dr̄ licit⁹ in q̄ licebat romanis negocia agē.causas exercē. vel aliq̄d tale. Nefastus ,no dies dr̄ q̄si illicit⁹.qz illicituꝝ aut q̄si nefas erat in illo die p̄dicta agē.qz in illo die male cōtigerat romanis.z dr̄ nefast⁹a nefas.fuit siquidē vet⁹ cōsuetudo apud romanos. vt q̄scunq; aduersitates siue p̄speritates sustinerēt eas in fastis ānotare facerēt. Illos q̄ dies in q̄bus sibi male cōtigerat celebrabāt nō cā solennitatis.ß timore infortunij.z vocabantur nefasti. Hz illi in in q̄bus sibi bene cōtigerat vocabāt fasti q̄si liciti qz in eis licebat eis causas agere z hmōi. vel qz in eis fabat ius.z hinc quidā liber ouidij.in q̄ tractatur de fastis z nefastis dieb⁹ a digniori intitulat liber fastorū. Hinc etiā annales libri in quib⁹ scribebantur facta romanoꝝ totius āni.similit a digniori pte dicti sunt fasti Inuenit etiā hic fastus tus.q̄rte declinationis p ānali libro. Unde lucan⁹ in.x. An mēs edoxi vincet fastibus annus. Hz magis ppie p libro ānali est scōde declinationis fastus sti. Nā pro sup̄bia est q̄rte declinatōis hic fastus tus.
Fatat⁹ta.tū.i.fato destinat⁹.z dr̄ a fato tas.
Fateor teris.fassus sum.fateri.i.manifestari quasi teneor fari. Fateri coactionis est z necessitatis. fatem em coacti. Hz confitemur z manifestam⁹ voluntarij.prodimus precio vel aliqua vtilitate sperata ducti. Item fatemur mala.manifestamus bona.prodimus quesita. Sed hec distinctio quandoq; confunditur.et vtimur istis verbis indifferent. Fateor cōponitur cū con.z dicitur confiteor. Item cuz dis.z dicitur diffiteor. Item cum in z dicitur infiteor. ambo p negare. Itez cum p z dicitur pfiteor. Itē cum re z dicit refiteor. Fateor z omnia ab eo cōposita sunt deponētia z faciūt supinum in sum. Itē omnia ab eo cōposita mutāt a.sui simplicis in i.in verbo.ß in supino z pticipio in e.z cor.fa.fateor. Unde ouid.de fine titulo. Confiteor siquid p̄dest delicta fateri.

Fatidicus ca.cū.i.fata dicēs.7 cōpo.a fatū 7 dico cis 7 cor.di.sicut 7 maledicus.
Fatigo gas.gaui.gare.i.fatim agere 7 abundanter.a fatim qđ est abundanter.7 ago agis sed magis videtur etymo.q3 compositio.7 est actiuum cum omnibus suis compositis 7 ꝓducit ti.A fatigo derivat' fatigatus ta. tū.i.in itinere lassatus.fessus.
Fatim aduerbium.i.multum vel abundanter.vide in affatim.
Fatisco scis compo.a fatim qđ est abundant'.7 bisco scis.7 est fatiscere abundanter biscere . 7 scindi.vt iste pannus fatiscit rimis.id est scinditur.7 fatiscere est lassari.marcessere.abundant' apiri.desinere esse . deficere Unde de sancto martino dicitur.Artus febre fatiscētes.Et nota q9 nos dicimus fatisco cis.sed antiqui dicebant fatisco: sceris . fessus sum.qđ nos non dicimus sed componitur defetisco: ceris.defessus sum 7 hoc vtimur.vt dixi in defetisco:.
Fatuz.a for ris.dr hoc fatū ti . 7 dicūt fatū esse quidquid deus fatur.Uel fatum est ꝓpalis successio vel euētus rerū a deo ꝓuisarum.Et fingunt tria fata.in colo: fuso.7 digitis fila ex lana trahentibus.ꝓpter trinā variatōz rez . Quedaz vero desinūt esse quedā incipiūt eē quedā ꝓseuerant.vel ꝓpter tria tpa scz p:eteritū qđ in fuso iam netum 7 involutū est.Presens qđ inter digitos nentis.trahit'.Futurū quod est in lana que in colo implicita est.7 quod adhuc per digitos nentis ad fusum tanq3 p:esens ad p̄teritum trajciendum est.Et est idez fatū 7 fo:tuna.Sed in hoc differunt quia fo: tuna est in his que fo:tuitu veniunt nulla palam causa. fatuz vero est appositū singulis 7 statutum.sed hoc alterius ꝓsideratōis est.Scōm vero q̄tilianum de causis fatum dr a facio vel fio.vnde 7 ait.Quid est fatū nisi quod fit.7 non habet causas.Boctius vero in q̄rto li. de consolatione di.Prouidentia ē ipa diuina ratio in summo oīm principe ꝓstituta que cuncta disponit.Fatū est inherens reb9 mobilib9 dispositio per quam prouidentia suis queq3 nectit o:dinib9.A fatum dicit' fatotas.taui.i.destinare designare.7 hic 7 h fatalis 7 hoc le. qđ fato debet'.vñ fatalit' aduer.
Fatuo.as.aui.i.fatū facere.7 dicit' a fatuus 7 comp. Diffatuo as.i.diuersis modis fatuare. vel a fatuitate remouere.Infatuo as.i.valde fatuare . 7 ē actiuū cum omnib9 suis ꝓpositis.
Fatus ta.tum.i.locutus. vide etiā in fo: faris.
Fatuus tua.tuū.dr a fo: ris.7 dr fatuus.q: imperitiā suam ostendit fando quidquid latet in animo vel respondendo ad interrogata . Uel ideo fatuus dicitur a fando.quia nec quod ipe fatur.nec qđ alij dicunt intelligit.7 differt fatuus a stulto . quia stultus est qui per stupo:em non mouetur iniuriā 7 seuitiam perfert.nec vltus est.nec vllo ignominie cōmouetur dolo:e . quia stultus est bebetio: co:de.Unde quidam.Ego stultū me ex:timo fatuum esse non opino: id est obtusum siqdem sensibus.non tamen vt ille .7 comparatur fatuus magis fatuus fatuissim9. vnde fatue magis fatue. sime.aduerbiū. et hec fatuitas tatis. ꝑm hug. Uel ꝑm quosdam fatuus dr qui fando ostendit impitiaz suam Stultus vero est qui semp9 p stupo:ē mouet' in nimiā seuiciā in co:de nec ꝓfert.
Fancio onis.fe.ge.in fauto: exponit'.
Fanticus ca.cū.penl'.co:.est ille qui vera dicit cui cūcti fauent.7 videt' componi a faueo nes.vel dico vl' dictū.q: eius dictis fauet'.
Faueo nes.ui.fautū fauere.i.suffragari auxiliari.assētire.fauo:em dare.7 ꝓprie in malo.Faueo neutrum est cum omnib9 suis compositis.Item faueo in p̄ti co:r. hāc syllabam fa.sed in p̄terito eam ꝓducit . Thobias Ut legi faueas.tibi sicut amaris amet' ꝓxim9 ꝛc7 deberet supinum facere fatū vi p:eteriti conuersa in tū sz addit' u.ad dr̄iaz de fatū ti.sic̄ 7 caueo cani.catū.debēt facē.sz facit cautū ad differētiā b9 nois cat9 cata catuz
Faui ē ꝓteritū de faueo nes. 7 ꝓdu.ꝓmā . Item fauus est genitiuus hui9 nois fauus ui.p brisca mellis.7 tūc co:. pmani.vnde ꝟsus.Basia plena faui mihi das ideo tibi faui.
Fauilla.A fos quod ē ignis dr h fauilla le .i.scintilla. Sz scītilla ꝓprie dr accensa.fauilla ꝟo extincta 7 igne defta.q: fauilla ē extinct9 scintille ignis vl cinis.7 dr sic q: p ignē effecta sit.vñ 7 dr fauilla . q̄i fos vulsa.vl dr fauilla q̄i fagilla.a fagin qđ ē comedē .q: est ciby ignis. vel potius reliquie cibi ignis.
Faullus li.di.pus fau9. Idem etiā faullus li. dr.
Fauissor sōris.ē piscato: qui semp9 rogat 7 fauet deo. vt sibi bene eueniat.7 dicit' a faueo nes.
Fauius uia.uium.i.leuis 7 imponderosus.7 dr a fauonius nij.qui dicit' ventus leuis.
Fauni.a fando vel fonos dicti sunt q̄dā dij siluarum fauni.q: voce nō signis ostēdebant futura in lucis ꝓsulti a paganis. Q̄i vulgo incubi vl incubones a romanz vero fauni ficarij. dicunt'.
Fauonius.A faueo nes. dr h fauonius nij. leuis ventus.q̄ 7 zephir9 dr.Et vocat' sic fauonius.q: ei9 fauore flores ꝓducunt'.7 t̄ra germinat.Unde Ouid.Usq3 sub aduētu spirantz leue fauoni .Uñ fauoni9 nia .nium. 7 h fauoniū nij.leue odiuz quod cito transit .7 cadit ad modū illius vēti.Fauonij etiā oli dicebant' spurij.q̄ ex p̄ce incerto 7 mōe vidua sunt geniti.7 h iō.q: q̄daz alia fauonio spiritu hausto ꝓcipe extimant'.
Fauor.a faueo nes. dr hic fauo: uoris.i.auxiliū . laus assensus.vñ fauorosus sa.suz.i.fauore plen9 . Idē 7 fautorius ria.riū.a fautore. 7 h 7 hec fauorabilis 7 hoc le. 7 ꝓpatur fauorabil'lio:.lissimus.vñ fauorabilit' lius. sime.aduer. 7 h fauorabilitas tatis.
Faustitudo dis .in faust9 vide.
Faustus a faueo dr faustus sta.stū .i.felix cui fortuna fauet.7 ꝓpat' faust9tio:.sim9.vñ fauste ti9.sime.aduer. Et h faustitudo dis.i.felicitas.Faust9 ꝓpo.Infaustus ta.tū.i.infelix.cui fortuna ñ fauet.sz sp ē aduersa 7 ei nō contingit nisi male.a faust9 dr fauste aduer.,pspere feliciter pie.
Fautor.a faueo nes.dicit' h fauto: toris. id est laudator.ꝓsenso: in malo.Et hec fautō onis.laus vl' consensus in malo sic̄ amicicia consensus in bono. Qđ cūm est amicicia inter bonos.hoc idem est fautio inter malos. vñ fautōsus sa.suz.in malo consentiens.7 scribit' per t. fautio 7 fautiosum nō ꝓ c.
Fautorius.in fauto: exponit'.
Fautū est supinū de faueo nes.
Fauus ui.mel est i cera .s. brisca 7 dr a fagin grece qđ est comedere latine quasi fagus. q: magis comedit' q3 bibit' 7 cor.fa sicut dixi in faui p̄terito.
Faux.A fos qđ est vox dr faux cis. fauces sunt angustē fistule gutturis quasi foces id est voces per quas vocalis spūs ab intimo pectore exiliens sonuz vocis emittit 7 dicunt' sic.vel a fundēdis vocib9 vel q: per eas famur voces. Uel fauces dicunt' a fos qđ est aer . quasi fos capiētes.i.aerem.vel fauces dicuntur a fagin qđ est comedere. 7 ꝑm hoc fauces dicunt' maxille quibus comedimus.Et ad silt'udinē fauciuz dicunt' fauces loca. stricta 7 angusta sicut est aditus viaruz inter altos mōtes.Similiter ad similitudinem fauciuz dicuntur fauces ostia fluuio:um 7 exitus in mare.quia locus ille solet esse strictus 7 angustus ad moduz fauciū.vel quia per locū illuz aque 7 naues exeunt sicut per fauces voces.Et afaux ꝓpon.suffoco cas.Et scias q9 inuenitur faux p u.7 p x.7 fas sine u.7 per s.id ē licitum .7 fax sine u.p x.7 falx per l.7 per x.sicut patet i boc ꝟsu.Faux est fasq3 licet.resecat falx.fax quoq3 lucet .Expone faux ē id est comedit cetera patēt.

Faro.a facio cis.dicit faro faris. farit.i.facere ꝓbum defectiuū 7 comicū.7 non habet amplius nisi ꝑdictas voces 7 farim. Et scias ꝙ faro faris farit.qñq accipiunt in vi futuri qñq in vi ꝓsentis . taꝫ subiunctiui q indicatiui . Farim est ꝑsentis tpis subiunctiui modi accipit tñ ꝑ futuro.

Far facis.femī generis id est teda .7 dr a fos quod est ignis.quia faciat ignem quasi fos capiens. vel focos.faciens . Inde facula le.diminutiuum . id est parua fax.

F ante E

Febe.febes .i.luna dicitur a fos quod est lux vel clarū et acuitur vltima syllaba. Item hic febus bi.id ē apollo vel sol a fos dicitur Unde dicit Papias. Febus et febe sol et luna dicūtur a fos id est claritate. Feb id ē clar⁹.ab eo quod est fos id est lux. Hug ꝙ dr. A fos quod est lux dict⁹ est sol phebꝫ.i.lucidus.7 est quasi adiectiuum.vnde febus apollo quasi lucidus da.dum.vl phebus grece latine interpretatur cōmunis.quia communiter temperat et frigidos.7 calidos planetas,vnde phebeus bea beum .et potest scribi phebꝫ ꝑ f. vl ꝑ ph.

Febricito tas.penulti.cor.qđ 7 febricitor taris.inuenitur in depo.ge.i.febrem habere 7 deriuatur a febris.

Febricula le.dimi.pua febris.

Febrio bris.id est febrez habere dr a febris.7 a febrio febrisco scis.inchoatiuū.

Febris bris.fe.ge.dicit a ferueo res.quia facit hoīez feruere.vel dicit a frigeo ges .quia facit hoīez frigere Et desinit accusatiu⁹ singularis in em. vel in im .vt febrē vel febrim.7 ablatiu⁹ in e .vel in i. vt febre vel febri. etiā actūs pluralis in es.vel in is.vt febres vel febris.

Februa orum.ge.neu. pluralis numeri .i. sacrificia et purgationes q̄ olim solebant fieri ꝑ animabus defunctoꝝ.vnde februatus ta .tum. id est purgatus. Et februo as.id est sacrificare vel purgare .7 hic februus februi.id est pluto. Februi etiam dicunt manes.quia eis fiebant hmōi purgationes .7 a februus vl februis dicitur hic februarius rij .quidam mensis dict⁹ sic .quasi sacrificatorius vel purgatoꝝ⁹ siue purgatiuus.quia in illo mense olim ꝑcipue fiebant februa ꝑ aīab defunctorū ipsi plutoni.vnde februarius ria .rium.

Februarius in februa est.

Febus bi.masc.ge.in febe est expositū.

Fecialis .A fedus federis dr hic . 7 hec fecialis .quasi fedialis.i.sacerdos.ꝑ quem federa fiebāt. vel qui bella ānunciabat .q̄ potius dicebatur secularis. Un oliꝫ feciales dicebant fedtiales.quia ꝑ eos federa fiebant sicut ꝑ seculares bella. Fecialis ergo ꝓprie dicebat ille q̄ legatōe utebatur ꝑ fedre 7 pacem hug. Pap. etiaꝫ dicit. Feciales dicunt per quos federa 7 bella indicebant .i.sacerdotes

Fecinū nij. dr a fex.7 dicunt fecinia minuti acini . et dure cutis. quia plus fecis faciant q̄ alij acini.

Feco.a fex dr feco cas.caui.care.i.fecem facere.vel fece inficere . Et cōponit .defeco cas.id est purgare q̄si deorsum a fece ponere. Unde ꝓpheta. Undemie defecate ꝛc. Item effeco cas.id est purgare q̄i extra fecē ponere ab'ex 7 feco cas. Feco cas.ꝑ fecem facē neutrū est ꝑ deturpare est actiuuꝫ . Composita ꝙ ab eo omnia sunt actiua . 7 ꝑducūt hāc syllabā fe.

Fecula le.dimi.pua fex.fecula etiam dicit vua decocta vel pinguis

Feculentus ta. tū.i.fetidus 7 dicit a fece vel fecula vl ꝓponitur a fece 7 lentos qđ est plenum.vñ feculēt⁹ ta. tuꝫ.i.fece plenus vl fetidus.7 ꝓpatur.vnd. hec feculentia tie.id est fetiditas.

Fecundus .A fetus dr fecūdus da.dum. i.fertilis abū dans quasi fetundus.i.fetu vndans. vel quasi fetū dās 7 ꝓpatur fecundus dior.dissimus.vñ fecūde dius sime aduer . et hec fecunditas tatis . Fecundus componit infecundus da.dum.i.non fecundus sterilis 7 a fecundus fecūdo das .id est fecundū facere

Fedeo des.i.fedū esse.a fedo das dr.

Federo .A fedus deris.dr federo ras.id est pacificare fedus firmare. Et ꝙpo.ꝓfedero ras.i.ꝓiūgere.colligare.vñ ꝓbalia ꝓfederator trix tio

Fedo das. dani .dare.i.deturpare.7 ꝙpo. ꝓfedo das defedo das.i.mundare vel valde fedare . Diffedo das id est diuersis modꝫ fedare.vel mundare. Effedo das. id est valde fedare vel extra feditatez ponere. Refedo das.i.iterum fedare. Fedo 7 ꝓposita ab eo actiua sunt 7 producunt hanc syllabam fe.ij. Reg.xvj .capitulo dr vt cum audierit israel ꝙ fedaueris patrez tuū roborēt tecum ꝛc. Virg.in iij.eneid . Semesam predam .7 vestigia feda relinquūt.

Fedosus sa.sum.id est fedus da.dum .7 ꝓpatur fedosus sior.simus.7 deriuatur a fedus da.dum.

Fedus. federis id est pactum vel pax que fit inter dimicantes 7 dr a fedo da.dum.fuit vero olim ꝓsuetudo ꝙ cum aliquis vellet mire fedus q̄dam porca sacrificaret in hunc modū.maior ex ista pte. 7 minor ex alia siue esset imperator siue esset rex.siue alius princeps tenebant illam porcam 7 ipsam ꝓcuciebant.7 turpiter occidebant .quasi dicerent .sic occidatur ille q̄ a pace resilierit.7 inde dictū est fedus a porca feda 7 turpiter occisa.cuius mors optabatur ei qui a pace resiliret vel dicitur fedus a fide. Vel dicit ab hirco 7 edo f.litera addita.vel potius posita ꝑ b.que habet in hoc nomine hircus.7 dicit fedus sic.quia hircus 7 edus cum porca immolabant in federe faciendo Et fedus ꝓuenit pacem sed federis ptes sunt inducie dicte quasi dies ocij . vel inducta ocia.7 scribit foedus deris ꝙ oe diphthongon. Similiter foedero ras. Inuenit fedus da. dum.adiectiuū id est turpis deformis.sordidus .7 deriuatur a fedo das.7 compatur fedus dior.simus.vnde fede dius sime.aduer.7 hec feditas tatis.7 scribitur per e.solam producit tamen primaꝫ. Unde versus. Sordidus est fedus pro pacto dicito foedus Judith.xij.ca.dicitur fedum est enim apud assirios si femina irrideat virum

Fedus da. dum. in fedus deris.exponitur

Fel.A follis dicitur fel lis.qr sit follicul⁹ gestās būorem qui vocatur bilis. 7 dicitur fel tam follicul⁹ q̄ ille humor.7 scribitur ꝑ duo l.in gtio. Nam gtās formāt a ntio addita lis.sicut 7 mellis a fel deriuatur felle⁹ lea leum.i.de felle existēs vel amarū.

Felena ne.q̄dam bestia valde timida sez cerua.7 prio eodem inuenit hec feles inde clinabile. Ouid. in v.meta .Feles soror phebi niuea saturnia iacta

Felicito tas.frequē.est de felico cas.caui.catum.catu 7 formāt ab hoc supino felicatu a.mutata in i. breuez 7 u.ī o.sic 7 ab īpero ras.impatu a in i.breuē 7 u in o fit impito impitas.

Felico.A felix deriuatur felico cas.catū are.i.felicem facere a quo felicito tas.frequē.vide in felix

Felix cis.ge.om.id est beatus fortunatus diues et dr felix 7 q̄ dat felicitatem 7 qui accepit 7 ꝑ qđ dat felicitas vt felix tpus felix locus 7 ꝓpatur felix cior.cissim⁹. Unde felicit cius.sime.aduerbium 7 hec felicitas tatis De felicitate philosophorū siue ꝓtēplatione dicaꝫ ivita 7 felix deriuatur felico cas.i.felicem facere.A quo felicito tas.frequē.Felix componit infelix.i. non felix infortunatus.7 similiter compat Un īfeliciter cius.sime aduer.7 hec infelicitas 7 īfelico cas.i.infligere infelicē facere.A quo infelicito tas.frequē. 7 formatur ab hoc supino infelicatu a mutata in i.breuem et u.in o.fit infelicito tas.sicut volo,volatu . volito tas. Rogo gas. rogatu.rogito tas. Ut supra ostendi in tercia pte in capitulo de ꝙbo freqntatio . Et scias ꝙ felix dr q̄si faciet⁹ 7 est ethymo.7 ꝑdu.fe. Un lucan⁹ in q̄rto. Felix q̄ potuit mūdi vitare ruinā . Quo lateat iā scire loco ꝛc.

Femella le.di.pua femina.
Femellarius. A femina dr femellarius rij.i. muliera-rius.femineis vl femineo opi tedit9 vl femineos babes mores.vel volutati femine teditus.7 obnoxi9 qui alio nomine dicit vxorius.
Femē. A femur.dr b femē minis.7 sunt ille ptes femo rū.qb in eqtando tergis equox adheremus. vñ 7 pre liatores olim sub feminib amisisse equos dicebant vel femen minis.ē cora femie. Cantico.vij.ca. Et ūctura feminū tuox sic monilia.vñ b feiale lis.brace feiax.qz tegāt femina. Et hinc femē dr qñqz pinguedo illa q ē in pube mulieris. Et femur dr q ē in pube viroz. b tñ pprietas sepe corrūpit apud autoz ytētes predictis vocabulis indifferenter.
Femina.dr a fos qd ē ignis qsi ignita.qz vehemētius viro ardet 7 cōcupiscit vel femina dr a fetiditate.qua-si fetida.qz generat fetuz.7 hic hec femella le.7 feinella le.7 feminula le.oia dimi.7 femine9 nca.neū.7 feminus na.nū.res feie.vl ptinēs ad feminā. Item femia pōt esse plalis nūeri p coris mlieꝝ.vide in femē minis.
Feminale lis.pdu.penul.vide in femē minis.
Feminella le.di.pua femina.
Femininꝰ na.nū.a feia dr 7 scribit p i.in ante penult. 7 penl.syllaba.vt cuiꝰ ge.feminini. Eñ geñ.vj.ca.dr. Et ex cūctis aiantib vniuerse carnis bina induces in arcā masculini sexus 7 femini.
Femino nas.nani.dr a feia 7 ē feiare more femiax se bre.7 fm b neutꝝ ē 7 absolutū. vel femino nas.i. mollē vel femineū facere.debilitare.eneruare.euirare.7 ppo. effemino nas.i.valde feiare. Femino.7 eius cōposita in hac significatōne sunt actiua.pducūt fe.sicut 7 femia. Oui.de arte. Sic ruit ad celebres cultissima feia ludos
Feminula le.dimi.pua femina.penl.cor.
Femorale lis.penl.pdu.7 exponit in femur.
Femur ris.ge.neu.cor.penl.gti. 7 sunt femora ab in-guine vsq ad genua.dicta a femia.qz ibi sit distinctio eius 7 viri.vel fem ē cora virilis pprie.vñ hoc femorale lis.brace viroz.qz femora tegāt. Sz femē ē cora pprie femie.vñ 7 fem dr qñqz pinguedo q ē in pube viroz.si cut femē pinguedo q ē in pube mulieꝝ. Hec tñ pprie-tas apud autoz sepe corrūpit. Et scias q fem et ge-nus 7 stirps dicit.
Fendo dis.nō est in vsu.f ppo.defendo dis.di.sum. su. Inde defenso sas.freqn. Item cōpo.infendo dis.di. sum. Et inde infenso sas.freqn. Item offendo dis.di. sum.su. Inde offenso sas.freqnta.
Fenero1. A fenus dr fenero1 raris. Et in eodez sensu inuenit fenero ras.i. mutuare vel mutuari.s. dare ad vsurā.vel accipe.ē cñ dātis 7 accipientis et q dat mu-tuo.7 q accipit fenerat. Eñ hic fenerator toris.q dat 7 qui accepit fenꝰ.qsi fenor[acto1.7 feneratoꝛ9ria.riū. Fenero vel fenero1 raris.ppo. Cōfenero ras.vel confe-nero1 raris.i.simul fenerari. Defenero ras. vt defene-ro1 aris.i.ditare vel ditari.vel valde fenerari.vel deser uire.vel a fenore remouere. Refenero ras vl refenero1 aris.i.iterꝝ fenerari. Et nota q fenero vel fenero1 inue-nitur etiā p cōiūgere vel ligare. Fenero ras.cuz oñib suis cōpositis est neutrū. Sed fenero1 aris.ē deponen. cū suis cōpositis. Tamē fenero ras. qñ stat p cōiūgere vel ligare.et defenero p ditare sunt actiua.
Fenestra stre.dicitur a fos quod est lux.quia lucē fe-rat.vl q: per eam videamus foris lucem.vñ 7 fenestra dicitur quasi ferens nos extra.vel fenestra cōponitur a fos 7 ministro.quia ministrat lucem domui.7 sunt p-prie fenestre quib exterior pars angusta est.sed interi-or diffusa 7 hinc fenestrella le. dimi.id est parua fene-stra.fenestratus ta.tū.7 fenestro stras.i.fenestras face-re.vel fenestras ppare.
Feniceon grece latine dicitur rubeum. vnde fenice9 cea.ceum.id est rubeus. vnde fenicea vestem dicunt greci quā nos coccineam dicimus.vnde puniceus cea. ceum.id est rubeus.quasi feniceus.7 hic 7 hec fenix cis. id est homo rubeus. qz ergo illi ex vicinitate solis sunt punicei seu fenicei dicti sunt fenices. vnde etiam quia ipsi primi inuentoz literaꝝ fuerunt.adhuc capitales literas rubeo coloze.id est minio vel vermilione scribi-mus.vt coloze repzesentemus illos fuisse inuentoz li-teraꝝ.7 ab eis terra quā coluerūt dicta est fenicia feni-cie.vnde hic 7 hec fenix fenicis gentile.s.quicūqz est de terra illa.siue sit rubeus siue nō. Et feniceus cea.ceum. in eodem sensu. Item a fenicea dicit penus na.nū.sub tracta aspiratōne.si phenicea scribat per ph.vel muta ta f.in p.si scribatur per f. Et a penus mutata e in u.fit punꝰ na.nū. Unde punicꝰ.ca.cū.7 hinc puniceus.cea. ceum.omnia in eodem sen. Et nota diligenter q peni puni.7 punici et punicei.dicūtur tam illi de punicea qz carthaginenses 7 affricani. Dido qdam fuit de tyro 7 sidone ciuitatib fenicie fugiens fratrem suū pigmalio nem venit in africam cum magna multitudine suoz cū quib carthaginē edificauit.7 hinc carthaginenses di-cti sunt peni vel puni vel punici vel punicei 7 terra car thagini adiaciens dicta est punica. Tamē postea am-pliata est appellatio dicta ē generaliter africa terra pu nica. Et affricani dicti sunt punici peni vel puni. Eñ 7 qdam genus malozū dr malum punicū. quia de illa regione fuit allatū. vel quia ibi plurimū abūdat vel qz grana habeat rubea. Item a feniceon hic fenix cis.que dam auis arabie de qua dicam in suo loco. Eñ fenice-us cea.ceū.qd ptinet ad fenicē vel res fenicis.
Feniceus cea.ceū.in trib significationib inuenitur. Nam feniceus.i.rubeus a feniceon.7 feniceus id est de fenicia.7 feniceus cea.ceū.quod pertinet ad fenicē auē sicut plenius dixi in feniceon.7 potest scribi p ph.vl p f.indifferenter.
Fenicium cij.est herba fulonuz que nigram facit tinc-turam. Unde ysa.j. Si fuerint peccata nostra quasi fenicium.
Feniculū.a fenū.dr hoc feniculū li.penul.cor.vl hoc feniculū.quia tirsus hui9 herbe.7 radices acuūt visum Eñ 7 feniculū dr quasi oculoz fenū.vel dr sic.quia b herba est calida 7 sicca.
Fenix cis.com.ge.id ē homo rubeus.a feniceus dicit Item fenix dr a fenicia.7 tūc est gentile.i.hō de fenicia 7 in istis duab significatōnib est cōis gene. vt dixi in feniceon. Item a feniceon quod est rubeū.dr hic fenix cis.mas.ge.penul.pdu.qdam auis arabie. de qua dicit Ambro.in exameron. Fenix quoqz auis in locis arabie perhibetur degere.atqz ea vsqz ad annos qngētos lon geua etate pcedere.qui cum sibi finē vite adesse aduer terit.facit sibi thecā de thure 7 mirrha 7 ceteris odori-bus in quā impleto vite sue tempe intrat 7 moritꝰ.de cu ius humore carnis vermis erurgit.paulatimqz adole-scit ac pcessu statuti temporis induit alaꝝ tegmina.atqz in suprioris auis speciē formāqz reparatur. Doceat nos igit hec auis vel exemplo sui resurrectōnem credere q etiaz sine exemplo 7 sine rōnis pceptione ipsa sibi insi-gnia resurrectōnis instaurat.7 vtiqz aues propter ho-minē sunt.nō homo pter aues. Sic igit exemplo do-cet nos q auctoz 7 creatoz omniū sanctos suos pire in ppetuū nō patiatur. qz auem vnicam pire nō ē passus resurgentem sine semine voluit eā ppagari. Isido.etiā xij.etymologiaꝝ di. Fenix arabie auis dicta. quia colo rem feniceū habet.vl quia sit in toto orbe singularis.7 vnica. Nā arabes singularē fenicem vocant hic quin-gentos 7 vltra annos viuēs.dū se videt senuisse.colle-ctis aromatū virgulis rogū sibi instruit.7 conuerso ad radiū solis alaꝝ plausu volūtariū sibi incendium facit sicqz iteꝝ de cineribus suis resurgit. 7 potest scribi p ph. sine per f.fenix.
Foenū ni.dr a fos quod ē ignis.quia facile igne accen

datur. vel eo flāma facile nutriat. ⁊ scribit̄ ꝙ oe. diphthongū. tū ꝑm vsum prima vocalis tacet et nō ex to to scribitur.

Fenus noris. ge. neu. i. vsura. ß vsura ē lucr̄ de capita l acceptū. fen⁹ ꝙo lucr̄ de vsura acceptū vel vsura ē sine determinato tpe. sicut q̄ accōmodat. xij. denarios ꝑ vno denario. q̄ tq̄t mēsib⁹ acceptor voluerit. Fen⁹ ꝙo ē cū tpe determinato. sicut q̄ accōmodat viginti ꝑ triginta vsq; ad mēsem vñ fenus vocat̄ auidum. qr̄ q̄ sic accōmodat semꝑ auet. vt illud tps veniat cito. vñ Lucanus. Hinc vsura vocat auide. quod in tempe fen⁹. Indifferēter tū q̄nq; vtūtur autores p̄dictis vocabulis. Et inde fenereus rea. reū.

Fera fere. dī a fero fers. Et dī fera oīs bestia. qr̄ toto corpe ferat̄. vel qr̄ vtatur naturali libertate ⁊ desiderio suo ⁊ volūtate ꝓpria feratur. Fere sunt etiā si nō seruiūt Bestie ꝙo a vastādo dicte sunt. qr̄ morsu vl' vngulis seruiūt quasi fastia. Ex his patet q̄ oīs bestia est fera et nō ecōuerso. ß ꝟ distinctū ē sup̄ diligent̄ satis in bestia.

Feraculus la. lū. aliq̄ntulū ferax. ⁊ dī a ferax cis.

Feralis. a feron qđ ē mors dī ꝟ ⁊ ß feralis ⁊ hoc le. id ē mortalis. lugubris. fenebris. ⁊ ꝑdu. ra.

Feratr tri. dī a fera re. ⁊ sunt ferāt tecta siluar spissa

Ferax. A fero fers. dī ꝟ ⁊ ß ⁊ hoc ferax cis. i. fecūdus. abūdans. Et cōpat̄ ferax ciot. cissimus. vnde feraciter cius. sime. aduer. ⁊ hec feracitas tatis.

Ferbeo bes. in feruco ues. exponit̄.

Ferculū. a fero fers. dī ß ferculū li. i. missoriū. Ferculū etiā dī mēsa. sup quā ponūt̄ fercla. Itē ferculū etiā dī vasculū in q̄ portat̄ ferclm. vñ salomō in can. Herculum fecit salomō rex de lignis libani. ꝑm hug. Pap. ꝙo dicit. Ferculū discus. mensa edentiū. aut vasculus missoriū in quo epule ferūtur.

Fere aduer. i. ꝓpe. vl' inr̄. ⁊ dī a fera. Cū. n. toto corpe fere ferāt̄ sunt magne celeritatis. q̄tuor q̄ppe pedibus vtūt̄. ß celeriby oīa inxta sunt. ⁊ iō fere ꝓpetēter ponit̄ ꝓ inr̄ vl' ꝓpe. Itē fere. i. pene ferme. vide in sanus.

Ferentarius. a fero fers. dī ꝟ ferentari⁹ tarij. i. vexillifer. vel fundabulari⁹ vel sagittarius. qr̄ ferat arcus. vñ Ambro. sup̄ egisippū. Cū vt solet in ferentariorū plūs plura vulnera q̄ neces inferebant̄.

Feretr. A feron qđ ē mors dī hoc feretr tri. qr̄ ferat mortuū. ꝙ aūt dī feretr q̄si ferēs atrū etymo. c. Quidā tū volūt deriuari feretr a fero fers. qr̄ ferat mortuos. Alij dicūt feretr dici. qr̄ ferat tetr. i. mortuū. ß potius ē etymologia q̄ ꝓpositio.

Feria. a ferio ris. dī ß feria rie. cessatio ob ope seruili. vñ et feria dī festiu⁹ dies. in q̄ cessare debem⁹ ab opib⁹ ꝟuilib⁹. in q̄ sola res diuina dr̄ geri. ⁊ dī feria a feriēdis victimis. ⁊ ꝑm ß soli festiui dies dicūt̄ ferie ꝓprie i q̄b⁹ sacrificia p̄cipue solēt fieri. Cū qr̄ q̄libet die debemus cessare a vicijs. Inde ē ꝙ q̄libet dies pōt dici feria. vel feria dicitur quasi faria. a fando. qr̄ in creatione mūdi ꝑ singulos dies fabat̄ de⁹. In ꝓma em̄ die dixit deus. Fiat lux. In scda die dixit. Fiat firmamētū. ⁊ sic i alijs vel dī a fando feria. qr̄ in ferijs ē nobis tps fandi in diuino vel hūano offō. ⁊ ꝑm ß q̄libet dies pōt dici feria. ꝑm q̄ ꝙsuetudinē xpianor̄ sic appellādi sunt dies. Dies solis prima feria. vl' dies dñica. Et dies lune secūda feria. ⁊ dies martꝭ tcia feria et dies mercurij q̄rta feria ⁊ dies iouis q̄nta feria ⁊ dies veneꝭ sexta fe. ⁊ dies saturni feria septia ⁊ ē sensus duplex qr̄ ꝙo dies ab initio habit⁹ ē feriat. Iō dies dñica nūcupat̄ ꝓma feria qr̄ ꝓm⁹ dies ē a feria. i. a sabbato qđ feriale solet eē. Dies lune dī scda feria. qr̄ secūd⁹ ē a feria. i. a sabbato. ⁊ sic de ceteris. Vel dies dñicus dī ꝓma feria. qr̄ ē ꝓm⁹ dies septimane q̄ ē feria. ⁊ sic d̄ ceterꝭ. Qualit̄ dies ꝑm hebreos ⁊ gentiles appellāt̄. dicā in sabbatū.

Feriatus. A feria dī feriat⁹ ta. tū. i. festiu⁹. Pro prie q̄dez dies feriati vocant̄. quib⁹ res diuina fit. ⁊ absti-

nere etiam oportet hominem a litibus et operibus seruilibus.

Ferinus. a fera dī ferinus na. nū possessiuū. ⁊ hec ferina ne. i. venatio. Unde Virgilius. Implentur veteris bachi pinguisq; ferine.

Ferio ris. caret ꝑterito ⁊ supino. sed mutat ea a percutio tis. quod ē eiusdē significationis secū. ⁊ facit pcussi pcussum. Et cōponit̄ ferio referio ris. id est iterꝭ ferire. vel retro ferire. Ferio cū oīb⁹ suis cōpositis est actiuus ⁊ cor. ꝓmā. ⁊ ē quarte cōiugatōis. Unde Ouid. Ipaq; ceruleis carta ferit̄ a quis. Horatius. Non semper feriet quodcūq; minabit̄ arcus.

Ferio ferias. qđ pot⁹ ferior aris dī. i. cessare ab operib⁹. vel solennizare. Et est ferio neutrū. sed ferior deponen. cū suis cōpositis si qua habet. ⁊ dī ferio vel ferior a feria.

Fermentum ti. i. zima a ferueo ues dī qr̄ excrescat. vñ fermentatus ta. tū. Unde quidā panis dī fermentat⁹ i. fermento corrupt⁹. ⁊ fermēto tas. i. fermēto corrūpe. ⁊ quia pauꝭ fermenti totā massam paste corrūpit. Ideo quandoq; ponit̄ ꝓ peccato. quia etiaꝭ ꝑuū mortale magnā massam virtutū mortificat. quia q̄ in vno offendit factus ē omniū reus. teste apl̄o.

Fero fers tuli. latū. verbum anomalum cor. primā tā in presenti q̄m in preterito. ⁊ inuenitur in quatuor significatōnib⁹. Nam fero. i. cupio. Ouidius. In noua fert animus mutatas dicere formas. Fero id est dico. fero id est sustineo. vel patior vel tolero. Et fero id est porto. Quas significatōnes iste versus indicat. Fert patitur dicit. fert cupit atq; gerit. Unde verbalia lator. latrix latio. Fero cōponit̄ cū ad ⁊ mutata d. in f. dī affero affers attuli. allatū. i. ferre ad aliq̄d. Itē ꝓponit̄ cuꝭ ante. ⁊ dī antefero antefers antetuli. antelatū. Itē cuꝭ ab ⁊ mutata b. in u. tm̄ in presenti dicit̄ aufero aufers abstuli ablatū. id est eripe. vnde ꝙbalia ablator ablatrix ablatio. Item cū con ⁊ dī. Confero cōfers contuli collatū. Et scias q̄ mala irrogant̄ sed bona ꝓferūtur. Item cū circū ⁊ dī circūfero circūfers tuli latū. Itē cuꝭ dis ⁊ dī differo distuli dilatū. Item cū de ⁊ dicit̄ defero defers. detuli delatum. Item cū ex et dī effero effers extuli elatum. Item cū in ⁊ dicit̄ infero infers intuli illatum. Item cum pre ⁊ dī prefero prefers tuli latum. i. anteferre vel preponere. vnde prelatus ta. tum. Item cum ꝑ ⁊ dicit̄ ꝑfero protuli ꝑlatum. i. loq̄ vel generare. Item cuꝭ per ⁊ dī perfero tuli. latū. i. pati. sustinere vel ꝓfecte ferre. Item cuꝭ ob. ⁊ dī offero offers. obtuli oblatum. i. vltro prebere vel obuiā recipiēti ferre ⁊ mutatur b. in f. in presenti. Unde hec oblatio onis. Item cū re ⁊ dicit̄ refero refers retuli relatū. qđ multa significat. Item cū sub ⁊ mutata b. in f. in pñti ⁊ b. in s. in ꝑterito ⁊ dicit̄ suffero sustuli sublatuꝭ. i. pati. vel sursum ferre. ⁊ elevare. Item cū trās. ⁊ dī transfero tuli latum. trāsferre. i. vltra ferre vel de vno loco ad aliū ferre. Et nota q̄ fero ⁊ omnia sua ꝓposita facūt frequentativa a supino. vt lato tas. ablato tas. collato tas. dillato tas Item nota q̄ fero accipit preteritū mutuo a tollo tuli. vl' de tulo. quod antiquit⁹ erat in vsu. Et similiter accipit supinū mutuo a lato tas. quod modo est frequentatiuū eius. sed accipit illud non integrum. s. latatum. sed syncopatū. s. latum. Composita ꝙo a fero similiter accipiūt ꝑteritū ⁊ supinū a cōpositis eorꝭ. Item nota q̄ fero ⁊ omnia ab eo cōposita sunt actiua. exceptis defero ꝑ honorē impendere ⁊ differo pro distare. ⁊ refero pro distare. vel prodesse. q̄ sunt neutra in istis significatōnib⁹. sed in alijs sunt actiua. Et omnia faciūt preteritū in tuli. ⁊ supinū in latum. ⁊ omnia sunt anomala. i. nullius cōiugationis regularis.

Ferocia cie. fe. genꝭ. idem est quod ferocitas ⁊ dicitur a ferox ferocis. Unde martialis. Pitagorici docuerūt ferociā animi cū tibijs mollire. ⁊ in hymno marty-

rum legũt quidam. Hoi pro te furias atq; ferocias cal-
carũt boim.
Herocio cis.cini.cire.i.seuire vl' despicẽ vl' fastidiri.ꝛ
derivatur a ferox cis.
Heron grece lati ne dr̃ moꝛs.
Heronia nie.quidam fons vel palus.et dr̃ a fero fers
q: cõferat vtilitatẽ bibentiby. ꝛ hec ferocinia ferocinie
dr̃ rea illius aq̃ vel fontis.
Herox cis.in ferus exponit'.
Herrarius rij.qui in ferro opat'. vel q̃ ferrũ equi facit.
ꝛ derivat' a ferrũ.
Herret' ẽ ꝓteritũ impfectum subiũctiui de ferroꝛ ris.
Unde dicendũ ẽ ꝓterito impfecto cuj ferrer reris.vel
rere.ret'.et ita in cõpositis vt auferret'.deferret'.infer-
retur.offerret'.ꝛ sic de aliis similiby.
Herro.a ferro ꝑ metallo fit ferro ras.raui.qd̃ silr põt
fieri a ferro eq̃.ꝛ ẽ ferrare.ferro aliq̃d ꝑparare ornare.
ꝛ cõpo.cũ ad.ꝛ dr̃ afferro ras.raui.rare.i.iuxta vel val-
de ferrare. Item cũ ab b.mutata in u.et fit afferro ras.ra
ui.i.ferrũ auferre vel amouere. Itej ꝓferro ras.i.sim ul
ferrare. Deferro ras.i.valde vel deꝛsuj ferrare.vl' fer
rũ remouẽꝛ extrahere. Itẽ effero ras.i.deferrare. Itej
inferro ras.i.ferꝛ intromittere.ꝛ proprie vsq; ad imũ.
Itẽ ꝑferro ras.i.añ ferrare. Itẽ referro ras.i. iteꝛ fer-
rare.vl' retro ferꝛ remouere.i.deferrare. Item suffero
ras.i.subꝰ vl' post vel paꝛ vl' in supficie ferrare. Item
trãsferro ras.i.vlẽ vsq; ad aliã ptẽ immittere ferꝛ. Fer
ro cũ oiby suis ꝓpositis est actiuũ.ꝛ scribit' ꝑ geminũ r.
Herrugo.a ferꝛ dr̃ hec ferrugo nis.i.ferri rubigo. Et
b̃ ferrugo.dr̃ q̃dã coloꝛ silis ferro.ꝛ ẽ purpure sub ni-
gre.ꝛ fit in byspania.vñ ferrugineꝰ nea.neũ. de ferru-
gine exist̃es.ꝛ ferruginosus sa.sum.plenus ferrugine.ꝛ
potest cõpari.
Herꝛ.a far.ris.dr̃ b̃ ferꝛ ri.q: farra.i. semia frugũ ter
re ꝺdat.vñ ferreus rea reũ.i.de ferro exñs. Itẽ a ferruꝫ
di b̃ ferramẽtũ ti.i.instrm ferreũ.ꝛ accipit' collective.ꝛ
b̃ ferꝛ ri.ꝑ ferro eq̃.q: ex puro fiat ferro.ꝛ ĩ tali signi-
catõe ferꝛ bꝫ pl'alitatez. Et scias q̃ purgamẽta ferri
sunt rubigo ꝛ scoria. Itẽ ĩuenit' b̃ ferꝛ ri.masc.ge.ꝑ ꝓ-
prionoie viri.q: q̃litas vocis eẽntiã rei nõ mutat. Do
test etiã declinari b̃ ferrus ri.ꝛ ita de ꝓsimilib; dicas.
Hertilis.a fero fers dr̃ b̃ ꝛ b̃ fertilis ꝛ b̃ le.i.abundans
multa ferẽs.fertilis ager ẽ.fructuosus ꝺo ẽ q̃ cũq; ꝓpen-
dio ẽ. Et ꝓpat' fertilis lioꝛ.simꝰ.vñ fertiliter.lius sime.
aduer. Et b̃ fertilitas tatis.ꝛ coꝛr.penl'.fertilis.
Hertũ.a fero fers derivat' b̃ fertũ ti.i. oblatio q̃ altari
offert'.ꝛ postea a pontificiby sacrificat'. Itẽ fertũ q̃nq;
ponit' ꝑ fartũ.vt dixi in fartũ.
Herueo.a formꝰ quod ẽ feruẽs dr̃ feruo uis.ꝛ ferueo
ues quasi fermeo.i.bullire.scatere.calefieri.estuari. Et
ponit' sepe ꝑ freq̃ntare.sicut ecõtrario frigere.ꝑ cessa
re.q: cũ locus aliq̃s freq̃ntat' calcãdo vr̃ calefieri.sicut
etiã frigere cũ nõ freq̃ntat'. q̃ aũt dr̃ ferueo q̃si fos ba
beo etymologia ẽ.ꝛ hñt idẽ ꝑteritum feruo ꝛ ferueo.s.
feruiui.ꝫ freq̃ntiꝰ ꝓfert' syncopã ferui.vt dicẽ huguitõ
Pristia.tñ dicit q̃ ferueo ꝛ ferno hñt idem ꝑteritũ.s.
ferui. Unñ b̃ feruoꝛ oris. Itẽ a ferueo mutata u.in b.dr̃
ferbeo bes.bui.in eodẽ sensu.ꝛ quodlibꝫ istoꝝ ꝓponit'
ꝛ dr̃ cõferueo ues.et cõferno nis.ꝛ cõferbeo bes.i.simꝰ
feruere. Item deferueo ues.ꝛ deferno nis. et deferbeo
bes.i.valde feruere.vel deꝛsum a feruore esse vel cessa
re. Item efferueo ues.efferno nis.ꝛ efferbeo bes.ꝑ ge-
minũ f.q: mutat' x.in.f. Item inferueo ues.inferno nis
ꝛ inferbeo bes.i.valde ꝛ intus feruere.et ab oñib; istis
sunt inchoatiua.s.ferueſco feruisco.ferbesco.ꝛ sit ꝺ aliis
ferueo ꝛ ferno nis.ꝛ ferbeo.ꝛ coꝛruꝫ cõposita oia sunt
neutra ꝛ carent supinis.
Hervidus a ferueo ues.dr̃ fervidus da.dũ.i. calidus
ꝛ iracũdus.ꝛ cõpatur fervidus dioꝛ.dissimus. Unñ fer
vide dius.dissime aduer.ꝛ hec fervidꝰitas tatis.

Hernla.a ferio ris.dr̃ hec ferula le.penl'.coꝛ. q̃dam
genus herbe.ꝛ palmatoꝛũ inde factũ dr̃ ferula. Dicit
em̃ coꝛnutus.q: ferula ẽ genus feniculi qd̃ creſcit ĩ mõ
te gargano.ꝛ inde afferꝛ a pegrinis in modũ retoꝛti ba
culi qd̃ est tam calide nature.q: cũ auster flat qui simi-
liter est calidus.fit q̃dã cõflictus ꝛ cõfractio inter her-
bas illas.ꝛ inde ꝓcreat' ignis a deo magnus.q: q̃nq; cõ
buritur tota regio.a qua cõbustione beata agatha si-
culos ꝛ romanos liberasse legit'. De hoc genẽ herbarũ
faciũt doctoꝛes palmatoꝛia.ꝛ lenã manũ discipuloꝛum
verberãt.q: coꝛ hominis a leua pte est. Cũ aũt circa il-
lud sanguis cõgelat' et obstat aio ne possit vrũ decer-
nere.caloꝛ illa pcussione excitatus vsq; ad coꝛ p artere
as descendẽs calefacit sanguinẽ cõgelatuj.ꝛ ita ex aio
ce citatem expellit.
Herularĩ rij.locus vbi ferule abundãt.a ferula dr̃.et
ꝑ eodem inuenit' hoc ferulentũ ti.
Herulentũ ti.vide in ferularĩ ꝛ pdu.penl'.
Heruo uis.in ferueo ues. vide.
Heruoriũ rij.i.caldariũ.a ferueo ues.dr̃.
Herus.a fero fers dr̃ hic ferus ri. Unde psal. Singu
laris ferus depastus ẽ eam.ꝛ hec fera re.de qua dixi supꝝ
in suo loco. Et a fera derivatur ferus ra.rũ.i. crudelis.
durus.asper.ꝛ cõpatur ferus rioꝛ.simus.vnde hec feri
tas tatis.i.crudelitas.et hic ꝛ hec ꝛ hoc forox cis. id est
crudelis.immãsuetus.ꝛ cõpatur feroxciorꝛ.cissimꝰ. vñ
ferociter cius.sime.aduer. Item a ferox dr̃ hec feroci-
tas tatis.ꝛ hec ferocia.cie.in eodẽj sensu. Et nota q̃ fe
rox est animus.ferus est leo. Item ferocitas sepe laudi
babetur. Est em̃ ferocitas militũ. et ferox iuuẽtus dr̃.
Sed feritas diri animi est. Ferox cõpo. hic et hec ꝛ b̃
preferox cis.ꝛ coꝛr.fe. Lucanus.in quarto. Nõ sonipes
in bella ferox nõ iret in equoꝛ.
Hescenia.a fascinus dr̃ hec fescenia fescenie.mulier q̃
expellit fascina.
Hescenine.a fescenia nie.dicũt' hi fescenini.hoꝝ fesce
ninoꝝ.i.carmina q̃ dicit mulier quando expellit fasci-
num.ꝛ hc.fescenine naꝝ.i.carmina que mulier dic̃ mo-
vendo cunas vt sopiat puerꝝ.ꝛ q̃nq; fescenine dicũtur
laudes. Unde habetur in quodam sermone.q: angeli
astantes domino nato in ꝑsepio canebãt gloria in ex-
celsis deo.ꝛ in terra pax homiby bone volũtatis.pro fe-
sceninis.quasi loco fescenináꝝ.id ẽ tales fesceninas di-
cebant circa eum vt quasi dormiret.s.gloria in excelsis
deo ꝛc.ꝛ sic laudabant cũ. Item inuenit' fesceninus na.
num.a fescenino oppido.vnde Horatius. Fescenina
ꝑ hũc inuenta licentia moꝝ.fm bug. Papꝝ etiam dicit.
Fescenina cantica nuptialia.que in nuptijs cantantur
Hiero.in sermone de assumptione beate marie q̃ inci-
pit. Cogitis me o paula ꝛ eustochiũ ꝛc.sic di. Int' cre-
pũdia noui partus ꝛ querelas nesciꝭ ploratꝰ ꝑ fescini-
nis poꝛro quoq; gloria in excelsis deo.ꝛ ĩ terra pax ho
minib; bone volũtatis.angelos cãtantes audistis.ꝛ ꝑ-
du.penl'.fescenine. Item dicit Papꝝ. fescininꝰ na.nũ.
i.nuptialis a fescenino oppido quodã cãpanie.
Hessus.a findo dis. dr̃ fessus sa.sum. quasi fissus.id ẽ
dimissus a sanitate.nec iaj integer salute. Et ẽ generale
nomen.ad omnia.n.refertur. Dicimus ꝺo fessus ani-
mo.fessus coꝛpoꝛe.quod magis est proprũ. ꝛ fessus re
rum ad casum ꝓvenientiũ.quasi inops copiaꝝ ꝛ fm hoc
est nomen.fm ꝺo quod est participiuj. dicitur a fati-
scoꝛ sceris.
Hestialis a festus dicitur hic ꝛ hec festialis.huiꝰ festi-
alis.i.sacerdos vel oratoꝛ ꝑ quẽ bellũ indicit' ꝛ pax cõ-
ponit'.q̃ ꝛ fecialis dr̃.vide supra in fecialis.
Hestino.a festum qd̃ est lignũ quoddaj.dicit' festino
festinas festinani festinare.id ẽ accelerare.videntur em̃
tigna ad festum celerare.ꝛ ideo tractum est inde festi-
nare quasi ad festũ nare.vnde festinus na.num. Festi-
no neutrum est ꝛ absolutum. Tamen videtur constrꝛi

cū actō. ß vel habebit ille actūs vim ablatiui. ⁊ designabit cām. vt festino viā. i. p viā. vel ꝓbum habebit in se vim alteri⁹ verbi vt festino cibum. i. festināter paro vel coquo cibū. vel festino te. i. facio te festinare. vñ ⁊ qñq; inuenit passiuū ei⁹ in tercia psona. vt aio cupienti nihil satis festinat'. vñ festinatus ta. tū. pticipiū. Festino differt a ppero. Properat em̄ qui quod incipit mature transigit. Festinat q̄ multa simul incipit nec pficit. ⁊ pō. penultimā festino nas.

Festiuitacula le. dimi. pua festiuitas.

Festiuus ua. uū a festus dr̄. ⁊ ē festiuus idē qđ festus. vñ p trāslatōem dr̄ hō festiu⁹. i. let⁹. cōptus suauis. vñ festiue aduer. ⁊ festiuo nas. i. festare. Et ß ⁊ ß festiualis ⁊ ß le. vñ festiualit' aduer. ⁊ ß festiualitas tatis. i. solēnitas vel suauitas dulcedo ornatus. leticia. Et dr̄ festiuitas q̄si festiditas. a festis diebꝫ ⁊ ē etymologia.

Festra a fenestra p syncopam dr̄ hec festra stre. pua fenestra vñ macrobius de saturnalibꝫ. Festra quidem est minusculū ostiū in sacrario.

Festuca ce. i. stips. scz minimū pondus vel puluis vel atdom⁹. Jū effestucare ꝓbū iuris. i. abrenūciare.

Festulū li. dimi. puū festū ⁊ cor. penl'.

Festū sti. est illud lignū in summitate dom⁹ ad qđ oīa dirigunt' tigna ⁊ in q̄ puenīūt. vñ ß festū sti. p solennitate. Dicut em̄ ad festū lignū tigna dom⁹ conueniūt. sic ad festū. i. ad solēnitatē homines pueniūt vel festū dr̄ a feria q̄si feriatū. Et hinc festus sta. stū. vt festus dies. ⁊ sunt festi dies tm̄ ocij ⁊ religionis. q: in eis sola res diuina fit. Et nota q festi dies dicunt' ex cōsuetudine. ß solēnes q̄ ad homines ptinēt. vt parētela. vt cū quis defuncti officia expleuerit dr̄ solēnia p̄stitisse ⁊ a fest⁹ dr̄ festo stas. i. festū celebrare solēnizare. Et nota q sicut dicit p̄s. tractans de datiuo ⁊ ablatiuo scde declinationis. Festor noīa diez in a. desinētia semp pluralia genitiuū quidē. tā ꝑm formā scde q̄ tercie pferūt. datiuū ꝯo ⁊ ablatiuū ꝑm terciaz. vt ß vulcanalia hor vulcanalior vel vulcanaliū. his ⁊ ab his vulcanalibꝫ. Similiter saturnalia floralia ⁊c. vnde q̄dā. Nomina festor dicas in iū vel in or. Et scias q grego. di. in omelia de octauis pasce. Ecce solennia paschalia agimus ß ita nobis viuendū est vt q̄uenire ad eterna festa mereamur. Transeūt cūcta q̄ tpaliť festiua celebrant' curate quibus solennitatibꝫ interestis. ne ab eterna solēnitate sepemini. Quid pdest interesse festis hominū si desse contingit festis angelor. Umbra venture solēnitatis est solēnitas p̄sens. id circo hanc annue agim⁹ vt ad illam q̄ non est ānua ß continua pducamur. De festiuitatibus veteris testamēti quas iudei celebrāt dixi in fase ⁊ in encenia.

Fetans tis. in feto tas. exponit'.

Feteo. A fedeo des mutata d. in t.. dr̄ feteo tes. tui. tere. i. esse vel fieri fetidū. q: aūt dr̄ fetet q̄si fos tenet. id est igne vel aere etymologia est. ⁊ hinc feor torus. vnde fetidus da. dum. i. putridus ⁊ fetosus sa. sum. i. fetid⁹. Feteo cū omnibꝫ suis cōpositis siqua habet neutrū est. et pducit fe.

Feto. A fetus ta. tū. dr̄ feto tas. taui. tare. i. parere vel generare. Et inde fetat⁹ ta. tū. i. generat⁹ vel ptus ⁊ fetans tis. oīs ge. pticipiū. i. generās vel pariens. ⁊ ß fetās tis. i. pecus pecudis. vnde psal'. ⁊ sustulit eū de gregibꝫ ouiū. ⁊ de post fetātes accepit eū.

Fetulent⁹. Fetos ꝯpo. cū lentos qđ est plenū ⁊ dr̄ fetulent⁹ ta. tū. i. plen⁹ fetore. ⁊ ꝯpar'. vñ hec fetulētia tie. i. fetiditas.

Fetura re. i. vet⁹ part⁹. ⁊ deriuat' a vet⁹ ta. tū. ⁊ pdu. penultimā.

Fetus. A foueo ues. dr̄ ß fet⁹ tus. tui. i. part⁹ nat⁹. filius mulieris. vel pecoris. ⁊ ppie adhuc existēs in vtero sicut dict⁹. q: adhuc in vtero foueat'. lz p iā parto īueniat'. Uñ fet⁹ ta. tū. i. plen⁹ ⁊ q̄ñq; liberat⁹. vt ista mulier est feta. i. ptu vl' filio plena vel iā liberata. Et sil'r si inueniat' feta ptu. i. liberata vel plena.

Fetutina res. i. fetida ⁊ inq̄natissima. ac muliebris sordida actio q̄ p mulierē fetū facē pōt ꝑm papā.

Feudū di. est beneficiū ⁊ benīuola actio tribuēs gaudiū capiēti. capiēsq; tribuēdo in id qđ facit. ⁊ sua sponte pata. Uel feudū est illud bñficiū qđ ex beniuolentia alicui⁹ ita tradit' alicui vt ꝓprietate rei q̄ in feudū dat' penes dantē remanēte vsufructū eiusdē rei ita accipiētem trāsferat vt ad eum heredes suos masculos ⁊ feminas si de eis noīatim dictū fuerit. ⁊ imppetuū ptineat. ad ß vt ipse ⁊ ei⁹ heredes fidelit' seruiāt dño sine illud seruitiū noīatim dictuz fuit a dño q̄le esse debeat. siue indet'minate sit ꝓmissum. Jtē feudū dr̄ a fidelitate vel a fide. Nec em̄ dz aliq̄ inuestitura fieri ei q̄ fidelitatez facere recusat.

Fex cis. fe. ge. dr̄ a figo gis. q: se mergēdo in fūdo vasis affigit. vel ꝑm q̄sdā dr̄ a fedo das.

F ante J

Fiala le. penl'. cor. vas patulū ad potandū vel ad oleū retinendū. Et dr̄ ab bialim qđ est vitrū. vnde fiala q̄si biala. q: olim ex vitro fiebat. vel fiala a filo qđ solet fieri. Et vt dicit Pap̄. Fiale vasa amplitudine diffusa. corda caritatis significāt.

Fiber. A findo dis. dr̄ ß fiber bri. quoddā animal qđ cū venatores sequūtur se castrat. ⁊ sibi mentulā findit. vñ ⁊ alio nomie dicit' castor. q: ipse se castrat ꝑm q̄sdā ⁊ hinc fibrin⁹ na. nū. ⁊ ß fibrinū ni. lana illius aialis. vñ hec febrina ne. dr̄ west q̄ tramam de fibri lana bz. vide in castor.

Fibra bre. dr̄ a febus. ⁊ est fibra idē qđ vena. ß differt. quia fibra est ipsa corda. s. ipse follicul⁹ per quem sanguis discurrit. Uena ipse sanguis cursus vl' fibre sunt iecoris extremitates sic dicte. quia apud gentiles in sacrificijs. ad febi aras ferebant' ab ariolis. vt ibi responsa acciperent. Fibre etiam dicunt' vene interiores vel vene iecoris vel viscera vel membrorum iuncture. Et inde fibrosus sa. sum. id est plen⁹ fibris. Unde in hymno beati Joannis baptiste dicit'. Ut queāt laxis resonare fibris.

Fibrin⁹ na. nū. penl'. pdu. in fiber vide.

Fibula. Fibulū dicūt greci. hinc nos fibula le. dicim⁹ q̄ pect⁹ femine ornat'. vel firmatoriū quo palliū tenetur in humeris vel cingulū in lumbis. vñ ß fibularium rij. illud qđ apponit' mātello. vel p qđ immittunt' fibule ne dissipent mantellū.

Fibulo las. i. fibul' ligare. a fibula dr̄. Et ꝯpo. cū ad ⁊ dr̄ affibulo las. i. alligare. ⁊ ppie mantellū. Jtē cū con. ⁊ dr̄ cōfibulo las. i. simul fibulare. Jtē cū dis. ⁊ dr̄ diffibulo las. Jtē cū de. ⁊ dr̄ defibulo las. i. dissolnere dissligare. Jtē cū ex. ⁊ dr̄ effibulo las. x. mutata in f. i. exoluere. Jtē cū in. ⁊ dr̄ infibulo las. i. illigare. vel fibulas imittere. Jtē cū pre. ⁊ dr̄ p̄fibulo las. i. ante vel ab anteriori pte fibulare. Jtē cū re. ⁊ dr̄ refibulo las. i. iterū fibulare vel diffibulare. Jtē cum sub. ⁊ dicit' suffibulo las. id est subligare. ⁊ mutat' b. in f. Fibulo actiuū est cū omnibꝫ suis compositis. ⁊ potest ptinere ad mantellum sicut ad hominē.

Ficari⁹ rij. qui colligit fic⁹. Jtē ficari⁹ rij. dr̄ quidā de⁹ siluestris. s. pan. vel faun⁹ vel satir⁹ vide in pilosus. ⁊ dr̄ a ficus ꝑm hug. Ficiere. l. ca. Habitabūt dracones cuz fatuis ficarijs. vbi di. in' liniaris glo. i. cū hominibꝫ siluanis. Alij dicūt q̄ ficarij dicunt' fauni ⁊ satiri q̄ in' ficus ⁊ alias arbores morant' q̄ in ysa. xxxiij. onocētauri et pilosi appellant'.

Ficatū ti. i. iecur sine epar. ⁊ dr̄ a ficus.

Ficedula le. penl'. cor. q̄dā auis a ficu dicta. q: fic⁹ magis edat. Hec eadē ⁊ ficedulēsis dr̄. Quidā tū dicunt q̄ ficedulēses sunt qui pisces.

Ficedulensis.in ficedula vide.
Ficetum ti.locus vbi crescūt arbores fici. et dicitur a fico.et ꝑdu.penul.
Ficosus.A ficus ꝓ morbo veniat ficosus sa.sum.tali infirmitate plenus.ficosus sa.sum.etiā pōt dici a fico arbore quasi plenus illis arboribus.et a fico fructu quasi plen⁹ tali fructu.s.ficuum.
Ficticius.a fingo gis.dī ficticius cia.cīū.7 ficticiosus sa.sum.i.q̄ fingit vl' qđ fingit'.ficticij vl' ficticiosi ꝓprie sunt falsi amici 7 simulatorij.s.q̄ fingunt facē aliq̄a ad seruitiū amici et faciūt vt ei incōmodū pstent.vñ et fictio dicit' falsa et ficta amicitia q̄si ficta actio.et ficticij dicūtur ficte agentes.
Fictilis.a fingo gis.dī hic 7 hec fictilis et hoc le.pnl'. cor.qđ facile potest fingi.vel quod iam fictus est. Vñ et vasa terrea fictilia vocant quasi ficta et cōposita.vt aliquā formā habeant.
Fictim aduer.id est ficte.
Fictio onis.in ficticius vide.
Fictor.A fingo gis.dī fictor ctoris.q̄ ꝓponit vel ornat aliq̄d sic q̄ capillos mulier⁹ linit 7 ptractat.vngit 7 mitigat.vñ fictor⁹ ria.riū.q̄ fingit vel q̄ fingit'.
Ficulnea uee.est parua ficus et dī a fico arbore. Inđ B ficulnetū ti.loc⁹ vbi crescūt ficulnee.qđ 7 B ficetū,dī a fico.et ficulne⁹ nea.neū.de ficulnea existēs vl' ad ficulneā ptinēs.qđ 7 ficeus cea.ceū. et ficuln⁹ na.nū. dicit'.
Ficeus ꝟo pōt deriuari a ficu fructu.
Ficuln⁹ na.nū.idē qđ ficulne⁹.vide ī ficulnea.
Ficus.A fecūd⁹ da.dū.deriuat' hec ficus ci.ꝓ arbore Vñ luce ca.xij.Arborē fici habebat quidā et dī a fecūdus.q: sit fecūdior et feracior omīb⁹ alijs arboribus q: bis vl' ter generat fructū in anno.7 vno matureſcēte alter orit'. Hinc 7 carica dī fruct⁹ eius vel massa fructuū ei⁹ a copia.vñ B ficus cus cui.ꝓ fructu illi⁹ arboris q̄rte declinatiōis.7 desinit ablatiu⁹ in ubi.vt ficubi. Inuenit' etiaz ꝓ quadā infirmitate sil'r ficus cus.q̄rte declinatiōis. Sz differūt q: fic⁹ ꝓ morbo ē mas.ge.sed fic⁹ ꝓ fructu est fe. ge. Cecilian⁹ tñ voluit q̄ ficus pro morbo esset secūde declinatiōis. Vñ martialis coqu⁹. Cū dixi ficus rides q̄si barbara ꝟba. Et dici ficos ceciliane ubes. Dicem⁹ ficus q̄s scimus in arbore nasci. Dicem⁹ ficos ceciliane tuos. Itē ꝟsus. Arbore đ fico maturas collige ficus. Sed tumidos ficos nullus mihi mittat annē⁹. Inuenit' etiā B ficus ci.secūde declinationis ꝓ fructu. Hiere. xxiij. Et ecce duo calati pleni ficis. Itē marci.xj. Nō em̄ erat tp̄us ficor.⁊ Ingrecismo sic dī. Est fic⁹ morb⁹ ē fic⁹ fruct⁹ 7 arbor. Dicit' B ficus ꝓ morbo ß ꝓ reliq̄s hec.
Fidecula le.di.parua fides.7 cor.penl'.
Fideiubeo.a fides7 iubeo bes.ꝓponit' fideiubeo bes iussi iussum.ꝟbū actiuū.i.fidē ꝓ aliquo dare.iurare.ꝓmittere. Vñ B fideiussor sozis.q̄ ꝓ alio se obligat vel fidē dat vel ꝓmittit. Eccle.xxviij. Fideiussozis ne obliuiscaris.dedit em̄ aīam suā ꝓ te.7 scribunt' ꝙ geminū s.fideiussi fideiussum.7 fideiussor. Et scias q̄ secūda et tercia ꝑsona pñtis de fideiubeo acnūt penl'.ꝓpter ꝑsozū ꝓme ꝙsone. q̄uis hec syllaba iu.sit breuis. vñ dicimus fideiubeo bes.bet.acuētes hāc syllabā iu.
Fideiussor sozis.in fideiubeo vide.
Fidelia lie.i.olla,dicta a fidel'.q: fidelis sit in seruādo. Persius. Rūdet viridi nō cocta fidelia limo. Fidelia etiā pōt esse pl'alis numeri. Psal. Fidelia oīa mādata eius.7 tūc declinat' B 7 hec fidelis 7 ß le.
Fideliola le.di.pua fidelia sine olla.
Fidelis.a fides dī hic 7 hec fidelis et B le.et dī fidelis ab eo qđ dicit vel ꝓmittit bonū. vñ quidā. Est vir⁹ in obsequijs fidus sermōe fidelis.7 ꝙpat' fidelis lior sim⁹. vñ fidelit' lius.sime.aduer.et B fidelitas tatis.et ꝙpo.B 7 B infidelis 7 B le.et ꝙpat' infidelior sim⁹.vñ infidelit' lius.sime.aduer.7 B infidelitas tatis.

Fides.A fio fis dī hec fides fidei.7 est fides q̄ veraciter credim⁹.qđ nequaq̄ videre valem⁹. Vnz credere nō possum⁹ qđ videm⁹. Et ē fides si aīo fiat qđ dictū est vel ꝓmissum vel placitum inter vtrosq̄ quasi inter deū 7 hominē. Vnđ 7 augustin⁹ di.q̄ fides dicit' ex h̄ q̄ fiunt dicta. Et scias q̄ dicit' hec fidis dis.i.corda.7 cor.ꝑmā. Itez inuenit' hec fides dis.ꝓ quadā virgine 7 cor.etiā ꝑmā 7 hec fides dei.cor.ꝑmā. Sed fido dis. verbū ꝑdu.primā.vñ ꝟsus. Orphea nulla fidis tangique tangere fidis. Itē virgo fides fidis est.resonet fidis in citharando. Jungit amicorum corda fides fidei. Ponit' etiā fides dei. ꝓ crudelitate 7 ꝓ articulo fidei. vñ Crudelitasq̄ fides articulusq̄ fides. Et nota q̄ sicut dicit paulus. Fides est substātia sperandaꝝ rerum argumentū nō apparentiū.7 appellat' hic fides substantia.nō q: substātia sit ī genere substātie. sed q: quādā ꝓprietatē habz sube.sicut em̄ substātia est fundamētū 7 basis oīm alioꝝ entiū.ita fides est fundamētū totius spūalis edificij.7 ꝓ hūc modū dicit' etiā q̄ lux ē ypostasis colorū. q: in natura lucis omnes colores fundant'. Hugo aūt de sancto victore diffinit fidez ꝓ accidens quoddā ei⁹ scz ꝓ certitudinē dicens q̄ fides est certitudo quedā animi de absentib⁹ supra opinionē 7 infra sciētiā ꝓstituta.vide in opio 7 in ꝑsona 7 hoc etiā accidens fidei pōt haberi ex diffinitōne apostoli ex hoc q̄ fides est argumētū nō apparentiū. Argumentū em̄ importat certitudinē.vñ ponit sciam sup̄ opinionē. Nō apparentiū ꝟo importat absentiā cognoscibilis per qđ ponit' fides sub sciētia. Itē scias q̄ aliud ē credere deū. aliud credere deo.aliud est credere ī deū. sicut dixi sup̄ in credo dis. Itē volo te scire q̄ ꝑm Richardū de sancto victore. Articul⁹ est indiuisibilis veritas de deo artans nos ad credendū.7 est articul⁹ nomē grecū vt dicūt quidā.7 importat indiuisionē.vñ mēbra q̄ nō diuidunt' in alia mēbra dicunt' articuli.7 ꝑm' istū modū cōclusiones q̄ inquirūt' in aliqua scia.vel in aliquo tractatu dicunt' articuli. q: ex eis sicut ex quibusdā p̄ncipijs indiuisibilib⁹ ꝓsurgit collectio que tractatū pficit.7 sic ī iudicijs ea que ꝓ testes ꝓbata sunt. vel ꝓbanda dicūtur articuli. Fides aūt non inquirit. ß supponit ea q̄ fidei sunt ex testimonio dei ea dantis.vñ illud qđ habet specialē difficultatē in fide.7 cui⁹ suppositū nō dependet ab aliquo alio supposito ꝓprie dī articul⁹ fidei.7 iō ī diffinitiōe p̄dicta richard⁹ secut⁹ est.7 ꝓprietatē nominis dicens.q̄ est indiuisibilis veritas 7 citā etymologiā ꝑm quod sonat in lingua latina dicēs. q̄ artat nos ad credendū. et dicit' articul⁹ artare ad credendū non necessitate coactiōis.sed necessitate finis.q: sine fide articulorū non potest esse salus. Articuli aūt fidei distīguūtur dupliciter.vno modo q̄tū ad credibilia. et sic sunt quatuordecim. Alio modo q̄tum ad ip̄os q̄ articulos distinxerūt.7 sic sunt duodecim articuli. ꝑm numerū duodecim ap̄lorū. q̄ aūtē articul⁹ est veritas de deo.hoc ꝓtingit esse dupliciter. q: aut est de ip̄o deo tm̄ aut de deo rōne nature assumpte. Si ꝑmo mō hoc cōtingit esse tripliciter. q: aut est de deo rōne nature.aut rōne ꝑsonarū.aut rōne effectus ꝓprij. Si rōne nature sic habem⁹ primū articulū. Credo in vnū deū. Si rōne ꝑsone aut rōne patris.7 sic habem⁹ secūdū.s. Patrem omnipotentē.aut rōne filij.7 sic habemus terciū. Et in hesum xp̄m filiū eius.aut rōne spūssancti.et sic habemus quartū. Credo in spiritūsanctū. Si rōne effectus aut ptinet ad ꝓditionē nature.7 sic habem⁹ q̄ntū. Creatorē celi 7 terre.aut ad donū gratie.7 sic habem⁹ sextū Sanctā'eccleſiā catholicā:sanctoꝝ cōmunionē.remissionē peccatoꝝ.aut ad ꝑfectionē glorie.7 sic habemus septimū. Carnis resurrectionē 7 vitam eternaz amen. Et ponitur opus siue effectus gratie in consecutione boni.cum dicitur. Sanctam ecclesiam catholicā. sanctorum ꝙmunionē. Et in remotionē mali cum subdit'

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Remissionē peccatoꝝ. Quia iste sunt due ptes iustificationis et boni.s. declinare a malo ⁊ facere bonum.
¶ Quidā tamen aliter distinguūt hos tres articulos. qꝝ opus creatoris includūt in primo articulo.q̄ ptinet ad vnitatē essentie ⁊ vltimū opus diuidūt in duos articulos.s.carnis resurrectionē.vnū articulū dicentes.⁊ vitaꝫ eternā alium. Sed ꝑma distinctio melioꝝ videt qꝝ apostol⁹ expsse ponit vnum articulū de creatiōe ad hebreos.xj. Fide credim⁹ aptata esse secula ⁊c. Et iterum. Completio vite eterne ⁊ glorie includit ꝓiūctionem aīe et corpis. ¶ Articuli aūt ptinentes ad naturā assumptā sūt etiā septē. Primus ptinet ad ꝓceptionē. Qui ꝓcept⁹ est de spūsancto. Secūdus ad natiuitatē. Nat⁹ ex maria ✠gine. Tercⁱ⁹ ad passionē. Passus sb poncio pylato crucifixus mortu⁹ ⁊ sepultus. Quart⁹ ad descēsum ad inferos. Descēdit ad inferna. Quint⁹ ad resurrectiōꝫ. Tercia die resurrexit a mortuis. Sextus ad ascēsuꝫ ad celos. Ascēdit ad celos sedet ad dexterā dei patris omnipotētis. Septim⁹ ad aduentū ad iudiciū. Inde venturus est iudicare viuos ⁊ mortuos. Et vide pater nō est missus sicut ⁊ alie psone.⁊ idō eis ꝑpter effectus missionis plures articuli appropriant ꝯ patri. Itē fides de corpe xp̄i ⁊ de omib⁹ sacramētis. et de clauib⁹ ⁊ de omib⁹ h⁹ mōi includit in articulo qui est de effectu gratie.qui est. Sanctā ecclesiā catholicā ⁊c. Et ideo i niceno symbolo additū est. Cōfiteoꝝ vnū baptisma. Quidam ✠o dicunt qꝝ reducit ad articulū de passione.sed primū ꝓbabilius est. Horꝝ aūt articulorū tres in vnū petrus complex⁹ est.s. articulū de vnitate essentie. ⁊ de omīpotētia patris.⁊ de opatione creationis. Ideo qꝝ opus creatiōis ꝑpter potētiā quā indicat.patri appropriat.qui est fons tot⁹ diuinitatis. Et ideo ꝓpetit sancto petro q̄ est caput apostoloꝝ. sicut pater sancte trinitatis. Unde istū articulū posuit sanctus petrus. Credo in deum patrē creatorē celi ⁊ terre. Sanct⁹ iohānes aūt posuit aliū articulū de psona filij Articulū aūt de cōceptiōe ⁊ natiuitate ꝓsanxit in vnū iacob zebedei. Ulⁱ posuit hūc articulū. Qui cōcept⁹ est de spūsancto nat⁹ ex maria virgine. Articulū aūt de passione posuit andreas.s.passus sub pōcio pylato crucifixus mortuus ⁊ sepultus. Descēsum ad inferos posuit sanct⁹ philippus. Resurrectionē posuit sanct⁹ thomas qui ꝑmo de resurrectione xp̄i dubitauit.unde ꝑ tactū et visum certificat⁹ credidit. Ascēsionem posuit sanct⁹ bartholome⁹. Aduentū ad iudiciū sanctus matheus. Unde di. Inde ventur⁹ ē iudicare viuos ⁊ mortuos. Articulū de spūssancti psona posuit sanct⁹ iacobus alphei. Unde posuit istū articulū. Credo in spm̄ sanctū. ¶ Opus aūt gratie diuiserūt duo apli. Nam symon posuit effectū gratie in cōsecutiōe boni.s. Sanctam ecclesiā catholicā sanctoꝝ cōmunionē. Sanct⁹ iudas iacobi q̄stum ad remotionē mali posuit.s.peccatoꝝ remissionē. Effectū aūt glorie posuit sanctus mathias.vel iterū thomas.vt quidā dicūt.s. Carnis resurrectionē vitā eternā. Quidā aūt aliter ꝑdictos articulos attribuūt apostolis. sed in hoc non est magna vis.
¶ Itē scias qꝝ habēs fidē informē dicēs symbolū non peccat.qꝝ hoc dicit in psona ecclesie q̄ credit non solū deū sed etiā credit in deū. Est em̄ duplex fides.s.informis ⁊ fides formata. Fides formata ē fides que ꝑ dilectionē opatur ⁊ ꝫ est ✠tus theologica ⁊ fundamētum edificij spūalis.⁊ est a spūsancto ⁊ cū spūsancto. Fides aūt informis ē fides sine opib⁹ q̄ otiosa vel mortua est. sicut di.iacob⁹. Hec est aūt a spūsancto.sed nō cū spūsancto.vt dicā in timor. ¶ De trib⁹ aūt fidei symbolis req̄re in symbolū. Itē ea que sunt fidei sunt supra intellectū angelicū. vt dicā in intellect⁹. Item nō potest bene viuere sine fide xp̄i.vt dicā in vita. Et scias qꝝ fides dicit magna quatuor modis.s. cognitiōe.cōstātia articuloꝝ quātitate.⁊ deuotiōe.

Fidicen cis.mas.ge.q̄ canit cū fide.siue cū corda.⁊ cōponit a fidis corda.⁊ cano nis.⁊ cor.penk.
Fidicina ne.fe.ge.citharista que cum fide cantat ⁊ dicit a fidicen.⁊ cor.ci.
Fidicula. A fidis corda dicit hec fidicula le.dimi. et fidicula le.dicit quoddā gen⁹ tormēti.s.parua cordula vñ ligabant man⁹ martyrū. Ulⁱ Prudent⁹ i hymnis. Ignes ⁊ fidicule seuiant.⁊ tūc dicit a fides. qꝝ hoc genere tormēti rei in eculeo torquebant vt fides inueniret. Idē etiā vngula dicit.
Fidifragus ga.gū.i.fidem frangens.⁊ ꝓponit a fides ⁊ frango gis.⁊ cor.fra.
Fidis dis.fe.ge.i.corda citharе. ⁊ dicitur a findo dis. ꝑm bug.vel ꝑm pap̄. Fidis.i.corda dicta. qꝝ sibi fidem seruet ne alteri⁹ sonos imitet.⁊ corripit fi.sed fido dis. ꝓducit fi.vt dixi in fides.
Fido dis dit.fisus sum. verbū neutropassiuū. Ulⁱ ꝫ ⁊ hec et ꝫ fidens tis.tam nomē ꝯ participiū ⁊ ꝑm qđ ē nomē ꝓpar.vñ fidenter tius.sime.aduerbiū.⁊ ꝫ fidentia tie. Fido cōponit cōfido dis fisus sum. Ulⁱ confidens ⁊ compar.unde ꝓfidenter tius.sime.aduerbiū et hec ꝓfidentia tie. Et componit cū dis. ⁊ dicit diffido dis fisus sum.i.nō fidere. Fido cū omib⁹ suis cōpositis est neutrū. Nec hoc qđ est neutropassiuū impedit. qꝝ omne neutropassiuū est neutrū. est em̄ neutropassiuū neutri species. Itē fido ⁊ oīa eius ꝓposita ꝓducūt hāc syllabā fi. Ouidius de arte. Diffidet misere ꝓtinusilla sibi. Inuenit fidit ꝑteritū de findo dis.fidi.diffidit.et tūc corripit fi. Ulⁱ ✠sus. Fido parit fidit dat ꝯ findo fidit. Itē fidis est etiā genitiu⁹ de fidis dis.i.corda. et genitiu⁹ de fides dis.ꝑ ✠gine quadā. Itē fidis est datiu⁹ et ablatiu⁹ pluralis de fid⁹ da.dū.⁊ ꝓducit fi.vide etiā in fides. et habet fido tria participia. scz fidens fisus et fisurus.
Fiducia. a fidus dī hec fiducia cie.⁊ ē fiducia i bonis reb⁹ ⁊ in malis.sed sep⁹ in bonis reb⁹. ⁊ inde hic et hec fiducialis ⁊ hoc le.⁊ inde fiducialiter aduer.⁊ ꝫ fiducialitas tatis. Itē a fiducia dī fiduciar⁹ ria rū.i.fid⁹. Itē fiducia est cū res aliqua sumēde pecunie mutue gratia vel mancipat vel in iure credit.⁊ hinc fiduciar⁹ dicit possessor vel qui rem aliquaꝫ fiducialiter accipit. id est in fiducia ⁊ tutela.
Fiducio.a fiducia dī fiducio as ✠bū actiuū.i.fiduciā ꝓstare. vel ad securitatē. qđ vulgariter solet dici affidare.⁊ ꝓponit affiducio as.ad aliquā fiduciā vel securitatē dare. Itē ꝓfiducio as.i.sil fiduciā dare. Diffiducio as. Defiducio as. Effiducio as. Infiducio ad.i.impignorare.publicare.diffidare. Fiducio actiuū est cuꝫ ommib⁹ suis cōpositis.
Fidus.a findo dis.di. dī fidus da.dū.i. fidelis quod ⁊ fisus dicit.sed nō est in vsu.⁊ ꝓponit. Bifid⁹ da.dū Trifid⁹ da.dū. Quadrifid⁹ da.dum.⁊ multifid⁹ da.dum.i. qđ est fissum in duas. vel tres vel quatuor vel multas partes.et corri.omnes tres syllabas.s.bifidus ⁊ trifidus. Item fidus potest deriuari a fido dis.et tunc dicit fid⁹ qui fidit et in quo quis fidit.et dicit fid⁹ amicus.fidelis famul⁹. Et compar fidus. dior.sim⁹.unde fide dius.sime.aduer. Fidus componit infid⁹ da.dū. id est nō fidus.et ꝓfidus et ꝓdu.fi.unde lucan⁹. Infidus primis ducib⁹ dubiusq̄ prioꝝ. Item infid⁹ potest componi ab in et fides ⁊ tunc corr.fi.unde virgilius in quodā libello. Infida me celeri facta tulisse mora. Similiter dic de ꝓfidus ⁊ de ꝓsimilib⁹. quod si componit a fidus ꝓdu.primā. vt ꝓfidus. id est valde fidus sicut ꝓpulcer.i. valde pulcer. Si autem componat a fides corr.fi.unde quidam. Perfidus est nequā. pfidus cor de fidelis. Item. Non caret ille fide cui mētis gratia fidi. Genitiu⁹ de fidus di.est hic.
Figmen.a fingo gis.dicit hoc figmē mīs.i.figmentā et hinc hoc figmentū ti.id est compositio inuentio.vñ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

figmentatus ta.tum. id est fictus. Et figmento tas. id est fingere. simulare.
Figmentū. in figmē vide.
Figo gis. fixi. fixū. i. imittere inferre. fortit' z stabiliter imponē. z ꝓponit' cū ad. z dī affigo gis. xi. xū. i. figē ad aliq̄d z mutat' d. in f. Itē cū con et dī cōfigo gis. xi. xū. Itē cū crux. z dī crucifigo gis. xi. xū. i. figere cruci. Itē cū dis. z dī diffigo gis. xi. xū. i. diuersis modis figē vel a fixura remouere. Item cū de z dī defigo gis. xi. xū. i. deorsum vel valde figē. vel a fixura remouere. Itē cuz ex z dī effigo gis. xi. xū. Itē cū in z dī infigo gis. Item cū p̄ z dī p̄figo gis. i. ante vl' ab anteriori pte figē. Itez cū p z dī pfigo gis. i. pfecte figē. Itez cū re z dī refigo gis. i. iterū figere vel retro vel quasi a fixura remouere. Itē cū sub et dī suffigo gis. i. ab inferiori pte figere. et mutat' b. in f. Itē cū trās z dī trāsfigo gis. i. vltra vsq̄ ad aliā ptē figē. z pforare. Figo z oia eius ꝓposita sūt actiua. z faciūt ptēritū in xi. et supinū in xum. et pdu. hāc syllabā fi. Ouid. in epi. Figit ī iusso nr̄a sagitta loco. Itē aurora. Fige cor ī celis vt nō elatio regnet. z facit figo fixū ad dīaz de fingo gis. xi. qđ facit fictū.
Figul⁹ li. i. ollari⁹. luti ꝓpositor. q̄ lutū ꝓfingit z redigit in aliquā formā. z dī a fingo gis. z dī figul⁹ q̄si fingens lutū vel fictor luti. z cor. penl'.
Figulina ne. penl'. pdu. est fornax in quo coquūt figuli vasa terrea. scz ollas.
Figura re. dicit' a fingo gis. Et est figura homīs forma nature. vñ figuratiu⁹ ua. uū. et figuro ras. Et hinc ꝓbalia. Figuro ꝓponit'. Cōfiguro ras. i. simul figurare. Diffiguro ras. i. diuīsis modis figurare vl' diffigurare. i. figuraz auferre. Defiguro ras. i. valde figurare vel diffigurare. vl' figurā auferre. Prefiguro ras. i. añ figurare. p̄signare. Trāsfiguro ras. i. trāsformare. s. vltra in aliā figurā mutare. Figuro actiuū est cū omnib⁹ suis ꝓpositis. z pdu. gu. Et scias q̄ figura ē in grāmatica ex eodē vel diuerso ꝓueniens quedā dispositio dictiōis. Tres aūt sunt figure. s. simplex. ꝓposita. z decōposita. De hoc dictū est supra in tercia pte in ca. de figura nomīs. Item d̄ figuris allothece. dictū est ī q̄rta pte. Item scias figuratiue loqui est cū vnū dicimus et aliud intelligim⁹. vide in leo.
Filatista. a filum dicit' b̄ z hec filatista ste. cōis ge. qui vl' que ꝓ mercede filat.
Filadelphia fie. ciuitas arabie.
Filātropos gen⁹ herbe. de b̄ vide ī pb. in suo loco.
Filateriū. Filare q̄d ē seruare ꝓponit' cū thorath q̄d est lex. vñ hoc filateriū rī. s. mēbranula vel breuicellus in q̄ erat scripta lex z seruabat'. quā deferebāt añ frontē vel pectus vt sic viderent' religiosi. Sz b̄ nō fiebat nisi cā iactātie z vanitat' vñ z sepe inuenit' ꝓ vanitate. Hinc illud euāgeliū Matb. xxiij. iux̄ p̄ncipiū. Dilatant filateria sua et magnificāt fimbrias. Alij dicūt q̄d ꝓponit' a filū q: ꝓ filū pendēs a frōte vl' pectore agitat'
Filare grece latine dicitur seruare vnde hec filaxa re. vas vbi aliquid recondit' z seruat' hoc fuit a p̄ncipio. sed postea filare in vsum vini transierunt. Et a filare trabit' filaxo xas. i. seruare.
File grece latine dicit' mulier.
Filiatio onis. ī filialis est.
Filialis. a fili⁹ vel filia dī b̄ z b̄ filialis z b̄ le. penl'. pdu. res filij vl' filie vl' ptinēs ad filiū vel filiā vñ filialit' aduerbiū. Et b̄ filialitas tatis z b̄ filiatio onis. in eodē sensu. s. ꝓprietas qua q̄s dī fili⁹ vel filia.
Filiaster. a fili⁹ derivat' b̄ filiaster stri. q̄ filiā bz vxorē vel pot⁹ puignus. vñ hec filiastra. i. puigna.
Filiatus ta. tum. i. curuat⁹ a filum dicit' q: filum cito curuat' z pducit penultimā.
Filica ce. i. curialis z dī a file qđ est mulier.
Filicarū rī. loc⁹ vbi filix abūdat z dī a filix cis.
Filicetū ti. loc⁹ vbi filix abūdat a filix dī z pdu. ce.

Filiceus cea. ceum. de filice existens vl' ad felicem ptinens z dicitur a filix.
Filiolus li. dicit' a fili⁹ et est filiol⁹ paru⁹ fili⁹ vel quē de sacro fonte leuamus. Item a filia dicit' hec filiola. i. parua filia vel etiā quā de sacro fonte extrahim⁹ z cor. o. de hoc etiā inferius vide.
Filippensis in philippus est.
Filippis vbs macedonie fm Pap.
Filippus pi. interpt'at' amator equorū. Filos em̄ grece latine dī amor. Et cōponit' cū ypos quod est equus Inde filippus amator equor. Vel philip⁹ interpt'at' os lampadis. q: lumen inuētum p̄dicauit nathanaeli. vel interpt'at' os lampadis ꝓpter suā luculentā p̄dicationē. Dicit' etiā os manuū ꝓpter assiduā oprationem. Philip⁹ etiā dict⁹ est pater alexandri putatiu⁹. vñ z philippi por. dicti sunt cāpi thessalici in quib⁹ regnauit. Vñ lucan⁹. Et mutinalētos p̄uos fecere philippos. Et bizantij in quib⁹ erat scripta illi⁹ imago. vnde Horati⁹. Retulit acceptos regale nūmisma philippos vñ philippēsis. Ad philipp̄ses scribit' paulus. z scribit' p vnū l. z cor. fi. z p geminū p. z pōt scribi in p̄ma syllaba p f. latinū vel p ph. grecū.
Fili⁹ dī q̄si famul⁹ a familia. vñ hec filia lie. z desinūt datiu⁹ z ablatiu⁹ in abus. vt filia filiab⁹. ad differētiam masculini. z dicunt' filij. z filie a familia q: p̄mi existunt in ordine nascētiū. Familia. n. incipit a patre z termīat' in tritauo. Sz stirps ex lōginquo gener̄ sanguine vocat'. Quidā tn̄ dicunt q̄ fili⁹ dī a filos qđ est amor. q: sit amor patris vl' matris. vel dī a filo generatiōis. Est em̄ fili⁹ filū generatōnis ꝓcedendi in posteris. sed vbi deest filius frangit' filū generatiōis nec vltra ꝓcedere pōt. Secm̄ xo augustinū. fili⁹ dī q: fit vt ille. i. vt pater. sed poti⁹ est etymo. q̄ ꝓpositio z ꝓuenit ꝓprie filio dei. q: p oia est filius patri. Et nota q̄ quadriptit⁹ est ordo filiox. s. vnigenit⁹. p̄imogenit⁹. medius. nouissim⁹ Primogenit⁹ dicit' ante quē null⁹. vide in p̄mogenitus. Vnigenit⁹ dicit' ante quē vel post quē nullus est natus. Medius inter omnes. Nouissim⁹ post oēs. Idē est z minim⁹ a monade. nouissimus aūt q: nouus nam ceteros p̄cedendo antiq̄tes existūt. Itē quatuor modis dicunt' filij. s. natura vt filij naturales. Imitatiōe vt iudei cū dicunt' filij abrae z alij ipius fidē imitantes ex gentib⁹. Adoptiōe z pōt adoptari quilibz tā masculus q̄ femina dūmodo sit minoris etat̄ patre adoptatiuo. ita q̄ fili⁹ naturalis eius eē possit. Doctrina sicut aplus appellat eos filios quib⁹ euāgeliū p̄dicauit. Itez dicūtur filij liberi. q: sicut seruus est in potestate dñi. sic fili⁹ est in potestate patris. z inde etiā filio fit emācipatio vt sit liber a patre. sicut seruo manumissio. vl' dicunt' liberi. q: ex libero matrimonio sint orti. Naz filij ex libero z ancilla orti seruil̄ ꝓditiōis sūt. Semp q̄ nascit' deteriorē statū parētis sumit. Fili⁹ aūt dicit' filio as. id est filiū facere z parere. z componit' filius. z dicit' filiusfamilie. vel familias. vel familiax. z sunt filifamiliax vel familias filij nobilium. q: olim nō numerabāt nisi familie nobilium. vel filij familiarū dicunt' liberi. z est familias genitiu⁹ grecus cum dicit' filiusfamilias. z acuit' in fine familias.
Filiusfamilias. in filius exponit'.
Filiussalt⁹ dicit' dauid in scdo Reg. xxj. cap̄. f. vbi sic dicit'. Certū quoq̄ fuit bellū in Job ꝓtra philisteos ī quo ꝓcussit adeodatus filiussalt⁹ polimitari⁹ beth leemites goliath getheū. Vbi di. magister in historijs. bis quatuor nomib⁹ exprimit' dauid z dicit' adeodat⁹. q: ad liberationē israel datus est a deo in regē. Filiussaltus q: de pascuis z saltu assumpt⁹ est. Polimitari⁹. q: de genere beseleel polimitarij fuit mater eius. vel. quia multis modis ampliauit cultū domini. Bethleemites dicitur a patria.
Filix. A filum dicitur hec filix cis. quedā herba quia

fŏlia eius quasi fila sunt. Vel dicit a findo. vl a singularitate foliorū quasi fenix. Arabes eñ singularē fenicē vocant. 7 cor. penl. i genitiuo filicis. Vñ virgili⁹ in .ij. georg. Et filicē curuis inuisam pascit aratris.

Filocalus li. id est amator boni cor. penul. Et cōponit a filos qđ est amor. 7 calon bonū. 7 est cōmunis generis sicut et philosophus.

Filocopus. Filos cōponit cū copos qđ est labor. vel opos qđ est visio 7 dr hic 7 hec philocopus pi. i. amator iactātie. q̄ vult vt labor suus appareat ꝓpter vanā glorīā. 7 cor. penul. s. co.

Filogeus. Filos ꝓponit cū ge. qđ est terra. 7 dr hic filogeus gei. quart⁹ equus solis. quasi amās terrā. videt em sol amare terrā cū post nonā declinat ad eam. tunc em ad occasum tendit. 7 ꝓdu. penl.

Filomena. auis lucinia interptat canēs dulciter eo q̄ dulciter cantat. 7 ꝓdu. penul.

Filon grece latine dicit foliū.

Filos grece latine dr amor 7 accētuat vltima.

Filosophus. Filos ꝓponit cū sophia qđ est sapiētia. 7 dicit hic 7 hec filosophus phi. i. amator sapiētie. vñ hec philosophia phie. amor sapiētie. Et hinc philosophicus ca. cū. Et philosopho⁹ phāris. i. studere philosophiā. vel docere philosophiā vl tractare eā. vel morē philosophi seq̄. 7 pōt dici verbū morale vel imitatiuū. 7 formāt ab hoc ablatiuo philosopho o. mutata in or. vel addita r. Et nota q̄ philosoph⁹ ꝓprie dr q̄ diuinarū 7 humanar⁹ rerū sciaz habet. 7 omnē bñ viuēdi tramitē tenet. 7 fert ħ nomē primū esse exortū a pitagora. Nam greci veteres cū ante sophos. vel sophistas. i. sapiētes vel doctores sapiētie semetipos iactātius nominarent. iste interrogat⁹ q̄d ꝑsiteret verecūdo nomine philosophū. i. amatorē sapiētie se esse respōdit. q: sapientem ꝑsiteri arrogātissimum videbat. Ita deinceps postea posteris placuit. vtq̄ talib⁹ de reb⁹ ad sapiētiā ptinētib⁹ doctria quisq̄ vl sibi vel alijs videret excellē nō nisi philosoph⁹ vocaret. Et nota q̄ philosophus idē est qđ sapiēs 7 philosophia idē est qđ sophia vl sapiētia. vel philosophice loq̄ q̄uis interptatio aliud videat sonare. quod fuit factū a pitagora vt dixim⁹. Et scias q̄ filosophie tres sunt spēs. s. phisica. logica. et hica. 7 est philosophia meditatio mortis. qđ magis cōuenit xp̄ianis. q̄ seculi ambitiōe calcata. similitudine futurē patrie viuūt. Vel vt dr Aristo. in li. d̄ regimīe regū Philosophia nil aliud est q̄ abstinētia 7 victoria cōcupiscibiliū. In iob autē ca. xxviij. dr. Ecce timor dñi ipa est sapiētia. 7 recedere a malo est intelligētia. vide i terra 7 noctua 7 in siliqua. Et scias q̄ aristote. i tercio topicor̄ dr. Aliq̄n aūt meliora nec etiā magis eligēda sūt neq̄ meliora necessario 7 magis eligēda philosophari em melius q̄ ditari. sed non magis eligendus indiget necessarijs.

Filtrū. a filū dr ħ filtrū tri. q: ex filis. i. pilis aialiū fiat. vñ filtrat⁹ ta. tū. Filtrū etiā dr quedā herba venenosa vñ 7 sepe inuenit ꝑ veneno acutissimo positū.

Filū a filon dicit vel dr filū quasi pilū. q: ex pilis aialiū fiat. a filū dicit filo las. i. filū a colo q̄ quādā tenuationē deducere. 7 ꝓdu. hāc syllabā fi.

Fimari⁹ ri. hō vel equus q̄ portat fimū 7 dr a fim⁹.

Fimbria brie. a findo dis dr ħ fimbria brie. i. extremitas vestis. Superstitiosi em magistri i fimbrijs q̄ in quatuor angulis palliorū pendebāt acutissimas spinas ligabāt. vt earū aculeis pūgerent. 7 ex hac cōmotiōe traberent ad officia dei. vñ fimbriat⁹ ta. tū. i. fimbrijs ornat⁹ 7 fimbrio as. fimbrijs aptare.

Fimus mi. mas. ge. dicit a fio fis. 7 est fim⁹ sterc⁹ qđ per agros iacit qđ vulgo letamē dr. q: suo nutrimēto leta faciat arua. et reddit pinguia. Et dr fim⁹. q: fiat mus. id est terra vel sterc⁹. vel dicit fimus q: fit imus. q̄n em spargit in agro occultat sub terra. 7 ē etymolo. et cor.

ꝑmā. sed fim⁹ verbū eā ꝓdu. Vñ quidaz. Fetet vbiq̄ fim⁹. vitiosi corpe fim⁹.

Findo dis. di. fissum. i. scindere. vñ ☧ balia. Findo cōponit affindo dis. mutata d. in f. i. valde vel iuxt findē. Itē cōfindo dis. di. sum. i. simul vel cuz alio findē. Itē diffindo dis di. fissum. i. diuersis modis vel in diuersas ptes findere. vel findēdo īmittere. Itē ꝑfindo dis. di. fissum. i. valde vl ꝑfecte findere. Itē ꝓfindo dis di. sū id est ꝓcul findere. Itē pfindo dis di. fissuz. i. añ findē. Itē refindo dis. di. fissum. i. iterū findere. Itē suffindo dis. di. sum. i. latēter vl subt⁹ vel post vl parū findere. Itē trāsfindo dis. di. fissum. i. vltr findere. Findo 7 oia ab eo ꝓposita sūt actiua 7 faciūt ꝑteritū fidi sūn. 7 supn. fissum gemīato s. 7 oia cor. hāc syllabā fi. in ꝑterito vt diffidi. ꝓfidi. pfidi ꝛc. Sz fido dis. dit. ꝓdu. si. Vñ q̄dam. Fido parit fidit. dat quoq̄ findo fidit. Virgi. in octauo. Diffidit ac multa porrectū extēdit arena.

Finces interptat⁹ ori parcēs. Transfixit em pugione zambri cū scorto madianite. et dñi furorem placauit vt ꝑceret. finces frat⁹ ophni os mutū interptat⁹. q̄ figurat veteris sacerdotij 7 doctrine silētiū. 7 acuit vltima.

Fingo gis xi. fictū fingere. i. ornare. cōponere. facere formare. plasmare. excogitare. 7 ꝓponere qđ verū non est. i. simulare. Itē inuenit fingo gis. i. nitidare. extergē Fingo ꝓponit. Cōfingo gis. xi. ctū. i. simul fingere vel dissimulare. Diffingo gis. i. diuersis modis fingere vel dissimulare. Itē defingo gis. i. valde fingere vl diffingere. Itē effingo gis. i. expsse fingē. mutato x. in f. Fingo 7 oia eius ꝓposita sunt activa. 7 oia faciūt ꝑterituz ui xi. 7 supn. in ctū. Itē oia abijciūt n. in supino. qđ habz in ꝑsenti 7 in ꝑterito pfecto.

Finio nis. nui. nitū. nire. i. termīare. ꝓsummare. pficē 7 dicit a finis. 7 ꝓponit diffinio nis. 7 trāsit s. in f. i. diuersis modis finire. determīare ostēdere q̄s sit. vel q̄le vel quātū. vñ ħ diffinitio onis. termin⁹ demōstrās qđ est esse rei. Itē ꝓponit definio nis. nit. valde finire. vñ definitus ta. tū. Actuū. q̄. Hūc definito ꝓsilio. Itē pfinio nis. i. ante finire. pfigere. pstatuere. pdestinare. Finio 7 ei⁹ ꝓposita actiua sunt 7 ꝓdu. hāc syllabā fi.

Finis. a funis dr hic aut hec finis gene. incerti. q: agri funiculis sint diuisi. vñ ꝓpheta. Funes ceciderūt mihi in pclaris. Mēsurar⁹ em linee in terrar⁹ partitiōe tendunt. vt dimēsionis eqtas teneat. Et scias q̄ finis dr termin⁹. ꝓsummatio. mor⁹. patria. Vñ hic et ħ finalis 7 hoc le. vñ finaliter adūer. Finis ꝓponit. Affinis. cōfinis. 7 ꝓdu. fi. Et nota. Est finis ꝓsummās. 7 ē finis cōsumēs. Vñ ☧sus. Finis ꝓsūmēs 7 ꝓsumatio finis. In eo q̄ cōsumat sine pficit hz naturā maris seu hz se ad modū maris. In eo q̄ ꝓsumit hz se ad modū femie vñ cōueniēter ē incerti ge. i. mas. vel fe. Itē ab hoc datiuo fini. addita tas ħ finitas penl. nti cor.

Finitim⁹ ma. mū. i. ꝓpinqu⁹ vicin⁹ 7 dr a finis.

Finitiu⁹ ua. uū. penl. ꝓdu. in finit⁹ vide.

Finit⁹. a finio nis. dicit finit⁹ ta. tū. vñ finitiu⁹ ua. uū. qđ finit vel finit. 7 ꝓponit infinit⁹ ta. tū. i. nō finitus. s. cui⁹ mēsura nō hz finē. Et infinitiu⁹ ua. uū. i. nō finitiuus. Et hinc quidā mod⁹ ☧bi dr hic infinitiu⁹ ui. et ħ infinitiuū ui. Et hic infinit⁹ ti. 7 hoc infinitū ti. vide in tercia ꝑte vbi egi de ☧bis impsonalib⁹.

Fio fis. fact⁹ sum. i. incipe esse. de nō esse trāsire ad ee. Qđ em fit nō ē. 7 qđ ē nō fit. 7 ē neutropassiuū q̄tū ad vocē. neutrūpassiuū q̄tū ad significationē. Et deberet hīe tria ꝑticipia. s. fiēs fact⁹ 7 futur⁹. ħ fiēs nō est in vsu hac rōne. Nā ħ ☧bū fio est q̄si passiuū hui⁹ ☧bi facio. ħ omne passiuū caret ꝑticipio pntis tpis. 7 iō fiēs nō est i vsu. licz fuerit i antiquor̄ vsu. Itē fio deberet hīe fact⁹ ꝑticipiū futuri tpis. ħ q: esset coincidētia int ꝑticipiū hmōi 7 ꝑticipiū hui⁹ ☧bi facio qđ ē factur⁹. Iō fio hz futur⁹ ꝑticipiū futuri tpis 7 nūq̄ factur⁹. et cōponit fio cū oīb⁹ eisdē dictōnib⁹ cū q̄b⁹ ꝓponit facio.

ita vt lr̃atur̃ suã nõ mutet. vt bñfacio et bñfio. malefacio ꝛ malefio. satisfacio ꝛ satisfio. calefacio et calefio tepefacio ꝛ tepefio. exp̃gefacio exp̃gefio. nihilifacio ꝛ nihilifio ꝛ sunt loco passiuoꝝ ad illa. Jteꝛ fio cõponit cũ con ꝛ trãsit ad actiuã significationẽ. ꝛ dr̃ cõfio fis fiui fitũ. cõfire. i. efficere. accipit tñ cõfire ĩ actiua significatiõe. s. ꝓ effici. Jtẽ dr̃fio fis fiui fire. i. dr̃elinq̃re vel dr̃esse. dr̃fectũ pati. Jtẽ ꝓponit cum sub ꝛ dr̃ suffio fis fiui fitũ fire. i. subfumigare vel admistrare. Fio est neutrũ ꝛ ꝓposita ab eo que nõ mutãt lr̃aturã illi⁹ oĩa sunt neutra ꝛ habẽt accẽtus sup eandẽ syllabam sup quã et simplex iuxta regulã illã. Quotiẽs facio vel fio cõponit ita vt nõ mutet lr̃atura simplicis sup eandẽ syllabã est accẽtus in ꝓposito sup quã est in simplici. Que x̃o ꝓponũtur a fio ita vt mutẽt lr̃aturã sui simplicis etiaꝫ accẽtus mutãt. ꝛ actiua sunt p̃ter dr̃fio ꝓ dr̃ficere qõ ẽ neutrũ. Et nota q̃ fio fiebã ꝓducit i. purã vbicũq̃ nõ habet r. cũ oĩb⁹ suis ꝓpositis q̃n signat passionẽ. nam si r. sequit̃ ad e. breuiat̃ i. ante e. vt fierẽ ꝛ fieri. Et vt di. varro ideo fio fis ꝓdu. fi. qꝛ est passiuũ dr̃ facio vnd̃ qꝛ passiuũ parificat̃ actiuo. ideo fio ꝓdu. prima vt tempe saltẽ parificet̃ vt. s. qõ amsit in syllabis recupet ĩ temporib⁹. Facetus. Nunq̃ spina nocens fiet odora rosa. Et vt dicit papi. Fio fis fact⁹ sum quarte cõiugatiõis ꝓdu. penl. in omni dissyllaba. licet sit vocalis ante vocalẽ vt fio fiam. inde ꝓponit suffio.

Firmaculũ li. penl. cor. q̃ aliq̃d firmat̃ a firmo mas. dr̃

Firmamẽtũ ti. dicit̃ firmo mas. qꝛ firmũ fit nec casui subiacẽs. Et scias q̃ celũ firmamẽtum factũ est secũda die. ꝛ ꝑm quosdã est dr̃ q̃nta essentia.

Firm⁹. A formon qõ est calor. dicit̃ firm⁹ ma. mũ. q̃si cũ calore. ꝛ compat̃ firm⁹ mior. missim⁹. vñ firme mius missime. aduer. ꝛ firmit̃ etiã dicit̃. ꝛ hec firmitas tis. et ẞ firmitudo dinis. q̃ aliq̃d firmat̃. ꝛ a firm⁹ dicit̃ firmo mas. maui. vñ ẞ firmatoriũ rq. quo aliq̃d firmat̃. ꝛ hoc firmaculũ li. ꝓ eodẽ. Firmo ꝓponit̃ ꝓfirmo mas. affirmo mas. infirmo mas. i. dr̃bilitare. falsificare. eneruare. Offirmo mas. mutato b. in f. Prouer. xxj. Vir impi⁹ ꝓcaciter offirmat vultũ suũ. Firmo mas. actiuũ est cũ omnib⁹ suis ꝓpositis. Et scias q̃ firm⁹ ex natura dicit̃. Valẽs x̃o ex p̃cipuis viribꝫ vt atbleta.

Fiscalis. in fiscus exponit̃.

Fiscella. A fiscina dr̃ hec fiscella le. di. ꝑua fiscina. Et hic fiscellus li. di. i. mollis casei appetitor.

Fiscina. a findo dis. dicit̃ hec fiscina ne. i. vas vel corbulus ex iũcis vel vimine fact⁹ in q̃ fit caseus ꝛ cor. penl. vñ x̃gili⁹. Nũc facilis rubea ꝓtexit̃ fiscina x̃ga.

Fiscinula le. dimi. ꝑua fiscina. ꝛ cor. penl.

Fiscus sci. mas. ge. i. saccus vel bursa regis vbi publicus census reponit̃. Ponit̃ tñ q̃nq̃ ꝓ quolibet sacco. ꝛ inde hic ꝛ hec fiscalis ꝛ hoc le. et ẞ fiscale lis. i. reddit⁹ regalis. Dia em̃ publica bona dicunt̃ fiscalia. Et nota q̃ fiscus dr̃ a fico arbore ꝓpter vbertatẽ q̃ est ibi maior q̃ ĩ aliis saccis. sicut illa arbor est vberior q̃ alie. Et vt di. augustin⁹ ꝫ anaros. Qõ nõ accipit xp̃c accipit fiscus. A fiscus dr̃ fisco scas. scaui. scare. i. publicare. ad fiscũ reducere. in fisco reponẽ. Et ꝓponit̃ cõfisco scas. id est sil̃ fiscare. Infisco scas. Fisco actiuũ est cũ omnib⁹ suis compositis.

Fisiculat⁹. A fisis qõ est natura dr̃ fisicus ca. cũ. i. naturalis. vñ fisiculo las. i. diuinare vl̃ ꝓnũciare. vñ fisiculat⁹ ta tũ. diuinat⁹ vl̃ ꝓnũciat⁹.

Fisicus. fisis qõ ẽ natura dr̃ fisicus ca. cũ. i. naturalis. Et hec fisica ce. ꝓ quadã arte q̃ dr̃ rerũ naturꝫ tractat quasi sciẽtia dr̃ naturis. Et hinc fisicus co. cũ. q̃ dr̃ arte illa tractat. vel qõ ad artẽ illã ptinet vt fisic⁹ liber et ẞ fisicus ci. ꝛ hec fisica ce. qui vel que tractat artem illam vel ꝑm artem illam.

Fisiologus. Fisis grece latine dicit̃ natura. ꝛ ꝓponit̃ cũ logos qõ est sermo vel ratio. et dr̃ ẞ fisiologus gi. q̃

loquit̃ vel tractat dr̃ naturis rerũ. ꝛ cor. lo.

Fisis grece latine natura dicit̃.

Fissilis. A findo dis. dicit̃ ẞ et hec fissilis ꝛ hoc le. qõ facile findi vel frangi põt. ꝛ cor. penul.

Fissus sa. sum. derivat̃ a findo dis. di. fissum. Vñ hec fissura re. i. scissura. Et scribit̃ ꝓ geminũ ss. sed fisũs sa. sum. a fido dis. fisus sa. sum. fisu scribit̃ ꝓ vnũ s. ꝓducit tñ ꝑmã. vñ x̃sus. A fido fisum ẞ findo dat tibi fissum.

Fistula. a fos qõ est vox. ꝛ stolõ qõ ẽ missio. ꝓponit ẞ fistula le. instrm̃ ad canendũ ex cannul̃ cõpactũ. Et dr̃ sic qꝛ vocẽ vl̃ aerẽ emittit. vñ quidã. Fistula dulce canit volucrẽ dũ dr̃cipit auceps. vñ ꝛ fistula dr̃ aqueductus ꝛ meat⁹. qꝛ aquã fundat ꝛ emittat sicut fistula instrumẽtũ voces. Et a fistula dr̃ fistulor laris. i. sibilare vel cũ fistula canere. fistula etiã dicit̃ quedã infirmitas vñ fistulat⁹ ta. tũ. ꝛ fistulosus sa. suꝫ. q̃ fistulã illã patit̃ infirmitatẽ. vñ x̃sus. Fistula dulce canit. est morbꝫ fistula dur⁹. Fistula etiã dr̃ aroma siue arbor aromatica Cãti. iij. Fistula ꝛ cynamonũ cũ vniũsis lignis libani.

Fisus sa. sum. a fido dis. vide in fissus.

Fitius. n fiton vide.

Fiton nis. mas. ge. fuit quidã serpens creatus a terra quẽ appollo in ꝓnaso mõte interfecit. ꝛ interptat̃ fiton cõsulere vel dubitatio ꝛ dr̃ a x̃bo greco. s. fito. qõ ẽ q̃ro. Hinc fiton dubitatio dr̃ quẽ appollo interfecit. qꝛ sapiẽtia dubitationẽ absoluit. ꝛ hinc ipe appollo dict⁹ est fiton vel fiti⁹. ꝛ hinc fitia tior. dicti sunt ludi vel festa facta ĩ bonore appollonis ꝓ victoriã quã habuit dr̃ fitone. ꝛ a fiton fiti⁹ tia. tiũ. Vel fite⁹ tea. teũ. i. appolline⁹. vel a fitone serpẽte possunt ẞ derivari. Jteꝫ fiton id est diuinator. vide in fitonic⁹.

Fitonic⁹. a fitone appolline dicit̃ fitonic⁹ ca. cũ. ꝛ hic fiton onis. ꝛ hec fitonissa se. i. diuinator vel incantator plenus fitonico spũ et diuinatrix vel incantatrix. fitonico spiritu plena. quia appollo autor fuit diuinatiõis. ꝛ cor. penul. fitonicus.

Fitonissa in fitonicus vide.

Fixula. A figo gis. dicit̃ hec fixula le. ĩ. fibula que ad firmandũ pallium infigit̃.

Fixus. A figo gis fixi xum. vel a figor geris. dicit̃ fix⁹ xa. xũ. per x. Inuenit̃ etiã fissus sa. sum. a findor deris. ꝛ scribit̃ ꝓ geminũ s. Unde versus. A figor fixus a fingor sit tibi fissus.

F ante L

Flabellũ li. id est muscariũ. s. cũ quo muscas abigimus ꝛ flatũ facim⁹ ꝛ dicit̃ a flabrũ.

Flabrũ bri. i. vent⁹ vel flatus venti a flo as. dr̃.

Flacteo tes. ctui. i. marcere. vñ hic flactor oris. i. marcor. ꝛ ẞ ꝛ ẞ flactẽs tẽ. ꝓticipiũ. i. marcẽs. vñ ꝓ trãslationẽ flactẽtes dicunt̃ q̃ in peccatis ꝛ iniq̃tatibꝫ marcẽt ꝛ ꝑseuerãt. ꝛ qꝛ qõ marcet exiccat̃ ꝛ arescit. Ideo etiã q̃nq̃ ponit̃ flactere ꝓ arere. Vñ ysa. xix. Erũt irrigua eius flactẽtia. i. arentia.

Flactor toris. in flacteo est.

Flactus cta. ctũ. i. marcidus a flacteo ctes.

Flagellũ in flagrum vide.

Flagitiũ. a flagito tas. dr̃ ẞ flagitiũ tij. i. dr̃dec⁹ peccatũ. ꝛ flagitiosus sa. sum. i. vitiosus libidinosus. turpis. nõ dicẽd⁹. crimiosus. sic dict⁹. qꝛ freq̃nt̃ flagitet ꝛ appetat libidinẽ vel noceat sibi. Et ꝓpat̃ flagitiosus siorꝫ. sim⁹. vñ flagitiose si⁹ sime. adu. Et ẞ flagitiositas tatis. Que dr̃ia sit int̃ flagitiũ ꝛ facin⁹ dictũ ẽ in facin⁹.

Flagito tas. taui. a flo as. dr̃. Et ẽ flagiare expostulare q̃rere. rogare. petẽ. cũ clamore poscẽ. Vñ et flagito tas. dr̃ q̃si flatũ gero vl̃ ago. ꝛ ẽ etymo. Flagito ꝓponitur Efflagito. i. valde flagitare. Et ẽ actiuũ cũ omnib⁹ suis ꝓpositis. Et exigit duos diuersos accusatiuos p⁹ se. ꝛ corripit gi. Que autẽ verba regũt duos diuersos accusatiuos dictũ est in doceo ces.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Flagro gras.in flagrū exponit'.
Flagrū. a flo flas.dī ꝟ flagrū gri. et inde ꝟ flagellū li. di.7 ſt' flagra vel flagella ꝓgule vl' poti⁹ ſūme ptes virgaꝝ.q: cū flatu 7 crepitu ī coꝛpe ſonāt vl' ſūme ptes arboꝛ dicūt flagella.q: crebꝛos vētoꝛ flat⁹ ſuſtinēt. Eadē rōne dicūt 7 flagra. Itez q: flagrū ꝓcutit 7 vut dī flagrū qñq; ꝓberatio qñq; ardoꝛ.vnde flagro gras.i. eſtuare.feruē.ardē. Ꝟz fragro gras.i. rē dolere p r.in vtraq; ſyllaba.vñ verſus. Fla facit ardoꝛē. ſed fra lar, gitur odoꝛem.
Flama me.dī a flo as.q: flatu exciteť.vl' dī a fos qđ ē ignis.ꝙ aūt dī flama q̄ſi foslate meās etymo.eſt nō cō
Flamaſco ſcis.in flameſco exponit' poſitio.
Flamē. A filū dī ꝟ flamē mis.i.ſacerdos iouis q̄ſi filamē.q: reliq̄as a collo ꝙ fila pēdētes poꝛtet vl' iō dī a filo.q: quicūq; erat ſacerdos in ſignū ſacerdotij referebat almuciū.ß ingruēte caloꝛe cuꝫ ex caloꝛis nimietate nō poſſet id referre. ligabat ſibi capillos q̄dam filo vel floccul̄ lane filo ī ꝓtice ligatū referebat ī ſignū ſacerdotij.7 tūc ē maſ.ge. Itē a flo as.pōt deriuari ꝟ flamen mis.i.flatus.7 hīc flamine⁹ nea.neū.adiectiuū.
Flameo.a flamo mas.dī flameo mes.flamui.i.flamaꝫ emittere.vl' calere.vel etiā ardere.
Flameol̄ li.di.parū flameū. Prudēti⁹ de ſychomachia. Flameol̄ ſtrophiū dyadema monile.
Flameſco ſcis.inchoa.7 formať a flameo mes.addita co.vū in hymno. Flameſcat igne charitas. Quidā rñ ꝓnūciāt flamaſcat.qđ ē inchoati.hui⁹ ꝟbi flamo mas. vt ſit ſenſ⁹. Flamaſcat.i.incipiat flamare.i.incēdē.ß vt dic̄ bug.flameſcat ibi ꝺz dici inchoatiū a flameo mes
Flameū.a flama dī ꝟ flameū mei.vitta ſiue infula nuptiarū tenuis 7 rubea.q̄ vtebant' nubētes ad deſignādū pudoꝛis leſionē opientes vultū cū ea.vñ lucan⁹ in ij. Lutea dimiſſos velarūt flamea vult⁹.
Flamē⁹ mei.maſ.ge.i.p̄miſter ſacroꝝ.7 dī a flamē.
Flamita te.i.ſacerdotiſſa.7 dī a flamē.
Flamiger ra.rū.i.gerens flamā penl'.coꝛ.7 cōponit' a flama 7 gero ris. 7 dicit' a flamē.
Flamineū nei.neu.ge.i.ſacerdotū vl' officiū flaminis
Flamo mas.i.incēdere.a flama dī. 7 ꝓponit' inflamo mas.i.incēdere.inanimare. Et eſt neu.cū omīb⁹ ſuis cōpoſitis.licet q̄ñq; inueniať abſolute poſitū. ſed ꝙ flamare vel reſplēdere eſt actiuū.
Flamula le.dimi.parua flama.7 coꝛ.penul.
Flandria drie.penl'.coꝛ.quedā ꝓincia vel comitat⁹ vnde hic 7 hec flandrēſis natus vel nata de illa ꝓuīcia vel illo comitatu.
Flatilis. a flo as.dicit' hic 7 hec flatilis et hoc le.facit' ad flandñ. vñ flatiliť aduerbiū.et hec flatilitas tatis.et coꝛ.penultimā flatilis.
Flaueo ues.ui.i. eſſe vel fieri flauū. vñ flaueſco ſcis. inchoatiū.7 ꝓducit fla. Vñ virgilius in buc.Molle paulatim flaueſcit temp⁹ ariſta.
Flau⁹.a flaueo ues. dī flau⁹ ua.uū.i.alb⁹ vel rube⁹.ß ꝓpie flau⁹ eſt q̄ vulgo dī blund⁹. Flaui etiā dicti ſūt anglici.teutonici.7 flandrēſes. Itē flaua ē arena. Flaua eſt ſpica cū eſt matura. Flau⁹ ꝓpať.flauior iſtimus. vñ flaueſi⁹ ſime.adū.7 ꝟ flauedo,dis. et vt dī i greciſ. Flau⁹ ē crinis.ß fuluū metallū.vnđ di. Dic apte flauū crinē fuluūq; metallū.
Flebilis penul.coꝛ.in fleo fles eſt.
Flebotomū.ſm Iſiđ.etymo.iiij.ca.xj.ab inciſiōe vocatū eſt.nā inciſio grece tomū dicit'.
Flecto tis. flexi.xū.i. curuare.ceſſare.mutare. vñ hec flexura re.7 ꝟ flexus xus.xui. Flecto ꝓponit'. Cōflecto tis. Circūflecto tis. Deflecto t̄.i.valde vl' de vno loco ad aliū flectere.vl' deoꝛſū flectē. Inflecto tis.i.valde vl' intro vel int⁹ flectere. Reflecto tis.i.iterū flectere. Flecto actiuū eſt 7 oīa ꝓpoſita ab eo ſunt actiua.et faciūt ꝑteritū in xi.7 ſupinū in xū.

Flegeton tontis.maſcu.gene. fluui⁹ infernalis.totus ardens a fos qđ eſt ignis vel flegi qđ eſt inflamās 7 totus.vñ flegetonteus tea.teū.
Flegi grece latine dicit' inflamans.
Flegma me.fe.ge.7 hoc flegma matis.ge.neu.eſt vn⁹ ð q̄tuoꝛ p̄ncipaliū humoꝛib⁹ hūani coꝛpis ſic dictū q: ſit frigidū. Greci em̄ frigoꝛē flegmonē dicūt. Vñ flegmatic⁹ ca.cū.in q̄ dominať flegma.7 qđ ꝓfert 7 efficit 7 generat flegma.7 qđ ꝑtinet ad flegma.7 qđ ꝓcedit 7 puenit ex flegmate.7 flegmatiſo ſas.i.flegmate abūdare vl' flegma eyceˊ.ml'tū ſaluare 7 ſpuere.vid' ī elemētū
Flegmē mis.neu.ge.dī a flegi qđ ē inflamās.7 eſt flegmē tumoꝛ ſanguis.ſic vbi abūdāt crura ſanguīe. Itē flegmina ſt' cū in manib⁹ 7 pedib⁹ calloſi ſulci ſunt.
Fleo fles fleui.fletū. dicitur a fluo fluis. Qui em̄ flet lacrimis fluit. Flere em̄ eſt vbertim lacrimas fundē q̄ſi fluere. Ꝟz ploꝛare.ē cū voce flere. Plangē eſt cū lacrimis pect⁹ aut faciē tundē. Lugere ē cū aliq̄b⁹ dictis miſerabilib⁹ 7 habit⁹ mutatiōe flere. Merere ē cū ſilentio dolere. vñ 7 merē dī q̄ſi mēte carere 7 lugē q̄ſi luce egē Et a fleo fles dī hic flet⁹ fletus.7 ꝟ 7 ꝟ flebilis 7 ꝟ le.et flebiliť aduer.7 ꝟ flebilitas tatis. Quid. Flebile ꝓncipiū melioꝛ fortuna ſecuta ē.pōt tñ hoc ꝓuerbiū ad futurū ꝑferri. Et tūc dic melioꝛ fortuna ſequeť. Fleo ꝓponit' Defleo fles. Effleo fles.i. valde flere. Perfleo fles.i. ꝑfecte fleo. Refleo fles.i.iteꝛ flere. Fleo 7 oīa,ab eo cō poſita faciūt ꝑteritū in eui.7 ſupinū ī etū. 7 oia ſt' neu. licꝫ inueniant' trāſitiue cōſtructa cū accuſatiuis.ſ.cām deſignātib⁹.vel tūc habēt illa ꝟba ī ſe vim ꝟboꝛ trāſitiuoꝛ.vñ inueniunt' paſſiua ab eis.
Fletus. A fleo fles ꝟ fletus tus tui.7 fletus ta.tū.ptici, piū paſſiue ſignificatiōis.7 cōponit' Infletus.i. nō fletus 7 ꝓducit fle.
Fleumon eſt moꝛb⁹ inq̄etus cū ruboꝛe 7 doloꝛe 7 tenſione 7 duricia.7 dī a flegi qđ ē inflamās.
Fleuus ua.uū.id eſt vanus.
Flexibilis. A flecto tis.dicit' ꝟ 7 ꝟ flexibilis et ꝟ le.qđ facile flectiť.vel flecti pōt.vñ flexibiliť adū.7 ꝟ flexibilitas tatis. Et ꝙ ꝓpoſitionē ꝟ 7 ꝟ inflexibilis 7 ꝟ le.i.nō flexibil'.7 hinc inflexibiliť adū.7 ꝟ inflexibilitas tatis.
Flexuoſus.a flecto tis.dicit' flexuoſus ſa.ſum.i.plen⁹ flexu.nō rectus.vel qui nō incedit recta via.7 ꝓpatur. Vñ hec flexuoſitas tatis.
Fligo gas.in fligo gis exponit'.
Fligo gis xi.ctū.7 fligo gas.in eodē ſenſu.i. cruciare. diſſipare.deſtruere.deuaſtare.ß nō eſt in vſu.7 vtrūq; ꝓponit'. Affligo gis 7 affligo gas.i.valde fligere.et cō fligo gis.7 cōfligo gas.i. ſil' fligē.vel pugnare. defligo gis.7 defligo gas.valde vl' deoꝛſū fligē vl' pugre. Infligo gis et infligo gas. ꝑfligo gis 7 ꝓfligo gas. Fligo actiuū ē et ꝓpoſita ab eo q̄ deſinūt in o. ſil'r actiua ſunt oīa.p̄ter ꝓfligo et defligo.q̄ ſunt neu.,ꝙ pugnare 7 oīa faciūt ꝑteritū in xi.et ſupinū in ctū. et ꝓducūt fli. Vñ vindocinēſis. Hāc affligē fauet huic famulare vetat.
Flo as.aui.atū.i. flatū emittē. Vñ hic flatus tus tui.
Flo ꝓponit'. Afflo as.i.flare ad aliq̄d vel flatu venerari.vl' interficē vl' rāgere. Cōflo as.i.flare vl' fundē auꝝ 7 aliđ metallū ad aliq̄d faciēdū.7 ē ꝟbū fuſoꝝ.q: fuſores multa inſimul fundūt de vna forma ad aliā. Iō hic tracta ē metafoꝛa ad illos qui res alienas mutuo accipiūt 7 luxurioſe ꝓſumūt.vñ inueniť ꝓflare ꝙ mutuare 7 ꝙ ꝓſumere. Nā q̄ ꝓſumit et q̄ mutuať de vna forma q̄ſi fundit' i aliā. Itē ꝓponit'. Efflo flas.extra flare.vel flādo emittē. Itē inflo as.i.int⁹ flare.flatū impellē. Itē ꝑflo flas.i.flare ꝑfecte vel valde. Item ſufflo flas. Flo neutꝝ 7 oīa ꝓpoſita ab eo ſunt actiua.
Floccifacio cis.i.paꝝ extimare ꝓtēnere.pnipendere. et ꝓponit' a floccus et facio.quia floccus lane parū valet.7 fere nulli⁹ eſt p̄cij.
Floccipēdo dis.a floccus et pendo dis ꝓponit' idem

est q floccifacio vide in floccifacio.
Floccus.a flo flas dicit̃ h floccus ci.i.qua massa lane vel niuis. q leuit̃ flatu impellat̃ huc z illuc. vñ h floccul⁹ li.dimi. Et flocco cas.ꝛbū soli deo cōueniēs. Tūc em̄ deus floccat cū floccādo ningit.
Flora re.fe.ge.est dea florū.
Floralis. A flos dī h flora re.dea flor. vñ h z h floralis z hoc le.qđ ptinet ad florā. Et plalit̃ floralia liū.vl floralior. festa flore.q̄ ab antiq̄s celebrabāt. Itē h z h floralis z h florale.qđ ptinet ad flores.et tūc deriuat̃ a flos.vñ z floralia dicunt̃ tpa flor. Et scias q hmōi nomina festor in a, desinētia tm̄ pluraliter declinata.faciūt genitiuū in orū z in ium vt dixi supra ī festū.
Floralīū rij.locus vbi flores crescūt.vel vbi imponūtur.z deriuat̃ a flos floris.
Floreo res rui.dī a floro ras. Et ē florē.virere resplēdere.floridū esse vl fieri. Et ꝓponit̃. Cōfloreo res.i.sit̃ florere. Efloreo res. Refloreo res.i.iterꝝ florē.resplēdere reuirere. Et ab his inchoati.floresco is. Efloresco scis. Cōfloresco scis. Refloresco scis. Floreo res.cū oib⁹ suis ꝓpositꝯ est neutr̃ z facit ptetitū in rui z caret supinis. Inchoatiua aūt istor ꝛbor carēt pteritis et supinis z sī neu.sic̃ z alia inchoatiua. Itez floro ras et floreo res.z floresco scis.z cor ꝓposita pdu.hāc syllabā flo.vñ vindocinēsis. Floreat illef⁹ ꝓximitatꝯ amor.
Floretū ti.locus vbi flores abūdant z dicit̃ a flos floris z pducit peuul.
Floro ras.rauī.dicit̃ a flos.z ē florare flores creare vl floribꝫ spargere.implē.z ꝓpo. Defloro ras. et ē actiuū floro cū oib⁹ suis ꝓpositis z pducūt flo.
Florulētus ta.tū.i.plenus floribꝫ.et cōponit̃ a flos et lētos qđ significat plenitudinē.
Florulenti sunt campi et prata.sed floride sunt arbores et herbe.
Flos ris mas.ge.dī a fluo is. z dī flos q̄si fluos et flores q̄si fluores.q̄ cito fluant.vñ flore⁹ rea.reū.de floribus totus eristēs vl floribꝫ plen⁹ vl ꝓcreādis floribus aptus z pdu.ꝑmā flores tā nomē q̄ ꝛbū.
Floscul⁹ li.dimi.paru⁹ flos.z cor.penl.
Fluctucul⁹ li.dimi.paru⁹ fluct⁹.z cor.penl.
Fluctuagus ga.gū.penl.cor.i. vagās ꝑ fluctus.z cōponit̃ a fluctus z vagus gi.
Fluctuo a fluct⁹ deriuat̃ fluctuo as. aui.are.i. cōmouere.vacillare.fluctibꝫ inundare. z ponit̃ ꝓ dubitare. vnde fluctuat⁹ ta.tū.i. fluctuans vel qđ fluctuauit. et hec fluctuatio onis.
Fluid⁹.a fluo is.dī fluid⁹ da.dū.i.madid⁹ vl currēs. z ꝓpat̃ fluid⁹ dior sim⁹.vñ fluide di⁹.sime.aduer. z h fluiditas tatis.i.madiditas.decursio.
Fluito tas tani tare.i.dissolui fatiscē.freq̄nter fluere. vacillare.z ponit̃ ꝓ dubitare.z ē frequētatiuū de fluo is.z format̃ a scḋa ꝑsona pn̄tis indicatiui modi.s.fluis abstracta s. z addita to.vt vult bug. Quidā tn̄ dicūt ꝓbabiliter q antiq̄ dixerūt fluo is.fluxi xū.vl fluctū.et etiā fluitū fluitu z inde u.in o.fit fluito tas.et est fluct⁹ ipe motus aquaꝝ.
Flumē mis ge.neutri.a flactus dicit̃.z est flumen ipa aqua decurrens.sed fluu⁹ ipe aque,decursus dicit̃. A flumē dicit̃ flumine⁹ nea.neū.
Fluo is.xi.xū.vel fluctū fluere.i.decurrē. q faciat̃ supinū fluxū,pbat̃ p h ꝓticipiū fluxur⁹ ra.rū.qđ fit ab eo q faciat fluctū,pbat̃ p h nomē ꝛbale q̄rte declinatōis sc̄z fluct⁹ ctus ctui.qđ fit ab eo. Fluo cōponit̃. Affluo is. Itē ꝓfluo is.i.ssī fluere. Vñ ꝓfluus flua.fluū. Item circūfluo is.vñ circūflu⁹ circūflua fluū. Itē defluo is.i. deorsum vel cito fluere vel decurrere. Et nō q defluit qđ etate vel vetustate dissoluit̃.vt etas homis folia arboꝝ. Fluit qđ naturalit̃ decurrit vt humor aque. Fluere antē tribꝫ modis dī humore rer.sanie,viuor.tabe mortuor. Itē diffluo is.i. diuersis modis vel ī diuersas

partes fluere. Item effluo is.i.extra fluere.exercere ab ex z fluo qđ ꝓponit̃ cū p z dī. Perfluo is.i.pfecte fluē Hebreo.ij. Me forte perfluam⁹. Itē influo is.i.in aliq̄ vel introfluere. vñ influ⁹ a.um. Itē interfluo is.i.inter aliqua fluere vel introfluere. vñ interflu⁹ a.um. Item ꝑfluo is.i. ꝑcul fluere vñ ꝑflu⁹ a.ū. Itē p̄fluo is.i.añ fluere p̄currere. Itē p̄terfluo is.i.iuxta fluere. Itē perfluo is.i.pfecte fluere. Itē refluo is.i.retro fluere.vnde refluus a.um. Itē supfluo is.supabūdare. vñ supflu⁹ a.um.z supflue aduerbiū.z hec supfluitas tatis. Fluo z eius ꝓposita sunt neutra.z faciūt p̄teritū in xi.z supinū in xū.z in ctū. sed frequēti⁹ et vsitatius in xū.q̄ in ctū. ꝑm bug. Alij dicūt q fluo ꝑm antiquos etiaz faciebat fluitū.vñ fluito tas.ab illo antiquo supino fluitu. Līn ꝑz bug.fluitu format̃ a secūda ꝑsona fluis.remota s.z addita to.fit fluito.
Fluor oris.masc.ge.id est decursio vel madiditas a fluo fluis dicitur.
Flustrū stri.i. aqua vel vnde crispans et dī a fluo is. Proprie flustra sunt maris mot⁹ sine tempestate fluctuantis. Vñ quidā. Vastabant in flustris.ac si diceret. In salo z ī crispantibꝫ aquis.
Fluuid⁹ da.dū.dī a fluo is.z ē idē qđ fluid⁹.vñ Lucan⁹. Traxit iners telū fluuidū cōtagia pestis.
Fluuiol⁹ li.dimi.paru⁹ fluu⁹ z cor.penl.
Fluui⁹ uij.a fluo is.z ē fluu⁹ ipe aq̄ decursus.vñ fluuiosus sa.sum.z h z h fluuialis z h le. Et fluuio as.qđ etiā fluuior aris dī.i.abūdare Vide ī riu⁹ z sūt nomia fluuior mas.ge.eo q fortit̃ z cū ipetu ruāt.z in h quādā naturā maritat̃ gerūt. Hz crustiniū fuit neutri ge. ꝓpt̃ q̄litatē vocis.maxie cū significaret rē inseratā.
Fluxus xa.xū.deriuat̃ a fluo is.fluxi xū. z dicit̃ flux⁹ decurrens.labilis.instabilis. et binc hic fluxus xus.rui. alicui⁹ rei decursio.

F ante D

Focaci⁹ cia.ciū.a foc⁹ dicit̃.z dicit̃ panis focaci⁹.ī cinere coctus. Idē z subcinerici⁹ dicit̃.
Focaria dī cognaria a foco.vñ in.j. Regū. Filias q̄ vias faciet sibi vnguētarias z focarias. Ira iosephi ē. Coq̄strias a coquēdo.z coq̄strius vel coq̄stria.q̄ vel q̄ panē vel aliud coqt. Itē focaria rie.dī ꝓcubina.
Focaris. A focus dicit̃ z hec focaris et hoc care. Vñ focarem petram vulgus vocat.que ferro percussa scintillam emittit.
Focari⁹ rij.loc⁹ in quo fit ignis z dicit̃ a foc⁹ ci.
Focillo.a foc⁹ dicit̃ focillo las lani.lare.i. nutrire vel reficere.fouere. Et componit̃. Refocillo las.i.reficere iterū focillare. Vñ verbalia.z geminat̃ l.
Focul⁹ li.dimi. paru⁹ foc⁹.vnde foculo las.i.nutrire vel ignē facere z corripit cu.
Focus ci.componit̃ a fos quod est ignis z colo lis.vl deriuat̃ a foueo ues.quia fouet ignem. Ignis etiaz est ipa flama. et quicquid ignem fouet focus vocat̃. siue sit ara siue sit illud in quo ignis fouetur. sicut locus in quo fit ignis in domibus. Ponit̃ tamen quandoq̄ ꝓ igne.
Fodico cas.dicit̃ a fodio dis. z ē fodicare leuit̃ parū sūmatim fodere.z ponit̃ q̄nq̄ ꝓ leuit̃ tāgere ꝑm bug. Unde horati⁹. Qui fodicet latus z cogat trāspēdere dextrū.z est fodico verbū apparitiuū.z format̃ a fodis secūda ꝑsona de fodio.remota s.z addita co.et cor.di. De hoc dixi supra in tercia pte vbi egi ō speciebꝫ verboꝝ in ca.de ꝛbo apparitiuo.
Fodio dis di.fossum.a fouea dicit̃. Fodere enim est foueā facere quasi fouem. Fodio cōponit̃. Confodio dis.di.sum.i.simul fodere. Item circūfodio dis. Item diffodio dis.i. diuersis modis fodere. Item defodio dis.id est valde vel deorsum fodere. vl a fossa extrahē Item effodio dis.i.extrahere de terra. Itē pfodio dis

id est pfecte fodere. Itē pfodio dis.i.ante fodere. Itē refodio dis.i.itez fodere.vel retro fodere qsi defodere Item suffodio dis.i.latēter vel parū vel subt⁹ vel post fodere. Itē trāsfodio dis.i.vltra vsqz ad aliā ptē fodē 7 cauare. Fodio ſm q simplicit accipit in sua significatiōe neutrū ē. sed ſm q fodio trāsfert ad cauare vel fozare vel tāgere.seu pcutere 7 tūc fodio 7 oīa eius cōposita actiua sunt.7 faciūt pteritū in di.7 supinū ī sum gemīata s.7 oīa cor.bāc syllabā fo. in pnti ß in pterito eam pducūt.7 ē tercie piugatiōis.

Foliobalsamū mi.ge.neu.i.folium balsami.vel liquor manās de certis folijs illi⁹.7 ꝓpositū est a foliū 7 balsamus. vñ in grecismo dicit. Balsam⁹ ē arbor foliū foli balsama reddit.et ſm ß dicendū est foliobalsamū.ita q nō est o.cia syllaba ß bal. Gz pōt dici q ibi ē syncopa

Fuliolū li.dimi.parū foliū.

Foliū lij.deriuat⁹ a foueo nes.q: fouet florē qñ pus p rūpit.vel dī a fino is.q: facile fluat.7 inde foliū dī quedā berba.q: sine radice vlla inatat huc 7 illuc 7 dicunt q pcedit de fontib⁹ padisi.7 colligit in littorib⁹ indie. 7 inde efficit pciosuz vnguentū qd vocat foliatū. Itē folia dicunt libror. ꝓpter similitudinē folior arborū. vel q: ex follib⁹.i.ex pellib⁹ fiūt.quoz ptes pagine dicūtur.q: sibinuicē ꝓpaginant.i. ꝓiūgant. Itē a foliū dicit foliat⁹ ta.tū.i.habēs folia vel abūdans folijs vl curuat⁹ sic di.hug.in sile. Foliū ꝓponit. Trifoliū. Quicqz foliū 7 cor.fo. Alexāder. Pampinus est foliū vitis ra⁹ muscul⁹ hui⁹.

Folleo les.lui.i.inflare 7 dicit a follis.

Folleſco a folleo les. dicit folleſco scis.i. esse vel fieri follē.stultū vel vanū vel pōt deriuari a follis lis.

Follicia cie.vel follētia tie.i.vanitas.supbia.stulticia 7 dicit a folleo les.vl a follis lis.

Folliculus li.dimi.paru⁹ follis.

Follicul⁹ etiā est theca frumēti in q granū seruat interi⁹.hic sup spicā vallo instructo munimē ptendit. ne auiū minor morsib⁹ spica suis fructib⁹ exuat. vel vesti gijs pterat. et vbicūqz aliquid ita continet pōt etiam dici folliculus.

Follis a foueo nes. dicit hic folis lis. mantibz fabri. 7 dicit follis quasi fouis.a fouendo q: fouet ignē flando.7 q: folles inflant quasi quadā re inani. Inde est q follis dicit stultus.superb⁹ vanus inflat⁹.7 hinc folleo les.id est inflari.

Fomen mis.neu.ge.id est nutrimentū esca que fouet 7 dicit a foueo nes 7cor.penl.gti.

Fomētū ti.i.nutrimētū esca q fouet 7 dī a fomē mis.

Fomes mitis.mas.ge.a foueo nes.dī.7 est idē qd fomen vl fomētū.s.nutrimētū esca q fouet. Fomites etiā dicunt scintille q ꝓsiliūt ex ferro cādente. sicut astule q cadūt ex asseribz cū volant. Itē fomes dicit radix ꝑz pap. Vñ peccatū originale dī fomes.

Fonasgū vel fonasgo indeclinabile dicit quedā potio.7 ꝓponit a fonos qd est son⁹ 7 ge.qd ē terra. et dicit sic q: creat vocē. Nā terra creat oīa. qua potione vtebant poete cū recitare habebāt.

Fonicus ca.cū.in fonos vide.

Fonos grece latine dicit sonus 7 vertit in latinum et dicit hic fonus.i.sonus. Inde fonic⁹ ca.cū. cōsonans musicus q vocet fonos 7 cor.ni.

Fons.a fundo dicit h fons tis.qsi fundēs aquam.q: aquā ex se effundat est em origo nascētis aque.

Fontana ne.idē est qd fons.

Fontan⁹ na.nū.id est iuxta fontē habitās vel ad fontem ptinens 7 dicit a fons.

Fonticulus li.di.paru⁹ fons.

Fontosus sa.sum.plen⁹ 7 abūdās fontib⁹.7 dī a fons.

For faris.fat⁹ sum.fari.i.loqui. 7 deficit ī ꝑma ꝑsona ſm vsum. For ꝓponit cuz ad 7 dī Affor ris.i. alloqui. Itē cū cō.7 dī Cōfor ris.i.sil fari. Itē cū ex.7 dī effor faris.i.eloqui. Itē cū p.7 dicit pfor ris.i.ploqui. Item cū p.7 dicit ꝑfor ris. For faris cū ꝓpositis ē deponē. 7 ꝑdu.fa.7 oīa volūt hīc accusatiuū vocis cū dtio rei vt iste fatur. effat.pfat verbū tibi. pter affari qd vult trāsire in accusatiuū. solū rei animate vt iste affat illū. q ꝑdu.fa.patet per ꝓsperum dicentē. Nam fari recte miserū 7 viuere praue.

Forago. A foris dicit h forago illud filū alteri⁹ coloris qd mulier ponit in capite. vel in fine. vl in latere tele ad distinctionē vl ornatū faciendū.

Forceps. Ferrū ꝓpo.cū capio.7 dī h forceps pis.forpice.forcipū mas.ge. licz antiqui posuerūt h nomen in fe.ge. Vñ ennius. Dignare oportz frontē calida forcipe.et est forceps fabror numulariorū.qsi ferriceps.q: ferrum candens capiat et teneat. Vel dicitur forceps quasi formiceps.q: cū eo aliqd formū capim⁹ 7 tenem⁹ Nā formū est calidū. Itez ferrū ꝓponit cū filo 7 dicit hec forfex cis.qua incidit filū qsi ferrū filoz.i.aptatuz ad fila incidēda.vel ꝓponit a foros qd ē ferre 7 filū.qsi ferat.i.auferat.vl incidat fila.vel ꝓponit a foris et capio.q: capiat qd foris est ī veste vel in pāno et ſm hoc ꝓprie est fullonū. Itē ꝓponit ferrū cū pilo.7 dī hec forfex cis.qua incidit pilus.s.ferrū piloz.s.aptatū ad pilos incidēdos vel ꝓponit a foros qd ē ferre. q: ferat.i. auferat 7 incidat pilos. Ab istis tribz nomibz descēdūt tria dimi.s.hec forcicula.h forficula. 7 h forpicula. vñ versus. Forfice fila. pilum cape forpice. forcipe ferrū. Itē fex et filoz.ceps ferri.per quoqz piloz. F.cedit filum.c.ferrum.p.qz capillum.vel sic. F.resecat filum.p. pilum ceps quoqz ferrū.

Forculus li.deus qui pest foribz vt eas custodiat 7 dicit a fores forium.7 cor.cu.

Forensis.a forū vel foris aduer. dicit h et h forensis 7 hoc se.i.in foro vl in foris manens 7 habitās. Hora. Ac velut innati triuijs peneqz forenses ꝛc.

Fores.a foris vel foras dī pluraliter be fores riū.i.porte. In singlari tn inuenit gtūs foris.actūs forē ablatiu⁹ fore.7 dicunt fores.q: foris ponūtur 7 fous. aperiunt 7 voluūtur. Inuenit etiā fores rem.re. ꝛbū 7 tā nomē qz verbū cor.fo.

Forfex fe.ge.in forceps est.

Forica.a forio ris. dī hec forica ce.i. cloaca ad quam publica ciuitatis stercora ꝓfluūt 7 ꝓiciūt. Nā latrine dicunt a latēdo.s.cloace quate q in domib⁹ latēt. Forica etiā dicunt fossa extra portā ad quā ꝓfluūt imundicie.7 dī sic.q: foris est. Vbi ꝛbo ē intra portā dī latrina. Itē forica dicit quicqd imundū foras iacit. 7 tūc componit a foras 7 iacio cis.

Forifacio cis.i.offendere.nocere. qsi facere foris.i.extrōnem. Et ꝓpo.a foris 7 facio abiecta s.

Forinsec⁹.a foris dī forinsec⁹ ca.cū.i.exneus. de foris veniēs vel existēs.7 ponit forinsec⁹ qñqz aduer.sicut 7 intrinsec⁹ 7 extrinsec⁹ 7 cor.se.

Foris.vñ foras.7 vtrūqz est aduer.loci. Gz differūt q: foras signat ad locū vt lazare veni foras. Foris ꝛbo in loco signat. vt foris sū.7 de loco. vt foris venio. Foris ꝓponit afforis.deforis.efforis.ꝑforis.pforis.7 oīa signant in loco vl de loco. Sicut intro signat ad locū int⁹ de loco 7 in loco. vñ ꝛbus. Intro foras ad significat.intus foris in et de.

Forma.a formō qd ē calor dī h forma me.i. pulcritudo.pulcra dispositio.ꝓprie.n.calor sanguinē mouet. et sanguis pulcritudinē. Inde formos⁹ sa.sū.i.pulcer cui calor sanguis ex rubore pulcritudinē creat.7 ꝓpat formosus sior.sim⁹.vñ formose si⁹.sime.aduer.7 ꝑ formositas tat⁹. Et a forma q ꝓpositiōz. Biformis. Cōformis. Deformis. Difformis. Informis. Uniforis. Multiformis. Triformis.a qbz adubia qlitat⁹.7 noīa ꝓprietatis ī tas.vt biformit⁹ tas. ꝓformiter tas. deformit⁹ tas ꝛc. Et dī forma qsi foris manēs. vide in multiformis.

Formella le.dimi.parua forma.
Formica ce.dicit a foros qđ ē ferre ⁊ mica. Inde formica q̄si foromica.q; ferat micas ānone. vñ formicin⁹ na.num.⁊ formiceus cea.ceū.⁊ hoc formicariū rij.loc⁹ formicar.qđ ⁊ formicetū dicit.⁊ dicit quidam sapiēs. Exemplū p̄bet nobis formica laboris. Unde ⁊ Basili. di.in.ix.omel. Tu homo nō laborabis in hoc mūdo vt possis tibi subsidia q̄etis future reponē cū videas formicā aī hyemis merorē victū sibi studiose tpe estatis attrahere.q̄ nō ideo min⁹ diligēs est. q; nondū picula expit hyberni.q̄n poti⁹ omni nisu curaq; puigili labo rat ⁊ opat cūctaq; discurrēdo ptemptat.quo sufficiē tia possit sibimet alimēta recōdere.mirabiliq; prudētia ꝓspicit.ne spēs q̄ collecte sunt corrūpant. Secat enim dentib granū ne incipiēs germinare paſtū sibi p̄beret inutilē. Semen quoq; si fuerit humectatū vapore tel luris.siccat in sole. nec tñ semp hoc facit. sed cū serenitatē stabilē fore p̄senserit. Deniq; non videbis imbres emitti de nubib quoadusq; formica torrendū sub sole semē exponit. Hec ille.
Formicales.a form⁹ pluraliť hi formicales'lium.i.forcipes fabror.q; forma.i.calida de fornace extrabūt.
Formicoleon tis.mas.ge. Facit etiā gtūe formicoleonis.ß tūc poti⁹ ē gtūs de formicoleo sine n. qđ ꝓponit a formica ⁊ leo. Sed formicoleon ꝓponit a formica et leon.qđ est leo.⁊ est idem q̄ mirmicoleon vide infra in mirmicoleon.
Formicula le.dimi.parua formica.
Formido das. deriuat a formon qđ ē ignis vl calor. ⁊ est formidare.trepidare. formidinē habere. qđ fit cū formon.i.sanguis ad p̄cordia fugiēs acute se ꝓtrahit. Nā timor sanguinē gelat.qui coactus gignit formidinē.q; vt dicit boet⁹ in cōmento sup̄ cathegorias aristo.cū homo penitet ex aliquo delicto sanguis amicus nature q̄si coopturus delictū tendit ad exteriora. ⁊ ita fit homo rube⁹. Ecōtra cū p̄ aliquo timet hō.fugit ad interiora sanguis ⁊ ita fit homo pallidus.⁊ hec ē causa quare fit hō rubeus cū erecūdat'.⁊ q̄re pallid⁹ cum timet. Formido cōponit'. Reformido.q̄si quadā formidine retrahi. Formido cū ꝓpositis est neu.et absolutū ⁊ signat passionē intrinsec⁹ natā.cōstruit' tñ q̄q; cum accusatiuo trāsitiue.vt formido illū.i. timeo. vñ inuenit' eius passiuū in tercia p̄sona ⁊ pticipiū p̄teriti tp̄is. Statī⁹ in achil'. Magnanimū eatidū. formidatāq; co nanti p̄geniē. Et scias q̄ iohānes epūs in quodā sermone sic dicit tractās illud matb.xiij. Et volēs herodes illū.s.iohannē occidere timuit pl'm. facile deuiat a iusticia.qui in causis nō deum sed hominē formidat. et corripit mi.
Formido dinis.fe.ge.dī a formido das. Et nō q̄ formido obiicit' oculis vl aio s'ne bita rōne ⁊ maxīe punk Sz pauor cū timiditate animi subita est. ꝓturbās oculos q̄n tñ soluit' ratōne vel tpe nō cōstat. Met⁹ est interior mot⁹ animi subit⁹ siue cordis.fact⁹ ex aliq̄ tristi recordatiōe. Sz timor est accidēs dolor mētis extrinsec⁹ ex aliq̄ occasione accidēti. Itē scias q̄ formidines dicūtur pēne sagitte alligate q̄b venatores cervos capiūt. et p̄du.mi.formido dinis.
Formidolosus.in formidolus est.
Formidolus. A formidine dicit' formidol⁹ la.lū. qui habz formidinē.⁊ cor.penl'.⁊ hinc formidolosus sa.sū. in eodē sensu.i.qui patit' formidinē. Ponit' tñ impro prie ꝓ eo qui infert formidinē. vñ salust⁹. Nō aliena virtus semp ē formidolosa bis.i.inferēs formidinē. Formidolosus ꝓpat' sior.sim⁹. vnd formidolose sius.sime. aduer.⁊ hec formidolositas tatis.
Formidus da.dū.i.calidus penl'.cor.a formus dicit'.
Formo. A forma dī formo mas.maui.mare.i.instituere.alicui⁹ formā facere.⁊ ꝓponit'. Cōformo mas.i. sil formare.vl' vni⁹ forme facē vl' instituere. Itē deformo mas.i. valde formare vl' deorsū a forma facē. Itē informo mas.i. valde vl' int⁹ formare. vl' formādo ītromittē. Itē p̄formo mas.id est p̄ alijs vel añ formare. Reformo mas.i.itez vl' denuo formare.⁊ ꝓprie post lapsuz a forma. Itē transformo mas.i.vltra in aliā formā mutare. Formo actiuū est cū omib suis ꝓpositis.
Formon.i.calor vel ignis. Unde form⁹ ma.mū. dicerūt antiqui calidus ⁊ fernēs.et hoc formū. id est calida materia ferri sicut extrabit' ab igne.
Formula. A forma dicit' hec formula le.⁊ ß formella le.dimi. ⁊ ptinent ꝓprie ista nomīa ad illa instrumenta alutariox.quib formant subtalares.
Formus.in formon est.
Fornaculū.in fornax exponit'.
Fornatio.a fornax dī fornatio cis.cini.cire.i.fornacē facere.vel in fornace coquere.vnde fornacitus ta.tuz. id est in fornace coctus.
Fornax.a foso qđ ē ignis dī ß fornax cis. q̄si fos vrna vel q̄si fos vrgēs. Itē fornax cis.dicebat' q̄daz dea apd gentiles. Un hec fornacula le.dimi. ⁊ ß fornacalīū lij. vel fornacale lis.⁊ dicūtur fornacalia festa illi⁹ dee apd antiquos. Fornacalia etiā dicunt' quedā instrumenta ad opus fornacis aptata.
Fornicor. A fornix dī fornicor caris.i. meretricari in fornice. vñ fornicās tis.ge.oīs.⁊ ß fornicatio.q̄i fos vl' forme.i.aīe necatio. Fornicor ꝓponit'. Cōfornicor caris.⁊ ē deponē.cū oīb suis ꝓpositi ⁊ cor.hāc syllabā.ni. Unde i rapt⁹. Ponit' etiā fornicari p negociari.q; mltotiēs negociatores spūalit' fornicāt'. q; ex cupiditate lucrādi fraudē ⁊ vsurā ꝓmittūt.⁊ sic aīa a suo xo spōso ihū'xpo sepat' p mortale peccatū. Et sic sumit' xxiij ysa. Post.lxx. ānos visitabit dñs tyrū. ⁊ reducet eā ad mercedes suas. Et rursū. Erit cū fornicabit' cū vniūsis regnis t're. Glosa. Fornicabit'.i.negociabit' sic ante.
Fornix. A fornax dī ß fornix cis.arc⁹ lapide⁹ sic dict⁹ q; de coctura fornacī extruit'.vl' q; curuat⁹ vl' arcuat⁹ sit vt fornax. Et q; meretrices solēt meretricari i hmōi fornicib. Jō etiā fornix dī lupanar.s.dom⁹ meretricū. vñ dī fornix q̄si fos necās.i.ignē.s.aīe.vl' fornix q̄si forma necās.i.aiaz q̄ est forma nra.⁊ cor.pnl'. Juuenalis. Lenonū pueri q̄cūq; i fornice nati. Itē grecism⁹. Fornix lenonis loc⁹ ē parit' meretricī. Ast arc⁹ muri dī exterior. Itē est arc⁹ fornix.ß fornax sara purit.
Foro ras.raui.rare.dī a foris.q; qđ forī ē forat'.⁊ inde ß foratio onis.⁊ hoc foramē nis. Foro ras.ꝓponit'. Afforo ras.i.valde vl' inx foare. Cōforo ras.i.sil foare Circūforo ras.i. vndiq; ⁊ circū q̄q; foare. Deforo ras.i.valde foare vl' deorsū vl' de foramīe extrahē. Inforo ras.i.intro vel intra foare.vel in foramīe imittere Perforo ras.i.pfecte vsq; ad aliā ptē foare. Preforo ras.i.añ foare. Reforo ras.i.itez foare vl' de foramīe extrahē.retrahē. Sufforo ras.i.latēter vl' par vl' post vel subt⁹ foare. Trāsfero ras.i.vltra vsq; ad aliā ptē foare. Foro ⁊ eius ꝓposita st' actiua.⁊ cor.hāc syllabā fo. Ūñ in aurora. Inguine secreto sepe libido forat.
Foros grece latine dicit' ferre.
Forpex cis.in forceps est exposit̄.
Forpicula le.dimi.parua forpex.
Fors.a foros dī fors.ablatio ab hac forte.i.euēt⁹ rerū. vñ ⁊ sepe inuenit' positū aduerbialit' p̄ adūbio euētus.nec hz hoc nomē nisi istas duas voces.
Forsan.a fors deriuat' forsis fortuitu forsan ⁊ forsitā ⁊ fortassis ⁊ fortasse.q̄ dubitatiue ꝓferunt'.sicut ⁊ fors dubitalis est. Sed hoc distingue. fortuitu est aduerbiū euētus.ß fortassis ⁊ fortasse st' adūbia temeritatis. forsis forsan ⁊ forsitan st' adūbia dubitādi hāc distinctionē facit p̄sti. ß q; oīa ista ꝓferūt' dubitatiue. Jō p̄sti. ꝓnumerat ista int' adūbia dubitādi. ponit'.
Fortassis forsitā.fortuitu.fortasse ⁊ forsis ī forsan ex
Forte fortuna est aduerbiū euentus. Et componit'

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a forte ⁊ fortuna. et designat ꝓsperum euentū.i. bono omine.bona fortuna.

Fortis ꝑm rabanū hic ⁊ hec fortis ⁊ B forte. dī a fero fers.qz fortiē ferat aduersa.⁊ quecūqz accidūt. ꝑm ꝟo Isiō.fortis dī a ferro.qz sit dur⁹ ad flectendū nec molliat.⁊ ē fortis ad piscula. Invictus ad labores.q aūt dī fortis q̄si fos vel formon tenēs etymo.est.⁊ ꝓpat fortiꝫ tior.tissim⁹. Vñ fortiē tuus.sime.aduer.et B fortitudo dinis. vna de q̄tuor ꝟtutib cardinalib. Et ē fortitudo mētis q̄ aduersa eq̄nimiter tolerat licet q̄ncqz dicat corpis.⁊ describit sic. Fortitudo ē periculoꝝ cōsiderata susceptio est laborū diuturna ppessio vt sic nō timeamus ⁊ sic est fortitudo ꝫ timore. Fortis ꝓponit q̄z fortis tā fortis.id est valde fortis.

Fortuitus.a fors dī fortuitus ta.tū.id qđ forte ꝓtingit vt bona fortune ⁊ tpalia. Vñ fortuitu aduer.euentus ꝑ quo etiam q̄ncqz inuenit fortuito.ablatiuus positus aduerbialiter.

Fortuna. a fors dicit hec fortuna ne. quā fingūt esse quādā deā humanas res varijs casib ⁊ fortuitis alludentē. Vñ ⁊ eaz cecā esse dixerūt. qz sine vllo examine meritoꝝ ⁊ ad bonos ⁊ ad malos venit nō cōsiderās cui se applicet. Vñ ⁊ eum cecū solem⁹ vocare q̄ indiscrete agit. Vel fortuna dicta ē ceca. qz excecat ⁊ reddit cecos quib adiūgit. Vꝫ hec dea aut nihil ē. aut est temporalis euētus rerū a deo ꝓuisaꝝ. Et ꝓprie ꝓsiderat ī his reb q̄ fortuitu eueniūt nlla palā causa. sicut supra in fatū dixi. Et licz fortuna se bēat ad ꝓsperitatē ⁊ ad aduersitatē. tn̄ sine adiūcto sepi⁹ ⁊ fere semp accipit ī bono. A fortuna deriuat fortuno nas.nau.i.secūdare ꝓsperū facē. Horati⁹. Tu quācūqz de⁹ tibi fortuna uerit horā. Grata sume manu ⁊c.⁊ ꝓponit Infortuno nas.i.infortunatū facere.⁊ oīa sunt actiua.

Fortunat⁹.a fortuna.dicit fortunat⁹ ta.tū.cui fortuna fauet.⁊ semp ē ꝓspera.et ꝓponit. Infortunat⁹ ta.tū.i.cui fortuna sp est aduersa.⁊ vtrūqz ꝓpat.

Fortunū nū.ꝓsper euent⁹.⁊ dī a fortuna.

Forulum li.dimi.parū foꝝ.

Forulus.a forus ꝑ foramē dī hic forul⁹ li.penl.cor. id est bursa vl scḕtoriū.qz crebro sit pforatū ad pēnas ⁊ cornua iponēda. Vel theca vl cista librorꝝ. Iuuenal. Hic libros dabit.B ⁊ forulos mediāqz minerua.

Forū ri.ge.neu. a foris dicit qz semp sit foris.s. locus vbi res vendunt. Forū etiam dicit locus vbi tractant cause.et tūc deriuat a fando. Inde hoc forulū li.dimi. Dicit etiā B forus ri.vide ī forus.

Forumapij.qđ apius senator ꝓdidit.

Forus ri.mas.ge.deriuat a foro ras.raui. et eq̄uocat for⁹ ad multa. Forus em̄ est loc⁹ vbi vna calcat sic dictus.qz pede calcātis feriat. For⁹ etiaz dī vbi res vendunt a fando.vel qz foris ē. Forus etiā est vbi tractant cause a fando dī.vel a foromo.q̄ ꝑm⁹ dedit legē grec. For⁹ etiā est tabularū nauis a ferēdo.qz ferat incessū boīm. Forus etiā dī foramē illud ī naui ꝑ qđ rem⁹ immittit.a forādo. Vñ q̄dā dicūt. Causat vēditq̄ forū sigq̄z foramē. Inueniesq̄z foros datq̄z carina foros.

Fos grecū est ⁊ ad multa equiuocū. quia fos.i.lux vel ignis.⁊ fos.i.vox.⁊ fos.id est aer.

Fosforus. Foros qđ est ferre. ⁊ ꝓponit cū fos qđ est lux. et dicit B fosforus.vel fosforos grece.i. lucifer.q̄si ferens lucē.⁊ corripit fo.

Fosoros.i.visio ignis.in foros est expositū.

Fossor.a fodio dis.dī hic fossor ris.ille q̄ fodit.

Fossoriū ry.i.ligo cū q̄ fodit a fodio dis.dicit.

Fotilis. A foueo ues.dī hic ⁊ B fotilis ⁊ B le.i.nutribilis vel apt⁹ ad fouendū.⁊ cor.penul.

Fotiniani quidā heretici.a fotinio gallo grecie smirne epō dicti.qui hebionitarum heresim suscitans asseruit xp̄m a maria ꝑ ioseph nuptiali coitu fuisse ꝓceptū ⁊ ꝓducit penl.fotinianī.

Fotio onis.fe.ge.i.nutritio.a foueo nes.dicit.

Fotus tus tui.mas.ge.⁊ fotus ta.tū.i. nutrit⁹.refocillat⁹.refect⁹.⁊ dī a foueo ues.ui.tū.

Foueo ues.ui.tū.fouere.i.nutrire.calefacere.reficere vel ꝑ cibū vl ꝑ calorē.vl ꝑ requiē vl ꝑ amplexū vl ꝑ tectū vl ꝑ defensionē.vl aliꝭ reb. Vñ ad mlta videt esse eq̄uocū. B tn̄ ei⁹ significatiōz exꝑmere nō possum⁹ ꝓprio vulgari. vl ꝑ aliqđ ꝟbū B dicat fouere.i.reficere. refocillare.vel ꝑ cibū vl ꝑ calorē.vel alia re vt diximꝰ. Foueo ꝓponit Cōfoueo ues.ui.fotū.i.sīl fouere. Itē refoueo ues.ui. fotū.i. recreare iterū fouere. Foueo et ei⁹ ꝓposita actiua sūt.⁊ faciūt ꝑteritū ī vi.⁊ supinū in tū ⁊ cor.hāc syllabā fo.ī pñti.B ī ꝑterito eā ꝑdu. Vñ aurora supio b. Est etas fragilis q̄ nō nisi lacte fouet.

Fracticius.a frango gis.deriuat fracticius cia. ciū. qđ facile frangi potest.

Fractilis.in frangibilis est.

Fractillus.a frango gis.dī hic fractillus li.cauda vel fragmē pānī fissi.cauda ornat⁹ pendēs ex inferiori ꝑte fractill⁹ etiā dī villus ī tapeto vl alia veste villosa.

Fractus. A frango gis.fract⁹ ta.tū.⁊ B fractio onis.⁊ B fractura re.⁊ fractim aduerbiū.

Fragidica ce.i.stilus a frāgo gis.

Fragilis. A frāgo gis.dicit B ⁊ B fragilis ⁊ B le.i.debilis. Et ꝓpat fragilis lior.sim⁹. vñ fragilit lius.sime.aduerbiū.⁊ B fragilitas tatis.

Fragmē mis.vñ B fragmētū ti.⁊ dī fragmē a frango gis.

Fragor aris. atus sum. qđ non est in vsu dicit a fragus gi.⁊ a fragor ꝓponit. Refragor aris.id est resistere. Item cōponit suffragor garis.i.auxiliari. ⁊ ꝓprie in verbis.s.pcibus. Fragor cum suis compositis est repōnentale.⁊ ꝑdu.fra.

Fragor oris.mas.ge.a frāgo gis.dī. Et est fragor tonitruū.vel alius son⁹.qz quecqz sicca ⁊ arida facile frangit.vnde fragosus sa.sum.plen⁹ fragore. vel asper vel spissus densitate reꝝ fractaꝝ. vt sunt loca in siluis vbi frequēter fiūt fragores fractiōe ramoꝝ aridoꝝ.

Fragro gras.gui.i. redolere dī a frāgo gis.qz fracte spēs maiorē odorē emittūt.⁊ scribit fragro ꝑ r.in ꝑma syllaba ⁊ in secūda. Vꝫ aliud ē flagro ꝑ l.in ꝑma ⁊ ꝑ r. in secūda.vñ vi. Pap. Fragrat ꝑ r.ad odorē refert q̄ fit fracta specie. flagrat ꝟo ꝑ l. ad flammā q̄ flatu fit. Vñ ꝟsus. Fla facit ardorē.B fra largit odorē.

Fragus gi. mas.ge.i. curuatio genuū vel ipm genu a frāgo gis.qz videt ibi os fractū.

Framea. A ferrū dī B framea mee.q̄si ferrea.s.gladi⁹ ex vtraqz ꝑte acut⁹. Idē est ⁊ spata.⁊ rompbea. Sed machera est gladius longus ex vtraqz ꝑte acutus. vel ꝑm quosdā framea dicit quasi fremea a fremo mis.qz meticulosos fremere faciat. vnde ꝓpheta. Erue a framea deus aiam meā. Alexāder sic dicit. Id qđ dat gladius frameā signare memēto.

Francigena ne. cōmunis ge. aliquis vel aliqua genitus vel genita a frāco vel in francia.et cōponit a francus ⁊ genero ras.vel genitus.

Franciſta. A francus dicit hec frāciſta. Et sunt frāciſte.insignia que ante consules ferebant vt secures sic dicte a ꝓsuetudine francoꝝ.

Franciso sas. id est more francorū se habere. vel lingua eoꝝ loqui ⁊ dicit a francus ⁊ ꝑdu.penl. positiōe.

Francus ci. fuit quidā dux francorū. vñ hec francia cie. Et inde francus ca.cum. vel franci dicunt a ferita te morū. vnde dicta est francia cie.terra eorū. Et hinc francus ca.cum.gentile.

Frangibilis. A frango gis. dī hic et hec frangibilis et hoc le.⁊ hic ⁊ hec fractibilis ⁊ hocile. vñ frangibiliter ⁊ fractibiliter aduerbia. Et B frangibilitas tatis. et hec fractibilitas tatis.

Frango gis.fregi fractū. Inde fractus ta.tū.7 hec fractio onis.7 ꝟ fractura re.7 hoc fragmē mis.7 ꝟ fragmētū ti. Frango ꝓponit cū am.qđ est circū et mutat m.in n.7 dicit anfringo gis.anfregi fractū. Itē ꝓfringo gis. id est simul frangē. Itē ꝺefringo gis.i. valde vl̄ vehemēter frāgere. Diffringo gis.i.diuersis modis frāgere. Infrīgo gis.i.int⁹ frāgere.vel infringēdo illidere. Effringo gis.i. valde vel extra frangere. Perfringo gis.i.ꝓfecte frangē. Refringo gis.i.iterū frangē vel retro. Frango 7 ei⁹ ꝓposita sunt actiua. Itē ꝓposita ab eo mutant a sui simplicis in i.in pīti.vt anfringo.ꝓfringo. infringo Preteritū ꝙo 7 supinū sui simplicis retinēt immutata vt ꝓfregi cōfractū. Item simplex 7 cōposita abiiciunt n.in pterito 7 supino.

Frasis.i. locutio vel interptatio vel sermo ſm Pap. 7 dicit a fraxo ꝙbo greco. qđ ē idē q̄ loquor. Et inde hec frasis huiꝰ frasis.locutio vel modus loquēdi. 7 hic frastes.i.locutor.

Fratellū li.a frango gis.dicit hoc fratellum li.i. stillicidium stercoris vel sterquilinij.vñ frateo tes.tui.id est sordere displicere vel tergere.

Frater tris. A fructu dī.q aūt dī frater q̄si fere alter etymo.est. Proprie aūt fratres sunt.q̄ sunt nati ex eodem patre.ſ diuersis matribꝫ. Vñ et fratres dicūt.qꝝ sunt de eodē fructu.i.semīe nati. Sed germani sunt q̄ sunt ex eadē matre.ſ diuersis patribꝫ sunt ꝓcreati. vñ 7 germani dicunt q̄si ab eadē genitrice manātes. non vt aliqui dicūt ex eodē germīe.q̄ tm̄ fratres dicūt. Itē germani dicunt vterini.qꝝ sint ex diuīsis patribꝫ 7 vno vtero editi. Germane etiam intelligunt vt germani.et sorores vt frater. Et est sorores ex eodē semine dicta.qꝝ sola cum fratribꝫ in sorte cognatiōis habeat. Si ꝙo habeāt eundē patrē 7 eandē matrē dicunt fratres.qꝝ habent eundē patrē. Et dicunt germani qꝝ habēt eandē matrē.7 dicunt fratres germani.qꝝ habēt eundē p̄em 7 eandē matrē.7 sil̄r intellige ꝺ femineo gen̄e. Et scias q̄ quatuor modis fratres dicunt.ſ.natura.cognatiōe. gente.7 affectu. Natura vt esau 7 iacob. Petr⁹ et andreas. Cognatiōe q̄ sunt de eadē familia siue parētela siue ꝓsanguinitate vt abraā 7 lotb. Vñ in li.geneſ. dixit abraā ad nepotē suū. Nō sit rixa inter me 7 te.7 int̄ pastores meos 7 pastores tuos.fratres enī sum⁹. Gente vt oēs iudei inter se fratres dicunt. Vñ aplus ad Ro. Optabā enī egoipe anathema eē a xp̄o ꝓ fratribꝫ meis.qui sunt cognati mei ſm carnem.q̄ sunt israelite. Affectu etiā fratres dicunt.7 ꝟ duplicit.ſ.cōiter 7 specialit. Cōmunit.ſ.cōi affectu.sicut oēs homies q̄ de eodem patre nati sunt fratres vocant.7 pari germanitate adinuicē ꝓiūgunt. Und̄ scꝑtura. Dicite bis q̄ oderūt vos frēs nr̄i vos estis. Spēali affectu oēs xp̄iani fratres vocant. Vñ psal. Ecce q̄ bonū 7 q̄ iocūdū habitare frēs in vnū. Et nota q ſm iura inuenit fraternitas spūalis.q̄ attēdit int̄ illū qui suscipit de sacro fonte 7 filios 7 filias carnales patris sui spūalis siue patrini. De p̄dictoꝝ matrimonio sine alīq̄ dubitatione ita teneas.q oēs filij duoꝝ cōpatꝝ siue ante cōpat̄nitatē geniti sunt siue postea.p̄t legitime matrimonialit̄ copulari excepta illa psona qua mediāte ꝓpat̄nitas ē cōtracta. Nā illa psona nunq̄ pōt copulari alicui filioꝝ patris sui spūalis. De hac materia vide in cōmater. 7 ī catbesis 7 in patrin⁹. Itē queri. Si filiꝰ sacerdotis vl̄ alter⁹ viri q̄ baptizauit puellā possit ꝓtrahere cum ea quā pater eius baptizauit. Dic iure nouo q nō.immo etiā si cōtractū fuerit matrimoniū est separandū.7 ꝑdu. primā supnaturaliter. Lucan⁹ in ꝑmo. Fraterno p̄mi maduerūt sanguine muri.

Frat̄culus li.dimi.paru⁹ frater.

Frat̄nus.a frat̄ dicit fratern⁹na.nū.res fratr̄ vel ad frēs ptinēs. Vñ ſ fratnitas tatis. Et ꝟ 7 ſ fratnalis.7 hoc le. Vñ hec frat̄nalitas tatis.

Fratrissa se.fe.ge.vxor fratr̄ 7 dicit a frat̄.

Fratria trie.i.filia vl̄ vxor frīs vl̄ ꝙgregatio.7 dī a fr

Fratruelis penl̄.ꝑdu.in fratru⁹ vide.

Fratru⁹. A frat̄ dicit hic fratru⁹ trui.i.filius fratris. vñ hec fratrua true.i.filia vl̄ vxor fratr̄.7 ꝟ 7 hec fratruelis 7 ꝟ le.qđ ptinet ad fratrē vel res fratr̄. vel fratruelis.i.filiꝰ fratr̄ vl̄ filia fratr̄.vel fratrui.7 dicit fratruus vl̄ fratruelis.q̄si frat̄ aliꝰ.7 ē etymo. Fratrueles etiā dicunt duoꝝ fratrū filij.

Fraudo das dani.dare.i.decipe.surripe. Unde hec fraus dis. Fraudo cōponit cum de.7 mutato au ꝺ ipſ thōgo in u.longā dicit. Defrudo dis.i.valde defraudare. Fraudo actiuū est.similit̄ ꝓposita ab eo oīa sunt actiua.7 mutāt au.in u.licꝫ q̄nq̄ inueniant nō mutare ſm hug.ſm tū vsum cōem nō mutat̄ au ꝺ ipſ thōgus.

Fraudulent⁹. A fraus 7 lētos qđ est plenū dicit fraudulētus ta.tū.id est plen⁹ fraude.7 ꝟ 7 hec 7 hoc fraudulens tis.in eodē sensu. 7 ꝓpat̄.vñ fraudulenter tius sime.aduer.7 hec fraudulētia tie.

Fraxinetum ti.penul.ꝑdu. locus vbi fraxini crescūt et dicit a fraxinus.

Fraxineus.in fraxinus vide.

Fraxin⁹. A fragus dicit hec fraxin⁹ in penl̄.cor.quedam arbor.qꝝ magis in aspis 7 mōtanis locis solet nasci sicut 7 fragus. Et hinc ꝑ deriuationē fraxin⁹ sicut a monte montan⁹.vl̄ fraxin⁹ a frango gis.qꝝ facile frangat̄.vnde fraxine⁹ nea.neū.

Frea free.i.potestas vl̄ mūdia. 7 a parēte suo relicta. 7 dicit a fremo mis. Hoc mūdiū dī dominiū.

Fremebūdus da.dū.silis fremēti vel qui cito fremit 7 dicit a fremo mis.

Fremisco scis.in fremo mis vide.

Fremo mis.mui.mitū fremē.i.murmurare.tumultuari furorē mētis vsq̄ ad vocis tumultū excitare. vñ hic fremor ris.7 hic fremit⁹ tus tui. Sed fremor ē murmur hoīm. Fremit⁹ ferar̄. Fremo ꝓpo. Cōfremo mis.i. sil̄ fremere. Defremo mis.i. valde fremere. vel a fremitu cessare. Infremo mis.i.valꝺ vl̄ int⁹ fremere. Refremo mis.i.iterū fremere.7 ab istis inchoatiua. Fremisco scis Confremisco. Defremisco. Infremisco. Refremisco. Fremo 7 ei⁹ ꝓposita sunt neu. 7 faciūt ꝓteritū in ui disas 7 supinū in itū.7 oīa cor.hāc syllabā fre.vñ q̄daꝫ Cū fremit eē fretū.mare dicas cū sit amar̄. Itē iuuenalis li.iiij.sat.ij. Vox dñi fremet īstātis virgāq̄ tenētꝭ

Fren.ge.neu.7 indecli.quedā exagitatio furoris a cerebro descēdens.7 dicit a frēdeo des.

Frēdeo des dui.dere.i.dentes ꝓmē vel cōcutere et collidere.vnde frendesco scis inchoatiuū. Frendeo cōponit. Cōfrēdeo des.i.simul frendere. Item defrēdeo des.id est a frendore cessare vel valde frendere vel ab actu frendendi desistere. Itē infrendeo des.id est valde vel īntus frendere. Item ꝑfrendeo des.id est perfecte frendere. Item refrendeo des.id est iterū frendere. vel retro vel a tali actu desistere. Frēdeo 7 ei⁹ cōpositā omnia sunt neutra 7 faciūt ꝓteritū in dui 7 carēt supinis. Inuenit̄ etiā frēdo dis tercie ꝓiugationis. de q̄ dicꝑstia.in.x.libro. Frendo dis.caret preteritis 7 supinis. Quidā tū dicūt frendi qđ nōdum inueni.

Frendo dis.in frēdeo des vide.

Frenesis a fren dicit hic frenesis sis.ipa rabies vnde frenetic⁹ ca.cū.q̄ frenesim habet.quia dentes cōcutiat Vel frenesis dicitur ab impedimēto mētis.quia greci frenas mētem dicunt. Et vt dicit magſter bene. Frenesis inuenit̄ mediā corripe 7 ꝓducere.

Freno nas.vide in frenum.

Frenulū li.dimi.parū frenū 7 cor.penl̄.

Frenū. A frendeo des.dicit hoc frenū ni.ſ in plurali inuenit̄ masc.ge.et neu.scꝫ hi freni.7 hec frena. et dicit frenum a frendeo qꝝ dentibꝫ equi semꝑ concutit̄ 7 impmitur. Nam equi hoc semꝑ frendēt.i. impmūt denti-

bus ꝛ cõcutiũt ꝛ mordent. Vel dicit a fremo mis. qꝛ facit equũ fremere. Frenũ ꝓponit. Effrenis ꝛ effrenus. Infrenis ꝛ infren⁹. a frenũ deriuat. Freno nas. i. frenũ ori imponere ꝛ ꝓponit. Confreno nas. i. simul frenare Itez defreno nas. i. frenũ remouere vel valde frenare. Itẽ effreno nas. i. valde frenare vel defrenare. Itẽ infreno nas. Itẽ refreno as. Freno et ei⁹ ꝓposita sẽ actiua. ꝛ pducũt hãc syllabam fre. vñ in aurora dñ. Aduenit lacrime lingua refrenat iter. Itẽ ouid. de remedijs amoris. Deposito frenis sepe repugnat equ⁹. Et q̃dam trãslatiõe a brutis aialib⁹ transfert ad homies.

Frenuscul⁹ a frenũ dicit hic frenuscul⁹ li. di. penul. cor. ꝛ sunt frenusculi vlcera circa rictũ oris. silia his q̃ fiunt inmẽtis aspitate frenoꝝ.

Frequẽs. a fruor dñ hic ꝛ hꝫ ꝛ hꝫ frequẽstis. i. mult⁹ vl assiduus. vel creber. qꝛ sepe fruat curia. Proprie q̃dez frequẽs. q̃ assidu⁹ est i curia ꝛ sepe fruit ea. Vnde ꝛ frequẽs dicit q̃si fruens curia sepe. ꝛ ẽ ety. Frequẽs cõparatior rissim⁹. Vñ frequẽter tius. sime. aduerbiũ. ꝛ hꝫ frequẽtia tie. ꝛ frequẽto tas. ꝓbũ actiuũ ꝛ cor. fre. Vñ in doctrina rudiũ dñ. Pandit ꝛ ignaris q̃stio certa frequẽs. Et ouid. Vt redit atq̃ frequẽs longũ formica p agmẽ et ꝓponit infrequẽs. i. nõ frequẽs. rarus. nõ assidu⁹ vñ hec infrequẽtia tie.

Frequẽtatiuũ verbũ desinit in to. vel ro. vel in so. vt plen⁹ dixi in tercia pte vbi egi de specieb⁹ verboꝝ in cap̃. de ꝓbo frequẽtatiuo.

Frequẽtidic⁹ ca. cũ. qui frequẽter dicit. vel frequẽs ẽ in dicẽdo. sicut ẽ incantator. Et ꝓponit a frequẽs ꝛ dico cis. ꝛ cor. di. sicut maledic⁹.

Fresus sa. sum. i. fract⁹ cõtrit⁹ ꝯcussus. vñ ꝛ fabã fresam dicim⁹ qꝛ habet thecã molitã. i. fractã cõcussam. et cõtritã. Et dicit a frendeo des.

Fretũ ti. dñ a feruco nes qꝛ feruebat. vel a fremẽdo ꝛ ẽ ꝓprie fretũ ipe feruor maris. ꝫ ponit ꝓ mari. Itẽ fretũ est angustũ. ꝛ q̃si fluens mare. ab vndaꝝ feruore dictũ. vt gaditanũ ꝛ siculũ. Vñ varro ait. Freta dicta quasi feruida. i. feruẽtia. ꝛ motũ fernoris habẽtia. Et nũcupat mare diuersis nomib⁹ sic ꝓ ĩ bis ꝛ sib⁹. Cũ fremit esse fretũ. mare dicas cũ sit amaꝝ. Pont⁹ ponte caret sed ab equo dicit equor.

Fretus a fretũ dicit fret⁹ ta. tũ. i. fultus tut⁹. impauidus ꝙ ꝛiũ qꝛ fretũ reddit hominẽ pauidũ. Et dicit a feruore. qꝛ feruor ꝛ ira reddit hominẽ impauidũ. vl potius deriuat a fruor eris. Fruitio. n. natura solet reruꝫ ꝓferre tutelã. Ille eñ est fretus qui auxilio alicui⁹ fruitur. Nõ aũt fret⁹ est ꝓticipiũ ꝫ nomẽ ꝛ pducit fre. sed fretũ ti. cor. ꝑmã. vñ ꝛsus. Pascit nauta fretũ tu debilis appete fretũ. vel sic. Intrat nauta fretũ, ventoꝝ turbine fretum.

Frico cas. cui. frictũ. est vnã rẽ supadducẽdo exaspare cũ alia. sicut fit cũ sal quadã vi supadducit carni. et ꝓponit ꝓfrico cas. i. simul fricare. Itẽ defrico cas. i. valde fricare. Itẽ ꝓfrico cas. i. ꝓfecte fricare. Item refrico cas. i. iterũ vel reuerse fricare. Et ponit ꝓ resistere vel ꝓtradicere. Frico ꝛ eius ꝓposita oia sũt actiua ꝛ faciũt ꝓteritũ ĩ cui. ꝛ supinũ in ctũ. ꝛ cor. hãc syllabã fri. Vñ virgil⁹ in georg. Et pede ꝓsubigit terrã fricat arbore costas.

Frictum est supinũ de frigeo ges. ꝛ de frico cas. ꝛ etiã de frigo gis ꝫm quosdã.

Frigdeo des. in frigdo exponit.

Frigdo. A frigdor gdoris dñ frigdo das. i. frigere vel frigdore implere. vñ frigdeo des dui. i. frigẽ ꝛ hinc frigdesco scis. inchoatiuũ. i. frigescere. Frigdo cõponit. Infrigdo das. Et est frigdo actiuũ cũ omib⁹ suis compositis ꝓ frigdore implere.

Frigdor gdoris mas. ge. i. frig⁹. a frig⁹ dicit.

Frigeo ges gui. vl frixi frigẽ frictũ ctu. i. algere vl torpere. vñ dñ frigeo q̃si fos egeo ꝛ est etymologia ꝛ sepe

ponit ꝓ cessare. sicut ecõtrario feruere ꝓ frequẽtare. vñ terẽ. in eunu. Sine cerere ꝛ bacho ven⁹ friget. ꝛ hic hꝫ frig⁹ gor. Frigeo ꝓponit. Perfrigeo ges. xi. vl frigui ctũ. i. ꝓfecte frigere. Itẽ refrigeo ges xi. vl gui ctũ. Vñ ĩ euãgelio. Refriguit charitas ml̃toꝝ. Et ab isto inchoati. Frigesco scis. pfrigesco scis. Refrigesco scis. Frigeo ꝛ oia ei⁹ ꝓposita sẽ neu. ꝛ pdu. hãc syllabã fri. Ouidi⁹ epi. Frigidi⁹ glacie pect⁹ amãti erat. Et faciũt ꝑteritũ in xi. vel in gui. ꝫm hug. Priscian⁹ tñ dicẽ q̃ facit frixi frictũ mutat eñ geo ĩ xi. Magister aũt bñ. respiciens vsum ꝓmunẽ dicit. q̃ frigeo ges. scde ꝓiugatiõis facit frigui. vñ in euãgelio. Refriguit charitas ml̃toꝝ ꝛ caret supino ꝫm vsum. Frigo aũt frigis facit frixi frictũ ꝫm analogiã ꝛ etiã frixũ ꝫm vsum.

Frigero ras raui. i. recreare ꝛ dñ a frigeo ges ꝛ cõponit cũ re ꝛ dñ. Refrigero as. ꝛ inde hꝫ refrigeriũ rij. ꝛ est actiuũ frigero cũ oĩb⁹ suis ꝓpositis. ꝛ cor. penl.

Frigia gie. fuit filia europe. vñ hꝫ frigia dicta ẽ quedã ꝓuincia. Hec ꝛ dardania a dardano ionis filio. Huiusmodi regio troia ẽ quã ex suo nomĩe appellauit tros rex troianoꝝ. pat ganimedis. ꝛ sẽ due frigie maiores ꝛ minores. Maior frigia smirnã hz. Minor ꝛo yliã. ꝛ hic frigius gia. giũ. ꝛ hꝫ ꝛ hꝫ frix gis. q̃ noie sepe vocant troiani. cũ volum⁹ eos appellare timidos. Pro q̃litate etiaꝫ negocij autores dãt troianis diuersa nomia. si volunt eos appellare timidos. appellant eos friges vel frigeos. Si generosos dardanidos. Si pfidos laomedõtiades si fortes troios. si audaces hectoreos. Itẽ frigia gie. dñ quedã vestis q̃ alio nomĩe dñ acupicta.

Frigidariũ rij. loc⁹ vbi aliquid ponit ne calore corũpat. ꝛ dñ a frigido das.

Frigido das. daui. in frigidus est.

Frigidus. a frigeo ges dñ frigid⁹ da. dũ. ꝛ ꝓpat dior. dissim⁹. vñ frigide dius sime. aduer. ꝛ hec frigiditas tatis. ꝛ frigido das. i. frigidũ facẽ et pdu. fri. Et ẽ actiuũ frigido cũ omib⁹ suis ꝓpositis.

Frigilla le. anis q̃ frigore cãtat. ꝛ dñ a frigeo ges.

Frigio as. in frigium vide.

Frigio onis. mas. ge. dñ a frigia. ꝛ ẽ frigia quedã vestis q̃ fit in frigia. q̃ ꝛ acupicta vocat. Hui⁹ vestis artifices frigiones dicunt. qꝛ in frigia ẽ repta. vel qꝛ illi piti sunt in tali veste faciẽda.

Frigiũ. a frigia dñ hꝫ frigiũ gij. i. frisellũ. vl quedã mitra põtificalis. qꝛ ĩ frigia meli⁹ fiat. vñ frigio gias. i. frigũ apponẽ. vel frigio ornare. ꝛ ẽ actiuũ. Itẽ a frigia dñ hꝫ frigius gij. quidã lapis q̃ nascit in frigia.

Frigo gis xi. xũ. vel ctũ. i. coquere in patella sine aqua vel vino cũ oleo vl sanguie. Et ꝓponit cũ cõ. ꝛ dñ. Cõfrigo gis xi. xũ. Itẽ cũ de ꝛ dñ defrigo gis. i. valde frigẽ Itẽ cũ ꝓ ꝛ dñ ꝓfrigo gis. i. ꝓfecte frigere. Itẽ cũ re ꝛ dñ refrigo gis. i. iterũ frigere. Frigo et ei⁹ ꝓpositã sẽ actiua. et cor. fri. et faciũt ꝑteritũ in xi. et supinũ in xũ. Inuenit tñ q̃nq̃ in ctũ. ꝫ raro ꝫm vsum. vide ĩ frigeo.

Frigores orũ. numeri pluralis mas. ge. i. febres que faciũt homies frigere. ꝛ deriuat a frigeo.

Frigorosus sa. sũ. plen⁹ frigore a frig⁹ dñ et ꝓpat.

Frigutõ. a frigeo ges dñ frigutõ tis tiui tire. i. subtiliter aggarire. vel frigide se ducẽ huc et illuc ꝓpter frigus. sicut catulus facit qñ habet frig⁹.

Frigus goris neu. ge. in frigeo est.

Fritillũ. A frango gis dñ hoc fritillũ li. i. molinellã in quo piper terit. qꝛ grana pipis vel alia frangit. ꝛ est ꝑforatũ ab inferiori. et inde piper tritũ recolligit. Dominatur etiã ꝓ quodã vase pforato. ꝓ quod solẽt proijci taxilli ne fiat ibi fraus. Iuuenalis. Paruoq̃ cadẽ monet arma fritillo.

Frontinio nis. ꝓprie est yrundinũ. et vt dicunt omniũ auium. et ꝑcipue paruarũ. Vnde inuenit. Aues frutiniunt. id est cantant.

Frivolus la. lũ. penl. cor. i. vanus inutilis. mendax ca-

vncus.incert⁹.dubi⁹simulat⁹.qui ꝓcij. Vñ frinolū q̄si fere valēs obulū. Inuenit q̄q̄ scriptuz ꝓb.frinol⁹la. lum.ß antiquitas est ꝓprie autez frinola dicunt fictilia vasa ⁊ inutilia

Frix gis.cōis ge.in frigia vide.

Frixa.A frigo gis dī ħ frixa xe.i.carbonella.s.parum carnis q̄ sup carbones cito solet ꝛcoqui. Et ħ frixū xi. genus cibi.dictuz a sono quē facit q̄n ardet in oleo vel sagimine.

Frixatura.a frigo gis.dī ħ frixatura re.⁊ ħ frixura re in eodē sensu.s.coctura illa.tal' actio vel qđ frigit'. Frix ura ꝛcēdit a frigo gis.ß frixatura a frixo as freq̄n.

Frixit est ꝓteritū ꝛc frigo gis.⁊ etiā ꝛc frigeo ges.vi ꝛc in frigeo friges.

Frixoriū rij.ge.neu.dī a frigo gis. Et est frixoriū pa tella vel ferū sup qđ coquit'. Prophet⁹. Cōfrixa sunt ossa mea tāq̄ in frixorio. Frixoriū cōpo. confrixoriū.i. patella.sartago.qđ idē est.

Frixura re.in frixatura exponit'.

Frondator.a frons dis.dī ħ frōdator toris.q̄ frōdes colligit ad pastū aīaliū. vel q̄ auellit frōdes a vitib⁹ vt citius matureſcāt. Vel q̄ canit frōde.vel auis q̄dā q̄ ex frondib⁹ nidū facit.vñ ẋgil⁹. Hic alta sub rupe canet frondator ad auras.

Frondat⁹.A frons dis.dī frondat⁹ta.tum.⁊ fronde⁹ ꝛcia.ciū.⁊ frōdosus sa.sum. Gz frondeū est qđ ꝛc fron dib⁹ totū est. Frondatū vel frondosum ē qđ frōdes hz ⁊ eis abūdat.vt loc⁹ arboꝝ. sic gramineū ⁊ g̃minosum.

Frondeo des.dui.dere.i.frōdes hīe vel emittē vel p ere. Et deriuat' a frondo das.⁊ ꝓponit'. Confrondeo des.i.simul frondē. Defrondeo des.i.frōdes amittere vel pdere. Itē refrondeo des.i.iterꝝ frondē. Et hinc in choa. Frondesco scis. Cōfrondesco scis. Refrondesco scis. Defrondesco scis.

Frondē⁹ in frondat⁹ exponit'.

Frōdicula le.penl'.cor.pua frons ⁊ est dimi.ꝛc frons frondis.

Frondo das.dui.dī a frons dis.⁊ est frōdare. fron datū facere.frondes p̄bere ⁊ ꝓponit'. Defrōdo das.i. frondes cuellere ⁊ sunt neutra.

Frōdosus sa.sum.in frondat⁹ vide.⁊ in frons.

Fronesis sis.fe.ge.i.prudētia vl' sapiētia ⁊ dī a fronos qđ est prudens.

Fronit⁹.a fronos vel fron⁹ dī fronit⁹ ta.tū.i.prudens vel sapiēs.⁊ ꝓponit'. Infronit⁹ta.tū.i.insipiēs.insulsus Vñ eccl'.xxiq. Aio irreuerēti ⁊ infronito ne tradas me. Gz ibi cōiter legit' infrunito.⁊ pdu.penl'.

Fronos grece latine dī prudēs vel sapiēs. Et ẋtit' in latinū ⁊ dī fron⁹na.nū.⁊ ꝓprie fron⁹ nior.sim⁹.vñ fro ne ni⁹.sime.aduerbiū.

Frons dis.fe.ge.dī a foros ⁊ dī frons q̄si forās q: fe rat ẋgulta vel vmbrā.vel dī a fluo is.q: cito fluat. Et hinc frōdosus sa.sum.i.frondib⁹ plen⁹. Et ꝓprie frōdo sus sior.sim⁹.vñ ß frōdositas tatis.abundātia frondiū. Et ē frons dis.arboris. Gz frons tis.capitis ē ⁊ vtrūq̄ est fe.ge.vñ ẋsus. Frons foliū frond.s.frons est in ver tice frontis.

Frons tis.fe.ge.est capitis. Gz frōs dis. arboris vide in frons dis. Et ꝓponit'. Bifrōs. Effrons tis.

Frontispiciū.A frōs tis.⁊ specio cis.ꝓponit' ß fronti spiciū cij.i.inspectio frontis.vnde ⁊ anterior ps eccl'ie frontispiciū dicit'.

Fron⁹na.nū.in fronos vide.

Fructifico cas caui.care.i.multiplicare ⁊ est actiuū et ꝓponit' a fruct⁹ ⁊ facio ⁊ cor.hāc syllabā fi.fructifico.

Fructuari⁹ria.rium.i.vtil' vel fructu abundās.vel ad fructū ptinēs.⁊ dī a fruct⁹.

Fruct⁹.A fruor dī hic fruct⁹tus.tui. Vñ fructuosus sa.sum.⁊ ꝓprie fructuosus sior.sim⁹.vñ fructuose sius.

sime.aduer.⁊ ß fructuositas tatis.⁊ p ꝓpositionē infru ctuosus sa.sum.⁊ silr ꝓprie. Vñ ß infructuositas tatis Item fruct⁹ta.tū.est ꝓcipium ꝛc fruor eris. Quid sit fruct⁹ tricesim⁹.sexagesim⁹.centesim⁹ habes in numer⁹

Frugal'.A fruge dī ħ ⁊ ß frugal' ⁊ ß le.i. vtilis sobu⁹ moderat⁹ cōtinēs. vñ frugalit' aduer. ⁊ ß frugilitas ta tis.i.vtilitas.parsimonia.modestia.ꝓtinētia.tēperātia. ꝓcitas.sobrietas. Est ẋpo frugalitas ẋtus int' auaritiā ⁊ ꝓdigalitatē.⁊ ꝓdu.ga.

Frugeria rie.ꝛcia frugū.⁊ dī a fruge.

Fruges in frux exponit'.

Frugi.A fruge dī ħ ⁊ ß ⁊ ß frugi indecli.p oēs casus. i.bon⁹ vtil'.valens.ꝓpat⁹.modest⁹.vel dic ꝑm p̄s.q: frugi est dtūs hui⁹ nois fruges.⁊ figurate ⁊ intrāsitiue con iungit' cū omni casu.cū vtroq̄ numero.cū q̄libet genē. Eccl'e.xxxj. Hō frugi. Idē dicas ꝑm p̄s.ꝛc nihili.cor.di mācipi.nemācipi.

Frugifer.Fruges ꝓponitur cū fero fers.⁊ dī frugifer ra.rū.penl'.cor.i.ferēs frugē.i.vtilitatē vel fructū.⁊ hec frugifera re.i.terra.⁊ ħ frugifer.i.ager. De fruge dicaz in frux.

Frumē.a fruor eris dī ħ frumē mūnis.i.summa ⁊ emi nens ps gule vel gutturꝭ ꝓprie ps gurgulioni q̄ cib⁹ ⁊ pot⁹ ꝛcforat'.q̄ sapor cibi ⁊ pot⁹ discernit'.⁊ q̄ fruīm ci bis ⁊ ꝛcscīm. Et eadē ructa ⁊ rumē. Gz rumen in bestia Ructa vel frumē in hoīe.ita vult hug. Sed in grecis mo dī. Gutturis ē imū rumen frumē q̄ summū.

Frumentū.A fruor vel frumen dicit' hoc frumentū ti. quia p̄cipuū est ad fruendū.vnde frumētosus sa.sum. plen⁹ ⁊ abundans frumento. Et frumentor taris.i.fru mentū colligere.

Fruor eris.fruitū tu.vel fructū tu. Fruitum tu.pbat fruitur⁹ra.rū. Fructū ctu.pbat fruct⁹ctus.ctui. Fruor .i.vtor. Differūt tñ.quia fruimur reb⁹ quib⁹ vtim⁹ ꝓt illas.sed vtimur illis quib⁹ vtimur ꝓpter nos. Est em re aliqua frui ei inherere ꝓpter se ⁊ eam diligē. Fruimur q̄ deo. Utimur mūdo ⁊ creatis in eo. Vñ Aug̃. Utendū est hoc mūdo non fruendū vt inuisibilia dei p ea q̄ facta sunt intellecta ꝙspiciant'.i.vt de tēporalib⁹ eterna capi antur. Item fruīm quodāmodo celestib⁹ ẋtutib⁹ ⁊ sci entia. Utimur mūdanis diuitijs cibis vestib⁹ ⁊ similib⁹. Fungimur autez officio. Et nota q̄ frui aliquo dī tri pliciter. Aut sicut obiecto ⁊ hoc mō solo deo fruendus est.quia ad bonitatē sol⁹ dei ordinat' bonitas tot⁹ vni uersi.sicut bonum totius exercit⁹ ad bonū ducis.vt dr in.xj.methaphi. Alio modo sicut habitu eliciente actū fruitōis.⁊ hoc mō beatitudine creata ⁊ charitate fruē dum est. Tercio mō fruīm aliquo sicut instō fruitōis. ⁊ hoc modo fruīm potentia cni⁹ fruitio est act⁹. Fruor componit'. Confruor eris.i.simul frui. Itē defruor eris id est valde frui vel a fruitione cessare. Itē pfruor eris id est pfecte frui. Fruor ⁊ ei⁹ composita omnia ꝛcponē tia sunt.⁊ faciunt supinū in fruitū vel fructū.ß frequen tius in fruitus. Unde ampli⁹ inueniunt' ista ꝓcipia in vsu.s.fruit⁹ ⁊ fruitur⁹ q̄s ista scz fruct⁹ ⁊ fructur⁹. Hec cīm in vsu deficiūt sicut supina a quib⁹ descēdūt. A frui ti gtio dī fruit⁹ addita o.formant' hec fruitio. De q̄ vide supra in dos tis.

Frustra adū.q̄litat'.i.incassum sine causa sine effectu. Unde frustror straris.ꝛcponen.olim tñ fuit cōmune.i. fallere decipere.vnde frustrat⁹ dicit' laboris fructu eua cuat⁹ illusus. Et scribit' frustra ⁊ frustror p r. in p̄ma et scd̄a syllaba. Sed frusta nomē plural' nu.nō hz r.in vl tima syllaba ß tñ in p̄ma.

Frustulū li.penl'.cor.di.ꝛc frustū.i.puū frustū.

Frustū sti.sine r.in vltima syllaba dī a frumen. Et est frustū pticula carnis vel panis.q: capiat' a frumine.vñ frusto stas.stauī.stare.statum.i.in frusta diuidere. vel frusta facere. Unde frustatim aduer.id est diuisim vel pticulatim.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Fructectũ in frutex est.

Frutex. A fruor eris. vel a fruge dr̃ h frutex cis. i. densitas virgulaꝝ. vel quaꝝ arboꝝ vel spinaꝝ. ꝙ aũt dr̃ frutex q̃si fronde terrã tegẽs etymologia est. Vñ h frutectum cti. p ct. in vltia syllaba locus vbi frutices crescũt Hiere. xj. Et cõbusta sunt fructecta eius. ꝛ scribit̃ frutex p t. solã cor. cũ fru. Vñ ouid. de arte. li. iij. Turpe pecus mutilũ turpis sine gramine cãpus. Et sine fronde frutex ꝛ sine crine caput. Itẽ in li. ety. Mons fuit apparens frutices in vertice rari.

Fruticor. A frutex deriuat̃ fruticosus sa. sum. i. spinosus plenus fruticibꝫ. Et fruticor caris. i. frutices emittere multiplicari. abundare. pullulare. crescere. ad modũ fruticũ ꝛ cor. ti. Iuuenal̃. Sꝫ fruticante pilo neglecta ꝛ squalida cura.

Frux vel fruges gis. fe. ge. est. ß ntũs deficit in vsu. Et scias ꝙ segetes dicunt̃ dũ seminãt̃ a sero seris. Messes dũ colligunt̃ a meto tis. Fruges dũ fruunt̃ a fruẽdo. i. vescendo. Itẽ fruges liq̃de sunt. Frumẽta arida ꝛ sicca Et sunt frumẽta oĩa q̃ hñt aristas. Fruges pro reliq̃.

F ante V

Fuco cas. caui. care. i. colorare. fucũ supponẽ verbum actiuũ. ꝛ dr̃ a fucus. ßm hug. ꝛ inde fucat⁹ ta. tũ. ꝛ vt dicit Pap̃. Fucata depicta. tincta adulterio. cõtaminata ficta nõ vera. diuisi coloris. fucare depingere mẽdacijs subornare. ꝛ pdu. fu. vide in fucus.

Fucosus sa. sum. i. suptinct⁹ fuco. ꝛ dr̃ a fucus.

Fucus. a fagin qd̃ est comedere dr̃ h fuc⁹ ci. maior ape minor scabrone. q̃si fagus. q: alienos labores edat. Nõ eñ mellificat. ß aliaꝝ mel comedit. De q̃ virgili⁹. Ignauum fucos pec⁹ a p̃sepibꝫ arcet. Et hinc h fuc⁹ ci. gen⁹ herbe. vñ fit q̃dã tinctura. q̃ silr̃ dr̃ fucus. ꝛ p q̃libet colore naturali supposito dr̃ fuc⁹. q: alienũ metit̃ colorem. Sap̃. xiij. Rubicũdũ faciẽs fuco colorẽ. Itẽ fuc⁹ ponit̃ q̃daꝫ similitudine p deceptõe q̃ supponit̃ veritati celande. Vñ boe. de ↄsola. Intelligo inq̃t multiplices fucos illi⁹ pdigij.

Fudi sti. dit. p̃teritũ de fundo dis. ꝛ pdu. fu.

Fugax. a fugio gis. dr̃ h ꝛ h ꝛ h fugax cis. assiduus frequens in fuga. ꝛ ↄpat̃ fugacior. sim⁹. vñ fugacit̃ cius sime. aduer. ꝛ h fugacitas tatis.

Fugẽ penl̃. pducta est p̃teritũ pfectũ indicatiui modi de fugio gis. vt fugi gisti. fugit. ꝛ pluraliter fugimus gistis gerũt vel fugẽ. Itẽ põt esse modi ifinitiui verbi p̃dicti. vt infinitiuo fugẽ. ꝛ cor. penl̃. ꝛ ita de silibꝫ dicas.

Fugillator in fugillus est.

Fugill⁹ li. ferrũ q̃ extrahit̃ ignis de petra. Et videt̃ dinari a fos qd̃ est ignis ꝛ gero ris. q̃si fos gerens. vñ fugillo las. i. ignẽ de petra fugillo extrahẽ. vñ h fugillator toris. ꝛ hinc p figurã fugillatores dicunt̃ vinbre demonũ qui ignẽ ferũt.

Fugio gis. gi. tũ. cõponit̃ cũ ab. ꝛ mutato b. in v. ꝛ dr̃ aufugio gis. i. longe fugẽ. Itẽ circũfugio gis. Itẽ cõfugio gis. i. simul fugẽ. vel ad aliquẽ fugẽ cã securitatis. ꝛ auxiliũ habẽdi. Itẽ defugio gis. i. valde vl̃ deorsum. vl̃ de vno loco ad aliũ fugẽ cã habẽdi auxiliũ. Item diffugio gis. i. diuersꝭ modis vel in diuersas ptes fugẽ. Iteꝫ p̃fugio gis. i. p̃ alijs fugẽ. Itẽ pfugio gis. i. pcul fugẽ. Itẽ pfugio gis. i. pfecte fugẽ. Itẽ refugio gis. i. iteꝝ vel retro fugẽ. vl̃ ad aliquẽ fugẽ cã euadẽdi ꝛ habẽdi auxilium. Itẽ subterfugio gis. i. subt⁹ fugẽ. recusare. renuẽ. Itẽ trãsfugio gis. i. vltra aliũ fugẽ. Fugio gis. actiuũ est ꝛ hꝫ significationẽ ↄtrariã sue voci. In actiua eñ vocesignat passionẽ. ꝛ in passiua actionẽ. Idem eñ est fugio te. qd̃ fugior a te. ꝛ idem est fugior a te. qd̃ fugio te. Itẽ oĩa eius ↄposita sunt actiua. ideo null⁹ miret̃ si dicimus fugio esse actiuũ. nã sic est pculdubio. q: autoritas p̃s. ꝛ eius signatio ꝛ ↄstructio id ꝑestat̃. Itẽ fugio ꝛ oĩa eius ↄposita faciũt p̃teritũ in gi. ꝛ supinũ in gitũ. penl̃. cor. vt fugi gitũ. cõfugi gitũ. Et format̃ p̃teritũ a p̃ma psona pñti tpis idicatiui mõi d̃ponẽdo o. vt fugio gi. ꝛ supinũ a p̃ma psona p̃teriti addita tũ. vt fugio gi. gitũ. Itẽ oĩa corr. hãc syllabã fu. in pñti. vñ facet⁹. Nõ facias solus qd̃ fugit ois hõ. ß in p̃terito eã pducit. vñ quidã. Hic mõ iure fugit. ß heri cur dic m̃ fugit.

Fugitiu⁹ ua. uũ. dr̃ a fuga ge. Et scias ꝙ fugitiu⁹ recte nemo dr̃ nisi q̃ dñm fugit. Nã si puul⁹ puer a nutrice aut a scola discesserit fugitiu⁹ nõ est.

Fugito tas frequẽ. põt esse hui⁹ verbi fugio gis. ꝛ hui⁹ verbi fugo gas. vt fugito. i. frequẽter fugio vel freq̃nter fugor. ꝛ cor. gi.

Fugo gas. gaui. gare. i. expellere i fugã ↄuertere. Fugo ↄponit̃. Aufugo gas. i. a se longe fugare. ex ab ꝛ fugo ꝛ mutat̃ b. in v. Itẽ cõfugo gas. i. simul fugare. Itẽ diffugo gas. i. diuisis modis vel in diuersas ptes fugare. Itẽ defugo gas. de vno loco ad aliũ vel valde fugare. Itẽ effugo gas. i. extra fugare. ab ex ꝛ fugo ꝛ mutat̃ x. in f. Itẽ pfugo as. i. pfecte fugare. Itẽ p̃fugo as. i. pre alijs fugare. Itẽ refugo as. i. repellere. Fugo ꝛ oĩa eius ↄposita sunt actiua. ꝛ cor. hãc syllabã fu. sicut ꝛ fuga ge. a q̃ deriuat̃. Fuga aũt a fugio dr̃. Birria. Nil potent timido tuti⁹ esse fuga. Victor quippe fugat vict⁹ ab hoste fugit.

Fulcimen minis. neu. ge. i. sustẽtamentũ. firmamẽtum auxiliũ. ꝛ pdu. penl̃. in ntio. ß in gtio cã cor.

Fulcimẽtũ ti. ꝛ h fulcimẽ dr̃. vñ exponit̃ sicut fulcimẽ Et p h pbat̃ ꝙ fulcio facit fulciui. Nã noĩa in mentũ desinẽtia a verbis veniẽtia solẽt formari a p̃terito pfecto vi mutata in mentũ. vt fulciui fulcimentũ. nutriui nutrimentũ. vide in fulcio cis.

Fulcio cis. ciui. cire. i. sustentarẽ supportare. subleuare. submunire. firmare. adiuuare. ꝛ facit p̃teritum fulci vel fulciui. vñ fultũ vel fulcitũ. ꝙ fulciui faciat pbat̃ p hoc nomẽ fulcimentũ. Nã noĩa desinẽtia in mentũ. venientia a verbis solent formari a p̃terito pfecto vi. mutata in mẽtũ. vt fulciui fulcimẽtũ. Et ide fult⁹ ta. tũ. ꝛ fulcit⁹ ta. tũ. ꝛ h fulcimẽ. ꝛ h fulcimẽtũ. Fulcio ↄpo. Affulcio cis. Cõfulcio cꝭ. Effulcio cis. Prefulcio cis. Perfulcio cis. Refulcio cis. Suffulcio cis. Fulcio ꝛ eius ↄposita sunt actiua ꝛ faciũt p̃teritũ in si. vel in ciui. vt fulciui fulsi. et supinũ in tũ. vel in citũ. vt fultũ vl̃ fulcitũ. Affulcio cis. si. vel ciui. affultũ. vel citũ. ßm hug. Sꝫ ßm p̃s. fulcio facit p̃teritũ in si. cio mutata in si. ꝛ supinũ in tũ. si mutato in tũ. vt fulcio si. tũ. Suffulcio si. tũ. ꝛ ita tenendũ est ßm modernos. licet aliq̃n inueniat̃ fulciui. citũ. ß potius antiq̃tas est. Quidã tñ vt dicit p̃s. fulxi. ptulerũt. differentie causa. q: scꝫ fulgeo facit etiã fulsi. Sꝫ dic ꝙ fulgeo ꝛ fulcio habẽt p̃teritũ. s. fulsi. ß in supino differunt q: fulcio facit fultũ ß fulgeo fulsum. Vñ versus. Fulcio dat fulsi fultũ. dat fulgeo fulsi. Fulsum. dissimili voce supina gerunt.

Fulcit⁹. in fulcio vide.

Fulcrũ. A fulcio cis. dr̃ h fulcrũ cri. pprie sponda siue pes lecti. q: fulcit lectũ. Inuenit̃ tñ q̃nq꞉ p lecto. q̃nq꞉ p ornamento lecti. vñ fulcrat⁹ ta. tũ. fulcꝛ hñs. Et fulcro cras. i. fulcra lectulo facere lectũ fulcris pparare.

Fulgeo ges. fulsi. i in vm. fulsum. ꝛ hꝫ idẽ p̃teritũ cum fulcio. sed in supino differũt. vt dixi in fulcio cis. Et est fulgere idẽ qd̃ resplendere. ꝛ q: splendor ferit ꝛ pcutit oculos intuentiũ ideo ponit̃ fulgere p ferire ꝛ pcutere Fulgeo ↄponit̃. Prefulgeo ges. i. p̃ alijs fulgere. Refulgeo ges. i. resplẽdere. Suffulgeo ges. i. paꝝ fulgere. Et ẽ ab his oĩbꝫ inchoa. Fulgesco. Prefulgesco. Refulgesco. Fulgeo ꝛ eius ↄposita sunt neu. ꝛ faciũt p̃teritũ in si. ꝛ supinũ in sum. antiq̃ etiã dixerũt fulgo gis.

Fulgetra. A fulgeo vel fulgẽs ꝛ etra ↄponit̃ h fulgetre. i. fulgẽs etra vl̃ q̃si fulgor etre. Hoc grece dr̃ calma vulgo aeris ptiens. Et h ppter etiã dr̃ splendor ignis. vide in fulmen.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Fulgetum ti.i.fulgor a fulgeo ges.7 ꝓdu. ge.
Fulgidus.a fulgeo ges.dr fulgidus da.dum.i.splendidus.7 ꝓpaꝛ fulgidus dior.dissimus.vñ fulgide diꝰ. sime.aduer.7 hec fulgiditas tatis.7 fulgido das.id est fulgidum facere. Fulgidus compo.ꝑfulgidus. ⁊ꝑfulgidus.ambo ꝓ valde fulgidus.7 cozr.gi.
Fulgor oris.maſ.ge.i.splendor.7 deriuatur a fulgeo ges.vnde in euangelio. Sicut lucerna fulgoris illuminabit te.7 ꝓducit penul.in gtio. vide etiam in fulmen.
Fulgoꝛus.A fulgor oris.dicit fulgoꝛusra.ruz.id est splendidus.7 hinc fulgoꝛo ras.id est splẽdere.7 ꝑ ꝓpositionẽ. Deꝛefulgoꝛus ra.rũ.i.splendidus 7 ꝓducũt go
Fulgꝛatus ta.tuz.in fulguro ras. vide. ſyllabã
Fulguro ras. A fulgur dicit fulguro ras.i.fulgere.vl fulgure ꝓcuture.7 ꝑm hoc est trãsitiuum.7 hinc fulguratus ta.tum.i.fulgidus vel fulgure ꝓcussus. Et nota ꝙ fulguro ras.7 fulmĩo nas. ꝑm ꝙ sunt verba excepte actionis neutra sunt.7 ꝓꝛie nõ habẽt nisi tercias ꝓsonas.7 ꝑm hoc fulminare 7 fulgurare.est fulmina vl fulgura emittere. Translatiue tamẽ accepta ad homines actiua sunt.i. fulgure vel fulmine vel aliquo quasi fulmine aliquem ferire. Et ꝑm hanc significatiõz cuicũq; attribuantur sunt actiua.7 eoꝛum composita similiter
Fulgurare ꝓ splendere est neutꝛ.7 cozr.gu. Et inde i psal. vbi dicitur. Fulgura cozuscationis. Dicit glosa Fulgura vel fulgoꝛa.vl choꝛusca.i.clarifica.choꝛuscationes.i.miracla fac crebꝛescere
Fulgus a fulgeo ges.dr hoc fulgus vel ꝺ fulgur ris. vnde fulgureus rea.reũ. Sed ꝓꝛie fulgus.qr tangit. fulgur qr incẽdit 7 vrit fulmẽ qr findit vide i fulmẽ.
Fulica a fuligo ginis.deriuat ꝺ fulica ce.vl hec fulex cis quedã auis. Vel fulica.dr q̃si fuliga.quia caro eius quasi leporina sapiat. Lagos em̃ grece lepus dr latine Unde 7 apud grecos lagos vocat.7 est hec auis stagnensis.i.in stagnis 7 paludibꝰ morans. Hec habz nidũ in medio aque vel in petris q̃s aq̃ circũdat.maritumq; semp delectat ꝓfundo. q̃ dum ꝑsenserit maris cõmotiõz fugiẽs in vado ludit ꝑm isid.7 cor.li. Alexãder. Lũ fulicis puppisq; petunt excelsa volando.
Fuligino nas penul.cozr.in fuligo est
Fuligo.a fumus dr hec fuligo ginis.i. nigꝛedo illa q̃ dependet de trabibꝰ.7 fit ab igne.ꝙ aũt dicit fuligo q̃si fumo ligata.etymo.est. Et inde fuligineus nea.neũ. id est niger vl de fuligine existens vel ad fuliginem pertinens. Item a fuligine fuliginatus ta.tum.id est fuligine denigratus.qd potest esse participium. Et fuliginosus sa.suz.plenus fuligine 7 compatur. Et fuligino nas.i.denigrare.7 ꝓꝛie fuligine.7 ꝓducit fuligo penl. nti ꝑ penul.gti cor. Unde iuuenalis. Ille supciliũ madida fuligine tinctũ. Obliquo ꝓdu.acu.ꝛc.
Fulina a fumus dr hec fulina ne.i. coq̃na vñ hic fulinarius rij i.coqꝰ.7 fulinarius.ria.riuz. Et fulino nas.i. coquinare.in fulina coquere. 7 ꝓdu.li.
Fullo a fulgeo ges dicit ꝺ fullo lonꝭ.q̃ pannos parat et ercãdidat.7 eos fulgẽ faciat. Inde fullo las.lani lare id ẽ pulcrare decorare.demergere vel leniter tangere 7 ꝓponitur. A fullo las.i.iurta fullare.valde fullare.leniter tangere ꝑm hug. Papẽ etiam di. Fullo lauãdarius decorator 7 ꝓdu.penul.gti.fullo lonis.
Fulmen. A fulgeo ges.dr hoc fulmen minis. Unde fulmineus nea.neũ. Et scias.ꝙ ꝑm opinionẽ.hug. q̃ndo duo vel tres.vel plures vẽti in aere intercipiunt nubez aliquã.eaz confringũt 7 collidũt.7 ex illa collisiõe fiat sonus in aere.7 ꝓcreat ignis.7 sonus ille ꝓꝛie dicitur tonitruũ quasi tonus.i. sonus terrens.quia terreat. Splendoꝛ illiꝰ ignis ꝓꝛie dicit fulgetra vl fulgoꝛ. Ignis ille siue iaculũ ex eo factũ vel ictus illius iaculi ꝓꝛie dicitur fulgur vel fulgus vel fulmen a fulgendo vel fulgus feriendo vel percuciendo. Sed ꝓꝛie drfulguꝛ.qr incendit et vrit. Fulgꝰ qr tãgit. Flumẽ qr findit. Sũt

em̃ tria genera fulminis. Unum qd̃ afflat 7 tangit .ita ꝙ non vrit. Secom̃ qd̃ vrit. Tercũ qd̃ findit.7 ideo cũ triby radijs depingit fulmen.hinc 7 trifidaz flamã dicitur habere.qnq; tamẽ ꝓdicta noia ꝓfundunt 7 dicuntur esse noia vnius 7 eiusdez rei Sed tonitruũ dr quia suo sono terꝛeat. Fulgetra vel fulgur. vel fulgoꝛ quia fulgeat fulgus quia tangat.fulgur qr vrat.fulmẽ quia findat. Ex ꝓdictis ptz ꝙ ante fit sonus q̃ ignis.7 tamẽ citius 7 ante videmus ignẽ q̃ audiamus sonũ. Dz que rit quare ꝺ ꝓtingat. Ad hoc dicendũ est vel vt dicunt quidam. ꝙ hoc ideo ꝓtingit. qr velocioꝛ est oculus ad videndum q̃ auris ad audiendum. Radius enim ab oculo eriẽs in ictu ipsius oculi repercutitur in re remotissima. Unde oculus excitatur. 7 visu illaz rem statim percipit.sed sonus nisi ꝓmo ꝓueniat ad aurem 7 eaz ꝓcutiat.auditu nõ ꝓcipit qr ergo sonus ille valde remotus sensui ad aurẽ accedẽs 7 eam repcutiens.tarde auditu ꝓcipit. Frater em̃ albertus di. ꝙ ꝺ ideo ꝓtingit. quia visus est formalioꝛ q̃ sit auditus.7 ideo nobilioꝛ ẽ visus q̃ sit auditꝰ Dicꝛ aũt obiectũ visus ẽ i aere. ñ sic̃ inmateria tm̃ 7 deferente siue via. sed est in eo sicut in spũali .qd̃ est perspicuũ. 7 ꝑm esse spũale hoc est itentõnale ipa forma est visibilis. Sed non est ita de obiectis alioq; sensuũ. Id em̃ qd̃ est in aere ꝑm actionez lucis. hoc est visibile. Sed id qd̃ lux abstrahit 7 ponit in aere hoc non est forma rei.sed intentio forme rei. 7 ideo aer nõ ẽ alby vel niger vel alia forma informatus quãdo in eo est visibile .qr non est in eo nisi ꝑm intentionem forme.7 non ꝑm esse forme quod habet in materia. Ideo motus eius per aerem. est subito 7 non in tempoꝛe .sed sonus ꝑm suum esse est in aere.7 aer est materia eusq; veruz esse soni non est nisi in are.licet intentio. 7 nõ eẽ soni recipiatur in aure. 7 ideo motus soni per aerem ñ est subito sed successiue 7 in tempoꝛe .et ideo perceptõ visus in tonitru est ante ꝓceptionem auditus.7 ideo citius videtur fulmen q̃ audiatur tonitrus. et licet ꝑm esse tonitrus sit ante fulgur.quia tonitrus est i ipa scissione vel ruptura nubis. et fulgur est illuminatõ ignis quia apparet nube iam scissa vel rupta. Uentus em̃ dirumpit nubez cũ impetu et velocitate .et inflamat ignẽ ex agitatione eius in nube .et tunc micat ignis. Huiꝰ aũt aptum dant exemplum auicẽna et algazel ꝺ mliere lauante pannos eminꝰ vltra fluniũ latuz. Percussura em̃ quã dat supra pannos videt.et non auditur sonus quẽ dedit nisi post tempus interpositũ .Pterea si alicꝭ aliq̃ntulum remotus cũ securi ꝓcuciat arboꝛẽ vel aliud licet post ꝓcussionẽ subleuet securim tamẽ prius videmus securim eleuatam q̃ audiamus sonum p̃cedentis ꝓcussionis vide etiã in tonitrus.
Fulmino a fulmẽ dr fulmio nas. pnl.cor .et est ꝟbuz neu.et aliquãdo actiuũ 7 vide in fulguro.
Fulsi est ꝑteritũ de fulcio cis.et de fulgeo ges.
Fultus ta.tũ.in fulcio cis .vide.
Fuluco ues.in fuluus est.
Fuluꝰ a fulgeo ges.dr fuluus ua.uũ.i.rubeus aliq̃ntulum vel cũ nigro rubeus. Et ꝓpaꝛ fuluꝰ uioꝛ .simꝰ.vñ fulue uiꝰ.sime.aduer.et ꝺ fuluedo dis.et fuluco ues.eẽ vel fieri fuluũ.vñ fuluesco scis. inchoa.
Fumarium rij.est caminus ꝑ quem exit fumꝰ 7 deriuatur a fumus.
Fumeo.a fumo mas dicit fumeo mes.mui.i.eẽ vl fieri fumosum vel fumũ emittere. Et hĩc fumesco scis inchoatiuũ et ꝓdu. fu.
Fumidus.a fumus dr fumidus da. dũ.et ꝓpaꝛ. Uñ hec fumiditas tatis.et fumido das.i.fumidũ facere. et infumare ꝟbũ actiuũ.et cor.mi.
Fumigo.a fumus.dr fumigo gas.i.infumare.et ꝓpo. Afumigo gas. Infumigo gas. ꝑfumigo gas. refumigo gas. Suffumigo gas.i. parum vel ab inferiori ꝑte fumigare. Fumigoꝛ 7 eius ꝓposita actiua sunt.7 cozri.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

mi.7 inde fumigabundus da.dum.sllis fumigāti.
Fumo mas.maui.mare.i.fumo implere.vl fumū emittere.7 deriuat a fum⁹. Fumo ꝓpo. Infumo mas.id ē int⁹ fumare. Itē refumo mas.i.iterꝫ fumare. Itē suffumo mas.i.parū vel subt⁹.fumare ex sub 7 fumo mutato bi f. Fumo mas.ꝓ fumū emittere neu.ē 7 ꝓposita ab eo ꝫ hāc significatōz neu.sunt. Dilr fumo mas. ꝓ fumo mplere 7 ei⁹ ꝓposita ꝑm hanc significatōz actiua sunt et ꝓducūt hāc syllabā fu. Fisiologꝫ. Decꝫ pilis eius fiat
Fumul⁹ li.di.ꝙus fum⁹. sub domate fum⁹
Fumus mi.dr qi fos meās.7 est ethymo.7 hic fumos⁹ sa.suz.plen⁹ fumo. Et ꝓpat fumos⁹ sior.sim⁹.vñ ꝟ fu-
Funalis.a funus dr hic 7 hec funalis mositas tatꝭ 7 hoc le.ptinēs ad funē.7 hoc funale lis.idē qđ funis.7 funale. licinus ad cādelā faciendā. Vñ 7 sepe ponit ꝓ candela 7 dicunt funalia licinꝫ a funibꝫ iter cerā q̄s añ vsuz papiri circūdatos habuē maioes. Vide etiā
Funambulus li.penul.cor.est ille qui sup in funis funem ambulat.7 ꝓponit a funis 7 ambulo
Functorium rq.i.trāsitoriū ꝑm pap.
Fūct⁹ a fungor geris dr funct⁹ cta.ctū.idem qđ vsus Hinc functi dicebat qdaz gen⁹ ciuiū. q̄ fungebant officio 7 honore aliq. Itē a fungo: dr hec fūctio onis.
Funda de dr a fundēdis lapidibꝫ.qr ex ea lapides fūdant.i.mittant. Vñ a fundo dis dicit. Itē inuenit ꝟ funda de.genus piscatorij rhetis.qr in fundū mittatur Idez 7 iaculū a iacio.7 tunc deriuat funda a fund⁹ di.
Fundamētuz ti.dicit a fundo das.dictuz sic.quia sit fundus domui.7 est etymo. Idē 7 cemētuz qr cesō crasso lapide surgat.
Fūdan⁹ ni.rustic⁹ q̄ fundos colit 7 dr a fundus di.et
Fundibalarius in fundibalā vide. ꝓducit.da.
Fundibalista.in fundibalā est.
Fundibalū li.neu.ge machina bellica. Vnd possunt dici fundibalarij q̄ talibꝫ machinis ꝑsunt.7 videt ꝓponi.a funda 7 balim.qđ est iacere vel emittere. Vñ dr in primo li.macha.ca.vj. Et statuit illic balistas.7 machinas.7 ignis iacula et tormenta ad lapides iactandos.7 spicula.7 scorpios ad mittendas sagittas. 7 fundibala. Itez ꝑm bug.a funda. 7 balim.ꝓponit ꝟ fundibal⁹ li. 7 hic fundibalarius rq.7 hic 7 hec fundibalista ste.ī eodē sensu.i.cū fūda iacies 7 emitrēs 7 cor.hāc syllabā ba.
Fūdibula le.penl.cor.i.funda.7 deriuat a funda.
Fūdito a fundatu vltimo supino dr fundo das.dani. datuz.a mutata in i.breuē 7 u.in o.fit fundito tas.frequē.i.freqnter fundare. Dilr sicut format rogito tas. a rogatu .sic 7 fundito tas.i.frequenter fundo verbuz frequētatiuū a fundo das. Itē pōt fundito freqn. esse a fundo dis.7 format tūc a fundis secda ꝑsona remota s.7 addita to.7 hīc fundito tas.i.freqnter fundē. Vñ plaut⁹ i āphitrione. Cū cruciatu tuo ista ꝛba fūditas
Funditor tonis. qui cum funda iacit.7 dicitur a fundere 7 corripit di.
Fundo das.daui.dare.datū.i.cū funda iacere.vel in fūda lapidē emittere causa ꝓpiciendi.7 tunc deriuat a funda de. Itē fundo das.daui.dare.id est fundamentum facere.7 dicit tunc a fundus di. Tunc em̄ fundatur domus cū eius fundamētū fit quod domui ē fund⁹ Vñ hoc fundamen mis.qđ ꝓdu.da.
Fundo dis.fudi fusuz.spergere emittere fugare. Fūdo ꝓponit. Cōfundo dis.i.ꝓmiscere vel ꝓfutare.ꝓuincere.arguere. Itē circūfundo dis. Itez diffundo dis.i. diuersis modis fundere .vel extendere .dilatare . Itez effundo dis.i.extra fundere.vel ex toto fundere. Itez infundo dis.i.intro fundere vel immittere; Itē ꝑfūdo is.i.ꝑfecte fundē. Itē ꝓfundo dis.i. ꝓcul fundē l' dispergere.dissipare. Itē effundo dis.i.circa fundere vel circūfundē. Itē refundo dis.i.iterꝫ fundē retribuē. Itē suffundo dis.i.paꝛ vl subt⁹ fundē. Itē trāsfundo dis id est vltra fundere. Fundo 7 ei⁹ ꝓposita sunt actiua 7 faciūt ꝑteritū in fudi 7 supinū in fusum .7 abiciūt n.in ꝑterito 7 supino. Nā vt di.prisc.in x.li.vbi agit de supinis ꝛboꝝ tertie ꝓiugatōis desinētiuz in do Illud scā endū ē q̄ ꝛba n.ante do.habentia q̄ amittūt n. in ꝑterito.amittūt eandē ī supio 7 gemīant.s.si sit penl.breuis in ꝑterito.vt findo dis.di.fissuz.scindo dis.scissum. Si vero ꝓducat penl.ꝑteriti vnā s.hāt in supō. vt fundo fudi fusuz. ꝓposita ꝛo simpliciū t̄mīatōes sequūt
Fundula le.dimi.ꝙa funda.
Fūdulus a fund⁹ dr fundul⁹ li.dimi.ꝙ⁹ fund⁹. Itē fundul⁹ dr quidā piscis ꝙ⁹ q̄ fundo adheret.
Fundus .a fundo dis. dicit ꝟ fundus di. 7 ꝓfundo aque 7 ꝓagro 7 ꝓprie ꝓ alodio.qr fundat aq̄s vel opes siue diuitias. Et dr fund⁹ taz in ciuitate q̄s extra. Vñ fund⁹ dicit vrbanū edificiū 7 rusticanū ꝑm bug. Vlti dicunt ꝓ fundo aque dicit ꝟ fundū.ꝙ ꝓ agro ꝟ fundus. Vñ di.pap. Fundi sunt possessiones agri cāpi ꝑ dia vici. Fundū ima ꝑs aque. Itē in grecis. dicit .Allo dium fund⁹ dicas fundū maris imū. Itē ꝛsus Fund⁹ fundit opes. diffundit funda lapillos. Fundum cū tenui murmure fundit aq̄s .Et di. Isid Fundus dictus est qr in eo fundet 7 stabiliat patrimonium . Michi āt videt q̄ fundus ꝓ agro sit masculi.ge. Sed ꝓ fundo aque dicit hoc fundū neu.ge. Et etiā hic fund⁹ pōt dici.ꝙ in neu.ge.magis est in vsu.
Funebris in funus exponit.
Funero ras.raui.rare.i.sepelire officiare. Vt iste funerat corp⁹.i.officiat corpus.scz facit exequias funerū 7 funerosa officia.pagit. Et deriuat a funus 7 cor.ne
Itē a funus dr funerosus sa.suz.plenus funere vel luctuosus vel ptinēs ad funus.
Funesto stas.in funus est.
Fungor geris.ctus.suz.i.vti 7 ꝓponit. Defungor geris.i.dor.suz a functione esse. Vnde qr qui moritur de or.sum fit a fūctione vite .ideo dī defungi.id est mori.
Itē ꝓponit ꝑfungor geris id est vti. vel destruere vel destrui. vnde ꝑfunctus cta.ctū.7 hec ꝑfunctō. Fungor et ei⁹ ꝓposita sunt deponē.et faciūt supinum in functum .Naz vt di.prisc. In gor. deponentia mutāt ea in ctū.et faciunt supinū. vt fungor functū. Que differentia sit inter fungor 7 vtor .dixi in fruor.
Fung⁹.a fos qđ est ignis dicit hic fungus gi.qr fungi aridi ignē acceptum ꝓcipiant 7 retineant. Et dicitur fungus esca vulgo quia sit fomes ignis.7 nutrimētum Vel dicunt fungi a fungor geris.ꝑm vocem a defungor geris.ꝑm significationē . qr ex eor genere quidam sunt interemptorij. Vnde 7 defuncti dicunt mortui. Vnde quidan. Boleti leti.causa fuere tui. Inuenitur etiā fung⁹ ꝓ veteri panno.
Funiculus li. di.pu⁹ funis.
Funis a fos qđ est lux dicit ꝟ funis nis. qr funes ante vsum papiri oliz in vsu luminis fuerunt circumdati cera.7 ꝓducit. fu.
Funus. A funis dr hoc funus neris.i. cadauer sic dictum a funibꝫ accensis.i:candelis. quos funes ante feretrū ante papiri vsuz cera circūdatos ferebat. Vnde funereus rea.reū.7 funestus sta.stū. 7 hic.7 hec funebris et hoc bre.omīa in eodem sensu . s. luctuosus mortalis Tamen differunt ꝑm ꝓprietatem qr funebre ē luctuosum. Et funereū est qđ ex funere cōstat. vel qđ ad funus pertinet. Funestum vero qđ funere est inquinatū Vnde funesto stas.id est funere inquinare.et ponitur simpliciter ꝓ inquinare . Que autem sit dīa inter funus et cadauer.et quedam alia dixi in cadauer. Et scias q̄ funebris corripit penul.naturaliter vnde hora.in epi. Ira truces inimicitias 7 funebre bellū supple gerūt
Funusculū li. dimi . ꝙum funus.
Fuo is.it.fuisti fuit.fuerat.fuere.fuisse.fuendi . fuendo.fuendum futum.futu.fuens et futurus.id est esse .7 est modo defectiuum . Tm̄ eniz ꝓteritum tps et que formant a ꝑterito sunt modo in vsu . Inuenit tm̄ qnq;

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

hoc ꝟbum in alijs tpibꝰ ſm antiqs. ⁊ qꝛ fuo ⁊ ſum ſunt eiuſdē ſignificatōis. ⁊ ſū caret pterito. ⁊ cū pteritū huꝰ ꝟbi fuo. nō habeat pn̄s in vſu. Jdō ſum es. eſt. accipit illō pteritū mutuo. ⁊ ita ex ſum es eſt. ⁊ ex ħ pterito fui. factū ē qſi vnū ꝟbū. Et cū ſum es eſt habeat duo ꝑtici pia. ſ. ens ⁊ futurꝰ. Ens formatᷣ a ſum, es eſt. Futurus a fui. ħ ꝑ mediū. ſm ꝙ fui erat ꝟbū integrū faciebat ſupinū futū tu. ⁊ hinc addita, rus fit futurꝰ.

Fur. a furnꝰ dī ħ ⁊ ħ fur furis. ge. cōis. qꝛ noctis vtitᷣ tpe. Ꝓpe qdē eſt fur ille q̄ de nocte vadit ⁊ ꝑfodit domos. Latro q̄ latet in ſiluis. ⁊ expoliat trāſeūtes. vnde illud. Fur latet in furno latro ſe fert obuius vltro. ⁊ ꝓdu. fu. in gtio. Hora. in epi. Et dn̄m fallunt ⁊ proſunt furibꝰ ergo.

Furabula loꝝ. nu. pluralᷣ ge. neu. i. tenebre. qꝛ furantᷣ nobis viſum ⁊ diſcretionē reꝝ. ⁊ dī a fur. ⁊ coꝛ. pe.

Furca ce. cōponitᷣ a fur ⁊ cilleo les. Jnde furca qꝛ fures ibi cillentᷣ. i. mouētᷣ. Et hꝫ minꝰ pene q̄ȝ crux. qꝛ ſtati ſtrangulat ⁊ interficit. Jtē furca eſt qddā inſtrm̄ ruſticoꝝ ⁊ ſm ħ ꝯponitᷣ a frumētū. ⁊ cilleo. qꝛ cuȝ ea mouetᷣ frumētū in area. vel furca cōponitᷣ a fero fers ⁊ caput. Jnde dī furca qſi ferēs caput. qꝛ antiq̄ ſolebāt deferre capita occiſoꝝ hominū in ea. Jnuenitᷣ etiā furca trāſlatiue ꝓ qdā violentia. vn̄ Hora. in epi. Naturā expellēs furca tn̄ vſqȝ recurret. A furca dī furcatꝰ ta. tū. qō ꝯponitᷣ. Bifurcatꝰ ta. tū. Trifurcatꝰ ta. tū.

Furcatus. vide in furca.

Furcella le. di. ꝑua furca.

Furcelles. fur ꝯpo. cū cilleo ⁊ dī he furcelles liū. ꝓprie furce ille vbi ſuſpēduntᷣ fures ⁊ latrones. qꝛ ibi cillentᷣ.

Furcifer ra. rū. penlᷣ. coꝛ. i. ferēs furcā. ⁊ cōpo. a furca ⁊ fero. Furcifer etiā dicebatᷣ olim q̄ ob leue delictū cogebatur a dn̄is ignominie magis q̄ȝ ſupplicij cā furcā circa viā ferre ꝑdicās peccatū ſuū ⁊ monere ceteros ne q̄d ſil'e peccarēt. Furcifer etiā dicebatᷣ homicida dānatus ad furcā. vel q̄ dignꝰ erat furca. qꝛ cōſuetudo erat olim dānatos ſua patibula portaꝛe ad locū ſuſpēſionis. ſicut legitᷣ xp̄m ihesum dn̄m noſtrū feciſſe.

Furcillo. a furcilles deriuatᷣ furcello las. i. ſuſpēdere vlᷣ cōcutere. Et ꝯponitᷣ cū ad. ⁊ dī affurcillo las. i. iuxta vlᷣ valde vel ad aliq̄d ſuſpēdere vel cōcutere.

Furcula le. di. ꝑua furca.

Furfur a farina vel farre. dī ħ furfur ris. i. brēno quia coꝝ purgamētū eſt. vel dī a furoꝛ raris. qꝛ ab eo minutioꝛ farina ſubtrahatᷣ ⁊ furetᷣ. ⁊ eſt maſ. ge. ⁊ hinc ħ furfur ris. q̄dā auis q̄ nō paſcitᷣ niſi furfure. ⁊ ħ eadē dicitᷣ furfurio onis. Jtē a furfur dī furfureꝰ rea. reū. i. de furfure factꝰ. ⁊ vide fur ſimplex eſt latro. ħ fur geminatū. i. furfur eſt cibꝰ porci. vn̄ q̄dā. Fur ſimplex ē latro. geminatū fit cibꝰ apro. Jtē furfur ē maſ. ge. lꝫ q̄dā dixerūt ꝙ eſt neu. ꝯ q̄s ꝑ dī. Furfura q̄ dixit ſꝑ de furfure vixit.

Furia. a ferio dī ħ furia rie. qꝛ ferit coꝛda hoīm ⁊ reddit ea cōmota. Vn̄ ħ ⁊ ħ furialᷣ ⁊ ħ le. vn̄ furialitᷣ adū. ⁊ ħ furialitas tatis. ⁊ furioſus ſa. ſum. ⁊ furiatꝰ ta. tum. Sꝫ furioſus ē q̄ ritu furiaꝝ fertᷣ ⁊ ab eo furoꝛ nunq̄ȝ recedit. Furiatꝰ q̄ furit ex cā ⁊ furioſus ꝯpatᷣ ſioꝛ. ſimꝰ. vn̄ furioſe ſius. ſime. adū. ⁊ ħ furioſitas tatis.

Furibūdus da. dū. i. ſil'is furēti. ⁊ dī a furio ris.

Furio. a furia dī furio ris. ꝟbū neutᷣ. ⁊ abſolutū. ꝑmo Regū. ca. xxj. Jntroduxiſtis iſtū vt furiet me ꝑſente. et vt vult ꝑſcianꝰ ꝑma ꝑſona. ſ. furo vel furio. nō ē multū in vſu. et caret pterito ⁊ ſupino. ħ mutuatᷣ tā pteritū q̄ȝ ſupinū ab inſanio nis. qō eſt ei uſdē ſignificatōis cū illo. ⁊ facit pteritū inſaniui et ſupinū inſanitū. Sedulius tn̄ finxit pteritū furiui a furio. ħ nō ſeq̄mur eū in ħ. Vide in cerno. et hinc ħ furoꝛ roꝛis. Furo vel furio ſm q̄ſdaȝ cōponitᷣ defuro ris. vel defurio ris. i. valde furire. vel a furoꝛe ceſſare. Diffuro ris. ⁊ diffurio ris. i. diuerſis modis furire. Prefuro vel ꝑfurio. i. ante furire vel ꝑ alijs furire. Perfuro ris. vel ꝑfurio ris. i. ꝑfecte vel valde furire. Furo vel furio. cū omnibꝰ ſuis ꝯpoſitis eſt neutrā, ⁊ coꝛ. fu. ꝙ aūt dī furo qſi fos vro etymo. eſt ⁊ coꝛ. ꝑmā furis ꝟbū. ħ furis nomē cā ꝓdu. Vn̄ ꝟſus. Cur inſane furis nō ledoꝛ crimine furis.

Furioſus in furia vide.

Furno nas. in furnus exponitᷣ.

Furnulus li. di. ꝑuus furnus.

Furnus ni. maſ. ge. dī a furfure. qꝛ panis ex eo factꝰ ibi coquitᷣ. vel dī a fos qō eſt ignis. vn̄ furnꝰ qſi fos vrna. Vn̄ furnariꝰ ria. riū. ad furnū ꝑtinēs. ⁊ ħ furnariꝰ rij. et ħ furnaria rie. q̄ vel q̄ cuſtodit furnuȝ. ⁊ furno nas. i. in furnū mittere vel in furno coquere ⁊ ꝯponitᷣ cū de ⁊ dī defurno nas. i. a furno extrahē. Jtem cū in ⁊ dī infurno nas. i. in furnū mittere vlᷣ in eo coq̄re. ⁊ eſt furno actiuū cū omnibꝰ ſuis ꝯpoſitis.

Furo ris. vel furio ris. dī vide in furio ris.

Furo onis. maſ. ge. quoddā aīal ⁊ dī a furnꝰ. tenebroſos eminet occultos cūiculos effodit ⁊ eijcit ꝑdā quam inuenit.

Furoꝛ raris. ratꝰ ſum. ꝟbū deponen. ⁊ dī a fur. ⁊ ꝓdu. fu. ſꝫ furoꝛ nomē cā coꝛ. vn̄ ꝟſus. Eſt in coꝛde furoꝛ. ſocioꝝ tegmina furoꝛ. Hinc pōt q̄ri an liceat alicui furari ꝓpter neceſſitatē. Ad ħ dico ꝙ lꝫ ea q̄ ſunt iuris humani nō pn̄t derogari iure naturali vel iure diuino. ſm āt naturalē oꝛdinē ex diuina ꝓuidētia ē inſtitutū ꝙ res inferioꝛes ſunt oꝛdinate ad ħ. ꝙ ex eis ſubueniatᷣ hoīm neceſſitati. Et ideo ꝑ rerū diuiſiones et appropationeȝ ex iure humano ꝓcedentē nō impeditᷣ q̄n hominū neceſſitati ſit ſubueniendū ex hmōi rebꝰ. ⁊ ideo res q̄s aliqui ſuꝑabundāter habēt, ex naturali iure debentᷣ pauꝑū ſuſtentationi. Vn̄ beatꝰ Ambro. dicit. et habetᷣ in decre. diſtin. xlvij. ca. Sicut hi. Eſurientiū panis ē quē tu detines, ⁊ nudoꝝ indumētū eſt qō tu recludis, miſeroꝝ redēptio ⁊ abſolutio pecunia ē quā tu in t'ra ſuffodis. Sed qꝛ multi ſunt neceſſitatē patiētes ⁊ nō pōt ex eadē re oībus ſubuenire. ꝯmittitᷣ arbitrio vniuſcuiuſqȝ diſpēſatio ꝓpriarū rerū vt eis ſubueniat neceſſitatē patientibꝰ. Si tn̄ adeo ſit vrgēs et euidēs neceſſitas. vt manifeſtū ſit inſtanti neceſſitati de rebꝰ occurrētibꝰ eē ſubueniendū. puta cū imminet ꝑſone ꝑiculū. ⁊ alitᷣ ſubueniri nō pōt. tūc licite pōt aliq̄s ex rebꝰ alienis. ſue neceſſitati ſbuenire ſiue manifeſte ſiue occulte ſublatis. Nec hꝫ ħ ꝓprie rōnē furti vel rapine. qꝛ ꝑ talem extremā neceſſitatē efficitᷣ ꝓpriū, illud qō q̄s accipit ad ſuſtentādū ꝓpriā vitā. Silr in caſu ꝯſimilis neceſſitatis etiā poteſt aliq̄s occulte rē alienaȝ accipe. vt ſubueniat ꝓximo ſic indigenti. nec credo aliena ſic recipientē teneri ad reſtitutionē ſi eū ꝯtingat ad foꝛtunā pinguioꝛē deuenire.

Furtulū li. di. ꝑuū furtū penlᷣ. coꝛ.

Furtū a fur dī ħ furtū ti. i. aliene rei inuito dn̄o contrectatio. vnde furtim aduer. et furtiuus ua. uū. ⁊ furtuoſus ſa. ſum. i. plenꝰ furto. q̄ ſepe cōmittit furtum. vel qō ꝑtinet ad furtū. Furtuoſus etiā dī qui pugnat vbi merces certa paratᷣ.

Furueo ues. Furuus ua. uū. i. niger. obſcurus. fuſcus. Jnde furueo ues. ui. uiſti. i. nigrere. fuſcū vel obſcurum eſſe vel fieri. Et hinc furueſco inchoatiuū.

Furunculꝰ li. di. ꝑuus fur.

Fuſariꝰ. A fuſus ſi. dī ħ fuſariꝰ rij. q̄ facit fuſos. ⁊ adiectiue fuſariꝰ ria. riū. qō ad fuſum ꝑtinet.

Fuſcina ne. eſt quoddā inſtrumētū ferreū ⁊ tridens q̄ vtuntᷣ gladiatoꝛes ad ſe capiendū. piſcatoꝛes ad piſces capiendos. coq̄ ad carnes extrahēdas de caldaria. vlᷣ de lebete vel de olla. ⁊ coꝛ. penlᷣ. Vn̄ in auroꝛa dī. Carbones carnes foꝛceps vel fuſcina tollit.

Fuſcinula le. di. ꝑua fuſcina.

Fuſco cas. caui. care. i. obūbꝛare. denigrare. obfuſcare. Vn̄ hic fuſcatoꝛ toꝛis. ⁊ hinc fuſcarius ria. riū. quod fuſcat vel qō aptū eſt ad fuſcādū. ⁊ fuſcus ſca. ſcū. i. niger. Fuſco ꝯponitᷣ. Confuſco ſcas. Jnfuſco ſcas. Ob-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fusco scas. Fusco actiuū ē cū oīb⁹ suis ꝓpositis.
Fusellus li. di. puus fusus.
Fusilis. a fundo dis. dī ḃ 7 ḃ fusil' 7 ḃ le. qđ tm̄ fudit' sic' ductile qđ tm̄ malleo ꝓducit' ꝑm pap. 7 cor. si.
Fusoriū ry. neu. ge. vas in q̄ aliq̄d infundit' 7 dicit' a fundo is.
Fustigo a fustis dī fustigo gas. ꝛbū actiuū. i. ꝛberare q̄si fuste agē. ex q̄b⁹ vī esse ꝓpositū. vel sit etymologia.
Fustis a figo dr ḃ fustis hui⁹ fustis. i. palus vel baculꝰ ad ꝛberandū. 7 dicunt' pali fustes q̄si fixi stātes q: fixi in fossis stent.
Fusus a fundo dis. di. fasum. dī fusus sa. sū. i. fugat⁹ vel ꝓstrat⁹. sparsus. Ūñ ḃ fusio onis. 7 fusim adu. Itē a fundo dis. ḃ fusus si. i. instrm filandi. q: ꝑ eus fundat' qđ netū est. 7 cōponit' fusus si. cū dis. et in. 7 ꝑ. et dicit'. Diffusus si. et infusus si. ꝓfusus si. 7 ꝓdu. fu.
Futilis a futis dī ḃ 7 ḃ futil' et ḃ le. qđ cito 7 facile decurrit. vel decurrere pōt. Uel futil' dī qđ nihil pōt retinere quēadmodū nec illud vas qđ dī futis. vñ ꝓprie futilia dicunt' vasa illa fictilia q̄ cassa 7 rimosa nō tenēt ea q̄ immittunt'. 7 hinc facta trāslatione futil' dī hō vanus supfluus loquax. q̄ nihil scit velare. nec audita pōt retinere nec abscōdere. Et sic ꝑm bug. Futil' deriuat' a futis ꝑ vase. Dr cū futil' cor. penl'. et oīa noīa in ilis desinentia a noibus deriuata ꝓdu. penl'. vt a senex senilis. a puer pueril'. deriuata ꝛbo a ꝛbis cā cor. vt a volo volatil'. a lego legibil'. videt' mihi q̄ futil' deriuet' a ꝛbo et ḃ di. ꝑs. in. iiij. li. vñ di. q̄ a futio tis. derivat' futilis. 7 ab vto: vtilis et cor. pe. Hoc etiā pz in his ꝛsiby grecismi Futile vas illud qđ nulla receptio claudit. Sic hō futilis est diuulgās omne qđ audit.
Futio a futis dī futio tis. tiui. tire. i. vana loq̄ vel fundere. Et ꝓponit' effutio tis. tiui. i. valde vana loq̄. vl' ex toto fundere. 7 ꝓdu. fu. Ūñ hora. in poetria. Effutire leues indigna tragedia ꝛsus.
Futis a fūdo dis. derivat' ḃ 7 ḃ futis qđ dā vasi tēplo vbi reponebat' qđ de sacrificio restabat. Non em̄ licebat cuiq⁹ manu tangere vel effundē. Uas aūt illud os hēbat amplū. 7 latū. fundū ꝛbo acutissimuz. adeo q̄ instare nō posset. vñ statim inclinabat'. ita q̄ illud sacrificiū qđ int⁹ erat effundebat' q: nō licebat illud reseruari. Un a fundēdo futis dicebat'. Et hinc ḃ 7 ḃ futil' et ḃ le. ꝑm bug. vel ꝑm ꝑs. a futio tis. dī futil' le. 7 ḃ recti⁹ vī cū cor. penl'.
Futo a futis deriuat' futo tas. tare. taui. i. arguere. cōuincere. ꝓfundere. repbēdere. Et ꝓponit' ꝓfuto tas. i. arguere. ꝓuincere. ꝓfundē. Itē refuto tas. taui. tare. i. renuere recusare. Et descēdit futo a futis q: q̄ futat ꝛbū vel ꝛba fundit. sic illō fundebat' qđ in fute. i. in illo vase reponebat'. Futo 7 ei⁹ ꝓposita sunt actiua. 7 ꝓdu. fu.
Futuo a futis dī futuo is. ui. tui. tū. penl'. in sup̄. ꝓdu. qđ est verbū satis cōe. ꝑ qđ iactura humani generis restaurat'. s. coire. Et dī a futis. Qui em̄ talē actū exercet aliq̄d fundit. 7 cor. fu. ꝑm bug.
Futur⁹ pōt esse pticipiū de sū es ē. 7 foīat' a futu. addita rus qđ oli fuit supinū de fuo fuis fui futū tu. Uide ī fuo is. Itē pt eē pticipiū de fio fis. vt dixi ī fio fie. Et si q̄ras. Quō dinoscit' qñ ē pticipium de sum es est. 7 qñ de fio fis. Ad qđ dico q̄ qñ futurus exponit' ꝑ futuruz de sum es est. tūc est eius pticipiū. vt sum futur⁹ ep̄us. i. ero ep̄s. Si aūt exponat' ꝑ futuꝛ de fio fis est pticipiū de fio fis. vt ego sum futur⁹ miles. i. ego fiā miles. Hic nota q̄ generalis regula tradita est a Pristi. Quēcūq⁹ casum regit indicatiuus. 7 q̄libet modus eius gerūdiū supinū et pticipiū qđ ab eo descendit. Sed ꝑstian⁹ nō ponit exemplū nisi de obliq̄s. Et ideo dubitat' de ntio vtrum regat' ab infinitiuo. a gerundio supino vel pticipio. Et videt' q̄ sic. q: sicut dicit' bene. Ego sum miles vel ep̄s. ita bene dī. Uolo esse miles vel ep̄s venio causa faciendi miles. sum futurus miles. vado factū miles. et

hmōi. Ad p̄dicta dico q̄ regula ꝑstia. intelligit' de obliquis tm̄ 7 nō de ntio. Unde impossibile est q̄ infinitiuus gerundiū supinū 7 pticipiū regant nām. Unde cū dicit'. Tu es futurus ep̄s. futurus ꝓstruit' cū ep̄us ꝑ determinationē. sed nō ꝑ regimen. quia q̄lis casus p̄cedit talis debet sequi. vt sum futurus ep̄s. Miserebor hominī futuri ep̄i. Parco homini futuro ep̄o. Uideo hominem futuꝛ ep̄m. Gaudeo de homine futuro ep̄o. Sed de vtio dubitat'. an sit dicendū. O bō future episcope vel ep̄s. Dico q̄ debet sequi vtūs. vnde dicendū est. O bō future ep̄e. non ep̄s. licet quidā ꝓtrariū dicāt. Similr cū dico. volo esse bonus vel miles. bonus ꝓstruit' cū esse ꝑ determinationē. Cū volo ꝑ regimē. 7 euocat' ab hoc ꝛbo volo mediāte hoc infinitiuo esse. Si g̃ dico. volo bon⁹. nihil est. q: ḃ ꝛbū volo hz istā vim mediāte infinitiuo quā nō hz ꝑ se. Ūñ cū dico. volo esse bon⁹. hoc totū esse bon⁹. ponit' loco vni⁹ acti. de ḃ etiā dixi supra in q̄rta pte vbi egi de allotheca ꝑm ꝑs. in ca. de euocatiōe. Et scias q̄ futuꝛ trib⁹ modis ꝓnūciat'. vt dicā in somniū. vide etiā in gallus. in astrū 7 in demon.
Fututū penl'. cor. est supinū de futuo futuis.

G ante A

Apud latinos nulli⁹ syllabe est terminal' nisi cum loco d. vel b. ponitur. vt in ad vl' sub vel ob ꝓpositōe. vt Agger. aggredior. suggero. ogganio.
Gabaon fuit quedā ciuitas vñ ḃ 7 ḃ gabaonita te. nomen partiū. 7 eadē ciuitas gabaa dī. 7 acut' in fine gabaon. vide in eueus.
Gabelus li. ꝓprium nomen cuiusdam viri. ꝓdu. penul. Unde in aurora dicit'. Angelus implet opus iāq; gabelus adest.
Gabriel hebraice in nr̄a lingua interptatur fortitudo dei. vbi em̄ potētia diuina vl' fortitudo manifestat' gabriel mittit'. vñ cū dñs erat nascitur⁹ 7 triūphaturus de mūdo 7 dyabolo ad mariā gabriel missus est. vt illū annunciaret. q̄ ad bellandas aereas ptātes humil' venire dignat⁹ est. Et scias q̄ iste archangel⁹ gabriel summus int' archangelos q̄ apparuit marie. apparuit ioseph 7 zacharie. et pastoribꝫ. vnde Orige. tractās illud math. q. Angelus dñi apparuit in somnis ioseph. dicit. Qualis angelus 7 rñdet. illeipse q̄ ad mariā destinat⁹ fuerat. gabriel venit annūciare ei q̄ ad zachariā in tēplo locut⁹ ē. q̄ et ioseph paulo supius visus est. Ipse nūc ꝑ somniuz oñdit se ioseph sanct⁹ angel⁹ gabriel. Ipsi em̄ iniunctū fuerat 7 ꝓmendatū generatōis dūice sacramētū. Propterea et digne gabriel appellatus est. qui interptatur fortitudo dei. Illius nāq; incarnationis sacramentum cōmendatū habebat q̄ veniebat ad debellandas aereas potestates. Iste etiaz angelus ad illos bene vigilantes pastores venit. 7 dñi generationē eisdē nunciauit. Angelus inq̄t stetit iuxta illos ꝛc. 7 ꝓducit penul. genitini gabrielis.
Gaddir ris. ge. neu. ciuitas est in hispania. 7 cor. penul. gti. 7 desinit in ir cor. 7 scribit' ꝑ geminū d.
Gades dis. fe. ge. ciuitas est. 7 gades dis. insula est in fine hispanie. q̄ dirimit europā ab africa. in q̄ hercul' colūne inferunt'. q̄ de noīe insule gades dicte sunt. Et inde tyrreni maris fauc⁹ occeani estus immittit'. 7 est a ptinēte terra centūuiginti passib⁹ diuisa. quā tyrij a rubro mari ꝓfecti occupātes in lingua sua gadem. i. viaz septā vocauerūt. q: circūsepta sit mari. Et nota. q̄ colūne q̄cunq; sunt posite a viris fortib⁹ in eo loco vltra quē subiugare populos nō potuerūt generalit' dicunt' gades a gadib⁹ herculis. vel q: q̄si ꝑ sepe 7 termino posite sunt.
Gaius gai. gaio ꝓpriū nomē cuiusdā viri. bissyllabū ē. q: i. ibi ē duplex ꝓsonās q̄ ponit' int' duas vocales. ꝑ

in vtō est monasyllabū.s.gai.7 est ibi i.consonans. De hoc plenius dixi in tercia ptē vbi egi ō formatōne vti scōe declinationis.

Gala grece latine dicitur lac.

Galata te.ge.cōis nomē ppli ad quē scripsit beat⁹ paulus. Et dī a gall⁹. Itē galata ē nomē gētile. vide in gallogrec⁹ 7 cor.penul.galata, vñ in auroza dī. Inde petit galatas frigiam lustrans regionem.

Galathia thie.,puincia galathar.7 dī a galatha.

Galaticie a gala he.galaticie ar.leticie.lauticie.s.cibi ō licati ppie ex lacte 7 intestinis facti. vnde galaticiosus. sa.sum.i.delicios⁹.

Galaxia xie.pe.acuta dī a gala qō ē lac.7 xios.quod ē circulus. Inde hec galaxias vel galaxia xia.i.lacte⁹ circulus q̄ vulgo dī via sancti iacobi. Et scias q̄ galaxia que idem est qō via lactea siue alba vel lacteus circul⁹. nihil aliud est nisi multe stelle pue q̄si ptigue in loco oz bis in quibus diffundit lumē solis.et ideo videtur circulus albescens quasi fumus.

Galbanū.a galo greco dī hoc galbanū ni gen⁹ pigmēti vel succus vel lac ferule. Ūñ ſ galbanū quidā color inde factus.7 hinc galbane⁹ nea.neū.7 hoc galbanū ni. quoddā gen⁹ vestiū dictū a galbaneo colore.q̄ ē sublucidus 7 subalbus sub pallore.et ē neu.ge. Ūñ lucan⁹.i ix. Hic ebulū stridet pegrinaq̄ galbana sudant. Inuenit tñ in mas.ge. Eccl.xxiij. Quasi galban⁹ nō incis⁹. Et vt di. Pap. galbanū ē spēs mixtis apta medicamib⁹

Galea.a galeron dī hec galea lee.i.cassis. Ez cassis est de ferro 7 milituū. Galea ex corio.et ē peditū. vñ ſ galear ris.i.galea.7 galeat⁹ ta.tū.q̄ galeā hz.7 cor.pe. Inuenit ēt ſ galea lee. gen⁹ nauigij.7 tūc pdu.pen. Ūñ vſ⁹ Armo caput galea.pelagus pcurro galea.

Galeo as.dī a galea ,p casside.et est galeare galea armare.7 ꝓponitur de galeo as.i.galea spoliare et vorare.7 est galeo actiuū cū oib⁹ suis ꝓpositis.

Galeron grece latine dī corium.

Galerus.a galeron hic galer⁹ ri. 7 hoc galerū ri.7 ſ galerū rij.in eodez sensu.s.pileū ex corio 7 ppie ex pelle cerue hostie factū. vñ galerat⁹ ta.tū.i.galerū habens vl galero ornatus.et ,pdu.penul. vnde statius⁹ thebaidos. Ob nubitq̄ comas 7 tempat astra galero. Et in doctrinali Et hoc austerus ,producitur atq̄ galerus.

Galicea.a gala qō ē lac dī ſ galicea cee.qz signat homines candidiores reliquis hispanie pplis. vnde galicianus na.nū.gentile. Hi galiciani.grecā originē sibi asserunt vnde et naturali ingenio callent.

Galilea a gala dī ſ galilea lee.regio palestine sic dicta qz signat cādidiores hoies q̄ alia regio palestine. Et hic galile⁹ lea.leū. Galile⁹ interptat volubil. vñ sepe inuenit. Galilei sūt.i.volubiles.et est duplex galilea.s. superior 7 inferior.ra optia 7 verar.et cor. pmā galilea. Ūñ i auroza dī. Hic tāta terrā galileā pace beauit.

Galla a gala lac dī hec galla le.instrm cerdonū q̄ corria purgant et dealbant. Galla etiam dicitur quedā herba et fruct⁹ quercuū. Ūñ fit quasi puluis ad aptanda corria.q̄ sil'r galla vocat. Galla ēt fuit nomē cuiusdam mulieris. Et a galla hic gallarius rij.7 gallicari⁹ rij.i.cerdo q̄ i gallo opat. 7 adiectiue.declinat gallari⁹ ria riū vl gallicarius ria riū.quod pertinet ad gallam.7 scribitur p geminum l.

Gall⁹ li.fluui⁹ ē frigie.de q̄ hoies potātes reddūt insani et ebrij. Ūñ sacerdotes cybeles dicti sunt galli ab illo fluuio vbi colit cybele.de quo potātes in sacrificio, nimietate furoris agitabant q̄si vini nimietate. vl' dicti sūt galli q̄i gallinacij.qz castrati sūt.7 p ꝓpositōz archigall⁹ li.i.archipbit. 7 q̄i pnceps gallox vid i gall⁹.

Gallia in gallos exponitur

Gallicus ca.cum.i.gallicus penul.cor.a gallia dicit.

Gallicantus in gallicinium exponitur

Gallicanus.na.num.penul.cor.in gallus exponit.

Gallicinium. Gallus componitur cum cano vel cantus.et dicitur hoc gallicinium nij.et hic gallicant⁹ tus tui.in eodem sensu scz cantus galli.vnde 7 quedaz ps noctis dicitur gallicinium vel gallicantus a cantu galli.vide in crepusculum.

Gallina a gallus dicit hec gallina ne.tam p vroze galli q̄ p quodam signo celesti.

Gallinacius a gallina dī gallinaciuscia cium. quod p tinet ad gallinā. Gallinacius.etiaz dicitur gallus.quia vocē 7 formā galline exprimit. Gallinacius etiā cap⁹ vl capo dicitur.quia quasi gallina est.vnd gallinacios dicimus imbelles et molles siue vrozarios homines. Et scias q̄ gallus gallinacius dicitur.qz quasi gallina nutrit pullos.quia mulieres solent ei veplumare ventrez 7 fricare cum vrtica,qui taliter vrticatus libentissime cubat sup pullos.et nutrit eos sicut mater. et gracillat sicut gallina. Item gallus gallinaci⁹ reperto cibo dat vocis signum.vt gallina.

Gallinella le.di.pua gallina.

Gallinula le.etiam di pua gallina.

Gallio onis.ppium nomē viri. De quo habet actuū xviij.et ,pdu.penul.in obliquis.

Gallogrecus ca.cū.a gallo et grecus ꝓponitur. Gallogreci idez sunt qui et galathe. Et hinc hec gallogrecia cie.eadez regio ē que et galathia. Siquidem olim galli ī auxiliū q̄ rege bitimie euocati regnū cū eo pacta victoria diuiserunt.sicq̄ eisdem grecis admixti primū gallogreci dicti sunt.et eoz regio gallogrecia. nūc ex antiq̄ nomine galloz et gallathe dicunt et eoz regio gallathia.et hinc gallogrecus ca.cum.et hic et hec gallathus the.et ,pdu.penul.gallogrecus.

Gallulus li.di.puus gallus.

Gallus li.dī quasi caltrus.vel castratus a castro stras qz inter aues hec sola castrat. Et vt dicit gre. Gallus cū iam se ad cantū parat pri⁹ alas suas excutit.et semet ipsum feriens cantū vigilantioē reddit. Quia nimirū necesse est vt hi q̄ verba sancte pdicationis monēt .p⁹ studio bone actionis euigilent.ne in semetipsis torpentes ope alios excitent voce prius se q̄ sublimia facta excutiant.et tunc ad beneuiuendū alios solicitos reddūt 7 anteq̄ verba exhortationis insonent.omne qō locuturi sunt opibus clament. Itē a gallogreco dicit gallus la.lū.tam p gente q̄ p homie illi⁹ gētis et dicti sūt galli a candore corpis.ꝑm ei diuersitatē celi 7 facies hominū et colores et corpoū qualitates.7 animoz diuersitates existunt. Et hinc romanos graues.gaios leues, afros versipelles.gallos natura feroces et acriores ingenio videmus qō natura climatū facit in quam nō necessitate.sed quadam inclinatione vel dispositione.vnde inuenitur apud autores q̄ predicta gentium nomina designant proprietates predictas.vt iste est afer.q̄si malignus vel versipellis ꝑm hug. Hieronimus.autem sup epistolam ad gala.sic dicit. Unaquaq̄ prouincia suas proprietates cretenses semper mēdaces malas bestias. ventres vero pigros ab epimenide poeta dictos apostolus comprobat vanos mauros.et feroces dalmatas.latinos pulsat historicus tumidos. Frigas omnes poete lacerant. Athenis expeditiora nasci ingenia philosophi gloriantur.grecos leues et apud cesarez sugillat tullius. Ipsum israel grauicorde.et dura cervice omēs scripture arguūt. In hūc modū arbitroz 7 apostolū galathis regionis sue ppietatē attribuisse. O insensati galathe inqt ꝛc. In origiali etiaz di.biero. sup ysaiā. q̄ oēs historie referūt rōanoz 7 iudeoz gente nichil fuisse auari⁹. Ad pdictoz declaratōz nota. q̄ electio aīe multū iclinat ex pplexiōe corpis.vñ etiā medici iudicant aliquē eē invidū. vl' tristē vl' lasciuū. vel aliquid hmōi. Judicia aūt hec frequent vera sunt.eo q̄ ī pluribz rō passiōibz succūbit.7 ab eis deducit.q̄uis nō de necessitate.eo q̄ rō ipiuz sup passiones habet. De ſ

diri supra ī astrū. A gall⁹ deriuat. ℔ gallia lie. regio eox ⁊ sūt tres gallie. s. comata. togata. bracata. Gallia comata ē lōbardia. s. ab alpib⁹ vsq3 ad rubiconē gallia togata ē ab alpib⁹ vsq3 ad mare britaicū. Gallia bracata ē q̄ rheno adiacet. vt ps burgūdie. lotarīgia. flādria. colonia. ⁊ r̄ra ligonēsiū. ⁊ etiā quedā alie regiones ꝓtinēt ī gallia bracata. ⁊ hīc gall⁹ la. lū. gētile. ⁊ gallicanus nanū. ꝓprie tū gall⁹ q̄ ī gallia nat⁹ ē dr. gallic⁹ ex gallia latus gallicā⁹. q̄ ex gallia aliq̄d affert. Et scias ꝙ galli germani sūt teutonici. 3z galli senones sūt frāci. Pap. āt sic dicit gallie sūt tres. Togata. i. lōbardia ad morē romanor. Comata. i. burgūdia. Bracata. i. teutōia. a lōgis bracis. Vide etiā supra in galli. Nota vers⁹. Sunt ꝓli galli. tenebris dant cātica galli. Gallus auis ꝓlus fluuius bachiq3 sacerdos. vide in petrus.

Gamaliel interp̄tat retributio dei. ⁊ acuit in fine.

Gamma e. līa apud grecos que apud nos valet g.

Gamo grece nubo dr latine. ⁊ inde gamos. i. nuptie vl vxor vl mlier. ⁊ ꝓponit monogam⁹. vnigam⁹. bigam⁹ trigamus. q̄drigam⁹. pētagam⁹. seragam⁹. s. q̄ vl q̄ vni vel duob⁹ vel trib⁹ vel q̄tuor vel q̄nq3 vl sex nupsit. Inde hec monogamia. vnigamia. bigamia. trigamia. pentagamia. seragamia. ꝓprietas qua q̄s dr monogamus. vnigamus. et sic de singnlis. et cor. ga.

Ganea in ganeum est.

Ganearia. a ganea qđ ē leccacitas dī hec genearia e. s. taberna. q: ibi multa inutilia ganiūt. ⁊ hic ganearius. i. tabernarius. et hec genearia. i. tabernaria.

Ganeo nis. ma. ge. i. leccator ī ganea. ⁊ dr̄iuat a ganeū

Ganeū. ⁊ ganio onis dr ℔ ganeū nei. s. loc⁹ ī r̄ra defossus ad quē ad ludendū ⁊ scortandū ꝓfluebāt. 3z vbicūq3 est leccacitas. ille loc⁹ pōt dici ganeū. q: ibi multa inutilia ganiūt. Et hic ℔ ganea nee. leccacitas q̄ in ganeo fit. Inuenit q̄nq3 ganea ꝓ putana ℔ ℔ fit ꝓp̄ exp̄sionē leccacitat. A ganea deriuat ℔ ganeus nei. i. luxuriosus. leccator.

Ganges gis. mas. ge. q̄dam fluui⁹ q̄ exiens dē paradiso pgit ad regiōes indie. Hic ⁊ phison dr. i. caterua. q: decem magnis flumib⁹ sibi adiūctis. implet et efficit vn⁹ Et dr ganges a gangarus qui fuit rex indie.

Ganio is. ui. ire. i. intendere vel nutrire. latrare. irridere vulpiū est. hoc ei ꝓprie agūt vulpes. vna vulpes ganit. alia ogganit. Et translatiue transfert ad hoies leccatores ⁊ leccatrices q̄ inutilit multa ganiūt. maxie cuz se ꝓuocāt ad luxuriā. Ganio ꝓponit cū ob. ⁊ b. mutato in g. dr ogganio is. i. ꝯ ganiētē ganire vl garrire Et ponit q̄nq3 ꝓ rīdere. q̄nq3 ꝓ stulte loq̄. q̄nq3 ꝓ inculcare. Ganio neutr ē cū oib⁹ suis ꝓpositis. In greciſmo dr. Hinnit equ⁹ grunit porc⁹. pipat q̄z nisus. Frendit aper. vulpesq3 ⁊ ganit. rudit asell⁹. Sed vide ꝙ ganio primā cor. licet hic prodn.

Garamas antis. mas. ge. q̄dā rex fuit appollinis filius. Ūñ hec garama me. q̄ddā oppidū qđ ille in affrica ꝓdidit. ex suo noīe garamā appellauit. Et hinc ℔ ⁊ ℔ garamas antis. q̄dā ꝓpls africe locum illum inhabitās. Ūñ lucanus. Nudi garamantes arant.

Gargan⁹ ni. mōs apulie penl. pdu. 3z p homīe cor. vñ vers⁹. Hōs ē gargan⁹. ℔ gargan⁹ incola montis.

Garrio ris. rui. ⁊ ē garrire verbosari. gandē blādiri. iocari. ꝓprie tū ē multa verba dicere. sordide loq̄. Ille eī garrit q̄ mlta ℞ba dic. aut q̄ sordide loq̄t. 3z ille loq̄tur. q̄ recte ⁊ tpate dicit. Garrio ꝓponit. Aggarrio ris i. valde vl iuꝛ garrire. vl cū garriēte garrire. Cōgarrio ris. sil garrire. Degarrio ris. valde garrire. vl a garritu cessare Pregarrio ris. i. p̄ alijs garrire. Oggarrio ris i. ꝯ garrire. Regarrio ris. i. itez garrire. Suggarrio ris i. post vl parū vl subtus garrire. Garrio ⁊ ei⁹ ꝓposita neutra sunt ⁊ gemiant r. Et a garrio ℔ garrit⁹ tus. tui. penul. scilicet ri. pdu. Et a garrio io mutato in vlo. dr garrulo as. verbum diminutiū.

Garrulus la. lū. dī q̄si gcul⁹. ⁊ dr̄ ꝓprie garrulus q̄ vulgo verbosus appellatur. accedente leticia nec volēs nec valens tacere. Et est sumptum nomē a graculis auib⁹. q: importuna loq̄citate sp strepunt. nec vnq3 q̄escunt vñ hec garrulitas atis. i. verbositas. vel talis leticia

Garrulo las. in garrio est.

Gauata a cauo uas. dr̄ hec gauata te. vas escar q̄si cauata g. posita ꝓ c. Et differt a conca. q: hec cauata illa concaua. et pdu. ua.

Gaudeo des. gauis⁹ sū. ℞ bū neutropassiuū. Et sūt q̄n q3 q̄ ꝓtinent ī his ℞sib⁹. Quinq3 puer nūero neutropassiua tibi do. Gaudeo cū fio. soleo simk audeo fido. Et facit supinū gauisū. deberet tū facere gausum. sicut audeo ausum. q: format supinū a ꝑma ꝑsona pūtis in dicatiui modi. de mutata in sū vt audeo ausū. video visum. ardeo arsū. gaudeo etiā i. post v. assumpsit euphonie cā. ⁊ sic facit gauisū vt dicit prisci. Ūñ et in doctrīali dr̄. Gaudeo gauisū p̄bet. vult regla gausū. Et ꝓstruitur gaudeo cū ablt̄o sine p̄positione. vt gaudeo societate tua. gaudeo bono tuo. lz aliq̄n inueniat cū p̄positione. A gaudeo ℔ ⁊ hec ⁊ ℔ gaudēs tis. ⁊ gauis⁹ sa. sū. ⁊ gauisur⁹ ra. rū. oīa eius ptcipia. Itē a gaudeo ℔ gaudiū dij. ⁊ ē ℔ pap. gaudiū leticia ai. Exultatio ℞ vel box atq3 mēbrox. Vide dē ℔ in letus. ⁊ etiam in spes.

Gausape pis. neu. ge. i. mātile. ⁊ inuenit ꝓ q̄dam genere pallij. ⁊ cū deberet regulariē facere ablt̄m in i. freq̄ns vsus ez vt faciat in e. t̄m. Et ab isto ablatiuo fit pl̄ale gausapa. Nā a gausapi gausapia deberet esse ⁊ nō gausapa ℔ hug. Prisci. autē in quarto li. sic di. Antiquissimi ⁊ hec gausapes. ⁊ hec gausapia. ⁊ hoc gausape. et pl̄ale neutri hec gausapa. q̄si a ntō gausapū. ptulisse ieniunt. Idē in eodē gausape facit ablt̄m in e. Horat. in. ij. ℔mo. Gausape purpureo mensā pterrit ⁊ alē. Ūñ ps⁹ q̄si in e. t̄m de sinēte sup̄dicti nois ablt̄o gausapa dicit pl̄aliē nō gausapia Jā clamides regū iā lutea gausapa capt. Seneca ouidiū sequens. Gausapa si sūpsit gausapa sumpta pbat. Stūs āt pl̄alis facit gausapum formar. n. ab ℔ ablt̄o gausape e. mutata in um. sicut nuce nucū. furfure furfurū. Datiu⁹ pl̄alis facit gausapib⁹

Gaza. ze. fe. ge. lingua ps. dicunt diuitie. thesaur⁹. Ūñ hoc gazetum ti. penul. pdu. i. gazarū repositoriū. qđ et ꝓ ipsa gaza ponit. et hec gaza ze. quedaz ciuitas palestine. quia ibi. Cābiles rex psarum thesauros suos posuit cū bellū egiptijs intulisset. Unde hoc gazetum ti. vinū inde latum. Et scias ꝙ gaza pducit primā positione. quia z. ē duplex ꝙsonans. vnde vicios⁹ est illō Condite gaza polo saccos vacuare gazax. cū vocalis ante z. in fine p̄cedentis dictionis inuenitur breuiari. vnde Juuenalis. Si tibi zelotipe referentur scrinia mee che. Sed prisci. hoc non recipit nec cōmendat.

Gazetum in gaza exponitur.

Gazophilatium. Gaza componitur cum philare qđ est seruare. et dicitur hoc gazophilatiū cū. arca vel locus vbi cōmunis census reponebatur. vel vbi in templo recolliguntur ea que in vsus indigentium pauperum reseruant ℔ hug. In bistorijs autē super euangelium dicitur. ꝙ gazophilaciū erat arca desuper foramen habens. posita ad dextram ingredientibus cōtra altare. in qua mittebatur pecunia offerentiū ad sarta tecta templi instauranda et seruabat. In ezechiele aūt gazophilatia dicunt cellule parue vbi thesauri reconduntur.

Gazophilax cis. vel lagis. vtrūq3 ei inuenit mas. ge. est et dicitur a gazophilaciū. Unde Josephus. Nō ꝑmisit vt q̄n opus esset a gazophilage peteret eisdem pontificem ysmaelē ⁊ ezechiā gazophilacē. Et dr̄ gazophilax qui p̄est gazophilatō. vel qui custodit vel ꝑuat illō et cor. gazophilax penul. in ntō. sed in gtō eam pdu. s. gazophilacis.

Gazula le. dimi. parua gaza.

Ge grece latine dicit terra. vñ hic geon fluui⁹ de padiso exiēs. z vniuersaz ethiopiā cingēs. dict⁹ sic. q; incremēto sue inundatōis terrā egipti irriget. Hic apd egiptios nil⁹ vocat ppt limū quē trahit. q efficit fecūditatē. Vñ z nil⁹ qi nilon. i. limū trahēs. Naz antea nilus latine melo dicebat. Et scribit geon p e. ñ p i. hz bug. z papi. z etiā fm Jsid. xiij. li. etymol. vbi agit de flumib⁹ Vñ pz q; gen. q. z eccl. xxiij. dom est geon z nō gion. Gion ei est q daz loc⁹ ī q inūct⁹ est salomon in regē. de q habet in. ij. li. Reg. ca. j. Et posuerūt inq; salomonē sup mulā regis dd. z adduxerūt eū in gion. sumpsitq; sadoch cornu olei d tabernaculo z vnxit salomonē

Gedeon iterpretat exprimētū iniq;tatis eorū. Freqntib⁹ em vocumētis informat⁹ ē qi plagio ptra hostes victoriā futurā exprimit. Ex q futuro exprimēto etymologiā nois sumpsit. z declinat hic gedeon. h⁹ gedeonis. z producit. pnlt. gti. vñ ī aurora dicit. Angel⁹ accedit cū gedeone loqns. z acuit vltia in fi. in ntō.

Gehenna vide in gehennon.

Gehēnon. ge ppo. cū hēnō. qd fuit nomē ppriū cuiusdaz hois. z dr gehennon. s. vallis qdaz iuxta hierlm q fuit filioz hēnon. z inde dicta ē gehēnon qsi terra hennon. vel filioz ei⁹ z fuit hec vallis olim psecrata idolis. et scelē idolatrie plena repleta cadaueribz mortuoz. Ibi ei hebrei filios suos imolabāt demonibz. Unde dicta ē gehēna. i. locus ignis z sulphurī. infern⁹ vel pena inferni. Futuri em supplicij loc⁹ vbi pctōres sunt cruciandi pdicti loci vocabulo designat fm bug. Hieronymus etiā dr. Nomē gehēne a valle idolis psecrata iuxta hierusalē trasisse putant. que repleta est olim cadaueribz mortuoz quā iosias ptamiasse legit. iiij. Reg. ca. xxiij. b. Et hac similitudīe trahit ad infernū ī quo sunt mortui sempiterni. vide in racha.

Gela a gelu dicit hec gela le. fluui⁹ sicilie. q; frigidus est vn qdaz ciuitas dicta ē gela. z hic gelaus a. um.

Geliciduz dij. i. gelu cadēs z ppon. a gelu. z cado is

Gelima. a gelu z ligo as. z mān ppo. hec gelima e. id est garba vl coma segetī. q; cū manu ligat sup genu

Gello onis. in gillo est.

Gelo as. aui. i. stringere terrā gelu ppie z dicit a gelu z ppo. Aggelo as. i. valde vel iuxta gelare. Item pgelo. as. i. simul gelare. Item degelo as. i. valde gelare. vl a gelu remouere. Item regelo as. i. iterū gelare. vel a gelu remouere Et ab istis icboatiua. Cōgelasco. degelasco ꝛc. Gelo z ei⁹ ppposita sunt actiua. lz inueniant q̄nq; in absoluta z passiua significatōe. vt gelat terra id est gelat. z cor. bāc syllabā ge. vñ ouid. in xj. metha. Cōgelat z patulos vt erāt indurat hiat⁹. Item luca. i. iij. Nec pallas spectare pōt vultusq; gelassent.

Gelan⁹ ni qdaz ppls q; sit frigide zone ppinq⁹. z dr a gelu.

Gelos grece latine dicit risus.

Gelu. ge. i. terra ppon. cū ligo as. z dicit hec gelu indeclinabile i singulari. Hz gelua geluz ī pl'ali. q; oē nomē q̄rte declinatōis desinēs in v. ē idecli. i singulari nūero. vt vtru gelu et cornu. z dr sic. q; liget. i. strīgat terraz. vñ gelid⁹ da. dū. z ppat gelid⁹ dior. sim⁹. vnd gelide di⁹. sime. aduer. z hec geliditas atī. et cor. ge. Ouid. in epi. Quecq; micat gelido pasis vrsa polo.

Gemebūdus da. dū. i. similis gemēti. l q facile gemit. de riuat a gemo is.

Gemellipera re. pe. cor. q gemios parit. z ppo a gemel lus z pario vel pariēs

Gemellus vide in geminus.

Gemine⁹ nea. neū. vide in geminus.

Gemio. a geminus dr gemio as. aui. i. duplicare. Et cō po. Cōgemio as. Item ingemio. Et est actiuū gemino cū omibus suis ppo. et cor. mi.

Geminus. a gigno is. dr geminus na. nū. i. duplex vel duo. vñ gemini dicūt duo sil nati. z nō tm duo simul nati dicūt gemi. hz etiā plēs. De gemis vno abortivo, alter q legitie fuerit nat⁹ volpicus appellat. Gemi etiā qnq; dicunt pares. sil es. eqles vñ gemell⁹ la. lū. dimi. Item beniamin q; vtraq; manu eque vtebat p dextra geminus est dictus. z ei⁹ filij gemini. vñ. ij. Reg. c. xx. Gemine⁹. Et vr q; deberet dici. vir gemin⁹. ata q; i. eēt in penl. syllaba sivsus nō obsisteret. q; cōiter dicit gemine⁹ per e. vide in beniamin. Hic nota q; in primo Reg. ca. ix. saul dixit. Nunqd nō fil⁹ gemini ego sum de mīma tribu isrl. z cognatio mea nouissima int oēs familias de tribu beniamin. Item iudicū ca. vj. sil rīdit gedeon angelo dicēti ei. Vade in hac fortitudine tua z liberabis isrl de manu madian. Ecce inqt gedeon ad angelū familia mea infima est ī manasse. z ego minim⁹ in domo patris mei. vbi in primo reg. ca. ix. dicit magister hugo ī postillis Nota hic duplicē opinionē. Quidā dicūt q; gemin⁹ fuit qdā vilissim⁹ in tribu beniamin q; sepe legit improperat⁹ fuisse posteris suis. z d illo fuit saul vt dicūt. Hz Josephus dicit ptrariū. Dicit em q; eis nobilis fuit et potēs z saul strenuus. z hoc magis credimus. Vñ dicim⁹ sicut hebrei dicūt. q; ben in hebreo idē ē qd filius. iamin idē ē qd gemini. z interpretat dextra. Idem ē ergo beniamin qd ē filius gemini z econuerso. Est ergo sens⁹ h⁹ qd dicit h. Nunqd nō filius gemini ego sum. i. de tribu beniamin. que mīma erat. q; fere destructa fuit ppt vxorē leuite. vt legit iudicū. xx. vñ subiūgit. De minima tribu isrl. vel forte hoc dic ex būilitate. vt. j. cor. xv. paulus dixit. Ego sū mim⁹ apl'oru. qui nō sum dignus vocari apl'us.

Gemiseo scis. in gemo mis. vide.

Gēma. a gūmi dr gēma e. q̄i gūma. q; instar gūmi trāslucear. z scribitur p duplex m. vñ patet q; ppdu. pmaz. Vñ ouid. epi. Nec pciū strupri gēmas aurūq; poposci. Et inde gēmatus ta. tū. gēmis abūdans. Et ppat.

Gēmo as. a gemma dr gēmo as. aui. are. i. resplendere Item gemmare. i. gēmis ornare. z ppon Cōgēmo as. i. simul gēmare. Degēmo as. i. valde vel deorsū gēmare. vel gēmas auferre. Egemmo as. i. degēmare. Ingēmo as. Regēmo as. Gēmare p gēmis ornare actiuū est. z similiter ppposita ab eo fm hanc significatōez actiua sunt. Sed gēmare p resplendere neutrū est. z scribitur per duplex m.

Gēmosus. a gēma dr gēmosus sa. sum. i. plenus gēmis vel pulcer. Et ppatur. vnde gēmose sius. sime. aduer. z hec gēmositas atis.

Gēmula le. dimi. pua gemma.

Gemo mis mui. mitū. vñ hic gemitus tus tui. z gemendus da dū. i. dign⁹ gemi. Vñ beatus Grego. Quisqs talis gemend⁹ ē. q; nō gemit. z gemebund⁹ da. dū. Gemo ppon Congemo is. i. simul gemo. Ingemo is. i. valde vel intus gemo z pgemo is. i. pcul gemo vel palam gemo. Item regemo is. i. iterū gemo. Et ab oībus istis inchoatiua. Gemisco. cōgemisco. ingemisco. pgemisco. regemisco. Gemo et eius ppposita sunt neu. z faciūt preteritū in mui. et supinū in mitū. et cor. hanc syllabā ge. Vñ in aurora dicitur in leuitico. Huspirando gemat et cor ad alta leuet. Item vindocinensis. Hub domino deo carcere pressa gemit.

Gena. a genos dicit hec gena ne. locus lacrimaz vl inferior ps oculoz. illa pars vultus que est inter malas et auriculas vnd barba inchoat. sic dicta. q; ibi barba gigni incipiat. Gena etiam dr palpebra. vñ Teren. Ho die nō ppressi genā. et cor. ge. Ouid. epi. v. Et securi madidas vngue rigente genas. Item in aurora dr. Et steriles habuit et sine flore genas.

Genealogia gie. acuit penul. vide in genealogus.

Genealogus. Genesis. i. generatio componitur cū logos. z dicit genealogus ga. gum. i. de genesi loquēs

sicut beatus mathe⁹. Unde hec genealogia gie.i.genera
ratō vl' ꝑmo ꝺ genere. vl' linea generatōis. ⁊ acuit gi. et
Genearcha. Genesis qꝺ ē generatō ꝓpo. -cor. eſt lo.
cū archos qꝺ eſt ꝓnceps. ⁊ ꝺr hic ⁊ hec genearcha. i.
ꝓnceps vel caput totius generis.
Gener neri. nero. i. maritus filie. ⁊ ꝺr a genet. qꝺ ē mu-
lier. quia ꝓpter mulierē habet'. Uel ꝺicit' a genus. quia
ꝓpter augmētandū gen⁹ aſciſcit'.
General'. a gen⁹ ꝺr ꝟ ⁊ ſ generał' ⁊ ſ le. i. vniuerſalis. ⁊
ꝓpat' generał' lior. ſim⁹. Un̄ generał'r li⁹. ſime. aduer. ⁊
ſ generalitas atis. i. vniuerſalitas. Nomē etiā genera-
le ꝺr qꝺ in diuerſas ſpēs pōt diuidi. vt aīal ⁊ arbor.
Generatim. i. ꝑ ſingula genera aduer. diſcretim. ⁊ deri
natur a genus.
Genero. a genus ꝺr genero as. ⁊ ꝓpo. Cōgenero as. i.
ſiml' generare. Degenero as. i. deorſuz eſſe vl' fieri a ge
nere eē vl' fieri degenerē. vel degenerare ē denobilitare
. i. facē degenerez. vl' degenerare ē de genere exire peccā
do vl' mal' moribꝫ. Itē regenero as. i. iterꝫ generare. qꝺ
fit ꝑ baptiſmū. Et eſt actiuum genero as. cum omnib⁹
ſuis compoſitis ꝓeter degenero as. quod eſt neutrum
ꝓo eſſe vel fieri degenerem. ⁊ cor. ge. Lucanus in. vj.
Degeneres trepidant animi petoraqꝫ verſant. Et dif-
fert generare a gignere. vt patet in hoc verſu. Femina
ſola parit generat vir. gignit vterqꝫ. Et nota q̄ gene-
rare potius tractum eſt a genere. qꝫ genus. a generan-
do. qꝺ pri⁹ oportet gen⁹ eē i aīali qꝫ ipm generet. Sed
priſtian⁹ cauſā voluit ꝑ effectū ꝓbare cū ꝺi. Gen⁹ ꝺr a
generādo. qꝺ nō itelligit' tanqꝫ a ſua cā. ſz tanqꝫ ab ef-
fectu. A genere. n. ꝓuenit effectus generatōis cauſatiue ⁊ recte. Genus aūt ꝺr a genos qꝺ eſt natura. ⁊ inde
geneſis Et ſcias q̄ generatio eſt exitus a non eſſe in eſſe
Corruptio vero eſt ꝓgreſſus ab eſſe ad non eſſe. Et for
matur generatio a gtio generati. addita o. Et inuenit'
quadruplex generatio. qꝺ vt ꝺicit anſhelmus. Deus q̄
tuor modis hominē fecit. ſ. ſine viro ⁊ femina ſicut pa-
tet ī generatione ade genē. ij. Item de viro. ⁊ ſine femi
ſic generatio eue. que facta eſt de coſta viri dormiēt' ſi-
cut dicā in mulier. Item de viro ⁊ femina. ſicut patet ī
generatione ſeth. ⁊ coīter omniuz aliorum hoīuz. Itē
de femina ſine viro. ſicut fuit in generatione xp̄i. q̄ ſin-
gulariter natus eſt de virgine maria. Hec generatio fi
gurata fuit geneſis. xv. vbi ꝺicitur. Generatione q̄rta
reuertentur huc. quia ſcz in xp̄i generatione exules ad
patriam celeſtem reuertunt' ꝑ xp̄i mortē.
Generoſus ſa. ſum. ꝺr a genus. ⁊ appellat' generoſus
nobilis boni generis. lz tamen ruſtici genus habeant.
non tamen ꝺicunt' generoſi. Soli enim nobiles ſolent
ſuas deſcribere genealogias. Un̄ ipſi ſoli ꝺicunt' ha-
bere genus. non ruſtici. licet genus habeant. Unde et
aborigines ꝺicunt' quaſi ſine origine. ⁊ ꝓpatur gene-
roſius ſior. ſimus. vnde generoſe ſius. ſime. aduer. ⁊ hec
generoſitas tatis i. nobilitas. pulcritudo.
Geneſar in fine acuit'. ⁊ eſt ſtagnū ſiue lacus in iudea
ampliſſimus longitudine centumquadraginta ſtadijs
extendit'. latitudine quadraginta diffunditur. Auraz
non ventis. ſed per ſemetipſum ſibi exercens. Unde et
geneſar quaſi generans ſibi auram ꝺicitur. quia vide-
licz ex vndis criſpantibus generat auras. ⁊ hoc accidit
vt fertur. quia ex reflexu iordanis generatur in hoc ſta-
gno vent⁹ ſ aura. Lac⁹ eſt ꝑꝺict⁹ ꝺr ſtagnū genezareth
Geneſis ſe. ge. i. natura vel generatio. ⁊ ꝺicit' a gigno
is. ꝼm bug. vel potius ꝺr ꝼm alios a genus qꝺ eſt natu-
ra. Inuenit' etiam hic geneſis huius geneſis vel gene-
ſeos quidaz liber veteris teſtamenti. ſic ꝺictus. qꝫ exor
dium mundi vel generatio in eo ꝓtinet'.
Geneſtra e. pua arbor ⁊ vtilis mulieribꝫ ꝓpter lanifi-
cium qꝺ inde habet' ꝼm bug. Uel vt ꝺicit paꝑ. geneſ-
tra genus virgulti amariſſimi.
Genet grece. latine ꝺr mulier.

Genetaliacus. a geneſis natura ꝺicit' genetaliacus a.
uz. i. mathematicus. Genetaliaci q̄ꝺaz magi ꝺicti ſunt
ꝓpter ꝓſiderationes naturaliū dier. qꝫ geneſim hoīm
ꝑ duodecim ſigna celi deſcribūt. ſideruꝫ curſu naſcen
tium mores ⁊ actus ⁊ euentus ꝑꝺicare conant'. i. q̄s q̄ ſi
gno fuerit nat⁹ aut quē effectū hēat vite q̄ naſcit'. Hi
ſunt q̄ vulgo mathematici vocant'. vnde hoc geneta-
liacū ci. i. natiuitas. ⁊ cor. penul.
Geneteanus. in geneteū eſt
Geneteum. a genet ꝺr ſ geneteuz tei. penul. acuta. ſ. lu
panar vl' textrinū. quia ibi ꝓuent⁹ femine ad meretri
candū vel ad opus lanificij exercendū ꝓueniunt. Dici-
tur ergo geneteū loc⁹ vbi mulieres ꝓueniunt ad texēdū
ſicut eſt textrinū. vel ad ꝓſtituendū ſicut ē lupanar. vn
de genetearius ria. riū. q̄ vtit' vl' ꝑtinet ad geneteo vl' textor
Genialis penul. ꝑdu cta ī gen⁹ vide. ⁊in geneteo
Geniatus ta. tū. i. gratus delectabilis. ⁊ ꝺr a gen⁹ nij.
Genicularis penul. ꝑdu. in geniculū eſt.
Geniculor. a genu ꝺicit' geniculor aris. i. genua īclina-
re. flexis genibꝫ adorare. vnde geniculatim aduer. In-
uenitur etiam geniculo las. vnde augu. in quodam ſer
mone ꝺicit. Qualis eſt iſte magnitudinis ſūpne glie
ad cui⁹ pānos angeli excubant. reges trepidant veri
pudiant. ſidera obſecundant ⁊ ſectatores. ſapientie ge
niculant. ⁊ cor. cu.
Geniculū li. ꝺi. paruū genu. vñ hic ⁊ hec genicularis et
hoc re. qꝺ ꝓtinet ad genu. ⁊ ſ genicularis q̄ꝺā herba
q̄ ob repellēdam vim ſcorpionū ſubſternit'.
Genimen mis. neu. ge. i. generatio vel germen. ⁊ corr.
pnł. i. tā ī ntio qꝫ in gtio. ⁊ ꝺicit' a gigno is. matꝫ. xxiij.
genimīa viperaꝝ q̄s oñdit vobis fugere a ventura ira.
Genioſus. a genius ꝺr genioſus ſa. ſum. i. plenus genio
ſcz genio deo. vl' genio. i. ingenio.
Geniſta. a genus ꝺicit' ꝟ ⁊ hec geniſta te. geniſte q̄ꝺā
heretici ꝺicti ſunt. quia de genere abrae ſe eſſe gloriāt'.
Nam ⁊ in babylonia cū veniſſet ꝓphus dei plerqꝫ relin-
quentes vxores ſuas babilonijs mulieribꝫ adheſerit. qui
dam aūt iſr'litic' ꝓiugijs tm̄ ꝓtenti vel ex eis geniti. duz
reuerſi eſſent de babilonia diuiſerūt ſe ab oi ꝓplo. ⁊ aſſū
pſerūt ſibi hoc nomē geniſte iactantie cauſa.
Genitale lis. ge. neu. genitalia ꝺicūt' quedā corpis par
tes. ſ. ſexus virilis ⁊ feminei. vel a genio deo. vel a gignē
do. Hec ⁊ pudenda ⁊ verenda a verecundia ꝺicuntur
vnde ⁊ operiunt'. Dicunt' etiā inhoneſta. qꝫ nō habēt
ſpēm decoris. ſicut membra que in ꝓmptu ſunt. idē q̄
veretrū. Unde ꝟ ⁊ ſ genitalis ⁊ ſ le. qꝺ ſpectat vel ꝑ-
tinet ad genitale vl' ad genituraī ꝼm bug. Papi. et Be
nitalia. vñ vir generat aut mulier parit.
Genitiu⁹. a gigno is. ꝺr genitiu⁹ ua. uuz. qꝺ ꝓtinet ad
genituraī ſcz naturalis. vt genitiua forma vl' imago. i.
in qua genitus eſt. ⁊ ꝟ gtūs gtī ꝑ quodaz caſū. qꝫ alios
caſus ex ſe gignat. vel qꝫ ꝑ ipm genus ſignificamus. vt
cū ꝺr. Hoc eſt genus priami.
Genitor. a gigno is. ꝺr ꝟ genitor oris. Et eſt genitor
nomē nature vel originis. Pater dignitatis ⁊ bonoris
Un̄ ſenes patres ꝺicim⁹.
Genitura re. i. generatio vel ſeculi poſteritas. ⁊ ꝺici-
tur a gigno is.
Genitus. a gigno ꝺr genitus ta. tū. Et ꝟ genitus ti. ꝑ
filio ⁊ ꝟ genita te. ꝑ filia. Genitus ꝓponit'. Ingenitus
ta. tuz. i. non genit⁹. Primogenitus ta. tū. ⁊ Unigenit⁹
ta. tū. Primogenitus aī quē nullus eſt genit⁹. Unige
nitus aī quē ⁊ poſt quē nullus eſt genit⁹. Et ſic dñs nr̄
ī ſ xp̄us dictus fuit vnigenitus. ⁊ primogenit⁹ tā ꝼm
patrem qꝫ ꝼm matrem. vide in primogenit⁹.
Genius nij. maſculini generis. deus q̄ preeſt nuptijs
vl' deus nature. Et ꝺicitur a gigno is. quia q̄ſi vim ba
beat omnium rerum gignendarum. vel ꝺicitur a gig-
nendis liberis. vnde hic genialis huius genialis ꝺicit'
lectus qui in nuptijs ſternitur ſcilicet in quo ſponſus ⁊

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſponſa cubāt. Dz cubile ē ꝓcubinal' lect⁹ a cubādo nō a gignēdo dict⁹. Ad genialē fit aſcēſus cā gignēdi libe ros. Ad cubile fit deſcēſus ſolū cā ꝓcubēdi. Et b̄ 7 hec genial' 7 b̄ le. i. naturalis vel nuptial' vel voluptuoſus. Et hinc genialit' adū. i. naturalit' vel nuptialit' vel vo luptuoſe. Añ omō. xj. metha. Hoſpitis aduētu feſtū genialit' gerit. Jtē a geni⁹ b̄ geniū nj. i. ingeniū. Et ſci as ꝙ geni⁹ 7 geniū inueniunt' in aliꝭ ſignificationib⁹. Geniū bono: ꝓuat⁹. geni⁹ bono: public⁹ ſm hug. Pa pi. ẋo di. Geniū bono: aut dignitas. vigo:. o:dinatio genial'. grat⁹. ꝓpinquus. affinis.

Geno:badū. a genos dz b̄ geno:badū di. qđ vulgo dz gerinouus. Añ quidā. Aurilegus bene ſcit cuius ge no:bada lambit.

Genos grece latine dī barba vel natura.

Gens. a gigno is. dz b̄ gens tis. Eſt autē gens ab vno ꝓncipio o:ta multitudo vel ab alia natione ſm ꝓpriaꝫ collectionē diſtincta. vt grecie aſie. Dicta gēs ꝓpt̄ ge nerationes familiaꝝ a gignēdo. ſicut natio a naſcendo gens gen⁹ eſt natōis vel familie. vt iulie. claudie. genus ad qualitatē refert'. vt pomi pecoꝝ. Et ſcias ꝙ gēs inuenit' in eodē ſenſu in q̄ gentilitas. vñ in actib⁹ apl'o:ū Ecce ꝙuertimur ad gētes. Et in euāgelio. Jn viā gen tium ne abieritis.

Gentilic⁹ ca. cū. penl'. co:. i. de gentib⁹ exiſtēs vel ad gē tiles ptinēs. 7 derivat' a gentil'.

Gentilis. a gēs dz b̄ 7 b̄ gentil' 7 b̄ le. Et ſunt gentiles ꝓprie q̄ nec circūcidunt' vt iudei. nec baptizāt' vt xpia ni. Añ 7 gētiles dicunt'. q: tales exiſtūt vt ſunt geniti. b̄ xpiani nō ita ſunt vt fuerūt geniti. q: ſunt baptizati. Silr 7 indei mutant'. q: circūcidunt'. Et hinc gentilit' aduer. 7 b̄ gētilitas tatis. i. collectio gētilū. vel ꝓprietas q̄ aliꝭ dz gentil'. 7 gētilicus ca. cū. Gētiles nati ſunt ex iapbet filio noe. Nā ſicut dicit Cri⁹. ſup matb. Xp̄us induxit populū in tēplū. vt gētes iudeis ꝓiungat. vt im pleat qđ iacob bñdicēs filiū ſuū iudā ꝓphetauit. Alli gans inq̄t ad vitē pullū ſuū. Que eſt iſta vitis. iudea q̄ ex egypto trāſlata ē 7 in oūēte plātata. Et ſicut ꝓphetauit noe de filijs ſuis dicēs. Bñdidict⁹ filius me⁹ ſem di latet de⁹ iapbet 7 inhabitet i tabernacul' ſem. Geñ. ca. ix. Sem em̄ erat p̄ iudeoꝝ. Japbet p̄ gentiū. q̄ p xp̄m ingreſſe ſunt i tabernacula iudeoꝝ. vide in iapbet.

Gentos. i. decē. 7 ꝓpo. cū bis. 7 dī viginti q̄ſi biginti. et cū tris. 7 dz trīginta 7 cetera ſilia.

Genu. a gena ne. dz b̄ genu in ſingulari indecli. ſed in plurali genua genuū genib⁹. Genua ſunt cōmiſſiones femoꝝ 7 cruꝝ. dicta ſic. q: in vtero ſint genis oppoſita Jbi em̄ coherēt ſibi. q: infans in vtero caput tenet in clinatū int' genua. Et hinc ē ꝙ boīes dum ad genua ſe ꝓſternūt ſtatim lacrimant'. voluit em̄ natura eos vteꝝ maternū rememorare. vbi q̄ſi i tenebꝛis ꝓſidebāt añq̄ venirēt ad lucē. Et nota ꝙ genua ꝓſecrata ſunt miſeri cordie. Dicūt em̄ philoſophi ſingulas coꝛpis ptes nu minib⁹ ꝓſecratas. aurē memoꝛie. frontē genio. vñ vne rantes deū tangim⁹ frontē ſigno ſancte crucis. dexterā fidei. genua miſericoꝛdie vñ b̄ tangūt rogātes.

Genuin⁹. A gen⁹ dz genuin⁹na. nū. i. naturalis. 7 b̄ ge nuin⁹ni. dens maxillaris. Et etiā q̄libet dens p̄t dici ge nuinus. a genio vel a gigno. q: naturalr gigni habeat. vñ pſius. Et genuinū fregit in illis.

Gen⁹ generis. a gigno is. dz ſm hug. Et p̄ſ. dicit ꝙ ge nus dz a generādo. Alij dicūt ꝙ gen⁹ dz a genos qđ eſt natura. 7 b̄ vez 7 recte 7 cauſatiue loquēdo. ſicut dixi in genero ras. Et ſumit' multiplr gen⁹. Dicit' em̄ gen⁹ multitudo aliq̄ꝫ ſine collectio ab vno ꝓncipio deſcen dentiū. 7 dz gen⁹ ꝓncipiū illi⁹ collectōis. 7 genus dz p̄di cabile qđā in dyaletica. Et tūc gen⁹ ſic deſcribit'. Ge nus ē qđ p̄dicat' de pluribꝰ differētib⁹ ſpē in eo qđ q̄d. Jtē gen⁹. i. ſanguis vel oꝛigo. Et gen⁹. i. maneries. 7 ge nus. i. q̄litas ſubſtātial'. 7 gen⁹. i. accidens ptiū oꝛōnis. 7

fo:te alijs modis dz gen⁹ Vide ſup̄ in t'cia pte in ca. de genere nominū. Multa em̄ vtilia inuenies ibi. 7 etiam vbi agit' de ſcda declinatōe 7 t'cia nominū.

Geograph⁹ phi. maſ. ge. i. t're deſcript o:. a geos qđ eſt terra 7 graph⁹ qđ eſt ſcriptoꝛ. Añ b̄ geographia phie .i. terre deſcriptio. 7 geographo phas. i. terrā deſcribe re. 7 co:. gra.

Geomantia cie. fe. ge. diuinatio q̄ fit in t'ra. a geos t'ra 7 mātia diuinatio. 7 ſunt q̄tuoꝝ genera diuinatōis ſm q̄tuoꝝ elemēta. ſicut dixi in aeromātia. q̄ eſt diuinatio in aere. Et ſcias ꝙ demones exp̄ſſe inuocati aliqñ fu tura p̄nunciāt p boīes vinos. ſicut in arepticijs patet. 7 b̄ diuinatio fit p pbitones. Qñq; ẋo futura p̄nnn ciant p aliq̄s figuras vel ſigna. q̄ in reb⁹ inaiatis appa rent in aliq̄ co:poꝛe terreſtri. puta vngue vel ferro. aut lapide polito. 7 vocat' geomātia. Si aūt in aq̄ ydromā tia. Si aūt in aere aeromātia. Si aūt in igne piromantia. Si aūt in viſceribꝰ aialiū imolatoꝝ in aris demonū vocat' auruſpiciū. vide in aeromātia.

Geomet' vel geomet' terre mēſoꝝ. 7 ꝓdu. penl'.

Geometria trie. i. mēſuratio terre. ge. n. terra metron grece mēſura dz ſm Pap̄.

Geon vn⁹ de fluuijs paradiſi vide ſup̄ in ge.

Geo:gic⁹. Oꝛge qđ ē cultura ꝓponit' cū ge. qđ ē terra 7 dz geo:gic⁹ ca. cū. penl'. co:. agricultoꝛ. vel dz cultura t're tractās. Añ liber ẋgilj ītitulat' liber geo:gicoꝝ. i. de cultura t're ſm hug. Pap̄. ẋo di. Geo:gia t're opa vel cultura. Jū 7 geo:gicū carmē. de t're cultura factū Geo:gic⁹ ruſtic⁹. opari⁹ terre. ruſtican⁹.

Gepte apiēs vel aptus interp̄tat'.

Gera grece latine interp̄tat' ſacrū vel ſanctū.

Gerapigra. Gera ꝓponit' cū pigra qđ eſt medicina et dz b̄ gerapigra vel gerapiragra. q̄ſi ſacra vel ſancta pi gra. ꝓpter eius vtilitatez. Eſt em̄ optima medicina. et ꝓdu. pi.

Gerara re. 7 gerariſ in pl'ali dz Geñ. xx. Et eſt gerara penl'. co:. puicia vbi berſabee oppidū p̄ſtat ſm pap̄. in aurora dz. Saphaciā gerarā q̄s liber iſte notat.

Gerarcha. Gera cōpo. cū archos. qđ ē p̄nceps. 7 dz b̄ 7 b̄ gerarcha che. i. ſacer p̄nceps ſiē cp̄s. Añ b̄ gerar chia chie. ei⁹ p̄tās vel ſacer p̄ncipat⁹. 7 ſunt tres gerar chie 7 in q̄libet ſunt tres o:dines āgeloꝝ. vt dixi in an gelus. A gerarcha dz gerarchic⁹ ca. cū. vt act⁹ gerarchi ci. i. ad gerarchiā ptinētes.

Gerarchic⁹ ca. cū. i. ſacer vel ſacrat⁹. 7 dz a gera.

Gergeſeus fili⁹ chanaā. a q̄ gergeſei. penl'. ꝓdu.

Gercon onis. fuit rex hiſpanie trico:poꝛ qđ nihil alid fuit. niſi ꝙ fuerūt tres frēs tāte cōco:die. vt in trib⁹ co:poꝛib⁹ q̄ſi vna aīa eſſet. Vel q: ille habuit tria regna. Pꝛefuit em̄ balerice maioꝛi. 7 balerice minoꝛi. 7 ebuſo ſez bis trib⁹ inſul'. 7 ido fict⁹ eſt cē tricoꝛpoꝛ. Ex b̄ vtil'r potes notare ad intelligētiā q̄ in hoc libꝛo dicunt' ꝙ ſi grāmatici vel poete aliq̄ fabuloſa vident' dicere. nō tñ ſine cauſa b̄ finxerūt. Nā vt di. ouid. in epi. Si fuerit errandū cauſas bz erroꝛ honeſtas.

Germania. a gigno is. 7 imania dicta ē germania. t'ra dines ꝓplis imanib⁹. Añ ꝓpter fecunditatē gignēdoꝝ ꝓploꝝ imaniū dicta ē germania. 7 ſunt due germanie. ſ. ſupioꝛ inꝛ ſeptētrionalē occanū. Jnferioꝛ circa renū. vel dī germania q̄ſi gerēs imania. q: plurimū abūdāt ibi coꝛpa imania boim 7 imanes natōes ſeuiſſimis du rate frigoꝛib⁹. Que moꝛes ex ipo celi rigoꝛe traxerūt. Feroces aīo ſunt ibi boīes 7 ſp indomiti. raptu vna tuq; vinētes boꝝ plurime gentes. varie armis. diſcoꝛ des habitu. linguis diſſone 7 oꝛigine vocabuloꝝ īcerte Añ german⁹ na. nū. q̄dā ceſar q̄ germaniā deuicit. vel q: eo āno nat⁹ eſt q̄ p̄ eius germaniā deuicit.

Germanic⁹ penl'. co:. in germania vide.

German⁹. Genitrix cōponit' cū mano as. 7 dicit' ger man⁹ na. nū. Propꝛie q̄dem germani vel germane di-

cūtur q̄ vel q̄ bñt eandē mr̄em. ß diuersos pr̄es. i. ab eadem genitrice manātes. Et hinc qdā gen⁹ anatū dicūtur germane. q: plus ceteris diligāt et nutriāt fratres. Germani etiā dicūtur q̄ bñt eundē pr̄em 7 candē matrem. vt dixi in frater. Jtez a germania potest deriuari germanus na. nū. i. de terra illa exist̄s vel natus.

Germen. Is gigno is. dr̄ hoc germē minis. i. surculus pgnās vel botrus q̄ exit a ramo vel radice turgescendo i. initiū floris. Et germē dr̄ semē. vl dr̄ a gero ris. Ūñ germine⁹ nea. neū. de germie exñs vl ad germē ptinēs 7 germino as. aui. are. i. emittere germen vel pducere. gignere 7 generare. creare. 7 cōpo. cū cō. dr̄ Cōgermino as. i. simul germinare. Ūñ b 7 ß cōgerminalis 7 hoc le. Ūñ Aug. de ci. dei. Spicas coeuas pgerminales rubigo interemit. Jtē cū p 7 dr̄ Progermino nas. Et ē actiuū germino cū oīb⁹ suis ppositis. 7 cor. mi.

Germineus nea. neū. penl'. cor. in' germen ē.

Gero ris. gessi. gestū. i. facere vel ferre. vel amministrare. Gero pponit' cū pluribꝫ nomiꝫ. vt armiger. scutiger. clauiger 7 silia. Et scias q̄ oīa p̄dicta noīa inueniūtur posita substātiue in q̄libet genere. 7 differt gerere a ferre. q: gerim⁹ nr̄a velut naturalia aliq̄ q̄ a natura in nobis sunt. Sz ferimus imposita nob. Jtē gero cōpo. cū ppositionibꝫ. Nā pponit' cū ad 7 dr̄ Aggero ris. Jtez cū cō 7 dr̄. Cōgero ris. i. cōgregare. accumulare. simul gerere. Jtē cū di. 7 dr̄ digero ris. Jtez cū e. 7 dr̄ egero ris. i. ex̄ gerere. Jtē cū in 7 dr̄ ingero ris. i. immittere. inferre. Jtem cū re 7 dr̄ regero ris. rit. i. itez gerit. vel destruit gestū. vel reportat. Item cū sub 7 mutato b. in g. dr̄ suggero ris. Gero 7 ei⁹ cōposita oīa sunt actiua. et faciūt pteritū in gessi 7 supinū in gestū 7 cor. ge. Ūñ q̄ dam. Designat facio gero. designat quoq; porto.

Geron. Gera interp̄tat' sacr̄ vel sanctū. vñ hic. geron tis. 7 ß gerōta te. i. senex vl sacerdos. vñ gerōte⁹ tea. teū 7 gerōticus ca. cū. penl' vtrobiq; cor. i. senilis vel sacerdotalis.

Geronta. in geron vide.

Gerōtecomiū mī. ge. neu. i. hospitale loc⁹ venerabil' in q̄ pauperes 7 pr̄' senectutē solā infirmi boies curant' 7 pascūt'. Et vr̄ ppositū a geron 7 comos qđ ē villa vel pmedo. q: talis loc⁹ in locis siluosis 7 ī villis solet eē vt ibi gerontes pmedāt 7 reficiāt'.

Gerra a gero ris. dr̄ ß gerra re. nuga vel ineptia. 7 gerra ē piscis insipidus 7 nullius saporis. In pl'ali x̄o adhuc aliud significat. nā gerre raz. dicūtur sepes ferree circa altaria 7 choros. vñ gaeratus ta. tū. gerris circūdatus 7 septus.

Gerro a gerra dr̄ ß gerro onis. i. nugator ineptus 7 insipiens. stult⁹. indiscret⁹. insipid⁹ ad modū illius piscis vel garrulus. 7 tunc dr̄ gerro q̄si garro. a garrio ris. 7 hinc gerrone⁹ nea. neū. ad gerrones ptinēs. Et cōponit' gerro cū cō. 7 dr̄ cōgerro onis. i. gerro siml' cū alio. vel cōgerrones dicūt' q̄ aliena ad se cōgregāt.

Gersa a gero ris. dī hec gersa se. i. blatea. vñ gerso as. 7 ppo. ingerso as. i. infuscare faciē vel alia gersa.

Gerulus la. lū. dr̄ a gero ris. 7 ē gerul⁹ q̄ gerit. i. bainl⁹ portator. somari⁹. iumentū gerula. nutrix. portatrix. 7 inuenit' ß nomē substantiue positū in quolibet genere 7 cor. penul.

Gerūdiū a gero ris dī ß gerend⁹. da. dū. 7 ſm antiq̄s gerūdus da. dū. p gerendus. vñ gerūdiuus ua. uū. et p syncopā gerūdius dia. diū. gerūdia vel gerūdina dicūtur q̄dam noīa q̄ gerūt oīmodā significatōem suor̄ x̄bor̄. 7 insup si veniūt a verbis actiuis vel cōib⁹. vtrāq; gerūt significatōnem. s. actiuā 7 passiuā ſm bug. Illi dicūt cū quib⁹ ego. q̄ gerūdiū descendit a x̄bo actiuo. passiuo. impsonali. neutro. cōi. 7 deponēti. Et si descēdit a x̄bo actiuo. exponit' p x̄bū actiuū. vt maiestr̄ legendū ē x̄ giliū. i. maiestr̄ dignū est legē x̄ gilū. Si x̄bo descendit a x̄bo passiuo. dz exponi p passiuū. vt maiestr̄ strū honorādū ē a discipul. i. maiestr̄ dignū ē honorari a discipulis. De ß plenius habes in tercia pte. vbi tractat' de speciebꝫ x̄borꝫ in ca. de gerūdio.

Gesa a gero ris. dr̄ ß gesa se. genus armor̄ qđ gallice dr̄ gisarma. vel cesa se. a cedēdo. Et gese vel cese gallorū. pila romanor̄. fuisse macedonū.

Gessemani interp̄tat' villa pinguissima. 7 acuit' in fi.

Gessen loc⁹ egypti in q̄ habitauit iacob. 7 acuit' in fi.

Gestatoriū rq. illud in quo aliq̄d portat'. vt feretrum 7 dr̄ a gesto as.

Gesticulor aris. lat⁹ sum. 7 in neu. ge. gesticulo as. idez qđ gestio is. 7 derivat' a gestus. 7 cor. cu.

Gestio is iui. ire. i. cupe 7 gestire. i. gestus facē. s. diūsis modis agitare. gaudere. luxuriari. lasciuire. diffluere. Sz gestire ppie maloꝝ ē. gaudē bonorū. Et derivat' a gest⁹ tus. tui. Jtē inuenit' ß gestio onis. 7 tūc derivat' a gero is.

Gestito as. i. freq̄nter gestare. Et est freq̄ntatiuus de gesto as. 7 cor. sti. formar'. n. de gesto as. statum. statu. a mutata in i. breuē. 7 u. in o. fit gestito as.

Gestiuncula le. di. pua gestio vel res aliq̄ minuta.

Gesto as. aui. i. freq̄nt' gerē. x̄bū freq̄n. 7 format' a gestu supio de gero is. u. i o. 7 a gesto dr̄ ß gestamē minis

Gestoriū rq. i. ferculū 7 dr̄ a gero is.

Gestuosus a gestus tus. dr̄ gestuosus sa. sum. i. flexibilis 7 diuersis modis agitabilis. vñ gestuose aduer. id est agiliter flexibiliter. 7 ß gestuositas atis.

Gestus a gero is. dr̄ gestus a. um. i. factus portat⁹. administratus. Et hic gestus tus. tui. i. actus vel corpor̄ agitatio. Jnuenit' 7 hoc gestū ti. p actu.

Getbe. i. gothi. post getuli dicti.

Getulia lie. q̄dā t̄ra. hinc getul⁹ la. lū. nomē gēnle. a q̄ getulic⁹ ca. cū. Et vt fert' getulia piscatores nō habet.

Gibberus ra. rum. qui sarcine nimis incūbit. sed succubit. 7 dr̄ a gibber. 7 scribit' p duplex b.

Gibbus bi. mas. ge. idē qđ struma. Sz struma ē tumor in pectore. gibbus in posteriori. s. in dorso. Qđ notat Junenal'. vbi dixit. Strumosuz atq; vtero pit' gibboq; tumētē. Et hinc gibbosus sa. sum. q̄ bz gibbū. sicut strumosus q̄ bz strumā. Et ppat' gibbosus sior. simus. vñ gibbose sius. sime. adu. 7 ß gibbositas atis. Jtem a gibb⁹ ß gibber bui⁹ gibberi. q̄ bz gibbū. vl poti⁹ ipse tumor. s. idē qđ gibbus. vñ gibberasius sa. sum. q̄ habet gibbez. q̄ pluribꝫ tumoribꝫ onerat'. 7 ppatur ſm bug. Quidā tn faciūt dr̄iam int' gibber 7 gibb⁹. vt pz in b x̄su. In dorso gibb⁹ in pectore gibber habet'.

Gigantens tea. teū. a gigas dr̄. Numeri. iij. ca. De genere giganteo. 7 pdu. penl'. vñ Ouid. Jamq; gigātes iniectam faucibꝫ etnā. Trāsierūt ꝛc.

Gigantbimachia chie. fe. ge. i. pugna gigantū aduersus deos. 7 ppo. a gigas 7 machia. i. pugna.

Gigas a gigno is. vl genit⁹ ppo. cū ge. qđ ē t̄ra. 7 dī ß 7 ß gigas gātis. 7 dicūt' gigātes q̄si gegātes. i. de terra geniti. vel dicūtur gigātes q̄si gegines. i. t̄rigenes. q: fil⁹ t̄re fabulose dicūt' fuisse Ge. n. t̄ra. gignes gen⁹ dr̄. Et bz gigas n. in obliq̄s. sed in ntō nō. vide in diamar. Et fac̄ gtūs pl'alis gigātiū. Formar'. n. ab ablatiuo singulari. e. mutata ī i. 7 addita um. vt gigāte gigātiū ciuitate ciuitatiū. Ūñ ſm vsum hmōi gti pl'ales. pferūt' p syncopā. vt ciuitatū gigantū.

Gigno a ge' qđ ē terra deriuat' gigno is. genui genitū. quia ex terra oīa gignūt'. Sed antiq̄ dicebāt geno genis. quā lr̄aturā adhuc seruamus in pterito 7 in oīib⁹ ab eo formatis. Gigno ppo. pgigno is nui. Gigno cū oīb⁹ suis cōpositis ē actiuū.

Gillo vel gello onis. dr̄ rusticus ineptus. q̄ alit' bacalis vel bacalaris vel lucalis dr̄.

Gymnas a gymnos quod est nudus dicitur gymnas

dis.pugna.lucta.cursus.q: solēt nudi exerceri in talibus ludis. Ūñ ħ gymnasiū sij.i.gymnas vel loc⁹ in q̄ fiebat. Añ.n.in loco alieno certātes cincti erāt ne nuderēt. Postea relaxato cingulo repēte ꝓstrat⁹ et exanimat⁹ ē q̄dā cūsor.q̄e ex cōcilij decreto archompo menes vt nudi ꝺeiceps exercitarēt ꝓmisit. Ex illo ꝺeinceps ceps gymnas et gymnasiuꝫ dictū ē.a nuditate q: iuuenes nudi exercēt ibi.vbi sola tm̄ verēda coopie bāt. Et binc facta trāslatōe studiū scolariū et mgrōꝝ ꝺr̄ gymas.et loc⁹ studij ꝺr̄ gymnasiū.et q̄nq̄ ip̄m studiū q: sicut in palestra corp⁹.sic in studio anim⁹ exercetur et binc accidit vt oim ꝓprie arciū exercitiū vel loc⁹ exercicij gymnasiū ꝺr̄.vt scola. Et vt dicūt q̄dā gymnasiū grece exercitiū vocat latie.7 hic gymnasiū ꝺr̄ generalis loc⁹ exercitiorꝝ. Nā et balnea et loca scolariū et cursorꝝ et athletarꝝ gymasia sūt.q: ibi boies in sue artis studio exerceant.

Gymnasiarches chiſ princeps ī gymnasio 7 ꝓponi.a gimnasiū et archos q̄ ē p̄nceps.

Gymnasiolū li.di.puū.gymnasiū.vl̄ puus loc⁹ studij vel puū studiū et cor.pnl̄.

Gymnasista ste.cō.ge.i.luctator vel palestrisator.et ꝺeriuatur a gymnas gymnadis.

Gymnasiū sij.in gymnas exponit̄.

Gymnia nie.fe.ge.exercitiū q̄ fiebat ī gymnasio.et ꝺr̄ a gymnas et hec gymnicia cie.idē q̄ gymnia.

Gymnicia in gymnia vide.

Gymnic⁹ ca.cū.ꝺr̄ a gymnas.vt gymnic⁹ ludus.7 est gymnic⁹ lud⁹ velocitatis et virīū gloria. Cuius q̄nq̄ sūt genera.s.saltus.curs⁹.iact⁹.virt⁹.7 luctatio.7 cor. pnl̄.gymnic⁹.

Gymnologizor gisis gisi gisisti.i.nuꝺ loq̄.vl̄ nuꝺ ratiocinari.et ꝓpo.a gymnos q̄ ē nud⁹ 7 logos ſmo vl̄ Gymnos grece latie ꝺr̄ nud⁹ et ẋtic̄ in la- ratio. tinū et ꝺr̄ gymnus gymna nū.

Gymnosophista ste.cō.ge.i.ꝺoctor vl̄ mgr̄ ī gymnasio. Et cōpo.a gymnos.vl̄ gymnasiū et sophista 7 hic gymnosophiste dicti sūt q̄dā philosophi. q̄ nuꝺ⁹ per opacas in die solitudines solebāt philosopbari.adhibētes tm̄ genitalibꝫ tegmina ad modū inuenū q̄ nudi exercebant̄ in cāpo. Ūñ b.biero.in epi.ad paulinū.c. v. Ut gymnosophistas 7 famosissimaꝫ solis mēsā vi- Gingina ne.ꝺr̄ a gigno gnis.q: ibi ꝺētes gi- ꝺeret. gnāt̄.gigina.n.ē caro vbi ꝺētes gignūt̄. vñ ginginarius ria riū.qꝺ ad ginginam ptinet.

Gyon loc⁹ ē vbi salomō fuit inūct⁹.vide in geon.

Gypsū psi.neu.ge.cognatū ē calci.et ē nomē grecum. Inde gypse⁹ psea pseū.ꝺe gypso existēs.vl̄ ad gypsuꝫ ptinēs.et gypso psas.i.gypso linire vñ gypsat⁹ ta tū. gypso linitus.

Giraculū li.ē illud cū q̄ pueri ludūt qꝺ ī sūmitate cāne vl̄ baculi voluit̄.et ꝺ vētū cū ipetu ꝺefert̄ 7 cor.cu.

Girgillus.a gir⁹ ri.ꝺr̄ ħ girill⁹ instrumētū femineum qꝺ alio noīe ꝺr̄ voluto rū.q: ẋtēꝺo in girū in ꝺe filia ꝺeuoluūt̄. Filū.n.ꝺe colo ducit̄ in fusū .a fuso in alabū vl̄ traductorīū.ab alabro in girgillū vl̄ ꝺeuolutorū.a girgillo in glomicellū.a glomicello in panū a pano in telā. Itē girgillus ē lignū mobile er funis ip̄u teū cū situla ꝺimittit̄ ad hauriēꝺū aquā.7 ꝺr̄ a girgillus quia in girū versat̄.

Giro ras raui.a gir⁹ ꝺr̄. Et ē girare in girū voluere vl̄ circūꝺare. Et ꝓpo. Cōgiro ras. Regiro ras. Et ē actiuū cū oībus suis cōpositis et ꝑꝺu.gi. Ūñ phisiologus. Nat⁹ nō vigilat ꝺñ sol se tercio girat.

Girouagor. A girus 7 vagor garis ꝓpo. girouagor garis.i.circūcirca vagari.vñ girouagus ga gū.i.errone⁹.instabilis.circūcirca.vagās.et cor.ua.

Girus ri.mas.ge.et ħ girū ri.inuenit̄.s.circūit⁹ curu⁹. Sit ē gen⁹ legumīs silē cimino in quātitate. ſ nigri coloris.et in pane ꝺulcorādo sparg̃it̄.vt ꝺic̄ glo. Gla

xrvij. Ut vt ꝺicūt medici.git calidū et siccū ē in scꝺo gradu.et ē git herba q̄ inē frumētū orit̄ et semē nigrū et q̄si triāgulū facit aliquātulū habēs amarituꝺinē.vir tutē hz ꝺissoluendi et ꝓsumēꝺi. Et est indeclinabile git.et acuit ur in fine.

G ante L

Glabell⁹ a glaber ꝺr̄ glabell⁹ la lū.i.nuꝺ⁹. sine pilis. vñ ħ glabella le.grana capitī q: nuda ē sine pilis.

Glaber bra bruꝫ.i.lenis facie.iberb̄ sine pilis.curialis nuꝺ⁹ l̄ timoros⁹.vñ Aug̃.ꝺe ci.ꝺei. Glabros inq̄t aut male barbatos videm⁹.

Glabrio onis.mas.ge.i.caluus vl̄ imberbis vl̄ timoro sus .et ꝺr̄ a glaber.

Glacie cula le.ꝺimi.pua.glacies.

Glacies gelu cōpo.cū aq̄ et ꝺr̄ ħ glacies cici.i.q̄si gelaq̄es.i.gelata aqua.vñ glacō as .i.glacie strīgere. Et ē actiuū cū oībꝫ suis ꝓpo.et ħ 7 ħ glacialis 7 ħ le.i.frigiꝺ⁹ glacie plen⁹. Ꝺe glacie ꝺic̄ tonat⁹. Mater me genuit eaꝺē mox gingnit̄ ex me.et signat̄ ꝑ ħ enigmatice aquā in glaciē ꝓcrescere.et eāꝺē rursus effluere.

Gladiator toris.in gladio as ē.

Gladiatorius in gladio as.ē.

Gladiatura re.in gladio as.exponit̄.

Gladio dias.ꝺr̄ a gladi⁹. Et ē gladiare ꝑ gladijs ꝺimicare.vñ ħ gladiator toris.q̄ gladio ꝺimicat.7 ē nomē cuiusꝺā officij qꝺ olim rome exercebat̄ i arena. Ūñ ħ gladiatura re.ars illa vl̄ ludus ille. Et gladiator⁹ ria riū.qꝺ ptinet ad gladiatores vl̄ qꝺ exercet̄ a gladiatore.vñ gladiator⁹ ensis.i.enſ gladiatoris.et gladiatorius ludus.q̄ exercet̄ a gladiatore. Itē gladio as.ꝓpo. cōgladio as.i.sil̄ gladiare. Digladio as.i.ꝺiuerſ modis gladiare. Itē gladio in hac significatōe cū suis cōpositis ē neu. Hz gladio as.i.gladio interficere in hac significatiōe cū oībꝫ suis ꝓpositis ē actiuū.

Gladiol⁹ li.ꝺi.pu⁹ gladi⁹. Gladiol⁹ et ꝺr̄ q̄ꝺā herba q: sit foliꝫs gladio silis tirso cubitali. floribꝫ pū purpureis

Gladius.a gula ꝺr̄ ħ Gladi⁹ ꝺij. Gladius generalit̄ ꝺr̄ ensis in ꝓlio. Hz ensis ferrū tm̄ ē.gladi⁹.ẋo totus. Hz ꝓprie ꝺr̄ gladi⁹.q̄si guladi⁹.q: gulā ꝺiuidit. Nā cetera mēbra securi magis solēt trūcari ſ gladio collū tm̄.7 ad ħ ꝓmū fact⁹ ē.7 ē etymologia. Et scias q̄ mucro.ensis gladius.spata sūt nomina synonyma..

Glādeo a glās ꝺis.ꝺr̄ glādeo ꝺes.ꝺui.i.glādes habere vel emittere.vñ Glādesco scis.incho. Itē a glans ꝺis ꝺeriuat̄ Glāde⁹ ꝺea ꝺeū.ꝺe glā ꝺe existēs vl̄ ad glāꝺē ptinēs.

Glādicula le.ꝺi.pua Glās et cor.pnl̄.

Glādiosus sa sū.glādijs abūꝺās.7 ꝺr̄ a glās ꝺis.

Glādula a Glās ꝺis.ꝺr̄ ħ Glādula le.et ħ glāꝺulū li. idē.s.ps inteſtinoꝝ vl̄ nod⁹ q̄ sub cute nascit̄ ex humorū abundantia et cor.pnl̄.

Glās ꝺis.fe.ge.ē fruct⁹ quercuuꝫ. Glādes etiā ꝺicūt masse plūbee facte ad modū glāꝺiū.q̄ ꝓiciūt̄ cū fūꝺis.

Glarea ree.i.argilla.s.terra humida.vl̄ lapilli qui q̄s fluuius trabit. Job.xxx. Aut sup glariā.

Glaucoma a glaucus ꝺr̄ ħ Glaucoma matis.qꝺ anti q̄ ꝺicebāt ħ Glaucoma me.i.macula in oc̄lo vl̄ nebula vl̄ caligo oc̄lorꝝ 7 obscuritas. Ūñ plaut⁹. Glaucomā oc̄lis obꝺuciem⁹ cūq̄ ita faciem⁹ vt qꝺ vīꝺet nevīꝺeat

Glauc⁹. Greci glaucū ꝺicūt albū.vñ ħ Glāc⁹ q̄ꝺā pisces.q: sit alb⁹.et Glauc⁹ ca cū.i.splēꝺiꝺ⁹.vt oc̄li glauci.i.splēꝺiꝺi.habēt.n.cāꝺorē admixtū viroꝝ.et Glaucus ca cū.i.subniger. Est.n.Glaucus colorꝝ ferrugine⁹ subniger.et Glauc⁹ viriꝺis et flau⁹. Glaucus q̄ alb⁹. splēꝺiꝺ⁹ subniger.rube⁹.flau⁹ viriꝺis ꝺr̄.q̄ Glaucus ꝺr̄ alb⁹.vl̄ splēꝺiꝺ⁹.vl̄ flau⁹.tractuꝫ est a greco .q̄ ẋo glauc⁹ ꝺr viriꝺis vl̄ subniger tractū ē a Glauco q̄ ꝺr̄ ꝺe⁹ maris. Nā color maris viriꝺis et subniger ē. et cōpatur.a Glaucus ꝺr̄ ħ glaucitas tatis .et ħ Glauce-

do dinis.
Gleba be.fe.ge.i.durus cespes cū berba.ꝛ dr̄ a globꝫ qꝛ sit qsi globꝫ.vn̄ ℔ glebula le.et glebella le.di.ꝛ glebosus sa sū.et inde bec glebositas tatis. Jtē a gleba ℔ glebo onis.i.rusticus aratoꝛ.
Gliceriū a glicin dr̄ ℔ gliceriū fe.ge.ꝑriū nomē mulieris.cā adulatiōis et blādimēti. qdā diminutiōe impositū vt mea gliceriū qsi mea dulcicula. Et ē tale nomē voce neu.ge.significatiōe ꝓno fe. Et i declinatōne assumit articulū fe.qꝛ qlitas vocis eēntiā rei ñ mutat.
Glicin vel glicon grece latīe dr̄ dulce.
Glirius a glis ris.dr̄ glirꝰ ria riū.et gliricus ca cū.id ē stupidꝰ torpēs.somnolētus q̄ mltū dormit. Glirꝰ ria riū.etiā dr̄ de glire factus vl̄ ad glirē ptinēs.
Glis a glisco cis.deriuat℞ ℔ glis ris.qddā genꝰ muriꝫ qō mltū dormit.et dr̄ sic.qꝛ somnꝰ fac̄ glires pingues ꝛ crescere.tota.n.hyeme dormiūt et qsi mortui existūt estate reuiuiscūt. Et a glisco dr̄ glis glissis.i.cardu⁹ q̄ aliter dr̄ lapa. Jtē a glisco bec glis tis.terra argillosa De bis trib⁹ dr̄ Glis aīal glis ra tenax glis lapa vō℞ Ris ꝑmū.glit̄ tenet altera.ra cia glissis. Ris aīal.t̄ ra tenax.sis lapa vocat℞. Hic aīal.℔ ra tenax.℔ lapa vocat℞. Sic genꝰ et nomē cognoscit℞ gtās. Jtē a glisco ℔ glis glidis.i.muffa panis vel vini.
Glisco a glicin qō ē dulce dr̄ glisco sc̄t.q̄.n.dulcia sūt desiderare solemꝰ. Gliscere.n.ē cupe.vl̄ desiderare.resplēdere crescere.ardescere.pinguescē.tumescere.supbire vel indignari. Glisco cū suis ꝓno.si q̄ bꝫ ē neutꝫ Pro desiderare ꝓno ē actiuū et caret ꝑterito et supino ꝑm vsū.dꝫ tn̄ ꝑm analogiā facere gliui glitū. Et format℞ a ꝑnti sco in vi.ꝑteritū cōuersa et supn̄.a ꝑterito vi in tū.sicut et n osco vi.tū.
Glissosus sa sū.i.laposus. vel lapa seu glisse plenus et dr̄ a glis glissis.
Gliteus tea teū.i.terreꝰ et dr̄ a glis glit̄.
Glitosus sa sū.i.argillosus.ꝛ dr̄ a glis glit̄.
Globo bas.baui.dr̄ a globꝫ.et est globare.acernare. cumulare.rotundare.solitare.ꝓspirare.globosū facē. Vn̄ globatiꝫ adu.i.cumulatim.spissim. Globo ꝓponit℞ Agglobo bas. Cōglobo bas.vn̄ cōglobatiꝫ adu. i.spissiꝫ.cumulatiꝫ. Globo et oīa ei⁹ ꝓpo.sūt actiua.ꝛ cor.glo.qō patet in ℔ ꝓsu. Hinc globata pila fertur. glomerataq̄ fila.
Globus bi.mas.ge. Et bic glomꝰ mi.ꝛ hoc glomꝰris. dr̄ glomus meris.ē coadunatio et glomeratō filoꝝ. Glomꝰ mi.ē illud idē vel circulꝰ. Globꝫ ꝓno ē aliaꝝ rerū coadūatio et cumulꝰ. Tamē ꝑprie dr̄ globꝫ q̄dlibet solidū et rotūdū.s.solida rotūditas habens tres eq̄les dimēsiones vt mūdus. Vn̄ mundus ꝑprie dr̄ globꝫ vl̄ globatꝰ. Vn̄ martial℞. Undꝰ genitꝰ ex q̄tuoꝛ elemētis idēq̄ totꝰ in modū spere globatꝰ. Jtē a globꝫ globosus sas sū.ꝛ cōpat℞. Unde bec globositas tatis.
Glomero ras rani.rare.i.cumulare.adunare. acernare.vn̄ glomeratim adu.i.cumulatim.adunatim.ꝛ cōponit℞. Agglomero ras. Cōglomero ras. Deglomero as.i.deuoluere.glomos destruere. Eglomero ras.ī eodē sensu. Jtē inglomero.ras.intꝰ vel valde glomerare. Glomero ꝛ omnia eius composita sunt actiua.ꝛ cor.pnt̄.siue me.et deriuat℞ glomero ras.a Glomꝰ meris.ꝑm Hug.et ponuntur tales versus in Grecismo. Cōgeries lapidū sit tibi glomeratio fili. Lignoꝝ ꝓno ꝑprie dr̄ ee strues.
Glomus mi.vl̄ glomeris in globꝫ exponit℞.
Gloria a claros dr̄ bec gloria glorie.i.freq̄ns fama cū laude. Et dr̄ gloria quasi claria a frequētia claritatis. g ꝑc.et o.ꝑ a.vl̄ dr̄ gloria quasi glauria.i.gerens lauream.et ē etymo. Jnde glorioſus sa sū.et cōpat℞.vn̄ bec gloriositas tatis.et ꝓno.ingloriosus sa sū.quia sit sine gloria.i.triūpbis.et ingloriosus.i.imemoꝛ glorie. Jtē a gloria glorioꝛ aris.et ꝓno. Cōglorioꝛ aris.
Glorifico cas caui care.ꝓbū actiuū gloriosū facere.ꝛ cōpo.a gloria et facio.
Gloriola le.dimi.pua gloria.
Glos tis.fe.ge.i.cognata. Hꝫ glos ris.i.flos. Hꝫ glos glossis ē lignū putridū. Vn̄ ꝓsus. Glos ris flos ē.glos tis.femia fratr̄. Glos glossis lignū vetꝰ ē de nocte se.
Glosa se.dr̄ a glossa qō ē lingua. Et distat renū. int℞ cōmētū glosaꝫ trāslatiōem et textū. Cōmētū expositio ē ꝓbozū iunctura non considerans sed tm̄ sensuꝫ deseruit.n.expositioni sententie alicuius libri. et non constructioni litere. Accipitur tamen quandoq̄ commentū largius scilicet ꝓ quolibet libro.et tūc sic diffinitur. Commentum est plurimoꝛum studio vel doctrina in mente habitoꝛum in vnum collectio.vt dicit in commentum. Glosa est expositio litere et ipsius sententie.que non solum sententiam sed etiam verba attendit.vel Glosa est expositio sententie literam continuans et exponens.vnde dicitur glosa quasi glossa id est lingua.quia tanq̄ lingua doctoris adesset et exponeret.sic litere exponende insistit et sensum enucleat. Translatio est expositio sententie per aliaꝝ linguā Textus est liber ipsius doctoris.continens tractatuꝫ sine litere vel sententie expositione. Vel textus est ipse tractatus vel liber sine expositione litere vel sententie.a glosa dr̄ ℔ glosula le.di.i.pua glosa.ꝛ glosso sas. et glosulo las.ambo actiua cum suis cōpo. Et glosarius ria riū.q̄ glosat vel qui glosat℞.
Glossa se.i. lingua.ꝛ cōponit℞ cū bos.et cinos.ꝛ agnꝰ et dicit℞ ℔ buglossa se.et ℔ cinoglossa se.ꝛ ℔ agniglossa se.herbe sunt qsi bouis lingua.ꝛ canis lingua.et agni lingua.vel in forma.quia sunt formate vt ille lingue. vl̄ in tactu vl̄ aspitate.ꝛ pducit ꝑmā glossa. geminat em̄s. Unde qdā. Osse caret glossa ꝙ quā frangūt et ossa.
Glossula le.dimi.pua glossa.
Glunio nis mui nire.vn̄ ℔ glunitꝰ tus.porcoꝝ clamoꝛ ē.et ꝑdu.glu.vnde qdā. Hinnit equus.glunit porcꝰ. pipiat q̄ nisus.
Gluten a glutio tis.dr̄ ℔ glutē nis.ra tenax.vtilis ad ꝓpages nauiū et aliozū vasozū.qō et bitumē minis.dr̄ vnde glutinꝰ nea neū.de glutine exns. vel ad gluten ptinens.et glutinosus sa sū.i.plenꝰ glutine vl̄ tenax.
Glutinū.a glutē dr̄ ℔ glutinū ni.vn̄ ℔ glutinariū rij. idē qō glutinū.q̄q̄d cōiungit scilicet vinculū. Proprie tamē glutinū ē illud tenax.qō fit de glutie ad aliquid liniendum.et a glutinū deriuatur glutino nas.i. cōiungere.glutino colligare.vnde glutinat℞ ꝛ glutinatim adu.i.cōiunctim. Et cōpo.a glutino' nas.i.adiungere.alligare. Jtē ꝓglutino nas.i.ꝓiūgere glutino.itē Reglutino nas.i.iteꝝ ꝓiūgere. Et ē glutio actiuū cū oīb⁹ suis ꝓpo.et cor.ti.vn̄ in aurora dr̄. Inuiscat limꝰ sic et ex glutino qdā. Hiero.in epla ad paulinuꝫ.ca.j. dic̄. Et xp̄i glutino copulata.
Glutio a gula dr̄ glutio tis.tini.vl̄ glutij.ꝑ syncopaꝫ Et ē glutire absorbere.vorare.comedere.et ꝓpo.cuꝫ con et dicit℞ ꝓglutio tis.i.simul glutire. Jteꝫ deglutio tis.i.valde vel deorsum glutire.vel a Gula iam ingulatum emittere. Et in eodē sensu eglutio tis. Jtē inglutio is. Introglutio tis.i.intꝰ vel intro glutire. Jtē preglutio tis.i.ante glutire. Jtē reglutio tis.i.iteꝝ glutire.vel retro a gula ejcere. Jtē trāsglutio tis.i.vlē glutire. Glutio neu.ē cū omnibus suis cōpositis. et ꝑdu. glu.vnde qdam. Que quasi deglutit quem secum ad tartara ducit.et scribitur per t.glutio.qō patet per secundam personam.et facit preteritum glutiui vl̄ glutij.ꝑ syncopam.
Gluto onis.mas.ge.i.leccatoꝛ vel deuoratoꝛ. Et dr̄ a glutio tis.vel gluto quasi gulato.a gula.

De litera

G ante N

Gnarus ra rū. i. sciēs. perit⁹. doct⁹. s. q̄ ex arte scit q̄lit aliq̄d fiat. vel sit faciēdū. vl q̄lit fieri debeat. siue illud faciat siue nō. et dicit gnar⁹ ꝑ nar⁹. et apponit g. ꝙ ꝑthesim. vide etiā in ignarus.

Gnat⁹ ti. i. filius. q̄si generat⁹. Et ß gnata. i. filia. q̄si generata. ⁊ apponit ibi g. ꝙ ꝑthesiz. vide etiā i natus.

Gnaunsua. u ū. ꝑ naunus. ⁊ apponit ibi g. ꝙ ꝑthesim. vide etiā in naunus

Gnidus di. gnido insula ē. de qua i actib⁹. xxvij. Et vir deuenissemus circa gnidū.

G ante D

Golgatha syr ē. et interp̄tat caluaria. nō ob caput. vel caluiciū ade. qđ mētiūt ibi sepultū. ß obiectio nem dānator. Joan. xix. Hebraice golgatha. ⁊ acuitur in fine.

Golias golie. ꝑriū nomē cuiusdā philistei. quē interfecit david. de q̄ i aurora dī. Exigu⁹ magnū vicit puer ille goliā. Allegorice david interfecit goliā. i. xp̄s dya-

Gomor mēsura ē antiq̄ cōtinēs q̄nq̄z sexta- bolū. nos. et accipitur in fine.

G ante R

Grabatū gra. grece latine dī caput. vñ ß grabatū ti. reclinatorii capitis susceptō. Et vī ꝙponi a gra. et batim qđ ē gdus. s. ad qđ gdimur. vt ibi caput reclinem⁹. genus ē lecti. et pdu. pnl. Inuenit etiā ß gbatū ꝑ gremio. et cor. pnl. Unde ⁊sus. Pro gremio grabatū. ꝑ lecto pone grabatū.

Gracul⁹ lia. garrio ris. nō sic q̄dā dicūt. q. gregativo lat. cū sit manifestū eos ex voce garrulitatis nūcupari ē. n. loq̄cissimū gen⁹ aial. et vocib⁹ iportunū. ⁊ cor. cu.

Gradale lis. dī a gdus. q. gdatiz canit⁹ p⁹ resp̄soriū ꝑm bug. q̄dā tñ dicūt graduale lis.

Gradari⁹ rij. i. palefred⁹. et dī a gdus. Et describitur sic. Gradari⁹ ē equ⁹ moll incess⁹ sine successatura initēs ⁊ incedēs. Et gradari⁹ ria riū. qđ fit gradatim.

Gradatio ē q̄dā color rhetoric⁹. de q̄ dixi i q̄rta ꝑte in ca. de coloribꝫ rhe.

Grador deris gress⁹ sū gdi. i. vado. ⁊ ꝙpo. cū ꝑpositō nibꝫ. ⁊ dī. Aggredior deris. Aggredior deris. Congredior deris. Egredior deris. Ingredior. Progredior qđ ⁊ pgdior inuenit. Preter gredior. Regredior. Trāsgredior. Gradior cū oibꝫ suis ꝙpo. ē deponē. et mutāt a. simplicis i e. ꝑter aggredior. ⁊ pgradior. et oia faciunt supinū in gressū. et sicut ⁊ simplex. Itē gradior et eius ꝙposita cor. bāc syllabā gra. vl gre.

Gradi⁹ a grad⁹ dī ß gradin⁹ ni. i. mars. q. gdatiz ire dic ad bellū. l gradin⁹ a gradin qđ ē vibratō baste vl gradiuus dī q̄si gratō diuus. i. potēs de⁹.

Grado das. dani. dare. i. gradibꝫ ornare. vl ꝑ grad⁹ ducere. et dī a grad⁹. ⁊ ꝙpo. cū de. ⁊ dī degrado das. i. gradus destruere. vl a gradu remouere deponē a gradu dignitatis. Itē cū re. et dī regrado das. i. degradare vl degradatū in gradū restituere. Itē cū retro. ⁊ dī retrogrador daris. dari. i. retro ire vl gradi retro. Grado das. cū oibꝫ suis cōpo. ē actiuuz ꝑter regrador daris. qđ ē depo. et absolutū. et oia cor. gra.

Grad⁹ a gradior deris. et dī ß grad⁹ dus. dui. s. idem ꝙđ ascēdit ad altare vl ad pulpitū vl ad aliū locum

Grad⁹ etiā ē stat⁹ et ꝑprie dignitatiz et grad⁹ ē iter ordinatū. Unū gradatiz. i. ꝑ grad⁹. et cor. gra. Unū q̄daz Mutat nupta genus. ß generata gradū. Quō grad⁹ ꝑm decretistas ꝙputētur. dixi in cōsanguinitas.

Grāma me. grece latine dī linea. Unū greci dicūt hoc grāmaton. i. lra. Et ß grāma matis. ꝑ codē. et dī a linea. q. lineatiz fiūt lre. i. q̄busdā lineis ⁊ ꝑtractiōibus. Grāmaton vertit in latinū. et dī ß grāmatuz ti. i. lra.

G ante R

Unū theodol⁹. Grecor ꝑm⁹ vestigat grāmata cadm⁹ et hinc grāmat⁹ q̄ sumit initiū legēdi. vl qui paginas legere potest.

Grāmatica. A grāmatō. vl a grāma qđ ē lra dī ß grāmatica ce. q̄si lralis scia nō a ꝑma ꝑte sui. q. ꝑmo tractat de lris. ß ꝑ effectū. q. efficit lratū. Unū et sic describitur. Grāmatica ē scia recte scribēdi. recte pnūciādi recte ꝓstruēdi gnara. Docet. n. ß ars. recte scribere. sine q̄ nō ē habere pfectiōem isti⁹ artis. Nec tñ ob ß iniungo scribēdi officiū artificij hui⁹ art⁹. ß poti⁹ scribē di sciam. Optet. n. vt scias cognoscere figuras. ⁊ q̄lit debeant fieri. et q̄ cui sit vl q̄ nō sit ꝑponēda vl suppo nēda. et oīno figuras elegant et artificiose coaptare. ⁊ ß q̄dē necessariū ē ß nō sufficiēs. sic nec alia duo q̄ restāt. q̄ ad hui⁹ art⁹ q̄ ꝑfectiōem exigunt. s. recte scire pnūciare ⁊ recte cōstruere. ex q̄bꝫ oibꝫ q̄si integlit ß ars cōsistit q. aūt dī grāmatica. q̄si grāmator theca. i. lrar⁹ repositoriū. etymo. ē. et hic grāmatic⁹ ca cū. i. ptitnēs ad grāmaticā. vl grāmatica instruct⁹. ⁊ ꝙpat grāmatic⁹ ciō. cissim⁹. vñ grāmatice. ci⁹. sime. adū. ⁊ grāmatizo tizas. i. grāmatice loq̄. Ul ꝑm q̄sdā grāmatica ē scia recte scribēdi recte loq̄ndi origo et fundamētum oīm liberaliū artiū. Cōsistit aūt ß ars ꝑncipaliter ꝓ ratiōe q̄tuor rer. s. lre syllabe. dictiōis. et oratiōis pfe-

Gramē mis. neu. cte. et scribit ꝑdēca oia ꝑ dno m. ge. a germino nas. dī. Et pōt gmen dici q̄libꝫ herba. q. germinet sicut robur oīs ligni cutis ⁊ spēs. q. sit firmissima. Spāliter tñ ē q̄daz herba q̄ nascit ex hūano sanguine. et etiā quedā alia herba q̄ etiā mortua recēti herba renascit. et vulgo ita vocatur. et dī sic. quia multū germinādo mltiplicet. vl dī a situ. s. ab agro. q. plurimor agror sit. Unū ⁊ ipsū greci agreste nūcupauerūt. Quōz etiā inuenit ꝑ radice talis herbe. Itē a gramē dī gramine⁹ nea. neū. qđ totū ē ex gramine. vel qđ ad gramē ptinz. et graminos⁹ sa sū. qđ gramīe abundat. vt loc⁹. et ꝙpat. Itē a gramē dī gramino nas. nani nare. q̄si gramia colligere. vl gramie iplere. ⁊ cōponitur Cōgramino nas. et Degramīo nas. i. gramina euellē. Itē ingramino nas. i. gramine iplere. et sunt neu. oīa. et a gramino nas dī gramineo nes. n ui. i. esse vel fieri graminosū et hinc gramineſco inchoatiuū. et cor. p̄dicta oīa mi.

Gramino nas. in gramē exponit.

Grādeo. a grādis dī grandeo des. dui. i. esse vl fieri grādē. vñ grādesco scis inchoati.

Grāden⁹ na nū. pnl. ꝑdu. i grādis eui. s. sener. Et cōponit a grāde ⁊ cuñ. Unū innocēti⁹. lxxvij. di. Quicūqz in ⁊bo grāde une. ⁊c

Grādiloqu⁹ qua. quū. i. grādia loquēs. A grādis ⁊ loquor ꝙpo. et cor. pnl. siue lo.

Grādino nas. pnl. cor. ī grādo ē.

Grādis. i. magnus. Dz grādis ad corp⁹. Magnus ad aiam refertur. et declinat ß et ß grādis ⁊ ß de. et facit acc̄s pluralis grādes vl grādis. Et ꝙpat grādis dior. dissim⁹. vñ grāditer dius. sime. adū. Et ß grandītudo dinis. ⁊ ß grāditas tatis. Grādis cōponit Pergrandis. Tamgrādis. Egrādis. i. valde grādis Grādeuus ua. nū. Grādiloqu⁹ qua. quū. Grādison⁹ na. nū. i. grandia sonās. et ꝙpo. a Grādis. et sono nas. et cor. so. grādisonus.

Grādison⁹ na nū. in Grādis vide.

Grāditudo dinis. in Grādis ē.

Grādiuscul⁹ la. lū. pnl. cor. i. aliq̄ntulū grādis. ⁊ formatur ab ß ꝙpatiuo grādi⁹. addita cul⁹ la lū. sicut et maiuscul⁹. et silia.

Grādo a grādis dī Grādo dīs. q̄si grandis data. vel grādo deriuat a granū ni. ꝑpter similitudinē. et inde grādine⁹ nea. neū. et grādinosus sa sū. Et grādino nas i. grādinem emittere. vl grādine pcutere. deuastare. ⁊ cor. di. Unū in aurora. dī Carnis luxuriā grādinat ira

rei. Et scias q grādo frequētius fit in tpe calido q̄ in tpe frigido. q: tp̄s calidū simile ē loco calido. ⁊ tp̄s frigidū sile ē loco frigido in causādo materiā nubis calidissime. Cui⁹ q̄dē cā ē. q: calor frigori ꝓtrari⁹ ē. Et iō sic frigus spissat nubē. ita caliduz distrahit. ⁊ segregat eā. et p̄bet eā vndiq; apertā frigori ad ingrediēdū. sic et corpa rare substātie et porose facilius m'to frigore ledūt q̄ corpa spissa et crassa q̄ paucos et strictos habēt poros. Cū corpa mulierū min⁹ ledūt frigore q̄ virox. ⁊ flegmaticox min⁹ q̄ colericox vl' sanguineoz. Ex caliditate ḡ nubis apit nubes ⁊ recipit frig⁹ ad interiora nubis. In hora aūt caliditatis calor ē vndiq; expressus i aere. ⁊ iō totū frig⁹ ab aere expellit ad vnū locū et vehemēt m'tiplicat qō m'tiplicatū totū in nubē ingredit. ⁊ ꝓgelat aquā ei⁹ in grandinē. Hz i tēpibus frigidis. frigus dispsuz ē i aere toto. et ideo nusq̄ multiplicat. Cū loc⁹ ꝑti⁹ nubiby nō hz tūc frig⁹ nisi ꝓmuni aeri. nisi ꝓtingat forte per hoc accidēs. s. q̄ calidis vaporiby replētiby vndiq; aerē frig⁹ ad locū nubiū expelleret. Tūc.n. pōt generari in hyeme grando Hz pōt ee dubiū q̄re nō generat tūc grādo frequēti⁹ in estate. cū hoc tp̄s sit calidissimū. Et q̄re nō frequentius generat in autūno. cū autūnus p̄m solis motū eq̄lis sit ꝓpinq̄tati solis. sicut ē tp̄s vernū. Cui⁹ cā est. q: in estate calor solis tūc fortis existēs plus p̄m naturaz ꝓsumit de humore q̄ eleuet. ⁊ iō tūc exiccat t'rā ⁊ aerē et inducit maturitatē fructiby. et iō p̄scindit p̄m plurimū materia grādinis ⁊ aliaz humidaz impssionū. In autūno aūt p̄cedēs estas exiccauit locū aeris ⁊ terram ita q̄ tempanit frigus antūni. sic q̄ non pōt inducere paulatim humore humidū ad mitigādū siccū qō estas induxit. Hz in vere calor veris inuenit in supficie terre natās humidū qō frigus hyemis induxit. tū ex pluuijs. tū ex cōuersiōe aeris i aquā. tū etiā exhmendo ex terra. ⁊ iō tūc agit in humidū et facit multā materiam vapox humidox. Itē nota q̄ grādo cadēs ñ solū destruit fructus quos inuenit. ꝑ etiā impedit fertilitatez terre insequēti āno. ⁊ ea q̄ pcutit reddit inutilia. intātū q̄ etiā iumēta ñ delectabiliť accipiūt ea i cibū. qō ñ fac gutta mag̃. ⁊ hz iō. q: frig⁹ m'tū ē i grādie. Frigus aūt ē q̄litas mortificatiua. et hz virt⁹ manet in aq̄. q̄ liq̄facta in grādine humefacit terraz. et impedit fertilitatē ei⁹. et infusa fructiby extinguit in eis calidū naturale digerēs humidū nutrimētale fructuū. ⁊ iō crudū remanēs generat iumētis abominatiōem et illa xtus bene durat p totū annū. ḡ ꝛc. Gutta aūt mag̃ cū sit calida. totū facit oppositū q̄n sola venit. ita q̄ grādo cā ñ sequit. Est.n. ipa bone ꝓmixtōis cū aero et subtili terrestri. et hz multū in se de calore vaporis de quo fit. et iō optime infūdit terrā. et si ledit aliqs fruct⁹ teneros hoc nō facit nisi ex vi percussiōis.

Graneo. a grano nas. dī graneo nes. nui. i. habere vl' emittere grana. Cū granesco scis. incho.

Grano nas. in granū exponit'.

Granū. a grādis dī hz granū ni. q: crescēdo grāde efficitur. et ē generale cum libz semis. Per excellētiaz tm frumētū dī granū. Cū hz granulū li. et hoc granellum li. dimi. et hz granariū rij. loc⁹ vbi granū reponit'. Itē a granū dī grano nas. aui. are. i. granis iplere. ⁊ ꝓponitur cū p̄positiōiby cō. de. e. in. et dī cōgrano nas. Degrano as. i. grana excutē. vl' auferre. Egrano nas. idē qō degrano. Ingrano nas. i. intus granare. vl' grana in horrea immittere. ⁊ reponere. Grano ⁊ ei⁹ ꝓposita sūt actiua. et ꝓducūt hāc syllabā gra.

Graphia. a grāma vl' grāmaton apō grecos. dī graphos. i. scriptor. Cū graphia. i. scriptura. et grapho phas. i. scribo bis. scripsi ⁊ ꝓponit' apud grecos. Cata grapho phas. i. trāscribo trāscripsi. et sunt diuerse p̄positiōes cate et cata. et ita ē alia cōpositio i ꝓterito. alia in p̄nti. Aliter.n. iūctura cōpositiōis ns maneret. immobilis, qō ꝑs. asserit apte. et a grapho hz graphus id ē scriptor. et acuit pnt'. graphia.

Graphius. a graphia dī hz graphi⁹ phij. et hz ḡphius phij. i. stilus cū quo scribit' in cera.

Graphus phi. in ḡphia vide.

Grasso: sāris. sat⁹ sum. a ḡdior veris. et ē grassare invadere ꝓpetrare. latrocinari. p̄dari. impugnare. Propie grassari ē crudelit' gradi. et dī sic ab impetu gradiēdi. vt dicat' grassari. q̄si cū impetu gradi. ad crudeliter agendū. Cū grassator q̄ crudelit' agit. latro. p̄dator. sequiēs crudelit' ⁊ homicida. Et ponit' grassari q̄nq̄ ꝓ niti vel conari. Vide ergo ne ponas grassari ꝓ crassari. et ecōuerso. In scdo regū. ca. vltio dī. vt cessset indignatio que grassat' in ꝓplo. i. que deuastat vel crudeliter graditur.

Grates gratiū fe. ge. i. grē. Hz grates deo agūt'. Hra vero hominiby. Hz hoc sepe corrūpit' apud autores. gie. n. sepe referūt' deo. grates hominiby. et dī grates a grā.

Gratia gratie dī a gratis. Et ē grā donū vl' donatō amor. Et dī grā q̄si gratisdata. Cū hz gtiola le. dimi. qua gia. et gratiosus sa. sū. i. grā plen⁹. Et cōpat' gratiosius sior: simus. et inde gratiose sius sime adū. ⁊ hec gratiositas tatis. Et cōpo. ingratiosus sa. sū. i. nō gratiosus. et similit' cōpat'. Et dī ꝓprie gratiosus q̄ plus vnicuiq; q̄ mereat' tribuit. Quare vni non dent' oēs gratie. habes in xtus. Hic nota q̄ ē gia gratisdata. vt bene legere. cātare. p̄dicare. et silia. et hmōi grē nō dant' oēs vni. imo vt dicit apls. Diuisiones gratiaū sūt. alij dat' p̄mo sapie. alij p̄mo scie. alij genera linguarū ꝛc. Et ē grā gratūfaciēs. ⁊ circa hāc pōt q̄ri. An detur p̄m capacitatē virū naturaliū. Ad hz dico. q̄ mēsura p̄z q̄nā dat' grā gratūfaciēs. vl' cantas ē chapacitas ipius aie que ē ex natura simul. et dispositiōe. que ē p conatū opum. Et q: p̄m eūdē conatū opuz magis disponitur natura melior:. Ideo que habet meliora naturalia. dum sit par conatus magis recipit de pfectionib infusis. et que habet peiora naturalia. q̄nq̄ magis recipit si assit maior: conatus. Itē scias q̄ ē gratia opans et coopās. siue p̄uenies et subsequēs. Hra operans p̄pat hominis volūtatē vt velit bonuz. Hra xo coopans adiuuat ne frustra velit. Utrāq; grām vt dicit Aug̃. s. p̄uenientem et subsequētem. i. opantez ⁊ cooperantē. Apostolus cōmendans dixit. Nō est volentis nec currētis. ꝑ miserētis dei. Nō.n. iō de⁹ miseret alicuius quia voluit ⁊ cucurrit. sed ideo voluit et cucurrit. q: miser⁹ ē ei de⁹. Parat'.n. volūtas hominis a deo. et a dño gressus hois dirigit'. Iōq; cōgrue ait apls. non ē volentis nec currentis. sed dei miserantis Nō q: hz sine volūtate nra agat'. sed quia nostra volūtas nil boni agit. nisi diuinitus adiuuet'. vñ apls alibi dic'. Nō ego ꝑ grā dei mecū. Non iō dicit q: nil boni agebat. ꝑ q: nil boni ageret si illa non adiuuaret et vī q̄busdā non irrationabiliť. quia vna eadē sit grā ⁊ donū. eadez xtus que opatur et coopatur. ꝑ ꝓpter eius diuersos effectus dī operans et cooperans. Operans em̄ dī inquātū p̄pat et liberat volūtatem hominis vt bonū velit. Coopans inq̄tum eādē adiuuat ne frustra velit. s. vt opus faciat bonū. Ipa.n. gratia non est ociosa. sed meret' augeri. vt aucta mereat' et pfici. Et scias q̄ grā sonat formaliter vt dicā in sacramētū. Itē volo te scire q̄ grārū actio ē inuitatio ad plus dāduz. Utrū homo sine gratia possit non peccare. dicam in pecco cas.

Gratificor: caris. catus sum. ex gratus ta tum. ⁊ facio ꝓpo. Et ē gratificari gaudere vl' grās agere vl' gtūfacere. vel equipare. vñ gratificus ca. cū. i. gratis vel gratūfaciēs. Propie aūt dicit' gratificus q̄ facit bonum gratis. Gratiosus qui plus vnicuiq; q̄ mereatur tribuit. gratus tm̄ aio. gratificus et aio et corpe dicitur. penul. gratificor: cor. s. fi.

Gratis aduerbiuz qualitatis. s. sponte sine causa sine

spe remuneratiõis.sine pcio
Grator taris.in gratulor vide.
Gratuite et gratuito.in gratuit⁹ vide.
Gratuit⁹.a grat⁹ dr̃ gratuitus ta tũ.i. gratisdatus et habit⁹.vñ gratuite adu.i.gratis sponte.et sine cã.p q̃ inuentur qñq; gratuito ablatiu⁹ vl dtũs positus aduerbialiter.
Gratulor.a gratus ta tũ.dr̃ gratulor latus sũ.et gratulor taris.in eodẽ sẽsu.i.gaudere vl gr̃as agere.vñ hoc gratulamẽ minis.et gratulabũd⁹ da dũ.i.letus vl leta bund⁹.z gratulãr.i.letãr et cor.pdicta tu.
Gratus.a gr̃a dr̃ grat⁹ ta tũ.et signat tria.Mã grat⁹ i.gr̃am hũas.gratios⁹.acceptabl⁹.placit⁹.et grat⁹ jd ẽ memor bñficij.et grat⁹.i.remunerat⁹.et ꝓpar gratus tior sim⁹.Vñ grate tr sime.adũ.et h gratitudo dinis Et ꝓponit ingrat⁹.i.nõ grat⁹.et dr̃ grat⁹ q̃si gr̃e datus.et ẽ etymologia.et pdu.pmã.Vñ horati⁹.Grata supueniet que nõ sperabit hora.
Grauascellus li.mas.ge.aliq̃ntulũ grauis.z dr̃ a gũis Grauco ues.in grauis vide.
Grauidus da dũ.in grauis ẽ.
Grauis.a grãdis deriuat h z h grauis z h ue.qr q̃ grãdia sũt grauia solẽt eẽ.et ẽ graue de natura.ß grauidũ de accidẽti.i.fecũditate.vt arbor grauida pomis.mulier grauida fetu.Itẽ graues dicim⁹ autẽticos venerabiles.Vñ et ꝓptibiles leues dicim⁹.Et dr̃ grauis p cõsilio z cõstãtia.qr nõ leui motu dissilit.z fira ꝓstãcie grauitate consistit.Et cõpar grauis uior uissim⁹ Vñ graniter ponderose.vehemẽr moleste.grauius sime.adũ.et h grauitudo.Et h grauitas.i.firmitas.venerabilitas.maiestas.et h grauedo dis.Grauitas ex põdere animi et snia ꝓstat.Hz grauedo vel grauitudo corꝑis ẽ.Itẽ q̃nta hois etas dr̃ grauitas q̃ ẽ declinatio a iuẽtute in senectutẽ.necdũ senect⁹.ß iã nõ iuuent⁹.Itẽ a grauis dr̃ grauo uas.Vñ grauco ues.i. eẽ vl fieri grauẽ.et hinc grauesco scz.inchoa.Grauo ꝓpo.Aggrauo uas.Cõgrauo uas.Degrauo uas.i. valde grauare vl deor sũ.vl exonerare alleuiare.Ingũo as.Ingrauat aliq̃s pondere alieno.ß grauat suo.
Pregrauo uas.i.paltis grauare.Grauo et ei⁹ ꝓposita actiua sũt.z cor.hãc syllabã gra.vñ psp.Alla aia ẽ q̃ nõ mortalia carne grauet.Itẽ a grauis grauidus da dũ.Grauida ẽ q̃ ẽ ꝓrima ptui.qr iã grauet.Pregnãs ꝙo q̃ cõcepit.Grauid⁹ ꝓpar dior.sim⁹ vñ h grauiditas tatis.et Grauido das.ꝙbũ actiuũ et cor.pnl.
Gravis mlta signat.vt ptz i hȳs ꝙsib.Põd⁹ psona vir lectio femia pgnãs.Qd̃q molestat dr̃ eẽ gũe.Et ꝓpo.gravis.Egravis.i.valde gravis z gravison⁹ na.nũ.et gravidic⁹ et graviloquus.qua quñ.i.gravia sonãs.dicẽs.loquẽs.i.ponderosa molesta.vehemẽtia.
Grecus ci.fuit rex grecie.Vñ h grecia cie.z hinc grec⁹ ca cũ.et grecul⁹.la.lũ.et greco caris.i.loq̃ vl habere se more grecor.Qd̃ alit dr̃ grecisso sas.sive grecisor saris.deponẽ.Greci divisi sũt in q̃nq; ptes.Quidã dicũt attici.Quidã boetes.Quidã eoles.Quidã dores.Quidã yades.Vñ z lingue grecor dicũt q̃nq;.s.attica.boetica.eolica.dorica.yadica.et pdu.gre.De regno grecor diximus in chaldea.
Gregarius.in grego gas est.
Grego gas.i.vnare.ß nõ ẽ in vsu.et ꝓpo.cũ ad z mutato d.in g.dr̃ aggrego gas.Itẽ cũ ab et dr̃ abgrego gas.i.dissociare.Itẽ cũ cõ z dr̃ Cõgrego gas.Itẽ cũ dis.et dr̃ disgrego.gas.i.dispgẽ.Itẽ cũ se et dr̃ Segrego.gas.i.separe.z ab oĩb ist⁹ ꝙbalia.z aggregati adunatiz.cõiter.abgregatiz.dispsiz.Cõgregatim segregatiz.Grego.et ei⁹ ꝓpo.sũt actiua.z cor.gre.
Gremiũ mq.i.sin⁹.vñ h gremiolũ li.di.et gremios⁹ sa.sũ.i.gremiat⁹ ta.tũ.qd̃ hz greminm.Itẽ a gremiũ gremio as.avi.et ẽ gremiare in gremio accipe.vl locare.z ꝓpo.Aggremio as.i.in gremio accipe Cõgremio ac.

Degremio as.gremiũ destruere.vl a gremio ꝓjcere
Ingremio as.i.in gremio accipe.vl in gremiũ mittere
Subgremio as.sursũ gremiũ faciẽdo pãnos eleuare.et succingere.Et ẽ actiuũ gremio cũ oĩb suis ꝓpositz
Gressus a gradior deris.dr̃ h gressus sus sui.i.passus pes vl vestigiũ pedis.et gressus sa sũ.pticipiũ.
Gressutus a gressus dr̃ gressutus ta tũ.pnl.pdu.qui magnos hz pedes vl magnos facit gressus.
Grex a grego gas.dr̃ h grex gis.et dr̃t ab armẽto.qr armẽtũ maior ẽ.vt equor.bou.Grex minor.vt capra rum onium.
Grill⁹ li.nomẽ hz a sono vocis.h retro ambulat.t raz terebrat.stridet vocib⁹.venat⁹.n.formicã.vñ h grilletũ ti.locus vbi abundant grilli.
Gryphes phis.mas.ge.vl gryphẽ phes.aial q̃drupes et pẽnatũ aial.Sũt.n.gryphes alites fere.et sũt i oĩb leonib⁹ sikes.pter alas et facies.q̃b aq̃lis pueniũt et multũ eq̃s inuestãt z eis inimicãtur adeo q eq̃tẽ arma tũ cũ eq̃ in sublime rapiãt.vt dic bug.Vl dic sm remigiũ.q gryphes sũt aialia tribilia z fortia q̃ corpus habẽt leoninũ.pedes aũt et alas rastor vt aq̃la.Jõq; p terrã currũt.vt leones p aera volãt vt aues.vide in arimaspi.
Gryp⁹ pi.i.supbus.cervicosus.Vñ canes supbos z ignobiles grypos vocam⁹ qr pceteris supbi sunt.
Grosseo in grossus est.
Grossulus i grossus vide.
Grossus a grauis dr̃ grossus sa sũ.et ꝓpar.vñ h grossitas et h grossitudo dis.et h grossicies cie.et h grossus si.Et sunt grossi ficus immature inhabiles ad comedẽdũ et ꝓprie ꝑmative q̃ ad pulsũ vẽti facile cadũt.
Vñ apoca.vj.Sicut fic⁹ mittit grossos suos.cũ a vẽto magno movet.Itẽ a grossus grossulus la lũ.dimi.z grosso sas.i.facere grossu.Et ꝓpo.Cõgrosso as.Degrosso as.i.sbtiliare.Ingrosso as.Et ẽ actiuũ cũ oĩb suis cõpositis.Itẽ a grosso as.grosseo es.esse vl fieri grossũ et hinc grossesco scis inchoa.
Grucula le.dimi.pua grus.pnl.cor.
Gruin⁹ na nũ.qd̃ ptinet ad gruẽ et dr̃ a grus.
Grumo mas mui mare.i.dirigere.vl eq̃tare vl tumere vñ grum⁹ mi.i.cumul⁹.acervus cõgeries.Et hinc h grumul⁹ li.in eodez sensu.vñ grumus vl grumul⁹ dr̃ ager a tumore.et hec gruma me.i.crusta q̃ fit in lateribus dolq ꝓpter vinũ.vñ grumosus sa sũ.Et cõpatur.vñ hec grumositas tatis.
Grumulus in grumo est.
Grũda de.fe.ge.inferior pstecti cãpane a qua stillat aq̃.vñ h grũdula le.dimi.et grũdo as.i.grũdũ facere.vl a grũda guttas aque fũdere vl a grũda cadere guttatim.Et inde hoc grũdatorũ tor .id ẽ qd̃ grundat vl qd̃ stillat a grũda.Et p ꝓpositiõz h suggrũda de.
Grunio nis. qd̃ ẽ int tectũ z pietẽ vl ipa grũda.
nui nire nitũ.ꝓprie suis est vñ h grunitus tus tui.ipa vox suis et pdu.pnl.grunit⁹ et etiã gru.Vñ quidaz Hinnit equus.grunit porcus.pipiat q̃z milus.Et scias q sidonius in libro de naturis rer ponit ꝓpria ꝙba aialium sm vocẽ q̃ h in pte ponem⁹ baulare latrare ẽ et ꝓprie canũ.leonũ ẽ rugire.tigridũ recanare.pardorum felire.pantherarũ caurire.vrsorũ vicare.vl seuire.apror frẽdere.lincũ lincare.lupor vlulare.serpentũ sibilare.onagror mugilare.cervor rugire.boũ mugire.equor hinire.asinor rudẽ.porcor grunire.verris curricare.arietũ lorectare.ovĩũ balare.bircor micire.edor bebare.vulpiũ gãnire catulor glatilare.lepor et pueror vagiẽ.mustelar trinolare.muriũ pipicare.soricz vesticare.elephãtũ barrire.ranar coaxare.cornor crocitare.aq̃lar clangere.accipitr pipiare vultur pulpare.miluor lipiere.olorũ drensare.gruũ gruere.ciconiar crocolare.anser siclingere.anatũ restrisficare.pavonũ paupulare.gallor cucurrire.crã-

banor frigulire.noctuar cucubire.cuculor cuculare merular zinzirare.turdorur trutilare.vl furcitare.stur nor pallicare.birudinu fritinire.vl mimirrire. Dicut tu qda mimirrire e oim minutissimar auicular.gallinar e crispare.passer cinciare.apiu bombicare.vl bombilare.cicadaru frinicare.

Gruo is.ui.utu.i.uenire.pcordare.ß no e in vsu. Et e tractu a gruib. Un a grus dr.q: marie i volatu copcordia puat.vn dicut dedicati cocordie.vl io tractu e a gruib.q: de tibijs gruu.solet fieri fistule q maxima reddut puenietia.psonantia et pcordia. Eln ponitur grue p couenire. Et pponit cu co.7 dr pgruo is.i.conuenire et cocordare. Jte cu dis.et dr disgruo is.i.disconuenire 7 discordare. Jte cu in.et dr ingruo is.i.maturare.iminere.impede.instare. Et ppie dr de malo malu ingruit.qsi cot pgruu. Et bonu eqd ipedet.i.cu co gruitate venit. Gruo neutru e cu oib suis ppositis.et faciut pteritu in grui.et supinu in gruitu.

Grus gruis.tercie declina.ge.co.a sono vocis dr. Et scias q grues maxima puat in volatu pcordia.vn dicut dedicate pcordie. Un ambro.in examero. Grues iniussi et volutario vsu in nocte solicita exercet custodia.dispositos vigiles puat.et ceteris cofortib generis qescetib alie circueut 7 explorat.neq ex pte insidie tetet. atq referut in pigro suo vigore tutela postubi vigiliar fuerit tps fuerit impletu.pfucta mere in sonu se pmisso clagore pponit.vt excitet dormiete curi ce meris traditura e.at illa volens suscipit sortem.nec vsu no i vita et pigrior sono renuciat.ß impigre suis excutit e stratis.vice exeqtur et qua accepit gtia pari custodia atq officio repntat.io nlla discreto q: deuotio naturalis.io tuta custodia.q: volutas libera. Huc etia volates ordine puat.et hac moderatoe omne laboe alleuiat.vt p vices fugat ductus sui mere.pcedit.n.vna et pcurrit ceteris. deinde couertit 7 seqnti sorte ducedi agmis cedit.qd b pulcri et laboe oib 7 honoe ee comune nec paucis arrogari potetia. sz qda i oes volutaria sorte trascribi.antiq bui reipublice mun 7 instar libere ciuitatis e. Sic a pncipio acepta a natura exemplo auiu policia boies exercere ceperat.vt cois eet labor.cois dignitatis pvices singuli ptire curas disceret obseqa.impiaq diuidt.nemo eet honoris exors.null imunis laboris.b erat pulcerrim rex stat.nec insolescebat qsqz ppetua ptate.nec dinturno seruitio fragebat.q: 7 sine inuidia erat ordine meris et tepis moderatioe delata pmotio.7 tolerabilior videbat q comuni cadebat sorte custodia. nemo audebat aliu puitio pmere.cui sibi succesuri in honore mutua foret subeuda fastigia. nemini labor grauis que dignitas secutura releuaret.ß nuc que inueies homine q spote deponat impiu et ducat sui cedat insignia.fiatq volens in nuero postrem ex pmo. Nos at no solu de pmo.ß etia de medio sepe ptedim.7 pmos discubitus i puinio vedicam et si semel delatu fuerit volum ppetuu.7 io et ipa labor fucto duri sustinet.

G ante V

Guadia debita pstituto.vn guadiare guadia pstituere.vl guadia firmare. Et ppo.de guadio dias.guadiam fragere. Jn guadio dias.valde guadiare.

Gubernio onis.i.gubernator.7 dr a guberno as are.

Guberno nas.nani.pponi.a cohibeo 7 hiberna.7 dr gubernare.regere.custodire. et ppie ptinet ad nautas.vn et dr gubernare.i.cohibernare.i.cohibe hiberna.i.tepestates maris.vn b gubernator toris.i.qi cohibernator.q: cohibeat prudetia sua.hiberna.i.tepestates marinas.et b gubernaculu li.cu q aliqd gubernatur.vl remo nauis. Actu.xx vij. Jucturas gubernacu-

Gula.a gala grece dr b gula le.i.anterior ps lor. colli.posterior dr cervix.et dr gula a gala.q: illa pars colli solet ee candida.vl dr gula a gutture.et inde gulosus sa su.i.leccator.et copat sior.simus. Un gulose suus sime.adu.et b gulositas tatis.et cor.gu.vn in aurora dr. Cepas post mana turba gulosa petit.

Gulo las.laui.lare.dr a gula.ß no e in vsu.et pponit Degulo las.i.deuorare.vl gula a mantello vl alia re auferre.vl valde gula aptare.q aut dr gulare qsi gule dedere.7 degulator qsi gule dedit.etymo.e. Jte ingulo las.t.in gula mittere vl deuorare.vl ingulare est matellu vl aliud gule aptare. Jtez trasgulo las.vltra gula deorsu imittere.s.trasglutire. Jte ppo.cu stringo et dr stragulo las.stringere gula.et interficere. Gulo las.e actiu cu oib suis ppo.et cor.hac syllaba gu.sic et gula.vnde quida. Jndulgere gule noli q vetris amica e. Jte a gula gulo onis.7 hic gulon ni.ambo p lector.

Gulon ni.vel gulo onis.in gulo las e.

Gul a guttur dr b gulus li.gen nauigu pene rotudu ad modu gutturis.

Gumi.a gutta dr b gumi indeclina.lacrima arbor q e qsi gutta.et pmo gatta erit a ligno et inde durescit et fit gumi.7 binc gumosus sa.sum.

Gurdus a gutture dr gurd da du.inept.stult.inutilis.importunus.et precipue in comesationibus recipiedis.

Gurges gitis.mas.ge.ppie locus altus 7 profundus in flumine. Per tapinosim tamen ponit sepe p mari. vl pro loco profundo in mari qua tapinosiz solet eta autores eleuare p adiunctioem epitheti isti.s.magnus et altus.vl vastus vl psimiliu. et dr gurges a guttur. quia est quasi guttur fluminis. A gurges deriuatur gurgito tas.vorare.implere vl deuorare. Et e actiu cu oib suis ppo.et cor.pnl.sicut 7 gurges in obliquis Unde ouid.de arte. Quo minime credis gurgite piscis erit.

Gurgito tas.in gurges e.

Gurgulio onis.a guttur dr b gurgulio onis.qda ps in ore cui primu e rume.cui meat ad os 7 nares pte dit babes viam quavor ad linguam transmittitur vt herba possit collidere. Jte gurgulli o inuenitur p quodam verme qui comedit legumina. Sed in hac significatioe debet potius scribi per c. Unde in c.diri de curculio.

Gurgustiu.a guttur vl gurgulio qd potius curculio dr.dr gurgustiu sti.cella modica vel dom pauperu angusta.secreta et tenebrosa.vel locus tabernar tenebrosus abi turpia puinia fiut.vl vbi pisces mittutur. vl rbete piscatoriu.q: in aqu's gurculioes depbende solet. Un in Job.xl. Nu qd iplebis sagenas pelle ei et gurgustiu pisciu capite eius.

Gurgutin na.nuz.ad gurgite ptines.et dr a gurges gtis.et pdu.ti.

Gustito tas.pul.cor.bu freqn.i. frequeter gustare.

Gusto stas.in gustus vide.

Gustus a guttur dr hic gustus stus stui.vn de qnqb sensib corpis.et inde gusto stas.stani.stare.i.libare.qd vulgo dr assazare. Et pponitur. Aggusto as.i. valde vel iur gustare. Jte degusto as.i. valde vl deorsum vel de aliquo gustare. Jte p gusto stas.plibare ante gustare. Jte regusto stas.itez gustare. Gusto 7 eius copposita sunt neutra.

Gutta te.est aq que stat et paru fluit.stilla vo q cadit. Hinc stillicidiu stilla cades. Stiria.n.grecu est.i. gutta.et inde di.dr stilla.du aut stat pedet tectis vl arboib quasi glutinosa gutta e. Un gutta qsi glutta id e glutinosa.a glutine.dum ceciderit stilla. Gutta etia dr qda infirmitas.et scribitur per duo t. fm pl. Et a gutta dr gutto tas.i.guttatim cadere.vel guttatiz fudere.vl guttis pfudere. Un hoc guttame minis. Gutto componitur. Congutto tas. Degutto

tas. Ingutto inguttas. pgutto tas. Regutto reguttas Suggutto tas.i. subtus vel parū guttare. Gutto pro guttatim cadere neu. est. als cum suis cōpositis est actiuum. Jtē a gutta dī guttosus sa.sum.i. plenus guttis. vide in grando ⁊ in ventus.
Gutto tas. in gutta exponit.
Guttim.i. guttatim. aduer. a gutta dī.
Guttula le, dimi. pua gutta.
Guttulus li. quidā minutus piscis dī a gutta.
Guttur turis. neu. ge. dī a garrio ris. et dī guttur q̄si garrur. q; inde garritus. pcedat. ⁊ pdu. primā positōe vī in aurora. Nō guttur transit nō compit ibi.
Gutturna. a gutt dī hec gutturna ne. infirmitas gutturis q̄ solet cum inflatōne gutturis euenire. Vñ gutturnosus sa.sum. illam habens infirmitatem.
Gutturniū nij. qdā vas equatile. inferiori pte pforatum. qd inferius deguttat aquā. ⁊ dī a gutta.
Guttus ti. mas. ge. genus vasis vnguentarij. p breuitate a gutta dictus. Vñ B guttū ti. vnguentū in eodē re positum. Vñ iuuenalis. Non opposito pauidus tegit inguina gutto.
Guna vel guina. vas vitreū vel cucurbita qd ventosa dī. ⁊ videt dici a gula q̄si gulosa in sanguine accipiendo vel a cucurbita ꝓpter lilitudinē. vel q; de ea fit fm hug. Pap. vero di. Guna vas vitreū q̄ a latinis a silitudine cucurbite. ventosa vocat q̄ animata spiritu per igniculum in supficiem trahit sanguinem.

Habel interpretat̄ luctus vel luctus q̄ noīe p̄figurabat occidēdus. idē ⁊ vanitas. q; cito solutus vel sublatus est ⁊ subtractus.
Habena. ab habeo dī B habena ne. i. lorū vel retinaculum freni. q; ea habem⁹. i. retinem⁹ eq̄s. vñ habenatus ta.tū. habenā bñs vel haberna ornat⁹. ⁊ habena nas. i. habenā regere. vel habenā p̄pare ⁊ ornare. ⁊ pdu. be.
Habenula le. dimi. pua habena.
Habeo bes. bui. bitū. cōpo. cū ad. ⁊ dī adhibeo es. Jtē cū con. ⁊ dī cohibeo bes abiecta n. aliqñ tñ retinet n. et dī cōhibeo bes. Jtē cū de. ⁊ dī dehibeo bes. Jtē cū ex. ⁊ dī exhibeo bes. Jtē cū in. ⁊ dī inhibeo bes. i. veto. Jtez cū p. ⁊ dī phibeo bes. Jtē cū p̄. ⁊ dī p̄hibeo bes. Jtez cū re. ⁊ dī rehibeo bes. Habeo ⁊ ei⁹ ꝓposita sūt actiua ꝓter cohibeo vl̄ phibeo. qd ē neu. Jtē oīa faciūt ꝓteritū in bui. ⁊ supinū i bitū. ⁊ oīa. cor. ba. vel bi.
Habilis. ab habeo bes. dī B ⁊ B habilis ⁊ B le. ad. habēdum cōmodus. aptus ⁊ opportunus. ꝓgnus. ⁊ cōpat̄. Vñ habilr lius. sime aduer. ⁊ B habilitas tatis. Et cōponit̄. Jnhabil̄. i. nō habil̄. vñ B inhabilitas. ⁊ cor. bi.
Habitabilis. ab habito tas. dī hic ⁊ hec habitabilis ⁊ hoc le. qd habitari pōt. Et ꝓponit̄ inhabitabilis. i. nō habitabilis ⁊ B habitaculum li.
Habito. ab habeo bes. bui. bitū. bitu. u. in o. fit habito tas. Et ꝓpo. cū con. ⁊ dī cōhabito tas. i. sil̄ hītare. Jtez cū in. ⁊ dī inhīto tas. i. incolere. int⁹ hītare. Habeo et eius ꝓposita sūt oīa neu. lz ei hīto sit freq̄n. tñ q; significationē mutauit sui simplicis mutauit ⁊ gen⁹ cū significatōe. quā tñ nō oīno mutauit. q; q̄ hītat locū aliquē freq̄nter illū hz. Vñ cū hō est in expeditōe nō dī habere loca in quib⁹ manet ad tp̄s q; nō freq̄nter illa habet.
Habitudo dinis. in habitus est.
Habit⁹. ab habeo bes. dī hītus tus. tui. i. q̄litas corpis p applicationē aduenīēs difficile mobilis. hītus ille nil aliud ē q̄ habilitas ad actū. Jtē habitus est vestimētum. vt iste mōachus habitū gerit monachalē. Jtē habitus. i. status vel volūtas. vel appetitus. vel actus siue

passio habendi. Jtē ab habeo habitus ta. tū. pticipium Jtē habitus ta. tū. ponit̄ ꝓ pinguedine. et cōpar̄ tior. tissimus. Et ab habitus deriuat̄ hec habitudo dinis. i. dispositio corpis vel moles vel pinguedo. vel habitudo dī aptitudo. vel ꝓprietas habēdi. vel cōuenīētia. vñ habitudinarius ria. rium. qui aliqua habitudine se habet ad aliquid. vel qd ptinet ad habitudinem.
Hactenus q̄n scribit̄ p h. sunt due ptes hac ⁊ tenus. ⁊ duob⁹ accentib⁹ debent ꝓferri. Sed q̄n nō aspirat̄ est vna ps ⁊ pnl̄. granat̄. vide in actenus in a. lr̄a.
Haeriani q̄dā heretici ab haerio dicti. hi offerre offm vel sacrificiū ꝓ defunctis spernunt.
Halo. ab alo alis. vel alitus. vt dicit pristi. venit halo as. i. spirare. halitū mittere. vl̄ redolere. vñ halit⁹ tus. i. odor. Et cōponit̄ halo cum ex. ⁊ dī exhalo las. i. foras emittere. vel de vita recedere. ⁊ est neu. sicut ⁊ suū simplex. Ab halo las dī halitus tus. i. spiratio. ⁊ pdu. ha. sicut halo las. vī versus. Halitus est flatus. alitus nutritus habet̄.
Hamatus ta. tum. in hamus vide.
Hamis mitis. mas. ge. i. fustis. ancupabilis. s. virgula q̄ sustinet rhete q̄ capiunt̄ fere. vel q̄ leuat rhete in q̄ capiunt̄ aues. ⁊ dī ab hamus ⁊ cor. mi.
Hamus mi. mas. ge. est ferrū recurnū cū q̄ capiunt̄ pisces ⁊ pdu. primā. B amo amas eam corri. Vñ versus. Una semp amo cuius non soluor ab hamo. Hamus etiā est macula lorice. ⁊ tunc etiā pdu. primā. Dicitur etiā hamus asser cū clauis qui subtegit̄ terra in vineis sub arboribus defendēdis. vl̄ in domo circa scrima ⁊ thesauros vt si aliqñ fur ingrediat̄ eius pedib⁹ infigat̄. et ita fur deꝓhendat̄. ⁊ tunc cor. primā. Et ab hamus piscīū vel lorice dī hamatus ta. tū. i. curuatus ad modum hami. vel vncinis circūdatus vel squamis cōtextus. vñ Regum. j. ca. xvij. Et lorica hamata.
Hare re. q̄n ponit̄ ꝓ stabulo porcorū aspirat̄ ⁊ cor. ꝓ mā B. ꝓ altari. pdu. primā ⁊ nō aspirat̄. vide in ara de a.
Hasta. ab astu. p callido hec hasta ste. q; astutū querit dīm in ea vtenda. Vñ hastatus ta. tū. ⁊ aspirat̄ hasta ad differiam huius verbi asta modi impatiui. Vñ multū increscit ibi aspiratio fm hug.
Hastifer ra. rum. i. qui fert hastā ⁊ cōponit̄ ab hasta. et fero fers. ⁊ cor. pnl̄. vbiq;.
Hastiger ra. rum. i. hastā gerens. ⁊ cōponit̄ ab hasta ⁊ gero ris. ⁊ cor. sti. ⁊ ge. pnl̄. syllabam.
Hastile. ab hasta dī hoc hastile lis. pnl̄. pdu. ⁊ ē dimi. et ponit̄ ꝓ ligno lancee. ⁊ J ꝓte candelabri a stipite directe ꝓcedente.
Hastiludiū dij. quidā ludus militū cū hastis. s. q̄n equites currūt ⁊ frangūt hastas. ⁊ ꝓponit̄ ab hasta ste. ⁊ ludo. inde hastiludior aris. deponen. i. talē ludū exercere qd vulgariter dī bohourder.
Haud ꝓ nō est aduer. negādi. ⁊ scribit̄ p d. ⁊ aspirat̄ Jtē fm Dap. haud secus. nō aluer. Haud ꝓcul non longe. Jtē inuenit̄ aut cōiunctio p t. ⁊ sine aspiratōe. sicut dixi in a. lr̄a.
Haurio ris. hausi haustum. haurire attrahere. ⁊ ꝓprie aquā de puteo. ⁊ ponit̄ q̄ñq; ꝓ euacuare. q̄ñq; ꝓ extenuare ⁊ consumere. q̄ñq; ꝓ bibere. q̄ñq; ꝓ ꝓcuterevel ferire. Jnde haustus ta. tuz. ptici. ⁊ hic haustus stus. i. attractio. euacuatio. vel bibitio. Jnde haustum aduer. Jnuenit̄ etiā austus sine aspiratōne. sed aliud significat. sicut dixi in a. lr̄a in suo loco. Haurio cōponit̄ cū con. ⁊ dī cohaurio ris. abiecta n. i. simł haurio. Dehaurio. i. valde haurire. euacuare. Exhaurio ris. in eodem sensu. Haurio ⁊ eius composita actiua sunt. ⁊ faciunt ꝓteritum in hausi ⁊ supinū in haustū. Et nota q; cū vocalis parū debeat aspirari. tñ in hac scda psona hauris multum aspirat̄ ad differentiā huius nois auris. ⁊ gratia consor̄tij in omnib⁹ alijs psonis ⁊ modis illius verbi. ⁊ etiā compositis illius verbi multum aspirat̄ voca-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lis.7 vt dicit Pris.in.x.li. Haurio ris.hausi haustum differentie cā assumpsit t.q̄uis in aspiratione differat Hic dicit pristi.q̄ audeo des. deo mutata in sum.etiā facit supinū in ausum ad dīam istius hauriō facit haustum interposita t.q: deberet facere hausuz.q: formaf a p̄terito hausi si mutata in sum.

Hauritoriū.ab hauriō ris.dī hic 7 hec hausibilis et ℔ le.vel hic 7 hec hauribilis 7 hoc le.vel hoc hausorium qđ etiā hauritoriū dī.s.locus de quo vel vbi hauritur vel instr̄m hauriendi. Item ab hauriō hauritorius ria rium.qđ p̄tinet ad hauriendum.

Hausibilis in hauritoriū vide.

Haustra.ab hauriō ris.dī hec haustra stre. qđ et hoc haustrū inuenif.i.rota hauritoria.ab hauriēdo aquas qđ etiā hic girgillus dī q: in girum vertaf.

Haustus in hauriō ris.exponif.

H ante E

Hebdomada. Hepta grece latine septē dī.vñ ℔ hebdomas dis.7 hec hebdomada de.q̄si hebtomada. a numero septē dierū quorū repetitōe 7 menses 7 anni 7 secula pagunt. Dan.ix. Hebdomas vna 7 cor.do. Vñ hebdomadarius ria.rium.q̄ p̄tinet ad hebdomadā.et hic hebdomadarius rij.qui p̄ hebdomadā curaz gerit p̄ socijs sup cibarijs vel in choro officium facit. 7 facit vīm in e.hebdomadarie. Et vt dicit pap. Hebdomada debet scribi p̄ p. Nam deriuaf ab hepta greco.i.septem latine sed q: apud latinos p.añ d.nō reperif.trāsit p.in b.ℏm quosdā.7 dī hebdomada.7 hoc verū est. Vide etiā in e.lr̄a

Hebdomas dis.pnf.cor.tam in ntō q̄ in gtō exponif in hebdomada.7 inuenif in Dan.ca.ix.dī eñ ibi. Confirmabit aūt pactū multis hebdomas vna 7 in dimidio hebdomadis deficiet hostia 7 sacrificiū.

Heber fuit p̄nepos sem.interp̄taf transitus.7 hec interp̄tatō est mystica.q: ab eius stirpe trāsiret deus nec pseueraret in eis translata ad gētes gr̄a. Ex ipso eñ orti sunt hebrei et dicti. Ab heber deriuaf hebreus brea. breū.qđ interp̄taf transiens vel trāsitus vel transitor. p̄pter dictā cām q: deus ab illa gente transiret7 recederet. vel hoc nōie iudei vocati sunt ex quo mare rubruz transierūt. Vñ hebrei dicti sūt quidā heretici.q̄si trāsitores.q̄ nōie admonenf vt de peioribz ad meliora trā scant.7 p̄istinos errores relinquant. 7 ab hebreus dī hebraicus ca.cum.

Hebenus ni.pnf.pdu.fe.gen.arbor q̄ cesa duresc̄it in lapidē.cuius lignū nigrū est.7 dī hoc hebenū.vñ hebeninus na.num.de hebeno existens.7 pdu.ni.

Hebeo bes.bui.bere.i.stupere.tardare.pigrere.obtundi.obscurari. Vñ hebesco scis.inchoa.p̄prie tū hebescit qui nature vsu tepescit. Hebeo cū oīb suis cōpositis siqua habet neu.est 7 caret supinis.7 omīa cor.he.sine nomīa sine verba ab eo veniētia. Ab hebeo dī hebetis.i.piger.tardus.obtusus.stupidus.amēs.7 compaf hebetior simus.vñ hebetiter tius.sime.aduerb. Cuius aūt generis sit hebes dictū ē in tercia pte de genere nominū vbi agit̄ d oī genere.7 desinit ablatūs in e.vl̄ in i.

Hebetesco scis.in hebeto est.

Hebeto tas.taui.suffocare.obtusare.obscurare.hebetem facere. Et hinc hebeteo tes. idē qđ hebere scz esse vel fieri hebetē. Vñ hebetesco scis.inchoa.in eodē sēsu Propr̄ie tū hebetescit qui amittit aciem hebescit vero qui nature vsu tepescit. 7 oīa p̄dicta cor.he. Et est actiuum hebeto.

Hebeo hebeonis.vel hebeon hebeonis.i.paup.vnde hebeonei vel hebeonite dicti sunt quidā heretici. q̄si a paup̄tate intelligentie.xp̄m eñ p̄ p̄uentū solū virū iustum putant effectū. Hi semiiudei sunt.7 ita tenēt euāgelium vt legē carnaliter seruent. hinc hebeoneus nea. neum.7 hebeonicus ca.cum.vt hebeonica secta.

Hebeonite inhebeo exponif.

Hebitudo ab hebes dī hec hebitudo dinis.i.pigricia fatuitas.obtusio.tarditas.7 inuenif scriptū in pap̄.et in moralib̄ Gregorij p̄ bi.quidā tū volunt q̄ scribat p̄ be.7 p̄du.tu.

Hebreus in heber exponif.

Heccine sunt due p̄tes.hec 7 ne.7 grauaf pnf. vñ hic nō inclinat cōiunctio encletica accentū p̄cedētis syllabe ad se.i.iuxta se qđ accidit p̄pter corruptionē p̄cedētis vocalis.dī eñ heccine cū deberet dici heccene.corrupta est ibi syllabica adiectōe ce.q: nō erat de substātia adiectōis nec habebat aliquē accētū p̄ se cū careat significatōe 7 nō sit dictio.7 ℔ factū est cā maioris elegantie.vel cā necessitatis.q: nō est ponēdus principalis accētus sup̄ aliqnā syllabicā adiectionē cū penitus careat sensu 7 sic necessitas cogit eam corripi. ne diceremus heccine posito accētu acuto sup̄ penf.7 idē dicas de siccine. Itē cine adiungit̄ aliqñ huic p̄noī hic. p̄ syllabica adiectōe.7 tunc deberet legi.nō interrogatiue ℔ remissiue. Vñ in.ij.ca.trenoz. Plauserūt sup̄ te manib̄ oēs transeūtes p̄ viā.sibilauerūt 7 mouerūt caput suū sup̄ filiā hierusalē.heccine est vrbs dicētes pfecti decoris gaudiū vniuerse terre. Heccine.i.hec. Itē xx.ca. Esa. Heccine erat spes nr̄a ad q̄s cōfugimus in auxiliū vt liberaret nos a facie regis assirioū 7 quō effugere poterim⁹ nos. Et ita aliqñ in siccine cine est syllabica adiectio.7 tunc siccine.i.sic.

Heccinus ni.dī ab hereo res.7 est heccinus.i.p̄uus pisciculus semipedalis sic dict⁹.q: herēdo nauē retineat. Licet eñ ruant vēti.lz seuiant p̄celle.nauis tñ q̄si radicata in mari stare videf nec moueri nisi retinendo.℔ tantūmō adherēdo. Ut eñ di. Aug. Non cōtingit ℔ ex p̄pria fortitudine.℔ ex natura eius.hunc latim morā appellāt.q: cogat morari nauigiū.7 hinc dī hic echin⁹ vas ad silitudinez illius piscis factū. Et ℔ di. Amb.in v.exameron. Echinus aial exiguū vile ac despicabile. marinū loq̄r plerang̃ iudex future tēpestatis.aut tranquillitatis annūcius solet esse nauigantib̄. Deniq̄ cū p̄celā vētorū p̄senserit calculū validū arripit.cūq̄ velut saburrā vehit 7 tanq̄ ancorā trahit ne ereutiaf fluctib̄ itaq̄ nō suis se liberat viribz ℔ alieno stabilit 7 regit pōdere.q̄ viso naute velut signū future p̄turbatōis capessant 7 sibi p̄cauent ne eos impatos turbo impetuosos inueniat. Et post subdit Amb. Quis negat diuinitus illis infusū ingeniū esse hmōi atq̄ virtutē.cum videat istos in aquilonē tam solennē obeunde fecunditatis pegrinatiōz viuaci ingenio p̄ponere aial exiguo corpe tm̄ validitatis assumere.vt maximas nauiū plenis currētes velis in medijs fluctib̄ sistant. Sic breuis pisciculus echinus tanta facilitate moraf nauē ingentem statuere.vt q̄si radicatam mari videas herere nec moueri.aliq̄diu eñ mobilē seruat. Et in ista significatione scz p̄ pisciculo p̄du.primam. Vñ Luca.vj. In medijs echinus aquis oculisq̄ draconū. Itez inuenif echinus p̄ tricio. Vñ di. Amb.in exa.vj. Echinus iste terreus quē vulgo iriciū vocant.siquid insidiarū p̄senserit spinis suis claudif.atq̄ in sua arma se colligit. vt quicūq̄ cū eū c̄tigeret putauerit vulnerec̄. Idemq̄. Hic echinus futuri p̄uidēs geminas sibi respirādi vias munit.7 q̄n boream flaturā collegerit septentrionalē obstruit q̄n notho cognouerit detergi aeris nubila ad septentrionalē se confert.vt flatus declinet obuios et e regione noxios.7 p̄du.pnf.in qualibet significatione

Hectheca ce.dī solariū. Vñ di.glo.sup̄ illud Ezech. xlj. Hectbecas ex vtraq̄ parte ẽc. Hectecas quas rome vocant salaria de cenaculorū pietib̄ eminentia vel menialia ab eo qui ea primo inuenit.hoc etiā vult papi.dī etiā pibulus hectheca.7 p̄du.penul.

Hector toris.pnf.gti cor.sicut greca p̄pria in or. vt actor toris.hector toris. Ouid. Hectora tonauit pi-

Hedera põt deriuari ab hereo.7 sic videt q debeat aspirari. vel deriuat ab edus.et sic nõ aspirat. Vñ de ea dixi in e.lra.

Helchana interptat dei zelus. vel dei possessio.7 cor. pnt. vñ in aurora. Helchana q dñi possessio dñi illos.

Heleyson.ab heli qđ est deus dñ qđã verbũ grecũ.s. beleyson.i.miserere. vñ dñe xpe eleyson.i.xpe miserere.

Helena ne.pnt.cor.ppriũ nomen cuiusdã mulieris.

Heli vel heloi vel heloe noĩa dei sũt apud hebreos et qlibet eorũ interptat deus apud latinos. vel potius interptat deus meus.sicut euangeliste in passione dñi apte demõstrant.7 vident esse cõposita ab el.7 alq̃ ponoie greco qđ tãtũ valet quãtũ me9 apd latinos.7 hinc eleazar qđ interptat dei adiutorii.7 ẽ el apd hebreos pmũ nomẽ dei.scdm heloi.tertiũ heloe.vt dixi in el.

Helias interptat dñs de9 7 hoc fuit ex futuri psagio q dum altercaret cum quadringentis sacerdotibz baalam inuocato noĩe dñi descendit decelo ignis sup holocaustũ.qđ cum vidisset oĩs ppls cecidit in faciẽ suã 7 ait dñs ipse est deus.ex hac cã tale nomen prius accepit.q p eũ postea cognouit ppls dñm deũ. Jdẽ et fortis dñs interpretat.vel q eosdẽ interfecit sacerdotes. vl quia achab aduersitatẽ tolerauit.

Helilamazabatani.idem q deus meus.deus meus vt quid dereliquisti me.

Heliodorus ppriũ nomen cuiusdã viri.7 inuenit pnt. pdu. Vñ horatius in sermone. Hospicio modico recto comes heliodorus. Jnuenit etiã 7 cor. vñ pantheon. Corpus heliodori fodiũt abeuntq̃ latanter.7 ℔ mihi placet. Sicut em̃ theodorus cor.pnt.fm cõem vsum 7 heliodorus licet aliqñ inueniat pnt.pdu. Vñ iuuenalis.lautorũ pueros artẽ dicens theodorus qđ autoritati asscribimus.

Helios ab heli qđ est deus dictus est sol helios q prio deo olim reputabat.

Heliotropia.in heliotropium vide.

Heliotropiũ.ab helios qđ est sol.7 tropos qđ est conuersio.dñ hoc heliotropiũ ptj.q̃dã herba q solis motibus folia circũacta cõuertat. vñ 7 a latinis solseq̃ dñ. Nam 7 sole oriẽte flores suos apit. sero claudit cũ sol occubuerit. Jpsa est quã latini incubũ situatiẽ vocãt hec 7 verrucaria.q extinguit verrucas. Jtẽ ab helios et tropos cõponit helcheliotropia pie.q̃dã gẽma valde clara 7 pspicua.q̃ colores mutat fm variationẽ colorũ in sole.vñ rubea apparet in mane 7 in vespe. Vel sic dñ q posita in labris eneis radios solis mutat sanguineo colore repcussos.sed extra aquã in modũ speculi solẽ accipit. Jnuenit etiã p eodẽ lapide pcioso hic heliotropius tropij.

Heliseus interptat dñi salus.q multas virtutes fecit et famẽ pellens pprim a morte liberauit 7 saluauit.

Helin interpretat dñs deus.vl dñs dñator sine deus meus iste.aut deus meus ipse.

Heloy in hely exponit.

Heloe in hely vide.

Hemicyclus.ab hemi 7 cyclus cõponit hic hemicicl9 cli.i.medius circulus. Vñ hemiclyclus qñq̃ dñ sedes dimidiũ circulũ habens.i.arcum.

Hemina ne.q̃dam mẽsura mediũ sextariũ ptinẽs.7 dñ ab hemis qđ est dimidiũ.vel põt deriuari ab emẽdo.

Hemiolius.ab hemis 7 olon qđ est totũ componit hemiolius lia.lium.i.ptinens totũ.7 supmedietatẽ.vñ hemiolicus ca.cum.

Hemis dicunt greci.i.dimidiũ.7 acuit in fine.

Hemisperiũ.ab hemis 7 spera cõponit ℔ hemisperiũ rij.i.dimidiũ spere. Et sũt duo hemisperia scz supius 7 inferius. Supius colimus nos 7 antei nri. Jferius colũt antipedes nri.7 eorũ antei.si tñ vez ẽ istos pplos ẽe.

Hemisticiũ.hemis qđ est dimidiũ componit cũ sticos qđ est versus.7 dñ ℔ hemisticiũ q̃si dimidius versus.

Hemiteus.ab hemis 7 theos cõponit hic hemitheus thei.i.dimidius deus.s.qui ex pte patris vel matris est tm̃ deus fm poetas.

Hemitogiũ gij.ge.neu.i.dimidia toga.et cõponit ab hemis qđ est dimidiũ 7 toga qđ est vestis.

Hemitriceus.hemis cõponit cum trice.qđ est terciũ. et dñ hic hemitriceus cei.i.febris acuta.7 sunt tres hemitricei.minor.medius 7 maior.

Henatin gigantes siue robusti sine potentes.aut humiles consurgentes.

Hennon vallis tristicie vel vallis interfectionis.

Hepta grece latine dicit septem.

Heptimemeris in e.lra exponit.

Her grece latine dicit terra.

Herba be dñ ab aruo. Jacto ei semine in aruũ nõ longo tpe post ipsũ pullulat in herbã.vel q terre fixis radicibz adheret.vñ ℔ herbariũ rij.loc9 vbi herbe abundãt. Et ab herba dñ herbo bas. Et herbare herbã pascere.vl herba ornari.induere. Herbo pponit abberbo bas. Coherbo bas. Deherbo bas.ab herba remouẽ iherbo bas. Et ẽ actiuũ herbo cũ oibz suis ppositis. Jtẽ ab herba herbeus bea. beũ de herba fact9.vl ad herbã ptinẽs.vel viridis. Jtẽ ab herba herbosus.sa.sum.plenus 7 abũdãs herba.7 ppat.vñ ℔ herbositas tatis. Jtẽ ab herba herbidus da.dum.pnt.cor.i.herba plen9 herbosus.vel q habet herbã.7 ppat.vñ ℔ herbitas tatis.

Herbio.ab herbo bas.dñ herbeo bes.bui.i.eẽ vel fieri herbosũ.vel viridẽ.7 hinc herbesco scis.inchoatiuũ. Vñ aug.de ciuitate dei.in.v. Siĩ herbescũt flauescũt pubescunt.

Herbilis ab herba dñ hic 7 ℔ herbilis 7 ℔ le.pnt.cor.i. herba abũdãs. Herbilis etiã vocat anser herba past9.

Herbo bas in herba exponit.

Herbula le.pnt.cor.dimi.pua herba.

Herciscо scis.ui.tum.cõponit ab hereditate 7 scindo vel cedo.7 est herciscere diuidere.7 ppie hereditatez inter heredes.vñ hic 7 hec 7 ℔ herciscẽs.i.dividens.et herciscẽdus.i.diuidẽdus. Et fm antiqs e.mutata in u. dñ herciscũdus.da.dum.i.diuidendus.7 hinc hec herciscunda de.7 herciscunde indeclinabile inuenit in legibus.i.diuisio hereditatis inter heredes.

Herciscundus da.dum.in herciscо vide.

Herculeslis.q̃i herz cleos.i.lite gloriosus ab beris qđ est lis 7 cleos glia.vel q̃i heres glriosus ab heros 7 cleos Vel q̃si here.i. dñe scz inmonis glia. ab hera et cleos. Vñ herculeus lea.leum.7 herculinus na.num.

Hereby.ab hereo res.dñ ℔ hereby bi.i.infern9.q nimis adhereat illi quẽ capit. Et est hereby ppie tartarus.s. pfundissimus locus inferorũ. de quo dñ. Quia in inferno nulla est redemptio. Ad illum locũ nõ descendit in morte xpus nec inde dãnatos extraxit. Vñ in Osee dicit. Ero mors tua o mors ero morsus tuus o inferne Momordit em̃ infernũ.q inde ptẽ.s.electos extraxit. et ptẽ.s.dãnatos ibi reliquit 7 cor.pnt.hereby. Vñ lucanus in scdo. O vtinã celiqz deis herebiqz liceret.

Heredicapa pe.ge.cõis.qui hereditatẽ alterius capit. et cõpo.ab herediũ vel hereditas 7 capio 7 cor.ca.

Heredipeta te.cõis ge.q̃ alterius hereditatẽ petit vel capit.7 cõpo.ab hereditas vel herediũ.7 peto tis 7 cor. penul.

Herediscinda de.cõis ge.qui alterius hereditatẽ scindit vel aufert. Et cõponit ab hereditas vel heredium et scindo dis.

Hereditacula le.di.pua hereditas dñ.

Hereditalis.ab hereditas tatis.vel heres dñ hic 7 hec hereditalis 7 hoc le.7 hereditarius ria.riũ.in eodẽ sensu scz ad hereditatẽ ptinens. vl qui hereditatẽ accipit vel accipe debet.

Hereditarius ria.riũ.in hereditalis exponit.

Hereditas tatis.in heres est.

Hereditat⁹tus.maſ.ge.i.hereditas.7dī ab hereditas
Heredito tas.in heredo das.vide.
Herediū dij.i.p̄diū hereditas.7 dī ab heres dis.
Heredo.ab heres vel herediū dī heredo das. heredē facere vl̄ hereditatē dare. Et hinc heredito tas.freq̄n tatiuū. Uel p̄t derivari ab hereditas tatis. Et vtrūq; ꝓponit coheredo das.7 coheredito tas.exheredo das vel exheredito tas.i.extra hereditatē ponere heredita tem auferre. Et sūt actiua heredo et heredito cū oīb⁹ suis cōpositis.7 p̄du.pnl̄.heredo ß heredito eam cor.
Heremicula le.cōis ge.i.heremū colens.7 cōponit ab heremus 7 colo vel colens 7 cor.co.
Heremipeta te.cōis ge.q̄ heremū petit.7 cor.penl̄.ab heremus 7 peto vel petens cōponit.
Heremita.ab heremus dī heremita cōis ge.q̄si ab aſpectu hoīm remotus. morat⁹ eſſ̄ in heremo ſolitarius. Idē 7 anachoreta.vñ heremiticus ca.cū.7 p̄du.mi.
Heremiū mij.i.heremus.7 dī ab heremus mi.
Heremus. ab hereo res.dī hic heremus mi.fe.ge.p̄ cō trariū.q; nūq̄ vel raro fiat ibi māsio. Uel herem⁹ mi. eſt inuia ſolitudo vbi nūq̄ habitatū eſt. Sed deſertū. vbi aliq̄n habitatū eſt.7 nunc derelictū eſt.vel herem⁹ dī a remaneo.q̄i remota ab aſpectu hoīm. vñ heremi cus ca.cū.7 cor.re heremus. ſed heremus verbū p̄me p̄ſone p̄alis nu.de hereo p̄du.re.
Hereo res.beſi.ſum.tria ſignificat.ſ.inniti.dubitare. et morari ſiue manere. Hereo cōponit adhereo res.i. anniti.cohereo res. Inhereo res.i.initi. Subhereo res id eſt ſubniti. Hereo 7 eius cōpoſita ſunt neu.7 faciūt p̄teritum in ſi.7 ſupinū in ſum.7 p̄du.ſe.
Heres ab herus dī hic 7 ß heres dis.p̄prie filius heri. q; hero ſuccedere dz in hereditate. Licet 7 heredes di cant⁹ aliq; q̄ in hereditatē ſuccedūt. Uel heres dī a reb⁹ additis ſiue ab ere.q; poſſidet agrū 7 cenſū ſoluit. Uel dī heres ab hereo. q; maxie adhereat. Et ab heres ß hereditas tatis.7 cōpo.cū con.7 dī coheres.7 p̄du.he.
Hereſiarcha che.gen.cōis.i.hereſis p̄nceps 7 cōpo. ab hereſis 7 archos.i.p̄nceps.
Hereſis.ab hereo p̄ inniti.vel dubitare.dī ß hereſis ſis.i.diuiſio ab vnitate fidei.q; nimis adheret illis.vel q; facit illos dubitare in fide.q̄s inuadit. Uel hereſis interp̄tat⁹ diuiſio.7 eſt grecus.vel hereſis dī q̄ſi eliſis ab eligēdo. q; id ſibi vnuſquiſq; eligat q̄d melius ſibi eſſe videt⁹.vt epycurei.ſtoici.vel ſic alij dicūt.q; puerſum dogma cogitātes arbitrio ſuo de eccle ſia receſſerūt. Inde ergo hereſis dicta eſt ab electiōe q̄ quiſq; arbitrio ſuo ad inſtituēda vel ſuſcipiēda q̄ libēt ipſe ſibi eligit. Nobis vero nihil ex arbitrio nr̄o induce re lz ß nec eligere.huius rei ap̄los dei habem⁹ autores qui nec ipſi quidq̄ ex ſuo arbitrio q̄d inducerēt elege runt.ß acceptā a xp̄o diſciplinā fideliter nationib⁹ aſſi gnauerūt. Uñ dicit ap̄ls ad galatbas.q; ſi angelus de celo aliter euāgelizauerit anatbema ſit. Scōm q̄d deri uat⁹ ab eligo nō dz aſpirari ereſis. Et facit gtūs hereſis vel ſeos.7 cor.re.vide in ſciſma matis.
Hereticus.ab hereſis dī hereticus ca.cū.i.diuiſus ab vnitate fidei.eligēdo q̄d ſibi melī⁹ videt⁹. Sed ſciſma tici ſunt.qui ab alijs ſunt ſegregati. Solo em̄ cōgrega tionis diſcidio gaudent q; eodē cultu 7 eodē ritu ince dunt vt ceteri.7 fere eadē opinant⁹. Heretici vero pe nitus alia opinant⁹.
Heri aduer.tp̄is 7 cor.p̄rimam. Uñ eſopus. Fallere vult hodie ſiqua fefellit heri.
Herilis.ab herus dī hic 7 hec herilis et hoc le.res heri vel p̄tinens ad herum. Uñ heriliter aduer.7 hec heri litas tatis.7 p̄du.pnl̄.herilis.
Heritudo.ab her⁹ dī ß hēditudo dinis fe.ge.i.dñatō
Herma me.in hermes exponit⁹.
Hermafroditus. Herma apud grecos dī maſculus 7 frodi femina nuncupat⁹. Uñ hic hermafroditus 7 hec hermafrodita.dicit⁹ qui vel que vtrunq; ſexu habet. Hic alio noīe dī androgenus bi dextrā mamillā viri lem.ſiniſtrā muliebrē habentes viciſſim coeundo 7 gi gnunt 7 pariūt. Et q; talis hō nec vir nec mulier videt⁹ ſed vtrunq;.ideo quadā ſilitudine hermafroditus dī caſtratus.q; nec vir nec mulier videt⁹.vel hermes q̄d ē mercurius.componit⁹ cum frodita.q̄d eſt venus.et dī hermafroditus.i.filius veneris 7 mercurij.qui q; ꝓmi xtus ex illis vtrunq; ſexū habuit. Ideo ab illo dī her mafroditus 7 hermafrodita.in q̄ vterq; ſexus apparet ſm hug.7 p̄du.pnl̄. Uñ in doctrinali dī. Et p̄ducūt lechitus 7 hermafroditus. De hoc etiā dicit Aug⁹.in xvj.li.de ciui.dei. Androgeni q̄s etiam hermafroditos nuncupant. cuius ad matrimoniū rari ſint difficile tū eſt vt tp̄ibus deſint.in quib⁹ cum ſic vterq; ſexus appa ret nature.ex q̄ potius debeant accipe nomen incertū eſt. A meliore tū hoc eſt a maſculo vt appellarent⁹ loq̄n di conſuetudo p̄ualuit. Nam nemo vnq; androgenas aut hermafroditas nūcupauit. Et querit Aug. Utrū hmōi monſtruoſa hoīm genera traxerint originem ex adam. Sed ad hoc rñdebit⁹ infra in monſtro ſtras.
Hermegedo.cōſurrectio in p̄ioza.ſiue mons globo ſus interp̄etat⁹ 7 acuit⁹ in fine.
Hermene grece latine dī interp̄tatio. Uñ hermenia nie.i.interp̄tatio. Et ſm grecā declinationē hermeni as facit gtūm.q̄d cōpo.cum peri 7 dī perihermenias.
Hermeneuma.ab hermene dī hoc hermeneuma tis.i. interp̄tatio.vñ hermeneumatizo zas.i.interp̄reto.
Hermeneuticus ca.cum.i.interp̄tatiu⁹.7 dī ab herme ne.vel herminia nie.q̄d eſt interp̄tatio. vñ quoddā ge nus loquendi dī hermaneuticū.i.interp̄tatiuū.quo ſcz aliquā rem interp̄tamur.i.exponimus vel enarramus. vt in rbetorica ozone.vel in vulgari ſermone. Sūt em̄ tria p̄incipalia genera loquendi.ſ.dragmaticū.didaſ colicum.hermeneuticū.ſiue enarratiuū. Dragmaticū eſt q̄d inter interrogantē 7 rñdentē fit ſiue verſat⁹.q̄d ſcz deciſum eſt frequenti interrogatiōe 7 rñſione.vt in dyaletico tumulta. Et dī dragmaticū q̄ſi interrogati num a dragma matis.q̄d eſt interrogatio. Didaſcalicum eſt q̄d cōſiſtit inter doctorē 7 diſcupulū.dī dida ſcalicū q̄ſi doctrinale.a didaſcalo q̄d eſt doctor vl̄ maj ſter. Hermeneuticū vel enarratiuū eſt q̄d p̄ſiſtit inter continuā oratione decurrentē inter loquentē 7 audiē tem vbi vnus cōtinue loquit⁹.alter vel alteri tacent et audiunt. Et differt a didaſcalico in hoc. q; illud fit cū doctrina illud vero minime ē doctrinale.ſm hug. Uel ſm alios dic q̄ tria ſunt genera loquēdi.ſ.didaſcalicū. dragmaticū 7 beremeneuticū. Didaſcalicū ē doctrina le.a diſcalo doctore.7 hoc vertit⁹ inter maiſtrū 7 diſci pulum vt p̄z in donato. Et eſt modus tractādi dī ſo craticus. q; ſocrates p̄ius fuit vſus dyalogo.i. duali ſermone introducēdo vnū q̄rentē 7 aliū rñdentē. Hūc aūt modū tenet Gregorius in dyalo. Et ego tenui in queſtionib⁹ aīe ad ſpiritū in quodā libro quē cōpilaui in theologia.vbi aia tanq̄ diſcipuli formā ſumens in terrogat.7 ſp̄us tanq̄ doctor rñdet. Dragmaticū.i.in terrogatiuū inter diſputantes verſat⁹ vt in dyaletica. et dī a dragma matis q̄d eſt queſtio quaz indicat qui rñdet. Hermeneuticū.i.interp̄tatiuū locuz bz in cau ſis vbi eſt ſermo cōtinuus.7 iudex ordinarius qui cām decidere debet.7 dī ab hermes.
Hermes. ab hermene hic hermes me. vel hic hermes is.vel hermetis.i.interp̄tatiuus. Uñ et mercurius di ctus eſt hermes.q; ē interpres dei 7 hoīm.7 hinc ß her ma me.7 ß hermula le.di.dī imago mercurij.7 ſtatua.7 hinc etiā tractū eſt vt quelibet ſtatua.7 p̄cipue ſine ma nib⁹ dicat⁹ herma vl̄ hermula le. Silr dī capitellū colū ne ſupius 7 inferius.ſ.q̄d ſupponit⁹ 7 ſupponit⁹ colūne et dī herma. Herma etiā apud grecos maſculus dī.
Hermogenes nis.pnl̄.cor.p̄riū nomen viri.

Hermon onis.mons est.7 acuit vltima.
Hermula le.pnl'.cor.in hermes exponit'.
Herne lingua sabina saxa vocant'.
Hernia.ab herne vel hernicus dī ħ hernia nie.scz tumor vel refluxio intestinorū in mentulā.vñ hernios us sa.sum.talē tumorē intestinorū patiens.
Hernicus ca.cū.pnl'.cor.i.saxosus vel mōticulosus.vl' qui habitat in locis saxosis vel mōticulosis.7 dī ab herne.Virg.Et roscida riuis hernica saxa colunt.
Herodes interptat' pelliceus.vel gl'iosus.clar⁹.ety.ē. Et scias q tres fuerūt herodes.Prim⁹ fuit herodes ascalonita.filius antipatris.q̄ prim⁹ alienigena regnauit in iudea post bircanū.Iste totū regnū obtinuit dolo.Iste herodes pueros int'fecit bethleemitas a bimatu 7 infra.Fuit alius herodes antipas.q̄ fuit filius ysti⁹ sub q̄ passus ē dñs.vt hī Luc.xxiij.q̄ etiā decapitauit ioannē baptistā.vt hī Matħ.xiiij.Iste etiā idem herodes adiudicāte cesare impatore successit pri in galylea et frater ei⁹ archilaus in iudea.Fuit 7 terci⁹ herodes.q̄ dictus ē agrippa.nepos fuit magni herōdis a q̄ iacob frater ioānis occisus ē gladio.vt hī Act.xxij.a.Prim⁹ ḡ herodes dict⁹ est ascalonita.scōs antipas.teri⁹ agrippa.Vñ versus.Ascalonita necat pueros.antipa ioannem.Agrippa iacobū claudens in carcere petrū.
Herodias diadis.7 hic herodius dij.inuenit' ꝓ eodē. et i.gri mutata in a.7 assumpta des.fit herodiades diades.nomē patronomicū.i.fili⁹ vl' nepos herodis.7 hinc subtracta de.syllaba fit ħ herodias dis.i.filia vl' neptz herodis.7 acuit pnl'.in ntō herodias ꝑ in gtō eā ḡuat.
Herodius dij.idē qđ herodes.Itē herodi⁹ ē rapacissima auis auiū.7 oīm volatiliū maior.q̄ 7 aquilā vincit ita dicit glosa sup illud ps̄.Herodij dom⁹ dux ē eor. Alia lra hz.Fulice domus.Itē deutro.xiiij.sup illud. Hec aūt ne comedatis.accipitrē iuxta genus suū herodiū ꝛc.dicit interlinearis.Vulgo grifalco dī.q̄ aquilam rapit.Herodion onis.idē est q̄ herodius.Papꝫ vo di.Herodius grece fulica.in psalmo ardea putat'.
Heroicus ca.cū.ab heros dī.vñ dī.Hoc ē herocium carmē.Heroica gesta q̄ sūt de magnis viris 7 heriocis et heroicus inuenit' ꝓ dactilicus.qz gesta hereū dactilico metro solēt describi.Vñ pris.in.j.mino.di.de q̄dā versu.Est em̄ dimetrū iambicū ꝓiunctū penthime meri heroice.i.dactilice.7 cor.pnl'.heroicus.
Heros.ab heros dī ħ herois idis.i.baronissa.scz vxor heros.7 hinc intitulatus ē liber Ouī.epl'arū.Incipit liber heroidū.qz fere oēs epl'e in eo cōtente sūt misse ab heroidib ad viros.7 si aliq̄.ibi ē missa a viro ad mulierem.nō fuit de ꝓposito autoris.
Heronic⁹ ca.cū.i.heroic⁹ vl' antiquus.7 dī ab hereos et cor.ni.
Heros.ab her vl' herus dī hic heros herois.i.baro vl' vir fortis.sapiēs 7 potēs.q̄si vir her⁹ 7 q̄si dñs t're.Vel dī heros q̄si ethereus.qz ꝑ sapīa 7 fortitudine celo dignus ē.Propzie q̄dē heroes dicūt' q̄ olim post mortē credebant' tificari ob sua merita.vt hercules eneas. et ꝓsiles.Est em̄ ħ nomē tractū a iunone.Grece em̄ iuno dicta ē hera.Vñ q̄dā eius fili⁹ heros dictus ē.ħ ħ fabula mystice signat hic q̄ aer iunoni deputat' vbi volūt heroas habitare.Quo noīe appellāt alicui⁹ meriti aias defūctorū.q̄i viros ethereos vel aereos.vl' celo dignos ꝓpē sapiaz 7 fortitudinē ab her.ḡ vl' her⁹ vl' hera veniat' heros rois.7 qđ dī her⁹ q̄i ethere⁹ l' aere⁹ ety.ē
Herus.ab her dī hic her⁹ ri.i.dñs terre.vel ab hereo res.qz alij innituntur ei.Vnde hec hera.i.dña.7 cor.he. Vñ esopus.Utiliter seruit nemo duobus heris.
Hesdras dre.interpzetat' adiutor.
Hesito.ab heso sas.dī hesito tas.tauī.verbum freqn. qđ sepius ꝓ dubitare inuenit'.vñ ħ hesitatio onis.Et hinc ħ hesitatiūcula le.di.7 hic 7 ħ hesitabilis et ħ le.i. dubitabilis.7 hic hesitatiuus na.nū.i.dubitatiuus.et

hesitabūdus da.dum.filis hesitanti vel dubitanti.
Heso sas.ab hereo res.hesi sum.su.u.in o.fit heso sas. verbum frequen.sed nō est in vsu.
Hesperia.ab hesperus dī hec hesperia rie.i.hispania. ab hespero stella q̄ in ea ꝓte lucet.7 ħ est vera hesperia respectu italie.q̄ dī silr hesperia.Siquidē hesper⁹ fuit frater atlantis q pulsus a germano italiā tenuit.eāq̄ de suo noīe vel noie pristine regionis quā reliq̄rat hesperiā appellauit.Si ḡ dicas hesperiā sine additamēto italiā signat.Si addis aliquid ꝑm diuersa addita pōt significare nunc hispaniā.vt si dicas vltimā vel aliq̄d tale.Nunc italiā.vt si dicas magnā vel ꝓsile.7 hinc hesperus ria.riū.i.hispanus vel italicus.7 ħ hesperes rides.italia vl' hispania.7 hinc filie atlantis dicte sūt hesperides vel ab hispania.vel a patruo hesperon.
Hesperides in hesperia vide.
Hesperus.Hespera re.dicūt greci.i.hora q̄ est inter diē vel noctē.vel ecōuerso inter noctē 7 diem.Vñ hic hesperus ri.stella occidētalis q̄ in vespe post solē appa ret.Hec etiā dī vesperus.7 vesper cor.spe.
Hester quedā mulier fuit.7 est indecli.7 acuit' in fine.
Hesternus.ab heri dī hesternus na.nū. ꝑ herinus cā alternitatis vitande.hesternus dies scz heri.7 hesternus cib.i.heri coctus.s.ab heri seruatus.
Hetbeus a.um.pdu.pnl'.
Heu est interiectio dolentis.Inuenit' etiaz eu.sine h. vide in suo loco.
Hex dicunt greci sex.
Hexa grece.i.sex.7 inde apud nos hexas dis.i.sex.
Hexas dis.in hexa vide.
Hexameron cōponit' ab hexa qđ est sex.7 meros qđ ē dies.Inde hexameron.i.liber sex dierum.
Hexameter cōponit' cū hexa qđ est sex 7 metruz.inde hexameter tra.trū.versus cōstans ex sex metris vel pedib.Et cor.pnl'.naturaliter hexametrū.Vñ quidam Fingit' hexametrū pedib sex mobile metrū.
Hexaptotus ta.tū.cōpo.ab hexa qđ ē sex.7 ptotos casus.7 dī hexaptotus ta.tū.nomē sex casus bñs.7 cor.ri. pnl'.Vñ illa noīa dicunt' hexaptota.q̄ in vno numero 7 genere sex diuersas terminatōes habent in diuersis casib.vt vnus.

Hiacus ci.mas.ge.i.bachus.7 dī ab hio as.qz facit venas hiare.Virg.Populus alcide gtissima vitis hiaco
Hiades.hiados grece latine dī pluuia.vñ ħ hyas dis. qđā signū celeste.7 q̄libet stella illius signi pt dici hyas.7 ħ signū ē in frōte tauri.7 dicūt' hyades ab hyados qz ortu suo efficiunt pluuias.vñ et latini succulas illas appellāt.vl' dicunt' hyades ab ydor qđ ē aq̄.7 cor. pnl'. hyades.vñ i aurora.grece dicūt' hyades gutte pluuiar
Hyalin grece latine dī vitrū.vñ ħ hyalū li.qđā genus purissimi vitri.Hinc hyalinus na.nū.i.vitreus.et acuit' in fine hyalin.
Hyas dis.in hyades vide.
Hiatus tus.in hio as.vide.
Hyberasnenias.in nenia vide.
Hybernus.ab hyems dī hic hybern⁹ na.nū.Hybernū tps ē inter hyemē 7 ver.q̄si hyeme vernū.qđ tps plerūq̄ a pte totā hyemē signat.Hesdre.ij.ca.xxv.dicit' Multitudo magna ē 7 tps hybernū.vñ ħ hybernū ni et ħ hybernaculū li.ꝑ eodē.s.domus in q̄ hyemam⁹ in expditōe.7 hyberno nas.idē qđ hyemare.vl' in hybernis morari.7 ħ hybernia nie.ꝓuincia q̄dā.qz ibi sit hyems p̄cipue dura.vñ hybernus na.nū.Et hybernicus ca.cū.7 hic 7 ħ hybernensis 7 hoc se.gentilia.
Hiberus ri.mas.gen.fluuius hispanie.vñ hec hiberia rie.dicta est hispania.Et hinc hiberus ra.rum.gentile Et nota q̄ hiberns gentile designat gentem hispanie et quemlibet de illa gente.Et cā differentie ad nomen

fluuij apocopat ab autoribꝫ nr̃is tm̃. ⁊ dr̃ biber ra.rũ. ⁊ biber bri.⁊ hinc biber eris.nomẽ alterius gẽtis ab bibe ris ꝓfecte q̃ est vltra armeniã.ita dr̃.hug.⁊ ꝑdu.pnl̃. biberus. De b̃ etiã dr̃.prisc.tractãs de noibꝫ scde declinatõis. Jn er.inquit tam masculinorũ latinorũ q̃ grecorũ inueniunt.vt caper pri.biber bri.qd̃ p apocopaz extreme syllabe ꝓlatũ solũ in hac declinatõe ꝑdu.er.⁊ ab eo cõpositũ.vt celtiber beri. Celte ei dicunt galli.⁊ biberi hispani. Jnde dicunt celtiberi mixti ex vtraq̃ gẽte ꝓpli. Vñ luca. Et celte miscẽtis nomẽ biberis. Dr̃ tñ ⁊ biber beri.ꝑ hispania.⁊ biber beris.qñ de illa gẽte loq̃mur q̃ ẽ iuxta armenios. Et biberus ri. fluuius. vñ luca.in.iij. Qui p̃stat xristi tibi nomẽ aufert biber⁹ Hic hec b̃.huius huic ꝓnomen est scdi modi.et ẽ huic monasyllabũ. Vñ dr̃.prisc.tractãs de vtõ scde declinationis. Fit em̃. Illud q̃z possumus scire q bn̄ q̃z cui ꝑ monasyllabis accipiũt metrici ⁊ huic. Dis em̃ gẽtis in us desinens vna syllaba vult supare dtm̃.vt ille illius illi. Jtẽ bi et bis pl̃ales de hic debent scribi p vnũ i. Item be pl̃ale pynũ e.scribi dz ⁊ aspirari. Sed ij̃.⁊ ijs.pl̃ales hui⁹ ꝓnois is ea id.p duo i.scribũt.ad dr̃iam de eo is it.⁊i.verbis.sicut dicã in is ea id. Jtẽ vt dicit ps.in.xij̃. Hec syllabica adiectio ce.addebat huic ꝓnoi hic hec hoc p omẽs casus apud latinos.⁊ dicebat hicce hecce bocce. Nũc vero addit huic ꝓnoi in bis casibꝫ qui in s.desinunt euphonie cã.vt huiusce.hisce.boscе.bascе. Hiebusei in hierusalẽ est.

Hyemicula le.dimi.qua hyems.

Hyems.ab hyemis qd̃ est dimidiũ dr̃ hec hyems mis. qr tũc breuior ⁊ diminuto vsq̃ ad medietatẽ vl̃ vltra solvertit circulo. Et nota q̃ in b̃ noie hyems nõ est p. nec i.cõsonãs b̃ vocalis qui repũtat p y.⁊ formal gtũs a ntõ interposita i.vt hyems mis.⁊ est hyems frigida ⁊ humida. Vide in estas ⁊ in elementũ.⁊ est duarũ syllabarũ hyems.⁊ hinc hic ⁊ hec hyemalis ⁊ b̃ le.et hyemo mas.id est in hyeme demorari.vel in tempestate moze hyeme seuire.

Hierapolis quedã ciuitas.pnl̃.cor.

Hieremias interp̃tat excelsus dñi.qr dictũ est ei. Ecce cõstitui te sup gentes ⁊ regna.⁊ acuit pnl̃.

Hieronymus interp̃tat sacra lex. Fuit em̃ sanctus.i. firmus.vel mũdus.vel sanguine tinctus.vl̃ sacro vsui deputatus.sicut vasa tẽpli dicebãt sacra.qr sacro vsui deputata. Fuit ei sanctus.i.firmus in bono ope.pseue rantia.longanimitate.mũdus in mente p puritatẽ.san guine tinctus p dñice passiõis meditationẽ.sacro vsui deputatus p scripture sacre expositionẽ ⁊ interp̃tatõz Dicit ⁊ lex ꝓpter regularẽ disciplinã quã monachos suos docuit. Vel qr sacrã legẽ exposuit et interp̃tatus fuit.sicut dicã in interpres. Et scias q cũ olim in eccl̃ia vnusquisq̃ caneret qd̃ volebat. Theodosius impator damasum papã roganit.vel alicui viro docto eccl̃iasticũ officiũ cõmitteret ordinandũ. Jpse igit sciẽs bieronimũ in lingua latina greca ⁊ hebraica ꝓfectum.⁊ in omni scia summũ.eidẽ p̃dictũ officiũ ꝓmisit. Hieronymus ergo psalteriũ p ferias distinxit.⁊ vnicuiq̃ ferie.p prũ nocturnũ assignauit.ac gloria pri ⁊c.in fine cuiuslibet psalmi dicendũ instituit. Deinde epl̃as ⁊ euãgelia p anni circulũ decantãdas.ceteraq̃ ad officiũ ptinẽtia p̃ter cantũ rõnabil̃r ordinauit. Visitq̃ idem de bethleẽ ad summũ pontificẽ.⁊ tam a papa q̃ a cardinalibus fuit valde approbatũ⁊ ꝓpetuo autẽticatũ. Tandẽ aũt i ore spelũce vbi dñs iacuit monumẽtũ sibi ꝓstruxit vbi expletis.xcviij̃.annis ⁊ mensibꝫ sex sepultus fuit.

Hierosolyma in hierlm vide.⁊ cor.pnl̃.

Hierosolymipeta te.pnl̃.cor.cõis ge.pegrinus qui petit hierlm.⁊ cõponit cum hierosolyma.ꝑ peto tis.

Hierusalẽ. Hiebꝫ ꝓprũ nomẽ fuit cuiusdã viri.vnde hiebusens sea.seũ. Hiebusei edificauerũt hiericho.vñ et dicta est hierochio q̃si hiebico.qr hiebꝫ hierusalem amplianit.ideo hierusalẽ dicta est hiebꝫ. Siquidẽ hierusalẽ primo dicta est salẽ.a cõditore qui dicebat salẽ. Ad hebre.vij.ca. Postea dicta est hiebꝫ.ab ampliatore qui vocatus est hiebꝫ. Vel a hiebuseis habitatoribꝫ Postea illis duobꝫ noibꝫ cõiunctis p cõpositionẽ.scz hiebꝫ ⁊ salem.dicta est hierusalẽ q̃si hiebusalem. Et sic videt b̃ nomẽ eẽ ꝓferendũ p geminũ s.b̃ dic q̃ in ꝓpositione vnum s.abijcit. Hec postea a salomone dicta est hierosolyma q̃si hierosalomonia. Et no.q̃ inuenit hec hierosolyma me.⁊ hierosolyme marum.⁊ hierosolymis indecli.in eodem sensu.s.ꝑ illa ciuitate ⁊ hec etiã corrupte a poetis solyma dicta ẽ.⁊ postea a helio adriano.vocata est helia.in ipsa est syon que hebraice speculatio interpretat.qr in sublimi constructa ⁊ delonge venientia contemplat. Hierusalẽ aũt grece.latine pacifica vel visio pacis interpretat. Et scias qd̃ hierusalem bystorice est nomen ciuitatis cuiusdã. Tropologice est typus anime fidelis. Allegorice figura est ecclesie militantis. Anagogice typum gerit ecclesie triumphãtis.vt plenius dictũ est in allegoria. Et scias qr ciuitas hierusalem.euersa est a nabuchodonosor.restituta aũt est a neemia ⁊ a iesu summo sacerdote. Euersa vero a romanis.restituta est ab helio adriano. sed nõ in eodẽ loco nec in pristinũ statum.vt dr̃.glosa sup illud Jsaie xxv. Posuisti ciuitatem in tumultũ vrbem fortẽ in ruinam.q̃ aũt in alio loco sit modo hierusalem q̃ esset cũ fuit dñs crucifixus.patet ex hoc.quia locus in quo crucifixus est dñs.⁊ ortus in quo sepultus est.modo sũt in medio ciuitatis.⁊ tunc erant extra. Vñ apls ad Heb. ca.xiij̃. Propter qd̃ iesus vt sanctificaret ꝓpl̃m p suuz sanguinem extra portam passus est. Vide etiã in ariel.

Hieu ꝓprium nomen viri est.⁊ interpretat patiẽs vel faciens siue cõmotus aut cõmotio.

Hiezechiel ꝓphetarũ nomen cuiusdã ꝓphete.

Hilaramen mis.ge.neu.i.leticia vel gaudiũ.⁊ dr̃ ab hilaro ras.⁊ ꝑdu.pnl̃.nti.

Hilareo ab hilaro ras.dr̃ hilareo res.rui.i.esse vel fieri hilarẽ. Et hinc hilaresco scis.inchoa.⁊ cõponit exhilareo res. Et exinde exhilaresco scis.inchoa.⁊ cor.la.

Hilarius rij̃.quidã sanctus dictus ab hilaro ras. quia semp fuit hilaris in seruitio dei.⁊ hinc hilario onis.pro alio sancto. Vel dr̃ hilarius q̃si alarius.ab altus ⁊ ares virtus.qr fuit altus in scia.⁊ virtuosus in vita.sed potius est etymologia q̃ cõpositio.

Hilaro ras.i.letificare.vñ macrobius. Verba nõ minus q̃ vinũ hilarent cõuiuiũ. Et cõponit cum ex ⁊ dr̃ exhilaro ras.i.valde hilarare. Jnde hic ⁊ hec hilaris et hoc re.i.letus.iocundus.⁊ cõpat rior.simus.vñ hilariter rius.sime.aduer.⁊ hec hilaritas tatis. Hilaro cum oibꝫ suis cõpositis est actiuũ ⁊ cor.la.vñ Hora.in epi. Oderunt hilarem tristes tristemq̃ iocosi.

Hilus li.mas.ge.⁊ hilum li.granũ putamen qd̃ adheret fabe vel medulla pẽne.s.illud tenue qd̃ est in medio penne.vide in nihil.

Himen nis.mas.gen.est membranula illa in qua puer inuolut in vtero matris.que alio noie matrix dr̃ in q̃ sunt septem cellule forma humana impresse nec ples. vnde nõ contingit plures q̃ septẽ pueros sil̃ concipi a muliere.vñ hic hymeneus nei.deus nuptiarũ.quia pti net ad hmõi officium.scz ad creationem.⁊ fm hoc hymeneus dr̃ vis illa retentiua seminis ex qua habent p creari puerperia.⁊ dr̃ vis illa deus fm consuetudinem antiquorum qui quamlibet essentia in qua aliquid diuinitatis aliquã scz emulationem diuinitatis reperiebant deum vocabant.vñ naturalem vim terre ꝑducẽdi vinũ vocabant deum.s.bachum naturalẽ.vim terre segetes ꝑducendi vocabant cererem. Qualitates etiã elementorum naturales vocabant deos.qr suã viderentur habere vim in cõpositiõe corporũ. Sil̃ ⁊ stellas.hec em̃ vident habere rationalẽ effectũ in bis inferioribꝫ.

Jdē ꝯ de sciētijs et ⁊tutib⁹.q̄ sūt bona gratuita. cuꝫ etiā in vitijs sit q̄dā emulatio ⁊itatis .i. ⁊mare vicia. inde dij dicebāt. Vl hymeneus dict⁹ ē a q̄dā atheniensi hymeneo noīe.q̄ felicit⁊ vs⁹ ē nuptijs.siq̄dē hymeneus atheniensis inuenis amore cuiusdā forma paris ꝫ nobilitatis supioris inarserat.ꝫ ob generis imparilitatē repulsā passus int⁹ ⁊gines virginali habitu cōuersatus.7 a piratis int⁹ virgines captiuatus.et tādē vir eē ⁊phēsius.ad suos remissus ē.vt gentib⁹ virginuꝫ ea rā facile nūciet.vl dicat reditū.ea tn legeꝫ vt ei⁹ quā peteret vti cōiugio ꝓcederet.ꝓcedit.red dūt ⁊gines.fit ille voti sui cōpos.salua lege siue ꝓditōis. Hūn innoleuit ꝓsuetudo.vt q̄cūq̄ nuberet.eū tāq̄ deū nuptiarū inuocaret.q: felicit⁊ amore suo vsus sit. Hymene⁹ aūt q̄nq̄ ponit⁊ ꝑ nuptijs.q̄nq̄ ꝑ coitu.7 int⁹pt⁊ dominiens.ꝑm bug. Et vt dicē Pap.dij vl dei q̄s pagani deos asserūt.olim boies fuisse .pdūt.et ꝑ vniuscuiusq̄ vita a suis post mortē coli ceperunt.i q̄z etiā laudes pocte carmia ꝓposuerūt et in celos eos sustulerūt. Nā q̄rūdā inuētiōes artiū 7 cultū repisse dicūt.vt esculapi⁹ medicinā.fuerūt etiā viri fortes aut vtiliū ꝓditores.q̄bus mortuis boies q̄ eos dilexerūt simulacra finxerūt vt haberent aliq̄d ex imaginū ꝓtēplatiōe solatiuꝫ.sed paulatiꝫ ꝟ bonor⁹ ꝑsuadētib⁹ demonijs ita i posteros irrepsit.vt q̄s illi ꝑ sola nominis memoria honorauerūt.successores deos extimarēt atq̄ colerēt. Hoc etiā innuit⁊ in li.sapiētie ca.xiiij.de hoc vide in iupiter.

Hymeneus nei.pn⁊.pducit. Ouid. Maior hymene⁹ adē ñ illi grā lector. Jtē ouid. Ecce vacāt hymeneo 7 ignib⁹ atria fumāt. Vide in hymen.

Himnican⁹ ni.q̄ canit hymnos et ꝓponit⁊ ab hymn⁹ 7 cano.et cor.ca.

Hymnidic⁹ ca cū.q̄ dicit hymnos. Hūn in q̄dā omet⁊. Jbi chori angelor hymnidici.i.laudes dei dicētes.et cor.di.licet ꝓponat⁊ ab hymn⁹ et dico cis.tenꝫ ⁊bo naturā hui⁹ ꝑteriti dixi q̄d naturalit⁊ cor.ꝑmā.vt ostendi dicis .

Hymnigraph⁹ pha.phū.hymnor scriptor.vñ ꝟ hymnigraphia phie.hymnor descriptō.7 cor.gra.

Hymniloqu⁹ q̄ quū.q̄ loq⁊ de hymno ab hymn⁹ 7 loquor ꝓponit⁊ 7 cor.lo. Jtē ꝑ eodē hymnilog⁹ ga .gū. ab hymn⁹ et logos. Hūn ꝟ hymnologia gie. ꝑmo vel laus de hymno .

Hymnio ab hymn⁹ dī hymniso sas. et hymnio onis. ambo ꝑ laudare.vl hymnos cātare.

Hymnista ste.cō.ge.ē q̄ facit vl cātat hymnos. et dī ab hymn⁹ ni.

Hymniso sas.in hymnio nis.vide.

Hymnulus li.di.puus hymn⁹.

Hymn⁹ ni.mas.ge.i.laus dei cū cātico. Proprie enim hymnus cāticū ē.cōtinēs laudes dei. Si g̃ sit laus 7 nō sit dei.nō ē hymn⁹. Si sit laus et sit dei et nō cātet⁊ non hymn⁹ ē. Si g̃ in laude dei dī.et cātat⁊.et tūc ē hymn⁹ cui ꝓtrariū ē trena.que sūt carmia lamēti 7 funeris.

Hin q̄dā mensura ē.s.sextari⁹.et ē indecli.

Hinnio nis.nīui nire.nitū.ꝑ gemminū.eq̄z ē. Hiere. v. Unusq̄sq̄ ad proximū ꝓximi sui hinniebat .7 cōpo. cū ad et cō.et fit adhinnio nis.i.valde hinnire.7 cohinnio nis.i.sil hinnire.et ē neu.cū oīb⁹ suis ꝓpo.

Hinnitus tus tui.ꝑ gēminū n.clamor ē eq̄z 7 ꝓducit ni.7 derivat⁊ ab hinnio nis. Job.xl. Aut circūdabit collo eius hinnitū.

Hio bias.ani are.i.os apire. et ē tractū a feris.quarū auiditas oris aptione mōstrat⁊. Hūn 7 ponit⁊ q̄nq̄ ꝑ considerare.et q̄nq̄ ꝑficere.7 ē tractū a canib⁹ q̄ quū ficiūt biāt.7 ꝑ fatigari etiā ponit⁊.qđ sil⁊ tractū ē a canib⁹.et ꝑ rūpi.etiaꝫ ponit⁊ vl ꝑ scindi.vl apiri q̄cūq̄ res sit.et ꝓpo.cū in.et dī inhio as.et ē neu.cū oīb⁹ suis ꝓpo.et ab hio derivat⁊ hiat⁹ tus tui.i.fissura aptio ē re ꝓruptio terre ꝓfūda q̄si it⁹.ꝟ ꝓprie hiatus ē oris boīs aptio. Jtē scias q⁹ hiatus ē q̄dā vicii q̄d ꝓtinet⁊ sub barbarismo.vñ dic Donat⁹. Fiūt aūt barbarismi per hiatus.et dicūt hiatus.quotiēs due vl ples vocales ꝑ nūciātur sil.vt musa amabit.vl muse aonides.

Hir.vigil interpt⁊atur.

Hircania nie.dī q̄dā silua q̄ subiacet scythie.vñ hec hircanius nia nie.dī q̄dā regio illi silue adiacēs.et hic hyrcanus na nū.pn⁊.pdu. Et hyrcani⁹ nia niuꝫ. Aurora. Post annos ples hyrcan⁹ surrupit vnū.

Hircinus.ab hircus dī hircinus na nū .pn⁊.pdu. Et hircosus sa sū.in eodē sensu.q̄ ē fetidus instar hirci.q̄i q̄ sudore corpis fetido fetet.et ꝑdu.ci. Hircin⁹ etiaꝫ est possessiuū de hircus.

Hircus ci.in hircus est.

Hirquul⁹ li.di.mas.ge.puer libidinosus et lascin⁹.vt hircus.et q̄ oculos sp retorquet ad angulos ex nimia lasciuia. Et derivat⁊ ab hirc⁹ vl hirquus.

Hirquus qui.mas.ge.ꝑm suetoniū ē oculor angulus vbi putredo colligit⁊. Et q: ex nimia lasciuia 7 luxuria solēt q̄dā ocłos retorquere ad hirquos.inde dī ꝟ hircus ci.i.caper.s.animal lasciuū et petulcū et feruēs sēp ad coitū. Cuius oculi ad libidinē in trāsuersuꝫ aspiciunt.et ad hirquos retorquēt⁊. et inde dictus ē hircus. Dicitur.n.in naturali historia hircos ita eē libidinosos vt indignēt⁊ si videāt aliōs coeūtes vt in eos impetū faciūt.et inde hircul⁹ li.vl hirciolus li.dimi.

Hirsutus ta tū.i.asper pilis.vl pilosus vt hirc⁹. vnde hirtus ta tū.ꝑ syncopā ꝑ hirsutus ta tuꝫ. Hūn de scto ioanne dī. Prebuit hirtū tegimē camel⁹ artub⁹ sacris Proprie q̄dē ē hirsut⁹ cui⁹ pili erecti extāt.et ꝑducit pn⁊.hirsutus.et derivatur ab hircus ci.

Hirtus.in hirsutus vide.

Hirudo dinis.i.sāguisuga.7 dī ab hereo res.q: carni adhereat et ꝑdu.ru. Hūn hora. Nō missura cutez nisi plena cruoris hirudo.vñ hirudineus nea neū.et hirudinus na.nū.in eodē sensu. Invenit ꝟ hirūdo dinis. ꝑn.ꝑ quadā aue.vñ ⁊sus. Alles hirūdo volat.nat hirudo.agitat⁊ arūdo.vl sic. Cātat hirūdo fugit hirudo crescit arundo.

Hisco scis.incho.qđ deberet facere hiasco ab hio as. addita co.sed cā vitādi hiatū facit hisco. Et cōpo.cū de.et dī dehisco scis.i.valde vl deorsuꝫ discere. Inde dehiscens entis.

Hispaniensis in hispanus vide.

Hispanus fuit q̄dā rex ꝓditor hispanie.vñ dicta ē ꝟ hispania nie.et binc hispanus na nū.gentile et possessiuū.et hic et ꝟ hispaniēsis et ꝟ se.gentile. Et hꝫ ser ꝑ uincias.s.terra conēsem.cartaginensē.lusitaniā. galicea am.beticā et trāsfretū in regiōe affrice tingitaniam.et sunt due hispanie.s.citerior q̄ in septētrionali plaga a pirenio vsq̄ ad cartaginē porrigitur. Ulterior que i medio a celtiberis vsq̄ ad gallicanū fretū extēditur. Citerior aūt et vlterior dicta ē q̄si citra vel vltra .Hꝫ citra q̄si citra terras et vltra vel ꝑ vltra sit.vl q: non sit post hāc vlla alia terra.

Hispidus.ab hircus dī hispidus da dū.i.asp.setos⁹. pilosus.hirsutus.squālidus.et cor.pn⁊.hispidus.

Hister stri.mas.ge.fluuius ē q̄ et danubius dī .vnde histri dicti sunt. Hic q̄dē de colcho insula q̄dā missi ad psequendas argonautas in ponto intrauerūt histruꝫ fluuiū et inde a vocabulo amnis quo a mari recesserūt histri dicti sūt. Inde hec histria strie.dicta ē terra quā incoluerūt. Unde hister stra strū.gentile. Et ꝟ histrix cis.q̄dā animal q̄drupes spinosū.q: in terra illa abūdat.et ꝑdu.stri.

Histerion.i.gesticulari.

Historia. Historin terpt⁊atur videre vl cognoscere.vnde hec historia. Antiquitus enim nullus scribebat historiam nisi qui interfuisset et ea que scribenda essent.vidisset. Vel ideo dicitur historia ab historin.

q; diu ꝓterita ad nr̃am memoriã et noticiã reducit .ẽ aũt hystoria res gesta a memoria hoĩm. ꝓpter vetustatẽ remota. In nr̃o tn̄ vsu. ꝛ si nup vl' aliquãtulũ retro res gesta sit. tn̄ dr̃ historia. Inde historiola le. dimi. ꝛ ꝙ cõpositiõem historiographus pbi. descriptor historiaꝝ. Vñ ℔ historiographia phie. historie descriptio. Et historiographo as. i. historiaꝝ describere. vl' depingere designare. Et in eodẽ sensu historios. et sũt actiua. et cor. pnl'. historia.

Historicus ci. q̃ historiã describit vl' narrat. et cor. ri. et põt adiective declinari.

Historiographus. pnl'. cor. in historia ẽ.

Histrio ab histerio qđ ẽ gesticlari dr̃ ℔ histrio onis. q̃si histerio. i. gesticulator. ioculator. q̃ diuersos gest⁹ et habit⁹ hoĩm scit repsentare. Vñ histriones dicebãtur repsẽtatores cõediaꝝ qui in recitatiõe laruas sue faciei apponẽtes repsentabãt habit⁹ et gest⁹ diuſoꝝ.

Histrix cis. in hister vide.

Hiulcus ca cuꝫ. i. hians. spissus. rimosus. et dr̃ ab hio bias. In estate terra ẽ hiulca. cũ ẽ fissa et rimosa calore solis. et cõpo. semihiulcus ca cũ. aliquãtulum hiãs. apertus ex pte.

H ante D

Hoc ẽ. et id est. sũt due ptes. Et ad ℔ intelligẽdũ nõ q̃ noia ꝙponũt cũ ꝟbis ꝙ oẽs casus excepto ntõ ꝛ vtõ vt dixi in t'cia pte in ca. de figura cõpositã nois. Vñ patet q̃ cũ dr̃. Marcus. i. tull⁹. vel marcus ℔ ẽ tullius Id ẽ. vel ℔ ẽ. nõ põt eẽ dictio ꝙposita. q̃ ꝙstat ex ntõ et verbo. et iõ nõ sũt cõiũctiões expositiue. vt q̃dã putauerũt. q̃ nec etiã talis species cõiũctionũ inuẽta ẽ. ꝛ sic dicẽdũ ẽ q̃ sint'oões expositiue et nõ dictiões cõposite. Et illud ꝓnomẽ ℔ venit demõstratiue. ꝛ ℔ ꝓnomẽ id relatiue. et'respicit intellectũ p̃cedẽt̃ termini et nõ suppositũ. et iõ sumit' in neu. ge. et in singlari numero.

Hodie adũ. tpis. i. ℔ die. Et ꝙ sꝙponit'. et cõpo. ex ℔ et die. Inde hodiern⁹ na nũ. et ꝑdu. e. die cũ oĩbꝫ suis cõpositis. vt hodie ꝛ ꝑdie. q̃tidie.

Homerocẽtõas. Hiero. i epla ad paulinũ di. Quasi nõ legerimus homerocentonas et ꝛgiliocentonas i. opuscula de versibus homeri et virgilij cõposita ꝛ ꝑdu. to. Et scias q̃ homerocẽtõas et ꝛgiliocẽtonas excerptões q̃dã sũt de libr̃ homeri et ꝛgilij in duobꝫ libris redacte in q̃bꝫ multi ꝛsus ꝓter dictoꝝ autoꝝ in tẽtiõem adaptãt xpo. Quidã sane excerptores librorũ homeri et ꝛgilij trãscurrẽtes vbicũq; inuenerunt aliq̃d qđ sue materie possent adaptare. pũcto signauerũt. vt qñ ꝙilarẽt. ꝓmpti⁹ inuenirẽt. et ab hmõi punctatiõe cẽtones dicũt' scripta ex ꝛsibꝫ ꝙilata. bincinde collectis. et ſm materiã ꝓtinuatis. Cẽto. n. vt dicũt ẽ ꝛbũ grecũ idẽ qđ pungo. Inde dr̃ ℔ cẽto onis. idem qđ pũctus. et declinat' hic ꝛgiliocẽto onis. et ℔ homerocẽto onis. Vñ ꝛgiliocẽtonas homerocẽtonas sũt actĩ pl'ales greci. et acuũtur in fine.

Homicida de. pnl'. ꝑdu. i. hoĩem cedẽs. i. occidẽs. ꝛ cõponit' ab hoĩe et cedo cedis. De homicidio casuali habes in casus.

Homicidiũ dij. dr̃ ab homicida. i. hoĩs occisio.

Hominiũ nij. ge. neu. i. hoĩs ſuitũ. ab hõ hoĩs dr̃.

Homo ab bum⁹ dr̃ ℔ ꝛ ℔ hõ hoĩs q̃si humo. q; ex humo ẽ effectus. Inde q̃tuor diminutiua. Vñ dic̃ p̃s. in ij. li. ab hõ homuncul⁹ dr̃. et homũcio homull⁹ et homullul⁹. Mã vt idem in eodẽ dic̃. q̃ geminãt l. añ us. vl' a. vl' um. in ul⁹ nla ulũ. faciũt itez diminutiua. vt homull⁹ homullul⁹. Pauxillus pauxillul⁹. Et põt dici q̃ hõ q̃tuor dimi. habuit ꝓpter ei⁹ q̃tuor trãsgressiones Prima fuit in paradiso. Scda legis naturalis. Tercia legis mosayce. Quarta legis euãgelice. Diminut⁹ est etiã hõ i tpibꝫ. q; antiq̃ssimi. vt dic̃ p̃s. i vj. li. Declina

H ante D

bãt hõ homonis. ℔ mutata ẽ o. ꝑdu. in i. cor. ꝛ dicim⁹ hõ hoĩs. vñ Ennius. Vultures in siluis miserũmãde bãt homonem. Itẽ vt dic̃ Gre. in. iij. moraliũ. Scriptura sacra tribus modis appellat hoĩem. s. ꝙ naturaꝫ sicut scriptũ ẽ i gene. Faciam⁹ hoĩem ad ymaginẽ ꝛ similitudinẽ nr̃am. Itẽ hoĩem ꝙ culpã. sicut scriptũ est. Ego dixi dij estis et filij excelsi omes. vos aũt sicut homines moriemini. Ac si apte dicat. Sicut delinquẽtes obibitis. vñ Paulus dicit. Cũ sit inter vos zelus ꝛ cõtẽtio. nõne carnales estis. et ſm hoĩem ambulatis. Ac si dicat. Qui discordes mẽtes ducitis nõne adhuc ex repbensibili humanitate peccatis. Itẽ hoĩem ꝙ infirmitatẽ. sicut in hieremia scriptũ ẽ. Maledict⁹ q̃ spem suam ꝓnit in homine. Ac si apte diceret in infirmitate. Itẽ dicit Grego. in omel'. ascẽsi onis. Oĩs creatura hõ aliq̃d hz. Habet nanq; cõmune eẽ cũ lapidibꝫ. viuere cũ arboribꝫ. sentire cũ aialibus. intelligere cum angelis. Si igit' cõmune hz aliq̃d cũ oĩ creatura homo. iuxta aliquid omnis creatura hõ. Hic nota q̃ de cõditiõe et vilitate hoĩs loquens bernhard⁹ in Multi multa sciunt. hoc est in quadaꝫ meditatiõe sua. que sic incipit. Vulti multa sciunt sic dicit. Attende homo quid fuisti añ ortũ. et q̃d es ab ortu vsq; ad occasuꝫ et quid eris post hanc vitã. Profecto fuisti qđ ñ eras. ex vili materia postea factus es. et in vilissimo pãno inuolutus. menstruali sanguine in vtero materno fuisti nutritus. tunica tua fuit pellis secũdina. sic indutus et ornatus ad nos veneisti. nec memor es q̃ sit vilis origo tui. Forma fauor ꝓpl'i. feruor iuuenilis. opesq;. Surripuere tibi noscere q̃d sit hõ. nihil aliud ẽ homo nisi sperma vetidũ. saccus stercor. et cibꝫ vermiũ. post hominẽ vermis. post fermẽ fetor et horror. Sic in nõ hoĩez. i. cinerẽ vertit' oĩs hõ. Cur ergo suphis hõ. attende q̃ fuisti vile semẽ et sanguis coagulatus in vtero. deinde miserie huius vite expos⁹ et peccato. postea ꝛmis et cinis. Cui⁹ cõceptus culpa. nasci miseria. viuere pena. mori angustia. Cur carnẽ tuaꝫ rebꝫ p̃ciosis sic ipignas et adornas quã post paucos dies vermes deuoraturi sunt in sepulchro. Animã q̃ tuã cur nõ adornas bonis opibꝫ. q̃ deo ꝛ angel' ꝑsentãda ẽ in celis Quare aiam tuã vilipẽdis et carnẽ ei ꝓponis. dominã ancillari et ancillã dominari. magna abusio ẽ. Totus iste mundus ad vnius anime p̃ciũ extimari nõ põt Nõ. n. pro toto mũdo isto de⁹ animã suã daret. quaꝫ pro vna aia dedit. Vide incurios⁹. Et nota q̃ iste dat⁹ frugi figuratiue et intrãsitiue adiũgitur cũ omni casu. cum vtroq; nũero. et cũ quolibet genere cũ hoc nomine homo. Eccli. xxxj. Homofrugi. i. homo bonus et vtilis. Quare de⁹ hoĩem fecit. dixi in dos. Itez vide in creo. Itẽ de quatuor statibꝫ hoĩz dicã in libera rũ. Itẽ vide in infern⁹.

Honest⁹. ab honor; dr̃ honest⁹ ta tũ. q̃ nihil hz turpitudinis quasi honoris statũ ꝙseruãs. et cõpar' honest⁹ stior. simus. vñ honeste stior. sime. adu. et ℔ honestatis. i. perpetu⁹ honor quasi honor; stat⁹. et ꝙpo. Inhonest⁹ sta. stũ. i. nõ honest⁹. et cõpatur. Itẽ ab honest⁹ honesto as. i. honestũ facere vel reddere. et cõponitur. Dehonesto as. Inhonesto as. i. valde honestare. vl' poti⁹ diffamare. vituperare. ab honestate remouere Et sunt actiua ſm bug. Prisc. añ dicit. q̃ honestus format' ab honor. or. mutata in es. et assumpta tas. sic a maior maiestas.

Honor vl' honos. in honoro ras vide.

Honorculus li. pnl'. cor. i. puus holor.

Honorifico. Honor cõpo. cum facio. et dr̃ honorifico cas. i. honorare. honorẽ impẽdere. vñ honorificus ca cũ. et compar'. sed ei⁹ ꝙpatiua non sunt in vsu. et ℔ et hec et hoc honorificẽs cẽtis. sed nõ est in vsu. tamẽ eius cõpatiua sũt in vsu. Fit ergo quedã mixta cõpatio ex cõpatiuis istius. et ex hoc positio honorific⁹. et

dicitur honorific⁹ centior. sim⁹. vnde honorifice centius. sime. aduer. Et hec honorificētia tie. ab honorificēs. i. honorabilitas. Jtē ab honorifico hic et ℔ honorificabil' et ℔ le. et ꝓpar' honorificabilior sim⁹. Ūñ honorificabilit' li⁹. sime. adū. et ℔ honorificabilitas tatis. et ℔ honorificabilitudo dis. vñ ℔ honorificabilitudinitas et ℔ ē lōgissima dictō vt patz in ℔ ℟su. Fulget honorificabilitudinitatiby iste. et cor. pn'. honorifico

Honoro ras. raui. rare. i. honorē impēdere. cas. Ūñ honoratus ta tū. qui recipit et ipēdit honorez. et ꝓpar' honoratus tior. sim⁹. vñ honorate ti⁹. sime. adū. et honoratorius ria riū. q̄ impēdit honorē. vl' qō ē honori. et hic et ℔ honorabil' et ℔ le. dign⁹ honorari. vel apt⁹ honorare. Et dī honorabil' q̄si honori abil'. i. aptus vt recipiat vl' tribuat honorē. Et ꝓpar' honorabilis lior. sim⁹. vñ honorabilit' li⁹. sime. adū. et ℔ honorabilitas tatz. Et ꝓponit' inhonorabil'. i. nō honorabil'. z sic' cōpar'. Jtē ab honoro ℔ honos vl' honor. et ē honor in honorāte. Et attēdit' honor nō solū in reuerētia. ℔ etiā in administratiōe eor q̄ sūt corpi necessaria. Et vt dic̄ ℙbilo. iij. etbi. Ūirtutz p̄miū honor ē z attribuit' bonis. Et aug. in de ciui. dei loq̄ns de vero honore patrie celestis di. Honor ille nulli denegabit' digno. nulli ꝓcedet' indigno. Jtē de honore sine p̄mato dic̄ Crip. ℙrimat⁹ fugiētē se desiderat. desiderātē se odit. Et scias q̄ biero. dic̄ sup isto ℟bo. Honora patrē tuū et matrē tuā. Ez si a vero pr̄e te ñ sepat tādiu cito carnis copula q̄diu ille suū nouerit autorē. Jdez. Ecce adūsari⁹ rp̄m in pectore tuo conat' occidē si parnul⁹ ex collo pēdeat nepos lz sparso crine scissisq; vestiby vbera q̄by te enutrierat mr̄ ostēdat. lz in limie pr̄ iacat p calcatūpge pr̄z p calcatū pge mr̄z. sicz oculi ad vexillū xp̄i euola. solū pietatz gen⁹ ē ī hac re eē crudelē. Honoro ꝓpo. abhonoro ras. cohonoro ras. i. sil' honorare. dehonoro ras. exhonoro ras. i. vituperare ex̄ honorē facē vl' ponere. et inhonoro ras. i. nō honorare. cōtra honorē facere. vituperare. Honoro actiuū ē cū oiby suis cōpositis. Hic nota q̄ ambro. sup lucaz dic̄. Ez nec maria mior q̄; matrē xp̄i deceba: fugiētiby aplis ante crucē stabat. et p̄ys spectabat oculi' filij vulnera. Que spectabat nō pignoris mortē ℔ mūdi salutē. aut fortasse. q: cognouerat p filij mortē mūdi redēptiōem. aula regalis putabat se et sua morte publica numerū additurā. Sed ibs ñ egebat adiutorio ad hominū redēptiōez. q: dixit. Factus sū sine adiutorio inter mortuos liber. Suscepit q̄dē matris effectuz. lz nō q̄siuit hoīs auxiliū. Habem⁹ igit' pietatz mgr̄m. docz lectio quid maternus debeat affectus imitari. quid se qui reuerētia filior. vt ille se offerāt in filior p̄iculis. illis amplius solitudo materna. q̄ sue mortis mestitia sit dolori. Mysticū tñ ē q̄ ꝓmēdat' ioanni int' ceteros iunioi qō nō ociosis auriby debem⁹ accipe. Periculosa em̄ ē mulieriby copula adolescētis. z spēs inuētutis. vide in maria. Nō ē aūt hic oblitioni tradēdū q̄ sic̄ dic̄ frater thomas aliud ē de eo q̄ ē adhuc in seculo ꝓstitutus. et aliud de eo qui est iā in religiōe ꝓfessus. Ille. n. qui ē in seculo ꝓstitutus si hz parētes q̄ sine ipo sustentari nō p̄nt. nō debet eis relictis religionē intrare. quia trāsgrederetur p̄ceptū dñi de honoratione parētum q̄uis dicāt q̄dā oppositū. s. q̄ in hoc casu licite posset eos deserere. eor curā deo cōmittēs. Ez si q̄s recte cōsideret hoc eēt tentare deū. cū h abens ex humano cōsilio q̄d ageret p̄iculo parentes exponeret sub spe diuini auxilij. Sic̄o sine eo parētes vitā trāsigē posset. licitu eēt ei desertis parentiby religionē intrare. q: filij nō tenentur ad sustētatiōem parētū nisi cā necessitatz. vñ Luce. ix. dī. q̄ dñs dicēti sibi. pmitte mihi p̄mū ire et sepelire patrē meū. respōdit. Sine vt mortui sepeliāt mortuos suos. tu aūt vade et annūcia regnū dei. Qō ℟bū tractās cyrillus dicit q̄ discipulus ille non petijt q̄ patrē suū iam defunctū sepeliret. ℔ adhuc viuentez in senectute sustentaret quousq; eū sepeliret. qō dñs nō cōcessit. quia erant alij qui eius curā habere poterant linea parentale ad ℔ faciēdū astricti. Ille ꝛo q̄ ē iam in religione professus. reputatur iam quasi mortuus mūdo. Unde nō debet occasione sustentationis parētū exire claustrū in quo ipse xp̄c sepelit'. et se iterū secularibus negocijs implicare tenetur. tamē salua sui p̄lati obedientia et sue religionis statutis pium studium adhibere. qualiter eius parentibus subueniatur. vide in dulia.

Hora re. cū h. est diez. et ē hora re. spaciū in quo medietas alicuius signi oritur in oriente. et medietas alterius occidit in occidente. Jtem ℔ ora re. sine h. ē regionū vl' finū vel vestiū. cum enim regionē vl' finē vl' extremitatē vestimētorū designare volumus per hoc nomen scribendū est sine h. Jtem q̄nq; ē pluralis numeri de os oris ora. Unde ℟su. Oras mūdus habet nox horas et clamis oras. Aspiras horā vbi tempus significabit.

Horispex cis. in horuspex vide.

Horison tis. media spera apparēs sup terrā.

Horno aduer. tp̄is. i. ℔ anno. et componit' ab ℔ z annus. Unde hornus na num. a hornotinus na nū. pn'. cor. in eodem sensu. i. huius anni. Designat tamē q̄nq; tp̄s indeterminate.

Hornotinus na nū. in horno exponit'.

Hornus ni. in horno exponit'.

Horologic⁹ ca cū. pn'. cor. q̄ in horologio colligit horas. vel qō ptinet ad horologiū. Et derivatur ab horologiū logy.

Horologiū. Hora ꝑ tpe ꝓponit' cū lego gis. z dicit' horologiū gy. vbi hore legūt'. i. colligūt'. vl' ī telligūt' vl' componitur a logos quod est sermo vel ratio. quia ibi sermo habetur. vel ratio de horis colligēdis.

Horoscopus pi. mas. ge. i. horarum inspector. z componit' ab hora z copos qō ē labor vl' intentio q̄si in cognitione horaruz intēdens vel laborans vel componitur ab hora et scopin. qō est speculari. quia per horas natiuitates hoīm speculant' dissimili et diuerso fato. Ūñ hoc horoscopiū pij. i. horarum speculator. et cor. pn'. horoscopus.

Horreo res. rui. i. horrorem habere. timere. vel treme re. ℙroprie quidem ille horret' qui tremit. et cui⁹ pili rigescūt id est surriguntur propter frigus. vel propter timorem. sicut in nocte cum homo vadit solus. et hinc hic horror horroris horrori. et hic et hec horribilis et hoc le. id est abominabilis. Et comparatur horribilis lior. simus. Unde horribiliter lius. sime. aduer. et hec horribilitas tatis. Jtem ab horreo horrid⁹ da. dū. i. terribilis abominabilis. frigorosus. tremens. z cōparatur horridus dior. simus. Unde horride dius. sime. aduerbiū. Et hec horriditas tatis. Horreo ꝓponitur cū facio et dicitur horrefacio cis. i. terrefacere. Jtem horreo ꝓponitur abhorreo res rui. i. timere. abominare. Jtē exhorreo res. Inhorreo res. Perhorreo res. et hinc incho. Horresco. abhorresco. exhorresco Inhorresco. et perhorresco. Horreo et eius cōposita sunt neutra. et signant passionē extrinsecus natā et cōstruūtur q̄nq; cū actiis quādoq; sine accusatiuis. cum ponuntur p̄ timere. Et scias q̄ horreo facit p̄teritus in rui. eo mutato in vi. diuisas. et caret sup. ℔m vsum deberet tū facere horritū eo mutato in i. breuez z addita tū vt vult p̄s.

Horridul⁹ la. lū. di. aliq̄ntulū horridus. et cor. du.

Horridus da dū. pn'. cor. in horreo res. ē.

Horrifico. horreo cōponit' cū facio et dicitur horrifacio cis. et horrifico cas. i. terrefacere. Ūñ horrificus ca. cū. pn'. cor.

Horripilatio est q̄n pili capitis p̄ horrore erigūtur.

Hortor taris tatus sum. i. suadere ꝙ fortare instigare vl istigari. vñ ꝟ hortator toris. ꝫ hic hortatorius ria. riū. et hec hortatio onis. et hic hortat⁹ tus tui. et hoc hortamē mīs. et hoc hortatoriū id est palmatoriū vel locus vbi fiunt hortamina. Hortor cōponitur Adhortor taris. Abhortor taris. Cohortor taris. i. simł hortari. Dehortor taris. i. disuadere vel valde hortari Unde dehortatorius ria riū. ꝫ hoc dehortamē minis. Exhortor taris id est valde hortari. vñ ꝟ exhortator et hec exhortatio et exhortatorius ria rium. Hortor cū suis ꝙpo. ē cōmune.

Horula le. dimi. qua tꝑis hora et cor. rū.

Horus ri. ab hora ꝑ tꝑe dr̄ hic hor⁹ ri. i. apollo qui ꝑmus horas adinuenit.

Horuspex cis. Hora cōpo. cū specio vl inspicio ꝫ dr̄ hic horuspex cis. vel horuspex cis. ille qui inspicit horas et hic horuspicus ci. i. horarū inspector. qui etiaꝫ horoscopus dr̄.

Horuspicus in horuspex vide. et cor. spi.

Hospes. Hostiū cōponitur cum peto et dicitur ꝟ et hec hospes pitis. qui recipit et qui recipitur. quasi hostites. id ē hostiū petēs. quasi hostio pedē inferat. Antiquitus em̄ hospites qui recipiebant et qui recipiebā tur veniebant ad hostiū. et ponebāt pedē in eo et pactū firmabāt ꝙ vnus nō deciperet aliū. Uñ ꝙ recipit et qui recipitur hospes dicitur. Uterq; em̄ ponendo pedē in hostio amicitie pactum firmabat. Unde quidam. Est qui suscipitur. et qui me suscipit hospes. ꝙ autem dicitur hospes quasi hostiū petens etymo. est. Unde facilis benignus aptus et qui aduentum amicorum non subterfugit. sed eis ad hostium se libenter exponit. hospitalis hō dicitur. et ē communis, ge. hospes tā in singulari qꝫ in plurali. Sed hec hospita huius hospite. in singulari est. fe. ge. et in plāli neu. sicut ꝫ sospita.

Hospitian⁹. ab hospitiū dr̄ hospitian⁹ nū. ꝫ ꝟ hospitaria rie. custos hospitū.

Hospitiolū li. dimi. qñ. hospitiū.

Hospiciū ab hospes, dr̄ ꝟ hospiciū tī. vbi q̄s ad tꝑs hospitati iure inhabitat. et inde trāsiens migrat. Hospiciū ꝙ scolariū ē. ꝟ dom⁹ ē burgēſ q̄ eā locat.

Hospita. ab hospes dr̄ hec hospita te. et hospitatus ta tū. qđ cōpo. Inhospita et inhospitatus ta tū. i. non hospitatus. sed de istis duob⁹ nominib⁹ nō inuenitur nisi illa terminatio que ē in a. in quocūq; casu sit. et in vtroq; nūero. Inuenitur ꝯ ntūs vtūs et ablatiu⁹ singularis fe. ge. et ntūs et actūs et vtūs plurales in neu. ge. s. hospita et inhospita ſm bug. Alīꝙ dicūt cū q̄bus ego. q hospita te. est fe. ge. in singulari nūero. sed in plāli ē neu. habens tm̄ ntūm actūm et vtūm. ꝫ sic est etheroclitum. Unde pluraliter. ut hec hospita. accusatiuo hec hospita. vtō o hospita.

Hospitabilis. ab hospitor taris dr̄ hic et ꝟ hospitabilis et ꝟ le. pnł. cor. qui libēter hospitatur. vl q̄ ē dign⁹ vt recipiatur in hospiciū. et ꝙpo. Inhospitabilis. id ē nō hospitabilis.

Hospitalarius in hospitał vide.

Hospitalis. ab hospes dr̄ ꝟ et ꝟ hospitał ꝫ ꝟ le. pnł. ꝑdu. q̄ benign⁹ et ꝑnus ē ad hospitādū. et compo. ꝟ et ꝟ inhospitalis et ꝟ le. De hoc etiam vide in hospes Itē ab hospes dicitur ꝟ hospitale lis. vbi pegrini recipiuntur in hospitio. Unde ꝟ hospitalarius rī. custos hospitalis vl q̄ ē de hospitali. et ꝟ hospitalaria rie. ꝑ femina in eodem sensu.

Hospitor. ab hospes dicit hospitor taris tatus sum. Hospitor autez si attribuatur recipiēti sensus ē. ego hospitor te. id ē in hospiciū te recipio. Si autē attribuatur ei qui recipitur sensus est. Hospitor tecuz. id ē in hospitio tuo tecum manco vel in alio. Si autem attribuatur ei qui recipitur et construatur cum actīo sensus est. Hospitor te. id ē in hospicium te recipio. Unde olim erat cōmune. ꝫ ꝑstruebatur sic. Ego hospitor te. et ego hospitor⁹ a te. qđ ꝙpetēti⁹ ē. s. vt dicat eē cōmūne. et ꝑstruat ad modū cōis ubi ſm bug. Cōmunit tm̄ dicūt q ē deponēs.

Hostia ab hostis dr̄ ꝟ hostia stie. hostie aūt erāt sacrificia que fiebāt antecꝫ ꝓgerent ad hostes q̄si ꝓhostibus deuincēdis facta. Ex victime erāt sacrificia que post victoriā victis hostib⁹ imolabāt. et erāt victime maiora sacrificia q hostie. Uñ ubi. Uictima ꝑ victis dat hostia ꝑ supandis.

Hostiarius. ab hostiū dr̄ ꝟ hostiatō. i. ianitor. q̄ ꝫ hostiarius dr̄. qr̄ custodit hostiuz. et inde hostiari⁹ dr̄ in ecclesia ab officio. qr̄ pōsit hostijs tēpli. Jpe. n. tenens clauē oia intus et exterius custodit. inter bonos ꝫ malos habēs iudiciū. fideles recipit. et infideles respuit. ꝫ ꝟ hostiaria rie. q̄ custodit hostiū. et hostiari⁹ ria. rium. qđ ꝓtinet ad hostiū. vide in ordo.

Hostiatim adu. ab hostio dictū. i. ꝑ hostia q̄si de hostio ad hostiū.

Hosticapa. Hostis cōpo. cū capio vl cedo. vl scindo et dr̄ ꝟ et ꝟ hosticapa pe. vl hostiscinda de. vl hostiscida de. q̄ vl que capit vl scindit hostē. et cor. pnł. hostiscida de. pnł. pdu. cō. ge. q̄ vl q̄ cesticapa. dit hostē. et ꝙpo. ab hostis ꝫ cedo dis. cecidi.

Hosticus ca cū. i. hostilis. ab hostis deriuat ꝫ cor. sti. Unde in aurora dicitur. Hostica sunt eius colla ſb acta manu.

Hostilis. ab hostis dr̄ hic et ꝟ hostilis et ꝟ le. qđ ꝓtinet ad hostē. et ꝑdu. pnł. Et inde hostilit adu. et hec hostilitas tatis. i. inimicitia.

Hostilo las. exponit in vstilo las.

Hostimētū ab hostio is. dr̄ ꝟ hostimētū ti. i. eq̄mētuz eq̄tas. vl illud cōtra qđ pōd⁹ exeq̄tur in libra.

Hostio stis stiui stire stitū. i. eq̄re et cōpo. cū ab et dr̄ abhostio stis. Itē cuz cō et dr̄ cohostio stis. abiecta n. Itē cū ꝑ et dr̄ phostio. Et ē actiuū cū oīb⁹ suis ꝙpo.

Hostiolū li. di. qñ hostiū pnł. cor.

Hostis ab hostio stis. et dr̄ hic et ꝟ hostis. qr̄ eq̄ fōte eat ad bellū. Proprie quidē hostes dicunt q̄ eq̄les sūt ꝫ equaliter sibinuicē debēt. quasi qui nihil sibi debent. nec vnus magis tenet alteri q̄ ecōtrario. Unde hostes ꝓprie nō possunt eē xp̄iani inter se nec hostile ꝓlium inter eos quia christiani sp debēt sibinuicez aliq̄d saltē cā xp̄ianitatī. ꝟ xp̄iani et saraceni ꝓprie dicūt hostes. qr̄ nihil sibinuicē debēt. Si. n. vilissim⁹ saracen⁹ caperet regē frācie tātū deberēt illi quātū rex frācie deberet illi si eū capet. Uel hostes dicūt ab hostiā do. i. equādo moenia victor̄. Solēt em̄ hostes victores moenia victorū hostiū adequare. i. cuz terra equa facere. i. destruere ꝫ dejcere ꝑ terrā.

Hostiū ab hostis dr̄ hoc hostium stij. quia hostē arceat. ibi. n. aduersarijs nos obijcimus. Hinc etiaz hostia fluuior̄ dicūtur exitus in mare scilicz loca vbi intrat mare. quia hostibus illuc solem⁹ occurrere ꝫ nos eis ibi opponere. Uel dicuntur loca illa hostia. quia ꝑ loca illa tāq̄ per hostia in domū intrāt flumina mare vel res exportant vel importantur per loca illa tanq̄ per hostia. vel quia homines per loca illa tanq̄ ꝑ hostia egrediuntur et ingrediuntur fluuiū vel terrā suā quasi domuz. q aūt dr̄ hostiū quasi ostendēs aliquid interi⁹. vl q̄si obstās intrātib⁹. i. intrare volētib⁹. etymo. est vide in ianua.

Hostiorium. ab hostio hostis dicitur hoc hostioriuz rī. lignuz cum quo modius vel sextarius adequatur. illud videlicet lignum quod ducitur super mensuraz. vt si quid ibi supfluuz est amoueatur et si quid deest suppleatur.

H ante V

Huiuscemodi ē oīs ge.et indecli.ab hui⁹ modi ⁊ interponitur ce. ſyllabica adiectio.et dēſignat iſte gtūs modi q̄litatē.vt huiuſcemodi.i.talis.

Humano nas.in human⁹ exponit.

Human⁹ ab hō dī human⁹ na nū.qđ hz humanitatē vl qđ ptinet ad humanitatē. Itē human⁹. benignus. māſuetus miſericors.q⁹ circa hoīes habeat amorē.et miſeratiōis affectū.et ꝑm hāc ſignificatiōez ꝯpar hu man⁹ nior ſim⁹.vñ humane vl humanit⁹.ſime.adū. et humanitas tatī.et humanitus adū. Et differūt humane et humanit⁹ ſic diuine ⁊ diuinit⁹. Hā diuinit⁹ ⁊ humanit⁹.ſignant a deis ⁊ hoīb⁹. ß diuine ⁊ hūane ad ſilitudinē deoꝝ vl hoīm. Si enīz dicas. Gabriel miſſ⁹ ē diuinit⁹.idē eſt ac ſi dicat. Gabriel miſſus ē a deo.et iſtud factū ē hūanit⁹.i.ab hoīb⁹. Si ꝝo dicas. Gabriel locut⁹ ē diuine vl hūane.i.ad ſimilitudinē deoꝝ vel hoīm ſiue diuino more vl humano. Et hūane.i.manſuete.⁊ humanit⁹ idē ē qđ hūane. Hūan⁹ ꝯpo.cū in ⁊ dī inhuman⁹ na nū.i.nō hūan⁹.ſ.effrenis.efferus ⁊ crudelis.et imiſericors.et cōpar. Vñ ß inhūanitas tatis. i.feritas.crudelitas.impietas. Itē inhūan⁹ pē dici ſtudens tot⁹ dedit⁹ ſtudio.q̄ raro cōuerſar cū hoīb⁹.⁊ ſimilit cōpar inhūan⁹ nior .ſim⁹.vñ hora. Surge ⁊ inhūane ſeniū depone camene. Itē ab hūan⁹ ß hūanitas tatī.a gtō hūani addita tas. Et dī hūanitas ꝓprietas q̄ qs dī hō.et hūanitas.i.māſuetudo.miſcdia. q̄dā affectio q̄ nos inuicē intuemur. Itē ab hūan⁹ dī hūano nas.et ē hūanare hūanitatē induere. Vñ hūanat⁹.tatū.vñ ieſus xp̄c ē hūanatus.i.hūanitate indutus. hūana natura veſtitus.et hinc hec hūanatio onis.hūanitatis ſuſceptio.indutō.et ꝓducit ꝑmā hūan⁹ cū ſuis deriuatiuis.vt hūano nas.hūanit⁹ humaniter.vñ hora. Humano capiti ceruicē pictor eq̄nā. Jungere ſivelit varijs inducere plumas.

Humat⁹ in humo mas.vide.

Humectat⁹ in humect⁹ vide.

Humect⁹ ab humor moris.vl ab humeo mes.dī humect⁹ta tū..i.humid⁹.et ꝯpar humectior ſimus.vnde humecte ctius.ſime.adū.⁊ humecto tas.i.madefacere vñ ß humectatio onis.et ß humectamē mis.⁊ humectat⁹ ta tū.vñ humectatiz adū.ſic ab humect⁹ humectim.et ē actiuū humecto tas.

Humeo ab hum⁹ dī humeo mes.mui.i.madefieri vñ humeſco ſcis icho.et ꝓdu.ꝑmā humeo.ß humo mas. eā cor.vñ xp̄ſus. Corꝑa null⁹ humet vbi t̄ra liq̄ub⁹ hu

Humeralis.ab humer⁹ dī ß ⁊ ß humeralis ⁊ met. ß le.qđ ptinet ad humerū.et ß humerale lis. dī q̄ddā palliuz.qđ ⁊ ſupbūerale dī. Eccli.xlv. Et humerale poſuit cū ephot.

Humerillus ab humerus dī humerill⁹ li.q̄ extremitati aris infigit.

Humerus ab arm⁹ dī hic humer⁹ ri.q̄ſi armer⁹ vt eſſet diſtinctio hoīm q̄ꝝ ſunt humeri ad ḡalia q̄drupedia q̄ꝝ ſūt armi.vñ humeroſus ſa ſū.i.fort⁊ magnos habēs humeros.

Humid⁹ ab humeo vl humor dī humid⁹ da dū.qđ exter⁹ hz humorē.ß vnidū qđ interi⁹ hz humorē.⁊ cōpar humid⁹ dior ſim⁹.vñ humide dius ſime.adū.⁊ ß humiditas tatī.⁊ humido das.i.humidū facere.made facere. Et ē actiuū et ꝓdu.etiā hu.

Humilis ab hum⁹ dī ß ⁊ ß humil⁹ ⁊ ß le.q̄ſi humo ac clinis.et ē etymol'.et cōpar.humilis lior.limus. Dañ. iiij. Humillimū hominū et ſcribit ꝑ duo l.ſuplatiuus licet humilis ſcribat ꝑ vnū l. Formal'.n.ab humilis.remota is.et addita lim⁹.vt humilis humillim⁹. Et ſūt q̄nq; ſuplatiua q̄ deſinūt in lim⁹ cū ſuis cōpo. et cōtinent' ſimplicia in ß ꝝſu. In lim⁹ q̄nq; dat fag⁹ cetera linq̄.et a dtio humili addita tas.fit ß būilitas. Itē ab

humilis dī humilio lias.aui.are. ꝝbū actiuū et cor.penul.humilis.et humilio lias. Et ſcias q⁹ vt dic glo. ſup Matħ.c.iij. Vera ē humilitas quā ſequit' comes obedientia.et Grego.dic in moral'.xxvj. Ille vere eſt būlis q̄ nō defenſor ē cū arguit' i malis. et ſūt tres gradus humilitatis. Prim⁹ gd⁹ ē ſe ſubdere maiori.et ſe nō ꝓferre eq̄li et ß humilitas dī ſufficiēs. et ē neceſſaria cuilibet iuſto. Secūdus gradus ē ſubdere ſe eq̄li nec ſe ꝓferre minori.et ß humilitas dī abūdās. Tercius gradus ē ſubdere ſe minori in q̄ gradu ē omis iuſticia.et hec humilitas dī ſuꝑabūdās. Inuenit' aūt humilitas bona ⁊ mala. Bona exaltat.mala deijcit. Qđ dñs in euāgelio luce.xviij.patēter et cōpendioſe dēſignat dicēs. Oīs q̄ ſe exaltat hūiliabitur.⁊ qui ſe humiliat exaltabit'. qđ exponēs Beda dic ꝙ q⁹ ſimpl'r non ait. Qui ſe exaltat humiliabit' et q̄ ſe humiliat exaltabitur.ß cū additamēto. Omnis q̄ ſe exaltat humiliabitur.dicēdū ē.q⁹ varijs modis hoīes in hoc ſeculo et in futuro exaltant' et humiliant'. Alij ß et in futuro exaltantur ſicut rex dauid et Job.et ezechias et ioſias.et ceteri tales q̄ glorioſi in ß ſeculo fuerūt.⁊ glorioſiores ſūt in futuro. Alij ß et in futuro humiliant' ſicut ſuꝑbi pauꝑes.vel certe illi qui in hoc ſeculo de peccatis vindictā recipiūt.et in futuro ad penā ꝑpetuā trāſeūt q̄lis fuit herodes.anthiochus nabuchodonoſor.et pylatus.et multi tales.de q̄bꝫ ſcriptū ē. Duplici cōtritione ꝯtere eos dñe. Nōnulli hic exaltāt'. ß in futuro humiliant' ſicut ſunt ſuꝑbi diuites.q̄ iuxta ſcripture vocē ducūt in bonis dies ſuos.et in ꝑcto ad inferna deſcēdūt. Alij aūt hic humiliant'.et in futuro exaltant'.ſicut ſūt ſancti pauꝑes.et illi p̄cipue qui ꝓpter deū oīa ſua relinquētes ſemetipos ſpōtanea pauꝑtate humiliāt.vt in futuro a dño exaltari mereant'.et Bernardus dic in.xxxiij.ꝑmone. Quāti humiliant' q̄ humiles nō ſūt alij cū rancore humiliantur.alij paciēter alij et libenter. Primi rei ſunt. ſequentes innocij. vltimi iuſti. Qui aūt pōt dicere bonuz mihi.quia humiliaſti me.is vere humilis ē. Nō pōt ß dicere q̄ inuitus tolerat.minus q̄ murmurat. Eſt aūt humilis.qui humiliationē ꝯuertit in humilitatē.et ipe ē q̄ dicit deo. Bonū mihi quia humiliaſti me. Itē dicit Gregor⁹ in q̄rta dominica de aduētu. Virāda actio cum elatio nō eleuat ß grauat. Qui.n.ſine humilitate virtutes ꝯgregat q̄ſi qui in vētū puluerē portat.et vñ aliquid ferre cernitur.inde deterius cecat'. In cunctis ḡ.que agitis fratres mei radicē boni opis humilitatez tenete. Nec q̄bꝫ iā ſupiores.ß q̄bus ad huc inferiores eſtis aſpicite vt vō melioꝝ vob exempla ꝓponitis ad maiora ſemper aſcendere ex humilitate valeatis.

Humo mas. aui are.dī ab humus. Et eſt humare in terra ponere humo tegere.i.ſepelire. Unde humatus ta tum.terra tectus et ſepultus.et componitur Inhumatus ta tum.id eſt inſepultus. Et humatim aduer. id eſt ſepultim.vel viliter et abiecte.et cor.hu.humo mas.ß humeo eā ꝓdu.

Humor.ab humeo es.dī humor oris. Unde humoroſus ſa ſum.i.humore plen⁹. et ꝯpar' humoroſus ſior.ſimus. Vñ humoroſe ſi⁹.ſime.adū.et ß humoroſitas tatis.⁊ ꝓdu.ꝑmā.humor nomē. Hz humor marī. paſſiuū de humo as.eā cor. Vñ q̄daz De terret q⁹ humor nō terret q⁹ ſonat humor.

Hum⁹ mi.fe.ge.i.terra et ꝓprie humida et iferior. Et nota q⁹ hum⁹ eſt quaſi ꝓpriuz nomē terre .vñ et caret p'alitate. Et reſpōdet' ad aduerbia interrogatiua ad modū ꝓpriorꝝ noīm ſine ꝑpoſitiōe ſicut dom⁹ domi. et militia milicie.⁊ deriuat' a mus greco qđ dī terra et deriuatio ſumat' ab vltia ſyllaba.et cor.hu. Vñ ouidius epi. Luxuriat frigido ſanguine pinguis humus

Hus t̄ra eſt in finib⁹ ydumee.⁊ in- vide in tellus. terꝑtatur feſtinās vl cōſiliator.

De litera I ante A

I Est imperativ⁹ de eo is.facit .n.impatiuus Ieat Ite sic dic bug. Hec figura latia i.et ℔ figura greca y.idez elemētū repñtat 7 i.repñtat illd in ſ℔stātiali ſono. Sz y.in accidētali.℔ autē elemētū i.naturalit et exilit ſonat.g ℔ figura i.repſentat illud elementū cum ſonat exili⁹. Sz cū ſonat ſpiſſius 7 uberius repſentatur hac figura y. Et ad iſtos diuerſos modos repſentādi p̄dictū elemētū greci p̄dictis duab figuris vtūtur appellātes i.iotam. Y gui. nos autem nō vtimur hac figura y.niſi in grecis dictionib.vel barbaris 7 nō vbiq;. Vñ in multis dictionibus grecis vel barbaris ē dubiuz an debeat ſcribi p i. an p y.apud nos cū neſciam⁹ illas linguas ex toto.quia apud illos.ſcz grecos 7 barbaros in quibuſdam locis ſcribitur i.in alijs y.ſcz guy. Item ℔ figura i.apud nos repſentat duo elemēta.ſ.i.vocalem et i.cōſonantē. qz ergo i.duo elemēta repſentat.et qz i.et y.idem repſentant elementū. Ideo mixtim nobis placuit tractare de dictionibus que incipiunt ab i.vocali.7 de illis que incipiunt ab i.conſonante.et etiam de his que incipiūt ab y.

Ia ē nomē domini ſm'qđ ē inuiſibil'. Er q̄ et alleluia. qđ ē laus vl laudare.cōpo.alleluia.i.laus inuiſibilis.vl laudare inuiſibilē.

Iabel interp̄tatur aſcenſio.

Iabin interp̄tatur ſapiēs vel ſenſus.ſine ek prudētia.

Iaceo ces.cui.ꝟbū neu.et caret ſup̄. et dr̄ a iacio cis. et cōpo.cū ad.et dr̄ adiaceo ces.i.iuxta iacere et cū inter.et dicitur interiaceo ces.et cum pre.et dr̄ p̄iaceo ces.et cum ſub.et dicitur ſubiaceo ces. et cor.ia. Lucan⁹ in q̄rto. Felix q̄ potuit mūdi mināte ruina. Quo iacet iam ſcire loco.

Iacere qñ ē infinitiuus de iaceo ces. pdu.penl'.qñ ꝟbo ē infinitiuus de iacio cis.cor.penl'.vñ ꝟſus. Si neſcis iacere lapidē tu mitte iacere.

Iacintinus.in iacintus vide.

Iacint⁹ti.fuit q̄dē puer ꝟſus in florē ſm poetas'.vñ et ille flos ſil'r dict⁹ ē iacint⁹.et ē purpureus.7 hinc q̄dā lapis dict⁹ ē iacintin⁹ habēs purpureū et ceruleuz colorē ad modū illius floris.vñ ꝟſus. Flos ē iacintus lapis ē iacintus hōq;.vñ iacintus ta tū. pnl'.pdu. q̄ vis poetica licētia qñq; corripiatur in metro ſm hug. et hinc iacintinus na nū.qđ ē de colore iacinti.et ſcribitur ſine c.in vltima ſyllaba iacintus.

Iacio cis.ieci iactū iacere.vñ ℔ iact⁹ tus tui. Iacio cōponit'.Adiicio cis. Abiicio cis.Coniicō cis. Ite p̄tractiōem n.coiicio cis.p cōiicio cis. Deiicō cis. Diſiicō cis.Eiicō cis. Iniicō cis. Proiicō cis. p̄iicio cis. Obiicio cis. Reiicio cis. Subiicio cis. Traiicio cis. Iacio et oia eius ꝓpoſita retinent p̄teritū ſui ſimplicis īmutatū vt p̄icō p̄ieci.ß a' p̄ntis mutatur ī i.et a.ſupini in e.mutat'. Item nota q̄ adiicō abiicō.et cetera ꝓpoſita a iacō p duo i. ſcribi dñt et pnūciari regulariť.et ē p̄mū i.ꝓſonans.et alterꝫ vocale. Sedm ℔ g̃ ſi ꝓponat' iacio.cuz dictione deſinente in cōſonātē.dz ꝑma ſyllaba pduci poſitiōe Inuenit' tñ qñq; corripi.et hoc ideo fit.quia in oīm⁹ huiſmōi ꝟbis ſolēt quidā tacere qñq; i.ꝓſonātez in metro.īmo qđ magis ē cā euphonie ſp ſolent tacere. i.ꝓſonantē in qualibet platione in p̄dictis ꝟbis ꝓpoſitis.et tñ eſt de integritate dictionis. et debet ſcribi. licet taceat' apud q̄ſdā cā euphonie. Sicut in hac dictiōe circumeo m.non pfertur.et tamē eſt ps dictionis huius.7 ibi ſcribitur. Cū g̃ ꝓtingit q̄ i.ꝓſonans in p̄dictis ꝟbis taceatur.et liqueſcat a ptāte conſonantis.tunc p̄ma nō cogitur pduci poſitione.et in de ē q̄ p̄ot corripi ſi naturaliter correpta ē. Si ꝟbo i.conſonās nō taceat nec liqueſcat.tūc p̄ma pducit' ſi deſinat in conſonantē.et hinc eſt q̄ ſubiicio q̄ñq; pdu. p̄mam q̄ñq; corripit.et in ꝓſimilib⁹ idē ē iudiciuz. Si quer at aliquis vtrum aſſeram i.cōſonantem ſemp debere tacere in p̄dictis ꝟbis in qualibet prolatione ſic diſtinguo. Cum metrum cogit taceat'.als apte pferat'. nō em̄ video magnā eē cacophoniā ſi dicat' abiicio deiicio.licet quidā velint hoc ſemper et vbiq; vitare.ita dicit bug. Magiſter aūt bene.dic. Ob in ꝓpoſitōe breuiatur vt obeo.niſi poſitio ſupueniat.vt obieci.tñ in p̄nti et in oīb⁹ que tenent cognationē p̄ntis obiicio p̄ma cor.et pdu. Corripit'.n.ſubtracta i. cōſonāte.vñ Statius. Frontib⁹ itētas obiicit mōſtratq; timorē.et pdu. Vñ idē Statius. Pectora q̄ inuiſis obiicit fumātia muris.et corripitur retenta i.conſonante.vnde Horatius. Cū mihi lino⁹ edax ignauos obiicis annos. In frequentiori tamē vſu eſt q̄ pducatur. Ita etiam ꝓtingit in hoc ꝟbo abiicio.corripitur .n.vñ Statius. Frontibus intētas abiicit mōſtratq; timorē 7 producitur. Unde idē ſtatius. Abiicit attonite tectorum culumine ſummo. Idem accidit in hoc ꝟbo ſubiicio. Nam a ſtatio corripitur dicēte. Fata videre p̄ior ſ℔iicit gauiſus vlixes. Producit aūt a virgilio. Et tum vere nouo viridis ſe ſubiicit alnus. Sz in reiicio alit' eſt.quia tam in p̄ſenti q̄ in p̄terito p̄mam corripere et pducere inuenitur.qz p̄m quoſdā ibi i.eſt ſimplex cōſonans.et ſic p̄mam cor. Unde virgil⁹. Lityre paſcētis a flumine reiice capellas. Quintus enim pes eſt p celeumaticus cōſtans ex q̄tuor breuib⁹.ſm aūt quoſdā ē ibi i.duplex cōſonās.et ſic pducit poſitiōe. Vñ Virgi. Reiice nō macul' obfuſcēt vellera pullis. Alie ꝟbo ꝓpoſitiōes ꝓpoſite cū ℔ ꝟbo iacio penu⁹ pducūtur.vt iniicio.eiicio.in q̄b⁹ oīb⁹ i.duplex cōſonans eſt ante vocalem.

Iacito tas.pnl'.cor.in iacto tas.exponit'.

Iacob interp̄tatur ſupplantor.quia in ortu ſuo plātā naſcentis fratris apprehendit.vel quia poſtea fratrez arte decepit. Ite iacob angelū et etiam eſau vicit non manibus.ſed orationib⁹.unde ſup illud Ila.xlix. Redēptor tuus fortis iacob ꝛc. Dicit glo. Fortis redemptor iacob q̄ dedit valitudinē iacob luctandi cū angelo oratione vt aiunt.non manib⁹. Volebat em̄ angelus qui eum cuſtodiebat in pegrinatione ad deum recedere.euicit aūt oratione vt eum benediceret.7 audiuit. Si cum deo fortis in oratione es q̄nto magis cōtra homines.quaſi diceret et oratione cōtra eſau quē metuis p̄ualebis. Hic nota q̄ Grego.tractans illud Geneſ.xxxij. Cuz iacob ad ꝑpria rediret vir luctabat' cuz eo vſq; mane.qui cum videret q̄ eum ſupare nō poſſet tetigit nervuz femoris eius et ſtatim emarcuit. Ita dic.in ſcda omel'.ſcde ptis ezechi. Is qui certat ī luctamine aliq̄ ſupiorē ſe.aliquādo vero eum cum quo contendit inferiorez inuenit. Deſignat g̃ angel⁹ deū et iacob q̄ cū angelo ꝓtendit vniuſcuiuſq; pfecti viri.et in contemplatione poſiti aiam.quia videlicet aīa q̄ cōtemplari deū nitit'.velut in quodā certamine poſita mō exupat.quia intelligendo et ſentiendo de incircūſcripto lumīe aliq̄d deguſtat.Mō ꝟbo ſuccūbit qz etiā deguſtādo iterꝫ deficit. Quaſi g̃ vincit' angel⁹ q̄ñ intellectu intimo apprehēdit' de⁹. Sz notandū q̄ idē victus angelus neruū femorꝫ iacob tetigit eumq; marceſcere ſtatim fecit.atq; ab eo iacob tempe claudicauit vno pede.quia.ſ.omnipotēs deus cū iā p deſideriū et intellectum cognoſcitur.omnem in nobis voluptatē carnis arefacit.et qui p̄us quaſi duobus pedib⁹ innitētes et deū videbamur querere.et ſeculū tenere. poſt agnitionez ſuguitatis intime vnus in nobis pes ſanus remanet.atq; alius claudicat.qz neceſſe eſt vt.

ꝛbilitato amoꝛe ſeculi.ſolus in nobis amoꝛ cōualeſcat dei. Si ergo tenemus angelū vno claudicamus pede. q; dum creſcit in nobis foꝛtitudo amoꝛis dei.infirmat ꝓcul dubio foꝛtitudo carnis.

Iacobi peta te.cois ge.pnſ.coꝛ.qui vel q̄ petit eccleſiā ſancti iacobi.ꝛ cōponit a iacob ꝛ peto tis.

Iacobus zebedei.a patre cognominatus eſt quē cum ioanne relinq̄ns verum patrē ſecuti ſunt. Hi ſunt filij tonitrui qui etiā boanerges ex firmitate.ꝛ magnitudine fidei noīati ſunt. Hic eſt iacobus filius zebedei frater ioannis qui poſt aſcenſionē dñi ab herode occiſus eſt. Et interptat ſupplantatoꝛ.q; curā carnis ſupplantauit dño vocante.ꝛ ipſam carnē herode cruciante cōtempſit. vñ iacobitanus na.num.ꝛ hic et hec iacobēſis et ꝟ ſe. Hic dictus eſt iacob maioꝛ.ſicut alter minoꝛ. ꝓmo rōne vocationis.qm̄ ꝓmus vocatus eſt a xp̄o. Ideo rōne familiaritatis.qm̄ maioꝛē familiaritatē vidēt xp̄s habuiſſe cum iſto q̄ cum alio.q; videlicet ipſū ad ſecreta ſua admittebat.ſicut fuit ad puelle reſuſcitationem.ꝛ ad glorioſam tranſfiguratiōnē. Tercio rōne paſſionis.qui p̄mus inter ceteros aplos paſſus eſt. Sicut ergo dicitur maioꝛ altero ex eo q̄ ꝓmus vocatus ad apoſtolatus gratiā. ideo poſſet dici maioꝛ ex eo q̄ ꝓmus vocatus eſt ad eternitatis gloriam. Iacob alphei ob diſtinctionē, prioꝛis iacobi cognominatus eſt qui dicit filius zebedei ſicut iſte filius alphei. Cognomen igitur ambo a patre ſumpſerunt. Iſte eſt iacobus minoꝛ qui in euangelio frater dñi dicit. Ambo p̄dicti iacobi apoſtoli fuerunt ꝛ conſobrini xp̄i. Hic iacobus vt tactum eſt dictus eſt minoꝛ ad differentiā iacobi zebedei. Licet em̄ iacobo zebedei prioꝛ natus ſit. fuit tm̄ vocatione poſterioꝛ. Unde ꝛ hec conſuetudo in pleriſq; religionib obſeruat. vt ille qui prioꝛ ingredit maioꝛ vocet. et ille qui poſterioꝛ minoꝛ. licet ſit prioꝛ. ſcz aut etate maioꝛ. aut ſanctitate dignioꝛ. Dictus eſt etiam frater dñi. ex eo q̄ ſibi ſimillimus fuiſſe perhibetur adeo vt pleriq; in eoꝛū ſpecie fallerent. Appellatus eſt etiam iacob iuſtus ꝓpter meritum excellentiſſime ſanctitatis. Un egiſippus aplorum vicinus. Hic inquit ex vtero matris ſue ſanctus fuit. vinū ꝛ ſicerā nō bibit. carnes nunq̄ māducauit. ferrū in caput eius nō aſcendit. oleo non eſt vnctus. balneis nō eſt vſus. ſindone. i. veſte linea ſemp indutus. totiens in oīone genua flexerat vt callos in genib ſicut m calcaneis viderēt habere. Hic ſolus inter aplos ꝓpter nimiā. i. magnā ſanctitatem ſuā p̄mittebat in ſancta ſanctoꝛū intrare. Propter etiā eius ſanctitatē p̄ ceteris aplis hieroſolimis eſt epūs ordinatus. Dicit etiā q̄ ꝓmus inter aplos miſſaꝫ celebrauit. vide in ioannes.

Iactantia tie i. arrogantia. ſupbia. vanitas. ꝛ ſcribit p t. in pnſ. ſed accipit ſonū de c. fit em̄ a dtō iactanti addita a. fit hec iactantia.

Iactarius rij. in iactura vide.

Iacto. A iacio cis ieci iactum ctu. u. in o. fit iacto ctas. verbū frequen. a quo dī iactito ctas. aliud frequē. Itē iactare vel iactitare ponit ꝑ gloriari. laudare glorianꝺo. vanitate arrogare. vel inaniter ꝓferre. Unde iactās ſiue arrogans dī qui ſe vanitat. ꝛ maioꝛū inſtitutis nō adquieſcit. ſed ꝓprie quandā viam iuſticie ꝛ ſanctitatē inquirit. ꝛ cōpatur iactans tioꝛ. ſimus. vñ iactāter tius ſime. aduer. vñ verſus. Qui iacit hic iactat qui laudat ſe q̄ iactat.

Iactuarius in iactura vide.

Iactura. A iacio cis dī hec iactura re. i. iactus. Iactura etiā dī damnū ꝛ ꝓprie q̄ naute patiunt cum imminente ꝛ ingraueſcente tempeſtate res ſuas in mare iaciunt. ſcz panem. vinum. pannos. ꝛ generaliter quicquid habent q̄nq; ne ipſa nauis nimio pondere rerum ſubmergat. vñ hic iactarius rij. qui frequēter damnū patitur. et ꝓprie qui ita res ſuas iactat. Et iactuarius ria. rium. i. damnoſus. patiens. vel inferens damnū. Inter damnū aūt ꝛ iactura eſt dīa q; iactura ſciētes ꝛ vltro patimur. Damnū p̄ꝺo ꝛ inſolito ꝓ nobis neſcientib fit ſm̄ Papi.

Iaculatoꝛ toris. in iaculum vide.

Iaculū li. a iacio cis dī ꝟ iaculū li. i. miſſile. eo q̄ iacit ꝛ mittit impetuoſe. Un iaculoꝛ laris. i. iaculū mittere et iaculo toꝛquere. Un hic iaculatoꝛ toris. Et hinc iaculatoꝛius ria. riū. aliquid iaculatoꝛis. vel q̄ dī eſt aptū ad toꝛquendū. vel q̄ ptinet ad iaculandū. Iaculoꝛ ꝓponit. Coniaculoꝛ laris. ꝛ ē deponē. cū oīb ſuis ꝓpo. Itē iaculū dī q̄ dā rbete piſcatoꝛū ſilr a iaciendo. Un hic iaculatoꝛ oris. qui iaculū iacit vel facit ꝛ coꝛ. cu. iaculū.

Iaculus li. maſ. ge. quidā ſerpens volatilis. a iaciendo dictus. q; de arboꝛibus ſe iacit ſup animalia ꝛ ea ꝑimit Unde luca. in. ij. Et natrix violatoꝛ aque iaculiq; volucres.

Iair interptat vigilās ſiue illuminās. ꝛ acuit vltima.

Iairus ri. ꝓpriū nomen cuiuſdā viri. cuius filiā dñs ſuſcitauit. vt habet Marci. v. et interptat illuminās ſiue illuminatio ſeu vigilie. aut vigilātius. ꝛ ꝑdu. pnſ. Un in aurora dī. Mensa leui ſplendet curat nati iairi.

Iam aduer. eſt tp̄is.

Iambeus in iambus eſt.

Iambus bi. eſt quidā pes metricus cōſtans ex breui et longa. ꝛ dī a iambos q̄ dī eſt aſcēdere. vel aſcenſio. q; cito tranſimus et aſcendimus a breui ad longā. vel dī a iambuſim q̄ dī eſt repbendere vel detrabere venenū. q; inuentus fuit ad ſcribendū venenū ire. ꝛ repbenſiones et detractōes. Un hora. Archilocū ꝓprio rabies armauit iambo. vñ iambeus bea. beū. ꝛ iambicus ca. cū. ꝛ eſt biſſyllabū iambꝫ. licet in p̄dicto verſu ſit triſſyllabum p̄ dieriſim iambo.

Iamin. i. dextra ꝛ cōpo. cum ben ꝛ dī beniamin.

Iamnes acuit in fine. ꝛ interptat marinus. ſine vbi eſt ſignū eius. ceſſit em̄ ꝛ defecit ſignū eiꝰ coꝛā ſignis moyſi. vñ dixerunt magi. Hic digitus eſt dei.

Ianiculū li. templū iani. ꝛ dī a ianus. Ianiculū etiā dī oppidū quoddā italie. ꝛ hic ianiculus mōs apud romā q; ibi olim colebat ianus.

Ianitoꝛ. a ianua dī hic ianitoꝛ toris. qui ꝛ ianuatoꝛ dī ſcz qui obſeruat ianuam.

Ianitrix cis. illa q̄ obſeruat ianuā. ꝛ ianitrices dicunt vxoꝛes duoꝛū fratrū. q̄ſi eandē ianuā terentes. vel per eandē ianuā iter habētes. ꝛ dī a ianua vel ianitoꝛ ꝑ formationē mutato oꝛ. in rix. vt a ianitoꝛ ianitrix. ꝛ coꝛ. penul. in ntō. in gtō aūt ꝑdu. pnſ. ſiue tri.

Iantaculū. A ianto tas. dicit hoc iantaculū li. cibus q̄ ſoluit ieiunium ante prandiū. vñ iantaculo las. ꝛ in deponenti genere iantaculoꝛ laris. idem quod ianto tas. Et ſcias q̄ quidam coꝛrupte ſolent ꝓferre hec vocabula ꝑ e. in prima ſyllaba. ſ. gento as. a gentaculo las. ꝛ gentaculum li.

Ianto. A iano deo principioꝛuꝫ dī ianto tas. taui. ꝛ in deponenti genere ianteꝛ taris. i. comedere aūt prandiū ſoluere ieiuniū ſm̄ hug. Papi. etiā di. iantare. i. diſnare dī vulgo. Ianto etiā guſto ante prandiū. vñ quidā Iantamus mane cenamus veſpe facto.

Ianua. A ianus dī hec ianua nue. ꝓprie primus ingreſſus. primus introitus. q; ianus eſt deus principioꝛum. cui antiqui oēm introitū ꝛ exitū ſacrificarūt. vel ianua dī oſtium pfoꝛatū. quale videmus in cellarijs. ꝑ q̄ videri pōt intus ꝛ extra. ſicut ianus videt aī ꝛ retro. Fores ſunt que extra voluunt ꝛ aꝑiunt. value que intus aperiunt ꝛ voluūt ꝛ ſunt duplices ꝛ replicabiles. q; in ſe replicant cum aꝑiunt. ꝛ dicunt ſic a velando. q; ſe velent. vel q̄ſi volue. q; dum aperiunt cū difficultate voluunt. vel q; in ſe revoluunt. Porta ꝓprie eſt ciuitatis. Cum em̄ antiqui ciuitatē aliquā volebant edificare. in circuitu ducebant aratrū. et locū muroꝛū ſulco

dēsignabant. Cum eīm veniebant ad locū vbi porta debebat esse suspendebāt aratrū ne tangeret terrā. 7 portabāt. 7 ab illa portatōe aratri locus ille dictus est porta. 7 ſm B ꝓprie est ciuitatis. ¶ Pōt etiā in alijs dici porta ab exportatōe 7 importatōe rerū p eam facta. ¶ Posticum vel posticiū. vel postis vel postica. est latens ingressus in pte posteriori. vel quia respicit occidentem. Antica hostiū ab anteriori. vel q̄ respicit orientē. ¶ Hostium dī generaliter vbicunq; sit. siue sint value. siue fores. siue aliud. Siliter 7 aditus dī generaliter ostium. Differunt tn̄. q̄ aditus est q̄ admittimur. Hostiū q̄ excludimur. Usus tn̄ hāc ꝓprietatē corrūpit. Itē a ianua porta dicta est ianua. q̄dā ciuitas potens. nobilis. pulchra et diues inx̄ mare sita. 7 est q̄i introitus 7 porta lombardie tuscie ꝓuincie. Huius ciuitatis oriūdus fuit cōpilator pn̄tis libelli. qui dī ꝓsodia vel catholicon. Compilator siquidē huius op̄is dictus frater ioannes ianuensis de balbis. de ordine fratrū p̄dicatorum modicus. Qui etiaz cōpilauit aliū libellū in theologia qui dī dyalogus de questionib⁹ aīe ad spūm. Qui etiā cōposuit q̄dā opus paschale. vbi sez dēfacili repit paschale. Sed hoc opus paschale cōposuit anteq̄ ordinē intraret. 7 a ianua. p ciuitate dī hic 7 hec ianuensis 7 hoc se. patrium. 7 ianuinus na. num. possessiuum.

Ianuarius. A ianua. dī hic ianuarius rij. q̄ ianua est 7 introitus anni. Vel dī a iano. q̄ ianuarius est p̄ncipium anni sicut ianus dicebat̄ principiū oīm operum. et inde ianuarius ria. rium. Hic alio nōie iononius dī q̄ oīm mensium sit pater.

Ianuator. vide in ianitor.

Ianuensis. in ianua vide.

Ianus. q̄ iam dēsignat tp̄s pn̄s 7 q̄d statim 7 cum quadam velocitate sequit̄. ideo inde deriuat̄ hic ianus ni. ꝓpter velocitatē videndi ante 7 retro cum sit bifrons 7 est ianus deus oīm principiorū. Et dī bifrons. i. habere duas frontes. s. ante 7 retro. Et ſm hoc dicit̄ ianus mūdus vel celum q̄d habet duas facies. i. duas portas sez orientem 7 occidentē. vel cancrū 7 capricornū. Sez cum ianus dī quadrifrons. hoc refert̄ ad quatuor mūdi ptes. vel ad quatuor elementa. vel ad quatuor anni tempora.

Iaphet interp̄tat̄ latitudo. Ex eo eīm ꝓp̄s gentiū natus est 7 q̄ lata est ex gētib⁹ multitudo credentiū ab illa latitudine iaphet dictus est. vide in gentilis.

Yas viride dicit̄.

Yaspis dis. fe. ge. quedā gēma p̄ciosa est 7 viridis. yas eīm viride pinasim gēma dī. 7 ex eis componit̄ iaspis. 7 cor. pnī. gti iaspidis.

J ante B

Ibex cis. fe. ge. genus ē quadrupedis aialis sez 'caprea q̄ alio nōie dī dorcas. Et dicunt̄ ibices q̄si anices. q̄ instar aniū ardua 7 excelsa teneāt. 7 in sublimi inhabitāt ita vt de sublimitate vix humanis obtutib⁹ cerni p̄nt. Ne siqñ aduersitatem aialium vel hoīm p̄sensērint de culminib⁹ saxorum altissimis sese p̄cipitantes suisq; se cornib⁹ illesas suscipiunt. ſm Pap. Et declinat̄ hec iber. huius ibicis ꝛc. Et pliter be ibices. barū ibicum ꝛc. 7 cor. bi. pnī. obliquor. Job. xxxix. Nunquid nosti tp̄us partus ibicum in petris. vñ versus. Cornua fert iber. iob testis. 7 ibicis inde. Ne hoc supra dixi in scda pte vbi egi de accentu noīm dēsinentiū in ex.

Ibi aduer. loci. 7 cōponit̄ cum in 7 dī inibi. i. in eodem loco. Et cum idē 7 dī ibidē. i. in eodē loco. 7 acuit pnī. Duo eīm i. cōglutinant̄ in vnā longā. Itē cōpo. cū alius 7 dī alibi. i. in alio loco. Et cū inter 7 dī interibi. i. interim interea. in illo loco. 7 cor. primā ibi.

Ibidem in ibi vide.

Ibis fe. ge. Et ō ibis vel ibidis. est ciconia. sez anis immunda. q̄ nunq̄ ꝓpit̄ se ad volandū nisi prius potet aquam. q̄ rostro posteriora purgat. Et q̄ anis est immunda. ideo Ouidius vocauit ibin. aduersariū suū et corrivalē qui cū vxore sua mechabat̄. 7 librū quē in eū scripsit sic intitulauit. Ouid. in ibin. i. contra ibin. Vñ sic dicit. Ibidis interea tu q̄z nomen habe.

Ibix cis. fe. ge. avis est aquatica. serpentib⁹ inimica. vt dicit glosa sup illud Isa. xxxiij. Possidebunt eū onocroculus. 7 ericius. 7 ibix. Itē Isido. rij. etymo. Ibices aues meridiana plaga vocat. q̄ nili fluenta inhabitant Vñ versus. Ibix ibicis avis est niliq; fluentis. 7 sic p̄s du. pnī. gti. sed iber cis. vt dixi p ex cor. pnī. gti.

Ibo ibis. futurū de eo is. pdu. primam.

J ante L

Icarus ri. fuit filius dedali. vñ icarius ria. rium. Et hinc mare dictū est icariū. in q̄ submersus est. 7 B icaria rie. insula iuxta quā submersus est.

Icio cis. vide in ico cis.

Iciofagus. Ab icius 7 fagin q̄d est comedere. cōponitur iciofagus ga. gum. i. pisces comedens. Vñ iciofagi sunt quidam ꝓpli. q̄ venando in mari valeant. 7 piscibus tm̄ alant̄.

Icius cij. quidā piscis est.

Ico icis. ici. icere. ictū. i. p̄cutere. Vñ ictus cta. ctum. i. p̄cussus. Vñ homerus. Icta petit celum terris citharea relictis. Nūeri. xxv. Ictus obcubuit. Et hec ictio onis. i. p̄cussio. 7 hic ictus ictus. ctui. idem. Et icto ctas verbum frequen. q̄d frequentius inuenit̄ ictuo ctuas. in eodē sensu. i. frequenter p̄cutere. 7 hinc ſm quosdā cōponit̄ abicio cis. dicio cis. subicio cis. 7 hmōi cum p ferunt̄ p vnū i. q̄d esse non pōt. q̄ pterita 7 supina istorum nō possunt cōpositionē recipe ab ico cis. deberet eīm esse p̄teritum abici. dici. subici. et nō abieci. dieci. subieci. licet ſm quosdā ico cor. pnī. in p̄senti. 7 in p̄terito eam ꝓducat. tn̄ ſm alios in p̄senti eam ꝓducit. Sz p̄dicta cōposita semp cor. eam in p̄senti. vñ lucretius. Ex incorporeis ꝓpellit 7 icit. ita di. bug. Alij vero dicunt cū quib⁹ 7 ego. q̄ ico cis ici. tam pnī. lōga q̄ brevi. facit supinum ictum. sed nō est in vsu nisi participium p̄teriti tp̄is ictus. Et scias q̄ inuenit̄ ico icis. 7 icio cis. Vñ prisci. in. ix. libro di. inuenit̄ simplex icio icis.

Icon onis. exponit̄ in q̄rta pte in ca. de tropis.

Icona ne. i. imago vel signū ſm q̄ di. bug. vide in icon in q̄rta pte supra in ca. de tropis.

Iconia nie. in icon est. vide supra in q̄ta pte de tropis.

Iconomus vel economus pnī. cor. est tam pecunie q̄ frugū. 7 oīm q̄ possident̄ dispensator. vñ iconomicus ca. cum. xenofontis pulcer liber est qui nō gubernationem ville sed dispensationē vniuerse domus tullio interp̄tante dēsignat. vide etiā in economus in e. lra.

Ictuo ctuas. in ico icis est.

Ictus cta. ctum. 7 ictus ctus. ctui. in ico icis est.

J ante D

Ydalium. lij. quedā silua in cypro insula in qua colitur venus. vñ ipsa venus 7 quedā terra ei adiacens dicta est ydalia lie. vel ydalis. buius ydalis. vl ydalidis 7 hic ydalius lia. lium.

Idcirco. i. ideo ꝓpterea 7 videt̄ esse simplex.

Ydea dee. pnī. acuta. exemplar vel forma 7 dī ab ydos q̄d est forma. Inde hic 7 hec ydealis 7 hoc le. i. formalis. imaginarius.

Idem cōponit̄ cum is 7 demum. q̄i is demū. hoc est iterum is 7 eius femininū est eadē 7 neutrū idem i. cor. q̄ in masculino ꝓducit̄. Vñ versus. Neutrū curtatidez sed mas ꝓducit idē. 7 geminat̄ compositio in neutro. Dicimus eīm identidē. i. idē 7 idē. Cuius obliqui dēficiunt casus 7 nūs tam mas. q̄nēu. ex duob⁹ est corruptis necnon actūs tam masculini q̄ feminini mutat̄ eīm m. in n. ante d. cā euphonie. vt eundē eandem q̄d in alijs

q3 cõpositis fieri solet ꝓpter eandẽ cõsonantẽ vt quẽdam quandã q̃rundã.quarũdã.q̃ tñ possunt ⁊ ꝑ adiectionẽ habere extremã syllabã. Ceteri ꝛo casus supra victorũ ꝓnoim.hoc est eadẽ eiusdẽ.eidẽ.eodẽ.eedem. eisdẽ.easdem.eosdẽ.ex integro et corrupto inueniunt. Itaq3 regula exigit ꝑ duo i.vel ꝑ e.⁊ i.tam ntñ pl'ales mas.q3 dtos ⁊ ablatiuos oim generum pl'ales scribi.vt ijdẽ vel eidẽ.ijsdẽ vel eisdẽ.Solent aũt autores etiã ꝑ synaresim vnã i.ponere ꝓ duab.vt pataui ꝓ patauij. Juuenalis in.iij.Antoni gladios potuit contendere si sic.Antoni posuit ꝓ antonij.sicut dicit prisc.in.xij.lib. vbi agit de figura ꝓnois.vide etiã in is ea.ad.et in tercia ꝑte vbi egi de gtõ singulari scde declinationis.

Identidẽ.in idem exponit'.

Id est supra exponit' in hoc est.

Ydida de pn'.cor.nomen est salomonis.⁊ interpretat' dilectus dñi ꝓpter deum.vel amabilis dñi ꝓpter dñm. vide etiã in ecclesiastes.

Ydin interpretat' videre.

Ydioma tis.ge.neu.dr̃ ab ydios qđ est ꝓpriũ ⁊ omli qđ est sermo vel modulatio. Inde ꝟ idioma ꝓprietas loquẽdi in qualibet lingua. Quot em̃ sũt lingue tot sũt et idiomata. Vnusquisq3 em̃ suo idiomate loquit'.et pdu.pe.in ntõ.sed in gtõ eam cor.idioma tis.

Idiopate.ab ydios qđ est ꝓpriũ. ⁊ patos qđ est passio cõponit' hec ydiopate huius tes.greca declinatõe.⁊ ꝟ ydiopatia tie.i.ꝓpria passio q̃ aliunde nõ infert'.sed intrinsecus nascit'.

Ydios grece latine dr̃ ꝓprium.

Ydiota.Ab ydus qđ est diuisio.⁊ iota qđ est lr̃a.componit' ydiota te.cõis ge.illiteratus. q̃si diuisus a lr̃is.i. indoctus ⁊ insipiens. Vel cõponit' ab ydus ⁊ ote.qđ ẽ auris. Inde ydiota q̃si diuisus ab aure.qr qđ audit nõ intelligit. Vel ydiota dr̃ ab ydios qđ est ꝓpriũ. et etis qđ est mos.qr ꝓpriũ morẽ siue terre ignorat.⁊ pdu.penul.ydiota. Vñ versus. Vir bñ vestitus in oñibꝫ esse peritus. Credit' a mille.q3uis ydiota sit ille.

Idubum interptat' transiliẽs eos.vel saltans.qr quosdam humo inherẽtes.⁊ ea q̃ in imo sunt cogitantes.et in rebꝫ transeũtibꝫ spem ponẽtes transiliuit canẽdo iste qui vocat' transiliens.⁊ acuit' in fine.

Ydolatra.Ydolum cõponit' cum latria.⁊ dr̃ hic et hec ydolatra tre.i.cultor ydolorũ sc3 qui culturã quã debz impendere suo creatori impẽdit ydolo. Vñ hec ydolatria ie.i.cultura ydolorũ sc3 quã ydolo impendit.et cor.ydolatra pn'.naturaliter.

Ydolium lij.dr̃ locus vbi ydolatre venerant' ⁊ colunt ydolũ ꝑm ℞ap. vñ prima ad Cor.viij.ca. In ydolio recumbentium ⁊c.

Ydolothicũ ci.cõponit' ab ydolũ ⁊ theos qđ est deus. q̃si ydolo deificatũ.i.sacrificatũ.i.illud qđ ydolo cõsecrat' ⁊ offert'.⁊ ꝑm cõpositionẽ pn'.debet cor.quã quidam cõsueuerunt ꝓducere ꝑm bug. Et põt dici ꝙ est simplex ⁊ deriuat' ab ydolũ.⁊ sic pdu.penul.sicut hmõi noia a noibꝫ derinata.vñ quidam. Et locus ydoliũ qđ ibi dat' ydolothicũ.Cor.j.ca.viij.ydolothicum manducant.

Ydolũ.ab ydos qđ est forma dr̃ ꝟ ydolum li.i.sacrum qđ humana effigie factũ ⁊ consecratũ est.

Ydoneus.ab ydos qđ est forma dr̃ ydoneus nea.neũ.i. irrepbensibilis.aptus.vtilis.conueniens. q̃si cõformis cuilibet.ꝙ aũt dr̃ ydoneus.q̃si in se duplũ habens donum.ety.est.⁊ cõparatur ꝑ suppletionez ydoneus magis ydoneus ydoneissimus.vñ hec ydoneitas tatis.aptitudo.vtilitas.cõuenientia.

Ydor vel ydro grece latine dr̃ aqua.

Ydos grece latine dr̃ forma.vñ ydea dee.i.formalis.

Ydra dre.vel ydrus dri.in exedra exponit'.

Ydria drie.est quoddã vas aquatile.⁊ dr̃ ab ydor vel ydro grece qđ est aqua latine.⁊ cor.pn'.ydria.

Ydrius drij.i.aquarius ⁊ dr̃ ab ydro aqua.

Ydro.in ydror exponit'.

Ydrofaba be.ydro cõpo.cũ fabos qđ greci tumorẽ vel meatũ dicunt ⁊ dr̃ ꝟ ydrofaba be.i.aque meatus. Hũc morbũ latini ab aque meatu limphaticũ vocãt. Et fit ex canis rabidi morsu. vel ex eius spuma quã si hõ vel bestia tetigerit aut demẽtia replet'.aut in rabiẽ vertet'.

Ydromalũ li.pn'.pdu.vnguentũ qđ fit ex aqua ⁊ malismacianis.⁊ cõpo.ab ydro ⁊ malum.

Ydromantia.Ydro componit' cum mante vel mantia qđ est diuinatio.⁊ dr̃ hec ydromantia tie.diuinatio q̃ fit in aqua. Est em̃ ꝓprie ydromantia.in aque inspectione vmbras demonũ euocare.⁊ imagines ⁊ ludificationes eorũ videre ⁊ ab eis aliqua ibi audire vbi adhibito sanguine etiã infans ꝓhibet' suscitari.qđ genꝰ diuinatiõis a ꝓphs ferẽt illatũ.vñ ydromãtius tia.tiũ.vel ydromanticus ca.cum.qui talẽ artẽ exercet diuinandi.

Ydromanticus ca.cum.⁊ ydromãtius tia.tiũ.pn'.cor. exponit' in ydromantia.

Ydromellũ li.est aqua mellita.q̃ cõstat ex aqua cocta ⁊ melle.⁊ cõponit' ab ydro aqua ⁊ mel. Idẽ ⁊ medo dicit' Sed mulsum est qđ sit ex aqua cruda ⁊ melle.

Ydropicus.in ydropis est.

Ydropis.Ydro cõponit' cuz peste.qđ grece humor dr̃ ⁊ dicit' hec ydropis.huius ydropisis.vel ydrops pis.i. aquosus humor. Est em̃ humor succutaneus cũ inflatione ⁊ anhelitu fetido. Inde ydropicus ca.cum.pn'. cor.qui talẽ infirmitatẽ patit'.⁊ hec ydropisis idem qđ ydropis.⁊ cor.pn'.ydropisis.

Idumea mee.quedã regio indie.vñ idumeus mea.meum.penul.acuta.⁊ interptat' idumea rufa vel rubea seu terrena.aut sanguinea.

Idus.idum.idibꝫ.fe.ge.pluralis numeri.i.diuisio q̃rte declinatõis.vñ quidã dies mensis dictus est idus.q̃i diuisio. qr tunc diuidebant' a nundinis q̃ durabant a nonis vsq3 ad idus. Vel qr tunc diuidit' mensis nõ qr in idibꝫ sit medietas cuiuslibet mensis.sed qr in idibꝫ est diuisio mensis q3tum ad appellationẽ dierũ. Ab idibꝫ em̃ mensis nõ cõputat' nisi ꝑ kalendas sequẽtis mẽsis. vel dr̃ ille dies idus q̃si edos ab edendo. quia hec dies apud veteres epularũ esset. Ab idus deriuat' iduo as. aui.are.i.diuidere.

J ante E

Iecerunt vel iecere ꝑteritũ est de iacio cis.ieci.⁊ pdu. pn'.vtrobiq3.

Iechonias interptat' ꝓparatio dñi.⁊ acuit pn'.

Iecur coris.i.epar.siue ficatũ ⁊ dr̃ iecur q̃si iapir.qr ignis ibi iaceat ⁊ ibi habeat sedẽ qui in cerebrũ subuolat et inde ad oculos ⁊ alia mẽbra diffundit'. et calore suo succũ ex cibo tractũ vertit in sanguinẽ. Et nota ꝙ anti qui dicebãt hoc iecor oris.vel iecus iecoris.ꝑ q̃ nos dicimus hoc iecur oris.et cõsistit in iecore cõcupiscentia. Sicut em̃ corde sapimus.ita iecore amamus.⁊ cor.penul.in gtõ.⁊ etiã in ntõ. Vñ versus. Splen ridere facit cogit amare iecur. vide in cor.

Ieiunium nij.dr̃ quoddã intestinũ tenue semꝑ vacuũ Vñ dr̃ ieiunũ.qr sui inedia viscera vacua ⁊ exinanita existunt.⁊ est ieiunium ꝓsymonia victus ⁊ abstinentia ciborum. A ieiuniũ deriuat' ieiuno as.aui.are.i.a cibis abstinere.⁊ est neutrũ cũ oibꝫ suis cõpositis. Et vt dicit Hiero.sup marcũ. Medicina cuiuslibet vulneris adhibenda est ei.nõ em̃ sanat oculũ qđ calcaneũ. ieiunio passiones corpis ozone sanant' pestes mẽtis. Et Amb. dicit in hexameron. Ieiuni hois spatũ si serpens gustauerit moritur. vides quanta sit vis ieiunij.vt exputa suo hõ terrenũ serpentẽ interficiat.et merito spũalem. Qñ autẽ ieiunia quatuor temporibus anni agant' bis versibus habet'. Vult crux lucia cinis carismata dia. Qđ det vota pia quarta sequens feria. Hic nota ꝙ

quadragesimale ieiunium artius obseruat q̄z alia ieiunia.qz in eo xp̄m ꝑm modū nostrū imitamur.7 ideo q̄z uis esus caseꝰ 7 ouoꝝ sit in quadragesima generaliter interdictus.tñ in alijs ieiunijs apud diuersos est diuersus modus abstinēcie7 cōsuetudo.quā quisq; obseruare dz ꝑm morē eoꝝ inter q̄s conuersat. Vñ di.hiero. de ieiunijs loq̄ns. Unaquęq; ꝓuincia abundat in suo sensu. Vñ in hmōi ieiunijs oua 7 lacticinia pūt comedi ꝑm morē 7 cōsuetudinē generalē patrie. Itē vigilie oim apl'oꝝ debēt ieiunari exceptis trib'.s.vigilia philippi 7 iacobi.7 ioannis euāgeliste.qz illoꝝ festiuitas ē infra solennitatē paschalē.istius aūt infra natalem dn̄i celebrat' sicut dz in quadā decretali. Vñ ptz q̄ vigilia beati matbie dz ieiunari. Itē scias q̄ ieiuniū exaltationis ex instinctu spūssancti ꝓcedit.qui est spūs libertatis. Et ideo ħ ieiuniū sub p̄cepto cadere nō debet. Ieiunia ergo q̄ sub p̄cepto ecclesie instituunt' sūt magis ieiunia afflictionis q̄ nō cōueniunt dieb' letitie. ꝓpter qđ nō est ieiuniū ab ecclesia institutū in toto paschali tpe.sine in quinquagesima.nec etiaz in dieb' dn̄icis.in quib' siquis ieiunaret cōtra cōsuetudinē ꝑli xp̄iani. q̄ vt Aug.di.ꝓlege est habēda.vel etiā ex aliq̄ errore sicut manichei ieiunant.q̄si necessariū tale ieiuniuz arbitrantes.non esset a peccato immunis.q̄uis ipsum ieiunium ꝑm se cōsideratum omni tpe sit laudabile.ꝑm qđ Hiero.di.ad lucillū. Utinā omni tpe ieiunare possemus.vide in quadragesima.

Iens cūtis.ptici.de eo is it.ibā.7 formatꝰ ab ibā bā.mutata in ens.7 bz in obliquis en.ꝓie.vide in eo is.

Iepte interp̄tat' apiens vel aptus.

Ieroboā interp̄tat' supius diiudicans.vel cā ꝑli aut diuisio ꝑli.siue discernēs ꝑl'm.qz in regno eius diuisus fuit ꝑls israel.7 p̄cisus a regno stirpis dauid.

Iesse interp̄tat' in sole sacrificiū.vel incensum.vel incēdens siue incendiū.7 fuit pater dauid.

Iesus hebraice.grece sother.latine antē salutaris siue saluatoꝝ interp̄tat'.qz cūctis gentib' salutifer venit. Et scribit' hoc nomen trib' lr̄is cum titello.ad designandū mysteriū sancte trinitatis sic. Ihs. Errant aūt scriptores qui ꝓ ista figura H.q̄ ex vtraq; ꝑte equaliter eleuat' scribunt ibi h.q̄ est nota latine aspiratiōis.non cū est ibi aspiratio.7 inde istud nomen impositū. iesus est ab angelo.7 habet tres terminatōes.s.in sus in ntō. In sum in actō.7 in su.in reliquis casib'.s.in gtō.dtō vtō 7 ablatiuo.s.iesu. qđ nō inuenies in aliq̄ noīe q̄rte declinationis.7 forte habuit tm̄ tres terminatōes ad denotandū q̄ in xp̄o tres sunt substantie.s.diuinitas.aīa et caro. Est em̄ verus deus 7 hō. vide in iuda.

I ante G

Ignarus ra.rū.cōpo.ab in et narus. Vel cōponit' ab in 7 naris. Inde ignarus insciꝰ rudis. Et qui ignorat et qui ignorat' sic appellat'.7 dī ignarus ꝓprie qui oblitus est 7 pdidit memoriā q̄si sine naribꝰ. Olfecisse enim veteres scisse dicebāt.7 hinc ignoro ras. Et nota q̄ g. apponit' huic noī narus ꝑ ptbesim 7 oīb' ab eo derivatis. Quidā tñ dicunt q̄ sit ibi naturaliꝫ.7 in cōpositiōe n.nō transit in g.sed subtrahit'.7 pdu.pnl'. Vñ quidā Pandit' ignaris questio certa frequens.

Ignauus.ex in 7 nauus ua.uū.pnl'.pdu.cōponit' ignauus ua.uū.i.inefficax.piger.insipiens.stultus.7 cōpar'. Vñ ignaue vel ignauiter uius.sime.aduer.7 hec ignauia uie.i.pigricia.tarditas.stultitia.7 est corpis.q̄ aūt dī ignauus.q̄si igne animi vacuus.ety.ē. Et no.q̄ huic noī nauus.qnq; apponit' g.ꝑ ptbesim.vt gnauus.7 oībus suis derivatiuis.qđ tñ g.dicunt quidā esse de integritate dictionis.7 ꝑm hoc in cōpositione n.nō mutat' in g.sed subtrahit'.

Ignearius.ab igne dī ignearius ria.riū.i.ignē cōtinēs Vñ hoc igneariū rij.i.focarium.

Igneolus.in igneus exponit'.

Ignesco scis inchoa.ab igneo nes.dī. Pōt etiaz dici. Ignisco scis.ab ignio ignis.

Igneus.ab igne dī igneus a.um.ad ignez ꝑtinens vel de igne existens.vel resplendens.vel ardēs.7 igneolus la.lum.pnl'.cor. Prudētius in libro hymnoꝝ. Uigor igneolus nō vritur.

Ignibulum li.thuribulū.7 dī ab igne.

Ignicrem⁹ a.ū.pe.cor.i.igne cremat⁹.vel igne cremās

Ignículus li.di.ꝓnus ignis.7 cor.pnl'.

Ignio nis.gnisi.gnitū.dī ab igne 7 est ignire inflamare.calefacere. Vñ ignitus ta.tū.i.inflamatus.vl ardēs et tunc est nomen. Ab igne dī igneo gnes.i.inflamari calere. vñ ignesco scis.inchoa. Ignio cōponit'.adignio nis.i.inflamare. Ignio actiuū est cum omnib' suis ꝓpositis. Ab ignio nis.ignisco scis.inchoatiuū.

Ignis.ab gigno 7 in cōpo.hic ignis q̄si nō gignens.qz nihil ab eo gigni possit.sed cōsumit cuncta q̄ rapit 7 est ꝓprie ignis ipsa flama.qđ aūt fouet ignē focus ē et facit ablatiuus singularis igni vel igne.7 actūs pl'alis ignis vel ignes.7 sunt tres spēs ignis.s.lux.flama.carbo. Et scias q̄ ignis in sua spera nō lucet.qz sic tegeret corpora celestia.vide etiā in elementum.

Ignisco scis.in ignio gnis.vide.

Ignivomus ma.mū.pnl'.cor.i.ignē vomens.ab ignis 7 vomo mis cōponit'.

Ignobilis. Nobilis cōponit' cū in.7 mutat' n.in g.7 dī hic 7 hec ignobilis 7 ħ le.q̄si nō nobilis.qui fere nō cognoscit'.cuius 7 nomen 7 genus ignorat'.7 cōpar' ignobilis lioꝝ.simus.vñ ignobiliter lius.sime.aduerb. 7 hec ignobilitas tatis.

Ignominia. Nomen cōpo.cum in 7 dī hec ignominia nie.i.infamia.q̄si cōtra nomen. Sed ignominia imponit' ptāte alicuius. Sz infamia fit multoꝝ ꝓsentiēte sermone. Vñ ignominiosus sa.sum.i.infamis.vitupatus vñ ignominiose aduer.7 hec ignominiositas tatis.ſm bug. Inuenit' etiā ignominiū ny.vñ di. Pap. Ignominiū dictū eo q̄ desinat habere nomen is qui in aliq̄ crimine deꝓhendit'.q̄si sine noīe.

Ignoro. Ab ignarus dī ignoro ras.rau. Et scias q̄ ignoramus ea quoꝝ noticiam habuimus. Sed obliti sumus q̄ scz scire debemus.sed quodā vicio pigricie nescimus.ea vero nescimus.q̄ nunq̄ sciuimus.vñ ignorāter aduer.7 hec ignorātia tie.ſm bug. Job.xix.dī.Si ignorauī mecū erit ignorātia.vide in erro ras. Hic nota q̄ ignorātia differt a nesciētia.qz nescientia dicit simplicē scientie negationē.vñ cuicunq; deest aliquaꝝ rerum scīa.pōt dici nescire illa.ſm quez modū beatus dionysius in angelis nesciētiā ponit.vj.ca.ecclesiastice gerarchie. Ignorantia vero importat scie priuationē dum scz alicui deest scīa eoꝝ q̄ aptus natus est scire Horum aūt quedā aliquis scire tenet'.illa scz sine quorum scīa nō pōt debitum actū exercere. vñ oēs tenent' scire cōiter ea q̄ sunt fidei.et vniuersalia iuris p̄cepta. Singuli aūt ea q̄ ad eorum statum vel officiū spectēt scire tenent'.vnusquisq; em̄ tenet' scire ea q̄ ad suū officium spectant. Quedam vero sunt q̄ 7 si aliquis aptus natus est scire non tñ ea scire tenet'.sicut theoremata geometrie cōtingentia ꝑticularia et hmōi nisi in casu. manifestum est aūt q̄ quicunq; negligit habere vel facere id qđ tenet' habere vel facere de iure peccat peccato omissionis.vñ ꝓpter negligentiā ignorātia eorum q̄ quisq; scire tenet'.est peccatū. Non aūt imputat' homi ad negligentiā si nesciat ea q̄ scire non pōt.vñ eoꝝ ignorantia inuincibilis dī.qz scz studio superari non pōt. Et ꝓpter hoc talis ignorātia cū nō sit voluntaria eo q̄ nō est in ptāte nostra.eam nō repellere nō est peccatū. Ex quo ptz q̄ nulla ignorātia inuincibilis est peccatū Ignorantia aūt vincibilis est pctm̄ si sit eoꝝ que quis scire tenet'. Vide in scīa et in infernus. Et scias q̄ be-

atus Aug.ad valentinū dicit. Licet grauius sit pecca re sciēter q̄ nescienter.nō tñ ideo fugiendū ad ignorā tie tenebras.vt in eis quisq̄ excusationē requirat. Aliud em̄ est nescire.aliud scire noluisse. qz in eis qui scire noluerint ipsa ignorātia pctm̄ est. Hoc aūt verū est.si sit eorū q̄ quis scire tenet'.alis nō.qz etiā habere volun tatem nō sciēdi geometriā pctm̄ nō est ei.qui illā nō p fitet' ꝓ officiū magistri.z subdit beatus Aug. In eis ve ro qui nō potuerūt pena peccati. Ignorātia vero que nō est eorū qui scire nolunt.sed qui tantū simplr nesci unt.sed nō renuētes vel ꝓponētes scire.nullū sic excu sat.vt eterno igne non ardeat. Sed fortasse minus ar deat. Nam vt di.apls.j.ad cor.xiij. Ignorans ignora bitur.i.a deo reprobabit' et intellige de ignorātia eorū q̄ quis scire tenet' sicut eorū q̄ ptinēt ad fidē. virtutē et ad bonos mores. vide in ꝓscia.z ꝓdu.pnl'.ignoro ras. Ignosco scis.noui.notū.i.remittere indulgere.z est in primatiū. Nam illud ignoscimus qđ amplius noscere nolumus.z pōt ꝓponi ex in z nosco.z sic mutat' n.in g. et facit pticipiū ignoturus. Inuenit' tñ etiā ignoscitu rus.

J ante L

Ylas est fluuius asie.z ylas vel yla fuit' quidā armiger vel amasius herculis.qui fuit raptus a nymphis cū ex hauriret aquā de quodā fonte.ꝑm fabulas poetarum. Yle ylis.fe.ge.interpretat' silua.z est dicta sic primor dialis materia.quā quidā vocauerunt siluā. Quidam possibilitatē. Quidā inter aliquid z nihil. Quidam in ter aliquā z nullā substantiā. Quidā receptaculū oīm formarū. Quidā corpus incorporeū.z alijs adhuc noī bus philosophi eam vocauerunt. Si queres vtrū yle sit aliquid vel nihil. Non hoc cōcedimus sed est inter aliquid z nihil. De hoc di.calcidius sup platonem. Si cut nihil videndo videmus tenebras.et nihil audiēdo audimus silentiū.sic nihil intelligēdo intelligimus ylē. Ait beatus Aug. Cum aliquid informe cōcipio.prius nihil intelligo q̄ intelligā.z ab yle dictus est yleus.qui dam gigas ꝓpter confusionē z magnitudinē elemento rum.z acuit' in fine yle ylis.

Yle.ab ylios qđ est obuoluere.dicit' hoc yle ylis.tercie declinationis.et in singulari.z in plurali.vel tm̄ plura lis numeri. Ait alexander. Ylia declinat tibi tercia sed nō nisi plura.z sunt intestina qua z rotūda circa renes animalū.z dicunt' ylia ab ylios.qz ibi nos obuoluimus Ait ꝑm quosdā cōponit' exilis.quasi extra ilia. Luca. in.iij. Alligat z mediū cōpressis ylibus artat.et scribit' ꝙ vnum l.

Ilex cis.fe.ge.est quedā arbor glandifera.z dī ilex q̄si elex ab eligendo sine eligo gis.qz huius arboris fructū primū boues elegerunt sibi.z scribit' ꝙ vnum l.ꝓdu.tñ primā. Ait in aurora dī. Tres iuuenes vidit stātes in de sub ilice mambre.

Ylia.lium.yliū. vide in yle ylis.

Yliacus pnl'.cor. vide in ylios z in ylius.

Yliades.in ylius vide.

Ilicet pnl'.cor.i.ire licet. Expleto em̄ officio suo sacer dos dicebat ilicet.q̄si diceret ire licet. Magis aūt cor ruptū est postmodū z dictū ilico.i.cōtinuo aduerbiū tpis.vt dicit alexander nec̄.z sic scribit' ꝙ vnū l.ꝓdu. tñ primā. Ait in grecismo dī. Concito confestim.mox ptinus.ilico.statim.

Iliceus cea.ceū.i.de ilice existens. vel ad ilicē ptinēs.et dicit' ab ilex cis.z cor.ce.

Ilico aduer.tpis.z ꝑm Pap. Ilico.i.cōtinuo.subito. statim.iterato. vide etiā in ilicet.

Ylion.in ylios vide.

Ylios grece latine obuoluere dī. Unde ylios vel ylion obuolutio.z dī volor intestinorū.qz intestina sepe pre volore obuoluunt'.et hinc yliacus ca.cū.qui talē infir

J ante L

mitatē patit'.hic z horninosi dicunt' ob intestinorū tor mēta.z inde dī Ꝟ yle ylis.ylia yliū.ꝓ intestino ꝑm hug. Ylium in ilius vide.

Ylius.ylas fuit quidā rex troianus. Unū troia dicta est ylium. Et no.qz troia dicta est regio asie. Yliū vero est ciuitas troie. Nūq̄ tñ troia accipit' ꝓ illa ciuitate.et tunc ylium accipit' ꝓ quadā eminentissima turri illius ciuitatis.z inde inuenit' hoc ylion indecli.z hoc yliū ylij et hic ylios ylioy.et hinc pōt dici hic ylius ylij. Unū hic et hec yliensis z hoc se.z yliacus ca.cū.i.troianus. z hic yliades dis.troianus. vñ subtracta est de syllaba dī ylī as dis.femina troiana.z pnl'.grī cor.yliades.

Illacrimor.ris in z lacrimo cōpo.illacrimor aris. Et est illacrimari.intus lacrimari.vl' cōdolere. Et est deponē. licet antiquitus inueniat' in neu. vñ boetius in scdo de consolatōe. Alius ꝓ letatus filij filiue.derelictus me stus illacrimat.

Illaudabilis.in laudabilis vide.

Illaudatus.in laudatus exponit'.

Illecebra.ab illicio cis.dī Ꝟ illecebra bre.i.carnalis de lectatio q̄ hoīem illicit.licet z ꝓ alia delectatione inue niat'. Inde illecebrosus sa.sum.i.delectabilis. illecebris plenus.z cōpar. vñ hec illecebrositas tatis. Item ab il lecebra dī illecebro bras.i.illecebris.attrahere.seduce re.illicere.z cor.ce.naturaliter.

Illecto tas.i.frequenter illicere.ab illicio lexi. lectū le ctu.u.in o.

Illectus.ab illicio cis.lexi.lectū ctu. dī illectus ta.tū.i. illaqueatus.seductus in licio positus. Jaco.j.ca.dicit'. Abstractus z illectus ꝛc.

Illepidus da.dū.i.insuauis.insipid⁹.ab ī z lepid⁹ ꝓpo.

Iller.ab illicio cis.dī hic z hec z hoc iller cis.qui aliquē ducit in fraudē. Qđ etiā absolute ꝓ fraudulento dī. et deceptore. Unū plautus. Esca est meretrix z pectus iller.

Illibatus ta.tū.i.intactus.ab in z libatus cōponit'.

Illiberalis.ab in z liberalis.cōponit' hic z hec illibera lis z hoc le.i.nō liberalis.

Illicio cis.illexi.ctus.ab in z licio.z est illicere illaque are in fraudē ducere.z cor.li.

Illicitus ta.tum.i.nō licitus.ab in z licitus cōponit'.

Illido dis.illisi sū.illidere.i.intus vel valde ledere.ab in.z ledo dis.cōponit' e.cōuersa in i.vñ illisus sa.sum.i. intus vel valde lesus.z ꝓdu.li.vbiq̄.

Illiria rie.fe.ge.regio est iuxta mare adriaticū. vñ illi ris dis.z illiricus.ca.cū.pnl'.cor. vñ ad Ro.ca.xv.vsq̄ ad illiricū ꝛc.z illuris dī idem qđ illiria. z hec illirica ce. berba quedā q̄ in illiria abundat.

Illiricus.in illiria exponit'.

Illisus sa.sum.in illido dis vide.

Illiteratus ta.tum.in literatus exponit'.

Illo aduerbiū loci est z acuit' in fine. Matb.ij. Eamus illo ire.i.ad illum locum.

Illotus ta.tum.pnl'.ꝓdu.i.nō lotus immūdus z cōpo nitur ab in z lotus.

Illumino nas.naui.nare.in lumino nas.exponit'.

Illunis.ab in z luna cōpo.hic z hec illunis et hoc ne.i. sine luna vel obscurus.z ꝓdu.pnl'.

Illustris.ab illustro stras.qđ cōpo.ab in z lustro as.dī hic z hec illustris et hoc stre.i.ꝑclarus nobilis.qui va de illustrat'.z compar'.

Illuuies uiei.fe.ge.dī squalor.vel immundicia morb. vel sordes.z dī ab illuo is.qđ est maculare.qz deturpat z maculat rē in q̄ est. Deutro.xxviij. Sup illuuie scōa rum.i.sup illuuiosis z putridis scdis.vt fiat endiadis.

Ylus.in ylius vide.

J ante M

Imagino naris.ab imagine dicitur. Et est imaginari absentē rem ꝓcipere.vel imaginē rei absentis. Unū hec

imaginatio onis.vis anime qua quis cõprehendit formas cũ materia re absente.Sed hoc aut est recordatio nis aut imitatõis.aut confictõis.Recordatõis.cũ eandem rem imaginamur.q̃ prius fuit subiecta nr̃o sensui Imitatõis cũ rem silem nõ eandẽ.Confictõis q̃n confirmamus aliquid in mente qđ in rerũ numero natura nõ patr̃ inueniri.vt chimerã ex capite leonis.pectore bouis.ventre asini.cauda serpẽtis.Prima imaginatio nobis cõis est cum beluis.Scđa 7 tercia est ꝓpria hois Itẽ ab imaginor hic 7 hec imaginabilis 7 hoc le.quod aptũ est imaginatõne ꝓcipi.7 imaginatiuus ua.uũ.qđ imaginatõne ꝓcipit vel ꝓcipit'.vel qđ ꝓtinet ad imaginationẽ.7 imaginatorius ria.rium.vide in mulus.

Imago ginis.fe.ge.repr̃tatio alicuius rei.7 dr̃ imago ab imitor taris.q̃si imitago.q: imitat' rem cuius est in corꝑalib⁹ lineamentis 7 dispositõe ꝓtium.aliter nõ dr̃ imago ꝓprie.Unde imaginarius ria.riũ.qđ ꝓtinet ad imaginẽ vel qđ ꝓcipit' vmbratiliter 7 quadã imaginatione.Et scias q̃ triplex est imago.s.creatõis.recreatõnis 7 silitudinis.sicut di.glosa sup illud p̃s.Signatuz est sup nos lumen vultus tui dñe ꝛc.Ex hoc ꝓz q̃ esse imaginis hois nõ solũ est nature.sed gratie 7 glorie.q: imago creatõis est nature.imago recreatõis est gratie. imago silitudinis est glorie.Itez nota q̃ homo factus est ad imaginẽ 7 silitudinẽ dei.Ad imaginez q̃tum ad naturalia.Ad silitudinẽ q̃tum ad gratuita.Sed animaduerte q̃ imago q̃tum ad esse cõsistit in solis naturalibus.q̃tum aũt ad bñ esse vel ꝓfecte esse vel ꝓfectũ esse consistit in gratuitis.Itẽ scire te volo q̃ triplex fuit rõ institutõis imaginũ i ecclia.Prima ad instructõz rudiũ qui⁹eis q̃si quibusdã libus edoceri videnr̃.Secunda vt incarnatõis mysteriũ 7 sanctorũ exempla magis in memoria nostra essent.dum q̃tidie oculis nostris repr̃sentãr̃.Tercia ad excitandũ deuotiõis affectũ.qui ex visis efficatius excitat' q̃ ex auditis.Vide etiã in latria.Item de imagine faciei xp̃i dicam in iuda.

Imbecillus.ex in 7 baculus cõpo.imbecillus la.lum.et hic 7 hec imbecillis 7 ß le.in eodẽ sensu.i.sine baculo.i. sustentamẽto viriũ.i.debilis fragilis.vñ imbecillo las.lare.i.debilitare.verbũ actiuũ.7 inde verbalia.

Imbellia lie.i.debilitas ab imbellis deriuat'.

Imbellis.ab in 7 bellũ cõpo.hic 7 hec imbellis et ß le.i. eneruis.fragilis.debilis.7 mutat' n.in m.seq̃nte b.

Imber.ab inebrio as.deriuat' ß imber bris.pluuie vis repẽtina ad nubes vel pluuiã ꝓtinens sic dictus.q: terram inebriet ad germinandum 7 desinit ablatiuus in i. imbri.Inuenit' etiã in e.imbre vt dixi in ablatiuo tercie declinatõis.Cõposita aũt faciũt in i.vt septẽbri.

Imbrex cis.in imbriciũ exponit'.

Imbriciũ.ab imber dr̃ hoc imbricũ cij.p qđ aqua elicitur.s.lanariũ fluariũ.vel cannalis.qđ aliter dr̃ hic imbrex cis.7 cor.pnl.gẽi.Uñ prudẽtius.Imbricib⁹ ruptꝫ vndantis desup auxi ꝛc.Imbrices etiã dicunt' tegule. q: capiunt imbres.7 est etymol'.

Imbriculus li.di.puus imber.

Imbricus ca.cum.pnl'.cor.7 imbricosus sa.sum.i.pluuiosus.ab imber dicit'.

Imbulus.ab ambulo las dr̃ hic imbulus li.mas.ge.penul.cor.porticus lata 7 spaciosa.Et dr̃ imbulus q̃si in ambulus.locus ad ambulandũ spaciosus ꝑm bug.Papi.vero di.Imbuli dicti.vel q: subvolumine sunt.vel q: sub his ambulamus.Sunt em̃ platearũ porticus.

Imbuo is,in buo buis exponit'.

Imeon vel imon grece cervix.

Imitans in imitor exponit'.

Imitator 7 imitatrix.in imitor taris exponit'.

Imitatorius ria.riũ.i.dignus imitatõe.vel qui aliquẽ imitat'.7 dr̃ ab imitor taris.

Imitor taris.tatus sum.imita ri.i.sequi.Unde hic imitator toris,7 imitatrix tricis.Et hic 7 hꝫ 7 ß imitãs tis.

ptici.Ezech'.xxj.Sabbatorũ ociũ imitãs.Et cor.mi.si nepnl'.7 etiã prima.Uñ ꝓz q̃ scribit' ꝓ vnũ m.Uñ luca.in.j.Et qui te laxis imitãt' sarmata bracis.Et in aurora.Quas imitãs p̃sul bis ser fert pectore gẽmas.

Immanis.Manũ qđ est bonũ cõponit' cuz in 7 dr̃ hic et hec immanis 7 hoc ne.q̃si sine manu.i.sine bono.s.ferus.crudelis.immãsuetus.terribilis.7 cõpar' immanis nior simus.vñ immaniter nius nissime.aduer.7 hec immanitas tatis.i.crudelitas tatis.Et q: magna solẽt esse crudelia 7 effera.7 terribilia.iõ immanis inuenit' ꝓ magnus grandis.Pro crudeli vel immansueto sive superbo inuenit'.Job.xxxvj.Immanib⁹ lux abscondit' ꝛc. Qđ exponẽs Greg.in mora.Immanib⁹ lux abscõdit'. q: nimirũ superbientib⁹ veritatis cognitio denegat'.p̃t etiã ꝑm Gregoriũ ibi in manib⁹ esse due ptes.sed tunc prima scribit' ꝑ n.

Immaturus.ab in 7 maturus cõponit' immaturus rarum.i.nõ maturus acerb⁹ 7 cõpar'.Uñ Isa.xviij.Ante messem em̃ totus effloruit.7 immatura ꝓfectio germinauit.vñ hec immaturitas tatis.i.non matura acerba. Immaturitas etiã dr̃ nocturnũ tp̃s.qđ nõ est maturũ. id est oportunũ.vt aliquid agat' vigilãdo.qđ etiã vulgo solet dici hora importuna.

Immemor.in memor vide.

Immemoratio onis.fe.ge.i.oblivio ingratitudo nõre cognitio ab immemor ras.Sap̃.xiij.ca.Bonorum dñi immemoratio.

Immineo nes.nui.ex in 7 maneo nes.cõpo.7 mutat' a. in i.7 n.in m.7 est imminere impẽdere ingruere supstare.instare.p̃ns esse.vñ imminẽs tis.ge.ois.7 cõpar' imminens tior.simus.vñ imminẽter tius.sime.aduer.7 ß imminẽtia tie.7 cor.mi.

Immitis.ex in 7 mitis.7 ꝓdu.mi.immitis.

Immola las.lani.cõponit' ab in 7 mola le.qđ est puls. ex farina 7 aqua 7 sale.qua olim victime inter cornua ꝓfundebant'.7 mutat' n.in m.q: n. nõ ꝑt stare añ m.in eadẽ dictõe latina.7 sic immolo scribit' ꝑ duo m.et est immolare sacrificare.q̃si molã infundere vel mola pfũdere.Uel immolare cõponit' ab in.7 moles q̃si in mole altaris victimã ponere.Uñ et immolatio dicta est ab antiquis.eo q̃ in mole altaris posita victima cederet. Uñ mactatio post immolationẽ erat.Sed nũc immolatio panis 7 vini calici cõuenit.Uñ immolaticius cia ciũ.i.sacrificatiuus.s.qui immolat'.7 cor.mo.immolo.

Immotus ta.tũ.ꝓtici.de immoueor.Uel põt esse nomen cõpositũ ab in.7 motus q̃si nõ motus.

Immũdus da.dum..i.impurus 7 cõpo.ab in 7 mũdus et cõpar' immũdus⁹ dior.simus.vñ immũde dius.sime. aduer.7 hec immũdicia cie.i.impuritas.

Immunis.ab in 7 muniũ cõponit' hic 7 hec immunis 7 hoc ne.i.sine munio.i.tributo.s.liber qui nulli est tributarius.vñ 7 sepe immunis dr̃ expers.alienus sine parte Item immunis.i.nõ munificus q̃si sine munio.i.munere.vñ in ꝓuerbio veteri dr̃.Immunes ciues odore sui Item immunis dr̃ qui nẽ facit munia.i.officio nõ fungitur.Est em̃ omni priuilegio vacuus 7 dono.scz vicio sus.piger.ventri indulgens 7 cõstruit' hoc nomen cum gtõ 7 ablatiuo vt immunis piculi 7 piculo.et binc hec immunitas tatis.7 ꝓdu.pnl'.immunis.

Imo dr̃ ab imus ma.mũ.7 est aduer.eligẽdi.7 tantũ valet quantũ potius.aliq̃n est aduer.affirmãdi.7 tũc tantum valet quantũ certe.Aliq̃n est cõiunctio illatiua.et tantũ valet quantũ igit'.7 est scribendũ imo ꝑ vnũ m. Et cã dr̃ie ad ablatiuũ p̃dicti nor̃is.scz imus ma.mũ.debet esse accentus in fine.7 debet m.aliquantulũ cõpresse sonare.cum i.licet.sit de sequenti syllaba sed cã differentie hoc fiat.ita vult bug.Quidã tn̄ dicunt q̃ non oportet q̃ imo aduer.accentuat' in fine ad differentiã huius ablatiui imo q: satis pz differentia inter ea cum sint diuerse partes orationis.vt in scđa parte tetigi ꝑ

sile. vbi egi de ipedimētis accētus in cap̄. de impedimēto differētie .et ꝓdu. ꝑmā imo. Vñ vindocinēsis. Spōsā nō ꝙcupias quā duxit ꝓrim⁹ imo. Floreat illesus primitatis amor. Quidā aūt dicūt ꝙ imo scribit ꝑ duo m. quos ego nō sequor.

Impar ris. i. sine pare. nō par. infim⁹ et cōpo. ab in et par ꝛ mutat n. in m. et ē om. ge. et cor. pnl. gtī imparl.

Impatiēs in patiēs exponit.

Impedatura re. dī pedis mēsura vl impssio. vel inuestigatio. Pedā aūt dī vestigiū bois. Vñ pōt dici pedo das. ꝛ ꝑ ꝓpositiōem impedo das. et inde ℔ impedatura re.

Impedio dis dini ditū dire. i. retinere q̄si in pedicam trahere vl in pedicā ponere et cōponit ab in et pedica et ab impedio dī ℔ impedimētū ti.

Impegi ꝓteritū de impingo gis et ꝓdu. pe.

Impello lis puli sum. ab in et pello lis derivat et mutatur n. in m. Et ē impellere q̄si intus vl valde pellē. Vñ impulsus sa sū et impulsiuus ua uum.

Impēdeo des di dere sū. i. iminere ingruere. īstare suspēdere ꝛ ꝓpo. ab in ꝛ pēdeo des. Hester. xiij. Eo ꝙ eis certa mors ipenderet. i. imineret vl instaret.

Impendiū. ab impēdo dis dī ℔ impēsa se. et ℔ impendiū dij. ambo ꝑ expēsa vl dispēsa ꝛ impēdio adū. i. sedule intēte. Inuenit etiā impēdiū ꝑ studio et sedulitate. Vñ impēdiosus sa sū. i. sedul⁹ intēt⁹. vñ impendiose adū. Et hec impēdiositas tis.

Impēdo dis di sū. dere. i. donare. exhibere ꝛ ꝓponit ab in ꝛ pēdo dis.

Impenetrabile. i. īaccessibile ſm Pap̄.

Impenitēs tī. ge. om. i. nō penitēs ex ī ꝛ penitēs ꝓpo.

Impēso sas. frequēter impēdere et formatᵗ ab impēdo dis di sum sū. u in o. ꝙuersa.

Impator ab imparo ras dī ℔ impator toris. qđ dicitur aliqñ indpator dū. syllaba int̄posita cā metri. et tūc oportet m. mutari in n. añ d. Et ℔ impatrix cis. ꝛ impatorius ria riuꝫ. et ℔ impiū rj. vñ ℔ ꝛ ℔ impialis ꝛ ℔ le. et īpiosus sa sū. i. alt⁹ nobil⁹ et autētic⁹ impio ꝛ potestate et dignitate plen⁹ et ꝓpat. Vñ impiose si⁹ sime. adū. et ℔ impiositas tatis. i. maiestas.

Impegre pnl. cor. adū. ē. et ē idē qđ instabilit⁹ vl sine certa māsione. et cōpo. ab in et pegre n. cōuersa in m.

Impiosus. in impator exponit.

Impito tas. i. frequēter impo .et formatᵗ ab ℔ supino impatu a. mutata in i. cor. et u. in o. fit impito tas.

Impitus ta tū. i. nō pitus. nō instruct⁹ nō doct⁹. ꝛ cōponit ab in et pitus. et ꝓpat impitus tior sim⁹. vñ impite tius sime. adū. et ℔ impitia tie. et ꝑdu. ri.

Impo ras. raui ratū. i. ꝑcipio. ex in et paro ras ꝓpo. ꝛ mutatur n. in m. et a. in e. et cor. pe.

Impers. pars cōpo. cū in et dī impers tis. i. expers sine pte. Amb. o. sup egisippū. Ubi ꝑlio omnes implicabūtur nec erit nr̄a vlla regio vestri impers decoris.

Impsonale ꝛbū a quo nascatᵗ habes sup̄ in tercia pte in tractatu de ꝛbo ca. de ꝛbo impsonali.

Imptior tiris. Et imptio tis. i. tribuere. donare. ptez dare et ꝓpo. ab in ptior tiris. vl ptio tis. ſm antiq̄s. ꝛ facit supinū impitū. et ꝑdu. pnl.

Impes tis. in impetus exponit.

Impetigo. ab impeto tis. derivatᵗ ℔ impetigo ginis. sicca scabies ꝑminēs cū aspritate et rotūditate forme vñ impetiginosus sa sū. i. scabiosus. Et ꝓpat. vñ hec impetiginositas tatis. i. scabiositas. et ꝑdu. impetigo pnl. in ntō sed in obliq̄s eā cor.

Impetro tras trani. ꝓpo. ab in et patro tras. mutato a in e. et ē ꝛbū actiuū. et cor. pe. naturalit⁹. et ē impetrare exorare. qđ petit⁹ obtinē in petitōe effectū habē.

Impet⁹. ab impeto tis dī ℔ impes tis. et hic īpet⁹ tus tui. in eodem sensu. vñ impetuosus sa sū. i. furibūdus cū impetu oīa faciēs. ꝛ ꝓpat. vñ impetuose ius sime.

adū. et hec impetuositas tatis.

Impiger gra grū. cor. pi. naturalit⁹ et ꝓponit⁹ ab in et piger. et ē impiger nō piger.

Impingo gis ipegi ipactū. et ꝓpo. ab in et pāgo gis. qđ ē iūgo vl impello. Et scias ꝙ impingere inuenitur ꝑ cespitare. et in hac significatiōe ē neu. vñ Prou. iij. Et pes tu⁹ nō impinget. Inuenit⁹ etiā ꝑ impellere. et sic ē actiuū. vñ Eccli. xiij. Nō impropbes sis ne ipingar. Inuenit⁹ etiaꝫ impinguo guas guaui. et scribit⁹ ꝑ u. in vltima syllaba.

Impius. Ex in et pi⁹ ꝓpo. impi⁹ pia piū. q̄ sine pietate ē. Et ponit⁹ ꝑ infideli iniquo. qr nō ē equ⁹. ℔ ineq̄lis ꝛ prauis opib⁹ maculat⁹. et oīs impi⁹ est iniquus. ℔ non ecōuerso. et ꝓpat⁹ ꝑ suppletiōem impius magis impi⁹ impissim⁹. vñ impie magis impie impissime. et ℔ impietas tatis. Et impio impias. i. impia agere vl impiū facere. vñ Prudēti⁹ in li. hymnor. At q̄ inq̄natū victis cor impiauit. Et scias ꝙ ista ꝓpositio ē recipiēda. Iste lapis ē nō pius. nō tamē ē impius. qr cū dico nō pi⁹ nō venit ꝑ appositiōem et ꝑnat tm̄. sed impius ꝑnat ꝛ ponit sicut dixi in tercia pte in ca. de figura nominis.

Implano nas nauī nare. i. decipe vel in errorē ducere. vñ Eccle. xv. Nō dicas ille me implanavit ꝛ cōponit⁹ implanare. vt dicūt q̄dā ab in et planos. qđ ē error vl

Imploro ras raui .ex in et ploro ras cōpo. vagatō. et ē imploꝛare. rogare. querere. vl impetrare. ꝛ ē ꝛbū actiuū et ꝑdu. plo. ſm bug. Pap̄. ꝛo dic. Implorat cū fletu inuocat vel rogat ingrit.

Implumis. Pluma ꝓpo .cū in et dī ℔ ꝛ ℔ implumis et ℔ me. i. sine pluma. sine barba ꝛ ꝑdu. plu. vñ Ouid. Implumes calue puer cetusq̄ fuerunt.

Impluuiū uij. i. lauariū. guttatoriū ꝑ qđ decidit pluuia in domū. ꝛ dī ab impluo is.

Impolit⁹ ta tū. dī inornatus nō cōplanatus. nō sculptus et ꝓpo. ſm q̄sdā ab in et polio lis. ꝛ ꝑdu. li.

Impomētū ti. ge. neu. ē id qđ extremi⁹ in cena ponit⁹. sicut sunt nuces ꝛ poma .et dī ab impono nis.

Impono nis. ex in et pono nis. ꝓpo. et ē imponē iniūgere vel inculpare. vl imputare. vl intus ponere. ꝛ tūc facit ꝓteritū in sui ꝛ supinū in situ. Itē imponere. i. decipe. et tūc ꝓstruit⁹ cū dtio. vt impono tibi. i. decipio te Gen. xxix. Quare imposuisti mihi. et tūc facit supinū in stū. s. impono sui. stum.

Importitor toris. mas. ge. q̄ portas facit ab in et portitor ꝓpo. ꝛ cor. ti.

Importo tas. in porto tas exponit.

Importun⁹ na nū. ꝓpo. ab in et portun⁹. et dī importun⁹ infestus. ꝑtinus. inq̄etus. qr nō habeat portum i. quietē. q̄si sine portuno. Vñ importuni dicunt⁹ q̄ in naufragiū cito ferūt⁹. et ꝓpat⁹. vñ hec importunitas tatis. i. infestatio. inq̄etudo et importuno nas. i. infestare. inq̄etare.

Importuosus sa sū. locus vacu⁹ portib⁹. ab in et portuosus. et ꝓpat⁹ importuosior sim⁹. vñ ℔ importuositas tis.

Impos tis. cō. ge. i. impotēs q̄ votū suū ad effectū deducere nō pōt. et ꝓpo. ab in ꝛ pos tis.

Impostor ab impono sui. īpostū ꝑ decipio derivatᵗ ℔ impostor storis. i. deceptor q̄ male agit. et inde īpostorius ria riū. i. deceptor⁹ ria riū. et impostus sta stuꝫ. in eodē sensu scz deceptor⁹ mal⁹. puersus. Statius thebaidos. Dēs cunctis imposta manet. et hec impostura re. i. deceptio et ꝑdu. pnl. impostura.

Impostus in impostor vide.

Impotio tis tini tire. i. diuestire. vt impotiatis cū pbēda sua. i. diuestiatis. Et derivatᵗ ab impos potis. et

Impcor ab in ꝛ pcor ꝓpo. impcor caris ca cor. po. ri. catū. ꝛbū deponē. i. execrari maledicere. Ponitur etiā aliqñ in bona significatōe. vt iste impcatur illi bona. i. valde rogat vl adoptat. vñ impcās tis. ge. omis.

Gen̄.xxiiij. Imp̄cātes ꝓspera et corripit pre. Hic nota q̄ imprecatiōes siue maledictiones que in sacra scriptura inueniuntur.puta. Exurgat deus ꝛ dissipē/tur inimici eius ꝛ ꝓsimiles tripliciter ꝑñt intelligi.vno mō ꝑ modū ꝓnūciatiōis. nō ꝑ modū optatiōis .vt sit sensus. Dissipentur inimici tui.i.dissipabuntur . Alio modo per modum optationis vt sciliz desiderium op/tantis non referatur ad penam hominum,sed ad iu/sticiam punientis ſm illud. Letabitur iustus cum vi/derit vindictam.quia nec ipe deus puniens letatur in perditione iꝑorum impiorū vt dicitur Sap̄.j. Sed in sua iusticia.quia iustus dominus ꝛ iusticias dilexit. Tercio modo vt desiderium referatur ad remotionē culpe non ad ipam penam.vt scz peccata destruantur ꝛ homines remanegnt. Sciendum est etiam q̄ vt dic̄ Greg.in.iiij.morali.tractans illud Job. Et maledixit diei suo.Scriptura sacra duobus modis maledictuz memorat.aliud videlicet quod approbat.et aliud qđ damnat. Aliter enim maledictum profertur iudicio iusticie.aliter liuore vindicte. Maledictuz quippe in/dicio iusticie ipsi ꝓmo homini peccanti prolatum est. cū audiuit. Maledicta terra in operibus tuis. Itez cū ad abraam dicitur. Maledicam maledicentibus tibi. Rursum de maledicto quod non iudicio iusticie .sed liuore vindicte promitur voce pauli predicantis ad/monemur qui ait. Benedicite. et nolite maledicere et rursum. Neq̄ enim maledici regnum dei posside/bunt. Deus ergo maledicere dicitur.et tamē maledi/cere homo prohibet. quia quod homo agit. malicia vindicte.deus non facit nisi examine et virtute iusti/cie. Cum ergo sancti viri maledictionis sententiam ꝓ/ferunt.non ad hanc ex voto vltiōis.sed ex iusticie ex/amine erumpunt. Intus enim subtile dei iudicium as/piciūt.et mala foras exurgētia.quia maledicto debe/ant ferri cognoscunt. et eo in maledicendo non pec/cāt.quo ab interno iudicio non discordant. Hinc est q̄ petrus in offerentem sibi pecuniam symonem sentē tiam maledictionis intorsit dicēs. Pecunia tua tecuz sit in ꝑditiōz. Qui.n.non ait est sed sit. non in indica/tiuo sz in optatiō modo se hoc dixisse signauit. Hinc helias duob; dnq̄genarijs ad se uenientibus dixit. Si homo dei sum descendat ignis de celo et cōsumat vos. Quorum vtrorumq̄ sententia quanta seueritatis ratione conualuit.terminus cause monstrauit. Nā ꝛ symon eterna perditione interijt.et duos quinqua/genarios desuper veniens flama consumpsit.virtus ergo subsequens testificatur qua mente maledictiōis sententia promitur . Cum enim ꝛ maledicentis inno/centia ꝑmanet.et tamen eum qui maledicitur vsq̄ ad interitum maledictio absorbet.ex vtriusq̄ partis fine colligitur.quia a bono et intimo iudice in reum sentē tia sumpta iaculatur.

Impsentiarum.i.in presenti modo.et potest esse pars composita.et erit aduer.tpis. Gen̄.l. Sicut impresen tiarum cernitis. Potest etiam esse aduer.loci.ſm q̄s/dam.et tunc impresentiarum idem est quod in pñti.

Imprimo mis.si sum.ex in et primo mis.cōpo.ꝛ ē im/primere val de p̄mere. Vel imprimere.i.infigere.et est actiuū.ꝛ cor.pri.

Improbulus la lū.pnl.cor.i.aliquātulū improb.ꝛ de/riuatur ab improbus.

Improbus.ꝑbus ꝓpo.cum in.et dicitur improbo ba. bū.i.nō probus.vel insatiabilis.importunus.pseuerās vñ Labor improbus omnia vincit.et dicitur improb quasi instās ꝓhibenti.et est etymo. et ꝓpatur .vñ im/probe sius sime.aduer.et hec improbitas tatis. Et vt dicitur in Grecis. Improbus est aliquis verbis factis/q̄ proteruus.

Impromptu.i.in manifesto.sed magis sunt duc ptes vide in promptus.

Improperiū.ab īpropero ras.qđ ꝓpo.ex in.ꝛ ꝑpero deriuatur ℔ improperiū rij.i.ꝓmtiū dedec⁹.iniuria vl' derisio. Vñ in psal. Improperia improperātiū tibi ce/ciderūt sup me. Jaco.j. Qui dat oīb; abundāter ꝛ nō improperat q̄ deus dat ē bonitatis.q̄ oīb; ꝓmunita/tis.q̄ abūdanter largitatis. q̄ nō improperat .ē sum/me curialitatis.

Improuisus,sa sū.ex in et ꝑuisus ꝓpo.ꝛ ē improuisū qđ nō ꝓuidet.ſ subito accidit qđ fit et ꝑdu.ui.

Imprudēs pnl'.ꝑdu.in prudens vide.

Impubeo bes.in pubes bis vide.

Im puber beris.ꝑdu.pnl'.exponit in puber.

Impubes bis.in puber vide et in pubis.

Impudēs.ex in ꝛ pudēs ꝓpo.et ē impudēs nō pudēs. nō verecūd⁹.cui pudor ꝛ pudicicia ꝑcul ē. Dañ.viij. Cōsurget rex impudēs facie.et cor.pu.vñ ouid. de ar/te. Si doctus videare rudi.petulāsue pudēti.

Impudicus. Pudicus ꝓpo.cū in. et dr̄ impudic⁹ ca. cū.i.adulter obscenus. Quidā tñ dicūt q̄ impudicus ꝓpo.ab in.ꝛ podice.q; podicē.i.fetorē dicit q̄ turpitu/dinē infert. Et cōpar'.vñ impudice ci⁹ sime. adū.ꝛ ℔ impudicicia cie.et impudico cas.i.īpudicū facē.ince/stare. Et ē actiuū.ꝛ ꝑdu.di. Vñ ouid.epi. Ille cū pie/tate mea p̄cibusq̄ pudicis. Et scias q̄ duplex ē impu dicicia.ſ.ſpūal' et carnal'. Spūal' ē q̄ ꝑ delectatiōz cogi tationū intus tm̄ agitur. Carnal' ē q̄ corꝑaliť agit' seu ꝓplet'. Fit aūt mltis mōis. Nā mō ꝑ visuz.mō ꝑ audi tū.mō ꝑ tactū.mō ꝑ cogitatiōz.mō ꝑ locutiōem.mō ꝑ opatiōz. Talib; fomētis nutritur ꝛ exercetur libido.ꝛ pōt a ia separi a deo.

Impulsus,sa sū.i.val de pulsus.vl' intus pulsus.ab im/pello lis.dr̄.et hic impulsus sus.substātiue.

Impunis.ab in et punio vl' pena ꝓpo.im⁹ pun⁹ na nū. et ℔ et ℔ impunis et ℔ ne.in eodē sensu.i.nō punit⁹.si/ne pena. Et q̄nq̄ impunis dr̄ īmunis.ꝛ inde ipune et impunit' adū.et ℔ impunitas tatis.et ē impune sine pe na.liber.sine vindicta.vt Impune nō cedit.i.nō ha/bet successū.vl' nō accidit sine pena.

Impunitus ta tū.i.ñ punit⁹.et ꝓpo.ab in ꝛ punio nis.

Impurus ra rū.i.nō pur⁹.et cōpar' impur⁹ rior.sim⁹. vñ impure rius.sime.adū.et ℔ mpuritas tatis.ꝛ ꝓpo. ab in.ꝛ pur⁹.vl' pt̄ ꝓponi ab .ꝛ puro as.Et ab impu rus.deriuat' impuro ras.i.īpurū facē.et ꝑdu.pu.

Imus ma.mū.i.de p̄ssus.infimus.

J ante N

In p̄positio q̄nq̄ ꝓstruit' cū actio casu.aliq̄n cū abla tiuo.aliq̄n cū vtroq̄ sil'. Septē aūt mōis ꝓstruit' cuz actō tm̄. Sex cū ablatio tm̄. Trib; cuz vtroq̄ indiffe/rēt' et sic in vniūso.xvj.mōis ꝓstruit' cū casib; .Quo/ties aūt in.significat motū de loco ad locū ꝓstruit' cuz actio tm̄.vt vado in vrbē.vado in eccliam. si sum ext̄ Itē quoties in.ponit' ꝑ ꝓtra.ꝓstruit' cū actō tm̄.vt va do in hostē.i.cōtra hostē. Itē in adulter̄ dico.i.ꝓtra adulter̄. Itē q̄ties significat indeterminatā infinitatez ꝓstruit' cū actō tm̄.vt in psal. Dñs regnauit inet nū.ꝛ iusti imꝑetuū viuēt. Itē q̄tiēscūq̄ in significat diu turnitatē cōstruit' cū actō tm̄.vt Visio quā hic vides in longos dies est.et Iste ꝓphetizat in magna tempa et ibi. Ut inhabitem in longitudinem dierum . Item quotienscunq̄ ad in subintelligitur vsq̄ construitur cuz actō tm̄.vt Qui odit aiam suam in hoc modo in vitā eternā custodit eā.i.vsq̄ ad vitam eternam.ꝛ ibi Scio cui credidi ꝛ certus sum.quia potēs ē depositū meū ſuare in illū diē.i.vsq̄ ad illū diē.et vado in mon tē.i.vsq̄ ad mōtē. Itē q̄tienscūq̄ in ponit' ꝑ iuxta cō struit' cū actō tm̄.vt isti contēdebant corā rege in hūc modū.i.iuxta hunc modum.et ibi Misit ad ezechiam in hec verba.i.iuxta hec verba. Itez q̄tienscūq̄ in.po nit' ꝑ sup.ꝓstruitur cū actō tm̄.qđ videt' esse tm̄modo

cū liber oñdit' ab aliq̄ exponi. vt Beda in matheū id ē sup matheū. Et sic septē modis ꝓstruit' in. cū actō tm̄ Ser aūt mōis ꝓstruit' in. cū ablatiō tm̄. Nā q̄tiēscūq̄ in. significat motiōez fieri in eodē loco ꝓstruit' cū ablatiuo tm̄. vt Milites currūt in ciuitate ego curro in cā po. Itē q̄tienscūq̄ in. ꝓsignificat ꝑmanētiā in eodē loco. vl in re aliq̄. ꝓstruit' cū ablatiuo tm̄. vt Suꝫ in domo sū in lecto. sū in cogitatōe. dormio in lecto. Itē q̄tiens cūq̄ in ponit' ꝑ int' ꝓstruit' cū ablatiuo tm̄. vt bñdicta tu in mlieribꝫ. i. inter mulieres. et ibi. accepisti dona in hoīb. i. int' hoīes. et ibi. In q̄b vocati estis vos. i. int' quos. Itē quotiēscūq̄ in. ponit' ꝑ intra ꝓstruit' cū ablatiuo tm̄. vt oro mea in sinu meo ꝓuertet'. i. ītra sinū meū. et ibi. Nec ꝓclusisti me in manibꝫ inimici. i. intra man⁹. Itē q̄tiēscūq̄ in. ponit' ꝑ cū. ꝓstruit' cū ablatiō tm̄. vt in baculo meo trāsiui iordanē. i. cū baculo meo. Itē q̄tiēscūq̄ in ponit' ꝑ ante. ꝓstruit' cū ablatiuo tm̄ vt Dirigat' oñe oro mea sicut incensū in ꝓspectu tuo i. añ ꝓspectū tuuꝫ. ⁊ ibi Hoc est mirabile in ocul' nr̄is i. ante oculos nr̄os. Cū vtroq̄ casu ꝓstruit' indifferēt Quotiēscūq̄ in ponit' ꝑ sup. ꝓstruit' cū actō. vt Loquet' pacē in plebē suā. i. sup plebē suā. Cum ablatiuo vt Visit de⁹ filiū suū in terris. i. sup terras. et ibi. Jacta cogitatū tuū in dño. i. sup dñm. Itē q̄tienscūq̄ in ponit' ꝑ per. q̄ñq̄ ꝓstruit' cū ablatiuo q̄ñq̄ cū actiō. Cū actiō q̄ñ significat localē trāsitiōez vt apite mihi portas iusticie et ingressus in eas. i. per eas. Cum ablatiuo q̄ñ notat administratōem. vt Multifarie multisq̄ modis olim deus loquēs patribꝫ in ꝓphetis. i. ꝑ prophetas. Itē q̄tiēscūq̄ in ponit' ꝑ ad. ꝓstruit' q̄ñq̄ cū ablatiuo. q̄ñq̄ cū actiō. Cum actiō q̄ñ localē motionē designat. vt Impulit in lat⁹ tuū. i. ad lat⁹ tuū. et Vado in hostes. i. ad hostes. Cum ablatiuo. vt dñs erit in latere tuo. i. ad lat⁹ tuū. ita dicit hug. ſm aūt Aristo. sic distinguūtur mōi de in. Nā ꝓmo mō dr̄ aliq̄d eē in aliq̄. sic pars integralis in suo toto. vt digit⁹ in manu ꝓsī domo. Secūdo mō sicut totū integrale ē in suis ꝓtib⁹. vt dom⁹ ē in piete. tecto et fundamēto. Tercio aūt mō sicut spēs in genere. vt hō in aīali. et vniūsale q̄libet inferius in suo supiori. Quartus mod⁹ essendi in. dr̄ sicut gen⁹ in specie. vt aīal in homīe. et vnūq̄q̄ diffiniēs in suo ꝺiffinito. Quintus modus essendi in aliquo ē. sic forma in materia. Et iste q̄ntus mod⁹ subdiuidit'. q̄ q̄dā ē forma substātial'. vt aīa est forma substātial' hoīs. Alia aūt ē accidētal'. vt albedo ē forma accidētal' hoīs. Et ꝓma eaꝝ dr̄ ꝓprie eē in. sic ē forma in materia. vt aīa in corpe. Alia dr̄ eē in. sicut accidēs in subiecto. vt albedo in piete. et calor in corpore. Sext⁹ mod⁹ eēndi in. est sicut aliq̄d in ꝓma causa efficiēte. vt regnū in regēte. Septim⁹ modus eēndi in. ē sicut aliquid in fine. sic virt⁹ in beatitudine. Octauus modus eēndi in. ē sicut aliq̄d in vase. et vniuersaliter sicut locatū in loco. Hos aūt octo mōs essendi in distinguit Aristo. in phīsica sua. Boet⁹ aūt assignat nouē. q̄ subdiuidit q̄ntū modū in duos. vt dictū est.

Inaffabilis affabil' ꝓpo. cū in. et dr̄ b et ſ inaffabilis et b̄ le. insuauis et austerus ad loquēdū.

Inalto tas taui tare. i. in altū extollere. et ꝓpo. ab in ⁊ alto tas.

Inanimo as. aui are. i. valde animare. et ꝓpo. ab in. et animo mas.

Inanis. ab in et van⁹ ꝓpo. b ⁊ ſ inanis et ſ ne. q̄si invanus. i. valde van⁹. et ꝓpat'. vñ ſ inanitas tis. Et inanio is. ini ire. i. inanez facere. adnihilare. euacuaē. depmere. diminuere. et ē actiuū cū oīb⁹ suis ꝓpo. et ꝑd. a. Vñ Karbo. Hoc faciūt stulti q̄s gloria vexat ianis. et vt dicit Varim⁹. differūt inane et vanū. q̄ vanū ē q̄cq̄d nullius ponderis aut ꝛtutis firmitate consistit. Inane est q̄cq̄d cū seculo pñte deficiēs ad vitā nō trā sit eternā. Quicq̄d eīm ꝑ carnali honore laborat' corruptibili cum carne dilabit'.

Inarro ras raui rare. i. in arrā ꝑ aliquo dare. et cōpo nit' ab in et arro.

Inauris. ab in et auris. ꝓpo. inauris ris. i. anulus q̄ in aure ꝑforata gestatur. Itē inaures dicūt' filacteria ydoloꝝ. sic dic' Glosa. sup Gene. xxv. a.

Incarcero ras. raui. i. in carcerez. ponere. et cōpo. ab in et carcer ceris.

Incarno as aui are. ꝛbū actiuū. i. induere carnē. Vñ incarnatus ta tū. A quo hec incarnatio onis. et cōpo. incarno nas. ab in et caro carnis.

Incassū. ab in et cassis sis. ꝓpo. incassuꝫ adū. i. frustra. sine causa. quasi sine cassibꝫ. sine q̄b venatio inanis ē. Vl' ꝓpo. ab in et cassū adūbio q̄litatis. ꝺz hug. Pap. etiā dicit. Incassū irritū. frustra ifructuose. sine causa.

Incastratura re. dr̄ incauatura lignoꝝ ꝑ quā mutuo sibi copulāt'. sicut ptz in extremitatibus asserū ꝓtinna torū. et dr̄ incastratura. q̄r in eo q̄si in castro vniuntur ligna et muniuntur.

Incaustū sti. in encaustū exponitur.

Incedo ab in et cedo dis. ꝓpo. incedo dis. si sum. dere. i. ire. et ē nobiliū. et regit post se ntūm. vt incedo supremus. Vide plen⁹ de hoc in tercia ꝑte vbi agit' de regimīe in ca. de nr̄o casu.

Incenatus ta tū. i. nō cenat⁹. Dañ. vj. Et abijt. rex in domū suam ⁊ dormiuit incenatus.

Incēdo dis. di. sū. i. valde accēdē. ꝛbū actiuū ē. ⁊ cōpo. ab in et cādeo des. sic ⁊ accēdo dis. succēdo dis.

Incenis. ab in et cena ꝓpo. hic et hec incenis et b̄ ne. q̄si sine cena. i. ieiunus. et ꝑdu. pnl'.

Incensū si. i. thus ab incendo dis dr̄.

Incentiuus. ab incendo dis. dicitur hic incentiuꝰ ua. uum. et b̄ incentiuū ui. q̄ incēdit vel estus libidinis. et ꝑducit pnl'.

Incentor. ab incendo dis. dr̄ hic incentor toris. Vñ dicit Isid⁹. Incētor dr̄ ab eo q̄ incēdit atq̄ inflamet. et addit. Incētor ē qui prava suggestōe cor alioꝝ succēdit. et ꝑsuadēdo inflamat.

Incesso sis sīui sītū. ꝛbū actiuū. i. ꝓuocare ab incedo dis. dr̄ vñ Boeti. Tu solebas incessire pñtē fortunā.

Incessus sus sui. i. itio ab incedo dis. incessū dr̄.

Incestus. Cast⁹ vel cestos ꝓpo. cū in et dr̄ incest⁹ stas. stū. quasi incast⁹. q̄ cū moniali. cōsanguinea vel ꝛgie ꝓcūbit. vñ hoc incestum sti. Et incestus stus stui talis coit⁹. illicit⁹ ⁊ iceſto stas. ꝛbū actiuū. i. taliter ipudicare ſm hug. Vide in raptus.

Inchoatiuū ꝛbū dicit' ī sco. et significat initiū act⁹ vel passionis sui ꝓmatiui. vt plen⁹ dixi in tractatu de speciebꝫ ꝛboꝝ in ca. de ꝛbo inchoa.

Inchoo as. aui are atū. i. incipe. Vñ inchoatus ta tū. id ē inceptus. Vñ inchoatio onis. i. inceptio. Itez ab inchoo inchoatiuus ua. uū. i. inceptiuus.

Incido dis di. dere. supī. caret. i. in aliq̄ ꝑte cadere. vñ in Luca. x. c. f. Incidit in latrones. ⁊ ꝓpo. ab in ⁊ cado dis et cor. ci. Itē inuenitur incido dis di. cisum. dere. q̄ cōpo. ab in et cedo dis cidi. et ꝑdu. ci. vbiq̄. Vñ ꝛbus. Qui putat incidit. ī cidit ille cadens.

Incieo cies ciui citū. i. vocare. ꝓmouere. ꝓuocare. ab in et cieo cies ꝓpo. Itē dr̄ īcio cis. ciui. citū. ab in ⁊ cio cis.

Incincta cte. fe. ge. i. ꝑgnās q̄si sine cīctu. q̄r p- cingi fortit' vter⁹ nō ꝑmittit. et ꝓpo. ab in ⁊ cīgo gis.

Incio cis. exponitur in incieo cies.

Incipio pis. cepi ceptū ab in ⁊ capio pis ꝓpo. et cor. ci. Inuenitur etiā incipit ꝛbū īpsonale. Nota q̄ sūt q̄dā ꝛba impsonalia nō simpl'r. ꝑ exadiūcto. q̄ sequūtur ꝓstructiōes illoꝝ ꝛboꝝ ipsonalū q̄b⁹ adiungūtur. s. incipit. solet. debet. desinit pōt. vt Socratis incipit interesse legere. sic Plenius dixi in tercia ꝑte vbi egi de ꝛbis in cap. de ꝛbis impsonalib⁹.

Incircūscriptus pta. ptū. i. termino carēs. q̄ circūcludi neq̄t. et derivat' ab īcircūscribo bis. Et scias q̄ ꝑ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

prie corpus a loco circūscribīt. Aia ꝟo vel angel⁹ nō circūscribūt ꝓprie et absolute loquēdo. tñ respectu dei ⁊ angel⁹ corpus dr̄ ⁊ circūscribīt. vñ dic Brego. Et mittunt igit angeli ⁊ assistūt. qr et si circūscript⁹ ē angelicus spūs. summ⁹ tñ spūs ipe q̄ deus ē circūscriptus nō ē. Angeli itaq; missi ante ipm sunt. qr quolibz missi ve niāt intra ipm currūt. Proprie tñ angelus in loco nō dr̄ ee nisi diffinitiue. qr ita ē i vno loco q nō ē vbiq; vel in pluribz locis. Sed deus vbiq; ē essentialit. p̄sentialiter et potentialiter.

Incisiuus na nū. i. nō in tpe sectus. vl immatur⁹ vl sit perfluus. et derivat ab incido dis. Hora. in odis. Et gaudet incisiua decerpens pira. et hoc incisiuū ui. pōt dici substātiue supfluū illō qđ incidit de aliqua materia. vide etiā in ꝓficuus.

Incito tas. ꝑpo. ab in et cito tas. vide in cito tas.

Inclemēs. ab in et clemēs ꝑpo. inclemēs tis. ge. omnis vñ hec inclemētia tie. et dr̄ inclemēs. inexorabil. crudelis. īmisericors. impius et ꝓdu. cle. Ulñ in aurora dicit Donec bonorat eas summi clemētia regis.

Inclino ex in et clino nas ꝑpo. inclīo as aui are. q̄si intus clinare. i. reflectē. vñ b ⁊ ß inclinis et ß ne. ⁊ inclīna nū. idē. et hoc inclinatorīū ri. et ꝓdu. cli. inclino. vñ in Aurora dr̄. Tūc caput inclinat emissus spūs exit.

Inclitus ta tū. pnl. cor. in clitus exponit.

Includo dis. in claudo dis exponit.

Incluniorāris atū. i. ꝑcubitū pati. ⁊ ꝑpo. ab in ⁊ clunis. Inuenit etiā incluniō as. ꝛbū actiuū. ꝓ clunes incurvare vel eleuare.

Inclusor sortis. mas. ge. et b inclusor⁹ ri. dr̄ ille qui vicinor claudit pecora ꝓ forefacto. et dr̄ ab īcludo dis. ſm hug. Inclusor etiā pōt dici q̄ aliq̄d includit sicut aurifaber qui includit gemmā in anulo. et ꝓdu. penl. inclusor tā in ntō q̄ gtō.

Incola le. Ab incolo lis dr̄ b ⁊ ß īcola le. cō. ge. ⁊ cor. pnl. i. adnētici⁹. Incola. n. nō indigenā. ß aduenā designat. vide in inq̄linus.

Incolat⁹. ab incola dr̄ b incolat⁹ tus tui. i. inhabitatō vl mānsio. Ulñ ꝓbeta. Heu mihi q; incolat⁹ me⁹ ꝓlongatus est. i. inhabitatio. peregrinatio. mansio.

Incolo lis. in colo lis exponit.

Incolumis. ab in ⁊ columis. vel colūna ꝑpo. b ⁊ ß incolumis ⁊ ß me. idē qđ columis. Et ē ibi in nō ꝓuatiuū ß augmētiuū et intētiuū. q̄si valde erectus fortē stabil alacer. Et ꝑpat. Jñ b incolumitas tat⁹. i. sanitas alacritudo.

Incomicō cias. in comiciū ci. exponit.

Incomodo das. in comod⁹ exponit.

Incōpetēs. Cōpetēs ꝑpo. cū ī. ⁊ dr̄ incōpetēs tis. ge. om. i. ꝓueniēs et ꝑpat. incōpetēs tior. sim⁹. vñ hec incōpetētia tie. i. incōuenientia. et cor. pe.

Incōplexus. Ab in et ꝓplexus ꝑpo. incōplexus xa tū. i. nō cōplexus. Ulñ a dyaleticis termin⁹ cōplex⁹ dicit qui cōstat ex plurib⁹ dictiōib⁹. vt hō alb. Terminus ꝛbo incōplexus dr̄ ille qui vnica dictōe ꝓtēt⁹ ē. vt hō.

Incōcinus. ab in ⁊ ꝑcinus ꝑpo. incōcin⁹ na nū. i. incōgruus. nulli ꝑcors. in quo discordāt mores int se ⁊ ab alijs. et ꝑpatur incōcinus nior sim⁹. vñ incōcine nius sime. adū. ⁊ b incōcinitas tatis.

Incōditus. i. incōpositⁿ. inordinat⁹. īpolit⁹. rudis. ſm Papiā. et ꝓdu. pnl. Jtē pōt eā corripe. sicut ꝑdit⁹ pōt corripi ⁊ ꝓduci in pnl. vide in cōdit⁹ ⁊ in interiectio.

Incōiugus. exponit in cōingus.

Incōsult⁹ ta tū. exponit in cōsultus.

Incōsutil. A ꝑsuo is. derivat b et ß ꝑsutil et ß le. qđ cōpo. cū in. et dr̄ b ⁊ ß incōsutil et ß le. pnl. cor. Job. xix. Erat aūt tunica incōsutilis. i. cū paucis futuris vt eēt minoris sumpt⁹. Paupes. n. solēt quāto min⁹ pōt pannos dividē. ⁊ paucas partes facē. vt fortiora sint indumēta. et minoris sumptus. Quidaz ꝛbo sic exponūt. Incōsutil. i. sine sutura acus. sz reticulato ope facta. et iō apte scindi nō poterat. sz nō est verisile q̄ ista tunica tāte eēt artis. cū xpc. paup eēt et sūme humilis Erat aūt cōtexta desup. i. p totā ptē superiorez babebat pannū ex trāsuerso desup positū ad modū corrigie in pellicijs vt fortior esset. Crisp. sic dicit. Duplex erat ista tunica p totū. i. duplicato panno ſm morem palestine regionis. vbi paupes habēt tales vestes causa fortitudinis. Quidā aiunt allegoriā per istud oñdi quoniaz nō simplr hō erat q̄ crucifixus erat. ß desup deitatē habebat. Quidā ipaz spēm tunice aiūt euāgelistā historice designare. qr. n. in palestina duos pannos ꝓmittētes ita subtexerūt indumēta. ostēdit Joannes quoniaz talis erat tunica ex his qr desup subtexta Ista tunica ferī a beata ꝛgine ipi xpo in infantia facta. ⁊ aptata fuisse. et creuit cū ipo crescēte. Qđ nō debet eē incredibile. cū sike miraculū contigerit filijs isrl in solitudine. vt habet Deutro. c. viij.

Incōtaminat⁹ ta tū. et dr̄ impollut⁹ īcorruptus. non deturpatus nō ꝓtamīat⁹. Et ꝑpo. ab in ⁊ ꝓtamiatus.

Incontinens tis. ge. omnis. i. nō continens. ab in ⁊ cōtinens. vnde hec incontinentia tie. i. non cōtinentia. vide in cōtineo nes.

Increpo pas pui. et increpaui inuenitur et cor. cre. vide supra in crepo crepas.

Incuba be. cō. ge. pnl. cor. q̄ vel que sp incūbit vel incubat. Et dr̄ ab incubo bas. vl ab incūbo bis.

Incubi vl incubones idez quod pilosi. quidaz demones sunt. Dide in pilosus. et cor. pnl. incubi. ß incubones eam producit.

Incudine⁹ nea neū. quod ptinet ad incudem et derivatur ab incus incudis.

Inculco. ab in ⁊ calco cas. ꝑpo. inculco cas caui. care. valde calcare. intus calcare. ꝛbaliterā do multiplicare iactare et cōuertitur a. simplicis in u.

Incūctanter adū. i. dubitanter ſm Papiā.

Incuria. i. negligētia ab eo q̄ cure nō sit ſm papiā.

Incurso sas. ꝛbū frequētatiuū. et formatur ab incurro su supū. de incurro ris. u. mutato in o.

Incus. ab in ⁊ cudo dis. derivatur hec incus cudis. i. instrumētū illud sup qđ fabricatur. quia in ea cudit aliquid. i. feriendo ꝓducit. Ceteres em̄ nō incudez sed intudē vocabāt. quia in ea metallū tundat. i. tendatur Ulñ intudis dr̄ malle⁹ a tundēdo. i. tēdēdo. Et ꝓdu. tu. sicut cudo dis. vide incudo dis.

Incuso sas. exponit in accuso sas.

Indago gas gaui gare. i. inquirere inuestigare. vñ b indago ginis. inuestigatio. inquisitio. et ꝓdu. ga. Ulñ theodolus. Nec cuiq; hoīm dedit indagare sepulcrū Et vr̄ in b ꝛbu h. vim habere lre.

Inde adū. derivat ab in. Et ꝑpo. deinde. exinde. pinde. subinde. Et differūt. qr exinde et deinde et subinde aduerbia sunt loci. vel ordinis. Perinde adū. similitudinis vel qualitatis. i. taliter ꝓ inde ē conjunctio illatiua. i. igitur. Inuenitur tamē q̄nq; aduer. loci vel ordis. et ista q̄nq; apocopant exin. pin. subin. pin dein. ꝓ exinde deinde. ꝛc. Et scias q oia cōposita ab inde deberent acuere pnl. iuxta regulaz istam. Si aliq̄ ꝓpositio ꝑpōit cū adū. habēte pnl. lōgā. tūc ipsa pnl. debz acui. vt alōge. delōge abit⁹. excepto vno solo adverbio sc̄z inde. qđ si cōponat cuz ꝓpositiōe. tūc ipsa añpnl. acuēda est. vt exinde deinde pinde ꝛc. ita dicit hug. De hoc vide in sc̄a pte ī impedimētis accētus in ca. de impedimēto distinctiōis.

Indecor corris. in decor corisvide.

Indefessus sa sū. i. ifatigabil. vel īdeficiēs ſm Papiā.

Indēno nas. naui nare natū ꝑpo. ab in et dāno nas. et mutatur a. ī e. et ē īdemnare ñ damnare. idem nē facere. vel ostēdere. vñ indemnatus ta tū. et hic et hec indēnis et hoc ne. i. sine dāno vl damnatōe. s. nō damnatus. vñ īdemniter aduer. et hec indemnitas tatis. ꝓ-

sper. Indemnis ppriū seruat sapiētia cēsum.
Indept⁹ ta tū. i. adq̄sit⁹. In indipisc⁹ ē.
Indetōsus sa sū. i. nō detōsus. ab in ⁊ detōsus.
Inder ab indico cas. dī b et bs et b inder cis. q̄ indicat vñ hoc indiciū cij. Inder etiā dī penultim⁹ digit⁹. s. collateralis pollici. q⁹ eo indicamus. et tunc ē tm mas. ge. et co⁹. di.
India die. quedā regio. Inde ind⁹ da dū. ⁊ indic⁹ ca. cū. gentile. Vñ et quoddā gen⁹ coloris dictū ē indicū q⁹ in indicis calamis inuenit spuma adherēte limo. et est coloris cianei mixturā purpurei ceruleiq̄ mirabilē reddēs. et indic⁹ ci. q̄dā lapis alb⁹ Job. xxviij. dī. Nō cōferetur tinctis indie coloub⁹. Et scias q⁹ indie tres ē ab historiogphis asserūt. Prima ē q̄ ad ethiopiaz mittit. Scda q̄ ad medos. Tercia q̄ finē facit. In hāc ingressus ē bartholome⁹ apostolus.
Indicēs. in dico cis vide.
Indico cas. pnt. co⁹. in dico cas ē.
Indico cis. pnt. pdu. in dico cis ē.
Indictio. ab indico cis deriuat⁹ hec indictio onis. i. edictio. vl annūciatio. siue edictū. Hic pōt q̄ri q̄d sit indictio. et ad q̄d sit inuēta. et vñ ioleuit ꝓsuetudo vt indictiones vocarētur. et vbi sumāt exordiū. et q̄lis indictio possit inueniri. Indictio solz appellari indictionū cyclus. i. q̄ndecim annoꝝ tps. Quiq̄ etiā indictio appellatur quilibet annus illius tpis. vt p̄m⁹ ann⁹ dicat p̄ma indictio. scdus scda. terci⁹ tercia. ⁊ sic p singulos annos. sic vsq̄ ad q̄ndecimū annū. indictiones veniētes rursus ad p̄mū anni p̄ncipiū reuoluūtur. Quiq̄ ek dicebatur olim indictio illud tps in q̄ cōsilia tributa psoluebātur romanis. s. spaciū annoꝝ q̄nq̄. Indictiones inuēte sūt ad notandū q̄ tpe aliq̄d sit actū. Et inolenit tal⁹ ꝓsuetudo a romanis. et tal⁹ appellatiōis ratio ab eis sumpsit exordiū. Romani. n. debellato orbe ⁊ sibi tributario facto triplicē ordinē tēpoꝝ ad triplex genus tributoꝝ psoluēdū pscripserūt. Erat. n. edictū in vniuersos ditioni eoꝝ subditos. vt sp infra q̄ndecim annos auro. vel argēto. ere. ferro. soluerēt tributa. ⁊ b tali ordine. Cōstituerāt. n. sic romani. vt p̄mo q̄nquēnio soluerēt auꝝ et argētū ad sustētādā rempublicaz Et ita illi q̄nq̄ anni dicebātur p̄ma indictio. Deinde in alio q̄nquēnio. i. in alijs q̄nq̄ annis soluerentur es. et hmōi metallū ad faciēdas imagines illustriū viris q̄ pmeruerāt. ⁊ ad depingēda fortia facta coꝝ vt eēnt in mēmoria. Vñ finitis p̄mis annis in p̄ncipio sexti āni fiebat edictū vt deinceps solueꝛ es. et isti q̄nq̄ āni dicebātur scda indictio. In tercia indictiōe soluebatur ferrū ex q̄ fiebāt arma ad debellādos hostes. vñ finita scda indictiōe in p̄ncipio vndecimi āni fiebat edictum vt in illis q̄nq̄ ānis soluꝛ ferꝝ. Vltra aūt nūerū q̄ndecim ānoꝝ nō p̄cedebāt. ⁊ appellatuꝫ ē b tps q̄ndeciz ānoꝝ indictio vna. vel indictionum vnus cyclus. in q̄ plenarie mūd⁹ expleuit. qđ a romanis indictū erat. sicut aūt romani actiōes suas notabiles p indictiones ānotauerūt. et sic ecclia romana adhuc spūalia p̄solenes tributa notabilia facta p indictiōes ꝓsueuit annotare. Vñ adhuc singul⁹ annis paschali festo cū āno dñice incarnatiōis in cereo ānotat⁹ ānus p̄ntis indictionis. Anni siq̄dē ab incarnatiōe dñi indictio q̄ ⁊ epacte ⁊ ꝓcurrētes. Nomē q̄ ⁊ tps p̄ncipis i paschali cereo ānotāt. Cer⁹ aūt renouat⁹ et illuminatus significat xp̄m resurgētē a mortuis i carne gliosa. splēdore diuinitatis illustratū. Cera. n. carnē xp̄i designat et lumen deitatē. Anni g̃ dñi ꝛc. p̄dicta i cereo cōscribūt. q̄niaz actiōes hoīm et successiones tēpoꝝ ex xp̄i dispositiōe ordināt. Sumit aūt cycl⁹ indictionū exordiū ab octauo kalēdas octobris supple sm antiqs. Indictōz aūt sic inuenire poteris. Sume ānos dñi et q̄t̄ fuerint i p̄nti āno. his adde tres ānos q̄ p̄cesserāt de indictiōe illa in q̄ nat⁹ ē domin⁹. Natus. n. ē dñs i kcia indictiōe siue i tercio āno cycli indictionū. et totā illā sūmā p tire per q̄ndecim. ⁊ q̄t anni remāserint. ipa ē indictio p̄sētis āni. et si nihil remāserit. est indictio q̄ndecima. et postea redit ad caput. quia indictio nō excedit q̄ndecim ānos. De hoc tales tradūtur ꝛ̄sus. Si trib⁹ adiūctis dñi diuiseris ānos. Per ter q̄nq̄ datur indictio certificata. Si nihil excrescit. q̄ndena indictio currit Sed hic nota q⁹ āni dñi renouāt⁹ ī kalendis ianuarij. siue in natiuitate dñi. s indictio renouat⁹ ī octauas kl̄as octobr. ⁊ sic āni dñi p̄cedūt nouē mēsib⁹. vñ ꝛ̄s⁹ Dēsib⁹ hāc nouē dñi p̄cursitat ann⁹ Et iō si ꝓputas vl q̄ris indictiōz a natiuitate vsq̄ ad octauas kalēdas octobris. iūgas tm duos ānos ānis dñi. ⁊ si queris de ea ab octauo kl̄as octobris vsq̄ ad natiuitatē dñi iūgas ānos tres. Nota insup q⁹ indictio in alqs significatōib⁹ inuēit⁹ a p̄dictis. sicut in. iij. Reg. c. v. vbi dicit Et erat indictio trigintamilia viroꝝ. i. summa eoꝝ q̄ indicebant⁹. vel dic sicut exponitur in historijs. q⁹ forte indictio est ibi determinata hoīm collectio. sicut est cohors et legio. Ite indictio p exactiōe vel p̄cepto graui vel intolerabili ponit⁹ in. ij. li. Esd. ca. xx. vbi dicit. Nec vlla alia indictio irrogeꝛ ꝛc. Ite inuenit⁹ indicio casus ablatiui. huius nomis indiciū cij. s tunc scribit⁹ sine t. et co⁹. ante pnt⁹ Vñ ouid⁹. epi. Emiet indicio p̄dita flama suo.
Indictus. ab indico cis. deriuatur indict⁹ ta tū. i. p̄ceptū vl ānūciatū. vñ Esd. ij. li. ca. iiij. a. Sz nec idicto, i. nōdū impato vl ānūciato.
Indicus ca cū. pnt. co⁹. in india exponit⁹.
Indifferēs ab in. et differēs ꝓpo. b et b ⁊ b indifferēs i. nō differēs. sine dubitatia. idē vel silis. et cōpat⁹. vñ idifferent⁹ tius sime. adu. et b indifferētia tie. i. idēntas vl exposita silitudo.
Indigena ne. cō. ge. pnt. co⁹. vide in inq̄lin⁹.
Indigeo. ab in et egeo ꝓpo. indigeo ges gui. d. int⁹posita. ⁊ e. mutato in i. co⁹. et dicit⁹ indigere q̄si valde egere. vel int⁹ egere. Unde idigēs tis. et a dto indigenti. addita a. fit hec indigentia gentie. id est paupertas. egestas.
Indiges ab indigeo es. deriuat⁹ hic ⁊ hec indiges tis. id est dificatus. Proprie quidem indigetes dicūtur de hominib⁹ facti dij et immortales. et dicuntur indigetes p cōtrariū ab indigeo es. quia nullius rei indigeant. vñ et quilibet dij dicūtur q̄nq̄ idigetes. s impropie ⁊ abusiue. vel idigetes dicūtur q̄si inter deos agētes. i. cōuersātes. vel q̄si de die in diē agētes. i. proficientes. vel quasi name⁹ diez augētes. vel q̄si indegenti. i. ex t̄ra. Ge. n. terra dī. Sz omnes iste sūt etymologie ⁊ deriuat⁹ ab indigeo es. vt dictū ē. vl indiges sm q̄sdā dī ab indigito tas. Et dicebāt⁹ idigeites rei apud antiquos q̄s nominare nō audebāt.
Indigetes. ī indiges getis. exponit⁹.
Indigest⁹ ta tū. exponit⁹ in digest⁹.
Indigito as. i digitus exponit⁹.
Indign⁹ na nū. i dign⁹ vide.
Indiguus a um. pnt. co⁹. i idigēs. ab indigeo es. deri.
Indipisc⁹ eris. indeptus sū. i. adquirere. et cōponit⁹ ab in ⁊ adipisc⁹.
Indiscretus a. um. id ē insipiēs. nō facūd⁹. nō eloq̄ns
Indiuidu⁹ a um. ab in et diuidu⁹ ꝓpo. indiuiduus a um. vñ hec indiuiduitas tatis. et scias q⁹ indiuiduū dicit⁹ trib⁹ mōis. vel carētia ptiū. vt atbom⁹. vl duricia vt adamas. vl q⁹ p inferiora siue nature philosophice diuidi nō pōt. vt socrates.
Indo ab in et do ꝓpo. indo dis. didi ditū. indere. i. imponere. imittere. inserē. inferre. indicere. inducere. siue foras emittere. et dī indere q̄si iactus dare.
Indoctꝰ. ab in et doctꝰ cōpo. b ⁊ hec indoctꝰ et hoc le. pnt. co⁹. i. nō doctꝰ. qui nihil discere pōt. Sz idoctus ta tū. dī qui nōdū discit. s tn discere pōt.
Indoctus. in indoctꝰ exponit⁹.

Indoles ab in ꝛ dolus dr̃ hec indoles lis. pnl. cor. q̃i sine dolo. i. etas iuuenil. ingeniũ. origo. ꝓgenies. ꝓprie tñ indoles ē signũ vel initium future ꝓbitatis. qđ sepe ꝓpenditur in q̃busdã pueris. Q aũt dr̃ indoles q̃si intꝰ vel iteriꝰ oles. etymolo. ē.

Indorso ab in ꝛ dorsũ ꝓpo. indorso as. aui. are. i. supꝫ dorsum ponere. qđ vulgo solz dici intersellare.

Indubito as. in dubitatꝰ exponit.

Inducie. ab induco is. qđ ē introducere. deriuat be inducie ax. ꝛ dicũl. inducie q̃i inducta ocia. vel ꝓpo. ab in ꝛ dies et ociũ. vñ inducie q̃i in dies ocia. et sunt inducie ptes federis. vnde induciarius ria riũ. et hic et ß inducial ꝛ ß le. vt hoc ē tps induciale. i. in quo habentur vt debent haberi inducie. et inducio cis. s. i. differre ꝓ inducias. vel inducias facere et cõstituere.

Inductio onis. fe. ge. est quedam species argumentationis apud logicũ. et fm ß sic describitur. Inductio ē oro per quã fit progressio a particularib9 ad vle. vt ß Socrates currit. plato currit. et sic de singlis g̃ omnis hõ currit.

Inducula le. pnl. cor. id ē indumẽtum ab induo is. dicitur.

Indulgeo. algeo es. ꝓpo. cũ inde vel in et interposita d. dicitur indulgeo es. si. sũ. vel indultũ. et hz diũsas significatiões. Indulgere. n. accipit ꝓ gratia ꝓcedere vt papa indulsit mihi hãc ptãtem. Itẽ indulgere. id ē opam dare. vt indulgere gule noli q̃ vẽtris amica est. i. noli opam dare vel cõsentire. Itẽ indulgere id ē remittere. vt indulge nobis dñe peccata nr̃a. et tunc dr̃ indulgere q̃si inde algere. i. postea cessare a noticia et memoria forefacti. Et in ꝑma significatiõe est actiuũ in alijs ꝛo neutrũ. De indulgentijs ecclesie dicam in purgatorium.

Indumẽ minis. ab induo is. dicitur hoc indumẽ mis. q̃cquid induimus. Joseph. in. xvij. Quando ciuitatẽ intrabat ꝑuatis induminibus vtebat. Unde hoc indumẽtuz ti. et producit penul. indumen in ntõ. sed in gtõ eã cor.

Induo. ab in et duo is. qđ ē soluo cõpo. induo. is. postq̃. n. indutus ē aliq̃s. q̃i solutꝰ et expeditꝰ ē. vl ad aliquid opandũ. vl vt se totũ videndũ prebeat qđ nõ ē cũ sit nudus.

Indupator aliq̃n dr̃ impator interposita du causa metri. qr̃ i heroico carmie impator stare ñ põt. Et est ibi epẽthesis q̃dã figura methaplasmi.

Induſio. ab induo is. dr̃ induſio as. i. inducere. vñ hoc induſiamẽ mis. i. indumẽtũ.

Industrius a um. et hic et hec industris et hoc stre. ꝓ eodẽ dr̃. i. studioſus. agil. vigilãs. efficax. ꝑseuerãs. impiger. soles. Un̄ industrie adũ. et hec industria e. i. assiduitas. studiũ. cupiditas. ardor. auiditas. ꝑseuerãtia. solertia. vigilãtia.

Indunie. ab induo is. pluraliꝫ he indunie ax. idumẽta ꝛ ꝓprie tunice serpentũ. Exedẽ exunie. qr̃ exuũtur. sicut induunie qr̃ induũtur.

Inebrio as aui are. ꝛbũ actiuũ. ab in ꝛ ebrio as. ꝓpo. et põt eẽ intẽtiuũ ibi in.

Inedia. e. des ꝓpo. cũ in. ꝛ dr̃ ß inedia die. i. paupꝫtas q̃ ē in edẽ. i. in re familiari. et dr̃ inedia q̃si sine esu. Job. xviij. Inedia invadat costas eiꝰ.

Ineffabilis. ab in et effabil ꝓpo. ß ꝛ ß ineffabil ꝛ ß le. qđ q̃s nõ põt loq̃. vel qđ q̃s põt loq̃ cuz difficultate. vñ et dꝰ ē inffabilis. nõ qr̃ dici nõ põt. ß qr̃ finiri sensu ꝛ intellectu hũano nullatenꝰ põt. Et qr̃ de eo nihil digne dici põt. iõ ineffabil dr̃. Silr ꝛ eadẽ rõe q̃ddã nomẽ dei dr̃ ineffabile. et cor. bi.

Inenarrabil. ab in et enarrabil ꝓpo. ß ꝛ ß ienarrabil. ꝛ ß le. pnl. cor. qđ enarrari nõ põt. vel qđ cũ difficultate narrat.

Inenodabil. ab in et enodabil. qđ dr̃ ab enodo as. cõponitur hic et hec inenodabilis et hoc le. pnl. cor. qđ solui nõ põt.

Ineo is ii itũ. ab in ꝛ eo is ꝓpo. et ē inire. ĩtrare. incipe. innenire cõcubere.

Ineptio tis tiui. vide in ieptus ta tũ.

Ineptiola le. pnl. cor. dimi. ꝗa ineptia.

Ineptus ta tũ. ꝓpo. ex in ꝛ aptus ta tũ. i. apto contrarius quasi nõ aptꝰ. i. stultꝰ fm pap. Hug. ꝛo dic. Ineptꝰ ta tũ. i. idiscretꝰ. q̃ adq̃rit ß nõ bz modũ inerpẽdendo. et ꝓpat ineptꝰ or. simꝰ. ꝛ ab ieptꝰ venit ß ieptia e. et inepto as. aui. ꝛbũ actiuũ. i. infatuare. ieptũ facere. vel fieri. ꝛ tũc ē neutr̃. Inuenit etiã ineptio is. iui. ire. in eodẽ sensu.

Inergia. in energia exponit. idẽ qđ energia.

Inergumin9 idez qđ energumin9. vide in energia ꝛ in energuminus.

Inermis. ab in ꝛ arma ꝓpo. hic ꝛ ß inermis ꝛ ß me. et inermꝰ ma mũ. i eodẽ sensu. i. sine armis sine viribꝫ. vñ Virgilius. Tunc studio effuse matres et vulgus inermum.

Iners. ars ꝓpo. cũ in. ꝛ dr̃ ß ꝛ ß et ß iners tis. om. ge. quasi sine arte. q̃ ad nihil ñ faciendũ vl patiendũ ē aptus. vñ ß inertia e.

Inerticula. ab iners dr̃ ß ierticula le. vitis nigra. quã greci amaranõ vocãt. boni vini ꝛ lenis. vñ ꝛ sic dr̃. qr̃ iners iterpellãdis nervis habeat.

Inertic9 ca cũ. i. grauis ignarꝰ. remissus. ab iners tis. dr̃. et cor. pnl.

Inexorabil. ab in. ꝛ exorabilis ꝓpo. ß ꝛ ß inexorabilis et ß le. i. nõ exorabil. inflexibil. implacabil. ꝛ immisericors. q̃ nulliꝰ p̃cibꝫ flectit. Hinc etiã dr̃ Inexorabile odiũ inter eos ē. i. tale qđ pacificari vel exorari ad pacem nõ põt. et hinc inexorabiliter aduerbiũ. et hec inexorabilitas atis.

Inexpiabilis. ab in. ꝛ expiabilis ꝓponitur hic ꝛ hec inexpiabil ꝛ hoc le. quod non purgatur. vl quod expiari non potest.

Infaber bra. brũ. ab in ꝛ faber bra brũ. ꝓpo. ꝛ ē infaber i. artificioſus. inornatus. Un̄ infabre adũ. i. inornate. Horat. in fmo. Quid sculptũ in fabre quid fusũ duriꝰ esset. ꝛ cor. fa. vñ q̃daz. Nil runcina fabro cõfert. sed runcina multũ.

Infamo as aui. ex in ꝛ famo as. ꝓpo. qđ nõ ē in vsu ꝛ hinc ß ꝛ ß infamis ꝛ ß me. sine bono nomie. vel male fame. vñ ß infamia e. ꝛ ꝑdu. fa.

Infandꝰ. ex in. ꝛ fandꝰ ꝓpo. i fandꝰ da dũ. i. execrãdꝰ. sceleſtus necnõ noiandꝰ. q̃si qđ nõ debz nominari. nec aliq̃s de eo fari. Et in eodẽ sensu dr̃ nefandꝰ da. dũ. ꝛ vtrũq̃ ꝓpat.

Infans. a for faris dr̃ fans tis. qđ ꝓpo. cuz in. ꝛ dr̃ infans tis. om. ge. i. nõ loquẽs. ꝛ ꝓpat infãs or. simꝰ. vñ Prudẽtiꝰ in li. hymnoꝝ. Largire mihi carnẽ infãtissimo. Dr̃ etiaz infãs ꝑ puero. ꝛ tũc ē cõ. ge. tm. ꝛ ē infans vsq̃ ad septẽniũ. et dr̃ infans quia fari nesciat. i. loq̃ nõ possit. cũ nõ habeat adhuc bñ ordinatos dẽtes. Nec iõ dr̃ infans qr̃ loq̃ n õ possit vsq̃ ad septẽniũ. ß qr̃ nõ põt loq̃ expedite et distincte vsq̃ ad illud tps. Vl qr̃ in ipa ꝑma ꝑte illiꝰ tpis loq̃ nõ põt. vñ ß infãtia e. etas infantis.

Infantil. ab infans dr̃ ß ꝛ ß infantilis et hoc le. res infantis vel ptinens ad infantẽ. et produ. pnl. vnde infãtiliter aduer.

Infantiosus sa sũ. plenus infantia. i. infantilis. et dicitur ab. infantia.

Infantulꝰ. ꝛ infãticulꝰ li. et ifantiolꝰ li. ꝛ infantillꝰ li. ꝑ geminũ l. oĩa ꝓ puo ifante. et cor. duo prĩa pnl.

Infaustus ta stũ. exponit in faustꝰ ta tũ.

Infectus ta tũ. i. nõ factus. vnde dr̃. Qđ factũ est ꝓ infecto haberi non potest. et componitur ab in. et factus. Virgil. Et pariter facta atq̃ infecta canebat.

Potest etiã esse ꝓticipium de inficior is.
Infelicito as.in felix exponit'.
Infelico as.exponit' in felix supra in f.lra.
Infendo is.o.in i.infendi sum.dere.i. valde offendere. facere irasci.7 cõpo.ab in 7 fendo is.vñ infẽsus sa.sũ.i. offensus vel iratus.7 est plus esse infensum q̃ offensũ vel iratũ.7 ab infensu sup̃.u.in o.fit infenso as.freq̃ntatiuũ. Paulus in epla ad Heb.ca.iij. Quibꝫ aũt infensus est quadraginta annis.
Infensus sa.sum.exponit' in fendo is.
Infercio.ab in 7 farcio is.cõpo.infercio is.si.infertũ.i. implere.vñ infertus ta.tum.7 inferto as.frequen.
Inferie arũ.in gtõ pl'ali sunt sacrificia facta inferis ꝓ mortuis.7 dr̃ ab inferus ri.
Infernas.ab infernus dr̃ hic 7 h̃ infernas atis.ge.cõis de inferno ex̃is.vel q̃ infernũ colit. Sicut supnas atis dr̃ qui est supnus.vel qui colit supna.
Infernus m.mas.ge.in singulari.h̃ in pl'ali neutri tm̃.h̃ inferna orũ.7 dr̃ infernus ab infra.q: sub terra dr̃ esse sicut ei cor ẽ in medio hois.ita,7 infern⁹ in medio terre credit' eẽ.vel infern⁹ dr̃ ab infero infers.q: aĩe reorũ illuc inferãt'.vñ h̃ 7 h̃ infernalis 7 h̃ le.7 infern⁹ na.nũ.i. infernalis.vel imus vel inferno supositus. Et scias q̃ q̃druplex ẽ infern⁹. Unus ẽ infern⁹ dãnatorũ.in q̃ sũt tenebre.7 q̃tũ ad carentiã visiõis diuine.7 q̃tũ ad carentiã gr̃e.7 ẽ ibi pena sensibilis.7 h̃ loc⁹ ẽ infern⁹ dãnatorũ. Alius infern⁹ ẽ supra istũ in q̃ sũt tenebre ꝓpter carentiã diuine visiõis.7 ꝓpter carentiã gr̃e.h̃ nõ ẽ ibi pena sensibilis.7 dr̃ limbꝫ puerorũ. Alius supra hunc est. in q̃ sunt tenebre q̃tũ ad carentiã diuine visiõis.7 ẽ ibi pena sensibilis.h̃ nõ q̃tũ ad carentiã gr̃e.7 dr̃ purgatoriũ. Alius locus q̃rtus magis ẽ supra.in q̃ sunt tenebre q̃tũ ad carentiã diuine visionis.h̃ nõ q̃ ad carentiam gr̃e.nec ẽ ibi sine erat pena sensibilis.7 h̃ est infern⁹ siue limbꝫ sanctorũ patrũ.7 in hunc tm̃ xp̃s descẽdit q̃tum ad locũ.sed nõ q̃tũ ad tenebrarũ expientiã.7 inde sanctos extraxit. Et scire te volo q̃ post tp̃us illud nullus ad limbũ illũ vel infernũ descẽdit. De pena inferni babes in pena. Itẽ de ea diri in defunctus. Itẽ vide in sapiẽtia. Itẽ in sanctus. Itẽ de sinu abrahe habes in sin⁹
Hic p̃t q̃ri.an dãnati in inferno vellẽt oẽs alios esse dãnatos. Ad h̃ dico q̃ sicut in beatis in patria erit pfectissima charitas.ita in dãnatis erit pfectissimũ odium Un̄ sicut sancti gaudebũt de oĩbꝫ bonis.ita malu de oĩbꝫ bonis volebũt.vñ 7 felicitas sanctorũ considerata eos marie affligit.vñ dr̃ ysa.lxvj.ca. Videãt 7 cõfundant' zelãtes ꝓpl'i.7 ignis hostes tuos deuoret. vñ vellent oẽs beatos esse dãnatos. Tanta em̃ invidia erit in dãnatis.q̃ 7 ꝓpinquorũ gl'ie invidebũt.cum ipsi sint in sũma miseria. Et cũ etiã in hac vita h̃ accidit crescente invidia.h̃ tñ minus invidẽt ꝓpinquis q̃ alijs.q: maior esset eorũ pena si oẽs ꝓpinqui dãnarent' 7 alij salvarẽt' q̃ si aliqui de suis ꝓpinquis salvarent'. 7 exinde fuit q̃ dives petijt fratres suos a dãnatõe eripi. Sciebat em̃ q̃ aliqui eripent'.maluisset tñ fratres suos cũ oĩbꝫ alijs dãnari. Et scias q̃ q̃uis ex dãnatorũ multitudine pena singulorũ augeat'.tñ tantũ supercrescit odiũ 7 invidia.q̃ magis eligunt torqueri cũ multis q̃ minus soli.
Hic p̃t etiã hic q̃ri. Natura intellectualis ordinata ẽ ad beatitudinẽ cuius ẽ capax.h̃ in demonibꝫ manet natura intellectualis post pctm̃.g̃ nõ sunt adeo obstinati quin p̃nt bonũ velle 7 beatitudinẽ consequi. Ad h̃ rñdeo.q̃ in demonibꝫ remanet naturalis potentia ad bonum.h̃ remota 7 indisposita p cõtrariũ habitũ depravata q̃ bñ possent facere si vellent.h̃ velle nõ p̃nt.quia habitus malicie ab eorũ volũtate removeri nõ p̃t qui iam in statu vie nõ est. De h̃ etiã in pena vide.
Itẽ p̃t q̃ri.an melius sit nõ esse q̃ male esse. Ad h̃ dico q̃ melius est nõ esse q̃ male esse. Un̄ dr̃.biero.tractans illud biere.ca.xx. Maledicta dies in q̃ natus sum. Melius inquit est nõ esse q̃ male esse. vñ dr̃.btus Bern̄.in xxxviij.sermone tractãs illud cãticorũ. Si ignoras te o pulchra.inter mulieres egredere et abi post greges sodalũ tuarũ.dicit. Noĩes quidẽ merito ignorãtie ign̄ranti.i.reprobati.7 ad tremendũ illud iudiciũ stare. 7 igni ꝑpetuo tradi bñt.nõ aũt 7 pecudes.nec dubiũ.fore deteriꝰ his qui sic erãt.q̃ his qui oĩno nõ erunt. Melius fuerat ei inquit xp̃s si natus nõ fuisset ille hõ. Nam vti q̃ si natus nõ fuisset.oĩno dãnatus nõ fuisset ille homo Sed verbigr̃a aut pecus aut alia quepiã creatura.que q̃m iudiciũ nõ haberet.ad iudiciũ nõ veniret.ac p hoc nec posteriorẽ ad supplicium puto. q: 7 in p̃nti vita si bñ aduertas.posteriorez ire pecoribꝫ hoiem iudicabis.an nõ. Siquidẽ ipsis bestijs tibi videt' q̃dammõ bestialior esse hõ rõne vigens. 7 rõne nõ vigens. Nam pecus quidẽ si se rõne nõ regat.excusationẽ habet a natura. a qua h̃ ei penitus munus negatũ est. Hanc nõ habet hõ cui ab ipsa spãli ꝓrogativa donatũ est. Merito ꝓinde eoipso censet' hõ egredi.7 post ire gregalibꝫ aiantibꝫ q̃ solũ h̃ aial cõuersatõe degeneri iura nature trãsgrediẽs.rõnis cõpos.rõne exptis moribꝫ 7 affectu imitatur. Convincit' g̃ ire post greges hõ.7 nunc quidem deprauatõe nature.postmodũ aũt etiã extremitate pene. Hec Bern̄. Boetius etiã dr̃.Ceteris aiantibꝫ sese ignorare natura est.hoibꝫ vicio venit.
Hic no.q̃ nõ esse p̃t dupl'r cõsiderari. Uno mõ ꝑm se.7 sic nullo mõ põt esse appetibile.cũ nõ habeat aliquaz rõnem boni.h̃ sit boni pura privatio. Alio mõ põt cõsiderari inquantum est ablatiuũ penalis vel miserie vite 7 sic nõ esse accipit rõnẽ boni. Carere em̃ malo est q̃dã bonũ vt dicbs.v. Etbi.7 p hũc modũ melius est dãnatis nõ esse. q̃ miseros esse.7 ꝑm h̃ dãnati p̃nt eligere nõ esse ꝑm deliberatã rõnem. Et scias q̃ vsq̃ ad infernũ sunt miliaria triamilia ducenta 7 quadraginta quinq̃. ꝑm illos qui ponũt infernũ in centro terre. vide etiã in terra.
Infero infers intuli illatũ ꝓpo.ab in 7 fero fers. Et dr̃ inferre.introferre.vel immittere. Un̄ dñs ad thomaz ait. Infer digitũ tuũ huc. Et inferre est contraferre.irrogare.7 ptinet ad malũ. Mala em̃ inferunt'.i.cõtra ferunt'. Et ꝑm hanc significationẽ inuenit' in dyaletica. inferre.i.cõcludere. Illatio.i.cõclusio. Cum em̃ aliq̃d cõcludit'.infert'.i.cõtra oppositionẽ vel opinionẽ alicuius fert'.vñ cõiunctio q̃ est signũ cõclusionis dr̃ illatiua.q̃si cõtra portatiua.
Infertũ ti.ge.neu.vinũ q̃ altari offert' vel libat'.7 cõponit' ab in 7 fertũ.q̃ est oblatio quedaz. vel derivat' tm̃ ab infero infers.
Inferus ri.mas.ge.ꝑ inferno vel ꝑ deo infernali.s.pro deo mortuorũ vel ꝑ manibꝫ.sic supus.ꝑ deo celesti vl ꝑ deo vivorũ. Et derivat' inferus ab infernus.7 cor.fe.
Infessus.ab infiteor teris.dr̃ infessus sa.suz.i.nõ fassus negans.
Infestus.ex in 7 festus.idẽ q̃ iratus.infensus.cõtrarius.molestus.inquietus.et dr̃ infestus q̃si nõ festus.nõ festiuus.7 cõpar' infestus tior.simus. vñ infeste tius.sime.adver.7 infesto as.avi.i.molestari adversari. infestum esse alicui 7 est actiuum.7 construit' cum accusatiuo.
Inficie arũ.in inficior vide.
Inficio is.feci.fectũ.ex in 7 facio ꝓponit'.7 dr̃ inficere deturpare.tingere.repellere.infouuare.7 ptinet ad ꝓprietates intrinsecas.7 cor.fi.
Inficior aris.atus.sum.cõpo.ab in 7 facio.7 dr̃ inficiari q̃si nõ facere.nõ esse factũ cõtendere.i.negare.7 proprie q̃d verũ est q̃si nõ ꝓfateri factũ.h̃ cõtra veritatẽ mẽdatio niti.7 est ꝓprie inficiari rem debitã denegare cuz a creditore deposcit'. Idẽ 7 abiuratio.i.rei credite abnegatio.vñ quidã. Inficit intingẽs.qui denegat inficiatur. Et ab inficior be inficie arũ.i.negatões.
Infidus da.dum.in fidus est.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Infimas.ab infimus dī hic ⁊ hec infimas tis.⁊ dicunt infimates infimi ⁊ minores in ꝓfo. Ne aūt infimi vel infimates dicunt q̄si in fine positi.ety.est.
Infimo.ab infimus dī infimo as.pnt.cor.⁊ est infimare deprimere.subtus ponere.vñ infimatus ta.tum.
Infimus. Infra est aduer.loci.⁊ cōpat infra rior.fimꝰ vñ inferius infime aduer. Et ē dīa inter infimū ⁊ imū. vñ in grecis. Infimꝰ ordine fit imus at ille loco. Et ponit infimus ꝑ directo.vel infra posito. Pōt etiā infimus esse verbū.⁊ ꝓdu.fi. vide in infio infis infit.infimꝰ
Infinitinus na.nū.in finitus exponit.
Infinitus ta.tum.in finitus exponit.
Infio.ex in ⁊ fio ꝓpo.infio fis.ꝑ mō nō est in vsu. Vñ Aristo.in.j.de generatōe. Infimus tristantē aliqñ tangere nos.ꝑ nō nos eū. Plato et ꝑ verbo vtit. Infimꝰ ergo.i.dicimus.⁊ pdu.fi. Dap.xo di. Infit ceteris deficit.antiqui tñ infit dicebāt.i.incipit fari.
Infirmus.ab in ⁊ firmus cōpo. infirmus ma.mū.i.non firmus q̄si sine formo.i.sine calore.⁊ cōpat ior.simus. vñ infirme mius.sime.aduerb. Inuenit etiā infirmiter apud antiqs. Vñ in li.sap.ca.iiij. Infirmiter posita a vento cōmouebunt.⁊ hec infirmitas tatis.et infirmor aris.i.esse vel fieri infirmū. Vñ beatus paulus in.ij.ad Cor.ca.xj. Quis infirmat ⁊ ego nō infirmor. Inuenitur etiā infirmo as.verbū actiuū.i.debilitare.falsificare.eneruare.⁊ cōpo.ab in ⁊ firmo as.
Infisco as.aui.cōpo.ab in ⁊ fisco as.⁊ est infiscare.in fiscum mittere.vñ illud. Et res eius infiscent.i.in publicum deueniant.⁊ est actiuū.
Infligo is.xi.ctū.⁊ infligo as.in eodē sensu.i.inferre.irrogare.infrigere.⁊ est actiuū.⁊ pdu.fli.infligo.
Inflo flas.in flo flas exponit.
Informis.ab in ⁊ forma cōpo.hic ⁊ hec informis ⁊ hoc me.i.turpis.q̄i sine formitate.nō q; careat oīno forma sed q; careat pulchra ⁊ ꝑcipua forma.vnde informiter aduer.⁊ hec informitas tis.
Infortuniū nij.i.aduersitas.mala fortuna.⁊ ꝓponitur ab in ⁊ fortuniū.
Infra dī ab in.⁊ est aduer.loci.⁊ ꝓpat infra rior.fimꝰ. vñ inferius fime.aduer. Et signat infra localē depssionē vel suppositionē.cui cōtrariū est supra. vñ male dī. Sum infra muros ciuitatis.nisi essem defossus muris. vide in intra.
Infrenis.ab in ⁊ frenū cōpo.hic ⁊ her infrenis ⁊ hoc ne et infrenus na.num.i.sine freno.⁊ pdu.fre.
Infrequens cor.pnt. vide in frequēs.
Infringo is.exponit in frango is.
Infronitus ta.tum.exponit in infrunitus.
Infrunitus ta.tū.pnt. pdu.idē est qđ infronitus.i.nō frunitus. Eccl.xxij. Filio infrunito ⁊ irreuerenti ne tradas me. Inuenit etiā inibi infronito.⁊ cōpo.ab in ⁊ frumen qđ est ps gutturis. vbi cibꝰ sapit. vñ infrunitus q̄si sine frumine.i.sine sapore sapiē.i.insipiēs stultus.indiscretus.sine freno rōnis.
Infucatus ta.tum.i.sincerus.sine fuco.ab in ⁊ fucatus cōponit. qđ exponit in fuco as.
Infula le.est fasciola sacerdotalis capitis alba in modū dyadematis.a qua vitte ab vtraq; ptē dependent q̄ infulā vinciāt. Vñ ⁊ vitte dicte sunt.q; vinciāt. Sed infula plerūq; lata erat.plerūq; tortilis đ albo ⁊ cocco
Infurno as.in furnus exponit.
Infuso as.aui.are.i.fuso inuoluere.⁊ cōpo.ab in ⁊ fusus si.⁊ pdu.fu.
Infusoriū rij.in suffusoriū exponit.
Ingeniculans antis.oīs gen.i.genu vel genua flectens vel inclinans.⁊ cor.cu.
Ingeniū nij.cōpo.ab in ⁊ geniū in eodē sensu. Illa ꝓ ꝓpositio in.addita nihil opat nisi q; notat ingeniū eē intrinsecā vim aīe ⁊ naturalē. Vñ etiā dī ingeniū q̄si ictus genitū.ſ.a natura.⁊ est ety. vñ hoc ingeniolus li.

di.⁊ ingeniosus sa.sum.⁊ cōpat ingeniosus ior.simus. vñ ingeniose sius.sime.aduer.⁊ hec ingeniositas tis.et ingenior aris.i.ingeniū exercere ⁊ ingeniose se habere. Et ponit ꝑ decipe.⁊ tūc ē trāsitiuū. Itē ab ingeniū ꝫ ingeniositas tis.i.astutia.calliditas.prudētia.ſbtilitas
Ingenuus.ab in et genus cōpo.ingenuus a.um.et dī ingenuus nobilis qui in genere habet libertatē cum facto sicut libert⁹. Vñ greci ingenuos eugenes vocāt q; sūt boni generis.vñ ꝫ ingenuitas tis.i.nobilitas.⁊ cor. ge. Vñ ouid. de arte. Dedecet ingenuos dia ferre sui.
Ingerso as.in gersa exponit.
Ingloriosus in gloria exponit.
Inglorius.ab in ⁊ gloria compo.inglorius a.um.i.sine gloria.absq; honore.idē qđ ingloriosus. Vñ quidam Ne queras gloriā ⁊ nō dolebis cum inglorius eris.
Ingluuies.ab inglutio tis. deriuat hec ingluuies ei.i. voracitas. Unde ingluuiosus sa.sum.i.vorax. Vel ingluuies componit ab in ⁊ gula.quasi in gulam veniēs.
Ingratus.ab in ⁊ gratus componit ingratus ta.tum. et signat tria. Nam ingratus.i.nō gratus.nō acceptabilis.⁊ ingratus.i.immemor bñficij.et ingratus.i.irremuneratus.⁊ compat.vñ hec ingratitudo dinis. ⁊ dī ingratus q̄i sine gratia. Undeversus. Dicit ingratus acceptor immemor omnis. Et cuius merita sequit retributio nulla. Et cui dicendi deerit gratia vel faciēdi Et nota q; ille qui bñficium dat.nō statim debet se exhibere punitorem ingratitudinis. sed prius piumme dicum. vt sc̄z iteratis beneficijs ingratitudinem sanet. Et scias q; sicut dicit Bern̄. in canticis sermone quinto. Ingratitudo inimica est anime.exinanitō meritorū virtutum dispersio.bñficiorum pditio. Ingratitudo ventus vrens exiccans fontem pietatis. rorem misericordie.fluenta gratie. Et Hugu. in sermone sancti stephani dī.q; peius est aliquotiens q; nō solum inimicos nō diligimus.sed nec amicis quidē fidez integrā custodimus. sed e diuerso gratiarumactio ,est inuitatio ad plus dandū. vide in canis.
Ingredior eris.ingressus sum.i.intrare.ab in ⁊ gradior graderis.⁊ cor.gre.
Ingruo ingruis ingruit.in gruo is.exponit.
Inguadio dis.in guadio exponit.
Inguen guinis.neu.ge.ps corpis circa pudēda sic dicta ab vnguo is.siue ab vnctōe.⁊ cor.pnt.gū.
Inhabilis exponit in habilis.
Inhereo.ab in ⁊ hereo es.cōpo.inhereo es.si.sum.i.initi.intus herere.vñ hic ⁊ hec ⁊ hoc inherēs tis.vñ inherenter aduer.⁊ hec inherētia e.⁊ pdu.he.
Inhibeo bes.bui.bitū.cōpo.er in ⁊ habeo bes.⁊ est inhibere.ꝓhibere.cohibere.vitare.remouere.separe.et est in priuatiuū. Est em̄ inhibere nō habere.vñ hic inhibitor oris.⁊ cor.hi.inhibeo.
Inhibitor oris.ab inhibeo es.dī hic inhibitor ris.i.pedellus.qui ⁊ angarius ⁊ exactor dī.q; in nimis petēdo et inuste ferendo inhibet boīes.vel q; inhibet lites inter eos ⁊ cor.hi.
Inhumanus a.um. vide in humanus.
Inibi aduer.loci.exponit in ibi supra.
Inicior.ab inicīū dī inicior aris.i.inchoare.cōsecrare. sanctificare.introducere.sacrificare.vñ ꝓpba. Inicīati sunt beelphegor.i.sacrificauerūt vel cōsecrauerunt. Et no.q; qdā vtunt ꝫ ꝝbo in actiuo genere inicio as.
Initiū.ab ineo inis dī hoc initiū tij.⁊ ē initiū rei a qua aliquid incipit. Sed principiū verborū est exordium.
Inigo gis.inegi inactū.cōpo.ab in ⁊ ago agis.⁊ est impingere pecus a pastu in tectū agere. Abigere ꝝo est pec⁹ a tectu in pascua agere.⁊ cor.pnt.inigo gis.
Inimicalis.ab inimicus dī hic ⁊ ꝫ inimicalis et ꝫ le.et hic ⁊ ꝫ inimicabilis ⁊ ꝫ le. vel ab inimico: caris pōt venire. vñ inimicabiliter aduer.⁊ hec inimicabilitas tis.
Inimicus.ab in ⁊ amic⁹ ꝓpo.inimic⁹ ca.cū.⁊ ꝓpat iimi-

cus cio: simus. vñ hec inimicitia cie. ⁊ inimico cas. ꝟbū actiuū. ⁊ inimico: caris. verbū ꝺponē. in diuersis significatōibꝫ. vt Inimico illū tibi. i. facio illū inimicū tibi. ⁊ inimico: tibi. i. sum inimicus tibi. ¶ Hic no. q dilectō inimico:ū pōt tripliciter cōsiderari. vno quidē mō. vt inimici diligant inquantū sūt inimici. ⁊ ꝫ ē quersum ⁊ charitati repugnās. q: ꝫ ē diligere malū alterius. Alio mō pōt accipi dilectio inimico:ū ⁊ q̄tū ad nātraz. s. in vniuersali. ⁊ sic dilectio inimico:ū ē ꝺ necessitate caritatis. vt. s. aliq̄s diligēs ꝺeū ⁊ primū ab illa generalitate dilectōis ꝓmi inimicos suos nō excludat. Tercio mō pōt ꝓsiderari dilectio inimico:ū in spāli. vt. s. aliq̄s in spāli moueat motu dilectōis ad inimicū. ⁊ istud nō ē ꝺ necessitate charitatis absolute. q: nec etiam moueri motu dilectōis in spāli ad q̄slibet hoies singlr ē ꝺ necessitate charitatis. q: esset impossibile. Est tñ ꝺ necessitate charitatis ſm p̄parationez aīmi. vt. s. hō habeat aīm p̄paratū ad ꝫ q in singlari inimicū diligeret si necessitas occurreret. Sz q absq̄ articlo necessitatis hō hūc actū impleat vt diligat inimicū ꝓpter deū. ꝫ ptinet ad pfectionē charitatis. Cū em ex charitate diligat ꝓximus ꝓpter deū. quāto aliq̄s magis diligit deū tanto etiā magis ad primi dilectionē ascēdit nulla inimicicia impediēte. Sicut si aliq̄s multū diligeret aliquē hoiez amore ipsius filios ipsi⁹ amaret etiā sibi inimicos. ⁊ totam ei⁹ familiā. vide in dilectio. ⁊ in caritas ⁊ in amor.

Ininterp̄tabilis. ab in ⁊ interp̄tabilis ꝓpo. ꝫ ⁊ ꝫ interp̄tabilis ⁊ ꝫ le. q interp̄tari nō pt. vel nō babile ad int̄p̄tandū. ¶ Heb. v.

Iniquus. Equus adiectiuū cōpo. cū in. et dī iniquus qua. quū. i. nō equus. ⁊ ꝓpat. vñ ꝫ iniq̄tas tatis. ⁊ cor. p̄mā. vñ. p̄phetas. Dēp iniq̄rū scelus impedit acta bonorū. ⁊ scribit iniquus p geminū u. in vltia syllaba.

Initus ta. tū. pnt. cor. i. inceptus ab ineo inis. initū.

Iniūgo gis xi. ctū. ex in ⁊ iūgo gis. cōpo. ⁊ ē iniūgere p̄cipe sicut vult hug. Multū tñ ꝓbabilius vī q iniūctō min⁹ importat q̄z ꝓceptū. q: qñ plat⁹ vult aliq̄d inq̄rē vel inuenire. ꝓus iniūgit. ⁊ postmodū facit ꝓceptū.

Iniuria rie. in iniurius est.

Iniurius. ab in ⁊ ius cōpo. iniurius ria. riū. i. tortuosus nō seruās ius. q̄si sine iure. Et idē ꝫ iniuria rie. i. iniusticia q̄si sine ius. vel cōtra ius. qñ. s. fit aliq̄d ꝓtra ordinē iuris. Vñ iniuriosus sa. sum. i. iniurius. vl potius ille q patit iniuriā ab aliq̄. ⁊ ꝓpat. vñ iniuriose sius. sime. aduer. Et ꝫ iniuriositas tatis. Itē ab iniuria iniurior aris. atus sum. iniuriari. i. iniuriā facere. ⁊ construit cū dto vt Iniurior tibi.

Ininx. Jugū cōpo. cū in. ⁊ dī hic ⁊ ꝫ in unx gis. Itē cōponit cū se ⁊ dī hic ⁊ ꝫ seiūx gis. in eodē sensu. Iniuges dicunt boues nōdū iugo ꝓiuncti. Idē dicunt seiuges q̄si seorsuz a iugo ſm hug. Et in grecis. dī. Bos nōdū domitus a multis dī iniunx.

Innocens. i. nulli nocens. vide in noceo ces.

Innocuus. ex in et nocuus cōpo. innocuus cua. cuū. i. innocens. ⁊ cui nō nocet ſm hug.

Innoxius. ab in ⁊ noxius a. um. q̄si sine noxa. Innox⁹ ꝓprie dī cui quisq̄ nocere nō nouit nec ipse alq̄.

Innuba. ex in et nubo cōpo. ꝫ innuba be. i. innupta q adhuc nulli nupsit. ⁊ q adhuc vultū suū nō velat. ⁊ cor. nu. sicut ꝓnuba. lz nubo bis. eam ꝓducat.

Innuitio onis. fe. ge. et interponit i. cā euphonie. Deberet em̄ dici innutio ab in ⁊ nutus ti. addita o.

Innulus. ab innuo is. derivat ꝫ innul⁹ li. ⁊ sūt innuli filij ceruoz ab innuēdo dicti. q: ad nutū mris abscōdūt vñ innulinus na. nū. ⁊ innuleus lea. leū. in eodē sensu. Et hic innuleus lei. idē q̄ innulus. Can. ij. Silis ē capree innuloq̄ ceruorum.

Innuo is. nui. tū. ex in ⁊ nuo is. ꝓpo. ⁊ est innuere nutū facere. vel signū dare intelligendi. ⁊ est neutrū.

Ino grece. vinū dī latine.

Inolitus. ab in ⁊ oleo les. deriuat inolitus ta. tū. i. insuetus innat⁹ innaturalis. Vñ inolita bonitate. i. insueta et innata. ⁊ cor. li.

Inomellū. ab ino q̄ ē vinū ⁊ mel cōponit ꝫ inomellū li. i. vini vel mulsi ⁊ mellis confectio.

Inopinabilis. vide in opinor.

Inops. Ops opis ꝓponit cū in. ⁊ dī hic ⁊ ꝫ ⁊ ꝫ inops pis. Vel dic ſm q̄ dicebat antiq̄tus. ꝫ ⁊ ꝫ ⁊ ꝫ ops. i. dines. fecūdus. opulēt⁹. Et inde ꝓpo. inops pis. i. paup ꝫ differūt. Inops ꝓprie dī q̄ nihil hz q̄ nec sibi sufficere pt nec alīs largiri. ꝫ paup dī q̄ lz alīs largiri nō possit sibipsi tñ sufficit. Vñ ⁊ copulationē reciptūt vt ibi. Ego sū paup ⁊ inops. ⁊ alibi. paupi ⁊ inopi tu eris auitor. Vel inops cōpo. ab in. ⁊ ops opis. ꝓ terra idē dī inops q̄si sine terra. i. insepult⁹ q. s. caret sepultura. vñ ꝫ inopia pie. ſm hug. In grecis. dī. Nullius possessor inops homo dī esse.

Inquilinus. ab incolo lis. dī hic inq̄linus ni. i. aduena. q̄si incolens aliena. Nō em̄ ꝓpriā sedē. ꝫ in terra aliena inhabitat. Sz dīa ē inter inq̄linū ⁊ aduenā vel incolā Nam inq̄lini sūt q emigrāt. Nā incola nō indigenā ꝫ aduenā designat. Hec ē ꝫ inter illa dīa. Inq̄lini sūt q emigrāt ⁊ nō ꝓpetuo pmanēt. Aduene vl incole aduētici sūt. ꝫ pmanētes idē ⁊ accole. Peregrini ꝟo dicūt q: pētes eo:. ignorāt. sūt ei ꝺ lōginq̄ regione. Indigene ꝟo sūt inde geniti. ⁊ in eodē loco nati vbi habitant. Vel inquilinus cōponit ab in ⁊ culina scz vilis ciuis. ⁊ aduenticius ſm quosdā.

Inquino nas. nau. i. maculo. deturpo ⁊ cōponit ab in et cunio nis. vel ab in ⁊ coquina ⁊ cor. qui. Vñ in aurora dī. Petrā qua gradit virtus nō inquinat anguis.

Inq̄o inq̄s ſm hug. defectiuū ē ⁊ ē tercie cōiugatiōis. vñ ꝟsus. Tercia vult inq̄t. q̄rtaq̄ sumit ait. Ex ꝫ colligit q inq̄mus cor. penl. sicut legim⁹. Sz aim⁹ ꝓdu. i. sicut audim⁹ ⁊ scribit inq̄t ꝓ t. ⁊ nō ꝓ d. q: nullū ꝟbū in d. desinit in tercia ꝑsona pūtis indicatiui modi. ſm aūt analogiā fere tota ei⁹ declinatio inuenit. vt supra oñdi in tercia pte in tractatu ꝺ preteritis tercie cōiugationis in principio.

Ingro ris. ab in ⁊ gro ꝓpo. e. ꝓuersa in i. videt gro ris.

Insanus. Sanus ꝓpo. cū in ⁊ dī insanus na. nū. i. nō sanus. ⁊ ꝓpat. vñ insane nius. sime. aduerb. ⁊ hec insania nie. ⁊ insanio nis. nini nire. i. furere. ⁊ ē neutrū. ⁊ ponitur qñq̄ ꝓ scribere ꝟsus ⁊ facere vel cātare. q: olim poete credebant insaniri cū versus faciebāt. ⁊ studio vacabant. Vñ virgi. Insanire libet qñq̄ tibi.

Inscitia. Ab inscitus ta. tū. dī hec inscitia tie. i. ignorantia. Vñ hora. in epl̄is. Sed turpē putat inscitie metuitq̄ liturā. ſm hug. Itē Sap. xix. Aliā sumpserūt sibi cogitationē inscitie. Itē Sap. xiiij. Sed in magno vinētes inscitie bello. Et scias q inscitia formāt ab inscīti gtō ꝺ inscitus ta. tū. addita a. q: regula est. Jan cia breuiat in denoiatiuis. q formant addita cia. vt iustus iusti iusticia. Sz inscitia ñ formāt addita cia. ꝫ addita a. vt inscitus ti. addita a. fit inscitia. ⁊ iō ꝓducit i an tia ⁊ ita teneas. Vñ inscitia scribit ꝓ t. in penultima. sicut inscitus inscīti in vltima.

Inscī⁹ scia sciū. q̄si sine scīa ab in ⁊ scius q̄ ē sciēs ꝓpo.

Insensis. Sensus cōponit cū in ⁊ dī hic ⁊ hec insensis et hoc se. i. sine sensu.

Inseto tas. taui. tare. i. filo setā adaptare. et ꝓpo. ex in

Insidie. ab insideo des. dicunt he in sidie et seta te. arum. ⁊ hinc insidiosus sa. sum. ⁊ insidior aris. i. insidias tendere ⁊ p̄parare.

Insignis. Signū ꝓpo. cū in ⁊ dī hic ⁊ hec insignis et ꝫ ne. i. preclarus ornatus. nobilis. glorioſus. magne fame q̄si habēs eminēs signū p̄ aliq̄s. vñ ꝫ insigne nis. subst̄atiue. i. ornamentū. ⁊ insignio nis. nui. nire. i. nobilitare. ornare exaltare. insignē facere. ⁊ ē actiuū insignio.

Insilio lis. in salio lis. exponit ⁊ cor. si.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Insimulo.ab in et simulo componit insimulo las. lamare.i. accusare. q3 accusatoris ē simulare. in aduersariū quicquid pōt. et insimulor laris. inuenit in eodē sensu in genere ꝛeponēti ꝑm bug. Itē insimulo. i. nō simulo. nō fingo. vñ insimulatus ta. tū. i. nō fictus. Pap. xxiij. Insimulatū impiū tuū portās. i. non fictū. vel cōponit ab in ꝛ simulatus.

Insinuatio onis. fe. ge. exponit in sinuo as.

Insipidus da. dum. i. nō sapidus pnl. cor. ꝛ componit ab in ꝛ sapidus. ꝛ cōpat insipidus dior. simus. ꝛ ab hoc gtō insipidi addita tas. fit ß insipiditas tatis.

Insipiens. ex in ꝛ sapiens cōponit hic ꝛ hec ꝛ ß insipiens tis. i. nō sapiens. q3si sine sapore ꝛ sapia. ꝛ cōpat. vñ hec insipientia tie.

Insisto stis. in sisto stis. exponit.

Insitio onis. ab insero ris. vel ab insitus ta. tū. insiti addita o. fit hec insitio onis. Et scias q insero ris. ui. tum idē est qđ plantare. ꝛ est ꝓprie inserere plātare. p immissionē ramorū adinuicē. Vñ ouid. de remedi. Generat insitio fac ramū ramos adaptet.

Insolēs. ab insoleo les. dī insolēs tis. ge. oīs. i. superbus. fatuus. moribꝫ nō cōueniens. et cōpat. vñ insolēter tius. sime aduer. ꝛ hec insolentia tie. i. superbia fatuitas. Vel pōt cōponi insolēs ab in ꝛ solēs q3si nō solens. ꝛ cor. so.

Insolesco scis. i. incipio solere. et est inchoatiuū huius verbi insoleo les qđ cōponit ab in ꝛ soleo les.

Insomnis. Sōnus cōpo. cū in ꝛ dī hic ꝛ hec insomnis et ß insomne. i. sine somno. quigil. qui dormire nō pōt. vñ ß insomnia nie. i. vigilia vel vigilātia. ꝛ ß insomniū qđ vī ꝓsomniū. ꝛ est q̄dā spēs somni. vide in somniū.

Insons. ab in ꝛ sons cōpo. insons tis. ge. oīs. i. innocēs innoxius. vñ in esopo. Insōtis aīos florida lingua polit. ꝛ cōpat. vñ insonter tius sime. aduer. ꝛ hec insontia tie. i. innocentia.

Insontia tie. in insons est.

Inspitio cis. xi. ctū. inspicere. q3si intus cōsiderare. ꝛ cōponit ab in ꝛ spetio cis. ꝛ cor. spi.

Instans stis. exponit in insto stas.

Instar. ab insto stas dī ß instar indecl. i. similitudo vl̄ potius ad similitudinē. Habet em̄ in se vim huius ꝓpositōis ad. Vñ nō dz recipe ꝓpositionē ad. nisi in expositiōe. vñ dicendū est. ß est instar illius. i. ad similitudinem illius Aliqñ tñ inuenit ad instar. ß tunc ꝓpositio abundat.

Instauro ras. raui. dī ab instar. et est instaurare facere sile priori. restituere reficere ad priorē similitudinē aliq̄d facere. repare. qđ cōpo. restauro ras. ꝛ est restaurare. p prie tercio repare. ꝛ dī instaurare q3si in statū pristinuꝫ reducere. ꝛ est etymo.

Instigo gas. ab in ꝛ stigo gas. qđ est stimulare cōpo. instigo gas. gaui. ꝛ est instigare valde stigare. q aūt dī instigare q3si instinctū agere. ety. est ꝛ. pdu. sti. vñ in aurora dī. Instigans ꝓceres voce minante suos.

Instinctus. instingo guis dī instinctus cta. ctū. ꝛ hic instinctus ctus. i. instigatio psuasio. stimulatio. incitatio

Instinguo guis. xi. ctū. instinguere. instigare. psuadere vel mortificare. ꝛ cōponit ab in ꝛ stinguo guis.

Instita. ab insto stas. dī hec instita te. quedā vestis talaris. q̄ ꝛ stola dī. Instita etiā latū cingulū dī cū q̄ puer ligat in cuna. Instite tis vt di. pap. sunt pue lintheole q̄ mortuū inuoluūt. Job. xj. Ligatus manus ꝛ pedes institis. ꝛ cor. sti. instita.

Instito. ab insto stas. dī institor toris. i. mercator. q3 instat mercatui emēdis. Job. xxviij. Filij institorū ꝛc. Vel sus grecisimi. Qui vēdit merces mercator dī ille. Institor ē instat qui ꝓ pcio minuēdo. Mercator vēdit institor ille emit.

Instituo ex in ꝛ statuo cōpo. instituo is. i. decernere. ordinare. vñ ß institutū ti. ꝛ ß institutio onis. i. mor ꝛ informatio. Sed ponit etiā ꝓ quodā libro legali tm̄ in pl̄ali be institōes institionū. ꝛ ß instituta. borū institutorū.

Insto. Ab in ꝛ sto stas. cōpo. insto instas. stiti stitū. pen̄ul. cor. ꝛ etiā instatū pen̄l. cor. inuenit. i. contra stare. inuigilare insistere. insudare. vñ instans ꝓticipiū ꝛ nomen ꝛ tunc cōpat. vñ instanter tius. sime. aduer. ꝛ ß instantia tie. ꝛ ß instans tis. dī tps simplex. ꝛ sic describit qđ cū sit finis ꝓteriti est principiū futuri. vel cū incipit statim esse desinit. Vel instans est brevissima ps tpis q̄ nō expectat successionem.

Insubulus. ab insubulo las. qđ compo. ab in ꝛ subulo las. dī insubulus li. qđdā instrm̄ in texēdo telā scz circa qđ pānus vel stamen inuolvit. q3 insubulat. i. ꝓforat. vt possit inuolui ꝛ retineri ꝓ voluntate texētis. vel cōpo. ab infra ꝛ supra q3 infra ꝛ supra sit ꝛ cor. bu.

Insula le. dī terra mari vndiqꝫ circūsepta. vñ isula dī q3 in sole sit sita. i. in mari.

Insulsus sa. sum. i. non salsus q3si sine sapore salis vel sapie. Et cōpat. ꝛ cōpo. ab in ꝛ salsus sa. sum. incꝫtum est nomē. Job. vj. Aut poterit comedi insulsum qđ nō est sale conditum.

Insultū. ab insilio li. lui. lītum. vel lui. insultū tu. u. in o. cōuerso fit insulto tas. verbū freqn. Proprie quidez est insultare quadā cauillatōe ꝛ derisione hostē repellere. Vñ de beato Laurētio dī. Et subijciētibꝫ prunas insultat lenita xpi cū dicebat. girate et versate ad aliam ptem. Quidā tñ ydiote legūt ibi. Exultat ita di. bug. Pap. xo dicit. Insultare. i. insilire. ꝛ de alterius iniuria gaudere.

Insultus tus. mas. gen. invasio. aggressio. q3si saltus in alium impetuose factus.

Insumo. ab in ꝛ sumo ꝓponit insumo mis. psi. mere. i. intus vel valde sumere vel cōtra sumere.

Integer gra. grū. i. icorrupt⁹ ꝛ ꝓpat integer. grior. gerrim⁹. vñ integre grē. gerrime adū. Et ß integritas tatis. et ß integritudo dinis. et iste ablatiuus integro ponit aduerbialiter ꝓ integre. ꝛ compo. Deintegro. Erintegro. i. dehinc vel exhinc. vel a principio vl̄ de toto sine ex toto. Itē ab integer deriuat integro gras. graui. grare. i. integrū facere. nouare. ꝛ ꝓponit. Reintegro gras et interposita d. freqntius dī reintegro gras. ꝛ hinc inchoatiua integrasco cis. reintegrasco scis. Et scias q aliter est in isto inchoatiuo q3 in alijs. Alia em̄ inchoatiua habēt significationē eandē quā habēt ꝛ sua primitiua. vt si sua primitiua significāt actū ꝛ eorū inchoatiua. In hoc tñ aliter est. Nam integro gras. significat actū. ß eius inchoatiuū significat passionē. Integrasco em̄ nō est incipio integrare ß incipio integrari. Silr cōtingit in augesco. lz de ß nō faciat mentionē pul. Integro actiuū est cū oīb⁹ suis ꝓpositis. ꝛ cor. te. vñ in aurora dī Integrat imponēs omnib⁹ ille manus.

Integrasco scis. in integer exponit.

Intellectibilitas. in intelligo gis. exponit.

Intellectio onis. vide in q̄rta pte. in tractatu de tropis vbi agit de synodoche.

Intellectus in intelligo gis exponit. Hic nota q sicut dicit philo. in. iij. de aia. In ß differt intelligibile a sensibili. q3 sensibile excellens destruit sensum. Intelligibile aūt maximū nō destruit intellectū. sed cōfortat intellectū. Sed cōtra ß cū deus sit maxie intelligibilis quātum in se est. q3 est primū intelligibile. vī q a nostro intellectu possit etiā nunc maxie intelligi. nō em̄ impediret nisi ꝓpter excellentiā suā. Ad ß dico q qđammodo est sile in intellectu ꝛ sensu. et quodāmō est dissile. In hoc em̄ sile est. q3 sicut ꝛ sensus nō pōt in id qđ non est ꝓporcionatū sibi. ita nec intellectus. cū oīs cognitio ꝓ modū cognoscentis sit ꝑm boetiū. In ß aūt dissile est. q3 intelligibile excellens nō corrūpit sicut excellēs sensibile. Vñ intellect⁹ nō deficit a cognitōe excellētis intelligibilis. q3 corrūpat. sed q3 ꝓ se nō attingit. et ideo nō pfecte deū videre pōt intellectus creatus. Itē scias q boni angeli. q3 sunt boni. optet q habeāt plenā visio-

nem siue intellectū eoꝝ oīm de quibꝫ est fides. q̄tū ad visionē gloriosam q̄ fidei succedit. ꝛ iō sicut fides credit corpus xp̄i esse sub sacr̄o. ita visione beati angeli vident. Credo aūt q̄ oīa q̄ sunt fidei sunt supra naturalem cognitionē ꝛ intellectū angelorū. sicut supra rōnē naturalē boīm. Et iō mysteria fidei dicunt esse abscōdita a seculis in deo. ephe. iij. ca. Vñ naturali cognitōe non videt angeli corpus xp̄i sub sacr̄o. ꝑ solū beata cognitōe. Demones ꝛo nullo mō vident plenarie ꝑ credunt ꝛ ꝓtremiscūt. Itē scias q̄ vt di. aristo. in. j. Ethi. Sicut in corpe visus sit. ita in aīa intellectus. Itez ab opinione differt intellectus. sicut dicā in opinio.

Intelligo gis. lexi. ctū. intelligere q̄si intꝰ legere. Et cōponit ab inter ꝛ lego gis. ꝛ mutat r. in l. Vñ intelligēs tis. ge. oīs. vñ intelligēter aduer. et ḃ intelligētia tie. et ab intelligo ḃ intellectꝰ ctus. ctui. vñ hic ꝛ ḃ intellectualis ꝛ ḃ le. vñ intellectualiter aduer. ꝛ ḃ intellectualitas tatis. ꝛ ḃ ꝛ ḃ intellectibilis ꝛ ḃ le. i. intellectu ꝓbensibilis. Vñ intellectibiliter aduer. ꝛ ḃ intellectibilitas tatis. Itē ab intelligo hic ꝛ ḃ intelligibilis ꝛ ḃ le. qđ intelligi pōt. ꝛ ḃ intelligibilitas tatis. ꝛ intelligibiliter aduer. Differūt tñ intellectꝰ ꝛ intelligētia ꝛ intelligibilitas. Quātum em̄ intellectus supior est rōne. intantū intelligētia est supior intellectu. ꝛ in tantū intellectibilitas supior ē intelligētia. Et rō est vis aīe discretiua formarū ad seinuicē. Intellectꝰ et est vis aīe qua forme extra naturā corpalē ꝓbendunt. vel qua incorporea ꝑcipiunt cū certa rōne q̄re ita sint. Sed incorporeoꝝ tria sunt genera. s. aīa angelus ꝛ deus. ꝑ circa diuinā substantiā nō ꝑcipit intellectus. Proprie quidē intellectꝰ est vis aīe ꝓbensiua incorporeaꝝ substātiarū formis subtractarum vel formarū circa eas. Intelligētia ꝛo est vis aīe q̄ aspirat vt aliq̄d circa diuinā substantiā ꝓbendat. Intellectibilitas ꝛo est quedā vis aīe oīm formarū in quadā simplicitate cōplicatiua absq̄ ordine naturali vel tpali. ꝛ tali mō deus ꝓbendit res. qui eas oēs vno intuitu absq̄ oi successione dī ꝓbendere. Hoc mō cognoscēdi vtunt tres ordines angelorū q deo ꝓpinq̄ores sunt. Et q: forte sūt aliq̄ boies q̄ quantū bonitas dei ꝑmittit ad banc aliq̄ mō accedūt cognitionē. Ideo dicit plato. Intellectꝰ solius dei ē. ꝛ ad modū paucoꝝ boīm. Et ponit hic intellectꝰ ꝑ intellectibilitate. q: sepe p̄dicta vocabula ꝑ seinuicē ponunt. Sed certe q̄liter cūq̄ intellectꝰ accipiat. s. siue ꝓprie siue impropie ꝑ intelligētia. siue ꝑ intellectibilitate pōt dici verus intellectus solius dei esse ꝛ ad modū paucoꝝ boīm. ꝑm qđ dicit bug. Hec aūt ad aliā scientiā ptinere vident. Vide in sapia ꝛ involūtas ꝛ in rō. ꝛ in opinio.

Intemperies. ab in ꝛ tempies cōponit hec intēperies temperiei. ꝛ hoc intemperiū intemperij. vbi nulla securitas ꝛ nullū tēperamentū est.

Intempestiuus in tēpestiuus exponit.

Intēpestus sta. stū. exponit in tēpestus. Et scias q̄ q̄dam ps noctis dī intēpestū. sicut babes increpusculuz et in tempestas.

Intendo dis. di. sum. vel intentū cōponit ab in ꝛ tēdo tendis ꝛ est intendere. augere vel adiūgere. vt deus intendit albedinē circa istū. ꝛ ꝑm ḃ facit intensum intēsu. Vñ hec intēsio intensionis. i. adauctio. Intēdere etiā est operā dare. dirigere. intentū facere. intelligere ꝓsiderare. vt iste intendit animū suū. Et ꝑm ḃ ꝓprie facit supinū intentū tu. Vñ ḃ intētio onis. i. abstractio cōsideratio. Itē intētio q̄q̄ ꝑ volūtate. Interdū ꝑ fine accipit. Vñ intētiuus ua. uū. ꝛ hic ꝛ ḃ intētionalis ꝛ ḃ le. Et intēto tas verbū freq̄n. vide de ḃ in affectus.

Intentio onis. exponit in intendo dis.

Intensio onis. in intendo dis vide.

Intēto tas. er in ꝛ tēto tas cōponit. Et vt di. paū. Intentat. i. intēdit. multū minat. obūcit impugnat. imponit. infert. Itē intēto tas pōt esse frequē. et tūc formal ab intēto sup̄. de intēdo dis. sum. vel tū. u. in o. ꝓuersa.

Inter. Ab in derivat inter aduerbiū loci. Semꝑ em̄ signat locū. vel q̄si locū. sed dissikr. q̄i sex modis. Signat em̄ q̄nq̄ localē positionē in medio. vt interrūpo. Q̄nq̄ transitionē vnius ad aliū vt internūcius. Q̄nq̄ localē distantiā. vt intercapedo. Q̄nq̄ distantiā tpalem vt interuallū. Q̄nq̄ vicissitudinē cū transitōe. vt conuersiq̄ oculos inter se atq̄ ora tenebāt. Q̄nq̄ significat ꝑmanentiā in medio. vt inter amicos. ꝛ boc cū quadam cōtinuationis significatione.

Interasile. dī interpolatū celatura ꝛ planicie. Planū em̄ inter celaturas q̄si rasum videt. ꝛ declinat hic et ḃ interasilis ꝛ ḃ le. pnt. cor. Vel ꝑm pap. Interasit ē anaglipha sculptura. Alexander ꝛo sic di. Qđ nūc sculpturis nunc planicie variat. Hoc ꝛ nō aliud opus interasile dicas.

Intercalaris. ab intercalo las. derivat hic ꝛ ḃ intercalaris ꝛ ḃ re. i. interpositiū. vel interpositū. scz qđ interponit. vt Versus. intercalaris dī qui sepe interponit vñ hec intercalaritas tis. i. interpositio.

Intercalo las. pnt. cor. vide in calo las.

Intercapedo dinis. ꝑdu. pnt. nti. sed pnt. gti cor. vide in capedo vbi exponit.

Intercedo dis. cessi. cōponit ab inter ꝛ cedo dis. cessi. et est intercedere. ꝑ aliq̄ ad aliq̄s ꝑces facere. ꝛ ē intercedere. inter aliq̄s cedere ꝛ esse mediatorē ꝛ ꝓprie inter minorē ꝛ maiorē. vt maior cēdescēdat ꝑ aliq̄ mediatorē. Vñ sancti dicunt nostri intercessores apud deū. Sūt em̄ mediatores inter nos ꝛ deū. singulis diebꝫ deū ꝑ nobis orātes. q̄rū intercessione qui renes scrutat ꝛ corda nobis auxiliet vt opus inceptū ad finē laudabilē ꝑducamus. ꝛ ꝑdu. pnt. intercedo.

Intercido dis. cidi. sup̄. caret ꝛ cor. ci. vbiq̄. ꝛ ꝓponit ab inter ꝛ cado dis. cecidi. ꝛ est intercidere in aliq̄ cadere. Item invenitur intercido dis. cidi. cisum. i. interpolatim. cedere vel inter aliq̄ cedere. Vñ beatus iacobus maior dictus ē intercisus q: ꝑ singula mēbra fuit cesus et ꝑdu. ci. vbiq̄. cōpo. em̄ ab inter ꝛ cedo dis. cecidi.

Interciliū lij. spaciū qđ est inter duo supcilia. ꝛ cōponitur ab inter ꝛ cilium.

Intercipio pis. ꝛ intercapio pis. in eodez sensu. i. inter aliq̄ ꝛ in medio cape. ab in vel inter. ꝛ capio pis. componunt.

Interclino nas. naui. nare. i. inter aliqua clinare. ꝛ componit ab inter ꝛ clino nas. ꝛ ꝑdu. cli. ꝛ inde hic ꝛ ḃ interclinis ꝛ hoc ne. ꝛ interclinus na. num.

Intercludo ab inter ꝛ claudo. ꝓponit intercludo dis. si. sum. cludere. i. inter aliqua claudere. vel auferre. ꝛ in de hec intercludo dinis. idē qđ intercluſio. ꝛ ꝑdu. clu.

Intercolumniū nij. cōponit ab inter ꝛ colūna. q̄i inter colūnas existens. s. illud qđ ponit inter colūnas. vt spaciū diuidēs eas. In. iij. tñ libro Reg. ca. vij. vbi dī. Media intercolūnia q̄drata nō rotūda dicit glosa. Media intercolūnia dicit tabulā supiorez. q̄ sicut alie q̄drata erat. silicq̄ sculptura. ꝛ in summitate sui habebat rotūditatē vnius ꝛ dimidij cubiti in q̄ lucerna ponebat.

Intercōfiniū. ab inter ꝛ cōfiniū ꝓponit ḃ intercōfiniū nij. i. terminus vel locus inter duos fines existens.

Intercurso sas. verbū frequen. ꝛ formal ab vltimo supino de intercurro ris. s. cursu u. mutato in o.

Intercus. ab inter ꝛ cutis cōpo. hic ꝛ hec ꝛ ḃ intercus cutis. i. illa res quā patimur inter carnē ꝛ cutē. sicut est infirmitas. s. malus humor. vel aliud hmōi. vñ intercuticus ca. cū. ꝛ intercutaneus nea neū. ꝛ intercutanus. na nū. oīa ꝑ eo qđ est inter cutē ꝛ carnē. ꝛ cor. cutis. primā

Interdictū. Ab interdico cis. dī hoc interdictum cti. q̄si interim dictū. s. qđ interim annunciat a iudice nō ꝑpetuo maneat. ḃ q̄diu dictū ꝛ statutū est a iudice.

Hic nota q̄ in generali interdicto debent ista cōferri ab ecclesia. s. baptismus ꝙuloꝝ. pnia morientium.

Potest etiã epꝰ punlos baptisatos cõfirmare. Itẽ semel in mẽse vel septimana ꝑplm interdictũ 7 etiã excõicatum ad ecclesiã aliquã cõuocare 7 ei ꝓdicare. Itẽ ꝑt eucharistia in morte vere penitẽtib dari. vñ decretalis noua. Permittim⁹ ecclesiarũ ministris semel in hebdomada tpe interdicti non pulsatis cãpanis voce submissa ianuis clausis. excõicatis 7 interdictis exclusis missarũ solẽnia celebrare cã cõficiẽdi corpus dñi qd decẽtib in pnia nõ denegat. Itẽ ꝑmittit ꝙ clerici decẽtes q bñ seruauerũt interdictũ in cimiterio ecclie sine cãpanarũ pulsatõe cessantib solẽnitatib oib cũ silentio tumulent. Itẽ cõcedit ꝙ in quẽtualib ecclesijs bini 7 bini vel sil tres horas canonicas valeãt legere potius q cãtare. ianuis clausis interdictis 7 excõicatis exclusis. voce ita dimissa ꝙ exteri⁹ nõ possint audiri. Per qd ꝑz ꝙ interdicti 7 multofortius excõicati nõ debent auscultare horas canonicas. Itẽ pegrinis accipiẽtib signũ crucis ob reuerentiã crucifixi nõ est pnia denegãda. qd etiã alijs pegrinis põt misericorditer indulgeri Itẽ no. ꝙ extrema vncio nõ dz dari alicui psone laico vel clerico vel etiã religioso in loco generali interdicto supposito. nisi sup hoc hẽant ꝓuilegiũ spãle. vid ĩ vnguo

Interdiu cõpo. ab inter et diu. i. interim dũ dies est. vñ interdius dia. diũ. i. iugis 7 cõtinu⁹. Inuenit etiã pdius dia diũ. in eodẽ sensu. 7 est cõpositũ a p 7 diu.

Interduca. ab inter et duco cis. dĩ hec interduca ce. i. iuno q iõ sic dĩ qr intereat qñ puelle maritabãt. vel qr eas introducebat. ꝙ vel qr interim dũ erãt in itinere eas ducebat. Est eñ ꝓnuba q etiã domiduca dicebat. qr vsqꝫ ĩ domũ puellas maritatas introducere credebat. et ꝓdu. penul.

Interdũ. i. nõnunqꝫ. aliqñ aliqtiens. ꝝm Pap.

Interea. ab inter 7 ea ꝓpo. interea aduer. tpis. Quidã ꝛo dicunt ꝙ ab inter deriuat interim 7 interea. De hoc plenius dixi in tercia pte vbi egi de figura cõposita nois Et cõpo. interea loci aduer. loci. i. interi vel in eo loco

Intereo. ab inter 7 eo is. cõpo. intereo ris. rui. vel interij interire verbũ absolutũ. i. mori 7 ꝓprie in itinere. vñ dic interitus tus. i. mors. 7 interitus ta. tũ. i. mortuus.

Interest. ab inter 7 sum ꝓpo. intersum interes. interest interfui. interesse. 7 cõstruit cũ dto. vt interfui tali negocio. Cñ eius impsonale interest ꝓstruit cũ gto. Ista ei impsonalia interest 7 refert ꝓstruunt cũ gtis olim dictionũ casualiũ. vt interest socratis legere. 7 refert platonis disputare. Preter istos ꝙnqꝫ gtos ꝓnoim ꝑmatiuorũ. s. mei. tui. sui. nri. vri. loco qrũ ꝓstruunt cũ ablatiuis ꝓnoim possessiuorũ in singulari nũero 7 in femineno genere tm. s. mea. tua. sua. nra. vra. vt Mea interest legere. 7 tua refert disputare. Si aũt sũt gti possessiuorũ. tũc bñ cõstruunt interest 7 refert cũ illis gtis vt mei fratris interest legere 7 tui pris refert disputare. Item ꝓstruũt pdicta ꝛba cũ isto gto cui⁹. vt cr interest facẽ B. Et habemus B a pris. in minori libro ꝓstructionum eodẽ mõ ꝓstruunt cũ isto ablatiuo cuia. vt Cuia interest facere B. Et B habemus a pris. in maiori. Itẽ pñt regere ntos qñ significat ptinẽtiã. vt iste equus interest socratis. i. ad vtilitatẽ suã ptinet. Sz hic opponit sic. Talis regula tradit. Omne verbuz impsonale actiue vocis siue passiue dz habere illũ casũ q naturã supponitionis. quẽ habẽt sua verba psonalia a quib descẽdũt a pte post q naturã regiminis. vt ego amor a te. 7 impsonale passiue vocis scz amat añ se reqrit ablatiuũ. vt a me amat. Silr in verbis impsonalib actiue vocis. vt B placet mihi 7 suũ impsonale añ se reqrit dtiñ. vt mihi placet 7 sic de alijs. Igit vr ꝙ interest 7 refert impsonalia ꝓstruant cũ dtis. qr eoz psonalia cũ dtis a pte post cõstruunt. vt Interfui huic negocio. Ad B dico ꝙ pdicta verba impsonalia nõ seruãt ꝓstructionẽ suorum verborũ psonaliũ. qr nõ retinẽt eorũ significatõz. qr cũ dico. Interfui huic negocio. i. pñs fui. cũ aũt dĩ.

Imperatoris interest habere bonos milites. mutat significatio qr sensus est. Ad vtilitatẽ imperatoris ptinet habere bonos milites. 7 variatio significatõis facit variationẽ cõstructionis.

Interficio. ab inter 7 facio cõpo. interficio cis. interfeci. interfectũ. cere. i. occidere. 7 cor. fi.

Interia qd 7 enteria eẽ dĩ. i. itestina. vñ iterici dicunt q dissolutõz patiũt vẽtris. ꝝm Pap. 7 pdu. ri. enteria.

Interibi in ibi exponit.

Interiectio qdã psorionis inde. apud latinos. ab interiaceo ces. dicta. Et nõ cõponit interiectio B simplex ẽ. Cuius rõ est. qr ꝓpriũ est passionis destruere. Cñ cum interiectio affectũ passionis designet. naturã hz ꝓpositioni ꝓtrariã. 7 ꝓpter hoc cõsuevit abscõdita voce pferri. ergo ꝙ dolor 7 ꝙ pudor nõ pñt esse vna ps. Itẽ bene. sunt due interiectões absqꝫ ꝓpositõe. sicut o. vtinã sunt duo aduerbia optãdi sine ꝓpositõe venietia. De accẽtu aũt interiectionũ dixi in scda ptevbi egi de accẽtu interiectionũ. Et scias ꝙ sicut dixit. Interiectio ꝓsuevit abscõdita voce pferri vt vah. Et donatus dicit ꝙ interiectio est vox incõdita. i. intus cõdita siue absconsa. Cñ in grecismo dĩ. Ut donatus ait vox est incõdita vox hec. Hec qdz q plena est vox interiectio. nõ est. vide in racha.

Interitio onis. fe. ge. i. mors. et format ab interiti gto de interitus ta. tum. addita o. Propheta. Eripuit eos de interitionib eorum.

Interlido dis. in ledo dis. exponit.

Interlinearis. Linearis dĩ a linea qd cõpo. cũ inter. 7 dĩ hic et hec interlinearis et hoc re. qd est inter lineas. Cñ quedã glose dicunt interlineares. q sunt inter lineas. vel interlinearis põt deriuari ab interliniũ nij.

Interminus. Ab in 7 terminus cõponit interminus. na. num. i. sine termino existens. Cñ in hymno sancte trinitatis dĩ. In simplici substantia virtus manẽs interminа. Pap. ꝛo dicit. Interminа internuncia mediatrix inseparabili termino carens.

Intermitto tis. ꝓponit ab inter 7 mitto tis. 7 est intermittere inter aliqua mittere. vel interpolare. vel intermitto q si interim dimitto. Est eñ intermittere dimittere vel relinquere vel cessare. ꝝm hug. Pap. ꝛo dicit Intermittere ad tpus. dimittere. 7 iterum ad idem reuerti.

Internecio onis. fe. ge. q si quedã hois magna nectio moris vel pena. Internecium dĩ bellũ in quo oẽs pierũt nullo remanente ꝝm Pap. 7 formatur ab internecti gto de internectus addita o. 7 remota t. Cñ di. pris. in. iij. libro de denoiatiuis. In io terminantia plerũqꝫ a ptici pijs fiunt ꝑteriti tpis. quorũ gtũs assumpta o. 7 cor. i. facit hmõi noia. vt oratus orati. oratio. Lectus lecti. lectio. Internectus aũt internecti. internecio. facit cã euphonie abiecta t. Quidã ꝛo fingunt etiaz internitio. quos nõ sequor.

Internecium cij. in internecio vide.

Interneco. ab inter 7 neco cas. cõpo. interneco cas. cui care. i. inter aliqua necare. vel interpolati necare. vl interi dũ aliqs ẽ in itinere necare. Cñ B internecatio onis. i. mors q ptingit alicui dũ ẽ in itinere. Itẽ inde ponitur sepe ꝙ e. vt venimus mare interbibere. i. ebibere Et ꝝm B dĩ interneco cas. i. enecare. 7 cor. ne. ĩterneco.

Internicida. ab interneco cas. qd ẽ idẽ qd enecare. deriuat hic 7 B internicida de. idẽ qd homicida. qi enicida. s. qui falsum testimoniũ fecit 7 cõmisit. 7 ob id hoiem occidit. Cñ hec internicies ciei. mors ab illo facta.

Interniciũ. ab internicida deriuat B internicidiũ dij. vel interniciũ. i. mors occisio quã internicida cõmittit. Et internicidiũ. vel interniciũ qi quedã hois enecatio Et qñ iudiciũ internicidij dabat in internicidã. 7 accusatorẽ eius possessio bonorũ sequebat. Interniciũ etiã dĩ bellũ in q oẽs pierunt nullo remanente.

Internodiū dij. ſpaciū int' nodos. vel illud groſſum os qđ eſt in genu. Et dr̄ internodiū. q; innodat ſimł crus 7 coxā int' ſe. vñ ouid'. in. v. metha. Mollia nodoſus fa cit internodia poplex. 7 ꝓpo. ab int' 7 nodus.

Internūci⁹ cij. dr̄ ℔ inter nūcia cie. q̄ vel q̄ int' duas par tes aliq̄d nūciat. vel nūciū portat. vñ ℔ internunciū cij. id qđ int'nunci⁹nūciat vel portat. Et ꝓponunt' p̄dicta ab int' 7 nūcius cia. ciū. ſubſtātiuis.

Intern⁹na. nū. i. interior ab int⁹ dr̄.

Intero. ab in 7 tero ris. ꝓponit' intero ris. intriui. intritū. interere. i. int⁹terere. imutare. vel valde terere. Vñ in dani. vltimo dr̄ de abacuc. q; intriuerat panes in al ueolo. 7 cor. te. intero.

Interpello. ab int' 7 pello las. ꝓponit' int'pello las. la re. i. interrogare int' aliq̄ vocare 7 alloq̄. 7 pro aliq̄ p̄ces fundere. Vñ ad ro. vij. ca. Qui etiā interpellat ꝓ no bis. 7 ſcribit' p duo. l.

Interpolo. ab int' 7 polus. ꝓponit' interpolo las. laui. lare. i. obſcurare. inq̄nare. impedire. vel interūpere cor rūpere. variare. nō cōtinuare. vñ in hymno. Qđ nulla nor interpolet fideq; iugi luceat. Vñ interpol⁹ la. lū. i. interrupt⁹. variat⁹. nō cōtinuus. 7 ℔ interpola le. q̄dam veſtis q̄ dū ſit vetus. ad nouā ſpeciem reducit'. 7 fit q̄ſi noua. 7 cor. hec oīa p̄dicta po.

Interpres. Pres ſm qđ accipit' ꝓ diues ꝓpo. cū int'. 7 dr̄ b 7 ℔ interpretis. Et dr̄ int'pres q̄ diuerſa gene ra linguaꝝ nouit. ſ. q̄ vnā liguā exponit p aliā. vł vnā linguā trāſſert in aliā. Et dr̄ ſic. q; mediator ſit int' vnā loquelā 7 aliā. Vel ꝓponit' a pres qđ eſt diues. q; inter p̄tes ditant loquelā trāſferētes vocabula de vna loq̄la in aliā. Vel ꝓponit' a p̄s tis. q; int'pres ſit medi⁹ duarū linguaꝝ cū trāſſert vel exponit vnā p aliā. Sed qui int' deū interp̄tat 7 boīes. q̄ diuina indicat myſteria inter pres vocat'. Vñ interpretaris. xbū cōe. i. exponē. vel exponi vnā linguā p aliā. vñ b 7 ℔ interp̄tabil' 7 hoc le. aptū ad interp̄tādū. Paul. tū vł velle q; p̄dicta ꝓpoſi tio p̄cedit in xbo. 7 inde deriuet' int'pres tis. ita di. hug. Et ſcias q; interp̄tatio fit in diuerſ linguis. vt Canes grece. canis latine. Etymologia aūt fit in eadē lingua. vt cū dr̄ lapis q̄ſi ledens pedē. Gloſa aūt ſup illud yſa. xliij. Interp̄tes tui. i. moyſes 7 aaron p̄uaricati ſunt in me. ſic dicit. Interp̄tes q̄ſi int' pres. ſ. pacē ferētes. Itē nota q; p̄mū ſcripturas veteris teſtamēti de hebreo in grecū ſeptuaginta interp̄tes trāſtulerūt. Secūdāe di tionē aquila. Tertiā 7 q̄rtā theodocion 7 ſymmachus ediderūt ambo iudei ꝓſeliti. Quinta xpo 7 vulgaris il la interp̄tatio. cui⁹ auctor nō apparet. 7 ob ℔ ſine noīe in terp̄tis q̄nta editio nūcupat'. Preterea ſextā 7 ſeptimā editionē origenes miro labore repperit. 7 cū ceteris edi tionib⁹ ſup̄dictis cōpauit. Hi ſunt itaq; q̄ ſcripturas ſa cras de hebreo in grecū xterūt. quiq; etiā numerantur Nā latinoꝝ interp̄tū q̄ de greco in noſtr̄ eloquiū tran ſtulerūt. vt meminit ſanct⁹ Auguſtin⁹. q̄ſi infinit⁹ ē nu merus. Sicut em̄ in q̄t. p̄mis fidei tp̄ib⁹ ad cui⁹ man⁹ ve nit codex grec⁹ quiq; aliq̄ntulū ſibi vtriuſq; līgue p̄itā ſenſit. auſus ē ſtatim interp̄tari. atq; inde accidit innu merabiles ap̄d latinos extitiſſe interp̄tes. De hebreo āt in latinū eloquiū tātūm ō hieronim⁹ p̄ſb̄r. triū linguaꝝ p̄itus caſdez ſcripturas ꝓuertit. eloquēterq; trāſtudit. cui⁹ interp̄tatio merito ceteris anteferr'. Nā 7 ē xbor̄ tenacior. 7 in ſententijs veracior. 7 in xbis clarior. atq; vtpote a xp̄iano interp̄te verior. ita ſcribit' in Papi. Hieronim⁹ etiā dicit in plogo in libros ſalomonis. Si cui ſane ſeptuagīta interp̄tū magis editio placet habz a nobis olim eam emēdatā. neq; em̄ nona ſic cudim⁹ vt vetera deſtruam⁹. Et cū diligētiſſime legerit. ſciat ma giſtr̄a ſcripta intelligi. q̄ nō in terciū vas trāſfuſa coa cuerint. ℌ ſtatim de p̄lo puriſſime cōmēdata teſte ſuaz ſaporem ſeruauerint. Vide etiā in hieronim⁹ in b. līra.

Interſcalaris. in ſcala vide.

Interſcapulū. ſcapula ꝓponit' cū int'. 7 dr̄ ℔ int'ſcapu lum li. ſpaciū q̄d eſt int' ſcapulas. 7 cor. pu.

Interſignū. ab int' 7 ſignū cōponit' ℔ int'ſignū gni. vel interſignīū gnij. q̄d eſt int' duo ſigna. vel ſignū quod ē int' aliq̄s. ſicut aliquid ſolet mitti de vno loco ad alium cā ſigni 7 noticie.

Interſtitiū tij. i. interuallū ſpaciū int' aliq̄. 7 cōponit' ab int' 7 ſto. ſtas.

Interſtiti ē p̄teritū de int'ſto. ſtas. vide in ſto ſtas.

Interuallū. Vallū cōponit' cū int'. 7 dr̄ ℔ interuallum li. ſpaciū int' capita vallor̄. i. ſtipitū q̄bus vallū fit. Vñ 7 cetera ſpacia. q̄nq; dicunt' interualla. Sz ma gis p̄o p̄rie interuallū dr̄ ſpaciū tēpor̄. Intercapedo xpo loca lis diſtantia ꝓprie appellat'. vñ ℔ int'uallulū li. di. 7 int' uallo las. i. p interualla dicē. vel facere aliq̄d vel int'po nere. 7 ſcribit' p geminū l.

Interuētus. i. interceſſio. ab int'uenio nis. dr̄.

Interula. Ab intus dr̄ ℔ interula le. i. camiſia. q; in tus iuxta carnē induit'. vñ interulat⁹ ta. tū. i. interula ſiue ca miſia indut⁹. Itē ab interula dr̄ interul⁹ la. lū. i. interior 7 cor. penł. vñ marcial' capella. Quin etiam interulos gaudēs diſſoluere nexus.

Inteſtabil' exponit' in teſtabilis.

Inteſtat⁹ta. tū. q̄ nō facit teſtamētū ab in 7 teſtatus cō ponitur.

Inteſtin⁹. Ab intus deriuat' inteſtin⁹na. nū. i. intrinſe cus ca. cū. vñ ℔ inteſtinū ni. Et dicunt' inteſtina interi ora. q; in interiori pte corpis cohibent'. Que ideo lon gis nexibus ad modū circulor̄ ordinata ſunt. vt ſuſce ptas eſcas paulatim egerāt. 7 ſupadditis cibis nō impe diant'. vel inteſtin⁹ cōponit' ab in 7 teſta. 7 hic bellū dr̄ inteſtinū. qđ eſt int' teſtas. i. muros ciuitatis. Et inteſti na interiora. q; q̄ſi in teſta recondita ſunt.

Intronizo. ab intron⁹ cōpo. intronizo zas. i. in throno vel in ſede ponere. ſeu collocare.

Intimas. Ab intim⁹ dr̄ b 7 ℔ intimas tis. i. interi⁹ habi tans. vel ſecretari⁹ vł ꝓſiliari⁹ creditarius nr̄ q̄ ſcit ſecre ta 7 intima cordis vł domus.

Intimo. Intra ꝓpat' intra interior intim⁹. 7 ab intim⁹ deriuat' intimo mas mauī. mare. i. de mōſtrare. indicare nūciare. notificare. vel ꝓponit' ab in 7 timos. qđ ē mens q̄ſi in mentē inculcare 7 imittere. ſm hug. vel cōponit' ab in 7 time qđ eſt aīa vł mēs ſm Pap.

Intolerabilis. ab in 7 tolerabil' cōpo. b 7 ℔ intolerabil' 7 ℔ le. qđ nō valet nec dz tolerari. Et ꝓpat' intolerabil' lior. ſim⁹. 7 ſcribit' p vnū l. 7 cor. to. intolerabil'.

Intonſus. Ab in 7 tonſus ꝓponit' intōſus in tōſa. intō ſum. i. nō tonſus.

Intra dr̄ ab in 7 differt ab infra. q; infra ſignat localē de p̄ſſionē vł ſuppoſitionē. cui cōtrariū ē ſup̄ qđ ſignat localē ſup̄poſitionē. vt ſol currit ſup̄ lunā vł luna infra ſolē. Intra xpo ſignat localē incluſionē cui cōtrariū eſt extra. qđ ſignat localē excluſionē. vt ciues habitant int' muros ciuitatis. ruſtici extra. Nullus q̄ dicat. Ego ſuz infra muros ciuitatis. niſi eſſet defoſſus ſub ipſis muris Intra compatur interior intimus. vnde interi⁹ intime aduer.

Intriuerat in intero ris. exponit'.

Intro aduer. loci ſignat ad locū. 7 acuit' in fine. Et in de deriuat' intro tras. traui. xbū neutr.

Introco. ab intro 7 co is. ꝓponit' introco is. iui. ire. i. ire int⁹. intrare. vñ b introit⁹ tus. tui. penł. cor. q; itū ſupi. cor. p̄mā.

Intromitto. ab intro et mitto tis. cōponit' intromitto tis. ſi. ſum. 7 eſt intromittere idē qđ imittere. Itē intro mittere eſt idē qđ vulgo dr̄ int'meare. q̄ſi in rē ſe mittē vt de ea curet et tractet.

Introneus. ab intro dr̄ introneus nea. neū. i. interior. et p̄prie qui quadam importunitate ſe ingerit intro vt comedat.

Intro:sus. Ab intro dī intro:sus sa.sum.i.intrinsecus. Gz frequētius intro:sum inuenit in vi aduerbij.
Intus z intro dicūt ab intra. z differūt. qz intro signat ad locū. Int⁹ signat in loco vel de loco. vt intro vado. Int⁹sum. Int⁹exeo. vñ versus. Intro foras ad signat. foris int⁹in z de. Et ꝓponit. Deint⁹ z abint⁹. Et scias q ꝓposita ab int⁹acuūt penl. cū sit lōga. sicut ꝓbaui in scda pte vbi egi de impedimētis accētus in ca. de impedimēto distinctōis.
Inuado dis.si exponit in vado dis.si.
Inualeo les.ab in z valeo les.componit. z est inualere valdevalere. crescē. abundare. Unde de iacob dicit in Genē.xxxij. Inualuit cōtra angelū. vnde inualesco scis. inchoatiuū.
Inualitudinari⁹.i.languēs. sine valitudine ſm papi. ex in z valitudinari⁹cōponit.
Inualitudo dinis. fe. ge. i. debilitas. imbecillitas. infirmitas. z dī ab inualid⁹. z ꝑdu. du.
Inubero ras. exponit in vbero ras.
Inuectiua. Ab inuebo bis. vel ab inuebor ris. in deponēti genē. dī inuectiuus ua. uū. i. detractor⁹. malign⁹. z ß inuectiuū ui. z ß inuectiua ue. ipsa inuectio detractio vituperatio. vñ quidā liber ciceronis dictus ē inuectiue ax. ppt inuectiuas factas ibi in catelinā.
Inuebo bis. in vbo bis exponit.
Inuenio. ex in z venio nis. cōpo. inuenis nis. i. venire in id qd cupim⁹ vel ārim⁹. Inuenim⁹ qsita. Repim⁹ vltro occurrētia. z cōpo. cū ad. z dī adinuenio nis. i. valde vl iuxta. vel ad vtilitatē. vel ad dānū alicui⁹ venire. z cor. ve. in pñti. ß in ptento ꝑducit.
Inuestigo gas. ꝑdu. sti. z exponit in vestigo gas. ex q z in cōponit.
Inuicē debz ꝓferri sub vno accentu. vt designet poni ꝑ vna pte. vel ꝑ vno aduerbio qlitatis. Scdm em veritatē inuicē sunt due ptes posite ꝑ vna sine ꝓpositiōe Et pōt dici quedā irregularis vocū cōgeries. z cor. vi. De hoc dixi supi in secūda parte vbi egi de cōposita figura noīs.
Inuidētia. i. inuidia. ab inuidens tis. inuidēti addita a. Et dicit Augustin⁹. Non ess inuidētia si esset concors differētia.
Inuideo. Ab in z video des. ꝓponit. inuideo uides. vt inuideo tibi. i. nō video tibi. i. nō fero videre te bñ agentē. z est neutr. Gz inuenit in passiuo in ꝑma ꝑsona. Et etiā ipse ꝑsti. di. illud esse actiuū. ß hoc ideo fit. qz qñqz exigit actm̄. qz xbuz qd exigit actm̄ in eo intelligit. vt Inuideo te facere ß. i. ꝑ inuidiā ꝓhibeo. vt Inuido tibi amicitiam regis. i. ꝑ inuidiā subtraho tibi amicitiam regis. z qñqz exigit actm̄ significātē cām rei xbi. vt inuideo tibi sapiētiā. i. ꝓpter sapiētiā. Hic pōt qri. An ille qui inuidet ꝑimo suo. z inde dolet sit in statu salutis. Hāc qstionē tāgit Bernhard⁹ in. xlix. sermone cāticor z determinat eā sic qñ ait. Quō agis ego ꝑficē possum. q fratri ꝑficiēti inuideo. Et rndet. Si doles qd inuides sentis. ß nō ꝓsentis. passio qñqz est sanāda. nō actio cōtenanda tm̄. nec illuc resileas iniqtatē meditās in cubili tuo. qlit videlicet foueas morbū. satisfacias pesti. ꝑseq ris insontē. bñ ab illo gesta calūniādo. deꝓmēdo. pertendo. atqz impediēdo gerēda. Alioqn nō nocet ābulanti z extēdenti se ad meliora. qd iā ipse non opatur. ß qd habitat in eo peccatū. Nō est igitur dānatiō illi qd nō dat mēbra sua iniqtati. nō linguā ad detrahēdū. nō quicqz reliq corporis ad ledendū nocendūue aliq mō. Magis aūt cōfundit sic se esse male affectū. z molitum ex longinq viciū cōfitēdo. flēdo orādo conat expellere z cū nō ꝑualet mitior inde ad oēs atqz apud se inuenit humilior. vide in liuor.
Inuidia in inuid⁹ est z etiā liuor.
Inuidus. Ab inideo dī inuid⁹ da. dū. q inuidet. Et ß inuidia die. z est inuidia odiū aliene felicitatis. Vel inuidia est ex aliena felicitate in alio cuiuscūqz ināta tristicia. Unde inuidiosus sa. sum. cui inuidet z raro q inuidet. vñ xlsus. Inuidiosus ego nō inuid⁹ esse laboro. Et vt dicit horā. Inuidia sicuti nō inuenere tyrāni. Tormentū maius ꝛc. Iustia. dicit. Inuidus q inuidiā bz.
Inuiolat⁹. i. intact⁹. integer. ſm pap̄.
Inuiso. ex in z viso sis. cōponit inuiso sis si. sum. inui. i. intus visere. vilitare. Judicū. xv. Inuisere volens vxorem suam.
Inuit⁹. ab in z vita cōponit inuit⁹ ta. tū. i. nō volēs qsi ꝑ vitā. i. voluntatē.
Inuius uia. uiū. i. nō patēs vie. vbi nō ē via ex viā. z cōponit ab in z via.
Inundo das. dani. datū. dare. i. abūdare replē. stagnare. Si inueniat cū actio sensus ē. Inundare. i. facē abundare. Et ꝓponit ex in z vndo das. Uñ inundat⁹ ta. tū. penl. ꝑdu. Uñ in epla pe. cap. ij. Mundus aq inundatus periit.
Inuolo. A vola qd est media pars man⁹ vel pedis. z in ꝓponit inuolo las. lani. lare. i. furari. vel in vola aliquid cōtinere. vel ponere. vel in volā immittere. Itē pōt cōponi ex in z volo las. ß in alio sensu. i. int⁹ vel valde volare. z cor. vo. volo las.
Inuolutrū. Ab in z volno voluis. dī ß inuolutr inuolutri. inuolutio cuiuslibet rei qd fit cuz in nostris dictis aliud inuoluit. cß dici videat ſm hugu. Pap. xo di.
Inuolutr absconsum. occultū dictū. sic q in se habeat aliud inuolutum. Jn. xxvij. ezechi. dicit. Inuolutris iacinctinis.
Inuoluulus li. mas. ge. penl. cor. qdā bestia. q vt homines facilius decipiat inuoluit se aliqua re. z dicit ab inuolno nis.

Jante O

Joab indeclina. acuit in fine. z interptat spirās vl dñi robur.
Joas interptat vbi est incēsum dñi. ꝑpria ety. est noīs. Iste ē q simulacra cōbussit.
Joathā interptat ꝑfect⁹ pulcer. ety. est noīs. Fecit em rectū in ꝓspectu dñi. z portā dñi edificauit excelsam.
Job interptat dolēs. ꝓpter ꝑcussionē carnis z passionē dolor. Calamitates em suas nominis etymologia prędesignauit.
Jocista ste. cōis ge. q vel q iocis semꝑ intēdit. qsi in iocis stans.
Jocor. A iocus dī iocor caris. cat⁹ sum. Uñ xbalia ß iocator toris. Hec iocatrix. ß iocatio onis. z iocator⁹. ria. riū. Et ꝓponit. adiocor carl. Cōiocor carl. Eiocor. caris. z cor. io.
Jocosus. A iocus dī iocosus sa. sum. i. frequēs vel plenus iocis. Et ꝓpat iocosus sior. sim⁹. vñ iocose sius. sime. adū. z ß iocositas tatis. fe. ge.
Jocul⁹li. di. pius ioc⁹. A q iocul or laris. z ioculator⁹ ria. riū. z ß z ß iocularis. z ß lare. z cor. cu.
Jocund⁹. A iocus dī ß iocūdus da. dū. i. letus. hilaris. qz sꝑ iocis sit apt⁹. z hilaritati frequētior z ꝓpat iocundus dior. dissim⁹. Uñ iocūde dius. dissime. aduer. z ß iocūditas tatis.
Jocus ioci mas. ge. Gz in plali mas. z neu. bi ioci. z hec ioca. z est ioc⁹ ꝑprie in xbis.
Joannes interptat gra dñi. Jo. dñs anna gra. Unde ioānes qsi ioanna. qz sit limes ꝓphetie. pnūcius gre siue initiū baptismi ꝑ qd gra ministrat. Et scias q ioannes baptista multiplr notat. Dicit em ꝑphet a. amic⁹ sponsi lucerna. angel⁹. vox. helyas. baptista saluatoris. pco iudicis. pcursor regis. Jn ꝑphet a designatur progatiua cognitionis. Jn amico sponsi progatiua dilectōis. Jn lucerna ardēti progatiua sanctitatis. Jn angelo progatiua xginitatis. Jn voce progatiua humilitatis. Jn helya. progatiua feruoris. Jn baptista. progatiua mira-

bilis honoris. In p̄cone. p̄rogatiua p̄dicationis. In p̄cursore. p̄rogatiua p̄parationis. Similit ioānes euāgelista quodā vaticinio ex merito nomē accepit. Interp̄tatur em̄ gr̄a dn̄i vel in quo est gr̄a vel cui donatus est. vel cui donatio a deo facta est. Et p̄ hoc intelligunt q̄tuor p̄uilegia q̄ fuerūt in ioanne euāgelista. Primus fuit p̄cipua xp̄i dilectio. xp̄us em̄ p̄ ceteris ap̄lis magis eum dilexit 7 maiora signa dilectōnis 7 familiaritatis ei ostēdit. Unde ob p̄cipui amoris gratiā sup̄ pectus domini recubuit. Et inde dicit gr̄a domini. q̄si dño gratiosus. Deōm est carnis corruptio. quia virgo a domino est electus. Et inde d̄r in q̄ est gr̄a. In ipso enim fuit gratia p̄dicitie x̄ginalis. Terciū est reuelatio secretorum. Et ideo d̄r cui donatū est. Eidem sane donatū est multa secreta 7 p̄funda nosse. sicut de diuinitate verbi 7 de cōsummatione seculi. 7 de substātiali vnitate. et de sancta trinitate p̄sonali. Unde ipse dr. Tres sunt q̄ testimoniū dant in celo. pater. verbum 7 sp̄ūsanctus 7 hi tres vnū sunt. Quartū est matris dei recommēdatio 7 inde dicitur. cui donatio a deo facta est. Maxima em̄ a domino donatio tunc eidē facta est. q̄n mater dei in ei⁹ custodiā tradita est. Elide in honore. Itē in marc⁹ habes de ioanne 7 de alijs euāgelistis. Hic nota q̄ ioachim ex galylea 7 ciuitate nazareth sanctā ānā ex bethleem duxit vxorē. Ambo em̄ iusti erant 7 sine rep̄hensione in omnib⁹ mādatis dn̄i incedebāt. Omnemq̄ substantiā suā trifarie dimidebāt. vnā partē templo 7 templi seruitoribus impendebant. altā pauperib⁹ 7 pegrinis erogabant. Terciā sibi 7 familie sue vsib⁹ reseruabant. Anna em̄ habuit sororem nomine ysmeriā que ysmeria genuit elizabet et eliud. Elizabet autē genuit ioannē baptistā p̄cursorem dn̄i ex zacharia. De eliud nat⁹ est eminē. De eminen natus est sanct⁹ seruacius. Anna autem tres viros habuisse fertur. s. Joachim vt dixi cleopham 7 salome. De p̄mo aūt viro scz ioachim vnā filiam scz mariā matrē domini genuit. quā ioseph de domo dauid nuptui tradidit. que xp̄m dominum genuit. Mortuo ioachim accepit anna cleophā fratrē ioseph. 7 genuit ex eo aliā filiā quā simili mariā nominauit. et alpheo postmodū in coniugē sociauit. Hec autē maria ex alpheo viro suo q̄tuor filios genuit. s. Jacobū minorem. Minorē dico vocatione. sicut dixi in iacob. Joseph iustū qui 7 barsabas dictus est. Et symonē 7 iudā Mortuo sc̄o viro anne. terciū accepit anna. s. salome. ex quo aliā filiā genuit quā rursus mariā vocauit. 7 zebedeo in coniugē tradidit. Hec autē maria ex zebedeo viro suo duos filios genuit. s. iacobū maiorē 7 ioannē euangelistā. Predicta patent in his x̄sibus. Anna solet dici. tres concepisse marias. Quas genuere viri ioachim. cleophas. salomeq̄. Has duxere viri ioseph. alpheus. zebedeus. Prima parit xp̄m. iacobū secūda minorem. Et ioseph iustū peperit cum symone iudā. Tercia maiorē iacobū. volucrēq̄ ioannē. Ex p̄dictis liquet q̄ xp̄s 7 ioānes baptista fuerūt filij duar⁹ consobrinar⁹. Sed xp̄s 7 ioānes euangelista fuerūt filij duar⁹ sororū. Quare aūt petrus p̄feratur ecclesie 7 nō ioannes. dixi in apostolus.

Jonas. vel iona int̄p̄tatur colūba vel dolens. Columba p̄ gemitu quādo in vētre ceti triduo fuit. Dolens p̄ter iusticiā quā de salute habuit ninuitarum. vel p̄ ederam subito arescentē cui⁹ vmbra tegebat contra solis ardorē. Ipse est amathi sareptane vidue filius quē suscitauit helyas. matre ad eū postea dicente. Nūc cognoui quia vir dei es tu. 7 x̄bū dn̄i in ore tuo ē veritas. 7 ideo ip̄m puerū amathi dictū putāt. Amathiq̄ ex bebreo 7 latina lingua veritas d̄r. 7 q̄ helyas verū locutus est. ideo ille qui resuscitatus est. dictus est filius veritatis.

Jonathan int̄p̄tat colūba dn̄i.

Jonicus d̄r quidā pes metricus ab inuētore vel p̄ter

num eor⁹ vel syllabar⁹ inequalē sonū. Jonos em̄ grece inequale dicit. Habet enim q̄tuor syllabas. duas breues 7 duas longas. Et est ionicus duplex. s. maior vel minor. vel a maiori vel a minori. Jonicus maior. vel a maiori. cōstat ex duab⁹ longis p̄cedentib⁹ 7 duab⁹ brevibus sequentib⁹. vt acerrim⁹. Jonicus minor vel a minori constat ex duab⁹ primis brevib⁹. 7 duab⁹ sequentibus longis. vt pamabas. Unde x̄sus. Longat primores 7 curtat posterio ēs. Pes ionic⁹ maior. obui⁹ huicq̄ minor. Itē ionica est vna ex linguis greco⁹.

Joppe ioppes. ioppen. ioppe. oppidū palestine maritimū 7 acuit in fine. vn ioppita te.

Jordanis nis. mas. ge. iudee fluui⁹ a duob⁹ fontib⁹ nominatus. quor⁹ vnus ior. alter dan. dicit. hi copulati iordanē faciunt. Nasciturq̄ sub libano monte. 7 diuidit iudeā 7 arabiam. q̄ post multos circuitus iuxta hiericho in mare mortuū fluit. 7 int̄p̄tatur iordanis riu⁹ iudicij.

Jos. i. fluuius.

Josaphat int̄p̄tat dn̄i iudiciū.

Joseph q: mater aliū sibi addi optauerat vocauit augmentū. Huc pharao saphanet appellauit. qđ hebraice absconditor⁹ repto: sonat. q: obscura somnia reuelauerit. 7 p̄dixit sterilitatē. Int̄p̄tat em̄ saphanet egyptio p̄mone saluato: mūdi. q: orbē terre ab iminēte famis liberauit excidio.

Josue int̄p̄tat saluato:. Ipse em̄ in figura xp̄i populum a deserto liberauit. 7 in terraz p̄missionis induxit. Et dict⁹ est iosue bennū vel bentheleon. i. fili⁹ nun. Itē dict⁹ est ies⁹ fili⁹ naue. vn di. hieronim⁹ in p̄logo regū Et incipiunt a iesu filio naue. q̄ apud eos iosue bennū dicitur.

Jota p̄p̄rie d̄r ℔ lr̄a i. apud grecos. 7 ē minor ceter⁹ lr̄is q: vno ductu fit p̄m Augusti. Sed q̄nq̄ ponit simplr p̄ q̄libet lr̄a. Elide in matheo. Jota vnū aut vn⁹ apex nō p̄teribit a lege.

Jotacism⁹. Iota 7 cismos qđ est corruptela cōponit iotacism⁹ iotacismi. Et est iotacismus vbi i. plurimū sonat. vt si dicas. Juno ionis iure irascit. Vel iotacism⁹ ē cū x̄bor⁹ connunctio in hui⁹ i. lr̄e assiduitate collidit. vt in exēplo p̄dicto patet. Vel p̄m hug. iotacism⁹ a iota. 7 est iotacism⁹ p̄m eū vocaliū lr̄ar⁹ exilis p̄nunciatio. vel q̄n in iota lr̄a est duplicat⁹ sonus. s. q̄n p̄ vno iota p̄nunciantur duo vel ecōuerso. vel q̄n vnus exilius duo spissius sonant. Nam vnū spissius. duo exilius p̄ferri debent.

Jouensiles. i. dij ad nuncia p̄ferenda deputati. q̄si iouis. i. creator saltatores. 7 ppo. a ioue 7 salio. 7 cor. si. 7 declinat hi 7 he iouēsiles. Mar. capella. Limphe dijq̄ iouensiles. Vel p̄m aliā lr̄am nouēsiles.

Jouis. Juppiter d̄r q̄si iuuans pater. Et cōpo. a iuuo vel iuuās 7 pater. 7 pdu. p̄mā positione. vn ouid. epi. Juppiter esse piū statuit qđcunq̄ iuuaret. Et inuenit in ntio iuppiter vel iouis. vt di. p̄s. Tñ moderni vtunt tm̄ hoc ntio iuppiter. Hug. aūt sic dicit. A iuuo as. d̄r hic iouis hui⁹ iouis. 7 h̄ iuppiter iuppiteris vel iuppitris. antiq̄tus enim ita declinabant noīa ista. ℔ postea obliq̄ hui⁹ noīs iuppiter 7 iste ntūs iouis aboliti sunt. Unde postea ex obliq̄s isti⁹ ntī iouis. 7 ex isto noīe iuppiter. facta est quedā cōmixtio. 7 redacta sunt q̄si in vnū nomē. scz h̄ iuppiter hui⁹ iouis huic ioui. 7 est compositū a iuuans 7 pater. vel a iuris 7 pater. q̄si iuris pater. quia legem tam positiuam q̄z naturalem omnib⁹ hominib⁹ dedit. vt fertur. 7 a iouis hic 7 hec ionialis 7 hoc le. vide in iuppiter.

Jouonius in ianuari⁹ exponit.

Ypalage est p̄uersio casuū. vel p̄structōis. vel q̄nq̄ totius sentētie. 7 p̄ponit ab ypos qđ est trās. 7 alage qđ ē

mutatio. Inde ypalage.i.trāsmutatio. De ℔ dixi supꝫ in q̄rta pte vbi egi de antiptosi.

Ypapāti. Ypa grece latine dr̄ ira.anti ꝑ. Inde dr̄ ypapanti indecli.i.obuiatio vel occursus.vñ repñtatio domini in tēplo.i.festū purificatōis beate ꝟginis dr̄ ypapanti.q; tūc symeon xp̄o occurrit ⁊ obuiauit.⁊ in vlnis suis accepit eū ⁊ in tēplo pñtauit.ſm bug. Pap. etiam di.ypapanti grece obuiatio dr̄ symeonis.s.anne ⁊ ceteror.⁊ scribitꝫ p a.añpenl̄.syllaba.

Ypaton dicūt greci iecur.vñ ypatic⁹ca.cū.q̄ patit in iecore.vel ptinēs ad iecur.⁊ cor.ti.ypatic⁹.

Ypaticus in ypaton est.

Yper grece.i.sup latine.

Yperastes grece idē qđ ptector latine.vñ biero.in ꝓlogo geñ. Cū aristeus eiusdē ptholomei yperaspites.

Yperbaton q̄dā tropus ē.de q̄ dictus est in q̄rta pte.in cap̄.de tropis.⁊ acuit̄ in fine.

Yperbole est q̄dā tropus de q̄ dixi in q̄rta pte in ca.de tropis.

Yperbolic⁹ca.cū.i.excedēs veritatē.elatus.⁊ dr̄ ab ypbole.⁊ cor.penl̄.

Yperboreus. Yper ꝓponit̄ cū boreas.⁊ dr̄ yperboreus.rea.reū.suū qđ boreas flat. Vñ ⁊ quidā mōtes dicunt yperborei.sup q̄s⁊ a q̄bus boreas flat.q̄ ⁊ yperbita te. dicunt̄.

Ypercataleticus.in cataletic⁹ exponit̄.

Yperdulia exponit̄ in dulia.

Yperfan⁹. Yper ꝓponit̄ cū fanos.vel fasima qđ est apparitio.⁊ dicit̄ yperfanus na.nū.i.supbus.vnde ℔ yperfania nie.i.supbia.sc̄z cū aliquis vult apparere super illud quod est.

Yperion.yper ꝓpo.cū on.qđ est totus vel omne.⁊ dr̄ ℔ yperion onis.i.sup oīa. Quod q̄nq; dr̄ de ioue.q̄ sup oīa est. Q̄nq; de sole.qui sup faciē totius terre in circuitu fertur. Q̄nq; de quodā gigante.qui sup omnes alios fuit.

Yperlidius.yper cōponit̄ cū lidius.qđ dr̄ acut⁹ sonus in musica ⁊ dr̄ yperlidius idē qđ lidius.s.acutus sonus in musica.

Ypsyntelicon. Syntelicon qđ est pfectū ꝓpo.cū yp.et dr̄ ypsyntelicon.i.plusq̄ pfectū ꝑteritū apd̄ grecos. qđ designat rē multoante ꝑteritā.

Ypsophia.yp ꝓpo.cū sophia.qđ est sapīa.⁊ dr̄ ℔ ypsophia e.i.supgrediēs sapiētia.

Ypben vel yphen ꝓpo.ab ypos⁊ ens.⁊ interptatur copulatio. Est em̄ yphen vel yphen modus ꝓnūciandi q̄ consistit in continua ꝓlatione dictionū sine vlla distinctione.vt hic popul⁹ gentū ꝛc̄. Et dr̄ sic.q; vna dictio sub.i.post aliam sc̄z sine distinctione copulatim.pfert̄.

Ypocentaur⁹.ypos qđ est equus ꝓponit̄ cū centaur⁹.⁊ dr̄ ypocētaur⁹ idē qđ centaur⁹.s.monstrū ex pte hō ⁊ ex pte equus.sicut onocētaur⁹ monstrū ex pte asinus ⁊ ex pte hō. Nā onos asin⁹ dr̄.vide in centaur⁹.

Ypocrita cōis ge.dr̄ fictor.simulator.⁊ repñtator alterius psone. Simulat em̄ se esse qđ nō est. Et dr̄ ypocrita q̄si ypercrita.ab yper qđ est sup.⁊ crisis qđ est aurū. q̄si supaurat⁹.q; in supficie ⁊ exter⁹ videt̄ bon⁹.cū interius sit mal⁹. Vel dr̄ sic ypocrita. ab ypos qđ est sub ⁊ crisis qđ ē aur.q̄si hns aliud sub auro. Habet em̄ aurū in supficie.q; subt⁹ hz aliud.s.lutū. Vel cōponit̄ ab ypo qđ est falsum.⁊ cresis qđ est iudiciū.q; dū int⁹ malus sit.bonus se palā oñdit. Et ideo de eo habet̄ falsus iudiciū. dū falso vultu incedit ⁊ simulat qđ nō ē. Nam ypocrita dici nō potest ex eo qđ foras oñderit. Inde ℔ ypocrit̄ hui⁹ sis.simulatio.⁊ cor.cri.vide in sacerdos.⁊ in strutio.

Ypodiacon⁹ vel ypodiacon in subdiacon⁹ exponit̄.

Ypodrom⁹. Ab ypos qđ est equus ⁊ dromos qđ ē curnitas ꝓponit̄ ℔ ypodrom⁹mi.i.stabulū equor̄.vel tormētū factū ad modū vel ad similitudinē equi. Vel ypodrom⁹mi. dr̄ locus obscur⁹⁊ dom⁹ declinādi ad necessitatē.vel loca sup̄ vel citra q̄ sunt arc⁹ de ambulatorij super q̄s boies ambulāt.⁊ ſm ℔ ypodrom⁹ cōponitur ab ypos qđ est sub. ⁊ dromos qđ est curuitas vel ab yper. qđ est sup ⁊ dromos qđ est, cursus. q; de sup homines currūt ⁊ ābulant. vñ in legēda beati sebastiani dr̄. Tūc iussit eū in ypodromo palatij tādiu fustigari.q̄diu spiritū exalaret. Et cor.dro.sicut patz in ℔ ꝟsu. Ypodromiq; dec⁹ par sit locus his duoden⁹. vide i dromos vel in epiđ.

Ypofora exponit̄ in q̄rta pte in ca.de colorib⁹ rheto.

Ypogab⁹ bi.mas.ge.i.nauis q̄ eq̄ vehunt̄. ⁊ dr̄ ab ypo qđ est equus.

Ypogeū.ab ypos qđ est sub ⁊ ge.qđ est terra.ꝓponitur ℔ ypogeū.i.sub terris ꝑstructū edificiū.qđ nos antrum vel spelunc̄ dicim⁹. Sed ℔ ypogeus mas.ge.dr̄ sol.q; sub terris vadat in nocte.vel ypogeus ꝓponit̄ ab yper qđ ē sup ⁊ ge qđ est t̄ra.q; in die sup terrā ferat̄. In aura dr̄. Vulpib⁹ ypogeis associādis abis.

Ypolidius grauis sonus in musica.q̄ ⁊ sublidius dr̄.ab ypos⁊ lidius ꝓponit̄.

Ypomanes nis.mas.ge.q̄si velox ad modū equi.vñ ꝓpt̄ suā velocitatē dr̄ supasse athlantē cursu. Sz ℔ ypomanes indecli.neu.ge.est q̄dā herba q̄ se comedētes facit furere.vel potiꝰ ypomanes est virus qđ distillat ab inguine eq̄.ex nimia luxuria dū amoris rabie fert̄. Et dr̄ ab ypos qđ est equus.⁊ manonas.q; ab inguine eq̄ distillet. Hoc nouerce ⁊ malefice solent colligere.⁊ potionē mortiferā inde facere.qđ venenū silr̄ dr̄ ypomanes. ⁊ pdu.ma.

Ypopirgiū gr̄. ꝓponit̄ a pir qđ est ignis. ⁊ ypos qđ est sub.⁊ gero. ⁊ dr̄ ℔ ypopirgiū.s.illud ferreū instrumētū qđ retinet ⁊ sustinet ligna in igne.sic dictum q̄si subtus ignē gerens.

Ypos.i.sub. Itē ypos.i.equus.

Yposta sis ꝓpo.ab ypos qđ est sub. ⁊ stasis qđ est stat⁹ vel stans.⁊ dr̄ ℔ yposta sis sis.i.ſbstantia intellecta sine forma.s.p̄mordialis materia.⁊ dr̄ sic q̄si ſbstans.q; hz substare omnib⁹ accidentib⁹. Et in se oīa accidētia recipit.nullo tū informat̄ ſm bug. vñ yposta tic⁹ca.cū. Et scias q; greci vtunt̄ eodē modo ℔ noīe yposta sis.sicut nos vtimur eodē modo ℔ nomine psona. Vñ pōt dici q; tres persone sunt in diuinis.vel tres yposta les.i.tres subsistentes. Et facit gtūs plural̄ yposta sum. Vide in ꝓprietas⁊ in psona.

Ypotamus.ab ypos qđ est equus dr̄ hic ypotam⁹mi.i. equus fluuialis.s.quidā piscis sic dict⁹.q; sit equo similis dorso.iuba.hinnitu.rostro.resupinato a p̄mis dentibus.cauda tortuosa.vngul̄ binis.die in aquis cōmoretur.nocte segetes depascit.

Ypotheca. Ab ypos qđ est sub. ⁊ theca qđ est repositoriū ꝓponit̄ ℔ ypotheca ce.cū res cōmodat̄ sine dispositione pignoris.pacto vel cautione sola interueniente. Et differt a pignore.q; pignus est qđ ꝓpter rem creditā obligatur. Item fiducia differt ab vtroq;. Est aūt fiducia cū res aliq̄ sumende mutuo pecunie gratia vel mancipat̄ vel in iure credit̄. Itē ypotheca dicit̄ idē qđ apotheca. vnde ypothecari⁹ria.rū.qđ ad ypothecam ꝑtinet. Et hic ypothecarius.i.apothecarius vel q̄ rē noīe apothece accipit.

Ypothesis dicit̄ causa vbi cū certa psona cōtrouersia est. Et ypothesis est substantia vel disputatio ⁊ conditio vel suppositio vel cōsensus. Unde ypotheticus ca.cū.i.cōditional̄ vel suppositiuus.⁊ dr̄ ab ypos qđ ē sub. ⁊ thesis quod est positio. Inde ypothesis.i.suppositio.

Yposensis exponit̄ in q̄rta pte in ca.de scemate.

Ypra ypre.q̄dā villa bona in flandria.et ibi fiunt boni panni.vñ ℔ ⁊ ℔ ypr̄ensis ⁊ ℔ se.nat⁹ ex illa terra.⁊ de illa fuit petr⁹ dictus bulpen.

Ipse ipsa ipm pōt iungi cū ꝑma ⁊ scđa ⁊ tercia psona

vt ipse lego ipse legis ipse legit. Sed cū prima ⁊ secūda figuratiue. cū tercia sine figura. ⁊ est p. de scda syllaba. Et vt dicit pstia. in. xij. li. de pnominibus. Illud attendū q cū ille illud. iste istud. is id. faciunt neutra. ipse solū qđ ⁊ ipsius inuenit a vetustissimis platū neutrū in vm. desinēs fecit. Teren. in andria. Ipsius mihi dauus q intimus est eor consilijs. Ipsa em̄ que q̄busdā visa ē ratio nō adeo firma videt. ideo in vm. facit neutra. q̄ in vs. desinit masculinū. Nā alius cū in vs. terminetur aliud tm̄ neutr̄ facit.

J ante R

Ir ge. neu. indecli. i. palma man⁹. vñ xp̄us. Si vis mnā vir na dabit tibi nantis in ir mna.

Ira. ab vr qđ est ignis dicit hec ira ire q̄si vra. q̄ accēdit ⁊ inflamat. Unde iracor sceris. iratus sum. ⁊ hinc iracundus da. dum. facile iracēs. quia accenso sanguine in furorē compellit. ⁊ compatur. vnde hec iracūdia die. est ira psens commotio animi. ex causa nascit. Iracundia est viciū naturale ⁊ perpetuū. ⁊ sic iratus est p tempore concitat⁹. Iracundus frequent iratus ⁊ leuiter. Item ab iracor hic ⁊ hec iracibilis ⁊ hoc le. Et vt di. hiero. Iracsci hominis est. ß iram non pficere xp̄iani est. Et scias q̄ est ira p vicium ⁊ ira p zelum. ⁊ vt dicit Greg. in. v. moral. Ira per viciū oculos mentis excecat Ira autē per zelū turbat. vn de. ps. Turbatus est p̄ ira oculus meus. Nunq̄ xp̄o turbationi contēplatio innigitur nec prevalet mens cōturbata cōspicere ad quod vir trāquilla valet inbiare. quia nec solis radius cernit cū cōmote nubes celi faciē obducūt. Nec turbat⁹ fons respicientis imaginē reddit. quā trāquillus xp̄ie ostendit. quia quo eius vnda palpitat. eo in se speciē similitudinis obscurat. ⁊ cū per zelum animus mouet curādū summopere est. ne ß eadē que instrumēto xp̄tutis assumitur. mēti ira dominet. nec q̄si dña p̄eat. sed velud ancilla ad obsequiū p̄parata a rōnis tergo nūq̄ recedat. Tunc em̄ robustius cōtra vicia erigit. cū subdita rōni famulat. Nā q̄ntūlibet ira ex zelo rectitudinis surgat. si imoderata mente vtit rōni ptinus seruire contenit. ⁊ tanto se impudētius dilatat. quāto impatiēte vicium xp̄tutē putat.

Iracundia in ira exponit.

Iricius exponit in ericius.

Irinacius in iricius vide.

Yris. Ab aere dr̄ hec yris yris vel yridis. arcus celestis q̄si aeris eo q̄ ab aere descendat ad terrā. Vel eris grece latine dicit lis. Inde ß yris yris vel yridis. i. arcus celestis. Sed arcus p̄prie est via ipsius dee. ⁊ yris ipa dea. Et dicit yris q̄si eris. quia raro mittit nisi ad litem ⁊ discordiam cōcitandā. ⁊ est nuncia ⁊ pedissequa innonis. Et nota q̄ yris nihil aliud est q̄ nubes soli opposita radijs solis multiplicit informata. Ea em̄ est natura luminosi corporis. vt semp in oppositā ptem radios dirigat. Sol em̄ cū sit luminosum corpus. radios suos mittit in ptē oppositam. in qua q̄nq̄ nubem inuenit que in vna parte sui est densa. in alia densior. in alia dēsissima. Item in alia sui parte est rara. ⁊ in alia rarior. ⁊ in alia rarissima. In illa que est densa solares radij q̄si in vitro inclusi rubeū colorē faciunt. in densiori ceruleū. in densissima nigrū. Item in rara parte faciunt viridē. in rariori croceum. in rarissima albū. Et ita fm maiorē densitatem illius nubis magis accedit ad colores nigredini affines. fm maiorē raritatē magis accedit ad colores albedini affines. Preterea nubes illa quoddaz corpus est cōpositū ex q̄tuor elementis ⁊ aquosum q̄ solis radio accenso a q̄tuor elementis q̄dripartitū cōtrahit colorē. Cōtrahit ab igne rubeū. ab aere ceruleū sine lucidū vel purpureuz. ab aq̄ viridē. a terra nigrū. Hinc est q̄ si videat yris. in mane videt in occidente. ß in vespere videt in oriente. Si in meridie videt in septētrione. In meridie nunq̄ videri

potest. cum sol in opposita pte nunq̄ possit esse. ⁊ hinc ꝓpter varietatē colorū yris dicit quedam gēma ⁊ etiaz quedā herba. quia eius flos colorū varietate celestē arcum imitat. ita di. hug̃. Et scias q̄ yris est signū federis intra dēū ⁊ hominē. sicut dixit dns ipsi noe. Gen. ix. ca. Ponā in⁹ arcū meū in nubib⁹ celi. ⁊ erit signū federis inter me ⁊ inter terraz. Quia em̄ maxime timebat noe ne dns iterū aquas diluuij inundaret sup terrā. ⁊ noe quotidie orabat ne hoc fieret. vt iosephus refert. pepegit dominus fedus cum eo q̄ vltra non fieret diluuium. ⁊ in signū federis hui⁹ posuit arcū suum in nubibus ⁊ est signū duor iudicior arcus. scz iudicij p aquā p̄teriti sine facti. sed ⁊ iā vlterius nō faciendi ne timeat ⁊ futuri p ignē. vt expectet. quia mūdus quidē igne iudicij cremabit. sed aqua iā diluuij nō delebitur. Inde est q̄ duos colores principalit habet. s. ceruleū q̄ aque⁹ est. ⁊ est exterior quia p̄terijt. ⁊ rubeū q̄ est igneus qui ē interior. quia futur⁹ est ignis. sicut di. magister in historijs. ⁊ Greg̃. tangit in octaua omel. Item vt dr̄ in historijs. Tradunt sancti q̄ quadraginta ānis ante iudiciū non videbit arcus. qđ etiaz naturalit ostendit desiccationem aeris iā inceptā. Et in aurora dicit. Ut sancti tradunt annis decies quater ante iudicium fugiet arcus et exul erit. Uide in antichristus. ⁊ in etas. Et videtur quidem yris per diem ex radio solis. ⁊ p noctem ex radio lune. Item animaduerte. q̄ ex sole ⁊ nube formatur yris. quia ex vnione diuinitat[⁊ humanitatis fit reconciliatio humani generis. Cornua hui⁹ arcus modo sunt declinata ad nos. q̄ apparuit benignitas ⁊ hūanitas saluatoris dei nostri. Et ideo nō timem⁹. sed in die iudicij vertent contra nos. quādo veniet in nubib⁹ cuz potestate ⁊ maiestate magna ⁊ ideo valde timendū est. quia horrendū est incidere in manus dei viuētis. Item vt dicit Grego. in ezech̃. In arcu aqua ⁊ ignis apparet quia virtus spiritussancti post mediatoris aduentum electos suos aqua baptismatis lauit. ⁊ igni diuini amoris accendit.

Yrinos exponit in q̄rta pte in ca. de scemate.

Yronia exponit in q̄rta parte in ca. de tropis. ⁊ ab yronia derivat yronicus ca. cum. penl. cor. ⁊ hinc yronice aduerbiū.

Irrefragabilis. ex in ⁊ refragabil ꝓponit ß ⁊ ß irrefragabilis ⁊ ß irrefragabile. i. inuincibil. cui resisti ⁊ instari non potest.

Irretio. ab in ⁊ retio cōponit irretio tis. tiui. tire. titū. i. illaqueare. impedire. rheti inuoluere. xp̄ū actiuū. Ūñ irretit⁹ ta. tū. penl. pducta.

Irreuerēs exponit in reuerēs.

Irrigo as. penl. cor. in rigo as. exponit.

Irriguus. ab irrigo as. dr̄ irriguus a. um. i. madid⁹. vel fertilis vel fecund⁹ vel stercorat⁹. Ūñ horati⁹ in sermonibus. Irriguo nihil ē eluti⁹ orto. Et ß irriguū irrigui Iuv. j. Irriguū superi⁹ ꝛc.

Irrito. A ritus dicit irrito as. media pdu. i. puocare. q̄si contra ritū alicui⁹ facere. Unde in ps̄. Irritat adu⁹ sarius nomē tuū in finē. Item irrito potest componi a ratus. ⁊ tunc est irritare. euacuare. vanū facere. debilitare destruere. ⁊ tunc cor. mediā. Unde xp̄us. Irritet hūc domin⁹. qui nos irritat ad irā. Unde hoc irritamē minis. ⁊ hoc irritamentū ti. ⁊ irritans tantis ge. oīs. ⁊ irritus ta. tū. i. vanus. cassus. nō firmus. ⁊ irritus p irritat⁹ p syncopā. fm bug. Priscian⁹ aūt in. x. li. vult q̄ irritus componat ex in ⁊ ratus. vnde di. Reor facit ratus principium. ⁊ puto differētie causa. eo q̄ ritus aliud signat. ß in cōpositione a. in i. correptā mutat. vt ratus irritus Et nota q̄ magister bene. loquens de irritus. di. Mihi tamē videt q̄ penul. sit tm̄ longa. quia sic apud omnes autores veteres inuenit. Unde hora. in sermo. Legut⁹ irritant animū demissa p aurē. Cōmunit tamē tenet q̄ irrito potest mediaz corripere ⁊ pducere fm diuersas

significationes.
Irrigo as.in rogo as.est.
Irrugio gis.in rugio gis.exponit.
Irundo.ab aer dr̄ h irundo inis.q; nō residēs h in aere capiens cibos edat.q̄si in aere vidēs.z hinc irundinus ua.nū.z irundine⁹ nea.neū.in eodē sensu. Irundinus etiā dr̄ puus filⁱ⁹ irundinis.z cor.penl. Vide etiaz in hirudo in h.

I ante B

Is.ea.id.scribit sine h.vnde in plurali ij.z ee.z ijs.sine h debēt scribi.z p geminū i.z e. Hz hi.he.his.debēt aspirari.z p vnū i.z p vnū e.debēt scribi. De h dixi in deus z in h z h z h. Et scias q id est sunt due ptes.sic ostendi in h est. Et cōponit is.ea.id.cū demū.z dr̄ idē.eadē idē. Et scias q idē sicut z differēs dr̄ triplicit.scz idem genē.idē specie.z idē numero. Eadē genē sunt q̄cunq; sub eodem genere continent.vt homo et azinus et similia sub animali. Eadem specie sunt quecunq; sub eadem specie continentur.vt socrates z plato sub homine. Idē aūt numero dr̄ tripl'r. Uno modo dicit idē nomine vel diffinitione. Alio modo idē ꝓprio. Tercio autē modo dr̄ idē accidente. Eadē noie sunt quoz res vna est.noia ꝛo plura.vt marcus tulli⁹ cicero. Eadez diffinitōe dicūt q̄z vnū ē diffinitō alteri⁹.vt aīal rōale mōrle z hō. Eadē ꝓprio sūt q̄z vnū dr̄ eē ꝓpriū alteri⁹ vt risibile z hō. Eadē accidēte sunt q̄z vnū est accidēs alteri⁹. vt socrates z albedo q̄ in ipso est. Similr dicit differēs tripl'r.scz differens genere.differens specie.et differens numero. Differētia genē sunt q̄cunq; sb diuersis generibz ꝓtinent. vt homo ꝓtinet sub hoc genē animal.z arbor sub h genere planta. Differentia specie sunt q̄cunq; sub diuerb speciebz ꝓtinent.s. q̄cunq; sunt diūlaz spēz. vt hō z asin⁹. Differētia nūero sunt q̄cunq; faciūt diūsum numez vt socrates z plato. Itē inuenit ys.qđ interptat est.z ē hebreū.
Ysaac ex risu nomē accepit. Riserat em̄ pater qñ promissus est ei.admirās in gaudio. Riserat em̄ mater qñ ꝓmissus est ei.dubitās in gaudio.vñ ysaac interptat risus ſm Dap̄.
Ysachar interptat est merces. Ys quipe dicit ē.achar merces. Et h ideo.q; mādragoꝛis filq rubē introitum viri q̄ rachel debebat ad se emerat lya.vñ z dū nat⁹ est dixit lya. Dedit dn̄s mercedē meā.z cor.penl.vñ in aurora dr̄. Est asin⁹ fortis ysachar recubās ꝓpe metas.et acuit in fine.
Ysagoga.ge.i.instructio vel introductio. vnde z apud dyaleticos introductiones ad artē dyaleticā ysagoge dicunt. Et etiā liber porphirij dr̄ ysagoga.quia introductorius est ad libz p̄dicamētoz. Hinc h ysagogus gi.introductoꝛ lr̄az.z ysagogo as.introducē.et ꝓdu. penl.siue go.
Yboseth vir ꝓfusionis interptat.
Yscalidus.ab excolo is.dr̄ iscalid⁹ da.dū.vt ager iscalidus q̄si excolid⁹.q; iā a cultura exierit. sicut excōsul.q; a cōsulatu discesserit.
Yscbiros grece latine dr̄ fortis.
Ysmabel interptat auditio dn̄i. Sic em̄ scriptuz ē. Et vocabis nomē eius ysmabel.q; audinit eū de⁹. Et fuit ysmabel filⁱ⁹ abrae.a q̄ ysmabelite dicti sunt q̄dā q̄ nūc corrupto noie saraceni dicunt.q̄si a sara. z agareni ab agar. Et inuenit indeclinabile z etiā decli. vt h ysmabel huiⁱ⁹ ysmabel'. vide in saracen⁹.
Ysopus pi.herba est pulmonib apta purgādis.ysop⁹ etiā dr̄ sparsoriū aque.q; in q̄busdā locis fit ex illa herba. Vel dr̄ sic ꝓpter similitudinē purgationis. Et ē fe. ge.ſmbug. Inuenit etiā aliq̄n ysopuz in neu.ge.vnde macer de viribz herbaz. Et ysopū siccuz calidū quoq; tercius illi. Est in vtroq; gradus zc̄.z cor. penul. Dectoris humores ysopi decoctio mūdat. Itē alius dici.t Ysopus est herba purgans de pectore flegma. Aliⁱ dicunt q; ysopus est grecū.z pdu.penl'. Et istius opinionis fuit magister bene. Vnde dicit.ysopus inuenit corripere z pducere penul. Vnde videtur mihi q; magis debeat penultima pduci.q; nobiliores autores vtunt ita. Vnde bernhardus ait. Pectoris herba cauas rupes insedit ysopus. Itē alius. Ad pulmonis opus p̄fert medicamē ysopus. Itē. Jus synapis cerebrū. h purgat pect⁹ ysopus. Et h opinio magis mihi placet.
Yspalis est quedā ciuitas.yspalim siquidē ciuitatē hispanie Julius cesar edificauit.quā ex suo z rome nomine iuliam romulā appellauit.yspalis autē a situ dicta ē. quia in solo palustri suffixis in pfundū palis locata sit ne lubrico z instabili fundamento cederet. Dicit ergo yspalis q̄si fita in palis.vñ h z h yspalien̄sis z h yspalien̄se.z cor.spa.
Yſrael mal.ge.indecli.z etiā declinabile inuenit h ysrael huiⁱ⁹ ysraelis. Jacob dict⁹ fuit israel. z interptat vir videns deū.ys em̄ dicit vir.ra videns.el deus. Tūc em̄ hoc nomē accepit qñ tota nocte luctatus vicit angelū in certamine.z oriēte lucifero benedict⁹ est. z inde ꝓ visionem dei ysrael appellatus est.sicut z ipse ait. Vidi dominū facie ad faciē.z salua facta est anima mea. Et exhinc duodecim tribz filioz israbel vocabulaz sortite sunt. Exo.xiiij. Fugiam⁹ ysraelē. z hinc hic z h ysraelita te.penl'. pdu.z ysraeliticus ca.cū penl'.cor. Et solēt q̄dā in h nomine ysrael s.tacere.quia s.ante r.in eadem syllaba sonare nō pōt in latinis dictionib. Sed errant nō em̄ ysrael est latina dictio vel greca. h barbara et in barbaris dictionib in multis licet barbarizare. Non em̄ barbaries vel lingua hebrea artat sub regulis artis grāmatice.
Ysterologia exponit in q̄rta pte in ca. de tropis.
Ysteronpꝛoceron exponitur in quarta parte in cap̄. de tropis.
Ystroꝛsum.i. versus illam partem.ab isto z versum cōponitur.

I ante L

Italia lie.dicta ab italo rege. Et scias q italia olim a grecis occupata.magna grecia dicta est.vnde italicus. ca.cū.z italus la.lū. h h magis dr̄ ab italo rege. z cor.pmā italia.lz aliq̄n inueniat longa p extasim.vt Italiam ꝓfug⁹ zc̄. vt di.donat⁹.
Italus la.lū.penl'.cor.z exponit etiā in italia.
Itaq; dictio ꝓposita antepenl'.acuit.vñ cōiunctio encletica.h non inclinat accentū p̄cedentis syllabe ad se. sicut dixi in secunda parte in capi. de impedimentis enclesis.
Item⁹ ētiū ē de eo is.it.z pdu.pmā. Vñ abite circūite.redite.z hinc pducūt penl'.
Itē est aduer.similitudinis vel ordinis.
Iter. Ab eo is.deriuat h itio onis.z h itus itus itui.z h itiner.neris.z h iter iteris z differūt.q; itus est via q̄ in ab homine quaq; uersum pōt. Sed iter z itiner diuersam habēt significationē. Iter em̄ est locus trāsitu facilis.vnde z cū appellam⁹ aditū. Itiner autē est iter longe vie.z ipse labor ambulandi vt q̄ velis pueniaz. Accipiunt tamē q̄nq; in eadē significatione.z ſm h ex istis duob nominib.s.iter z itiner effectū est vnū.hoc modo iste ntūs iter est in vsu. h eius obliqui nō sunt in vsu Item isti obliqui itineris itineri.itinere sunt in vsu.sed eoz ntūs aboleuit z sic factū est.vt ex istis obliquis z ex illo noiatiuo iter efficeret vnū nomen z declinat h iter huiⁱ⁹ itineris.z ab isto gtio iteris q̄ nō est in vsu descendit itero ras.i.ire vel repetere.z ſm hoc est actiuū.vnde ꝛbalia iteratoꝛ.iteratrix.iteratio.z iterū aduer.ordinis vel tēporis.z iteratim silr aduer.ordinis vel qlitatis.z in hac significatione inuenit iste ablatiuus iterato positus aduerbialit. Itero componit reitero reite-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Deliteras ras.i.iterꝫ repetere. Unde reiteratim ⁊ reiterato positum aduerbialiṫ

Itero iteras in iter exponiṫ.

Iterū.i.altera vice.q̄si iter alterū.ſm Pap̄.vide ⁊etiam in iter.

Itidē. Itē aduerbiū ſimilitudinis eſt.vel ordinis ⁊ cōponitur ꝑ geminationē.⁊ diciṫ itidē vel idētidē.i.item ⁊item.⁊ iterū ⁊ iterū.vel ſimiliṫ ⁊ inter vtraq; interponitur t.⁊ deberet dici itemtitez.per t.ſed cauſa euphonie.mutatur t.in d.⁊ m.in n.ante t. ⁊ diciṫ identidem. Poſſunt etiā ibi identidē ⁊ itidē eſſe ꝓnomina neutri gene.⁊ trū in noiatiuo ⁊ accuſatiuo.⁊ vtrunq; eſt compoſitum ab idem geminato.et in vltimo interponitur d.et tātū valet itidem. vel identidē quantū idem ⁊ idē. vel ſimile.

Itiner itineris.in iter exponiṫ.

Itio onis.in iter exponiṫ

Itū ſupinū deo is.ir.cor.ꝑmā.ſine i.añ t.cū ſuis cōpoſitis.vt aditū.initū.pitū. Preter ambitū ſupinū ⁊ ambitus ꝓticipiū q̄ ꝓducūt i. ſz hic ambit⁹ tus tui. nomē corripit penultimā.

Itus itus.in iter exponiṫ.

J ante V

Iuba be.ke.ge.dr a iubeo bes. Et eſt iuba crinis eq̄z et etiā alioꝝ animaliū irrōnabiliū.⁊ iuba etiaz dr criſta q̄ galee ſupponiṫ vel ꝓpter noticiā.vel ꝓpter fruſtratōez ictuū.⁊ inde iubat⁹ ta.tū.i.crinit⁹ vel criſtat⁹.⁊ iboſus ſa.ſum.i.iubis abundās.

Iubar. A iuba be.dr iubar baris.i.ſplendor vel initium ortus ſolis.vel ſol vel lucifer.quia ꝓpter radios qȝlibet iſtoꝝ videṫ iubatū.q; dirigit radios ad modū ubaris. Et ſcias q ablatiuus deſinit in e.⁊ corri. peuul.gti. vt vult p̄ſ.in li.de accentu. Itē corripit ꝑmā ſyllabā. Un vindocinēſis. Exemplū q̄ſi ſol collaterale iubar. De ū dixi in ſcḋa ꝑte vbi egi de accentu nominū deſinētium in ar.

Iubeo bes.inſſi.ſum.iubere.i.impare. Sz iubere ē vbi eſt voluntatis obſequiū. Impare eſt debiti.idē eſt ⁊ p̄cipere.⁊ cōponiṫ fideiubeo bes. Jubeo eſt actiuū cum omnib⁹ ſuis ꝓpoſitis.⁊ cor.hāc ſyllabā iu. Un thobias Hoc ꝑcor ū iubeo.toto conamine tota Ex aīa.toto dilige corde deū ꝛc.

Iubileus. A iubilo las.dr hic iubileus lei.i.ānus reḉemonis.gaudij ⁊ leticie.⁊ remiſſionis quo ſerui libertati donabant.debita relaxabant.captiui abſoluebantur. poſſeſſiones gratis reſtituebāt.ita di. huz. in hiſtoriis aūt ſup̄ geñ.xuij.diciṫ. Ab hac victoria abrae trādunt iubileū habuiſſe initiū ꝓ hac remiſſione captiuoꝝ. Jobel em̄ remiſſio vel initiū diciṫ. Unde iubileus.id eſt remiſſiuus vel initians. Ob hoc aūtē ꝓſtitutus eſt q̄nquageſimus.q; tunc erat lotb.vt dicunt quidā. q̄nquaginta annoꝝ vel tunc erat q̄nq̄geſimus annus ex quo dñs deus locut⁹ erat abrae in via.vel ex quo egreſſus eſt de tayrā. Et ſcias q iubileus vt dixi poteſt deriuari a iubilo las.⁊ ſic dicendū eſt iubileus ꝑ i.in antepenl. ſyllaba. Vel poteſt deriuari a iobel.⁊ ſic dicendū eſt iubile⁹ ꝑ e.in antepenl.ſyllaba.⁊ penultima ſyllaba. In prima aūtē ſyllaba cauſa euphonie ſcribiṫ ꝑ v.nō ꝑ o.vide in penthecoſte et q̄nq̄geſima.

Iubilus li.i.argutus.ſonorus ⁊ letabundus cant⁹ proꝓrie quidē iubilus eſt vox confuſa p̄ gaudio. Unde iubilo las.i.cantare.gaudere.quadā voce confuſa p̄ gaudio cantare ⁊ exultare ſm hug. Vel ſm quoſdā iubilus eſt gaudiū quod ꝛbis explicari nō poteſt.nec tamē penitus reticeri. Vel iubilus eſt cū tanta leticia corde concipiṫ quāta ſermonis efficacia nō explet.vt di.papi. Un ⁊ in greciſ.diciṫ. Fert inexpleta iubilus leticia mentis.q; aūt dr iubilare q̄ſi iugiter laudare.vel letari

J ante V

etymo.eſt.

Iuda.filius iacob cōfeſſio interp̄taṫ. Quando em̄ eū peperit lya.laudē dño retulit dicens. Nūc ſup̄ dño ꝓfitebor. Et nota q ꝑ filio iacob inueniṫ iudas. vel iuda iude.et iuda indecli.et hinc iuda iude.vel iuda indeclinabile tam ꝓ ꝓpio q̄ꝑ ꝓ terra iudeoꝝ.⁊ quādo eſt indeclinabile debet accetuari in fine iuda cauſa differentie.ſm hug. Et alexander dicit Cū declinaṫ demittitur vltima iuda. Cū manet īmota ip̄ius poſtrema leuatur. Et a iuda vel iudea dr iudaicus ca.cū.

Iudas iacobi qui appellaṫ alibi lebeus.figuratū nomē habet a corde qđ nos diminutiue corculuz poſſumus appellare. Ipſe in alio euāgeliſta taddeus.dr quē eccleſtica hiſtoria tradit miſſum ediſſam ad abagarū regem Nam vt ibidem diciṫ.ꝓdictus rex abagarus dño nr̄o ieſu chriſto in hunc modum ep̄lam miſit vel deſtinauit. Abagarus euchanie filius ieſu ſaluatori bono q̄ apparuit in locis hieroſolymoꝝ ſalutem. Auditū eſt mihi de te et de ſanitatibus quas facis.q; ſine medicamētis aut herbis fiant iſta ꝑ te.⁊ q verbo cecos facis videre.claudos ambulare.leproſos mūdari.⁊ mortuos reuiſcere.quib⁹ omnib⁹ auditis de te.ſtatui in animo meo vnum eſſe e duob⁹ aut quia tu ſis deus ⁊ deſcenderis de celo vt hec facias.aut q; filius dei ſis qui hec facis. Proterea ego ſcribens rogaueri te.vt digneris fatigari vſq; ad me.et egritudinem meam qua diu laboro curare. Nā et illud ꝓperi q iudei murmurant aduerſuz te. et volunt inſidiari tibi. Veni igiṫ ad me.quia eſt mihi ꝓua ciuitas.ſed honeſta que vtriſq; ſufficit. Dñs aūt in hec verba ſibi reſpondit. Beatus es quia credidiſti in me.cū ipe nō videris me. Scriptum eſt em̄ de me. q; hi qui nō me vident credēt. De eo aūt qđ ſcripſiſti ad me vt veniā ad te.oportet me omnia hec adimplere ꝓpter que miſſus ſum.⁊ poſtea recipi me ab eo a quo miſſus ſum. Cū ergo aſſūptus fuero.aliquē de diſcipulis meis mittam ad te vt curet te et viuificet te. Nec in hiſtoria eccleſiaſtica. Videns aūt abagarus q; ꝑſentialiter xp̄m videre nō poſſet ſm qđ in quadam hiſtoria antiqua inuenitur ſicut iohānes damaſcen⁹ in li.iij.teſtaṫ. pictorem quendam ad ieſum miſit.vt dñi imaginē figuraret.vt ſic ip̄m ſaltem ꝓ imaginē ꝓſpiceret. quē in facie videre nō poterat. Sed cū ad dñm pictor venisſet.ꝓp̄ nimiū fulgorē qui ab eius facie ꝓcedebat in eius faciez clare nequibat intendere nec ipſam vt ſibi iuſſum fuerat figurare. Quod cernens dñs veſtimentū lineū ip̄i⁹ pictoris accipiens.⁊ ſue faciei ſuꝑimponens ſuꝑ⁹ ꝑimaginē eidem impꝛſſit.ac deſideranti regi abagaro deſtinauit. Illa aūt ep̄la dñi noſtri ieſu chriſti tante virtutis fuiſſe diciṫ q; in illa ciuitate ediſſa nullus hereticus vel paganus viuere valeret.nec tyrannus aliquis nocere eidem ꝑſumeret. Nam ſi aliquando gens aliqua manu armata ꝓtra illā ciuitatē inſurgeret.infans aliquis ſup̄ portā ſtans ep̄lam illaz legebat.et illa die hoſtes aut fugiebant aut pacati cum eis ꝓponebant. ſic fertur olim fuiſſe adimpletum. Sed poſtmodum illa ciuitas a ſaracenis capta fuit ⁊ ꝓphanata.ſublato beneficio ꝓp̄ abūdantiam peccatoꝝ in oriente vndiq; patefactā. Poſtq; vero dominus aſſumptus eſt.vt in eccleſiaſtica hiſtoria legitur.miſit apoſtolus thomas taddeum ad abagarum regem ſm domini promiſſionem.qui cum ad eum veniſſet.et ſe diſcipulum ieſu chriſti ſibi promiſſuz dixiſſet.vidit abagarus in vultu taddei quendam mirum et diuinum ſplendorem quo viſo.ſtupefactus et territus dominū adorauit dicens. Vere diſcipulus es ieſu filij dei qui dixerat mihi mittam ad te aliquem de diſcipulis meis.qui te curet et vitaz tibi preſtet. Cui taddeus. Si in dei filium credideris . omnia tui cordis deſideria obtinebis . Cui abagarus. Credo vere et iudeos qui eum crucifixerunt libentius trucidarem . ſi mihi poſſibilitatis adeſſet. Neq; etiam romanorum

autoritas impediret. Cū igit abagar⁹ vt in qbusdā libris antiqs legit leprosus esset. taddeus epl'am salutaris accepit z de ea eius faciē cōfricauit. z statim plenam sanitatē accepit. Et nota q⁹ iudas interp̄tat confitēs vel gloriosus. Vel iudas dr̄ q̄si inbilū dans. Ipse em̄ habuit confessionē fidei. gloriā regni. z inbilū eterni gaudij. Hic multiplex habuit cognomē vt tactū est. Dict⁹ em̄ iudas iacobi supple frater. Fuit em̄ frat iacobi minoris Sc̄o dict⁹ est taddeus. qđ interp̄tat apprehēdens principem. Ipse em̄ appbendit xp̄m principē p fidē formatam tenuit nec dimisit. Tercio dict⁹ est in ecclesiastica historia lebeus. qđ sonat quasi cor. vel corcul⁹. i. cordis cultor.

Iudas scarioth. vel scariothis. vel a vico in q̄ natus est vel a tribu ysachar vocabulū sumpsit. q̄dā futuri p̄sagio in p̄denatōnē sui. Ysachar em̄ interp̄tat merces vt lignaret p̄cium p̄ditionis q̄ vendit dn̄m. Scarioth int̄p̄tat memoria mortis. q⁹ nō repente p̄suasus. b diuti⁹ meditat⁹ pegit scelus.

Iudeiso sas. saui. dr̄ a iuda vel iudea. Et est iudeisare iudeū facē. vel iudeox more se babē. z hinc iudeismus teismi. i. p̄suetudo z rit⁹ iudeox. vel gens iudeox.

Iudeus. A iuda filio iacob dr̄ iude⁹ dea. deū. qđ nomē scissura dece tribuū hebreis imposuit. Nā ante hebrei vel israel dicti sunt b exq̄ in duo regna popul⁹ dei diuisus est. tūc dne trib⁹ q̄ de stirpe iuda reges habebāt iudeox nomen sortite sunt. Reliq̄ ps dece tribuū q̄ in samaria regē sibi p̄stituit. ob populi magnitudinē pristinum nomē obtinuit israel. Et interp̄tat iude⁹ cōfessor siue p̄fitens. Nomen xp̄o modo nudū eis cōuenit interp̄tatio autem eius. ab eis longe absentat. Nō em̄ vere noie nūc dicunt p̄fessores b, diffessores potius. Et a iudeus dr̄ b iudea dee. terra eox quā incoluerūt. Et hinc potest modo sumi iudeus iudea iudeū. gentile scz q̄ est de terra illa.

Iudex. A ius dr̄ b iudex cis. iudices iudicū. Vel b z b iudex cis. cōis ge. vt dicūt quidam. Et dr̄ iudex q̄si ius dicēs populo. vel iure disceptās. z est ety. Jure autem disceptare. est iuste iudicare. Nō em̄ est iudex si nō est in eo iusticia. Unde z iudiciū p̄us in q̄sitio vocabatur. Unde z autores. iudicior z p̄positos q̄stores vel q̄sitores vocam⁹.

Iudiciarius rij. in iudiciū est.

Iudiciū. A ius dr̄ b iudiciū cij. q̄si iuris dictio z ostensio. z est iudiciū dū discernit. Causa cū p̄ponit. Justicia cū finit. z hinc b iudiciolū li. dimi. z iudiciarius ria. riū. qđ p̄tinet ad iudiciū. z b z b indicial z b le. in eodē sensu. vide in suspicio.

Iudico cas. cani. a iudex dr̄. z est indicare. in re disceptare. ius dicere. determinare cām. vel iudicio dānare. et inde iudicatori⁹ ria. riū. z b iudicatorū ry. locus vbi iudicat. z b z b indicabil z b le. Judico p̄ponit adiudico cas. i. scribere destinare. Cōiudico cas. i. simul indicare. Diiudico cas. Preiudico cas. Un b p̄iudicium cij. Judico est actiuū cū omnib⁹ suis cōpositis. z corri. di. syllabam.

Iudith vidua laudanda q̄ interfecit oloferne z liberauit israel de manu hostis. z interp̄tat laudās vel iudea z confitens.

Iugabilis. A iugo gas. dr̄ b z b iugabil z b le. qđ etiaz b z b iugal z b le. inuenit p syncopā. i. iungibilis. vel iugo abilis.

Iugalis. A iugū dr̄ b z b iugalis z b le. i. iugo assuetus. sub iugo posit⁹ q̄si vomit⁹. Itē inuenit iugalis. i. iungibilis. z dr̄ tūc a iugabilis p syncopā. In scdo regū. cap. viij. habetur. Subneruauit omnes iugales curruū et p̄du. ga.

Iugerū ri. p̄m qđ cōiter accipit est spaciū t're qđ vnuz aratr̄ potest arare in die. z inuenit b iuger geris. in eadem significatōe. Isid. sic di. in libro ety. Juger cōstat longitudine pedū ducētox q̄draginta. latitudine cētū viginti. z corripit pen'.

Iugis. A iugū dr̄ b z b iugis z b ge. i. assiduus p̄tinuus p̄seuerās. Et p̄du. p̄mā b iugū eā corr. Un p̄sus. Ex pers esse iugi veneris nequeo p̄ce iugi.

Iugitas tat'. fe. ge. i. assiduitas. p̄seuerātia. Et format a otio iugi addita tas. fit iugitas. z cor. pen'.

Iugit adu. i. assidue. p̄tinue p̄seuerant'. z dr̄ a iugis.

Iuglans dis. fe. ge. p̄ponit a ione z glans. z dicunt iuglandes castanee q̄si iouis glandes. q⁹ sint p̄secrate ei. vel q⁹ sint cibo ione dignus.

Iugo gas. gaui. gare. dr̄ a iugū. z est iugare copulare. iungē. sub iugo ponē. Et p̄po. cū con. et dr̄ cōiugo gas. i. cōiungē. sub eodē iugo ponere. Itē cū dis. z dicitur disiugo gas. i. disiungere. separe remouere. a iugo. Itē cū sub. et dr̄ subiugo gas. i. rebellare. sub iugo ponere. Jugo gas. actiuū est cū omnib⁹ suis cōpositis. z corri. hanc syllabā iu.

Iugulo. A iugū dr̄ hic iugulus li. guttur vel gutturis incisio. Luca. in scdo. His dabit b pacē iugul⁹ finēq̄ malox. Et a iugulus dr̄ iugulo las. i. iugulū incidere. Et hinc xbalia iugulator iugulatrix. iugulatio et iugulatori⁹ ria. riū. z b iugulamē minis. et b iugulamentū ti. et cor. iu. Horat. in epi. Ut iugulent boies surgūt de nocte latrones. Luca. in q̄rto. Uincit haud gratis iugulo q̄ p̄uocat hostē.

Iugulū li. di. p̄ū iugū.

Iugū. A iūgo gis. dr̄ b iugū gi. cacumē montis. q⁹ p̄ pinq̄tate iugox colles iungunt'. z inde iugosus sa. sum. i. cacuminosus vl' montuosus. Dicit etiā iugum illud ligneū instrumētū cū q̄ boues iūgunt'. Un quadā similitudine iugū dicit' seruit⁹. et inde hic iugulus. et corri. primā iugū. Prosper. Non seruile grauat libera corda iugū.

Julian⁹ na. nū. nomē est possessiuū de iuli⁹ cesar. z hinc julian⁹ ni. dr̄ p̄priū nomē cuiusdā viri.

Julius. Julus li. fuit fili⁹ enee. z est bissyllabū. licz q̄nq̄ cā metri ponat trissyllabū. et hinc cesar dict⁹ est iulius. q⁹ de eiusdē p̄genie p̄cessit. Un illud. Juli⁹ a magno demissus nomē iulo. z hic iuli⁹ lia. liū. nomē possessiuū. z b iulia lie. q̄dā colūna rome i cui⁹ summitate est vrna in q̄ posita fuerūt ossa z cinis corpis cesaris. et hinc dicta est iulia. Itē a iulio imp̄atore dict⁹ est b iuli⁹ lij. q̄dā mēsis. q̄ p̄mo vocabat' q̄ntilis. p̄postea in honorē iulij cesaris q̄ eo mēse nat⁹ est. vel q̄ in eo aliquā victoriā obtinuit. dict⁹ est iuli⁹. et hinc iuli⁹ lia. liū. De b etiā vide in q̄ntilis.

Julos p̄prie. p̄ma barba. s. lanugo dr̄.

Julus li. in iuli⁹ lij. vide.

Jumentū ti. a iuuo nas. vel a iunamētū p syncopaz dr̄ b iumētū ti. equus vel bos vel asin⁹. et dicunt hmōi animalia iumēta. q⁹ nostr̄ laborem vl' onus suo adiutorio subuectādo et arādo iuuēt. Nā carpēta trahit bos. et duriss̄imas terre glebas vomē euertit. Equus et asin⁹ portāt onera. z hominū in gradiēdo laborē temperāt. vñ z iumēta appellant'. q⁹ iuuāt hoies. Eadē q̄ dicūt armēta. Et a iumentū dr̄ iumētarius ria. riū. qđ p̄tinet ad iumentū. z hic iumentarius rij. z hec iumentaria rie. custos iumēti.

Juncata cate. est lac cōcretū. z in iuncis inuolutū. et dr̄ a iuncus ci.

Junceus cea. ceū. in iūcus vide.

Junc⁹ ci. dr̄ a iungo gis. q⁹ eo aliq̄d iungit' et ligat' vel q⁹ iūctis radicib⁹ hereat. Un b iūcul⁹ li. dimi. et b iuncetū ti. locus vbi iunci abūdant. Et iūceus cea. ceū. i. de iuncis existēs. vel ad iūcos p̄tinēs. vel macer. vel subtil ad modū iunci.

Jungibil'. A iūgo gis. deriuat' b et hec iūgibilis. et b le. apt⁹ ad iūgendū. Unde iūgibilit' aduer. et hec iungibilitas tatis.

Iungo gis.xi.ctū. ꝓponit cum ab.7 dī abiungo gis.xi. ctū.i.separe.7 cū ad.7 dī adiūgo gis.i.ad aliq̄d iūgere 7 cū con.7 dī ꝯiungo gis.i.simul iungo. Item cū dis.7 dī disiungo gis.i.separare diuidē. Itē cū in.7 dī iniūgo gis.i.ꝑcipere. Itē cū re.7 dī reiungo gis.i. disiungē vel iterꝝ iungē. Itē cū sub.7 dī subiūgo gis.i.subtus post. vel latenť iungere. Itē cū se.7 dī seiungo gis.i.seorsuz iungē.vel seorsum a iunctura facē.i.disiungē. Jungor eius ꝓpositā sunt actiua.7 faciūt ꝑteritū in xi.7 supinū in ctum.

Iunipirus. Pir qđ est ignis ꝓpo.cū gigno.7 dī hic iunipirus ri.quedā arbor cuiꝰ cineres pleno āno seruant ignē.7 dī iunipirus q̄si gignipirꝰ.i.gignens pir.i.ignez q: contectū diu teneat ignē.adeo.vt si prune eius cinere fuerint coopte vsq; ad annū queniūt. Vel dī sic.q: ab amplo vs.ꝫ acutū finit vt ignis.

Iunius in maius exponit.7 etiā in iuuenis.

Iunix cis.fe.ge.a iuuando dī.7 est idē q̄ iuuencula.i. qua bos ſm bug. Pap. xo di. Junices boues iuuenes 7 pdu.penť.gti. Vñ ꝑsius. Vot tibi in flamis iunicuz omenta liquescūt.

Iuno nonis.fe.ge.dī a iuuo uas.q̄si iuuans nouos.est em̄ iuno diuina bonitas.q̄ nouos iuuat.q: cūcta gratia sua nutrit. Est etiā aer q̄ similiť iuuat nouos.q: infantes a calido 7 humido vtero veniētes.7 similiū q̄litatuz bñficia poscētes recipit foues humore 7 calore. q: ipse solus inť clemēta calidus est 7 humidꝰ. Vnde etiaz esse dr lucina.i.dea ptus. Vel iuno dr q̄si iano a ianua.i.ianua ꝓpagationis feminaꝝ.quia q̄si portas matronaꝝ pandit 7 naturas nubentiū maritis. Est em̄ dea pturiētium 7 nubentiū.7 a iuno dī iunonius nia.niū.i.res ptinens ad iunonē.vel res iunonis sicut pauo q̄ dicit auis iunonia. Vñ ouidꝰ de arte. Laudatas ostēdit auis iunonia pennas.

Iunonius nia.niū.exponit in iuno.

Iuppiter exponit in iouis. Nota tñ ħ q̄ sapiētes philosophi ioui q̄ est vna septē stellaꝝ erraticaꝝ tonare attribuūt.cuiꝰ nulla alia causa est.nisi q: iuppiter habz in ꝓprietate eleuare ventoꝝ fortiū 7 siccoꝝ materiā. ꝑcipue q̄n fuerit cōiunctus in xtute aliqua cuz marte tpe estiuo in signis aquilonaribꝫ.q: tunc certe pōt ꝓdici q̄ multe scintillationes 7 tonitrua fient in aere.ita vt etiā piculū fit futuꝝ hominibꝫ ꝓpter aeris pestilentiā ex nimia corruptione futura ꝓpter vapores incensos 7 pestiferos imixtos aeri.q: iuppiter cū sole eleuat eos 7 mars incendendo corrumpit eosdem.7 ita aer fit venenosus. Quecunq; aūt ab auguribꝫ vel a fabulosis inuenta leguntq̄ iuppiter sit deus vel hmōi frīola sunt 7 absq; ꝓsideratōe philosophica dicta.nec dignū ē vt disputetur ꝫ ea q̄ q̄si nulli rōni innitunť.7 sic tāq; fidelis theologus ꝓsimilia intelligo a me in ħ ope refutāda. Vide in hymen 7 etiā in cometa.

Iurat⁹ta.tū.dr a iuro ras.rani.qđ iurat⁹ facit.7 ponit actiue vel passiue. Vñ oui. Tu mihi iuratus p̄ numina matris aquose.actiue dixit. Et alibť. Jurata numina nō te reducūt.passiue dixit. De ħ vide sup̄ in tercia pte in tractatu de ꝑteritis scōe ꝓiugatōis in cap̄. de dēsinētibꝫ in deo.7 in pransus.

Iurgiū gy.7 ħ iurgamē minis.in eodē sensu.7 dr a iurgo gas. Et est iurgiū litigatio vel xberatio.quasi iuris garriū.vel q̄si iuris actio ſm bug. Vel ſm pap. Jurgiū dī cōuiciū.causaľ cōtentio.

Iurgo gas,ꝓponit a ius.7 garrio vel ago.7 dī iurgare .i.iure agē.vel iure garrire.q: hi q̄ cām dicūt iure discepтant. Et accipitur iurgare in duabꝫ significationibꝫ. Jurgare em̄ est rixari litigare.7 ꝓprie in causis agendis Et iurgare est repbendē.castigare corripe. corrigere. culpare 7 impugnare xbis.vel litigando xberare. Et ſm ħ ꝓstruit cū actiō.7 ꝓponit. Obiurgo gas.i.ꝫ aliquē vel fortiť iurgare. Et sunt neutra 7 absoluta ꝑ litigare. In alia xo significatōe sunt actiua. Et nota q̄ in eodē sensu inueniunť deponētia iurgor garis.gatus sum.7 obiurgor garis.iurgatꝰ sū. Itē nota q̄ iurgamꝰ. 7 obiurgamꝰ xbis.ħ castigamꝰ dū cedimꝰ.

Iuridicialis.a ius 7 dico cis.cōponit hic 7 ħ iuridicialis 7 ħ le.q̄ de iure tractat. Unde 7 q̄dā ꝓstitutio in arte rhetorica dr iuridicial q: de iure tractat.

Iuridicus.ca.cū.i.rectus q̄ dicit ius.7 ꝓponit a ius et dico dicis.dixi.7 corripit di.sicut dixi. corripit di. naturaliter.

Iurisc̄sultus.i.iurisperitꝰ ſm papiā.

Iurisdictio onis.cōpo.a ius 7 dicio onis.qđ est ptās.et dicit iurisditio.i.iuris ptās sup aliquē.7 scribit ꝑ c.solam.sicut dicio.

Iuro ras.rani.ratū.a iure dī. Et ꝓponit. Adiuro ras. Coniuro ras.in eodē sensu.s.exorcizare.7 cōiurare.i.simul iurare.cōspirare.ꝓiurationē facere. Deiero ras.i. valde iurare vel peiorare. Regz.j.ca.xx.dī. Addidit ionathas deierare dauid.i.valde vel firmiť iurare. Peiero ras.i.ꝓiurū cōmittere. Et nota q̄ in istis duobus xbis.s.deiuro 7 ꝓiuro.quibꝫ vtebant antiq̄ nos mutamus v.in e.correptā subtracta r.a scōo xbo.7 dicimus deiero ras.7 peiero ras.ꝑ ꝓiuro ras.7 deiuro ras. Lucanus in.vj. Vos estis o supi stigias q̄ peierant vndas Juro ras.neutrū est cū omnibꝫ suis ꝓpositis ꝓter adiuro 7 cōiuro ꝑ exorcizare que sunt actiua. Vide etiā in iurat⁹ 7 in mentior. ‖ Et scias q̄ iurare ſm augusti. est ius veritatis deo reddere. Juramentū aūt a iuristis sic diffiniť. Juramentū est affirmatio vel negatio de aliq̄ sacro rei affirmatione firmata. Tria aūt req̄runť ad ħ q̄ iuramentū sit rectū. Unū ex pte ipsius rei de q̄ iurať 7 sic requiriť veritas ꝑ quā vox sive dictū rei adequaťal's dictū non esset confirmatione dignū. Et hic sumiť veritas ſm qđ est adequatio vocis ad rem. vnde veritas debet esse in cōscientia. vt firmiter sciat ita esse.al's si tm̄ credat non debet de conscientia.ħ de credulitate iurare. Aliud requiriť ex parte cause ꝑ qua iurať. 7 sic requiritur iusticia.al's non est debita necessitas. Debet em̄ id quod iurať esse licitum 7 honestū. Tercium req̄ritur ex parte iurātis.7 sic requiriť vt cum discretione iuret.al's non adhibeť debita cautela.7 sic est iudicium 7 cōtinetur in iudicio q̄ sit discretio iurātis.debita forma.7 cuentus 7 tempus.7 omnia que ex parte iurantis considerāda occurrunt. De bis dicit Hiere.iij. Jurabunt dicit dominꝰ in veritate 7 iusticia 7 iudicio. vel dic q̄ veritas requiriť ꝯtum ad iurantem.q̄ scz dicat qđ habet in conscientia. Justicia quo ad rem iuratam q̄ id quod iuratur sit licitū 7 honestum. Judicium requiritur quo ad causam que inducit ad iurandū.vt nō iuret etiam sine necessitate 7 vtilitate ꝓximi. Item nota q̄ quando iuramentū vergit in deteriorem exitū nō debet seruari. Potest autē iuramentū in deteriorē exitum vergere dupliciter. Uno modo quia ab ipso principio habet peiorē exitum.vel quia ſm se est malum.sicut cū aliquis iurat se adulterium patraturꝫ. siue q: est maioris bonitatis impeditiuū. puta cū aliquis iurat se nō intraturū religionē.vel q̄ nō fiet clericus.aut q̄ nō accipiet ꝓlationē in casu in quo expedit eum accipere vel siquid aliud est huiusmodi. Tale em̄ iuramentū est a principio illicitū. Differēter tamen.quia siquis iuret se facturum aliquod peccatū.7 peccauit iurando. peccat iuramētū seruādo. Si quis autē iurat se non facturum aliquod melius bonū quod tamē facere nō teneť. peccat quidem iurando inquantū ponit obicem spiritui sancto qui est boni ꝓpositi inspirator.tamē non peccat iuramentū seruando.sed multo melius facit si non seruet. Alio modo vergit ad deteriorem exitum ꝓpter aliquid qđ de nouo emergit quod nō fuit ꝓmeditatuz, sicut patet in iuramēto herodis.qui iuranit puelle saltanti se datuꝝ quod petisset. Hoc em̄ iuramentū po-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terat a ꝓncipio eē licitū itellecta debita ꝙditōe. ſ. ſi peteret qđ dare decerz. ſed impletō iuramenti fuit illicita Ūñ ābro. di. i li. đ officijs ē ꝑ officiū nōnūqꝫ ꝓmiſſum ſoluere ſacrm. ſicut herodes q̄ necē ſancti ioānis ꝓſtauit ne ꝓmiſſuz negaret. ¶ Volo etiā te ſcire. ꝙ qñ nō eſt eadē iurāt̄ itentō. z eius cui iurat̄ ſi ß ꝓuenit ex dolo iurantis debet iuramētum ꝟuari ꝑm ſanū intellectū eius cui iuramētū ꝓſtatur. Ūñ dic̄ iſid. Quacūqꝫ arte ꝛboꝝ quis iuret. Deus tñ qui ꝙſciētie teſtis eſt ita hoc accipit. ſic̄ ille cui iurat̄ intelligit. z quod id intelligat̄ de doloſo iuramēto ptz ꝙ id qđ ſubdit̄. Duplicit̄ reꝰ fit quod z nomē dei iuanuz aſſumit. z ꝓmū dolo capit. Si aūt iurās dolū nō adhibeat. obligat̄ ꝑm intētionez iurantis. Ūñ grego. xxvj. moral̄. Humane aures talia ꝛba nīa iudicāt. q̄lia foris ſonāt. Diuina vero iuditia talia foris audiunt. q̄lia ex ītimis ꝓferūt̄. vđ i periurus
Ius iuris. dicit̄ a iubeo bes. q. iubet. Et ē ius lex būana. Fas lex diuīa. Trāſire aūt ꝙ agrū alienū fas ē. Jus ꝓpo nō ē. Jtē ius. đ eſſe lex ſcripta. Jtē leges humane ſunt. Jura diuina ſunt. Jtē ius generale eſt. Lex eius ſpēs. z carz ß nom iuſ gtio. dtio z ablatio ꝓtralibꝫ q̄ntū ad vſū ꝟz hug. z differt iuſa iuſtitia vt dicā i iuſticia Et ꝙ ius inuenit̄ in alijs ſignificatōibꝫ. Ūñ ꝛbus Jus aq̄ ius rectū. ius đ eſſe ptās. Jtē ius. ꝓbanū dicitur brodium vel aqua in qua coquuntur carnes porcine. que ꝓbane ſunt iudeis. Et dicūt q̄dā ius. iuris ꝓlege vel poteſtate. vl̄ ratōe p ris. Sed ius iutis pt. p aqua vel brodio. Sz puſt. nō facit iſtā differētiaz. Ūñ in ſexto li. di. ius ablata s. z addita ris. fit grūs vt ius. iuris. vt neutra monaſyllaba in us. deſinētia. Dibi āt videt̄ ꝙ ꝑ brodio facit gtm̄ in tis. vt ius iutis. ſicut et vulgari aliquoꝫ ſonat. Ūñ ꝛbus. Jus iutis mādo. ius iuris. in Iuſiurādum di. neu. ge. i. iuriſiuratō. ¶agmīe pando Iuſta a iuſtū deriuat̄ pluraliter ß iuſta iuſtoꝝ id ē exequie mortuoꝝ. q. iuſtā eſt vt bō boiem. cinis cinerem ſepeliat. Ūñ ouiđ. Jniuſta iuſte negi.
Iuſticia a iuſtus iuſti. addita cia. fit hec iuſticia cie. z eſt iuſticia conſtans. z ꝓpetua voluntas reddens vnicuiqꝫ quod ſuū ē. Et differt ius. a iuſticia. q. ius ē ars. eq̄ z boni. ſz iuſticia ē ꝓſtans z ꝓpetua volūtas. vl̄ ē virtus tribuēs vnicuiqꝫ quod ſuū ē. Jtē oē ius eſt iuſticia ſz ñ ecōuerſo. Jtē ius đ ī re ſed iuſtitia in actu. z exercicio vl̄ opatōe. vñ z đ iuſticia q̄ iuris ſtatus vl̄ ſtatio quia ꝑ iuſticiam ſtat ius. i. exercet̄. z eſt etymol̄. Et ſic̄ dixi in formido facile deriuat a iuſticia qui in cauſis nō dū. ſed homines formidat
Iuſtifico cas. caui. care. verbū actiuū. i. iuſtū facio. z ꝓponit̄ a iuſtus z facio cis. z cor. fi.
Iuſticium. a ius z taceo ꝓponit̄ hoc iuſticiū cq̄. i d eſt taciturnitas iuris z ceſſatio. Ūñ iuſticiū ꝓponi. a ius z ſtatio. Jnde iuſticium quaſi iuris ſtacō. i. iuris ceſſatio Tūc em̄ ius ſtat id eſt ceſſat. cū nō exercet̄. Vel iuſticiū quaſi iuris ſtatio. id eſt iuſticia que eſt iuris ſtatio. q. ꝑ iuſticiam ius ſtat. id eſt non exercetur. Luca. in. q̄. Ferale ꝑ vrbē iuſticium.
Iuſtus a ius đ iuſtus ſta. ſtū. Et dicit̄ iuſtus q̄ſi ius tuens vel tenēs ſcz q̄ ius cuſtodit z ꝑm legē vadit. z ē etymologia. Et ꝓpat̄ iuſtus ſtior. ſtiſſim⁹. Ūñ iuſte ſtius ſtiſſime. aduer. Juſtus ꝓponit̄ iniuſtus id eſt nō iuſt⁹ Ūñ hec iniuſticia cie. z differt iuſtus ab equo q. iuſt⁹ ex lege eſt quaſi ius cuſtodiēs. Equus ex natura ē. Et ſcias ꝙ q̄ negligit damnū ꝓpter amicum id ē xp̄z iuſt⁹ eſt ꝓuerbior. xj. Vide in ſeuerus
Iuſum eſt aduer. loci. i. deorſum z ꝓtrarium eſt ei qđ ē ſurſum vel ſurſum
Iutus ta. tū. id eſt adiutus ꝓticipium de iuuor uaris.
Iuuamen mis. đ a iuuo uas. z boc exigit vt in ꝑterito dicatur iuuaui. z in ſupino iuuatū regulariter qđ apđ antiquos inuenitur z boc etiam exigit boc iuuamentū mēti z ꝓducit penl̄. iuuamē mis

Iuuenalis. a iuuenis dicit̄ hic z ß iuuenalis z hoc nale. qđ ꝑtinet ad iuuenē vel laſciu⁹ ſiue ſtultus. z fatu⁹ ad modum iuuenis. Jnuenit̄ etiā hic z ß iuuenilis z ß le. ī eodem ſenſu. vñ iuuenilit̄ aduer. z ß iuuenilitas tatis. Ūñ hora. in epi. Alta iuuenales tardat arena pedes. Jnuenit̄ etiā hic iuuenalis huius iuuenalis. ꝓpriū nomē cuiuſdaz viri z deſinit ablatiuus in e. tm̄. vt iuuenalis ab hoc iuuenale.
Iuuenculus li. dimi. ꝙnus iuuencus vñ ß iuuencula le. que alio nomine dicit̄ iunix.
Iuuencus. a iuuo uas. đ ß iuuēc⁹ ci. i. bos nouell⁹ cuz vitulo diſcedit. z iuuare īcipit homīs vſ⁹ ꝛaz excolēdo. Et hic bec iuuēca ce. z cor. prunam. Ouiđ. in epi. Emale ineq̄les veniūt ad aratra iuuēci. Vitulꝰ
Iuueneo. a iuuenis deriuat̄ iuueneo nes. nui. i. eſſe vel fieri iuuenē. vel virere florere. ſiue ſplēdere. que ſunt ꝓ prietates iuuenis. Ūñ enſis dicit̄ iuuenere cuz purgatus reſplendet. Et ꝓpo. Reiuueneo nes. Et hinc ſcribo ati. iuuenesco ſcis. z reiuuenesco ſcis.
Iuuenesco ſcis. in iuueneo eſt.
Iuuenilis. a iuuenis đ. z pdu. penl̄. vide ī iuuenalis.
Iuuenis. A iuuo uas. đ hic z hec iuuenis. quia iuuare poſſe īcipit. Et ē iuuenis i ipo etatis īcremēto poſit⁹ z ad auxiliandū ꝑparat⁹. Et nota ꝙ antiqui dicebant hic z ß iuuenis. z ß ne. z ꝓpabat̄ iuuenis mior. miſſimus ſz mō iuuenis declinat̄ tm̄ ꝓ duo genera z caret ſuplatiuo. z bz ꝓpatiū irregulare. ſ. ß z ß iunior. z ß iunius z hic đ hic iuni⁹ n. j. a iunioribꝫ q̄daz mēſis ſicut maius a maioribꝫ. Ūñ iuni⁹ nia. niū. vt iunie kalēde. z facit genitiu⁹ pluralis in vm. z accuſatiu⁹ i eſt tm̄ vt iuuenum iuuenes. vide in panis.
Iuuenor naris. natus ſum. dicit̄ a iuuenis. z eſt iuuenari more iuuenum ſe habere. vnde in dyaletica argumētatione ille đ iuuenari q̄ bis vel ter vl̄ q̄ter vel ſepius idē repetit neſciēs ꝓcedere.
Iuuēta te. in iuuētus exponit̄.
Iuuentus. A iuuenis đ hec iuuentus tutis. z ß iuuēta te. Juuentus ē collectio iuuenū. et etas plimoꝝ iuuenū Sed iuuēta tis. etas vnius iuuenis. Et eſt iuuētus vel iuuēta a viceſimo octauo āno vſq̄ ad q̄nquageſimum Juuentus etiā dicit̄ dea iuuētutis.
Iuuo uas. iuui. tū. i. auxiliari. delectari vñ hoc iuuamēmis. z hoc iuuamentū. z ß exigūt vt in ꝑterito dicatur regulariter iuuaui. z in ſup. iuuatum. Juuo ꝓpo. Adiuuo uas. ui. tū. qđ ꝓponit̄ cū con. z dicit̄ coadiuuo uas. Juuo eſt actiuū cū oibꝫ ſuis ꝓpoſitis. z ꝑteritū facit in ui. z ſupinū in tū. z in pñti cor. hāc ſyllabā iu. ſed in ꝑterito z ſupino eam ꝓdu. Đoſper. Quid iuuat in lōgum cauſas ꝓducere morbi. Et facit ex ſe ß impſonale iuuat. qđ ꝓtruit̄ cum actio vt me iuuat. Et ſcias ꝙ apud antiquos inuenit̄ iuuaui z iuuatus.
Iuxta aduer. loci. z ſignat localem ꝓpinq̄tatem. vt iſte ſedet iuxta eū. Jteꝫ ē aduer. ſilitudinis z tūc ſignificat accōmodatōez z ſilitudinez. vt boc eſt dictū iuxta illuꝫ magiſtrū. Jtē iuxta eſt aduer. q̄litatis. z tunc ſignificat eq̄litatez. vt iuxta. i. eq̄liter. In qua ſignificatione videtur eſſe aduer. ſilitudis.
Iurto rtas. rtaui. rtare. i. approximare adeſſe iuxta. ē Et đ a iuxta aduerbio.

Yrion. yrionis. maſ. ge p̄ fuit cētauroꝝ q̄ iunonem de ꝓcubitu interpellauit. Et interpretatur dignitas. Ūñ et dicitur yrion. quaſi anrion. qđ eſt grece dignitas. vel quaſi anrion. ab ango gis. quia dignitas reddit hominem anrium. vnde yrioneus nea. neum. Et hinc hic yrionides dei filius vel nepos yrionis z ſubtracta d. ſyl laba. dicitur yrionis. huius yrionidis. filia vel neptis. yrionis. Et eſt yrion yrionis. quis de genere vulturis. alba z minor q̄ vultur

Dentro.xriiij. dicit yxion p aue in quibusdã libris. Yxionides.yxionide.z yxionis.xionidis.in xion.exponitur.

K ante S

Et q. q̃uis figuraz k nomine videant al: quam habere differentiam cum c.tamen eandem tam in sono vocũ q̃ i metro ꝓtinẽt ptãtez. Et k.q̃ dẽ penit⁹ supuacua ẽ. Nulla ei videt ratõ cur seq̃nte a.debeat scribi k.Cartago eñ z caput siue p c.sine p k scribant nullã faciũt nec in sono nec in ptãte eiusdem ꝓsonãtis differentiã.sicut di.ꝑs.in primo maio. Et vt dicit papi. Dia greca qualicũq̃ sequente vocali per k. scribenda sunt.sed ꝟ a scriptoribꝫ non seruatur. Aug. vero dicit q hec figura k.supfluit apud nos.sed neq̃ apud grecos. Ubi.n. nos scribimus c .greci scribũt k. z vocatur apud eos kappa. In nullis g̃ latinis dictionibꝫ debet scribi k.sed tm in grecis. In nothis vero indifferenter põt scribi tam c.q̃ k.quia eñ reducte sunt ad latinitatẽ possunt scribi per c. sed quia a grecis habẽt principiũ z originem pñt scribi per k. Q̃ ꝓsiderãtes supius.tractaum⁹ in tercia lr̃a de multis dictõnib⁹ grecis siue nothis. z in hoc secuti sum⁹ huguitõz.

Kala grece latine lara dr.

Kalẽdariũ rij.liber ẽ vbi kalẽde distincte sunt.z dicitur a kalende kalẽdaz.

Kalẽde. A kalo q̃ dicit voco be kalende arũ.i.primus dies mẽsis.q: eo die solebat pontifex ascendere turrim de ꝓsuetudine romanoz. z volẽs nũciare quotta esset luna eo die.vel ꝓncipium mensis.dicebat pluries kalo kalo.quasi voco vos.venite .z audite etatem lune vel principiũ mẽsis .z ideo ille dies mensis dictus est kalen de quasi vocationes. Uel aliter de ꝓsuetudie romanorum erat q in ꝓncipio cuiuslibet mẽsis celebrabãt nundinas z eas incipiebãt in nonis q: ergo venturi nesciebant principiũ mẽsis.ideo semp in prima die ꝓco turrĩ ascendebat z totiens vocabat kalo.quasi voco vos ad nundias.quot dies restabant vsq̃ ad diẽ in q̃ volebãt incipe forum. vt si quarto die quater dicebat kalo.si in sexto series. Unde z ille mensis habet quatuor nonas iste vero sex nonas. Q̃ ideo sic diuiserũt. vt latrones nescirent quando deberet esse forum. quia absconde-bant in siluis z veniẽtes ad foz. occidebant z ꝑdabantur. Et ideo dicte sunt kalẽde q̃i vocatões ad foz. Et q: plunes dicebat kalo. iõo ab illa pluralitate dictum est tm̃ pᷣaliter kalende varuz. z põt scribi kalẽde tam p c.ſm latinos.q̃ per k.ſm grecos .Cõpetenti⁹ tñ per k. q: magis est grecum. Uel kalende dicunt q̃si colen de. q: solebant coli apud veteres

Kalo. A kalon q̃ dicit lignũ.dr hic kalo onis .i. ille qui fert ligna.kalones etiam dicunt galee militũ.

Kalodemones.in demõ exponit.

Kaos grece dicunt materiaz celi z ẽre q̃ ꝓmo facta est ꝓfusa z informis . z acuit in fine.

Katherins ne. ꝓprium nomẽ cuiusdaz sancte virginis dicit a kata quod est vniuersuz z ruina.quasi vniuersalis ruina. Omne.n. edificiũ dyaboli in ea vniuersaliter corruit. Nam in ea ruit edificium superbie per humilitatem quam habuit . Carnalis concupiscentie per virginitatem quam seruauit cupiditas mundane quia oia mũdana despexit.

Kyri per vnum r.id est dominus.Kyrri per duo r.id ẽ porcus siue sus.

Kyrieleison.i. dñe miserere.z sunt due ptes z ñ dictio ꝓposita.nã kyri.i.dñe eleison.i.miserere.

L ante S

Labarũ.a labor labe ris dicit hoc labar id est signuz bellicum quod ex auro scz z lapidibꝫ pciosis in vexillũ sancte crucẽ trãsformatũ.int alia bellica signa pciosi⁹ erat.q̃ imperator. z ꝓsules adorabant Hoc signũ z adoratõz ei⁹ ꝓstãtin⁹ fieri iussit.

Labdacism⁹ ẽ vbi l. plurimũ sic sonat. vt sol. z luna luce lucẽt. Labdacism⁹ etiã ẽ vel si ꝑ vno l.duo ꝓnũciant .vel quotiẽs vnũ l. exilius.duo largius sonãt . nam vnũ largius.duo exilius ꝓferri debẽt.

Labecula le.dimi.pua labes.z corr.penul.

Labefacio. Labare vel labi ꝓponit cũ facõ cis.z dicitur labefacõ cis.i.ꝓcellere.ꝓterere.ferire facere labare vel labi. Itẽ labefacõ cis.idez q̃ maculare.z tũc ꝓpo. a labes. z facio.

Labefacto ctas.est freq̃ntatiuũ isti⁹ ꝟbi labefacõ cis. Et labefacto põt eẽ freqñ. a labefio fis.

Labefio. Labare vel labi ꝓpo.cũ fio fis .z dr labefio fis.i.labi vel labare. Itẽ labefio fis . idẽ est q̃ maculari z tũc ꝓponitur a labes.z fio fis.

Labellũ.a labrũ dr hoc labellũ li.dimi. Et hĩc hoc labellulum li.aliud dimi .

Labeo onis.mas.ge.i.tabernarius vel leccator. z dr a labor eris. Et labeo fuit q̃dam legispitus z q̃dam vilis

Laberint⁹ ti.i. ꝓplexũ edificiũ quale erat ꝓpoeta. apud cretã factũ a dedalo.z dicit hic laberint⁹. q: nemo inde posset labi.vel q: erratilis ẽ z ad labendũ facilis.z sic dicit a labor beris.vl dr laborint⁹ ꝑ o.a labor. oris.z int⁹.q: bz itus laborẽ.

Labes bis.fe .ge. dr a labor beris.z est labes putredo. pnicies.ruina.miseria.z ꝓpo.cũ facõ z dr labefacõ cis.i. maculaẽ.z labefio fis.i.maculari. q̃ possunt eẽ ꝓposita a labi vl a labare z ꝓdu.ꝑmã labes nomẽ.ſz q̃n est ꝟbũ

Labilis.a labor beris dr b z ꝟ labilis . z ꝟ eã corri. le.z dr labile.q̃ cito labit.vl in q̃ q̃s facile labit.

Labiolũ li. puũ labium.

Labina ne.fe.ge.terra aquosa z mobilis. z labilis in q̃ quis facile labit .z dicit a labor beris.

Labiosus sa.sum . q̃ grossa babz labia .z dr a labium.

Labium bij.exponit in labrũ.

Labo as.aui.are.i.titubare.vacillare.z tremere vl labi vñ labasco scis .incho. Labo bas. cũ oibꝫ suis ꝓpositis siqua babz neutr̃ est .z ẽ ꝑmitinũ labo bas. vt vult hug. z ab eo derivatur labor beris.ſz magister bene.dicit.q̃ labo bas.derivatur a labor beris.z corripit ꝑmaz labo bas. Unde ouidius li.epi. Et satis in dubio pectora nr̃a labãt.Sz labes nomẽ ꝑdu.ꝑmã. Uñ versus Si ꝑ vina labes nõ vini sed tua labes.

Labor beris.lapsus suz.vñ lapsus sus sui.z hec lapsio Labor componitur cuz ad z dr allabor beris.id est inẽ labi vel ad. Item collabor beris.i.simul labi . Dillabor beris.id est diuersis mõis vl i diuersas partes labi. Delabor beris id est de vno loco ad aliuz vl deorsuz labi. Item elabor beris.id est valđ vel extra labi.euadẽ. Itẽ illabor beris.id est int⁹ labi. Itẽ ꝓlabor beris.i.ꝓcul sine ab anteriori pte vel in anteriorẽ ptem labi. Item ꝑlabor beris.i.pfecte labi. Item prelabor beris.id est inẽ labi al's vltra. Item preterlabor beris.i.iuxta labi. Itẽ sublabor beris.i.subtus labi. Labor laberis.cuz oibꝫ suis ꝓpositis est deponens. z facit supi .in sum.et ꝑdu. banc syllabã la.vñ katho. Labitur exiguo q̃d partuz est tpe longo.sed labor oris.cor.primã.z derivatur labor beris.a labo bas.ſm hug. Sed ſz magistrum bene. labo bas.derivat a labor beris.

Labor vel labos hui⁹ laboris.derivatur a labor o ras. Et a labor dicit laborosus.z laboriosus sa.suz.i.plen⁹

labore qui patitur laborem. ⁊ qui exigit laborez vt fiat vtrūq; ꝯpat. Uñ laboriose siꝰ sime. aduer. ⁊ h laboriositas atis. Itē a laboro dr laboramē mis. Et sciās q labor oris. nomē. sic ⁊ laboro ras. a q̄ descēdit cor. pmā. h labor beris. pdu. la. vñ vsꝰ. Me grauat ille labor sub cuiꝰ pōdere labor.

Laboro as. aui. are. i. laborē ferre. ⁊ laborare laborē aliqd facere. ⁊ ɓm h inuenit eiꝰ passiuū in tcia psona. vt vestis laborat ⁊ hic laboratꝰ ta. tū. pticipiū. Laboro cōponit collaboro as. i. simł laborare. Itē elaboro as. i. valde laborare. Et ab istis oib9 descendūt passiua i tcia psona ħz qd ponūtur trāsitiue. Et inde pticipia pteriti tpis collaboratꝰ elaboratꝰ. Laboro ⁊ oia eiꝰ cōposita sunt neutra. ⁊ pducūt bo. vñ Ouid. i epi. Arte laborate merguntr equore puppes.

Laborosus sa. sum. grossa hñs labia. ⁊ dr a labrum.

Labrucentum ti. locus vbi labruste abūdant. Et dr alabrusta. ⁊ pducit te.

Labrū. A lābo bis. dr h labrū ⁊ h labiū bij. Et differūt qr labiū dr supiꝰ. labrū iferiꝰ vł labiū mulieꝝ labiū viroꝝ. Est ei q̄dā aspitas in labris viroꝝ ppt pilos quas asperitatē sigt hec lr̄a r. posita i h noie labꝝ. Uel labꝝ est vasis. labiū vo oris. Uñ ⁊ labꝝ inenit pro vase in quo pedes lauantur. ⁊ tunc dr labrū a lauando. q̄si lauum quia lauatio siue lotio infantium in eo fieri solet Idem dicitur ⁊ alueus.

Labrusta. A labꝝ dr h labrusta ste. vitis siluestris sic dicta. qr in labris. i. extremitatib9 terre vł agroꝝ finib9 et marginib9 nascit Et ponit q̄nq; p fructu illius vitis. Isaie q̄nto. Et expectauit vt faceret vuas et fec labrustas.

Labrustetum ti. locus vbi labruste abundant et dicitur alabrusta. ⁊ pducit ste

Labrustosus sa. sum. plenus labrustis. Et dicitur a labrusta ⁊ pdu. penulti.

Lac lactis. dr a leucos qd ē albū. qr albū est. ⁊ a lac dr hec lactis hꝰ lact. q̄daz ps itestioꝝ. Et lactis. i. q̄ lac coagulat ⁊ vt dicūt illd intestinū ē q̄daz pellicula in q̄ lac in q̄busdā loc coagulat. Uñ psiꝰ. Pulmōe ⁊ lactibꝰ iunctis. lactis etiaz est gtis huius nois lac.

Lacer ra. rum. i. laceratus. vide in lacero ras.

Lacerna ne. fe. ge. dr a lacero ras. ⁊ ē lacerna pallium fimbriaꝝ q̄ oliz soli milites vtebant. Et dr lacerna. qr sit lacerat. i. āputatis capitib9 fimbriaꝝ neq; ita laxis vt sunt penulaꝝ. i. pallioꝝ. Uel dr lacerna a latere ⁊ a. cerno nis. Uñ iuuenał. Crispinꝰ tyrias hūore reuocāte lacernas. Uñ lacernatus. ta. tū. i. illo pallio indutus Iuuenał. Ipe lacernate cuz se iactat amice.

Lacero as. aui. are. i. scidere frāgere. vñ h laceramen mis. ⁊ h laceramētū ti. ⁊ lacer ra. rū. i. laceratꝰ. vñ lacerosus sa suz. i eodē sensu. Lacer ꝯpo. semilacer ra. ruz id ē ex pte laceratꝰ. ⁊ ꝯpat lacerosior simꝰ. vñ lacerosissime. aduer. ⁊ hec lacerositas tat. ⁊ cor. penł. lacero

Lacerosus sa. sum. in lacero est.

Lacerta in lacertus exponitur.

Lacertellus. in lacertulus vide.

Lacertosus. i. fortis q̄ magnos ħz lacertos. vñ ouid. in xj. metha. Dura lacerto si fodiebāt arua coloni. ⁊ dr a lacertꝰ ti. Itē lacertosꝰ. i. plenꝰ lacertis. ⁊ dr a lacertꝰ

Lacertulꝰ. A lacertus vł lacerta vł a lacerta reptili dicit hic lacertulus. ⁊ hec lacertula. ⁊ hic lacertellus h la. di. Lacertulus etiam dicit quedam auis

Lacertꝰ ti. mas. ge. dr brachiū ⁊ dr a lacero qr sit ad lacerāduz abił. vł qr a corpe videt laceratꝰ ⁊ ē pprie lacertꝰ supior ps brachij. vł musculꝰ. Et hic driuatur lacerta te. ⁊ hic lacertꝰ ti. qddā reptile sic dictū qr brachia ħz vł qr lacerta i orto solz morari. iō q̄nq; ponit p ortulo ⁊ lacertꝰ siue lacerta ē ꝯplexꝰ brachioꝝ. s. tm̄ spaciū q̄ntū aliq̄s brachijs pōt ꝯplecti. ⁊ corr. pmā lacertꝰ. Oui. in epi. Est aliud collum solitis tetigisse lacertis.

Lacessens. Nota q lacesso o. mutata i e. addita baz fit pteritū impfectū lacessebaz. sic a lego legebam et bam mutata in s. fit lacessens pticipium psentis. ⁊ pteriti impfecti tpis ⁊ a gtio lacessent. tis i dꝰ fit lacessedꝰ vñ dicēdū est lacessens ñ lacessiēs. est. n. triū syllabarū.

Lacesso sis. lacessiui sitū. vbū desideratm̄ q̄i cū desiderio lacerare vł puocare irritare. ⁊ ħz pteritū. ⁊ supi. ad modū q̄rte ꝯiugatōis Ista ei vba tcie ꝯiugatōis. peto. q̄ro. cupio. sapio. tero. ⁊ oia vba tcie ꝯiugatōis i so ꝯsinētia hñt pteritū. ⁊ supi. ad modū q̄rte ꝯiugatōis. vt lacesso siui situ. except q̄nq;. s. facesso si. capesso si. q̄so. q̄si. viso. si. piso sui. ħz hug. De h etiā ē dixi i tractatu de pteritis tcie ꝯiugatōis desinentib9 in so in tercia parte huius operis

Lachesis scdm poetas vna est de trib9 parcis que trahit filum id est pducit vitam. ⁊ interpretatur sors vel alteratio quā recipimus in hac vita. et dicit lachesis q̄i lactis chesis. i. pductio vite et cor. penul

Lacinia nie. fe. generis dicitur a lacero ras. et est lacinia vestis lacerata. vel ora siue extremitas vestimenti. Et inde laciniosus sa. sum. id est laceratus vel pannosus. et lacinio lacinias qd et lacino lacinas inuenitur id est conuellere lacerare. bellicare.

Lacrima me fe. ge. dicit a lacero ras. quia lacerat mētem. Uñ ⁊ lacrima quasi lacerans mentē. ⁊ est etymo. vñ lacrimosus sa. sum. plenus lacrimis vł lacrimas ꝯferens. vnde lacrimose aduer. Item a lacrima lacrimor maris. atum. Antiqui tñ dicebant lacrimo mas. et inde verbalia. et hoc lacrimatoriū rij. locus lacrimaruz et lacrimatorius ria. rium. quasi tristis lacrimas ꝯmouens. et componit illacrimor maris. i. valde lacrimari vł iuxͣ vel cuz lacrimante lacrimari. Collacrimor maris. id est simul lacrimari. Illacrimor maris. id ē intus lacrimari vel condolere. et est deponen. lacrimor cum omnibus suis compositis. licet scdm antiquos in neutro genere inueniatur. Unde boe. in secūdo de consola. Mestus illacrimat et cetera. ⁊ cor. lacrimor penul.

Lacrimor maris. in lacrime vide.

Lacrimula le. dimi. pua lacrima. ⁊ corr. penultimam.

Lactatum ti. cibus qui fit ex lacte. vt ex lacte amigdalorum et dicit a lacte.

Lacteo tes. in lacto tas. exponitur.

Lacteolus la. lū. pnł. corr. idē qd lacteus. ⁊ dr a lacte.

Lactesco scis. incho. ⁊ format a lacteo tes. addita co. inde latesco. id est incipio lactere.

Lacteus. A lac dr lacteus tea. teum. de a lacte existens vel ad lac ptinens. vel album vt lac. Unde hic lacteus vel hec lactea quidā circulus in celo scilicet galaxia.

Lactis huius lactis. in lac exponit.

Lacto tas. taui. dr a lac. est lactare lac pbere. Unde lacteo ctes. i. lac sugere. Unde versus. Lacteo lac sugo. lacto lac pbeo nato. Infans duz lactet hūc nutrix sedula lactat. Et a lacto venit lactans tantis. i. lac prebens. Et a lacteo venit lactens tis. i. cui pbet lac. Item lactare. id ē lacte implere. vt deus lactat istaz vel vbera eius id est lacte implet. ⁊ inde lacteo tes. i. habē vł emittere vel incipe habere lac. vnd latesco scis. Tunc seges lactescit cum granescit. Lacto ꝯponit ablacto ctas. i. a lacte exhere vel remouere. segregare. Collacto tas. id est simul lactare. Uñ collactaneus nea. neum. Delecto tas. ⁊ inuenitur deponē. delector aris. Elacto tas. i. valde lactare. vel a lacte segregare. Oblecto tas. id est delectari. Lacto tas. cum omnib9 suis ꝯpositis. est actiuum preter delecto as. qd est neutrum. ⁊ delector taris quod est deponē. et omia ꝯposita retinent literaturam sui simplicis preter delecto et oblecto que mutāt a. in e. Item nota q lactare ponitur quandoq; pro decipere. ⁊ est tractum ab infantibus. quia multociens p lac. solent decipi.

Lactuca. A lac dr hec lactuca ce. qr ex habūdantia lactis exuberat vel. feminas lacte nutrientes impleat hec

etiã in viris veneris vsum coercet. vñ ß lactucetũ ti. et ß lactucariũ rij. locus vbi lactuce crescũt ⁊ abundãt et lactucari⁹ria.rium. Et vt dicit macer. Frigida lactuce vis cõstet ⁊ humida valde.

Lactucetũ ti.penl'.ꝑdu.in lactuca exponit'.

Lacturn⁹ni..de⁹ q̃ pest segeti lactenti.a lac dr̃.

Lacula le.fe.ge.q̃dã vestis q̃ q̃sdã lacus q̃dratos cum pictura hz intertos.⁊ dr̃ a lacus. Itẽ a lacus dr̃ ß laculus li.di.puus lacus.

Lacuna ne.alio noie dr̃ lacus.⁊ dr̃ lacuna a lacu.⁊ est fossa vbi remanẽt aque p⁹ effusionẽ imbriũ vel ad quaz cõfluũt imundicie.⁊ est ꝓprie in' fozes sicut fozica ext'. ⁊ q̃dã silitudine lacuna dr̃ vent' vl' fossa vẽtris.⁊ inde ß lacunar naris.qđ q̃q̃z idẽ est qđ lacuna.

Lacunar naris.ge.neu.i.testudo q̃ solet esse in camert' ⁊ in domib⁹ arcuata ⁊ cõcaua ad modũ lacune. Antiq̃tus em̃ fiebãt testudines curue ⁊ ꝓcaue in domib⁹.⁊ idõ lacunar dr̃ a lacuna vl'a lacu.q⁹ testudo q̃sdã lacus rotundos vl' q̃dratos gipso vel alijs colozib⁹ hz depictos cũ signis intermicãtib⁹. vñ etiã ipsa testudo sepe dr̃ lacus. Vñ lucillius. Resultãt edesq̃ lacusq̃.⁊ inde lacunar naris.illud idẽ est.⁊ ß lacunariũ ꝑ eodem. Et inde etiã laq̃ar vl' laquearĩ dr̃ ꝑ eodẽ.s.pantisticio.vel laquear vl' laquearĩ dr̃ a laqueo. Itẽ lacunar dr̃ ꝓiunctio trabiũ.a lacu.q⁹ sicut plures riuuli in vno lacu. ita trabiũ capita ⁊ lignoꝝ in vno loco ꝓueniũt. Item lacunar idẽ est qđ lacuna.⁊ lacunar dr̃ suppellex dom⁹ vel locus vbi tota suppellex dom⁹ reponit'. Itẽ lacunar dr̃ lãpas ardẽs in aere.⁊ tũc ꝓponit' a luce ⁊ aer.q⁹ lucẽ prebeat aeri. Itẽ a lacus vl' lacuna dr̃ lacuno nas.i.ad modũ lacune curuare.et ꝑducũt cu.lacunar lacuna et lacuno lacunas.

Lac⁹cus.cui.mas.ge.⁊ etiã ß lacus ci.scde declinatõis inuenit'. Vñ in eccl'ia cantat'. Absolue dñe aĩas omniũ fidelium defunctoꝝ de manu inferni ⁊ de ꝑfundo lacu. Et dr̃ a liqueo ques.⁊ est lacus cupa in q̃ vinũ decurrit ⁊ fossa q̃ alio noie dr̃ lacuna.⁊ est receptaculũ aquaꝝ.⁊ differt a stagno ⁊ piscina. Stagnũ em̃ est aq̃ stans artificio ⁊ babẽs pisces. Piscina est aq̃ stãs artificio carẽs piscib⁹. Vñ et dr̃ a pisce p cõtrariũ. Lacus est aq̃ stans naturaliter vel parũ fluẽs siue habeat pisces siue nõ.q⁹ aũt dr̃ lacus q̃si locus aque etymo.est.⁊ desinit datiuus plural' de lacus cus.in vbus.

Laganũ ni.quoddã gen⁹ cibi qđ ꝓus in aq̃ coquit' postea in oleo frigit'.⁊ fiũt lagana d' pasta q̃si q̃dã membrana le q̃ q̃q̃z statim in oleo frigũt'.⁊ postea melle ꝑdũt'. Q̃q̃z ꝓus in aq̃ coquũtur postea in oleo frigunt'. illa ꝓ in vulgo dicunt' crustella.ista lasania.et dr̃ lagana a lagos qđ grece dr̃ lepus.q⁹ suauia sunt ad ꝓmedẽdũ vt caro lepozina.⁊ cozr.ga. Vñ in aurora dr̃. Lagana lata notãt ⁊ fratris ⁊ hostis amozẽ.

Lagena. Laginos grece.inde nos dicim⁹ lagena ne. Et est lagena vas vinariũ ꝓprie.lz etiã aq̃tule inueniat' vñ in euãgelio legit'. Ite ĩ ciuitatẽ ⁊ occurret vobis hõ lagenã aq̃ baiulãs.⁊ ꝑdu.penul.lagena. Vñ in aurora dr̃. Corpora sub dentes morti fregere lagenas.

Lagoys. A lagos qđ est lep⁹ dr̃ ß lagoys q̃dã auis habens lepozinã carnẽ.⁊ quidã pisces eadem rõne dicitur lagoys.

Lagos grece latine dr̃ cursus vel velocitas. Vñ apud grecos lepus vocat' lagos vl' lageos q⁹ velocit' currat. ⁊ binc q̃dã vitis dr̃ lageos grece lepozina latine.q⁹ velocius currat ad maturitatẽ vt lepus.vl' q⁹ vinũ ei⁹ venas hominũ cito trãsit.

Laguncula le.di.pua lagena. Isa.v. Decẽ cũi iugera vineaꝝ faciũt laguncula vnã.

Laicalitas tatis.in laic⁹ exponit'.

Laicus ca.cũ.i.popularis ⁊ dr̃ a laos qđ est ꝑpl's.vl' potius a laos qđ est lapis. Inde laic⁹.i.lapideus.q⁹ dur⁹ ⁊ extraneus a scientia lr̃aꝝ.et inde ß et ß laical' ⁊ ß le.vñ laicalit' aduer.⁊ ß laicalitas tatis.ꝓprietas q̃ q̃s dr̃ laic⁹ vel laicoꝝ ꝯgregatio.vide in ordo.

Lallo las.i.dormire vl' lac sugere.lactere. Et est ☧buz ficticiũ.i. de sono tractũ. Cũ em̃ nutrices pueris plorantibus ꝓcipiũt dormire vel lactere. dicũt la.la.la.la.i.dormi vl' lacte.⁊ est tractũ a sono q̃ fit in ore pueri lactãtis scz la la la. Et inde tractũ est lallare.i.lactere. Persius. Irat⁹ mãme lallare recusas.

Lama me.est loc⁹ voraginosus vel lapis in via abrut⁹ vl' obrut⁹.et dr̃ a lamẽtor taris.q⁹ viatores lamẽtari facit. Vel poti⁹ derivat' a lema vl' lemos. Lemos em̃ vel lema dr̃ vorago. Vñ ß lama me.loc⁹ vel via aspera vl' voraginosa. vñ lamosus sa.sum.i. voraginosus sa.sum plen⁹ lamis. Itẽ lama.i.frustũ latũ auri vel argẽti vl' alterius metalli. Et tũc derivat' a lat⁹ ta.tũ.q⁹ lata ⁊ spaciosa sit ꝑm hug. Pap. aũt dicit. Lame dicunt' cõfractiones viaꝝ que fieri solẽt pluuia interueniẽte. Lame fracture cuiuslibet metalli sunt.⁊ est ꝑm eũ secunda littera a.

Lamazabathani. Matℏ.xxvij. Heli heli lamazabathani. ß est de⁹ deus me⁹ vt qđ dereliq̃sti me.

Lambo bis.bi.bitũ.lãbere.i.lingere lingua cõtingere. Et ꝓpo.cũ con.⁊ mutata n.in l.dr̃ collambo bis.i. simul lãbere. Itez cũ di.⁊ dr̃ dilãbo.i. diuersis modis lãbere. Lambo ⁊ eius ꝓposita sunt actiua ⁊ faciũt ꝑteritum in bi.⁊ supinũ in bitũ.cor.penl'.q⁹ ꝑm ꝑstianũ in.x.lib.formatur ꝑteritũ a ꝑti o.in i.ꝓuersa vt lãbo lãbi.bibo bi. bi.et supinũ a ꝑterito addita tũ.vt lambo bitũ. sicut et bibo bitũ. Inuenit' tñ iud.vj.cap. Lãbuerint qđ antiq̃tati.vel autoritati attribuim⁹.vel forte lr̃a corrupta ẽ vicio scriptoꝝ.q⁹ litera vera ꝑm artẽ debet esse lãberint Lucill⁹.xxiij. Jocũdasq̃ puer q̃ lãberat ore placẽtas.

Lamech interꝑtat' ꝑcutiẽs.q⁹ ꝑcussit ⁊ interfecit cayn qđ et ipse postea ꝑpetrasse vxorib⁹ ꝓfitebat'. vt dixi in casus supꝰ.

Lamẽtor taris.i. flere dolere voce tristi dolorẽ exꝑmere.vel cõq̃ri.vñ ☧balia lamẽtator.lamẽtatrix. lamentatio et ß lamentatũ.⁊ ꝑ syncopã lamentũ. Lamẽtor cõponitur cũ con. et dicitur collamẽtor taris.⁊ inde verbalia.

Lamia.i.stria.dr̃ q̃si lania a laniando pueros.q⁹ fabulant' vetule lamias ianuis clausis domos intrare infantes corrũpere ac laniare.et postea viuos restituere.et habent facies homĩs.ß corpus bestiaꝝ. Sup aũt illud Trenoꝝ.iiij. Sz ⁊ lamie nudauerũt mãmas dicit glosa. Lamia crudelior suis fetib⁹ q̃s cetere bestie dr̃. Vñ lamia q̃si lania dr̃.q⁹ catulos suos laniare fert'. Itẽ ysa. xxxiij. dicit glosa. Lamia pedes hz eq̃nos ceteraꝝ membra vt femina. Et grego.in.xxxiij.moral'.dicit lamiam humanã habere speciẽ.sed corꝑ bestiale sic oẽs ypocrite in ꝑma facie qđ ostendũt.q̃si ex rõne sanctitatis est. ß bestiale est corpus qđ sequit'.q⁹ valde iniq̃ sunt q̃ sub specie boni moliunt'. vnde bene ꝑ ꝓphetã ysaiã dr̃. Ibi cubauit lamia ⁊ inuenit sibi requiẽ.

Lamina ne. dr̃ pua lama. Job.xix. Quis mihi det vt exarent' in libro stilo ferreo. ⁊ plũbi lamina vl' celte sculpant' in silice.

Lamosus sa.sum.in lama est.

Lãpas. A lãbo bis.dr̃ ß lãpas dis.qđ et ß lãpada de. dr̃ vas quoddã qđ ecclesiã illuminat.⁊ ꝓprie lãpas est vas vel flama in ☧tice lucens.⁊ dr̃ sic. q⁹ lãbẽtis modũ ostẽdere videat'. vñ fax et candela dr̃ lãpas.⁊ facit actus singularis lãpadẽ vel da.

Lana ne.dr̃ a lanio nias.q⁹ laniat' cũ carpit'.vel q⁹ olĩ lane ꝓus laniarent'.i.euellerent' nõ tonderẽt'.vñ ⁊ vell⁹ dictũ est a vellendo.vñ lanosus sa.sum.et lanut⁹ta.tũ. i.lanã babẽs vl' lana abundãs.⁊ laneus nea.neũ.de lana existens.

Lancea cee.dr̃ a lance ꝑ libra.⁊ est ꝓprie lancea basta babẽs in medio amẽtũ.sic dicta.q⁹ equa lance.i.equali

amento ponderata vibrĕt.
Lanceola le.di.pua lăcea.vel herba est.
Lancino nas.naui.dī a lancea.7 est lăcinare lăceis lu-dere vel ꝓfligere vel lăcea ꝓcutere vel lăceare. Et cōponitur. Dilancino nas.i. diuersis modis lancinare 7 cor. ci.syllabā.
Landula le.i.lauda gen⁹ auis.
Langor gozis.mas.ge.dī a langueo gues.7 est langor dolor ifirmitas.labor.stupor.pigricia defect⁹7 hīc lan-gorosus sa.sum.i.plen⁹ langore.7 scribit sine u.tam in ntio q̄ in gtio.
Langueo gues.gui.guere.i. infirmari.egere vel deficĕ vel stupere vel pigrere.vñ lăguidus da.dñ.i.infirm⁹ vl' exors.stupid⁹ vel deficiēs.7 ꝓpat'.vñ ſ̄ languiditas ta tis. Ab a lăgueo gues dī lăguesco scis.inchoatiuñ. Et ꝓponit' langueo. Collăgueo gues.i.simul lăguĕ. Elan gueo gues.i.valde vl' euident' lăguĕ. Oblăgueo gues. i.vndiq̄ lăguere. Relăgueo gues.i.itez languere. Et est neutz lăgueo cū omnib⁹ suis ꝓpositis.7 facit ꝑteri-tū in gui.7 caret supi.ſm vsum.7 scribit' p v post g.lan-gueo gues.7 est trissyllabū in p̃nti 7 in ꝑterito. Vñ di-cit p̄s.in octauo. Langueo lăgui.liq̄o cui. pares habĕt in ꝑterito 7 in p̃nti syllabas.
Lăguidus in lăgueo ē.vide etiā in timidus.
Laniari⁹ rij.i.retiari⁹ a lana dī.
Laniatoriū rij.i.macellū vbi laniant' carnes.7 dī a la-nio lanias.
Lanic⁹ ca.cū.penl'.cor.i.laneus a lana dī.
Laniena ne.fe.ge.dom⁹ medicoz vbi laniant' infirmi. vñ prudētius in li.hymnoz. Laniena q̄n seuit ypocri-ta.7 dī a lanio nias.
Lanifex cis.cōis ge.q̄ vel q̄ lanā facit.vel q̄ in vel ex la-na opat'.7 derivat' a lanifico cas.
Lanifico. As lana 7 facio ꝓponit' lanifico cas.i.lanā fa-cio.vnde ſ̄ lanificiū cij.i.lane opatio.7 cor.penultimā lanifico cas.
Laniger ra.rū.i.gerēs lanā vt ouis.7 ꝓponit' a lana 7 gero ris.7 cor.penl'.
Lanio as.aui.are.i.scindere lacerare. Et ꝓponit' colla nio as. Dilanio as. Relanio as. Et est actiuū cū oībus suis cōpositis. Et a lanio nias. derivat' lanio onis. mas. ge.7 est lanio q̄ laniat.q̄ etiā ſ̄ lanista ste.dī. Et ſ̄ lani⁹ nij.dicunt' carnifices 7 homicide 7 macellatores.a lani-ando scz carnes.
Lanio onis.in lanio as exponit'.
Laniscus ci.fasciola ex lana facta.7 dī a lana.
Lanista ste.in lanio nias.exponit'.
Lanocul⁹ la.lū.penl'.cor.ꝓpo.a lana 7 ocul⁹ q̄ freq̄nt' lanā adhibet ad infirmos oculos tergēdos.
Lanuginosus sa.sum.i.plen⁹ lanugine.a lanugo dī.
Lanugo ginis.fe.ge.i.lana sup poma.vl' flos tribuli q̄ postq̄ bene siccat⁹ est leui flatu effert' in aerē.7 dī a la na qr colorē lane hz.7 est leuis ad silitudinem lane. Vñ sap̄.v.ca. Spes impij tāq̄ lanugo est q̄ a vento tollit'. Item lanugo est ꝑma barba ad silitudinē lane.7 ꝑdu. nu.hāc syllabā.
Lan⁹ni.mas.ge.q̄dā fluuius ē vltra danubiū.
Lanut⁹ta.tū.in lana est.
Lanx cis.fe.ge.dī a latus ta.tū.7 est lanx latus discus. ſ̄ ꝓprie lances sunt scutelle de libra pendētes.7 hīc lanx ponit' q̄nq̄ ꝓ libra. Vñ homer⁹. Sustinet auratas eq̄-li pondere lances. Et ſm ſ̄ ꝓponit' hic bilanx cis. libra vel statera duas q̄si habēs lances.
Laodicia ciuitas asie.7 interp̄tat' amabil' trib⁹.
Laos grece latie dī lapis. Inde apud grecos laos dī ꝑls q̄si lapideus.qr nō seq̄tur rōnē.
Lapa pe.fe.ge.qr habeat ingentē caulē ꝓ terrā dispo situm. Hec herba a grecis philātropos dī. Et est lapa gen⁹ tribuli.herba spinosa.7 ꝑdu.ꝑmā. Quidā tñ di-cunt q̄ geminet' ibi p.7 sic est ibi positio.

Lapas patis.ſm maīstr in historijs est cib⁹ ex oleribus ꝓfectus ita dī in libro iudith.
Lapatica ce.fe.ge.q̄dā herba q̄ in cibo sumpto stoma chū cōfortat.venerē repmit.vrinā ꝓuocat. ructū excī-tat.7 dī a lapa.7 cor.ti.
Lapene stelle fulgētes.
Lapes grece ignorātia vel turpitudo latine.
Lapetū ti.penl'.ꝑdu.loc⁹ vbi lape abundāt vel crescūt a lapa dicit'.
Lapicedina ne.penl'.ꝑdu.fe.ge.locus vel dom⁹ vbi la-pides cedunt'.qđ 7 lapicidina dī.7 ꝓponit' a lapis 7 ce-do cedis cedi.
Lapicida de.penl'.ꝑdu.i.lapidis cesor.7 ꝓponit' a la-pis 7 cedo dis.7 ꝑducit ci.
Lapideus dea.deū.i.de lapide existēs.a lapis dī.
Lapidicedius dij.i.cesor lapidis.7 ꝓponitur a lapis et cedo dis.
Lapidicina ꝓpo.a lapis 7 cedo dis.7 ꝑdu.penl. et est idē qđ lapicedina.
Lapido a lapis dī lapido pidas.dani.dare.i. lapidib⁹ ꝓcutĕ.7 obruere. Et ꝓponit'. Dilapido das.i. dispge-re dissipare destruere. Et est actiuū lapido das.cū oib⁹ suis ꝓpositis.7 cor.pi.
Lapidosus sa.sum.plen⁹ lapidib⁹ a lapis dī.
Lapillus li. di.pus lapis.
Lapis dis.dī ſm hug.a laos qđ est lapis.vel dī a lędo dis.qr ledat pedē.q aūt dr lapis.q̄si ledēs pedē etymo. est.7 ē lapis mollis.petra vo dura 7 aspera. Hara aūt berēt 7 de mōtib⁹ excidunt'. Petra grecū est.7 dr ꝓprie de duris.a petros qđ est dux vl' firmū. Silex lapis du-rus q̄ 7 focaris dr. Et dr silex quia ab eo ignis exilit. Et scias q lapis 7 petra in suis generib⁹ aliq̄d naturale re ꝓsentāt.nā lapis q̄si ledens pedē dr.7 in ſ̄ imitat' marē qui est fortior q̄ femina in ledendo.7 ideo fuit mas.ge. Petra aūt q̄si pedib⁹ trita dr.7 sic ostendit' pati.et ob ſ̄ est fe.ge.
Lapilla ste.fe.ge.est gen⁹ vasis lapidei 7 aquarij 7 dī a lapis.
Laposus sa.sum.plen⁹ lapis.a lapa dī.
Lappates ſm glo.iuꝺ.x.ca.dr cib⁹ ex olerib⁹ ꝓfectus. Vñ q̄dā. Lappates cib⁹ est 7 olus ꝓponit eundē.hug. ꝺo dicit. Lappates carice ficus ficce.
Lapso lapsas.i.freq̄nt' labor.7 format' a lapsu supino de labor beris.v mutata in o.7 q̄nq̄ licet raro inuenit' in deponē.ge.lapsor aris.
Laquear.a laqueus dr ſ̄ laquear aris.i.ꝓiunctio tra-biū in summitate dom⁹.vel laquearia sunt q̄ sup tigna ponunt' 7 ipsis tignis illaq̄ant'. Item laquearia sunt q̄ ca merā subtegūt 7 ornāt. ſ̄ laq̄ar ipsa testudo camere dr instar laquei curuati facta qđ alio noīe dr testudo 7 la cunar. Et inde ſ̄ laqueariū rij.idē qđ laquear.vñ laq̄a rius ria.riū. Vñ iosepb⁹ in.viij.de lignis celatis ope la-queario auroq̄ vestitis.
Laqueariū rij.in laq̄ar exponit'.
Laq̄atus ta.tū.dr laq̄arib⁹ ornatū vel testudinatū ad modū laquei curuatū. Vñ aggei.j.vbi nos dicimus in domib⁹ laqueatis.septuaginta interp̄tes dicūt in domi bus cōcauis. Item laq̄atus dr laqueis capt⁹ vel ligat⁹.et tūc dr a laqueo queas.
Laqueo as.aui.are.i.laqueo capere vel ligare.7 deri-uat' a laq̄us. Et ꝓponit' cū ad.7 dr allaqueo as.in eodē sensu. Item cōponit' de laqueo as.i. valde laq̄are.vel sol-uere. Elaqueo as.in eodē sensu. Illaqueo as.intus la-queare. Item oblaqueo as.i.vndiq̄ laq̄are.vel oblaq̄are est circa cortice terrā aperire.7 velut lacū efficere. ſ̄ q̄-dā excorticare dicūt. Laqueo as.actiuū est cū oib⁹ suis ꝓpositis 7 a laqueo as.derivat' ſ̄ laqueator toris.et de-signat officiū ludendi ſm hug.7 vt di. Papias. Obla-queatio.i.putatio.ꝓpaginatio fossio.vitibus ista con-ueniunt.

Laqueolus li.di.pu⁹ laqueus.
Laqtiſm⁹mi.maſ.ge.i.tendicula. Et dī laqtiſmus qſi laqueus tenſus.
Laqueus quei.dī a liciū.q: de filo ſolet fieri.
Lar ris.maſ.ge.i.dom⁹ Et dī a largio: giris.vel a largus dī lar.q: inde ꝓcedit largitas. Et hic lar ris.dicit ignis. Vñ in antiquo⁹ ꝓuerbio dī. Vidi larē in laribus.i.ignem in domib⁹. Itē lar laris dī quedā nympha q̄ ꝑmo ꝓpter garrulitatē ſuā dicta eſt larlar.qſi latrans ꝙ ꝓpter turpē ſonū abſciſa eſt vna ſyllaba.z dicta ē lar. z ꝓdu.ꝑmā lares. Vñ luca.in q̄nto. O vite tuta facultas. Pauperis auguſtiq⁹ lares munera nondū. Intellecta deū. Itez lar fuit quidā rex.ꙗ tūc facit gtīm lartis. interpoſita t.cauſa differētie. Ponitur etiā lar ꝓ loco vbi fit ignis.
Lar lartis exponit in lar ris.
Lardariū rij.locus vbi lardū ſeruat z tenet.z dicit a lardū lardi.
Lardū di.ge.neu.dī a lar qđ eſt ignis vel dom⁹.q: in igne ꝓſumat.vel q: in lare.i.in domo repoſitū ꝓſeruat. Vel dī lardū q̄ſi large aridū.vel poti⁹ ſit etymologiu. Et inde ꙗ lardulū li.di. Et lardoſus ſa.ſum.plen⁹ lardo. Et lardo das.i.lardo īpinguare. Vel guttatim lardo aſſare vl lardatū facere.
Largifluus flua.fluū.i.largus. Inde largiflue.adverbiū.i.affluenter.
Largio: giris.gitū.giri.i.donare vl donari. ꝑbere vel ꝑberi. Vñ largit⁹ta.tū. Et ꙗ largito: to:is.i.donato:. Et cōponit largio: cū con.z dī collagio: giris.i.ſimul largiri. Itē cū di.z dī dilargio: giris.i.diuerſis modis largiri. Itē cū e.z dī elargio: giris.i.valde vl extra largiri. Et eſt largio: cōmune cū omnib⁹ ſuis ꝓpoſitis.z ē q̄rte ꝓiugatōis. Et h⁹ q̄tuo: ꝓticipia.ſ.largiēs.largiturus.largit⁹.largiēdus.
Largitio onis.fe.ge.in largitudo eſt.
Largitrix cis.fe.ge.i.donatrix penl.ꝓdu.tā in ntio q̄ in gtio. Et format a largito: to:.in trix.
Largitudo dinis.fe.ge.formatꝫ a largi gtio de largus gi.addita tudo. Et eſt largitudo vel largitas humanitatis. Sꝫ largitio ambitionis.
Largiuſcul⁹la.lū.aliquātulū.largio:. Et formatꝫ a largius addita cul⁹.z co:.etiā cu.
Largus.a largio: giris dī largus ga.gū.i.abūdans affluens.z q̄ libēter dat. Et ꝓpat larg⁹gio:.giſſim⁹. Vñ large vel largiter us.ſime.aduer. Et ꙗ largitas tatis. Et ꝓponit p̄largus q̄ſ largus.dilargus oīa ꝓ valde larg⁹.
Hic nota q̄ philo.di.in li.de regimine regū. Reges ſunt q̄tuo:.ſ.rex largus ſibi z largus ſubditis ſuis.z rex auarus ſibi.z auarus ſubditis ſuis.z rex auar⁹ſibi.z largus ſubditis.z rex largus ſibi z auar⁹ſubditis. Traces itaq⁹ dixerūt. Non eſt vicū in rege ſi eſt auarus ſibi et largus ſubditis. Indi xo dixerūt.q̄ eſt auar⁹ſibi z ſubditis bonus eſt. Perſi xo aſſentiētes tracib⁹ z ꝓtradicentes indis dixerūt. Nihil valet rex q̄ nō eſt largus ſibi z ſubditis.ꙗ inter oēs meo iudicio pei:o: eſt z reꝓbandus q̄ eſt largus ſibi z ſubditis auarus.quia regnū illius cito deſtruet. Si vis acquirere xtutē largitatis. cōſidera poſſe tuum.tpe neceſſitatis z merita hominū. Debes igit largiri in domo iuxta poſſe tuū cū menſura hominib⁹ indigentib⁹ atq⁹ dignis. Qui g̃ dat alit peccat.z regulam trāſgredit largitatis.q: qui largit dona ſua nō indigentib⁹ nullā adquirit laudē.z quicq̄d dat indignis pditur. Et q̄ ſic inundat vltra modū ſuū diuitias.veniet cito ad amara litora paupt⁹tatis.z aſſimilatur illi q̄ ſup ſe dat ſuis victoriā inimicis. Qui g̃ dat de bonis ſuis tpe neceſſitat⁹ hominib⁹ indigentib⁹ talis eſt rex.z largus ſibi z ſubditis.eius regnū ꝓſperabit.z ei⁹ mandatū obſeruabit.talē regē laudauerūt antiq̄. Aalis dicitur xtuoſus.largus.moderat⁹. Qui xo fundit bona ſua inordinate regni ſui indignis z nō indigētib⁹ talis eſt depopulato: reipublice.deſtructo: regni.z incōpetens regimini.
Larua ue.eſt ſimulacrū quod terret.qđ vulgo ſolet dici maſcara. quia apponit faciei ad terrendum pueros. Itē larua dicit maleficus incātato:.z vmbra demonū vel demon. Dicunt em̄ laruos eſſe demones factos ex hominibus q̄ meriti mali fuerūt quo⁹ natura dicit eſſe terrere pu⁹los.z in angulis garrire tenebro:oſis.vnde in hymno apoſtolo⁹ petri z pauli. Laruas repellūt demonum vltra mūdi limites. Et inde tractū eo illud qđ apponitur faciei ne q̄s cognoſcat. Vel ad terro:ē dī larua quia videt eſſe imago demonis. Et hinc laruo uas.i. laruā induere. Et hinc laruat⁹ta.tū.i.larua indut⁹.vel a demone poſſeſſus ſm bug. Pap̄.etiā ſic dicit. Larue noxie vmbre.dānato⁹ anime. Larua imago quā quis po:tat ante vultū.
Larus ri.vt di.glo.leui.rj.animal eſt tam in terra q̄ in aq̄s habitās.volat em̄ z natat. Itē de utro.xiij.di.glo. vt auis volat.vt aq̄tile natat.pua auis eſt vt fert nigra z pinguis.ſp habitās iuxta aq̄s.nec p̄t longe volare. Vñ z agūles boies freq̄nt eā capiunt.
Laruula le.dimi.pua larua.
Laſciuio uis.in laſciuus exponit.
Laſcinus.A luxus xa.xū.dī laſciuus ua.uū.q̄ſi luxiu⁹ q: ſit luxus.i.ſolut⁹ z van⁹. Propie laſciuus eſt q̄ ꝓpter luxuriā eſt ſolut⁹ z vanus qđ vulgariter ventoſus vel petulans dicit.z cōpatur laſciuus uio:.ſim⁹.vnde laſciue uius.ſime.aduer. Et ꙗ laſciuia uie.i.luxuria. Unde laſciuioſus ſa.ſum.i.luxurioſus plen⁹ laſciuia q̄ multū z petulāter ludit.z cōpatur.vñ laſciuioſe ſius.ſime.adū. z hec laſciuioſitas tatis. Itē a laſciuus vel laſciuia dicit laſciuio uiui.re.id ē luxuriari.ludere.veterari.laſciue ſe gerere.
Laſſaſco ſcis.i.incipio laſſare.infirmo: xbū inchoatiuū.z formatꝫ a laſſo ſas.addita co.
Laſſo ſas.i.fatigare. Vñ laſſus ſa.ſum.i.fatigat⁹ gratuatus.z cōpatur.vñ laſſitudo dinis.i.fatigatio. Laſſo actiuū eſt cū omnib⁹ ſuis ꝓpoſitis.
Latat⁹ta.tū.in lato tas.vide.
Latebra.A lateo tes.dī ꙗ latebra bre.i. obſcuritas et inde latebro:oſus ſa.ſum.i.plen⁹ latebra.vel obſcuritas.z co:.te.naturalit.
Lateo tes.tui.tere.i.abſcōdi vel eſſe in abſcondito. h⁹ adhuc z aliā ſignificationē ſm quā cōſtruit cū actio et ꝓꝓrie rei animate. vt hoc conſiliū latet me.i.ignorat a me. Si xo dicat ego lateo hoc conſiliū.aut nihil eſt dictum aut falſum eſt qđ dicit nec latine dicit.z cōſtruitur cū tali actio trāſitiue. Lateo res.ꝓponit deliteo tes tui.i.deo:ſum latere. Reliteo tes.tui.i.iterū vel retro latere. Lateo neutrū eſt cū omnib⁹ ſuis cōpoſitis z caret ſupi.ſm vſum. Debēt tū ſm analogiā facē latitū penl. co:.z co:r.hāc ſyllabā la.quā cōpoſita mutāt in li.co:. Vñ ouid.de arte. Nocte latēt mēte vicioq⁹ ignoſcit omni.ſm q̄ſdā. Alij dicūt q̄ ſupinū facit latitū etiā ſm vſum z hos ſeq̄r. Et inde latito tas.
Lateralis.A latus dicit ꙗ z ꙗ lateralis z ꙗ le.a latere exiſtens.
Laterculus li.di.z ſunt laterculi pui lateres.
Lateres.hic later teris eſt gleba cocta vnde fit murus z dicunt lateres a latus ta.tū.q: lati z ſpacioſi formantur. Et nota q̄ ꝑſtian⁹ dicit ꙗ nomē deficere in omnib⁹ ſuis caſib⁹ ſingularib⁹ z pluralib⁹ ꝓter accuſatiū ſingularem.nos tamē vtimur ꙗ nomine in vtroq⁹ numero in quolibet caſu ſicut di.bug. Tamē noīatiuus non eſt in frequēti vſu ſcz later z co:.penl.lateres. Et nota hāc eſſe naturā lateris.q̄ quāta plus abluit.tāto plus exaſpaſcit z deterio: fit. Unde quidā volens ſignare ſeruire ſe inutilit cudā a q̄ nunq⁹ remuneratōnē ꝓſeq̄ debēt interrogat⁹ a quodā q̄d ageret ꝓuerbialit dixit. Lauo laterē.q̄ſi inutilit ſeruio ſicut inutilit laborat q̄

laterē lauat.
Laterici⁹cia.ciū.i.de latere existēs a later ris dī.
Laterna.A lateo tes dī ꝟ laterna ne.q⁹ ibi int⁹ lateat cādela.vñ di.papī. Laterna dī eo q⁹ ignis ī ea luceat ⁊ lateat vas lucerne est ⁊ cor.pmā.vñ in grecis.dī. Quo candela latet tibi sit loc⁹ille laterna.
Laternula lc.dimi. pua laterna.
Latero ras.raui.a latus lateris dī.⁊ est laterare iūgere aliq̄d alicui lateri apponē. Et ꝓpo.allatero ras.i.iuxt laterare. Collatero ras.i.simul laterare. Dilatero ras.i.a latere remouere.⁊ est actiuū latero cū omnib⁹ suis ꝓpositis.⁊ cor.te.
Latesco scis.inchoa.i.incipio latere.
Latex ticis.mas.ge.dī a latebra.vel a lateo tes. Et est latex ꝑprie aqua subterranea.quia latet in venis terre. Quilibet tñ liq̄r dī latex.ꝑ determinat⁹ p adiunctū. vt bachicus latex.vel aq̄tic⁹ latex.⁊ silia.⁊ cor. penl.gti.s.i ante c.⁊ nīs definit in ex correptā naturaliter.
Lathomia mie.femi.generis est lapidis cesio.⁊ dī a lathomus.
Lathom⁹.a laos qđ est lapis ⁊ thomos qđ est diuisio sectio vel incisio. ꝓponit ꝟ lathomus mi.i.cesor lapidū. q⁹ incidit lapides ⁊ diuidit ⁊ cor.to.
Latibulū li.penl.cor.i.latebra vel obscuritas.⁊ derivatur a latebra.
Laticosus sa.sum.i.aq̄ticus vl aquosus vel liq̄rosus. Et dī a latice.
Latinus na.nū.penul.pdu. Et ꝑprie latini dicti sunt italici.a latio. vel a latino patre lauinie. Ꝫ postea etiā latini dicti sunt ⁊ alij extra italiā.sꝫ nō nisi literati propꝛie.q̄ literas habent latinas. Et inde ꝟ latinitas tatis. multitudo latinoꝝ.⁊ ꝑprietas q̄ quis dī latinus vl lingua latina. Et a latinus dī latinor naris ꝟbū deponē. Et latinizo zas.i.more latinoꝝ se habere. vel loqui. vñ excellēter ꝑprie dicit latinari.qui cōgrue loquit latinis literis. Nā laici etiā italici quasi barbari sunt respectu literatoꝝ.
Latito tas.taui.tare.frequentatiuū de lateo tes.latitū tu.v.in o.⁊ cor.ti.
Latiū tij.ponit ꝑ roma. Et vt dicūt historie saturn⁹ e grecia iouē filiū fugiēs circa fines vbi nūc roma est latuit.⁊ ab eius latebra latiū ē appellata.vñ lucan⁹ in primo. Gentib⁹ inuisis latiū p̄bere cruorez.⁊ pōt ibi poni adiectiue latiū cruorē.i.romanū cruorē. Et scribit per t.latiū.licet sonat c.ꝑpter vocalē seq̄ntē. Et a latiū dicitur ꝟ ⁊ ꝟ latialis ⁊ ꝟ le.vn de idē in eodē.ptrāsit latiale caput.
Lato tas. Latus ta.tū.i. amplus spaciosus derivat⁹ a lateo tes.quia q̄ lata sunt ex magna pte absconduntur Vel q⁹ sunt apta ad abscondendū ⁊ ptegendū aliq̄d ⁊ cōparatur.latus tior.sim⁹. vnde late tius.sime adu. Et hec latitudo dinis.⁊ pducit pmā.ꝟ latus teris eā corri. Vñ ꝟsus. Seruat ab hoste latus leuū clypeus mihi latus. Item latū tu.est supinū accomodatū de fero fers. Et inde lato tas.frequen.vide in fero fers. Itē lato tas taui.tatū.i.in latū extendere ⁊ ampliare.⁊ tūc derivat⁹ a latus ta.tū. Lato cōponit cū con.⁊ fit collato tas.i.sml latare. Itē cū di.⁊ dī dilato tas.tatū.i.extendē vel differre.vñ dilatat⁹ta.tū.i.extēsus.dines factus.⁊ pñt esse frequētatiua istoꝝ ꝟborꝝ cōfero cōtuli.collatū.⁊ differo distuli.dilatū. Et est lato tas.actiuū cū omnib⁹ suis cōpositis.⁊ pdu.la.
Latria trie.est seruit⁹ q̄ soli deo debet exhiberi ⁊ exhibetur.⁊ est latria quedā virtus cardinalis.⁊ reducit ad iusticiaz. Consistit em̄ latria in eo q⁹ reddit deo qđ sibi debet.⁊ ꝑpter ꝟ ad iusticiam reducit.nō q̄si species ad gen⁹.ꝟ sicut ꝟtus annexa ad p̄ncipale q̄ pticipat modū p̄ncipalis. Hic nota q⁹ glosa dicit sup illud psalmi. Adorate scabellū ꝛc. Caro xp̄i nō est adorāda illa adoratione q̄ soli deo debet. Ad cui⁹ intelligentiam scire te volo q⁹ humanitas xp̄i p̄t dupl̄r cōsiderari. Vel put intelligit nō ꝓiuncta ꝟbo.⁊ sic nō debet ei latria.ꝟ hec cōsideratio ē in intellectu tm̄. Vel put intelligit vnita ꝟbo.⁊ sic pōt ⁊ debet honorari vno honore cū ꝟbo.et sic debet ei latria.vel alio modo.⁊ sic debet ei dulia vel yperdulia. Et ita loquit p̄dicta glosa. Vñ dicit aug⁹. sup illo ioan. Non turbet cor vestr. Ego inq̄t domini cam carnē imo pfectā in xp̄o humanitatē ideo adoro. q⁹ a diuinitate suscepta ⁊ deitate vnita est.vt nō alium ⁊ alū.ꝟ vnū ⁊ eundē deū ⁊ hominē dei filiū esse cōfiteor. Deni⁹ꝟ si hominē sepaueris a deo illi nūq̄ credo neq̄ seruio.velut si q̄s purpurā vl dyadema regale iacēs inueniat.nunq̄d ea conabit adorare. Cū ꝟo ea rex fuerit indut⁹ piculū mortis incurrit si ea cuz rege q̄s adorare ꝓtēpserit. Ita etiā in xp̄o dño humanitatē nō solā vel nudā ꝟ deitati vnitā.s.vnū filiū.deū vez ⁊ hominē.vez siq̄s adorare cōtēpserit eternaliter morietur. Vide etiā in dulia. Itē potest etiā queri an imaginib⁹ xp̄i exhibēd⁹ sit cultus latrie. Ad ꝟ dico q⁹ imago pōt dupliciter considerari.vl ꝑm q⁹ est res q̄dā.⁊ sic nullus honor ei debetur.sicut nec alij lapidi vl ligno.vel ꝑm q⁹ est imago.et quia idē mot⁹ est in imaginē in quātū imago.⁊ in imaginatū.ideo vn⁹ honor debet imagini ⁊ ei cui⁹ est imago. ⁊ ideo cū xp̄s adoratur latria silr ⁊ eius imago adoranda est latria. Quare sit ad orientē adorādū. vide in tabernaculū ⁊ etiā in imago.
Latriensis.A latria dī ꝟ ⁊ ꝟ latriēsis ⁊ ꝟ ense.q⁹ latriā impendet.
Latrina ne.penl.pdu.dī a lateo tes.⁊ est latrina ꝑ⁹ tus secessus.s.clocaca q̄ latet in domo in loco ꝑuato vñ ⁊ ꝑuata dī.q⁹ aūt dī latrina q̄si latrat⁹ ani.q⁹ ibi an⁹ latrat.etymologia est ꝑm hug. Sup illud aūt.üj.reg.ca. x. Destruxerūt edē baal.⁊ fecerūt ꝑ ea latrinas.di.maīster in historiis.i.subterraneos cuniculos ad mūdandas vias vrbis.
Latro tras.traui.trare.ꝑprie canū est.⁊ p trāslationez latrare dī fortit garrire.vel ꝯ rōnē aliq̄ dicere.⁊ ꝓponitur allatro tras.i.iuxta vel ad aliquid vl valde latrare. Collatro tras.i.simul latrare vl cū latrāte latrare. Delatro tras.i.valde vl fortit latrare. Ilatro tras.i.intus vl contra latrare. Relatro tras.i.iterū vel retro latrare vel resistere vl contradicere. Sublatro tras.i.paruz vl post vel subtus latrare. Et est latro neutrū cū oib⁹ suis ꝓpositis.⁊ cor.la.naturaliter vt ꝑz in illo ꝟsu. Nat canis in ponto.latrat ex.fulget in alto.
Latro.A lat⁹ dī latro tronis.cōis ge.⁊ dicunt latrones satellites magnatū q̄ circūdāt latera eoꝝ q̄si latrones. Itē latro dicit vispilio q⁹ in siluis latet vt expoliat trāseuntes.⁊ tūc dī a lateo tes.⁊ inde ꝟ latrocinū nij. ⁊ inde latrocinor naris.ꝟbū deponē.i.p̄dari latrocinū exercere.⁊ cor.ci.
Latrocinor naris.in latro expositū est.
Latrūculus li.dimi.puus latro.
Latumia mie.vinculū catena carcer.vel custodia carceris.
Lat⁹teris.neu.ge.dicit a lateo tes.q⁹ nobis iacentib⁹ latet.⁊ cor.la.
Latus ta.tū.in lato tas.est.
Latusculū li.dimi.puū latus ⁊ format⁹ a latus addita culum.
Lauacrū.A lauo uas.dī ꝟ lauacrū cri.i.lotio ablutio. ⁊ cor.penl.naturaliter.licet in ꝟsu possit positione eā ꝑducere. Unde in auroza ponit penul.corr.vbi agitur de oblatione magoꝝ. Illud de lauacro gallica lingua tenet.
Lauatio onis.i.baptismus.ablutio a lauatus ta.tū.lauati addita o. Unde eccl.xxxiij. Qui baptizat a mortuo ⁊ iterꝝ tangit mortuū.q̄d ꝓficit lauatio eius.⁊ ē ꝑm antiq̄s q⁹ regulariter declinabāt lauo uas.naui.nare.tū. Silr ꝑm illā antiq̄tatē inuenit ꝟ lauator toris.⁊ hec la

natrix cis.ꝛ ℔ lauatoriũ riũ.
Lauator toris.in lauatio onis.exposituꝫ est.
Laudabilis.a laudo das.dr ℔ ꝛ ℔ laudabilis. ꝛ ℔ le.q̃ est dignꝰ vt laudeť.ꝛ cõpo.cũ in.ꝛ dr hic ꝛ hec illaudabilis ꝛ hoc le.q̃ nõ est dignus vt laudeť.
Laudo das.daui.dare datũ.vñ ℔ laudator toris.ꝛ ℔ laudatrix cis.ꝛ hec laudatio onis.ꝛ hic laudatus ta.tũ. qđ cõpo.cũ in.ꝛ dr illaudatꝰ ta.tum.i.non laudatus ꝛ q̃ñꝙ inueniť nõ laudabilis ꝑ illaudabilis.licet sit laudatus. Laudo componitur cũ con.et dr collaudo das i.simul laudare. et est actiꝫ cũ omnibus suis ꝓpositis.
Lauerna ne.dea latronũ ꝛ furũ.ꝛ dr a lateo lates vl a latro latronis
Lauo uas.laui lautũ vel lotũ.inueniť tñ uaui.natum ꝑm antiq̃s qđ est regulariꝰ. Lauare.i.mũdare purificare.abluere.ꝛ inde lauo nis.ui.uere.i.humectare .aspergere.madefacere. Lauo uas.ꝛ lauo nis.cũ omnib suis cõpositis siqua habent actiua sunt. et habent idẽ ꝑteritũ ꝛ supinũ.ꝛ cor.hãc syllabam la.in presenti sed in ꝑterito eã ꝓducũt. Vñ quidã. Vlcera culparũ lauet aut lauat vltor earũ. Item qui rigat ille lauit q̃ mũdauit bene lauit.
Lauo nis.ui.uere.i.lauo uas.est.
Laureolũ li.in laurus vide.
Laureus rea.reũ.i laurus est.
Laurꝰ ri.fe.ge.ꝛ ℔ laurꝰ rus.rui.ꝛ hec laurea ree.q̃dã arbor q̃ nũq̃ viriditatẽ ꝛponit.q̃si laudus vl laudea Vñ a laus dr.qr oliz cũ laudib ea victoꝝ capita coronabãť vñ laudea dicebať.ꝑ postea mutata ẽ d.i r.ꝛ dr laurea.ꝛ inde laureꝰ rea.reũ.i.ď lauro exñs.vl ad lauꝝ ꝓtinẽs.ꝛ hec laurea ree.i.victoria vel corona ꝛ lauro. vñ laureatꝰ ta.tũ.i.laurea coronatus. Item a laurea ℔ laureũ rei.vñ ℔ laureolũ li. Laureũ ẽt dr remuneratõ q̃ cõseq̃bať ex ludo ꝑ q̃ laurea corona victores remunerabanť. Laureolũ ꝙ dr ludus ille.et dicũt q̃daz q ludus ille est discus vel virga q̃ supponiť ꝙge ꝛ ibi voluiť.vñ inuenaľ. Laureolũ velox etiã bñ lentulus exit
Laus.a laudo das.dr hec laus dis.ꝛ ẽ laus ipa virtus innitẽs. Laudatio ꝙ ipa laudãtis oꝛo.nã laus etiaz sine celebratõe ꝓstat.ꝛ est vnius syllabe laus.
Lausantes i lauso sas vide.
Lauso.a laudo das.dr lauso sas.i.laudare. Inde lansantis.i.laudãs.lausantes.i.laudãtes.
Lautia tie.in lauticia vide.
Lauticia.a lautꝰ ta.tũ.dr hec lauticia cie.ꝛ hec laucia cie.i.epulaꝝ magnificẽtia. Prope laucie vl lauticie dicũť delicioſi ꝛ delicati cibi vel mũdicie.ꝛ inde lauticiosus sa.sũ.ꝛ laucioſus sa.sũ.i.delicioſus.ꝛ cõpať ꝛ ď ℔ lauticioſitas tatis.ꝛ hec laucioſitas tis.
Lautior oris.i lautus exponiť.
Laucioſus sa.sum.i lauticia est.
Lautus.a lauo vel lauor dr lautus ta.tũ.i.lauatus ta.tũ.sine lotus. Item lautꝰ accipiť actiue ꝑm qđ est nomẽ ꝛ tũc tãtũ valet lautꝰ q̃tũ se bñ ꝓcurãs q̃si mũde ꝛ delicioſe se ꝓcurãs. Quidã tñ dicũt q lautus est ſyncopatũ ꝑ lauatus.quod nõ credimus esse verũ. Et comparať lautus tior.ſimus.ꝑm bug. Unde grego. Lautiores cibos q̃ñꝙ sine culpa sumimus.i. ꝓcioſiores vel delicatiores.
Lazare.i.ampliare soluere ꝑm bug.vñ laxus ra.rum. vñ in hymno beati ioannis baptiſte. Ut queant laxis resonare fibris.
Lazarus iterꝓtať adiutus.eo q a morte a dño fuerit reſuscitatus.

L ante E

Lea lee.vel hec leena ne.dr vxor leonis et dicit a leo. Job quarto. Vox leene ꝛ dentes catulorũ leonũ contriti sunt.
Lebes tis.maſ.ge.quus cacabꝰ coq̃nalis.ſ.cacabꝰ ꝛ sacit actus singularis lebetẽ vl lebeta.ꝛ hinc sumiť ℔ lebeta te.ꝑ eodẽ.vñ lebetes inueniť i plurali numero in ve.testa.vt ꝑz exo.xxvij ꝛ pdu.pnľ.gti siue e.añ t.vñ in aurora. Dignos presbyteros credo signare lebetes. Et scias q propue in ntrio vulgari cacabus appellať vas eneũ.ſ.paroliũ. Lebes ꝙ est vas lapideũ qđ dicitur lanezo.
Lebꝰ dictus est iudas iacobi. vide i iuda.ꝛ acuit pe.
Lecca ce.est ꝓprietas lingẽdi vl leccacitas a lingo dr.
Leccacitas.ſ lingo gis.dr hec leccacitas tatis.ꝛ ℔ leccatoꝛ toris.ꝛ hec leccatrix cis. Nã taliũ est lingere.
Lechi.i.maxilla.sic hꝫ Jud.xv.
Lecbitꝰ ti.maſ.ge.vas est.ſ.ampulla vt dicũt de auricalco ꝑm bug. Pap. ꝙ dic lecbitꝰ i regnoꝝ libro ampulla olearia.ꝛ pdu.pnľ.vñ i doctrinali dr.ꝛ pducũť lecbitus ꝛ hermafroditꝰ.
Lectica.a lectꝰ dr hec lectica ce.i.currus i q̃ defertur lectus.vel est cortina circa lectũ.vel etiã ipe lectꝰ.ꝛ dr tc lectica ꝑm q̃ſdã a lectis herbis.ꝛ est idẽ qđ thorus ꝑm bug. Pap. ꝙ di. Lectica dr lectꝰ imperatoꝝ.ꝛ pn. penul.vñ ouid. Lecticaz dñe dissimulanť abi. Isa.lxvj. In lecticis ꝛ i mulis ꝛ i carrucis.ꝛ a lectica dr lecticariꝰ rij.q̃ ducit currũ vel q̃ facit lectulos.vel q̃ in lectulo iacens portať.ꝛ lecticarius ria.riũ.mobiliť declinať i eo dẽ sensu.vel q̃ ptinet ad lecticiã.ꝛ ℔ et hec lecticalis.e ℔ le.in eodẽ sensu.
Lectio onis.fe.ge.formať ac ℔ gtio lecti de lectꝰ ta.tũ addita o.
Lectisterniũ.lectus ti.ꝓpo.cũ sterno nis.ꝛ dr ℔ lectisterniũ nij.i.lectꝰ stratꝰ ꝛ ꝑparatus.vel locꝰ i q̃ lectuli sternũť.i.ꝑparanť vel pãni vel stramenta lectoꝝ.vl locus i q̃ boues sedere vel iacere ꝓsueuerũt.
Lectito tas.freq̃n.ẽ de lecto tas.et formať ab vltimo supi.ſ.lectatu a.mutata in i.cor.et u.i o.vt a lectatu.lectito sic etiã a rogatu fit rogito.
Lectiuncula le.dimi.pua lectio.
Lecto tas.i.frequẽter legẽ.et formať a lectu vltimo supi.de lego gis.ꝓuersa u.in o.fit lecto.
Lectoꝛ toris.dr a lego gis.et dr lectoꝛ a legendo.i.pcurrẽdo.vñ et nauis dr legere.q̃d q̃ ptrãsit vel a legẽdo.i.congregãdo.i.colligẽdo oia q̃ legit.q̃si collectoꝛ. vel a legẽdo.i. figurarũ sonãs pnũciãdo.et differt a pticipio qr nõ conueniũt alicui ex eadẽ cã pticipiũ eñ ꝓuenit alicui ex actu vel passiõe.ꝑ nomẽ ꝛbale ꝓuenit alicui nõ ex actu vl passiõe.ꝑ ex freq̃ntia.vel assiduitate vel industria. Dr eñ aliquis lectoꝛ.vel qr scientiam vel etiã pitiam hꝫ legendi.vel qr assidue.vel frequenter legit.vñ ꝛ ab officio dicunť in ecclia lectores a legendo frequenter. sic psalmiste dicuntur a psalmis canendis.vide in ordo ꝛ in scribo.
Lectoꝛius ria.riũ. qđ ptinet ad legẽdũ.vel ad lectoꝛẽ et deriuať a lector toris.
Lectrũ tri. a lego gis.dr ℔ legiũ gij.ꝑ eodẽ.ſ.ꝑ pulpito et dr silr a lego gis.
Lecturio ris.i. legẽ volo.a lectu formať addita rio.ꝛ meditatiõem signat.et coꝛ.u.añ rio.
Lectus cti. dr a lego gis.qr antiq̃ solebãt legẽ i lectis suis.q̃ et circa lectulos habebant pictes illitos cera.vt si aliq̃d dignũ memoria occurreret animis coꝝ statim graphio i illa cera illud designarẽt. ne possent tradere oblitioi.et ide ℔ lectulꝰ li.dr.ꝛ nota q exterioꝝ ps lecti dr spõda.iterior pluteũ.ꝛ vt dic ꝑſ.℔ lectus cti.qđ antiq̃ etꝫ ℔ lectꝰ q̃rte declinatiõis ꝓtulerũt.et vt di.isiđ. Genialis lecti ꝓprie sũt q̃ sternũť puellis nubentibꝫ sic dicti a generãdis liberis de ℔ vide i genꝰ. Item lectꝰ tactũ.mobiliter declinať.et tũc est participium de legoꝛ geris.
Ledo dis si.sũ. ledẽ.i.frangere terrere.vel vulnerare necare.et dr ledo q̃si late edo.et est ety.vñ ℔ et ℔ ledibilis et hoc le.et hic et hec lesibilis et hoc le. Ledo cõ-

ponit allido dis.si.suz.i.ledē ad aliq̄d. Collido dis si sam.i.sil'ledere. Elido dis.si sū.i.valde vel ex ledē. Illido dis.i.int⁹ vl' valde ledē. Interlido dis.si.sū.i.int⁹ po latim ledere. Perlido dis.i.pfecte ledere. Prelido dis i.p̄ alijs vel añ ledere. Oblido dis.i. ꝑ vel circa ledere. Relido dis.i.itez vel retro ledere. Ledo 7 ei⁹ ꝓposita sūt actia.7 faciūt p̄teritū i si.7 supi.i sū. Itē ledo vbiq; ꝓducit hāc syllabā le. quā ꝓposita vbiq; mutant in li. sil'r ꝓd. fm hug. Et p̄s.i pmo maio.di. Ae dyphthongus trāsit i i.pductā.vt quaero.inq̄ro.laedo.illido.7 ꝑ ꝙ laedo scribit ꝙ ae dyphthongū.ꝑ tacet a.i ꝓnūciatione

Ledo onis.fe.ge.i. maris exundatio sic̄ malina ē eius dē retractio.7 dr a ledo dis.

Leena.in lea exponit.

Legalis. Alex derivat ꝑ 7 ꝑ legal' 7 ꝑ le.q̄ legē seruat 7 fidē.vñ legalit' aduer.7 hec legalitas tatis.7 legal' lis le.qđ ptinet ad leges.

Legatari⁹ tarij.in legatū est.

Legatio onis.i.missio fe.ge. Et formal' a legati gtio de legatus ta.tū.addita o.fit legatio.

Legatiuncula le.di.pua legatio.

Legatū ti.a lego gas. dr 7 ē legatū ꝙ ī testō dimittit' 7 differt a caduco.qđ.s.cū fili⁹ defunct cadit sup nepotē. vel aliū de cognatiōe.ꝑ legatū extraneo dimittit'. vnđ iuuenal'. Legatū oē capis.necnon 7 dulce caducū. Et hinc legatari⁹.ria.riū.qđ ptinet ad legatū.7 hic legatarius.7 ꝑ legataria cui legatū dimittit'. Itē a lego gas. ꝓmittere.dr ꝑ legat⁹ 7 ꝑ legata.i.missus sive missa.vl' nuncius sive nūcia.vñ versus. Legat⁹ missus.legatum morte relictū.

Legere ī pterito ꝓducit duas pmas syllabas.ꝑ in infinitiuo eas corripit.vñ q̄dā. Nō audes legere q̄ nō legere potes.

Legia gie.fe.ge.est pua nauis.7 dr a lego legis.q̄a legat.i.pcurrat 7 trāseat aquas

Legibilis.a lego gis. dr ꝑ 7 hec legibilis 7 ꝑ bile.apt⁹ ad legēdū.

Legio onis.fe.ge.dr a lego gis.q; legebāt'.i.eligebāt' q̄ deberēt esse de legione.vel legio dr a lex legis.q; lege ī castris se habeāt vel lege ī legiōe dispositi erāt. Proprie q̄dē lingua macedonū dr falanx vel falanga. Ballorū caterua. Nostra legio. Et sūt ī legiōe sex milia sexcenti sexagita ser boies. In cohorte q̄ngenti. In manipulo ducēti. In centuria cētū. In turma vl' ala trigīta boies. Ex turma est peditū. Ala militū. In decania decem fm hug.

Legionari⁹ ria.riū. de legiōe existēs.vel ad legionem ptinens.7 dr a legione.

Legista ste.cō.ge.dr a lex.7 est legista q̄ docet legē vl' q̄ vacat legib⁹.

Legitim⁹.a lex dr legitim⁹ ma.mū.i.bon⁹ fm legē babitus vel fact⁹.7 scribit ꝑ vnū t.cor.n.añ pnl'. Ouiđ. de arte. Legitimū finē flama virilis bz.

Legito tas.pnl'.cor.i.freq̄nt' legere.7 formal' a scđa ꝑsona pn̄tis idicatiui modi b⁹ ꝙbi lego gis. remota s. 7 addita to.vt lego legito.

Legiū gij.exponit' ī lectrū tri.

Lego gas.a legi pterito mutata o.ī i.fit lego gas.i.mittere.vt rex legauit petr̄ ī tuscia.7 legare est ī testō aliq̄d alicui dimittere.7 ꝓprie ꝑ manū heredis.7 cōponit' Allego gas. Ablego gas.i.alior sū legare. Collego gas i.sil' legare. Delego gas.i.đ vno loco ad aliū vel deorsū legare. Oblego gas. Relego gas. Lego gas.cū oībus suis ꝓpositis est actum.7 pdu.le. Ex lego gis.cor.le. Vñ ꝙsus. Si tua scripta lego scriptū lege qđ tibi lego. Et p̄s.dic in.viij.lib.lego gas.7 lego gis. 7 dico dicas.7 dico dicis.etiā ī pma ꝑsona hūt diam temporū nā lego legas.7 dico dicis.pnl'.pducūt.sed lego gis. 7 dico dicas.cor.vnde versus. Prima dico lego. tercia dico lego.

Lego gis.eq̄nocū est. Legere.n.ē furari colligē. Iste. xvij.spicas leget. Item legere.i.trāsire sive nauigare. Actuū.xxvij.c. Legebāt cretā. Item legere est scriptaz figurarū sonos ꝓferre.vel ex scriptis figuris.pnūciabilia colligere.7 ita legere est furū 7 virginū.7 nautarū 7 viatoz 7 clericoz.vñ ꝙsus. Fur aurū. ꝙgo flores.mare nauta.libros q̄ Clericus.equinoce singla q̄q; legit Redde singula singulis.7 distingue significatōes. Lego cōponit'. Colligo gis.gi.ctū.i.sil' legere. Diligo gis lexi ctū.i.amare. Deligo gis.i.đ alijs legere. Eligo eligis elegi.ctū.i.excerpe q̄si ex alia aliq̄d legere. Item intelligo gis lexi.ab inter 7 lego 7 mutat' r.in l. Perlego gis i.pfecte legere. Preligo gis.i.añ legere. Relego gis.i. retro vel iterū legere. Seligo gis.i.eligere q̄si seorsum ab alijs legere. Subligo gis.i.furari q̄si subtus vel latē ter legere. Cōponit' etiā cū nec.7 dr negligo gis c.abiecta 7 assumpta g.ꝑ adiectōz. Lego gis.7 oia ei⁹ ꝓposita sūt actia. Item oia ꝓposita a lego mutāt e.ī pn̄ti simplicis in i.vt colligo diligo.intelligo pligo.p̄ligo seligo p̄ter relego qđ nō mutauit le.ī li.cā dic ad religo gas ꝑ p̄teritū 7 supinū sui simplicis seruant imutata vt collegi lectum. elegi electrum. preter intelligo diligo negligo que mutāt p̄teritū sui simplicis vt dilexi.neglexi intellexi fm hug. De hoc etiaz dicit p̄s.in.x.lib. Lego inquit legis ī cōpositiōe ī gi facit semās simplicis p̄teritū.vt colligo gi.relego gi.qđ cā dic nō mutant le ī li. Excipiūt a lego tria ꝓposita mutātia simplicis significatiōem q̄ nō faciūt ī gi.ꝑ in xi.7 sic nō retinēt simplicis p̄teritū.s.negligo neglexi.intelligo intellexi.qđ antiqui interlego interlexi.ꝓferebāt.diligo dilexi. Hec ꝓstia.đ p̄dictoz p̄teritis talis dat' versus. Ut lego n̄ mutat.nisi di.iunxeris inter.

Legumen.a lego gis dr ꝑ legumē mis.q; legit'.i.colligit' manu.vñ 7 legumen q̄si lectū manu dr.7 est etymo. Vel legumen a legēdo.i.eligendo. Cieteres eīn quecz meliora erāt.s.fabā pisam.7 lenticulā legebant.i.eligebant.vel q; meliora eligunt' ꝓ semine.7 ꝓducit penultimā legumē.

Leguminari⁹.a legumē ꝑ leguminari⁹ ria.7 legumina ria rie.q̄ vl' q̄ custodit vel vendit legumina 7 adiectiue leguminarius ria.riū.qđ fit de legumine.vl' qđ ptinet ad legumen.

Lelex gis.sicut dicit hug.ꝑ et ꝑ lelex gis.q̄dā pl's est q̄ pmo dicebat' lex legis.ꝑ postea cā dic geminata est syllaba. Et inde lelegius gia.giū. Papias ꝙ dic lelex gis.ꝓpriū gentis.pnl.cor. Iustia.etiā vbi determinat de septuagintaocto terminationib⁹ tercie declinatiōis sic dicit. In ex correptam vt hic lelex lelegis.et hic ilex ilicis.

Lema vel lemos grece latine dr vorago.

Leman⁹ ni.q̄dā fluuius in alemania.

Lembo bi.mas.ge.pua nauicula a lego gis dr.vñ lembulus li.dimi. Alio noie dr linter.i.carabo q̄ nauc ī fluuijs 7 paludib⁹ vtunt'

Leminas ī lybia tradūt trūcos sine capita nasci. os et oculos habere in pectore. Ita dicit Isiđ.in.xj. etymologiarum.

Lemos in lema vide

Lemur muris.mas.ge. Nota ꝑ q̄ lemur fuit frater romuli. Vñ hic lemur muris q̄si remur. Lemures ꝓprie dicte sunt fantastice apparitiōes 7 nocturne q̄ apparebāt romulo post mortē remi.quē interfecerat vel interfici fecerat.7 iō dicti sunt lemures q̄si remures. Quelibet tñ fantastice apparitiōes 7 nocturne dicunt' lemures.vñ hora.epi. Nocturnos lemures portētaq; thessala rides.

Lena.a leno nonis dr ꝑ lena lene.i.leccatrix.vel ꝓstibatrix stupri. Lena etiā inuenit' ꝓ q̄dā genere pallij.vñ persius. Cui circa humeros iacintina lena.

Lendex cis fe.ge.i.tarinus vermis in lardo.
Lendicul⁹ li.pua lens.
Lendosus sa.sum.lendib⁹ plen⁹.a lens dis dr.
Lene⁹ nei.mas.ge.i.bach⁹ z dr a lenio nis.q: leniat cu ras.vl q: sit lenis ad potādū. Vl lene⁹ dr a lenoy qđ ē lacus vel cupa.in quē vel in quā vinū decurrit expssū. Et etiā lacuz dr bachus ꝓducere.z inde lene⁹ nea.neū .i.bachicus.
Lenimen lenminis.i.lenimētū. Et dicit a lenio lenis. z ꝓdu.ni.
Lenio nis nini.nitū.i.placare humiliare.lenē facē. vñ ß lenitio onis.z ß lenimen minis.z ß lenimētū ti.et hic z hec lenis z ß ne.z ꝯpar lenis nior nissim⁹. vñ lenit nius.nissime aduerbiū.z hec lenitas tatis.z hec lenitudo dinis. Lenio cōponit. Delinio nis. Oblinio nis.i.placare lenē z dulcē facere.ob aliqđ lenire. Lemo z ei⁹ cō posita actiā sūt.z ꝓduc lenio vbiqz hāc syllabā le.quā eius ꝓposita mutāt i li.z eā ꝓducūt.vñ fit quedā coincidentia inf ß ꝓposita z ꝓposita a lino nis.q lenio ꝓducat ꝑmā pz ꝑ quidiū de arte dicētē. Lenet incipiēs oia sentit amor. Et boza.in epi. Lenior z melior sis accedente senecta.
Lenipes dis.ge.om.i.lenes bñs pedes.z corr.pnl.taz noiatiui cꝫ gti.
Leno lenonis.mas.ge.i.leccator vel ꝓsiliator stupri.z deriuat a leno lenis.q: mentes miseroꝝ blādiēdo z deliniēdo seducit vt nūdinet eoꝝ corpa.
Lenocinor.a leno onis.deriuat lenocinor naris.nat⁹ sum.cinari.i.leccacit viuere vel meretricari. vl illud officiū exercere.s.stupri adulatiōe famulari.vñ ß lenocinīū nij.i.leccacitas vel lenitudo.vel actus vel officium lenonis z cor.ci.lenocinor.
Lens lendis fe.ge.dr a lentus ta.tū.z est lens lēdis fet⁹ sertupedis .vñ qdā. Lēs lendis capiti.lens lentis cōuenit ori. Jtez ali⁹. Lens mordet ꝑ d.mordet si capiat t. Jtē. Lens aīal lendis lēs ꝑ legumine lētis. Jtē a lent⁹ deriuat ß lens tis.qddā gen⁹ legumis.q: humida z lēta est.vel q: lente surgat.
Lens tis.in lens dis.exponit.
Lenteo.a lēto tas dr lēteo tes tui.esse vel fieri lentuz Jnde lentesco scis incboatiuū.
Lenticula le.di.qddā legumē idē qđ lēs tis. Jtē lenticula ꝑua z rotūda macula ī carne ad silitudinē lentis. vñ lenticulosus sa.sum.i.plenus lenticulis. Et in his significatiōib⁹ dr lenticula a lens lentis. Jtē lenticula dr vas olearīū ex auro z argēto ꝓprie.z tūc dr a liniendo. q: reges z sacerdotes inde liniebant z inungebant.
Lentigo.a lens tis.dr hec lentigo ginis.i.vestigiū parvularū macularū in corpe.s.lenticula.z ꝓdu.ti. Vnde qdā. Est bona lens comedi non lētigo faciet. Et a lentigo dicit lentiginosus lentiginosa suz.id est plen⁹ lentigine.
Lentiscus sci.fe.ge.qdā arbor dicta a lent⁹.q: cuspis eius lenta sit.i.mollis z flexibilis.
Lentitudo dinis.in lent⁹ exponit.
Lentos grece plen⁹ vel plenitudo latine.z hinc cōponūtur desinentia in lentus vt vinolētus somnolentus. Est em regula. Oia noia ꝓposita apud latinos ī lētos desinētia sūt ꝓposita ex ꝑcedentib⁹ dictiōib⁹. et lentos greco.vt somnolentus a somno z lentos greco. Vino lentus a vino z lentos greco zc. Et oia significāt rem plenā rei appellate ꝑ dictiōz ꝑcedētē ī cōpositione.vt vinolētus.i.plenus vino. Somnolentus.id est plenus somno.
Lentus.a lenis deriuat lentus ta.tū.i.flexibilis.vt lenta salix.z lentus.i.ociosus.z lentus.i.piger z tardus.et lentus.i.mollis nō fortis.vt arcus lent⁹.z lent⁹.i.nō bene siccus vt frumentū ē lentū cū nō est bñ siccū.q autē qdā dicāt lentus.i.plen⁹. ꝓter ß ꝓposita vinolēt⁹.sō nolentus z silig.frivolū est nuncꝫ em lentus inuenit in

tali significatiōe. nec ꝑdicta noia ꝓponūt a lentus ß a lentos greco qđ significat plenitudinē sic dixi ī lentos Lentus compar lentior tissim⁹.vñ lēte tius.tissime.ad uerbiū.z hec lentitudo dinis.z formant ab ß gtio lenti addita tudo. Jtē a lent⁹ dr lento tas.tani.tare.i.curvare vel flectere.vel tardare.lētū facere ſm hug. Papi. ꝯo di.lente.i.paulatim.gradatim tarde.leniter. Lentus.i.tardus.segnis inefficax.lāguidus.ociosus. Et ꝑdictis pz ꝙ ille versus nō est recipiēd⁹. Plenū flexibilem.tardum lentus tibi monstrat.q: ſm hug. lent⁹ nō inuenit ꝓ plenus.
Lenul⁹ li.dimi.pnus leno.
Lenuncul⁹ li.dimi.pnus leno.
Leo les leui letū.lere.i.destruere delere.ß nō est in vsu Et ꝯponit deleo les.leui.letū.lere.i.destruere. Leo et ei⁹ ꝯposita sunt actiua.
Leo.a leon abiecta n.dicimus nos latini hic leo onis. Et vt dicit Jsi.xij.ety. Leo grece latine rex interpretatur.eo ꝙ ꝑnceps sit omnium bestiarū. Virtus eorū in pectore est. Firmitas in capite. Cum dormiunt vigilant oculi. Cum ambulant cauda sua cooperiunt vestigia sua.ne eos venator inueniat. Cum genuerint catulos.tribus diebus et trib⁹ noctibus catulus dormire fertur.tunc deinde patris rugitu vl fremitu veluti tremefactus cubilis locus suscitare dicitur catulum dormientem. Circa hominez eoꝝ natura est.vt nisi lesi nequeant irasci. Patet em eoꝝ misericordia exemplis assiduis. Prostratis em ꝑcūt.captiuos obuios repatriare permittunt. Hominem nō nisi in magna fame interimunt. De leone etiam dicit ambrosius in hexamerō. vj. Leo natura superb⁹.ferox.aliarū ferarū generibus miscere se nescit.ß quasi rex quidā plurimoꝝ dedignatur consortiū. Qui etiam cibum fastidit hesternū etiā sue esce ipas reliquias aduersat. Que autē se ei sociare fera audeat.cui⁹ voci tantus naturaliter inest terror vt multa animātiū q ꝑ celeritatē impetum eius possent euadere rugientiz eius sonitu velut quadā vi attonita atqz icta deficiūt.leo gallum z maxime albū veret. Leo eger simiā querit vt eā deuoret qua possit sanari. Oīs fera egra canis hausto curat sanguine. Et scias ꝙ leo aliqñ signat xp̄m.aliqñ dyabolū.vñ dicit greg. in quito mora. Quia nā vnusquisqz rei ex diūsitate cōponit ī sacro eloqo ꝑ rē quālibet licite diuersa figurant. Hoc qppe leo ꝓtutē hoc z seuiciā.ꝓtute ḡ dñm.seuitia dyabolū signat.vñ dr de dño in apocal. vicit leo de tribu iuda. De dyabolo vo dicit vertex apostoloꝝ. Sic leo rugiens circuit querens quē deuoret. De leone aūt inquātū signat xp̄m dicit salomon ī.xxx.ca. ꝓuerbioū Tria inquit sunt que bene gradiunt. et quartū quod incedit feliciter. Leo fortissimus bestiarum ad nullius pauebat occursum. Gallus succinctus lumbos. Et aries. nec est rex qui resistit ei. Et qui stultus apparuerit postqz eleuatus est in sublime.sicut exponit Gregor⁹ in.xxx.li.mora. Ipse quippe hoc loco leo ponitur de q in apocalip.scriptū est.vicit leo de tribu iuda.qui fortissimus bestiarum dicitur.quia in illo quod infirmū ē dei fortius est hominib⁹ q ad nullius pauet occursum. Dicit em venit ꝑnceps mundi hui⁹. z in me nō hz quicqz. Gallus succinctus lumbos.i.predicatores sancti.z inter huius noctis tenebras vex mane nunciantes qui succincti sunt lumbos.q: a membris suis restringūt fluxum luxurie.in lumbis quippe luxuria est.vnde et eis a dño dicit. Sint lumbi vestri precincti. Et aries. Nec rex est qui resistat ei. Quem arietē in hoc loco accipimus nisi ꝑmum intra eccliam ordinē sacerdotū. De q bus scriptum est. Afferte dño filios arietū. q ꝑ exēpla sua gradientem populū qsi seqntē ouiū gregē trahūt. q⁹ spiritualiter rectecꝫ viuentibus nullus rex sufficit omnio resistere.q: quātūlibet persecutor obuiet.intētionem eorum non valet prepedire. Scitūt em ad cuz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quẽ ꝛsiderant 7 anxie currere et moriendo pernenire
Ponit ꝯ leo ꝑm⁹. Gall⁹ secūd⁹. terci⁹ aries. Apparuit
etiã xp̃s ꝑmo. deinde sci ꝓdicatores apli. 7 tũc dem̃ spi
rituales ꝓsecciaꝝ ꝓpositi. vicꝫ 7 duces gregũ q̃ sunt
doctores seq̃ntiũ ꝓlox. Terꝫ q; post ħ antixp̃s appare
bit ꝯ illud q̃rtũ subdidit dicens. Et q̃ stult⁹ apparue-
rit postq̃ elenat⁹ est in sublime ipe q̃pe in sublime ele
uabit cũ dẽ se esse mentiet. ſꝫ elenat⁹ in sublime stul-
tus apparebit. q; in ipa elatione sua ꝑ aduentũ ueri in-
dicis deficiet. Deq̃ neqnaq̃ moneat quẽq̃ qđ supius
dictũ ẽ qđ incedit feliciter. Tria q̃pe incedẽ bñ dicit. et
q̃rtũ feliciter. Nõ cm̃ oẽ qđ feliciter bñ. neq; ī hac vita oẽ
qđ bñ feliciter. Nã leo 7 gall⁹ 7 aries bñ incedũt sed non
hic feliciter. q; ꝑsecutõem bella patiunt. Quartũ ꝓo fe
liciter 7 nõ bñ incedit. q; in fallacia sua antixp̃s gradie
tur. sed iuꝝ breue tp̃us vite p̃sentis in sua fallacia ꝓspe
rabitur sicut de eo sub anthiochi specie ꝑ danielẽ dc̃m
est. Robur datũ ẽ ei ꝓtra iuge sacrificiũ ꝓpter peccatuꝫ
7 ꝓsternetur veritas in terra. 7 faciet 7 ꝓsperabit. Qđ
salomon aut incedit feliciter. hoc daniel dicit ꝓspera-
bitur. Quomõ autẽ ꝑ leonẽ marcus euãgelista figura
tur. dicã in marcus.

Leochrisis. Leucos qđ est albũ ꝯponit cũ chrisis qđ
ẽ aurũ. 7 dr̃ ħ leochrisis. gẽma aureo colore int'ueniẽte
cãdida vena ſm bug. Pap̃. ꝓo dicit. Leochrisis gem
ma ẽ colore aureo vena cãdida interueniente.

Leon ontis. ī leos vide.

Leonin⁹ na. nũ. pnl. ꝓdu. i. res leonis. vel ad leonẽ ꝑ-
tinens. 7 dr̃ a leo onis.

Leontophon⁹ phoni. fe. ge. dr̃ a leon. qđ ẽ leo. 7 dr̃ le
ontophon⁹ q̃dã bestia modica sic dicta. q; si capiat' et
exurat' 7 e⁹ cinere carnes aspse ponãt' ꝑ vias leones ne
cãt. si quantulũcũq; ex illis ſũpserint.

Leopardus pardi. mas. ge. ꝯponit' a leo 7 pard⁹. 7 dr̃
ħ leopard⁹ di. qđ regulari⁹ dicẽt' leõis pdi. vt ex vtra
q; ꝑte declinaret'. 7 nascit' leopard⁹ ex adulterio leene
7 pardi. vl' ꝑde 7 leonis. 7 hic ħ leoparda de. ſm bug.
Pap̃. ꝓo di. Leopard⁹ ex adulterio leene 7 pardi na
scit'. 7 dcia originẽ effic̃. vñ dr̃. 7 sic vult bug. q; ꝯpona
tur leopard⁹ ex duob⁹ rectis. 7 iõ ex vtraq; ꝑte regl'ari
us declinet'. Alij ꝓo dicũt cũ qb⁹ ego q; leopard⁹ ꝯpo
nat' ex corrupto 7 integro. s. ex lea vl leena 7 pard⁹. et
sic regl'arit' nt̃us declinat' 7 obliqu⁹ manet ideclinabil'
Nõ cm̃ dr̃ leopardus eo q; sit ꝑtim leo 7 partī pard⁹.
ħ q; nat⁹ ex leena 7 pardo. 7 ħ sentit magister bn̄.

Leos apd̃ grecos eq̃nocũ ẽ. leos. i. ꝑls. leos. i. ꝓnceps
vel rex. vñ greci dicũt leon q̃ddã aial. q; ꝓnceps sit om
niũ bestiaꝝ. 7 hinc abiecta n. dicim⁹ nos ħ leo onis.

Lepidulus ī lepidus exponit'.

Lepid⁹ da. dũ. dr̃ a lep⁹. 7 ẽ lepid⁹ sale sapie ꝯdit⁹. su
uis. curial'. moll'. dulcis. 7 cõpat' lepid⁹ dior. dissimus.
vñ lepide di⁹ dissime. adũ. 7 ħ lepiditas tatis. 7 lepidu-
lus la. lũ. i. aliq̃ntulũ lepid⁹ 7 ħ lepida de. i. antiq̃ꝫ pat̃
imago. 7 ꝯponit' lepid⁹ cũ in. 7 dr̃ illepid⁹ da. dũ. i. īsua
uis. insipidus ſm bug. Grecissimus facit dc̃iam int' lepi
dus 7 facet⁹. Vñ dicit. Sꝫ ꝓbis lepidus aliq̃s factis-
q; facetus.

Lepor in⁹ na. nũ. ī lepus vide.

Lepor i⁹ ria. riũ. in lep⁹ vide.

Lepos oris. mas. ge. dr̃ a lep⁹ 7 est lepos dulcedo 7 sua
uitas ī verbis. q; lepor ina caro suauis ẽ. 7 ꝓd. penl. gti
lepos poris. ħ lepus oris. eã corr. vñ ꝓsus. Silua tꝫ le-
porẽ. sapiẽtis lingua leporẽ. Vide etiã de lepos ī q̃rta
ꝑte in ca. de coloribꝫ rhetoricis.

Lepra. Prurigo ginis. cõponit' cũ leo les. 7 dr̃ ħ lepra
pre. s. asperitas cutis cũ pruritu. 7 squamosa. q; let. i. de
let pruriginẽ. i. scabiẽ ꝑ ħ q; foras emittit'. vel q; ꝑ pru
riginẽ delet carnẽ bois. vel dr̃ a lepida herba cui est si-
milis ī aspitate 7 ī squamositate. vñ leprosus sa. sum. 7
cõpat' leprosus sior. sim⁹. vñ leprose sius. sissime. 7 ħ le

prositas tat̃. An leprosꝰ debeat celebrare. dicã ī missa
Lep⁹. a leuis dr̃ ħ lep⁹ oris. q̃si leuis pes. q; leues bẽat
pedes 7 velocit' currat. 7 ẽ ety. 7 cor. po. vñ leporin⁹ na
nũ. pnl'. pdu. 7 lepor⁹ ria. riũ. pnl'. cor. vñ ħ leporia rie
dr̃ q̃dã vitis q̃ cito tẽdit ad maturitatẽ. 7 est lep⁹ ꝑmi-
scui ge. 7 inde addita cul⁹ fit dimi. ħ lepusculus li. pu⁹
lepus. Prouer. xxx. c. Lepuscul⁹ plebs inualida. vñ dic̃
ꝑs. ī. uj. li. Lep⁹ qđ solũ ī us masculinũ siue epicenũ dis
syllabũ latinũ tercie declinatiõis assumit ntio culus. et
facit dimi. vt lepus lepusculus.

Lepuscul⁹ pnl'. cor. ī lep⁹ vide.

Lesibilis. a ledo dr̃ hic 7 hec lesibilis 7 hoc bile. idẽ qđ
ledibilis.

Lesio onis. fe. ge. i. lesura. a ledo dis. vel a lesus sa. suꝫ.
lesi. addita o. ꝑ formationẽ.

Lesura re. fe. ge. i. lesio. a ledo dis.

Lesus sa. sum. a ledor deris. pticipiũ.

Letalis. a letũ. ti. dr̃ ħ 7 hec letalis 7 ħ le. i. mortal'. In
de letalit' aduerbiũ. i. mortaliter. 7 ꝓducit ta.

Letamen minis. neu. ge. i. fimus sic dict⁹. eo q; suo nu
trimento leta reddit gramina.

Letania nie. i. rogatio vel inuocatio. 7 ꝓpe ꝑ mortu-
is facta. 7 dr̃ a letũ ti. ſm bug. 7 acuit pnl'. Papias ꝓo
dicit. Letanie grece latine dicũt' rogatiões. que; ndu-
cunt' ꝓpter rogandũ dẽ 7 impcãdum. vide in exomo-
logesis.

Letargia gie. pnl'. acuta. vide ī letargus.

Letargus. a lethe qđ interptat' oblinio. dr̃ ħ letargus
gi. mor⁹ obliuionẽ afferẽs 7 somnũ. vñ ī boetio. Phi
losophia inqt̃ letargũ patit'. s. cõem morbũ illu saꝝ mẽ
tiũ. vñ letargicus ca. cũ. penul. cor. i. oblinios⁹ vel q̃ le
targũ patit'. 7 hec letargia gie. penul. acuta. ipa oblini
onis infirmitas. s. oppressio cerebri cũ obliuione et som
no iugi.

Letatus ta. tũ. i. mortuus vel mortificatus. 7 dr̃ a loe-
tũ ti. vñ ouidi. metham⁹. Quo simul intrauit loetata
q̃ꝫ corpa vidit. 7 scribit' ꝑ oe. dyphthongũ sicut loetuꝫ
Inuenit' ẽt laetatus ta. tũ. a laetor taris. pticipiũ. vñ in
psal. Laetatus suꝫ in his q̃ dicta sũt mihi. 7 tũc scribit'
ꝑ ae dyphthõgũ sicut laetor.

Lethe. a leo les. dr̃ lethe b⁹ lethes. palus infernal'. q̃a
delet memoriã. vñ 7 interptat' oblinio. q; exq̃ aie bibũt
de aq̃ illius patiunt' obliuionẽ ꝑteritoꝝ ſm poetas. vl'
futuroꝝ ſm pbos. vñ lethe⁹. lethea lethẽ. i. īfernal' vl'
ptinẽs ad lethem. vl' oblinios⁹. vñ 7 lethea papauera
dicimus q; obliuionem mãdentib⁹ ꝓferunt. 7 acuit pe-
nultimam. Luca. in. iij. De non lethee coniunx obli-
uio ripe.

Lethes fe. ge. quedã arbor cuius succus gustatus cõ-
fert oblionẽ. 7 dr̃ a lethe. Lethes ꝯpõit' cũ fagin. qđ
est comedere. 7 dr̃ ħ lethofagus lethofagi. fructus illi⁹
arboris. qui valet ad irritandum amorem. Unde oui-
dius de remedijs. Illo lethofagos illo serenos in an-
tro. Esse puta rc̃. Vel legitur ibi ſm quosdam loeto-
fagos per oe. dyphthongum in prima syllaba 7 sine h.
in secunda syllaba. Est autẽ loetofagus loetofagi ver
mis corpora mortuoꝝ comedens. 7 cõponit' a loetum
loeti. qđ ẽ mors. 7 fagin qđ est comedẽ.

Letheus. lethea. letheũ. penultima acuta ī lethe expo
nitur.

Letofagus. ī lethes vide.

Leticia cie. in letus. exponit'.

Letifer ra. rum. penultima correpta. id est ferens mor
tem. a letum et fero fers componitur per oe. dyphthõ
gum. vel laetifer ra. rum. i ferens leticiam. a fero et le-
tus vel leticia. 7 tunc scribit' ꝑ ae. dyphthonguꝫ.

Letifico cas. caui. care catũ. verbum act iuũ. i. letuꝫ fa
cere. 7 componitur a letus leta. letum. et facio. 7 corri-
pit fi.

Loetũ ti. i. mors ꝑ oe. scribit' ſm Pap̃. Et dicit' a leo

tes. Ūñ di. p̄sti. in. ir. li. a ꝺeleo les. cuius simplex leo in usu nō ē ꝺeletū fit. vñ et letū ipa res que ꝺelet vitā q̄si a leo simplici qđ in usu nō ꝓfert est. Ūñ q̄daz. Linque metum leti nam stultū est tpe omni.

Laet⁹ta. tū. p ae. scribit. q: a latitudine dī. q: gaudio mentis dilatet fm papi. Hug. ẋo di. a latus ta. tū. ꝺeriuatur laetus ta tū. i. hilaris quasi latus. q: latā et extensam habeat faciē. solent eī laeti faciē distendere ecōtra tristes corrugare. Et ꝓpatur laet⁹ tior. sim⁹. Ūñ laetet i⁹. sime. aduer. Jtē a laet⁹ ti. addita cia. fit laeti cia cie. q̄si laeticia. et est laeticia vult⁹. gaudiū mētis. Exultatio ẋo ẋbor̄ 7 mēbror̄. Jtē a laetus dī laetor taris. tatus sum. 7 ꝓponit collaetor taris. Et est ꝺeponētale laetor cū suis ꝓpositis. 7 etiā scribit p ae. diptongū. Laetus ꝓponitur. Prelaet⁹. q̄laet⁹. tālaet⁹. i. valde laet⁹

Leua ue. fe. i. sinistra. Et dī a leuo as. q: aptior sit ad leuandū 7 portandū aliq̄d. Jpa ei portat clypeū 7 ensē ꝛc. vt ꝺextra expeditior sit ad agendū. vñ leu⁹ ua. uū. i. sinister. vl mal⁹ vl querul⁹. Et ꝓd. le. ß leuo uas. cor. le.

Leuatoriū rij. in leuo uas. vide.

Leucos grece dicunt albū.

Leucothoe leucothoes fe. ge. i. alba ꝺea. s. aurora vel yno mater portuū. et ꝓponit a leucos qđ est album. et theos ꝺeus fm bug. Pap. etiā di. leucothoe. vel leucothoa. i. alba ꝺea que est aurora.

Leuga finitur passiby mille quingētis. Leugas galli vocant greci stadia. Nos miliaria fm papi.

Leui interptat addit⁹ vl assumptus. Dixit enī lia q̄n pepit eū. nō ābigēs ꝺ amore viri. nūc mecū erit vir me⁹ q: pepi ei tres filios. et tunc acuit in fine. Jtē leui ē ꝑterit ꝺe lino nis. leui letū. 7 ꝺeleo les. leui. qđ nō est in usu. Jtē leui est nomē dtūs huius nominis hic et hec leuis et hoc leue. et tunc prima acuitur.

Leua uie. quedam mensura terre que quingentis passibus finitur et dicitur a leuo uas

Leuiathan ē serpēs tortuos⁹ ī aq̄s. s. dyabol⁹ in mūdo q̄ in b⁹ seculi mari volubili ẋpi astutia. 7 acuit in fine 7 interptat additamentū eor̄ q̄r. s. nisi boīm qbī paradiso semel culpā ꝓuaricatōnis intulit. 7 hanc usq̄ ad eternā mortē quotidie pessimis suggestionib⁹ ꝛertēdit. qbus dū reatū fenore peccati multiplicat penas ꝓculdubio sine cessatione coacervat. Pōt quoq̄ leuiathan p antifrasim siue p irrisionē vocari. Primo q̄ppe homini psuasione callida diuinitatē additurū se ꝓhibuit. s̄z imortalitatē tulit. Additamentū hoīm. ergo p irrisiōz dici potuit qbus dū ß qđ erāt se addere spondet. etiā ß qđ erant fallendo subtraxit. Sed leuiathan iste hamo capt⁹ ē. q: in redemptione dū p satellites suos escaz corporis momordit. diuinitatis illū aculeus ꝓforauit quasi hamus quippe fauces deglutientes tenuit. dum in illo et esca carnis patuit quam ꝺeuorator appeteret et diuinitas passionis tempe latuit qua enecaret sicut dicit grego. in. xxxiij. li. mora. exponens illud iob. xl. capi. An extrabere poteris leuiathan hamo.

Leuidensis. A leuis p nō ponderoso dī hic leuidēsis huius leuidensis. quedā vestis dicta. q: caro filo leuit tensata sit. 7 videtur ꝓponi a leui et tensus.

Leuigo. a leuis qđ ē plan⁹ ꝺeriuat leuigo gas. penul. cor. Et est leuigare planare. limpidare leuē planū facere. Et vī eē a leuis. et ago agis. s̄z poti⁹ est etymologia leuigo. i. leuē ago q̄s ꝓpositionis ostensio. vñ leuigatus ta. tū. i. planat⁹. politus. Gen. vj. c. Fecit arcā ꝺe lignis leuigatis. Jtē a leuigo hec leuiga leuige. instrm leuigandi. quod etiam ꝓplanatoriū vocatur.

Leuigo as. aui. ꝺeriuat a leuis p nō pōderoso. Et est leuiare leuē facere vl exonerare. pond⁹ auferre vl diminuere. qđ vulgo dī allebigare. Et ꝓponit. Alleuio, nias. Colleuio nias. Et ē actiuū cū oīb⁹ suis ꝓpositis.

Leuipes. A leuis 7 pes. ꝓpōit leuipes pedis ge. o. pe. cor. ybiq̄. i. leues hās pedes. s. planos vl agiles.

Leuir, viri. mas. ge. a leuis dī. Et est leuir cognat⁹ scz frater mariti vel vxoris. quasi leuis vir. a q̄bus videtur ꝓponi. et cor. penul. genitini.

Leuis in leuo uas. exponitur.

Leuisco. r. a leo les. qđ ē ꝺeleo les. dī leuisco ris. ẋbus ꝺeponēs. ß nō ē in usu. 7 inde ꝓponit obliuisco. r. sceris.

Leuita. a leui filio iacob dī hic leuita leuite penul. pd. id est diacon⁹. De leui eī leuite exorti sunt a q̄b⁹ in tēplo ꝺei mystici sacramēti mysteria explebātur. Hoi grece diacones. latine, ministri dicuntur. quia sicut ī sacerdote ꝓsecratio. ita in diacono ministerij dispēsatio habetur. vide in diacon⁹. A leuita ꝺeriuat leuitic⁹ leuitica leuiticū. penul. cor. res leuite vel ptinens ad leuitam. Unde quidam liber biblie appellatur leuiticus leuitico. eo q leuitarum ministeria et diuersitates victimar̄. totusq̄ in eo ordo leuiticus annotetur. Unde et a leuita dicitur. q leuita dicitur. q: autem dicitur leuita. quia vitam alior̄ ꝺebet leuare. etymologia est.

Leuiticus. in leuita exponitur.

Leuitissa se. i. vxor leuite. vel que habet illud officiuz et dicitur a leuita te.

Leuitonariū leuitonarij. i. collobium lineum sine manicis. i. dalmatica quali egiptij monachi vtunt. hoc leuite olim vtebantur.

Leunculus li. dimi. pu⁹ leo.

Leuo leuas. leuaui. leuare. equinocū est. Leuare nāq̄ id est subleuare. vel leuē facere. quasi exonerare. et leuare ideest planare. sed differunt in tempore. quia in ꝓma significatione leuo corripit primā. sed in secunda scz p planare, producit primā. Unde vers⁹. Alleuat extollit. alleuat corpa planat. Jtez leuo leuas. quando ptinet ad leuitatem corripit primam. vt dixi. sed leuus leua leuū. id est sinister. et producit hanc syllabam le. Unde quidam. Non ego sponte leuo pondus qđ sit graue leuo id est brachio sinistro. Et a leuo uas. fm vtramq̄ significationē verbalia. scz leuator leuatrix. leuatio leuamē. et hoc leuatoriū rij. locus in quo leuatur vel planat⁹ aliquid. Leuo as. fm vtrāq̄ significationē ꝓponit. Alleuo uas. Eleuo uas. Deleuo as. Releuo. nas. Subleuo uas. et est actiuū cum oīb⁹ suis ꝓpositis. Jtem a leuo uas. fm vtrāq̄ ipius significatōem ꝺeriuatur hic et hec leuis et hoc leue. 7 ponitur pro agili et nō ponderoso. 7 pro plano scz quod pilis et asperitate caret. sed est ibi differentia in tempore. Unde quidam. Pro plano leuis, p leuitate leuis. Jtem. p supporto leuo. p plano dicito leuo. Et fm vtrāq̄ significationē ꝓpatur leuis nior. nissimus. Unde leuiter uius. uissime. aduer. Et ß leuitas tatis Et assignatur in greciſmo differentia. int facile et leue. vnde vers⁹. Dicit id facile qđ nō gravat ad faciendū. Cui nō pondus ineſt dicitur esse leue.

Leu⁹ ua. uū. in leuo uas. exponitur.

Lex legis dicitur a lego gis. quia legitur. et est lex ius scriptum asciscens honestū ꝓhibens contrarium. Vel lex est scriptum populo promulgatū magistratu querente et populo respondente. Solebat enim magister ciuitatis cum aliquam legem vellet constituere ascendere pulpitum in media concione et querere a populo si vellet illud ratum esse. 7 accepta responsione a populo ꝺeinceps p lege habebatur. fm buguitōez. Inde legifer ra. rū. i. legē dans vel ferens. Et scias q lego gis cor. le. in p̄senti. sed in ꝑterito ꝓdu. vnde, lex legis tenz naturam huius preteriti legi. cum primā ꝓducat vnde versus. Non decet illa legi. que sunt ꝓtraria legi. De lege naturali. vide in ꝓscientia

Lexis interpretatur pausatio vel sermo. et inde barbarolexis fm buguitōez. Papias ẋo dicit lexis grece latine locutio. i. quelibet syllaba vel vox que scribi ꝺebet vel potest.

Lia interptatur laboriosa. Utiqz fuit laboriosa in generādo. Plles eī dolores qz rachel fecūditate pariēdi ꝑ pessa vl' expta est. vt vult greg. ī scōa omel. ezechi. Lia que interptat' laboriosa signat actiuā vitā que laborioſa ē. q: desudat in ope. Lia lippa 7 fecūda describitur q: actiua vita dñi occupat' in ope min⁹ videt. ß dñm̄ ꝑ ẏbū mō ꝑexemplum ad imitationē suā ꝓmos accēdit. multos etiam bono ope filios generat.

Libamen minis. ge. neu. sacrificiū vl' cibus. Et dr̄ a libo bas. 7 pdu. ba. Et scias q sicut dr̄ in hist'ijs in pn̄cipio leuitici. triplex eor̄ que offerebāt' occurrit discretio. Aut eī erat oblatio de animalib⁹ 7 sacrificiū dicebatur. nec ante octauū diē natiuitatis poterat offerri. nec eadē die 7 mater 7 foet⁹ eius. Aut de sicca materia vt de simila pane thure 7 ꝓprie dicebat' oblatio. Aut de liquidis vt de vino et oleo qd̄ ꝓprie libamen vel libatio dicebatur. licet his nomib⁹ scriptura qñqz indifferenter vtatur. Item alibi dicit' libamē et libamentum erat simila oleo glutinata 7 vinū que cū hostia adolebantur. vt quasi vinum et panis 7 caro dño offerant'.

Liban⁹. a libo bas. dicit' hic liban⁹ ni. mons fenicū altissim⁹ dictus sic ꝓpter thus qd̄ ibi colligit' vñ fit libatio ſm hug. vl' vt di. papi. Libanus est fenicū mons in quo cedri sunt altissime. Alter liban⁹ est mons arabie vbi colligit' thus. Sed hec libanus arbor est arabie immensa atqz ramosa succū aromaticū fundens. 7 dicitur ꝓprie hic liban⁹ ꝑ monte. hec liban⁹ ꝑ arbore. hoc libanū ꝑ thure. q: aūt dr̄ ecclē. xxiij. Quasi libanus nō incisus in mal. gene. autoritati ascribum⁹. Itē liban⁹ ponit' ꝑ templo. Isa. xxxiij. Confusus est liban⁹ 7 obsurduit. vbi dicit glo. Confusus ē liban⁹. i. templū 7 obsurduit ne ibi audiant' ꝓces a dño. sicut ante. Itē alia glo. Liban⁹. i. templū. vñ zacharie. xj. Aperi libane portas tuas 7 deuoret vl' comedat ignis cedros tuos. Itē ezech. xvij. Aquila grandis magnaz alaz venit ad libanum. 7 tulit medullam cedri ꝛc. vide in chermel.

Libasi⁹ sij. mas. ge. i. bachus. a libo bas. dicitur.

Libatoriū tor̄ij. loc⁹ vbi sacrificat'. et dr̄ a libo libas.

Libatus. a libo libas. dicit' libatus ta. tū. i. sacrificatus vel parumꝑ degustatus. Et ꝓponitur illibatus. ta. tū. idest non tactus.

Libella le. dimi. pua libra.

Libellulus li. dimi. puus libellus.

Libellus li. puus liber vel codex.

Libens. A libeo bes. dr̄ libens tis. oīs gene. tam ptic⁹ pium qz nomē. Et ꝓpat' put est nomē. Libēs tior. tissimus. vñ libent' ti⁹. tissime. aduerbiū. 7 hec libentia libentie ſm hug. Et papi. di. Libēs plena volūtate volens. Libent' aduer. i. cū magna voluntate. et aio.

Libeo bes. bui. bitū. olim erat in vsu sed mō nō est in vsu nisi libet impsonale ab eo deriuatū. vñ libesco scis inchoatiuū. Et notandū q: antiqui dicebant lubet 7 lubesco. ꝑ libet 7 libesco. vñ nos vtimur ꝓposito allubet 7 allubesco. i. obedire vl' ꝓsentire. Itē libeo 7 libet ꝓponitur. Collibeo vl' collibet. i. simul libere vl' obedire vl' ꝓsentire. Itē ꝓponit'. Perlibeo bes. vel plibet. i. pfecte libere. Libeo cū omnib⁹ suis ꝓpositis est neutrū. 7 libet impsonale similit'. Omne eī impsonale ge. neu. est speciei deriuatiue. et nullius nūeri 7 nullius psone. 7 eiusdem ꝓiugationis cui⁹ ē ẏbū a quo descendit. Itē libet 7 libeo cū omnib⁹ suis ꝓpositis corripit hanc syllabā li. vñ facetus. Nemo placet stulto nisi dicat qd̄ libet illi.

Liber ra. rū. dicitur a libero. ras. et dr̄ liber q nō subiacet iugo seruitutis. 7 ꝓpatur. Liber rior. berrim⁹. vñ libere rius. rime aduer. et libertas tatis. Item a libero as hic liber quod in quatuor significationibus inuenitur. Nam liber idest cortex. vel codex. bachus vel ingenu⁹

sed est differentia in genitiuo. Nam ꝓ bacho vel ingenuo facit genitiū liber liberi. Sed ꝓ eodice vl' cortice liber libri. Liber liberi dicitur filius ingenue. q: ex libero matrimonio sit natus vel ortus. Nam filj ex libero et ancilla orti seruilis sunt conditionis. semper eī qui nascitur sequitur deteriorem statum parentū. Liber liberi dicitur bachus. qui liberat hominem a curis vel quia mares in coeundo per eius beneficium emissis seminibus liberantur. Item liber muliebri et delicata carne depingitur. quia dicunt mulieres ei attribuisse vinum ꝓpter excitandam luxuriam vel libidinem. vnd̄ et frons eius pampino cingitur. sed ideo coronaz vitream et cornu habet quia cum grate et moderate vinum bibitur. leticiam prestat cum vltra modum excitat hteſ et quasi cornua addit. Unde illud. Cum venere et bacho lis est sed iuncta voluptas. Unde ouid̄. Uina parant animū veneri si plurima sumas.

Liber bri. est interior tunica vel pars corticis q̄ ligno adheret. et dicitur a libero liberas. quia liberat et defendit interius lignum. vel quia ille interior cortex defenditur ab exteriori. vel dicitur liber a liberato cortice. id est ablato. est eī medium quoddam inter lignum 7 corticem. Unde liber dicimus in quo legimus. quia aī vsū carthe vel mēbrane de libris arborum fiebant volumina et cōpaginabantur. Unde et scriptores a libris arborum librarij vocantur. et ijdem dicti sunt bibliopole et antiquarij. Sed librarij sunt qui noua scribunt. et vetera. antiquarij qui tantum vetera. vñ et dicti sunt. Uel dicitur liber a libertate legentium. quia olim solis liberis studium legendi dabatur. q: aūt dicitur liber quasi literarū vber. i. abundans vel abundantia. ethymolo est. Et scias q liber qñ facit genitiū liberi. pducit primā. unde liber ra. rum. adiectiuū. et hec libertas. tatis. ab eo descendens. et hic liber beri. ꝑ bacho 7 ꝓ ingenuo ꝓdu. li. Unde quidam. Non bene ꝑ toto libertas vēdit' auro. Hz liber qñ facit gtm̄ libri scz ꝑ codice vl' cortice cor. li. vñ ouidius. Legerat huius amor titulū nomen qz libelli. Itez q̄dam Haurit aquā cribro qui discere vult sine libro. Predicta patent etiā in his versibus. Liber. i. bachus vl' vir sine cōpede nat⁹. Ac liber est codex vel raptus ab arbore cortex. Prima beri faciunt gtm̄ briqz secunda. Itē quidam. Pars prior est cortex liber altera. tercia suber. Item de liber ra. rū. et liber bri. dicit quidam. Non docet illa liber scripsitqz vir bñ liber. De libro vite habes in scribo bis. Itez de libero arbitrio 7 triplici libertate dixi in arbitrio. Hz ibi nō dixi de quatuor statib⁹ liberi arbitrij. Uñ hic nota. possunt notari in hoie quatuor status liberi arbitrij. Ante peccatū eī ad bonū nihil impediebat ad malum nihil impellebat. non habuit infirmitatem ad malum 7 habuit adiutorium ad bonū. tūc sine errore rō iudicare. voluntas sine difficultate bonuz appetere poterat. Post peccatū ẏo ante reparationē gratie siue pnie p̄mitur a ꝓcupiscentia et vincitur. et habet infirmitatez in malo. sed nō habet gr̄am in bono. et ideo pōt peccare. et nō pōt non peccare etiā dānabiliter. Post reparationē ẏo aī ꝓfirmationē p̄mitur a concupiscentia 7 non vincitur et habet quidem infirmitatē in malo sed gratiam in bono vt possit peccare ꝓpter libertatem et infirmitatem. et possit non peccare ad mortem ꝓpter libertatem et gratiā adiuuantem nondum tamen habet posse oīno nō peccare vel non posse peccare ꝓpter infirmitatem nondū pfecte absorptam. et ꝓpter gr̄am nōdum pfecte ꝓsummatā. Post ꝓfirmationē ẏo infirmitate penitus ꝓsumpta et gratia ꝓsūmata nec vinci poterit nec premi. et tunc habebit nō posse peccare. vt dicit magister in scdo sen. di. xxv. vide in pecco cas. Et scias q: de oi statu hoīs aliquid accepit xp̄s qui oēs venit saluare. Sunt eī vt dictū est quatuor status homis.

p̄m⁹ ante peccatū.secūdus post peccatū mortale ⁊ ante gr̄am.tercius sub gr̄a ⁊ pn̄ia.quartus in gl̄ia. De p̄mo statu accepit xp̄s imunitatē peccati. vñ aug. illō iohannis euāgeliste expones. Qui desursū v̄it sup oēs ē.dicūt xp̄m venisse desursū.i.ō altitudine būane nature añ peccatū.q; de illa altitudine assūpsit x̄p̄ūm dei humanā naturā dū nō assumpsit culpā . Ex penā assumpsit ō statu scō et alios defectus. De tercio, x̄po plenitudinē gr̄e. De quarto nō posse peccare.et dei pfectaz ꝓtemplationē.habuit em̄ simul bona quedā vie ⁊ bona patrie. sicut et quedam mala vie.i.penalitates.vñ ⁊ prophet̄a.simul in vnum diues ⁊ paup.

Liber beri.vl̄ bri.substātiuū ī liber bra.brū. exponit̄.

Liberalis a liber ra.rū.dr̄ hic ⁊ hec liberalis et hoc ale.i.larg⁹.human⁹.benign⁹.s.qui libenter donat.⁊ nō murmurat.⁊ ꝓpt̄ lior.simus.vñ liberaliter lius.sime.aduer.et hec liberalitas tatis.i.largitas.humanitas.benignitas.⁊ ꝑ libertate inuenit̄.sed ꝑpr̄ie libertas ē ꝓditionis.liberalitas x̄po beneficentie ⁊ largitatis. Itē liberalitas dicit̄ qō ptinet ad liberū.vñ quedā artes dicuntur liberales q; nō nisi liberis licebat eas addiscere. vel q; volūt liberū ab oī cura ⁊ solicitudine vñ paupes studere nō possunt.q; nō sunt liberi ab oī cura ꝑpt̄ defectum rerū tp̄alium. Vel dicunt̄ liberales . q; liberant animū a curis tp̄alib⁹ ⁊ vicijs. Liberalis ꝓpōit̄ cū in et dicit̄ illiberalis.i.nō liberalis.⁊ compar̄.et ꝑducit p̄ma illiberalis et libertas sicut liber a q̄ deriuāt̄. Et nota q̄ aliq̄d dicit̄ dari multipliciter.q̄nq; ex ipsa ꝑpr̄ietate nature.ſm qō dicim⁹ q̄ ignis dat calorē suū ⁊ sol splendorem.⁊ hui⁹ datōis nō ē p̄ncipiū volūtas. Quādoq; ex volūtate ⁊ est p̄ncipiū dationis.⁊ b̄ ꝓtingit dupliciter.q̄nq; em̄ p dationē intendit̄ aliq̄ vtilitas ip̄ius dantis.vl̄ q̄tū ad remotionē ip̄ius mali sicut q̄n aliq̄d datur ex timore. Et talis datio dicit̄ redēptio.vl̄ q̄tū ad adquisitionē alicuius boni et talis datio est ꝑpr̄ie q̄stus vel venditio. Q̄nq; aūt nō intendit̄ vtilitas aliq̄ in ipso dante. Et hec datio dicit̄ liberalis ⁊ ꝑpr̄ie dicitur donatio donare em̄ addit supra dare. Donū em̄ vt di.p̄bus est datio irreddibilis.nō que recōpensari non valet.sed illa que recōpensatōem nō querit vñ donus importat libertatē in dante. Cōstat aūt q illa datio in qua intendit̄ vtilitas dantis nunq; ꝓpetit deo .vñ ip̄e singulariter dicit̄ liberalis.q; in oīb⁹ suis dantib⁹ intēditur aliqua vtilitas in dante vel boni tp̄alis vl̄ spūal̄ vnde nulla datio est pure liberalis vt dicit auicenna nisi dei et op̄atio eius.

Libero beras.raui.vñ liberator.liberatrix. Libero cōponitur cū con.et dicitur collibero ras raui.i.simul liberare. Itē cū de et dicit̄ delibero liberas. Libero actiuū est cū omnib⁹ suis ꝓpositis.et ꝑducit li.

Liberrimus in liber ra rum.vide.

Libertas tatis.a liber formatur addita tas. De b̄ in liberalis vide. Inuenit̄ triplex libertas.vt dixi in arbitrium.vide etiam in seruitus et in rector.

Libertin⁹.penul.ꝑdu.in libertus exponitur.

Libertus.a liber bri.ꝑ codice dr̄ liber ra.rum.a q̄ dr̄ hic libert⁹ ti.q̄ ex seruo factus ē liber q̄si liberat⁹ a iugo seruitutis.vñ liberta te.que ō ancilla facta est libera et hic libertinus tini.filius liberti.et hec libertina ne. filia liberti.q̄si de liberto natus vel nata.et libertinus na.nū ad libertum ptinens. Libertus vel liberta ꝓponit̄ cuz con.et dicit̄ collibertus vel colliberta q̄ est vel que ē cū alio libertus vel liberta vel fit. Est ergo ordo. Seru⁹ libertus q̄ de seruo fit liber. Itē collibert⁹ vl̄ manumiss⁹ Libertinus filius liberti. Sed fili⁹ libertini simpliciter tam liber. Vñ x̄p̄. Libertus p̄rim⁹.libertin⁹ scōs. Tercius est liber posteritasq; sua. In legib⁹ aūt vt di.bug. ꝑ codē habet̄ manumiss⁹.libertus.collibertus.libertinus.mḡr aūt in histor̄is sup illud actuū. Surrexerunt aūt q̄dam de synagoga libertinor̄ sic dicit. Libertini

a regione sic dicti.vel libertini.i.manumissi q̄ cum p̄i⁹ fuissent serui postea fuerunt libertati donati.et sic fuerunt de seruili ꝓditione q̄ primo fidei restiterunt

Libet impsonale.in libeo bes.est.

Libya bie.filia fuit epafi que regnum libye possedit ex cuius noīe terra illa dicta est libya.et hinc libyc⁹ ca. cū. et hic et hec libes vl̄ libys.i.libycus.⁊ ꝺ libyc⁹ vēt⁹ flās a libya q̄ aliter dr̄ africus.et libyus bya.byū.i.libyc⁹.et bi et he libyes indecli.q̄dam ꝑpr̄ie libye. Ezechie. xxvij. pse et libyes.et dr̄ libya tercia ps orbis. Vñ luca.in vj. Europā miseri libyāq; asiamq; timete.

Libyana.a libya dr̄ ꝺ libyana ne.quoddā gen⁹ carte sic dicta ad honorē libye.et libyan⁹ byana.nū.i. libyc⁹.

Libycus in libya est.⁊ cor. penul.

Libydo.a liber dr̄ hec libido dinis.i.voluptas vel luxuriosa volūtas.vel dr̄ sic a libeo q̄ puellarū corpe dep̄gitur. Vñ libidinosus sa.sum.voluptarius vel luxuriosus.q; facit qō libet. Et libidineus nea. neū . Et scias q ſm p̄p̄.libido cupiditas animi est. Sunt aūt multe varieq; libidines.sicut vlciscendi que ira vocatur . vel habendi pecuniā que auaricia noīat̄ et cetere . Cū igit̄ nō additur cuius libido nō solet aīo occurrere.nisi illa que in carne illa corruptibili plus omīb⁹ seuit . Hec āt sibi nō solūmō corp⁹.verūetiā intrinsec⁹ totū ꝓmouet. ⁊ vendicat hoīem.⁊ ꝑdu.bi. vide in pudicus.

Lybies in libia vide.

Libitina. a libet vel libido dr̄ hec libitina ne.dea libidinis.quod etiā ꝑ feretro et morte accipitur quod nō libet et cor.ti.sicut patet in antifrasis.

Libitus ta.tum.penul.cor.dicitur a libet.et ꝓponitur cum in.et dicitur illibitus ta.tum.i.non libitus.et ꝺ libitus tus.tui.et hoc libitum ti.

Libo.a liber beri.ꝑ bacho dr̄ libo bas.et est libare sacrificare.fundere.et ꝑpr̄ie calicis est. Libare ꝑpr̄ie erat q̄n pateras mero plenas aris infundebant. Nam libare ꝑpr̄ie est fundere.vnde panē īmolamus. calicē libamus.et est sumptum a libero q̄ vsum vitis inuenit.et libare ponitur ꝑ parūper degustare. ꝓtingere. et etiam ꝑ immolor.libor īuenit̄. Libo etiā ꝓponit̄ collibo bas i.simul libare. Delibo bas. Prelibo bas. Relibo bas.iterū sacrificare. Libo bas.actiuū est cū omnib⁹ suis ꝓpositis.et ꝑdu.hanc syllabam li.sed libeo bes.⁊ libens entis.cor.vnde q̄dam. Sic gaudere libet vt amans mea gaudia libet. Libya libens libo libando libentius ibo

Libra.a liber ra.rū.dicit̄ hec libra bre.et pficit̄.xij.vncias.et inde habetur pfecti ponderis genus.quia tot cōstat vncijs quot mensib⁹ annus.et dicitur libra.quia sit libera.et cuncta in se pondera precedentia vel minora concludat. Et scias q̄ libra dicuntur.xx.solidi.quia tāntum solent ponderare. Item libra dicitur quoddam signum in celo quod sol intrat in septembri.et dicitur libra.quia tunc dies et noctes equantur. Libra componitur hic et hec bilibris et hoc bre.id est duarum librarum pondus vel mensura.et sic trilibris et quadrilibris producunt li.sicut et libra naturaliter ꝑdu.li .vt vult magister bene.sed liber bri.corri. li. vnde in doctrinali dicitur. Pro centuz libris nolo carere libris. Libra derivatur libro bras.et est librare ponderare.vibrare. eq̄re. Et ꝓponitur. Collibro bras.simul librare. Relibro as.iterum librare. Libro actiuum est cum omnib⁹ suis compositis.et ꝑdu.li.naturaliter.

Libramentū.ti.i.equamentum.a libro bras.dicitur.

Librarius.a libra dicit̄ librarius ria.rium.et est librarius quod pertinet ad libram.et hic librarius hec ria.dicitur tenens libram. Item librarius vel libraria dicitur seruus vel ancilla.quia ad libram id est ad mensurā cibum accipiant. Item librarius vel libraria scriptor vel scriptrix.qui vel que scribit libros.et producit li. Nestor octauo. Librarijs et scribis . Que sit differentia inter librarios et antiquarios.dictum est in liber libra libro⁹

Libellū lij.quidā flos.Et dr̄ a libro bras.q̄ crescendo cito sursum libretur.

Libulla.a libra bre.dr̄ hec libulla le.baculu. cū corrigia plūbata ad librādū carnes.z libulla dr̄ instrm librā di.i.pcutiendi lapides in castra.s.māganus.vnd̄ libullo las.cū tali instro ꝓicere.vel pcutere.vel infestare.

Libripens dis.dr̄ tenens librā.quia de manu ei⁹ pendeat libra.vel quia libram pendentem sustinet. et ꝓponitur a libra et pendeo vel pendo. Unde ennius. Qui libram tenet appellatur libripens

Libro bras.in libra bre. exponitur.

Libū bi.dr̄ a libo bas.z est libū panis immolaticius.scz qui sacrificatur vel offertur.alio nomine dicit placēta. Numeri tricesimooctauo g.p̄ter olocaustū z liba ei⁹.

Liburnia.a libro bras.dicitur hec liburnia nie.quedā regio cuius homines sunt agiles z ad currendū abiles. et veloces.vnde liburnus na.nū.gentile.et quia liburni veloces sunt.ideo parua nauis et abilis ad currendū dr̄ inde hec liburna ne.et quia similiter illi liburni sūt ad agiles et veloces.ideo ab illis dicitur hic liburnus q̄dam genus currus velocissimi.vnde iuuenalis. Dines z ingenti curret super ara liburno. Et ex eadē rōne dicit ab illis hic liburnus ni.preco vel discursor. Iuuenalis. Primus clamante liburno.

Licentia.a liceo lices.vel a licet quod est licitū derivat licens licentis licenti.addita a.fit hec licentia. Proprie autem licentia abusio et impropriet as cū aliquis de cōcessione cōmuni vel als facit quod nō debet vel contra artem. Unde licentia autoris dicim⁹ cū corripiunt producras.z pducunt correptas. Item licentia dicit ꝓmeatus q̄ vulgariter dicitur cōmeatio vñ licētio as.actinum.i.vulgo ꝓmeatare. Itē a licentia licentiosus sa.sū i.lasciu⁹.vel cui omnia licent. Licens ſm q̄ est nomen compatur.

Liceo ces.cui.cere.ē equocū.nā licere.i.eē licitū.in hac significatione raro inuenit mō psonale. Unde paul⁹ ad corinth.exponit illud.Omia mihi licent.sed nō oia expediunt. Et lucanus. Oia dū liceant nobis nil cē recuso.sed impsonale ab eo derivatū.s.licet ē in frequēti vsu. Liceo ces.cui.i.exterminari.appreciari.sic mō appretio as.actiuū.vt licentius possimus loqui. Itē invenitur liceor ceris.deponētale. Liceo ergo z liceor ceris deponentale habent significationes ꝓtrarias suis vocibus.q̄ liceo in actiua voce passionē ab alio illatā.i.appreciari.vñ z ꝓstruit cū ablō interposita a.vl ab p̄po sitione ad modū passinor. Itē liceor ris. semp significat actōem trāseuntē.i.appciare.vñ ꝓstruit cū actō ad modū actinor. Itē vtrūq̄ ꝓstruitur cū ablatō vl gtō designante p̄ciū.vt liceo a te tribus obulis vl triū obulor.z liceor te triby obulis vl triū obulor. Cū gtō vl cū ablō p̄ciū designāte ꝓstruūtur p̄dicta ꝛba iuxta illaz regulā. Verba ad p̄ciū ptinentia indifferenter z in eodem sensu ꝓstruunt cū gtis et ablatis p̄ciū designanti bus.vt emi istū equū duob⁹ denarijs vl duor denariorū. Uñ ad interrogatōem factā p gtīm pōt rīderi ablatiu⁹ vl ecōuerso.vt quāti ꝓstat ꝟ capa.vno denario vl quanti emisti istū equū centū solidor. Sed q̄ gtūs ꝓpetenter rīdeat ad gtīm.vl ablatiu⁹ ad ablatiū non est questio. Liceo in oi significatōe cū suis ꝓpositis ē neu. liceor ꝛbo deponen.z cor.hāc syllabā li. Uñ birria. Vt ta licet sapias re sine nullus eris.z inde licet z licebit.q̄ q̄ ponūtur p ꝓiūctōe aduersatiua.s.q̄uis.nō tn est dicendū q̄ lz vl licebit sit ꝓiunctio sed tm verbum.

Lycia cie.regio ē.vñ lycius cia.ciū.penul.cor. Uñ ouidi.in epi. Sanguine tritolomus lyciā tepefecerat hastā Autores tn q̄q̄ poetica licentia penul.istius nominis producunt

Liciatorū ciatorij.lignū in quo licium innoluitur . et dicitur a liceo cis.

Lycyniū lycynos grece latine dicit lux vel lumen vel lucerna.vñ hic lycynius nij.z hoc lycyniū nij.in eodem sensu scz funis candele qui ardet in candela.vl cincēdula lucerne.et dicunt sic.quia dant lumē et ponūtur q̄q̄ ꝓ ipsis candelis vl lucernis. Virgil⁹ in primo enei. Fit strepitus tectis voces q̄ pampla volutāt. Atria dependent lycni.

Liciniū nij.genus vestis dictū a ligo ligas.quia textura eius ligata sit in cotū quasi lignū.et est c.p g.posita Item lycinius aliud signat.vide in lycinium.

Licio cis.cui.vel lexi.licitū.vel lectū nō est in vsu.i.trahere. Et ꝓponit cū ad.et dicit allicio cis.allexi.vl allicui.i.attrahere quadā delectatōne ꝓuocare ad se. vnd̄ allecto ctas.frequen.i.frequenter allicere . Itē ꝓponit elicio cis.elexi.vel elicui.electū vel elicitū.extrahere extra vocare.et educere.vnde electo ctas . frequen.i. frequenter elicere foras emittere. Illicio cis.xi.vl cui.illaqueare.in fraudem ducere.vnde illecto ctas. frequen. z Pellicio cis.cui.vel exi.pellicitū vel pellectū.i.decipere. Prolicio cis.i.ꝓcul elicere. Liceo z eius ꝓposita sūt actiua.et cor.hanc syllabā li. z faciunt preteritū in xi.vl in cui.sed elicio et pellicio frequentius in cui.alia frēntius in xi.et ſm q̄ preteritū faciunt in xi.faciunt supinū in ctū.ſm ꝛbo q̄ faciunt in cui.faciunt in ctū. ita dicit hug. Prisci.aūt in.x.li.determinans d ꝛbis tercie ꝓiugationis desinentib⁹ in cio.sic di. Alia i.ante cio habentia eandem in e.quertunt.et cio.in xi.vt aspicio aspexi. illiceo lexi.pelliceo lexi. Inuenitur etiam ſm antiqs pellicui et allicui. Excipitur tamen elicio cui.et puta ideo ne si elexi diceremus pticipiū necessario electus fieret. et esset dubitatio significationis. q̄ sup. eligor geris. facit electus. His visis dico sequens prisciani.q̄ ꝓposita a liceo cis.lexi lectum.qd̄ non est in vsu in simplicitate faciunt pteritum in xi.et supinū in ctū.ſm modernos.excepto elicō qd̄ facit elicui elicitū cā differentie. vt dictum est. Non tamen inficior qui preterita p̄dictorum verbor inueniant etiam in cui.vt pellicui.z supi. in citum.vt allicitum.sed hoc ſm antiquos.

Lyciscus. Lycos quod est lupus ꝓponit cū cinos qd̄ est canis.et dicitur hic lyciscus ciſci.et hec lycisca cisce. Et vt ait plinius. Lyciſci vel lyciſce dicunt canes nati ex lupis et canibus cum forte inter se ꝓmiscentur

Licitatio. A licitor taris dicitur hec licitatio onis.et ē ꝑpue q̄ aliquid venditur et emptores sup se augmentum vel diminutionem faciunt.vel sponsionē vel promissionem. Uñ et sepe licitatio dicitur sponsio vl promissio.sed ꝑpue predicto modo facta. Licitor taris.id est appreciari.vel addere siue diminuere preciū rei que venditur.vt si quis dicat se dare velle pro re aliqua tecem solidos.et alius supueniens dicat.ego dabo vndecim solidos.vel si vnus dicat.iste equus valet trecz solidos et alius imo valet.xj.et ponitur aliquando licitari simpliciter pro vendere.vnde hic licitator licitatorz et corripit ci.

Licitus.a liceo vel licet dicitur licitus ta.tum.qd̄ ꝓponitur illicitus ta .tum.i.nō licitus.

Liciū cij.filū innodatum tele p quod stamen trahitur et licitur.et dicitur a liceo licis.et scribitur p.c.ad cui⁹ differentiam iste genitiuus pluralis de lis litis.s. litium retinet sonum t.

Licius cia.cium.in licia exponitur.

Lycon.i.dulce.

Lycos grece latine dr̄ lupus.ab auiditate ;vel rapacitate.q̄ rabie rapacitatis que inuenit trucidat.

Lictor. A lito tas.dicitur hic lictor lictoris.qui de officio portat gladium et securim ante regem vel imperatorem vt ad puniendos reos prestо sit.et dicitur lictor q̄ si litor.a litando c.interposita. q̄ litat et interficit reos Unde et quicūq̄ regi vel iudici vel alicui presidi obsequūtur ad puniendos reos.lictores dicunt . Itē lictor dicitur portitor cadauerum scilicet qui portat cadaue

ra ad bustū. vel sepulturā. sil'r a litādo vel ferēdo q̄si lator. Itē lictor pōt dici leccator vel q̄ lingit a lingo gis. ꝟꝫ bug. qō aūt dr lictor quasi legis ictor. i. ꝓcussor. vel lictor quasi legis actor. ety. est nō cōpositio. Lictū est supi. de lingo gis. Itē linq̄ dꝫ facere lictū. ß nō ē in vsu vide in lingo gis.

Licui qn̄ est ꝑteritū de liceo lices. scribit' per c. ß quādo est ꝑteritū de liqueo scribitur liquui per q. et gemi num u.

Lydia die. regio est vn̄ lydus da. dū. et lydius dia. diū ezech. xxx. Ethiopia et lydia. et lydi. In lydia erāt duo fratres. s. lidus et tyrrhenn⁹. q̄bꝫ cū illud regnū nō sufficeret. piecerūt sortes q̄s eor cū ꝑte ꝑpli exiret et ceciderūt sup tyrrhennū. Qui cū ꝑte lydor venit in tusciaz. et a suo noie dicta ē tuscia thyrrenia et tusci tyrrheni. similiter ab illis q̄ cū eo venerūt tuscia dicta est lydia. et etiā tusci lydi. vel a noie fratris. q̄ sepe nomē vni⁹ frīs ponit' ꝑ noie alteri⁹.

Lien licnis mas. ge. per i. id est splen. sed lyen per y. id est venus.

Lienon. i. leue.

Lienosus in linosus vide.

Lyenteria. Enteria qō est intestīa ꝓponit' cū lyenon qō ē leue. et dr ß lienteria rie. q̄i molle intestinū quia cibū tanq̄ ꝑ aliena intestina nullis obstātibꝫ facit ꝓlabi. qualēcūq̄ eīm cibū accepit incoctū egerit. vn̄ lyenteri⁹ ca. cū. q̄ talē infirmitatē patit'.

Lieus liei. mas. ge. i. bach⁹ et dr a lien qō ē splen quia a splene risus ꝓcedit. et cbrij q̄si sp rident. Vel dr a ligo gas. q̄ ligat linguā et ipedit. vel a lienon qō est leue. q̄a multo vino mēbra soluūt' et leuiant'. Et inde lie⁹ ea. cū i. bachic⁹ et ꝓducit penl'. vn̄ Ouid. de arte. Turpe iacēs mulier multo madefacta lieo.

Lignari⁹ in lignū est

Lignus grece ltine dr lux lumē vel lucerna.

Lignū. a lichnis greco dr ß lignū gni. q̄ incensū ꝓuertat' i lumē vel q̄ ꝓuersū in ignē lumē faciat. vel q̄ aptū est flamis et laminibꝫ. Et inde ligneus nea. neū. et ligno crist̄es vel ad lignū ꝑtinēs. et ß lignariū rij. locus lignorū vel lignor aceruus. Itē ß lignari⁹ generalr opifex lignor appellat'.

Ligo gas. gaui. vn̄ ß ligamē. et ß ligatura et ß ligula.

Ligo ꝓpōit'. Alligo gas. Colligo as. Deligo as. i. valde vel deorsum ligare vl' dissoluere. Disligo gas. i. dissoluere. qō deberet dici diligo gas. ß cā dne ad diligo gis. interponit'. s. et ī eodē sensu inuenit' disligo gis. tercie ꝓiugatōis Illigo gas. Interligo gas. Proligo gas Perligo gas. Preligo gas. Obligo gas. i. impignorare. Religo gas. i. dissoluere. vel iterū vel valde ligare Subligo gas. quasi subtus ligare. Ligo et composita ab eo omnia sunt actiua. et cor. hanc syllabam li. Unde birria. Quemlibet immodicus alligat eris amor. vide in vinctus.

Ligo gonis. mas. ge. i. sarpa quoddā instrumentū rusticanum ad fodiendum aptuz. et dr a leuo leuas. quia leuat terrā. vn̄ ligo quasi leuo et ligones quasi leuones et ꝓducit penl'. genitiui sed ligo nis. ligones nomen gētile eā corripit.

Ligonizo zas. zaui. zare. id est sarpere. ligone terram vertere.

Ligula le. a ligo gas. dr ß ligula. i. pua fascia vel corrigia cū q̄ aliq̄d ligat'. vn̄ ligatus ta. tū. i. ligulis ligatus vel plen⁹. et hic ligulatus ti. i. coquus cui multe ligule sē necessarie ꝓpter veteres pānos q̄s induit. et ligulo ligulas. ligulis ligare. et cor. gu. vide ī ligo.

Ligur vel ligus guris. i liguria exponit'.

Liguria rie. q̄dā ꝓuincia in q̄ sūt vercelle nouaria mediolan. Papias. dicta sit ab abūdātia leguminis vn̄ a legumen dr. et a liguria dr ß et hec ligur vel ligus guris gentile pnl'. gtī cor.

Ligurio ris. riui. ritū. i. parūꝑ cibū attingere. latenter et cito devorare et deglutire. et est glutonū. et ponit' quādoq̄ simpliciter ꝓ devorare vel lingere. et cōponit' abligurio ris. i. absumere devastare. Deligurio ris. i. valde vel deorsum ligurire. Preligurio ris. i. añ ligurire. Ligurio et eius composita sunt neu. Et ꝓdu. hanc syllabā gu. Hora. in sermo. Tractauit calicē manibꝫ duris furta ligurit.

Ligur⁹ rij. mas. ge. q̄dā lapis ꝑciosus. dictus a linx lincis q̄ fit ex vrina lincis tpe indurata exo. xxxvij. c. Liguri⁹ achates. Pasp. di. liguri⁹ lapis dict⁹ q̄ fit ex vrina lincis tpe durata. Dꝫ exo. xxix. et xxxvij. c. legit' liguris sine u. et ita teneas. et ß etiā vult bug.

Ligusticus. a liguria dr ligustic⁹ ca. cū. pnl'. cor. Vn̄ iuuenal'. Nā si ꝓcubuit q̄ sarra ligustica portat. Itē a liguria. ß ligusticū ci. q̄dā herba a liguria dicta. q̄ abundat in liguria.

Ligustrū stri. q̄dā flos dict⁹ a liqueo liques. q̄ cito liquet et marcescit. vn̄ virgili⁹. Alba ligustra cadūt vaccinia nigra leguntr.

Liliū lii. dr flos lacteus. et q̄dā herba lactei floris. sil'r dr liliū a lacte q̄si lacteū. et lilia quasi lactea q̄r candor est ī foliis. vide in pax.

Lima me. a limus mi. dr hec lima me. q̄ddā instrm fabrile. q̄ limū aufert de ferro. vel q̄ limū. i. lene faciat. et inde limo mas. mani. mare. i. purgare. polire vel diminuere. nā lima ferrū diminuit. vel limare deriuat' a lim⁹ et tūc limare. i. limo implere vel impinguare. Et ꝓponitur. Collimo mas. i. sil' limare. Delimo mas. i. valde limare. vl' limū auferre. Elimo mas. i. purgare. Oblimo mas. i. limpidare. polire vel deterere. demolire corrodē vel limo coopire. et ꝓdu. li. limo mas. cū suis cōpositis.

Unde vindocinensis. q̄ dorat auro quod ferro lima flagellū.

Limaca ce. a lim⁹ dr ß limaca ce. et limax cis. ꝑ eodem verme. q̄ in limo morat'. vel de limo nascit'. vel q̄ tot⁹ est immundus et limosus. et ꝓdu. ma.

Liman⁹ rij. i. retiari⁹. et dr a lim⁹.

Limas matis fe. ge. vest' q̄ ꝓtendit' ab vmbilico vsq̄ ad pedes. et dr a limus. q̄ inferius ī extremo sui hz limbum limum. i. obliquū. et eadē vestis dr limus. hac publice vtebant' serui et coqui. et ꝓducit penultimam geniti.

Limbellus li. di. ꝓnus limbꝫ.

Limbulus li. di. ꝓnus limbꝫ. et cor. bu.

Limbꝫ bi. quā nos ornaturā dicim⁹ fasciola ē q̄ ambit extremitatē vestīū aut ex filis aut ex auro ꝓtexta. assutaq̄ extrinsecus ī extrema ꝑte vestimēti vel clamidis. dē tū limbꝫ vndecunq̄ fiat talis ornatura. Dicit' etiā limbꝫ q̄ñq̄ circuit⁹ cuiuslibet rei vl' ora maris vl' vestis vel clamidis. vn̄ limosus sa. sum. limbo ornatus vl' plenus et limbo limbas. limbo ornare. Itē limbꝫ ponit' ꝑ quadā ꝑte inferni q̄tuor eīm sūt loca inferni. s. infernus dānator. limbꝫ pueror ꝓgatoriū. et limbꝫ patrū. vide ī infern⁹ et ī syn⁹. Hic pt q̄ri an pueri nō baptisati in limbo existētes specialē in aia sentiant afflictiōz. Ad ß dicēdū ꝙ cognitionē ꝑfectā habebūt pueri in limbo existētes eor q̄ nāli cognitōe subiacēt. et cognoscēt se ꝓpriatos esse vita eterna. et cām quare ab ea excluſi sūt. nō tū ex ß aliq̄ mō affligūtur. qō qualiter esse possit videndū est. Sciendū est ḡ ex ß ꝙ caret aliq̄s qō suā ꝓportionē excedit nō affligit' si sit recte rōnis. ß tm̄ ex eo ꝙ caret eo ad qō aliq̄ mō ꝓportionat⁹ fuit. Sic null⁹ sapiens hō affligit' de ß ꝙ nō pōt volare sic auis. vl' q̄ nō sit rex vel impator cū sibi nō sit debitū. Affligeret' autē si ꝑuaret' eo ad qō habendū aliq̄ mō aptitudinē būit. Dico ḡ ꝙ oīs bō vsum liberi arbitrij bn⁹ ꝓportionat⁹ est ad vitā eternā ꝓsequēdā. q̄ ꝑt se ad gr̄am ꝑparare ꝑ quā vitā eternā merebit'. et iō si ab ß defecerit maxim⁹ erit dolor ei. q̄ amittit id qō fore sibi possibile fuit. Et

ideo ī dānatis ī inferno ꝑ culpa actuali q̄ vsū liberi arbitrij habuerūt ⁊ ī q̄bꝫ fuit aptitudo ad vitā eternā cōsequendā ꝙ uior pena erit q̄ dei visiōe carebūt q̄s q̄ igne inferni cruciabūt. sic dicā ī pena. Pueri aūt nūq̄ fuerūt ꝓportionati ad ℔ q̄ vitā eternā haberēt q̄ nec eis debebat ex ꝓncipijs nature cū oēm facultatē nature excedat. nec actus ꝓpos hē potuerūt q̄bꝫ tantū bonum ꝙsequerent. ⁊ iō omnino nihil dolebūt de carētia visionis diuine. imo magis gaudebūt d̄ ℔ q̄ pticipabūt mltū de diuina bonitate ī pfectiōibꝫ naturalibꝫ. Nec pōt dici q̄ ꝓportionati fuerīt ad vitā eternā ꝙsequendaꝫ q̄nis no ꝑ actiōeꝫ suā tñ ꝑ actōꝫ alioꝝ circa eos. q̄ potuerūt ab alijs baptizari sic ⁊ mlti pueri eiusdē ꝙditionis baptisati vitā eternā ꝙsecuti sūt. ℔ em̄ est supexcedentis gr̄e. vt aliq̄s sine actu ꝓprio pmer. vñ defectus talis gr̄ie nō magis tristiciā causat ī pueris decedentibꝫ nō baptizatis q̄ ī sapientibꝫ ℔ qd̄ eis multe gr̄e non fiunt. q̄ alijs sibi filijs facte sūt.

Limen. a limes dr ℔ limē mis. limina ostioꝝ dicunt a limes. q̄ trāsuersa vt limites sūt. et ꝑ ea sic ꝑ limites in agros in domū introeat vel exeat vnde dicuntur a limes. q̄ ꝑ trāsuersum posita sunt. vñ hic ⁊ ℔ liminaris ⁊ ℔ nare. ad limen ptinens. ⁊ ℔ liminare narr. idē quod limen.

Limes mitis. mas. ge. i. callis. ⁊ dr a lim⁹. q̄ ꝑ trāsuersū ducit ⁊ extra viā. ⁊ sunt ꝓprie limites transuersa i agrꝝ itinera vel fines q̄ agros diuidunt ⁊ terminant et corripit penul. genitiui. Prosper. Angusto virt⁹ limite celsa petit.

Liminare in limen vide.

Liminiscus sci. virgula iter duos p̄ctos iacēs ⁊ dr a limo. i. obliq̄. q̄ ex trāsuerso iacet. ⁊ ponit in his locis q̄ sacre scripture interptes eodē sensu. s. diuīsis sermōibꝫ transtulerunt.

Liminiū. a limes ℔ liminiū nij. i. captiuitas exilium. et pulsio extra liminiū vel extra domū. Et componit cū post. ⁊ dr ℔ postliminiū nij. i. reuersio de exilio ad iura q̄ amiserat. vel ius qd̄ q̄s vēdicat sibi sup rebꝫ suis post reūsionē de exilio. vñ postliminiꝰ nia. niū. q̄ post captiuitatē reuersus iura sua q̄ amiserat recepit. vñ prudentius. Hūc postliminio redeūtē suscipit alto. Vñ hiero. ī plogo iosue. Et amissum tādiu opꝰ q̄si q̄dā postliminio repetere. q̄ hieronymꝰ aliquos ꝓphetas explanauerat. aliq̄ꝫ explanatiōem diu intermiserat. loq̄tur metaphorice q̄ vult exponendo laborē accipe. vel sumere. sic postliminiꝰ sua resumit postq̄ reuertit de captiuitate. q̄si diceret diu fui detentus q̄si essem ī captiuitate. mō ab alijs occupationibꝫ expedit⁹ volo reassumere opus exponendi qd̄ incepi.

Limino. a limen dr limino nas. naui. nare. i. limina prēparare. ⁊ cōponit. Collimino nas. i. sil liminare. delimino nas. i. valde liminare. vel deorsum limē auferre. Elimino nas. i. ex liminare. vel ex limē foras pjcere. vl portare publicare. Illimino nas. limē imittere. vel intra limē imittere. Sublimino nas. subtus liminare. vl sub limen ponere vel infodere. Limio nas cū oībꝫ suis cōpositis est neu. ꝑter illimino nas. ⁊ elimino et sublimino. q̄ in quibusdam suis significationibus sunt actiua. ⁊ corripiūt mi.

Limis ℈m bug. ℔ ⁊ ℔ limis ⁊ ℔ lime. ⁊ limꝰ lima. mū. i. obliquus vel distorquēs oculo. s. strabo. Vnde hic limes limitis. i. callis. ⁊ inde componit ℔ et ℔ sublimis et hoc sublime.

Limitanus ni. dꝰ q̄ ꝓcest limiti. q̄ etiā terminꝰ dr. et dr a limes tis.

Limito. a limes dr limito tas. Et est limitare terminare. Et componitur collimito tas. Delimito tas dissterminare vel valde limitare. Elimito tas in eodeꝫ sensu Et est actiuum limito cum omnibus suis compositis ⁊ corripit mi.

Limo mas. in limo exponit.

Limosus limosa suꝫ. plenus limo. ⁊ comparatur. ⁊ dicitur a limus.

Lympha a nympha qd̄ est aqua fit hec lympha phe. mutata n. in l. i. aqua. ⁊ lympha etiā dr q̄dā humor vel spuma ī frōte canū q̄ dispsa ꝑ caput insaniūt. ⁊ ī rabiē vertūt. ⁊ dr a lympha liquore. q̄ ad modū illiꝰ discurrit. vel q̄ patientes ℔ vicīū vitāt ⁊ timēt aquā. vñ lympho pharis. i. aquā imiscere. vel insanire. vñ lympbatus ta. tū. pticipium. ⁊ pōt eē denominatiuū a lympha fm vtrāq̄ eiꝰ significatiōꝫ. Inuenit etiā lympho phas in eadē significatiōe. Statiꝰ. vij. Lymphatꝰ. i. aq̄ mixtus ⁊ lympbatus. i. insanus. vñ lymphaticꝰ ca. cū. i. insanus et ꝓprie dicit lympbaticus. quia aquam timeat quam greci ydrofabam dicunt. ⁊ dr ꝓprie lymphaticus qui vicium ex aqua contrahit. cuius vicium est huc et illuc cursū ire sumpto vicio a fluore aque. ſꝫ poete iā vsurpant nomen hoc generaliter ꝑ furiosus. Vñ lympbaticus proprie dr canis a lympha quā habet. et hic translatum est ad alia. et possunt predicta scribi per ph. vel per f.

Lymphor pharis. in lympha est.

Lympidꝰ. a lympha dr lympidus da. dū. purꝰ lucidꝰ. claꝰ manifestꝰ. quasi lymphidꝰ. ⁊ cōpat diorꝫ. dissimꝰ. Ezech. xxiij. Sup lympidissimā petram effudit illud Vnde lympide dius sime. aduer. et hec lympiditas tatis. ⁊ lympido das. lympidū facere. purificare. clarificare. et est actiuum.

Lumula le. di. qua lima.

Lumꝰ mi. fe. ge. ī ra humida ⁊ cenosa sic q̄ ē in ꝓfundo aque. ⁊ dr a lenis q̄ lenis sit. Itē adiectiē dclinat. lumꝰ ma mū. id ē obliquus vel distorquens oculos. s. strabo. sicut dixi in limis.

Linariꝰ nariꝫ. a linū dr ℔ linariꝰ nariꝫ. i. retiariꝰ. ⁊ linarius ria. riū. ⁊ hoc linariū. i. locus vbi abūdat linum. vl semen lini.

Linceus in linx cis. est.

Linea nce. est corda cū q̄ aliq̄d dirigit. et dr a linū. q̄ de lino fiat. ⁊ si nō fiat etiā de lino tñ linea dr ⁊ etiam signū qd̄ ꝑ lineā fit dr linea vt in scriptura. ⁊ linea etiaꝫ lōgitudo dr sine latitudīe. vñ lineo as. aui. i. ꝓtrahere lineas facere. vñ lineati aduer. i. ꝑ lineas ꝓtracti. ⁊ scias q̄ ī ꝛe. testa. appellat linea stricta camisia totū corpus opiens. q̄ ita strictis manicis adherebat corpi. vt nulla inesset ruga. ⁊ descēdebat vsq̄ ad pedes. vñ grece poderis. i. talaris dicebat.

Linearis. a linea dr ℔ ⁊ ℔ linearis ⁊ ℔ re. qd̄ ptinet ad lineā. ⁊ inde cōponit interlinearis re.

Lineus. a linū dr lineus nea. neū. de lino existēs. vel ad linū ptinens.

Lingua. a linguo gis. dr ℔ lingua gue. q̄ ea lingimꝰ. Vel lingua dr a ligo gas. q̄ ligat verba et voces particulatos sonos. vñ lingua dr a ledo dis. q̄ dentibꝫ illidit. Sicut em̄ plectrū cordis ita lingua illidit dentibꝫ ⁊ vocalē efficit sonū. vñ linguosus sa. suꝫ. i. loquela plenus et abūdās. s. loquar. ⁊ cōparat. Vñ linguositas tatis. Item a lingua linguatus ta. tū. q̄ magnā ℔ linguā vel in lingua potens. Et componit Elinguatꝰ ta. tuꝫ facundus eloquens. ⁊ vtrūq̄ cōparat. Itē lingua ponit ꝑ linguagio. Cor. xiij. Sine lingue cessabunt. Et scias q̄ lingue sacre sunt tres. hebraica. greca. ⁊ latina. que toto orbe maxime colunt. Nam paulsq̄ superbia turris illas diuideret vna omniū nationū ligua fuit hebrea. Credit etiaꝫ ꝓbabiliter q̄ in patria tñ erit vna lingua. Vnde dicit remigiꝰ sup illud ad corint ℔. Sine ligue cessabūt. Sicut inquit ante turrim babel vna erat lingua hebrea. sic quidam doctores putant expleto iudicio ipa remanebit vna. Renera in multis liguis varietas est. et vbi varietas ibi dissensio. sed in sc̄orꝫ regno non erit dissensio. igit nec linguarum varietas.

Jtẽbẽrñ.di. Multi multa sciũt.vna erit oĩm lĩgua iubilatio indefessa.vn⁹ affect⁹.amor etern⁹.7 erit cõmune omniũ omnipotentia.sapĩa.pax.iusticia.ĩtelligẽtia. nõ erit ĩ illa pace diuersitas linguaꝝ.

Linguax.a lingua dr linguax cis.ge.om.i.multum loquax assidue loquẽs.copiosus lingue.7 cõpat vñ ꝟ lĩguacitas tatis.

Linguilata te.fe.ge.piscis q̃ formã hz lingue vl augu ratrix siue incãtatrix mlr.7 dr a lingua.

Lingula le.pua lingua.7 p ꝓcisiõez dr lingula.sic dic̃ ps.ĩ tractatu diminutiuoꝝ.

Linguo gis.xi.lictũ.i.lãbẽ lĩguã alicui rei supducere. 7 ꝓponit.Collinguo gis. Prelinguo gis. Relinguo gl Liguo ẽ actũm cũ oĩb⁹ suis ꝓpo.7 fac̃ pteritũ ĩ xi. antecedẽte n.7 supinum.in ctũ.7 sine n. Linq̃ et dr facere lictũ.ꝟ nõ ẽi vsu ad dr̃iam b⁹ supi lictũ.qđ venit a liguo gis.ꝟ ĩ ꝓpositiõe bñ ẽi vsu.vt delictũ relictũ. Et scias q̃ linguo hz u.p⁹ g.in ꝑma psona tm̃.sicut et ꝟ nomen lingua.ꝟ in alijs psonis,vt lingis lingerem.lingere 7 ceteris nõ hz u.

Linguosus sa.sum.in lingua exponit.

Liniamẽtũ ti.i.dispositõ.silitudo.vl figura silitudis 7 dr a linea nec.

Linifex cis.pnl.cor.tã in ntio q̃ ĩ gtio que vel q̃ facit vel opat linũ.7 est cõis ge. 7 deriuat a linifico ficas. et cor.fi.

Linificiũ cij.ẽ ipa lini opatio.a linifex dr.

Linifico cas.linum facere.a linum et facio cõponit.7 cor.fi.

Linio nis.niui.nire.nitũ.i.inũgere. 7 est actũm cũ oĩb⁹ suis cõpositis.7 ꝓdu.hãc syllabã li.7 deriuat a lino linis. Et scias q̃ lino nis.tercie coniugatõis.7 linio linis quarte diuersa significant ꝑm grammaticos.tamen in sacra pagina.vt dicit Papias. Linio fere idez signat quod lino.et hoc patet in Ezech̃.xiij.capi.7 in amos. vj.capi.7 in moralibus gregorij.7 in multis alijs diuĩe pagine locis.quidam tamen putant hoc scriptoruꝝ vicio accidisse.

Linipediũ.a lino 7 pes cõponit hic linipes linipedis. et hoc linipedium pedq̃.in eodem sensu.s.lineum calciamentum.

Linipes linipedis. ĩ linipedium vide 7 cor.i. vbiq̃ penulti.

Liniscema.linum componitur cũ stamen.7 dicit hoc liniscema matis.vestis ex lino et lana contexta.et dicitur sic.quia in stamine linum 7 in trama lanam habet. et ꝓdu.ste.

Linna. A linũ dr hec linna ne.i. sagum quadrũ 7 molle 7 est gallorꝝ. Quibus dã em̃ natiõib⁹ sua cuiq̃ ꝓprie vestis est.vt partbis sarabere.gallis line.germanis renones.hispanis stringes.sardis mastruce.7 ide linatus ta.tũ.linna indut⁹.

Lino nis.ni. vel magis cã dr̃ie ad nomẽ linũ lini.leui. qđ a leo q̃z simplici nascit.qđ ĩ vsu nõ est.ex q̃ deleo de leui.Vetustissimi tñ etiã liui ĩ pterito ꝓtulisse inueniuntur. Inuenit etiã litũ ĩ supi.sic vult ꝑst.in.x.li.Liui aũt q̃q̃z est vtũs h⁹ nois liui⁹.ꝑm aũt modernos dicimus lino nis.leui.litũ. Est aũt linere ꝑm hug.ozi dolij opculũ opponere.coopire.7 obturare doliũ.7 linere.i. inficere.deturpare.glutinare ꝓprie ĩ hac significatiõe dr linere cũ vna res q̃si ifíciẽdo supponit alij. Cũc paries linit cũ calx supducit 7 lutũ. Jtẽ linere.i.destruere delere. Vñ ꝟ litura re. Lino cõponit.Allino nis. leui. allitũ.i.valde vel iuxt̃ linẽ. Collino nis.i.sil linẽ. Delio nis.i.valde vel deorsum linere vel planare.vel delẽ vel occidẽ. Illino nis.i.intus vel valde linere. Interlino nis i.interpolatum linere vel interficere. Perlino.i.pfecte linere vel occidere.vñ plitor.i.occisor. Oblino nis.i.inficere.deturpare.qđ vulgo dr empegezare.relino.i.iterum linere. Lino et eius cõposita oia sunt actiua.et hãc

syllabã li.vbiq̃ cor.7 faciũt preteritũ ĩ leui.7 supinũ in litum.penul.cor. Est em̃ regula generalis. Omne supinum veniens a preterito terminante in vi syllabã pđ. pnl. Excipiunt hec litũ.itũ quitũ.citũ.sitũ.satũ.cognitum.agnitũ.q̃ oia cor.pnl. Ex pdictis pz q̃ lini infinitiuus cor.li.ꝟ ꝟ linũ ni.pđ.li.vñ ꝟsus. Pũt multa lini calido de semine lini.

Linosis.a lien,qđ est splen dr linosis sis.morbꝰ splenis 7 hinc linosus sa.sũ.7 lienosus sa.sũ.i.spleneticus q̃ patitur in splene. Vñ plaut⁹ in casina. Cor vt opinor lienosum habet.

Linq̃ quis.q̃.quere.i.peccare vel dimittẽ. 7 cõponit delinq̃ quis.qui.i.pecco cõmitto.vñ ꝟ delictũ.i.peccatũ. Relinq̃ quis.qđ ꝓponit. Delinq̃ quis. Linq̃ 7 oia ei⁹ cõposita sunt actiua 7 faciũt pteritũ in liq̃. 7 supinũ in lictũ abiecta n. Jn simplicitate tñ nõ est in vsu supinũ hui⁹ verbi linquo.ad dr̃iam huius verbi linguo gl. qđ facit lictũ.

Linteamẽ in linteũ est.

Linteolũ in linteũ vide.

Linteris.fe.ge.pua nauicla dictũ a linio.qr vadit et currit sup aquã quasi liniẽdo.7 cor. penultimã gtĩ linteris.

Linteũ.a linum ni.dr hoc linteũ tei.i.velũ qđ in lectulo sternit vel mantile. Item a linũ hoc linteamẽ minis. qđ in lectulo sternit.7 ꝓducit pnl.nti. Et a linteuz dr hoc lintheoluz teoli diminu. Ezechie.xxr. Fasciretur linteolis.

Linũ ni. dr a lenis.qr sit molle 7 lene. Al greci dicũt linate.7 inde nos dicimus linũ.7 ꝓdu.li.ꝟ lini infinitiui modi cor.li.sicut dixi in lino nis.

Lynx. Lycos grece dr lupus latine.7 inde lynx lyncis ge.incerti.7 hec lynca ce.,p eodez animali quod vulgo dicit lupus cernarius. Et dr a lycos qr in lupoꝝ genere numeratur.et est eis silis.7 dr̃ lynx oculos habere tã acutos vt etiam visu parietes penetret.7 inde dr lynceus cea.ceum. Et hic lynceus cei.dictus fuit quidã oculos habens tamclaros 7 tamacutos q̃ existẽs in sicilia vidit naues exeuntes de africa vt dicitur. Jtem lynceus cei.quidam mons archadie dictus sic ab abundantia lupoꝝ.

Lynxa.a lynx dr hec lynxa xe. dea bestiarũ. Hec dea splendor vel vinacitas visus intelligit. Dr̃ aũt hec dea magis dea bestiarum q̃z hoĩm.qr acutius vident bruta animalia q̃z hoies. Vñ nocte hñt sui visus ꝓtẽperamẽtũ.qr tũc aliq̃ inueniũt obstacula.de die aũt qr nulla inueniunt fere nihil vident.

Lipperus lippera lipperum.i.tener.mollis delicatus.et dr a lippus.

Lippio pis.pui.pitũ.i.esse vel fieri lippũ. Vnde lippiẽs tis.participium om.gene. Et a lippio lippisco lippiscis inchoatiuum.

Lippitudo dinis.lacrimatio vel putredo oculi.et dr̃ a lippus pi.addita tudo.

Lippus pa.pũ.p geminũ p.7 vult ꝑs.in ortbographia q̃ hz oculos lacrimãtes q̃dã marcore plenos. Et dicit a pus.i.putredo i.a putredine oculoꝝ vt deriuatio sumatur ab vltima syllaba. Et compatur pior.pissimus. Vnde lippe pius.pissime aduer.q̃ aũt dr lippus quasi liquorẽ putridũ ꝑ oculos emittens.potꝰẽ etymologia q̃z cõpositio.

Lipsanũ ni.grecũ est. Et est neu.ge. Proprie lipsana dicunt reliq̃e q̃ remanẽt ꝑm hug. Inuenit etiã lipsanũ vt q̃dã dicũt ꝑ vase in q̃ ponunt ossa sanctoꝝ. Et vt dicit magister bene.ꝓducit pnl. Papẽ.et di.lipsana reliquie. Joannes epus in quodam sermone de annunciatione dñica di. Palestina lipsanuz abrabe hz ioseph ossa vnuz amplectitur sepulcrum moysi nec inuenitur sepulcrum.

Liquamẽ.a liquo quas.dr ꝓboc liquamen minis.7 hoc

liquamẽtũ ti. Liq̃mẽ ꝓprie dr piſciũ. qr ſoluti i ſalſamẽ
tũ piſciculi eũdẽ humorẽ liquãt. Cuiuſmõi liq̃r dr ſal
ſugo vel muria ꝙ muria ꝓprie dr aq̃ ſale ꝯmixta ⁊ effec-
ta guſtu i modũ maris.

Liqueo. a liq̃ liquas dr liq̃o ques. idẽ qđ liquo: liq̃ris
i. fluere. decurrere. diſſolui. Jtẽ liquere ponit ꝙ apparẽ
manifeſtũ eſſe. Nã cũ maſſa liqueſcit. qđ prius erat oc
cultũ fit manifeſtũ. Jtẽ liquere ponit ꝙ deficere. qr cũ
nix liquet deficit. Et a liqueo dr liquet impſonale. i. ap
paret. certũ eſt. manifeſtũ eſt. ⁊ liqueſco ſcis. inchoa. et
accipit in eodẽ ſenſu in q̃ et liqueo. Et inde liq̃ſcit im-
perſonale ⁊ liqueſcẽs. Aliqueo ꝯponit. Colliq̃o ques
i. ſimul liquere. Jtem. Deliqueo ques. i. decurrere qua
ſi deorſũ vel valde liq̃re. Jtẽ eliq̃o ques. i. valde vel ex-
tra liquere. Jtem preliqueo ques. i. añ liqueo. Perli-
queo valde vel pfecte liqueo. Reliqueo iteruꝝ liqueo.
⁊ ab omnib⁹ his ichoa. Colliqueſco. Deliqueſco. Eli-
queſco. Preliqueſco. Reliqueſco. Liqueo ques. cum
oĩb⁹ ſuis cõpoſitis eſt neu. ⁊ facit p̃teritũ in quui. p q.
⁊ geminũ u. ⁊ caret ſup. ⁊ dr. vbiq̃ hãc ſyllabã li. ſic et
liqueſco. Vñ ouid. metba. Deliq̃t ſtagnũq̃ ſuo ꝺ no
mine fecit. Et oui. ꝺ põte. Nõ mihi fata liquẽt ceptos
ſeruãtia curſus. Liceo ces. etiã facit licui ⁊ tũc ſcribit
p c. ⁊ p vnũ v.

Liqueſcẽtia. a liqueſcẽti dtio ꝺ liqueſcẽs addita a. fit
liqueſcẽtia tie. i. apparẽtia vel defect⁹. vel liquiditas ⁊
cor. li. De liqueſcentia et liquidis dixi in prima parte
ſupra in tractatu de litera in capitulo ꝺ s. ſiue de lique
ſcentia.

Liq̃dus. a liqueo ques. dr liquidus da. duꝝ. i. fluidus
manifeſt⁹. ⁊ ꝯpat dior. diſſim⁹. vñ liq̃de dius diſſime.
aduer. ⁊ ß liq̃ditas tis. Et liq̃do das. Vbũ actiũ. i. liqui
dũ facere. ⁊ cor. qui.

Liquo quas. q̃ui. quare. i. liq̃dũ facere decurrere. vel
defluere. vel liquorẽ emittẽ vel purgare. vñ hic liq̃tor
toris tori. ⁊ ß liq̃tio onis. ⁊ ꝯponit cũ cõ. ⁊ dr colliquo
quas. Jtẽ cũ de ⁊ dr deliq̃ quas. Jtẽ cũ e. ⁊ dr eliq̃ q̃s. i.
valde vel ex liquare vel purgare. vñ ⁊ ponit ꝙ excola
re. vel foras emittere. manifeſtare. vel cũ quodã vocis
lenocinio ꝓnunciare. vñ eliquatus ta. tum. Liquo q̃s.
actiuũ eſt cũ oĩb⁹ ſuis cõpoſitis. ⁊ cor. hanc ſyllabaꝝ li.
Unde perſius. Et liquat ⁊ tenor ſupplãtat verba pa-
lato.

Liquor ris. verbũ deponen. caret ſuppletione p̃teriti
⁊ vltimi ſupini. i. fluere. decurrere. diſſolui. ⁊ pdu. p̃mã
⁊ dr a liq̃ quas. Jtem inuenitur hic liquor q̃ris nomẽ.
⁊ cor. p̃mã. ⁊ dr a liqueo ques. Nã i. añ q. abbreuiat. et
liquor nomẽ. preter liquor queris. tercie ꝯiugatiõis et
liq̃ p̃teritũ. vñ quidã. Sic diſtingue liquor ꝙ fluxu
ꝙ fluo liquor.

Liquui p̃teritũ ꝺ liqueo ꝙ geminũ u. poſt q. ſcribitur
vide in liqueo ques.

Lyra. a lyrin. ꝺ hec lyra re. quoddã inſtrumentũ canẽ
di quaſi a varietate vocũ. qr diuerſos ſonos efficiat.
Item lyra grece dr latine ſulcus ⁊ ꝓprie aratri. Unde
hec lyra apud nos dicit ſulcus. ⁊ inde lyro ras. i. arare
ſulcare. ⁊ inde componitur delyro ras. i. deſulcare a ſul-
co deuiare. exorbitare. ſicut boues diſcordãtes faciũt
vnde et ſepe ponitur ꝙ diſcordare. Vñ horati⁹ i epi.
Quidquid delyrant reges plectũtur archini. et hic de-
lyrus ra. rum. ſtultus. fatuus. ⁊ diſcordioſus. Et nota
q delyrare ꝓprie ſenum eſt et ſenes ꝓprie dicunt de-
lyri. qr ꝓpter ſenectutẽ inſaniũt. ⁊ rectũ tramitem tene
re non poſſunt. Et ſcias q delyro ⁊ delyrus nõ poſſunt
eſſe compoſita a lyra ꝙ inſtrumento canendi. qr tunc
lyra habet primam breuem. Sed lyra pro ſulco ꝓducẽ
primam. ſicut patet in illo vſitato verſu. Pollice tãgo
lyram. facio cum vomere lyram. Delyro ergo compo
nitur a lyra ꝙ ſulco. vñ lyro ⁊ delyrus ꝓdu. penl. ſicut
lyra ꝙ ſulco primã. vt patuit ꝙ horatiũ. et ß vult bug.
magiſter bñ. Quidã tñ dicũt q delyro. i. diſcordo. Et
componit a lyra ꝙ inſtrumento canendi. et ſic ſm eos
cor. pnl. Sꝫ delyro ꝙ deuio componit a lyra ꝙ ſulco.
⁊ ſic prodit. li. Vñ verſus ſm eos. Deliro diſcordo de
lyro deuio dico.

Lyricen cinis. maſ. ge. i. cum lyra canens. et cõponit a
lyra ⁊ cano canis. ⁊ cor. penul. tam in nominatiuo q̃ i
genitiuo.

Lyricina ne. mulier q̃ cũ lyra canit. ⁊ dr a lyricen ⁊ cor
ri. penul.

Lyricus. A lyra dr lyricus ca. cũ. ad lyrã ptinẽs. i. dul
cis ⁊ ſuauis. vñ carmina horatij dicunt lyrica. q̃a cum
lyra cãtabãt. vel a lyrin dr lyricus ca. cũ. i. vari⁹ vel di
uerſus. et hinc carmina horatij dicunt lyrica a varieta
te carminũ que in eis cõtinentur ⁊ lyrici poete quia ly-
rica ſcribunt. Lyric⁹ ꝯponit plyricus ca. cũ. i. dulcis ⁊
delectabilis. ſup alios vel ſup cãtũ lyre. ⁊ cor. ri.

Lyrin grece latine dr diuerſitas. vel varietas.

Lis litis. fe. ge. ⁊ formant gtũs a ntio remota s. ⁊ addi-
ta tis. ⁊ dr a limes mitis. qr cõmittit lis int⁹ duos ⁊ mo-
ra finit. Rixa int⁹ multos ⁊ iniuria ꝯſtat. Et dr lis a cõ
tentiõe limitis. qr agros diuidit. ⁊ pdu. i. añ t. vñ q̃dã.
Abſtetis ptẽ ſtudeas i lite tueri. ⁊ ſcribit litiũ gtũs plu-
ralis p t. ⁊ etiã retinet ſonũ t. Iꝫ ponat inter duas voca-
les. ⁊ ß ad dr̃iam licium cij. ⁊ facit actũs pluralis i es. ⁊
in is lites vel litis. Cicero inſtrumentaria. Sedaſtiuq̃t
etiã litis illoꝝ.

Liſa vel liſan hebraice dr apls grece ſm hug. Papi.
ꝙ dicit. Aliſa hebraice apoſtolus grece miſſus latine
dicitur.

Liſcium uij. dicitur a lixen quod eſt aqua. qr fit ex aq̃
mixta cineri.

Liſis interp̃tat ſolutio.

Liſtrinos eſt cum plures ſenſus in vnũ locũ breuit⁹ ex
peditos coacervat. ⁊ cũ quadã feſtinatiõe decurrit. vt
cicero rẽpublicã queritans vitãq̃ boim cõmges libeꝝ
tẽ. ſm pap.

Lithargyriũ. a lithos qđ ẽ lapis. ⁊ argyros qđ ẽ argẽ-
tũ dr ß lithargyriũ gyry. purgamentũ argenti qđ ſpu
ma argẽti vocat⁹ ⁊ fit ex argẽto ⁊ plũbo. Idẽ ⁊ ß lithar
gyrũ ri. dr. Et inde litargyricus ca. cũ. qđ fit de lithar
gyro vel qđ ptinet ad litargyrũ.

Litera. a lego et iter vel itero cõponit litera re. quaſi
legitera. qr legenti iter prebet. vel qr legẽdo iterat⁹. vel
dicit ꝙ litera quaſi litura a lino nis. ſm ꝓſuetudinem an
tiquorum qui in ceratis tabulis ſolebant ſcribere ⁊ po
ſtea linire vel linere. ⁊ ſm hoc lra dr tm̃ ꝺ figura. Sed
quecunq̃ ſit derivatio vel compoſitio iſtius nominis
litera debet ſcribi per vnum t. tm̃ ſicut dicit bug. Sꝫ
litera deriuatur a lego gis. vel a lino nis. Et q̃a tam le
go q̃s lino cor. primam. videtur q litera primam cor-
ripiat. ſed conſtat q primam ꝓdu. vt patet in illis ver
ſibus. Diſcere qui queris vt recte verſificeris. Sint ti
bi nota tetra pes litera ſyllaba metra. et ita videtur q
ibi ſit poſitio. ⁊ ſic q ſcribatur per geminũ t. ſicut mul-
ti ſcribũt. Ad ß p̃t dici q litera ſcribat⁹ p vnũ t. nec ob
ſtat q primam prodit. et lego vel lino primã corripiat
q̃a litera tenet nãm b⁹ p̃teriti legi vel lemi q̃ p̃mã ꝓdu
cunt. Et regula ita tradenda eſt. Quanta fuerit p̃ma
nãlit⁹ in p̃matio tanta remanet i ſuo directe derivatio
vt ſedes ſedi. rex rexi. litera legi. A litera deriuatur hic
⁊ ß literal⁹ ⁊ ß le. vt ſcia literal⁹ q̃ de literis tractat vel q̃
efficit lr̃atũ. Jtẽ a lr̃a dr litero ras. i. lr̃as inſtruere. vl li
teras ꝯiũgere cõbinare. Sic ſyllabicare ſyllabas ꝯiungere.
et dictionare dictiões ꝯiungere. Et ꝯponit col-
litero ras. ſil⁹ literare. Oblitero ras. i. delere oblitioni
tradere. ⁊ inde obliteratus ta. tũ.

Literalis. in litera vide.

Literari⁹. a lr̃atus vel lr̃a dr literari⁹ ria. riũ. idẽ qđ li-
teratoꝝ vel literis plenus. vñ aug. in li. de ci. dei. Lus

q̄dem literari⁹ varronis op̄a p̄dicaret.
Literatoꝛi⁹ ria.riū.in lr̄atus vide.
Literatus.a lr̄a dꝛ ḃ literatus ti.z ḃ literatoꝛ toris.et literatus ta.tū. Literator vel literatus nō dꝛ ille q̄ habet multos libꝛos z inspicit et reuoluit. vt monach⁹ q̄ p̄prie p̄ dici antiquari⁹.qꝛ antiquas hist̄orias hꝫ ad manū.ꝫ ille dꝛ literatoꝛ vel literatus q̄ ex arte de rudi voce scit formare lr̄as.z p̄iungere ī syllabis.z syllabas in dictionib⁹.z dictiōes ī oꝛatiōib⁹.z oratiões sic p̄grue p̄ferre z accentuare.vñ hiero. sup̄ Matth. Literatoꝛ inq̄t erat q̄ grāmatos grece dꝛ. Literatus p̄ponit cū ī z mutata n.in l.dꝛ illiteratus ta.t̄.i.sine literis.nō literatus ydiota. Et cōpar̄ literat⁹ et illiteratus. Jt̄ē literatus z illiterat⁹ aliter accipiūt. Jt̄ē illa vox dꝛ lr̄ata q̄ figuris visibilib⁹ antea inuētis z vsitatis p̄ōt repsentari. Illiterata āt dꝛ illa q̄ sic repñtari nō p̄ōt.vt sibulus vel gemit⁹ infirmoꝛ z a lr̄atoꝛ vl lr̄atus dꝛ lr̄atoꝛi⁹ ria riū.qđ p̄tinet ad lr̄as vel ad lr̄atorē vl qđ tractat de literis.vel qđ efficit lr̄atorē vel literatū
Literula le.dimi.p̄a litera.
Litbimos.a lithos dꝛ lithimos.i.impatientia calcata. vel crudelitate irrisa.
Lithos grece ltīne dꝛ lapis.
Lithostratos ī lithostratū exponit.
Lithostratū.litos qđ est lapis cōponit cū stratos qđ est variatio.z dꝛ hec lithostra stre.z ḃ lithostratū ti.i. pictura arte elaborata. Fit aūt p̄ulis cristis ac tarillis i.quadratis lapillis tinctis in varios colores. Jt̄ē dꝛ lithostratos z ḃ lithostratus. Job.xix. Jn loco q̄ dꝛ lithostratos. Est ergo lithostratos variatio colop̄ ī pauimento z p̄genies diuersop̄ lapidū diuersop̄ coloruꝫ vl̄ pauimentū vel opus mirifice factū.vl etiā aliđ op⁹ dum saltem sit lapidum variop̄ colop̄. Et scias q̄ interlinearis glo.dꝛ in Jo.xix. Lithostratos grece.i.iudiciuꝫ vel iudiciale latine.z coꝛ.pn̄l. genitiui siue str̄a. syllabam.
Liticen.a litu⁹ tui.z cano nis. p̄ponit ḃ liticen cinis.i. canēs cū lituo.z hinc ḃ liticina ne.pen̄l.coꝛ.mulier q̄ cū coꝛnu cātat.z coꝛ.pn̄l.liticē tā in ntio q̄ꝫ in gtio.
Liticina ne.pn̄l.coꝛ.ī liticen vide.
Litigo.a lis litis derivat litigo gas. z ē litigare p̄tēdē litē agere ex q̄b⁹ vī cōpositū vel potius sit etymologia Litigo.i.litē ago.z inde ḃ litigatoꝛ toris z hec litigatrix cis.et hec litigatio onis.z hoc litigiū gij.i.lis vel litigatio. vel litis actio.i.altercatio. Et ide litigiosus sasum.qui litigat.vel poti⁹ de q̄ litigat vt ager. Et p̄ō. p̄mā litigo.ꝫ pn̄l.coꝛr.
Lito tas.taui.tatū.i.sacrificare. Differūt tū. Nā sacrificat q̄ sacrificiū facit. Litat q̄ sacrificium fac̄. et qđ sacrificio petit impetrat. Unde verbalia litamē litatio.litatoꝛ trix. Lito componit.collito tas.i.simł litare. Delito tas.i.valde litare. Perlito tas.i.p̄fecte litare. Prelito tas.i.añ litare. Relito tas.i.iterū litare. Lito cū oībus suis cōpositis est actiuū z coꝛ.hāc syllabā li. Unde theodolus. Egregio cicropi debet cā litandi.sed list̄ p̄du.li. Unde quidā. Ut rōne lites animi p̄ius excute lites.
Litoꝛalis ī litus vide.
Litote ī quarta p̄te exponit ī ca. de coloꝛib⁹ rhe.
Litū supinum de lino linis.corri.primam.et inde litus lita litum.
Litura.a lino nis.dꝛ hec litura re.i.deletio vel feditas nō q̄liscūq̄ꝫ ꝫ maxime literarū.
Litus toris.ge.neu.dꝛ a ledo dis. Et est lit⁹ terra aq̄. vel mari vicina.z dꝛ sic a ledo qꝛ fluctu elidat vl illidatur. Uel deriuatur a lito litas.qđ est sacrificare.qꝛ marinarij piculis marinis liberati ī litore solēt diis maris litare.vñ lit⁹ dictū ē a litādo.vñ donat⁹ dꝛ.in cōmento sup̄ Ægiliū.q̄ litus dꝛ locus iuxta altare vbi fiebat litatio z mactatio bestiaꝝ. Seruius aūt ꝺicit ei dicens ḃ

nō valere.qꝛ p̄ma h⁹ noīs litus p̄ducit. Añ ouiđ. in epi. Nō p̄fecturis litora bobꝰ arat. Sꝫ prima huiꝰ ꝺibi lito coꝛ.ḃ tñ magis est friuolū qꝛ sepe syllaba q̄ p̄ducitur in p̄matiuo corripitur ī derivatiuo vel ecōuerso. Vel dꝛ litus a ligo.qꝛ terram ligat. vñ et dꝛ lit⁹ q̄si ligās ton.i.terram.et eli ety.z inde litoreus rea.reū.z ḃ et hec litoralis et hoc le.z scribit litus p vnū t. vt vult mḡr bñ. Jtem inuenitur litus ta.tū.et coꝛ.li.a lino nis. leui letum.
Lituus.a lito tas. dicit hic lituus tui.i.cornu gracile. qꝛ eo conuocabant ad litandum. Lituus etiaꝫ dicitur baculus curuus quo augures vtebant vel pastores.et tunc est fe.ge.
Liuens in liueo. ues.exponit
Liueo ues.liui.liuere.i.nigrere esse vel fieri liuidum.z ponit p̄ inuidē.vñ liuesco scis.inchoa.z liuid⁹ da.dū. q̄ est talis coloris vel inuidus.z cōparat liuidus diordissimus.vñ liuide dius.dissime.aduer.z hec liuiditas tatis. Jt̄ē a liueo ues.liuebā.bam.p̄uersa in ns.fit ḃ z ꝫ et ꝫ liuens tis.i.niger liuidus inuidus. Liueo cōponit colliueo liui.i.simul liuere.vñ colliuesco scis.incho. Liueo cū oīb⁹ suis cōpositis est neu.z caret sup̄.z facit p̄teritū in ui.syllabā mutat.u.eo in i.z p̄ducit hāc syllabā li.vbiq̄ꝫ.
Liuidus da.dū.in liueo ues.vide.
Liuoꝛ.a liueo ues.dꝛ ḃ liuor uoris.i.liuiditas vl inuidia vel doloꝛ vel vuln⁹ p̄m hug. Dap. xo di. Liuoꝛ ē macula nigra.nigredo vel inuidia. Proprie aūt liuor est plaga virgarū.inflatio vulneris cū pallore.z p̄du. p̄mā.vñ oui. Dascit in imis liuoꝛ post facta quiescit.
Dic nota q̄ sicut dicit greg.ī.v.li.mora.exponens illud tob. Parvulū occidit inuidia. Jnuidere nō possumus nisi eis q̄s nob ī aliq̄ meliores putamus. Parvulus est q̄ inuidia occidit.qꝛ ipe nisi inferior existerꝫ de bono alteri⁹ nō doleret. Jnuidia cū mentē tabefecerit.cūcta q̄ inuenerit bñ gesta p̄sumit.vñ bñ p salomonē dꝛ. Putredo ossiū inuidia.qꝛ p liuoris viciū añ dei oculos pereūt et fortia facta virtutū. Ossa quipe per inuidiā putrescere est quedam etiā robusta deperire. Sꝫ cur hec de inuidia dicim⁹ si nō etiā qualiter eruat intimemus. Difficile nāq̄ꝫ est vt bō alteri nō inuideat qđ adipisci alt exoptat.qꝛ q̄dq̄d tpale pcipit tātominus fit singulis quāto diuidit ī multis. Et idcirco desi derātis mentē liuor excutiat.qꝛ ḃ alt appetit. aut fūditus alter accipiēs adimit.aut a quātitate r̄stringit.q̄ ꝫ liuoris peste plene carere desiderat.illā hereditatē diligat quā coheredū numer⁹ nō angustat.q̄ z oīb⁹ vna ē z singulis tota.q̄ tātolargioꝛ oñdit quāto ad hāc pcipientiū multitudo dilatat. Jmminutio ꝫ liuoꝛis ē affectus surgēs eterne dulcedis.z plena mors e⁹ est p̄fect⁹ amor eternitatis. Nā cū mēs ab eius rei appetitu retrahit.quē accipientiū numero partit.tātomagis p̄imū diligit.quātomin⁹ ex p̄fecto illius sua dāna p̄timescit Que si p̄fecte ī amore patrie celestis rapit.plene etiaꝫ z ī p̄primi dilectõe solidat.qꝛ cū nlla terrena desiderat nihil est qđ ei⁹ erga p̄imuꝫ charitati ꝺicat. Que ni mirū charitas q̄d est aliud q̄ꝫ mētis oculus.q̄ si terreni amoris puluere tāgit ab interne lucis mox intuitu lef⁹ reverberat.q̄ aūt puulus est q̄ terrena diligit.magn⁹ q̄ eterna p̄cupiscit. Potest etiam sic non inconuenienter intelligi. Parvulū occidit inuidia. q̄m bui⁹ pestis languore non moritur. nisi qui adhuc in terrenis desideriis infirmat.
Lixa. a lixen quod est aqua dꝛ hic lixa lixe. masculini generis.id est mercenarius.puta qui sequitur exercitū in expeditõe.et portat aquā ad op⁹ exercit⁹ in castris.
Lixabūdus.a lixa dꝛ lixabūdus da.dū.q̄ latis incedit passib⁹ ad modū lixe. Uel lixabūdus filis lixanti.z tunc derivat a lixo lixas.
Lixatura re.ī lixo xas.vide.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Lixen. A luxos apud grecos dr lixen.i. aqua ꝙsi luxē qr sit soluta.
Lixeo.a lixo veriuat lixeo xes.xui. Et est lixere lixare vel potr lixari.7 cōponit collixeo xes. Elixeo xes.reli xeo xes. Et est neutrū lixeo cū oibꝫ suis cōpositis.et ca ret supꝰ.
Lixiuiū quere supra in lisciuiū pꝰs.
Lixo a lixen dr̄iuat lixo lixas lixaui lixare.i. in aq̄ cola coquere. vñ beclixatura re.coctio in aq̄. Et ℔ lixamen minis.7 ℔ lixamentum ti. 7 lixus xa.xum in aqua coctꝰ Lixo cōponit. Collixo xas.i.sil lixare. Elixo xas.i. val de lixare. Relixo xas.i.lixare. Lixo actiuū est cū omnibus suis cōpositis.
Lixor xoris.dr portitor aque.7 dr̄.a lixen.
Lixus xa.xū.in lixo xas.vide.

L ante D

Locellus li.dimi.vide ī loculus
Locito tas.i.frequent loco. ꝛbū frequētatiuū a loco locas.
Loco cas.caui.locare.i.statuere.stabilire.vel collocare. Locare etiā dr̄ ī respectu ad ꝓducere. Cōducit hospiciū q̄ ꝓ eo pciū dat. Locat q̄ ꝓ eo pciū accipit. vñ qdā. Qui capit ille locat ꝓduc q̄ pciū dat. Locare tiꝫ qñꝫ ponit ꝓ ꝓducere. vñ ℔ locatorr.7 ℔ locatrix tricꝭ 7 ℔ locatio.7 ℔ 7 ℔ locabil 7 ℔ le. Loco ꝓponit. Collo co cas. Deloco cas.i. valde vel dr̄sū locare. vel de loco remouere. Eloco cas.i. valde vl ex locare. vl exi locū remouē. Illoco cas.intꝰ vel valꝺ locare. Preloco cas i.añ. vl ꝓ alio locare. Perloco cas.i.pfecte locare. Reloco cas.i.iterꝝ locare. Loco actiuū ē cū oibꝫ suis ꝓpositis.7 corr.lo vbiqꝫ.
Loculus li.est di.a locꝰ. vñ 7 locellus aliud dimi. Est aūt loculꝰ pnl.cor.pus locus. Item loculus est bursa. Joan.xij. Fur erat et loculos hns ea que mittebātur portabat. Itez est feretrum. Luce.vij. 7 tetigit loculū id est feretrum.
Locuples. Locus cōponit cū plenꝰ 7 dr̄ ℔ 7 ℔ 7 ℔ locuples.i. dines. ꝙsi locis plenꝰ. et plurimaꝝ possessionū possessor. vel locuples cōponit a loculus 7 plenꝰ quasi loculos hns plenos.7 cōpat locuples tior.tissimus. vñ locupleꝫ tius.tissime.aduer.7 ℔ locuplecitas tatis. Et locupleto tas.taui.tare.i.ditare. ꝛbū actiuū 7 ℔ syllaba ple. ꝓducit tā ī noie qꝫ in ꝛbo.7 formal gtūs a nominatiuo remota s.7 addita tis.
Locus ci.dr̄ a loco cas.7 ē nomē etheroclitū. Nam in singulari est masꝫ.ge.℔ locus.sed in plurali ē masꝫ.7 neu. bi loci.7 ℔ loca.7 dr̄ locꝰ tā sba qꝫ quātitas qua aliq̄d locale circūscribit. Itē locꝰ dr̄ maxima ꝓpositio vl habitudo.vñ trahit argumentū tā ī dyaletica qꝫ ī rhetorica. Inde ℔ 7 ℔ localis 7 ℔ le.qđ loco ptinet vel circūscribit vñ localiter aduer.7 hec localitas tatꝭ. Et scias q̄ locꝰ ꝓprie est quātitas circūscribēs corpus. ℔ ℔ loca locoꝝ ꝓprie de his dicūt in q̄to possessiones hnt. loci āt ad logicos ptinent.7 sic talis fit diuisio locoꝝ. Alꝫ intrinseci.alꝫ extrinseci.alꝫ medꝫ. Itē locus est sedes argumenti.vel id er q̄ ad ꝓpositā questionē ꝓueniēs trahit argumentū. Itē locꝰ dr̄ facultas.copia.ptās. cōditio.tps.occasio.opportunitas.dignitas.autoritas.bonor.magnitudo.maiestas fastigiū.splēdor.gradꝰ.glia Et vt dic.grecismꝰ. Argumenta locos.hoies loca dicis hīe. Et nota q̄ ſm naturales q̄ngꝫ sūt essentialis loco Primū est q̄ locus ptinet locatū.et non est aliquid dr̄ locato.7 in ℔ differt a forma 7 a vacuo. Forma em nō est aliud a locato. Vacuū ꝛo nō ptinet. Secōm ē qm̄ locus est equalis locato. Terciū ꝛo est qm̄ locus separatur a locato.7 ī ℔ differt a materia 7 forma. Quartuꝫ ꝛo est q̄ differentie loci essentiales sunt supius 7 inferius 7 in ℔ differt a vacuo ī q̄ nō est supius 7 inferius. Quintū ꝛo est.qm̄ locus est illud ad qđ transfert lo-

catum naturaliter.
Locusta. Lōgus cōponit cū hasta.7 dr̄ ℔ locusta ste. q̄ pedibꝫ sit longis velut hasta.vñ 7 eā grēci tā mariti mā q̄ terrestrē astaton appellāt. Et dicūt q̄ grillus sit vel aliqđ aīal sine illi. ſm q̄ vulgariter dr̄ māmalona.ē aūt aīal paruū dente noxiū.7 plꝰ q̄ cetera aīalia fugi bi nocet. De hac dic greg.in.xxxj.mora. Matutinis horis.i. tpibꝫ vix a terra locuste se ℔leuāt.cū ꝛo estꝰ erarserit tanto altꝰ quāto alacrius volāt. Sanctus aūt q̄cūq̄ ꝓdicatorꝝ cū quieta fidei tpa ꝓspicit humilis ac despectus aspicit 7 locuste more quasi vix a terra subleuat. Si aūt pſecutionis ardor incandeat.corde celestibꝫ inherens mox quante sit sublimitatis ostendit. et pulsatis alis in altum rapitur q̄ quietus in imis torpuisse credebat. Rabanꝰ aūt sup.iij.ca.mathei.di. In dictis arnulfi galleaꝝ epi reperimꝰ minimū locustaꝝ genus fuisse in deserto iudee q̄ pastus est baptista.7 vsq̄ hodie apparēt. q̄ corpusculis ī modū digiti manꝰ exilibꝫ et brevibꝫ i herbis facile capiūt.coctecq̄ ī oleo paucis ꝓbent victū. Crisostomꝰ ꝛo dicit. iste locuste sē volatilia quedā immūda ℔ pua 7 nō satis in altū volātia. Locusta etiā inuenit ꝓ quodā genere herbarū. vide in atacus.
Locutꝰ ta.tū.pticipiū ꝺ loquor 7 scribit per c.lꝫ scribat loquor pꝰ q. Dicit em̄ pſ. Deponentia desinentia i quor mutant eam in cu.7 sumentia tū. faciūt supꝰ. vt loquor locutū.sequor secutum.7 a genitiuo locuti addita o.fit locutio.
Lodix a lano nas.dr̄ hec lodix dicis.q̄d̄q̄d in lectulo supponit 7 ꝓprie pānꝰ villosus.7 pꝺ.pnl.gti. Vñ iuuenalis in li.iij.satira ꝑma. Magne mentis opꝰ nec de lodice pata.
Logica. Logos grece.i.sermo vel ratio. vñ logicꝰ ca. cum.i.sermotionalis vel rationalis. Vnde logica dicitur triuiū quasi ℔motionalis.qr consistit in sermonibꝫ. 7 excellenter dyaletica dicitur triuium.quia ꝑ alijs artibꝫ triuium consistit in sermonibus.7 inuenitur grece declinari ꝓ eodem.hec logice huius logices. Unde logici dicunt triuiales vel dyaletici. Item logica dicit quedam species medicine.i.rationalis. Unꝺ logici dicunt quidam medici.qui discussis etatum regionum. vel egritudinum qualitatibus artis curā. rationabilit scrutant.7 a logica ſm quālibet eiꝰ significationē hic et hec logicalis et hoc le.vnde logicaliter aduerbium. 7 hec logicalitas tatis.
Logisma me.fe.ge.i.cogitatio vl ſmo vl rō ſm bug. Pap. ꝛo dicit logismus.i.cogitatio.
Logisticus ca.cū.pnl.corr.i.ſm ocionalis vel rōnalis vl cogitabilis.7 dr̄ a logos.
Logium.a logos quod est ratio dicitur ℔ logium gñ rationabile responsum.i.sine inuolutro. Item hoc logium dicitur manuale.s.exiguus pannus et duplex auro 7 gemmis et quatuor contextus coloꝛibus habens magnitudinem palmi per quadrū cui interti erant duodecim preciosi lapides. Hic pannus etiam rationale dicitur.et superbumerali circa pectus pontificis annectebatur.
Logos.i. ſmo vel ratio ſm bug. Vel ſm Hiero.in epistola ad paulinum. In principio inquit erat verbū et verbum erat apud deum.et deus erat verbum. Logos grece multa significat. Nam et verbum est.et ratio 7 supputatio.et causa vniuscuiusq̄ rei per quā sūt singula que subsistunt. que vniuersa recte intelligimꝰ in christo.quia videlicet christus dicitur verbum q̄tū ad patris dicentis manifestationem. Causa q̄tum ad rerum creationem. Ratio q̄tum ad creaturarum ordinationem. Supputatio q̄tū ad ordinatorr distinctōꝫ vide in verbū.
Logotheca. Logos cōponit cū theca qđ est positio 7 dr̄ hic et hec logotheca ce.q̄ vel que sermonem facit

in plo. Vel q̄ edictū impatoris vel alicui⁹ ꝓncipis po puto nūciat. 7 ꝓducit the.

Loligo ginis. Alolium dicit bec loligo ginis. quidaꝫ piscis vt dicūt sepia. q̄ habet strumam nigerrimi coloris 7 amarissimi saporis plenā. Vnde quandoq; ponitur ꝓ nimia amaritudine. Ponitur etiam loligo ꝓ herba amara. 7 a loligo dicitur loligineus nea. neū. ad loliginem pertinens. vel de loligine existens. et loliginosus loliginosa loliginosum. plenus et abundans loliginibus.

Loliuꝫ lij. ge. neu. illa mala herba que crescit inter segetes malū semen facit qđ silr dr̄ loliū. vñ loliosus sa. sum. plen⁹ lolio.

Longanimis. a longus 7 animus cōponitur hic 7 bec longanimis et hoc me. qđ etiā dr longanim⁹ ma. mū. s. qui nullis passionibus ꝓturbat. sed ad vniuersa sustinenda patiens est. Idē 7 magnanimus cui contrariū ē pusillanimus.

Longe aduer. a lōgus dr. 7 ꝓponit alōge. Delōge elōge oīa q̄si in eodē sensu. 7 acūt pn̄l. cū sit positiōe longa. sicut diri ī scda ꝑte vbi egi de sex impedimentis accentus in caplo de impedimentis distinctionis. 7 ꝫ etiam dicit hug.

Lōgeu⁹. a lōgus ga. gū. 7 euū cōponit longeu⁹ ua. nū. i. longi eui. s. senex. vñ ꝫ longeuitas tatis. i. longi eui vita vel etas. 7 a gtio longeui addita tas fit longeuitas. 7 ꝓducit ge.

Longīquus. a lōgus dr longinquus qua. quū. i. remotus. 7 ꝓpat quior. quissimus. 7 a gtio longinq̄ addita tas fit hec longinq̄tas tatis.

Longo gas. in longus vide.

Longiturn⁹. a long⁹ dr longiturn⁹ na. nū. i. diuturn⁹ longe durans. 7 cōpat. 7 a gtio longiturni addita tas. fit hec lōgiturnitas. i. diuturnitas. Baruch. iiij. c. In longiturnis dieb⁹. et in. iij. c. Ut scias sil vbi sit lōgiturnitas vite. vel ſm aliam literam vbi sit longiturna vita

Longus. a lien dr. longus ga. gū. q; sit porrectum ad modū lienis. et compat longus gior. gissimus. Vñ longe gius. gissime. aduer. 7 hec longitudo dinis. Long⁹ componit bilongus. Oblongus. semilongus. Item tā longus. q̄longus. i. valde longus. Et scias q; longus 7 longum habent u. simplex post g. sed in alijs terminationib⁹ huius nominis longus non est u. post g. vt longa longi longe longo longam longis longos. longas longorum longarum. Item a longus deriuatur lōgo gas gaui. 7 est longare longū facere vel differre. 7 cōponit delongo gas. i. valde longare vel curtare. Dilongo gas. diuersis modis vel ī diuersas ptes longare. Elongo gas. ēr vel valde longare. Prolongo gas. i. procul longare. Longo actiuū est cū oīb⁹ suis cōpositis. et nō bz u. post g.

Lopbos. i. cerū⁹. 7 inde ꝓponit tragelophus.

Loquaculus, la. lum. penul. cor. id est aliquantulum loquax.

Loquax. a loquor querꝛ dr loquax cis. ge. om. i. assiduus. abundans in locutione. et comparatur loquax cior cissimus. Vnde loquaciter cius. cissime aduer. 7 hec loquacitas tatis. id est abundans locutio. Et loquacul⁹ la. lum.

Loquela le. q; vnū l. ꝓ. pn̄l. 7 dr a loq̄r. 7 scias q; grego. in. viij. moral. tractās illud iob. Vlq; q̄ loqueris talia sic di. Vis 7 summa loquentiū q̄drifaria q̄litate distinguit. Sūt ei nōnulli q̄s sentiēdi ac dicēdi amplitudo dilatat. 7 st nōnulli q̄s sentiēdi sil 7 dicēdi ꝛopia angustat. 7 sunt nonnulli q̄ efficaciā dicendi bn̄t. sed acumen sentiēdi nō bn̄t. Et sūt nōnulli q̄ acumine sentiendi subniti sūt. ꝫ ex inopia locutiōis obmutescūt. In q̄bus nimiꝫ q̄tuor dicēdi qualitatib⁹ sola crimini tercia subiacet q̄ ꝫ sibi ꝓ locutiōe arripit ad qđ ꝑ ingenium nō assurgit. Nā ꝓma laudāda ē q̄ vtroq; valent⁹ pollz

Scda miserāda q̄ vtroq; humiliter caret. Tercia ꝛo despiciēda atq; repmēda q̄ dū ſmōe se erigit. sensu iacet. Quarta adiuuāda q̄ explere qđ sentit nō valet q̄ mēbris inflatiōe tumescētib⁹ sil ad aures audiētiū vasta. ꝫ vacua ꝓcedit.

Loquendus da. dū. in loquor queris vide.

Loquor queris. locutum. vnde hic locutor toris. 7 ꝫ locutio onis. 7 componitur loquor cum nominib⁹ 7 dicitur, doctiloquus qua. quū. et turpiloquus qua. quū. et antiloquus qua. quum. qui primo loquitur. et multiloquus qua. quum. et stultiloquus qua. quum. Vnde hoc doctiloquium. dulciloquium. turpiloquium. multiloquium. stultiloquium. antiloquium quy. i. prima locutio. Item componitur diuersiloquus qua. quū. vnde hoc diuersiloquium. et scribuntur predicta ꝑ q. nō per c. Item loquor componitur cum prepositionibus 7 dr alloquor queris. i. loqui ad vnum. Vnde ex vi ꝓpositiōis construit cum actio rei rōnalis. vt alloquor te. id est loquor ad te. 7 est alloqui orantis et iubentis. Eloqui ꝛo oratoris est. Obloqui obtrectantis. 7 colloquor queris. i. simul loqui. Vnde hoc colloquiū. cōsilium vel concio. vel quod vulgo dicitur plamentuꝫ. Eloquor queris. i. valde vel ornate vel aperte loq̄. vel manifeste enunciare. 7 est oratoris vt dictum est. Vñ hoc eloquium. Preloquor queris. plocutus sum. i. añ loquor. vñ ꝫ preloquiuꝫ. Proloquor queris. i. ꝓ alio loqui. vel in cōspectu et palam loqui. vel procul loqui Vnde hoc proloquiū. Obloquor queris. i. contra loqui. vel male vel detractatiue loqui. et est obtrectantꝫ vt dictū est. Reloquor ris. i. iterū vel retro loqui. Loquor et eius cōposita sunt deponent. et cor. hanc syllabā lo. vbiq;. vñ facetus. Pauca loqui dꝛ q̄ vult vrbanus bñi. 7 in supi. 7 ī oīb⁹ ꝛbalib⁹ 7 in participijs ꝑteriti tpis mutāt q. in i. ſm hug. 7 a loquor inuenit loq̄ndus da. dū. cū tñ loquor nō habeat pticipiū in dus. sicut nec et alia verba deponentia. 7 iō loquendus debꝫ exponi in actiua significatione. sicut vult prisci. in. iij. li. In dus. inquit quedā forma est participialis. i. q̄ terminationem bꝫ participiorum futuri temporis passinoꝛ. et signat dignum esse aliquē eo qđ demōstrat. vt laudandus. i. laude dignus. Loquendus. dignus loq̄. de quo loquūtur hoies. Vel pōt dici q; loquor olim fuit verbum cōe. 7 sic loquendus est eius pticipiū. q; mlta fuerūt olim cōmunia q̄ imō sunt deponētia. vt vult ꝑs. in. xj. lib. Item scias q; ꝫ aduerbiū nō cōponit tm cū tribus verbis. s. nequeo. nescio. nolo. vñ nō loquor non pōt esse cōpositū. vñ in actib⁹ apl̄oꝛ vbi dr. Nō possumus que audiuimus et vidimus non loq̄ sunt due partes non loq̄. Item nota q; ꝓsuevit dubitari de illa latinitate scripta in euāgelio luce. Sicut locutus est ad patres nostros abrahā 7 semini eius in secula. vī em̄ incōgrua. q; dtūs copulat actio. Ad ꝫ dico q; abrahā est dti casus sicut 7 semini. sed tūc videt ibi abusio. q; isti duo dativi apponuntur huic determinationi ad pres. et hoc bene pōt fieri. q; ponit loco dativi ad patres. i. patrib⁹. sicut dr loquor ad te. i. tibi. Animaduerte etiā q; vt dicit ꝑs. Deponentia desinentia in quor. mutāt eam in cu. 7 sumentia tum. faciunt sup̄. vt loquor locutum sequor secutū.

Loramentū. a loꝛ ri. dr ꝫ loramentū ti. 7 dicunt lora menta plura lora vel laquearia. vel ī pietib⁹ tabule. vl aliq̄ ligna q̄ nectunt.

Lorari⁹. a loꝛ dr lorari⁹ ria. riū. qđ ad lorū ptinet. vl tortus vel solutus vel ligat⁹ 7 ꝫ lorarius. i. tortor.

Loreus rea. reū. i. tortus vel solut⁹ vel ligatus vel ad lorū ptinens. 7 deriuat a lorū.

Lorica. a lorū deriuat hec lorica ce. pn̄l. pdu. q; lorꝛ caret. Solis em̄ circulis ferreis ꝓtexit. vñ dr lorica q̄i loris carens. et est etymologia. Et inde loricatus loricata tum. qui habet loricā vel lorica indutus. et lorico

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cas.cani.i.loricā īduere. Et ꝓponit collorico cas.i.sil loricare. Delorico cas.i.valde loricare.vel diūsis modis loricare.vel poti⁹ loricā exuere vel ꝛberare. Elorico cas.i.loricā exuere. Illorico cas.i.loricā īduē. Prelorico cas.i.añ loricare. Relorico cas.i.iterum loricare vel lorica expoliare. Et est actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis ⁊ ꝑdu.ri.

Lorico cas.ī lorica exponit.

Loripes. Lor cōponit cū pes.ꝛ dr loripes pedis.ge. cōis.i.claudus q̄ hz pedes tortos ad silitudinē lori.vel q̄ hz pedē ligneū q̄busdā locis religatū.ꝛ cor.pnl.tā in ntio q̄s ī gtio. Iuuenalis. Loripedem rectus derideat ethiopem albū.

Lorū.a licio cis.dr ẞ lor ri.i.corrigia vel coriū.vl habena freni.ꝛ ꝑd.lo. Horat.ī epi. Ser⁹ bñs p̄ciū loris nō vteris aio.

Loth interp̄tat declinās vel inuict⁹.q: fact⁊ sodomorū nō ꝓsensit.ẞ eor illicita carnis incēdia declinauit.vi de etiā in ebrius.

Lotio. a loti gtio de lot⁹ ta.tū.addita o. fit hec lotio onis.i.ablutio vel lauatio.

Lotiū tq.dr a lauo uas.lauī lotū.ꝛ ē lotiū liriniū cū q̄ vestes abluūt. Vel lotiū dr vrina.ꝛ vt dicūt. Urinas hoīm ẞ lotia dic asinor

Lot⁹ a lotu.vltio supino de lauo uas.addita s.fit lotus ta.tū.i.ablut⁹.ꝛ cōponit Illotus ta.tū.i.nō lot⁹ immūdus.ꝛ scias q̄ sup̄.d lauo uas.facit lotū ꝑm vsū modernor. Inuenit etiā lautū ꝛ lauatū.vñ lauat⁹ ta.tū. ꝛ ẞ lauatio ꝑm antiq̄s.ꝛvt di.grecā. Lotū vel lautuꝫ triplicat siue lauatū.

L ante V

Lubric⁹.a labor beris.derivat lubric⁹ ca.cū.i. labilis. Propꝺe lubricū ē illud qd quātomagis tenet.tātomagis labit.vt anguilla.ꝛ ct illud dr lubricū ī q̄ q̄s labit. vt via lutosa ꝛ aq̄sa ꝛ glacies.vñ ī psal. Fiat via illor tenebre ꝛ lubricum.ꝛ hic lubrico cas.i.labi.vacillare.et cor.bū.vñ prudēti⁹. Lubricat incert⁹ dubia sub imagine visus.ꝑm hug.ꝛ vt di.pap. Lubric⁹ differt a labili.q: labile ē qd labit.sic fluu⁹. Lubricū nō dr ꝓpe q: labit.ẞ ī q̄ q̄s labit. Itē lubric⁹ dr qdq̄d labit dū tenetur.vt piscis.serpēs.vñ ꝛsus. Labilis ē fluu⁹ dicat lubric⁹ anguis. Itē lubric⁹ aliqñ dr leuis.viciosus.van⁹. frivolus.inept⁹ lascīu⁹.luxuriosus.

Luca ce.quedā ciuitas dicta a luce defluens.q: olim multū eluxit.vnde hic et hec lucēsis. Et lucan⁹ na.nū. patrium.

Lucanar.a lucus dr ẞ lucanar naris.fouea in luco.et ꝑdu.pnl.tā ntī q̄s gtī.

Lucanica.a lucania dr ẞ lucanica ce.quoddā gen⁹ cibi.ꝛ vt dicūt salsucia.q: primo in lucania est facta. Et cor.penul.

Lucanista.a lucan⁹ dr ẞ ꝛ ẞ lucanista niste.q̄ legit lucanū vel imitat.

Lucan⁹.a lux,dr ẞ lucanus ni.q̄dā poeta.q: int alios poetas eluxit.ꝛ vt dilucide tractaret lōgū cōstructōis yperbaton sp euitauit.vñ lucan⁹ na.nū.adiectiue pōt esse patriū vel gētile.ꝛ ẞ lucania ꝓuincia vltra romā. Itē invenit hec luca ce.q̄dā civitas.vñ lucan⁹ na.nuꝫ patriū.ꝛ ẞ ꝛ ẞ lucensis ꝛ ẞ se. Itē invenit ẞ lucan⁹ ni.i. splēdor matutin⁹.ꝛ tē ꝓponit antelucan⁹ ni.i.eruptio aurore añ lucē canēs.i.albēs. ꝛ adiectie antelucan⁹ na nū.i.añ lucē surgēs.ꝛ ꝑd.ca.syllabā.

Lucar.a luc⁹ dr ẞ lucar caris. pecūa vel p̄ciū ex luco collectū.q̄d vulgo dr siluaticū ꝛ forestage gallice ꝛ ꝑdu.pnl.gtī. Itē invenit ẞ lucar caris.masc.ge.,p q̄daꝫ aue q̄ pulcre ꝛ dulcit canit p̄ mane qñ lux emanat.ꝛ tē lucar dr a luce.ꝛ cor.pnl.gti.

Lucas interp̄tat ipse ꝓsurgens. vel ipse elevans,ꝛ dicitur lucas a luce.ipe eñ fuit ꝓsurgēs a mundanorum amore.elevans se ī amorē dei p cōtēplationē.fuit etiaꝫ lux mundi eo q: mūdū illuminaverat vniversū. math. v. Vos estis lux mūdi. Lux aūt mūdi dr ipse sol. q̄ q̄dē lux hz in situ sublimitatē.in aspectu delectabilitatem. Eccl.xj. Dulce lumen ꝛ delectabile est oculis vidē solem. In motu velocitatē. Hester.ij.c. iiij. Magna est terra ꝛ excelsū celū.ꝛ velox cursus solis. In effectu vtilitatē.q: sicut dicit aristo. Homo generat hominem et sol. Sic lucas habuit sublimitatē.p celestiū cōtēplatoꝫ Delectabilitatē p dulcē ꝓversationē. Velocitatē per ferventē ꝑdicationē. Utilitatē p doctrine sue ꝓscripti onē. Et vt dicit Hiero. lucas fuit natiōe antiochen⁹. arte medicus.apostolor discipulus postea paulī secutus est vsq̄ ad confessionem eius.serviens fuit dño sine crimine. Nam neq̄ uxorem vnq̄ neq̄ filios carnis ꝓpagatione habens.octogesimo quarto anno vite sue spiritusancto plenus in bithynia obiit ibiq̄ sepult⁹ fuit. Cum quidem ossa regnāte cōstantino constantinopolim sunt postea translata.atq̄ a cōstātinopolitanis miro favore susceptā.

Lucellū li.dimi.puū lucrū.

Lucensis ī lucan⁹ exponit.

Luceo ces.xi. Et cōponit alluceo ces.xi.valde vel ad aliq̄d lucere. Colluceo ces.xi.sil lucere. Diluceo ces.xi diversis modis lucere vl diversim lucē. Inde ẞ diluculū. Eluceo ces.xi. Illuceo ces.xi.i.intro vel valde lucē. Interluceo ces.xi.i.inter aliq̄ lucere.vel luci esse puū. Perluceo ces.i.pfecte lucere. Preluceo ces.xi.i. añ lucere. Itē luceo cōponit cū post.vel procul vel postro.ꝛ dr postluceo ces.vel potius polluceo ces. Itē cōponit reluceo ces.iterū lucere. Subluceo ces.i.subtus vel parum lucere. Transluceo ces.i.vltra vsq̄ ad aliā partē lucere. Et ab oīb⁹ istis inchoativa. Lucesco scis. Eluco scis. Colluco scis. Et ab oīb⁹ istis descendunt impersonalia a tiue terminat ōis. vt lucet lucescit. Et q: qđ lucidū est apertū est.iō lucere ponit q̄ñq̄ ꝓ certū esse.vel apparere tā ꝑsonaliter q̄s impsonaliter. Item lucere ponit ꝓ esse puū luci vl visui.vt sepes ista lucet i.puia luci ꝛ visui ē. Luceo cū oīb⁹ suis cōpositis.est neu. ꝛ caret supi.ꝛ facit preteritū in xi.ꝛ vbiq̄ ꝑducit banc syllabā lu.vñ ī aurora dr. Angelico luce sepe colore sathan. Et scias q: luceo deberet facere luctuꝫ in sup̄.sic dicit ꝑs. Vide in tercia parte in tractatu de ꝓteritis secūde ꝓiugationis in fine. Itē vt vult ꝑs.luceo derivat a lux.vt habes in secūda parte vbi agit de accentu verborū in fine. Sed ꝑm Hug. a luceo ces derivatur lux lucis.

Lucerna.a luciniū vel a luce dr ẞ lucerna ne.q̄si inter se lucē ardēs.ē tñ brevis hec syllaba lu.vñ ꝑsi⁹. Dispone pīguē nebulā dormire lucernā. Vñ hec lucernula le.di.pua lucerna.ꝛ hoc lucernariū narij.i.cādelabrū. q: sustinet lucernā. ꝛ lucernosus sa.sū. plen⁹ lucernis. ꝛ lucernarius ria.riū.qđ ꝓtinet ad lucernā.ꝛ ẞ lucernarius rij.q̄ facit lucernas.ꝛ hec lucernaria rie.vxor eius vel etiā mulier faciens lucernas. Et scias q: ꝑm greg. lucerna dr q̄si lux in testa.ꝛ est ety.ꝛ ꝑm ẞ pōt ꝓvenire xp̄o.q̄ luce sue deitatis coniunxit teste nre fragilis humanitatis ī vnitate psone.

Lucernula le.di. pua lucerna.ꝛ cor.pnl.

Lucibilis.a luceo ces.dr hic ꝛ hec lucibilis ꝛ ẞ bile.qđ est aptū vt luceat.ꝛ differt a lucid⁹. vide in lucidus

Lucidarium cidarij.q̄dā liber in q̄ multa elucidāt.et dr a lucidus.

Lucidus. A lucidus derivatur lucido das.et est lucidare lucidum facere.aperire.exponere.declarare.manifestare. Et componitur. Allucido das. id est valde vel iuxta vel ad aliquid lucidare. Ablucido ablucidas id est obscurare.tergere cooperire. Dilucido das.id est diversis modis lucidare. Elucido das.i. valde vel extra vl apte lucidare. Illucido illucidas. Perlucido

das. Reducido das. Lucido cuz oibꝫ ſuis cõpoſitis eſt actiuũ. 7 corripit ci. q̃ aũt dr lucido q̃ſi luc̃ do. etymologia eſt nõ ꝓpoſitiõis vel deriuatiõis oñſio.

Lucidulus la.lũ. pnſ. cor. aliquãtulũ lucidus.

Lucidꝰ da.dũ. dr a luceo ces. 7 differt a lucibili. q̃ lucidũ eſt qđ aliũde illuminat. Lucibile ꝯo ẽ qđ ꝑ ſe lucet 7 ꝓparat lucidus dior. diſſimꝰ. vñ lucide dius diſſime aduer. 7 ß luciditas tatis. q̃ aũt lucidus dr quaſi lucidatus. ety. eſt.

Lucifer. a lux 7 fero ꝓponit lucifer ra.rũ. pnſ. cor. i. lucẽ ferẽs. 7 ß lucifer ri. i. venꝰ vl̃ ſol. Et ß lucifera re. i. luna. q̃ ꝑ alijs ſtellis iſte ferũt lucẽ. Lucifer aũt ſolẽ ꝑcedens 7 mane nũcians tenebras noctis lumĩe ſui fulgoꝛ aſpgit. Lucifer et̃ metaphoꝛice dr q̃dã angelꝰ malus. Vnde in veſper.

Luciflauus a.ũ. a fluo is. 7 lux cõponit.

Lucifuga ge. cõis ge. lucẽ fugiẽs. a lux 7 fugio gis. cõponit vñ ß lucifuga ge. dr q̃dã auis q̃ ſp fugit aſpectũ diei. 7 cor. fu.

Lucigena ne. pnſ. cor. ge. communis. i. luce genitus vl̃ genita.

Lucina. a lux dr ß lucina ne. dea ꝑtus. ſ. iuno vl̃ pallas vl̃ diana vl̃ lucana. 7 dr lucina. q̃ naſcẽtibꝫ ꝑbeat lucẽ vel q̃ ꝑſit i luce naſcentibꝫ. 7 eos recipit 7 fouet vt fingũt poete. 7 tempta media ſyllaba dr ß luna. 7 ꝓ d. lucina pnſ. ſic alia denoĩatiua deſinẽtia in na. ſic vult ꝑſ. Et m greciſ. dicitur. Ipſaq̃ caſtrenſis ſimul et lucina ruralis.

Lucinia nie. dr a luce auis q̃dã eſt q̃ mane canere incipit. Sic dicta. q̃ cãtu ſuo ſignat ortũ diei. q̃ſi lucida. ß cadẽ dr credula. Hec vulgo dr roſmolus. i. filomena. Hora. in ſermone. Lucinias ſoliti impenſa prãdere coemptas.

Lucinũ lucinij. cincendela lucerne. q̃ det lumen. Et dr a luce.

Lucino. A luce dr lucino lucinas. i. ſuadere. vel quaſi luci vicinare. Et componitur. Allucino allucinas. id ẽ iuxta lucinare. Ablucio ablucinas. id ẽ a luce abſentare alienare. Et eſt actiuum cum omnibus ſuis cõpoſitis. 7 cor. ci.

Lucratiuꝰ va.uũ. i. adq̃ſitꝰ. qđ aliq̃s lucrat. vel ꝑ qđ q̃s lucrat. 7 dr a lucrũ cri.

Lucrifacio. Lucrũ cõponitur cũ facio 7 dr lucrifacio cis. i. adquirere. 7 acuit fa. in ꝑma ſcda 7 tercia perſona ꝑſentis tꝑis.

Lucrifio fis. ex lucrũ 7 fio ꝓponit. i. adquiri.

Lucrinꝰ ni. maſ. ge. q̃dã lacus dictus a lucrũ. q̃ olim ꝑ copiã piſciũ vectigalia magna ꝓeſtabat. Et ß lucrinꝰ na. nũ. pnſ. pdu.

Lucror craris. cratus ſum. i. adq̃rere. vñ ß lucruz cri. i. adq̃ſitio. 7 hinc lucroſus ſa. ſum. i. plenꝰ lucro. 7 cõparat. Lucror cõponit. Collucror aris. i. ſil̃ lucrari. Et eſt deponens cũ oibꝫ ſuis ꝓpoſitis. 7 corripit lu. naturaliter. vide in opimo.

Lucta cte. i lucror vide.

Luctificus. ca. cũ. penul. correpta. q̃ facit vl̃ deſignat luctũ. vel de quo habet luctus. Et componit a luctũ 7 facio facis.

Luctor. a lucta deriuat luctor taris. ctatus ſum. 7 cõponit colluctor ctaꝛ. i. ſil̃ luctari. Obluctor 7 reluctor ctaris i eodẽ ſenſu. ſ. ꝯluctari 7 reſiſtere. Lucta aũt cte. i. pugna dr a latus terris 7 dr ſic a cõplexu laterũ q̃bus cõmunis certantes innituntur. q̃ greca appellatiõe athlete vocant.

Luctũ ẽ ſuꝑ. de lugeo ges. 7 et̃ ꝑm regulã d luceo ces ß deficit i frequenti vſu.

Luctuo ctuas. i. flere a luctꝰ dr.

Luctuoſus ſa. ſũ. plenꝰ luctu. a luctꝰ dr 7 ꝓpat.

Luctus ctus. ctui. i. ploratꝰ a lugeo ges. dr.

Lucublãdus da. dũ. i. lucẽs blãde. 7 ꝓponit a luceo et

blandus. 7 cõpat lucublãdus dior. diſſimꝰ. vñ lucublã de dius. diſſime aduerbiũ.

Lucubratio. A lucubro bras. dr ß lucubratio onis. et inde ß lucubratiũcula le. di. i. vna modica vigilia. ſ. ſtudiũ vel vigilantia vnius noctis vel minimũ de luce. vide in lucubro bras.

Lucubratiũcula i lucubratio vide.

Lucubro bras. a luceo ces. dr ß lucubrũ bri. i. modicũ lumẽ. vel modicus ignis q̃ ſolet ex ſtupa 7 cera fieri. ß vndecũq̃ fiat ſic dr. 7 fit i vmbra. Idẽ 7 lucubra dr. Vñ lucubro bras. i. vigilare 7 ꝓpue lucubrare ẽ ad lucubrã. i. ad lucernã i nocte vigilar. Item lucubrare ẽ parũ lucẽ. vñ ß lucubratio onis. 7 hec lucubratiũcula mi. Item a lucubro bras. lucubratus ta. tũ. i. parũ lucẽs 7 cõpat lucubratior. tiſſimus. Vñ lucubrate tiꝰ. tiſſime. aduer. Item a lucubrare lucubre. i. mane vel vigilãter. et corripit cu.

Lucubrũ bru. i lucubro bras. vide.

Luculentus. A luce et lentos quod eſt plenum. componitur luculentus ta. tum. id eſt plenus luce. i. clarus apertus. ſplendidus. Vnde et homo dicitur luculentus qui eſt lingua clarus. 7 ſermone ſplendidus. Et cõparatur luculentus tior. tiſſimus. vnde luculenter tius tiſſime aduerbium. et hec luculentia tie. claritas 7 lucis plenitudo. 7 hec luculẽtitas tatꝭ. idẽ 7 luculẽto tas. i. luculentũ facere.

Luculeũ. genus albi marmoris. 7 naſcit i cboo inſula cui luculus conſul nomẽ dedit. q̃ delectatꝰ in illo ꝓmũ id romam vexit vel aduexit. ſolũq̃ pene ß marmor ab amatore nomẽ accepit.

Luculus li. i. ꝓnus lucus.

Lucus ci. maſ. ge. i. denſitas arborꝫ ſoli lucẽ detrahẽs. id eſt nemus adeo denſum q̃ ſol ibi lucere non poteſt. Vnde per contrariũ dicitur lucus a lucendo ſm bug. Papi. dicit. Lucus dictus catha antifraſim. i. ꝑ antifraſim q̃ caret luce ꝓ nimia arborꝫ vmbra.

Ludibilis. a ludo dis. dr b et ß ludibilis 7 ß le. aptꝰ ludo vel ad ludendũ.

Ludibrũ bry. i. deriſio. 7 qđ illudit. 7 dr a ludo ludis. Vel ludibrũ eſt aliqua res que ludo 7 cõtemptui bre digna eſt. macha. li. q. c. viij. Ludibrio habite ciuitatis iniuriam.

Ludibundus da. dũ. i. ludo plenus. 7 ſilis ludẽti. 7 dr a ludo dis.

Ludicrũ a ludo dis. dicit boc ludicruz cri. id eſt ludꝰ et ludicrus cra. crum. et hic et hec ludicris et hoc cre. 7 in plurali ludicres ludicra non ludicria. vt vult priſtianus. et ſunt in eodem ſenſu. ſcilicet ludo plenus. vl̃ qđ ludis geritur. Vñ ludicroſus ſa. ſum. plenus ludicris. vel ludibilis ſm Hug. Papias vero dicit. ludicra ſũt ludorum carmina. vel turpia et inhoneſta vel certamina que in ludis geruntur. et corripit di naturaliter. vnde in aurora dicitur. Ludicra dicturꝰ ocia noſtra voces.

Ludificor. Ludus componitur cum facio. et dicitur ludificor caris. id eſt ludendo deridere 7 modeſte. 7 eſt deponen. Vnde terentius. Poſtq̃ ludificatus eſt virginem ſed antiqui dicebant ludifico ludificas. in actiuo gene. et corri. fi.

Ludius. a ludo dis. dr b ludiꝰ dij. i. ioculator. vñ ß ludia die. i. ioculatrix.

Ludix cis. fe. ge. q̃dã veſtis eſt. 7 dr a ludo dis. et dicũtur ludices veſtes a ludis theatri. Cũ em̃ egrediebãtur de ludi ꝑſtibulo iuuenes barũ velamento tegebant caput et faciez ne cognoſcerent. q̃ ſolebat erubeſcere q̃ lupanar intrauit.

Ludo dis. luſi ludere luſum. Vnde hic luſor luſoris et hic ludus ludi. et ludens tis. Proverbio. xxvj. cap. Sicut noxius ẽ q̃ mittit lanceas et ſagittas in mortez. ſic vir qui fraudulenter nocet amico ſuo. 7 cum fuerit

dēpbensus dicit ludēs feci. Ludo ꝓponit Alludo dis i.alludē vel ꝓsonare.ꝓgruere ꝓcordare vt ꝟ alludit ad historiā. Abludo dis.i.discrepare dissonare discordare.cessare. Colludo dis.i.sil' ludo. Deludo dis.i.deridere. Diludo dis.i.diuersis modis ludē.vel ī diūsis ꝓtibꝫ ludē. Eludo dis.i.deridē decipe. Illudo tibi ꝛ illudo te.i.derideo ī eodē sensu cū dtiō ꝛ actiō cōstruitur. Preludo dis.i.añ ludo. Perludo dis.i.pfecte ludo. Proludo dis.i.pcul vel ꝓ alio vel añ ludo. Obludo. i.male ꝛ ꝯue ludo.vel ꝯ ludētē ludo. Reludo dis.i.retro vel itez ludo.ꝛ scias q ludo ꝛ eiꝰ ꝓposita faciūt ꝓteritū ī si.ꝛ supī sū.ꝛ ꝓd.vbiꝫ hāc syllaba lu. Hora. i poetria. Ludere q̄ nescit cāpestribꝫ abstinet armis. ꝛ st neu. ꝓter deludo eludo ꝛ illudo ꝟm q ꝓstruūt cum actiō que actiua sunt. Deludo alee.babens in elemosyna.

Ludulus li.pnī.cor.di.puus ludus.

Luecula le.di.pua lues.

Lues a luo luis ꝓ deturpare dr hec lues luis.i. macla sordes vl pestilētia.morbꝫ repētinꝰ vl dr a labe vl a luctu q: luctū faciat. Est em̄ repētinꝰ languor sil' cū morte veniens.

Lugeo ges.xi.ctuꝫ.gere.i.flere. Dꝫ vt dixi ī fleo fles. lugere ē cū aliq̄bꝫ dictis miserabilibꝫ ꝛ bitꝰ mutatione flere. Lugeo ꝓponit. Collugeo ges.i.sil' lugere. Elugeo ges.i.valde lugē. Et hinc inchoatiꝫ lugesco. Collugesco scī. Elugesco.q̄ ät dr lugeo q̄si luce egeo ꝛ lugēs q̄si luce egēs etymologia ē. Lugeo cū oibꝫ suis cōpositis ē neu.ꝛ facē ꝓteritū ī xi.ꝛ supī ctū ꝛ ꝓd.hāc syllabā lu.vbiꝫ vñ ouid.ī epla. Infelix q̄ ꝑma vix luge bat ademptum.

Lugubris a lugeo ges.dicit hic ꝛ hec lugubris et hoc bre.i.flebilis. Unde lugubriter aduer.ꝛ corr.gu.naturaliter.

Luidꝰ da.dū.i.maculosus vel lue.i.tabe fluens.ꝛ dr a lues.ꝛ liuidꝰ etiā inuenit ꝓ eodē.

Lumbago.a lūbus dr ꝟ lūbago ginis.i.lūborꝫ debilitas.ꝛ pdu.ba.

Lūbare a lūbꝫ dr ꝟ lumbare ris.qđ et lūbar baris dicitur per apocopaꝫ.i.cingulum circa lūbos. q: eo lumbi religent.vel q: lumbis inhereat. Idez dicit ꝛ corale.ꝛ bracariuꝫ ꝛ renale. Dꝫ ꝓprie renale est quod renibꝫ alligat.sicut ventrale circa ventrem cingulū ꝛ producit ba.lumbare.

Lumbratoriū rij.idē qđ lūbare.ꝛ dr a lumbꝫ.

Lūbifragiū gij.i.fractio lumborꝫ,ꝛ cōponit a lumbꝰ ꝛ frango gis.

Lumbricosus.in lūbricus vide.

Lumbricꝰ.a lubricꝰ vel lūbꝫ dr ꝟ lumbricus ci.pnī.producta vermis intestinorꝫ ꝛ terre quasi lubricus q: labitur vel q: ī lūbis sit. Unde lumbricosus sa.sum.plenꝰ lumbricis.

Lumbulus li.di.puus lūbus ꝛ cor.pnī.

Lumbus bi.a libidine dr ꝟ lūbus bi.q: ī viri corpe voluptatis cā in lūbis est.sic in vmbilico in feminis.vide ī vmbilicus.

Lumen.a luo luis dr ꝟ lumē mīs.q: luit.i.purgat ꝛ delet tenebras.ꝛ inde lumineus nea.neū.de lumīe exñs vl ad lumē pertinēs. vel clarus et luminosus sa.sum.i.clarus.q: ex se bꝫ lumē. Dꝫ luminatū est qđ aliūde lumē accepit.ꝛ cōpar luminosus sior.sissimus. Sic et luminatus cōparat.

Luminare.Ä lumē dr ꝟ luminare ris.i.lumē.vl qđ lumen facit.ꝛ hic et hec luminaris et hoc luminare adiectiuum.

Lumino a lumē dr lumino nas.nauinare.i.clarificare lumine illustrare.ꝛ inde luminatꝰ ta.tum.ꝛ est dīa int' luminosū ꝛ luminatū sic dixi ī lumē.ꝛ cōponit' lumino cū ad.ꝛ dr allumino nas. Ille cū cō.ꝛ dr collumino nas Itē cū de.ꝛ dr delumino nas.i.valde vel deor: sū lumina re.vel lumē remouere.obscurare. Itē cū in.ꝛ dr illumino nas.ꝛ ē actū cū oibꝰ suis cōpositꝫ ꝛ cor.dia hāc syllabā mi vbiꝫ.

Luna.a lux dr ꝟ lucina pnī.pdu.a q̄ dēpta media syllaba dr ꝟ luna ne.q̄i lucina.q: luce lucet aliena. Lumē em̄ a sole accipit ꝛ acceptū reddit. Et ē eadē luna diana.ꝛ pserpina. Dꝫ luna ī celo dr dyana ī siluis,ꝓ serpina in infernis.ꝛ a luna dr lunatꝰ ta.tū.i.curuatꝰ ad modū lune iā dimidie.ꝛ luno nas.i.curuare.vñ ouid.metha. Lunauit gēma fumosū fortis arcū. Itē a luna dr ꝟ lunatio onis.i.tps a q̄ luna recedit a sole.ꝛ postea cōsecꝫ eūdē. Itē lunatio.i.curuatio.ꝛ nūc dr a luno nas. Luna ꝓponit ꝟ ꝟ illunis ꝛ ꝟ ne.i.sine luna. vl obscurus ꝛ ꝟ semiluniū nij.i.media luna vel tpus q̄n luna vī dimidia.ꝛ ꝟ interluniū nij.spaciū tpis qđ vī inter dsectū lune ꝛ cremētū eiusdē.ꝛ hoc pleniluniū nij. tps q̄n luna est plena.ꝛ hoc nouiluniū nij.tps q̄n luna ē noua. i.cū incipit illuminari a sole. Et no.q luna corpꝰ ē obscurū.ꝛ ꝓ se nō lucet ꝟ lumē accipit a sole. Itē no.q luna minor est q̄libꝫ alia stella.ꝛ vicinior terris. Itē luna ē sexta ps terre. Terra ꝟo ē octaua ps solis. Unñ colligit q luna ē q̄dragesima octaua ps sol. Est ꝑ sol octies maior q̄ terra.terra sexies maior q̄ luna.vnde colligit q sol est q̄dragesies octies maior q̄ luna. vide ī terra. Itē inuenit ꝟ luna ne.ꝓ q̄dā ciuitate olim edificata ad modū lunē iā dimidie.ꝟ mō destructa est.vñ ꝟ et hec lunēsis ꝛ hoc se.vide etiā in dyana.

Lunaticus.a luna dr lunaticus ca.cū.q̄ singul' lunatōnibus verat' ꝛ mente laborat.vel q: singulis lunatiōibus ꝓtigit cū luna plena est. Hos et' lunaticos vulgꝰ vocat q: ꝓ lune cursū cōcomitent' eos insidie dēmonū Et scias q ex vicio lune nō patiunt' lunatici.ꝟ dēmōes eos bis verāt tpibus vt ꝓ lunā infamēt lune creatorez ꝛ corr.penul.

Lunula a luna dr hec lunula le .dimi.pua luna vl q̄dam genus monilū. Proprie lunule sunt auree bullule dependētes i similitudinē lune facte. Esa.iij.c. In die illa aufert dñs ornamentuꝫ calciamentorꝫ et lunulas et torques. Unñ lunulatus ta.tū.i.monilatus. lunulis ornatus.

Luo luis.o.in i.fit lui.ꝛ i.in tum fit lutum.ꝛ est luo eq̄nocum ad quinqꝫ. Nam luere.i.deturpare.vel maculare.et luere.i.purgare,vel delere.ꝛ luere.i.punire.ꝛ luere.i.persoluere vel sustinere vt iste luit penam.i. psoluit.et luere spectat vel pertinet ad actum veruecū.cuꝫ sunt in amore coeūdi. Cerueces luunt quādo coeunt vel amore coeundi feruent. Unñ vulgo solet dici. Arietes modo sunt luti. Luo componit'. Alluo is.lui.id est abluo vel delauo vel potius paulatim abluendo augmento. Inuenitur etiā quandoqꝫ abluere ꝓ cōsumptione aquarum. Item abluo is.i. lauare.purgare sordes ꝛ lues remouere.vel consumere abluendo. Unde ablutus ta.tum. Item luo componitur cum con.ꝛ dicitur colluo luis.id est simul luo. Item componitur cū circum.ꝛ dicit' circumluo is.id est circumcurrē vel fluere.vel circum delauare et corrodere. Item componit' cum di.et dicitur diluo is.i.delauare vel delauādo destruere delere vel purgare. vel commiscere vel distemperare liquere. Unde dilutus ta.tum. Item componitur cum e.ꝛ dicitur eluo is.i.lauare purgare vel delauando destruere corrodere vel effundere et dissipare. Item componitur cum inter ꝛ dicitur interluo is. id ē delauando intercurrere. Item cum pre. et dicit' ꝑluo is.i.pre alijs luere vel delauare. Item cum per et dicit' perluo is.id est perfecte luere vel delauare. Item cum pro et dicitur proluo is. id est procul delauare vel destruere delauando vel dispergere et effundere. Item cum porro et dicitur polluo is. pollui pollutum. et illud componitur.cum vngno ꝛ dicitur pollinguo inde pollinctor. Item luo componitur cū re. et dicit' rre-

luo luis.i.retro vel itez luere vel delauare. Luo 7 eius cōpoſita actia ſūt 7 faciūt ꝓteritū ī lui 7 ſuꝑ.ī lutū 7 ꝓ
uu.lu.i ſuꝑ. Inuenit etiā ī luitū ſuꝑ.apud antiq̄s.luo
ꝛo ſm qđ ptinet ad actū ꝛeruecū ē neu. Itē oīa ꝓpo-
ſita a luo redolēt hāc ſignificatōz.ſ.lauare vel delaua-
re. Itē q̄ſqz ꝑ ſe ꝓſidēt an aliqđ ꝓpoſitoꝛ a luo redole
at hāc ſignificatōnē ſui ſimplicis quā mō aſſignauim⁹
De ꝓdictis ſignificationibꝫ de luo dātur tales verſus
Ere luo piga us cruce penas luce tenebꝛas. dꝛ et luere
qñ ſalit ouis.

Lupa.a lup⁹ dꝛ lupa pe.vxoꝛ lupi. 7 etiā meretrix dr
lupa.ꝓpter ſimilitudinē rapacitatis.

Lupanar a lupa.ꝑ meretrice dꝛ b lupanar naris.i.ꝑ-
ſtibulū dom⁹ meretricū.

Lupan⁹.a lupa dꝛ b lupan⁹ ria. 7 b lupana.ſ.canis q̄
lupos ꝓſeq̄tur.7 ad b officiū ē ꝓcipuus.

Lupatū.a lup⁹ dꝛ b lupatū ti.qđdā genus aſpeꝛ fre-
noꝛ factū ad modū dentiū lupoꝛ q̄ ineq̄les ſunt. Silr
7 lupatū inequale eſt 7 grauī⁹ mordet. Alij dicūt q̄ lu-
patū eſt mollinellū ipius freni.7 ꝓducit pa.

Lupercal in lupercus eſt.

Luperc⁹.a lup⁹ 7 arceo ces.cōponit b luperc⁹ ci.i.pā
vel ſacerdos panis.7 dꝛ luperc⁹ q̄ſi lupos arcēs a peco
ribꝫ q; pan.i.ꝺs paſtoꝛ lupos arcet.vñ b lupercal cal.
pnl.pdu.feſtū vel tēplū panis vel foſſa paſtoraliū lu-
doꝝ in luco q̄ſi theatrū facta q̄ aūt dꝛ lupercus qua-
ſi lucū colēs.ety.eſt.

Lupillus li.dimi.puus lupus.

Lupinariū.a lupin⁹ dꝛ b lupinariū rij. locus vbi lupi
ni abūdāt vel creſcūt.

Lupinetū.a lupin⁹ dꝛ b lupinetū ſti.locus vbi creſcūt
vel abūdant lupini.

Lupin⁹.a lup⁹ dꝛ b lupin⁹ ni.pnl. ꝓd.qđdā gen⁹ le-
gumis.q; ſonitu ſuo terreat lupos.cū em̄ lup⁹ lupinos
intrat.ipi folliculi ſonāt 7 ita ille terret. Itē lupin⁹ na
nū.adiectiuū.res ptinēs ad lupū.vl de lupo exñs.7 coꝛ.
ꝑmā 7 ꝓdu.pnl.lupin⁹.

Lup⁹. Lycos grece lup⁹ ltīne.vñ b lup⁹ pi.vl dꝛ lu-
pus q̄ſi leop⁹.q; q̄ſi leoni ita ſit illi ꝓtus ī pedibꝫ.vnde
qđqđ pede ꝑſſerit nō viuit. Accipit etiā lup⁹ ꝑ lupa-
to.vñ ouiđ.triſtiū. Et placide duros accipit ore lupos
i.frenos. Itē a lup⁹ dꝛ b lup⁹ pi.qđā piſcis.ad ſilitudi-
nē lupi.q; et ipꝛoba voꝛacitate piſces alios ꝓſeq̄t. Lu
pus et dꝛ ferre⁹ arpax.q̄ 7 canicula dꝛ.7 dꝛ ſic. q; ſiqđ
in puteū ceciderit rapit 7 extrahit. Ambꝛo.in.vj. hexa
me.di. Lupus ſi ꝓiꝛ hoīem viderit vocē eripit 7 de-
ſpicit eū tāq̄ victoꝛ vocis ablate. Idem ſi ſe puiſū ſen
ſerit.deponit ferociā nec pōt currere.ſi in te inſurrexe-
rit lupus.petram cape 7 fugit. Petra tua xp̄s eſt.ſi ad
xp̄m confugias fugit lupus.i.dyabol⁹.nec nocere te potit
Lura.a lues vel luo luis.dꝛ hec lura re.i.os ventris vl
cullei.

Lurco conis.maſ.ge.i.auid⁹ 7 īmūd⁹ deuoꝛato.q̄ mꝫ
rū 7 turpit comedit.7 dꝛ ſic.vel a lues vel a lura.vñ lur
co cas.i.multū 7 turpit voꝛare. Et lurconin⁹ na.nū.vñ
qđā cū vellet aliū redarguere inqt. Tu bēs lurconinā
buccā 7 ambꝛonina labia.volens ſignificare q̄ multuz
7 turpit comedebat 7 libent de bñ ſapoꝛatis.

Lurconin⁹ na.nū.pnl.ꝓd.ī lurco nis.exponit.

Lurid⁹.a lura dꝛ lurid⁹ da.dū.i.pallid⁹.obſcur⁹ tene
bꝛoſus.ſordidus. Uz ꝓꝛie luridus coloꝛ.dr coloꝛ moꝛ
tui. Vel dꝛ luridus a loꝛo.q; hmōi habeat cutē.ſ.palli
dā.7 coꝛ.pnl.

Luſcicio onis.ipm oculoꝝ viciū.

Luſcilioſus.a luſc⁹ vel luce dꝛ luſcilioſus ſa.ſum.q̄ et
luſticioſus ſa.ſū.dꝛ.i.q̄ veſpe nil videt.7 inō b luſticio
onis.ipm oculoꝝ viciū.

Luſcus ſca.ſcū.q̄ tātū bz vnū oculū 7 altero caret.et
cōponit a luce 7 carēs.q; luſc⁹ paꝛ lucē bz.vel q; care
at luce 7 nō lucibꝫ. Vel cōponit a luce 7 cuſtos. Inde
dꝛ luſcus q̄ſi lucis cuſtos.ſ.oculi nō oculoꝝ. vel ꝓponi
tur a luce 7 ſciens.q; lucē ſciat 7 nō lucet.

Luſi eſt ꝓteritū de ludo dis.

Luſo.a ludo dis.ſi.ſū.ſu.u.in o.fit luſo ſas. ꝓbuz fre
quentatiuū a q̄ luſito tas.aliud frequē.i.bꝛeuit vel ſe-
pe ſiue frequent ludere.

Luſoꝛ.a ludo dꝛ b luſoꝛ ſoꝛis.7 luſoꝛi⁹ ria.riū. 7 b lu
ſoꝛiū rij.locus vbi ludit.

Luſticioſus ī luſcilioſus eſt.

Luſtrabil in luſtralis vide.

Luſtralis.a luſtro ſtras.dꝛ b 7 b luſtral 7 hoc le. Idē
qđ luſtrabilis bile.i.qđ facile pōt luſtrari. Item luſtral
le.qđ luſtrat vel qđ aptū eſt ad luſtrādū.i.purgādū.et
circūdandū vel luminādū.7 coꝛ.ſtra.

Luſtramē.a luſtro ſtras.dꝛ b luſtramē minis.i.purga
tio vel circūitio.vel luminatio.

Luſtricus.a luſtro ſtras.dꝛ b luſtric⁹ ci.pnl.coꝛ.i. no
uus dies naſcētiū.7 forte ī tali die puer purgabat apd
gentiles.

Luſtro ſtras.ſtraui.ſtratū.ſtrare.i.purgare. piare. et
luſtrare.i.circūire.circūdare.7 luſtrare.i.luminare. ſe-
renare.vñ ꝓſus. Luſtro circūdo deſignat ſiue ſereno.
Purgo circūeo.lumino ſiue pio. Luſtro cōponit.col-
luſtro ſtras.i.ſil luſtrare. Illuſtro ſtras.i.valde luſtra-
re.illuminare.circūdare.purgare.vñ hic et b illuſtris.
7 b illuſtre. Peꝛluſtro ſtras.i. ꝑ aliꝫs luſtrare. vñ plu-
ſtris. Perluſtro ſtras.i.perfecte luſtrare. Subluſtro
ſtras.id eſt ſubtus vel parū luſtrare.vnde hic 7 b ſub-
luſtris et hoc ſtre.i.parum lucens.7 quaſi obſcur⁹. Lu
ſtro ſtras.cum omnibꝫ ſuis compoſitis et eſt actiuuz 7
ꝓdu.lu.

Luſtro onis.maſ.ge.dꝛ a luſtro ſtras. 7 dicitur luſtro
ille qui vagus eſt et nil aliud agit niſi qđ foras luſtrat.

Luſtrū ſtri.dꝛ a luſtro ſtras.7 dꝛ luſtrū ſpaciū quinq̄z
annoꝝ.q; oliz ſp in fine quinquēnij ſolebāt luſtrare ci
uitatem 7 purgare.faciendo in circuitu eius amburba
le. Silr faciebāt circa agros.vñ in hymno. Luſtra ſex
q̄ iā peracta ꝛc. Item luſtrū dꝛ obſcurū latibulū ferar
id eſt cubile ferarū Et luſtruz dicitur lupanar meretri
cum.et in vtraq̄z ſignificatiōe dicitur a luſtro ſtras. ꝑ
contrarium.q; parum illuſtratur.i.illuminat.quia ſcz
ſunt abdita 7 obſcura.ſunt ergo luſtra feraruz. 7 ſunt
luſtra meretricū.luſtra ferarum ſunt earuz obſcura la
tibula.vel cubicula in ſiluis. Luſtra meretricū ſunt lu
panaria in ciuitatibꝫ vel ſuburbijs. Vnde verſus. Lu
ſtra cubile fere quinquennia luſtra fuere. Vel ſic. Lu
ſtrū circūitus ſpaciū.purgatio ſilua. Et nō.q; ī hymno
de paſſione xp̄i dicendū eſt. Luſtra ſex q̄ iā peracta.q;
eſt metrū trochaicū.7 dꝛ trochaicū a trocheo quem re
cipit in quolibet loco impari.ſ.in primo.tercio.quinto
ſeptimo.ſed in loco pari recipit taz ſpondeū q̄z troche
um.vñ ꝓz q; non debet dici luſtris ſex qui iā pactis tē-
pus implens corporis.quia primus pes non debet eſſe
ſpondeus.immo trocheus cū ſit locus impar. Conſtat
autem trocheus ex prima longa ſyllaba 7 vltima bꝛeui
Eſt ergo dicendū. Luſtra ſex qui iam peracta temp⁹
implens corporis.et tunc tempus venit appoſitiue ad
luſtra.

Luſus ſus.ſui.i.iocus.a ludēdo dict⁹ ſm paū.

Lutatus.a lutū ꝑ ceno dꝛ lutat⁹ ta.tū.7 eſt lutat⁹ in-
unctus.7 luto inuolutus.7 ponit ſimplr ꝑ inunctus.7
luto obuolut⁹.7 ē tractū a porcis q̄ ſe luto obuoluūt 7
pōt eſſe ꝓticipiū de luto.ꝛ taris.paſſiuo.

Luter.a lutū dꝛ b luter teris.i.concha vel cantar⁹ aq̄
rius ſm bug. Luter et dꝛ lauatoriū.7 qđcūqz vas pur
gandis ſoꝛdibus deputatum.a luo luis.q; dꝛ eſt purga-
re. Unde quidam. Dic luteres vaſa purgandis ſordi
bus apta.

Luteus.a lutus ꝑ coloꝛe dꝛ luteus tea.teū.i.croceus.
vel quaſi rubeus vel roſeus. Unde luteolus teola.lū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Jtē a lutū ꝑ ceno ꝺ⁊ luteus tea teū. i. sordib⁹ vel luto plenus. Jtem luteus dicitur ꝺe luto existens vel ad lutū ꝑtinens.

Lutū. a luto ꝑ ceno ꝺ⁊ luto tas. i. inq̄nare. obuoluere. ⁊ ꝓponit' alluto tas. Colluto tas. ⁊ est actū cū oīb⁹ suis ꝓpositis. ⁊ cor. hāc syllabā lu.

Lutosus. a lutū ꝑ ceno ꝺ⁊ lutosus sa. sū. i. luto plenus vel sordid⁹. Jnuenit' etiā lutuosus sa. sum.

Lutulent⁹. a lutū ⁊ lentos qꝺ ē plenū ꝓponit' lutulēt⁹ ta. tū. ⁊ ꝺ⁊ lutulentus sordidus. fetidus luto plenus. Et cōparat' lutulentus tior. tissim⁹. vñ lutulente tius. tissime. aduer. et hec lutulentia tie. i. feculentia. fetidus. sordidatio.

Lutū. a luo is. ꝑ turpare vel maculare ꝺ⁊ ß lutū ti. sordes terre cenū. Vel lutū ꝺ⁊ quasi lotū ꝑ ꝯnū. q⁊ nō sit lotū. i. mꝺm. ⁊ scias q inuenit' ß lutus ti. ꝑ q̄dā colore croceo. ⁊ q̄si rubeo. ⁊ differūt ī tpe. q⁊ lut⁹ ꝑ colore ꝓmā ꝓducit. ß lutū ꝑ ceno eā cor. lꝫ qñq; gīa metri hec distinctio ꝓfundat'. Jtē lutū ē supinū ꝺ luo is. ⁊ tūc ꝑ ducē ꝓmā. vñ xvi⁹. Lell⁹ vnda lutū faciūt ⁊ a luo lutuꝫ Jtē Cenū dico lutū. croce⁹ color ē tibi lut⁹. Vas luteum fragile toga lutea tegmē herile.

Lutus ti. ī lutū exponit'.

Lutuosus. a lutū ꝺ⁊ lutuosus sa. sum. plen⁹ luto.

Luuio. Aluies luis. ꝺ⁊ hec luuio onis. i. tabes. flux⁹ fetiditas. sordes vel turpis voracitas. vñ ī hymno. Dentib⁹ pulsa luuione. i. tabe vicioꝝ vel fetiditate.

Lux cis. ꝓpe est i ꝑa sba. ß lumē qꝺ a luce manat. i. cā ꝺ⁊ splēdor lucis. ⁊ ꝺ⁊ a luceo luces lux ꝑm hug. Sꝫ ꝑs. vī velle q luceo ꝺeriuet' a lux. vñ ꝺic ī. ix. li. Queritꝫ an luceo ces. xi. ꝺebeat natura ꝓductū accipi cū lux ꝓducat'. Jn q̄ etiā illud q̄rit'. an nomē a verbo. an magis ex noīe verbū natū sit. qꝺ esse mihi rectius vī. Oñ ab igne. igneo ignes ⁊ igneſco. et a flama flamo flamas et flamasco. et sic ꝑz q luxi ꝑteritū ꝓducē ꝓmā naturaliter cū lux cis. a q̄ nascit' ꝓducat'. vñ ī aurora ꝺī. Lucez ꝑ pomo q̄ꝺidit oīs hō. ⁊ scias q lux q̄ꝫtū est ꝺe se sp est effectiua caloris. et lux lune. vñ aristo. ꝺi. in li. ꝺe animalib⁹. q noctes plenilunij sūt calidiores. ß ꝑter naturam lucis q̄ cōis ē oīb⁹ corporib⁹ celestib⁹ q̄libet stella hꝫ ꝑtutē ꝓsequentē ꝺeterminantem suā spēm rōne cui⁹ lux ei⁹ ⁊ mot⁹ sī. vel infrigidare vel humectare. ⁊ sic ꝺ⁊ aliqs Sicut ⁊ ꝑter motū cōem q̄ est motus diuturn⁹ q̄libet orbis hꝫ motū ꝓpriū. Auicēna etiā ꝺicit in. vj. li. ꝺe naturalib⁹. q sol nō facit calorē ī inferioribus nisi mediāte splēdore. ⁊ sic calor ex splendore ꝓcedit. vide ī nouilu niū ⁊ ī sol. Hic nota q glo. ꝺi. sup illud math. v. capi. Vos estis sal terre. Pu⁹ sal q̄ꝫ lux. q⁊ pu⁹ vita q̄ꝫ doctrina. Vita ducē ad sciam vitatis. q ꝺeū timet scia nō caret. Et bernar. ꝺi. Ardē tātū pauꝫ ē. Lucē tātū ē vanū. Ardere sil⁹ ⁊ lucere perfectū est. Jtē bernard⁹. Lingua magniloqua. manus ociosa. doctrina lucida. vita tenebrosa est res mōstruosa. vide ī scia. Scias etiaꝫ q lux est illuminās. nō illuminata. sicut lux diuīa. de q ꝺ⁊ in Joanne ꝓmo. Erat lux vera q̄ illuminat oēm hoiem Jtē est lux illuminans ⁊ illuminata sicut apl'oruꝫ lux. de q̄ ꝺicit ꝺns. Vos estis lux mūdi a deo illuminati. et hoies verbo ⁊ exēplo illuminātes. Jtē est lux illuminata ⁊ nō illuminās. sīc lux ⁊ vita simpliciū. Prime luci similis est lux solis. Sede luci silis est lux lune. Tercie luci silis est lux terre.

Luxi est ꝑteritū ꝺe luceo ces. ⁊ ꝓducit ꝓmā naturaliter vt ostendi ī lux. ⁊ sic sumit' baruth. iij. Luxerūt ꝑei cū iocūꝺitate. Jtē luxi est ꝑteritū ꝺe lugeo ges. vñ in trenis ca. iij. Luxit antemurale. i. fleuit.

Luxos grece ltīne ꝺī solutio.

Luxuria. a luxos ꝺ⁊ hic luxus xus. i. solutio libidinis. licet ponatur ꝓ qualibet superfluitate ⁊ magnificentia. et luxus xa. xum. i. libidine solutus. Vnde ⁊ mēbra loca mota luxa ꝺicunt' id est soluta. Et hinc hec luxuria rie. idē q luxus. i. solutio libidinis ꝓꝓrie. sed modo ampliata est appellatō vt luxuria ꝺicatur superfluitas in coitu. et in cibo. ⁊ in vestitu. et etiam in aliqs reb⁹ Et inde luxuriosus sa. sum. i. solutus in voluptatibus. ⁊ in libidine promptus. sed prodigus est sumptuosus. qui omnia porro agit et quasi projcit. Jtem luxuriosus est victus non necessarij. sed sumptuosi et onerosi apparatus delicijs affluens. ⁊ in quacunq; re ꝺicit' luxuria. ꝺicitur ⁊ luxuriosus. Et comparat'. Jtē a luxus ꝺicit' hec luxuries riei. idē qꝺ luxuria. sed luxuria ꝓpe est in coitu. Luxuries in aliqs attendit'. et luxurior aris quod antiqui ꝺixerunt luxurio rias. id est meretricari luxuriam exercere. et ponitur ꝓ superfluere. vel sup abundare. vel pinguescere. Vnde vindocinēsis. Non cupidum satiat aliena pecunia nullum. Damnis alterius luxuriare decet. Et Ouiꝺ. in episto. Luxuriat frigido sanguine pinguis humus. Vide in raptus ꝺe speciebus luxurie.

Lux⁹ xus. xui. ⁊ luxus xa. xū. in luxuria vide.

Litera obscurum

ī extremitate dictōnū sonū hꝫ vt tē plū. aptū. fortē ī ꝓncipio vt magn⁹. Mediocrē ī medio vt vmbra. Jtez sola ß seminocalis post s. ponit' qꝺ mutarū est. vt smaragdus. ⁊ añ liqꝺā vt ramn⁹. ⁊ añ s. posita in finali syllaba noīs more mute. int'posita i. fac gtīm vt hyems hyemis. velut inops inopis. celebs celibis. Jtē m. transit ī n. ⁊ maxime. ꝺ. c. q. t. sequētib⁹ vocali q̄ꝫ seq̄nte intercipit b. vt ꝓbus. ꝓburo. Final' dictiōis subtrahit' m. i metro. Plerūq; si a vocali incipiat seq̄ns dictio. vt illū expirantez trālfixo pectore flamas. vetustissimi tñ nō eā sp ß̄trahebāt. Enni⁹ ī. x. annaliū. Jnsignita fere cū milia milū octo. Jnceps et' vel liquida ꝺr̄. q⁊ p⁹ mutā posita sic l. n. r. in eaꝺē syllaba cōem facit syllabā ꝑm ꝑs.

Macedo ꝺonis fuit qꝺā rex. vñ qꝺā terra ꝺicta ēmacedonia. ⁊ hinc macedoni⁹ nia. niū. et hic ⁊ hec macedo ꝺonis. ⁊ ß et hec macetes tis. gentilia. Et cor. ce. vñ lu. Jn macedū terras miscēs aduersa secūdis. Item ī aurora ꝺicitur. Paulo vir macedo post hoc introiade paret.

Macellio in marcellū exponit'.

Macellū li. ꝺ⁊ a macto ctas. q⁊ ibi mactent' pecora. vñ macellulū li. ꝺi. ⁊ hic macellio onis. ⁊ hic macellari⁹ rij. q̄ pecora mactat. ⁊ carnes vendit. et macello las. i. mactare trucidare. vel macellū ꝺ⁊ a macero ras. q⁊ ibi carnes macerant'.

Maceo ces. cui. ꝺ⁊ a macero ras ⁊ est macere ē vel fieri macrū. ⁊ hinc marcesco scis. inchoa.

Macer. a macero ras. ꝺ⁊ macer cra. crū. i. tenuis. ⁊ ß̄tilis. ⁊ cōpar' macer crior cerrim⁹. vñ macre crius. cerrime. aduer. ⁊ hec macritudo ꝺinis. et hec macies ciei. i. exilitas corpis. Quidā ꝺicunt q a macer quod corripit ꝓmam ꝺeriuatur macero ras. macer em̄ proprium ꝓmā producit.

Macera. a macto ctas. ꝺ⁊ hec macera re. i. macellū. vñ ß macerari⁹. i. macellarius vel macellū et macera ꝺicū' a macero ras. q⁊ ibi carnes macerant'.

Macerari⁹ ī macera vide.

Maceraria. a macros ꝺ⁊ ß maceria rie. Macerie ꝺicūtur longi pietes q̄ꝺ vince vel aliud claudit'. Jtem maceria ꝺ⁊ mēbrana secūdinarū vel secūdarū qua involuuntur pueri in vtero. q̄ diuidit' in partu ⁊ seq̄t' puer. Vñ sup gen. xxviij. Quare ꝺimisa est ꝓpter te macerie ꝺicit vna glo. Secūdinaꝫ mēbranula quā rupit cū manum emisit.

Macerio. a maceria ꝺ⁊ hic macerio onis. i. macerianū constructor.

Macero ras raui rare.i. ꝓterere. dilaniare. frãgere. debilitare. mollificare. Et cõponit. Cõmacero ras. Dimacero ras. Remacero ras. Et ẽ actiuũ cuz omĩb⁹ suis ꝓpositis. z ꝑdu. ṗmã macero. z maceries. q̃uis veniãt a macer siue macies corripiẽtib⁹ ṗmã. Unde ouid. in epi. Maceror interdũ. q; sum tibi cã doloris. Et prudenti⁹ maior. Quis maceries florẽtes ambiat agros.

Macbera a macros qđ est linũ dr̃ ħ macbera re. penl. ꝑdu. i. gladi⁹ long⁹ ex vna ꝑte acutus.

Macbia grece latine dr̃ pugna. z acuit penul.

Macbil ẽ tunica talaris tota iacintina. hñs ad pedes septuagitaduo tintinabula. totidẽq; ĩmixta ac dependẽtia mala punica. z acuit in fine.

Machina. a machia dr̃ ħ machina ne. oñe qđ ingenio pat̃. vt manual' balista et silia. z ꝓprie illa q̃ ad pugnaz pant̃. licz etiã quelibet artificiosa ꝓpositio vel cõstructio dicat̃. machina. et inuenit̃ etiã machina pro insidijs. et corr. penul.

Machinis. a machina ne. dicit̃ hec machinis nis. et sĩ machines instrumẽta edificioꝝ. dicta sic a machinis q̃ bus insistũt ꝓpter altitudinẽ parietũ.

Machinor. a machina dr̃ machinor naris. natus sum. nari. i. machinas facere vel pare. ꝓstruere. vel cogitare malũ. vel aliq̃d aliud cogitare. z ꝓprie malũ. vel astute insidiari z hinc ꝯbalia. Et ꝓponit̃ cũ cõ. z dr̃ cõmachinor naris n. in m. ꝓuersa z corr. chi.

Machinosus. a machina dr̃ machinosus sa. sum. i. plenus machinis. vl' argumẽtosus z ingeniosus ad machinas faciendas vl' insidiosus. q; machina sepe inuenit̃ ꝑ insidijs.

Machinula le. di. parua machina.

Macia. a macies ciei. dicit̃ pluraliter ħ macia cioꝝ. intestina. s. q̃ sordes ejciũt. Inuenit̃ etiaz ħ macia cie. pro quadã specie valde clara.

Maciecula le. di. parua macies. z corr. cu.

Macilẽtus. Macies ꝓponit̃ cũ lentos. z dr̃ macilẽtus ta. tũ. i. macer. macie plen⁹. Et ꝓpat̃ macilẽt⁹ tior tissimus. Unde macilẽter tius. sime. aduer. et hec macilentia tie. id est macies.

Macor. a macies vl' maceo ces. dr̃ macor oris. i. macies

Macredo dinis. i. macies. Unde in aurora. Aportalis macule nulla macredine fusca.

Macrobius. macros qđ ẽ longũ ꝓponit̃ cũ bios qđ ẽ via. z inde dict⁹ ẽ macrobi⁹. q̃si lõga via. vtpote de celo ad terrã. q; tractat⁹ eius a summa sphera q̃ dr̃ applanos describẽdo circulos planetaꝝ z mot⁹ earũdẽ vsq; ad terrã deducit̃. Macrobij etiã dicti sunt quidã ĩ india duodecim pedũ staturã habẽtes.

Macrocosm⁹ mi. i. maior mũdus. z cõponit̃ a macros longũ. z cosm⁹ mũd⁹. Precisim⁹. Sed signas mũdũ maiorẽ ꝑ macrocosmũ. ħ alio nomie dr̃ megacosm⁹.

Macrologia gie. acuit penul. z exponit̃ in q̃rta ꝑte in ca. de vicijs annexis barbarismo z soleocismo.

Macros vel macron grece latine dicit̃ longũ.

Macto ctas. ctaui ctare. dicit̃ immolare trucidare. interficere. Unde versus. Pactat significat necat ĩmolat atq; trucidat.

Mactus. a magis aduerbio ꝓpandi. z auctus ꝓponit̃ mact⁹ cta. ctũ. i. magis anct⁹. i. plen⁹ glia. s. bon⁹. valẽs Inuenit̃ etiã mact⁹ ꝑ mactat⁹. z tũc derivat̃ a mactor aris. Et nota q; nulla terminatio isti⁹ nomis mact⁹ cta ctũ. est in vsu. nisi terminatio vtũ. s. macte. qua terminatiõe vtimur. tã ꝑ ntio q̃ ꝑ vtio.

Maculo. a macies dicit̃ maculo las. laui. lare. i. deturpare inq̃nare. corrũpere. Un maculat⁹ ta. tũ. Et ꝓpo. Immaculat⁹ ta. tũ. Itẽ a maculo dr̃ ħ macula le. i. nota viciũ. turpitudo. Macula etiã dr̃ squama lozice. et filũ rhetis. Et a maculo dicit̃ maculosus sa. sum. Maculo ꝓponit̃. Cõmaculo las. Et est actiuũ cũ omĩb⁹ suis cõpositis z corr. banc syllabã cu.

Madeo des dui dere. eẽ vl' fieri madidũ. vñ madidus madida dñ. i. humidus et madesco scis. incho. i. incipio madere. Madeo cõponit̃ cũ facio z dr̃ madefacio cis. id est humefacere. z cum fio z dr̃ madefio. i. bume fieri. Itẽ ꝓponit̃ cũ cõ. z dr̃ cõmadeo des. Itẽ cũ de. z dicit̃ demadeo des. i. valde deorsum madere. Itẽ cũ di. et dr̃ dimadeo des. i. diuĩsis modis madere. Itẽ ꝓponit̃ emadeo des. valde madere. Itẽ imadeo des. i. valde vl' intꝰ madere. Permadeo des. i. pfecte madere. Remadeo des. i. iterũ madẽ. Madeo neutrũ ẽ cũ omĩb⁹ suis cõpositis z caret supino. Et facit ꝑteritũ in dui. z cor. banc syllabã ma. vbiq;. Un ouid. tristũ. Et deflẽte suos dimaduisse sin⁹. Itẽ lucan⁹ in ṗmo. Fraterno primi maduerũt sanguine muri. mador doris.

Madiditas. a madeo des. dicit̃ madiditas atis. idẽ qđ

Madido. a madeo des. dr̃ madido das. dau. z ẽ madidare madidũ facere. z ẽ ꝯbũ actiuũ z cor. di.

Madidul⁹ la. lũ. aliquãtulũ madid⁹. z dr̃ a madid⁹.

Madidus da. dũ. in madeo des. vide.

Madius dij. vide in maius.

Mador. a madeo des. dicit̃ hic mador doris. i. pluuia humiditas. z ꝑdu. penul. gti.

Madula. a madeo des. dr̃ ħ madula les. vas ad vinã recipiendã. qđ etiã hoc madellũ dicit̃.

Magalia. a magar dicit̃ ħ magale lis. q̃i magare l. posita ꝑ r. z sunt magalia case pastorales. vl' case affroꝝ viles. eadẽ z mapalia. sed in magalia prima ꝑdu. et in mapalia corripit̃.

Magal. lingua punica noua villa dicit̃.

Magdalen⁹. Magdalũ qđã oppidũ fuit. vñ magdalen⁹ na. nũ. Hinc dicta ẽ maria magdalena. Et ħ magdalene bui⁹ nes. grece. z acuit ĩ fine. z interptat̃ turris ſm bug. z ẽ g. eiusdẽ syllabe cũ d. Et scias q; cũ addit̃ maria dz dici maria magdalena licz hoc nomẽ magdalena ꝑ quãdã noticiã sumat̃ pro maria peccatrice. Põt etiã dici maria magdalene si magdalene ponat̃ expositorie. Pristi. tũ dic̃ vbi agit̃ de formatiõe gti in vj. li. q; greca in e. vel q̃ grece declinant̃ vt libye libyes. mutata e. in a. ad formã latinã reducunt̃. Un ſm boc bñ dr̃ ħ magdalena ne. z tũc mutat̃ accẽtus sicut z declinãdi modus. z ꝑdu. le. magdalen⁹ na. nũ.

Mage ponit̃ ꝑ magis ꝯ hoc poetica licẽtia ſm pap. vtimur.

Magis aduerbiũ ꝓpandi. Utrũ multomagl̃ z quãto magl̃ sint due ptes. habes ĩ scda pte. vbi agit̃ de aduerbioꝝ accẽtu. Inuenit̃ ĩ matb. vj. c. magis pluris. i. mlto pluris p̃cij vel extimatiõis. vel magis pluris. i. magl̃ magni p̃cij q̃ illa. accẽtuat̃ i fine.

Magnas loc⁹ quidaz est de q̃ habet̃ in. j. reg. c. xiij. Et

Magmẽtũ. a magn⁹ dicit̃ ħ magmẽtũ ti. i. diuinamẽtũ. z ꝑ syncopã ħ magmẽtũ ti. qđ dã ꝑiguissimũ extum vel ſm ꝑfectũ. Cornut⁹. Quicq̃d mactat̃. vel quicq̃d distrahit̃ dr̃ magmẽtũ. ita narrat bug. Dap. etiã dicit magmẽtũ alij pinguissimũ intestinũ. alij secũda ꝑfecta Cornut⁹ ꝯo quicq̃d mactat̃ vl' distrahit̃.

Magnalis. a magn⁹ derivat̃ ħ et ħ magnalis z ħ le. i. magn⁹ vel q̃ magna facit. Unde illd. Loquebant̃ varijs linguis apl'i magnalia dei.

Magnamẽtũ in magmẽtũ exponit̃.

Magnanim⁹. a magn⁹ z anim⁹ cõponit̃ magnanim⁹ ma. mũ. penl'. cor. ħ z ħ magnanimis z ħ me. ĩ eodẽ sensu. i. audax. fortis magni animi ad difficilia incipiẽda z patiẽda. Jud. v. Magnanimoꝝ repta ẽ ꝓtẽtio. vñ magnanimit̃ adu. Et ħ magnimitas tatis. s. spõtarũ rerũ difficiliũ aggressio. z ẽ pusillanimis ꝓxiũ ad magnimis

Magnas. a magn⁹ dr̃ ħ z ħ magnas tis. q̃ magn⁹ ẽ in pl'o z potẽs. z ꝑ eodem dr̃ magnat⁹ ta. tũ. penl'. ꝑdu. Eccli. xx. c. Uir prudẽs placebit magtis. z acuit̃ i fine magnas ad dzaz isti⁹ acti plalis magnaſ qđ ẽ adiectiuũ

Magnatus ta. tũ. in magnas est.

¶Magnes.a magnus dicit᷑ ꝟ magnestis. quidaꝫ lapis ꝓciosꝰ indic⁹ ferrū ad se trabēs.7 dicit᷑ sic q: magnas habet vires.7 ꝓdu.penl.gtī.

¶Magnifico.a magn⁹7 facio ꝙpo.magnifico cas'cauī. care.ī.magnū facere.exaltare.collaudare. ¶Vñ magnific⁹ ca.cū.ī.sublimis.generosus.gloriosꝰ⁹ q magna fac. ¶Et ꝙpar᷑.ꝟ ei⁹ ꝙpatiu⁹7 suplatiu⁹ nō sūt ī vsu.vñ magnifice aduer. ¶Dicit᷑ q̄ꝟ ꝟ ꝟ magnificēs tis.ꝓ magnific⁹.ꝟ nō est ī vsu.7 ꝙpar᷑ magnificētior sim⁹.vnde magnificēter tius.sime.adū.et ꝟ magnificētia tie.spōtanea rerū difficiliū ꝓsūmatio.ꝟ rerū p̄clarā dans ꝓsūmationē.7 ita differt a magnanimitate. q: illa ꝓsistit ī aggressione.ꝟ in ꝓsūmatiōe. ¶Cū g̃ magnific⁹ deficiat ī ꝙpatiuo 7 suplatiuo 7 magnificēs positiu⁹ nō sit ī vsu subit magnific⁹ locū huⁱ⁹ positiui magnificēs. et fit q̄dam mixta ꝙpatio.ſ.magnificus cētior.tissim⁹.7 corripiūt oīa p̄dicta bā c syllabā si.

¶Magnificus in magnifico cas. vide.

¶Magniloqu⁹.a magn⁹7 loquor ꝙpo. magniloqu⁹.q̄. quū.qui magna loquit᷑ vñ ꝟ magniloquiū quī.ī. magna locutio.7 cor.lo.syllabā.

¶Magnope.ī.ſm magnū opus vel valde. ¶Et ē aduerbiū.ꝟ qñ ꝟꝫ duo oo.sunt due ꝓtes magno ope.

¶Magnus.na.nū.ꝙpar᷑ irregularit᷑ maior maxim⁹. ¶Et ꝙponit᷑. ꝓtemagn⁹.pmagnus.tāmagnus. cꝫmagnus omnia⁹ꝓ valde magnus.

¶Maguder. ¶Hic maguderis.vel maguder ꝓ apocopā ¶Maguderis ē secūd⁹ caulis q̄ nascit᷑ ī tirso abscisō vel ipe tirsus abscisus. ¶Vñ p̄sti. dicit q̄ significat frugē.ī. gen⁹ caulis q̄ nascit᷑ ex ea ꝓte cui⁹ radix sirpis auellit᷑. ¶Vel vt alī dicūt saligiuē.7 facit actm̄ in im.tm̄.7 ablatiuū in ī.tm̄.vñ ꝟsus. ¶Im tm̄ faciūt ꝟ q̄rtū noīa casum ¶Im burim tussim maguderiꝫ sitimꝫ.

¶Magus sicut dī in historiis.magi dicunt᷑ a magnitudine sciētie. ¶Quos em̄ greci pꝟos ꝓ se magos appellāt iudei scribas.latini mayſtros.ſm bug. ¶Dap̄.ꝟo dicit. ¶Magi olim stellaꝫ interptes dicebant᷑.ſ.q̄ pdiuinabāt q̄liter se haberet q̄sꝫ cū nasceret᷑. sicut de his legit᷑ in euāgelio q̄ natū xpm annūciauerūt. ¶Cui⁹ artis sciētia vsꝫ ad euāgeliū fuit cōcessa.vt edito xp̄o nemo exinde nativitatē alicui⁹ cetero interp̄taret᷑. ¶Postea magi etiā dicti sunt. q̄ vulgo incūtatores 7 malefici ob facinoꝛ magnitudinē nūcupant᷑. ¶Hi elemēta ꝙcutiūt.mētes turbāt hominū.7 sine vllo veneni haustu violentia tm̄ carnis interimūt. ¶Et inde magicus ca.cū. ¶Et scias q ociētales solent p̄ualere ī arte magica. ¶Vñ qñꝫ oēs ociētales dicunt᷑ magi. ¶Et dividit᷑ ars magica in p̄stigiū 7 maleficiū. ¶Prestigiū ē sensuū bñanoꝛ illusio.ſm hoc incredibiles reꝛ mutatiōes vident᷑ fieri.vt.ſ.terre cumul⁹ videat᷑ castrū.lapill⁹ talentū.seges coborsmilitū galeata. ¶Maleficiū aūt cū generalit᷑ possꝫ dici q̄libet malefactū. ¶Sed hoc spēalit᷑ illud dī q̄ nobis ita de mones subꝫcim⁹ vt nobis pareant missatica nr̄a deferētes. ¶Vñ quidā. ¶Vir magus est magnus magus ē cū fit lupus agnus.

¶Maialis.a maior dī ꝟ maialis bui⁹ lis.pore⁹ domestic⁹ 7 pinguis carēs testiculis.

¶Maiestas.a maior dī ꝟ maiestas tatis.ī.bonor dignitas. splendor sic dicta.q̄si maior potestas. ¶Et format᷑ a maior:or.mutata in es.7 assumpta tas.sic̄ bonor bonestas. ¶Et inde maiestatiu⁹ na.uū.ī.potestatiu⁹.

¶Mayſter.a maior 7 sterion qđ ē statu cōponit᷑. ¶Et dī mayſter q̄si maior in statiōe. sicut minister minor in statione. ¶Et dꝫ scribi media ꝓ duo ī. vñ ꝙsonās 7 aliud vocale.vt dicat᷑ mayſter. ¶Sꝫ q:ī. cōsonans affinitate g.sonat. ¶Jdo ex vicio quorūdā iam ꝙsuetudo inolevit vt etiā apud ꝓuectos scribat᷑ ꝓ g. ¶Sꝫ sepe ī omni ꝙpositiōe 7 derivatiōe vna lr̄a ponit᷑ ꝓ alia. 7 sic p̄t ibi scribi ꝓ g.sicut cōmuniter scribit᷑.q aūt dī mayſter q̄si magis doct⁹ etymo.est. ¶A mayſter derivat᷑ ꝟ mayſtra stre. 7 hic mayſtercul⁹ li.paru⁹ mayſter in ꝓsona vl̄ potiꝰ in scia. ¶Vñ hec mayſtercula le. ¶Jtē a mayſter tri.dī mayſter stra.strū.adiectiue.7 ꝟ mayſterū rij.bonor vel dignitas vel officiū mayſtri.7 ꝟ 7 ꝟ mayſtralis 7 ꝟ le. ¶Jtē mayſtri dicunt᷑ maiores ciuitatis.vel senatores.ꝓsules. iudices.vñ hic mayſtrat⁹ tus.eor dignitas 7 sepe mayſtratus inuenit᷑ collective ꝓ ipis.ſ. qui mayſtratū hñt. 7 mayſtrat⁹ē ꝟbale bui⁹ ꝟbi mayſtro stras. ¶Jtē a mayſter dī mayſtro as.aui.are.ī.docere 7 ē actiuū cū omib⁹ suis ꝙpositꝫ 7 cor.ꝓmā. ¶Vñ catho. ¶Jnueniesaliq̄d qđ te vitare mayſtro. ¶Sed ꝟ opponit᷑ ꝓ boc;q dicit bug. q mayſter debꝫ scribi ꝓ duo ī. q: regula est. ¶J.posita int᷑ duas vocales accipit᷑ ꝓ duplici ꝙsonāte. 7 sic opor tet q mayſter ꝓducat ꝓmā positionē.ꝟ ꝙstat q ea cor ripit᷑. Ad boc si volum⁹ sustinere bug. possum⁹ dicere q cū dicit᷑ q ī. posita int᷑ duas vocales accipit᷑ ꝓ duplici ꝙsonāte.boc vex ē in simplici dictiōe.sed mayſter ē ꝙpositū sicut pleni⁹ dixi.s. in ꝓma ꝓte in tractatu de litera vbi egi de ī.ꝙsonāte. ¶Mayſter ꝙponit᷑ cū gtō militū.7 dī hic magistermilitū hui⁹ mayſtrimilitū 7 tūc notat dignitatē magnā quā q̄s habebat ī vrbe romana.7 is mō dī marescalc⁹.sed q̄n sunt due ꝓtes pōt fieri sup positio ꝓ quocūꝫ aliquos milites mayſtrāte. ¶Et ꝓcepit mayſter in tali ꝙpositiōe.q: mayſter ē dignior militib⁹ quib⁹ p̄sidet. ¶Talis aūt mutatio nō ꝓueniret si diceret᷑ mayſterplatonis. q: nō sumeret᷑ ꝓ alio in ꝙpositiōe cꝫ extra ꝙpositionē. ¶Dis.n. ꝙpositio imutat 7 cōmodatē bꝫ.alioq̄n ē inutilis 7 nō tenēda. 7 iō talis cōpositio mayſterplatonis. ptās iannēsiū nō ē recipiēda.

¶Mayſtratus in mayſter est.

¶Maiorica 7 minorica.insule sunt hispanie maior 7 minor.q̄ 7 baleares dicunt᷑ 7 cor.ri.

¶Maioro ras.raui.ī.maiorē facere vrbū actiuū.7 dī a maior.7 ꝓdu.ro.sine penul.

¶Maius may.quidā mēsis dict⁹ a maioribꝫ.sicut iuni⁹ dict⁹ a minoribꝫ. ¶Cū em̄ romul⁹ instituisset rēpublicā divisit ꝓm ī duas ꝓtes.ſ.in senes 7 ī iuuenes.ī.in maiores 7 minores.7 ad bonorē partiū ab illis ꝓtibꝫ duos mēses nomīauit.ſ.a maioribꝫ maiū a iunioribꝫ iuniū.sic habet᷑ in ouid⁹ fastoꝛ. ¶Dar dī a maiestate. vel a maia matre mercurij.7 iunius a iunone.vl̄ iuuētute.vl̄ a cōiūctione romanoꝛ 7 sabinoꝛ. ¶Et scias q quidā solent ꝓferre boc nomē ꝓ d.ſ.madius. sed male. debet cm̄ ex toto esse ī cadē voce cū neutro illius nomis maior. scꝫ maius. ꝟ differētie causa ī nomie mēsis ī. debet ꝓferri vocaliter q̄ in ꝙpatiuo ꝓferr᷑ ꝙsonāter si cōgrue ꝓferat᷑.ſm bug. ¶Dap̄.tū vult q vtrūꝫ dicat᷑.vū di.madius mēsis dict⁹ q: tūc terra madeat q̄ 7 mai⁹ dī.

¶Maiusculus la.lum.penul.cor.id est aliquātulū maior.et ſm p̄stia. a maius addita culus fit maiusculus la.lum.dimi.

¶Mala le.ī.maxilla.7 dicit᷑ a malon qđ est rotūdum.q: rotūda est. vel q: mala q̄si mola.a malo lis. vel a mādo dis.et est mala supior. mandibula ꝟo inferior. ¶Propꝛie autem male sunt eminētes partes sub oculis sic dicte.ꝓpter rotūditatem. ¶Jtē a malon hec malus li.quedam arbor quia fructus eius omniū pomorū sit rotūdissimus. ¶Unde 7 illa sunt vera mala que vehementer rotūda sunt. ¶Unde hoc malū li.fructus illius arboris. ¶Et hic malus li.arbor navis dicitur. quia rotund⁹ est ad modū mali.et quia in summitate habet instar mali. ¶Vel dicit᷑ malus quasi malleus.quia quasi ex quibusdam ligneis malleolis fit.quorū volubilitate vela facilius elevant᷑. ¶Isa.xxx. ¶Donec relinquamini quasi malus navis.7 ꝓdu.primā mala pro maxilla. ¶Et malus ꝓ arbore.et malum pro fructu 7 malus pro arbore navis 7 hi mali lorū.pro ventibus 7 malo verbum. id est magis volo.omnia produ.ma. ¶Sed malus la.lum.et hoc malū li.id est peccatū cor.primā. ¶Unde versus. ¶Mala mali.mala contulit omnia mundo. ¶In rate tristi malū

cum frangit nauita malũ. Malo carere malis q̃ mala mãdere malis. Mala etiã dicit ouis alba. Et inde cõponit malonomus.

Malach hebraice latine rex interp̃tat.

Malachias interp̃tat angel⁹ dñi.i.nũci⁹.q̃q̃d em̃ loquebat q̃si a dño esset mãdatũ ita credebat.7 inde ita nomẽ eius septuagita trãstulerũt dicẽtes. Assumptio xpi dñi sup israel i manu angeli ei⁹.

Malachim.i.regũ q̃ tercio 7 quarto regnor volumie ptinent. Meliusq̃ est multo malachim.i. regũ q̃ malachod.i.regnor dicere. Nõ em̃ multaq̃ gentiũ regna describit.sed vnius israelitici pli q̃ tribub⁹ duodecim cõtinet.sicut di.hiero.in plogo regũ.

Malagma.a malus la.lũ.dicit ß malagma matis.qd̃dã medicamẽtũ. Vel malagma dr q: sine igne marcet id est pterat. Sine igne dr. q: herbe vel species ex q̃b⁹ fit nõ decoquũt ß macerant.i.pterũt. Et dr malagma sic q̃si molagma.q: molẽdo.i.terẽdo agit. vel põt dici malagma q̃si malũ agens.i.educẽs curãdo. Sap̃.xvj. Ereni neq̃ herba neq̃ malagma sanauit illos.

Maledicus ca.cũ.maledicẽs 7 cor.penul. vide in dicois. Qualit aũt intelligant interp̃tatones siue maledictiões q̃ inueniunt̃ i sacra scriptura.dictũ ẽ in p̃cor.

Malefacio cis ci.factũ. pponit a male 7 facio et acuit penl.siue fa.secũde 7 tercie psone pñtis indicatiui mõi scz malefacis 7 malefacit.cã psorty pme psone. Vide i secũda pte vbi agit de impedimẽtis accẽtus. in capl'o. de impedimẽto psortij.

Malefic⁹.a malefacio cf.dr malefic⁹ ca.cũ.penl.cor.i. malefaciẽs incãtator.7 hinc ß maleficiũ cij.

Malefid⁹ da.dũ. q̃ ẽ vna dictio cõposita ex male et fides.significat illũ q̃ leuitatẽ hz.7 nõ seruat fidẽ.ß q̃ sunt due ptes.signat illũ cui nõ seruat fides. vt iste est fidus male inter hostes.

Malicia cie.in malus est.

Maliciosus.a malicia dr malicios⁹ sa.sum.i.deterior malo.q: frequẽter mal⁹.callid⁹.astut⁹.versut⁹.subdolus.insidios⁹. Et ppat malicios⁹ sior sim⁹. Vñ malicios⁹ sius sime.aduer. vñ ß maliciosit⁹ tis.

Malignus.a mal⁹ dicit malign⁹ na.nũ.i.mal⁹ rixos⁹ 7 ppat. Vñ maligne ni⁹.sime.aduer.et ß malignit⁹. tatis.q aũt dr malign⁹ q̃si male ignit⁹. vel quasi malo igne ignit⁹.etymo.est.7 a malign⁹ deriuat maligno as naui.nare.i.maligne facere. vel pot⁹ malignũ facere 7 molestare. Et i eodẽ sensu inuenit malignor maligna⁹ns deponẽ.7 dr pprie malign⁹ q̃ malicie votũ vl opus pagit. Malicia dr cogitatio prane mẽtis.

Maliuol⁹.a malus 7 volo vis pponit maliuol⁹la.lũ.7 hic 7 hec 7 hoc maliuolẽs tis. 7 ppat maliuolens tior. tissimus. Vñ maliuolẽter tius sime.aduer. Et hec maliuolẽtia tie.7 cor.uo.

Malle.i.magis velle. Mallẽ.i.magis vellẽ.

Malleol⁹ li.di.paru⁹ malle⁹. Itẽ malleol⁹ penl.cor.dr nouell⁹ palmes inat⁹ poris anni flagello.7 est dict⁹ sic ob silitudinẽ rei.q: i ea pte q̃ decidit ex veteri sarmento pminens vtriusq̃ mallei spẽm põbet. In glosa autẽ dañ.xj.c.dicũt malleoli vimina vel sarmẽta arentia et cor.o.vnde quidã. Malleoli sarmenta notant aut vimina sicca.

Malleus.a mollio lis.dicit ß malle⁹ lei. q̃si molle⁹.q: molit ferrũ.vel q: dũ calet 7 molle ẽ cedit 7 pducit illo dñ malleol⁹ li.di.7 malleo as aui.are.i.malleo pcutere. vñ malleator dr faber ferrari⁹.

Malluuian⁹.in malluuiũ ẽ.7 pdu.penl.

Malluuiũ.lues. pponit cũ manus et dicit hoc malluuium uij.vas ad abluendas man⁹ 7 ad sordes manũ recolligẽdas aptũ. vñ malluuian⁹ na.nũ. vt malluuiane sordes.i.sordes manuũ in maluuio collecta vl pponit malluuiũ.a manu 7 abluo.

Malo onis.mas.ge.dr a malon.qd̃ ẽ rotũdũ. Malonẽ greci comã capitis dicũt.quẽ nos cirrũ vocam⁹.

Malo mauis mauult malui malle.i.magis velle.7 componit a magis aduerbio 7 volo vis. Et scias q ß xbũ malo mauis in aliq⁹ tpib⁹ scribit p vnũ l. vt malo malebã malui malnerã. In aliq⁹ xo p geminũ l. vt mallẽ malle.sicut 7 volo vis vult.

Malobatrũ.a mala le.dicit ß malobatrũ tri. q̃dam vnguẽtũ a malis lauãdis sic dictũ.

Malogranatũ.malo pponit cũ granũ vel granatũ. et dicit ß malogranat⁹ ti. quedã arbor cui⁹ fruct⁹ dicit hoc malogranatũ ti.q: habeat grana interi⁹. Idem et malũpunicũ. Et scias q sepe inuenit malũgranatũ p malogranatũ. Et malagranata p malogranata.

Malomellum.a malo pponit cum mel 7 dr hoc malomellũ li.gen⁹ pomi melliflui 7 dulcis.q: fruct⁹ eius habeat saporẽ mellis.vel q: in melle seruet.

Malon grece latine dicit rocũdũ.

Malonomus mi.pastor ouiũ.a mala 7 nomos pponit mala em̃ dicit ouis alba.nomos pastor.7 cor.penl.

Malua ue.dr quedã herba a mollio lis.q̃si mollia.q: ventrẽ molliat. Habet em̃ naturã molliẽdi 7 soluendi aluum. Vñ dr malua q̃si molies aluũ 7 ẽ etymo. Und Malaceus cea.ceum.res malue. vl ptinens ad maluã. Maluac⁹ etiã dicit vilis nõ bon⁹ vt malua.

Maluicia cie. quedã vestis dicta a malua. q: ex maluarũ stamine conficitur quam alij maluacinã alij maluellum vocant.

Malumpunicũ.vide in malogranatũ.

Malũ li.i.pomũ. et pdu.primã vt dixi in mala le. Et dicit malũ multis modis. Est em̃ malũ armenicũ vl armeniacũ.q: ab armenia pus sit aduectũ ẽ 7 malũ cidoniũ.dictũ.ab oppido crete.ex cui⁹ pomo cidonicũ cõficit.7 ẽ malũ macianũ.a loco dictũ.vñ pus aduectũ est. 7 ẽ malũ amerinũ.q: amari sit saporis.7 ẽ malũ psicuz. q: eã arborẽ i egypto inseruit psius. Hec arbor i psida fructũ siccum generat interfectoriũ. Apud nos xo rotũdũ 7 suauẽ. Est 7 malũpunicũ dictũ sic. q: ex punica regione sit aduectum. vel q: grana habeat rubea q̃si punicea. Idẽ 7 malũgranatũ q: inter corticis rotũditatẽ granorũ ptineat multitudinẽ. Itẽ vt dicit pap̃. Mala dulcia vix egerũt. flegma nutriũt fellis ardorẽ mouẽt.inflatiões facũt.q: sũt frigida 7 humida. Mala xo acida 7 matura omib⁹ cõmoda sunt.et bñ digerũtur. Sũt 7 aggrestia mala. q̃ cruda stridũt cocta bñ digerunt vide in nux cis.

Malus la.lũ.dicit a melan qd̃ ẽ nigrũ.q: niger sit 7 peruersus. Et ppat anor male peior pessim⁹. Unde male peius pessime.aduer. Et ß malicia cie. Et ß malũ li.ß stãtiue. Et est duplex malũ.s.culpe 7 pene malũ culpe. nõ est a deo.q: oia bona p ipm facta sunt.7 sine ipo factũ est nihil.i. peccatũ. q: peccatũ inq̃tũ peccatũ nihil est. Sed malũ pene a deo est. Et cor. primã mal⁹ la.lũ. adiectiuũ. 7 malũ substantiuũ. Inuenit etiã malus li. substantiuũ. et hoc malũ a malon qd̃ est rotundũ sed tũc aliud signat.7 pdu.primã.sicut dixi in mala le. Vide in pena.7 in pecco cas.

Mambres acuit in fine 7 interp̃tat mare pelliceũ.mare i capite 7 fuit ppriũ nomẽ cuiusdã viri. Vñ quedaz ciuitas dicta fuit mãbre a nomĩe illi⁹.

Mãmilla. a mãma me.dicit ß mamilla le.di. Et sunt mãme mulierũ.mamille viroz.vbera pecoz. Papille xo sunt capita mãmaz q̃ sugẽtes ppendũt 7 cor.primã.mãmilla. Vñ iuuenal. Et nusq̃ visis trigita clara mãmillis. Licz i illo xsu pma ponat longa. Mãmillas vir hz pec⁹ vber.femĩa mãmas.

Mãma.a mala le.dr ß mãma me.p geminum m.quia rotũda ẽ vt mala.7 sunt mãme mulieꝛ.

Mãmona interp̃tat diuitie.7 ẽ nomẽ demonis q̃ pest diuitijs. Et dr mãmon.nõ q: i ei⁹ ditiõe sint diuitie: ß q: eis vtit ad decipiẽdũ irretiẽdo laqueis diuitiaꝛ.

Mãmotrepus pi. puer qui lac diu sugit. Et est cõpositũ a mãma 7 trepidus.
Man. i. videre. vel vt di. papi. Man. qđ ẽ mãna interptat qđ ẽ ħ. Cũ. n. dr pus plueret mãna filijs isrl: qsi mirãtes dixerũt. Man. ħ est. qđ ẽ hoc.
Manaa interptat mun9 vel sacrificiũ vl olocaustũ vl psolatio. Baruth. j. c. De qb emitte olocaustomata 7 thus: 7 facite manaa. vl aliq libi hñt misericordias vl mãna. ß manaa ẽ vra lra etiã ſm hebraicã veritatẽ. sic colligit ex glo. biero. sup illud biere. xvij. in fine. Portãtes olocaustũ 7 victimã 7 sacrificiũ 7 thus ꝛc. Sacrificiũ in qt p q̃ septuagĩta iterptes ipm hebraicũ posuerũt manaa. qđ i nris codicibꝫ scriptor negligẽtia mãna legit. qz. s. baruth. j. inuenit vt dixi. Facite mãna. ß ibi vt dicit magister hugo dz esse manaa.
Manasses hebraice dr obliuio latine. vñ dict9 ẽ manasses qsi obliuiosus. qz pat ei9 iacob sit oblit9 laborũ suor. Vel qz p multa scelera 7 sacrilegia veliqrat 7 oblit9 fuerat dñi. vel qz dr sit oblit9 peccator illi9.
Manceps. Man9 ꝯponit cũ capio. 7 dr hic manceps pitis. i. seru9. 7 dr mãceps qsi manu capt9. qz maxie illi ħ nomie censebant q̃ bello capiebant 7 i seruitutẽ redigebant. 7 inde ħ mãcipiũ pq. in eodẽ sensu. ß mõ ampliata est appellatio hui9 nomis mãceps vl mãcipiũ vt dicat fili9 vel filia nõdũ emãcipata a pre. Et inde qcqđ manu capi 7 subdi põt dr mãcipiũ. vt homo. equ9. ouis. hec. n. aialia statim vt nata sunt: mãcipia esse putant. Mã 7 ea que de numero bestiar sunt tũc vident mãcipia esse qñ capi vel domari ceperint.
Manceps ꝯponit cũ e. 7 dicit emãceps. et cũ ne. 7 dicitur nemãceps. Et vt di. pap. Mancipiũ nõ sexum sed cõditionẽ signat.
Mãcin9. a mãcus dr mancin9 na. nũ. q vtit sinistra p dextra manu. vl ecõuerso. 7 pdu. penl.
Mancipi indecli. qđ manu capi põt.
Mancipiolũ li. dimi. paruũ mãcipiũ.
Mancipiũ exponit in mãceps pis.
Mancipo. a manceps dr mãcipo as. aui. are. i. seruire. vel in seruitutẽ redigere. vel mãcipiũ facere. Et mãcipare. i. manu trahere vel dare vel ducere. 7 ponit simplicit p dare vel p ducere. 7 sic est actiuũ. sed p seruire est neutrũ. 7 cor. penl.
Mancus. a man9 dr mãcus ca. cũ. p cõtrariũ. qz manũ nõ hz. Vel mãcus ꝯpo. a manu 7 careo. qi manu carẽs ß videt ety. poti9 qz ꝯpositio. mãcus etiã dr cui aliqđ deest ad pfectionẽ. vñ mãcat9 ta. tũ. i. manu trũcat9.
Mãdatela le. i. mãdatũ. a mãdo as. 7 pdu. te.
Mãdatũ. a mãdo as. dr ß mãdatũ ti. qđ mittit. vl mãdatũ. i. pceptũ. Vnđ dñs i euãgelio iobis. Mandatũ nouũ do vobis vt diligatis inuicẽ ꝛc.
Mãdibula le. inferior maxilla. et dr a mãdo is. Jud. xv. ca. Inuentãqz maxillã. i. mandibulã asini. Et infra In maxilla asini 7 in mãdibula pulli asinor deleti eos et cor. bu.
Mando as. aui. atũ. are. i. pcipe. 7 mandare. i. mittere. vñ ihus. Qui mittit mãdat: q pcipit ħ qz mãdat. Et scias q qñ superior mittit vel scribit inferiori vl subdito tibi tenore psentiũ mãdo vel mãdam9. nõ intelligit eẽ pceptũ. ß qñ addit pcipiẽdo: tũc ẽ pceptũ. vt si dicit. Tibi tenore pñtiũ pcipiẽdo mãdam9. Et ſm etymologiã dicit mãdo. i. manũ do. qz olim in cõmisso negocio alter alteri manũ dabat. Mãdo ꝯponit cũ a. 7 dr amãdo as. i. ex vel longe mãdare 7 absentare. 7 i eodẽ sensu inuenit amẽdo as. Jtẽ ꝯponit ꝑmẽdo as. Jtẽ pmãdo as. i. ante mãdare. Jtẽ remãdo as. i. retro mandare. Mando as. cum omibꝫ suis ꝯpositis ẽ actiuũ. 7 i cõpositione aliqñ mutat a. in e. vt amẽdo as. 7 cõmendo as. aliqñ retinet a. vt remãdo as. Isaie. xxviij. Manda remanda ꝛc.
Mando is. di. sum. mãdere. i. comedere. Job. xxx. Mã debant herbas 7 arbor corticeſ. vñ hic 7 ħ mãdibilis 7 hoc le. Et ꝯponit cũ con. 7 dr ꝯmãdo is. 7 cũ re. 7 dr remãdo is. Et est mãdo neutrũ cũ omibꝫ suis ꝯpositis Et facit pteritũ ſm quosdã mandui vel mãdi vl mandidi. 7 supinũ mãsum. hicz nõ sit in frequẽti vsu. Sz videt ſm regulas psti. q pteritum facit mandi. 7 supinũ mãsuz. 7 formal pteritũ a pñti o. in i. mutato. 7 supinũ etiã a pñti do. mutato in sum. Dicit etiã psti. q verba tercie ꝯiugatõis desinẽtia in do n. ante do. hñtia o. in i. mutãt in pterito pfecto. 7 i supino do in sum. vt defendo is. di. sum. Scãdo is. di. sũ. Jta a sili mãdo is. di. sũ. 7 ħ magis videt eẽ tenendũ ſm modernos.
Mando onis. mas. ge. a mando is. dr. et est mãdo qui multũ mandit. s. leccator: ardelio. gulo cõmedo. auidus eluo 7 epulo. Et in eodẽ sensu hic 7 hꝫ 7 ħ mãdor cis. 7 pdu. penl. gti mãdonis 7 mãdocis.
Mandor cis. in mando onis exponit.
Mandra dre. mas. ge. i. bubulcus. a bob: sibi ꝯmẽdatis. vl qz noiaboũ mãdat memorie. vel mandros dicit ouis. vñ mãdra pastor ouũ.
Mandragora e. penl. cor. est genꝰ pomi silis quo pepoui odore 7 sapore vel specie. vel qz habeat mala sua ue redolẽtia i magnitudine mali maciani. vñ 7 eã etiã latini vocãt malũ terre. Hãc poete antropomorfos appellant. qz hẽat radicẽ formã homis similantẽ. Antropos eñ grece latine dr hõ. cui9 cortex vino mixto ad bibẽdum dat illis quor corp9 ꝓpter curã secandũ est. vt soporati dolorẽ nõ sentiũt. Hui9 species due sunt. Femina folijs lactuce silibꝫ. mala generãs in silitudinẽ prunorũ. Masculꝰ folijs bete silibꝫ. De hoc aũt pomi genere quidã opinant. q acceptũ in escã femis sterilibus fecũditatẽ parat. Ben. xxx. ca. dr. Egressus ruben tpe messis triticee. in agro repperit mãdragoras quas matri lie detulit. 7 infra. Dormiat tecũ hac nocte p mandragoris filij tui vir tuus.
Manduco. a mãduc9 derivat mãduco cas. cavi. care. id est comedere. 7 pdu. penl. ſm vsuz. vñ quidã. Mãducare potes formicã si caput aufers. Qz aũt dicit mãducare quasi manu ducare vel qsi manũ ad os ducere. etymologia ẽ. Magister tñ bene. dicit q videt cõponi a manu 7 duco as. cui9 ꝑma brevis est. Qđ si vrũ est. mãduco as. debet penl. corripe. vsus tñ cũ pducit. Dicim9 q magis videt eẽ brevis q̃ longa. cõsiderata. scz ipius significatiõe 7 ꝯpositiõe. nec vllus nobilis autor ausus fuit eaz sic ponere. qz credo q dubitabãt oẽs. et ideo tuti9 ẽ vt sequamur vsum q penl. pdu. qm̃ pes arbitriũ est 7 ius 7 norma loquẽdi.
Manduc9. a mãdo is. dr hic mãduc9 ci. penl. pdu. id est ioculator. ore biãs. turpit mãdẽs.
Mane accẽtuat in fine. 7 inuenit dan. v. Dicit. n. ibi mane tethel phares. 7 hec interptatio sermonis. mane numerauit de9 regnũ tuũ 7 ꝯpleuit illud. Tethel appẽsus es i statera 7 inuẽtus es min9 hñs. Phares diuisuz est regnũ 7 datũ ẽ medis 7 psis. Jtẽ inuenit hoc mane indecli. vel mane aduer. tpis. 7 tũc nõ acuit i fine. 7 derivat a manũ qđ ẽ bonuz. Et qđ melius est mane: qñ de tenebris dr euenit ad lucez. Vel mane dr a mano as. qz tũc dies manare incipit. 7 pducit pmã. Sed mane vr bũ impatini modi primã corripit. Vñ ihus. Caro dico mane: cũ debeo surgere mane.
Maneo es. mansi sum. i. morari. Et manere. i. expectare. 7 ſm hoc construit cum accusatiuo. Vnde act. xx. ca. Vincula et tribulatiões me manẽt. vñ ihus. Qui manet expectat: 7 qui manet ille morat. Maneo cõponitur. Cõmoneo es. Permaneo es. Remaneo es. Jtẽ maneo componit emineo es. nui. 7 compo. supemineo es. nui. Jtem maneo componit immineo es. Jtem pmineo es. Premineo. Maneo: cum omibꝫ suis cõpositis est neutrũ. Et illa eius cõposita que retinẽt lram suã simplicis faciũt pteritũ in si. 7 supinũ in sum. Illa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝯ cōposita q̄ mutāt a. simplicis in i. faciūt p̄teritū in ui diuisas. ⁊ carent supinis. Et nota ꝙ ſm p̄sci. maneo deberet facere p̄teritū pfectū irregulariť manui. sicut teneo tenui. eo mutato in ui diuisas. sed facit mansi ad differentiā hm⁹ datiui manui. Itē maneo es. hꝫ p̄mā breuē. sed hi manes niū. p̄mā ꝓdu. vn̄ ꝟsus. Illic pluto manes: vbi terrēt tristia manes.

Manes niū. nibꝫ. actio manes vel manis. maſ. ge. id est dij infernales ⁊ aīe infernales. Et dicunť a manū q̄d ē bonū ꝑ ꝯtrariū. q: nō sunt boni ſ͞ efferi ⁊ crudeles. Vł manes dicunť a mano as. q: late manāt ꝑ auras. et ꝓdu. primā. Vn̄ hora. in epi. Carmīe dij superi placanť carmīe manes. Sed maneo es. cor. p̄mā. vn̄ manibꝫ qn̄ est datiu⁹ de manes niū. ꝓducit primā. qn̄ ꝟo est dtūs ⁊ ablatiu⁹ de man⁹ nus. nui. corripit p̄maꝫ. Vn̄ quidā. Cū manibꝫ mādo: sine manibꝫ oīa tāgo.

Mango. manus ꝯpo. cū ago ⁊ diciť māgo onis. id est mercator. ⁊ ꝓprie vēditor equoꝝ. q: manu agat equos Et etiā quilibet mercator pōt dici mango. q: res suas manu agat. ⁊ ꝓdu. penł. gti.

Mania nie. est sane mētis alienatio. furor. dicta sic ab insania quā greci maniā vocāt. Vel dī a manim q̄d ē diuinare. q: hec amentes et insanos facit. quorum alij efficiunť leti. alij tristes. alij furiosi. Mania etiā diciť quedā furia infernalis.

Manica. a man⁹ dī ħ manica ce. penł. cor. cathena vł vinculū q̄ captiuoꝝ man⁹ liganť. Et dī manica q̄i manū capiēs. ety. est. Vn̄ ꝓpha. Et nobiles eoꝝ ī manicꝫ ferreis. Itē manica ē illa ꝑs tunice q̄ est ab hūero vſqꝫ ad manū. vn̄ di. pap̄. Manice sūt vincula q̄bꝫ man⁹ vinculanť. lꝫ etiā tunicaꝝ sint. vn̄ manicat⁹ ta. tū.

Manico as. aui. are. i. festinare. mane ire. mane cōsurgere. vel mane cōuenire. ⁊ dī a mane. Quedā glo. dicit sup illud Lu. xxj. Ois ꝓplus manicabat ad euꝫ. i. mane venire accelerabat. Et ꝓdu. p̄mā syllabā manico as. ſ͞ manica ce. eā cor. ſ͞ penł. vbiqꝫ cor.

Manifestus. man⁹ ꝯponiť cū festus. ⁊ dī manifest⁹ ta. tū. i. aptus. clarus. cert⁹. q̄si ad manū posit⁹ ⁊ ꝓmptus Nā manifest⁹ exponi solet ⁊ nō abscondi. Vn̄ etiā dī manifest⁹ q̄si manēs festus. ⁊ ē ety. Itē in festo oīa debēt extrahi pulcriora ⁊ in apto poni. Vn̄ ⁊ dī manifestus. i. ꝓmpt⁹ aptus ⁊ palā posit⁹. Et ꝯpať manifest⁹ ior. sim⁹. vn̄ manifeste tius. sime. aduer. ⁊ manifesto as. vn̄ manifestari⁹ ria. riū. q̄ manifestat vł manifestať. vł manifeste ⁊ apte aliq̄d faciens. Quid sit manifestū vel notoriū in iure. dicā in notoriū.

Manin. i. diuinare.

Maniplus in manipulus vide.

Manipularis. a manipul⁹ dī ħ ⁊ hec manipularis et ħ re. ⁊ manipulari⁹ ria. riū. ad manipulū ꝑtinēs. vł de manipulo existēs. vt manipulares milites q̄ sunt de manipulo. Manipulares etiā dicim⁹ eos q̄ signa ante regē portāt. ⁊ ꝯpo. cōmanipularis ris.

Manipul⁹. a man⁹ deriuať ħ manipul⁹ li. ⁊ ē manipulus tantū segetis quātū man⁹ cape pōt. Vn̄ ⁊ dī sic q̄i manū implēs. ⁊ ē ety. Et hinc manipul⁹ dī societas ducentoꝝ militū. q: anteq̄ꝫ signa eēnt manipulos. i. fasciculos stipule vel alicui⁹ herbe sibi ꝓ signis faciebāt. vł diciť manipulus a manu. q: olim bellū manibꝫ incipiebant. Inueniť etiā manipl⁹ ꝑ syncopā. Vn̄ lucan⁹. Cōuocat armatos ex tēplo ad signa manipulos. Iteꝫ manipul⁹ dī ornamētū sinistre man⁹ sacerdotis.

Manna indecli. ⁊ ħ māna tis. pnł. gti cor. diciť quidā cibꝫ q̄lis de celo cecidit filijs isrł. ⁊ dī a manū q̄d ē bonū q: bonū erat. cuiuscūqꝫ. n. rei saporē exigebat q̄ māna comedebat talē hēbat. Sap̄. xvj. Paratū panē de celo p̄stitisti illis sine labore oīe delectamētū ī se habētē ⁊ oīs saporis suauitatē. Substātiā em̄ tuā ⁊ dulcedinē tuā quā in filios habes ostēdebas. ⁊ deseruiens vniuscuiusqꝫ volūtati. ad q̄d q̄sqꝫ volebat ꝯuertebať. Vel māna dictū est a manu aduerbio adm...ratis apud grecos vel hebreos. q̄si q̄d signū ē hoc vel q̄d ē hoc. Et inde a manu. i. ab admiratiōe quā in mane habuerūt cuꝫ p̄mū māna reperierūt dictū ē manna. Cū. n. in mane ꝑ vidissent māna admirātes ceperūt dicē māu q̄i diceret q̄d ē ħ q̄ꝫ bonū q̄ꝫ dulce. Inueniť etiā ħ māna ne. neu. ge. sic̄ et pascha pasche. Sꝫ ħ videť eē ꝯ regulas p̄sci. q: nullū nomen neutrū in p̄ma declinatiōe vel in q̄nta inueniť. Sed pōt dici ꝙ p̄sci. intelligit de nomibꝫ latinis. vide etiā in mel.

Mānus. a māsuet⁹ diciť ħ mān⁹ ni. i. palefred⁹. q: māsuetudinē mannū sequať. vel q: māsuet⁹ sit. vel diciť a man⁹. q: manu nitať ⁊ ducať.

Mano as. aui. atū. are. i. fluere decurrere. ⁊ ꝯpo. Conmano as. Demano as. Emano as. Permano as. et est neutrū cū omibꝫ suis ꝯpositis. ⁊ ꝓducit hāc syllabam ma. Horati⁹ in poetria. Oīe supuacuū pleno de corpore manat. sed maneo es. cor. ma. vn̄ ꝟsus. Si viciuꝫ remanet lachryme tibi gutta remanet. Fac bn̄ q̄d manet: q̄ tibi plaga manet.

Mansionarius ria. riū. i. manēs vel ad mansionē ꝑtinens. ⁊ diciť a maneo es.

Mansito tas. frequē. de manso as. et cor. si. ſm hugu. Pap̄. ꝟo dic̄. māsitat frequēter manet.

Mansiuncula le. dimi. ꝑua māsio.

Manso as. frequē. de maneo es. si. sum. su. ⁊ est manso frequēter maneo.   a mando is.

Mansucius cij. i. edax ad mandendū paratus. ⁊ diciť

Māsuefacio cis. feci. cere. i. placere mulcere ⁊c.

Mansueo. man⁹ ꝯponiť cū sueo sues sueui. ⁊ dī mansueo sues sueui suere. i. esse vel fieri māsuetuꝫ siue mitē domari. vn̄ māsuesco is. incho.

Mansuet⁹. a māsueo es. dī māsuet⁹ ta. tū. i. mitꝫ nulli iniuriā faciēs. vel domit⁹ q̄si manu vł manui assuetus. Vn̄ māsueto as. i. mitigo vel q̄si manu suesco. i. ꝯsuesco. Sap̄. xvj. Māsuetabať ignis. vide ī mitis.

Māsus. a mādo is. di. sum. dī māsus sa. sum. i. comest⁹ Itē māsus sa. sum. i. māsuet⁹. ⁊ tūc deriuať a mansueo sues. ſm hug. Itē pōt deriuari māsus a maneo nes. si. sum. vn̄ dicit pap̄. Māsa comesta māsueta. māsus dictus a manēdo ꝙ integrū sit. xij. iugeribꝫ.

Mante mātes. in mātos exponiť. ⁊ acuiť in fine.

Mantele lis. pluraliter hec mātelia diciť. id est mātile. in mātile exponiť.

Mantia. a mācos diciť hec mātia tie. i. diuinatio. ⁊ ab eo ꝯponiť nicromātia. piromātia. aeromātia. ydromātia. geomātia. cyromātia. ornipomātia. de quibꝫ ī suis locis. vide in nicromācia.

Mātica. a man⁹ dī ħ mātica e. i. sarcina. s. mola. Et inde māticat⁹ ta. tū. i. mātica ornat⁹. ⁊ cor. ti.

Māticula le. dimi. parua mātica. Māticula etiā diciť pera pastoralis.

Manticul⁹ li. dimi. paru⁹ mātell⁹. ⁊ hic manticulo as. id est fraudare. furari. ⁊ cor. penł.

Mantile. a mādo is. dī hoc mātile lis. penul. ꝓdu. ⁊ ħ mātile lis. in eodē sensu. s. velamē mēse vel mappa. ⁊ dī sic q̄si mādele vel mādile. Vel mātile siue mantele q̄si manu tergile. Et ſm ħ ꝓprie sic. dī gausape. q: in tergēdis manibꝫ p̄beť. Vn̄ ⁊ dī mātile vel mātele q̄si manustela. ⁊ est etymologia.

Mātos. a man q̄d ē videre. ⁊ thesis q̄d ē positio cōponiť mātos. i. diuinatio. Vn̄ hoc mante tes. illud idem scꝫ diuinatio. scꝫ visio positoruꝫ. i. preuisoꝝ a deo. Et hinc filia tiresie dicta est mātes q̄si diuinatrix. vł mantos dicta ē tā diuinatio q̄ꝫ filia tiresie. ⁊ manes ⁊ tueor q: manes tueať.

Mantua e. quedā ciuitas lombardie de qua oriūdus fuit virgili⁹. vn̄ dicit Ouid. Mātua virgilio gaudet verona catullo. Peligne gentis glīa dicor ego. vnde mātuan⁹ na. nū. gentile vł patriū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Mantus. a man⁹ dicit̄ ħ mātus ti. q; man⁹ tegat tm̄. est em̄ breuis amict⁹. vñ ⁊ dī mātus ti. q̄si manū tegēs. ⁊ est etymologia: nō ꝓpositio.

Manu aduer. admirātis apud grecos vel hebreos q̄si qđ signū ē vel q̄d est ħ. Exo. xvj. ca. Dixerūt adinuicē manu. qđ sigt̄ q̄d ē hoc. ⁊ acuit̄ in fi.

Manualis. a man⁹ dī hic ⁊ ħ manual' ⁊ ħ le. ad manū ptinēs. ⁊ hoc manuale lis. ꝑ quodā libro: qui q̄si semꝑ habetur ad manū.

Manubie. a manus dicit̄ he manubie arū. i. excubie q̄ ꝑ spacia noctis vigilāt. Et dicunt̄ sic. q; ꝑ man⁹. i. cateruas fiūt. Manubie etiā dicunt̄ spolia exuuie. q̄ victis extrahunt̄. sic dicte. q; manibꝫ victorꝫ extrahunt̄. ſm bug. Pap. ẋo sic di. Manubie. spolia. rapine. res de p̄da manu collecte. Manubie dicte sunt q; manibꝫ detrahunt̄. i. veste mortuorū. Ezech. xxxviij. Et diripies manubias infinitas.

Manubriū. a man⁹ dicit̄ ħ manubriū brij. ſ. manica vl' manicū cuiuslibꝫ ferri. q; mānu teneat̄. vñ manubriat⁹ ta. tū. Et videt̄ esse cōpositū a manu ⁊ bria. qđ ē mēsura. q; ita ꝑmēsurat̄ q; possit teneri in manu. sicut patꝫ in cultello ⁊ securi. vnde manubrio as. id est manubria alicui rei facere.

Manulea. a man⁹ dicit̄ manulea lee. i. manica. vñ manuleat⁹ ta. tū. i. manicat⁹.

Manū grece latine dicit̄ bonū.

Manumitto. a manus et mitto ꝑpo. manumitto is. si. sum. mittere. i. manu emittere. vel liberare. vñ ħ manumissio onis. Et manumissus sa. sum. q̄si manu emissus. Antiquit⁹. n. quoscūq; manumittebāt: eos alapa percussos circūagebāt ad modū monachorꝫ ⁊ liberos ꝑfirmabāt. vñ et sic manumissi dicti sunt: q̄si manu emissi. q; manu emitterent̄.

Manupiariū rij. i. gausape. q̄si man⁹ pians.

Manus. a mun⁹ dicit̄ ħ man⁹ us. nui. q; totꝰ corꝑis ipa sit mun⁹. Ipa. n. ori cibū mīstrat. ⁊ facit ⁊ dispēsat oia dat ⁊ accipit. vñ ⁊ ab aristo. man⁹ appellat̄ organū organorꝫ. Ēn manut⁹ ta. tū. magnas habēs manus. et cor. ꝑmā. Prouer. xj. Man⁹ in manu nō erit innocens mal⁹. q̄si dī. man⁹ si fuerit in manu. i. si ad horā cesset a mala opatione. nō erit innocēs malus: nisi cesset a mala volūtate.

Manutergiū. a manus ⁊ tergo is. ꝑpo. ħ manutergiū gij. ⁊ ē togilla cū q̄ tergit̄ man⁹.

Manzer ris. mas. ge. ⁊ dicunt̄ manzeres filij scorti vel adulterini vel scelerati. Deut. xxiij. Non ingredietur manzer. hoc ē de scorto nat⁹ in eccl'iā dñi vsqꝫ ad decimā generationē. ⁊ cor. penul. gti. Et a manzer dī mānzerin⁹ a. um. i. adulterin⁹.

Mapa. a manus dī hec mapa pe. i. togilla. q̄si manupia. i. manu pians. vñ hec mapella le. vel mapula e. vel mapellula e. dimi. Mapa etiā dicit̄ pictura vl' forma ludorꝫ. vñ dicit̄ mapa mūdi.

Mapalia. in magalia exponit̄.

Maranatha acuit̄ in fine. Et sicut dic̄ quedā glo. super illud apli ad Cor. xvj. ca. Sit anathema maranatha. Sit anathema. i. separ⁹ a deo vel ꝑdemnat⁹. Maranatha. i. donec veniat dñs. vel in aduētu dñi. Maranatha. n. interptat̄ dñs venit. Anathema grecū est. et interptat̄ ꝑdemnat⁹ vel sepatus. Aug. ẋo dicit hoc maranatha indecli est. ⁊ hebreū. ⁊ interptat̄ aduēt⁹ dñi vnde illud apostoli. Anathema maranatha. i. ꝑditio ī aduentu dñi.

Marceo ces. cui. cere. i. putrere. arescere. ⁊ ē florꝫ. ⁊ cōponit̄. Cōmarceo ces. Dimarceo ces. Emarceo ces. Permarceo ces. Remarceo ces. A quibꝫ omibꝫ inchoatiua. Marceo cū omibꝫ suis cōpositis ē neutrū. et facit ꝑteritū in cui. ⁊ caret supino. Et a marceo es. marcesco cis. inchoatiuū.

Marcescibilis. a marcesco qđ est verbū inchoatiuū de marceo ces. veniat̄ hic et ħ marcescibilis et ħ le. i. putrescibilis. vñ marcescibilit̄ aduer. ⁊ ħ marcescibilitas tis. ⁊ ꝑ ꝑpositionē immarcescibilis le. Immarcescibilit̄ Immarcescibilitas tatis.

Marcha dī comitat⁹ terre alicui⁹. vñ ipe marchio dī ꝓnceps vel dñs marche. Marcha etiā est quoddā pōdus. ſ. media libra. vt dī marcha argēti.

Marciaton ge. neu. gen⁹ vnguēti. ⁊ dī a mars.

Marcidul⁹ la. lū. aliquātulū marcid⁹. a marcid⁹ dī.

Marcidus. a marceo ces. dicit̄ marcidus da. dū. i. putridus. arescēs. languēs. Et compar̄ marcid⁹ ior. sim⁹. vñ hec marciditas tis. et marcido as. i. marcidū facere. ⁊ est actiuū. ⁊ cor. ci.

Marcor. a marceo ces. dicit̄ ħ marcor oris. i. marciditas defectus quidam. vnde marcorosus sa. sum. i. plen⁹ marcore.

Marculus li. i. pusillus malle⁹. ⁊ ē diminutiuū de marcus: qđ ⁊ marcellus dicit̄.

Marcus ci. dicit̄ malleus. vñ marcul⁹ dimi. Marcus est maior q̄ malleus. Et dī marcus a mollio is. sicut et malleus. vel q; maior est ⁊ fortior ad cedendū. Marc⁹ etiā dicit̄ quidā euāgelista. ⁊ interp̄tat̄ excelsus mādato. Excelsus vtiq; ꝓpter euangelū altissimi qđ p̄dicauit. vel sublimis mādato dī rone ꝑfectionis ī vita. q; nō solū seruauit māda ta cōmunia ꝫ etiā sublimia. sic sunt cōsilia. Et vt dī in quadā cronica. Claudius imperat. marcus euāgelista scribit. apli p orbē diuidunt̄. marc⁹ alexandrie martyriū ꝓplenit. Et scribitur marcus sine aspiratiōe. Et scias q; marcus ī figura leonis oī⁹ est ezechieli. Narrat. n. ezechiel se vidisse aīalia q̄tuor q̄tuor facies vni. ⁊ q̄tuor pēne vni. ⁊ pedes eorꝫ pedes recti. ⁊ facies et pēnas ꝑ quatuor ptes bēbant. ūcteq; erant pēne corū alterius ad alterū. Similitudo autem vultus corū erat facies homis. ⁊ facies leonis a dextris eorū quatuor. facies aūt bouis a sinistris iporꝫ quatuor ⁊ facies aquile desup iporꝫ quatuor. Ista visio exponit̄ a Gregorio de euāgelistis. de xp̄o. de quolibꝫ viro iusto. De euāgelistis sic in q̄rta omel. ezech. Quia iquit gregor⁹ ab hūana generatiōe cepit iure ꝑ hominem matthe⁹. q; a clamore in deserto. Recte ꝑ leonē marcus. q; a sacrificio. Recte ꝑ vitulū lucas. q; a diuinitate ẋbi cepit. Digne ꝑ aquilā signat̄ iobānes. Sic em̄ aquila cūctis auibꝫ alti⁹ volat ⁊ irreuerberat̄ oculis radios solis intuet̄. sic iste alti⁹ ceteris ascēdit. q̄ dicēs. In ꝓncipio erat ẋbūs ⁊ ẋbūs erat apud deū. ⁊ deꝰ erat ẋbūs. dum ī ipam deitatis substantiā intēdit. q̄si more aquile in solē oculos fixit. De xp̄o etiā exponit̄. vñ dic̄ gregor⁹ in. xxxj. moral̄. Quis singula ad vnūquēq; euāgelistā recte ꝓueniāt. possunt tn̄ hec q̄tuor animalia ipm suū caput cui⁹ sunt mēbra signare. Ipe nāq; ⁊ hō est. q; naturā nostrā veracit̄ suscepit. Et vitulus. q; ꝑ nobis occubuit patiēter. Et leo. q; ꝑ fortitudinē deitatis suscepte mortis vinculū rupit. Et ad extremū aquila est. q; ad celū de q̄ venerat redijt. Homo ḡ nascēdo. vitul⁹ moriēdo. leo resurgēdo. aq̄la ad celos ascēdēdo vocat⁹ ē. De q̄libet etiā viro iusto p̄t exponi. nā vnusq̄sq; vir bon⁹ xp̄ian⁹ hō est rōnabiliter viuēdo. Vitul⁹ ē semetipm mortificādo. Leo ē fortior̄ dyabolū dimicādo. Vñ salomon iust⁹ tanq̄ leo ꝓfidēs absq; ẋroie erit. Aq̄la ē terrena despiciēdo ⁊ celestia appetēdo. vñ dic̄ ibidē Greg. ī q̄rta omel. ezech. Qm̄ iust⁹ q̄sq; ꝑ rōnem hō. ꝑ sacrificiū mortificatiōis sue vitul⁹. ꝑ fortitudinē securitatis leo. ꝑ ꝓtemplatiōꝫ ẋo efficit̄ aq̄la. Recte ꝑ ħ sancta aīalia signari vnusq̄sq; pfect⁹ pōt. Vñtē dī. q; facies leonis et bois erāt a dextris aīaliū. ⁊ facies bouis a sinistris. Nā ſm greg. ꝑ boiez xp̄i natiuitas. ꝑ leonē xp̄i resurrectio figurat̄. ꝑ bouē ẋo xp̄i passio designat̄ ꝑ dextrā ẋo ꝓsperitas. ꝑ sinistrā aūt tristicia designat̄. vñ ⁊ sinistre adūsus dicim⁹ Quia ḡ natiuitas ⁊ resurrectio xp̄i leticiam discipulis

ꝑhnit quos passio ꝯtristauit. q: tristes erāt apl'i de nece sui dn̄i. A dextrꝭ hō ⁊ leo iure dr̄. vitulꝰ ꝟo a sinistrꝭ recte dr̄. Jure aūt locꝰ aq̄le nō iuxta h̄ desup ee͞ describit q: ꝑ h̄ ꝙ eius ascēsionē designat. seu q: ꝟbū patris apud patrē ee͞ denūciat. sup ceteros ꝟtute ꝯtēplatiōis excreuit. ¶ Jtē dr̄ q̄tuo: facies vni ⁊ q̄tuo: pēne vni. sicut exponit gregoriꝰ ī tercia omel'. ezech. Per facies intelligit' fides hūanitatis xp̄i. Per pēnas ꝟo ꝯtēplatio deitatis. Merito ḡ vnūqdq; istoꝝ aīaliū dr̄ hūisse q̄tuo: facies et q̄tuo: pēnas. q: vna ē fides hūanitatis xp̄i ⁊ incarnatiōis ī oīb' ⁊ par ꝯtēplatio diuinitatꝭ eiꝰ in singulis. Jtē dr̄ ꝙ facies ⁊ pēnas ꝑ q̄tuo: ptes mūdi hēbant. q: ī cūctis mūdi regiōib' p̄dicātes demōstrant q̄cq̄d de deitate ⁊ q̄cq̄d hūanitate nr̄i redēptoris sentiūt. Jtē dr̄ iūcteq; erāt pēne eoꝝ alterius ad alteꝝ. q: vicꝫ oīs euāgelistaꝝ virtꝰ oīs sapīa q̄ ceteros trāscendūt. vicissim ibi ī charitatis atq; ꝯcordie pace sociat'. Et q: nulla virtꝰ eēt si fidē incarnatiōis ⁊ ꝯtēplatiōeꝫ diuinitatꝭ habuissent. ⁊ recta opa non hn̄ent. apte illis dicit'. Et pedes eoꝝ pedes recti.

Mare. a meo as. dr̄ h̄ mare ris. q̄si meare. q: sp̄ ē ī motu. Et ḃm h̄ mare pōt dici aq̄rū general' collectio. Oīs eñ aq̄ꝝ collectio siue salsa sit siue dulcis sit abusiue dr̄ mare. Vn̄ in gen̄. Cōgregatiōes aq̄ꝝ appellauit maria Sꝫ ꝓprie mare dr̄ cuiꝰ aq̄ amare sūt. Et dr̄ sic q̄si amare. ab amaritudie vl' a meo as. q: p̄cipue sup oēs alias aq̄s est ī motu. Jdē dr̄ equo: pelagꝰ. fretū. pōtus. occeanꝰ. abyssus. De his significatiōib' habes ꝟsus ī fretū A mari deriuat' marinus na. nū. ⁊ marinariꝰ ria. riū. q̄si inꝫ mare existēs. ¶ Et scias ꝙ sunt multa maria q̄ nō ꝯmiscent' sibipsis adinuicē nisi in radice. q: oīa ꝯtinuant' ad occeanū. Et ḃm descriptionē factā sb̄ iulio cesare maria mediterranea in toto o:be habitabili sunt triginta. ¶ Jtē nō. ꝙ oīa elemēta in loco vbi cōtingūt se alterant' a sua natura: vt sit quidā motus ꝯtinuatiōis int' ea. Et exinde ī mari causat' salsedo ex admixtione vapo:is terrestris sil' cū adustiōe radij solaris. Et hoc p̄cipue ꝓpe terrā ⁊ ī supficie maris. Jn ꝓfundo. n. pelagi inuenit' aqua dulcis. vt pꝫ ex ꝟbis philosophi dicētis in libro de aīalib'. ꝙ quidā piscis q̄ dr̄ malesie inuenit' valde magnꝰ ī locis pelagosis ī quib' abūdant aq̄ dulces. vn̄ quidā volūt ⁊ veꝝ ē fo:te ꝙ mare nō ē salsum nisi inꝫ litꝰ. h̄ vbi ē in medio litoꝝ ꝑ aque distātiā: ibi occeanū dicūt eē aquā simplicē h̄ insipidā. Et vt dr̄ in p̄mo ca. ecclīastes. Oīa flumīa intrāt ī mare: ⁊ mare nō redundat. Cuiꝰ cā est ḃm q̄sdā. ꝙ additio ad redūdantiā nō apparet. cū sit receptaculū oīm aq̄rū et locus quietis eaꝝ. Receptaculū. n. naturale qd̄ ē locꝰ rei ḃm naturā nō redūdat ex ingressu rei q̄ ḃm naturā dꝫ esse in ipō. q: locꝰ adequat' ei qd̄ includit ḃm naturā. ⁊ isti dixerūt veritatē. Est tn̄ alia cā vt di. frat' albertꝰ. ꝙ scꝫ de aq̄s introeūtib' multū ꝯsumit' ꝑ vapores eleuatos ī aerem. ⁊ ꝯtinue tandē inde effluit ab ipō mari ad ostia fluminū: q̄ntū influit ex ipis flumib'. ⁊ idō nō potuit redūdare. Est aūt h̄ videre ꝑ sile. Si eñ accipiat' vas aque paruū ⁊ aspgat' ex eo locꝰ amplus diffusus valdē aspgat' aūt successiue ps post ptē ⁊ nō effundat' illa aq̄ in eum sil'. sed successiue ps post partē donec tota ꝯsūmat'. nō apparebit vnq̄ aliq̄d nisi fo:te madefactio in illo loco. q: p̄ma aspsio exiccata est anteq̄ secūda adueniat. ⁊ ita parua ē aq̄ respectu loci. ꝙ non sufficit ad infundendū locū: sed vix ad madefactionē. Eodē aūt modo ē de aq̄s fluētib' ī locū amphitricis. Jlla. n. fluūt sup loca amplissima q̄ vix ipē sufficerēt humefacere in supficie si non essent ibi aque in ventre maris occeani. Jnsup ⁊ resoluūtur successiue. ⁊ egrediūt' ad ostia fluminū. Et iō nō apparet vtrū aliq̄d additū sit ex influxu aq̄rū. ⁊ iō nō redūdat oceanꝰ. ¶ Animaduerte qd̄ ambro. di. in tercio hexameron. Cōgreget' inq̄t aqua in tercia die dictū est. ⁊ cōgregata ē. et freq̄nter dicit' cōgreget' ꝓplꝰs ⁊ nō cōgregat'. Nō mediocris pudo: est impio dei insensibilia elemēta parere. ⁊ homīes non obedire q̄b' sensꝰ ab ipō tributꝰ auto:e ē. Jtē remigiꝰ dicit tractās illud math̄. Jmpauit vētis ⁊ mari. ⁊ facta ē tranquilitas magna. ea inq̄t q̄ nobis insensibilia sunt deo creato:i oīm reꝝ sunt sensibilia. Et sic di. greg. in q̄nto mo:al'. Mare viua co:pa in semetipō retinet. nā mo:tua ex se ꝓtinus expellit. Quidā tn̄ dn̄i subditos viuos a se expellūt. ⁊ retinēt iuxta se mo:tuos ī peccatꝭ. Jtē inuenit' mare tyberiadis. ⁊ ē idē ꝙ lacus tyberiadis de quo dicā ī tyberias. Jtē inuenit' mare rubꝝ. Et vt dr̄ in histo:ijs sup exodo. Mare rubꝝ nō est aq̄ rubea sed oīs terra circūstās rubea ē. ex q̄ viciat' gurges ⁊ inficit'. vn̄ miniū acutissimū decerpit'. Quicq̄d etiā ad esum ī fructib' ē in hūc colo:ē cadit. Ob hoc ibidē gēme rubee inueniūtur. q̄ humo inuolute ⁊ inter arenas attrite terre colo:ē ⁊ maris hn̄t. De h̄ etiā vide in rubeo es. vbi nos dicimꝰ rubeū heb:eꝰ hꝫ cannosū. eo ꝙ canne in lito:ib' abūdant. Jtē inuenit' mare mo:tuū. ⁊ dr̄ mo:tuū vt di. Jsid. ꝓpter h̄ ꝙ nihil gignit viuū. nihil recipit ex genere viuentiū. Nā neq; pisces hꝫ neq; assuetas aq̄s ⁊ letas mergēdi vsu patit' aues. Sꝫ quecūq; viuētia mergēda tētauerꝭ. quacūq; arte demersa statim resiliēt. ⁊ q̄uis vehemēter illisa. statim excutiūt' Hoc ⁊ mare salinariū vocat' qd̄ ē in iudea.

Margarita est gemma p̄ciosa candida. a mari dicta. Vn̄ dicit Jsid. xvj. etymol'. Margarita p̄ma cādidarū gemmaꝝ quā inde margaritā aiunt vocatā ꝙ in cōchulis maris hoc genꝰ lapidis inueniat'. Jnest. n. ī carne coclee calculus natus. sicut ī cerebro piscis lapillus. Signit' aūt de celesti ro:e quem certo anni tp̄e coclee hauriūt. Et declinat' hec margarita te. Et h̄ margaritū inuenit'. ꝓuerbio. xxv. ca. Jnauris aurea ⁊ margaritū fulgens q̄ arguit sapientē. Jnuenit' etiā h̄ margareta te. ꝓ quadā virgine glo:iosa. a margarita gemma dicta que gemma est candida. parua ⁊ virtuosa. Sic beata margareta fuit candida ꝑ virginitatē. parua ꝑ humilitatē. ꝟtuosa ꝑ miraculoꝝ opatiōeꝫ.

Marginalis in margo vide.

Margo. mare ꝯponit' cū giro as. ⁊ dicit' h̄ aut h̄ margo ginis. incerti ge. lꝫ q̄dā dixerit ꝙ ē cōis. Et dr̄ margo q̄si mare girās. i. litꝰ maris. Vel dr̄ margo q̄si mare regēs vel agēs vel gerēs. Trāsfert' etiā h̄ nomē vt margo dicat' q̄dlibet litus vel limb'. ⁊ generalit' extremitas vel extrema ps cuiuslibꝫ rei. vn̄ marginꝰ nea. neū. ⁊ h̄ ⁊ h̄ marginalis ⁊ h̄ le. qd̄ ꝑtinet ad marginē vel qd̄ ē in margine. Vn̄ glose dicunt' marginales q̄ sunt ī marginib' libri. ad differentiā interlinearū glosaꝝ que sunt inter lineas textus.

Maria. a mari deriuat' hec maria e. mater dn̄i ꝓpt' claritatem. Vnde et maria illuminatrix siue stella maris interp:etat'. quia genuit lumen mundi. Sermone autem sy:o maria domina nūcupat'. ⁊ hoc pulcre. quia omniū dn̄m genuit. Et fuit virgo maria ante sancta q̄ nata ex vtero. ¶ Et scias ꝙ sanctificatio beate marie virginis excellētio: fuit sanctificatiōib' alioꝝ. Qd̄ sic patꝫ. in sanctificatiōe eñ que fit ꝑ legem cōmunē in sacramētis tollit' culpa sed manet fomes ḃm qd̄ est inclinās ad peccatū mo:tale ⁊ veniale. sed in sanctificatꝭ ex vtero non manet fomes ḃm qd̄ est inclinans ad mo:tale. sed tn̄ remanet inclinatio fomitꝭ ad veniale. vt pꝫ in hieremia ⁊ iohanne baptista. q̄ peccatū actuale habuerūt. nō aūt mo:tale sed veniale. sed in beata ꝟgine inclinatio fomitis fuit oīno ablata. ⁊ q̄ntum ad veniale ⁊ q̄ntum ad mo:tale. Et qd̄ plus ē. grā sanctificationis vt dicit' nō tn̄ repssit motꝰ illicitos ī ipa: sed etiā ī alijs efficaciaꝫ habuit. ita vt q̄uis esset pulcra co:pe: a nullo vnq̄ viciose cōcupisci potuit. vide in obumbro. et in virtus. et in hono:o. De viris ⁊ filijs duarū mariarū so:oꝝ beate marie matris dei habes ī iohānes. ⁊

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

acuit penl.in ꝓsa.sed qñ maria ē plurale de mare grauat.vñ quidā. Trāsiuit maria cū fratre beata maria. Pōt tñ in ☧su ℔ nomē maria corripe penl.vñ prudēti⁹. Nec mea post maria potis es pstringere iura. Hz ī ꝓsa sp hmōi noīa bñt accentū acutū vl circūflexū sup penl.p grecismū.qđ cā maioris boat⁹ videt ꝓtingere. q: dictiōes grece ꝓlate magis ore rotūdo sonāt.

Maris est gtūs de mas ⁊ de mare.

Marisan octau⁹ mēsis ē.⁊ acuit in fine.

Marisca.a mas dī ℔ marisca ce. ꝓprie vesica que circa podicē mariū ex nimio fricatu ⁊ vsu agēdi opus zodomiticū solet eructuare. vñ Iuuenalis. Si podice leni. Fcinduntꝫ tumide medico ridente marisce. Dicit tñ qñqꝫ marisca quelibet vesica que ex assiduo carnis fricatu nascitur.

Maritellus li.dimi. paru⁹ maritus. ⁊ hec maritella le. parua vxor siue marita.

Maritim⁹.a mari dicit maritimus a.um.qsi iux mare existēs. Vñ ℔ maritima me. dicit terra q̄ iuxta mare ē Vl dic ꝙ maritima dicunt loca mari vicina.sic dicta qsi maris intima.⁊ ē ety.⁊ cor.penl.

Maritus.a mas marī dī hic marit⁹ ti.vñ ℔ marita te. id est vxor.⁊ maritus ta.tū.ptinēs ad maritū vl maritā vel maritat⁹ ta.tū. ¶ In eligēdo aūt marito quatuor expectari solēt.s.☧tus.gen⁹.pulcritudo.sapia. Ex his sapiētia potior ē ad amoris affectū. sil in eligēda vxore q̄tuor impellūt hoiem ad amorē.s.pulcritudo.gen⁹. mores.diuitie.meli⁹ tñ si in ea mores q̄ pulcritudo q̄rant. Nūc aūt ille q̄runt q̄s diuitie aut forma:non qs ꝓbitas vl mos ꝓmēdat. Itē triby de causis ducit vxor Causa ꝓlis cā adiutorij.cā incōtinētie. De ꝓma cā dī in gen. Crescite ⁊ multiplicami. De secūda in eodem. Nō est bonū hoiem esse solū: faciam⁹ ei adiutoriū sile sibi. De tcia di.paul⁹ ad Cor.q̄ si se nō ptinet nubat Ido aūt femie sub viri ptāte ꝓsistūt: q: leuitate animi plerūqꝫ decipiunt. vñ et equū erat eas viri autoritate reprimi. Proinde veteres voluerūt femias innuptas q̄uis pfecte essent etatis ꝓpter ipam animi leuitatē in tutela ꝓsistere. ¶ Qualit aut̄ marita siue vxor se hīe debeat erga virū ⁊ familiā:habet thobie.x.ca. vbi raguel ⁊ anna parētes sare vxoris thobie iunioris benedicētes ei monuerāt eā honorare socros.diligere maritū.regere familiā.gubernare domū. ⁊ seipam irreprehensibilē exhibere. A maritus deriuat hic ⁊ ℔ maritalis et hoc le. Et marito as.☧bū actiuū cū omib⁹ suis ꝓpositz ⁊ pdu.ri.vide in vxor.

Mars.a mas maris dī ℔ mars tis.deus belli.⁊ p ipso bello inuenit.⁊ dicit sic.q: mariū sit mars. Ad ℔ em q̄ sit mars.i.bellū:p viros pugnant maxie apud nos vbi soli mares pugnāt. Vide ī amazones ⁊ ī cometa.

Marsya sye. quedā terra est. vñ marsus sa.sum. Vel marsi sunt dicti q̄si martē sciētes vl sitiētes.q: bellicosi sunt. Et q: marsi multū valēt ī incantatiōe serpentū ido qñqꝫ inuenit marsus,p incātatore serpentū.qñqꝫ generalit p incantatore.

Marsilia e.quedā ꝓuincia est siue regnū.

Marsupiū pij.sacculus pecunie siue bursa. Et dicit a marsupo greco:qđ greci sic vocāt.

Martellus li.di.mediocris malleus.

Martyr ris.cōis ge.grece latine dī testis. Vñ ⁊ testimonia grece martyria dicunt.inde martyr testis dī.q: ꝓpter testimoniū xpi passiōes sustinuit.⁊ vsqꝫ ad mortē ꝓ veritate certauit. Et inde ℔ martyriū ry. cruciat⁹ martyris.vel locus vel templū martyris.q: in memoria martyris sit cōstructū.vel q: sepulcra ibi sunt sanctor martyrū.⁊ hinc martyrio as.⁊ martyrizo as.⁊ sī actiua Et vt di.aug⁹. Pena non facit martyrē sed cā. ¶ Et scias q ꝑm Brego. duo sunt genera martyrij.vnuz in mēte.⁊ aliud ī mēte sil⁊ actiōe. Itaqꝫ martyres ē possumus etiā si nullo ferro pcutientū trucidemur. Mori quippe a psequēte maniw:martyriū in apto est. Ferre ꝙ tumelias ⁊ odientē diligere:martyriū est in occulta cogitatiōe. Zebedei fili⁹.i.iacob⁹ ⁊ iohannes.nō vterqꝫ p martyriū occubuit.⁊ tñ q̄ vterqꝫ calicē biberet audierūt. Johānes nāqꝫ nequaqꝫ p martyriū vitā finiuit: sed tñ martyr extitit. q: passionē quā nō suscepit in corpe seruauit in mēte. Et nos ꝑ hoc exēplo sine ferro martyres esse possum⁹:si patientiā veraciter ī aio custodim⁹. Itē bern⁹ distinguit tria genera martyrū.s. volūtate nō nece:vt iohānes. volūtate ⁊ nece: vt stephan⁹.nece ⁊ nō volūtate:vt innocētes. De aureola martyrū require in virgo.

Martius.a mars dicit martius tia.tiū.i.ad martē ptinens vel bellicosus, Et ℔ marti⁹ tij.quidā mēsis sic dictus. ꝓpter martē romane gentis auctorē. Fuit.n.pat romuli.⁊ ideo romul⁹ ī honorē patris primū mēsem ab eius nomine martiū vocauit. Vel ideo marti⁹ dicit a marte.q: in eo est festū martis.⁊ ei ꝓsecratus est mēsis ille.q: eo tpe cūcta aīantia ad martē agant cōcubendi volūtate. Et idē dī mēsis nouor.q: martius olim erat initiū anni. Et inde marti⁹ tia.tiū.

Mas maris mas.ge.i. masculus vl marit⁹. scz cū ponit sine adiectiōe. Numeri.xxvij. Mares filios. ⁊ cor.ma. Vindocinēs. Fllibata timet fossor̄ gleba timescit. Ad maris accessum ☧ginitatis honor.

Masculus.a mas dī masculus la.lū.i. masculini seruus vel fortis.vel baro vl vir.⁊ hinc masculin⁹na.nū. Et ꝓpo. cū con.⁊ dicit cōmasculus la.lum. ℔m bug. Et ℔m pap. masculus est dimi.de mas.

Massoth ē liber q̄ dicit ꝓuerbia salomonis.

Maspiter.mars ꝓpo.cū pater.⁊ dicit ℔ maspitis teris. vel maspitris.i.martis pat. Vel maspiter dī maris pr̄. ⁊ tūc ꝓpo.a mas ⁊ pr̄.⁊ cor.penl.

Massa.villa vel casula. Vel massa apud hebreos graue pōdus dicit.⁊ ꝓprie metalli alicui⁹. vñ ℔ massarius rij.cui ꝓmissa ē cura toti⁹ familie. et ℔ massaria rie.℔m bug. Item massa palatax inuenit.⁊ dī massa palatax pōdus ficuū. Ficus.n.int palas cōprisse dicūt palate. vñ magister in histo.in.ij. regū ca.xvj. Onerati massis palatax.i. ficuū.q: int̄ tabulas quas palas dicim⁹ ꝑsse cōpingunt.

Massagete.a massa qđ ē pond⁹ graue.⁊ geta qđ ē gothus ꝓponit massageta vl massagetes.⁊ dicūt massagete q̄si graues.i.fortes gete.⁊ sūt massagete vt dī gētes habitātes int scythas ⁊ albanos.⁊ cor.penl. Lucan⁹ in scdo. Agmīa massagetē scythisnon alliget iste. Hieronym⁹ ī epla ad paulinū ca.j. Pertrāsiuit causa casum.albanos.scythas.massagetas.

Massarius in massa est.

Massicus ci.mons est vbi optimū vinū abūdat.⁊ ponit qñqꝫ pro vino. Vnde massicus ca.cū.et massicū ci. pro optimo vino.

Mastico as.in mastix cis.exponit.

Mastigia.a mano as.dī ℔ ⁊ ℔ mastigia gie.mal⁹ ⁊ mequā seru⁹ vl ancilla.q̄si a stige manans. Itez mastigia pōt deriuari a mastico as.⁊ tūc mastigia ē femini generis.⁊ est corrigia balthei. vel q̄ mātellus cōglutinatur ante. sed ponit qñqꝫ ꝓ flagello. Vnde mastigio as.i. mastigia ligare vel ☧berare.

Mastix cis.mas.ge.gen⁹ colōris ē.⁊ vt dicit lentici arboris gutta est.vñ ℔ masticina ne.quedā vestis.q: colorem masticis hēat ℔m bug.⁊ vt fert mastix est genus gūmi ꝓsolidans dentes. Itē a mastix deriuat mastico as.i.comedere vel poti⁹ int dentes ducere et cōterere. Et ponit qñqꝫ pro deliberare vel excutere. Et cōponit qñqꝫ cū con ⁊ de.⁊ dicit ꝓmastico as.demastico as. id est simul vel valde demasticare. Et est actiuum cum omib⁹ suis ꝓpositis. Hz dubitat de hoc nomīe mastix an ꝓducat penl.in obliqs. Dicūt quidaz q̄ sic.⁊ istos oportz dicere mastico as.penl.ꝓdu. Alij dicūt cū q̄b

ego. ꝙ hoc nomen mastix cor. penul. in obliquis sicut fornix cis. et inde mastico as. penul. cor. Et hoc sentit magister bene.

Mastruca ce. vestis sardor ex pellibꝫ ferarꝫ. ꝛ dr̃ a mōstrū. q̃si mōstruosa. q: q̃ ea vtit q̃si i ferar habitū trās format. vn̄ mastrucat⁹ ta. tū. i. mastruca indut⁹.

Matematicus. in mateſis ſine aſpiratiōe vide.

Mater. matros grece latine aūt dicūt ħ mater trſ. nō aūt dr̃ mater q̃si māmas tritas hn̄s ety. est. Et inde ħ matercula le. dimi. parua mat̄ vel in ſtatura vl̄ dignitꝫ Et matern⁹ na. nū. ꝛ ħ ꝛ ħ maternalis ꝛ ħ le. vn̄ ħ maternalitas tis. ꝛ ꝑdu. primā mat̄ naturalit̄. vnd̄ ouid. epi. Mater eris tauro ſenior ipe truci. vn̄ materfamilias le. vel materfamiliar fe. ge. i. mater ſup familiā. vl̄ que ꝑ quādā iuris ſolēnitatem in familiā trāſit mariti. Tabule em̄ mr̄imoniales inſtrumēta fiūt ſue emptiōis vel materfamilias ē illa q̃ plures enixa est. q: familia ex duob⁹ eē incipit. Et acuit vltimā paterfamilias ꝛ mat̄familias ſm hug. q: familias ē gtūs grec⁹. Et ꝓſti. di. i vj. li. q̃ſi in ꝓncipio. Prime declinatiōis feminor gtm̄ etiā in as greco more ſolebāt anticq̃ſſimi termiare. vnd̄ ꝛ adhuc paterfamilias ꝛ materfamilias ꝑ familie ſolemus dicere. ꝛ frequēs hoc habet vſus. Dicit̄ tamē paterfamilie et paterfamiliarum et paterfamiliꝫ. vide in honore.

Matercula le. in mater vide.

Materia. a mater dr̃ hec materia e. q̃ſi mater rei. Et inde hec materiola le. dimi. ꝛ ē materia ī vocibꝫ ꝛ ſcientijs. ħ materies ī alijs rebꝫ. Jtē a materia materiat⁹ ta. tū. qd̄ ex materia ꝓſtat. ꝛ materio as. i. materiā ꝓſtruere. Et ħ ꝛ ħ materialis ꝛ ħ le. ad materiā ptinens. vel ex materia ꝓſtās. vel in ſua materia deſignāda poſit⁹. vn̄ et illud vocabulū dr̃ materialiter poſitū: qd̄ ponit̄ ad deſignādū materiā ſuā. i. ſeipm vel q̃litatē ſuipi⁹. Jtē a materia dr̃ ħ materies ei. i. materia. ꝛ declinat̄ in ſingulari ꝛ ī plurali numero ꝑ oēs casus. Et ſcias ꝙ duplex est materia. ſ. in qua ꝛ ex qua. ꝛ etiā addūt quidaꝫ circa quā. Vn̄ causa materialis ſic deſcribit̄. Causa materialis ē illa ex q̃ aliq̃d fit. vt ex ferro fit cultellus. ꝛ ex elemētis corpa. vel in q̃ aliq̃d fit. vt in corpe fit vel est color. Causa aūt ex qua aliq̃d fit. alia pmanet in materiato: vt ferrū in cultello. alia trāſit: vt aqua ꝛ farina trāſeūt in panē. ꝛ ī vitro fenū ꝛ filix. Materia aūt ſic diffinit̄. Materia ē q̃ est in potētia tm̄.

Matertera. a mater dicit̄ ħ matertera e. ſoror matris. q̃ſi mater altera. ſicut amita dicit̄ ſoror patris. ꝛ cor. te ſine penl̄. matertera.

Mateſis. matho grece latine dicit̄ diſco vl̄ doceo. vn̄ ħ mateſis ſis. penl̄. ꝑdu. ꝛ ſine aſpiratiōe. i. diuinatio. vn̄ matematic⁹ ca. cū. i. diuinator. Juuenal̄. Nemo matematic⁹ geniū indēnat⁹ hēbit. Jtē a matho deriuat̄ ħ matheſis penl̄. cor. ꝛ aſpirata. i. doctrina. ſ. quadruuiū. vn̄ ꝙſus. Scire facit matheſis: ħ diuinare mateſis. Et inde mathematic⁹ ca. cū. cū aſpiratiōe. i. doctrinalis q̃druuial̄. ꝛ ħ mathematica ce. i. ſcia q̃druuialis ſiue q̃druuiū. q̃ſi doctrinalis ſcia. vel q: ꝑ illā venit̄ ad theologiā q̃ est doctrina doctrinar ꝛ ſcia ſciar. vl̄ q: maior doctrina ſit in mathematica q̃ in alijs. ꝛ cū in alijs artibus ſolo ſermone ſit doctrina. Jn hac etiam viſu fit. q: qd̄ ꝙbo dr̃ ꝛ rōne ħ figuris oculis oñdit̄. vl̄ dr̃ doctrinal̄. q: circa poſteriora ꝓſiſtit. q: ibi fit doctrina de corporibꝫ ꝑ ea q̃ circa corpa ſt̄. vn̄ mathematica dat initiū, phyſica ꝓuectū. theologia ꝓſūmat impfectū.

Mathematic⁹ ca. cū. i. doctrinalis. aſpirat̄. vide in mateſis ſine aſpiratiōe.

Matheſicentrū. matho vel matheſis ꝓpo. cū centruꝫ qd̄ ē pūct⁹ q̃ circul⁹ voluit̄. ꝛ dr̃ ħ matheſicentrū tri. i. diſciplinaris vl̄ doctrinalis punct⁹ circuli.

Matheſis penl. cor. ꝛ aſpirata. i. doctrina. vt dixi ī mateſis ſine aſpiratiōe.

Matho grece. i. diſco vel doceo latine.

Matricida. a mater ꝛ cedo is. cidi. ꝓpo. ħ ꝛ ħ matricida de. penul. ꝑdu. q̃ vel q̃ occidit matrē. vn̄ ħ ꝛ hec matricidalis ꝛ hoc le. res matricide. vel ptinēs ad matricidā. ꝛ hoc matriciduū dij.

Matricula le. penl̄. cor. ē dimi. de matrix cis. qd̄ etiā ꝑ cartula inuenit̄. ꝛ ꝓprie ꝑ cartula. ꝑmiſſiōis. Vn̄ ī vita beati ſiluestri legit̄. ꝙ hēbat nomia viduar ꝛ orphanorum in matricula ſua ſcripta. hoc est in ꝑmiſſionis cartula.

Matrimes. a mat̄ dr̃ hic ꝛ ħ matrimes trimis. q̃ vel q̃ viuit ſupſtes defuncta matre. vel matrimes dr̃ puer ſimilis matri. Vn̄ ꝛ dicit̄ tūc matrimes q̃ſi matrē imitās Et ꝓponit̄ a mater ꝛ imitor imitaris.

Matrimoniū. a mater dr̃ ħ mr̄imoniū nij. Et diffinit̄ ſic. Matrimoniū est viri ꝛ mulieris legitima ꝓiunctio: individuā vite ꝓſuetudinē retinēs. Cōiunctio. ſ. aior ꝛ matrimonialis. Vn̄ nō dicit̄ viror ꝛ mulieris. nec viri ꝛ mulier. q: nec vn⁹ vir plures vxores nec vna mulier plures viros ſil̄ hīe ꝑt. Jndiuidua vite ꝓſuetudinē retinēs. hoc est ꝙ neuter abſq; ꝓſenſu alteri⁹ pōt cōtinentiā ꝓfiteri. vel oīoni vacare. et ꝙ int̄ eos dū vinūt vinculū pmanet ꝓingale vt neutri liceat ſe alteri copulare. ꝛ vt inuicē alter alteri exhibeat qd̄ q̃ſq; ſibi exhiberi deſiderat. Et ſcias ꝙ q̃uis pat̄ ſit dignior matre: tn̄ circa ꝓle magis officioſa ē mater q̃; pr̃. Vn̄ matrimoniū dicit̄ q̃ſi matris muniū. i. officiū. q: femis maxime incūbit officiū educāde ꝓlis. Vel i dō denomiat̄ matrimoniū a matre poti⁹ q̃; a patre. q: mulier ad hoc ꝑncipaliter facta est: vt homini ſit ī adiutoriū. nō autē ꝓpter hoc vir fact⁹ est. vn̄ magis ptinet ad rōnem matrimonij mater q̃; pat̄. Et nō ꝙ de mr̄imonio possimus loqui dupliciter. Uno mō q̃tum ad forꝫ ꝓſciētie. et ſic in rei veritate carnalis copula nō habz ꝙ pficiat matrimoniū cui⁹ ſponſalia p̄cesserūt ꝑ verba de futuro: ſi cōſenſus interior deſit. q: ꝛba etiā de p̃nti exprimētia ꝓſenſum ſi ꝓſenſus mētis deeſſet: nō facerēt matrimoniū. Cōtrahit̄ em̄ matrimoniū ſolo ꝓſenſu. q̃ ſolus ſi defuerit: cetera etiā cum ipo coitu celebrata fruſtrant̄. Alio mō poſſum⁹ loqui de matrimonio q̃tum ad iudiciū eccleſie. ꝛ q: in exteriori iudicio ſm ea q̃ forꝫ patēt iudicat̄. cū nihil poſſit exp̄ſſius ſignare ꝓſenſum q̃; carnalis copula. ſm iudiciū eccleſie carnalis copula cōſequēs ſpōſalia matrimoniū facere iudicat̄: niſi aliq̃ ſigna exp̄ſſa voli aut fraudis appareant. Jlle tn̄ q̃ carnaliter ꝓmiſcet̄. facto in carnalē copulā ꝓſentit ſm rei veritatē ſed in mr̄imoniū nō ꝓſentit ex hoc ipo niſi ſm interp̄tationē iuris. ſi tn̄ ſpōſa ſpōſuꝫ admittit credēs eū velle matrimoniū ꝓſummare. excuſat̄ a peccato. niſi alia ſigna exp̄ſſa fraudis appareāt vl̄ voli. // Nō ē aūt p̄tereundū ꝙ matrimoniū est ſignū ꝓiūctiōis xp̃i ꝛ eccleſie. Und̄ di. apl̄us in epla ad ep̄h. v. ca. Relinquet hō patrē ꝛ matrē ꝛ adherebit vxori ſue. ꝛ erunt duo in carne vna. Sacramētū ħ magnū ē. ego aūt dico ī xp̃o ꝛ eccl̄ia. Et ad ħ intelligēdū ſcias ꝙ matrimoniū est ſacramētū ſacre rei. i. cōiunctiōis xp̃i ꝛ eccl̄ie ſignū. Nā int̄ cōiuges est ꝓiūctio aiar ꝛ corpor. ſic eccleſia xp̃o copulat̄ volūtate ꝛ natura. q: idē vult cū eo. ꝛ ipe naturā homis aſſumpſit. vn̄ copulata est ſponſa ſponſo ſpūaliter ꝛ corpal̄it̄. i. charitate ꝛ nature cōformitate. Vn̄ in matrimonio attēdit̄ duplex ſacramētū ꝓpter duplicē ꝓiūctionē q̃ in eo ē. ſalt̄ in matrimonio ꝑ carnalē copulā ꝓſummato. Prīa ē ꝓiūctio aior: q̃ ſignat ꝓiūctionē fidelis aīe ad deū. Hec diſſoluit̄ ꝑ ꝓſequēs peccatū. ſic ꝓiūctio corpor ante carnalē copulā ꝑ religionis ingreſſum. Secūda ē ꝓiūctio corpor: q̃ ſignat ꝓiūctionē xp̃i ꝛ eccl̄ie. Jtē vnion ē diuinitatis ꝛ humanitatis factā in vtero virginali. ꝛ hec nunq̃ diſſoluit̄. q: poſtq̃ xp̃s humanā naturā ſibi vniuit ī vnitate ꝑſone: nunq̃ relinquet. Sic ꝛ matrimoniū poſt carnalē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

copulā nunq̄ pōt separi q̄tū ad vinculū matrimonij si verū fuit. nisi aliquo accidēte supueniēte. Et scias q̄ matrimoniū ē relatio eq̄pantie. 7 talis relatio ī vtroq; ē equalit'. ḡ si sit impedimētū ex pte vn⁹ q̄. s. nō cōsentiat. vel timore mortis coact⁹ ꝓsentiat. nō erit mr̄imoniū ex pte alter⁹. s. ex pte cogētis. licz ipe ꝓsentiat. Et certū ē q̄ nō ex pte coacti vel nō ꝓsentiētis. Matrimoniū siq̄dē est quedā relatio vt dixi. 7 nō pt̄ inasci ī vno extremoꝝ sine ℔ q̄ fiat ī altero. 7 iō q̄cq̄d impedit mr̄imoniū in vno: impedit ipm in altero. q̄ nō pōt esse q̄ aliq̄s sit vir nō vxoris. vel q̄ aliq̄ sit vxor nō hūs virū. sicut nec mat' nō hūs filiū. Et ideo ꝓsensus viri 7 vxoris debet sil' esse. q̄ matrimoniū non claudicat. Quare nō bñdicant' secūde nuptie. vide in bigam⁹. ¶ Qñ sit sepandū matrimoniū rōne ꝓsanguinitatis. dixi ī ꝓsanguinitas. Itē quō ꝓputent' grad⁹ in mr̄imonio. dixi in ꝓsanguinitas. Qualit' aūt vxor se hīe debeat erga vir dicit' ī marit⁹. Qualit' votū impedit matrimoniū vid ī votū. De mr̄imonio etiā req̄re ī vxor. An catheclisim⁹ impediat mr̄imoniū habes ī cathesis. Itē de ꝓiugib⁹ respectu clericoꝝ stat⁹. vide in ordo.

(Matrina. a mater dī hec matrina ne. q̄ aliquē d̄ sacro fonte leuat. vel in ecclesiā introducit. Item matrina. i. nouerca. 7 ꝓducit penul. siue tri.

(Matrisso. a mater dī matrisso as. i. matrē ī dict' vel in fact' imitari. matri assimilari. vñ quidā. Si bñ matrissas luxuriosus eris. Et formāt' a matre: e. mutata in is. 7 addita so. Et ē verbū morale siue imitatiuū.

(Matrix. a mater dī hec matrix tric'. locus cōceptiōis vel pellicula qua puer inuolui' ī vtero matris. 7 dī sic q̄ fetus in ea generat'. Semē em̄ receptū matrix cōfouet. confotū corrpat. corrpatū in mēbra distinguit. 7 ꝓducit penul. genitiui.

(Matrona. a mater dī hec matrona ne. que iam nupsit 7 genuit q̄si mater nati: vel q̄ pōt fieri mater. vñ hic 7 hec matronalis et hoc le.

(Matros grece latine dicit' mat'.

(Matruelis. a matertera dicit' ℔ matruelis lis. idez qđ matertera. 7 hic 7 hec matruelis 7 ℔ le. ptinens ad matertera. Matrueles etiā dicunt' filij matertere vel filie. 7 ꝓducit penul.

(Matthеus in hebreo donat⁹ exprimit'. Idē 7 iam appellat' leui ex tribu a qua ort⁹ est. In latino aūt ex ope publicani nomē accepit. q̄ ex publicanis fuit electus 7 in apostolatū trāslat⁹. Et vt vult ℟ap̄. Matthеus scribit' p duo t. sicut et matthias. Et scias q̄ vt tangit beda matthe⁹ fuit binomi⁹. Nā dict⁹ est matthe⁹ 7 leui. matthe⁹ em̄ interpt̄at' donū festinatiōis vel donator cōsilij. Vel dicit' matthe⁹ q̄si magn⁹ deo. vel q̄si man⁹ dei. fuit. n. donū festinatiōis p festinā quersionē. Donator cōsilij p salubrē p̄dicationē. Magn⁹ deo p vite pfectionē. Man⁹ dei p euāgelij ꝓscriptionē. Leui ꝙo interpt̄at' assumpt⁹ vl' applicat⁹. siue additus aut appositus. Fuit. n. assumpt⁹ a dño p electionē ab extractiōe vectigaliū. Applicat⁹ numero apl'oꝝ. Addit⁹ cōsortio euāgelistaꝝ. Et appositus catbalogo martyrū. vt habet' in quadā cronica de morte matthei. Matthеus in ethiopia in altari lancea pforat'.

(Matthias. qui int' apl'os sine cognomīamēto sol⁹ habet'. interpt̄at' donat⁹ vt subandiat' p iuda. Iste. n. in loco iude elect⁹ ē ab apl'is. cuz p duob⁹ sors mitteret'. Vñ 7 matthias pōt dici a manū q̄ est bonū. et thesis q̄ est positio. Inde matthias q̄si bonū positū p malo scz p iuda. 7 vt dicit' ī quadā cronica. Matthias i iudea pro xp̄o patit': q̄ vt dī crucifixus fuit. Et vt dicit Brego. in mora. li. xxxij. Oñe peccatū vndenariū ē. q̄ dū quersa agit p̄cepta decalogi transit. Hinc petrus in vndenario numero remanere apl'os metuens: matthiā duodecimū sorte missa requisiuit. Nisi em̄ signari culpā p vndenariū cerneret: impleri apl'oꝝ numerum

tā festino duodenario nō cutaret. Et scias q̄ duodenarius numerus est superexcrescens. q̄ eius partes aliquote excedūt totū. q̄ surgunt in sedecim. Vñ datur intelligi q̄ nō solū duodecim apl'i: sed 7 oēs q̄ eoꝝ vitā sequūtur indicabūt dū odecim tribꝰ isrl'. vide in numerus. Item in vigilia beati matthie dz ieiunari sicut dixi in ieiuniū.

(Maturco res. in maturus exponit'.

(Maturus. a mādo dis. dicit' matur⁹ ra. rū. q̄si mādurus. i. ad mādendū aptus. 7 ꝓpat'. Item matur⁹ ra. rū. i. festinus. Matur⁹ ꝓponit'. Cōmatur⁹. 7 Immatur⁹. i. nō matur⁹. acerb⁹. Et vtrūq; ꝓpat'. Vñ ℔ cōmaturitas tatis. 7 īmaturitas. Et facit superlatiuū de maturus maturrim⁹. vñ di. p̄sti. in. iij. li. Maturrim⁹ cui⁹ cū positiu⁹ matur⁹ sit. tn̄ q̄si a ntio. s. matur qui nūc ī vsu nō est nascat' in er. desinētiū regulā seruauit. i. in rimus terminat'. Inuenit' tn̄ etiā maturissim⁹. p̄m analogiā ī us. terminantiū. A matur⁹ deriuat' maturo ras. i. maturū facere. 7 ē actū cū omib⁹ suis ꝓpositis. Et inde maturco res rui. i. esse vel fieri maturū. Joel. iij. c. Maturuit messis. quedā tn̄ biblie habent ibi. Maturauit messis. Ouid. matha. xj. Cepit 7 vt primū pleno maturuit anno. 7 ꝓponit'. Permaturco res. i. pfecte maturare. Et hinc incboatiua. Maturesco cis. Permaturesco scis. Et nota q̄ p̄m p̄dictā significationē maturare ponit' p discedere cū trāquillitate. 7 quiete. vt ille maturat ℔ quasi cū maturitate trāquillitate 7 lenitate facit ℔. vñ ℟gi. Maturate fugā vestroq; hoc dicite regi. quasi dicat cū trāquillitate recedite. Item a maturo dī maturo ras. i. festino. et tūc ē neu. Inuenit' etiā maturio ris ui. p maturare p̄m vtrāq; significationē.

(Matusalē interpt̄at' mort⁹ est. euidens ety. ē nomīs. Quidā tn̄ eū cū patre translatū fuisse 7 diluuiū pteriss̄e putauerūt. 7 ob hoc signāter trāffert' mort⁹ est. vt ostenderet' eū nō vixisse post diluuiū sed ī eodē cathaclismo fuisse defunctū. Soli em̄ octo homines in arca post diluuiū euaserūt. s. quatuor viri 7 quatuor femie Exiit em̄ mathusalē filij⁹ enoch nongētis sexagīta annis uē annis vt dī Beñ. c. v.

(Matuta. a mane dī matuta te. penul'. pdu. i. aurora vl' dea q̄ pest illi hore. s. q̄ est int' noctē 7 diē. Vñ matutinus na. nū. 7 ℔ matutinū ni. tam p ipō officio q̄ p ipa hora in q̄ canit' vl' pulsat'. sed p̄cipaliter hi matutini noct. ipa officia. vñ hic 7 ℔ matutinalis 7 ℔ le.

(Matutinus in matuta vide.

(Mauors. A mars dī ℔ mauors tis. i. mars. vñ mauorti⁹ tia. tiū. ptinēs ad mauortē vl' bellicos⁹. Dī etiā mauors matronale opimētuz q̄si mas. vel q̄si mars. signū em̄ maritat' dignitat' 7 ptātis ē caput ī q̄ ē. Caput em̄ mlieris vir ē. vñ 7 sup caput mlieris ē idē 7 stola dī.

(Maurici⁹ cij. dicit' a mauron qđ est nigrū. fuit em̄ niger ꝓpter sui despectionē 7 mūdi ꝓtēptum. Maurici⁹ martyr vir inclit⁹ ē in sanctissima legione q̄ thebea dī dux extitisse phibet'. Et dz scribi p c. et formāt' vtūs antio remota us. vñ patz q̄ dz scribi p c. nō p t. maurici Vñ ℟sue. Dicere mauriti multi voluere piti. Sz puto maurici iubet ars 7 regula dici.

(Mauritia. a mauron vel maur⁹ dī ℔ mauritia tie. cadē t'ra q̄ 7 mauritania. vñ mauriti⁹ tia. tiū. adiectiue.

(Mauritan⁹ in maurus vide.

(Mauron grece latine dicit' nigrū.

(Maurus ra. rū. dicit' quidā pl'us. a mauron qđ ē nigrū q̄ homīes illi⁹ pl'i nigri sunt. Et hifero q̄pe calore afflati. specie atri colorīs trahūt. Et inde ℔ mauritania nie. terra quā possidebāt. Et hinc mauritan⁹ na. nū. Et maurus ra. rum. quicūq; est de terra illa. siue sit niger siue nō. Vel maurus dict⁹ est a medis quasi medus. Medi em̄ in affrica transfretauerūt. 7 mixti sunt cū libys quoꝝ nomē libyes paulatim corrūpe ceperūt barbara ligua mauros p medos appellātes.

Mausoleū lei.dicit sumptuosum monumentū a mausoleo rege sic dictū.vñ di. Isid.ety.xv. Mausolea sūt sepulcra regū siue monumēta.dicta sic a mausoleo rege egyptioꝝ. Hā eo defuncto vxor eius mire magnitudinis extruxit ei sepulcrū. intātū vt vsq; hodie oīa monumēta pciosa ex nomīe eius mausolea nūcupent 7 pdu.penl.vnde lucan⁹. Piramides claudūt indignaq; mausolea. Itē quidā. Qui nausoleū pnūciat aut canopeū aut theoloneū haud reor esse reū.

Mault.i.magis vult.7 ē 1cia psona de malo mauis.

Maxilla.a mala dicit hec maxilla le.dimi. vnde hic et hec maxillaris et hoc le.7 hec maxillaris.bui⁹ maxillaris dens molaris.

Maxim⁹ est suplatiu⁹ de magn⁹.et ꝓponit cū maxim⁹ pmaxim⁹.tāmaxim⁹.i.valde maxim⁹.

Meandrus.a meo as.dī hic meandr⁹ dri.vel meāder dri.i.flexuositas cuiuslibet amnis qđ etiaz generalit ꝑ qualibet tortuositate 7 deceptiōe inuenit. Vñ prudētius in libro hymnoꝝ. Tortuose serpēs q̄ mille p meādros fraudesq; flexuosas agitas q̄eta corda. Et inde etiā dī hic meāder vel meādr⁹.quidā amnis asie flexuosus sic dict⁹.q: sit flexuosus 7 nūq; currat rect⁹.

Meapte.pnomē ē.i. mea cā.7 ē spēi deriuatiue a mea 7 ē figure simplicī.et ē pte.syllabaca adiectio.nā vt di. psti.in.xij.li. Hec syllabica adiectio pte. addit quinq; ablatiuis femis possessiuoꝝ ꝓnominū. vt meapte.tuapte.suapte.nostrapte.vstrapte. Et vt exponit papias meapte.tuapte.suapte.i.mea tua sua.ꝓpie mea cā. vel meapte.i.meo vsu vel more. Glide i meatim.

Meatum est adū.psonale nō tū ei accidit psona. Adūbus em̄ nec accidit numer⁹ nec psona. licz quedā adūbia sint numeralia.vt bis ter. Et quedā personalia. vt meatim tuatim.q: nō hnt numerū 7 psonā ꝑ accidēte ꝑ significatiōe vt dixi in 1cia pte i.c. de numero nominū. Et ponūt tales ꝓsus i grecis. Dic ydeoma meū cōsignificare meatim. Usum vel mores dic insinuare meapte. vel expone sic exponit tuati.vid ibi i tuatim.

Meat⁹.a meo meas.dī ꝑ meat⁹ tus tui.i.trāsit⁹ decursus. Itē ꝓduct⁹ ꝑ quē aliq̄d trāsit dī meat⁹.

Mechanic⁹.a mechus dī machanic⁹ ca.cū.i.adulterin⁹. Vñ artes dicunt mechanice.q̄si adulterine respectu liberaliū quecūq; remouēt defectū 7 ꝓferūt vtilitatē vl cōmoditatē.vñ ꝑ mechania nie.i.scia humanoꝝ operū necessitati corporū obsequētiū.

Mechia chie.i.adulteriū.a mech⁹ dī.7 accētuat pnl.

Mechor aris.mechat⁹ sum.chari.adulterari. Et largi⁹ intelligit.vñ etiā carnal cogitatio q̄ subtrahit mētē a deo.7 oīs libidinosa ꝓcupiscētia.et oīs adulterina actio. et oīs illicita cupiditas pōt dici mechatio. vnde hic mechus.i.adult.7 ꝑ mecha.i.adultera. Et moech⁹ cha.chū.i.adult.a.rū.7 scribit ꝑ oe.moech⁹ sicut dicit papi. Mechor ꝓponit cōmechor ris. Et ē deponē.cū omib⁹ suis ꝓpo.7 pdu.me.

Medela.a medeor deris dī hec medela le.i.medicatio siue medicamētū 7 pdu. penl.

Medeor deris caret sup̄.7 suppletiōe pteriti.i.medicari 7 dī a mō.i.tempamento. q: cū modo q̄s dz mederi. fin bug. Et magister bñ di. Medeor caret suppletione pteriti ꝑ quo dicim⁹ medicat⁹ sum. Medeor ꝓponit Remedeor deris. Vñ ꝑ remediū dij.7 vt dī in grecis. Accusatiuū medico. medeor ꝙ dtm̄. Exigit ac medeor.hūc casum poscit 7 illū.

Median⁹ na.nū.i.medius.7 dī a medi⁹.

Mediarcit⁹ ta.tū.i.in medio statut⁹ 7 artat⁹.7 cōponit a medius 7 arceo ces.

Mediator.a medio dias.dicit ꝑ mediator toris q̄ cōfingit.7 int aliq̄s ē medius vt eos ꝓiungat.7 pacificet.vñ ihesus xp̄s dicit mediator dei 7 hoim.q̄ inter deū 7 hominē ꝓstitut⁹ est medius. vt homīes ad deū ꝓduceret. Et scias q̄ mediator dz ꝓuenientia hīe cū illis q̄s ꝓiungit 7 pacificat.7 xp̄c cū homīe habuit passibilitatē.cuz deo beatitudinē 7 imortalitatē.

Medica ce.media ,puincia deriuat medic⁹ ca cū. et ꝑ medica ce.quoddā gen⁹ legumis sic dicta.q: a medis ē trāslata i greciā tpe q̄ eā xerxes rex psaꝝ inuasit. Hoc semē legumis semel serit 7 decē annis pmanet vel trib⁹ 7 quater vl series p annū pt rescindi. Et ꝑ herba abūdat in venecia.7 ē triū foliorꝝ et semp viresc̄it. Quidā dicūt q̄ sit illud legumē qđ vulgo dī trisicū. Itē medica ē quedā arbor pmū asportata a medis vñ 7 dicta ē. Hāc greci ydromellā latini citrū vel citriā vocant. q: eius poma 7 folia citri odorē referāt.malū ei⁹ ē inimicū venenis. Hec arbor pene omī tpe plena ē pomis ptim maturī ptim acerbis.ptim adhuc in flore positis. qđ i alīs arboꝝ rarū est. Et dicūt q̄ reuera hec arbor est citrus. Apulegius hoc negat. Itē inuenit ꝑ medicus ci.i.phisic⁹.7 hec medica ce.7 adiectiue medicus ca.cū. 7 tūc deriuat a medeor deris.

Medicina.a medicus dicit hec medicina ne.q̄si modicina q: cū mō debet exhiberi. Vñ hic 7 ꝑ medicinalis 7 hoc le.vñ medicinaliter aduer. Et ꝓponit Immedicinalis immedicinale.

Medicor. A medic⁹ deriuat medicor caris. cat⁹ sum. medicari. Et in eodē sensu dī medico cas. actiuū. vnd medicator toris.7 hec medicatio onis.7 ꝑ 7 ꝑ medicabilis 7 ꝑ le.7 hoc medicamē mis 7 hoc medicamentū ti. Et ꝓstruit cū actio medico. ꝑ medicor pōt ꝓstrui cum dtio 7 actio vt dixi in medicor.

Mediestin⁹ na.nū.i.in medio stās vel mediū tenēs. Et cōponit a sto stas.7 teneo nes.7 medi⁹. Itē mediestin⁹ na.nū.i.in medio ciuitatis existēs. 7 tūc cōponit a medius 7 astin qđ ē ciuitas. Vñ hora.in epi. Tu mediestinus tacita pce iura petebas. Itē medestinus dicit balneator. Idē 7 mediustin⁹.

Mediminus. Medi⁹ ꝓponit cū mina vl emina. et dī hic medimin⁹ ni.q̄si media mina.vel mēsura q̄nq; modiorꝝ.sic dicta.q: mediet q̄nq; modīs q̄ sūt pfecti numeri medietas. Et inuenit mediminū ꝑ mediminorꝝ ꝑ syncopaz.vñ dic̄ psti.in.vij.li.vbi agit de gtio pluralī secūde declinatiōis. Inuenit inq̄t mediminū ꝑ mediorꝝ ꝑ syncopā. Cicero i frumētaria. Dz tritici septies mediminū ex nymphōis oꝛonib⁹ tollit.mediminū ꝑ mediminorꝝ ꝑ syncopā posuit sic ingerꝝ ꝑ ingerorꝝ.

Medio.a medi⁹ dī medio as.aui.are.i.i medio locare vl ꝑ mediū diuidē vl medietatē auferre vl ꝓiūgere.vl pacificare i aliq̄s. Et ꝓponit dimidio as.i.diuidere.ꝑ mediū vl medietatē auferre.7 ē actiuū cū oīb⁹ suis ꝓpositis.et cor.di.

Mediocris.a medi⁹ deriuat ꝑ 7 ꝑ mediocris.7 ꝑ creui mediū q̄d sufficit q̄si q̄ accedere nō vult vltra vl citra.sed i medio.i.i virtute ꝓsistere.vñ mediocrit aduer. 7 ꝑ mediocritas tis.7 cor.o.naturalit

Mediocricul⁹ la.lū.i.aliquātulū mediocr.7 cor.penl.

Mediolanū ni.ciuitas i lōbardia.7 ꝓpo.a medi⁹ et lana.q: sus media|lanea fuit inuēta i eius edificatione et fuit factū mediolanū a gallis illuc olim veniētib⁹ expulsis indigenis.vñ ꝑ 7 hec mediolanēsis.7 ꝑ se.

Mediorim⁹.a medi⁹ dī mediorim⁹ ma.mū.qđ ē inter mediū 7 extremū.vt due bitabiles zone.q̄ sūt int extremas 7 torridā q̄ media ē mediorime sī.7 dij q̄ sūt inter aereos 7 terrestres.vl int aereos 7 celestes mediorimi sunt. Unđ plaut⁹ i cistellaria. Atq; ita medij dij supi inferi et mediorimi. Et martialis. capella quos greci demones.latini mediorimos vocāt.

Meditatiūcula le.di.parua meditatio.

Meditatiū in meditor vide.

Mediterraneus nea. neum. Macha.li.ij.c.viij. Per mediterraneū fugiens. Et vt dicit paū. mediterran⁹

diuersis ex casibꝫ ꝓponit sic multa alia.i.a medio'ꝛ t're Et scias qꝫ maria mediterranea ī toto orbe hītabili sit trigita. vt diri ī mare. Quidā tñ dicūt qꝫ etiā a teneo ꝓponit.qꝛ mediterraneꝰ dī q̄si mediū t're tenēs.

Meditor.a melos dī meditor taris tatꝰ sum. Et hoc meditari q̄si meloditari.i.modulari dulcit ꝛ q̄busdā melodijs decātare. Unde ꝛgi. Siluestrē musam tenui meditaris auena. Itē meditari.i.putare.excogitare. deliberare. vñ hec meditatio'onis.i.excogitatio. Et meditatiuꝰ ua.uū. vñ verba dicunt meditatiua q̄ designāt meditationē. de q̄bꝫ diri ī t'cia pte vbi egi de spēbꝫ verborū ī capitulo de ꝛbo meditatiuo. Meditor ꝓponit. Cōmeditor. Premeditor.vñ p̄meditatꝰ ta.tū. Et cōponit. Imp̄meditatus.ꝛ est deponē.meditor cū omibꝫ suis cōpositis. ꝛ cor.di. vnde quidaꝫ. Pernigili cura semp meditare futura.

Meditullīū.a medius dia.diū.ꝛ tollo lis.ꝓponit hoc meditullū lij.i.medietas.s.id qđ in medio est vt in ouo vitellus.ꝛ quicq̄d eminet in medio rote dī meditullīū. ꝛ eminēs locꝰ in medio campo.

Medius dia.diū. Inde hec medietas tatis.ꝛ medio as. et corripit p̄mā. Inuenit etiā ꝟ media die.p quadā ꝓuincia vel regione.a medio rege sic dicta. A quo medꝰ da.dū. Et ꝓducit p̄mā media ꝓ regione.sicut medus a quo descēdit. Itē mediꝰ dicit q̄ diuidit ꝛ sequestrat Mediator ꝛbo q̄ ꝓiūgit ꝛ pacificat. Mediꝰ ꝓponit cū fidus.ꝛ dī mediusfidiꝰ aduer.iurādi.i. p mercuriū qui mediator ē.ꝛ fidus interpres deoꝝ ꝛ hoīm. vñ mediusfidius ꝓponit a mediꝰ ꝛ fides q̄si mediāte fide.

Mediustinꝰ.i.balneator.quasi ī media vstione positꝰ Itē dicit mediestinus.

Medo. a mel dicit ꝟ medo nis. potio melle mixta. q̄si melo. Inde ꝛ medus q̄si melus.qꝛ ex melle fit sic calamitas ꝓ cadamitas dī. Inde ꝛ mulsum.q̄si melsum vel a mulceo. Sꝫ mulsuꝫ ex aqua cruda vel vino. Sꝫ medo vel medus ex aqua decocta fit.

Medulla.a medius dī ꝟ medulla le.qꝛ in medio fit.qꝫ aūt dī medulla q̄si in medio latēs vl medulla q̄si made faciēs ossa. etymologie sunt fm bug. Et scias qꝫ medulla ꝓprie ꝛ stricte dicit illud molle qđ ē in ꝓcauitate ossis interi. Sed sumit q̄nq̄ medulla large ꝓ intimis lignoꝝ.ꝓ adipe frugiū. ꝛ hmōi. Unde et dicit medulla cedri.ꝛ medulla tritici.

Medullinꝰ.a medulla dicit medullinꝰ na.nū.penl.ꝓ du.ad medullā ptinēs.vl de medulla existēs.sed ꝟ medulina ne.ꝓprium nomē est cuiusdā femie.

Medullitꝰ aduer.loci a medulla dī ꝛ cor.penl.

Medus di.quidā rex a quo dicta ē media regio vel ꝓuincia.a qua dī medus da.dū.gentile. Et ꝓdu.primā medus ꝛ media ab eo descēdēs. Dan.v.c.in fine. Dariꝰ medꝰ succesit in regnū. Itē hic medus di. ē quedā potio. vide in medo medonis.

Mega vel megalon grece dī longū.

Megacosmus.a mega vel megalon. et cosmus qđ est mūdꝰ ꝓponit ꝟ megacosmꝰ mi.i.maior mūdꝰ. Itē alio nomie dicit macrocosmꝰ.

Megalon dī longū ꝛ acuit in fine.

Megera re.quedā furia infernal. ꝛ interp̄tat magna cōtentio.ꝛ ꝟ est pua opatio.

Megistus.i.maximus.

Meio.a mīgo gis.dicit meio is.meiere.i.mīgere.ꝛ est defectiuum. De ꝟ dixi in tercia pte vbi egi de p̄teritis tercie ꝓiugatiōis q̄si in p̄ncipio.ꝛ deficit oīno in p̄terito impfecto indicatiui modi.

Mel mellis ꝓ geminū l.in gtio. Nā vt dicit p̄sti.in.vj. li.in el. desinēcia correptā.latina sunt ꝛ neutra.ꝛ addita lis. faciūt gtiñ. vel mel mellis fel fellis. vñ melleꝰ lea.leū. Et mellinꝰ na.nū.ꝛ mellicꝰ ca.cū. Et dī mel a melleſe.qđ ē apes. Et dicit auicēna vbi loquit de simplicibꝫ medicinis sic dicēs. qꝫ mel ē occultꝰ ros cadēs sup flores ꝛ alias plātas.ꝛ sup lapides quē apes recolligūt. et aliqñ ē ros manifestꝰ quē possunt colligere homines. In idē em redit generatio mānatis.qꝛ māna fm auicē nā est ros.ꝛ ē de genere mellis ī terris calidis cadēs spissius melle cōmuni. Unde ꝛ exiccat ꝛ multā virtutē ꝓtrahit ab eo supra qđ cadit.

Melsiluestre dī mel in silua reptū. fm biero. Quidaꝫ aūt expositor arnolfus sic dicit. In deserto indee sunt arbores foliallata ꝛ rotūda habētes lactei coloris ꝛ mellici saporis q̄ natura fragilia manibꝫ fricant ꝛ edunt Ipso.autē sic dicit. Melsiluestre inueniebat in trūcis siue arūdinibꝫ. Sūt em quedā arūdines plene melle naturaliter. de q̄ fit zuccaꝝ. vide etiā in ros roris.

Mela le.quedā vestis a melā dicta qꝛ sit nigro colore.

Melan grece latine dicit nigrū.

Melancolia.a melon ꝛ colera qđ ē fel ꝓponit ꝟ melācolia lie.qꝛ sit ex nigri sanguis fece admixta abūdantia fellis. Unde melācolicꝰ ca.cū.in q̄ melācolia dñat. Melācolici etiā quersationē humanā refugiunt.ꝛ amicoꝝ carorū suspecti sunt. Et est melācolia frigida et sicca. Vide in estas.

Melanurus melanuri.quidaꝫ piscis dictꝰ a melan qđ nigrum.qꝛ nigrā habeat caudā ꝛ nigras pēnas ꝛ ī cor pore lineas nigras.

Melchisedech interp̄tat rex iustꝰ. Rex qꝛ ī pauit salē Justꝰ qꝛ discernēs sacra legi ꝛ euāgelij nō pecudū victimas.ꝟ oblationē panis ꝛ calicis ī sacrificiū obtulit.

Melchisedechiani.dicti sunt quidā heretici.a melchisedech qꝛ melchisedech sacerdotē dei nō hoīem fuisse. ꝟ virtutē dei arbitrabant esse.

Melculū li.di.parū mel ꝛ cor.penl.

Melesse grece dicūt apes.ꝛ scribit ꝓ vnū l.ꝛ ꝓ duo s.

Melicus ca.cū.in melos vide.

Melior.a mollis vl mollior liris dicit hic ꝛ hec melior ꝛ hoc melius.quasi mollior et non durus. Et inde hec melioritas tatis.

Meliorare ras rauī.rare. ꝛbū actiuū.i. meliorē facere a melior dicit ꝛ ꝑdu.o.

Melipepo.a melo ꝛ pepo cōponit ꝟ melipepo ponis qđā genꝰ peponis ꝛ ꝑdu.penl.tā in ntio q̄ in gtio.

Meliuſculus. a melius addita culus fit meliuſculꝰ lasum.i.parū vel aliquātulū melius. ꝛ est dimi. vnde dicit p̄sti.in.ij.li. Sciendū qꝫ apud latinos diminutionem accipiūt quedam ꝓpatiorū qđ apud grecos non inuenit vt grādiuſculus meliuſculꝰ. Omnia autē hec a neutro ꝓpatiui adiectiōe culus inuenio fieri. vt meliuſculꝰ sicut ꝛ cetera q̄ sunt similia.

Mella.a mel dicit hec mella le.quā greci latō vocant que vulgo ꝓpter formam ꝛ colorē faba siriaca dicitur. Arbor em est magna.fructū ferēs ꝛ comestibilē ꝛ gustu dulcē. Unde et mella dicta est de qua in laudem sapientie dicitur. Et super mellem dulcis est. Itē inuenit hec mella le.ꝓ quodam fluuio.ꝛ cōponit cum a.et dicitur hec amella le.

Mellātes. A mello dicit hic mellantes tis quidā lapis melleū ꝛ dulcē succū emittēs.

Mellariū.a melle dī ꝟ mellarū rij. vas in quo mel cōseruat. vel in q̄ vinū ponit vl vue calcant.

Mellifico cas.cauī.care.i.mel facere. ꝛbū neu.a mel ꝛ facio ꝓponit et cor.fi.

Mellifluus flua.fluū.i.fluēs ꝛ abūdans melle vel dulcedine.a mel ꝛ fluo is.ꝓponit.

Mello indecli.ꝛ accentuat in fine. Et vt habet in historijs. Mello erat p̄cipuum.ꝛ quasi ꝑfunda voragovallis ꝛ postea ipa ciuitas vocata est mello. Andreas ꝛo sup illud regū.iij.c.xj. Salomō edificauit mello.ꝛ coequauit voraginē ciuitatis dauid patris sui. sic dicit. Idē est voraginē coequare et mello edificare. Precedentis em expositio est qꝫ aūt supponit ꝛ ꝑ id ē accipi debꝫ mons em syon ī q̄ arx erat ciuitas dauid dice-

bat. Inter mōtē z ciuitatē erat q̄dā vasta ꝓfunditas. z vorago mello noīe. Hāc repleri z reliquo solo coeq̄ ri ꝓstituit salomon.

Melodia ī melos vide.

Meloflos.a malū z flos cōponit meloflosfe.ge.arbor q̄dā ī africa.q: habeat florē ī silitudinem maloꝝ.vl dī sic punica lingna ex hac ꝓfluit lentus succ⁹ q̄ a loco ar monacus dr.

Melon grece rotūdū dī latine.

Melopei⁹.a melos z poio qđ ē fingo. ꝓponit b melo peus pei.i.dulcis cātus vel cātus fictor.

Melos.a melō rotūdū dr b melos q̄dā īsula. ex nume ro cycladū oīm rotūdissima. vñ b melinū.ni.gen⁹ colo ris.q: eiusdē metalli feror fit melos. Itē melos ꝑt deriuari a mel.z declinat b melos odis.vl b melos ideclia bile.i.dulcis cāt⁹.dulcis modulatio neu.ge. Et inde b melodia die.z b melodiama matis.in eodem sensu. Et dī melos vl melodia quasi mellea oda.i.dulcis cātus. vñ vī eē etymo. non compositio. et ꝓdu.pnl.melodis vel melodia.

Melosonus na.nū.pnl.cor.q̄ dulciter sonat.et cōpo nit a melos z sono nas.

Melota.a mel dr b mel⁹ li.vel melo onis.vl melota.te q̄ddā aial.s.tax⁹. Et dr sic.q: fauos petat z assidue mel la captet.z dī sic a melon qđ est rotūdū.q: rotūdissimo mēbro sit. Melo ēt oli dict⁹ ē nil⁹. z a melo dī b melo tes tis.z b melota te.q̄dā vest̄ ꝺ pilis vl pellibꝰ illi⁹ aīa lis facta.a collo pēdēs vsq̄ ad lūbos q̄ monachi vtūt. Et iste bit⁹ ē necessari⁹ ꝓprie ad opis exercitiū. Eadē z pera vt dicūt.vñ beb.xj.Circūiert ī melot̄ z ī pellib⁹ caprinis. Quidā dicūt q melota ē vestis aspa de pilis camelor facta.z ꝓd.pnl. vñ ī grecismo dr. Hic si pce dat z idē melota vocat.

Melus a melos dī mel⁹ la.lū.i.dulcis vel dulciter so nās vel ptinēs ad melodias. vel qđ ꝓsistit ī melodijs.vl qđ tractat de melodijs.z inde melicus ca.cū.in eodem. Melus li.etiā ponit ꝓ quodā aīali. ꝺ quo dictum est in melota.

Mēbrana.a mēbrū deriuat hec mēbrana ne.illa pellis tenuissima q̄ est in alis vesptiliōis. Dr etiā membrana carta vel pgamenū.q: ex mēbris aīaliū excorticentur.z sic sumit ī epla scda ad thymotheū. Maxime membra nas affer. Glosa. vt ibi scribā z ꝓdu.pnl.

Mēbranula le.di.pua membrana.

Mēbro bras ī membrū est.

Membrulū li.di.pnum membrū.

Membrū.a metior tiris dr b membrū bri.ps corpis.z inde mēbrat⁹ta.tū.magna hñs mēbra. Et mēbrosus sa sum.idē vl mēbris plen⁹. vñ hec mēbrositas tis.mēbro rū magnitudo vel plenitudo z abūdātia. Mēbrū ꝓponit.b z hec vnimēbris z b bre. Sil'r bimēbris bre. Tri mēbris bre. Quadrimēbris bre. Seximēbris bre. Emē bris bre. Itē a mēbrum dr mēbro bras.aui.are.i.mēbris ꝓformare. Et cōponit dimembro bras z demēbro as. i.mēbra dimidē separe Emēbro as.ī eodē sensu. Et est actim cū oīb suis ꝓpositis.

Memere.i.tristis.

Memeris.i.qđ meris.i.divisio vel ps.z cor.pnl. Et cō ponit cū pētha qđ ē q̄nq̄.z dr hec pētimemeris ris.vel ꝓponit a meris divisio z hemis dimidiū.z pētha quīq̄.z inde hec pētimemeris.i.media ps ꝛ̄sus pētametri Itē pētimemeris est quedā ps cesure.qñ ī ꝓncipio ter cij pedis syllaba naturaliter correpta ꝓducit. Itē cō ponit memeris cū anti z dr hec antimemeris.quedam alia ps cesure ꝙ quā vocalis nāliter correpta ꝓducit ī ꝓncipio scdi pedis. Itē memeris cōponit cū̄hepta qđ est septem.z dr hec heptimemeris.alia spēs cesure q̄ se ptima syllaba naturalit cor.ꝓducit.z ꝓponit cū post z dr hec postheptimemeris.alia spēs cesure q̄ ꝓducit syllaba naturalit brevis p⁹ heptimemerim id ē ī prin-

cipio q̄nti pedis.sicut ꝙ heptimemerim in ꝓncipio q̄r ti de q̄bꝰ insuis locis require.

Memini nisti.nit.i.recordari.recolere memorare. et ē defectiuū ī pñti.et formatis a pñti.nisi q ī futuro impe ratiui inuenit memēto z mētote. Gz ꝑteritū z q̄ formāt a ꝑterito hz. Formationē aūt et lr̄aturā pñtis sequūt oīa pñtia.et oīa ꝑterita impfecta et oīa futura.ꝑter futurū sbiūctiui. Formatiōz ꝛ̄o z lr̄aturā ꝑteriti sequūt oīa ꝑterita pfecta z plusq̄ pfecta z futurū subiūctiui. b ꝑteritū pfectū isti⁹ ꝛ̄bi accipit qñq̄ ī vi ꝑteriti.qñq̄ in vi pñt̄. Sil'r ꝑteritū plusq̄ perfectū accipit qñq̄ ī sensu ꝑteriti plusq̄pfecti. qñq̄ in sensu ꝑteriti impfecti.vñ memini inuenit qñq̄ copulatū cū pñti.z memi nerā cū ꝑterito impfecto. Et silīter cōtingit in tribus alqs verbis defectiuis. Vñ versus. Bis duo sī odi no ni cepi meminiq̄. Que retinent sensum presentis preteritiq̄. Que formant ab his parit sensū duplicabūt.

Demon grece latine dicitur memoria vel monimētū

Memor. A memoro ras.dr b z hec memor moris. Et est memor q̄ memoriā tz.z q̄ memoria tenet. vñ memo riter aduer. Memor cōponit cōmemor. Immemor q̄ oblitus est.z cor.me.cū suis ꝓpositis memor.vñ quidā Immemor accepti nō timet esse boni.et fac abltūs me more vel memori.vñ recte vt q̄dā dicūt est oīs ge.con structione.z etiā declinatiōe.tn neutrū plurale ī a. ꝑm vsum nō inuenit.

Memoria. A memor dr hec memoria rie. z est memo ria firma cōprehēsor mora ī mēte.vñ z q̄dā volunt q memoria deriuet a mora. q aūt dr memoria q̄si ī men te mora etymologia est.z hinc memoriosus sa. sū. q̄ bo ne ē memorie. ¶ Et scias q memoria preterita retinet mēs futura prevident.cogitatio pñtia cōplectit. Itez a memoria deriuat b et hec memorial z b le.qđ ē dignū memoria.vl qđ reducit aliq̄d ad memoriā.vñ hoc me moriale lis.qđ dat vel dr vel fit vt aliq̄d habeat ī me moria z nō obliuiōi tradat.et scias q duplex ē vis ima ginatiua.s.intelligibilis z sensibilis. Intelligibilis est in aia separata z ī demonibꝰ.z actū hz ex corp⁹. Sensibilis ꝛ̄o nō.sic z memoria ē ī pte sensitiua.z̄ ī pte itellecti ua ꝑm augu. Et hec memoria nō est cōis nob et brutis. qz sola itellectīa aia ī se retinet qđ accipit. Gz sensitia ī orgāno corpali.vide ī volūtas.z nota q sicut dic aristotel.ī scdo ethi. Non parū ꝓfert exercuene ꝓfectū assuefieri ꝙ multū. Et plato ī thimeo dicī ꝑmo lib. Certū illud expert⁹ sū tenaciorē fore memoriā eor q̄ in ꝑma etate discūt.

Memoro.a memini dī memoro ras.i.recordor.z ꝓponit cōmemoro ras.rememoro ras.īmemoro ras. Et sē actius. Inueniūt tn et deponētia ī eodē sensu.s.memo ror memorāris. Cōmemoror raris. Rememoror raris. Immemoror raris. vnde in psalmi.; Rememorati sunt q: deus adiutor eor est. Et nota q memorantur pau ca cōmemorant multa. Et cor.memoro mo.cū oīb suis compositis.

Memphis.i.egyptus. z dī egypt⁹ mēphis a memphi ciuitate egypti.quā edificauit mēph⁹ fili⁹ iouis vt dic Isid. Et declinat b mēphis h⁹ mēphis vl mempheos vñ biere.ij.ca. Filij thaneos z mēpheos.vñ memphiti cus ca.cū.vñ biero.ī epla ad paulinū. Sic pictagoras adijt mēphiticos vates.i.phos egyptios. Et cor.penl. memphiticus.

Mena a mene qđ ē luna vel defect⁹ dr b mena ne.q̄dā piscis q̄ cū luna crescit et decrescit.

Menādriani.q̄dā heretici q̄ mūdū nō a deo ꝙ ab an gelis factū asserūt.z dicūt a menādro.

Menas menadis se.ge.i.sacerdotissa bachi.dctā a me ne qđ est defect⁹.q: deficiat in sensu.

Menceps. Capio vel captus cōponit cū mente.et dī b et hec et b menceps pitis.i.mēte capt⁹ insan⁹. Quo. tiens eī captus componit vl iūgit cū dictiōe designā

te mẽbrũ.sp̃ dr̃signat carẽtiã istius mẽbri.vt mẽceps mẽte captus. Oculiceps captus oculis ꝛc̃.

Mẽda.a mẽdax derivat᷑ ꝟ mẽdũ ci.7 ꝟ mẽda de.i. macula maxime illa q̃ solet esse ī libris nõdũ emendat᷑ sed mẽdũ ī alijs reb᷒.sed ponit᷑ q̃nq̃ ꝓ mẽdacio vel culpa corpis. Et a mẽda dr̃ mẽdus da.dũ.i.sordidus maculosus.7 cõpar᷑. Elũ ouid.d̃ reme. Tũc aio signa qd̃cũ q̃ in corpe mẽdũ est.

Mendaciolũ li.dimi.paruũ mẽdaciũ.

Mẽdaciũ a mendax cis. dr̃ ꝟ mẽdaciũ cij. Et vt dicit aug. Mẽdaciũ est falsa signatio vocis cũ itentiõe fallẽdi. Et ḡ mẽdaciũ sit necesse ẽ vt falsũ ꝓferat᷑.7 cũ intẽtiõe fallẽdi. Hoc em̃ malũ ẽ ꝓpriũ mẽtientis aliud hẽre clausũ ī pectore.aliud ꝓmptũ ī ligua. Mẽtiri ꝛo ẽ loqui ꝫ ꝟ q̃ ī aio sentit q̃s.siue illud sit verꝫ siue nõ. Dis ḡ q̃ mẽdaciũ loq̃t᷑ mẽtit᷑ qr loq̃t᷑ ꝫ ꝟ qđ aio sentit.i.volũtate fallẽdi.ꝟ nõ ois q̃ mẽtit᷑ mendaciũ dic̃.qr qđ verũ ẽ loq̃t᷑ aliq̃n mẽtiendo.sicut ecõuerso falsũ dicẽdo. aliq̃n verax est᷑ vñ si iude⁹ dicit xp̃m eẽ deũ cũ nõ sit ita sentiat aio.nõ ẽ mendaciũ qđ dicit. qr ꝫ aliter teneat aio.verũ est tñ qđ dicit.7 iõ non est mendaciũ. Mentitur tñ illud qđ verũ est dicẽs. Et scias qđ vt dic̃ beat⁹ aug.in li.de mẽdacio.octo sunt genera mendaciorum Primũ est qđ fit ī doctrina religiõis.vt xp̃m nõ esse natũ de virgine.vel nõ esse passum.vel simile ꝫ articulos fidei. Sc̃dm vt aliquẽ ledat iniuste.qđ tale est vt nulli ꝓsit7 obsit alicui.vt ẽ mẽdaciũ detractiõis.7 falsus testis ī cã criminali. Tercũ qđ alicui ꝓdest.ita vt obsit. alicui q̃nis nõ ad immũdiciã corpalẽ vt mẽdaciũ testiꝫ in cã pecuniaria. Quarta qđ fit sola mẽtiẽdi fallẽdiq̃ libidine sine cã7 vtilitate.qđ verꝫ mendaciũ est. Quintũ qđ fit sola placẽdi cupidine.vt mẽdaciũ adulatoris Sextũ qđ nulli obest7 ꝓdest alicui ad vitãdũ piculuꝫ pecunie.vt si q̃s pecuniã alicui⁹ iniuste tollendã a fure vel ꝓdone vbi sit nescire se mẽtiat᷑. Septimũ qđ nulli obest7 ꝓdest alicui ad vitãdũ piculũ ꝑsone si q̃s mentiat᷑.nolẽs ꝓdere hoiem quesitũ ad mortẽ. Octauũ est qđ nulli obest7 ad ꝟ ꝓdest vt ab immũdicia corpora liquã tueat᷑.vt si volẽti corrũpere ṽginẽ mentiatur eã esse ꝓiugatã. Jn his aũt quisq̃ minus peccat cũ mẽtitur.q̃to magis a ꝓmo recedit. Et scias q ille q̃ disputãdo loq̃t᷑ falsum.q̃uis scienter non mentit᷑ nisi asserendo dicat.qr non ex sua ꝑsona falsum illud enunciat.sed gerẽs ꝑsonã veritatẽ negãtis. Jtẽ nota q greg.ī x.omel.ezechꝫ.sic dic̃. Quisq̃ expositor in explanatõe sacri eloquij vt fortasse auditoribꝫ placeat aliq̃d mentiendo ꝓponit.sua7 nõ dei ꝟba loquit᷑.si tñ bñplacẽdi nõ seducẽdi studio mentiat᷑. Nã si ī verbis dñicis ꝛtutẽ requirẽs.ipe aliter q̃ is ꝑ quẽ ꝓlata sũt senserit.etiã si sub itellectu alio edificationẽ charitatꝭ inq̃rat.dñi sc̃ ꝟba q̃ narrat.qr ad ꝟ solũ dns ꝑ totam nobis sacram scripturã loquit᷑. vt nos ad suũ7 ꝓximi amorẽ trahat Et vt dicit aug. Qñe mendaciũ iõ dicẽdũ est esse peccatũ. qr ꝟ dꝫ bõ loq̃ quod animo gerit siue illud verꝫ sit.siue putet᷑7 nõ sit. Verba em̃ iõ sũt instituta nõ vt ꝑ ea hoies inuicẽ fallãt.ꝟ ꝑ ea ī alteri⁹ noticiã suas cogitatiões ferant. Ne rbis ḡ vti ad fallaciã nõ ad qđ instituta sũt peccatũ ẽ. Nec iõ etiã illud mendaciũ nõ eẽ pctm̃.putandũ est.qr possum⁹ aliq̃n alicui ꝓdesse mẽtiendo. Possum⁹ em̃7 furãdo diuiti ꝓdesse pauperi. Nõ em̃ facienda sũt mala vt eueniãt bona. vide in mẽtior tiris.7 in loquela.

Mendaciul⁹ la.lũ.dimi.aliquãtulũ mendax.

Mendax.a mentior tiris. dr̃ ꝟ et hec et ꝟ mendax cis. qr mentẽ alteri⁹ fallat. Et dr̃ia est inter mendacẽ et vanũ.qr mendax dr̃ q̃ grã7 spe lucri vel volũtate decipiẽ di mentit᷑.ꝟ vanus q̃ sine cã vel vtilitate mentit᷑.7 cõparat᷑ mendax ciorꝭ.simus.vñ mendacit᷑ cius.sime adu.7 ꝟ mẽdacitas tatis. Jtẽ mendax.i.fragilis7 mutabilis Unde ꝓpheta. Omnis hõ mendax. Quod verbũ tractans berñ.in li.de gradibus humilitatis dicit. Quid est omnis hõ mendax.omnis hõ infirmus.ois hõ miser7 impotens.q̃ nec se nec aliũ saluare possit.sicut dr̃ fallax equus ad salutẽ.nõ q equus aliquem fallat.sed q̃a is seipm̃ fallit.qui in fortitudinem eius confidit.sic ois hõ dr̃ mendax.i.fragilis7 mutabilis.a quo salus nõ possit nec sua vel aliena sperari q̃n potius maledictionem incurrat q̃ spem suã ī hoiem ponit. Neminẽ excipit ꝓ pheta.ne quẽ decipiat.sciẽs q oẽs peccauerũt7 egent gr̃a dei. Nõ se excipit ꝓpha a cõmuni miseria. ne excipiat᷑ a misericordia.

Mendiculus la.lũ.i.pauper tenuis a mendicus deriuatur.

Mendicus.manus cõponit᷑ cũ dico vel duco.7 dr̃ mẽdicus ca.cũ.ex toto paup.quasi mãdicus. qr mos erat antiquitus egenũ os claudere.7 manũ extendere quasi mas u dicere.vel q̃si manu ducere.q aũt dr̃ mendic⁹ q̃si mense diuitis cupidus.vel mẽdicus.q̃si min⁹ dẽs qr min⁹ bz vñ dẽgat etymologie sũt.7 hinc ꝟ mẽdacitas tatis.vel mẽdicus dr̃ a mene qđ est defectus7 dico cis.q̃si defectũ suũ voce vel signis dicens.ꝟ potiꝰ ẽ etymologia. Jtẽ a mendicus dr̃ mendico cas.caui.care.i. hostiatim cibũ q̃rere.vel q̃cũq̃ alio mõ.ꝟ ponitur simpliciter ꝓ adq̃rere.vñ ꝟ7 ꝟ mendicabilis7 ꝟle.7 mendicabiliter aduer.7 ꝟ mendicabulũ li.locus mendicantiũ.Mẽdico in prima significatiõe est neu.ꝟ trãslatiue acceptũ est actiuũ.7 ꝑdu.di.

Mendosus a menda derivat᷑ mendosus sa.sũ.i. maculosus sordid⁹.spurc⁹.turpis ī factis.sed mendax ī ꝛbis Elũ mendose aduer.i.maculose turpiter.mendaciter. Horat.ī epi. Falsus bonos iuuat.7 mẽdax infamia terret. Quem nisi mendosum ꝛc̃.

Mene.i.defectus. vñ apud hebreos luna dr̃ mene.q̃a singulis mensibus deficiat. Et sic mene.id ẽ lunalis defectus.

Moenia. Munio nis.dr̃ pluraliter ꝟ moenia niũ.nivi.q̃si munia.quia muniant ciuitatem. et sunt moenia ꝓpie muri ciuitatis a muniendo. sed abusiue dicũtur moenia oĩa edificia ciuitatis.7 scribit᷑ p oe.dyp̃bogũ moenia.

Moenianũ.a moenia derivat᷑ ꝟ moenianũ ni.i. solarium.qr moenibꝫ solet addi.vel moenian⁹ collega crassi ī foro ꝓiecit macerias vt essent loca in quibꝫ spectãtes insisterẽt.q̃ ex noĩe ei⁹ moenia appellata sũt. Hec7 solaria dicũt᷑ qr patẽt soli.7 inde uolenit postea ꝓsuetudo vt moeniana domibꝫ adiacerẽt.vñ moeniatus ta tũ .i.moenianis ornatus7 ꝑparatus.

Moeniat⁹.a moenia dr̃ moeniatus ta.tũ.i.moenibus circũdat⁹ vel ꝓstruct⁹ vel abũdãs.

Moenio nis.nivi.i.moenia ꝓstruẽ. vl moenibꝫ circũdare7 ꝑparare.7 dr̃ a moenia : ñ nibꝫ.

Mennonides. Mennon fuit filꝰ auroze rex oriental᷑. Qñ mennoni⁹ nia.nũ. Hic ī troiano bello periit c⁹7 fanille rogi mutate sc̃ ī aues q̃ ab eo dicte sũt menonides.be cateruatim ex egipto ad iliũ volare dicũt᷑ iuxta mẽnonis sepulcrũ.7 inde eas iliẽses mẽnonides vocãt. Quito aũt anno ad iliũ veniũt.7 cũ biduo circũuolauerint.tcia die ineũtes pugnã vicissim se vnguibꝫ7 rostris dilacerãt.7 cor.ni.mennonides.

Mens a memi derivat᷑ ꝟ mẽs tis.7 cõponit᷑ cũ a. et dr̃ amẽs tis. Jtẽ cũ de.7 dr̃ demẽs tis. Et ꝑuidet mens futura ꝑm bug.vide in memoria. Papi. ꝛo dicit. Mens vocat᷑ qr emineat ī aĩa.vel qr meminit.

Mensa se.ꝓpie pauperũ est.7 dr̃ a mene qđ ẽ defect⁹ multa em̃ solent ibi deficere.vñ a defectu rex dr̃. Sed tabula diuitũ est.quasi tenabula.qr tenet multa. Vel mensa dr̃ quasi mensurata.qr mẽsuratim res ibi ministrant᷑. vel mensa quasi cõmensa.a comedo dis. Et a mensa derivat᷑ ꝟ et hec mẽnsalis7 hoc le.ad mensã ptinens. Et ꝟ mensale lis.i.mãtile.7 ꝑdu.sa.

Mensalis in mensa vide.
Mensiculus li. dimi. pnus mensis.
Mensis. a mene qđ est luna dr ħ mensis sis. q: ꝑm lu-
natiões menses olim fuerũt distincti. sic dicetur ī ąnti
lis. ꝙ aũt dr mensis. i. mene salt⁹. ety. ē. Quot aũt dies
ąlibz mẽsis habeat his ꝛ sibi declarat. Juni⁹ aprilis se
ptẽꝫ nouẽꝫ tricenos. Dl⁹ vnũ relıq. sed hz fabr⁹ us
octo vicenos. Cui si bisextus fuerit supaddit vn⁹. Si
aũt vis scire q̄ sit ꝓma lr̄a cuiuslibet mensis. z etiã in q̄
feria sp ąlibet mensis intret disce hũc versum. A dam
de. ge. bat. er. go. ci. flos. a dri. fes. In ħ versu sũt duode
cim syllabe. z ąlibet syllaba deseruit suo mensi. ita ꝙ ꝓ
ma ꝓmo. sc̄da sc̄do ꝛc̄. sũpto initio a ianuario. ꝛbi gra
A est prima syllaba istius ꝛ sus. z deseruit ianuario. vñ
ꝓma lr̄a ianuarij ē a. et sic de alijs. Et scias ꝙ mẽsis no
uor dr marti⁹. q: anni initiũ ħ mensis est apud hebre-
os. q̄ z olim erat apud romanos.
Mẽsor. a metior tiris. mensus sũ dr ħ mẽsor soris. qui
mensurat. Zach. ij. c. In manu eius funicul⁹ mensorũ.
Mensorĩũ. a mẽsa dr ħ mensorĩũ rij. qđ ē ī mẽsa vt mã
tile z vas escariũ.
Mẽstruũ. a mẽse dr ħ mẽstruũ strui. qđ solet euenire
ꝑm mensem. vel ꝑm circũitũ lune. sic̄ dolor capitis z ꝓ-
fluuiũ sãguis mulieris ꝓprie mẽstrua sũt supfluus san-
guis mlieris dicta a circũitu mẽsis vel lune. q̄ solet hoc
puenire ꝓfluuiũ. ħ z muliebria dicũt. q: sola mul'r ani
mal mẽstruale ē. Cui⁹ cruoris ꝓtactu fruges nõ germi
nãt. acescũt musta. morĩũt herbe. amittũt arbores fet⁹
ferrũ rubigine corrũpit nigrescũt grana. Si q̄ canes in
ederint ī rabiẽ efferunt. glutinũ assalti. qđ nec ferro
nec alto dissoluit. cruore ipo pollutũ spõte dispergit.
Vñ ħ z ħ mẽstrual' z ħ le. qđ patit mẽstruũ. vl' ptinẽs
ad mẽstruũ. z mẽstruosus sa. sũ. z mẽstruat⁹ ta. tũ. i. mẽ
struis pollut⁹. vel mẽstrua patiẽs. Jtẽ a mensis dr men
surn⁹ na. nũ. z mẽstru⁹ strua. struũ ī eodẽ sensu. Vide ī
t'cia ꝙte ī tractatu possessiuor desinẽtiũ ī nus. Greg. ī
omel. quinquagesime. Luna iąt in sacro eloquio ꝑ
defectu ponit carnis. q: dũ menstruis momẽtis decre-
scit defectũ nature mortalitatis designat.
Mẽsula le. dimi. pnl. cor. pua mensa.
Mensura. a metior tiris. dr hec mẽsura re. i. res aliqua
suo mõ vel tpe circũscripta. vel mẽsura ē q̄dq̄d põdere
capacitate. lõgitudine. latitudine. animoꝫ finit. Hec
aũt ē ps corpis aut tpis. Corpis. vt hoĩm. lignor. colũ
nar. z similiũ lõgitudo vel breuitas. Tpis. vt horaruz
diez. annor. Proprie aũt mẽsura dr. q: ea metiamur
aliq̄d. vt vina vel amphora. A mẽsura deriuat mẽsuro
ras. raui. vñ mẽsurat⁹ ta. tũ. z mẽsuratim aduer. Et est
actim mẽsuro cũ oĩb⁹ suis ꝓpositis. ꝑm bug. Ysid. etiã
dicit. Propẽ aũt mẽsura vocata est. q: ea fruges men
surant atq̄ frumẽtũ. i. humida z sicca.
Mensurn⁹ exponit in menstruũ.
Mẽsus sa. sũ. i metior tiris. exponit.
Menta te. herba odorifera est. de q̄ macer. Trita ca-
nis morsũ supaddita cũ sale curat.
Mẽtatus ta. tũ. in mentũ est.
Mentior. a mẽs dr mẽtior tiris. titus sum. tiri. i. ꝯ mẽtẽ
ire z dicere. s. aliter dicere q̄ ī mẽte existimare siue ve-
rum dicat siue falsum. vnde et dicendo verum potest
aliquis mẽtiri. z dicẽdo falsum potest nõ mẽtiri. Jtem
inter mẽdaciũ dicere z mentiri ẽ dĩa. sicut dixi ī mẽda
ciũ. Et scias ꝙ mẽtiri z falsum dicere bñt se vt exce
dẽtia z excessa. q: nõ oĩs q̄ mẽtit dicit falsum. immo et
aliq̄ dicit verũ. lz ipe intẽdat dicere falsum. Et econ-
uerso. nõ oĩs q̄ dicit falsũ mentit. ĩmo aliq̄ credit se di
cere ver. lz dicat falsuz. Ergo q̄ mẽtit sp fallit volũta
te. lz q̄ꝫ fallat ī facti ꝛitate. z iõ sp peccat Qui ꝛo
dicit falsũ nõ sp peccat. aliq̄ enĩ dicit falsũ cũ intẽtiõe
fallẽdi. z tũc ē pctũ z mẽdaciũ. Aliq̄ etiã dicit falsuz
z credit se dicere ver. z tẽ si adhibuerit diligẽtiã debi-

tã nõ peccat. Sinaũt peccat saltẽ venialit. Qui ãt di-
cit mendaciũ sp peccat. Et scias ꝙ dicere falsum est
dicere aliq̄d ita esse qđ nõ est ita nõ distincto vtrũ intẽ
dat dicere verũ vel falsũ. Et no. ꝙ ille q̄ iurat. aut sim
pliciter aut dolose iurat. Si dolose ex duab⁹ ptib⁹ põt
culpa seq̄. s. ex fractiõe iuramenti z ex dolo. Quãuis q̄
ex ipa rõne iuramenti inquãtũ iuramẽtũ. nõ obligetur
ad seruãdũ ipm. nisi ꝑm suã intẽtionẽ tũ ex necessitate
iuramẽti inquãtũ fuit dolosum obligat ad ꝛseruandũ
taliter. vt ex dolo ali⁹ nõ ledat. z ħ est qñ ꝑm intentiõz
recipiẽtis ĩplet iuramẽtũ. z sic intelligit illud Jsidori.
Quacũꝫ arte ꝛboꝛ q̄s iuret. de⁹ tn q̄ ꝛscie testis est.
ita ħ accipit. sic̄ ille cui iurat intelligit. Si aũt simpli
citer iuret absq̄ dolo tũc ī foro ꝛscie nõ obligat. nisi ꝑm
intentiõz suã. ꝫ ī foro ꝓtentioso vbi intẽtio ignoratur
obligat ꝑm ꝙ verba cõmuniter accipi solent. vt dicit
frater thomas.
Mentũ a moueo ues. dr ħ mentũ ti. q̄i mouentũ ti. q:
sp est ī motu. Alt dr mentũ. q: inde mandibule oriunt
vl' q: ibi iũgant. vñ mentosus sa. sum. z mentat⁹ ta. tũ.
i. hns magnũ mentũ.
Meo meas. aui. are. i. manere decurrere. Vñ ħ meat⁹
tus. Et ħ z ħ meabil' z ħ le. Meo cõponit cũ cõ. et dr.
Cõmeo as. i. sil' meare. Jtẽ cũ circũ. z dr circũeo as. Jtẽ
cũ de. z dr demeo as. Jtẽ cũ p z dr pmeo as. Jtem cũ re
z dr remeo as. Jtẽ cũ trans. et dicitur transmeo as. id ē
vltra meare. Meo meas. neu. est cũ oĩb⁹ suis cõpositis.
Meracа. a merar dr hec meraca ce. q̄dã potio de vino
ad viciatũ cerebrũ purgãdũ facta. vnde merac⁹ ca. cũ.
i. purgatorius. z pdu. pnl. Persius. Antichiras meli⁹
sorbere meracas
Meracul⁹. a merar dr meraculus la. lũ. aliquãtulum
merar. z hoc meraculum li. quedã potio de vino facta
idẽ q̄ meraca ce.
Merar. a merus qđ ē purus dr merar cis. ge. oĩs. i. pu-
rus clarus. defecatus. Et ꝓpar merar cior. simus. vnde
meraciter cius. sime. aduer. Et ħ meracitas tatis. i. pu-
ritas. claritas. vñ detro. xxxij. Et sanguinẽ vue biberẽt
meracissimũ.
Mercator toris. ī mercor aris. est.
Mercat⁹. a mercor aris. dr mercatus tus. cet⁹ multor
vẽdẽtiũ vl' emẽtiũ. vel loc⁹ vbi vẽdit z emit. Ezechie.
xxvij. Et auro qđ ꝓposuerũt ī mercato tuo. z ħ merca-
tũ ti. res q̄ vẽdit z emit. z ponit qñꝫ ꝑ mercatu.
Mercedari⁹. a merces z do das. ꝓponit ħ mercedari⁹
rij. seruus vel alius q̄ distribuit pecuniã sub dño suo.
Mercedoni⁹. a merces z dono nas. cõponit mercedo-
ni⁹ nij. dñs q̄ soluit mercedẽ operarijs suis.
Mercedula le. dimi. pua merces. z cor. du. Quõ aũt
formet mercedula dixi ī apicula
Mercenari⁹ rij. ꝑcio ꝓduct⁹. s. q̄ accipit mercedẽ. idez
z baro q: fortis ē ī laboribꝫ. a bari. qđ est grauis. i. fortz
cui ꝯrius ē leuis. i. infirm⁹. z est scribẽdũ ꝑ vnũ n. q: de-
riuat a merces dis. z d. mutat in n. Quidã tn dicũt ꝙ
d. mutat ī duo n. z dr mercẽnari⁹ ꝑm eos q̄lis mutatõ
fit sepe vt a sedeo dr sella. vbi d. ī duo l. mutat. vt ce-
do cessi. vbi d. in duo s. mutat. ꝫ pr⁹ dictũ magis mihi
placet. vide etiã ī questor.
Merces a mercor vel merx cis. dr hec merces dis. ꝑmi
um vel pretiũ. Hz ꝑmium cũ par ꝑ pari dat. Merces
cũ minus. Et scias ꝙ beatus augu. in sermone de ꝓuer
bio ne sancti pauli de mercede eterna dicit. Opus cum
fine. merces sine fine. Nã operarius deficeret in via ni
si attenderet quid accepturus esset. Jdeo iacobus dr.
Omne gaudiũ existimate fratres mei, cuz in temptatõ
nes varias inciderit⁹. Omne. i. plenum et perfectũ in-
tellige. quia vt dicit grego. Consideratio pmj minuit
vim flagelli.
Mercicula le. dimi. pua merx.
Mercidius. a merx z dico cis. cõponit ħ mercidi⁹ dñ.

ꝑpter mercedē dicēs vel loquens.
Mercimoniū.a merx cis. dr ꝟ mercimoniū nȳ.idē qđ merx vel res que de vna patria portat ad aliam vt carius vendat.
Mercor.āris merx cis. dr mercor caris.catus sum.mercari.i.vendere vel emere.nundinari. Ūñ ꝟ mercator toris. Et hec mercatio mercatiōis. et hic et hec mercabil᷑ ꝟ ꝟ mercabile.
Mercurialis.a mercurius dr ꝟ ꝟ mercurial᷑ ꝟ hocle. i.res mercurij vel ptinēs ad mercuriū. Inuenit᷑ etiaꝫ ꝟ mercurialis ꝓ ꝑpio noīe cuiusdā viri.
Mercuri⁹.Mercatū cōponit᷑ cū kyrios qđ ē dñs ꝟ dr ꝟ mercuri⁹ rȳ.dñs mercatoꝝ.vñ mercuri⁹ dr q̄si mercatoꝝ kyrios.i.dñs.ꝟ interpt̄at ꝑmo vel eloq̄ntia. Nā mercatoribꝫ marie necessaria ē affabilitas. vel dr mercurius q̄si mercator chere.i.aue. Illi em̄ ad rem venalium coemptōꝝ pace salutatiōis alliciūt.vel mercuri⁹ dr q̄si medi⁹ currus.qr ꝑmo medi⁹ currat int᷑ auditorē et loquentē.vñ ꝟ hermes grece dr.i. interpres.et ꝑm hoc bñ dr de⁹ mercatorū.qr inter ementes ꝟ vēdētes ꝑmo est medi⁹ Jō fingit᷑ hr̄e pēnas. qr cito discurrit.q̄cito exit ab ore loquētis.ꝟ replet aures audiētis. Nūci⁹ dr qr ꝑ ꝑmonē oia cogitata enūciant᷑.
Merda de.ꝟ ꝟ merdū di.dr a mer⁹ ra. rū. ꝑ ꝯtiū qr nō sit mera.vl dr a meris qđ ē diuisio vel ps. qr stercus in digestiōe diuidit᷑ ab eo qđ incorpat᷑ ꝟ ꝑ secessuꝫ emittit᷑. Et inde turpia dr̄iuata.s.ꝟ merdula le.di.ꝟ merdosus sa.suꝫ.ꝟ hec merdositas tatis.ꝟ merdo das.dare.i.merda inq̄nare stercorare. et ē actū cū oib⁹ suis ꝓpositis.ꝟ cōponit᷑ merdifer.ra.rū.pnt᷑.cor.i.merda ferrs.ꝟ cōponit᷑ a merdo ꝟ fero fers vel ferens.
Merdifer ra.rū.pnt᷑.cor.exponit᷑ in merda.
Merēda.Mer⁹ ra.rū.cōponit᷑ cū edend⁹ da.dū.ꝟ dr ꝟ merenda de.cibꝫ q̄ i nona sumit᷑. Idē ꝟ antecenia. et dr sic quasi mere edēda.qr tūc pur⁹ panis dat᷑ ꝺ ꝓsuetudine.vel ꝓponit᷑ a meridies ꝟ edēda. Inde merēda quasi post meridiem edēda.ꝟ inde hec merendula le di mi.ꝟ merendo das.i.merendā sumere.quasi post meridiem edere.et est tractū a nona.quo tpe romani vocabant᷑ ad cibos.
Mereo res.i.dolē flere. Sꝫ ꝑprie merere ē cū silentio dolere.ꝟ caret p̄terito ꝟ suppletōe p̄teriti ꝟ supi. Dñe em̄ ꝟbū qđ caret p̄terito caret et᷑ supio.ꝟ ꝑticipio pre teriti tpis. ꝟ etiā futuri i rus. ꝟ nō ꝑuert᷑. Jtē inuenit᷑ mereo res rui ritū.ꝟ mereor rer⁊.ꝺponētale i eadē significatiōe.s.merito adq̄rere.lucrari. No.ꝑ qꝫ antiq̄ dicebāt mereo res.rui.vbi nos dicimus mō mereor mereris ꝟ ita mereo res.rui.ꝟ mereo ꝑ dolere ꝓcidebāt i eandē vocē i pñti q̄uis dr̄ia esset ibi i tpe qr merere ꝑ dolere ꝑmā ꝑducit.ꝟ aliud merē ꝑmā cor.vñ ꝟsus. De mea merentē faciūt mala plura merētē. Cū qr illa dr̄ia non erat nota oīb⁹. Jō grāmatici moderniores cā dr̄ie ad mereo ꝑ dolere tacuerūt mereo ꝑ adq̄rere.i pñti et in oīb⁹ tpib⁹ q̄ sequūt᷑ frāturā pñtis ꝟ mutauerūt illud in ꝟbū ꝺponentale.ꝟ ꝺderunt ei suppletionē p̄teriti.et dixer̄t mereor reris.rit⁹ sū. Preteritū ꝟo ꝓdicti verbi retinuerūt.s.merui meruisti.qr i p̄terito nulla erit concidētia. Nā mereo ꝑ dolere caret p̄terito ꝟ suppletiōe p̄teriti. Nō em̄ dicim⁹ mestus sum.vt q̄dā voluer̄t.qr mest⁹ tm̄ nomē est ꝟ nō ꝑticipiū. Lꝫ ꝑ merui nō sit p̄teritū bui⁹ verbi ꝺponentis mereor. tm̄ ad ꝺsignādū qꝫ fuerit p̄teritū illi⁹ verbi mereo qđ fuit mutatū i mereor.sic faciēda est ꝺclinatio. Mereor reris.meritus sū. vel merui merit⁹ es vel meruisti.meritus est vel meruit ⁊c. Si ꝑ inueniat᷑ mereo res.i pñti ꝟ i ei⁹ seq̄cib⁹.attribuendū ē antiq̄tati. Silr si inueniat᷑ mereor ꝑm qꝫ olim fuit passiuū ei⁹.silr attribuēdū ē antiq̄tati. Jtē scias qꝫ merui ꝟ mereor ꝺponēs significāt passiōꝫ ꝟ ad modū actiōis.qr ꝑ signāt passionē hñt ꝓstructiōeꝫ passiuoꝝ. Cū ablatō em̄ ꝓstruūt᷑ mediante a. vel ab ꝓpositione.
ꝟ qr illā significāt ad modū actiōis.iō hꝫ ꝓstructioneꝫ actiuoꝝ. Construunt᷑ em̄ cum actio. vt merui vel mereor ꝑmiū a te.
Mereor reris.rit⁹ sū.ꝟbū ꝺponē. Inuenit᷑ ēt mereo res.rui.ritū.i eadē significatōe.s.merito adq̄rere lucrari.ꝟ ꝓponit᷑ cū cō.ꝟ dr cōmereor reris.i.sil᷑ mereri. Demereor reris.i.valde mereri vel nō mereri quasi ꝺrsū a merito esse vel fieri. Promereor reris.q̄si ꝑ aliq̄ mereri. Et ē ꝺponē.cū oīb⁹ suis cōpositis.ꝟ est sc̄de cōiugatiōis.vide etiam in mereo res.
Meretricula le.dimi.pua meretrix.
Meretrix.merces ꝓponit᷑ cū trico cas.ꝟ dr ꝟ meretrix cis.s.scortū q̄si ꝑ mercede hoīem tricās.i.ipediēs ꝟ decipiēs. Vel simplr ꝺriuat᷑ a mercor caris.qr mercatur ꝑciū libidis. Unde meretricius cia.ciū.ꝟ ꝟ meretriciū. cij.domus meretricū.vel turpis actus earū vel officiuꝫ Et meretricor caris.catus sum.verbum ꝺponen.ꝟ ꝑ du.tri.
Merga.a merges tis.dr̄ hec merga ge.i.furca cū qua cona segetis portat᷑.
Merges a mergo gis dr ꝟ merges tis.i. garba segetis scꝫ gonon⁹ siue cona. vel manipul⁹.ꝟ dr̄ sic qr ligatus imergit᷑ in terra ꝟ cor.pnt᷑.gti.
Mergo gis.si.sū.ꝟ ꝓponit᷑. Cōmergo gis. Demergo gis. Emergo gis.i.ex mergere. Immergo gis. Remergo gis. Submergo gis. Vergo ꝟ ei⁹ cōposita sꝫ actiaꝫ sepe inueniant᷑ i absolnta ꝟ passiua significatōe. Et oia faciūt p̄teritū in si.ꝟ supi.in sum.
Mergulus li.mas.ge.pnt᷑.cor.ē dimi.de merg⁹.ꝟ ē eq̄nocū ad ferrū qđ mergit᷑ i lampade ꝟ ad tenendū papirū.ꝟ ad quem mergendū
Merg⁹ gi.mas.ge.q̄dā a nis dicta ab assiduitate mergendi.vñ a mergo gis. dicit᷑.frequēter cū se mergens querit cibum.
Mergus gorgis.neu.ge.situla cū qua aq̄ de puteo trahit᷑.ꝟ dr a mergo gis.
Meridies a medi⁹ ꝟ dies ꝓponit᷑ ꝟ meridies diei.i.medi⁹ dies. Ūñ dicit ꝑstia.in ꝑ li.maio.qꝫ v.mutat᷑ in r.i meridies.qꝫ aūt dr meridies quasi merus dies.qr tē merus dies est.i.purior etymo.est.ꝟ inde meridian⁹ na nū Et ꝑm prisci.meridie ꝑ adūbio accipit᷑ cuꝫ sit nomē.
Meridior aris atus.sū.ari.verbū ꝺponē. dr a meridies.ꝟ tantū valꝫ quantū i meridie q̄escere. vñ iob.xxiij. Int᷑ aceruos eor meridiati sunt.
Meris.i.diuisio vel ps.
Merisce dicti sūt q̄dā heretici.qr sepant scripturas ꝟ ꝑtiūt᷑ nō credētes i oīb⁹ ꝑphetis.dicentes alias.ꝟ alijs spiritib⁹ prophetasse. Et dicūt᷑ a meris quod est diuisio vel pars.
Meritoriū.a mereor.reris. dr ꝟ meritoriū torij.domūcula vbi cines res suas faciūt vel vēdūt.ꝟ vbicūqꝫ mercimonia tenēt᷑.vl taberna vl loc⁹ tenebrosus vbi patrā tur adulteria ꝟ fornicatiōes dr meritoriū. Et hic ꝟ meritoria dr meretrix.sic ꝟ caupona.tā ꝑ loco qꝫ ꝑ feia. Eadꝫ dr ꝟ meraria.vel a merēdo.vel a mero.i. vino.
Jtē meritor⁹ ria.rū.qđ meret᷑ vel qđ dignuꝫ est merito vel remuneratiōe.
Merit⁹ a mereor dr merit⁹ ta.tū. ꝟ cōponit᷑ emeritus ta.tū.ꝟ immerit⁹ ta.tū. Jtē a mereor ꝟ meritū ti.ꝟ scias qꝫ est meritū cōdigni.ꝟ meritū ꝓgrui. ꝟ sic ex charitatē exñs aliqd meren pōt.vt dicā i opus.
Merops ropis.dr quedā auis viridis coloris q̄ ēt apiaster dr.qr libent᷑ apes comedit.ꝟ etiā gall⁹ dr merops ropis. Merops etiā fuit ꝑprium nomen cuiusdam hominis.
Merosus.a merus dr̄ merosus sa.sum. Merosum dicimus vinū. Meracā potionē. Pōt etiā dici merosus sa.sum.vinosus.a merū meri.
Merotheca.a merū qđ ē vinū.ꝟ theca qđ est positio. cōponit᷑ hec merotheca ce.pnt᷑.pdu.s.meri.i.vini cā

stodia vel repositoriū. vñ ꝟ merothecari⁹ carij.i. vini custos.vel etiā repositor.vñ hec merothecaria rie.

Mersito tas.ẋbū fre.a merso sas.z cor.pnl'.

Mersso sas ẋbū fre.i.frequent' mergere.z formatur à mersū vltio supꝰ.ꝺ mergo gis.u.mutato in o.

Merula.A mer⁹ ra.rū.ꝺriuat' ꝟ merul⁹ li.z hec merula le.q: sol⁹ vel sola volet.q̄si mera volās. vel mer⁹ q̄a mere cātat.vel merula ꝺr quasi modula. q: moduleť. vñ z olim modula dicebat'. z hic merulin⁹ na.nū. pnl'. ꝑdu.ß merulus z merula pnl'.cor.

Merū.a meris qꝺ ē diuisio vel ꝑs.ꝺr ꝟ mer'ri.i.vinū et ꝑprie bonū et clarū et a fece segregatū.et inde mer⁹ ra.rū.i.pur⁹ clarus manifest⁹.z cōpar' merus rior.rissim⁹.vñ mere rius.sime.aduer.z hec meritas tatis.i.puritas.claritas.ꝑm hug.Pap.ẋo dicit.Merū vinū purū significat.Nā merū dicim⁹ q̄dq̄d purū ē.sic aq̄ mera.nulli vtiq̄ rei iniecta vel admixta z cor.me. vñ i auror.a ꝺr.Nāq̄ merū reddit cor letum.speraq̄ figurat. Et ouidius.de reme. Non stupeāt multo corꝺa sepulta mero.

Merx cis.ꝺr a mereor reris.z est merx ipa res q̄ vēdit' sed ntūs nō est in vsu.Apoca.xviij.Mercē argenti nemo emet amplius.

Mespila.malū cōponit' cū pila.et ꝺr mespila le.arbor spinosa fructū i similitudine malor faciēs.Ꝺz paulobre uiorē vnde est dicta. quia pillule formam habeāt eius poma.

Messias hebr.aice.grece xp̄s vnct⁹ ltine ꝺr.

Messicula le.dimi.pua messis.z cor.pnl'.

Messio onis.fe.ge.a meto tis.ꝺr Job.xxix.Et rosmo rabit' i messiōe mea.z cor.pnl'.messio.

Messis sis.fe.ge.i.seges.Ꝺz seges a serendo dū seminat'.Messis a metēdo dū matura colligit'.Messis etiā ꝺr tp̄s vel actus metēdi.

Messor a meto tis.ꝺr ꝟ messor soris.q̄ metit.

Messoriū rij.i. vas escarium.a mensa dictuꝫ est quasi mensorium.

Messor⁹ ria.riū.apt⁹ ad metēdū.a meto tis ꝺr.

Messul⁹.a messis ꝺr messul⁹ la.lū.i.matur⁹ ad messem z cor.pnl'.

Mestifico.a mestus z facio ꝓponit' mestifico cas.pnl'. cor.i.mestū facere.z inde mestificus ca.cū.

Mestus.a mereo res.ꝺerivat' mest⁹ sta.stū.et ē tm̄ nomē nō ꝓticipiū vt q̄ꝺā volūt.z est mestus nāliter.Tristis ꝓ casu. Idē et merens. Itē mestus vel merēs aio. Tristis aspectu. Et cōpar' mest⁹ stior stissim⁹.vñ ß mesticia cie.Et hec mestitudo dinis. et ē mesticia cordis. Tristicia ꝓ vultus. Itē tristicia ipius spūs ē z fit q̄q̄ ex aliquo accidēti doloꝛe sed mesticia viciū naturale ꝓpetuū est.

Meta.a metior tiris.ꝺr hec meta te.i. circūit⁹. vel alicuius rei finis vl' termin⁹.Meta etiā ꝺr ꝓmissio vl' conofigio.i.obligatio i die nuptiar. Itē meta p̄positio greca ē.et tātū valet quātū trās vel ꝺe vl' iuxta. Vide in meto tis.

Metacism⁹ ē m.lr̄e pscāsionē collisio ꝑm hug. Et est scꝺa lr̄a o.sic̄ velle vl' hug. Itē pap.i mo.di.Metacism⁹ ē m.lr̄e ꝓgemīata collisio. Itē metacism⁹ ē q̄ties m. lr̄am vocal' seq̄t'. Ꝺz i me dic̄ idē pap̄.Metacism⁹ est q̄ties vocal' seq̄t'm.vt bonor aur z ita vult q scꝺa lr̄a sit o.i vno loco. In alio ꝓ loco q sit e.ß cōit' i donato i c.de barbarismo i fine scribit' ꝓ e.i scꝺa lr̄a vbi ꝺr. sūt etiā male ꝓpositiōes.i.cacosyntheton q̄s nōnulli barbarismos putāt.i q̄ꝺ st' methacismi.labdacismi z iotacismi.et ꝟ magis mihi placet.z cōponit' a meta qꝺ ē m. et scisma qꝺ est discorꝺia. vel scismos qꝺ est corrupte la.diuisio.scissio.vel viciū.

Methalēsis exponit' i quarta pte i ca.de tropis.

Metallū.A metallon qꝺ interp̄tat' spes ꝺerivat' ꝟ metallū li.q: natura ei⁹ ea est vt vbi vna vena apparuerit ibi sit spes inueniēdi aliā.z ꝺr a spe inueniēdi. Septē ār sūt genera metallor.Aur argētū es electrū plūbū z qꝺ ꝺomat oia ferrū.Spāl'r tn̄ ꝟ noie ꝺr q̄ꝺꝺā metallus.z inde metallicus ca.cū. Et scias q ꝙ q̄q̄ hmōi noia cōplexiua.vt es z metallū sūt noia generalia.q̄q̄ spālia ꝓut sūt generalia i vtroq̄ numero ꝺeclinant'.q: multe sūt spēs metallor.Prout sūt spālia ꝺeclinant' in singulari numero tm̄.vt aurū z ferrū.

Methamorphosis.a meta qꝺ ē trās. z morphosis qꝺ est mutatio z ꝑpe substātie.cōponit' hec metamorphosis.ꝟ metamorphosis.vel metamorphoseos.i.trāsmutatio.vñ in titulo ouidiano ꝺr.Incipit liber metamorphoseos. P̄nt tn̄ ibi ē ꝺue ptes ꝑ apositōez.vt incipit liber metamorphoseos.i. ꝺ mutatiōe sbstātie. Sre ci em̄ carētes ablti⁹ gtim ponūt ꝓ eo ꝙstructū cū p̄positiōe ad modū ablatiui.

Metaphora exponit' i quarta pte i ca.ꝺ tropis.

Metaplasmus ē trāsmutatio vl' lr̄e in lr̄az. vel syllabe in syllabā. Et vt breuit' eius significatio apiat'.Metaplasmus ꝺr barbarismus figura.i.aliqua rōnabili ꝺ cā in metro vel ꝓsa factus. Hui⁹ quatuorꝺecim sūt spēs ꝺe quibus dictum est in quarta parte in capi. de metaplasmo.

Metarpus.a metor taris.ꝺr ꝟ metarpus pi.i.castror metator.

Metatesis exponitur in quarta parte in capi.de metaplasmo.

Metator.a metor taris.ꝺr ꝟ metator toris.q̄ castra ꝺesignat.z ꝑdu.pnl'.tā i ntio q̄ i gtio.

Metat⁹ta.tū.in metor taris exponit'.

Metarari⁹.meta cōponit' cū taro.z ꝺr ꝟ metararius rij.i.q̄ foro imponit rebꝰ q̄ vēdūt' metā p̄cij. Idē etiaꝫ licitator z taxator ꝺr.

Metellus.a meto tis ꝺr hic metellus li.mercenarius q̄ metit.

Meticulosus i meticulus est.

Meticulus.a met⁹ ꝺr meticul⁹ la.pnl'.cor.z meticulosus sa.sum.i.formiculosus.

Metior tiris.tit⁹ sū.vl' mēsus sū.metiri.i.mēsurare.vñ mensus sa.sū.qꝺ aliq̄n accipit' i passiua significatōe.s. ꝓ mensurat⁹.Metior cōponit'.Cōmetior tiris.Dimetior tiris.Emetior tiris.Vñ emēsus sa.suz.Remetior tiris.Metior z ei⁹ cōposita st' ꝺeponētia.z faciūt preteritū i tit⁹.ß frequēti⁹ i sus.vñ.Dēsus ē terrā.z supinū i titū.ß freq̄nti⁹ i sum.Et ꝟ quinq̄ pticipia vnū p̄nt̄ z p̄teriti impfecti.s.metiēs. z duo pteriti ꝑfecti z plusq̄pfecti.s.metitus z mēsus.et duo futuri.s. metitur⁹.a metitū tu.et mēsur⁹ a mēsum su.addita rus.z ß etiā in ꝓsit̄ accidit.Et ꝑdu.p̄mā metior.Vñ oratⁱ⁹ i epi. Metiri se quēq̄ suo modulo ac pede verū ē.i.ꝙuenies Ꝺz meto tis.eā cor.vñ metit'.qn̄ venit a metior tirt'.p̄mā cor.sep penul.pdu. Ꝺz qn̄ venit a meto teris.vel metere metit' cor.primaz et mediā.vñ versus.Dic metor z metit'.metit' metior affert.Et scias q futurum indicatiui ꝺe metior inuenit' in bor.vñ psalm⁹.Letabor z partibor sichimā et cōuallē tabernaculorū metibor. sicut dixi i tercia pte vbi egi ꝺe preteritis quarte cōiugationis.

Metis metitis fe.ge.ꝺr a mitto tis.z ꝺr metis q̄libꝫ locus ꝺe se fetorē emittēs.vel vt dic̄ serui⁹.Metis est ꝑprie fetor terre.q̄ ex aq̄s sulphureis nascit'.et i siluis plurimū abūdat ꝑ dēsitate arbor.vñ psi⁹.Gutture sulphureas lente exalāte metites.

Metit' a meto teris.cor.pnl'.ß a metior tiris.eā ꝑdu. vide in metior.

Metitus ta.tū.exponit' i metior.

Meto tis.messui messū.ꝺr a metior tirt'.Et est metere secare.z ꝑpe segetes colligē.vñ messus sa.sū.z hec messio onis.Meto cōponit'.Demeto tis.vt dns ꝓpꝫ Demetā ꝓ posteriora tua.Emeto tis.in eodē sensu.i.

destruere abscindē ⁊ desecare. Meto cū oīb⁹ suis ꝓpositis ē actim ⁊ facit ꝑteritū ī sui. ⁊ supi. ī sū. ⁊ cor. me. vñ ꝓsper. Qđ serim⁹ metim⁹. qđ dam⁹ accipim⁹. ß meta te. ꝑdu. ꝑmā. vñ ℞sus. Cū tua rura metis. vicinis parcito metis.

Metodica a metodus qđ est remediū dr̄ hec metodica. ce. qđā spēs medicine q̄ remedia sectat. et carmina. vñ metodici dicūt bi q̄ nec elementor̄ rōnē obseruāt nec tempa nec etates. nec causas. sed solas morborum substātias.

Metodus. a meta qđ ē circūit⁹ vl̄ alicui⁹ rei finis vel termin⁹ dr̄ ß metodus di. i. remediū vel via vel potius finalis termin⁹. a meta ⁊ oda qđ ē finis cōponit. Unđ aristo. ī ꝓ in. topicor̄ dic. Ꝓpositū q̄dē negocij est metodū inuenire a q̄ poterim⁹ syllogisare dr̄ oī ꝓbleumate ex ꝓbabilib⁹. Vel metod⁹ cōponit a meta qđ est trās ⁊ oda via. Jn̄ metodus. i. trāsiuū. i. breuis via. Jn dr̄ dyaletica trāsumptiue dr̄ metodus. q̄ ad oīa metodor̄ ꝓncipia viā hz. Sola em̄ dialetica, ꝓbabilit⁹ disputat dr̄ ꝓncipijs oīm artiū. ⁊ est fe. ge. metodus. ⁊ cor. penultimam.

Metonomia. est q̄dā trāsnoīatio. dr̄ q̄ dixi ī q̄rta ꝓte ī capi. dr̄ tropis.

Metor taris. tat⁹ sū. dr̄ a meta. ⁊ ē metari t̄minari termiā ponē. ⁊ metā ꝓstituē vl̄ locare. Jtē metari. idē est qđ metiri. Hz metari terre ꝓuenit. metiri alijs reb⁹. Et ꝓpe metari ē diuidē castra. ⁊ assignari loca militib⁹ in castris. vl̄ ponē castra vel mutare. ⁊ tūc dr̄iuat⁹ a metior vl̄ moueo. qđ aūt dr̄ metior q̄si metā ago. ety. ē. ⁊ est verbū deponēs cū oīb⁹ suis cōpositis metor. ⁊ ꝑd. me. Unđ lucan⁹ ī ꝓmo. Audax hespereos veniā metatur in agros. Et inde cōponit castrameto r taris.

Metreta a metior dr̄ ß metreta te. q̄dā mēsura. vl̄ metrō grece ltine dr̄ mēsura. Jnde ß metreta te. q̄dā mensura. ⁊ ē liq̄dor. ⁊ lz vina ⁊ amphora ⁊ q̄dq̄d plus vel min⁹ capit sic bñ posset dici metreta. tñ iō ß spāl̄r sibi ß nomē assūpsit. q̄ sit mēsura ꝓfecti numeri. i. denarij. Unđ illđ Joānis. Capiētes singl̄e metretas binas vel ternas. Eadē dr̄ metron. ⁊ ꝑdu. pnl̄. metreta.

Metric⁹ a metrū dr̄ metric⁹ ca. cuz. vñ ars metrica dr̄ que ē vel tractat đ metris. vl̄ ptinens ad metra. Et cōponit bimetric⁹ ca. cū. Trimetricus ca. cū. q̄drimetricus ca. cū. iambimetric⁹ ca. cū. ⁊ cor. tri.

Metron vel metros grece ltine dr̄ mensura.

Metropolis. a metros qđ ē mēsura. ⁊ polis citas. ꝓponit hec metropol̄ lis. ciuitas. ad c⁹ mēsurā alie citates disponūt. s. vbi ē archiep̄s. vñ metropolitan⁹ na. num Et ß metropolitan⁹ ni. archiep̄s illi⁹ citatis sic dictus Singl̄is em̄ ꝓuincijs metropolitani ꝑeminēt. q̄ autoritati ⁊ doctrie ceteri ep̄i subiecti st̄. ⁊ sine q̄b⁹ nil alijs ep̄is agē lz. solicitudo em̄ toti⁹ ꝓuincie eis ꝓmissa ē. sic di. bug. l̄ a metropolites format⁹ metropolitan⁹ na. nū sic di. ꝑs. ī. ij. maio. ī tractatu đ possessiuis. Cētilia apd grecos ī tes đsinētia. mutata es syllaba ī a. accipiūt n⁹ cū ī hāc formā veniūt. vt metropolites tanus. neapolites tan⁹. vel metropol̄ dr̄ q̄si matropol̄. a matros qđ ē mat⁹. ⁊ pol̄ citas. q̄si mr̄ aliar̄ ciuitatū. vl̄ sit ety. ⁊ cor. ri. pnl̄. siue po. Nō ß q̄ metropolitani ⁊ archiep̄i idē sūt. Isti tñ nō bñt iurisditōz ī subditos suffraganeor̄ suor̄ nisi ī casib⁹ ī iure exp̄ssis. vñ sic ꝓmas p̄t iudicare ⁊ punire metropolitanū. nō tñ suffraganeos ei⁹ nisi in casib⁹. Ita metropolitan⁹ p̄t iudicare ac punire suffraganeos suos nō tñ subditos eor̄ nisi in casib⁹. Ep̄i subsunt metropolitanis ⁊ nihil p̄ñt statuē vl̄ disponē. dr̄ bis q̄ spectāt ad cōem statū ꝓuincie absq̄ metropolitano. sic nec ecōuerso metropolitan⁹ absq̄ ꝓsilio ep̄orū. Hz spālia q̄ ptinēt ad suos ep̄at⁹ sic archiep̄s i sua dioces̄i sine ꝓsilio ep̄orū. ita et ipi ipsi licite p̄ñt facere singulis episcopatib⁹ sine ꝓsensu metropolitani. Sūt aūt ista. ꝓsecrare ecclias. ⁊ ℞gies. ordinare clericos. erigerē altaria ī ecclia ꝓsecrata. signare baptizatos cū crismate, in frōte. ꝓficere crisma. recōciliare solēnit̄ penitētes. lr̄as dimissorias dare. Jtē inter subditos iudicare. Jtē anathematizare cū solēnitate. Jtē vnā diuidē ecclesiaz ī duas. duas vnire ī vnā. vnā alij subijcere ⁊ nouas ecclias erigere. Ex cā tñ p̄ōt ß facere. nō alit̄. ⁊ mibilomin⁹ req̄sito ꝓsensu illoz̄ q̄r̄ interest. ⁊si forte nō obtēto. Jtē ep̄alē synodū celebrare. reuertētes ab here sirecōciliare. Jtē canonē late sñie ꝓdere q̄ ad suos subditos. Hec oīa nō dñt p̄sumi ab inferioribus ep̄o. et ita in apto est dr̄ia int̄ ep̄m ⁊ inferiores ꝑlatos.

Metropolitan⁹ in metropolis exponit̄.

Metrū a metrō dr̄ ß metrū tri. qđ ꝓstat ex vno pede. Unđ ille ℞sus examit̄ dr̄ vbi sūt sex pedes. Jtē metruz dr̄ ltima pedū ꝓiūctio. ⁊ ꝑm ß metrū q̄ñq̄ dr̄ ℞sus q̄ñ ꝓstat ex duob⁹ tābis. Jtē metrū dr̄ q̄dq̄d mēsura syllabarū ꝑficit̄ vt ī richmis. Et ꝑm quālibet ei⁹ significationē ꝓpetent̄ dr̄ a metros. q̄ mēsuris pedū vel syllabarū fit. i. mēsurādo syllabas lōgas et breues. vel numero syllabaruz ī ꝓstructiōe ei⁹. Metrū cōponit bimet̄ tra. trū. vbi sūt duo metra. Trimet̄ tra. trū. Tetramet̄ tra. trū. Pētameter tra. trū. Jābimeter tra. trū. Exameter tra. trū. i. vbi sūt duo tria. q̄tuor q̄nq̄ vel sex metra. et cor. metrū ꝑmā naturalit̄. vt ꝑz ī bis ℞sib⁹. Ambulat ī tenebris errādo clericus oīs. Qui sine metrorū lege legenda legit.

Metuo tuis. tui. tuere. i. timere. ⁊ caret supi. ß m vsum Deberet tñ facere metutū vl̄ metuitū. vñ ß met⁹ tus. ⁊ ē actim metuo. ⁊ cor. ꝑmā. Prosp. Paupem xp̄o diuite nō metuā. ⁊ diffinit̄ sic met⁹ a iurist̄. Met⁹ ē instāt̄ vel futuri piculi mētis trepidatō. ⁊ ꝑm ps. i. viij. li. Actiua spēs q̄dē sp actum significat. ⁊ fac ex se passiuū abs q̄ ex⁹ duob⁹ ℞bis metuo ⁊ metuor. timeo ⁊ timeor. hec em̄ ꝓprias vocib⁹ videtur hre significatiōes. q̄uis et ad sensus q̄nq̄ corpis ptinētia ℞ba si q̄s alter⁹ ꝓsideret ī actiuis vocib⁹ passionē. ⁊ passiuis actiōem fieri inueniet. vt audio te. video te. tāgo te. oñdo tibi me pati aliquid in ipō actu. Cū em̄ dico. audio te. oñdo q̄ vocis tue actū patiāt aures mee. ⁊ ecōtrario. Judior a te. dico cū vox mea agit aliq̄d ī aures tuas. Et subdit ps. vidor̄ a te. passiuū est. videor esse bonus deponens

Mica. a minutus ta. tū. dr̄ ß mica ce. ⁊ ē mica reliquie panis. vl̄ qđ cadit đ pane dū frāgit̄ ⁊ comedit̄. ⁊ dr̄ sic q̄si minutatī cadēs ⁊ ē ety. vñ micat⁹ ta. tū. i. ꝓtritus. et ī micas diminut⁹. ⁊ ꝓfract⁹. mica ēt ponit̄ ꝓ pane modico q̄ fit ī curijs magnatorū vel ī monasteriis. ⁊ ꝑdūc ꝑmā mica nomē. ß mica ℞bū impatiui modi cor. ꝑmaz Unđ versus. Care phebe mica dabit̄ tibi cū sale mica.

Michael elis. vel michael ideclinabile interp̄tat̄ quis vt ds. ⁊ q̄tiens mire ℞tutis aliq̄d agit̄ michael mitti p̄hibēt̄. vt ex ipō actu ⁊ noie dr̄ intelligi q̄ null⁹ p̄t facē qđ facē p̄ualet ds. vt dic btūs greg. ⁊ idcirco eidē michaeli multa q̄ st̄ mire ℞tutis attribuūt̄. Jpe em̄ vt daniel testat̄ ī tpe antixp̄i ꝓsurget ꝓ electis tāq̄ defēsor ⁊ ꝓtector astabit. Jpe cū diacone ⁊ angel⁹ ei⁹ pugnauit. ⁊ ipos đ celo ejciēs victoriā magnā fec̄. Jpe cū dyabolo dr̄ moysi corpe alt̄cat⁹ ē. ex eo q̄ dyabol⁹ corp⁹ moysi ꝑdē vellet vt ipm ꝓ deo iudeor̄ ꝑls adoraret. Jpe scōr̄ aīas recipit ⁊ ī paradisū exultatōis ꝑduc̄. Jpe oli fuit ꝓnceps synagoge vt hī daniel. r. Hz nūc cōstitut⁹ ē a dño ī ꝓncipē eccie. vñ dr̄ eē dr̄ oīdie ꝓncipum Jpe vt dr̄ plagas egiptijs dei impio itulit. mare rubū diuisit. ꝑlin ꝑ deštū duxit. ī terrā ꝓmissiōis introduxit Jpe inter sctōr̄ angelor̄ acies signifer xp̄i hī. Jpe ad dñi iussum antixp̄m interficiet. ī mōte olineti ī papilione ⁊ solio suo. illo ī loco circa quē dñs ascēdit ad celos Jtē ī voce ipius archangeli michaelis mortui resurgēt Ipse crucē clauos. lanceā. ⁊ coronā spineā ī die iudicij

vt dr pñtabit. Vide etiã supra in antixps.
Michanemites tis. masl. ge. i. michanator vel princeps michanatax. z veriual a michania.
Michania nie. i. ingeniositas. vñ michanicus ca. cũ. i. ingeniosus.
Michcas interptal qs h. vl qs iste. q minal samarie. ob cãm simulacrox illo mõ q dr d belu qs est iste inol uens snias pmonib impiis.
Mico cas. caui. caret supinis ad vsiam istius xbi mingo. qd facit mictũ. z accipit micare in duab significationib. s. psplẽdere. z salire. ascẽdere vl tremere. Et ꝓponit. Dimico cas caui. i. pugnare. Emico cas. cui. i. valde vel sursum vel ex micare. i. splẽdere. salire ascendere Hiero. i epla ad paulinũ. vij. c. Scitille inqt emicant Mico cas. z eius ꝓposita neutra sũt. z faciũt pterituz in cui. z carent supinis. preter dimico qd facit pteritũ in caui. h mutato ui i tũ. facit supi. in catũ Si xbo simplex vel alia eius cõposita pm antiqtatẽ inueniãt facẽ pteritũ i aui. faciẽt z supinũ i atũ. sic dicit hug. Priscianus dicit q mico cas. facit micui. z supinũ debuit facẽ mictũ. h dubitatiõis cã qr mingo facit mictũ. in vsu nõ inuenitur cuius ab eo verbũ cõpositũ dimico cas. cani. facẽ et dimicatũ. quãqz emico cui faciat. z cor. pmã mico. vñ oui. de reme. Vitric et gladijs z acuta dimicet hasta.
Micolor laris. i. fabulari.
Micon interptal celsum.
Microcosm. Cosmus. i. mds ꝓponit cũ megalõ. i. lõgã vel magnũ. z cũ micron qd ẽ minor vel breuis. vñ h megacosm. i. maior mũdus. s. i q viuim. z h microcosmus. i. minor mds. s. hõ q dr minor mundus. minor. qa nõ ꝓstat ex qtuor elementis integralit sic maior mũd Mũdus ꝙ dr ꝓpter expressam similitudinẽ quã hz cum maiori mũdo.
Micrologus. a micros z logos sermo cõponit h micrologus gi. q breuit loqt vel q magnã rẽ annullare cupiens qsi quã despiciẽdo narrat. Vñ h micrologiũ gij. i. breuiloquiũ. z cor. lo.
Micros vel micron interptal breuis siue minor.
Microsychus chi. masl. ge. i. pusillanimis. z cõponit a micros. i. minor z syche qd est anima.
Mictũ est supinũ de mingo gis. vide in mingo gis. et i mico cas.
Micturio ris. xbũ medita. z formal a mictu vltio supino. de mingo addita rio. et ponit simplicit ꝓmingere. z cor. u. an ri. Juuenal. Noctib h ponũt lecticas micturiunt hic.
Migale lis. pnl. cor. aial ẽ natũ ad verdẽdũ dolosũ rapax ingluuiosũ. sic dic glo. Leni. xj.
Migma matz. neu. ge. cor. a añ t. Est aũt migma ordeum cũ palea. Isa. xxx. Et pulli asinox q opant trã cõmixtũ migma comedẽt sic i area vẽtilatũ ẽ. vñ di. glo. inflineal. Pulli asinox. i. apli z aplici viri duces gregis. q opant terrã. i. eccliam. vbi vnusqsqz corp suuz exponit vt fructificent cõmixtum migma comedent. i. bistoriã cũ spũali sensu sicut in area scripture vẽtilatũ est. i. examinatum a spũsancto. Et est spũalis ista expositio vel etiã ad lram exponit illa glosa. vnde dicit cõmixtũ migma. migma est ordeũ cũ palea. Et scias q inuenit daniel. xiij. simigma ꝓ vnguẽto. z tũc est s. puma lra. vide i s. lra.
Migro gras. in transmigro est.
Miles. A mille dr h et h miles litis. qr in vno numero erat olim mille. vtpote q millenariũ distincti vel qr vix vn de mille erat elect vt militiã exerceret. vñ h et hec militaris z h tare. z dz scribi miles ꝑ vnũ l. ꝑduc tñ pri mã. vñ qdã. Miles pũgit equũ. h iudex indicat equuz. Et nota q milesiusticie nro tpe põt esse vna dictio cõposita. z tũc ptinet ad quoddã officiũ reddẽdi iusticiã Sz qñ sũt due partes miles iusticie. dr quicũqz est miles iustus.

Miletũ ti. qdã locus de q hr i acti. z pdu. pnl. vñ i aurora. Leti cũ paulo quenim vsqz miletũ.
Milia miliũ. in mille exponit
Miliarũ. a mille dr h miliarũ rij. vel miliare ris. spacium mille passuũ. vel mille equitũ. z dr sic quasi millenariũ. Mensuras viax nos dicimus miliaria. sz greci stadia. galli leucas.
Militia. a miles dr hec militia tie. vel dr a mult quasi multicia. qr negociũ multox est. vel a mole rerũ dr qsi moletia. z est militia officium militis. vñ cũ vnus miles pcutit alium et vtjcit dr militiã facere. Et militia dicitur expeditio. Et etiam quidã locus rome sic vocatus est vbi olim milites post militiam solebant requiescere et curari.
Militaris. a miles dr h h militaris z h re. i. res militis vl qd ptinet ad militẽ.
Milito. a miles dr milito tas. Et ptinet tã ad amantẽ qz ad militẽ. vterqz eñ exercet militiã lz iste nocturnaz z iste de die. z vtriqz incũbit castrũ expugnãdũ. Unde Ouidi. Militat omis amans. z habet sua castra cupido Et componit. Commilito tas. taui. et est neu. cũ oib suis compositis. z scribitur per vnum l. sicut miles z tñ pdu. pmam.
Milito nis. masculini generis. i. miles. et veriual a miles tis.
Miliũ lij. dr a mille ꝓpter multitudinẽ fructi. qr vt dr q vnũ granũ milij seminat id postea facit mille. vñ mileus lea. leũ. z milinus na. num. z mileace ceu. ceũ. z cor. pmam milium.
Mille. a mult dr mille. quasi multe ge. om. plural numeri indeclina. vñ pluraliter h milia box miliũ. Et cõponit. Duomilia. Triamilia. Quatuormilia. et sic de ceteris. Itẽ a mille dr millies aduer. numeri et differt mille z milia. Nam mille copulat millenarium. Milia xbo plures millenarios copulat indeterminate. vñ recipit hec adiuncta duomilia. triamilia. z tunc potest esse oratio et sic construit. Duo milia hominum currunt. z potest esse vna dictio. z tunc sic construit. Duomilia homines currũt lz sit tñ neutri generis. Jungit tñ immediate z intrãsitiue cũ mas. fem et neu. ge. vt duomilia boies. Duomilia mulieres. Duomilia animalia. et hoc ideo quia vt ait aggelius. Antiquit mille erat singularis numeri. et milia suum plurale. et sic ꝓstruebat. Mille boim interficit quasi millenari boim. Sz mõ mille factum est om. ge. z pluralis numeri. vñ milia ꝓtrahit ab illo qr fuit suũ singulare vt cõposita a se cõstruant intrãsitiue cũ quolibet ge. sicut z mille. z scribitur mille ꝙ duo l. h milia miles militia per vnum l. scribi debent.
Millenus. a mille dr millenus na. nũ. z hinc millenarius ria riũ. Millesim ma. mũ. z hoc millenariũ rij. z pr. le. millenus.
Mille. a mille dr h mille lei. calciamẽtũ. z ppie. i. calcius regis dr milleus ppter diuersos eius pũctos.
Millies aduer. numeri. i. mille vicib. a mille derivat.
Millo. a mille dr millo las. i. fuere. vñ h millus li. i. collare circa collũ canis.
Millus li. exponit i millo las.
Miluus. a mollis dr h milu ui. qsi mollis qr auis mollis est et viribz z volatu. vñ z dr milu qsi mollis auis. z est ety. vñ miluin na. nũ. z est milu auis rapacissima z quasi sp domesticis auibus insidiat.
Mimilogus. a mimus et logos qd est sermo cõponit h mimilogus gi. pnl. cor. q mimos docet vel alloqt vel mimis loquens. Unde hoc mimilogium mimilogij. locutio mimi.
Mimus mimi. mas. ge. i. ioculator z ppie rex bũanax imitator. sicut olim erant in recitatione comediarũ. qr qd xbo recitator dicebat mimi motu corpis exprime bãt. vñ hec mima me. i. ioculatrix.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Minax.a minor.naris dr minax cis.ge.omnis id ē iracūdus ꝛ feruidus.ꝛ ꝓpax minacior.cissimus.vñ minaciter cius.sime.aduer.ꝛ minacitas tatis.ꝛ ꝓducit pnl. gti siue na.minacis.

Minerua ue.ī pallas exponit.vide etiā in norma.

Mingo gis.xi.ctū.i.vrinare vrinā emittē vñ minctim adu.ꝛ ḃ minctꝰ tus.tui. Itē a mingo micto tas.freqn. a q̄ mictito tas.aliud fre. Mingo cōponit. Cōmingo gis.i.simul mingere.vel mictu madefacere.ꝛ dēturpare. Demingo gis.i.valde vel deorsū mingē.vl mictu ꝓ fundē ꝛ dēturpare. Emīgo gis.i.ex mīgē. Immīgo gl. Permingo gis.i.pfecte mingē vel mictu pfūdē dēturpare. Remigo gis.i.retro vl retro mingē. Mingo ꝛ eiꝰ ꝓposita faciūt pteritū i xi.ꝛ supinū ī ctū.abiecta n.causa euphonie. Et oīa sī neutra pter ꝓmingo. Demingo ꝓmingo q̄ fūt actiua ꝓ mictu dēturpare vl pfundē. Et scias q̄ canis vel infirmꝰ q̄ nō pōt surgē dr mingere ad parietem. Item mictum tu.est supi.de mingo ꝛ etiā deberet esse supinuꝫ de mico cas.sed non est in vsu.vt dixi in mico.

Miniator toris.q̄ minio describit vel p̄parat miniū.ꝛ dr a minio as.

Miniculor.miniculū li.i.auxiliū subsidiū.vñ mīculor laris.latus sū.lari auxiliari. admīstrare.ꝛ ꝓ ꝓpositionē adminiculū.ꝛ adminiculor. Et cor.cu.

Minime aduer.ī minimus est.

Minimꝰ.a minor dr minumꝰ ma. mū. vel minimꝰ dr a numero monadis.qr pꝰ eū nō sit alt.ꝛ a minimꝰ dr minume aduer.qđ q̄nq̄ ponit ꝓ nō.q̄nq̄ ꝓ parū.vñ vlꝰ Hāc vocē minime repimꝰ sepe negādo. Dicas et minime sepe signare parū. Pōt et minime eē dti casus đ minimꝰ fe.ge.

Miniographus.a miniū ꝛ graphos ꝓponit ḃ miniographus phi.q̄ minio scribit. vñ miniographo phas.i. minio scribere.ꝛ ḃ miniographia phie.scriptura cū minio facta.ꝛ corripit gra.

Minister. Minor cōponit cū sterion.qđ ē statio.ꝛ dr ḃ minister stri.quasi minor ī statiōe.vel minister dr.qr officiuꝫ debitū manib exequat. Et hinc ḃ mīstra stre. Et minister stra.strū.ꝛ ḃ ꝛ hec ministralis ꝛ ḃ le.res ministri.vel ptinēs ad ministrū.

Ministerculꝰ la.lū.di.pus minister.

Ministeriarches. Archos qđ est p̄nceps cōponit cuꝫ ministeriū.ꝛ dicit hic ministeriarches archis.i. p̄nceps ministerij.

Ministeriū a mīster dr ḃ ministeriū rij.seruitiū vel officiū ministri.vide etiā i mysteriū.

Ministro stras.strauī.strare.dr a minister. ꝛ cōponit cū ad ꝛ dr administro stras.ꝛ cū cō.ꝛ dr cōmīstro stras ꝛ cū sub.ꝛ dr submīstro stras. A mīstrāte obsequiuꝫ red dit. A sūministrāte ſbsidiū p̄rogat.ꝛ ē actiū ministro cū oīb suis cōpositis.

Minitor taris.i.frequent minari.ꝛ est frequētatiuū đ minor naris.ꝛ cor.ni.

Miniū.a minuo nuis.dr ḃ miniū nij.genꝰ colorꝭ rubei q̄ minuat anteq̄ colorē inde efficiat. vñ minio.nias.i. minio p̄parare vl scribere minio.ꝛ hic miniꝰ nij.dicitur quidā fluuius galicie. Et hic et hec minia.minie q̄dam populus.

Mino nas.nauī.nare.i.cōpellē vl ducē.vñ biere. Deminauit ꝛ abduxit ī tenebras.ꝛ nō ī lucē. Vñ ḃ ꝛ ḃ ꝛ ḃ minās tis.ꝛ ꝓdu.mi. Hꝫ minās a minor naris.cor.mi.ꝛ est actiuū mino nas.cū oīb suis cōpositis ꝛ ꝓdu.mi.hꝫ minor naris.deponen.cor.mi.vñ ỻsus. Dū grex minatur lupus illi dēte minat. Gaius. Troia minās cecidit nō se bñ minās.

Minor naris natꝰ sum.dr a miniuꝫ. Mala minamur. Bona ꝓmittimꝰ.vñ minator toris.q̄ nūciat aduersa. Monitor q̄ bōa ꝓmittit.ꝛ dr minaria minio q̄si ab arbore ꝛ rubore rubicūda acie oculoꝝ qñ furiose ardescūt

Et hinc ḃ mina ne.ꝑ raro īuenit nisi ī plurali numero scz be mine narū.ꝛ minabūdꝰ da.dū.silis mināti.ꝛ cor. mi.be mine naꝝ.ꝑ minō nas.ỻbū ꝓdu.mi.vñ vlꝰ. Nolo timē minas dū me sine vimine minas. Itē mina ne.ē q̄dā mēsura bladi. vl fructꝰ.vt mina grani valet decez solidos. Minor naris componit. Cōminor naris.i. sīl minari vl increpare.ꝛ ē minor deponē.cū oīb suis cōpositis.ꝛ cor.mi.vide in mino nas. Item minor est cōparatiuus de puus.

Minorculus in minuscul exponit.

Minoro.a minor noīe deriuat minoro ras.rauī.rare. i.minorem facē.ꝛ est actiū.vñ ḃ ꝛ hec ꝛ ḃ minorās tis. Eccl.xxxj. Minorās ỻbtutē ꝛ faciens vulnera.ꝛ ꝓdu. pnl.minoro sicut minores. vñ ī aurora dr. Maiestate patri pre minorat eū.

Minotauriꝰ mōstrū dictū qr ex boīe.i.pasiphe ꝛ tauro natꝰ fuit caput thaurinū.ꝓ cetera mēbra bō fuit

Minsatoriū in minso sas.est.

Minso.a mīgo gis.dr minso sas.i.frequent mingē vñ ḃ minsatorꝭ.ꝛ ḃ minsatio onis.ꝛ ḃ ꝛ ḃ minsabil ꝛ ḃ le.qđ facile mingit vel qđ cito emingimꝰ.sīc nimis aq̄sum.ꝛ parū coctū. Itē a minso minsito tas.aliđ freqn. Itē a minso sas.ḃ minsatoriū rij.locꝰ vel vas ad mingē dū.s.qđ recipit vrinā ꝛ inde minsaterīū q̄si nimia minsatione tritū.

Minutia.a minutus ta.tū.dr hec minutia tie.id est minima cuiuslibet rei portio. vñ ī passiōe bti vicētij martyris legit. Sales ignib sparsi crepitātib minutijs ꝓ membra dissiliūt.

Minuo is.nui.nutū nuere. Vñ minutꝰ ta.tū.ꝛ cōpar minutꝰ tior.tissimꝰ.vñ minute tiꝰ.tissime aduer.ꝛ cōponit minuo cū cō.ꝛ dr. Cōminuo is.ꝛ cū dis.ꝛ dr diminuo is.ꝓ duo m.ꝓ disminuo.is.ꝛ mutat si ī m. Pōt et ꝓponi cū di.ꝛ dr diminuo is.sine s.ꝛ tūc scribit ꝓ vnū m. Item eminuo ꝓponitur. Immīnuo is. Reminuo is. Sanguiminuo is.i.sāguinē minuere. Minuo ꝛ eiꝰ cōposita oīa sī actiua.ꝛ faciūt pteritū ī ui.divisas syllabas ꝛ supinū ī nutū.vide ī diminuo nuis.

Minurrio.a minuo is.dr minurrio rī.riui.rire.i.minutim cātare.ꝛ ē oīm minutissimaꝝ auiculaꝝ.vñ minurritio onis.i.cātilena minutissimaꝝ auiculaꝝ.

Minurritio onis.ī minurrio ris exponit.

Minuscul.a minuo nuis.dr ḃ ꝛ ḃ minor.ꝛ ḃ minꝰ vñ minuscul la.lū.i.parū minor.ꝛ minorcul la.lū.idē. Et ḃ minoritas tatis.ꝛ fm p̄sti. minuscul formaꝫ a minꝰ ꝓparatiuo addita culus.sīc a maius maiuscul.

Minutal.a minuo nuis.dr ḃ minutal is.i.minutū frustū.vel genus cibi sic dictuꝫ qr fiat de piscib ꝛ micis et minutis oleribꝫ minutatī cōcisis.vñ iuuenalis. Deseruī nū solutꝰ medio seruare minutal.

Minutulus la.lū.aliquātulū minutꝰ.ꝛ dr a minutus.

Minutū.a minuo nuis.deriuat ḃ minutū ti.q̄ddā pōdus.s.media ps q̄drātis. vñ paup vidua misit duo minuta.i.q̄drātē.ꝛ i alio euāgelio dr qꝛ misit ī coꝛ bonam vnū quadrātē. Itē a minuo dr minutꝰ ta.tū.vt dixi in minuo is. Itē minuo is minutū tu.u.mutata ī o.fit mio

Mioparo. Paro onis.dr nanuto tas.ỻbū freqn. nuis piratax. Inde ꝓ ꝓpositiōꝫ dr ḃ mioparo onis. q̄si mīmꝰ paro.ē em̄ nauicla piratax ex vimie ꝛ crudo corio ꝓtexta.vñ legit ī bisto. Bēs saxonū mioparōib ñ vinb vtūt fugepotiꝰ q̄ bello pati sī.ꝛ pō.pa.vt pꝫ ī isto ỻbu grecismi. Barca celox paro dēt muscul mio

Mirabil.a miror aris.dr ḃ ꝛ ḃ mirabil.ꝛ ḃ le. paro. ꝛ cōpar.vñ mirabilr lius.sime adu.ꝛ ḃ mirabilitas tis

Miraculū.a miror aris.dr ḃ mi- vide ī miraculū. raculuꝫ li. Et hꝫ multa naturalia q̄ q̄tidie fiūt aliq̄ dicūt miracula ꝓprie tñ dr miraculū qđ fit ꝑ ꝓsuetū cursum nature vt ptus virgīs.resuscitatio mortui ꝛ ꝓsimilia. Vñ miraculosus sa.sum.i.miracul plenus.fm hug.

Hic nota q̄ sīc ex verbis philosophi habet ī ꝓnci-

pio metba. Admiratio ex duob⁹ causat⁹.sc3 ex eo q̄ alicui⁹ effect⁹ cā occulta est.7 ex eo q̄ aliq̄d i re vī qđ alit' eē ꝺeberet.Cōtingit ḡ aliq̄d eē admirabile simpliciter.7 aliq̄d eē admirabile q̄ ad ℔.Admirabile q̄ ad ℔ est oīe illud cui⁹ cā occulta est sibi.7 cui vī ƀz suā extimatiōez aliq̄d obuiare q̄re nō ita eē ꝺeberet.q̄nis in re nibil sit repugnās nec cā i re sit min⁹ occulta.7 ℔ p̄t dici mirū illi.Admirabile āt in se est cui⁹cā simplr in se occulta est.ita etiā q̄ i re est aliqua virtus ſm rei veritatē.p quā alit' ꝺeberet ꝓtingere. Hmōi aūt sūt q̄ imediate a virtute diuina causant' q̄ est cā occultissima et alio mō q̄z se habeat ordo causar⁹ naturaliū.s.q̄ cecus iterū videat q̄ mortu⁹ resurgat.7 hmōi.7 ℔ ꝓprie miracula dicunt'.q̄i in seipis 7 simplr mira.℔ aūt q̄nq̄z sūt supra naturā.q̄nq̄z p̄ter nām.q̄nq̄z ꝯ nām.Supra naturā ꝺr miraculū.qñ natura i ipam ſbam facti nō p̄t sicut diuisio marī rubri.suscitatio mortuor.7 hmōi. Illa ꝯo dicūt' p̄ter naturā fieri q̄ q̄dē p̄nt q̄tū ad ſbam facti.ß tñ p̄ter opationem nature fiunt iussu dīno.Et q̄ hec dicant' miracula ꝓtingit ex trib⁹. Primo ꝓpter excessum 7 quendā singularē modū.sicut rane ꝓducte in egypto i tāta multitudine sicut añ visū non fuerat. Secꝺo ꝓpter ℔ q̄ hora ꝺeterminata ꝓtingūt ad inuocatōz diuini nois.sic̄ q̄ man⁹ hieroboā extēsa ꝯꝓbaz arefacta fuit.7 ara ei⁹ diuisa.iij.reg.c.xiij. Tercio quā-ꝺo aliq̄d vniuersalr ꝓtingit sic̄ i vetere lege numeri. v. de aq̄ zelotipie q̄ post potū vēter illius adultere diuīo miraculo putrescebat.Cōtra naturā aūt ꝺicebat' aliquid fieri q̄ñ est in re aliq̄ ꝺ ꝓriū ei qđ fit.sicut si graue sursuz moueretur.vel si ꝛgo pepererit.vl aliq̄d hmōi ita q̄ miraculose ꝺat' actus manente ꝓria natura. que sc3 est ꝓncipiū ꝓtrarq actus. Itē scias q̄ miracula siue signa facta p bonos p̄nt ꝺistingui ab his q̄ p malos fiunt triplicit'.adminus. Primo ex efficatia ꝛtutis operantis.q̄ signa facta p bonos.facta diuina ꝛtute sunt in illis etiā ad q̄ virtus natur e se nullo mō extendit. sic̄ suscitare mortuos 7 hmōi.q̄ ꝺemones ſm veritatē facē nō p̄nt. Sed in prestigijs tm. que diu ꝺurare nō p̄nt. Secꝺo ex vtilitate signoz.q̄ signa p bonos facta sunt ꝺe rebꝰ vtilib⁹.7 i curatiōib⁹ infirmātiū 7 hmōi. Signa aūt p malos facta sūt ꝺe rebꝰ nociuis vel vanis.sicut q̄ volāt i aere.vel reddūt mēbra hoīm stupida 7 hmōi.7 hāc ꝺriaz assignat btūs petr⁹ i itinerario clemētį. Tercia ꝺr̄ia ē q̄ntū ad finē.q̄ signa bonoz ordinār' ad edificationē fidei.7 bonorū morū.℔ signa malorū sūt i manifestū nocumētū fidei 7 honestatis. Etiā q̄ntū ad modū differūt.q̄ boni opant' miracula p̄ inuocationē diuini nois pie 7 reuerent'.ß mali q̄busdā ꝺeliramentis.sicut q̄ icidūt se cultris.7 faciūt hmōi turpia.7 ita signa p bonos facta manifeste p̄nt discerni ab his q̄ ꝛtute demonū fiūt. Dar' aūt etiā malis talis ptās a ꝺeo al's aūt nibil p̄nt facere.ſm btm̄ aug. Vel ad fallēdū fallaces sic̄ i egyptios 7 i ipos ek magos ꝺata ē.vt i eoz spūum opatiōe.i.seductione videret' admirandi. a q̄b⁹ fiebāt ꝺānādi vel admonēdos fideles.ne tale aliq̄d facere p magno ꝺesideret. Propt' qđ etiā nobis i scriptura sūt ꝓdita.vel ad exercēdā ꝓbādāq̄z ac manifestādā iusto rū patientiā vide i ꝓphetia 7 in diomedes. Et vt ꝺicit greg.i quadā omel'.sup illud matℏ.x. Infirmos curate ꝛc. Ad ℔ quippe visibilia miracula coruscāt. vt corda audentiū ad fidē invisibiliū ptrahāt.vt p ℔ qđ mirū foras agit'.℔ qđ intus lōge mirabil⁹ esse sentiat'.vñ nūc q̄m cū fideliū numerositas.excreuit inter sanctā ecclesiā.multi sunt q̄ vitā virtutū tenēt 7 signa ꝛtutū nō b̄nt.q̄ frustra miraculū forī oñdit' si ꝺeest qđ int⁹ opetur. Itē sup illud marci vltio.signa aūt eos q̄ crediderint hec sequent' ꝛc. Dicit idē grego. Nunq̄d fratres mei.q̄ ista signa nō facitis minime creditis.sed hec necessaria in exordio ecclie fuerunt.vt em̄ ad fidē crescēret.miraculis fuerat nutrienda.q̄ et nos cum arbusta plantamus tamdiu eis aquam fūdimus q̄nusq̄z i terra conualuisse videamus. At si semel radicem fixerint irrigatio cessabit. Hinc est etem̄ q̄ paulus dixit. Lingue in signū sūt nō fidelib⁹ sed infidelib⁹. Hiero.etiaz in omel'.erat iesus ejciēs ꝺemoniū sic ꝺi. Ejcere ꝺemones commune est opus inter ministros ꝺei 7 ministros ꝺyaboli. Veritatem confiteri et iusticiam facere priuatum opus est tantū sanctorum. Ideo si quem videris ꝺemonia ejcientem si non est confessio veritatis in ore eius nec iusticiam in manib⁹ eius nō est hō ꝺei. Si aūt videris veritatem ꝓfitentē.7 iusticiam facientem 7 si ꝺemonia nō ejcit hō ꝺei est. Hinc etiā nota q̄ i fine mūꝺi signa fideliū cessabūt.ß signa antixp̄i 7 eius satellitū patebūt.vt ꝺicit grego.mora.xxxij.tractās illud Job xl. Stringit caudā suā sic̄ cedrū. Quid autē beemoth ist⁹ cauda.nisi illa antiq̄ hostis extremitas ꝺr. Cū nimirū vas ꝓriū illū pditū hoiez ingredit' q̄ spāl'r antixp̄s noiat'. Quē q̄ mō honorib⁹ seculi.mō signis 7 pdigijs ficte sctitatis.in tumore potentie leuari p̄mittit'.recte voce dñica cauda illi⁹ cedro comparat'.sicut em̄ cē ꝺrus arbusta cetera in altū crescēdo ꝺesert.ita tūc antixp̄s mūꝺi gloriā tpaliter obtinens mensuras hominū 7 honoris culmine.7 signoz ptāte trāscendit. Sed ꝑsiderandum valde est cum beemoth iste caudā suam sicut cedrū subleuet. in quo tūc atrocior q̄z nūc se exercet surgat. Que em̄ genera penar⁹ nō nouimus q̄ non iam vires martyrū exercuisse gaudemus. Cū igit' beemoth iste caudam suam i fine mundi nequius ꝺilatat. qđ est qđ in his tormentis atrocius crescit.nisi hoc qđ in euangelio p semetipam veritas ꝺicit. Surgēt pseudo ꝓphete 7 pseudo xpi.7 ꝺabūt signa magna 7 prodigia.ita vt in errorē mittent' si fieri p̄t etiā electi. Nūc em̄ fideles nr̄i mira faciūt cū peruersa patiunt'. Tē aut beemoth.h⁹ satellites.etiā cū puersa inferūt mira facturi sunt. Pēsem⁹ ḡ q̄ erit humane mentis illa intētio q̄n pius martyr 7 corp⁹ tormētis subjcit.7 tñ añ ei⁹ oculos miracula tortor faē.cui⁹ tūc xtus nō in ipo cogitationū fūdo q̄tat'.q̄n is q̄ flagris cruciat.signis coruscat. Dr̄ ḡ recte.stringit caudā suā sicut cedrū.q̄ nimirum 7 altus tūc erit veneratiōe ꝓdigij 7 durus crudelitate tormenti. Hinc p ꝓphām ꝺr. Insidiat' i occulto sicut leo i cubili suo.recte leo 7 insidiās.ꝺr insi ꝺians p miraculoz spēm. Leo p fortitudinē secularē. Cū em̄ eos q̄ apte inq̄ sūt ptrahat secularē potentiā ostentat. Ut vero etiā iustos fallat.signis sctitatē silat. Illis em̄ sua ꝺet elatio magnitudis. Istos decipit oñsio sctitatis.vt ꝺe in antixp̄s.7 etiā i ꝺyabolus.

Myrica ce.nomē arboris q̄ genestra ꝺr. 7 ꝺerivat' ab amarus ra.rū.q̄ valde amara est. 7 nasc' i ꝺeserto. et in saxosa humo.hiere.xvij. Quasi myrice in ꝺeserto.7 ꝓdu.pn'.vñ ovi ꝺ.methamor. Perpetuoq̄z virēs buxus.tenuesq̄z myrice.

Miridicus ca.cū.i.mira ꝺicens.7 componit' a mir⁹ ra.rū.et dico cis.7 cor.di.licet dico cis.primaz producat quia tenet naturam huius preteriti ꝺixi. qđ naturalit' primam cor'.

Mirifico cas.cāui.care.i.mir̄ facē. Et cōponit' a mir⁹ ra.rū.7 facio cis. Et inde mirific⁹ ca.cū.q̄ mira facit.et mirificēs tis.i eodē sensu. Et cōpar mirificēs tior.sim⁹ ß mirificus subdit locū b⁹ positiui mirificens.q̄ nō ē in vsu.vñ mirifice vel mirificentius tissime aduer. Et ℔ mirificētia tie.7 cor.fi.

Myrmica.a myrmidō vel myrmin ꝺr̄.℔ myrmica ce.i. formica.7 hic myrmice⁹ cea.ceū.i.formice⁹.7 ℔ myrmicea cee.i.verruca corpis.

Myrmicites.a myrmica ꝺr ℔ myrmicites tis.q̄dā gemma q̄ formice reptātis effigiem imitat'.

Myrmicoleon. a myrmica 7 leon qđ est leo. cōponit' hic myrmicoleon tis.idē qđ formicoleon. Job.iij. Tigris perijt eo q̄ non haberet p̄dam. vñ ſm aliā lram

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

myrmicoleon vñ dicit greg.in mora. Translatione ãt septuaginta interptũ nequaq̃ tigris dr̃. ꝑ myrmicoleon peryt. Myrmicoleon quippe puum est valde aial. formicis aduersũ qđ se in puluere abscõdit.7 formicas frumẽta gestãtes interficit.interfictasq̃ ꝓsumit. Myrmicoleon aũt ltine dr̃ vl̃ formicarũ leo.vl̃ certe expssius formica piter 7 leo. Recte aũt formica 7 leo noiat. q: volatilib⁹ siue q̃busdã alijs minutl aialib⁹ formica ẽ Jpis aũt formicis leo.bas em̃ quasi leo devorat. ſ3 ab illis q̃si formica devorat. Cũ em̃ elephas dicit.myrmicoleon peryt qđ i btõ iob sub myrmicoleõtis noie nisi pauorẽ audaciã repbẽdit. acsi ei apte dicat. Nõ iniuste pcussus es.q: circa erectos timid⁹.ꝯ sbditos audax fuisti. acsi apte dicat. Cõtra astutos te formido pssit. ꝯ simplices temeritas inflauit. ꝑ pdã iã myrmicoleõ nõ bz.q: timida vel tumida tua elatio dñi verberib⁹ ꝓmit ab aliena lesiõe phibet. Nõt etiã fm btm̃ greg.exponi ꝺ dyabolo.vñ di.gre. Recte leo 7 formica noiat q: volatilib⁹ siue q̃buslibet alijs minutis aialib⁹ formica ẽ.ipis aũt formicis leo sicut pdixi.bas em̃ q̃si leo devorat.ꝑ ab illis q̃si formica devorat.q: nimirũ antiqu⁹ hostis sic ꝯ ꝓsentientes fortis ẽ ita ꝯ resistẽtes debilis. Si em̃ eius suggestiõib⁹ assensus phet q̃si leo tolerari nequaq̃ põt. si aũt resistit quasi formica atterit. alijs ergo leo est.alijs formica.quia crudelitatem illius carnales mentes vix tolerant.spũales ꝙo infirmitatem illius pede virtutis calcant. Vide etiaꝫ in formicoleon 7 in dyabolus.

Myrmicon vel myrmin grece ltine dr formica.

Myrmin grece latie dr formica.

Miro onis.mas.ge.i.mirator.7 deriuat a miror raris.

Jtẽ miro onis.i.vnguẽtarius.ꝑ nũc deriuat a mirõ grece qđ ltine dr vnguẽtũ.

Mirobalanũ.miron cõponit cũ balanũ qđ ẽ vnguentũ de balano factũ q̃si redolẽs balanũ.q: ex glãde balani odorata fiat.7 cor.la.

Myrocop⁹. miron cõponit cũ copos qđ est labor. et dr̃ b myrocop⁹ pi.i.vnguẽtari⁹ q̃ laborat circa vnguẽta facienda vel vendenda. Et idẽ dr cyrocop⁹ pi. a ciros qđ ẽ man⁹ 7 copos labor.7 cor.co.

Myron grece latine dr vnguentũ.

Myropola.myron cõponit cũ pole qđ est vendere. 7 dr b 7 ꝑ myropola le.q̃ vel q̃ vendit vnguẽta.vñ ꝑ myropoliũ.i.domus vnguentaria vbi vendũt vnguenta. Eadẽ dom⁹ dr 7 ꝓpola le.a ꝓ 7 pole qđ est vendẽ q̃si ꝓ vendere facta.ꝑ etiã noie pt dici q̃libet dom⁹ ad vẽdẽdũ aliq̃d facta. Et pdu.po. q: pole ꝓ vendere etiã pdu.pmam.

Miror raris.ratus sũ rari.i.pspicere vel laudare.vl̃ ꝓ miro bre.7 ponit sepe ꝓ cupe cũ suis cõpositis q̃busdã.s.ꝓ suo ꝓnti añcedẽs. Primit⁹ em̃ miramur postea mirata cupimus. A miror deriuat b 7 ꝑ mirabilis et ꝑ le. Et cõpat.vñ mirabiliter lius.sime aduer.et hec mirabilitas tatis. Miror cõponit.admiror raris.i.valde mirari vl̃ cupe. Admiror ꝓtutes.miror opa. Cõmiror raris.i.sil̃ mirari. Demiror aris.i.valde mirari vl̃ deorsum. Et est depo.miror cũ oib⁹ suis cõpositis.7 pduc. hãc syllabã mi.

Myrotheca ce.i.vnguẽtorũ repositoriũ. 7 cõponit a myron 7 theca.7 pdu.the.

Myrrha arbor ẽ q̃ grece smyrna dr.cui⁹ ꝓgulta arabes exurũt.vt meli⁹ pullulẽt 7 fructificent.vt dr in historꝫ. Jtẽ myrrha ẽ gummi illi⁹ arboris. 7 dr̃ myrrha quasi amara. vñ Jsidorus. Myrrha est arbor arabie altitudis quiq̃ cubitor.silis spine cuius gutta viridis est 7 amara.vnde 7 nomẽ accepit. Et mirrha gutta ei⁹ sponte manans pciosior est elicita corticis vulnere vilior indicat. Ex dictis pꝫ q̃ myrrha dr tã arbor q̃ gutta illius.

Myrrhũ n.vnguẽtũ est odoriferũ ex myrrha factum.

Jud.x. Unxit se de myrrho optimo.

Myrtetũ teti.locus vbi myrtus crescit. 7 deriuatur a myrtus.7 ꝓdu.pnl̃.vide i myrtus.

Myrtheus tea.teũ.i.de myrto existẽs. vel ad myrtum ptinens.7 dr a myrtus.

Myrtosus sa.sum.in myrtus est.

Myrtus.a mari deriuat hec myrtus ti. Vel myrt⁹ eti am q̃dã arborẽ q̃ in litore maris abũdat.vñ 7 a grec⁹ myrene dr̃. vel dr myrtus q: mire redoleat. vñ myrtosus. sa.sum.plenus myrtis.

Misach interptat gaudiũ vel risus. Idez et misael q̃ interptat ppls dñi.

Misael in misach vide.

Miscelio onis.q̃ nouit artẽ miscẽdi diũsos cibos vel potus.7 est mas.ge.7 deriuat a misceo ces.

Miscelaneus.a misceo ces.dr miscelane⁹ nea.neũ.7 miscelan⁹na.nũ.in eodẽ sensu.i.mixtus.vñ ꝑ miscelaneum.i.ꝓmixtũ sicut cib⁹ gladiator. vel miscelanẽ dicit vas i q̃ prãdia gladiator miscebant.vñ iuuenal Ficti le sic venũt ad miscelanea ludi.

Misceo sces.cui.mixtũ. qđ ad mixturã ptinet.7 miscere.i.potare.vinũ pbere. Et est tractum inde q̃ antiqui miscebãt calida frigidis.7 frigida calidis i calice.vñ calix dictus est a calida potatiõe sic adhuc nos miscemus aquã vino vel ecõuerso. Et hinc mixtim aduerbiũ.misceo cõponit. Admisceo sces.cui.vñ admixtim.7 admiscuus cua.cuũ.i.ꝓmix⁹. Cõmisceo sces.scui.i.sil̃ miscẽ Vñ ꝓmixtim. Et cõmiscuus scua.scuũ.i.cõmixtus.vñ ꝑ cõmixtura re. Immisceo sces.cui.vñ immixti. Et ũmiscuus scua.scuũ. Permisceo sces.vñ ꝓmixtim. Et permiscuus scua scuũ. Promisceo sces.cui.i. ꝓcul vel añ vel ꝓ aliq̃ miscere.vñ ꝓmixtim.7 ꝓmiscu⁹ cua.cuũ.vt lepus est ꝓmiscui ge. Remisceo sces.cui. Intermisceo sces. Misceo 7 ei⁹ ꝓposita faciũt ꝓteritũ in scui.7 supinũ i xtũ.7 oia sũt actia. Hedz ꝓ alia significatiõz fm quã ptinẽt ad potationẽ vel administratiõz vini.neut sũt fm bug. In vincio cis.di.et bug. q̃ cõmixtio ꝓnũciat in sono de t.q: r. pcedit t. Et ista est opinio ꝓmunior. Quidã tñ dicũt q̃ misceo sces.fac̃ mistũ p s.7 videt ꝑ hre a pristia.q̃ di.i.rj.li.in tractatu de participio X.q̃z antecedente vnũ inuenio in tus.a textu textus.ꝑ põt dici q̃ pristian⁹ intelligit de verbis q̃ habent x.in pterito pfecto.

Misellus la.lũ.dimi.puus miser. Vñ misellul⁹ la.lum sil̃ dimi.pnl̃.cor.

Miser ra.rũ.dr amitto tis.fm vocẽ.ꝑ fm significationẽ miser deriuat ab amitto. Proprie q̃dẽ miser dr̃ qui omnẽ felicitatẽ amisit. Miser etiã dr tristis.q̃ aũt dicitur miser q̃si minus seruãs esty.est. Et ꝓpat miser rior rimus.vñ misere rius.rime aduer.et hec miseria rie.erũna vbi nulla est felicitas.7 formatur miserrim⁹ a miser addita rimus.

Miseratio onis.i misericors est.

Misereor.a miser dr̃ misereor reris.miser⁹ sum. 7 est misereri sup miseriã alicui⁹ cõdolere 7 cõpati. Et construit cũ gtio 7 dtio q̃nq̃. ꝑ raro cũ actio in eodẽ sensu.7 misereo res.qđ antiquit⁹ fuit i vsu. 7 nõ habebat ptheritũ.vñ miseret 7 miseret impsonalia. Miseret construit cũ actio 7 gtio.vt miseret me tui. Sil̃ etiã construit miseret.vt me miseret tui.7 me misertũ est tui.

¶ Et nota q̃ misereo in eodem sensu et in eodẽ modo ꝓstruebat quo misereor.fm bug.7 scias q̃ ista quinq̃ verba impersonalia construuntur cũ accusatiuo 7 gtõ Penitet.7 tedet.miseret.pudet.7 piget ista. Actis iũgunt cũ gtis. Hz q̃n ponũt cũ infinitiuis requirũt tm̃ actim.vt penitet me peccare.tm̃ ista duo miseret et tedet.nõ hnt ptheritũ ꝑ tm̃ suppletionem.vt miseret miserebat misertũ est.tedet tedebat tesum ẽ.7 ꝓstruũt cum vtroq̃ casu hz pt.trãsitine.q: exponit sic. Penitet me pcti.i. pnia pcti hz me. Quidam tamen dicunt q̃ cõ-

struūtur cū actio trāsitie ꝛ cū gtio ex vi cause materiał ꝛ claudūt in se suppositū. vt pudet me tui. i. pudor tui bꝫ me. b̄ est dr te. Dicūt etiā q̄ illa q̄nqꝫ ꝟba impsonalia nō adiūgūt cū infinitis. nisi impsonalit. ꝛ rō ē. qr ille infinitiuus ponit loco gti. vt penitet me peccare. i. peccati. ꝛ iō nō pōt supponere ꝟbo psonali. ꝛ b̄ fuit opio mgr̄i bn̄. vide ī peniteo.

Miseresco scis. inchoa. ꝺ misereo res.

Misericors. cor. cōponit cū miserū vl̄ potꝰ miserans ꝛ dr b̄ et bec ꝛ b̄ misericors dis. a cōpatiēdo aliene miserie dictus. quasi miserū vel miserās cor bn̄s sup aliquē afflictū cōpatiēdo. vñ misericordit aduer. ꝛ bec misericordia die. qr miserū vel miserās facit cor volentis aliena miseria. Jn deo tn̄ ē misedia sine vlla cordis miseria ꝛ differt mia a miseratiōe. qr bn̄ velle mia est. ꝛ bn̄ facere miseratōis. est eīm miseratio misedie actio. qr mia tn̄ affectꝰ cordis ē. q̄ cōpellimur vt miseris subueniamus vel cōpatimur si succurrē nō valamꝰ. Sꝫ miseratio ex ope cōprobat. vide ī pius vbi ponit dr̄ia inter misericordiā ꝛ pietatē.

Miseror raris. ratus. tū. a miser vel misereor dr̄. ꝛ ē miserari idē qꝺ misereri. ß misereri tm̄ cordis ē. ꝛ si subuenire nō possumꝰ. ß miserari ex ope cōprobat et cōstruit cū actio. vt miseror te. i. signū ꝛ opus misericordie tibi exbibeo. vñ b̄ ꝛ bec miserabil ꝛ boc le. dignus miseratione q̄si misedie vel miserie babilis. vñ miserabiliter aduer. ꝛ b̄ miserabilitas tis.

Miserrimus ma. mū. in miser vide.

Missa. a mitto tis. dr b̄ missus si. i. nūcius. ꝛ bec missa se. i. nūcia. ꝛ bīc ī eccl̄ia dr̄ missa. qr preces nr̄as ferat ꝛ mittat ad deū. Sꝫ missa dr̄ ꝑpe ī tpe sacrificij q̄n catbecuminis exeat foras. ꝛ inde missa. qr sacramentis altaris intereē nō pn̄t. qr nōdū regenerati noscūt. Sꝫ pt q̄ri an sacerdos plures missas dicē possit ī die. Ad b̄ dico q̄ bō nō dꝫ pluries ī die cōicare. vt saltē q̄tū ad vnū diē repn̄tet vnitas dn̄ice passiōis. ꝛ vt q̄tū ad aliqd reuerētia sacro exbibeat sel̄ tm̄ sumendo. sacerdos tn̄ est quasi psona publica. ꝛ iō dꝫ q̄ nō solū ꝑ se sed ꝑ alios etiā celebret. ꝛ iō necessitate cogēte posset pluries celebrare ī die. si aūt necessitas nō cogat bꝫ qꝺ dr̄ ꝺ cōsecra. di. j. Sufficiat sacerdoti sel̄ ī die missam celebrare. qr xp̄s sel̄ passus est ꝛ totū mūm redemit. Sex āt casus excipiūt ī q̄bꝫ sacerdos p̄t pluries missā ī die celebrare. Un⁹ ī die natalis dn̄i i q̄ pōt cātare tres. Jn aliis ꝟo dieb⁹ p̄t cātare duas ī sequētib⁹ casib⁹. vnā ꝑ defunctis. ꝛ aliā ꝺ die si necesse fuerit. Jtē pp necessitatē pegrinoꝝ et bospitū cōmeātiū ꝛ infirmoꝝ. ꝛ forte ꝓpter necessitatē nuptiaꝝ vbi tps laberet. Jta tn̄ q̄ nūq̄ celebret vltra duas pp aliquā necessitatē. nec aliq̄ cā adulatiōis vl̄ cupiditat. qr tūc peccaret grauiter. vñ versus. Una dies missaꝫ tantūmō postulat vnā. Excipitur defunctus certe cū pegrino. Jnfirmꝰ cōmeās domī natalis ꝛ bospes. Et mulier nubēs cū tps labit illi. tres vult natalis nisi binas cetera querūt. Cōsueuit etiā q̄ri. vtrū degradatꝰ possit celebrare missaꝫ. Ad b̄ dicēdū est ꝑm theologos. ꝛ veritatē q̄ etiā degradatus. qr ordinē nō amittit. ptātē ꝓsecrādi retinet. ß ius ꝓsecrandi sibi aufert. ꝛ iō si cōsecrat peccat mortalit. tn̄ consecratū ē. ꝛ si dicas sacerdos a ptāte epi accipit posse consecrare. q̄ q̄n ab epo degradat vt b̄ posse amittē. Dico q̄ epus nō dedit ordinē ß deꝰ p ministeriū epi. ꝛ deꝰ posset auferre. sꝫ eē epus. qr nō est ꝓstitutꝰ minister auferēdi ordinē sicut cōferendi. qr ꝑpter efficatiā ꝓsecrationis dꝫ es ordo ꝑpetuꝰ. Jtē scias q̄ de missa possumus loq̄ dupliciter. aut q̄tū ad id qꝺ est essentiale ī ea. s. corpus xp̄i. ꝛ sic a q̄cūq̄ dicat bona est equaliter. qr opus operatū equaliter bonū est et virtuosum. Vel q̄tū ad id qꝺ annexū est sacramento ꝛ q̄li secūdariū. ꝛ sic missa boni sacerdotis est melior q̄ missa mali. qr nō solū dꝫ efficatiā ex ope operato. ß ex ope operante. Et iō ceteris paribꝫ melius est audire missā boni sacerdotis q̄ mali.

Jtē nota q̄ interdicit sacerdoti leprosō ne celebret publice corā pplo ꝑ horrorē. tn̄ ī secreto bn̄ p̄t ex deuotiōe celebrare nisi sit adeo corruptꝰ q̄ ministeriū sine piculo explere n̄ possit. Leprosus tn̄ ad sacerdotiū ꝓmoueri nō dꝫ. Pōt etiā queri an fornicarij ꝛ excōmunicati ꝛ beretici sacerdotes pn̄t b̄ sacr̄m dispēsare. ꝛ an debeat eius dispēsatio a subditis recipi. Ad b̄ dicūt doctores q̄ si aliq̄s cū pctō ad sacr̄m eucharistie accedat. magis cedit ei ī nocumentū q̄ ī ꝓfectū. Qui cūq̄ aūt ꝓtra ordinationē ecclesie accedit p inobedientiam peccat. Simoniaci ꝟo ꝛ scismatici ꝛ excōicati. ex statu ecclie a dispēsatiōe buius sacri sūt suspensi. qr sel̄ ex vnitatē ecclie in qua sacra cōferunt. Et sil̄r interdictū est cōcubinarijs sacerdotib⁹ ꝓpter spūalitatez matime que in hoc sacro requiritur. Un̄ canon dicit di. xxxij. Nullus audiat missam sacerdotis quem scit indubitanter cōcubinam br̄e. Un̄ si aliquis ab aliquo p̄dicto⁹ sacramentū suscipiat peccat. Et sic gr̄am nō consequit. Un̄ differt a fornicarijs ꝛ aliis p̄dictis quia alijs non debet bō cōmunicare in diuinis scienter q̄tūcūq̄ sint occulti. ß ꝓcubinarij sacerdotes nō sūt vitandi nisi sint notorij. Et dicunt notorij tribꝫ modis. vel p sententiā. qr ꝓiicti sunt. vl̄ p ꝓfessionē ī iure factā. vel per rei euidentiā. s. q̄n est ita manifestū q̄ nulla pōt tergiuersatōe celari. Ab alijs aūt peccatoribꝫ lꝫ sacra recipe De notorio tn̄ plenius dicam ī notorio. Jtē vide in cōmunio.

Missalis. a missa deriuat b̄ ꝛ bec missalis b̄ le. ad missā ptinēs. et b̄ missale lis. ꝑ q̄dā libꝝ vbi ptinet mysteriū misse. ꝛ pdu. sa.

Missaticus. a misso sas. dr̄ missaticus ca. cū. pennl. cor. qui frequenter mittitur. et bic missaticus. i. nūcius. Et bec missatica. i. nuncia. et boc missaticum id est nunciū quod per missaticum mandamus. Jtem inuenitur bic missaticus ci. qui frequenter canit missam. et tunc deriuatur a missa.

Missia. a messis deriuat bec missia sie. q̄dā ꝓuincia q̄si messia sic dicta a messiū prouētu. Unde et eā veteres ceteris orreum appellabant. Et inde missius sia. sium. et corr. si.

Missilis. a mitto tis. dr̄ bic et bec missilis et b̄ le. admittendum abilis. Unde et quoddā iaculum boc missile dr̄. ꝛ cor. pnk. ꝓudēti⁹. Missile de multis que frustra miserat vnū.

Missicius cia. ciū. ad mittēdū aptus. vl̄ qui militiā exbibet. ꝛ dr̄ a mitto mittis.

Missito tas. pnk. cor. in misso sas. vide

Misso sas. i. frequenter mittere. ꝛ ē frequē. de mitto tl̄. misi missū su. u. ꝓuersa ī o. a quo missito tas. aliꝺ freq̄n. i. frequent mittē. vñ macrobi⁹. Placētes mutuo missitant. Jtem inuenit misso sas. saui. i. missam canere. ꝛ cō deriuat a missa. a quo missito tas. frequen. i. frequenter missaꝫ canere.

Missoriū rij. conca modica vbi aliq̄d liquoris ī mittit ꝛ dr̄ amitto tis.

Mysta ste. cōis ge. i. secretari⁹ vl̄ mysterij auctor. ꝛ dr̄ a mystis greco qꝺ latīne dr̄ mysteriū.

Mysteriū. a mystis vl̄ mysticen grece qꝺ latīe dr̄ secretū dr̄ b̄ mysteriū rij. i. secretū diuinū. et figuratiuū seu occultum. vnꝺ mysticus ca. cum. i. sacer diuinus occultus. figuratiuus quia in se secretam et reconditam b̄t beat intelligentiam. s. cum aliud dicitur et aliud intelligitur. et b̄ mysteriū. rij. i. sacramentum sacruꝫ. vel absconditū. vel prefiguratio occulta. vel occultū secretū qr secretā et recōditā bꝫ disputationem et intelligentiam. Et differt a ministerium. qr ministerium in tempꝰ libꝫ attendit. sed mysterium in spūalibus. vt fuit incarnatio ieſu xp̄i. ꝛ sicut est ꝓsecratio panis ꝛ vini in alta-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ri sīa.q̄ secretā ī se ꝓtinēt itelligētiā ꝓꝓie misteria dicūt.vñ apl'us.j.ad cor.xj. Ecce misteriū vob̄ dico. oēs q̄dē resurgem⁹.ꝑ nō oēs imutabimur. Et scias q ꝓduct e.in mysteriū.vñ dic magister bñ.E.añ riū. dz corripi.vt ministeriū philateriū.tñ mysteriū ꝓducit. Vñ Hora. Pandim⁹ interdū doctis mysteria regū. Sed corripit i li.sacrificioꝝ. Mysteriū fert pcinuisse cruci. ꝑ b ꝓpter necessitatē metri accidit.

Mysticus ca.cū.pn'.cor.ī mysteriū exponit.

Mystis vel mysticen grece ltīne dz secretū.

Mystrū.a mystis dī b mystrū stri.i.latēs odiū.

Miteo tes.tui. eē vel fieri mitez.vñ miteſco scis.icho. z deriuat a mites miteo.z ꝑdu.mi.

Mitia tie.i.māsuetudo. Itē mitia est plurale neutruz de mitis.vide in mitis.

Mitifico. a mitis z facio cōponit mitifico cas.i.mitez facio. Et mitigo in eodē sensu dī.s.mollire.tꝑare.humiliare.z cor.fi.

Mitigo gas.gaui gare.i.mollire.tꝑare.huīliare.et vī esse simplex.q aūt dr mitigo q̄si mitē ago potⁿ est ety. q̄ cōpositio. z cōponit demitigo gas.i. demulcere vel ꝑcutere.z cor.penul. et potest deriuari mitigo a mitis.

Mitylena ne.q̄dā locus dz q̄ hī actu apl'oꝝ.xxviij.z ꝑdu.penul.vndelin aurora. Post tantas clades nos insula que mitylena.

Mitis a moll' deriuat b et b mitis z b te.i.humil'.mollis benignus.nō durus.maturus.vñ dicunt poma mitia matura et mollia.z cōpat mitis tior.simus.vñ mititer.sed non est in vsu.tius sime aduer. Et b mitia tie.i. māsuetudo q ī expositōe haimonis sup epl'as pauli reperis. Mitis componit immitis.i.nō mitis. z ꝑdu.mi. z scribit tm̄ ꝑ vnū t.ꝑ mittis ꝛbū ꝑ geminuz t. Oui.de arte. Sz caret insidijs hoim q: mitis birūdo. ¶ Et scias q mititas z māsuetudo vel mitis z māsuetus.idē vident esse ī essentia.z differūt ī efficatia.q: mititas attēdit ī affectu. Mitis em̄ vt dicit glo.sup illud math.v c. Bti mites q̄ ip.pos.ter. Mitis inqt est quē mētis asperitas seu amaritudo nō afficit ꝑ simplicitas ad oēm iniuriā sustinendā patienter instruit. Mitis est quē nō rancor nec ira afficit ꝑ oīa equanimit sustinet. Māsuetudo ꝛbo attēdit in effectu. vñ dicit cassiodorus super psalteriū. Māsueti quasi manu asueti.i. tolerātes iniurias nō malū ꝓ malo reddētes. Et attende q ꝑ b q̄ dicit possidebūt.notatur securitas. Per hoc aūt q subdit terram innuitur eternitas. Quia eccl.j. Terra aūt in eternū stat.

Mytos grece fabula dz ltīne ſm Pap̄.

Mitra tre.fe.ge.i.pilleū phrygiū caput ꝓcingens q̄le est ornamentū capitis deuotarū.sed pilleū viroꝝ ē.mitra feminaꝝ. Mitra etiā est epoꝝ. Et mitra funis est q̄ medio nauis vincit.

Mithridates rex pōti dī fuisse z cor.pn'.vñ in aurora dī. Antboni⁹ marcus z mithridates in aurem.

Mitto tis.misi missū.mittē.i.intromittē. Et mittere.i. mādare.ꝑ mittimus res aīatas. Mādam⁹ īaīatas. ꝑ b ꝓprietas sepe ꝓfundit. Mitto cōponit. Admitto tis. peccare accipe.assumere exlassare.z cū q̄dā velocitate z agilitate equū ꝛtere vl' ducē.z ꝓponit ex ad z mitto Itē mitto cōponit cū a.z dz amitto tis.si sum.i. ꝑdere Itē ꝓponit cū cō.z dz ꝓmitto tis. Itē cū circū.z dī circūmitto tis. Itē cū de z dz demitto tis.i.deorsū mittere īclinare. Itē cū di z dz dimitto tis. Itē cū e.z dz emitto tis.i. valde vel ex mittē. Itē cū in.z itro et dz. īmitto tis.z intromitto t̄.ī eodē sensu.z intromittē vulgarit i.ītra mittē q̄si ī rē se mittē. Itē cū int'.z dz int'mitto tis i.int' aliq̄ vel interpolatim vel interim dimittere relinquere. Itē cōponit cū man⁹.z dz manumitto tis.i. manu emittere vel liberare. Itē cū ꝑ z dī ꝑmitto tis. Itē cū p̄.z dz p̄mitto tis.i.ante mitto. Item cum preter.et dicit ptermitto tis.i.deserere derelinq̄re. Itē cum p̄.z

dz pmitto tis.i.ꝓdere ꝓsentire. Itē cū ob.z dz omitto tis.subtracta b.i.ptermittere. Itē cū re.et dz remitto. Itē cū sub.z dī submitto tis.i.suppono. Itē cū trās et dz trāsmitto tis.i.vltra mittere. Mitto z eius ꝓsita faciūt pteritū in si z supinū ī sū.z oīa sē actiua pter cōmitto z admitto ꝑ peccare vl' exlassare. Et pter dimitto z remitto ꝑ parcere.q̄ sūt neu.z oīa gemināt t.et in pterito scribūt ꝑ vnū s.ꝑ ī supino ꝑ duo s.vt misi missum. Admitto tis.dz misso sas.freq̄n. A q̄ missito tas.aliud frequē.i. frequent mittē. Inuenit ēt mittito tas.i. frequenter mittere ¶ Nota b q mitto z destino z ꝛba q admissionē ptinēt recipientia post se actim. si ille actus designat rē rōnalē.recipiūt aliū actim mediante ꝓpositiōe ad. vt mitto nūciū meū ad te. Si ꝛbo actūs ille q̄ a verbo regit notat aliā rē q̄ rōnalē tūc ꝛbū nō regit aliū actim ꝑ dtim. vt mitto tibi centū solidos. vt dixi ī tercia pte vbi egi de regimine in ca. de actio.

Mitus.a mitis dī hic mitus miti.i.fabula iocosa z relatu dulcis.

Mirtus ta.tū.in misceo sces est.

Mna mne pōdus est. Et est nomē grecū z q̄nq̄ ponit ꝓ obulo. Inuenit etiā na impatiuus dz no nas.ꝑ tē scribit sine m.vñ versus. Si vis mnā vir na dabit tibi nātis in ir mna. Et dicunt mna duas libras z semis appēdit.

Moab z amon filij loth a q̄b⁹ moabite z amonite dcti sūt.et acuit in fine moab

Moderat⁹.a moderor raris dz moderat⁹ ta.tū. nomē id est tꝑatus. Et compat moderat⁹ tior.tissim⁹. Und moderate tius.sime.aduer.et ē moderat⁹ q̄ nec pl⁹ nec min⁹ facit q̄ debeat. Et cōponit immoderat⁹ ta.tū. q̄ plus vel minus facit.z silr cōparat.

Modern⁹.a modus dz modern⁹ na.nū.i.istius tpis.z ꝓparat modern⁹ nior.sim⁹.vñ moderne nius.sime.aduer.z hec modernitas tatis.

Moderor.a mod⁹ dz moderor raris.rat⁹ sū.rari.i.regere gubernare.z in eodē sensu ꝓstrnit cū dtio z actō Vñ b moderator oris.z b moderatio onis z b z b moderabil' et b le.vñ moderabilit aduer.z b moderamen minis.et b moderamentū ti.et moderatiz aduer.z moderant' aduer.et cor.de moderor.

Modest⁹.a mod⁹ dz modest⁹ sta.stū.i.tꝑat⁹ et discretus nec pl⁹ q̄dq̄ nec min⁹ agēs nec etiā irascēs. Et cōparat modestus stior.sim⁹.vñ modeste stius.sime.aduer.z b modestia stie. Modestia est in facto.ꝑ mod⁹ in dicto vel cōcupiscentia.

Modic⁹.A mod⁹ deriuat modicus ca.cū.i.rōnal' mēsurat⁹.moderat⁹ et modic⁹.i.ꝑuus.ꝑ īpropꝛie et abusiue dz.vñ modice aduer.et b modicitas tatis et modico cas.i.tꝑare.modificare.q āt dī modic⁹ q̄i modū capiēs vl' quasi modi custos.ety.ē. Et ꝓponit. Immodicus ca.cū.i.intꝑat⁹.īmensurat⁹.et corri.p̄dicta di.

Modifico a modus et facio ꝓponit modifico cas.caui.care.i.tꝑare alicui⁹ modi facē.vñ modificus.ca.cū. et corripit fi.

Modiol⁹ li.di.ꝑuus modi⁹ ſm hug. Dī ēt modiolus pn'.cor. illud grossū lignū ī rota ꝑ qđ caput axis īmittit in q̄ radij ī circuitu ifixi sūt. et dī tūc modiol⁹ a modio.q: ī modū modij capax est et cōcauus.

Modi⁹.a mod⁹ dz b modi⁹ dij.q: fit ī suo mō pfect⁹. et ē mensura librarū q̄dragintaq̄tuor.et sextariorū viginti duorum cuius numeri causa inde tracta est. quia in principio deus viginti duo opera fecit. Nam prima die septem opera fecit.i.materiā informē angelos lucem supiores celos terrā aquā et aerem. Secūda die firmamentū solum. Tercia die quatuor scilicet maria se-

mina satiões et plãtaria. Quarta die solẽ lunã ꝛ stellas. Quinta die tria. scz pisces et reptilia aquarũ ꝛ volatilia. Sexta aũt die q̃tuor. s. bestias pecudes reptilia terre et hoiez et facta sũt oĩa vigĩtiduo genera in ser die. Et vigintidue generatiões sũt ab adã vsq; ad iacob ex cuius semĩe nata ẽ oĩs gẽs isrl. ꝛ vigĩtiduo libri veteris testa. vsq; ad hester. et vigĩtiduo sũt lr̃ax elemẽta. q̃b ꝓstat diuĩe legis doctrina. His igit exẽplis modꝰ vigintiduox sextariox. a moyse ꝑm sacre legis doctrinã effectꝰ ẽ. ꝛ q̃uis diu se gẽtes huic mẽsure pondꝰ vl adiciãt ignoraãter vl detrahãt. tñ apud hebreos ꝓstitutõe diuina tali rõne seruat. Item modꝰ est cui arbor nauis isistit. ob silitudinẽ mẽsural vaꝑ sic dicitur.

(Modo aduer. in modꝰ vide. ctus.

(Modulor. a modulꝰ qđ ẽ cãtꝰ dr̃ modulor laris tꝰ sũ. lari. i. cãtare dulcit melodias facẽ. inuenit etiã modulas. in eodẽ sẽsu. vñ h̃ modulamẽ mis. cãtatio dulcis et mellica. Et modulãs tis. om. ge. vñ modulãt adu. et hec modulãtia tie.

(Modulꝰ a modꝰ derivat h̃ modulꝰ li. di. pnꝰ modus. vñ hic modulꝰ li. i. tropꝰ. cãtꝰ q̃ ꝑcinit ĩ ꝓncipio misse vel matutini vl vespar. et cor. du.

(Modꝰ di. i. terminꝰ finis vl mẽsura vl maneries vl cõditio vl tpamẽtũ. ꝛ ponit dtũs et ablatiuꝰ isthꝰ noĩs. s. mõ adũbialit ꝑ nũc vl aliq̃n vl pauloãte vl tm̃modo Et ꝓpo. Amõ. i. desinceps. Tãtũmodo. Solũmõ. ꝛ postmodũ. i. postea et admodũ. i. valde. Item iste gtũs modi ꝓpo. Istiusmõi. Illiusmõi. Aliusmõi. Hmõi. Huiuscemõi noĩa indeclinabilia et om. ge. De h̃ plenius dixi in t'cia pte in ca. de figura ꝓposita noĩs. Modus etiã ẽ accidẽs ꝛbi. ꝛ ꝑm h̃ sũt q̃nq; mõi. s. indicatiuus iꝓatiuꝰ. optatiuꝰ. subiũctiuꝰ. infinitiuꝰ. Quot aũt tpa bz q̃libz modꝰ supiꝰ in tercia pte in tractatu ꝛbox vbi egi de mõis ꝛbox. Utq; aũt Quõ. Nullomõ. Ullomõ. Qđãmõ sint vna ps vl due. supa determinaui ĩ secũda pte vbi egi de accẽtu adũbij. ĩ. c. de ꝓpositꝰ a mõ. Moys grece latine dr̃ aq̃. et acuit in fine.

(Mosayeꝰ ca cũ. res moysi l' ad moysẽ ptinẽs pnl. cor. et dr̃ a moyses. et tacet y. ĩ pnũciatõe. Iz scribatur.

(Moyses a moys qđ ẽ aq̃ dr̃ h̃ moyses si. i. aq̃ticꝰ. qr in aq̃ fuit inuentꝰ ꝛ ex aq̃ supt. Vñ moyses intꝑtat supt ex aq̃. inuẽit. n. eũ ad ripã fluuij expositũ filia pharaonis quẽ colligẽs adoptauit sibi ꝛ vocauit eũ moysen. qr de aq̃ sumptusiz eũ. et videt q̃busdã q̃ sit nomẽ ꝓpositũ a moys ꝛ iesus qđ ẽ saluator. qr saluatꝰ fuit ex aq̃. et cor. pnl. vñ in auroꝛa dr̃. Qđ petis o moyses viuẽti nõ datꝰ vlli. Iz de syllaba vltia põt dubitari an acuat. Dicũt q̃dã. q̃ nõ debet acui cũ sit declinabile. sic nec vlires vlixis. Alij dicũt q̃ dz in fine acui. et h̃ usus marie lõbardox approbat. Et scias q̃ sepe inuenit achilli ꝑ achill' et moysi ꝑ moysis in gtõ ꝑ apoco

(Mola. a molo lis. dr̃ h̃ mola le. vbi ferz molit. pã. et acuit. et mola le. puls ex faria aq̃ ꝛ sale q̃ oliz victime unt cornua pfũdebãt. Et si patiẽtes erãt bõe erãt et si recalcitrabãt male erãt et reiciebãt. Vñ iesꝰ xp̃c fuit bona victia. qr nõ recalcitrauit. h̃ q̃si ouis nõ apiens os suũ ductus ẽ ad occisiõez. et in de ꝓpo. immolas. i. sacrifico. Item a molo lis. h̃ mola le. vbi frumẽtũ teret. vl dr̃ mola q̃si mala. a malõ. i. a rotũditate sui

(Mola asinaria dr̃. qr cũ ea molit asinꝰ. qr in q̃busdaz molẽdis asinꝰ volunt rotã cũ mola. vl mola asinaria dz grauis et põderosa sarcina. qr onerat asinũ, et cor. mo. vide in moles.

(Molaris. a mola derivat hic et hec molaris ꝛ h̃ re. ad molã ptinẽs. et hic molaris lapis mole vl vñ fiũt mole vl magnꝰ ad modũ mole. et h̃ molaris dẽs maxillaris. qr cibũ illis dentibꝰ q̃si mola molimꝰ.

(Molẽdinũ. a molo lis. dr̃ h̃ molẽdinũ ni. vñ h̃ molẽdinarꝰ rij. et hec molẽdinaria rie.

(Moles lis. fe. ge. i. difficultas. magnitudo magnũ põdꝰ. et ꝓdu. pmã. h̃ molo lis. et mola le. cor. mo. Vñ ꝛbus. Que frumẽta molit mola. sit moles tibi pondus. Nõ lenitate male h̃ aqua currit rota mole.

(Molestꝰ a moles dr̃ molestꝰ sta tũ. i. eger tristis. turbatꝰ. q̃si a mole turbationis sic dictꝰ. Et molestꝰ eẽ dr̃ molestiã iferẽs inq̃etãs. et ꝓpat molestꝰ tior tissimꝰ. vñ molestetiꝰ. sime. adu. et h̃ molestia tie. ꝛ hinc molestior sus sa. sũ. i. molestiã iferẽs. vñ molesto tas. taui tare. i. molestũ vl molestiã facere inq̃etare et ẽ actiuũ.

(Molimẽ. a molior ris dr̃ h̃ molimẽnis. i. conamẽ. Dr̃ etiã hr̃e significatiões de molior. et ꝓdu. li.

(Molimẽtũ. a molior liris dr̃ h̃ molimẽtũ ti. i. conamẽ

(Molior. a moles derivat molior ris litꝰ sũ liri. i. cũ difficultate conari. et dr̃ ꝓprie de magnis reb. vl moliri. i. machinari. pare. fabricare. excogitare. disponere. vl cũ difficultate l' ingẽiose aliq̃d facẽ. Molior ꝓpo. cũ a. et dr̃ amolior ris. i. remouẽ anertẽ. Item ꝓpo. demolior ris. emolior ris. i. valde l' eẽ moliri. ꝛ ẽ depo. molior. ꝛ ꝑ du. pmã. scribit tñ ꝑ vnũ l. Lucanꝰ ĩ. v. Heu q̃ntum fortuna humeris. iã põdẽ fessis. Amolit onus ꝛc.

(Molitor. a molior ris. dr̃ h̃ molitor toris. artifex. fabricator. et ꝓdu. li. Qui in. x. metha. Primeq; ratis molitor iason.

(Molleo. a mollio lis. dr̃ molleo les. lui. lere. i. eẽ vl fieri mollẽ. et ꝓpo. emolleo les. ꝛ hic mollesco scis incho. et emollesco scis. incho. Remolleo les. i. iterꝫ mollẽ. ꝛ in de remollesco scis. et scribuntur ꝑ geminũ l.

(Mollestra stre. pell' ouia. a mollio lis. dr̃ qr sit moll'.

(Mollicia cie. ĩ mollicies vide.

(Mollicies. a moll' dr̃ hec mollicia cie. et hec mollicies ciei. in eodẽ sensu.

(Mollicul. a moll' dr̃ mollicul la. lũ. aliq̃ntulũ moll'. et cor. pnl.

(Mollifico. a moll' et facio cõpo. mollifico cas. caui. i. mollẽ facio. et ẽ ꝛbũ actiuũ. et cor. fi.

(Mollio liui litũ lire. i. tpare. mitigare. blãdire. enervare. mollẽ reddere. Job. xxij. Deus molliuit cor meum vñ mollito tas frequẽ. pnl. pũ. Mollio ꝓpo. Cõmollio lis. i. sil mollire. Demollio lis. i. valđ vel deorsũ mollire vel indurare. emollio lis. i. valde vel extra mollire Permollio lis. i. pfecte mollire. Premollio lis. i. prae alijs vel ante mollire. Remollio lis. i. iterũ mollire. sub mollo lis. i. subtꝰ vel parum mollire. et ẽ actiuũ mollio cũ oĩbꝰ suis ꝓpo. et q̃te ꝓiuga.

(Mollis. a mollio derivat hic et hec moll' et hoc le. ꝛ vigorez ꝛ sexus enervati corpis dedecoret ꝛ q̃si mulier emollias. et ꝓpat. vñ mollit hꝰ. sime. adu. Moll' ꝓpo. Premoll' q̃s moll'. Permoll'. et inuenit moll' nomẽ et ꝛbũ. et vtrunq; pmã ꝑducit positiõe. vñ quidã. Tu ꝛbis moll' me blãdis femina moll'.

(Molo lis lui lere. caret supi. aut facẽ multũ vl molitũ pnl. cor. et est molere acuere. et ꝑprie ferrũ. et molẽ. i. terere sic triticũ vel aliam annonam. et molere. i. subagitare vel coire. vnde in li. iud. Sãsonẽ clausũ in carcere molẽ fecerũt. vbi dic magister in historijs. Molere fecerũt q̃si ope seruili eum affligentes. Hebrei tñ tradũt q̃ philistei fecerũt eũ dormire cũ mulieribꝰ robustis, vt ex eo prolem robustam susciperẽt. et ẽ tracta hec significatio a pdicta. Qui eñ coit q̃si molere et terere videtur. Molo ꝓponitur. Commolo lis. i. simul molere. Demolo lis. i. male molere. Emolo lis. i. eẽ vel valde molere. Immolo lis. i. valde vel intꝰ molere Premolo lis. i. pfecte molere vel subagitare. Remolo lis. i. iterũ molere. Molo et eiꝰ ꝓpoſi. faciũt pteritũ in lui. et carẽt supi. et ꝑm qđ pertinẽt ad actũ molaz neutra sũt. Iz ꝑm qđ accipiunt trãslatiue ꝑ terere vl subagitare. actiua sũt ita dicit hug. et cor. mo. Vñ hora. in ꝑmo. Permolere vxores nolim ladarier inquit. Iz moles pmã ꝑducit. vñ q̃dã. Que frumenta molit mola. moles sit tibi põdꝰ. Hic nota q̃ molo

lis.nō hz supi.ī frequēti vsu ad dīaz hui⁹ nois mūtū. possum⁹ tū dicere molitū. sic volo qđ deberet facere vultū.sic patz p nomē pticipiale vult⁹. qđ fm Prisc. nascit ab eo.et tū ē iā ī vsu volitū apđ theologos.

Moloth qđdā idolū fuit.

Molosus.A molo lis.dī ħ molos⁹ si.i.magn⁹ canis. q̄si ad molādū apt⁹ seu parat⁹.vl molos⁹ fuit fili⁹ pirrhi.vñ dicta ē ħ molosia q̄dā t'ra scz epir⁹ vl pars epiri.vñ molosus sa sū.et molosi⁹ sia siū. et hic molos⁹ si. q̄dā pes ꝓstās ex triby lōgis.dict⁹ a saltatiōe molosorū quā exercuerūt armati.et hic molos⁹ si .p cane.qz optimi et magni abūdant canes.et hīc molosic⁹ ca cū. i.mordax vel rapax. Hinc etiā vī dici ħ molosi⁹ q̄dā lapis viridis z grādis.et pdu.lo.

Molucrū cri.dī illud cū q̄ mola ꝓtic'. et molucruz.i. tumor vētris.z dī a mola le.

Momē.a moueo nes.dī ħ momē mis .i.momētū taz p motu q̄ p spacio tpis.z cor.pn'.gtī.

Momētū a moueo nes.dī ħ momētū ti.q̄si monimētū.qz cito z in trāsitu mouet' tābzeue spaciū tpis.vñ et sepe ponitur p mutatiōe vl momēto. Momētū et dī stū⁹ in q̄ momēta colligūtur.qz cito ad modū momēti inclinat'. Itē momētū statere . Esa.xl.dī sbl⁹ vel lingula in trāsuersali ligno posita p quā dinoscit' vtr lāces in trutina eq̄lit' pōderēt. Et scias q̄ hora ē vigesima q̄rta ps diei natural'. Pūctū ē q̄rta ps hore. Momētū ē decima ps pūcti vel q̄dragesima ps hore. ex ħ patet q̄ momētū cito mouet'.a momētū derivat' momētane⁹ nea neū.z momētari⁹ ria riū.i. trāsitoz⁹ cito trāsiēs pax durās.

Monach⁹.a monos qđ ē singularitas dī ħ monach⁹ chi.qz singularis sit et solitari⁹.qz monachi a secularib actib et vita segregati q̄si soli morāt'. Si g̃ solitarius interp̄tat' vōbuluz monachi qđ facit in turba q̄ solus ē.q̄ aūt dī monach⁹ q̄si vni⁹ aie custos.ety .est. Et sūt pla genera monachoz.s.cenobite.q̄s in cōi viuētes possum⁹ appellare anachoretas. Idē z beremite.z a monach⁹ dicit' ħ mōcha che.etiā fac dtūs z ablatiu⁹ pla' mōchalw.z ħ z ħ mōchal et ħ ale.z mōasticus ca cū.et cor.mo.p̄dicta vide in eps.

Monalis ī monas exponit'.

Monar.i.stultus.

Monarcha.monos cōpo.cū archos qđ ē p̄nceps.et dī hic monarcha che.i.p̄nceps vni⁹ ciuitat' vl singlaris p̄nceps.s.qui singlarē possidet p̄ncipatuz sic alexander apđ grecos.et iuli⁹ apđ rōnos. Hāñ ħ monarchia chie.i.singlaris p̄ncipat⁹ vl ptās.et acuit' pn'.in monarchia.

Monarsicul⁹.moneo ꝓpo.cū arbreo vl arbore.z dī ħ monarsiculus li.i.stult⁹ iracūd⁹.q̄ cito mouet' ad ira. vñ Plaut⁹. Quid tu monarsicle p̄sumis ꝛc.z cor.pl'.

Monas.a monos qđ ē vnū dī ħ monas adis.i.singularitas p̄ncipiū.s.nūeri q̄ dī vn⁹ vel vnitas.i.singlaritas.vñ ħ et ħ monalis et ħ le.i.vnial' singlaris.vñ hec monalitas tatis.i.singlaritas.z monal'r adū.i.vnialit' singlarit'. Et scias q̄ monas cor.p̄mā ī anticlaudiāo vbi dī. Et monas nūeri de se parit vnica turbas. ß ꝓsus ille p̄du. Monade snbtracta dicet' apocopa facta Hoc aūt iō ꝓtingit.qz nō bñ scit' a latinis natura vocabuli greci. ß scimus q̄ derivata a monade breviant mo.vt monachatus.

Monasteriū.monos ꝓpo.cū sterion qđ ē statio .z dī ħ monasteriū rij.q̄si singlaris et solitaria statio.qz ibi habitātes a sectaribz segregan actib et vita quasi soli morāt'.vñ monasteriolū li.dimi.z ħ z ħ monasterial' z

Monedula.a moneta dī ħ monedula le.q̄dā ħ le. auis.q̄ vulgo dī catula galli chore.et dī monedula q̄si monetula.qz cū aur vl aliquā monetā inuenit aufert et occultat.et cor.pn'.

Moneo nes.nui.nitū.et ꝓpo.admoneo nes.net. Mo net q̄ p̄cipit. Admonet q̄ qđ acciderat memorie reducit. Itē monem⁹ futura. Admonem⁹ p̄ntia. Itē ꝓpo. cōmoneo nes.i.sil' monē. Monem⁹ minores. Cōmonem⁹ pares. Rogam⁹ maiores. Itē ꝓpo. Premoneo nes. Permoneo nes.remoneo nes. Submoneo nes.i. latenē vl pax vel post monē. Moneo actiuū ē cū oiby suis ꝓpo.et cor.hāc syllabā mo. Ouid. de arte. Disce bonas artes moneo romana iuuent⁹.

Moneta.a moneo dī ħ moneta te .qz monet ne qua fraus ī metallo vel pōdere sit. vñ hic monetari⁹ rij.et monetarius ria riū.et ħ monetariū rij. loc⁹ monete q̄ etiā hoc monetū dī. Itē moneta dicta ē iuno.qz monuit romanos p anserē.vñ Lucan⁹. Numia castrēsis miscebis flama monete.

Monial'.a monas dī hec monial'lis.pđ.pn'.i.monacha.vñ ħ z hec monial'et ħ le.et ꝓpo .Sctimonialis.

Monibil'.a mone nes.dī ħ et hec monibil'et ħ le.qđ cito monet' z cor.bi.

Monile.a m unio nis.dī ħ monile lis.qđdā ornamētū pectoris mlieris.qz muniat pect⁹ mulier ne leccatores manū possint mittē in sinū ei⁹.vl dī monile a moneo.qz moneat castitatē. Ponet.n.videtes illā eē marito copulatā.et ampli⁹ nō debere ab alio tāgi. Olim n.nō solebāt monilia nisi maritate deferre.vl dī monile a mūere.qz p mūere solebat dari. Hoc etiā ꝓpētū dī.qz ꝓstat ex amphoru l'q̄busdā aureis z varijs gēmis ī modū tracture ꝓpentis. Plerūq̄ etiā p monile oia ornamēta mulierū signātur q̄cūq̄ illis p munere dātur.z pdu.ni.monile.vide ꝓsus ī torques.

Monimē mis.cor.pn'.tā nti q̄ gti.vñ Grecis. Momētū dicas tp̄s monimē monimētū.vid ī monimētuz.

Monimētū a moneo nes.dī ħ monimē mis.et ħ monimētū ti .p qđ ad aliq̄d monemur.et nobis aliq̄d reducit' ad memoriā. Vñ historie dicūt monimēta .qz ꝑterita nos monēt z ad memoriā reducūt.et etiā indicia moris.s.q̄ nobis relinquūtur in signū amoris z memoriā monimēta dicūt'. et dī hoc monimētū q̄si monēs mētē.z ē ety.

Monitoriū.a moneo nes.dī ħ monitoriū rij.loc⁹ monēdi.sicut scola.vbi discipulos docem⁹ et monemus. Inuenitur etiā monitoriū p monimē.

Monocētaur⁹.a monos qđ ē vnū z cētaur⁹ dī ħ monocētaurus ri.mōstrū.caput habēs bouis.

Monoceros.Monos qđ ē vnū cōpo.cū ceros qđ est cornu et dī hic monoceros rōtis.i.vnicornis.qz vnuz cornu in media frōte habēt.et ē idē aīal qđ rinoceros. Pōt etiā declinari latine monoceros ri.rinoceros ri. pn'.cor.vide in rinoceros.

Monoculos ꝓpo.a monos z colō.vide ck in colō.

Monocosin⁹ mi.gen⁹ vehiculi qđ ab vno iumēto trahitur. Et hoc monocosinū.i.carr⁹ vnū tm̄ portās. Et ꝓpo.a monos z cosin⁹.

Monocul⁹.Ocul⁹ ꝓpo.cū monos qđ ē vnū. et dicit monocul⁹.i.vnū habēs oculū tm̄.et cor.pn'.

Monogam⁹ mi.pn'.cor.dictū.qz tm̄ vni vxori nupserit.et ꝓpo.a gamos qđ ē nuptie.z monos qđ ē vnū

Monopolis.a monos qđ ē vnū et polis ciuitas ꝓpo. hec monopolis.hui⁹ monopol' ciuitas sub se habens ciuitatē vnā. vel quia vnica et singlaris ciuitas.s.q̄ reliquis in aliq̄ regiōe melior sit et liberior.et cor.po.

Monopoliū lij.ē statio vbi vna res vēdit'.z dī a monos qđ ē vnū.z pole qđ ē vēdere.

Monoptot⁹.Ptotos qđ ē casus cōpo. cū monos.z dī monoptot⁹ ta tū.i.vnū casū habēs.z cor.pn'.

Monos grece latie dī vnū vel singlaris. z acuit' ī fi.

Monosticō.a monos qđ ē vnū.et sticō ꝓsus ꝓponi. hoc monosticō vel monosticiū.op⁹ vni⁹ ꝓsus.et acuitur in fine.

Monostrophus.in strophos vide.

Mons.A mouco dī hic mons tis.alt⁹ terre tumor.

et diuidit in tria scz. radicē. lat⁹. z iugū. qđ ē sūmitas mōtis. Idēt collis. Et dī a moueo. q: a terra q̄si ī gtū moueat. Vl p cōtrariū dī mons a moueo. q: mini me moueť de loco ad locuz. ꝟl dī a munio. q: munit nos. vl ab emineo. q: emineat. Nā ꝟm Isid. Montes sūt tumores terraꝝ altissimi dicti q: sūt eminētes. q ab dī mōs q̄si moles opposita nascēti soli. etymologia ē. Et ē mons speciei primitiue. z deriuatiue. Primitiue. q̄tū ad mōtan⁹. Deriuatiue q̄tū ad moueo ues. z vt dicit Frater albert⁹. ex mōte q vocat caucas⁹ oriūtur flumia magna. aq̄rū multaꝝ. Hic aūt mōs maior ē oibꝫ montibꝫ oriētalibꝫ ad aq̄lonē tēdentibꝫ. de q̄ dictū ē in caucas⁹. Itē scias q sūt quidā mōtes q̄ dicunt mōtes supmi alti. in q̄bꝫ nō generatur ros vl pluuia. nec vent⁹ sentit. De hmōi mōtibꝫ legit in cronicis. q philosophi ascendētes in eos cā philosophādi secum tū portauerūt aquā in vasis z spungias. vt spungijs in aquā missis et ori applicatis attraberēt sibi supiorē et crassiorē aerē ad refrigeriū pectoris. vt ibi aliquātu lū subsistere possent. Ad q̄ facē qđ Pap. dic. Olimp⁹ inq̄t mōs macedonie tāte altitudis ē. vt in eius cacumine nec ventus sentiat nec nubes se colligāt. q: excedit istū aerē humidū in q̄ aues celi volitāt. qđ ab eis pditū ē q̄ solebāt nescio quoꝝ sacrificoꝝ cā memoratū ascendere mōtē et aliquas notas in puluere scribebāt q̄s ab alio āno integras inueniebāt. qđ fieri nō posset si locus ille ventis aut pluuie patēt. Dein de tāta ē tenuitas illi⁹ aeris. vt nō suspirare duraret. Illuc. n. ire nō poterāt. nisi spūgias humectatas naribꝫ applicarēt vī crassiorē et cōsuetū spiritū ducerēt. Hi q̄ indicauerūt etiā nullā auē in illo loco se aliq̄n vidisse. vide et in nubes. Itē nota q mōs q̄dā dicit olueti ꝓpter copiā olinaꝝ. vī Actu. j. ca. Tunc reuersi sunt hierosolymā a mōte qui dī olueti q̄ē iuxta hierusalē. sabbati habēs iter. z p vnū miliare distat a hierusalē. vt dic magister in bistorijs. Alet⁹ editio habet a mōte triū luminū. Sic aūt dict⁹ ē mons olueti q: de nocte ex pte occidētis illuminabat ignē tēpli q̄ erat rugis in altari Mane in pte oriētali p̄mos recipiebat radios solis anteq̄ illustrarēt ciuitatē. Habebat etiā copiā oleiq̄ ē et fomētū lumīs. In glo. aūt sic dī. Mons olueti ab antiq̄s mons triū luminū vocabat lucerne. s. de tēplo resplēdentis. ac solis ex altera pte oriētis. et olei in ipo mōte naturalis lucis. q̄ tria cōueniūt pfectioni. ꝓpter diuini ꝟbi lucē de eccl̄ia fulgētē. ꝓpt solis iusticie fulgorē. et ꝓpt pure cōsciētie nitorē. vide in pruina.

Mōstro stras strauī strare. i. ostēdere. vī hic mōstrator toris. et mōstrabilis le. et ħ mōstrū stri. q: mōstrat aliq̄d futurū. Sz ꝓprie mōstrū qđ statiz mōstrat q̄d appareat. vī mōstruosus sa suz. Et monstrosus sa sū. oia in eodē sensu. Et hec duo ꝓpant. vī ħ monstruositas tatis. z hec mōstrositas tatis. Mōstro ꝓponitur Demōstro stras. Premōstro stras. et ē actiuū cū omnibus suis cōpositis.

¶ Hic no. q Aug. in. xvj. li. de ciuita. de loquēs de mōstruosis seu mōstris sic di. Perhibetur quibusdā plantas ꝟsus eē post crura. q̄busdā vtriusq̄ sexus eē naturā. dextrā mammā virilez z sinistrā muliebrē. vicissimq̄ inter se coeūdo et gignere et parere. alijs ora nō eē eosq̄ p nares tātūmodo alitū sumere vide i hermafrodit⁹. Itē ferūt eē gentē vbi singula crura in pedibꝫ habēt. nec poplicē flectūt. et sunt mirabil celeritatis. Ante annos aliq̄t nostra certa memoria in oriēte natus ē duplex hō supioribꝫ membris inferioribꝫ simplex. Nā duo sibi erant capita. et duo pectora q̄tuor man⁹. venter aūt vn⁹ et pedes duo sic vni homi et tādiu vixit vt multos ad eū videndū fama traberet. Sz pōt queri. An p̄dicta hoīm genera mōstruosa traxerit originē ab adā. Ad hoc respōdet Aug. Dia genera hoīm q̄ dicūt eē. credere eē nō est necesse. ex q̄sq̄ vspiā nascit hō. i. aial rōnale mortale quālibet nostris inusitatū sensibꝫ gerat formaz corpis. seu colorē. seu motū seu sonū. seu q̄libz vi. q̄libz pte. q̄libet q̄litate. naturā ex illo vno ꝓthoplasto originē ducere null⁹ fideliū dubitauerit. apparet tñ q̄d in pluribus natura obtinuerit. z q̄d sit ipa raritate mirabile.

Monstz in mōstro as est. vide etiā in portētū.

Montan⁹ a mōs dī mōtan⁹ na nū. vī q̄dā. Pro vanis ꝟbis mōtanis vtimur herbis. Itē a mōs dī mōtana noz. tīm in pl̄ali nūero. i. mōtes. et ꝓprie mōtes magni. vī in Luca. Abijt in mōtana cū festinatiōe. z mōtani dicti sūt quidā heretici. q: tpe pſecutiōis in mōtibus latuerunt. q̄ occasione se a catholice eccl̄ie corpe diuiserūt. Hic mōtan⁹ dict⁹ ē q̄dam vir ꝓprio noīe. z ꝓdu. pnl. mōtana.

Mōticul⁹. a mōs dī hic monticulus li. dimi. pu⁹ mōs Vñ mōticulosus sa sū. vī hec mōticulositas tatis.

Montu⁹. a mōs dī mōtu⁹ tua tuū. et hinc mōtuosus sa sū. in eodē sensu. i. plenus mōtibꝫ. et mōtuos⁹ ꝙpat vī hec mōtuositas tatis.

Monumētū. a moneo nes dī hoc monumētū ti. i. sepulcrū mortuoꝝ. q: ptāseūtiū mētes moneat ad hoc debere trāsire. vel q: moneat mētes ad defuncti memoriā. vel etiā ad sui ꝓtēptū. Vñ et dī monumētū q̄si monēs mētē scz trāseūtiū. vt cogitēt de morte aut ad memoriā defūcti z ꝓtēptū sui. ꝟel monumētū dī eo q moneat. i. admoneat mētē ad veneratiōz sancti ibi sepulti. q: ꝟm remigiū dū nos ꝓsideram⁹ sanctoꝝ monumēta qui sua corpa p xp̄o tradiderūt monemur veneratōem illis impendere.

Mora. a moror aris. dī ħ mora re. Mora aūt ē q̄ impedit. Tarditas q̄ impedit. Itē mora in re. Tarditas in boie. vī ħ morula le. di. et morosus sa sū. i. tardus. et ꝙpatur. vī morose sius sime adu. et hec morositas tis. et cor. pmā mora cū suis ꝓpositis. Et a mora dī morat⁹ ta tū. et cor. pmā. ħ q̄n deriuat a mos pdu. pmā. Inuenit etiā hec mor⁹ ri. p q̄dā arboꝛe. et ħ mor ri. pl̄a liter hec mora p fructu. et pdu. tūc mo. vī ꝟl⁹. Sūt matura mora pira pſica coctana mora.

Moracia. a mora dicitur hec moracia cie. id est nuz dura diuſſernata.

Moral. a mos dī hic z hec moral et hoc le. qđ ptinz ad mores vel qđ hz mores. vel q̄ tractat de moribꝫ. vī ħ morale lis. p q̄dā libro. q̄ tractat de moribꝫ. et ħ moralia lū. p eodē libro. et hec moralitas tatis. z pdu.

Itē scias q morale ꝟbū siue imitatiuū dī ꝟbū signās moram rei sui p̄mitiui. vt patriso. i. morē patris gero. de hoc supra dixi in tercia pte in ca. de speciebꝫ ꝟborum

Moratus a mos dī morat⁹ ta tū. i. moribꝫ instructus et informat⁹ et bonos habēs mores. Itē morat⁹. i. sequēs mores. Itē morat⁹. i. ꝟm mores descript⁹. i. ꝟm p prietates. et pdu. pmā. vī Horati⁹ ī poetria. Interdū speciosa iocis morataq̄ recte. Itē morat⁹ ta tū. pt̄ deriuari a mora. Est etiā ptcipiū de moror aris. z tūc cor. pmā. vī ꝟsus. Vos me moratū. i. mora facē eē morat̄ū.

Morbus bi. infirmitas. et dī a morte. q: inferat mortē. vī morbidus da dū. i. infirmus vel insanus. et morbosus sa sum. id est plenus morbo. et assuetus. vel quia sua corruptione morbū inferet. vn de porci z capre et hmōi animalia dicuntur morbosa. q: corrūpendo aerē morbū inferūt. z vtrūq̄ ꝙpatur. vī hec morbositas tatis. Et ē mas. ge. ꝓpter lesionē. imitatur em̄ naturā maris. ē. n. quasi mas in agēdo.

Mordax. a mordeo des. deriuat mordax cis. ge. om. et ꝙpatur mordax cior. sim⁹. vī mordacit cius. sime. adu. et hec mordacitas tis. et ꝙponi. Premordax cis. i. valde mordax. et pdu. pnl. gti. Et a mordax dicitur mordacul⁹ la lū. aliq̄ntulū mordax.

Mordeo des momordi. sū. Et ꝙpo. Cōmordeo commordi. demordeo demordi. emordeo emordi. Immor

deo. Premordeo. Remordeo. Permordeo. et ē mordeo actiuū cū oib⁹ suis cōpo. Et eius cōpo. oia amittūt geminatiōem simplicis in ꝓterito et faciūt ꝓteritū in di. et supinū in sū.

Mordit⁹ adū. i. mordent' vl' morsiliter vel mordaciter et cor. di. et dr̄ a mordeo des. vel a morsus.

Mori infinitiuus de morior reris. et cor. ꝑmā. vñ cōmori. pnl'. cor. ß mori dtūs de mos moris. pdu. vñ ꝟl⁹ Est in amore mori veneris se subdere mori.

Moribūd⁹. a morior dr̄ moribūd⁹ da dū. i. silis mortuo vel mori incipiēs. Hmōi. n. noīa in būd⁹ desinētia signāt similitudinē vel aptitudinē. vñ ꝟsus. Osus plena notat. būdus similat. bilis aptat.

Moriger ra rū. in morigeror ē. et cor. pnl'.

Morigeror a mos et gero ris cōpo. morigeror raris. ratus sū. i. mores bonos gerere. et morigerari. i. mores gerere. obedire subijcere. facere volūtatē alicui⁹. Ille n. gerit morē alicui⁹ qui facit volūtatē eius. Est ḡ gerere morē alicuius ei⁹ volūtatē facere. et in de moriger ra rū. i. obediēs.

Morio nis. dr̄ a morte. vñ dic̄ Pap̄. Morio amens. Morio a morte vocat⁹ ē. eo q̄ non vigeat intellectu Moriones vulgo dic̄ fatui ñ mltū a pecorib⁹ distātes et pdu. mo. vñ quidā. Nō ēvngēdus furiosus morio puus.

Morior reris. vel moriris. morit' ꝑm tercīā et q̄rtā cōiugatiōes inuenit' fere vbiq̄. et caret sup̄. Deberet tñ facere mortuū mortuu. qđ exigit mortu⁹. vel morituꝫ tu. qđ exigit moritur⁹ ra rū. neutꝫ tñ ē in vsu. et dic̄ morior a mors. ita vult hug. Priſ. aūt in. x. li. vbi agit de ꝟbis desinētib⁹ in rior sic dic̄. Deponentia in rior desinētia. vt morior morior tā ꝑm terciā q̄ ꝑm quartaꝫ ꝗugatiōem declinauerūt autores. morior reris. r morirꝫ. morior moriris vel moreris. cor sup̄. et ortū et moritū q̄uis oritur⁹ et nō ortur⁹ inueniat' ꝑticipiū futuri. sꝫ ꝑteriti ort⁹ nō ortus dr̄. ¶ A morior q̄ notādū q̄ cū moriturus ꝑm analogiā facit ꝑticipiū futuri mortu⁹ facit ꝑteritū geminata u. qđ in nullo alio ꝑticipio inuenies ꝑ mortus vel moritus. quod proportio magis exiegbat et hoc verū ē ꝑꝫ antiquos. quod ꝑſ. dic̄. Unde dicit. q̄ ꝑm modernos morior olim fuit quarte'. sed nūc est tercie' cōiugationis facit tñ irregulariter moritus. sed sup̄. moritū tu. et in de moriturus. Morior cōponitur. Cōmorior. Emorior. Immorior. i. inuigilare. insistere. instare. insudare. p̄morior. permorior. remorior. et ē morior deponē. cū suis cōpo. et cor. mo. ß mos moris. pdu. mo. vñ versus. Est in amore mori veneris sꝫbdere mori.

Morosus ra rum. ꝑpo. cū cō. de. in. re. r dicit'. Cōmorosus raris. Demorosus raris. r immorosus raris. i. valde morari vel int⁹ morari. Remorosus aris. i. iterū morari. Morosus et ei⁹ ꝑpositā cōmūia sūt. r sūt oia fere eiusdē significatiōis. i. impedire. tardare. detinere. vl' impediri. tardari. detineri. ponūt' tñ q̄nq̄ absolute ꝑ cōsistere. vel morē facere. et cor. mo. moror. vñ Ouid. de arte. Errat et in nulla ꝑte morat' amor.

Morosus. a mos deriuat' morosꝰ sa sū. i. lasciu⁹ fastidiosus. sꝫpb⁹. vel nobil'. Tamē morosus pon⁹ ponit' in mala significatiōe q̄ in bona. q̄si malos habēs mores et ꝓdu. ꝑmā. Item morosus pōt deriuari a mora. et tūc corripit ꝑmā. vñ ꝟsus. Nos me morosū mora me facit eē morosum.

Morphea. a morphe qđ ē mutatio dr̄ hec morphea phee. quedā infirmitas. sꝫ. quando aliquis mutatur in alium colorē.

Morphosis. a morphe qđ ē mutatio et vsios qđ est substātia. cōpo. ß morphosis sis. i. mutatio ꝓprie substātie. et simplicit' ponit' ꝑ mutatiōe.

Moris. a mordeo mordes dr̄ hec moris. dissolutio alie et corꝑis. et ponit' ꝑ q̄libet destructiōe r corrupti-

one. r dr̄ moris a mordeo. q̄ moris mordet. Vl' dicit' a morsu ꝑmi hominis q̄ vetite arboris pomū mordens morte incurrit. vel dr̄ moris quasi amaror. q̄ sit amara Et sūt tria genera mortis. sꝫ. acerba. īmatura. r merita Acerba infantū. Immatura iuuenū. Merita. i. naturalis senū. Item alit' ꝑm ternariū distinguit' moris. Alia ē natural'. alia fatalis. alia casual'. Naturalis est que de natura contingit. cui vltra centūuiginti annos nō est' concessum. quia naturaliter centūuiginti annis pōt hō viuere. Fatalis ē et contingit fato. i. constellatiōe. Tali. n. cōstellatiōe pōt q̄s nasci vel disponi q̄ viuit plus vel min⁹ fato nonaginta annis. sꝫ tres cursus saturni exitiū creāt. nisi forte benignitas aliaꝫ stellaruꝫ ei⁹ superēt cursū. Casualis. i. accidētalis. ē q̄ cōtingit. vel cōtingere pōt aliq̄ accidēti sꝫ ꝓ occasiōeꝫ vel submersiōne vel ruinā et hmōi. ita dic̄ hug. ¶ Hic nota q̄ corꝑa celestia effectū habēt in corꝑa īferiora. Vñ dicit Dionysi. in q̄rto. ca. de diui. nomi. de radijs solis tractās. q̄ sol ad generatiōem visibiliū corꝑoꝫ ꝓfert et ad vitā ipa mouet et auget et nutrit r pficit. Hoc etiam ipe sensus oñdit precipue ad effectū solis r lune. Virtutē aūt coactiuā sup libeꝫ arbitriū sufficienter nō habent corꝑa celestia. De hoc sup̄ dixi in astrū Item vide in sol. Scire etiā te volo q̄ sicut dicit glo. super illud Isa. xxxviij. Dispone domui tue. i. ordina q̄s in regno tibi succedat q̄ morieris tu. Et sic deus ꝑm Greg. sententiam mutat. ß nō cōsiliū. Sententiā debemus intelligere sensuꝫ ꝟboꝝ. Cōsiliū ꝟo ab eterna dispositiōe ē. Sententiā ꝟo sernis deus revelat. nō tñ cōsiliū. ¶ Item deus duob⁹ mōis aliquas res cōsiderat. sꝫ. ꝑm merita et ꝑm rei naturaꝫ. q̄ dic̄t' inferiores cause eē r ꝑm suū cōsiliū. Vñ ezechiā morituꝝ deus ꝑuidebat ꝑm meritū ꝑm phisicā. i. ꝑm naturā licꝫ nō futuruū et nō moriturū ꝑm cōsiliū suū vtrūq̄ eiꝰ erat scriptum in libro vite. sed alterū suo ꝓphete pmisit legendum. alterum ꝟo non pmissum est veꝝ dixit ꝓpheta nec ē deceptus. quia sic legit. nec est mentitus. quia sic credidit. Et ꝑm illas inferiores causas locutus ē q̄uis simpliciter et sine additamēto. velut siq̄s videꝫ cecū r diceret iste amplius nō videbit. etiā si diuino ꝓsilio lumē recipet. ille ꝟo nō mētiret'. q̄ rē phisicā eēt secut⁹. Eo dē mō etiā iongs subuersionē niniuitaꝝ vidit in mēte diuina q̄ tñ futura nō erat. q̄ illud qđ vidit ꝑm merita eoꝝ vidit. q̄ ꝟo cōuersi sunt ꝓsiliū dei fuit quod ipse nō vidit. ¶ Itez nota q̄ dies mortis nō necessitate singulis ꝑscita sit. ß volūtate dei. et ignotis mortalib⁹ causis vel viuat aliq̄s vel moriatur. ꝑsertim cū tūc in ezechia statuta ꝑm naturā mortis necessitas. differatur. et post mortē etiā plurimos resuscitatos legimus.

Dicūt etiā quidā q̄ vel male viuēdo nō mereatur q̄s ad vite sue terminū naturalē q̄enire vel bene agēdo ante tꝑs mereatur rapi ad p̄mia vite. vñ ꝓpheta. Viri sanguinū. nō dimidiabūt dies suos. r in. iij. ca. sap̄. dic̄t'. Justus raptus ē ne malicia mutaret cor vl' intellectū eius. aut ne fictio decipet animam illi⁹. De ß etiam dicā in ꝓphetia.

Morsilis. a morsus dicitur hic et hec morsilis et hoc le. quod aptū est ad mordēdū. Inde morsiliter aduer et cor. si.

Morsito tas tanitare. i. frequēter mordere. et cor. si. Inuenit ur etiā morsico cas. vide in morso sas.

Morso sas frequen. de mordeo des. A q̄ morsito tas. aliud frequētatiuū. Inuenit' etiā in eodē sensu morsico cas. et a morso. sas. dr̄ b et ß morsatilis et hoc le. i. ad mordēdū abilis.

Morsus. a mordeo des. dr̄ ß morsus sus sui. act⁹ vel passio mordendi. vel vuln⁹ qđ fit mordendo. vl' bol⁹. vnde hic morsellus li. di. Item morsus sa sum. inuenitur in actiua significatione. qui mordet et comedit. quasi nō iciun⁹. vñ cōponi. īmorsus sa sum. i. iciunus.

qz nihil momordit. vñ Horatꝰ in ſmo. Flagitat immorſ' refici. Inuenit etiã morſus ſa ſũ. i paſſiua ſignificatiõe. a mordeo deris.

Mortal'. a mors deriuat' b et b mortal' z b le. i. morti ſubiacẽs. qcũqz ſũt a luna inferi' ſũt mortalia. i. morti et corruptioni ſubiacẽtia. et hinc mortal'r adũ. et hec mortalitas tis. et hinc b z b mortal' ſubſtãtiue. i. bõ in cõi genere. Et q̃uis multa alia ſint mortalia. dr̃ tñ bõ mortal' ꝓ excellẽtiã miſerie z anguſtie. Pluribꝫ. n. mortibꝫ paſſiõibꝫ anguſtijs miſerijs tribulatiõibꝫ doloribꝫ et infirmitatibꝫ ſubiacz miſer bõ. q̃ aliq̃ alia res. vñ cũ inueniť mortal' poſitũ ſubſtãtiue in mal'. vl' in fe. ge. vl' inkõ. ge. tũc nõ deſignat niſi boiem. Et ꝓpo. b z b immortal' z b le. vñ a dtõ imortali addita tas. formať b imortalitas et imortal' etiã ponit' ꝓ deo ꝓ excellẽtiam imortalitatis et incorruptiõis. et iõ formať mortal' a gtõ mortl'. is mutata in a. longã z addita lis. ſic dixi in cia pte in tractatu de ſpecieb' noim in ca. de denominatiuis deſinentibꝫ in alis.

Mortariũ. A mors dr̃ mortariũ rij. qz ibi iã ſemĩa in puluerẽ redacta et mortua ꝑdiant'. vel ꝓpo. a mors et tero teris. qz ibi q̃q̃d terit' morit'. vñ b mortariolũ li. diminutiuum.

Morticinꝰ. mors ꝓpo. cũ ce do dis. cecidi. et dr̃ morticinꝰ na nũ. pnl'. pdu. i. morte ceſus et interfectus. z ꝑdu. tũc pnl'. Itẽ mors ꝓpo. cũ cado z dr̃ morticinꝰ na. nũ. i. morte cadẽs. ſicut qñ ẽ mortalitas aialium. et tũc cor. pnl'. vñ ẋſus. De cado morticinũ de cedo morticinũ. Itẽ morticina ferro cadũt morticina morte. Morticina de cedo cõmedũtur. morticina de cado comedinõ debẽt. Morticinũ nõ ẽ nomẽ niſi mortuoꝝ. ß mortalia nomẽ ẽ viuẽtiũ. corpoꝝ. et inde b morticiniũ nij. tal' mortalitas vl' morticinũ. Et ſcias q morticia iſaie. iij. vbi dr̃ morticina coꝝ. pdu. pnl'. qz glo. dic'. Morticina coꝝ. pſtrata a romanis. Itẽ morticia biere. vij. pdu. pnl'. et erit morticinũ populi burꝰ in cibũ.

Mortifico cas. caui. ꝓpo. a mors. vl' potꝰ a mortuꝰ z facio. z cor. pnl'.

Mortuꝰ ẽ ptcipiũ de morior reris. et ꝓpo. Semimortuꝰ tua tuũ. i. ex pte mortuꝰ. et imortuꝰ tua. tuũ. i. non mortuꝰ. vel valde mortuꝰ. vide in morior de cognitione mortuoꝝ dixi indefunctꝰ.

Morꝰ ri. q̃dã arbor. et deriuat' a greco. ſ. mauro q̃ latine dr̃ nigꝝ. qz eiꝰ fructꝰ ſit niger. vñ b morꝝ ri. fructus eiꝰ. Hãc arborẽ latini rubũ appellãt vl' celſaz. qz fructus eiꝰ vel virgultũ rubeat.

Mos a mora dr̃ b mos moris. z ẽ mos conſuetudo. vñ talis mos ẽ in ptib' nr̃is. i. tal' conſuetudo z iſte ſeq̃t more patrie ſue. i. conſuetudinẽ. ß differũt. qz mos ẽ qđ facit moratꝰ. Vñ z diffinit' ſic mos. Mos ẽ lõga cõſuetudo de moribꝫ tracta tm̃mõ. vel ſic. Mos ẽ q̃dã lex vinẽdi nullo vinculo aſtricta ſiue lex nõ ſcripta. ß tm̃ vſu eui retẽta. vl' mos ẽ vetuſta z ꝓbata conſuetudo. ſiue lex nõ ſcripta. ß conſuetudo ẽ qđdã ius moribꝫ inſtitutũ qđ ꝓ lege ſuſcipitur cũ lex deficit. Itẽ mos. i. virtꝰ bonis. ſed ꝓprie in plurali bz hãc ſignificatõem. vt iſte bz bonos mores. et ꝓprie dr̃ de bono ſicuti viciũ de malo. Mali q̃mores nõ ſũt mores. ß vicia. Et ẽ ibi oppoſitũ in adiecto. ſicut cũ dr̃ hõ mortuus. Inde morоſus ſa ſuz. z ꝑducit ꝑmã mos moris. cuz ſuis derivatiuis. vñ morior dtõs ꝑdu. ꝑmã. ß morі infinitiuus de morior moreris cor. mo. vt dixi in morі. De more. i. de conſuetudine. dixi in cõſuetudo.

Moſcillus li. di. in moſculus vide.

Moſculus li. ẽ di. de mos moris. i. quus mos. et inde moſcillꝰ li. aliud dimi.

Moto. A moueo ues. ui. motũ tu. n in o. fit moto motas. ẋbũ freq̃n. i. frequẽter monẽ. et ꝑdu. mo.

Motꝰ. A moueo ues ui. motũ dr̃ b motꝰ tus. Et adiectiue etiã declinať motꝰ ta. tũ. Et ſic dr̃ in ꝑdicamẽ

tis ariſtotelis. ſex ſũt ſpecies motꝰ. ſ. generatio. corruptio. augmẽtatio. diminutio. alteratio. ſm locuz mutatio. Dex q̃ mõis monet' res. ſ. vl' generãdo. vl' corrũpẽdo. vel augmẽtãdo. vel diminuẽdo. vel alterãdo. vel ſm locũ mutãdo. // Et ſcias q generatio ẽ exitꝰ a nõ eẽ in eẽ. Corruptio ẽ ꝓgreſſus ab eẽ ad nõ eẽ. Augmẽtũ ẽ ꝓexiſtẽtis quãtitatis additamẽtũ. Diminutio ẽ ꝓexiſtẽtis quãtitatis minoramẽtũ. Alteratio ẽ mutatio a ꝓtraria q̃litate ad cõtrariã vel in mediã. vt cũ qs ꝑmutatur ab albedine in nigredinẽ vl' in medios colores. Motꝰ aũt ſm locũ ẽ mutatio ab vno loco in alterũ. Motꝰ ſm locũ ſex ſũt ſpẽs ſiue differentie. ſ. ſurſũ deorſũ. añ retro. dextrũ. ſiniſtrũ. Ad oẽs. n. bas ptes fit

Moneo ues. ui tũ. uere. ꝓpo. cũ ab. z dr̃ admotꝰ. moneo ues. i. aduicinare. adiũgere. vñ admotiz adũ. i. aduicinatiz. adiũctiz. Itẽ ꝓpo. cũ a. et dr̃ amoneo es. i. remouere. auertere. abſentare. ſeparare. Itẽ cũ cõ. z dr̃ Cõmoneo ues. i. ſil' mouere. vl' ꝓturbare. iratũ facere. Itẽ cũ di. et dr̃ dimoneo ues. i. in diuſas ptes vl' diuerſis modis mouere. auertere. ſepare. Itẽ ꝓpo. emoneo ues. i. valde vl' extra mouere. Immoneo ues. i. valde vel intro vl' intus mouere. vñ immotꝰ ta tũ. pticipium. et põt eẽ ꝓpo. ab in. et motus. q̃ſi nõ motꝰ. Itẽ ꝑmoneo Premoneo. Promoneo. Itez remoneo ues. vñ remotꝰ ta tũ. nomẽ. et ꝓpať. vñ remote z remotim aduerbia. i. ſepatim. Itẽ ſemoneo ues. i. ſeorſũ mouere vl' ſepare. vñ ſemotiz. i. ſepatim. Et ſemotꝰ ta tuz. ſummoneo ues. i. remouere. auferre. Admoneo et eiꝰ cõpoſita oia actiua ſũt. et faciũt ꝑteritũ in moui. z ſupi. in motũ. Et oia corripiũt in pñti bãc ſyllabã mo. ſed in ꝑterito eã ꝑducũt. vñ ꝓſper. Sed q̃ leſerunt dulcia amara mouent.

Mozina. A modꝰ dr̃ b mozina ne. genꝰ repoſitorij. q̃ſi modina. z. ꝑ d. ſic antiquiſſimi ſolebãt dicere. hozie. pro hodie.

Mucidꝰ. a mucꝰ dr̃ mucidꝰ da dũ. et dr̃ panis mucidꝰ q̃ bz mufam vl' mucũ. vñ iuuenal'. Vix fractũ ſolidẽ iam mucida fruſta farine. vñ mucido das. i. mucidũ facere. z ẽ actiuũ.

Muco cas. in mucus ẽ.

Mucor. a mucꝰ dr̃ b mucor oris. et ẽ mucus muſa panis. ß mucor ꝓprie muſa vini. et hinc mucoroſus ſa ſũ. vide in mucus ci.

Mucro. macros grece latine dr̃ longũ. vñ b macrocronis. i. cuiuſlibet rei acumẽ. Et dr̃ ſic a longitudine. vñ ſepe inueniť ꝑ gladio. Et ſũt iſta noia ſynonyma. ſ. enſis gladiꝰ. mucro. ſpata. rompbea.

Muculẽtꝰ. a mucos z lẽtos q̃ ẽ plenũ. ꝓpo. muculẽtus ta tũ. i. ſordidꝰ. muco plenꝰ. et cõpať muculẽtꝰ tior. ſimꝰ. vñ muculẽte tiꝰ ſime. s dũ. Et b muculẽtia tie. i. abũdantia et plenitudo muci.

Mucꝰ. a marceo ces. dr̃ b mucꝰ ci. Et eſt mucus putredo in pane ex vetuſtate ꝓueniẽs. et dr̃ mucꝰ quaſi marcꝰ. Vnde hic mucor mucoris. idez. Sed ꝓprie mucus in pane. mucor in vino et aq̃. ſ. muſa vini. Itẽ mucus põt deriuari a mũgo gis. et tũc mucꝰ ẽ putredo q̃ de naſo extrahitur et ꝓicitur.

Muſa fe. idẽ ẽ qđ mucꝰ vel muca.

Mugil. a multũ et agil' ꝓpo. b mugilis. quidã piſcis q̃ ſit mł'tũ agil' in fugiẽdo rhetia piſcatoꝝ. Nã vbi diſpoſitas ſẽſerit inſidias ꝓfectiz retroſũ rediẽs. ita trãſilit retro vt volare piſcẽ videas. et cor. pnl'. gti mugil'.

Mugillo las. i. clamare. onagroꝝ ẽ. et dr̃ a mugio.

Mugio gis giui gire gitũ. i. boare. ſtridere. et ẽ bonz Et ꝓpo. admugio gis. i. aduocãtẽ vl' admugiẽtẽ mugire. Cõmugio gis. i. ſil' vel cũ alio mugio. Immugio gis. i. valde vel intꝰ vel intra mugire. Obmugio gis. i. cõtra mugire. Remugio gis. i. itez vl' retro vl' contra

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

mugiẽtẽ mugire. Et ẽ mugio neutr cũ oĩbꝫ suis ꝓpositis.et ꝓdu.mu.

Mugit⁹.a mugio gis dr̃.hic mugit⁹ tus. pnl. ꝓdu.i. vox boũ.stridor.dolor.

Mulcebris.in mulcibilis vide.

Mulceo ces.mulsi.mulsũ.cere.i.lenire.mitigare.delectare.et ꝓpo.demulceo ces. Permulceo ces. Remulceo ces. Et ẽ actiuũ mulceo cũ oĩbꝫ suis ꝓpo.

Mulciber q̃i mulcẽs imbrẽ.vide in mulcifer.ꝛ cor.pe.

Mulcibil'.a mulceo ces.dr̃ b ꝛ b mulcibil' et b le. Et hinc mulcibilit' adu. Et b mulcibilitas tatis. Jtẽ a mulceo dr̃ b ꝛ b mulcebris.ꝛ hoc mulcebre.i.suauis delectabil' mulcibilis.et b mulcedo dinis.i.suauitas.

Mulcifer.Mulceo ꝓpo.cũ ferrũ.ꝛ cũ imber .et dr̃ b mulcifer feri.et b mulciber beri vel bri. ꝛ vtrũqꝫ horr noĩm vocat' vulcan⁹.ẽ.n.faber iouis.et iõ dict⁹ ẽ mulcifer.i.mulcẽs ferrũ. Jdẽ ꝛ mulciber q; mulcet imbrez i.aquã tpando ferrũ. vel q; mulcet ferr imbre. i.aqua et cor.pnl.mulcifer tã nti q̃ gti sicut ꝛ mulciber beri.

Mulcto a mulceo ces.dr̃ mulcto tas.ꝛ ẽ m'ctare.mulcere.lenire.mitigare.blandis ꝛbis seducere.curuare. vexare vel ꝛberare litigare.vl' pugnis siue calcibꝫ runpere.ꝛ ẽ trãslatũ a mulso qd̃ acceptũ lenire fauces solet volẽtis vl' ꝓpletũ sordibꝫ stomachũ.

Mulctrale.a mulgeo ges.mulsi.sũ.et mulctũ inuenit' mulctrale lis.ꝛ b mulctrũ ctri.et b mulctra tre. vas in q̃ant⁹ mulget'.i.lactat'.Mulctrũ etiã vl' mulctra dicit' horra mulgẽdi.et b mulgariũ.et hoc mulcrũ idẽ.s. vas in q̃ mulget'.vl' mulcrũ dr̃ nouũ lac.,vide etiã i mulsa.

Mulctrũ ctri.in mulctrale ẽ.

Mulgariũ in mulctrale est.

Mulgeo ges.mulsi.geo in si.ꝛ si in sũ.fit mulsi ꝑteritũ et mulsũ supn̄.et ẽ mulgere lac dr̃ vbere extrahẽ.Mulgeo ꝓpo. Demulgeo. Emulgeo. Cõmulgeo. Immulgeo. Permulgeo. Remulgeo. Et ẽ mulgeo actiuũ cũ oĩbꝫ suis ꝓpo.et fac̃ ꝑteritũ in si.et supinũ in sũ. Iz qñqꝫ inueniat' mulxi ꝛ mulctũ apd̃ antiqs. Pnt.n.mulgeo ꝛ mulceo idẽ ꝑteritũ ꝛ supinũ in eadẽ voce mulsi et mulsũ ꝑm bug. Pris.etiã in.viij.li.dic̃. Mulgeo qꝫ mulsi facit cꝫuis drie causa q̃dã mulxi ꝓtulerũt. His visis dico q; mulceo ꝛ mulgeo habẽt idẽ ꝑteritũ et supinũ.ꝑm modernos.s.mulsi ꝛ mulsũ vide etiã i mulsi.

Muliebria muliebriũ pluralit' dicũt' mẽstrua.q; mulier soluꝫ aĩal mẽstruale ẽ.et vt dic̃ mayster in historijs sup illd̃ Geñ. Desierant sare fieri mliebria.i.mẽstrua q̃bꝫ deficiẽtibꝫ vis deficit pariẽdi. vide in mẽstruũ.

Muliebris. A mulier abiecta extrema lr̃a r.ꝛ ad dita bris.fit muliebris.et declinat' hic ꝛ hec muliebris ꝛ hoc bre.et ꝓdu.pnl.sicut salubris.et inde muliebriter adu. et hec muliebritas tatis.

Mulier eris.dr̃ a mollis q̃si mollier.q; mollis ẽ ꝛ debil' respectu viri. Jõ virtus viri est maior ꝛ muliebris minor.vt patiẽs viro esset.s.ne feminis repugnãtibus libido cogeret viros alias appetere.vel in aliũ sexũ ꝓruere. Dr̃ igit' mulier ꝑm femineũ sexũ .nõ ꝑm corruptiõez integritatis.et b ẽ ex sacra scriptura. Naz eua statiz facta de latere viri nõdũ cõtacta a viro mulier dicta ẽ ibi.et formauit eã in mulierẽ.,q; aũt dr̃ mulier q̃si mulcẽs vir.vl' q̃si molliẽs vir ethymo.ẽ.ꝛ ꝓdu.pnl. in obliqs.vñ Stati⁹. Hiq̃ deũ soboles.siq̃ mulier ꝛori go. Hoc etiã ꝓprobat cõmũis vs⁹ q; emulãd⁹ ẽ. Sed vr̃ q; cor.pnl.q; vt dic̃ ꝑs.in maio. Dia latina desinẽtia in er.si crescũt in gtõ cor.pnl.in obliqs. vt pauper pauꝑis. Sz dic q; ꝑs.excipit illd̃ nomẽ mulier in libro de accẽtu a regula illa generali. Et b ꝓmunit' tenetur

¶ Hic põt q̃ri q̃re mulier facta ẽ de costa viri. Ad b ẽ dicẽdũ q; sicut dr̃ in li.sentẽ.ij. Jõ de latere viri facta fuit mulier.vt ostẽderet' q; in cõsortiũ creabat' dilectiõis.ne forte si fuisset de capite facta.viro ad domnationem videret' ꝓferẽda. Aut si de pedibꝫ, ad ꝓbiendum subijcienda. Quia ergo viro nec domina nec ancilla parabatur sed socia nec de capite nec de pedibꝫ fuerat producenda vt iuxta se ponendam agnosceret quam de suo latere sumptam didicisset.q; autem post peccatum mulier sub viri dominio, est. hoc accidit ex culpa,nõ ex natura. Nõ sine causa viro quoqꝫ dormienti potius q̃ꝫ vigilanti detracta ẽ costa de qua mulier in adiutorium generationis viro formata est. Sed vt in eo nullam sensisse penam probaretur et diuine simul potentie opus mirabile monstraretur. q; hominis dormiẽtis latus aperuit nec tamen a quiete soporis excitauit. Jn quo etiam opere et sacramentum xp̃i et ecclesie figuratũ est. quia sicut mulier de latere viri dormiẽtis formata est.ita ecclesia ex sacramentis que de latere xp̃i in cruce dormientis profluxerunt.scilicz sanguis et aqua.quibꝫ redimimur a penis atqꝫ ablui mur a culpis.

Mulierarius.a mulier dicit' hic mulierarius rij.i.frequẽs mulier appetitor.vl' voluptati mulier dedit⁹.

Muliercula.a mlier dicitur hec muliercula le. dimi. parua mulier.

Mulio .a mul⁹ dr̃ b mulio onis.mulor custos vl' sessor vel ductor.et hic mul⁹ li.ꝑ eodẽ.ꝛ a mulio dicit' mulionicus ca.cũ.

Mulle⁹ lei.mas.ge.ẽ gen⁹ calciamẽtor et dicti sunt mullei a mullo pisce.siu e a colore rubro q̃lis est color mulli piscis. Jtẽ adiectiue dr̃ mulle⁹ lea.leũ.qd̃ ptinz ad mullũ piscẽ.

Mulsa a mulceo ces.dicitur hec mulsa se.potio q̃dã ex vino. vel ex aqua et melle facta. eadem dicitur ꝛ b mulsum similiter a mulceo. vel a melle q̃si melsum.inuenitur etiam hoc mulsum pro nouo vino. Hieremi. vij. Comedite pinguia et bibite mulsũ. id est vinum nouũ. vel ꝑm Glo. Mulsum.i. vinum melle dulcoratũ. Jtẽ mulsũ idẽ est quod medo. Ponitur etiã mulsũ in alia significatione in grecismo.i.pro lacte a mulgeo ges.mulsi mulsum.vnde ibi dicit ur Jn quo mulgetur lac tempus mulctra vocatur.vas est mulctrale mulsum qd̃ defluit inde.vel dic sicut dixi in mulctrale ꝑm buguitiõem.

Mulsi ẽ ꝑteritũ de mulceo ces .et demulgeo ges .sic dixi in mulgeo.vñ et tales ꝛsus ponũtur in grecismo Mulgeo dat mulsi.sicut dat mulceo mulsi. Dat mulcere suũ sicut mulgere supinũ . Qd̃ ꝓbo nam mulsuꝫ sibi sumpsit vtrũqꝫ supinũ.

Mulsũ ẽ supi. de mulgeo et demulceo. vt dixi in mulgeo. Quid aũt sit mulsũ dictũ ẽ in mulsa.

Multa te.in multo tas vide.

Multatio onis in multo tas vide.

Multatus ta tũ.in multo tas exponit'.

Multiciũ cij.et sũt multicia vestes subtiles ꝛ incidisse me facte de nobili serico vel nobilissima lana vl' lino.ꝛ dicũtur sic a multitudie colorr vl' a multitudine cõtexionis filorũ. Quo.n. vestis ẽ subtilior eo plura fila in eo cõtexũtur.vel dicunt' sic.q; sua lenitate corp⁹ hoĩs demulceãt suauiter. Juuenal'. Quid faciũt alq.cuz tu multicia sumus.

Molticulor loris.i.mltorr colorr.et ꝓpo.a multus ta.tũ.et color loris.et ẽ cõ.ge.et cor.co. Nã generalit' cõposi.a color.vt bicolor.ꝛ a decor.vt dedecor.ꝛ a corpe.vt bicorpor sũt cõ.ge. Jnueniũtur tñ aliqñ in neutro genere in plurali nũero. vt bicolora .dis colora. multicolora. Ezechi.xvj.et sumpsisti vestimenta tua multicolora.

Multifariã.in multifari⁹ vide.

Multifari⁹.a multũ et for faris ꝓponitur multifaria riũ.i.multũ vel multa loquẽs. et varijs mõis.vnde multifarie aduer.et inuenitur etiã actũs qñqꝫ aduerbialiter positus multifariuz ꝑ multifarie.et nõ mutat accentuz siue sit nomẽ siue aduerbiũ.et ẽ multifarie.

id est multis modis. multipl ici sermone.
Multifidus da. dū. i. fissus in mltas ptes ꝛ cor. etiā fi.
Multiformis. forma cōpo. cum bis. tris. q̄tuor. septē. ꝛ multus ta. tū. ꝛ dī bic ꝛ hꝫ biformis ꝛ hꝫ me. Triformis me. ꝛ abijcit s. a bis ꝛ tris. in biformis ꝛ triformis. Itez cōpo. q̄driformis me. Septiformis me. ꝛ bic ꝛ hꝫ multiformis et hꝫ me. i. duarū vel triū vel q̄tuor formarū vel septē. vel multarū formarū. ꝛ hinc biformiter. ꝛ hꝫ biformitas tatis. Triformiter. ꝛ hꝫ triformitas tis.
Multiloquus. a multus ta. tū. ꝛ loquor cōpo. multiloquus qua quū. qui multa loquit. vñ hoc multiloquiū. id est multa locutio. ꝛ cor. lo.
Multipes pedis mas. ge. i. vermis capitt. multos hñs pedes. ꝛ cor. ti.
Multiplica ce. fe. gen. i. vestis multas habens plicas. ꝛ cōponit a multus ꝛ plica ce. ꝛ cor. pli.
Multivolus. a multus ta. tū. ꝛ volo las. cōpo. multivolus la. lū. q̄si p diuersa volās. vñ mulier dī multivola q̄ p diuersa loca volat. Itē multivolus la. lū. i. multa volens. ꝛ tunc cōpo. a multus. ꝛ volo vis. ꝛ cor. vo. semp.
Multo tas. taui. dī a multus ta. tū. ꝛ est multare verberare punire dānare. Et inde hec multa te. i. vindicta pena. vñ in. iiij. li. Regū. Imposuit multā terre centuz talenta argenti. Et a multo tas dī multatus ta. tum. i. verberatus punitus dānatus. vnde hꝫ multatio onis. i. verberatio punitio damnatio. Quidā tñ dixerunt q̄ multo tas. dī a multu u. in o. qđ deberet esse supinum huius verbi molo lis. Pena eñ q̄si molit ꝛ cōterit tribulatum. ꝛ scribit sine c. vt patet in Pap.
Multo magis sūt due ptes. sicut dixi supra in scđa pte vbi egi de accentu aduerbiorū in ca. de magis.
Multus. a moles dī multus ta. tū. Qđ eñ multū ē molem facit. vñ ꝛ dī multus ta. tū. q̄si molē tenēs vel tuēs. et est ety. vñ hec multitudo dinis. Adultus cōponitur Multimodus. Adultiloquus. Adultigradus. Adultifidus. Adultipes. Adultifarius. Adultiplico. Adultus cōpat sed irregulariter. s. multus plurimus. multa plurima. multū plus plurimū. Et in aduerbio multo plus plurime. Ponunt quidē aduerbialiter multū ꝛ multo plurimū ꝛ plurimo. sed nō sunt aduerbia. ꝛ non mutat accentū multo vel plurimo q̄n est nomen et q̄n ponit aduerbialiter. Et scias q̄ plus in hac terminatione est tm neu. ge. vñ in ntō hoc compatiuū deficit in masculino ꝛ fe. ge. hꝫ in alijs casib⁹ est oīs ge. in vna vel in plurib⁹ terminat oīb⁹ tam in singulari q̄z in plurali. vñ plus pluri est oīs ge. ꝛ facit actūs hunc ꝛ hanc plurē et hꝫ plus. vtō in masc. ꝛ fe. caret. ꝛ nēs pluralis facis hi ꝛ he plures ꝛ hec plura vel pluria. gtūs pluriuz. fm hug. tñ cōiter dī q̄ plus est neu. ge. in trib⁹ casib⁹. s. in ntō actō et vtō. sed in alijs est omis ge. Et facit ntūs pluralis in neu. ge. plura fm modernos. Inuenit etiā apud antiquos pluria. ꝛ ita credo verū. vide in plus.
Mulus. a mola vel molo lis. dī hic mulus li. q̄ molendo tarde ducat molas in girū. vel mulus est nomen grecum. Industria quippe humana diuersum aīal in coitū coegit. sicq̄ adulterina pmixtione genus aliud reppert. Sicut ꝛ iacob cōtra naturā colorū silitudines procreauit. Nam tales fetus oues illius cōcipiebant. q̄les vmbras arietū desup ascēdentiū in aquarū speculo cōtemplabant. Deniq̄ ꝛ hoc ipsum in equarū gregibus fieri solet. vt generosos obtineant equos visib⁹ cōcipiētium equarū vt eorū siles cōcipere ꝛ creare possint. Et etiā columbarū dilectores depictas ponunt pulcerrimas columbas in illis locis in quib⁹ ille versant. vt rapientes visa siles generēt. Inde est q̄ quidā. granidas mulieres inbet nullos intueri turpissimos aialiū vult⁹ et cenocephalos ꝛ simias ꝛc. ne visib⁹ earū concurrētes siles fetus pariant. Hanc eñ feminarū dicunt esse naturā vt quales cōsperexerint siue mente pceperint in extremo voluptatis estu dum cōcipiunt talē sobolē procreent. etenim aīa invsu venereo formas extrinsecas intro transmittit. earū satiata typis rapiti spēs earum in ppriā qualitatē. Ad hꝫ etiā facit qđ Aug. recitat in. v. li. contra iulianū pelagianū q̄ solinus auctor medicine scripsit de rege cyprio. q̄ cū ipse esset vir deformis solebat pponere vroti sue in cōcubitu formosam picturam ne ipsa deformes pareret filios. Hieronymus etiam narrat de quadā muliere q̄ pepit filiū nigrū ppter hꝫ q̄ in tpe coitus imaginē vidit nigrā. Mulus deriuat hec mula le. Et facit dtūs ꝛ ablatiuus pluralis mulabꝫ Mulus ꝛ mula spēs aīalium ab equa ꝛ asino generant nec generant.
Mundiū dij. ge. neu. i. dominū. ꝛ dī a mundus.
Mundo das. in mūdus da. dum. est.
Mundus. A mūdus dī. deriuat mūdus da. dum. i. purus integer sine macula. Et cōpat mundus dior. dissimus. vñ mūde diss. dissime. aduer. Et hec mūdicia cie Et hoc mundū dī. mūdicie pcium vel qđ facit mundiciam. vñ in hester. Accipiunt mundū muliebrē. ꝛ q̄ ad vsum necessaria sunt. i. vnguēta. pigmenta ꝛc. quibus mulieres mūdiores ꝛ ornatiores habent. Et a mūdus dī mundo das. i. purificare vel purū facere. vñ munda tus ta. tum. nomen. ꝛ cōpat. vel est pticipiū de mūdor aris. Mundo ppo. Emundo das. i. valde mūdare. Et est actiuū cum omnib⁹ suis cōpositis.
Mundus di. dī a moueo ues. q: semp est in motu. Et binc mūdanus. Et hic ꝛ hꝫ mūdialis ꝛ hꝫ le. Et p cōpositionē mūdifagus ga. gū. ꝛ dī multipl⁹ mūdus. Dicit eī mūdus vniuersitas creaturarū. scz illd qđ ꝓstat ex q̄tuor elemētis id ēticis. Et dī sic q: est in motu. Itē mundus q̄nq̄z dī archetypus. mūdus q̄nq̄z dī hō. vñ ꝛ microcosmus dī. q̄nz etiā mūdus dī supior ꝛ dignior ps mūdi. scz firmamentū p excellentiā. q: pcipue est in motu. ꝛ q: pcipue purū ꝛ mundū est. nihil habēs terrene fecis ꝛ grauitatis. Mundi etiā noīe amatores mūdi designant. vñ Job. j. Mundus p ipsum factus est. ꝛ mundus eū nō cognouit. In primo loco mūdus designat hunc mūdū. In scđo designat amatores mūdi. Et scias q̄ mūdus p u. in prima syllaba scribit. licet deriuet a moueo ues. q: multotiēs lra q̄ est in simplici dictōne mutat in cōpositō. vt lego colligo. Et vt dicit Isido. Mūdus dictus est a monēdo. q: in motu est. nulla eñ reḡes eī⁹ elemētis cōcessa ē. vide ī par. Quot āni fluxerūt a pncipio mūdi vsq̄z ad incarnatōz xpi dixi ī etas.
Munerarius. a munus dī munerarius rij. qui munera dat. ꝛ muneros⁹ sa. sum. i. largus vel munere dignus. Et cōpat. vñ hec munerositas tis.
Munero a munus dī munero as. ꝛ est mūerare donare. munus alicui dare p aliq̄ seruitio vel p aliqua alia re. Et cōponit. Remunero ras. ꝛ est actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis. ꝛ pdu. mu. vñ homerus. Et prius aiacem exaurato munerat ense.
Mungo gis. xi. ctum gere. i. purgare ꝛ sordes auferre. et ppie est mucū de naso extrahere ꝛ pjcere. ꝛ qđ remanet de cōbustione cādele auferre. Ulñ ꝛ sepe ponit p decipe. vel decipiēdo auferre aliquid vel expoliare. Mungo cōpo. Cōmungo gis. Demūgo gis. Emūgo gis. Immūgo gis. i. valde vel intus vel intro mungere. Permūgo. Remūgo. ꝛ est mungo actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis. ꝛ facit pteritū in xi. ꝛ supinū in ctum.
Muniacus. a muniū dī muniacus ca. cū. muniaci dicūtur regis cōsiliarij. vl qui munia. i. officia sua adimplēt vel tributarij vel largi.
Municeps. a municipiū dī hic ꝛ hec municipalis. ꝛ hꝫ le. Et municiparius ria. rium. ꝛ hic ꝛ hec municeps pis omnia in eodē sensu. hoc eñ nomine censent castellani in municipio nati ꝛ pmanentes ꝛ etiā milites stipendiarij qui pro custodia municipij munera capiunt. Et etiam originales ciues. ꝛ in loco officium gerentes dicunt sic. Et etiā quoddā genus romanorū ciuiū olim

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicebat sic. Vñ in actib⁹ apl⁹orum .xxj. paulus cum cō
pbenderet dixit. Ego sum paulus tarsensis non igno
te ciuitatis municeps. volēs eis signare q⁹ esset ciuis ro
manus ꝛ statim eū dimiserunt. Jtē municipalis ale. vel
municipialis le. ꝛ municipiarius. vel municiparius ria.
rium. ꝑt dici qō ptinet ad municipiū. vl municeps ꝑm
qō capit munus. ꝛ cor. pnl. gti municeps. ꝛformat gtis
a ntō interposita i. lra iuter p. ꝛ s. ꝛ mutato e. añ p. in i.
corrreptā. vt municeps pis. i
Municipalis vel municipialis le. in mūiceps exponit.
Municipiarius ria riū. in municeps exponit.
Municipiū. muniū. ꝓpo. cū capio. ꝛ dī B mūicipiū pij
et est municipiū. qñ manēte statu ciuitatis ius aliqō ma
ioris vel minoris officij a principe impetrat. ꝛ dī a mu
nicipiū a munijs. i. officijs. qr tm munia. i. tributa debi
ta vel munera reddit. nam liberales ꝛ famosissime cāe.
et q ex principe ꝓficiscunt ibi nō agunt. be em ad di
gnitatē ciuitatis ptinēt vel municipiū dī castrū muni
tissimū ꝛ ꝓprie in confinio regionū vbi solēt morari sti
pendiarij milites ꝑ custodia. vñ ꝛ dī municipiū qsi ca
piens munia. i. munera ꝓpter stipendiarios milites ibi
ꝑ custodia manentes ꝛ munera capientes.
Municiū cij. a munio nis. dī hoc municiū cij. i. obsidio
vñ in .iiij. li. Regū dī. Rex assyriorū nō ingredietur vrbē
banc. nec circūdabit eum municio.
Munifer cis. pnl. cor. tam in ntō qs in gtō. et exponit
in munificens.
Munificens. a munifico cas. dī hic ꝛ hec ꝛ B munifer
cis. pnl. cor. tam in ntō qs in gtō. ꝛ hic ꝛ hec ꝛ B munifi
cens tis. in eodē sensu. i. munificus. ꝛ cōpat munificens
tior. simus. vñ munificēter tius. sime. aduer. ꝛ hec muni
ficentia tie. i. largitas. Et nota q⁹ positiuū munificens
nō est in vsu. sed in loco eius subit munificus. ꝛ fit cō
patio anormula. munificus tior. simus.
Munifico cas. cōpo. a munus ꝛ facio. ꝛ est munificare
muneribus honorare munera alicui facere. vñ munificus
ca. cū. i. largus qsi munera faciēs. vel qui munū. i. offm
qō dz adimplet. vñ munifice aduer. ꝛ cor. fi. vide etiā
in munificēs ꝑm hug. Pap. ꝛo di. Munificus honori
ficus largitor liberalis largus copiosus abundans.
Munimen. a munio nis. dī hoc munimen nis. i. defen
sio. firmamentū. auxiliū. ꝛ ꝓdu. pnl. nti.
Munimentū. a munio nis. dī hoc munimentū ti. i. de
fensio. firmamentū. auxiliū. ꝛ ꝓdu. pnl.
Munio nis. n iui. nire. nitū. i. firmare vallare defensacu
lū facere. Adunio cōpo. Circūmunio is. Cōio mis. Pre
munio nis. Obmunio nis. i. vndiq⁹ vl ꝛmunire. Remu
nio nis. i. iterū vel retro munire. vel destruere. vel muni
tionē auferre. Munio ꝛ eius cōpōsita oia actiua sūt. ꝛ
ꝓducūt mu. vñ esopus. Vñ pire q⁹ hostē munire cau
eto. ¶ Et scias q⁹ regula ē q⁹ ꝑma ꝑsona singularis p
teriti ꝑfecti indicatiui modi formatur in tercia et in qrta
cōiugatōe in nō desinētib⁹ in eo a ꝑma ꝑsona pntis in
dicatiui modi o. mutata in e. ꝓdu. ꝛ addita bā. vt lego
legebā. audio audiebā. qō videt fallere in munibam ꝛ
polibā. qr videlicet inuenit polibā ꝛ munibā. ꝑ munie
bam. poliebā. Hz ꝑticipia pntis ꝛ ꝑteriti imꝑfecti for
mant ab integris scz a muniebā ꝛ poliebā. vñ muniēs ꝛ
poliēs. vñ ꝛ prīs. di. in. xj. li. A muniebā muniēs bā. mu
tata in ns ꝛ a poliebā poliēs dicim⁹. ꝛ ita de silib⁹ dicas
Munitiūcula le. di. qua munitio.
Munitoriū. a munio nis. dī B munitoriū rij. locus in q
fiunt munimenta vel ipsum munimentū.
Muniū. a manus dī B muniū nij. i. debitū officium vel
tributū vel munus. ꝛ dī muniū qr manu sit factū. vñ de
beato martino dī. Munia tua deuotus implebo.
Munus. a munio nis. dī B munus neris. i. donū. et dat
munus ex merito. ß donū cōfert ex gratia. vñ quidam.
Dat meritū munus. ß cōfert gratia donū. De dīis eti
am doni ad munus dixi in donum.

Munusculū li. di. Quū munus. ꝛ format a munus. ad
dita culū. ꝛ a munusculū dī munuscularius ria. riū. qui
ꝑ munere seruit vel qui munus dat.
Murale. a murus dī B murale lis. idē qō murus. vide
in murus.
Murena. a mus qō ē terra dī B murena ne. q̄dā gēma
quā humore sub terra putant tensatū calore. vñ ꝛ no
men assūpsit. Murena etiā dī quidā piscis. et tūc dī a
mollis. vide in murenula. ꝛ ꝓdu. re. De natura mure
ne piscis di. Amb. in. v. hexameron. Vipera nequissi
mū genus bestie. ꝛ sup oīa q⁹ serpētini sūt generis astu
tior. vbi cum coeūdi cupiditatē assūpserit murene ma
ritime notā sibi requirit copulā vel nouā ꝑparat. pro
gressaq⁹ ad litus sibulo testificata pntia sui ad cōinga
lem amplexū illā euocat. murena aūt inuitata nō deest
et venenato ꝛ spēti expeditos vsus sue imptit ꝓiectōis
Quid sibi vult ꝛmo hmōi nisi ferēdos eē mores ꝓiugū
Murenula le. a mollis deriuat hec murena ne. quidā
piscis crassus ꝛ mollis. qr nullū os habet. vel qr mollis
et suauis est ad comedendū. et inde B murenula le. di.
murenula etiā dī qōdā ornamentū mulierū qō scz au
ri metallo in virgulas latescēte quadā flexuosi ordinis
cathena cōtexit in sīlitudinem murene serpētis qō ad
collū ornandū aptat. Hoc interdū auri ꝛ argēti cōte
xitur virgulis. vñ in cāticis dī murenulas aureas facie
mus tibi vermiculatas argento. ꝛ cor. nu.
Murex. a mus deriuat hic murex cis. i. eminēs acutū ꝛ
ꝓruptū ꝛ exesum sarū vl cacumē mōtis. vñ ꝛ murex dī
fruter ꝛ virgultū asperū in acutis ꝛ ꝓruptis mōtib⁹ et
hinc hic murex dī quidā piscis. s. coclea maris. sic dicta
ab acumine ꝛ asperitate. q alio noīe conchilū vel con
ca dī. vl qr circūcisa ferro lachrimas purpurei coloris
emittit ex quib⁹ purpura tingit. vñ ꝛ ostrū appellata ē
qr hec tinctura extracte humore elicit. ꝛ hinc murex sepe
inuenit ꝑ ipsa tinctura ꝛ sepe ꝑ ipsa purpura. ꝛ cor. ri.
pnl. in obliquis. vñ Oui. epi. Scilicet ipsa gerā satura
tas murice vestes. Jtē in lib. de arte. Consule de gēmis
tincta murice lana.
Murgissor. a murmuro ris. dī B murgissor sōris. i. cal
lidus ꝛ fallax murmurator.
Muria. A murus dī B muria rie. sup. ior fer olei. qr sit
oleo qsi ꝑ muro. qr naturalius retinet liquorē q⁹ si cēt
sine fece.
Muricida. Mus cōpo. cū cedo dis. cecidi. ꝛ dī B mu
ricida de. pnl. ꝓdu. qr mures interficit ꝛ cedit.
Murilegus. Mus cōponit cū lego gis. ꝛ dī hic murile
gus gi. et hec murilega ge. i. cattus vel catta. qr legit. i.
colligit mures. vñ quidā. Murilegus bñ scit cuius ge
noris barda lambit.
Murinus. A mus dī murinus na. nū. res muris. vel ad
murem ptinens. ꝛ ꝓdu. ri.
Muriscidus. Mus cōpo. cum scindo dis. ꝛ dī hic mu
riscidus di. bō ignauus ꝛ remissus ꝛ piger ad nihil aliō
vtilis nisi ad mures scindendos. i. excoriādos. ꝛ cor. sci.
Murmur. a mutio tis. dī B murmur ris. ge. neu. apud
modernos. inuenit etiā in masc. ge. vñ ioannis. vij. Et
murmur multus erat in turba. ꝛ a murmur dī murmu
ro as. qō cōpo. cōmurmuro as. Demurmuro as. Jm
murmuro ras. i. sīl. vel valde vel intus murmurare. Ob
murmuro ras. i. cōtra murmurare. Remurmuro ras. i.
iterū vel cōtra murmurantē murmurare. Submurmu
ro ras. i. subtus latēter vel parū vel post murmurare. ꝛ
est murmuro neu. cum oīb⁹ suis cōpositis. ꝛ cor. mu.
Murmuro ras. in murmur est.
Murtetū. A morior dī B murtetū ti. i. aqua calida de
terra manās. scz balneū. ꝛ dī sic qsi moritetū qr ibi mo
ri moriant ꝛ pereāt. vel qsi mortuetū. qr a mortuis. i.
ab inferis tradit venire. vñ hora. in epi. Bane murte
ta reliqui. legit hic ꝛ B murteta. ꝛ ponit ꝑ balneis mur
tis obsitis.

Murus a munio nis. dī hic murꝰ ri. qꝛ muniat. Et dī murus q̄i muniēs robur. ⁊ est ety. vñ hic murulus li. di. et hic ⁊ hec muralis ⁊ ℔ le. qđ ptinet ad murū. ⁊ muratꝰ ta. tū. i. muro ornatus. Et muro ras. i. muro ornare. murum facere. vñ hic muratoꝛ toris. i. faciens murum.

Mus idē ē qđ terra. vñ hic mus muris. qđdaꝫ aīal. qꝛ sub ⁊ra facit suū cubile ꝑm hug. Pap. ꝛho dicit. Mus ⁊ra mus pusillū aīal. i. soꝛex. alij dicūt mures. qꝛ ex būo re ⁊re nascant. vñ dicit basiliꝰ in nona omelia examerō mures ⁊ ranas ex terra generari videmꝰ. Veniqꝫ ī egyptiacis thebis si pluuias largioꝛes estiuo tēpe fuderit mox infinitis muribꝫ regio tota complet.

Musa. a moys qđ est aq̄ dī ℔ musa se. ⁊ sunt ꝑm pḃos nouē muse. i. nouē instra loq̄ndi. s. duo labia. q̄tuoꝛ dētes p̄ncipales. plectrū lingue. arteria gutturis. cōcauitas pulmonis. Et ℔ instra dicūt muse a moys qđ ē aq̄ qꝛ sine humectatōe istoꝛū nō pōt nasci voꝛ. Item musa dī q̄nqꝫ cātilena. q̄nqꝫ sapia. Et a musa dī musicꝰ ca. cū. ⁊ musaticꝰ ca. cū. Astrologi ꝛho nouē musas dicunt nouē sonos q̄ celestē armoniā faciūt. Primi septē sūt septē planetarū. Octauꝰ ē firmamēti. Non ū q̄dez assignant terre. q̄ꝫ nō moueat ꝓ se. moueꝫ tñ circūactōe aliarū sperarū circa ipsam. ⁊ adeo sonū habet raucum vt vix etiā cōputet inter alios sonos. vñ muse dicunt a muso. i. canendo. qꝛ ꝓ eas sicut antiqui voluerūt vis carminū ⁊ vocis modulatio quereret.

Musach erat arca in q̄ reponebant donaria regū vel p̄ncipū ad reficiēda sartatecta tēpli. ꝛvt dixi in coꝛbonam. De musach dī in. iij. Regū. ca. x vj. Musach q̄ꝫ sabbati qđ edificauerat in tēplo ⁊ ingressum regū exterius cōuertit in templū dñi.

Musca. a mus ꝓ terra vel ꝓ soꝛice dī hec musca ce. q̄ si muris esca. ⁊ est ety.

Muscariū. a musca vel muscula dī ℔ muscetū ti. Et ℔ musculetū ti. locus vbi abundant muse. Et ℔ muscarum rij. ⁊ hoc muscularium rij. ꝓ eodē loco vel ꝓ multitudine muscarū. vel ꝓ flagello q̄ muscas abigimus.

Muscraneus. a mus dī ℔ muscerane⁹ nei aīal exiguū arance forma ⁊ muris. qđ ⁊ solifuga dī. qꝛ diem fugiat et dī muscraneus qꝛ eius moꝛsu aranea interunt.

Muscetū. in muscariū est. ⁊ pdu. pnſ.

Muscio onis. mas. ge. q̄si mustio. qꝛ mustū bibat ⁊ dī a mustū. Idem ⁊ bibio onis.

Muscipula. mus cōponit cū capio. et dī ℔ muscipula le. receptio ad mures capiēdos sicut ⁊ mustricula. ⁊ ponit generaliꝛ ꝓ q̄libet receptōe. vñ muscipuloꝛ aris. i. recipe. Et hinc ℔ muscipulatoꝛ toris. i. receptoꝛ. Item muscipula ponit ꝓ pedica. i. laqō q̄ pedes ligant.

Musco. a musca dī musco onis. i. magna musca. et muscosus sa. sum. i. plenꝰ ⁊ abūdans muscis. vñ ℔ muscositas tatis. i. abūdantia ⁊ plenitudo muscarū. Item a muscus pōt dici muscosus sa. sum. musco plenus ⁊ coopt⁹. vñ virgilius. Muscosi fontes ⁊ somno mollioꝛ herba. et cōpat. vñ hec muscositas tis.

Muscosus sa. sum in musco exponit.

Muscula. a musca dī hec muscula le. di.

Musculetū ti. pnſ. coꝛ. exponit in muscarium.

Musculosus. a musculus dī musculosus sa. sum. i. foꝛtis lacertosus plenus musculis. ⁊ cōpat. vñ hec musculositas tatis. i. foꝛtitudo plenitudo musculoꝛum.

Musculus li. pnſ. coꝛ. puus mus. ⁊ est di. de mus murꝫ et musculus etiā dī curuū genus nauigij. ⁊ musculi dicunt capita neruoꝛū ex sanguine ⁊ neruis copulata. sciꝫ illa nodosa caro q̄ ē in tibijs. ⁊ brachijs. Et dī musculꝰ a murū similitudine. qꝛ lateat in mēbris sicut mures sub terra. Vel qꝛ dispositā ē ad similitudinez muris. Idē dī et lacertꝰ. In hac significatōe innenit a palladio positū vbi docet eligere bonos eq̄s dicēs q̄ pulchritudo boni equi in his cogſcit. Si coꝛpꝰ eius ē vastū ⁊ solidum. latus longissimū. clunes rotūde. ⁊ maxīe pectꝰ late patens. ⁊ totū coꝛpus musculoꝛ densitate nodosū. pes siccus. coꝛnu cōcauū. altiꝰ calciat⁹. Item musculi sūt coclee de quarū lacte ꝛcipiunt ostree. et dicunt musculi q̄si masculi qꝛ sūt masculi ostrearū ⁊ etiā balnearū. Eoꝛum ei coitum ꝛcipe balene phibent. Item musculꝰ pōt deriuari a murꝰ ⁊ tūc musculus dī bellicū machinamentū sile cuniculo q̄ murus ciuitatis pfodit ⁊ dissoluit q̄ murus culus.

Muscus. a marceo ces. dī ℔ muscus sci. q̄dā herba vl potius q̄dā lanugo in fontibꝫ ⁊ circa aboꝛes crescens.

Musica ce. ē vna de septē artibꝫ liberalibꝫ. ⁊ dī a moys qđ ē aqua. qꝛ tractat de vocibꝫ vel de ꝓpoꝛtiōibꝫ vocū et sine humoꝛis bñficio nulla cātilena vel vocis stat vl subsistit delectatō. ⁊ inde ℔ musicus ci. q̄ tractat de musica vel qui docet eaꝫ. Et musicus ca. cū. ⁊ hic ⁊ ℔ musicalis et hoc musicale. in eodem sensu. Item musica id est sapia ⁊ tūc deriuat a musus q̄ sunt cā sapie ⁊ eloq̄ntie. vñ ꝑs. Quoꝛ vterqꝫ possideat artē musice. i. sapie.

Musino vocat aīal qđ ex capꝛa et ariete nascit. Est aūt duꝛ gregis. Musino monstrū sile simie. ꝑm Pap. vide in bigenus.

Musio. a mus deriuat musio onis. qꝛ muribꝫ infestus sit. Hunc vulgus cattū a captura vocat. Alij dicūt q̄ captat. i. videt. nā tā acute cernit vt fulgoꝛe lumis noctis tenebꝛas supet. vñ ⁊ a greco venit cattꝰ. i. ingeniosus a kageste. vel cattus q̄si cautꝰ. Hunc vocāt gattū coꝛrupte. Item a mus dī hoc musiū si. nidus muris.

Mussim aduer. a musso sas dī. i. mussanter latēter. lente vel leniter.

Mussito tas. pnſ. coꝛ. verbū fre. i. freq̄nter mussare.

Musso. a mutio tis. dī musso sas. sani. sare. ⁊ est mussare dubitare. ⁊ mussare. i. silētio murmurare. Vñ ꝛhus. Mussat q̄ dubitat. mussat q̄ murmurat idē. Item inuenit muso sas. i. scio ⁊ tūc scribit ꝓ vnū s.

Mustaciū. a mus dī hoc mustaciū ci. potꝰ qui ex musto fit ⁊ alijs potionibꝫ. Vñ iuuenalis. Causa nec est q̄ re cenā ⁊ mustacia pdas.

Mustela. Mus cōpo. cū telon qđ est longū ⁊ dī ℔ mustela le. q̄si mus longus pnſ. longa. Et sunt duo genera mustelarū vnū est siluestre distās magnitudine alterū in domibꝫ oberrās. Hec ingenio subdola a domibꝫ vbi nutrit catulos suos trāsfert. mutatq̄ sedē serpētes etiā ⁊ mures psequit. Falso aūt opinant q̄ dicunt mustelam ore ꝛcipe. aure partū effundere. ⁊ a mustela dī mustelinus na. nū. pnſ. pdu. i. ptinēs ad mustelā. vel de mustela existens. ⁊ hoc mustelariū rij. fouea mustele q̄ ⁊ mustelium dī vide in basilicus. ⁊ etiā in ruta.

Mustelinus na. nū. exponit in mustela.

Mustricla. mꝰ ꝛho. cū strīgo ⁊ dī ℔ mustricla le. instꝝ ad mures capiēdos dicta sic. qꝛ strigit mures. ⁊ coꝛ. cu.

Mustū a mus qđ ē ⁊ra dī ℔ mustū sti nouū vinū. qꝛ in se habeat terrā ⁊ limū mixtū. ⁊ inde mustus sta. stū. i. nouus. q̄ aūt dī mustū q̄si mus tenēs ety. ē. vel pōt deriuari mustū a mulceo ces. qꝛ mulsuꝫ sit. i. suaue ad bibēdū

Mutatoꝛiū. a muto tas dī hoc mutatoꝛiū rij. vestis p̄ciosa. ꝓ q̄ sumenda alia mutat. vñ legit in li. iij. Regū ca. v. de naamā. qui cum tulisset decē mutatoꝛia vestimentoꝛū detulit ĩras ad regē israel.

Muteo. a mutio tis. vel a mutus deriuat muteo tes. et est mutere esse vel fieri mutū. tacere. vñ mutesco scis incboatiuū. ⁊ cōponit. Cōmuteo tes. Demuteo tes. i. valde mutere vel cessare mutere vel incipe loqui. Item ꝓponit. Immuteo tes. Obmuteo tes. i. ex toto vel vn diq̄ mutere vel ob aliquid mutere. vñ cōmutesco scis Demutesco scis. obmutesco scis. Immutesco scis. inchoa. Muteo cū oīb⁹ sais ꝓpositis est neu. ⁊ pdu. hāc syllabam mu. vñ macer de cepis. Iuuabit illos subitus quos facit obmutescere moꝛbus.

Mutilo las. in mutilus exponit.

Mutilus. a muto tas. dī mutilus la. lū. i. minutus trū-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

catus sine cornibus vel alia pte. Et a mutilus dicti sūt mutili q̄dranguli. qui minus bñt acuciei. ꝛ mutili dicūtur capita trabiū. q; mutilata sūt. Itē a mutilus dī mutilo las. ꝛ est mutilare minuere. vellere. truncare. ꝓprie aūt mutilare est aliq̄d integrū detrūcare. vt hoīs caput vel aliud mēbrū amputare. vel pte arboris auferre vel boum cornua detruncare. Et cōponit admutilo las. i. valde vel iuxta mutilare. Demutilo las. i. detruncare. Et emutilo las. i. valde mutilare. Et est mutilo actiuū cum oīb suis cōpositis. ꝛ cor. pnl'. vñ Ouid. de arte.

Turpe pecus mutilū turpis sine gramine campus.

Mutio. a mutus ta. tū. dī mutio tis. ꝛ est mutire murmurare ad modum mutoꝝ. velle loqui ꝛ nō audere. ꝛ est ꝓprie mutoꝝ vel loqui nō audientiū. ꝛ est neutrum cum oīb suis cōpositis. ꝛ pdu. mu. vñ esopus.

Supplicat ille nimis. mutitq; timore silēdo.

Et scias q̄ mutio inuenit' ꝓ mutere sed raro.

Muto tas. taui. tare. i. mouere vel in aliū statū vertere vel ad aliū locū ducere. vel id q̄d habemus dare ꝓ eo q̄d nō habemus vt cū damus denarios ꝓ vino. mutamus denarios ꝓ vino ꝛ nō vinū. vñ hic ꝛ hec mutabilis. ꝛ b̄ le. vñ mutabiliter. aduer. ꝛ hec mutabilitas tatis Muto cōponit'. Commuto tas. Demuto as. Emuto tas. Immuto tas. p̄muto tas. Remuto tas. Transmuto tas. Muto actiuū est cum oīb suis cōpositis ꝛ pdu. hanc syllabā mu. Horat. in epi.

Collum nō animū mutant qui trans mare currunt.

Mutuo est aduer. q̄litatis a mutus dī. i. inuicem alterutro vicissim alterno. ſm Pap.

Mutuo. a muto tas. dī mutuus tua. tuū. i. mutuo datus vel acceptus. ꝛ dī mutuū. q̄ meū tuū. q; id q̄d a me tibi dat' ex meo tuū fit. ꝛ sic mutuū pōt dici q; ex meo fit tuū. ꝛ est ety. ꝛ ita oīe piculū rei mutuate ad te trās ferr'. ꝛ a mutuus tua. tuū. dī mutuo as. q̄d est actiuū cū oīb suis ꝓpositis. Et mutuor aris. depo. ꝛ differūt. q; mutuo as. dātis ē q̄si mutuo dare. vt mutuo tibi denarios. i. mutuo do tibi. Sz mutuor recipiētis est q̄si mutuo accipio a te. vt mutuor denarios a te. i. mutuo accipio a te. vñ illud. Mutuabit' peccator ꝛ nō soluet. Et in exodo dī. Precepit dñs filiis israel vt mutuarēt' vasa a vicinis suis ꝛ spoliarēt egyptū. Quilibet g̃ caueat abuti istis verbis. Itē mutuo ꝛ cōmodo vl' accomodo differūt. q; cōmodam⁹ vl' accōmodam⁹ illas res q̄ eedē in essentia debēt reddi. s. q̄ nō trāseūt in possessionē recipiētis. vt equus mantellū ꝛ hmōi. Sz mutuamus illas res q̄ transeūt in possessionē recipiētis. vt denarios. vt accōmodo vel cōmodo tibi equū. i. non ad ꝓprietatē. ſ ad cōmodū ꝛ vtilitatē. ꝛ sil'r vsū eius quē ego habeo tibi do. i. ad equitandū nō vt sit tuus. vñ ꝛ cōmodare dī q̄si cū mō tpis ad aliū trāsferre ꝛ dare. ꝛ est ety. Sz mutuo denarios tibi. i. cū sint mei. dādo fiūt tui. Ex bis pz q̄ sit dīa inter mutuū ꝛ cōmodū. Hec tū ꝓprietas q̄nq; apud autores corrūpit' ꝛ vtrūq; ꝓpo. Cōmutuo as ꝛ cōmutuor aris. Immutuo as. ꝛ immutuor aris. i. valde mutuari. Et vt dixi. mutuo est dātis. ſ mutuor recipientis. vñ versus.

Mutuo vult dantē. ſ mutuor accipientē.

Itē mutuo credentis est. ſ mutuor accipientis.

Mutuor aris. in mutuo as exponit'.

Mutus. a mugio gis. dī mutus ta. tū. q; q̄si mugiat et nō loquat'. vox em̄ eius nō est sermo ſ mugitus. vocalem em̄ spūm ꝓ nares q̄si mugiens emittit.

Mutuus tua. tuū. in mutuo as. est.

N ante A

Nabilis. a no nas dicitur hic ꝛ hec nabilis ꝛ hoc le. pnl. cor. ad nandū habilis. ꝛ nabūdus da. dum. i. facilis ad nandū vel sīlis nanti.

Nablū li. hebraice grece psalteriū latine dī organum. ſm pap. Ponit' tñ dīa inter psalteriū ꝛ nabul. q; psalterium est canora cithara decem cordis coaptata. q̄ pcutit' cum plectro. Nablū vero duodecim sonos bñs digitis tangit'.

Nabulū. a no nas dī b̄ nabulus li. i. merces nautica. q; natare videat' cum ꝓ mare transfert. ꝛ cor. bu.

Nactus ta. tum. in nanciscor vide.

Nanciscor. nancio cis. cinī. cire. dicebāt ātiqui. ꝛ inde nos dicimus nanciscor sceris. nactus sum. i. adquirere. adipisci inuenire. ꝛ ē depo. cū oīb suis cōpositis sīqua habet Bach. ij. li. c. xiiij. dī. Ips aūt opportunū demente sue nactus.

Napocaulis. Napus ꝓpo. cū caulis. ꝛ dī hic napocaulis genus olerū qui cū sit saporis silis napo non in radicem. sed in thyrsum cōdescendit vt caulis.

Napta. In daniele legit' genus fomitis apud ꝓfas q̄ marie nutriunt' incendia. Alij ossa oliuarū q̄ ꝓiciunt' cū amurca arefacta. naptā esse dicūt. ſm bug. Napta etiā ſm pap. dī purgamentū lini vel cuiuslibet rei. Plinius aūt di. naptā circa babyloniā mō liquidi bitumis ꝓfluere. ꝛ nutriēdis ignib amicā esse. vt etiā longe admota ignē cōcipiat. vñ versus.

Ignē napta fouet manatq; bituminis instar.

Ossa ꝓ banc olei repta vocant' amurca.

Napus. a rapa dī hic napus pi. q̄i rapus. Et dī sic ad silitudinē rape. nisi q; foliis ē latior. ꝛ radicis gustu subacrior. Nois aūt affinitas est inde q; vtriusq; semen in alterū vicissim mutat'. Nā rapa in alio solo vt dī ꝓ bīēniū mutat' in napū. In alio ꝛo solo napus trāsit i rapā

Nar. A naris derivat' hic nar naris. quidā fluuius qui habet duos meatus ad modū nariū. vl' q; ꝓ nares erei tauri exit. vñ narinus na. nū. pnl'. pdu.

Nardus di. fe. ge. herba est spicosa. ꝛ aromatica fragili radice. sed nigra ꝛ foliis densa quoꝝ summitates cōsurgunt in spicas. vñ b̄ nardū di. dī vnguentū vel cōfectio ex ea factū nardipisticū dī. i. fidele purum sine oīmi impositura ꝛ cōmixtura cōpositū. non adulteratū aliis herbis. Pistis em̄ grece latine dī fides. Nardumpisticatum dī q̄si spēs nardi in eo sit. vel q; de spicis ꝛ foliis nardi est confectum.

Nario a naris dī nario ris. rīui. Et est narire subsannare. nares fricare. et inde naricus ci. brucus cuius nares semꝑ stillant. ꝛ inde hec naricia cie. quedā regio. vñ naricius cia. cium.

Naris. A narus ra. rū. derivat' hec naris huius naris. Nares dicunt' q̄si gnares q; ꝓ eas cognoscimus ꝛ scimus aliquid odorare. vel nares dicūt' a mano nas. q; ꝓ eas manat odor ꝛ spūs. ꝛ sūt in eis tria officia. vnū ducē di spūm. Aliud capiēdi odorē. tercīū ducēdi purgamētum cerebri. ꝛ pdu. primā naris. vñ Oui. de arte.

Ferre noue nares tauroꝝ terge recusant.

Narratio onis. fe. ge. dī a narro ras. ꝛ est narratio ſm tullīū rerū gestarū aut q̄si gestarū expositio. Aliq̄n em̄ res gestas exponimus aliq̄n nō gestas. q̄ tñ sunt ad narrationis officiū q̄si geste. Debet aūt narratio esse breuis. lucida et verisilis. Breuis est q̄n nō nisi necessaria ꝓbēdit habito respectu ad quantitatē materie. Lucida esse dz. i. intelligibilis ꝛ apta ſm capacitatē ingenij auditoꝝ. nihil habēs ambiguū. nihil tortū. nihil curuū nō sumēs principiū a remotis nec nimis longe materiā ꝓseq̄ns. De bis aūt q̄ principal'r ptinēt nil omittēs. verisilis est narratio si reb et ꝓsonis debitas circūstātias assignemus narrātes. vt mos ꝛ opinio ꝛ materia videbit' postulare. Notandū insup q; ꝓnoia prime ꝛ secunde ꝓsone sicut nec in alijs ep̄le ptib nō sunt in narratiōe ponēda. nam vt di. prīs. In verbis prime ꝛ secōe ꝓsone intelligit' ntūs certus ꝛ determinatus. Q̄nq; tñ cōtingit q; tale ꝓnomen de necessitate poni debet. puta cā determinatōis vel discretionis. Causa determinationis ponit' cum nos tres vel plures mittimus episto-

las.at ego solus debeo tibi declarare.verbigra. Amico suo.d.ioannes.scz salutē vobis ego b.duri pſentib⁹ declarandū ꝛc. Causa vero discretōis ꝓnomē prime vel sede pſone ponit.cū aliquid alteri scribentiū attribuit qđ ab altero remouet.nā discretio est attributio actus vel passionis alicui vel aliquib⁹ cum exclusione alicui⁹ vel aliquo⁹.verbigratia.si dicā. Sepe mihi dedecus tu fecisti.sed ego reddā tibi talionē optime. Item pōt dici q̄ncq̄ cā significātie.vt si dñs dicat seruo. Ego tibi sepe manib⁹ aquā dedi. Item cā zeumatis pōt addi vt Hebrei sunt ego.et etiā p euocationē pōt poni cōgrue.vt Ego petrus tibi seruio puro corde.

Narratiuncula le.di.pua narratio.

Narrito tas.i.frequenter narro.freq̄ntatiuū de narro ras.et formatꝫ a narratu sup̄.a.mutata in i.correptā.et u.in o.sicut ab impatu imperito tas.

Narro ras.raui.rare.i.dicere.vñ ħ narratio onis. Et hic et hec narrabilis ⁊ ħ le.⁊ inde narrabiliter aduer.et ꝓpo. Enarro ras. Renarro ras. Denarro as. Connarro as. Et est actiuū narro cū oīb⁹ suis cōpositis.

Narus.a nosco scis.deriuatꝫ narus ra.rū.i.sciēs pitus. scz qui ex arte scit q̄liter aliquid fiat vel sit ad faciēdū. vel fieri debeat.siue illud faciat siue non. Et scias q⁹ g. q̄ncq̄ apponit huic noī narus p ptheſim.⁊ dī gnarus.

Nascor sceris natus sum.nasci.i.de vtero exire.decidere.et significat passionē ab alio illatā.i.puenientem ex passione pcedente circa aliud suppositū.i.circa matrē.

Nascor cōponit. Enascor sceris. Innascor sceris.i.intus nasci.ꝓnascor sceris.i.palⁱs nasci.renascor sceris.i. iterū nasci.sicut fit in baptiſmo.⁊ nascor cū omnib⁹ suis cōpositis est deponens.

Nasilis.a nasus dī hic ⁊ hec nasilis ⁊ hoc le. ad nasum ptinens.⁊ pdu.pnl.⁊ hoc nasale lis.qđ nasum ptegit.

Naso nasonis dict⁹ ē ouidius.q⁹ magnū habuit nasū. vñ catho. Nasonem petito ꝛc. Item a nasus dī nasosus sa.sum.vide in nasus.

Nassa.a no nas.deriuatꝫ hec nassa se.qđdam instrm ex viminib⁹ tanq̄ rethe contextū ad capiendos pisces.

Nastale.a nasus dī nastale lis.cingulum vel fibula qđ restringit palliū circa collum.

Nasturciū.nasus cōpo.cū torqueo.⁊ dī ħ nasturcium cuj.quedā herba q̄ acrimonia sui nasum torquet.

Nasus.a narus ra.rū.dī hic nasus si.q̄si narus.q⁹ sapiens est in discernēdo res odore.vl' dī a nando.q⁹ semper nat.i.fluit putredinē.vel nasus dī elatio. Et a nasus ħ nasellus li.⁊ nasiculus ⁊ nasitellus li.omīa diminutiua. Et nasosus sa.sum. Et nasutus ta.tū.in eodē sensu.magnum habens nasum.

Natale.a nascor ris. dī hoc natale lis. Et hec natalis lis.in eodē sensu.i.natiuitas.vñ Ouid.de arte. Parcite natales timidi numerare deorū. Cesarib⁹ virtus contigit añ diem. In kalendario tñ vt dicit hug. differunt natale lis.⁊ natiuitas.q⁹ ibi natiuitas appellatꝫ a matre in terra vt natiuitas xpi.sancte marie.sancti ioānis baptiste. Et scias q⁹ beata maria ⁊ ioānes baptista in vtero in nono testō sanctificati sunt. Inde est q⁹ eorū natiuitatem ex vtero p̄ alⁱs sanctis ecclesia celebrat. Sed natale vel natalis dī obitus vel dies obitus sanctorū. q⁹ eorū obitus in terra fuit natiuitas in celo. Tunc eī de nō esse ad esse de morte ad vitā.de tenebris ad lucem de exilio ad regnū transierunt.

Natalicius.a natalis dī natalicius cia.ciū.i.natalis vel ad natalē siue natiuitatē ptinens et hoc natalicium cij.i. natiuitas.

Natatorium.a nato tas.dī hoc natatorium rij.i.locus in aqua vbi frequenter natat. Dicit etiā hec natatoria rie.vñ in hystoria sup ioannis.ix.dicit. Siloa fons est ad radicē montis syon qui non ingib⁹ aquis ħ in certis horis ebullit cuius aque vt exciperent q̄si stagnū non longe a fonte cōstructū erat quā collectionē modo natatoriā modo piscinam scriptura vocat. Vel ſm quosdam dī natatoria a nato natas p antifrasim.q⁹ ibi nullus natabāt.sicut ⁊ piscina q⁹ piscib⁹ caret.

Nates.a nitor teris.dī hec nates tis.q⁹ in natib⁹ nitimur dum sedemus.vñ ⁊ cōglobata est in eis caro.ne pmentis corpis mole vel fasce ossa dolerēt. Et pdu.primā.ħ nato tas.cā corripit.vñ quidā. Quis arte nates tñ apparent tibi nates.⁊ scribit gtūs pl'alis natiū p t.sed accipit in pnunciando sonū de c.

Nathan interptat dedit siue dantis.

Nathanael interptat donum dei.q⁹ dolus.i.simulatio dono dei in eo nō fuit.

Nathinei hebraice.ypodiaconi grece.subdiaconi latine dicunt. Et dicunt nathinei.i.in humilitate deo seruientes.

Natica.a nates dī hec natica ce.i.nates.vñ naticosus sa.sum.magnas habens nates.

Naticula le.di.parua nates.

Natio.a nascor sceris.dī ħ natio onis.i.nascēdi pprietas.scz actus vel passio nascēdi. Proprie natio dī gēs ſm ppriā cognationē ⁊ collectionē ab alia distincta.vt greci.italici.franci. Et natio puincia eorū est. Et natio q̄ncq̄ regio vel terra parū vel nibil habitata dicit.

Natiuncula le.di.pua natio.

Natiuus.a natus tus.tui.qđ est natiuitas dī natiuus ua.uū.i.naturalis vel genitiuus.vñ natiue aduer.⁊ hec natiuitas tatis.

Nato.a no nas nauī nare natu.u.in o.fit nato tas frevñ hic natator toris. Et hic ⁊ hec natabilis ⁊ ħ le.et ħ natabile lis.⁊ natabilis lis.⁊ a nato tas.dī natito tas.aliud fre. Nato cōponit. Annato tas.i.natare ad aliq̄d. Connato as.i.sit natare. Abnato tas.i.natare ab.i.longe. Denato tas. Enato tas.i.extra natare.euadere. Innato tas. Prenato tas. Pernato tas. Renato renatas. Subnato tas. Transnato tas. Nato et eius cōposita sunt neu.⁊ oīa corripiunt hanc syllabā na.

Natrix.a no nas.dī hec natrix cis mulier q̄ nat. Et natrix dī quidā serpens qui veneno suo inficit aquas in quib⁹ fuerit.⁊ tunc est masculi. Vñ luca. Est natrix violator aque.iaculiq̄ volucres.vel ſm quosdam est femine.sed lucanus ge.mas.scz violator retulit ad serpentē Legit in quibusdā libris rinatrix.

Natura.a nascor sceris dī ħ natura re.i.natiuitas. Et natura dī deus.q⁹ oīa creauit ⁊ nasci fecit ⁊ natura dī quelibet creatura.⁊ natura dī cōplexio.⁊ natura dī q̄dam vis naturaliter reb⁹ insita de silib⁹ silia pcreans.

Natura etiā dī quedā significatio vocabuli.⁊ cā est q̄ re vocabulū nascat.i.imponat.natura etiā dī impositio vel inuentio vocabuli.q⁹ vocabulū nasci nibil aliud est q̄ virtus naturalis ex pprio bñplacito ipsum inueniri vel imponi.vide supra in miraculum.

Naturalis. A natura dī hic ⁊ hec naturalis ⁊ hoc le.i. ad naturam ptinens vel de natura pcedens.vñ naturales dicunt filij concubinarū quos sola natura genuit nō bonestas coniugij. Et inde naturaliter aduer.et pdu.ra.

Natus.a nascor sceris deriuatꝫ hic natus tus.i.natiuitas. Et natus ta.tum.⁊ natus ti.i.filius.⁊ hec nata te.i. filia. Et sepe solent inueniri p g. p ptheſim.i.positiōꝫ vt gnata gnate.gnatus.vl' sine g.ē cū de naturali integritate istarū dictionū.q⁹ dī gnat⁹ q̄si generat⁹.⁊ gnata q̄si generata.

Naualis.a nauis dī hic ⁊ hec naualis ⁊ hoc le.⁊ ħ naule lis.locus vbi naues stant scz portus vel locus vbi fabricant. Hoc ⁊ tertrinū vocat. Item naualis ad nauem ptinens. Vñ aristoteles. Necesse est naule bellū fore vel nō fore.⁊ pdu.ua.

Nauarchus.a nauis ⁊ archos.i.princeps cōponit hic nauarchus chi.i.princeps nauis.

Nauargus gi.nauis magister a nauis ⁊ argus compo-

nitur fm Pap̄.
Nauci.a nux.dī hoc nauci indecl.i.putamen nucis.vl exterior cortex nucis.vel id qđ est intra nucleū nucis q̄ si in medio qđ est nigrū qñ nux desiccat.vel id in quo volvit nucleus qđ quidē nihil valet.7 ideo ponit p nihilo.et cōponit naucipendo dis naucifacio cis.i.parū vel nihil appreciari.
Naucifacio cis.in nauci vide.
Naucipendo dis.in nauci vide.
Nauclerus.Nauis cōpo.cum cleros qđ est sors.et dī hic nauclerus vel nauclerius qui nauē in sorte et ptāte habet.7 pdu.cle.Act.xxvij.Centurio aūt magis credebat gubernatori 7 nauclero.
Naufragor nauis cōpo.cum frango7 dī naufragor.i. piclitari.pati fractionē nauis.vñ naufragus ga.gum.i. nauē frangens.qui patit naufragiū piclitatus. Ūñ B naufragiū gij.i.fractio nauis.qđ et naufragum dī. Inuenit etiā naufrago gas.vñ quidā. Naufragiū faciēs naufragat illa fides.
Nauicula le.di.pua nauis.Et formant a dtō naui addita cula.Dicit etiā hec nauicilla le.aliud dimi.
Nauicularius.a nauis vel nauicula dī hic nauicularius rij.nauis custos vel nauifex.
Nauigabilis.a nauis dī hic7 hec nauigabilis7 hoc le. qđ aptū natū est ad nauigandū.i.vt nauiget vt bō.vel vt nauiget vt mare.
Nauigiū.a nauis dī B nauigiū gij.s.actio nauis.s.nauigatio vel nauis vel multitudo nauiū.
Nauigo.a nauis dī nauigo gas.gani.gare.i.nauē agere.Et dī nauigo gas.q̄si nauē ago.7 videt esse ety.potius q̄ cōpositio.7 cor.ui. Virg.eney.quinto. Nauigat eneas siculas defert ad oras.
Nauis.a no nas dī hec nauis.Greci dicunt nais.inde nos dicim⁹ nauis interposita u.cōsonāte.vel nauis dī qr gnarū.i.peritū rectorē grat. Et fit actus p̄alis in es vel in is.vt has naues vel nauis 7 acc̄s singularis in em et in im.banc nauē vel nauim.7 ablatiuus singularis in e.vel in i.ab hac naue vel naui.7 pdu.na.
Nauita te.in nauta vide.
Naulū.a nauis dī hoc naulū li.p̄cium p transmeatōe datū siue qđ dat p his q̄ portant in naui 7 dī naulus. q̄si nauis lucrum.
Naum interp̄tat germē siue cōsolator orbis. Increpat eñ ciuitatē sanguinū 7 post euersionē illius cōsolatur syon dicens. Ecce sup montē pedes euangelizātis et annunciantis pacē.7 acuit in fine.
Naumachia.Nauis cōpo.cum machia.qđ est pugna et dī hec naumachia chie.i.naualis pugna.
Naupicus ci.nauis pater.i.dñs vel factor.et cōponit a nauis 7 pater.7 cor.pi.
Nauplia.Nauplus pater fuit palamedis.a q̄ nauplia dictus est quidā ludus ab eo inuētus vel in bonorē illius primo celebratus circa eius sepulturā.7 fit de q̄tuor pomis duobus in aerē missis.vñ Oui.de arte. Discē etiā duplici genitalia nauplia palma. Vertere ꝛc.
Nausea.a nauis dī hec nausea see.i.vomitus in naui. ex turbatōe cerebri ꝓpter aquā vel fetorē. vel potius nausea est volūtas vomēdi sine effectu.7 ꝓprie in naui. vñ hec nauseola le.di.7 nauseo as.i.vomere.7 ꝓprie in mari vel in naui.7 ad vomitū ꝓuocari.7 volūtatē vomendi hīe sine effectu.7 ꝓprie in naui.vñ hora.in epis. Nauseat7 locuples quē ducit prima triremis. Ite nauseo ponit p fastidio.vt iste nauseat sr̄ hac re.i.fastidit.
Nauseola le.in nausea est.
Naustrologus gi.nauis dispensator vel allocutor.vl exhortator.7 cor.pnl.Et cōponit a nauis.et logos qđ est sermo.
Nauta.a nauis dī hic nauta te.quicūq̄ ducit nauem vel nauigādo laborat.vl maior in naue.vñ hic nauita te.p eodē.B frequentius utebant antiqui q̄ nos.Et trā

sit u.vocalis in cōsonantē i.interposita.7 cor.ui.
Nautea.a nauis dī hec nautea tee.aqua fetida in qua coria macerant.
Nauticus.a nauta dī nauticus ca.cū.sicut a nauita.nauticus ca.cū.i.naualis.7 cor.ti.
Nauus.a nosco scis dī nauus ua.uū.i.doctus.sapiens studiosus.inuigilans.strenuus.agilis.impiger.7 cōpar nauus uior.simus.vñ naue vel nauiter uius.sime.adu. et hec nauia uie.i.sapiētia.strenuitas.inuigilātia 7 nauo uas.i.cōpellere.fortiter exequi.vel opam dare. Et scias q̄ aliq̄n apponit g.p ꝓthesim huic nomī nauus.7 dī gnauus.gnaua uum.
Nazarenus.nazareth quidā vicus est vel ciuitas.in q̄ dñs noster iesus xp̄s cōceptus est 7 nutritus. Et interptat flos siue germē siue mūdus.vñ nazarenus na.nū Et nazareus rea.reū.vñ dñs noster iesus xp̄us dictus est nazareus vel nazarenus. Et binc quidā heretici dicti sūt nazarei.qr cū xp̄m qui a loco dictus est nazarenus filiū dei cōfiteāt.oīa tñ veteris legis custodiūt mā data. Nazareus etiā dī sanctus vel mundus a merito. nazareus olim dicebat qui sanctimoniaz nutriebat et nihil cōtaminatū accipiebat. abstinēs se a vino 7 omni sicera q̄ mentē ab integra sanitate puertit. Et etiā nazareus interptat sanctus dei fm bug. Ite scias q̄ dicebant nazarei quidā qui ex voto se obligabāt sanctimonie vsq ad determinatū tp̄s.vl iugiter.vt samuel.7 cōsecrabant se dño.7 q̄si sepabāt se a cōi vita hoīm sicut quis mō p vnū annum vel duos seruit in hospitali bierusalē. Aug.aūt tractās illud Matb. Qm̄ nazareus vocabit sic dī. Dictus est nazareus sanson vir potens in spū 7 virtute roboris. Sed in typo cuius gesta si cōsideremus in eo q̄z exēpla dñi p̄figurata cognoscimus. Ille septē crines habuit huic septiformis spūs et septez ecclesie sacra sunt. Illi virtus oīs in capite fuit. Huic virtus omis in deo est.qr caput xp̄i deus est. vt aplus manifestat. In illo virtus obscura.in hoc celata diuinitas. Sanson iter faciens.leonē manibz enecauit Et dñs 7 saluator noster p suscepti corpis sacrm leonem extēsis in cruce manibz interemit. Sanson de ore leonis fauz mellis abstraxit. Dñs de faucibz dyaboli plebem suā q̄ sibi p fidē facta est dulcis eripuit. Sanson ꝓphm israbeliticuz debellatis hostibz saluauit. dñs extinctis demonijs ꝓphm suum de morte ppetua liberauit. Sanson obseratis portis claudit in ciuitate. dñs obsignato claudit in monumento. Sanson fractis seris subtractisq̄ portis securus euadit. dñs ruptis infernī obicibz.aptoq̄ sepulchro recepto corpe a morte liber egredit. Postremo sanson moriens inimicos suos cōcussis edificijs ruina cōprimit. dñs etiā cum mori dignatus est nō vna domo sed toto mundo cōcusso dyabolum cum suis angelis vniuersis extinxit.7 vt di. Papi.xp̄s dī nazareus a merito.i.sanctus siue mundus qr pctm̄ nō fecit. Nazarenus ꝙo dī a ciuitate nazareth. qr peccatū nō fecit. vide in sanson.
Nazareth nazarenus.in nazarenus exponit.

Ne fm q̄ dat rōnem orationis interrogatiue est coniunctio encletica.vt vtrum ne. Nam si oratio nō est interrogatiua nō est encletica.vt vide ne feceris.7 hoc innuere videt p̄sscianus.qui di.in.xvj.lib.ne postposita est cōiunctio.preposita vero est aduerbiū. Et scias q̄ ne non cōponit cum verbo.qr nulla coniunctio cōponit cum verbo nec etiā cum noīe nisi si et ne. vt siquis nequis.
Nea greci dicunt nouem.
Neapolis.a nea quod est nouem.7 polis quod est ciuitas componitur hec neapolis lis.ciuitas quedam que sub se nouē alias ciuitates hz. vel neapolis cōponit a neos qđ est nouū.7 polis ciuitas.inde neapolis.i.noua

ciuitas. vnde neapolitanus na.nū. Et hic neapolitan⁹ ni. dominus vel episcopus illius ciuitatis. 7 cor. penul. neapolis. vide in metropolis.
Nebel vter interp̄tat'.
Nebris bridis. fe. ge. est pellis lincis vel cerui.
Nebula. a nubes dicit' hec nebula le. Exalant em̄ valles humide nebulas que sursum ascendētes nubes fiūt Sūt em̄ ꝓprie nubes celi. nebule terre. 7 circa terrā vel dicit' nebula a nubo. qr cooperiat terrā. Et inde nebulosus sa. sum i. obscur⁹ q̄si nebula plen⁹. vide i ros.
Nebulo. a nebula deriuat' ꝟ nebulo lonis. i. leccator. qr van⁹ est vt nebula 7 cito vanescit.
Nebulosus sa. sum. in nebula vide.
Necdum. i. nōdū. nō adhuc vulgarit' nō statim dicit'.
Necessarius ria. riū. in necesse vide.
Necesse. a necto tis. dicit' ꝟ necesse indeclinabile. i. inevitabile qđ aliter ee nō pōt. 7 dī necesse a necto. quia nexū est 7 firmū. nec dissolui pōt. Ite necesse est. i. vtile vt necesse est orare deū. ꝙ aūt dr necesse q̄si nō cessans esse. etymo. est. 7 scribit' ꝑ vnū c. corripit em̄ ꝑmā. vnd' Ouid'. epi. Et culpēt alij tibi me laudare necesse est. et hinc necessari⁹ ria. riū. i. inevitabil' vl' vtilis. 7 ꝟ necessarius. i. amic⁹. domestic⁹. quotidian⁹. q̄si a quo nō ē cessandū. 7 ꝓponit' Pernecessari⁹. Vnecessari⁹ ambo ꝓ valde necessari⁹. Inuenit' etiā ꝟ necessariū ꝓ inevitabili vel vtili positū substātiue. 7 ponit' necessario 7 necesse ꝓ necessarie aduerbialiter.
Necessitas. a necesse dicit' ꝟ necessitas tatis. Et ꝟ necessitudo. et differūt qr necessitas aliq̄d fieri cogit. Sz necessitudo. i. amicitia. dilectio. affect⁹. affinitas. ꝓpinquitas vel vinculū ꝓpinq̄tatis. vt vxor vel filius. Sed hec ꝓprietas apud autores sepe ꝓfundit'. Et hinc necessitudinari⁹ ria. riū. Hic nō qr triplex ē necessitas. s. absoluta sicut necessariū est deū esse vl' triangulū habē tres angulos. Alia necessitas est ex cā efficiēte q̄ dī necessitas coactiōis. Tercia ē necessitas ex suppositiōe finis. et ꝟ est duplex. qr vno modo dicit' necessariū sine quo aliquid non pōt ꝙseruari in esse sicut nutrimentū alicui. Alio mō sine quo nō potest haberi qđ ꝑtinet ad bene esse. sicut equus dicit' necessari⁹ ambulare volēti 7 medicina ad hoc qr homo sane viuat. Et scias qr homini ꝑmis duob⁹ modis nō dicit' aliquid sacramentū necessitatis sed tercia necessitate. quedā quidē q̄tum ad primū modū ꝑm illā. s. sine quib⁹ nō pōt homo i spirituali vita viuere. sicut est baptism⁹ 7 penitētia q̄daz aūt 7 sine quib⁹ nō pōt cōsequi aliquē effectū qui ē ad bene esse spūalis vite 7 hoc mō ꝙfirmatio 7 alia omnia sacramēta sunt necessaria. Verūtamē ꝓemptus hui⁹ et cuiuslibet sacramenti est periculosus. vide in sacramentū.
Necessitudo. in necessitas est.
Necis. a neco as. dicit' hec nex necis. i. mors sed ntūs nō est in vsu quē tū ambro. sup egisippū posuit dicens Et erit nex mortuor plurima. Itez cicero ꝓ mulione. Insidiator ꝙo latroni q̄ pōt inferri iusta nex. Et inō seminecis ꝑ ꝙpositionē. 7 cor. ne.
Neco cas. caui. vel necui. necatū vel nectū. i. occidere. Sed necaui ferro ꝓmi. necui alia vi. vnde necat⁹ ferro. sed nectus alia vi emptus. Neco cōponit' Eneco as. caui. vel cui. i. valde necare vel exē. Interneco cas. Perneco cas. i. pfecte necare. Neco 7 omnia eius cōposita sunt actiua. 7 faciūt ꝓteritū in caui. vel in cui. et sup̄. in catū. vel nectū. 7 cor hanc syllabā ne. vī quidaz a neco dic aui. ferro necui relīq̄ vi. Et thobias. Hanc afflige fanet. buic famulare necat.
Nectar. a necto tis. deriuat' ꝟ nectar taris. i. dulcis liquor. vinū pigmētatuz. qr nectat linguas bibentiū vel qr nectit 7 allicit mētes bibentiū. Et inde nectare⁹ rea. reū. Pristian⁹ autē videt' velle qr sit spēi ꝑmatine cum corripiat penl'. gtī. dicit. n. in. vj. li. Neutra in ar. si derivata sunt ꝓducūt a. in obliquis casib⁹ vt lupa ꝟ lupanar naris. a calce ꝟ calcar caris. cū g̃ nectaris corripiat penl'. gtī nō videt' qr sit deriuatiuū ꝑm ꝓsti. licz bug. dicat qr nectar deriuet' a necto tis. vt dictū est vī lucan⁹ Stipant 7 dulci distentāt nectare cellas. Si aūtē vis sequi bug. dic qr nectar taris. est deriuatiuū. et excipiatur a regula.
Necto tis. xi. vel nexui nexū. i. ligare. adiūgere vel inserere vel nodare. qđ etiā faceret nectū nisi esset differētia huius ꝟbi neco cas. necui ctū. vnde hec nexio onis.
Necto ꝓponit' annecto ctī. Cōnecto tis. Innecto tis. Subnecto tis. Et ē necto actiuū cū omib⁹ suis ꝓpositis. 7 faciūt ꝓteritū in xi. 7 q̄ñq̄ in xui. sed cōnecto ctis. ꝓprie facit cōnexui. 7 supinū cōnexū.
Necula le. i. parua nex. i. mors. 7 est diminutiuū de nex cis. licz nex nō sit in vsu.
Neemias cōsolator. sicut esdras interp̄tat' adiutor.
Quodam em̄ ꝑsagio futuri nomia ista consortiti sunt Fuerūt em̄ ad adiutoriū 7 consolationē omni illi ꝓlo redeūti ad patriā. Nā 7 templū dñi reedificauerūt. et muroꝝ 7 turriū opus ipi restauraverūt.
Nefandus da. dum. a ne et fandus cōponit' et exponitur in fandus.
Nefarius. far ꝓponit' cū ne 7 dicit' nefarius ria. rium. id est. nō dign⁹ fari ꝙe quo cibi genere vita hoim ꝓmo sustētabat'. vl' nefari⁹. i. nefand⁹. nec dicēdus a ne 7 for faris. vl' nefari⁹. i. sceles⁹ a nefas.
Nefas. a ne 7 fas ꝓponit' ꝟ nefas indeclinabile. q̄si nō fas. i. illicitū. vī et q̄ñq̄ ponit' ꝑ scelere. qr illicitū ē. vī nefarius ria. riū. i. sceleſtus. 7 cor. ꝑmā nefas. 7 pōt scribi nefas ꝑ f. vel ꝓ ph. nephas.
Nefrendiciū cij. in nefrendus est.
Nefrendinū. in nefrendus vide.
Nefrendus. frēdeo des. ꝓponit' cū ne. 7 dicit' ꝟ nefrēdus di. porcus domesticus carēs testiculis. sic dictus. qr non frendet dentibus. Hic alio nomine dicit' maialis qui 7 citurris dicit' natus ex apro siluestri 7 domestica porca. Et hinc hic 7 hec nefrēdis dis. porculus vl' porcula adhuc lactens. qr nihil frendeat. i. nihil dentibus cōcutiat 7 cōminuat. Et eadē rōne nefrēdis dicit' infans quasi nō dentib⁹ frendēs. i. nō dentib⁹ aliq̄d cōcutiens vel cōminuens. Et a nefrēdus vl' nefrēdis dī nefrēdinus na. nū. 7 nefrēdicius cia. ciū. vt nefrēdina caro 7 nefrēdinū ferculū. 7 inde ꝟ nefrendiciū cij. i. annuale tributū qđ rustici suis dñis circa natiuitatē vl' alio tempore anni solent afferre. et etiā qđ parui discipuli suis doctorib⁹ apportant. dūtaxat sit carneū. s. porcell⁹ vel huiusmodi.
Nefresis. nefresim dicūt greci renes. Vñ hec nefresis quidā morb⁹. s. dolor renū. a renū angore dictus. 7 hic nefreticus ca. cū. pe'. cor. qui talem dolorem patit'. Et cor. nefresis penl'. vñ macer de viribus herbaꝝ. Inde nefreticis exiliū sumere iussit.
Negatiūcula le. di. parua negatio.
Negligo. Lego ꝓponit' cū nec 7 dicit' negligo gis. xi. ctū. abiecta c. assumpta g. ꝑ adiectionē. si em̄ mutaret' c. in g. oporteret qr g. esset de ꝓcedēti syllaba qđ esse nō pōt. Et est negligere. contemnere derelinquere. quasi nō legere. vel quasi nō eligere vnde negligens tis. om. ge. quasi nō legens vel quasi nō eligens. Et scias qr cōiunctio nō cōponit' cum ꝟbo. vnde negligo nō potest cōponi a ne cōiunctiōe. 7 lego. sed componit' a nec aduer. sisto aūt simplex est.
Nego gas. gaui. gare. i. qđ obiicit' nō cōcedere vel nō esse verū. ꝓtedere. ꝓtradicere. vñ ꝟ negator oris. 7 hec negatio is. 7 negatiu⁹ ua. uū. qđ negat. qr aūt dī negare. quasi nō agere vel agere nō. i. ducere vl' dicere hāc ꝓticulā nō etymo. est. Nego cōponit' cū ab. 7 cū de. et dicit' abnego gas. Denego gas. i. valde negare. Nego 7 ei⁹ cōposita sunt actiua. 7 cor. hanc syllabā ne. vī

quidã. Inficit intingẽs qui ꝛenegat inficiat.
Negocita te.cõis ge.penl.pdu.i.negociator. institor opifex.mercenari⁹.7 ꝛeriuat a negociũ.
Negociũ. Nego vel negans componit cum ocium.et dicit hoc negociũ cj. id est mercatus vel actus alicui⁹ rei cui contrariũ est ociũ.7 dicit hoc negociũ quasi negans ociũ vel negociũ ꝙsi nec ocium.i. sine ocio.modo etiã negociũ signat actionẽ per modũ cause qđ est iurgiũ litis. Est ergo negociũ in causis. negociatio in cõmercijs.vbi aliquid dat vt maiora ꝙs lucret'.7 inde ħ negociolũ li.dimi.7 negocios⁹ sa.sum.i.vtilis vel plenus negocio.7 reb⁹ agendis intẽt⁹. Et ꝓpat' vñ negociose sius.sime.aduerbiũ 7 ħ negociositas tatis. Et negocior aris.i.mercari ꝛerbũ ꝛeponẽs.
Nemãceps. Manceps ꝓponit' cũ ne.7 dicit' hic nemãceps pis.i.emãceps.ex ne 7 mãceps.vt dixi.quasi q̃ iaz nõ est mãceps. Et a manceps 7 nemãceps dicit' mãcipi 7 nemãcipi.nomia indeclinabilia 7 omnis ge.vel fm pstianũ potius sũt datiui pdictor nominũ figuratine ꝓiuncti cũ quolibet genere.7 cũ vtroq; numero.7 cum quolibet casu intrãlitiue.vel sit ꝓpositũ mancipi a manu 7 capio qđ componit' cũ ne.7 dicit' nemãcipi.7 sunt nomia indeclinabilia.7 oĩs ge. Resmãcipi dicit' que cũ alienat'.i.que cum a potestate vẽdẽtis trãsit ĩ potestatẽ emẽtis manucapi põt vt eqn⁹. Sed resmancipi dicitur que cum p̃missо modo alienatur manucapi non potest.vt ager.
Nemo sine sit ex nõ 7 homo ꝓpositũ vt quibusdã videt' sine nõ ge.est ꝓmunis.7 o.mutato in i.7 addita nis fit neminis genitiuus.7 dicit' nõ soluz ꝛe hominib⁹.sed etiam ꝛe dijs.
Nemus. A numẽ ꝛeriuat' hoc nemus nemoris.i.silua quasi numus.a numinib⁹ ibi sacratis 7 cultis.vnde nemorosus sa sum.7 binc nemorose sius.sime. aduerbiũ. 7 hec nemorositas tatis.7 cor.ne.vñ ꝛersus. Donat ligna,nemus q̃ corde numĩe nemus.
Nenia nie. est funebris cant⁹.s.cãtilena q̃ fit sup⁹ mortuũ. Et ponit' qñq; p cãtilena puerorũ.qr puerorũ est flere 7 facile mouẽt' ad fletũ. Jtẽ nenie dicunt' viles et vane fabule.vñ biero.in ꝓlogo pentbateuci. Et hyberas nenias libris autẽticis pferũt. Hyberas nenias appellat fabulas ab hyberis.i.hispanis inuẽtas.vel apud eos vulgatas.7 p ħ oportet qđ vana 7 fabulosa 7 erronea pferũt autẽticis libris. Juxta illud apli. Et a veritate quidẽ auditũ auertẽt.ad fabulas aũt ꝙuertent'. et ꝓdu.penl.hyberas.7 a nenia ꝛeriuat' nenior aris.i.vana loqui.vel cantilenã sup⁹ mortuũ facere vel lamẽtari. Jtẽ vt quidã dicũt nenia dr̃ cãtilena q̃ fit sup⁹ mortuo vel sup⁹ cunis puerorũ vt dormiãt. Jtez nenie fabule viles. Jtẽ nenie.i.nuge vñ ꝛsus. Nenia nutricis dictus ꝙsi cant⁹ inanis. Quẽ canit infanti somnũ sic repat illi Jtẽ in grecis.dicit'. Nenia sunt nuge funebria carmia nene. Dicit' nene.qr nenie nõ potuit in ꝛsu poni. Et est nenia nomẽ onomatopeiũ vel ficticiũ.ꝙsi fictũ a sono.vt ne ne ne. Et maxime ꝓtum ad cãtilenã.q̃ fit sup⁹ cunis puerorũ põt nenia dici nomẽ ficticiũ.
Nenior aris.in nenia est.
Neo nes neui netũ nere.i.filare.p quãdã ductionẽ filũ a colo trahere. Et ꝓpo. Perneo nes. Et est neutrũ neo cũ omib⁹ suis ꝓpositis.7 fm pst̃i.debuit facere neo nes nui.eo mutata in ui.diuisas.vñ dicit pst̃i.in.vij.li. Cũ oĩa ꝛba secũde ꝓiugatiõis in eo desinẽtia in ui.diuisas faciũt pteritũ pfectũ.vt teneo nui. sed differẽtie causa maneo mansi facit. ne si diceret' manui. dtũs de manus putaret' esse. Et neo facit neui ne si nui diceremus a nuo esse videret'. Jtẽ in nono libro dicit. Neui in ui.termiantiũ seruat regulã in supino. ꝙuertẽs ui.in tũ.vt neui netũ. vide ĩ nuo.7 ĩ maneo.
Neomenia. Neos ꝓpo.cũ mene qđ est luna.7 dicitur hec neomenia nie.quoddã festũ iudeor̃.qđ faciunt in

nouilunio.vnd̃ 7 neomenia dicit' quasi noua luna. vel nouiluniũ.vel neomenia sonat innouatio lune.7 qr iudei in legitimis suis lunatiões p mẽsib⁹ habebãt ex lege.ideo diẽ noue lune vocabãt kalẽdas legales.7 erat dies solẽnis apud eos. Et scias q̃ septẽ solẽnitates legales erãt scz. Sabbatũ. Neomenis. Pbase. Pẽtbecostes. Festũ clãgoris. Festũ ꝑpiciatiõis. Scenophegia. Et granat' vltima ꝛe neomenia fm quorũdã vsũ. Unde in aurora etiam in ꝛersu cor. Martis mẽse frequẽs neomenia preit. Potest etiam ꝓduci sicut maria Alias festiuitates adiecerũt his hebrei ꝓpter varios euentus sicut est encenia.7 furim. id est festum bester. Sed non dicunt' legales.id est lege institute. vide etiã in pbase.
Neophicus. Neos ꝓpo.cũ phicos qđ est fides.7 dicitur hic neophicus ci.grece.i.nouellus.nouicius.rudis. fidelis.vl nup renatus.vel cõponit' a neos et phico qđ est quero quasi nouus quesitor. qui cñ ad fidem nup ꝙuersus est.ꝛe fide querere solet.
Neos grece nouũ latine.7 acuit' in fine.
Neotericus.a neos dicit' neotericus ca.cuz.penl.cor. Neoterici aũt dicunt' homines huius tp̃is nouicij recẽtes vel cõmunes.
Nepa pe.fe.ge.quidã serpens.qui natos suos ꝓsumit excepto eo q̃ in dorso eius insederit vl inbeserit.postea ipe qui seruat⁹ est cõsumit patrẽ.7 dicit' a nepa. quasi necans part⁹.i.necãs filios.qr necat patrẽ.7 binc ẽ tractum q̃ homines qui bona parentũ per luxuriã ꝓsumũt nepotes dicunt'.i.luxurios⁹ 7 pdigi.
Nephi.id purificatio.
Nepos.a nascor sceris.dicit' hic nepos potis.vnde et dicit' nepos ꝙsi natus post.s. post filium.7 est etymol. vnde nepotulus li.di.7 nepos potis.paruũ virgultuz. qr de pomo quasi de filio nascit'. Nepos ꝓpo.hic pronepos filius nepotis.quasi ꝛpe nepotẽ. Hic abnepos filius ꝓnepotis quia abiungit' a nepote. hic adnepos. fili abnepotis. Trinepos fili⁹ adnepotis quasi tetranepos.i.quart⁹ post nepotẽ. Jdẽ ordo 7 ꝓpositio est in ħ nomĩe neptis.s. Pronepti⁹. Abneptis. Adneptis. Trineptis. Jtẽ nepos dicit' luxuriosus.et tunc est cõis ge. 7 ꝛeriuat' a nepa. vide in nepa.7 cor.ne.
Nepotatio onis. id est luxuria. a nepos quod ẽ luxuriosus dicitur.
Neptis.a nepos dicit' ħ neptis tis.vnd̃ hec nepticula le.di. Et ꝓpo.neptis.ꝓneptis. Abneptis.vide i nepos
Neptun⁹.nubes ꝓponit' cũ tono nas.7 dicit' ħ neptunus ni.de⁹ maris.vel ipm mare.7 dicit' sic ꝙsi nube tonans. Nare enĩ vaporalit' eleuatũ nubes facit.7 contraria ꝛentor̃ pulsu tonitrua creat.vel ꝛeriuat' neptun⁹ a nubo bis.qr nubit 7 tegit terrã.q̃ aũt dicit' neptunus quasi nubes terrã.etymo.est.vñ neptuni⁹ nia.niũ. 7 ꝓducit penl.neptun⁹.
Nequã.a nequeo quis.ꝛeriuat' nequam om.ge. et indeclinabile. id est malus. Sed malus vt dicunt naturaliter.nequam ꝛo qui nequit se cõtinere a sceleribus Jtẽ nequã dr̃ luxurios⁹.qr incõtinẽs est. Et ꝓpat' nequã nequior neq̃ssim⁹.vñ neq̃ter nequi⁹sime.aduer.7 ħ neq̃cia cie.i.malicia 7 luxuria.vñ quidã. Neq̃cia ẽ q̃ te nõ sinit eẽ senẽ.vñ neq̃ciola le.diminutiũ.
Nequeo.ex nõ 7 queo ꝓponit' neq̃o neq̃s q̃i q̃tũ.penul.cor.in sup̃.7 ẽ idẽ neq̃o qđ nõ queo.i.nõ possũ. Et scias q̃ neq̃o nõ põt ꝓponi ex ne 7 queo.qr nulla ꝓiũctio ꝓponit' cũ ꝛerbo. Jtẽ cũ nõ tria tm̃ ꝛba ꝓponũt'.s.nequeo nescio nolo.7 cor.ne.vnde esopus. Tempore veteri gratia firma nequit.
Nequis.ex ne 7 q̃s ꝓponit' neq̃s nequa neq̃d vl neq̃d 7 dr̃ neq̃s q̃i nõ aliq̃s. Et mutat' ae diptbong⁹ i femio ge.in singulari.7 ĩ neutro ge.in plali in a.7 dicim⁹ ĩ singulari neq̃s neq̃.7 in plali nequi neque neq̃. ꝛe hoc tũ pleni⁹ dixi in tercia ꝑte vbi egi ꝛe figura ꝓposita noĩs.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in ca. de syllabicis adiectiõib⁹.
Nequito. a nequã deriuat nequito tas. neutrũ. et nequitor taris. deponẽtale. id est nequã esse vl potius nequiter agere. 7 corripit qui.
Nereis nereidis femi. ge. nympha marina ſm Pap. 7 cor. penl. tam ntĩ q̃ gtĩ. vide i nereus.
Nereus rei. mas. ge. dr deus maris. 7 ponit p ipo mari. 7 interptat mot⁹. qr mare sp est i motu. vñ H nereis hui⁹ nereidis nympha marina. q̃si nerei filia. et H nerina ne. 7 H nerinis nis. dr filia nerei. ſm hug.
Neruice⁹. a nerus dr neruice⁹ cea. ceũ. i. de neruo exñs vñ in libro iudi. xvj. Si septẽ neruiceis funib⁹ ligatus fuero. vel ſm aliã lram neruicis. et tũc ẽ ablatiu⁹ plalis de neruic⁹ ca. cũ. qd idẽ est qd neruice⁹. Et cor. penul. tam nerui⁹ q̃ neruice⁹. 7 dr a neruus.
Neruic⁹ ca. cũ. in neruice⁹ vide.
Neruo nas. in neru⁹ est.
Neruus ui. est vinculũ mẽbror dictus a greco. Greci em̃ neruos neur vocant. vel neru⁹ dr quasi inheru⁹ ab inhetẽdo. qr eo artuũ ꝓiunctiões sibinuicẽ inhereant. vñ hic nerul⁹ li. dimi. Et neruosus sa. sum. i. plen⁹ neruis vel fortis. Et q̃q̃ sic dr supbe. Et ꝓpar. vnde neruose sius. sime. aduer. 7 H neruositas tatis. et neruatus ta. tũ. Et neruulosus sa. sum. idẽ qd neruosus. Itẽ neruus ponit p cipo quodã pedũ tormẽto. Vñ in Job. Posuisti in neruo pedẽ meũ. Itẽ a neru⁹ deriuat nerno nas. i. nervis ꝓiugere. vel neruos alicui dare. Et cõponit. Deneruo as. i. dissolue. debilitare vl valde nervare. Itẽ eneruo nas. Neruo neruas actiuũ ẽ cuz oĩb⁹ suis ꝓpositis.
Nescio scis scini scitũ. ꝓponit ex nõ 7 scio scis vide in nõ 7 dr nescire q̃si nõ scire. i. ignorare. 7 nesci⁹ cia. ciũ. et nesciẽs tis. om. ge. 7 a dtio nesciẽti addita a. format hec nesciẽtia tie. et differt ab ignorãtia. sic dixi in ignorantia ignorantie.
Nestoriani quidã heretici dicti sũt a nestorio epo cõstantinopolitano qui beatã virginẽ nõ dei sed homis tantũmodo genitricez asseuit. vt aliam psonam carnis aliã faceret deitatis. nec vnum xpm in verbo dei 7 carne credidit. sed sepatim et seiunctim alterũ filium dei. alterũ filiũ homis pdicauit.
Netus. a neo nes neui netũ. dicit net⁹ ta. tũ. i. filatus 7 hinc netus tus tui. i. filamen. vnde martialis capella ex candẽtis bissi netib⁹ ludebant.
Neui uisti. neuit est pteritũ de neo nes.
Neuma matis. ge. neu. 7 H neuma me. i. vocum emissio modulatio 7 hinc neumaticus ca. cũ. i. modulator dulcis 7 suauis 7 psonas. 7 ẽ viciũ scriptor cũ inenit pneuma vt pscribat p. 7 est ibi barbarism⁹. qr vicios addit illa lra ibi. 7 cor. penl. gtĩ in tercia declinatiõe. vñ in aurora. Chust⁹ mos vite cũ sancti neumatis igne.
Neumatic⁹ ca. cũ. penl. cor. in neuma vide.
Neuter. ab vter p ꝓpositionez dr neuter tra. trũ. gtĩo neutri⁹. i. nec iste nec ille. i. nullus. 7 scias q antiqui dicebant neuter tra. trũ. genitiuo neutri tre. tri. dtio neutro. tre. tro. vnde adhuc dicimus. Cui⁹ generis neutri est. n. neutri hic casus gtĩ.
Neuterpassiu⁹ ua. uũ. 7 neutropassiu⁹ ua. uũ. a neuter vel neutro 7 passiu⁹ ua. uũ. ꝓponit. Neutropassiua ꝟba sũt q̃q̃. Dz neutrapassiua sũt q̃tuor. sic dixi i tcia pte i tractatu de ꝟbis vbi egi de generib⁹ ꝟbor.
Neutrobi. neuter ꝓponit cũ ibi et dicit neutrobi. i. in neutra pte. s. in neutro loco. qd etiã dicit neutrobiq̃. Plaut⁹. Neutrobiq̃ habeo stabile stabulũ.
Neutropassiu⁹ ua. uũ. 7 declinat ex pte finis cum componat ex obliquo 7 nomiatiuo qui ponit in fine. de H etiã vide in neuterpassiu⁹.
Neuul⁹ li. dimi. paru⁹ neu⁹.
Neu⁹ ui. mas. ge. i. macula que nascit i corpe homis et q̃q̃ ponit p culpa vel offensa. vñ hic neuul⁹ li. dimi.

7 neuosus sa. sum. i. plen⁹ neuis. Vñ neuose sius sime. aduerbiũ. et hec neuositas tatis. Bernhar. in can. sermone. lxxj. dic. Si in ꝓsciẽtia neu⁹ fuerit. nec qd ex ea pdierit carebit neuo.
Nex cis. i. mors. ß ntus nõ ẽ in vsu. vide i necis.
Nexibilis. a necto ctis. dr H 7 H nexibilis 7 H bile. qd 7 hic 7 H nexilis 7 H nexile inuenit. 7 est nexibilis vel nexilis qd põt necti. vel q̃ multis nexib⁹ est nexũ. vt retbe. 7 hinc nexibilit vel nexiliter aduer.
Nexilis le. penl. cor. in nexibilis exponit.
Nexum aduer. i. ꝓiunctim. a necto ctis dicit.
Nexo. A necto ctis dr nexo xis. xui. xũ. i. nectere et nexo xas. xui. 7 deberet facere supinũ nexitũ. ß facit nexũ sicut 7 suũ simplex siue primatiuũ. scz necto a quo deriuat 7 videt esse frequẽtatiuũ ſm hug. Priscian⁹ autẽ dr. in nono libro. Nexo nexas vel nexo nexis necto tñ eius primatiuũ est. Nã quomõ a participio amplexus qd ex ꝟbo nascit amplector fit verbum frequẽtatiuũ amplexor raris. sic a participio nexus qd nascit a verbo necto fit frequẽtatiuũ nexo nexas. Vnd manifestũ est q̃ rõnabilius. hoc verbũ ſm primã ꝓiugationẽ ꝓferr. s. nexo nexas. 7 post pauca subdit prisci⁹. Nexo nexas xui. facit nexum qd habet pte. 7 sup. sui pmitiui. scz necto is.
Nexo xas. in nexo xis. est.
Nexus. a necto ctis H nex⁹ xus xui. vñ nexuosus sa. sũ. id est nexib⁹ plen⁹. vñ nexuose aduer. 7 H nexuositas tatis. 7 nexus xa. xũ. mobilit declinat.

N ante J

Nibat⁹. a nine. dr nibat⁹ ta. tũ. i. splẽdid⁹. 7 hec nibata te. aqua ex nubib⁹ vel ex niuib⁹.
Nice vel nicos grece latine dr victoria vel vict⁹.
Nicea. a nice dr H nicea cee. quedã ciuitas q̃i victorialis. quã alexãder ꝓdidit i india post victoriã.
Nicepolis. a nice victoria 7 polis ciuitas cõponit hec nicepolis lis. penl. cor. Hãc augu. fecit 7 a victoria sic appellauit postq̃ devicit antoniũ.
Niceterium. a nice vel nicos dicit hoc niceteriũ rij. et dicunt niceteria filateria q̃ gestabãt atlete facta de similitudinib⁹ armoriũ. q̃ a victis acceperãt. 7 ea collo suo suspensa gerebãt quoties victores extiterãt. q̃si signa victorie. 7 ideo filateria talia in quib⁹ designabant victorie a victoria niceteria sunt dicta.
Nichanor oris. ꝓpriũ nomẽ de quo dr in aurora. Ense metũt dextrã linguãq̃ nichanoris hostes.
Nichil. ab hilũ p grano vel medulla pene dicebãt antiqui hilus la. lũ. i. vllus aliq̃s. 7 ab hilus. et nõ cõponit H nichilũ li. q̃si nõ hilũ. i. nõ aliq̃d. vel ſm quosdã ꝓponit a nõ 7 hilũ pene. Et inde dr nichilũ q̃si etiã nõ hilũ id est nõ etiã tantillũ quãtũ est hilũ. qd ẽ q̃si nichilũ. et q̃si nichil. Et hinc apocopat hoc nichil indeclinabile. 7 syncopat hoc nil silr indeclinabile. 7 sunt diuersa nomina. Et a nichilũ dr nichilo las. 7 cõponit adnichilo las. i. annullare destruere ad nichiluz redigere. Et sunt actiua. Itẽ nichilũ ꝓpat in neutro genere tm nichili⁹ nichilissimũ. vñ H nichilitas tatis. Et h 7 H 7 H nichili indeclinabile. 7 poti⁹ sit gtus 7 figuratiue ꝓstruit cum quolibz casu 7 genere. 7 cũ vtroq̃ numero intrãsitiue vt nichilu hõ. nichili homis. nichili homi ꝛc. i. nulli⁹ vtilitatis vel pcij vel valoris hõ. 7 p ꝓpositionẽ. Nichilifacio cis. 7 nichilipẽdo dis. in eodẽ sensu. i. vilipẽdere. vel nullti⁹ pcij extimare. vide etiã i mal⁹ la. lũ.
Nichilifacio cis. in nichil vide.
Nichilipẽdo dis. in nihil exponit.
Nichilo las. in nichil exponit.
Nichilomin⁹ aliq̃n est dictio cõposita. aliq̃n simplex. sicut dixi in secũda pte vbi egi de accẽtu aduerbior in ca. de ꝓpositis a min⁹.
Nichodem⁹ mi. penl. pdu. ꝓpriũ nomẽ ẽ cuiusdã viri

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Nycito. a nyctus dī nycito tas.i. vigilo vel palpebras moueo. ꝛ inde annycito tas. ꝓponit.
Nicolaite. dicti sunt quidā heretici a quodā nicolao diacono ecclesie hierosolymarū qui ibi cum stephano ꝛ ceteris cōstitut⁹ est a petro qui ꝓpter pulcritudinem relinquens vxorem dixit. vt quicūq; vellet vteret ea. postea versa est in stuprum talis cōsuetudo vt inuicē cōiugia cōmunicarent.
Nicolaus. nice qđ ē victoria ꝓponit cū laos qđ ē popul⁹. et dī hic nicolaus q̄si victoria ꝑ̄ plī. multos em̄ ad fidē ꝙuertit. vel dī victoria ꝑ̄ plī. i. vicioꝝ q̄ popularia sunt ꝛ vilia ſm bug. Et grecisim⁹ dicit. q laos ē ꝑ̄ plus mōstrat vere nicola⁹. ꝛ nō aspirat nicola⁹.
Nycromācia. a mancia qđ est diuinatio. ꝛ nigros vel poti⁹ nycros qđ est mortuꝰ ꝓponit ꝟ nycromācia cie. id est diuinatio mortuoꝝ vel q̄ fit ꝑ mortuū. q; q̄busdā incātatiōibꝫ vident mortui resuscitati diuinare. et ad int'rogata rn̄dere. ad q̄s suscitādos hūani cadaueris sanguis addit. Nā amare sanguinē dicūt dēmōes. Ideoq; quotiēs nycromācia fit. cruoꝝ aque miscet. vt caloꝛe sanguīs facili⁹ ꝓuocent. Vnde nycromāci⁹ cia. ciū. ꝛ nycromātic⁹ ca. cū. ſm bug. Et scias q vario dic̄ esse q̄tuoꝝ genera diuinatiōis. hoc est terrā. aquā. aerē ignē. Vnde geomāciā ydromāciā aeromāciā piromāciā dicim⁹. Nota hic versus grecisimi. De terra ē geomācia diuinatio facta. Ast aquam spectat ydromācia. spectat ad ignem. Ac piromācia. sed ciromancia fit tibi palme.
Nycros. a nyctos quod est nox ꝟiuat nycros. id est mortuum. vnde componit nycromancia. Et acuitur penultima in prosa.
Nyctalinicus. in nyctalinus est.
Nyctalinus. a nyctos qđ est nox dicit ꝟ nyctalin⁹ ni. id est quedā passio q̄ ꝑ diē visus denegat patētibꝫ oculis. et nocturnis irruētibꝫ tenebris reddit. vel ecōuerso die reddit. nocte denegat. vnde nyctalinic⁹ ca. cū. qui talem morbū patitur.
Nyctamen in nycto; ctaris est.
Nycticoraz. in nocticoraz est.
Nyctilius. a nyctos qđ est nox dicit nyctilius lia. lium id est nocturnus. ꝛ hic nyctilius lij. id est bachus. quia de nocte ei sacrificabant. vel de nocte potationi vacabant ꝛ inebriabant.
Nyctimene. a nyctos ꝟiuat hec nyctimene nyctimenes. id est noctua. ꝛ acuit in fine.
Nyctio ctis. in nycto ctis. vide.
Nyctitor. a nycto; ctaris. ꝟiuat nyctitor ctaris frequē. Inuenit etiā in neu. ge. in eodē sensu nycto ctas, ꝛ nyctito ctas. i. frequēter nocte vigilare.
Nycto ctis. a nycto ctas. dicit nycto ctis. ꝛ nyctio ctis. ctui. nyctitū nyctire. i. glatire. qđ ꝑ̄prie canū est qđ q̄n bestiarū ꝟestigia insequūt ꝛ acute ganiūt. vñ cecili⁹ de quodā cane dicit. Bene nyctit oletq;.
Nycto;. a nyctos qđ est nox ꝟiuat nycto; ctaris. id est nocte vigilare. vñ nyctāter aduer. i. vigilāter. ꝛ hoc nyctamē minis. i. vigilamē. ꝛ hic nyctat⁹ ctus. Inuenit etiā in neu. ge. in eodem sensu nicto ctas. Nicto vel nicto; cōponitur. Annycto; ctaris. vel annycto ctas. Innycto; ctaris. ꝛ innycto ctas.
Nyctos grece latine dicit nox.
Nyctus. a nycto; ctaris dicit hic nyctus ctus. vigilamē vel mot⁹ palpebraꝝ.
Nideo. a nidus ꝟiuat nideo des. dui. dere. splēdere ꝛ est tractū a nido. ſ. cū pulli matri aduenīēti cū quodā alarū applausu occurrūt ꝛ tunc ꝑ̄prie est nidere. Item nidere. i. redolere. ꝛ ꝑ̄prie dicit de carne assata. vel dū assatur. Nideo ꝓponit enideo des. id est enitere. Prenideo. i. p̄nitere. Renideo des. id est renitere. Possunt etiam p̄dicta cōposita alterā significationeꝫ simplicis redolere. Nideo ꝛ eius cōposita neutra sunt. ꝛ faciunt ꝑteritū in dui. ꝛ carent sup̄. et ꝑducūt hāc syllabā ni. q̄ in niteo coꝛr. Et ideo autores necessitate metri cogēte sepe ponūt nidere ꝑ nitere. facio.
Nidifico cas. penl'. coꝛ. i. nidū facere. ꝛ ꝓponit a nid⁹ ꝛ Nidoꝛ. a nideo des. dicit ꝟ nidoꝛ doris. i. odoꝛ ꝛ ꝑ̄prie assatoꝝ.
Nidulus penl'. coꝛ. di. id est paru⁹ nidus. Job. xxx. In nidulo iam moriar.
Nidus di. auium est.
Nigellus. a niger dicit nigell⁹ la. lū. aliquātulū niger. vñ nigellul⁹ la. lū. aliud dimi.
Niger. a nubes ꝟiuat niger gra. grū. q̄si nubiger. i. nubē ꝛ obscuritatē gerēs. q; nō est seren⁹. ꝟ fusco opt⁹ ꝛ videt esse ꝓpositio. Et ꝓpat nigrioꝝ errim⁹. ꝑ gemināū r. format em̄ a niger addita rim⁹. vñ nigre nigrius rime. aduer. Et ꝟ nigredo nis. Niger ꝓpo. Subniger id ē aliquātulū niger. ꝛ coꝛ. ni. ꝛ a niger ꝟiuat nigro gras. nigrū facere. Et ꝓponit. Denigro gras. enigro gras. valde nigrare vel nigredinē auferre. Et ē actiuū cū suis ꝓpositis. ꝛ ꝑducit hāc syllabā ui. positiōe. ꝟ nālit eā coꝛ. ꝛ pōt videri ī niger q̄ eā coꝛ. vñ ī ꝑsa eā coꝛ. sp̄. ꝛ a nigro descēdit nigreo gres. qđ ꝓponit denigreo gres. ꝛ hinc nigresco scis. ꝛ denigresco cis. incho. ꝛ coꝛ. ni. naturalit'. vñ in auroꝛa. Actio si mala sit omne deni gresci⁹ op⁹. Itē horꝛa. Hic niger ē hūc tu rōne caueto.
Nigreo gres. in niger vide.
Nigro gras. in niger vide.
Nygromancia in nycromācia est.
Nil indecli. in nichil est.
Niliac⁹. a nilus dī niliac⁹ ca. cū. ꝓtinēs ad nilū vel egyptiac⁹. ꝛ nilotic⁹ ca. cū. in eodē sensu. Lucan⁹ in. ix. Rege sub impuro nilotica regna tenēte.
Niligena ne. cōis ge. penl'. coꝛ. genitus a nilo vel ī egypto. Et ꝓponit a nilus ꝛ gigno.
Nilotis. a nil⁹ dicit ꝟ nilotis tidis. i. egyptiacus. vide in niliacus.
Nilus li. mas. ge. fluui⁹ egypti sic dict⁹ q̄si nilion. i. limus trabēs q̄ fecūditatē efficit. vide in ge. vel in gion.
Nimbosus in nimbus vide.
Nimbus. a nubes dicit ꝟ nimbi bi. i. densitas nubis in tempestate obscura. ꝛ nimbi sūt repētine pluuie. ꝟ pluuias vocam⁹ lentas ꝛ iuges q̄si fluuias vel q̄si fluentes vñ nimbosus sa. sum. tēpestuosus nubilosus. Et hinc nimbus vētus aq̄ mixt⁹. Itē nimbꝰ ē fasciola trāsuersa ex auro insuta ī linteo. qđ ē ī fronte femiar. vñ nimbosus sa. sum. vl' nimbat⁹ ta. tum. nimbo oꝛnat⁹.
Nimirū. i. sine dubio ꝑfecto nec mirū ſm pap̄.
Nimis vel nimiū aduer. quātitatis. i. plus iusto vltra volūtatem. multū vel satis ſm pap̄. ꝛ coꝛ. ni. Ouid. de rme. Que nimis apparēt rbetia, vitat auis. Ponit etiā nimis ꝑ valde; vl' ꝑfecte. vñ illud danidis. Ego aūt humiliat⁹ sum nimis. i. ꝑfecte vl' valde. vt exponit bern̄.
Nimmar⁹. i. marit⁹ cui⁹ vxoꝛ mechat ꝛ ipe tacet.
Nympha. a nubes dicit ꝟ nympha phe. ꝛa aquaꝝ. ꝛ ſpēalit' fontiū q; a nubibꝫ aque veniūt ꝛ hūt originē. ꝛ dicūt nympbe eedem q̄ ꝛ muse nec īmerito. Nā aquemot⁹ musam efficit. Itē nympha dī ipa aqua vñ nympha dī spōsa ī nuptiꝫ sic dicta ꝑ officio lauatiōis. qđ etiā ad nomē nubentis alludit. vñ ouid. epi. Grata ferūt nymphis ꝑ saluis dona maritis. ꝛ ꝓponit cū pa qđ est iuxta. ꝛ dicit hec ꝑanympha.
Ningidus. a ningo gis. ꝟiuat ningidus da. dū. i. niueus. candid⁹. ꝛ coꝛ. gi.
Ningo. a nix ꝟiuat ningo gis. xi. i. niuē mittere. ꝛ est ꝟbū excepte actiōis. ꝛ ꝑ̄prie bꝫ tm̄ tercias ꝑsonas.
Nisus. a nitoꝛ teris. dī ꝟ nisus sus. i. conamē. ꝛ nis⁹ sa. sum. ꝑticipiū. ꝟ nisus si. ꝑ quadā aue. q̄ alio noīe dī aletus. Et dī nisus a niso rege megarēsiū. q̄ in illā auem ſm fabulā mutat⁹ fuit. Itē nisi ē ꝙiūctio. ꝛ tūc coꝛ. ꝑmā vñ quidā. Non sunt q̄nq; nisi dño dare vulnera nisi.

Non est tuta nisi sine niso filia nisi.
Nisi in nisus vide.
Nitedula.a niteo tes.dī ꝟ nitedula le.penl.cor.qđã aīal q̄si ignis ī nocte lucēs.
Nitella le.fe.ge.paru⁹ nitor.7 dī a niteo tes.
Nitēs tis.om.ge.pticipiū de niteo tes.7 cor.p̄mā. Itē est pticipiū de nitor teris.7 tūc ꝓdu.p̄ma⁹. vñ enitens renitēs.7 ꝓsilia possunt penl.corripe7 ꝓducere diuersis respectib⁹.vñ ꝟsus. Rex bysso renitēs. asin⁹ sit clune renitēs. Itē. Est ꝟgo renitēs ad amātiū ꝟba renitēs
Niteo tes tui.tere.i.splēdere.lucere.cādere.7 dī niteo q̄si niuē teneo.7 ē ety. A niteo nitesco scis.incho. Niteo ꝓpōit.eniteo tes.vñ eniteſco cl. Pteniteo tes.vñ p̄niteſco scis. Reniteo tes.vñ reniteſco scis. Niteo et eius ꝓposita sunt neutra.7 faciūt p̄teritū in tui.7 carēt supino.7 corripiūt ni. Et vt dī in grecismo. Bēma nitet.sydus fulget.cādela⁊ lucet.
Nitidus.a niteo tes.dicit nitid⁹ da.dū.q̄si nitor⁊ datus.7 compat dior.dissim⁹.vnde nitide dius.sime.aduerbiū.7 ꝟ nitiditas tatis.7 nitido das.i.nitidū facere 7 ē actiuū 7 cor.ti.
Nitor teris.nisus vl nixus.i. laborare gradi conari et parere. Nā in ptu maxim⁹ labor 7 conat⁹ ē.et ꝓpie ꝓparere facit nix⁹. Nitor ꝓpo. Innitor ter.i.valde niti vel adherere appodiari. Cōnitor teris.sil niti. Enitor teris.i. valde niti vel foras mittere vl parē. Innitor teris.i.valde niti vel ꝓtra niti vl adherere appodiari fulcire. Pernitor teris.i. pfecte niti ambulare. Obnitor teris.i.obsistere obluctari ꝓtradicere vl renuere vl ob niti.i.circūquaq⁊ niti ad obsequiū. Renitor teris.resistere reluctari. Subnitor teris.i.subdus niti appodiari vel summīstrare. Nitor 7 ei⁹ ꝓposita sunt ꝛepo.et ꝓducūt bāc syllabā ni. Vñ omō.ō sine titulo. Nitimur inuetitū semꝫ cupimus⁊ negata.7 faciūt supinū tam ī sum q̄ in tū.ꝑm vtrāq⁊ significationē simplicis. licꝫ ꝓparere frequēti⁹ in tū. 7 in sum ꝓconari inueniat ꝑm bug. Et p̄stia.dicit.q nitor facit nisum. Inuenit etiā nixum supinū. Et habet nitor quinq⁊ pticipia.s. nitēs nisus nix⁹ nisurus nixurus.
Nitor toris.mas.ge.i.splēdor.7 ꝓdu.penl.gti.7 dicit a niteo tes.7 cor.primā. Sed nitor teris verbū eam ꝓducit. Vñ versus. Res est pulcra nitor in quem super omnia nitor.
Nitrū tri.quedaꝫ spēs terre silis minuto sabulo cui si aqua infundit fumigat.ex q̄ medicine fiūt.7 sordes ve stis 7 corpor⁊ lauant. vñ 7 dī vel a nitendo.q⁊ res nitidas facit.vel dī a nitria regione vl oppido vbi nascit. natura eius nō multū distat a sale.bz ēm virtutē salis. 7 siliter oritur in littoribꝫ canescentib⁹ siccitate ꝑm bug. Pap.ꝟo dic.nitrū spēs salis ex aqua 7 terra factū inuenit in egypto. Nitrū de aqua fit ex nimio solis calore in palestina. Prouer.xxv. Acetū in nitro. Itē biere. ij. Si laueris te nitro.
Niuo nas.naui uare.i.ningere.a niue deriuat.et a niuo nuasco scis.incho⁊. Itē a nix niuosus sa.sum.niue plenus. Et hic et hec niualis et hoc le. et cor.ni.sicut nix niuis.
Niuosus sa.sum.in niuo nas.est.
Nix.a nubes deriuat hec nix niuis. quia a nube venit. vñ niueus uea.ueū. Et hic 7 ꝟ niualis 7 hoc le. Et cor. ni.nix niuis.7 ab eo veniētia. vt niuat excepto cōniueo ues.qđ ꝓdu.ni. Quidaꝫ dicūt esse ꝓpositū a niuo.alij ꝟo a nitor teris. Et vt dicit p̄sti.in.vij.li.vbi agit de terminatiōibꝫ tercie declinatiōis nix desinit in ix.cor.supple naturalit. Hic nota q materia niuis ē nubes calida. Cum ēm sol radijs calefacit inferiora elemēta. elevat ex eis vaporē in quo ē vis caloris. q̄ calor etiā secū multū induxit de aerea substātia. qui postea elevatus ad locū frigidū inspissat in nubē.7 frigidū loci incipit expellere calidū. Et si frigus istud ē excellēs.aut expellit subito calidū ante ꝓuersionē nubis in aquā. aut expellit nō subito. Et si quidē subito expellit tunc fit dura cōgelatio ex illa sicut pruina.si autez nō subito erit. tūc calidū aereū nō forte tpatū qđ cōgelationē impedire nō pōt remittit tn̄ effectū maximi frigoris q̄ effectus est indurare cōgelatum. Et ideo nix cadit mollis manib⁹ cōpressibilis defacili. Et hoc etiā patꝫ q⁊ materia ꝓma humidaꝫ impssionū.s.roris 7 pruine 7 niuis sit vna.nō tn̄ īmediata materia est vna. q⁊ ꝓprima materia niuis est nubes 7 pruine ꝓprima materia ē vapor. Similit ꝓprima materia niuis ē nubes calida multū in sua elevatiōe habēs de aereo introducto in materiā. p calidū elevans vaporē. vñ facta est.eo q̄ nō habet materiā pluuie q̄ est nubes frigida.nec materiā roris que est vapor tpatus 7 subtilis. Differt aūt a materia grādinis. q⁊ nubes que est materia grandinis ē nubes calidissima a qua totū simul egredit calidū.sed a nube niuis egredit paulatim. Et p̄terea sciēdū q̄ vapor niuis multū hz de terrestri admixto. 7 ideo ē de vapotib⁹ qui ex aquis in terra currētib⁹ elevat. Cui⁹ signuz ē q̄ aqua niuis liquefacta nō est pura. 7 q̄ frequēter sordidant manus q̄n lauant niue liquefacta. Et ideo aque niui sresolute fecūdant multū terras.7 faciunt crescere semia.q⁊ calidū paulatim egrediēs tēperat in eis frigiditatem.7 sunt bone cōmixtiōis cum aereo 7 terrestri.
Duo autez signa p̄nt habere vulgus aduētus niuis in ꝓrimo. Cū ēm aer turbidus ē clara turbatiōe ad albedinē in su ꝓrioribꝫ aeris declināte signū accipit vulg⁹.q⁊ illa nubes que tūc turbat serenitatē aeris ē nubes niuis quia nubes pluuie esset obscura 7 māgis spissa 7 magis se trahens ad vnū locū aeris.cū nubes niuis multū habeat īmixtū de aereo.7 ideo alba 7 sic ꝓoccupata frigore ante multā spissationē suam.spargit p aerē. et ideo visus diffundit in ipa. Aliud aūt signū est q̄ cū sentit aer calefieri aliquātulū pōt visionē talis nubis in hyeme tunc p̄nosticat in ꝓrimo minē debere venire. Cui⁹ causa ē q⁊ iam calidū niuis cū aereo inducto paulatim incipit expelli a nube. 7 ꝟ est cū iam incipit cōgelari p⁹ qđ ꝓxime sequit descēsus niuis. Ex his patꝫ q̄re cum ningit vbiq⁊ obscurū est celū alba quadā obscuritate. ꝟ cū pluit ē obscurū nigra obscuritate.et nō vbiq⁊ nisi raro.q⁊.s.nubes niuosa ē sparsa 7 diuaricata.pluuiosa aūt ꝓtracta ē 7 q̄si ad aquā redacta.7 iō minorē locum occupat q̄ niuosa.vide etiā ī pruina 7 ī ros.
Nixus.a nitor teris.deriuat ꝟ nixus xus.i.ptus vl conatus. Itē mobilit nixus xa.xū.pticipiū.

N ante D

No nas nauī nare.natū.7 ꝓponit cū ad 7 dī anno nas. mutato o.in n. Itē cū in 7 dī Inno nas.i.int⁹ nare. Itē cū trās 7 dī trano nas. No ē neu.cū oīb⁹ suis ꝓpositis.
Nobilis. Anotabilis p syncopā deriuat ꝟ 7 ꝟ nobilis 7 ꝟ le. Et dī nobilis q̄si notabilis.q⁊ facile notat.s.cui⁹ nomē 7 gen⁹ cognoscit p̄clar⁹. q⁊ aūt dī nobilis q̄si nō vilis ety.ē 7 ꝓpat bilior.lissim⁹. vñ nobilit lius lissime. aduer. 7 ꝟ nobilitas tatis. Nobilis ꝓponit ignobilis.
Et scias q⁊ Trib⁹.sup illud math.c.ij. Et ne velitis dicere intra vos patrē habem⁹ abraā sic dicit. Quid ꝓdest ei quē mores sordidāt generatio clara. Aut q̄d nocet illi generatio vilis quē mores adornāt. Quid ꝓfuit cham q̄ fuit noe fili⁹. Aurū de terra nascit ꝟ nō est terra.7 aurū eligit.sed ē ra ꝓtēnit.7 stāgnū de argento egredit.ꝟ nō ē argētū. ꝟ argētuz seruat.stāgnū aūt foras expellit. Deli⁹ ē degenerē clar⁊ fieri q̄ de claro genere ꝓtēptibilē nasci.vide ī cleric⁹ 7 in ordo.
Nobilito. a nobilis dī nobilito tas.nobilē facē honestare.7 nobilitare.i.more nobilū se bē.nobiles imitari.7 ꝓponit denobilito tas.i.valde nobilitare vel de sit ꝓpriuū ꝑm vtrāq⁊ significationē sui simplicis. Denobilitare.i. deorsum a nobilitate statuere.s. vituperare.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dehonestare.z denobilitare.degenerare.nō more nobiliū se hre. Nobilito in ꝓma significatiōe cū suis cōpositis ē actinū.in secūda ēneu.z cor.li. Vñ Esop⁹. Nobilitat viles frons generosa dapes.

Noceo ces.cui.citū.i.offendere. vñ nocu⁹ cua.cuū. et nociu⁹ na.nū.i.nocēs vel cui nocet. Itē a noceo nocēs nomē.z ꝓpat tior.sim⁹. vñ nocēter tius sime.aduer.et ℔ nocētia tie. Et ꝓponit innocēs q̄si nō nocēs. Et cōparat. vñ inocēter tius.tissime.aduer. Et ℔ innocētia tie. Noceo ꝓponit ꝓnocco.i. valde vel ꝑfecte noceo.

Noceo z ei⁹ ꝓpositū sunt neu. z faciūt ꝑterita i cui.et supinū in citū.penl' cor.z cor.bāc syllabā no. Vñ ꝓsp. Velle magis facin⁹ q̄s tolerare nocet. Itē nō q̄ antiq̄ ꝓstruebāt ℔ verbū noceo cū actio qđ i multis locis adhuc inuenit'. vñ marci vltio. Si mortiferū qđ biberit nō eos nocebit.z ℔ iō.q: significationez bz actinā.sed vsu neu.est.q: deficit vox eius in passiuo in prima z secūde ꝑsona ꝓstruit' cū datiuo.

Nocticorax.a nocte z corax qđ e coru⁹ ꝓponit' nocticorax racis.penl'.pdu.i obliq̄s.i.noctis coru⁹ q: de nocte volat. vel q: de nocte vigilat. Et ē idē qđ nycticorax. De quo dī in psal. Factus sum sicut nocticorax in domicilio. Sed nycticorax pōt cōponi a nyctos qđ est nox z corax. Itē est idē qđ noctua. ℔ noctua ē ꝓmiscui generis. vñ videt' q̄ nocticorax etiā sit ꝓmiscui generis. vñ Isi.xij.ety. Nocticorax ipa ē a noctua:q: nocte amat. Est ꝙ lucifuga z solē vidē nō patit'.z cor.co.

Nocticula le.penl'.cor. dimi. de nox.i.parua nox. Itē nocticula.i.luna.

Noctiluca.a nox z lux vel luceo ces.cōpo.℔ noctiluca ce.quidā ꝙmis nocte lucēs.z pdu.lu.

Noctipugn⁹.a nox z pugno nas.ꝓponit' noctipugn⁹ na.nū.id est obscuris.quia quasi noctib⁹ compugnat'. vel cōpugnat.

Noctiū ctij.dixerūt antiqui.a quo ꝓponit' trinoctiuz q̄drinoctiū.quinquinoctiū.eq̄noctiū. Itē ꝑm quosdaz noctiū ē gtūs pl'alis de nox.

Nocto.a nox dī nocto tas.taui.i.nocte vigilare.z inde ꝓponit' ꝓnocto ctas.

Noctu.i.de nocte vel i nocte aduer.tpis.z dī a nocte. vñ ꝑt'.i.xv.li. In u.pauca inueniūt' adūbia denoīatiua vt diu.z ex eo ꝓpositū interdiu.z a nocte noctu.

Noctua. A nox deriuat' hec noctua ctue.z ē ꝓmiscui ge. Hec etiā dī nyctimene. De noctua dic Isi.in.xij. li.ethy. Noctua dī ex eo q̄ nocte circūuolat.z ꝑ diem nō possit videre. naz exorto splēdore solis.visus illius hebetat'.hāc aūt sola insula cretē℔ nō habz.z si veniat aliūde stati morit'.noctua nō ē bubo. nā bubo maior ē De hac etiā dī. Amb.in.v.hexamerō.noctua ipa q̄ ad modū magnisz i glauc' oculoz pupill' nocturnaz tenebraz caligantē nō sentit horroré. z q̄ fuerit nox obscurior.eo ꝯ vsum auiū ceteraz inoffensos exercet volat⁹ Exorto aūt die z circūfuso splēdore solis visus ei⁹ hebetat⁹.q̄si q̄busdā heret tenebris. Quo indicio sui declarat esse aliq̄s. q̄ cū oculos hēant ad videndū z videre nō soleant.z visus sui officio solis fungant' in tenebris De cordis aūt oculis loquor q̄s hūt sapientes mūdi et nō videt i luce nil cernūt.i tenebris ambulāt.dū demonioz tenebrosa rimant' z celi astra videre se credūt.describētes radio mūdū.mēsurā aer' ipi⁹ colligētes. Poro aūt a fide deuij.ppetue cecitatis tenebris implicant' hūtes in ꝓmo diem xpi z lumē ecclie z nihil videtes apiunt os q̄i sciētes oīa.acuti ad vana.hebetes ad eterna.et lōge disputatiōis anfractu ꝓdētes insticie ꝓprie cecitatē.itaq̄ dū cupiūt vanis volitare sermonib⁹.q̄si noctue i lumie vanuerūt. Crisō.etiā dī.sic. Qui graues bz oculos si ponas eū i loco tenebroso meli⁹ videt Si aūt ponas eū in sole nihil videt.q: ocul⁹ nō suffert solis candorē. Sic z bō mūdialis q̄ oculū.i.intētionez vel mentē terrenis desideriis sordidā bz z turbulētam si ponas eū in rebz mūdialibz sapit z astut⁹ est. Si antē trahas eū ad res spūales nihil sapit.q: mēs ei⁹ terrenis desideriis corrupta nō sentit bonū. Boeti.etiā i q̄rto de ꝓsolatiōe dī. Nequeūt mali oculos tenebris assuetos ad lucē ꝑspicue veritatis attollere silesq̄ auibz sūt quaz intuitū nox illumīat.dies cecat. Hoc attēdēs Aug.exclamat ad alipiū dī. Quid patimur surgūt indocti z celū rapiūt.z nos cū doctrinis nr̄is i infernū demergimur. vide in siliqua.z in ꝙstilio.z in oculus.et in philosoph⁹ z in ordo.

Nocturn⁹.a nocte dī nocturn⁹ na.nū.z ℔ z ℔ nocturnalis z ℔ le.res noctis vel ptinēs ad noctē.

Nocuus.a noceo ces.derivat' nocu⁹ cua.cuū.i. nocēs vel cui nocet'.z ꝓponit' innocu⁹.

Nodellus li.di.paru⁹ nodus.

Nodo das.in nodus vide.

Nodolus li.penl'.cor.di.paru⁹ nodus.

Nodus di.ligatura. z nod⁹ dī in exercitu dēsa peditū multitudo.ꝑ difficultate dict⁹.q: vix possit resolui vñ nodosus sa.suz.nodis plen⁹. Et ꝓpat sior sim⁹.vñ nodose sius sime.aduer.z ℔ nodositas tis. Nod⁹ ꝓponit'. Enodis. Trinodis. Quadrinodis. Et binc trinodiū q̄trinodiū q̄nquinodiū.z pdu.nod⁹ ꝓmā. Ouid. epi. Ossa mei fris claua ꝑfracta trinodi.z a nod⁹ deriuat' nodo das.daui.dare.z ē nodare ligare. Et cōpo. Annodo das.i.alligare. Abnodo das.exoluē. Cōnodo das.colligare. Denodo das. Dinodo das. Enodo das.oīa ꝑ exoluere. Innodo das.i.alligare. Prenodo das. Renodo das.i.iterz nodare vl' exoluē. Nodo das. actiuū est cū oīb⁹ suis ꝓpositis.z pducit no. Vñ ouid. metha. Nollia nodosus facit int' nodia poplex.

Noe interꝑtat' requies q: sub illo oīa vetera opa q̄euerūt ꝑ diluuiū. vñ z cū pr̄ ei⁹ vocaret nomē ei⁹ noe dixit Iste requiescere nos faciet ab oīb⁹ opib⁹ nr̄is.

Noemi interꝑtat' cōsolata.q: marito et liberis pegre mortuis ruth moabitidē i ꝓsolatiōe sua tenuit.

Noys.i.mēs vel rō.summa ps aīe. Itē noys voluntas dei vl' mēs q̄ ꝓuidētia dī ꝑm pap.

Nola le.fe.ge.quedā ciuitas cāpanie. Et hic hec nola le.illud tintinabulū qđ appēdit' collis canū vl' pedibus aniū. vl' aliud qđ appēdit' frenis et pectoribz equoz vt cū quodā sonitu incedant equi.z dī a nola ciuitate.q: ibi ꝓmū fuit factū z inuētū tale instrumētū. Et amplius noīe inuenit' nola ꝓ q̄libet ꝑua cāpana. vl' ꝓ cāpanella refectoriū.z cor.no. Vñ nolis numeri plalis.cas⁹ ablati.cor.no.℔ nolis ꝙbū ꝓdu.no. Vñ quidaz. Cui⁹ colla nolis resonāt ℔ tāgere nolis.

Nolanus na.nū.penl'.pdu.nomen patriū.a nola ciuitate dictum.

Nolo nōuis nōuult nolui lite.nolle.i.nō velle a non z volo ꝙpo. Et ℔ ꝓpositū a volo bz impatiū noli nolite.lz volo careat impatiuo.q: licz hō nō possit sibi ꝑi impare.alīs tn̄ pōt impare.z pdu.no. sed nola le.cor. no. sicut dixi in nola. et vbi volo simplex habet duo l. vel vnum.z nolo silr.

Noma nomē grecū ꝙbū ē.i.tribuere.vñ z dī apd̄ grecos noma.i.nomē.z apponit' ei o.ꝑ ꝓthesim.z dī onoma i eodē sensu. vel forte noma nō est i vsu apud grecos. Et ꝓponit' cū o.z dī onomo.i. nomē q̄si tribuens q: distribuit vl' tribuit q̄litatē. Noma ꝙpo.cū dis z trꝫ z tetras.z dī ℔ dionimū.trionimū.tetraonimū. Item cū polis.z dī polionimū dionima.vel trionima.tetraonima.vl' polionima.sunt duo vl' tria vl' q̄tuor vl' plā noīa idē significātia.z appellātia.vñ dionim⁹ ma.mū. trionim⁹ ma mū.tetraonim⁹ ma.mū. Polionim⁹ ma. mū.in eodē sensu.s.ille.q̄ bz duo tria vel q̄tuor vel plā nomia. Itē noma vl' nomia.i.lex.

Nomē.a notamē dī ℔ nomē mis.q̄si notamen quia ꝑ ipm substantiā z q̄litatē alicui⁹ notam⁹. Nomē etiam dī fama vl' opinio. vnde nomiosus sa.sum.i.famosus.

Et cōpar. vñ nominose sius. sime. aduer. Et ℔ nominositas tatis. A nomē ꝓponit ℔ binomē mis. i. duo nomina. 7 ℔ trinomē mis. Quadrinomē mis. i. tria vel q̄tuor noia. vñ ℔ et ℔ binomis binome. trinomis me. q̄drinomis me. Et binomius mia. miū. 7 trinomius mia. miū. 7 tetranomi⁹ mia. miū. 7 q̄drinomi⁹ mia. miū. qui duo vl tria vl q̄tuor ꝟ noia ꝑm bug. Et vt dicit ꝑsti. ꝓpriū nois ē significare substaz 7 qualitatē. Nominū aliud ꝓpriū aliꝺ appellatiuū. Proprium nomē ē illud qꝺ ꝓuatā substaz 7 ꝓuatā q̄litatē signat. vt martin⁹. Appellatiuū nomen est illud qꝺ naturalit cōe est multoꝝ q̄s cadē substātia vel q̄litas generalis vl spēalis iūgit. generalis vt aial. spēalis vt hō. Spēs ꝓpriorꝝ nominū tm̄ sunt q̄tuor. s. nomē p̄nomē cognomē et agnomē. Nomē ē ꝓprie ꝓpriū qꝺ imponit alicui nō habēti nomē vt socrates. Prenomē ē qꝺ īponit alicui cā dñie. vt luci⁹ catilina. Cognomē ē cōe toti⁹ cognatiōis nomē vt cipio. Agnomē qꝺ imponit aliquo eueñtu. vt ab affrica dict⁹ ē affrican⁹. q: deuicit affricam. Quidā dicūt q nomen dicit a noma greco qꝺ est nomen. 7 ꝑdu. ꝑmā nomen vide in sponte.

Nomia vel noma. i. lex.

Nomio. a nomē dī nomio nas. i. noīe vocare appellare. vñ nomiat⁹ ta. tū. i. valde opinat⁹ 7 nomiat⁹. 7 cōparat. vñ nomiatissimi⁹. tissime. aduer. 7 ℔ noiatio onis. Itē a nomio vl nomiat⁹ noiatiu⁹ na. nū. 7 ℔ noiatiu⁹ ui. 7 nomiatim aduer. Et scias q triplex ē nomiatiuus scz noiatiu⁹ supponēs. 7 ntūs apponēs 7 ntūs exponēs. Nomiatiu⁹ supponēs ē q̄ supponit ꝛbo vt petr⁹ currit. 7 debet ꝓcordare cuz suo ꝛbo in ꝓsona 7 numero. Pōt tñ impediri q̄tuor modis sicut pleni⁹ dixi in tercia ꝑte vbi egi de regimīe nomiatiui.

Nomisma matis. in numisma est.

Nomius noma vel nomia. i. lex. vñ nomi⁹ mia. miū. i. legalis. Itē nomi⁹. i. pastor. a nomeos. i. a pascuis sic dictus. vñ nomi⁹ mia. miū. i. pastoral. vñ appollo dict⁹ ē nomi⁹. i. pastoralis vel legalis a lege cordaꝝ.

Nomos dicit pastor 7 acuit in fine.

Non est aduer. negādi. Et scias q ℔ negatio nō ꝓpositioz ꝓuat tm̄ vt null⁹. Vz q̄ñ ꝑ ꝓpositionē adiūgit ꝛbis sine dubio ꝓuat et ponit. vt nolo nescio neq̄o. ℔. n. sola ꝛba ꝓponit cū nō vt oñdat pena inflicta homī ꝓpter originale pctm̄. q: punit⁹ est in volūtate scia 7 potētia. Si aūt veniat ꝑ infinitatē tūc hz etilē negatioz. q: ꝓuat 7 ponit vt nōbomo. i. aliq̄d qꝺnō ē hō. de hoc plenius dixi in tercia ꝑte vbi egi de figura nominis.

nat⁹ a nonaginta.

Nonagies aduer. numeri. i. nonaginta vicibꝫ et deci

Nonaginta cōponit a nouē 7 gentos. qꝺ est decē q̄si nonies decē. Vnde nonagenus na. num. 7 nonagenarius riā. riū. 7 nonagesim⁹ ma. mū.

Nonaria rie. i. meretrix. et dī a nona. q: ante nonā nō licebat ei exire de ꝓstibulo. Consuetudo eī olim erat apud romanos vt vsq̄ ad horam nonā de cōmodo rei publice disputarēt neq̄ alicui delectationi añ nonam vacarent. vñ meretrices dicte sunt nonarie. q: ad horam nonā 7 nō ante de ꝓstibulis exibāt. ne si ꝑ us egrederent iuuenes impedirēt.

Nonarius. a nonē dicit nonari⁹ ria. riū. Et nouenus na. nū. 7 nouen⁹ ni. 7 nouenari⁹ rij.

Nondū. i. nec adhuc ꝑm paꝑ.

None nar. q̄nidā dies mēsis. s. q̄ntus vel septim⁹ quis tūc incipiebāt nūdine. Vñ hic 7 hec nonalis et hoc le. Et dicūt none 7 nūdine. vide ī kalēde.

Nongenti. a nouē 7 centū ꝓponit nōgenti te. ta. i. nonies centū. 7 mutat c. in g. antecedēte n. sic etiā in q̄drīgenti. q̄ngenti. septīgenti. octingēti. In alijs ꝛbo noibꝫ retinet c. vt tricēti ducēti sescēti vel sexcenti. sic ꝓbani ꝓsti. in. c. de syllaba ī ꝓma ꝑte vbi egi de g. lra.

Nonne. i. nūquid nō. ꝑm paꝑ.

Nonnūq̄. i. aliquotiēs vel aliq̄n. ꝑm paꝑ.

Nonus na. nū. a nouē dicit non⁹ na. num. 7 hec nonane. ꝑ quadā hora diei.

Noricus hec noris quedā ciuitas ē. vñ noric⁹ ca. cū. vt noricus ensis. q: ibi optimi fiūt enses.

Norma grece. i. regula latine. 7 inde dī norma cemētarioꝝ ad quā oportz rūdere structurā parietū ex quam nihil rectū fieri pōt. A norma ꝓponit abnormis. denormis. enormis. innormis. oīa in eodem sensu. s. deformis turpis inanis 7 grādis irregularis illiterat⁹ crassus. vñ hec abnormitas. denormitas. enormitas. innormitas.

Hora. Rustic⁹ abnormis sapiēs crassaq̄ minerua.

Noscito. a nosco scis. dī noscito tas. frequē. pnl. cor. i. frequēter noscere. Et format a secūda ꝓsona indicati pūtis tpis. s. noscis remota s. 7 addita to. vl a supino q̄ vtebant antiq̄. s. noscitū tu. u. in o. ꝓuersa.

Nosco scis. noui notū. 7 ꝓponit agnosco scis. ui. tū. i. valde vel iuxt noscere. Cognosco scis. noui. nitū. sil noscere. 7 inde ꝓponit ꝓcogñsco scis. 7 recogñsco scis. Intez a nosco ꝓponit dinosco scis. ui. tū. Ignosco scis. ui. tū. Prenosco scis. ui. tū. i. añ noscē. Pernosco scis. ui. tū. valde vl ꝓfecte noscē. Pronosco scis. i. ꝑcul vel ante noscē. Nosco 7 ei⁹ ꝓposita oīa sunt actiua ꝓter ignosco qꝺ ē neutr⁹. 7 oīa faciūt ꝓteritū ī noui penl. ꝑdu. 7 supīn. in gnotū. ꝑdu. o. quā cogñsco et agnosco mutāt in i. cor. 7 faciūt cognitū 7 agnitū. Intez nota q antiquit⁹ nosco faciebat supinū noscitū qꝺ ī quibusdā libris inuenit. 7 ī simplici 7 ī ꝓpositis vide ī ignosco.

Nosse. dī ꝑ syncopā ꝑ nouisse. vñ ꝑz q̄ dz scribi ꝑ geminū ss. nō ꝑ sc. q: nosce ē mōi impatiui.

Nota. a noto tas. dī ℔ nota te. i. macula vel culpa. vel signū qꝺ aliquid notat vt litē vel reꝓhensionē. vñ hec notula le. 7 ℔ notella le. ambo dī. Et ē notula breuis lucida 7 apta traditio eoꝝ q̄ sunt alibi diffusius ꝑtracta. Itē a nota ℔ notari⁹ rij. qui notas facit. vt in cartē publicis. Et adiectiue notari⁹ ria. riū. qꝺ ad notarium vel notas ꝑtinet. vñ 7 ars notaria dicta ē q̄ olim ꝓsistebat ī solis notulis ꝑm bug. Itē note dicunt argumēta. signa. ratiōes. iudicia. testimonia. cōiecture. suspicationes. 7 cor. primā nota. sed notus ta. tū. eam ꝑdu. vnꝺ ꝛbus. Est in fronte nota furti ꝑ crimīe nota.

Notarius. in nota est.

Noteo. a noto tas. deriuat noteo tes. tui. tere. i. esse vl fieri notū. 7 ꝑdu. ꝑmā. lz noto as. eā corripiat. Et componit Innoteo es. tui. et binc noteſco cis. et innoteſco cis. inchoa. Et nō q noteo 7 innoteo in ꝑñti nō sunt in vsu. ꝑ ī ꝑterito. Inchoatiua aūt istoꝝ sunt ī vsu. et declinādo solem⁹ in choatiuis attribuere ꝑterita istoꝝ dicētes. Noteſco cis. tui. Innoteſco cis. inotui. et ī sibꝫ idē solem⁹ facē. vt seneſco senui. q̄eſco q̄eui. et sueſco sueui. Noteo cū oībꝫ ꝓpositis neutrū ē. et caret supīs. et ꝑducit hāc syllabā no. ꝑm bug.

Nothus thi. 7 notha qui vel que natus vel nata est de nobili patre et ignobili matre: sicut de cōcubina. et dicit nothus ꝑ h. q: natus sit de notha. i. de infamia 7 culpa. Huic cōtrarius est spurius. qui. s. nat⁹ est de nobili matre 7 ignobili patre. Hinc etiā nothus dicit quidā malus 7 siniſter vent⁹. s. auster q̄ pluuioſus est. et a calore suo etiam pisces in mari adulterant et corrūpūtur. Itē a nothus dicit nothus tha. thū. vñ nomīa a grecē in ꝑte detorta dicunt notha. q: nobilē habēt patrē. id est principiū. s. grecum. et ignobilē matrē. i. finē sez latinitatē. sunt ergo latina noīa q̄ principiū 7 finē habēt latinū. vt albus. Greca sunt que grecū habēt principiū et finē. vt agyos. Notha ꝛbo sunt q̄ grecū habēt ꝓncipium sed latinū finē. vt pater. ex affinitate tñ principij notha dicunt q̄nq̄ greca ꝑm bug. sed ex affinitate finis quādoq̄ dicunt latina ꝑm bug. Et scias q nothus aspirat ꝑm bug. Et etiam Paꝑ. dicit notus pro cognitus ꝑ t. solaz scribendū. nothus ventus ꝑ h. 7 corri-

pit primã nothus p vento. vñ quidã. Perflat summa nothus crebro mihi flamie not⁹.
Notifico as.aui.are.id est notũ facere.a notum et facio componit'.
Notio.a noti gtio addita o.formatꝫ ħ notio. Quot sint notiões diuinar⁹ psonar⁹ babes i ꝓprietas.
Noto as.a supino de noſco cis.ſ.notuꝫ tu.fit noto as. v.in o.i.frequẽter noſcere vel designare.demõſtrare.ſignificare.vel repbendere.z cor.primã. lꝫ supinũ a quo deriuet' eã ꝓducat.vñ ꝟsus. Hoc i amore noto q⁹ eo careo mihi noto.vnd noto as.põt deriuari a nota te.z tũc notare ẽ notas facere.not' designare. Itẽ a noto.i. repbendo notari⁹ ria.riũ.qd debet notari vel repbẽdi z hic z ħ notabilis z ħ le.vñ notabilit' aduer. Itẽ notarius põt deriuari a nota te.vt diri in nota. Noto ꝓponit'. Annoto as.i. valde vl' ad aliquid notare. Denoto as.i.valde notare vel repbẽdere. Enoto as.i.extra alia notare. Innoto as. Prenoto as. Subnoto as.i.latent' vel parũ vel subtus notare. Noto as.actiuũ est cũ suis cõpoſitis.z cor.no.
Notoriũ.a noto as.dr ħ notori⁹a.um.i.mãifest⁹ta.tũ. Et ꝑm iuriſtas notoriũ multis modis dr vl' distinguit Nã aliud ẽ notoriũ iuris aliud facti. Notoriũ iuris ẽ de quo qs ẽ canonice ꝓdẽnat⁹. vel in iure cõfeſſus. vel p legitimas ꝓbatiões cõuict⁹. Notoriũ ꝟo facti ẽ cui⁹ teſtis ẽ plus z diſſimulatiõi ſiue iuſtificatõni nõ ẽ loc⁹ Et intelligit' plus esse teſtis ſiue sit crimẽ omiby notũ q̃ sunt i loco illo ſiue maiori pti. Item in notorio iuris exigit' qñqꝫ ꝓbatio ꝫ negantẽ. in notorio ꝟo facti nõ requirit' ordo iuris q̃ est als regularit' obſeruãd⁹. euidentia eñ patrati ſceleris clamore nõ indiget accuſatoris. Et ſi forte iudex velit talit' delinqẽtez ꝑm q⁹ ius poſtulat corrigere vel punire.z ille appellat.nõ ẽ appellationi hmõi deferendũ. Itẽ notoriũ facti ſubdiuidit. qr aliud ẽ notoriũ facti ꝓmanẽtis actu.vt cũ qs publice tenet adulterã vel cõcubinã in domo. Aliud ẽ notoriũ facti tranſeũtis actu. vt ſi aliqs in publico interfecit hominẽ vel fecit ſacrilegiuꝫ vel aliqd ſimile. Aliud est notoriũ facti ꝓſumpti.vt ſi aliqs publice babit⁹ est pro filio ꝓſanguineo vel affini alicui⁹. z hoc a quibuſdã dr notoriũ ꝓſumptũ. Dicũt aũt q⁹ est notoriũ iuris.notoriũ facti.notoriũ ꝓſumptũ. Et est notoriũ ꝓſumptuꝫ vt ſi aliqs publice babit⁹ ẽ ꝓ filio alicui⁹. vbi nõ ſequit alia ꝓbatio neqꝫ requirit'. q⁹ eñ aliquis ſit filius iſtius nõ põt vere ꝓbari. Idem dicũt in fornicatiõe. Si eñ cleric⁹ iuuenis z cupidus ſecũ habeat euident' in domo iuuenculã ſuſpectã.nõ ẽ notoria fornicatio ħ ꝓſumpta Nam vt dicit Ouid⁹.in epi. A iuuene z cupido creda tur reddita virgo. De notorio etiã dixi in miſſa. vide infra in ſuſpitio.
Notria trie.i.pinna fe.ge.
Notus.a noſco cis.dicit' notus ta.tũ.i.cognit⁹.z comparat' tior.ſim⁹. vnde note tius.ſime.aduer. z ħ notia e.et ꝓdu.no.notus.ſed notbus aſpiratũ cor.no.vt dixi in notbus.
Nouacula le.i.raſorium.a nouo as.q⁹ nouat hominẽ. Vñ in li.iudicũ. Nouacula nõ aſcendet ſup caput ei⁹ Et ps. Quaſi nouacula acuta feciſti dolũ. Nouacula etiam dicitur ferreum inſtrumentuꝫ quo ſolet radi et parari pergamenũ.ab innouando dicta.quia innouat pelles.
Nouale.a nouo as.dicit' hoc nouale lis.z hec nouales lis. in eodem ſenſu.i. ager qui ſingulis annis renouat' arando.vel qui primũ nou⁹ pſcindit' z aratur. vel qui alternis annis vacat nouandar⁹ ſibi viriũ cauſa. Virgil'.in buccol'. Impius hec tam culta noualia miles babebit. Ecce in neu.ge.poſuit. Idem in geor. Alteri⁹ ſi tu tonſas patiare nouales. Et ſic poſuit nouales lis. in fe.ge. Et hic z hec nouales inuenit' in eodem ſenſu ꝑm buguitionẽ.. Papias ꝟo ſic dicit. Nouales dicimus ſiluas vel campos nup⁹ ſatos.
Nouellus.a nouus dicit' nouellus la.lũ. z hec nouella le.ramus arboris tener et nouus. ps. Filij tui ſicut nouelle oliuarũ.
Nouem.a nea qd est nouem dicit' nouem pluralis numeri.ois ge.indecli.
Nouennis.a nouẽ z annus cõponit' hic z hec nouẽnis z hoc ne.id est nouem annor⁹. vnde hoc nouenniũ nj. ſpaciũ nouẽ annor⁹.
Nouẽſiles.a nouẽ z ſalio ꝓpo.bi z be nouẽſiles:q̃dam dr ſic dicti.q⁹ nouẽ inſultiby nauẽ infeſtãt. vñ dicunt q⁹ ſi euaſerit nauis decimũ inſultũ: nõ deinceps timet. vñ luca.de ceſare i.v. Hoc fatũ decim⁹ ductu mirabili fluct⁹. In valida tũc puppe leuat.ꝑm bug. Pap.etiã di.nouẽſiles.i.ſaltatores ionis.z cor.ſi.
Nouerca.a nou⁹ua.um.dr hec nouerca ce.i.materna z dicit' nouerca q̃ſi noua ſupducat' a patre. q⁹ autẽ dr nouerca q̃ſi noua valẽs capita z nõ antiq̃.vel nouerca q̃ſi nouos.i.paruos.z recẽtes mariti filios babens ſiue arcẽs.etymo.eſt.vñ hic z ħ nouercal' z ħ le.ad nouercã ptinẽs.vel mal⁹ vel peſſim⁹. q⁹ nouerca ſolet esse mala ꝓuignis.vñ nouercalit' aduer. et hec nouercalitas tis. Itẽ a nouerca dr nouercor aris.at⁹.ſum.more nouerce ſe bre.ſeniciã nouerce exercere. Et cor.ꝓmã.vñ quidã. Gaudet i afflictos seuire nouerce ptãs.
Noui.a noſco cis.deſcendit noui nouiſti nouit verbũ defectiuũ. qd ſi verũ eſt.ſ. q⁹ noui ſit aliud ꝟbũ a ꝓdicto.non poterit ibi esse diſcretio niſi q⁹ noui defectiuũ bꝫ vim qñqꝫ pñtis qñqꝫ ꝓteriti.z ꝓdu.ꝓmã noui ꝟbũ ħ nou⁹ a.um.z noui ue.ua.cor. no. vñ ꝟsus. Sũt mea cura noui ꝟsus q⁹ talia noui.vide i memi.
Nouici⁹. a nou⁹ dicit' nouici⁹ a.um.i. nouit' ꝓuerſus. q̃ſi ad noua pat⁹. z cor.i añ c. Iuuenalis tũ neceſſitate cõpulſus eã ꝓducit dicẽs. Iã ſedet in ripa tetrũqꝫ nouicius horret.z ꝓducit magis bãc ſyllabã vi.q⁹ ſup eã erat accẽt⁹ acutus.
Nonies.i.nouẽ vicibꝫ aduer.a nouẽ dr.
Nouiluniũ.a nou⁹ a.um.et luna ꝓponit' ħ nouiluniũ nj.tꝑus q̃ luna noua est.i.cuꝫ incipit illumiari a sole. Et vt dic basili⁹ in.vj.omel'. Minuit' luna q̃ circa solem vertit'.creſcit aũt dũ ab eo deceſſerit. Itẽ sole ꝓcedente luna ſi plena ẽ ſtatiꝫ ducit' ad occaſum. Rurſus aũt cũ sol caſui ſuo metas poſuerit incipit exoriri luna
Nouiſſim⁹ a.um.in nou⁹ vide.
Nouo as.in nouus vide.
Nouus.a neos vel neon qd ẽ nouũ dr nou⁹ a.um.i.recens nõ vetuſt⁹.ſ. in ꝓncipio ſui. Et ꝓpat' nouior nouiſſim⁹.z inde noue vl' nouit' ni⁹.ſime.aduer.z ħ nouitas tat'. Et scias q⁹ nou⁹ dr q̃qꝫ inuſitatus q̃qꝫ magnus. Itẽ nõ.q⁹ nouiſſim⁹ ẽ ſuꝑlatiu⁹ de nou⁹ z tñ mutat ei⁹ ſignificationẽ.dicit'.n.nouiſſim⁹.i.vltim⁹. Et raro inuenit' i ea ſignificatiõe quã dꝫ bẽe ſuꝑlatiu⁹ iſti⁹ poſitiui.ſ.nou⁹ a.ũ. Matb.xx. Sic erũt nouiſſimi ꝓmi z ꝓmi nouiſſimi.i.vltimi. Item a nou⁹ dr nouo as. Et ꝓpõit' Annouo as. Innouo as. Renouo as. Et ẽ actiuũ cũ ſuis ꝓpoſitis.z cor.hãc ſyllabã no.vñ q̃dã. Proficit hic nunqꝫ cui ſp lecta nouant'.
Nox noctis dr a nyctos.vel dicit' nox a noceo es.quia noceat ocul' ꝓpter diſcretionẽ rer⁹. vl' p ꝓuũ.q⁹ nõ nocet oc'lis:ħ poti⁹ ꝓficit eis.vñ ħ nocticula le.di. vl' ꝑm q̃ſdã nox a noceo dr.q⁹ in ea mali homies noceãt.z facit gtũs pluralis noctiũ. vide in ſenex. ¶ Et scias q⁹ septẽ sunt ptes noctis.ſ.veſperũ.crepuſculuꝫ Z. vide in crepuſculũ. Itẽ q̃tuor vigilias faciũt i nocte excubantes in caſtris.vt dixi i crepuſculũ.
Noxa.a noceo es.dicit' hec noxa e.i.culpa.delictum.z dicit' a noceo ces.
Noxius.a noxa dicit' noxi⁹ a.um.i. nocu⁹ vl' culpabal mal⁹. Et inde hic z ħ ħ noxialis et ħ le.idẽ q⁹ nox⁹.et ꝓponit' Innoxi⁹. Obnoxius.

N ante B

Nubes. a nubo ꝑ tego dicit͛ ꝟ nubes bis. q; nubit. i. tegit celũ. vñ ꝟ nubecula le. dimi. ꝛ ꝑdu. nu. ¶ Hic nõ q; rubor celi in mane signat pluuiã. ꝛ ī sero signat serenũ. q;. ſ. in mane rubor celi. i. aeris siue potius nubis posite in aere est signũ q; sol vaporem elenatũ in supiori emisperio trahit secum ad supius. ꝛ ibi calore suo facit eum ascendere ad locũ altũ frigidum vbi est generatio pluuiaꝝ. ¶ In sero autẽ rubor signũ est q; sol vaporem elenatum in supiori emisperio trahit secuꝫ ad inferius hemisperiũ. ꝛ emundat superius hemisperiũ. ꝛ serenat ipm a vaporib; ex quibus generant͛ pluuie. ſm fratreꝫ albertũ. Alꝫ reddũt aliam rationẽ. dicunt em tractãtes illud math. xvj. Facto vespere dicitis serenũ erit. ſ. in mane. rubicũdum em est celum. i. nubes aeris in vespere scꝫ et mane dicitis. hodie tempestas erit. rutilat em triste celuꝫ. id est rutilando ostendit tristiciam siue turbatõnez. Scdm ptolomeũ. Quiens est calid⁹ ꝛ sicc⁹ occidens aũt frigidus ꝛ humidus. Attẽde etiam q; triplex est color in nubibus. scꝫ albus niger ꝛ medius. scꝫ rubeus qui est medius inter illos. Albus color in nubibus signum est raritatis ꝛ siccitatis. Niger ꝙo signum est densitatis ꝛ humiditatis. Cum igit͛ de virtute solis nubes in parte orientali ꝓpter illius caliditatẽ ꝛ siccitatem deberet eẽ tenuis ꝛ alba. si appareat rubedo. signũ est q; humiditas vincit. quia deberet esse alba. Et hoc est verũ argumẽtũ pluuie future. nõ tamẽ potuit oĩno esse nigra ꝓpter contrarietatẽ orientis. Sed in sero ex virtute occidentis ꝓpter ipius frigiditatẽ ꝛ humiditatem deberet nubes esse nigra. vnde si appareat rubea. signum est q; caliditas ꝛ siccitas solis vincit super eam ꝛ istud est verũ signũ future serenitatis. nec tamẽ oĩno potuit esse alba ꝓpter ꝓtrarietatẽ occidentis. Itẽ animaduerte q; aliqñ videmus nubes nigras ī celo. ꝛ hoc contingit ꝓpter alteram duarũ causarũ. nigredo autẽ alia de causa fit in vapore terrestri. ꝛ alia in vapore humido. Si enim sit vapor terrestris. calor agit in eo extrahendo humidũ. ꝛ contrahit ꝛ adurit siccum terreſtre sicut corium expositum igni. ꝛ quia contrahit: excluditur ab eo lumen q; nõ potest penetrare ꝑ ipm. et ideo fit nubes nigra fortis nigredinis. Fit autẽ nigredo in aere infericr ex vapore cõbusto extincto. Causa autẽ nigredinis in vapore humido alia est. quia calidum agit in humidũ dissoluendo ipm. et quãto plus dissoluit ipsum: tanto efficit͛ lucidius. et ideo nigredo in humido nõ potest causari in calido. sed potius calidum circũstans expellit vndiqꝫ frigus ad nubem humidam. ꝛ per illud frigus humiduꝫ vapor. scꝫ inspissatur ꝛ condensat͛ in nubem densam. que ꝓpter sui densitatem non potest recipere radios solis vel stellarum in terius sui. Et ideo remanet nigra. quia nigrũ causatur ex priuatione luminis ab interioribus perspicui. Si autem sit vapor aqueus subtilis. ꝛ habeat in se operationẽ calidi vndiqꝫ circũfusi. nec frigus aliquid operetur in ipsum: id recipit in se subtilitatem ꝛ disgregationẽ ex operatiõe calidi. Et ideo radios celestiũ recipit in intrinsecus sui. ꝛ ideo fit nubes alba. ꝛ si ad terrã repũmit͛ a frigore aliquo: fit inde nebula alba. Si aũt nubes habeat in se humidũ fumosum admixto aliquãtulum terrestri adusto. ꝛ recipiat in se radios corporũ supiorum fiet rubea nubes. que aliqñ habet purpureã rubedinem radijs inferius venientib; ad humoreꝫ nubis in mane vel in sero. Et hoc signat pluuiã in eodem die futurã si fuerit ī mane. qm̃ vapor queꝫ sol adducit signat͛ vehemẽter esse humid⁹ ꝛ iã ꝑpatus ad puersationẽ. Si aũt bẽat nubes q;si sup se respsam purpureitatẽ obscurã valde ꝛ sit nubes valde densa ꝛ cũ illa rubedo est ex ptib; terrestrib; adustis q; iã inflamari incipiũt ī ventre nubis. ideoq; tales sunt nubes piculose. ꝛ veniũt in estate. ꝛ cũ tonitruo paruo q; dñ ẽ ꝑ modũ murmuris. Si aũt nubes iaꝫ sit rorans ꝛ puertẽs se ad aq̃s incipitq; iã stillare ꝓpter frigus puertẽs eas in aq̃s. et recipit in se lumẽ celeste. tũc illa nubes erit viridi coloris. Et p hoc pꝫ q; operatio caloris maior est in nube rubea q; in alba. q; albã nõ adurit ꝟ rubeã. ꝛ ꝑcipue que in secũdo mõ rubea est. Et operatio caloris ī illa q; tẽdit ad viriditatẽ minor est q; in rubea vel alba. ꝟ tñ maior est q; in illa q; nigra est ex nigredine causata ex frigido ꝙdensante nubẽ. ¶ Itẽ scias q; nubes fiũt in aere ī locis in quib; abscindit͛ virt⁹ lumis radioꝝ solis ꝛ stellarũ quaꝝ lumẽ est radiãs in aere ex reflexione ac corpa solida q; sunt aq̃ ꝛ terra. Abscindit͛ aũtꝫ ꝛ sepat͛ a vapore terre ꝛ aque ī locis illis. ꝛ ideo nõ disgregat eas ī loco illo. ꝛ illa ẽ regio media aeris. ad illã em̃ non puenit caliditas q; est ex vicinitate ignis deorsum nec etiã calor ex reflexione radioꝝ generat⁹ deorsum. ꝛ ita remanet frigid⁹. ignis em̃ ibi vicin⁹ vincit feruẽti calido suo sup aerẽ. q; illic est. ꝛ nequaq̃ vincit͛ ab aere. ꝛ ideo cõsumit omnẽ vaporẽ illic elenatũ. ¶ Et attẽde q; sicut ꝓbat͛ in li. de crepusculis. vapores nõ longi⁹ trib; miliarib; vt͛ paulomin⁹ a terra elenãt͛. Vñ ꝛ poeta di. q; olymp⁹ excedit nubes. vide de hoc etiã in mons. et etiã in nix niuis.

Nubidus. a nubes dr̃ nubidus da duꝫ. i. obscurus. q;si nubi dat⁹. ꝛ cor. bi.

Nubilis. a nubo bis. dr̃ ꝟ ꝟ nubilis ꝛ ꝟ le. i. ad nubẽdum habilis. ꝛ cor. bi.

Nubifer ra. rum. ferens nubem. ꝛ cor. penl͛. ex nubes ꝛ fero fers.

Nubiger ra. rũ. penl͛. cor. gerẽs nubẽ.

Nubilo as. in nubilũ vide.

Nubilũ. a nubes dicit͛ hoc nubilũ li. i. nubes vel obscuritas. vñ nubilus la. lum. i. obscurus spissus. vñ Ouid. tristium. Cum fueris felix multos numerabis amicos. Tpa si fuerint nubila solus eris. Vñ nubilosus sa. sũ. Et a nubilus deriuat͛ nubilo as. aui. are. id est obscurare. spissum facere. Et ꝙponit͛ Annubilo as. Cõnubilo as. Denubilo as. i. valde nubilare. spissum facere. vel nubila auferre. Enubilo as. i eodẽ sensu. Innubilo as. Pernubilo as. Obnubilo as. i. obscurare. Et ẽ actiuũ nubilo cũ omib; suis ꝙpositis.

Nubo is. psi. ptũ. olim erat actiuũ ꝑ maritare. vnd͛ in euãgelio. Neq; nubẽt neq; nubẽt͛. math. xxij. Sz mõ ẽ neutrũ passiuũ ꝛ ꝓprie ptinet ad mlieres. vt nubo tibi. i. marito: tibi. vl͛ duco: a te ī nuptam. Itẽ nubere. i. tegere. Et ab hac significatiõe tracta ẽ ꝑma significatio. q: tũc cũ femĩe nubũt ꝑmũ capita eaꝝ tegunt͛. Nubo ꝙponit͛ Cõnubo bis. i. sil͛ nubo. Innubo is. i. valõ nubere vl͛ int⁹. Perenubo is. añ nubere. Obnubo is. i. tegere vl͛ opire. Nubo ſm q; ptinet ad femias cũ suis ꝙpositis est neutrũ. sed ꝑ tegere est actiuũ. Itez nubo ꝛ ei⁹ ꝙposita faciũt ꝑteritũ in psi. vt nupsi. ꝛ supinũ in ptũ. vt nuptũ. Et ꝑducũt hanc syllabam nu. vñ ouid. epi. Siqua voles apte nubere: nube pari. ſm bug. Et formant͛ ꝑteritum a ꝑma ꝑsona ꝑsentis indicatiui bo. mutata in psi. ꝛ supinũ a ꝑterito psi. in ptũ. ¶ Et quer̃it ꝑsti. in. ix. li. de scripsi ꝛ nupsi. cur non ꝑ b. sed per p. scribant͛. Et rñdet q; hoc fit causa euphonie. q: in principio syllabe b. ante s. vel t. non potest inueniri. vt ipse aptus. nam absonus. abstinens et. similia non in principio syllabe coniunctas b. et s. habent. cum prepositio est sepatim syllaba accipienda. Igit͛ participia quoq; supradictoꝝ verboꝝ rationabiliter per p. ꝛ t. scribuntur. scriptus. nuptus. ꝛ nomina ex his deriuata. vt scriptor. nuptie. Item scias q; nubo ꝑducit primã. tamen v. ante b. corripit͛ in his cõpositõib;. Innuba. Peronuba. Cõnuba. per totum corripit͛ v. ante b. nisi ī hac terminatiõe cõnuba.

Nuciculą le. dimi. parua nux.

Nucilla le.i.amigdala.ſ.minor nux.ꝛ dī a nux.
Nuclearius rij.femi.ge.arbor que fert nuces. a nux dicitur. vnde hoc nuclearium idem. vel locus vbi nuces creſcunt.
Nucleus. a nux veniat nucleus clei. id qđ latet intra teſtam nucis. vel nucleus dicit a nubo is.qz duro corio ſit nuptus.i.tectus. vñ ℔ nucleol⁹ dimi. ⁊ nucleus veniat nucleo as.qđ ꝓponit enucleo.
Nucula le.dimi.parua nux.ꝛ idē nucicula.
Nudipedalia in nudipes vide.
Nudipes.nudus ꝓponit cū pes.ꝛ dicit hic et hec nudipes dis.i.nud⁹ pedib⁹. vñ ℔ nudipedalia lie.i. nuditas ꝛ ꝓprie pedū.ꝛ cor.di.
Nudiuſtercius aduer.tpis eſt.vt vult p̄ſti. Et ē dictō ꝓpoſita a nūc ꝛ dies ꝛ tercius. q̄ſi nūc ē dies terci⁹. Et ſimiliter ꝓponit nudiuſquart⁹.i.nūc eſt dies quartus. Et generaliter cum quolibet nomine numerali ordinali ſm bug.inuenit talis cōpoſitio.vt nudiuſcentеſimus.nudiuſmilleſim⁹. Et ſunt oīa aduerbia temporis Act.x.dicit. ⁊ nudiuſquarta die.i.a die q̄ nūc eſt dies quarta vſq; ad hāc horā. Item reg.j.ca.iij. Ue nobis nō em̄ fuit tāta exultatio beri ꝛ nudiuſterci⁹.
Nudo as.in nudus vide.
Nudulus la.lū.penl.cor.i.ex toto nudus.et veniat a nudus da.dum.
Nudus da.dū.i.expoliat⁹ ſine veſtib⁹ exut⁹. Et comparat.dior.ſim⁹.vñ nude di⁹ ſime.aduer.ꝛ ℔ nuditas tis. Itē a nud⁹ nudo as.aui.are.i. expoliare. vetegere. manifeſtare. Itē ꝓponit. Denudo as.i.vorſū vl valde nudare. Enudo as.i. valde vel apte nudare. Renudo as.i.iterū nudare. vel diſcoopire. Et ē actiū cum omib⁹ ſuis ꝓpoſitis.ꝛ pdu.nu.vñ Iuuenal. Cātabit nud⁹ coram latrone viator. Et Ouid. de ſine titu.dicit.
Nō mihi decepte nudāt tua facta tabelle.
Nuga ge.in nugor aris.vide. ¶ Hic nō.q bern̄.in.ij. de conſideratiōe ſic dicit. Fugienda ꝓinde ociſitas mat nugar̄.nouerca ⁊tutū.inter ſeculares nuge ſunt i ore ſacerdot̄ blaſphemie.ꝓfecraſti os tuū euāgelio taliby iam apte illicitū aſſueſcere ſacrilegiū eſt. labia ſacerdotis ait cuſtodiūt ſciētiā.ꝛ legē requirēt de ore eius: non nugas profecto vel fabulas verbum ſcurrile.qđ faceti vbani de nomīe decorāt.non ſufficit pegrinari ab ore pcul.ſed ꝛ ab aure relegandū eſt.
Nugaculus la.lū.aliquātulū nugax.
Nugicanus na.nū.penul.cor.nugas canens.a nugas ꝛ canens cōponit.
Nugidicus ca.cū.penl.cor.i. nugas dicens. a nuga et dico dicis.
Nugiger ra.rū.i.nugas gerens.ꝛ cor.gi. a nugas ꝛ gero componit.
Nugigerul⁹ la.lū.penl.cor.nugax portator ꝛ turpis nūcius.ꝛ ꝓponit a nugas.ꝛ gerul⁹.
Nugiparus ra.rū.penl.cor.nugas pariens.ex nuga et pario is.componit.
Nugor ris.gatus ſum.nugari.i.nugas facre vl dicere vel frequēter ꝛ inutiliter dicere. vñ hic nugator toris. ꝛ hec nugatio onis.et nugatorius ria.riū. Nugor componit annugor aris. Cōnugor aris. Pronugor aris. Renugor aris. Et eſt nugor veponens cum ſuis cōpoſitis.ꝛ pdu.nu. Itē a nugor hec nuga ge.beffa vel derisio.vnde hec nugula le.ꝛ hec nugella le. ambo dimi. ꝛ nugoſus ſa.ſum.i. nugis plen⁹. vnde nugoſe aduer. vnde hec nugoſitas tis.ꝛ hic ꝛ hec ꝛ hoc nugax gacis. id eſt vanus.fatuus.qui aſſidue nugis intendit. Et cōparat nugacior ciſſim⁹. vñ nugaciter cius.ſime. aduerbiū.ꝛ hec nugacitas tis. Nuga ꝓponit nugiger ra.rū. ꝛ nugigerulus la.lū.ꝛ nugican⁹ na.nū.ꝛ nugidicus ca.cū.ꝛ nugiſon⁹ na.nū. ꝛ nugiparus ra.rū. Item a nuga vel a nugor veniat ℔ ꝛ ℔ ꝛ ℔ nugas indecli.in singulari ꝛ in plurali.idē qđ nugax. Et vt dicūt nugas nomē hebreū eſt. vñ ſophonie.iij. Nugas qui a lege receſſerūt ꝓgregabo. Nugas.i.vanos.vel q̄ ad nullā vtilitatē ptinēt.dicit quedā expoſitio. vt noſſe poſſimus hebraicā linguā omniū linguax ē matrē.
Nullaten⁹ vel eſt dictio cōpoſita vel quedā irregularis vocū cōgeries loco vnius dictiōis poſita.ꝛ gravat penl. De ℔ tn̄ plen⁹ dixi i ſecūda pte vbi determinaui de accentu aduerbiox in ca.de ꝓpoſitī a ten⁹.
Nullo las.in nullus eſt.
Nullus.ex nō ꝛ vllus componit nullus la.lum.et facit gtūs nullius ſm modernos.ꝛ dativus nulli.tn̄ antiqui direrūt gtīo nulli nulle nulli.dtīo nullo nulle nllo. vñ hiere.xij. Lumbare qđ nullo vſui aptū eſt. Sicut a ſimili dī in euāgelio. Filio dico vade ꝛ vadit ⁊c. a null⁹ dī nullo as.i.nihilare.ꝛ ꝓponit annullo as.i.debilitare annihilare. Et ſunt actiua.
Numarius. a numus vel numer⁹ dicit hic numarius rij. Et dicebant numarij quidā ciues qui publicū numū vel numerū erario inferebant. Item a num⁹ dicit ℔ numaria rie.lex de numis.
Numatus ta.tum.i.numis plenus.vñ hora.in epi. Ac bn̄ numatū decorat ſuadela venuſq;. Et debet ſcribi p vnū m.qz a num⁹ derivat. Sed horati⁹ addit vnū m. vt ꝑmā poſitiōe ꝓduceret.
Numella le.quoddā gen⁹ catbenarū q̄ quadrupedes ligant innumeris circulis ꝓtextū. vñ numello as.i.numella ligare.vñ numellat⁹ ta.tū.i.numella ligat⁹.
Numen.a nuo is.dī hoc numē minis.i.diuin⁹ vel ipe deus vel dei ptās vel maieſtas.ꝛ cor.penl.gtī.vñ numinoſus ſa.ſum.plen⁹ numib⁹.
Numeraria.a numerus dicitur hec numeraria numerarie.dca numeri.
Numero as.in numerus exponit.
Numerus. Numa impator fuit roman⁹ q̄ ꝑmo reperit numerū apud romanos.ꝛ ideo ab eius nomīe dict⁹ eſt hic numerus. Numerus quoq; dī collectio vnitatū ſiue aceru⁹ ex vnitate ꝓfuſus.ꝛ ſm ℔ tn̄ pluralitas dicit numer⁹.ſ.binari⁹ vel ternari⁹ vl maior numerus Itē numer⁹ qñq; dī ſingularis.i.vnitas. Numer⁹ etiā dicit accidēs ptiūoratiōis.ſ.quidā modus ſignificandi qui dictioni ineſt ex eo q ꝑ ipm fit ſermo vel tanq; de vno vel tanq; de pluriby.qđ p determinationē diſcernit vel p ſtructionē ei⁹. Et inde numeroſus ſa.ſuz.i. mult⁹ numero abūdans. Et ꝓpat.vnde numeroſe ſi⁹. ſime.aduer.et ℔ numeroſitas tatis.i.multitudo.et numerarius ria. rū. Numerus componit Innumer⁹ ra. rum.quaſi ſine numero. Item a numerus dicit numero as.aui.vnde hic numerator oris.ꝛ hic ꝛ hec numerabilis ꝛ hoc le. vnde numerabiliter aduer. Et componitur numero cum ad.ꝛ dicit annumero as. Item cuz con.ꝛ dicit cōnumero as. Itē cum di.ꝛ dicit dinumero as.i.diuiſim vel diverſis modis numerare. Itē cum e.ꝛ dicit enumero as. Itē cuz re.ꝛ dicit renumero as. id eſt iterū numerare. Et eſt actiū numero cuz omib⁹ ſuis ꝓpoſitis.ꝛ cor.me ſm bug. ¶ Et ſcias q̄ numer⁹ diuidit in ſingularē ꝛ i pluralē. Singularis numer⁹ ē forma dictiōis ſignificātis vt vnū. Pluralis numerus ē forma dictiōis ſignificātis vt pl'a. Itē nō q̄ numer⁹ accidit cuicūq; accidit pſona vel ecōuerſo. De numero dixi.ſ.in tercia pte vbi egi de numero q̄ accidit nomini. Itē in q̄rta pte vbi egi de allotheca ſm p̄ſti.in.c. de ſyntheſi. Preterea animaduerte q̄ eſt numer⁹ dimi nutus pfectus ꝛ ſuꝑabundans. Numer⁹ diminut⁹ dicitur qñ ptes aliquote nō ſurgunt in ſuum totum. vel nō adequāt ſuo toti vt octo. ptes.n. aliquote de octo ſunt vnū duo quatuor.que aggregate faciūt ſeptē.et ſic ptes ſunt minus q̄ totū.i.q̄ octo. Numerus ꝛo pfectus dicit qñ ptes aliquote ſurgūt in ſuū totū. vel ſt equales toti vt ſex.nam ptes de ſex aliquote ſunt vnū duo tria que faciūt ſex. Unum eſt ſexta pars.duo ꝛo

tercia.tria medietas. Numerus ꝑo supabundans est quãdo partes aliquote excedunt suũ totum sicut videmus in duodecim.ptes em̃ aliquote de duodecim sunt vnum duo tria quatuor sex.que aggregate simul surgunt in sedecim.7 sic patet ꝙ partes aliquote de duodecim excedũt totũ scz duodecim.Ex hoc potes colligere ꝙ illud qđ dicit dom̃in⁹ aplis matb.xix. Vos qui secuti estis me. in regeneratiõe cũ sederit filius homis in maiestatis sue sede:sedebitis et vos sup sedes duodecim iudicãtes duodecim trib⁹ israel.nõ solum intelligit de.xij.aplis.q: sic paulus non esset sessurus super duodecim sedes. sed intelligit de duodecim aplis 7 de suis imitatorib⁹.q: ptes aliquote ꝺ duodecim excedũt totũ. q: iste numer⁹ duodecim ẽ numer⁹ supabundãs siue supercrescẽs. Et nõ.ꝙ sancti faciũt magnã vim ĩ numeris q̃ ponũtur in sacra scriptura. Vñ dic̃ Greg. in.xxxij.li. moral. Oñe peccatũ vndenariũ ẽ. q: dum puersa q̃s agit: p̃cepta decalogi trãsit. Hinc petr⁹ in vndenario numero apl'os remanere metuẽs:mathiam duodecimũ sorte missa req̃siuit. Nisi.n.significari cupam ꝙ vndenariũ cerneret:impleri apl'or numer⁹ iam festiue duodenario nõ curaret. Item sup illud matb. xviij. Nõ dico tibi vsq̃ septies:sed vsq̃ septuagiessepties.dicit aug⁹. Id est quadringẽtis nonaginta vicibus.vt totiẽs peccanti fratri dimitteret in die.quotiens ille peccare defacili in fratrẽ nõ posset. 7 tunc intelligitur ꝙ multiplicatiõẽ.q: si septuaginta multiplicẽtur ꝙ septem faciũt quadringenta cũ nonaginta. Vel põt intelligi p̃dictus numerus septuagiessepties ꝙ aggregationẽ.sicut dicam in septuagies. Itẽ seruãtibus ꝓtinẽtiam cõingalẽ dat fructus tricesimus. vidualem sexagesimus.virginalẽ centesim⁹. sicut innuit in evangelio.Cui⁹ ratio est ꝑm bedã.q: fructus tricesim⁹ debet ꝓiugatis. q: ĩ repsentatiõe q̃ fit in abaco tricesim⁹ numerus signat ꝙ contactũ pollicis et indicis ꝑm suas summitates.vnde ibi quodãmodo oscul̃ant se.7 sic tricesimus numerus signat cõiugator⁹ oscula. Sexagenarius ꝑo numerus signat ꝙ contactũ indicis sup mediũ articulũ pollicis. 7 sic ꝙ hoc ꝙ index iacet sup pollicem opprimẽs ipm: signat oppressio quã vidue patiũt in mũdo.Cum em̃ numerãdo puenim⁹ ad centenariũ trãsimus a leua in dextrã.q: vicz ꝑm ꝓutistas vltim⁹ numerus qui numerat' in manu sinistra est nonaginta nouẽ.vt prim⁹ numerus manus dextre incipit a centuz vnde ꝙ centenariũ virginitas dsignat' que habz portionẽ angelice dignitatis q̃ sunt in dextra.s. in gloria. nos autẽ in sinistra ꝓpter imꝑfectionez pñtis vite.Et Insosto.tractãs illud luce. vij.Aliud cecidit sup terrã bonã ꝛc.Tria inq̃t bona sũt.qui.s.abstinẽt se a malis 7 ꝑm vires suas faciũt bona. 7 ẽ fructus iste eor tricesim⁹.Si aũt 7 omia bona sua ꝓtemnãt 7 accedũt ad seruiendũ deo hñt sexagesimũ. Si aũt p̃cepto impiat' sentẽtie ad mortẽ etiã ꝓcesserint hñt tricesimũ. Si aũt etiã fideles q̃ iuste viuũt hñt tricesimũ. Si bona eorũ ꝓcussa fuerint 7 filij hñt sexagesimũ. Si aũt infirmitas aliq̃ corꝑis eis ꝓtigerit 7 fideliẽ sustinuerint hñt tricesimũ. Et terra bona ẽ. nã Job añ tentationẽ tricesimũ et ea habuit ĩ facultatib⁹ suis iuste viuẽdo.Post dãna substãtie 7 filior⁹ habuit sexagesimũ.Post plagaz aũt corꝑis centesimũ fecit. qui centesimũ bz in se:bz et sexagesimũ 7 tricesimũ.7 nõ ecõuerso.

Numida lingua numidar⁹ vage 7 incerte sedes dicũtur.vnde ĥ 7 hec numida de.penl'.cor.i.vagãs.incert⁹ incõstans.infidelis. 7 q: olim numide vagabant' huc 7 illuc nõ hñtes certã mãsionez.ideo dicti sunt numide. vñ ĥ numidia die.terra eor⁹.7 hinc mõ sumit' ĥ 7 ĥ numida de.existẽs de terra illa.siue sit instabilis siue nõ.et numidicus ca.cũ.idem.

Numillus li.di.paru⁹ num⁹.

Numisma a num⁹ dicit' ĥ numisma tis.idẽ qđ numus ꝙ numisma.i.numi pcussura.figura. imago q̃ in numis fit. Idem et denari⁹ dicit'.vñ dicit' numisma q̃si numi imago. Vñ in matb. Afferte mihi numisma census et attulerũt ei denariũ. Itẽ inuenit' hoc nomisma tis.p o. scriptũ.7 est idem qđ numisma. De ĥ etiã dicã in solido as.7 cor.ꝑmã numisma.vñ hor⁹. Retulit acceptos regale numisma philippos.

Numosus.a num⁹ dr numosus sa.sum.i.numis plen⁹ 7 ꝓpat'.vnd numose sius.sime.aduer.7 hec numositas tatis.7 ꝑdu.mo.

Numularius.a num⁹ dicit' ĥ numulari⁹ rij.i.monetarius.mẽsari⁹. campsor. negociator.matb.xxv. Oportuit ḡ te ꝺmittere pecuniã meã numularijs.

Numulus.a num⁹ dicit' ĥ numul⁹li. 7 hic num illus li. ambo dimi.i.paru⁹ num⁹.

Numus à numer⁹ deriuat' ĥ num⁹ mi.et debz scribi ꝙ vnũ m.7 dr num⁹ a numer⁹.q: numi numerant'. vl' numus a numa pompilio.q̃ eos ꝓmo apud romanos imaginib⁹ 7 sculpturis notauit. Vel dicit' num⁹ q̃si nom⁹ a nomie.q: noiant' vl' q: nomib⁹ ꝓncipũ numi effigiãt'

Et querũt tria ĩ numo.s.metallũ.figura.et põdus. 7 si aliq̃d istor⁹ defuerit num⁹ nõ erit. Et olim numus dicebat' argir⁹.q: olim fiebãt numi ꝓmũ de argẽto. qđ grece argiros dr ꝑm bug.7 ita num⁹ ꝑm bug.scribi debz ꝙ vnũ m. Hoc etiã pz in numer⁹ vel in numa vbi nõ ẽ nisi vnum m.a quibus potest deriuari numus. Sed an prima breuiet' solet queri. Et dicũt multi ꝙ prima breuis est ꝑm illam regulã. Quãta fuerit prima naturalit' ĩ primitiuo:tanta remanet in suo directe deriuatiuo. ꝑ numerus a quo deriuat' num⁹ habet primã breuẽ ergo 7 num⁹. Sed ꝓtra istos est.q: in num⁹ vbiq̃ q̃si a poetis ꝓma.pducit'.vñ Iuuenal.Crescit amor numi quãtum pecunia crescit. Itẽ hor⁹.in epi.Ac bñ numatum decorat suadela venusq̃. Itẽ katho. Diues bz numũ sed num⁹ nõ bz ipm. Bz ad hoc ipi rñdent.ꝙ numus ꝓmã cor.7 addit' aliq̃n vnũ m.a poetis vt ꝓducat' positiõe. Et ꝓ istis facit.q: vt di.magister bene.v.ante m. breuiat' in numer⁹ 7 in numisma.vñ hor⁹.in penl'.epi. Retulit acceptos regale numisma philippos. Et mihi videt' ꝙ numisma. numus 7 numer⁹ primã corripiant ita ꝙ numus 7 numat⁹ 7 eorũ deriuatiua ꝙ vnũ m.scribi debeãt. Et vt dictũ est num⁹ 7 numat⁹ 7 hmõi a numus deriuata corripiũt primã.sed addit' vnũ m.a poetis vt ꝓma efficiat' longa ꝙ figurã vel forte vt quidaz volũt prima de num⁹ naturalit' est longa.q: poete eaz ꝓducunt. et tũc oportet dicere ꝙ regula nõ est generalis. Quãta fuerit ꝓma syllaba in ꝓmitiuo. tãta est in directe deriuatiuo.ĥ vt in plurimũ est vera.

Nunc.i.modo aduer.tꝑis.

Nuncio as.aui.are. Et componit' annũcio as. Denũcio as.id est valde nũciare vel ꝓhibere. Sed annũcio de futuro.nũcio de longinquo.denũcio in p̃senti. Enũcio as. Pronũcio as. Renũcio as.id est iterũ nunciare vl' renuere.7 ꝓponit' abrenũcio as. Subnũcio as.id est latẽter vel post vel parum nũciare. Et est nuncio actinum cum suis ꝓpositis. Et debet scribi per vnum c.in secũda syllaba.

Nunciolus li.dimi.in nũcius vide.

Nuncius.a nũcio as.dicit' hic nũcius cij.7 ĥ nũcia cie. qui vel que nũciat. Et hoc nũciũ cij.qđ nunciat'. Confundit' tamẽ q̃nq̃ hec ꝓprietas. Et hic nunciolus li.et hec nunciola le.7 hoc nunciolũ li.di.7 cor.o. Et ꝙ compositionẽ hic internũcius.et hec internuncia.7 hoc internunciũ. Et componit' hic p̃nuncius cij.7 hec prenũcia cie.7 hoc prenunciũ cij. Item hic annuncius et hec annuncia 7 hoc annunciũ.ꝑm bug. vnde papias etiaz dicit. Nuncius qui nũciat.

Nuncubi aduerbiũ loci cõponit' ex num 7 vbi 7 interponit' c.causa euphonie. 7 m.mutat' in n.sequẽte c.vt di.p̃sti.in ꝓmo maio.ꝙ m.trãsit in n.vt nũcubi.

Nūcupo.a nomē dicit nūcupo as.i.nominare.7 dicit nūcupo quasi nomen cupio.7 est etymo.vnde nūcupatoꝛ oꝛis.7 hec nūcupatrix. Nūcupatus ta.tum. Nūcupatiuus a.um. Et est actiuū nuncupo.et coꝛ.cu. Et scias q hec q̄nq; verba dicunt vocatiua.ſ. dicoꝛ.vocoꝛ.nūcupoꝛ.nomioꝛ.7 appelloꝛ. Et vt dicit pap. Nūcupat.i.appellat nomiat dicit.

Nundine.a numus dicit he nundine arū. In singulari q̄t raro inuenit. et sunt nundine mercantiū publicꝰ cōuentus ad merces emendas vel vendendas. Unde nūdino as.i.vendere vel emere vel mercari.7 coꝛripiūt di.nūdine 7 nūdino.vide de ꝫ in kalēde.

Nunq̄ꝫ.id est i nullo tempoꝛe aduer.tpis.7 componit ex nō 7 vnq̄ꝫ. et ꝙ nō remanet de nō nisi n.sed nusq̄ꝫ. id ē nullo loco:componit ex nō et vsq̄ꝫ. Unde ad heb.c.j. Nusq̄ꝫ angelos apprehēdit deus. Uñ nūq̄ꝫ ptinet ad tempus.nusq̄ꝫ ꝟo ad locū.vnde quidā. Ad tēpus nūq̄ꝫ:ꝫ ptinet ad loca nusq̄ꝫ. Similit vnq̄ꝫ ptinet ad tempus.vsq̄ꝫ ꝟo ad locum.

Nunquis componit ex num 7 quis.7 mutatur m.in n. sequēte q. Cum qui autē non cōponit num. Causam autē huiꝰ in tercia pte dixi vbi egi de syllabicis adiectionibꝫ 7 ꝓpositiōibꝫ de quis vel qui.

Nuo is.o.in i. fit nui.et i.in tum fit nutum. Nuere.id est annuere.cōsentire.ꝑmittere vel nutū facere. Nuo componit Annuo is. Abnuo is. Connuo is. Innuo is. Renuo is.id est refutare. Et ab omibꝫ istis frequētatiua. Nuo neutrū est cum omnibꝫ suis compositis. ꝑter annuo ꝓ cōcedere.7 abnuo renuo que sūt actiua Item omnia faciūt ꝑteritum in nui.7 supinū in nutuꝫ penl.pdu.in supino. licꝫ q̄nq; in quibusdam verbalibus interponat i.causa euphonie.vt innuitio,ꝑ innutio.ſm bug.

Nuper aduer.temporis cōponit a nouus 7 tpe.q̄si novip.i.recēti tpe.modo.paꝛ.añ hoc tpus.

Nuperus ra.rum.dicebāt ātiqui.i.nouus.nouicius.a nup aduerbio.sed nuperus dicit quasi nup veniens.ꝫ nouicius quasi ad noua parat⁹. Plantus. Postulasti hominē nuperū atq; nouiciū,sed ſm illā antiquitatem nuperus compat.nupioꝛ rimus.quasi a nuper 7 non a nuperus.vnde nuperrius.rime. aduer. et hec nuperitas tatis.

Nuptie arū.in nupt⁹ vide 7 ī bigam⁹.

Nuptoriū.a nubo is.dicit hoc nuptoriū vl nuptatoriū rij.dom⁹ vl loc⁹ vbi fiūt nuptie vl vbi nubūt.

Nuptus.a nubo is.id est tego veniat hic nuptus ti.i. maritus.7 nupta te.id est vxoꝛ.quia vultus suos velēt id est tegant.7 nuptus ta.tū.7 hinc he nuptie arū.quia tūc ꝓmo tegunt capita nubentiū. Et sunt nuptie coniūctio legitima duoꝝ eiusdē nature diuersi sexus.cum spe ꝑplis dilectiōe et ꝑstantia.vñ hic 7 hec nuptialis et hoc le.vñ nuptialiter aduer. Itē a nuptie he nuptiole arū.parue nuptie.vide etiaꝫ in nubo. Itē in tercia pte vbi agit de ꝟbo in ꝓncipio.

Nurus rus.rui.fe.ge.est vxoꝛ filij sic dicta.a nou⁹ nauū.quia nouella 7 iuuēcula est.vnde 7 ꝑ iuuēcula sepe ponit.7 coꝛ.nu.sicut pꝫ in illo versu grecismi. Ac vxoꝛ nati dicitur esse nurus. Et componit cum ꝑ.7 dicitur ꝑnurus rus.i.vxoꝛ filij filij.i.nepotis. Et dicit ꝑnur⁹ quasi ꝑpe nurū.

Nus.id est sensus. vnde cōponit anus quasi sine nus id est sine sensu.idē est qđ vetula.

Nuspiam aduerbiū loci.id est in nullo loco.7 ꝓponit ex non 7 vspiam.

Nusq̄ꝫ.in nunq̄ꝫ vide.

Nutabundus da.dū.i.dubius 7 incertus.nutanti similis.7 veniat a nuto as.

Nutatim aduer.i.nutim.7 signāter vel de nutu ī nutū q̄n q̄s sp loquit ꝑ nut⁹.7 veniat a nut⁹.

Nutio onis.femi.ge.i.ꝓsensio.7 veniat a nuo is.

Nuto.a nuo nuis nui. nutū tu.v. in o.dicit nuto tas. verbū frequē.i. frequēter nuere.signare. sicut facit q̄s q̄n cum digitis loquit. Et cōponit annuto as. Item nutare.i.dubitare vacillare.tremere. moueri. vel incipere cadere. vñ nutabund⁹ da.dū.7 cetera verbalia et ꝑducūt nu. Lucan⁹ in.iiij. Felix q̄ potuit mūdi nutāte ruina. Quo iacet iā scire loco.

Nutricius.a nutrio tris.dicit nutric⁹ cia.ciū.q̄ nutrit vel nutrit. Et hic nutric⁹ cij.q̄ nutrit vel nutrit. et ꝫ nutricia cie.in eodē sensu.

Nutrico as.id est nutrire.a nutrio tris.dicitur.vel nutrico.i.appareo nutrire.sicut albico.id est appareo albere.7 formatꝫ a nutris secunda ps̄ona p̄sentis indicatiuis.mutata in i. coꝛreptam. et addita co. vt nutrio tris. nutrico.quod et nutricoꝛ. Cicero in secundo de naturadeoꝝ. Omnia que sicut membra 7 partes nutricat et cōtinet ꝛc. Et potest dici verbum apparitiū. Item Crisosto.in omelia sancti stephani dicit. q in ecclesia et in baptismo ad se venientes generat et in sermone nutricat.

Nutricula le.dimi.parua nutrix.

Nutrio.a nutus veniat nutrio tris.triui.trire. quasi nutu erudire. Nutrio componit enutrio tris.id est extra vel valde nutrio. Et est nutrio actiuū cum suis cōpositis.et coꝛripit nu.naturaliter. Unde Claudian⁹. Sepe nutrit ducitq; manu refouetq; leonem. Tamē nutus a quo veniat ꝑducit primaꝫ. In versu tamen nutrio potest primaꝫ coꝛripere vel ꝓducere. sc̄z nu. ad placitū dictantis.

Nutritoꝛ oris. quasi nutu eruditoꝛ.et ꝓducit penultimam tam in nominatiuo q̄ ī genitiuo. sed primā habet cōmunem in verbo sicut nutrio a quo veniat.

Nutritoꝛ⁹ ria.riū.qui nutrit vel nutrit.a nutrio.

Nutrix cis.femi.ge.dicit causa euphonie.deberet eīm dici ſm formationē nutritrix tricis. Unde di.ꝑstian⁹ in.iiij. de denomiatiuis in fine. In rx feminina inueniunt a masculinis verbalibus siue denomiatiuis in toꝛ. desinētibus veniata oꝛ in rix. vt cultoꝛ cultrix. victoꝛ victrix. Nutritoꝛ quoq; nutritrix debuit facere:quod causa euphonie siue alternitatis mediam syllabam cōcidit. Nutrix enim dicimus.et ꝓdu. penul. genitiui nutricis.

Nutus.a nuo is. dicit hic nutus tus.tui.i.volūtas.cōsensus vl gestus vel signū.7 ꝓprie oculoꝝ:quod signū dicit vulgariter.

Nux.a noceo es.dicit hec nux cis.ablatio nuce e.ī nm sit nucū gtūs pluralis. Et dicit nux a noceo.q: vmbra vel stillicidiū foliorꝝ ei⁹ ꝓmis arboꝛibꝫ noceat. Hāc alio nomīe inglandē vocant.quasi iouis glandē. Fuit enim hec arboꝛ ſm poetas consecrata Ioui. Et dicitur nuces generaliter omia poma tecta coꝛtio duriore vt pinee nuces castanee auellane glandes amigdale. hinc et nuclei sunt dicti. q: sunt duro coꝛtio nupti.id ē tecti. At ꝓtra omnia poma exterius mollia.i.mollē coꝛticē habētia dicūt ꝓprie poma vel mala.ꝫ cū adiectiōe terraꝝ in quibꝫ antea nata sunt. vt ꝑsica punica maciana cydonia ꝛc. Et coꝛ.primā nux in gtio.vñ in aurora dicit. Arida virga nuces integra virgo dei. Et vt di. Isi.ety.xvij. Nucis pomū tantā vim habet vt missum inter suspectos berbaꝝ vel fungoꝝ ciboꝫ.q̄cquid ī eis virulentū est exudet rapiat atq; extinguat. Et sc̄ as q̄ aug⁹.di. Virga aaron potuit contra naturā nuces educere. ꝟgo vt quid nō potuit cōtra nature iura dei filiū generare. Et subdit.q hec virga nuces pepit imago dñici coꝛporis fuit. Nux eīm trinā bꝫ in suo coꝛpore vnionē.coriū.testā.nucleū. In coꝛtio caro.in testa ossa.in nucleo aīa interioꝛ ꝓpr.

D ante B

O plura significat. ſi/cut patet in his verſib greciſmi. O ſtupet. o. dubitat. vocat. indignatur. adoptat. Clamat. ꝓqueritur velut exēplis repit. Vel ſic. O dolet. o clamat. vocitat. mirat. adoptat O dedignat ſe nominat ⁊ ꝓhibet.

Ob ꝓpoſitio his lr̄is ſeq̄ntib mutat b. in illas. ſ. c. vt occido. f. vt offero. g. vt ogganio. p. vt oppono. Q̄nq̄ ſubtrahit b. vt operio. ſi aūt ſeq̄t m. ſubtrahit b. vt omitto. vl mutat ī m. vt ommitto. Q̄nq̄ tn̄ itercipit s. cū dictiōe incipiēte a c. vt obſcur⁹. vn̄ q̄dā. Cur fert grex pomū nūc ob mutat ī illas. De b̄ diti ſup̄ ī ꝑma ꝑte vbi egi de ſyllaba in ca. de b.

Obaudio is. in audio is. vide.

Obba be. gen⁹ ē calicis.

Obceco as. pnl'. ꝑdu. vide in ceco as.

Obdo dis. didi. inde obedire. i. opponere clandē occultare ſupponere. ꝓculcaē. ⁊ ꝓpo. ex ob et do das. vn̄ obditus ta. tū. pnl'. coꝛ.

Obduco. ex ob ⁊ duco cis. ꝓpo. obduco cis. xi. ctū. ducere. i. cōtradicē. delere. obumbrare. obuelare ſm pap. vn̄ obduct⁹ ta tū. i. ſecretū vl obuelatū vl optū. vn̄ cicatrix dr̄ obducta qn̄ ex opertiōe labioꝝ vulneris ſibi adberētiū apparet caro integra. Sil'r cicatrix parietis obducta dr̄ qn̄ ſciſſura vl rimule operiūt'. vn̄ b̄ obductio onis. i. obducta actō optio. deletio. obuelatio. Et b̄ obduct⁹ tus. in eadē ſignificatione. Obductio etiā dr̄ moꝛs. qꝛ in morte ꝑs palpebꝛe obducūt'. i. ꝓtra ſe ducūtur in clauſiōe oculoꝝ. et ſil'r labia in clauſione oris. Vl' qꝛ oculi obducūt'. i. tegūt' vl' claudūt'.

Obductio onis. in obduco cis vide.

Obedio. ex ob et audio cōpo. obedio is. i. circū audio vl' vndiq̄ audio. Qui. n. obedit pat⁹ ē audire. Et inde obediēs tis ge. om. et ꝓpat' obediēs tioꝛ. ſim⁹. vnde obediēter tius ſime. adū. et b̄ obediētia e. et ꝓpo. obediēs cū in. et dr̄ inobediēs. i. nō obediēs. qd̄ ſil'r ꝓpat' vn̄ b̄ inobediētia e. Itez ab obedio b̄ obeditio onis. i. obediētia. Rom̄. vj. Siue obeditiōis ad iuſticiaz. Et ſcias q̄ maioꝛi inq̄ntū maioꝛ ē. ſp magis ē obediēdum

Itē ſcias q̄ ptās ſpūalis et ſecularis vtraq̄ ꝛeducit' aptāte diuina. et iō intātū ſecularis ptās ē ſub ſpirituali. inq̄ntū ei a deo ſuppoſita ē. ſ. in his q̄ ad ſalutē aīe ptinēt. et iō in his magis ē obediēdū ptāti ſpūali q̄ ſeclari. In his aūt q̄ ad bonū ciuile ptinēt. ē magꝛ obediēdus ptāti ſeclari q̄ ſpūali. ſm illd̄ Math. xxij. Redite q̄ſūt ceſaris ceſari. Niſi forte ptāti ſpūali etiam ptās ſecularis cōiūgatur. ſicut in dño papa q̄ vtriuſq̄ ptātis apicez tenet. ſ. ſpūalis et ſecularis. Nā ſm b. Greg. pctm̄ paganitatis incurrit q̄cūq̄ ſe xp̄ianū aſſerit. ⁊ ſedi apoſtolice obedire cōtēnit. Itē vt dic̄ Greg. in vitio moꝛal'. Sciēdū ē q̄ nūq̄ ꝑ obediētiā malū fieri aliq̄d dz. aut ꝑ obediētiā bonuz qd̄ agit' intermitti. neq̄. n. mala in paradiſo arboꝛ extitit quā deus boiez cōtingere interdixit. ſ vt melius ꝑ obediētie meritū bō bene cōditus creſceret. dignū fuerat vt hūc etiā a bono ꝓhiberet. q̄ten⁹ tāto ver⁹ hoc qd̄ ageret virt⁹ eēt. quāto a bono ceſſās autoꝛi ſuo ſe ſubditū humili⁹ exhiberet. Sed ſciēdū ē q̄ illic dr̄. Ex omi ligno paradiſi edite. de ligno aūt ſcie boni ⁊ mali ne tetigeritis. q̄. n. ab vno q̄libet bono ſubiectos vetat. neceſſe ē vt mlta ꝓcedat. ne obediētis mēs fūdit⁹ itereat. ſi a bonis omnib penit⁹ repulſa ieiunet. Oēs aūt paradiſi arboꝛes ad eſuz dns cōceſſit. tn̄ ab vna ꝓhibuit. vt creaturā ſuā quā nolebat extingui ſ ꝓuebꝛ. tāto facili⁹ ab vno reſtringeret quāto ad cūcta lati⁹ relaxaret. De voto obediētie req̄re in votū. Itē quō oēs creature inſenſibiles deo obediāt dictū ē in mare. vide etiaz in rector.

Itē ſcias q̄ b. Bern̄. dicit' in. xl. ſmone cāticoꝝ. Audi filia et vide ⁊c. Videre deſideras. ſ audi ꝓuus. Gradus ē auditus ad viſū. pinde audi et inclina aurē tuā vt ꝑ audit⁹ obediētiā ad gl'az ꝓueias viſiōis. Hic pōt queri. An religioſ⁹ teneat' obedire ꝑlato ꝑcipiēti. vl' cōiter oīb vel ſibi ſoli ſpecialit'. vt ſi q̄d ſciat corrigēdū ei dicat'. Ad hoc dicūt q̄dā q̄ ꝑlato nō ē obediendū cōtra ꝑceptū diuinū. ſm illud Actu. iiij. Obedire nos oꝛtz magis deo q̄ hoib. Et iō q̄n̄ ꝑlat⁹ ꝑcipit vt ſibi dicat' q̄d q̄s ſciuerit corrigēdū. intelligendū ē ſane ꝑceptū ſaluo ordine correptiōis fraterne. ſiue ꝑceptū ſit cōiter ad oēs. ſiue ad aliquez ſpecialiter. Sed ſi ꝑlatus ꝑcipet cōtra hūc ordinē a deo inſtitutū et ipe peccaret ꝑcipiēs et ei obediēs quaſi cōtra ꝑceptū dni agētes. vnde nō eēt ei obediēdū. q̄ ꝓlat⁹ nō ē iudex occultoꝝ. ſed ſolus deus. Q̄n nō hz ptātē ꝑcipiendi aliq̄d ſup occultis. niſi inq̄ntū ꝑ aliqua indicia manifeſtētur. puta ꝑ infamiā vel aliquas ſuſpitiones. In quib caſib poteſt ꝓlatus ꝓcipe eodē mō ſicut et iudex ſecularis. vel eccliaſticus pōt exigere inramētū de veritate dicēda. Et iſtius opiniōis fuit frater thomas. De hoc etiā vide in corripio

Hic nota q̄ ex duob caſib pōt cōtingere. q̄ ſubditus ſuo ſuꝑioꝛi nō tenet' obedire. Uno mō ꝓpter ꝑceptū maioris. vn̄ ſubditus nō tenet' obedire in pctō moꝛtali vel veniali. Alio mō ſi ſuꝑioꝛ aliq̄d ꝑcipiat inferioꝛi in q̄ ei nō ſubdatur. vt in occultis dicēdis. vt dixi.

Hic etiā nota q̄ in cōmendatiōe obediētie dicit q̄daz glo. ſup illud Iſa. xx. ca. Vade et ſolue ſaccū de lūbis tuis et calciamēta tua tolle de pedib tuis. ⁊ fecit ſic. Iſaias vadēs nudus ⁊ diſcalciat⁹. Mira iq̄t obedientia ſolo cilicio induebat' vir nobiliſſimus vt hebꝛei tradūt cuius filiā manaſſes rex accepit in cōiugiū. nō erubuit nudus īcedere. nihil honeſti⁹ iudicās q̄ dño obedire.

Obeditio onis. in obedio dis. vide.

Obelus. Belos ꝑ appoſitiōem o. littere obelos dicit' ſagitta. vn̄ hic obelus li. latine pnl'. ꝑdu. dr̄ q̄dā virgula iacēs ſic facta ÷ q̄ apponit' in ꝛ̄bis vl' ſentētijs ſuꝑflue iteratis. vel in his locis vbi lectio aliqua fallacia vel falſitate notata ē. vt quaſi ſagitta iugulet ſuꝑflua et falſa cōfodiet obelus. Aſtericus ē alia virgula ſic facta. ⁘ et ponit' in his de q̄b dubitat' an tolli debeant vel apponi. Et ab obelus dicitur obelo as. ſagittare vel ſagitta ꝑcutere vel tali virgula ꝛenotare. cōſignare. reſtituere. de hoc etiam vide ſupꝛa in aſtericus.

Obeo. ex ob et eo ꝓpo. obeo obis obiui. qd̄ pluꝛa ſignat. Nā obire. cōtra ire. ⁊ obire. i. circūire. et obire. i. ꝑficere. et obire. i. frequētare. Item obire. i. moꝛi. ſ diferūt. obire. n. ē in itinere. moꝛi vbiq̄. Itē moꝛi cōmune ē beſtijs et hominib et bonis et malis. ſ obire cōuenit tm̄ hoib ⁊ tm̄ bonis. Est. n. obire q̄ſi obuiam ire. Boni g̃ obeūt. i. in diſſolutiōe aīe ⁊ coꝛpis obuiā eūt xp̄o in aera. vn̄ in kalēdario inuenit'. Obitus b̄ti martini. ⁊ nō moꝛs beati martini.

Obero as. vn̄ oberatus ta tū. in ero eras ē.

Obeſus. ex ob et eſus cōpo. obeſus ſa ſuz. pnl'. ꝑdu. i. pinguis imo plus q̄ pinguis. Proprie q̄dez obeſus pinguis et rotūdus vndiq̄. q̄ſi circūquaq̄ eſſet eſus. ⁊ ē obeſus forinſecus. craſſus intrinſecus. Ben̄. xlj. obeſis carnibus.

Ober. ab obijcio cis. dr̄ hic ober'cis. pnl'. coꝛ. in gtō. i. obſtaculū qd̄ obijcit'. Inuenit' etiā ſe. ge. apd̄ autoꝛes ſ ſm vſuz modernoꝝ ē maſ. ge.

Obiecto. ab obijcio cis. ci. iectū. tu. v. in o. fit obiecto as. i. frequēter obijcere.

Obijcio. ex ob ⁊ iacio cis. ꝓpo. obijcio cis. obieci obiectū obijcere. i. opponere. īproperare. vn̄ obiect⁹ ta. tū. et hec obiectio onis. Et debet ſcribi per duo ij. obijcio vide in iacio cis.

Obiter.ex ob et iter ꝓponit᷑ obiter adu.i.interim dū ē in itinere.

Obitus;tus.id est mors.transitus. ab obeo obis dicitur.Et differt a morte.q; obitus pertinet ad bonos homines. Mors bonis et malis et etiam bestijs cōuenit. Vide in obeo is.et cor.bi.obitus.Et vt dicit greg. Et ne ꝛtributōis;iudiciū ē i obitu securitas mēt᷑.

Obiurgo as.et obiurgor aris.dep.inuenitur in eodem sensu.vide in iurgo as.

Oblatiuncula le.dimi.pua oblatio.

Oblecto as.i.delectare.ex ob et lacto as. vide i lacto lactas.

Oblego.ex ob et lego as.ani.are.i.cōtra legare.vl ꝑ cōtrariū vel cōtradicere.vel contra leges venire.vel dicere et ꝓdu.le.

Oblido dis.ex ob et ledo dis.componitur.vide etiaꝫ in ledo.

Obligo as.ani.are.i.impignerare.q̄si ob.i. ꝓpter aliquid impignerare.dare vel nectere.vñ hec obligatio onis.et cōpo.obligo ex ob et ligo as.et cor.li.

Oblimo as.ex ob et limo.vide in lima. Luca. Pene gener grassis oblimat echinadas vndis.

Oblinio is.ex ob ⁊ linio is. Et ē oblinire placare.lenē et dulcē facere.vel potest componi ex ob et linio is.et tūc oblinire.i.inungere. vnde oblinitus ta.tum,id est linitus;siue inunctus. Dicitur etiā oblinit⁹.i.placatus lenis factus.

Oblino is.obleui litum. ex ob ⁊ lino is.et est oblinere inficere.deturpare.quod vulgo dī empegazare. Et cor.li.vbiq̄.

Obliquo.ex ob et liquo as.ꝓpo. obliquo as.ani.are. i.transuersum facere.vel nō rectū siue nō equū facere vnde obliquus a.um.i.nō rectū.cōtrariū curuū.vnde dicit Pap.obliquat transuersum facit.obliqua.i.nō recta contraria.curua.et ꝓdu.li. Pōt etiā obliquo;cōponi ex ob et liquo as.et tunc est obliquare ob vel cōtra liquare.et cor.li.

Oblitero as.in littera vide.

Oblitus ta tū.est ꝓticipiuꝫ de oblinisco:sceris.et tūc ꝓducit penul. Itē est participiuꝫ de oblino:is.qđ ē passiuꝫ de oblino is.obleui linere.litū.et tūc cor.pn᷑. vñ ꝟſ⁹. Immemor oblit⁹.manꝫ oblit⁹ atq̄ linit⁹. Ut ſm grecis. Immemor oblt⁹ notat oblitus īmaculat⁹ Quic oblinisco:ē illius oblino caput.

Oblinisco:.ex ob ⁊ leuisco:ceris.qđ nō ē in vsu componitur oblinisco:eris.oblitus sum. id est memoriam alicui⁹ rei amittē. Et cōstruit᷑ cū gtō et actīo.vt oblinisco:tui vel te.vñ ħ obliuio onis. Et hīc obliuiosus sa.sum.obliuione plenus.qui facile oblinisc᷑itur.

Oblongus.ex ob et longus ga.gū.ꝓpo. oblōgus ga. gū. Et dī illud eē oblōgū qđ in medio dilatat᷑.ħ i capitib⁹ restringitur.vt nauis ⁊ ouū.

Obnitor eris.in nitor eris.vide.

Obnixus.ab obnitor:teris.dī obnixus a. um.i.cōtra conat⁹.vel subiectus.humilis.

Obnoxius.ex ob et noxius ꝓpo.obnoxius a.um.i.ſbditus.vel obnoxius cōpo.ex ob ⁊ noxa. Proprie quidē obnoxius alicui dī qui ꝓpter noxā. id est culpā vl propter offensam aliquā ille ē suppositus debitus vl obligatus. Et ponitur pro subiecto vel supposito et subdito quocūq̄ mō.

Obolus li.pn᷑.cor.i.dimidius scrupul⁹ q̄ pensat siliquas tres habēs cerates duos.calchos q̄tuor. Et fiebat olim ex ere adinstar sagitte.vñ etiā nomē a grecis habet. Dic᷑.n.ab obel⁹ quod est sagitta. Obelus et dicitur medalia siue medietas denarij.et inde componitur dyabolaris.

Obradio as.in radio as est.

Obrepo is.pn᷑.ꝓdu.in repo is.vide.

Obrizum.ab obradio as.dī ħ obrizū zi.i.aurū dictū sic quia obradiet splendore. Et est colorꝫ optimi.qđ hebrei offon.greci chiron vocant.vl obrizum dicitur quasi obrude aurum.et est etymo.et ꝓdu.obrizū pn᷑. positione.quia z.est duplex consonans.

Obruo is.o.in i.obrui.et i.in tū.obrutū pn᷑.cor. vide in ruo is.

Obscen⁹.ex ob ⁊ cenū ꝓpo.obscen⁹ a.um.vel ex ob et cena.quasi contra cenā. Nā obscena sunt cene cōtraria.et interponitur s. Nā vt dic᷑ Priſ.in.ij.maio. Ob qđ ē qñ assumit s.cū cōponit᷑ cuꝫ dictiōe incipiēte a.c. vt obscurus vel obscenus pōt ꝓponi ex obs ⁊ canendo.vt dicit Priſ.in.ix.li. Inuenitur obs;a quo cōponitur obscen⁹. Obsoleo les.inquit obsoleui facit.nō est enim a soleo quod solitus sum vel solui facit ꝑteritū.ħ ab obs ⁊ oleo.sicut obscenus ab obs ⁊ canendo Obscenus enim proprie dicitur de voce. vor eñ obscena dicitur.i.dura et turpis.ħz de alia re immūda et turpi dicat᷑ obscenus et produ.sce.

Obscurus.cura cōpo.cū ob.et interponit᷑ s.et dicit᷑ obscurus ra rū .pn᷑.ꝓdu. Et ē ꝓprie obscurus q̄ ē ob curam.i.contra curam hominuꝫ.i.de quo non curant hoies.vñ obscure adu.et hec obscuritas tatis. Et obscuro as.verbū actiuū.i.facere obscurum. Et scias q̄ ob assumit s.cū ponitur cū dictiōe incipiēte a c. qūq̄. vide in obscenus.

Obsecundo das.in secundus vide.

Obsero ris pn᷑.cor.in sero ris vide.

Obseruo.ex ob et seruo nas.ꝓpo.obseruo nas.et inuenitur in bona significatione et in mala. In bona vt iste obseruat p̄cepta dñi. In mala vt obseruabit peccator iustū.i.insidiabitur iusto. In bona significatione dī obseruare. quasi vndiq̄ seruare et adimplere. In mala quasi contra seruare.vñ ỻsus. Cōplet ⁊ exequit᷑ obseruat et insidiatur.vñ obseruās tis.om.ge.⁊ hec obseruātia tie.et hec obseruatio onis.Et ē obseruācia cult⁹ religiōis. Hꝫ obseruatio ē cure ⁊ doctrine et artis.et ambo sunt femi.generis.

Obses sidis.com.ge.i.vas vadis.et cor.pn᷑. genitiui. Et deriuatur ab obsideo des.Et dicūtur proprie obsides qui ab obsessis dant᷑ vel qui dari solent.et cū bono re custodiri.

Obsideo des vel obsido dis.sedi sessum. in sedeo est.

Obsidio.ab obsedeo des.dicitur hec obsidio dionis. i.obsidendi actio.

Obsoleo. ex ob ⁊ oleo interposita s.ꝓpo.obsoleo les. leui vl lui.letum vel litum.lere.i.dissuescere.ab vsu recedere et in oblīnionem venire . vilescere propter fetorem deseri.vt iste locus obsolet.i.ab vsu recedit.vilescit.propter fetorem deseritur ſm hug. Priſtianus ꝟo in.ix.li.sic dicit. Obsoleo ꝛ obsoleui facit.non est enim a soleo qđ solitus sū facit sine solui ꝑteritū ſm salustiuꝫ.sed ab obs et oleo.sicut obscenus ab obs et canendo vel ceno.et cor.so. obsoleo. Unde obsoletus ta tum.vide in oleo.

Obsolet⁹ ta tū.in obsoleo les.vide.

Obsolui ē ꝑteritū de obsoleo.

Obsoniū nj.in obsono nas.exponit᷑.

Obsono. Somn⁹ ꝓponitur cū ob et subtracta m. dī obsono nas.pn᷑.ꝓdu.i.cena.q; cena cōtra somnū solꝫ sumi. Sed licet ita obsonare inueniatur simplicit᷑ ꝓ cenare.ꝓprie tñ obsonare est post cenam contra somnū aliquid comedere.vñ hoc obsoniū.id ē ꝓuus cib⁹ ⁊ delicatus.qui post cenā cōtra somnum sumitur.vnde q̄libet modicus et delicatus cib⁹ inter alios sumptus dicitur obsoniuꝫ qđ vulgo companaticū dī. Et a obsoniū dī obsonatus tus.actus obsonandi.vel ipsa cena siue obsoniuꝫ.vel sumpt⁹ qui expendit᷑ in cena siue obsonio. Et ē obsono nas.neutr. Et ſm antiquos inuenitur obsonor naris.dep.in eodem sensu. Itez inuenitur obsono nas.i. contra sonare. Et tūc cōponit᷑

ab ob ꝛ ſono nas.ꝛ cor.ſo. Ꝫ qñ ꝓpo.a ſomn⁹ ꝑdu. ſo.q; ſubtrabit m. Uñ ℞ſus. Obſono ceno.tñ obſo no,re ſona fertur.

Obſtetrix.ex ob ꝛ ſtera cõpo. ℔ obſtetrix cis.i. femĩa que ſterã tractat.ſ.q̃ colligit puerũ de ventre ꝓcedẽ tẽ.l' derivat' ab obſto ſtas. vñ obſtetrix q̃i obſtatrix.q; obſtat parturiẽti.et cor.naturalit' ſte.et inde obſtetri co cas.i.officiũ obſtetricis exercere. Exo.j. Obſtetri cãdi hñt ſciẽtiã. vñ obſtetricans tis.ge.om. Job.xxvj. Et obſtetricãte manu ei⁹ educt⁹ ẽ coluber tortuoſ⁹. Et ꝑdu.pnl'.obſtetrico.ſicut iſte gtũs obſtetricis.ob ſtetricãte intellige.i.leniter.educẽte.et ſuauiter cõtra ctãte ſine animi turbatiõe.

Obſtinatus ta tũ.in obſtino nas.vide.

Obſtinax nacis.in obſtino nas vide.

Obſtino. Teneo cõpo.cũ ob.et interpoſita s.dr̃ ob ſtino nas.naui nare.i.in malo durare facere.et in ma lo ꝓſeuerare intẽdere.vñ obſtinat⁹ ta tũ.i.in malo in durat⁹ obfirmat⁹ vl' intentus.et cõpat'. vñ obſtinate adu.i.i malo ꝓſeuerãter vl' intẽte.vñ inuenit' etiã ob ſtinatus in bona pte.i.in bono ꝓpoſito firm⁹ et ſtabil' vñ Ruth.j.videſ ꝙ obſtinato eẽt aio.

Obſtipus.ex ob et ſtip⁹ ꝓpo.obſtip⁹ pa' pũ.i.inclina tus.q; q̃ petit ſtipẽ et accipit caput inclinat.vl' cõpo. ex ob et ſtipes q̃ſi cõtra ſtipẽ inclinat⁹.vñ obſtipo ſti pas.i.iclinaẽ. Põt eẽ obſtipo.ꝓpõi ex ob ꝛ ſtipo pas.

Obſteti ẽ ꝑteritũ de obſto ſtas.et cor.pnl'.

Obſto ſtas.in ſto ſtas.vide.

Obſtrepo pis.pui.pitũ.i.ob vl' cõtra ſtrepere.ꝛ ꝓpo. ex ob ꝛ ſtrepo pis.et cor.ſtre.

Obſtrigill⁹.ab obſtringo gis.dr̃ ℔ obſtrigill⁹ li.q̃ddã gen⁹ calciamẽti. Et ſũt obſtrigilli q̃ per plãtas cõſuti ſũt.et ex ſupiori pte corrigia ꝓtrahũt' vt ſtringãt' vñ et nominantur.

Obſtrudo dis.in trudo dis.ẽ.et ꝑdu.tru.

Obtut⁹.ab obtuor tueris.ſcde cõiugatiõis dr̃ ob tuitus ta.tũ. Ꝫ obtut⁹ ab obtuor tueris.t'cie ꝓiugationis derivat'.

Obturo.ab obtũdo dis.q̃ cõpo.ex ob et tũdo.dicit' obturo ras.raui rare.i.claudere.ſtipare.vñ obturans tis.ge.om.vñ ꝓpha. Sicut aſpidis ſurde et obturãt aures ſuas.i.claudẽtis. Et obturatus ta tũ.et ꝑd.tu. vñ in aurora dr̃. Lex ait ora boni nõ obtures o quanti. vñ Prou.xxj.c. Qui obturet aures ſuas ad clamorẽ pauperũ.pnl'.ꝑduci debet.

Obtuſus ſa ſum.in tundo.dis.ẽ.

Obtutus ta tũ.in obtuitus vide.

Obuerſor.ex ob et uerſo ſas. cõpo.obuerſor ſaris.i. cõuerſari.

Obuio.ex ob et vio vias ꝓpo.obuio as.i.eẽ obuiũ ali cui in via ꝓtraire.vñ obui⁹ uia uiũ. Inde obuie adu. ꝙ q̃ ſepe ponit' obuiã adũbialit'.qñq; loco adũbij lo ci.qñq; loco aduerbij q̃litatis.

Obũbro.ex ob ꝛ vmbro as.ꝓpo.obũbro bras.i.vndiq; vmbrare.refrigerare. Uñ an gel⁹ lu.j.ad mariam virginẽ ait. Spir⁹ altiſſimi obũbrabit tibi.vt dic̃ q̃dã glo.virtus altiſſimi obũbrabit tibi.põt de vtraq; natura ſaluator intelligi.q; vmbra a lumĩe et corpe ob

iecto ſolet formari.et virgo ſicut ꝛ pur⁹ hõ plenitudi nẽ diuinitatis capere neq̃bat. ℔ ℞tus altiſſimi obũbra bat.dũ incorporea lux diuinitatis corpus in ea ſuſce pit hũanitatis vt ſic poſſet deũ pati. Et extrahit' hec glo.ex ℞bis Greg.q̃ in.xviij.li.moraliũ ſup illud Job xxvij. Tollet eũ vent⁹,vrẽs.ſic dicit. Per vmbrationis vocabulũ incarnandi dei vtraq; potuit natura ſignari.vmbra eñ a lumĩe format' et corpe. Dñs autez p diuinitatẽ lumẽ ẽ. q̃ mediãte aĩa in eius vtero fieri dignat⁹ ẽ p humanitatẽ corp⁹.q; g̃ lumẽ incorporeuz in eius erat vtero corporãduz.ei q̃ incorporeũ ꝓcepit ad corpus dr̃. ℞tus altiſſimi obũbrabit tibi .i. corpus in te humanitatis accipiet incorporeũ lumẽ diuinitatis. Itẽ greg.tractãs illũ Job.xl. Sub vmbra dormit ſic ait q; vmbra nõ aliter exprimit' niſi p lumẽ ꝛ corpus ℞tus marie ℞gini obũbrauit. q; in eius vtero lux incorporea corp⁹ ſumpſit.ex qua vicz obũbratiõe oĩe in ſe refrigerii mẽtis accepit.

D ante L

Occalleo.ex ob et calleo les.ꝓpo.occalleo les lui.mutata b.in c.et ẽ occallere.obdurare .indurare.callũ facere.vt vuln⁹ occalescit cũ incipit ſanari. Uñ occalesco ſcis.℞bũ frequẽtatiuũ.

Occano.ex ob et cano nis.dicitur occano nis.nui. et eſt idẽ qd̃ occino nis.et cor.ca.

Occaſio.ab occido dr̃.occaſũ dr̃ ℔ occaſio onis.i.facultas.copia.ptãs.cõditio.tps.loc⁹.caſ⁹.fortuna.ꝛ eẽ ꝑ cã ponitur.

Occaſ⁹ ſus ſui.i.occidẽs.ab occidẽte ibi ſole.prophe ta. A ſolis ortu vſq; ad occaſũ. Itẽ occaſ⁹ dr̃ obitus. euerſio.occiſio.vl' dies ſupma.et deri.ab occido dis.

Occeanides de.nomẽ patronomicũ.in occeanus eſt.

Occean⁹.ab occis.i.velox derivat' occean⁹ ani.q; velox ẽ.vl' occean⁹ dr̃ a celo.vt derivatio ſumat' a media ſyllaba.q; occeanũ .i.mare magnã ſimilitudinẽ hz cũ celo in colore.vñ occean⁹ na.nũ. Et ℔ occianides de. i.fili⁹ l' nepos occeani.vñ ℔ occeanis idẽ.filia vl' neptẽ occeani.ſm hug.l' ſm pap. Occeanũ greci et latini iõ nominãt.q; in circuli mõ ambiat orbẽ . ſiue a celerita te q̃ ocius currat.et cor.penl'. Uñ theodo. Sol petit occeanũ frig⁹ ſuccedit opacuz. Et ſcias q̃ oĩa maria cõtinuantur ad occeanũ.vt dixi in mare.

Occeco cas.in ceco cas.vide.

Occẽto tas.i.freq̃nter occinere.ab occino nis.occẽtũ tu.formatur.

Occidẽs. Ab occido dis.dr̃ ℔ occidẽs dentis. vbi ſol occidit.vñ ℔ ꝛ ℔ occidẽtal'.et hoc le.res occidẽtis vel ptinens ad occidẽtẽ ſm hug. Pap. ℞o ſic dic̃. Occidẽs dict⁹ q; die facit occidere.abſcondit.n.lumẽ mũdo ꝛ tenebras ſupinducit.

Occidẽtalis.in occidẽs vide.

Occido.ex ob ꝛ cado dis.ꝓpo.occido dis.di.occaſũ occidere.i.cõtra vel ſil'cadere mori.et cor.ci.in pñti ꝛ in ꝑterito et ſic ſumit' Eccli.j. Oritur ſol et occidit.ꝛ ab ap'lo. Sol nõ occidat ſup iracundiam vr̃am. Et inde occidn⁹ dua duũ.i.cadẽs. Itẽ occido dis. di.ſũ.ꝛ tũc ꝑdu.ci.vbiq; et cõpo.ex ob ꝛ cedo dis.cecidi.et ſic ſumit' Pap.j. Os qd̃ mentit' occidit aĩam. vñ in Greci. dr̃. Occido pimo ℔ denotat occido labor.

Occiduus in occido dis.ẽ.

Occino nis.nui.cẽtũ .ex ob ꝛ cano nis. Et ẽ occinere canere. vel cõtra vel vndiq; canere. vel cõcinere vl' cõ cantare. vl' infamie carmẽ cũ certo nomĩe dicere . Dr̃ etiã occano nis nui.p eodẽ.et cor.ci.

Occipitũ.in occiput ẽ.

Occiput pitis.poſterior ps capitis dr̃. vñ in Grecis. dr̃. Sinciput anterior ps capit⁹ dr̃ eẽ. Occiput ac ptẽ deſignat poſteriorẽ. Et ab occiput dr̃ ℔ occipitiũ rij. idẽ qd̃ occiput vide in caput.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Occo cas.cani .i.secare.scindere.trūcare. semina rē opire. Propie q̄dē.occare ē cū rustici aratiōe ⁊ satione facta dimissis bobꝫ grādes glebas cedūt .et ligōibꝫ frāgūt. Et dī occare.q̄si occecare q; opiat semina .⁊ tūc ē occatio q̄si occecatio. ß ponit ꝓ scindere vl̄ secare vl̄ truncare sicut dixi. vñ ꝟbus. Cloto colū baiulat latbesis trahit.antropos occat.⁊ inde hec occa ce.q̄dā instrumētū ad terrā scindēdaꝫ sicut rastruꝫ. Occo cōpo. Exocco cas.i.valde occare. Reocco cas.i .iterū occare.et ē actiuū cū suis cōpo.

Occulo lis.lui.cultū.i .abscondere. tegere.clandere. celare.et ꝯpo.ex ob et colo lis. Quidē.in ꝑma epi. Ossa rumosas occulit herba domos.et ab vltio sup̄.occultu u.in o.fit occulto tas.frequēter occulere. ꝟbuꝫ frequē. Itē ab occulo lis.dī occultus ta tū .i.abscōsus tectus.clausꝰ.et ꝯpaꝰ occultꝰ tior.simꝰ.et ꝑdu.ꝑmaꝫ positione.vñ hora.in ꝑma epi. Occultū visꝰ decurrit piscis ad hamū.

Occultus ta tū.in occulo lis.vide.

Occūbo bis.et occubo bas.in cūbo bis ē.

Occupatio ē q̄dā color rbetoricꝰ.vide in q̄rta ꝑte in ca.de coloribꝫ rbetoricis.

Occupo.ex ob et capio cōpo.occupo pas.pani.occupare.i.invadere.q̄si ex improviso vl̄ ante capere.⁊ inde cōponit̄ poccupo pas.i.ante occupare. Itē exoccupo pas.i.impedire .et cor.cu.

Occurso sas.ꝟbū freqn.et formaꝰ ab vltio sup̄.de occurro ris.cursū su.u.in o.fit occurso sas.i.frequenter occurrere.

Ocellꝰ li.di.puus oculus.et cor.ꝑmā. vide in aurora. Sponsa colūbinus sine felle potitur ocellis. et scribit̄ per vnum c.

Ociabundus in ocium est.

Ocyma.ab ocys qđ ē velox dī ß ocyma me.vehiculū velox ⁊ ꝑdu.ci.

Ociolū li.di.pnl.cor.puū ociū.

Ocior aris.in ociū vide.

Ociosus sa sū.in ociū ē.

Ocys grece velox latine.et ꝯpaꝰ cyor.simꝰ. Et scias q; vt dicit bug. antiqui dicebāt ocus oca.ocū.i.velox ab ocys greco.⁊ inde ocyor cyssimus. ß ocus mō nō est in vsu.et iō ocys grecū subit loco posituri.et dī ocys cyor cyssimus. vñ ocyus cyssime.

Ocitabulū qđā pōdꝰ ē bīs dragmas sedecim scrupulos q̄dragintaquinq;.

Ocyssimꝰ in ocys est.

Ociū cij.i.quies securitas. ß ociuꝫ cor.pis ē q̄es animi. Vñ ociosus sa sū.i.q̄etus securꝰ.ocio vacās ocio plenus nil opans.inutil. vñ ꝟbū dī ocōsuꝫ.i.inutile.qđ sine cā ⁊ vtilitate dī ⁊ ꝯpaꝰ ociosꝰ.sior.simꝰ.vñ ociose sius sime.adū.et ociositas tatis. Itē ab ociū dī ociorꝝ ociaris.i.ocio vacare.vñ ociabūdꝰ da dū. ociosus vl̄ silis ociāti.et o.ante c.pdu. Vñ dicit magister bñ.loquēs de ꝑma syllaba. O.añ c.pducit̄ alia lra nō ꝑcedēte vt ociū.vñ etiā ex hoc patꝫ ꝑm p̄dictā regulā q; ociū scribit̄ ꝑ c.et q; ꝑma ꝑducat̄. Patet etiā ꝑ Oui. dicētē. Ocia si tollas ꝑiere cupidinis arcus. Et nota q; ꝟbū ociosuꝫ ꝑm Greg.ē qđ aut vtilitate rectitudinis.aut ratione iuste necessitatis caret. Berñ.anteꝫ sic dicit Otium aūt et tēptationū et cogitationū maloꝝ et inutiliū sentina ociū dī. Sūma em mētis malicia est ociū iners. Nūq; ociosꝰ sit seruꝰ dei q̄uis ad deū feruentus sit.ociosum nō ē vacare deo.immo negociū negociorū ē hoc q; q̄cūq; in cella nō agit fideliter et feruēter qđcūq; agat qđ ꝓpter hoc nō agat scz vt deo seruiat in eo qđ agit ociaꝰ vbi ꝑ vitādo ocio ocia sectari ridiculū ē. Ociosū aūt ē qđ vl̄ nullā bz vtilitatē vl̄ vtilitatis intētionem. Nō ea die bonꝰ cellita se vixisse debet extimare.in qua nil se eoꝝ egisse recolit ꝓpter q̄ in cella vinitur. Queris quid agas. in quo te occupes.

Primū exē q̄tidianū oīonū sacrificiū vl̄ lectiōs studium q̄tidiane cōsciētia discussioni emēdatiōi cōpositio ni ps sua diei negāda nō ē. Naz sicut dicit Basilꝰ in tercia hexa. Pars modica tpis fenerata vl̄ furata deo nō solū ipa nō deꝑit.sed cū magnis ab eo rpēditur incremētis. vide in scandalū] et in cella et in nuga.

Ocyus adū.i.velocius celeriter statim.

Ocrea.a crus derivat̄ hec ocrea ocree ⁊ sūt ocree tibialia calciamenta q̄ suras tegūt.sic dicta q; crura tegāt Vñ ocreatꝰ ta.tū.q̄ ocreas bz. Et sūt ocree sine de ferro sine de corio sint.q; aūt dī ocrea q̄si oculēs crus.i. tegēs etymo.ē Itē ab ocrea dī ocreo as.i.calciare ocreis.et ꝯpo.cū ex et dī exocreo as.i.ocreas extrabere.inocreo creas.i.ocreas induere.et ē actiuū cuz oibꝫ suis cōpo.

Ocreo as.in ocrea cree.ē

Octauꝰ.ab octo dī octauꝰ na uuz. vñ ß octaua ue.i. octauus dies alicuius festivitatiꝭ. et octenꝰ na nū.⁊ octenarius ria riū.et ß octenariꝰ rij.

Octies adū.i.octo vicibꝫ.ab octo dī.

Octingenti te ta.i.octies centū.et ꝯpo.ab octo ⁊ centū. et mutat̄ c.in g.antecedēte n.nā si nō antecedit n .non mutat̄ c.vt ducenti tricenti.vt dixi in nōgenti.

Octo indecli.vide in ogdo et in octauus.

Octoginta.i.octies decez.om.ge.nūeri plalis .⁊ inde cli.et ꝯpo.ab octo et gēros qđ ē decē.

Octuber bris.q̄dā mēsis octauꝰ ab imbre.i.a martio. in quo.s.martio abūdāt imbres sive pluvie.vñ ꝯponi. ab octo et imber.vñ hic et hec octobris ⁊ hoc bre. Et vt dicūt q̄dā debet scribi ꝑ o.in scda syllaba q; ꝯpo. ab octo.alij dicūt q; debet scribi ꝑ u.q; mutat̄ o in u. in ꝯpositiōe cā euphonie. Et ē etiā regula apud versificatores q; u.añ b.in media syllaba breviat̄ vt coluber et lugubris.ꝑter octuber saluber annubis.i.sine nube.⁊ etiā vult Magister bene. Tñ velle suū cuiq; ē nec voto vivitur vno.q; ꝑm illud poeticū. Pectoribꝫ mores tot sunt quot in orbe figure.

Octuplo.octo ꝯpo.cū plicaz dī octuplꝰ pla.plū. vñ octuplo plas.i.octupluꝫ facere.octies multiplicare .et cor.naturaliter tu.

Octussis.as assis ꝯpo.cū octo ⁊ dī hic octussis.i.octo asses vel p̄ciū octo assiū. vñ Horatius in ꝑmo. Quāti etenim quo quāti q̄.octussibꝫ heu. De hoc etiam,vide in as assis.

Oculatꝰ.ab oculꝰ dī oculatꝰ ta tū.et oculosus sa sū. et oculeꝰ lea leū.in eodē sensu.s.plenus oculis.et ꝯpaꝰ oculosus siorꝝ.simꝰ. Itē invenit̄ oculissimꝰ ma.mū.qui plenus ē oculis vel qđ frequēter aspicit̄ ab oculꝰ.sicut dicūt quidā. Ostiū amice tue oculissimū ē.eo q; oculi tui semp aspiciunt in illud. Vñ plautꝰ. Hic primū illud ostium oculissimū salue. Itē oculatꝰ invenitur in alio sensu.s.manifestꝰ.aptus.acutus.vt fides occulta.i. manifesta et aperta.s.que oculꝰ habet.

Oculo las.in oculus ē.

Oculissimꝰ ma mū.in oculatꝰ exponit̄.

Oculꝰ.ab oculo lis.quod ē abscōdo dī ß oculꝰ li.vñ Isi.xj.etymo. Oculi dicti sūt.q; eiꝰ cilioꝝ tegmina occultāt.nequa incidētis iniurie offensiōe ledantur.sive q; occultū lumē habēt.i.secretū vl̄ intꝰ repositū . Hi inter oēs sensꝰ viciniores aīe existūt . In oculꝭ em ome mētis iudiciū ē.vñ vl̄ animi ꝑturbatio vel hilaritas in oculis apparet.vñ oculo las.vt deus oculauit istū.i.dedit ei oculos.et cōpo.exoculo las.i.oculos extrabere. ⁊ cor.ꝑmā oculus ⁊ ab eo deriuata. Vñ ouid.epi. Inmitis oculis hec mea verba leges. Itē ab oculꝰ dī oculoꝰ sa sū.i.plenꝰ oculis. Et scias q; basiliꝰ dicit i hexa.sua omelia.ix. Revera oim cāꝝ difficilimū ē seipm cognoscere. Nō.n.solꝰ oculꝰ ea q̄ extrinsecus habent inspiciēs seipm valet intueri.sed ex mēs ipa satis acute aliena delicta ꝓtemplans.tardioꝝ ē erga suoꝝ cognitiōem vicioꝝ. Sic.n.aristoteles dic.q; oculus ē in cor-

pore.intellect⁹ ẽ ī aīa. Et vt dicit Auicẽ. Si mot⁹ ocu li ẽ leuis significabit caliditatẽ ꝓplexionis. si grauis frigiditatẽ. vide in curiosus.

D ante D

Oda grece latine dr̃ laus. Et oda dicit cãtus. et oda finis ⁊ oda via. Hinc q̃dã liber horatij intitulat liber odaꝝ. i. cantuũ. vel laudũ. q: ibi laudare itẽdit. ⁊ q̃libz eius distinctio. dr̃ oda. q̃si laus vl cãtus.

Odenta dr̃ dens.

Odeporicus ca. cũ. i. demerari⁹. vel itinerari⁹. vel viatori⁹. ℔ odeporiũ dr̃ laus cantilene.

Odi ꝑteritũ in odio odis exponit.

Odibilis. in odio odis ẽ.

Odio dis. diui. oditũ. i. odio br̃e. vñ ꝓba. Odini ecclesiã malignãtiũ. vñ odi odisti odit. osũ ꝯbũ defectiuũ ī eodẽ sẽsu. vñ ꝓba. Perfecto odio oderã illos. itẽ Amos. v. Odi et ꝓieci festiuitates vr̃as. et habz tm̃ ꝑteritũ et ea q̃ formãt a ꝑterito. Accipitur tm̃ et in sensu ꝓnãtis et in sensu ꝑteriti. vñ inuenit copulatũ cũ ꝓsentis tꝑis ꝯbo. et sũt q̃tuor ꝯba q̃ gerũt ī ꝑterito sẽsum ꝓnãtis ⁊ ꝑteriti tꝑis. s. odi. noui. cepi. et memini. sic diri in memini. Et ab odio odis dr̃ ℔ ⁊ ℔ odibil ⁊ ℔ le. i. odio habitus vel abil. Et ℔ odiũ odij. i. inueterata in imicicia ꝛ vltiõe cogitãs. vñ odiosus sa. sũ. odio' plenus. odio habit⁹. et q̃nq; sic dr̃ odio habẽs. Et in eodẽ sensu dr̃ odiosic⁹ ca. cũ. Odi odisti odit. neutr̃ est cũ suis cõpositis siqua hz. ⁊ ẽ tercie cõiuga. Odio dis. actiuũ ẽ cũ suis ꝓpo. Itẽ odi odisti. pdu. ꝑmaz. ℔ odio odis coꝛ. ꝑmã. et ẽ q̃rte cõiuga. vñ horꝛ. in epi. Prodigus et stult⁹ donat q̃ spernit et odit. Itẽ ouid. de arte. Odimus accipitrẽ q: semꝑ viuit in armis. Vñ q̃dã Actiuũ fit odit neutr̃ ꝑducitur odit. Et scias ꝙ odio odis olim faciebat futurꝝ ĩdicatiui ī bo. vñ in Prou̇. c. j. Et imprudẽtes odibũt sciam. sed mõ facit infam. odiam. vide in eo is.

Odiolũ li. di. puũ odiũ.

Odiosic⁹ ca. cũ. i. odiosus. vñ odiosice adu̇. i. odiose. vide in odio odis.

Odiosus sa. sũ. in odio dis ẽ.

Odiũ dr̃. in odio dis ẽ.

Odolla le. q̃dã locus ẽ.

Odor ab aere dr̃ hic odor vel odos. q: tractu aeris sẽtitur. et dr̃ odor ꝓprie ꝛ bono. vñ odor⁹ ra. rũ. i. odore plen⁹. s. q̃ ex se mittit odorẽ vt flosthus pomũ. vñ odore adu̇. Odor cõpo. odorifer ra. rũ. q̃ odorẽ fert et odorisequus qua. quũ. pnt. coꝛ. q̃ odorẽ seq̃tur vt canis. Et lz hec nomia. s. odor odorifer odoratũ et odorisequ⁹ ita distinguãtur. vt odor dicat q̃ ex se emittit odorẽ vt flos. Idẽ ⁊ odorifer odoratũ q̃ odore receptũ ẽ. vl q̃ odorẽ ꝓcipit. vl odorẽ alũde accepit. et odorisequũ q̃ odorẽ sequit vt canis. Confũdũt tm̃ ℔ vocabula apd̃ autores et ꝑ seinuicẽ posita inueniunt Et scias ꝙ q̃dã nomia faciũt ntm̃ in or. vl in os. vt patet in his ꝯsilv. Bis duo sunt or et os. casus retinẽtia rectos. Arbor odorq; labor his sociat honor.

Odorabil. ab odoro ras. dr̃ hic et ℔ odorabil ⁊ ℔ le. q̃ aptũ ẽ ad odorãdũ. vñ odorabilit adu̇.

Odoratus in odoro ras ẽ.

Odorculus li. di. puus odor.

Odoria. ab odor⁹ ra. rũ. dr̃ hec odoria rie. ꝛa q̃ odoribꝰ putabat ꝓesse. et ꝑ ipo odore inuenit. Plaut⁹ in amphitrone. Odoria afficit plures filios.

Odorifer ra rũ. pnt. coꝛ. in odor ẽ.

Odorisequ⁹ qua. quũ. in odor vide.

Odoro ab odor dr̃ odoro ras. et odꝛor aris. in depo nent. gene. vñ in Ben̄. Odoratus ẽ dñs odorẽ suauitatis. et ponũtur in eodẽ sensu. s. odorẽ ꝓcipe vl odorem accipe. vl olfacere. vñ odoratus tus tui. i. act⁹ vel passio odorãdi. et dr̃ odoratus q̃si odoris aeris tactus vel

tractus. et ẽ etymo. et inde odorabil le. et odorabiliter adu̇. et ℔ odorãtia tie. Odoro as. actiuũ ẽ cũ oibꝰ suis ꝓpo. si q̃ hz et ꝑdu. do. ℔ odoror ẽ depo. cũ suis cõpo.

D ante E

Oenoferũ. oenos qd̃ ẽ vinũ ꝓpo. cũ foros qd̃ ẽ ferre. et dr̃ hoc oenoferũ feri. vas vinariũ aptũ ad ferẽdum vinũ ꝑm Hug.

Oenos grece. latine dr̃ vinũ.

Oestrũ tri. ge. neu. qd̃ã genus muscaꝝ. s. asilus vl tabanus. et dr̃ grece a sono quẽ facit et ita oestrũ nomen ẽ grecũ et ficticiũ. oestrũ ponit q̃nq; ꝑ sapiẽtia vl spiritu poetico. q: sicut oestrũ aīalia mouet ⁊ pũgit. ita ⁊ spiritus poetã. Stati⁹ thebaidos. Tps erit cũ laurigero tua fortior oestro facta canã.

D ante F

Offella le. di. de offa. ẽ. n. offella ꝙa offa. et subtrahitur ab offella vnũ f. q̃nq; in metro vt possit ꝑma breuiari. sicut dicit hug. Et sic vr̃ velle hug. ꝙ offella debeat scribi ꝑ geminũ ff. lz vnũ aliq̃n subtrahat cã metri. Sz mayster bene. dic simplicit ꝙ offella coꝛ. ꝑmaz Itẽ Pap. dicit offa geminat f. facit tm̃ diminutiuũ. nõ geminata f. ofella. q: in diminutiõe multa mutãt. vñ q̃dã. Hec ẽ excepta quã gusto libent ofella.

Offa. fans cõpo. cũ ob. ⁊ dr̃ ℔ offa fe. frustũ panis humectati. q̃si obfans. i. cõtra fantẽ q: noceat fanti. q: os impleat. Dan̄. xiij. Offa picis. vñ versus. Offa nocet fanti sed ꝑdest eluriẽti. vñ hic offar⁹ rij. i. coqu⁹. ⁊ offatim. i. pticulatim. Et offatus ta tũ. i. pticulat⁹ cõminutus. Et vt dicũt dr̃ia ẽ inter offam ⁊ vipã. vipa. n. ꝓprie fit in vino. vñ dr̃ vipa. q̃si panis in vino. offa in alijs liquoribꝰ.

Offarius rij. in offa ẽ.

Offatim adu̇. in offa ẽ.

Offatus ta. tũ. in offa ẽ.

Offendix. ab offendo dis. dr̃ hic offendix cis. i. nod⁹ ⁊ ꝓprie q̃ restringit et remittit vl q̃ liber ligat.

Offendo dis. o. in i. offendi. et so in sũ offensum. ⁊ est offendere aliquẽ facere irasci vl inuenire. Cũ. n. ad lapidẽ offendim⁹ illuz inuenimus. Et inde hec offensio onis. et hec offensa se. i. culpa forefactũ. et hoc offendiculũ li. illd̃ idẽ. s. culpa vl id ad qd̃ pedẽ offendim⁹. vel obex. vel impedimẽtum.

Offensa se. in offendo dis ẽ.

Offensaculũ ī offenso sas. vide.

Offensio. ab offendo dis. vel ab offensus sa sũ. offensi addita o. fit ℔ offensio onis. i. culpa forefactũ. offensa Et ẽ se. gene.

Offensiuncula le. di. pua offensio.

Offenso. ab offendo dis di sũ su u. in o. fit offẽso sas. ꝯbũ frequẽtatiuũ. vñ hoc offensaculũ li. i. scãdalũ. vl ira vl impedimẽtũ. Itẽ ab offendo is. dr̃ offensus sa. sum. Et ꝓpo. inoffensus sa. sũ. i. nõ offensus.

Offensus in offenso sas vide.

Offerenda. ab offero dr̃ hec offerẽda de. i. antiphona q̃ canit cuz oblatio dz celebrari. Itẽ offerẽd⁹ da. dũ. i. dignus offerri.

Offero offers obtuli oblatũ. Vñ hec oblatio onis. ex ob et fero. vide in fero.

Offerret dicẽdũ ẽ ñ offerreret. vt in ferret dixi.

Offertoriũ rij. i. oblatio q̃si prefertuz. q: ꝑmo loco fit oblatio et postea sacrificiũ. Et offertoriũ dr̃ loc⁹ vbi reponũtur vel vbi fiũt oblationes. Et cõponi. ex ob ⁊ fertũ ti. qd̃ ẽ oblatio quedã. vel põt derivari ab offero offers.

Officina ꝑm Pap. officine dicũtur loca vbi fiunt officia. et ꝑducit fi.

Officio cis. ex ob. et facio cõpo. i. noceo. Vide etiam in facio cis.

De litera

Officiū.ab officō cis.i.noceo dr̄ ꝟ officiū cij.i.ministe riū|beneficiū ꝓ cōtrariū.q; minime nocet.vl officiū q̄si efficiū ab efficiendo.vñ officiosus sa sū.i.sedul⁹.officō intent⁹.et cōpar. Vñ hec officiositas tatis.
Offirmo mas.in firmus ē.
Offula le.dimi.pua offa.
Offundo dis.in fundo dis.vide.
Ofimacus ci.scribit ꝓ f.in scda lra in papia.7 cor.pnl. Et ē ofimacus q̄ddā aial qđ pugnat cōtra serpētem de quo habet Leuit.xj.et cōpo.ab ofis qđ ē serpēs et macbos vel machia qđ est pugna.
Ofiofagite ps ethiopum dicta q serpētes ꝓmedat ofis.n.grece coluber.fage vel fagin comedere �fm papiā.et ꝑdu.gi.
Ofis vel ofi grece latine dicit serpēs.et scribit in papia ꝓ f.et etiā ꝓ ph.Ph.n.scribit in grecis dictiōibus sed in latinis f.
Ofites.Ofis grece latine dr̄ serpēs.vñ hic ofites tis. q̄dā puus serpēs mlt̄as et puas habēs maculas.Et vt dicūt stellio ē.vñ Luca.Quā puis pictus macul' tha banus ofites.vñ et q̄dā lapis serpentum maculis simi lis dictus est ofites Item ab ofi quidam heretici dicti sunt ofite.quasi serpentini. Quia colūt serpētem di centes ipsum in paradisum induxisse veritatis cogni tionem.
Ofiulcus.ab ofi qđ ē serpēs dr̄ hoc ofiulcus ci.i.serpē tinus.Sic dictus fuit esculapius qui in specie serpen tis colebatur apud romanos .et cinctus serpente trās latus fuit in celū. vñ dicitur ofiulcus quasi serpentis custos. Vel ofiulcus dicitur quasi serpēs loquēs.Le gitur.n.in fabulis poetaꝝ q quidā serpens locutus ē cū ope vxore saturni.et eā docuit vsum seminādi.Et per hunc volunt quidā intelligere serpētē qui euā de cepit.quia postq̄ peccauit sine agricultura viuere nō potuit.
Ofix grece latine dr̄ auꝝ.
Ofny iterp̄tat discalciat⁹.Fuit.n.filius bely electus in ministeriū sacerdotij.cui⁹ amissionē suo exp̄ssit vo cabulo Iste.n.discalciatus interp̄tat'.vt eius nomīe veteris testamenti sacerdotiū a iudaico populo signi ficaret' ablatū.

De ante G

Ogdo dicūt greci octo.vñ hec ogdoas ogdoadis .i. octo vel octenarius.Et apud nos bi 7 be et bec octo indecli.et positis ꝓ go.
Ogdoas adis.pnl'.cor.in ogdo vide.
Oggānio.in gānio nis.exponit'.

De ante L

Olax.ab oleo oles dr̄ olax cis.ge.om.i.olit⁹ q̄ assidue olet.Et ꝓpat' olax cior.sim⁹.vñ olaciter ci⁹.sime.adū. et hec olacitas tatis.
Olda interp̄tat' distinctio siue diuerticulū.
Olea olee.dr̄ fructus oliue.vel ipa arbor oliue.vl fm Isido.Olea ipa arbor ē fructus oliua succus oleū.vi de in oliua.
Oleagin⁹.ab olea dr̄ oleagin⁹ na.nū.i.de olea existēs vel ad oleā ptinēs.et cor.gi.
Olearīū rij.ab olea dr̄ ꝟ olearīū rij.vas vbi oleū repo nit'.et olearius ria.riū.
Oleast⁹ stri.mas.ge.i.siluestris oliua vl olea.Et vt dicit Isido.Oleaster dicitur q; sit foliis oliue similis sed latioribꝫ.arbor inculta et siluestris amara atq; in fructuosa.cui insertus oliue ram⁹ vim mutat radicis 7 vertit in propriam qualitatem.Et scias q nomina ar borꝫ sunt fe.ge.quia naturaꝫ matris in suis fructibus imitantur.sed oleaster fuit masculini generis.quia nō concipit cum sit propriū sue gentis concipere.id est oliuaꝫ.Et dr̄ oleaster ab olea.

De ante L

Olefacio.id est olere facio.Et componitur a facio et oleo oles.
Olefio fis.i.fetere vl incipere fetere.et cōponitur aij oleo oles et fio fis.
Oleo oles olui uel oleui olitū vel oletū olere .i.fetere.
Oleo cōponitur cum ad et dicitur adoleo les leui.vl' lui.letum vel litum pro quo vtimur adultū.id est cre mare vel conburere incendere. Vel dicitur adolere. id est crescere. Item componitur cum ab 7 dicitur ab oleo aboles aboleui. vel abolui.letum.vel litum.id est delere. Item cum ex et dicitur exoleo les.leui .vel lui. letum vel litum.id est excrescere.vnde exoletus ta.tū. Item cū in 7 dr̄ inoleo les leui.vel lui.letum vel litum et est inolere crescere.vnde inolitus ta.tū. Item cū per et dr̄ poleo les.leui.vel lui.letū vel lituꝫ.i.valde olere. Itē cū ob et interposita s.dr̄ obsoleo les. Inde obso letus ta tū. Itē cōponit' cū re et interposita d.dr̄ redo leo les. Itē cum snb et dr̄ suboleo les.leui.vel lui.lituꝫ vel letum.id est succrescere. Vnde hec soboles. Oleo facit p̄teritū in leui.vel in lui.et supinū in letū vel in litū Similiter et oia ꝓposita ab eo q̄uis q̄dā frequēti⁹ fa ciant in leui q̄ꝫ in lui. Itē oleo neu.est cum omnibus su is ꝓpositis. pter adoleo ꝓ cremare .et aboleo les. que sunt actiua �fm hug. De hoc etiā sentit magister bene. dicēs. Oleo oles.facit oleui.7 �fm hoc facit oletū 7 olui 7 �fm hoc olitū.et vtrūq; p̄teritū et supinū retinet cuꝫ suis ꝓpositis. Cum vno tm̄ syncopat vt adultū ꝓ ado lit⁹ ꝓ latum reperitur. Quidam tm̄ dicunt q adoleo quan do significat crescere facit adoleni adultum. Priscia. aūt in nono libro ꝑbat.q in vtraq; significatione ha bet vtrūq; supinum.s.adultum vel adolitum .et hoc teneas. Et scias q redolere dicit tm̄ de bono odo re.olere vo tm̄ de malo �fm hug. Exp̄. magis am pliat eius significationem. Dicit enim olent res val de male vel bene .redolent tm̄ bone. Et corripit o . Vnde quidam. Non redolet sed olet piscis biduan⁹ et hospes. Inuenitur etiam olo lis tercie coniugatio nis �fm antiquos.
Oleomella.oleo ꝓpo.cū mel.et dr̄ hec oleomella le.q̄ dā arbor sic dicta.q ex eius trunco oleū defluat i crassitudine mellis sapore suaui.
Olerinus na.nū.pnl'.ꝑdu.id est olus vel de olere exi stens.et dr̄ ab olus.
Olero ras.ab oleo oles dr̄ olero ras.i.plantare olera vel oleribꝫ vti.Et ꝓpon.Deolero ras.Exolero ras.i. valde deolerare vel olera auferre. Et ēneu .cū oibus suis cōpo.7 cor.le.
Oletū.ab oleo les. dr̄ ꝟ oletū ti .i.fetor vel locus vbi frequēter mingit'.qui graviter fetet.et ponit ꝓ q̄libet re fetida. Inuenit' etiā oletus ta tū.id est fetidus.7 cō ponitur exoletus ta tū.
Oleū vl' oliuū �fm hug.ꝓ eodē accipit'.i.pro liq̄re oli ue.et vt dicūt.oleū si q̄s inter aquas mersus ex ore emi serit.clariora facit ea que ꝑfundi teguntur occulto. Nam eius natura habet vt cibos cōdiat.lumini fomē tū ꝓbeat.et lassuꝫ longo itinere corpus dū eo vnctum fuerit p̄stine sanitati restituat.
Olfacio cis.syncopat'.et dr̄ olfacio ci.i.olefacio.vl' ol facio.id ē odorio.
Olfactoriolū li.di.in olfactoriū ē.
Olfactoriū.ab olfacio dr̄ hoc olfactoriuꝫ rij. vñ hoc olfactorioluꝫ li.dimi.vas vnguentarū muliebre in q̄ odoramenta gestantur.
Olfat⁹.ab olfacio cis dr̄ olfatus ta.tū.i.odorat⁹ ta tū. et hinc olfatus tus.tui ꝓ odoratu.
Olibanus.i.albū incēsum pnl'.cor.
Olidus.ab oleo oles dr̄ olidus da.dū.i.fetidus et cō patur olidus dior sim⁹.vñ olide dius sime. aduerbi.7 hec oliditas tatis.

Olim aliqñ preteritum signat.i.quondã antea. Aliqñ olim ꝛ de preterito et de futuro dr.sicut aliqñ.qñ vnqꝫ fm Pap.ꝛ pdu.o.

Olympias adis.ab olymp⁹ dr olympias dis.ꝛ ꝫ olympica ce.in eodẽ sensu festũ vel solennis ludus qd vel q̃ fiebat ad honorẽ iouis semel ꝙ quinquenniũ ne si vlterius ꝓtenderet in negligentiã ꝛ obliuionẽ corrueret vel si circa quinquenniũ celebraret expense nimietas eos grauaret. In ipsa celebratõe lex talis erat ꝙ quicũqꝫ victor existeret ibi in aliq̃ ludo baberet qd cũqꝫ munus vellet requirere.vñ inuenit in rbetorica.vt quicũqꝫ tyrannum interficeret olympicarũ ꝑminz acciperet Et binc olympic⁹ ca.cũ. Et olympiac⁹ ca.cũ.pnl.cor.

Olympicus in olympus est ꝛ cor.pi.

Olympius pia piũ.in olympus est.

Olympus.olon qd est totum cõponit cum fos qd est lux vel ignis ꝛ dr bic olympus pi.quidã mons q̃si olon phos.i.totus lucens.qr est q̃si celum altitudine sua vñ et sepe ponit ꝙ celo.vñ olympius pia.pium.ꝛ olympicus ca.cum. Et hoc olympũ.i.mons vel olympiũ ꝛ hec olympica pice. Et fm quendã poetã olympus excedit nubes.vide in mons.

Oliopomenon.vide in q̃rta pte de colo.rbetoricis.

Olitor.ab olus dr olitor toris.i.ortolanus scz olerũ custos. Olitor etiã dr fimarius qui portat fimũ ꝛ cor.li.

Oliua ue.dr ab oleon qd greci dicunt oliuaz. Inde ꝫ olea olee.ꝛ ab istis hoc oliuũ vel oleuum.

Oliua arbor olea fructus.oleum vl oliuũ liquor. Baca fructus sed hec ꝓprietas corrumpit sepe. Quidam dicunt olea vel oliua arbor. Ab oliua dr hoc oliuetuz oliueti.ꝛ hoc oliuariũ rij.locus vbi olive crescunt ꝛ bic et hec oliuaris ꝛ hoc re.ad oliuã ptinẽs ꝛ pdu.li.oliua.

Oliuaris in oliua est expositum.

Oliuetum in mons est expositum.

Oliuifer ra.rum.penl.cor.i.ferens oliuas ex olive ꝛ fero fers componit.

Oliuum ui.in oleum est.

Olla.ab oleo les dr hec olla le.qr diu seruet immissum odorẽ.vel olla dr a bullio lis.q̃si bolla. qr bullier in ipsa aqua igne supposita.vñ bic ollarius rij. qui facit ollas. Et componit ollifer ra.rum.qui fert ollas vel apportat.

Ollifer ra.rum.in olla vide.

Ollula le.di.parua olla.

Olocarpaniũ. Olon componit cum carpos qd est fructus ꝛ dr ꝫ olocarpaniũ nq.i.totus fructus.ꝛ cor.pa.

Olocaustomata.matis.ge.neu.idem qd olocaustum. et pdu.pnl.nti.sed pnl.gti cor.

Olocaustum.olon quod est totum componit cũ caustos quod est incensum.ꝛ dicit hoc olocaustum ti.i.sacrificium quod olim fiebat de animalibus brutis.quasi totum incensum.qr totum incendebat ꝛ cõburebat.ꝛ nõ comedebat.

Oloferne componit ab olon quod est totum et fero fers ꝛ necis.q̃si ferens omnibus necem.vñ bene signat dyabolum.

Olographũ.ab olon qd est totũ et graphia scriptura cõponit.inde hoc olographũ pbi.i.testm manu autoris totum scriptum.ꝛ cor.gra.

Olon grece latine dr totum.

Olor grece latine dr totum.vñ bic olor loris.quedaz auis scz cygnus.qr totus plumis sit albꝰ.vñ Ouid.epi. Ad vada menandri cõcinit albus olor. Inde olerinus na.num. Item inuenit bic olor oloris.id est fetor ꝛ tũc derivat ab oleo oles.

Olosericus. Olon.i.totum componit cum sericum ꝛ dr olosericus ca.cũ.i.totus ex serico.vñ oloserica oloserice.quedã vestis tota ex serico facta ꝛ cor.ri.

Olus.ab alo alis dr hoc olus oleris quedã berba ortolana. Et dr olus ab alendo.qr primũ boies alebant de olere anteqꝫ fruges vel carnes ederent. Olus etiam dr cibus inde factus ꝛ summitas herbarum.

Oluscul̃ li.di.paruum olus.ꝛ format ab olus addita culum.

Omasus.ab omen dr bic omasus si.i.tripa vel ventriculus q̃ continet alia viscera.qr in ipso rerum euentus inspiciebant.ꝛ pdu.ma. Horatius in epi. Patinas cenabãt omasi. Item alius. Noscit ꝙ nasum mulier que vendit omasum.

Omelia. Alaos vel leos qd est ꝓlus ꝛ omos quod est os componit hec omelia lie.q̃si os ꝓli.i.sermo popularis vel ad ꝓlm. Vel omelia cõponit ab omos qd est ꝓls ꝛ logos qd est sermo.vel ex oda qd est laus.vel cãtus.ꝛ leos qd est ꝓlus.ꝛ melos qd est dulcis sonus.vñ omelia q̃si sermo popularis vel cantus popularis vel dulcis cantus.i.tractus.

Omen minis.i.auguriũ vel auspicium et dr ab ore q̃si orimen.qr fit ore auguriũ.vñ ominosus sa.sum.plenus augurio.vel fortunatus. Quintilianus de causis. Pene ominosus morte filij mei vino.vñ ominose aduer. id est fortunate.iij. Regũ.ca.xx. Qd acceperũt viri ꝙ omine.ꝛ cor.mi.omen minis.

Omentũ.ab omen dr hoc omentũ ti.mapa vẽtris scz membrana q̃ continet maiorẽ ptem intestinorũ.vel dr sic a greco. Et qñqꝫ dicunt omenta intestina.

Ominor.ab omen dr ominor naris.natus sum.i.augurior.ꝛ cor.mi.

Ominosus sa.sum.in omen vide.

Omitto ꝛ ommitto ꝙ geminum m.dr ꝛ tunc mutat b. in m.ꝛ subtrabit aliqñ vnum m. Vñ di. Prist.in.ij.li. maio. Omicio ꝙ omitto dicimus. Horatius in scdo sermonum. Aut spem deponas.aut artem illusus omittas. Subtrabitur vnum m.vt primam corripiat. Idẽ in epistꝰ. Quem sua culpa premit deceptus omitte tãtum.

Omnebonum ꝓpriũ nomen mas.ge.est.qr qualitas vocis essentiã rei non mutat. Et inde licet omnebonũ cõponat ex duobꝰ rectis.nõ declinat tm̃ ex vtraqꝫ parte. sed tm̃ in fine.vt bic omnebonũ.huius omneboni. Et videt hoc esse de rõne qr illa cõpositio nõ est vera sed tm̃ imaginaria. Non'em traxit aliquã significationem ab eo qd est omne sicut dixi in tercia pte in ca. de figura cõpositã noĩs.

Omnimorbia.ab omni ꝛ morbus componit hec omnimorbia bie. quedã berba sic dicta.qr multis morbis subueniat.

Omnino.ab omnis dicit omnino aduerbium intentionum.id est penitus.ꝛ producit penultimam fm cõem vsum.

Omnipotens.ab omni ꝛ potens cõponit bic omnipotens tentis.qui põt oĩa.s.deus. Vere em̃ deus omnipotens est.qr ꝑt quicquid vult fieri.vel qr põt quicquid posse est potentie. Ex quo patet ꝙ deus nõ põt peccare.mentiri vinci vel mori.qr pdicta ꝛ consimilia posse nõ est potentie.sed defectus ꝛ impotentie. Item omnipotens põt declinari adiective bic et hec et hoc omnipotens.vñ hec omnipotentia tie.

Omnis.ab on qd est totum dr bic ꝛ hec oĩs ꝛ hoc omne fm quosdã ꝫ magis videt esse primitiuũ. Et ptinet omne ad multitudinẽ. Totũ ad magnitudinẽ. Omne singularia cõtenta sub noĩe cõprehendit cui adiungit distribuendo. Sed totũ ptes singulares cõtentas sub noĩe cui adiungit cõprehendit.vt totus hõ.i.totaliter acceptus.scz cum omnibꝰ suis ptibꝰ.scz hõ et quelibet ps hoĩs. Item vt dicũt quidã. Omnis in singulari numero ad minus requirit tria supposita.in pl'ali nũero ser. Alij vero dicũt ꝙ sufficit ꝙ ois distribuat ꝓ eo ꝙ inuenit. Vñ si inuenit duo ea distribuit tm̃.nec tũc plu

ra requirit. Aristoteles in elencis. Omne qđ quis nouit discens vel inueniens nouit. hic omne p duob⁹ tm̃ distribuit. Silr conuenienter dī. Da mihi oēm denarium quē habes in marsupio. esto q nō habeas nisi vnū denariū in bursa. ⁊ ista opinio magis mihi placet. Itē scias q ois facit actm̃ plalem in es. vel in is. vt oēs vel ois. Itē nota q m. est de scda syllaba in ois.

Omnitenens. ab omni ⁊ tenens cōponit hic ⁊ hec ⁊ h̄ omnitenēs tis. i. deus qui tenet oia. Et pōt declinari p tria genera. hic ⁊ hec ⁊ hoc omnitenens tis. ⁊ hec omni tenentia tie.

Omoensis. vide in quarta pte in ca. de tropis.

Omoeptoton est quoddā scema de q̄ dictū est in q̄rta pte in ca. de scemate.

Omoetelenton. vide in q̄rta pte in ca. de scemate.

Omofagia. Omos qđ ē vnū cōponit cū fagin. qđ est comedere. ⁊ dī h̄ omofagia gie. vna vel silis ꝓmestio.

Omogeneus nea. i. vni⁹ nature. vide i etherogeneos.

Omonymus. Omos qđ est vnū cōponit cum noma. qđ est nomē. ⁊ dī omonymus ma. mū. i. equinocus ſm dyaleticos. scz vnū nomen principaliter ex diuersis impositionib⁹ plura significans. Vñ hec omonyma me. i. equinocatio ſm hug. vel vt vult pūsti. Omonymū est vnum nomen plura significans. ⁊ hoc in ꝓpriis ⁊ appellatiuis. In ꝓpriis vt pirrbus filius achilis. et pirrbus rex epirrbotarū. In appellatiuis vt nepos filius filij. et nepos luxuriosus. Item acies ferri oculoꝝ ⁊ militum.

Omopasia exponit in quarta pte in ca. de coloribus rhetoricis.

Omophosis exponit in q̄rta pte in ca. de coloribꝫ rhetoricis.

Omos grece latine dī vnū. Itē omos ꝓpis vel os oris.

Omousion. Omos qđ est vnū cōponit cum vsia. qđ est essentia vel substātia. Et dī omousion vel omousios. i. vnius eiusdem substantie vel assimilatio. vñ iesus xp̄s dñs noster dictus est omousios. i. vnius essentie vl substantie cum patre. Vñ ipse dicit in ioanne. Ego ⁊ pater vnū sumus. Itē ſm papiā omousion. i. silis substantie. q. qualis deus talis imago eius.

Omozensis exponit in q̄rta pte in ca. de tropis.

On ante Nn

On dicit totū vel omne. Vñ cōponit ypion. Et hinc etiā deus dictus est on. q. sup oia ⁊ in omnib⁹ est. Itē on vel onos grece latine dicit asinus.

Onager. ab onus vel on grece qđ est asinus latine et ager vel agrios qđ est ferū vel agreste cōponit h̄ onager gri. pnl. cor. i. siluestris ⁊ ferus asinus.

Onero ras. in onus neris vide.

Onesimus mi. pnl. cor. ꝓriū nomen viri est.

Onesiphorus ꝓriū nomen viri. ⁊ cor. pnl.

Onias nie. ꝓriū nomen viri. ⁊ acuit pnl.

Onyca herba aromatica ſm Pap̄. vel sicut dī in hystoriis. Onyca dī ostreola parua suaue redolens. magnitudine humani vnguis. vñ ⁊ onyca quia onix grece vnguis latine dī. Ostreola aūt est quidā piscis. Alexāder aūt neq̄ ponit talem versum. Vngula dat nobis qđ onyca signat ⁊ onyx.

Onycinus ni. mas. ge. pnl. cor. genus est lapidis vel metalli ſm pap̄. ⁊ est appositiua constructio cum dī lapis onycinus ⁊ ens onyx. Potest declinari etiam mobiliter onycinus cina. cinū. possessiuū de onyx. ⁊ tunc ꝓducit penul.

Onyculus li. pnl. cor. idem lapis qui ⁊ onyx.

Onycus. in onyx vide. ⁊ cor. ni.

Onyx nicis. quedā gemma appellat. Sic dicta q. habeat in se ꝑmixtum candorē in silitudinē vnguis humani. Onycon em̄ greci vnguē dicunt. vñ hic onycus vel onyculus p eodē lapide. ⁊ cor. pnl. gti onycis.

Onocentaurus. onos qđ est asinus cōponit cum centaurus. ⁊ dī hic onocentaurus ri. asinus mirtus homis natura. i. agrestis. dictus sic q. supior ps sit silis hoi posterior vero asino vt dicit Pap̄.

Onocrocalus vel onocrocalon. dī ab onus qđ est asinus quedā auis q. faciem gerat asini. Nam sic dī sculpta facies ⁊ obducta. vel onocrocalos greci latine longum rostrū dī. ⁊ est auis silis cygno vt dicunt ſm hug. Et cor. pnl. vñ in auroꝝ dī. Par onocrocalus cygno sonitum dat in vndis.

Onoma. i. nomen vltima acuta. vide de hoc etiam in noma.

Onomatopeia. Onomo quod est nomen componit cū poio qđ ē fingo ⁊ dī h̄ onomatopeia peie. i. ꝓfirmatio vl ꝓfictio nois. vt i noie fictitio. Onomatopeia tm̃ q̄ñq̄ ita large sumit q. etiam comprehendit verbi cōfirmationes. Et hinc onomatopeius a. um. ad onomatopeiam ptinens vel platum vel fictum p onomatopeiam ſm hug. Donatus autem in donato de tropis ita dicit. onomatopeia est nomen fictum a sono vt tinnitus eris. clangoꝝ tubarū. Beda vero sic dicit. onomatopeia est nomen de sono factum. vt cimbalum tinniens. clangor tubarum. Et similiter ꝓprietas animalium. vt rugitus leonis. balatus ouis. ruditus asinorum. sibulus serpētum. latratus canum. ceteroꝝq̄ voces confuse animantium que in scripturis sanctis sepe reperiūt. vt in Job quarto. Rugitus leonis ⁊ vox leene et furens ⁊ frendens sorbet terrā. De hoc etiā dixi in quarta pte in ca. de tropis.

Onos vel on grece latine dī asinus.

Onus neris. neu. ge. i. sarcina pondus. ⁊ cor. pnl. gti. vnde hoc onusculum li. ⁊ onustus sta. stum. i. sarcinat⁹ ⁊ onusto tas. sarcinare. Et componit. Deonusto stas id est valde onustare. vel onus auferre. Et est actiuus cum oīb⁹ suis compositis. Item ab onus dicit onerosus sa. sum. i. ponderosus. Et a genitiuo onerosi addita tas fit h̄ onerositas tatis. Et onero ras. id est grauare. onustare. sarcinare. Et componit. Deonero ras. Exonero ras. i. valde onerare. vl onus auferre. Et est actiuum cum omnibus suis compositis. Vnde in grecismo dicit. Accusat semp onero. sed pōdero preter se. Accusat intellige. id est actiuum est. ⁊ accusatiuum casum regit.

On ante Pp

Opacus. ab ops opis qđ est terra dī opacus ca. cum. pnl. pdu. i. obscurus vel viriditate cōdensus. q. aūt dī opacus q̄si optus celo. ety. est. ⁊ cōpat opacus cior. simus. Vñ opace cius. sime. aduer. ⁊ hec opacitas tatis. et opaco cas. i. obscurare. condensare. ⁊ est actiuū cum omnib⁹ suis cōpositis.

Opalia sunt opis de festa q̄ ⁊ fautia. dī. q. fauet frugibus. ⁊ faria etiā vocat. q. tunc puer fari primū ⁊ loqui incipit cum eam attingit. ⁊ dī ab opis ria.

Opella. ab opera dicit hec opella le. dimi. parus opa vel tomuncula vbi opes venduntur vel vbi officia agūtur in foro.

Opera re. in opus vide.

Operculum in operio ris est.

Opere p̄cium. Opera re. componit cum p̄cium. ⁊ dī hoc operepretium cij. i. vtilitas vel necessitas ſm hug. vel ſm pap̄. Operepcium est necessarium. vtile vel magne opere.

Opericulum li. in operio ris vide.

Operimen minis. ge. neu. i. tegimen. ab operio ris. dī. et ꝓdu. ri.

Operio ris. opui optum opire. i. tegere. vñ optus ta. tum. ⁊ h̄ opimen minis. tegimen. vñ h̄ opimentū ti. ⁊ h̄ optoriū rij. ⁊ h̄ opiculū li. vñ Qui. xix. vas sine opiculo immundū erit. vel sine operculo ſm aliā lram. q. dī h̄ operculū li. p syncopā. Opio. cōponit. Cooperio. Quod vl-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

teriuscomponit᷑. Discooperio. Item ex ob. ꝛ pario cõponit᷑ operioꝛ operiris. optus sum. deponẽtale. i. expectare. ꝛ ꝓdu. primã. Sed operioꝛ passiuũ primã corripit ſm hug. Et vt ꝓbat priſtianus opioꝛ deponentale cõponit᷑ ex ob ꝛ pario qđ patet ꝑ eius ꝑticipium opertus. vt dixi in opioꝛ ris. Et vt dicit magiſter bene. Operioꝛ qñ eſt paſſiuum coꝛripit o. ante p. vñ Oui. Stantibus extat aquis operit᷑ ab equoꝛe moto. Idem facit eius actiuũ qđ cõponit᷑ ex ob. ꝛ pario. ſubtracta b. De ponens aũt ꝓducit o. Vñ hoꝛatius. Nec tardum operioꝛ nec ꝑcedentibꝫ inſto. Idem contingit in ſuo participio vt operiens. vñ prudẽtius opiens ꝓprijs morituram viribus iram. Propter hoc dicunt multi ꝙ deponens geminat p. vt ſit ibi poſitio qđ mihi non videtur Sed ꝓducit᷑ tñ ad differentiam paſſiui vel potius neceſſitate metri. qꝛ ſine dubio naturaliter breuiat᷑ tam in paſſiuo ꝙ̃ in deponenti. Conſueuit aũt b. mutari in p. ſequente p. vt appeto. ſed in operio ꝛ operioꝛ abijcit᷑ ſicut in aperio dixi.

Operoꝛ. ab opus vel opa dꝛ opoꝛ raris. i. opando facere. auxiliari. inuigilare. Et cõponit᷑ coopero ꝛ cooperaris. i. coauxiliari. cum alio opari.

Operoſus ſa. ſum. dꝛ ab opa. ꝛ eſt opoſus laborioſus. intentus. ſtudioſus. vel dꝛ opoſus ab opere. i. vtilis. vl᷑ operibꝫ plenus.

Opes. ab ops opis qđ eſt terra deriuat᷑ hec opes opis et pluraliter he opes opuꝫ. ſed ntũs ſingularis deficit ſm vſum. Et eſt nomen diuerſicliniũ. i. aliud ſignat in ſingulari ꝛ aliud in plurali. Opis opi opem ope. i. auxiliũ. tutela. ſtudiũ. niſus. ſed opes in plurali. i. diuitie. Inuenitur tñ qñqꝫ in ſingulari ꝓ diuitijs. ꝛ in plurali ꝓ auxilio. ꝛ hinc hec opes opis quedam dea que putabatur opibꝫ ꝑeſſe. ꝛ coꝛ. o. vñ verſus. Querit paup opem q̃rit auarus opes. Et ſcias ꝙ ops ꝓ terra. habet ntĩm in vſu. ꝛ interpoſita i. facit gtĩm opis ꝛ eſt primitiuum. Et dicit ops terra. eo ꝙ opem ferat frugibꝫ q̃ alio noĩe dꝛ cybele. Et vt dixi in ops antiquitus dicebat᷑ hic ꝛ hec et hoc ops opis. i. diues fecundus opulentus. Et inde põt cõponi inops. i. pauper.

Opico. ab ops opis qđ eſt terra dꝛ opico cas. i. coꝛrodere. ꝛ diminuere. qꝛ oĩa terra coꝛrodit ꝛ diminuit. vñ opicus ca. cum. i. coꝛrodens. vñ iuuenalis ait. Et diuina opici rodebant carmina mures. Et hinc opici dicũtur balbucientes ꝛ verba qđammodo diminuẽtes. opicus etiã dꝛ quicunqꝫ alterius lingue genus coꝛrũpit.

Opifer ra. rum. i. opem ferens ab opis ꝛ fero fers componit᷑. ꝛ coꝛ. pnl᷑.

Opifex cis pnl᷑. coꝛ. cõis ge. i. opem faciens vel ferens. ab opis ꝛ facio cis. vel fero fers cõponit᷑. Item opifex cis. i. artifex ꝑitus ſcꝫ opus faciens ab opus ꝛ facio cis. componit᷑.

Opilio. ab oue dꝛ hic opilio onis. q̃i ouilio ſcꝫ cuſtos vel paſtoꝛ ouiũ. ꝛ eſt idem qđ ouilio. ꝛ ꝓdu. o. Vñ virgilius in bucol᷑. Venit ꝛ opilio tardi venere bubulci. Alexander ꝓo ſic dicit. Dux eſt opilio cui nomen oui le miniſtrat.

Opimatiſſimus. ab opimo mas deriuat᷑ opimatus ta. tum. ꝛ cõpat᷑ opimatus tioꝛ. ſimus. Et ſic legũt quidã Iudicũ. ij. ciuitatẽ opimatiſſimã. i. opulẽtiſſimã. Quidam tñ ibi dicunt opinatiſſimã. i. famoſiſſimã.

Opimatus ta. tum. in opimatiſſimus eſt.

Opimo mas in opimus eſt.

Opimus. ab ope dꝛ opimus ma. mum. i. opulẽtus vel abundãs. vñ opimo mas maui mare. i. fecũdare opulẽtare. ꝛ ꝓdu. pnl᷑. Hoꝛa. in epi. Inuidus alterius marceſcit rebꝫ opimis.

Opinatiſſimus ma. mũ. in opinatus eſt.

Opinatus, ta. tũ. i. opinione ꝑceptus, vel manifeſtus. Et cõpat᷑ opinatus tioꝛ. ſimus. Vñ opinate tius. ſime aduer. ꝛ dꝛ ab opinione nomen opinatus. vñ ſm aliaꝫ lram Iudi. ij. Ciuitatẽ opinatiſſimã. i. famoſiſſimã vel manifeſtiſſimam.

Opinax. ab opinione dꝛ hic ꝛ hec et hoc opinax cis. i. frequenter opinatus vel manifeſtus. ſicut dicimus leccatoꝛẽ opinacẽ eſſe. i. manifeſtũ omnibꝫ.

Opinio. ab opinoꝛ naris dꝛ hec opinio onis. putamen vel ſuſpicio vel fama. et ꝓprie dꝛ dubia. Et eſt opinio q̃dã extranea poſitio vt vult areſtoteles in. ij. topicoꝝ. Pap. ꝓo di. opinio rumoꝛ. fama nomen. aura popularis. Hic no. ꝙ ſicut dicit Berñ. in. v. de cõſideratõe Intellect⁹ rõni innitit᷑. fides autoꝛitati. opinio ſola veriſimilitudine ſe tuet᷑. Habent illa duo certã veritatẽ. ſꝫ fides clauſam inuolutã. Intelligentia nudã ꝛ manifeſtam. Ceterũ opinio certi nihil habens verũ ꝑ veri ſimilia querit potiuſꝙ̃ apprehendit. oĩno in his cauẽda eſt cõfuſio ne aut incertũ opinionis fides figat. aut qđ firmũ fixũqꝫ fidei eſt. opinio reuocet ad queſtionẽ. Et hoc ſciendum ꝙ opinio ſi habet aſſertionẽ temeraria eſt. fides ſi habet heſitationẽ infirma eſt. Itẽ intellectus ſi ſignata fidei tentet irrũpere reputatur effractoꝛ ꝛ ſcrutatoꝛ maieſtatis. Multi ſuã opinionẽ intellectũ putauerũt ꝛ errauerunt. Et quidẽ opinio põt putari intellectus. intellectus ꝓo putari opinio nõ põt. vñ hoc accidit ꝑfecto. qꝛ hec falli ꝛ fallere põt. ille non põt. Aut ſi potuit falli. intellectus nõ fuit. ſed opinio. Verus nẽpe intellectus certã habet non modo tñ veritatẽ ſed etiã noticiam veritatis. Poſſumus ſingula hec ita diffinire. Fides eſt voluntaria quedã ꝛ certa ꝑlibatio necdũ ꝓpalate veritatis. Intellectus eſt rei cuiuſcũqꝫ inuiſibilis certa ꝛ manifeſta noticia. opinio eſt q̃ſi ꝓ vero habere aliquid qđ falſum eſſe neſcias. Ergo vt dixi fides ambiguum nõ habet. aut ſi habet fides nõ eſt ſed opinio. q̃ diſtat ab intellectu. nempe ꝙ etſi nõ habet incertũ nõ magis ꝙ̃ intellectus. habet tñ inuolutũ qđ nõ habꝫ intellectus. deniqꝫ qđ intellexiſti nõ eſt de eo qđ vltra q̃ras. aut ſi eſt nõ intellexiſti. Nil aũt maluimus ſcire ꝙ̃ q̃ fide iam ſcimus nil ſupẽrit ad beatitudinẽ. cum q̃ iaꝫ certa ſunt nobis erũt eque ꝛ nuda. vide in fides. ¶ Et ſcias ꝙ certitudo eſt declinatio intellectus ad vnum.

Opinoꝛ naris. nat⁹ ſum. opinari. i. putare. exiſtimare. vñ hic opinatoꝛ toris. Et opinatoꝛius ria. riũ. et hic ꝛ hec opinabilis ꝛ hoc le. Et hinc opinabiliter aduer. et hec opinabilitas tatis. Et cõponit᷑ hic et hec inopinabilis et hoc le. ꝛ hinc inopinabiliter aduer. ꝛ hec inopinabilitas tatis. Itẽ ab opinoꝛ hic ꝛ hec ꝛ hoc opinans nantis. ꝛ ꝓdu. pi. Vñ quidã. Abſit opinari prauos peccata lucrari. Et i auroꝛa. Vñ ꝙ attineat ad ius herodis opinans.

Opinoſus. ab opinio dꝛ opinoſus ſa. ſum. i. opinione plenus. ꝑceptus vel ꝑcipiens.

Opiparus. Ab opipo pas deriuat᷑ opiparus ra. rũ. i. elegans vel abundans. vel cõponit᷑ ab ope ꝛ paro ras. Et inde opipare aduer. i. eleganter vel abundãter. Et coꝛri. pa.

Opipo. ab ope dꝛ opipo as aui. are. i. nobilitare vel renouare. vel recomponere. aut poſt planctum in cõuiuio gaudere.

Opis huius opis. vide in opes.

Opiter huius opitris. vel teris. i. iupiter q̃ſi opis pr̃. i. auxilij vel illius dee. ſ. terre. vel opũ pater. ꝛ tunc cõponit᷑ ab opis ꝛ pater. vel opiter dꝛ q̃ſi obiter. i. puer qui natus eſt poſt obitũ patris. Idem ꝛ poſthumus vel dꝛ opiter puer cui auo viuo pater eſt moꝛtuus anteꝙ̃ ille puer naſceret᷑. Et dꝛ opiter q̃ſi obpater. qꝛ auus in loco eſt patris.

Opituloꝛ. Opis cõponit᷑ cum tulo lis. qđ dicebãt antiqui. ꝛ dꝛ opituloꝛ laris. i. auxiliari. opẽ ferꝛe. Vñ opitulanter. i. auxilianter aduer. ꝛ opitulatim. idem. ꝛ hoc opitulamen minis. ꝛ hec opitulãtia tie. ꝛ hic opitulat⁹ tus. tui. ꝛ hec opitulatio onis. id eſt auxiliũ ſuſtentatio.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Unde aplus ad Cor. in prima epistola ca. xij. Opitulationes gubernatões posuit deus in ecclesia. 7 cor. penul. opitulor. sicut tulo vel tuli primam.

Opobalsamũ. Balsamũ cõponit cum opos qđ est incisio vel cauerna vel cortex. 7 dr hoc opobalsamũ mi. i. incisio vel cauerna vel cortex balsami vel liq; manans de cõcisione corticis balsami p cauernas. Cortex vero illius ligni pcussus virgulis ferreis per cauernas eximũ odoris distillat guttas.

Oporteo. Opis cõponit cum porto tas. 7 dr oporteo tes. tui. tere. i. cõuenire vel oportunũ esse. 7 dr oportere q̃si opem portare. sed modo nõ est in vsu nisi impsonale ab eo derivatũ scz oportet. et inde oportunus na. num. i. cõueniens. vtilis. necessarius. Et compar. Vñ oportune nius. sime. aduer. 7 hec oportunitas tatis. fm hug. 7 pdu. primã oportunus scz oportet eam corripiat. vñ in doctrina rudium dicit. Oportuna sibi semp prudẽtia gliscit. Sed dicũt quidã q oportunus geminat p. vt prima sit longa. ß credo q prima naturaliter sit longa. licet in oportet primitiuo prima sit breuis. et istius opinionis fuit magister bene. vnde dicit. Quidam dicunt de hoc nomine oportunus q geminet p. vt sit ibi positio. sed hoc mihi non placet. imo est lra prima naturaliter longa. cum in suo verbo oportet sit naturaliter breuis.

Opos dr incisio vel cauerna vel cortex. Item opos. i. visio.

Oppando dis. di. ex ob 7 pãdo dis vide in pãdo dis.

Oppedo dis. in pedo dis vide.

Oppello lis oppuli sum. oppellere. i. vndiq; vel contra pellere. ex ob 7 pello lis. cõponit.

Oppeto tis. in peto tis. vide.

Oppidanus. ab oppidũ dr oppidanus na. num. i. castellanus. in oppido manens. 7 pdu. da.

Oppido aduer. i. valde 7 dr ab oppidum.

Oppidulum li. di. pnum oppidum.

Oppidum. Opis cõponit cũ do das. et dr hoc oppidũ di. Oppidũ dr quelibet ciuitas pter romã et oppidũ dr castrum 7 ppie magnũ castrũ. Et dr oppidũ q̃si dans opem vel opes ab ope danda. vel ab opib ibi reponẽ dis. q; munitũ sit contra hostes. Vel dr oppidũ p duo p. ab oppositione murorũ ita vult hug. 7 sic videt velle q oppidum scribi debeat p vnũ p. si cõponat ab opis vel opes. Si aũt descendat ab oppono nis. scribi debeat p duo p. Et scias q opis vel opes cor. primam. sed oppidũ pdu. primã. Vñ luca. in. iiij. Eruerẽt nulli vallarent oppida muri. vñ videt aliquib q oppidũ semp scribat p geminum p.

Oppignero ras. cõponit ex ob et pignero ras. vide in pignero pigneras.

Oppilo. os pponit cum pilo las. qđ est in pila tundere et dr oppilo penl. pdu. i. os obturare. obstruere. occludere. obtundere. 7 ppie os q̃si pilare os. vñ ppha. Omnis iniquitas oppilabit os suum. Sed ponit simplr p obturare fm hug. Papias narrãs opinionẽ aliquorũ dicit q obpilo 7 obpono scribunt p b. Sed postea dicit q scribi debeant p p. vñ di. Oppeto oppillat opprobrium oppono p p. 7 postea subdit. hec tñ p b. melius habent q̃s p p. vñ p geminũ p. scribi debent fm eum. 7 videt fm eum. q cõponat ex ob 7 pilo. 7 mutat fm regulas pristiani b. in p.

Oppleo ex ob 7 pleo ples qđ nõ est in vsu. cõponit oppleo ples. oppleui. oppletum. i. implere vel obturare. Tren. Pulier lachrimis opplet os.

Oppono. ex ob 7 pono nis. cõponit oppono nis. oppositi. oppositũ. i. interponere. obijcere. vñ oppositus ta. tũ et a gtõ oppositi addita o. fit oppositio onis.

Oppressum iri. Job. xxij. 7 putabis te tenebras nõ virã et impetu aquarũ inundantiũ nõ oppressum iri. i. q nõ opprimereris. vel q nõ oppримẽdus esses impetu aquarum inundantium. Et nota qñ iste infinitiuus iri ponit in suppletione verbi impsonalis requirit ante se ablatiuũ cum ppositiõe a. vel ab. vt verũ est a me amatum iri. i. verũ est q ego amabo. Sz si ponat in suppletione verbi psonalis requirit actiũ ante se. vt verũ est me amatũ iri. i. verum est q ego amabor.

Opprobriũ. Probriũ cõponit cum ob 7 dr hoc opprobrium bri. p geminum p. qr mutat b. in p. fm regulas pristiani. 7 hoc etiã vult Pap. 7 dr opprobriũ vituperium dedecus derisio. vñ hoc opprobriolũ oli. di. 7 opprobriosus sa. sum. 7 cõpar. vñ opprobriose opprobriosius opprobriosissime aduer. 7 hec opprobriositas tatis.

Oppugno gnas. vide in pugno gnas.

Oppuli listi. est pteritum de oppello lis.

Ops opis. vide in opes.

Optatius tia. tium. vide in optatiuus.

Optatiuus. ab optatus ta. tum. dr optatius tia. tiũ. et interposita u. cõsonante frequentius dr optatiuus na. num. i. desideratiuus. vñ hic optatiuus ui. quidam modus verbi. qr designat optationem. Et scias q optatiuus modus habet oĩa tpa sed cõiuncta sicut infinitiu? scz psens 7 pteritum impfectum cõiuncta. pteritum pfectum 7 plusq̃pperfectum coniuncta habet futurum diuisim.

Optato. Ab optatus dr optate aduer. p quo inuenitur optato. i. desideranter vel eleganter aduer. Est etiam optato modi impatiui de opto tas.

Optimas. Ab optimus dr hic 7 hec optimas optimatis. oĩs ge. Et sunt optimates optimi 7 maiores et honorabiliores in pso. Et etiã milites electi, dicunt optimates. 7 pdu. ma. Et ab optimas dr optimatim. i. optime honorabiliter. 7 acuit in fine optimas.

Optio. ab opto tas. dr hec optatio onis. 7 p syncopã dr hec optio optionis. i. desideriũ vel electio. Et optiones etiã dicti sunt quidã milites. qr sunt electi.

Opto tas. taui. optare. i. desiderare 7 eligere. Vñ hec optatio onis. i. desiderium vel electio 7 optatus ta. tum. pticipium. 7 nomen. 7 fm qđ est nomen compar. opto cõponit. Adopto tas. Coopto tas. i. simul optare. Exopto tas. i. valde opto. Peropto tas. i. pfecte optare. Opto tas. 7 eius composita omnia sunt actiua 7 scribũtur per pt.

Opulentus. Opis cõponit. cum lentos qđ est plenũ. et dr opulentus. ta. tum. Et hic 7 hec 7 hoc opulẽtus. in eodem sensu. i. diues vel opibus abundãs. 7 plenus. Et vtrunq; compar opulentior tissimus. vñ opulenter vel opulente tius. opulentissime aduer. et hec opulentia tie. 7 opulento tas. id est diuitem facere vel fecũdare.

Opus. Ab ops opis. qđ est terra dr ß opus opis. vnde hoc opusculum li. di. Et operarius ria. riũ. ad opus ptinens. vel qui facit opus. Et hic operarius rij. p eodem. Et oposus sa. sum. i. vtilis vel opibus plenus. Et hec opa ope. in rebus agendis sedulitas. vel studiũ intentio vel labor vel auxiliũ. Sed opus est id quod fit.

Opatio ipsa rei actio. vide in ocium. Hic põt queri an opa extra charitatẽ facta sint alicuius boni meritoria. Ad hoc dici põt q meritum dr ppie actio qua efficit vt ei qui agit sit iustum aliquid dari. Sed iusticia dr dupliciter. Uno modo ppie. que scz respicit debitum ex pte recipientis. Alio modo q̃i similitudinarie q̃ respicit debitum ex pte dantis. Aliquid em̃ decet dantem dare qđ tñ nõ habet recipiẽs debitũ recipiẽdi. Et sic iusticia dicit decentia diuine bonitatis. Sicut Anselmus dicit q deus iustus est cum peccatoribꝫ parcat. Et fm hoc etiaz meritum dupliciter dicit. vno modo actio p quam efficit vt ipse agens habeat meritum recipiendi. et hoc vocat meritum condigni. Alio modo p quam efficit vt sit debitum dandi in dante fm decẽtiam ipsius. 7 ideo hoc meritum dicit meritum cõgrui

De litera D ante R

Cum autem in omnibus que gratis dant̃ prima ratio dandi sit amor. impossibile est q̃ aliquis sibi tale debitum faciat. qui amicicia caret. Et ideo cum omia bona tpalia 7 eterna ex diuina liberalitate nobis donentur. nullus adquirere potest debitum recipiendi aliq̃d istorum nisi p charitatem. 7 ideo opa extra charitatem facta nõ sunt meritoria ex condigno neq; eterni neq; tẽporalis alicuius boni apud deum. Sed quia diuinam bonitatẽ decet vt vbicunq; dispositionẽ inuenit perfectionem adhibeat. Ideo ex merito cõgrui dicit̃ aliquis mereri aliq̃d bonum p opa extra charitatem facta. Et ꝑm hoc opa extra charitatẽ facta ad triplex bonũ valent. s. ad tpalium consecutionẽ. ad dispositionem. ad gratiam. 7 ad assuetudinẽ bonorum. et hoc attendens Basilius dicit in hexameron omelia tercia. Pars modica tpis fenerata deo nõ solum ipsa non deperit. sed cum magnis ab eo rependit̃ incrementis. Valent etiã ꝑm Augu. ad tolerabilius extremi iudicij supplicij sentiendum. Sed hoc indiget expositione. Et ideo nota q̃ diminutio pene infernalis potest intelligi dupliciter. vno modo ita q̃ quis liberet̃ a pena quam iam meruit. et sic tunc nullus liberat̃ a pena nisi sit absolutus a culpa. quia effectus non diminuunt̃ nec tollunt̃ nisi diminuta vel ablata causa. Infernalis aũt pene causa culpa est. vñ opa extra charitatem facta. q; neq; culpã tollere nec diminuere possunt. penam inferni mitigare nõ possunt. Alio modo ita q̃ meritũ pene impediat̃. 7 sic hmõi opa diminuunt penam inferni. Primo quia hõ reatũ omissionis euadit qui hmõi opa ꝑficit. Secõ quia hmõi opera aliquo modo ad bonũ disponunt. vt homo ex minori contemptu etiã peccata faciat. vel etiã a multis peccatis p hmõi opa retrahat̃. Sed diminutionem vel dilationem tpalis pene merent̃ hmõi opera eodem modo sicut 7 bonorum tpalium consecutiones Quidam dicũt q̃ diminuit̃ pena q̃tum ad vermem conscientie licet nõ q̃tum ad ignem. Sed hoc nõ videtur verum. quia sicut pena ignis adequat̃ culpe. ita et pena remorsionis conscientie. vnde similis ratio est de vtroq;. Sic ergo sane intelligas vt declaratũ est illud quod dicit Augustinus in libro de patientia. Si quis inquit nõ habens charitatem que ꝑtinet ad vnitatem spiritus 7 vinculum pacis. quo ecclesia cõnectit̃ in aliquo scismate constitutus ne xp̃m neget patit̃ tribulationes. famem. psecutionem. vel flamam. vel bestias. vel ipsam crucem. timorem gehenne. nullo modo culpãda sunt ista. imo 7 p hec laudanda est penitentia. Non enim dicere possumus melius ei fuisse. vt christum negando nihil eorum pateret̃ que passus est confitendo. sed estimandum est fortasse tolerabilius ei futurũ iudiciũ q̃s si xp̃m negando nihil eorũ pateret̃. vñ illud q̃d ait aps̃ ad Cor. Si tradidero corpus meũ ita vt ardeam. charitatem aũt non habeã nihil mihi ꝑdest. Intelligatur ad regnum obtinendũ nõ ad extremi iudicij tolerabilius supplicium subeundũ. vt expositum est. Et scias q̃ vt dicit p̃bus in quarto etbi. Habitus operationib; determinat̃. Idem in eodẽ. Unusquisq; qualis est 7 talia dicit 7 opat̃ 7 vinit̃. sic si nõ alicuius gratia opet̃. vide in vita.

D ante R

Ora ore. sine aspiratione est regionũ vel finiũ vel vestiũ. Q̃n etiã est pluralis numeri de os oris. nõ aspirat̃ sed q̃n signat tps aspira. vide in hora hore. in h. lra.

Oraculum. ab os oris dr̃ hoc oraculũ li. i. diuinum responsum. q; ore petit̃. 7 ore dat̃ 7 oraculũ ẽ locus vbi dat̃ responsum. et sic accipit̃ oraculũ ꝑm hug. Pap. etiã dicit. Oraculũ celeste responsum vel ip̃sũ delubrũ Et dr̃ ꝑm quosdã ab oro ras. Eli in hystoriis dr̃. Responsum diuinũ oraculũ dr̃. q; orantib; dat̃. vide etiã in somniũ 7 in ꝓpiciatorium.

Orariũ. ab ora. ꝑ extremitate vestiũ deriuat̃. H orariũ rij. scz limbus qui apponit̃ ore. i. margini. et extremitati alicuius vestimẽti cã ornatus. Item orariũ põt dici ab os oris. Et tunc orariũ. i. peplum. s. infula illa q̃ inuoluit 7 opit ora. i. vultus.

Oratio. ab oro oras. dr̃ hec oro nis. 7 dr̃ oratio q̃si oris ratio. 7 est ety. Et est quintuplex oratio. Est em̃ oratio copulata 7 ligata in metris. absoluta in ꝓsa. allocutiua in eplis. disputatiua in dyalogis. relatiua in hystoriis.

Item orationũ alia ꝑfecta alia imꝑfecta. Oratio ꝑfecta est illa q̃ ꝑfectum sensum generat in animo auditoris. vt homo currit. Imꝑfecta est illa q̃ imꝑfectum sensum generat in animo auditoris. vt bõ albus. Vel oratio ꝑfecta est ordinatio dictionum aptissime ordinatarum. Vel oratio ꝑfecta est ordinatio dictionum congruam ꝑfectamq; sententiam demonstrans. Species ꝑfecte orationis sunt quinq;. scz indicatiua. vt ego lego. quia fit per verbum indicatiuum indicatiue positum. Imꝑatiua vt lege libros. fac ignem. Optatiua siue deprecatiua. vt vtinam essem bonus. vel miserere mei deus. Dubitatiua siue interrogatiua. vt quis currit. Vocatiua. vt o petre. Et vt dicit boetius. Oratio vocatiua est ꝑfecta. 7 hoc verum est ex parte loquentis. quia sufficit ad dirigendum sermonem. vt o petre. Imꝑfecta tamen est ex parte audientis. quia absq; nomine 7 verbo nulla est ꝑfecta oratio. Ille em̃ qui audit nõ quiescit nisi audito verbo. vt o theobalde veni huc Et nota q̃ cum dicit̃. ego lego virgiliuz. Hec est vna oratio. 7 vna constructio. 7 vna locutio. Oratio est indicatiua. constructio transitiua. locutio de p̃senti 7 affirmatiua. Et sic de oratione possumus loqui ꝑm grammaticum. Scõm vero theologum. Oratio est petitio decentium a deo vt vult damasce. Et scias q̃ attentio in oratione manere debet ꝑm virtutem. sed non requirit̃ q̃ semp maneat p actus essentiam. Manet aũt ꝑm virtutem q̃n aliquis ad orationẽ accedit cum intentione aliquid impetrandi. vel deo debitum obsequium reddendi. etiã si in ꝓsecutione orationis mens ad alia rapiat̃. nisi tanta fiat euagatio q̃ omnino deperiat vis prime intentionis. 7 ideo oportet q̃ homo frequenter cor reuocet ad seipsum. Et q̃ dicit Gregorius. Illam orationẽ deus nõ audit cui ille qui orat nõ intendit. intelligendũ est q̃n attentio nullo modo orationi cõinngitur. Et scias q̃ quatuor cõditiões exigunt̃ si oratio exaudiri debet. s. q̃ sit pia. p se 7 ad salutem ꝑtinẽs et ꝑseuerans. Iste tñ conditiones nõ hoc modo requirunt̃ ad efficaciam impetrandi. q̃si nihil impetret̃ si aliqua desit. quia q̃nq; aliquis p alio orans exaudit̃. sed qr̃ his semp oratio efficaciã habet impetrandi. Et nota q̃ christus inquantum homo orat pro nobis. sed ideo non dicimus christe ora pro nobis. quia christus supponit suppositum eternũ cuius nõ est orare sed adiuuare. Et ideo dicimus. Christe audi nos vel miserere nobis. Et in hoc etiam vitamus heresim arrij 7 nestorij. Nam oratio est actus quidam. Quidam actus aũt sunt particularium suppositorum. 7 ideo si diceremus christe ora p nobis. nisi aliquid adderet̃ videremur hoc ad christi ꝑsonam referre. 7 ita videret̃ esse cõsonum errori nestorij qui distinxit in christo personaz filij hominis a ꝑsona filij dei. vel errori arrij. qui posuit personam filij minorem patre. Unde ad hos errores vitandos ecclesia non dicit. christe ora pro nobis. sed christe audi nos vel miserere nobis. Hic potest q̃ri. An sancti orationes nostras agnoscant. ad q̃ dico q̃ vnusquisq; beatus tãtũ in essentia diuina videt quãtũ perfectio beatitudinis requirit. Hoc autem ad perfectionem beatitudinis requirit̃ vt homo habeat quicquid velit. nec aliquid inordinatũ velit. Q̃ aũt recta voluntate quilibet vult vt ea q̃ ad ipsum ꝑtinẽt cogñscat. Eli cũ nulla rectitudo sanctis desit. volũt cognosce

re ea que ad ipsos ptinent. vñ oportet q illa in verbo cognoscant. hoc añt ad eorũ gloriã ptinet q auxilium indigentib ꝑbeant ad salutẽ. Sic em̃ dei cooperatores efficiunt quo nihil diuinius est. vt dicit dionysius tercio capitulo celestis gerarchie. Vñ ptz q sancti cognitiones habent eorũ q̃ ad hoc requirunt. Et sic manifestum est q in verbo cog̃scant vota. z orationes. z deuotiones hoim qui ad eorum auxilium confugiunt. Et si dicas. Deus solus inspector est cordiũ. sed oratio ꝓcipue in corde consistit. ergo solius dei est orationes cognoscere. nõ ergo sancti orationes nostras recognoscũt Rñdeo. Cogitationes cordiũ solus deus ꝑ seipsum nouit. sed tñ alq̃ cognoscere possunt quantũ eis reuelat. vel ꝑ visionem verbi. vel aliquo alio modo. Item animaduerte q q̃uis superiores sancti sint deo acceptiores q̃ inferiores. vtile tñ est minores sanctos interdũ orare. Et hoc ꝓpter quinq̃ rones. Primo ex hoc q aliquis habet maiorẽ deuotionẽ ad sanctum minorem q̃ ad sanctum maiorẽ. Ex deuotione añt maxime dependet orationis effectus. Secdo ꝓpter fastidium tollendũ quia assiduitas vnius rei fastidium parit. Per hoc añt q diuersos sanctos oramus q̃si in singulis nouus feruor deuotionis excitat. Tercio quia quibusdã sanctis datum est in aliquib specialib causis ꝓcipue patrocinari. sicut sancto anthonio ad ignem infernalẽ. Quarto vt omnib honor debitus exhibeat a nobis. Quinto q plurium orationib q̃nq̃ impetrat q̃d vnius oratione nõ impetraret. Sed q̃rit gregorius in. xxxiij. moraliũ. An sancti orent ꝓ damnatis. cum dñs ꝓcipiat in euangelio. Orate ꝓ psequentib z calumniantib vos. Et rndet Gregorius. Orant ꝓ inimicis suis sancti eo tpe quo possunt ad fructuosam pniam eorũ cor da conuertere atq̃ ipsa cõuersione saluare. Quid em̃ aliud ꝓ inimicis orandũ ẽ nisi q̃d ait apls. Vt det illis deus pniam ad cognoscendũ veritatem. z vt resipiscãt a dyaboli laqueis a quo captiui tenent ad ipsius voluntatem. et q̃o ꝓ illis tunc orandũ est vel orabit. q iam nullatenus possunt ad iusticie opa ab iniquitate cõmutari. Eadem ita causa est. cur nõ oret tunc ꝓ hominib eterno igne cõdemnatis que nunc etiã causa est vt non oret ꝓ dyabolo angelisq̃ eius eterno supplicio deputatis. que nũc etiã causa est vt nõ orent sancti homines ꝓ hominib infidelib impijsq̃ defunctis. qui de eis vtiq̃ quos eterno deputatos supplicio iam nouerũt ante illum iudicis iusti conspectũ orationis sue meritũ cassari refugiunt. Hic quippe eorum mentes ꝑ hoc q iudici iustissimo inherent. ius districtõnis absorbet. vt oĩno eis nõ libeat quicquid ab illius eterne glorie sublimitate discordat. Oratio dñica sc̃z pater noster. i petitio est. Item q̃re debemus ad orientem orare dicemus in tabernaculũ. Item quõ conscia vnius sancti conspicabilis est alteri. dicam in vitrũ. Item vide in charitas. Item de cognitõe mortuorũ bonorũ z malorum dixi in defunctus. Item vide in sanctus. Itẽ de vtilitate orationis dixi in iacob.

Oratiuncula le. di. pua oratio.

Orator. ab oro ras. dr̃ hic orator toris. i. actor. defensor patronus. causidicus. aduocatus. fm Pap.

Oratoriũ. ab oĩone dr̃ oratorius ria. riũ. z hoc oratorium ri. sc̃z locus orãdi. tñ orationi cõsecratus in q̃ sicut dicit Aug. in speculo clericorũ. Nemo aliquid agere debet nisi tm̃ id ad qd̃ factũ est. vñ z nomen accepit.

Orbis. a rota dr̃ hic orbis huius orbis. i. rotũditas circuli. z etiã cuiuslibet rei. q̃ quasi rota est. Vñ z orbis dr̃ mundus ꝓpter rotunditatem. vñ hic orbiculus. li. di mi. z orbiculus etiam dr̃ quelibet brevis rotella. z componit orbis cum terre vel terrarum z dr̃ hic orbisterre vel orbisterrarum mas. ge. qd̃ dinoscit ex sui principio sicut quisq̃. q̃ sc̃z est mas. ge. vt quis.

Orbita. ab orbis dr̃ hec orbita te. pnl. cor. i. vestigium carri vl rote. ab orbe z rota dicta. sc̃z actus quo pecus agi solet. Et dr̃ orbita quasi orbis iter vel via. z est etymologia.

Orbiumuei componit ab integris diuersorum generum z numerorum. z videt mirabilis compositio. Et declinat orbiumuei. Genitiuo orbiũeiorum. Dtõ orbioueis ꝛc. Vinitas em̃ est que vocat orbium. z vocat veij. sed corrupto noĩe nunc dr̃ orbeuetus. z inde propie dicebant cines orbici sine vientani vel coniuncti orbitineitani qui nunc dicunt orbeuetani.

Orbo bas. bui. bare. i. viduare. priuare. z ꝓprie filijs. q̃si orbum facere. vñ orbus ba. bum. i. priuatus. cecus Sed orbus qui filios amisit q̃si amissis oculis. Sed cecus qui oculos ꝑdidit. sed sepe ponit orbus ꝓ cecus Et comparat. vñ orbe bius. sime. aduerbium. z hec orbitas tatis. i. amissio oculorum. vel etiã filiorum. Item orbus dr̃ sine parentib. fm hug. Quidã tñ talem assignant differentiã inter cecum z orbum et orbatũ. Vñ grecisemus dicit cecus inutiliter gerit instra videndi. Lumine priuatus violenter dr̃ orbus. Dicit orbatus cecatus vel viduatus.

Orca. ab orce qd̃ est recipe dr̃ hec orca orce. Et bicr ceus vrcei. q̃si orceus ꝑ eodẽ vase. vñ hic orceolus li. di mi.

Orcas. ab orce qd̃ est recipe dr̃ hec orcas orcadis. qd̃dam genus olinarũ. q̃ multũ liquoris ꝓcipiunt vel orce etiã dr̃ grece rotundũ. Item orci apud grecos dicũ tur testiculi ꝓpter rotunditatẽ. Et inde quedam oline dicunt orcades q̃si testiculares. q̃ in modũ testiculorum crescunt. z cor. pnl. orcades.

Orce. grece latine dr̃ recipe. vel orce grece dr̃ etiã rotundum latine.

Orcestra. ab orce qd̃ est recipe dr̃ hec orcestra stre. i. pulpitum vel cathedra nobiliũ. q̃ eos sepatim a pl̃o recipiebat. Et orcestra dicebat locus sepatus in cena vbi nobiles sedebant. Vñ et sepe ponit ꝓ nobilibus. Vñ iuuenalis. Quos reportãdis posita ẽ orcestra cathedris.

Orcula le. di. pua orca. z cor. cu.

Orcus. ab orce qd̃ est recipe dr̃ hic orcus ci. i. infernus q̃ semp paratus est recipe. vel q̃ multa recipiat. Vñ horatius in epi. Quid vici ꝓsunt aut orcea si metit orcus. Grandia cum ꝓis non exorabilis auro. vel orcus dr̃ q̃ vrgus. ab vrgendo q̃ vrgeat. Item orci dicunt testiculi. vt dixi in orcas.

Ordeaceus cea. ceũ. in ordeiceus est.

Ordeiceus. ab ordeum dei dicit ordeiceus cea. ceum. vel ordeaceus cea. ceum. qd̃ fit de ordeo vel est. Et potest formari a plurali ordea addita ceus. Quedam em̃ nomina desinẽtia in ceus formãt a singulari. vt a malua maluaceus. quedã a plurali. vt ab ordea ordeaceus

Ordeolum. ab ordeũ dr̃ hoc ordeolum li. puum ordeum. penl. cor. z hic ordeolus li. di. paruissima collectio in pilis palpebrarũ in medio lata ordei granũ similans. vñ z dicit.

Ordeum dei. fm rabanum dicit ab areo reseco q̃ citius alijs frugibus aresci. vel ordeum dicit ab ordine eo q̃ eius spice ordinẽ habent. Et est ordeum frigidus et humidum.

Ordino. ab ordo dinis. dr̃ ordino dinas. dinaui. nare id est struere. cõponere. disponere. vñ ordinatus ta. tũ. et compar. vñ ordinate. dinatius. dinatissime. aduerb. Et componit. Inordinatus. ta. tum. qd̃ sil'r comparatur. Ordino actiuum est cum oĩbus suis compositis et cor. di.

Ordior diris. orditus vel orsus sum. i. ponere telam. z q̃ cum quis ordit telam tunc eam incipit. ideo ordinari ponit ꝓ incipe. Et q̃ qui loquit ponit verbum post verbũ. sicut qui ordit telam ponit filũ post filum. ideo ordiri ponit ꝓ loqui. Sed cum ad telam ptinet ꝓprie

facit ordit⁹. Cū ꝓo ad locutiōem vl̄ inceptiōem facit orsus. vñ hic ordit⁹ tus. tui. et hic orsus sus sui. i. actus ordinādi telam. vl̄ locutio vel ꝓncipium locutionis et ß orsū si. ꝑ eodē. s. ꝑ ꝑncipio loquēdi vel locutiōe Ordior cōpo. Adordior diris. i. valde vl̄ iuxta ordiri Inde adorsus ꝓticipiū Deordior diris. i. valde ordiri. vl̄ ab orditu remouē. exordior diris. i. incipe. Subordior diris. i. latenter vl̄ parū vl̄ subtus vl̄ post ordiri. Ordior et eius cōposita sūt ponē. et faciūt supinuꝫ in ditū. ß frequētius in orsū. Similit̄ intellige de ꝓtici pijs ꝓteriti tpis sicut dicit buguitō. Priscian⁹ aūt vbi agit de ꝓteritis ꝙbor tercie cōiugatiōis deſinētiuꝫ in dior. ita dicit. In dior q̄ deponētia i sū. faciūt supinū igredior ingressū. ordior orsū. vñ ors⁹ q̄quis sit q̄rte cōiugatiōis. et hoc ē verū ꝓprie loquēdo qñ ordior ꝓtinet ad locutiōem vel inceptiōem.

Ordo. ab ordior diris. dr̄ hic ordo. id ē dispositio. vñ ordinan⁹ na. nū. ordine statut⁹ fact⁹ vl̄ elect⁹. vñ ß et bec ordinal et hoc le. vñ ordinaliter adū. ¶ Et nota ꝙ vt dicit Ambro. Peccat q̄ ꝓpostē agit. Nā scire q̄d facias et nescire ordinē faciēdi nō ē pfecte cognitionis Ordinis nāq; ignorātia cōturbat meritor⁹ formā. Et Crisosto. dicit Qui quod ꝓmū ē negligit. et qđ secūm excolit. vtrūq; corrūpit. Itē volo te scire ꝙ q̄dā sunt boies meliores in minori ordine et q̄dā in maiori ordine siue statu deteriores. vñ dicit Greg. i pastorali. In examine iusti iudicis mutat merita ordinū. q̄litas actionū. quis em̄ cōsideratis ipis rer⁹ imaginib⁹ nesciat ꝙ in natura gēmar⁹ carbūcul⁹ pferr̄ iacinto. ß tñ cerulei coloris iacintus pfertur pallenti carbunculo. q⁹ et illi qđ ordo nature subtrahit. ß species decoris adiūgit. z būc quē natural ordo ꝓtulerat. coloris qualitas fedat Sic ḡ in humano genere et q̄dā in meliori ordine deteriores fiūt. et quidā i deteriori meliores. q⁹ et isti sortē extremi habitus bene vinēdo trāscēdūt et illi supioris loci meritū moribꝫ nō exequēdo diminuūt. Unde bene per Isaiā ꝓphetā dr̄. Erubesce sidon ait mare. quasi em̄ ꝑ vocē ad verecūdiā sidon adducit̄ qñ ꝑ cōparatōem vite secularū atq; in hoc mūdo fluctuātiū eius q̄ munitus est q̄si stabilis cernit̄ vita reprobatur. Hoc attēdens beatus Augustinus dicebat. Surgūt indocti et celū rapiūt. et nos cū doctrinis nostris in infernū demergimur. vide in noctua z in ꝑsbyter ¶ Et scias ꝙ ꝑm dionysiū nouē sūt ordines angelor⁹. sicut dixiin angelus. Itē nota ꝙ ordo ꝓut ē sacrm̄ ecclie. ē signaculū qđā ecclie ꝑ qđ spūalis ptās tradit̄ ordinato. Septē aūt sūt ordines ecclīasti. ꝓpter septiformez gr̄am spūssancti. Cuius q̄ nō sunt ꝓticipes. ad gradus ecclīasticos indigne accedūt. illi ꝙo in quor⁹ mētib⁹ diffusa ē septiformis gr̄a spūssancti cū ad ecclīasticos ordines accedūt. in ipa spūalis gradus ꝓmotōe amplior⁹ gr̄az accipe credūtur. Tales. n. ad ministeriū spūale eligēdi sūt clerici q̄ digne pñt dominica sacramēta tractare. Nelius ē em̄ sacerdoti domini paucos habere ministros qui possunt digne op⁹ dei exercere. q̄ multos inutiles qui ordinatori onus inducāt. In sacramēto aūt septiformis spūs septē sunt grad⁹ ecclīastici. s. bostiarij. lectores. exorciste. acholiti. subdyaconi. dyaconi sacerdotes. Dēs tñ clerici vocātur. i. sortiti. quor⁹ nomia et rōnes noīm. Isido. in septimo. etymo. exponēs ait. Hostiarij idē z ianitores sunt q̄ in veteri testamēto electi sūt ad custodiā tēpli. vt nō ingrederet illd immūdus. Dicti aūt sūt bostiarij ꝙ pñt bostijs templi. ipi. n. tenētes claues oīa intus ex vtraq; custodiūt atq; inter bonos z malos habentes iudiciū dignos recipiūt. indignos respuūt. Cui et eis cū ordināt̄ claues ecclie dāt̄ ab epo. et dr̄ eis sic. Agite tanq; rōnem deo reddituri ꝑ reb⁹ q̄ claustris istis recludūt̄. Hoc officiū de⁹ in sua ꝑsona suscepit qñ flagello de funiculꝫ facto vendētes et emētes de tēplo eiecit. Ipe. n. se bostiariū signās dicit. Ego tā bostiū ꝑ me si q̄s introierit ingredier̄ et egredier̄ et pascua inuēiet. ¶ Scdus ē grad⁹ lector. Lectores a legēdo. sicut psalmiste a psalmis cānēdis vocati sunt. Illi. n. ꝓdicāt populꝫ q̄d sequātur. Isti canūt vt excitēt ad ꝓpunctiōem animos audientiū. lz q̄dā lectores ita miserāt̄ pnūciēt. vt q̄sdā ad luctū lamētationesq; ꝓpellāt. Idē et pnūciatores vocātur q⁹ porro annūciāt. q⁹ erit tāclara eor⁹ vox vt etiā longe positor⁹ aures adimpleāt. Ad lectorem aūt ptinet lectiones pnunciare. et ea q̄ ꝓphete vaticinati sūt populis p̄dicare vt iā ex officio legat in eccl̄ia ꝓphetas et lectiōes. Cui et ei vidente ꝑlo tradit̄ ab epo codex diuinar⁹ lectionū. et dr̄ ei. Accipe et esto ꝙbi dei relator habiturus. si fideliter impleueris officiū partē cū his qui ꝙbū domini ministrauerūt. Qui ad būc gradū ꝓuebit̄ litterar⁹ scīa dz eē instructus. vt sensū verbor⁹ intelligat. vim accentuuꝫ sciat. distincte legat. ne cōfusione ꝓlationis intellectū auditorib⁹ auferat. q⁹ vt ait q̄dā. Ambulat in tenebris errādo clericus oīs Qui sine metrorum lege legenda legit. Attēdat quid indicatiue q̄d interrogatiue sit legēdū. vbi sit in oratione facienda distinctio. Hec em̄ male seruata intellectū ꝓturbāt. z alios ad risū ꝓuocāt. z auribꝫ z cordi cōfulē dz vox lectoris. ¶ Tercius ē ordo exorcistarū. Exorciste aūt ex greco in latinū adiurātes vl̄ increpātes vocantur. Inuocant em̄ sup catbecuminos et sup eos q̄ habent spūm imūdū nomē dñi. adiurātes ꝑ cū vt egrediatur ab eis. Ad exorcistā ptinet exorcismos memoriter retinere. manusq; sup energuminos et catbecuminos imponere. Dz aūt spūm mūdū q̄ spiritib⁹ immūdis imperat. et malignū expellere de cor de suo quē expellit de corpe alieno. ne medicina quaz alij facit sibi nō ꝓsit. et dicat̄ ei. Medice cura teipm. Hi cū ordinantur accipiūt de manu epi librū exorcismor⁹. et dr̄ eis. Accipite et habete ptātem imponendi manus sup energuminos et catbecuminos. Hoc officio vsus ē dñs iesus xp̄s cū multos demoniacos sanauit. hic ordo a salomone videtur descendisse q̄ quēdā modū exorcizādi inuenit. q̄ demōes adiurati ex obsessis corpibus pellebant̄. huic officio mancipati. exorciste vocati sūt. De q̄bus xp̄s in euāgelio. Si ego in beelzebub eicio demonia. filij vestri. s. exorciste in q̄ eiciunt. ¶ Quarto loco succedunt acoliti. acoliti ꝙo grece latine ceroferarij dicūtur a deportandis cereis quādo legendū ē euangeliū vel sacrificiū offerendum tūc. n. accendūt luminaria. et deportātur ab eis nō ad effugādas aeris tenebras. cū sol eo tēpore rutilet. sed ad signū leticie demōstrandū. vt sub typo luminis cor⁹ portat̄ illa lux ostendat̄ de qua legit̄. Erat lux vera q̄ illuminat omnem hoīem venientē in hunc mundū. ad acholitū ꝓtinet ꝓparatō luminarium in sacrario. Ipe cereū portat. Ipe vrceolū cū vino et aq̄ suggesta ꝑ eucharistia subdyaconis prepat. hi cū ordinātur edocti ab epo q̄liter in officio suo agere debeāt ab archidyacono accipiunt candelabrū cū cereo et vrceolū vacuū ¶ Quit⁹ ē ordo sbdyaconor⁹ q̄ grece ypodiacōes vocāt̄ q̄s nos sbdyacōes dicim⁹. q̄ iō sic appellāt̄. q⁹ sbiacēt ꝓceptꝫ z officijs leuitar⁹. Oblatōes. n. i tēplo a fidelib⁹ suscipiūt vt leuitis supponendas altaribꝫ deferāt. hi apud hebreos nathinei vocant̄. Ad subdyaconū ꝓtinet patenā et calicē ad altare dei seu xp̄i deferre. z leuitis tradere eisq; ministrare. vrceolū quoq; et aquaz monile et manutergiū tenere. epo et ꝑsbyteris et leuitis ꝓ lauādis ante altare manib⁹ aquā ꝓbere. his lex cōtinētie imponit̄. q⁹ altari appropinquātes. vasa corpis et sanguinis xp̄i portant. vñ illud implere debent. Abundamini q̄ fertis dñi vasa. ad hos ꝓtinet tātū de oblationib⁹ ponere in altari quātū sufficere possit populo. necnō corpale et pallas et substratoria leuare hi cū ordinātur accipiūt de manu epi patenā et calicem

vacuū.ab archidyacono vtroviceolū cū aqua monile et manutergiū. Dyaconor ordo sextū tenz locū.p-pter senary pfectiōem. Hic ordo in veteri testamēto a tribu leui nomē traxit. Dicūt.n.et leuite. De hoc vi de in dyacon sup̄ in suo loco. Septim⁹ ordo ē pſbyteror de quo in pſbyter dicā. In degradatus amittat ordinē habes in missa. Et scias q cū caracter sit signū distinctiuū ab alijs oportz q in oibordinib⁹ imp̄matur. Cuius etiā signū ē q perpetuo manet et nūq̄ reiterat. vide in caracter. Itē vide in cleric⁹. Itē in sacramētum. Itē in symonia. Itē in sacerdos Itē animaduerte q mortaliter peccat q cū scia peccati mortalis ad ordines accedit. Sanctitas em̄ vite req̄rit ad ordinē de necessitate p̄cepti.ſ nō de necessitate sacramēti. Vñ si mal⁹ ordinat⁹ nihilomin⁹ ordinē bz.ſ cuz peccato habet et vtitur eo.

Orea. Ab oros qđ ē visio dr̄ ſ orea oree.i.mōs. Vñ ſ oreas oreadis.i.nympha vl dea mōtiū.

Orexia in orexis est.

Orexis.ab os oris et exeo ꝓpo.hec orexis hui⁹ orexis. i.vomit⁹ exiēs ab ore. Et inde ſ orexia orexie.polifagia.i.multa comestio.nimiū desiderū comedēdi.z cōtingit hec infirmitas cū extra naturā comedimus.

Organicus ca cū.pnſ.cor.ad organū ptinēs.et dicit ab organū gani.

Organista ste.in organū vide.

Organizo ganizas.id est organo cantare .et dicitur ab organum.

Organū gani.pnſ.cor. vr̄ dici ab orge.et ē organū generale nomē oim instrumētor vl vasor musicor. Dr̄ etiā specialit̄ ꝓ quodā instrumēto. Organū etiā dicit modulatio q̄ fit in cantilena. et ꝓprie cū talib⁹ instrumētis vel vasis.vñ hic et hec organista ste.qui vel q̄ in tali instrumēto canit. Et dicit ꝑm q̄sdam organū ab orge qđ ē cultura quia debem⁹ organis vti ad dei honorē et culturam.

Orge grece latine dr̄ cultura.vel orge.i.ira.

Orgia.ab orge qđ ē cultura.deriuat hec orgia horuz orgior.ꝓprie sacrificia bachi q̄ ad culturā anime credebantur ptinere.vel orge.i.ira.vñ hec orgia gior.sacrificia vel festa bachi.q: ibi ad irā frequēter mouebātur.vel or.i.bonū ge.i.terra. Inde dicūt orgia sacrificia bachi.q̄si ex bonis terre.q: in sacrificijs bachi multum vini et annone expendebat.

Oria.ab os oris dicitur hec oria orie.i.frenū quod ori imponitur.

Oricus ab os oris dicitur oric⁹ orica oricū.pnſ. cor. id ē loquax.

Oridicus ca.cū.pnſ.cor.i.ore dicens. Et cōponit ab os oris et dico dicis.

Oridurus ra.rū.i.aspere loquēs.vel qui nō vult aperire os. Et ꝓpo.ab ore et dur⁹. Et produ.oridur⁹ du.

Oriēs. Ab orior oriris dicitur hic oriēs tis. ꝓ orient a sol plaga mūdi. vnde hic et hec orientalis et hoc orientale. vñ orientalit̄ aduer. Pōt etiā eē gene .ois et participiū. Quare aūt ad orientē adorem⁹ .habes i tabernaculō.

Orificiū.ab os oris et facio componit̄ hoc orificiū cij. i.foramē inferi⁹.quod et pro quolibet foramine dicit̄ Et vt dic Ambro.ventris sunt duo orificia.

Originalis in origineus est.

Origineus.ab origine dr̄ origine⁹ nea neū. et hic z ſ originalit̄ et hoc originale.vñ originalit̄ aduer. Unde originale peccatuz dicit̄ quod ab origine nativitatis contrahitur. Nam ꝑm apostolū. Omnes nascimur filij ire. Sz potest queri.an pena originalis peccati remaneat post baptismū. Ad hoc dico q peccatū originale est primo et ꝓ se ifectio nature.et per cōsequēs inficit pſonam ꝑm q dispositio in pſonam redundat. et ꝑm hoc duplex pena originali debetur. vna inquā-tū pſonā inficit.scz carentia diuine visionis. visio em̄ diuina actū quēdam designat actus aūt omnis persone est.quia actus individuor sunt ꝑm aristotelē. Cui et carentia diuine visionis ad personam referēda est cū opposita sint circa idem. Alia pena debet sibi inquā-tū naturā inficit.sicut necessitas moriendi.rebellio carnis ad spiritū.et huiusmodi. que omnia ex principijs nature creantur vel causantur.et totam speciem consequūntur nisi miraculose aliquando aliter contingat. Dicendū ē ergo q baptismus infectionem originalis mundat ꝑm q infectio nature in pſonam redundat.z iō per baptismū illa pena tollit̄ que persone debet.scz carentia diuine visionis. Nō aūt baptismus remouet infectionem nature ꝑm q ad naturā ꝓ se refertur.sed hoc erit in patria quādo natura nostra pfecte libertati restituetur. Et ideo oportet q remaneat illa pena post baptismū que culpe originali debetur ꝑm q naturā inficit.et hmōi fomes ē necessitas moriendi.z hmōi. Augustinus aūt tractans illud ioannis.xxj. Sequere me.ꝛc.sic dicit. Productio ē pena q̄ culpa.ne parua putaretur culpa si cum illa finiretur et pena.ac per ſ vel ad demonstrationem debite miserie .vel ad emendationem labilis vite.vel ad exercitatiōem necessarie penitentie.temporaliter hominem detinet pena quem iam ad damnationem sempiternam reum non retinz culpa. Elide in pena. Solet etiam queri si mulier peccasset et vir nō.an cōtraxissent posteri originalem culpā. Ad hoc pōt dici q si mulier peccasset viro nō peccante.forte illa in peccato suo mortua fuisset. Et deus viro aliam vxorem prouidisset.si tamē ex ea filios genuisset.dr̄ q illi filij passibilitatē et defectus naturales cōtraxissent.nō aūt originalē culpā vel defectus q̄ sūt ex pte anime. Cuius ratio assignatur.quia ꝑm philosophū in.xvj.li.de animalib⁹. Corpus nō est nisi ex femina.aia aūt ex mare. Nō ita q anima rationalis traducetur.sed quia in semine est virtus formatiua. per quaz alijs animalibus inducitur virtus sensibilis. Jn homine vo organizatur corpus.et ꝓparatur ad receptionē anime rationalis. Si aūt econuerso adaz peccasset muliere non peccante filij ex vtroq̄ ꝓcepti vtrū q̄ haberent et defectū anime et corporis.q: ex defectu anime defectus etiā corporis causat. Deficiēte em̄ prioze necesse est et posterius deficere. Sed non conuertitur.

Orion onis.mas.ge. dicitur quoddā astrū ante thauri vestigia fulgens. Et dicitur orion quasi vrīō.ab vrina.id est ab inundatione aquarū.tempore em̄ hyemis oritur et mare et terras aquis ac tempestatib⁹ turbat ꝑm Pap. Et ꝓducit primam syllabā ac mediam orīō vnde Ouid. Obstitit orion lacona nitentibus astris.ſ vide quia inuenitur orion pro quodam cytharedo et tūc producit pnſ.sed primā cor. Unde virgilius. Orpheus insiluit inter delphinas orion.sumitur etiaz hic pro cytharedo. Sed de obliquis est dubitatio quā do ponitur ꝓ stella.q: orionis ꝓducitur in penultima a lucano. sed ab ouidio cor. Unde dicit lucan⁹ i ꝓmo g. Ensiferi nimiū fulget lat⁹ orionis. Itē in.ix.f. Leste tulit celo victi duc⁹ orionis. Spōdeizat em̄ in q̄nto pede. Sed ouid. xiij.metb.cor.pnſ.dic Diūsasq̄ vibes. nitidūq̄ orionis ensem. Ad hoc dicūt quidā.q ꝑm papiaz pōt declinari hic orio vel orion. Si declinat orio sine n. ꝓducit penultimā in obliq̄s sicut nomina desinentia in o.que retinēt o.in obliquis.vt sermo monis. simo monis.si aūt declinat hic orion ꝓ n.tunc corripit pnſ.gti.q: tunc magis sapit declinatiōem grecā. Greca em̄ seu barbara desinētia in on.sepius o.cor. in obliquis vt sidon donis.simon monis.canon nonis.vt dicūt quidā in iob vbi dr̄. Qui facit arcturū et orionas et interiora austri. Et in amos q̄nto vbi legitur. Facientē arcturū et orionem debz o.sine pnſ.cor.q: ma-

gis ē declinatio greca.et orion ꝓn.exponit̄ a Grego. et hoc vī cōis vsus approbare .ꝙ.s.in iob ⁊ in amos pnl.de orionas vl orione corripiat̄.

Oriōr reris.vel riris.i.nasci.Et ꝓfert̄ ꝑm terciā ⁊ q̄rtā cōiugatiōem. In infinitiuo tm̄ ꝓfert̄ ꝑm q̄rtā.s.oriri.et nūcꝫ ori.Et hꝫ duplex supinū.s.ortū ortu.vñ ortus ta.tū.et oritū tu.vñ oritur⁹ ra.rū.Oriōr cōpo.adoriōr riris.vel reris.adortus sū.adoriri.i.valde vl̄ iuxta orirī vl̄ inuadere aggredi.aboriōr reris vl̄ riris.i.longe oriri vel oriendo exire.Et aboriri nō suo tpe oriri i.sine lege nascēdi.sicut pueri et monstra q̄vl̄ q̄ añ tps debitū nascūtur.vel q̄ cōtra naturā nascūtur.Añ abortus ta.tū.Et inde aboritiu⁹ na.uū.Coorior reris. vl̄ riris coortus sū.i.sil̄ oriri.Exorior reris.vel riris.exortus sū.i.extra oriri.Suborior.i.latēter vl̄ post vl̄ subtus oriri.Orior et ei⁹ cōposita sūt deponētia.et ꝓferūtur tā ꝑm terciā q̄ ꝑm q̄rtā cōiugatōem.nisi in infinitiuo q̄ ꝓfertur tm̄ ꝑm q̄rtā.et faciūt supinū in ortū vl̄ in oritū.ꝫ vsitatus in ortū.Similit̄ ꝓticipia futuri tpis vsitatiora sūt ab oritū q̄ꝫ ab ortū.et ecōtrario ꝓticipia ꝑteriti tēporis.ꝑm Hugut.Priscian⁹ aūt in decimo libro dicit.Orior et morior tam ꝑm terciā q̄ ꝑm q̄rtaꝫ ꝯiugationē autores declinauerūt supina eoꝝ ortū et moritū q̄uis oritur⁹ nō ortur⁹ inueniat̄ ꝓticipiū futuri.ſꝫ ꝑteriti ort⁹ nō orit⁹ dī.Hic ḡ ꝑm ꝑstia.et hugut. oriōr ꝑm vtranq; cōiugatiōem.s.terciā et q̄rtā inuenitur declinatū apud antiquos.Nūc tn̄ ꝑm vsū moderno oriōr ē q̄rte cōiugatōis tm̄.ſꝫ adhuc tenet de tercia orit̄.Añ eccl̄ci.j.Orit̄ sol et occidit.penultīa correpta.et participiū ꝑteriti temporis ortus sum et supinū ortū.quod inuenitur etiam orituꝫ.Inde oriturus oritura oriturū.

Oritum.oriōr inuenitur prolatū ꝑm quartam et terciam coniugationem.et habet duplex supinum maxime ꝑm antiquos scilicet ortum ortu.Inde ortus.Et oritum oritu.Inde oriturus.Et vt dicit Huguitio. oritum oritu habet penultimam productam.ꝑm q̄ est supinum verbi quarte coniugationis.et habet eandē correptam.ꝑm q̄ est supinum verbi tercie coniugationis.

Oriundus.ab oriōr ris.dicit̄ oriundus oriunda duꝫ. nomen.id est natus vel nascendus.et regit genitiuum Unde in boetio.Si reminiscaris cuius patrie sis oriundus.

Orix.vt dicit glosa in Isa.capitulo.lj.animal est immundum nec sacrificijs aptum.Et vt dicunt quidam orix est animal simile muri.quod nos dicimus glirem et declinat̄ hic orix origis origi origē ⁊c.De quo habet dentro.xviij.Origē camelopardulū.Nomia.n.de sinētia in x.faciūt gtm̄ in cis.vl̄ in gis.exceptis nix.nox. sener et supellex.

Oriza ze.maneries est pulmēti.et vt dicūt de orzeo.

Orizon tis.mas.ge.media spera apparens super terrā ꝑm Papiā.

Orma interp̄tat̄ anathema vl̄ anathematizatō

Ornix ē gallina siluestris.vl̄ vt dicit pap̄.ornix ē gallina affrica pinguissima.

Ornizomancia cie.i.diuinatio que fit in pectore vel ī ortu vel in gustu pullor.et componit̄ ab ornix.qđ interp̄tatur gallina siluestris.et mancia quod est diuinatio ꝑm huguitiōem.

Orno nas.ornani ornare.id ē colere.decorare.Et derivatur ab os oris.quasi ora et vultus decorare. vnde ornamentum ti.dicitur.quia eius cultu et vultus ⁊ os decorantur.vnde dicit pap̄.Ornamentum.decus.gloria.laus.dignitas.ornatus.Ornamenta preciosa vestimenta dicta q̄ eorum cultu ora et vultus decorent̄ Et ab orno nas.dī hic ornatus tus.id est cultus.habitus.vestium decoratio.Et ornatus ta.tū.id est nitidus.lucid⁹.cult⁹.luculent⁹.Orno ꝑm hugutitiōem cōponitur.Adorno adornas.Deorno nas.id est valde ornare.vel ornatū auferre.Exorno nas.in eodē sensu Et est actiuū orno nas.cū suis compositis.Hic pōt queri.an facientes ornamenta mulierum peccent.Ad hoc dico q̄ siqua ars est faciendi aliqua opera quib⁹ homines vti non possunt absq; peccato.per consequēs artifices talia faciendo peccant.vtpote prebentes directe alijs occasionem peccādi.puta si quis fabricaret ydola vel aliquid ad cultū ydolatrie ptinens. Siqua vero ars sit cuius operib⁹ homines possunt bene ⁊ male vti.sicut sūt gladij sagitte.et alia hmōi.vsus talium artium non est peccatuꝫ. Si tamen operibus alicuius artis vt pluries aliq̄ male vterēt̄ q̄uis de se non sint illicite.sūt tamē per officiū principis a ciuitate extirpande ꝑm documentū platonis.Quia ergo mulieres licite se possunt ornare.vel vt conseruent decentiam sui status vel etiam aliquid superaddere vt placeant viris.consequens est q̄ artifices talium ornamentorum non peccant in vsu talis artis.nisi forte inueniēdo aliqua superflua et curiosa.vnde Crisostomus super matheum dicit.q̄ etiam ab arte calciorum ⁊ textoꝝ multa abscindere oportet.Item scias q̄ dicit augustinus in libro de sermone domini in monte.Non in solo rerum corporearū nitore atq; pompa.sed in ipis sordibus et luctuosis posse eē iactantiaꝫ et eo periculosi or est quo sub nomine seruitutis dei deceperit.Et philosophus dicit in quarto ethicoꝝ q̄ etiā superabūdantia et inordinatus defectus ad iactātiā pertinet.Vide in vestio.

Oro oras.dī ab os oris.et ē orare ore dicere.rogare. ore ratiocinari.Et cōponit̄ Adoro ras. Exoro ras. poro ras.i.valde orare l̄ pfecte orare.Ꝺro oras.actiuū ē cū oib⁹ suis cōpo.et ꝓdu.o.ꝑm hug. Quidaꝫ tn̄ ponūt significationes de oro in hoc ꝟsiculo.Supplicat implorat petit obsecrat.hec notat oro.Ad dicē dū sit xp̄e ora ꝓ nobis.Et an sācti orationes nr̄as cognoscant.et ꝓ quib⁹ orent.et ꝑ an sanctos orare debeamus.dixi in oratio.Itē q̄re ad orientem debem⁹ adorare dicā in tabernaculū.

Oroma.visio interp̄tat̄ ꝑm pap̄.

Oromon'grece.i.tps latine.

Oros orontis ꝓpriū nomē cuiusdam montis.hinc videtur dici hic orontes.huius orontis.dux lyciorūꝫ qui magnus fuit.

Orphanotrophita.in orphanotrophiū ē.

Orphanotrophiū ab orphanos et trophos qđ ē cōuersio ꝙponi.hoc orphanotrophiū phij.hospitale vl̄ alius locus venerabilis in quo orphani conuersant̄ et pascuntur.vñ hic et hec orphanotrophita phite.qui vl̄ q̄ ē custos orphāotrophij siue domin⁹ siue domina talis loci.

Orphan⁹ orphana orphanū.idē ē qđ pupill⁹.Ꝫ illud grecū nomē ē. et hoc latinū.Unde in psalmo vbi legitur.Pupillo tu eris adiutor.grec⁹ hꝫ orphano.

Orreū.Ab ordeū dicit̄ hoc orreū orrei.q̄si ordeū.locus ē vbi reponitur ordeū.Generaliter tamē loc⁹ vbi reponitur annona quelibet dicitur orreū .vel dicit̄ ab horreo horres.quia spicis horret.sed ꝓius dictum ꝑualet.

Orsum aduerbiū loci.id est in hanc partē.Inde deorsum.Item orsum orsi potest esse nomen ab oriōr dicis.i.principiū loquēdi vl̄ locutio.

Orsus sa.sū.i.inceptus.et hoc orsuꝫ si.et hic orsꝰ sus. vide in oriōr dicis.

Orticula le.pnl̄.cor.ab ortus et colo lis.cōpo.i.ortū colens.

Ortigia.in ortix ē.

Ortigometra.ortix grece latine dicit̄ coturnix.Inde dicit̄ hec ortigometra tre.quedā auis. et vt dicūt est coturnix que gregē ducit.terre eaꝫ appropinquātem

accipit vidēs rapit. fm hug. Papias etiā dicit. Ortigometra genus auiū. i. coturnices q̄s veteres vesci interdixerūt. Solū. n. hoc animal sicut hō morbū caducū habet. et ꝓducit penl. ab alexandro. Hic coturnices designare ortigometra.

Ortilio. ab ortus orti dicit hic ortilio ortilionis. idez qđ ortulanus.

Ortix tigis. fe. ge. grece latine dr̄ coturnix. Inde ħ ortigia gie. q̄dā insula. s. delos.

Ortodox⁹. a dōxa qđ ē gloria et ort⁹ rectū cōpo. ħ ortodox⁹ xi. i. vir recte glorie. s. recte credēs ⁊ vt creditviuens. Quo nomie nō pōt vocari q̄ aliq̄t viuit q̄ credit vñ hec ortodoxa xe. i. femia recte glorie. Et ħ ortodoxia xie. i. recta gloria. Et pōt declinari adiectiue ortodoxus xa. xum. fm bug. Papias ꝛho dicit ortodoxus grece. rite catholicus hō dr̄ fide rect⁹ et vita ꝓbabilis. qui latine vir recte glorie dicitur. et ꝓducit penulti. positione.

Ortogomenus. Ortos qđ ē rectū cōpo. cū gomenos qđ ē accētus. et dr̄ ortogomenus gomena. gomenū. i. recte accentuat⁹. q̄si nō encleticat⁹.

Ortogonū nij. in ortogonus ē.

Ortogon⁹. ab ortos qđ ē rectū. et gonos qđ ē angel⁹ cōpo. ortogon⁹ ortogona. ortogonū. i. recte angulat⁹ ⁊ hoc ortogoniū ortogonij. i. rect⁹ angul⁹. figura plana. Est. n. triangularis et hz angulū rectuz fm bugui. et corripit go.

Ortographia. ab ortos rectū ⁊ graphia scriptura cō ponit ħ ortographia ortographie. pnl. acuta. i. recta scriptura lr̄ārū et syllabar̄. Et scias q̄ ꝑma ꝑs huius opis dr̄ ortographia. q̄ in ea docet recte scribere.

Ortolanus. ab ortus orti. dr̄ hic ortolanus ortolani. cultor ort⁹. Et scias q̄ antiq̄ dicebāt. ortulan⁹ ꝑ u. i secūda syllaba ab ort⁹. ß moderni dicūt ortolan⁹ ꝑ o. ab orto. et ꝓdu. pnl. ortolanus.

Ortoneumen⁹. Neuma cōpo. cū ortos qđ est rectū. ⁊ dicit ortoneumenus mena. menū. i. recte modulatus. vnde quedā ꝓnomina apud grecos. s. discretiua dicūtur ortoneumena. quasi recte modulata. i. recte accētuata. ad differētiā illoꝝ q̄ sūt inclinatiua.

Ortonoycus qui tātū emittit quātū recipit. ⁊ ꝓponi. ab ortos qđ ē rectū ⁊ noycus. Inde ortonoyc⁹ q̄ equo modo recipit et emittit. Et cor. pnl ortonoyc⁹.

Ortus grece latine dicitur rectū.

Ortul⁹ li. dimi. pnl. cor. pu⁹ ort⁹.

Ort⁹ ta. tū. ab oriot oriris dr̄ ortus ta. tū. ꝓticipiū. Et hic ortus tus. i. natinitas. et hic ort⁹ ti. sc̄de declinationis. q̄; semp ibi aliquid oriatur. et nūq̄ sit sine fructu. fm hug. Pap. ꝛho dic sic. Ort⁹ orta ortū. nat⁹ genit⁹ subito visus. Ortus vero ortus ortui natiuitatis gentura subita apparitio. processus. Ortus ꝛho orti ortus ager amenus oleribꝫ abundans vel paradisus. Ortus olerum inde dictus. quia semꝑ ibi aliquid oriat. Nā cū alia terra semel in anno aliquid creet. ortus nunq̄ sine fructu est.

D ante B

Os oris. dicitur ab bostiū. neutri generis. quasi bostium. quia per ipsum quasi per bostium cibos intromittimus. et sputū foras ejcim⁹. vel quia per os egrediantur verba et ingrediāt cibi. et producit os oris. sed os ossis corripitur. vnde versus. Os oris loquit. corio vestit os ossis. Ab os oris dicit hoc os ossis qđ antiq̄ dicebāt hoc ossū ⁊ hoc ossu. et in de genitiu⁹ pl̄alis ossiū sed nūc dicim⁹ os ossis. osse ossiū ꝑ i. in penultia syllaba gti pluralis. Et dicūt ossa ab ore q̄ pateant in ore apertius q̄ alibi. immo in alia parte corporis non patent. Nam vbiq̄ cute et visceribus obtecta celantur vel dicuntur ossa ab vro vris. quasi vsta. quia olim cremabantur.

Os ossis generis neutri ossium ossibus in Os oris. vide.

Osa. ab os ossis dicitur hec osa ose. quoddā gen⁹ calciamenti. quia primo de cortijs boum ose facte sunt. Et q̄uis nunc ex alio genere fiant. pristinum tamen nomen retinent. Undeosatus osata osatum. id est osas habens.

Osanna hebreum est. ⁊ accentuatur in fine. Et vt dicit hieronymus in centesimo et decimoseptimo psalmo qui manifeste de aduentu salnatoris scriptus ē ꝑ eo q̄ in septuaginta habetur interpretibus. O domine salnum me fac. In hebreo legimus. Anna adonay osanna. quod manifestius ipe symacus interpretatus est dicens. Obsecro domine salnum me fac obsecro. Nemo ergo putet ex duobus verbis greco videlicet et hebreo sermone osanna esse compositum. sed totū hebraicum. et significare q̄ aduentus christi salus mūdi sit. necnon per hoc q̄ subiungitur osanna. id est salus in excelsis. Perspicue ostenditur q̄ aduent⁹ christi non tm̄ hominum salus sed totius mundi sit. terrena iungens celestibus. vt omne genu ei flectatur celestium terrestrium et infernorum. Est autem osanna vt dicit Remigius compositum ex integro et corrupto. Osi enim latine dicitur salua sive saluifica. Anna ꝛho apud illos interiectio obsecrantis. Naz apud illos ab obsecrante dicitur anna sicut apud nos latinos a dolente dicitur heu. et fm hoc deberet dici integre osianna. sed corrupte dicitur osanna dempta i. vocali. Et interpretatur osanna. salua vl̄ saluifica. obsecro. quasi ficut dictum est osi. interpretatur salua vel saluifica. anna est interiectio obsecrantis apud hebreos. et subauditur. Populum tuum. vel totum mundum hominēs et angelos ipsorum ruinam ex hominibus reparādo. Quidā dicunt q̄ osanna interpretatur sal⁹. Quasi dicat. domine tibi debetur salus mundi. Augustin⁹ ꝛho dicit q̄ osanna est vox obsecrantis magis affectū indicans. q̄ rem aliquam significans. sicut sunt in lingua latina interiectiones. et ideo osanna in aliam linguam transferre non potuit. sicut nec racha. vt dixi supra in alleluia. ¶ Joannes autem osaurem exponens illuꝝ Mathei. vicesimo primo. Turba autez que precedebat et que sequebatur clamabat dicens. Osanna filio dauid. sic dicit. Demores populi mirabilium eius que ostendit eis et sanitatum quas prestitit eis exultantes in cordibus suis ante et retro clamabant. osanna filio dauid. Qui precedebant seniores erant. id est patriarche. ꝓphete ceteriq̄ sancti. qui ante aduentum christi de aduētu eius et predixerunt. et cognouerunt. Sequentes autem iuniores erant scilicet apostoli. martyres. ceteriq̄ doctores qui post ascensum christi de resurrectione eius et de ascensu vel de operibus predicauerunt et predicant. Et q̄uis q̄dem diuersis temporibꝫ fuerūt tamen in omnibꝫ vn⁹ exultationis spirit⁹ fuit. et illi quidem ꝓphetantes de christo venturo clamauerūt. Benedict⁹ qui ventur⁹ est in nomine domini. Isti aūt laudātes clamabant de aduentu christi iam ꝛmpleto. osanna filio dauid bene dictus qui venit in nomine domini. Osanna autez q̄dam interpretantur gloriam. alij vero redemptionem alij saluifica sive saluum fac. Nam ⁊ gloria illi debet. et redemptio illi conuenit qui omnes redemit. et pretioso sanguinis sui effusione nos saluauit.

Osatus osata osatum. id est osas habens. ab Osa se. dicitur.

Osaurem osaurei dictus est Crisostomus. et declinatur in fine tm̄. licet componatur ex duobus rectis. sicut et omnebonum. sicut ostendi in tercia parte vbi egi de figura composita nominis in capitulo de compositione integrorū.

Oscen. Cano componitur cum os. et dicitur ħ oscen

oscinis.s.q̄ ore canit.vl' foliis vl' alio modo vt accipiat aues. Dicūtur etiā oscines q̄libet aues ore canentes.i. cātu auguriū facientes ꝑm bugui. Et pap. etiā dic. Oscines ore canentes.aues dicūt' q̄n̄ auguriū voce capitur.vt corni.et cor. pn̄l.oscines.

Oscillū. Lilleo ꝓpo.cū os oris.et dī hoc oscillū li.q̄dā gen⁹ ludi.s.cū funis suspendit' de trabe.i quo pueri et puelle sedētes impellūtur huc et illuc.et inde dī oscillū.q: ibi ora cilleant'.i.moueāt' huc et illuc.vl' q: ora astātiū moueāt' ad risū vl' q: solēt impelli in ora trāseūtiū. Itē oscillū.i.paruū osculū.7 tūc ē diminuti. de osculum et simplex.

Oscines exponit' in oscen.

Oscito.ab os oris.et cito tas.q̄d ē moneo ꝓpo .oscito oscitas oscitaui oscitare.i.os aperire.ore hiare.baraclare. Persius. Oscitat hesternū dissutis vndiq; mal'. Et inde hec oscitatio oscitatiōis. Et hic oscitat⁹ tus. 7 ß oscitamē mis.i.baraclatio imoderata oris aptio.

Osculū li.formal' ab os addita culū sicut a mas masculus.et a flos floscul⁹.7 a mus muscul⁹. Et ē osculuz diminutiuū de os oris q̄tum ad vocē.7 q: aliā habuit significatiōem a suo primitiō.ideo os fecit aliud diminutiuū ex se.s.oscillū.i.paruū os.vt dicit p̄stia. Et differt ꝑm bugui tiōem osculū a basio.q: osculū ē religionis.vñ dī. Recepit eū in osculū pacis. Basiū vero est amoris. Suauiuz luxurie et libidinis. Vñ ꝟsus. Basia cōiugib⁹ sed oscula dant' amicis. Suauia lasciuis miscentur grata puellis. Itē osculū filij. Pacē amicī Basiū vxorib⁹. Suauiū scortis. Itē osculū charitat'. Basiū blādicie. Suauiū voluptatis. Et ab osculuz dicit' oscular lario.i.osculū dare. Et est cōmune cū suis ꝓpositis.

Oso osas.i.osis calciare.ꝟbū actiuū. et deriuatur ab osa ose.

Osor.odi odisti fac supi.osū osu.lz ñ sit i frequēnti vsu. Vñ hic osor osoris.i.oditor. Plaut⁹ in amphitrione Scito illū madidū et incōtinētē atq; osorē vxoris fuc. ꝑm bugui. Pap. aūt dicit. Osor osorī ab odio odis dictus.i.inimicus q̄ aliū odio habet.

Ossatim in ossim vide.

Osseus.ab os ossis dī osseus ossea osseū. pn̄l.cor.id ē de ossib⁹ existēs vel factus vel ad ossa ptinens vel ossib⁹ plenus. Inuenit' etiā hoc oseuz osei ꝓpo bursa intestinor Vñ auicenna. Cū intestina descēdūt in oseū &c.7 tūc produ.pn̄l.et scribit' ꝑ vnū s.

Ossiculū li.dimi.puū os.

Ossifragiū ossifragij.i.ossiū fractio.sic dicim⁹ aliquez fecisse ossifragiū.q: ossa alicui⁹ fregit.

Ossifrag⁹ ossifraga ossifragū.id est ossa frāgēs ab os ossis et frango frangis cōpo.et cor.hāc syllabā fra.

Ossillū ossilli.diminuti.de os ossis paruū os. Et inde ossillo ossillas ossillare.i.ꝟberare vel scindere.

Ossim vl' ossatim adu.i.ossa frangendo vl' ꝑ ossa.i.de osse in os.et dicit' ab os ossis.

Osso.ab os ossis dī osso ossas ossaui.ossare.i.ossa dare vel osse putare.vl' ossa ꝓparare. Et cōpo. Exosso exossas.i.ossa auferre. Inosso inossas.i.ossa immittere. et ē actiuū cū oib⁹ suis cōpo.

Ossosus ossosa ossosū.i.ossib⁹ plen⁹ .et dī ab os ossis.

Ossulum li.diminutiuū dicitur paruū os et hoc ossillū idē ab os ossis.

Ostendo dis.ostēdi ostētū vl' ostēsū.et vī cōponi ab os et tendo tēdis. Et ē ostēdere demōstrare .aperire. vñ ostensum.i.aperte.et hic ostētus ostēt⁹.ꝑm bugui. Priscianus vero dicit. Tēdo facit tēsum q̄d tū facit tentū et vtrūq; retinz n.cū oib⁹ suis ꝓpo.vt extēsū vel extentuz. Unde ostendo et ab eo cōpositā faciunt ostentū vel ostensum. Ostētuz q̄ quādo mōstrū significat nomen ē participiale quō factum.dictum visū ab ostendo futura dictū.

Ostēto ostētas.i.frequēter ostēdere.vanitare.iactare.videri procurare. Vñ hoc ostentamē ostētaminis. et hoc ostentaculū li.id est demōstratio .et formal' ab ostētu supino de ostēdo dis.u mutata in o. et ē ꝟbum

Ostētū ti.vide in ostēdo dis.7 ex i portētū. frequē.

Ostiensis. Ostia ostie ē q̄dā ciuitas. Inde ostiēsis.vt eps ostiēsis.et scribit' sine h. Inuenit' hostia hostie per h.sicut in h.dixi.et formal' ostiēsis.ab ostia a.in en.mutata.et assumpta sis.sicut a ianua iannensis.

Ostra grece dī latine testa. Vñ hec ostra ostre testa cuiusdā piscis.et binc hoc ostreū ostrei .et hec ostrea ostree quidā piscis q̄ in ostra latitat. ß ostrea ostreoꝝ ꝓ ipis piscib⁹ dicitur i neutro gene. ß ostree ostrearū in femi.gene.sūt carnes eoꝝ. Vñ hic ostrearius rij. qui piscē illū vendit vl' capit.et hoc ostrū ostri .i. purpura. q: ostreoꝝ sanguine tingit'. Vñ ostreus ostrea ostreum.id est purpureus.et ostreat⁹ ta.tum.id ē purpuratus. Et hic ostrearius ostrearij qui in purpura operatur vel qui eam facit vl' tingit ꝑm bugui. Papias dicit ostrea animalia marina dicta a testa.q̄ mollicies carnis interior tegitur vel munit'. Greci.n. testa ostra dī. Vide in cancer.

Ostratites.ab ostrat⁹ vl' ostra dī hic ostratites ostratitis.q̄dā lapis q̄ silitudinē teste habet cui⁹ vsus est ꝑ punice.

Ostrat⁹ti.ab ostra deriuat' hic ostratus ostrati.i.panimētū testaciū dictū sic quia q̄bus dā minutī 7 fractī testis vel lapidib⁹ calce admixto fiat.vñ hic ostratari⁹ ostrataryj.q̄ ostratū facit.et ostratari⁹ ostrataria ostratariū.ad ostratariū ptinens.

Ostratari⁹ in ostrat⁹ exponit'.

Ostrea.vide in ostra 7 in cancer.

Ostrearius in ostra exponit'.

Osula le.dimi.pua osa.

Osus.odi odisti facit supinū osū lz nō sit in vsu . Vñ osus osa osū.i.odiens q̄d habet vim participij. vñ construitur cū accusatiuo ad modum participij.et idē est in cōpositis exosus exosa exosum .id est odiens valde vel pfecte.et perosus perosa perosum.vt osus et exosus vel perosus bella.id est odiens. vnde ose exose et perose.aduerbia. Et scias q̄ nomina desinentia i os⁹ significant plenitudinē. Vñ osus plena notat. būdus similat.bilis aptat.

Ota grece latine dicitur auris. vnde ß otagia tagie. dolor auricularum.

Ot agia in ota vide.

Otomega. Macrosinterp̄tat' breuis siue minor.7 cōponitur cū oto quod est apud grecos nomen istius elementi o.et dicitur otomicron.quasi minor o.quo nomine vocāt hoc elementū o.cum breuiatur et figuraz illius representatiuā sic factā o. Cum vero ꝓducit' vocāt illd̄ elemētū et illi⁹ rep̄sentatiuā figurā sic factam ō otomega q̄si o.lōga.ab oto q̄d est o.et mega vl' megalon q̄d est longum.

Ouale.ab ouo ouas dī ß ouale lis.corona q̄ ꝓpt' pugnam datur victorib⁹.

Ouatio.ab ouo ouas.dī hec ouatio ouationis.i.letitia vel exultatio victorum.s.que exhibet' q̄si triūph⁹ victorib⁹. vide in ouo ouas.

Ouicula le.dimi.pua ouis.

Ouiculū li.dimi.puū ouum.

Ouile.ab oue dī ß ouile lis.caula ouiū.et ꝓducit penultimam. Unde quidam. Dux est opilio cui nomen ouile ministrat.

Ouilio. Ab oue dī hic ouilio ouilionis.id est opilio. vide in opilio.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Ouilla le.dimi.parua ouis.
Ouin⁹ ab oue dr̄ ouin⁹ na.nū.pnl̄.pdu.i.res ouis.vl̄ de oue exist̄ēs.vt carnes ouine.et pdu.pnl̄.
Ouis.ab offero vel oblatio dr̄ hec ouis q̄si oblauis ab oblatiōe.q; antiquitus in initio nō tauri ꝫ oues sacrificarent̄ seu in sacrificio mactarēt̄. Puisti.ꝛho dic̄ q; descēdit a greco.greci.n.dicūt oyos.et nos cāvitā di biatū ouis dicim⁹. Ex his.s.ouib; q̄dā dicūt̄ bidentes.q; inter dentes suos duos altiores habēt.cū quib; dicūtur nasci quas gentiles maxime in sacrificijs offerebant. De hoc etiā vide in bidēs.et corripit primam ouis.sed ouum oui pducit.vñ ꝛsus. Que male fetet ouis.nō est melior tribus ouis. Itē nō ē vilis ouis.centū michi carior ouis.vide in mul⁹ et in agn⁹.
Ouispex.ab ouis et specio species cōpo.hic et hꝫ ouispex cis.com.ge.q; viscera ouiū inspicit .et cor.spi.
Ouo ouas.ouaui.i.letari.et ꝓprie ē victorū.et dr̄ ab ouum oui.et ē tractū a pueris q; tūc letātur cū eis dātur oues. vñ ouanter et ouatim aduerbia ſm hugui. Magiſter aūt bñ.dicit q; ouo ouas deriuat̄ ab oue.et nō ab ouo. Nam ouatio dicebatur minor triūphus in quo immolabat̄ ouis et nō taurus.et hoc ſm derivationem videtur rectius.q; ova ouas corripit primā sicut hec ouis.sed ouū oui.producit primam.vñ ꝛh⁹. Jupiter inquit ouo q; tindaris exit ab ouo. Que male fetet ouis nō ē melior trib; ouis. Papias vero sic dicit. Ouat gaudet exultat et exilit.
Ouulū li.in ouū est expositū.
Ouū. Oum dicunt greci et interposita u.consonāte. Inde nos dicim⁹ hoc ouū oui.vel dicit̄ ouū q̄si vuuz ab vua.quia sit humidum sicut vua.quia sicut vua exterius sicca est et interius vuida vel humida sic ouum exterius siccum et interius humiduz.vnde hoc ouulū ouuli diminutiuum. Et hoc ouiculū ouiculi similiter diminutiuū. ſm Huguitionem .et producit primam ouū.sed ouo ouas eam corripit. Unde versus. Prudens frater ova cū dant tibi sepius ova. Papias vero sic dicit. Ova dicta quia sint vuida.ab eo q; intrinsecus humore sint plena. Nam humidū ē quod exterius humorē habet.vuidū qđ inter⁹.

De ante ꝛ

Orea.ab oxi quod est acutum vel velox dicitur hec orea oree. vel oxia acutus morbus vel velox.qui cito transit vel necat vt frenesis. Et hec oxia vel orea acutus accentus. Sunt enim decem figure accentuum. que a grecis prouerbiorum distinctionibus apponuntur.
Oxi apud grecos et acutum et velocem designat.vnde oxus oxa oxum.id est acutus vel velox vnde et qđdam genus teli acuti dicitur hic oxus oxi.et morborū quidam dicuntur oxi.quidam cronici. Oxi sunt qui cito interficiunt vel transeunt. Cronici autem sunt qui diu languere faciunt. Item ab oxi quod est acutum. dicitur apud grecos acetum oxi.quia sit acutum. Itē ab oxi quod est acutum vel velox dicitur oxi quedam medicina.
Oxia in orea exponit̄.
Oxifalus oxifali genus est mensure scilicet acitabulū vel oxitabulū.et proprie ad accetū ferendū.vnde ꝛ dicitur oxifal⁹ quasi oxiforus.vel dicitur a falon qđ est lignū oꝛ ligne⁹ sit.et cor.fa.
Oxigaros masculini generis.vel hic oxigar⁹ gari. id est acetū cū liquamine.
Oxigoniū.ab oxi quod est acutum. et gomos quod est angul⁹ componit̄ hoc oxigoniū oxigonij.in q̄ tres anguli sunt acuti. Et oxigon⁹ na.nū.i.habēs tres angulos acutos.
Oximel. Vel componitur cum oxi quod est acutum et dicitur hoc oximel vel oximellū.scilicet aceti ꝛ mellis permixtio.id est duas ptes habens aceti. scilicet et terciam mellis . unde talis ꝓfectio dulcedinem retinet et acozem.
Oximellū in oximel exponit̄.
Oximentū ti.acetū cū vino mixtū.
Oxus xa.xū.in oxi exponit̄.

De ante Z

Oza oze proprium nomen cuiusdā viri.de quo habetur in secundo libro regum capitulo sexto. Iratus est dominus indignatione contra ozam. Et infra ibidem. Et vocatū est nomen loci illius precussio oze et non debet accentuari in fine cum sit declinabile.ꝛ interp̄tatur oza robur vl̄ visio siue videns vl̄ robust⁹.
Ozias.oza vel ozi.interpretatur robur. Unde ozias dictus est.quia interpretatur fortitudo domini. Ipe est qui et azarias duplici nomine. Iste est qui cuz illicitum sibi sacerdotiū vendicare conatus est.lepra fr̄ō te percussus est.vt dicitur in secundo paralipomenō capitulo.xxvj. Item in quarto regum capitulo.xv.
Ozimum. Ab oza vel ozi quod interpretatur robur dicitur hoc ozimum mi. Ozima intestina dicuntur scilicet tripe.quia in eis consistit fortitudo. Unde p⁹ius. Cū bene distincto cantauerit ozima nervo.

Dociēdū est q; apud hebreos p.litera non habetur.nec vllum nomen apud eos est quod hoc elementum sonet. Abusiue igit̄ accipienda sūt nomina hebrea quando per p.inueniuntur apud nos scripta.
Pabulum a pasco scis.dicitur hoc pabulum li.quod pro pascua dicitur et pro pastu. Unde pabulosus sa.sū.pabul⁹ plen⁹. Et pabulor laris.i.pascere.vel pabulū colligere.et cor.bu.
Pacalis.a pace deriuatur hic ꝛ hec pacalis et hoc pacale.id est pacem designans vel ad pacem pertinens. Ouid.in.vj.metha. Circumit extremas oleis pacalib; oras.
Pacat⁹ ta.tū.in paco cas.vide.
Pacifica dicebatur oblatio que fiebat pro pace ad deum vel ad homines.vel quia ad bonū pacis fiebat sicut salutaria sacrificia pro salute data vel danda vl̄ conseruanda offerebantur sicut dicitur in historijs'.
Pacifico a pax et facio componitur pacifico pacificas pacificaui pacificare.id est pacem facere. concordare.vnde pacificus ca.cum.penultima cor.et pacificat⁹ ta.tū.pnl̄.produ.
Paciſcor sceris .pactus sum.diuersas habet significationes. Nam paciſci est in pactum accipere. Item paciſci est in pactum ponere.vel dare promittere.vel in pactum petere. Item paciſci est pactum facere.amicitiam firmare vel reintegrare. Paciſcor componitur. Compaciſcor sceris.id est simul paciſci. Depaciſcor sceris.id est valde paciſci. Et faciūt supinū compactū et depactuz. Et participium compactus et depactus. Si inueniatur compectus ꝛ depectus litera corrupta est. Paciſcor p̄mam cor.et vt quidam dicunt compesco scis.componitur a cō.et paciſcor.ꝛ dispesco a dis. et paciſcor.vt ait Hug.
Paco cas.cani.deriuat̄ a pax cis .et ē pacare idez qđ pacificare.vnde pacat⁹ ta.tū.i.pacificat⁹.q̄si pacem tenēs.et ē ety. Et ꝓpat̄ ſm q; ē nomē pacat⁹ tior.sim⁹. Vñ ad heb.c.xj. Fructū pacatissimū exercitatis per eaz reddet iusticie.vnde pacate ti⁹.sime.aduer. Item a paco cas.hic,et hec pacalis et hoc le.vnde pacaliter adū. Paco cas.actiuū ē cū oib; suis cōpo. siqua habet.ꝛ produ.p̄mā.
Pactio.a paciſcor pactus deriuat̄ hec pactio onis.i. ꝙuentio.conditio.,promissio.

Pactor⁹.a pactū ꝛtiuat' pactor⁹ ria. riū.i.ad pactū ptinēs.7 ß pactoriū idē qđ pactū vel loc⁹ vbi fit pactū
Pactū.a paciſcor ſceris dī ß pactū cti.i.placitū ꝙ entus.ſ.inter ptes ex pace cōuenies ſcriptura.vñ 7 dī pactū q̄ſi ex pace actū vel factū. Jtē pactū ē ſupinū ꝛe pāgo gis. Jtē pactus cta.ctū ptiſcipiū ꝛe paciſcor ſceris.
Padanus na.num.in padus eſt.
Padus di.fluuius lombardie ſic dictus ab vno trium fontū ex quib⁹ habet originē.qui padus dī. Jtē fluuius padus dictus eſt eridanus a fetone in eū ſubmerſo qui eridanus dicebat'. Jnde padanus na.nū.penl'.pđ. vide in pheton vel in feton.
Paganicus ca.cum.in paganus vide.
Paganiſmus.paganus cōponit' cum mos.7 dī hic paganiſmus mi.i.ritus 7 mos paganor⁹um.
Paganus.a pagus qđ eſt villa dī paganus na.num.i. villanus vel incultus.7 quicūq; habitat in villa dī paganus. Preterea quicūq; ē extra ciuitatē ꝛei.i.eccleſiā dī paganus q̄ſi villanus 7 nō habitās in ciuitate ꝛei.i. eccleſia.ß longe in pago.7 hinc paganicus ca.cū. Et ß paganitas tatis.i.multitudo 7 collectio paganor⁹ū vel ꝓuincia qua pagani dicunt' vel terra eor⁹ū. Et paganizo zas.i.ritū paganor⁹ū colere vel more paganor⁹ū ſe habere. Paganus cōponit' ſemipaganus.
Pagella le.di.pua pagina. Hiere.xxxvj. Cuncq; legiſſet tres pagellas vel q̄tuor ſcidit illud ſcalpello ſcribe.
Pagina.a pāgo gis p iūgere vel impellere dī ß pagina ne.ps aliq̄ta folior⁹ū libr⁹ū. Et dicunt' pagine a pāgēdo vel cōiungēdo.q: ſibinuicē cōpingant'.i.ꝙiūgāt' vel q: ibi folia ꝙiūgant'. Pagina eſt dī qñq; carta.qñ q; liber.qñq; ſcriptura. Aū ꝙſueuit dici. Hoc inuenitur in ſacra pagina.vñ hec paginula le.di. Et paginonas.i.paginas cōiungere vel ꝛeſiderare.7 cor.gi.
Paginula le.di.pua pagina.
Pagalus.li.di.puus pagus.
Pagus.pige apud grecos dī fons. Et inde hic pagus gi.i.villa.q: iuxta fontes ville ſolent edificari. Et pđ. puma. Et inde cōponit' ariopagus.
Pala.a palea dī hec pala le.qua ventilat'.vt frumentum a palea purget'.vide etiā in pale.
Palefredus di.pnl'.pđ.dī a paſſu 7 leni.7 freno 7 ducēdo.q: leni paſſu p frenū ducat'. Et eſt genus equi q̄ alio nōie dī mannus.et gradarius. ſicut dixi in equus equi.
Palam.a palo las.ꝛeriuat' palā aduer.q̄litatis.i.apte. manifeſte.vñ in Joanne. Ego palā locutus ſum mundo. Et ꝓponit' cū in.7 dī impalam.i.in apto. Pōt etiā palam eſſe p̄poſitio qñ regit caſum.vt palā illo hoc feci.i.coram illo.7 cor.r.primā.ſed palo las.eam pđu. Aū Luca.in.vij. Principes fecere palā ciuilia bella. Sed ꝛe vltima ſyllaba queritur an ꝛebeat acui. Et dicūt quidam q̄ ſic ad dīam huius accuſatiui palā ꝛe pala le. lam. Alij dicūt q̄ nō.7 hoc magis mihi placet.q: hmōi aduerbia ꝛeſinētia in am.ꝛeprimunt' in fine.vt multifariaz.ꝓperā. Declinat' etiā ꝓperus ra.rū.ſicut dixi in ſcda pte vbi egi ꝛe accētu aduerbior⁹ū ꝛeſinētiū in am.
Palans. A palo las.dī hic 7 hec 7 hoc palans tis.qui nunq̄ in aliquo loco habet certā manſionē.vñ palanter.i.manifeſte vl vaganter.7 palabundus da.dum.i. errabundus vagabundus ſm bug. Jud.ir. Due autē turme palantes p campū aduerſarios pſequebantur. Pap.ꝛo dic. Palantes gaudentes palam vagantes diſperſi. Palanter.i.incōpoſite. vel diſperſe aduerb. qualitatis.
Palanteū tei.neu.ge.quoddā oppidū in palatino mōte vbi modo eſt roma.7 q: palāteū altū erat.ideo palāteum dī altus murus vel faſtigium.
Palata.a palus dī hec palata te.pnl'.pđu.q̄ fit ꝛe palis.7 palate ſunt maſſe.q̄ ꝛe recētib⁹ ficub⁹ cōpingi ſolent quas inter palas ad ſolem ſiccāt.7 ſic ſumit' Regū ij.ca.xvj.vt dixi in maſſa.
Palatinus.a palatiū dī palatinus na.nū.penl'.pđu.i. ꝛe palatio exīs.7 tunc ꝛeriuat' a palatium. Vel palatinus na.nū.i.ptinēs ad palatū.7 tunc ꝛeriuat' a palatū.
Palatiū a palo las.q̄d eſt vagari ꝛeriuat' hoc palatiū palatij ampla domus in qua multi vagari pñt.vñ palatinus na.nū.pnl'.pđu.i.ꝛe palatio exiſtens. Vel hic palans tis.rex fuit archadie in cuius honore regina aulā ipſius nōie conditā palatiū vocauerat. Sic ergo appellauerūt a palante ß palatiū.7 cor.pa. Aū Luca.in.ij. Vir odiſſe vacat' phebea palatia cōplet.
Palatū.a palatiū dī hoc palatū ti.q: magnū ſit 7 amplum.vel q: ſit q̄ſi palatiū oris vel lingue. Vel dī a palo las.q: ibi lingua vagat'.vel palatū q̄ſi poletū a polo q: ibi p ſui cōcauitate celi habet ſilitudinē. Vñ 7 greci palatū vranon vocant. 7 hinc palatinus na.nū.i.ad palatum ptinens.
Pale.palin qđ eſt motus dī apud grecos lucta palin q: in lucta freq̄nter ſe moueant.vñ he pale palarum.i. dorſi ꝛetra leuaq; eminentia mēbra dicte ſic.q: in luctando ea p̄mimus. Qđ ſcz luctari vel quā luctā greci dicunt palin.inuenit' etiā in ſingulari ſed in alio ſenſu. q: ſcz pala dī vētilabr⁹ū 7 latum inſtrm ferreū ad opus ignis.pala etiā dī ille cōcauus locus in anulo in q̄ ponit' lapis p̄cioſus.
Palea. A pales tra pabuli vel a pabulū dī hec palea lee.q: pabulū p̄beat aīalib⁹.7 etiā q: ea ſola olim p̄mū in paſcēdis aīalib⁹ p̄bebat'. Cuius natura ex cōtrario frigida ē intātū.vt obrutas nives fluere nō ſinat adeo calida vt matureſcere poma ꝙpellat.vt di.b.ang.ꝛe ciuitate ꝛei.7 cor.pa.vñ in aurora dī. Non vult nudari paleis donec ſit aduſta.vñ hec paleola le.di.
Paleare.a palea ꝛeriuat' ß paleare ris.7 hoc palearīū rij.locus vbi palee ꝛeponunt'.7 etiā ſic dī pellis. q̄ ſub collo bouis fluitat huc 7 illuc ad modū palee et hic 7 ß palearis 7 hoc are.vel a pelle ꝛeriuat' hoc paleare ris. vel palearīū rij.pellicula q̄ pendet añ pectus bouis.q̄i pellearīū.vl ſic dī a palo las.q: vagat' huc 7 illuc 7 fluitat.vel dī a palea.q: ad modū palee fluitat huc 7 illuc et hinc palearia dicunt' quedā ptes iugi.q̄ ſub illa pelle colligant'.7 cor.pa.vñ Ouid.metha.rj. Colla thori extant aruis palearia pendent.
Palearium in paleare vide.
Paleola in palea eſt.
Pales.a pabulum dī hec pales indecl'.vel pales palis ꝛea pabulor⁹ū.vñ hic palatualis eius ſacerdos.7 plura liter hec palilia borū palilīū vl palilior⁹ū illius ꝛee feſta vñ perſius. Fumoſa palilia feno.7 palilioſus ſa.ſum.i. fumoſus a feſto palis in q̄ fenū cōburebat'.
Paleſtina.a phileſtin vrbe. oīs regio circa eam dicta eſt paleſtina.vñ paleſtinus na.nū.gentile.
Paleſtra ſtre.lucta vel locus luctatōis.7 dī a palin qđ eſt lucta.vel a palin qđ eſt ꝓnotus.q: ibi ſe freq̄nter moueant.vel dī paleſtra a pale ꝛea paſtor⁹ū.q: in honorē iſtius p̄ius fuit celebrata. Vel dī a palude qua vngebant' luctaturi anteq̄ baberēt oleū.vñ paleſtricus cacū. Et hec paleſtrica ce.qui in paleſtra luctat'.7 q: ad paleſtrā fortes vocabant'.ideo paleſtrica q̄ſq; p fortī ponit' ſm bug. Pap.ꝛo ſic dicit.paleſtra grece.lucta vbi athlete exercent ſe. Luctatio q̄ ſit in gymnaſio.et cor.primā. Ouid.in.xvj.epi. Aut fera nos retinet aut vncta dona paleſtre.
Paleſtricus ca.cū.pnl'.cor.in paleſtra eſt.
Paleſtrizo zas.i.luctari a paleſtra dī.
Palibachius.ab anti qđ ē cōtra 7 bachius bachī.pes cōtrarius bachio. Conſtat em̄ ex duab⁹ primis longis. et tercia breui vt dixi in antibachius.7 idē pes dī palibachius.q: iteratus eſt a bachio.a palin qđ eſt iterū et bachius cōponit'.
Palilia lilium vel lilior⁹um, eſt in pales.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Palilioſus exponit in pales.
Palin.i.iterum. Jtē palin.i.motus vel mobilitas. Inde palina.i.lucta.
Palinodiū. palin qđ eſt iterum cōponit cum oda qđ eſt laus vel cātus.7 dī hoc palinodiū dij. palinodia dicunt laudes iterate.vel cantus iterati. vñ palinodius dia.dium.i.iterum cantatus vel laudatus.7 hic palinodicus ci.qui palinodia facit vel dicit.
Paliſcus.palin.i.iterum.vñ paliſcus ca.cum.q̄ſi iterū veniens vel q̄ſi iterum natus.vñ paliſci dicti ſunt duo filij ionis 7 etne.q̄ bis editi.q7 ſemel de matre.7 poſtea iterum de terra ſm poetas.vñ Oui.in.v.metha. Stagna paliſcorū rupta feruentia terra.
Paliſina matis.locus lucte.7 dī a paleſtra.
Paliurus ri.carduus eſt ſpinoſus 7 aſperimus. de q̄ habet. Jſai.xxxiiij. De hoc dicit papias. Paliurus herba aſperrima 7 ſpinoſa.q̄ antē dī paliurus q̄ſi berens pallio.cty.eſt.7 pdu.pnł.vñ Virg.in buco. Carduis 7 ſpinis ſurgit paliurus acutis.
Palla le.fe.ge.quadrū palliū mulierū deductum vſq̄ ad veſtigia.affixis in ordine gemmis.dicta ſic a palin. id eſt mobilitate q̄ circa finē eſt huius indumenti.vel q7 virgis vibrantib⁹ ſinuata criſpet.
Palladium in pallas eſt.
Pallas adis.fe.ge.dra belli eſt 7 dī a palin.i.a motu et excuſſiōe haſte.vł dī pallas a pallone inſula tracie vbi nutrita fuit.vel q7 pallantē gigantē occidit.q̄ 7 minerua dī q̄ſi mortalis vel q̄ſi munus variarū artiū.q7 fuit inuentrix multorū ingeniorū vt dicunt. Et a pallas ß palladiū dij.imago vel ſimulacrū palladis. Et palladius dia.dium.ad palladē ptinens.
Palleo les.lui.lere.i.eſſe vel fieri pallidū.7 q7 ex timore 7 amore ſequit pallor.iō pallere q̄nq̄ ponit p timere.q̄nq̄ p amare.ſicut p ſuo antecedente. Vñ Ouid. Pallet oīs amans nam bicolor aptus amanti. Jtem pallere ponit ſepe p egrotare.q7 pallor ſignū eſt egritudinis.vñ hic pallor loris.7 pallidus da.dū. Palleo ꝓponit. Expalleo les. Jmpalleo les. Oppalleo les. Repalleo les. Suppalleo les.i.parū vel ſubtus pallere.vñ ſuppallidus da.dum.i.parū pallidus.7 binc incboatiua palleſco ſcis. Expalleſco ſcis xx. Palleo 7 eius cōpoſita ſunt neutra.7 faciūt pteritū in lui.7 carent ſup. et ſcribūt p geminū l. Et ſcias q̄ bō efficit pallidus q̄n timet.ß rubeus q̄n verecūdat.vt dixi in formido das.
Pallex.a palleo les.dī hic 7 hec pallex.i.adulter vel iuuenis.
Palliatus ta.tum.in pallium eſt.
Pallidus.a palleo les. derivat pallidus da.dum. Et cōpat.vñ pallide dius.ſime.aduer. Et hec palliditas tis.7 eſt ſignū amoris palliditas.vñ quidam. Pallida furtiuum facies manifeſtat amorē.vide in timidus 7 in palleo.
Pallio as.in pallium exponit.
Palliolum li.in pallium eſt.
Pallium.a palla qđ eſt palliū derivat hoc palliū lij. q̄ miniſtrantiū ſcapule tegunt.7 vt dum miniſtrēt expedite diſcurrāt.plautus. Siquid facturus es appēde in humeris palliū 7 pgas quantū valet tuorū pedū pmptitas.vel dī palliū a pellib⁹.vñ fiebat prius. ß mō dī palliū quoddā genus panni ex ſerico.7 quilibet mantellus.vñ palliolū li.dimi.um mutata in o.7 addida lum. 7 palliatus ta.tum.i.pallū habēs vel pallio indutus.7 pallio as. Appallio tegere vel occultare vel palliū induere.vel pallio ornare.7 cōponit. Appallio.i.valde pallire. Oppallio lias.i.occultare vel ornare. Repallio as.i. iterū palliare. Suppallio as.i.latēter vel ſub pallio occultare.7 eſt pallio actiuū cum oīb⁹ ſuis cōpoſitis.7 p ducit primā poſitione. Auianus. Exiguo puus circūdās pallia collo.pōt etiā palliatus derivari a pallio as. et tunc palliatus.i.pallio tectus vel occultus cooptus vt iſte habet verba palliata.i.occulta coopta.7 pducit primā palliū vt oſtendi 7 etiā pallio as. Vñ in aurora dī. Sed prauū tanq̄ palliat iſtud opus.
Pallor oris.in palleo es.vide.
Palma. Apando dis.dī hec palma me.q̄ſi panſa 7 extenſa.eſt em palma manus extenſa ſcz extenſis ſiue expaſſis digitis 7 explicatis. Cui cōtrarius eſt pugnus.ſ. manus digitis cōtractis 7 clauſis eſt ergo palma extenſa. Pugnus ꝓ clauſus. Jtē a palma manu dī hec palma me. quedā arbor.q7 manus victorū ſolet ea ornari et coronari.vel q7 oppaſſis eſt ramis in modum palme hois.eſt ꝓ arbor victorie deputata. Hanc ꝓ greci fenicē appellant q7 diu durat ex noīe auis illius arabie q̄ multis annis viuere phibet. Fructus aūt eius dactyli dicunt ad digitorū ſilitudinē.vñ hic 7 hec palmalis et ß le.7 palmoſus ſa.ſum.i.victorioſus triūphalis animoſus.7 hoc palmariū palme p̄miū.7 dī palma q̄ſi pacis alma.q7 a victoribus ferebat.7 eſt ety.palma ergo dī manus arbor 7 etiā victoria.q7 palma arbore victores coronabant.vñ verſus. Palma manus.palma eſt arbor victoria palma. Palma notat laudē belli victoria finē. // De palma arbore dicit Amb.in.iij.exam.eſt diſcretio ſexus in arboribus. Nam videas palmā q̄ dactylos generat plerunq̄.inclinantē ramos ſuos 7 ſubijciētem 7 cōcupiſcentie atq̄ amplexus ſp̄m p̄tendentē ei arbori quā marē palmā appellant pueri ruſticorū. Illa ergo palma femina eſt 7 ſexū ſuū ſpecie ſubiectōis confitet.vñ cultores locorū p̄iaciunt ramis eius dactilorū vel palmarū ſemina maſculorū quib⁹ ille femineę arbori velut quidā ſexus pfunctōis infundit 7 expediti cōcubitus gratia p̄ſentat.q̄ munere donato rurſus erigitur 7 eleuat ramos ſuos 7 in veterē ſtatū comā ſuā rurſum attollit. Jtē ſcias q̄ palme qualitas 7 ſtatura multum habet pulchritudinis in figura. Nam vt dicit grego.in.xix.li.mora.ſup illud iob.xxix. Sicut palma multiplicabo dies. Non immerito iuſtorū vita palme compat.q7 ſicut palma inferius tactui aſpera eſt.7 q̄ſi aridis corticib⁹ obuoluta.ſupius ꝓ viſui 7 fructib⁹ pulchra. Inferius corticū ſuarū inuolutōib⁹ anguſtat.ſed ſupius amplitudine pulchre viriditatis exp̄dit. Sic quippe eſt electorū vita deſpecta inferius.ſupius pulchra. Imo iſta q̄ſi multis corticib⁹ inuolut dum innumeris tribulatōib⁹ anguſtat. In ſummo ꝓ illa q̄ſi pulchre viriditatis foljs amplitudine retributōis exp̄ditur. Habet quoddā aliud palma q̄ cunctis generibus arborū differt. Omnis nāq̄ arbor in ſuo robore iuxta terrā vaſta ſubſiſtit.ſed creſcendo ſupius anguſtat.7 quanto pauliſp ſublimior tanto in altū ſubtilior. Palma ꝓ minoris amplitudinis ab imis incboat vt iuxta ramos ac fructꝰ ampliori robore erurgat. Et q̄ tenuis ab imis pficit.vaſtior ad ſummū ſuccreſcit. Quibus itaq̄ alia arbuſta niſi terrenis mētib⁹ inueniunt eſſe ſilia inferius vaſta.ſupius anguſtata. Quia nimirū oēs iſtius ſeculi dilectores in terrenis reb⁹ fortes ſunt.in celeſtib⁹ debiles. Nam in tpali gloria vſq̄ ad mortē diſudare appetunt.7 p ſpe ꝑpetua nec parū quidē in labore ſubſiſtunt.ß p terrenis lucris quaſlibet iniurias tolerant.7 p celeſti mercede vel tenuiſſimi verbi ferre contumelias recuſant. Hi itaq̄ q̄ſi aliarū arborū more deorſum vaſti ſunt ſurſum anguſti.q7 fortes in inferiora ſubſiſtūt.ß ad ſupiora deficiūt. At ꝑtra. Ex qualitate palmarū deſignat pficiēs vita iuſtorū.qui nequaq̄ ſūt in terrenis ſtudijs fortes 7 in celeſtib⁹ debiles. Hūt ꝓ nōnulli qui cū celeſtia appetūt.atq̄ huius mundi facta noxia relinquūt.ab inceptōe ſua q̄tidie incōſtantie puſillanimitate deficiunt.quib⁹ bos niſi arbuſtis reliquis ſiles dixerim.qui nequaq̄ tales ſupius ſurgūt.q̄les inferius oriunt. Hi quippe in cōuerſatione venientes nō tales q̄les ceperūt ꝓſeuerāt.7 q̄ſi more arborū inchoatione vaſti ſunt.ß tenues creſcūt.q7 pauliſp ꝓ augmen-

ta temporū patiunt detrimenta virtutū. Palma vero in summitate est vastioris q̄ esse cepit qualitatis ex radice. q: sepe electorū cōuersatio plus finiēdo pagit q̄ ꝓponit inchoando. Et si tepidius prima inchoat. feruentius extrema cōsummat atq; semp inchoare se extimat. z idcirco infatigabilis in nouitate pdurat.

Palmes mitis. mas. ge. dī ramus vitis vbi vua nascit. et dī a palma ꝓpter fecunditatē. z cor. mi. in obliquis.

Palmetum. a palma deriuat boc palmetū ti. locus vbi palme abundant z crescunt.

Palmo mas. mani. mare. i. coronare. a palma dī. Et a palmo as. dī palmatus ta. tum. i. coronatus.

Palmula. a palma manu dī bec palmula le. di. Et palmula etiam est extrema latitudo remi. q: extensa est ad modū palme. Et palmula est instrīm rusticorū in area cum trib vel q̄tuor vel etiaz pluribz ramis. q: habeat ramos extensos sicut palma digitos fm bug. Et pap. dicit. Palmula extrema latitudo remi qua mare impellitur. Palmula gubernaculi pma.

Palmulus li. mas. ge. pmus palmus. z dī a palmus.

Palmus. a palma ꝓ manu dī bic palmus mi. quedam mēsura. s. palme. Et ē palm⁹ a pollice vsq; ad minimū digitū extensa manus. Pugillus ꝯo est cōtractis digitis pugnus. sicut dicit quedā glo. Esa. xl.

Palo. a palin qđ est motus dī palo las. laui. Et inuenit in duab significatōibz. Nam palare. i. manifestare apire. Et palare. i. vagari. Plus est tñ palare q̄z vagari. Nam vagat qui aliquantulū huc z illuc discurrit. Sed palat qui in nullo loco ꝓpriā habet sedē. Vñ vagus dī. quicunq; aliquantulū vagat de loco ad locuz Sed palans dī qui nunq̄z in aliquo loco certā habet mansionē. Palo cōponit. Depalo las. i. valde palare declarare. reserare. Dropalo las. ꝓ eodē. Repalo las. Palo las. ꝓ manifestare cum suis cōpositis est actiuū ꝓ vagare est neu. z pdu. primā. Vñ virg. in. xj. eneyd. Et nunc palantes videmus gemitūq; cadentum.

Palpebra. a palpo pas. dī bec palpebra bre. sinus oculorum. q: palpebre semp mouent pilis in ordine astantibus ad eorū munitionē. Et concurrūt ideo inuicē vt assiduo motu reficiāt intuitū. vñ palpebrosus sa. siz. i. magnas habens palpebras. z cor. pe. naturaliter.

Palpito tas. tani. tare. i. freqnter palpare. z cor. pi.

Palpo. a palin qđ est motus dī palpo pas. i. tremere. moueri. salire. anbelare. sicut qui aiam trabit. Itē palpare. i. adulari blādiri vel manu cōtrectare sicut facit cecus. Vñ hic z B palpabilis z B le. Palpo pas cū omnibus suis cōpositis est actiuū. ꝓ salire tñ vel tremere neutrū est. Et nota q̄ antiqui dicebant palpor paris. depo. ꝓ adulari. Itē a palpo pas dī hic palpo onis. q̄ palpat vt cecus. vel palpo dī adulator. De p̄dictis significatōibz tales dant versus. Palpat cōtrectat manibz blādit anbelat. Palpat adulat salit ac tremit atz mouet. Palpo manu tractans z palpo vocat adulās.

Paludamentū. a palin dī boc paludamentū ti. quedā vestis regū z impatorū. quaztebat rex vel impator ad ostēdendū bellū in ꝓmo esse futurū. z iō dī a palā. q: tunc oibz fiebat etiā palā z manifestū bellum in ꝓmo esse futurū. vñ paludatus ta. tū. z paludamentatus ta. tum. i. paludamēto indutus vel paludamentū habens.

Palumbes. a pabulū derivat hec palumbes bis. i. silue stris colūba q̄ in arboribz nidificat. B columba q̄ in domibz. z dicunt palumbes q: sint fortes pabulo. q̄ antē dicunt palumbes q̄si parcētes lumbis. sicut colūbe colentes lumbos. ety. est. Inuenit etiā hic palumbz bi. ꝓ pullo palumbis. Persius. Aut cur nō potius teneroq; palumbo. z binc palūbinus na. num. fm bug. Et scias q̄ columba nō fuit epichenū. q: dicimus hic columbz ꝓ mare. qđ ꝓpter fecunditatē accidit sicut gallus z gallina. palūbes ꝯo recte fuit ꝓmiscui ge. ꝓpter indiscretionem sexus. z rarā fecunditatem.

Palus dis fe. ge. dī a pales dea pabuli q: paleā. i. pabulum nutriat iumentorū. Inde paludosus sa. sum. et hic z hec palustris z hoc stre. silis paludi. vel in palude existens vel crescens. Et paludanus na. nū. paludi immixtus. vel in palude morans z pdu. lu. Vñ lucanus. Tuta fruge triconos addit nil lesa palude.

Palus. a palā aduer. dī hic palus li. vinearū. q: fozis a palā figit. z est mas. ge.

Pamphilus interp̄tat totus amor. z cor. pnl. vñ Pāphile tolle manus iamq; redibit annus. z cōponit a pan et philos.

Pampineus. exponit in pampinus.

Pampino nas. in pampinus exponit.

Pampinus. a palmes deriuat hic pampinus ni. foliuz vitis. q: a palmite pendeat z pāpineus nea. neū. z pampinosus sa. sum. z est pāpineū qđ totū est de pampinis pampinosum ꝯo qđ pāpinis plenū est. Itē a pāpinus dī pāpino nas. et est pāpinare pampinos emittere vel pampinis implere z cōponit. Depāpino nas. Dispāpino nas. Expampino nas. oīa ꝓ pāpinos euellere. et corripiūt p̄dicta pi. vñ Oui. Non hic pompineis amicitur vitib vlmus.

Pan grece dī totū vel omne. vñ hic pan panis dictus est quidā deus pastorū. quē in similitudinē nature forma nerunt. vñ pan dictus est q̄si omne vel totum.

Panates. berba est ex q̄ ꝓfluit succus q̄ z panatus dī

Pancelenos. pan qđ est omne vel totū cōponit cū celenos qđ est lucens. z dī pancelenos. q̄ noie dī luna in plenitudine q̄si tota lucens.

Pancrpū. a pancratior aris. dī boc pancrpū pi. genus spectaculi. vñ solet fieri ab bis qui cum bestijs ferocissimis cōgrediunt.

Pancra cre. i. rapina. a pancratior aris dī.

Pancratior aris. i. flagellis aut tormētis subiici. vnde equo aio tolerantes coronant. vñ pancratiū. i. tormentum vel flagellū. vel quidā ludus qui fit subtrahendo aliquid de manu in manū.

Pancrus cri. lapis varius pene ex oīb coloribz cōstās et dī a pan qđ est totum vel omne.

Pandecta. pan cōponit cum teucos qđ est volumen. vel cū dectos qđ est cōtinēs vel doctrina. z dī hec pandecta cte. liber oīa ferens z cōtinens. sicut totū corpus legis vel fetus z nouū testm fm bug. Pap. videt dicere pandecter.

Pandicularius. a pando dis dī hic pandicularius ri. homo bians z toto corpe oscitans.

Pando dis. di. passum. i. extēdere. dicere. referre manifestare. apire. Pando cōponit. Dispando dis. di. passum. i. extēdere. diuersis modis tēdere pandere. Expādo dis. di. expassum. i. extendere. Oppando dis. di. i. vndiq; pandere. extēdere. Repādo dis. di. sum. i. recuruare vel claudere vel recludere. Pando z eius cōposita oīa sunt actiua z faciūt p̄teritū in di. z supi. in passū sine n. Vñ ibi. Qui expassis in cruce manibz. Sed ibi z in multis alijs silibus locis inuenit n. vicio scriptorū et ydiotarū. Hec em̄ tria verba scz pando pateo patior. idē faciunt supinū. vñ versus. Pādo facit passū pateo patior q̄z passum. Horū rite triū passum dic esse supinum. ita dicit bug. priſt. B etiā dicit in. x. li. Pando inquit o. in i. pandi facit p̄teritū z supinū passum. q̄nis etiā a patior z pateo passum dicimus. vñ expādo dis. expassum. Virg. in tercio. At pater anchises passis de litore palmis. z ita cōiter dicūt grāmatici. tñ pap. dic. q̄ pando habet duplex supinū. s. pansum z passum.

Pandocium. in pandor est.

Pandona ne. quedā porta apud romā q̄ semp pandebat. z dī a pando dis.

Pādor cis. i. ebriosus vel gulosus. leccator q̄ semp pādit oīa ꝓpter escas. vñ a pādo dis. dī B pandociū cij. i. leccacitas. vel ebriositas taberna vel caupona.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Panduca ce.fe.ge.a pando dis.dī genus organi est.
Pandus.a pando dis deriuat' pādus da.dū.i.curuus
Sed pandū ꝓprie est qđ dirigit capita in inferiorē ptē
curuū qđ in supiorē. Omne tn curuū pōt esse pādū. et
econuerso diuersis respectib'. Ītn pandulus la.lū.ali-
quantulū curuus.7 cōponit'. Repandulus la.lum.
Panegorizo.a panis deriuat' pānegorizo as.i.sustētare
Paneta.a panis dī hic 7 hec paneta panete qui vel q̄
facit panem.
Panfagius. Pan qđ est totum cōpo.cum fagin qđ ē
comedere.7 dr panfagius gia.gium.q̄si oia comedens
vn̄ panfagij dicti sunt quidā hoies in etyopia quib' ē
cib' totū qđ mandi pōt 7 oia fortuitu gignentia.
Pangerista ste.cōis ge.laudis decantator.7 deriuat' a
pangericus ca.cum.
Pangericus.a pango ꝓ canere deriuat' pāgericus ca.
cum.i.laudādo decantatus.vn̄ pangerice.i.laudanter
laudabiliter. Et ꝟ pangericū ci.s.licentiosum 7 lasciui-
osum genus dicendi in laudib' alicuius. In cuius spe-
cie 7 cōpositōe hoies multis mendacijs adulant'.
Pangito tas.i.sepe vel frequenter canere.7 dī a pan-
go gis.ꝓ cantare.
Pangitoriū.a pango ꝓ cantare dī hoc pangitorium
rij.locus vbi multi sil' canunt scz chorus.
Pango gis.i.canere.facit ꝑteritū pāri.7 caret supino
Pango gis.i.pacisci siue pactū facio facit ꝑteritū pe-
pegi 7 supinū pactū. Item pango gis.i.impellere vel iū
gere facit ꝑteritū pegi 7 supinū pactū. vn̄ versus. Pan
xi dic cecini.cōiunxi dic bn̄ pegi. Cunctꝫ pactū.feci di-
cito tunc pepegi. Inuenit' etiā pango panxi ꝓ palū fi-
gere vel plantare. Et no.q̄ antiqui dicebāt pago gis
pepegi ꝓ pacisci.vbi nos dicimus pango pepegi. Itē
scias q̄ pango.i.iungo vel impello. Et cōponit' cū cō.
et dī cōpingo gis.cōpegi cōpactū. Depingo depegi.
depactum. Expingo expegi expactum. Impingo gis.
pegi pactum. Repingo gis.repegi repactum. Et in p̄-
dicta significatōe pango 7 eius cōposita sunt actiua.
Item cōposita eius in pn̄ti mutāt a simplicis in i.ß ꝑ-
terita et supina simplicis retinent immutata.pango in
alijs significatōib' nō mutat lr̄aturā in ꝓpositis si qua
habet. Et ꝓ pacisci est actiuū.ꝓ cātare simplr neutrū
ß ꝓ cantādo dicere vel laudare vel narrare actiuū est.
Paniceus.a panis dī hic paniceus 7 hec panicea cee.
qui vel q̄ facit panē. Et paniceus cea.ceū.ad panē ptinens vel de pane existens.sicut dicimus paniceas men-
sas q̄ ad panē comedendū pant' vel q̄ fiunt de pane.
Paniciū.a panis deriuat' hoc panicū ci.vel panicium
cij.quoddā genus annone.qr in quibusdā locis eo ho-
mines sustentant' vice panis.vn̄ dī paniciū q̄si panis vi
cium.qr vice panis fungat' ſm quosdā.7 est cty.
Paniculus li.di.ꝓ panis.
Panifex in panifico cas.vide.
Panificium in panifico cas.vide.
Panifico cas.i.panē facio. Et cōponit' a panis 7 facio
et cor.fi.7 inde hic 7 hec panifex cis.qui vel q̄ panē fa-
cit. Idem 7 panificus ca.cum.vn̄ in.j. Regū.c.viij. Fi-
lias q̄z vestras faciant sibi vnguentarias 7 focarias et
panificas.
Panis.a pan qđ est omne vel totū dī hic panis nis.qr
cum omni cibo apponit'.vel qr omne aīal eum appetat
7 fit acc̄s pl'alis ī es.tm̄.7 gēs pl'alis in um nō ī iū.lz nūs
singulares desinat in is.7 habeat pares syllabas in ntō
et in gtō singl'ari.sic iuuenis 7 canis.vn̄ versus. Is par
pl'stat ium.iuuenis canis excipe panis. Ista em̄ faciunt
gtm̄ pl'alem in um.iuuenū canū panū. vn̄ dicendū est.
Ideo tris canes comedentes tris panes.7 vt dī in hy
storijs.sup exodū panes ꝓpositionis vocant' duodecī
panes azimi de simila mundi valde.qui ponebant' sup
mensam seni alterinsecus.7 ꝓstabant singuli de duab'
decimis epby.7 singulis supponebat' patena aurea7 su
per patenā pugillus thuris. In diluculo sabbati recen
tes 7 calidi panes imponebant' mēse.7 erant ibi immo-
ti vsqꝫ ad sabbatū sequens. Tunc illis sublatis 7 thure
incenso sup altare.noui cum alio thure substituebant'
Sublatos ꝙo soli sacerdotes comedebant. Dicebā
tur etiā panes ꝓpositiōis.qr ꝓpositi erant cotā dño in
memoriā sempiternā duodecim tribuū filiorum israel
vel porro positi.i.a longo tpe positi.qr ꝑ totā hebdo-
madam vel ineternū ꝓpter successionē ponendi sunt.
Panniculus li.ꝓ pannus.
Pannosus.a pānus dī pannosus sa.sum.i.cincinosus
vilib' pannis indutus. Et compar. Ītn hec pannosi-
tas tatis. Itē pānosus pōt dici plenus 7 abūdans pānis.
Pannucius.a pannus deriuat' pannucius cia cīū.i.pā
nosus vilib' pannis indutus. Et hec pānucia cie.dī q̄-
dam vestis.qr sit de diuersis pannis abscissa.
Pannus.a pan qđ est totū vel omne deriuat' hic pan-
nus ni.qr ab omni hoie appetit'. vn̄ depanno nas.
Panotius. pan qđ est totum cōponit' cū ota vel otis
qđ est auris.et dī panotius tia.tium. Vel panotiosus
ſm quosdā. Panotij in scythia ferunt' esse quidā bo-
mines monstruosi.cum diffusa magnitudine auriū.vt
omne corpus ex eis contegant.
Panselenos.i.tota lux noctis.s.luna plena vel plenilu
nium. Et dī a pan qđ est totum 7 selenos quod dicit'
lux noctis.
Pansus sa.sum.i.aptus.extensus.diffusus.s.qui am-
bulat nudis pedib'. Et dī a pando dis. ſm quosdam.
Pantapoles.pan qđ est omne vel totū cōponit' cum
pole q̄đ est vendere.7 dī hic pantapoles.i.negociator
qui multa vendit qui latine seplassarius dicit'.
Panther teris.actō panthere vel ra. Et hec panthe
ra tere.pn̄'.pdu.genus lupi. Et dī a pan qđ est totuz
vel omne.qr oīm animaliū sit amicus nisi draconis.vel
qr in sui generis societate gaudeat.7 ad eandem silitu
dinem quicquid accipit reddit.
Pantheon.pan qđ est totum vel omne componit' cū
theos qđ est deus.7 dī hic pātheus thei.deus in se oia
repsentans.q̄si oīm deus. Idem qui 7 pan. Et hoc pā
theum vel pantheon.templū illius dei vel templū om
nibus dijs consecratū sicut est templū oīm sanctorum
¶ Et vt refert' romani cum vniuerso orbi dominaren
tur quoddā templū maximū construxerūt.in cuius me
dium suū ydolum collocantes oīm ꝓuinciarū simula-
cra ꝑ circuitū statuerunt.respiciētia rectis vultib' ydo
lum romanorū. Siqn̄ aūt aliqua ꝓuincia rebellare cō
tinuo arte dyabolica illius ꝓuincie simulacrum ydolo
romanorū posteriora voluebat.tanꝫ innuēs q̄ ab ei⁹
dño recessisset. Concitati ergo romani ad ipsam ꝓuin
ciam copiosum exercitū destinabant.7 ipsam suo dño
subiugabāt. verū nō sufficit romanis q̄ oīm ꝓuinciarū
simulacra in vrbe sua haberēt.quin potius fere singu
lis dijs templa singula cōstruxerūt tanꝫ qui eos oīm
ꝓuinciarū victores 7 dños effecissent. Ex qr oia ydo-
la templū ibi habere nō poterāt ad maiorē sue vesanie
ostentationē vnū templū ceteris mirabilius 7 sublimi⁹
in honorē deorū oīm erexerunt et pantheon qđ sonat
totū deus nuncup auerūt. Pontifices em̄ ydolorū ad
maiorē ꝓpli deceptionē finxerūt.qđ sibi a cybele quam
oīm deorū matrē appellabant.fuit impetratum.vt si de
oīb' gentib' vellēt victoriā obtinere filijs suis templū
magnū fabricarent. De ß etiā tetigi supra in coloseū.
Pantomimus.a pan vel panton qđ est totū 7 mimus
cōponit' hic pātomimus mi.i.ꝑ oia ioculator.
Panucula le.in panus est.
Panus a pānus dī hic panus ni.virgula illa circa quā
trama inuoluit'.idē7 canellus dī qr 7 de cānis fit in qui
busdā locis. Ītn lucillius. Intētus mōstret rectus sub
tegmīe panus. Et dī a pānus qr eo pānus texat'.vn̄ ß
panucula le.dimi.nanicula textricuz.qr eius discursu

panni texant.z dī a pannus vel panus. Et vt di.priſt. in tercio li.in fine. Panucula nō ſeruat genus primitiui.q: pannus eſt mal.ge.panucula ꝓ fe.ge.

Panxi eſt ꝓteritum de pango gis.

Papa pe.i.admirabilis.a pape qđ eſt interiectio admirantis.q aūt dī papa q̄ſi pr̄ patrū.ety.eſt. Et hinc hic et hec papalis z ß le.z hic papatus tus.tui. ¶ Sed cō ſueuit q̄n. An in voto cōtinentie poſſit papa diſpenſare. Ad hoc dicūt quidā.q votū cōtinentie nō eſt eſſentialiter annexū ordini ſacro. ſed ex ſtatuto eccleſie. vñ videt q ꝑ eccleſiā poſſit diſpēſari in voto cōtinentie ſolēnizato ꝑ ſuſceptionē ſacri ordinis. Cū aūt votū ꝓtinentie eſſentiale ſit ſtatui religionis ꝑ quā hō abrenūciat ſeculo totaliter dei ſeruitio mancipatus.qđ nō ꝓt ſiſtare cum matrimonio.in q̄ incumbit neceſſitas ꝓcurande ꝓlis.vxoris z ꝓlis z familie.z rerum q̄ ad hoc requirunt.vt di.aplus prima ad Cor.vij. Qui eſt cum vxore ſolicitus eſt q̄ ſunt mūdi.quō placeat vxori z diuiſus eſt. Clñ nomen monachi ab vnitate ſumit ꝑ oppoſitum ad diuiſionē ꝓdictā. Videt q in voto ſolennizato ꝑ confeſſionē religionis nō poſſit ꝑ eccleſiā diſpenſari. Et rōnem aſſignat decretalis.q: caſtitas annexa eſt regule monachali.vide etiā in bigamus.

Papalis in papa eſt.z ꝓdu.pnſ.

Papas.a papo pas dī hic papas papantis.i.guarcio. q: circa culinas papādo incedit.vel papas dī pedagogus cui infantis diſciplina cōmittit. Iuuenalis. Timidus prægustat pocula papas. Sed hic papas patis.dī grece qđā genus lini candidi z molliſſimi.

Papauer. A papo pas.dī hoc papauer neris.q: ſemē eius papat.vel dī a papo qđ eſt pinguedo.q: craſſuz habeat liquorē. Et eſt herba ſonorifera.ex qua ꝓfluit ſuccus qui opion appellat.vñ papauerinus na.num.z ꝓducit papauer pnſ.in ntō.ſed in gtō eam cor.

Pape interiectio admirantis.

Paphus inſula eſt veneri cōſecrata.vñ paphius phia phiū.qđ ſepe inuenit ꝓ venereus rea.reū.z inde quedam oliue dicunt papbie. Et eſt fe.ge.paphus.

Papia.a papa dī hec papia admirabilis ciuitas. vnde hic z hec papiēſis z hoc ſe. Et dī papia q̄i pauplū pia Hec olim dicebat ticinum.

Papias pie. nomen cuiuſdā autoris z ꝓſequēter libri ſui ſiue voluminis.

Papilio. A pape dī hic papilio onis.quedā auicula q̄ in ſuo aduentu meret admirationē. vñ papiliones dicunt tentoria ad ſimilitudinem illius auis volantis. De auicule lumine accenſo cōueniunt z circūuolantes ab igne ꝓmo interire cogunt.

Papilla.a papo pas.dī hec papilla le.caput mammille.q: pueri eam q̄ſi papant dum lactent. Mammilla ē oiseminētia vberis. Sed papilla eſt illud breue vnde lac trahit.z cor.pa. Virg. Halta ſubexertam donec plata papillam ꝛc.

Papyrius ria.riam.in papyrus eſt.

Papyrus.a pyr qđ eſt ignis dī hec papyrus ri.pnſ.ꝓdu.quedā herba vel genus iunci.vt dicunt. Et dī papyrus q̄ſi parans pyr.i.ignem. eo q in cereis z lampadibus ponit ad ardendū. Dicit etiā hic papyrus carta bombicinata ſiue bombicina.vñ papyrus ra.rū. ad papyrum ꝓtinens vel de papyro exiſtens. Dicit etiaz ꝓ eodem papyreus rea.reuz. Iſa.xviij. Qui mittit in mare legatos in vaſis papyreis vel papyri ſup aquas. in vaſis papyreis.i.in nauib de papyris.i.iuncis q̄ papyri tante ſunt magnitudinis ſm hyſtoriam alexandri vt naues fiant ex eis.vl in vaſis papyreis.i.in cartis de papyris factis quas egyptij ꝑ legatos mittebant.duabus tribub euntes ſup aquas vel in vaſis papyreis.i. piridib de papyro factis in quib cōtinebāt.vl deferebant eple miſſe ab egyptijs ꝑ legatos ad exhortandū z aiandum duas tribuum iudeos.

Papo.a popa dī papo pas.paui pare.i.comedere.qđ tm ad pueros ꝓtinet. Et ponit q̄nq; ꝓ nōie. Uerſius Et ſilis regū pueris papare minutū.ſed māducare ad viros ꝓtinet.

Papula le.fe.ge.i.carbunculus. Sunt em̄ papule minutiſſima vlcera q̄ naſcunt in cute z dolorē afferunt et ſcabiem z ardorem. Virg.in geor.ardentes papule atq; immūdus olētia ſudor. Membra ſequebat ꝛc. Vel dī a papo as.q: corrodunt carnē. vñ papuloſus ſa.ſū. id eſt papulis plenus.z cōpar. vñ hec papuloſitas tis. plenitudo z abundantia papularū.z papulentus ta.tū in eodē ſenſu.z cōpar. vñ hec papulentia tie. idem qđ papuloſitas.

Papulentus ta.tum.in papula vide.

Par. A paro paras.derivat hic z hec z hoc par paris q̄ſtum ad vocem.ſed q̄ſtum ad ſignificationem derivatur a comparo paras. ꝓprie em̄ pares ſunt qui inter ſe comparari poſſunt.vnde pariter aduerbium.z hec paritas tatis. Par componit. Compar comparis.i.coequalis conſimilis. Diſpar ris.i.diſſimilis. Impar ris.i. non ſimilis non par. Separ ris.id eſt ſeorſum a pari.i. diſſimilis. Suppar ris.id eſt ſubiectus pari. Et hinc diſparitas comparitas imparitas ſeparitas ſupparitas. z eſt par omnis generis cum omnibus ſuis compoſitis.z corripit pa.vnde Ouidius epi. Si qua voles apte nubere nube pari. Inuenit etiā hoc par paris tm̄ in neu. ge.vt vnum par boum.duo paria caligarum.

Para p̄poſitio greca.i.iuxta vel apud vel re vel p̄ter vel trans. Item para eſt verbum impatiui modi.ß tūc nō acuit in fine.

Parabola vt dicit papias parabole grece latine,puerbia vocant.eo q in ipſis ſub cōparua ſilitudine figure verborū z imagines veritatis oñdunt.de hoc etiā ſupra dixi in q̄rta ꝓte in c.de tropis.

Paracinon.pyr cōponit cuz acinon qđ eſt incus z dī hic paracinon nonis.faber iouis fulminū eius fabricator.z dī ſic q̄ſi ignea incus.ab igne z incude.q: ſemper ſit iuxta ignem z incudem.

Paraclīſis grece latine dī aduocatio vel cōſolatio.

Paraclitus.a paraclīſis qđ eſt conſolatio dī hic paraclitus ti.i.conſolator. Et ſm hoc ſpūſſanctus dī paraclitus.i.conſolator.q: cōſolat nos in omnib anguſtijs noſtris. Item paraclitus grece dī aduocatio.vñ paraclitus.i.aduocatus.z ſm hoc cōuenit filio.q: ipſe ꝓ nobis interpellat apud patrē. Pōt etiā ſpūſſanctus congrue dici paclitus.i.aduocatus z conſolator.q: ꝓ nobis aduocat z nos cōſolat.vt dicā in ſpūs. ¶ De paclito autē ſpūſancto dicit dñs in ioanne. Paraclitus aūt ſpūſſanctus quē mittet pater in nōie meo ille docebit vos oīa. Et tangūt in hac autoritate ſex cauſe miſſionis ſpūſſancti. Primo nāq; miſſus eſt ſup aplos ad conſolandū meſtos.qđ notat cum dī paclitus qđ eſt idem qđ conſolator. Secđo ad viuificandū mortuos. qđ notat cuz dī ſpūs.q: ſpūs eſt qui viuificat. Tercio ad ſanctificandū immūdos.qđ notat cum dī ſanctus. ſicut em̄ dī ſpūs q: viuificat. ita ſanctus q: ſanctificat et mundat.vñ ſanctus idez eſt qđ mūdus. Quarto ad confirmandū amorē inter diſcordes z odioſos.qđ notatur in hoc qđ dī pater. Pater em̄ dī eo q naturaliter diligat nos. Quinto ad ſaluandū iuſtos.qđ notat in eo qđ dī. In nōie meo qđ eſt ieſus qui ſalus interpretatur. In nōie ergo ieſu.i.ſalutis pater miſit ſpūmſanctum.vt oñderet q ad ſaluandas gentes venit. Sexto ad docendū ignaros qđ notat in eo qđ dī. Ille vos docebit omnia.

Paradigma.exponit in q̄rta ꝓte in ca.de tropis.

Paradiſus diſi.maſc.gen. Vñ Geñ.ij. Plantauerat aūt dñs deus paradiſum voluptatis a principio in quo poſuerat hoiem quē formauerat. Et autem paradiſus locus in orientis ꝓtib conſtitutus. Et dī padiſus gre-

ce ortus latine. eden hebraice. qđ latine delicie interpretat. Coniuncta hec duo sonant ortum deliciarū. Est em̄ omni genere ligni pomiferarū arborū consitus. habens etiā lignum vite. 7 dī paradisus q̄si parens dei visum. vel q̄si paratis dans visum. 7 est etymo. ꝑm hug.

¶ Nota hic q̄ paradisus credit esse quidā locus terrestris 7 corpalis in determinata pte terre situs. tpatissimus 7 amenus vt homo nullis pturbationib impeditus spūalib delicijs quiete frueret. Hunc aūt locū extimant sub equinoctiali esse versus ptem orientalē. eo q̄ locum illum quidā philosophi tpatissimū asserunt. Ex quo etiā loco nilus vnus de q̄tuor fluminib padisi fluere videt. vñ ꝑm Bedam volunt in orientali pte esse padisum longo interiacēte spacio vel maris vel terre a regionib quas incolunt hoies secretū vel in altō situm. vñ nec aque diluuij illuc puenerunt.

¶ Sed cō suevit queri. Quō intelligat illud qđ dicit dñs in cruce latroni. Amen dico tibi hodie mecū eris in padiso. Ad hoc pōt dici q̄ hoc nō est intelligendū de padiso terrestri. q: passio xp̄i nō reducit ad illum padisum sed ad celestē. Qui quidez padisus pōt accipi dupliciter. scz ꝑm gloriā fruitionis. 7 sic statim moriens in padiso latro fuit. vel q̄tum ad locū glorie puenientē. 7 sic nullus padisum intrauit ante ascensionē. Quare aūt deus cōcessit hoī vt comederet de oīm ligno padisi excepto ligno sciētie boni 7 mali. dixi i obedio dis. vide etiā in rumphea.

Paradoxus. dora. grece latine gloria cōpo. cum paro as. vel para ꝓpositiōe greca qđ est iuxta vel ad. 7 dī padoxus. i. admirabilis. vel q̄si patus ad vanā gloriā hui⁹ mūdi. Vñ hec padoxa xe. mulier talis. 7 adiectiue pōt declinari padoxus xa. xum. vñ quidā liber tullij intitulat. Tullius de padoxis. q: in eo tractat de padoxis. et dicunt ibi padoxe dicta vel sñie ad mundanā gloriam ptinētes. q̄si laudes gloriose vel pate. 7 inde hec padoxia xie. talis gloria vel laus.

Paraemenon cōpo. a para 7 emenū. qđ est dies vel tēpus. 7 dī paemenon. quo noīe vocat apud grecos ptē ritum impfectū qđ designat rem paulo añ pfectam q̄i adiacens tps. Quidā dicunt paoemenon.

Parafernū exponit in dos dotis.

Parafrastes. a para qđ est iuxta vel a paro ras. 7 frasis cōponit hic parafrastes stis. i. loquax. q̄i inter loquelā vel locutionē. vel ptus. i. pmptus ad loquendū vel parastes dī ꝓprie nō diserto:. nō bonus sed malus interpres vel pafrastes ꝑm quosdā dī qui minus bñ interpretat qui scz nō trāsfert lr̄am ex lr̄a. ꝛ sensum ex sensu. vñ pafrastes locuto: iux sensū. ꝛ nē ꝑm lr̄am. Vñ biero. in ꝓlogo regū. vel intepretē me extimato. si gratus es. vel pafrastē si ingratus quāq̄ mihi oīno cōscius nō sū mutasse me quidpiā de hebraica veritate.

Paragoge exponit in q̄rta pte in ca. de methaplasmo et acuit in fine.

Paragonda ornamentū pallij vel vestis qđ vulgo frixeum dicit.

Paragona in pagorizo zas exponit.

Paragorizo zas. i. mitigare. lenire. oblectare. tēpare. vñ hec pagona rie. i. mitigatio. Et quedā medicina sic dī q: lenit.

Paragraphus. a para qđ ē iuxta. 7 graphus scriptor. vel graphia scriptura ꝓponit hic pagraphus. vel hoc pagraphū phi. nota sic facta q̄ ponit ad sepādas res a res q̄ in cōnexu cōcurrunt. 7 cor. gra.

Paragus gi. anis mali ominis. vt dicunt.

Paralellus. a para qđ est iuxta dī hec palella le. Paralelle dicunt linee eque distantes q̄ q̄uis in infinitum ducant nunq̄ cōcurrunt. qđ nō fieret si vna linearum ad aliā plus ex vna pte q̄ ex alia accederet. Et hic palellus li. 7 ꝟ palellū li. circulus eque distās ab alio. 7 sūt circuli illi quinq̄ in spera qui palelli vocant. q̄si eque distantes. nō q: equalis sit distantia inter quoslibet sibi ꝓximos. ꝛ q: quilibet palellus a sibi ꝓximo ꝑm oēs suas ptes equaliter distat.

Paralipomenon. a para qđ est iuxta 7 emenon qđ est dies vel tps cōponit hic palipomenon nomē cuiusdā libri. q̄si sermo dierū. Vel ex para qđ est ꝑter vel re. et ypos qđ est sub 7 mene qđ est defectus cōponit paralipomenon grece. qđ nos ptermissorū vel reliquorū dicere possumus. q: ea q̄ in lege vel libris regū vel omissa vel nō plene relata sunt in isto sub. i. postea summatim 7 breuiter explicant. Vñ hieron. in epla ad paulinum. c. vij. dicit. Paralipomenon liber instr̄i veteris epithome talis ac tantus est vt ab sq̄ illo siquis sciam scripturarū sibi voluerit arrogari seipsū irrideat. Per singula quippe noīa iuncturasq̄ verborū. 7 ptermisse in libris regū tangunt hystorie. 7 innumerabiles explicant euangelij questiones vide etiā in epithoma. 7 acutur in fine paralipomenon.

Paralisis. a para qđ est re. 7 lisis cōponit hec palisis. sis. i. resolutio scz morbi q̄ membra dissoluunt. vñ paliticus ca. cum. qui talē patit infirmitatē ꝑm hug. quidam dicūt q̄ cōponit a para 7 lesio. Et dicit magister bene. q̄ palisis ꝓducit i. añ s. et nō debet accentuari in fine sicut nec ypocrisis.

Paraliticus pnt. cor. in palisis est.

Paralogismus. a para qđ est iuxta 7 logos cōponit ꝟ palogismus mi. i. sophistica argumētatio q̄si iuxta rōnem vel diffinitionē syllogismi. vñ palogisticus. ca. cū. et palogizo zas. i. palogismū facere. vel palogistice loqui vel palogismo cōcludere vel decipe.

Paranceticus ca. cū. i. interpositus. 7 dī a panymphus vñ q̄dā ode horatij intitulāt panetice. i. interpositiue.

Paranympha. a para qđ est iuxta et nympha sponsa ꝓponit ꝟ paranympha phe. i. pnuba q̄ viro nymphā iungit. 7 hinc panymphus. i. internūcius inter sponsū et sponsam. s. qui viro nymphā coniungit. sicut beatus ioannes dī paranymphus dñi.

Paranomasia exponit in q̄rta pte in ca. de scemate.

Paranomeon est in q̄rta pte in ca. de scemate.

Parapsis. a par 7 absida qđ est latus cōponit hec papsis sidis. i. discus. Vñ iuuenalis. Qui multa magna q̄ parapside cenat. Et dī parapsis vas quadrangulū et quadrilaterū q̄si paribus absidis. i. lateribus. 7 mutat b. in p. 7 scribit ꝑ ps.

Parasceue. Paro ras. cōpo. cum cena 7 dī hec parasceues. i. ꝓparatio cene. Hoc noīe dicebat feria sexta sabbati. in q̄ ꝓparabāt necessaria sabbati ꝑm hug. In hystorijs aūt dī. Parasceue grece latine ꝓparatio Sic dicebant feriā sextā. q: in ea ꝓparabant necessaria sabbato. sicut 7 in deserto duplex colligebat māna. grecis admixti iudei grecis cōutebant vocabulis.

Parasitaster. in parasitus vide.

Parasitus Parapsis cōponit cum situs 7 dī hic pasitus ti. q̄si in papside situs. i. leccator vel parasitus ꝓponit a paro ras. 7 situs tus. tui. Inde dī parasitus leccator vel ioculator. q̄si parans. i. repūtans situs. i. compositiones 7 gestus diuersorū. scz qui scit suo gestu. re ꝓsentare gestus 7 cōpositōes multorū. vl para. i. iuxta situs venter. Inde parasitus. i. iuxta ventrē. vel para. i. iuxta. vel apud sitos. i. frumentuz. Vñ dī sitorū vas vbi cibus de frumēto solet reponi. vñ parasitus q̄si ad aliquē frumētatus. i. nutritus 7 pastus. vñ hic parasitulus li. di. Et hic parasitaster stri. 7 hic 7 hec parasita te. 7 parasitula le. di.

Parastrata. par cōpo. cum sto vel stans. 7 dī hec parastrata te. Parastrate stipites sunt pares stantes quib arbor nauis sustinet.

Parca ce. a parco cis. dī hec parca ce. furia infernalis. Et dicunt parce a parcēdo ꝑ cōtrariū. q: minime parcant quas tres esse voluerūt. vnā q̄ vitā hoib ordinet

Altera q̄ cōtexat. Tercia q̄ rumpat. Incipim⁹ em̄ cū nascimur. Sum⁹ cū viuim⁹. Desinim⁹ cū interim⁹. vñ hic z hec pcalis z hoc le. fm hug. Pap. xo dicit Parce fata dicta sunt a paganis. q̄ quidez tria esse dicunt. cloto. lathesis. atropos. dicta p cataantifrasim q: nemini parcāt. Unde dicit. Cloto colū baiulat. lathesis trahit atropos occat.

Parcitas. a parc⁹ ci. addita tas. fit hec pcitas tis. et dr signat q̄q̄ virtutē q̄q̄ viciū.

Parco cis. pepci vel parsi sum. parcere. i. pdonare nō multū expendere. misereri dimittere. Parco cū omib⁹ suis ꝓpositis siqua hꝫ est neutrū fm hug. Pusti. etiaꝫ dicit in. x. li. trāctās de xbis tercie ꝓiugatiōis desinētibus i co. In co r. antecedēte vnum inueni parco pepci qđ z parsi facit pteritū. Et infra dicit. pepci vel parsi facit parsum supⁿ. fm in si terminantiū regulā i. in vm. vñ parsurus pticipiū futuri tpis. pepci tn magis nunc est in vsu q̄ parsi.

Parcopollex cis. pollex ꝓponit cū pco cis. z dr hꝫ parcopollex cis. i. tramellū. q: parcit pollici.

Parcus. a parco cis. driuat pcus ca. cū. q̄ q̄q̄ significat auarū. q̄q̄ int auar z pdigū. pl⁹ tn accedit auaro q̄ꝫ pdigo. sic ecōtrario larg⁹ plus accedit pdigo q̄ꝫ auaro. vñ quidā. Prodig⁹ ē animi vicio retinēda pfundēs. Larg⁹ q̄ sumpt⁹ facit ex rōne libēter. Parc⁹ q̄ retinet q̄cq̄d nō postulat vsus. Nā retinet cupide qđ res deposcat auar⁹. Et ꝓpat parc⁹ cior. sim⁹. vñ parcesius. sime. aduer. Parc⁹ ꝓponit. q̄parc⁹. pparc⁹. id ē valde parcus. fm hug. pap. xo dicit. Parce honeste. moderate nō nimiū. parc⁹. i. frugi. qđ ē moderator seruator z abstinēs alieno. suo ꝓtent⁹. vel parc⁹ nimis tenax. sordidus vide in pdigus.

Pard⁹ di. bestia varia est z velocissima. z inde ꝓponit leopdus di. fm hug.

Parens. a pario ris. driuat hꝫ z hec parēs tis. duū generū. i. pater z mater. z facit gtūs plalis parentū. Inuenit etiā parentiū. qđ pbat p accusatiuū pluralē q̄ desinit in es vel in is. q̄ pprius est in iū. terminātiū gtm sic dicit in tercia pte vbi egi de datiuo plurali tercie declinatiōis. z dicunt pater z mater parētes a pariēdo z nō a parēdo. qđ pbat in hoc. q: pareo pmā. pducit. ß parens i pdicta significatiōe pmā cor. parēs etiā accipit p ꝓsanguineo vl affine. vñ hec parētela le. i. cognatio ꝓsanguinitas cōgermanitas. ꝓtribulitas. z hꝫ z hec parentalis z hoc le. vñ parētaliter aduer. Et hꝫ parentalitas tis. i. ꝓsanguinitas. Inuenit etiā parens tis. ge. oīs id est obediēs a pareo res. z tūc pdu. pmā. vñ versus. Nō sum ple parēs. nō sum nisi pario parens. vide in bono: o.

Parētalia. a parēs driuat hꝫ z hec parētalis et hoc le. Et hꝫ parētalia liū. vel lioꝝ. dies fest⁹ paganoꝝ cū sacrificabāt aiab⁹ parētū. fm hug. Pap. xo dic. parētalia dies festi paganoꝝ ꝓpinq̄tas.

Parētela le. penl. pdu. in parēs exponit.

Parēthesis quidā tropus est. de quo dixi in q̄rta pte i ca. de tropis.

Parēticida. a parēs z cedo dis. cecidi ꝓponit hic et hꝫ parēticida de. penl. pdu. qui vel q̄ parētē occidit. vñ hꝫ z hec parēticidalis z hoc le. Et hoc parēticidiū dij. id est occisio parentū.

Parento tas. i. patrē vel matrē imitari. vel sacrificare vmbris parētū. z tūc driuat a parēs. Inuenit etiā parētare. i. sacrificare mortuis. pma pdu. z tūc driuat a pareo res. vt parentare vmbris vel tumulis mortuoꝝ frequēter parere. i. obseq̄ vel ministrare.

Pareo res. rui. i. obedire et parere. i. apparere. parere p obedire caret supⁿ. p apparere inuenit pitū tn. ß raro. In hac significatiōe pareo ꝓponitur. Appareo res. rui. ritū. vñ apl⁹. Apparuit gra saluatoris nri. Cōpareo res. rui. i. sil parere. Vñ in gen. xxxvij. c. puer non cōparet z ego quo ibo. Pareo ī vtraq̄ significatione cū suis ꝓpositis ē neutr. z pdu. hāc syllabā pa. vñ ouid. de reme. Que nimis apparent rhetia vitat auis. Et in grecismo. Apparens paret. z q̄ bñ paret obedit. parere q̄n est infinitiu⁹ de pario ris. tercie ꝓiugatiōis cor. pnl. q̄n xo est infinitiu⁹ de pareo res. secūde ꝓiugatōnis. i. obedire vl apparere. pdu. penl.

Paries. a par dicit hic paries etis. q: sp sunt duo parietes. vel a latere vel a fronte q̄ ꝓspiciunt se. aliter structura deformis eēt. z cor. penl. tā in ntiō q̄ꝫ ī gtiō. et est mas. ge. Vñ psal. tanq̄ parieti inclinato.

Parietina. a paries driuat hꝫ parietina ne. penl. pdu. Et est pietina pietū ruina. s. vbi pietes stant sine tecto z habitantib⁹. vñ ezech. xxxvj. Montib⁹ z collib⁹ vallibusq̄ desertis parietinis.

Parieto. a pies driuat pieto tas. i. pietes aptare. vñ deparieto as. z dispieto tas. z exparieto tas. in eodem sensu. s. pietes auferre z cor. e. ante t.

Parietulus li. dimi. paru⁹ pies.

Parilis. a par driuat hic z hec parilis z hoc le. i. eqlis vnō parilit aduer. Et hec parilitas tis. i. eqlitas similitudo. Et cor. penultimā parilis licet desinat in ilis. z driuat a nomie fm ꝓsti.

Parilitas tatis. cor. li. in parilis exponit.

Pario ris. pepi partū vel pitū. parere. i. partū facē laborare adquirere. Et est hꝫ significatō tracta ex alia. q: cū mulier parit adquirit z ī labore ē. licz postea nō meminerit laboris ꝓpter gaudiū. q: nat⁹ est hō in mūdū. Et erat olim hoc verbū quarte ꝓiugatiōis. Vñ ouid. Qua parire solet gen⁹ pēnis cōdecoratū. vñ z cōposita ab eo sunt q̄rte ꝓiugatiōis. Pario ꝓponit cū ad vl a z dicit aperio ris. rui. Et cū con. z dicit cōperio ris. compi cōpertū. i. inuenire. Itē cū ex z dicit expior iri. expertū verbū cōmune. id est ꝓbare vel ꝓbari. Itē cū ob z dicit opio ris. rui. Item ex ob z ꝑpario etiā cōpomit opior iris. oppus sum deponētale. i. expectare. z producit pmā. sed opio potⁱ pmā cor. Itē ꝓponit cū re z dicit repio ris. repperi. qđ duplicat p. in pterito cū diminuit pma syllaba respectu pntis. Pario tercie ꝓiugatiōis est z neutrū. Et vt dictū est facit supinū ptum tu. qđ pbat p part⁹ tus tui. z p parturiō. Et sil facit paritū tu. qđ pbat p paritur⁹ ra. rū. Cōposita ab eo sunt quarte ꝓiugatiōis. z oīa faciūt supinū in partū. et pteritum in rui. z mutata a. in e. pter cōperio z repio q̄ faciūt cōpi repperi. Et oīa sunt actiua pter expior cōmune. et opior depo. p expectare fm hug. Et scias q̄ ptū deberet esse supinū eius licet inueniat paritū. vnde dicit pst. in. x. li. In rio vnū inuenio tercie ꝓiugatiōis pario pepi. vetustissimi tn fm quartā ꝓiugationē hoc ptulisse inueniūtur. Ouid. Qua parire solet gen⁹ pennis ꝓdecoratū. supinū ptū debet esse. vñ z ptus et pturio ris. meditatiuū. z parito freque. Magister aūt bene fm modernos meli⁹ declarat dicēs. pario tercie cōiugatiōis facit pteritū in ri. pma syllaba gemīata vt peperi. z supinū ptū qđ antiqui dicebāt etiā pitū. vñ paritur⁹. Cū suis aūt ꝓpositis reddit ad quartā. z facit pteritū in ni diuisas vt aperio ris. rui. aptuꝫ. pter repio ris. z cōpio ris. cū omib⁹ suis ꝓpositis hꝫ r. ante tū. ī supino vt apio aptū. Itē scias q̄ ꝓsuevit b. mutari in p. vt oppono. Hꝫ in opio z opior abiicit sicut d. in apio. vñ cor. pmā pario. vñ quidā. Nemo sit pceps causas apire latētes. Itē. Vir generat. mulierq̄ parit. sed gignit vterq̄. De hoc etiaꝫ dixi in apio. z dicā in repio ris. z vt dicit pst. in. x. li. Faciūt pticipia in sus xba q̄ ī li. vel in ri. vel in ti. termināt pteritū actiuoꝝ vt pepuli pulsus. pculi pculsus. suffero sustuli anor malū est. z ablatus facit. excipit pepi part⁹ diffirētie cā. peperci em̄ passus facit.

Paris hui⁹ paris vl paridis fuit filius priami q̄ helenā rapuit. z cor. penl. paridis.

Pariscus.a paro ras.dicit̄ hic parisc⁹ sci.q̄stoꝛ q̄ clamat in foro.
Paritonus ni.penl̄.coꝛ.i.cantoꝛ q̄ parit tonos a pario ⁊ tonus cōponit̄.
Pari⁹.a paros insula dicit̄ pari⁹ ria.riū. ⁊ q: in illa insula marmoꝛ abūdat ido q̄nq₃ pari⁹ ponit̄ ꝓ marmore⁹. Q̄nq₃ etiā pari⁹ planus vl' alb⁹ ad modū marmoris dicit̄.vñ inuenit̄ marmoꝛ pariū.⁊ in ṗmo esdre dicit̄ pario stratū lapide.
Parma.a paru⁹ dr̄ hec parma me.leue scutū q̄si paruua. Et quelibet leuia arma possunt dici parme q̄si parue. Itē parma ē dict⁹ q̄daꝫ fluui⁹ a paruitate a q̄ ciuitas adiacēs dr̄ h̄ parma me. ⁊ ē ꝓ fluuio mas.ge.ꝓ ciuitate fe.ge.vñ h̄ ⁊ hec parmēsis ⁊ hoc se.
Parmeus mei ptus meās a ptus ⁊ meo as.
Parnasus.a par ⁊ nasus qd̄ ē elatio ꝯponit̄ h̄ pnasus si.quidā mons q: pes habeat nasos.i. duas elatiōes.s. eliconē ⁊ acceronē vel citheronē ḃm hug. sed si pnasus vt dicit hug.ꝯponit̄ ex duob₉ rectis.i.integris.s.par ⁊ nasus debꝫ ḃm ṗsti.declinari ex vtraq₃ pte declinat̄ tn̄ ex fine tm̄. ⁊ ꝓpter h̄ quidā dicūt cū quib₉ ego ꝙ pnasus nō est ꝯpositū.q: fuit impositū a grecis q̄ nunq̄₃ habuerūt respectū ad nomia latina.par ⁊ nasus. ⁊ h̄ vult magister bñ. Et ꝓdu.penl̄.parnasus. Et ꝙ dr̄ pnasus q̄si pares hēat nasos etymologia est.
Paro ras.raui.i.ꝑparare.oꝛnare. Vñ parat⁹ ta.tum.nomē. Et ꝯpat̄ patus tioꝛ.tissim⁹.vñ pateci⁹.tissime.aduer. Itē a paro h̄ patus tus.tui. Paro ꝯponit̄. Apparo ras.i.valde ⁊ diligēter pare.vnd̄ h̄ apparat⁹ tus.tui. Iteꝫ ꝯparo ras. Disparo ras.i.spectare diuidere. Itē imparo ras. Preparo ras.i.añ vl' ꝑ alijs pare. Reparo ras.i.iteꝝ vel retro pare. Separo as.i.diuidere. Itē paro ras.actiuū est cū oīb₉ suis ꝯpositis ⁊ coꝛ.pa. Vñ oui.de reme. Bella mihi video.bella parant̄ ait.
Paroparonis mas.ge.nauis piratarum ⁊ dicit̄ a pirata vide in mioparo.
Parochia.a para qd̄ ē iuxta dicit̄ hec parochia chie.id est adiacēs dom⁹ dei vl' incolat⁹ vl' dyocesis.vñ parochian⁹ na.nū.i.de parochia existēs. parochiani etiā ⁊ parochij olim dicebant̄.q: legatis reipublice iter facientib₉ necessaria ꝑhebant.
Paroemia exponit̄ in q̄rta pte in.c.de tropis.
Parofonista.paro ras. ꝯponit̄ cū fonos qd̄ est sonus ⁊ dicit̄ h̄ ⁊ hec parofonista ste.i. cātatoꝛ quasi parans id est incipiēs phonos.i.cant⁹.
Parotida.a para.i.iuxta ⁊ ota qd̄ ē auris. ꝯponit̄ hec parotida de. glob₉ q̄ nascit̄ in aure. Vñ parotid⁹ da.dū.q̄ globos hꝫ in aure ⁊ coꝛ.ti.
Paroximiū mij.i.ꝯmotio febris vl' etiā alteri⁹ rei.
Parricida.a parēticida abijciunt̄ e.⁊ n.⁊ mutat̄ t.in r ⁊ dicit̄ parricida. vel ꝯponit̄ a parte vl' a pari vl' a patria.s.q̄ occidit patrē. vel parē vl' patriā ꝑdidit.vñ hic ⁊ hec parricidalis ⁊ hoc le.⁊ hoc parricidiū ⁊ h̄ parricidia die. lex de parricidio q̄ ⁊ parēticidia dr̄ ḃm hug.et vt dic̄ ṗsti.parricida siue a pari siue a patre siue a parēte ꝯponat̄ dicendū est parricida ꝑ geminū r. Et papias dicit. Parricida ꝓprie dicit̄ q̄ parentē occidit quē quidē veteres parēticidā dixerūt.qm̄ parricidiū ī quocūq₃ intelligi possit.cū sint homines homib₉ pares. Et scias ꝙ antiqui dixerunt patricida de.q̄ patrē occidit. Vñ in ep̄la ṗma ad thimo.inuenit̄ patricidis ⁊ matricidis. Pap.etiā dicit patricida ⁊ parricida q̄ parētes occidit.⁊ hoc verū est ḃm antiq̄s. Nā ḃm modernos et pristianū dicendū est parricida.siue a pari siue a patre siue a parēte ꝯponat̄.vt dictū est ⁊ ꝓdu.ci.
Parricidia in parricida est.
Pars.a ptioꝛ.tiris. deriuat̄ hec ps ptis.vñ ptim adū. Pars ꝯponit̄. Cōpers tis. Expers tl. Particeps pis. Impers ois generis.
Parsi est ṗteritū de parco vt habes ī parco cis.

Parsimonia.a psi ṗterito de parco cis.dr̄ h̄ parsimonia nie.i.abstinētia.s.mensurā refectiōis nō excedēs.et est ꝟtus ḃm hug.pap̄.ꝟo dicit parsimonia frugalitas tpantia.pcitas.pietas.modica.ꝯtinētia.
Parsum su.est supinū de parco cis.
Parthus hec partha the.est quedā ꝓuincia.vñ parthus tha.thū.⁊ parthic⁹ ca.cū.vñ in actib₉ apl'oꝝ parthi ⁊ medi ⁊ elamite.
Partialis.a ps dicit̄ h̄ ⁊ hec partialis ⁊ hoc le.vñ parcialitas tis.⁊ parcialit̄ aduer.
Particeps.a capio ⁊ ps ꝯponit̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc particeps pis.i.capiēs partē ꝯsoꝛs ꝯsci⁹ adiutoꝛ soci⁹. Propheta. Particeps ego suꝫ oīm timentiū te.q: charitas oīa bona q̄ fiūt in ecclesia facit esse cōmunia ⁊ coꝛripit penl̄.tam in ntio q̄₃ in gtio.
Participiale in pticipiū vide.
Participiū.a pticeps dicit̄ h̄ pticipiū pij.q̄si pticapiū q: ptē suoꝝ accidentiū capiat a ꝟbo ⁊ ptem a nomie.⁊ inde h̄ ⁊ h̄ pticipialis ⁊ hoc le.et dr̄ nomē pticipiale.illud qd̄ a pticipio descēdit. vt amās amatoꝛ amatrix et amat⁹. Inde amatio ḃm ṗsti. De pticipio supra dixi ī tercia pte ī tractatu de pticipijs ⁊ ī edifico.
Participo pas.ꝟbū actiuū.i.ptē cape vel dare et coꝛ.ci.⁊ deriuat̄ a pticeps pis.
Particula le.a ps dicit̄ hec particula le. di.vñ h̄ ⁊ hec particular̄ ⁊ h̄ re.vñ pticularit̄ aduer.
Partic⁹.a ps deriuat̄ hic partic⁹ ci.i.negociatoꝛ particulas vendens.
Partioꝛ tiris.partitus sum.vñ hic partitoꝛ toris. Et scias ꝙ antiq̄ dicebāt partio tis.tiui.vñ ⁊ ꝯposita ineniunt̄ tā deponētia ḃm nos q̄₃ actiua. ḃm antiquos in eodem sensu.vt Bipertioꝛ tiris.⁊ biptio tis.i.in duas ptes diuidere. Triptioꝛ tiris.⁊ triptio tis. Quadriptioꝛ tiris.⁊ quadriptio tis. Quinquiptioꝛ tiris.⁊ quiquiptio tis.i.in tres vel in q̄tuoꝛ vel in q̄nq₃ ptes diuidere. Imptioꝛ tiris.⁊ imptio tis. Et scias ꝙ oīa verba q̄rte ꝯiugatiōis olim faciebāt futurū in bo ⁊ ī boꝛ.vnd̄ adhuc ī theologia inuenit̄ ptiboꝛ ⁊ metiboꝛ.s₃ h̄ antiq̄tas absoluit.sic̄ dixi ī tercia pte vbi egi de ṗterit̄ q̄rte ꝯiugatiōis ī fine. Item nota ꝙ partioꝛ dꝫ scribi ꝑ t. qd̄ pōt dinosci ad secundā ⁊ ꝑsonā ṗntis indicatiui.et accipit t.sonū de c.
Partitio nis.fe.ge.⁊ hec partio ꝑ syncopā ⁊ hec partitudo.i.partitio.et foꝛmat̄ partitio.a partit⁹ ta.tum.ptiti addita o.fit hec partitio.
Partitiuū.qd̄ sit nomē partitiuū est dictū ī tercia pte in.c.de suplatiuis ī tractatu de spēb₉ nominū.
Partitudo dis.in partitio est.
Parturio.a paro ris.peperi partū addita rio.fit parturio ris.ꝟbū meditatiuū.⁊ coꝛ.u.añ r.et ponit̄ q̄nq₃ ꝓ suo ṗmitiuo vt ibi. Parturiēt mōtes.nascet̄ ridiculus mus.i.pariēt. A pturio dr̄ h̄ parturitio onis.
Part⁹.a pario ris.deriuat̄ h̄ part⁹ tus.tui.act⁹ vl' passio pariēdi.⁊ id qd̄ parit̄.i.puer soboles. ⁊ desinūt datiu⁹ ⁊ ablatiūs ꝑ̄ales ī ub₉ ad dr̄iaꝫ ablati de ps tis.ptibus. Itē part⁹ ta.tū.adiectiue.i.adq̄sit⁹. Ouidi⁹. Nō minoꝛ ē ꝟtus q̄₃ q̄rere parta tueri.
Paruipēdo dis.dere.a paruo ⁊ pēdere et dr̄ puipendere paꝝ appreciari.ꝯtēnere. nulli⁹ ponderis vl' valoris extimare. Et nō ꝙ puipēdo.vilipēdo floccipēdo.⁊ naucipēdo.nihilipēdo idē signāt.
Parū. Paruū syncopat̄ ḃm qd̄ dꝫ poni aduerbialit̄ ⁊ dr̄ parū ꝓ paruū. Vñ ṗsti.cū deberet exēplificare ꝙ nomē ponit̄ loco aduerbij exēplificat de parū nō ꝙ velit parū esse nomē s₃ q: parū obtinet locū nomis paruū ḃm ꝙ dꝫ poni aduerbialit̄. Sed si nō poneret̄ sic procul dubio nomē loco aduerbij tūc nō poneret̄. Parū cōponit̄ cū ꝑ.⁊ dr̄ parū ꝑ.i.valde parū. Inuenit̄ etiam parñante s₃ poti⁹ sunt due dictiōes.
Paruunculus li.i.parua nauicula piratā.et ē diminu-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tiuū de paro paronis.
Paruus.a pur⁹ deriuat paru⁹ua.uū.z ꝓparat.paru⁹ uior.uissim⁹.vñ parue ui⁹.sime.aduer. Et ħ paruitas tis.z paruul⁹ la.lū.z dī paru⁹ qsi parū valens. z ē etymologia. Paru⁹ ꝓponit parnipēdo dis.pulsacio cis. id ē pauꝝ appreciari.vilipēdere ꝑm bug. Hꝫ cōmuniter dī q irregulariť ꝓpat.paru⁹ minor minim⁹.
Pascha.a phase dicit hoc pascha sche. qđ interptat trāsit⁹.qsi phascha. Tūc em dñs noster a morte trāsiuit ad vitā de mūdo ad patrē. Pascha em fuit qñ iudei egyptū exeūtes mare rubrū transierūt.z post transitū leticie canticū cecinerūt.z pascha tunc ꝑmū celebratū est.vñ hic et hec paschabilis et ħ le. Et pascho as. id ē pascha celebrare. Et nota q pascha declinat irregulariter ꝑm gen⁹ vel ꝑm declinationē. Cū .n.sit ꝑme declinatiōis in a desinens nō deberet esse neu.ge. Itē cuꝫ sit neutri ge.nō deberet esse ꝑme declinatiōis cum desinat in a.ergo deberet regulariter declinari hoc pascha paschatis.nō hec pascha pasche. Sed modo declinat contra regulā hoc pascha pasche. Vel forte hebrea ē declinatio ꝑm bug. vide i fase. Quare aūt nullū nomē latinū neu.ge.inueniat in ꝑma nec in q̄nta declinatiōe ostendi in tercia ꝑte in ca. de declinatōne nominū. Et scias q ꝑm b.aug.pascha hebreū est z dī trāsit⁹ in lingua sua. ꝓpterea qꝫ tūc ꝓmū pascha celebrauit ꝓpl⁹ dei.qñ ex egypto fugiētes mare rubrū trāsierūt. Item dicit beat⁹ aug.in quodā ꝑmone pasche. Videt mihi dies hec ceteris diebꝫ esse lucidior.sol mūdo clarior illuxisse.astra queꝫ oia vel elemēta letari. Et q̄ patiēte dño ꝓpriū lumē detraxerūt.z noluerūt creatorē suum respicē crucifixū. Ecce nūc victore illo z ab inferis resurgēte nouo claritatis sue ꝓuocant obsequio. Item i ꝓmēdatiōe pasche di.beat⁹ greg.in quadā omel. Sicut in sacro eloquio sancta sanctoꝝ vl canticacāticorū ꝓ sui magnitudine dicunt.ita ħ festiuitas recte ꝑt dica solēnitas solennitatū. Et hac quippe solēnitate exēplum nobis resurrectiōis datū est.spes celestis patrie. apta.et facta sup̄ni regni iam ꝓsumptibilis glia. Per hanc electi q̄ q̄uis ī trāquillitatis sinu. tamē apud infernī claustra tenebant ad paradisi amena reducti sūt. Itē scias q pascha septē modis dī. Primo tota septimana azimoꝝ q̄ incipiebat q̄rtadecia die aplis ī vesp̄is z durabat septem diebꝫ.s.vsqꝫ ad vigesimā primā diē aprilis.sicut patꝫ Exo.xij.z Leuit.xxiij. Sic etiā accipit act.xij. Volēs post pascha ꝓducere eū ꝓpl⁹. Secundo hora die.s.vespa quartedecime lune q̄ debebat comedi agn⁹ incipiebat festiuitas. Sic accipit math. xxvj. Scitis q⁹ post biduū pascha fiet. Et leuit.xxiij. Mēse ꝑmo.s.aprilis quartadecima die mēsis ad vesperā phase.i.pascha dñi est. Tercio ipse agn⁹ paschalis q̄ tūc imolabat. Sic accipit luce.xxij. Venit aūt dies azimoꝝ in q̄ erat necesse occidi pascha. Quarto ꝑma dies azimoꝝ post imolationē agni.s.q̄ndecima dies q̄ erat solēnis. Jo.xiij. Ante diem festū pasche ꝛc. Luce xxij. Appropinquabat dies festus azimoꝝ q̄ dī pascha Quinto panes azimi qui comedebant in illis diebus Job.xviij. Nō introierūt in ꝓtorium vt nō ꝓfanarēt sed vt mādūcarent pascha.i. panes paschales. Sexto festiuitas epulaꝝ.scdo paliꝑ.c.penť. Nō fuit fase sile huic in isrl a diebꝫ samuel ꝓphe. Septimo signat per agnū paschalē.s.xps. Corinth.v. Pascha nostrū imolatus est xps. De ꝓdictis significationibꝫ nota versus.
Hebdomas.hora.dies.epule. pec⁹.azima.xps. Accipit etiā visualiť pascha ꝓ resurrectiōe xpi.q⁹ tūc trāsiuit de morte ad vitā impassibilē. Quota etiam die marcij vel aprilis celebrandus sit pascha.i.xpi resurrectio patet in lineis infra positis in fine. Itē de termino pasche dicā in septuagesima. De cōcurrētibꝫ habes in suo loco.
Pascilis.a pasco scis.deriuat ħ pascil lis.aīal vel aliquē in manu pascit.z cor.ci.
Pasco scis.pauī.cere.tū.i.dare pastū.vt pastor pascit oues.i.dat pastū ouibꝫ. Ponit etiā qñq̄ ꝓ depascere. vt ouis panit pratū.i.depauit z corrosit. Pasco cōponit. Depasco depaui depastū.i.valde pascere vl corrodere.z est actiuū cū omibꝫ suis cōpositis. Et nota q passiuuꝫ istius ꝛbi exigit actū.qꝫ in eo intelligit actio relata ad illud cui ꝛbū illud attribuit.vt capra pascit siluas.i.pascēdo corrodit.
Pascua.a pasco scis.deriuat hec pascua scue.vnde in psalmo. In loco pascue ibi me collocauit. sed ī plurali est neu.ge.s.hec pascua oꝝ.vñ Ezech.xxxiij. Nonne satis erant vobis pascua bona depasci. Inuenit etiam in fe.ge.he pascue pascuaꝝ. Vñ idē ꝓbeta ī eodē ca. Insuper et reliquias pascuarū vestraꝝ cōculcastis pedibus vestris. Idem in eodem ca. In montibꝫ excelsis israhel erūt pascua eaꝝ.
Pasillus dimi.paru⁹ palus vineaꝝ.
Passer.a paru⁹ dī hic passer passeris. q⁹ paru⁹ est.vñ hic passercul⁹ li.dimi.z passerin⁹ na.nū.z hic passerin⁹ ni.p filio passeris.vel dī passer a patiēdo libidinez.q⁹ petulcum.i.luxuriosum aīal est.
Passerculus in passer est.
Passerinus in passer vide.
Passibilis.a patior teris.deriuat hic z hec passibilis ē hoc le.penť.cor.vñ passibiliť aduer. Et ħ passibilitas tis.z cōponit ħ z ħ impassibilis z hoc le.vñ impassibiliter aduer. Et ħ impassibilitas tis.
Passim aduerbiū.i.vbiqꝫ.a passus sus.sui.vel a pateo pates dicit.
Passionariū.a passio onis.deriuat ħ passionariū rij.liber ꝓtinēs passiōes sanctoꝝ.vl passiōes.i.morbos.
Passiuncula le.dimi.parua passio.
Passiuū sicut dicit ꝑstian⁹. Illud verbū est passiui generis qđ in or.desinēs descēdit ab actiuo ꝑ assumptionē. Et ꝓprie illa possunt habere primā z secūdā ꝑsonam passiuoꝝ ī quibꝫ z fateri possunt eedem ꝑsone qđ in se fit vt est amo te. ꝓsequit vt ille ad quē dixi cōfitēdo id qđ a me audiuit dicat.amor a te. De hoc plenius dixi in tercia ꝑte vbi egi de ꝛbo in ca. de generibꝫ verborū. Hic nota q si verbū passiuū ꝓstruit cū ablatiuo ꝓsiderandū est vtrū ille ablatiu⁹ denotet causam efficientē vel aliā. si em efficientē denotat. tunc debet poni cū ꝓpositione.vt diligor a platone. Si autez denotat causam materialē vel aliam ꝑter efficientem nō debet poni cum ꝓpositione.vnde male dicit verberor a baculo.vel spolior a prebenda.q⁹ sequeret iam q⁹ posset fieri cōuersa locutio. vt diceret prebenda spoliat me. qđ est ꝓtrariū rōni.
Passum est supinū de pando patior z pateo.vide etiā in pando dis.
Passus.a pateo tes.dicit passus sa.sum.nomē z ꝓticipiū.i.sparsus.diffusus.patens.extensus. Et hic passus sus.sui.nomē ꝛbale q⁹ pateat in itinere. Vñ passutus ta.tū.i. habēs magnos passus ꝑm bug. Tamē scias q passum ē supinū triū ꝛboꝝ vt dictū est ī pando dis.et sic passus sa.sum.a q̄libet ꝓdictoꝝ ꝛboꝝ supino in diuersis significatiōibꝫ descēdere pōt.
Pastillus.a pasco scis. dī hic pastus stus.et hec pasta te.vñ hic pastillus li.dimi.quidā paru⁹ past⁹ ex pasta vbi piscis vel caro vel alius cibꝫ includit. Hora. Pastillus rufillus olet gorgon⁹ hircū.
Pastinaca ce. a pasco vl a pastus dicit hec pastinaca ce. quedā herba cui⁹ radix fit ꝓcipuus pastus homis. Vñ pastinaceus cea.ceū.
Pastino.a pasco cis.vl a pastus dī pastino nas.natū. nare.i.colere fodere plātare.z ꝓprie ptinet vineis plātandis.vñ ħ pastinatū ti.vinea nouella. Pastinatum etiā vocāt agricole ferramētū bisulcū q̄ semīa aptant z infodiūt. Pastino ꝓponit. Repastino nas.i.iterum

pastinare. ꝓprie quidē repastinari dicunt vince ꝛtteres q̄ refodiunt ⁊ cor.sti.

Pastoforiū grece pua cella latine.⁊ thalam⁹ dicit vel atriū tēpli vl gazophilaciū.vl paruū sacrariū añ templū. Et videt dici pastoforiū q̄i postoforiū.q; foris sit positū ſm bug. Glosa añt sup p̄ mach.c.iij.dic. Pastoforia grece latine dicunt thalami vel cubilia i quibus leuite excubabāt in atrijs dom⁹ dñi.quoꝝ ꝓmemoratio fit in vltima visiōe danielꝫ ꝓphe. In historijs añt sup.q.li.reg.ix.dī. In porticib⁹ lateꝝ erāt pastoforia. id est loca sepata ad comedendū. in quib⁹ sacrificātes de ptib⁹ sacrificioꝝ q̄ eos ꝓtingebāt vescebant coram dño. Item scias q̄ pastoforia amos p̄mo.dicunt loca pastoꝝ pascēdis aialib⁹ apta.

Pastor.a paſco cis. deriuat ꝫ pastor oris.a q̄ pastorculus li.dimi. Et pastorius ria.riū.⁊ pastoricus ca.cū.a hic ⁊ hec pastoralis ⁊ ꝫ le.in eodē sensu.

Pastorculus li.dimi.paru⁹ pastor.

Pastoricus i pastor vide.⁊ cor.ri.

Pastor⁹.a pastor oris dī pastor⁹ ria.riū.et pastoric⁹ ca.cū.⁊ ꝫ ⁊ ꝫ pastoral⁹ ⁊ boc le.oia in eodē sensu.

Pastos.i.spaciū.

Patagiū.a pateo tes. dicit hoc patagiū gij.i. gula ad summū tunice vel mātelli assuta.vel palliū auro vl argento purpuraq; variatū.

Patella in patina vide.

Patena.a pateo tes.dicit ꝫ patena ne.i.opculū calicꝫ q; sit patēs ⁊ diffusa. ⁊ videt q̄ deberet ꝓferri penul. cor.sed vsus hoc non recipit sed oino repugnat.vnde eam ꝓducas.

Patenula le.dimi.parua patena.

Pateo tes.tui.sum.rere.i.apiri.videri. manifestari.vl manifestū esse.vl diffundi. Et dī patet q̄si palā tenet, ⁊ ē ety. Ell̄ patēs tis.oīs ge. Et ꝓpaꝝ patēs tior.sim⁹. vñ patēter ius.sime.aduer.⁊ hec patētia tie. Item a pateo patesco scis.inchoatiuū. Et ē pateo neu.cū omib⁹ suis ꝓpositis siq̄ ꝫ.⁊ cor.primā. Prosp. Nō pateant faciles senis rumorib⁹ aures.

Pater greci dicūt patir. Inde ſm bug. nos dicim⁹ ꝫ pater.q̄ añt dicit p̄ q̄si pantbotir.i.seruās oia.a pan qđ est totū ⁊ thotir qđ ē seruās.ety.est. Et dī p̄ multꝫ modis. Dicit eīm p̄ natura. Item p̄ silitudine cure. Item p̄ formalis vl doctrinalis. Item p̄ etate. Item p̄ reuerētia ⁊ dignitate. Pī dī naturalis q̄ generat. p̄ silitudine cure dī q̄ qualē curā p̄ gerit filij.talē ille gerit alterius.⁊ qualē curā p̄ impēdit filio.talē impēdit ille alteri. Pī formalis vel doctrinalis dī mayster q̄ informat discipulū bonis moribꝫ⁊ disciplinis. Pī etate dī senex tales eīm patres appellare solem⁹. Pī reuerētia vel dignitate dī quē reueremur. Vñ cui reuerētiā ⁊ honorē impēdim⁹ sepe patrē vocare solem⁹. Et a p̄e ꝫ patercul⁹ li.dimi. Et p̄n⁹ na.nū.⁊ ꝫ ⁊ hec p̄nalis ⁊ ꝫ le. vñ p̄nitas tatis.ſm bug. vel dic q̄ pat in sacra scriptura q̄nq; modis dī.s.natura.imitatiōe.adoptiōe.doctrina et etiā ꝓ honore reuerētia ⁊ etate. Natura vt abrahā fuit p̄ ysaac. Imitatiōe vt in euāgelio dñs dic. Si filij abrae essetis opa abrahe faceretis imitādo.s. fidem eius. Item vos ex p̄e dyabolo estis.et desideria p̄ris vr̄i vultis facere.s.imitādo eius maliciā. Adoptiōe sicut cū aliq̄s humana ꝓsuetudine adoptat aliquē in filiū. Et sicut nos deo nō natura ꝫ adoptiōe dicim⁹ p̄ noster q̄ es in cel. Doctrina sic aplus ad gal.ait. Filioli mei q̄s iterū parturio donec formet xp̄s i vobis. Item ꝓ honore.reuerētia.etate.sicut i li.reg.c.iiij. Serui ad naamā dixerūt. Pī etsi rē grandē dixisset tibi ꝓpha certe facē debueras ꝛc. De p̄dictis significationib⁹ dī in grecis. Est pat hic cura.p̄ est ali⁹ genitura. Hic p̄ etate pat ille vocat honore. Ac summū regem vocat ipa creatio patrē. Et scias q̄ q̄n latinū ē prorsus eius dē significatōis cū greco nomie vel hebreo nō est ibi deriuatio. ꝫ

solūmō quedā detorsio vni⁹ lingue ad alterā. vt iacob Jude iacob. Et ideo ꝓprie loquēdo de⁹ nō deriuat a theos nec p̄ a patir.nec mat a matros. q; idē sunt nec differūt i significatiōe.nec in mōsignificādi.vt plenius dixi in tercia pte vbi egi de spēb⁹ nominū. vbi quesiui an trāslatio semp faciat deriuationē. Pō ꝓponit cū ꝫ gtio greco familias.⁊ acuitur i fine hic paterfamilias. hui⁹ pātisfamilias. Et dī p̄familias.q; omib⁹ i familia sua positis tā seruis q̄ filijs p̄ pari deuotiōe ꝓsulit.sed quicūq; dñat seruis ꝫ nomie nō dꝫ appellari. Et i eodem sensu inuenit p̄familiaꝝ vl p̄familie ſm bug.vide in mat familias.⁊ i honorē as. Et scias q̄ ꝓprie pat familias q̄n est vna dictio signat illū q̄ est dñs hereditatis de iure.etiā si nō esset nat⁹ dūmō esset viu⁹ i vtero matris.ꝫ q̄n sunt due ptes signat illū cui⁹ plesiam ē vna familia. Item nota q̄ vtile ꝓsilium dat pūb⁹. Ecci. xxxij. Filio inqt⁹ mlieri fratri⁹ amico nō des potestatem sup te in vita tua.⁊ nō deder⁹ alijs possessionē tuā ne forte peniteat te.⁊ deꝑceris p illis. Oli⁹ ē eīm vt filij tui te rogēt.q̄ te respicē in man⁹ filioꝝ tuoꝝ.

Patera.a pateo tes.dī hec patera re. magn⁹ ⁊ patens cyphus ſm bug. Pap. Jo dic.patere fiale sunt dicte. q; in ip̄is potare solem⁹. vel q; patētes sint dispassiq; labris.et cor.penul.vnde quidā. Infundo patere.scio turpia multa patere.

Patercul⁹ li.dimi.puus pater.

Paternalis in pat est.

Paterniani quidā heretici a p̄no sunt exorti.q̄ inferi ores ptes corpis a dyabolo factas opinant.

Pater noster expositū inuenies in petitio.

Pateſco scis.inchoatiuū a pateo tes.addita co.fit pateſco.

Patibulū. a patior pateris deriuat hoc patibulū li.i. tormentū.⁊ ꝓprie furca.quasi ferens caput.et est patibuli minor pena q̄q; crucī. q; patibulū statim exanimat apēsum.ꝫ crux affixos diu cruciat.⁊ cor.bu.

Paticus.a patior teris.dī patic⁹ ca.cū.i.sodomita.inhonesta ⁊ turpia patiēs ꝫ bug. Pap. Jo dic. Patici patiētes libidinē. Nā patos grece passio dī.⁊ cor.ti.

Patiens tis.ge.oīs ē ptcipiū de patior teris.⁊ pōt esse nomē.⁊ ſm ꝫ ꝓpaꝝ patiēs tior.tissim⁹. vñ patiēter ti⁹. sime.aduer. Et hec patiētia tie. Et formaꝝ a dtio patiēti addita a.⁊ ē patiētia animi vigor aduersitates fortune.⁊ ꝛboꝝ asperitates eq̄nimit portās ꝓprie tñ patiētia corpis ē tolerātia animi. Et ꝓponit Impatiēs tis. id est nō patiēs.sine freno.⁊ ꝓpaꝝ. vñ impatiēter tius. sime.aduer.⁊ ꝫ impatiētia tie.

Patiginari⁹.a pateo tes.dicit ꝫ patiginari⁹ rij.i.ianitor qui ianuā facit patere.

Patina.a pateo tes.dī hec patina ne.sartago vl scutella.q; sit patēs.vñ hec patella le.dimi.⁊ cor.penl.patin⁹. Persi⁹. Sed grādes patine.

Patinari⁹.a patina dicit patinari⁹ ria.riū. ad patinā ptinēs.vel in patina coctus.et hic patinarius rij.qui facit patinas.

Patinula le.dimi.pua patina.i.patella.

Patior teris. passus sum pati. deriuat a patos greco. qđ latine dī defect⁹ vel passio. Et ꝓponit cū con.et dī cōpatior teris.⁊ cū p.⁊ dī ppetior eris.ppessus sum.et ē deponētale patior cū oīb⁹ suis ꝓpositis⁊ cor.pa. Exopus. Vulnera ne facias q̄ potes ipe pati.

Patos grece latine dicit defect⁹ vl passio.

Patracio onis.in patro.tras vide.

Patre⁹.a p̄ dicit ꝫ patre⁹ trei.i. vitric⁹. Et ꝫ patrinus ⁊ ꝫ patriaster ꝓ eodē.

Patria.a pater deriuat patri⁹ tria.triū. et ꝫ p̄ria trie. q; cōmunis sit omib⁹ q̄ nati sunt i ea.⁊ ē ꝓprie patria ciuitas.licꝫ q̄nq; ponat ꝓ regione vl ꝓuincia. Vñ patri⁹ honor.i.honor p̄ris vl honor p̄rie.

Patriarcha. pater ꝓponit cū archos qđ est princeps.

ꝛ dī hic patriarcha che.i.sum̄ꝰ ꝛ ꝑnceps patrū.qꝛ ꝑ
mū.i.apostolicū retinet locū.sicut romanꝰ anthiochenus.alexandrinꝰ.ꝛ inde hic ꝑiarchatꝰ tus.tui.eius dignitas vel eius districtꝰ.ꝛ h̄ ꝛ hec patriarchalis.ꝛ h̄ le.
ꝑm bug. Papⁱ.aūt dicit. Piarcha grece sum̄ꝰ patꝛ pater interꝑtat qꝛ ꝑmū.i.apostolicū tenet locū.sic̄ romanꝰ.antiochenꝰ.ꝛ alexandrinus. Sūt em̄ autoꝛitate beati petri apostoli instituti. Prima quidē petri apli sedes romana. Secūda apud alexandriam beati petri nomīe a marco eius discipulo ꝛ euangelista ꝓsecrata. Tercia apud antiochiā beatissimi petri habet honorabilis. eo qꝛ illic ꝑus cū romā venisset fuit.et illic ꝑmū nomē xp̄ianoꝝ nouelle gentis exoꝛtū est.cuius aūt peroꝛbē diffuse ecclesie catholice vnus thalamus xp̄c sit. sancta tamē romana ecclesia nullis iudiciꝫ cōstitutis ceteris ecclesiꝭ ꝑlata est. Aliter sumūt quidā nomē patriarche.ꝛ dicūt qꝛ ꝑiarche sunt minoꝛes papa.maioꝛes aūt metropolitanis.ꝛ dicūt qꝛ hec nomīa ꝑiarcha primas ꝑ eodē supponūt. Nam inter patriarchā ꝛ primatē nō est realis differentia sed vocalis.vel ꝓprie dicunt ꝑiarche q̄tuoꝛ ꝑncipales.s. Cōstātinopolitanꝰ. alexādrinꝰ.antiochenꝰ.hieroſolymitanus. Alij ẋo dicunt ꝓprie ꝑmates.sicut Aquilegiēsis. Gradensis. Bituricēsis.licꝫ ꝛ isti q̄ncꝫ se nominēt ꝑiarchas.
Patriciani sunt q̄daꝫ heretici a quodā patricio dicti qꝛ substantiā hūane carnis a dyabolo ꝓditā dicūt.
Patricida in parricida vide.
Patriciꝰ.a patre dī siue deriuat patriciꝰ cia.ciū.i.nobilis.ꝛ de genere patrū natus.vel ꝑticij dicunt q̄ ꝓuident reipublice.sicut pī filio.ꝛ coꝛ.i.ante c.ꝛ formatⁱ a patri dño addita cius.
Patricus.a patⁱ dī ꝑicus ca.cū.i.paternꝰ.
Patrimes.a pī dī h̄ patrimes mis.i.puer supstes defūcto pie.vl patrimes.dicit puer pri filis.ꝛ ꝓponit a patre ꝛ imitoꝝ aris.inde patrimes q̄si patrē imitās.
Primoniū nij.dī hereditas ꝑis ꝛ deriuat a pie.
Patrimꝰ.a pī deriuat hic patrimꝰ mi. qui cū sit pī bꝫ auū viuū.ꝛ pdu.tri.
Patrinus.a pater dicit h̄ patrinꝰ ni. qui leuat aliquē de sacro fonte vl intromittit in ecclesiā. Ān sacerdos dicit patrinꝰ.vñ hic patrinꝰ vitricus ꝛ hec patrina ne. sacerdotissa vl uxoꝝ sacerdotis vl matrona.ꝛ pdu.penul.patrinꝰ. vide in fratⁱ ꝛ in cōmater. Sed pōt queri vtrū aliquis laicus vel clericꝰ in minoꝛibꝫ oꝛdinibꝫ cōstitutus possit matrimoniū ꝓtrahere cum illa quā suis manibꝫ baptisauit. Dico qꝛ nō.qm̄ eius filia spūalis ē. sicut ꝛ illa quā suscipit. Sed si ꝓtractū fuerit matrimonium inter eos.nūquid sunt sepandi.sunt vtiqꝫ.qꝛ nec etiā filius sacerdotis pōt ꝓtrahere cū illa puella quaꝫ patⁱ baptisauit.vt dixi supⁿ in fratⁱ.
Pupassiani sūt quidā heretici q̄ dicūt deū patrē fuisse passum.vnde dicit beatus augu. Erubescāt sabelliani qui dicūt ipm̄ patrē esse qui est filius ꝓfundentes ꝓsonas.q̄ ꝛ dicti sunt patripassiani. qꝛ dicunt patrē fuisse passum.ꝛ pdu.penⁱ.
Patrisso.a pr̄ dī patrisso sas.i.pri assimilari patrē imitari in dictis vl in factis. sicut a matⁱ dī matrisso sas. et possunt dici hmōi ẋba moꝛalia vel imitatiua. sic̄ dixi in tercia ꝑte in tractatu de verbis in ca. de speciebꝫ verboꝝ.ꝛ formatⁱ patrisso a patre.e mutato in is.ꝛ addita so fit patrisso.
Patro.a patⁱ dicit pro as.aui.are.i. facere ꝑficere vel cōmittere vel generare. Dicit tamē seruiꝰ qꝛ ꝑare est opus venereū cōsummare.vñ hec patratio onis, opis venerei ꝓsūmatio.ꝛ hinc volūt dici patrē.qꝛ patratiōe opis venerei ꝑficeret filiū. Et cōponit. Repatro tras. Itē cōponit. Impetro as.ꝛ ꝓpetro tras.ꝛ tūc mutatⁱ a in e.ꝛ habꝫ patro primā naturaliter breuē.ꝛ est actiuū cū omibꝫ suis ꝓpositis.vnde Facetus, Defacili longa sine freno culpa patratⁱ.

Patrocinoꝝ.a pro onus deriuatⁱ patrocinoꝝ naris. patrocinatⁱ sum nari.i. defendere.ꝛ ꝓstruitⁱ cū dño.vñ h̄ patrocinium nij.i. defensio.ꝛ coꝛ.ci.vñ Facetⁱ. Sic ꝓhibent leges fraudē nō patrocinari.
Patronissa in patronus est.
Patronomicⁱ. Pōr ꝓponitⁱ cū noma qđ est nomen.et dī patronomicⁱ ca.cū.scꝫ a nomīe ꝑis deriuatū nomē De h̄ dixi i tercia ꝑte vbi egi de spēb nominū.in ca. de nomīe patronomico.ꝛ coꝛ.mi.patronomicⁱ.
Patronⁱ.a pater deriuatⁱ hic patronⁱ ni.i. defensoꝝ. q̄ talē affectū clientibꝫ vel alijs exhibet.vt q̄si pater illos regat.vñ hec patrona ne.ꝛ hec patronissa se.ꝛ hic patronatus tus.tui.
Patruelis.a patruⁱ dī hic ꝛ hec patruelis ꝛ hoc le.ad patruū ptinēs.ꝛ hic ꝛ h̄ patruelis lis.filiⁱ vl filia patrui Filij duoꝝ fratrū sunt patrueles inⁱ se ꝑm bug. Hiere.xxxij. Patruelis meⁱ filiⁱ patrui mei. Et ꝑm Ysidorū ety.viij. Patrueles sūt dicti eo qꝛ ꝑes eoꝝ germani frēs fuerūt inⁱ se. Cōsobrini ẋo vocati q̄ aut ex soroꝛe ꝛ fratre aut ex duabꝫ soroꝛibꝫ sunt nati q̄si ꝓsorini. Sobrini.cōsobrinoꝝ filij.et ꝓdu.penⁱ.patruelis.
Patruus.a patⁱ dī hic patruⁱ trui. fratⁱ ꝑis q̄si pater aliⁱ.vñ ꝛ moziēte patre pupillū ꝑoꝛ patruus suscipiat. ꝛ q̄si filiū lege tuetⁱ.vt dicit Ysi.
Patulⁱ.a pateo tes.dī patulⁱ la.lū.penⁱ.coꝛ.i.diffusⁱ patēs. Sed ꝓprie patulū ē qđ semꝑ patet vt auris nasus naris.arboꝝ ꝛ silua. Sed patēs qđ ad hoꝛā patꝫ.ꝛ ad hoꝛā nō patꝫ.h̄ occultatⁱ vt oculⁱ ꝛ ꝓponitⁱ. Pro patulⁱ la.lū.i.valde patulⁱ ꝛ aptus.
Paucedo.a paucus dī paucedo dinis.ꝛ h̄ paucitudo dinis.in eodē sensu.i.paucitas.
Pauciens in paucus est.
Paucitudo in paucedo est.
Pauculus in paucⁱ vide.
Paucus ca.cū. dicit respectu multi. vt multi homīes pauci homīes. Et ꝓpⁱ paucus cioꝝ.cissimⁱ.vñ pauce cius.sime.aduer.ꝛ hec paucitas tatis.et pauculⁱ la.lū. dimi. Paucⁱ ꝓponitⁱ. Perpaucⁱ ca.cū.i. cꝫpaucⁱ ca. cū.valde paucⁱ. Apaucⁱ dī pauciēs ties.oīs ge.i. paucus rarus.ꝛ ntūs q̄ncꝫ ponitⁱ aduerbialiterⁱ ꝑ raro.
Paueo ues.paui neu.est ꝛ caret supⁿ.ꝛ dī a pauoꝝ orⁱ. ꝛ est pauere timere.pauoꝛē hīe. Et ꝓponitⁱ. Expaueo ues.vñ paueſco expaueſco scis.incho. Paueo cū suis ꝓpositis neutrū ē ꝛ facit ꝑteritū in ui.syllabā.ꝛ coꝛ.pa. vnde ouiⁿ.epi. Coꝛ pauet a monitu temerate sanguine noctis.
Paui pauisti ē ꝑteritū de paueo ues.ꝛ de pasco scis.
Pauia.a pauco dī h̄ pauia uie.vl pausia quoddā genus olive. quā coꝛrupte rustici pauseam vocāt viridi oleo ꝛ suaui.sic dicta.qꝛ pauiatⁱ.i.tundatⁱ.
Pauidus.a pauoꝝ. oris.dicit pauidⁱ da.dū. Et comparatⁱ.vñ pauide dius.sime.aduer. Et hec pauiditas tis.ꝛ dicit pauidⁱ q̄ semꝑ pauet. Pauēs q̄ ad rēpus pauet ex cā.ita pōt etiā distingui timidⁱ ꝛ timēs. Et coꝛ. penⁱ.pauidⁱ. Ān pampbilⁱ. Nō mare transisset pauidus si nauta fuisset.
Pauimētalis in pauimentū est.
Pauimentū.a pauio uis.dicit pauimentū ti.elaboratū solū ecclie vl palatij.qꝛ sepe pede feritⁱ.vl qꝛ lapidibus minutim cesis sit factū. Ān pauimentatus ta.tū.i. pauimēto oꝛnatus. Et hic ꝛ hec pauimētalis ꝛ hoc le. ad pauimētū ptinēs. Et pauimēto tas.i.pauimētū facere vl pauimēto oꝛnare.
Pauio pauis pauiui uitū.i.ferire ꝑcutere cedere.ꝛ est actiuū cū suis ꝓpositis siqua habet.
Pauito as.i.frequēter pauere.ꝛ deriuatⁱ a paueo paues vel pauoꝝ.
Paulatim. a paulⁱ.la.lū. dī paulatim aduer.i. sensim ꝑticulatim pedetētim minutatim.
Pauliani quidā heretici a quodā paulo exoꝛti q̄ dixit

xp̃m nō semp fuisse ꝑ a maria sumpsisse initiū.
Paulisp. paulis ablatiu⁹ de paul⁹ la. lū. ꝓpōit cū p. et dī paulisp. i. parump vel modicū.
Paulominus. qūcp est vna dictio. i. fere. Quādocp ē oratio siue due dictiōes. vt ibi. Minuisti eū paulo minus ab angelis. id est minus modico. vnde in greciſmo dicit. Si paulo minus est oro cōpat inde. Esto fere si dictio sit paulomin⁹ vna. De hoc dixi in secūda parte vbi egi de accētu aduerbioꝝ in. c. de ꝓpositis a minus. Et scias q̄ paulo nō debet acui in fine in paulo minus qū sunt due ptes vt tetigi in secūda pte vbi egi de impedimēto accent⁹ in ca. de impedimēto differētie. Itē paulo ꝑus sunt due ptes. Itē paulo cōponit. Postpaulo. pauloante. vel potius sunt due ptes posite pro vna. Item paululū z paulū. z paulo sunt nomina licet aliqñ ponant aduerbialit.
Paulul⁹ la. lū. ē dimi. de paul⁹. Et vt dic̄ ꝑsti. in. iij. li. Paulus nō geminat l. in diminutio. nec mirū cum au. diphthong⁹ post gemīari ꝓsonātē ꝓhibeat. Facit igī paul⁹ paulul⁹. Et ex hoc pauxill⁹. z pauxillul⁹. Quas formas seruāt femininū z neutrū. paula paulula. pauxilla pauxillula. z sic neutr. z ponūt qñcp aduerbialit ista noīa paulū z paululū z paulo.
Paul⁹ la. lū. i. paru⁹ modic⁹. Et hinc paul⁹ dictus fuit paul⁹ q̄si modic⁹ z tēpatus. Vel paul⁹ interp̄tat mirabilis. vl requies vel miles. z fm b dī a pausa. Et nō q̄ hoc nomen paul⁹ la. lū. appellatiuū iā abolenit. exq̄ paul⁹ ꝓpriū nomē inoleuit fm hug. Et scias q̄ iste ab latiu⁹ paulo nō debz acui i fine. sic dixi in paulomin⁹. Hic nō q̄ paul⁹ doctor gentiū interp̄tat os tube. vel os eox seu electū mirabile. vel electionis miraculū. vel paul⁹ dicit a pausa qđ ē requies vel modic⁹ latine. Et p hoc intelligunt sex p̄rogatiue q̄s habuit paul⁹ p̄ ceteris ap̄lis vt videt. Prima ē lingua fructuosa. q. ab illirico vsq̄ hierl'm repleuit oīa euangelio. z inde dī os tube. Secūda ē charitas viscerosa. q. vt ipemet testatur. Quis infirmat z ego nō infirmor. Quis scandalizat z ego nō vror. Inde dī os eox. s. cordis de q̄ ipse dicit. Os meū patet ad vos o corinthi. cor vestrū dilatatū ē. Tercia ē ꝙuersio miraculosa. z inde dī electum mirabile. q. mirabilit elect⁹ z ꝙuersus fuit. Quarta ē man⁹ oposa. z inde dicit electiōis miraculū. Magnū em miraculū fuit qñ elegit sibi manib⁹ ꝓpr̄is sumptus adquirere. z incessant pdicare. Quīta fuit ptēplatio delicioſa. q. rapt⁹ ē vsq̄ ad terciū celū. z vidit archana dei. q̄ inde fuit dñi requies dict⁹. q. in ptemplatiōe exigit reqes mētis. Sexta p̄rogatiua ē būilitas xtuosa. vñ ipe dic̄ ego sū minim⁹ ap̄lor. q̄ nō sum dign⁹ vocari ap̄lus. z inde dī modic⁹. de b vide in saul⁹. Itē de morte ap̄lor habes in ap̄lus.
Pauo or[illegible] nomē de sono vocis bz. q aūt dī pauo q̄i pauore vbes ore. etymo. est. Habet em horribilē vocē. z sepe incutit audiēti pauorē. Itē bz pulcras pennas z turpes pedes. z hinc ē q libēter extēdit z respicit caudā z alas b respiciēdo pedes tristat. vñ ouid. de arte. Laudatas oñdit auis iunonis pēnas. Inuenit etiā b pauus ni. in eode sensu. vñ hec paua ue. ꝑ femia. vñ in libro regū tercio. c. x. dī q classis salomonis deferebat aurū. argētum. dentes elephātor simias z pauos. Et scias q̄ caro pauonis tādura est vt vix putredinē sentiat. nec defacili coquit vñ dicit beat⁹ aug. iij. li. xxj. de ciuitate dei. Quis nisi de⁹ creator omniū dedit carni pauonis mortui ne putresc̄at. Qđ cum incredibile auditu videret enenit. vt apud carthaginē nob cocta apponeret hec auis. de cui⁹ pectore pulpar quātū visum est discretū seruari iussim⁹. qđ post diem tātū spacii quātū alia caro quecūcp cocta putresceret platum atcp oblatū nihil. nostror offendit olfactū. Ideocp re positum per dies amplius qs triginta idem quod erat inuentū est idemcp post annū nisi q aliquātulū corpu lentie artioris fuit z ꝓtractioris. Et est pauo auis oculatis pennis.
Pauor. a pauio panis dicit hic pauor oris. qr mētem homis feriat z cedat.
Pauper. a parū deriuat paup ris. qr par possit. vnde z dī paup quasi par potēs vl par putās. vel parū imperās. et est ety. vñ hic paupcul⁹ li. et hec paupcula le. diminutiua. z paupcul⁹ la. lū. z pauper⁹ ra. rū. z b pauperies ei. z hec pauptas tatis. Sed pauperies ē damnū.
Pauptas ipa ꝓditio. Paup ꝓpar pauperior rimus. p geminū r. in superlatiuo. z formar ab b ntio paup addita rim⁹. vñ paupit ri⁹. rime. adu. Paup ꝓponit Perpaup. q̄ppaup. i. valde paup fm hug. vid etiā i inops. Et vt dicit pap. paup dī qui aliqđ habet licz parum. Inops xpo q̄ nihil. Item scias q̄ paup est cōmunis ge. declinatiōe b oīs ꝓstructiōe. Vñ pōt dici paup homo femīa regnū. Silr et diues. vñ ouid. Addidit besterno marmore diues opus. z b intelligas nisi in termina tiōe tem. vel tes. vñ versus. Tem vel tes neutrū fugiūt q̄ cetera sumūt. vide i diues z i volūtas.
Paupcul⁹ in paup vide.
Paupero. a paup deriuat paupo ras. raui. rare. id est esse vel fieri pauperē. vñ pauperasco scis. inchoa. vnde Crisostim⁹. In rebꝫ secularibꝫ alter pauperascit alt ditescit. Itē pauperare. i. pauperem facē. z fm hoc ē actiuū Et ꝓponit. Depaupo ras. i. valde pauperare. vel a pauptate remouere. et expaupo ras. in eodem sensu. Et ē actiuū cū omibꝫ suis ꝓpositis.
Pauprim⁹ ma. mū. in paup vide.
Pauper⁹ ra. rū. in paup est.
Pausa. a paul⁹ la. lū. dicit hec pausa se. i. reqes quādo paululū intermittit labor. vñ pauso sas. saui. sare. i. requiescere. Et ꝓponit. Repauso sas. i. iterꝫ pausare.
Pauso sas. in pausa vide.
Pauus paui. et pauo pauonis. auis ē oculatis pennis fm pap. vide in pauo onis.
Pauxillul⁹ vide in pauxill⁹.
Pauxill⁹. paul⁹ facit diminutiuū paulul⁹. Et ex hoc pauxill⁹ z pauxillul⁹ la. lū. oīa diminutiua. vñ pauxillatim aduer. i. pauc. z hic pauxill⁹ li. nomē mēsure. vide de hoc i paulul⁹ sup̄ pleni⁹.
Pax. a pactū deriuat hec pax cis. qr posterior pax accipit. Fedus primū init. z dicit pax q̄si plū arcēs. z est ety. z ꝑdu. ps. vnde ꝑsper. Moribꝫ i sanctis pulcra ē cōcordia pacis. Et scias q̄ pfecta pax nō inuenit i vita ista. qr nūcꝫ bella bonis. nūcꝫ discrimia desunt. Et cum quo certet mens pia semp bz. Et bea. Bern. in canticis dicit. O candēs liliū o tener z delicate flos. incredduli z subuersiones sunt tecū. vide q̄ quomō caute ambules inter spinas. plenus est mūdus spinis in terra sunt in aere sunt. in carne tua sunt. versari in his z mihi me ledi diuine potētie est nō xpti tue. Itē bea. aug. in li. de ciuitate dei sic dī. Pugnāt inter se mali z mali. Itē pugnāt int se boni z mali. Boni xpo z boni si pfecti sunt. int se puguare nō p̄nt. Proficiētes autem nō dūcꝫ pfecti ita p̄nt esse vt bon⁹ q̄scꝫ ex ea pte pugnet ꝓtra alterū qua etiā ꝑ seip̄m z i vno quipe homie caro ꝓcupiscit aduersus spm̄. spūs xpo aduersus carnem Itē bea. greg. in pastorali. Si quer̄ nec̄ciā pace ꝓiūgit. pfecto eor mal actib⁹ robur auget. q̄ g̃ iniquos pace sociat. iniqtati vires administrat. qr bonos eo deteri⁹ deprimūt. q̄ vnanimit psequūt. Et vt dicit bea. aug. Pax aie rōnalis ē actiōis cognitiōisq̄ cōsensio. vl ꝓsensus rōnis z volūtatis fm quosda Itē dic̄ fulgentius. A circulo lune vsq̄ ad centrū terre nō est pfecta securitas. In aere nō. qr ibi demones insidiātes In terra non. qr ibi homies malignātes. In mari non. qr ibi venti et tempestates. In inferno non. qr ibi sunt tortores aias cruciātes. ergo supra lunam quere securitatē. quis citra lunam minime reperies. vide in vnus

Ambrosi⁹ etiã dicit in hexameron. Ser habes ī Isaias q: iusti aia dicit vel ecclesia. ego ciuitas munita ego ciuitas obsessa. Munita per xp̃m. obsessa per dyabolu⁹. Sed non debet obsidione⁹ vereri. cui xp̃c adiutor est. Hiero. etiam dicit. Concordia parue res crescunt discordia maxime dilabunt.

Parillus li. est paru⁹ palus vel paxillus genus est ferramẽti. ⁊ vt dicũt cultrũ. ⁊ dicit a palus vinearũ.

P ante E

Pean. a phos qđ est lux dict⁹ est sol pean quasi phoan. quia luceat. vel pean quasi phian. a phitone quem interfecit. vnde et pean peanis dicit quãdoq; laus. et proprie apollinis. licet ⁊ p laude generalit cuilibet inueniat. et pducit penul. gti. Virg. in. x. eney. Conclamant socij letum peana secuti. ⁊ acute vltima nti in pean. ⁊ est mas. ge. pean.

Peccatũ in pecco cas. vide.

Pecco. a pelex dicit pecco cas. ⁊ dicit peccare q̃si pelicare. ⁊ est neutrũ cum omnib⁹ suis cõpositis siqua habet. ⁊ inde hic peccato⁹ tor⁹. qđ nomen antiquit⁹ tm flagicios⁹ ⁊ libidinos⁹ significabat. ꝑ postea transiit in appellationẽ omniũ iniquo⁹. ⁊ dicit peccato⁹ q̃i pelicato⁹. Item a pecco as. dicit hoc peccatũ ti. et est peccatũ ꝑm augu. spreto incõmutabili bono. bono cõmutabili adherere. Vel sic peccatũ est omne dictũ vel factum. vel concupitũ quod fit cõtra legem dei. vl peccatum est voluntas retinendi vel cõsequẽdi quod iusticia vetat. Et scias q̃ peccata mortalia sunt septem. que in hoc versu cõtinent. Luxus. gustus. auet. tristis furit. inuidet ambit. Luxus. i. peccatũ luxurie. Gustus id est peccatũ gule. Auet. i. peccatũ auaricie. Tristis. i. peccatũ tristicie seu accidie. Furit. i. peccatũ ire. Inuidet. id est peccatũ inuidie. Ambit. i. peccatum supbie.

Et nõ q̃ ꝑm beatũ greg. peccata carnalia vt luxurie ⁊ gule peccata sunt maiorꝭ infamie ⁊ minorꝭ culpe Peccata ẋo spiritualia sunt minorꝭ infamie ⁊ maiorꝭ culpe q̃ꝑ peccata carnalia. Et scias q̃ sũmũ malũ eẽ nõ põt. nihil em̃ adeo est malũ. in quo nõ sit aliq̃d boni ad min⁹ esse. ⁊ ideo di. pbus in q̃rto ethi. q̃ si adeo eẽt pfectũ malũ qđ ꝓueniret ex corruptiõe omniũ circũstantiarũ. nec seipm sustinere posset. ⁊ intellige. summũ malũ nõ est. verũ ẽ q̃ꝑtũ ad potẽtiã nõ q̃ꝑtũ ad actũ. q: aliq̃s est ita mal⁹ q̃ null⁹ alius est peior. nõ aũt q̃ nullus alius possit esse peior.

Item potest quis peccare ex infirmitate. ex ignorãtia. ex malicia certa. Vel in patrẽ vel in filiũ vel in spm̃sanctũ. Nam peccare in spm̃sanctũ est peccare ī attributũ spũisancto. Patri em̃ attribuit potẽtia filio sapiẽtia. spũisancto clementia. Peccare aũt in attributũ spiritussancti est peccare ex certa malicia sicut peccare ī patrẽ ẽ peccare ex infirmitate. et peccare ī filiũ est peccare ex ignorãtia vt dicat peccatũ in patrẽ. q̃ deficit illud qđ pũ attribuit. s. potentia et peccatũ in filiũ q̃ deest sapiẽtia que filio attribuit. ⁊ peccatũ in spm̃sanctũ q̃ ponit oppositũ bonitatis. q̃ spũisancto attribuit.

Et nota q̃ peccatũ ex cõcupiscẽtia ꝓueniẽs ad peccatũ ex infirmitate reducit. Nõ em̃ tũc solũ ẽ ex infirmitate peccatũ. q̃ aliquis aliquo exteriori impulsu peccat. ꝑ etiã dũ p temptationẽ carnis in peccatũ labit. Spes aũt peccati in spũsanctũ sit sex. Desperatio. Presumptio. Obstinatio. Impenitẽtia. Impugnatio veritatis agnite. Inuidẽtia fraterne gr̃e. Peccatũ em̃ in spm̃sanctũ opponit spãlit gr̃e penitẽtiali p quã fit remissio peccato⁹. Ad remissionẽ aũt peccati quedã exigũt. ex pte remittẽtis. quedaꝫ ex pte ei⁹ cui remittit. et quedã ex pte eius p quã fit remissio. Ex pte remittẽtis ocurrũt duo. s. misericordia. ⁊ ꝯ̃ ẽ desperatio. ⁊ iusticia. ⁊ ꝯ̃ hoc ẽ psumptio. Ex pte eius cui remittit duo req̃rũt. s. ꝓpositũ nõ peccãdi. ꝯ̃ qđ ẽ obstinatio. ⁊ dolor de ꝓmissis. ꝯ̃ qđ est impenitẽtia. Ex

pte ẋo eius p qđ fit remissio exigũt duo. s. fides ecclie ꝓtra qđ ẽ impugnatio veritatis agnite. Et gr̃a q̃ datꝫ in sacramẽtis ꝯ̃ qđ ẽ inuidẽtia fraterne gr̃e. Et scias q̃ inuidẽtia põt esse duplicit. Quedã q̃ est de ꝓsperitate vl exaltatiõe gratuita homis. ⁊ quedã q̃ ẽ de exaltatiõe gr̃e. sic q̃ multi ad deũ ꝙuertunt vl aliq̃d hmõi. ⁊ talis inuidia solũ ẽ peccatũ in spm̃sanctũ. nõ quidẽ inuidia fratris ꝑ inuidia fraterne gr̃e. Hic etiã nõ dicaꝫ inẽ peccatũ ⁊ delictũ. Nã ꝑm beatũ aug. in q̃stiõib⁹ leuitici. Declinare a bono delictũ ẽ. Peccatũ ẋo ẽ malũ facere. aliud aũt ẽ declinare a bono. aliud facẽ malũ. Peccatũ ẋo ẽ ppetratio mali. Delictũ desertio boni quod ipm̃ nomẽ oñdit. Quid em̃ aliud sonat delictũ nisi derelictũ ⁊ q̃d derelinq̃t q̃ delinq̃t nisi bonũ. Vel delictũ ẽ qđ ignorãter fit. peccatũ qđ sciẽter ꝓmittit. indifferẽter tm̃ ⁊ pt̃m̃ noie delicti ⁊ delictũ noie peccati appellat. Item ꝓsueuit queri. An oẽ pt̃m̃ sit ī volũtate. Et videt q̃ sic. q: vt di. bea. aug. Peccatũ adeo ẽ volũtariũ. q̃ si nõ ẽ volũtariũ. nõ est peccatũ. Et berñ. Sola volũtas ardebit ī inferno. Rñdeo. aliq̃d esse ī volũtate põt intelligi dupliciter. Vel ita q̃ sit in ea sicut in cã. ⁊ sic oẽ pt̃m̃ ī volũtate ẽ. inquãtũ oẽ peccatũ volũtariũ est. vl ita q̃ sit tanq̃ ī subiecto. ⁊ tũc distinguẽdũ est. q: subiectũ peccati potest accipi vl ꝓximũ vl ꝑmũ Proximũ subiectũ peccati ẽ illa potẽtia q̃ actũ peccati elicit. ⁊ sic ī diuersis potẽtiꝭ ꝓtingit esse pt̃m̃. ⁊ non solũ in volũtate. Primũ autẽ subiectũ peccati ẽ exquo ineſt homi peccati susceptibilitas. Et q: hõ nõ est susceptibilis culpe nisi ꝑm q̃ ẽ dñs suor⁹ actuũ. ⁊ hoc sibi ꝓpetit ꝑm q̃ est volũtatẽ bñs. Ideo ꝑmũ subiectũ peccati ẽ volũtas. vide etiã ī pena. ⁊ ī veniale. ⁊ ī scandalũ. Hic põt q̃ri. an existẽs ī peccato mortali possit vitare pt̃m̃. Et hoc ẽ q̃rere. an hõ sine gr̃a possit nõ peccare ad ꝑ põt dici q̃ de homie dupliciter loqui possum⁹. vno mõ ꝑm statũ nature corrupte. vl ꝑm statũ nature integre. ꝑm statũ quidẽ nature integre etiã sine gr̃a habituali poterat hõ nõ peccare. nec mortalit nec venialit q: peccare nihil aliud est q̃ꝑ recedere ab eo qđ ẽ ꝑm naturam. qđ vitare homo poterat in integritate nature. nõ tamẽ hoc poterat sine auxilio dei in bono cõseruãtis. quo subtracto etiã ipsa natura in nihilũ tenderet. ꝑ in statu nature corrupte indiget homo gratia habituali sanante naturã. ad hoc q̃ oĩno a peccato abstineat que quidem sanatio primo fit in presenti vita ꝑm mentem appetitu carnali nõdum totalit repato. Vñ apostolus ad Ro. vij. ex psona homis repati dic. Egoipe mente seruio legi dei. carni autẽ legi peccati. In q̃ quidez statu potest homo abstinere a peccato mortali. qđ in ratione cõsistit. Non autẽ potest homo abstinere a peccato veniali propter corruptionẽ inferioris appetitus sensualitatis cuius motus singulos quidem ratio reprimere potest. et ex hoc habent rationez peccati et voluntarij nõ autẽ omnes. q: dum vni resistere nitit. fortassis alius insurgit. Et q: etiã ratio non semp põt esse puigil ad hmõi motus vitãdos. Similit etiã anteq̃ homis ratio in qua est mortale peccatuz repetur p gratiã iustificantẽ potest singula peccata mortalia vitare. ⁊ ꝑm aliq̃d temp⁹. q: nõ est necesse q̃ cõtinue peccet in actu sed q̃ diu maneat absq; peccato mortali eẽ nõ potest. vnde ⁊ beatus greg. dicit sup Ezeb. q̃ peccatũ qđ mox p penitentiã nõ delet. suo põdere ad aliud trahit. Et magister in sentẽtiꝭ dicit q̃ homo post peccatũ ante repationẽ põt peccare. et non potest nõ peccare etiã damnaliter. sicut dixi in liber ra. rũ. Aug. etiã di. in li. de pfectiõe iusticie in fine. Quisnaz negat nos orare debere. ne intremus in tentationẽ. negat hoc qui intendit ad non peccandũ gratie dei adiutorium bomini non esse necessariũ. sed sola lege accepta humanã sufficere voluntatem. quod ab auribus omniũ remouendum ⁊ ore omniũ anathematizãdũ esse nõ dubito.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quare autē deus nō fecit hominem impeccabilē dicam in pscio.

Pecorosus. a pecus oris. deriuat pecorosus sa. sum. pecoribus plenus. vnde hec pecorositas tatis. i. abundantia pecor.

Pecten. a pecto ctis. dī h pecten ctinis. instrumētū pectendi 7 terendi. q; fila telar reddat pexa 7 imprimat.

Pecten etiā dicitur plectrū cythare. 7 inferior pubes viri 7 mulieris. 7 quidā piscis. vñ orati⁹ in sermonib⁹. Pectinib⁹ iactēt patulis se molle tarentū.

Pectic⁹ ca. cū. i. digestibilis. 7 deriuat a pect⁹.

Pectino. a pecten deriuat pectino as. pnl. cor. i. pectē 7 hoc pectinariū rij. loc⁹ vbi pecten ponit. 7 h pectinarius. 7 hec pectinaria. qui vl que facit pectines. 7 pectinarius ria. riū.

Pecto tis. xui. pexi. vel etiā pectui ꝑm antiq̄s 7 h ꝓterito mō nō vtimur. 7 raro pexi. 7 facit supinū pexū vel pectū. Et est pectere pectinare pectine ornare. Pecto ꝓponit. Cōpecto ctis. i. sil pectē. Depecto ctis. valde vel multū pectere vel deorsum. Repecto tis. id est iterum vel retro pectere. Et est pecto actiuū cum omib⁹ suis cōpositis.

Pectoralis. a pect⁹ ctoris. dicit h pect⁹ ctoris. q; mulieres i pectore solēt sibi pectere capillos. Vel dī pect⁹ a plecto ctis. qđ ē flecto. q; sit flexū int eminētes māmillarū ptes. vel dī a specio cis. alia quidē aialia pect⁹ habent ad terrā oppressum 7 ab aspectu remotū. h homies patens 7 rectū. vtpote plenū rōne 7 ideo nō decebat latē ꝙ aūt dī pect⁹ q̄si peccati thor⁹ ety. est. vñ pectoreus rea. reū. 7 pectorosus sa. sum. magnū hñs pect⁹.

Pectusculū li. di. parū pect⁹. 7 cor. scu.

Pecualis. a pecus oris. dī hic et hec pecualis 7 hoc le. Et pecuosus sa. sum. vñ hec pecualitas tatis. 7 h pecuositas tis. abūdantia pecudū.

Pecudari⁹. a pec⁹ dis. dī hic pecudiari⁹ rij. i. pastor. 7 pecudari⁹ ria. riū. ad pecudes ptinēs.

Peculior. a peculiū deriuat peculior aris. i. peculiū facere vel colligere. Et cōponit. Depeculior aris. deuastare. dilapidare.

Peculiū. a pecus dis. vel pecunia deriuat hoc peculiū. i. pecunia de pecudib⁹ habita. vel qđ verius ē. Peculiū ē paru⁹ cēsus extra cor⁹ matrimonij posit⁹ i potestate filij vel serui. Sup peculiū nō bz potestatē paterfamilias h tm ille cui⁹ ē 7 adeo ꝓpriū ē peculiū q̄ filio de eo facere q̄q̄d vult ꝓter volūtatē patris. vnd dñs Exo. xix. ad filios isr. Eritis mihi in peculium de cūctis gentib⁹. 7 hinc hic 7 hec peculiaris. 7 h re. ad peculiū ptinens. vel ꝓprius ꝓuatus vl familiaris. vñ peculiariter aduer. 7 h peculiaritas tatis.

Peculor. a pecus dicit peculor aris. i. rēpublicā furari. vñ hic peculator oris. reipublice defraudator et furator. Et hic peculat⁹ tus. tui. furtū de cōmuni pecore. 7 generaliter de cōmuni re. Et peculari⁹ ria. riū. et hic peculiarius rij. armentarius qui custodit pecus vel ad pecora ptinens.

Pecunia. a pecus dis deriuat hec pecunia nie. q̄si pecudia. q; ois substātia antiquor in pecorib⁹ vel pecudibus erat. vñ ꝓprie dicit que cōsistit in h⁹mōi aialib⁹. sed iam appellatio istius nomis ampliata ē ad alia. vnd pecuniosus sa. sū. pecunia plen⁹ q̄si pecudiosus. Propriue quidē olim sic dicebat q̄ plurimā bēbat pecuniaz id est pecora. sed mō ad aliud transfert. Et ꝓpat pecuniosus sior. sim⁹. vñ pecuniose sius. sime. aduer. Et h pecuniositas tatis. Itē a pecunia hoc pecuniariū rij. locus vbi pecunia reponit. 7 pecuniarius ria. riū. Et dz pecunia scribi ꝑ vnū c. cor. n. primā. vnd orati⁹ in epi.

Et gen⁹ 7 formā regia pecunia donat. Et vt dī i eccī. vij. Sic ꝓtegit sapia. sic ꝓtegit pecunia. vide i sapia.

Pecus coris. neu. ge. 7 pec⁹ dis. fe. ge. 7 h pecu indeclinabile in singulari. sed in plurali hec pecua orū. vel pecuū. deriuat a pasco scis. 7 dicim⁹ pecus omne aial qđ būana effigie caret 7 būana lingua. Sz ꝓprie nomē pecoris bis aialib⁹ accōmodari solet q̄ ad vsum hominū aliquo mō spectāt. sicut q̄ sunt ad escendum apta. vt oues 7 sues. Aut in vsum hominū cōmoda. vt equi boues. Et olim pecora generalit ꝑ omib⁹ aialib⁹. Pecudes ꝓ tm illa aialia que edunt q̄si escudes. Sed mō pecora dicim⁹ maiora. vt boues. equos. asinos. Pecudes ꝓ minora vt oues. capras. porcos. Pecus ꝓ dicimus cōmunia aialia. 7 cor. primā pecus. vñ ouid. de arte. Turpe pecus mutilū. turpis sine gramine cāpus. 7 in doctrinali dicit. Dat pecus hec pecudis pec⁹ hoc pecoris sibi iūgit.

Pecus dis. in pecus oris exponit.

Peda de. dī vestigiū humanū. 7 dī a pes dis.

Pedagog⁹. ped⁹ q̄ ē puer ꝓponit cū ago 7 dī h pedagog⁹ gi. penl. pdu. q; sp puerū studētē ducit. s. cui paruul⁹ assignat 7 dī sic q; agat 7 ducat puerū vl lasciuiē tē refrenet etatē ꝑm hug. Idē 7 pap. vñ h pedagogiū gij. i. maijsteriū vl officiū pedagogi circa puer. vl loc⁹ vbi puer erudit a pedagogo. Paul⁹ ad gal. iij. c. Lex pedagog⁹ nr fuit i xpo ibu. vt ex fide iustificemur. At vbi venit fides iā nō sum⁹ sb pedagogo.

Pedalis. a pes dī hic 7 h pedalis 7 b le. penl. pduc. ad pedē ptinēs. Itē pedalis. i. mēsurā pedis hns. 7 i hac significatiōe ponit hiere. ij. vbi dr. Venit finis tu⁹ pedalis pcisionis tue. q̄si dicēt. Ita pcidet regnū tuū q̄ nec passus pedis de tra remanebit tibi. 7 ꝓponit. Semipedalis. pap. sic dic pedalis q̄si mēsura pedis.

Pedana. a peda de. dī h pedana ne. i. cathena circa pedes. s. cōpes dis. Itē pedana dī pedules nou⁹ vl de veteri pāno fact⁹. q; calige veteri assuit. Vnde pedanonas. pedanas caligis apponere. 7 dicit a pes.

Pedarius ria. riū. i. nudis pedib⁹ ambulās.

Pedellus li. di. paru⁹ pes.

Pedes. a pes dis. dicit h 7 h pedes tis. i. pedester pedibus ꝑ equo vtēs. vñ. quidā. Et mō vadit eques q̄ solet ire pedes. 7 cor. penl. gtī peditis.

Pedester. a pes dicit h 7 h pedester vl pedestris. et h pedestre. i. pedib⁹ ambulās ꝑm hug. pap. ꝙ dic. Hic pedester 7 h pedestris 7 hoc pedestre. 7 illud magis tenēt moderni. vide in campester.

Pedetētim. i. sensim. subtiliter. gradatim. caute cunctāter. quasi pede tētans hz pap. Hiero. in epi. ad paulinū in. c. vij. Caute. id est pedetētim. tuas possessiūculas vendideris ꝛc.

Pedica. pes cōponit cuz capio pis. 7 dicit hec pedica dice. penl. cor. q̄si pedes capiens. s. cathena pecum vel quoddā instrumētum capiendi pedes animaliū. vl laqueus. vñ in iob. xviij. Abscōdita est i terra pedica ei⁹. vñ pedicat⁹ ta. tū. i. cathenat⁹ vl pedica capt⁹. Ouid. metha. xv. Rhetia cum pedicis laqueos arteſq̄ dolosos. Tollite ꝛc.

Pedicatus. in pedica vide.

Pediculosus. in pedicul⁹ exponit.

Pediculus. a pes dicit h pedicul⁹ li. et dicit pedicul⁹ penl. cor. illud qđ sustinet fructū ad ramū. 7 etiā pedicul⁹ dī vermis cutis. q; mimos 7 multos habeat pedes Tm pediculosus sa sum. plen⁹ pediculis. 7 ꝓpat. vnd pediculose sius. sime. aduer. et h pediculositas tatis. i. pediculor plenitudo 7 abūdantia.

Pedicuus cua. cuū. 7 pedorosus sa. sum. qui sordidos hz pedes. 7 dī a pedor oris.

Pedissequus qua. quum. qui sequitur pedes domini sui. et hec pedissequa que. pro ipsa seruitute vel ancilla. 7 etiam hic pedissequus ꝑ seruo vel famulo. vnd in

tercio li.reg.xx.ca.dicit. Per pedisse quos principum principat.7 scribit p q.cū pponat a pes 7 sequor.nā si scriberet p c.videret pponi a pes vl pedes. 7 ceco cas. vel dic qn sequit e.scribitur p c.qn sequit alia vocalis scribit p q. Hic em videt sonou⁹ vt dicit hug. sed tn p q.psuenit cōiter scribi.

Peditatus tus.tui.i.peditū multitudo vl ppietas peditādi.7 derivat a pedes tis.

Pedito.a pedes tis.derivat pedito tas.i.pedib⁹ ire.vl pedib⁹ trāsire.7 cor.di. Et vt dicit beatus greg. Sacra scriptura est qsi quidā fluui⁹ planus 7 altus.in quo agn⁹ peditat 7 elephas natat.

Pedo onis.dī a pes.7 ē pedo vel pedes vl pediculus. vnd hic pedūculus li.dimi. Itē hic pedo onis.q pedit vel facit bombū.7 tūc dī a pedo dis.

Pedo dis.a pedor oris.derivat pedo dis.pepedi.i.pedorē facere.vel fetorem. Pedo pponit. Oppedo dis. oppedi.i.ptra pedentē pedere.7 qr q ptra pedentē pedit qdammodo ei ptradicit. Ido Oppedere ponit p ptradicere. Itē qr q oppedit qd pedēs facit 7 ipe facit. Ideo ponit p psentire. Repedo dis.repedi.i.pedē iterū. Suppedo dis. latēter vel sub vl post vl remisse pedere. Et est pedo neutr cū omib⁹ suis ppositis 7 caret sup. Et geminat pteritū pedo ī simplicitate.ꝫ ppositā amittūt geminationē pteriti fm hug. Sed fm psti. pedo pmā pdu.in pnti.7 penl.in pterito. Horat.in pmo fmonū. Nō displosa sonat quātū vesica pepedit. Et facet⁹. Heres p⁹ mortē pedit amore suo. Hz pes dis. cor.primā. Vñ versus. Credimus esse pedis strepitu3 cū turgide pedis.

Pedor.a pes dī ꝫ pedor oris.i.pedū fetor vl squalor. Luca. Longusq; in carcere pedor.

Pedora.a pedor oris.derivat pluraliter ꝫ pedora.id est pedū vel aurīū sordes.

Pedoroſus in pedicuus vide.

Pedos.i.puer.7 acuit in fine.

Pedules.a pes dicit hic pedules lis.ps caligar q pedem capit.

Pedulus.a pes dicit ꝫ pedulus li.7 ꝫ pedellus li.ambo diminutiua.i.paru⁹ pes.

Pedū a pes dicit ꝫ pedū di.baculus pastor⁹ recurv⁹ a coercendis pedib⁹ animaliū sic dict⁹. Virg.in buc. Et tu sume pedum ꝛc.

Pedux cis.videt pponi a pede 7 capio. Et sunt pedu-ces laquei quib⁹ pedes illaqueant.

Pegi pepegisti est pteritū de pango gis.

Pegina.a pungo gis.dī hec pegina ne.i.baculus cum massa plumbi in summitate pendēte. Et dicit pegina qsi ppugna.qd antiqui dicebāt. Juuenal. Et pegina 7 iam ad velaria raptus. Et vt dicit cornut⁹. Tali baculo scenici ludebāt.

Peiero ras.penl.cor.i iuro ras.ē expositū.

Peioro.ab hic 7 hec peior ris.dī peioro as.penl.pdu. ꝛbū actuū.7 ē peiorare peiorē facere.

Pelagaris.a pelag⁹ dī ꝫ ꝫ pelagaris 7 ꝫ re.7 ꝫ pelagiaris ris.magna nauis pelago apta.7 pdu.ga.

Pelagiani quidā heretici a pelagio monacho exorti. bi liberū arbitriū diuine gre anteponūt dicētes.sufficere volūtatē ad implēda iussa diuina.

Pelagiaris in pelagaris exponit.

Pelagin interptat latitudo.

Pelagus interptat latitudo.vñ hoc pelag⁹ gi.latū 7 pfundum mare vel latitudo maris sine portu 7 litore. Et est neu.ge.in singulari.ꝫ in plali ē mas.ge.bi pelagi 7 cor.pmā.vñ p vnū l.scribi debet. Plin dicit in grecismo qp penit⁹ lateat pelag⁹.mare cū sit amarū. Inuenit etiā hic pelag⁹ gi.mas.ge.apud antiqs.

Pelasgus ga.gū.i.grec⁹. Et dicti sunt greci pelasgi.a pelago qr p pelag⁹ pmo vt dicit varro ad italiā applicuerunt. vel sic dicti sunt a pelasgo iouis 7 lariſſe filio. vñ hec pelasgias pelasgiadis.i.grecia.

Pelex.a pellicio cis.dī hec pelex cis.vno l. subtracto. 7 dī pelex qr pelliciat.i. decipiat vl dī pelex a pello lis. qr añ vxorē pelex tenet 7 postea remīte vxore a domo pellit.vel pelex dī illa p quā vxor de domo pellit sil a pello lis.qp añt dī pelex qsi pelle decipiēs ety.ē fz hug. Quedā añt glo.dicit ī secūda epla petri.c.ij. Pelices dicunt meretrices a pollutiōe. vel a pellis formositate q incautos allicīt.7 pdu.pe. Vñ ouid.in.v.epla. Et mihi p dira pelice blāda fuisti. Itē in.vj.epla. Argolicas timui nocuit mihi barbara pelex.

Pelican⁹.vt dic Isid. etymo.xij. Pelican⁹ auis egyptiaca habitās ī solitudine flumis nuli.vñ 7 nomē sumpsit. Nā 7 canapos egyptus dī. Fert.(si vrū est).eas occidēnatos suos.eosq; p triduū lugere.deinde seipm vulnerare.7 aspsionē sui sanguis vinificare filios suos Augustin⁹ etiā ꝫ narrat 7 addit. qp vt dī rostro occidit filios.7 rostro sanguinē suū sup eos fundit.7 vinificat. Et ē auis nimie maciei q habitat ī solitudine. sic xp̄s sol⁹ de maria ꝛgine nat⁹.q triduo.i.toto tpe.luxit filios suos.qr paup suz ego 7 ī laboribꝫ a iuuētute mea Ideo ipe dicit p ppheta. Silis fact⁹ sum pelicano solitudinis. Et vt dicit hug. Pellican⁹ fm qp dī a conopos cor.penl. Hz fm qp ponit a pelle a canus na.nū. eo qp canā habeat pellē.pdu.pnl.7 sic videt qp debeat scribi p geminū l. Quidā tn dicūt cū quib⁹ ego qp pelican⁹ debet scribi p vnū l.7 sp pdu.penl.7 ē grecū origine.nec aliqua ppositio supra assignata ei ppetit.declinat añt grece pelican pelicanos.7 a greco gtio pelicanos. latin⁹ ntūs mutās o.in u.dī pelicanus ī secūda declinatiōe. Multa em greca hoc mō nota sunt facta. Vñ psti.in.vj.li.dicit. In multis inuenim⁹ a gtio greco factū latinū nomē.vt helephas helephātos.ꝫ helephas hui⁹ helephātis.7 hic helephantus a gtio greco helephātos.hui⁹ helephāti. qp pelican⁹ penl.pducat pz p illū ꝛsū zozime. Pelican⁹ ego nat⁹ de ꝛgine mera.qp añt dī pelican⁹ qr bēat pellē canā ety.est.

Pelicatus.a peler dicit hic pelicat⁹ tus.i. cōcubinat⁹ scz peccatū qd cū pelice pmittit. Itē a peler.dī pelicatus ta.tū.i.luxuriosus.pelici dedit⁹ fm hug. Pap. ꝛo dicit.pelicat⁹ loc⁹ pcubine.pcubinat⁹.

Pellacia.a pellax dicit hec pellacia cie.i.fallacia pellis deceptio.

Pellax.a pellicio cis.dicit hic 7 ꝫ 7 ꝫ pellax cis.i.deceptor.fallax.fraudulēt⁹.vnde pellacis.vltris. Et ppat pellax cior.sim⁹.vñ pellaciter cius sime.aduer.et dicit pellax.a pelle.i.a vultu. Fouis em vt fallat arridet. sed int⁹ nequiciā gerit vt dolosus.qp añt dicit pellax quasi pelle fallax.etymo.est.

Pellectū est supinū de pellicio cis.

Pellexi est pteritū de pellicio cis.

Pellicea.a pelle dicit ꝫ pellicea cee.quoddā indumētū qd de pellib⁹ fit. Et hinc pelliceat⁹ ta.tum.i.pellicea indutus. Itē a pellis dicitur pelliceus a.um.id est pellibus indutus.vel magnā 7 grossam habens pellē. Inuenit eiam pellicia cie. 7 pellicius cia.ciū.et pelliciatus ta.tū.ita qp i.sit in penultima syllaba. Hz moderni dicūt pellicea cee.p e.scriptū in penl.

Pellicio cis.pellexi vel licui.pellectū vel pellicitū pellicere.id est decipere.7 cōponit ex p et licio.7 mutat r. in l.et cor.li.qp autē dicit pellicere qsi pelle decipe etymo.est fm hug. vide in licio cis. In secūda epla petri ca.ij.dicit. Pelliciētes aīas instabiles.i. decipientes.vel pelle.i.exteriori cōuersatiōe allicientes.7 sub specie sanctitatis decipientes.et derivat pelliciens tis.ge.omnis a pellicio cis.

Pelliparius rij.qui parat. id est pparat pelles.a pellis 7 paro as.componit.

Pelliris.a pelle dicitur hec pelliris liris.galea ex co-

rio vel pelle.
Pellis.a pello lis. veriuat hec pellis lis.i.cutis.quia externas iniurias corporis tegendo pellat. vnde ꝟ pellicula le.dimi.
Pellito as.i.frequēter pellere.a pello is.dicit.7 cor.li.
Pello as.aui.are.i.vocare.7 veriuat a pello is.7 ꝓponit cū ad.7 dicit appello as.7 cū con.7 dicit ꝓpello as. 7 cū inter.7 dicit interpello as. Pello as.cū oīb suis cōpositis est actiuū.
Pello lis.pepuli pulsum vel pultū ſm antiqs. Ubi pulto tas.tauī.tare.frequē.ꝟ a pulsu fit pulso as.frequētatiuū. Pello lis.ꝓponit cū ad.7 dicit appello lis.appuli Et cū con.7 dī ꝓpello lis.ꝓpuli.7 cū de.7 dicit depello lis.depuli.7 cū dis.7 dī dispello lis.dispuli.7 cū ex.7 dī expello lis.expuli.7 cuz in.7 dicit impello lis.impuli.et cū p. 7 dicit ꝓpello lis ꝓpuli. Et cū ob mutato b.in p. dī oppello lis.oppuli.7 cū re.7 dī repello is.repuli.et cū sub.7 dī suppello lis.suppuli. Pello lis.cum oīb suis ꝓpositis est actiuū. Et scias q pello in simplicitate geminat ꝓteritū vt pepuli.sed in ꝓpositiōe nō. vnd facit ꝓteritū in puli tm. vt cōpello compuli. repello repuli. 7 supinū facit in pulsum in simplicitate et in ꝓpositiōe vide in repello.
Pelluuiū lues.ꝓponit cū pes 7 dicit ꝟ pelluuiū uīj.id est vas ad pedes abluēdos 7 sordes pedū recolligēdas aptū seu paratū. vnde pelluuian⁹ na.nū. et componit pelluuiū a pes 7 abluo.
Pelta te.fe.ge.scutū breuissimū in modū lune dimidie factū.quo amazones vtunt maxime.vñ in.iij.regū.ca. x.dī. Fecit salomō.cc.scuta d auro puro.ccc.peltas de auro ꝓbato. Et dī pelta a pello is.vñ quidā. A pello pelta q pellit fortit ictus.
Peluis.pes ꝓponit cū lauo as.7 dī ꝟ peluis hui⁹ peluis.vbi pedes lauant. scz cōcha vl aliud vas ſm hug. Et pap.di. Peluis vocat q ibi pedes lauant. Q aūt dicit peluis q si pedū lauandor vas etymo.est.et facit accusatiuū singulare in em.vel ī im.vñ in euāgelio Jo hānis. Posuit aquā in peluim. Et ablatiū in e.vel in i. vt pelue vel pelui.7 a pelui addita um fit genitu⁹ pluralis pelniū 7 accusatiuū pluralem in es vel in is. vt pelues.vel peluis.
Pelusium sij.est oppidū alexandrinū fortissimū.
Pena veriuat a pendo is.q penā q si debitū pendim⁹ id est soluim⁹.7 sustinem⁹ pro factō. Et sunt octo genera penar in legib.s.vincula.verbera.talio.damnū.ignominia.seruit⁹.exiliū.7 mors. Itē pena 7 supplicij differūt.pena sine sanguīe eē pōt.sed supplicij non nisi cū sanguīe.vel supplicij dī ꝓprie cū q si ita damnat vt eius bona ꝓfiscent.7 ī publicū rediganť. Unde hic 7 ꝟ penalis 7 ꝟ le.vñ penalit aduer.7 ꝟ penalitas tatis. Et scribitur pena p oe.diptongū sic poena.tñ tacet ꝑma vocalis.scz o.in ꝓnūciatiōe. sed ī scriptura ptim scribit 7 ptim nō scribit. Unde fit in e.quodd signū ad hoc notandū ſm modernos. Hic nō q deus q nq de causis aliquos ī vita ista punit.vel in hac vita q nq modis flagella siue pene ꝓtigūt. Prio vt iust merita p patiētiā augeāt vt p3 ī iob 7 ī tobia. Secūdo ad custodiā ꝟtutū:ne superbia tēptet. vt p3 ī btō paulo. Nā vt ipe dī.ī secūda epla ad corīth. Et ne magnitudo revelationū extollat me dat⁹ ē mi stimul⁹ carnis mee angel⁹ sathane q me collaphizet. Tercio ad corrigēda peccata.vt p3 ī maria sorore moysi q ad tps facta ē leprosa.vt habet nume.xij.c. 7 vt etiā oīdit q tidie ī multis xpianis q s dns flagellat vt ad eū quertant. Quarto ad gl̄iā dei manifestādā.vt p3 ī ceco nato.de q dic xps i.ix.ca.iobānis. Nec hic peccauit nec parētes ei⁹ vt cecus nasceret.ꝟ vt manifestarent opa dei in illo. Quinto ad initiū pene imppetuū ꝓtinuāde. vt p3 in herode 7 sodomitis. quaten⁹ videat hic q d in inferno sequat ſm illud. Duplici ꝓtritiōe cōtere eos dñe. Ad mul-

ta etiā alia dei pene vel flagella ordinari in scriptura legunt.sicut ad ꝓbatōez 7 exemplū iusti iudicij dei. Sz ista 7 ꝓsilia alia pūt ad pdictos q nq modos reduci.q ꝓbatio ē ad augmentū meriti. exemplū ꝙo iusti iudicij dei ē ad dei glorīā. 7 sic de alijs. De pdictis nō bos ꝙsus. Pena probat.purgat.inuitat.dat meliora. Cō seruat.durū facit.cruciamīe torquet. Volo etiā te scire q super illud ysa.xx.c. Heccine erat spes nra ad quos cōfugim⁹ in auxiliū. vt liberarent nos a facie regis assyrioz.sic dic glosa. Admirāda dei ꝓuidētia oia regna p seinuicē superbientia destruxit.ut in decē tribubus iudeoz p dei voluntatē delinquentiū in damasco syriscq supauit.7 ideo vtriq captuati sunt ab assyrijs 7 chaldeis. Judas quoq ab erbiopib 7 egyptijs.7 ipi quoq victi ab assyrijs 7 chaldeis. Assyrij q de se ꝑsum pserūt a chaldeis perierūt. Chaldei et babilonij erecti contra dominuz medis et persis subiugati sunt. Et bi alexandro magno qui cum se tanq deū extulisset vene no enectus est.7 regnū eius in ptes scissuz est. 7 postea romanis subiugatū. Romanoz imperiū qd quasi ferreis dentib 7 vngulis carnes sanctoz laceravit. et maxima pte iam perijt.in fine ex toto peribit cū regnū dei illuxerit.vide in egypt⁹ 7 in babel. Sed pōt queri.vtr oīs pena sit a deo. Ad hoc dico q oīs pene de⁹ actor ē diuersimode ꝙo diuersar. Quedā em est pena damni.vt subtractio gratie 7 hmōi.7 har penar deus causa est.nō quidē agendo aliq d:sed poti⁹ nō agēdo. Ex eo em q de⁹ gratiā nō influit sequit in isto gratie privatio. Et ad ꝟ intelligendū scias q obduratio q nq dicit actus volūtatis obstinate in malū cui ptinaciter adheret sic constat q obstinatōnis causa nō est deus sed homo.sic nec alicuius actus peccati inquātum deformis est. Unq ꝙo obduratio dicit ipsa ꝓuatio gratie que etiā excecatio dicit.q gra est quoddā lume aie.7 pfectio quedā habilitās ipam aiam ad bonū. Istū aūt carere gratia ex duob ꝓtingit.tum q ipse nō vult recipere.tum q deus sibi nō infundit.vel nō vult sibi infundere. Horū aūt duor talis est ordo. vt secūdū nō sit nisi ex suppositiōe primi. Cū em deus nihil velit nisi bonū.nō vult istū carere gratia nisi ſm q est bonū. sed q ipe careat gratia nō est bonū simplicit.vñ hoc absolute cōsideratū nō est volitū a deo. Est tñ bonū carere gra si eā habere nō vult.vel si negligēter se ad eam habendā ꝓparat.quia iustū est.et ꝟ mō est a deo volituz. Patet q q hmōi defectus absolute cā pma est ex pte homis q gra caret.sed ex pte dei nō est cā hui⁹ defect⁹ nisi ex suppositiōe illius qd est cā ex pte homis. quia p hūc modum inuenit q nq deus dici cā excecatiōis vel obduratiōis.nō quidē imittēdo malicia: ꝟ nō imptiendo gratiā qd ī ipo ē. Si.n.nō necessario imptit.i ipo est 7 nō imptiri.vñ ei⁹ qd ē nō imptiri: aliquo mō cā ē. Quedā ꝙo ē pena sensus q p aliquā actionē infligit 7 hmōi agēdo etiā de⁹ actor ē. Sz nō videt q pena inferni sit iusta.7 sit nō a deo.q hō p vno mortali peccato vna hora ꝓpetrato eternalit punit. Hāc questiōz beat⁹ greg.mouet 7 soluit sic. Scire inqt petrus velim qūo iustū sit.vt culpa q cum fine ꝓpetrata est sine fine puniat. Et rndet Brego. Hoc recte diceret si districtus iudex nō corda hominū ꝟ facta pēsaret. Iniq em ideo cū fine deliquerūt q cū fine vixerūt. Nā voluissent vtiq si potuissent sine fine viuē.vt potuissent sine fine peccare. Ostendūt em q in peccato sp viuere cupiūt.7 nunq desinūt peccare dum viuūt. Ad magnā q iusticiā indicātis ptinet.vt nūq careāt supplicio qui i hac vita nūq voluerūt carē pcō. 7 null⁹ de⁹ iniq termin⁹ vltionis.q q diu valuit hīe:dare noluit terminū crimis. De pena inferni etiā di.beatus bern.in.v.li.de ꝓsideratiōe. Quid tā penale q sp velle qd nūq erit.7 sp nolle qd nūq nō erit. ineternū nunq obtinebit qd vult.et quod nō vult ineternū nihilominus sustinebit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Porreo vermē mordacē ⁊ mortē vitacē. hic ē vermis quinō morit. memoria peccatoꝝ. nec cessat rodere cō scientiā dū ea pastus est esca vticꝫ incōsumptibili hac ppetuat vitā. Horreo incidere in manꝰ mortis viuentis.⁊ vite mortētis. Hec est secūda mors q̄ nunq̄ percoccidit. sed semp occidit. Quis det illis semel mori vt nō moriant ineternū.q̄ dicūt montibꝫ. cadite sup nos ⁊ collibꝫ operite nos. Quid nisi mortē mortis bnficio aut finire aut euadere volūt. Ratio aūt quare peccatū mortale ad eternā penā obligat:potest sumi ex tribꝫ Primo ex pte eius in quē peccat q̄ est est infinite bonitatis ⁊ potētie.ſ.deus.vñ ⁊ offensa ipius infinita pena digna ē.q: quāto est maior in quē peccat: tātomagis peccatū puniet.ſm pbm in.vj.ethi. Et Crisꝰ.dic. Dis iniuria talis est qualis fuerit psona patiētis iniuriā. In magna.n. psona etsi modica fuerit iniuria facta:est magna. In modica aūt psona etsi magna iniuria facta fuerit:modica esse videt. Secūdo ex pte peccātis. Constat.n.q̄ peccās mortalit finē dilectiōis sue in eo in quo mortaliter peccat ponit. vt etiā deū ꝓ illo ptēnat. Cōstat aūt q̄ quicūꝫ summe diligit aliq̄d sic finē sue volūtatis.ex hoc ipo vellet sibi semp adherere. Et ideo peccās mortaliter illo actu volūtatis quo peccatuꝫ mortale eligit:eligit semp peccato adherere nisi retrabet ꝓ accidēs.vel timore pene vel aliq̄ hmōi. Sꝫ si multe adherere posset:semp adhereret ⁊ ideo in suo eterno peccat.⁊ ꝓpter hꝫ eterna pena est dignꝰ. Et ē rō beati greg.vt dixi. Tercio ex ipo statu peccātis mortaliter q̄ ꝓ peccatū grā priuat vñ cum sine grā nō posset fieri remissio culpe. siquidē aliq̄s i peccato mortali decedat sp culpa in eo remanebit.cū vlteriꝰ nō sit grē susceptibilis. manēte aūt culpa sp est obnoxus pene. alꝫ remaneret aliq̄d inordinatū i vniuerso.⁊ ideo talis ineternū puniet. Peccatū ꝛo veniale nec ꝑ deū est.nec i eo finis ꝓstituit.nec grā ꝓuat. Et ideo non debet sibi pena eterna sed tm̄ tpalis. Ille tm̄ q̄ decedit cū mortali ⁊ veniali:simul punit i inferno ꝓ veniali ⁊ punit ineternū.lōge tm̄ minꝰ acerba pena q̄m illa q̄ ē ꝓ mortali. Sꝫ hoc aūt accidit veniali inquātū mortali ꝓiunctū est qđ gratiā priuat.sine q̄ nulla pena pōt esse purgatiua vel expiatiua. De veniali etiā req̄re i suo loco. Vltꝫ aūt pena q̄ debet peccato originali remaneat post baptismū.dictū ē in origineus. An bona facta in mortali reuiuiscant ꝓ penitētiā.habes in charitas. Itē ad q̄d valeant opa i peccato mortali facta. habes i opus. Item pena.ꝓ deo est porta paradisi.vt dicā in rombea. Nā ſm augu. Pena nō facit martyrē ſ cā. An pueri existētes in limbo penā sensibilē habeāt.dixi in limbus. Itez vt dicit pbus in.ij.ethi. Pene medicine quedam sunt. Itē animaduerte hꝫ.q̄ qñ q̄s deuenit ad terminū vie nō pōt deflecti ab illo fine cui adhesit.siue sit bonꝰ siue sit malꝰ. Finis aūt vie homīs ē mors sua. Finis aūt vie angeli est terminꝰ sue electiōis q̄ bono adhesit siue malo. Vñ sic homies post mortē in bono ꝓfirmant vl in malo.ita angeli post auersionē vel ꝓuersionē.vñ eadē ratio obstinatiōis inuenit in homibꝫ dānatis ⁊ i angelis peccātibꝫ.q: ſm damasce.qđ ē in angelis casus hoc ē in homibꝫ mors. Dat.n.homī lōgior via q̄m angelo. q: erat magis a deo distās. ⁊ oportebat q̄ in eiꝰ cognitionē inq̄rendo pueniret. Angelus aūt statim deiformi intellectu sine inq̄sitione i diuina puenire potuit. Vñ vide q̄ hō ꝑmꝰ nō peccauit i termio vie sue: sicut angelus q̄ ad ꝑmā electionē statꝰ sue vie finitꝰ ē. Et ideo casus fuit irrepabilis.ſ casus homīs repabilis.⁊ hec rō sumit ex pte statꝰ vtriusq̄. Sꝫ post mortē casus hominis ē irrepabil.⁊ ꝓ ꝓsequēs pena intermiabilis. De hoc etiā req̄re i sapia ⁊ i vbi. Quō intelligat q̄ diues dānatꝰ roganit ꝓ fratribꝫ.dixi i infernꝰ. Scias etiā q̄ duplex pena i genere erit i inferno.ſ.pena dāni ⁊ pena sensus.q̄s tangit xp̄s in.vij.ca.mathꝫ.vbi dicit. Dis arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet ⁊ i ignē mittet. vltimū est graue.secūdū grauiꝰ ⁊ amarius.vñ dicit Crisꝰ. Plurimi solā ptimescūt gehennā. ego aūt illiꝰ glorie amissionē multo amariꝰ q̄m gehenne dico esse supplicū Intolerabilis ē gehēna. verūetiā si mille ponat q̄s gehēnas:nihil tale dicet:quale est a beata glia illa excidi. odio xp̄i hīi. audire non noui vos. Et inde decē milia mehꝰ ē sustinere fulmia: q̄m faciē māsuetā a nobis videē auersam.⁊ trāquillū oculū videre nos nō ferientē.

Penariꝰ.a penꝰ deriuat hꝫ penariꝰ rij.i.cellerariꝰ.⁊ penariꝰ ria.riū.ad poenā ptinēs.

Penates.a penit qđ ē secretꝰ dī hi penates.i.domus. interiores ꝑprie.vel domestici ⁊ ꝑuati dij domibꝫ psidētes: q̄s ātiqui i domibꝫ colebāt.⁊ eoꝝ imagines i domo hēbant.vñ ⁊ dicti sūt penates.q̄si penes nos nati. ⁊ est etymo. Et facit gtūs pluralis in ium penatiū.et ꝑ syncopam penatū.⁊ ꝑdu.na.

Pendeo des.pependi pēsuꝫ.a pēdo dis.dicit.⁊ habꝫ idē ꝑteritū ⁊ idē supinū qđ pēdo dis.ſ.pepēdi ⁊ pēsum ⁊ significat passionē intrinsecꝰ natā.ſ. esse vel fieri pensum.vñ ꝛsus. Pendeo suspēsus:pēdo dū subleuo pōdus.vel aliter. Pendo do penā dū pendeo suffero penā. Itē pēdere secūde ꝓiugatiōis ꝑdu.penul. ſ pendē a pēdo is.tercie ꝓiugatiōis cor.penul.vñ quidā. Pēdere vult iustꝰ sed nō pendere maligꝰ. Pendeo ꝓponit cū ad.⁊ mutata d.in p.dicit appēdeo des.i. ab aliq̄ pēdere. Itē ꝓponit ꝓpendeo des.i.sit pendere. Depēdeo des.i.deorsū pēdere. Dispēdeo des.i.diuersis modis vel in diuīsas ptes pendē. Impēdeo des.i. īminere. ingruere.instare. Suspēdeo des.i.subtꝰ pēdere. Pendeo neutꝝ ē cū oibꝫ suis ꝓpositis.⁊ nō gemīat ꝑteritū i ꝓpositis pēdeo.nec etiā pēdo dis.ſm bug. Papꝰ.ꝛo dic. Pēdet īminet incōstās ē.i īcerto ē.dubitat. suspēsus ē. Pēdēt suspēsi:pēdūt q̄ aliq̄d soluūt vl pōderāt Pendo dis.pependi.suꝫ.dere.i.suspēdere vl trutinare. Itē pendere.i.exoluere.reddere.retribuere.vl sustinē Et inde dicit pendeo des.secūde cōiugatiōis.ſ differūt in significatiōe.hnt tm̄ ambo idē ꝑteritū ⁊ supinū.ſ. pependi.⁊ pensuꝫ.vt dixi in pendeo des. Pendo dis. componit cū ad.⁊ mutata d.in p. dicit appendo dis.i. suspendere vel libare.ponderare. Unde hic appensoꝝ oris.⁊ appensoꝝ ria.riū. Item ꝓponit cū con. ⁊ dicit cōpendo is. Itē cū dis. ⁊ dicit dispēdo dis. Itē cū de. dicit depēdo dis.di.depēdere.i.psoluere.tribuere.vel valde vel deorsum pēdere. Item cum ex.⁊ dī expendo dis.di. Itē cū in.et dī impēdo dis.di.dere.i.exhibere. Itē cū ꝑ.⁊ dicit ꝑpendo dis.i.extēdere.dilatare. Itē cū p.⁊ dicit ppendo dis.i.percipe. Itē cum re.⁊ dicit rependo dis. Itē cū sursum vel susum et dī suspendo dis.i.sursum pendere. Cōponit q̄m nihilominꝰ pendo dis.vilipēdo dis.ꝓpendo.floccipendo.naucipēdo. nihilipēdo.iuncipēdo.omnia ꝑ ꝓtemnere.parū appreciari. Pendo dis.⁊ eiꝰ ꝓposita sunt actiua.⁊ omnia faciūt supinū in pensum.⁊ ꝑteritū in pendi.simplex tamē geminat primā syllabaꝫ in ꝑterito.⁊ facit pependi.sed nullū eiꝰ ꝓpositū gemīat in ꝑterito syllabā.

Pendulus.a pendeo des.dī pendulus la.lū.penl.cor. qđ pendet.⁊ est eleuatū.

Pene aduer.remissiuū est.i.fere. Inde dī penitꝰ.

Penes ꝑpositio.i. apud.iuxta. ꝑpe.⁊ cor.penul.vnde Hora.in poetria. Que penes arbitriū ius est ⁊ norma loquēdi. Sed hic penes nis.id est virile membrū.⁊ ꝑdu.pe.vnde versus. Le sunt damna penes dāmnat si tibi penes. Sed melꝰ dicit penis penis. Et scias q̄ penes ꝑpositio nō debet in fine acui qñ ponit significatiue.tm̄ qñ ponit materialiter acuit in fine.quia regula est q̄ ꝑpositiones per se ꝑplate acuūtur in fine. Hoc sic intellige.sez qñ ponūtur materialiter.vt penes quem ps est. Sed si dico. Tu es penes me.nō acuit vltima sed prima.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Penetrabile in penetrale est.
Penetral in penetrale est.
Penetrale.a penetro as.dī hic ꝛ ħ penetralis.ꝛ ħ le.et ħ penetrale lis.ꝛ ħ ꝛ hec penetrabilis ꝛ ħ le. Et dī penetrale qđ penetrat vl aptū ē penetrare. Penetrabile ꝛho est qđ penetrat vel aptū ē penetrari. Nūqꝫ tñ ponit vnū ꝓ altero.vt frigꝰ penetrabile.i.aptū penetrare. Et ħ penetrale lis. vel ħ penetral lis.est secreta camera.secretꝰ interiꝰ locꝰ in domo vl in tēplo vbi dabant oracula. Et dī a penitꝰ vl penetro.tras.ꝛ ponit qnqꝫ ꝓ domo. Penetrabilis ꝓponit. Impenetrabilis le.ꝛ impenetrabilit aduer.ſm bug. In grecismo tales ponūt ꝛhsus. Qđ lenit penetrari pōt penetrabile dices. Qđ domꝰ interiꝰ capit ħ penetrale vocabis. Vide de ħ in vocibilis. Papꝝ.aūt dicit. Penetralia interiora secreta domoꝝ dicta ab eo q est penitꝰ.i.pene intꝰ secreta. Et ſm hoc videt q debeat dici in psalmo. In penetralibꝫ regū ipsoꝝ.ꝛ in amos.iij.ca.ꝛ.vj.ꝛ Matħ. xxiij. In penetralibꝫ debet dici:nō in penetrabilibꝫ.et hoc maxime ſm modernos. Dicūt etiā quidā q penetrale siue penetral ē qđ penetrat. Vñ di.pap.penetrale qđ penetrat: penetrabile ꝛho qđ penetrat. Et ſm ħ ꝓsuenit dici. Est penetral penetrans: penetrabile qđ penetratur.
Penetro.a penitꝰ dicit penetro as.aui.are.i. ptrāsire pforare.penitus intrare. vel pan.i.totum intrare.et est etymo. Penetro cōponit Impenetro as. Suppenetro as. Et est actiuū cū suis ꝓpositis.ꝛ cor.pmā.sed penul.habet cōmunē.vt pz ī illo ꝛhsu. Qđ lenit penetrare potest penetrabile dices.
Penicillū.a pendeo des.dī ħ penicillū li.ꝛ ħ peniculū li.ꝛ ħ penicilla le.molle genꝰ spōgie ad tergendos humores ꝛ scutellas.ꝛ hic peniculꝰ li.deriuat a pannꝰ qsi pāniculus.ſ. quidā panniculꝰ de quo disci tergūt.
Peniculꝰ li.in penicillū vide.
Penis.pendeo des.dī ħ penis nis.cauda eq̄na. qꝛ pendeat ꝛ suspensa ferat. Et ħ penis nis.i.priapus. scz virile membrū.qꝛ pendeat.vel qꝛ suspensus feratur. Vel penis dicit a penetro as. qđ est officiū eiꝰ circa iūcturā hūani generis.ſm bug.
Penitētia dicit qsi puniētia.dicta eo q ipe hō ī se puniat penitendo qđ male admisit. Vel dicit pnīa quasi pene tensio.ꝛ ē ety. Et scribit ꝑ oe diptħongū poenitētia. Et scias q a peniteo tes.dicit penitens tis ti.a q̄ addita a.fit ħ penitētia tie.q̄si puniētia.ī q̄ aīa cruciat ꝛ caro mortificat. Et ē vera ꝛ pfecta pnīa.mala ptenta deplāgere:ꝛ plangēda iteꝝ nō ꝓmittere.i.ꝓpositum cōmittēdi nō habere. Tres aūt sunt ptes integrales penitētie.ſ.cordis cōtritio.oris cōfessio.ꝛ opis satisfactio Quia ꝑ trib modis deū offendim.ſ.delectatione cogitatiōis.impudētia locutiōis.ꝛ superbia opis.ſm regulā.vt ꝓtraria contrarijs curent: trib modis oppositis satisfaciamus. Et scias q penitētie sunt arbitrarie. tamē illud arbitrariū debet esse diuino instinctu regulatum.qꝛ sacerdos operat in vsu clauiū sicut instrumētum ꝛ minister. Nullū aūt instrumētū hz efficacie actū nisi ſm q mouet a principali agente. ꝛ qꝛ pene satisfactorie infligēde vt medicine sunt. Nā ſm pħm in scdo ethi. Pene medicine quedā sunt. sicut medicine ī arte determiate nō omib ꝓpetūt.sed variāde sunt ſm medici arbitriū nō ꝑpriā volūtatē sequētis. sed medicine sciētiā. Ita pene satisfactorie ī canone determiate non ꝓpetūt omib.sed variāde sunt ſm arbitriū sacerdotꝭ diuino instinctu regulatū. Sic aūt medicꝰ aliqñ prudēter nō dat medicinā efficacez q̄ ad morbi curationē sufficiat.ne ꝓpter debilitatē nature maiꝰ periculū oriat. Ita sacerdos diuino instinctu motꝰ:nō sp totā penaz q̄ vni peccato debet iniūgit.ne infirmꝰ aliqs ex magnitudine pene desperet ꝛ a pnīa totalit recedat.vñ dicit Crisꝰ. Sicut si fascē supꝫ būeros adolescētis.quem nō

pōt baiulare posueris.necesse hz vt aut fascez reijciat. aut sub pōdere ꝓfringat. Sic ꝛ homini cui graue pōdus pnie imponit:necesse est vt aut pnīaz reijciat.aut suscipiēs dū sufferre nō pōt scādalizatꝰ amplꝰ peccet Deinde si erramꝰ modicā pnīaz īponētes. Nōne melius ē ꝓpter misericordiā rōnem reddere aut errare qꝫ ꝓpter crudelitatē.qꝛ vbi ē paterfamilias largꝰ: dispensator nō debet esse tenax. Si deꝰ benignꝰ vt qđ sacerdos eius austerꝰ. Vis apparere sanctꝰ.circa vitā tuam esto austerꝰ.circa alienā aūt benignꝰ. Audiāt.n.te homines pua mādantē:ꝛ grādia videāt facientē. Hic etiā nō. q penitētia a sacerdote iniūcta aut est maior. aut eq̄lis.aut minor. Si maior tūc illud qđ penitēs plꝰ fecerit:cuꝫ morit cedit ei ad augmentū glie. Si equal tūc sufficit ad dimissionē totiꝰ culpe ꝛ pene. Si minor tūc illud qđ restat supplebit in purgatorio ex ꝛhtute diuine iusticie. Deus.n.q̄ modos ꝛ mensurā peccatoꝝ ꝛ penaꝝ nouit.addit penā sufficientē ne aliqđ impunitū peccatū remaneat.vide in clauis ꝛ ī excuso. Hz forte dices sic dicebatꝰ greg. Facilitas venie incētiuū pbet delinquēdi.ħ deus nō dz dare alicui occasionē peccādi.q̄ nō dz dare locū penitētiā iterādi. Ad ħ rñdeo. Justus deꝰ sic summe iusticiā diligit:ita peccatū sūme odit.et ita quātū ex ipo est: patꝰ ē ipm destruere|semꝫ dūmō ex pte homis nō ſmaneat vt penitētiā negligat vel ꝓtenat. Nec obstat q quidā ex ħ sumūt occasionē delinquēdi.qꝛ ex ꝓtrario sumerēt occasionē desperādi qđ esset grauiꝰ. Pōt hic igit q̄ri. An pnīa possit iterari. Ad hoc dico erroneū ē dicere q pnīa nō possit iterari.ꝛ misericordie diuine ꝓtrariū. Cā aūt q̄re iterat cū baptismꝰ nō iteret ē quadrupler. Prima ē.qꝛ penitētia nō imꝑmit caracterē sicut baptismꝰ caracter aūt indelibilis ē. Secūda aūt cā est.qꝛ baptismꝰ est ꝛ morbū nō iterabilē.ſ.originalis peccati.pnīa aūt ē ꝛ actuale pctm qđ iterat. Tercia aūt cā est.qꝛ baptismꝰ hz totā efficatiā a passiōe xpi sine actu nro. Et ideo qꝛ passio xpi ē vna tm. qꝛ xps resurgēs ex mortuis iā nō moritur.igit ꝛ baptismꝰ ē vnꝰ. Sz pnīa etiā req̄rit actuz nostrū.ꝛ ideo rone eius iterationē suscipit. Quarta cā est.qꝛ baptismꝰ ē generatio spūalis.ħ pnīa ē quedā cura tio spūalis. Semel aūt generat aliqđ.ħ pluries curari siue sanari pōt q̄diu in hac vita vivit. Et scias q beatꝰ hiero.tractās illud enāgelij. Oēs vos scandalum patiemī in me.sic dicit. Oēs cadūt sed nō omes iacent Carnale est cadere: sed dyabolicū est iacere. Vide in charitas. Itē dicit beatꝰ hiero. Penitētia est secunda tabula post naufragiū.ꝛ dicit secūda tabula respectu baptismi qui est prima tabula. Ad hoc etiā facit quod dicit beatus Bernꝰ.in sermone.lvij.tractans illud canticoꝝ. Empꝰ putatiōis aduenit. Quis inquit ita ad vnguem omnia a se supflua resecauit. vt nil se habere putet putatione dignum. Credite mihi et putata repullulant ꝛ effugata redeunt. et reaccendunt extincta et sopita denuo excitant. Parū est ergo semel putasse sepe putandum est.imo si fieri posset semp. quia semp qđ putari oporteat:si nō dissimulas:inuenis. Quātūlibet in hoc corpore manens ꝓfeceris erras si vicia putas emortua ꝛ non magis compssa. velis nolis intra fines tuos habitet hiebuseus.subiugari potest ꝛ nō pōt exterminari. Ad quid autem opera de genere bonorum facta extra penitentiā valeant. dixi in opus. vide etiam in rompbea.
Peniteo.a pena dicit peniteo tes.tui. quia pena agit vt peniteamus. Vnde penitere dicit quasi penam tenere.et est etymo. Et peniteo construit cum genitiuo vt peniteo peccati. vnde penitet impsonale.et ꝓstruit cum accusatiuo ꝛ genitiuo. vt penitet me peccati.i. penitētia peccati habet me. Sed q̄n ponit cū infinitiuo requirit tm accusatiuū. vt penitet me peccare. Et non potest adiungi cum infinitiuo nisi impsonalit.qꝛ ille

ifinitiꝰ ponit loco gti. vt penitz me peccare. i. peccati. Et iō nō posset supponere ꝛbo psonali. Et idē itelligas de alijs impsonalibꝫ q̄ cōstruūtur cū actis 7 gtis vt tedet. miseret. 7 piget. pudet. Et scribit ꝓ oe diphtbōgum poenitco tes.

Penitudo dinis. fe. ge. i. pnīa. Regū p̄mo ca. xv. dicit Penitudine nō flectet.

Penitꝰ a pene adū. dr̄ penitꝰ adū. intētiuuz. i. oīno. et toto. vñ penitꝰ ta. tū. i. secretꝰ. iteriꝰ intimꝰ. vñ dr̄ penitꝰ q̄si pene intꝰ. vel potiꝰ q̄si panintꝰ. i. totꝰ intus. et ꝓpat penitꝰ tiꝰ sim. vñ penite tiꝰ. sime. adū.

Penitꝰ ta. tū. in penitꝰ ē.

Penna. a pendeo des. dr̄ ħ penna ne. qz pēdeat. i. voleat. qz auxilio pēnaꝝ mouēt aues et volāt. vl pēna dr̄ a pennū qđ ē acutū. qz acuta sit. vñ ħ pēnulla le. dimi. et pēnosus sa. sū. et pēnatꝰ ta. tū.

Penno. a penna dr̄ pēno as. i. pēnis tegē vl ornare. et cōpo. expenno as. expenno as. i. pennas auferre. impēno as. i. pennas immittere vel pennis implere.

Pennula. a penna dr̄ ħ pēnula le. dimi. i. pua pēna vl pēnū idē ē qđ acumē. vñ ħ pēnula le. sūma ps auris. ab Pēnū ni. dicebāt antiq̄ acutū. vñ ħ acumīe dicta. pēnū dr̄ acumē vl extremitas ferri acuti.

Pēsationes. i. pēciū. exolutio. tributa. liberatiōes. Paralip. li. ij. c. xxj. Deditqꝫ eis pr̄ sup mlta munera auri et argēti et pensatiōes.

Pensil. a pendeo des. dr̄ ħ et ħ pēsil et ħ le. pnl. cor. i. leuis. Recip. oca. n. sūt pēsil et leuis. i. vnū ponit ꝓ alio vicissim. vñ pensilis adū. i. leuit. et hec pensilitas tis. i. leuitas. Et cōpo. ppēsilis le. i. valde leuis. vñ ppensibiliter adū. et hec ppensibilitas tatis.

Pensio. a pendo dis. dr̄ ħ pēsio onis. i. liberatio eq̄tio vl ponderis eq̄litas. et pensio p̄cij solutio vl aꝝ tributū. vl p̄ciū qđ dat ꝓ agro ad pēsiōez ꝓducto. vñ pēsionariꝰ ria. riū. ad pēsiōez ptinēs. vl q̄ pēsiōez reddit ħm Pensionariꝰ in pensio ē. bugui.

Pensꝰ vide in pensus.

Penso as. ꝛbū frequē. de pēdo is. pēsū. et ē pēsare frequētē pēdere vel eq̄re. Aq̄ pēsito tas. aliꝺ frequē. Itē pēso as. pōt deriuari a pēsū si. et tūc pēso idē ē qđ cogito. delibero vel pōdero. trutino. eq̄ ħ ħm hāc significatiōem pōt ē frequē. a pēdo is. vt dictū ē.

Pensū. a pēdeo des. dr̄ ħ pensū si. i. deliberatio. cogitatio. ꝓsiliū. qz dū aliq̄d deliberamꝰ pēdemꝰ. i. in pēdulo et dubio sumꝰ. Ez ħ pēsū dr̄ mulierꝫ. s. lana vl linū ad opꝰ datū vl filatura. et dr̄ a pēdeo vl a pōdꝰ. qz ad pondꝰ et mēsurā dabat.

Pēsus a pēdo dis. deriuat pēsus sa. sū. i. psolutꝰ vl supēfluꝰ. vl pōderatꝰ vl libratus. eq̄tꝰ. et ħm ħ ꝓpat pēsiꝰ siꝰ. simꝰ. vñ pēse siꝰ. sime. adū. vñ i epla felicis papę. In episcopio positi sūt i celesti militia. q̄ pēsiꝰ pōderā

Penta grece latine q̄nqꝫ dr̄. da ē.

Pentacōtarchus chi. princeps 7 magister sup q̄nqꝫ homines. Vñ in p̄mo macb. iij. c. Cōstituit iudas duces plī cēturiones et pētacōtarchos. et dr̄ a pēta qđ ē q̄nqꝫ. et archos princeps. vl vt q̄daz dicūt pentacōtarchꝰ dr̄ q̄ q̄nq̄ginta regit. ħ pētarcha q̄ q̄nqꝫ. vñ i Grecis. dr̄. Quinq̄ginta regēs pētacōtarcha vocat. Pētarcham dices q̄ sibi q̄nqꝫ tenet. Et ħ vr̄ veriꝰ. et pōt cōpom pētacōtarcha a pēta qđ ē q̄nqꝫ. et costes tecez. et archos p̄nceps. q̄si p̄nceps sup q̄nq̄ginta. Pētarcha ꝛbo cōpo. a pēta qđ est q̄nqꝫ. et archos p̄nceps. q̄si p̄nceps sup q̄nqꝫ.

Pentagamꝰ ma. mū. pnl. cor. q̄ vl q̄ cū q̄nqꝫ nupsit. vñ ħ pētagamia mie. i. q̄nqꝫ nuptie vl ꝓprietas q̄ aliq̄s dr̄ pētagamꝰ.

Pentameter. a pēta qđ ē q̄nqꝫ. et metrū ꝓpo. pēntameter tra. trū. pnl. naturalit cor. i. versꝰ ꝓstās ex q̄nqꝫ pedibꝫ. vñ illd Ouid. Nil michi rescribas attamē ipe veni.

Pentāgulꝰ. a pēta q̄nqꝫ et angulꝰ componitur pētan

gulꝰ la. lū. i. q̄nqꝫ angulos bñs. vñ pentāgulatꝰ ta. tū. et substātiue dr̄ hic pētāgulꝰ li. ꝑ tali figura.

Pētaphilon. herba a nūero foliorꝫ dicta. Hāc latini q̄nqꝫ foliū vocāt. et cōpo. a pēta q̄nqꝫ. et phisō foliū.

Pentapolis. a penta q̄nqꝫ et polis ciuitas ꝓpo. ħ pētapolis lis. pnl. cor. ciuitas bñs sub se q̄nqꝫ ciuitates. vl regio in se cōtinens q̄nqꝫ regiones. et hinc spēaliter q̄dā regio in cōfinio arabie et palestine sita dicta ē pētapolis a q̄nqꝫ ciuitatibꝫ impiorū q̄ celesti igne ꝓsumpte sunt. i. sodoma et gomorra. adama. zeboim. et bale. ipa ē segor. Est 7 alia pētapolis in libya silr dicta a q̄nqꝫ ciuitatibꝫ. Eadē etiā cā regio q̄dā dicta ē tripolis a tribꝫ ciuitatibꝫ.

Pentaptotꝰ ta. tū. pnl. cor. nomē bñs q̄nqꝫ terminationes. vt dñs. et dr̄ a pēta q̄nqꝫ. 7 ptotos casꝰ. q̄si habens quinqꝫ casus.

Pentarcha in pētacōtarchꝰ vide.

Pentateucꝰ ci. liber distinctꝰ in q̄nqꝫ voluminibꝫ. vt sūt q̄nqꝫ libri moysi. et cōpo. a pēta q̄nqꝫ. et teucos volumē. Inde pentateucꝰ pnl. ꝑdu. i. q̄nqꝫ volumia vel liber distinctꝰ in q̄nqꝫ voluminibꝫ.

Pentecoste. a pēta q̄nqꝫ et costes decē cōpo. ħ pētecoste busꝰ pētecostes. vl ħ pētecostē in declina. qz q̄nq̄ es decē dies sūt a resurrectiōe dñi vsqꝫ ad pētecosten vtroqꝫ die incluso. et acuit in fine. Et ē eq̄nocū pētecoste ad q̄nq̄genā et ad solēnitatē septē diebus ptela tā. vñ i Act. apl orꝫ. Cū cōplerēt dies pētecostes. i. q̄nq̄gesime. Illa. n. dies erat q̄nq̄gesima a resurrectione Et cū inchoarentur dies pētecostes. i. illiꝰ solēnitatis septē dieb ptelāde. erāt oēs discipli in eodē loco in q̄ facta ē electio matthie. s. in cenaculo. Io aūt i q̄nq̄gesimo die missus ē spūssanctꝰ. vt oñdat qm̄ a spūscto ē legis pfectio 7 peccatorumz remissio. Legis pfectio. qz ħm glo. a die agni immolati q̄nq̄gesima die data ē lex in igne. In nouo etiā testamēto q̄nq̄gesima die a pascha xpi descendit spūssanctꝰ in igne. Lex in mōte syna. spūs in mōte syon. Lex in sublimi mōtis loco. spūs dat in cenaculo. Vñ p ħ insinuat q̄ ipe spūssanctꝰ ē pfectio totiꝰ legis. qz plenitudo legis ē pfectio. Itē a spūscto est pcoꝝ remissio. vñ glo. ibidē dic. Ideo in q̄nquagesima die. qz indulgētia fiebat in iubileo. et p spm̄ sanctū pcta remittūtur. In spūali iubileo rei solūtur. debita dimittūtur. exules in patriā reuocāt. hereditas amissa reddit seruis. i. hoīes peccato venūdati. a iugo huitutis liberant. vide in iubileꝰ et in phase.

Pēterꝰ grece latine socer. pētera ꝛbo socrꝰ dr̄.

Pentimemeris. Aderis cōpo. cū pēta qđ ē q̄nqꝫ 7 hemis qđ ē semis. i. dimidiū. et dr̄ ħ pētimemeris ris. id ē media diuisio. vl media ps ꝛbus pētametri. quasi semiq̄naria diuisio vel ps. vñ Prisci. Est. n. dimetrū iābicū cōiūctū pētimemeri. heroice. Itē pētimemeris pt ē cōpo. a penta et memeris qđ ē idē qđ meris. Inde pentimemeris. q̄si q̄naria diuisio vl ps ꝛbus cōstans ex q̄nqꝫ pedibꝫ. Itē pentimemeris dr̄ quedā spēs cesure ꝑ quaz post duos diuersos pedes in p̄ncipio tercij pedis syllaba naturaliter correpta ꝑdu. vt patet in ħ exemplo. Qui petit excelsa debet vitare ruinaz. Ecce ħ syllaba sa. ꝑducit cū sit naturaliter breuis. et q̄si subleuatur q̄dā ꝑductiōe. et fit ad ostendēdū q̄ licet ille due syllabe scz sa et de. efficiāt vnū pedē. tñ n sūt eiusdē dictiōis. Et dr̄ pentimemeris q̄si diuisio sup q̄ntā syllabā. qđ dr̄ respectu duoꝝ spōdeicoꝝ pedū. quia si duo spondei p̄cedūt q̄tuor syllabe p̄cedēt. et erit diuisio sup q̄ntā syllabā. et si duo dactili vel dactilꝰ et spondeꝰ p̄cedāt. semꝫ ꝑ duob spōdeis reputāt. Pētimemeris ꝓpo. cū anti qđ ē cōtra. et dr̄ hec antipētimemeris. et cor. pnl.

Penula. a pendeo des. dr̄ hec penula le. i. palliū q̄ddā et ꝓprie cū longis fimbrijs. vel dr̄ a penis ꝓpis. qz maxime tali veste vtūtur. et apud q̄s initiū habuit. Iune-

nalis. Et multo stillaret pennula limbo. Et in de pennulat⁹ ta.tū.illo pallio indut⁹.vl illud palliuz habēs fm hug. In scda aūt epla ad thimo.ca.iiij.dicit apostol⁹ Pennulā quaz reliqui troade apud carpum veniens. affer tecū et libros vbi sic dicit in cōtinuo.hec pennula fm haymonē data fuit patri pauli in insigne a romanis quando susceptus est in sociū et ciuē romanū. Un et paul⁹ se ciuez romanum appellat. Pennula.n. vestis erat consularis.qua induebātur ꝓsules romani ingredientes curiā. Hāc aūt pennulā siue vestē paulus post mortē patris ob recordationē sibi retinuit. vel pennula hic dicitur volumē legis. vn de dicit Hiero. Volumen hebreum replico.qđ paulus iuxta quosdam pennulā vocat.et cor.nu.

Pennulat⁹ ta.tū.in penula ē.

Penultim⁹ ma.mū.i.pene vltim⁹.s.q̄ ē i scdo loco aū vltimū.et ꝓpo.a pene.i.fere et vltim⁹.

Penuria.a penus dr̄ h penuria rie.i.inopia.egestas. pauptas et ꝓprie q̄ in penore ē.fm hug. Et scias q̄ penus cor.primā.h penuria eā ꝓducit. vn Virgi. eney. vj. Exiguā in cererē penuria adegit edendi. Et ideo videtur q̄busdā q̄ penuria dr̄ quasi penurgia.a pena et vrgeo.vl a pena ꝛvio vnis.qsi pena vrēs.vl vrgēs vel dic q̄ ē etymol.

Penus.a peno grece latine dr̄ nutrio. vn h pen⁹ ni. et h pen⁹ ni.et h penū ni.et h pen⁹ nus.nui.et h penu indeclina.et hoc pen⁹ oris.oia in eodē sensu.i.cellariū q̄ in eo reponūt ea vn boies nutriūt. Et nota q̄ penora etiā dicūt res necessarie ad nutrimētū vl victuz quotidianū fm hug.et Pristi.in.v.li. fere idē dicit. et cor.ṗmā pen⁹ et penu. Hz pen⁹ ꝓ cartaginensi ꝓpio ꝓdu.ṗmā.vn ꝓvius. Est ꝓprius pen⁹.seruat edēda penus.et vt dic Pap. Poen⁹.i.afer.ꝙ oe scribit.sz penus ꝙ cellario sine o.scribit.

Peon medic⁹ q̄dā fuit.a quo poenia herba ꝓhibetur ee inuenta. Itē peon fuit q̄dā autor a q̄ q̄dā pes inuētus dict⁹ ē peon.et cōstat ex quatuor syllabis q̄libz peon. Sūt.n.q̄tuor peones.et sūt cōtrarij epitricis. Peon prim⁹ cōstat ex ṗma longa et trib⁹ brevib⁹ seq̄ntibus.vt legitim⁹. Peon scd⁹ ex scda lōga et ceteris brevib⁹.vt amabilis. Peon tertius cōstat ex tercia lōga et tribus reliq̄s brevib⁹.vt habitator. Peon q̄rtus ex q̄rta lōga et ꝓcedētib⁹ brevib⁹.vt habilitas humilitas.a peon dr̄ peoni⁹ nia.mū.et peonic⁹ ca.cuz. Et scias q̄ peones ab inuētore nomē.h ordinē ex situ longe syllabe sortiūt. Nā ṗma lōga facit primū peonē.scda secū dū.et sic de ceteris vt patuit.

Pepedi ē ꝑteritū de pedo dis.et ꝓdu.pnl.

Pepegi ē ꝑteritū de pāgo is.i.pactū feci.

Peperi ē ꝑteritū de pario ris.

Peplū pli.ē matronale palliū ex purpura signatū cuius fimbrie aurei stamis sūmitate resplēdent.et vt dicunt ꝓprie capitis ē.

Pepo onis.mas.ge.idē ē qđ melo onis.fm hug.et vt dicit pap. Pepo grecū ē.et origo ei⁹ latinis incerta cuius natura nimiū frigida difficile digerit.et crescit in silitudine cucurbite.et debz ꝓduci penul.in.ī. Numerorū pepones. Un in aurora dr̄. Ollarū carnes pepo num fercula porros. Lepas pro manna turba gulosa petit.

Pepuli.pnl.cor.ꝑteritū de pello is.

Per ꝓpositio aliqn̄ ꝓnat.vt ꝓbus.i.q̄ n̄ hz fidē. Itē iurat vel adiurationē signat.vt p deū iuro. Itē p dic causā.vt p studiū fit hō sapiēs et p virtutē laudabil.i.cā studij.cā virtutis. Itē signat locū.vt p italiā trāsiui. Et in lucano. Bella p emachios plusq̄ ciuilia cāpos. Itē signat tps.vt per diē lego. Itē auget.vt ꝓpulcer.i.valde pulcer.

Pera.a peri qđ ē circū dr̄ hec pera re.i.sacculus q̄ tasca vulgo dr̄.q̄ lata sit et sinuosa fm hugu.i. Vl vt vult pap. Pera ē pellis a collo pēdēs ꝓcincta vsq̄ ad lumbos. Est aūt habit⁹ ꝓprie necessarius ad operis exercitium. Hec etiā melotis dr̄. Itē pera. sportella .sacculus pastoralis.i.mātica. vl vt dr̄ in bistoriis sup ꝑmo regū ca.xvij. Pera est vas in quo mulgetur vel panis portatur.

Perago is.egi.actuz.id est perficere.ex per et ago is. componitur.

Peragro.ab ager agri deriuat agro as.qđ non est in vsu.sed inde cōponit ꝑagro as.i. sine mansione certa huc et illuc ire.vn h ꝑagrator oris. ꝑagratrix.ꝑagratio. Et cor.naturalit pnl.ꝑagro as.

Peramplius in amplus pla.plū.vide.

Percello.a p et cello is.cōponit ꝑcello is.ꝑculi.ꝑculsū.ꝑcellere.i. percutere vl poti⁹ terrefacere. Percutere.n.pertinet ad corp⁹.ꝑcellere ad aiaz fm hug. Et vt dicit maister bene. Cello facit ceculi. qđ mō non ē in vsu.a quo deriuat celtes et culpa. Cū suis aūt compositis est in vsu.vt Percello lis. perculi perculsum. Papias ꝓpo dicit. Percello.occido.obruo.elido ꝓcutio amputo.

Percensit⁹ in censeo ses.vide.

Percipio.ex per et capio ꝓpo.percipio is.ere.i.perfecte cape vel intelligere.7 cor.ci.

Percontor aris.vide in cōtor cōtaris sup̄ in c.lr̄a.

Perculi pnl.cor.ꝑteritū ē de percello is.

Perculsus sa.sū.aio cōmot⁹.ꝑterrit⁹.ꝑturbat⁹ a ꝑcello is.culi.culsū.fm pap.

Percutio.ex p et cutio tis.vel q̄tio tis.ꝓponit ꝑcutio tis.ꝑcussi.sū.ꝑcutere.i.ferire.et scribit per t.ꝑcutio in penult.syllaba.qđ pōt cognosci in scda ꝑsona ꝑcutis et ꝑcutitis.sed t.accipit sonuz de c.in ꝑcutio. Et scias q̄ in diuina pagina aliqn̄ quis dicitur ꝑcutere in ore gladij.i.percutere in gladio.et est modus loquēdi scripture.et cor.cu.

Perditio.a ꝓdo is.vl a ꝓdit⁹ ta.tū.ꝓditi. addita o. ꝙ formatiōem fit h ꝓditio onis.i.amissio .vn in aurora dr̄. Sūt tua perditio nobis q̄ dona parasti.

Perdi⁹ dia.diū.i.iugis ꝓtinuus.et ē compositus a ꝙ. et diu.et cor.di.

Perdix.a perdo is.dr̄ h ꝓdix cis.7 ē ꝑmiscui generis. vn sub vna voce et vno articulo.s.feminino ꝓbendit vtrūq̄ sexuz.et ē adeo fraudulenta vt alteri ꝓdici ova diripiens foueat.sed fraus fructū nō hz. Nā cuz pulli vocē ꝓprie genitricis audierint.naturali q̄dā instinctu hāc̄que fouet relinquūt.et ad eandē que genuit reuertuntur. Preterea auis est adeo immunda q̄ masculus in masculum insurgit.et obliuiscitur sexum libido ꝓceps.et si masculus nidum sue coniugis inuenit.destruit et ova eius absorbet. Dicitur ergo perdix a perpendo eo q̄ amittit ova sua et altera foueat vel quia destruat nidū. Vel dicta est perdix a ꝓdico nepote dedali.quem fabule dicunt in illam auē mutatum fuisse fm hug.et ꝓdu.pnl.gtī ꝓdicis. Isido.autē xij.etymol.dicit. Perdix de voce nomen habet auis dolosa atq̄ immunda. Plinius etiā dicit hanc perdicis esse naturam.vt ova alterius perdicis vl aliena furetur.et eis incubet foueatq̄.cūq̄ fetus adoleuerint auolare ab ea.et alienuz parentem relinquere. Unde et Hiere.dicit ca.xvij. Perdix fouit que nō peperit. fecit diuitias et nō cū iudicio.in dimidio dieruz suorum derelinquet eas.et in nouissimo suo erit insipiēs. Huiuscemodi vt dicit hiero.sunt q̄ aliena diripiūt. et absq̄ recogitatiōe iudicij faciunt diuitias nō cū iudicio quas in medio tempoz derelinquūt subita morte subtracti.qñ dr̄ eis. Stulte hac nocte repetent animā tuā a te.que aūt preparasti.cuius erūt. Nihilq̄ insipientius q̄ non ꝓuidere nouissima. et brevia putare perpetua. Ambrosius ꝓpo in hexameron dic. Perdicē ferunt astutā q̄ aliena ova diripiat.hoc ē.ꝓdicis

alteri⁹.et cor.pe fouet suo. ß fraudis sue fructū habe
nō posse.q: dū eduxerit pullos amittit eos.q: vbi vo-
cē eius audierint q̄ ona genauit .relicta ea ad illam
se naturali q̄dam munere et amore cōferūt.quā veraz
sibi matrē ouoz generatiōe cognouerūt.significantis
bāc nutricis fungi officio illā parētis. Itaq; incassum
ꝓprios fundit labores ac fraudis sue ꝓtecio mulctat.
vñ et Hieremi.ait. Clamauit pdix et cōgregauit q̄ nō
pepit.i.ona cōgregauit 7 clamauit.q̄si onās sue frau
dis effectu. Sed ledit opa.q: impēso labore alię edu-
cit.q̄s ipa diuturno fetu sedulitatis animauertit. Hu
ius imitator est dyabol⁹ q̄ generatiōes creatoris eter
ni rapę ꝓtēdit. Et si quos insipiētes et sens⁹ ꝓpriq; carē
tes vigore potuerit cōgregare.fouēs eos illecebriz cor
poralib⁹. Hz vbi p̄mū vox xp̄i paulis fuerit infusa di-
scedūt.atq; ad eā se cōferūt matrē.q̄ pullos suos sicut
auis materno amore suo cōplectit. Cōgregauit itaq;
dyabol⁹ gētiles q̄s xp̄s creauerat.sed vbi in euāgelio
suo vocē xp̄s emisit.ad eū se potētissimū cōtulerūt.q̄s
ß vmbra alaz suaz ipe suscepit. et matri dedit eccle
nutriendos.

Perdo.ere p et do das ꝑpo.pdo is.pdidi pditū pde-
re.i.amittere.delere vel destruere.vñ Hesus. Amitto p
do.destruo.pdo notat.

Peredia.a p et edar ꝑpo.hec pedia die.i. edēdi sup-
fluitas.sicut bibula bibendi.

Perefluo is.in fluo is. vide.

Peregre.a pagro as.dī pegre adū.i.ad pegrinā duz
sicut in euāgelio dicit. Hō q̄dez pegre ꝓfect⁹ ē.et si-
gnat de loco p locū 7 i loco.vnde di. Pris.in .xv.li.p-
egre cōe adūbiū vt pegre suz. pegre abeo .pegre ad-
uenio pegre trāseo. Et scias q̄ pegre ñ dz acui i fine.

Peregrinus.a pegre dī pegrin⁹ na.nū.q̄si pgēs lon-
gius.vñ dicit pegrini q̄si pagrtes.vñ pegrāinor aris.
deponē.i.exulare.et pdu.gri pegrin⁹.

Peremi.ē pteritū de primo is.et pdu.pnt.

Perempt⁹ ta tū.ociosl⁹.a primo is.mi.ptū.

Perendie adū.tpis ꝑpo.a pempta 7 vna 7 die q̄si p-
empta vna die.s.ista.i.in sero vel cras. q̄d nō credim⁹
imo pendie.i.post cras.sic.n. ꝓcedim⁹ hodie.cras.pen
die.postridie. Et dī pendie q̄si pempta vna die.q̄d ñ
pōt dici de hodierna die.cū de ea nō restat spaciū vni
us diei. Sic g̃ de crastina intelligit. Est g̃ pendie idez
q̄d post cras.vñ plaut⁹. Que cras veniet pendie fo-
rasefferet soror. Regū p̄mo.xx.c. Nōne isrl si inuesti-
gauero sniam p̄ris mei crastino vl pendie. vñ pendi-
no nas.pnt.cor.i.morari p vnū diez.s.vsq; in tercium
diē. Ponit tñ q̄nq; simplr p morari. Et trāsitive po
sitū inuenit p prolongare. Vel ꝑpo.pendie a penni
et die. Inde pendinare.i. vnū diē vl plus in ocium tra
here.

Perendino as.in pendie vide.

Perennis.ann⁹ ꝑpo.cū p.et cōuersa a.in e.dī hic 7 hz
pennis 7 hz ne.i.iugis et q̄si ppetu⁹.vñ penniter adū.i.
iugit.et hec pēnitas tis.i.ingitas.ppetuitas. Et debz
scribi p duo n. Fm bug. Pap. Ho dic. Perennis q̄si
ppetuus annus.

Pereo.ere p.et eo is.ꝑpo.peo ris.rui. vl periī peritū.
pnt.cor.vide in eo is.7 cor.pe.peo.vñ q̄dā. Vestib⁹ 7
peris flumine petre peris. Et ouid.epl'ax. Optima ñ
vllo cā tuēte perit.

Perfectio.a pficio cis.dī hec pfectio onis.et formal'
ab hoc gtō pfecti addita o. Et scias q̄ pfectio chari-
tatis pōt intelligi dupl'r. Uno mō ex pte diligibilis.
alio mō ex pte diligentis. Ex pte q̄dē diligibilis pfe-
cta ē charitas vt diligatur aliq̄d q̄d diligibile ē. Deꝰ
aūt tātū diligibilis ē quātū bon⁹ ē. bonitas aūt ei⁹ est
infinita.vñ infinite diligibilis est. Nulla aūt creatura
pōt eū diligere infinite.cū q̄libet virt⁹ creata sit finita
vñ p hūc modum nulli⁹ creature charitas pōt ē pfe-

cta. sed solū charitas dei q̄ de⁹ seipz diligit. Ex parte
ꝓo diligētis charitas dī esse pfecta.q̄n aliquis ꝑm to-
tū suum posse diligit.q̄d q̄dem cōtingit tripl'r. Uno
modo sic q̄ totū cor hominis actualit' semp ferat' i de-
um.et hec est pfectio charitatis patrie q̄ nō est possibi
lis in hac vita.in qua impossibile ē ꝓpt' humane natu-
re infirmitatē semp actu cogitare de deo et mouere di
lectione ad ipm. Alio mō vt homo studiū suū deputz
ad vacādū deo et reb⁹ diuinis ptermissis alijs.nisi quā
tū necessitas p̄ntis vite req;rit. Et ista ē pfectio charit-
atis q̄ ē possibilis in vita.nō ē tñ cōis oib⁹ charitatez
hñtib⁹. Tercio mō ita q̄ habitualiter aliquis totū cor
suū ponat in deo.ita q̄ nihil cogitet vel velit q̄d sit di
uine dilectioni cōtrariū.7 hec pfectio ē cōis omnibus
charitatē hñtib⁹.vide in amor. Itē scias q̄ vt dī i sen
tenti⁹ pfectū dī tribus modis. Est.n. pfectū ꝑm tp̄s
et ē pfectū hz naturā.et ē vniūsalit' pfectū. Sedz tp̄s
pfectuz ē.q̄d hz q̄cq̄d tp̄s req;rit.et q̄d cōuenit ꝑm tp̄s
haberi. Et hoc mō angeli erāt pfecti aī cōfirmatiōez
vl lapsū. Secūm naturā ē perfectū q̄d hz q̄cq̄d debi-
tū ē vel expedit nature sue ad glorificatiōez.7 hoc mō
pfecti fuerūt angeli post cōfirmatiōem .et erūt sancti
post resurrectiōem. Uniuersaliter et sūme pfectū est
cui nihil vnq̄ deest.et a quo vniuersa ꝓuenūt bona
q̄d ē solius dei. Huic cōsonat q̄d ph̄s dic in .v. meta-
ph̄ice.illud eē pfectū simpl'r q̄d hz in se oēs pfectiōes
q̄ in generib⁹ rez inueniūtur.et hec pfectio vt dic cō-
mētator est in deo. Prima igitur pfectio ē nature cō-
dite.secūda nature glorificate.tercia ꝓo nature increa-
te. De pfectiōe aūt charitatis q̄stū ad inimicos.dixi i
inimicus.vide etiā in etas.

Perficio.ere p 7 facio cis.ꝑpo.pficio cis.feci. ctū.cere.
i.pfecte facere.ad finē ducere. et cor.fi. vñ pfect⁹ cta.
ctū.et hō pfectio pfectionis.vide in pfectio.

Perfid⁹.ex p et fides cōpo.pfidus da.dū.i.pdēs fidē
et cor.fi.et ē mercator ꝓprie cauponū. Et ꝑpat' pfid⁹
dior.simus.vnde hec perfidia die.7 pfidiosus sa.suz.
i.plenus perfidia. Item perfid⁹ pōt cōponi ex p et fi-
dus da.dū.i.valde fidelis vel fidus.et tūc pdu.fi. vñ
versus. Perfidus ē neq; pfidus cor de fidelis.

Perfodio dis.di.fossum.dere.ex p et fodio dis.vnde
in ezech'. viij. Fode parietē.et cū pfodissem parietē.i.
pfecte vel valde fodissem.et cor.fo.in pñti .sed in pre-
terito pducit.

Perfringo.ere p et frango is.ꝑpo.pfringo is.egi.per
fractū.i.pfecte frangere.

Perfuga ge.cō. ge.q̄ de vno exercitu fugit ad alium
et dī a pfugio is.et cor.fu.

Perfugiū gij.i.tuta latebra.locus refugij .et dicitur
a pfugio.

Perfunctor⁹ a.um.i.ad pfungēdū apt⁹ vl destructo
rius.leuis et transitor⁹ vl imaginari⁹. vñ in platone
inuenit Perfunctoria foꝛa mūdi.i.dstructoria 7 trāsito
ria 7 dī a pfungor geris.q̄d ꝑpo.ex per 7 fungor.

Perfunctus in fungor geris.vide.

Pergama.morz.sūt edificia troiana.q̄d ꝑpo.a pyr q̄d
ē ignis.et gomos q̄d ē mlier.q̄si p ignē et mlierē destru
cta.vel cōpo.a p et gamos.vñ pgame⁹ a.uz.i. troian⁹
et q: pgama altissima erāt.iō oliz oīa alta edificia vo-
cabāt pgama.et⁹ cor.pnt.

Pergamenū ni.pnt.pdu.i. cartā.dictū a pgamo ci-
uitate.q: ibi primo excogitatū fuit et inuētū.vñ adiecti
ue dī pgamen⁹ na.nū.i.res de pgameno.

Pergamū mi.q̄dā ciuitas.vñ pgame⁹ me a.meū.et p-
gamen⁹ na.nū.et hic et hō pgamēsis et hō se.

Pergo.rego ꝑpo.cū p.et dī pergo gis.prexi.ctū.ge-
re.i.ire.vl cōpo.a pedē et rego.vñ dī pgo q̄si pedē re
go.ß potius ē etymo.

Pergulū.a pgo pergis.dī hō pergulū.li.puū tuguriū
in alto positū.et hō pergula le.i.famula.q: ad diuersa

oo q̄

pergat officia. et cor. gu.
Perbibeo. ex p et habeo ꝑpo. phibeo bes. bui. bitū. z ẽ phibere. oñdere. dare. afferre. et cor. bi.
Peri. i. circū vel de. et acuit in fine.
Periarchon. i. de ꝓncipib⁹. et cōpo. a peri qđ ẽ de. z archos qđ ẽ ꝓnceps.
Peribol⁹. peri cōpo. cū ambulo. et dr̄ h pibol⁹ li. z h pibulū li. i. deambulatoriū. deambulacrū. spaciatoriū ꝓambulatoriū. vñ in ezech. xlij. signat murū q erat exterior ad deambulādū. et cingebat gazophilaciū cantor custodiētū altare. et cor. bo.
Pericheł. ex peri qđ ẽ circū. et chele qđ ẽ cubitus ꝑpo. h pichelis dis. ornamētū mulier circa brachia vł potius circa crura q̄ gressus eas ornat. fm hug. Pap. et dicit. Periscelides. armille pedū mlier. Periscelides dicūt q̄dā nr̄ ornat gressus. et scribit pap. periscelides p sc. sicut antiq ꝓsueuerūt scribere. Hz moderni scribūt perichelides p ch. In grecismo tal xp̄us ponitur. Atq pichelides exornāt brachia nymphis. vide i torqueo torques.
Periclitor aris. in piculū ẽ.
Periclū in piculū vide.
Periculū. a perio ris. pui. deriuat h piculū li. i. expimētū. vñ Terē. in eunucho. Fac piculū in lr̄is. facį palestra. Et hinc piclitor aris. i. expiri. vñ Plaut⁹ in amphi. Periclitat⁹ suz aim tuū. Itē boc periculuz li. pōt deriuari a perio ris. et q̄nq syncopat. et dr̄ periclū kli. vñ piculosus sa. sū. z periclitor aris. i. piculū vł discrimē incurrē. fm hug. Pap. ꝙo dic. Periculū a perio peris. q pene perire faciat. i. discrimē vel expimētū.
Perifrasicus. a perifrasis dr̄ pifrasic⁹ ca. cū. vt iste loq̄tur pifrasice. i. perifraslz vł per circūlocutōez. Et perifrastic⁹ ca. cū. in eodē sensu. pnł. cor.
Perifrasis q̄dā tr̄op⁹ de q̄ supꝰ dixi in tractatu de tropis in quarta parte.
Peribermenias. bermene grece latine dr̄ interptatio vn de hec bermenia ne. interptatio. Et fm grecā declinatiōem facit bermenias gtūs q̄ ponit in intitulatiōe illi⁹ libri aristotelis vbi habet. Incipit liber peribermenias. Et sūt due partes. Peri. n. grece ꝓpositio ẽ. z tātū valz quātū de. bermenias ẽ gtūs grec⁹. Est g̃ sensus. libu peribermenias. i. de interptatiōe. Greci. n. carētes ablatiuo ꝯstruūt suas ꝓpositōes cū gr̄is loco ablatiuor. Quidā tn nō min⁹ intelligētes vtūt h q̄si nomine cōpositō. s. h peribermenia.
Perimetr. a peri. i. circū. et metros mēsura ꝑpo. h perimetrū tri. i. linea circumcirca mensurans. et cor. ri. me naturaliter.
Perimo mis. mi. pemptū perimere. i. occidē. et cōpo. a per et emo emis. et cor. ri.
Perinde cōpo. ex per z inde. i. talit. et ẽ adū. silitudis vel q̄litat. z acuit in antepenul. et apocopat. et dicit perin. ꝓ perinde.
Perio peris pui perire peritū. i. docere. instruere approbare. A quo dixerūt q̄dā eē cōpositā aperio z cōperio. et silia q̄ supꝰ dixim⁹ eē ꝓpositā a pario. Hz boc xp̄bū iā aboluit. Hz q̄dā ab eo deriuata adhuc retinem⁹. s. perit⁹ et periculū. et q̄dā alia. et cor. pe.
Periodica. a peri circū z oda via ꝑpo. h periodica ce. Periodice febres sūt q̄s q̄tidianas. tercianas. q̄rtanas vocāt. sic dicte. q̄ certo tp̄is circulo moueant et ñ cōtinue affluāt. et cor. di.
Period⁹ oda qđ ẽ via vł finis cōpo. cū peri qđ ẽ circū et dr̄ h period⁹ di. pnł. cor. q̄si circūitus vł ambit⁹. vel q̄si circa finē. vel piod⁹. i. clausura. Itē fm pap. Periodus vltima distinctio q̄ totā sniam claudit. Cuius partes sūt colū coma. de q̄bꝰ dixi in fine q̄rte ptis.
Peripatetic⁹. peri qđ ẽ circū ꝑpo. cum patos qđ ẽ calcās. et dr̄ peripatetic⁹ ca. cū. q̄si circūcalcās vł ambulās. Vel peripatetici dicti sunt q̄dam pbi ab ambulatione. quasi circūcalcātes vł ambulātes. q̄ aristoteles autor eor deambulās disputare solit⁹ erat. vł q̄ perambulabāt de scola ad scolā disputātes et inquirētes quid melius siue sententie pessent adquirere vel adiūgere. et cor. ti.
Peripetasma. peri cōpo. cū petasma qđ ẽ velū vł tentoriū vł cortina. et dr̄ h peripetasma matis. i. velū. vel tentoriū vł cortina. vel potius quelibet adiectio eius in circūitu facta. vnde ꝓprie peripetasma dicitur superior pars in cortinis q̄ depicta est. Improprie tn dicit pipetasma q̄nq limb⁹. Et vt ostēdi in kcia pte in dtō tercie declinationis per prisci. Antiqui dicebāt boc peripetasmatū ti.
Peripecio incisio scripturar. vel capitulū vł snīa fm pap. et acuit in fine.
Peripleumonia nie. i. viciū pulmōis cū dolore. et cōponit a peri qđ ẽ circū. et pleumonia.
Peripsima. a peri circū et sim⁹ ma. mū. qđ ẽ curu⁹ vł sem⁹ qđ ẽ impfect⁹. vł seco cas. ꝑpo. boc pipsima matis. i. purgamentū qđ ejicit de tritico quando ventilat vł purgamentuz pomor z rasura. z limatura cuiuslibet rei. q̄ circūcirca res semat. i. diminuat fm Hug. Peripsima etiā dicit quelibz domor q̄squilia. vnde xp̄us. Quod purgas de re dic eē peripsima vere. Et suber pomi. q̄squiliasq domi. i. purgamētū vł sordes Apł's in ꝓma ad corin. c. iiij. Oīm peripsima fact⁹ sum.
Perisologia. qđdā viciū ẽ de quo dixi in q̄rta parte in tractatu de vicijs annexis barbarismo et soleocismo.
Perito tas. frequēter pire pnł. cor. a perio ris. peritū peritu u. in o. fit perito.
Peritomñ mi. i. circūcisio. et cōpo. a peri circum. et tomos qđ ẽ incisio.
Peritus. a perio ris. periui peritū deriuat peritus tatū. i. doctus. instruct⁹ sapiēs. et ꝑpat. perit⁹ tior. sim⁹. vnde perite tius. sime. adū. et hec peritia tie. et cōpo. imperitus ta. tū. et ꝓdu. pnł. Et pōt eē perituz supꝰ. de perio peris. et tūc cor. pnł. Itē perituz pōt eē supinuz de perio ris. Inde perit⁹. et tūc ꝓdu. pnł. Hora. i epi. Viuere si recte nescis discere de perit. Et q̄dā dic. Ne tēdas peritū. post xp̄m tende peritū. Nō vadit peritū qui vult audire peritū.
Periurus ra. rū. pnł. ꝓdu. a periuro ras. dr̄ periurus q̄si ꝓdēs vł ꝓdēsius. vñ boc piuriū rij. fm bug. Papias xp̄o dicit q̄ periuro xp̄bū nō bz v. Nā dicim⁹ deiero. et peiero. et bocverū ẽ fm vsū modernor. Tn antiqui dicebāt piuro ras. a quo piur⁹. vide i iuro iuras
Dic nota q̄ iurare ẽ deū testē inocare. pertinz aūt ad dei irreuerentiā q̄ aliq̄s eū testē inuocet falsitatis. q̄ p boc dat intelligere vł q̄ deus veritatē nō cognoscat. vel q̄ falsitatē testificari velit. Et iō piuriū manifeste ẽ pctm̄ religioni cōtrariū cuius ẽ deo reuerētiam exhibere. Hm̄ ꝑcepit dñs in Leuit. c. xix. Nō piurab in nomine meo. Itē scias q̄ ille q̄ iurat se facturuz aliquid illicitū. iurādo incurrit piuriū. ꝓpter defectū instricie. h si nō impleat qđ iurauit. in boc piuriū nō incurrit. q̄ hoc nō erat tale q̄d qđ sub iuramēto cadere posset. Ille etiā q̄ iurat se nō intraturū religionē vł nō datur elemosynā. vel aliq̄d hmōi iurādo piuriū incurrit ꝓpter defectū indicij. Et iō q̄n facit id qđ melius ẽ. non ẽ periuriū. h piurio cōtrariū. Cōtrariū aūt ei⁹ qđ facit sub iuramēto cadere ñ poterat. vide in iuro ras Itē cū quis iurat. vel ꝓmittit se facturū volūtatē alterius intelligēda ẽ debita cōditio. Hi. s. id qđ ei mādat sit licitū et honestū. et portabile siue moderatū. Nota insup q̄ ille qui iocose peierat. nō. euitat diuinā irreuerētiam. h q̄tū ad aliq̄d magis auget. et iō nō excusat a pcto mortali. Et scias q̄ sicut dicit Aug. ad publicolam. Nūq̄me in scripturis sanctis legisse memini ne ab aliquo iuratōez accipiam⁹. vñ ille qui recipit nō peccat nisi forte ꝓpria sponte q̄n ad iurādū cogit eum

quē scit falsū iuraturū. Et hoc intelligo de psona priuata. Nā si aliqs exigat iuramētū tāqz psona publica sm qđ exigit ordo iuris ad petitiōez alteri⁹. nō vr eē in culpa. sin̄ pe iuramētū exigat siue sciat ipm falsū iurare siue vez. qr nō vr ille exigere. sz ille ad cui⁹ instāti am exigit.

Perizoma matis. ge. neu. ē qdā vestis hoim antiqssima. i. succīctoriū femorale. q̄ tm genitalia ptegūt. Alij dicūt qz sit tunica foliis cōsuta qlē dns fecit ade. post lapsū Gen. iij. Et cōpo. a peri. i. circū 7 zoma qđ ē corpus. et deberz dici perizoma. sz p duob⁹ s. ponit sepe z. sic hic sm hug. Itē p z. ponūt duo ss. Vñ dic̄ Prisc. in pmo mai. Sepe p z. ss. solem⁹ geminatū ponere. vt patrisso p patrizo. et pdu. pnt. nti perizoma. s cor. pe nul. gti perizomatis.

Perlego gis gi. ere. i. pfecte legere ex p 7 lego gis. cōponit et cor. le. in pnti. s in pterito pdu.

Perlido dis. ex p et ledo dis. ppo. et pdu. li. vide in ledo dis.

Perlisus sa. sū. pdu. pnt. i. valde les⁹ a plido dis dr.

Perlitor. a plino nis. dr hic plitor toris. i. occisor. vide in lino nis.

Perna ne. i. peta so. vl baffa porci. Vñ pap. dic. Perna vulgo q̄ baffa dr. vñ qdā. Esse vbi pnarer nec forsan torquis habet.

Pernicies. a pneco cas. dr s pnicies ei. i. mors. iteri⁹ vñ pniciosus. sa. sū. i. mortifer. letalis. et ppat. vñ pniciose sius. sime. aduer. et hec pniciositas tatis. Itē pnicies. i. velocitas pedū a pnix. i. velox.

Pernicitas. in pnix vide.

Pernix. a pneco cas. deriuat hic et s et s pnix nicis. pnt. cor. i. pniciosus. destructor. et ppat. pnix cior. sim⁹. vñ pniciter tius. sime. adū. Et hec pnicitas tatis. et s pniciositas tatis. i. destructio. interit⁹. Itē a pnitor teris. qđ cōpo. ex p et nitor teris. deriuat s 7 s et s pernix cis. pnt. pdu. in obliqs. i. pseuerās in conatib⁹. vel velox et proprie in pedib⁹. et ppat. pnicior sim⁹. vñ pniciter cius. sime. adū. et hec pnicitas tatis. i. velocitas celeritas. 7 ē pnicitas pedū. s celeritas 7 velocitas penna. vl velox. Versus de pnix. Prio pnice citū. p pnice dico nociuū. Pernitor primū. pneco dat r. liquuz. Qui necat ē pnix. festinat currere pnix.

Pernocto. a p et nocto ctas. ppo. pnocto ctas. ctaui. Et ē pnoctare q̄si p totā noctē vigilare. sz ponit simplicit p vigilare. vl vigilare nocte. vñ pnoctans tis. Luc. vj. Et erat pnoctās in oratione dei. vñ pnoctāt aduer. i. vigilant. et scribit p ct.

Pernox. a pnocto ctas. dr hic et hec et s pnox ctis. i. vigilās. et pprie nocte. Vñ de bō vnico cātat. Pernox cū xpo pprium nō possidebat lectulū ꝛc.

Pero onis. mas. ge. qđā calciamētū rusticor amplū et altū. qđ alio nōie dr culpone⁹. Et dr a peri qđ est circū. qr p nimia amplitudine circūcirca vagat. vnde peronat⁹ ta. tū. i. pomp⁹ calciat⁹. vñ ps⁹. Nauiz si poscat sibi ponat⁹ orator.

Perora. ex p et ora ras. ppo. pora ras. aui. et ē perorare vale de orare. vl poti⁹ pfecte orare. et cū pfectiōe 7 effectu. s. oronis impetrare. qđ petit ad effectū producere et pdu. pnt. pora.

Perosus sa. sū. in osus sa. sū. vide. et pdu. pnt.

Perpauc⁹. ex p et pauc⁹ ppo. ppauc⁹. ca. cum. i. vale pauc⁹. vñ ad Heb. xiij. Et eteni ppauca scripsi vob ꝛc.

Perpello lis. ppuli. ppulsū. lere. i. pfecte. pellere. 7 cōpo. ex p et pello.

Perpēdiculū li. instrumētū ē cemētarior qđ alio nomine dr amussis. et plūbatū. qđ ipi demittūt ad ppendēdū eqlitatē muri. vñ b et s ppēdicularis et s re. Illa linea dr ppēdicularis q̄ sursū vl deorsū recte dirigitur. vñ ppēdiculū dr illud vñ lebetes ferūt et suspendūtur. et in ista significatiōe dr ppēdiculū a ppēdeo

Perpēdo ex p et pēdo dis. ppo. ppēdo dis. di. et ē ppēdere equocū ad pla. vide in ppēdiculū.

Perpēsilis. pnt. cor. in pēsilis exponit.

Perpera a puerto tis. dr hec ppera re. q̄si puertera morib⁹ q̄ puertit faciē. vñ sepe ponit p puersitate. et inde pperus ra. rū. puersus. prau⁹ nō rectus. vñ ppere adū. q̄litatis. puerse. male. prave. nō recte. p q̄ sepe ponit pperā. qđ nō dz acui in fine. sicut nec multifariam nec palā. Apostol⁹ ad Corin. xiij. Charitas nō agit pperā. et cor. pe.

Perperā in perpera exponit.

Perpes ppetis ge. om. i. ppetu⁹ a ppetior teris. et cor. pnt. gti.

Perpessiuus na. nū. qui frequēter aliqd patit. et dr a ppetior teris.

Perpessus sa. sū. i. valde vl diu passus. et ē pticipiū de ppetior teris. Mar. v. Et fuerat multa ppessa a qsplurib⁹ medicis.

Perpeti pnt. cor. infinitiu⁹ de ppetior teris. i. tolerare diu vel valde pati.

Perpetim. a ppes dr ppetim pnt. cor. adū. i. plire. perpetue. ptinue.

Perpetior. ex p et patior teris. ppo. ppetior teris. ppessus sum. ppeti. i. diu vl valde patior. et mutat a. in e. correptā.

Perpetro. ex per et patro tras. ppo. ppetro tras. pnt. cor. et ē ppetrare. ꝛmittere ꝛbū actū. et ꝛpue in malo accipitur.

Perpetu⁹. a ppetior teris. dr ppetuus tua. tuū. qđ nō q̄ habebit finē. s habuit principiū. vt aīe et angeli. vñ ppetue adū. et s ppetuitas tis. stat⁹ vite quam bz res aliq̄ exeo q̄ hūit pncipiū. s nō sit habitura finē.

Perplexus. Plexus p flexus cōpo. cū p et dr pplex⁹ xa. xū. i. implicitus. irretit⁹. inuolut⁹. colligat⁹. obscurus. Inde s pplexitas tis. Et scias q̄ pplexitas veritate inspecta ē. nec pōt aliqs eē pplex⁹ int duo mala. i. necessitate astrict⁹ ad aliqđ malū ppetrādū. Augustinus. Alias ire nūqz deus redderet interitū. si nō spōtaneū bō inueniret hōe pctm. Cū g̃ qs posit⁹ est inter duo mala. aut pōt vtrūqz vitare aut alter facere sine pctō. Et cū oportet me alter facere. debeo eligere iuxta cōsiliū bti Greg. qđ p se cōsideratū ē min⁹ pctm. vñ dicit bs Greg. tractās illud iob. Nervi testiculorū eius pplexi sūt. Quia g̃ beemoth iste ita ꝛexplicabilib⁹ nodis ligat. vt plerūqz mens in dubio adducta vñ se a culpa soluere nitit. inde in culpa arti⁹ astringatur Recte dr. Nervi testiculor ei⁹ sūt pplexi. Est tm qđ ad destruendas ei⁹ ꝛsutias vtiliter fiat. vt cū mens inter minora et maxima pcta ꝛstringit. si oīno null⁹ sine pctō euadēdi aditus patz. minor ps eligatur. Quia 7 q̄ muror ambitu vndiqz ne fugiat claudit. ille se in fugā pcipitat. vbi breuior mur⁹ inuenit.

Perproperus. a ppe deriuat pperus ra. rū. pnt. cor. i. festin⁹. et cit⁹. et cōpo. pproper⁹ ra. rū. et pproper⁹ ra. rū. i. valde pper⁹. vl ante perus.

Perquiro ris. pnt. pdu. i. pfecte vl valde q̄ro ex per 7 q̄ro ris.

Perscrutor. ex p 7 scrutor taris. ppo. pscrutor taris. i. pfecte scrutari. Inde pscrutās ꝛt. ge. om. i. pfecte scrutās. subtiliter inspiciēs. inquirēs. inuestigās. et pducit scru. Habacha. li. j. c. iij. Perscrutās eos.

Persepe. i. sepissime vl valde sepe. sm pap. 7 pdu. se.

Persepol. a psus et polis et ciuitas ppo. s psepol lis. pnt. cor. q̄dā ciuitas quā psus cōdidit.

Perseuerātia tie. in pseuero ē.

Perseuero. a per et seuero ras. ppo. pseuero ras. pnt. pdu. i. psistere et in pposito pmanere. vñ b et s 7 boc

Pseuerās tis.et ꝓpat.vñ pseuerāt adū.7 a dtō pseuerāti addita a.fit hec pseuerātia tie. Et vt dicit Pap̄. Perseuerātia ē in ẋtute. Pertinatia ẋo ī vicio. Et scias ꝙ bēs Bre.tractās id. Sic faciebat Job cūctis diebꝫ dic̄. Incassū q̄pe bonū agit. si añ terminū vite deserat.qz frustra velocit currit.q̄ priusq̄ ad metas veniat deficit.pseuerātia ẋo brauiū obtinet.

Persicetū ti.pnt.pdu.in psicus exponit.

Persic⁹.a psis vt psida ciuitate.deriuat hec psic⁹ ci. q̄dā arbor in de ꝑmo aducta.vt psic⁹ a psio rege q̄ in egypto ꝑmo inseruit illā.vñ b psicū ci.fruct⁹ illi⁹.et b psicetū ti.loc⁹ vbi psici crescūt.et psicari⁹ ria riū. 7 psi ce⁹ cea.ceū. Itē adiectiue decliat psic⁹ ca.cū.pnt.cor. i.pseus.siue de psida exñs.

Persis psidis.mulier de psida.fm Pap̄.et cor.si. vide in persus.

Persolētia a psoleo,les.qđ ꝓpo.et p et soleo les.dr̄ b et b 7 b psolēs tis.ge.om.et a dtō psolēti addita a. fit hec psolētia tie.assiduitas.

Persoleo les.pnt.cor.in soleo les.exponit.

Persolus.a psoleo les.deriuat psol⁹ la.lux.i.assidu⁹. Plaut⁹. Ebriose et psole nuge.7 cor.so. Si aūt inueniatur psol⁹ ꝓpositū a sol⁹.et tūc pdu.so.

Persona.a psono nas.dr̄ b psona ne. Et ē psona rōnalis creature indiuidua essentia.et fm b dr̄ psona q̄i p se vna.et ē etymo.et fm b psona vr̄ spectare ad deitatē. Itē psona dr̄ histrio.repsentator cōediarū. qz diuersis mōis psonat diūsas repsentādo psonas 7 hinc psona dr̄ in grāmatica ipm suppositū.z.qñq̄ ꝓprietas suppositi.qñq̄ ꝓprietas vocis.qñq̄ ipa vox.qñq̄ modus significādi.et qñq̄ psonat ꝓprietas. Itē psona dr̄ in eccl̄ia.q̄ dignitatē hz p ceteris.et b ab histrione sūptū ē.q̄ diūsas psonas repsentādo diūsos solet accipere ornat⁹.et fm dignitatē psone quā habebat, repsētare et hinc tractū ē.vt psona dicat in eccl̄ia. Nā fm diūsos gd̄us dignitatis psone distinguūt in eccl̄ia.7 hic est tractū ē.vt in grāmatica vna psona dicat ꝑma.alia secūda.alia tcia.qđ fit rōne dignitatis.7 deberet psona penultīa correpta dici.ß ad dīam hui⁹ impatiui persona psonet.qđ cor.pnt.b psona ne.pnt.pdu. Vñ q̄dā. Paup psona.nō ē mea psona regi.ꝙ aūt dr̄ psona q̄si p se sonās etymo. ē.et hic b 7 hec psonal 7 b le. vñ psonalit adū.et hec psonalitas tatis. Itē a psona dr̄ psonat⁹ ta.tū.et hic psonat⁹ tus.tui. dignitas vel officiū psone fm hug. vide etiā in ꝓson. Hic nota ꝙ fm theologicos psona dr̄ de deo.et de creaturis sic de homīe 7 de angelo.nō vnīoce nec equiuoce.ß fm analogiā.et q̄tū ad rē signatā.qz ꝑfus ē ī deo q̄ ī creaturis. Sz q̄tū ad modū significādi ē econuerso. sic ē de oīb⁹ alīs nominib⁹.q̄ de deo 7 de creaturis analogice dicūt. Itē nota ꝙ persona signat q̄d distinctū in natura aliq̄.tñ nō ē eadē rō nature in diuinis angelis et hoīb⁹.qz fm Richar. In diuinis ē distinctio per solas relationes originis. In angelis p ꝓprietates absolutas. In hominibus vtroq̄ modo. Non tñ ex b seq̄tur ꝙ persona p̄dicet de p̄dictis equiuoce. qz rō persone importat distinctiōem in cōi.vñ abstrahit a q̄lib⁹ mō distinctionis et iō p̄t ee vna rō analogie in bis q̄ diuersimode distinguūtur. Itē cōsuenit queri. Utr xp̄c fm ꝙ hō sit persona. Dico ꝙ ī christo non est nisi vna persona que est eterna nullum autem eternū conuenit xp̄o fm ꝙ hō ꝓprie loquēdo. Vñ hec nō est vera.xp̄c fm ꝙ hō ē persona nisi replicetur suppositū hominis.vt dicat.xp̄c fm ꝙ iste hō est persona.b.n.verū ē. Et si dicas sicut dicit Boet⁹. Persona ē rōnalis nature indiuidua substātia.ß xp̄s fm ꝙ hō est rōnalis nature indiuidua substātia q̄ xp̄c fm ꝙ hō est.ē persona.dico ꝙ xp̄c fm ꝙ hō.est substātia rōnalis nature.ß fm ꝙ iste homo.est indiuidua substātia rationalis nature. Vnde sic fm ꝙ iste homo ē persona .sicut fm ꝙ iste homo ē de⁹. Utrū aīa separata sit persona.dixi in anima. Hic nota ꝙ ē vnus deus in essentia.et trinus in personis.qđ sic p̄t persuaderi. Si.n.duo essent diꝝ vel vterq̄ insufficiens essz.vel alter superfluere t.q: si aliquid deesset vni qđ haberet alter non esset summa perfectio. Si ẋo vni nihil deesset qđ haberz alter.cum in vno essent omnia.alter superflueret. Intelligat q̄ mēs rōnalis vnū deū oīm auctorē.et videat ꝙ absq̄ sapiētia nō sit. q̄si res fatua. Et iō intelligat eum habere sapiētiaz q̄ ab ipo genita ē et qz sapientiā suā diligit.intelligat leti ibi eē amorē. Nā sicut dicit Augu.in.vj.li.de trinitate. Si dei filius xp̄tus et sapia dei ē.nec vnq̄ fuit deus sine ẋtute et sapia.coeternus est deo patri filius. Dicit.n. Apls xp̄m eē dei virtutez et dei sapientiā.aut igit fuit q̄n non fuit dei filius.aut aliquando deus non habuit virtutē et sapiam.qđ dementis ē dicere. Cōstat.n.ꝙ semper habuit sapientiā semper igit habuit filiū. Itē pr̄ semper dilexit filiū suum.ß spūssanct⁹ ē amor p̄ris et filij igit semper fuit spiritussanctus. Itē scias ꝙ sicut fides catholica coet̄nas ita et coeq̄les tres personas asserit. Eq̄lis ē.n.pr̄i ī omnib⁹ fili⁹.et pr̄i et filio spūssanct⁹. Et vt ait bēs Aug.ī li.de fide ad petr̄ breuit aperiēs quō itelligat eq̄litas p̄ris et filij et spūssancti dic̄. Null⁹ hor̄ aliū aut p̄cedit eternitate.aut excedit magnitudīe.aut superat potestate. Ad hoc etiā facit illud qđ dicit bēs Leo papa Beati inquit trinitatis incōmutabil deitas.vna ē substātia.indiuisa in opere.cōsors in volūtate par in omnipotētia.eq̄lis in gloria. Uide in vnus et ī alt⁹ 7 in.p ꝓprietas.et in sēdus. Scire etiā te volo ꝙ si eternus sumatur substantiue.tūc p̄dica t in singulari de tribus personis. Et sic accipit athanasius cū dicit. Eternus pater.etern⁹ fili⁹.etern⁹ spūssanct⁹. Et tñ nō tres eterni.ß vnus etern⁹. Sz si adiectiue sumat eternus.tūc p̄dicat plaliter.ß coetern⁹ semper dz p̄dicari plalit.propter habitudinē persone ad personā quaz importat. Et scias ꝙ vt dic bēs Bernar.in.v.li.de consideratione. Sacramentum hoc magnum est et quidem venerandum non scrutandum. quomodo pluralitas in vnitate.aut ipa vnitas sit in pluralitate. Scrutari b temeritas est.credere pietas est.nosse ẋo vita est eterna. Ad quam de⁹ trinitas nos perducat. Amē.

Perspicax perspicacis.in perspicio cis.et ē cor.spi.

Perspicio.ex p et specio cis.componit perspicio cis. xi.ctuz.perspicere.id est perfecte intelligere.a spicere perpendere.vnde perspectim aduerbium.id est visibiliter vel clare.et perspicuus cua. num. id est clarus. lucidus.perspectui peruius.vnde perspicue aduerbi. et hec perspicuitas tis. Itē a perspicio dr̄ b et hec 7 b perspicax cis.i.clar⁹.sūtil.vl pfecte et pla videns.7 cōpat.vñ hec perspicacitas tl. Itē a perspicio cis.dr̄ perspicor caris.deponē.i.perspicere. vl ꝓpo.a p 7 specio vñ hic et hec perspicabilis et hoc le. vñ perspicabilit aduerbium.et hec perspicabilitas tatis.et cor.perspicio spi.

Perspicor caris. vide ī perspicio cis.

Perstringo gis.xi.strictū.perstrīgere.i.pfecte stringe lenit tāgere.summatiz dicere.et a p et stringo gis.cōponit.et nō habz n.in vltima syllaba.

Persus persi.q̄dā rex fuit q̄ q̄ndā terrā rebellauit.et eius nomine dicta ē psia persie.et hec persis dis.et hec persida de.vñ pseus sea.seū.et persicus ca.cū. Et hic et hec persa se.fm hug.

Perterrefacio.perterreri infinitiuus de perterreor cōponit cū facio et fio.et dr̄ perterrefacio cis. perterrefio fis.i.facio pterreri.vl fio perterrit⁹.

Perterreo.per cōpo.cū terreo.et dr̄ perterreo res.p terrui perterritū.i.perfecte vel valde terreo.vñ perterrit⁹ ta.tū.et cōpo. Imperterrit⁹ ta.tū.

Pertesum.vide in tedeo des.

Pertinatia cie.in ptinax vide.
Pertinax.a ptineo nes.ꝛiuat ptinax cis.pnl.coꝛ.in ntō ß ,pdu.in gtō.ge.om.ꝛ ē ptinax valde vel impudē ter tenēs.durus.pseuerās.impudēs.ꝓstās. irrenocabilis.indociles.obstinatus.et ꝓpat.vñ ß ptinacitas tis.i. assiduitas.pseuerātia.ipudētia. Jdē ꝛ ptinacia cie. Et ſm pap. Perseuerātia,ē in ẋtute. ptinacia ẋo ī malo.
Pertineo nes.nui.tētū.i.attinere.ſvl pfecte siue valde tenere.ꝛ ꝓpo.ex p ꝛ teneo nes.ꝛ coꝛ.ti.ꝛ habēt attineo et ptineo supinū.sicut suū ꝑmitinū.vt attētū ꝛ ptentū
Pertusus.a ptundo dis.tudi.tusum. et dī ptusus sa. sum.i.pfecte confractus.ꝛ ꝑdu.tu. vide in tundo dis. Aggei.j. Jn sacculū ptusum.
Peruerto tis.in verto tis.est.
Peruicax.vice ꝓpo.cū p.ꝛ dī hic ꝛ ß ꝛ ß puicax cis.i. improbꝫ.,pternus.importunus.ꝛ cōpo.a p ꝛ vice.qꝛ vicem suā obtinere vult.vel qꝛ puertit vices rerū qđ bonū ē iudicādo malū.vel ecōuerso.vel cōpo.a p ꝛ vicio vicias.qꝛ in vicio pſistat.vel a p ꝛ vicio ꝛ cadens.q̄si p viciū cadēs.vel a p ꝛ viribꝫ ꝛ cadēs.q̄si p suas vires cadens.ꝛ cōpo.a p ꝛ vicia.quā antiqui victoriā dicebant et inde puicax ꝓprie qui in ꝓposito suo ad victoriā pseuerat.ꝛ cōpat.vñ puicaciter sius.sime.aduer.ꝛ ß puicacia cie.ꝛ puicacitas tatis.ſm hug. Pap. ẋo di. Pernicax.i.pseuerās.cōtumax.obstinatus.durus.immobilis.ꝛ coꝛ.pnl.nñi.ꝛ ,pdu.pnl.gñi.
Pernigilium lij.i. vigilatio a pernigil dī.
Pernius nia.nium.p̄q̄ đ via ptꝫ.ꝛ cōpo.a per ꝛ via.
Perula le.di.pua pera.ꝛ coꝛ.pnl.
Perusium oppidū in italia.vñ pusinus na.num.
Pes.pedis podos dicūt greci.ꝛ nos dicimus hic pes pedis cū q̄ ambulamus. Vñ quadā silitudine pedes dicunt in versibꝫ ꝛ metris.qꝛ p ipsos metra ambulāt. Sicut em̄ nos pedibꝫ incedimus ita metra q̄si pedibꝫ gradiunt. Et describit sic. Pes est syllabarū et tēporum certa dinumeratio. Pedes aūt quibꝫ vtimur in heroico carmine duo sūt tm̄.s.dactylus ꝛ spōdeus. Dactylus ꝓstāt ex tribꝫ syllabis prima lōga et duabꝫ breuibꝫ. vt carmina.ꝛ pōt vbiq̄ poni nisi in sexto pede vel loco Spōdeus ꝓstat ex duabꝫ lōgis syllabis.vt estas.et pōt vbiq̄ poni nisi in quīto pede. Vñ versus. Sextū sperne pedē si sumis dactyli sedē. Quinto spōdeus dī esse reus. Quidā volūt q̄ trocheus habeat locum in fine. Nos ẋo dicimus q̄ finalis syllaba siue sit lōga siue sit brevis.semp accipit ,p longa.vt apud lucanuꝫ. Jusq̄ datū celeri canimus populūq̄ potentē. Itē pedes dicunt extremi anguli velorū vel potius illi duo in naui funes q̄ extremos velorū angulos tenēt. Pes cōpo.ß et ß ꝛ ß bipes bipedis.tripes dis.q̄drupes dis.i.habēs vel aptū natū habere duos vel tres vel q̄tuor pedes. vñ bipedius dia.diū.ꝛ hic ꝛ ß bipedalis ꝛ ß le.ꝛ ß bipedalitas tatis. Tripedius dia.diū.ꝛ hic ꝛ ß trippedalis ꝛ ß le.ꝛ hec tripedalitas tatis. Quadrupedius dia diū.ꝛ hic ꝛ ß q̄drupedalis ꝛ ß le.ꝛ hec q̄drupedalitas tatis.ꝛ q̄drupedās dantis.ge.om.i.q̄drupes. Et scias q̄ vt di.prīst.q̄ a pede vel a sedēdo cōposita p dis. nō p tis.efferūt gtm̄.ꝛ a pede quidē seruāt cōposita e. A sedēdo ẋo cōposita mutāt e.in in i.vt cōpes dis.de ses dis.vide in apicula. Item scias q̄ pes aīe intelligit amoꝛ q̄ itur ad delectationē q̄ locus aīe ē.qꝛ amoꝛ cum pranus est dī cupiditas.vel libido.cum ẋo rectus sen bonus dī charitas.
Pesco scis.pescui ꝛiuat a paciscoꝛ ceris.ꝛ cōpo.cuꝫ con.ꝛ dī cōpesco scis.ꝛ cū dis.ꝛ dī dipesco scis.ꝛ cū de et dī depesco scis.vide etiā in depesco scis.
Pescui est ꝑteritum depesco scis.
Pessarium rij.est genus medicaminis.qꝛ intus initiat vel intromittat.ꝛ dī a pessum.
Pessellum li.i.sera.vide in pessulum.
Pessimo mas.malus irregulariter cōpat malus peioꝛ pessimus.ꝛ a peioꝛ dī peioro ras..ꝛ a pessimus pessimo mas.maui.matū.mare.i.pessimū facē.deteriorare.pessime tractare. Eccl.xxxviij. Teipsū pessimabis.ꝛ coꝛ.si.
Pessulū li.ꝛ ß pessellū selli.sera lignea q̄ firmat ostiū.ꝛ dī a pello lis.pulsum.qꝛ pellit ꝛ repellit.q̄ aūt dī pessulū q̄si pulsus sum.vel pellēs sū.ety.est.ꝛ coꝛ.su. Cāti. c.v. Pessulū bostij mei aperui. Pap. ẋo di. Pessulū.i. hostiū.a pede dictū.babꝫ em̄ inferiorē cardinē q̄i pedē
Pessum aduer.loci,i.sub pedibꝫ.a pes dī.vl pessum.i. deoꝛsum p̄ceps.
Pessundo das. Do das cōpo.cū pessū.i.sub pedibꝫ.ſ. subtus.ꝛ dī pessundo das.dedi datū.i.sub pedibꝫ dare vel cōculcare.,pternere.supponere.ſm hug.vide in do das. Pap. ẋo di.pessundare.pedes sursum dare.duꝫ quis cadit retro mergere.deprimere ꝛc.
Pesti grece latine dī humoꝛ.ꝛ acuit in fine.
Pesticula le.di.pua pestis.ꝛ coꝛ.pnl.
Pesticus ca.cū.pnl.coꝛ.vide in pestuosus infra.
Pestilens.pestis cōpo.cū lentos.qđ ē plenū.ꝛ dī pestilentus ta.tū.ꝛ hic ꝛ ß et ß pestilēs tis.i.plenus peste.et vtrunq̄ cōpat pestilētioꝛ simus.vñ pestilēte ꝛ pestilēter tius.sime.aduer.ꝛ a pestilēti dtō addita a.fit ß pestilētia tie.ꝛ est idē qđ pestis. Sꝫ ꝓprie pestis ē nomē ipsius moꝛbi. Pestilētia ẋo est id qđ ex se efficit moꝛbū. vñ ꝛ dī pestilētia ſm quosdā q̄si pastilētia.qꝛ sicut incendiū depascat dum descēdit p totū coꝛpus.ſm hug. et coꝛ.sti.pestilens.et sunt tres modi pestilentie.aut ex terra.aut ex aqua.aut ex aere.ſm pap.
Pestilentia tie.in pestilens vide.
Pestilentus in pestilens est.
Pestis.a pesti qđ est humoꝛ dī ß pestis stis.ab hac peste.he pestes.harū pestiū.ꝛ facit actūs pꝛalis in es.vl in is.pestes vel pestis.ꝛ dī pestis quidā moꝛbꝫ.qñ scꝫ membra dissoluunt ꝛ putrescūt.vel dī pestis q̄i pastis.a pascendo.qꝛ veluti incendiū depascat dum descēdit p totum coꝛpus.ꝛ gignit ex coꝛrupto aere. ꝛ eadē cōtagiū dī.ꝛ cōtagio.a cōtingēdo.qꝛ quē cōtigerit polluit. vl qꝛ tactu vnius descendit p oēs. Ipsa et inguina ab inguinū ꝑcussione. Eadē ꝛ lues a labe vel luctu vel luendo dicta.q̄ tanto est acuta q̄ non habeat spaciū tpis in q̄ vel vita speret vel moꝛs vel repentinus moꝛbꝫ sit cū morte veniens.ꝛ est q̄si idē qđ pestilentia pestis. Vide etiam in pestilens.
Pestuosus.a peste ꝛiuat pesticus ca.cū.ꝛ pestuosus sa.sum.ambo ,p peste plenus. Vñ pestuose aduer.ꝛ ß pestuositas tatis.
Petalum. A peto tis dī hoc petalum li.i.forma marmoꝛea.instar tessere quadrata. vnde pauimenta temploꝛum vel domoꝛū ꝛ palacioꝛum quondā sternebant Josephus in.viij. Strauit aūt pauimētum templi petalis aureis. Item petalū est lamina aurea in fronte vel in pectoꝛe pōtificis.q̄ illud nomen dei ineffabile.tetragrameton quatuoꝛ lr̄is hebꝛaice habebat scriptū. Itē a peto tis.dī hic petalus li.equus q̄ habꝫ pedes albos
Petaso.a peto is. dicit hic petaso sonis.i.perna poꝛci.scꝫ baconus siue baffa. Et hinc hic petasunculus li. dimi. Item a peto dicit hoc petasum si. et hic petasus si.quoddam calciamentum mercurij ad volandū. Unde ꝛ dicit petasus quasi superioꝛa petens.vel dicit petasus a peto greco qđ est volare. Unde martialis coquus. Petaso aut a talaribꝫ cōcitatis cepit mouere mercurius.
Petasunculus li.di.puus petaso.ꝛ formatꝫ a petaso o mutato in vnculus vel in um.ꝛ addita culus fit petassiculus.
Petasus in petaso vide.
Petaurus peto cōpo.cū aura.ꝛ dī ß petaurus ri.q̄dā ludus q̄ boies a tepetibꝫ mittūt ī auras. Et dī petaurus q̄si petēs aura.vel dī petaurus q̄i petētaurus. In africa ei sūt q̄daꝫ tauri ita edocti q̄ cū coꝛnibꝫ emittūt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

boies in aurā. ꝛ illesum inter comua recipiunt. Et dicunt petauri. q̄si petentes tauri. vel petaurus cōpo. a peto greco qđ est volare. ꝛ aura. q; cuꝫ bō in tali ludo emittit videt ꝙ aurā volare. Juuenalis. An magis ob lectant animū iactata petauro.

Peticius cia. cū. in peticus est.

Peticus. a peto tis. dī peticus ca. cū. ꝛ peticius cia cīū qui petit. vel qui amat aliquid petere.

Petilius lia. lium. qui semp petit. ꝛ dī a peto tis.

Petitio. a peto tis. vl ab ꝟ gtō petiti addita o. fit ꝟ petitio onis. i. q̄stio vl postulatio. ¶ Et scias q; septē sūt petitões dñice oꝛonis. q̄ ptinent in pr̄ nr̄ q̄s hic adviti litatē legentiū exponā. Scias ḡ q; in hac oꝛone tria dicunt. Nam ꝑ ponit oꝛonis pfatio. sine benivolētie captatio cū dī. Pater nr̄ q̄ es in celis. Scđo ponunt septē petitões ibi. Sanctificet nomē tuū ꝛc. Tercio subiūgit ꝛ firmatio vel ꝛclusio cū subdit Amen. Hec em̄ tria oratores facere ꝛsueuerūt. Primo. s. ponere pfationē. in q̄ captāt benivolentiā iudicis cōmēdādo eū a potētia. sapia ꝛ bonitate. Deinde petūt. Tercio ꝛcludunt dictū suū oñdētes q; petitões sue vtiles ꝛ iuste exaudiri debēt. Sic ꝛ xp̄s hic nos docet orare deū trinū ꝛ vnū. ¶ Primo ḡ ponit pfatio in q̄ dei benivolētia captat. ꝛ ꝟ ex tribꝫ. Primo ex scīa in ꝟ q; dicit pr̄. vt oñdat sciēs dare bona petētibꝫ se. Notat ei antiq̄tas in pr̄e eterno. ꝛ ꝙ ꝑñs sapīa. q; Job. xij. dī. In antiq̄s est sapīa. Scđo ex amore et volūtate. Añ dicit nr̄. Qui em̄ tedit nobis filiū suū redēptorē. vt eēt frater nr̄. q̄o nō cū illo oīa nobis donavit. Rom̄. viij. Itē ex potētia Añ dicit q̄ es in celis. i. in domo tua spāliter. q; ibi magis in ope relucet dei potētia. scīa ꝛ bonitas. Quidaꝫ em̄ aliq̄n sciūt ꝛ volūt bñfacere amicis suis ꝟ ptūc nequnt q; extra terrā ꝛ bona sua sūt. Sꝫ nō est. q. diceret ita de te pr̄. q; in domo tua es in celis. In celis. s. vbi est oīm bonorū abūdantia. Festinemus ḡ nūc illuc ire vbi est pr̄ nr̄. patria nr̄a patrimoniū hereditatis nr̄e. vbi eī est corpus illuc ꝙgregabunt ꝛ aq̄le. Cū igit dñe deus nr̄ possis. scias ꝛ velis nos exaudire. ꝛ scire posse. ꝛ velle ꝙpleāt oēm actū. cōfidim⁹ de tua misericordia q; nr̄as honestas petitões exaudias. Petimus ḡ ꝛ dicimus. sanctificet nomē tuū. ¶ Petitões aūt sunt septē q̄ sic ordinant. Due sunt ptes iusticie. s. facere bonū. ꝛ declinare a malo. Et ꝑ petit. vt deus det nobis gr̄am faciēdi bonū ꝛ ꝟ in q̄tuor ꝑmis petitiōibꝫ. Scđo q; det nobis gr̄am vitādi malū in tribꝫ vltimis petitiōibꝫ ibi. Et dimitte nobis ꝛc. Bonorū aūt quedā sunt spūalia q̄ ptinent ad aīam et hec primo petunt. Quoddā aūt est tpale. qđ ptinet ad sustētationē corpis. ꝛ ꝟ petit scđo ibi. panem nr̄m ꝛc. Et ptꝫ ordo ex verbo dñi dicētis. Primū q̄rite regnū dei ꝛ iusticiā eius. ꝛ hec oīa adijciētur vobis. Bona aūt q̄ ptinent ad aīam sunt tria. Horum aūt qđdā ptinet ad futurā vitaꝫ vt gloriā. ꝛ istud primo petit cū dī. Sanctificet nomen tuū. Duo aūt alia ptinēt ad aīam in pñti. s. pseverātia in bono ꝛ gr̄a et ista petunt scđo cū dī. adveniat ꝛc. ¶ Petit ḡ primū bonū glie. qđ ad aīam ptinet in futuro cū dī. Sanctificet nomē tuū. i. in nobis glorificet. vt te videamus facie ad faciē. qđ in futuro implebit. Vel sanctificet nomē tuū in nobis. i. firmet q; nō possimus illud amittere. s. q; simus filij tui. ꝙ gloriā ī futuro. qđ solū ꝙ peccatū amittit. ꝟ in futuro beati nō peccabūt nec peccare poterunt. ꝛ hec est petitio ꝫ superbos. q; tales dei veritatē ꝛ claritatē videre nō pñt. q; tumor mētis est obstaculū veritatis. ¶ Deinde petit bonū pseverantie. cū dī. Adveniat regnū tuū. finaliter. s. illud regnū militantis eccl̄ie veniat ad regnū triūphātis. q̄si dicat. da nobis gratiā vt possimus pseverare in bono. ita vt ꝙveniamus ad regnū tuū eternū. Qui aūt sic petit salutem boīm postulat. qđ est ꝫ invidos. q̄ de malo ꝑmi gaudent. ꝛ de bono dolent. Nam ꝑm poetā. Invidus alterius marcescit rebꝫ opimis. Sed sancti affectus in omni bono est ꝑm Amb. ¶ Tercio petit bonum gr̄e. posse t em̄ dici. In q̄ petis pseverantiā. rn̄det in charitate ꝛ gr̄a. Añ dī. fiat volūtas tua sicut in celo ꝛ in terra. i. da nobis gr̄am. vt nos qui habitamus in terra. ita faciamus voluntatē tuā sicut cives celestes. Vel sicut volūtas tua fit in celo. i. a viris sāctis. ita fiat in terra. i. a peccatoribꝫ. Et scias q; volūtas dei dupliciter sumit Vel ꝑprie ꝛ sic dī voluntas bñplaciti. Vel sumit metaphorice. ꝛ sic dī volūtas signi. Et ꝟ ē quītupler. s. ꝙceptio. ꝓhibitio. ꝛ siliū. ꝑmissio. operatio. Añ versus. Precipit ac ꝓhibet ꝑmittit cōsulit implet. Horum aūt signorū diversitatis rō ꝟ est. q; vel signū voluntatis est respectu pñtium. ꝛ sic respectu bonorū est operatō respectu malorū ꝑmissio. Vel ē futurorū ꝛ sic respectu mali est ꝓhibitio. respectu boni ad qđ oēs tenent ꝙceptū. Sꝫ respectu pfectōis boni qđ nō oēs attingūt est ꝛ siliū. Dicit aūt deus aliquid velle metaphorice. eo qđ ad modū volētis se habet inquantū ꝙcipit vel ꝛsulit vel ꝓhibet vel aliquid hmōi facit. Volūtas bñplaciti ꝛ sequēs semp implet. ꝟ volūtas signi nō. Hec petitio est ꝫ iracūdos ꝛ indignos. qui nolūt maioribꝫ obedire. ꝟ sine iugo dñationis esse volunt. Sic iam habemus tres petitões q̄ ptinent ad bonū aīe. quibꝫ tria vicia opponunt. sc̄z superbia ꝙ quā bō pdit deū. Invidia ꝙ quā bō pdit ꝓximū. Ira ꝙ quā bō pdit seipsum. q; impedit ira animū ne possit cernere verū. ¶ Quarto docet nos xp̄s petere bonū tpale qđ ptinet ad sustētationem corpis cū dī. Panē nr̄m ꝛc. Et dicit panē. qđ est ꝫ delicatos qui nō sunt ptēti cibo cōi. panis em̄ cibꝫ cōis boīm est. Nostrū. i. ꝙ nobis factū. nō alienū. qđ ē ꝫ avaros vel ꝫ illos q̄ de rapina vel de vsura comedūt et viuūt. Quotidianū dicit ꝫ gulosos. q; vicꝫ tales nō panē quotidianū ꝟ multorū dierū comedunt. Da nobis. dicit ꝫ hereticos q̄ ista tpalia a deo nō credūt dari sed a dyabolo. Hodie addit vt doceamur de crastino nō esse soliciti. Matheus aūt ī euāgelio suo ponit sup substātialē. Et pñt esse due ptes. vt est sensus. Da nobis hodie. i. in pñti tpe. panē nr̄m. i. xp̄m qui est panis fideliū. Da. dico sup panē. i. ꝑter panē. substantialē. i. necessariū ad sustentationē. q̄si dicat. da nobis vtrūq; panē aīe ꝛ corpis. Lucas aūt posuit q̄tidianū. qui tm̄ de viatico exponit. Et intelligit ꝙ panē q̄cq̄d ē corpi necessariū. Idē, vī peti. Sapiēs. xxx. Prouū. Divitias inquit ꝛ pauptatē ne dederis mihi. ꝟ tm̄ victui meo tribue necessaria. Hec petitio est ꝫ recidivātes. q̄ pdunt dñm suū comedētes eius panē. ꝛ ipso derelicto adherent inimico dñi sui. Et si intelligat de pane sacrali c⁹ vsus q̄tidianus ꝓficit boī in pane intelligunt oīa alia sacra. Si aūt intelligat de pane corpali. ꝙ panē intelligit oīs sufficientia victus. sicut dicit beatus Aug. ad ꝓbam. Quia ꝛ eucharistia est ꝑcipuū sacramentū. et panis cibꝫ ꝑcipuus. ¶ Et dimitte. Hic secūdo docet nos xp̄s petere ea q̄ ptinent ad alteram ptem iusticie. s. declinare a malo. Est aūt triplex malum. ꝑteritum. presens ꝛ futurū. Et ideo ter in missa dī agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis. Tollit vt dicit aug. dimittendo facta. adiuvando ne fiant. ducendo ad vitam vbi fieri nō possunt. Et amotio istius triplicis mali petit hic. Malū ꝑteritū est malū culpe. Malū futurū est malū tentatōis q̄ inclinat ad culpam. ꝛ est via in ipsam. Malum pñs est malum pene. Per hoc q; petim⁹ a nobis amoveri malū ꝑterite culpe. oñdimus q; sum⁹ peccatores ꝛ immundi. Per malum aūt future tentationis indicamus q; sumus infirmi nō valentes ꝙ nos resistere. Per malum ꝛo pñtis pene innuimus q; sumus miseri. Sed deus est clemens et misericors ad dimittendum. potens ad auxiliandum ꝛ ad beatificandū copiosus. Petitur ergo primo vt a nobis amoveatur malum culpe ꝑterite cum dicit. Dimitte nobis debi-

ta nostra.i.peccata nostra ꝓpter q̄ sumus ꝺebitores pe
ne. Nam q̄ aliquē offendit.eius ꝺebitor efficit. Et ꝟm
beatū Cris. Qualis p̄cessit offensio. talis ꝺz seq̄ recō-
ciliatō. Qui aūt hic ꝺebitū istud nō soluerit.in futuro
illud soluere nō poterit.q: vt ꝺicit ꝓpha. Qui multabit
peccatoꝝ 7 nō soluet. Et ꝺicit signanter ꝺebita nr̄a.q:
culpa nō est a ꝺeo actore ꝑ a voluntate nr̄a prana. Et pt
intelligi ꝺe tribꝰ ꝺebitis siue offensis vel peccatis q̄ pe-
timꝰ nobis ꝺimitti. Nam peccamꝰ in ꝺeū.in ꝓximū.in
nosipsos.iuxta illud ꝓphēticū. Peccauimꝰ cū patribꝰ
nr̄is in ꝺeū.scz iniuste egimꝰ in ꝓximū. iniq̄tatē fecimꝰ
q̄ntū ad nosipsos. Sequit. Sicut 7 nos ꝺimittimꝰ.i.di
mittemus vel ꝺimittere ꝺebemꝰ. Debitoribꝰ nr̄is qui
nos offenderūt 7 nobis satisfacere ꝺebēt. Hec petitio
est cōtra indulgere nolētes.ꝑ ve talibꝰ. q: Eccl.xxviij.
ꝺi. Hō boi ꝟuat irā.7 a ꝺeo q̄rit medelā. Secꝺo petit
amotio future tentatōis cū ꝺi. Et ne nos inducas in tē
tationem.i.ne nos a tentatione vinci p̄mittas. Et ꝟm
Cris. Non oramꝰ vt nō tentemur. ꝑ vt in tentationē
nō inducamur. Tentatio em̄ ratione vtilitatis 7 victo
rie q̄ ꝓuenit inde bona ē.vñ iacobꝰ. Oīe gaudiū exi-
stimate fratres cū in tentatōes varias incideritis. Hec
petio est ꝺ illos qui se tentationi exponūt.vbi q̄ cū mu
lieribꝰ in locis p̄uatis volūt loqui 7 ludere.etiā si sibi
attineant.q: ꝺicit poeta. Cognate poterit noīe culpa
tegi. Tercio petit remotio mali p̄ntis pene cū ꝺi. Sꝫ
libera nos a malo. scz p̄ntis pene q̄ nobis hūilitatis cā
est. Job.vj. Sagitte ꝺñi in me sūt.quarū indignatio
ebibit spm̄ meū scz spiritu ositatē. Hec petitio est ꝺ q̄-
rentes in ꝑ mūdo felicitatē.q: nō p̄t pnra leticia hic eē.
q: boetius. Qm̄ multis amaritudinibꝰ būane felicitatis
ꝺulcedo resꝑsa est. Sed pōt q̄ri.an ille q̄ non hꝫ pctm̄
aliq̄ꝺ peccet ꝺicēdo p̄ nr̄.q: cōfitet ꝺebita se hīe q̄ nō
habꝫ. Ad ꝑ ꝺico q ꝑ nō pōt alicui esse certū q ꝺino a
petō saltē veniali.vel q̄ntū ad aliquē reatū immunis sit
Si tū ꝺ revelationē sciat.nō peccat ꝺicēs in ꝑsona ec-
clesie. Itē q̄rit ꝺ illo q̄ ꝺebita nō ꝺimittit.an peccet ꝺi
cendo p̄ nr̄. Ꝺico q vel in ꝑsona ecclie ꝺicit se ꝺimit-
tere pctā.vñ nō peccat tūc ꝑ ꝺicēdo.ꝑ remissionē non
cōsequit nisi ꝺimittat. Vel si in ꝑsona sua ꝑ ꝺicat.nō
ꝺicit q̄ntū ad illud qꝺ agit.ꝑ q̄ntū ad id ad qꝺ optat ꝓ-
nenire. Preterea scias q ī p̄ꝺictis septē petitōibꝰ p̄nt
intelligi septē virtutes.v.g. Sanctificet nomē tuū per
fidē.q̄ mentē purificat.vt hic ꝓ fidē ꝺeū cognoscamus
et in futuro ꝓ spem. Aꝺveniat regnū tuū.et ꝓ spem q
speramꝰ regnare. Qui em̄ spe caret nō credit aliā vitā
esse. Fiat voluntas tua sicut in celo 7 in terra. ꝓ caritatē
qua ꝺei voluntas implet. Panē nr̄m quotiꝺianū ꝺa no
bis hodie ꝓ fortitudinē.q: panis cor̄ hoīs ꝓfirmat. Et
ꝺimitte nobis ꝺebita nr̄a sicut 7 nos ꝺimittimus ꝺebi-
toribꝰ nr̄is.ꝓ iusticiā.q: iustū est si ꝺimittimꝰ nobis ꝺe-
bentibꝰ q 7 nobis ꝺeus ꝺimittat. Et ne nos inducas in
tentationē.ꝓ temꝑantiā qua tentatio refrenat. Sed
libera nos a malo. ꝓ prudentiā qua ꝺeclinat nociuū.
Ultimo ponit cōclusio. Amen.q: vere 7 iuste sunt pe
titiones ibi posite vel ꝓposite.exaudiri nos ꝺigneris.
Petitiuncula le.ꝺi.pua petitio.
Petitor.a peto tis.tiui.titū.petitu.ꝺī hic petitor oris.
id est postulator vel questor.7 pdu.ti.petitor.
Petitus.a peto tis.tiui.titū.ꝺī hic petitus tus tui. Et
petitus ta.tū.i.postulatus.7 pdu.ti.ꝑ petito modi im-
patiui tpis futuri corripit ti.vñ versus. Qꝺ ꝺecet qꝺ
petito si vis gaudere petito.
Peto tis.tiui titū.petere.i.q̄rere postulare. Et cōpo.
cum ad.7 ꝺī appeto tis. Itē cū con.7 ꝺī cōpeto tis.i.sil'
petere.vel cōuenire.cōgruere. Itē cum in.7 ꝺī impeto
tis.i.invadere.cōuenire.cōtra aggredi. Itē cum ob.et
ꝺī oppeto tis.i.cōtra petere.vel oppeto tis.cōponit cū
os oris 7 peto. Et tūc oppetere.i.ore terrā petere.mor-
ꝺere.7 ponit ꝓ mori. Itē cōponit cum pre.7 ꝺī ꝓpeto
tis.i.p̄ alīs petere. Itē cum re.7 ꝺī repeto tis.i.recole-
re.vel retro vel iterū petere vel iterare. Vñ repetēdus
ꝺa.ꝺū. Itē cū sub.7 ꝺī suppeto tis.i.sumministrare vel
supabundare. Peto 7 eius composita sunt actiua.ꝓ-
ter suppeto ꝓ supabundare.7 ꝓpeto ꝓ cōuenire.q̄ sūt
neutra.7 ꝟm ꝑ faciūt ex se impsonalia.s.cōpetit 7 sup-
petit. Itē oīa corripiūt hanc syllabā pe.7 oīa hnt ꝓte-
rita 7 supina ad modū q̄rte cōiugatōis. Prosper. An
gusto virtus limite celsa petit.ꝑ petus ti.pdu.pe.
Petoricū ci.quoꝺdā genus currus.a peto is.
Petra.a petros qꝺ est durū ꝺī ꝑ petra tre.q: dura est
vide in lapis.vñ petrinus na.nū.7 petrosus sa.sū.q aūt
ꝺī petra q̄si pediꝰ trita.ety.est nō cōpositio. Et vt ꝺi
cit Greg.in.xxxj.moral'. In sacro eloquio cū in singu-
lari nūero petra noīat'.quis alius q̄ꝫ xps accipit'.paulo
testāte qui ait. Petra aūt erat xps. Cum em̄ petre pla
liter appellāt' mēbra eius.scz sancti viri qui illius robo-
re solidati sūt exprimit' q̄s nimirū petrus apls lapides
vocat ꝺicēs. Vos tanq̄ꝫ lapides viui coedificamini do
mus spūales. Et in Iob ꝺe aquila ꝺī. In petris manet.
Petrella le.ꝺi.pua petra.
Petro.a petra ꝺī hic petro onis. Sunt aūt petrones
pticule q̄ abscinꝺunt' ꝺe petris.sicut q̄squilias ꝺicimꝰ
inutilē materiā q̄ abraꝺit' ꝺe lignis qñ ꝺolat'.
Petros grece latine ꝺī ꝺurum.
Petroselinū.petra cōponit' cū silenū.qꝺ est apiū.7 ꝺī
hoc petroselinū ni.q: fit sile apio.7 nascit' in petris 7 in
montibꝰ ꝓruptis.qꝺ nos petrapium ꝺicere possumus
Selinū grece.apiū ꝺī latine 7 est genus apij. Aliud est
genus yposelinū. Terciū est oleosilenū.7 pdu.li.
Petrus. A petra ꝺictus est petrus apls.q: ꝺurus 7 fir
mus fuit in fiꝺe. Vel petrus ꝺictus est a petra.i.a xpo
sup quē fundata est eccl'ia. ꝟm hug. Et scias q petrus
interptat' agnoscēs vel ꝺiscalciās. Agnoscēs q: videli
cet ꝺeitatē xpi agnouit cū ꝺixit. Tu es xps filius ꝺei vi
ui. Discalciās xpo interptat'.q: pedes affectuū suoꝝ
ab oīi ope mortuo 7 terreno ꝺiscalciauit cū ꝺixit. Ec
ce nos reliq̄mus oīa 7 secuti sumus te. Et hñ ꝺicit oīa
q: ꝺeus magis cōsiꝺerat aīam q̄ꝫ cēsum ꝟm b. Grego.
Facilius em̄ ꝟm biero.relinquit' sacculus q̄ꝫ volūtas.
Istud aūt nomen petrus xps ꝑ sibi imponēꝺo ꝓmisit
cū ꝺixit ei Joh.j. Tu vocaberis cephas qꝺ interptat'
petrus. Et interptat' etiā cephas caput vel petra. vel
increpās ore. Caput fuit petrus rōne principatus in ꝓ
latōe.ꝑ petra rōne firmitatis in passione.increpās xpo
ore rōne ꝓstātie in pꝺicatōe. Secꝺo ꝓmissum imposu
it.sicut ꝺī Marci.iij. Et imposuit symoni nomē petrꝰ
Tercio impositū cōfirmauit.q̄ ꝺixit Matth.xvj. Et
ego ꝺico tibi tu es petrꝰ et sup hāc petrā edificabo ec
clesiā meā. Qꝺ sic ē intelligendū. Tu es petrꝰ ꝺictus
a me petra quē ꝓfessus es.vel a q̄ ꝺictus es.7 sup hanc
petrā.i.supra me edificabo ecclīā meā. Hoc aūt ꝺico
q: vicz petrus nō ē fundamētū eccie.imo xps.vñ apls
in.j.ad Cor.c.iij. Fundamētū aliud nemo ponere pōt
p̄ter id qꝺ positū ē.qꝺ xps iesus est. Et scias q trina
negatio petri fuit incepta añ primū gallicantū.7 ꝓsum
mata añ scꝺm. Vñ tres euāgeliste attēdentes q trina
negatio fuit incepta añ primū gallicantū ꝺixerūt sim-
pliciter q añ q̄ꝫ gallus cātet.ter me negabis.i.terciā in
choabis negationē. Marcus aūt attendēs q añ scꝺm
gallicantū fuerit ꝓsūmata.ꝺixit in.xiij.c. Priusq̄ꝫ gal
lus bis vocē ꝺederit.ter me es negaturus.i.trinā nega
tionē ꝓsūmabis. Ante igit' primū gallicantū ēm semel
negauit 7 post primū añ scꝺm bis. Et vt ꝺi.b. Hiero.
Gallus cātat petrus ter negat. Gallus nuncius lucis
spūssanctus ē.cuius vocē in ꝓphētis 7 aplis nos ꝺe trī-
na negatiōe qua ꝺñm negauimꝰ nosse.voce ancillarū
exterriti.excitamur ad amarissimos fletus post lapsum
qui male cogitauimus ꝺe ꝺeo male locuti fuimꝰ ad pri
mos.7 malę fecimꝰ ad nosmetipsos. Quare aūt pe-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

trus ꝑlatus fuit vel sit' eccl'ie.7 nō ioannes. Ratio est vt dicit biero.cōtra iouinianū in.j.li. Inter duodecim vnus eligit'.vt capite cōstituto scismatis tolleret occasio.ß cur nō ioānes q̄ electus est virgo.etati delatū est. q: petrus senior est.ne adhuc adolescēs 7 pene puer p gresse etatis.hoīb⁹ ꝓferret'.7 mayster bonus qui occasionem iurgij debebat auferre discipulis.7 dixerat eis. pacē meā do vobis.pacē relinq̄ vobis.Et qui voluerit inter vos maior esse minimus oīm fiat.ne in adolescentem quē dilexerat cām ꝓbere videret inuidie. Ut aūt sciamus tunc puerū fuisse ioannē manifestissime docēt eccl'iastice hystorie.q̄ vsq3 ad traiani impiū vixerit.i. post passionē dn̄i anno sexagesimooctauo dormierit. qđ nos in libro de illustrib⁹ viris ꝓstrinximus.de ß dixi in aplus.

Petulantia tie.in petulor aris.vide.

Petulcus.a peto tis.dī petulcus ca.cū.i.importunus impetēdo.vñ meretrices petulcas vocamus.7 petulc⁹ dī luxuriosus. qui sepe petit coitū.qđ ꝑprie de aialib⁹ irrationabilib⁹ dī. Et dī petulcus q̄si petens vlcus.

Petulor.a petulcus derivat' petulor aris.i.importune petere.7 ꝑprie coitū.s.luxuriari.lasciuie animum dare. Inde petulās tis.ge.om.i.luxuriosus.lasciuus importune petēs.plus petēs. Vñ 7 ꝑcar dī.q: petulātia 7 ꝓcacitas vicina sibi quadā mētis iūgūt insania. vt plus velit petulās temeritate.lasciuus ludo. Et cōpar' petulans tior.simus.vñ petulāter tius sime.aduer.7 ß petulantia tie.a dō petulanti.addita a.7 cōr.tu.petulor.

Petulus li.equus q̄ hz albos pedes.7 dī a peto tis.

Petus.a peto tis.derivat' ß petus ti.i.guelcus. strabo aliquātulū.s.cuius oculi quadā velocitate cito volunt huc 7 illuc.7 ß peta te.i.guelca.7 aliquantulū straba.7 ꝑdu.pe.ß peto tis.et peti infinitiuus corripiūt pe.vñ versus. Vult sibi strabo peti.se dicit noīe peti.

Pexito tas.pn̄t.cor.in pexo est.

Pexo xas.i.frēgnter pectere.i.pectinare. A quo pexito tas.aliud frēgntatiuū.7 format' pexo.a pecto tis.xū peru.u.mutato in o.fit pexo.

Pexus.a pecto tis.dī pexus xa.xū.7 inde perim adū.i. ornate.7 cōponit' impexus xa.xū.i.non pexus.7 est pexus pectinatus pectine ornatus.

P ante H

Phileti 7 cereti.noīa sūt indecl'.7 sonat phileti admirabiles. Cereti exterminatores.7 scribit' ꝑ l.phileti.sed cereti ꝑ r.de ß etiā dixi in cereti.7 accētuat' in fine.

Phebon.a phos q̄ est ignis.dī hic phebon phebontis. filius solis.q̄si totus ardēs. Ipse em̄ primo vocabatur eridanus.qui cū male regeret currū p̄ris.fulmine a ioue extinctus est et cōbustus.a q̄ cōbustione dictus est postea phebon. Et q: tunc cecidit in padū.inde postea padus dictus est eridanus.ab illo in eo submerso. Vñ phebonteus tea.teū. Et hic phebōtides de.filius vel nepos illius. Vñ hec phebontis dis.filia vel neptis ꝑprie Et impropꝛie soror illius.ſm hug.

Philantropos.herba est q̄ dī lappa.q: vestib⁹ hoīm inhereat ob sui aspitatē.7 cōponit' a philos qđ ē amor.7 antropos qđ est hō.q: quadā affectione videt' vestib⁹ hoīm adherere.

Philisteus in philistim vide.

Philistim vrbē cōdiderūt allofili q̄ ascolon nūc dī.vñ philisteus tea.teū. Philistei ipsi sunt 7 allofili.i.alieni gene. q: semp fuerūt inimici israel.7 ab eorū genere et societate sepati. Sed philistim ꝑ duo i.dī ꝓ gente.

Philobistoricus ca.cū.i.amator hystoriarū pn̄t.cor.7 cōpo.a philos qđ est amor.7 hystoria.vñ dicit hiero.in epla ad paulinū ca.vij. Et totius mūdi philobistoric⁹ Philostratos.ꝑprium nomen cuiusdā viri.pn̄t.ꝓducit.

Phur.i.sors.vt habet' bester.viij.vñ phurim.i.sortiū Et vt dixi in phase multe dictiones pnt scribi ꝑ ph.q̄s

supra posui in sexta lra.s.in f.sicut p⁹bus phenix philos et multa alia. Tñ no.q̄ sicut dixi in principio sexte lre.s. f.F.in latinis dictōib⁹ ponimus.vt fama filius. In grecis ꝓ dictōib⁹ ph.vt orpheus pheton. Itē sicut dixi in principio huius lre p. Apud hebreos p.lra nō habet' nec vllū nomen est apud eos qđ ß elementū sonet.

P ante J

Piacularis.a piaculū dī hic 7 hec piacularis 7 hoc re. qđ piat.vel qđ dignū est expiatione. Et piacularis dī hostia q̄ offert' ꝓ peccato.

Piaculū. A pio as.dī ß piaculū li.culpa.pctm̄.scelus. q: piandū sit.vt eua intulit piaculū.i.mortē.culpā.peccatū. Et piaculū dī qđ piat.s.sordis ablutio peccati.et culpe.piatio remediū culpe.vt maria cōtulit piaculū.i. vitā 7 remediū culpe.vñ 7q̄dā sacrificia dicūt' piacula

Pica.a poeta vel poetria dī hec pica ce.q̄si poetrica. q: pice verba in discrimine vocis.exprimāt.vt hō. Et si linguas in sermone explicare nequeūt sonū tñ humane vocis imitant'.7 pdu.primā.ß obliqui de pix corripi.vñ versus. Sunt nigra vasa picis nostra redolētia picis. Nigrior vna pice.ꝑs altera candida pice.

Piceus cea.ceū.in pix exponit'.

Picta cte.tinctura siue pictura.a pingo gis.dī.

Pictaciū. A pingo gis.dī ß pictaciū cij.epla brevis 7 modica. Itē pictaciū dī scedula de mēbrana excisa.vñ hec pictatiūcula le.i.mēbranula. Itē pictaciū dī illa corij ꝑticula q̄ solee repeciate insuta est. 7 dī a pingo. q: sicut ꝑtes picture distincte in pauimēto sūt.sic apparēt pictacia in calciamēto.vñ pictaciat⁹ 7 ta.tū.i.repeciat⁹.

Pictaciuncula le.in pictaciū est.

Pictauis indecl'.fe.ge.qđ anti qui dicebāt ß pictauiū quedā ciuitas.vñ hic 7 hec pictauiensis 7 se.vñ hec pictauia regio adiacens. Et si inuenit' pictauiēsis nomen gētile fit ꝑ syncopā. Et scias q̄ penultima de pictauis inuenit' ꝓducta.vñ quidā ait. Erige pictauis libera facta caput. Itē inuenit' correpta.vñ alter dic'.pictauis inermis.subigit sua rura nec vltra. Mihi videt' q̄ in talibus emulandus sit vsus autorum.

Pictium aduer.i.pingēdo coloratim.a pingo gis dī.

Picto.a pingo gis.dī picto ctonis.7 inde dicūt' pictones qui vident' vincere in pictura.

Pictura.a pingo gis. dī hic pictor ctoris.7 pictorius ria.riū.7 ß pictura re.imago exprimēs spēm alicuius rei. et dī pictura q̄si fictura sicut pingere q̄si fingere.7 est imago ficta nō veritas.7 binc picturatus ta.tū.i.pictura variatus.7 picturo ras.i.picturam facere.vel pictura variare.

Picus quedaz auis.a pico saturni filio dict⁹ qui eo in auspicijs vtebat'.

Pierides.pierus fuit p̄ nouē picarū q̄s nouē muse devicerūt.vñ ß pieris dis.filia vel neptis pieri.7 q: eas.s. pierides muse devicerūt.ideo ab illis muse pierides dicte sunt.7 cor.ri.7 pierius ria.riū.i.musaticus. vñ vindocinensis. Pierijs tedet inseruisse stilum.

Pietas in pius est.

Pietic⁹.a pi⁹ dī pietic⁹ ca.cū.i.pi⁹.ꝑpassiu⁹.ſm hug.

Pyga.a pyge qđ est depēssum dī ß pyga ge.i.sūmitas natiū vl̄ natis qđ depēssa est. Inde depygis om.ge. Itē piga dī bursa.7 ꝑprie testiculorū.vñ horati. Ne mimi pereant aut pyga aut denicq̄ fama.

Pygargus gi.mas.ge.q̄dā auis. Et dī a pyge qđ ē depēssum.q: forte auis pua est.7 numerat' inter aialia comestibilia. Deut'.xiiij.pygargon vel pygargum.

Pyge grece dī depēssum.vel depēssio latine.vnde pyge apud grecos dī fons q: in depressis locis solet esse.

Pygella.a pyge qđ est depressio dī hec pygella le.quedam genus valis.i.artopta q: depressa est.

Pigeo es.pigui.pigere dicebat' ātiquitus.ß iam aboluit.vñ piget impsonale.i.pudere. penitere. grauare.

offendere.qđ vulgo dī pesare. Et cōstruit cum actō et gtō vt piget me tui.7 cor.primā. Quīd. de reme. Si piget in primo limite fige pedem.

Piger.a piget dī piger gra.grū.i.tardus.lentus.q: sp eñ pigeat.7 dī piger q̄si pedib⁹ eger. Est eñ tardus ad incedendū. Sed ħ nomen trāsfert ad aīalia 7 ad aīam et cōpat pigrior rimus. vñ pigre rius rime.aduer. Et hec pigricia cie.7 hec pigritudo nis.qđ est vigilantis. Sed tempor dormiētis.7 pigreo gres.i.esse vel fieri pigrum.vñ pigresco scis.inchoa. ¶ Piger cōponit p piger gra.grum.i.valde piger.7 impiger.i.nō piger.et cor.pi.vñ oui.epi. Quid laceras danaas impiger hector opes. Et vt dī in grecis. Estq; piger pedib⁹ ß iners priuat ab arte.7 pōt dici piger q̄si penitus eger.vi ref eñ q nō possit manū ad os leuare.7 est ety.

Pygmei.hec pygmea mee.quedā regio ē. vñ pygmeꝰ mea.meū.pnl.pdu. Et sūt pygmei.vt dī. Aug.semicubitales.q̄ tercio anno pfecte etatis sūt. septio seneſcūt et dicunt pugnare cū gruib⁹ 7 armati referri ab ipsis. sicut narrat hug. Isi.xo dī.xj.li.ety. In india est gens statura cubitali.q̄s greci a cubito pygmeos vocāt. In montana indie tenēt quib⁹ est vicinus occeanus.

Pigmentarius ria.riū.in pigmentū est.

Pigmentū.a pila dī ħ pigmentū ti. q̄si pili gmentū.i. in pila tunsum.q: in pila pilo agunt.i.tūdunt.7 est pigmētū cōfectio ex vino 7 melle.7 diuersis spēb⁹ suauis et odorifera. Itē Reg.iiij.c.xx.pigmēta.i.odoromēta fm glo. A pigmentū dī pigmētarius ria.riū.ad pigmētū ptinēs.7 hic pigmētarius rij.q̄ facit vel vēdit pigmēta.7 pigmētatus ta.tū.i.pigmēto mixtus vel cōditus.

Pignera in pignus vide.

Pigneraticus in pignus est.

Pigneratus ta.tū.res q̄ p pignore ponit vel accipit et dī a pignero ras. Amos.ij. Et sup vestimētis pignoratis accubuerunt.

Pignero ras.in pignus vide.

Pignus oris.p o.ge.neu.i.filius vel amor vel indiciū vel lignū amoris.vel cōfederatio vel cōfirmatio amoris.vñ pignoro ras.verbū actiuū.i.cōfederare.pfirmare amorē inter aliq̄s. Itez inuenit ħ pignus eris.p e.in obliquis.i.vadiū.qđ p aliq̄ re dat vt postea recolligat vñ quidā. Pignora natorū.dicunt pignera rerum. Pignus in o.natū.ß in e.facit esse vadiatū. Et hinc pignero ras.p e.in media syllaba.i.p pignore ponere.vl in pignore habere.7 cōpo. Cōpignero ras.i.sil pignerare.vel de pignere extrahere vel in pignore recipere. Oppignero ras.i.cōtra vel ꝓpter aliquid pignerare vl subarrare vel cōfirmare. Repignero as.i.iterū pignerare.vel de pignerare. Itē a pignero as.dī pigneratus ta.tum. Amos.ij. Sup vestimētis pigneratis accubuerunt.vñ pigneraticius cia.ciū.7 pigneraticus ca.cum. qđ p pignere ponit vel accipit fm hug. Pap. etiā dicit. Pignera sunt rerū.pignora filiorū 7 affectuū. ß cōfundunt. Pignero as.7 pignoro as.cum suis cōpositis sunt actiua.

Pigra quedā medicina est.7 interptat amara.q: eius gustus sit amarus.7 pdu.pi.naturaliter.

Pigreo gres.grere.in piger vide.

Pigritor.a piger dī pigritor aris.i.pigrere.7 pponit repigritor aris.7 cor.pi.7 naturaliter gri.

Piguus.a piger dī piguus gua.guū.i.piger vel verecundus.

Pila.a pilus dī ħ pila pilocellus cū q̄ ludit.q: sit pilis plena.pila etiā dī taberna.pila etiā dī pes pōtis vl qđ sustinet parietē vel effigies hoīs in cōpitis posita.7 pila instrm cōcauū in q̄ frumentū terit.vl aliud in hac significatōe dī a pindo dis.7 pila dicunt tela romanorum. Et scias q pila p taberna 7 p instro 7 p telis primā pdu.ß in alijs significatōib⁹ eā cor.qđ istis versib⁹ distinguit. Est pila pes pōtis.pila ludus.pila taberna

Pila terit pultes.in bellis pila ferunt. Pila p pilocella cōponit cū ludus.7 dī piludius dia.diū.7 ludipilus la.lū.qui cū pila ludit.fm hug. Magister aūt bene.dic. q pila p ludo 7 p mēsula rotūda.7 pila p q̄dā ciuitate cor.primā.ß ħ pilū.7 hic pilus instrm terēdi.7 ħ pila p taberna 7 p vase piscādi 7 p pede pōtis pdu.primā vñ illud vicios ē. Est pila pōtis.pila ludus.pila taberna. Nam virg.in.viij.eney.ita dī. Parca pila cadit lō gisq; mollib⁹ añ. Corrige ergo p̄dictū versum 7 dicas Des pōtis pila.pila ludus.pila taberna.7 ħ credo verius.q scz pila p pede pontis primā pducat.vt patuit p virgiliū. Itē de pila p taberna 7 p ludo dicit quidam. Ludū laudo pile.plus laudo pocula pile.

Pilan⁹ni.q̄l cū pilo.i.telo gradit armat⁹.7 dī a pilum pili.

Pilasca sce.i.vas vinariū corio pilosо optum. 7 derivat a pilus.

Pilata.a pilum 7 lateo tes.cōponit hic 7 hec pilata tege.cōis.i.fur sine latro.7 inde hoc pilatulū tale latrocinium.q: cum pilo.i.telo lateat.

Pilatus ta.tū pilū habēs vel pilo armatus.7 dī a pilo p telo. Itē substātiue declinat hic pilatus. 7 tunc dī a pilo as.qđ est in pilo tundere.7 interptat os malleatoris.q: dux xp̄m more suo iustificat 7 pdēnat more malleatoris vtraq; pte ferit.7 cor.pi.vñ in aurora dī. Mutari titulū rogat hostis atq; pilatus. Vel vt fert pilatus fuit bastardus.vñ legit in quadā hystoria.q fuit quidā rex noie Tyrus.qui quandā puellā noie pilā filiam cuiusdā molēdinarij noie atus carnaliter cognouit 7 filiū de ea genuit.pila aūt ex noie suo 7 noie pris sui qui dicebat atus.vnū nomen cōposuit.7 nato puero nomen imposuit pilatus.

Pilar.a pilus dī hic pilar cis.cattus murileg⁹ q: multis pilis abundet.vel q: eius pilus est p̄ciosus.vñ in vita beati somsonis legit.q cellerarius fecit venenū 7 p bauit p pilacē esse mortiferum.

Pilentū.a pila p instro terendi dī hoc pilentū ti.qđam genus curruū.q: terat terram.

Piludius dia.dium.qui cū pila ludit.7 cōponit a pila p pilocello.7 ludo is.

Pilleo as.aui.atū.pilleū induere.7 dī a pilleus. Pilleo cōponit depilleo as.expilleo as.i.pilleū auferre.

Pilleolus li.di.puus pilleus.et hoc pilleolū li.di.sil r. vide in pilleus.

Pilleus.a pilis dī ħ pilus 7 ħ pilleū.qđ de pelle fiebat. et ē genus sacerdotaliū vestimētorū in lege.q̄ sūt ponderis abaneth pilleū machil ephoth.legiū petalū bathin siue feminalia. Et est pilleū ex byſſo rotundū q̄si spera media caput tegens sacerdotale.7 in occipitio vitta cōstrictū.ħ greci 7 nri thiarā 7galerū vocant.ß mō pilleū generalr p capello. Vel pilleū dī a pilis.quia pilos capitis tegat.vel q: ex pilis sit.vñ hic pilleolus li.7 ħ pileolū li.di.vñ hora. Ut cū pilleolo soleas cōmuta tribulis.7 pilleatus ta.tū.pilleū habēs vel pilleo indutus.

Pilo as.dicit a pilus.p capillo.7 est pilare pilos auferre.7 componit compilo as.i.simul pilare. depilo as.expilo as. Pilo as.actiuum est cum omnib⁹ suis compositis.7 fm hanc derivationē cor.hanc syllabā pi. Item a pila le.p instro concauo in quo frumentum terit vel aliud derivat pilo as.i.pila tundere.batare.terere. vel pilare.i.rape.7 ppo.pilo.p pilo as.aliena dicta suis inmiscē. depilo.as oppilo .as.repilo as.i.iterū pilare.sup pilo as. Pilo as.7 eius cōposita sunt actiua.7 pducūt hanc syllabā pi.fm hug. Quidā aūt dicunt q pilo derivat a pilum li.

Pilosus. A pilus derivat pilosus sa.sum.7 comparatur.ior.simus.vñ pilose sius.sime.aduer.7 hec pilositas tis et hinc pilosi dicunt qui grece panite latine incubi appellant siue innij ab ineundo passim cum aīalib⁹. vñ 7 incubi vel incubones dicunt ab incubando.i.stupran-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

do. Sepe eñ improbi existunt mulieribꝫ.7 carñ pagũt concubitũ.qs demones gallidusios noiant. q assidue banc pagunt immundiciã.sed quẽ vulgus incubonem vocat.hunc romani faunũ ficariũ dicũt. Hunc alij satyrũ vocant. Isa.xxxiij. Onocẽtaurus 7 pilosus. De hoc etiã vide 7 in succuba 7 in fauni.

Pilum li. in pilus est.

Pilumen.a pila le.dr hoc pilumen minis.quicquid in pila tundit.vel potius qđ pjcitur a rebꝫ vel granis in pila tunsis.7 pdu.lu.

Pilus.a pellis dr hic pilus li.qsi pellus.q: a pelle pcedit. Item pilus dr instrm cum q tundit et terit in pila Sed pilus p instro primã pducit aliter eam corripit. vñ versus. Qui terit est pilus.pilus est in fronte capillus. Item dr hoc pilum li.quoddã genus teli.7 est romanorũ.7 dr a pello is.q: pellit.i.emittit 7 torquet.7 pdu.primã. Lucanus in.j. Signa pares aquila. 7 pila minancia pilis. Itẽ hoc pilũ li.dr p rasorio.7 pdu.pilmam. vñ versus. Ad tactũ pili mille ruere pili.

Pin grece latine dr altum.

Pina grece fames dr.7 inde cõponit hec ppina ne.

Pinax.a pinus ni.dr hec pinax cis.pugillaris epbimeris.tabula manu ałs ex pino facta.7 pinax dr tabula in qua pbi figuras faciunt in supposito puluere.

Pincerna ne.mas.ge.dr vini dispẽsator vel potius ppinator qui porrigit ex officio poculum dño suo.7 dr pincerna qsi penus cernens.i.cellarium.q: semp habet oculũ ad vinũ suo tpe ppinandum.

Pindo dis.in pinso sis.vide.

Pingo gis.xi.ctum.pingere.i.depingere.picturã facere vel picturã repñtare.vñ hic pictor oris.7 hec pictura re.i.imago exprimẽs spẽm alicuius rei. Pingo cõponit. Compingo gis.i.sił pingere. Depingo gis.valde vel deorsum pingo.vel picturã deleo. Repingo gis.i. iterũ pingo. Et est actiuũ pingo cum oĩbꝫ suis cõpositis.et scribit sine u.in vltima syllaba.et facit pteritũ in xi.antecedente n.7 supi.in ctum.abiecta n. Et inde frequentatiuũ picto as.hr p cõpositionẽ cõpicto as.et ab bis alia frequẽtatiua. Pictito pictitas.7 cõpictito tas

Pinguis ge.cõis.7 hoc pingue.i.crassus. Et cõpatur pinguior simus.vñ pinguiter guius.sime.aduer.7 hec pinguedo nis.7 pinguo as. pinguẽ facere. vñ pingueo es.esse vel fieri pinguẽ. Et cõponit. Impingueo gues Repingueo es.7 binc pinguesco.7 p cõpositionẽ. Im pinguesco scis. Repinguesco scis.inchoatiua. Pingo cõponit. Impinguo as. Repinguo as. Et est actiuus cum omnibꝫ suis cõpositis. Itẽ pinguis cõponit. Per pinguis.i. valde pinguis. Depinguis 7 pinguefacio cis et pinguefio fis.

Pinna.pin grece altũ dr latine.vñ hec pinna ne.summitas cuiuslibet rei.sed pprie templorũ vel murorũ.vñ et pinna dr qđ supeminet in dorso piscis. qđ aliter dr notris. Et inde hec pinnula le.di. Itẽ a pinna hoc pinnaculũ li.cuiuslibet domus vel tẽpli fastigiũ. vñ illud. Et statuit eum supra pinnaculũ templi Matb.iiij.ca. Et sepe p cuiuslibet rei fastigio ponit fm bug. Beda ẋo dicit. pinna vel pinnaculũ est summitas tẽpli q dr tabulatũ. Et ansel.dic. Mos erat in palestina q tecta essent plana 7 a latere quedã appodiationes ne quis laberet incautus. Pinnaculũ ẋo templi erat eius deambulatorũ qđ erat tabulatũ.planũ in summitate templi in q pdicabant sacerdotes fm glo.de q Matb.x. Qđ in aure auditis pdicate sup tecta.

Pinnaculũ li.in pinna exponit.

Pinnirapus.pinna cõponit cũ rapio 7 dr hic pinnirapus pi.i.gladiator.q: rapiat pinnas.i.summitates galearum a denictis.quas colũnis in signũ victorie suspensas ferebãt. Vel pinnirapus qsi pennirapus.s.qui plumat aues.vel qui rapit pennã de capite alterius. Qui eñ se de velocitate iactabãt pennã in capite suo ponebant in signũ velocitatis. Denicq si quis interueniret velocior rapiebat pennã de capite eius.vñ Juuenalis Pinnirapi cultos inuenes.inuenesq laniste.

Pinnosus.a pinna dr pinnosus sa.sum.i.altus.supbꝫ. vel laniosus.7 cõparat.vñ pinnose sius.sime.aduer.et ſ pinnositas tis.altitudo vel supbia vel laniositas.

Pinnula le.di.pua pinna.fm bug.vñ in Leuit.debz legi pinnula illud p qđ piscis in altũ leuat.licet quidaz legãt ibi pennule. Pap.ẋo di.pinnula summa ps auris vel naris.ab acumine dicta.

Pinnũ p duo n.i.acutũ.vt di. Pap.

Pinso sis.sui.sere.pistũ vel pinsum.panẽ facere.pastã deducere vel terere.et a pinsum su.pinso as.freqn.a q pinsito tas.aliud frequẽ. Itẽ a pinso sis pindo dis.pindi.sum.i.pilo tondere.terere.fm bug.pistia.aũt in.r. li.dicit.q a pinso sis.pinsui pistũ debet esse supinũ. vñ pistor nomen verbale.sicut a pastũ pastor.vstũ vstor. Magister aũt bene.dicit.q pinso sis sui.pistum est verbum desideratiuũ huius verbi pindo dis.sum. Pisvi sis videt esse dicendũ.q pinso sis.sui.facit pistum.et si inueniat pinsum.potius est antiquitas. Itẽ vt patuit q magistrũ bene.pinso sis.est desideratiuũ de pĩdo dis. sum.su.u.in o.fit pinso.7 sic pinso a pindo dis.nõ pindo descendit a pinso. Pap.etiã dicit pinso sis.sui.stũ. qđ est cõminuo. Inde pistare.

Pinsus. A pindo sis.dr pinsus sa.sum.i.pistritus. vel pinsus.i.tritus.tunsus.a pindor deris. Itez a pinso sis hec pinsa se.maius instrm pinsendi.vñ quidaz. Neqz pinsis pinsui.neqz molis molui.vñ hec pinsula le.di.sicut dicit bug.

Pinus.a pin qđ est altũ dr hec pinus nus.nui. vel pinus ni.quedã arbor. Vel pinus dr a pinnũ qđ est acutum.qsi ab acumine foliorũ.pinũ aliã picin.aliaz greci picẽ vocant.quã nos piceã dicimus.q: desudat picẽ. vñ pine? nea.neũ.7 ſ pinetũ ti.locus vbi pini crescũt.

Pio pias aui.are.atũ.a pius derivat. Et est piare mũdare.purgare. Et cõponit cum ex.et dr expio as.i.expurgare.

Pyper. A pyr dr hoc pyper eris. Et inuenit in masc. ge.hic pyper peris.7 dr a pyr.q: ẽ calidũ.vł q: ab igne denigrat. Est eñ natura illius alba.sed dum incedunt illa loca vbi est.vt fugiant serpentes custodientes siluam pyperis vt possit colligi.fit nigrus. Sed pyperis diuersus est fructus. Nam qđ immaturũ est pyper lõgum vocat.incorruptũ ab igne pyper albũ dr .qđ ẋo cute rugosa 7 horrida fuerit.ex calore ignis trahit colorem.7 ex calore trahit nomen pyper. Si leue est.vetustum est.si graue.nouellũ. Vitanda est in his mercatorum fraus. Solent eñ vetustissimo pyperi humecto argenti spumã 7 plumbũ aspgere vt ponderosius fiat. et sunt folia eius ad silitudinẽ inniperi.vñ pypetatus ta.tum.pypere cõditus vel confectus. Et hec pypatate.quedã cõfectio ex pypere.7 pypereus rea.reũ.7 pyperinus na.nũ.7 hic pyptinus ni.substantiue.quidã lapis subalbidus cum pictis venis nigris.

Piperinus ni.in pyp vide.

Piperatus ta.tum.in pip est.

Pipereus rea.reũ.in pip est.

Pipio as.resonare.clamare.accipitrũ est vel pullorũz columbarũ.vñ hic pipio onis.pullus columbarũ.7 pipiunculus li.7 hec pipinncula le.i.accipiter.7 cor.cu.

Pipiũculus m pipio as est.

Piplee dicunt muse a pipleo fonte macedonie vł quõte.aut a peplo veste.fm Pap.

Pyr grece latine dr ignis.7 est neu.ge.

Pyra.a pyr qđ est ignis dr hec pyra re.i.rogus vel cõgeries lignorũ in igne.ſ rogus est dum nondũ est accẽsus pyra est exq ardet.bustũ postq arserit. Act.xxviij. Accensa eñ pyra reficiebant nos oẽs ppter ymbrẽ.vide etiã in rogus.

Pyramis.a pyr qđ ẽ ignis đr ẜ pyrama tis. 7 ẜ pyramis dis.q̃dã alta structura q̃ fiebat antiq̃t⁹ sup̃ sepulcũ mortuoꝝ.et taľ edificatio surgit sic. vt a latitudie icipiat et i angustũ finiat sic̃ ignis. Nã apđ maiores potẽtes aut ſẜ mõtibꝫ vł i mõtibꝫ sepeliebãt. Inđ tractũ ẽ vt sup̃ cadauera aut pyrãides fierẽt. aut i gẽtes colũne collocarent. Itẽ 7 pyramis đr q̃dã figura q̃ in modũ ignis ab amplo in acutũ sic cõsurgit. ſm Hug. Quidã dicũt q̃ pyramis cõpo.a pyr. et idos qđ ẽ forma. vñ pyramis q̃ſi bñs formã ignis. et cor.pnł. tã ntĩ q̃ gti. vñ in doctrinali đr. Pyrula pyrata sit.pyramis bis sociata. Nec̃h.li.j.c.xiij. Et statuit septẽ pyramides vnã cõtra vnã.et ẽ fc.ge.pyramis.

Pyrata.a pyr et ratis p ꝯpositiõꝫ đr ẜ pyrata te.pnł. pđu.i.marin⁹ latro. vispilio .q̃ sp̃ ferat ignez in rate. vñ pyratic⁹ ca.cũ.ſm hug. Nap̃.xo dic̃.pyrate sunt pđones marini ab incẽdio nauiũ vł insulaꝝ q̃s capiebant dicti.

Pyratica.a pyrata đr ẜ pyratica ce.latrociniũ i mari

Pyrene⁹.a pyr derivat̃ ẜ pyrene⁹ nei. et hinc pyrenes.mõs hispanie altissim⁹.sic dict⁹.vł q̃ ignę⁹ ẽ .vł q̃ igni.i.supioꝝ elemẽto ẽ ꝓpinqu⁹.et pđu.pnł.

Pyretrũ tri.a pyr đr ẜ pyretrũ tri.vł pyretron.q̃dam herba q̃ bꝫ radicẽ incẽdiosaꝫ.

Pyrgus.a pyr đr ẜ pyrg⁹ gi.lignuꝫ vł tabula in alea sup̃ qđ ponũt̃ illa rotũda ĩstrumẽta.ſ p synodochẽ qñ q̃ ponit̃ ꝓ ipa alea. vt cũ đr iste amisit oĩa in pyrgo. et đr a pyr.q̃ illud lignũ ẽ acutũ i sũmitate ad modu ignis.vł pyrg⁹ đr q̃ſi pgus.q̃ p eũ tarilli pgũt.

Pyrgus grece đr turris.a pyr qđ ẽ ignis.q̃ ad modũ ignis ꝓscẽdit.et hinc pyrg⁹ đr q̃ spẽz turris hẽat.

Pyrit⁹.a pyr đr pyrit⁹ ti.q̃dã lapis aeris q̃litatẽ simulãs.sic dict⁹ .q̃ plurimũ ignis insit ei. Est ali⁹ pyritus vulgaris quẽviũ lapidẽ dicũt.ſ.petrã focarẽ.q̃ ferro vł lapite pcussus scintillas emittit.

Pyromãcia.a pyr et mãcia qđ ẽ diuinatio ꝓpo.ẜ pyromãcia cie.i.diuinatio q̃ fit i igne vł in astris.7 i scintillationibus ignis.vñ pyromãcius cia.cũ.et pyromãticus ca.cũ.et acuit ti.

Pyrop⁹.pyr ꝓpo.cũ opos qđ ẽ visio .et đr ẜ pyrop⁹ pi.q̃dã spẽs metallica ex trib⁹ dẽarijs auri 7 ex sex eris. vł q̃dã lapis flamatic⁹.sic dict⁹. q̃ visionẽ et colorem hẽat ignis.vñ ouid. Flamas imitãte pyropo.

Pyrrhichius chij.q̃dã pes metric⁹ ꝓstãs ex duabꝫ brevibꝫ.vt legit. Sic dict⁹ a pyrrho filio achillis.q̃ ad fun⁹ patris armat⁹ eo metro salutauit.vñ et pyrrhichia apud grecos salutatio đr.

Pyrrhus.a pyr đr ẜ pirrhus rhi.fil⁹ achill.q̃ igneos et rufos habuit capillos. Itẽ pyrrh⁹ rex pyrrhotaruꝫ et sic ẽ nomẽ onomũ.et ponitur aspiratio post r.ſm Priſti.in ꝓmo li.maioris.

Pyrula le.in pyrus vide.

Pyr⁹.a pyr derivat̃ ẜ pyr⁹ ri.q̃dã arbor.q̃ ei⁹ fruct⁹ ab amplo incipit 7 in angustũ finit sic̃ ignis.vñ ẜ pyrũ ri.fruct⁹ eius.et hoc pyretũ ti.loc⁹ vbi pyri crescũt. Et hec pyrula le.extremitas nasi aut foꝫa pyri. et cor.py. ſm hug. Nap̃.aũt dic̃. Pyrula đr extremitas nasi a formula pyri.et cor.ru.

Pis grece latine đr aurũ.

Pisa.a pis grece qđ latie đr aurũ.đr ẜ pisa se.q̃dã gen⁹ legumis.q̃ ea pẽsabat̃ aliq̃d auri minutim . Et peccãt illi q̃ dicũt q̃ pisa ẽ pluralis nñeri et neu.ge .ſ. hec pisa hoꝝ pisoꝝ. Peccauit ğ q̃ dixit.ẜ pisa sũt bonã.sũt q̃ pinguia.sũt sine lardo. A pis vł pisa dicta ẽ pisa q̃dã ciuitas grecie. ab abũdãtia auri vł illi⁹ legumĩs.vñ pise⁹ sca.scñ. Et pluraliť he pise pisaꝝ q̃dã ciuitas tuscie.q̃ illi q̃ hãc ciuitatẽ edificauerũt.ab illa pisa ciuitate grecie venerũt. vł pise q̃i pense.a pẽsãdo i.deliberãdo. Cũ.n. ꝓpolleat sapiẽtia cõpensatõe 7 cõsilio agit. Vł pise dicũtur a pis qđ ẽ aur̃.q̃si aurec.et a pise pisan⁹ na.nũ.

Piscarius in piscis vide.

Piscatilis in piscor aris est.

Piscẽs a piscis derivat̃.i.piscãs vł piscator.et ẽ gene. om.indecli. Juuenal. Cũc piscẽs accipe dixit.

Piscicul⁹ li.dimi.pu⁹ piscis.

Piscina đr a pisce p ꝯriũ.q̃ nõ hz pisces . Et đr piscina pnł. pđ.aq̃ collecta ñ habẽs pisces. vide i.pbatica

Piscis a pasco scis.derivat̃ ẜ piscis huius piscis.q̃ sit pastus hoĩm.vñ piscosus sa.sũ.pisciby plen⁹.abũdans qđ etiã piscolẽtus ta.tũ. đr q̃ſi plen⁹ pisciby.et ꝓpaľ. vñ piscolẽte tius.sime.adũ.et ẜ piscolẽtia tie.plenitudo 7 abũdantia piscĩũ. Itẽ a piscis ẜ piscari⁹ rij.i. piscator.ẜ piscator ꝓprie q̃ capit.piscari⁹ q̃ vẽdit. Innenitur ẜ pirris p r.ẜ aliud signat.7 ẽ fc.ge.vñ xł⁹. Hic edit̃ piscis.ẜ fuat aromata pirris. vide in r'cia pte i.ca. de genere epicheno. Itẽ in asin⁹ et in camel⁹.

Piscinor⁹ ra.rũ.i.piscinaꝫ vocator.penł.cor.et cõpo.a piscis et voco as.

Piscolentia in piscis vide.

Piscolent⁹ ta.tũ.in piscis ẽ.

Piscator.a piscis derivat̃ piscor aris.'piscat⁹ sũ.piscari xbũ deponẽ.vñ vado piscari.i.ad pisces capiẽdos. et inde piscator⁹ ria.riũ.et hic et ẜ piscabił et ẜ le.7 ẜ et hec piscatił 7 hoc le.pnł.cor. Et ꝓpo.ex piscor aris. ex toto a pisciby euacuare vł adq̃rere.

Pisc⁹ ca.cũ.i.antiqu⁹.et đr a pđẽ.

Pisantia ẽ q̃dã figura de q̃ dixi in q̃rta pte i tractatu de coloribꝫ rhetoricł.

Pissaigra.pissa qđ đr grece pix ꝓpo.cũ nigra. et dicitur hec pissaigra gre.i.pix liquida.

Pissarera.pissa qđ ẽ pix ꝓpo.cũ reros qđ ẽ durus vel siccũ.et đr hec pissarera rere.i.pix q̃ dura ẽ et sicca.

Piscatia cie.q̃dã arbor.a piscis vł pisticus.q̃ cortex pomi eius nardipistici odorẽ ferat.

Pisticus ca.cũ.i.fidel⁹.et đr a pistis grece qđ latine đr fides.vñ nardũpisticũ.fidele.purũ.nõ adulteratũ cõmixtione aliaꝝ rer̃.et cor.sti.

Pistillũ a pindo dis.vł pinso sis. đr hoc pistillũ li.7 ẜ pistellũ li. qđ ẽ masc.ge. Inuenit̃ et hic pistill⁹ vel pistellus cũ q̃ piper teritur vł aliud in mortario.

Pistis grece latine đr fides

Pistor.a pinso sis.sui.stũ.ſm Prisci .ẜ pistor oris .q̃ panẽ facit.et pđu.pnł.gti.ẜ hec pistoris ꝓ q̃dã ciuitate cor.pnł.vñ xł⁹. Pistoꝝ ẽ rect⁹.pistous sit gtũs.

Pistoriensis in pistoris vide.

Pistoris a pistis qđ ẽ fides đr hec pistoris hni⁹ pistoris q̃dã ciuitas q̃ a q̃busdã mõ đr pistoria.ab alijs pistoriũ.ẜ hoc fit ex cõsuetudine vulgaris ſmonis.ꝓprie n.đr pistoris vt penł.cor.et nũs sit par gtõ in syllabis. 7 hoc potuit Priſ.apte in tractatu de nomĩatiuoꝝ. Si xo ibi inueniat̃ pistor ꝓ ntõ pđicti noĩs. dom ẽ ifam ibi eẽ corruptã.et đr sica fidelitate quã solebãt habẽ. vñ hic et hec pistoriẽsis et hoc se. Quidaꝫ tñ dicũt q̃ pistoris sit dicta ab abũdantia pistoꝝ.et vt dixi in pistor oris.ꝓ ciuitate cor.pnł ẜ gẜ de pistor ꝓdu.eam.

Pistoriũ rij.in pistoris vide.

Pistricus.a pistrio tris.đr pistric⁹ ca.cũ.i.mixt⁹ ex diuersis.sicut electuariũ.

Pistrilla le.in pistrinũ vide.

Pistrinũ .a pistrio tris.đr hoc pistrinũ ni.loc⁹ vbi pistrił.i.molendinũ vł furn⁹. Vñ hec pistrialla le.ꝓ eodẽ.vł pistrinũ q̃si pilistrinũ.a pilo. q̃ pilo antea tũdebatur et findebat̃ granũ. Vñ et apđ veteres nõ molitores dicebãt̃.ẜ pistores q̃si pinsores.a pinsendis granis frumẽti.i.terẽdis. Volaꝫ.n.vsus nõdũ erat.ẜ granũ ibi pilo tundebat̃ et findebat̃ . Et hinc tractũ ẽ vt dicat̃ pistrinũ pena seruił.q̃ serui in pistrinũ mittebãtur ligati.et ibi ad modũ iumẽtoꝝ molã trahebãt. Et ſm ẜ vł pistrinuꝫ magis ꝓprie dici molẽdinũ q̃ furn⁹

vsus tñ hz vt pistrinū vl' pistrilla dicat' furm⁹.poti⁹ a pinsendo q̄ a pilo.et ꝓdu.pnl'.pistrinū. Hiero.i ꝓlogo daniel'.Cū me i lingue h⁹ pistrinū reclusisse3.

Pistrio.a pistrix cis.dī pistrio tris.triui.trire.panē facere.pastā reducere. Ūñ pistric⁹ ca.cū. et hec pistrio onis.q̄ pistrit.

Pistrix a pinso is.derivat' ħ pistrix cis.femia q̄ pinsit et hec pistrix cis.q̄ddā mōstrū marinū.s.balena.vt dicūt. Hz pistris h⁹ pistris tri.p s.nomē fuit cuiusdā nauis enee.vl' pistrix p formatiōem pōt descēdere a pistor.or in rix.et pnl'.gtī ꝓducit'.

Pitiasis.vine feruor. vel pitiases sūt furfures q̄ fiūt in vina.

Pitisma tis.ge.neu.ē genus ludi.q: mirabili arte volui' et gyrat'. Ūñ Junenal. Qui late demōio pitisma te lubricat orbē.

Pitisso as.in potisso as.vide.

Pituita te.i.humectatio siue illa infirmitas q̄ er abūdātia flegmatis accidit et facit capita gallinaꝝ distor queri.vñ et ponit' p vna gl'a q̄ meritū ꝓscientie distor quet.cū q̄s bñ facta ad fauorē pl'oꝝ et ad oculos facit Hz q̄rit' an ꝑma corripiat'. Et vī q̄ sic .q: Hora.ita dicit. Precipue san⁹ nisi cū pituita molesta ē. Hz dico q̄ ꝑma nō corripit' imo ꝓducit'.q: q̄t⁹ pes ē spōdeus.et q̄nt⁹ ꝓceleumatic⁹. Q:.n.primā ꝓducat ostēdit Persi⁹ ita dicēs. Somnia pituita q̄ purgatissima mittūt.et co:.pnl'.vt patuit.

Pius pia.piū.religiosus.misericors.benign⁹.ꝓpicius Et ꝓpat' p suppletiōem.pius magis pius pyssim⁹ .vñ pie magis pie sime.et pietas tatis.s.virt⁹ p quā patrie et beniuolis et cōiūctis sanguīe officiū et diligēs attributur cult⁹.vel qua sanguine.cōiuncti beniuoli.efficiūt'. Di⁹ ꝓponit' impi⁹ ꝑm bug. Hic nota q̄ pietas dr aliq̄n donū spūssancti .et tūc in ħ dīt a misericordia.q: miscdia studet ad relevādas miserias ꝓximoꝝ.ex hoc q̄ sūt cōiūcti vl' cōsanguinei.vl' familiaritate.vl' saltē nature similitudine in oīb⁹ aliq̄d humanuꝝ p mēsura accipiēs.sic alie ꝟtutes. Hz pietas donum mouet' ad relevādas eoꝝ miserias ex aliq̄ diuino.s.inquātū sūt filij dei.vl' diuina similitudie insigniti. Ūñ et magl ꝓprie nomē pietatis hz.q̄ diuinū q̄d sonat.q̄uis et ipa misdia ꝑm Aug. x. de ciuitate dei. more vulgi magis pietas dicat'. qđ iō accidit.q: ea sibi de⁹ q̄si sacrificio placari testat'. vñ et Phs dicit in.iij. Ethi. q̄ dona habēt aliq̄d simile deo sacratis.

Pix a pinus ni.dī ħ pix cis.qđ ex pino fit. ħ a grecis dī doma.quā nos ramellā dicere possum⁹. Et in de piceus cea.ceū.de pice etñs.vl' ad picē ptinēs.vl' niger vl' obscur⁹.et hec picea cee.q̄dā arbor de c⁹ succo pix efficitur. Et piceo ceas.re.aliq̄d linire vl' obscurare. Et notādū q̄ pix alio noīe grece dī ħ pissa se.vñ hz q̄sdā dī apd nos pix. Et scias q̄ pix cis.cor.i.ante c. ħ pica p aue ꝓdu.pi.vñ q̄dā. Sūt nigra vasa picis .rostra redolentia picis.

Pyxis.a pyros qđ dī burus dī ħ pyxis dis.i.bussula s.vas vbi medici reponūt suas ꝓfectiōes. Silr et mlie res etiā suas lanaturas.vl' sic corrupte dicim⁹ buxuz. Silr seruātes eādē corruptiōem.q̄dā a buxus dicunt ħ buxis dis.p pyxis dis. Et facit acks singlar' hāc pyxidē vl' pyxida.et acks plal' has pixides vl' pyxidas.vñ ouid.de remedio. Pyxidas inuenies et rex mille colores.

Pyro grece latine dī bux⁹.et acnit' etiā in fine.

P ante L

Placēta a placeo ces.dī ħ placēta te.i.libū.focacia.q: placeat.vñ hic placētari⁹ et ħ placētaria rie. q̄ vl' q̄ facit placētas.qđ etiā hic placētin⁹.ħ placētina ne. Itez a placēta ħ placētia tie.q̄dā ciuitas i lombardia .quia ibi optime fiāt placēte.et in de placētin⁹ na.nū.nomen patriū.

Placētinus de placētia. Itē q̄ facit placē tas.de ħ vide in placenta.

Placeo.a placo cas.dī placeo ces.cui.eē vl' fieri placi dñ vl' placitū.aliq̄n.n.nō placet.7 a placeo ces. descēdit placet impsonale.et placitus ta.tū .qđ placet vl' placuit. Placeo cōpo.ꝓplaceo ces. vñ cōplacz impsonale.ꝓplaceo ces. vñ ꝓplacet impersonale. Placeo cum oīb⁹ suis ꝓpo.ē neutꝝ et fac ꝑteritū in cui.et supinuz in citū. Est.n.regl'a. Oia ꝟba neutra scde cōiuga.faciētia ꝑteritū i ui.carēt supinis ꝑm vsū.ꝑter ista.careo valeo.doleo.noceo.placeo.taceo.pateo.lateo.mereo oleo.et liceo.ista tñ duo nō vidēt' eē ponēda i exceptione.q: ab istis et mltis alijs talib⁹ neutris inueniūtur supina q̄ñq̄.sed nō sūt i frequēti vsu. Itē placeo ces. cū suis ꝓpo.cor.pla.vñ ouid.de arte. Pessima sit nll' nō sua forma placet.

Placid⁹.a placor aris.dī placid⁹ da.dū.i.mitis.māsuet⁹.q̄i placori dat⁹. Et ꝓpat' placidior sim⁹. vñ placide di⁹.sime.adū.et hec placiditas tis.hz bug. Papo dicit.placid⁹ q̄ oīb⁹ placz ꝓpic⁹.seren⁹.q̄et⁹.trā.

Placitū.a placeo ces.dī ħ placitū ti.p antiq̄llus. frasim.q: displiceat.vñ placito as.vl' p placor aris.et hic placitator.vl' placitatoꝝ⁹ ria.riū.7 ħ placitatoriū rij.loc⁹ vbi fit placitū.

Placo places aui.atū.i.humiliare. mitigare. exorare. pacificare. vñ placat⁹ ta.tū.et cōpat' tior.sim⁹.et ꝓpo. implacat⁹ ta.tū.et hic et hec placabil' et ħ le.vñ placabil' radū.et hec placabilitas.et ꝓpo. implacabil' le. implacabiliter.iplacabilitas. Placo ꝓpo .Cōplaco cas. Replaco cas.et ē actim cū oīb⁹ suis ꝓpo.et ꝓduc.hāc syllabā pla.ħ placeo'ces.cā cor.vñ q̄dā. Scorto nemo placet nisi dexteram mūere placz. Item ouid.de arte. Placatur donis iupiter ipe datis.

Placor.a placo cas.dī hic placor oris.i.trāq̄llitas mitigatio.et ꝓdu.pla. Eccli.xiij. Cōplectit placorē eius et ꝓdu.co.

Plaga ge.i.vulnus.tuber.q̄i flagra.q: cū quodā strepitu.i.flatu et flagris plage corpis infligūt'. Ūñ plaga dī q̄ñq̄ tract⁹ vl' poli celi cadē et clima. et silr ꝑ patria,vl' vicio aliq̄ accipit'.et plaga.i.rete vl' pot⁹ funis retis. Proprie q̄dē plage sūt funes illi q̄b⁹ retia tēdūtur.circa imā et sūmā ptē.ħ ponūt' q̄ñq̄ ꝑ ipis retib⁹. Et nota q̄ plaga p vulnere ꝓducit ꝑmā. In aliis ꝟo significatiōib⁹ eā cor.vñ ꝟsus. Vulnera sūt plage regio plaga.fit plaga rete. Itē a plaga plago gas.vide in plagari⁹. Hic nota q̄ plage q̄ pharaoni inflicte fuerūt sūt decē.vt ptz in his ꝟsib⁹. Rāguis. rana. culex.muscе.pec⁹.vlcera.grādo.Brunc⁹.caligo.mors obtinuere necādo.

Plagarius.vide in plagiarius.

Plagella le.dimi.pua plaga.

Plagiarius rij.et hic plagiator oris.in eodē sensu .s. vēditor hoīm.vel seductor hoiz.vel receptor.s.q̄ seducit et solicitat pueros et ꝟuos alienos. Apl's ꝑma ad thim.c.j. Plagiarijs.mēdacib⁹ periuris.vl' plagiarius etiā dī q̄ mācipiū aut pec⁹ alienū seducēdo ,distrahit. Et dī plagiarius vel plagiator a plagio.i.obliq̄ q̄ nō recta via gradit'.ħ pellicēdo dolis et donis pollicendo. Ūñ alex. Qui pueros vēdis plagiarī⁹ē tibi nomē Itē plagiari⁹ vel plagari⁹ dī retiari⁹.vl' plagas faciēs vel inferēs.vel curās.vt ē medic⁹ q̄si plagā agēs.ħ plagarius magis ē in vsu in ista significatiōe . Ūñ papi. Plagari⁹ plagas curās. Plagiari⁹ q̄ seducit pueros et solicitat seruos alienos. Itez a plaga dī plago gas. vel plagio gias.id est verberare. vulnerare plagis affligere.

Plagilla.a plaga dī hec plagilla le.et hec plagella le. amboꝝ dimi.i.pua plaga.et plagios⁹ sa.sū.vl' plagosus sa.sū.plagis plenus.

Plagiosus in plagilla vide.
Plagiorip⁹.plaga ꝓpo.cū ori.7 dī plagiorip⁹.i.acutā plagā inferēs.ℏ noie dicūt hoim vēditores.q̄ acuta inferūt vulnera.Cicero.Videte iudices quēadmodū plagiorip⁹ iste me tractauit.
Plagi⁹ gia.giū.i.plagas faciēs.vl curās.vel obliqu⁹ q; plage faciunt hoiem obliq;.
Plagosus in plagilla vide.
Plāca.a planos vel platos.ℏ plāca ce.q; plana sit et lata.i.tabla vl asser.vñ plācula le.et ℏ plācella le.di.7 plāc⁹ ca.cū.q̄ pedes hz planos et latos instar plāce.
Plācella le.di.pua plāca.
Plācula le.di.pua plāca.
Planeta.a planos dī ℏ planeta te'.et ℏ plannnta te.
Planeta.i.errās.planūta.i.errorē incutiēs.Dicūt ꝯ q̄dā stelle planete.i.errātes.q; singlis diebꝫ mouēt or tū et occasū suū.he et dicūt planūte.i.errorē icutiētes.q; singlis diebꝫ ortū 7 occasū suū sic variādo hoibꝫ incutiūt errorē et faciūt eos errare.vñ ℔m Hora.nō debēt planete dici.i.errātes.ꝫ planūte.i.errorē incutientes.planete.n.nō errāt imo eūdē motū et eādē mouēdilegē nūc habēt quā ab initio sue cōditiōis habuerūt ꝫ errare videt mortalibꝫ.cū ita variāt ort⁹ 7 occas⁹ p diuersa loca.vñ poti⁹ dīt dici planūte.i.errare faciētes q̄z planete.i.errātes.Nō.n.ip̄i errāt ꝫ nos circa eorū mot⁹ errare faciūt.Itē planeta dī febris erratica.7 planeta q̄dā vestis laxa circa oras.q; errātibꝫ oris euagatur.Et a planeta planetic⁹ ca.cū.et ℏ 7 ℏ planetarī et ℏ re.Et nota q̄ planeta ē mas.ge.ꝑ stella.in alīs ꝓpo significatiōibꝫ ē fe.ge.et pdu.pnl.et ℔m Pap̄.planetes grece ē mas.ge.vñ apd nos q̄z planeta ē mas.ge.Et sūt septē planete.s.Saturn⁹ Jupiter Sol Mars Ven⁹ Mercurius Luna.Itē planeta grece latie dī casula.q; totū tegit.et signat charitatē.A p̄dictis septē planetis denomināt septē dies septimane.vt dicā pleni⁹ in sabbatū.An iupiter sit deus vide sup̄ in iupiter.et de eius effectu.
Plāgo gis.xi.ctū.ē cū lacrimis pect⁹ aut faciē tūdere.vñ hic planct⁹ ctus.i.tūsio pectoris aut faciei.cū lacrimaꝝ effusione.
Planipes dis.ge.om.i.planos hūs pedes.vt funabul⁹ vl recitator cuiusdā fabule q̄ plānipedia dicebat.Et dicebat plānipedia die.tale genus fabulaꝝ.q; plānis et nudis pedibꝫ recitabat.et cor.pnl.planipes.
Planitudo in plan⁹ ē.
Planos grece latine dī error vel vagatio.
Plāta.a plan⁹ na.nū.dī ℏ plāta te.s.planicies pedū.q; plāte hoim nō sūt rotūde.vt in q̄drupedibꝫ.Nō.n.bō cū sit bipes possz stare.et sūt plāte anteriores ptes q̄ ex mltis ossibꝫ ꝓstāt.Calx ꝓpo p̄ma ps plāte sic dict⁹ a callo q; terrā calcam⁹.Hic et calcane⁹.Itē plāta dī ol⁹ qđ plātat.et ram⁹ arboꝝ q̄ inserit.Vñ ℏ plātula le.di.et ℏ et ℏ plātaris et ℏ re.ad plātā ptinēs.et hoc plātare ris.planta arboris ꝑprie.Differūt tñ q; plāte sūt rapte de sūmitate arboꝝ.Hz plantaria q̄ cū radicibus et terra euellūt et alibi.plātāt.et hoc plātorium rij.idē qđ plātare.
Plātago.a plāta ꝑ ramo arboris q̄ inserit deriuat ℏ plātago ginl.q̄dā herba.q; plāta ei⁹ adhereat ꝛre.7 ꝑ Plātaris re.i plāta exponit. du.ta.
Plāto tas.taui.dī a plāta.7 ē plātare plātas vl plāta ꝛa ponere.plātas inserē.implē.Et plāto as.ꝑ plātam recipe.Et ꝓpo.replāto tas.cōplāto tas.i.valde plātare.vl plātas auferre.replāto tas.supplāto tas.i.decipere.et ꝑprie ꝑ plātā qđ fit cū latet plātā ex trāsuerso tacim⁹ int plātas alteri⁹.vñ esau dic de Jacob Gen̄.xxvij.Supplantauit.n.me en altera vice.
Plātula le.di.pua plāta.
Planūta i planeta ē.
Plan⁹.a platos dī plan⁹ na.nū.et ꝓpat planior sim⁹.vñ plane si⁹.sime.adū.et hec planitas.et hec planicies ei.et hec planitudo.Et dī plan⁹ clar⁹ certus equalis manifestus aptus.et pdu.pla.
Plasma tis.in plasmo mas.vide.
Plasmo.a plasmos grece qđ latie dī formare dī plasmo mas.mui.mare.i.formare.Et hīc plasmator toris.7 ℏ plasmatura re.et ℏ plasma tis.cor.pnl.gti.i.factura.formatura.s.qđ ē formatū vl fora.Et qñq; ponit ꝑ q̄dā electuario qđ forat vocē.Plasmo ꝓpo.cō plasmo as.replasmo as.Et ē actim cuz suis ꝓpositis.
Plastes.a plasmo mas.dī ℏ plastes stis.i.fora vl formatio vl figul⁹.Isa.xlv.Ipe deus formās terrā.7 faciēs eā ipe plastes ei⁹.Et pōt dici ℏ plastes b⁹ plaste.et inde plasticē.s.pictū ex gypso vl alio effigies.Isa.xliij.plaste ydoli oēs nihil sūt.et declināt ibi.ℏ plastes
Plastograph⁹.Plastes cōpo.cū ḡphos b⁹ plaste.qđ ē scriptor.et dī ℏ plastographus.i.falsus scriptor vñ hec plastographia.i. falsa scriptura.et plastographus na.nū.falsū scriptū.et cor.gra.
Platan⁹.a platos dī ℏ platan⁹ ni.q̄dā arbor a latitudine folioꝝ sic dicta.vl q; ipa arbor patula sit et ampla.Nā platos grece latū vocāt.Exposit aūt scriptura b⁹ arboꝝ nomē 7 formā dicēs.Eccli.xxiiij.Quasi platan⁹ exaltata sū iuxta aquā i plateis.et cor.pnl.vñ Ouid.Et platan⁹ hyemal atq; coloribꝫ impar.
Platea.a platos.dī ℏ platea tee.i.lata 7 spaciosa via Vñ hic et hec platea l.et hoc le.et ℏ 7 ℏ plateatis 7 ℏ re.et acuit.pnl.
Plato tonis.q̄dā pbs.a platos qđ ē latitudo.Vñ a latitudie argumētor sic dict⁹ ē.vñ platonicus ca.cū.pnl.cor.et ℏ 7 ℏ platonista ste.q̄ seql platonē.vl studet in eo.
Platonic⁹ in plato ē.
Platonista ste.in plato vide.
Platos grece latine dī latū vl latitudo.
Plaudibilis in plausus ē.
Plaudo dis plausi sū.i.man⁹ repcutere.man⁹ exletitia claudere.7 insil ūgere.manibꝫ sonū facē.gaudere.Et pōit sepe ꝑ ꝓiūgere vl repcutere.et ꝑ au.posita o.dī plodo dis.si.plodere.ꝑ plaudo.Vñ plosus sa.sū.ꝑ plaus⁹.i.repcussus.vl claus⁹ et cōiunct⁹.Plaudo componit̄r.applaudo dis.alicui plausū facē.ꝓplaudo dis.vl cōplodo dis.i.sil plaudere.et insil repcutere vl claudere man⁹.et ponit simplr ꝑ ꝓiūgere vl cōcutere.Vñ cōplosus sa.sū.ꝓcussus vl cōiunct⁹.Diplodo dis.i.man⁹ apire.Et ponit ꝑ apire vl rūpere discutere q̄ssare.Vñ diplosus vl diplos⁹ sa.sū.i.destruct⁹ aptus dirupt⁹.Explodo dis.man⁹ relaxare apire excutere vl extra plausū facere.et ponere vl ejcere explere.Plaudere et plodere ꝑ gaudere man⁹ repcutiēdo neutra sūt cū suis ꝓpo.ℏ ꝑ ꝓiūgere vel claudē.vel repcutere.actiua sūt cū ꝓpositis q̄ hāc significatiōem redolēt.
Plausidic⁹ ca.cū.q̄ dicit plausū.a plausus et dico dicis.et cor.di.
Plausific⁹ ca.cū.q̄ facē plausū.a plaus⁹ 7 facio 7 cor.
Plaustrio tris.exponit in plaustr. fl.
Plaustrū.a pila ꝑ instrumēto terēdi.vel a pila ludo dī hoc plaustr.q̄i pilaustr.q; volui.7 ē duaꝝ rotaꝝ vñ plaustellū li.di.Et mutato au.i o.dī hoc plostrū vñ plostellū.et hic et ℏ plaustralis 7 hoc le.vl plaustr a plaudēdo.i.a terra sepe repcussa.vñ plaustrio is.i.resonare ꝑ moduz plaustri.vel resonare plaustro ℔m bug.Itē vt dic Pap̄.plaustr septētrio dictū ē.q; in modū vehiculi voluit mō tres ad sūma eleuat mō q̄tuor inclinat.
Plaust⁹.a plastes.vl plasmo mas.dī plaustus sta.stū.i.format⁹ et ꝓpo.cū ꝓthos et dī ꝓthoplaust⁹.i. ꝑm⁹ formatus.
Plausus.a plaudo dis.si.sū.dī plausus sus.sui.ma-

nuū ꝑcussio.exultatio manꝰ repcutiēdo .et plausꝰ sa.sū.et h̄ 7 h̄ plausibilis et hoc le. et h̄ 7 h̄ plaudibilꝭ 7 h̄ le.et cōpo.plausidicꝰ ca.cū.et plausificꝰ ca.cū.ꝭꝫ hug. Pap.etiā dicit.plausus sus.leticie indiciū.fauoꝛ ꝓꝑli et ē q̄rte declinatiōis.

Plebanatus in plebes ē.

Plebanus in plebes ē.

Plebecula.a plebs bis.dr̄ h̄ plebecla le.di.ꝑua plebs

Plebius in plebs bis ē.

Plebeo bes.bui.bere.plebē imitari vel alloq̄. et dr̄ a

Plebes a plebs bis.ꝑ collectiōe hoīm.7 plebs bis.dr̄ h̄ plebs bis.ꝑ ecclia baptismali.7 ꝓꝑrie in villis inter plebē.vn̄ dr̄ sic a polis.q2 a pl̄alitate ꝓꝑli.vn̄ plebanꝰ na.nū.ad plebē ꝑtinēs.et h̄ plebanꝰ ni.dn̄s plebis. 7 h̄ plebanatꝰ tus.tui.eiꝰ dignitas.vl̄ districtꝰ plebani et dr̄ ꝓꝑrie plebs hoīm.ꝭ plebes eccliaꝝ.vn̄ vsꝰ. Plebs hoīm dicas.ꝭ plebes eccliaꝝ ꝭm modernos. Antiq̄ tn̄ h̄ plebes ei.ꝓ ꝓꝑlo dicebāt vide de hoc in plebs.

Plebesco cis.incho.incipio plebere a plebeo bes.

Plebicula le.cō.ge.q̄ colit et amat plebē a plebs 7 colo lis.cōpo.et coꝛ.co.

Plebiscito tas.i.plebē imitari.vl̄ alloq̄ vl̄ vocare vel ꝯmouere.et vr̄ eē ꝯpositū a plebs et cito tas.

Plebiscitū ti.dr̄ q̄d cōi sensu plebis statuit̄ 7 facit̄.vn̄ et dr̄ plebiscitū.i.scitū et statutū ꝓꝑli vl̄ q2 sciat̄ a ꝓꝑlo Et ꝯpo.a plebs et scitū.et ꝓdu.pnl̄.

Plebs.a polis q̄d ē pl̄alitas dr̄ h̄ plebs bis.q̄i polebs. q2 pl̄es sūt plebei q̄ȝ nobiles .Est.n. plebs collectō tm̄ ignobiliū. Sȝ antiq̄ dicebāt h̄ plebes ei. Lucanꝰ.i.iij. Potētes vulgꝰ alit̄ nescit plebes ieiuna timere. vn̄ h̄ plebecula le.di. Sȝ a plebs h̄ plebicula le.di.et plebeius beia beiū.de plebe ex̄ns vel ad plebē ꝑtinēs.s.rusticus. Et scias ꝙ gt̄ūs plebei.coꝛ.pnl̄.q2 ē regla. Nā gti et dti q̄nte declinatiōis hn̄t tres vocales ꝯtinuas ꝓducūt e.an̄ i.vt dies diei. Si aūt habeāt cōsonātē an̄ ei.coꝛripiūt e.an̄ i.siue pnl̄.vt fides fidei spes spei.

Plecto a plecto tis.ꝑ flectere.dr̄ hec plecta cte.q̄lib3 nexus ex virgulis.vl̄ papyro.vl̄ carecto factꝰ.vn̄ cofinos faciebāt.vn̄ h̄ plectula le.di. Josephꝰ i.viij. Erāt crateres ex crispātib3 plectul̄ facte. Plecta etiā dicit̄ calix duas ansas habēs. Idē et crater ꝭm hug. Glosa in.iiij. Reg.vij.c.sic dicit. Tabule q̄b3 bases facte sūt quadrate fuerant in quibus rotunde erant formule. que coꝛonule siue plecte appellantur.circuli quidam erant.

Plectellū li.di.ꝑuū plectrū.

Plecto ctis.xi.xui.xū.i.punire.verberare. supplicio affligere.vel flectere.vl̄ ex v̄gis aliq̄d cōponere. Vn̄ h̄ et hec 7 h̄ plectēs tis.vn̄ ꝭm ioannē.xix.c.i passione domini legit̄. Et plectētes coꝛonā de spinis imposuerūt capiti eiꝰ. Plectētes.i.ꝯponētes flectendo circūcirca spinas.vl̄ fiat ista cōstructio. Et plectētes.i.puniētes cū imposuerūt capiti eiꝰ coꝛonā de spinis. Et vt dr̄ in histoꝛijs.asserūt iuncos marinos fuisse.quoꝝ acies nōminꝰ spinis dura ē 7 penetratiua. Plecto aūt et eius cōposita actiua sunt sic̄ hab3 in o. Amplectoꝛ cōe est. Complectoꝛ deponentale ꝭm hug. Prisci.autem dic̄ ꝙ plecto facit plexi antique.nūc v̄bo cu3 suis ꝯpositis fit commune. Sꝫ aūt dicit hug.ꝙ plecto facit plexi.in hoc cōcoꝛdat cū prisci.ꝙ v̄bo dicit ꝙ etiā facit plexui.h̄ verū ē ꝭm antiq̄s.vn̄ in libro iudic.cap.xvj.inuenitur Cū licio plexueris.

Plectrū.a plecto is.ꝑ flectere dr̄ h̄ plectru3 tri.i.gubernaculū nauis.vel lingua in coꝛpe. vl̄ potiꝰ vltima ꝑs lingue.et ꝑcussoꝛiū cithare.q2 flectit̄ huc 7 illuc.vl̄ dr̄ a plecto ꝑ punire vl̄ v̄berare.q2 plectrū v̄berat 7 ꝑcutit.vn̄ h̄ plectellū li.di.

Plectula le.di.ꝑua plecta.pnl̄.coꝛ.

Pleias.a pluuia dr̄ h̄ pleias iadis.q̄ddā signū celeste. 7 sūt septē stelle ille.s.pleiades. Et dicūt̄ sic.q̄si pluuiades.quasi pluuiā dantes.q2 eis oꝛientib3 abūdat pluuia.vel dicūt̄ pleiades a pleione matre caꝝ.vl̄ a pl̄alitate. Sūt.n.septē.ꝭ nō apparēt nisi sex.ꝭm.n.fabulas poetaꝝ sex ꝯcubuere cū dijs.sed vna tm̄ cum moꝛtali vn̄ ꝓpter verecūdiam apparere nō vult. Et nota ꝙ pleias q̄nq̄ dicitur signū illud.et ꝭm h̄ caret pluralitate.q̄nq̄ vna illaꝝ stellaꝝ dicit̄ pleias. et ꝭm h̄ hab3 pluralitatē. Et ꝑ syncopā inuenit̄ plias dis.ꝑ pleias.iadis.vn̄ Job.xxxviij. Nunq̄d cōiungere valebis micātes stellas pliades.et coꝛ.pnl̄. Has stellas dicit vulgus gallinā.

Plemia sūt vlcera et sulci in manib3 et in pedibꝰ callosis.vn̄ plemino as.aui.i.replere ꝭm hug. Et papias etiā dicit pleminare.i.replere.plenarie et perfecte cōplere.

Plenilunīū.a plenꝰ na.nū.et luna cōpo.h̄ plenilunīū nij.tp̄s q̄n luna ē plena. Et vt dicit phs. Noctes plenilunij sūt calidioꝛes.vide in lux.

Plenus.a pleo ples q̄d nō ē i vsu dr̄ plenꝰ na.nū. Et ꝯpat̄ plenioꝛ simꝰ.vn̄ plene sius.sime.adū.et h̄ plenitudo dinis.et plenariꝰ ria.riū. Et ꝑ cōpositiōe3 semiplenus na.nū.et ꝓdu.ple. Nota. Omne supuacuum pleno de coꝛpe manat.vide etiā in v̄tus.

Pleo ples pleui tū.nō ē in vsu.et ꝯpo.cū cō.et dr̄ compleo ples.pleui.pletū.vn̄ h̄ cōpletoꝛiū rij. Itē cū de.et dr̄ depleo ples. Itē cū ex.et dr̄ expleo es.ui.tū. Item cū in.et dr̄ impleo ples. Itē cu3 ob.et dr̄ oppleo ples. Itē cū re.et dr̄ repleo ples. Itē cū sub. et dr̄ suppleo ples. Pleo cū oīb3 suis ꝯpositis et ē actiuū. Et faciūt p̄terita in ui.o.mutata in ui.et supina ui.in tū. Unde patet ꝙ expletꝰ expletio.cōpletꝰ cōpletio suppletio.7 hmōi scribūt̄ ꝑ t.sine c.

Pleonasmꝰ ē q̄ddā viciū de q̄ dixi sup̄ i q̄rta ꝑte i ca. de vicijs annexis barbarismo et soleocismo.

Plerūq̄.i.aliq̄n.frequēt̄.assidue.ꝭm pap̄.

Plerus.i. frequēs.ex maioꝛi ꝑte a pluribus deriuatur. Inde plerique.i.aliq̄nāti.nōnulli.multi ꝭm pap̄. Et scias ꝙ pleraq̄ fe.ge.acuit pnl̄.ꝓpter ꝯsoꝛtiū mas.7 neu. s.plerusq̄ et plerūq̄ q̄ de necessitate acuūt.pnl̄.

Pleumon grece latie dr̄ pulmo.vl̄ vt̄ dici a pneumō i.a spū ꝑ quē mouet̄ et agitat̄ et aperit̄ pulmo 7 capiat flatū. Et inde nos dicimꝰ h̄ pulmo onis.et hec pleumonia nie.doloꝛ vl̄ tumoꝛ pulmōis.

Pleumōia nie.in pleumon vide.

Pleuresis.pleuron grece latine dr̄ latus.vn̄ h̄ pleuresis doloꝛ lateris acutꝰ cū febꝛe 7 sputo sanguinolento et hinc pleureticꝰ ca.cū.q̄ talē infirmitatē patit̄.vl̄ ad pleuresim ꝑtinēs.vt pleuretica passio.

Pleureticus ca.cū.in pleuresis ē.

Plexibilis in plexus ē.

Plexui p̄teritū de plecto tis.7 maxie ꝭm antiq̄s.

Plexuosus in plexus vide.

Plexus.a plecto tis.xi.xū.dr̄ h̄ plexus xus .xui.i.flexꝰ vl̄ punitio.vn̄ plexuosus sa.sū.i.flexosus vl̄ punitus. 7 h̄ et hec plexibilis et hoc le.i.habilis ad plectēdū.vn̄ plexibilr̄ adū. Itē adiectiue declinat̄ plexꝰ xa.xu3.et ꝯponit̄ ꝑplexus.xa.xū.

Plias adis.in pleias expōit̄.

Plica ce.deriuat̄ a plico as.et ꝯpo.cū sim.7 dr̄ simplꝰ pla.plū. Itē a p̄cedētib3 nūeris.s.duo tria.q̄tuoꝛ.q̄nq̄ 7c.et a plica ꝯponūt̄ alia noīa numeralia q̄ pōderalia dicūt̄.vt duplꝰ pla.plū.a duo 7 plica.vn̄ duplo plas.et duplico as.i.duplū facere. Triplꝰ pla.plu3.a tria et plica.et similiter cōponuntur cōsimilia q̄ restāt q̄drupꝰ.q̄ntuplꝰ.et a singulis descēdūt v̄ba.i.q̄druplare.q̄ntuplare 7c.

Plico cas.cui. vel plicaui.plicitū vel plicatū.i.plicas facere.vel plicis aptare.vn̄ plica ce. Plico componitur cū ad.et dr̄ applico cas.cui. vel caui.applicitu3 vel catū.i.arriuare .ad ripā vel ad terrā venire. Et cum

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cō.et dr̄ pplico cas.cui.vl̄ caui.citū vl̄ catū.i.sil̄ plicare. Jtē cū dis.et dr̄ displico cas.i.deorsū a plica ponē Jtē cū duo.et dr̄ duplico as. Jtez cū ex.et dr̄ explico as. Jtē cū in.et dr̄ implico as.i.impedire. Jtē cū int̄.et dr̄ int̄plico as. Jtē cōpo.multiplico as.vñ ♄ multiplicatio.et multiplex cis.om.ge.et ꝑpat̄.vñ multiplr cius. sime.adū.et ♄ multiplicitas. Jtē cōpo.a plico. Quadruplico as. Reduplico as. Supplico as. Triplico as. vñ triplex cis. Plico cū oīb⁹ suis cōpo.ē actiuuz.ꝓter supplico qđ ē neutr fm q cōstruit̄ cū dtō. Jtez plico facit ꝓteritū in cui.vl̄ in caui.z supinū in citū.vl̄ i catū. Cōposita ꝟo ab eo et aliq̄ noīe faciūt tm̄ ꝓteritū i caui.et supinū tm̄ in catū.vt multiplicaui catū.triplicani catū. Dz pposita ab eo et ꝓpositiōib⁹ faciūt ꝓteritū in cui.et i caui.et supinū in citū.et i catū. ß freqntⁱ⁹ in cui.et in citū.et raro in caui et in catū. ꝓter supplico as.qđ facit tm̄ ꝓteritū in caui.et supinū in catū. z cor. hāc syllabā pli. fm bug. Prisci.etiā in.ix.li.dic̄. Plico cas.plicui.caui plicatū vl̄ plicitū fac̄.qđ magis i pposi tis dinoscit̄. Nā cū ꝓpositiōe magis ꝑ ui.diuisas.cuz noīe ꝟo ppositū ꝑ aui.terminat ꝓteritū pfectū. Jnuenit̄ etiā cū ꝓpositiōe i aui.faciēs ꝓteritū.ß in raro vsu vt applicaui. Magister aūt bn̄.sequēs cōez vsū moderno nr̄ q̄ emulād⁹ ē.dicit plico as.plicui facit. Cōposita ꝟo a plico et noīe faciūt ꝓteritū in aui.vt duplico caui.ß cōposita a ꝓpositiōe faciūt ꝓteritū in ui.diuisas. vt explico cui.ꝓter supplico aui. Verbalia tm̄ q̄ ab eo descēdūt cūcta retinēt a.vt multiplicatio.supplicatio explicatio.implicatio.et ♄ vr̄ magis fm vsū moderno rū. Qđ aūt dicūt hug.et ꝑs.magis vr̄ respicere antiq̄ tatē.et ex ꝑsili distinctiōe pnt solui mta. q̄ videt̄ cōtraria in ♄ libro int̄ ꝑs.et hug.

Plodo dis.si.sū.exponit̄ in plaudo.dis.

Ploro plorās.raui.ratū.rare.i.cū voce flere.et lacrimas fūdere. Vñ et ploro dr̄ q̄si ꝑ lūina roro.et ē etyvñ ♄ et ♄ plorabil̄.et hoc le.et plorabilit̄ adū.et ♄ plo ratus tus.tui.et plorabūdus da.dū.i.plorātu plen⁹ z plorāti sil̄is. Ploro ꝓpo.deploro ras.i.valde plorare vl̄ explorādo aliq̄d petere.acq̄rere.exploro ras.i.inq̄rere.inuestigare.imploro ras.i.rogare q̄rere vl̄ impetrare. Ploro neutr ē et ei⁹ cōpo.sil̄r q̄ rtinēt ei⁹ signi ficatiōem.aliter sūt actiua.et oīa ꝓducūt hāc syllabā plo. Vñ inuenal̄.plorat̄ lacrimis.amissa pecūia veris fm bug. Dap̄.ꝟo dic̄. Plorat⁹ lacrimaz ē.plāctus tm̄ vocū. fletus ꝟo ad vtrūq; ptinz.q̄ plerūq; ꝓfūdūt poete. De ♄ vide i fleo fles.qđ dicat bug.

Plostellū li.i planstrū vide.

Plostr̄ stri.in planstr̄ ē.

Plosus sa.sū.i plaudo dis.exponit̄.

Pluito tas.pnl̄.cor.ē ♄bū freqntati.z format̄ a pluis scđa ꝑsona abstracta s.et addita to.inde pluito tas.i. frequent̄ pluere.

Pluma.a pil⁹ ꝑ capillo dr̄ hec pluma me. q̄si piluma q; sic̄ pili in corꝑe q̄dr̄upedū.ita pluma i auib⁹. Vñ ♄ plumula le.et hec plumella le.di.et ♄ plumatū ti.cernical.vel pluteū.et plumat⁹ ta.tū.i.plumis tect⁹.z plumosus sa.sū.i.plen⁹ plumis.et ꝓpat̄ sior.sim⁹.vñ plumositas tatis.et ꝑdu.plu. Jtē a pluma dr̄ plumarius ria.riū.ad plumas ptinēs. Vñ ♄ plumariū rij.dr̄ op⁹ in modū plume factū et depictū fm bug. In hist⁹ijs aūt sup̄ exo.dr̄ q̄ pluma ligua q̄dā dr̄ acus.z inde dr̄ ♄ plūari⁹ rij.mas.ge.i.opari⁹ q̄cūq; opat̄ cū plūa.i.cūacu. Et inde plumari⁹ ria.riū.op⁹ acu pictū l̄ variatū.

Plumaciū.a pluma dr̄ ♄ plumaciuz cij.i.cernical vel scriptoriū.

Plumarius ria.riū.in pluma vide.

Plumella le.di.ꝑua.pluma.

Plumeo.a pluma vel plumo mas.dr̄ plumeo es.mui. i.plumas habē vel emittere. vñ plumesco scis.īcboa. Jtē a pluma dr̄ plume⁹ mea.meū.qđ ē de pluma.

Plumo mas.dr̄ a pluma me.et ē plumare tegē pluma vl̄ pingē vel ornare. Et ꝓpo.deplumo mas.explumo mas.i.plumas auferre.z ꝑdu.plu.vide i pluma.

Plumula le.di.ꝑua pluma.

Pluo is.plui ♄bū defectiuū et excepte actiōis. Et dr̄ a fluo is.et hmōi ♄ba excepte actiōis oīa sūt ꝑfue defectiua in ꝑma et i scđa ꝑsonis.et in q̄libz i plali.et dr̄ pluere.q̄si fluere.et caret sup̄.in freqntⁱ vsu. Dz inuenit̄ plutū. Et dz sic exponi in cōstructiōe, pluit aquā intelligit̄ de⁹. Jnuenit̄ tm̄ ꝑ impropetatē. Aq̄ pluit.z ē sensus.i.pluēdo cadit. Pluo ꝓpo. Cōpluo is.i. pluuia irrigare.vñ ♄ ꝓplutio onis.et cōpluor ris.in passino. Vñ ꝓplut⁹ ta.tuz.pluo sine sit defectiuū siue nō. neutr ē.et ꝓposita sil̄r neutra sūt ꝑ ꝓpluo.qđ ē actiuū.et oīa faciūt ꝓteritū i pluui.vel ꝑ syncopā in plui. Jtē oīa faciūt supina i plutū.lz nō sit in vsu ꝑcipue in simplicitate.fm bug. Et vt dicūt pluo ē neutr z absolutū. Aliq̄n tm̄ regit actm̄ casū ꝑ intellectū alterius.vt pluet sup̄ peccatores laqos ignis.i.pluēdo emittet de us laqueos.

Pluralis.a plus derivat̄ ♄ et hec pluralis et ♄ le. Vñ pluralit̄ adū.et hec pluralitas tis. Et format̄ pluralis ab ♄ gtō pluris is.mutata in a.lōgā et addita lis. Vñ vltia syllaba ꝑ l.scribit̄ et nō ꝑ r.

Plurimus.a pl⁹ dr̄ plurim⁹ ma.mū. Et ꝓpo. Cōplurim⁹ ma.mū. Explurimus ma.mū.

Pluris.a plus dr̄ ♄ et hec pluris et ♄ re. Et ꝓpo. Expluris re. Cōpluris re.ꝑ ꝑ pluris re. Quāpluris re.oīa ꝑ val de pluris.fm bug.de hoc tm̄ vide in plus.

Plus.a polis qđ ē pluralitas.dr̄ hoc plus b⁹ pluris.z i ntō actō et vtō singl'ari ē neutri.ge.in alīs casib⁹ tā in singulari q̄ in plurali ē cō.ge.in vna voce vel in diuīsis.vñ ♄sus. Cū ꝑ tres casus neutr gen⁹ obtineat pl⁹ casib⁹ in reliqnis obtinet oīe gen⁹.et definit ablatiuus singularis in e.vel in i.vt plure vel pluri. Jtē nūs pluralis facit plures vel plura.et antiq̄tas pluria. Jtē actūs pluralis facit es vel is.plures vel pluris. Jtē pl⁹ ē ꝓpatiu⁹ de mult⁹. Vñ dicit ꝑsti.in.ij.li. Plus q̄z vr̄ eē cōpatiu⁹ hui⁹ nois mult⁹.lz singularis ntūs nō inuenit̄ nisi neutri ge.pluralis ꝟo inuenit̄ etiā cō.ge.hi z he plures et hec plura. Antiq̄ tm̄ pluria dicebāt. Sup latiu⁹ tm̄ ab ♄ ipo oīm genez inuenit̄ plurim⁹ ma.mū. Magister aūt bn̄.dicit q̄ pl⁹ in ntō actō et vtō ē neutri ge.ß in alīs casib⁹ bz tria genera.vñ facit ablatiuū casū tā in e.q̄ in i. Hoc aūt ꝓtingit.q; nullū monasyllabū fe.ge.tm̄ repit̄ definēs in us.vñ nullū monasyllabū in us potuit eē om.ge.et q; cōpatim erat hui⁹ nois mult⁹ ta.tū. oportuit q̄ in reliq̄s casib⁹ eēt cōe triū generū.vt sui posituī generib⁹ respōderet.et ꝓpter hoc dicim⁹ q̄ fuit hoc nomē pl⁹ om.ge.in cōstructiōe. sed neutri tm̄ in declinatione.q; erat cōpatiuū ad tria genera.vt iste panis ē plus illo.et ista farina ē plus illa.et hoc frumētū ē plus illo. Hac de cā ꝓtigit.q̄ in illis casib⁹ q̄ habēt oīe gen⁹ plus cōponit̄ cū cō.vt ꝓpluris cōpluri res.et nō in forma neutri.vñ nihil ē cōplus.et hoc iō q; hec ꝓpositio cō.importat collectōez.z ob ♄ potuit ꝓuenire cū oīi genere.et nō cū neutro.q; multitudo recipit collectiōem.simplicitas ꝟo nō. Et nota q̄ licet bene dicatur. Hic ē plus vini q̄ ibi.non tamen bene dicitur ego plur is vini q̄ tu. Et si obiicias. Quēcūq; casū regit ntūs.eūdē et regūt ei⁹ obliq̄. sicut dic̄ Pris. Dico q̄ regīa ꝑs.intelligit̄ de toto ntō et fm omnē sui terminatiōem et oīe gen⁹. Vñ si cōtingat q̄ aliq̄d nomē neutri gene.regat gtm̄.z masculinū et femininū suū nō regat eūdē casū.tūc illa regula nō extēdit̄ nisi in ntō actō et vtō. vt hic ē plus vini. habeo pl⁹ vini. O pl⁹ vini.et sic male dr̄ loq; de plure vini. Idez dicim⁹ de ♄ noīe aliq̄d et de minus.

Plusculus.a plus addita cul⁹ la.lū.dr̄ plusscul⁹ la.lū. i.paz plus.et cōpo.ꝓplusculus la.lū.

Pluteū tei.dī a plāt(q̄ ibi substernūt.i.tabule ligneis q̄bꝫ libri sustētāt.et pluteū dī scriptoriū supꝙ scribit. Itē pluteū dī tabulatū.vl cratis crudo corio intexta q̄ in ope faciēdo bostio objicit ſm Hug. Pap. ꝛo dic. Plutei⁹ iterior ps lecti.scriptoriū. Plutei sūt crates corio crudo extecte q̄ in ope faciēdo bostio iūgunt.ß magis ē ſm vsū nen.ge.

Pluto tonis.de⁹ inferni dī.pluto grece latine dis.vel dines dī.q: infernus oia recipit.

Plutū tu.supinū vide in pluo pluis.

Pluuia.a fluo fluis.dī ß pluuia uie.q̄si fluuia.q: fluit.nascit.n.de terra et maris balitu.que cū alti⁹ elevata fuerit aut solis calore soluta.aut vi vētor cōpssa stillat ad terrā. Et ē pluuia lētis ingis aq̄. Un ß ꝛ ß pluuialis et hoc le.vt tps pluuiale.vñ pluuialiter adū. et pluuiosus sa.sū.vñ pluuiose adū.et ß pluuiositas ſm bug. Hic nota q̄ cā efficiēs pluuie ē frigidū expulsū in nubē a circūstante calido. Et iō frigido tpe ñ pluit.ß pluuia post gelu signū ē resolutiōis aure. Est aūt calidū istud in toto aere diffusū et nō in vna pte eius et iō vndiqꝫ a se expellit frigidū qđ in nubē veniēs cōpimit nubē.et ꝓpter expulsionē cū impetu descendit aq̄ pluuie.ß vehemētior ē ipet⁹ i estate q̄ in byeme.ꝛ tūc calidū vehemētius expellit frigidū qđ resoluit nubē in aquā. Et iō etiā post serenuꝫ tps impetuosiores sunt nubes q̄ alio tpe.q: in impetuosis pluuiis plus ē de frigiditate expulsa ab aere.frigiditas aūt est q̄litas mortificatiua. Iō vehemētes pluuie nō bñ conueniūt plātis.ß poti⁹ pluuie suaues sine violentia descēdentes et sine vehementia.q: in illis est plus de calido. Et iō siles sūt rori.q: aut pluuia fit de vapore multū habente de terrestri. Iō cū suauis ē aliqñ cū pluuia generant plurima aialia aq̄tica.sic ranūculi ꝛ vermes.ꝛ aliqñ pisces pauli. Cui⁹ cā ē.q: calidū qđ ē in nube cum euapozare incipit secū trahit humidū subtile. qđ in se aliqđ habet de subtili ℞reo bñ ꝓmixta.et iō ē viscosū. Cū aūt viscosū reducit ad aerē incipit durescere ꝛ cōstare et cōuertere se in pellē quādā in quā cōtinue pulsās calidū efficit spūm.cui addit aīa sensibil ꝫtute stellax.et tūc fit aial. Cā aūt q̄ hec aialia sp sūt aq̄tica est q: in tali pluuia vincit aq̄. Signuꝫ aūt hui⁹ ē q̄ aqua pluuie hausta et custodita generat vermes.et cū diu steterit et subtile terreū resederit.efficit clarior q̄s fuit et q: tūc simplici aq̄ similior ē.ꝫmes nutrire nō poterit.et iō tūc ꝫmes morīūtur et residēt ad fūdū cū subtili terreo qđ fuerat aq̄ ꝓmixtū. Item scias q̄ ꝓmunit ab aristotele et ab alijs traditur q̄ materia ꝓxima pluuie est nubes aquosa.frigido medij loci inspissata. vide in ros.

Pluuialis le.in pluuia ē.pnt.ꝓdu.

Pluuicino nas.ꝫbū excepte actiōis.i.iminuatim paulumper pluere.et dī a pluuia.

Pluuiola le.pnt.cor.di.pua pluuia.

P ante O

Pochotrophiū. pochos qđ ē pauꝙ ꝓpo.cū tropbos qđ ē ꝙersio et dī ß pochotrophiū pbij.i q̄ pauperes ꝛ infirmi pascūt.vñ ß ꝛ ß pochotrophita pbite.q̄ ē dñs vl dña talis loci.et ꝓdu.pbi.

Poculū.a poto tas.dī ß poculū li.q̄si potulū.i. pot⁹ vl vas cū q̄ bibitur. Et inde poculo las.poculum dare.ꝓpinare.

Podogra. Pos cōpo. cum agros qđ est tractus.vel a grios qđ ē verū agreste immite crudele.et dī podagra gre.q̄dā infirmitas pedū. a retractiōe pedū vel a fero dolore dicta. Nā oīe qđ imite ē abusive agreste vocam⁹. Un podager gra.grū.et podagric⁹ca.cū. et ſm vsū accētus ponit sup pnt.in podagra.

Poderis.a pos qđ ē pes dicitur hec poderis ris.vestis sacerdotal linea corpi penit⁹ astricta. et vsqꝫ ad pedes descēdēs.vñ ꝛ camisia et subūcula dī. Et dicit poderis q̄si pediby herēs.et pdū.pnt. Un q̄dā. Talarē tunicā poderē censere memēto.

Poder cis mas.ge.cul⁹.q: feteat.ꝛ dī a pedor doris. Iuuenal. Sꝫ podice leui.

Podio podias in podiū ē.

Podium.a pauio uis.derivat hoc podiū dij.i.baculus.super quem innitimur cuꝫ quo sepe terram ferim⁹ Unde et podium dicitur vbicūqꝫ innitimur.et inde podio dias.quod componitur. Appodio as. Compodio as. Suppodio dias.omnia pro valde inniti et ſm hoc sunt neutra et absoluta. Itē possūt eē transitiua actiua.vt podio te.appodio illū.suppodio istuꝫ.quasi podiū supponere illi.vel podio sustentare. vel podio facere inniti.

Poema.a poio derivat poematis.pnt.pdu.in ntō.ꝛ correpta in gtō. Et ē poema ꝓprie opus vnius liꝫ generaliter pro opere poete accipiat.et hic poematicus ca.cum. Sed poesis est opus multorum librorum.vide in poesis.

Poemane⁹ a poema ꝛ manco nes.cōponit poemane⁹ nea.neū.i.in poemate manēs.

Poesis.a poio is.dī ß poesis ipa ars poetandi.vl figmentum.vel poesis est materia tot⁹ carmis in q̄ poeta versat.vl poesis ē op⁹ multoꝝ librorꝝ. Sꝫ poema ē ꝓprie op⁹ vni⁹.et pducūt e.poesis et poema vñ i Gre cis.dī. Arte poetria fūgor.dū fingo poema. Ipe poeta vocor.sit fictio dicta poesis.

Poeta.a poio is.dī ß poeta te.i.fictor et ꝓprie carminis alta ꝫba loquēs.vñ ß poetissa se.vxor poete.vl q̄ fingit. Hadē dī hec poetrida de.et inde poetrid⁹ da.dū.i.poetic⁹. Itē a poeta poetic⁹ ca.cū.et hec poetria trie.ars poetica.vñ a poeta poetor aris.i.carmia vel poemata facere.vl ꝓponere more poete. Et pōt dici ꝫbū morale vel imitatiuū.et format ab bocablatino poeta a.mutata in or.et ē grecū poeta.et iō ex se facit ꝫbū sic et sopbista.sicut dixi in ℞cia pte vbi egi de verbis impsonalibꝫ in fine.

Poetissa se.in poeta ē.

Poetor taris.in poeta vide.

Poetria trie.vide i poeta.

Poetrida in poeta ē.

Poio is.ivi.ire.itū.i.fingo gis.vl facio.

Pole grece latine dī vēdere.et ꝓdu.po.

Polem⁹ et polemētū.i.pugna sive bellū.

Polēta.a polis vl pollen nis.dī hec polēta te.gen⁹ legumis.vl farina subtilis de fabis vel de tritico vel de ordeo.vl q̄dā cibꝫ inde factus dī polēta ſm Hug.et cor.ꝓmā polēta.vñ ꝓsi⁹. Inuigilat siliqs.et grādi pasta polēta.i.faria mixta aq̄. In bisto.aūt supiosue dī Polēta sūt grana tosta et manibꝫ ꝓfricata ad modū grani pilo tūsi.vñ dī polēta q̄si pilēta. Quidā tñ tradūt polētas eē pultes.de purgatissima farina factas ꝛ dictā polētā a pollen qđ ē purgatissima farina.

Polya lye.i.armētū vl grex. Et q̄libet pluralitas vel collectio equoꝝ vel alioꝝ iumentoꝝ vel generaliter beſtiaꝝ. Et dī polya a polys qđ ē pluralitas.

Polyandrū.polyo polys ꝓpo.cū antꝛ et dī hoc polyandrū dri.i.cumulus terre vl sepulcrū vl cimiterium Et dī sic q̄si polytū antꝛ.q: ibi sepulcra mortuorum ponunt. Et polyandrū interpꝛtat multitudo virorū apolys qđ est pluralitas et andros quod est vir ꝛ ſm hoc ꝓprie dicit cimiterū ꝓpter multitudinē hoīm ibi sepultorum.

Polictor ctoris.mas.ge.ꝓpo.a polys qđ pluralitas ꝛ lictor oris qđ ē portitor cadaueruꝫ. Et ſm pap.polictores sunt humatores ossiū sive cadauerū sepultores dicunt etiā polinctores.

Polydamas.amās pticipiū vel amo ꝓponit cuꝫ polis qđ ē pl'alitas.ꝛ fit b et hec polydamas me.vl poly-

damatis.i.multicuba.7 multigamus qui plures vxores habz sicut fuit nero dictus. Nam polydamas dī fuisse vir oīm mulierū vel mulier oīm virorū.
Polidectes.polis qđ est plalitas cōpo.cum dectes qđ est cōtinens 7 inde dictus est polydectes.vel polydectus.i.cōtinens plura.
Polyloquus.polys plalitas cōponit cum loquor e dī polyloquus qua.quū.pnl.cor.i.multiloquus verbosus vaniloquus.
Polymia polys qđ est plalitas cōpo. cum meon.qđ ē memoria. Et inde vna musarū dicta est polymia.i.pla recordans.
Polymita.a polus li.derivat polimitus ta.tū. textus. vel ornatus multis coloribz.7 rotūdis imaginibz.7 hec polimita te.quedā vestis sic dicta ppter multos colores 7 imagines rotūdas.q; polus a rotūditate dī. Vñ polimitarius ria.riū.i. variatus. Vñ in pstructōne tabernaculi pcipit vt illa fiāt ope polymitario.7 hic polymitarius sculptor vl pictor in tali ope.vel q opat tales vestes.7 pdu.pnl. In aurora sup Gen.q polymita fuit oscula dādo pedi. Quidā dicūt q ppo.a polys qđ est plalitas.7 mitos licū pnl.cor.ß polus primā p, du.polymita cor.sicut patuit. Vñ magis videt q a polus derivat qđ primā cor. Usus habet q polymita vltimā pdu. Pap.etiā di. Polymita vestis multi coloris a rotunditate dī qđ est polus.7 cōcordat cū hug.
Polio lis.liui.litū.lire.poliēs.i.sculpe vel planare.vel ornare.vñ hic politor toris.7 hinc politorius ria.rium Polio cōpo. Depolio lis.i.valde vel deorsum polire. Repolio lis. Et est actiuū cū oīb suis cōpositis.7 cor. po. Vñ esopus. Omne genus pestis supat mēs dissona verbis. Consentis animū.florida lingua polit. vide in munio munis.
Polyonos.a polys qđ est plalitas dī ß polyonos. quedam herba quā latini herbā sanguinariam vocant.q; missa in nares sanguinē vomet.
Polyos.a poly qđ est plalitas dī ß polyos qdā herba q a latinis dī omnimorbia.q; multi morbis subueniat
Polypodion dicta est quedā herba cuius radix ē birta.7 crinita.vt est polipus a polipo pisce dī.
Polyptoton est qdā figura de qua dixi in qrta pte in ca.de scemate.
Polypus. Polys qđ est ciuitas cōpo.cū pus.qđ ē putredo.7 dī hic polypus pi.i.fetor 7 marie qui solet esse in ciuitate. Sed ponit p qlibet fetore.sicut in sermonibus horatij p fetore nasi. vt ibi. Veluti balbinū polypus agne. Et de licentia poetica pdu.prima. Itē polypus ponit p quodā pisce qui multos habet pedes. vñ Ouid.in.iiij.methamor. Vtiq; sub equoribz depssum polypus hostē. Et tunc cōponit a polys qđ ē plalitas et pes pedis.ßm hug.7 pdu.primā.vt patuit p Ouid. et p fetore cor.eam. Vñ in grecis.dī. Est polipus naris.oscedoq; dī oris. Polipus est piscis.polypus fedatio naris.
Polis p ciuitate primā cor.sed p plalitate eam pdu. vñ versus. Urbs est dicta polis dicunt plima polys. polis p ciuitate cōpo.ß tripolis.tetrapolis.pētapolis exapolis.neapolis.decapolis.vndecapolis.i.regio i se cōtinēs vel ciuitas sub se habēs tres aut qtuor aut quīq; vel sex vel nouē vel decē vel vndecim ciuitates.et a pdictis descendūt adiectiua.l.tripolitanus na.nū.7 ß tripolitanus ni.i.dns vel eps illius ciuitatis vel pincie.7 silr distingue ea q descendunt ab alijs.
Polysyllabon ba.bū.i.plurū syllabarū. 7 cōpo.a polys qđ ē plalitas 7 syllaba.7 cor.li. vñ i doctriali. Ne polysyllaba sūt breuies balistaq; demes. Et in grecis. Est plale polys.7 ab ß polysyllaba dicas. Et ponit hic p breue cum pducat.
Polisyntheton est quedā figura.de qua supra dixi in qrta pte in ca.de scemate.

Polyssenus. Genus inter ptat sensus 7 cōpo.cum polys qđ est plalitas. Et dī polyssen⁹ na.nū.i.plurū sensuū. vel significationū. vt ß verbū cano est polyssenū.
Polystoria. Polys qđ est plalitas.ppo.cū historia.7 dī hec polystoria rie.i.plalitas historiarū. vñ 7 quidaz liber quē solinus cōposuit ex multis historijs vel cōpilationibz.polystoria dictus est qsi plalitas historiarū.
Politicus.a polis qđ est ciuitas dī politicus ca.cū.ciuilis. vñ ß politica ce. dī scia q tractat de gubernatōe ciuitatū.7 hic politic⁹ ci.liber vbi describit vita vrbana et politici dicunt qui valent in policia vel qui gubernāt ciuitates 7 cor.ti.
Polyxenus.polys qđ est plalitas cōpo.cū xenos.qđ ē sensus.7 dī polixenus na.nū.qi plurū sensuū vel significationū. Invenit qnqz polixenus ma.mū. in eodem sensu.sed lra corrupta est.
Pollen.a polleo dī hic pollen nis.vel hic pollenus ni. tenuis flos farine. vel farina illa minuta q volat in molendino a mola. vñ pollineus nea.neū.de polline fact⁹. vel ad pollinē ptinens 7 cor.li.
Polleo les.lui.lere.i.resplēdere.florere.valere.excellere. Polleo cōpo.equipolleo les.i.equivalere.7 ppolleo les.7 ē neutrū cū cōpositis suis 7 caret sup.7 facit pteritum in lui.7 pdu.primā positōe. vñ quidam. Arte sua medicus pollet cunctis venerandis.
Pollex.a polleo les dī hic pollex cis.grossior digitus. q; inter ceteros polleat virtute 7 ptāte.7 cor.li.in obliquis.
Pollicens pnl.cor.in polliceor exponit.
Polliceor.liceor cōpo.cū por.vel post 7 dī polliceris pollicitus sum.ceri.i. pmittere. vñ pollicitus ta.tū. Vñ oui.de arte. Pollicitis diues quilibz esse pt i. pmissionibz.ß pollicemur sponte.pmittimus rogati Vñ. Pollicemur scriptura pmittimus verbo. Unde versus. Ultro polliceor pmitto sepe rogatus.vñ hic et hec 7 ß pollicens tis.i. pmittens.
Pollicitor taris.i.frequenter polliceri.7 est freqntativum de polliceor ceris.
Pollicitus ta.tum.in polliceor est.
Pollinctor.a pollingo gis.dī hic pollinctor toris.i.sepultor mortuorū qsi pollutorū vnctor.i.cadauerū cremator. Ezech.xxxix. Donec sepeliant eū pollinctores. et hinc pollictoriū ry.locus vbi cadauera ponunt. et pollinctus cta.ctuz.i.funeratus sepultus qsi pollutus vnctus.i.cadauer crematū.
Pollinctoriū in pollinctor est.
Pollineus nea.neū.in pollen exponit.
Pollingo gis.xi.ctum.gere.i.cadauera sepelire.vel cremare.qsi pollutos vngere.i.cremare mortuos. Et cōponit a polluo 7 vngo. vñ plautus. Sicut pollinctor dixit qui eū pollinxerat.
Pollliones portitores mortuorū.
Polluceo.luceo cōponit cū post vel pcul.vel porro. et dī polluceo ces.xi.ctū.cere.i.dono p mitto.q; pmissis solemus polliceri et donis. vel pollucere est offerre. q; post sacrificiū solent fieri oblatōes. vel oblatōibz lucemus. vñ hic 7 hec pollucibilis 7 hoc le.i.facilis ad donandū vel pmittendū. Et vt di.pus.in xx.li. Apolluceo xi.ctū.exigit rō in xi.terminātis pteritū.sed autoritas deficit.7 pdu.lu.
Pollucibilis in polluceo vide.
Polluo. Luo luis cōponit cum p vel por.7 dī polluo luis.lui.lutuz.i. deturpare.inquinare.vñ pollutus ta.tū.i. deturpatus.inquinatus.vñ pollutio onis.i. deturpatio.inquinatio.maculatio.q accidit aliqñ qñ qs corrūpit in somno.q pollutio ex diuersis causis accidere pt. Sed q; nō ita de facili pt pcipi ex qua cā pting at. Ideo tutius est semp abstinere a pceptōe sacri eucharistie.nisi necessitas incūbat. Debz aūt abstinere vt dicunt vsqz ad.xxiiij.horas.q; in tali spacio natura de

ordinata p corpalem immundiciã ⁊ mentis bebetationem ordinat.
Pollutio onis.in polluo is.exponit.
Pollux cis.quidã deus dr qui bonum omen credebat donare.⁊ deriuat a polluceo ces.⁊ pdu.pnt.gti.q; habet u.naturaliter longã añ r.in recto.
Polosus sa.sum.a polus li.deriuat.i.altus vel superbus. vel ornatus.
Polubrũ.Polio lis cõponit cum labrũ.⁊ dr hoc polubrum bri.i.peluis.
Polus.a polio lis.dr hic polus li.Poli ppie sũt due stelle in capite arcis.⁊ dicunt a poliendo.q; plani ⁊ rotundi sunt.Et ponit q̃nq; polus p celo.q; politum et sculptũ est variis stellis.Itẽ polus a rotũditate dr.vñ p rotunditate ponit.⁊ cor.po.Vñ vindocinẽsis.Jure poli nõ intre fori cõia cõstant.supple oia.
Pomariũ.a pomũ mi.dr hoc pomarium rij.locus vbi poma reponunt vel reseruant.⁊ hoc pomariũ rij.mollis ⁊ liquidus cib.vel potius ex pomis factus.⁊ hec pomaria dea pomorum.
Pomellũ li.puum pomum.
Pomeriũ.a pomus dr ẽ pomeriũ rij.⁊ ẽ pometũ ti.p eodẽ.i.locus vbi poma crescũt.vel dr pomeriũ q̃si post moeniũ.vel q̃si postmuriũ.q; posi menia vel post muros positũ est.q; virgulta solent esse post muros.
Pometũ ti.pul.pdu.in pomeriũ est.
Pomilio.a pomus mi.dr pomo onis.vel pomilio onis id est venditor pomorũ.vel pomorum custos.ge.cõis.
Pomiliones etiã dicunt aquarũ vel lignorũ portitores.q; vili pcio q̃si pomo cõducebant.
Pomo onis.cõis ge.in pomilio est.
Pompa pe.fe.ge.i.laus magnificẽtia.gloria. pcessio. q̃ solet esse victoribus in triũpho.vel obsequiũ funeris. Et pompe dicunt ludorũ imagines.⁊ dr a greco pompei.i.publice ostẽtari.Inde pompa q̃si publice ostẽsa. Et victoria pcedit pompã.q; ituris ad certamẽ pmiũ et votũ victorie pmittebat.vñ põposus sa.sum.i.superbus.altus.magnificus.Et cõpat.vñ pompose sius.sime.aduer.⁊ hec põpositas tatis.Itẽ a põpa dr põpaticus ca.cum.pnt.cor.i.põposus.
Pompator toris.in pompo pas.vide.
Pompeius pei.quidã nobilis inter reliq; qui pcellẽs romanos.q; multoriẽs pompã duxit.ẽ postremo a cesare victus est ẽm papi.
Pompo as.aui.deriuat a põpa.⁊ est põpare superbire gloriari.⁊ cõponit.Depompo as.i.vituperare.detestari Idem⁊ expompo as.⁊ a põpo as.dr hic põpator oris qui aliquid superbe vel psumptuose agit.
Pomposus sa.sum.in pompa vide.
Pompula le.di.pua pompa.
Pompulentus.a põpa⁊ lentos qd est plenũ cõponit. põpulentus ta.tũ.i.põpa plenus põposus.⁊ ppat.põpulentus tior.simus.vñ populẽter tius.sime.aduer.et hec populentia tie.i.superbia.
Pomulum li.di.puũ pomum.
Pomũ ab optimo.i.a copie libertate dr ẽ pomus mi.i. arbor.⁊ hoc pomũ mi.fructus pomi arboris.Et notandum q; ois fructus dr pomũ.sed ppie cortice mollem habens.licet spãliter poma dicant mala.
Pondero.a põdus dr põdero ras.i.trutinare vel grauare.⁊ cõpo.equipõdero ras.i.equeponderare.Prepondero ras.i.pualere.pgrauare.excellere.pãliis ponderare.⁊ cor.de.
Pondo indecl.ge.neu.p quodã morbo.⁊ p pondere et deriuat a pondus.Vñ in vita b.Nicolai habet.q; auri pondo triũ virginũ ademit pudorem.
Pondus.a põdeo des dr ẽ põdus deris.neu.ge. onus vel grauitas.vel qd trutinat⁊ mensurat.⁊ dr a pẽdeo q; in statera librarũ pendeat.hinc⁊ pensum dr q̃si põsum.Sed abusiue põdus vna libra vel vnus as est.et a pondus dr hoc ponduscũlũ li.di.et ponderosus sa. sum.⁊ cõpat.vñ ponderose sius.sime.aduer.⁊ hec põderositas tis.Et scias q; sunt diuersa noia ponderum scz trutina.q̃ moneta dr.Et statera campana.examen calcus.siliqua.ceratin.obulus.scrupulus.drachma.coclear.olebe.cyathus.ocitabulũ.denarius.solidus.sertula.statera.quadrans.sicbel.vncia.libra.mna.talentũ centenarium.
Ponduscũlũ li.di.puũ pondus.
Pone.i.retro vel iuxta.post tergũ aduerbiũ loci.Vñ statius achilcidos.Pone natãt.delẽtq; pedũ vestigia cauda.Et acuit vltima ad dctiam de pone verbo.qd circũflectit primã.
Pono nis.sui.sitũ.nere.i.statuere.locare.plãtare.Et inde positiuus na.uũ.Pono cõpo.Appono is.Compono nis.Circũpono nis.Depono nis.i.deorsum a se de vel dignitate ponere.Dispono nis.i.ordinare.dispensare.Et cõstruit cũ actõ⁊ dtõ in eodẽ sensu.vt dispone domui tue.q; morieris tu⁊ non vives.Expono nis.i.exẽ ponere.explicare.exoluere.Interpono nis.i.inter aliq̃ ponere.Impono.Prepono nis.i.prius ponere.Propono nis.i.anteponere.vel enũciare.Oppono nis.i.interponere.obijcere.Repono nis.Suppono nis Sepono nis.Pono⁊ eius cõposita oia actiua sũt pter impono p pecipe est neutrũ.Et oia faciũt pteritũ in sui.⁊ supinũ in sitũ.pnt.cor.Antiqui tñ dicebãt posiui in pterito.⁊ in supio positũ pnt.vbiq; pdu.Impono tñ p pecipe facit impositũ.Itẽ omia q̃nq; patiunt syncopã in supino.vt repostũ.Itẽ oia in pñti pducũt banc syllabã.s.po.ẽ in pterito eam corripiũt.Vñ hora.in.j.epi.Surge⁊ inhumane senũ pepone camene.
Pons.a pono nis.dr hic pons tis.q; ad transmeandũ ponat.q; aũt dr pons q̃si pedes oĩm sustinens.ety.est. nõ compositõis ostensio.
Pontellus li.illud cui aliquid innitit.⁊ dr a pons.
Ponticulus li.di.puus pons.
Ponticus ca.cum.in pontus vide.
Pontifex in pontifico cas.est.⁊ cor.ti.
Pontifico.pons cõpo.cũ facio.⁊ dr põtifico cas.i.põtem vel pontatũ facere.vñ hic⁊ hec põtifex cis.i.epus vel sacerdos.q̃si pontẽ vel iter aliis faciens.⁊ hic pontificatus tus.tui.eius dignitas vel officiũ.Et hic et ẽ pontificalis⁊ hoc le.Et pontifico caris.i.pontificatũ regere vel habere vel more pontificis se hie.⁊ cor.fi.
Pontius interptat declinãs consiliũ.Fugit itaq; consiliũ iudeorũ.accepta eñ aqua lauit manus suas dicẽs Innocẽs ego sum a sanguine iusti huius.Et dr a pontus insula de qua oriũdus fuit.Eo eñ tpe q̃ rps crucifixus est.puincie syrie psidebat.vide in pilatus.
Ponto tas.dr a pons.⁊ est pontare pontem facere vel pontẽ pparare.colligare.
Pontulus li.in pontus vide.
Pontus ti.i.mare.mas.ge.⁊ dr a ponte p cõtrariũ.q; nõ possit pontari siue ibi pons fieri.Vel dr põtus q̃si punctus a pũcto.ppie eñ põtus dr mare breue.q̃i ad modũ puncti.vñ hic pontulus li.di.⁊ hic pontus ti.q̃dam insula q; sit in ponto.Vñ ponticus ca.cũ.⁊ ẽ põtica ce.p quadã gemma.
Popa pe.i.pinguedo sed ponit q̃nq; p pingui.
Popeanũ.a popa qd est pinguedo dr ẽ popeanũ ni. quoddã vnguentũ vel medicamentũ ad puocandum cutis candorẽ.⁊ est crassum.Vñ iuuenalis.Parce tumet facies.aut pinguea popeana spirat.ẽm hug.papi. etiã dicit.popeana geneus vnguẽti vel medicamenti.
Popellus li.di.puus ppls.Persius.Ante diẽ blando cuidã lactare popello.vñ hec popellus parus ppla populo.p arbore.
Popina.a popa dr hec popina ne.i.coquina.q; ibi tractat pinguedo.⁊ pdu.pnt.Vñ iuuenalis.Sed cũ pugiles placet.instaurare popinas.vñ popinarius ria.riũ.

ad popinā ptinens. ꝛ hic popinarius rij.i.coquus ꝛ ħ popinaria coqua.vide etiā in ꝓpina. ¶Itē a popina dī hic ꝛ hec popino onis.coquus vel leccator qui frequē tat coquinā. Vñ bora. Imbecillis iners si quid vis ad di popino.

Popino onis.in popina exponit'.

Popisma.a popa deriuat' ħ popisma tis.et est idē qđ popeanū. Vñ popisma est extrema ps coitus dū pinguis exit.vel semē qđ emittit' in coitu. ꝛ hinc ponit' ꝓ ipso coitu. Iuuenalis.pbebit vati cerebrum popisma roganti.

Poples cis.mas.ge.i.genu vel potius curuatura sub genu.ꝛ dī poples.q; post plicā.i.flexurā habet.ꝛ corr. pnt'.gti.ꝛ est s.finalis lra in ntō.

Popularis.a ꝓ's dī hic ꝛ ħ ꝓ'laris ꝛ ħ re.ad ꝓ'm ptinens.vel familiaris. Et �means ħ ꝙpat' popularis rior.rissimus.vñ populariter rius.sime adū. ꝛ ħ popularitas tis.et formāt' popularis ab ħ gtō ꝓ'i.mutata in a.lōgam.ꝛ addita ris. ¶Pap.magis ampliat significatōnes huius nois ꝓ'laris.dicens popularis.i.supbus.inflatus. ventosus.arrogās immemor.incertus.ambitiosus ꝛc.

Populatus ta.tū.in ꝓ's vide.

Populeus lea.leum.in ꝓ's est.

Populona.a ꝓ's ꝓ vulgo dī hec populona ne.i.iuno q; credebāt' tutari ꝓ'm. ꝛ hec populonia nie.quedaz ciuitas fuit ab abundantia ꝓ'orum sic dicta.q; populana.i.iuno ibi colebāt'.

Populor.a ꝓ'lus deriuat' populor'aris.atus sum.lari i.ꝓ'o replere vl' destruere.dissipare.ꝛ cōpo. Depopulor'aris.i.valde populari destruere.ꝛ est deponētale cū omnib' suis cōpositis.ꝓ'or ꝑm bug. ¶Pap. ꝛo dī.populari.vastare.pdari.diuulgare. ¶Populatio onis.de vastatio populi.vastitas.expugnatio.ruina. grandis solitudo.ꝛ dī a ꝓ's.vide in populo.

Populus.a polis qđ est ciuitas dī ꝓ's li. Est em ꝓ's bñ ane multitudinis cetus' iuris cōsensu ꝛ cōcordi cōione sociatus. Vel ꝓ's est collectio tam nobiliū qꝫ ignobiliū eiusdē ciuitatis. Sed plebs est collectio tm ignobiliū.ꝛ dī a p'alitate.q; ple's sunt ignobiles qꝫ nobiles vel dī a pleo ples.q; plebs replet. Vulgus ē passim inhabitās multitudo a volēdo. q; quisqꝫ facit qđ vult. Tribꝫ tm dicunt' turmeꝛ congregatōes distincte populorū sic dicte.q; in principio romani fuerūt a romulo diuisi triparte.s.in senatores milites ad plebē q tm tribꝫ multiplicate pristinū retinēt nomē.ꝛ a ꝓ's dī populosus sa.sum.i.ꝓ'is plenus.ꝛ ꝙpat'.vñ hec populositas tis.i.ꝓ'orum abundātia. ¶Item a ꝓ's ꝓ'atus ta.tum.i.populo habitatus vel plenus.ꝛ cōpat'.vñ ħ populatio onis. ꝓ'i abūdantia.vl' ꝓprietas q aliquid dī populatū. De ħ vide in populor. ¶Itē inuenit' hec ꝓ's li.fe.ge.ꝓ quadā arbore vel trunco.ꝛ tunc pdu.pumā sed ꝓ vulgo cor.eam. Vñ versus. ¶Populus est arbor ꝓ's collectio gētis. ¶Populus ꝓ arbore derivat' a polis qđ est p'alitas.q; ex eius radice multitudo pullulat et crescit ꝛ nascit'. Ouiđ.populeque vine precor.q cōsita margine ripe.ꝛ inde populeus lea.leū.ꝛ populinus na.num in eodē sensu. Gen.xxx.c. Tollens iacob virgas populeas.ꝛ ħ populetū ti.locus vbi ꝓ'i crescunt.

Porca.a porus ri. dī hec porca ce. terra illa q eminet inter duos sulcos. Sꝫ qđ defossū ē dī lira.idē et sulcus et dī sic q; cū porca fit terra eleuat'.ꝛ ita apit' ꝛ manifestat'. ¶Hec ꝛ alio noie dī crebro onis.q; aqua cre[illegible] ꝓ ipsum decurrat.vñ ħ porcula le.di.ꝛ porco cas.i.porcas facere vel porcas distinguere.ꝛ cōponit'.imporco cas.in eodē sensu vel aquā in agros ducere. ¶Itē porca ce.i.sus.vide in porcus.

Porcistetū ti.a porcus ꝛ sto stas.cōponit' ħ porcistetum ti.locus vbi porci stant.s.stabulū porcorum.

Porcitor.a porca dī hic porcitor toris qui facit porcas ꝛ cōponit' hic imporcitor oris ꝓ eodem.

Porco cas in porca est.

Porcula le.di.ꝓua porca. vide in porcus.

Porcus.ā purus deriuat' hic porcus ci.cataantifrasim q; minime sit purus.vñ ꝛ dī porcus qsi puro carēs.vel dī porcus qsi spurcus ꝛ immūdus.q; ingurgitat se ceno ꝛ luto se immergit.vñ ꝛ dī porcus qsi pus custos.ꝛ est ety.vnde hic porculus li.ꝛ procellus li.di.ꝛ ħ porca et porcula ꝛ porcella di. ¶Itē a porcus porcinus na.nū. et hic porcarius carij.et ħ porcaria rie custos porcorū.

Porgo gis.in porrigo exponit'.

Porisma.a porus ri.dī hoc porisma tis.i.aptio. Vñ ꝛ illuminatio sensus dī porisma.ꝛ etiā regule quas geometri supponūt ad aliquid ostendendū dicunt' porismata.q; aptent ꝛ illuminent mentē lectoris. ¶Porisma etiā dī questus vel lucrum.

Pormeus.Deo as.cōponit' cū portus et dī porme mei.i.portus vbi freqnter meat'. Vel porme.i.nauta qui ꝓ vadū vel portū portat boies vltra fluuiū qsi portū means. Vñ ꝛ charon portitor aiarum vltra paludem infernalē dī porme.

Pormina.i.fornicatio.

Porosus sa.sum.in porus vide.

Porphyrio onis.vl' popbirius rij. ꝓ q̄ septuaginta interptes transtulerunt pelicanū.auis quedam est q in lege comedi ꝓbibebat'.ꝛ pdu.pnt'.gti.

Porriginosus sa.sum.in porrigo nis.est.

Porrigo.rego cōpo.cū porro qđ est longe ꝛ dī porrigo gis.xi.ctum.gere. quasi ꝓcul extendere vel regere. ¶Porrigo cōpo.cū ex ꝛ dī exporrigo gis.ꝛ cum ob ꝛ dī opporrigo gis.i.extra vel iuxta porrigere. ¶Porigo etiam syncopat'.ꝛ dī porgo gis.ꝓ porrigo gis.ꝛ cor.ri.ꝛ facit ptēritū porrexi.

Porrigo ginis.dī a porcus. Et est porrigo pnt'.pdu. infirmitas q solet porcis cōtingere. Vel dī a porrigo gis.q; de vno porrigit' ad aliū.ꝛ ponit' generaliter pro morbo ꝛ vicio capitis carie faciente.s.ꝓ scabie.vñ porriginosus sa.sum. porrigine plenus vel scabiosus.

Porro aduer.in portū vide.

Porrum.a porrigo gis.dī hoc porrum ri. sed in plurali hi porri ꝛ hec porra q; in longum porrigit'.vñ hoc porrulum li.di.ꝛ porrosus sa.sum.i.porris plenus.ꝛ ħ porrarium rij.locus vbi porri crescunt ꝛ abundant. et hec porrata te.cibus de porris.ꝛ hoc porrum ri.quedā infirmitas que fit in manib' vel in pedib' ad similitudinem porrorum ꝛ porro aduer.quia em porri plantant' consequenter.s.vnum post aliud. ideo inde dicit' porro.i.consequenter aduer.ordinis. ¶Porro etiā dī certe vel valde vel longe vel sed. Sed ꝑm hoc deriuatur a porrum ꝑm bug. Et scias q porrum dī ꝓprie de maioribus.porri ꝛo de minoribꝫ.ꝛ est etherocliton genere Sed potest q̄ri an sit dicendū vnū porrorū vel vnus porrorū. Dico q ptitiuū dī respicere genus qđ ibi est et sic est dicendū vnꝰ porrorū.sicut dixi in tercia pte. vbi egi de genere incerto.

Porta.a porto tas.deriuat' ħ porta te.q exportatur ꝛ importat' aliquid.ꝛ est ꝓprie vrbiū ꝛ castrorū vel porta dī a portatōe aratri.ꝛ ꝑm ħ porta est ꝓprie tm vrbiū. et ē tractū a cōsuetudine antiquor.sicut dixi in ianua

Portella le.di.ꝓua porta.

Portendo.a porro ꝛ tendo cōponit' portēdo dis.di. tentū.ꝛ tensum.portendere.i.porro vel longe tendere signare vel destinare.longe post ondere. Vñ portendens tis ge.ois. Zach.xij. viri portēdētes sūt. Glosa.i. positi in signū futurorum.

Portensis sis.mas.ge.i.ianitor.ꝛ dī a porta te.

Portentum. A portendo dis.dicitur portntum ti.i. monstrum.vnde portentuosus sa.sum.i.monstruosus. et cōpat'. ¶Et notandū q portentum nō est cōtra naturam natum.vt varro dicit. Nam nihil contra voluntatem dei que natura est omnium rerū potest fieri.sed

est portentū nō contra naturā sed cōtra qđ est natura. Portentū ꝓdigiū. monstrū 7 ostentū differūt. Nam portentū dī. q; aliquid post oñdit. ꝓdigiū q; porro dicat. i. futura ꝓdicet. vel portentū in terra. ꝓdigiū in celo. q̄si ꝓcul a digito. vel portentū qđ porro futurū signat. ꝓdigiū qđ deuastationē signat. Monstrū qđ statim mōstrat qđ apparet. Ostentū qđ aliqđ futurū demonstrat. 7 hec ꝓprietas est. ꝑ abusione autorū plerūq; corrūpit. Itē dīa est inter portentū 7 portētuosū. q; portēta sunt q̄ trāsfigurant sicut fert in lybia mulierem pepisse serpentē. Portentuosa ꝯo sunt q̄ lenē sumunt mutationē. vt natus cū sex digitis. vide in monstruo as.

Porticulus. a porto tas. dī hic porticulus li. baculus pnus ad portandū habilis. 7 hic porticulus vel portusculus li. malleolus in naui cū q̄ gubernator dat signū remigantib; in vna vel in gemina ꝓcussione.

Porticus. a porta te. dī hic porticus cus. cui. cu. 7 mutato u. ablatiui in i. breuē 7 addita bus. fit dtūs 7 ablatiuus pl̄alis porticib; domus. illa q̄ ꝓest foribus. 7 dī sic. q; ibi transitus sit 7 nō sit ibi standū. q̄si porta. vel porticus dī q̄si a ꝓticus. q; sit apta. 7 est fe. ge.

Portio. a ꝑtis. dī hec portio onis. i. ꝑs vel ꝓticio.

Portitor. a porta te dī hic portitor oris. i. ianitor. Itē portitor. i. portator. 7 tunc dī a porto tas. Itē a porto as. portatū tu. 7 tūc dī portito tas. freq̄ter portare. 7 corr. ti.

Porto tas. tau. tare. tatū. cōpo. cum ad. 7 dī apporto as. i. portare aliquid. Itē cuz ab. 7 mutato b. in s. dī asporto tas. i. portare. ab. i. lōge vel aliorsum absentare. remouere. Itē cōponit cū circum. 7 dī circūporto tas Itē cū con. 7 dī cōporto tas. i. sil̄ mouere. vel sufferre. Itē cū de 7 dī deporto tas. i. deorsum vel de vno loco ad aliū portare, vel spaciari. Itē cū dis. et dī disporto tas. i. diuersis modis. vel in diuersas ꝑtes portare. Et cōponunt ista duo verba sepe ꝓ vituparе. Itē cū ex. et dī exporto tas. i. in toto vl̄ valde vel extra portare. Itē cū in. 7 dī importo tas. intro vel valde vel contra portare. Item cū re. et dī reporto tas. i. iterū vel, retro portare. Itē cū sub. 7 dī supporto tas. i. subtus portare vel post vel latēter portare vel sufferre vel sustentare vel auxiliari. Itē cū trans. 7 dī transporto tas. i. vltra portare. Porto tas. actiuū est cū oib; suis cōpositis.

Portula le. di. pua porta.

Portunus. a portus dī hic portunus ni. quidam deus marinus q̄ portub; ꝑest fm fabulas. 7 portun⁹ na. nū. i. q̄etus qr portū habeat. 7 ꝯpat. vñ ꝑ portunitas tatis. et ꝑ cōpositionē importun⁹ na. nū. 7 ꝓdu. tu. portun⁹.

Portuosus. a port⁹ dī hic portuosus sa. sū. i. portub; plenus 7 abundās. 7 cōpat. vñ portuose sius. sime aduer. 7 ꝑ portuositas tis. et ꝑ cōpositionē importuosus sa. sum. 7 sil̄r cōpat. vñ hec importuositas tis.

Portus. a porto tas dī hic portus. i. statio nauiū tuta et cōtinua. 7 dī sic. a deportādis cōmercijs. quē locū a baiulādis cōmercijs. baias vocabāt antiqui. 7 est ꝓprie portus. locus ab accessu ventorum remotus vbi naues hyemāt 7 facit dūs 7 ablatiuus pl̄alis in ubus. portub; et format ab ablatiuo portu addita bus. Judic. v. ca. Et in portub; morabat. vide in statio.

Portusculus. in porticulus exponit.

Porus ri. minimū 7 subtile foramen in corpe ꝑ qđ sudor emanat. vñ porosus sa. sum. poris plenus. Et ꝯpatur. vñ porose sius. sime. aduer. a hec porositas tis. fm hug. Pap. ꝯo dicit pori meatus. quidā transitus. vel vie in carne. vel osse subtiliora foramina.

Pos dis. dicūt greci. Inde nos dicimus pes dis. Pos inuenit ꝑ potis. Cañ catho. Hoc bibe qđ pos sis. si tu vis viuere sanus. 7 cōponit cū con. 7 dī cōpos. 7 cum in. 7 dī impos. 7 cū ꝑ 7 dī ꝓpos. Possum aūt nō cōponi a pos. sed a potis.

Posco scis. poposci poscitū scere. i. petere. q̄rere. Posco cōponit deposco scis. exposco scis. 7 est plusq̄ poscere qr poscūt qui simplr petūt. exposcūt q̄ desiderāt reposco scis. Posco 7 eius ꝯposita oia sūt actiua 7 faciūt ꝑteritū poposci geminatū. vt deposco depoposci. et sup̄. in poscitū. Et format supinū a pñti mutatōe o. in i. cor. 7 additōe tum. vt vult pris. vt posco scitum dī sco scitū. tū ꝓdictorū supina nō sunt in frequenti vsu.

Positiuus gradus dī eo q̄ ponat prius in gradib; cōparatōis. q̄si fundamentū graduū. vel q̄i depositiuus. qr deponit casū. vt doctus ctior. simus. Et scias q̄ quēcūq; casū regit positiuū. eundē ꝑt regere eius cōparatiuū 7 superlatiuū. Itē verbū in prima ꝑsona pōt dici positiuū Un̄ dicit origenes tractās illud ioānis. In principio erat verbū. Et notandū q̄ in ꝑ loco nō tpis ꝑ significatione substātie beatus euāgelista insinuat ꝓ hāc vocē q̄ est. erat. Nam et positiuū eius scz sum non inequalr flectit cōtinens duplicē intellectū. Aliq̄n quidē substātiam cuiuscūq; rei. de q̄ ꝓdicat absq; vllo tpali motu signat. Ideo substantiuū verbū vocitat. Aliq̄n tpales motus ꝑm aliorū verborū anologiā declarat. tale est q̄ qđ ait. In principio erat verbum. ac si diceret apte. in patre subsistit filius.

Possessiuncula le. di. pua possessio.

Possessiuū nomē est illud qđ cū gtō pl̄ali signat aliqđ ex bis q̄ possident. De ꝑ tū dixi plenius in tercia ꝑte in tractatu de spēb; noīm in. c. de possessiuis.

Possideo. a ꝓ vel a post. 7 sedeo cōponit possideo des possedi sum. vñ hec possessio onis. 7 hic possessor ris. et possessiuus na. uum.

Possum ex potis noīe. et sum es est. cōpo. possū potes tui. posse vel potuisse potēs 7 facit ꝑteritū pfectū subiūctiui potuerim. Format eñ a potui i. in e. addita rim. et cor. potes a possū primā. Qz potes cū descēdit a poto tas. pdu. po. Un̄ quidā. Egrotare potes. nisi vinū post pira potes. Futurū aūt indicatiui facit potero ris rit. rimus. ritis. poterūt. Hic nō q̄ possū cōpo. ab ꝑ noīe potis. 7 nō ab ꝑ ntō pos. Et est rō. qr nts nō pōt venire ad cōpositionē verbi integre. Et dico integre ꝓpter possum. qđ cōpo. ex hoc noīe potis et sum. Nec etiā vtūs. 7 hoc iō. qr cōpositōes fiunt cū pfectōis sed si ex ntō siue vtō 7 verbo ꝓduceret vnū verbū cōpositum talis cōpositio de pfecto faceret impfectū. qr ntūs cum verbo vel etiā vtūs cū verbo generat pfectū sensum. sed oīs dictio simplex siue cōposita in eo q̄ dictō habet impfectionē. 7 sic talis cōpositio cōstare nō posset. sicut dixi supra in tercia ꝑte. in. ca. de figura composita.

Post adner. loci. licet q̄nq; ponat in vi tpis. 7 cōpat. posterior postremus. Post cōponit postq̄. Itē post heri. i. hodie. Itē postridie. i. post tres dies. postpridie id est hodie. Itē cū quibusdā aliis fm hug. Et signat tria post scz tp̄s. vt post annū venias ad me. Itē locū. vt iste latet post montem. Itē ordinē. vt post sapiam diuitie querende sunt. Nam melius est philosophari q̄ ditari. nisi forte indigenti. vñ versus. Hec tria post portat q̄ sunt tp̄s locus 7 ordo. 7 est post ꝓpositio potiens q̄ regit casum.

Postea. a post deriuat postea aduer. tpis vel ordinis. et cōponit. Posteaq̄. i. postq̄. 7 postea loci. i. post illū locum. vel post illud tp̄s.

Postela. Post cōpo. cum telon qđ est longū 7 dī hic postela le. i. corrigia q̄ sub cauda equi tendit. sicut antela q̄ añ tendit. Et dī postela q̄si post sellā. 7 antela q̄ si añ sellā. et fm hoc pōt dici sic qđlibet ornamentum equi añ vel retro. vel mantica q̄ ante portat vel retro. Et ꝓdu. pnl. vide in antela.

Posteriora. a posterior dī scz posteriora. i. podex. qr retro sunt et a vultu auersa. nedum illa purgamus sed quinemur aspectu.

Posteritas. A post ꝛiuat posterus ra.rum.i.sequēs vñ hec posteritas tatis.i.pgenies vel ꝓpagatio filiorū in nepotes.vel nepotū in pnepotes. Nam posteritas a nepote incipit.q̄si postera etas.

Posterula in postis exponit.ꝛ cor.ru.

Posterus.a post ꝛiuat posterus ra.rū.i.seq̄ns.ꝛ cōpo.cū p̄ ꝛ dī ꝓposterus ra.rū.i.transuersus.nō rectus. nō recto ordine dispositus.q̄n qui dz esse posterior factus est prior.vñ ꝓpostero ras.i.ordinez quertere.vel trāsuertere.ſ.qđ dz esse posteri⁹ facere p̄mū.ꝛ cor.ſte.

Postbac quedā vocū irregularis cōgeries seu aggregatio videt esse.fungens loco vnius dictōis.i.post.vñ ad Heb.iiij.c. Nunq̄ de bac loqueret postbac die vl sit ibi hac syllabica adiectio.

Postheptimemeris. a post et heptimemeris cōponit hec postheptimemeris quedā spēs cesure. q; pducit syllaba naturaliter breuis p postheptimemerim.in principio quinti pedis.sicut p heptimemerim in principio q̄rti vt b. Qđ par lōga remiserat arma bona repabāt.

Postbumus. Humus vel humatio cōpo.cum post.ꝛ dī postbumus ma.mū.ꝛ hic postbumus mi.ꝛ hec postbuma.i.qui vel q̄ nascit post humationē patris.i.post obitū. Ite a defuncto nomē accepit.sicut ler voluit.ꝛ cor.pnl. Vñ quidā. Postbumus ē natus post exequas genitorus. Et virg.in.vj. Tu postbuma ples ꝛc.

Postica.a post dī hec postica ce.latēs ingressus a pte posteriori.ꝛ hoc posticū ci.idē.ꝛ ꝓdu.pnl. Vñ horat. Atria seruātē postico fallo clientē.ꝛ hoc posticiū cij.p eodē. Vñ in Dan.xiij.c. Irruerunt famuli p posticū vel p posticū ꝑm aliā lram. Ite a post posticus ca.cū.i. viterior vel a posterior factus. Vñ ꝓsius. Occipitiq̄ ceco postice occurrite famne.

Posticiū cij.vide in postica ꝛ in ianua.

Posticulus li.di.quus postis.

Posticū ci.in ianua vide ꝛ in postica.

Postis. A post dī hic postis buius postis.i.latens ingressus a pte posterior. Et dicuntur postes eo q̄ post bostiū stent.ꝛ a postis ꝛiuat bic posticulus.ꝛ hic postellus.ꝛ hec posterula le.oīa diminutiua.

Postliminiū nij.exponit in liminium.

Postpridie.i.altera die post terciā diē.ꝑm pap.vl ꝑm bug.postpridie.i.bodie.ꝛ cōponit a post ꝛ pridie.

Postremus.post ꝓpat posterior postremus. Sed postremus de multis.posterior de duob dī. vñ posteri⁹ postreme vl postremū.ꝛ ß postremitas tis.ꝛ postrem⁹ q̄q̄ accipit in vi positini.ꝛ ꝓpat postremus mior.simus.vñ postreme mius.sime.aduer.ꝛpostremo.i.ad vltimū.aduerbiū tpis vel ordinis.ꝛ ꝓdu.stre.

Postridie.i.post tres dies.a post ꝛ tris.ꝛ die.ꝛ ꝓdu.e.

Postulo las.lani.ꝛiuat a posco scis.ꝛ ē ꝑidē postulo qđ posco.ꝛ binc bic postulator.i.rogator.ꝛ inde or.in trix.bec postulatrix cis.ꝛ postulatim aduer.i.rogāter. et postulatici⁹ cia.ciū.qui freq̄nter postulat vel postulat. Postulo cēponit. Depostulo las.ꝛ est actiuū cū oib suis cōpositis.ꝛ cor.stu.

Potator toris.in poto tas.est.

Potatricula le.in poto tas est.

Potens.a possum dī bic ꝛ bec ꝛ ß potēs tis.pticipiū ꝛ nomen.ꝛ tunc cōpat.potens tior.simus.vñ potēter tius.sime.aduer.ꝛ hec potētia tie.vide in ptās. Potens cōponit. Impotens.i.nō potens.ꝛ cunctipotēs ꝛ omnipotēs.vñ bec oipotētia.cūctipotētia.impotentia.

Potentatus.a potens dī bic potētatus tus.tui.i.potētia vel ptās.dñatoris opus q̄alidū.

Potestas.a possum dī bec potestas tis.i.qđ quis pōt. et id pqđ quis pōt.ꝛ ille qui pōt. vñ potestatiuus ua.uū.i.potēs.vel qui videt dignus ptāte.ꝑm bug. Pap. xo di. Potestas dī qđ patuit illi quicquid velit. Potestas ab eo qđ est posse nomē accepit.ꝛ vt dī in grecis. Si recte dicas solet esse potentia sani. Dicq̄ ptātem digni.da posse cui vis. Et scias q̄ sicut substantiuū recipit adiectiuū.vt bonus hō.ita ß verbū sum.vt sum bonus.ꝛ sumus boni.ita q̄ nullū aliud substantiuū est ibi necessariū.ꝛ hoc in prima ꝛ in scda psona.ß nō in tercia. Vñ pōt dici.ego ptās sum bonus.ita q̄ adiectiuū recipiat verbū tm̄ rōne suppositi cōsignati. Sed in tercia psona male dī. Ptās est bonus.q; verbū tercie psone nō habet in se suppositū finitū. Potātes etiā vt dicit Greg.vocāt bi angeli qui hoc potētius ceteris in suo ordine receperūt.vt eorū ditioni virtutes aduerse subiecte sint quorū ptāte refrenant.ne corda boīm tentare ꝑualeant.quantū volunt.

Potio bec potatio.ꝛ bec potio onis.p syncopā dī. Et est potio idē.qđ potatio vel cōfectio ex vino ꝛ herbis. vel medicina q; potat.ꝛ dī a poto tas.taui.atū.ꝛ a potio dī potiono nas.vel potiono; naris.i.potionē dare Potiono nas.in potio est.

Potior tiris.dī a potis tis.noīe.et est potiri.frui.vti. Et cōstruit cū actō gtō ꝛ ablatiuo.vt potior illius rei vel illā rem vel illa re. Et inuenit ꝑm antiq̄s ꝑm terciā et quartā cōiugationē potior tiris.vel poteris.ß in infinitiuo ꝑm quartā inuenit potiri.supinū in itū.potitū desinit pnl.pdu. Impotitus ta.tū.sicut di.prās. Apud tm̄ modernos est tm̄ q̄rte cōiugatōis. Itē potior est cōparatiuū de potis ꝑm vocez.q; significatio mutat.vide in potis.

Potis ge.cōis.ꝛ ß pote.i.possibilis vel potēs.ꝛ cōpat potior simus.ꝛ bec cōpatio est tm̄ ꝑm vocē.q; significatio mutat.potior em̄ ꝛ potissimus.i.melior ꝛ optim⁹ vñ potiter tius.sime.aduer.ꝛ potissime q̄q̄ ponit ꝓ maxime vel ꝓcipue ꝑm bug. Pap. xo di. Potior.melior.superior.altior.valentior.

Potissimus ma.mū.in potis vide.

Potisso.a poto tas.dī potisso sas.sani.sare.i.freq̄ter et parū bibere.ꝛ in eodē sensu dicebat antiquitus potasso sas.

Poto tas.taui.tare.i.potum dare. Vñ in psal. Potauerunt me aceto.ꝛ potare.i.bibere. Et nota q̄ supinū eius syncopat. Et dī potū tu. Et sepius inuenit syncopatū q̄q̄ integrum. Vñ verbalia ꝛ pticipialia ab eis formata inueniunt etiaz sepius syncopata q̄q̄ integra. vt bic potator vel potor.ꝛ binc potatorius ria.riū. vl potorius ria.rium.ꝛ bec potatrix vel potrix.vñ bec potatricula cule.vel potricula le.dimi.ꝛ potatus ta.tum. et bic potus tus.tui.actus vel passio potandi.vel qđ intra calicem dat. Itē a poto tas.potito tas.freq̄n. Poto cōponit. Compoto tas.i.sil cum alio potare. Epoto tas.i. valde potare vel ex toto. Repoto tas.iterum potare vel retro. Poto ꝓ dare potū cum omnib suis compositis actiuū est.sed ꝓ bibere est neutrū et ꝓdu. po.vñ oui. Euomit epotas dira charibdis aquas. Et vt dicunt quidā. Bibere est nature.potare vo luxurie est.

Potomiū mij.est nauigiū fluuiale tardum ꝛ graue qđ nō nisi remigio ꝓgredi pōt. Binc etiā traiectus dī extensus est em̄ ꝛ latus.

Potor toris.in poto tas est.

Potuerint est ꝑteriti ꝑfecti tpis ꝛ modi subiūctiui de possum tes.vel potest etiā esse futurū subiunctiui.ꝛ cū potuero ris.rit.rimus.ritis rint. De ß vide in possū tis.

Potus ta.tum.vel bic potus tui.vide in poto tas.ꝑm bug. Et pap.etiā dicit.potus ꝓ potatus p syncopam ꝓticipiū scz potus ta.tum. Et bic potus tus.tui.nomē

Pragma matis.ge.neu.i.cā. Vñ pragmaticus ca.cū.i. causatiuus.vel causidicus.ꝑm bug. Papias xo.dicit Pragma grece latine cā dī.vñ et pragmatica dicunt negocia.ꝛ actor causarum et negociorū pragmaticus noiatur.

Prandeo.a prandiū dī prādeo des.di.vl' prāsus sum. dere.i.prandiū sumere.in tercia hora comedere. Et cō po.pprādeo des.di.vel pprāsus sū.7 est neutrū cū oīb⁹ suis ppositis.7 facit pteritū in prādi vel in prāsus sū.et supinū in prāsū ſm hug. Et vt di.papi. Prādeo ē neutrum nisi in tercia prādet. vñ pst.prādet olus. vide in pransus.

Prandeū dei.quedā zona.ad prandiū dī.

Prandi est pteritū de prandeo des.

Prandiū.a paro ras.derivat' bīpatus tus.tui.et binc b prandiū dij.q̄si patū ab apparatu edēdi.q: plura in mane pant' q̄ in sero ad comedendū. Et olim ppie dicebant prādia oīa militū.s.cibū añ pugnā q̄si cito patum.ß nūc dī comestio in tercia.vñ b prādiolū li.di.

Pransito tas.vide in pranso sas.7 cor.si.

Pranso sas.i.frequēter prādeo verbū frequen.de prādeo des.a q̄ pransito tas.aliud frequē.

Pransoriū a prandeo des.dī hoc prāsoriū rij. domus vel locus vbi prandet'.

Pransus sa.sum.accipit' actiue.i.q̄ prādet.7 tūc descēdit a prādeo des.di.vel prāsus sū. Ité accipit' passiue prāsus.i.comestus. ppsumptus.7 tūc descēdit a passiuo istius verbi qđ inuenit' in tercia psona.s.prādet prādebat'.prāsus est vel fuit. Silr intellige de oīb⁹ verbis neu.q̄ hūt passiuū in tercia psona.s.q̄ eorū pticipia p teriti tpis pñt accipi actiue vel passiue. Cum añt accipiunt' actiue.pticipia sunt neutrorū. Cum vo passiue sunt pticipia passiuorū. Prāsus cōpo. Imprāsus.i.nō comestus vel nō prāsus.qui.s.nō comedit vel nō prandet. Quidā tñ dicunt q̄ hmōi pticipia in prima 7 scda psona signant actionē.in tercia signant actionē 7 passionem.vide in iuratus ta.tum.

Prasis vel prasin grece latine dī viride. vñ prasis dī creta viridis.

Prasius.a prasin dī prasius sia.siū.i.viridis.7 hic prasius sij.quidā lapis viridis.

Pratellum li.di.pro⁹um pratum.

Pratulū li.di.pro⁹ pratum.

Pratensis in pratū vide.

Pratū.a patus ta.tū.dī b pratū ti.q̄si patū.q: pro⁹ exigit laborē culture. Añ b pratellū.7 b pratulū li.di. et hic 7 hec pratēsis 7 b se.7 hoc pratū ti.qđā castrū. q: herba pratēsi abundet.vel q: in prato fuerit cōstructū vñ hic 7 hec pratēsis 7 hoc se.nomen gentile est.

Pravicors dis.in pravus exponit'.

Pravus va.vum.i.malus.puersus. Sed malus naturaliter pravus exercitio 7 vsu.7 cōpar'. pravior simus. Añ prave vius.sime.adver.7 hec pravitas tis.7 pravo uas.i.pravū facere.7 cōpo. Depravo uas.i.valde pvare.7 est actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis.7 pdu.hanc syllabā pra.vñ quidā. Opto placere bonis pravis odiosus haberi.quis nisi sit pravis nemo placere pt.pravus cōponit' cum cor dis.7 dī hic 7 hec 7 b pravicors.cordis. ge.om.sicut vnicors.cōcors.secors.7 silia. Et dī pravicors vir pravus corde vel pravi cordis. Eccl.iij.c.pravicors in illis scandalizabit' ꝛc. vel ſm aliā lram pravicordis.7 cor.ni.pravicors.

Prevābulus a pambulo las.dī pambulus la.lū.i.añ ambulans.qđ etiā substantiue pōt poni.

Prebenda.a pbeo bes.dī hec pbenda de.vñ pbendarius ria.riū.qđ ptinet ad pbendā.7 hic pbendarius rij qui dat pbendā.vel potius qui recipit.

Prebendicula le.di.pua pbenda.

Prebendula le.di.pua pbenda.

Prebeo.a p 7 habeo cōpo. pbeo bes.bui.bitū.i.dare.

Precabundus in pcor est.

Precapio.ex p 7 capio cōpo. pcapio pis.i.añ capio.in q̄ sensu inuenit' pcipio pis.

Precarius.a pce dī pcarius ria.riū.i.pcabilis.vel pcarium dī qđ pce obtinet'. q̄si pcadiū.q: pce audit'.7 vī potius esse ety.q̄s ppositio.vñ pcarie adver.i.pcabiliter vel p pces. Et p eo sepe inuenit' pcario. Añ terētius in eunucho. Jam vel pcario fac tardius.ſm hug. Papi.vo di.pcariū est cū pce creditor rogat' 7 pmittit debitorē in possessionē fundi sibi obligati demorari 7 fructus capere dictū q̄si pcadiū.q: pce audit'.

Precator.a pcor caris dī hic pcator toris.et or.in rix. cōuersa dī hec pcatrix cis. Añ aug. Adhibe pcatores id est rogatores.7 pdu.pnl'.tam in ntō q̄s in gtō.

Precatorius ria.riū.in pcor caris vide.

Precaneo caues.caui.i.añ vel p alīs cauere.verbum actiuū.a p 7 caneo nes.cōpo.7 cor.ca. Gen. vj. Precauens in futurū.vide in caueo.

Precedo dis.cessi.sum.dere.i.añ ire.ex pre 7 cedo dis. cessi cōponit'. Et quis dī aliq̄d pcedere q̄tuor modis. scz eternitate.7 sic deus pcedit oīa. Ité tpe vt flos fructū. Ité electōe.vt fructus pcedit florē. Ité origīe.vt sonus pcedit cātū. Añ di. Aug.in.xij.li.pfess.c.viij.g. Cū vo di.informe deinde formatū.nō ē absurdū si mō est ydoneus.intellige q̄s pcedit eternitate sicut deus oīa et in oīb⁹ tpe sicut flos fructus.electōe.sic fructus florē origine.sicut sonus cātū.q: nō cātus formavit vt sonus sit ß sonus formavit vt cātus sit. Est añ cātus formatus sonus.

Precello lis.pculi vel pcellui pculsum vel pcelsum.pcellere.i.superare.7 cōponit' a pre 7 cello.

Precendo.a pre 7 candeo des.cōponit' pcendo dis.i. añ vel valde accēdere.vide in candeo des.

Precētor.a pcino nis.dī hic pcentor toris.q̄ in eccl'ia vocē pmittit in cātu.s.pncipalis cātor. Et dz scribi p e.7 nō p i.q: formavit a pcentu sup.u.mutato in or.

Precentus a pcentor dī hic pcentus tus.tui.i.dignitas vel ptās pcentoris.

Preceps.Caput cōponit' cū p.7 dī pceps tis.ge.oīs. qui cadit capite inclinato 7 corpe sequēte.7 cor.penl'. gti.pceps etiā dī hō oīa sine mō 7 cū periculo faciēs.7 facit gtūs plalis pcipitum.

Preceptor a pcipio is.dī b pcepor oris. 7 hic pceptus tui.7 pceptorius ria.riū.qđ pcipit'.

Preceptū.a pcipio pis derivat' b pceptū ti. Et ſm ps pi. Precepta sūt q̄ an aliq̄d faciēdū sit.aut nō faciēdū docēt. Et scias q⁹ pcepta decalogi sūt decē q̄ i bis ꝛ oīb⁹ ptinēt'. Ydola sperne.dei nō sit tibi nomē inane. Sabbata sanctifices.habes in honore pentes. Nō occisor eris.mechus.fur.testis iniq⁹. Nō alij nuptā.nec rem cupias alienā. Numerus istorū pceptorū sic accipi pt. Prima tria pcepta q̄ fuerūt scripta in pma tabula lapidea ordināt nos ad deū. Ordinat' aūt hō ad deū tripliciter. Uno mō p meditationē cordis.vt dī in psal. Vacate 7 videte q: ego sum deus.7 ad b dirigit terciū pceptū scz sanctificatio sabbati q̄ aliqđ tpus deputat' ad vocandū dominis cessando ab oīb⁹ q̄ hoc ociū ptur bare possent. Alio mō p reverentiā oris.qđ fit cū deus laudat'.7 nomē eius cū reverētia tenet'.7 q: p occurrit irreverentiā noīs diuini vitare q̄s laudes debitas deo reddere. Jō in secdo pcepto ponit'.nō assumes nomen dei tui inuanū. Tercio mō vt in ope seruitū debitū exhibeat' qđ latria dī. Ad cui⁹ actū pmū pceptū ordinat' simplr p phibitionē ōrij. Ad primū aūt hō dupl'r ordinat'. Uno mō vt bñficiū ei impendat'. Lu.vj. Que vultis vt faciāt vobis hoīes et vos eadē facite illis qđ marie pertinēt faciendū est. Añ in p pcepto scdo tabule honor pentū pcipit' in q̄ intelligit' oīe bñficiū prio exhibendū. Honor aūt iste nō solū attendit' in reverētia.ß in administratōe eor q̄ sunt corpi necessaria sicut dixi in honore as. Alio mō vt prio nocumentū nō inferat'.ſm illud Tho.iiij. Qđ ab alio oderis tibi fieri. vide ne alteri tu aliq̄n feceris.7 ad b ptinēt ser pcepta q̄ sequunt'.q̄ sic ordinār'. Nocumentū nāq; triplr pōt prio inferri. Primo q̄stū ad cor 7 sic sūt duo pcepta vltia.s.nō desiderabis vxorē proximi tui.7 nō concupisces

domū ꝓximi tui ⁊c. Et ꝓhibet hic volūtas iniuriādi. ⁊ precipue illa volūtate q̄ est cupiditas q̄ est radix oīm malor. Et ꝑmo ꝓhibet cupiditas aliene rei. q̄ est connūcta q̄si idē corp⁹ secū. vt vxor. Secūdo volūtas alienе rei q̄ est nō eadē caro cū homīe. sed extra eū cum dī non domū nō agrū q̄stū ad res īmobiles. nō seruū. non ancillā. nō bouē ⁊c. q̄stū ad res mobiles. Itē nocumentū inferri pōt ꝓximo ore vl' ꝛbo. ⁊ hoc ꝓhibet quito ꝑcepto. ſ. nō loqueris ꝯ ꝓximū tuū falsum testimoniū timore. rācore. amore. munere. ⁊ ꝟ in ꝑcepto ꝓhibent negatio detractio. obiurgatio. ⁊ oīa hmōi. Item tercio inferri pōt nocumētū ꝓximo in ope ⁊ hoc triplicit. In se vel in ꝓsonā ꝓpriā ⁊ ꝟ ꝓhibet cum dī. Nō occides. Vel in suos. ⁊ ꝟ ꝓhibet cum dī. Nō mechaberis. Magnū em̄ nocumētū reputat sibi vir q̄n̄ ꝗs accedit ad vxorē suā q: nō bene cum socius regna venusq̄ manēt. Vel ī sua ⁊ ꝟ ꝓhibet cū dī. Nō furaberis. i. rē alienā nō vsurpabis vsura. rapina. furto. fraude. violētia. Et scias q̄ peccata q̄ ꝓmittunt ī ꝓximo sunt pē sanda ꝓ se ꝟz nocumēta q̄ ꝓximo inferunt. q: ex ꝟ hnt rōnem culpe. Quāto aūt ē maⁱ⁹ nocumētū quāto maⁱ⁹ bonū dimittit. Cū aūt sit triplex bonū hoīs. ſ. bonū aīe ⁊ bonū corpis. ⁊ bonū exteriox rex. Bonū aūt aie qō ē maximū. nō pōt alicui ab alio tolli nisi occasionalit'. puta ꝓ malā ꝓsuasionē q̄ necessitatē nō infert. Sz alia duo bona. ſ. corpis ⁊ exteriox rex possunt ab alio violēter auferri. Sz q: bonū corpis ꝑtinet bono exteriox rerū sp grauiora sūt peccata q̄by infert nocumētū corpi. q̄s ea quib⁹ infert nocumētū exterioribꝫ reb⁹. Qui int' cetera peccata q̄ fiūt in ꝓximū homicidiū grauⁱ⁹ est ꝓ qō tollit' ꝓximi vita iam actu existens. Cōsequēter aūt adulteriū qō est ꝑ debitū ordinē generationis hūane ꝓ quē ē introitⁱ⁹ ad vitā. Cōsequēter aūt sūt exteriora bona int' q̄ fama ꝑtinet diuitys. eo q̄ ꝓpriquior est spūalib⁹ bonis. Cui dī ꝓuer. xxj. Deliⁱ⁹ ē nomē bonū q̄s diuitie multe. ⁊ ideo detractio ſm suū genus ē maⁱ⁹ pctū q̄s furtū. minⁱ⁹ tū q̄s homicidiū vl' adulteriū. Sed pōt queri an fuit necessarlū legē scriptā ⁊ maxime ista decē ꝑcepta tradi. Ad ꝟ dico q̄ necessariū fuit ea q̄ naturalis dictat ratio q̄ dicūt' ad legē nature ꝑtinere ꝓpter q̄tuor rationes. Primo q: ꝓ ꝓtrariā ꝓsuetudinē multi in pctū ꝑcipitabant'. nā apud multos rō naturalis in q̄ scripta erat obtenebrata erat. Secūdo q: etsi in aliq̄b⁹ vigebat rō tū amor boni ī eis deficiebat. Cui quādā coactiōe legis obligatorie. ad bonū inducēdi erāt. Tercio vt ad opa ꝛtutis nō solū natura inclinaret sed etiā reuerētia diuini imperij. Quarto vt magis memorie tenerent' et frequētius in cogitatiōe versarent'. Et si dicas scriptura videt' esse inuēta ad succurrendū labilitate memorie. sed alia ꝑcepta legis q̄ nō sunt ita scripta in corde hoīs. sicut iudicialia et cerimonialia. facilⁱ⁹ poterāt obliuioni tradi. ergo ea magis debuerūt ī tabulis lapideis scribi. Dico ꝓcepta iudicialia ⁊ cerimonialia erāt mutabilia ſm diuersos statⁱ⁹ ⁊ ꝯditiōes hoīm. sed ꝑcepta legis nature īmobiliter ꝑmāsura erāt. in cuius signū in tabulis lapideis deus ea scribi voluit. Hic nō q̄ aug⁹. in libro de doctrina xp̄iana dic̄. Totā magnitudinē ⁊ amplitudinē diuinor eloquior possidet charitas. qua deū ꝓximūq̄ diligimus que radix est omniū bonor. Si ergo nō vacat omnes paginas ꝑscrutari. ⁊ oīa inuolucra sermonum euoluere tene charitatē vbi pendēt oīa. q: ꝑfectio est ⁊ finis omniū. Itez augu. de laude diuinar scripturar dicit. Ille tenet ⁊ qō latet ⁊ qō patet ī diuinis codicib⁹. qui charitatē seruat ī moribꝫ. q: dicit' matℏ. xxij. In his duob⁹ mādatis. ſ. in dilectione dei ⁊ ꝓximi tota lex pendet ⁊ ꝓphete. Fulgentius etiam dicit in sermone ſtephani. Charitas omniū fons est ⁊ origo bonor. munimē egregiū. via que ducit ad celū. in qua qui ambulat nō errare potent nec timere. ipa dirigit. ipa ꝓtegit. ipa ꝓducit. vide in curiosus. Et si dicas. si diuina eloquia oīa ī charitate cōtinent'. videt' igit' q̄ plixitas sacre scripture sit superflua. Respōdeo. q̄ ꝑtinent' oīa diuina eloquia in precepto charitatis sicut in radice. sed oportuit ꝑ ramos distingui. Et scias q̄ cōsuetudo nō potest tollere ius naturale siue diuinū. id est ꝑcepta ꝑdicta. sicut dixi in cōsuetudo.

Preceptus in ꝑceptor est.

Preces. a ꝑcor aris. dī ℏ prex cis. he preces. bar ꝑcuz ꝛntūs singular' nō est ī vsu. ⁊ cor. p. vide ī achilles.

Precidaneⁱ⁹ nea. neū. i. aptus ad precidendū. ⁊ dicit' a precido dis.

Precido dis. di. dere. cisum. i. antecedere. ⁊ cōponit' a ꝑ ⁊ cedo dis. cecidi. ⁊ ꝓdu. ci. vbiq̄. Itē ꝑcido dis. ꝑcidi dere. supī. caret. i. an cadere vl' in anteriorē partē et cor. ci. vbiq̄. ⁊ tūc ꝯponit' a cado dis. cecidi.

Preciniū nij. i. laus alicuⁱ⁹ rei vel laus antecedens. et dicit' a precino nis.

Precino nis. ꝑcinui centū. i. valde canere vl' añ. ⁊ cor. ci. ⁊ ꝯponit' a ꝑ ⁊ cano nis.

Precior. a ꝑciū dī ꝑcior aris. deponentale. i. estimare ⁊ ꝯponit' appcior aris. depcior aris. et ē ꝑcior depo. cū suis ꝯpositis. Antiqui tñ dicebāt ꝑcio cias. ⁊ appcio cias in actiuo genere.

Precioſus. a precium deriuat' precioſus sa. sum. multū precium valens. Quī ꝑciosi lapides dicti sunt quia care valent. sive q: a vilibus discerni possunt. sive quia rari sunt. Omne em̄ qō rarū est. magnū ⁊ ꝑciosum vocat'. vñ in ꝓmo regū. ij. ca. dicit'. Sermo dñi erat ꝑciosus. id est rarus. Precioſus ꝯpar' ꝑcioſior sim⁹. vñ ꝑcioſe ſius. ſime. aduer. ⁊ hec ꝑcioſitas tatis.

Precipitiū tij. ꝑrupta fossa vel rupes. ⁊ dī a ꝑceps.

Precipio. a ꝑ ⁊ capio pis. ꝯponit' ꝑcipio pi. ceptū. i. ꝑceptū dare. Itē inuenit' ꝑcapio pis. silr ex ꝑ ⁊ capio. et retinet a. ⁊ ē precapere añ cape in quo sensu inuenit' etiā precipio pis. ⁊ cor. ci. vel ca.

Precipito tas. tare. tauī. ꝛbū actiuū. i. ꝑcipitio aliq̄d obruere. ⁊ dī a ꝑceps tis. ⁊ cor. pi.

Precipuus. i. maximⁱ⁹. ꝓmⁱ⁹. singularis. senior ſm papī. Inde ꝑcipue aduer.

Precisio. a ꝑcisus si. addita o. fit ℏ ꝑcisio onis. q̄si añcisio. Itē precisio ē quidā color. vide ī q̄rta ꝑte in tractatu de coloribꝫ rethoricis.

Preciū. a prex cis. dicit' ℏ ꝑciū cij. q: cū ꝑce solet dari. vel preciū ꝯponit' a pre. ⁊ do das. vel vicis q̄si ꝑdatū. vl' q̄si preuiciū. q: ꝓius dat'. vt ꝑ eius vice qō petit' habeatur. vñ hoc ꝑciolū li. diminutiuū.

Preclinis. i. inclitⁱ⁹. valde gl'iosus. Nā grece cleos dī latine gl'ia. ſm papī. Hug. ꝛho dicit. a precluo is. dicit' hic ⁊ hec ꝑclinis hui⁹ precliuis. id est celticⁱ⁹ nobilis valde fulgens. ⁊ ꝑdu. cli.

Precluo is. in cluo is. exponit'.

Preco. a ꝑcino nis. dī ℏ preco onis. qui quodā preconatu aliq̄d annūciat. ⁊ preco etiā dī mercator. q̄ quodā ꝑconatu inuitat ad merces suas emēdas. vñ ℏ ꝑconatⁱ⁹ tus. tui. talis annūciatio.

Precocia. a precoquo qs. deriuat' hec precocia cie. genus vini. vel vuarū. quasi precoqua. q: ante alias solet coquit' ⁊ citius ad maturitatē venit. Et eadē dicit' precoqua que. et hec precox cis. sed a grecis dicit' lageos. quia velocius currat ad maturitatē vt lepus. Et pōt declinari mobiliter ꝑcoquus qua. quū. ſm hug. papī. ꝛho dicit. Precocie genus vuar dicte. quasi ꝑcoque. q: añ alias nature scāt.

Preconatus in preco est.

Preconiū. a ꝑco dī ℏ ꝑconiū nij. ⁊ ℏ ꝑconatⁱ⁹ tus. tui. id ē annūciatio ꝑconis. Itē ꝑconiū dī laus vl' annūciatio laudis. Ponit' etiā qñq̄ simplicit' ꝓ annūciatiōe. sed ꝓprie in bono.

Precõtrecto ctas.in tracto tas.est.
Precoqu⁹ qua.quũ.in p̃cocia exponit 7 cor.co.
Precor caris.cat⁹.sum cari.i.rogare.vñ p̃catorius ria.
riũ.7 b̃ 7 b̃ p̃cabilis 7 b̃ le. Et p̃cabund⁹ da.dũ.silis p̃
cãti.q̃si ad p̃candũ habilis.p̃cor exponit.de p̃cor p̃cari
imp̃cor caris. Et ẽ p̃cor deponẽ.cum omib suis com
positis.7 cor.banc syllabã prie.
Precordia. Prie exponit cũ cor.7 dicit b̃ p̃cordiũ dij.
quoddã intestinũ. q̃ p̃sit cordi.vñ hic 7 b̃ p̃cordialis.
7 hoc le.qõ q̃nq̃ ponit p intimo secretoq̃ 7 familiari
sm hug. Isidor⁹ xo dicit. Precordia sunt loca cordi
vicina,quib sensus p̃cipit.dicta sic q̃ ibi sit p̃ncipium
cordis 7 cogitatiõis.
Precor cis.in precocia vide.
Precurro ris.ex p̃ 7 curro exponit.7 gemiat p̃teritum
p̃curro p̃cucurri p̃cursum.
Preda de.est de vicinis 7 confederatis. Rapia de hostib
vl p̃da de tota patria. Rapia de pte. Itẽ p̃da ex hoste
est. Ancp ex negociatiõe.expendiũ ppie ex põdere.
Predan⁹ na.nũ.i. de p̃dio existẽs.7 dr a p̃diũ.vñ am
brosi⁹. Inẽ cõuiuia p̃danas epulas ructantẽ.
Predestino nas.naui.nare.a p̃ 7 destino nas.cõponit
et est p̃destinare ante vel ab eterno destinare p̃uidere.
p̃scire. Sed presciunt boni 7 mali. Predestinant tm̃
boni.sm hug.7 cor.sti. Hinc nõ q̃ p̃destinatio.est ppa
ratio gr̃e in p̃nti.7 glorie in futuro. Sed exsecuit que
ri. An hi qui apud deũ magni sunt meriti obtinere ali
quãdo possint etiã que nõ sunt p̃destinata. Ad hoc re
spõdet greg.in pmo dyalogo. Obtinere nequaq̃ pos
sunt q̃ nõ fuerũt p̃destinata vt precib obtineant. Nã
ipa quoq̃ pbennis regni p̃destinatio.ita ẽ ab omipo
tẽti deo disposita. vt ad hoc electi ex labore pueniant
quatin⁹ postulãdo mereant accipe qõ eis omipotens
deus ante secula disposuit donare. Itẽ scias q̃ numer⁹
p̃destinatorũ certus est a deo.sed incert⁹ a nobis. Nec
tñ ista certitudo necessitatẽ saluãdis imponit.7 vt dic
boe.q̃uis causam tãte dispositiõis ignores.tñ qm̃ bo
nus mundi rector tempat. recte fieri cũcta ne dubites.
Quicqd em̃ circa spem videas geri. reb quidẽ rectus
est ordo.opinioni xo tue puersa pfusio. Vide in pre
scio.7 in scribo 7 ĩ charitas.
Prediat⁹.a predium dicit hic prediatus ti.deus p̃dio
rum.s.saturnus.vt dicũt.
Predico cas.caui.care.exponit a p̃ 7 dico cas.7 ẽ p̃di
care.admonere.vel annũciare bona.vt ego predico q̃si
pre.i.sup alia bona enũcio. Vñ trãsumptũ est b̃ voca
bulũ in logica cũ dicit gen⁹ predicat de specie. Spẽs
predicat de suo indiuiduo.i.enũciat.vel inberet.7 hic
verbalia.7 cor.di.
Prediolũ li.di.paruũ p̃diũ.
Preditus ta.tũ.i.predijs dat⁹.vel pre alijs ditat⁹.7 dr
a praes dis.vel p̃ditus dicit a predo dis.qõ est p̃ alijs
dare. Et est predit⁹ sm papiã.sublimat⁹ ornat⁹.clar⁹
p̃clarus.anteposit⁹.7 cor.di. Vñ theodol⁹. Predit⁹
ingenio.decorauit moenia templo.
Prediũ.a preda dr b̃ p̃diũ dij.i. possessio.villa ager ß
ppie allodiũ.7 dr p̃diũ a p̃da.q̃ antiq̃ agros q̃s bello
cepant predo noie vocabãt.vl p̃diũ dr q̃ ex oib ptib
patrisfamilias p̃uidet.i.apparet.vñ dr p̃diũ q̃si preui
diũ. vl predũ dr q̃si p̃ alijs ditans a pre 7 dis ditis.qõ
est diues.ß pot⁹ ẽ etymologia q̃ exposito.
Predo dis.p̃didi tũ.dere.i.p̃ alijs dare honorare.pro
gare.p̃ponere.ornare.7 exponit a p̃ 7 do das.
Predo donis.mas.ge.i.raptor.7 dr a p̃da vt dic̃ pap.
Predo vel pred⁹.dr qui predã bz vel scit.
Predor daris.dat⁹ sum.dr a p̃da.7 ẽ p̃dari predã fa
cere.dissipare.vñ hic p̃dator 7 p̃datorr⁹ ria.rũ.7 pre
dabũdus da.dũ. babilis a p̃dandũ vel silis p̃danti. et
hic 7 b̃ p̃dalis 7 b̃ le.7 p̃datus ta.tũ.qõ accipit ĩ passi
uus significatõne. sm qõ antiqui dicebãt predo das.et
exponit Impredatus ta.tũ. Predor exponit. Cõpre
dor daris. Depdor daris.7 ẽ deponẽtale cũ suis exp̃o
sitis.7 cõstruit cũ actio.7 pdu.pre. Vñ horati⁹ i epi.
Singula de vobis anni p̃dant cũtes.
Prefatio.a p̃fatus ta tũ. p̃fati.addita o. fit b̃ prefatio
onis.7 accipit t.sonũ de c.et ẽ p̃fatio sm hug.,plogus.
plocutio. Vñ in missa dicit p̃fatio.q̃ precinit ante sa
cramẽtũ corpis 7 sanguis xpi. Pap. xo dicit. Prefa
tio plocutio librorr que ante omnẽ narrationez fit ad
instruẽdas audientiũ aures ad qõ aptat dicta p̃fatio.
q̃si plocutio.i.pma locutio.
Prefaciuncula le.di.parua p̃fatio.
Prefatus ta.tũ.i. ante locutus. a prefor faris. qõ ẽ añ
loqui et ppdu.fa.
Prefectura re.in p̃fectus est.
Prefect⁹.a p̃ficio cis.dr hic p̃fectus ti.i.alijs p̃positus
dignitatẽ designat. Unde hec prefectura re.ei⁹ digni
tas.et prefectorr⁹ ria.riũ.qõ ad prefectũ ptinet. Et est
idẽ prefect⁹ qõ pretor.
Prefica ce.cõis ge.i. sacerdos q̃ incipiebat cant⁹ 7 p̃
erat plãgentib.7 dr a p̃ficio cis.
Proficio cis.p̃feci p̃fectũ.i.p̃pono.vñ verbalia et cor.
fi.7 exponit a pre 7 facio cis.
Prefoco cas.caui.care.i.pstringere.strãgulare.q̃si fau
ces ab anteriori pte cape 7 stringere.7 ẽ xbũ actiuũ. et
exponit a p̃ 7 faux cis.7 pdu.fo. Vñ oui.ĩ ibim. Prefo
cent aie noxia mella viã. vide ĩ suffoco.
Prefor ris.i.ante hostiũ sm papiã.
Pregno nas.naui.nare.i. granidare. vñ pregnãs tis.
pticipiũ. Inuenit etiã pregnãs p̃ gnida. Sz pregnãs
est q̃ cõcepit. Granida quã vter granid⁹ primã ptui
onem dit. Et exponit. Impregno nas.repregno nas.7 est
actiuũ cũ suis cõpositis.
Pregredior deris.pgressus sum.pregredi.i.p̃cedere
preire.qõ 7 p̃gradior deris.inuenit. 7 cõponit vtrũq̃
a pre 7 gradior.
Prehẽdo dis.ẽ verbũ simplex.7 ẽ eiusdẽ significatiõis
cũ prendo dis.sed bz h.post e.7 facit p̃teritũ sine gemi
natiõe.sicut 7 prẽdo p̃hendi.7 supino p̃hensum.7 cõ
ponit. Apprehẽdo dis. Cõprehẽdo dis. Deprehẽdo
dis. Reprehendo dis.7 est actiuũ p̃hendo cuz oib suis
exp̃ositis.7 facit p̃teritũ in di.7 supinũ in sum.
Preiudiciũ.a p̃iudico cas. dicit hoc preiudiciũ cĩ.7 ẽ
preiudiciũ cause impedimẽtũ quasi supra alia iudiciũ.
id est damnatio alior. Vñ seru⁹ ĩ comẽto sup xgiliũ
Quicqd fit p̃ter naturã nõ affert preiudiciũ generali
tati.vñ p̃iudiciũ.i.p̃cedens iudiciũ.vñ in pma ad thi
mo.c.v. Nihil facias sine p̃iudicio.i. sine p̃cedenti p̃
iudicio in alterã pt̃e declinãdo.
Preiudicio cas.caui.ex pre 7 iudico cas.exponit.7 est
p̃iudicare.pre alijs iudicare.i.iudiciũ alior depmere.7
dãnare.q̃si p̃iudicare.7 ẽ actiuũ.
Preliares dies sunt quib vas est hostẽ bello lacessere
sic̃ in li.reg.legit tpe q̃ reges solebãt ad bella,pcedere.
Prelibo bas.baui.batũ.bare.a pre 7 libo bas.7 ẽ prelĩ
bare.precõtingere.p̃gustare.vel añ sacrificare. leniter
tãgere.parũ gustare.7 pdu.li.
Prelido dis.a pre 7 ledo dis.exponit.i.añ ledere.7 p
du.li.7 facit p̃teritũ plisi.7 supinũ plisum.
Preligo gis.legi lectũ.i.ante legere.ex pre 7 lego legis
exponit 7 cor.li.
Preliolum li.di.paruũ pliũ.
Preliũ.a premo mis.derivat hoc preliũ lij.q̃si ab imp
mẽdo. Vel exponit a p̃ 7 lite.q̃ pliũ ppie pmus exgres
sus dr. vel pliũ ipe pflict⁹. Bellũ ipa guerra. Und dic
tũ est. Romani sepe victi sunt in plio ß nunq̃ ĩ bello
q̃ sepe in exgressib vincebant. vl in ipis cõflictib sed
nunq̃ ĩ fine vel in guerra. Vel pliũ exponit a p̃ 7 luen
do.vñ hoc pliolũ li.dimi.7 plior aris pliatus sum.plia
ri.i.bellare.pliũ exmittere.vide in bellũ.

Preludiū dij.dicit paruus ludus ante maiorē factus et dicit a pludo pludis.
Preludo dis.a pre et ludo dis.cōponit.preludo dis. preluſi ſum.et eſt preludere añ ludere.ꝓpre ante maiorem ludū ludulū exercere.vñ ſtatius.achilleidos. Tibi pludit magn⁹ achilles.
Prelū.a premo mis. dī ꝟ prelū li. trabs q̄ vue calcant q̄ſi preſſoriū latū.7 ē etymo.vl' ꝯponit' a p̄ 7 longū.qr p aliꝭ eſt valde longū. vñ in ꝓlogo ſup ꝓuerbia dic̄ bieronym⁹. Sꝫ ſtatim de plo puriſſime ꝯmēdata teſte ſuū ſaporē ſeruauerūt. vide in pſſoriū.
Preluſtris.a plustro ſtras.qđ eſt p̄ aliꝭ luſtrare. 7 dī hic 7 hec pluſtris 7 hoc ſtre.i.preclarus nobilis altus q̄ pre aliꝭ omīb⁹ luſtrat' 7 ambit'.7 ꝓdu.lu.
Premineo nes.nui.a p̄ 7 maneo ꝯponit'.7 ē premine re.ſupmanere.ꝓualere.pſtare.precellere.vnde premi nens tis.ge.oīs.7 cōparat'.preminētior ſimus.vñ p̄minentia tie.7 cor.mi.
Premiū.a premo mis.dī hoc premiū mij. qr p p̄mium p̄mimus alios.et ꝯponit' a pre 7 emo.qđ ē p̄ aliꝭ emere. vel dī a p̄ 7 munū q̄ſi p̄muniū.i.p officio datū. qđ añ dī p̄miū q̄ſi p̄ aliꝭ mcū.etymo.eſt.
Premo mis.preſſi preſſum mere.i.ſtringere vel deprimere vel flectere.vñ preſſim aduerbiū.i.ſtrictim. Premo ꝯponit' apprimo mis.ꝯprimo mis.deprimo mis.imp̄mo mis.opprimo mis.reprimo mis.ſupprimo mis. Et eſt premo actiuū cū oīb⁹ ſuis ꝯpoſitis.7 corripit hāc ſyllabā p̄. quā ꝯpoſita mutāt in pri. 7 faciūt p̄teritū in ſi.7 ſupinū in ſum.vñ prudēti⁹. Magna cadūt. inflata crepant.tumefacta.premunt'.
Prendi diſti.in prendo vide.
Prendo dis. facit ꝓpre p̄teritū prēdi o.in i. ꝙuerſa et ſupinū prenſū. Vñ lucan⁹. Qđ prēderat beſit. Inuenit' tū in diuina pagina ī euāgelio Jo.c.xxj. Nihil prēdiderūt. Jdē. Afferte đ piſcib⁹ q̄s prēdidiſtis nūc. Sꝫ hoc nō eſt regulare. Nā nullū verbū tercie ꝯiugatiōis habet finalem geminationē in p̄terito.niſi ſit compoſitum a do das. prēdo aūt nō eſt ꝯpoſitū a do. ūmo eſt ſimplex. Predo ꝯponit' apprēdo dis. ꝯprēdo dis. deprēdo dis. reprēdo dis. Horati⁹ ī p̄ma epla. Nō tua laudabis ſtudia aut aliena reprēdes. Et ē actiuū prendo cū oīb⁹ ſuis ꝯpoſitis.et facit p̄teritū in di. 7 ſup.in ſum.ſm hug. Et iſtud tenēt grāmatici cōiter. Quidā tamē dicūt q̄ prēdo dis.cōponit' a do das.7 facit prēdidi.prenditū.
Prenomē. a p̄ 7 nomē ꝯponit' hoc p̄nomen mīs.i.nomē.qđ imponit' alicui cā differētie.vl' cā amicitie.7 p̄nomē.qr ꝓponit' ꝓprio nomini.vñ p̄nomino nas.i.pre nomie vocare.vl' pnomē imponere.
Prepedio dis.diui.ditū.dire.i.impedire.vl' deturpare.detinere.q̄ſi p̄.i.ante pedicā ponere.et ꝯponit' p̄pedio a p̄.7 p̄dica ce.7 cor.pe.
Prepes.a p̄peto tis.qđ eſt p̄ aliꝭ petere derīuat' hic 7 hec ppes tis. Prepetes.dicunt' quedā aues. Auiū em̄ quedā dicunt' oſcines que ore 7 cantu auguriū faciūt. vt coruus cornix 7 picus. Quedā dicunt' alites q̄ futura volatu oſtēdere vident'. vt aquila accipiter. Que ſi aduerſe ſunt inhibe dicunt' quia inhibeāt.i.vetent ſi ꝓſpere p̄petes. Et dicunt' p̄petes. qr pre aliꝭ petunt' ad auguria.vel dicunt' p̄petes.qr oēs aues pre.i. p̄ora petūt volātes.7 ſm ꝟ quelibet auis pōt dici p̄pes. Jtē prepes dicit' velox qr petat anteriora. Sed ꝓpre id dī p̄pes qr p̄ pedib⁹ alterā ꝟ velocitatē.vt auis q̄ pre pedib⁹ ꝟ velocitatē alat.7 tūc ꝯponit' a p̄ 7 pes pedis.7 cor.penl'.gti prepes tis.
Prepolleo.a p̄ 7 polleo les.lui.lere.i.valde pollere 7 p̄fulgere.pſtare.excellere.precellere.7 eſt neutrū 7 caret ſupino.
Prepospotis.cōis ge.i. valde vl' pre aliꝭ potēs a pre 7 pos potis ꝯponit'.7 cor.penl'.gti.

Prepoſitio a p̄pono nis.dī p̄poſitus ta.tū.p̄poſiti addita o.fit ꝟ p̄poſitio onis.i. añpoſitio.vñ p̄poſitio dī quedā pſoꝛonis q̄ aliꝭ ptib⁹ p appoſitione 7 ꝯpoſitōꝫ ꝓponit'. vide in.iij.pte i tractatu de p̄poſitiōe.
Prepoſitura re.vide in p̄poſitus.
Prepoſit⁹.a p̄pono nis.dicit' ꝟ p̄poſitor toris.7 hic p̄ poſitus ti.ꝓprie ī eccl'ia.ſed p̄tor in ciuitate.vñ ꝟ p̄poſitura re.eius dignitas. Item a p̄pono nis.p̄poſit⁹ ta. tū.i.ante poſitus.
Prepꝛoper⁹ ra.rū.in ꝓperus vide.
Preputiū tij.dicit' anterior ps pellis priapi.q̄ p̄putat' 7 pſcindit' iudeis.vñ p̄putiat⁹ ta.tū.dicit' hñs p̄putiū p̄ciſum.ſicut iudei dicunt' p̄putiati. vñ p̄putio tias.i. p̄putiū facere.pellē illā reſecare. 7 dī p̄putiū a p̄putio tias.qđ eſt p̄cidere p̄putiū. Preputiū etiā q̄nq̄ dicit' ipē priap⁹.vñ p̄putiatus.dī magnū hñs p̄putiū.i.priapū 7 p̄putio as.i.p̄putiū dare alicui vel p̄putio p̄gere. Jtē p̄putiū aliq̄n ponit' p im̄p̄putiato q̄ habz p̄putiū nō putatū.ſic ſunt gentiles 7 oēs alij a iudeis q̄ ꝓpt hoc a iudeis im̄ūdi reputant'. Jtē p̄putia dicunt' p̄mifruct⁹.qr im̄ūdi dicebant' ſicut p̄putiati. Vñ p̄ceptū fuit filijs iſrl'. Leui.xix.cum intrarēt terrā ꝓmiſſiōis vt auferrent p̄putia arbor⁹ q̄s plātarēt ꝛc.
Prerupt⁹ ta.tū. dī añ rupt⁹. vel ab anteriore pte ruptus.a p̄rumpo pis.pi.ptū. Jtē p̄rupt⁹ dī in alto poſitus.p̄ceps.excelſus. et tūc dī p̄rupt⁹ q̄ſi p̄rapt⁹.qr pre aliꝭ in altū rapit'. Et ſcias q̄ rūpo facit ſupinū ruptū. vñ dirupt⁹.ꝓruptus p'p.in vltima.7 ſic penl'.poſitōne ꝓducit'. ſed ruo facit rui rutū ſine p. vñ erutū dirutū. penl'.correpta.
Pres.a p̄diū dicit' ꝟ praes.i.dines.q̄ſi praedies.7 ꝓpre q̄ multa bz p̄dia. Et praes dī medi⁹ vel mediator 7 praes.i.fideiuſſor vl' obſes. Vñ p ꝯpoſitiōꝫ ꝓpraedes dicunt' ſil' fideiuſſores vel obſides. Et ſunt iſte ſignificatiōes tracte ex p̄ma. Diuites em̄ ſolēt ee mediatores int' aliq̄s. 7 ſolēt ee fideiuſſores 7 obſides q̄ antē dī praes q̄i p̄ aliꝭ diues 7 p̄ aliꝭ ditās.ety.eſt. Et ſcribit' p ae diphthongon. Vñ dic̄ p̄ſt. In aes diphthongū vnū maſculinū repit'. vt praees dis.
Preſagiū.a p̄ 7 ſagio gis.i.diuinare. cōponit' p̄ſagio gis.i.p̄diuinare.vñ p̄ſag⁹ ga.gū.i.p̄ſci⁹ futuror⁹ 7 hoc p̄ſagiū q̄.i.diuinatio futuror⁹ p̄ſciētia vl' annūciatio 7 a p̄ſag⁹ dī p̄ſago gas.7 a p̄ſagiū dicit' p̄ſagio giae.i. p̄ſagire.et ꝓdu.ſa.
Preſagus ga.gū.in p̄ſagiū vide.7 ꝓdu.ſa.
Preſbiter.a p̄beo 7 iter ꝯponitur hic p̄ſbiter teri.7 dī p̄ſbiter quaſi p̄bens iter. Et ſm hoc p̄ſbiter eſt nomē latinū. vel p̄ſbiten greci vocant etatē ſenioris.vñ dict⁹ eſt p̄ſbiter grece. qđ latine interp̄tat' ſenior. nō modo ꝓpter etatē ſiue ſenectutē.ſed ꝓpter bonorē 7 dignitatē quā accepit p̄ſbiter vocat'. vel ideo. qr illo vtit' officio.7 ſi nō etate tñ ſenſu 7 diſcretiōe ſenior p̄ſbiter dz eſſe. Jō aūt p̄ſbiteri ſacerdotes vocant'.qr ſacrū dant ſicut epi.q̄ licz ſint ſacerdotes.tñ pontificat⁹ apicē nō habēt.qr nec criſmate frontē ſignāt.nec paclitum ſpm̄ dant qđ ſolis debet' epis. Vñ 7 apud veteres ijdē epi 7 p̄ſbiteri fuerūt. qr illud nomē eſt dignitatis etatis et officij. Et a p̄ſbiter ꝟ p̄ſbitercul⁹ li.7 p̄ſbitell⁹ li.7 p̄ſbitericul⁹ li.dimi.7 hec p̄ſbitera re.7 p̄ſbiteriſſa ſe.vtor p̄ſbiteri vel ſacerdotiſſa.7 ꝟ p̄ſbiterat⁹ tus.tui.7 hoc p̄ſbiteriū rij.i.officiū vl' dignitas vl' ordo p̄ſbiteri. Ad p̄ſbiterū aūt ptinet ſacrāmētū corpis 7 ſanguis dñi in altari dei ꝓficere.oīones dicere.7 dona dei benedicere. Qui.cū ordinat'.miūgunt' ei man⁹.vt intelligat ſe accepiſſe grām ꝓfecrādi et charitatis opa debere ad oēs extēdere. Accipit etiā ſtolā q̄ tenet vtrūq̄ latus.qr dz eſſe munit⁹ armis iuſticie ctra aduerſa 7 ꝓſpera. Accipit etiā calicē cū vino. et patenā cū hoſtijs.vt p ꝟ ſciat ſe accepiſſe poteſtatē placabiles deo hoſtias offerendi Hic ordo a filijs aaron ſumpſit initiuꝫ. Sūmos enim

pontifices ⁊ minores sacerdotes instituit deus p moy-
sen. qui ex p̄cepto dei aaron in summū pontificē. filios
xo vnxit in minores sacerdotes. Vide in missa et ī ordo
⁊ in sacerdos. Hic p̄t queri. An idem opus magꝫ
sit laudabile facere p̄sbitero religioso q̄ꝫ seculari. Ad
hoc dicunt theologi q̄ triplici rōne idem opus facere
cū voto sicut faciūt religiosi meliꝰ ⁊ magis meritoriū ē
q̄ꝫ facere sine voto sic faciūt seculares. Primo q; vo-
uere est opus latrie. q̄ est p̄cipua virtꝰ int' xtutes mo-
rales. nobiliorīs aūt xtutis ē opus meliꝰ ⁊ magis meri-
toriū. Secūdo q; ille q̄ vouet aliq̄d ⁊ facit plus se deo
subijcit q̄ꝫ ille q̄ solū facit. Subijcit em̄ se deo nō soluꝫ
q̄ꝫtū ad actū. ꝫ etiā q̄ꝫtum ad potestatē. q; deceteto nō
p̄t plꝰ aliq̄d facere. sic̄ plus daret homi q̄ daret ei ar-
borē cū fructib⁹. q̄ꝫ q̄ daret ei fructū tm̄. vt dicit anselꝫ
mꝰ ī libro de similitudinib⁹. ⁊ inde est q; etiā ꝓmittentib⁹
gratie augent'. Tercio q; p votū imobiliter voluntas
firmat' in bonū. Facere aūt aliq̄d ex volūtate firmata
ī bono ptinet ad pfectiōꝫ xtutis. vt pꝫ p p̄m. j. ethi.
Sicut etiā peccare mēte obstinata aggrauat peccatū.
⁊ dicit' petm̄ in spm̄sanctū. vide de hoc ī votū. Itē p̄t
queri. An sacerdos siue religiosus eodē genere peccati
grauiꝰ peccet q̄ꝫ secularis. Ad ꝫ dicūt doctores q; pec
catū qđ a religiosis cōmittit' p̄t eē grauiꝰ peccato se-
cularis eiusdē spēi triplicit'. Uno mō si sit p votū reli-
giōis. vt si religiosus fornicet' vel furet'. q; fornicādo
facit p votū ꝓtinētie. ⁊ furādo p votū pauptatis. ⁊ nō
solū cōtra p̄ceptū diuine legis. Secūdo si ex ꝓtemptu
peccat. q; ex ꝫ videt' magis eē ingratꝰ diuinis bñficijs
quib⁹ ē sblimatꝰ ad statū pfectiōis. sicut dic̄ aplus ad
heb. x. c. q; fidelis grauiora meret' supplicia ex ꝫ q; pec-
cādo filiū dei ꝓculcat p ꝓtemptū. Un̄ et dns ꝓquerit'
p hieremiā. xj. c. Quid ē q; dilectꝰ meꝰ ī domo mea fe-
cit scelera multa. Tales em̄ efficiunt' pessimi ⁊ maxime
incorrigibiles. Un̄ dicit aug. ad vincētiū donatistam.
Exquo dño seruire cepi quō difficile exptus sum me-
liores q̄ꝫ q̄ in monasterijs pfecerūt. ita deteriores non
sum exptus q̄ꝫ q̄ in monasterijs defecerūt. Hinc arbi-
troꝝ dictū in apocalipsi. Justꝰ iustificet' adhuc. ⁊ q̄ in
sordib⁹ ē sordescat adhuc. De q̄ etiā videt' dictū illō
hiere. xxiij. Uidi ficus bonas bonas valde. malas ma-
las valde q̄ comedi nō possunt eo q; sunt male. Tercio
peccatū religiosi p̄t eē grauiꝰ ꝓp' scādalū. q; ad vitā
eius plures respiciūt. Un̄ dr hiere. xxiij. In xp̄bis hie
rusalē vide similitudinē adulterij. ⁊ iter mēdacij. ⁊ forni-
cauerūt manꝰ pessimoꝝ. vt non quereret' vnusq̄sq; a
malicia sua. Si xo religiosus nō ex ꝓtēptu sed ex infir
mitate vl' ignorātia aliq̄d peccatū qđ nō est ꝓtra votū
siue ꝓmissiōis ꝓmittit atq; absq; scādalo puta ī occul-
to. leniꝰ peccat ī eodē genere peccati q̄ꝫ secular'. q; pec
catū eiꝰ si sit leue. q̄si absorbet' ex multis bonis op̄ibus
q̄ facit. Et si sit mortale facileꝰ ab eo resurgit. Primo
ꝓpter intētionē quā bꝫ erectā ad deū. q; etsi ad horam
interrūpat' de facili ad pristina repat'. Un̄ sup illud p̄s.
Cū cecident nō collidet'. dic̄ origenes. Juniꝰ si pec-
cauerit nō penitet. ⁊ petm̄ suū emēdare nescit. Justus
aūt scit emēdare ⁊ scit corrigere. sicut ille q̄ dixit. Ne-
scio hominē. paulo post. cū respectꝰ fuisset a dño flere
cepit amarissime. Et ille q̄ de tecto mlierē viderat ⁊ cō
cupierat eā. dicere valuit. peccaui ⁊ malū coram te feci.
Juuat' etiā a socijs ad resurgendū ꝑm illd ecc̄i. iiij. Si
vnꝰ ceciderit ab altero fulciet'. Ue soli q; si ceciderit nō
bꝫ sblevantē se. Vide ī ordo. ⁊ ī sacerdos.

Prescientia in p̄scio est.

Prescido dis. scidi. scissum. scindere. i. añ vl' p alijs scī-
dere. et cor. penl'. pteriti. q; scidi bꝫ ꝓmā breuē. Unde
Ouiḋ. metha. Naꝫ celo t'ras ⁊ terras abscidit vndas.
Inuenit' etiā abscido dis. cidi. media ꝓdu. ⁊ tūc ꝓponit'
ab abs ⁊ cedo dis. cecidi. Un̄ ouiḋ. metha. xij. Ab-
scidit iugulo pectꝰ humerūq; sinistꝝ. ⁊ ꝓponit' p̄scido
a p̄ ⁊ scindo dis. scissum.

Prescio scis. sciui. scire. i. antescire. Un̄ p̄scius scia. ciū.
Et ꝓstruit' tā cū gtiō q̄ꝫ cū actō. vt p̄scius huiꝰ rei. et
p̄scius hāc rē. Itē a p̄scio p̄scitus ta. tū. ⁊ p̄sciēs tis. ois
ge. vñ hec p̄sciētia tie. Hic nō q; sapiētia vel sciētia
dei cū sit vna et simplex. tm̄ ꝓpter varios status rerū et
diuersos effectꝰ et plura ac diuersa sortit' nomīa. Dicit'
em̄ nō tm̄ scia sed etiā p̄sciētia vl' puidētia. dispositio.
p̄destinatio. ⁊ puidētia. Et ē p̄sciētia siue puidētia de
futuris tm̄. ꝫ de omib⁹. de bonis. s. ⁊ de malis. Dispositio
xo de faciēdis. Predestinatio de homib⁹ saluādis
⁊ de bonis quib⁹ ⁊ ꝫ liberant'. ⁊ in futuro coronabunt'.
Predestinauit em̄ deꝰ ab eterno homīes ad bona eli-
gendo. ⁊ p̄destinauit eis bona eterna p̄rando. Pruni
dētia aūt gubernādoꝝ est q̄ vtiq; eodem mō videtur
accipi quo dispositio. Interdū tm̄ puidētia accipit' p
p̄sciētia. Sapiētia xo vel sciētia de omib⁹ est. s. de bo-
nis ⁊ malis. ⁊ de p̄sentib⁹ p̄teritis ⁊ de futuris. et nō tm̄
de tpalib⁹. sed etiā de eternis. Sz q̄rit gregoriꝰ in. xx. li.
moraliū. Quō deus zelans est. qui in custodiēda casti-
tate nostra nullo mētis cruciatu tangit'. Quō irascit'
q̄ in vlciscēdis vicijs nostrīs nulla pturbatiōe animi cō
monet'. Quō est penitēs. qui id qđ semel fecerit fecisse
se nequaq̄ꝫ volet. Quō habet misericordiā q̄ coꝝ mise-
rū nunq̄ꝫ bꝫ. Quō est p̄scius cū nlla nisi q̄ futura sunt
p̄sciant'. Et scimus q; apud deū futurū nihil est. ante
cuiꝰ oculos ꝓterita vel p̄scita nulla sunt. p̄tia nō tran-
seūt futura nō veniūt. Quippe cui omne qđ nobis fuit
⁊ erit. in eius ꝓspectu p̄sto est et oīe qđ p̄sens est sciri
potest potiꝰ q̄ꝫ p̄sciri. Et deꝰ dicit' zelans. dicit' iratus
dicit' penitēs. dicit' misericors. dicit' p̄scius. Ut q; ca-
stitatē aīe vnius cuiuscūq; custodit. hūano mō zelans
vocet'. q̄ꝫ mētis cruciatu non tangat'. Et q; culpas
pcutit dr irasci. q̄ꝫ nulla animi pturbatiōe moueat'.
Et q; ipe imutabilis id qđ voluerit mutat penitere di
citur. q̄ꝫ rem mutet cōsilium tamē nō mutat. Et cū
miserie nostre subuenit misericors vocat'. q̄ꝫ misē-
ris subueniat coꝝ miserū nunq̄ꝫ habet. Et quia ea que
nobis futura sunt videt que tamē ipi presto sunt. pre-
scius dicit'. q̄ꝫ nequaq̄ꝫ futurū prenideat. qđ p̄sens
videt. Nam et quecūq; futura sunt. in eternitate eius
ideo videnť q; sunt. Dū ergo ad verba mutabilitatis
nostre descendit' ex eis quasi quibusdaꝫ gradib⁹ factis
ascēdat qui potest ad incōmutabilitatē dei. vt videat
sine zelo zelantem. sine ira irascentē. sine dolore ⁊ peni
tentia penitentē. ⁊ sine miseria misericordē. sine prēui-
sionibus prescientē. In illo enim nec ꝓterita nec futu-
ra inueniri queunt. sed cuncta mutabilia imutabiliter
pdurant. ⁊ que in seipīs simul existere non possunt illi
simul omnia assistunt. nihilq; in illo quod transit ꝓte-
rit. quia in eternitate eius modo incōprehensibili cun-
cta volumina seculoꝝ transeuntia manēt. ⁊ currentia
stant. Sed dum circa nos quedā prospera et aduersa
variant'. ī eo q; nos mutamur. quasi eius circa nos mu-
tatū animū suspicamur. Aug. sup Gen̄. xj. li. c. v. sic q̄-
rit. Solet queri. Cur deus hominē tentari permiserit
quē decipiendū esse p̄sciebat. Sed non esset laudabile
homini si ita bene viuere posset. q; nemo male viuere
suaderet. cū in natura velle haberet. ⁊ ī potestate pos-
se nō ꝓsentire suadēti. deo iuuāte. Et est glorioſius nō
cōsentire suadenti q̄ꝫ tentari nō posse. Mouent' etiā
quidā dicētes. Cur creauit deus quos futuros malos
p̄sciebat. q; puidit qđ boni de malis eoꝝ esset factur⁹.
Si em̄ eos fecit vt relinqueret eis. vñ aliq̄d facerēt. et
si culpabilit' aliq̄d facerēt. illū de se laudabilit' opantē
inuenirēt a se bñt volūtatē malā. ab illo naturā bonā ⁊
iustā penā. Frustra q̄ dr nō debere deꝰ creare q̄s p̄scie-
bat malos futuros. sciebat em̄ bonis ꝓfecturos. ⁊ iuste
ꝓ mala volūtate puniēdos. Addūt etiā. talē debēt
hominē creare q; nollet oīno peccare. Concedim⁹ q̄dez

melioꝛē naturā esse que' oīno peccare nollet. Cōcedāt zipi nō esse malā. q̄ talis facta ē vt posset nō peccare si vellet 7 iuste punitā q̄ volūtate nō necessitate peccauit Cū ergo ℔ bona sit. illa melioꝛ. cur nō vtrāq; faceret. vt vberius laudaret' de vtraq;. Illa em̄ de sanctis angelis ℔ de homib' est. Itē inquiūt. Si deus vellet. et isti boni essent. Et ℔ quidē ꝓcedim⁹. sed meli⁹ voluit. vt qđ vellēt essent. 7 boni quidē non infructuose. mali ẋo nō impune essent. Itē inquiūt. Posset de⁹ volūtatē eoꝝ ẋtere in bonū. q; omipotēs est. Posset revera. Cur nō fecit q; noluit. Cur noluit q; ipe nouit. Mō debem⁹ plus sape q̄ oꝛtet. vt di. aplus ad romanos. Vide in p̄destino. 7 in pena. et in ꝓphetia. 7 in videntia. 7 in deus.

Prescriptio. Prescribo bis. i. añ scribere. ꝓcedere. p̄struere. vl' ab aliquo spacio tpis aliq̄d possidēdo adq̄rere. vñ p̄scriptus ta. tū. et hec p̄scriptio onis. i. adq̄sitio dominy sup aliquā rē aliquo certo spacio tpis possidendo. 7 ē quedā p̄scriptio lōgi tpis. vt decē annoꝝ inter pn̄tes. vel viginti int' absentes. Alia lōgissimi. vt triginta vel. xl. vel centū annoꝝ. Et scias regulariť q̄ illud qđ nō p̄t possideri nō p̄t p̄scribi. Et ē in p̄scriptiōe necessaria ꝓtinua bona fides p totū tempus possessiōis. Ūñ abrogate sunt oēs leges que admittūt p̄scriptionē triginta annoꝝ cū mala fide. sicut dicit cōstitutio innocēty. ex de p̄scriptiōib'. q̄m oīe. Nec mireris. q; ecclia 7 iura 7 alia secularia p̄t trahere etiam directe ad foꝝ suum rōne peccati. cui⁹ iudiciū 7 coꝛreptio ad ipam ptinet ℈m aiaz. vide ī bigam⁹.

Presegmē. a p̄seco as. dī hoc p̄segmē mis. illud qđ p̄scindit ℈m hug. Pap̄. ẋo dic. Presegmina ptes coꝛporis incise. vide de hoc ī segmētū.

Presens. Sensus ꝓponit' cū pre. 7 dicit' p̄sens tis. oīs ge. 7 dī p̄sens q̄cq̄d alicui q̄ncq; sensuū subiectū est. vñ 7 dī p̄sens q̄si p sensib' positū. i. añ sensus vl' p̄sto sensib'. sic oculo vel alicui sensui. Et dicit' aliq̄n p̄sens. p̄sper. 7 benign⁹. 7 ꝓpicius. q; que nobis ꝓpicia sunt q̄si pn̄tia sunt. 7 aliquoꝝ pn̄tia. quasi fanoꝛē vt deoꝝ. Et ꝓpat' p̄sens tioꝛ. sim⁹. vñ pn̄tia tie. 7 hinc ℔ 7 hec p̄sentialis 7 ℔ le. vñ pn̄tialiter aduer. 7 hec pn̄tialitas tatis. ℈m hug. Pap̄. ẋo dicit. Pns dictū. q; sit p̄ sensib'. i. coꝝā oculis. Presens tpus dī illud instans punctū qđ diuidi nō p̄t. qđ est finis ꝓteriti. p̄ncipiuz futuri. Est igit' termin⁹ vtriusq; cōis. Itē pns. i. p̄stans. sup stans 7 tūc derivat' a p̄sum prees.

Presentane⁹ nea. neū. i. in pn̄tia existēs. vel sepe repre sentās. 7 dicit' a pn̄tia.

Presentialis in pns vide.

Presento. a pns derivat' p̄sento tas. qđ ꝓpōit' repn̄to as. 7 ē actiuū cū omib' suis ꝓpositis.

Presepe in p̄sepiū est.

Presepiū. a p̄sepio pis. qđ ꝓponit' ex p̄ 7 sepio. derivatur ℔ p̄sepiū pij. 7 hoc p̄sepe pis. loc⁹ p̄sept⁹ in q̄ bestie rodūt. 7 facit ablatiu⁹ in i. p̄sepi. ℈m q̄sdā.

Presertim. i. ꝑcipue. aduerbiū est. teste p̄stiano. 7 dī a p̄sertu. sicut tractim a tractu. Presertu aūt est supinū hui⁹ ẋbi p̄sero ris. qđ ē añ vl' p̄ aliis seꝛē. Itē p̄sertim id est p̄terea. ꝓiūctio causal'. Itē p̄sertim. maxie prime Unde dicit papias. Presertim. p̄terea. p̄cipue. maxime prime.

Preses. a p̄sideo des. qđ ē sup alios sedere. p̄esse. defendere. dī hic 7 hec p̄ses dis. cōis ge. q̄ p̄sidet ī aliquo loco ℈m hug. Et pap̄. dic. Presides rectoꝛes sunt ꝓuinciaꝝ dicti. vl' defensio ꝓprie q̄ dat' a maioꝛi. Itē p̄sidiū q; p̄sint. 7 coꝛ. penl'. p̄sides.

Presidiū. a p̄sideo des. dī hoc p̄sidiū dij. i. auxiliū defensio ꝓprie que dat' a maioꝛi. Itez p̄sidiū dī refugiū. subsidiū locus refugij munit⁹. ad quē q̄s ꝓfugit. vt se defendat ab hostib'.

Pressito tas. in p̄sso sas. est.

Presso sas. est frequē. ō p̄mo mis. p̄ssi p̄ssum. a q̄ aliud frequē. p̄ssito tas. 7 coꝛ. si.

Pressoꝛiū rij. a p̄mo mis. p̄ssum dī ℔ p̄ssoꝛiū rij. i. coꝛcular vbi vue p̄munt' 7 calcant'. 7 potius illud lignū longum quo vue p̄munt'. 7 idē dī plum.

Prestabilis in p̄sto est.

Prestās tis. in p̄sto tas. vide.

Prestigiū. a p̄stingo gis. dicit' ℔ p̄stigiū gij. quedā spēcies magice artis. s. humanoꝝ sensuū illusio. Et dicit' p̄stigiū a p̄stringēdo. q; aciem oculoꝝ p̄stringit ℈m p̄stigiū incredibiles rerū mutatōnes vident' fieri. vt ꝛre cumulus videt' castrū. 7 lapillus talentū. seges coboꝛs militū galeatoꝝ. vel ꝓponit' p̄stigiū a p̄ 7 stige. q; quedam stigialia sacra pre. i. ante oculos faciūt. Hāc speciē artis magice dicit' inuenisse mercuri⁹. vñ p̄stigios⁹ sa. sum. 7 hic 7 ℔ p̄stigialis 7 hoc le. 7 p̄stigio gias. id est ludificare. prestigio aciem oculoꝝ obscurare. ℈m hug. Papias ẋo dicit. Prestigiū dolus. fraus mendaciū. fallacia. maleficiū.

Prestites. a presto aduerbio. vel a presto stas. dicitur pluraliter hi prestites prestitū. penl. coꝛre. s. qui presto erāt ad petitiōes hominū.

Presto. a pre 7 sto stas ꝓponit' presto stas. stiti. stituz. 7 raro prestatū. i. ante stare vel esse vl' p̄cellere. Et p̄stare. i. exhibere. dare vel statuere. Inuenit' etiā presto as. stau. statū. i. ꝓmodare vel mutuare. Et ē simplex 7 actiuū. Et a presto dicit' p̄stans tis. i. multū p̄cellens. 7 pre alijs valens. 7 ꝓpat' tioꝛ. sim⁹. vñ hec p̄stantia tie. 7 hic 7 ℔ p̄stabilis 7 hoc le. multū 7 p̄ alijs valens. Itez a presto as. dicit' p̄sto aduerbiū tpis vel loci. i. in pn̄tia sum. quasi sto pre. Prestulat' occurrit ℈m hug. Pristia. etiā dicit. Asto ꝓposita seruāt duplicationē ī pre terito. vt resto restiti. p̄sto stiti. vel isto steti statū facit supinū a. coꝛ. 7 dedi datū a. sil'r coꝛ. 7 eadē coꝛ. in cōpositiōe vt circūdatū 7 p̄statū. vel mutatur in i. breuē. vt redditū p̄stitum. q; ꝓposita a sto varie vetustissimi ꝓtulere astitū 7 astatū. p̄sto stitū. 7 p̄statum. Ūñ scias q̄ ℈m modernos p̄sto ꝓpositū facit p̄stiti p̄stitum. et ℈m antiquos p̄statū. Ūñ in. ij. mach. c. ix. inuenit' p̄staturū. Papias ẋo dic. p̄stans. i. ante stans. nobilis. pseuerans. p̄cipuus. vñ p̄stanti⁹. signāti⁹. sublimi⁹. p̄clarius Prestat me⁹ est p̄est. coꝛrigit. In grecismo aūt bi ẋ⁹ ponūt'. ꝓualeo p̄sto dicas p̄sto q̄s dono. Presto q̄s sepe solet accōmodo significare.

Prestoloꝛ. stolon ꝓponit' cū p̄ 7 dicit' p̄stoloꝛ laris. p̄stolatus sum. deponē. i. expectare. Propie ille dī prestolari q̄ p̄missus expectat. licet generaliť ponat' ꝓ expectare. Sed cū p̄stoloꝛ ꝓducat penl'. mirum videt' si cōponat' a stolon. cū epla ab eo ꝓpositū pen. coꝛ. Ido alij dicūt q; p̄stoloꝛ ꝓponit' a p̄sto 7 olim. q; q̄ p̄stolat' aliū. expectat eū dum p̄sto est. Et nota q; p̄stoloꝛ ī eodem sensu ꝓstruit' cū dativo 7 accusativo. Idē em̄ est. Prestoloꝛ tibi. qđ p̄stoloꝛ te. ita dicit hug. Multi tñ dicūt q; p̄stoloꝛ pōt penl'. coꝛ. 7 ꝓdu. in diuersis significationib'. vñ in grecismo dī. p̄stoloꝛ expecto p̄stoloꝛ querere dico. Et hoc cōtingit ex diuersa cōpositione ℈m istos. Nam p̄stoloꝛ. i. expecto cōponit' a pre 7 stolon qđ est missio. Sed p̄stoloꝛ. id est quero cōponit' a p̄ 7 telon qđ ē longū.

Presul lis. in p̄sulo las. est.

Presulo. Solū ꝓponit' cū p̄ 7 dicit' p̄sulo las. ui. lare. id est p̄esse alicui solo. sed ponit' simplicit' ꝓ p̄esse 7 dominari. vñ hic 7 ℔ p̄sul lis. cōis ge. qui vel q̄ p̄est. 7 coꝛ. penl'. gti. s. p̄sulis.

Presumptiu⁹ ua. uū. in p̄sumptuosus est.

Presumptuos⁹. a p̄sumo mis. dī p̄sumptuosus sa. sū. q̄ p̄sumit vl' p̄sumit'. audax impudēs. 7 cōpat'. vñ hec p̄sumptuositas tatis. 7 p̄sumptio. 7 p̄sumptiu⁹ ua. uū. id est p̄sumptuosus. 7 hic 7 ℔ p̄sumptibilis 7 ℔ le. vnđ p̄sumptibiliť aduer. 7 ℔ p̄sumptibilitas tatis.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Preterea aduerbiñ est.7 ꝓponit a ꝑter aduerbio.7 ea ꝓnomie. Prepositio cñ ꝓnomini sic7 ꝓprio nomini ꝙ appositionē solū iūgit. Aduerbiū aūt potuit cū ꝓnomie ꝓponi. vt eccū 7 ellū. interea ꝑterea. 7 desinit in a. ꝓductā ꝑterea. sicut dixi plen9 i tercia ꝙte in. c. de figura ꝓposita nomis g. Et est ꝑterea aduer. discretiuū idē qđ ꝑter ista q̄ dicta sunt.

Pretergredior. Pret9 ꝓponit cū gradior. et dī ꝑtergredior dns.7 mutat a. in e. cor. ꝑtergressus sum. ꝑtergredi. i. iuxta gradi vel trāsire. ꝑterire.

Preteritis qñ est dtūs 7 ablatiu9 pl'alis de ꝑteritus ta. tū. penl'. cor. sicut ꝑteritū supinū de ꝑtereo qđ ꝓponitur ex pret9 7 eo is iui itū. Sed ꝑteritis verbū pñtis tem poris modi indicatiui. pdu. ri. sicut itis verbū. vñ lu. xj. debet ꝓduci ꝑteritis in penl'. vbi dicit'. Et ꝑteritis iudiciū 7 charitatē dei. 7 pdu. primā ꝑteritis. Vñ quidā Preteriti rō scire futura facit.

Pretexta. a ꝑtexo xis. qđ est ꝑ alijs vel ante texere. dicit' hec ꝑtexta te quedaz vestis nobilū romanoz et dī sic. qz ꝑtexebat'. ei q̄ ea prelutebat 7 hac veste vtebant' pueri nobiles vsqz ad. xv. annos sub disciplina. postea vtebant' virili toga. vñ ꝑtextatus ta. tū. i. ꝑtexta indutus vel ornat9. 7 hec pretexta xte. 7 hec ꝑtextata te. scz comedia de factis nobiliū. sed a latinis condita. q̄ nulli9 prec̄j erat. Horati9. Viel qui ꝑtextas vel q̄ docuere togatas ſm hug. Pap. dicit q̄ dicebat' ꝑtexta. qz ꝑtexebat' ei latio purpura.

Pretor. Torqueo ꝓponit' cū ꝑ. et dicit' ꝟ ꝑtor oris. i. ꝓpositꝰ. Sed ꝓpositus i ecclia. ꝑtor i ciuitate. 7 dicū' ꝑtores. qz ꝑsunt 7 torqueāt. vl' qz ꝑerant tormētis. vel ꝑtores dicunt' quasi ꝓpositores. vel ꝑtores quasi preceptores ciuitatis 7 ꝓncipes. ita q̄ ꝑceptor syncopet'. 7 dicat' hic ꝑtor q̄si ꝑceptor. qz precipiat. Idē 7 prefecti qz ꝑtoria potestati presint. Idē 7 questores. q̄si questores. qz pre omiꝫ querūt. vñ hec pretura re. dignitas ꝑtoris. 7 ꝑtorius ria. riū. et ꝟ pretoriū rij. loc9 vbi ꝑtor residet ad discutiēdū. dom9 iudiciaria 7 pdu. penl'. gtī ꝑtor. vñ ſm ꝑsti. ꝑtor dī a ꝑeundo.

Pretoriolū. a pretorio dicit' hoc ꝑtoriolū li. paruū ꝑtoriū. vl' parua dom9 i naui.

Pretoriū rij. in ꝑtor est penl'. cor.

Pretulit penl'. cor. ꝑteritū est 7 ꝑfero fers. Et ſm' pa. piā ꝑtulit. i. laudauit exerit. ꝓposuit.

Pretura re. in ꝑtor toris. vide 7 pdu. tu.

Prevaricor. Varico cas. vl' varicor caris. ꝓponit' cū ꝑ. 7 dī ꝑuarico cas. vl' potꝰ ꝑuaricor caris. i. trāsgredi infringere. vñ hic ꝑuaricator toris. i. trāsgrediēs. 7 hec ꝑuaricatrix cis. 7 dicunt' ꝑuaricatores legis. i. trāsgressores legis. qz ꝑ alios 7 plus q̄ꝫ debeāt in legē varicāt. i. claudicāt. vl' claudicādo ambulāt. 7 cor. ri.

Preuertor. ex ꝑ 7 ☧to tis. ꝓponit' ꝑuertor eris. ☧sus. sum ☧bū deponē. i. ꝑuenire. ꝑterire. trāsire.

Preuius. a pre 7 via ꝓponit'. preuius uia. uiū. in via ꝑ ambulans.

Prex cis. sed ntūs nō est in vsu. vide ī ꝑces.

Priam9 mi. penl'. cor. dicit' a priasce qđ ē emere vl' redimere. q̄si empt9 vl' redemptus. 7 a grīo ꝑami addita des. fit ꝑamides hui9 ꝑamide fili9 vel nepos ꝑami. et a ntīo ꝑamides remota de. syllaba fit ꝟ priamis ꝑamidis penl'. cor. filia vl' neptis ꝑami. vide ī tercia ꝙte ī tracta tu de spēb9 nominū in ca. de patronomicꝭ.

Priapism9 mi. in ꝑapus vide.

Priapus. a priasce qđ ē redimere dī hic priap9 pi. i. virile mēbrū. qz generis hūani iacturā redimit. 7 dī deus ortoꝝ. 7 dicit' ortis ꝑesse ꝓpter fecunditatē eoꝝ. qz ortus nunq̄ꝫ est sine fructib9. vñ hic priapism9 mi. pudendoꝝ tensio vl' passio. 7 pdu. penl'. Ouidi9 in li. fastoꝝ. Ait rubet ortoꝝ deus 7 tutela ꝑapus. Et quidaz dicit. Ad formā nasi cognoscit' hasta ꝑapi.

Priasce grece latine dī emere vl' redimere.

Pridē aduer. tpis 7 ꝓpat' pridē prior prim9.

Pridianus ni. in pridie est.

Pridie. Die ꝓponit' cū ꝓmus vel prior. 7 dicit' pridie id est ꝓmo vel ꝓxi die aduer. tpis. et inde ꝑdianus na. nū. 7 vt dicit ꝑsti. Q̄ ante declinatiōis nomib9 cōposita ꝓducunt'e. vt pridie. hodie. postbodie. postpridie. Et adiūgit' pridie more ꝓpositiōis actis. vt ꝑdie kalēdas ianuarij. pridie nonas. pridie yd9. i. a ꝓma die aī ydus vñ. ij. mach'. ca. vlti. Pridie mardochei diē.

Primari9. a prim9 dī ꝓmari9 ria. riū. i. ꝓmus.

Primas. a ꝓm9 dicit' ꝟ 7 hec ꝓmas tis. q̄ ꝓm9 habet' in ꝓl'o. vñ hic ꝓmat9 tus. ei9 dignitas vel mayſtrat9. De ꝓmatu vide in honore. Itē ꝓmas designat quādā dignitatē in ecclia. 7 tūc est tm̄ mas. ge. 7 circūflectit vltimā ꝓmas. sic oñdi in secūda ꝙte vbi egi de nomib9 desinētib9 in as. Et vt dicit pap. ꝓmas ꝓmatis inter reliq̄s maioris dignitatis vl' ptātis 7 pdu. penl'. gtī. Inuenit' ꝓmas accusatiui casus numeri pl'alis femini generꝭ ꝓmus ma. mū. ⁊c. tūc nō accentuat' i fine.

Primeuus. a prim9 7 euū. cōponit' primeuus ua. uum. penl'. ꝑducta. id est ꝓmus in euo. vel ꝓmi eui. i. senex vl' ꝓmus. vl' antiquus.

Primicerius. a ꝓmus 7 cere9 ꝓponit' ꝟ ꝓmicerius rij. qui ꝓmū cereū portat aī ep̄m vel regē de dignitate. Und hec ꝓmiceria rie. ei9 dignitas.

Primicie. a ꝓmus dī be ꝓmicie arū. Et sunt ꝓmicie ꝓprie ex fructib9. Vñ dū aliquos fruct9 de ope nr̄o ꝓpus capim9. ꝓmicias nominam9 ſm pap. Hug. aūt dic̄ q̄ ꝓmicie ꝓprie sunt q̄ ꝓmo de frugib9 ꝓcipiunt'. vel que deo ꝓmo offerunt'. vñ ꝓmicius cia. cū. i. ꝓcipuus et aī alios ꝓmus vl' maior. 7 declinat' in plurali numero tm̄ ſm vsuz. Inuenit' etiā in singulari. Vñ 7 sic describit' Primicia cie. est ꝓma ꝓs frugum dño offerēda. Hec aūt debet' ex ꝑcepto dñi. q̄ in exodi. xxij. c. ꝑcepit. Decimas 7 ꝓmicias nō tardabis offerre dño. Et vt dicūt. hoc ꝑceptum ex toto fuit cerimoniale. Sed ꝑceptū de decimis ꝓtim fuit cerimoniale 7 ꝓtim morale. Et vt dicit biero. Qui plurimū q̄dragesimā ꝑte dabant sacerdotib9. q̄ minimū sexagesimā. Inē q̄dragesimā 7 sexagesimā licebat offerre qcunq̄ voluissent. Et ꝟ in aridis 7 liq̄dis. ī fetib9 aūt aial ꝓmogenitū dabat'.

Primipilaris. in ꝓmipilus est.

Primipilus. a ꝓmo 7 pilū qđ ē telū. vel pil9 ſm antiq̄s ꝓponit' ꝟ ꝓmipilus li. 7 hic ꝓmipli9 plij. 7 ꝟ ꝓmipilaris in eodē sensu vexillifer q̄ portat ꝓmū pilū. i. ꝓmū vexillū aī regē vl' in bello. vñ hic 7 ꝟ ꝓmipilaris 7 ꝟ re. 7 ꝓmipilat9 tus. tui. dignitas vl' officiū ꝓmipili. 7 ꝑdu. pi.

Primitus. a prim9 dī ꝓmitus aduer. ordinis. i. ꝓmo vl' in ꝓncipio. 7 cor. mi.

Priuiuirgi9. a prim9 7 ☧ga ꝓponit' ꝓmiuirgi9 gij. qui ꝓmā virgā fert aī regē.

Primogenitus. a prim9 ma. mū. 7 genitus. cōponit' ꝓmogenitus ta. tū. i. ꝓmo natus. et post quē ali9 vel alij. sicut esau dī ꝓmogenit9 ysaac. Itē ꝓmogenitus dicit' aī quē nullus nec post quē alius. 7 sic xp̄c iesus dī ꝓmogenit9 ☧ginis. Vñ dicit biero. Primogenitus dī ante quē nullus. nec post quē alius 7 hoc sic ꝑbat' numeri. xvij. Pro ꝓmogenito hominis ꝑciū accipies. cuius redemptio erit post vnū mēsem siclis argenti q̄nq̄ ponderę sanctuarij. Qz eē poterat q̄ nō sequeret' ali9 secūdo genit9. Igit' ille tūc nō diceret' ꝓmogenit9. vel nō redimeret' quousq̄ alius nasceret'. qđ est falsū. ſm aūt rabanū ꝓmogenitū dicit' omne masculinū qđ primo apit vulnā siue sequant' fratres siue nō. Et dī xp̄c ꝓmogenit9 ꝟ rabanū gratia siue dignitatate. apocal. j. Christus est ꝓmogenit9 mortuoꝝ 7 ꝑnceps regū t're Item natura. et hoc aut ſm naturā de matre humanā Sicut matꝟ. j. dicit'. Donec pepit filium suum ꝓmogenitum. Aut ſm diuinā a patre. Eccli. xxiij. Ego ex ore altissimi prodij ꝓmogenita ante omnē creaturam

Jtez scias q̄ p̄mogenita dicunt̄ ius p̄mogenīture. vñ sup illud gen. xxv. Parui pendēs q̄ p̄mogenita vēdidisset d̄i in hist̄ijs. Erāt aūt primogenita dignitates quas habuerūt primogeniti in cognationib⁹ suis vsq̄ ad aaron. Habebat em̄ primogenitus vestem specialē qua induebatur tm̄ in sacrificio offerendo et recepturus finalem benedictionē a patre. Jtem in solennitatibus ꝛ cōuiuijs benedicebat minorib⁹. ꝛ in his duplicem cibor̄ portionē recipiebat. Tradunt etiā q̄ in diuisione hereditatis semp duplū recipet primogenit⁹. Nota etiā q̄ primogenita mors dicit̄ superbia que fuit prima causa apostatie.

Primor. a prim⁹ d̄i hic primor oris. i. maior ꝛ dignior in ꝓl'o. vl' p̄m⁹ i ordine p̄m bug. Pap. xo dicit. Primores pent. pdu. sūt p̄marij. p̄mi viri electi. Hortati⁹ i p̄mone. Primores ꝓl'i arripuit ꝓl'mq̄ tributim.

Primoricul⁹. a prim⁹ d̄i p̄moricul⁹ la. lū. i. aliquātulus primor. ꝛ cor. cu syllabā.

Primul⁹ la. lū. di. de prim⁹. Et inuenit̄ ꝑ prim⁹. ꝛ corripit mu. syllabā.

Prim⁹. Pridē ꝯpar. pridē prior p̄mus. vñ prius p̄me aduer. ꝛ primit⁹. Primo. primū nomia sunt. et ponūt q̄nq̄ aduerbialit̄. vide i prior.

Princeps. Capio cōponit̄ cū primū. ꝛ dicit̄ hic ꝛ hec princeps pis. q̄si p̄mus capiēs. vel q̄si primū capiens. q̄ aūt dicit̄ p̄nceps q̄si primū caput. etymologia est. Si em̄ cōpositū eēt a caput faceret quidē gtm̄ in tis. sed q̄ a capio cōponit̄ facit in pis. ꝛ designat ordinē ꝛ dignitatez princeps. Unde boc principiū p̄m bug. p̄m pap. Princeps dictus est. q̄ prim⁹ capiat substantiā. locuz vel dignitatē.

Principalis. a princeps dicit̄ hic ꝛ h̄ p̄ncipalis et h̄ le. vnde p̄ncipaliter. i. primo ꝛ maxime aduerbium. et hec principalitas tatis.

Principanter. i. impiose aduer. a p̄cipor.

Principatus. a p̄ncipor aris. dicit̄ h̄ pricipat⁹ tus. tui. id est d̄natio. Et vt dicit aristo. in. v. ethi. principatus virū oñdit. ꝛ etiā sic d̄i quidā ordo angelor̄ quib⁹ de⁹ maxime principat̄. vel q̄ alijs p̄sunt ꝛ sb̄ditos angelos ad explēdū diuinū ministeriū disponūt. Et scias q̄ oīa officia būana ptinētia ad singulares psonas cū q̄busc̄uq̄ ordinib⁹ similitudinē habeāt. dirigunt̄ p vltimū ordinē inquātū pticipāt x̄tutes superior̄. Sed illa officia q̄ ad multitudinē ptinēt. dirigunt̄ p principes siue p̄ncipat⁹. vel p archangelos. Et ideo hō in plātiōe cōstitut⁹ illuminat̄ ab angelo inferioris ordinis de his q̄ ad statū psone sue ptinēt. ſ ab angelo p̄ncipe de his q̄ spectāt ad regnū multitudinis.

Principor. a p̄ceps dicit̄ princip or paris. pat⁹ sum. x̄bū deponētale. ꝛ cor. penultimā. ꝛ ꝯstruit̄ cū datiuo vt p̄ncipor tibi. i. dominor.

Prin⁹ grece lentisc⁹ latine arbor ē p̄m pap. vl' h̄z bug. Prin⁹ arbor ē. s. ilex vt dicūt. ꝛ ē grecū.

Prior q̄nq̄ est ꝯpatiuū a pridem quod compar̄ prior primus. Jtē prior q̄nq̄ nō habet vim cōpatiui. ſ simpliciter designat ordinē. i. sine compatiōe. ꝛ tunc prior x̄pie dicit̄ de duobus. primus de tribus vel quatuor vel de pluribus. Nam de dictione dissyllaba q̄nq̄ solet queri prior quāta. De polisyllaba. prima quāta. Unde x̄sus. De multis x̄pie prim⁹ dices aliu sue. Sed prior ac alter. dic cōcordare duob⁹. Jtē prior q̄nq̄ designat dignitatē in eccl'ia. et tūc est tm̄ mas. ge. sicut hic prior ꝓris. Unde hec priorissa se. mulier que talez habet dignitatē. vel vxor prioris. ꝛ hic priorat⁹ eius dignitas vel district⁹. Uide in p̄cedo quō aliquid dicat̄ prius alio quatuor modis. Et scias q̄ sepe inuenit̄ prior ꝑ melior positum ꝛ tūc sine dubio habet vim cōpatiui ꝛ prim⁹ ꝑ optim⁹ ꝛ tūc superlatiui significationē obtinet seu ꝯpationē. Unde x̄gili⁹. Et primos inuenū tot miserit ordo. primos posuit ꝑ optimos. Primus etiā prior

maximus intenit̄. Unde in prima epl'a ad thimotheū dicit paulus. x̄pc venit in hunc mūdū peccatores saluos facere. quor̄ primus ego sum. vbi dicit glosa. Primus id est maximus. q. d. peior omib⁹ sum. q̄ psecutor quo non erat peior. prim⁹ ergo fuit nō ordine tp̄is sed magnitudine iniquitatis.

Prior cul⁹ li. di. pu⁹ prior vl' i psona vl' i dignitate.

Prior sum. prior ꝯponit̄ cū orsum vel versum ꝛ dicit̄ priorsum aduer. loci. i. x̄sus priorē ptē.

Priscus ca. cū. i. antiqu⁹ vetust⁹ vel longeu⁹.

Pristin⁹ na. nū. pen'. cor. i. antiqu⁹ ꝛ d̄i a pridē.

Prinignus. prior ꝯponit̄ cū vir ꝛ genitus. ꝛ dicit̄ hic priuign⁹ gn. quasi a priori viro genit⁹. Uel priuign⁹ quasi prius generat⁹. vel quasi priuatus igne. i. amore vel a bonis patr̄ priuat⁹. vñ hec priuigna ne. p̄m bug. Jsidorus etiā dicit. Priuign⁹ ē qui ex alio patre nat⁹ est. ꝛ priuign⁹ dici putat̄ q̄si priugen⁹. i. prius genit⁹. vñ vulgo ante nat⁹ dicit̄. s. anteq̄ mat̄ ꝓtraheret cuz altero viro. vl' d̄i priuign⁹ q̄si priuat⁹ igne. i. dilectiōe q̄ nō diligit̄ a nouerca vl' a vitrico. Uel dic p̄m p̄stia. q̄ a priuo uas. dicit̄ priuign⁹.

Priuilegiū. priuat⁹ ta. tū. ꝯponit̄ cū lex ꝛ dicit̄ h̄ priuilegiū gq. lex priuata ꝛ singular̄ q̄ ad vnū ptinet vel ad paucos. ꝛ priuilegiū d̄i progatiuū. vl' bonor singularis vel x̄pria p̄sumptio. Priuilegiū etiā d̄i q̄d iure debet̄. s. bñficiū q̄d a principib⁹ ꝯcedit̄. vñ priuilegiatus ta. tū. ꝛ p̄uilegiar⁹ ria. riū. i. progat⁹. vl' q̄ vtit̄ p̄uilegio. ꝛ priuilegio as. i. p̄rogare. priuilegiatū facē. Et scias q̄ priuilegiū meret̄ amittere. q̄ ꝯcessa sibi abutit̄ ptāte. Jtē vt dicit biero. Priuilegia paucor̄ nō faciunt legē cōmunē.

Priuo as. uaui. natū. uare. i. fraudare. alienare. sb̄trahere. remouere. priuatū facē. Uñ priuat⁹ ta. tū. i. alienat⁹ ab aliq̄b⁹ rebus vl' honore ꝛ dignitate. Et olim priuati dicebant̄ ab officijs publicis extranei. Est em̄ nomē magistratū habēti ꝓtrariū. vñ priuatim. i. x̄pie singulatim aduer. discretiuū. ꝛ pducit primā priuo. Uñ i aurora. Nō me luce tua priuares sic iniquū.

Priuus. a priuo uas. d̄i priu⁹ ua. uū. i. priuat⁹ vl' x̄pri⁹.

Proastiū. a p. i. ante. ꝛ astin q̄d ē ciuitas ꝯponit̄ h̄ p. astiū stij. loc⁹ ante ciuitatē. s. suburbiū p̄m bug. Pap. xo di. Proastiū viridariū arbor̄ x̄pe mur̄.

Proauus in auus vide.

Probatica. Probaton grece interp̄tat̄ ouis latine vñ x̄batic⁹ ca. cū. i. pecualis. Hinc dicta est x̄batica piscina. i. pecualis. q̄ cadauera bostiarū ibi abluebant̄. Jo. v. Erat aūt hierosolymis x̄batica piscina que cognominabat̄ hebraice bethsaida. i. dom⁹ pecudū latine. ꝛ satis ꝯcordat cū nomīe greco x̄baton. s. x̄batica. Et scias q̄ tres piscine erāt hierosolymis. Una piscina ibi erat q̄ dicebat̄ superior. Et hec erat ex̄ ciuitatē. de qua Jsa. vij. di. dñs ad Jsaiā. Egredere in occursum acbaz tu ꝛ q̄ derelictus es ia sub filius tuus ad extremū aqueduct⁹ piscine superioris ab inuia agri fullonis. Alia piscina erat inferior. ꝛ hec erat in ciuitate ad vsum ciuū. Tercia aūt erat in x̄ templū q̄si ad radicē montis syon. De q̄ piscina sumebat̄ aqua ad sacrificia abluēda ꝛ fiebat hec piscina ex ꝯgregatiōe aquar̄ syloe. q̄ erat fons ad radicē mōtis syon. In hac piscina nathinei hostias lauabāt sine oues sacrificādas. Jtē x̄baticus ci. q̄ x̄bat vel x̄bat. a x̄bo x̄bas.

Probaton grece latine d̄i ouis. ꝛ acnit̄ i fine.

Problema tis. neu. ge. q̄d latine dicit̄ x̄positio q̄stio ē difficilis habens aliq̄d q̄d disputatiōe soluendū sit. et cor. penl'. gti. Uñ x̄blematicus ca. cū. grauis ꝛ difficil' vel qui problema x̄ponit. Et videt̄ cōponi x̄blema a pro ꝛ lema q̄d ē vorago. q̄ x̄ponit̄ vt voret ꝛ decipiat ꝛ pdu. ble.

Probo bas. baui. bare. batū. i. laudare. vel confirmare vel certificare. vñ x̄baticus ca. cū. qui x̄bat vl' x̄bat ꝛ

hic ⁊ hec ꝓbabilis ⁊ hoc le. vñ ꝓbabilit aduer. et ħ ꝓbabilitas tatis. Itē a ꝓbo bas. dī ꝓbus ba. bū. ⁊ ꝯpat ꝓbus bior. sim⁹. vñ ꝓbe bius. sime. aduer. et ħ ꝓbitas tatis. Probo ꝯponit approbo bas. i. laudare. ꝯprobo bas. i. collaudare. improbo as. i. renuere. vl redarguē. vituperare. reprobo bas. i. iterū ꝓbare. vl vituperare. Et ē actiuū cū omīb⁹ suis ꝯpositis. ⁊ cor. hāc syllabā ꝓ Vñ vidocinēsis. Es ꝓbus expirat ꝓbitas. es honest⁹ honestas. Labit. es fortis. fortia morte iacēt.

Proboscida vel ꝓmuscida rostrum eleuātis. quia illa pabulum ori admouet. ⁊ videt grece declinari. ħ proboscis. dis. vel ꝓmuscis dis.

Probrio bras. aui. atū. are. i. vituꝑare. redarguere. inuriari. ⁊ ꝯponit cū ex. ⁊ dicit exprobrio bras. Et ē probrio actiuū cū omīb⁹ suis cōpositis. ⁊ a ꝓbrio dī ħ ꝓbrū bri. i. crimē. turpitudo. cōuiciū. dedec⁹. Inde ꝓbrosus sa. sum. i. dedecorosus. ⁊ ꝯpat. vnde ꝓbrose sius. sime. aduer. ⁊ hec ꝓbrositas tatis. ⁊ hz ꝓbror. in ꝑma ⁊ vltima syllaba. ⁊ cor. naturalit ꝑ.

Procal⁹ in ꝓcar est.

Procastriū tri. locus foris añ castra vel castrū. ⁊ componit a pro ⁊ castra vl castrū.

Procax. a procus dicit procax cis. omnis generis. i. petax. auidus. petitor. importun⁹ ad petendū. qđ marie solent facere proci. ⁊ ptinet ad meretrices. ⁊ ꝯpat. vñ ꝓcaciter sius. sime. aduer. ⁊ hec ꝓcacitas tatis. ⁊ ꝓcal⁹ la. lū. aliquātulū ꝓcax.

Procedo dis. cessi. cessum. a pro ⁊ cedo dis. cessi. ⁊ ē ꝑcedere paulatim in anteriorē ptē ire. ⁊ ē ꝓpriū ferentiū sacra. vñ hec ꝓcessio. Procedit q̄ in anteriorē ptē it. Precedit q̄ sequētem ante it. Itē ꝓcedere. i. ꝓspere ⁊ ad bonum cedere. vnde hic ꝓcessus sus sui. i. prosper euentus vel augmentū.

Procelеumatic⁹. in ꝓceleuma vide.

Procella. a procello procellis dicit hec procella le. id est subita vis ventor cū pluuijs. qr ꝓcellat. i. ꝓcutiat. ⁊ est ꝓcella ꝓprie terrar et celi. Tempestas fluctuū tm̄. Dicit tm̄ q̄nq̄ ꝓcella eleuatio fluctuū. ſ. ꝓpter ventos vñ ꝓcellosus sa. sum. i. tēpestuosus. ⁊ ꝯpat. vñ hec ꝓcellositas. i. tempestuositas.

Procello lis. pculi. culsum. i. ꝓcutere ⁊ ꝯponit a pro et cello cellis.

Procer. a ꝓcedo dis. dicit ħ ꝓcer ceris. ⁊ dicūt. ꝓceres capita trabiū que eminent ex parietes q̄si ꝓcedes. qr ante ꝓcedāt. Hinc ē facta trāslatio ad quosdā nobiles vt ꝓceres dicant quasi ꝓcedes. qr añ oēs honore p̄cedant. Et etiā oēs nobiles ⁊ ꝑmodes possunt dici ꝓceres. sed ntūs singularis nō ē in vsu. ⁊ cor. penl. ꝓceres. Lucan⁹ in. v. Fata vacēt ꝓcerū mot⁹ hic cūcta sequūt. Vel ꝓcer ceris dī a ꝓcus vl a ꝓcādo. qr maxime sp laudē ⁊ gloriā appetāt.

Proceres in ꝓcer vide.

Proceritas in ꝓcer⁹ est.

Procerus. A ꝓcedo dis. dicit ꝓcerus ra. rū. i. longus alt⁹. formosus. ⁊ a gtio ꝓceri addita tas. fit ħ ꝓcentas tatis. i. longitudo. altitudo. ⁊ ꝑdu. ce. Dañ. iiij. ca. Et ꝓceritas ei⁹ ꝯtingēs celū. Deu. ij. c. Popul⁹ magnus ⁊ multus ⁊ ꝓcere lōgitudinis. Numeri. xiij. ca. Populus quē aspexim⁹ ꝓcere statureē.

Processus in ꝓcedo dis. est.

Procestria. a ꝑ ⁊ ciuitas cōponit plalit hec ꝓcestria orū. loca ex ciuitatē. sic ꝓcastria loca ex castra. vel ꝓcestria dicūt loca ex ciuitatē dēgdata p q̄ mur⁹ ascēdit.

Procido. a ꝓ ⁊ cado dis. dicit ꝓcido dis. di. sup̄. caret. i. ꝓcul vl ante cado. vnde ꝓcidēs tis. oīs ge. et cor. ci. tam in p̄nti q̄m in ꝑterito. Vath. ij. Et ꝓcidētes adorauerūt eum.

Procinctus. i. apparat⁹ belli vel pugne. Itē ꝓcinctus cta. ctū. expedit⁹. armat⁹ ſm pap̄.

Procio. a ꝓcus dicit ꝓcio cis. civi. ⁊ ꝓco cas. in codē sensu. i. nouā ꝯiugē vel nuptā petē vel generalit mlierē. Et ponit simplicit ꝓ petē. Itē ꝓcire vel ꝓcare est qđ vulgo dī vomare. aliquē descortare.

Procito. a proco cas. dicit ꝓcito tas. fre. i. sepe petere sicut ꝓci faciūt. vel sepe ꝓlongare. sic mulieres faciūt suis ꝓcis. ⁊ cor. ci.

Proclin⁹. a ꝓ ⁊ clinus ꝯponit ꝓclin⁹ na. nū. ⁊ hic ⁊ ħ ꝓclinis ⁊ ħ ne. i. ꝓcurn⁹ ī anteriorē ptē q̄si p̄ceps. ⁊ ponit q̄nq̄ ꝓ intētus. sedul⁹. ꝑmptus. q̄nq̄ ꝓro facilis. Qui. n. in ꝓclinitate ē valde ē intētus. ne cadat. ⁊ ideo ponit ꝓ intētus. Item facile p̄cipitari potest. et ideo ponit ꝓ facilis. Et qđlibet istor ꝯpat. vñ hec ꝓclivitas. ⁊ ꝑducit cli.

Proco cas. in ꝓcio cis. exponit.

Procōsul. in cōsul exponit.

Procor⁹ ri. ꝓprium nomē cuiusdā viri. cor. penl. Vñ in aurora dī. Philipp⁹ ꝓcor⁹. Stephan⁹ p̄clar⁹ bonore et addit vnū l. in philipp⁹ vt ꝑma ꝑducat.

Procul. Ocul⁹ ꝯponit cū ꝓ vl p̄. ⁊ dī ꝓcul adū. loci id est lōge vl ꝓpe. Dicit. n. ꝓcul q̄si ꝓ vl p̄ oculis. Hz id qđ p̄ oculi est ꝑt eē lōge ⁊ ꝑt eē ꝓpe. Vñ dī ꝓcul q̄i porro ab oculis. vel q̄si ꝓpe oculos. ⁊ ē ety. ſm hug. ⁊ vt dicit pap̄. Procul dubio. i. lōge a dubitatiōe.

Proculus. a ꝓcul dī hic ꝓculus li. penl. cor. fili⁹ q̄ nascit patre existente ꝓcul a patria. ⁊ hec ꝓcula le. i. filia talis ⁊ procula quedā vetꝰ p̄ciosa q̄ de ꝓcul afferebat Vñ ⁊ dī ꝓcula q̄si ꝓcul lata.

Procus. a precor aris. dicit ꝓcus ca. cū. ⁊ ħ proc⁹ ci. i. petitor. ⁊ ꝓprie mulierū. vel none ꝯiugis ⁊ nuptiar. vel dī a p̄cando. qr frequēter solet p̄cari ⁊ petere vonis eā quā vult. Inde ꝓco cas. vel ꝓcio cis. qđ idē est.

Prodeo. Eo cōponit cum pro. et interposita d. dicit ꝑdeo dis. dij. vel ꝑdiui ditū. dire. i. devenire. ⁊ ī antea ire. Hora. Est quodā prodire tenus si nō dat vltra. ⁊ cor. penl. supmi. ſ. ꝑditū.

Proderūt debet dici sicut erūt. nō ꝑderint. qr erūt nō facit futurū de sum es est. ſ. ero eris erimus eritis erūt p u. ⁊ sic prosum ꝑdes ꝑdest ꝑdero ꝑderūt.

Prodigalitas ī prodig⁹ exponit.

Prodigialis. a prodigū dicit hic ⁊ hec prodigial et ħ le. i. mōstruosus. vñ prodigialit aduer. ⁊ hec prodigialitas tis. i. mōstruositas. ⁊ hic ꝑdigiator toris. i. prodigiorū interpres.

Prodigialitas ī prodigialis vide.

Prodigiolū li. dimi. parū ꝑdigiū.

Prodigiū. a prodigo gis. dicit hoc prodigiū gij. id ē monstrū turpe ⁊ ad vastandū paratū. Sepe tm̄ simpliciter pro mōstro accipitur. vnde prodigiosus sa. sum. id est monstris plenus. vnde prodigiose aduerbiū ſm hug. Vel ſm quosdā prodigiū appellatū est quasi porro dictū. eo q porro dicat. porro significet. et aliquid futurū esse portēdat. vel ꝑdigiū potest dici q̄si procul a digito. qr p̄figurat aliquid remotū ⁊ futurū. sed potius est etymo. Elide ī portentū.

Prodigo. Ago cōponit cum pro. ⁊ dicit ꝑdigo gis. degi. i. vastare. dilapidare. Et inde ꝑdigus ga. gum. i. diffusus vltra modū largus ⁊ effundēs ſm hug. Pap̄. xo dicit. Prodigus. i. ꝓfusus. ꝓsumptor. luxuriosus. sumptuosus. gluto. In tobia tales ponūt xpūs. Prodigus excedit mēsurā. largus honori. Seruit. fructificat parc⁹. auar⁹ eget. vide in parcus.

Prodigua. a ꝑdigū dī ħ ꝑdigua gue. i. hostia multū ꝓsumēs. vñ ħ ꝑdiguitas tatis. et ħ ꝑdigalitas tatis. i. vastitas. ⁊ ꝑdigus gua. guū. i. ꝓsumēs.

Prodigus ga. gū. in ꝑdigo gis. exponit.

Prodim⁹ dicit a pro ⁊ eo. xbū neutrū. i. añ im⁹ vl exim⁹. ⁊ ꝑdu. di. Hz ꝑdim⁹ a ꝑ ⁊ do das ē actiuū. i. publicam⁹ vl tradim⁹. ⁊ cor. penl. Vñ quidā. Prodim⁹ bis nosmet. sed nos ꝑdim⁹ ī hostes.

Proditus in prodo est.

Prodo.a pro ⁊ do das componit᷑ prodo dis.prodidi ditū.dere.i.tradere vl' manifestare.vl' ꝓcul dare.expellere. Vn̄ v᷑gi. Prodimur atq᷒ italis lōge disiūgimur oris.ꝙ aūt quidā hoc glosant.i. ꝑiculis damur ety.est vn̄ ꝓditus ta.tū.penl'.cor. et a gtio ꝓditi addita o.fit hec ꝓditio onis. Unde versus. Importat fraudē ꝓdit sine fraude reuelat ⁊c̄.

Prodolor interiectio dolentis. dū aliq̄s in dolore loquit᷑.sicut vult papias. Alij dicūt ꝙ ꝓ dolor sunt due partes ⁊ duob᷒ accentib᷒ regēde.⁊ pro est interiectio ⁊ dolor est nomē. Nam sicut dicit p̄sti.in q̄nto libro vbi agit de figura ꝯposita. Figura in omib᷒ ꝑtibus orōnis inuenit᷑ excepta interiectione q̄ sp̄ est simplicis figure. Et si q̄ris. Quare interiectio nō potuit esse figure cōposite. Rn̄deo q᷑ ꝓpriū ē passionis destruere. Vn̄ cū interiectio affectionē passiōis designet naturā h᷒ ꝯpositioni ꝯriā.⁊ ꝓpter hoc ꝯsueuit abscōdita voce ꝓferri.ergo ꝓ dolor nō pōt esse vna ps. imo sunt due. S᷒ heu.oe.sunt due interiectiōes absq᷒ ꝯpositiōe.sicut o vtinā. sunt duo aduerbia optādi sine ꝯpositione venientia.⁊ debet aliquātulū ꝓtrahi. vt innuat᷑ esse vox doloris.

Productilis.a ꝓduco cis.d᷑ hic ⁊ h̄ ꝓductilis et h̄ le. penl'.cor.⁊ dicit᷑ opus illud ꝓductile qd̄ nō est fusile.s ꝓductū.tunsiōib᷒ malleoꝝ.

Profano.a ꝓ ⁊ vanū ꝯponit᷑ ꝓfanus na.nū.i.execratus sacrileg᷒. q̄si ꝓcul a fano. ꝓfanū etiā dicit᷑ qd̄ nō est sacrū. Vn̄ ꝓfani dicūt᷑ oēs laici ⁊ illiterati.q̄si ꝓcul a phano ꝓphetie.hinc ꝓfano nas.i.execrari.cōtaminare. Et ꝓphanare ē in ꝓphanis annūciare.vel venerari. Vn̄ legit᷑ ꝙ beata maria erat ꝓphanata.i. in ꝓphanis venerata vl' annūciata.⁊ ꝓdu.fa. Unde hora. Pone deos ⁊ q̄ tangēdo sacra ꝓphanas. Sup illud Ezech. xlviij. Prophana erūt vrbis ⁊c̄. Laica.s.q̄ passim ꝑ͛lo habitare liceat nō ꝙ imūda sint.

Profecto.i.ꝓculdubio vtiq᷒.ꝓ facto.s. ꝙ habeas aduerbiū affirmādi.

Profect᷒ ctus.ctui.i.itus.a ꝓficiscor ceris. Itē ꝓfect᷒ dicit᷑ ꝓficuū.⁊ tūc venit a ꝓficio cis. Vn̄ quidā. Pro ꝑuo ꝓfecto est q̄s sepe ꝓfectus. Unde proire.a proficiscor deriuat᷑.

Profero.a ꝓ ⁊ fero.ꝯponit᷑ ꝓfero fers. ꝓtuli ꝓlatū.i. differre.ꝓlōgare.vl' ꝓferre.i.manifestare vl' offerre.⁊ ꝓferre.q̄si ꝓcul ferre.⁊ f̄m hoc ꝑtinet ad verba. Nā v᷑ba ꝓferūt᷑.q̄si ꝓcul.i.extra ferūt᷑ vel emittunt᷑. vn̄ ꝓlatus ta.tū.⁊ h̄ prolatio onis.

Professio.a ꝓfiteor.dicit᷑ h̄ ꝓfessio onis.i.scia sed nō quelibet imo illa d᷑ ꝓprie ꝓfessio alicui᷒ in q̄ ille se ⁊ ab alijs credit᷑ excellē.vn̄ ꝓfessor alicui᷒ artis d᷑ q̄ p̄ ceteris eā se scire ⁊ alij hoc ip̄m ꝓfitent᷑. vl' ꝓfessio est studendi alicui᷒ vite vel sciētie quedā singularis electio. In nr̄o tn̄ vsu d᷑ professio alicui᷒ secta vel disciplina quā profitet᷑.siue in ea excellat siue nō f̄m qd̄ est xp̄iane ꝓfessionis.vn̄ dicit᷑. Cuius ꝓfessionis es tu xp̄iane. an tulliane. Et ego feci ꝓfessionē vel professus sum in ordine fratrū p̄dicatoꝝ. vide in disciplina.

Professus sta.stū.i.dies oīno festus.⁊ dicit᷑ ꝓfest᷒ q̄si prorsus festus. Profestus etiā dies d᷑ vigilia festoꝝ dieꝝ.q̄si prope festū.i. ante festū. Et quilib᷒ dies non festiu᷒ dicit᷑ ꝓfestus q̄si lōge a festo vl' ꝓcul. Hinc macrobius de saturnalib᷒.dies oēs aut festos aut ꝓfestos aut intercisos vocauit.

Proficio.a pro ⁊ facio cōponit᷑ ꝓficio cis. feci.fectū. cere.⁊ cor.fi. Et ē dicendū. Profit vobis qn̄ q̄s comedēti optat cibū ꝓdesse. Inuenit᷑ tn̄ in quadā collecta. Proficiat nobis ad salutē mētis ⁊ corpis hui᷒ sacri susceptio qd̄ autoritati ascribim᷒. S᷒ ꝓprie dicendū est Prosit nobis aliq̄b᷒ comedētib᷒ nō ꝓficiat ⁊ ꝓdu.ꝓ. vn̄ quidā. Proficit h̄ nūq᷒ cui sp̄ loca nouant᷑.

Proficiscor ceris ꝓfectus sum.sci.i.ire.⁊ ꝯponit᷑ ex ꝓ ⁊ facio cis.⁊ cor.pro ⁊ fi.

Proficuū.a ꝓficio cis.deriuat᷑ h̄ ꝓficuū cui.i. ꝓfect᷒

Profiteor.a pro ⁊ fateor teris cōponit᷑ ꝓfiteor teris. ꝓfessus sum. ꝓfiteri.i.ꝓcul ab intētiōe fateri.i.aliud i corde hr̄e.⁊ aliud ore fateri.vel profiteri.i.p̄mo fateri. vel p̄ alijs fateri.vl' profiteri.i.reddere vl' soluere debitū. Qui em̄ soluit debitū illud ꝓfitet᷑. Vn̄ in euāgelio luce secūdo. Ibant oēs vt profiterent᷑ singuli in ciuitatē suā.vn̄ h̄ professor soris.

Profligo.a pro ⁊ fligo gis.ꝯponit᷑ ꝓfligo gis. Et ꝓfligo gis.i. destruere.cruciare.deuastare.dissipare. q̄si ꝓcul agere.⁊ disꝑgere. Inuenit᷑ etiā in codē sensu in depone.ge.ꝓfligor garis.⁊ hinc ꝓfligatus ta.tū. et est ꝓfligat᷒ f̄m pap.ꝑiectus.deui᷒.ꝑuersus.afflict᷒.scelerat᷒.interfect᷒.⁊ ꝓdu.fli.

Profonesis quedā figura ē de qua dixi in q̄rta ꝑte in ca.de colorib᷒ rhetoricis.⁊ cor.penl'.

Profor.a ꝓ ⁊ for faris. ꝯponit᷑ profor faris fat᷒ sum. ⁊ ē ꝓfari procul ab intētiōe fari.s. aliud v᷑bo ꝓferre.⁊ aliud aīo hr̄e. vnde cesar cū sui volebāt recedere illos profabat᷑.videbat᷑ em̄ illis dare licentiā recedēdi. ⁊ tn̄ intendebat eos dehortari a recessione. Item profari.i. p̄dicere vel prefari.

Profugus.a ꝓfugio gis d᷑ ꝓfugus ga.gū.penl'.cor. id est ꝓcul fugiēs.profugus ꝓprie d᷑ q̄ procul a sedib᷒ suis vagat᷑ q̄si porro fugat᷒.

Profundo.a pro ⁊ fundo dis.ꝯponit᷑ ꝓfundo dis.diffusum.ꝓfundere.i.ꝓcul fundere.⁊ disꝑgere.dissipare.deuorare.proijcere.vn̄ ꝓfundus da.dū.i.prodig᷒. largus.dissipator.qui nimis ꝓfundit.⁊ ꝯpat᷑ ꝓfund᷒ dior.sim᷒.vn̄ ꝓfunde dius.sime.aduer.⁊ hec ꝓfunditas tatis.i.ꝓdigalitas.⁊ ꝓfundo das.i.effundere.disꝑgere.dilapidare. Equiuocatio ē in p̄dictis. Fundare em̄ descendit a funda ⁊ a fundus. Similiter ꝓfundus descendit a fundus.⁊ a profundo dis. Item ꝓfundo das.descendit a profundus. Unde scias ꝙ fundus cōponit᷑ cum pro.et dicit᷑ profundus da.dum.quasi ꝓcul a fundo habens sup̄ficiem. vel quasi ꝓcul habeat fundū.vnde hoc ꝓfundum dicit᷑ mare altū ⁊ ꝓfunditas alicui᷒ rei. ꝓfundus compat᷑ dior.simus. vnde ꝓfunde dius.sime.aduer.⁊ hec ꝓfunditas tatis.⁊ ꝓfundo das.i.in profundū demēgere f̄m hug. Pap. v᷑o dicit. Profundū vorago.altum.immensum. magnū ꝓfunditas idem.

Profundus da.dū.in ꝓfundo dis.exponit᷑.

Profusus.a profundo dis.dicit᷑ profusus sa.sum.penul.produ.quod in vi nominis accipit᷑ in actiua significatiōe. vnde salustius. Aliena appetens sui profusus ardens in cupiditatib᷒. profusus sui.i. ꝓfundens sua. id est dissipans.vel disꝑgens.

Progeniecula le.dimi.parua ꝓgenies.

Progenies.a progigno gnis.dicit᷑ hec progenies ei. Et nota ꝙ filij ⁊ nepotes non sunt progenies. q᷑ non sunt procul geniti.sed ꝓnepotes ⁊ ex inde sunt progenies quasi procul geniti.⁊ inde progenies incipit a ꝓnepotib᷒. Sed posteritas a nepote.quasi postera etas Sed sicut inferius longe editi progenies dicunt᷑. ita superius proaui.abaui.attaui. trittaui. progenitores vocant᷑.q̄si procul generātes.

Progigno gnis.a pro ⁊ gigno nis. ꝯponit᷑ progigno gnis.genui genitū gignere.i. procul vel ante gignere. vel progigno quasi prolem gigno.⁊ est etymo. Unde h̄ ꝓgenitor oris.or.ꝯuersa i rix.fit h̄ ꝓgenitrix cis.

Progredior.a pro ⁊ gradior deris.cōponit᷑ ꝓgredior ris.ꝓgressus sum.ꝓgredi.i. ꝓcedere q̄si ꝓ.i.an̄ gradi vl' ꝓcul gradi.⁊ cor.gre.

Prohemiū.hemi. qd̄ ē sermo vel modulatio cōponit᷑ cū ꝓ vel ꝓthos qd̄ est p̄mū. dicit᷑ h̄ ꝓhemiū mij. q̄si p̄mus sermo vel p̄ma modulatio s᷒ ꝓlogus.ꝙ aūt d᷑ ꝓhemiū q̄si ꝓ emulis factū etymo.est. vn̄ ꝓhemio as.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

id est incipe. vel pheminū facere vel dicere.
Proheres. dī q̄ loco heredis fungit. aut institut⁹ vt substitut⁹. 7 pdu. be. fm papiam.
Prohibeo. a p 7 habeo pponit phibeo bes. bui. bitū. bere. i. vetare. interdicere. ptradicere. vñ phibens tis. ge. oīs 7 hec phibitio onis. Et scias q̄ peccata mortalia phibent. hec peccata venialia cohibent.
Prohibesis verbū defectiuū. i. phibeas nec de eo inuenit ampli⁹. Et dicit a phibeo bes. Plaut⁹. vñ queso vel phibesis.
Projcio. a p 7 iacio pponit pjcio cis pieci piectum cere. i. pcul vel añ iacere. Itē inuenit pricio cis. preci. prectū pricere. 7 est idē qđ pjcio. 7 sil'r ē pposītū a p 7 iacio. 7 ē verbū sacrificantiū.
Proinde princtio est illatiua. i. igitur. Inuenit tm̄ q̄nq̄ p aduerbio loci vel tpis. et apocopat q̄nq̄. et dicitur pin pro pinde. et acuit antepenul. sicut alia cōposita ab inde vt dixi in inde.
Prolatibilis. a pfero dicit hec 7 hec platibilis 7 hoc le. qđ est aptū pferri.
Prolensis est quedā figura de qua dixi in quarta pte in ca. de alleoteca.
Proles. a prolotos dicit hec proles prolis filius vel filia. vel pgenies.
Proletari⁹. a ples dicit hic pletarius rij. qui ad prolē tm̄ gignendū vacabant. Erāt em̄ quidaz apud romanos. q̄ in vrbe sp̄ morabant cā generādoꝝ filioꝝ. 7 nō cogebant ire ī arma. 7 hi pletarij dicebant.
Prolicio cis. i. pcul elicere vide in licio cis.
Prolios. herba q̄ florē velut candorē habet: et canos hominū capillos facit.
Prolixus. a pro 7 lixa re. pponit plixus xa. xū. i. pductus. long⁹. extēsus. implicit⁹. qđ nomē tractū est a longis lixaꝝ passib⁹. 7 ppar. vñ hec plixitas tatis.
Prolog⁹. logos pponit cū. ptbos qđ ē primū. 7 dī hic plogus q̄si plogos. vel q̄si ptbos logos. i. pm⁹ sermo id est pfatio. plocutio. vñ plogizo zas. i. ploguz facē. pfari. ploqui añ materiā. 7 cor. lo. plogus.
Proludiū dij. ē imago veri ludi. i. exercitiū fm papiam.
Proluuies ei. a pluo is. dī hec pluuies ei. 7 hec pluuiū ui. i. aquaꝝ inundatio. vl' destructio ex aquaꝝ inundatiōe. vel sordes vl' purgatio. vl' decursus q̄n cuiuslibz rei larga 7 indiscreta effusiōe vl' deuastatiōe inuenit.
Promineo nes. a pro vl' pcul et maneo pponit pmineo nes. 7 ē pminere q̄si pcul manere 7 apparere. supstare posse. vñ pminēs tis. oīs ge. 7 ppar. vñ pminētia tie. 7 pminēter aduer. 7 cor. mi.
Promiscuū. a pmisceo ces. dī pmiscu⁹ cua cuū. Añ vulg⁹ dicit pmiscuū ex vtroq̄ sexu pmixtū. Itē promiscuū gen⁹ in nomie qđ grece dī epichenū. dī genus qđ sub vna voce 7 vno articulo ꝓphendit aīalia vtriusq̄ sexus. Et de hoc dixi ī tercia pte ī tractatu de genere nominū in ca. de epicheno genere.
Promo mis o. in psi. pmpsi. 7 psi in ptū. pmptū. promere. i. pferre. manifestare. apire. extrahere. ore dicere 7 pponit cū de 7 dī depromo mis. i. valde pmere. Itē cū ex 7 dī expromo mis. i. extra vl' valde promo. Et est pmo actiuū cū omib⁹ suis ꝓpositi. 7 facit pteritū ī psi 7 supinū in ptū. 7 pdu. p. vñ in auro. dī. Hoc pte iecoris promes de capside supra.
Promontoriū. a pro 7 mons pponit hoc pmontoriū rij. monticulus pcul apparet p̄ sui eminētia. Vel fm q̄sdā dicit a pmineo nes. q⁹ promineat 7 emineat. 7 pducit o. ante r. Añ ille male posuit. Est pmontoriū cernere non modicū. O em̄ ante rius ria rium. pducit vt dicit magister bene.
Promoueo. a pro 7 moueo cōponit pmoueo ues. ui. motu. uere. q̄si procul mouere 7 absentare. Et pmouē q̄si in anteriorē ptē mouere et pmouere. sublimare ad ordinē vel honorem mouere. et pmouere. id est promereri. et cor. mo.
Promptuariū. a pmo mis. dī hoc pmptuariū rij. id est cellariū. q⁹ inde necessaria victui pmunt. i. pferūt. Añ ppba. Promptuaria eoꝝ plena. 7 est pmptuariū longi tpis. hec cellariū paucoꝝ dieꝝ.
Promptus. a promo mis. dicit pmptus ta. tum. id est paratus. 7 expedit⁹ ad aliq̄d agendū vl' dicendū. 7 ppar tior. simo. vñ prompte tiꝰ. sime. aduer. 7 hec pmptitudo dinis. 7 pmptul⁹ la. lū. i. aliquātulū prompt⁹ 7 pponitur pprompt⁹. i. valde prompt⁹. Itez a promo mis. dī hic prompt⁹ tus. i. aptior. 7 p ꝓpositionē im promptu. id est in apto. Hoz magis est ppositio p apositionē et nō p ꝓpositionē. 7 tūc p n. debet scribi in promptu 7 p u. in vltima syllaba.
Promulc⁹. a pmo mis. dī hec pmulc⁹ ci. funis cū q̄ navis dicit. vl' scapha q̄ maiorē nauē ducit 7 regit. vnde pmulco cas. cauī. care. i. nauē ducē 7 ppie cū pmulco.
Promulgo. a pmo mis. dī pmulgo gas. gauī. gare. i. pnūciare. manifestare. 7 dī pmulgare q̄i pmptū 7 manifestū multis agere. 7 ē etymo.
Promurale. i. murus añ mux. dictū ex eo q⁹ p munitiōe muri sit fm papiam. vide in antemurale.
Promuriū rij. i. antespacium circa murū. 7 componit a pro 7 murus.
Promus. a promo mis. dī hec prom⁹ mi. i. cellariū. 7 ponit q̄nq̄ p custode ipius pmi. 7 ē mas. ge.
Promuscida de. penl. cor. in pboscida est.
Pronefas. scelus ꝓ fas. ptra iusticiā. 7 sunt due ptes. pro interiectio. nephas nomē. Nō em̄ pōt ibi esse vera ꝓpositio. q⁹ interiectio nō pōt cōponi. vt ostēdi in p dolor. 7 sic nō acuit.
Pronepos. in nepos exponit. 7 cor. ne.
Pronoe. Nois. i. mens 7 pponit cum protbos qđ est primū. 7 dicit hec pronoe es. q̄si ptbonoe. i. pma nois scz diuina mens.
Pronosticū. a pnosco scis. dicit hec pronosticū stici. i. signū futuri. 7 pnostic⁹ ca. cum. qui pcognoscit vl' ante signat. et pronostico sticas. pronosticis ppendere. pregnoscere. fm hug. Papi. Iro dicit pronostica. puisio egritudinū dicta a pnoscēdo. Oportet em̄ medicū pterita. pntia 7 futura puidere.
Pronosticon liber ē. et pōt scribi sine g. vel pōt addi g. p protbesim pnosticon vl' pgnosticon.
Pronuba. ex p et nubo bis. pponit hec pnuba be. que astat nubēti. 7 q̄ nubentē viro ꝓiūgit. Ipa ē 7 panympha. et dī pnuba q̄si pnuba. q⁹ nubētibus pest. vl' q̄si ppe nubentē. vñ 7 iuno dicta ē pnuba. q⁹ nubētib⁹ dī pesse. Inuenit etiā hec pnub⁹ sicut 7 hec panympha⁹. Añ iudicū. xiiij. c. dī q⁹ vxor samsonis accepit maritū vnuz de amicis ei⁹. 7 pnubis. i. panymphis sibi astātib⁹. Et sicut oñdi ī nubo bis. nubo pdu. mā. tñ pnuba ab eo ꝓpositū 7 etiā pnub⁹ cor. nu. Añ q̄dā. Pronuba curtat. cui pnub⁹ associat. Et ouī. in scda epla. Pronuba thesiphone talamis vllulauit ī illis.
Pronurus. ex pro et nurus cōponit et cor. nu. Unde quidā ait. Natus ait matri nobis nurus est mea coniunx. vide in nurus.
Pronus. No nas. pponit cū p. 7 dī pron⁹ na. nū. i. in anteriorē ptē flexus. inclinat⁹. curu⁹. subiect⁹. humilis tracta methaphora a natāte q⁹ caput ī anteriorē ptez inclinat. 7 posteriora elevat. Pron⁹ etiā dī obsequēs et pmpt⁹. 7 ppar. pn⁹ nior. sim⁹. vñ prone nius. sime. aduer. 7 hec pnitas tatis.
Propagine⁹. a ppago ginis. dī ppagine⁹ nea. neū. i. ad ppaginē ptinēs. vl' d ppagie exīs. Itē a ppago dī ppagino nas. i. ptēdere. ppagies extendē flagellū vitis tre ībmersum sternere. 7 q̄si potzo pādere. 7 cor. gi.
Propagino nas in ppagineus vide.
Propago gas. gaui. gare. i. protēdere 7 extēdere. Añ hec ppago nis. i. linea. origo. extēsio. flagellū vitis extē-

sum sub terra. et ꝑdu. penl. ꝓpago verbū 7 nomē in omni sua significatiōe. tñ in ꝑma syllaba ē differētia. qz ꝑpago ginis ꝑ extēsiōe vitis. et ꝑpago gas. cum ad ꝑpaginē vitis ꝓtinet, ꝓducit ꝑmā. ꝑpago qñ ꝓtinet ad sapiētiā cor. ꝑmā. vñ ☧sus. Vitis ꝑpago. libet infinita ꝑpago. 7 cor. penl. gtī ꝑpagonis.

Propassio. ex ꝓ 7 passio ꝯponit̄ ꝑpassio onis. Et dicit̄ ꝑpassio qñ caro titillat visa muliere. Sz passio qñ ille malus affect⁹ erūpit postea in effectum. Vñ sic ꝛscribit̄ a beato hiero. ꝑpassio 7 passio in glo. math. v. Qui viderit mulierē ad ꝛcupiscendū eā iam mechatus ē in corde suo. Propassio ē subit⁹ mot⁹ animi sine ꝛliberatiōe boni vl̄ mali opis. Passio ☧o est affectio ꝛliberati animi si sit loc⁹ ꝓficiendi. Itē nota q̄ passio importat imutationē patiētis. Nō aūt dī aliq̄d imutari simplicit̄. qñ id qđ est ꝑncipale in ipō imutatū ꝑmanet. Et ideo simplicit̄ loquēdo qñ rō non mutat̄ a sui equitate vl̄ equalitate nō dī passio ꝑ ꝑpassio. q̄si ꝑma vel incepta passio. vel ꝑpassio q̄si impfecta passio. Sz passio dī ꝓsummata passio ꝑ ꝓsensum. Volo etiā te scire q̄ aliter fuit ꝑpassio ī xp̄o 7 alit̄ est ī nobis. Naz vt dī. i. iij. sñiaz dist. xv. Habuit xp̄c verū timorē 7 tristiciā in natura homis. ꝑ nōsicut nos. q̄ sumus mēbra eius. Nos em̄ cā peccati nr̄i his ꝛfectib⁹ necessario sb iacem⁹ 7 in nobis sunt isti ꝛfect⁹ ꝑm ꝑpassionē 7 passionē. ꝑ in xp̄o nō nisi ꝑm passionē. Sicut em̄ in peccatis gradus quidā vocant̄ ꝑpassio 7 passio ita et in his penalib⁹ affectib⁹. Afficit̄ em̄ q̄s interdū timore vl̄ tristicia. ita vt mētis intellect⁹ nō inde a rectitudine moueat̄ vel ꝛi ꝓtēplatiōe. 7 tūc ꝑpassio ē. Aliq̄n ☧o monet̄ 7 turbat̄. 7 tūc passio est. Christ⁹ ☧o nō ita turbatus fuit ī aia timore vel tristicia. vt a rectitudine vl̄ ꝛi ꝓtēplatiōe aliquaten⁹ ꝛclinaret. ꝑm quē modū intelligit̄ cū dicit̄ nō timuisse vl̄ tristis fuisse. Vñ hiero. sup̄ math. in. xxvj. c. vbi dī. Cepit ꝓtristari 7 mest⁹ esse. vt veritatē inquit ꝑbaret assumpti homis vere ꝓtristat⁹ est. sed q̄ nō passio eius dominabat̄ aio. vera ꝑpassio est. Vñ ait. Cepit ꝓtristari. i. aliter ꝓtristat̄ q̄ ꝑ passionē. Ideo ꝑm hāc distinctionē aliq̄n dicit̄ xp̄c nō vere timuisse aliq̄ vere timuisse. q̄ verum timorē habuit et tristiciā. sed non ꝑm passionem neq; ex necessitate conditionis.

Propatul⁹. ex ꝓ 7 patul⁹ ꝯponit̄ ꝑpatul⁹ la. lum. i. valde patul⁹. in palā ꝓduct⁹. corā fact⁹.

Prope aduer. loci ꝛiuat̄ a ꝓ. et ꝯpar̄ ꝑpior ꝛim⁹. vnde ꝑpe pius. ꝛime. aduer. 7 cōponit̄ ꝛeprope. 7 cor. banc syllabā ꝓ.

Propello lis. propuli pulsum. i. ꝑcul vel añ pellere. et ꝯponit̄ a ꝑ 7 pello lis. 7 cor. pu. ꝑpuli ꝑteritū.

Propensius in propensus est.

Propensus. a propēdo dis. qđ est extendo. dilato. ꝛiuat̄ propensus sa. sum. i. extensus. dilatatus. Et dicit̄ ꝑpensus quasi porro pensus. 7 inde ꝑpensius aduerbiū quasi extensius.

Propero ras. in properus vide.

Properus. a prope ꝛiuat̄ proper⁹ ra. rū. i. festinus 7 citus. Et ꝯponit̄ ꝓproper⁹ ra. rū. 7 ꝓperus ra. rū. i. valde ꝑper⁹. Itē a ꝑperus ra. rū. dicit̄ ꝑpero as. aui. are. i. festinare. Sz ꝑperat q̄ vnūquodq; mature trāsigit. Festinat q̄ multa simul incipit 7 nō ꝓficit. Et ꝯponit̄ apropero ras. i. valde ꝑperare. et ꝛepropero ras. Item a properus dicit̄ propere aduerbiū. i. velociter. celeriter. 7 cor. penul.

Propes dis. mas. ge. est funis quo pes vel alligat̄. q̄si prope pedes. 7 componit̄ a pro 7 pes pedis. 7 cor. penul. genitiui.

Propheta. a profor faris. quod est predicere dicit̄ ꝓpheta te. quasi prefator ꝑ ꝓdicendo futura. Sed quia hoc nomen habet h. quod nullū latinū ꝛebet habere post p. Ideo credo q̄ potius componat̄ a ꝑ vel

procul et phonos quod est sonus quia longe preuisa ꝑnuncient prophete. vnde hec prophetissa se. 7 ꝑphetic⁹ ca. cum. et hic 7 hec ꝑphetalis et hocle. et ꝑphetotas. 7 prophetizo zas. in eodem sensu. 7 sunt neutra q̄ autem dicitur prophetа quasi procul fans etymol̄. est ꝑm hug. Et dicebatur olim propheta videns. quia prophete videbant. quod ceteri non videbant. 7 prospiciebant que in mysterio abscondita erant. Et scias q̄ veri ꝑphete intelligebant que videbant. Vnde Job. Ecce omnia vidit oculus meus. et audiuit auris mea et intellexi singula. Quod verbū tractans beat⁹ Grego. in. xj. libro moraliū dicit. Cum aliquid ostenditur vel audit̄. si intellectui non attribuit̄. prophetie minime est. Vidit em̄ pharao per somniū que erant ī egypto ventura. sed quia nequit intelligere q̄ vidit. ideo nō fuit ꝑphetа. Asperit balthasar rex articulum manus scribentis in pariete. ꝑ ꝑphetа nō fuit. q̄ intellectū rei quē viderat non habuit. Vt igit̄ beatus Job ꝑphetie spiritū se ꝛbe testaret̄ nō solum vidisse et audisse sed etiā intellexisse se omnia asserit. Itē h nota q̄ ꝑphete falsi distinguūt̄ a veris q̄tū ad tria adminus. Primo q̄tū ad reuelatiōis ardorem: q̄ boni ꝑphete futura ꝓdicant. diuino lumīe mediātib⁹ bonis angelis inspirati. Sed falsi ꝑphete vel sequunt̄ spiritū suū nihil vidētes: sed mēdacia cōfingētes. vl̄ reuelationē immūdi spūs. Secūdo q̄tū ad intētionē ꝓnunciationis. quia falsoz ꝑphetaz finis aliq̄d lucrū tpale est. vt dī Ezechiel̄. xiij. Violant me ad plm̄ meū ꝑpter pugillum ordei 7 fragmentū panis. vel saltē ipius demonis reuelantis intētio puersa ē. que ꝛceptionē intēdit sed ꝑphetaz bonoz tota intētio in rectū finem ordinat̄. Tercio q̄tū ad certitudinē ꝑnūciatoz. q̄ bonoz ꝑphetia innitit̄ diuine ꝑsciētie. q̄ omniū futuroz euentus intuetur. Sed ꝑnūciatio maloz ꝑphetarū innititur ꝑscientie demonū. que cōiecturalis est. vide etiā in ꝑphetia. 7 in miraculū. Hic etiaz volo te scire q̄ vt dicit beatus greg. Tenebrosa est aqua in nubib⁹ aer̄. q̄ obscura est scia in ꝑphetis. Cui⁹ rōnem tangit hierony. exponēs illud Isa. xvj. Emitte agnū dñe dominatorē terre de petra deserti ad montē filie syon. Ideo inq̄t ꝑphetie vix intelligunt̄. q̄ psonas et numeros et tpa subito ꝯmutāt. 7 de qualibet re trāseunt ad aliam. Dum em̄ mō loqueret̄ Isa. de captiuitate moab. 7 mi serijs inspirante mentis oculū ꝑpter eos vertit ad natiuitatē xp̄i 7 cepit moab alloqui: q̄si diceret. Nō despe ras. age penitentiā. q̄ licz captiuādus sis. de tua tamē ꝑgenie nascet̄ agn⁹ q̄ tollet peccata mūdi. q̄ dominet̄ in toto orbe. Et dicit de petra deserti. i. de pl̄o gentili siue de ruth que erat gentilis. Gentes nāq; lapides ꝑ deo colebant. 7 ideo a deo deserti erāt. Et dī. ad mōtē filie syon. i. ad hierl̄m. Syon em̄ erat quedā arx ī hierusalē q̄ ꝓtegebat ciuitatē hierl̄m sic mr̄ ꝓtegit filiam suā. Ruth aūt moabitz nupsit booz ex q̄ obeth genuit ex q̄ iesse pr̄ dauid. de cui⁹ semīe ☧go maria ꝓcessit. q̄ xp̄m ꝛcepit 7 pepit. Sic em̄ xp̄c ꝑ vtroq; pl̄o venit. sic de vtroq; nasci voluit. i. de iudeo 7 gētili.

Prophetia. a ꝑpheta dicit̄ h ꝑphetia tie. 7 ē ꝑphetia rerū latentiū ꝓteritaz vel pñtiū vel futuraz ex diuina inspiratiōe manifestatio. Et scias q̄ sicut dicit beatus Greg. in ꝑma omel. Ezech. Prophetie tpa tria sunt. scz pñs ꝓteritū 7 futurū. Sed sciendū est q̄ in duob⁹ tpib⁹ ꝑphetia etymologiā ꝓdidit. q̄ cum ideo ꝑphetia dicta sit q̄ futura ꝓdicat. Que de ꝓterito vl̄ de pñti loquit̄ rōnem sui nomīs amittit. qñ non ꝑfat̄ qđ venturū ē. sed vl̄ ea memorat̄ q̄ trāsacta sunt. vl̄ ea q̄ sunt pñtia. Prophetia aūt de futuro est. Ecce virgo cōcipiet 7 pariet filium. Prophetia de ꝓterito est. In principio creauit deus celū 7 terrā. De illo em̄ tpe dicit hō quo nō erat homo. Prophetia ō pñti est. qđ dicit paulus apostol⁹ in ꝑma epl̄a ad corinth̄. ca. xiij.

Si autē oīs ꝓpheta intret. aut ꝙs infidelis. vel ydiota ꝓuicit. ab omīb⁹ diiudicat. ab omīb⁹ occulta cor⁹dis manifesta sunt. ⁊ ita cadēs i terrā in faciē adorabis deū ꝓnūcians q vere d⁹ i nobis sit. Cū igit dicit. occulta cor⁹dis ei⁹ manifesta sūt. ꝓfecto mōstrat. q: p hūc modū ꝓphetie spūs nō p̄dicit qđ futurū est. sed oñdit qđ est. Quo aūt pacto ꝓphetia dī spūs q̄ nihil futurū indicat. sed p̄sens narrat. Qua in re animaduertēdū est q ꝓphetia recte dicit. nō q: p̄dicit ventura. sed q: prodit occulta. Rem quippe quālibet sicut ab oculis nr̄is in futuro subtrahūt tēpora. ita ab oculis nostris in p̄senti subtrahūt ea ventura. Est em̄ res occultant i futuro tpe. p̄sens aūt cogitatio abscondit in latēti cor⁹de Et est etiā ꝓphetia p̄sens. cū res quelibet nō p animū sed p absentē locū tegit. que tamē p spiritū denudat. ⁊ ibi fit p̄sens ꝓphetātis anim⁹ vbi p p̄sentiā nō est cor⁹pus. Naz giezi longe a ꝓpheta recesserat cū naamam siri munera p̄cipiebat. Cui tamē idē ꝓpha dic. Nōne cor⁹ meū in p̄senti erat qn̄ reuersus est hō de curru suo i occursum tibi. Postq̄ de ꝓphetie tēporib⁹ tractauim⁹. restat vt de modis eius ⁊ qualitatib⁹ aliqua disseram⁹. Spūs quippe ꝓphetie nec semp nec eodē modo ꝓphete animū tangit. Aliqn̄ em̄ spūs ꝓphetie ex p̄senti tangit animū ꝓphetantis. ⁊ ex futuro nequaq̄ tāgit Aliqn̄ ꝯo ꝓphetie spūs animū ꝓphetātis ex futuro tāgit ⁊ ex p̄nti nō tāgit. Aliqn̄ ꝓphetātis animū ex p̄senti parit ⁊ ex futuro tāgit. Aliqn̄ aūt ex p̄terito et ex p̄nti atq̄ ex futuro parit anim⁹ tāgit ꝓphetātis. Aliqn̄ ꝯo ꝓphetie spūs ex p̄terito tāgit animū. nec tangit ex futuro. Aliqn̄ aūt ꝓphetie spūs tangit ex futuro. nec tāgit ex p̄terito. Aliqn̄ aūt in p̄senti ex pte tāgit. ⁊ ex pte nō tangit. Aliqn̄ ꝯo spirit⁹ ꝓphetie in futuro ex pte tangit ⁊ ex pte nō tangit. Ite sciēdū. q ꝓphetie spiritu quidā ex primo tangūt atq̄ e lōginquo minime tangunt. Quidā ꝯo tāgunt ex lōginquo ⁊ nō tangūt ex ꝓximo. Quidā ꝯo ⁊ e lōginquo tāgūt ⁊ ex ꝓximo. Aliqn̄ etiā ꝓphetie spūs ꝓphet̄ dest. nec sp eoꝝ mētib⁹ p̄sto est. q̄ten⁹ cū hūc nō hnt. se hūc cogīscāt ex dono hīe cū hnt. Aliq̄n belise⁹ cū flentē sunamitē mulierē a suis pedibus p giezi puerū auelli ꝓhiberet dixit. Dimitte illam aīa. n. ei⁹ i amaritudie est. ⁊ dñs celauit a me. ⁊ nō indicauit mihi. Ite amos. q: eadē hora q̄ reḡsit⁹ ē. ꝓphetie sibi spm̄ esse sensit de se veracit dixit. Nō sum ꝓpha vt dixi i armētū. Sic q̄ cū iosaphat de futuris reḡrere⁹ ⁊ ꝓphetie spūs ei deesset. psaltē fecit applicari. vt p ꝓphetie ad hūc spūs p laudē psalmodie descēderet. atq̄ ei⁹ animū de futuris repleret. Vox eteni psalmodie cū p intētionē cor⁹dis agit. p hāc omnipotēti dño ad cor⁹ iter pat. vt intēte mēti vl ꝓphetie mysteria vl cōpunctiōis grāz infundat. vñ scriptū est. Sacrificiū laudis honorificabit me. et illic iter ē q̄ oñdā illi salutare dei. i. ihm. Qđ em̄ salutare latie ℔ hebraice dī ihs. Sciēdū etiā ē q ꝓphe sancti aliqn̄ dū ꝓsulūt ex magno vsu p ꝓphetādi qdā ex suo spū ꝓferūt. ⁊ se ℔ ex ꝓphetie spū dicere suspicant. ℔ q: sancti sē p spm̄sanctū citi⁹ cor⁹repti ab eo q̄ vera sē audiūt. ⁊ semetipos q: falsa dixerit reprēdūt. nathā eteni ꝓphaz scīs virū fuisse q̄s nesciat. q̄ dauid regē ⁊ de clpa apte reprēdit. ⁊ q̄ ei p clpa eadē eēnt ventura nūciauit. Quē cū idē dauid q: tēplū vellet deo cōstruere req̄sisset ilico rn̄dit. Oīe qđ ē in cor⁹de tuo vade ⁊ fac: q: dñs tecū est. De q̄ statu illic subdit Factū est aūt in nocte illa. ⁊ ecce sermo dñi ad nathan dicēs. Vade ⁊ loqre ad seruū meū dō. Hec dicit dñs deus. Nūqd tu edificabis mihi domū ad hītandū. neq̄ em̄ hītaui i domo ex die q̄ eduxi filios isr̄l de terra egypti vsq̄ in diē hūc. ⁊ paulopost cū cōpleti fuerint dies tui ⁊ dormier⁹ cū p̄ib⁹ tuis: suscitabo semē tuū post te qđ egredie⁹ de vtero tuo. ⁊ firmabo regnū ei⁹. ipe edificabit domū nomi meo. Ecce nathan ꝓpha: q̄ pus regi dixerat. Vade ⁊ fac. ipe postmodū p ꝓphetie spm̄ edoctus hoc fieri nō posse denunciās. et regis consilijs et suis sermonibus contradixit. quia qđ ex suo spiritu dixerat: falsum fuisse reprehendit. Qua in re inter ꝓphetas veros et falsos ista distantia est. q: prophete veri si aliqn̄ p suum spiritū aliq̄d falsum dicunt: hoc ab auditorū mētib⁹ p spm̄sanctū eruditi citius corrigūt. Prophete aūt falsi ⁊ falsa denūciant: ⁊ aliena spūsancto in sua falsitate pdurant. Vide in miraculū ⁊ i prophetā.

Sed consuevit q̄ri de hoc q̄ ysaias ꝓpha dñi dixit Ezechie. Hec dicit dñs. Dispone domui tue: q: morieris tu ⁊ nō viues. ⁊ tn̄ ezechias nō est mort⁹. sed ei additi sunt. xv. anni. vt habet ysa. xxxviij. Hāc questionē monet Grego. in libro moral. xij. tractās illud iob Constituisti termīos eius qui preteriri non poterunt. Nulla inq̄t que in hoc mūdo homib⁹ fiūt absq̄ omnipotētis dei occulto cōsilio veniūt. Nā cūcta deus ventura p̄sciēs ante secula decreuit qualit̄ p seculū disponant. Statutū quippe iam homi ē. vel quātū hūc mūdi ꝓsperitas sequat. vel quātum aduersitas feriat. ne electos eius aut īmoderata prosperitas eleuet: aut nimia aduersitas grauet. Statutū quoq̄ est quātū in ipa vita mortali temporalit̄ viuat. Nam etsi annos quīdecim Ezechie regi ad vitā addidit: omīpotēs deus cuz em̄ eum mori pmisit tūc eū p̄sciuit moriturū ee. Quō ergo p ꝓphetaz ezechie dī. Dispone domui tue: quia morieris tu ⁊ nō viues. cui cū mortis sentētia dicta est ꝓtinus ad ei⁹ lachrymas ē vita addita. Sz p ꝓphām dñs dixit, quo tpe ipe mori merebat. Per largitatem ꝯo misericordie illo eū tpe a morte distulit. qđ aī secula ipe p̄sciuit. Nec ꝓpha igit fallax. q: tpus mortis īnotuit quo vir ille mori merebat. nec dīna statuta cō uulsa sunt. q: vt ex largitate dei anni vite crescerent. ℔ quoq̄ aī secula p̄fixū fuit. atq̄ spaciū vite qđ inopinate foris ē additū sine augmēto p̄scie fuit intus statutū. Ex p̄dictis pz q̄ illa diffinitio Cassiodori vera ē. Prophēta ē inspiratio vl reuelatio diuina rez euent⁹ īmobili veritate denūcians. vide in p̄scio. Et in moz⁹ vide q̄liter de⁹ mutet sn̄iaz ⁊ nō p̄siliū.

Propiciatorīū. a ꝓpicior aris dī hoc ꝓpiciatorīū rij. locus ꝓpiciandi. q̄si ꝓpiciatiōis oraculū. Et sicut dī i hist⁹ris sup exodū. Propiciatorīū erat tabula aurea eiusdē longitudinis ⁊ latudinis cui⁹ et arca. vt arce integre sufficeret. De spissitudine ꝯo ei⁹ nō legit. Hoc dicebat oraculū. q: dñs de illo respōsa dabat. Respōsum aūt dicit oraculū diuinū. q: orantib⁹ dat. Dicebat etiā ꝓpiciatorīū. q: exinde loquēs dñs ꝓpiciabat ꝓplo. vel q: die ꝓpiciatiōis dicebant gloriā dñi semp ibi descendere. Ex vtraq̄ ꝯo pte oraculi. s. in duobus angulis anteriorib⁹ positi sunt duo cherubin aurei et ꝓductiles. i. non fusiles. sed tunsionib⁹ malleorū ꝓducti. In glosa aūt ad hebre. ix. dicit. q dicebat ꝓpiciatorīū siue oraculū. q: ibi apparebat angel⁹ dñi loquēs moysi q̄n dñs ꝓpiciaturus erat ꝓplo. De festo ꝓpiciatiōis dixi in fase in f. lra.

Propicior aris. in ꝓpicius est.

Propicius. a ꝓpe dī ꝓpicius cia. ciū. i. bon⁹. benign⁹. misericors. mit⁹. ꝓsper. placat⁹. vñ ꝓpicior ar⁹. at⁹ sum ꝓpiciari. i. ee vl fieri ꝓpiciū. vñ ℔ ꝓpiciatio onis. i. placatio. misc̄dia. ⁊ ꝓpiciator⁹ria. riū. ⁊ ꝓpiciar⁹ria. riū. Et ꝓponit Repropicior aris. ꝙbū sil̄r deponēs.

Propina. pina grece latine fames dī. Et ꝓponit cum p̄o vel pcul. ⁊ dicit hec ꝓpina ne. locus iuxta balneas publice vbi post lauacrū a fame ⁊ siti reficiūt homines. Et dicit sic q̄si ꝓpellens famē. q: ℔ locus famē pellat ⁊ dicūt greci popina. ⁊ inde corrupte nos dicim⁹ ꝓpina. p tali loco simpliciter. Cū mō ꝓpina dicit taberna q̄libet. q: famē pellat. vñ hec ꝓpinula le. dimi. Et ꝓpino as. i. vinū miscere. potū admīstrare. vñ hic ꝓpinator oris qui potum admīstrat. vnde Ouid. Inde prop̄inator inimīū qui vinū ꝓpinat. Et in aurora dicitur.

Pe q̄b angelici cūes bona sūma ꝓpinat. Itē a' ꝓpino as. dr̄ hoc ꝓpinatoriū rj. dom⁹ vl̄ loc⁹ vñ ꝓpinat vel vbi ꝓpinatur

Propinitotas. a propino as, dr̄ propinito tas. pnl. cor. i. frequēter ꝓpinare.

Propino as. in ꝓpina ne. ē.

Propinquane⁹. a ꝓpinqu⁹ dr̄ ꝓpinquane⁹ nea. neū. i. propinqu⁹ et cō iunct⁹.

Propinqu⁹. a ꝑpe dr̄ ꝓpinqu⁹ a. um. vl̄ fm sanguinē vl̄ fm locū. Et cōpar̄ ꝓpinqu⁹ ior. sim⁹. vñ ꝓpinq̄ ius. simc. adū. et ß ꝓpinq̄tas atis. ꝛ ꝓpinq̄ as. ꝛ ꝓpo. appropinq̄ as. Et ē neutr̄ cū oīb⁹ suis ꝓpositis.

Propinula le. di. pua, ꝓpina.

Propi⁹. a ꝑpe trinat̄ ꝓpi⁹ pia. piū. i. ꝓpinqu⁹ ꝛ cōiunct⁹. et cōpar̄ p suppletiōz magl̄. ꝓpi⁹ magis ꝓpi⁹. p pissim⁹. et ꝓpio as. i. primare ꝛ ꝓpinq̄re. Et ꝓponit̄ appropio. vñ appropians tis. om. ge. Et ē ꝓpio neutrū cū oīb⁹ suis cōpositis. Inuenit̄ tñ ad Roma. xiij.

Propior ē nr̄a salus. ß tūc dr̄ ꝑpe prior. prim⁹.

Propola le. in miropola exponit̄.

Propontides. in bosforus ē.

Proportio. ex p et portio cōponit̄ ß ꝓportio onis. i. silitudo. bitudo. cōpatio. vñ ß et hec ꝓportional̄ ꝛ ß le. vñ ꝓportionaliter adū. ꝛ hec ꝓportionalitas tis. Et dr̄ a ꝓportiōe. q. ꝓportio ē habitudo vni⁹ ad aliud ß ꝓportionalitas pluriū habitudinū int̄ se compatio fm bug. Et scias q̄ loc⁹ a ꝓportiōe fm logicoz dr̄ a loco a sili. q. in loco a sili accipit̄ cōpatio fm similitudinē inherētiū. vt sicut risibile ineſt homī ita et hīmbile ineſt eq̄. In loco aūt a ꝓportiōe nō attēdit̄ sic silitudo inherētiū. ß cōpatio i habitudine. vt sic̄ se hz nauta ad nauē. sic se hz mayster ad scolas.

Proprietas. a proprius pria. priū. prij. i in e. et additas. sit hec ꝑpetas tatis. Hic nota q̄ fm theologos differentia notionis ꝓprietatis et relatiōis in diuinis pōt tripl̄r assignari. Primo q̄ß tū ad ratiōem significationis. Et sic sciēdū ē q̄ paternitas dr̄ relatō fm q̄ ad filiū refert̄. dr̄ aūt ꝓprietas inquātū soli patri conuenit dr̄ notio inquantū ē ꝓncipiū formale innotescēdi patrē. Secdo quātū ad ordinē intelligēdi. q. cū nihil possit ee ꝓncipiū innotescēdi aliq̄d nisi sit sibi ꝓpriū. sic intellectū notiōis p̄cedit intellect⁹ proprietatis. Et q. ꝓprietas nō conuenit nisi rei distincte ab altis. et distinctio in diuinis nō ē nisi p ꝛpatiōem relatiōis. intellectū ꝓprietatis in diuinis p̄cedit intellectus relationis Tercio q̄tū ad numer. q. notiōes sūt q̄nq̄. s. paternitas. filiatio. ꝓcessio. innascibilitas. cōis spiratio. Hec aūt q̄tuor tm̄ sūt ꝓprietates q̄ vni ꝑsone tm̄ conuenūt. s. paternitas. innascibilitas. q̄ cōuenūt tm̄ ꝑri. Filiatio q̄ conēit tm̄ filio. Processio q̄ cōuenit tm̄ spūsancto. Cōis aūt spiratio nō pōt dici ꝓprietas simpl̄r. q. conuenit duab⁹ ꝑsonis. ß fm q̄d. fm q̄ aliq̄d dr̄ esse ꝓpriuz ad aliq̄d. Est. n. ꝓpriuz ꝑris et filij respectu spūsancti. Hec aūt notionū q̄tuor sūt tm̄ relatiōes. s. pr̄nitas filiatio. ꝓcessio. cōis spiratio. Innascibilitas. n. nō est ꝓprie relatio nisi p reductiōem. fm q̄ negatio reducitur ad gen⁹ affirmatiōis. vt nō homo ad gen⁹ homis.

Hec aūt notionū vel ꝓprietatū vel relationum tres sūt ꝑsonales. i. ꝓstituētes ꝑsonas. vñ hñt q̄si actū differentie ꝓstitutiue. s. paternitas. filiatio. ꝓcessio. Alie due notiones sunt ꝑsone. ß nō ꝑsonales. Et sciendū q̄ tria req̄runt̄ ad ß q̄ aliq̄d dicatur notio ꝑsone. Primo q̄ ad originē ptineat. q. relatiōib⁹ originis ꝑsone distinguūt̄. Secdo q̄ ptineat ad dignitatē. q. ꝑsona ē ypostasis distincta ꝓprietate ad dignitatē ptinēte. Tercio q̄ dicat aliq̄d spēale. q. cōe nō ē sufficiēs principiū innotescēdi. Itē nota q̄ in diuinis q̄dā sūt ꝓpria. q̄dā appropriata. Propria dicūt̄ q̄ ita cōueniunt vni ꝑsone q̄ nō alteri. sicut paternitas. innascibilitas. q̄ cōuenūt tm̄ ꝑri. Filiatio q̄ cōuenit tm̄ filio. processio q̄ cōuenit tm̄ spūsancto. vt dictū ē supra. Appropriata aūt dicūt̄ q̄ oīb⁹ cōueniunt ꝑsonis. ß vni ꝑsone sepe distincte appropriāt̄ vt patri potētia. sapientia filio. bonitas spūsancto. qđ q̄re fiat nō ē ociosū inquirere. Io ꝗ sacri eloquij prudentia facere curauit. ne dei immēsitatē similitudine creature metiremur Dixerat aūt scriptura q̄ deus pr̄ est. et q. deus fili⁹ est et audiuit hoc bō q̄ hoiem patrē viderat. ꝛ deū patrē nō viderat. et cogitare cepit ita eē in creatore vt videbat in creaturis. a q̄b⁹ hec noīa trāslata sūt ad creatorem. in q̄b⁹. s. creaturis pater ē prior filio. fili⁹ ē posterior pr̄e. Et ex antiq̄tate siue ex senectute in patre defectus ex posteritate in filio impfectio sensus solz notari. propter. s. inuētutis mot⁹. et ꝓprie experientiā. q̄si q̄ nō ē exptus qualia sint. Io occurrit scriptura dicēs patrē potētē. ne videat prior filio. et iō min⁹ potens. Et filiū dei sapientē ne videat posterior pr̄e celesti. et iō min⁹ sapiēs. Dictus ē spūssanct⁹ deus. et dictus est hīe spūs deus. et videbat hoc q̄si nomē inflatiōis ꝛ timoris rigiditatis et ipetuositatis. vñ dr̄ Isa. ij. Quiescite ab hoīe cui⁹ spūs in naribus ei⁹. vñ hūana cōsciētia ad deū p̄ rigore ꝛ crudelitate accedere metuit. Io scriptura tempauit sermonē suū spūs bonū nominans. ne crudelis putaret̄ q̄ mitis erat. Spūs inq̄t tu⁹ bon⁹ deducet me i terrā rectā. Ex dictis ꝗ causis attribuit̄ patri potētia. filio sapia. spūsancto bonitas. Licet in deo penit⁹ sit vnū ꝛ idē potētia. sapia. bonitas. non q̄ pater celestis sit solus potēs vl̄ magis potēs. et fili⁹ solus sit bon⁹ vel magis bon⁹. Una ꝗ ē potentia. sapientia. bonitas triū ꝑsonaz sic̄ vna essentia. Io q̄ sic dicitur fili⁹ omousyos. i. cōsubstātialis patri. ita coomnipotēs.

Propr⁹ ria. riū. i. me⁹. vel nō cōtra regulā. et dr̄ a ꝑpe q. qđ ꝓpriū ē prope est. et cōpar̄ p suppletiōem magl̄ ꝓprius magis ꝓpr⁹ ꝓprissim⁹. vñ ꝓprie magis ꝑpe proprissime adū. et ß ꝓpretas tis. et cōpōit̄. Impropr⁹ pria. priū. et cōpar̄ silr̄ p suppletiōz magl̄. vñ ß impropetas. Inuenit̄ tñ ꝓprior. vñ ad Rom. xiij. c. fm vnā lr̄am. Nūc propior ē nr̄a sal⁹ q̄ß cū credidimus. Itē a proprius dr̄ ꝓprio as. i. ꝓpriū facere. et ē actiū cū oīb⁹ suis cōpo. Et scias q̄ ꝓpriū fm dyaleticoz dr̄ q̄dupliciter. Uno mō dr̄ ꝓpriū q̄ ineſt alicui spēi et non oīi. vt esse grammaticum conuenit tm̄ vni et nō omni. Secdo mō dr̄ q̄ ineſt oīi ß nō soli. vt esse bipedē cōuenit oīi homini ꝛ nō soli. Tercio mō dicitur ꝓpriū q̄ ineſt oīi et soli ß nō semp. vt canescere ineſt oīi homī et soli ß nō semp. q. nō nisi in senectute. Quarto mō dr̄ ꝓpriū q̄ appellat̄ ꝓprie ꝓpriū. et ꝓpriū p se dictū dr̄ ꝓprie ꝓpriū. Et diffinit̄ sic. Proprius est q̄ ineſt omni et soli et semp. vt risibile ineſt oīi homi ꝛ soli et semp. nō tñ hō dr̄ risibilis q̄ actu rideat. sed q. aptus natus ē ad ridendū. Et hoc q̄to modo dr̄ ꝓpriū q̄ appellat̄ vnū de q̄nq̄ p̄dicabilib⁹ et diffinit̄ sic ab aristotile. Proprium ē q̄ soli ineſt ꝛ cōuersim p̄dicatur de re. i. de specie. et nō indicat q̄d ē eē. vt risibile ē ꝓpriū homis. q. conuersim p̄dicat̄ de ipo. Nā oīs hō ē risibilis. et oīe risibile ē hō. hoc aūt membrū nō indicat quid est esse. ponit̄ in descriptione ꝓprij ad differētiā diffinitionis. Diffinitio. n. cōuersiz p̄dicat̄ de re. et indicat q̄d est eē rei. vt animal rationale mortale cōuersim de homīe predicat̄ et indicat esse ipius. q. oīs diffinitio fit p substātialia. Nūe enim supius ē de essentia sui inferioris.

Propt̄. a p dr̄ ꝓpter adū. loci. i. iuxta comin⁹ ꝛ ponitur p cōiunctiōe causali. vt ꝓpter te factū ē hoc.

Propterea. i. idcirco cōiunctio causalis. et dicit̄ a ꝓpter fm bug.

Propudio dias. in ꝓpudiū vide.

Propudiū dij. scurrilis locus. Et ꝓpo. a p ꝛ pudor. q. ab eo pudicitia ꝛ pudor ꝓcul sūt. vñ ꝓpudio as. i.

inhoneste se habere vel repellere. vl' iniuriari. vl' scortari. ꝓpudiosus sa. sū. i. ignominiosus. iniuriosus. turpis. impudicus. inuerecūd⁹. impudēs. irreuerēs. infrōtuosus. vñ propudiose adū. et ℔ ꝓpudiositas tatis. et corripit pu.

Propudor nō pōt cōponi a ꝓ interiectiōe. q; sic dixi in ꝓdolor. interiectio nō pōt ꝓponi. vñ propudor sūt due ptes. Vl' ꝑm quosdā deriuat a ꝓpudeo. propudes. Et ē ꝓpudor ꝓfusio inuerecunda. q̄si procul a pudore. 7 ꝑm ℔ pnl'. cor. Pap. vī dicere q; sit interiectio ꝓpudor et ꝓdolor. ℔ expone. ē interiectio q; loco interiectōis vī poni. Nō tñ vt dic̄ ꝑsti. in. xij. li. id qđ ꝓ aliq̄ accipit oīno ē ex eadē specie accipiēdum est.

Propugnaculū. a ꝓpugno as. dī hoc ꝓpugnaculū li. et dicūtur ꝓpugnacula pine murorꝫ siue sūme ptes. q; ex his ꝓpugnat.

Propulso as. i. frequēter ꝓpellere. et ē frequē. a ꝓpello lis. puli. pulsū su. u in o. uersa.

Prora a prior dī ℔ ꝓra re. q̄si prora. s. anterior ps nauis. vide in pupis.

Proreta te. mas. ge. q̄ in prora. i. in p̄cipio nauis morat'. vt maior qui hortat' socios vel gubernator. nā in Jona vbi hieronym⁹ gubernatorē. septuaginta proretā interp̄tati sūt. et deriuat' a ꝓra re. et pdu. re.

Proiīcio cis. in proiīcio cis. exponit'.

Prorito tas. et proꝛit⁹ ꝓpo. ꝓrito as. aui. are. i. prouocare vel excitare. et produ. ri.

Prorsus. i. penit⁹. oīno. pculdubio. ꝓfecto.

Prosa. a proson. dī prosus sa. sū. i. lōg⁹ et ꝓduct⁹ 7 ꝓlixus. et proso as. producere. et hec ꝓsa se. oro ꝓducta et a lege metri soluta. q̄si a plixitate ℟boꝫ. q; non coartat' nūero pedū vl' syllabaꝫ. ℔ in longū pro volūtate producit'. vl' prosa dī q̄si ꝓfusa. vl' q̄si prorua. q; ꝓruat spaciose. 7 excurrat nullo termino sibi pfixo. vl' pfinito. vñ prosula le. di. et prosaic⁹ ca. cū. vñ psaico as. i. prosaice scribere vel dictare.

Prosaic⁹ ca. cū. in prosa ē. et cor. pnl'.

Prosapia. a prosipo as. qđ ē pcul spirare dī ℔ prosapia pie. et ℔ psapies ei. i. pgenies generatio. q; procul spirat' et spargit' vsq; in posteros.

Proscenīū. a ꝓ et scena cōpo. hoc proscenīū nij. li. locus ante scenā vbi ludebāt vel sacrificabāt ꝑm Hug. Pap. ℟o di. Proscenia pulpita sūt añ scenā vbi ludicra exercebāt' theatrales ludi.

Proscribo. a pro et scribo cōpo. ꝓscribo is. i. procul a scriptura remouē. vñ ꝓscript⁹ ta. tū. Et dicebāt' ꝓscripti q̄z noīa de enea tubula delebāt'. qđ erat cū dānabāt' p aliq̄ scelere. vñ ꝓscribere. i. dānare. et ꝓscript⁹. i. dānat⁹. ℑz proprie cū aliq̄s ita dānat' q; nomen ei⁹ proscribit' de cōsortio ordinis eiusdē ꝑm hug. Et Pap. dicit. ꝓscript⁹ dānat⁹. cui⁹ bona palaz et apte scribāt'. i. exulatus.

Prosectū. a proseco as. dī ℔ ꝓsectū ti. i. extū.

Proselit⁹ ti. ē aduena. et circūcisus. q̄ miscebat' ꝓselytis. et ē grecū. q; aūt dī ꝓselit⁹ q̄si procul a solo situs etymo. est. Cōmunit' aūt dicūt' proseliti de gētib⁹ ad ritū iudeoꝫ cōuersi. et cor. pnl'.

Prosequm quij. seruitū. a ꝓsequor eris.

Proserpina. a ꝓserpo is. qđ cōpo. ex ꝓ serpo pis. dī ℔ ꝓserpina ne. filia cereris. s. lune. Vñ et dī ꝓserpina q; ꝓpe nos serpat. Et ē luna vicinior nobis 7 inferior oīb⁹ planetis. Vl' proserpina fili a cereris dī semē vl' seges. q; procul serpat a terra crescēdo. Vide in diana. et cor. pnl'. proserpina. vñ ℟gil. eneid. vj. Hec sibi pulcra suū ferri ꝓserpina mun⁹.

Prosenca ce. pseucō grece latīe dī orare. deꝑcari. vñ ℔ ꝓseuca dom⁹ pauperꝫ et mēdicorꝫ in q̄ elemosynas petūt. et ꝓseuca dī oīo vl' deꝑcatio. vñ prosentic⁹ ca. cū. i. deꝑcatorius. vñ ꝓsentice. i. humiliatice 7 deꝑcatorie et deꝑcatiue. Jtē a ꝓseuca dī proseucoraris. i. mē dicare vel deꝑcari proseucā.

Prosici⁹. a proseco as. dī prosiciū⁹ na. uū. et prosicia. ciū. q̄d ꝓ superfluitatis abscindit' de q̄libz materia qđ alit' dī succisiu⁹ na. uū. et succidane⁹ nea. neū. et ici sinus na. uū. et pōt dici substātiue ℔ ꝓsiciū cij. vl' ꝓsiciuū ciui. vl' succisiuū vel incisiuū. qđ ita superfluū abscindit' de aliq̄ materia.

Prosicū. a ꝓseco as. dī ℔ ꝓsicū ci. prima ps extor. vl' potius prosicū ꝓpo. a pros qđ ē ad. et icos qđ ē signuz vl' imago. Jnđ ꝓsicū q̄si adimaginatio vl' signū'.

Prosimetric⁹. ꝓsa cōpo. cū metrū. et dī ꝓsimetric⁹ ca. cū. i. cōstās ex prosa et metro. et cor. tri.

Prosintū. a proson dī prosintū ti. funis q̄ nauis alligat' in litore ad palū. q; sit lōg⁹.

Prosisto stis. in sisto vide.

Prosocrus in socrus vide.

Prosodia. a pros qđ ē ad. et oda cāt⁹ ꝓpo. ℔ prosodia die. i. accētus. De ℔ etiā habes ī p̄ncipio scde partis huius opis.

Proson grece latine dī lōgū. prolixū. productū. vl' rectū. et acuitur in fine.

Proson grece latine dī ꝓsona. q̄i ad faciē. Hic nō q; ℔ nomē ꝓsone a ꝓsonādo eo q; in tragedijs et comedijs recitatiōes ante faciē ponebāt quādā larua ad repsentandū illū cui⁹ gesta narrabāt' recitādo'. et in de ē etiā q; tractū ē in vsū. vt q̄dlibz individuū hominis de q̄ pōt talis narratio fieri ꝓsona dicat'. Et ex ℔ etiā dī prosopon ī greco. a pro qđ ē in. 7 sopos qđ ē facies. q; hmōi laruas añ facies ponebāt. De ℔ etiam vide in ꝓsona.

Prosopopeia exponit' ī quarta pte in ca. de coloribꝫ rhetoricis.

Prospecto. a prospicio cis. xi. ctuz. u in o. fit prospecto' as. ℟bū frequē. a q̄ prospectās tis. om. ge. vñ in vita bti nicolai legit'. De⁹ ex alto prospectās. Et vt dic̄ pap. Prospecto de⁹ aspicio vl' procul.

Prosper ra. rū. dī faust⁹. secūd⁹. et cōponit' ꝑm q̄sdā prosper a ꝓ et asper. q̄si procul ab asperitate. i. absq; molestia vel aduersitate. Magister autē bene. dicit q; componitur a prope et spera. vñ dicit spera primam cor. vñ Prudent⁹. Regna ad arbitriū spera mobilis atq; rotunda. Multi tñ producunt eam. sed male. qđ per eius cōpositū probatur. scilicet asper qđ cōponit' ab a. qđ est sine. 7 spera. et sic prosper dicitur quasi ꝓpe speram. et hoc magis mihi placet. Jtem a prosper dicitur hec prosperitas tis. id est successus vel felicitas Et ꝓspere adū. id est fauste. feliciter. et secūdē. Et ꝓspero as. ℟bum actiuū. i. prosperū facere. Jnuenitur etiam prosperor aris. ℟bū depo. i. prospere agere. vñ propheta. O domine saluum me fac. o domine bene prosperare.

Prospicio cis. i. procul aspicere. a pro et specio cis.

Prostibulū. a prosto as. dī ℔ ꝓstibulū li. lupanar. domus meretricū. ibi. n. meretrices prostāt. i. ꝓ pōcio stāt et meretricāt'. Vl' dī prostibulū a prosternēdo. eo q; post ludos pactos ibi meretrices prosternant'. Vl' dī a prostituo is. qđ ē pro pōcio statuere. ꝓponere. q; meretrices ꝓ pōcio se statuūt. Jtem a ꝓstituo dī ℔ ꝓstibula le. pnl'. cor. i. meretrix. Vñ hiero. Jnter ℟ginem et prostibulam.

Prostituo. a pro et statuo cōponit' prostituo is. qđ ē pro pōcio statuere. ꝓponere. Et ē ℟bū meretricū q; ꝓstituūtur. i. pro pōcio se supponūt. vñ boc prostibulum ꝑm hug.

Prosto. a pro et sto. cōponit' prosto as. stiti. tū. scz ꝓ antestare. vl' ꝓstare. i. pro pōcio stare. vel cōmiscere se cū meretrice. Et ē ℟bū meretricū q; prostāt. id est. ꝓ

ꝓcio ſtāt et meretricāt. vñ hoc ꝓſtibulū. Vl ꝓſti
bulū dr̄ a ꝓſtituo is.
Ꝓroſula le. dimi. ꝗua ꝓroſa.
Ꝓroſū res. reſt. ex ꝓro et ſum es ē. et interponit̄ o. cā
euphonie. Et ſic dicit ꝓſti. i. viij. li. Per totā declina
tiōem vbicūꝙ a vocali incipit hoc ꝟbū ꝓroſū, interpo-
nit̄ o. iūcture ꝯpoſitiōis.
Ꝓrotenus adū. loci. et ē ꝯpoſitū a ꝓpe vl̄ ꝓcul ⁊ ten⁹
et ſignat lōge. vt dicat̄ ꝓten⁹ q̄ſi ꝓcul a ten⁹. i. ꝓcul
a ꝓpe. Hūc virgil̄. in. vij. eneid. Tartareā intēdit vo-
cē q̄ ꝓten⁹ omē. Lōtremuit nem⁹ ꝛc.
Ꝓroteruio uis. uiui. i. eē vl̄ fieri ꝓteruū. ſuꝑbire. cru-
dire. ferocire. et tūc derivat̄ a ꝓteru⁹.
Ꝓroteru⁹. a. ꝓ vl̄ ꝓros et torv⁹ ꝯponit̄ ꝓteruus na.
uū. id ē crudel̄ valde terribil̄ et ꝯpat̄. vñ ꝓterue uius.
ſime. adū. et hec ꝓteruitas tis. Et vt dr̄ in Greciſ. Im
prob⁹ ē aliqs ꝟbis. factiſqꝫ ꝓteruus.
Ꝓrotheſeoſparalangē q̄dā figura ē. et fit qñ vna ꝓe
poſitio ponit̄ ꝓ alia. vt accepit eū in vlnas ſuas. i. intō
vlnas ſuas. Rogāt ſuꝑ ꝓriamo. i. de ꝓriamo. Et dr̄ a
ꝓtheſeos q̄ ē ꝯpoſitio. et paralāge q̄ ē trāſmuta-
tio. q̄i ꝯpoſitiōis trāſmutatio. Vl̄ cōpo. a para q̄ eſt
iuxta. et aleos q̄ ē alienū. et logos q̄ ē ſermo. alienū
em̄ ē ꝯpoſitiōez vnā poni ꝓ alia.
Ꝓrothēſis ē q̄dā figura de q̄ dixi in q̄rta ꝑte in ca. de
methaplaſmo.
Ꝓrothociū. a ꝓrothos q̄ ē ꝓrimū dr̄ hoc ꝓthocium
cij. i. xenodochiū.
Ꝓrothocollū li. in ſceda exponit̄.
Ꝓrothologia. i. ſubtilis locutio. qñ res ſingule minu
tatim ꝓferūtur. ſm pap̄.
Ꝓrothomartyr. a. ꝓthos q̄ ē ꝓrimū et martyr cōpo-
nit̄ ꝓthomartyr ris. ſ. ꝓm⁹ martyr. ſic abel in veteri te-
ſtamēto. ⁊ ſtephan⁹ in nouo.
Ꝓrotheoplaſt⁹. i. ꝓrim⁹ format⁹. a. ꝓthos ꝓrim⁹ ⁊ pla-
ſtus. vt a dā. vñ in hymno canit̄. De parētis ꝓthopla
ſti fraude factor cōdolēs ꝛc.
Ꝓrothos. i. ꝓrim⁹. ⁊ accētuat̄ in fine.
Ꝓrotin⁹. a. ꝓpe derivat̄ ꝓtin⁹. i. cito ſtatiz. ꝙtinuo vl̄
cōſequēter et ē adū. tpis. vl̄ ordinis. ⁊ cor. pnl̄. Un de
ouid. epi. Ꝓrotin⁹ abductis ſonuēt pectora palmis.
Ꝓro tribunali. i. in tribunali. vt ſit ꝓtheſeoſpalāge. i.
ꝯpoſitio ꝓ ꝯpoſitiōe. Vl̄ ꝓ tribunali. i. ad tribunal.
Vl̄ pro tribunali. i. pro iudicio dādo in tribunali. i. in
ſede iudiciaria.
Ꝓrotus ta. tū. i. ꝓrim⁹. et dr̄ a ꝓthos.
Ꝓrouect⁹. ꝓuebo is. xi. ctū. qđ cōpo. ex ꝓ et vebo de-
rivat̄ ꝓuect⁹ ta. tū. i. ꝓcul vl̄ añ vect⁹. ꝓmot⁹. ſublima
tus. auct⁹. cumulat⁹. vñ ꝓuecta etas. dī annis aucta ⁊
cumulata.
Ꝓrouēt⁹. a. ꝓuenio is. neni. uentū. qđ cōpo. ex ꝓ et ve
nio derivat̄ hic ꝓuent⁹ tus. i. abūdātia. Itē cal⁹. bo⁹
n⁹ euent⁹. ſors. fruct⁹. ꝓſpitas. ſm Pap̄.
Ꝓrouerbialis in ꝓrouerbiū vide.
Ꝓrouerbiolū li. di. pnū ꝓuerbiū.
Ꝓrouerbiū a ꝓro ⁊ verbū dr̄ hꝫ ꝓuerbiū bij. i. ſilitudo
pabola. vbi aliud dr̄ et aliō intelligit̄ q̄ſi ꝓro ꝟbo po-
ſitū. vel q̄ſi ꝟbū ꝓro alio. vñ hꝫ ꝓrouerbiolū li. dimi. et
hꝫ ⁊ hꝫ prouerbialis et hꝫ le. Et ꝓuerbioſus ſa. ſū. ⁊ cō-
pat̄. vñ hꝫ ꝓrouerbioſitas tatis. et ꝓrouerbior aris. i. ꝓ
uerbia dicere. vl̄ ꝓrouerbijs vituꝑare ſm bug. Pap.
ꝟo dicit. Ꝓrouerbia ſūt aliud bōtia in medullo. ali-
ud in ſuꝑficie polliciētia. Vide in pabola.
Ꝓrouidētia. a. ꝓuideo des. dr̄ ꝓrouidēs tis. ti. ꝓcul vi
dēs. ⁊ a ꝓuidenti addita a. fit hꝫ ꝓrouidētia tie. et ſm
Boe. in q̄rto de cōſola. Ꝓrouidētia ē ipa divina rō
in ſūmo oīm ꝓncipe cōſtituta. q̄ cūcta diſponit. Hoc
qđ tu inſtiſſimū et equiſſimū ꝓutas oīa ſcienti
ꝓuidentie diverſū vr̄. Quicqđ circa ſpem videas ge
ri. rebꝰ quidē rect⁹ ordo eſt. Opinioni ꝟo tue querſa

cōfuſio. Et in. v. li. idē dicit. Quid poſtulas vt neceſ
ſaria fiāt q̄ a divino lumīe illuſtrāt. Cū nec boies q̄-
dē neceſſaria faciāt eē q̄ videant̄. Divina. n. ꝓnotio
naturā rer̄. ꝓprietatēꝫ nō mutat. manet itaqꝫ inte
merata mortalibꝰ arbitrij libertas. Vide in ꝓſcio cis.
Itē ꝓuidētia ſumit̄ ꝓ q̄daꝫ cura et ſolicitudine
rer̄ tēporaliū in futurꝫ. Et ſm hꝫ pōt q̄ri. An ꝓuidē
tia rer̄ tpaliū et ſolicitudo ſit licita. Ad hoc dico q. ꝓ
uidētia vel ſolicitudo rer̄ tpaliū triplr̄ poſſit eē illici-
ta. Uno q̄dē mō ex ꝑte eius de quo ſolicitamur. ſi ſcz
tpalia tanqꝫ finē queram⁹. Alio mō ꝓpter ſuꝑfluū ſtu
diū qđ apponit̄ ad tpalia ꝓcurāda vl̄ prouidēda. ꝓ
pter qđ hō a ſpūalibꝰ q̄bꝰ principali⁹ inſeruire dꝫ re-
trahit̄. Et iō dr̄ Matb. xiij. Sollicitudo ſeculi ſuffo
cat ꝟbū dei. Tercio mō ex ꝑte timoris ſuꝑflui. q̄ñ. ſ.
aliquis timet ne faciēdo qđ dꝫ. neceſſaria ſibi deficiāt.
Qđ dñs triplr̄ excludit math. vj. vbi dicit. Nolite ſo
liciti eē ꝛc. Primo ꝓpter maiora bñficia homi ꝓſti
ta diuinit⁹ ꝓter ſuā ſolicitudinē. ſ. corpus ⁊ aīam. Se-
cūdo ꝓpter ſubuentionē qua deus aīalibꝰ et plātis
ſubuenit abſqꝫ ope hūano ſm ꝓportiōem ſue ꝓſo-
ne. Tercio ex divina ꝓnidentia ꝓpter cuius igno
rātiā gentiles circa tpalia bona q̄rēda principaliꝰ ſo
licitātur. Et iō cōcludit q. ꝓncipaliť nra ſolicitudo
dꝫ eſſe de ſpūalibꝰ bonis. ſperātes q. etiā tpalia nobis
proveniūt ad neceſſitatē ſi fecerim⁹ qđ debem⁹. Et
nota q. vt dicit Aug. in li. de ꝓmone dñi in mōte. Cū
videam⁹ aliquē ſeruū dei ꝓuidere ne iſta neceſſaria
ſibi deſint. nō iudicem⁹ eū de craſtino ſolicitū eē. Nā
et ipe dñs ꝓpter exemplū loculos hꝫ dignat⁹ ē q̄s mu-
das deferebat. vt habet̄ Job. xij. Et in actibꝰ apl̄oꝝ
ca. iiij. ſcriptū ē. Ea q̄ ſūt ad victū neceſſaria ꝓcura
te. in futurū ꝓpt̄ imminētē famē. Nō g̃ improbat ſi
q̄s humano more iſta ꝓcuret. ſz ſi q̄s ꝓpter iſta nō
militet deo. Itē ſcias q. prouidētia ſive ſolicitudo
tpaliū i opibꝰ miſericordie. puta ad ꝓcurādū negocia
pupillorꝫ et pauperū ordinat̄ ad finē charitatis. et iō
nō ē illicita niſiſit ſuꝑflua. Vide in ſolicito ſolicitas.
Ꝓrovidus va. dū. pnl̄. cor. in prouiſus exponit̄.
Ꝓrovincia. a. pro vel procul et vict⁹ cōpo. hꝫ ꝓuincia
cie. q̄ſi procul poſita et devicta. Cū. n. romani oliz vin
cēdo totū orbē in ius ſuū. redigerēt. ꝓcul poſitas re
giones provincias appellaverūt. Ꝓrovincia etiā dr̄
regio ſubiugata et tributaria facta. vñ hic et hec pro
vincialis et hoc le. i. tributari⁹. Ꝓrovincia etiā dr̄ con
finiū regionū. Et provincia ſignat celeriter aduer. et
ꝓuincia. i. ꝓuidentia et officiū. vt ex provincia factū ē
id ē ex officio. Itē hꝫ prouncia dr̄ regio ſpālis. vñ co-
mes provincie dr̄. vñ provincialis nomē gentile.
Ꝓroviſus. a. ꝓuideo des dr̄ ꝓuid⁹ va. dū. et ꝓuiſus
ſa. ſū. et ē providus q̄ ꝓvidet. Ꝓroviſus cui ꝓvide-
tur. et ꝑ cōpoſitiōem improvidus va. dū. et improvi
ſus ſa. ſū. et produ. vi ꝓviſus. hꝫ provid⁹ cor. vi.
Ꝓrox⁹ē ſuplatiuū de ꝓpe. dr̄. n. ꝓpe. ꝓior ꝓri-
m⁹. vñ ꝓpe ꝓpius xime. adū. et hec ꝓximitas tis. ⁊ ꝓ
ximo as. et cōpo. cū ad. et dr̄ approximo as. ⁊ ē neutrū
cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis. Itē prox⁹ q̄ñqꝫ accipit̄ pro
cognato vel propinquo. vel ſm ſanguinē. vel ſm lo
cū. et ſm hꝫ bz vim poſitiui. et cōpat̄ proxim⁹ ior. ⁊ ca
ret ſuplatiuo. vñ proxime adū. In tercio aūt ſniaruꝫ
dr̄. Hic notādū ē ꝓrimū dici diverſis modis. ſ. cōditi
one ꝓme natiuitatis. ſpe cōverſatiōis. ꝓpīquitate co-
gnationis. ratione beneficij exhibitiōis. vide de illo in
dilectio.
Prudēs. vidēs cōpo. cū porro. et dr̄ hic et hꝫ et hꝫ pru
dēs tis. quaſi porro. i. lōge vidēs futura. pit⁹ vſu do-
ctus. callidus. exercitatiōe artis inſtruct⁹. ꝙſideratus.
facūdus. q̄ facile fari pōt. et cōpat̄. prudēs ior. ſim⁹. et
a prudēti drō addita a. fit hꝫ prudētia tie. virtus car-
dinalis. ſ. bonaꝝ et malaꝝ rerum vtrarūꝫ diſcretio.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Prudēs cōpo.cū ūn.et dr̄ imprudēs tis.om.ge.i.ñ prudēs.vel vale prudēs.in quo sēsu raro inuenit. Virgilius geor. Nūcq̄ imprudētib⁹ ymber offuit. ꝟz hug. 7 respicit prudēs ñ solū pñtia ꝫ futura. vñ dic̄ Boetius. Nō qđ ante oculos sitū ē suffecerit intuēri rerū exit⁹ prudētia metit. Jtē q̄dā sapiēs. Prudētis mos ē varias inquirere causas. vt valeat mētez certificare suā. Vide etiā in cardinalis. Et ꝟm p̄sti. a prudēs tis. is in er. fit prudēter. et ita de silib⁹ dicas. Jtez scias q̄ pbs dicit in. vj. ethicoꝝ. Jmpossibile ē prudētē eē. nō exñtem bonū.

Prudentia in prudens vide 7 in sapia.

Prudentiuncula le. di. pua prudētia.

Pruina. a pyr dr̄ ꝫ pruina ne. frigus vl̄ gelu matutinū tp̄is. q̄ vrit sicut ignis. Frig⁹. n. sicut calor vrit. vñ hic 7 hec pruinalis et ꝫ le. 7 prouinosus sa. sū. et pdu. pnl̄. pruina 7 pruinalis et prouinosus. Hic nota. q̄ generās pruinā ē frig⁹ excellēs qđ̄ sil̄ cōuertēs 7 congelās vaporē ip̄m circa mediā aeris regionē. Vapor añt q̄ materia eius ē. subtil̄ ē. et ascendit alte sicut ros si nō a frigore aeris inferioris preoccuparet̄. Cū. n. sit triplex vapor. s. pruine. nubis. et pluuie siue roris. duo p̄ma istoꝝ generant̄ ex frigore pri⁹ spissante vaporez in nubē. s. nix 7 pluuia. Alia duo generāt̄ a vapore in nubē nō spissato. s. ros et pruina. ꝫz ros generat̄ a frigido tpato vaporē tm̄ resoluēte. Pruina ꝟo generatur a frigido excellēte vaporē et cōgelāte añq̄ incipiat cōuerti in aquā. et iō pruina nō ē rotūda. ꝫ expsa sicut vapor. nec ps coberet pti. ꝫ separ̄ a pte. sicut etiā vapor distinct⁹ fuit. Cū añt vt dictū ē sit subtilis vapor pruine vniūsaliter. ab ipo expellit̄ calidū subito. 7 iō nihil ē qđ̄ mollificet vaporē cōuersū et cōgelatū. et iō pruina ē rigēs et dura. aer tm̄ introduct⁹ in vaporē nō expellit̄. et iō ptes pruine q̄m̄ cōuerse sūt et cōgelate. rare sūt et q̄si interrupte. Et scias q̄ differētia ē inter rorē 7 pruinā ꝟm pbm. q̄ cū ros et pruina cōueniāt in materia q̄ ē vapor subtilis tpe dici eleuatus differūt in generāte. q̄ cū sup illuz vaporē venerit in aere frig⁹ paruū. ꝫ ē tpamētuz adiutū frigore noctis. statiz cōprimit ip̄m in rorē. Pruina añt ē vapor cōgelat⁹ añq̄ ex ipo resoluat aq̄. Cōueniūt añt ros 7 pruina in duob⁹. q̄z vnū ē q̄ neutr⁹ vapor eleuat̄ q̄n flat vent⁹. ꝫ pot⁹ in sereno. Si. n. flat vētus. aut ille ē aq̄lonar⁹. aut meridionalis. aut orientalis. aut occidētal. et siq̄dez ē aq̄lonaris. frig⁹ ē et impediēs eleuatiōez calidi vaporis. Si añt meridional̄. ille congregatiu⁹ est nubiū et turbat serenitatē. et tūc iterꝝ nō eleuat̄ vapor subtilis. ꝫ spiss⁹ q̄ ē materia pluuial̄. Si añt ē orientalis ille ē calidus eo q̄ sol diu agit in ip̄m et non pmittit in vapore secū eā. q̄le frigidum. Si añt ē occidētalis. ille pluuiosus ē nō habēs vaporē pur̄ 7 clar̄ q̄ ē materia roris vl̄ pruine. oēs añt secūdarij venti ꝓprietates sequūtur principaliū. Et iō flāte vēto. aut nō eleuat̄ vapor roris 7 pruine. aut si eleuat̄. ad formā roris et pruine nō pōt puenire. Et sic intelligit̄ dictū p̄bi q̄ dicit. Vapor roris leuat̄ in sereno. et nō eleuat̄ q̄n flat ventus. Alioq̄n vt dicit frater albert⁹. ꝓtradiceret sibi infra statiz i ꝓmo. vbi dic̄ pbs q̄ ros fit q̄n flat auster nō septētrio. Hoc. n. verū ē de materia roris q̄ eleuat̄ in austro. ꝫ durāte austro. materia hmōi ad formā roris nō puenit. ꝫ ponit̄ in austro succedēte. s. sereno'. et hoc etiā verū ē de māteria pruine. Cōueniūt etiā in hoc ros et pruina. q̄ neutr⁹ eoꝝ generat̄ in supmis mōtib⁹ altis. Cui⁹ duas dicit eē causas pbs. quar̄ vna ē q̄ caliditas vehemēs ē in eisdē locis q̄ sūt i supmis mōtib⁹ illis. et iō añq̄ vapor ad cacumina eoꝝ ascēdit resolui⁹ in aquā 7 descēdit in vallē. Altera cā ē. q̄ aer nō lōge sup cacumina eoꝝ dē mōtiuz inflamat̄ 7 calescit calefactione vehemēti. et etiā si aliq̄d possit frigidus aeris locū trāsire de vapoꝛib⁹ 7 puenire vsq̄ ad cacumina eoꝝ. Illud. n. ibi resoluit̄ in aerē. et iō nō generat̄ inde ros vl̄ pruina. Jtē scias q̄ sicut ꝓbat̄ in libro de crepusculis. Vapores nō lōgius trib⁹ miliarib⁹. vel paulomin⁹ a terra eleuāt̄. vide ek in nix. et in ros. et in mons.

Pruinosus sa. sū. in pruina ē.

Pruna ne. ē carbo vin⁹. Et dū ardet dr̄ prūa a Peūdō vl̄ a pyr. ꝫz dū extincta fuerit dr̄ carbo. q̄z carz flama. Et a pruna dr̄ hic et ꝫ prunal et hoc le. et prunos⁹ sa. sū. et ꝫ prun⁹ ni. q̄dā arbor. cuius fruct⁹ rubet vt ignis vñ ꝫ prunū ni. ei⁹ fruct⁹. et ꝫ prunetū ti. loc⁹ vbi pruni crescūt. et prune⁹ a. um. et ꝓdu. pru. vñ ꝟsus. Illa calet pruna. fert prun⁹ dulcia pruna.

Prurigo nis. in prurio ris. vide. et pdu. rl.

Prurio ris. rui. ritū. rire. i. mollit̄ effluere. pruritū habere. Et ꝓ fastidire inuenit̄. vñ pruriēs tis. om. ge. vñ i secūda ad thimo. ca. iiij. Coacervabūt sibi magistros pruriētes auribus. et hinc ꝫ prurit⁹ tus. et ꝫ prurigo gīnis. in eodē sensu. s. ardor et exustio carnis vl̄ aurīū cogēs ad scalpendū. Jtē prurigo dr̄ ipa scabies q̄ pruritū ꝟfert et ardorē. vñ et dr̄ prurigo q̄si perurigo. i. pustionē agēs. et q̄ dr̄ prurigo q̄si purigo vr̄ eē etymologia. vñ prurigin⁹ os⁹ sa. sū. i. scabiosus. et prurid⁹ da. dū. in eodez sensu. s. pruritu 7 scabie plen⁹. et pdu. ū. añ r. vñ Juuenal̄. li. iiij. satyra q̄nta. Jncipiat prurire cibo⁹ plausuq̄ ꝓbare. Hoc etiā pz q̄ p̄sti. dicētem q̄ nullū ꝟbū q̄rte ꝛiugatiōis hz u. corre. añ rio. nisi sit meditatiuū. ꝫ prurio nō ē ꝟbū meditatm̄. ꝫ nō cor. u. sicut nec scaturio ris.

Prurit⁹ tus. tui. in prurio ris. vide.

P ante B

Psallo lis. o in i. psalli psallere. i. exultare. iubilare. cōgaudere. vel cātare. ꝓpie. n. psallere ē gestu corporis exprimere gaudiū mētis. et ꝫ quadā digna q̄litate vocis. et caret supino. Añ dicit p̄sti. in. x. li. Apsallo is. psalli supinū nō legi. Vide in sallo sine p. in s. lr̄a.

Psalma. a psalm⁹ dr̄ ꝫ psalma matis. et ꝫ psalma me. id ē psalm⁹. et cōpo. dya psalma.

Psalmista in psalm⁹ vide.

Psalmodia. psalm⁹ cōpo. cū oda qđ̄ ē cant⁹. et dicit psalmodia die. cātus psalmi. ꝫ psalmodes i vesica arene sūt q̄ ex digestione cibor nascunt̄. et acuit̄ di. et vt dicit Greg. vox psalmodie cū p intentiōez cordis agit̄ p hāc omnipotēti dño 7 cor iter paratur vt intēte mēti vl̄ ꝓphetie mysteria vl̄ cōpūctiōis grāz in fūdat. sic dixi in ꝓpha. vide in cātus.

Psalmographus. a psalm⁹ 7 graphos qđ̄ ē scriptor. ꝓpo. hic psalmographus phi. pnl̄. cor. id ē descriptor psalmor. vñ ꝫ psalmographia phie. i. descriptio psalmor. 7 psalmographo as. i. describere psalmos.

Psalmul⁹ li. dim. pus psalm⁹.

Psalm⁹. a psalteriū dr̄ ꝫ psalm⁹ mi. q̄ ad psalteriū cātabatur. vñ hic et ꝫ psalmista te. q̄ psalmos cātat vel componit.

Psalteriū. a psallo lis. dr̄ ꝫ psalteriū rij. q̄dā instrumentū musicū. q̄ eo psallebāt̄ et cātabant̄ psalmi. vñ psalteriū dr̄ vbi psalmi cōtinent̄. vñ psalteriū grece hebraice nablat. latine organū dr̄.

Psaltes psalte. dr̄ p̄t⁹ in citbara vl̄ organo. vñ in ꝓmo paliꝑ. ca. xxiij. Quatuor milia ianitores et totidē psaltes canētes dño in organis. Vl̄ fm Pap. psaltes. i. psallēs. Et vt scribit̄ in bistorijs. Tradūt pbi q̄ armonia letū reddat letiorē et tristē tristiorē. Et vt dicunt mathematici. Vulti demones armoniā ferre nō p̄nt. et q̄nq̄ nulli. Vñ etiā in ꝓmo regū ca. xvj. dr̄. q̄ spūs dñi mal⁹ recedebat a saul q̄n dō coraz eo psallebat in citbara. vide in citbara.

Pseudo grece latie dr̄ decipiēs vl̄ falsus. vñ pseudomen⁹. i. fallax. et pseudol⁹ la. lū. i. fallax. falsus. decipi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ens.vel ꝑ seudol⁹ dr falsus seru⁹ ⁊ mal⁹. a pseudo qđ ē falsus.et dulos qđ ē seru⁹. Et cōpo. pseudoapls .i. falsus apls. Pseudopropha.i.falsus ꝓpha. Apoc.vj. Vidit de ore pseudopropbe esse spūs tres immūdos et pseudo xp̄ian⁹.i.falsus et decipiēs xp̄ian⁹.pseudographꝰ.i.falsus scriptor.⁊ sic in siliꝫ pōt ee ꝯpositio vl apposito. Et ē pseudo indeclina.i vtroqꝫ nūero ⁊ om.ge.ſm hug. Quidā tñ dicūt.qđ pseudo ē tm plalis nūeri.ß tene qđ ꝑ⁹ dictū ē.et cor.pnl.pseudographus.pseudomen⁹.pseudol⁹.

Psitacus.a poeta vel poetria deriuat ß psitac⁹ ci.q. dā auis q in indie litoribꝫ gignit coloꝛe viridi torquē bñs puniceū circa collū. grādi lingua et ceteris auibꝫ latiore.vñ ⁊ articulata verba exp̄mit.ita vt si eā nō videas.boiem loq̄ putes.ß ex natura salutat ⁊ dicit chere.qđ ē aue.ß cetera verba discit instructiōe.vñ q̄dam sub psona psitaci dicit. Psitac⁹ a vobis alioꝛ noia disco. Hoc ꝑ me didici dicē cesar aue.et dr ß auis vulgariter papagoꝛo.

P ante T

Ptolomei dicūt reges egypti. sicut romani imꝑatores cesares appellant.

Ptisana ne.fe.ge.ē succ⁹ oꝛdei.vl pulmētū in de factū vel ptisane dicūt grece q ꝓprie fieri solēt in pila.vñ ß ptisanariū rij. vas fictile in q̄ coq̄tur ptisana.et ptisanari⁹ ria.riū.ſm hug. Pacꝺ. xo dic. Ptisane ex diuīsis pigmētꝭ fiūt ⁊ liquoribꝫ. Has q̄dā faciūt de oꝛdeo qđ in pila decoꝛticāt. Et scribit ſm eū ꝑ p. in ꝓma syllaba. Glosa dic.ij.regū. ca.xvij.q̄si siccans ptisanas. Ptisana dr oꝛdeū siccatū pilo tusū decoꝛticatū. et fit inde cibꝫ apt⁹ carētibꝫ dētibꝫ.vñ q̄dā. Coꝛtice nudata ptisanas nempe oꝛdea dicas.et cor.pnl. ī p̄dicto xsu. et bñ vt puto.vñ macer. Cū ptisana succū poꝛri sorbere inuabit. Itē de feniculo ait. Reniꝫ in ptisana radix decocta iuuabit. Et magister bñ.dic.qđ.añ ſ. coꝛripit in ptisana. Et ex ß patz qđ ptisanariū coꝛ.ꝓmā syllabā vñ allegat xsū horatij in ſmonibꝫ. Lu cessas ageduꝫ sume ß ptisanariū oꝛize. Nō.n.ē p. in scđa syllaba .pa tet etiā ex isto xsu qđ ꝓma et scđa syllaba coꝛripiūtur Phtbōg⁹ gi.i.son⁹. Inde diphthōg⁹.i.dualis son⁹. Ptotos.i.casus. Et in de p cōpositiōem poliptoton monoptotus.

P ante U

Puber.a pubes bis.deriuat ß ⁊ ß puber vl pubes vl pubis.gtō h⁹ puberis.i.puer pubē iā bñs vl emittēs.ſ. q̄ generare p̄t.hic vir īcipit ee a q̄tuordeciꝫ annis.ß femina incipit ee viri potēs ab annis duodecim. Et ita volūt q̄dā puberē ex annis dici.scilicet q̄ q̄tuordecim ānos expleuerit.q̄uis tardissime pubescat. Sꝫ certū ē puberē ee q̄ ex habitu coꝛpis pubertatē oñdit et generare iā possit.vñ ⁊ puber dr a pube.i.a pudēdis coꝛpis.et hec loca tūc primit⁹ lanuginē ducunt .et cōpo. puber vl pubes vl pubis ß et ß impubes vl impuber vel impubis gtō hui⁹ impuberis.i.puer q̄ nōdū habet barbā.ita dicit Hug. Hoc aūt vult p̄sti.in.vj.li. dicēs. Tā in is.q̄ in er.finita noīa regulā seruāt in er t̄mi natoꝛ.i.accepta is faciūt gtīm. vt ß puluis.vl puluer. hui⁹ pulueris.ß cinis vl ciner cineris.vl vomis vl vomer eris. Pret̄ea cicero decli at puber puberis. Quidā vt Phob pubes beris. Quidā pubis beris. Et ß th cōpositū inuenit similē bñs ntm gtō hic īpubis h⁹ impubis. Virg.ī.v. Impubis iuli. Ab eo neutꝫ impube. Horati⁹ ꝓtulit ī epoto. Et ß tormēti q̄st⁹ oꝛe cō stitit puer impube coꝛp⁹. Cicero tñ in q̄to inuect. filiōq̄ eius impuberē legatū a pre missuꝫ. ita vult p̄sti. Isidoꝛ cōcoꝛdat cū hug. Et ponūt ß xba in q̄dam decretali de desponsatōe impuberū. Puberes a pube sūt vocati.i.a pudēdis coꝛpis nūcupati.q: ß loca primo lanuginē ducūt. Quidā tñ ex annis pubertatem existimāt.i.eū ee puberē q̄ q̄tuordecim ānos implꝰuit q̄uis tardissime pubescat. Certū ē vt eū puberē ee qui ex habitu coꝛpis pubertatē oñdit. et generare iā p̄t. Et puerpe iā sūt q̄ in annis puerilibꝫ pariūt.

Pubercul⁹.a puer dr ß pubercul⁹ et ß cula.dimi.scz adolescentulus et adolescētula.

Pubero.a puber dr pubero as.i.crescere.pubere.invenire.et cōpo.repubero as.et hinc puberasco cis.repuberasco cis.incho.et coꝛ.be.

Pubertas tatis.ē collectio pubeꝝ vel etas definita q̄tuordeciꝫ annis.vel q̄ puer pubescit .vñ puberto as. are.i.florere et ni pubertate ee.et ꝑdu.pu. et format pubertas a puber addita tas.ꝫ bmōi noīa in tas vt in pluribꝫ formentꝰ a genitiuo vel a dotiuo addita tas.vt bonus boni bonitas.felix cis. ci.felicitas. sicut dixi in scđa pte vbi egi de accētu noīm definētium in as. De pubertate etiā vide in puericia.

Pubes.a pubus deriuat hec pubes bis.etas pueri iaꝫ q̄tuordeciꝫ annoꝝ.et pubes.i.collectio taliū iuuenuꝫ ꝓprie. Et pubes.i.ꝓma barba.ſ.lanugo.et ꝓprie ꝑs inferioꝛ.ſ.pecten.vñ dr pubes q̄si nubes pudendoꝝ.inde pubeo bes.bui.i.crescere cremētare barbere.vl pubere.i.pubē emittere.et hinc pubesco scis.inchoa.id ē barbescere.crescere.vl puberе.et pubescere.i.ī tali etate ee.talē etatem br̄e vel ducere.et ꝯpo impubeo bes. suppubeo bes.vnde impubesco cis.suppubesco cis. incho.et ꝑdu.pu.

Pubeta.a pubes dr hic et ß pubeta te.et pubeda de. in eodē sensu.i.adolescēs.puber.et dr sic q̄si pube datus.et hinc pubeto tas.et pubedo edas.i.pubere vel puber are.

Pube ten⁹ due ptes sūt.sicut dixi in scđa pte.vbi egi de cōpositis a ten⁹.

Publican⁹.a public⁹ dr publican⁹ na.nū.publicani dicebāt cōductores vectigaliū fisci vel reꝝ publicaꝝ.siue q̄ vectigalia publica exigūt.vl q̄ ꝑ secularia et publica negocia lucra sectantur.vñ dicti sūt ſm hug.vl ſm bedā. Publican⁹ dr q̄ amisso pudoꝛe publice peccat.vl q̄ vectigalia.i.tributa publice exigit. Glosa aū sup illud math.v. Nōne publicani hoc faciūt.sic dicit Publicani exactoꝛes romanoꝝ. quos iudei sic vocāt q: de republica curā gerebāt. Dicūt etiā nomē traxisse a romano rege q ꝓim⁹ eos oꝛdinauit.ſm xo remigiū publicani dicebant ministri herodis ꝓstituti a publio romano rege ad exigēda vectigalia.siue q̄ publica negocia exercebāt.et ꝑ fraudes et ꝑ iuria iniusta lucra sibi accumulabāt.

Publicit⁹ adu.i.publice.a public⁹ dr.⁊ cor.ci.

Public⁹. Publi⁹ fuit q̄dā q̄ rē suā ꝓmo loco cōem fecit et publicā.et inde tractū ē public⁹ ca.cū.i.cōis. Sꝫ cōe dr ꝓprie qđ ptinet ad hoīes eiusdē ciuitatis.publicū ß qđ ad oēs generaliter. Quidā tñ dicūt qđ publicū dicitur quasi popolicū a populo. et ſm ß publicū est qđ ptinet ad hoīes eiusdē ciuitatis.cōe qđ ad omnes generaliter. Sed ꝑualet qđ prius dictuꝫ ē.vñ publice adu.et hec publicitas tatis.et publico as.i.diuulgare cōem facere vl diffidare. diffamare. Et ē actiuū cum suis ꝯpositis si q̄ habet.vide in notoriū.

Pudens tis.in pudeo des.est.

Pudēda.i.genitalia. ab eo qđ pudeat illoꝝ.vel a pube dicta ſm pap.

Pudeo des.dui.dere.i.pudoꝛē hīe. verecūdari. ⁊ nō ē in vsu.vnde pudet impsonale qđ cōstruit cū actō et gtō. vt pudet me tui.et hinc pudēs tis.om.ge.et cōparatur.pudēs tioꝛ.simus.vñ pudēt tius.sime.adu.⁊ ß pudētia tie.i.verecūdia.et cōponit Impudens.i.nō pudēs cui pudoꝛ et pudicitia ꝑcul abest. ¶ Et nota qđ pudēs opinionē verā et falsā metuit. ß verecūdus nō nisi verā. Et cōpo.cū in.et dr impudens pnl.coꝛ. Itē

ã pudet dr̃ pudibund⁹ da.dũ.i.verecũd⁹.vñ pudibũ de adi. Pudet cõpo. Dispudet.i.valde pudet vl' diũsis mõis pudet. Jtez pudeo componitur. Depudeo des.vnde depudet impsonale.i.valde pudere.vel pudorem amittere. Perpudeo des.i.perfecte pudere vel valde. Prepudeo des.i.pre alijs pudere. Propudeo des.i.procul vel pro alio pudere. Repudeo des.i. iterũ pudere vel pudorem amittere. Pudeo et pudet neutra sunt cum suis compositis. Et faciunt pteritũ in ui.diuisas.7 carẽt supino.licz ꝑm antiquos inuenia tur puditum. Et q primã corripiat patet per Ouid. in epi.dicentem. Dicere q̃ puduit scribere iussit amor. Et ouid.de arte. Si doctus videa re rudi petulas ne pudenti.

Pudicitia tie.in pudicus vide.

Pudicus.a pudor dicitur pudicus ca. cum.i. castus. quasi pudoris custos vel amicus. et compatur .vnde pudice cius.sime.aduerbiuz.et hec pudicitia tie.integritas vel castitas. Differunt tamen in hoc.quia casti tas est virtus motus libidinis domãs et eius signa ab horrens. Sed pudicitia est virtus motum libidinis do mans.sed eius signa non abhorrens. Signa autez ei⁹ sunt gestus corpis. vox planda.accurate ornari. Vñ virgines castas dicim⁹. matronas autez pudicas. Et cõponitur impudicus ca.cũ. Et .pdu.di.vñ Ouid.in epi. Ille tamen pietate mea precibusq pudicis. Jtez quidaz. Sobrius a mensa de lecto surgit pudicus.

Pudor.a pudeo deriuatur hic pudor oris.et ẽ corpo ris sicut pudicitia mentis. Et est pudor verecundia ex aliquo casu innata que non auferens memoriam lin guam impedit. vnde puderosus sa.sum .et pudorus ra.rum.in eodem sensu.i.pudore plenus.et cor.pu.vñ in thobia dr̃. Porcorum siliquis pudor est inbiare fa uillis.

Pudoratus.a pudor oris. dicitur pudoratus ta.tũ. .i.pudore suffusus. Et cõponit expudoratus.i.extra pudorem posit⁹.impudens 7 impudoratus ta.tum.in eodem sensu.

Puella le.in puer est.

Puellaris.a puellus vel puella dr̃ hic 7 hec puellaris et ꝟ puellare.et deriuat a puer.vide in puer.vñ Ouid. epi. Alta puellaris tardat arena pedes. Jtẽ nũeri.xxx. ca. Jn etate puellari.

Puellulus in puer.vide.

Puellus in puer est.

Puer.a pus puris deriuat hic puer pueri.qr in pure. .i.in custodia tenet. Vel vt nimio marcello placet pu er dicitur a punio is.qr pueri verberib solent puni ri et coerceri. vel puer dicitur a puritate vel a puitate 7 pilox 7 aliax rex. Et notãdũ q tribꝰ mõis dr̃ puer Natiuitate sc̃z. vt puer nat⁹ ẽ nobis. Etate. vt nouẽ nis decennis. Obsequio vel fidei puritate. vñ dñs ad Hieremiã. Puer me⁹ es tu noli timere. Jtem notan dũ q antiqui dicebãt.hic puerus pueri. 7 ꝟ 7 ꝟ puer ri.7 a puer dr̃ ꝟ puera.i.puella.et ꝟ puerul⁹.et ꝟ puercul⁹ li.dimi.et hec puerula le.et puercula le.diminu tiua sunt sil'r.et hic et ꝟ puerilis et ꝟ le.pnl'.pduc. vñ puerliter aduer.et hec puerilitas tis. Jtẽ a puer dr̃ ꝟ puellus li.dimi.vñ ꝟ puellulus li.sil'r di.et ꝟ puella.et hinc puellula oꝛa di. Jtẽ a puell⁹ dr̃ ꝟ puella.et ꝟ 7 puellaris et hoc .et hinc puellarit aduer.et ꝟ puella ritas tis. Et nota q puell⁹ et puera nõ sũt in frequẽti vsu.nec puer⁹.lz ab eo diminutiuũ sit in frequẽti vsu l.puerul⁹ pnl'.cor. Nã a puer dr̃ puerculus .et a puer puerul⁹ ꝑprie dr̃.

Puercul⁹ li.di.pu⁹ puer ẽ.

Puericia.a puer eri.addita cia. dr̃ ꝟ puericia cie.secũ da etas. q̃si pura et nõ ad gignẽdũ apta.et durat a se ptẽnio vsq ad q̃rtũ decimũ ãnũ. Ez pubertas ẽ etas adulta que iam gignere potest. et incipit a q̃rtodeci mo anno.

Puerilis in puer ẽ.

Puero a puer deriuatur puero as.aui.are. id est esse vel fieri puerum.vel crescere ad modum pueri. Et cõ ponitur repuero as.i.iterꝝ redire ad puericiã. 7 hic pu erasco scis.repuerasco scis.inchoa.

Puerpera.puer vel puera componitur cñ pario.7 dr̃ hec puerpera re.que puerum vel pueram parit.et ꝑ prie puerpera dicitur in ꝑmo partu .7 inde dicitur ꝟ puerperium rij.partus pueri vel puere.i.ꝑprie prim⁹. vel puerperium dr̃ loc⁹ in q̃ puer cõcipit' et morat' in vtero matris vsq ad ptũ.ꝑm bug. Pap.xo dic̃ puerperiũ ꝑm⁹ pt⁹ vel puer in vtero format⁹.et cor.pnl'. puerpa. Quare nõ dicat' puerper⁹ dixi in tercia ꝑte vbi egi de ꝟbo.

Puerperiũ in puerpera ẽ.

Puerul⁹ li.in puer vide.

Puer⁹ ri.in puer vide.

Pugil.a pugillus dicit' hic pugil lis.q̃ certat pugnis et pugillor aris.i.pugnare.certare. vel quẽdaz ludum exercere.s.pangracium facere.id est de manu in manũ aliquid subtrabere.vnde hic pugillator oris.id est pu gnator pugil.ꝟ pugil ex ꝑpua fortitudine. pugillator ex arte. Et pugillator.id est pangraciarius scz.qui ali quid de manu in manum subtrabit.7 pugillatoꝝ ria. rium. Jtem a pugil vel pugillor dicit' hic pugilat⁹ t⁹. tui.ars vel actus dimicãdi.sen pugillãdi. Et inde pu gilicus ca.cũ.vnde pugilice adũ.penl'.cor. Et scias q pugil facit gtm̃ pl'alem pugilũ.penl'.cor.vnde patet q scribit' ꝑ vnũ l.

Pugillaris.a pugn⁹ dicitur hic pugill⁹ li. et hoc pu gilũ lij.quod pugno defertur.et in quo scribitur.vt li ber vel tabula vel carta.vnde martialis capella. Pu gillo asseuerante dictauerit.et idez dicit' pugillar ris. pro eodem scz penna vel cornu vel tabula manualis. vnde in euangelio luce. Et postulans pugillarem scri psit dicens.et hic 7 hec pugillaris et hoc re. quod per tinet ad pugnuz. vel qd̃ potest replere pugnũ.et pro du.pnl'.pugillaris.

Pugillo.a pugio onis.dr̃ ꝟ pugillo onis.cũ pugione .i.cũ gladio pugnãs.

Pugill⁹ li.in pugillaris exponit'.

Pugio onis.masc.ge.a pungendo.i. transfigendo dictus est. Est.n.qdam instrument ũ ferreum longum et acutum. vel est gladius paru⁹ bis acutus lateri ad berẽs. Idẽ et clunabulũ vl' clunaculũ .quia religet' ad clunẽ. Nũeri.xxv. Pugione arrepto.et .pdu.pnl'.gtĩ.

Pugna.a pugnus dicit' hec pugna ne.qr olim in in itio vsus fuit in bello pugnis contendere. vel qr ꝑmo bellum pugnis incipiebatur. vnde et pugna etiã duo rũ ẽ.et aliqñ sine ferro.

Pugnella le.di.i.ꝑua pugna.

Pugno as.dicitur a pugnus.et est pugnare idem qd̃ certare.contendere.et proprie pugnis .sed iam ad ali ud transiit. vnde hic et hec et hoc pugnax nacis. qui sepe et assidue pugnat. Et compatur pugnax cior.si mus. vnde pugnaciter cius.sime.aduer.et hec pugna citas tis.et pugnaculus la.lum.id est aliquantulũ pu gnax. Jtem a pugno dicitur pugnabundus da.duz. id est pugnãti similis. Pugno componitur Compu gno as.i.simul pugno. Depugno as.i.valde pugnare vel debellare. deuincere. Expugno as.i.deuincere. de bellare. vel valde pugnare. vnde hic et hec expugna bilis et hoc le. vnde expugnabiliter aduer.et cõponit inexpugnabilis le.liter. Impugno as.i.in pugna cape re vel inuadere. debellare reprehendere. redarguere. Propugno as.i.ꝑcul vel ꝑ aliquo pugnare vel val de. Oppugno as.i.cõtra vl' vndiq pugnare. vl' expu-

gnare.vel impugnare. Repugno as.i.iterū pugnare. vel resistere.reluctari. Pugno 7 eius cōposita sūt neutra.ꝑter ꝛepugnare ꝓ ꝛebellare.expugnare.7 impugnare.7 oppugnare ꝑ expugnare vel impugnare.que sunt actiua.

Pugnula le.di.ꝙa pugna.

Pugnus.a pungo gis.dī hic pugnus ni.q: dum pungere volumus.manu pugnū facimus 7 cū eo pungim⁹ et dī pugnus clausa manus cōpssione digitorum.

Pulcer cra.crū.a specie cutis et pellis dī.scz q̄ pulcrā habet supficiē cutis.vñ 7 a pellis dī.Et cōpar pulcrior.rimus.ꝑ duo r.q: formar a pulcer ntō additarimus.vñ pulcre rius.rime.aduer.7 hec pulcritudo nis. Et cōponit ꝑpulcer cra.crū.i.valde pulcer. Et no. ꝫ pulcer ꝓprie dicat de corpe trāsfert tñ ad alia.7 nō dꝫ aspirari pulcer. Vñ dicit apuleius errāt qui pulcer et sepulcrū ꝑ ch.scribēda existimant.q: in latinis dictionib⁹ post c.nota aspiratōis scz h.nunq̄ reperit.

Pulex.a puluis ꝛeinuat hic pulex cis.mas.ge.q: ex puluere nascit.vel magis ex puluere nutrit.vñ pulicosus sa.sum.i.plenus 7 abundās pulicib⁹.7 cōpar.vñ ꝫ pulicositas tatis.i.plenitudo 7 abundātia pulicū.7 pulicarius ria.riū.7 hoc pulicinū.7 pulicetū locus vbi pulices abundant.7 cor.pulex pnl.gti.q aūt dī pulex q̄i in puluere latens.ety.est.

Pulicarius ria.riū.in pulex est.

Pulicetū ti.pnl.pdu.in pulex exponit.

Pulicosus sa.sum.in pulex exponit.

Pulios.a pulex cis.dī ꝫ pulios quedā herba. q: semē sile pulicib⁹ hēat.vñ 7 eā latini herbā pulicariā vocāt

Pullatus ta.tum.in pullus est.

Pullulo.a pullus dī pullulus la.lum.a q̄ ꝛeinuat pullulo las lani lare.i.germīare.multipliciter crescere.multiplicari.facta translatōe a pullis qui pducunt ex ouis multipliciter. Et cōponit repullulo las.i.iterū post casum pullulare.7 crescere 7 cor.pnl. Vñ thobias. Pullulat ex gustu multiplicata fame.

Pullulus la.lum.in pullus est.

Pullus.a puus vel pupus.dī pullus la.lū.7 hic pullus li.i.puus.vñ hō puus dī pullus. Itē nati recētes oīm auiū 7 etiā quadrupedū pulli dicunt.q̄si pupi pui.vel pulli dicunt q̄si pollnti a polluo is.q: polluti sunt.vñ dī pullus la.lum.i.niger gra.grum.qō eiñ nigrum est q̄si pollutū est. Vñ biero.ad nepocianū. Vestes pullas eque vita vt candidas.7 inde pullatus ta.tum.i.nigris vestib⁹ indutus. Juuenalis. Horrida mater.pullati ꝓceres ꝛc. Item a pullus ꝑ nato dī pullulus la.lū. di.7 inde pullulo las.

Pulmentariū rij.in pulmentū est.

Pulmentū.a pulpa pe.dī hoc pulmentū ti.cib⁹ delicatus 7 suauis.vñ 7 hoc pulmentariū rij.ꝑ eodem.7 pulmentarius ria.riū. Itē pulmentū vel pulmentariū. dī quilibet cibus ꝑter panē.s.campanaege. Quidā tñ dicunt q̄ pulmentū ꝛeinuat a puls pultis.

Pulmo monis in plenmon vide.

Pulpa.a palpo pas.dī pulpa pe.caro sine pinguedine.sicut est tumida 7 grossa caro cruriū.7 brachiorum q̄si palpa.q: palpitat 7 resilit sepe.7 ponit q̄nq̄ ꝑ adulatione 7 delectatōe.q: talis caro 7 suauis est 7 delectabilis ad ꝛescēdū. vñ pulpula le.di.7 pulposus sa.sū.i. pulpis plenus.7 compar.vñ pulpose sius.sime.aduer. et hec pulpositas tis.vel dī pulpa a puls.q: olim cum pulte mixta comedebant.

Pulpamētū ti.i.pulmētū vl delectamētū.7 dī a pulpa

Pulpitū.a publicus dī hoc pulpitū ti.analogiū.legiū lectrū legitoriū.q: ibi publice legunt vt possit cōspici a ꝓlo.

Pulposus sa sum.in pulpa est.

Pulpula le.di.ꝙa pulpa.

Puls tis.fe.ge.pulmētū simplex ex farina a pellēdo.s. infirmitatē 7 debilitatē dicta.pultes placenta q̄ tenuissime sunt dicunt.ſm pap̄.

Pulsim aduer.a pello lis.dī.

Pulsito tas.pnl.cor.in pulso sas.est.

Pulso sas.sani.sare.i.freq̄nter pellere.7 ē verbū freq̄ntatiuū.et formar a pulsu supino ꝛepello lis.u.in o.a q̄ pulsito tas.aliud frequē.7 cōponit. Compulso sas.ꝓpulso sas.impulso sas.q̄ possunt deriuatiua esse a compositis a pello pellis.

Pulsus.a pello lis dī hic pulsus sus sui.7 pulsus sa sū principiū.vel pulsus sus.vocatus est.q: pulsitat.vel palpitet.cuius indicio aut infirmitatē intelligimus aut sanitatē.pulsus sa.sum.i.eiectus figuratus ſm pap̄.

Pulto tas.est freq̄ntatiuū a pello lis.puli pulsum ſm antiq̄s pultū tu.u.in o.fit pulto tas.

Puluer in puluis vide.

Puluerosus sa.sum.in pulnis est.

Puluerulētus ta.tū.i.puluere plenus.a puluere 7 lentos plenū cōponit.vñ hec puluerulētia tie.

Puluillus li.puus puluinus.

Puluinar naris.in puluinus vide.

Puluinulus li.di.puus puluinus.

Puluinus.a pluma dī hic puluin⁹ ni.i.ceruical q̄i pluuinus q: ꝛe pluma fiat.vl dī a pullus q: ꝛe plumis pullorū fiat.vñ ꝫ puluinar naris.i.qō puluin⁹.7 puluinaria dicunt q̄nq̄ ipsi lecturi vel lectisternia q̄ sternebāt in tēplis.vñ ipa tēpla 7 festa dicūt puluinaria. Scz puluinus ꝓpati hoīs ē. Cernical vel puluinar regū 7 dominū. Puluini et sūt machine q̄b naues ꝛeducunt 7 subducūt in portū.7 pdu.pnl.puluinus vel puluinar.vñ Oui.in.xvj.epi. Collaq̄ puluino nr̄a ferenda ꝛedi.

Puluis.a pello lis ꝛeinuat hic puluis vel puluer.quia pellatur 7 tollat a vento.7 addita is ad ntm puluer fit gtūs puluꝛis.vt oñdi in puber.vñ puluereus rea reū qō est ꝛe puluere vl ad puluerē ptinens.7 puluerosus sa sum.i.puluere plenus. Et ꝙ cōpositionē puluerulētus ta.tum in eodē sensu.7 vtrunq̄ cōpar.vñ hec puluerositas tis.7 hec puluerulentia tie.

Pumex.a spuma me.dī hec pumex cis.q̄i spumex.s.lapis leuis 7 cauernosus.q: spume densitate cōcretus fiat.7 tantā habet refrigerandi naturā.vt in vas missus musta ꝛefernere desinat.vñ pumicosus sa.sum.7 ꝓpar et pumico cas.pnl.cor.i.pumice aptare. Et est actiuū cum omnib⁹ suis cōpositis. Itē a pumex pumiceus ceā ceū.7 cor.pumex pnl.gtī.

Pumicellus li.di.puus pumex.

Pumico cas.in pumex est.

Pumiculus li.di.puus pumex.

Puncto.a punctū cti.ꝛeinuat punctо ctas.ctaui.ctare.i. puncta facere. vel punctis distinguere.vñ punctatim aduer.ꝑ puncta distinctim.7 ꝓpo. Depuncto ctas.i.puncta remouere.dispuncto ctas repuncto ctas.iterū punctare. Itē punctare pōt etiā esse frequentatiuū huius verbi pungo.i.freq̄nter pungere.a q̄ punctito ctas.aliud frequētatiuum.

Punctor oris.in punctoriū vide.

Punctoriū. A pungo gis xi.dī hic punctor ctoris.vñ punctorius ria.riū.7 hoc punctoriū rij.cum q̄ pūgim⁹ et punctim aduer.i.pungendo.

Punctū cti.in punctus vide.

Punctus.a pungo gis xi.ctū.dī hic punctus ctus.tui. actus vel passio pungendi vel qō pungēdo facimus.7 hic punctus ctus.7 hoc punctū cti.in eodē sensu.s.qō pungendo facimus vel principiū linee. Itē punctū est simplex vel indiuisibilis quantitas.prima in cōpositōe linee.7 vltima in resolutōe.vñ hic 7 hec punctalis et ꝫ le.7 cōponit bipunctalis le.tripunctalis le.quadripunctalis le.quinquepunctalis le.serpunctalis le.i.cōstans ex duob⁹ vel trib⁹ vel q̄tuor vel quinq̄ vel sex punctis vñ hec bipunctalitas tis.tripunctalitas tatis.quadri-

punctalitas tatis. quinquepunctalitas tis. serpunctalitas tis. Jtē punctū dī in ꝓpoto q̄rta ps horę. Et scias q̄ masculinū scz punctus cti. iam cessauit in frequenti vsu. q: nō vtimur nisi neutro dicimus em̄ hoc punctū cti. Jdē dicendū est de stadius 7 stadiū. catinus 7 catinum. q: eoꝝ masculinū iam cessauit in frequenti vsu.
Jtē punctū est signū segregans intellectū. 7 spiritū recreans. platonis. 7 fm hoc coma colū 7 ꝓiodus sunt pūcta. vide in catinū 7 in vita.
Pungito. a pungo gis dī pungito tas. frequen. i. sepe pungere. Pōt etiam esse modi impatiui tpis futuri de pungo futuro pungito. 7 cor. pnl'.
Pungo gis. xi. vel pupugi. pungere. i. punctū facere. vt in libro. 7 tunc ꝓprie facit ꝑteritū punxi. Jtē pungere. i. stimulare. configere. 7 tunc ꝓprie facit pupugi. vt ego punxi librū. 7 pupugi illū. vñ pungo cōponit'. Cō pungo gis. i. pungere sil' cōmouere. Depūgo gis. i. valde vel deorsum pungere. vel a puncto depellere. 7 ponit' simplr ꝓ depellere. Dispungo gis. i. diuersis modis pungere vel dispēsare. vel domare. vel deorsum a puncto facere vel expellere. Expungo gis. i. extra pellere. extra punctū scriptōis ponere 7 delere. 7 hinc dicimus expunctores et dispūctores eos qui expellūt alios ab hereditate 7 delent noīa eoꝝ de tabula testamenti. Vel eos sic dicimus q: in signādis ꝑerant testamētis et eoꝝ inserebāt punctos qui erant inhereditādi. vl eorum q̄tiens expediebat auferebāt noīa qui erant exheredităndi. Jmpūgo. i. intus vel intro vl' valde pungere. Repungo gis. i. iterū vel retro scz viceuersa pungētem pungere. Pungo 7 eius cōpositа sunt actiua. Et pungo duo habet ꝑterita fm duplicē eius significationem. Cōpositа ꝙo ab eo tm̄ habent vnū ꝑteritū. s. in xi. ꝑter repungo qđ retinet ꝑteritū sui simplicis in diuersis significatōibꝫ. sicut 7 simplex. s. repūxi 7 repupugi. fm bug. Et prīs. in. x. li. sic dicit. Pungo pupugi vl' xi. Expungo ꝙo xi. dicimus. ac repūgo repupugi 7 xi. vt capro videt'. Cum em̄ qui nos pupugit talionē vel vicē a nobis redditā oñdimus. repupugi dicim⁹. Qñ ꝙo de oꝛone vl' de kalēdario loquimur repūxi dicim⁹.
Punicus ca. cū. pnl. cor. in feniceon exponit'.
Punio. A pena dī punio nis. nire. i. penā irrogare. vñ punitus ta. tū. 7 cōpar'. 7 cōponit'. Impunitus ta. tum et ꝑdu. pu. Vñ quidā. Nil magis ingratū q̄ nō punire reatum. Quibꝫ de causis puniat deus hoīes hoc habes in pena.
Punxi ꝑteritū de pungo gis.
Pupa. a pupus dī pupa pe. Pupe dicunt' quedā statiuncule quas virgines solent facere in modū filiarū 7 vestibꝫ obuoluere. quas postq̄ ad annos nubiles veniebant. 7 puerilibꝫ abrenūciabant. q̄si sub ꝑtāte veneris futuri venere sacrificabant. Vñ ꝑsius. Dicite pontifices in sacro quid facit aurū. Nempe hoc qđ veneri donate a virgine pupe.
Pupilla le. in pupillus est.
Pupillaris in pupillus exponit'.
Pupillus. a pup⁹ dī hic pupillus li. di. puer qui infra annos pupillares cōstitutus est. in tutela alicuius. Et pupillus vel pupilla dī qui vel q̄ caret patre vel matre vel vtroq̄. scz orphanus vel orphana. vel orphanus est grecū pupillus ꝙo latinū. Nam in psalmo vbi legit' Pupillo tu eris adiutor. grecus habet orphano. Vel dī a pupus q: habet puā cōsolationē. vel a pupus dī pupilla le. meditulliū oculi. q: sit pua. vel dī a puella. q: sit pura 7 impolluta sicut puella. Hanc plerīq̄ papulaz vocant sed falsе. Et hinc pupilli dicunt' q̄si sine oculis. i. a parentibꝫ orbi. Sed hi vere dicunt' pupilli. quoꝝ ꝑentes añ decesserunt q̄ ab illis nomen acciperent. ceteri orbi vocant'. vñ hic 7 hec pupillaris 7 b̄ re. et pupillariter aduer. 7 hec pupillaritas tis. Et scias q̄ pupillus ꝑdu. primā. lz anticlaudianus eam cor.

dicens. Sustentat regat et pascat foueatq̄ pupillos. Hora. em̄ ei cōtradicit dicens. Pupillos q̄s dura premit custodia matrum.
Pupis. a post deriuat' hec puppis ꝑ geminum p. Actō puppē vel puppim. Ablatiuo a puppe vel puppi. Gtūs pl'alis harum puppiū. 7 actūs pl'alis facit in es vel in is. has puppes vel puppis. 7 est puppis posterior ps nauis q̄i postposita. 7 ponit' sepe ꝓ ipsa naui. Vñ in grecis. dī. Prora prior nauis ps vltima dicito puppis. Dic latus esse ratē ventrē dic esse carinam.
Pupugi est ꝑteritū de pungo gis. 7 cor. pnl'.
Pupula le. di. pua pupa 7 cor. pnl'.
Pupus pa. pum. i. puus.
Purgatorīū. A purgo gas. dī hoc purgatorium rii. 7 purgatorius ria. rium. 7 dī purgatorīū locus vbi purgant' anime. Et scias q̄ vt ꝓbabiliter credit' locus purgatorij est duplex. Unus fm legem cōem. 7 sic locus purgatorij est locus inferior inferno cōiunctus. sicut dixi supra in infernus. ita q̄ idem ignis sit qui dānatos cruciat in inferno. 7 qui iustos i purgatorio purgat cuius dānati fm q̄ sūt inferiores merito 7 loco inferiores ordinandi sint. Alius est locus purgatorij fm dispensationē. 7 sic q̄q̄ in diuersis locis aliqui puniti leguntur'. vel ad viuorīū instructionē. vel ad mortuorum subuentionē. 7 vt viuentibꝫ eoꝝ pena innotescens per suffragia ecclesie mitigetur'. Jtē vt dicit Aug. in. xxj. li. de ciuitate dei. Temporaneas penas. i. purgatorias alij in hac vita tm̄. alij post mortē. alij nunc 7 tunc. verūtn̄ ante iudiciū illud seuissimū nouissimūq̄ patiūtur'.
Jtē vt dicit Greg. in decretis. Anime defunctorīū. s. in purgatorio existentiū q̄tuor modis soluunt'. Aut oīonibꝫ sacerdotū. aut ꝑcibꝫ sāctorīū. aut charorīū elemosynis. aut ieiunio cognatorīū. Jtē fm aug. mortui pñt scire qñ suffragia a viuis ꝑ eis fiunt q̄tuor modis. Primo ꝑ diuinā reuelationē qñ. s. dei ꝑ eis reuelat. Secdo ꝑ bonorīū angelorīū manifestationē. Angeli em̄ qui semper nobiscū sunt. 7 oēs actus nostros cōsiderant. statiz ad eos pñt descendere. 7 eis ꝓtinus nunciare. Tercio ꝑ animarū hinc exeuntiū intimationē. Anime em̄ que de hoc mūdo transeūt. hec 7 alia eis nunciare possunt. Quarto nihilominus scire hec pñt ꝑ expientiā 7 reuelationē. Cum em̄ a penis se releuari sentiunt. suffragia ꝑ se fieri recognoscunt. Jtem scias q̄ indulgentie possunt valere illis de purgatorio fm diuersam tm̄ indulgentie formam. Si em̄ talis sit indulgentie forma. Quicunq̄ faciet hoc vel illud habet tm̄ de indulgentia. Ille qui hoc facit nō pōt fructū indulgentie in alium transferre. q: eius nō est applicare ad aliquā intentionem ecclesie. ꝑ quam cōmunicant' cōia suffragia ex quibꝫ indulgentie valent. Si aūt indulgentia sub hac forma fiat. Quicunq̄ fecerit hoc vel illud ipse 7 pater eius. vel quicunq̄ alius ei adiunctus in purgatorio detētus tātū. de indulgentia habebit talis indulgētia. nō solum viuo sed etiā mortuo ꝑderit. Non em̄ est aliq̄ rō quare ecclesia possit transferre merita cōia quibꝫ indulgentie innituntur' in viuos 7 nō mortuos. Nec tm̄ sequit' q̄ ꝓlatus ecclesie possit ꝑ suo arbitrio animas a purgatorio liberare. q: ad hoc q̄ indulgentie valeant requirit' cōueniens causa ad indulgentiam faciendaz. Ad hoc em̄ q̄ valeant indulgētie tria requirunt'. s. autoritas dispensandi hunc thesaurū. 7 vnio eius cui dispensat' ad eum cui merebat' qđ est ꝑ charitatē. Vñ requirit' autoritas ex ꝑte dantis indulgētias. Jtē charitas ex ꝑte recipiētis. Jtē tercio requirit' rō dispensatōnis ꝑ quā saluat' intentio illorū qui opa meritoria fecerunt vt scz fecerint ad honorē dei 7 vtilitatē ecclesie in generali. Et no. q̄ in purgatorio duplex est pena. Una dāni inquantū scz retardant' a diuīna visione. Alia sensus fm qđ ab igne corꝑali instrō diuine iusticie puniunt'. 7 q̄tum ad vtrūq̄ pena purgatorij mini-

ma excedit maximā penā huius vite. Quanto em̄ magis aliquid deſideraſ.tanto eius abſentia eſt moleſtior Et q; affectus q̄ deſideraſ ſummū bonū poſt hāc vitā in aiab; ſanctis eſt intēſior.q; nō retardaſ affectus no le corpis,7 etiā q; terminus fruendi ſummo bono iam aduenisſet niſi aliquid impediret. Ideo de retardatōe maxime dolent. Silr etiā cum dolor nō ſit leſio ſed leſi onis ſenſus.tanto aliquis magis dolet de aliquo leſiuo quāto magis eſt ſenſitiuū. Vñ leſiones q̄ ſunt in locis maxime ſenſibilib;.ſunt maximū dolorē cauſantes. Et q; totus ſenſus corpis eſt ab aīa iō ſi in ipſam aīam aliq̄ leſiū agat.de neceſſitate optet q; maxīe affligatur Et ideo optet q; pena purgatorij q̄tum ad penā dāni 7 ſenſus excedat oēm penā huius vite. Vñ aug.in q̄ dam ſermone dicit. Ille ignis purgatorij durior erit q̄ quicquid in ℔ ſeculo penarū aut ſentire aut videre aut excogitare q̄s pōt. Vide etiā in pnīa 7 in venīale.

Purgito tas.i.freq̄nter purgare.7 formaſ a purgatus ſupino de purgo a.in i.cor.mutata.7 u.in o.

Purgo.a purus deriuaſ purgo gas.gaui.gare.i.mundare.punificare.7 dr purgo q̄ſi purū ago.7 videſ potius eſſe etymologia q̄ cōpoſitio.vñ hic purgator oris. et purgatus ta.tum.7 cōpaſ.purgatus tior.ſimus.vñ purgate tius.ſime.aduer. Purgo ꝓpo.erpurgo gas.i. extra ejiciēdo purgare.7 ē actiuū cū oīb; ſuis ꝓpoſitis

Purifico cas.caui.care.i.mūdificare purū facere.a purus 7 facio cōponiſ.7 cor.fi.

Puro.a purus dr puro ras.raui.rare.i.mūdare.purū facere.7 cōpo. Compuro ras.i.ſiſ vel cum alio purare

Depuro ras.i.valde purare.vel a puritate remouere.

Impuro ras.i.valde vl intus purare. Itē impurare.i. impurum facere.7 tunc deriuaſ ab impurus. Repuro ras.i.iterū purare. Et eſt actiuū cū oīb; ſuis cōpoſitis et pdu.pu.

Purpura.a purus dr hec purpura re.q̄i a puritate lucis. Vel phurpura dicunt greci cū aſpiratōne. 7 inde nos dicimus purpura ſine aſpiratōe.7 inde purpureꝰ rea.reū.7 purpurinus na.nū.7purpuratus ta.tū.i.purpura indutus vel ornatus.vide in oſtra.

Purus ra.rū.i.mūdus.liquidus.ſine cōmixtōe.alicuiꝰ rei immunis.innocēs.expers.7 ꝓpaſ.purus rior.ſimus vñ pure rius.ſime.aduer.7 hec puritas tatis. Purus cōpo.ppurus.q̄ſpurus.i.valde purus.7 impurus.i.nō purus.7 cōpaſ.vñ hec impuritas tis.7 pdu.pu. Unde Dni.epi. Quantū cōfulges radijs argentea puris.et iuuenalis. Pauca licet portas argenti vaſcula puri.

Purspuris fe.ge.i.cuſtodia.7 dr a purus.q; purū cuſtodiat 7 retineat. Vñ poſitis pueris in pure. Itē inueniſ hoc pus indeclr.i.putredo.vel quedā infirmitas.q̄ hominē reddit putridū.7 tūc deriuaſ a puteo tes.qđ ē fetere.vñ quidā. Pus ꝓ putredo nō declinabile credo. Pus declinaſ cuſtodia qñ vocaſ.

Puſca.a pus vel puſcula deriuaſ hec puſca ſce.quedam cōmixtio aque 7 vini vbi plus aque adhibeſ.que puſculentis maxime pdeſt.

Puſillanimis. Puſillus la.lum.cōpo.cuz animus 7 dr puſillanimus ma.mū.7 hic 7 hec puſillanimis 7 ℔ me.in eodē ſenſu.q̄ſi puſillū habens animū. vñ puſillanimiſ aduer.7 hec puſillanimitas tis.7 cor.mi.

Puſillus.a puſio qđ eſt puus puer dr puſillus la.lum dī.i.pulus.vñ hec puſillitas is.i.paruitas. Et ſcias q; puſillus cor.primā.lz puſio ea3 pdu. Sed hora.pdu. primā de puſilla dicēs. Rufam aut puſillā appellat fortiq; marito. Sed dic q; eſt ibi ꝓprium nomen.

Puſinnus.a puſio dr puſinnus na.num.i.puus.7 fit re hic puſinnus ni.i.puus puer. Vñ labeo poeta. Crudū manduces priamū priamiq; puſinnos.

Puſio.a pupus dr hic puſio onis.i.puus infans vl puer.7 pdu.primā. Vñ iuuenalis. Nonne putas melius q; tecum puſio dormit.

Puſiunculus.a puſio dr puſiunculus li. vel puſiuncus la.lū.7 puſillus la.lū.7 puſiolus la.lū.di.ſilr.

Puſtella le.di.pua puſtula.

Puſtula.a pus qđ eſt putredo vl infirmitas dicit hec puſtula le. Eſt autē puſtula in ſupficie corpis turgida collectio.vñ hec puſtella le.di.7 puſtuloſus ſa.ſum.et puſtulētus ta.tū.i.vlceroſus.puſtulis plenus.tali infirmitate infirmatus.7 vtrunq; cōpaſ. Vñ hec puſtulo ſitas tis.7 hec puſtulentia tie.

Puta quidā aduerbiū dicunt.

Putamen.a puto tas.dr hoc putamē nis.i.alicuiꝰ materie reciſio 7 purgatio. Itē putamen pōt dici cogitatio.7 pdu.hanc ſyllabā ta.

Putatio onis in putio onis eſt.vide etiā in pnīa.

Puteal.a puteus dr hoc puteal alis.quidaz locus vbi pecunie diſtribuebant ad vſurā. 7 dicebaſ puteal.qr ibi ſepe pdebāſ pecunie diſtribute.ac ſi eſſent in puteū demiſſe vel ꝓiecte. vel q; ibi hauriebaſ pecunia. ſicut de puteo aqua. Vñ pſius. Si puteal multa tantus vibice flagellas.ſm bug. Papī. ꝙo dicit. Puteal locus in foro vbi feneratores dabant 7 accipiebāt pecuniā.

Puteal lis.in puteus eſt.

Puteo tes.tui.tere.i.fetere. Et cōponiſ cōputeo tes. deputeo tes.exputeo tes.reputeo tes.7 hinc inchoatiua. Puteſco ſcis.7 ꝓputeſco ſcis.deputeſco.exputeſco ſcis.reputeſco ſcis. Puteo 7 eius cōpoſita oīa neutra ſunt 7 carent ſupino.7 pdu.hanc ſyllabā pu.ſed puto tas.eam cor. Vñ quidā. Non licet iſta putent meretrix cum corpa putent.vide in puto tas.

Puteolus.a puteo dr hic puteolus li.di.puus puteꝰ. Itē ſicut dicit quedā gloſa ſup illud Act.apl̄orum vi ti.ca. Sed a die veniemus puteolos. Puteoli locus ē vltra romā vbi virgilius fecit balnea medicinalia.ſingula ꝓpr̄ijs ſcripta titulis.vt dr contra quā ſcz valerēt egritudinē. Vñ ſalernitani inuidia ducti ſupuenientes in manu forti.titulos deſtruxerūt. 7 edificia mutilauerunt 7 cor.o.

Puteus.a poto tas.dr hic puteus tei.q̄ſi potans. Eſt aūt oīs puteus fons ſed nō ecōuerſo. Si tñ in ꝓmptu 7 in ſupficie fit aqua fons tm̄ dr. Si aūt in alto 7 ꝓfundo ſit puteus eſt.vñ hic 7 ℔ putealis 7 hoc le.ſm bug. Vel fons ꝓpr̄ie eſt qui aquaz fundit in ſupficie terre. Puteus aūt dr qui cas tenet intrinſecus.vñ di. Cri. Fons dr vbicunq; aqua manat de terra. Sed ſi in ſupficie fons tm̄.ſi in ꝓfundo etiā puteus dr.7 paū.dicit. Puteus aqua viua in alto eſt. Fons in ſupficie. Dis puteus fons.ſed nō conuertiſ.

Putilus.a puteo tes.dr putidus da.dum.i.fetidus 7 cōpaſ.putidus dior.ſimus.vñ putide dius.ſime.adu. et hec putitas tis. 7 hec putida de.i.meretrix.qr putet.i.feteat.

Putio.a puto tas.dr hec putio.7 hec putatio onis.i. alicuius rei abſciſio vl purgatio.vñ in Lanf. Tps putationis aduenit. Sup quo loco dicit Bern. Parum eſt ſemel putaſſe.ſepe putandū eſt. Nam et putata ſepe repullulant. Itē putatio pōt dici excogitatio. Vide in pnīa.

Puto tas.tani.tare.i.cogitare. opinari. Et putare.i. ſcindere vel purgare.virgam ex vite ſupfluam reſecare.vnde putatus ta.tum.7 componiſ. Semiputatus ta.tum. Puto cōponiſ. Amputo tas.i.ex toto vndiq; ſcindere. Vites quidē ſunt putande. nō amputande. niſi forte velimus vineam ex toto eradicare. Computo tas.i.cōnumerare.vñ hic cōputator.7 hinc cōputatorius ria.riū. Diſputo deputo tas.i.aſcribere.deſtinare.tradere.vel valde putare. Imputo tas.i.aſcribere.vel imponere alicui crimen. Preputo tas.i.prefcin-

dere. Reputo tas.i.aſcribere. deſtinare. tradere. vel alicui crimen imponere. vl iterū putare. Supputo.i.latēter vel parū vl poſt putare nūerare. Puto 7 oia eius ꝓpoſita actua ſūt. ꝓter diſputo qđ eſt neutrū. Et oia corripiunt hanc ſyllabā pu. Vñ quidā. Conſcius ipſe ſibi de ſe putat oia dici.

Putor.a putidus da.dum. dī hic putor oris.i.fetor.

Putreo.a putris dī putreo tres.trui.i.eſſe vel fieri putrē. vñ hic et ħ putribilis 7 ħ le. vñ putribiliter aduer. et hec putribilitas tatis. et cōponit. Imputribilis bile. Imputribiliter aduer. 7 hec imputribilitas tatis. Putreo cōponit. Computreo tres. Reputreo tres. Et a putreo es. deriuat putreſco ſcis. inchoatiū. 7 a putreſco ſcis. dī putreſcibilis le. 7 inde putreſcibiliter aduer 7 hec putreſcibilitas tatis. 7 p cōpoſitionē imputreſcibilis imputreſcibiliter imputreſcibilitas tis. Item putreo vel putris cōponit putrefacio cis. 7 putrefio fis. ſm bug. Dañſter ꝙo bene. dicit q putreo deriuat a puteo q ꝓducit primā cū oib ab eo veniētib ꝑter putreo tres. cuius prima eſt cōis q̄uis puteo habeat primam naturaliter longā. Itē putrefacio 7 tepefacio et liquefacio 7 hmōi habētia e. ante f. cōpoſita ab infinitiuis corripiūt e. añ f. Nam regula eſt q e. ante f. vel pb. breuiat. vt elephas. ꝑter cōpoſita a longis. vt veneficus. qr venenū ꝓdu. hanc ſyllabā ne. Vñ cōpoſita ab infinitiuis corripiūt hanc ſyllabā añ f. vt putrefacio. tepefacio. liquefacio. cū debeat eſſe lōga. qr dicimus putrere. tepere. ſed ſine dubio breuis eſt. vñ Ouidi. epiſ. Sanguine triptolomus liciā tepefecerat haſtā. Alibi añ oui. pdu. talē vocalē neceſſitate metri dicēs. Thura liquefaciunt 7 debita ſacra frequētant. Sed ceſſante neceſſitate cor. eandē dicens. Torſit 7 in celū liquefacta tpa virit.

Putribulis le. pnſ. cor. in putreo tres. eſt.

Putridus da. dum. in putris vide.

Putris. A putreo tres. deriuat hic 7 ħ putris 7 ħ re. i. putridus. marcidus. Et putris.i.ſolubilis. puluerulentus. 7 putrus tra. trū. in eodē ſenſu. Vñ virg. Quadrupedante leuis purū ferit vngula campū. 7 vtrunq cōpaſ. vñ putriter vel putre trius ſime. aduer. Item a putris dī hec putredo dinis. 7 putridus da. dū. 7 cōpaſ. vñ putride dius. ſime aduer. 7 ħ putreditas tis. 7 putrido das.i.putridū facere. Putridus cōponit. Imputridus da. dū. 7 cōpaſ. vide in putreo 7 in q̄drupedās putulētus. a putor 7 lentos qđ eſt plenū cōponit putulentus ta. tū.i.putore plenus. 7 cōpaſ. vñ potulēter tius. ſime aduer. 7 hec putulentia tie.i.fetulentia.

Putus. a puto tas. dī putus ta. tum.i.purgatus 7 purus. Vñ aurum excolatū purū dicimus. 7 nuces expurgatas putas eſſe affirmamus. 7 rōnem puram 7 aptam putam fore aſtruimus.

Q ante V

Quadragenarius. a q quadraginta dī. quadragenus na. num. et quadragenarius ria. riū.i.quadraginta habens annos. vel ad illū numerū ptinens. ſ. ad quadraginta.

Quadragenus na. nū. in quadragenarius eſt.

Quadrageſimus. a quadraginta dī quadrageſimus ma. mū. vt ānus quadrageſimus. 7 quadrageſima me. et binc bic 7 hec quadrageſimalis. 7 hoc le. qđ eſt quadrageſime. vel ad quadrageſimā ptinens. Et ſcias q q̄draginta diebꝫ exēplo xp̄i ieiunamus. qr iſte numerus cōuenit noſtro ieiunio. 7 ē ſignū remiſſionis culpe. Quippe q̄drageſimus nūerus ex ſuis ptib aliquotis ſūmptis redit in quinquagenariū. qui eſt annus iubileus ſiue remiſſiōis. Itē qr eſt ſignū plene ſatiſfactionis. quippe q̄drageſimus numerus ducit ex q̄ternario et ternario. Et ideo ieiuniū q̄drageſimale ſignat ſatiſfactionē ductā ꝑ omnib tranſgreſſionib legis 7 euangelij. qr vetus lex cōſiſtit in decem preceptis. 7 nouum teſtm in q̄tuor euāgelijs q̄ frequēter trāſgreſſi ſumus. Oportet igit cōgrue vt ternarius p q̄ternariū multiplicet. vt ſic q̄drageſimā faciamus. i. mandata veteris et noue legis. toto tpe vite huius impleamus. Item qr eſt ſignū cōſummate iuſticie. hoc numero quippe ſoluimus decimas tpis totius anni. Nam vt dicit Greg. in omelia ꝑme dñice q̄drageſime. A pñti die vſq ad paſcha ſex hebdomade ꝓueniunt. quarū videlicet dies q̄ draginta et duo fiunt ex quib dum ſex dies dñici ab abſtinentia ſubtrahunt nō plus in abſtinentia q̄ triginta ſex remanent. Dum ꝙo p trecētos 7 ſexaginta quinq dies ducit annus nos añ p triginta ſex dies affligimur. q̄ſi anni noſtri decimas deo dantes. vt qui no biſmetipſis p totū annū viximus. auctori noſtro nos 7 in eius decimis p abſtinentiam mortificemus. Vñ fratres chariſſimi ſicut offerre in lege iubemini decimas rerum. ita ei offerre cōtendite et decimas dierū. Quatuor autē dies p̄cedentes primam dñicam quadrageſime poſſunt eſſe loco primiciarū. Hic nota q quadrageſima ſm q incipit a prima dñica q̄drageſime habet ſex hebdomadas cōtinētes in vniuerſo q̄draginta duos dies ſicut dictū eſt. 7 repſentat tpus in q̄ morat ſunt filij iſrael in deſerto. Sicut em illi morati ſunt in deſerto p quadragintaduas manſiones cibati manna. ſic 7 nos ab hac dñica vſq ad paſcha p q̄dragintaduos dies a delicijs corpis abſtinemus. 7 verbis vite reficimur oīoni vacantes. vt p ieſum xp̄m in terrā viuentium introducamur. ſicut illi in terrā ꝓmiſſionis p ieſum naue. i. p ioſue introducti fuerunt.

Quadragies aduerbiū numeri. quadraginta vicib. 7 dī a quadraginta.

Quadraginta. a quatuor vel quadrus 7 ginta cōpo. et eſt ois ge. numeri pſalis.

Quadrangulus. a q̄tuor vel quadrus 7 angulus cōponit quadrangulus la. lū. i. q̄tuor angulos habēs. vñ q̄drangulatus ta. tū. Et ſubſtantiue pōt declinari hic q̄drangulus li. ꝑ tali figura.

Quadrans. a q̄drus vel q̄tuor dī hic quadrās tis. i. q̄rta ps numi vel libre. vñ hoc q̄drantal. vel q̄drātale lis. quoddā vile vas p̄cij vnius q̄drantis.

Quadrantal in q̄drans vide.

Quadreſſis. As aſſis cōponit cū q̄tuor 7 dī hic q̄dreſſis. i. quatuor oboli. vel preciū quatuor obolorū.

Quadriennis. a quatuor vel q̄drus 7 annus. cōponit hic 7 hec q̄driennis et hoc enne. i. q̄tuor annorū. vñ ħ q̄drienniū nꝫ. i. ſpaciū q̄tuor annorū. 7 binc bic 7 hec q̄ driennalis. 7 hoc quadriennale.

Quadrifidus da. dum. i. p quatuor ptes effuſus. vel diuiſus. 7 cor. fi.

Quadriformis. a q̄tuor vel quadrus dra. drum. 7 forma cōponit hic 7 hec q̄driformis 7 hoc me. vñ q̄driformiter aduerbiū. 7 hec quadriformitas tis.

Quadriga. Quadrus cōponit cū ago vel iugū. et dī hec quadriga ge. i. carruca. a quatuor equis tracta vel ducta. vñ quadrigarius ria. riū. qui quadrigā ducit. 7 ꝓdu. dri.

Quadrigamus in gamo vide.

Quadriiugus. a quadrus dra. drū. 7 iugū cōponit q̄ driiugus ga. gum. 7 hic 7 hec quadriiugus 7 hoc ge. in eodem ſenſu. i. cum quatuor iugatus ad iugū. Et ſubſtantiue inuenit hic quadriiugus. 7 hic 7 hec quadriiugis. huius iugis. equus ad iugum cum tribꝫ alijs coniugatus. 7 cor. ꝑdicta ſiu.

Quadrilibris. i. quatuor librarū pondus vel mēſura. et ꝓdu. li. ſicut in libra a quo cōponit.

Quadrimatus. a quadrimus dī hic quadrimatus tus tui. i. quatuor annorū ſpaciū 7 ꝓdu. ma.

Quadrimẽsis.a quadrus 7 mensis cõponit hic et hec quadrimensis 7 hoc se.i.quatuor mensiũ qđ aliter dr̃ hic 7 hec quadrimẽstris 7 hoc stre.
Quadrimenstris in q̃drimensis exponit.
Quadrimodus.a q̃tuor vel quadrus 7 modus cõpo. quadrimodus da.dum.7 hic 7 hec quadrimodis,et b̃ de in eodẽ sensu.7 cor.mo.
Quadrimulus.in quadrimus est.
Quadrimus.a q̃tuor vel quadrus 7 ãnus cõponit q̃drimus ma.mũ.i.q̃tuor annor̃. Añ hor.a.in odis. De prome quadrimũ sabina meta diota. Et inde quadrimulus la.lum.di.
Quadringenti. A quatuor vel q̃drus et centũ cõpo. quadringenti te.ta.quater centũ.7 mutat c.in g. Nas sicut dicit pris. Est qñ n.principalis syllabe añ se assumit g.vt natus gnatus.7 post se c.posita in g.cõuertit vt in nũeris q̃dringẽti p q̃drincẽti.a centũ.q̃ngenti septingẽti.octingẽti.nõgẽti. Adeo ei n.p̃posita facit c. in g.cõuerti.q̃ in quib̃ n.nõ est numerus seruant c.vt ducenti trecenti.
Quadrinoctiũ.a q̃tuor et noctũ cõpo.q̃drinoctium ctq.i.spaciũ q̃tuor noctiũ.
Quadrinodis. Nodus cõpo.cũ q̃tuor.7 dr̃ hic 7 hec q̃drinodis.7 hoc dr̃.i.q̃tuor nodor̃. vel quatuor nodos habens.vñ hoc q̃drinodiũ dr̃.7 ꝑdu.no.
Quadriptior tiris.vide in ptior tiris.
Quadrupedãs.a q̃drupes deriuat q̃drupedans tis. om.ge.i.q̃drupes. Añ virg.in.viij.eney. Quadrupedante putrẽ sonitu quatit vngula campũ.
Quadrupedius.a q̃drupes dr̃ q̃drupedius dia.dium et hic 7 hec q̃drupedalis 7 hoc le.7 inde hec q̃drupedalitas tatis.
Quadrupes. Quadrus cõponit cum pes.7 dr̃ q̃drupes dis.i.quatuor habens pedes.7 est cõis ge.constructione.sed ois declinatiõe.sicut 7 diues.7 hic q̃drupes dis.i.equus.7 hic quadrupedes dis.quelibet bestia q̃tuor habens pedes.
Quadruplatores in quadruplus est.
Quadruplex cis.in quadruplus vide.
Quadruplico cas in q̃druplus vide.
Quadruplus.a q̃tuor vel quadrus 7 plica ce.cõpo.q̃druplus pla.plum.vñ quadruplo as. Itẽ quadruplico cas.i.in q̃tuor ptes explicare vel dimidere.vel q̃druplex siue quadruplũ facere .vñ 7 quadruplatores et quadruplicatores dicunt vsurarij in quadruplum sua recipientes. Quadruplator etiã dr̃ senex vel ꝓtractus qui duob̃ pedib̃ 7 duob̃ baculis sustẽtatus per plateas incedit.7 cor.dru.naturaliter.
Quadrus.a q̃ttuor deriuat quadrus dra.drũ.i.quattuor angulos habens in quattuor lateribus.vñ hec quadra dre.i.quarta ps panis vel alterius rei. Iuuenalis. Ut bona sũma putes aliena viuere quadra. Et q̃dro dras.verbũ actiuũ.vñ h̃ q̃dratura re.ꝓ cor.q̃naturaliter
Quadruuialis.in triuiũ vide.
Quadruuiũ.in triuiũ vide.
Qualialie.est quedã anis.7 dr̃ a qualis.vel dr̃ qualia a voce quã facit scz quaquera.
Qualis cõ.ge.7 hoc quale nomen relatiuũ 7 interrogatiuũ qualitatis.vñ qualiter aduer.interrogatiuũ.et hec qualitas tatis.7 q̃litatiuus ua.uũ. Et est qualitas ꝑm quã quales esse dicimur.vt ꝑm albedinẽ albi dicimur.7 est ꝓpriũ q̃litatis.ꝑm eam sile vel dissimile dici. Et scias q relatiuũ qualitatis trahit genus a sequente dictõe.vt nullũ deo tale sacrificium qualis est zelus animarũ.7 ꝑdu.qua.
Quã est cõiunctio electiua.vt bonũ est sperare in dño q̃ sperare in principib̃.7 est aduerbium silitudinis.vt tam plato q̃ socrates legit.et est aduer.compandi.vt iste est maior q̃ ille.7 est aduerb.quantitatis.vt iste q̃ põt legit.7 ꝑm banc significationẽ.põt quantus derivari a q̃.7 q̃ cõponit ꝑ geminationem 7 dr̃ quanq̃.i. q̃uis cõiunctio aduersatiua.
Quamlibet.i.q̃uis.7 acuit pnl.greg. A[illegible]ltũ reliquit qui quãlibet parũ tantũ deseruit ꝛc.
Quamobrẽ aduer.interrogandi ꝑm donatũ.et acuit penultima ꝑm quosdã.et videt esse quedã irregularis aggregatio dictionũ q̃ ponit loco vnius dictionis potius q̃ vera cõpositio.
Quãpaucus ca.cũ.i.valde paucus.et cõponit a q̃ et paucus.
Quãuis.i.quanq̃.vel licet tñ cõiunctio aduersatiua. et acuit pnl.
Quanã.i.in qua ꝑte.syllabice habet nam ꝑm papiã.
Quãdiu.qñ est vna ps acuit penl.vide in diu. Et est q̃diu vsq; ad quẽ finẽ.vel vsq; ad qđ tps ꝑm Papiã.
Quando deriuat a q̃ 7 est aduer.tpis. Et est interrogatiuum.infinitũ.relatiuũ.7 cõponit vel syllabicat et dr̃ qñq; 7 qñcunq; 7 qñquidem.i.quia.7 cor.qui. Itẽ siquando nequando aliquando. antepenul.acuũt. vt ostendi in scda ꝑte vbi egi de sex impedimẽtis accẽtus in ca.de impedimentis ecclesis. Et nota q qñ habz sex cõpositiones tm̃.vt vult Magister bene.vt siqñ.ne qñ.aliqñ.qñq;.quandoqñ.qñcunq;. Et hoc patet q quandoquidẽ nõ est cõpositio vera sed ponit aliquãdo loco vnius partis. Et est potius quedã vocum cõgeries irregularis q̃ cõpositio.et tunc accentuat ac si esset vna dictio.vt ertẽplo.defacili.decetero.exemplo uiso.7 cetera consilia.vt dixi sup̃a in tercia ꝑte in ca. de figura cõposita quasi in fine.
Quanq̃ et silia habentia m.añ q.ꝑ n.scribunt. vide etiã in quendã.7 in quenq̃.
Quantillus la.lum.di.de quantus.
Quantisper.i.quantus.
Quantocius aduer.quanto ocius.velocius.citius. et cõponit a quanto 7 ocius aduerbio.
Quanto minus due ptes sunt sicut 7 quanto magis. 7 ita sub duob̃ accentib̃ sunt ꝓferende.ꝑm hug.in li. de dubio accentu.
Quantulus la.lum.est di.de quantus.
Quantus.abactõ quã deriuat quantus ta.tũ.vñ 7 h̃ quantitas tatis.7 quãtitatiuus ua.uũ.7 ablatiuus pluralis de quantus.s.quantis cõponit cum p.7 dr̃ quantisper.i.quantũ.vt quantisper valet res ista.tantisper. Et scias q quãtus querit de quãtitate cõtinua ad qđ debemus rñdere noia quantitatiua.vt quantus es tu. monocubicus.tricubicus.magnus puus. Sed quot q̃rit de quantitate discreta siue numero.ad qđ respondent noia numeralia.vt quot sunt isti.duo tres.7 huic expositioni cõcordat papias dicens. Quanta.quãma gna.quãpua. Añ iacob in epla sua. Ecce quãtus ignis.quãmagnã siluã incendit.i.quãpuus ignis.quãma gnam siluã incendit. Quantus 7 tantus ad mensuraz Quot 7 tot ad numerũ ptinent.
Quapropter.i.quamobrem.ꝓptera quo pacto. ꝑm Papiam.
Quartallũ.in quartariũ exponit.
Quartanus.a quartus ta.tũ.deriuat quartanus na. num.i.quartus.vel quod quarta die contingit vel affligit.7 hec quartana ne.ꝑ quadam febre que quarta die vexat.
Quartariũ.a.q̃rtus dr̃ hoc q̃rtariũ rij. quedã mẽsura q̃ quartã ptem sextarij capit.qđ etiã hoc quartallũ dr̃. Quartallũ etiã dr̃ canistrũ. vel copbinus in q̃ mortui efferunt. vide in cartallũ in c.
Quartus ta.tũ.tam ordinale q̃ a nũerale et dr̃ quattuor.
Quasi.i.sicuti.i.tanq̃ velut.et ponit quasi aliqñ pro similitudine. Aliqñ ꝑ veritate. Pro similitudine.vnde paulus. Quasi tristes semꝑ autem gaudẽtes. Pro veritate vt in euãgelio ioannis.vidimus gloriã eius glo

riam ꝯſi vnigeniti a patre. Aliqñ nihil differt vtrum ꝓ ſilitudine. an ꝓ veritate ponat vt iob. Quaſi impios ꝓcuſſit eos in loco videntium. Sed ibi. Sicut impius inimicus meus. ⁊ aduerſarius meus ꝙi iniquus. Sicut et ꝙſi. vt vult Gregorius ꝓ affirmatõe. potius ꝙ ꝓ ſimilitudine dictum videt.

Quaſſo. a quatio tis. quaſſi ſum. dī quaſſus ſa. ſum. et quaſſim aduer. ⁊ quaſſo ſas. frequen. ⁊ hic ⁊ hec quaſſibilis. ⁊ hoc le. ⁊ hic ⁊ hec quaſſatilis ⁊ ꝭ le. ⁊ quaſſabundus da. dum. i. facilis ad quaſſandū. vel ſilis quaſſanti et quaſſito tas. frequen. Et cõpo. quaſſo cum con. ⁊ dī cõquaſſo ſas. i. ſil quaſſare.

Quatenus. in quatinus eſt.

Quater aduer. numeri. a q̄tuor derivat. ⁊ ſcribit per vnū t. ⁊ breviat qua. vñ hora. in. j. epl'a. Ade quatervn denos ſcias impleuiſſe decẽbris. ꝭ q̄tuor ſm pap̄. ſcribitur ꝓ duo t.

Quaternarius. a quatuordecim dī quaternarius. vel quatuordenarius ria. riū. Vñ hiero. in ꝓlogo Math. Sicꝫ quaternario nũero triformiter poſito. i. ter vel triplicato quaternario poſito in ſerie genealogie. hoc aũt dixit. qꝛ in genealogia ille tres quaterdene ponũt Una patrũ. alia regũ. tercia ſimpliciũ. et ſunt quadraginta due ꝑſone ibi nũerate. qꝛ ter quatuordecim vel tres quaterdene faciunt quadragintaduo.

Quaternarius. a quaternus dī quaternarius ria. riū. et hic quaternarius rij. ꝓ tali numero.

Quaternatim aduer. i. ꝓ q̄ternos ⁊ dī a q̄ternus.

Quaternio onis. a q̄tuor dī. i. qui quatuor milites habet ſub ſe. Vñ in actib apl'orum. c. xij. Tradens eum quatuor q̄ternionib militũ cuſtodiendũ. Quidã ꝓferunt q̄ternio ꝓ quaterno ſed falſo.

Quaternus. a q̄tuor derivat q̄ternus na. nũ. ⁊ hic quaternus ni. vbi q̄tuor carte. ſcꝫ octo folia ſunt. vñ hic q̄ternulus li. di. ⁊ q̄terno nas. i. q̄ternos facere vel q̄ternum. vel q̄ternis diſtinguere. vel ordinare. ⁊ cõponit Conquaterno nas. i. ſil quaternos cõiungere. Diſquaquaterno as. i. q̄ternos vel ꝓ q̄ternos diſtinguere. vel diſligare ſeu diſiũgere. Requaterno as. i. iterũ q̄ternare vl' diſquaternare. Et ẽ neutrũ cũ oĩb ſuis ꝓpoſitis

Quatinus. put eſt cõiunctio cauſalis ſcribit ꝓ i. ⁊ derivat a qua. Põt etiã cẽ ꝓiunctio adiunctiua. Scꝫ quatenus ꝓ e. ſiunt due ꝑtes. ⁊ acuit te. Vñ in greciſ. dicit Dictio quatinus eſt oꝛo q̄tenus eſto. Dictio ſub media breuis eſt oꝛo longa. Si fiat ꝑſa. breviat tñ vtraq; metrũ. De hoc dixi in ſcda ꝑte vbi egi de accentu aduerbiorũ in ca. de cõpoſitis a tenus. Et nota ꝙ vt ꝙ ⁊ quatinus cõiunctiones ad inuicẽ in hoc differũt. qꝛ vt cãm remotiorẽ. Sed quatinus recipit cãm ꝓpinquiorẽ ꝙ ꝛo ꝑtinet ad vtrunq;. Vnde incongrue dī. Volo quatinus legas. ſed bene dicit. volo vt legas. qꝛ voluntas longiſſima eſt. ⁊ nimiũ infinita. Poſt quatinus ergo vel ꝙ recte ſequit hec cõiunctio vt hoc mõ. Rogo vos quatinus mihi veſtrũ auxiliũ impẽdatis vt ꝛc. vel ſic poſtulo ꝙ mihi dignemini ꝓuidere vt poſſim in ſtudio cõmorari. ꝭ nõ adeo bñ dī. Rogo vos vt bñ mihi faciatis ꝙ vel q̄tinus poſſim in ſtudio ꝓmanere.

Quatio tis. quaſſi ſum. quatere. i. cõmouere. concutere. ꝓterrere. ꝓcutere. vexare. ⁊ cõpo. cõcutio tis. circũcutio tis. diſcutio tis. decutio tis. excutio tis. incutio tis ꝓcutõ tis. recutio tis. ſuccutio tis. i. ſubt⁹ vl' ſurſũ q̄tere ⁊ poſſũt oĩa ꝓdicta videri cõpoſita a cutio tis. ſicut dixi ſupra in cutio tis. Et eſt actiuũ cum omnib ſuis cõpoſitis. ⁊ faciunt ꝑteritum in ſi. ⁊ ſupinũ in ſum. ⁊ ſcribitur ꝑ t. quod dinoſci põt ad ſcdam ꝑſonam quatis. ſed t. accipit ſonum dc. in quatio. ⁊ cor. qua. Vñ ſedulius. Alertiſ ⁊ trepidam quatiunt vada falſa dianam.

Quadriduanus. in quadriduũ exponit.

Quadriduum. a quater vel quatuor et dies cõponit hoc quadriduũ. Inde quadriduanus na. num. i. quatuor habens dies.

Quattuor eſt om. ge. indecl. ⁊ tm̃ pluralis numeri. Et vt dicit pap̄. duobꝰ t. ſcribit. ⁊ ideo qua ꝓducit.

Quattuordecim oĩs gẽ. pluralis numeri. ⁊ indecl. ⁊ cõponit a quattuor ⁊ decẽ.

Quattuordenarius. in quatuordenus exponit.

Quattuordenus. a quattuordecim dī quattuordeny na. nũ. ⁊ q̄ttuordenarius ria. riũ. ⁊ hic q̄ttuordenarius rij. ⁊ q̄ttuordecimus ma. mũ. et q̄rtusdecimus ma. mũ. et q̄ttuordecies. i. quattuor vicib aduer. ꝓdu. de.

Quarum vel quaſquũ dī ſonus ranarũ. vñ quarare. vel quaſquare dicunt rane cum vocem emittunt. ſm bug. Et pap̄. di. Quarat ꝓ rana dī ſicut ꝓ coruo crocitat.

Que cõiunctio copulatiua ꝙ e. ſolam ſcribit. Qñ eſt nomen ſcribit ꝙ ae. diphthongon. quae. ⁊ in ſingulari feminino. ⁊ in pl'ali neutro. Et eſt interrogatiuũ relatiuum ⁊ infinitum.

Quendã ꝙ n. ſcribit in prima ſyllaba. qꝛ m. in n. mutatur ⁊ derivat a qui. et declinat quidã quedam qꝺdam vel quiddã. Et vt dicit bug. Cũ dicimus quendã. certe aliquẽ volumus intelligere ſi nõ exꝑſſerimus nomẽ ꝙ dinoſcit vt illud in matheo. Ite in ciuitatẽ ad q̄ndã ſi em̃ diriſſet ad quẽcunq; vel ad quẽlibet nõ eſſet certus bõ. ſciebat quippe dñs ad quẽ mitteret.

Quenꝫ. eundẽ. eandẽ. veruntñ. ſcribunt ꝙ n. mutat em̃ m. in n. ⁊ ita de ſimilib dicas.

Queo quis quiui vel qui quitũ quire. i. poſſe. ⁊ cõponit cum nõ. ⁊ dī nequeo quis quiui quitũ nequire. i. nõ poſſe. Queo neutrũ eſt cũ oĩb ſuis compoſitis. ⁊ cor. qui in ſupino. vt quitũ nequitũ. ⁊ ſcribunt quit ⁊ nequit ꝙ t. ⁊ nõ ꝙ d. qꝛ formatꝫ tercia ꝑſona a ſcda ſ. in t. mutata. vt queo quis quit. nequeo nequis nequit. Vñ generaliter nullũ verbũ deſinit in d. in tercia ꝑſona.

Quercetũ ti. a quercus dī hoc quercetuꝫ ti. locus vbi quercus creſcũt ⁊ abundãt. ⁊ querceus cea. ceũ. qꝺ de quercu totũ eſt. ⁊ ꝓdu. pnl'. querce tũ.

Quercus. a q̄ro ris derivat hic quercus huius q̄rcus qꝛ in eis olim q̄rebant reſponſa vel glandes ad paſtũ boĩs ⁊ deſinit ablativus pl'alis in ubꝫ quercubꝫ.

Quereloſus. a queror dī querela le. ⁊ inde q̄reloſus ſa ſum. ⁊ querulor laris. i. lamentari.

Querens tis. ꝓticipiũ de quero ris. diphthongatꝫ. et mutat ae. in i. longã in ꝓpoſitõe. vt cõquirẽs. inquirẽs ꝙquirẽs. Sed q̄rens ꝓticipiũ de q̄ror ris. cor. primã. et retinet e. in cõpoſitõe. vt cõquerẽs ſicut ⁊ ſuũ verbum queror ris. ⁊ cõqueror ris. Vñ dicit. Pap̄. Querens ꝓticipiũ a quero ris. ⁊ q̄ror ris. ſed in ꝓe eſt dīa.

Querimonia. a queror ris. dī hec querimonia nie. i. lamentatio. ⁊ inde querimonioſus ſa. ſum. ⁊ querimonior ris. deponẽ. i. lamentari.

Querito tas. in queſo vide.

Quernus. a quercus dī quernus na. nũ. i. ad quercum ꝑtinens vel de quercu exiſtens.

Quero ris. ſiui. ſitũ. querere. i. inueſtigare. vel petere. vel interrogare. Et cõponit adquiro ris. conquiro ris diſquiro ris. i. diuerſis modis querere. ⁊ inueſtigare. exquiro ris. inquiro ris. Querimus nota. Inquirimus ꝺ quo dubitamus ꝙquiro ris. requiro ris. i. iterum querere vel inueſtigare. Quero ⁊ eius cõpoſita ſunt actiua ⁊ faciũt ꝑteritum in ſiui. ⁊ ſupinum in ſitum. ad modum quarte cõiugationis. Item quero habet primaz ꝓductã ⁊ diphthongatã. ſed in omnib ſuis cõpoſitis mutat illa diptongus ae. in i. ꝓductã. vt cõquiro exquiro inquiro. In ꝑticipijs etiã in ens mutat ae. in i. ꝓductã. vt quaerens. cõquirẽs. inquirens. Sed queror deponen. retinet e. vt cõqueror cõquerẽs. ſicut dixi in querens. Vide verſus in queror quereris.

Queror. a q̄ro ris fit q̄ror ris q̄ſtus ſum q̄ri. i. lamentari. Qui em̃ cõqueritꝫ aliquid q̄rit vt fiat ſcꝫ vindicte

vel alind. vñ questor questrix questio qūestus. Aliꝺ ꝯ q̄ista syncopata descēdūt a q̄ro. ꝑ integra descēdūt a quero: ris. Quero: componit cū cō. 7 ꝺ: ꝓquero: reris. 7 est q̄ro: ꝺponē. cū oibꝫ suis cōpositis. 7 coꝛr. q̄ et retinet e. i ꝓpositiōe vt queror ris. cōquero: ris. Sed quaero ris ꝑdu. ꝑmā dyphthongo. vñ ꝝsus. Queritur argentū. queritꝫ pcussus ab hoste. Absit ab illa q̄ri q̄ ꝓstāt turpia queri.

Querquera re. i. febris acuta. 7 ꝺ: a quero: ris. qꝛ facꝫ hoiem cōqueri.

Querulosus in q̄rulis exponit.

Querul⁹. a q̄ro: ris. ꝺriuat querul⁹ la. lū. pnl. coꝛr. i. garrulus la. lū. vel sepe vel frequēter q̄relas faciēs. vnꝺ q̄rulosus sa. sum. i. querela plen⁹. 7 cōpat 7 inde q̄rulo se sius sime aduer.

Questo: tas. ī queso exponit.

Questo:. a q̄ro ris. ꝺriuat ꝫ q̄sitor oris. 7 ꝫ q̄sitrix cis. et hec questio questionis. et hic questus stus. tui. 7 q̄situs. Sed syncopant omia ista. 7 ꝺ: ꝫ questor oris idē qꝺ q̄sitor. Silr ꝑ syncopā q̄strix cis. idē qꝺ q̄sitrix. vel vro: q̄storis. 7 q̄sit⁹ silr syncopat. 7 ꝺ: quest⁹ stus tui. Itē questio syncopat. 7 ꝺ: ꝫ questio onis. ꝑ vide qꝛ ista syncopata descēdūt a quero ris. ꝑ integra descendūt a quero: ris. ꝺepo.

Queso. a q̄ro ris ꝺ: q̄so sis ꝺesideratiꝫ. i. cū ꝺesiderio querē. rogare obsecrare. 7 declinabat olī itegre 7 regulariꝫ 7 faciebat ꝑteritū questi vel q̄siui. 7 sup. q̄sitū pnl. ꝑdu. ꝑ mō est ꝺefectiuū. qꝛ nō vtimur nisi duabꝫ ei⁹ vocibꝫ pñtis tpis. s. q̄so 7 quesum⁹. 7 ē anoꝛmalū. 7 ꝓm ter cā cōiugatiōez ī pñti indicatiui modi ꝺebēt hꝛe ī ꝑma ꝑsona plurali i. an mus vt legim⁹. ꝑ mō ꝑ i. bz v. 7 dicimus q̄sum⁹ more antiq̄ 7 nō quesim⁹. 7 ab ei⁹ scꝺa ꝑsona ꝓm qꝺ olī declinabat q̄so sis. extracta s. 7 addita to fit quesito tas. pnl. cor. 7 ē ꝝbū fre. Itē q̄ro ꝺebēt facē frequentatiꝫ q̄sito tas. ab vltimo sup. q̄situ pnl. ꝑducta. ꝓm qꝺ q̄ꝫ tuz ad vocē nō esset ꝺīa inter ipm 7 quesito tas. qꝺ fit a q̄so. licet esse ī tpe ꝺīa. iō cā ꝺīe ad id facit frequē. a quaero ris. ꝺe scꝺa ꝑsona abstracta s. et addita to. vt q̄ro ris. querito tas. pnl. coꝛr. 7 ꝑducit pri mā queso. vñ ouidi⁹ ꝺe ponto. Da veniā queso nimio q̄gnosce timori.

Questio. a q̄ro ris. ꝺeriuat ꝫ q̄sitio onis. ꝑ syncopat. 7 ꝺ: ꝫ questio onis. i. inq̄sitio. cā. vel disceptatio. vñ ꝫ q̄stiuncula le. ꝺi. 7 questionari⁹ ria. riū. qꝺ ad q̄stionez ꝑtinet. 7 ꝫ questionari⁹ rij. q̄ q̄stionē facꝫ. 7 q̄stinor nariz inq̄rere. questionē facere.

Questionari⁹ ī questio exponit.

Questiūcula le. ꝺi. ꝑua questio.

Questor. a quero ris. ꝺ: quesitor oris. ꝑ syncopat. et ꝺ: questo: oris. idē qꝺ quesitor. s. q̄ ī loco iudicis exquirit ꝺe causis. Vel ꝺ: questo: qui questiōibꝫ preest. Et questo: dicebatur olīz qui querebat 7 procurabat tributa ꝑpli romani. vnde hec questura re. ei⁹ dignitas. 7 questorius ria. riū. qꝺ ad questorē ꝑtinet. Silr ꝑ syncopā ꝺ: hec questrix idē qꝺ quesitrix. vel vro: questoris. ꝓm bug. Itē questo: q̄ꝫ ꝺ: mercennarius q̄ ꝑdicat ꝓpter sumptus. ¶ Et iō nota ꝫ qꝺ ꝺñs ī euāgelio ioannis distinguit tria genera ꝑsonarū. s. pastores qui sunt amplectēdi 7 diligendi. mercēnarios qui sunt tolerandi. et fures qui sunt cauendi. Et dicit glo. augustini super illud ad philippen. ca. ij. Omnes em̄ que sūt querūt. nō que sūt ieſu xpi. Hi inquit sunt mercennarij q̄ sunt tolerandi. qꝛ eadem habent in ore que et pastores. q̄ vtiꝫ sunt diligendi. Fures ꝝo et latrones q̄ occidunt sunt cauendi. et bene dicit qꝫ mercennarij st tolerandi. qꝛ habent in ore eadē que 7 pastores. i. veritatē ꝑdicāt sicꝫ 7 pastores. lz ꝓpter questū. Nā si falsitatē ꝑdicarēt, iā caderēt a rōne mercennarij. et adq̄rerēt officiū latronū 7 hereticoꝝ. 7 tūc essent cauendi. Unꝺ questo:es q̄ abusiones 7 falsitates ꝓdicāt. nō sūt tolerandi. imo tanq̄ animarū fures 7 rerū, cauendi sūt. vide etiā in ꝓeto:

Questrix cis. in questo: exponit.

Questuari⁹. a q̄stus ꝺeriuat q̄stuari⁹ ria. riū. q̄ questu viuit sicut mercato:. vñ questuarie dicūt meretrices. q̄ questu coꝛpis viuūt.

Questuosus ī questus exponit.

Quest⁹. a q̄ro ꝺ: quesit⁹ tus. tui. 7 syncopat. 7 ꝺ: questus tus tui. i. adq̄sitio alicui⁹. vñ q̄stuosus sa. sum. id ē questib⁹ plen⁹. vel lucrosus. Itē quest⁹ sta. stū. mobilit est ꝓticipiū ꝺe queroꝛ ris

Quesum⁹ bz v. sic 7 volum⁹ more antiq̄. 7 nō est ī vsu nisi queso 7 quesum⁹. videī queso.

Quia 7 qm̄ i eodē sensu. Bz qm̄ ꝓprie ꝓponit. 7 sic se quētē sensū alligat. vt qm̄ dicis disco qꝛ q̄ꝫ postponit 7 superiorē sensum ꝓfirmat. vt scio qꝛ didici. 7 qꝛ syllabicat. 7 ꝺ: quianā. i. qꝛ vel cur. Virg. Heu quianaz tāti cinxerūt ethera nimbi.

Quidq̄ ex quid 7 q̄ cōponit. et mutatur ꝺ. ī c. ꝓm ꝑs.

Quicūq̄ cōponit ex qui 7 cum 7 q̄. Ab hoc relatiuo qui trahit vim relationis. qꝛ requirit duo verba sicut ꝫ relatiuū qui. A ꝓpositione cum habet vt sit collectiuū A coniunctione q̄ habet vt sit distributiuuz. De hoc etiam dixi in tercia parte in ca. de figura composita et etiā in quisq̄s.

Quiddā. i. aliq̄d modicū. neutrū ē. Quidā ꝝo ꝑ vnū ꝺ. mas. ge. est.

Quidem ꝓiunctio affirmatiua coꝛ. ꝑmā. Facet⁹. Mente quidē leta ꝺecorat florida vita. 7 inde cōponit siq̄dem. Eq̄dē aūt simplex est vide sup̄ ī suo loco in e. līa.

Qui diu. ꝺuepartes ꝑ vno affirmatiuo aduerbio. i. certe vere.

Quieo es. quieui. vel quietus sum. esse vel fieri quietū 7 cōponit cū ad 7 ꝺ: adquieo es. q̄eui ad q̄etū. i. assenti re. vñ adq̄et⁹ ta. tū. Itē cōponit. cōquieo es. req̄eo es. vñ req̄et⁹ ta. tū. 7 ꝓponit irrequiet⁹ ta. tū. Et tā a q̄eo qꝫ eius ꝓpositis ꝺescēdūt q̄esco ad quiesco. cōquiesco req̄esco scis q̄ hñt vocē inchoatiuoꝝ. Quieo 7 ei⁹ cōposita sꝛ neutra 7 absoluta. ꝑ nō sūt ī vsu ī pñti ꝫ ī ꝑterito. vide ꝺe ꝫ ī tercia ꝑte ī tractatu ꝺe verbis in cap̄lo ꝺe verbo inchoatiuo.

Quies. a q̄eo es ꝺ: ꝫ q̄es tis. 7 q̄es ei. in eodē sensu. et cōponit requies ei. 7 req̄es tis. ī eodē sensu. ꝑ distingue simplex ī vsu est ꝓm tercia ꝺeclinationē. 7 nō ꝓm quiētā Bz cōpositū ꝓm q̄nta ꝺeclinatiōz est in vsu 7 non ꝓm tercia. Itē a quieo vel a q̄es ꝺ: q̄es etis ge. om. i. q̄et⁹. 7 ꝓponit. inq̄es tis. ge. om. i. sine quiete Et scias qꝫ lz q̄es 7 inquies habeāt e. correptā ī tio. tñ eā ꝑducūt in obliquis. Et pōt quies esse verbū secunꝺe ꝑsone 7 nome.

Quietus. a quieo es deriuatur quietus ta. tū. ꝑticipiū id est q̄ quieuit. 7 quietus ta. tū. nomen. i. quiete plen⁹. 7 cōpatur quietus tior. simus. vñ quiete tius sime. aduerbium 7 quieto tas. i. quietū facere. 7 ponit q̄ꝫ ꝓ absoluere a ꝺebito vel reddere ꝺebitū. Quidā tñ ī hac significatiōe subtrahunt e. 7 dicūt quito as. taui. tare. qꝺ magis vulgare est q̄ꝫ regulare. Quietus componitur cū in. 7 ꝺ: inq̄et⁹ ta. tū. q̄ quietē nō bz. s. q̄ molestat vel molestat. Vñ inquieto tas. i. molestare inquietū facere. Et sunt actiua quieto 7 inquieto. 7 ꝑducūt pnl. quietus 7 quieto.

Quin. i. vt nō. vel vt. ꝓiunctio ꝺiunctiua. Quin. i. q̄ ꝓiunctio est illatiua. Quin. i. potiꝫ aduerbium eligēdi Quin. i. cur nō. vel cur aduerbiū interrogandi. Quī id est certe aduerbiū affirmandi. Quin. i. sup aduerbium ordinis. 7 cōponit quinetiā. i. insup aduerbiū ordinis. ꝓm bug. Itē inuenit quinimo. i. potiꝫ vel certe aduerbiū affirmādi vel eligēꝺi. Vel pnt esse ꝺue ꝑtes. et scias qꝫ ī euā. luce vbi ꝺi. Quinimo btī q̄ audiūt ꝝbū ꝺei 7 custodiūt illud. Ita distinguendū esse vī. Quinimo beati 7 ꝺeinde beati qui audiūt verbū ꝺei 7 custo-

diũt illud.7 ꝑdu.pnl'.quinimo.q; ĩmo bꝫ ꝓmã longaꝫ vt dixi etiã ſupꝛa in imo.
Quinarius.a ꝙnqꝫ dꝛ ꝙnari⁹ ria. rium.7 ſubſtãtiue bꝫ quinarius rij.ꝑ tali numero.
Quincũs.a ꝙnqꝫ 7 vns vel vntia cõponit bꝫ ꝙncũs tis id ẽ quinqꝫ vntie.7 formatꝫ gtũs a ntio remota s.7 addita tis.fit quincũtis a quincũs.
Quindecim numeri plꝰalis om.ge.7 ideckl. Et ꝯponit a quinqꝫ 7 decẽ.7 mutat' cem in cim.
Quinden⁹.a ꝙndecim dꝛ ꝙnden⁹ na. nũ.pnl'. ꝑdu.et quintusdecimus ma.mũ.et quindecies aduerbiũ.i.ꝙndecim vicibꝫ.
Quinetiã.a quin 7 etiã ꝯponit' quinetiã.i.inſup adũbium ordinis.
Quingenti te.ta.a ꝙnqꝫ 7 centũ.7 mutat' c.in g. vide in quadringenti.
Quinimo in quin exponit'.
Quinio onis dꝛ a ꝙnqꝫ ſic bꝫ ꝙternio onis. dꝛ a ꝙtuor Ein 7 ĩ ꝑlogo ſopbonie dicit biero. Hoc ſi vꝛ ẽ.ſopbonias ꝑpꝛba quinione(vt ita dicã) ꝑpbetico7 gḷioſa maiox ſuoꝝ ſtirpe generatus eſt. Hec dicit bieron'. q; ſopbonias ꝙntus numerat' ĩ generatiõe ſua. Sꝫ q; quinio nõ eſt in frequenti vſu.ideo dicit bieronymus. vt ita dicam.
Quinpotius.i.magis ſm papã.
Quinquagenarius ria.riũ.i ꝙnquagen⁹ exponit'.
Quinquagen⁹.a ꝙnquaginta dꝛ quinquagen⁹ na.nũ pnl'.ꝑdu.7 dicunt' quinquageni q; i capite ſunt quinq̃ ginta militũ cõſtituti.
Quinquageſima dꝛ a ꝙnquagĩta. 7 durat a dñica q̃ cãtat'. Eſto mihi ĩ deũ ꝑtectorẽ.7 terminat' in ipa die paſche. Inſtituta ẽ aũt ꝑpter ſuppletionẽ. Clerici enĩ videtes q; ſic p̃cedebãt ꝑplim ordine.ita p̃cedere debẽrẽt ſctĩtate. Per duos ẽt dies añ illos q̃tu ꝛ abſtinere 7 ieiunare incipiũt.7 ſic vna ſeptimana addita eſt q̃ dꝛageſime.q̃ 7 ꝙnquageſima notat'.7 bꝫ ordinauit the lopbirus papa.vt dꝛ. ¶ Signat aũt ꝙnquageſima tẽpus remiſſiõis vel pnie.i q̃ oia remittũt'. Quiq̃geſim⁹ eñ ann⁹ erat iubile⁹.q̃ erat annus remiſſionis. q; tunc debita dimittebant'.ſerui liberabãt 7 oẽs ad ſuas poſſeſſiões ꝓprias reuertebant'.ꝑ qđ ſignat q; ꝑ pnias dimittunt' pctoꝝ debita.liberant' penitẽtes a ꝓuitute demonũ.7 reuertunt' ad poſſeſſiões celeſtiũ mãſionũ.vi dẽ ĩ pẽthecoſte.
Quinquageſies aduer.numeri.i.quinq̃ginta vicibꝫ a quinq̃ginta dꝛ ſm papã.
Quinquãgulus.i.ꝙnqꝫ angulos bñs.
Quinquatres. Quinqꝫ cõponit' cũ ater tra.trũ.et dꝛ bi ꝙnquatres.boꝝ quinq̃triũ.7 bꝫ ꝙnquatria boꝝ triũ vel trioꝝ.q̃ddã feſtũ ſic dictũ a ꝙnqꝫ atris diebꝫ. Quiqꝫ eñ dies atros.i.aduerſos dies habuerũt romãi ab hanibali 7 gallis obſeſſi.q̃bꝫ diebꝫ nemo fuit auſus exire bꝫ 7 poſtea liberati ad illoꝝ dierũ memoriã fecerunt illud feſtũ.vñ boꝛa.ĩ epi. Ac poti⁹ puer vt feſtis quinquatribꝫ olim. Alij dicũt q; quinq̃tria dicũt' a quinqꝫ 7 tribꝫ.q̃a quinquies fiunt in tribus annis. vel q; ter in ꝙnqꝫ annis.7 durabat tale feſtum ad quiqꝫ dies.7 ꝑducit qua.
Quinquatriũ. atriũ cõponit' cũ ꝙnqꝫ 7 dꝛ bꝫ ꝙnq̃triũ try.vel ꝙnquaſtriũ ſtrij.i.ꝙnqꝫ porticuũ ambit⁹ vl' ſpaciũ vbi ſunt quinqꝫ porticus.
Quinqꝫ nomẽ ideclinabile om.ge.numeri plural'. vñ ꝙnq̃es aduer.7 ꝙntus ta.tũ.7 quinus na.nũ.
Quiqꝫfoliũ a ꝙnqꝫ et foliũ cõponit' bꝫ ꝙnqꝫ foliũ lij. herba q̃dã quã greci vocãt pẽtafilon a numero foliox Penta eñ ꝙnqꝫ 7 filõ foliũ dꝛ.
Quinquennalis in quinquẽnis eſt.
Quinquẽnis. Quinqꝫ cõponit' cũ annus.7 dꝛ bic 7 bꝫ quinquẽnis.7 bꝫ ne.ꝙnqꝫ annox.vñ bꝫ quinquennium nij.ſpaciũ quinqꝫ annox.7 bꝫ et bꝫ ꝙnquẽnalis 7 hoc le.

Vacb.li.ij.c.iiij. Cũ aũt quinquẽnalis agon tyro celebraret'.7 ꝑdu.na.vñ bꝫ ꝙnquẽnalitas tatis.i. quinquẽnium vl' quinquẽnis tpis etas. Et no.q; quiquẽniũ tpis eſt.bꝫ quinquẽne etatis. Itẽ ꝙn quẽnalẽ dicim⁹ agnũ.bꝫ ꝙnquẽnem puerũ.
Quinquẽniũ.in quiquẽnis eſt.
Quinqueſſis. a ꝙnqꝫ et as aſſis cõponit' bꝫ ꝙnqueſſis b⁹ ꝙnqueſſis.i.ꝙnqꝫ oboli.vel preciũ quinqꝫ obolorũ vide ĩ as aſſis.
Quinqueſtriũ ĩ quiquatriũ exponit'
Quinq̃matus.a ꝙnq̃mus ma.mũ.7 quinquimat⁹ tus. tui.i.ſpaciũ ꝙnqꝫ annox.
Quinq̃mulus la.lũ.vide ĩ quinq̃mus.
Quinq̃mus. Quiqꝫ cõponit' cũ annus.7 dꝛ ꝙnq̃mus ma.mũ.i.ꝙnqꝫ annox vel ꝙnqes annus. Sicut enĩ dicimus bimus duorũ annox. Trim⁹ triũ annox. Quadrim⁹ q̃tuoꝛ annox.ſic dicimus quinq̃mus quinqꝫ annorũ.vñ ꝙnq̃mul⁹ la.lũ.dumi.
Quinq̃noctiũ.a quiqꝫ 7 nox ctis.vel poti⁹ noctiũ.cõponit' bꝫ ꝙnq̃noctiũ ctij. ſpaciũ ꝙnqꝫ noctiũ. Antiq̃ eĩ bꝫ noctiũ dicũt'.a quo põt cõpon.vel ab hoc gtio plurali noctium.
Quinq̃nir. A ꝙnqꝫ 7 vir cõponit' hic quinq̃nir hui⁹ quinq̃niri.q̃ habet quinqꝫ viros ſub ſe.7 hinc quinq̃niratus tus tui.e⁹ dignitas.7 ꝙnquira re.vror ꝙnquiriri.vl' ꝙnquira pnl'.coꝛ.dꝛ mulier que bꝫ ꝙnqꝫ viros ſub ſe.
Quiquira re.in ꝙnquir exponit'.
Quinquiratus.in ꝙnquir exponit'.
Quintan⁹.a ꝙnqꝫ vel ꝙnt⁹ dꝛ quintan⁹ na.nũ.i.ꝙnt⁹ vel ꝙnta die ꝓtingens vel affligẽs.vñ ꝙntana ne.dꝛ febꝛis que ꝙnto die affligit.7 bꝫ ꝙntana. vel ꝙntina dicit' quinta ps platee qua carpentũ ꝑgredi põt.ꝙntine etiam dicuntur flores malorum punicorum.7 tũc grecuꝫ nomen eſt.
Quintilis.a ꝙnqꝫ vel ꝙnt⁹ dꝛ bꝫ ꝙntilis lis.q̃dã mẽſis. ſcꝫ iulius.quaſi ꝙntus a martio. Et deſinit ablatiuus ĩ i.ſicut 7 ablatiuus de ſextilis.vñ hic et hec ꝙntilis 7 hoc le.7 ꝑdu.ti.cum deriuetur a noĩe. Et nota q; iulius et auguſtus.olim dicebantur quintilis 7 ſextilis a numero quo diſtabant a ꝓncipio anni.i. a martio. Antiq̃ eĩ annum incipiebant a martio vſqꝫ ad temp⁹ nume põpilij q̃ addidit ianuarium et febꝛuarium. et apoſuit illos in principio anni.ſed diſtinxit illos menſes ſm lunationes.ſicut et omnes alij erãt diſtincti.et ita annus remanſit incoꝛrectus vſqꝫ ad tempus iulij ceſaris qui cũ moraret' in egypto cũ cleopatra.annum correxit et diſtinxit ſm curſum ſolis ad idem punctum in fine anni redeũtis.ſm g̃ ꝓſuetudinẽ antiquoꝝ q̃ annũ incipiebãt a martio.oms menſes dicti ſunt a numero q̃ diſtabãt a principio anni.i.a martio poſt iunium.et ꝙntilis ꝙntus a martio. Sed poſtea ad honorem iulij ceſaris q̃ in illo menſe natus eſt.vel aliquaꝫ victoriã obtinuit dictus eſt iulius. Sextilis ẋo dictus ex quaſi ſextus a ꝓncipio anni.i.a martio.ſed poſtea ad honorẽ auguſti q̃ in illo menſe natus eſt vel iñ eo aliquã victoriã obtinuit.dictus eſt auguſtus. Nomina ẋo ſequentiũ menſium.cõpoſita ſunt a numero videlꝫ q̃ diſtabant a ꝓncipio anni.i.a martio.7 ab bꝫ noĩe imber. vt ſeptember a ſeptem 7 imber. October ab octo 7 imber.q̃ſi octau⁹ ab imbre.i.a martio in q̃ imbres 7 pluuie abundant.et ſic de alijs.
Quitina ne.in ꝙntan⁹ exponit'.
Quituſdecimus.ĩ ꝙnden⁹ exponit'.
Quin⁹.ĩ ꝙnqꝫ exponit'.
Quipaꝝ ri.ge.neu.gen⁹ ẽ herbe a grecis dictũ q; habeat ẋtutẽ ferentẽ.7 vt dicũt q̃dã ſpẽs q̃pari dꝛ zinciber.7 vĩ cõponi ab equo 7 pyr.qđ eſt ignis.q; dꝛ eq̃ri igni ꝑpter calorẽ.
Quippe.i.nimirũ.ſine dubio.certe.ꝑfirmatiũ aduer-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

biū.est em̄ sic.s.videlz.7 ꝑdu.ꝑmā positiōe.
Quirina.in quiris vide.
Quiris,ligua sabinoꝝ dr hasta.vñ ꝟ q̄rina ne.i.hasta 7 ꝟ q̄rin⁹ m.dict⁹ ē romul⁹ q̄ sp hastatus incedebat vl qr hasta e⁹ p⁹ mortē i auētino mōte fixa dr floruisse.vñ ꝟ quiris tis.dict⁹ est q̄libz ciuis romanus.qr romani a romulo.vel romani dicti sunt q̄rites.q̄si hastati 7 fortes.vñ 7 qñq̄ q̄rites dicūt milites q̄ hastā secū defert. 7 ꝑducit quiris pnl.gtī quiritis. 7 circūflectit vltimaz quiris in ntio sicut olim in integro fiebat.qr declinabatur hic quiritis hui⁹ quiritis. Et desinit ntūs in is.productam quiris.
Quirito a q̄ris vel q̄ritis dr q̄rito tas.taui.tare.i. romanizare.vel more quiritū se hr̄e.vel ad modum quiritum equitare. Vel quiritare.i.ꝓpīm alloqui.7 ꝑducē ri.quirito tas.
Quisvel q̄. Quis hz sedecim cōpositōes 7 syllabicas adiectiōes. Cōpositiōes em̄ sūt septē.s.siq̄s.neq̄s.aliqmis.nūq̄s.ecq̄s.vnusq̄sq̄.7 q̄sq̄s. Quis aūt hz q̄nqz adiectiōes.s.quisnā.quispiā.quisputas.q̄sq̄z 7 quisq̄z. Hz q̄ recipit quatuor adiectōes.s.quidā.quiuis.quilibet.et quicūq̄z. De predictis dixi supra in tercia parte vbiegi de figura cōposita noīs in ca. de syllabicis adiectionibus.
Quispiā deriuat a q̄s.7 ē figure simplicis 7 importat purā infinitatē.sicut aliq̄s diuersā.qr piare est facē purū. Vñ q̄spiā,bō currit.i.pure vn⁹.7 sic quādā discretionē facit circa infinitatē. Recipit aūt ꝟ femininū piā i actio cāu.qr femina de facili immutat.7 cū ꝟ nomen piā videat patiz ex suā nām poni.recte sumit ꝓ actūm q̄ rē denotat patientē. Pap.dicit. Quidpiam aliq̄d modicum.
Quisputas spēi deriuatīe a q̄s 7 est ibi putas syllabica adiectio.7 est accēt⁹ pncipal sup q̄s.vñ i luca.Quisputas puer iste erit.7 ī matheo.Quisputas maior est i regno celoꝝ.7 hz acui q̄s.et sequētes due syllabe debēt geminari.qr sup syllabica adiectiōe nō est ponēdus pncipalis accēty.7 scias q̄ q̄sputas iō recipit ꝟ ꝟbū putasi sc̄da ꝑsona.qr oīs interrogatio monet.et p̄cipue illū ad quē ꝼmo dirigit.7 sic talis adiectio causa cuiusdam excitatiōis inuenta fuit. Omnis autē excitatio fit ad substātiā,7 nō ad accidens.et ideo cum aliis infinitz nō iungit.
Quisquilie.arum cōponit a q̄d 7 cado. Et sūt q̄sq̄le stipule immixte furculis 7 foliis aridis.s.q̄dā palee minutissime quas vocant stipulas. Dicūt et q̄sq̄lie quasi q̄dq̄d cadit.i. q̄dq̄d superfluitatis ex arbore vl aliqua mā cadit.vt purgamēta frumēti 7 t'rarū 7 modici furculi.stercora 7 silia.vñ q̄sq̄lios⁹ sa.sus.plen⁹ q̄squiliis 7 sic ꝼm hug.a q̄d neutro et cado cōponit quisquilie. Vel vt quidam volunt componitur quisquilie a quis et curo ras.quasi cui cure sunt ille.vel quis curat de illis. Potest ergo dici quisquilias. id est quis curat illas propter sui,vtilitatē.et corripit i.ante l.vt patet ī perpsima.
Quisquis ꝓponit.ex q̄s et quis. Et ꝼm vsum declinatur quisquis.q̄dq̄d et quoq̄. Posset etiā ꝼm rōnem in aliis casib⁹ geminari.nisi vbi infinitū a relatiuo secerni tur.vt dixi in tercia pte vbi egi de figura ꝓposita nominis.in ca.de syllabicis adiectiōib⁹. Et scias q̄ dictio geminata vel recipiēs cunctz hz vim duoꝝ casuū.s.antecedentis et relatiui.vñ requirit duo verba poni ī cōstructiōe.et ponēda sunt in eo casu in quo ponit relatiuū facta explicatōne.siue poni debent in eo casu quē requirit verbum sequens immediate.vt video quicunq̄z homo currit.i. video omnem hoīem qui currit. Et quecūq̄z hoīem video currit.i.omnis homo currit quē video. Silr video quidquid est hic intus.i.omne illud video quod est hic intus.et quidquid video est hic intus.i.omne illud est hic intus qđ video. Vl video q̄s.

quis hō est albus.i. video omnem hoīem qui est albus et scribit q̄dq̄d ꝑ d.nō ꝑ c.qr d.nō mutat ibi in c.licz d.mutet in c.sequente q.et ꝟ solummō fit in hac dictō ne quicq̄z.
Quito tas.vide in quietus ta.tū.
Quocirca. Circa ꝑ ꝓpositiōz vel potiꝰ ꝑ quādā irregularitatē iungit cū istis.s. q̄circa ꝓ ꝓiunctiōe causali vel illatiua. Circūcirca vel circūquaq̄z.
Quodā mō due ptes sūt.vñ duoby accētiby regende Quidā tñ grauāt mo.et tūc dicem⁹ qꝺ ñ ibi cōpositio sed quedam irregularis vocū cōgeries.fūgēs,loco vnius dictionis.
Quo minus,due dictiōes sc̄.vide ī sc̄da pte vbi egi d accētu aduerbioꝝ ī ca.de cōpositis a minus
Quo mō due ptes sūt in euāgelio luce.vt. Quo mō fiet istud qm̄ virū nō cognosco. Aliqñ quō vī esse dictio cōposita. ꝼ potiꝰ est ibi irregularis quedā vocū cōgeries q̄ ponit loco vnius dictionis.vt quō.i.qualit'.7 tūc accentuat' ac si esset vna dictio et acuitur quo.sed modo grauatur.vide in sc̄da parte in capitulo de compositis a modo.
Quondā aduer.tpis ꝑ q.scribit'.qr deriuat' a quādo.
Qm̄ ꝓnūctio causalis vel sub cōtinuatiua. Causalis vt qm̄ ꝑdest tibi lege. Subcōtinuatīa vt qm̄ ābulat monet'.sic qm̄ qr.vel ꝯ vna ps ē ꝼm pap. Et differt qm̄ a qr sic habes in qr.
Quoniaṁdē.i. qr vel ꝯ.vna ps ē ꝓposita a qm̄ 7 q̄dē 7 tūc grauat' q̄.7 acuit' an. Pnt etiā ee due ptes.7 tūc duoby accentib⁹ regunt'.7 acuit' qui.7 scribit' tūc qm̄ ꝑ m.7 tūc qm̄ quidē idē est qđ qr certe. Et sic sumitur in prima ad corinth̄.xvj.c. Quoniam quidem ꝑ hominē mors 7c.
Quorsum.i.versus quā ptē. Et cōponit a q̄ 7 ꝛsus 7 syllabicat' quorsū.7 dr quorsumcūq̄z.i.versus quācunq̄z ptem.ꝼm hug.
Quotēnis.a quot 7 ann⁹ cōponit' ꝟ 7 ꝟ q̄tennis.et ꝟ ne.7 q̄tennus na.nū.i.quot annoꝝ.7 hz querere de numero annoꝝ.ad qđ dñt rñderi hmōi nota dicēnis tricennis 7c.vl iste gtūs annoꝝ cū noīe numerali. vt quotennis es tu.biēnis triennis.bimus.trim⁹.triū vel quatuor annoꝝ.
Quotidianus.ī quotidie est.
Quotidie. Quot ꝓponit' cū dies,7 dr q̄tidie adū.tēporis.qđ vicios⁹ scribit' ꝑ c.vt vult hug. Mā ꝑ q.scribi dz. Hoc etiā vult pap. Et a quotidie dr quotidianus na.num.sicut a meridie meridianus na.nū.sicut dicit ꝓs.in sc̄do maio. Unde quotidianū hz scribi in pater noster ꝑ q.
Quotiens aduerbium numeri.i.frequēter. multotiēs Quotiens.i.quot vicib⁹.cui respondetur semel bis ter et similia.et deriuatur a quotus.et syllabicatur quotiens cunctz.
Quotus.ab hoc abltīo quo deriuat' q̄t om.ge.indeclinabile.7 tm̄ pluralis numeri.et est tūc interrogatiuum infinitū.relatiuū.et inde quotus ta.tū.numerale.et ordinale.vt quotus est in banco.ꝓmus vel sc̄dus. Quotus es in ordine.quartus quintus.id est acholitus.subdiaconus.et hinc quotiens aduer.7 corri.primam quotus Unde aliquotus corripit hāc syllabam quo vide ī aliquotus.
Quousq̄z.i. q̄diu adūbiū tpis. Quousq̄z.ad quez locū aduerbiū loci.vñ versus. Tēpus siue locū dic significare quousq̄z.
Quur aduer.interrogādi pōt deriuari a qui.7 sic scribit' ꝑ q.7 geminū u. vel pōt deriuari a cui⁹ gtīo de q̄s. 7 tūc dz scribi ꝑ c.7 vnū u.sicut cur et ita communiter scribitur ꝼm modernos.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

R ante A

Bine aſpiratiõe po
nit in latinis dictiõib. In grecis ῥo vel
principalis.i.in ꝓncipio.vel geminata in
media dictõe aſpirat.vt rhetor.rhodus
pirrhus.rhetia.ſicut dicit ꝑſ.
Raab interꝑtat latitudo.vel fames.vel ipetus.7 acui
tur in fine.
Rabbi acuit in fine.et interꝑtat mayſter ſiue docens
me.vt mayſter me⁹. Rabboni idē.7 acuit in fine.
Rabboni.in rabbi exponit.
Rabidulus.in rabies exponit.
Rabidus da. dũ.i rabies exponit.
Rabiecula le.di.ꝓua rabies.
Rabies.a ran qđ eſt ira dr ꝟ rabies ei. vñ ꝟ rabiecula
le.di.7 rabioſus ſa.ſum.7 cõpat.vñ rabioſe ſi⁹.ſime ad
uer.7 hec rabioſitas tatis. Jdē 7 a rabies dr rabul⁹ la.
la.lũ.7 rabidus da.dũ pnt.cor.i.rabie plenus rabici da
tus.furore plenus.iratus inſanus.vnde rabidulus la lũ
diminutiuum.
Rabſates ſcribit ꝑ b.in interꝑtationib.7 cor.pnt.ꝑ
ꝓnum nomē viri.
Rabulus la.lũ.i rabies eſt.7 cor.pnt.
Racemifer.a racem⁹ 7 fero fers cõponit racemifer fe
ra ferũ.i.racemos ferẽs.7 cor.mi.
Racem⁹.a ram⁹ dr ꝟ racem⁹ mi. ꝓnus ramuſcul⁹.vel
vua.ſ.ꝑs botriõis.vñ racemor marꝛ.i.ſparſas vuas.vl
racemos colligere.7 ꝑdu.ce.
Racha.i.inanis 7 vacu⁹ quẽ vulgata iniuria abſq; ſẽ
ſu vl abſq; cerebro dicere poſſum⁹.7 eſt hebreũ 7 acui
tur in fine. Vel qđ melι⁹ eſt. Racha eſt interiectio af
fectũ indignãtis oñdẽs ſicut cũ volem⁹ dicim⁹ heu 7 cũ
letamur vach.7 ſil cũ indignamur dicim⁹ racha. Vñ
greg.moraliũ.xxj.tractãs illud matbei.v.ca. Dis q̃ ira
ſcit fratri ſuo reus erit iudicio. Qui dixerit fratri ſuo
racha re⁹ erit ꝓcilio. Qui dicit fatue reus erit gebenne
ignis.ſic dicit. Racha quippe ī hebreo colloq̃o vox in
teriectiõis eſt q̃ q̃dã aĩm iraſcẽtis oñdit nec tñ plenũ
ῥbũ iracũdie exprimit. Prius ḡ ira repbendit ſine vo
ce poſtmodũ ῥo cũ voce.ſ necdũ pleno verbo forma
ta. Ad extremũ ῥo cũ dr fatue.ira redarguit q̃ cũ vo
cis exceſſu explet ẽt ꝑfectiõe ꝑmonis. Et notãdũ q̃ in
ira phibꝫ eẽ reũ iudicio. In voce ire qđ ẽ racha reũ cõ
cilio. In ῥbo vocis qđ ẽ fatue reũ gehẽne ignis. Per
grad⁹ etem cl'pe creuit ordo ſnie.qr ī iudicio adhuc cã
diſcutit.ī ꝓcilio ãt iã cauſe ſnia diffinit. In gehenna
ῥo ignis ea q̃ ꝺ ꝓcilio egredit ſnia explet. Beda vero
dic. Racha nec grecũ ẽ nec latinũ.ſ ꝑꝑe hebreũ. Qui
dã ãt etymologiã hui⁹ nois de greco trahẽ voluerunt
putãtes dici pãnoſuꝫ. Grece em pãnos rachos dr. ſed
nos h⁹ verbi vim ſubtili⁹ ꝑſpiciẽtes nil aliud itelligim⁹
eẽ racha niſi vocẽ incõditã.irati animi cõmotiõꝫ ſignã
tẽ q̃les ſt interiectiões apud grãmaticos.ſic dr a nolẽ
te beu.ab iraſcẽte be.a timẽte atat.7 cetera talia. Qui
dicit fatue reus erit gebẽne ignis. ¶ Notãdũ ī ꝟ loco
q̃ gradatim de minimis ad maiora cõſcẽdit.qm̃ ꝑ q̃li
tate pcti vindicta ꝓminat. In ꝓmo em̃ loco vnũ ſolũ
mõ poſuit.i.irã. In ſecõdo duo.ſ.irã 7 vocẽ. In ira com
motionẽ animi ſignãs. In tercio tria.ſ.irã vocẽ 7 ꝓtume
liam. Sicut ḡ maius pctm̃ eſt dicẽ fatue q̃ ſolũmodo
iraſci.vel dicẽ racha.ſic graui⁹ ẽ reũ eſſe gehẽne ignis.
q̃ reũ ꝓcilio 7 iudicio. In iudicio em̃ cã diſcutit 7 is q̃
reus putabat nõnũq; innocẽs inuenit. In ꝓcilio ῥo ſi
q̃s re⁹ ꝓuict⁹ ẽ.q̃ pena puniat ab alijs tractat 7 adhuc
euadere ſolet. In gehẽna ãt ignis nulla eſt liberatõ 7
iõ ī retributõe pene quãtitas pctī deſignat. Gehenne
nomẽ ī tota ſerie ſcripturarũ veteris teſtī nõ repit.ſꝫ a
ſal'uatore ꝑ ī euãgelio poſitũ cognoſcit. Cõpoſitũ ãt
nomẽ eſt gehẽna ex ge 7 hẽna q̃ vallis ḡtuita interꝑta
tur. Fuit em̃ vallis filioꝝ hennõ iuxta bieruſalẽ vbi ꝑ
pter ſcelus ydolatrie multa iacuerũt cadauera mortuo
rũ. Et iõ vbicũq; nomẽ gehenne ponit pena ĩferni de
ſignat. Vide ī gehẽnõ. Quare ãt racha nõ ſit int
pretatũ.habes in alleluia.
Rachel interꝑtat ouis.qr ꝑ ea iacob pauit oues labã
ſoceri ſui. Jtẽ interꝑtat viſũ ꝓncipiũ vel mũda.vel vi
dens deũ.7 põt eſſe indeclinabile vel põt declinari hec
rachel.h⁹ rachelis.7 ꝑducit pnt.gti.7 ſignat vitã con
templatiuam.
Radico cas.a radix cis dr radico cas cani.care.i. radi
ces emittere.vel radicib firmare.7 ꝓponit Abradico
cas.i.radice euellẽ 7 arradico cas.i.valꝺ vl ad aliq̃d ra
dicare. Diradico.i.diuellẽ. Eradico cas.i.euellere.de
ſtruẽ.vñ eradicãs ge.om. Job.xxxj. Oĩa eradicãs ge
nimina. Radico ꝑ radices emittere neutrũ eſt. In alia
ſignificatiõe cũ ſuis ꝓpoſitis eſt actiũ 7 ī vtraq; ſigni
ficatiõe ꝑdu.di.
Radicoſus ſa.ſum.i.radicib plenus. Et cõparat 7 di
citur a radix.
Radicula le.di.ꝓua radix.
Radio.a rado dis.vel a radi⁹ dr radio as.i. ſplẽdẽ et
ꝓponit irradio as.i.int⁹ vl valꝺ radiare. Preradio as
Obradio as.i.circũcirca vl ꝑ ſplẽdere. Radio 7 e⁹ cõ
poſita neutra ſũt 7 abſoluta. Iꝫ q̃nq; ponãt trãſitiue vl
ꝑ illuiare vl ꝑ illuſtrare.7 cor.ra.vñ i thobia dr. Pre
radiat ples ꝓlis honore pater.
Radiolus in radi⁹ exponit.
Radius.a rado dis.dr ꝟ radi⁹ dij. inſtrm texẽdi.ſ. pe
cten. vl nauicula.vel lignũ qđ diſtinguit ſtamina 7 dr
ſic qr radẽdo fiat.vñ 7 radi⁹ dr q̃dã gen⁹ oliuaruꝫ ob
longitudinẽ.qr lõge ſunt ad ſilitudinẽ radioꝝ. Radi⁹
etiã dr virga qua geometri figuras faciunt in ſuppoſi
to puluere.7 radius dr ſplendor.vt radius ſolis 7 ſtel
larũ. Et dr ſic ꝓpter lõgitudinẽ.qr longe emittat et di
rigat. Et a radius dr ꝟ radiol⁹ li.di.in q̃libet ſua ſigni
ficatiõe.vñ hec radiola le. pdictũ gen⁹ oliuaꝝ.7 cor.ri.
ra. Unde quidam. Dicas textoris radiũ.radiũ q̃ꝫ ſol
Radix.a radi⁹ dr ꝟ radix cis.qr q̃ſi q̃buſdã radijs fixa
terre in ꝓfundũ demergit. Vel a rado qr ſi eradat nõ
repullulat.vñ radicit⁹ aduer.i.fundit⁹ vſq; ad radicẽ
7 ꝑdu.radix pnt.gti radicis.
Rado dis.ſi.ſũ.dere.i. inſecare.ſuꝑficiẽ remouẽ vel
parũ diminuẽdo aꝑplanare.vñ raſim aduer. Rado cõ
ponit.abrado dis.i.ꝑcul radẽdo iacere.vel male ra
dere.arrado dis.i. valde vel iuxta vel vſq; ad imum ra
dere.corrado dis.i.ſimul radere. vñ ꝟ corradiũ dij. id
eſt corraſio.7 corraſim aduer.erado is.i.extra radẽ. Ra
do dis eſt actiuũ cum omnib ſuis cõpoſitis.7 oĩa faci
unt ꝑteritũ in ſi.7 ſupinum in ſũ.7 oĩa ꝑducũt hãc ſyl
labã ra. Unde in aurora dr. Crimina mortis hñs de li
bro radit iſto.
Rafanũ ni. penultima correpta qđ nos radicẽꝫ voca
mus.qr totũ deorſũ mittit.cũ reliqua olera magis ī ſũ
ma ꝓſiliant.
Raguel elis. ꝓꝓriũ nomẽ viri ꝺ q̃ ī aurora dr. Clauſit
opes habuit q̃ raguelis erãt.
Ralla.a rado dis.dr ꝟ ralla le.veſtis q̃ vulgo dr raſil.
7 ꝟ rallũ li.i.raſoriũ.
Rama interꝑtat excelſa.7 ẽ ĩdecli.7 acuit in fi. Eſt ẽt
viculus ſecus bethleem in q̃ ſepultus fuit samuel.ſ nũc
translatus eſt in traciã ꝑm pap.7 põt declinari ꝟ rama
me.7 tũc nõ accentuat in fine.
Rameſſis indecli.acuit in fi.quedã ciuitas ẽ.ꝺ qua dr
in ꝓmo ca.exodi. Edificauerũtq; vrbes tabernaculoꝝ
pharaoni phitõ 7 rameſſes. Jtẽ Gen.xlvij. In optimo
ſolo terre rameſſes. De hac dr ī aurora. rameſſes ex ſe
nomen myſteria ꝓfert.
Ramix.a ram⁹ dr ꝟ ramix cis.i.mẽtula vel virga viri

lis Iuuenalis. Jacet exiguus cū ramice neruꝰ. vñ rami cosus sa. suz. q magnā bz mētulā. s. bernioſus.
Ramnus. a ramus dr b rānꝰ ni. genꝰ spinarū. vt dicūt spina alba. vel ramus eiꝰ ſm bug. Pap. ꝛo dicit. Rānus ē spina alba. vel lignū spinoſū. ramnꝰ genꝰ spinax tenſiſſimum q ī herba eſt mollis z pulcra. ibi sūt tñ spine poſtea. Unū ī pſalmo. Priuſq intelligerēt ſpine veſtre ramnū z cetera.
Ramꝰ. a radix cis dr b ramꝰ mi. q̄ſi a radice meās. vñ b ramuſculus li. di. ramus ꝓprie eſt qđ a radice vel trū co manat. ſicut a ramuſculo cetera. z ramoſus sa. suz. i. dilatatꝰ. z ramis diffuſus. z ꝓpat. Jtē a ramus dr b et b ramalis z b le. z b ramalis lis. i. ramus. et produc. ra. Unde quidam. Pampinus eſt foliū vitis ramuſculꝰ huius. Jtem pſius. Ut ramale vetus pregrandi ſubere coctum.
Ran indeclinabile. i. ira vel locus ire. Uñ etiā euenit q efficit rabioſus hō.
Rana. a ran. qđ ē ira dr b rana ne. q̄ſi iracūda. Ut rane dicūt q̄ſi rauce. vel rane q̄ſi garrane. a garrulitate. vñ b ranetū ti. locus vbi rane abundāt. Et vt dicit baſilius in exame. Mures et ranas ex terra generari videmus.
Ranceo. a rancidus deriuat rāceo ces. cui. i. iraſci indignari. fetere eſſe vel fieri rancidū.
Rancidus. a rāceo rancis dr rācidus da. dū. i. iracūdus vel fetidus amarus ex vetuſtate z inſipidus. z b rācidulus li. di. i. aliquātulum iracundus vel rācidus. Pōt et rancidū dici ex vicio. q rancorem facit. z corripit pnl. rancidus.
Rancor. a ran. qđ eſt ira dr b rācor oris. i. ira indignatio. dolor. amaritudo mentis. vel fetor. z ꝓprie fetor carnis ex vetuſtate ꝓueniēs. A rancor dr rācoroſus sa. sū. id ē rācore plenꝰ. z b z hec rācoris dis. i. iraſcens vel iratus. vñ rācorditer aduer. i. iraſcibiliter. z hec rācordia die. i. ira. vñ rancoꝛdioſus sa. sum. id eſt iracundia vel ira plenus.
Rancoris dis. ī rancor exponit.
Ranella le. di. pua rana.
Ranetū ti. pnl. ꝓdu. ī rana vide.
Ranula le. di. pua rana.
Ranunculus li. di. parua rana. z non ſeruat genus ſui primitiui quia rana eſt fe. ge. ranunculus ꝛo maſ. ge. vt dicit priſ.
Rapa. a rapio pis dr hec rapa pe. q rapiat. i. cōpben dat plꝰ terre radice q̄ napus. vñ b rapula le. dimi. qđ z b rapulū li inuenit. z b raparia rij. locꝰ vbi rape creſcūt. qđ z b rapulariū dr. z b rapulatū ti. cibꝰ de rapis z ꝓducit ꝑmā rapa. Uñ rapis caſus ablti. z ꝓdu. ra. b rapio pis. cor. ra. vñ verſus. Quas tu dente rapis comes eſt inflatio rapis.
Raphael interꝑtat curatio vel medicina dei. Ubicūq em curādi vel medēdi opus neceſſarium eſt h angelus a deo mittit. vñ dicit greg. q ſcī illi celeſtis patrie ſpūs cū ad nos aliq̄d adminiſtraturi veniūt. apud nos etiā noīa a miniſterijs trahunt. Raphael q̄ꝫ interꝑtatur medicina dei. q videlicꝫ dū thobie oculos quaſi p officiū curationis tetigit cecitatis eius tenebras terſit. Qui ḡ ad curandū mittit. dignū videlicet fuit vt dei medicina vocaretur. Et ſcias q raphael pōt poni ī ordine angelorum ſm ea que circa ſingulares perſonas exercuit.
Rapina. a rapio pis. dr h rapina ne. vñ h rapinula le. dimi. Et ē rapina pōde raptio ex pōdere. z rapinoſꝰ ſa. ſum. i. rapina plenus. Cōmittit aūt ꝓprie crimen rapine. cū p violētiā vi z apte res alienas q̄s rapit vndecūq. excepto loco ſacro vel re eccliaſtica. q tūc cōmitteretur ſacrilegiū.
Rapio. a rūpo pis dr rapio pis. pui. Qui em rapit q̄ſi rūpit. vñ raptim aduer. i. feſtināter. violēter. q̄ſi rupti. z rapto tas freq̄ē. z ē raptare frequent. rapere. trahere. a q raptito as. aliꝺ freq̄ntatiuū. Rapio ꝓponit cū ad. z dr arripio pis. pui. arreptū. i. inuadere ad aliq̄d agendū rapere z aggredi. vñ arreptꝰ ta. tū. Jtē cū cō. z dr corripio pis. i. ſil rapere. vel caſtigare. Jtē a rapio cōponit dirripio pis. i. deorſum vel valde. vel de vno loco ad alium rapere. Dirripio pis. i. diuerſis modis vl in diuerſas ptes rapere. Eripio pis. i. ex rapere. vl liberare. Prorripio pis. i. ꝓcul vel añ rapere. Perripio pis. i. añ rapere. Surripio pis. i. ſubtrahere. furari. vñ ſurreptici⁹ cia. ciū. Rapio z eiꝰ ꝓpoſita sūt actia z faciūt ꝓteritū ī pui. z ſup. in ptū. Jtē rapio hāc ſyllabā ra. cor. z ī ꝓpoſitis mutat a in i. breuez in verbo. ſed in ſupino in e. Proſper. Jnuitus xp̄i munera nemo rapit.
Raptim aduer. ī rapio pis exponit.
Rapto tas. freq. in rapio exponit.
Raptor oris in raptus exponit.
Raptus. a rapio pis. dr hic raptor oris. z b raptus tus tui. actus vel paſſio rapiendi. vel raptus eſt ꝓprie illicitus concubitus a rapiendo. i. corrūpēdo dictus. vñ raptor dictus quaſi corruptor. Et b raptū inuenit. p eodem ſm bug. ¶ Nota hic q raptor dr duobus modis Eſt em raptor rerū. z raptor hoīm. z ꝑcipue feminarū Et dr ꝓprie rapina rex. z raptus mulierū. Cōmittit ăt crimen raptus dupliciter. videlicet cū ipa puella violēter rapit. vt impetuum teneat. Jtē cum nō ipa violenter rapit. ſ vlus eius ea ꝓhibente violent vſurpat Jtē tūc demū cōmittitur raptus cum ipe raptor nō deſponſauerat primo ipſam puellā. Large nō ſolū cōmittitur in virginem. ſed etiā in viduam z ſanctimonialez Aliqñ etiā accipit. p quolibet illicito ꝓcubitu vel coitu. Et ſcias q fornicatio lz videat eſſe genꝰ cuiuslibet illiciti coit⁹ q fit ex vxorē. tñ ſpāl intelligit ī vſu viduarū z meretricū z cōcubinax. Stuprū aūt ꝓprie ē virginū illicita defloratio. Adulteriū ꝛo ē alieni thori violatio. vñ adulteriū dr q̄ ad alterius thori acceſſio. Jnceſtus ē ꝓſanguinearū vel affiniū abuſus. vñ inceſtuoſi dicūt q cōſanguineis vel affinibꝫ ſuis abutunt. Raptus cōmittit cū puella violent a domo pīs rapit ſeu educit. vt corrupta in vxorē bēat. ſiue puelle ſolūmō ſine parentibꝫ tm. ſiue vtriſq vis illata fuerit. Et pōt raptor excōmunicari nō ſolū a ſuo epo ſ etiā ab ipo ī cuius epatu rapinā fecit. Jtē denegat ei pnīa. niſi reſtituat ablata. vl plenā ſecuritatē faciat de rēſtituēdo ſi tñ habeat vñ reddere poſſit. ¶ Hic nota ad pdictoꝝ declaratōz q ſpēs luxurie diſtinguit. Primo p ꝓcubitū ſm naturā z ꝑ naturā. Sz qr luxuria ꝑ naturā ignominabilis eſt relinquat. Si āt fit pctm̄ ī ꝓcubitu ſm naturā tm̄ ſic pdicte ſpēs q̄nq̄ luxurie ſumunt. Uñ ſcias q circūſtātia pctm̄ ī aliud genꝰ mutat. qñ alteri⁹ generis pctī deformitatē addit. Et ſm b pdicti q̄nq̄ luxurie modi differūt ſpē. qr fornicatio nō ipoꝛtat quātuz eſt de ſe aliā deformitatē. niſi q̄ ad genꝰ luxurie ptinet. Eſt em ſoluti cū ſoluta. z dr fornicatio a fornice. qr iuxta fornices. i. arcus triūphales z ī aliis locis vbi hoīes ꝓueniebāt ꝓgregabant meretrices z ibi polluebātur. Sz ſtuprū qđ eſt illicita ꝛginū defloratio addit aliaz deformitatē. ſ. dānificatōz mulieris violate. q̄ nō ē ita apta ad nubēdū ſic erat añ. z b dānificatio et p ſe ſpecialē legis ꝓhibitōz bz. Silr et adulteriū qđ eſt alterius thori violatio addit ſpālē deformitatē alteriꝰ generis pctī q̄ eſt ex vſu rei aliene illicito. qđ ptinet ad genus iniuſticie. Silr et inceſtus q ē ꝓſanguineax vel affiniū abuſus ab incēdio nomē bns. vel a ꝓuatiōe caſtitatis q̄ſi anonomatice. qr aūt caſtitatē violāt in illis q̄ maxime federe ꝓiūgūt addit ſpālē deformitatē. ſ. naturalis federis violatiōz. Silr et raptꝰ q̄ cōmittit ex b q puella a domo pīs violent abducit. vt corrupta ī matrimoniū habeat ſiue vis puelle ſiue parētibꝫ illata cōſtiterit pz q alteriꝰ generis pctī deformitatē addit ſcz

violētiā quā lex in q̄cūq; re p̄hibet. Et sic p3 q; sunt diuerse species peccator. vñ 7 circūstātie q̄b diuersificātur nō sūt in p̄fessione omittēde. Item scias q; sin les rapto: morte mulctat'. Sed si ad eccl̄siā cū rapta confugerit p̄uilegio eccl̄sie mortis impunitatez meretur.

Rareo es. in rarus exponit'.

Rarus ra.rū.i. nō spissus. 7 cōpar'. vñ rare n⁹. sime. aduer. 7 ℔ raritas tatis. 7 rareo res. rui. vñ rarescō scis. inchoatiū. 7 ꝑdu. ra.

Rasilis. a rado dis. d: ℔ 7 ℔ rasilis 7 ℔ le. 7 ℔ 7 ℔ rasibilis 7 ℔ le. i. res rasa vel pilosa vt radi possit. vel apta ad radēdū. 7 ℔ rasoriū rij. vñ ℔ rasoriolū li. 7 corr. penult'. rasilis.

Raso sas. est frequētatiuū de rado dis. si. sum. a q̄ aliq; frequē. rasito tas. pnl'. cor.

Rastrū. a rar⁹ d: ℔ rastrū stri. 7 pluraliter bi rastri īstrumētū rusticor. i. fossoriū duplex vt dicūt. 7 d: sic a raritate dentiū. vel a rado q: terrā radit. Rastrū etiā dicit' aliud instrm rusticor. dentatū q̄ paleā remouēt a granis. vñ ℔ rastellū li. di.

Raticula. ī ratis est.

Ratio. a ratus ta. tū. i. firmus d: ℔ rō onis. q: firma sit Et est rō mētis mot⁹ ī bis q̄ dicūt discernere vel cōnectere valēs. vel rō ē q̄dā mot⁹ animi visuz mētis acuēs verac; a falsis distinguens. Sz rōcinatio est rōnabilis subtilisq; disputatio. 7 a certis ad incertor. indagatiōnē nitēs cogitatio. Itē rō. i. diffinitio. 7 cor. p̄mā ratio Uñ q̄dā. Sic volo sic iubeo sit ꝑ rōne voluntas. Sed q̄ris ī q̄ differt rō a sensualitate. Audi. augu. in. xij. de trinitate sic dicētē. Videam⁹ vbi sit q̄si q̄ddā bois exterioris interiorisq; p̄finiū. Quid q̄d em̄ habem⁹ ī aīo cōe cū pecore. recte d: ad exteriorē boiem ptinē. Non em̄ solū corp⁹ bō exterior reputabit'. ℔ adiūcta q̄dā vita sua q̄ cōpages corporis 7 oēs sensus vigent. q̄b̄ īstructus est ad exteriora sentiēda. Ascēdētib; igit' nob introrsum q̄busdā gradib; p̄sideratiōis p aīe ptes vbi incipit aliq̄d occurrē. q̄d nobis nō sit cōe cū bestijs ibi incipit rō. vt interior iā possit agnosci. Rōnis aūt ps superior eternis rōnib; p̄spiciēdis vel p̄sulendis adhesit. Portio inferior ad tpalia gubernāda reflectit'. 7 illa rōnis intentio q̄ ꝑtēplamur eterne sapie deputat'. illa p̄o qua bñ vtimur rebus tpalib; scientie deputatur. Cū p̄o disserim⁹ de nā mētis humane de vnaq̄q; re disserimus. nec eā ī ℔ duo q̄ cōmemorauī nisi p officia geminam⁹. Carnalis p̄o vel sensualis animi mot⁹ q̄ ī corpis sensus intēdit' nobis peccatoribusq; cōis ē. q̄ seclusus est a rōne sapie. Rōni aūt scie vicin⁹ est. Vide ī venia-le. 7 in infernus.

Ratiocinatio in rō est. 7 etiā in quarta pte ī capō de coloribus rhetoricis.

Ratiocinor. a rō deriuat' ratiocinor aris. i. rōne vti rationabilit' loqui contractare. et cor. ri. ci. sic patrocinor

Rōnabilis. in rōnalis exponit'.

Rōnalis. a rō d: ℔ 7 hec rōnalis 7 ℔ le. 7 ℔ 7 ℔ rōnabil' 7 ℔ le. Et lz q̄dā ista noīa indifferent' accipiāt. differt tñ q: rōnale d: q̄d vtit' rōne. vt hō angel⁹. Sz rōnabile est q̄d rōne agit'. vel ducit' 7 rationabilit' vivit. Uñ multi imo oēs boies sūt rōnales. i. aptitudinē hūt ratiocinādi ℔ nō oēs sūt rōnabiles. q: nō oēs ducūt rōne. et ℔ rōnale lis. dicebat' p̄anus ī pectore sacerdotis q̄dratus. ī q̄ lapides erāt inserti. Itē a p̄dictis rōnabilit' 7 rationaliter. Rōnalitas 7 rōnabilitas. 7 p compositiōez irrationalis le. irrationaliter irrationalitas. irrationabilis le. irrōnabilit' irrōnabilitas. Et scias q; hō ꝓprie d: rationalis. angel⁹ p̄o intellectual'. Vide etiā in cōscientia.

Ratis. a rado dis. d: ℔ ratis tis. p̄mū 7 antiq̄ssimū nauigij gen⁹ e rudib; tignis asseribusq; ꝓtextū. ad cui⁹ similitudinē facte sūt naues q̄ ratarie dicūt'. Nūc p̄o ratis q̄libet nauis abusiue d:. Nā ratis ꝓprie d: cōnexio nauiū. vel strues lignor. 7 trabiū. vel incastratura nauium. Uel ratis est illa ps nauis. s. q̄ est int' carinā 7 proram vel puppī dicta q: radit aquā. vl q: rata sit et firma. Et p synodochen q̄libet nauis d: ratis. quia radit aquā vel q: rata sit 7 firma 7 firmit' curat. vñ ℔ raticula. le. di. 7 cor. ra. vñ q̄dā. Dic lat⁹ esse ratē vētrē. dic eē carinam. Item alius. q; rata sit ratis est. q; concaua dicta carina.

Ratiūcula le. di. pua ratio.

Ratus. Reor ris. ratus. sū. reri. i. ettimare. putare. vñ ratus ta. tum. participiū. vt ratus sum. i. putaui. 7 rat⁹ ta. tum. nomen. 7 tūc tātū valet quātū firm⁹. Et est reor verbum deponentale cum suis compositis siq̄ habz Isidorus aūt dicit. Ratū d: q̄d rationabile et rectū ē. vnde et q̄ pollicet' dicit. Ratū esse ꝑfiteor ℔ est firmū atq; ꝑpetuū. Et pap̄. dicit. Ratū firmū stabile. immutabile acceptū. Itē ratus. i. arbitratus. 7 cor. p̄mā ratū vt pz ī ratis. Hoc etiā vult p̄s. in. x. li. qui dicit. In omni supino vel participio p̄terito ꝑducit'. a penul. exceptis datū. statū 7 satum. 7 ratum. Item dicit p̄s. Reor facit ratus participiuz. et puto differentie causa. q: ritus aliud signat. sed in compositione a. in i. corr̄eptā mutatur. vt ratus irritus. Item inuenitur rata in alia significatiōe. vt iste soluat vel recipiat ꝑ rata. i. ꝑ ptē sibi ꝓtingente.

Raucidus. a raucus d: raucidus da. dū. i. raucus. vñ raucidulus la. lū. aliquātulū raucus. q̄ etiam rauculus dicitur.

Raucio. a raucus dicitur raucio cis. si. sum. i. esse vel fieri raucum. sicut dicit p̄stia. et est quarte coniugationis.

Raucus. a rauni. q̄d est raucitas deriuat' raucus ca cū Et cōpar' raucus cior. sim⁹. vñ rauce cius. sime. aduer. 7 hec rancitas tatis. 7 ℔ raucedo nis. i. vocis amputatō sine impuritas.

Rauia exponit' in rauilla.

Rauilla. a rauc⁹. vl rauni d: ℔ rauia nie. i. vox rauca. vñ hec rauilla le. i. cauilidicus. quia clamando efficitur raucus.

Rauio. a rauia d: rauio as. i. raucum esse vel fieri. vnde rauiatus ta. tum. i. raucus. et hec rauiatio onis id est raucitas.

Rauni nomen indecli. i. raucitas. 7 acuit' in fi.

Rauus. a rapio pis. d: rauus ua. uum. i. rapax vel fului coloris. vñ inuenit'. Lupa raua. Et ī vtraq; significatiōe q̄uenient' d: lupa raua. Nā rapax est 7 fului coloris. vñ raualis ta. lū. 7 rauiscellus la. lū. ambo di. hec raua ue. talis color vel rapacitas. 7 raueo nes. ui. eē vel fieri rauū. vñ rauesco scis. incbo. p̄m bug. Et pap̄. dic Raua niger color mixtus fuluo 7c.

Realis a reor reris. d: hec res rei. Proprie q̄dem res sunt quas sola extimatione intellectu comprehendimus. vt incorporea. Alia p̄o appellant' corporea. vnde p̄s. Corporeū seu rex. res etiā d: q̄dlibet ens. Est enim res vnū de trāscendētib;. Nā quatuor sūt transcendētia. Res ens. vnum 7 aliquid. et etiaz res sunt p̄m leges que in nostro iure consistunt a recte habēdo. vnde hic 7 hec realis 7 hoc le. vnde realiter aduer. et hec realitas realitatis.

Reatus. A reus dicit' hic reatus tus tui. quasi rei actus et accipitur reatus in scriptura multipliciter. s. p̄o culpa ꝑ pena. ꝑ obligatiōe pene tpalis et eterne. Si em̄ mortale est obligat nos pene eterne. Si veniale obligat nos pene tpali. vt dicit magister in scdo sententiaz

¶ Cū scias q; reatus dicitur p̄m quod aliquis est re⁹ pene. et ideo proprie reatus nihil aliud est q̄z obligatō ad penā. Et quia obligatio quodammodo est media

inter culpam et penam. ex eo q̄ propter culpam aliq̄s obligatur ad penam. ideo nomen medij transumitur ad extrema vt interdum ipsa culpa vel pena reatus dicatur.

Rebecca interpretatur patientia vel que multum accepit.

Rebellio onis. ī rebellis exponit.

Rebellis. a re ⁊ bellū. cōponit ꝟ ⁊ hec rebellis ⁊ hoc lē. Vñ hec rebellio onis. ⁊ hoc rebellium in eodem sensu id est repulsio vel resistētia. ⁊ post factā pacē ad bellū reuersio belli iteratio. ⁊ rebello as. verbū neu. i. resistere. repugnare.

Reboo as. aui. are. i. resonare. a re ⁊ boo as. cōponit. vñ ꝟ reboatus tus. tui.

Recalcitro as. aui. are. dr repcutere. vl resistere. retro pedē iacere. sicut faciūt equi qui pcutiūt trāseūtes intra se. ⁊ cōponit a re vel retro. ⁊ calcitro as. ⁊ corripit ci. naturaliter.

Recalua ster. i. retro aliquātulū caluus. ⁊ p eodē inuenit recaluus ua. uum.

Recēs. a reci. qđ est iterū vel retro dr ꝟ ⁊ ſ ⁊ ꝟ recens tis. i. nou⁹. ſ recēs nascit. nouū fit. ⁊ ꝓpat recēs tior. simus. vñ recentior tius sime. aduer. ⁊ ſ recētia tie. ⁊ recento tas. i. ad recētiā reducere. ⁊ ē actiū. Itē a recēs dr recentulus la. lū. i. aliquātulū recēs. ⁊ cōponit. Perrecēs q̄ recens. i. valde recens.

Recēseo ses. ī cēseo ses exponit.

Recēsio sis. in cēseo ses exponit.

Recēsitus ta. tū. in cēseo ses exponit.

Recētulus la. lū. in recēs vide.

Receptaculū. a recipio pis. dr ꝟ receptaculus li. locus vbi fit alicui⁹ rei receptio.

Recepto. a recipio pis. pi. tū. ptu. u. ī o. fit recepto tas. id ē frequenter recipe. vel recolligere ī domo sua.

Reci. i. itez vel retro. grecū est.

Recidiuus. Recido ꝓponit cū viuus ⁊ dr recidiu⁹ ua uū. ⁊ rediuiu⁹ ua. uū. i. renouat⁹. p⁹ casum repatus. qđ nō pōt esse nisi casus pcesserit vel mors. vñ recidiua arbor si. q̄ alijs sectis repullulāt. ⁊ eadē dicunt rediuiua qr redeūt ad id qđ fuerūt. q̄si denuo viua. ⁊ a recidiu⁹ dr recidiuo nas. pnl. pdu. ꝟ bū actiū. i. renouare. post casū repa[illegible]. Itē recidināt illi infirmi q̄ ī qualescētia sc ⁊ postea cadūt ī infirmitatē. vñ ſm ſ recidiuare. i. ī infirmitatē iterū cadere. ⁊ pdu. pnl. recidiuu⁹. ⁊ recidiuo nas. ⁊ rediuiuus.

Recido dis. i. iterū vel retro cadere. ex re ⁊ cado dis. ꝓponit. ⁊ caret supī. ⁊ corr. ci. Itē recido dis. di. sum. i. retro cedere vel iterū vel ex oī pte cedo. ⁊ ꝓponit a re et cedo dis. cidi. ⁊ tūc pdu. ci. vbiq̄.

Recidu⁹ dua. duū. i. retro vel iterū cadēs a recido dis qđ cōponit a re. ⁊ cado dis.

Recino nis. nui. cētū. i. iterū vel retro canere vel recitare. et componitur a re et cano nis. et corri. ci. syllabam vbiq̄.

Recinū. a reci dr ſ recisū vel reciniū matronale ornamentū. quedā. ſ. vestis vel palliū ⁊ dr sic q̄si rejcinū. q̄a dimidia ps ei⁹ retro abjcit. Itē ⁊ a grecis dr stola vel dr a rejcio cis.

Recipio. a re. ⁊ capio pis. cōponit recipio pis recepi. receptū. i. iterū vel retro capere. vñ ꝟ receptus tus. tui. ⁊ corripit ci. recipio.

Reciproco. Proco cas. ꝓponit cū reci qđ ē iterū. ⁊ dr reciproco cas. i. iterū petē. innicē. p se ponē. vel ꝙuertē vel reflectere. vñ reciprocus ca. cū. i. iterū ꝙuersiu⁹. repetitiu⁹. vñ reciproca dr ꝓstructio ī q̄ eadē pſona iterū repetit. vel ī qua eadē pſona videt agere et pati. vt ego diligo me. Tu diligis te. petrus diligit se. et corripit pro.

Reclamo. ex re ⁊ clamo ꝓponit reclamo as. i. p⁹ aliquē vel iterū clamo. ſm bug. vel ſm pap. Reclamat recusat. ꝑdicit. inficiat. ⁊ ꝓdu. cla.

Reclino nas naui nare. ꝓponit a re ⁊ clino nas. ⁊ est reclinare iterū clinare. siue iterū flectere. vl curuare. ⁊ ponit aliq̄n simplr ꝓ flectere ⁊ appodiare vel pponē. vñ ī luca. Vulpes foueas bñt. ⁊ volucres celi nidos. filius āt hoīs nō hz vbi caput suū reclinet. vñ ꝟ ⁊ ſ reclinis. ⁊ ſ ne. ⁊ reclin⁹ na. nū. ⁊ ꝓdu. cli. Itē a reclino dr ſ reclinatoriū rj. loc⁹ apt⁹ ad reclinādū. vel id supra qđ reclinamus.

Recōpēso sas. sani. sare. reddere. pſolue re. remunerare. vel iterū trutinare. equare. ⁊ cōponit a re ⁊ cōpenso sas. qđ ē ꝓpositū ⁊ con ⁊ penso sas.

Recōdo. ex re ⁊ cōdo ꝓpo. recōdo dis. ⁊ hz duplex pterituū. ſ. recondi et recondidi. et duplex supinus. ſ. recōsum et reconditum. vnde recōditus ta. tū. et reconsus sa. sum.

Recōsus sa. sum. i. recōditus. a recōdo dis dr.

Recordor. a rē ⁊ cor ꝓponit recordor daris. dat⁹ sum ꝟbū pponē. ⁊ ꝓstruit cū actiō ⁊ cū gtiō tñ differenter qr recordor lectiōs. i. firmo vel recito vel narro vl ō ea mentionem facio. sed recordor lectionis. id est memoriter teneo lectionem. In vtraq̄ tamen constructione inuenitur mō hūc mō illū sensū exprmere. ⁊ dr recordari. q̄si ea q̄ retro sūt ⁊ pterita iterū ad cor reducere. ſm bug. Cōstruit et cū abltiō. Nā vba q̄ ptinēt ad recordatōs vel oblionē regūt gtiō ex nā rāsitiōis ⁊ silr cōstruit cū actiō ⁊ abltiō.

Recrastino. ex re ⁊ crastino nas. ꝓpo. recrastino nas. i. iterū crastinare. vl plōgare vñ recrastinās tis. ge. om. ⁊ cor. sti. vñ hieron. ī epla ad paulinū. c. viij. ſ. Nisi tu ſp recrastinās cē.

Rector. a rego gis. dr ꝟ rector ctoris. ⁊ pdu. pnl. gtī. ſ rhetor ꝓ oratore cor. pnl. gti. Et scias q̄ vt dicit greg. i. xxxiij. moral. Elatio aliter ꝓpositos. atq̄ aliter subditos tentat. Prelato nāq̄ siue rectori ī cogitatōibus suggerit. qr solo vite merito sup ceteros excreuit. Vñ rectori intra se dicit. Nisi oīpotēs dr me ō his omnib⁹ meliorē cernēt. oēs hos sub meo regimīe nō tenuisset. cuiusq̄ mētē mox erigit. viles atq̄ inutiles eos q̄ ſb jecti sūt oñdit. ita vt nullū iā q̄si dignū respiciet cui eq̄ nimit loquat. vñ ⁊ mox mētis trāquillitas ī irā vertitur. qr dū cūctos despicit. dū sensus vitāq̄ oīm sine moderatiōe rēpbēdit. tāto irrefrenat⁹ se ī iracūdiā dilatat. quāto eos q̄ sibi ꝓmissi sūt esse sibimet indignos putat cūctis se existimat amplius sape. quib⁹ videt se ampli⁹ posse. sepe subditi rectores sui dictis ꝓterne obuiant. ⁊ eandē vocis ſuphiā libertatē vocāt. Sic quippe elatio se quasi rectitudine libertatis objcit. sicut se sepe timor ꝓ humilitate supponit. Nam sicut plerīq̄ reticēt ex timore. ⁊ tñ se extimāt tacere ex humilitate. ita nonnulli loquūtur p impatiētiā elatiōis ⁊ tñ loq̄ se credūt p libertatē rectitudis. Vide in corripio ⁊ in timor. ⁊ in apls. ⁊ in sacerdos. et in obedio. et ī seruitus. Et scias q̄ vt dicit phs in. v. ethicor. Principatus vix ofte dit. qr vt dicit grego. in pasto. Quieto mari recte nauim et imperitus dirigit. Turbatis aūt tēpestatis fluxib⁹ peritus se nauta confundit. Itez in eodē. Neq̄q̄ valet in culmine humilitatē discere. q̄ in imis posit⁹ nō desinit supbire.

Recula le. dimi. pua res.

Recubo bas. ī cūbo bis exponit. et cor. cu.

Reculco. ex re. et calco cōponit. reculco cas. i. iterum calcare.

Recuso ex re et cuso as. cōponit recuso as. i. refutare quipēdere. nolle. quasi frequenter cudere. vt fiat re. i. retro. quasi postponat. et pdu. cu. syllabā.

Recuticus ca. cū. a re et cuticus cōponit recuticus ca. cū. idē qđ cutic⁹ vel recutic⁹ q̄ retrouersam hz pellem virilis mēbri. Vñ recutici ꝓrie dicūt iudei. quasi retro habentes cutē. i. circūcisi. carent eñ anteriore pelle

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

virilis mẽbri.vñ ꝓſi⁹. Recuticaꝫ ſabbata pelles.ꝛ vocant ſabbata recutica.ꝓpter recuticos.q; ad eos pertinent.ꝛ ea celebrãt.ꝛ ꝓdu.hãc ſyllabã ti.

Reda.a redeo is.dr ẞ reda dr.gen⁹ vehiculi.ad eũdũ ꝛ redeũdũ habilis.ꝛ eſt q̃tuor rotaꝝ. Vl' poti⁹ ſic dr a rota q; rotas habeat. Vñ antiq̃ vocabãt illã rotã.ꝛꝓ du.re.ẞ redeo dis.cor.re.vñ q̃dã. Ypodomia redis victis cũ pelope redis.

Redamo mas.i.rurſuꝫ amo.ꝛ interponit d.cã euphonie.ꝛ corripit a.

Redardeſco cõponit a re ꝛ ardeſco.ꝛ dr redardeſco cis interpoſita d. Vñ ouid.in li.de remedio amo. Flamma redardeſcit q̃ mõ nulla fuit.

Redarguo guis.gui.gutũ.i.iterũ arguo vel repbẽdo a re ꝛ arguo arguis componit.ꝛ interponitur d.cauſa euphonie.

Reddit⁹ ta.tũ.ꝓ geminũ d.a reddo dis. Ouid.epi. Aduene ꝛ cupido credat reddita ẏgo. Inuenit etiã reditus ꝓ vnũ d.de q̃ dicã i ſuo loco.

Reddo dis.reddidi ditũ dere.a re.ꝛ do das ꝓponit ꝛ interponit d.cã euphonie.

Reduco cis.ex re ꝛ duco cis cõponit.ꝛ interponit aliq̃n d.aliq̃n ſcribit ꝓ vnũ d.ꝛ tũc cor.re. Vñ dic ꝑſ.i ſecũdo lib. In d.nulla ſyllaba põt deſinere ꝓpoſitiua.niſi forte ſeq̃ns ab eadẽ incipiat i ſimplicib⁹ dictiõib⁹ et in pleriſqꝫ ſyllabicis ꝓpoſit.vt addo reddo redduco qđ etiã reduco ꝓ vnũ d.dr. Virg.i.iij.enei. Amiſſaꝫ claſſem ſocios a morte reducit.

Redeo.a re ꝛ eo cõponit redeo dis diui vel redij.ꝛ interponit d.cã euphonie.ꝛ cor.re.vide in reditus

Redibeo.a re ꝛ debeo ꝓponit redibeo bes.bui.bitũ bere.i.rurſum debere.ꝛ cor.di.

Rediẽs redeũtis.vide ireo is.it.

Redifico cas cani.care.i.iterũ edificare.ꝛ ꝓponit a re.ꝛ edifico cas.ꝛ cor.fi.ꝛ ſubtrahit e.

Redigo gis egi.actũ.cõponit a re ꝛ ago agis.ꝛ interponit d.cã euphonie.ꝛ ẽ redigere repſentare.reducẽ. revocare.retro vel iterũ agere.ꝛ cor.di.

Redimiculũ.a redimo mis. dr ẞ redimiculũ li.monile vel corona vel vitta qua mitra in capite feminarũ alligat. Vel redimiculũ ſuccinctorium eſt vel brachiale. quod per ceruicẽ deſcendens a lateribus colli diuiſim vtrarumq; alarum ſinus ambit et hincinde ſuccingit. vt conſtringens latitudinem veſtis ad corpus contrahat.et iungendo componat. Hoc vulgo brachile dicitur quaſi brachiale.cuius non brachiorum ſed renũ ſit cingulum.

Redimio.a re ꝛ diadema cõponit redimio mis.miui. mitũ.mire.quarte ꝓiugatiõis.i.coronare ornare.ꝛ corripit di.vbiq;.vñ ouid.epi. Bacchus annus bachi coniunx redimita corona. Inuenit etiã redimo mis.qđ cõponit a re.ꝛ emo emis.ꝛ cor.ſil'r di.ꝛ eſt tercie ꝓiugationis. Vñ verſus. Eſt redimit quarte de ſe faciens redimire. Ac redimo mis.inflectio tercia dicit. vñ redimitus ta.tum.i.ornatus.coronatus.ſed ꝓducit mi.vñ redimitis caſus dti et ablatiui numeri pluralis ꝓdu. pnl'. Sed redimitis verbũ a redimo mis cor.mi. Vañ. ij. Tempus redimitis.

Redimitus ta.tũ.i redimio vide

Redimo.a re ꝛ emo cõponit redimo mis.ꝛ interponitur d.cã euphonie. Et eſt redimere eripe.ſaluare.itez emere vel qđ ſuũ fuerat retro emere ꝛ recuperare. Qui em̃ emit alienũ emit. Qui redimit id redimit ꝓprie qđ ſuũ fuit.et ſuum eſſe deſijt. Vnde ieſus xp̃s dictus ẽ ꝓprie redẽptor humani generis.q; cũ prius ſuũ fuiſſet illud amiſerat in tranſgreſſione pcepti ei⁹.ꝛ cor.di. ſicut dixi in redimio.

Redit.a redeo dis penultima ꝓducta. Sꝫ redditꝰ a redde dis.corripit di.ꝛ geminat d.vñ ẏſus. Redditꝰ ex reddo. redeo dis. inde reditur. Silr redite a redeo dis.ꝛ ꝓducit di.ẞ reddite a reddo cor.di.ꝛ ſcribit ꝓ geminũ d.

Reditus.a redeo dis.dr ẞ redit⁹ tus tui.pnl.nti correpta. Et ſignat duo.reditus em̃ dr id qđ redit.q; ſingulis annis redeat.vñ ouid.de ſine titulo. Turpi thori reditu ceſſus augere paternos. Item redit⁹.i.reuerſio. vñ ouid.epi. Vela queror reditu ẏba carere fide. Inuenit etiã redditꝰ ta.tũ.ꝓ geminũ d.a reddo is.de q̃bẽs in ſuo loco

Rediuiuus ua.uũ.pnl'.ꝓdu.i recidiꝰ eſt.

Redocreo as.componitur a re.et ocrea ree.ꝛ interponitur d.cã euphonie.ꝛ eſt redocreare.iterũ ocreare.

Redoleo.a re ꝛ oleo interpoſita d.dr redoleo les lui vel lui.redoletũ vel redolitũ.i.bonũ odorẽ emittẽ. Et dr tãtũ redolere ꝓ bono odorare. Sed olere tãtuꝫ de malo. Item redolere accipitur tranſitiue.quadam tranſlatione.vt hec dictio redolet ſignificationẽ illius.i.bꝫ vel retinet.et quaſi quodã odore repreſentat. vide in oleo oles.

Redorſo.a re ꝛ vorſum ꝓponit redorſo ſas.ſaui.ſare id ẽ retro ꝛ a poſteriori dorſuꝫ ſcindere.vñ dr. Equꝰ redorſatus eſt a poſteriori.

Reduco cis.aliq̃n cor.ꝑmã ꝛ tẽ ſcribit ꝓ vnũ d.aliq̃n ꝓducit eam.ꝛ tũc geminat d.ſic dixi i redduco ꝓ duo d.i ſuo loco ſupra.

Redũdo.ex re ꝛ vndo das.ꝓponit redũdo das.daui dare. Et eſt redundare retro vndare.reuerti.redire. ꝛ interponit d.cã euphonie.ꝛ ꝓdu.da. vt redũdabis redũdabã dare redũdatus.

Redux cis.cõis ge.q̃ redit.ꝛ cõponit a re ꝛ dux cis vl' deriuat a reduco cis duxi.ꝛ cor.du. q; tenet naturã hꝰ ꝓteriti duxi.qđ naturaliter corripit du.ſyllabã.ſic oñdi in duco cis ꝛ in dico cis.

Refectoriũ.a reficio cis dr ẞ refectoriũ rij.locꝰ vbi reficiunt famelici. Item refectoriũ dr locus vbi iſil' comedũt fratres vel monachi.

Refect⁹ ta.tũ.i.repletus recreatus releuatus.a reficio cis dicit.

Refello lis.a re.ꝛ fallo lis cõponit refello lis refelli fellere.i.repellere.falſificare.ꝛ ꝑm vſũ caret ſupi. ꝑm aũt artẽ deberet facere refelſum.ſicut fallo fefelli falſũ. Et vt dicit papias. Refellit.i.impugnat.refutat redarguit.reuincit.

Refertio.a re ꝛ fartio cõponit refertio tis.ſi.tuꝫ.ferti re.i.replere q̃rte ꝓiugatiõis.vñ refertꝰ ta.tũ.i.repletus ꝛ referto tas.fre.ꝑm bug. Papias ẏo dic. Referta plena.bñ farta.obſita.craſſa ꝛc.

Refero.ers.re ꝛ fero fers cõponit refero fers retuli relatũ referre.i.recitare.renunciare.dicere.reportare. Vl' referre.retro vel iterũ ferre. Item referre.i.diſtare.ꝑm ẞ ſepe tenet impſonaliter. vt refert an facias hoc vel illud. Item refert.i.prodeſt.vel pertinet ad officiuꝫ vel vtilitatẽ alicui⁹.ꝛ ꝑm ẞ ſp eſt impſonale refert.ꝛ ſp ꝯſtruit cũ gtiõ cuiuſlibet caſualis exceptꝰ gtis ꝓncipalũ ꝓnoim.cũ q̃b⁹ nõ cõſtruit cã cõcidentie. ẞ ꝑ ill' cõſtruitur cũ ablis femininis ſuoꝝ poſſeſſiuoꝝ vt refert ſocratis.vel mea vel tua vel ſua.vel illius.i. prodeſt ſocrati.vel tibi.vel michi vel ſibi. vel illi. Vel ꝓtinet ad officiũ vel vtilitatẽ ſocratis.vel meã vel tuam. vel ſuã ꝑm bug. Et ſcias q; refert ꝓ diſtat ꝓdu.primam. Vñ quidã Stultus ſiqua refert que ſint ea nõ puto refert Item prudentius. Nil refert armis palma contingit volſue. Et ideo dicunt quidam q; hec prepoſitio re producitur in refert impſonali. vl' dic q; producitur poſitione.

Refertus ta.tũ.i refertio tis.vide

Refeſſus ſa.ſum.i refitcor teris.vide.

Reficio.a re ꝛ facio cis ꝓponit reficio cis.refeci refectũ.i.reſtituere.recreare.ꝛ cor.fi.

Refitcor.eris.a re ꝛ fateor cõponit refitcor terꝛ.feſſus ſum.

id est iterū vel retro fateri. vel negare.
Refocillo las. in focillo las exponit'.
Refrago. a re ⁊ frago. garis qđ nō est ī vsu cōponitur refrago. garis refragatus sum refragari. i. resistere vñ ⁊ hec refragabilis ⁊ ⁊ le. cui pōt resisti. vñ refragabiliter aduer. ⁊ ⁊ refragabilitas tatis. ⁊ cōponit' refragabilis cū ī ⁊ đ. irrefragabilis le. i. inuincibilis ⁊ p. vu. fra.
Refrigeo ges. in frigeo ges vide.
Refrigero ex re ⁊ frigero ras cōponitur refrigero as. aui. are. i. reuelare. consolari refrigerium dare vđ ī frigero as.
Refringo a re et frango gis. componit' refringo fregi accū refringere. i. iterū vel retro frangere.
Refugiū. a refugio gis đ. ⁊ refugiū gij. i. auxiliuz tutela securitas adiutoriū.
Refugus ga. gū. pnl'. cor. đ. a refugio gis.
Regio a rex gis đ. hec regio onis patria regi ſbiecta vñ regionarius ria riū. ad regionē ptinens vel ō regione existens.
Regionari⁹ ria. riū. in regio exponit'.
Registrū a rego gis đ. ⁊ registrū stri. qđā liber de regimine eccl'ie. ſ. ex cui⁹ dictis eccl'ia regit' ꝑm hug. Papias dicit. Registrū liber q̄ rerū gestarū memoriā cōtinet. vñ ⁊ đ. q̄si rei geste statutio.
Regiūcula le. di. pua regio.
Regno. a rex derivat' ⁊ regnū m. ‘ra ⁊ district⁹ regis. vñ regno nas. i. regnū obtinē. ⁊ cōponit' cōregno nas. id ē ſil' regnare. Regno ⁊ ei⁹ ꝓpositā neutra sūt ⁊ absoluta. cuius q̄nq; ponāt' trāsitiue. vt iste regnat hāc terrā. i. regnādo obtinet ⁊ possidet. vñ inuenit' ī tercia pſona passiuoꝝ ꝑm hug. Prisc. ꝙo dicit ī lib. viij. Apō latinos noīa dignitatū pleraq; ex verbis vel noīb⁹ nascūtur q̄ faciūt verba vt imperator ab imperā do. Sic rex solum qđ a regēdo nascit' peperit ex se aliud verbū vt regno nas.
Rego gis ri. ctū gere. i. gubernare mīstrare. ſic Hug. Pap. etiā dicit. Regit corrigit gubernat admīstrat. Et đ. regere q̄si recte agere. ⁊ est ety. vñ rectus cta tū ⁊ cōpat'. vñ recte ti⁹ sime aduer. ⁊ rectitudo dinis. Rego ꝓponit' arrigo gis. i. sursuz vel valde ad aliq̄d regere. corrigo gis. i. castigare vl' emēdare. dirigo gis. i. i diuersam ptē regere. erigo gis. i. ex imo sursum regē. Itē rego cōponit' cū porro qđ ē lōge ⁊ đ. porrigo gis. i. p cul ex tēdere ⁊ regē. Itē rego ꝓponit' cū p ⁊ đ. pgo gis id ē ire. vl' cōponit' a pede ⁊ rego. vñ đ. pgo q̄ pedē rego. ſ. ē ety. poti⁹ q̄ cōpositio. Itē rego cōponit' cū sursum vel sursum. ⁊ đ. surgo gis xi. gere. q̄si sursuz regē. Itē surgo gl'. i. sursū rego. Rego ⁊ ei⁹ ꝓpositā sīt' actiā pter pgo ⁊ surgo q̄ sūt neutra cū oīb⁹ suis ꝓpositis. Et oīa faciūt pteritū ī rexi ⁊ supi. ī rectū. ⁊ corripit ꝑmā rego gis. ſ. rex regl' qđ ab eo nascit' ꝑducit re. vñ versus.
Si bñ regna regis es dign⁹ noīe regis. Rō aūt q̄re rex regis ꝑdu. re. lz ꝙbū rego gis a q̄ nascit' eā corripiat ē q̄ tz naturā h⁹ pteriti vel qđ ꝑmā ꝑducē naturalit'. sicut duxi pteritū corripit ꝑmā naturalit' sic vult ꝑſ. vidē ī duco cis. Et vt dicit papias. Reges a regēdo dcī. nō aūt regit q̄ nō corrigit recte igit' faciēdo regl' nomē tenet' peccādo amittit'.
Regredior ex re ⁊ gradior ꝓponit' regredior ris gress⁹ sum. redire. retro gradi.
Regula. a rego gis đ. ſ regula le. i. norma viuendi. q. recta viā viuēdi ꝓbeat. vel q. ad recte viuēdū regat. ⁊ declinare nō ꝑmittat. vel q. qđ ꝓrauū ē ⁊ distortū corrigat ⁊ ad rectā viā ducat. Regula ē q̄ rē q̄ est breviter enarrat. Regula ēt đ. instrm edificioꝝ q̄si rectula. q. a sit recta ⁊ ipedimētū nō habeat. vt ſ ⁊ ſ regularis ⁊ ſ re. ⁊ regl'arit' aduer. ⁊ ſ regularitas tis. ⁊ cōponit' irregularis re. irregulariter irregularitas tatl'. vñ ꝙsus de significatōib⁹ regule. Regula ꝑceptū dat norma regula lignū. De septē regulis ciconij dixi in fine q̄rte ꝑtis vide etiā supra ī nota.
Regulus li. mas. ge. di. puus rex etate vel regno vl' dignitate. ⁊ cōponit' surregul⁹ li. i. puus regul⁹. Itē regulus đ. q̄dā pua auis. sic dicta a paruitate sui. Itē regulus đ. q̄dā serpēs. ſ. basiliscus. rex serpentū. Idem ⁊ sibilus đ. q. sibilo occidit añq; mordeat ⁊ exurgat. vñ ꝙsus. Regulus est serpēs auis. et rex puulus oīs. vide etiā in basiliscus.
Rebabeo ex re ⁊ babeo cōponit' rebabeo es. bui bitū. rebabere. i. iterū bīe. qđ iā babuimus ⁊ brē desinimus. et corr. ra.
Reiectus cta ctū in reiicio cis. exponit'
Reiiceo ex re ⁊ iacio cis. ꝓponit' reiicio cis ieci' iectū ere. i. iterū vel retro iacere. Inde reiectus cta ctū ⁊ reiecto ctas. fre. ⁊ scribit' reiicio ꝑ duo i. ꝓponit' ēm ex re ⁊ iacio ⁊ mutat' a in i. De ſ dixi ī iacio cis.
Reiuueneſco scis. incho. a reiuuneneo nes.
Relatio onis. a refero refers đ. vel a relatus ta. tū. relati. addita o. fit hec relatio. Et est relatio rei prius cognite iterata cognitio. Vel relatō est ante late rei secūda repſentatio. De relatione diuinarū pſonaꝝ dixi in ꝓprietas
Relatīm. a refero fers đ. relativus ua. uū. qđ ad aliq̄d refert'. vel poti⁹ qđ iterū fert aliqd ad memoriā. quasi iterum portatīm. Cū em̄ dico Socrates legit. ꝑ ſ nomē socrates. socratē cognitōi subiicio. Cū aūt postea subiūgo. ⁊ ipe disputat. ꝑ illud ꝓnomē ipe socrates refert' ⁊ iteꝝ fert' ad cognitōz. vñ ⁊ illud ꝓnomē ipse dr̄ relativū. q. sic aliq̄d referat. Et caret vtio nomē relativum. Un̄ versus. Que querūt q̄ distribuūt referūrq; negātq;. Infinita q̄z casu caruere vocāte. De relatis substātie ⁊ accidētis dixi in tercia ꝑte vbi egi de spēb⁹ noīm in ca. de relatis.
Relatus ta tū a refero fers đ. ⁊ vt dicit pap̄. Relatū penul. ꝑdu. id est reportatum vel ad aliquid datuz vl' dictum.
Relegatus ta tū. ī relego gas est.
Relego gas gaui. cōponit' a re ⁊ lego as. ⁊ ē relegare. remittere. ⁊ relegare est dānare in exiliū mittē. vñ hec relegatio onis. q̄ddā gen⁹ dānatōis. cū aliq̄s ꝑ aliq̄ cōmisso interdicebat' a prīa. ⁊ ꝑuati videbat' recedere. ⁊ sua nō amittebat. ⁊ spē habebat reuertēdi. Un̄ relegatus ta. tū. sic dānat⁹ ⁊ đ. relegare. sic dānare. q. relegatus ſp habēbat spē vt retro legaret'. i. vt reuerteret'. Itē relego p̄t cōponi a re ⁊ lego gis. et tūc declinat' relego gis. tercie ꝓiugatiōis. i. iterū vel retro legere. ⁊ retinet e. in pñti qđ mutat' ī alijs cōpositis a lego legis in i. sic dixi in lego gis. ⁊ ꝑducit relego as ꝑme ꝓiugatiōis le. Sic relego gis tercie ꝓiugatiōis cor. ſt. vñ versus. Lector sic releges viciū. qđ ab arte releges. Quisq; relegatus sua cū remeabit habebit
Relego gis legi pnl'. cor. vide ī relego gas.
Relido dis. i. retro vel iterū ledere. a re ⁊ ledo dis. cōponit'. ⁊ ꝑducit li. Unde relisus sa. sum. i. retro vel iterum lesus.
Religio. a religo gas đ. ſ religio onis. q. nos religet ad dei seruitū vel cultuz. Vel đ. religio a relego gis. q. religiosi relegūt ⁊ tractant que dei sunt. Vl' religio đ. a rigeo. q. rigida sit. Et est religio virt⁹ que supiori nature quā diuinā vocant. cultū cerimoniaq; ꝓfert ⁊ inde religiosus sa. sum. et compat' et componit'. irreligiosus sa. sum. id est. nō religiosus qđ similiter comparatur. Et vt dicit papias. Religio est appellata. quia p eam religemus vni deo animas nr̄as ad cultuz diuinum vinculo seruiendi. Beatus aūt iacobus sic dicit Religio munda et immaculata apud deū ⁊ patrē hec est. visitare pupillos. et viduas in tribulatione eoruz. ⁊ immaculatū se custodire in hoc seculo. Vide in episcopus et in honoro. Item de statu religiosorum respe-

ctu secularīū bonoꝝ dixi ī ordo ꝛī ꝑsbyter. Itē de habitu vili vel vestib religiosoꝝ dicā ī vestio.

Reano nis.leui letū cōponit ex re ꝛ lino nis.ꝛ est relinire iterū linire ꝛ discoopire.ſ.aboze dolīj operculum remouere.ꝛ fit qñ est euacuatū ꝛ coꝛ.li.in supino ꝛ ī ꝑsenti ꝛ vbiqꝫ.

Relinq̄.a re/ꝛ linq̄ cōponit relinq̄ q̄s.qui.relictū.i.deserere.ꝛ pdu.li.relīq̄ ꝓteritū.ß relīq̄ nomē plurale ꝺ reliquus qua quū coꝛ.pnl.vñ ☧sus. Sūt boies relīq̄ memozans q̄s mēte relīq̄

Relīq̄ pōt esse nomen vel verbū vide in relinq̄.

Reliqe a relinq̄ q̄s.ꝺꝛ ß reliqe arū.ꝛ hꝫ ꝑmā breuē ꝫ donatū.vñ ꝑ vnū l.scribi ꝺꝫ.lꝫ aliqñ necessitate metri addat vnū l.vt ꝑma ꝓducat.vñ virg.ī ꝑmo ene. Troas relliq̄as ꝺenaū atqꝫ īmitis achillio et ē ibi epēthesis ꝛ dicūt reliqe ꝓtes residue. Itē reliqe dicūt ossa ꝛ vestimēta scōꝝ q̄ nobis relinquūt vt eoꝝ merita recolentes eos digne veneremur ꝛ eoꝝ vitā imitemur.

Reliquū qui.est qꝺ restat vel supat ſm pap̄.

Relisus sa.sum.pnl.,pdu.vide ī relido dis.

Reliteo tes.i.iterū vel retro latere. ꝛ cōponit a re ꝛ lateo/ꝛ coꝛ.li.

Reluctās tis.i.ꝯluctās resistēs repugnās incertꝰ hesitans pēdēs.ꝛ ꝺꝛ a reluctor ctaris.

Remādo das.ī mādo das est

Rematopeya. Peyo cōponit cū rema qꝺ est verbū ꝛ ꝺꝛ ß rematopeya peye.i. verbi ꝯfirmatio vt ī verbis ficticijs q̄ sūt,plata ꝛ inuēta ꝑ rematopeyā vt tinnit.vñ rematopeyus peya peyū.i.ad rematopeyā ꝓtinēs vl ꝓlatū vel fictū ꝑ rematopeyā ꝛ cōpbēdit qñqꝫ sub onomatopeya sicut dixi ī onomathopeya.

Remedior a remediū ꝺꝛ remedioꝝ aris.i.remediū conferre.mederi.

Remediū Medeoꝝ ꝯponit cū re ꝛ ꝺꝛ remedeor deris Vñ ß remediū dij.medicina q̄ post lap sū succurrit.et hinc remediolū li.di.

Rememoꝛatus ta.tū.ī memero vide.

Remēsus sa.sum.ī remetioꝝ tiris exponit.

Rementus ta.tū.in reminiscoꝝ vide.

Remeo.a re ꝛ meo as.cōponit remeo as.aui.are.i.redire retro meare vel iterū meare.

Remetioꝝ.a re ꝛ metioꝝ tiris remetitꝰ sū. vel remēsus sum.remetiri.i.iterū metiri.vel reddēdo metiri.ꝛ ē deponētale.ꝛ ꝓdu.me. Inuenit tñ ī passiua significatōe Vñ ī enāge.luce. Eadē quippe mensura q̄ mensi fueritis remetiet vobis.

Remex.a remigo gas.ꝺꝛ ß remex gis. q̄ remū agit.ꝙ aūt ꝺꝛ remex q̄i remi actoꝝ potiꝰ ē ety.q̄ꝫ ꝯpositio. Et format gtūs a ntio e.mutata ī i.ꝛ ablata x.ꝛ addita gꝫ. Vñ dic ꝑſ.ī.vj.lī. In r. desinētia si a verb̄ sint ī go. desinētib ablata x.ꝛ addita gis.faciūt gtīm.vt grego grex gis.remigo remex gis.ꝛ etiā mutat e.in i.coꝛ.vide etiam in remus.

Remigiū.a remus vel remex ꝺꝛ ß remigiū gij.i.actꝰ vl officiū remigis vel remigij. Quidā dicūt ꝙ remigiū ē remoꝝ collectio.vide etiā ī remꝰ.

Remigo gas.gaui.gare.i.remū agere.ꝛ ꝺꝛ a remus et ꝯpo.arremigo gas.i.ad litꝰ remigare.corremigo as.id est sil vel cū alio remigare.diremigo gas.i.diuerſ modis vel ī diuersas ptes.vel dissonant remigare ꝙ antē ꝺꝛ remigo quasi remū ago.potiꝰ vī eē ety. q̄ꝫ ꝯpositio ꝛ cor.illā syllabā mi.

Reminiscoꝛ. Memoꝝ ꝯponit cū re ꝛ ꝺꝛ remīscoꝝ ris.i. recoꝛdari.ad memoriā reducere.recolere.ꝛ caret supis ꝛ supletiōe ꝓteriti.qꝛ caret ꝓticipio ꝓteriti tpis ꝛ hoc verū est ſm vsū. Nā ſm artē debēt facere remētū et rementus.vñ dicit ꝑſ.ī li.x. A reminiscoꝝ supinū vel ꝓticipiū ꝓteriti vel futuri ī vsu nō inueni.q̄uis rō q̄ꝫ rem tū quō cōmentū exigat dici.

Remissus sa.sum.in remitto exponit.

Remis īdeclinabile q̄dā ciuitas. vñ ß ꝛ ß remensis ꝛ ß se.patrium.

Remitto.a re ꝛ mitto cōponit remitto tis.i.retro vel itez mittē vel dimittē.ꝛ cōdonare.vel dissoluere.vl lenire.nō ex toto ītēdere.vñ remissus sa. sū.qꝺ retro mittit.vl qꝺ nō ex toto intēdit.ß parūꝑ lenit.vñ ꝛ qꝺ dā aduer.ꝺꝛ remissiuū qꝺ designat remissioꝝ alicuꝰ rei.hꝫ hug. Papias ☧o dicit. Remissus fessus benignus simplex indulgens dimissus.

Remoza.a remoꝛoꝝ aris.ꝺꝛ ß remora re.i.moza impedimentū. Vñ liuꝰ.ꝙ naꝫ nox gressui meo remozā facꝫ ꝛ coꝛr.mo.

Remozamē nis.neu.ge.i.moza vel impedimentū.ꝛ ꝓprie gressuū.ꝛ ꝺꝛ a remoꝛoꝝ.ꝛ ꝓꝺ.ra.vñ ouiꝺ. metha. quarto. Remozamina q̄ ipam nocebāt.

Remultū.a remꝰ ꝺꝛ ß remultū ti.funis q̄ nauis deligata trahit vice remi.vñ remulto tas.i.remulto nauē trahere.vel nauē remulto ad litus ducere.

Remus.a remoueo ues.ꝺꝛ ß remus mi.qꝛ remoueat ꝛ ꝯcuciat fluctus. vñ ß remulꝰ li.di. ꝛ remillus li. idem.

Remꝰ cōponit ß biremis nauis q̄ hꝫ oꝛdines duorum remoꝝ.ꝛ ß triremis q̄driremis.q̄nq̄remis.vl pētiremis hexaremis.a pēta qꝺ est q̄nqꝫ.ꝛ hexa qꝺ est sex ꝛ remꝰ scꝫ nauis q̄ hꝫ tres vl q̄tuoꝝ vl q̄nqꝫ vel sex ordines remoꝝ Inueniūt ām oīa ß adiectie ꝛ mobilit declinata.ſ. hic ꝛ hec biremis.ꝛ ß me ꝛc.ſm hug. Et ponunt isti ☧sus in grecismo. Est remex ducens.est remex ductus ī amne. Et vbi remoꝝ collectio remigium sit. vide in triremis.

Ren.a riuus ꝺꝛ ß ren nis.ſm varronē.qꝛ a renib riui obsceni ꝛ cenosi humoris deriuant. Nā vene ꝛ medulle tenuit loquoꝛē desudāt in renib q̄ liquoꝝ rurſꝰ a renib calore venereo resolutꝰ decurrit ad genitalia.et a ren ꝺꝛ ß rien nis.idē qꝺ ren vel ꝓcellus vel rien ꝺꝛ q̄d dā intestinū ꝛ interꝑtat fluens.ꝛ tunc deriuat a verbo greco.ſ.reo quod est fluo.et format gtūs ꝺ ren vl rien a ntio additaꝫ.vt hic ren hūis renis.et hic rien hujꝰ rienis.

Renale.a ren ß renaleꝫ renalis.ꝫ ona circa renes.ꝛ ß ꝛ hec renalis ꝛ ß le.ad renes ꝓtinens.

Renitēs tis.in nitens exponit.

Renitoꝛ ris.in nitoꝛ teris exponit.

Reno onis. vestis de pellib. Sūt eā renones ſm isiꝺ. velamina humeroꝝ ꝛ pectoris de pellib villosis vsqꝫ ad vmbilicū.ꝛ ꝺꝛ sic nō a renib ß a rheno germaīe fluuio vbi his maxime vtunt. Renones etiā vulgo dicūtur repti.qꝛ longitudine villoꝝ quasi reptāt.

Renūculꝰ.a ren ꝺꝛ ß renūculꝰ li.di.puus ren.vl renunculi dicūt intestina q̄dā renib adherentia.ꝛ sūt rotunda ad modū testiculoꝝ.ꝛ sūt comestibilia.

Renuo nuis.in nuo is est.

Renus ni.in rodanꝰ exponit.

Reoꝛ reris.ratus sum.ī ratꝰ exponit.

Repagulū a repādo dis.ꝺꝛ ß rpagulū li.i.obex qꝺ ad impedimētū opponit.qꝛ claꝺꝺat et pādat iter vt sera ꝛ coꝛr.gu.

Repando dis.di.dere.i.recuruare vel claudē vl reclu dere ꝛ facit supinū ī sum ꝑ geminū s.repassum ſm ꝑſ.ꝛ hug. Inuenit etiā repānsum n.ꝓcedente s. ꝛ ꝯponit ex re ꝛ pando dis.

Repādus.a re ꝛ pādus cōponit repādus da.dū .recuruus.qꝺ acutū est cū illud retundit repandū est ſm hug. Pap̄.☧o dicit repandum recuruum reparatum repansum.

Reparo as.in paro ras.exponit.

Repatrio as.are.ad patriā remeare.ꝛ ꝯpo.a re ꝛ pātria

Repedito tas.ī repedo das.est.

Repedo das daui dare.ꝯponit a re ꝛ pes.ꝛ dicit repedare retro pedē dare.remeare.vñ equus dicit repedare.cū retro pedeꝫ iacit,ꝛ percutit. Vñ versus. Re

trō pedē iacēs ⁊ repedat repetatq; reuertēs. Inuenit etiā repedo dis.⁊ tunc ꝑdu.pe.sicut pedo dis. Unde quidam. A pede dic repedo.sed dat tibi pedo repedo Et a repedo ꝺr repedito tas.penul.cor.verbum frequentatiuum.

Repedo dis.ī pedo dis.vide.⁊ repedo das.

Repello lis.puli.pulsum.cōponit ex re ⁊ pello lis. etiē repellere retro pellere. Et scias q; repello vbiq; habet vnū p.vñ p̄mā corripit.vt repuli repulsum.tamen autores geminant p.in tercia psona preteriti ⁊ faciūt primam longam.vñ lucanus. Reppulit a libycis immēsus syrtibus equor. Sed ouiꝺ.in p̄ma persona recte corripit dicens. Queq; feros repuli doctis medicantibus ignes.

Rependo.a re ⁊ pēdo dis.ꝓponit repēdo dis.ꝺi.dere id est reddere.remunerare.

Repeno a re. ⁊ pario ris cōponit repio repis reperi reptū.⁊ scias q; repim⁹ vltro occurrētia. Inuenim⁹ q̄sita. Uel repire ē scire de re ꝑdita vbi sit. Inuenire āt est rē ꝑditā retrabere.ꝑm hug. In grecismo aūt dicit Quesita inuenio.repis qꝺ sors parat vltro.⁊ vt dicit ꝑsi.x.li. Repio duplicauit p.ī ꝓterito.quippe diminuta vna syllaba in repio reperi.sile est ꝓteritus a cōpio cōpi. Itē nota q; repio ī bis q̄ ꝙuenīt a p̄nti nō geminat.vñ p̄mā cor.ß in ꝓterito gemīat p.⁊ sic ꝑdu.re.vt reperi. Supinū ꝙo ꝙ vnum p.scribit.⁊ p̄mā cor.vt reptū. Regū.iij.c.xvij. Eo q; minime reperis ⁊ ꝺs ibi ꝙ vnū p.scribi.

Reptor toris.i. autor.inuentor ꝑm pap̄.

Reptū ē supinū de repio ris.

Repetēdus in repetūdus exponit.

Repetitio ī coloribꝰ ē in q̄rta ꝓte.

Repetūdus.a repeto tis.deriuat repetēꝺ⁹ da.dū. ꝑm modernos.⁊ ꝑm antiq̄s repetūdus da.dū.vñ repetūde darū.dicūt pecunie repetite. Siq̄dē mos erat rome q; siq̄s deposuisset pecunā alicui nec posset eā rebabere veniebat ad ꝓtorē.ꝓtor vero mādabat debitori.⁊ ꝑstituens terminū quēdā ꝓcipiebat vt infra terminū illuꝫ pecuniā ꝑsiteret⁊ redderet.⁊ tūc poterāt dici petūde darū. Si ꝙo debitor ī termino nō ꝑsiteret.iterū depositor veniēs ad ꝓtorē pecuniā repetebat.⁊ tūc dicebāt repetūde darū. Tūc vero debitor clamāte ꝓtore reus erat repetūdaꝝ.vñ salust⁹. Post paulo catilina pecuniarū repetūdaꝝ reus. Itē ꝑsuetudo erat antiq̄tus rome q; legat⁹ reipublice accipet ꝑ se ⁊ ꝑ suis victualia de cōi vbiq; cēt.ꝑ nō vltra q̄ꝫ deberet. Finito postea termino illius.cū alius legat⁹ eadē deberet fūdi legatiōe secū ducebat legatū ꝓteriti anni.⁊ licebat cuilibet infra q̄dragīta dies q̄rimoniā facere de eo q; pecuniā vltra q̄ꝫ debēt accepisset.⁊ pecuniā repetere ꝓpter fluę acceptā ⁊ tal pecunia sic repetita dicebat repetūde darū.⁊ tūc si ille nō posset se excusare re⁹ erat repetūdarū ⁊ cogebat eas reddere.

Repilo las.i.iterum pilare.⁊ ꝺicitur a re et pila.⁊ pro ꝺu.pi.

Repingo gis.a re ⁊ pāgō gis.qꝺ ē ꝓiūgere vl impellē cōponit repingo gis pegi pactū.i.iterū vel retro ipellere. Pōt etiā repingo cōponi a re.⁊ pingo gis. Et est repingo iterū pingo.

Repo pis.repsi reptū repe.i.latenter intrare vel vētre ⁊ pedibꝰ ire.vt faciūt serpētes ⁊ pisces.⁊ cōponit cū in.⁊ ꝺr irrepo pis.i.intro repe. Itē obrepo pis.i.vndiq; vl ꝙ repe.surrepo pis.i.subt⁹ paꝝ vel latenter vel p⁹ repe Repo ⁊ ei⁹ cōposita sūt neutra.et faciunt ꝓteritum in psi.⁊ supinū in ptū.⁊ ꝑducūt banc syllabaꝫ re. Unde ouidius epistolaruꝫ. Sꝫ mouet obrepens somn⁹ anile caput.

Repofocilū lij.id qꝺ tegit ignē ī nocte.vl qꝺ retro ignem ponit.quasi cilū foci.sup qꝺ a posteriori ꝑte foci ligna ponunt.qꝺ vulgo lar ꝺr et cōponit a repono.⁊ focus ⁊ cilū.

Repperi ꝓteritū ī repio exponit.

Reppulit tercie psone ī repello lis vide.

Reptile.a repo pis ꝺr ß ⁊ ß reptilis ⁊ ß le.vñ reptibilit aduer. Itē a repo pis reptū reptu v.ī o.repto ptas.frequētatiuū.vñ reptito tas.aliud freq̄ntatiuū ⁊ cor.pnl. reptilis.vñ i aurora ꝺr. Reptile subiicit cū ꝑstas eis fa mulatū. Et scias q; reptilū q̄ꝺā genera sūt terrestria. q̄ꝺā aq̄tica. Ꝺr em̄ reptile qꝺ se rapit. Hoc aūt ꝓtigit multiplicit. Quoꝺdā em̄ rapit se ꝛtute costaꝝ vt serpēs. q̄ꝺdā vi q̄rūdā anuloꝝ. vt aīal anulosū q̄ꝺdā vi oris.vt q̄ꝺā vermes q; ore tre affixo totū corp⁹ post se trahūt. q̄ꝺdā ꝙo ē qꝺ ī vi pēnulaꝝ q̄rūdā se mouit vt pisces.⁊ vniuersalit oē aīal vī reptile ꝺici.cui⁹ corp⁹ a tra nō multū eleuat ꝑ instra mot⁹.⁊ vt ꝺicūt q̄ꝺā. reptilia ꝓprie sūt aquarū.repētia ꝙo terre. Ista tn̄ ꝓprietas nō ꝑ obseruat.vide etiā i serpens.

Repudiū. Podiū cōponit cū re.⁊ ꝺr ß repudiū ꝺij. vel repudiū cōponit a re et pes ꝺis.i.repulsio.vel scriptū repulsiōis.qꝺ sub testimonio testiū p̄nti vel absēti mittit.⁊ ide repudio ꝺias.i.repellē.refutare. ꝑm hug. vel repudiū ꝺr diſcidiū.ꝺiuortiuꝫ.repulsio mulieris a viro.vel a re ⁊ pes.vt dictū est.cōponit repudiū quasi repediū. Cū em̄ repudiat mulier.et tūc repedat.i.reuertit ad suos.vl cōponit repudiū a repello lis.⁊ edes qꝺ est dom⁹.vnde repudiū quasi repellidiū.i. repulsio ab ede.

Reppuli p̄me ꝑsone vide ī repello lis.

Repullulo las.ī pullulo las.vide.

Repulsum supinū.ī repello lis exponit.

Repulsus ꝑa repello lis repellē ꝺr ꝛpulsus sa.sū.i.retro pulsus.fugat⁹.eiect⁹.⁊ ß repulsa se.i.repulsio iniuria q̄ repellūt boies ab bonoris petiōe.

Reqetus ta.tū.ī quieo qes exponit.

Requiro ris.in quero ris exponit

Res rei in realis exponit. Res cōponit cū publica.et ꝺr ß respublica.b⁹ reipublice. Sed ꝓt queri. An sicut fit ista compositio respublica possit fieri hec cōpositio mulieralba. Ad ß ꝺico q; omnis cōpositio immutat.⁊ cōmoditatē habet alioquin est inutilis ⁊ nō tenēda. ꝺr co g̃ q; ideo respublica est vna compositio.vt aliquiꝺ immutet. Nam q̄ res publica sunt due ꝓtes idem est res publica quātū res notoria ⁊ manifesta. Cum antē est vna dictio composita idē est respublica qꝺ cōmune. Hec mutatio nō contingit in mulieralba.q; sine esset vna dictio siue non ſp fieret suppositio pro muliere alba.⁊ sic q; nulla est vtilitas in tali cōpositiōe.nullo mō est facienda.

Resecro cras.a re ⁊ sacro cōponit. vide in sacro cras.

Reses.a resideo des.ꝺr ß ⁊ ß reses ꝺis.i. piger q̄si retro morans.⁊ cor.si.

Resilio lis.ī salio lis exponit.

Resina ne.pnl.ꝑdu.ꝺr lacrima sudore liq̄ris exaltata lignoꝝ.ſ.vt ceraſi.lentisci balsami.et aliarū arborū vel virgultorum q̄ sudore ꝓbant.

Resipio pis ī sapio pis exponit.

Resipisco scis.in sapio pis exponit.

Resisto stis in sisto stis exponit

Resolutoricinū.a rſoluo uis.ꝺr resolutoricinū ꝓnj.i. acus pectoral.ſ.firmaculuꝫ q̄ camisia sup pect⁹ firmat vel q̄ palliū astringit.vel instrm̄ q̄ crines discernūt.et tūc cōponit a resoluo ⁊ cincinn⁹ qꝺ est capill⁹. Marci alis in gerula.resolutoricinioq; flamarū ilstar. Quidā tn̄ legūt ꝑ duab ꝓtib.ſ.resoluto ⁊ ricinio. et ē ricinio idē qꝺ ꝺicim⁹ esse resoluto ricinio.qꝺ q̄nis verū sit tn̄ ꝑ vna ꝓte melius legit resolutoricinio.li q̄s ꝑsideret copulatiōis vim et ordinem.

Respecto.a respicio cis.xi.ctū.ctu.v.in o. fit respecto tas.ꝙbū frequen.i.sepe vel frequenter respicio.

Responsoruꝫ.in responsum vide.

Responsū.a rñso sas.qđ est frequētatiū đ rñdeo des. đr ß rñsum si.7 ß rñsoriū ria. Ez rñsum qđ dat. Rñsoriū ābū'vel versus q̄ sepe iterat.7 đr sic. qr vno desinēte id alter rñdeat.vel rñsiuus ua.uū.7 rñsoriꝰ ria rium.

¶ Hic no.q̄ sicut dicit origenes sup illud luce scđo. Inuenerūt illū ī tēplo sedētē ī medio doctoꝝ audientē illos 7 interrogātē. Inuenit ī medio p̄ceptoꝝ iesus nō eos docēs ꝑ interrogās.vt nos doceret q̄d puerꝫ q̄uis sapiētes 7 eruditi sint ꝙueniret.vt audiāt potius magistros q̄ docē desiderēt ne vana oñtatiōe iō sese iactēt. Interrogabat ūq̄ magistros mō vt aliq̄d addisceret. ꝑ vt interrogās erudiret. Ex vno q̄ppe doctrine fōte manat.7 interrogare.7 rñdere sapient.7 eiusdē scīe est scire q̄d interroges q̄due rñdeas.

Respublica.in rex exponit.

Respua.ex re 7 spuo cōponit respuo is.ui.sputū.spuere.i.iterum vel retro spuere.vel recusare.renuere vilipendere.

Restauro ras.ī stauro ras.est.

Restricta.a restr.đr ß restricta le.di. vñ restricturiꝰ ria.rium.q̄ facit restriculas.vel ad eas ptinēs. Restricule etiā sunt q̄s succinctoria vel redimicula. 7 ꝑpe brachiatoria appellare possumus.

Restinguo guis.ī stinguo uis.vide.

Restio.a restis đr hic restio onis.qui facit vel vendit restes.

Restis.a recte đr ß restis bꝰ restis.i.funis vel qđ fit ex funib⁹ ad aliq̄d trabendū.7 dicūt restes. qr his rbetia tendunt.vel qr rates ꝙtineāt.

Restitit.i.repēte vel retro stetit.abnegauit.ꝯdixit recusauit. Nāq̄ erinat a resto vl resisto. Resisto aūt 7 reresto restiti faciūt sic ꝙsto 7 ꝙsisto ꝙstiti.ꝙsisto 7 ꝙsto ꝙsti ti.7 cor.sti.fm pap̄.

Restituo.ex re 7 statuo ꝙponit restitno is.7 ē restituo retro vel iterū statuo. vñ restituere iportat redditiōz illiꝰ rei q̄ iniuste ablata ē. ¶ Hic pōt queri. An teneat sp restituere ille q̄ accepit rē alienā. Ad ß dico q̄ circa illū q̄ rē alienā accepit duo sūt ꝙsiderāda.s.ipa res accepta.7 ipa acceptio. Rōne aūt rei tenet eā restituere q̄diu apud se eā hz.qr qđ hz vltra id qđ suū est đz sibi subtrahi 7 dare ei cui debet fm formā ꝙmutatiue iusticie. Ez ipa acceptio rei aliene pōt tripliciter se habere Qñq̄ em est iniuriosa.s.ꝯ volūtatē existēs eius q̄ ē rei dñs vt pz ifurto.7 ī rapina. 7 tūc tenet ad restitutiōez nō solū rōne rei.ß etiā rōne iniuriose acceptiōis.etiā si res apud ipm nō remaneat. Sicut em q̄ pcutit aliquē tenet recōpēsare iniuriā passo q̄uis nihil apd ipm maneat.ita et q̄ furat vel rapit tenet ad recōpensationē dāni illati.etiā si nihil inde habeat. 7 vlteriꝰ ꝑ iniuria illa puniri đz. Alio mō aliq̄s accepit rē alteriꝰ in vtilitatē suā absq̄ iniuria cū volūtate.s.eiꝰ cuiꝰ res ē.sic pz ī mutuis.7 tūc ille q̄ accepit tenet ad restitutōz eiꝰ qđ accepit.nō solū rōne rei.ß etiā rōne acceptiōis.etiam si rē amiserit.tenet eā recōpēsare ei q̄ grām fecit. qđ nō fieret si p ß dānū incurreret. Tercio mō aliq̄s accepit rē alteriꝰ absq̄ iniuria.nō ꝑ sua volūtate sic pz ī depositis.7 iō ille q̄ sic accepit ī nullo tenet rōne acceptiōis quinimo ī accipiēdo ipēdit obseq̄uz Tenet ām rōne rei 7 ꝑpter ß si ei subtrahat res absq̄ sua culpa. nō tenet ad restitutiōz. Secꝰ aūt esset si cū aliq̄ sui culpa rē deposītā amitteret. Vide ī satisfactio. 7 ī elemosyna.et ī emo.7 in furor

Resulto tas.ī salio lis exponit.

Rete.a retineo nes.đr ß rete tis.qr retineat pisces.vel aues.7 facit abltūs ī i.reti.oliz tū faciebat in e.rete. vñ Oui.ī.v.fastoꝝ. Cur tibi ꝑ libitis claudūt rete leōes. Rete dixit ꝑ reti.7 dicūt retia quasi retinentia.a retineo.7 nō aspirat rete.

Retēto tas.ī tēto tas exponit.

Retiaculū li.đr a retineo nes.7 dicūt retiacula in modū rete facta.7 ē retiaculū sic 7 reticulū di.a rete.s.puū rete.7 reticulū etiā đr quum intestinū tenue.vel q̄si reticulatū qđ opit vitalia.

Retiarius ria.rium.i.ad rete pertinens vel recipiens. vel quia retia facit.et dicitur a rete.et accepit t.sonum de c.

Reticula.a rete đr hec reticula le.di.puū rete vl mitra virginalis capitis.

Reticulū.ī retiaculū exponit.

Retineo nes.retinui retētū retinere.i.iterū tenere cōbuare.7 ꝙponit a rets 7 teneo nes.7 cor.ti. Facet⁹. Que rit euētu socⁱ.tū arte tenet. Res brevis est queri. ß retinere labor.

Retio retis tiui tire.đr a rete.7 ē retire reti capere.7 cōponit irretio tis.i.illaqueare.ipedire.7 ē actū cū oibꝫ suis cōpositis.7 ꝑdu.re.

Retiolū.a rete đr ß retiolus li.illud qđ colligit comas sic dictū.qr quasi puū rete est. Vl qr retinet crines ne effundant.

Retorsū sa.sū.ī retortus ta.tū.exponit.

Retortus ta.tū.vel retorsus sa.sū.qđ idē ē.đr a retorqueo ques.retorsi 7 retorsuz.vel retortū. 7 đr retortⁱ iterū cruciat⁹.vel retro vel iterū flexus.vl iterū volutⁱ sic filū bis filatū.vel retortūs.i.iterꝫ missus.sic iaculū qđ iterū mittit in hostes.

Retracto tas.ī tracto tas exponit.

Retrimentum.a retineo nes.đr ß retinaculum.7 ß retrimentū ti.q̄si retinumentum. Retrimenta sunt ea loca in quib⁹ digeruntur stercora.vel que retinent capita venarum quibus laxantur vincula.quibus retrimēta usq̄ ad digestionis oportunitatem continentur.et iterum masculi ex quibus nascuntur retrimentorum meatus.

Retro adūbiū loci.7 ꝙponit cū de.7 đr deretro.7 corripit re.nāliter.vñ in aurora đr. Deretro despiciat animo quecūq̄ reliquit. Elide in deretro.7 cor.re.naturaliter.

Retrogradoꝝ dans.dari.i.retro ire.gr̄di retro. Et cōponit a retro 7 grado as.7 cor.gra. Et inde retrogradus da.dū.i.retroiēs.vel retrogradiēs.vt cācer đr retrogradus. Et planeta ē qñq̄ retrograd⁹.qñq̄ est ꝓcessiuus.qñq̄ stationarius. Et mulꝰ viciosus sil'r qñq̄ est retrogradus.quandoq̄ ꝓcessiuus.quandoq̄ stationarius.

Rettuli ē ꝑteritū đ refero.7 scribit ꝑ geminū t. sic repperit 7 repulit ī tercia ꝑsona geminat p. Cū boꝝ supina corripiūt ꝑmā.s.repulsū.relatū reptūz etiā coꝝ presentia.vt repello refero repio.7 cor.tu.rettuli.

Retudi pnt.cor.ī tundo dis est.

Retūdo.ī tūdo dis exponit.

Retunsus sa.sum.ī tundo dis vide.

Retusus sa.sū.ī tūdo dis vide.7 ꝑdu.tu.

Reu.i.radix.

Reubarbarū. Reu qđ est radix cōponit cū barbarū vel pontus.et đr reubarbarū sive hoc reupōticū. illud qđ est trans danubiū in solo barbaro.et hoc circa pōtum colligit sic dictum.quasi radix barbara.vel q̄si radix pontica.

Reu elo las.ex re 7 ꝛelo las.componit.7 scribit ꝑ vnū l. vide etiā ī ꝛelo las.

Reuerēs.a reuereoꝝ reris.đr reu erēs tis. om.ge.ptici piū.7 potest esse nomen.7 tunc cōpat vnde hec reuerētia tie.7 ꝑ cōpositionē irreuerens.i.non reuerens inuerecundus.7 cōpat.vñ hec irreuerentia tie. 7 cor.ue.ih ꝑdictis.

Reuereoꝝ reris.uerit⁹ sum.in ꝛreor exponit.

Reueritus ta.tū.ī ꝛreoꝝ vide.7 cor.ri.

Reuerso sas.i.retro ꝛsare.a re.7 verso sas.

Reuertoꝝ.a re et vertoꝝ ris.cōponit reuertoꝝ ter⁊. re ꝙersus sum,reuerti.id est retro vertere vl redire.quod

antiqui dicebãt reuerto tis.
Reuiuisco scis.ĩ viuo uis.exponit.
Reuiuo uis.xi.ex re ⁊ viuo uis cõponit.⁊ ꝑdu.ui.et est reuiuere iterũ viuere.
Reuma.a rem⁹ dr ℔ reuma tis.i.tẽpestuosa maris inundatio.vel ille feruor aque q̃ fit ex remorũ agitatiõe. Reuma etiã est eruptio vel feruor humor.q̃ dũcit vl a capite vel ab alio mẽbro.vñ ℔ reumatisma tis.i.flux⁹ abũdantis aq̃ vel humoris corrupti.
Reumatisma tis.in reuma exponit.
Reumatizo zas.zaui.zare.i.reuma pati vel emittere. ⁊ derivat a reuma.
Reuolutilis.a reuoluo uis.dr ℔ et hec reuolubilis ⁊ ℔ le.⁊ reuolutilis le. penul.corr.in eodem sensu. Augu.d ciui.dei. Mundi reuolutilis ortus eisdem circumitib⁹ inserite.
Reus rea.reũ.a re⁹q̃ petit dr. q̃ q̃uis sceleris ꝓsci⁹ nõ sit.reus tũ dr q̃diu ius ĩ iudicio ꝓ re aliq̃ ab eo petit ⁊ reus fideiussor dr a re d qua ẽ obnoxius. vñ ℔ reatus. Itẽ reus maiestatis ꝓ⁹ dictus q̃ aduersus rẽpublicã aliq̃d egisset. Et q̃cunq; hostib⁹ ꝓsensisset dict⁹ est reus maiestatis.q: maius est ledere pr̃iam q̃ ciuem vnũ Postea etiã ille q̃ aduersus maiestatẽ ꝑncipis egisse vi det vel q̃ leges reipublice detulerat vel vtiles abrogauerat.ſm papã.
Rex gis.pdu.re.vide ĩ rego gis.

R ante H

Rhesis interp̃tat locutio.vñ ℔ rhetorica ce. q̃si a copia locutionis dicta. Vel rhetoresis dr copia dicendi vl loq̃ndi a rhesis.vñ rhetorica ars illa.vñ ℔ rhetor tons.⁊ rhetoric⁹ ca.cũ.d illa arte tractãs.vel ad illã artẽ ptinẽs.⁊ ℔ rhetorica ce.⁊ pluraliť rhetorica cor.⁊ rhetorici cor.lib ĩ q̃ docet ars illa.⁊ cor.pnł.gti rhetor tonis. Sꝫ rector ctoris p ct.sine h.pd.to.⁊ ponit h.p⁹ r. i pdictis.vñ dic̃ pf. R.sine aspiratiõe ponit in latinis. In grecis ꝓ⁹ vel ꝑncipal.i.ĩ ꝑncipio.vel geminata in media dictiõe aspirat.vt rhetor rhodus insula q̃dam pyrrhus. Iuuenalis. Cedũt grãmatici.vincunt rhetores omnes.
Rhetor torisĩ rhesis vide.
Rhodus insula est que ante oficus vicẽbatur.⁊ corr. primam.

C R ante J

Riciniũ nij.idẽ ẽ qd resolut⁹ riciniũ ꝯ hug. Papã.di. Riciniũ ẽ matronale opimẽtũ . ltine dictũ q⁹ dimidia ei⁹ps retro abijcit.qd⁹ ⁊ vulgo manortẽ dicũt. Ricinium acus siue spinula q̃ ẋginei crines diſcriminant.
Ricinus.rinos cõponit cũ cinos qd est canis.⁊ dr ricinus ni.vermis caninus.q: beret ĩ auribꝫ canum
Rictus.a ringo gis.dr ℔ rict⁹ h⁹ rict⁹.ferarũ oris apto.vel qd dr risus ĩ hoie dr rictus ĩ bestia.
Rideo.a radio dias.dr rideo des si.sum. Qui em̃ ridꝫ dẽtibꝫ vr q̃si radiare.vñ ℔ risus sus sui.⁊ ℔ ⁊ ℔ risibil.⁊ ℔ le.aptũ natũ ridere.vñ risibilit adũ. et ℔ risibilitas tis. Rideo cõponit.arrideo des.si.i.ad aliq̃d ridere.vl cũ ridẽte ridere. Corrideo des.sil ridere vl cũ alio ridẽ et cõ.⁊ rideo.⁊ mutat n.in r. Derideo des dludere.vñ ℔ derisus sus sui.⁊ hec derisio.⁊ ℔ derisor.vñ ℔ derisorius ria.riũ. Itẽ irrideo des.i.dludere Surrideo des. id est latenť vel p⁹ vl subtus vel parũ vl remisse ridẽ. Rideo ⁊ e⁹ cõposita neutra sũt.pter derideo ⁊ irrideo q̃ũt actia. Et oia faciũt pteritũ ĩ si.⁊ supi.ĩ sum.⁊ producunt ri.vñ hora.epi. Nocturnos lemures portẽta thessala ride.
Ridiculus a rideo des.dr ℔ ridiculus la.lũ.de q̃ pt hũi derisio vel q̃ aliũ deridet vel qui in reb⁹ turpibꝫ ridet. et hoc ridiculũ li.i. derisio. Vñ ridiculosus sa.sum.⁊ ℔ ⁊ hec ridicularis et hoc re.vnde ridiculose et ridicula-

riter aduerbia.
Rien riens.in ren vide.
Rigeo ges gui.gere.i.esse vel fieri rigidũ.ſ.durere algere torpere horrere.sicut cũ capilli erigunt. vñ rigesco scis.inchoa. Rigeo ꝓponit. Derigeo ges. Irrigeo ges. Obrigeo ges. Rigeo ⁊ ei⁹ ꝓposita neutra sũt et carent supis.⁊ faciũt pteritũ ĩ gui.⁊ corri.hãc syllabaꝫ ri. Vñ ouidi⁹ episto. Vltima prerupta cornua molle rigent ⁊c.
Rigidus.a rigeo ges.dr rigidus da.dum. Et cõpar. rigidus dior simus.vñ rigide dius sime.aduerbium .⁊ hec rigiditas tatis.⁊ rigido das.i.rigidum facere. Et ẽ actiuum.
Rigo gas gaui.gare.i.malefacere humectare.vnd riguus gua.guũ.i.madidus vel fertil fecũdus ⁊ cõponit Arrigo gas.i.iuxta vel valde rigare. Corrigo gas.i. simul rigare. Irrigo gas.i.intus vel valde rigare. Vñ irrigãs tis.oꝭ ge.⁊ irrigu⁹ gua.guũ. Rigo ⁊ ei⁹ ꝓposita actia sũt.⁊ corri.ri.vn theodolus. Addit⁹ morti faciez rigat imbre salubri.
Rigor.a rigeo ges. dr hic rigor oris.i.duricies rigiditas.
Rima me.i.fissura.vñ hec rimula le.⁊ rimella le.ambo di.⁊ rimosus sa.sum.i.rimis plen⁹.⁊ ꝓpat.vñ rimose si us sime aduer.⁊ hec rimositas tis.
Rimella le.di.pua rima.
Rimor.a rima me.dr ℔ rimor oris.i.scrutiniũ.⁊ rimor maris mat⁹ sũ.rimari.i.scrutari inuestigare.inquirere. tractũ a porcis q̃ p rimã terre siliquas⁊ radices inq̃rũt ⁊ cõponit. Perrimor maris.i.pfecte vel subtiliť rimari.et ẽ deponẽ.cũ suis cõpositis.et pdu.hanc syllabam ri.vñ prosper. Morbida rimet penetralia dextra salutis. Et in grecismo dr. Scrutor vt expiar vt sanẽ vulnera rimor.
Rimula le.di.pua rima.
Rinatrix serpẽs aquã veneno inficiẽs.de q̃ lucan⁹ ca. ix. Rinatrix violator aque legitur ibi.⁊ natrix violator vt dixi in natrix ſm hug. Papã. ꝺo sic dicit. Rinatrix serpẽs aquã veneno inficiẽs.ĩ quocũq; em̃ fõte fuerit suũ ibi immiscet venenũ.
Ringo gis.a rideo es.dr ringo gis.rinxi rictũ gẽ.i.irasci indignari murmurare.vel rictũ facere. Ringo ꝓponit arringo gis.corringo gis.obringo gis.ringo ẽ neutrũ cũ suis cõpositis ⁊ facit pteritũ in xi.⁊ supi.in ctum Inuenit etiã in deponenti genere. Et nota q⁹ ringo iõ deriuat a rideo.q: q̃ ringit quoddãmõ videt repũtare formã ridentis.
Rinoceros. Ceros qd ẽ cornu ꝓponit cũ rinos qd est naris.⁊ dr hic rinoceros rotis.idẽ aĩal qd egoceros ꝯ q̃sdã.vl ꝑ alio aĩali.⁊ interp̃tat ĩ nare cornu.dr q̃ꝫ rinoceros ꝑ virili mẽbro.q: rigeat vl q: sit vnicorne instar rinocerontis.vñ iuuenal.⁊ magno cũ rinoceronte lauari. Predictũ et aĩal dr monoceros.i.vnicornis.q̃a vnũ cornu ĩ media fronte hẽat. Dic no. q⁹ inuenit hic rinoceros.⁊ tũc facit gtũs rinocerotis iterposita ti. pnł.pdu.vt sacerdos dotis.⁊ actũs desinit in em vel in a.vt rinocerotẽ vel rinocerota.et iste grecus actũs inuenit q̃q; i moralib⁹ gregorij.⁊ iste gtũs rinocerotis inuenit ĩ deutro.c.xxxiij. Cornua rinocerotꝭ cornua illius. Itẽ iste ntũs rinoceros inuenit ĩ Job.xxxix. Nũq̃d volet rinoceros seruire tibi. Itẽ inuenit rinocerõ.⁊ tũc facit gtũs rontis.⁊ format gtũs a ntio tis addita. Nã vt dic̃ pf.ĩ.vj.li. Si ei dicas leon necessario ꝯ⁹.vt gtũs q̃ꝫ ſm grecos t.hẽat leontꝭ. Greg.ĩ mora.ponit et mirmicoleõ tis.⁊ ab isto ntio rinoceron destẽdit iste actũs rinocerõtẽ.vl rinocerõta. Et talis actũs grec⁹ inuenit. In iob.xxxix. Nũq̃d alligabis rinoceronta ad arandũ ĩ loco suo. Si aũt inueniat ibi rinocerota sine n.ĩ pnł. syllaba.tũc descẽdit a rinoceros rotis.rinocerotẽ vl rinocerota.pt etiã dici hic rinocerus ri.pnł.cor.⁊ tũc est

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ntūs ltinus ꝛ formaꝫ a rinoceros qđ ꝑt esse gtūs grecꝰ o. vlime mutata ī u. Nā sic dicit ꝑs.i. vj.li.er gtio grecō fit ltīnus gtūs mutata os. vltie ī is. vt titan titanos. titan titanis. delphin nos. delphin nis. dr tñ delphinus ni. Ju multis cī inuenim⁹ a gtio greco factū ltinū ntūm vt elephas elephātos. ꝛ ẞ elephas bꝰ elephātis. ꝛ ẞ elephāt⁹ bꝰphanti. a gtio greco elephātos. ꝛ ẞ arabs arabos. ẞ arabs bꝰ arabis. ꝛ hinc fit ẞ araby bi. Litan titanos. ẞ titan⁹ bꝰ ni. Lucill⁹ ī quarto ethiopus dixit ꝑ ethiops. Rinocer⁹ veluti ethiop⁹. Sic ğ ꝼm ꝑs. a gtio greco fit ntūs latin⁹ os. mutata ī us. vel o mutata in u. vt ab elephātos. ẞ elephātus ti. ꝛ a rinoceros rinocer⁹ Jtē a gtio greco gtūs ltin⁹ os. mutata ī is. vt arabs arabos. arabs arabis. Scias isup ꝙ greg. exponēs iob Nunqđ volet rinoceros fuire tibi ita dic̄. Rinoceros indomite oīno nature ē ita vt siqñ capt⁹ fuerit teneri nullaten⁹ possit. Jmpatiēs qppe vt ferꝛ ilico moritur. Ei⁹ ꝓno nomē ī ltīna ligua interptatū sonat ī nare cornu. ꝛ qđ aliđ ī nare nisi fatuitas. qđ ī cornu nisi elatō designaꝫ. Rinoceros q ēt monoceros grecis exēplaribus noiaꝫ tāte eē fortitudis dr. vt nulla venātū ꝓtute capiaꝫ. Sz sic bi asserūt q ī describēdis naturis aialiū laboriosa inuestigatiōe sudauerūt. ꝓgo ei puella ꝑponiꝫ q̄ venīēti sinū apit. ī q̄ ille omī fero citate postposita caput deponit. Sicqz ab eis a qbꝫ capi q̄riꝫ sopoꝛat⁹. velut iermis inueniꝫ. Buxei coloris q̄z eē describiꝫ. q̄ erꝫ cū elephātis qñ certamē aggrediꝫ eo cornu qđ ī nare singlariꝫ gestat. vētrē aduſantiū ferire phibeꝫ vt cum ea q̄ molliora sꝫ vulnerat. impugnātē se facile sternat. Pōt erꝫ p rinocerōta vl certe monocerōta. ſ. vnicornē ille ꝑs itelligi q̄ dū d accepta lege ñ opa ẞ inꝫ cūctos boies elatōz sūpsit. ꝛ q̄si inꝫ bestias cornu singulare gestauit. Añ passiōz suā dñs ꝓpha canēte ꝓnūcians ait Libera me de ore leonis. ꝛa cornib⁹ vnicorniū būlitatē meā. ẞ greg. Solin⁹ āt sic dr. Rinoceros ē mōstruz q̄ddā rugitu horrido. corpe eqno capite ceruino ex ei⁹ frōte media cornu ptēdiꝫ. splēdore mirifico ad magnitudinē q̄tuor pedū. ita acutuz vt q̄dq̄d ipetierit facili ictu pforet. nature idomite. q̄ sic capt⁹ teneaꝫ cito moriꝫ. Pōt etiā dici ꝙ vnicornis vl rinoceros signat dei filiū. Nā ds vt videbaꝫ añ inuisibiliꝫ abscōdit⁹ ꝛ auster⁹ amore virginis marie attract⁹ est. ꝛ ī sinu ei⁹ dormiuit ꝛ sic onis ī morte māsuet⁹ est effectus. Nā ad nos venīt pressius pōdere carnis.

Rinos interptaꝫ auris vel naris. ꝛ accētuaꝫ in fine.

Ripa. a rapio pis. dr ẞ ripa pe. q̄si rapa. q; rapiaꝫ ab aq̄. vñ ẞ ripula le. di. ꝛ ripat⁹ ta. tū. i. ripā bñs. ꝛ ẞ ripatū ti. tributū qđ accipiꝫ ī ripis. ꝛ ripati. i. ꝙ ripas. vel de ripa ī ripā. ꝛ designat locū ripaꝝ sic̄ hostiatim hostioꝝ ꝛ ꝓd. ripa ꝓma. Luca. i. iij. De ñ lethee ꝓiūꝝ obliuio

Ripbe interptaꝫ impet⁹. vñ ripbe⁹ phea ripe. pheū. i. ipetuosus. vñ q̄dā mōtes dicti sꝫ ripbei. ab impetu grādinū et vētoꝝ.

Ripula le. di. pua ripa.

Riscus. a rima dr ẞ riscus ci. fissura vel fenestra patēs ī pariete. vñ teren. In risco vl odiosa sita est ꝼm bug. Papꝰ ꝓno dic̄. Riscꝰ fenestra parietis. vas exiūcis ꝛ vi

Risibilis. ī rideo des exponiꝫ. minib⁹.

Ritus tus tui. mas. ge. dr ꝙsuetudo a moribꝫ tracta et ptinet ad iusticiā. ꝛ dr a ratꝰ qđ ē firmꝰ. vñ ritꝰ dr q̄i ratus. q; q̄ rata sꝫ ꝛ firma ritui dñt tradi. vel ritꝰ dr q̄si rectus a rego gis. ex q̄ equū piū ꝛ sanctū ꝙspicimus. Et est ritus ī re. mos ī ꝼmone. Vel ritus ē mos vetustioꝛ ꝛ firmioꝛ ꝼm bug. Et dr. ꝑs. A ritu ēt rite ꝙ recte dr. qđ a mbil trabiꝫ ritib⁹ nisi qđ rectuz crediꝫ esse. Papꝰ. ꝓno sic dicit. Rite recte iuxta morē legitime ꝙbe. Ritꝰ mos institutū. sequela exēplū. ꝛ ꝓdu. ri.

Rivalis. a rivus dr ẞ ꝛ ẞ rualꝫ ꝛ ẞ le. ad riuū ꝑtinēs vl cū alio potās cūdē riuū. vñ ꝛ ꝙ similitudiem rivales dicūtur illi q̄ eādē bñt amicā cōem. q; q̄si de vno rivo. i. de

vno amore bibūt ꝛ ꝙ ꝓpositōz hic ꝛ ẞ corivalis ꝛ ẞ se ī eodē sensu. ꝛ ꝓdu. hāc syllabā va.

Rivus. a ruo ruis. dr hic rivꝰ vi. q; cito ruat. vl dr rivꝰ a rigo gas. q; ducit ad irrigādū terrā. Rivꝰ subito fit ꝛ celeriꝫ decurrit ꝛ deficit. Fons ꝓno ē caput ꝛ decursꝰ aque q̄ nāliꝫ manat. Lorrēs āt ē ꝛ repētinis imbrib⁹ factus magnū ipetū bñs. ẞ aduenīēte estate calore solis rorrescit. vñ ꝛ nomē habuit. Fluuꝰ ē aq̄ decursus generaliꝫ. Flumē ē aq̄ decurrēs. ꝛ a rivꝰ dr hic rivul⁹ li. di. ꝛ rivosus sa. sum. ꝛ ꝓdu. ri. Vñ tbobias. Rivus messis agro. messe ꝓbaꝫ ager.

Rixa. a ringo gis. dr ẞ rixa xe. q̄ inꝫ multos cōmittiꝫ ꝛ iniuria ꝙsistit. vñ ẞ rixula le. di. ꝛ rixosus sa. sū. vl rixuosus sa. sū. i. rixa plen⁹. ꝛ vtrūqz ꝙpaꝫ. vñ rixose l rixuose ius sime. adū. ꝛ ẞ rixositas vl rixuositas. a rixor aris rixatus sū. rixari. i. rixā facere. ꝓtendere. vñ rixabūdus da. dū. i. rixāti silis. vel q̄ facile mouꝫ ad rixā.

Roboā interptaꝫ latitudo ꝓli. ꝛ ẞ ꝓ antifrasim. q; de cē tribub⁹ ab eo sepatis. due tm̄ tribꝰ ei relicte fuerant.

Roboro. a robur deriuaꝫ roboro as. i. ꝙfortare. cōfirmare. maiores vires dare. ꝛ ꝑponiꝫ corroboro ras. Et ē actīm cū oīb⁹ suis ꝓpositis. ꝛ corri. hāc syllabā bo.

Robur. a ratꝰ qđ ē firmꝰ dr ẞ robur oris. generaliꝫ ex oī materia q̄dq̄d ē firmissimū. q̄si robur. ſ. fortitudo vires. vñ erꝫ q̄ddā genꝰ arboꝝ dr robur. q; valde firmū ē Et etiā q̄libet arbor vel lignū dr robur. vñ robust⁹ sta stū. i. fortis ꝛ firmus. ꝛ cōpaꝫ.

Robustus. i robur exponiꝫ.

Roda de. grece latine dr rosa.

Rodan⁹. Rodij dicti sꝫ q̄dā q̄ venerꝫ inꝫ rodanoz. ꝛ edificauerūt q̄ddā oppidū qđ rodū vocauerꝫ. Et hinc q̄dā fluui⁹ gallie dict⁹ ē rodan⁹. q; rodet ripas. vel dr a rodanizo zas qđ ltīne dr torqo. q; torquet lapides ꝛ arbores euellit ipetu suo. ꝛ cor. da. siue pnl. ꝛ a rodāi societate dr hic rben⁹ ni. q̄dā fluui⁹ germanie. q; cū eo ex vna ꝓuincia oriꝫ.

Rodo dis. si. sū. ꝛ ꝑponiꝫ. Arrodo dis. i. valde vl inꝫ rodere. Corrodo dis. i. sil rodere. Circūrodo dis. De rodo dis. Erodo dis. i. ex vel valđ rodere. Rodo ꝛ eꝰ ꝓposita actia sūt. ꝛ faciūt ꝓteritū in si. ꝛ supi. ī suz. ꝛ ꝓducūt hāc syllabā ro.

Rodomellū li. neu. ge. vinū vl ꝙfectio ex succo rose et melle. ꝛ ꝑponiꝫ a roda greco. qđ ltīne dr rosa ex mellis

Rogatiūcula le. di. pua rogatio.

Roga. a rogo gas. dr ẞ roga ge. i. elemosyna.

Rogo gas. gaui. gare. i. petē. vñ ẞ rogator toris. et ẞ rogatō onis ꝛ rogito tas fre. Rogo. ꝑp. abrogo gas. i. delē destruē ex toto. Arrogo gas. gaui gare. i. superbire. Jtē arrogare ꝙ superbiā ꝛ arrogāꝫ adquirē. vl sibi attribuere. ẞ ponit simpliciꝫ ꝓ adquirē. vñ arrogās. i. superb⁹. ꝛ se extollēs. ꝛ ꝑaꝫ. vñ arrogantꝫ ti⁹. sime. adū. ꝛ ẞ arrogātia tie. Corrogo gas. i. ꝙgregare vl imitare. Derogo gas. i. maledicē detrahē vl diminuē. ex ꝑte ñ ex toto. Erogo gas. gaui. gare. i. dare distribuē. ꝛ ꝓpe ī elemosynas. Jrrogo gas. i. īferre. vt irrogauit mihi cōtumelias. i. itulit. prorogo as. i. differre distendē. ꝓlongare. ꝓtrahē. prerogo gas. i. ꝓcellē. excellē. superare vel ꝓponē. vñ ẞ prerogatiua ue. i. singlaris excellētia. ꝛ prerogatiuus ua. uū. i. excellēs vl ad prerogatiuā ptinēs. Surrogo as. i. ſbstituē. vñ aug. i li. d citate dr. Lucreci⁹ q̄ i loco bruti fuerat surrogat⁹. Hoꝛāt ꝓpositoꝛ significatiōes facile bis ꝓsibꝫ distinguūꝫ. si rogat addiderꝫ cō. ꝙgregat e. dat i īfert. De minuit ſb substituit. ꝓ ꝓtrahit inꝫ. Querit. p̄ supat. ab dstruit atz supbit. Rogo ꝛ eꝰ ꝓposita sꝫ actīa. ꝛ cor. ro. ꝛ ēidē rogo qđ ꝓpeto oro

Rogꝰ. a rogo as. dr ẞ rogꝰ gi. i. ignis ꝓ . imploro mortuo accessus. ẞ rogꝰ ꝓprie ē cōpositio lignoꝝ. pyra qñ corpus apposituꝫ est ꝛ ardet. Funus mortui appara-

ratus. Bustā corpus ɔcrematū. Sepulcrū vbi ossa cō
dūtur. Tumulus ɔgestio terre ī loco aliq̄ sctō q̄ ⁊ sine
ossib⁹ pōt esse. Monumētū xͦo est cuiuslibet rei memo
ria q̄ monet mentē.
Roma. a rem⁹ dr̄ hec roma me. ⁊ nō a romul⁹. Tūc ei
deberet dici romula le. ⁊ nō roma. ⁊ dr̄ roma a rem⁹ q̄a
ille fuit pm⁹ fūdator illi⁹ ciuitat. vñ roman⁹ na. nū. ⁊ hic
romanizo zas. i. romano more se hr̄e vel loq̄. ⁊ romani
zo zas. i. tormētare cruciare affligere trucidare. ⁊ pō.
ro. roma. Et vt di. ps̄. Sūt q̄dā gētilia silr̄ possessiuis
hñtia formā. vt roman⁹ ciuis. ⁊ roman⁹ ager. ⁊ scias q̄
regnū romanoꝝ fuit potētissimū vt dixi ī chaldei.
Romanizo zas. ī roma est.
Romphea grece ltine gladi⁹. Nā vt ī geñ. dr̄. Gladi⁹
flame⁹ ⁊ xͦsatilis. ī greco rōphea hr̄. Itē rōphea ē gla
di⁹ ex vtraq̄ pte acutus. quē vulgo spatā dicūt. Ipse
ē ⁊ framea h3 pap. ⁊ pt corri. pnl. ⁊ pdu. respectu hito
nūc ad linguā ltinā nūc ad grecā. vsus tñ cōis h3 q̄ in
psa corripiat. Idē dico de framea. d̄ h etiā dixi ī scda
pte vbi egi de regulis generalib⁹ accēt⁹. ¶ Hic no. q̄
ds emisit pmū hoiem de padiso voluptatis ī locū sibi
ɔgruū. Ne xͦo posset ad illud lignū accedere colloca
uit ds añ padisū cherubin ⁊ flameū gladiū atq̄ versa
tilē siue rōpheā ad custodiēdū viā ligni vite. Qd̄ iux
literā pt h mō exponi. q̄ p ministeriū angeloꝝ ignea
custodia ibi ɔstituta fuit. Hoc eī vt dic aug. sup geñ.
Per celestes ptātes ī padiso credēdū ē visibilit factu3
esse vt p angelicū ministeriū ibi eēt q̄dā ignea custodia
nō tñ frustra. h q̄ aliq̄d signat d̄ padiso spūali. Cheru
bin em̄ interptat plenitudo scie h ē charitas q̄ pleni
tudo legis est dilectio. Gladi⁹ aūt flame⁹ pene tpales
st̄ q̄ xͦsatiles sūt. q̄m tpa volubilia st̄. Illa ḡ ad custo
diā ligni vite. iō posita st̄ añ padisū. q̄ ad vitā nō re
dit. nisi p cherubin. i. plenitudiem scie. i. charitatē. ⁊ p
gladiū xͦsatilē. i. tolerātiā tpaliū passionū. vid̄ ī padis⁹
Romul⁹ vel rom⁹ fuit frater remi. S3 rom⁹ dr̄ de im
positiōe. Romul⁹ diminutie cā blādimēti. vñ romule
us lea. leū. ⁊ romulides de. fili⁹ vel nepos romuli. Ro
mulide etiā dicunt romani. q̄ fuerūt de ɔgenie illius.
Vñ hec romulus lidis. i. filia vl̄ neptis illi⁹. vl̄ romana
Roro ras raui. i. rorē emittere. vl̄ stillare neutrū ē. vel
aspgē ad modū roris. vñ p ɔpositō3. irroro ras. i. asp
gere. infundē. Roro p rorē emittē vl̄ stillare neutrū ē.
h p aspgē actiū ē cū suis ɔposi. ⁊ pdu. hāc syllabā ro.
Ros. a rar⁹ dr̄ ros roꝝ. q̄ rar⁹ ē ⁊ nō spissus vt pluuia
Vel rosoꝝ dicūt greci. ⁊ inde nos dicim⁹ ros roꝝ. Vl̄
ros dr̄ a ruo ruis. q̄ ab aere ruat ad t̄rā. vñ rosidus da
dū. i. rore plen⁹. ⁊ hic rosidul⁹ la. lū. di. ¶ Et scias q̄ vt
dic aristo. Generatio roris aliq̄ñ ē ī vapore. q̄ mltū h3
humidi aerei ⁊ subtil aliq̄d terrestris sicci. ⁊ nō eleuat
ille nisi tpe caumatis. q̄ cū eleuat digerit caliditate ae
ris humidū aereū digestiōe bona. ⁊ pmiscet ei fortiter
t̄restre siccū ⁊ postea figore tpato piguescit humidu3
aereū. ⁊ cadit ros fluēs ⁊ viscos⁹ ⁊ viscat ad modū mel
lis sup herbas ⁊ folia arboꝝ. Sole āt agēte ī ipm eua
porat humidū. ⁊ ɔburit ī ipo terrestre siccū. ⁊ efficit ac
si farina subtil sit spsa sup herbas ⁊ arboꝝ folia ⁊ sua
siccacitate exiccat ea ⁊ cōburit ⁊ induc sterilitatē ī eis.
Herbā āt sup quā cadit ros ille. appetitu vehemēti co
medūt aīalia. ⁊ pcipue oues. Et q̄ mel nō decoctū sol
uit vētrē. iō oues mltū d̄ ipo comedētes fluxu ventris
moriūt. ⁊ cū sit calidū ⁊ siccū nutrit colerā ī eis. ⁊ iō iue
niūt ille oues morbide freq̄nt ⁊ crocee interi⁹ q̄ñ api
unt p icisuras. q̄ āt verū sit qd̄ dictū ē testat auicēna
ī lib. ij. canonis vbi loq̄t de simplicib⁹ medicinis dicēs
Dicūt q̄ mel ē occult⁹ ros cadēs sup flores ⁊ alias plā
tas ⁊ sup lapides qd̄ apes colligūt. Et aliq̄ñ ē ros ma
nifestus quē pñt colligere hoīes. In idē aūt redit gene
ratio maunatis. vt dixi mel. Itē ɔsueuit queri d̄ gene
ratiōe pluuie et niuis ī cōi. ⁊ d̄ dr̄ia coꝝ ad rorē ⁊ pui
nam. Ad hoc intelligēdū scias q̄ ex nube nunq̄ aqua
frigida congelat. nisi in loco vbi nubes sunt ⁊ ex vapo
rib⁹ nubes fiūt. Ille aūt est locus medius aeris q̄ inter
omnes est magis frigidus. Ex illo aūt loco nubium ad
terrā descēdunt tria corpora. quoꝝ oīm generatio ⁊ eē
est pter frigus. sicut pter cām efficientē. Sūt aūt hec
tria. aqua pluuie nix et grādo. Quecunq̄ em̄ ab aere
descendūt. aut descendunt congelata. aut nō ɔgelata
Si cōgelata descendūt. aut sunt congelata simul ⁊ cō
uersa in aquam aut sunt prius in aquā cōuersa et po
stea cōgelata. Quecūq̄ aūt descēdūt nō cōgelata. sūt
sicut pluuia. ⁊ que descēdūt congelata quoꝝ congela
tio fuit sil cū cōuersione in aquā. sūt sicut nix. Que au
tem descendunt cōgelata ita q̄ ɔgelatio sequat cōuer
sionē sunt sicut grādo. ¶ Differētia ḡ corpoꝝ descen
dentiū ab aere penes formā acceptā. nō est nisi p tria p̄
dicta corpa. vñ corpa descendētia ab aere sub istis ac
cepta sūt duo similia. q̄ vel descēdunt fluida h est nō
ɔgelata. vel descēdūt terminata h est cōgelata. Sunt
aūt duo ⁊ cā generatiōis coꝝ est vna. s. frigus simplex
et excellēs. Et l3 plura numero inueniant. tñ reducun
tur h3 formā ad ista. q̄ diuersitas coꝝ nō est nisi ī pau
citate ⁊ multitudine tm̄. q̄ nix est pruina multa diffe
rens h̄m accidēs qd̄ est duricies. et pruina ē nix pauca
differēs h̄m accidēs ab eo. qd̄ est mollicies. Silr̄ aute3
ros est pluuia pauca et pluuia ros multus. p accidens
differēs. Pluuia aūt est ros multus. et iō pluuia nō fit
nisi ex multo vapore q̄ infrigidatus est. et cā illi⁹ ē tps
et locus et frigiditas. Tps q̄dē. q̄m remanētia vapoꝝ
roscidi ī alto est dies vn⁹. q̄ ī die eleuat tpe sereno. et
in nocte descēdit. silr̄ aūt est d̄ vapore pruine. h vapor
pruine et niuis remanet etiā tpe pluuie. et multi sūt di
es. et diu agit ī eis calor eleuatus et frigus inspissans
in nube. et cōuertēs nubē ī aquā. et etiā cōgelās in gla
ciem. silr̄ locus generationis roris strict⁹ est siue sit lo
cus generatiōis ei⁹ p se siue sit locus generatiōis ei⁹ p
accidēs. q̄ inferior locus sue generatiōis p tāto distri
ctus est q̄ nō multū a terra est eleuatus. h amplior et
magis dilatat⁹ ē loc⁹ generatōis pluuie et niuis q̄ to
tus loc⁹ medi⁹ vbi dilatatū ē frig⁹ ē loc⁹ generationis
pluuie et niuis. silr̄ frigus tpatū ē generās rorē. h itpa
tū nō excellēs generat pluuiā. Excellēs āt generat ni
uem et pruinā. q̄m pruina fit ex vapore ɔgelato anq̄
spissaret ī niuē et nō ī loco medio q̄ est locus nubium.
Nix aūt ē ex nubib⁹ inspissatis et congelatis paulatim
egrediente calido. Cui⁹ signu3 ē qd̄ nix cadit mollis et
pruina cadit dura. q̄ mollicies niuis fit ex h q̄ ps cali
dior nobis resoluit duriciē ei⁹ cū gelat. et iō nō friges
scit q̄ cū ptes vaporis et nubis cōgregarent. nō potu
erunt adeo cōgregari ī cōgelatōe q̄ indurarent. Per
oppositū āt de pruina. q̄ cōgelat vehementer ex frigo
re loci et tpis. et expellit totū calidū. ita q̄ nihil est im
pediēs quin frigus cōuertat ī rigorē ptes vaporis ve
hementer aggregando et cōtrahendo p cōgelationē.
¶ Nota etiā h q̄ dr̄iam roris ad pluuiā satis breuiter
tagit aristo. d. Cū id qd̄ descēdit ex vapore ē res pua.
et tardat ī descensiōe sua noiat ros. et q̄ñ illud qd̄ de
scēdit est multū hñs mensurā in corpe suo. et velocita
tem descēsionis sue nominat pluuia. Videt autē ari
stoteles his verbis dicere q̄ nō differunt in materia ⁊
forma ros et pluuia. q̄ multū et paucū siue parū nō fa
faciunt dr̄iam nisi p accidens. vñ ros et pluuia h mō p
accidēs. et nō p se haberēt dr̄iam qd̄ nō est verū q̄ ros
est calidus et humidus ī genere suo. et pluuia in cōpa
ratiōe ad rorem est frigida et humida. Adhuc āt plu
uia nūq̄ fit sereno tpe. Ros aūt fit sereno tpe. Adhuc
aūt nulla ps nubis signū est serenitatis. Ros aūt oīs si
gnū ē serenitatis. ¶ Ex istis aūt videt q̄ ros et pluuia
hñt dr̄ias eētiales et non accidētales tm̄. et certissime
est veꝝ. vñ vapor paucus q̄ ē materia roris sbtilis ē q̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nō ē pauc⁹ nisi sit subtilis. Grossus eī vapor a calido ignitō int' supficiē terre existēte. z erūpēte eleuat'. Gz subtil' elenat' ī calore supficiē te rre attingēte. et ille est vapor roris. z ꝓr ē pluuie. pp qđ cōca repleta rore citius expirat ad solē q̄ eadē vel equal' cōca repleta aqs pluuie. qz reuera ros magis ē subtil'. Et dic̄ messellat q si testa oui repleat' rore z claudat' optie forame q ī calore forti solis asc̄ē dat a terra iux̄ hastā positā. Jō q̄a humor roris magis ē spūalis. z iō paucus qz subtile separatū a grosso ē paucū z pauc⁹ vapor p̄supponit humidū spūale subtile qđ ē mā roris. Et p ħ pz q tam materiales q̄ formales penes essentias eor̄ sūptas pluuia z ros hnt dīias. qz ex spūali vapore. ħ ē vapore. q̄si spūalis humidi nō p̄t generari humor nisi calid⁹ z humidus ꝑm cōpatiōez ad pluuiā. Et ex vapore grosso q̄si ꝺ ꝓfūdo terre eruto nō p̄t generari nisi frigidus z humidus humor. ī cōpatiōe ad rorē. ħ āt dico dū vnū ꝙpat' alteri. qz si absolute accipiat' tūc ei aq̄ vndecūq̄ fiat frigida ē z humida. Et si dicat'. Sic̄ nulla nubes serenitatē signat. ita nulla ps nubis serenitatē signat. Dicēdū ē q ps ꝑm q̄ntitatē accepta serenitatē non signat. ħ ps accepta ꝑm essentiā hn̄ p̄t serenitatē signare. sic̄ em̄ nebula signū ē serenitatis. z iō apud vulg⁹ est ꝓuerbiū. q cū nebula guttati cadēs descēdit. ē signuz serenitat'. Cū aūt tota nō resoluta ascēdit. q tūc generat nubes q̄ pluuiā faciūt. z ħ ī rei ꝓtate vex̄ ē. ħ vulgus accipit nebulā idē eē cū q̄libet caligine frigore aeris ad t'rā repssa frigore noctis. z ħ nō ē vex̄. ħ nebula ē qđ remanet p⁹ resolutōz vaporis. ī rore vel pluuiā. et ħ sp ē subtile z signat serenū. ħ nubes siue caligo calore ad terrā repssa frigore noctis vl' aeris vel loci habet grossū cū subtili. z iō q̄n resolui' grossū z descēdit per guttas remanet subtile qđ signat serenū. Si āt ascēdit vnū cū alio. tūc generat nubē. z signat pluuiā ꝑm frēm albertū. Glide ī pruina z nix. Et scias q rouis z pluuie z pruine z grādinis z niuis z tonitrui. z ꝙsimiliū cā efficiens est ds. Cā unquā ꝓma lz nō cā ꝓxima. vt pz ī iob ca. xxxviij. vbi dr. Nūqd ingressus es thezauros niuis aut thezauros grandinis aspexisti. q̄s dedit vehementissimo imbri cursum et viam sonantis tonitrui. quis ē pluuie pater. vel quis genuit stillas roris de cuius vtero egressa est glacies. et de celo gelu q̄s genuit nisi ego deus omnipotēs supple ꝺ predictis habes in suis locis.

Rosa. a roda greco ꝺr apud nos rosa se. q̄i roda. vl' rosa ꝺr a rubeo. vñ ħ rosula le. z ħ rosella le. ambo di. z ħ rosariū rij. collectio rosaꝝ. vel locus vbi rose ponunt'. colligunt' vel abūdant. Jtē a rosa ꝺr ħ rosetū ti. locus vbi rose crescūt. z rosace⁹ cea ceū. z rose⁹ sea. seū. vñ roseolus la. lū. Rosas ꝺr a colore. Rosace⁹ ex materia. Roseum rubor facit. et ita color roseus erit. Rosacea corona.

Rosata. a rosa ꝺr ħ rosata te. q̄dā vestis quā greci feniceā vocāt. nos coccinū. Hac sub ꝙsulibꝰ si t' romani milites. vñ rosati antiq̄ vocabāt'.

Rosella le. di. ꝙa rosa.

Rosetū ti. pn'. pdu. ī rosa exponit'.

Roseus sea. seū ī rosa exponit'.

Rosidus da. dū. pn'. corr. ī ros exponit'.

Rosum aduer. i. mordacit'. a rodo dis ꝺr.

Rosorius. a rodo dis. sū. ꝺr ħ rosor oris. z hinc rosorius ria. riū. i. corrosor⁹. vl' cōpbensor⁹. z ħ rosoriū rij. locus vbi rodit' aliq̄d.

Rostrū. a rodo dis. ꝺr ħ rostrū stri. os auiū. et ḡa silitudinis ꝺr nauiū. Et rostrū etiā ꝺr fox vbi tractabant' cause rome. qz deuictis antonio z cleopatra augustus ꝺ rostris nauiū illox fecit fieri sedes in foro cārū. vñ ħ rostrellū li. di. z ꝙponit' ħ ꝓstrū. i. rostrū. qz ī anteriore parte est. Jtem a rostrum ꝺr rostratus ta. tum. i. rostro armatus.

Rosula le. di. ꝙa rosa.

Rota. a ruo is. ꝺr ħ rota te. qz ruat. vñ ħ rotula le. di. A q̄ ħ rotella le. aliud di. z ħ rotul⁹ z ħ rotula ꝺr illud rotūdū qđ fit de carta circūuoluta. Jtē a rotu ꝺr roto tas. taui. tare. vñ ꝓbalia. z ħ rotabulū. i. furca. vl' illud lignū cū q̄ ignis mouet' ī fornace cā coq̄ndi. z ꝺr sic. qz rotat z ꝓmit ignē furni gr̄a coq̄ndi. vl' stercora gratia purgādi. z ē actim cū oīb⁹ suis cōpo.. z cor. ro. Virgil'. Enei. j. Perturbat istar nō segni⁹ ac rotat ensem. Jtē a rota ꝺr rotūdus da. dū. z cōpar' rotūdus dior simus Vñ rotunde dius sime aduer. z ħ rotunditas tatis. et rotundulus la. lū. z rotundo as. z est actim cum omnibus suis cōpositis.

Rotabulū li. in rota est.

Rotella le. di. ꝙa rota.

Rotula in rota est.

Rotūdus in rotula est.

Rubeo bes. bui. bere. i. eē vel fieri rubeū. vñ ruber bra brū. i. rube⁹. z ꝙpat'. Et no. q mare rubrū ꝺr q̄a ei⁹ vnda rubeat. nō ex sui nā. ħ ex t'ra. qz ois t'ra q̄ circumstat illi rubea ē. z sanguineo colore ꝓria. vñ z aq̄ q̄ terrā illā abluit colorē trahit. Sil'r z gēme ibi repte t' rubee. ꝑm hug. de ħ etiā dixi ī mare. Jtē a ruber ꝺr rubicul⁹ la. lū. z rubellus la lū. ambo di. i. aliquātulū ruber. z ħ rubellū li. substātiuū. gen⁹ ruberrimi vini. Jtē a rubeo ꝺr ħ rubedo nis. z rube⁹ bea. beū. vñ rubecul⁹ la. lū. i. aliquātulū rube⁹. Jtē q rubeo ꝺr ħ rubor oris. z rubicūdus da. dū. i. silis rubēti. vl' rube⁹. vñ rubicūdulus la. lū. i. aliq̄ntulū rube⁹. Jtē a rubeo ꝺr rubesco scis. incho. Rubeo ꝙponit' Erubeo bes. i. valde rubē vl' re cūdari. vñ erubesco scis. incho. Et nota q rubere iō ponit' ꝓ verecūdari. qz rubor signū verecūdie ē. vñ boe. ī li. ꝺ ꝙsola di. Et ꝙfess⁹ verecūdiā rubore. Quare aūt hō efficit' rube⁹ cū verecūdat'. z pallid⁹ cū timet dixi in formido as. Rubeo et ei⁹ cōpo. nen. sī. z faciūt p̄teritū in bui. z carent sup̄. z cor. hāc syllabā ru. Vnd in aurora ꝺr. Bos est rufa crucem passa cruoreq̄ rubens.

Rubellus la. lū. di. aliquātulū rubēs et rubellū li. substātiuū gen⁹ ruberrimi vini.

Ruberculus. in rubeo bes ē.

Rubeta. a ruber ꝺr ħ rubeta te. rana ī rubis manēs. Juuenalis. Porrectura viro misc̄et siciente rubetas. Gz ħ rubetū ti. ꝺr locus vbi rubi sunt.

Rube⁹ ī rubeo es est. z ī rubos.

Rubia. a rubeo bes ꝺr hec rubia bie. q̄dā herba q̄ radix ei⁹ sit rubea. vñ z colorare lanas ꝓhibet'. vñ rubiatus ta. tū. i. rubea tinctus.

Rubicund⁹. ī rubeo bes est.

Rubigo. a rodo dis. ꝺr ħ rubigo nis. q̄i rodigo. qz rodat. vel a rubeo q̄a fac̄ aliq̄d rubere. et ē vicū ferri et segetū. vñ rubigine⁹ nea. neū. i. de rubigīe existēs. z rubiginosus sa. sum. i. rubigin⁹ plen⁹. vide ī erugino nas z ī erugo. z ꝙdu. bi. rubigo. ħ cor. gi. rubiginis.

Rubiliana. a rubeo bes. ꝺr ħ rubiliana ne. vitis vl' vua sic dicta. qz ei⁹ materia rubet.

Rubos. a ruber ꝺr ħ rubos indecli. q̄ddā oppidū ex abundātia ruborꝝ dictū. vñ rube⁹ bea beū. patria. ꝓxima ꝓducta.

Rubrica. a ruber. bra brū. ꝺr ħ rubrica ce. regula. vel filū rubro' tictū q̄ aliq̄d dirigit' z rubrica rubrice ipa tinctio vel terra illa rubra. vl' qđ fit de illa tictura. Persius. Nō sec⁹ ac si oculo rubricā dirigat vnd. Jnde rubrico cas. i. dirigē cū rubrica. z rectū facē vl' cū rubrica designare vel rubrū facē. vñ ī ꝓstructōe tabernaculi ꝓcipit' moysi facē pelles rubricatas. Et nota q rubrica tinctura optīa nascit' ī ponto. vñ et pōtica ꝺr. z ꝓdu. pn'. rubrica.

Rubus. a rubeo bes ꝺr hic rubi bi. qz rubeum habeat

fructuꝫ.vñ ℔ rubetū ti.locus vbi rub⁹ creſcit ſm hug. Iſidorus ℞o dicit Rubū latini appellant.eo q̄ fruct⁹ vel virgula ei⁹ rubeat. Hec arbor a grecis morus dr. Ruceus cea.ceū.i.ſordidus.a dr a rus.

Ructo ctas in ructus eſt.

Ructuo ctuas.in ructus exponit.

Ructus.a ruo is dr ℔ ructa te.vñ ℔ ruct⁹.b⁹ ruct⁹ cū ſapor cibi ad rumē reducit.z hic ructo as.i.ructū facē vel emittē et exp̄mere.vñ ructuo as.ī eodē ſēſu z vtrūq; ꝓpōit.cor.ructo as.z cor.ructuo as.eructo tas.z eructuo as. z ſt neu.p ructū facere.ī alia ſignificatiōe ſūt actia. Inuenit ēt ī deponē.ge.ructor aris. Horat. Hec dū ſublim⁹ ℞ſus ructat z errat. Itē a ruct⁹ dr ructi aduer.z ructatim z ructant z ructuoſus ſa.ſum.i.ructib⁹ plen⁹.z cōpat.vñ ructuoſe ſius.ſime.aduer.z ℔ ructuoſitas tatis.

Rudēs.a rudeo des.dr ℔ rudēs tis. Rudētes dicunt funes q̄b⁹ velū ſurſum trahit.z dicūt ſic nimio ſtridore q̄ faciūt.vñ ī.ij.epla petri.c.ij. Oz rudētib⁹ iferni detractos ī tartarū tradidit cruciādos.

Rudeo.a rudis dr rudeo des.i.eſſe vel fieri rudem.

Ruder deris ī rudus exponit.

Rudeſco ſcis.i.incipio rudē ℞bū incho.d rudeo des. Inuenit etiā p̄ matureſcere.

Rudibilis in rudo is.vide.

Rudimētū ti.in rudis eſt.

Rudio. A rudo is.vel a rudis dis deriuat rudio is iui itū cōe ad clamare oīm aīaliū.vñ ℔ rudit⁹ tus. clamor talis.ſ.aſini vel alter⁹ aīalis.z cōponit erudio is.i.inſtruere.q̄ſi ex rudē vel ruditatē ponē. Quidā ℞o ℔ cōponāt ab e.z rudi.vñ ℔ erudimētū ti.i.documētū.z erudi tus ta tū.z cōpat erudit⁹ tio: ſim⁹.z cor.ru.rudio.

Rudis.a rudio dis.dr ℔ et hec rudis z ℔ de.i.nou⁹ indoctus vel nouiter inſtructus q̄ q̄ſi adhuc rudit.z ꝓpat rudis dior.ſim⁹. vñ ruditer rus.ſime aduer. z ℔ ruditas tis.i.nouitas vel noua inſtructio.vel ydiotatio inſipiētia. Inuenit etiā ℔ rudis dis.i.virga p̄toris q̄ ſeruitacti efficiebāt liberi. Vel rudis erat ℞ga q̄ dabatur emeritis ī ſignū ſue emeritiōis.z ſepe ponit p libertate Itē a rudis dr rudeo es.z hoc rudimētū ti.i. nouū initiū.noua inſtructio ſm hug. In greciſmo aūt tales ponūt verſus. Virga rudis.rudis eſt incuri⁹ z ſine laud. Et rudis q̄nq; eſt nouū q dr ſepe repertū eſt.

Rudiſta te.q̄ vel q̄ rudera d humo ejicit.z dr a rudio is.a rudus di.vel a rudis is.vel ruder.

Ruditus tus pnl.pdu.a rudo dis.vide ī rudo dis

Rudo.a rure vel ruder dr rudo dis.o.in i.rudi z di.in ſū rurſū debēt facē.ß caret ſup̄.ſm vſum.z ē rudē p̄pe clamare ad modū aſinor.z hꝫ p̄mā breuē.vñ Ouid. Ecce rudēs rauco ſimilē vector aſellus. Intēpeſtiuos edidit ore ſonos. Si em̄ p̄ma eſſet lōga faceret p̄teritū in ruſi.vt rodo ſi.qd nihil eſt.ß facit rudi.p̄ſius tñ cā meretrice neceſſitatis p̄du.p̄mā dicēs. Clamat vt achai decuaria rudere credas.vñ rudo dis. z rudis nomē z rudēs ſiue nomē ſiue p̄ticipiū cor.p̄mā.vñ q̄dā. Utilis eſt rudib⁹ p̄ntis cura Marcelli. A rudo is.dr ℔ z hec rudibilis z ℔ le.p̄prie aſinor.vñ rudibiliter aduer. z hec rudibilitas tatis.

Rudus a rus dr ℔ rudus di. Rudi dicūt lapides p̄tuſi z rotūdi z calce admixti.q̄ ī pauimētis faciēdis ſupfū dūt.z dicūt ſic a rure.q; ī terra ponūt z dicūt ſic a ruricia vt deriuatio ſumat ab vltima ſyllaba rudi q̄ſi duri.q; duri ſt.vñ ℔ ruder vel rud⁹ b⁹ deris.ſterc⁹ bruto rū aīaliū.z cor.pnl.gti. Rudi ēt duri ſūt z rotūdi z ide dicūt rudera ſtercora brutor aīaliū. Rudera illa p̄pe q̄ita facta ſūt vt rudi vt ſtercora caprarū aſinor ouiū Rudus vel ruder ēt dr oē illud q ejicit et extrahit de terra effoſa. vñ beda in expoſitiōe ſup̄ pabolas. Qui theſauros effodit ejicit rud⁹ terreſtre.z etiā ruine maceriar vel ipe macerie rudera dicunt. Vñ prudentius in li.hymnor. Rurū qd ſatis effoſſa gignūt rudera vñ ℔ et hec rudiſta ſte.q̄ vel q̄ rudera d humo ejicit.

Rufus a rubeo dr rufus fa.fū.i.rube⁹.vñ rufat⁹ ta.tū id ē ſanguine cruentatus.z cōponit cū ſub.z dr ſurrufus fa.fu.z p̄du.ru.vñ ī auroza dr. De vitula rufa victima grata deo.z ſcribit p vnū f.rufus.

Ruga ge.ī rugo as.eſt.

Rugio gis giui.vel gij.gitū.p̄pe ē leonū.vñ ℔ z ℔ rugibilis z ℔ le.z ℔ rugit⁹ tus tui.pnl.pdu.i. clamor leonis.z cōponit rugio cū in.z dr irrugio is gire.i.ad modū leōis clamare. Gen.xxvij. Irrugit clamore magno rugio neu.eſt cū oib⁹ ſuis ꝓpoſi.z pdu.ru.

Rugitus tus tui.in rugio vide.

Rugo gas gaui.gare.i.rugas vel rugoſū facē aliq̄d ī vnū colligere z plicare.vñ ℔ ruga ge.collectio vl plicatio cuiuſlibz rei ī vnū.z hic rugula le.di.z rugoſus ſa.ſū.i.rugis plen⁹.z ꝓpat.vñ rugoſe ſius.ſime.aduer.et hec rugoſitas tis. Rugo cōponit arrugo gas.i.valde. vel iuxta rugare.abrugo gas.i.rugas remouē z planare corrugo as.i.ſil rugare.derugo as. erugo as.idē q̄d abrugare vel valde vel dor.ſū vel ex rugare.irrugo as id ē int⁹ vel valde rugare.ſurrugo as.i.ſubt⁹ vel p⁹ vl parū rugare. Rugo z e⁹ cōpoſita ſūt actia.z pdu.hāc ſyllabā ru. Virgi.enei.xj. Cōponēt cū tā leges z federa rugent.

Rugula le.di.pua ruga.

Ruina a ruo is dr hec ruina ne.z hinc ruinoſus ſa.ſū. ad eſt ruina plen⁹ z cōpat.

Ruitū ſup.d ruo is.

Ruitur⁹ ra.rū ī ruo is eſt.

Ruma me.eſt eminens ps gutturis de boc vide ī rumē Itē ruma.i.māma vel papilla de ℔ vide in rumes.

Rumē a ruo ruis dr hec ruma me.z ℔ rumen nis.eminēs ps gutturis p̄rima gurgulioni q̄ cib⁹ z pot⁹ deuorat z ibi ſapor cibi diſcernit. Eadē dr frumen z ructa. Oz frumen vel ructa ī boue. Ruma vel rumen ī beſtijs vnde ruminare dicunt animalia et ructare homines.z dr ſic a ruo ruis.quia cib⁹ ruat z demittat ī ſtomachū. vide in frumen.

Rumes a rumino vl rumē dr rumes mis vel ruma me. id eſt mamma vel papilla q̄ ruminatur a puero.z inde hec ruminalis lis.i.ficus.q; ſub ipa remū et romulū lupa aluit vel q; ſepe ruminat p̄pter fructū.

Rumifico cas.pnl.cor.i.rumores facere afferre vel dicere rumorē a rumore et facio cis.

Rumigero as.pnl.cor.i. rumores gerere. ex rumor et gero ris ꝓponit.vñ rumiger⁹ la.lū. q̄ rumores gerit

Rumigerulus la.lū.gerēs rumores.et cor.pnl. et dr a rumigero eris.

Ruminalis ī rumes eſt.

Rumino.a rumen dr rumino nas.i.cibū ad rumē ruo care. Oz a ruma dr rumo as.vñ rumito tas.fre.z ponitur q̄nq; ruminare vel rumare p diligent examinare.

Rumo. A rumor ous dr rumo as.i. rumores facē.vl afferre.et componitur arrumo mas.i.rumores afferre. cor.ramo mas.i.ſil rumores dicere. et ab iſtis frequētatiua rumito tas.arrumito tas.cor.rumito tas.

Rumor a ruo is dr ℔ rumor oris.i.murmur vl qd vulgo dr nouū.q; celeriter ruat.vñ ℔ rumor cul⁹ li.et rumurculus li.ambo dimi.

Rumpo pis pi.ptū.rūpere.i.frāgere vel ſoluere.vñ ℔ ruptura re.et.ruptim adu. Itē a rūpo is. dr rupto tas. fre. A q̄ ruptito tas.aliud fre. Rūpo ꝓponit. Abrūpo pis.i.rūpēdo ſepare. Corrūpo pis.i.ſimul rūpe. dirūpo pis.erūpo pis.i. valde vel ex rūpere. et ponit p exire. interrūpo pis.i.diuidē.ſepare.irrūpo pis.i. violēter z rūpendo intrare. p̄rumpo pis. p̄rumpo pis. Rumpo et ei⁹ cōpoſita ſūt actia et faciūt p̄teritū in rupi.z ſupinū in ruptum.

Rumurculus et rumorculus ī rumor exponit.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Runcina ponit̃ ꝑ q̃dã dea. Itẽ rũcina ne.ẽ quoddaꝫ instrm̃ lignarij gracile ⁊ recuruũ q̃ cauãt̃ tabule dom⁹ vt vna alteri ꝓnectat̃. Se q̃ esa.xliij. Artifex lignarius extẽdit normã.formauit illud ī rũcina.⁊ vt q̃dã dicunt ꝑdu.pnł.q; ꝑm eos deriuat̃ a rũco as.q; rũcina aufert ⁊ auellit interiora ligni cauãdo ipm. vel d; rũcina a rũcone q; curua ẽ ad modũ rũconis. Vñ alexãder neqꝫ dic̃. Runcinã rũco lector generare memẽto. Itẽ alius ꝛsificator. Utilis ẽ rũcina fabro.ß rũcina nulli.q̃a nil signat ꝑm istos dũ pnł.co;. Itẽ ali⁹ dic̃. Runco rũcinã parit. vt medeor medicinã. Prisc̃at dic̃ ī.iiij.li.de noiatis ī a.desinẽtib;. Denoiatia sine ꝓbalia ī a desinẽtia oia lõgam hñt pnł. vel nã vel positiõe vt officiũ officina.medicus medicina. vt dixi ī scõa ptevbi egi d accẽtu medie syllabe noim q̃ terminant̃ ī a. Alij dicũt q; rũcina co;.pnł.ꝑ instr̃o fabrili.⁊ ẽ ꝑmitiuũ. vñ q̃daꝫ ꝛsificator. Nil rũcina fabro ꝓfert.ß runcina multuꝫ Itẽ vt dicit aug.in.iiij.li.de ciui.dei. Runcinã dixerũt antiq̃ dea illã q̃ ꝑsidet segetib; cũ rũcãt̃.i.a t̃ra auferũ tur. Nã rũco cas.d; herbas a terra euellere ⁊ tũc ꝑdu. pnł.sine opinione. Itẽ inuenit̃ rũcina ꝑ q̃dã aiali.⁊ ite rũ ꝑducit tũc pnł.

Rũco a rus d; rũco cas.i.herbas a terra euellẽ. Nam terra rus d; vñ ß rũco onis q̃ herbas euellit vł instrm̃ q̃ herbe euellũtur ⁊ vepres secãt̃. Runco cas actũm est cũ oiby suis ꝓpositis.

Ruo ruis rui rutũ vel ruitũ.i.cadere vñ ruitur⁹ ra.rũ. Vñ biero.ī epł̃a ad paul̃.c.vij. Ruitaꝫ domũ tẽ. Ruo cõponit̃ corruo is.i. sil̃ ruẽ. diruo is.i. destruẽ. eruo is. euertẽ.irruo is.i.ī aliquã ptẽ ruere.⁊ ipm impetere. ꝑruo is.i.ꝑcul ruere.obruo is.i.sternẽ.surruo is.i. substernere. Ruo ⁊ ei⁹ ꝓpo.neu.sũt. Prẽt diruo.eruo obruo. surruo q̃ sẽ actia.et oia faciũt ꝓteritũ ī rui ⁊ supi.ī ruitũ. vñ ruitur⁹. vel in rutũ.⁊ co;.hãc syllabã rui. ꝓteriti mutata ī tũ. vt rui rutũ.sic̃ acui acutũ.sic̃ vult ꝑs. ⁊ bug. Vñ no.q ꝑm modernoꝝ vsũ.ruo fac̃ ruitũ. vñ ruitur⁹.ß ī ꝓpositiõe amittit ī.in supi.vt obrutũ erutũ dirutũ pnł.co;. Rutũ ẽt inuenit̃.imo recte format̃ a ꝓterito i.mutata ī tũ vt dixi.

Rupecula le.di.ꝑua rupes.

Rupes. a rũpo pis d; ß rupes pis.irupta ꝑs mõt̃ q̃a ibi fit ruptura. Vel ꝙ ꝙuũ d; a rũpo q; nõ facile rũpit̃ ⁊ ꝑdu.ru.

Ruricula le.cõis ge.pnł.co;.i.colẽs rus. ⁊ ꝓponitur a rus ruris ⁊ colo vel colens.

Rurigina ne.pnł.co;.in rure.i.ī villa natus ⁊ ẽ cõ.ge. ⁊ cõponit̃ a rus ⁊ gigno.

Rus a ruo ruis.d; ß rus ruris.i.villa terra ager.ß rura ꝓprie inculti agri vt silue.⁊ pascua q̃si rudia. Ager ꝓ o q̃ colit̃. vñ ß ruscul̃ li.di.puꝫ rus.

Ruscul̃ li.di.puꝫ rus ⁊ format̃ a rus addita culuꝫ.⁊ co;.pe.vide etiã ī ruscus.

Ruscus a rus d; ß ruscus sci.q̃dã spinosũ gen⁹ fruticis.vñ ß ruscul⁹ li. di.⁊ hinc ruscũ vł ruscul̃ d; q̃ colligit̃ ⁊ ꝙgregat̃ immũdũ in terra vel ad dãdũ pullis vel igni vel d; a rus. vñ ruscosus sa.sũ.spinosus.immũdus ruscoplen⁹.

Ruspor aris atus sũ.i.inq̃rere.⁊ est gallinaꝝ q̃ pedib; escã q̃rit ī terra.⁊ vñ cõponi a rus ⁊ pes.

Rustican⁹ ī rusticus est.

Rusticatio onis.ī rusticus est.

Rusticus a rus d; ß rustic⁹ ß rustica.⁊ rusticus ca.cũ adiectiõe.⁊ põt dici a loco.s.oparius ruris q; ī rure morat̃ ⁊ colit rus. Itez aũt d; rustic⁹ q̃si ruris custos. vel rus colẽs ety.est.vel rusticus d; inordinat⁹ ⁊ deformis ī moribꝫ. Et ꝑm ß cõpar̃.rusticior simus. vñ rustice cius simeladuer.⁊ hec rusticitas tis.⁊ ß rusticatio onis.ß rusticitas est mor rusticatio ꝓ opis. vñ rusticatio d; opus vel opa rustici vt cultura terre q̃ rustici actio.⁊ ẽ etymo. Vñ eccl̃. vij. Nõ oder̃ laboriosa opa ⁊ rusti

cationẽ ab altissimo creatã.i.boi impositã ī penaꝫ ꝑmi pcti. Itẽ a rustic⁹ d; rustican⁹ na.nũ.pnł.co;.i.rustic⁹ vel rusticanus p̃familias. In grecismo ponit̃ isti ver sus. Rusticus a rure qm̃ rus est sibi cure. Villic⁹ a villa q; res disponit in illa.

Ruta dicta q; sit feruẽtissima hãc venenis repugnare mustele docẽt.q̃ dũ cũ serpẽte dimicauerit cibo eius armant̃. vt dicit Isi.in.xvij. etymo.in fine ⁊ est calida et sicca.in tercio gradu vñ dic̃ macer. A medicis rute vis calida dicitur esse. Siccaqꝫ.fertur in bis grad⁹ ille tercius esse.

Rutellus.i.fornicator.

Ruten⁹ ni.q̃dã ꝓl's ⁊ vt dicũt flandrenses a rubeo colore ⁊ ꝑducit re.

Ruth interꝑtat̃ festinãs.alienigena eñ erat.s.ex ꝓlo gẽtili.q; relicta patria festinauit trãsire in terrã israel dicẽs socrui sue q̃cũqꝫ prexeris ꝑgam. vide ī ꝓpheta.

Rutil⁹.a rube⁹ bea beũ deriuat̃ rutilus la.lũ.splẽdid⁹ vel crispus vel tremul⁹.vñ rutilo las.i.splẽdere.⁊ rutili dicti sũt q̃dã ꝓli apulie.a rutilo colore. vñ ß rutilia lie terra cor.vel rutilia a rutilo rege.vñ rutilus la.lum gentile.⁊ cor.ti.

Rutrũ fossoriũ vel curuũ illud vñ arene mouent̃ vbi sal efficit̃.

Rutũ rutu supinũ d; ruo ruis co;.ꝑmã. vñ dirutũ obrutũ.irrutũ corripiũt ru.

Sl̃ba sabani ītерꝛetat̃ venerari. vñ saba dicta est quedã regio ꝓpter copiã thuris q̃ deũ ibi venerãt Vñ sabe⁹ bea.beũ. vel saba fuit fili⁹ ch⁹ a q̃ sabei descẽderũt vñ saba dicta ẽ.et sabei bi sunt et arabes. Sabei autem interꝑtatur captiui. vel quasi demones.

Sabanũ ni.penul.co;.grecũ est idẽ qd mappa vł facl tergium.

Sabbatissimus mi.ih sabbatũ est.

Sabbatũ a sabbe qd ẽ septẽ ꝑm hebreos. vel a sabba qd lingua syroꝝ d; septem.d; ß sabbatuꝫ ti.septia dies septimane.et ipsa septimana d; q̃nqꝫ sabbatũ. Vñ in luca.viij.c. Ieiuno bis in sabbato.i. in septimana.s. quarta ⁊ sexta feria.vel sabbatũ interꝑtatur requies Vñ sabbatizo zas.requiescere. vel sabbatũ obseruare Vñ ß sabbatissimus mi.i.reqes. Et ꝑm ß sabbatũ d; ꝑ ꝓprie septimus dies septimane.q; tũc actor oĩm requieuit ab oi ope qd patrarat.gen̄.ij. Et ꝙ synodoche sabbatũ d; ipa septimana.vt dixi. Sabbatũ etiã inuenit̃ ꝑ quolibet die septimane cũ tali adiuncto.prima sabbati.scõa sabbati ⁊c.sed septimus dies simpliciter d; sabbatũ.vel sabbatũ sabbatoꝝ ꝙ excellentiã. Unde in euãgelio legitur. Uespe autem sabbati q̃ lucescit ī prima sabbati.et est sensus.prima sabbati.i.prima dies septimane. vel prima dies quo est sabbatũ. vel prima dies a sabbato.vel post sabbatũ. Hecꝫ ergo hebreos nominandi sũt dies sic.prima dies sabbati ⁊c.sed septima dies simpliciter d; sabbatũ.vel sabbatũ sabbatoꝝ per excellẽtiã. Hecꝫ ꝓ o cõsuetudinẽ xp̃ianoꝝ sic noiandi sunt dies. dies dñicus vł dñica. vł p̃ia feria.secũda feria.tercia feria.quarta feria.quinta feria.sexta feria septima feria. Dies dñicus dict⁹ est q; tali die dns noster resurrexit. Quare aũt quelibet dies d; feria et q̃d. sit feria ꝑma vel scõa.⁊ sic d ceteris dixi ī feria. Hecꝫ ꝓ o gentiles nominandi sunt dies a noibꝫ planetarum et quilibet dies ab illo planeta est nominandus q̃ preest prime hore illius diei.vt dies solis.vel dies dñicus dies lune.dies martis. dies mercurij. dies iouis. dies veneris.dies saturni. Sunt ꝓ o.xxiiij. hore in die naturali.⁊ planete sunt septem.et ꝓsunt illis.xxiiij.ho-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ris.7 qlibet tres de illis hz in sua ptāte hoc ordie. Primus hz primā horā.scōs secū dā.7 sic vsqz ad septimā inclusiue.postea iterū primus hz octauā.scōs nonam.7 sic vsqz ad.xiij.horā.postea iterū primus hz.xv.scōs xvj.7 sic vsqz ad.xxj. Tres g̃ hore que supersunt ita distribuent. Ille planeta qui primam habuit horā i die illa habebit primā horam de illis trib.secundus secundam.tercius terciam.et sic finitus est dies. Quartus g̃ planeta q̃ sequit habebit pmā horā seq̃ntis diei. et ita ille denoiabit ab eo. Exempligia.ponat q̃ iste dies hodiernus sit dies sabbati.7 habeat ordo planetarū dili gent̃ q̃ talis est.habito pncipio a supiori.saturn⁹.s.iupiter.mars.sol.venus.mercuri⁹.luna.postea iterum saturnus ⁊c. Saturn⁹ hodie hz pmā horā.iuppit scōaz. mars terciā.sol quartā.ven⁹ qntā.mercuri⁹ sextā.luna septimā. Itē saturn⁹.viij.iuppiter.ix.mars.x.sol.xj.venus.xij.mercuri⁹.xiij.luna.xiiij. Itē saturn⁹.xv.iuppit xvj.mars.xvij.sol.xviij.ven⁹.xix.mercuri⁹.xx.luna.xxj. Itē saturnus.xxij.iuppiter.xxiij.mars.xxiiij.s.vltimam Sol g̃ q̃ seq̃t hēbit pmā horā seq̃nti die.vñ 7 ille dies dr dies solis.vel dies dñi vel dñic⁹ vel dñica.q: sol omniū planetaꝝ mediator ē.7 oīby dñat. sic g̃ cōputādo singulos dies a singulis planetis q̃ pmas i eis hñt horas denoiatas inuenies. Et scribit p geminū b. sabbatum.sabburra.abba gibby.fm pstl.in scō maiori. Et scias q̃ sabbatū interpt̃at quies.7 pōt dici festuz dñi. q: cū alia festa instituta 7 noiata sint ab aliquo euentu vel ope eoꝝ.h dr sabbatū.q: dñs quieuit in eo.et inde forte est q̃ in duob⁹ est priuilegiatum.q: i eo nec licebat cibū parare. nec vltra mille pass⁹ ire. Un dr mat. xxiij. Orate aūt vt nō fiat fuga vestra hyeme vel sabbato.q̃si aptius dicat. Orate ne necessitas tali tpe vos fugere cōpellat.hyeme ꝓpter intemperiē tpis.vel sabbato ꝓpter trāsgressionē legis.q: videlicet in sabbato nō licebat vltra vnum miliare ire. Et hoc innuit in.j. ca.actu.vbi dr. Tunc reuersi sunt hierosolymam a mōte qui vocatur olivet qui est iuxta hierusalez sabbati iter habens.

Saburra re.arena litoris.vl lapis vel multitudo lapidū.vel inutilis sarcina nauis q̃ solet esse de lapidibus 7 arena.7 geminat ibi b.7 r.vñ pma pducit positione.s q̃q̃z i metro subtrahit vnū b.7 corri. pmam cā metri. vñ virgili⁹ i geor. Ut tūbe ēstabiles fluctu iactāte sub burrā. Tollūt ⁊c.

Sabbelliani quidā heretici vocati sunt a sabbellio.hi vnam personam patris et filij et spiritussancti asserūt et astruūt.

Saber bra.brū.i sabulū vide.

Sabeus bea.beū.i saba exponit̃.7 accētuat̃ be.

Sabulū arena vel tra leuis 7 arenosa.vñ saber sabra sabrū.asp vel nodosus.7 cor.bu.sabulū.

Saccellus li.di.puus saccus.

Sacco saccas.in saccus est.

Sacculus li.di.puus saccus.

Saccus.a sagū dr h saccus sacci.q: eo ꝓsato efficiat̃. quasi sagū. vñ saccatū tm.liquor aque feci vini admixtus 7 sacco exp̃ssus vñ et sic dr. Et sacco saccas.id est in saccum mittere et p saccū colare 7 exprimere.7 componit̃.insacco cas.i.in saccū mittē.vel ꝓsumare.exsacco cas.desacco cas.extra saccū ponē.7 ē actim cuz suis cōpositis.

Sacellū puū tēplū.vide in sacū.

Sacer.a sancio vl a sanctū dr sacer sacra sacr. quasi sctū vl sancitū.7 ꝓpat̃.vñ sacre cri⁹.sime.adū.7 no.q̃ sacer ponit̃ sepe p execrabili de veteri ꝓsuetudine numantinoꝝ. Numātini em̃ q̃ndā paupem p totū annū delicatis cibis pascebūt.7 optimis vestib⁹ induebāt. In fine aūt anni eū lapidib⁹ obruebāt 7 de alto monte eū p̃cipitabāt.7 sic quē primo habebāt p sacro 7 sctō postea habebāt p execrabili.

Sacerdos sacerdotis generis cōmunis dr sacra dās. Et inde hec sacerdotissa.et hoc sacerdotiū sacerdotij 7 hic et hec sacerdotalis et hoc le. Et componit̃ sacerdos a sacer.et do das. Inde sacerdos quasi sacra dans quia largus debet esse.et est etymo.vide i ordo 7 i missa et in presbyter. Hic nota q̃ greg.in pastorali dicit. scriptū est. Prophet̃a laqueus ruine. Et rursum dñs p prophetaz dicit. Causa ruine populi sacerdotes mali. Nemo quippe amplius in ecclesia nocet q̃z q̃ pure se agens nomen vel ordinē sctitatis hz. Delinquētem nāq̃z hūc redarguere nullus p̃sumit. Et i exēplū cl̃pa vehement̃ extēdit̃.q̃n ꝓ reuerentia ordinis peccator honoratur. Itē i eodē. Lāguēte ei capite mēbra incassum vigēt.7 i exploratiōe hostiū frustra exercit⁹ velociter seq̃tur.si ab ipo duce itineris errat̃. Et p⁹ pauca Qua aūt mēte animarū p̃sul honore pastorali int̃ ceteros vtit̃.si i terrena negocia.q̃ repbēdē i alijs debuit 7 ipe ꝑpet̃at̃. Cui videz ex ira iuste retributōis p prophetam dñs minat̃ di. Et erit sicut pp̃ls.sic sacerdos. Sacerdos quippe est vt pp̃ls.q̃n ea agit.is q̃ spūali officio fungit̃ q̃ illi nimiz faciūt q̃ adhuc de studijs carnalib⁹ meditant̃. Vide i ordo. Itē greg. Ō sacerdotes 7 plat⁹ legē ignorātes d. Necesse est vt q̃ ad officiuz pdicatiōis excubāt a sacre lectiōis studio nō recedant. q: cuz ꝓpter spirituale aliq̃d a subditis pastor ingritur ignominiosū valde est.si tūc q̃rat discere cū q̃stionem debeat denodare. De h tetigi i ignoro. ei cleric⁹ 7 dicā in scia. Itē vide i lur.

Sacerdotul⁹.a sacerdos dr h sacerdotul⁹li.di.i. fili⁹ sacerdotis.vñ h sacerdotula fil̃r di.nata vel filia sacerdotis.7 corr.tu.

Sacernus.a sacer cra.crū.dr h sacern⁹ sacerni.i.sacer anim⁹ vel excellētior ps anime.7 videt̃ cōponi a sacer 7 animus.

Sacramentū.a sacer dr h sacr̃m ti.i.pignus sponsionis.sicut est iusiurandum.7 dr sic.q: custodiri dz quasi sacrosanctum.q: violare quod quis ꝓmittit pfidie est. Itē sacramentū est cuz celebratione.cum res gesta sit.ita vt significare credat̃.vt baptismus.crisma corpus.sanguis.que sacramenta dicunt̃.ideo quia sub tegumento corporalium rerum virtus dei secretius 7 latenter eorū sacramentoꝝ operatur effectum. Unde a sacris vel secretis virtutibus sacramenta dicunt̃. que 7 grece mysteria dicunt̃.q: secretam et reconditā hñt dispensationem. Un sacramentarius ria.riū.7 h 7 hec sacramentalis et hoc le.q̃ aūt dr sacr̃m quasi sacre rei signū ety.est. Et scias q̃ sacra noue legis siue ecclesiastica sunt septem.et cōtinētur in hoc versu. Abluo firmo cibo dolet vngitur ordino iungo. Et potest accipi numerus istoꝝ sacramentoꝝ ꝑm conditionem eoꝝ quibus per sacramenta subuenitur. Sunt em̃ sacramenta in remediū data.aut ergo in remedium vnius psone.aut in remedium totius ecclesie. Si primo mō.aut q̃ntū ad ingressum.7 sic est baptism⁹. aut q̃ntū ad egressum.et sic est extrema vnctio.aut q̃ntum ad ꝓgressum et hoc dupliciter. Uno modo q̃ntū ad executionē virtutis.vel vt a malis nō superemur. Et q̃ntū ad hoc est confirmatio.vel vt bonis adhereamus.et q̃ntū ad hoc est eucharistia. Alio mō ad repationem virtutis.si ipsam i pug̃ spūali aliq̃ mō ledi ꝓtigerit.et sic ē pnia.si āt i remediū toti⁹ ecclie.aut ad regimē 7 multiplicationē ip̃i⁹ spūalē.7 sic est ordo.q: pncipat⁹ bonū multitudis est.aut q̃ntū ad multiplicatiōem materialē fidelū.7 sic est matrimoniū. Triplici aūt de cā sacramenta instituta sunt ꝓpter humiliationē.erudit̃ōem.exercitationē. Propter humiliationē q̃dem.vt dū hō i sensibilib⁹ rebus q̃ natura infra ipsū sūt ex precepto creatoris se reuerendo subijcit.vt ex hac humilitate et obedientia deo magis placeat.7 apud eū mereat̃.cui⁹ imperio salutē q̃rit i ferioribus se.7 si nō ab ill' s p illa a deo.

pter eruditõz ēt instituta sūt. vt p id qđ foris ī spē visi bili cernit ad inuisibilē ꝟtutē q̄ int⁹ ē agnoscēda hoīs mēs erudiat. Hō em̄ q̄ añ pctm̄ sine medio dēū vide bat. Diuinoꝝ cognitõz nō ex sensibilibꝫ signis accipie bat ꝑ pfusionē. p⁹ pctm̄ a deo babuit vt neq̄at diuina capere nisi būanis excitat⁹. Propt exercitatõz sil'r insti tuta sūt sacra. q: cū hō ociosus cē non possit. ꝓponit ei vtilis ⁊ salubris exercitatio i sacris. q̄ vanā ⁊ noxiā de clinet occupatõz. Nō eī facile capit a tēptatore. q̄ bo no vacat exercitio. vñ biero. monet. Sp aliq̄d opis fa cito. vt te occupatū dyabol⁹ inueniat. Sūt āt exercita tionū tres spēs. vna ad edificatiõz aie ptinet. altera ad corpis fomentū. altera ad vtriusq̄ subuersiõez. Et nō q̄ sacra nō erant necessaria necessitate absoluta. sic̄ necessariū ē dēū cē ex sola em̄ dīna benignitate īstituta sit. ꝑ necessitate q̄ ē ex suppositõe finis. nō ita q̄ sine his dꝫ hoīes sanare nō possz. q: sacris ꝟtutē suā nō alliga uit. sic̄ cibꝫ necessari⁹ ē ad vitā būanā. ꝑ q: p sacra ma gis ꝓgrue fit hoīs repatio. sic̄ equ⁹ dꝫ necessari⁹ ad iter q:ī eq̄ hō facili⁹ vadit. Nō ꝓgruitat' cā p̄t accipi ex ꝑ q̄ hō p pctm̄ p̄cipue circa sensibilia corruptus erat eis dēt⁹ ne ī dēū surgē posset. Erat āt p̄dicta corruptio q̄ꝫtū ad cognitõz. q: būana mēs circa sensibilia tātū oc cupari nouerat. ⁊ intātū vt q̄dā nihil ex sensibilia cre derēt. ⁊ si q̄ ad cognitõz itelligibiliū pueīrēt ea ꝑm mo dū sensibiliū rerū iudicabāt. Sil'r q̄ꝫtū ad affectionem Quia eis q̄si sūmis hoīs hō inherebat deo postposito Sil'r ēt q̄ꝫtū ad actiõz. q: eis hō ioꝛdinate vtebat. Ne cessariū g̃ fuit ad curatõz pctoꝝ. vt hō ex sensibilibꝫ in spūalia cognoscēda ꝓficēt ⁊ vt affectū quē circa ea ha bebat ī dēū referret. ⁊ eis oꝛdinate ꝑm dīnā institutiõz vteret. ⁊ iō fuit necessaria sacroꝝ īstitutio. p q̄ hō ꝺ sē sibilibꝫ ī spūalibꝫ erudit. ⁊ ꝑ ē scīa cā q̄ dicta ē. Per q̄ etiā affectū q̄ sensibilibꝫ subiicit ī dei reuerētiā referret ⁊ ꝑ ē cā ꝑma. Per q̄ ēt circa ea ī honorē dei exercitare tur. ⁊ ꝑ ē tercia cā. Itē te nolo ignorare q̄ ꝟtutes ⁊ gr̃a scz sonant formal'r sic̄ sanitas. ꝑ sacra q̄dāmō effectiue sic̄ medicine q̄dā. vñ sic nō seq̄t sanitas sanat. g̃ medici ne nō sit necessarie. ita nec gr̃a sanat. g̃ sacra nō sit neces saria. ꝑ magꝫ posset ꝺnūm ꝓcludi. Item no. q̄ q̄nq̄z mo dis vnū sacrm̄ ē dignꝫ alio. Uno mō q̄ ad rē sacri sine effectū ei⁹. ⁊ sic baptism⁹ q̄ delz oēz culpā. ⁊ aufert oēz penā ē maximū sacroꝝ. Alio mō q̄ꝫtū ad illꝺ qđ ptinet ⁊ sic eucharistia ē nobilissimū in q̄ ptinet ipe xp̄s. Tercio q̄ꝫtū ad g̃dū dignitat' ī q̄ ꝓstituit. ⁊ sic oꝛdo ē dig nissimū sacrm̄. Quarto q̄ꝫtū ad misteriū. ⁊ sic ꝓfirma tio. ⁊ etiā oꝛdo sit dignissima. q: nō nisi p ep̄m mistrāt. Quīto q̄ꝫtū ad signatū ⁊ nō ptētū. ⁊ sic mr̃imoniū est dignissimū sacrm̄. q: signat ꝓiūctionē duaꝝ naturarū ī pson xpi. Si tñ has dignitates adinuicē cōpem⁹ in uenit illa dignitas potissima quā sacrm̄ hz ex ptēto q: est essentialioꝛ. ⁊ iō sacrm̄ eucharistie ē simplicit' dignis simū ⁊ ad ip̄m q̄dāmō alia sacra oꝛdināt. Dignitas ēt q̄ ē ī efficiēdo p̄ualet ei q̄ ē ī signādo. ⁊ illa q̄ ē ī efficien do respectu boni simpl'r loq̄ndo p̄ualet ei q̄ ī amotiõe mali. ⁊ iō simpl'r loq̄ndo p⁹ eucharistiā nobil⁹ sacrm̄ ē oꝛdo p q̄đ hō ī gr̃a ⁊ ī gradu dignitatis ponit. Et p⁹ ꝑ ꝓfirmatio p quā pfectio gr̃e ꝓfert. ⁊ p⁹ baptism⁹ p quē fit plena remissio culpe ⁊ pene. p⁹ ꝑ mr̃imonium q̄đ hz maximā significatõz. Unia āt ⁊ extrema vnctõ ponūt int baptismū ⁊ mr̃imoniū. q: oꝛdinat directe ad remotiõz mali. q̄ꝫuis ī ꝑ pnia minoꝛē hēat efficatiā q̄ꝫ baptismus. q: oꝛdinat circa culpā actualē tm̄. ⁊ non delet totalit' penā. ⁊ ad ꝑ miꝛ ē extrema vnctio q̄ circa reliq̄as pcti ordinat. In q̄bꝫ āt sacris caracter imp mat' dixi ī caract' ⁊ ī oꝛdo. Quō aūt sacra sint necessa ria. dixi etiā ī necessitas. De extrema vnctiõe ⁊ ꝓfir matõe req̄re in vnguo. Itē vide ī baptismus. Quare aūt sacramēta non possint emi vl' vēdi. dicā ī symonia.

Sacrariū. a sacer dꝫ ꝑ sacrariū rij. ꝓpe loc⁹ tēpli in q̄ sacra reponūt. sicut donariū ī q̄ collocant oblata. ⁊ sic̄ lectisternia dicūt vbi hoīes sedere vel iacere ꝓsueuerūt

Sacrificio. sacer cōponit cū facio. et dꝫ sacrifico cas. pnl'. coꝛ. i. sacrificiū facio vel offero. vñ sacrificus ca. cū sacrificiū faciēs vel offerēs. ⁊ hic ꝑ sacrificiū. q̄si sacrū factū. ⁊ ꝑ sacrificia cie. loc⁹ ī q̄ sacrificat. ⁊ dꝫ sacrificiū ꝑm Isiꝺ. q̄si sacrū factū. q: p̄ce misticia ꝓsecrat p nob ī memoriā dñice passiõis. ꝑ ꝑ ptinet ad corp⁹ xpi. Sed generali⁹ accipit Isiꝺ. sacrificiū cū dic. Sacrificiū est victima ⁊ quecūq̄z ī ara cremant' seu ponūtur. Itez p pheta dicit. Sacrificium deo spiritus contribulatus.

Sacrificul⁹ la. lū. i. sacrificiū faciēs. a sacrifico cas. vñ macrobi⁹ ꝺ saturnalibꝫ. Pōtifex lune obseruabat as pectū insanq̄z regi sacrificulo. nunciabat.

Sacrilegiū. ī sacrilegus vide.

Sacrileg⁹. a sacer ⁊ lego gis. ꝓponit sacrileg⁹ ga. gū. pnl'. coꝛ. q̄ legit. i. furat' sacrū ꝺ sacro. vel nō sacrū de sa cro. vñ ꝑ sacrilegiū gij. sacre rei furtū. sic̄ sacrilegus sa cre rei fur. Inuenit' ēt sacrileg⁹ p scelerato vl' flagitio so. Et sacrilegiū ēt inuenit' p scelē vel enoꝛmi facto vl' p sacrificio demonibꝫ facto. vñ Isi. papias. Sacrileg⁹ q̄ sacra legit. i. furat'. Uel q̄ cultū dei veri furat' ydolis tribuēdo. ⁊ dꝫ ꝑm q̄sdā sacrilegiū q̄i sacrilediū. q: sacr ledit. ꝑ potī⁹ ē etymo. Et pōt sic describi. Sacrilegiū ē sacre rei violatio vel eiusdē vsurpatio. Cōmittit' āt sa crilegiū q̄nq̄z rōne p̄sona q̄nq̄z rōne loci. q̄nq̄z rōe rei. Rōne p̄sone vt cū q̄s ꝟberat clericū. vl' p̄sonā religio sa. Rōne loci cū ecclie vl' cimiterij emunitas violatur Rōne rei cū res sacra vl' sacro vsui deputata vsurpat'. Circa āt ꝺ'ꝑsitumū mēbruz sic distinguit'. Sacrilegium cōmittit' auferēdo sacr ꝺ sacro. vl' ñ sacrū ꝺ sacro vel

Sacrista. a sacer dꝫ ꝑ sacrista ste. sacrū ꝺ nō sacro. vel sacristarius sacroꝝ custos.

Sacro. a sacer dꝫ sacro cras. Et cōponit ꝓsecro cōse cras. Execro cras. quod frequenti⁹ inuenitur execroꝛ craris in deponē. genere. id est maledicere excommuni care. extra sacrum facere. Obsecro obsecras. id est ro gare. ⁊ ꝓpie p sacra re. Resecro cras. i. sacrare vl' exe crare. vel exoluere. vel liberare. dimittere. sacro et eius composita coꝛ. bāc syllabam sa. et sūt actiua ꝓeter exe croꝛ. quod est deponens. et mutat sacro a. in e. coꝛ. in compositiõe.

Sacrū. a sancio cis. vel a sanctū derivat' hoc sacrū cri id est templū vl' locus diuinis cultibꝫ institutus. Und hoc sacellū li. dimi. puū templū. Virgili⁹. Nympde ri sere sacello.

Sadai nomen dei. i. omnipotēs quasi potens omia. s. a faciendo qđ vult. quia si ei acciderꝫ non esset omni potens. facit em̄ quicquid vult. Et inde omnipotens ē Item omnipotens est quia eius sunt omnia que vbicūq̄z sunt. solus em̄ totius mundi habet imperium. Unde in omnipotens.

Sadoch interpretat' iustus sine iustificans.

Saducei. quidam heretici. interpretat' iusti. vendica bant em̄ sibi qđ non sunt. corporum resurrectionē ne gant. et animam cum corpoꝛe interire dicunt. quinq̄z tm̄ libꝛos moysi recipiūt. ꝓphetaruz vaticinia respuūt Unde in actibꝫ. xxiij. saducei dicunt nō esse resurrecti onem mortuoꝝ. neq̄z angelum. neq̄z spirituz. pharisei aūt vtrunq̄z ꝓfitent'. ⁊ acuit penul. Beda etiā dicit. sa ducei dicunt'. q: saduceū quendā mayst̄rū legis sequē tes. neq̄z resurrectionem credentes. neq̄z angelos. neq̄z spirit⁹ esse. hi tm̄ quinq̄z libꝛos moysi recipientes. ora cula ꝓphetarū respuebāt. Pharisei ecōtra q̄ diuisi in terpretant'. eo q̄ a ceteris in quibusdā obseruationibꝫ se separarent et resurrectionē credebant corpoꝝ. ⁊ an gelos ⁊ spiritus esse fatebant'. ⁊ non solū quinq̄z libꝛos moysi. sed etiam oracula ꝓphetarū recipiebāt. Und in phariseus.

Safon fonis. ē funis ī ꝓra nauis posit⁹. Ysi. xl.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Venerio cursu veni ꝓbato pede vsqꝫ ad safonē.

Saforiū.artiū tēpli.

Saga ge.dr̄ a sagio gis.⁊ dr̄ saga ingeniosa vl' incātatrix.diuinatrix.Oratiꝰ i epi.somnia terrores magicos miracl'a sagas. Itē saga dr̄ gēma purissimi colorꝫ. Inuenit' h sagū. Et pluralit' hec saga sagoꝝ ꝓ veste.⁊ tūc cor.primā. Vn̄ quidā. Femina saga malis me fallit.sc̄ saga vestis.

Sagaculus.in sagax est.

Sagana.a sagax dr̄ h sagana ne.i. īgeniosa īcātatrix diuinatrix.sagana ēt fuit ꝓpriū nomē cuiusdam incātatricis. Sagana genꝰ gūmi.vl' vestꝫ dr̄.⁊ cor.ga.vn̄ grecismꝰ. Sagana.gūmi.sagana.vestis.sagana vates.

Sagax.a sagio gis.dr̄ sagax gacis.ge.om.i.ingeniosꝰ vel inuestigator vel diuinꝰ.vel velox.astutus.ꝓuidus.ꝓscius futuroꝝ.⁊ ꝯpat'.sagacior cissimꝰ. vn̄ sagacit' cius.sime.aduer.⁊ hec sagacitas tatis.⁊ sagaculus la. lū.aliquātulū sagax. et corri.primā sagax.licet sagio gis.eā ꝓducat.

Sagena.a sagū dr̄ h sagena ne.i.rete ꝑꝑ raritatēꝫ sic dicta.vel sic sagenariꝰ.i.retiariꝰ.⁊ sagenariꝰ ria riū.ad sagenā ꝑtinēs.⁊ ꝓdu.pul'.sagena.vn̄ in auro.dr̄. Agri thesaurꝰ.inuētaqꝫ gēma sagena.

Saginen.in sagina est.⁊ ꝓdu.gi.

Sagina.a satio as dr̄.h sagina ne.i.pinguedo.qd̓ ⁊ h saginē dr̄.vn̄ saginatꝰ ta.tū.pinguis vel ad saginā ꝑtinēs.incrassatus obesus.⁊ sagino nas naui.i.impinguare.crassū facē.nutrire.vn̄ h saginē minis.pinguedo.et hinc hoc saginētū ti.⁊ hoc saginamentū.i. pinguedo.⁊ ꝓducūt ꝑdicta gi.vn̄ thobias.ventre saginato veneris suspirat ad vsum. Et iuuenal'. Ista dies ꝓspera stomachū laxare saginis.

Saginula le.di.ꝑua sagina.

Sagio gis.giui gitū.i.ingeniose agere vel diuinare. Et cōponit'. Presagio gis.i.diuinare vl' ꝑdiuinare.d̓ q̄ i suo loco hēs. Sagio et eiꝰ cōposita sunt neutra. et ꝓducūt sa.

Sagitta.a sagio gis.dr̄ h sagitta te.eo ꝙ sagaci.i.ígenioso vl' veloci iactu mittit'.pēnis fert' q̄i auis.vt mors celerit' ꝑcurrat ad hoiēꝫ. ⁊ hinc rustici sagittā vocant nouissimā ꝑtē surculi i sarmēto. vl' qd̓ lōgiꝰ a mr̄e ex q̄ ꝓsilijt recessit. vel q: acuminis tenuitate teli spēꝫ ꝓferat sūmitates vitiū ⁊ fruticū flagella dicūt'.q: flatu agitēt' Itē a sagitta h sagittula ⁊ h sagittella le.di.⁊ sagittariꝰ rij.⁊ h sagittaria rie.⁊ sagittariꝰ ria riū.⁊ sagitto tas idē sagittas mittē.l' sagittis ꝑcutē.vl' appetē.⁊ ꝑ ꝯpositionē sagittifer ra.rū.q fert sagittas.⁊ corr.ꝑmā sagitta q̄uis sagio eā ꝓducat ⁊ scribit' ꝑ duo tt. An ars sagittarioꝝ sit licita hēs i orno nas.

Sagittella le.di.ꝑua sagitta.

Sagitifer ra.pnl'.cor.i sagitta est.

Sagittula le.di.ꝑua sagitta.

Sagina.a sagū.dr̄ hec sagina huiꝰ sagine.q̄ corrupte vulgo dr̄ sauma vel salma.i.sella vel pōdus.vl' sarcina q̄ sup sellā ponit'. ⁊ dr̄ a stratu sagorū.i.sellaꝝ. vel q̄a selle sago solent sterni.vn̄ saginariꝰ.i.caballus.⁊ h saginaria.i.equa vel mula.vel vt generaliter dicat' q̄dlibꝫ iumentū pōt dici saginarius vel saginaria pro diuersitate sexuum.

Saginariꝰ i sagina vide.

Saginula le.di.ꝑua sagina

Sagū.a sagio gis dr̄ h sagū gi.q̄ddā genꝰ pāni.vel vestis tenuis.⁊ abrasa.⁊ cor.ꝑmā.lꝫ sagio gis.eā ꝓducat vide i saga ge.vn̄ h sagulū idē ꝑm hug. In histo.āt super exod.dr̄ sic. Scdꝫ opinītū erat saga cilicina q̄ ⁊ vela caplaria vel capillaria q̄nqꝫ vocāt'.q facta erāt d̓ pilis caprarū.q̄s capillos q̄nqꝫ dicimꝰ ad drīaꝫ lane ouiū d̓ q̄bꝫ cilicia fiūt.vn̄ ⁊ illa sagacilicia dicta sc̄.q̄ ꝓ asperitate saga dicebāt'.vn̄ q̄sdā pānos aspos sagias dicimus. Vel forte ex q̄dratura saga dicta. vn̄ et militare pallium a gallis inuētū.q: quadrū erat sagū dictū est.qd̓ tn̄ ex aspo fiebat pāno ꝯ aeris intēpiem potuit et' dici sagū. Papias.sic di. Sagū vestimētū cilicinū.sagū.saccū dipolis palliū virgatū. Pōt et' dici sagū vestis mortuoꝝ.vt ciliciū.vn̄ q̄dā. Mortꝫ cerne sagū tu vita mobile sagum.

Sal.a salio salis dr̄ h sal salis.qd̓ antiq̄ dicebāt h sal salis i neutro ge.vn̄ accipe sal sapie.⁊ marci.xj. Bonū est sal.⁊ dr̄ sal a salio q: saliat i igne fugit eī̄ ignē cum sit aqueus ⁊ naturā aq̄ seq̄t'. q: ignis ⁊ aqua int' se inimica sunt.vel sal dr̄ a salo ⁊ sole.q: d̓ aq̄ maris fit ⁊ sole siccat'.vn̄ di. Isi.xvj.ety. Sal aq̄s maris spōte gignit' spuma i extrema litoribꝫ vel scopol' derelicta ⁊ sole decocta. Sūt lacꝰ ⁊ flumina ⁊ putei ex q̄bꝫ haurit' dehinc i salinas i gesta siccat'. Et no.ꝙ sal debēt esse neu.generis.q̄tū ad rē.h repugnat q̄litas vocis neutroꝝ desinētiū i al.q: oīa neutra desinētia i al.ꝓducūt pnl'.gti ⁊ termināt abltīm i i.q̄ꝝ neutrū fit i h noie sal.āmo corr.pnl'.gti.⁊ t'minat abltīm i e.sic masculina desinētia i al Et sic q̄litas vocis tali adiūcta rōne cogit h nomē sal esse tn̄ mascu.ge. Nō eī̄ qualitas vocis suffic' nec volūtas alicuius nisi rō nature.vel rei tali generi sit adiūcta.vide in sales.

Salamādra vl' salamādria q̄ddā aīal tn̄ i igne viuēs q: sola int' aīalia icēdia sustinē valeat q̄si sola amans pyr.i.ignē. Siq̄dē i medijs flamis exiit.⁊ nō solū non vritur.h ēt icēdiū extīguit.⁊ istiꝰ ē maxima vis int' oīa venenata.cetera ꝯ̄o singulos feriūt.h ꝑlimos ꝑit' interemit.q̄ ⁊ si arbori irrepserit vl' i puteū cecidert poma ⁊ aquā veneno īficit. ⁊ oēs comedētes ⁊ bibētes int'fic' ⁊ ē vnū d̓ q̄tuor aīalibꝫ illis q̄ singula ex singulis puris viuūt elemētis.vn̄ ꝟsꝰ. Talpe terra cibꝫ camelion i aere viuit. Allec vnda fouet flame pascūt salamandram Aug.ēt i.xxj.d̓ ciui.dei dic'. Sicut scripsert q̄ naturas aīaliū curiosius idagarūt salamādra i ignibꝫ viuit ⁊c̄.

Salamina mine.⁊ hec salamen mis.citas q̄dā.vn̄ salaminꝰ na.nū.⁊ h et hec salaminēsis ⁊ h se.⁊ salaminatus ta.tū.⁊ ꝓdu.mi.vn̄ i aurora dr̄ ad ciprū tendūt pꝰ intrātes salaminā.

Salaria.a salū dr̄ h salaria rie.vnda vel estuatio maris q̄ ad mare redit.sicut venalia dr̄ q̄ ad litus venit.

Salaris i sales vide.

Salariū.a sale dr̄ h salariū.i.stipēdiū redditꝰ.⁊ ꝓprie cōis.diariū q̄tidianū.cibariū victꝰ.vn̄ legit' ꝙ oli poete viuebāt de cōi salario.i.stipēdio.

Salathiel interꝑtat' petitio mea deus.

Salax.a sal dr̄ h ⁊ h ⁊ hoc salax cis.i.luxuriosus.q: luxuria salsa ē ⁊ amara.vn̄ ouid̓. Laudaqꝫ salacē. vel salax a salio dr̄ q̄ freq̄nt' salit.sic fac' ꝑ aspꝰ ex luxuria.vn̄ ponit' ꝓ luxurioso sicut i ꝑmisso exēplo. vide i eruca.

Salebra.a sale h salebra re.i.fractura ⁊ aspitas viarū q: sal asꝑ ⁊ amarꝰ ē.vel salebra locꝰ lutosus vel molle lutū i via.⁊ tūc dr̄ a salio.q: facile saliat. Oratiꝰ. Qui seq̄t' salebras ⁊c̄.vn̄ salebrosus sa.sū.asper durꝰ amarus vl' lutosus.et cōpat'.vn̄ salebrose sꝰ.sime.aduer.

Salē acuit' i fine. Et interꝑtat' pax.et olim dicebatur hierl'm salē.vide in irl'm.

Salentinū.q̄dā mōs vel opidū italie. Vn̄ salētinus na.nū patriū.et ꝓducit ti.

Sales. Sal i singulari accipit' ꝓ ꝯdimēto vl' sapia.h i plurali hi sales ꝓ ꝟbis amaris. Auianꝰ. Verbaqꝫ cū salibꝫ asperiora dedit. Itē sales dicūt' ꝟba iocosa ⁊ facete inuenta vel dicta.vn̄ h ⁊ h salaris ⁊ h lare.sic dicimꝰ salares ludos.vbi verba iocose vel amare int'miscent'.⁊ dicūt' sales a salio. Itē a salio lis.h saliꝰ salij.et pluraliter hi salij salioꝝ hi sales saliū.⁊ dicūtur salij vl' sales sacerdotes martis.quia saltādo ei sacrificabant. Luca. Et salius leto portans ancilia collo. Item idēꝫ Non soliti lusere sales. Hic tamen sales ꝑnt etiaꝫ dici ioculatores.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Salgamū.gamos cōponit cū salio vel saluo 7 dr hoc salgamū m.i.culcitra.7 cor.ga.
Salignus in salix est.
Salmariū.in salinū vide.
Salinator q facit salē.fm pap̄.
Salinū.a sal dr ß salinū ni.i.vas vbi reponit sal.7 ponit p tota suppellectile.q: sal est:pdimētū oim ciborū. 7 hec salina ne.locus vbi sal efficit vel vbi vēdit. Ūñ salinarⁱ ria.riū.ad salinā ptinēs.7 hic salinarⁱ q facit vel vendit salē. Et etiā salinator fm papi. q salē facit. Persius. Purū 7 sine labe salinū.
Salio salis salui vel salini vel salij salire saltū.i. facere saltū.7 tūc ē neutr 7 absolutū. Et salire qđ ī vulgari ē amorare ptinet ad aīalia irrōnabilia.7 tūc est actiuū Ūñ ouiđ. Leta salit ouis thauro q3 leta iuuēca. vnde saltor saltrix.7 hinc ß saltricula le.dimi. Jtē a salio lis. saltū saltu.u.ī o.salto tas.freqn. Salio ꝓponit Assilio lis.ad aliđ salire. Absilio lis.absultū ī diuersas ptes salire separari.abrūpi. Circūsilio lis.circūsultū. circūsilire. i.vndiq aggredi. Desilio lis.desultū.i.valđ vl deorsū vl đ vno loco ad aliū salire. vñ desultor dr q đ vno loco ī aliū se trāsfert.7 desulto tas.fre. Dissilio lis.i. diuīsis mōis salire.ī diuīsas ptes salire.separari.abrūpi saliēdo. vñ dissalto tas freqn. Exilio lis.exultū.i.ex vl valđ salire. vñ exulto tas.i.freqnt exilire qđ ꝑpe fit cū letamur.7 ponit exultare p letari.ß ꝑpe saliendo. Insilio id ē salire ꝛ vel īsilire.īsultū facē.inuadē.īpetē.7 aggredi. vñ ß īsultⁱ tus.tui. Intersilio lis.i.int aliq salire.intervenire. Prosilio lis.i.pcul vel añ salire. Resilio lis.i. utq vl retro salire. vñ 7 dr ille resilire a pacto q đ dimittit pactū 7 cessat retro. vñ resulto tas. vt splēdor solis vl speculi resultat cū ī oppositō repit. Subsilio lis.subtus salire. vl pⁿ vl pax. Inde subsiliēs entis.ge.om. Invenit etiā subsilio lis.i.sursū salire.7 tūc ꝓponit a susū vel sursū 7 salio. Trāsilio lis.vltra salire.trāsire. Salio p facē saltū.7 oīa ab eo cōposita fm hāc significatiōez neutra sc. Præt assilio p aggredi circūsilio.īsilio p aggredi.7 trāsilio q sc actia. Jtē salio ī alia significatōe ē actiū cū oibꝫ suis ꝓpo.siq hz fm illā significatiōz. Jtē ꝓposita a salio faciūt supinū ī sultū. 7 triplicāt ptēritū sic 7 salio.nā faciūt ī lini. vl ī lij. vel ī lui. vt īsilui. vl īsilii.7 silij.7 oīa corripiūt si.sic simplex salio. vñ xpⁱ. dat salio salij salui q3 sine saliui. Invenit etiā salio sallis p duo ll. de q infra dicā ī sallo sallis
Salisator.a salio lis.dr ß salisator toris.7 dicūt salisatores divini q̄dā q dū eis mēbror q̄cūq ptes salierint aliq̄d sibi inde ꝑsperū vel triste significari predicunt.
Saliua.a sal dr ß saliua. q: salsa sit 7 salis hz saporez vl dr a salio. q: saliat ab ore. vel dr a saluo nas. q: nos saluat. vñ saluosus sa sū.7 scias q ieiunī bois saliuā si serpens gustauerit morit. vide ī ieiunīū.
Saliūca.a salio sal dr ß saliūca ce q̄dā herba spinosa. 7 dr a salio. q: eā calcātes facit salire. vñ 7 vulgo calcacrepa dr. q: calcātes facit crepare. Virgili. Puniceis q̄tū cedit saliūca rosetis. In li.v.c. Isai. Pro saliūca ascēdit abies. Glo. Saliūca aculeis 7 cōpūctiōibꝫ plena.abies alta.pcera.fabricādis domibꝫ apta. Pro saliūca ḡ ascēdit abies.i.p vicijs xtutes.p viciosis 7 spinosis xtutibꝫ exaltati.
Saliūcula le.herba medicinal hūs spicas miri odoris crescit ī mōtibꝫ.ß saliūca herba salsa fm pap̄.7 cor.cu.
Salⁱ lq.ī sales vide.
Salix.a salio dr ß salix cis.q̄dā arbor q: cito salit.i. crescat.7 cor.pnt.gti. Prophēta. In salicibꝫ ī medio ei⁹ suspēdim⁹ organa nra.vñ saligⁿ gna.gnū.ad salicem ptinēs.vel de salice factⁿ. Et saliceus cea.ceū. Et salicinus na.nū.7 ß salicetū ti.locus vbi salices crescunt.
Sallio sallis p geminū l.vide ī sallo lis.infra.
Sallo.a sale dr sallo lis.salli sallere.sum.tercie ꝓiugatiōis. Et sallio lis.lini litū.q̄rte ꝓiugatiōis ī eodē sensu.i.ponere salē.aspgere.sale ꝑdire.q ät dr sallo.i.sale aspgo.ety.ē. Sallio 7 sallo.cū oibꝫ ꝓpositis suis actiua sc 7 ꝓpositor eor significatōes facile est distinguē Hic no.q inuenit salio lis.lini vl lui vel lij.7 facē supinū saltū.7 cor.primā.vñ p vnū l. scribit. Jtē inuenit sallio lis liui.vl lij.p syncopā.facit supi.sallitū.7 scribit p duo ll. Jtē inuenit sallo lis li.lere.tercie ꝓiugatiōis facit supinū salsū ī eodē sensu cū sallo sale ꝑdire.7 scribitur p duo l.cū faciat supinū ī sum. sicut vello vulsum. Nam si scriberet p vnū l.faceret supinum in tū vt colo cultum. Invenitur etiā psallo psallis psalli.lere.tercie ꝓiugationis.7 scribit p ps.7 caret supi. Prophēta Psallite dño in citharā. De predictis consuevit dici. Sallio sallo cibū salio pede.cantica psallo. Sallio sallitū dat salsum sallo supinū. dat saltū salio primat psallo supio. Sallo facē salli.salliui sallio psallo. Dat psalli salio salui.saliꝫ saliui. Sallo facit salsum sallitū sallio saltuz. Dat salio psallo tamē manet absq supino. De hoc etiā dixi supra ī tercia pte vbi egi de ptēritis 7 supinis q̄rte ꝓiuga. Jtē scias q salis gtūs de sal vtrancq syllabā corripit. Sallis xpo scđa psona bⁿ xbi sallo p ꝑdire cibū sale vtrāq syllabā ꝑducit. Salis autem secūda psona bⁿ verbi salio p saltū facere corripit primam 7 ꝑducit vltimā. Sed psallis per p. secunda persona huius verbi psallo psallis.producit primā.7 cor. vltimam.
Salmentū.a sallio lis.vel a sale.vel a salso dr ß salmētū.vel ß salsamentū ī eodē sensu. Uel salmētū ꝑpe piscis ꝓfectō.7 dr tūc a salmo salmonis pisce.q dr sic a sale.q: inde fit salsamentū vel q: habeat saporē salis. sed salsamentū oīs res salsa vt piscis 7 hmōi. Et inde hoc salsum salsi.
Salomon interp̄tat pacificus.q: ī regno eⁱ⁹ fuit pax Ūñ ī pmo li. paliꝑ. ca. xxij. dicit david. Factus ē fmo dñi ad me dicens. Multum sanguinem effudisti 7 plurima bella bellasti nō poteris edificare nomini meo tmum tanto effuso sanguine corā me. Filius qui nascetur tibi erit vir q̄etissimⁱ. facią eū ē q̄escere ab oibus inimicis suis p circuitū.7 ob hāc cām pacificⁿ vocabit 7 pacē 7 ociū dabo ī isrl cūctis diebꝫ suis ipe edificabit tmū noī meo. Jdē dictⁿ ē 7 ydtba. q: fuit dilectus et amabilis dño. Jdē et ceeleth vel coleth. qđ grece dr ecclesiastes.latine cōcionator. q: ad populū loqueret. vi de ī ecclesiastes Et scias q: q̄dā volūt dicere salemon p e.vel a salē ciuitate.vel a rege vel a sale qđ est sapia et monos qđ est vnū. q: vnicus 7 singularis fuit in sapīa vt patet in tercio regū.c.iij.vbi dicit ei deus. Ecce feci tibi fm sermones tuos et dedi tibi cor sapiens et intelligens in tantum vt nullus ante te similis tui fuerit nec pōt te futurus sit.
Salona.a salon dr ß salona ne vel be salone salonax insula 7 quedā ciuitas dalmacie inxta mare. vñ saloninus na.nū. Et salonin⁹ dictus est filⁱ⁹ pollionis q natⁿ est in eo anno in q pⁿ suus devicit illā ciuitatē. Et pđ. pnt.salona ne.
Salonin⁹ in salona est.7 pdami.
Salpiga. Pige qđ est depssum.cōponit cū salim qđ est locus.7 dr hec salpiga ge. q̄dā fpes q babitat ī depressis locꝫ. Hec eadē dr 7 cecula.q: parua ē 7 oculos non habet.
Salsamentū exponit ī salmentū.
Salsicica ce.dr a salsus.q: salsa sit.
Salsugo.a salsus dr ß salsugo ginis.f. res q salsū facē. Jtē salsugo dr amarus 7 salsus humor terre. Et inde salsuginosus sa.sum.7 salsuginens ginea neū. Et pđ. pnt.nti salsugo.
Salsus sa.sum.pticipiū a sallo lis. Pōt etiā ee nomē 7 tūc derivat a sale.vt dicat salsus qi sale aspsus 7 cōditus.7 ꝓpat siot.simⁿ. vñ salse sius sime.aduer. 7 inū p cōpositionē insalsus.i.nō salsus.

Saltē ꝓiectio aduersatia cū diminutiōe p syncopam fit a salutē 7 ētractū a captis q̄ qñ capiti erāt ex timore uō valētes lōq̄ integre dicebāt saltē saltē saltē. quasi dicerēt vt vitā 7 salutē nō amitterēt. Itē inuenit saltim pl. 7 dr a saltu. vñ di. pus. in. xvj. li. saltu saltuatim vel saltim. i. saltādo. 7 ē aduerbiū qualitatis. vñ Vsus. Saltim saltādo ℔ saltē diminuēdo.

Salcia cie. dr a salsus. q. salsa.

Salti aduerbiū i saltē exponit.

Saltricula le. di. pua saltrix.

Saltrix tricis. mulier saliēs vel saltū faciens a salio lis. Itē a salio dr ℔ saltria trie. ioculatrix mulier. Iuuenal. Nouerūt mauri atq̄ indi q̄ saltria panē. Vl ē ibi psaltria. a psallo psallis.

Saltus. a salio lis. dr ℔ salt⁹ tus. act⁹ vel passio saliendi. Itē salt⁹ dr loc⁹ siluestris 7 vastus vbi arbores exiliūt i altū plus q̄ꝫ i alijs locis. vel salt⁹ dr silua rara. vbi bestie int arbores facile pñt salire. vñ extremitas siluarū dr salt⁹ q. arbores ibi iā rarescūt. Vñ saltuosus. sa. sum. saltib⁹ plen⁹. De ℔ q̄dā di. Esse nem⁹ salt⁹. saliendi dr actus. De tomo saltus libani. dixi in tomus.

Saluber. a salus dr ℔ 7 ℔ saluber vl salubris. 7 ℔ salubre ꝑm antiq̄s. Sed z etiā modernos dr ℔ saluber. et ℔ salubris. 7 ℔ bre. i. san⁹ vtil salutē ꝓferēs. 7 ꝓpat. vñ salubrit bri⁹. berrime. aduer. Et ℔ salubritas tatis. 7 ē salus integritas corpis. Salubritas saluti ꝓueniēs cā. p quā sanitas vel ꝑuat vel restaurat. 7 ꝓdu. lu. vñ in doctrinali dr. Añ b. fit breuis u. ℔ demit inde saluber. Et ꝑm pap. saluber ad locū refert vel cibū. salutarz ad cōsilium.

Saluia. a salus dr hec saluia uie. q. salubris herba est. 7 dr saluia quasi salutis via.

Saluio uis. in saluo uas est.

Salū. a sale dr ℔ salū sali. i. mare. q. sallū 7 amarū est. De ℔ biero. ad paulinū. c. viij. Et berēz i salo nauicle funē magis pcide q̄ꝫ solue.

Saluo. a sal⁹ dr saluo uas. q. sal⁹ saluat. vel q. tali verbo vtimur i salutatōe. vñ salu⁹ ua. uū. 7 hīc ℔ salubritas tatis. Et salue saluete. salueto saluetote. ꝛbū defectiuū. 7 saluatoriū. i. esse vel fieri saluū. 7 saluio uis. saluire i eodē sensu. i. esse vl fieri saluū. Orati⁹. Urbis amatorē fuscū saluire iubem⁹. Legit ibi 7 saluē. Saluo uas. actiuū ē cū oīb⁹ suis cōpositis.

Sal⁹. a sale. dr ℔ sal⁹ lutis. q. ꝓdimētū ē. sic em sal ē cōdimētū oīm cibor. sic sal⁹ ē ꝓdimētū oīm mēbror. Et est sal⁹ itegritas corpis. Salubritas saluti ꝓueniēs cā. p quā sanitas ꝑuat vel restaurat. A sal⁹ deriuat saluto tas. sic em solem⁹ scribē 7 salutare. Martino petr⁹ salutē. 7 dr salutare q̄si salutē optare. Vñ salutatio q̄si salutis optatio. illū em salutam⁹ cui⁹ salutē optam⁹. et salutator⁹ ria. riū. 7 ℔ salutatoriū torij. loc⁹ salutationis. 7 ē actim saluto cū oīb⁹ suis ꝓpositis. Sal⁹ ꝓpōit. Salutifer ra. rū. Salutiger ra. rū. 7 salutigerul⁹ la. luz q̄ fert vel gerit salutē ꝛbis vel ope. 7 corr. primā salus. Vñ ꝓsper. Cur dubiū expectat cras hodierna salus. Et fuit sal⁹ ꝓpt delectationes. vt feia. 7 sic est fe. ge. sic morbꝫ ꝓpter lesionē vt mas. 7 sic ē masculini generis.

Salutatio. a saluto tas. dr hec salutatio onis. q̄si salutis optatio. Illū em salutamus cui⁹ salutē desideram⁹. 7 est salutatio ꝓma ps epl'e. Et ꝑm ℔ salutatio est limen epl'e debita ordinatiōe tā noīa q̄ꝫ merita psonar ꝓnectēs 7 affectōz declarās. Et scias q̄ illud qđ ē ꝑtū narrationū i salutatiōe nō dz claudi. vñ viciosa ē illa salutatio. Joanni pīi reuerēdo. p. eius fili⁹ būilis bononie leges audiēs vel decreta. cū ſbiectiōe salutē. Nā cadē rōne posset dici. Bononie comedēs vel scribens codicē vel digestū. Sufficit g̃ dicere. Bononie scolaris. Si aūt dicat. Bononie dedit⁹ scolasticis disciplis vel studio lrarū dicim⁹ q̄ studiū est attributū psone. Vñ cōmode pt dici. Ac si attributū soli⁹ negocij eēt non esset dicendum. vt bononie leges lras vel leges audiens vel decreta.

Salutigerulus la. lū. pnl'. cor. q̄ gerit salutes. a salute. 7 gerul⁹. vide etiā in salus.

Saluto tas. in salus est.

Samaritani. samaria est quedā regalis ciuitas. Unde samarita. vel samaritanus na. nū. i. custos. Di nō communicāt iudeis. imo vitāt eos i cibis 7 vasis eoz. et vt di. papi. samaritani vel samarite interptant custodes eo q̄ a babilonijs illic i custodiā collocati sūt iudeorū. Ideo hic nota q̄ samaritani erant illi q̄ missi fuerāt ad inhabitādū terrā illā decē tribub⁹ captiuitatis 7 dicti sunt samaritani ꝓpter locū. 7 isti recipiebāt quinq̄ libros moysi 7 nō ꝓphetas. 7 vocabātur a iudeis dua rū tribuū iacobite. quia videlz supplantauerant iudeos decem tribuū de terra sua. et ideo samaritanos abominabantur. iudei. et ab illa ciuitate oīs regio circa illā dicta est samaria.

Sābuca ce. vel hic sambuc⁹ ci. pnl'. pdu. dī q̄dā pua arbor 7 mollis. Unde sābuceus cea. ceū. 7 sambucin⁹ na. nū. de sambuca exīs. 7 ℔ sambucetū ceti. locus vbi ille arbores crescunt. 7 hec sambuca buce. qđā gen⁹ simphonie musicū qđ fit de illa arbore. 7 ℔ sambucinarius narij. q̄ canit cū sambuca. 7 hec sābustria strie. mlier q̄ canit cū tali instrō. 7 ℔ sambuculus culi. saltator. advocē sambuce. 7 cor. cu.

Sambucul⁹ i sambuca vide.

Sābustria i sambuca est.

Samia. samos insula ē. vñ samu⁹ mia. miū. in illa īsula repta prius fictilia vasa credūt. Unde talia vasa samia dicūt ꝑm bug. vel ꝑm Pap. Samia terra a samio dicta glutinosa 7 cādida medicamētis 7 vasculis necessaria. Isa. xlv. dī. Testa de samijs terre.

Samna ne. in subsamno nas. vide.

Samnites in subsamno nas est.

Samnis ciuitas i apulia.

Samnū ē beneuētū ꝑm pap.

Samno nas. i subsamno nas. est.

Samnula le. di. pua samna.

Samotracia. Samos q̄dā insula ē. 7 cōponit cū tracia cie. quedā alia insula. 7 dr hec samotracia cie. q̄daz alia insula a ꝓdictis. cui⁹ icole cōmixti sūt ex tracis 7 samnis. Unde ℔ et hec samotrax tracis. 7 hic et hec samotracensis 7 ℔ se. 7 samotraceus cea. ceū. et ab illo loco dictus est samotrates aureus anulus. ℔ capulo ferreo q̄a ibi ꝓmū factus est.

Samuel indeclinabile ꝓpriū nomē viri. vel etiā pt declinari. ℔ samuel samuelis. Unde i aurora dī. Cū samuele loquēs facta futura dabat.

Sancio. a sanguis dī sancio cis. sanxi vel sanciui. sanctū vel sancitū. i. statuere. ꝓsecrare sanctū facere. cōfirmare 7 irrigare. pene ab oi iniuria defendē. Hic 7 leges scte 7 mores scti dicūt. 7 boies ꝓfirmati in fide. sancti dicūt. et dī sancire a sanguine hostie. et ℔ de veteri cōsuetudine. Nihil ꝛbo sanctū apud veteres dicebat. nisi qđ sanguine hostie esset ꝓfecratū vl respersum. vnde bi q̄ purificari volebāt sanguine hostie vngebant. vñ scti postea dicebant. quasi sanguine uncti. Hz modo sctus dī q̄ in fide xpi est ꝓfirmatus. et sanctū qđ violare 7 corrūpere nephas ē. vñ sancit⁹ ta. tū. Ad hebreos viij. Qđ i melioribꝫ repromissōibꝫ sancitū ē. ꝑm hug.

Ūn nota hic q̄ ꝑm modernos sancio cis. facit ꝑteritū sanxi. cio. mutata i xi. vt vincio vinxi. Uetustissimi tñ etiā sanciui. vel sancij ꝓferebāt et supinū fac sāctū xi. mutata i ctū. vt sanxi sanctū. vnxi vnctū. vinxi vinctū. Inuenit etiā apud vetustissimos sanciui sancituz Unde lucreti⁹. Qđ porro neq̄ꝫ sancitū q̄dē extat. sic di. psti. in. x. li. vñ dico q̄ ꝑm modernos sancio facit sāxi 7 sanctū. Inuenit etiā apud antiq̄s sanciui et sancituz qđ mō nō dicimus.

Sancitus ta.tū.i sancio cis vide.7 pdu.ci.
Sanctimonia.a sancio cis.dr ꝑ sanctimonia nie.i.sanctitas. Heb.xij. Pacē seqmini cū oibz sctimoniā. vñ hec sctimonial' feia sctitati dedita. vl' cōponit' a sanct' cta.ctū.7 monial' qđ est monacha. vñ sctimonial' quasi scā 7 ꝓsecrata monial'. vñ hz ꝑ sctimonialis.7 hocle. id est sctm vel ad sanctimoniaz vel ad sanctimoniales pertinens.
Sanctimonial' pnl'.pdu.exponit' i sctimonia.
Sanctiones.leges.purificatiōes.fm papā.
Sanctuariū i sanct' vide.
Sanctus.a sancio cis.sanctū dr sanctus cta.ctū.7 cōparat' sanctior ctissim'.vñ sctē ctius.ctissime adūbium Et ꝑ sctitas tis.7 ꝑ sctitudo dinis. vide in sancio cis.
¶ Et vt dicit ambro. Scti effect' i oi bono ē. Itē a sāctus dr ꝑ sanctuariū rq.res sctā.vel loc' vbi sctā reponūt'.vel vbi res sctē gerūt'. Sctā igit' antiq̄tus exteriora tēpli dicebāt'. Sctā scōz loc' tēpli secretior.ad quē nulli erat accessus nisi tm sacerdoti.7 dr sic. q: interiora oracula sanctiora sūt.vel q: sctōz cōpatiōe sanctiora sūt.sic cāticacāticoz q: vniuersa cātica p̄cellūt. Itē a sctūs 7 facio ꝓponit' sctifico cas.7 ē actiū. ¶ De cognitiōe sctōz dixi i oratio.7 i antixp̄s. Itē i vitrū dicā Itē vide i hieronym'.7 i sanctio. Itē i beat'. Itē d cognitiōe mortuoz vel defūctoz.tā bonoz q̄ maloz dixi i defūctus. Itē vide i pena. Itē de scōz btitudine et sapia.7 maloz miseria di. Anselm'. Firmit' teneam' nihil bonoris n̄ alicui' bonitatis illis deesse. q̄w i alia felicitate ꝓtingit eē. ¶ Septē aūt sūt q̄ videt' coꝛpib' aptari. Pulcritudo.velocitas.fortitudo.libertas.sanitas.voluptas.7 diuturnitas. Habēt et sctis ꝑ ꝓuenient' aptari vidēt'.s.sapia.amicitia.ꝓcordia.ptās.honor.securitas.7 gaudiū. Sapiam bti viri pleni' habebūt.vt nihil desit d oibz q̄ scire voluerint. Oia quippe p̄terita p̄ntia 7 futura sciēt.nec aliq̄d eoz noticie subtrahet' q̄ creato: sciēdo creauit.nec indigētia erit. vt q̄sq̄ interroget q̄s ei' ꝓnus fuerit. 7 de cui' stirpe ꝓdierit.vel q̄s ille vel ille sit. Omniū etiā liguaz. 7 oīm creaturarū oimq̄ artiū noticiā hēbūt. Cogitat' et' suos inuicē vt debūt q̄d̄q̄d feci vel facio i p̄nti vita.ibi oēs apte videbūt.et q̄d̄q̄d eoz aliq̄s fecerit ego videbo si ibi fuero. nec inde ruborē aliq̄s hēbit.si i hac vita deo ꝓ pniaz' satisfecit. Ut igit' hēas vñ ꝓditoꝛ tuo nō solū ꝓ te.ꝑ ēt ꝓ illis q̄ tecū erūt gtiosius sp existas. Habebis p̄ oculd q̄nta miseria nos extraxit.hēbis nō q̄dē ad ꝓfusionē ꝑ ad maiorē leticie glorificatōz. Cū igit' tāta btitudo sit i amicis dei.d ei' inimici' q̄d erit. Utiq̄ nō sic impij nō sic. Sz circa ꝑ q̄ scti erūt pulcerrimi.credēdū puto q̄ ip̄i erūt turpissimi. Scti veloces.mali pigri. Sci fortes.mali debiles. Justi liberi.iniusti in inferno ꝯ voluntatē clausi. Bti sani. dānati lāguoꝛe ꝑpetuo cruciati. Boni saciabunt'.mali ꝓ oīs boni refectiōe carebunt Scti i bonis diuturnitatē hēbūt.mali i malis nunq̄ finē carebūt. Probi multa sapia erūt p̄diti. iprobi autē sua insipiētia ꝓfundūt' vt miseri. Amici de summā int' se habebūt amicitiā.inimici ꝓ dei maximā inter se inimicitiā habebūt. Erūt pace ꝑpetua cōcordes bti. erūt iugi dissensione discordes miseri. Justi habebūt regiā ptātē p̄cipiēdi.iniusti carebūt ptāte se q̄z mouēdi. Sācti dei honoꝛe magno sublimabunt'.damnati ꝓ multo dedecoꝛe opprimēt'. Securi aūt boni erunt q̄ nunq̄ bonū illoꝛū peribit.timoꝛe mali cruciabunt' q̄ omni fine carebit. Veroꝛ et desolatio bis q̄ xp̄m cōtempserūt gaudiū 7 exultatio erit bis q̄ cum dilexerūt.cui est honoꝛ 7 gloria i secula seculoꝛ. Deniq̄ oēm volūtatez timentiū se faciet ds 7 depcatiōez eoꝛ exaudiet 7 saluos faciet eos 7c.
Sandaliū.a sandix dicis.dr ꝑ sandaliū lij.q̄dā pānus q̄ equi solent opiri nobiliū.vt pape 7 cardinaliū. Sandalia etiā dicunt' subtalares q̄bus papa 7 epi solēt missas celebrare.quales beatus bartholomeus deferebat. Sandaliū dr etiā pannus q̄ opiebant' vulnera vl' corpora mortuoꝛum fm hug. Sup illum aūt textū matb. vj. Sed calciatos sandalij 7c. dic. Beda. Et pes nec tectus sit nec nudus ad terram. Et in historijs dr. Jus sit eos vti soleis.i. sandalijs 7 peronib. Item quedam postilla di.sup predictū locū. Sandalia sunt quoddā genus calciamenti q̄d est superius apertū.inferi' tectū sicut ep̄oz. In.xij.act'.vbi dicit angelus petro. Calcia te caligas tuas.in greco habetur.sandalia tua. Epbe. vj. Calciati pedes in preparationem euangelij pacis.
Sādapila.a samna qđ est derisio dr hec sandapila dapile.i.scurra. Itē ꝑ sandapila feretrū i q̄ mortui portātur.7 maxime plebei gladiatoꝛes. Et tunc derivatur a sandalium qđ est pānus quo opiebant' vulnera vl' coꝛpora mortuoꝛ. Juuenalis. Inter carnifices et fabros sandapilaꝛ.7 coꝛr.pi.
Sandicus in sandix est.
Sandix dicis.fe.ge.gen' rubꝛe herbe d q̄ fit q̄dā tinctura. Vñ sandicus ca.cum. Et sandicius dicia.diciū tali coloꝛe infectus. Et sandicinus na.num.in eodem sensu. Et hec sandarica rice.genus coloris.colore cinabanio odoꝛe sulphureo.et produ.penulti.genitiui sādix cis.
Sanguiminuo.a sanguis 7 minuo is.cōponit' sāguiminuo is.nui.xbū actiū.i.sanguinē minuere.
Sāguinari'.a sāguis dr sanguinari' ria.riū.i.sicari'. homicida.pcussoꝛ.vel sanguine abūdās.vel fluxū sanguinis patiēs. Invenit' etiā ꝑ 7 ꝑ sanguinaris 7 hoc re. Eccl'.xlij. Latus sanguinare. Itē invenit' ꝑ sāguinarius rij.p q̄dā arboꝛe. 7 hec sanguinaria q̄dā herba sic dicta.q: missa i narib' sanguinē moueat.
Sanguinetū ti.in sanguinus est.
Sanguinus.a sanguis dr ꝑ sanguinus ni. q̄dā parua arboꝛ.q: fructus 7 coꝛtex eius sit sanguinei coloris Unde hoc sanguinetū ti. locus vbi abundāt sanguini.7 coꝛripit gui.
Sanguis.a suauis dr hic sanguis ginis. q: suauis sit. Prevalet ꝓ sāguinea ꝓplexio oīb' alijs in suauitate 7 in dulcedine. Vñ 7 boies quibus dñat' sanguis dulces 7 blandi sunt. Vel sanguis derivat' a salio lis.q: saliat. Et vt dicit p̄s.caret pluralitate. Invenit' tñ i diuina pagina. Qui nō ex sāguinib'. Et alibi. Viri sāguinum 7 dolosi 7c. Item. Libera me de sanguinibus. Ad hoc potest dici q̄ ꝑ peccatis potest inveniri in plurali Vel dic q̄ q̄nis alicubi inveniat' in plurali. nō id circo est in vsu. Et prisc.di.q̄ deficit in plurali solo vsu.ꝑ illud dr esse in vsu q̄d cōmuniter est in vsu apud oēs. Tū scias q̄ cōplexiua q̄ magis vim vnitiuaz hāt propꝛie debēt in singulari numero declinari.vt puluis.sānis lutū.hec cēn vehementē hūt aggregationē. A sanguis derivat' sanguinosus sa.sū.i.sanguine plen' 7 abundans.7 cōpatur sanguineus nea.neum.7 sanguīs nas. id est sanguinē emittere vel minuere vel sanguinē inq̄nare. Et ē sāguis calid'.7 humid'.7 cōvenit cū aere et vere.vide i estas 7 i elemētū. Sanguis ꝓponit' cū ex.et dr ꝑ 7 hec exanguis 7 ꝑ gue.ꝑ exanguis. Sāguis mlta signat.vt pz i his ꝓsib'. Sanguis ꝑgenies.sāguis quoq; dr humoꝛ. Sit tibi peccatum sanguis.sanguis quoq; vita.
Sāguisuga est vermis aquatilis.s.birudo.ceno.aliter potantib' insidiat'.cūq; illabit' fauc'b' vel vbi vsq; iam adbeserit sanguine haurit.et cum nimio cruoꝛe madu erit enomit quod hausit.vt recentioꝛ dnuo sugat. Et sicut dicit Isi.xij.ety. Et dicunt quidam.licet componatur a sanguis et sugo gis.qđ ꝑmā ꝑdu.tñ sanguisuga penul.coꝛr. Alij dicūt cū quibus ego.q̄ sanguisuga pnl'.ꝑducat.q: cōponit' a sugo gis.cui' ꝑma ꝑducit'. nec invenit' in aliquo bono autoꝛe q̄ sit peral.brevis. 7 hui' opinionis fuit magister bn. Vñ in ꝓuerbio.xxx.

ca.vbi dī.Sāguisuge due sūt filie dicētes.affer.affer
Penultima siue su.dz ꝓduci. et dz scribi per vnū s.
De hoc dicit horati⁹ ī poetria .Nō missura cutē nisi
plena cruoris hirudo.
Sanies.a sāguis dr̄ ħ sanies saniei.i.putredo. Unde
Isi⁹.iiij.ety. vbi agit de morbis in superficie sic ait. Sa
nies dicta. qr ex sanguine nascit. Excitato.n.calore
vulneris.sanguis in saniē ꝟtit. Nā sanies nō fit in q̄
cūq; loco nisi vbi sanguis aduenerit.qr omne qđ putre
scit nisi calidū et humidū fuerit qđ ē sanguis putrefie
ri nō pōt. Et differt sanies a tabe.qr fluere sanie viuo
rū ē tabe mortuor. Itē sanies ē que fluit.tabes q̄ stat
q̄si stabes.
Sanson ītrp̄tat sol eor vel solis fortitudo. Fuit.n.
ꝟtute clar⁹ et liberauit isrl̄ de hostib⁹. Et vt dic̄ remi
gi⁹ ī math⁹. Sāson īclusus ī gaza media nocte surgēs
portas ipius ciuitatis abstulit ꝟticē, mōtis ꝑscēdit.
Sic dn̄s clausus ī sepulcro mortis imperiū destruxit.
et tercia die resurrexit.et postea celū ascēdit. Et sicut
ille plures interfecit mortes q̄ viuēs. sic et iste plures
occidit p⁹ passiōes q̄ añ passiōz. ꝟ plēs fec̄ ꝙuerti ad
fidē.vt inciperēt qđ nō erāt.et desinerēt eē qđ erāt.de
ħ vide sup̄ ī nazare⁹.et ꝓdu.pnl.gti sanson onis.
Santonic⁹.a sandix dr̄ santōic⁹ ci.color fusc⁹ ꝟ vilis
simus q̄ inficiebāt se q̄ nolebāt agnosci.
Sanus.a sanguis dr̄ san⁹ na.nū. San⁹ ꝟo sine pal
lore ē.et sanguis sanitatis cōseruatiu⁹ ē. et ꝓpat san⁹
mor.sun⁹. vñ sane ius.sime adū. Et ħ sanitas tis. q̄si
sanguis stat⁹.et inde dr̄ sano as.qđ cōpo. Resano as.
et ē actiuū sano cū oibꝫ suis cōpo.et ꝓdu.sa. vñ Qui.
de remedijs. Qui poterit sanū fingere san⁹ erit. Disci
te sanari p quē didicistis amare. Et vt dicit p̄sti.sciē
dū q̄ q̄dā aduerbia nō plane seruāt significatiōem q̄
in noib⁹ ē a q̄b⁹ deriuant.vt fer⁹ fere. san⁹ sane. sens⁹
sensiz. Jō aūt dicim⁹ nō plane.qr pōt eē aliq̄ rō. vt fe
re dic̄t q̄ omn̄i tpe ferunt.quippe cū q̄tuor pedib⁹ vtū
tur. Fere g̃ ꝓ iuxta dr̄ qr celeribꝫ oia iuxta sūt. San⁹
ꝓ valid⁹ accipit.g̃ et sane ꝓ valide vel valde. Valide ī
ēcia pte in ca.de adū. Et scias q̄ san⁹ cōpo .cū ma
le.et dr̄ malesan⁹ na.nū.i.leprosⁿ. Dz q̄n malesanus
sūt due dictiōes signat illū q̄ hz sanitatē impfectā.
Sapa.a sapio pis.dr̄ ħ sapa pe.dulce acetū. vl̄ dulce
acidū vinū.et dr̄ sapa q̄si saporis pax bn̄s.
Saphira re.nomē cuiusdā mulieris ꝟ cor.pnl. Uñ in
aurora dr̄. Cōiuge cuz saphira valēte cupidie victus
Saphir⁹ ē lapis p̄cios⁹. Et dr̄ in glo.q̄si in fine apo
ca.Saphir⁹ silis ē sereno celo q̄ pcussus radijs sol̄ ar
dētē emittit fulgorē.et ꝓdu.pmā saphir⁹. Inuenitur
etiā pmā corripe et ꝓducere pnl.ħ q̄dā eā corripiunt
ꝓ vitro. vñ ꝟsus. Pro vitro saphirū ꝓ gēma dr̄ sa
phirū. Magister aūt bñdictus dicit.q saphirus,pdu
cat pnl.ħ q̄dā accipiūt saphirū ꝓ vitro media corre
pta qđ nos nō dicimus .et būc seq̄r. Uñ ꝑdict⁹ ꝟsus
nō ē autentic⁹ fm nos.
Sapid⁹.sapori dat⁹. vide in sapio pis.
Sapiētia.a sapio pis.dr̄ hic ꝟ ħ et hoc sapiēs tis.pti
cipiū et nomē.et tūc ꝙpat sapiēs tior.sim⁹.vñ sapiēter
tius.sime.adū.et hec sapiētia tie.a sapiēti dtō addita
a.fit hec sapiētia et ē sapia rez diuinar et humana rū
cognitio. Sapiēs diuia et humana rimat. Dz prudēs
ea q̄ sensib⁹ corporeis experiūt. vel sapiēs in diuinis.
prudēs ī humānis. Dz ꝑualet qđ ꝑdixim⁹.ita dic̄ hug.
ꝟ dicit sapiētia q̄si sapida scientia.et ē etymo. Eccli.vj.
Sapiētia.n.doctrine sc̄dm nomē ei⁹ est. Aug.in.xiiij.
li.de trinitate sic dicit. Dicūt philosophi disputātes
de sapiētia diffinierūt illā dicētes. Sapiētia ē rez hu
manar diuinarūq; scientia. Ego q̄q; vtrarūq; rez co
gnitiōem.i. diuinar et humanar sapiētiā et scientiā di
ci posse nō nego. Uerū iuxta distinctiōem apostolicā
q̄ dicit apl̄us. Alij dat fm̄o sapiētie.alij sermo scientie
ZC. Illa distinctio diuidēda ē.vt rez diuinar cognitio
sapia ꝓprie nūcupet.humanar ꝟo cognitio ꝓprie sci
entie nomē obtineat. Sapia aūt ab intellectu ī ħ differt
qr sapiētia proprie ē de eternis.q̄ veritati eterne cōtē
plande intendit. Intelligētia ꝟo nō mō de eternis ē.
sed etiā de reb⁹ inuisibilib⁹ .et spiritualib⁹ tēporaliter
exortis. Per eā em̄ etiā natura sūma.q̄ fecit oēs natu
ras.i. diuina cōsiderat.et q̄ post ipāz sūt spūales ꝟ in
uisibiles nature.vt angeli. et oēs alie aīme bone affe
ctionis aspicīūt. In ħ g̃ differentia ē.qr sapiētia crea
torē tm̄ inspicit. Intellectu ꝟo et creatore ꝟ creature q̄
dā. Itē intellectu intelligibilia.capim⁹ tm̄. Sapiētia
ꝟo nō tm̄ capimus superiora.ħ etiā incognitis delecta
mur. Sic g̃ distingui pōt inter illa tria. s. sciam intelle
ctū.ꝟ sapientiā. Scientia valet ad rectā administrati
onē rez tpaliū. ꝟ ad bonā inter malos cōuersatiōem.
Intelligētia ad creatoris ꝟ creaturar inuisibiliū spe
culatiōem. Sapiētia ꝟo ad solⁱ⁹ eterne veritatis vite
cōtemplatiōem ꝟ delectatiōem. Et nota q̄ intellect⁹
et sciētia vel sapiētia q̄ dic̄t dona differūt ab intelle
ctu ꝟ scientia.ꝟ sapiētia q̄ sūt naturaliter in aia. Intel
lect⁹ ꝟo et scia q̄ dic̄t dona spūssancti. sūt ꝟtutes q̄
p gratiā infundūt mētib⁹ fideliū vt p eas recte viuāt
Illa ꝟo hō naturalit̄ habz ex bñficio creatiōis a deo
tm̄. Per has aūt ꝟtutes q̄ dicunt spūssancti dona il
la naturalia reformant atq; adiuuant.vt ꝟbi gratia
Intellect⁹ naturalis pcto obtenebrat.p ꝟtutem ꝟo
q̄ndā ꝟ gratiā q̄ dr̄ spūs intelligētie reformat atq; iu
uat ad intelligēdū.ita ꝟ p illā ꝟtutez q̄ dr̄ spūs sapie
iuuat atq; erigit mētis rō ad cōtemplatiōz ꝟ delecta
tiōem eterne veritatis. Et scias q̄ pturbatio nō ca
dit in sapientē.qr pturbari dr̄ ex toto turbari. et ħ est
q̄n turbatio ptis inferioris ad superiorē puenit vt ci⁹
do turbet.et hoc nō ē in aliq̄ sapiente.nec in xp̄o fuit.
et hoc ꝓbat Seneca tripliciť.q pturbatio nō cadit ī
sapientē. Primo sic.fortⁱ⁹ nō pturbat a debiliori.ħ vir
tus ē fortior malicia.g̃ ab ea nō pturbat.nec a ꝟtute.
qr virt⁹ nō ē ꝟtuti cōtraria.g̃ nullo mō. Secdo sic.nul
lus pturbat nisi de eo q̄ bonū suum pdit vel minuit.ħ
sapiēs nō pdit bona sua. nec ei possūt auferri.q̄ sunt
bona aīe.qr bona corpis nō reputat sua.g̃ nō pturba
tur. Tercio sic.qr fortuna nihil eripit nisi qđ dedit.hz
nō dedit ꝟtutē ergo ipāz auferre nō pōt. Uide in pas
sio. De dei sapiētia dixi in p̄scio. De sapiētia sancto
rū dixi in sanctus. Qualiter aūt sapiētia debeat ꝟ pos
set appeti sine pcō.dicā in scientia. In vltio ecclīastī
ci dr̄. Dauti mihi sapientiā dabo gloriā. Itē ī septio
ca.eccli. Utilior ē sapia cū diuitijs et magis ꝓdest vi
dentib⁹ solē.sic ꝟo ꝓtegit sapia. sic ꝓtegit pecūia .ħ
aūt hz plus eruditio et sapia.qr vitā tribuūt possesso
ri suo.q̄si dicat vtrūq; ꝑdest.sed plus sapia qr spūal
est.et vitā tribuit spūalem.etiā sine pecunia. Et sci
as q̄ bēs iacob describit sic sapiaz. Que aūt inq̄t de
sursū ē sapia.ꝑmū quidē pudica ē.i. pudicitie effectiu
a.deinde pacifica.modesta.suadibilis.bonis cōsentiē
ens.plena misericordia.et fructib⁹ bōis nō diiudicās si
ne simulatiōe. Talis sapia nō ē in dānatis. Uñ in ec
clesiastes.ir.dr̄. Quodcūq; pōt man⁹ tua facere īstā
ter opare.qr nec op⁹ nec ratio. nec scia.nec sapia erūt
apud inferos q̄ tu ꝓperas.q̄si dicat.instanť opare dū
tps habes in vita.s. ista q̄cq̄d boni potes.qr apud infe
ros nō erūt.in quo tibi post mortē valebūt vel nō repie
tur.nec opus.i. tps aliq̄d boni opandi .vel penitentiā
agendi.nec rō allegādi.vel excusandi nec scia euaden
di.vel fugiendi.p̄cib⁹ vl̄ p̄cio.sagacitate .potētia.agi
litate.qr neq; ab oriente.neq; ab occidēte.neq; a deser
tis mōtib⁹ fuga patet.qr dei⁹ iudex ē ꝟ qr vbiq; ē. Nec
sapia dū ꝓtēplandi erquo maxime affligent. vt dixi
in pena. vide etiā in defunct⁹.
Sapin⁹.a sapio pis.dr̄ ħ sapinus ni.q̄dā spēs abietis

q: sapiat pinū. in ligno z in foliis. et in fructu. vñ ß sa-
pinetū ti. loc⁹ vbi sapine crescūt.
Sapio pis. sapui vl' sapiui. sape itū. z bz ꝑteritū atq; supinū ad modū q;te cōiugatiōis. et signat duo. Sa-
pere. i. babere sapozē. vt iste cibis bñ sapit. z ē absolu-
tū. ſm ß. Inuenit' tñ cōstructū cū actō. vel q: tūc per accusatiuū designat' cā. Et ponit' ꝑ ablatiuo. vt iste ci
bus sapit sapozē. i. sapore. Vl' q: in eo intelligit' ꝟbū
qđ exigit accusatiuū. vt iste cibꝫ sapit carnes asininas.
. i. saporē repsentat. vl' imitat' vl' similat illas. Itē sape
. i. babere sapiaz et ß significatio tracta ē ex ꝑma. Sic
p sapozē cibos discernim⁹ sic p sapiam res. Et sic gu-
stus apt⁹ ē ad discretiōez saporis ciboꝝ. sic et sapiētia
ad discernēdas causas reꝝ. A sapio derivat' sapidus
da. dū. i. saporē habēs sapori dat⁹. Et ꝟpat' sapidior
dissim⁹. Vñ ß sapiditas tatis. Sapio ꝟponit' desipio
pis. i. delirare. seorsū a sapore ē. vl' facere neqtare. vñ
desipisco cis. ĩchoatiuū. Resipio pis. i. redire ad sape
ꝓprie ille resipet q̄ penitēs fozefacti redit ad satisfacti
onē. et ad sape qđ dimiserat fozefaciēdo. Vñ resipi-
sco scis. inchoa. Sapio z ei⁹ cōpo. neutra sūt et corri-
piūt bāc syllabā sa. z si simplex z ꝟposita mutāt a. sim
plicis in i. ſm bug. vñ ꝓsper. Nō ꝑdest q̄cq̄ recte sa-
puisse malignis. Hic attēde q̄ sapio facit ꝑteritū z
sapui vl' sapī. vl' sapiui. et bz sapitū pnl'. ꝑdu. ad mo-
dū q;te cōiugatiōis. et formal' ab ß ꝑterito sapiui ui.
in tū. Facit etiā sapitū pnl'. cor. inq̄ntū descēdit ab boc
ꝑterito sapui. vide in tercia ꝑte in tractatu vbi egi de
ꝑteritis k'cie cōiugatiōis descēdentiū in pio.
Sapo ponis. mas. ge. q̄dā cōfectio muliebris. z dicit'
a sapio pis.
Sapor. a sapio pis. dī ß sapor oris. vñ sapor⁹ ra. rū.
z saporo ras. i. saporatuz facē z ē actiuū. Sapor ꝟpo.
saporifer ra. rū. pnl'. cor. saporē ferēs z cor. sa. Virgil⁹
Corpa curam⁹ fessos sapor irrigat art⁹.
Saporo ras. in sapor vide. et ꝑdu. po.
Sara re. fuit vxor abraā. vide in saray.
Saraballa. Saraballū li. z saraballa lor. lingua cbal-
daica vocāt' crura boīm vl' tibie. vñ z brace qđ ß te-
gūt'. dicūt' pluraliter ß saraballa q̄si tibiales z curales.
vñ in. iij. ca. Daniel. dī. Qz saraballa eor nō fuissent
imutata. Saraballa ꝟo dixert aqla z theodociō ñ vt
vtcorrupte legit' apō q̄sdā. s. sarabara z sūt sarabara
laxa z sinuosa vestimēta. vl' capitū tegimia q̄lia vide
m⁹ ĩ capitibꝫ magoꝝ picta et sūt sarabara ꝓprie ptoꝝ
z ß ē nomen tractū a saraball'. q̄ laxa z sinuosa sūt. vl' a
sare qđ ē laxare. vñ sarit⁹ rita. ritū. i. laxat⁹ et destruct⁹
et ꝑducit saraballa penulti. positione. nam scribitur
per geminum l.
Sarabara. in saraballa exponit'.
Saracen⁹. a sara dī saracen⁹ na. nuz. Saraceni dicti
sūt. vl' q: ex sara se. ꝓgenitos ꝓhibēt. cū nō sit verū. et
ita dicūt' saraceni q̄si sarageni. i. ex sara geniti. et ē ety.
z scribit' p vnū r. sicut z sara. vl' sicut gētiles aiūt. q: ex
origine syroꝝ sint q̄si syriceni. Ipi sī z ismaelite. q: ipi
sūt ex ismaele. Ipi cedar a filio ismaelis. Ipi agareni
ab agar. q: vt dicim⁹ puerso noīe saraceni vocāt'. q: ex
sara se eē genitos gloriāt'. cū uis ex ancilla sint. Vñ di
cit glo. sup illud isa. xxj. ca. On⁹ in arabia. Arabes in-
q̄t sūt saraceni ab ismaele. z cedar filio ei⁹ q̄ meli⁹ a ma
tre sua agareni. ß maluerūt vocari saraceni. q̄si sare li
bere. nō agar ancille sint filij. Vñ saracenic⁹ ca. cū. Et
saracenizo zas. i. more saracenoz uz. se bre. z saracenia
nie. i. multitudo et societas saracenoꝝ vl' rit⁹ eoꝝ vel
regio iporꝝ.
Saray. interptat' princeps mea. Cuz esset tm̄ vnius
domus materfamilias postea cā noīs imutata ablata
de fine noīs y. lra dī sara. i. ꝑnceps. Dim q̄ppe gentiuz
futura erat ꝑnceps. sic z dns pollicit⁹ fuerat abraā. ge
ne. xvij. Dixit ꝙ de⁹ ad abraā. Saray vxor tua non
vocabis saray. ß sarā z bñdicā ei et ex illa dabo tibi fi-
liū cui bñdictur⁹ sū. eritq; in nationes z reges ꝓpl'oruz
orientur ex eo.
Sarcia cie. in sarcos ē.
Sarcimē. a sarcio cis. dī boc sarcimē mis. Et hoc sar
cimētū. Et ß sarcia ne. et ꝑducit ci. sarcimē.
Sarcina. a sarcos qđ ē caro dī ß sarcina ne. onus vl'
pōd⁹ ꝓprie qđ ex carne fit. Caro ꝟo pōd⁹ facit z binc
q̄dlibet pōd⁹ dī sarcina. vl' a sarciēdis reby insil'. Vñ ß
sarcinula. Et bec sarciuncula le. ambo dumi. Et sarci-
no nas. i. onerare. et compo. Cōsarcino as. desarcino
nas. i. deonerare. exarcino nas. idē. insarcino nas. i. in-
tus vel valde sarcinare. resarcino nas. i. deonerare vl'
iterū sarcinare. vl' retro sarcinare. z ē sarcino nas. acti
nū cū oīb⁹ suis cōpo. et cor. ci. vñ vindocinensis. Sar
cina dedecoris dāno ꝑponderat oīs ꝛc.
Sarcio cis. sarsi sartū. Et ſm antiq̄s inuenit' sarcini.
sarcitū. i. suere. Vñ sartores dicūt' sutores. vl' vestiuz
reparatores. q̄ aūt dī sarcio q̄si setis porcoꝝ filo in ꝑtis
suo. ety. ē. Sarcio ꝟponitur Cōsarcio cis. Dissarcio
cis. Resarcio cis. i. dissuere vl' iterum sarcire et reficē.
Et ē actiuū sarcio cū omnib⁹ suis cōpositis. et facit p̄-
teritū in si et supinū in tū. Licz q̄nq; inueniat' sarcini
et sarcitum.
Sarcitector. a sarcio et tectū. ꝟpo. hic sarcitect⁹ cti. z
hic sarcitector ctoris. q̄ tecta sarcit. q: ex multis binc
inde cōiunctis tabellis vnū tecti faciūt corp⁹. Idē z ti
gnari⁹. q: tectoria tignis inducit. Et hoc sartatectuz.
. i. restauratio tectoꝝ vl' tēploꝝ vel tributū qđ colligit'
ad restaurāda tecta temploꝝ. vñ legit' in. iiij. li. reguz.
xij. ca. Et instaurent sartatecta templi. Et scias q̄ pa
pias et bug. scribūt p ci. sartatector. a sarcio et tectuz.
ß cōiter br̄ in li. regū. sartatectū. Et tūc cōpo. a sarcio
cis. sartū et tectū. et tenz naturā b⁹ supini sartū. Et bz
boc sartatector a sarti posset dici p t.
Sarcofag⁹. a sarcos qđ ē caro. et fagin qđ ē comedē
dr̄ hic sarcofag⁹ fagi. pnl'. cor. q̄dam lapis. q: corpora
defunctoꝝ in eo cōdita absumūtur infra quadragin-
ta dies. Unde et quodlibet sepulcrum vl' arca in qua
ponitur mortuus dī sarcofag⁹. quia in eo carnes mor
tuorū cōsumūtur. Idem dī sarofagus. a saros qđ est
arca et fagin.
Sarcos vl' sarcion grece latīe dī caro. vñ dī sarcia. i.
supfluū carnis incremētū quo vltra modum corpora
saginantur.
Sarcosmic⁹ ca. cū. i. irrisorius. vl' bostilis. vl' amarus
et dī a sarcosmos.
Sarcosmos q̄dam trop⁹. vide ĩ q̄rta ꝑte in ca. de tro
pis.
Sarculū. a sario ris. quod ē purgare. circūfodere her
bas nocivas euellere. dī ß sarculū li. vl' ß sarcul⁹ culi.
instrumētū faciēdi ß. Isa. vij. Et oēs mōtes q̄ in sar-
culo sariēt'. Et binc sarculo las. sarculis aptare. pur-
gare. sic milū et bmōi. Et ē sarculū neu. ge. ſm Ouid.
vñ ipe dic in. xj. methamor. fo. Sarculaq; rastriq; gra
ues lōgiq; ligones. Itē sarculū idē qđ sarpa.
Sardina. a sarra qđ lingua tyria dī q̄dā piscis deriv-
at' ß sarda de. Et ß sardina ne. qđdā gen⁹ pisciculo
rū. Et binc sardinia nie. q̄dā insula inxta quā multuz
abūdāt sardine pisciculi. vl' q: sard⁹ de hercule ꝑcre
tus cū magna multitudīe a libya ꝓfect⁹. sardiniā oc-
cupauit. z ex suo noīe insule nomē imposuit. Et inde
sardini⁹ nia. niū. et hic z ß sardiniēsis. et boc se. Et sa-
d⁹da. dū. de sardinia
Sardinia z torsica. insule ꝓno freto decē miliaribus
diuidūt'. vñ sardinēsis se. vide in sardina.
Sardis. a sarda pisce. dī ß sardis bui⁹ sardis q̄dā ci-
tas vel insula. vñ hora. in epi. q̄ cresi regia sardis. ek
inuenit' in plurali. he sardes sardiuz. sardib⁹. sardis in
actō ꝑ ꝙdē loco. vñ sardicꝫs ca. cū. z sardo das. i. in-

telligere.qz boes illi⁹ loci subtiles sūt ad intelligēdū.
Sardi⁹.a sardinia insula.dr̄ b sardi⁹ dij. q̄daz lapis pciosꝰ z rube⁹.marmoribꝫ pstās.et inter gemmas vilis sim⁹.et dr̄ sic qz pri⁹ sit repert⁹ a sardis.
Sardo das.in sardis vide.
Sardona.a sardinia insula dr̄ hec sardona ne.vl̄ sardonia nie.q̄dā herba amarissima. de cuius flore fit fel amarissimū. Et ē silis apiastro q̄ ora boīm sic dolore et amarore cōtrahit.vt q̄si ridētes intereant.z abūdāt in sardinia. Eli⁹ sardoni⁹ nia.niū. Et sardon⁹ na.nuz. Virgilius. Immo ego sardonijs videor tibi amarior herbis.
Sardonic⁹ in sardonix ē.
Sardonix.Sardi⁹ ꝓpo. cū onix. et dr̄ hic sardonix cis.q̄dā gemma.qz bēat colorē vtriusq; illaz gēmaz. vl̄ ex onice et sardio. Persi⁹. Et natalicia tādē cū sardonice albo.vñ sardonic⁹ ca.cū.pnl̄.cor.i.ad sardonicē ptinens.vl̄ ex sardonice exñs. Insenit etiā in Job xxviij.hic sardonic⁹ substātiue.vbi dr̄. Nō cōferetur tinctis idie coloribꝫ.nō lapide sardonico pciosissimo vl̄ saphiro. Ubi dicit glo. Sardonic⁹ terre rubre silitudinē tenet.Saphir⁹ aereā tenet speciē. Per sardonicū ḡ boes vl̄ pres veteris testamēti terrena q̄dē sectātes. Per saphiz noui testamēti ꝓdicatores celestia sola q̄rentes.vl̄ angeli accipiūtur. Et vt dicē glo.q̄si in fine apocalipsis supꝫ illō q̄nt⁹ sardonix ꝛc. Sardonix inferi⁹ niger.in medio cādid⁹.supius rube⁹ .i.sancti ī passione rubei.interi⁹ cādidi.ß ibi ꝓpter humilitatem respecti.
Sard⁹ da.dū.in sardina ē.
Sarepta te.erat vrbs modica inē tyz et sydonē. Et etiā silua iuxta vrbē illā sarepta dicebaē.sic dr̄ ī histo rijs. Et inde sareptan⁹ na.nū. ad sareptā ptinēs.vl̄ de sarepta existens.
Saric⁹ ca.cū.in saraballa ē.
Sario ris.rui.ritū.in sarculū exponiē.
Sarmata. Ab arma dr̄ b z b sarmata sarmate. q̄daz pl̄s.qz sarmate patentibꝫ cāpis armati eq̄tabāt pauscq̄ eos lētul⁹ danubi⁹,pbibēt.z iō ob studiū armoz sarmate dicte sūt q̄si sp arma tenētes. vl̄ q̄si sciētes arma tenere.vñ sarmatic⁹ ca.cū.et cor.pnl̄.sarmata.vñ Lu ca.in ꝓmo. Et q̄te laxis imitanē sarmata bracis.
Sarmatic⁹ in sarmata ē.
Sarmētū.a sario ris.vel a sarpo pis.dr̄ b sarmētū ti. q̄si sarimētū.qz purgaē z p̄cidiē.vl̄ sarmētū dicie a sero ris.q̄si serimētū.qz seriē. Eli⁹ sarmētin⁹ na.num. et sarmētosus sa.sū.et sarmēto tas.i.sarmēta viciū colligere amputata vl̄ amputare ea. vel sarmēta facē.ſm bug.Hap̄.sic dic. Sarmēta purgamēta arboz puta mina. Eli⁹ q̄dā. Papin⁹ ē foliū vitis ramuscul⁹ huius Palmes sarmētū ram⁹ p̄cisus ab ea.
Sarpa.a sario ris.dr̄ b sarpa pe.idē q sarculū.qđ et sirpa pe.inueniē.z a sarpa dr̄ sarpo pis.psi.ptū.sarpe .i.aliq̄d sarpis,euellere.vel herbas sarire.vl̄ extirpare vel eligere.
Sartago.a sarcos qđ ē caro.et ago gis.cōpo.b sartago ginis.pnl̄.pdu.i. patella.olla enea.qz ī ea caro agitur. Vel sartago ginis .dr̄ a strepitu soni qñ ardet in ea oleum.et poniē ꝓ garrulitate.tracta metaphora a strepitu ei⁹ ad multiloquz garrulitatis. Itē qñq; ponit ꝓ aridita te.qz sartago arida ē et in ea arescūt oia Sic z loquela q̄rūdā arida est et sine succo z humore sapiētie. Persi⁹. Eli⁹ b sartago loquēdi venerat ī linguas.et inde sartagine⁹ nea.neū.de sartagine exñs.vl̄ ad eā ptinēs vl̄ in ea coctus.et sartaginosus sa.sū.idē vel sartaginib⁹ plen⁹ et abundās.
Sartatectū cti.in sarcitector exponiē.
Sartor.a sarcio cis.si.tū.tu.u.in or. hic sartor toris. z inde or.in rix.fit b sartrix cis.i.sutrix vl̄ mulier q̄ sartit.q aūt dr̄ sartor q̄si setis porcorū filo insertis suat

etymologia ē.
Sartoriū.a sarcio dr̄ b sartoriū sartorij loc⁹ vbi vestes sarciūtur.q̄ et hoc sarcinū dr̄.vñ hinc sartor qui vestes sartit.et sartori⁹ ria.riū.
Sartrix tricis in sartor ē.
Sat adu.p apocopā fit a satis.et poniē loco nomis. vt sat ē.i.sufficit.ſm Pap.
Satago.a sat vel satis et ago.cōpo.satago gis.sategi.xbū neu.et caret supino ſm vsū.et ē satagere satis agere.ꝓcurare.festinare.oia pagere. Et cor.ta.vñ in thobia,dl̄. Ampler⁹ satagit ingeminare pater.
Sategi ꝓteritū de satago.et ꝓdu.te.
Satelles. A satisfacio dr̄ hic satelles satellitis. minister,crudelitatis z scelerū.et miles tyranni et malefactoz.soci⁹ latronū.domestic⁹ siue fautor nō bon⁹ ad satisfaciēdū.et tūc satelles dr̄ q̄si satis ledēs vl̄ destruens,et ē etymo. Itē satelles dr̄ q̄ adheret alteri ad eius custodiā.et tūc derivat ab alter vel a lat⁹ lateris. qz adheret alteri iuxta lat⁹ ad eius custodiā. et tūc dr̄ satelles q̄si satis tuēs lat⁹ qz tuetur et defendit illū cui assistit. Quilibz tī miles pōt dici satelles.z cor.penul. gti.ß penultima nī positione ꝓducit.vñ Horati⁹ in decimo epi. Interea patruis vultu merēte satellas.
Satelliciū.a satelles dr̄ b satelliciū cij. officiū vl̄ exercitiū.vl̄ stipēdiū satellitis.vñ etiā cuiuslibz artis.z cuiuslibz officij suū ē satelliciū nō tm̄ militie.
Sathanas in latio sonat adūsari⁹ vel cōtrarius siue trāsgressor. Aduersari⁹ xpo ē.qz veritatis inimic⁹ ē et sp sanctoz xtutibꝫ ꝓtra ire nitiē. vñ petr⁹ volēs dño cōtradicere meruit audire ab eo. Matb.xvj. Vade retro me sathana.i.sequere me .qz tu es cōtrari⁹ volūta ti,mee. Oz matb.iiij.dic dñs diabolo. Vade sathana et nō dicit retro me. Et ē sensus. O sathana.i.xtutis aduersarie.et iniq̄tatis psuasor.vade in ignē eternū. subaudi nō retro me.qz nō potes me seq̄. cū sis obstinat⁹ in malicia. Ipe etiā ē trāsgressor. qz puaricator effect⁹ in veritate q̄ cōdit⁹ ē nō stetit.et cor.pnl̄.sathanas.et nō acuiē in fine. vide in angel⁹ et ī,vbi.
Satietas.a satis vel satio as.dr̄ b satietas tis. Satietas diuso z vario genere spectaculoz cōtingit. Saturitas xpo ciboz tm̄. Itē sacietas ex vno cibo dici pōt. qz satis sit. Sed saturitas ex vario alimētoz apparatu.vide in futuro.
Satio a satis dr̄ satio as.tiaui.are.atū.satiatu. quia qđ satis ē satiat.vñ hic z b satiabil⁹ z b le. Et satiabilr adu.et b satiabilitas tis. Et per cōpositōem insatiabilis le. Insatiabilite r et b insatiabilitas tatī. Satio cōponiē. Resatio as.et ē actiū cū suis ꝓpositis.et cor.r. sa. Uñ q̄dā. Uno me satio.saturāt me fercula mlta.
Satio onis.fe.ge.dr̄ q̄si semis actio.vel q̄si satorum actio.ſm pap. Eccli.xl.ca.dr̄. Bram z spēm desiderabit ocul⁹.i.gratiosā spēm artificialiū. Et sup b virides sationes.i.sata virētia. q̄si diceret pulchriora sūt opa nature q̄ artis. Et pōt formari ab b gtō sati addita o.vel derivat a sero seris serui satū tu.u in i. et addita o.fit hec satio onis.
Satyra.a satura qđ ē lār dr̄ b satyra tyre.carmē repbensoriū vel repbensio correctoria. qz ad b repbēdit vt corrigat.z dr̄ sic.qz sicut satura erat repleta diūsis generibꝫ ferculoz.sic z satyra plena ē diūsis generibꝫ viciorū. Vl̄ satyra dr̄ a satyris.dris nemoz.ꝓpt̄ quas dā ꝓprietates tā satyre q̄ satyris ꝓuenientes. Sūt xpo satyri leues ludificātes.derisores saltores. Silr z satyra. Et hinc ē qđ satyri qñq; ponūt ꝓ satyra.qñq; ꝓ satyricis. Et a satyra dr̄ satyric⁹ ca.cuz.i.satyraz descriptor vl̄ repbēsor. Et cor.pnl̄.satyr⁹ et satyra.
Satyric⁹ ca.cū.pnl̄.cor.exponiē in satyra.
Satyrus.a satur dr̄ hic satyr⁹ ri .pnl̄.cor. Satyri sūt homūtiōes.dicti ab vncis naribꝫ hntes cornua ī frōtib⁹.et capraz pedibꝫ silices.q̄lē in solitudine sanct⁹ an-

thoni⁹ vidit. q̄ etiā interrogatus a dei suo respōdisse
fert̄ dicēs. Mortal' ego sū vnus ex accolis heremi. q̄s
varia delusa errore gentilitas faunos satyrosq̄ colit.
dicūt̄ q̄dē siluestres hoīes. q̄s nōnulli faunos satyros-
q̄ vocāt. sicut dic̄ Isid. xj. ety. Et dicūt̄ satyri a satu
ritate. q: lasciui ⁊ luxuriosi ferūtur.

Satis adū. q̄litatis. ꝫ ponit̄ q̄nq̄ ꝓ sufficiēs. Vñ lu-
can⁹. Tu satis ad vires romana in carmia dādas. ⁊ in-
de p apocopā sat.

Satisdare ꝓfert̄ ꝫm vsū acuto accētu in penl. licꝫ sit
breuis. vt dixi in scda pte vbi egi de impedimētis ac-
cent⁹. et ca. de impedimēto vsus.

Satisfactio. a satis et facio dr̄ ꝫ satisfactio onis. Et
ē satisfactio ps pnīe. Nā ptes tres sūt pnīe. s. cōtritio.
ꝯfessio. satisfactio. Cōsistit aūt satisfactio in trib⁹. s. in
oratione. ieiunio. et in elemosyna. Ut iste ternari⁹ cō-
tra illū nephariū dyaboli ternariū opponat̄. Orō con
tra supbiā. ieiuniū cōtra carnis cōcupiscētiā. Elemo-
syna cōtra auariciā. vel sic. Omē pctm̄ vl' in deū cōmit
timus. et cōtra hoc ordinat̄ orō. Vl' in ꝓximū. et con
tra hoc ordinat̄ elemosyna. Vl' in nosipos. et cōtra ꝫ
ordinat̄ ieiuniū. Satisfactio aūt ꝫm Aug. ē peccatoꝝ
causas excidere. et coꝝ suggestionib⁹ aditū nō indul-
gere. Et vt dicit crisostom⁹. Qualis ꝓcessit offensio
talis dꝫ sequi recōciliatio. ¶ Pōt hic q̄ri de illo q̄ sub
uertit semina in cāpo proiecta. Item de illo q̄ detinet
pecuniā creditoris vltra t̄minū ꝑfixū. ex q̄ ille poterat
lucrari. qualit̄ debeat restituere et satisfacere. Ad hoc
pōt dici q̄ ille qui suffodit semia nō tenet̄ ad tātū q̄n-
tū agri fructus valituri erāt. ꝫ q̄ntū ager sic seminat⁹
valere ꝯsueuit. q: multis de causis pōt impediri agro
rū fruct⁹. Et silr̄ dicēdū ē de eo cui debitū nō restitui
tur suo tpe. q: nō tenet̄ restituere tātū q̄ntū lucrari po
tuisset. ꝫ ꝫm extimatiōem lucri qđ accidere ꝯsueuit pē
sato labore et infortuniꝫ. etiā ⁊ que in lucro al's acci-
dere possent. qđ lucrū nō causat̄ tm̄ ex pecunia. ꝫ ⁊ ex
industria ⁊ labore. Vide in elemosyna. Itē de restitu
tione fame ablate habes in fama. Item de restitutio
ne dixi in restituo. ¶ Ad declaratōem p̄dictoꝝ nota
q̄ q̄cunq̄ damnificat aliquē vr̄ ei auferre id in q̄ ipm
damnificat. Damnū eñ dr̄ ex eo q̄ aliq̄s minus habꝫ
q̄ debꝫ habere. ꝫm Phm. v. ethicoꝝ. Et iō homo te
netur ad restitutiōem ei⁹ in quo aliquē dānificauit. ꝫ
aliquis dānificatur dupliciter. Vno mō q: auferr̄ ei id
qđ actu habebat. et tale dānū sp est restituēdū ꝫm re-
cōpensatiōem equalis. puta vt si aliquis dānificat ali
quē diruens domū ei⁹. tenet̄ ad tātū q̄ntū valet do-
mus. Alio mō dānificat aliquis aliquem impediendo
ne adipiscatur qđ erat in via habendi. Et tale dānuꝫ
nō oportet recōpensari ex equo. q: minus ē hr̄e aliq̄d
in virtute q̄ in actu. Qui aūt ē in adipiscendi via ali-
quid. hꝫ illud solū ꝫm virtutē vl' potentiā. Et ideo si
redderet̄ ei vt haberet hoc in actu. restitueretur ei qđ
ablatū ē nō simplū. sed multiplicatū qđ nō ē de necessi-
tate restitutiōis. tenetur tm̄ aliquā recōpensatiōem fa
cere ꝫm cōditiōem ꝑsonaꝝ et negocioꝝ. Ut aūt notū
ē ille etiā qui sparsit semen in agro nōdū hꝫ messeꝫ in
actu. sed solū in virtute. Et silr̄ ille qui habet pecuniā
nōdū habet lucrū in actu. ꝫ solū virtute. et vtrūq̄ pōt
multipl'r impediri.

Satius. i. melius. aduerbiū ꝯpandi. et dr̄ a satis. vñ
dicit p̄sti. in tracta. aduerbioꝝ. Sati⁹ ꝓ⁰meli⁹. vnde
aug. Satius ē mori fame q̄ vesci ydolotico. et scribit̄
p t. qđ accipit sonū de c. Quidā legūt ibi sauti⁹ p u. ꝫ
male ⁊ corrupte.

Satrapa. a satis deriuat̄ ꝫ satrapa pe. pnl. cor. Et di
cūtur satrape sapiētes iudices vl' reges siue duces. ⁊ p̄
fecti persarū. Et dicūt̄ satrape q̄si satis sapientes vel
potentes. Unde i p̄mo regū. xxix. Satrapis nō places.

Satū ti. gen⁹ ē mēsure iuxta morē ꝓuincie palestine
vnū dimidiū modiū capiēs. cui⁹ nomen ex hebreo ser
mone tractū ē. Satū ꝯ⁰ apud eos nomiatur sumptio
vel eleuatio. eo q̄ qui metit̄ eādē mensurā sumat vl' le
uet. Et ē aliud satū mēsura sextarioꝝ vigintiduoꝝ ca
pax q̄si modius. In. xviij. geñ. dr̄. Accelera tria sata fa
rine sil'e cōmisce. et fac subcinericios panes. Et ē etiaꝫ
satū tu. supinuꝫ de sero ris. Et a satu addita s. fit sat⁹
ta. tū. i. seminat⁹. Vñ math. xij. Abijt iesus sabbato p
sata. et Marci. ij. Cū sabbato ambularet p sata. i. semi
nata. et cor. sa. vñ dicit P̄sti. in. x. lib. In omi supino
vel pticipio p̄teriti tpis ꝓducit̄ a. pnl' Exceptis statū.
datū. satū ⁊ ratū. Itē satū in compositōe mutat a. in i.
correptā. vt insitū et cōsitū. Et ꝫm p̄sti. rectius debu-
it eē setū ꝫ q: setū. aliđ signabat. cā differētie dr̄ satū.

Satur ra. rū. in saturo ras. vide.

Satura. a satur dr̄ ꝫ satura re. q̄dam disc⁹ q̄dā lanx
q̄ in sacrificiꝫ deoꝝ diuersis ferculis referta sup alta-
re ponebat̄ vñ sacerdotes saturabāt̄.

Saturcia. a satur dr̄ hec saturcia cie. quedam herba
calida et ꝓprie ignita. vñ et sic dicit̄. quia faciat pro-
nos inuenerem.

Saturnalia. saturni sacrificia. pluralit̄ declinat̄ ꝫ sa-
turnalia. hoꝝ lioꝝ. vl' saturnaliū. His et ab his satur-
nalib⁹. vide in tercia pte vbi agit̄ de dtō plurali scde
declinatiōis.

Saturni⁹ nia. niū. in saturn⁹ est.

Saturn⁹. a satur et ann⁹ cōpo. hic saturn⁹ ni. q̄dā de
us origo deoꝝ q̄si satur ann⁹. Est. n. tp̄s qđ q̄si annis
saturatur. Vñ ⁊ greci eū chronon vocant. i. tp̄s. Vel
saturnus dr̄ a satur. q: ad ipm satio ptineat oim reꝝ.
vñ saturnin⁹ na. nū. Et saturni⁹ nia. niū. vñ varro. Iā
redit et virgo redeuntet saturnia regna. Et dicunt̄
saturnia regna. aureū seculū. qđ sub saturno rege pri-
mū fuisse fingūt.

Saturo. a satis dr̄ saturo ras. raui. ratū. Saturatur
quis cibo. Satiatur spectaculo. Item satiatur quis
vno cibo. Saturat̄ diuersis. vñ ꝫ et hec saturabil' et
hoc saturabile. vñ et hec saturabilitas tatis. Et cōpo
nit̄ insaturabil'. insaturabilitas. liter. Itē a saturo dr̄
satur⁹ ra. rū. i. saturat⁹. vñ ꝫ saturitas tatis. Saturo
cōponit̄. Cōsaturo ras. Resaturo ras. Et est actiuuꝫ
cū oib⁹ suis cōpo. et corripit hāc syllabā tu. vñ Ouiđ.
in xj. epi. Ipe gerā saturatas mirifice vestes. et Luca.
Saturū cū obsidꝫ hostē. Itē q̄dā vno me satio. satu-
rāt me fercula m'ta.

Sauciatus ta. tū. in sauci⁹ vide.

Saucio cias. sauciaui. are. i. vulnerare. ꝑcutere. vnde
sauciatus ta. tū. Et p syncopā sauci⁹ cia. ciū. i. saucia-
tus. Sꝫ sauci⁹ semel. sauciat⁹ sepi⁹. ⁊ ē saucio actiuuꝫ
cū oib⁹ suis cōpo. vl' ꝫm q̄sdā sauci⁹ vulnerat⁹ vl' eta
te ꝯsumpt⁹. q̄si sanguine haust⁹.

Sauci⁹ cia. ciū. in saucio as ē.

Saul indeclinabile. vel pōt declinari. hic saul h⁹ saul
et interp̄tatur petitio. q: popul⁹ israel petiuit eū regē
et accepit eū nō ꝫm deū. ꝫ ꝫm volūtatē suā. ⁊ ē trissylla
bū saulis. et ꝓdu. pnl'. saulis. vnde in aurora dr̄. Regi
cui vitā cōcessit mucro saulis.

Saulus hebraice temptatio vel angustia latine dr̄.
quia prius in temptatiōe eccl'ie fit versatus. persequе
batur eñ xp̄ianos. et inde habuit hoc nomē. Postea
mutato nomine de saulo factus ē paulus. qđ interpre
tatur mirabilis. siue electus. Mirabilis quia multa si-
gna fecit. vel quia euangelium xp̄i omnib⁹ gentib⁹ p̄-
dicauit. Electus quia in actib⁹ apl'orū dicit spiritus
sanctus. Segregate mihi barnabā et paulum ad op⁹
quo assumpsi eos. Latino aūt ꝫmone paulus a modi
co dictus ē. quia humilis fuit et modicus. vnde ⁊ ipe
ad galathas ait. ego sum minim⁹ apostoloruꝫ. Vide
in paulus.

Sauma me. dr̄ on⁹ ꝫm q̄sdā. vide etiā in sagma.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Saxe⁹ xea.xeū.in saxū ē.
Saxifraga. Saxū cōpo.cū frāgo gis.et dr̄ saxifrag⁹ ga.gū.vñ ß saxifraga q̄dam herba dr̄ q; semē ei⁹ petras frāgat et cōminuat.et cor.fra.
Saxon onis.cō.ge.a saxū dr̄.q; sit durū ⁊ validissimū gen⁹ hoim.vñ ß saxonia nie.regio cor.vñ ß ⁊ ß saxonis gētile.et saxon⁹ na.nū.er saxoni⁹ nia.nū. et cor.penul.saxones.
Saxū.a scindo dis.dr̄ hoc saxū xi. et sūt sara durissima.ß lapis mollis.et dura petra.⁊ dicūt saxa.q; cū difficultate scindūt ⁊ secāt.vl saxa ꝓpue scissa et ꝓrupta sūt in mōtib⁹.vñ saxe⁹ xea.xeū.⁊ saxosus sa.sū.vt ß res ē sarea.i.de saxo vl ꝓtinēs ad saxū.et ille ē loc⁹ saxeus id ē plen⁹ saxis.

B ante L

Scabellū.a scamellū mutata m in b.dr̄ ß scabellū.qđ paulis lectulis apponit.Scamnū qđ altioribus.vñ hoc scabellulū li.di.vide in suppedane⁹.
Scabiecula le.dimi.pua scabies.
Scabies.a scabo bis.dr̄ ß scabies scabiei.⁊ ß scabiabie.et ē scabia sicut lepra asperitas cutis.cū pruritu et squamositate. ß scabies tenuis asperitas et squamor. vñ ⁊ dr̄ scabies q̄si squamies.et ē ety.vñ scabiosus sa.sū.i.plen⁹ scabie.
Scabiola le.dimi.pua scabies.
Scabo bis.scabi.bere.bitū.i.gratare.vñ scaber bra.brū.et scabiosus sa.sū.et scabid⁹ da.dū.i.asper vicios⁹.vñ scabidol⁹ la.lū.i.aliquātulū scabid⁹.Scabo bis. actiuū ē cū oib⁹ suis cōpositis.sic̄ bz. et in pñti bāc syllabā sca.corripit.ß in pterito eā ꝓducit.vñ xp⁹.Presens pone scabit.nō pteritū bñ scabit.Silr scabitum supi.cor.bi.sicut bibitū.
Scabre⁹.a scabo scabis.dr̄ scabre⁹ brea.breū.i.asper vl vetust⁹.et etate plen⁹ ⁊ decrepit⁹.Et inde scabreolus la.lū.Et ß scabritudo dinis.i.asperitas corpis.
Scabro onis.vespe lōgiora crura habētes ꝑm Pap. Et deriuat ꝑm q̄sdā a scaber bra.brū.qđ dr̄ a scabo bis.Itē inuenit cabro onis.et tūc deriuat a cabo.De hoc vide in cabro in c.lra.
Scalaria.a scala dr̄ ß scalaria rie. nauis piratica.q; ibi sint trāstra disposita ad modū scalariū in scala.
Scalaris in scala ē.
Scala.a scādo dis.dr̄ ß scala le.volūt tñ q̄dā dicere be scale.harū scalarū.siue sit vna siue sint plures. Invenitur ⁊ in singlari in genesi vbi dr̄. Vidit iacob in sōnis scalā.vñ ß ⁊ ß scalaris.et ß re.Et hoc scalare ris.ligniū ex trāsuerso in scala positū.qđ ⁊ ß in scalare ris. dr̄.vñ ß ⁊ ß interscalaris ris. et ß re.dr̄ interpositiu⁹. Vñ xpus.Interscalaris dr̄ q; nō cōtinue interponit ad modū scalariū in scala.Et iterscalo las. scalaria interponere in scala. et simplicit ponit ꝓ interponere.
Scalenos grece.latie dr̄ gdatio q̄dā color rhetoric⁹
Scalin⁹ ni.nauis.vl illud ad qđ nauis religat.
Scalpellū li. Vide in scalprū.
Scalpo pis.psi.ptū.i.gtare.Et ē ꝓprie scalpe cū vno digito vl duob⁹ caput gtare. et ē ꝓpe symearū vl luxuriosor.Scalpo actiuū ē cū oib⁹ suis cpo. siqua bz Et a scalptū scalptu fit scalpto tas.frequēta.Et scalpturio ris.meditatiuū.
Scalpr̄.a scalpo pis.dr̄ ß scalpr̄ pri.Et ß scalpr⁹.i. ferrū cū quo corīū aptat vel radit.vel cultell⁹.vel capul⁹ scriptor.Itē scalprū vel scalpr⁹ dr̄ qđā ferreū instrumētū qđ alio nōie dr̄ celtes.vñ ß scapellū li.⁊ ß scapell⁹ li.dimi.ꝑm bug.vñ Hiere.xxxvj. Scidit illō scapello scribe.
Scamellū i scamnellū vide.
Scamillū.a scamellū mutata e.in i.dr̄ ß scamillū li.diminutiuū.
Scamnellū.a scamnū dr̄ ß scamellū li.dimi.⁊ ꝓ sub-

tractiōem.n.inuenit ß scamellū li.silr dimi. Vñ ß scamellulū li.aliud dimi.
Scamnū.a scando dis.dr̄ hoc scamnū ni.qđ altioribus lectul' apponit.ß scabellū qđ paul' lectul' apponit' Itē dr̄ suppedāe⁹ et ypodeon a grecis.et ē m.de vltia syllaba in scamnū.
Scandalū. Scādalon grece latine dr̄ scandalu⁹.qđ nos offensionē vel offendiculū.vel ruinā.vel impactionem pedis dicere possum⁹.vñ scādalizo zas.i.offendere.vel ledere.vl occasionē ruine dare .Et ē actiuū ita dicit hug. Scandalū a q̄busdā sic describit'. Scādalū ē dictū vel factū vel signū cui⁹ occasione trahit' q̄s in cōsensū peccati mortal'. Vl vt dic̄ glo. sup illud matb. Ve mūdo ab scādalis.Scādalū ē dictū vel factū min⁹ rectū.ꝑbens alīs occasiōem ruine. Hic nota q̄ vt dic̄ greg.in septima omelia ezechi.Si de veritate scādalū sumit'.vtili⁹ pmittit' nasci scādalū q̄ꝫ veritas relinquat'.Et intellige de triplici veritate.i.de veritate vite.q; ꝓ nullo scandalo debz q̄s mortaliter peccare.Itē de veritate doctrine. q; ꝑdicator vl doctor nō debet falsū dicere vl ꝑdicare ꝓ aliq̄ scādalo.Tacere tñ pōt et dz si oēs obstinati sūt.ita q̄ ex doctrina deteriores fiāt.et nullius correctio vl vtilitas inde speret'.Nā sicut dic̄ bieroni. in ꝓlogo bestre.Frusta vt ait q̄dā vr̄ nihil aliud fatigādo nisi odiū q̄rere quod extreme demētie ē. Itē de veritate iusticie.q; nec iudex falsam sentētiā.nec testis falsū testimoniū dz proferre pro aliquo scādalo.vñ xpus. Scādala nō vitat doctor.index bñ vīuēs.Ita dicit grego.in nona omelia sup ezechielē.Sancti viri in voce libere increpatōnis succēsi.eos ad sua odia excitare nō metuūt .quos deū diligere non cognoscunt.Peruersor⁹ xpo deroga tio vite nostre est approbatio.q; iā ostēdit' nos aliq̄d iusticie habere.si illis displicere incipim⁹.qui nō placent deo. Sed vr̄ q̄ veritas vite sit ꝓpter scādalu⁹ dimittenda. q; vitatio cuiuslib⁹ peccati ꝓtinet ad veritatē vite.sed homo ad vitādū scādalū ꝓximi dz peccatū veniale cōmittere.vt videt'.q; plus debz cauere dānu⁹ eternū ꝓximi qđ patit' ꝙ peccatū mortale quo scādalizatus ruit.q̄ dānū tale suum qđ patitur per peccatū veniale.Ergo veritas vite dimittenda ē ꝓpt' scandalū.Ad hoc rndet frater thomas quē sequor.q̄ bō aliquod peccatū veniale cōmittere ne alius peccet mortaliter non tenetur nec.bene facit cōmittendo.q; ad vitādū peccatū nō inclinamus ꝓncipalit' ex damno ꝓprio.quia hoc esset desistere a peccato timore pene. ß inclinamur ne deū offendam⁹ cuius offensa ē etiā veniale peccatū.q̄ꝫ nō ita magna sicut mortale.Nullus aūt debet deū offendere pax.ne alius offēdat multū.q; bō debz deū in infinitū plus diligere q̄ꝫ ꝓximu⁹ Et iō nullus debz facere peccatū veniale ad vitādum scandalū .dūmō act⁹ su⁹ ex tali cā effectus peccatum veniale remaneat. Est xpo oppositio in adiecto .si dicatur q̄ aliq̄s debet peccare aut bene facit peccando. Contingit tamen aliquē actū ex tali cā factu⁹ non esse peccatū veniale.qđ al's veniale eēt sicut dicere xpus iocosū.iā nō esset ociosu⁹.cū nō careret cā pievtilitatis.ß huic solutioni videt' obuiare illud apl̄i ad Ro. ix.Optaba⁹ ego ipe anathema eē a xpo ꝓ fratribus meis.vbi videtur q̄ apl's magis diligeret salutē ꝓximi q̄ꝫ sui.immo q̄ꝫ dilectiōem dei.Ad hoc dico q̄ ꝑm vnam glosam.apl's non optabat tunc quando in statu erat gratie vt scilicet separetur a xpo ꝓ fratribus suis. ß ß optabat quando erat i statu infidelitatis. Unde in hoc non est imitādus.vel dic.sicut dicit Crisostomus in li.de cōpūctione q̄ ꝓ hoc nō ostendit' q̄ apl's plus diligeret ꝓximum q̄ꝫ deū. ß quia plus diligebat deu⁹ q̄ꝫ seipm. Volebat xpo ad tps priuari fruitione dei qđ ꝓtinet ad dilectiōem sui.ad hoc q̄ bonor⁹ dei.procurare tur in ꝓximis qđ ꝓtinet ad dilectōem dei. Itē scias q̄

Quis ꝙ peccatū veniale gratia nō tollatur ꝙ quā hominis est salus. inquātum tamen veniale disponit ad mortale ꝓgit in ꝛtrimētū salutis.

Scandella le. ī scandula ē.

Scando dis. scandi scāsuꝫ. scandere. id est ascendere. Et etiam ad versus pertinet propter scansiones pedum. Et est tercie coniugationis. Unde versus. Ascendens scandit. distingueus carmina scandit. Scando componitur cum ad. et abiecta d. dicitur. ascendo dis. ascendi ascensum. id est ad aliquid scādere. vnde hic ascensus sus. Item discendo dis. Item descendo is. id est deorsum scādere. subire. Unde hic descensus huius descensus. Item transcendo dis. id est vltra scāndere. Scando et eius composita neutra sunt. et faciunt preteritum in di. et supinum in sum. et composita vbiqꝫ mutāt a. simplicis in e.

Scandula. a scindo dis. dicitur hec scādula le. quod daꝫ genus annone quod et scandella dicitur diminutiuū. ꝛ dicitur scādula quasi scindula. quia scindatur et dividatur. Scādula etiam potest dici idem quod scindula.

Scansilis. a scando dis. dicitur hic et hec scansilis. et hoc le. pnl. cor. Et hoc scāsile lis. ferrū per quod equū ascendimus. Scansilia etiam sunt gradus vbi honorati in sediby sedēt.

Scapha phe. est modica nauis. et dr̄ a scaphon qđ ē speculū. quia hmōi nauiculis vtuntur pirate ad speculandum ꝛ explorandū. Et ꝛferuntur hmōi nauicule vel scapbe in nauiby ꝛ imminente piculo ꝛponuntur in mare ad subueniendum nauibus. qꝛ bis nauis accingit. et ꝙ cinctu ipius armatur. Un̄ in actib. xxvij. In insulā aūt ꝛcurrētes q̄ vocat caudapotam⁹ vix obtinere scaphā.

Scaphiū a scando dis. dicitur hoc scaphiuꝫ phij. locus vbi arma reponūt vel gen⁹ vasis ad turpes vsus aptum. s. ad requisita nature. s. vas ad mingendum et egerendum. Et ꝟ scaphus phi. i. certus numer⁹. ꝛ corripit sca.

Scapula. a scaph⁹ dr̄ ꝟ scapula le. spatula humerus vn̄ scapulosus sa. sū. i. scapulis dilatat⁹. Et hic et hec scapularis. et hoc re. ad scapulā ptinēs. Et hoc scapulare ris. q̄dā vestis scapulas tm̄ tegēs. Et cōpo. interscapulū li. et cor. penl. scapula. Prophet. Scapulis suis obumbrabit tibi.

Scapularis pnl. pdu. in scapula ē.

Scapus. a scādo dis. dr̄ hic scap⁹ pi. i. sūmitas vl acumen. vel humer⁹. Aug. de ciui. dei. Sup papl scapuꝫ noua nupta sedere videbat.

Scaria. ē arbor sptnosa. et facit fructum rubeū et est grecum.

Scariotb. q̄dā vicus ē. vn̄ hic ꝛ hec scariothis. et ꝟ the. Hic iudas dict⁹ ē scariothis. Job. xiij. Ut traderet eū iudas symonis scariothis. i. iudas symonis. s. filius scariothis sic a loco illo nommat⁹. Pōt etiā declinari hic scariothes ꝟ scariothe. sicut telbites huius telbite. et cor. pnl. fm vsum. Un̄ et in panteon dicit in. xx. li. Inde scariothis fit loc⁹ vn⁹ ei. vide in scda pte vbi egi de accentu noīm desinentiū in es. vide etiaꝫ in iudas.

Scatebra. a scateo tes. dr̄ ꝟ scatebra bre. aq̄ eruptio vel ebullitio que fit cum aqua fluit ꝙ aliquas rimas. vel inter sara. vel cū erūpit in loco humido ꝛ in balneo. Et inde scatebrosus sa sū. i. scatebris plen⁹. ꝛ ꝓpatur. vn̄ ꝟ scatebrositas tatis. Virgi. Scatebrisq̄ arētia tempat arua. et cor. te. naturalit.

Scatebrosus. in scatebra vide.

Scateo tes. tui. tere. i. ebullire. fernere. emanare. erūpere. sicut facit aq̄ duꝫ decurrit inter angusta. ꝛ dum emanat in locis humidis ꝛ balneis. Un̄ scatesco scis. inchoatiuū. Scateo cū suis cōpo. siqua ꝫ neutra sūt et oīa carent supi. et cor. sca.

Scaturigo. a scateo tes. dr̄ hec scaturigo ginis. aq̄ ebullitio vel eruptio. Aug. de ciui. dei. In occidentis plagis scaturigines et pluuiones di. strages dedisse. ꝛ marcialis capella. Si ꝓ cōcepta ex ipsius scaturiginis vena. Profluxerūt. ꝓperus scrutator inquit. ꝛ ponit in loco translatiue ꝙ sciēta. Nā aq̄ tres habet ꝙ prietates. abluit sordes et seq̄tur declinia. reficit sitiētes. Sic et sciētia purgat ignorantiā de magistro trāsit ad discipulū facies declinia. qꝛ ois imitatio citra impfectiōem est. nec par erit imitator autori reficit haustu sui ardore cognoscendi vera flagrantes.

Scaturio. a scateo tes. dr̄ scaturio ris. rui. i. scatere. Un̄ scaturizo zas. vl pōt deriuari scaturizo a scateo. et ē scaturizo idē qđ scaturire vel scaturiētē imitari. ꝛ cōponit excaturizo zas. i. ꝙ aquā scaturiētē vl ebulliētē plumā aui auferre. Un̄ legit in sidonio. alq̄ excaturizabāt aues. alq̄ exenterizabāt pisces et ꝙdu. scaturizo u. ante r. sicut ꝛ scaturio ris. qđ multi negāt ꝛ sepe inuenitur in libris phisicalib⁹ corripū u. Et in tobia etiā corripit vbi d. excaturizātes Iesus abhorret aqs. Ad hoc dicit magister bene. ꝙ vindocinensis ibi erravit cuꝫ dicit excaturizātes ꝛc. qꝛ scaturio et scaturizo ꝓducit u. ante r. et hoc habemus a prisciano dicente. ꝙ nullū ꝓbuꝫ quarte cōiugationis habet u. correptā ante rio. nisi meditatiuum vt lecturio. sed scaturio nō est meditatiuuꝫ ergo non corripit u. sicut nec prurio. Item prudentius in passione beati romani ꝙdu. eam dicens. Scaturizantes ꝙdat vt loq̄citas. Est ꝓ metrum iambicum. vnde oportet ꝙ vltima pedis sit longa. vnde prudētius maior. Petra dei iussu potū largita scaturit.

Scaturiso sas. in scaturio ris. vide.

Scauillū li. pda dicitur.

Scaurus. qui aliquantulum balbutit. vel qui habet talos extentos vel excedentes. vel scauros grece latine dicitur calix. vnde scaurus scaura ruꝫ. i. asper aspera rum.

Scazon claudū vel claudico siue ineq̄litas dicitur ꝛ ē grecū ꝛ ē vicū metri. Tūc metꝫ dr̄ habere scazon. i. tūc dr̄ claudicare qn̄ syllaba correpta ꝙducit ꝛ ꝙducta corripit. Un̄ psti. in. x. li. loquēs de edo dis. Non pōt in hoc iambo penultima syllaba lōga ee. vt intelligat pteritū ne sit scazon.

Sceda grecū ē. i. charta scripta. vel scriptuꝫ qđ adhuc nō ē emendatū. nec in libꝫ redactū. ꝓprie quidem sceda ē abbreuiata scriptura de aliquo cōtracta añ cꝫ charta fiat. Eadē dr̄ et ꝓtocollū. a ꝓtos qđ ē pmū et collum. qꝛ in collis chartaꝝ primo loco fiebat talis scriptura et postea habebatur pro exemplari ꝛ quodcūq̄ scriptū sic abbreuiatū vt postea meli⁹ scribat sceda dr̄. vnde scedula le. di. Et scedari⁹ ria. riū. Et a scedula scedulari⁹ ria. riū. id est ad scedā vel ad scedulaꝫ ptinens fm bugui. Pap. ꝓ dicit. Scedula pagina epistola.

Scedula exponit in sceda.

Scelero ras. in scelus ē.

Scelestus sta. stū. in scelus vide.

Scelus leris. neu. ge. i. facinus flagitium. vn̄ scelest⁹ sta. tum. id est facinorosus ꝓteruus. Dicitur etiam ꝟ et hec celestis et hoc ste. Inuenit celestis a celo sine s. Unde quidam. Regi celesti nunq̄ placuere scelesti. Ut sit celestis. non assimilare scelestis. Eccli. xj. Ue duplici corde ꝛ labijs scelestis. et comparatur scelest⁹ stior. stissimus. Item a scelus dicitur sceleros⁹ sa. sū. et comparatur. et est sceleros⁹ plenus scelere. Unde hec sceleros⁹itas tatis. Item a scelus dr̄ scelero ras. rasui. rare. et inde scelero⁹ ratis. vnde sceleratus ta. tum. in quo fit scelus. Sed scelestus sta. stum. per quem fit Sceleros⁹ vero qui facit. Et est sceleros⁹ plusq̄

sceleratus.7 compar sceleroſus ſior.ſimus.7 ſilr ꝑpar sceleratus tior.ſim⁹.vñ sceleroſe ſius ſime.et scelerate tius.tiſſime.aduerbia. Scelero cõponit. Conscelero ras. Et est actiuũ cum suis cõpoſitis.7 cor.le.

Scema matis.ge.neut.imago vel figura.vel modus inquẽdi.ſ.ſoloeciſmus figura. Et ſit scema ꝓprie ſolũ ornatus cã. Methaplaſmus ꝯo cã neceſſitatis fit.vel ornatus in metro. Tropus cã vtriuſq; tam in metro q̃ in ꝓſa.ſm bug. Vide etiã de h̃ in q̃rta pte vbi agit de scemate. vide etiã in scematiſmenos.

Scematiſmenos.a scema qđ est modus loquẽdi.7 mene qđ est defectus.cõponit scematiſmenos.i.defectus modi loquẽdi. Itẽ scema dr ornatus vel figura.vñ in donato dr. Scemata dr lexeos.7 dyaneos.i.figure dictionis et ſnie. Sicut em̃ bõ varijs veſtib⁹ decorat its oro latinitatis tam ſoluta q̃z ligata scematib⁹ adornat Et dr sic scematiſmenos.i.defectus ornatus 7 figure. qui fit ex carentia debite intelligentie.vel dr ſnia figurativa 7 defectiua. Significatio ergo dictõis est quaſi ornatus 7 figura ipſius.vñ qñ deficit a ꝓpria ſignificatione est ibi defectus ornatus 7 figure.i.forme dictionis.q̃ est ſignificatio 7 cor.me.7 acuit in fine. Hiero. in ꝓlogo iob. Et greci rhetores vocãt scematiſmenos Scena.a scenos q̃ est vmbra.dr hic scena ne.i.vmbra Et scena.i.vmbraculũ.locus obumbratus in theatro. et cortinis cooptus ſilis tabernis mercennariorũ q̃ ſũt aſſerib⁹ 7 cortinis coopte.7 ſm hoc scena põt dici a scenos qđ est domus.qr in modũ domus erat conſtructa. In illo vmbraculo latebant pſone laruate q̃ ad voces recitatoris exibant ad geſtus faciendos. Et hinc scena dr q̃ñq; totũ theatrũ Qñq; recitatio ſcripture Qñq; ipſa ſcriptura. Qñq; allocutio diuerſarũ pſonarũ.vl diſtinctio ſcripture q̃ ibi recitabat.vt in terẽtio.vnde scenicus ca.cum.pñ.cor.i.vmbratilis.vel theatralis. vel qui faciebat ludos 7 geſtus in theatro vel qui recitabat ibi ſcripturas.

Scenicus ca.cum.in ſcena exponit.

Scenobates. Scenos qđ est funis cõponit cũ batim qđ est gradus.7 dr hic scenobates tis.i.funabulus qui gradit per funẽ.7 cor.ba. Juuenalis. Augur.ſcenobates.medicus magus.oĩa nouit.

Scenobiũ bij.in cenobiũ vide.

Scenofacio. Scenos qđ est funis cõponit cũ facio.7 dr ſcenofacio cis.feci.factũ.i.facere funes.vñ hic scenofactor toris.funiũ factor. Et hic scenofactorius ria.riũ ad scenofactionẽ vel ad ſcenofaciendũ ptinens.vñ dr ars ſcenofactoria.vñ in Act.xviij.ca.de paulo. Et erat ſcenofactorie artis. Itẽ a scenos qđ est vmbra dr grece domus ſcenos.ab vmbratione. Hinc 7 ſilr grece dr tabernaculũ ſcenos. Tabernaculũ vero ad ſilitudinẽ domicilij factũ est. Et ſm hoc poſſet eſſe pdicta cõpoſitio.ſcz ſcenofacere.i.facere tabernaculũ.vñ 7 ibi poſſet dici artis ſcenofactorie.quia faciebat tabernacula.

Scenofactorius ria.riũ.in ſcenofacio vide.

Scenofegia. Fagin qđ est comedere cõponit cũ ſcenos qđ est vmbra.7 dr hec ſcenofegia gie.quoddã feſtum iudeorũ.ſ.ſirio vel dedicatio tabernaculi.qr tunc in vmbraculis ſalicũ comedebãt.vel est cõpoſitũ a scenos qđ est tabernaculũ ſic factũ ad ſilitudinẽ domicilij.qđ grece ſcenon dr ab obũbratõe. Inde hec ſcenofegia gie feſtũ pdictũ ſcz dedicatio tabernaculi.in qua vt dictũ est comedebãt ſub vmbris ſalicũ. Et celebrat a iudeis ĩ memoriã expeditõis.qñ ab egypto ꝓmoti in tabernaculis degebant Joh.vij. Dies feſtus iudeorũ ſcenofegia. Qđ ſcz feſtũ iudei ſingulis annis faciebãt in memoriã beneficiorũ q̃ eis dñs cõtulerat in deſerto qñ in tabernaculis habitabãt. De hoc feſto habet Leuit.xxiij.A xv.die menſis ſeptimi erunt ferie tabernaculorũ ſeptẽ dieb⁹ dño. Et vt vult hug. In hoc noie ſcenofegia.lz corripe 7 ꝓducere pñ.ꝓ volũtate legẽtis. Est ꝯo nomen nothũ.qr ergo a greco deſcẽdit põt penul.ꝓduci. Apud grecos em̃ in multis vocalis ante vocalẽ ꝓducit.ſed qr ad formã latinitatis reductũ est põt etiã corripi in legendo. Apud latinos em̃ vocalis ante vocalẽ nõ ꝓducit.niſi in paucis. In ſcanſione tñ illa pñ.ſine dubio brevis ẽ. Itẽ ſcias q̃ ſm hug.ſcribit fagin ꝑ f.et ſm hoc ſcenofegia ꝑ f.põt ſcribi. Põt etiã phagin et ſcenophegia ꝑ ph.ſcribi.habito reſpect ad grecã originẽ. Vide in ſcda pte vbi agit de impedimentis accentus.in capitulo de impedimẽto vſus vbi poſui aliorũ opinionem q̃ magis mihi placet.vide etiam in faſe.

Scenos.i.funis.et ſcenos vel ſcenoꝛ grece dr vmbra latine.

Scenotaphiũ. Scena cõponit cum taphos qđ est ſepulchrũ. Et dr h̃ ſcenotaphiũ phij vacuũ ſepulchrũ.i. imaginaria ſepultura q̃ fit cũ corpus deest.

Sceptriger ra.rũ.pñ.cor.qui gerit ſceptrũ.a ſceptrũ et gero ris.cõponit.

Sceptrũ tri.virga ptãtis.7 deriuat a cepi ꝑterito decapi.ſm bug. Pap.ꝯo dic. Sceptrũ vel ſceptron dr regimen.vel virga regalis 7 est grecum.

Sceſioſonomaton. quedã figura q̃ est de qua dictus est in q̃rta pte in ca.de ſcemate.

Scenus na.num.i.ſiniſter malus puerſus inimicus.

Scibilis.a ſcio ſcis dr hic 7 hec ſcibilis 7 hoc le. ad ſcindum habilis.7 cor.bi.

Scidi.est ꝑteritũ de ſcindo dis.7 cor.ꝑmã. Em̃ in aurora dr. Hostẽ cũ poſſet gladiare dauid ſcidit oram.

Sciẽtia. A ſcio ſcis. deriuat hec ſcia. Et formar a datiuo ſciẽti adlita a.fit hec ſcientia. Et ſcias q̃ vt dicit paulus. Scientia inflat.charitas ꝯo edificat. Itez nõ plus sape.q̃z optet ſape. Ad cuius intelligentiã nota q̃ ſicut dr. Berñ.in.xxxvj.ſermone cãticorũ. Sape ad ſobrietatẽ est vigilãtiſſime obſeruare quid ſcire magis priuſue oporteat.tps em̃ breue est. Est aũt q̃ ad ſe oĩs ſcia bona.que tñ veritati ſubnixa ſit.ſed tu qui cũ timore 7 tremore tuã ipſius opari ſalutẽ ꝑ tpis brevitate feſtinas.ea prius ſcire ampliuſq; curato q̃ ſenſeris viciniora ſaluti.vñ 7 apls dr. Qui ſe aliquid putat ſcire nondũ ſcit quõ opteat eũ ſcire. Vides quõ fructũ 7 vtilitatẽ ſcie in modo ſciẽdi ꝓſtituit. Modũ ſciẽdi dr. vt ſcias q̃ ordine.q̃ ſtudio.q̃ fine.queq; noſſe oporteat Quo ordine. vt illud prius qđ maturius ad ſalutem. Quo ſtudio.vt id ardẽtius qđ vehemẽtius ad amorẽ Quo fine.vt nõ ad inanẽ gloriã.aut curioſitatem.aut aliquid ſile.ſ tm̃ ad edificationẽ tuã.vel primi. Sunt nanq; qui ſcire volunt eo fine tm̃ vt ſciant 7 turpis curioſitas est. Et ſunt qui ſcire volũt vt ſciant ipſi 7 turpis vanitas est. Et ſunt etiã qui ſcire volunt.vt ſciam ſuã vendant. Verbigra ꝑ pecunia.ꝑ honorib⁹ 7 turpis q̃ſtus est. Sed ſunt q̃z qui ſcire volũt vt edificẽt.7 charitas est. Et ſunt qui ſcire volunt 7 edificent.7 prudentia est. Horũ aũt vltimi ſoli duo nõ inueniunt in abuſione ſcie.quippe q̃ adhuc volũt intelligere.vt bñ faciãt.deniq; intellectus bonus oĩb⁹ faciẽtib⁹ eũ. Reliqui oẽs audiãt. Sciẽti bonũ 7 nõ facienti.pctm̃ est illi. Ac ſi ꝑ ſilitudinẽ dicat. Sumẽti cibũ 7 nõ digerẽti ꝓnicioſum est ei. Cib⁹ ſiquidẽ indigeſtus.7 q̃ bonã non habz digeſtionẽ.malos generat hũores.7 corrũpit corpus nõ nutrit.ita 7 multa ſcia indigeſta ſtomacho aĩe q̃ est mẽoria.ſi decocta igne charitatis nõ fuerit pnicioſam inducit obtuſitatẽ.7 ſic p q̃ſdã artus aĩe ĩ mores atq; act⁹ trãſfuſa atq; digeſta.qtinus ipſa de bonis q̃ nouerit vita atteſtãte.7 ĩ oĩb⁹ bona efficiat. Nõne illa ſcia reputabit ĩ pctm̃.tãq; cib⁹ ꝓfuſus ĩ ꝓnos noxios q̃z hũores. An nõ mal⁹ humor pctm̃ an nõ mali hũores pui mores. An nõ inflatões 7 tortões ĩ ꝓſcia ſuſtiebit q̃ eius mõi ẽ ſciẽs.vicz ſciẽs bonũ 7 nõ faciẽs.ad h̃ fac qđ dic.greg.ĩ paſtorali. Admonẽdi ſũt q̃ accuſãt ꝓua.nec

tñ veritant vt videant.qz de occulta iam retributione iudicij est.q eoz mens malñ qđ ꝑpetrat illuminat vt videat.sed nō conat vt vincat.vt q̄ melius videt eo deterius pereat.qz etiā intelligentie lumen ꝓcipit.z actionis ꝓuide tenebras nō relinquit. Nam cum acceptam ad adiutoriñ scientiā negligunt.hanc cōtra se in testimoniñ vertunt z de lumine intelligētie angēt supplicia qđ ꝑfecto acceperāt vt possent delere pctā. Quorum nimirū nequicia cū malñ agit qđ diiudicat.venturum iam iudiciñ ℔ degustat.vt cuz eternis supplicijs seruat obnoxia suo hic interim exanime nō sit absoluta.tāto q̄ illic grauiora tormēta ꝓcipiat.quāto hic malñ nō deserit.z qđ ipse ꝓdēnat. Hinc veritas di. Seruus sciēs voluntatē dñi sui.z nō faciens.i.qui cognouit voluntatē dñi sni.z nō ꝑparauit vt faceret ꝑm voluntatē ei⁹ plagis vapulabit multis. Hinc z ps̄ ait. Descendant in infernñ viuētes. Viui quippe qui circa illos agunt sciunt z sentiūt.mortui aūt sentire nihil pñt. Mortui em̄ in infernñ descenderēt si mala nesciēdo ꝓpetrarent Cum ꝯo sciunt mala z tñ faciunt iniquitatē.in infernum viuētes miseri sentiētesq̄ descendūt. vide in lux. Hinc etiā attēde q̄ scire quantñ in se est.nunq̄ malum est z per ꝓfs nec addiscere. qz cuius generatio est mala ipsñ est malñ.sed ꝑ accidens cōtingit esse pctm̄ in sciendo vel addiscēdo siue cōsiderādo. Hoc aūt accidens pōt accidere. vel ex pte cognoscibilis. vel ex pte cognoscētis. Ex pte cognoscētis est dupler accidens. Vnñ est q̄ ꝓpter occupationē in studio alicuius scie impedit quis ab executōe officij ad qđ tenet.sicut si iudex ꝓpter studiñ geometrie desisteret a causis expediēdis.vel sacerdos a cōfessionib⁹ audiēdis.q̄ eas audire tenet. Aliud est q̄ ꝓpter delectationem in aliq̄ scia veniret in cōtemptñ alicuius quē venerari optet.sicut de beato hieronymo accidit qui tm̄ delectabat in ornatu verboz̄ tullij q̄ desipiebat ei incultus sermo ꝓphetarū.vt ipse dicit. Sicut etiā accidit illis qui tantñ adherent rōnib⁹ humanis q̄ a fide discedūt.z eam impugnant. Ex pte vero cognoscibilis est triplex accidens. Vnñ est q̄ cognoscibile de facili ad malñ inclinat z p̄terea in se pue vtilitatis est.z ꝓpter ℔ ꝓhibite sūt scie magice ne bō in exercitiñ earū labat. Aliud est q̄ cognoscibile est vltra potētiā cognoscētis.sicut dī Eccl. iij. Altiora te ne q̄sieris. Terciñ est q̄ cognoscibile in se nullius vtilitatis ē.sicut facta cōtingētia hoim. Vñ et curiosi dicunt q̄ sunt scrutatores ꝓximi. In oñib⁹ aūt istis trib⁹ cōtingit.q illud qđ est vni curiosum nō est alteri curiosum.qz aliquid est vltra intellectñ vnius qđ nō est vltra intellectñ alterius. Aliquid est vtile vni qđ nō est vtile alteri. Aliquid etiā facile p̄cipitat vnñ qđ nō p̄cipitat aliñ. Hoc cōsiderās apls ait. Nō plus sape q̄ oꝛtet sape.ℨ sape ad sobrietatē. scz audientiñ vel sui intellectus. Et ꝑm ℔ etiā intellige qđ di. Rabi moyses. Sicut inquit dixerūt talmutiste.quicūq̄ ponit ingeniñ suñ circa q̄tuoꝛ.recipiet cōfusionem. z est. Quid fuit in alto. Quid in imo. Quid fuit ꝑ. Quid erit vltimo. Namvt di.seneca. Demētia est supuacua addiscere in tanta tpis egestate. In q̄ aut̄ sapia a scia differt. vide in sapia. Itē in siliq̄ vide. Itē in scaturigo Itē in curiosus. Itē in theologus. Itē in noctua vide.

Scilicet. Licet ꝓponit cū scire.z dī scilicet.i.scire licz nimirū aduerbiū affirmādi. vel cōiunctio copulatiua. vel expletiua ꝑm quosdā.

Scylla est nomē herbe. z scylla grece latine dī herba siue ꝑda. Et scylla ꝓpriñ nomē puellle. Et fuerūt due scylle ꝑm fabulas.s.filia nisi q̄ fuit mutata in alaudā. z filia phorci q̄ fuit mutata in monstrū marinū. Vñ scylla sepe dī illud monstrū vel locus ꝓiculosus maris in q̄ est illud monstrū. vñ scylleus lea.leū.ꝑm bug. Isid. ꝯo in.xiij.ety.di. Scyllā a colle saxū eminēs appellant sile celate forme ꝓcul vidētib⁹. vñ z mōstruosam faciē fabule illi dederūt. q̄si formā hoīs succinctā capitib⁹ canis.z collisi illic fluctus latratus vident exprimere.caribdis dicta.qz gurgitib⁹ occultis naues absoꝛbeat.vt de in suo loco. Pap. ꝯo di. Scylle saxa latētia in mari Scindo dis.scidi.scissum.scindere.i.separe.frangere Et cōpo. Abscindo dis.abscidi.abscissuz.i.abvno ad aliñ scidere. Cōscīdo dis.erscido dis.i.valde scīdere. destruere. Prescīdo dis. Proscīdo dis. Rescīdo dis Scindo z eius cōposita sunt actiua.z oīa abjciūt n.in ꝑterito z supino.z oīa corripiūt penultimā ꝑteriti. vt cōscidi abscidi. Luca.in.iij. Aut scidit z medias fecit sibi litoꝛa terras. Vetustissimi etiā scindi dicebāt. z oīa gemināt s.in sup̄.vt abscissum. Sed a cedo cōposita ꝑ vnñ s.scribunt.vt cōcisus.incisus. vide in cedo dis.cecidi.

Scindula. a scindo dis.dī hec scindula le. latus asser quo domus opiunt.

Scinifes. quidā scubunt ꝑ s.in prima lra. vide in c.cinifes.supra in suo loco.

Scinodēta. ab odenta.qđ est dens dī scinodenta. Et vocāmus scinodentas quib⁹ voces cū gemitu ꝓcedūt et duplices habent dentes.

Scintilla. A scindo dis dī hec scintilla le.eo q̄ ꝓsilit ab igne. Et est scintilla dum ardet. Fauilla dum extincta est. Vñ hec scintillula le.di.z scintillosus sa.sū. Et scintillo las.i.fulgere. vel scintillas emittere.

Scintillula le.di.pua scintilla.

Scio scis.ui.tū.scire.i.sape.sciam habere vl cognoscere Et est ꝓprie scire.reddere rōnem eoz̄ q̄ noueris. Nosse vero tm̄ q̄ audieris.a scio dī scisco scis.inchoatiuz Scio cōpo.cum ad.z subtracta d.dī ascio scis.i.adiūgo.adquiro. Et cōpo.cum eisdē z retinet d.cā dīe.et dī adscio scis.i.aduoco. Vnde adsciscо scis.z absciscо scis.inchoatiua. Itē scio cōponit cum con.z dī cōscio scis.i.sil scire.z ꝓprie dī de malo. Tunc em̄ aliquis cōscit.cum in malo z scelere sibi conscius est. Vñ hec cōscientia tie. Et cōscius cia.cium. Et ꝓprie in malo. De scio cis.cire.i.obliuioni tradere.nescire. Nescio scis.ere nō z scio cōponit.vñ nescius cia.ciū. Prescio cis.i.añ scire. Vñ ꝑscius cia.ciū.et cōstruit tam cū gtō q̄s cum actō ꝑscius. Scio et eius cōposita actiua sunt.ꝑm qđ scire accipit ꝑ cognoscere. sed ꝑm aliam significationem neutra sunt. vide in scia.

Sciolus la.lū.pnl.coꝛ.dī a scius.i.aliquantulñ sciens Vel vt di.pap. Sciolus scie simulatoꝛ z ꝓtie qui appetit videri z scire quicq̄d alius sciat.aut qui sese scire ꝓfitet oīa.ant etiā futura ꝑdicere.

Sciopedes. Sicut di. Aug.in.xvj.li.de ciui.dei.ferūt esse gentē vbi singula crura in pedib⁹ habēt.nec popliticem flectunt.z sunt mirabilis celeritatis q̄s sciopodas vocant. eo q̄ ꝑ estū in terra iacētes resupini pedū vmbra se ꝓtegant. Isi.etiā in.xj.ety.dicit. Sciopodū gēs fert eē in ethiopia a singulis em̄ cruribus z celeritate mirabili quos inde sciopodas greci vocant.q̄ ꝑ estum in terra resupini iacentes pedum suoz̄ magnitudine adumbrant.

Scyphus phi.calix maioꝛ poculñ q̄ bibim⁹ ꝑm bug. vel ꝑm pap. Scyphus calix regius. qui z patera vocatur vel fiala.z est s.prima lra in bug.z in pap.nec debz s.in ꝓnunciatiōe oīno taceri.nec oīno ꝓferris. ℨ quasi medio modo.qz s.ibi q̄tum ad sonñ liquescit aliqualiter.

Scipio. a cepi ꝑterito dī hec scipio onis.virga consilium.vel baculus ad capiendū aptus. Vñ z quidā romanus dictus est a scipio.qz baculus z sustentamentñ reipublice fuit vel parentñ suoz̄. Et fuerunt duo scipiones.scz auus z nepos.

Sciroma. sara dī.

Sciosis. vñ sciroma dicunt saxa.vñ hec sciosis duricia in sensib⁹ sine dolore.

Scirpeus pea.peū.in scirpus est.
Scirpus.a carpio pis.dī hic scirpus pi.qr carpat.genus iunci est.7 ē planus sine nodo.7 inde scirpeus pea peū.i.de scirpo existens.Exo.ij.Fiscella scirpeā ꝛc.
Sciscitor.a scio scis.fit sciscco cis.inchoatiuum.Et a sco a eius psona subtracta s.7 addita tor fit sciscitor taris.idē qđ scitari fre.irregulare est ꝑm formationem.7 ꝑm significationē.Et di.prīs.in.viij.li.Notandum ꝙ scitor taris.7 sciscitor taris.nata a primitiuo actiuo deponentia sunt.7 cor.pnl'.sciscitor.
Sciscco scis in sciscitor est.
Scisma.a scindo dis dī hoc scisma matis.sic dictū q̄ a scissura animorū.Eodē em̄ cultu.7 eodem vero ritu credit scismaticus vt ceteri.solo cōgregatōis delectat' discidio.Vñ scismaticus ca.cū.i.diuisus.Et hinc scismatico cas.i.scismata facere.vel scisma.qđ 7 scismatizare dī.Et ꝑt sic diffiniri scisma.Scisma est illicitus ab vnitate seu vniuersitate dissensus.Differt aūt scisma ab heresi ꝑm quosdā sicut dispositio et habitus.Primo em̄ differt scisma ab heresi ꝑm quosdaz.qr cū quid ab vnitate seu ab vniuersitate diuidit'.7 dissentit.tunc etiā prima facie est scisma.Sed cū post tps ptinaciter adheserit sue secte asserens nō esse obediendū romane ecclesie est heresis.7 peccat in illo articulo fidei.Vnā sanctā ecclesiā catholicā.Itē oīs hereticus est scismaticus 7 nō econuerso.
Scissura scissure.i.diuisio.sepatio.a scindo dis dī.
Scitalis.a scio scis dī hec scitalis lis.quidā serpens.q̄ solus cum oēs serpentes pellē suā deponūt in estate ipse deponit suā in hyeme.vñ et sic dicta est.qr scientior est alijs deponendo pellē.cum eam deponit in hyeme sine lesione.Vel dī scitalis a scile.vel a scele qđ est lux.Vñ scitalis q̄si lucens.qr lucens 7 noua efficiat' deposita pelle.vel qr tanta prefulget varietate tergi sui.vt notarū gratia aspicientes retardat.7 qr reptādo pigra est q̄s assequi non valet miraculo sui stupentes capit.Vñ luca.in.ix.Et scitalis sparsis etiā nunc sola priuis.7 cor.pnl'.
Scythe dicti sunt a quodaz milite ꝓfico qui scythas ab eis diuisit scytha cognominato.vñ hec scythia thie corū regio.vñ hic 7 hec scytha the.gentile.Et scythicus scythica.cum.
Scythipolis.oppidū est quoddā scythie.
Scitor.a scio scis.scitu.sup.u.cōuersa in o.7 assūpta r.fit scitor taris.verbū deponen.i.inquirere.inuestigare.interrogare.q̄rere.scrutari.Et est frequē.irregulare ꝑm formationē 7 ꝑm significationē.vide in sciscitor
Scitū.a scio scis.dī ħ scitus tus tui.i.scīa vl' cognitio Et hoc scitū.i.decretū.statutū.vel indictū.Vñ ħ plebiscitū.Et scitus ta.tū.i.sapiens.vñ scite aduer.i.sapiēter.7 p cōpositionē ꝓscitus ta.tū.i.ꝓfecte scitus.7 inscitus ta.tū.i.insipiens.vñ hec inscitia tie.i.insipientia vl' ignorātia.vide in inscitia.
Scius.a scio scis dī scius scia.ciū.i.sciens sapiens.Et p cōpositionē inscius cia.ciū.i.nesciens.
Scobo.a scobs bis.vel scobo bis.bitū.bere.i.mūdare.et ꝓprie domum.
Scobs.a scobo bis.dī hec scobs bis.ferrū q̄ ligna planant'.vel purgamentū domus.vñ quidā.Ulia scoba leuat.scobs scobis aspa tollit.
Scola grece latine dī vacatio.qr ibi vacamus.Et in singulari cū dicimus.magnā scolā habeo.de loco intelligit'.Cum vero dī in plurali.Magnas scolas habeo.de scolarib intelligit'.q̄si multos scholares habeo.vñ scolasticus ca.cum.i.ad scolas vel ad scolares ptinens vel assiduus.vel frequēs in scola.Et hic 7 hec scolaris et hoc re.ad scolas ptinens.Et substātiue sepe ponit' in cōi genere ꝑ scolarib.vnde hicz hec scolaris.huius laris.Et facit ablatiuū tm̄ in i.sicut cardinalis.Similiter 7 quodlibet nomen gentile vl' patrium desinens in is.facit ablatiuum in i.tm̄.vt bononiensi.ianuensi.vide in dacus.
Scopa pe.in scopo pis est.
Scopetū.a scopa dī hoc scopetū ti.penl'.pdu.lucus vbi abundant scope.
Scopeus pea.peū.in scopo pis vide.
Scopin grece latine dī intendere.vel speculari.
Scopo.a scobo bis.qđ est domū mundare.7 mutato b.in p.dī scopo pis.pui.scope.7 caret sup̄.ꝑm vsum deberet tū facere scopitū.Et est scope.mundare.purgare.7 ꝓprie domū.Transumit' etiā ad alia.Vñ ꝓpheta Scopebā spiritū meū.vñ hec scopa pe.quedam arbustula.7 scopa est etiā illud cum q̄ domus purgat'.et fit sepe ex scopa arbore.Vñ in euangelio.Inuenit eam scopis mundatā 7 ornatā.Vñ hec scopula le.dimi.et hinc scopulosus sa.sum.i.scopulis plenus.qđ 7 scoposus sa.sum.dī.Item a scopa dī scopeus pea.peū.i.de scopis existens.7 scopinus na.nū.7 scopo pas.scopaui id est purgare verberare.
Scopula le.di.pua scopa.
Scopulosus sa.sum.in scopo pis est.7 in scopulus.
Scopulus.a scopin dī hic scopulus li.pnl'.cor.i.arduum sarū.ardua 7 p̄rupta rupes.apta ad speculandum vel qr facile inde possumus speculari.vel qr alonge videt' talis locus.vñ scopulosus sa.sum.i.plenus 7 abundans scopulis.7 cōpat'.
Scoria.ab excoquo quis.dī hec scoria rie.purgamētum 7 sordes metallor.qr de ferro excoquit'.vel dī scoria ab excoquendo vel excutiendo.qr qñ excoquunt' metalla.tunc sordes cadunt 7 excutiunt'.vñ Isa.j.ca.Argentū tuū versum est in scoriā.Itē scoria rie.est suffocatio vesice.ita vt vrina deneget' vel ventris officiū vel tumor in pectine reperiat'.
Scouo onis.mas.ge.dī stultus.stolidus.fatuus.7 derivat' a scoria.
Scorpio.Scorte quod est dulce.componit' cū poio quod est fingo.7 dī hic scorpius pij.7 hic scorpio onis.quoddā aīal venenosum.7 dī scorpio q̄si scorte poio.qr ab anteriori pte fingit blādicies.sed a posteriori pūgit.Capite em̄ blandit' sed cauda pungit.Vel dī scorpius ab arcu.vel ab arpe quod est incuruatus gladius Inde scorpio.quia cauda figat.vel arcuata ea venena diffundat'.vñ scorpio dī quidā piscis vel vermis.quia ledit dum manu tollit'.Scorpio etiam dī sagitta venenata.arcu vel tormentis excussa.que dum ad hoīem peruenit.virus quod habet infundit.Vñ scorpio dicta ē Item scorpio est genus duplicis flagelli vel magni fustes.Item scorpio est quoddā signū in celo.in qđ fm poetas scorpio animal fuit translatum.Vel quia cum sol est in scorpione primos sentimus frigoris aculeos.ꝑm bug.Unde versus.Scorpius est signum vermis-q̄s sagitta flagellum.Magister aūt in hystorijs super illud.iij.Reg.ca.xij.Pater meus cecidit vos flagellis.ego aūt cedam vos scorpionib sic dī.Scorpius est rubeus aculeatus vel flagellum virgarum nodosum vel scutica.habēs in summitate glandes plumbeas.Item scias ꝙ si virga nodosa vel aculeata est.scorpio dī recte.quia acuto vulnere in corpus infigitur.vt in virga dicam.
Scorpitis.a scorpione dī hec scorpitis.huius scorpitis.quedā gēma scorpionē 7 colore 7 effigie referens.
Scortator toris.in scortum vide.
Scorte'grece latine dī dulce.
Scortes tis.fe.ge.pellis arietis.
Scortor taris.in scortum vide.
Scortulum.li.di.puū scortum.
Scortū.a scortes pelle arietis derivat' hoc scortū ti.i.meretrix.que apud grecos scita vocat'.Et dī sic.qr dericant' pelles quib corruptela fit.vel scortū dī a scorte greco qđ ē dulce.Inde scortū qr dulce est.iob.xxxj.

Scortū sit alterius vxor mea. vñ scortor taris.i. meretricari. Vñ scortator z scortatorius ria. riū. z hoc scortatoriū rij. lupanar vomus scortantiū. Et est scortor deponen. cum suis cōpositis siqua habet.

Scotomia. a scuta qđ est rotunda forma. dī hec scotomia mie. z accepit nomen ab accidēti. qz repentinas tenebras ingerat oculis cū vertigine capitis. vñ scotomicus ca. cū. talem infirmitatē patiens.

Screa scree. fe. ge. pituita stercus spurcicia que p os pjcit'. vñ screo as. i. screā pjcere. vñ quidā. Jactans sputa screat. res deus ipse creat. Et cōponit' cum ex. z dī excreo us. i. extra screare. z screā ejcere. Et est neutrum screo cum suis cōpositis.

Screo as. in screa vide.

Scriba be. in scribo bis vide.

Scribo bis. psi. ptū. bere. i. cōponere lr̄arum figuras. vel scribere est figuris visibilib' añ inuentis z visitatis aliquid repñtare. Scribo cōpo. cū ad z dī ascribo bis abiecta d. i. asserere. addicere. deputare. destinare. Abscribo bis. i. a scriptura remouere. delere. Cōscribo bis i. sil' scribere. Vñ pres cōscripti dicebant' quorū noīa sil' in enea tabula aureis lr̄is scripta erant ꝓpter maiestatem et ꝓpetuitatē imperij insinuandā. Nibil em̄ est pennius ere. Circūscribo bis. i. circa scribere. cingere. circūire. cōcludere. includere. vel testringere. vel remouere. Vñ circūscriptus ta. tū. Describo bis. i. deorsum vel valde scribere. vel a scriptura remouere. vel scīpturam delere. Inscribo bis. i. iniūgere deputare vl' imprimere vel intus scribere. Interscribo bis. i. inter aliqua scribere interponere vl' in medio scripture aliq̄d auferre. Perscribo bis. i. pfecte scribere. Prescribo bis. i. añ scribere p̄dicere. p̄struere vel ab aliq̄ spacio tp̄is aliq̄d possidēdo adquirere. Vñ hec p̄scriptio onis. Proscribo bis. de q̄ in suo loco habes. Rescribo bis. i. iterū vel retro vel circa scriptū scribere. Qui primo mittit epistolā scribit. Qui remittit rescribit. Subscribo bas. psi ptum. i. parū vel post vel subtus scribere. Transcribo bis. i. vltra scribere vel p̄scribere. Scribo z eius cōposita actiua sunt z faciūt pteritū in psi. z supinū in ptū. z ꝓducūt hanc syllabā scri. ¶ De p̄dictis significatōib' nota versus. Exulat a patria sine spe redituq̄ reiq̄. Quisq̄ religatus sua cū remeabit habebit. Amittit p̄ scriptus opes nō posse reuerti. Inscript' manet in patria. ß re spoliatus. Ascribit iactans. describit rem manifestans. Inscribit signans. pscribit crimina damnās. Quare añt scripsi scriptū scriptor scribant' p p. cū scribo scribit' p b. dixi in nubo bis. Itē nota versus de scribo bis. marie fm theologū. Scribo. dispono. memoro q̄z. vel infero trabo. Scribo repñtans scripto vel gāmata formans. Verbigratia. Scribere idē est qđ disponere seu ordinare. vñ in Exo. c. xxxij. Aut dele me de libro tuo quē scripsisti. i. in q̄ ad vitam eternā me dispositi vel ordinasti. Et est sensus. si nō deles me dimitte eis. Scribi añt vel deleri de libro vite dī quis dupliciter vel fm p̄scientiā. vel fm p̄ntem iusticiā. Et dī deus aliquē de libro vite delere. inquantū p̄mittit eū a iusticia excidere p̄ petm̄. Et differt liber vite a scīa dei q̄ est de tp̄alib' z eternis a p̄sciētia q̄ est de bonis z malis. z etiā a p̄destinatōe. qz p̄destinatio ꝓprie de futuris est. z ꝓuidentie directionē in finē importat. cū sit ꝓpositum miserendi. Sed liber vite simpl'r noticiā debitam importat z nō determinat aliqđ tps. vñ scripti in libro vite dicunt'. z qui vitā habent z qui habituri sūt. Itē scribere idē est qđ memorie cōmendare. vñ in apoc'. xiij. c. Scribe beati mortui q̄ in dño moriunt'. Itē scribere idē ē qđ inferre. iob. xiij. Scribis ei ꝫ me amaritudines. Itē scribere idez est qđ lr̄as ptrahere. vñ in hieremia. xxxvj. c. Et ego scribebā in volumīe atramēto. Itē scribere idē est qđ scripto repñtare. vñ in psl. primo maioris. Scra est vox indiuidua q̄ scribi p̄ot. Itē a scribo bis. dī scriba be. masc. ge. Et hic scriptor toris. et est scriba nomen officij. vñ scribatus tus. scribe officium vel dignitas. Sed scriptor dī qui freq̄nter vel assidue scribit. vel qui periciā habet scribendi. Sil'r qđlibet verbale in or. cōuenit alicui ex frequētia vel assiduitate vel industria. vñ versus. Denotat officiū scriptor sed scriba maīstrū. vide in lector.

Scriptito tas. pnt'. cor. est frequen. a scripto tas. taui. scriptatu. a mutata in i. breuē z u. in o. fit scriptito tas.

Scripto tas. i. frequēter scribo a scribo scripsi scriptū u. in o. mutata.

Scrobs. a scrofa dī hec scrobs bis. i. fossa maxime illa quā scrofe faciunt. vide supra in cops.

Scrofa fe. i. porca. z est nomen ficticiū. s. de primitate soni sumptū. vñ hec scrofula le. z hec scrofella le. ambo di. Scrofula etiā dicunt' q̄dā apostemata q̄ solent nasci pueris circa collū. vñ scrofulosus sa. sum. z scrofulatus ta. tū. plenus z abundans scrofulis. z cor. fu.

Scrofina. a scrobs dī hec scrofina ne. q̄dam instrūm carpentarij. qz berendo scrobē faciat.

Scrofula. in scrofa vide.

Scrupeus pea. peū. in scrupus est.

Scrupulosus sa. sum. in scrupus vide.

Scrupulus li. in scrupus est.

Scrupus. a scrutor taris dī hic scrupus pi. lapis pu⁹. et asper qui sepe sub talo iacens in calciamēto multum ledit z offendit. z ꝓpter hꝰ eū multum scrutari cogimur cui cōtrarius est calculus. Et inde hic scrupulus li. di. pnt'. cor. z hic scrupus vel scrupulus dī q̄dā pondus sex siliquarū pōdere cōstans. Et p̄ silitudinē scrupus vel scrupulus dī molestia. solicitudo. anxietas. z dubietas animi. remorsus p̄scie. vñ in. j. Regū. xxv. c. Non erit tibi hꝰ in singultū. z in scrupulū cordis. Itē difficultas subtilis questio. Sicut em̄ scrupus parum est. sic subtilis q̄stio pua est ad videndū. Et sicut ille multum ledit. ita subtilis q̄stio multū ledit eū qui nō est ꝓmpt⁹ in discernēdo. Inquisitio em̄ z q̄stio rerū subtiliū multum solēt ledere. z a scrupus dī scrupeus pea peū. Et scruposus sa. sum. i. scrupis plenus. z abūdans z asper anxius. durus. difficilis. nodosus. obscurus. z cōpatur scruposus sior. simus. vñ hꝰ scrupositas tis. vñ scrupea vel scrupulosa sara dicunt' aspa. Item a scrupulus dī scrupulo las. i. solicitare. molestare. Et scrupulosus sa. sum. scrupulis plenus z abundans. vel asper. vel anxi⁹. dubius. difficilis. nodosus obscurus. Et cōpar. vñ hꝰ scrupulositas. i. anxietas difficultas.

Scrutabilis. in scrutator taris est.

Scrutiniū. a scrutor taris. dī hꝰ scrutiniī nij. i. scrutatio. vel quicquid quis scrutat' interius de aliqua re. ꝓpheta. Defecerunt scrutantes scrutinio.

Scrutor taris. tatus. suꝫ. tari. i. inquirere. inuestigare subtiliter inspicere. vñ hic z hꝰ scrutabilis. z hꝰ le. aptus vel habile ad scrutandū. vñ scrutabiliter aduer. Et p̄ cōpositionē. inscrutabilis. Item a scrutor dī scrutabūdus da dū. i. ad scrutādū habilis vl' scrutāti silis. Scrutor cōponit'. Perscrutor taris. i. pfecte scrutari. Vñ p̄ scrutans tis. pticipiū oīs ge. i. pfecte scrutans. vñ in primo Mach'. iij. c. Perscrutans eos. Et est scrutor tertie conionen. cū suis cōpositis. z cor. hāc syllabā scru. Et scribit' sine c. in vltima syllaba. vñ horā. epist. Arcanū neq̄z tu scrutaberis illius vnq̄z. Scrutū. a scrutor taris dī scrutum ti. vestis pauperū. lacerata z detrita. Itē scruta dicunt' exta. scz tripe. qz in extis scrutabantur futura. vel sordes purgando. Vñ hora. epi. Vilia vendente tunicato scruta popello.

Sculpo pis. psi. ptū. sculpere. i. celare. vñ sculptim aduerbiū. z hec sculptura. Et hic z hec sculptilis z hoc le. pnt'. cor. Et hic z hec sculptibilis. z hꝰ le. sil'r vltia correpta. vñ sculptiliter aduer. Item a sculpo pis. dī hoc sculptile lis. simulacrū in formā z silitudinem alicuius

sculptum. Et sculpto tas. frequētatiuū. A q̄ sculptito tas. aliud frequen. pnl'. co1. Sculpto actinū est cū omnibꝫ suis cōpositis.
Sculptile. in sculpo pis est.
Scurra. sequor ꝓpo. cū curia. 7 dī hic scurra leccator vaniloquus. Proprie dī scurra qui sequit curiā grā cibi. Vñ in. 9. Regū. vj. c. Et nudatus est q̄si si nudet' vnus de scurris. q aūt dī scurra q̄si scutellā radēs. cty. est. vñ hic 7 hec scurrilis 7 b̄ le. pnl'. pdu. 7 p geminū r. vñ scurriliter aduer. 7 b̄ scurrilitas tis. leccacitas, turpitudo. turpis ludus. luxuriosa verba q̄ vulgariter barnzare dicunt'. vñ paulus ad epbe. v. ca. Scurrilitas q̄ ad rem nō ptinet. 7 dī a stultis curialitas ꝛc.
Scurrilis. in scurra vide. 7 in nuga.
Scurror. a scurra dī scurror raris. ratus. sum. i. esse vel fieri scurrā vel tale officiū exercere. dissolute viuere.
Scus neu. ge. indecl'. i. rotundū vel rotunditas.
Scuta. in scutum est.
Scutella. a scus vel scuta dī hec scutella. q. rotunda est. vñ b̄ scutellula le. di. Et scutellarius ria. riū. et hic scutellarius rij. qui facit vel vendit scutellas. Et b̄ scutellarū rij. locus vel vas vbi reponunt' scutelle.
Scuttica. a scuta qđ est forma rotunda dī hec scuticace. pnl'. co1. i. lorum cū q̄ verberant' pueri. ancille. serui et dī sic ꝓpter rotunditatē corrigiarū.
Scutiger ra. rum. pnl'. co1. i. gerēs scutū. Et cōponit' a scutū 7 gero ris. Et inuenit' substantiue in q̄libet genere.
Scutra tre. vas qđam'est. Et a scus. vel a scuta dī 7 enumerant' scutre in. iij. Regū. vij. c. Inter vtensilia tēpli. altaris vasa scz equalis amplitudinis in ore. 7 in ꝓfundo ad calefaciendū.
Scutula. a scuta qđ est forma rotūda dī hec scutula le. monile rotundū ex auro vel argēto. vñ in. j. Mach̄. ca. iij. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis 7 scutulis. et co1. tu. Vñ scutulatus ta. tū. scutula ornatus vl' scutulā possidens. vel qđ habet in se orbes in sil'itudinem scutularū. sicut quedā vestes 7 quedā aīalia. vñ 7 scutulatus dī equus ꝓpter orbes q̄s habet cādidos inter purpureos. vñ hec scutulata te. vel b̄ scutulatū dī indumentū qđdā p̄cios um. 7 est ꝓprie vestis q̄ habet in se quosdā orbes vel circulos. sicut ptz in quibusdā pānis sericis. vñ Ezech̄. xxvij. Gemmā purpureā 7 scutulata ꝓposuerunt in mercato tuo. Itē inuenit' hoc scutulum. p̄aliter hec scutula di. i. ꝓuum scutū.
Scutulatus ta. tum. in scutula est.
Scutū. A scus qđ est rotundū dī hec scuta te. forma rotunda. Et a scuta dī hoc scutū ti. q. rotūdū solebat esse. vel scutū dī ab excutio tis. q. a se excutiat 7 ejiciet ictum telorū. vñ hoc scutulū li. di. Et scutatus ta. tū. i. scutū habens. vel scuto armatus vel instructus. Et scutarius rij. qui facit scuta.

Se est ꝓpositio 7 inuenit' solū p cōpositionē. Sex ei sūt ꝓpositōes q̄ nō inueniunt' nisi in cōpositōe scz di. dis. re. se. an. con. Et signat aliqñ se sine. vt segnis. q̄si sine igne. Et sedulus sine dolo. Aliqñ seorsum. vt seduco q̄ seorsum duco. Itē se est ꝓnomen 7 geminat' sese.
Sebastus. i. augustus mēsis. Greco em̄ sermone sebastus tantū valet quantū augustus. vñ sebastia nūc dī quedā ciuitas q̄ olim dicebat' augusta ab augusto.
Sebibo bis. i. seorsum bibo. 7 a se 7 bibo componit'. 7 co1. bi. vbiq̄.
Sebū bi. a sus dī hoc sebū bi. qđ mō dī vulgo sepum pi. i. adeps pīguedo. anxugia. Et dī sic a sue q̄si suenū q. plus pinguedinis habet illud aīal q̄ aliud.
Secedo. a se ꝓpositiōe et cedo dis. cōpo. secedo dis. cessi sum. i. seorsum cedere. separi. 7 pdu. ce. syllabā.
Secenti, te. ta. a sex 7 centū cōponit', 7 abjcit' x. 7 dī centi. vel mutat' in s. ꝑm quosdā. 7 sescenti te. ta.
Secerno. a se ꝓpositōe 7 cerno cōpo. secerno nis. i. separo. Et differt a discerno nis. Discernit qui in duas ptes diuidit. Secernit, q̄ ex multis aliqđ seorsū eligit
Secessus. a secedo dis. dī hic secessus sus. locus secretus q̄si sine accessu.
Secius. i. aliter dicunt' a secus p ꝓpationē. sicut dic̄ bug. Itē pap̄. Secius. i. aliter a secus ꝓpatiū. Magister aūt bñ. dicit. Et ante c. breuiat' vt echinus piscis 7 post pauca subdit. quidā ꝙo excipiunt secius. qđ dicūt deriuari a secus ꝓpter illū versum virgilij. Protrahit instanter nō secius ac rotat ensem. Nos aūt cum dicimus q̄ secus nihil est. imo in illo versu dꝫ dici segnius
Seclum, cli. in seculū vide.
Secmentū est fascia qua matrona fasciat caput. Juuenalis in satyra secūda li. j. Secmenta. 7 longos habitus 7 flamea sumpsit.
Seco cas secui sectū. vñ sectim aduer. 7 hic 7 hec sectilis 7 b̄ le. ad secandū habile. vel qđ leuiter secari 7 scindi pōt. 7 co1. pnl'. Seco cōponit'. Absco cas. cui. abscectum. i. secando. diuidere separe. abrumpe. Consco cas. i. simł secare. Dissco cas. i. diuersis modis secare disrumpe. cruciare. Et ex eisdē componit' dissicio cis. Exco cas. cui. i. extra vel valde secare. Interseco cas id est inter aliqua secare. Inseco cas. i. intro vel valde secare. Proseco cas. i. pcul vel añ secare. Presco cas id est p̄ alijs secare. Reseco cas. i. abscindere. Seco et eius cōpositi actiua sunt. 7 corripiunt hanc syllabam se. 7 faciunt ꝓteritū in cui. 7 supinū in sectū. licet ꝑm antiquos inueniat' secaui secatū. et in cōpositis sil'r. Vñ in aurora dī. Qui xp̄i gladio dogmata falsa secauit.
Secors. se ꝓpositio cōponit' cum cor. 7 dī secors dis ge. om. i. ignauus stultus. q̄si seorsum a corde. vñ b̄ secordia die. i. ignauia.
Secretarius rij. in secretus vide.
Secretū. a secerno nis. dī secretus ta. tū. 7 secretim aduer. 7 hoc secretū ti. 7 hic secretarius rij. 7 hoc secretarium locus vbi dant' vel conseruant' secreta.
Secta. a seco cas. dī hec secta te. i. ꝓpositū in malo circa aliquā disciplinā. vt secta hereticorū. q. secti sunt et diuisi ab vnitate ecclesie vel fidei. Secta etiam accipit' in bono vt secta pb̄orum. 7 tunc deriuat' a sequor quia q. tunc sequenda est et tenenda. vt secta ap'lorū. secta ꝓb̄arum. q aūt dī secta q̄si sequendo tenenda vel sequenda tenēdo. cty. est. quidā tñ dicunt secta etiaz in malo a sequēdo. Et est secta q̄si habitus animorū 7 institutū vel ꝓpositū in malo circa aliquā disciplinā quā tenendo sequunt' longe alia in religionis cultu opinātes q̄s ceteri. sed p̄ualet qđ p̄dixim⁹.
Sectilis. in seco cas. est. 7 co1. ti.
Sector taris. tatus. sum. est frequentatiuū de sequor queris. 7 debet formari ꝑm regulā ab hoc supino secutu u. in or. sed ad dīiam secutor quod est nomen. dicimus sector ꝑ syncopam. platum. vñ di. priſ. in. viij. hb.
Sector taris. differētie cā puto p syncopam u. penultime. platum. ne putet' nomen si secutor diceremus. cū sup̄. primitiui eius secutum sit. Raro tamen deriuationes huiuscemodi specierū fiunt a verbis desinentibus in or. quia videlicet fere oīa descendunt a verbis actiuis 7 neutris. Sector componit'. Assector taris. i. seqn̄do adipisci assequi. Consector taris. vñ consectaneus nea. neum.
Secularis. in seculum est. De vita secularū respectu status religiosorū dixi in ordo. Itē vide in clericus.
Seculū. a sequor ris. dī hoc seculū q̄si centūdecē annorum. Licet etiā seculū ponat' ꝓ vita vel ꝓ quolibꝫ spacio tpis aliquantulū longo. Et dī seculū. q. vnum sequit' ad aliud. vñ hoc seculū li. p syncopā. Et hic 7 b̄ secularis 7 hoc re. res seculi vel ad seculū ptinens. Vñ hec secularitas tis. 7 secularitet aduer.

Secunda dr.in secundus est.
Secundina.in secundus vide.
Secundus da.dum.nomen ordinale.ꝛ dī a sequor q̄ ris.q; statim sequit' post primū. Et scds da.dum.i.p-sper ꝛ bonus a seq̄ndo.q; q̄ scda sunt dr ꝑpe sequunt'. Vñ ꝛ scda dī fortuna ꝓspera q; ꝑpe nos sequit' ꝛ inr̄ nos est sicut aduersa opposita est ꝛ recedens. q; aūt dī scds q̄i secus pedes ety.est. Et hinc secūdo das.i.pspe rari.pspерū facere vel scdo loco sequi ꝛ est actiuū. Et ꝓponit' obsecūdo das.i.obedire obtpare.ꝛ est neutrū q̄si in oīb; suis significatiōib; secūdare. Jtē B nomen scdm ponit' loco aduerbij loci vel q̄litatis vel poti⁹ sili tudinis. Vñ dī fm lucā vbi greci dicūt cata lucā. Jtez sicut dī in.ij.sniarum. Scdm multiplicem hz rōnem. Aliq̄n aūt exprimit cōditionē vel ꝓprietatē nature di-vine vl' hūane substātie. Aliq̄n vnitatē psone.aliq̄n no tat habitū.aliq̄n cām. Exrēpla p̄dictorū q̄tuor pñt esse ista. Scdm notat conditionē sine ꝓprietatē qñ ponit' cū dictōne signāte alterā naturā in xp̄o.ꝛ sequit' aliq̄d qđ ꝓprиū est illi nature.vt cū dī. Xp̄us fm qđ deus bo nus est vel misericors.vel xp̄s fm qđ deus est eternus vel increatus vel creator ꝛ hmōi q̄ connotāt ꝓprieta-tes soli deo ꝓueniētes. Et ab altera pte cū natura hūa na oppositū infert ꝓprietates ꝓsequētes illā.vt xp̄s fm qđ est hō risibilis.vel aīal ꝑceptibile discipline.vel rō nalis corporeus.mortalis.ꝛ ꝓsilia. Jtē scdm aliq̄n no-tat vnitatē vel vnionē psone.ꝛ B spāliter in xp̄o.vt cū dī xp̄s fm qđ est hō creauit stellas.fm qđ hō est deus. vel dei filius. Jtem fm qđ hō deus mortuus est in cru-ce. Jbi em̄ nō notat q; ex forma eius cui adiungit' pos-sit inferri illud p̄dicatū.ꝑ potius qđ ī virtute vnionis facte in ypostasi talia p̄dicata attribuuntur subiecto. Hic tñ nota q; hmōi locutōnes abolverūt.si tñ forte inueniant' in dictis sanctorū sunt sustinēde ꝛ exponēde vt xp̄s fm qđ homo est deus vel dei filius.i.ipse qui est hō ꝛ deus vel dei filius. Si aūt addat' ibi ꝓnomen de-monstratiuū ita q; replicet' suppositū hois.erit locutio vera ꝛ nō solū sustinēda.ꝑ etiā extēdēda.vt dicat' xp̄s fm qđ iste homo est deus vl' dei filius vel psona. De B dixi in psona. Jtē scdm notat aliq̄n habitū.vt xp̄s fm qđ hō fuit calciatus.vestitus.ꝛ hmōi. q; hmōi habit⁹ cōuenit ei gr̄a hois.ꝛ nō gr̄a dei.vl' in alia significatōe habitus.vt xp̄s fm qđ homo fuit sanus formosus p̄fi-lius hoim.et sic dr aliis.q; habere multis modis dī fm oīa illa q̄ nobis aduenīūt vt habeamus ea. Aliq̄n scdm notat cām.ꝛ pōt notare q̄druplicē cām. scz efficientē. vt cū dī.xp̄us fm qđ hō fuit meruit sibi et nobis. For-malem.vt xp̄s fm qđ homo fuit rōnalis.fm qđ hō est aliquid.i.hūanitate est aliquid qđ hō. Materialē ex q̄. vt xp̄s fm qđ hō constat ex corpe ꝛ aīa. Jn qua vt xp̄s fm qđ hō passus est. Finalē. vt xp̄s fm qđ hō est finis oīm creaturarū vel dignissima creaturarū vel fm qđ hō venit ꝓpter nos.ex pte aūt pōt notare cām efficien tem vt xp̄s fm qđ deus habet ptātem ponēdi aiam suā et iterū sumēdi eam. Jtē scdm notat q̄si formalē cām. cū dī xp̄s fm qđ deus est suppositū nature diuine.xp̄s fm qđ deus est aliquid.i.diuinitate q̄ est q̄si forma est aliquid.q; q̄si formaliter deus deitate est deus. Mate-rialē aūt cām vel q̄i materialē non notat. q; diuinitas nō est dicēda materia.nec q̄si materia.q; materia imp fecta est.ꝛ qđ materie ſle est.impfectū est. Finalē autē cām notat scdm. cū dī.xp̄s fm qđ deus est ad quē oīa referunt'.vel ꝓpter quē fiunt.et sunt oīa. Jtē a sequor dī hec secūda secūde.i.folliculus in q̄ puer inuoluit' in ventre matris.ꝛ qui sil' cum infante nascit'. ꝛ sequit' eū et egredit'. Jtē secūda dr.dī quidā vicus in bierlm.de q̄ habet' in.ij. Regū. Qui habitabat in bierlm in scda. Papi.xo di.sic. Scda ꝓspera abundans.felix.beata. Scde dicunt' folliculi qui sil' cū infante nascunt' dicte sic.q; cū infans egredit' eū sequunt'. Macer etiā dr vi-

ribꝫ herbarū di. Jstas pelliculas medici dixere secūdas Jn Deut'.aūt.xxviij.dī. Et illuuie secundarū. Jnue-nit' etiā ibi secūdinarū.ꝑ melius dī secundarū. Pōt tñ derivari a secūda dr.secūdinus na.nū.i.ptinēs ad secū-dam vel res secunde.ꝛ pdu.di.vñ Bern. Tunica tua fuit pellis secūdina.ꝛ pdu.di.secūdina.
Securicula le.di.pua securis.
Securis.a seco cas.dī hec securis huius securis.q; se-cat.vel securis dī q̄si succuris.q; ea arbores succidant' vel securis q̄si semicuris. Ex vna em̄ pte acuta est.ꝛ ex altera fossoria.ꝛ inde hec securicula le.di.ꝛ inde securi cularius qui securē defert ꝛ definit actūs singularis dr securis in em.ꝛ in im.ꝛ ablativus in e.ꝛ in i.ꝛ actūs p̄a lis in es.ꝛ in is.secures vel securis.ꝛ cor.primā.ꝑ secur⁹ eam pđ.vñ quidā. Reby securis ē sepe minata securis.
Securus.se ꝓpositio ꝓponit' cū cura.ꝛ dī securus ra rum.q̄si seorsum a cura.qđ cōpat' securus rior.simus. vñ secure rius.rissime.aduerb.ꝛ hec securitas tatis.ꝛ se curo ras. verbū actiuū.fm bug. Papi.xo di. Secur⁹ nō dubitans firmus.munitus. Securus dī q̄si sine cu-ra.i.frigidus p qđ inutile accipit'. Et ponit' dīa inter securū ꝛ tutū. Vñ in grecis.dī. Est hō securus a cura quaqꝫ remotus. Sed vir in agminibꝫ cōfidens est hō tutus. Et vide.q; quidā voluerunt dicere securiter p secure.ꝑ impropрie.vñ versus. Assere secure.securiter penitus vre.ꝛ vt dixi in pax. Jn mundo isto nō inueni tur securitas.
Secus.a se ꝓpositōe deriuat' secus ꝓpositio seruiens actō casui.vt secus petrū.i.iuxta petrū. Pōt etiaz esse aduerbium.ꝛ est secus idem q; aliter vel alⁱs.vel ꝑpe vl' inr̄.ꝛ fm q̄sdā idez dī secius.ꝛ ponunt' in grecis.tales versus. Dic secus esse aliter inxtaqꝫ localiter vnū. Dices aſt aliud tu dices qualitative.
Secutus ta.tum.pticipium.dr sequor scribit' p c.licz sequor scribat' p.q. Nam vt dicit prisc.in.x.li. Verba desinentia in quor.mutant eam in cu.ꝛ sumentia tum. faciunt supinum.vt loquor locutum.sequor secutum. Sed coniunctio est aduersatiua.ꝛ debet scribi p d.an tiqui em̄ dicebant sedū ꝓ sed. Nos vero duas ſras vl-timas abscindimus.ꝛ dicimus sed p apocopam.
Secatus.in sedeo sedes vide.
Sedecies.i.sedecim vicibꝫ.ꝛ dī a sedecim.
Sedecim cōponit' a sex ꝛ decē.ꝛ dī sedecim vel sesde-cim.vt r.abjciat'.vl mutet' in s.vñ sedenarius ria.rū. fm bug.
Sedenim.vna ps.vel loco vnius ptis est. Vñ in ver sibꝫ sibille legit'. Sanctorum sedenim cuncte lux libera carni. Jtem in.ij. Mach.ca.vij.dicit'. Sedenim mūdi creator ꝛc.
Sedeo sedi sessum. Jnde hec sessio onis. et hec sedes dis.ꝛ ꝓducit se.licet sedeo dr.eam cor.quia tenet na-turam huius preteriti sedi.vnde versus. Dum sup al-ta sedes casum prebet tibi sedes. Propheta. Illic se-derūt sedes in iudicio. Sedes nō est vnius tm̄.sed mul torum.sed solium et thronus vnius tm̄. Jtem sedes in singulari numero ꝓprie est regni.quod grece thronos dicit'.ꝛ idem nos dicimus solium. Subsellia xo cete-rum.quasi subsedia. Cathedre doctorum.ꝛ a sedes dī hec sedicula le.dimi.ꝛ hoc sedile lis. Jtem a sedeo dr dicit' sido dis.idem quod sedeo.ꝛ caret ꝓteritis ꝛ supi nis.sed mutuat' ea a sedeo dr.ꝛ ponit' aliq̄n sedere.ꝓ placere vt hoc nomen sedet mihi. Et componit' sedeo absideo absides.i.distare.cessare.in diuersas partes se-dere.dissimile esse. Assideo dr.i.iuxta sedere. Et assi-dere.i.compari assimilari.ꝛ assidere.i.simile esse. Jn pri ma significatione construit' cum dtō ꝛ actō in eodem sensu vt assideo te.ꝛ assideo tibi. Consideo dr.ꝛ consi sido sidis.i.simul sedere. Unde hic consessus sus. Et consesco scis.quasi incboatiuum ꝓ considesco.i. sepe sedere. Circumsideo sides. Dissideo dr.i.discordare.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

discouenire. vel in diuersa pte sedere. Und dissidens dentis. Et dissidēter aduerbiū 7 hec dissidētia. Dissideo des.i. dorsum sedere. a ꝓposito resistere. pigrere. vñ dissidesco incho. Insideo des.7 insido dis.i. sedere Insideo equo. ß insido equū dicim⁹. Itē insidere q̄si ꝑ ad recipiendū vl' capiēdū sedere. Presideo des.i. sup aliquos sedere.7 ꝑesse.7 defendē. Persideo des.i. pfecte sedere. Possideo. est ꝓpositū a p vel post et sedeo. Obsideo des.7 obsido dis.i. circa sedere.7 cingere. vndiq; circūdare.7 ꝓprie expugnādi causa. vñ ß obsidio onis. Resideo des.i. pigrere q̄si retro sedere. remanere retro morari. vñ residesco scis. inchoa. Subsideo des. 7 subsido dis.i. subt⁹ sedere.7 inferi⁹ eē. Ouid. Jussit 7 extēdit campos subsidere valles. Supsideo.i. sedere sup 7 dimittere.7 ꝓstruit' cū datiuo 7 ablatiuo. vt sup sideo huic rei.7 hac re. Sedeo 7 sido ī significatiōe nō differūt. sed nec ꝓposita eor. sed in tpe differūt. q; sedeo corri. prīmā in pīsenti. sed sido eā ꝓducit. vñ cōposita a sido ꝓducūt hāc syllabam si. sed ꝓposita a sedeo cor. eandē in pīsenti. Omnia em̄ ꝓposita a sedeo. mutant e. simplicis in i. in pīsenti q̄uis quidā velint dicere supsedeo. qđ nō credim⁹ bene dici. si sit dictio ꝓposita Itē ſdo 7 eius ꝓposita carēt ꝑteritis 7 supinis sed mutant' ea a sedeo et eius cōpositis. Sedeo 7 eius composita neutra sunt. ꝑter assideo p⁹o iuxta sedere. circū sideo. possideo. cōsideo.7 obsideo q̄ sunt actiua. Assideo tamē ꝓ iuxta sedere qñ cū datiuo ꝓstruit'. neutrū est. cū accusatiuo ꝛ̄o est actiuū. Generale quidē est. si aliq̄ verbū in eodē sensu ꝓstruit' p se nunc cū accusatiuo. nūc cū datiuo. Si cū accusatiuo ꝓstruit' ē actiuū. si cū datiuo est neutrū. Vñ bñdico tibi. maledico tibi assideo tibi neutra sunt. sed bñdico te. maledico te. assideo te. actiua sunt.7 hoc respiciēs ꝑsti. di. qñq; q maledico 7 bñdico neutra sunt. qñq; ꝛ̄o di. q sūt actiua ſm bug. Et vt di. ꝑsti. sedeo sedi. debuit facere sessum di. in suꝫ uersa. ß facit sessum gemīata s. ne si diceret' sesum due ptes viderent'. Itez dicit in. x. li. q a sedeo ꝓposita q̄uis in pīsenti e. in i. uertāt. tamē eandē e. producta seruāt in ꝑterito. Ex hoc pz q dici debet ꝓsidē in infinitiuo.7 scias q sedes. qñ venit a sedo das. producit se. sed qñ venit a sedeo. tūc cor. se. Quidā tñ dicūt Est homis sedeo. sidere fert' auis. sed hec ꝓprietas nō seruat' generalit' ab autorib⁹.

Sedi est ꝑteritū de sedeo.7 de sido vt dixi in sedeo.

Seditio. a sedeo des. dī ß seditio onis. i. dissentio ciuīū sic dicta q ꝑtrariū. q; seorsum alij eunt ab alijs. vel q; sedēdo solēt machinari. alij dicūt q seditio ē discordia et dissentio animoꝝ quā greci diastasim vocāt. vñ seditiosus sa. sum. q̄ seditionē facit 7 discordiā gignit 7 ꝓprie q aūt dī seditio q̄si seorsum itio. vl' sedatio q̄si p ꝑuū. etymo. est 7 cor. di. Und in aurora. De reditu species seditiōis erat. vide in bellū.

Sedile. a sedeo des. dī ß sedile lis. penl'. pdu.7 sūt sedilia. loca ī quib⁹ q̄s sedē possit. vñ in. iij. regū. ca. x. Et due man⁹ hinc atq; inde tenētes sedile.

Sedo. a sedeo des. dicit' sedo das. daui. dare. datū. i. mulcere. trāquillare. lenire. cōpescere.7 q̄si sedentes et pacificos facere.7 est actiuū cuꝫ omib⁹ suis ꝓpositis. et producit se. sed sedeo des. cor. se. vñ versus. Que mea mēte sedet mētis mihi vulnera sedet. Item in aurora. Nō iram dñi pīsens bonis vltio sedat. Et a sedo dicit' sedatus ta. tum. et habet easdem significatiōes quas et sedo das.

Sedtamē. i. at ꝓtra. aliqñ sunt due ptes. aliqñ est dictio ꝓposita.7 tūc grauat' ta. vel ē quedā irregularis vocū cōgeries. q̄ ponit' ꝓ vna dictiōe.

Seduco. a se ꝑpositione 7 duco cis. cōponit' seduco cis. xi. ctum: seducere. id est decipe q̄si seorsum a bono ducere. Itē seducere. dī seorsum ducere separe sicut fit qñ causa ꝓsiliādi aliq̄s ducit' ex ꝓgregatiōz. Et potuit seducere ꝓ decipe pdere 7 separe. Itē seducē pōt poni in bona significatiōe. i. a malo ad bonū ducere.7 sic pōt accipi illud biere. xx. Seduxisti me dñe 7 seductus sum. alia lra hz. Tenuisti 7 pauisti me.7 sic seductor ē bon⁹ 7 mal⁹ frequēti⁹ tñ ponit' i mala pte.

Sedulus. a sedeo des. dicit' sedulus la. lū. i. assidu⁹ intent⁹ bonus studiosus firm⁹ frequens. et dicit' sedulus quasi sine dolo. q; ex animo 7 tota volūtate facit. 7 est etymo. vnde sedule aduerbiū. et hec sedulitas tatis. id est assiduitas 7 corripit du.

Seges. a seco cas. dicit' hec seges tis. et ſm hoc ꝓprie dicit' seges matura. s. messis. Et seges dicit' a sero ris. 7 ſm hoc seges dicit' semē. quia serit'. 7 illud in q̄ serit'. scz terra. ß translatiue semē etiā dicit' verbū dei. vnde in luca. Semen est verbum dei. et cor. ambas syllabas seges vide in vber.

Segmētat⁹ ta tū. in segmētū est.

Segmentū. a seco cas. dicit' hoc segmētū ti. vestis muliebris et longa. cui⁹ necesse est partē secare 7 ea solent vti nubētes.7 ꝓprie est limbus siue fasciola. que mulieribus indumētis in extrema pte causa ornatus assuitur. Juuenalis. Segmēta 7 longos habit⁹ vt flamea sumpsit. Aliqñ aūt inuenit' p pticulis vestimētoꝝ. Et dicunt' segmēta quasi secamēta. vñ segmētat⁹ ta. tū. i. tali veste indut⁹ vel ornat⁹ segmētis. vñ et segmētata dī vestis q̄ est q̄busdaz zonis vl' quasi pīsis segmētis ornata. Nam pticulas quinq; materie abscisas pīsegmēta vocamus ſm bug. Papias ꝛ̄o dicit. Segmēta aūt sunt fascie quib⁹ fasciat' caput. Itē segmentū dī monile a collo ī pectus dependēs.

Segnis. a se ꝑpositiōe 7 ignis cōponit' hic 7 ß segnis. 7 hoc gne. i. piger quasi sine igne ingenio carens frigidus ocios⁹ p quod inutilem accipim⁹. vnde in. vj. ca. ad hebreos. Ut nō segnes efficiami. 7 compat' segnes gnior. sim⁹. Unde segniter gnius. me. aduerbiū 7 hec segnicies ciei. 7 hec segnicia cie. 7 significat se sine. vt segnis. id est sine igne.

Sedulus sine dolo.

Segor: quidā locus est. 7 acuit' in fine. 7 interpōtat' loquela inutilis.

Segrego gas. a se 7 grego gas. qđ est vnire cōponit' segrego gas. gaui. gare. i. separe q̄si seorsū a grege ponere. vñ segregatim aduer. 7 cor. gre.

Segrex. a se ꝑpositione 7 grex cōponit' segrex segregis. gene. omnis. id ē nobilis quasi seorsum a grege aliorū 7 cor. gre.

Seir dict⁹ est quidā q; fuit bispidus 7 pilosus qñ em̄ nat⁹ est tot⁹ sicut pellis pilosus erat. 7 idē dict⁹ ē esau id est rufus. ob coctionē. s. rufe lentis. cui⁹ edulio p̄mo genita pdidit. Idem 7 edom ob ruborem corporis dictus. qđ latine dī sanguine⁹.

Seiuga ge. penl'. cor. in biga vide.

Seiugo gas. id est separare. diuidere. ſm pap̄. 7 componit' a se 7 iugo gas. 7 cor. iu.

Seiungo gis. in iūgo gis. vide.

Seiunx gis. exponit' in iniūx. iniūgis.

Select⁹ ta. tū. i. ab alijs elect⁹. 7 dī a seligo gis.

Selenos. dicit' lux noctis. sed luna a sele. vel a sile. qđ est lux et nox ꝓponit'. Eadē 7 silenos dī 7 acuit' ī fine.

Seleuc⁹ ci. ꝓprium nomen viri. triū syllabaꝝ. et ibi est diphthong⁹ eu. vñ e. 7 v. eiusdē syllabe sunt. Aurora Tūc a romana demetri⁹ vibe seleuci.

Seligo. a se 7 lego gis ꝓponit' seligo gis. selegi. ctū seligere. i. eligere quasi seorsum ab alijs legere. vñ select⁹ ta. tū. i. ab alijs electus. vnd Augu. in. vj. li. de ciui. dei. Deos iūctos et electos diligēter explicans. et corripit li. seligo 7 cetera.

Selinū dī apiū. a quo ꝓponit' petroselinū. yposelinū oleoselinū. vide in petroselinū.

Sella. a sedeo des. dicitur hec sella le. quasi seda. quia

ubi supsedemus. vñ hic sellarius rij. q̄ facit sellas. z sellarius ria. riū. ad sellā ptinens. z sellarius q̄ sessurus portat sellā. z sello las. sellā reponere. z ꝓponit̄ dissello las id est diuersis modis sellare. vel sellā retinere. vel a sella remouere. vel a sella ꝓicere. Insello las. resello las. id est iterꝝ sellare. vel sellā remouere. Et sello est actiuū cū oīb⁹ suis ꝓpositis. Inuenit̄ hec sella le. ꝑ quadaꝫ muliere in ꝑmo regū.

Sellio. a sella. dī hic sellio onis. i. caball⁹.

Sello las. in sella est.

Sellula le. dimi. parua sella.

Sellū fuit quidā vir qui fuit custos vestiū sacerdotū et scribit̄ in fine.

Sem fili⁹ noe dict⁹ est. z ex p̄sagio posteritatis nomē accepit. Ex ipo em̄ patriarche. z ꝓphete. z apli. et popul⁹ dei ꝑgressi sunt. ex eius quoq; stirpe est xp̄c cui⁹ ab ortu solis vsq; ad occasum magnū est nomē in gentibus. vide in gentilis.

Semē. a sero ris. seui. dicit̄ hoc semen mīs. qđ in agro spargit̄ ad gignendū fructū. z semē aīaliū qđ spargit̄ ad gignendū fetū. z a semē derivat̄ semino nas. a quo ꝓponit̄ cōsemino nas. dissemino as. Insemino as. Resemino nas. z est neutꝝ semino cum suis compositis. et corripit mi.

Semētis. a semē dicit̄ hec semētis hui⁹ semētis semen frugū. vel temp⁹ seminandi. vel dea sementis. vel ipse actus seminādi. vnde semētinus na. nū. z semēto tas. i. seminare. sementē facere.

Semesus. a semis qđ est dimidiū et esus cōponit̄ semesus sa. sum. i. in media ꝑte corrosus z comest⁹ semicomest⁹ z ꝑdu. penl̄. vnde ꝟgi. in. iij. eneid̄. Semesam prędā z vestigia feda relinquūt.

Semianimis mis. z semianimus ma. mū. dicitur vide in animus.

Semibos. a semis z bos componit̄ hic z hec semibos bouis. cōis gene. s. in media ꝑte bos vt monotaurus z corr. penl̄. tam nomiatiui q̄ gti. Quidi⁹. Semiuirūq; bouē. semibouēq; virūq;.

Semicec⁹ ca. cū. q̄ in ꝑte ē cec⁹. z in ꝑte videt. vel qui nō clare videt. z dī a semis z cec⁹ z ꝑdu. ce.

Semicinctū. a semis z cinctū cti. ꝓponit̄ semicinctum cti. zona min⁹ lata. qr̄ ꝺimidiū cingit.

Semicorn dis. gene. o. s. i. dimidiū corn habēs. a semis z corn. z corr. penl̄. nōmiatiui.

Semideus. dea ꝓponit̄ cū semis. vel sem⁹ ma. mū. et dicit̄ b̄ semide⁹ dei. penl̄. corr. i. dimidi⁹ deus. vel quasi semus. i. impfect⁹ z nō plen⁹ de⁹.

Semiermis. a semis dimidio et arma cōponit̄ hic z b̄ semiermis z hoc me. i. ex ꝑte armat⁹.

Semifer. a semis z fera ꝓponit̄ semifer ra. rū. i. in media ꝑte fera. vt cētaurus. z corr. mi.

Semiulcus ca. cū. in vlcus vide.

Semilacer ra. rū. ex ꝑte lacerat⁹ z ꝓponit̄ a semis. z lacer ra. rū. z corr. mi. z la. ambas syllabas.

Semilong⁹ q̄si medio mō long⁹ a semis z long⁹.

Semilunū lunij. a semis et luna componit̄ id est media luna. vide in luna.

Seminaris mas. ꝓponit̄ cū semis vel sem⁹ z dicit̄ hic z hec semimaris ris. i. semimascul⁹ vel impfect⁹ mas. s. castrat⁹ q̄si min⁹ habēs q̄ mas. z corr. ma.

Seminalis. in seminariū est.

Seminariū. a semē dicit̄ hoc seminariū rij. i. semen vel cuiuslibet rei exordiū vl̄ vas in q̄ ponit̄ semē. z seminarius ria. riū. i. ad semē vl̄ seminatū ptinēs vl̄ exordialis vel initialis. z hic z b̄ seminalis z b̄ semīale.

Seminecis. a semis z nex necis ꝓponit̄ hic z b̄ seminecis z hoc ce. i. semimortu⁹ vl̄ necat⁹ exanimis inē mortuos z vivos z corripit ne.

Semiuerbius. semē ꝓponit̄ cū verbū z dī semiuerbi⁹ bij. i. semīator verboꝝ vñ hec semiuerbia bie. i. ꝟborū seminatrix. actu. xvij. Quid vult semiuerbi⁹ b̄ dicere. bug. aūt videt̄ dicere semiuerbi⁹ z semiuerbia. z tunc tenet naturā de semē. ꝑ semiuerbi⁹ naturā tenet de semini. Dap. di. Semiuerbi⁹. i. seminās ꝟba.

Seminiū. semē dī hoc seminiū nij. i. semē vel cuiuslibꝫ rei exordiū vel lucrū de semīe.

Semino nas. in semē vide.

Seminudus da. dum. i. non totus opertus a semis et nudus. z ꝑducit nu.

Semipagan⁹. a semis et pagan⁹ ꝓponit̄ semipagan⁹ na. nū. i. nō ex toto vrbanus. nec ex toto villan⁹ vl̄ nec ex toto facet⁹ nec ex toto rusticus.

Semipedalis. in semipes est.

Semipes. Semis ꝓponit̄ cū pes. z dicit̄ hic semipes dis. i. dimidius pes. et corr. penl̄. gti. vnde hic z hec semipedalis z hoc le. penul. ꝑdu. mēsura dimidij pedis. z hec semipedalitas tis.

Semiplagiū. a semis z plaga b̄ semiplagiū gij. i. min⁹ rhete vel adiūcte rhetib⁹ linee restes plage dicunt̄.

Semiplen⁹. a semis z plenus cōponit̄ semiplenus na. nū. penl̄. ꝑdu. i. dimidius.

Semipōdius. a semis z pond⁹ cōponit̄ hic semipondius dij. i. dimidiū pondus.

Semiputat⁹. a semis et putat⁹ cōponit̄ semiputatus ta. tū. i. ex ꝑte putatus z in ꝑte non. Virgi. in bucolic̄. Semiputata tibi frondosa vitis ī vlmo.

Semirut⁹ ta. tū. penul. cor. qui ex parte corruit a semis z rutus ꝓponit̄.

Semis. ab hemis qđ est dimidiū subtracta aspiratione. z ꝑ ea posita s. dicit̄ apud latinos. hic z hec z b̄ semis indecli. dimidius dia. diū. vñ quidā. Vastriby et semis solidis ego ꝑdigus emi. Itez semis pōt ꝓponi a semis z as assis. z dī semis sis. z ponit̄ ꝑ quadā mēsura Ponit̄ etiā ꝑ quodā pondere qđ cōstat ex sex vncijs q̄si semis as. As ꝓstat ex duodecim vncijs. Hz obijcit̄ ꝓtra hoc qđ dictū est q̄ semis est oīs generis. qr̄ vt dic̄ p̄sti. q̄ nullū nomē desinēs in is. pōt esse om. ge. Ad hoc dico q̄ p̄sti. intellexit de nomib⁹ declinabilib⁹. sed semis ꝑ dimidio est oīs generis z indeclinabile. vt dictū est ī tercia ꝑte in capitulo de omni genē. Semis ꝟo ꝑ medietate assis ē mas. ge. z figu. ꝓpositę.

Semispaciū. a semis z spata ꝓponit̄ b̄ semispaciū cij. gladius a media longitudine spate dict⁹.

Semissis hic semis hui⁹ semissis in semis exponit̄.

Semita. a semis dimidio dī hec semita te. i. dimidium iter q̄si semis iter. z est semita duoꝝ pedum. s. via adeo stricta. vt alter cū alio in transitu trāsire nō possit z est ꝑprie semita hominū. callis ferarꝝ z pecudū a calcando vel a callo. z est callis ꝑprie semita stricta z tenuis callo pecoꝝ ꝑdurata. Tramites ꝟo transuersa sunt in agris itinera.

Semitas tatis. in semis est.

Semiton⁹. tonus cōponit̄ cū semis z dicit̄ b̄ semitonus ni. z hoc semitoniū nij. i. nō plen⁹ sonus. z corr. to.

Semiuir. A semis z vir cōponit̄ hic semiuir buius semiuiri. id est impfectus vir vel castratus. potest etiam semiuir componi a semis ꝓ dimidio quasi dimidius vir sicut fuit centaurus z monotaurus. et corr. penul. vide in semibos.

Seminin⁹. a semis z vinus ꝓponit̄ seminin⁹ na. nū. penl̄. ꝑdu. i. ex ꝑte viu⁹. i. nō tot⁹ mortu⁹.

Seminocalis. Semis cōponit̄ cum vocalis. z dicit̄ b̄ z hec semiuocalis z hoc le. Semiuocales dicūt̄ quedā līe quasi impfecte vocales. quia nō habent ita bonam

sonoritatē sic̄ et vocales.vñ semiuocalit̄ adū.et ħ̄ semiuocalitas tatis.dr̄ etiā hec semiuocalis lis.substāti-ue lr̄a q̄ cū vocali facit vocē q̄si sema ꝛ impfecta vocalis.vide in p̄ma pte vbi agit̄ de lr̄a in p̄ncipio.

Semiustulo las.in vstulo las.vide.

Semiust⁹ sta.stū.et semust⁹ sta.stū.i. ex pte vst⁹.ꝛ cōponit̄ a semis ꝛ vst⁹.et ponit̄ semust⁹ ꝓ semiust⁹.

Semo mas.in sem⁹ vide.

Semo onis.mas.ge.i.semibō.siue ex pte hō.ꝛ cōpo. a semis ꝛ hō homois qđ dixer̄t ātiq̄.et ħ̄ fuit ad dr̄iaꝫ huius gti semis. Marcial' capella. Quoſq; bemicheos.quoſq; latine semones dicūt.

Sempitern⁹na.nū.sp cū tpe durās vt mūd⁹ q̄si semp etern⁹.vñ hec sempiternitas.vide in etern⁹.

Semūcul⁹ li. vl' semiūcul⁹ li.di.in semo onis.ē.ß melius dr̄ semūcul⁹.qꝛ formaī a semo o.in um. cōuersa ꝛ addita culus ꝑm regulas p̀sti.

Sem⁹ ma.mū.i.impfect⁹ nō plenari⁹.nō plen⁹. Perfecte illud semū ē.qđ vltra medietatē ꝛ citra pfectōez ē.et cōpaī.vñ seme semi⁹ sime.adū.et hec semitas tis. ꝛ semo mas.i.impfectū facere aliq̄ntulū diminuere. et euacuare.et ē actiuū et ꝑdu.p̀mā.vñ q̄dā. Semā semide⁹ stem⁹ flem⁹ q̄z semo.

Semiust⁹ sta.stū.in semiustus ē.

Senarius in sex exponit̄.

Senaculū.a senat⁹ dr̄ hoc senaculū li.loc⁹ vbi senat⁹ cōgregaī.vel dom⁹ illa.

Senat⁹.senex cōpo.cū nat⁹.ꝛ inde dr̄ ħ̄ senat⁹t⁹.tui. q̄si senex nat⁹ vel natu.qꝛ in illa dignitate eligebāt̄ senes saltē prudētia.vl' senat⁹ dr̄ a sinendo .qꝛ senatores facultatē agēdi dabāt.nō.n.sine eorum licētia vlli magistratui licebat aliq̄d agere.a dr̄ senat⁹ etiā ipe locus in quo cōueniunt senatores.vñ ħ̄ senatoꝛ toris.q̄ bz illā dignitatē. Vñ senatoriꝰ ria.riū. Et scias q̄ senatus decretū. q̄stuz ad immediatā cōpositiōez cōponitur ex nominib⁹.s.ex gtō senat⁹.et nomie qđ ē decretū ti. ß q̄stuz ad mediatā cōpositiōem cōponit̄ a pticipio.qꝛ senatusdecretū ē illud ius qđ ē a senatu decretū.vt di xi in tercia pte vbi egi de figura cōpositā nominis. Itē scias q⁹ in p̄dicta cōpositōe p̀ncipiū datur eiqđ ē dignius.ꝛ hac rōne dicim⁹ senatusdecretuz.et magistermilitū.qꝛ senatus ē dignioꝛ suo decreto cum possit illud cōdere et destruere.et declinat̄ decretuz.ß senat⁹ gtūs remanet indeclinabilis.vt ħ̄ senatusdecretū huius senatusdecreti huic senatusdecreto.

Seneca ce.ꝑꝓriū nomē viri pnl'.coꝛ.et dr̄ seneca q̄si se necans.

Senecia.a senecio qđ ē aliq̄ntulū senex.dr̄ ħ̄ senecia cie.q̄si pilatura labioꝛ.vel labiū.vl' libū senis.vl' illud rubrū qđ ē sub aure piscis.p qđ discernit̄ an sit recēs an non.alij dicūt q⁹ senecie dicunt̄ saliue defluentes p genas senis.q̄s p̄ senectute retinere nō p̄ōt.ꝛeas emittit p molares dentes.q̄ canini.i. detractoꝛes dicūtur. qđ cōgruit inuidis.de quoꝛ molaribꝫ frequēs īmūdicia detractiōis emittit̄.vñ Hiero.ī plogo.ezech. Ez vereor ne illud eis veniat qđ grece signati⁹ dr̄.vt vocent fagolidoꝛos.ħ̄ ē māducātes senecias. vide in fagolidoꝛos vbi exp ositū ē.ꝑm ꝛo papiā Senecie berbe sūt cito arescētes q̄ p macerias nascūt.

Senecio.a senex dr̄ hec senecio onis. id ē aliquātulū senex.

Senecta.in senex ē.

Senect⁹.a senex dr̄ hec senecta te.et hec senect⁹ senectutis.in eodē sensu.ꝛ ē senect⁹ sexta etas q̄ nullo annoꝛ nūero finit̄. ß post q̄nq; etates q̄tūcunq; vite ē senectuti deputat̄. Senīū ꝛo ē vltima ps senectutis. et dr̄ a sen⁹ na.nū.qꝛ sit termin⁹ sexte etatis. vl' dr̄ a senex.p̄s. Usq; in senectā ꝛ seniuz de⁹ ne derelinq̄s me. vide in etas. Itē senectū ē sup̄.de senio ꝑz antiq̄s.ꝛ vt dr̄ in libro sapiētie ca.iiij. Senect⁹ venerabil' ē nō diuturna neq; annoꝛ nūero cōputata. Cani aūt sūt sens⁹ boīs et etas senectutis vita imaculata. qꝛ videlicet in moribꝫ senect⁹ q̄dā honestas ē.

Seneo.a senex dr̄ seneo nes.nui.i.eē vl' fieri senē.vñ senect⁹ ta.tū.p̀ticipiū ꝑm antiq̄s. et hinc seneſco scis. inchoa.et p ꝓpositōem. Cōseneo nes. Inseneo nes.i. int⁹ vl' valde senere. Perseneo nes.i.perfecte senere. Preseneo nes.i.pfecte vl' p̄ alijs senere. Reseneo nes. ꝛ hinc inchoatiua. Cōseneſco. Inseneſco. Reseneſco Perseneſco. Preseneſco. Seneo ꝛ eius cōposita coꝛ. hanc syllabā se. Et faciūt p̀teritū in nui.et carent supi. q̄ꝰ ꝑm antiq̄s faciūt supinū i nectū. Iuuenalis. Perpetuo meroꝛe et nigra veste senescant.

Senethesis exponitur in q̄rta pte in ca.de coloribus rhetoricis.

Senex a sensus dr̄ hic senex senis. qꝛ in senib⁹ solent sensus abundare.qꝛ in antiq̄s ē sapiētia.ꝛ in multo tēpoꝛe prudentia.vt dr̄ in iob.vel p cōtrariū.qꝛ in eis sē sus diminuunt̄.vñ dr̄ senex q̄si se nesciēs.delirat.n.p pter nimiā etatē.et ē ety.vñ hic senioꝛ mas.ge.sicut et senex ei⁹ positiu⁹.q̄ꝰ antiq̄ dixerint hic et ħ̄ senex.ꝛ hic et hec senioꝛ.et hoc sen⁹.et in suplatiuo seniss⁹ ma.mū.ß nūc caret suplatiuo. Vñ dicit p̀sti.in.vj.lib. Oia in oꝛ desinentia cōpatiua cōmunis sunt ge.ꝛ mutātia oꝛ in us.faciūt neutra.excepto vno qđ solū cū sit a positiuo firo.q̄stū ad suā vocē ꝑuauit eius gen⁹ hic senex huius senis.huic seni.hic senioꝛ q̄ꝰ ħ̄ quoq; vetustissimi cōe accipiētes hic ꝛ hec senex ꝓferebant. et facit ablatiu⁹ in e.tm̄ senioꝛe.cū oīe cōpatiuū in oꝛ faciet ablatiuuz in e.et in i.vt melioꝛe vel oꝛi.et faciet senex gtm̄ pluralē in um.vt senū.et gtm̄ singularez in is.vt senis.cū nomia definētia in x.faciāt gtm̄ in cis.vl' in gis.vt lex legis nux nucis. excipiūt̄ aūt a p̀sti .in.vj. li.ulta.nix nivis.supellex lectil'.senex senis.noxctis.cōposita ꝓ simpliciū declinatiōem sequuntur.vt pnoxpnoctis.exlex exlegis. Et dicūt phisici stultos eē homines frigidioꝛis sanguinis .prudētes calidi.vñ ꝛ senes i q̄bus iam friget.et pueri in q̄b⁹ necdū calet min⁹ sapiunt.ꝛ ꝑm boc p antifrasiz dr̄ senex a sensu.et coꝛ.p̀mā senex.sen⁹ na.nū.eā ꝑducit. Vñ q̄dā Facta notanda senis volo ꝓsib⁹ edere senis.a senex dr̄ hic ꝛ hec senil'. ꝛ hoc le.pnl'.ꝑdu.res senis.vl' ad senē ptinens.ꝛ ħ̄ senilitas.ꝛ hec senitudo tudinis.et ħ̄ senecta te.et hec senectus ctutis.oia in eodē sensu. senex cōpo. q̄ꝰ senex.i. valde senex.vide etiā in veternū.

Semlis.in senex vide.

Senio. A senex dr̄ ħ̄ senio onis.sex puncti in tessera.

Seniū senuj in senectus vide.

Sēnaar.vallis latissima.inq̄ turris a supbientib⁹ edificari cepat ꝑm hug.ꝛ papi.dicit. Sēnaar loc⁹ ē babylonis.in quo fuit cāpus duran ꝛ turris.quā vsq; ad celū lenari conati sūt.ꝛ acuit̄ in fine.

Senones gallorꝰ quidā qui romā inuaserūt.et coꝛrino. Et scias q⁹ galli germani sūt teutonici. Galli senones sunt franci.

Senos interp̄tat̄ sensus.ꝛ acuit̄ in fine.

Sensibilis.a sentio tis.dr̄ hic ꝛ hec sensibilis ꝛ hoc le. .i.sensu⁹ceptibile.s.aptū sentire vel aptum sentiri.vñ hic ꝛ hec sensilis ꝛ hoc le.p syncopā in eodē sensu pnl'. coꝛ.vñ sensibiliter aduer.et hec sensibilitas tatis .sensibilis etiā ꝑm aliam significatiōem sui ꝓbi dr̄ intelligibilis.ꝛ sensibilis cōponit̄ cū in.ꝛ dr̄ insensibilis ꝑm hug.quidā faciūt differētiā int̄ sensibilis ꝛ sensilis.vñ ī Grecismo dr̄. Quod sentire p̄ōt ꝛ sentiri tibi sit res Sēsibilis sentire.potēs ē sensile tm̄.

Sensilis in sensibilis exponit̄.

Sēsim.i.paulatim adū.remissiuū.a sensus dr̄. Nā q̄ moraī et paulatim tēdūt sensū faciūt et cū sensu fiūt Itē sensiz.i.sensibilit̄.vl' ad sensū cōstāter timide.vide in tercia pte in ca.de aduer.

Sēsualitas.in sensus ē et in ratio.
Sensus a sentio tis .ꝛiuat hic sensus hꝰ sensꝰ.s.q̄dam vis aie que ꝓcipit formas in pñti materia vl̄ que homo audit. vel videt vl̄ tangit. vel gustat vel olfacit vel sensus dī intellectꝰ ꝑm aliā significatiōem sui verbi.ꝛ sic sumit in fine ꝓme canonice Joannis. vbi dicit Et scimꝰ quoniā filius dei venit et dedit nobis sensuꝫ vt cognoscamꝰ deū verū ꝛ simꝰ i vero filio eiꝰ ꝓlocutionem.s.in qua significatiōe inuenit et hoc sensū.sed sensuꝫ ꝓprie attribuit vocib⁹. Sēsus alijs reb⁹.ꝛ hinc sensuosus sa.sum.id est sensu plenꝰ. Item a sensu dicitur hic et hec sensualis.et hoc le. ad sensuꝫ ptinēs.vel sensui, vel corpi dēditus.vel sensu percipiens.vñ sensualiter.et hec sensualitas tatis. Itez a sensus dicitur sensatus ta.tum.et componitur. Insensatus ta.tum.ꝛ vtruncꝫ istoꝝ compat. Et nota q̄ sensus sunt q̄nq̄ scz auditus.visus.gustus .odoratus.et tactꝰ.tres aperiuntur et clauduntur. duo semꝑ patentes sunt. Itē sensus. quandoq̄ dicitur anima.quia sentit quandoq̄ cuiuslibz rei adinuētio.ſ memoria rei inuēte recordatio. Ille excogitata reperit.ſ repta custodit. Itez nota q̄ ꝓticipiū, ꝓteriti tꝑis de sentio est sensus sa.sū. q̄uis dixerūt quidā simplices sentitus ta tū. quod nihil est. vnde Aug. de ciui. dei. Sēsa ē moriēs .qꝛ aīam deseruit deus. In quo differat sensus ab intellectu. dixi in intellectus.
Sentarius.in sentes vide.
Sententia tie.in q̄rta ꝓte exponit in capi .de coloribꝫ rhetoricis.ꝛ ē sñia determinata acceptio alteriꝰ ꝓtis cōtradictionis.
Sētētiosus sa.sū.i.plenꝰ sentētijs.a sñia dī.
Sētētiuncula le.di.pua sñia.
Sētes.a sentio tis.dī hec sentes hꝰ sentis.i.spina vl̄ arboꝝ spinosa q̄ ꝛ sentix cis.dī.ꝛ dī sic a sentio qꝛ ḡuiter sentit cū pūgit. vel sentes dī a situ qđ ē terra inculta.in q̄ sentes ꝛ spine nascūt. Job.xxx. Esse sub sentibus delicias cōputabāt. Vñ sentꝰ ta.tū.et senticosus sa.sum.in eodē sensu.s.horridus.asper.vel sentib⁹ plenus.spinosus. Vñ Terētiꝰ in eunucho. Videō sentū et squalidum.ꝛ sentosus sa.sum.et sentariꝰ ria.riū. Idē s.sentus.i.asper.horridus.spinosꝰ.et desinit gtūs pluralis i ūm. de sentes sentiū.et ē magis in vsu is pl̄ali numero q̄ in singulari.
Senticosus sa.sū.ꝑ sentes vide.
Sentina.a sentio tis.dī ħ sentina ne.pnl.pdu.locus in naui ad quē vndiq̄ ꝓfluit aq̄ qꝛ grauis fetoꝝ ibi sētiat.et inde vl̄ a sentio dī sentino nas.i. animo aliq̄d sensum vindicare.
Sentio tis.sensi i.ivm.sensuꝫ su.addita s.fit sensus sa.sū.ꝓticipiū ꝓteriti tꝑis.et ē sentire aliq̄d sensu ꝓcipere.s.auditu visu ꝛc.ꝛ ꝑm boc ē actiuū. Itē sentire.i. intelligere.vel habere sensū.i.intellectū.et ꝑm boc est neutrum. Sentio componit. Assentio tis.i. assensum ꝓbere.ꝛ inuenitur assentior tiris.in eodem sensu in tertia cōiugatione. Item absentio.vide in suo loco. Cōsentio tis.cosensū ꝓbere.q̄si simul sentire vnde hic cōsensus sus. Dissentio tis.et dissentior tiris. in eodem sensu.i. discordare.discrepare.quasi diuersa sentire. Persentio tis.i.ꝓfecte sentire. Presentio tis.i.ꝓre vel ante sētire. Resentio tis.i.iterꝫ sentire.et ab istis incho. Assētisco. absentisco.cōsentisco ꝛc. Sentio ꝛ eiꝰ cōposita faciūt ꝓteritum in si.ꝛ supi.in sum. Item sentio ꝑ sensu percipere.vt dixi actiuuꝫ est.composita ab eo sunt neutra.vel deponentia.preter ꝓsentio et persentio ꝛ resentio que sunt actiua.ꝛ scribitur sentio per t.qđ accipit sonū. de c.et hoc patꝫ in scđa ꝓsona ꝓsentis tꝑis indicatiui
Sentix senticis.in sentes exponit.
Sentosus sa.sū.in sentes vide.
Sentꝰ ta.tū.in sentes exponit.
Seorsū aduerbiū.discretiuū.i.sepatim .segregatim. semotim.ꝛ deriuat a se ꝓpositiōe inſepabili q̄ sepationem consignat.
Separ.a se ꝛ par cōponitur separ paris.omnis gene. id ē seorsū a pari.i.dissimilis. Unde hec separitas .et cor.pa.
Sepe.a sepio pis.deriuat sepe aduer.nūeri.et cōpat sepius pissime. Inuenit etiā ꝑm antiq̄s sepior pius.sepissimꝰ ma.mū.quasi a sepus pa.pum.positiuo .et cōponit a sepe.persepe.q̄sepe.sepenumero .id est multociēs.et ꝓdu.se.
Sepelio lis.liui.vel q̄ syncopā sepelij sepultū.licz ꝑm antiquos inueniat sepelitū.et ē sepelire mortuū cōdere.vnde sepultus ta.tū. Sepelio cōponit. Cōsepelio lis.i.sil̄ sepelire. Dissepelio.i.sil̄ diuersis modis sepelire.vel a sepulcro remouere ꝛ ejcere .Sepelio et eius ꝓpo.sūt actiua.et cor.banc syllabam pe.et faciūt supi. in pultū. Ouid.in.xij.epi. Et sepeli lacrimis ꝓfusa fide libus ossa.
Sepes.a sepio pis.dī hec sepes vl̄ sepis.hꝰ sepis. vñ hec sēpecula vl̄ sepicula ambo dimi.ꝛ ē sepes munitō de spinis vl̄ lignis q̄ fit circa segetes ad arcēda pecora. Fuit etiā sepes in obsidionibus vbi muri nō sufficiunt.ad arcēdos hostes.et ꝓdu.se.vide in sepio.
Sepborꝝ.ꝓprium nomē mulieris.et cor.pnl.vñ in aurora. Patriby astātes granidis pbua sepborꝝ morti.
Sepia pie.q̄daꝫ piscis a sepes dicta.qꝛ q̄busdā sepibus est intercluſa.ꝛ hꝫ in se quādā strumā nigerrimi ꝛ amarissimi succi plenā de quo fit optimū incaustū .vñ sepia ꝑ in causto.vl̄ atramēto ponit.
Sepicula le.dimi.pua sepes.vl̄ sepis.dicitur etiaꝫ sepecula.
Sepicule.in sepiuscule vide.
Sepio pis.sepsi si.in tū.septū.licet inueniatur sepiui sepitū.sed magis apud antiquos. et est sepire circūdare.sepe circūcludere. Sepio componit. Cōsepio pis. vnde Regū li.iij.ca.xj. Extra consepta templi. Circūsepio pis. Dissepio pis.i .diuersis modis sepire. vel sepem remouere.discludere.dissoluere. Insepio pis. .i.includere. Intersepio pis.i.intercludere. Prosepio pis.i.sepē ꝓtendere ante sepire. Obsepio pis.i.vndiq̄ vel contra sepire. Resepio pis.i.recludere. Sepio et eius cōposita actiua sunt.et ꝓdu.hāc syllabā se.vnde quidā. Vallamus ꝓprie castrū sepimus oule. Itē virgil. Religio vetuit segeti ꝓtendere sepē.et faciunt preteritum in psi.et supi.in ptum.licet inueniatur quādoq̄ sepiui ꝛ sepitū.
Sepiola le.dimi.pua sepia.
Sepissimꝰ.in sepe ē.
Sepiuscule.a sepius addita cule.dī sepiuscule aliq̄n tulū sepiꝰ.et sepicule.i.sepe.et videt cē di. Plautꝰ in cassia. Sepicule peccas inqt.ꝛ cor.cu.
Sepono nis.sui.ponere.i.seorsū ponere.separe.a se ꝛ pono,cōpo.ꝛ ꝓdu.po.
Seps.a sepio pis.dī hic seps īdeclīabile.vl̄ seps pis. quidā exiguꝰ serpēs qui nō scīū corpꝰ verūetiam ossa veneno consumit. Iste siquidē serpens quādo pungit aliquē.facit carnē et ossa eiꝰ effluere .ita q̄ ad minimū pulverem redigūtur. vñ dictus ē seps a sepio qđ ē claudo.ligo per contrarium. quia aperit et dissoluit ossa et carnes vulneratas ab eo.vnde Lucanus in nono. Ossaq̄ dissoluens cum corpore tabificus seps.
Septenarius ria. rium.a septem dicitur. Et signat septenarius sūmā vniuersitatis.qꝛ omne tempꝰ septē diebꝫ cōsummatur.
Septēnis.a septē.et annꝰ cōpo.hic ꝛ hec septēnis .et hoc ne.i.septē annoꝝ. Unde hoc septēnū .id est spaciū septē annoꝝ.
Septētrio.a tero ris.dī hic septētrio onis.i. bos q̄si terio.qꝛ terrā terat.vl̄ qꝛ in q̄busdā regiōib⁹ cū bob⁹

solēt triturare frumētū. vñ q̄dā stelle dicūt triones q̄i teriones. s. q̄ sp nobis appent. et sp terūt areā nīi celi. Vñ p cōpositiōem hic septētrio omis. qđā celeste signū a septē stellis q̄bꝫ ē depictū. Vl a stellis septē notabiliorib⁹ q̄ alie. habz. n. plures q̄z septē. ḡ septētrio dicat a septē stellis q̄s vocāt triones. q̄si boues aratorij. q; sp terāt areā nostri celi. Sepe em apparēt in nr̄o emisperio. Vl vt tetigi trio grece latie dr̄ stella qđ cōponit cū septē. et dr̄ septētrio a nūero septē stellarū q̄i septē stelle. q; illud signū septē stellis ē depictū. ¶ Et nota q̄ duo sūt septētriones. s. maior z minor. Maior vt dic̄ Aristo. vigintiq̄tuor stellas bz. Minor xp̄o nō nisi septē. et gr̄a illi⁹ alterū signū dr̄ septētrio. vl a septē stellis notabiliorib⁹. Itē vterq̄z dr̄ plaustruz. siue currus. siue carrū. ꝓpter dispositiōz stellarū. ꝑ hoc maius illō min⁹. Itē vterq̄z p̄m fabulas dr̄ visa vl arctos qđ grece dr̄ vrsa sed ꝑ maior illa minor. Itē maior dr̄ elice elcreparasis z casma. mīor dr̄ cermosina. z arctofilax. Et hinc tota igit̄ ista plaga mūdi dr̄ septētrio. z etiā vent⁹ p̄ncipalis ab illa plaga mūdi veniēs siliter dr̄ septētrio. et inde hic z hec septētrional et ꝑ le. ptinens ad septētrionē. vl de septētriōe exīs. z hic septētrional. p qđā pallello. q; illud signū. s. septētrionē includit cadē cā dr̄ artic⁹. Itē scias q̄ trio idē ē q̄ ternio Septen⁹. a septē dr̄ septen⁹na. nū. gen̄. vij. Ex oibus animātib⁹ mūdis tolle septēna z septena. et pdu. penl. Vñ in aurora dr̄. Septena nolūt luce q̄ete frui. vide in septimana.

Septies aduerbiū nūeri. i. septē vicib⁹ a septē dr̄ Propheta. Septies in die laudē dixi tibi.

Septimana. ab hepta qđ ē septē. dr̄ ꝑ heptas heptadis. i. septē. et subtracta aspiratiōe z s. p ea posita. dicūt latini. hȳ et hec z hec septē indeclina. vñ septimus ma. mū. et septen⁹na. nū. z septenari⁹ria. riū. z ꝑ septenari⁹rij. Itē a septē dr̄ ꝑ septimana ne. vñ hic septimanari⁹. i. hebdomadari⁹. z desinit vtūs in e. o septimanarie. q; ē appellatiuū. et septimanari⁹ria. riuz. vl p̄m q̄sdā. septimana dr̄ a nūero diez videlicet a septē z mane qđ ē lux. q; septē luces vl dies in se cōtinet sicut p̄m eos hebdomada dr̄ hebda. i. septē. et doas qđ ē dies. q; cōtinet in se septē dies.

Septingēti te. ta. i. septies cētū. et cōpo. a septē z centū. z mutat e. in g. vide in nongēti.

Septuagesima. a septuaginta deriuat septuagenus na. nū. z hinc septuagenari⁹ria. riū. Itē a septuaginta dr̄ septuagesim⁹ ma. mū. et ꝑ septuagesima me. p illa dñica in qua all'a intermittit. z cōplectit septuagita dies. vñ merito septuagesima dr̄. ¶ Septuagesima signat tp̄s deuiationis. et incboat a dñica q̄ cantatur Circūdederūt et terminat in sabbato post pasca. Instituta ē septuagesima ꝓpter redemptiōem. quā sancti patres statuerūt et ꝓpter ascēsionis veneratiōez in qua nr̄a natura celos ascēdit z sup choros angelorūz sublimata ē. sp ipa q̄nta dies solēnis z celebris habere tur z in ea ieiunīū nō obſuaret. q; in p̄mitiua ecclesia eā solēnis erat sicut p̄ma feria. Vñ z tūc solēnis ꝓcessio fiebat ad repsentādū ꝓcessionē discipulorū. vl ipsorū angelorū. ꝑ q; festa sanctorū supuenere. z celebrare tot festa erat q̄si onerosū. Jō solēnitas illa cessauit. In redemptōem ḡ illorū dierū. sancti patres vnā septimanā serageſime in abstinētia addiderūt. z septuagesimā vocauerūt. Jstō tñ ieiunīū mō nō obſuat. sicut nec serageſime ieiunīū. ¶ Repsentat aūt septuagesima septuaginta annos. q̄bꝫ filij israel sub captiuitate babilonica fuerūt. z quēadmodū illi deposuerūt organa sua dicētes. Quō cātabim⁹ cāticū dñi in terra aliena. sic et nos cāticā laudis deponim⁹. Postq̄ xp̄o data ē licētia. eis redeūdi a cyro serageſimo anno ceperūt letari. Et nos q̄z in sabbato pasce tanq̄ in serageſimo anno alleluia cātam⁹ eorū repsentādo leticiā. Sz tñ in apparatu redit⁹ z in colligēdo sarcinulas multū laborauerūt z nos post alleluia tractū statiz subiūgim⁹. scz Laudate dominū. q̄ laborē signat. Illi cū leticia redeuntes laboze itineris verabāt. z nos p totā septimanā pascalē graduale cū alleluia cātam⁹. p graduale laborē p alleluia leticiā designātes. Demū illi patriā intrātes plenā leticiā suscepērūt z nos in sabbato in albis q̄ terminat septuagesima duo alleluia cātam⁹. eorū plenā leticiā p quā venerūt in patriā designātes. z ne ecclesia tribulatiōib⁹ p̄ssa despet vl succūbat ꝓponit ei in euāgelio. z in epla tripler salubre remediū z triplex p̄miū. Remediū ē vt si vult ab his pfecte liberari i vinea aie sue laboret abscindēdo vicia z pctā. Postea in stadio p̄sentis vite currat p penitētie opa. Deinde i agone viriliter pugnet cōtra oīa diaboli temptamēta. z si hoc fecerit tripler p̄miū habebit. q; laborāti dabitur denari⁹. currēti brauiuz. z pugnanti corona. Si vis inuenire terminū septuagesime pasce. z ceterorum festorū mobiliū. Nota hos xp̄us. A festo stelle nūerando pfice lunā. Quinq̄z bis inde dias bis septē bis deca tetras. p̄m hos xp̄us pficienda est luna. inter quam epiphania euenerit. z hinc de sequēti luna nūerādi sūt dies decē z ibi ē t̄min⁹ septuagesime z ꝑ ē qđ dic̄ q̄nq̄z bis. Itē hec eadē luna de q̄ enūerati sūt decē dies. p ficiēda ē. z de alia luna sumēdi sūt duo dies. z erit termin⁹ serageſime. z hoc ē qđ in de dias di. Itē ipa pfecta de tercia luna sumendi sūt dies q̄ decim. z ecce termin⁹ pasche. z hoc ē qđ di. bis septē. Itē ipa pfecta de q̄rta sumātur viginti dies. z dabit terminū rogationū. z hoc ē qđ di. bis deca. Itē ipa pfecta de q̄nta luna sumāt q̄tuor dies. z dabit terminū pēthecostes. et scias q̄ seq̄nti dñica nr̄m pasca semp celebrat. ꝑ excipit vl accipit de septuagesima q̄n fuerit bisext⁹. tunc xp̄o de p̄ma lunatiōe numerāt vndecim dies. Idē fiat de q̄dragesima si sup̄ bisextū vl in die bisexti euenerit sc̄z vt addat nūero suo vn⁹ dies. Ad terminū aūt septuagesime spāliter inueniēdū. nota hos xp̄us. A festo stelle nūerando pfice lune. Quadraginta dies p⁹ septuagesima fiet. Si cadat in lucē septenā sitq̄z bisext⁹. Linq̄ die dñi p̄mū. retineq̄z scd̄m. hoc ē a p̄ncipio lunatiōis intra quā ep̄bia euenerit nūerādi sūt q̄draginta dies. z ibi erit termin⁹ septuagesime. postea xp̄o septuagesima fiet. i. sequēti dñica. Si xp̄o bisext⁹ fuerit et termin⁹ cadit in sabbato. tunc nō p̄ma dominica sequēti. ꝑ scda erit festū septuagesime. z hoc ē qđ di. si cadat ꝛc. Ad terminū aūt pasche specialit inuenien dū. Nota hos xp̄us. Post martis nonas vbi sit nona luna requiras. Et cū trāsierit bis septēa pascha patebit. vel sic. Inde. dies solis tercia pascha tenz. ¶ Vl nota hos xp̄us. Esse grauē nobis bello carnez caueam⁹. Bellū sepe gerēs etiā puto deiecit bostē. Vox anime luctū iūgas cū religiosis.

Septuagies. a septuaginta dr̄ septuagies aduer. numeri. i. septuagita vicib⁹. z ꝓpo. cū septies. z dr̄ septuagiessepties. Vñ. xviij. math⁹. dic̄ petrus ad iesuz. Dñe q̄tiēs peccabit in me frater me⁹ z dimittā ei. vsq̄z septies. di. ei iesus. Nō dico tibi vsq̄z septies. ꝑ vsq̄z septuagiessepties. i. q̄dringētisnonaginta vicib⁹. vt toties fratri peccāti dimitteret q̄tiēs in die ille peccare defacili nō posset. Vl pōt intelligi p aggregatiōez. i. septuagintaseptē vicib⁹. z tūc vndeciz multiplicēt p septē. p q̄ intelligit vniūsitas. p vndeciz intelligit trāsgressio decē p̄ceptorū. z sic oīs trāsgressio p būc nūerū intelligit. vñ Aug. in omel. Nō solū vsq̄z septies ꝑ vsq̄z ad septuagiessepties. i. q̄dringētisnonaginta vicib⁹. vt toties fratri peccāti dimitteret in die. q̄tiens ille peccare nō posset. Quid aūt ampli⁹ q̄ris. Vis nosse oīa peccata contineri i nūero isto. s. septuagita septies. Oīa ḡ pcta di. q; in vndeciz oīa signant pcta q̄ ducta septies fiūt septuaginta septē. Oīa ḡ pcta dimitti volu-

it q̄ septuagita septē i nūero p̄signauit. vide i nūeros.
Septuagita. nūeri pl'aī ge. om. et indecli. cōpo. a septē ꝑ gētos qđ ē dece. Inde septuagita. i. septies decē
Septū. a sepio pis. sepsi. septū. dī sept⁹ pta. ptū. et ℔ septū ti. loc⁹ circūclusus. vt stabulū pecudū. vl' ambit⁹ Vñ intra septū templi. i. intra ambitū vl' clausurā. vñ septim aduer. i. clausim.
Septuns. a septē et vn⁹ vl' vncia. ꝑponit' ℔ septuns huius septūtis. i. septē vncie.
Septuplus. septē ꝑpo. cū plica. vl' plico. 7 dī septupl⁹ pla. plū. i. septies plicat⁹. septies. vel ꝙ septē multiplicat⁹. Daniel. iij. Precepit, vt succēderet fornax septuplū q̄s succēder' ꝑsueuerat. Vñ septuplo plas. plani. plare. i. septies multiplicare. 7 cor. tu. naturalit'. vñ in Aurora. Septupla pena cayn. torquet sibi vexat hebreos.
Septussis. as assis ꝑpo. cū septē. et dī ℔ septussis. i. septē asses. vl' p̄cium septē assiū ꝛc.
Sepulcrat' i sepulcr̄ ē.
Sepulcrulū li. di. puū sepulcr̄.
Sepulcrū a sepelio lis. dī hoc sepulcrū. vnde hic 7 ℔ sepulcralis et hoc le. penul. pdu. et vt dicit apuleius. Vicium facit qui post c. ponit aspiratiōem in latinis dictionibus. vnde vicioſe aspiratur sepulcrum 7 pulcrū. vl' pulcer.
Sepultus. a sepelio lis. liui. sepultū deriuat' sepultus ta. tū. q̄ aūt dī sepult⁹. q̄si sine pultu. i. sine pulsu. ety. ē et cōpo. i sepult⁹ ta. tū. et ℔ in sepultura. et dī cadauer sepultū. i. sub terra cōditū.
Sequacul⁹ la. lum. aliq̄ntulū sequax. et dī a sequax.
Sequax cis. ge. om. in sequor ē.
Seqla. a sequor q̄ris. dī hec seqla le. pnl'. pdu. i. mos ꝙsuetudo. exemplū. rit⁹.
Seqster strī. qđ 7 tercie decli. inuenit'. ß regl'arit'ē secūde. et dī seqster recōciliator. q̄ discordes pacificat. 7 q̄ certātibꝫ medi⁹ interuēit q̄ apđ grecos amesos dī apud quē pignora deponi solent. 7 deriuat' a sequēdo vel sequor. qr eius qui elect⁹ ē vtraq; ꝑs sequat' fidez den. v. Ego seqster 7 medius fui inter deū et vos. vñ hec seqstra stre. i. recōciliatrix. 7 ꝑprie certātes pacificās. 7 seqstro stras. separe. 7 ꝑprie certātes pacificare. 7 ē actiū. et seqster strā. strū. adiectiuū ingnitur id ē medi⁹ vl' mediās.
Sequor queris. cutū. tu. vñ secut⁹ ta. tū. qđ sequit'. 7 secutiu⁹ ua. uū. qđ seqtur vl' qđ ē signuz secutiōis. 7 ℔ 7 hec et ℔ sequax. diligēs secutor. q̄ et secutari⁹ dī. vñ seqciter adū. et ℔ seqcitas tatis. Seqr cōpo. assequor quenꝭ. i. valde vel iuxta seq̄. vl' seqndo adquirere. cōsequor q̄ris. i. sil' seq̄ vl' sequēdo adipisci. mlti sequūt aliq̄d q̄ tñ nō cōsequūt illd. vñ ℔ cōsecutio. et cōsecutiu⁹ ua. uuz. Exequor q̄ris. i. extra seq̄. aliq̄d ꝑficē ad effectū ꝑducere. istare. ad aliq̄d faciēduz insudare. vñ executio dī effect⁹. Inseq̄r q̄ris. i. valde vel intus vel contra sequi. 7 ꝑprie accipit' in malo. vñ insector ctaris. fre. Prosecr q̄ris. i. ꝑcul seq̄. vl' q̄ restāt seq̄ 7 ꝑcedere. vñ hoc ꝑsequz quij. i. seruitiū. Persequor q̄ris. cā. pdendi et nocēdi seq̄ infestare. ꝑsecutiōem īferre 7 angustiā. ꝑprie q̄dē in malo dī ß nō sp. dr etiā ꝑseq̄. i. ꝑfecte seq̄. et sic pōt accipi illud Deutro. xvj. Juste qđ iustū ē perseqris. 7 illud p̄s. Inquire pacē 7 ꝑsequere eā. etiā si fugiat. i. ꝑfecte vel ꝑseueranter sequere. Obsequor queris. i. obedire. fuire. in omnib⁹ sequi Subsequor queris. id est subtus vel post latenter vl' parū sequi. vñ hoc subsequiū. i. sernicium. Sequor et eius cōposita sunt deponē. et cor. hāc syllabā se. et faciunt supinū in cutum. Et ipsa verba vel participia ꝓsentis temporis et gerundia in di. do. dum. scribūtur per q. sed participia ꝓteriti et futuri temporis. vt secutus secuturus. et supina vltima. vt secutum tu. et verbalia. vt secutor secutrix. scribuntur per c. Nam vt dicit p̄sti. in. x. li. Desinentia in quor mutant eqz in cu. et sumentia tum. faciūt supinū. vt loquor locutum sequor secutū. Et scias q̄ ꝟbū deponē. nō habet ptici piū in dus. vñ sequendus da. dū. vel exponitur in actiua significatiōe. vel venit a sequor inq̄tum olim fuit cōe verbū. vt dixi in loquor.
Sera. Assero ris. serui. dī ℔ sera re. firmatura bostij. 7 ꝑprie lignū quod ex transuerso obiicit' et opponit' bostio. vñ sero ras. raui. seram bostio apponere. bostium firmare. claudere. 7 cōponitur. Assero ras. id ē apire. Consero ras. id ē simul serare. Desero ras. id ē separe Dissero ras. id est valde vel deorsum. vel diuersis modis serare. vel serā remouere. et apire. Insero ras. id ē valde vel interserare. Obsero ras. id ē seram bostio apponere. Refero ras. id est iterum serare. vel reclude re et apire. quasi retro serā facere 7 remouere. Subsero ras. i. subt⁹ serare. vl' pau⁹ vl' p⁹. vl' latēt' serare. Sero'et ei⁹ ꝑpo. actia sūt. 7 cor. hāc syllabā se. Item a sera re. hoc sero indeclina. vl' potius aduerbiū. Iz q̄nq; ponat' noialiter sicut 7 mane. vt cū dī. Obscuz sero pulcrū mane. vl' dī a sero ras. claudit'. n. celū sero. sic mane aperit'. Vñ et nocte dī celū eē, clausū'. et die aptuz 7 ita sero ē q̄si sera celi. 7 hinc ser⁹ ra. rū. i. tardus extrem⁹. 7 cōpat' ser⁹ rior. sim⁹. Vñ sere rius. serissime. aduer. et hec seritas tatis. i. tarditas. Item a sera dī ℔ serū ri. liquor q̄ fluit de recēti caseo dū p̄mit'. Et scias q̄ seres ꝑprie nomē ꝑpi cuiusdā ē. et ser⁹ ra. rū. 7 sero aduerbiū ꝑducūt se. ß sero ris. futuro seram res. 7 hec sera re. et hoc serum ri. ꝑo liquore casei. et sero ras. cor. se. Vñ Ouid. de remedijs. Principijs obsta sero medicina patur. Cum mala per longas cōualuere moras Item versus magistrales nota Si far vere sero crescūt mea semina sero. Fur obstante sera nō furta facit nisi sera. Spernere pingue serū. nō me facies nisi serū. Illis siqua seres dabit et bissum tibi seres.
Seraph seraphis. dī q̄libet de ordie angelor illor q̄ dicūt' seraphī. Et scias q̄ seraphiz p m. 7 seraphī p n. ita distinguūtur sic 7 cherubiz et cherubin. vide i cherubin. 7 vt dic Greg. Seraphin vocāt' illa sckor spirituū agmina. q̄ ex singulari ꝑpinq̄tate cōditoris sui incōpabili ardēt amore. Seraphin q̄s ardētes vl' incendētes vocāt'. q̄ qr ita deo cōiuncta sūt vt inter ℔ 7 deū nulli alij spūs intersint. tāto magis ardent. q̄nto bunc vicini⁹ vidēt. q̄uz ꝑfecto flama amor ē. qr q̄ subtilius claritatē visiōis ei⁹ aspiciūt. eo validius i amore flamescūt. De serapbin etiā dī Isa. vj. ca. Vidi dñm sedētem super solium excelsum 7 eleuatum. excelsuz in se et eleuatū respectu domus. et plena erat dom⁹ a maiestate eius. et ea q̄ sub ipo erāt replebāt tēplū. 7 serapbin stabāt sup illud. sex ale vni. 7 sex ale alteri duab⁹ velabant faciē eius et duab⁹ velabāt pedes eius 7 duabus volabant. ¶ Hec visio a bieronymo allegorice exponitur. Volēte p sedentē sup soliū excelsū et eleuatuz xp̄m regnātem signari. Per soliū aūt excelsū et elenatū signari angelos in q̄b⁹ deus sedet sicut dic̄ ps. Qui sedet super cherubin. Per dominuz aūt supiorem ecclesiam triumphantē. que dei maiestate impletur. Per tēplū ꝟo inferius ecclesiam militantē. que inferioribus donis perficitur. nec videt diuine essentie maiestatem Per hoc autem quod dicitur q̄ serapbin stabant supra illud vel in circūitu ꝑm aliam literam. signatur q̄ angeli templū. i. eccliam militantē custodiūt et defendūt. In hoc qđ dī q̄ angeli habebāt alas a dextris et a sinistris. signat' q̄ angeli ꝑtegūt eccliam defendunt et custodiunt. in ꝑsperitate ne eleuetur. in aduersitate ne deficiatur. Iz dionysius p sedentē in solio dicit signari ipm deū. p solium aūt excelsū ipam diuine nature eminentiam. p domum ꝟo supiorem creaturas excellentiores. deo magis ꝑpinquiores. que eius maiestatem plenius representant. per tēplū ꝟo inferi⁹ infcrio-

res creaturas.s.corpales q̄ inferiori modo diuinā ptici pant bonitatē. Huius aūt sedentis sup thronū facies ipsam diuinā essentiā ꝛsignat. siue q̄ in eternitate fue runt aī mūdi cōstitutionē.p pedes ẋo ea q̄ postmodū erūt in glia beatorū. ⁊ in penis dānatorū.p media ẋo q̄ in cursu medio agunt. Seraphin ḡ facies ⁊ pedes se dentis sup thronū velare dicunt.q: mysteria eterne di uinitatis.vl future beatitudinis ⁊ miserie nobis ad ple num nō reuelant. Vñ ⁊ rabi moyses narrat.q talmuti ste dixerūt. Quicūq; ponit ingeniū suū circa q̄tus: re cipiet cōfusionē ꝛc. Quid sit in alto.quid in imo.quid fuit p̄mo.q̄d erit in vltīo. Et addit. Duab⁹ alis vola bant.i.expandebāt alas ac si volarēt.⁊ sic nō oīno opi ebant media sedentis in throno.q: de his q̄ medio tpe agunt.sicut q̄ in sex dieb⁹ vel etatib⁹ fiūt vel facta sunt q̄ntū opus est instruimur ministerio angelorū inter q̄s seraphin primatū tenēt. Et dī inq̄ntū opus ē.q: ꝟ im pfecte ⁊ ex pte cognscimus.q: p speculū et in enigmate. Vñ ⁊ dī q̄ domus.i.mūdus impleta ē fumo ignōrātie re spectu illorū q̄ sunt in patria vel domus.i.synagoga im pleta fumo infidelitatis. Volatus aūt angelorū .pces sum reuelatōis in nos.⁊ eorū velocitas ad oīa q̄ volūt demonstrant.et sequit in illa visione Ysai.q seraphin clamabant. Sanctus sanctus sanctus dñs deus exerci tuum. In eo q̄ dī sanctus ter.notat trinitas diuinarū psonarū. In eo q̄ dī singulariter. Dñs deus exercituū notat essentie vnitas. ⁊ inde est q̄ inoleuit cōsuetudo q̄ q̄tidie cantat in ecclesia.sanctus sanctus sctūs dñs deus sabaoth.i.exercituū.

Sereno nas.nāui.nare.i.exhilarare. letificare.illūina re illucidare. Vñ serenus na.num.i.letus hilaris. luci dus.clarus.tranquillus.sed serenū ad celū refert. Trā quillū ad mare.vñ quidā. Dic mare tranquillū.celum dic esse serenū. Et cōpat serenus nior.simus.⁊ a gtō se seni addita tas.fit serenitas tatis. Itē a serenus dī hec serenitudo dinis. Sereno cōponit. Cōsereno nas. In sereno inserenas.i.intus vel valde serenare. Resereno nas.subsereno nas.i.post vel subtus vel parū serenare et est actiuū sereno cū oīb⁹ suis compositis.⁊ ꝑdu.re.

Seres.p ꝑpo ꝑdu.primā. vide in sera.

Seria.a syria ria.dī hec seria rie.i.olla q̄si syria.q: ibi primo facta est. Vel dī sic a serius.q: vtilis est ⁊ neces saria. Vel a serie.q: ordine fit. Reg.v. Releui oīa po lia mea ⁊ oēs serias meas. Vñ hec seriola le.di. Persi⁹ Seriole veterū metuens eradere limum.

Sericū.hic seres huius sereris.est quidā ꝑlus.a q̄ dī hoc sericū ci.qđ vulgo dī sera.q: apud eos abundant vermes q̄ sericum egerunt.s.bombices a quib⁹ hec fila circū arbores ducunt.⁊ hinc sericus ca.cum.⁊ hec seri ca ce.quedā vestis de serico.⁊ sericatus ta.tum.i.serico ornatus vel intextus. Et serico cas.i.serico ornare. vel intexere.⁊ cor.ri.

Series a sero ris.p ordinare.dī hec series riei.i.ordo tenor. Vñ serio as.i.ordinare.in ordinē.⁊ seriē dispo nere.⁊ cor.se.

Seriola le.di.pua seria. vide in seria.

Serius.a serus ra.rū.dī serius ria.riū.i.vtilis ⁊ neces sarius. Theodolus. Ut tua iam nr̄o postponas seria ludo.⁊ dī a serus.q: serij series necessaria et vtilia tra ctare solent. Vñ serie aduerb.i.vtiliter vel intente se dulō.studiose exanimo. Inuenit etiā serio ablatiuus positus.p illo aduerbio serie.

Sermo onis in sermocinor vide.

Sermocinor naris.i.sermonē facere.⁊ dī a sermo.

Sermo aūt est oratio humili stilo cōposita locutioni buane finitima.vl sermo ē collocutio vnius psone ad aliā. Et dī sermo a sero ris.q: serat vtilitatē mētib⁹ au ditorū.vel q: serat inter colloq̄tes.⁊ cor.sermocinor.

Sermunculus.li.di.pu⁹ sermo.

Sero seris seui satum.i.seminare vel plantare.⁊ veri nat a sereno serenas.q: sereno celo serendū est ⁊ nō p imbres. Et nota q̄ sero ris.duplex habet ꝓteritum et duplex supinū. vt sero seui satū.sero serui sertū. Sero seris seui satū.i.seminare ⁊ plantare.hec tū significatō tracta est ab alia. Qui em̄ arbores plantat qđāmodo seminariū eis confert.⁊ q: seminatio ⁊ plātatio ordine solēt esse.ideo sero seui q̄nq; ponit .p ordinare. Itē se ro seris serui sertū.i.immittere vel cōmngere. Inuenit tū ⁊ serui .p ordinaui.⁊ p seui ꝑm antiquos. Sero cō ponit ꝑm vtranq; lr̄aturam. Assero asseris asseui assi tum.i.plantare. Assero asseris asserui.i.liberare.manu mittere. Asserere.i.affirmare vel adiungere. Vñ bic asser asseris.q: vnus alij inserit.⁊ hinc asserto tas.fre quenta. Consero ris.conseui consitum.i.plantare simꝫ serere. Unde hec consitio.i.plantatio.⁊ consitus ta.tū id est plantatus. Consero ris.conserui consertū.i.com miscere.cōmittere conterere.cōiungere.vt isti cōserūt brachia.⁊ conserunt verba. Unde consertim.i.coniun ctim aduer. Circūsero ris. circūseui.i.circumplantare. Circumsero circūserui.i.vndiq; coniungere vel conte xere vel cōmittere. Desero ris.rui.sertū.i.derelinque re.vnde hoc desertum.⁊ hinc deserto tas.i.desertū fa cere.pōt etiā esse frequentatiuū huius verbi deserere. Disero ris.disserui.i.tractare.dicere.sapienter loqui cōfirmare. Vñ desertus nomen de quo vide in suo lo co. Exero exerui.exertum.i.foras emittere vel denuda re.manifestare. Vñ exerto tas.frequen. Insero ris.in seui insitū.i.plantare. ⁊ est ꝑprie inserere plantare per immissionē ramorū adinuicē. Vñ Ouid.in de remedijs amoris. Venerit insitio fac ramū ramos adaptet. In sero ris.serui.insertum.i.immiscere.immittere. ⁊ ꝑprie violēter. vñ inserto tas.frequen. Insero ris.inserui ser tum.i.interponere.intermiscere.immittere. Interero ris.interseui.intersitum.i.interplantare.vel interseminare. Prosero ris.pseui psertum.i.procul emittere. Presero ris.pserui.psertum.i.ante emittere vel supra Obsero ris.obseui.obsitum.i.contra vel vndiq; semi nare vel plantare vel tegere. Luca. Obsita funera ce lant purpura lana. Obsero ris.rui.obsertum.i.contra serere contra mittere cōmiscere. Et nota q̄ sicut patet ex p̄dictis omnia composita a sero faciunt ꝓteritum in rui.et supinum in sertum.sed non omnia faciunt in seui.sed illa tm̄ que habent significationem affinē signi ficationi sui simplicis sicut q̄ dicunt .p plantare. Nam qui arbores plantat quodāmodo seminariuꝫ confert. Et hinc est q̄ illa q̄ habent significationē oīno extra neam a significatōe sui simplicis faciunt ꝓteritū in rui tm̄.⁊ sup̄.tm̄ in sertū. vt desero ris.deserui desertū.disse ro rui.dissertū.exero rui.exertū. Prosero rui.sertum. Omnia ẋo alia faciūt ꝓteritū in seui ⁊ serui.⁊ sup̄.in si tum ⁊ sertū.⁊ cum dicunt .p plantare faciūt ꝓteritū in seui ⁊ supinū in sitū.in alio ẋo sensu faciunt ꝓteritū in rui.⁊ supinū in sertū. Obsero tū .p serere ⁊ .p tegere fa cit ꝓteritum in seui ⁊ sup̄.in situm. Itē sero ⁊ eius ꝗpo sita ab eo ꝑm qđ faciunt ꝓteritū in seui ⁊ supinū in sa tum vel in sitū neutra sunt.ꝓter obsero obseui .p tege re qđ est actiuū. Itē sero ⁊ eius cōposita ꝑm qđ faciūt ꝓteritū in rui.⁊ sup̄.in sertū actiua sunt. Itē oīa cōpo sita a sero rui.sertū retinent lr̄aturam sui simplicis vbi q̄. Silr cōposita a sero seui satū.nisi q̄ in supino mu tant a.simplicis in i. Itē sero ⁊ eius composita in pnti cor.hanc syllabā se.sed in ꝓterito eam ꝑducūt. Vñ p sper. Qđ serimus metimus.qđ damus accipimus. Itē vt di.pus.in.x.lib. Seui ꝑm analogiā ui in tum.setum debuit facere.sed differētie cā satū .pferri tradiderūt veteres.vide etiā in tercia pte vbi agit de ꝓteritis ⁊ su pi.verborū tercie cōiugationis desinentiū in ro. De ꝟ babes etiā in satum.

Sero ras.in sera re.vide.

Seron sepulchrū vel ydolum dī.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Seros grece oppidū ⁊ dī latine serū. vñ hic seres seris quidā ppl'us.
Serotinus.a serus ra.rū.dī serotinus na.nū.i.tardus vel tardeveniēs.vel vesptinus.⁊ dī a sero. Geñ.xxx.c. g. Facta sunt ea q̄ erant serotina labā ⁊ q̄ ꝑmi tpis iacob. Et hinc serotino nas.i.tardare serotinum facere. Et scias q̄ tpaneus imber dī in autūno vel in hyeme actis seminib⁹ nutriēdis.serotinis ad incrementū in vere vel in estate.ꝛ cor.pnl'.serotinus cū sit possessiuū desinēs in tinus.⁊ nō habet t.a suo primitiuo. Nam si haberet t.a suo ꝑmitiuo ꝓduceret ti.vt vesptinus.a vespta.matutinus a matuta vt di.pus.
Serpedo.a serpo pis.dī ꝑ serpedo dinis.i.ruborꝫ cutis cū mēbrorū extantia dictus ē a serpēdo.q̄ serpat ꝑ membra.⁊ ꝓdu.pe.
Serpens.a serpo pis.dī serpēs tis.q̄ occultis⁊ minutis squamarū nisib⁹ serpat⁊ repat. Illa aūt q̄ quatuor pedib⁹ nitunt' sicut lacerti ⁊ stelliones nō serpētes.ꝑ reptilia dicunt'. Serpētes aūt illa reptilia sunt.q̄ vētre et corpe reptant.quorū tot venena q̄t genera.tot pnicies q̄t species.tot dolores q̄t colores bñt. Vñ serpentinus na.nū.ꝑm hug. vide de ꝑ in reptile aliorū sniam. Et scias q̄ serpens habet q̄tuor naturas. prima est q̄ cum senuerit caligāt oculi eius.⁊ si voluerit fieri non⁹ abstinet se a cibo donec pellis relaxet'.⁊ inde coartat se vt senectutē suā deponat. Deīa cū venerit aquā bibē in cubiculo suo venenū deponit⁊ sic aquā insitiēter bibit. Tercia ꝓo est si viderit boīem nudū timet.si viderit vestitū insilit in eū. Quarta q̄n aliquis voluerit eū occidere totū corpus tradit ad penā.caput aut suū custodit. Vñ dicit plinius.q̄ si serpētis caput cū duob⁹ euaserit digitis nihilominus viuit. vnde totū corpus obiicit ꝑ capite defendēdo. Itē nota q̄ sicut habet' in li. Nūi.c.xxj. Fecit moyses serpentē eneū ⁊ posuit ꝑ signo.quē cū pcussi a serpentib⁹ ignitis deserti aspicerēt mox sanabant'. Sic spūaliter pcussi a serpente venenoso dyabolo aliqua temptatōe siue molestia. aspiciant in xp̄m serpentē calidū positū in palū vel lignū crucis ⁊ sanabunt' a quacūq̄ pcussura vel infirmitate siue tribulatōe.⁊ dulcia eis erunt. Vñ dñs in.i.c.ioan. Sicut moyses exaltauit serpentē in deserto.sic exaltari oportz filiū boīs.i. virginis marie. Et ponit duplicē finē siue vtilitatē ex medicina passionis xp̄i.s.liberationē a malo vñ dicit. Ut oīs qui credit in eū nō pereat.⁊ boni retributionē vñ subdit.sed habeat vitā eternā. Iste eñ fuit duplex finis passionis xp̄i. Dicit aūt exaltari potius q̄z crucifigi. vt innueret penalitatē ex amore dei sūptā exaltationē mereri.q̄ ꝑm aug. Pena nō facit martyrē.sed cā.⁊ est serpens generis incerti. velvt quidam volunt cōis. sicut ⁊ bidens.
Serpentigena ne.ge.cōis.pnl'.cor.a serpente genitus et cōponit' a serpens⁊ genitus.
Serpentulus li.di.pus serpens.
Serpillū .a serpo pis.dī boc serpillū li.quedā herba q̄ trifolū ⁊ plioliū dī. Virg.in buco. Allia serpillū cōtundit olentesq̄ herbas.
Serpo pis.psi.ptū.serpe.i.latēter ire. vl corpe⁊ vētre repere. Serpo cōpo. Conserpo.i.sil' serpere. Inserpo pis.i.intro serpe. Proserpo pis.i.pcul serpere vl ꝓpe serpe.⁊ etiā in ante serpe. Serpo⁊ eius cōposita sunt neu.⁊ faciunt ptēritū in psi.⁊ supinū in ptum.
Serra.a seco cas.dī ꝑ serra re. nomē a sono fictū.sq̄z a stridore.cum ptenuis ferri lamina dentiū mordacitate resecās q̄ attingit.stridet.vñ serratus ta.tū.i.serra sectus. Et serro ras.i.serra secare. Vñ serrās tis.ge.oīs Isa.xlj. Ego posui te q̄si plaustrū triturās nouū.bñs rostra serrantia.
Serro ras.in serra est.
Serrula le.di.dī pua serra.
Sertatus ta.tū.in sertū exponit'.
Sertulum li.di.pnum sertum.
Sertū.a sero ris.seui dī boc sertū ti.i.corona de floribus insertis⁊ cōiunctis facta. vñ sertatus ta.tū.i.serto ornatus vel coronatus.
Seruiciolū li.di.pnū seruicium.
Seruicios⁹.in seruus est.
Seruilis in seruus est.
Seruio.a seruus dī seruio uis.uiui.seruire.seruitū et cōponit'. Conseruio uis.i.sil' seruire. Disseruio uis.i. diuersis modis seruire.vel offendere. Deseruio uis.i. valde vel deuote seruire vel offendere. Inseruio inseruis.i.valde seruire vl' obedire. Seruimus dñis tñ. Inseruimus cuiusq̄ ꝑceptis. Reseruio uis.i.iterū seruire vel a seruitio cessare. Subseruio uis.i.obedire vel satisfacere.cōsonare latēter vel post parū seruire. Seruio uis.neutrū est cū omnib⁹ suis cōpositis.
Seruitus.a seruus dī hec seruitus tutis. ⁊ est seruit⁹ cōditio seruiēdi. Seruiciū ꝓo ins vel actus seruientiū vel munus. Et ꝑm Isid.v.ety. Seruitus est malorum boīm postrema pena.q̄ liberis oñi supplicio grauior ē Nam vbi libertas parit vna ibi peunt oīa. Vñ quidā Non bñ ꝑ toto libertas vendit' auro. Hoc celeste bonum ꝑterit orbis opes. Et accipit' duob⁹ modis seruitus.scz ꝑ latria. ⁊ ꝑ dulia grece ꝑ ē qđ deo⁊ boīb⁹ cōpetit.⁊ cor.ui. Hic nota q̄ seruitus introducta est ex pctō. Nam vt di. Greg.i pastorali. Liq̄t q̄ oēs boīes natura equales genuit.ꝑ variante meritorū ordine alios alīs culpa postponit. Ipsa aūt diuersitas q̄ accessit ex vicio. diuino indicio dispensante.vt q̄ oīs hō equestare nō valet.alter regat' ab altero.vñ cūcti qui p̄sunt nō in se ꝓtētem debent ordinis.sed equalitatē pensare cōditionis.nec ꝑesse boīb⁹ se gaudeāt.sed ꝓdesse. Antiqui em̄ p̄es nostri nō reges boīm. ꝑ pastores pecorū fuisse memorāt'.sicut dicā in timor.vide etiā in rector.
Serula le.di.pua sera.
Seruo uas.uaui.uare.i.custodire.retinere. vel in custodia ponere.vel ꝑspicere.⁊ ꝓpo.cū con.⁊ dī ꝓseruo uas.i.sil' seruare. Itē cū ob⁊ dī obseruo uas.qđ in malo⁊ bono sumit'.vt in suo loco dī. Itē cū re.⁊ dī reseruo.i.retinere. Seruo⁊ eius cōposita sunt actiua.
Serum ri.in sera est.
Serus ra.rū.in sera exponit'.
Seruulus li.di.pnus seruus.
Seruus.a seruo uas.dī hic seruus ui.q̄ olim in bello capti cū iure possent occidi seruabant' ⁊ fiebāt serui.et iō seruus dī a seruādo ꝓpter antiquā ꝓsuetudinē. Licet etiā quidā dicant' mō serui q̄ sic seruati nō fuerūt. Seruus q̄ dī ex ꝓditōe seruitutis. Itē seru⁹ in bello captus⁊ seruatus. Famulus ex ꝓpria familia suorū ort⁹ Mancipiū ex bestiis q̄si mācipatū. vel q̄i manu captū Itē est seruus empticius q̄ ꝑcio emit'. Itez verna siue vernaculus in domo nutrit⁹.q̄ vernat.i.claret ī domo q̄ aūt dī seruus q̄si serēs vana. vel q̄i sernās vultū dñi sui. vel q̄si serens versucias ety.est. vñ hec serua ue.et seruus ua.uū.⁊ hic⁊ hec seruilis⁊ ꝑ le.penl'.ꝓdu.vñ ꝑ seruilitas⁊ seruiliter lius.lissime.aduer.⁊ hoc seruitiū. vñ seruicios⁹ sa.sum.i.seruitio pleuus. Seruus ꝓponit'. Conseruus.i.sil's seruus cū alio.
Sese dictio gemīata.cōpo ex se et se.⁊ liq̄scit s.scdm q̄ztū ad sonū.⁊ dz ꝓnūciari sicut deseuio.⁊ scias q̄ tria ꝓnoīa geminata cōpositionem bñt in actō⁊ ablatiuo tm̄.vt meme tete sese.sicut dixi in tercia ꝓte.vbi egi de cōpositōe integrorū ꝓnoīm.
Sessibilis.a sedeo des.dī hic⁊ ꝑ sessibilis⁊ ꝑ le.qđ est aptū ad sedendū.vel vt q̄s sedeat sup illud.⁊ ꝑ syncopam sessilis le.idē.⁊ cor.pnl'. Persi⁹. Exhalet vapida lesum pice sessilis obba.⁊ dī sessibilis.q̄ apta est sedere habet em̄ fundū amplū.⁊ latū⁊ ita melius sedet.
Sessillus la.lū.i.pnus statura.q̄ nō videt stare.ꝑ le dere.⁊ dī a sedeo des.

Sessis.ser cõponit cũ as assis.z dr hic sessis ser oboli. vel pcium ser obolorum.
Sessum est sup. de sedeo des.z debuit facere sesum p vnũ s.sicut dixi in sedeo des.
Seta.a sus dr hec seta te.qr a sue ꝓcedit in pte.vel a suo suis.qr valeat ad suendũ. Vñ setosus sa.sum .plenus z abundans seta.z cõpat. vñ hec setositas tatis.et cõponit seta.cũ in z dr inseto tas.
Setatio as.setaciaui are.i.farinã purgare.z dr a setarũ vel setaciũ.
Setaciũ tacy.in setarius est.
Setarius.a seta dr hic setarius ria.riũ.z ꝟ setariũ qd et setaciũ dr instrm purgandi farinã.
Seth.filꝰ fuit ade.z interptat resurrectõ.qr post fratris resurrectõz natꝰ sit qsi resurrectiõz fris suscitaret ex mortuis. Idẽ z positio.qr deꝰ eũ p abel posuit.a q̃ q̃dam heretici dicti sũt sethiniani.q̃ dicebãt eũ esse xpm
Sethin genus spinarũ ẽ in heremo .ex quib fit lignũ imputrescibile.fm hug.et vt dr in pap. Sethin ligna q̃nto freq̃ntius accẽdunt.tanto durioza efficiunt. In hystoriis aũt sup exo.dr. Sethin nomẽ mõtis ẽ.regionis z arboris.q̃ silis est albe spine in foliis.z leuissimum lignũ.incremabile z imputribile.z acuit in fine sethin.
Sethiniani.in seth exponit.
Setosus sa.sum.in seta vide.
Seuero ras.in seruerus est.
Seuerus.verus cõpo.cũ satis.z dr seuerꝰ ra.rũ.i.austerus.districtus.rigidus.vel purus. Et dr seuerus q̃i satis verus. Tenet xpo sine pietate iusticiã. Cõtra illud Eccl.vij. Noli esse iustus multũ vbi di.glo. Summũ ius sũma iuuria ẽ. Itẽ sup illud Isa.xxx. Hec ẽ via ãbulate in ea neq; ad dextrã neq; ad sinistram declinabitis dicit glo. In vtraq; pte quicq̃d sup modũ ẽ .in vicio est.q aũt dr seuerꝰ qsi seqns vera ety.est. Et ꝓpat seuerus rioz rissimꝰ. Et a seuerꝰ ꝟ seueritas.i.austeritas rigoz.vel integritas iudicij.vel vehemẽtia vltiõis.z seuero ras.qd nõ ẽ in vsu.ꝟ ꝓpo. Asseuero ras.i.affirmare asserere. Et pseuero ras.i.pdurare.z pdu.ue.
Seu est cõiunctio disiunctiua.i.vel.
Seui seuisti est pteritũ de sero ris.ibi vide.
Seuicies ciei.in seuus seui vide.
Seuio nis.seuiui.uire.i.insanire.furere.seuũ eẽ vl fieri. Et ꝓpo. Asseuio uis.i.valde vel ad aliq̃d seuire vel furere. Cõseuio uis.i.sil seuire. Deseuio uis.i.in diuersis modis seuire vel a seuicia cessare. Inseuio uis.i.valde seuire. Obseuio uis.i.cõtra seuire. Reseuio uis.i.iterum seuire.vel retro a seuicia cessare. Seuio z eius cõposita neutra sunt.z pducũt se. Vñ .psper. Impia cõfusio seuit discordia mundo.
Seuus.a seuio nis dr seuꝰ ua.uũ.i.crudelis. ꝟz seuus in ira. Crudel in sãguie. Et ꝓpat. vñ ꝟ seuicia cie.z ꝟ seuicies ciei.i.crudelitas. Seuꝰ ꝓpo.cũ q̃.z tam.z dr. Deseuꝰ ua.uũ.z tãseuꝰ ua.uũ.i.valde seuus. z pdu.se.
Sex.ab hex.subtracta h.z p ea posita s.dr apud latinos bi z be z ꝟ sex oĩs ge.z indecl. Vñ senus na.nũ.et senarius ria.riũ.z hec senaritas tatis.z hic senarius na rij.p illo numero.z pdu.se.senus.vt dixi in senex.
Seragesima.a seraginta dr seragesimꝰ ma.mũ.z ꝟ seragesima me.dñica post septuagesimã.z ichoat a dñica q̃ cantat. Exurge dñe.z terminat in q̃rta feria post paschã.s. Venite bñdicti pris mei.ꝓplectẽs octo hebdomadas.z q̃tuor dies.z hz seraginta dies. Instituta aũt ẽ seragesima ꝓpter redẽptionẽ quã melchiades papa z siluester statuerũt.vt bis in oĩ sabbato comederẽt.ne ꝓpter abstinentiã z afflictionẽ carnis quã sustinuerãt in serta feria.q̃ in oĩ tpe ieiunabãt natura debilitaret. In redẽptionẽ g̃ sabbatorũ illiꝰ tpis vnã septimanã quinq̃gesime addiderũt.z seragesimã vocauerũt Itẽ instituta ẽ etiã ꝓpter significationẽ. Signat nãq; tps viduitatis ecclie a spõso suo.vñ seragesima sonat series decem. Et p sex intelligũt sex opa misericordie. Per decẽ intelligit decalogus. In fine seragesime cãtat. Venite bñdicti pris mei zc.qr illi q̃ decẽ pceptis z sex opib misericordie se exercẽt.audiẽt ab ore dñi i futuro gnãli iudicio. Venite bñdicti pris mei filij.s.zc.
Seragesies adu.nũi.i.seragita vicib.z dr a seragita.
Seragita.a ser z gẽtos qd ẽ decẽ ꝓpo.seraginta. geois nũeri plal z indecl.i.series decẽ.vñ seragenꝰna.nũ et seragenariꝰ ria.riũ.z seragies adu.seragita vicib.
Serangulus.a ser z angulus la.lũ.i.sex angulos hns. Vñ serangulatus ta.tũ.z substantiue dr hic ser angulus li.p tali figura.
Serennis.a ser z ãnus ꝓpo.hic z ꝟ serennis et ꝟ ne.i. ser annorũ.vñ ꝟ serennũ serennij spaciũ ser annorũ.
Series aduer.nũeri.i.ser vicib.z dr a ser.vñ in.üj.regũ.c.xiij. Si ꝓcussisses q̃nquies.aut series.aut septies.
Serquialter in serqui vide.
Serqui.i.totũ. Vñ p cõpositionẽ hic serq̃pes dis.i. totus pes.s.mẽsura vnius pedis. Vñ hic z ꝟ serquipedalis z ꝟ le.pnl.pdu.i.q̃ cõtinet mẽsurã totius vnius pedis. Horaz. Proiecit ampullas z serquipedalia verba.i.totũ pedẽ obtinentia. Vñ hec serquipedalitas tatis. Itẽ serqui cõpo.cũ alter.z fit serqualter ra.rum.i. cõtinẽs totũ z totius medietatẽ. Vñ ternarius est serqualter binarij.vel ad binariũ.qr cõtinet ipsum totuz z eius ptẽ.siue medietatẽ scz vnũ. Et cõpo.subserqui alter ra.rũ.qui ab alio continet totus z eius altera ps. Vñ binarius est subserqualter ternarij ad ternarium Itẽ serqui cõponit. Serquitercius cia.cium.z serqui octauus ua.uũ.i.cõtinens aliud totũ.z eius terciã ptẽ. vt q̃ternarius ternariũ.vel cõtinens aliud totũ z eius octauã ptem.vt nouenarius continet octonariũ. Et p cõpositionẽ subserquitercius cia ciũ.z subserquioctauus ua.uũ.i.qui ita ptinet ab alio.z sil põt dici etiã p cõpositionẽ serquiq̃rtus ta.tũ.z serquiquintus ta.tũ. et serquisextus ta.tũ.z sic in silib.
Serquipes pedis.in serqui exponit.
Sertarius.a sextus dr sertarius rij.z dr sertarius a sexta pte.est xpo sexta ps congij.sertarius duarũ libraꝝ est.qui bis assumptus dr bilibris.assumptus quater fit greco noie cerix.quiquies cõplicatus quinarẽ siue gomoz facit adjce sextũ.reddit congiũ. Nam cõgius sex metit sextarios.z hinc sextarij nomen tractũ est.z ꝓstruitur cũ gtõ.vt sextarius vini. Et nota q sertarius. siue dicat mensuratũ siue mensura.siue quantitas illi mensure adiacens.siue aliquid aliud semp est mas.ge. et nõ neu.
Sertercũ cij .quoddã põdus duarũ librarũ et semis q̃si semistercij. Vñ sterciarius ria.riũ.qui erogat ser tercij.vel ad sertercij ptinens.
Sertilis pnl.pdu.cum sextus noie dicat.vide in quintilis.
Sertupes.pes cõpo.cũ ser.z dr hic sertupes pedis.i. pediculus.qr ser habeat pedes. Vñ sertupedosus sa. sum.i.sertupedib plenus.
Sertuplus. serqui qd est totũ cõponit cum plica. et dicit sertuplus pla.plum.quasi serquiplus.i.continẽs totum.z plicam totius.i.medietatem. Vnde hec sertupla ple.i.totum z dimidium.s.summa capitalis et dimidium.

Siban dr tercius mensis a martio.s.maius. z acuitur in fine.
Sibylla.bole qd est snia cõpo.cũ sias qd ẽ lingua eolica dr deus.et dr ꝟ sibylla q̃si sios bole.vel bele qd est mẽs.i.diuina snia.vel dei mẽs.z ẽ nomen appellatiuũ sibylla q̃si ꝓphetissa.z fuerunt decẽ sibylle. Quelibet tñ ꝓphetissa põt dici sibylla.qr dei sniam vl mentẽ hoib

interpretat. Ille tñ dicte sunt sibylle qsi antonomasice. vñ sibyllinus na.nũ.pnl'.pdu.

Sibilo las.sibilaui.are.serpentũ est ꝓprie hoĩes tñ sibilãt. vñ hic sibilus li.ß in pl'ali ß sibila lorũ. z sibilus la lũ.i.sibilãs. z potius cã metri esse vsurpatũ vr̃ a poetis q̃ sit vox significatiua.sicut pluui⁹ uia.uiũ.ꝑ pluuialis. Sibilo cõpo. Consibilo las.i.sil' sibilare. Desibilo las.i.a sibilo cessare. Exibilo las.i.extra sibilũ ꝓjcere. Insibilo las.i.intro vel valde sibilare.vel sibilũ interpellere. Obsibilo las.i.vndiq; vel cõtra sibilare vel desinere. Resibilo las.i.iterũ sibilare vel desinere. Subsibilo las.i.post vel parũ vel latẽter sibilare. ¶ Et nota q̃ sibilo ponit' qñq; p deridere.q: sibilare solem⁹ post eũ quẽ deridemus. Vñ hora.in sermonib'. Populus me sibilat.i.deridet. Sibilo las est neutrũ cuz oĩb' suis cõpositis.z cor.bi.vide in regulus.

Sica ce.fe.gen.derivat' a seco cas. z dr̃ sica q̃si seca.s. gladius'brevis.q̃ maxie vtũt' q̃ apud italos latrocinia exercẽt. Et vt dr̃ telũ est in baculo abscõditũ. Vñ hic sicarius rij.q̃ sicã defert.vel homicidã z ꝑdu.ꝑmã. vñ Hora.in sermonib'. q̃ mechus foret aut sicarius aut alioquin. Act̃.xxj. Eduxisti in desertuz q̃tuor milia virorũ sicariorũ.z scribit' ꝑ vnũ c. Pap̃.sic dr̃. Sicarius dictus.q: ad ꝓpetrandũ scelus sit telis armatus.

Sicarius in sica est.

Sicania in sicilia est.

Siccine.i.sic ne.z ẽ ci.syllabica adiectio z nõ inclinat ß ne.ꝑiũctio encletica accẽtũ ꝑcedẽtis syllabe ad se.i. iuxta se. Vñ ꝓncipalis accẽtus est sup ꝓma syllaba et media g̃nat'.sicut,beccine.q: accẽtus ꝓncipalis nõ põt poni sup syllabica adiectiõe. vide in beccine. Jn.j. Regum.c.xv.dr̃. Siccine sepat amara mors. Et in aurora dr̃. Siccine rex pharao paschali vincit' agno.posset tñ in siccine.ibi,cine esse syllabica adiectio et legi debere remissiue siccine.i.sic sepat amara mors.

Sicco cas.a sucus dr̃ ꝑ antifrasiz siccus ca.cũ.q: sine succo.z ꝓpat' siccus cior.cissim⁹. vñ sicce cius sime adũ. et hec siccitas tatis.z ß siccitudo. Et hec sicco cas.i.sic cum facere qđ ꝓponit' cũ de.z dr̃ desicco cas. Jtẽ cũ ex et dr̃ exicco cas. Jtẽ cũ re. Et dr̃ resicco cas.z est actiuum sicco cũ oĩb' suis ꝓpositis.z scribit' ꝑ duo c.

Sicera re.fe.ge.ꝑ vnũ c.pnl'.cor.hebreũ ẽ.z dr̃ a suco q: ex suco frumẽti vel pomorũ ꝓficit'.coctisq; frugib' aqua pinguis q̃si sucus colat'. Et dr̃ sicera oĩs potio. oĩs liq̃ris cõfectio.oĩs liq̃r qui inebriare põt ꝑter vinũ magis ꝓprie tñ liquor q̃ ex dactylis fit ad bibendũ suauis. Jn.j.c. Luce dr̃.vinũ z sicerã nõ bibet.

Sicilia.Siculus rex fuit sicilie.vñ illa ẽra dicta ẽ sicilia sicut eadẽ dicta ẽ sicana.a sicana rege. et a sicilia dr̃ sicul⁹ la.lũ.pnl'.cor.Hora. Jnuidia siculi nõ inuenere tyranni. Formẽtũ mai⁹ ꝛc.z hic z ß siciliẽsis z ß se.z ß silides de.vñ ß sicilis dis.i.sicilienſis.z declinat' patronoice.Virg. Sicilides muse.paulo maiora canamus.

Sicilides in sicilia vide.

Sicima me.dicta ẽ sicben.ß nũc neapolis dr̃.z cor.ci. vñ in aurora. Post esau pacẽ iacob sicimis manet exit.

Sicbe dr̃ aia. Jtẽ sicbe dr̃.ꝑfundũ.vñ ennosigeus q̃i ennocheus.vel ꝓponit' a sigeus. Jnuenit' etiã sicbel ꝑ quodã pondere.vide in siclus.

Sicben filius fuit emor q̃ quãdã vrbẽ edificauit quã suo noĩe apellauit sicben ß grece.latie dr̃ sicima.me.z est ciuitas samarie.ipsa est nunc neapolis ciuitas samaritanorum.

Sychofanta te.i.falsus calũniator.vel viliũ rerũ appetitor. Ferit' tñ sychofanta apud grecos dici ficus comedens.a sychos qđ ẽ ficus.z fagin qđ ẽ comedere.ß hac rõne dr̃ sic falsus calũniator. Quidã dño apud grecos misse sunt ficus q̃s latẽter quidã suus famulus ꝓmedit et cepit calũniari aliũ.z accusare q̃ ipse eas comedisset Tũc dñs ꝑcepit aquã calidã bibi ab eo q̃ comederat ficus q̃ habita statiz,euomuit ficus.vñ postea semꝑ dictus est sychofanta.i.ficus comedens.z q: falsc fuit calumniatus sociũ comedisse eas.iõ inde inoleuit cosuetudo vt falsus calũniator diceret' sychofanta.

Sichomachia.a siche qđ ẽ aĩa.z machia pugna.ꝓpo. ß sichomachia hic.i.pugnaĩe.vñ q̃dã liber dr̃ prudẽti⁹ de sichomachia.i.de pugna aĩe.z acuit pnl'.sichos.

Sychos grece ficus latine.

Siclus.Sichel q̃ latino sermõe siclus corrupte appellat'.hebreũ nomẽ ẽ.habẽs apud eos vncie põdus. apđ latinos aũt z grecos q̃rta ps vncie.z stateris medietas et dragmas appendẽs duas.vñ cũ in lr̃is diuinis legit' siclus vncia ẽ. Cũ ꝓo apđ gẽtiles.tũc q̃rta ps vncie ẽ.

Sycomorus.morus ꝓpo.cũ q̃dam greco.z dr̃ ß sycomorus ri.q: sit foliis silis moro in alijs ficui.vñ z dr̃ ficus fatua.hãc arborẽ latini celsam appellãt.ab altitudine.q: nõ est' brevis vt morus.vñ ß sycomorũ ri.z ß celsum ꝑ fructu illius.z ꝑdu.mo.vñ quidã. Cum ꝓcauo morus.moriq; soror sycomorus. Et scias q̃ gtũs pl'alis facit sycomororũ. Format' em̃ ab ablatiuo singulari sycomoro addita rũ. Jnuenit' aũt aliq̃n ꝑ syncopã sycomorũ ꝑ sycomororũ.sicut virũ ꝑ virorũ.deũ ꝑ deorũ in li. Paralip̃.c.ix. Tantãq; copiã põbuit argenti in hierusalẽ.q̃si lapidũ z cedrorũ tantã multitudinẽ velut sycomorũ q̃ gignunt' in campestrib'. Sycomorus dicit ꝑ sycomororum.

Sicubi in vbi vide.

Siculus in sicilia exponit'.

Sidero ras.a sidus dr̃ sidero ras.qđ non est in vsu.ß componit'. Considero ras.i.ꝑspicere.z ꝓprie celestia. Desidero ras.id est,cupere. et proprie celestia. Et est actiuũ sidero cum suis cõpositis.z cor.de.vide in sidus

Sido dis.in sedeo des exponit'.

Sidon fuit filius ꝑmogenitus canaan.a quo dicti sũt sidones.et binc ciuitas eorũ in fenicia sidon dicta est. Vñ hic z hec sidon sidonis patrium. Et sidonia nie. ꝓuincia adiacens. Vñ sidonius nia.nium. Sidonij interꝑtant' venũdãtes.vel lingua fenicũ piscis dr̃ sidon. Vñ a copia piscũ sidon predicta ciuitas est dicta. Et interꝑtat' venator vel venatrix. Geñ.xlix. Pertingẽs vsq; ad sidonem.z ꝑdu.do.

Sidonij in sidon vide.

Sidrach vide in anania.

Sidus. A sedeo vel a sido .dr̃ hoc sidus deris.i.stella vel collectio stellarũ in aliquo signo a sil' sedẽdo. Vñ sidereus rea.reũ.res sideris.vel ꝑtinẽs ad sidus. Et vt dicit prisc.in.vj.li. A sidus deris.dr̃ sidero ras.vñ cõpositum.cõsidero ras.z desidero ras.vide in astrum.

Sifon.a sibilo las.dr̃ hic sifon fonis.i.tuba. vl' poti⁹ concha siue vas.in quo mingebãt.in quo cũ vrina cadit facit sibilatum.z ideo ponit' ꝑ sibilatu vrine vel ꝑ bombo. Juuenalis. Effigiemq; dee longis sifonib' implent.vel põt hoc teneri in ꝓprio sensu. Nam hmõi vasi suppendebãt mulieres ad simulacrũ pudicicie faciẽtes queq; turpia in templo eius. Sifon etiã dicit' vas quo vtuntur in oriente ad extinguẽdum ignem.et tũc cõponit' a sufflo et fundo.q: aquas sufflando fundat.

Sigaliceus.in sigalum vide.

Sigalinus na.nũ.in sigalũ est.

Sigalonius nia.niũ.in sigalũ est.

Sigalum.a sige dicit' hoc sigalum li.penul.corr. quedam annona vnde fit pessimus panis. ꝑ quo quidam minus intelligentes solent ꝓferre siliginem.et dicitur a sige qđ est silentiũ vel silere.quia videt' silere z tacere inter alias. ꝓpter sui vilitatẽ.vel põt dici a siligo. Et inde sigalinus na.num.penul. ꝑducta. Et sigilaceus cea.ceum.z sigaleus lea.leum. et sigolonius nia.niam. Vnde terra que tali annona abundat dicta est sigalonia nie.

Sige dr̃ silentiũ vel silere. Vñ hoc sigeũ gei.ꝑmõto-

nū iuxta troiā. vñ sigeus gea.geū. qđ qñq; tantū valet quātū troian⁹ na.nū.
Sigena ne. genus piscis.
Sigillatim.i.explse.a sigillū dī.7 ꝑdu.la.
Sigillū.a signū dicit ꝫ sigillū li.di.signū anuli.7 illud qđ fit in cera ſ signū ē sigillū. vñ sigillo las.i.sigillū facere.vel sigillo designare.firmare.claudere. Et ꝫ sigillatura ture.silr dicit sigillū instrumētū. Sigillo cōponit Cōsigillo las. Dissigillo las.i.diuersis modis sigillare.vel sigillū remouere. Desigillo las.i.valde sigillare vl sigillū remouere. Insigillo las.i.valde vl intus sigillare. Resigillo las.i.retro sigillū auferre.apire. vel iterū sigillare. Et est actiuū sigillo cū omib⁹ suis cō positis. Hic possunt moueri quedā q̄stiones ptinētes ad theologiā.circa sigillū ꝓfessionis 7 ꝑmo queraſ An interpres vl laicus audiēs ꝓfessionē in tpe necessitatis vl mortis teneaſ celare peccata q̄ audit. Ad hoc dico ꝙ sigillū ꝓfessionis cōpetit sacerdoti inquātū est minister hui⁹ sacramēti.qđ nihil aliud ē q̄ debitū confessionē celādi.sicut clauis est potestas absoluēdi. Tñ sicut aliquis qui nō est sacerdos ī aliquo casu ptīcipat aliquid de actu clauis dū ꝓfessionē audit ꝓpter necessitatē. Ita etiā ꝑticipat de actu sigilli ꝓfessionis.7 teneſ celare.q̄uis ꝓprie sigillū cōfessionis nō habeat. Itē cō sueuit queri. An sacerdos de licētia ꝓfitentis 7 penitētis peccatū quod sub sigillo ꝓfessionis habet possit alteri ꝑdere. Ad hoc dico ꝙ duo sunt ꝓpter q̄ sacerdos teneſ peccatū occulture. Primo 7 p̄ncipaliter.qz ipa occultatio est de essentia sacramēti.inquātuz scit illud vt deus cui⁹ vicē gerit ad confessionē audiendā. Alio modo ꝓpter scandalū vitandū. Potest aūt penitēs facere vt illud qđ sciebat sacerdos vt deus. sciat etiā vt homo.qđ facit dū eum licentiat ad dicendū. et ideo si tūc sacerdos dicat. sigillū ꝓfessionis nō frangit. Debet tamē vitare scandalū dicendo ne fractor p̄dicti sigilli reputeſ. Prelatus tñ nō potest licētiare sacerdotē vt dicat hoc.qz nō pōt facere vt sciat vt homo qđ pt ille qui cōfiteſ. Animaduerte tū ꝙ sacerdotib⁹ iminet pbatio si accusanſ ꝙ de licētia ꝓfitentiz reuelauerūt. Itē pōt queri. Utrū illud qđ sacerdos scit p ꝓfessionem et alio mō possit reuelare. Ad hoc dimissis multoꝝ opinionib⁹ pōt dici ꝙ sicut vult fraſ thomas. verior opinio est. ꝙ illud qđ sacerdos sciat alis siue ante ꝓfessionē siue post ꝓfessionē nō teneſ celare q̄tū ad id quod sciat vt hō. Pōt em̄ dicere scio illud qz vidi beri. teneſ tū celare inquātū scit vt de⁹.nō em̄ pōt dicē ego audiui hoc in ꝓfessiōe.tū ꝓpter scādalū vitandū dz abstinē ne de ꝫ loquaſ nisi necessitas imineat.
Signāter aduer.i.euidēter.apte.a signo nas.dī.
Signifer ra.rū.penl.coz.i.ferēs signū. A signū et fero fers componit.
Significantia.in significo vide.
Significo cas.caui.care.i. facere signū. manifestare. notificare.7 exprimere. Cñ hec significātia tie.i.exp̄ssio.significatio.7 designatio suppositi exp̄ssa.7 significāter aduerbiū.i.exp̄sse apte.vñ significātius.i.exp̄ssi⁹ 7 forte inueniſ significās tior.sim⁹.i.exp̄ssus sior.sim⁹. 7 hinc significāter tius.sime.aduer. Et ꝫ significantia tie. Signifīco ꝓponit. Cōsignifico.i. p̄ter p̄ncipalem significationē secūdario aliq̄d dare intelligi.quō verbū ꝓsignificat tp̄us. Itez ꝓsignificare.i.sil significare idē. Itē ꝓsignificare.i.ex adiūcto 7 nō p significatiōez ꝓtrabere q̄si cū alio nō p se significare quēadmodum ꝓiunctio 7 aduerbiū 7 ꝓpositio ꝓsignificāt.et coz.fi.et cōponi videſ a signū 7 facio cis.
Signo.a signū qđ est nota. ostentū vexillū.dī signo nas.gnaui.gnare.i.signuz facere. vel signo designare. exprimē.ondere vñ signanſ aduerbiū. Signo ꝓponit assigno nas.i.aliq̄d alicui assignare qđ dz facē vel hāe. Cōsigno nas.i.sil signare. Designo nas.i.valde signare.distīguere vel signū frāgere 7 remouere.apire.7 est tractū ab illo q̄ signū 7 sigillum frāgit. 7 ita apit ſras 7 manifestat.7 iō designare dī apire.manifestare. Vñ horati⁹. Quid nō ebrietas designat apta recludit. Presigno nas. Resigno nas.i.iterum signare vel signū auferre.7 apire.vel retro signare.reddere.restituere.7 est actiuū signo cū omib⁹ suis ꝓpositis.
Signū ni.nota.ostentū.vexillū.
Silen.in silua exponit.
Silēsis exponit in.iij.pte ī ca.de allotheca.
Silenos.in selenos exponit.
Silentiū tij.in sileo exponit.
Silētiari⁹.a silētiū dī hic silētiari⁹ rij.q̄ in palatio vel alibi silētiū indicit.7 ē nomē dignitatis.
Sileo les.lui.lere.i.tacere. ꝫ silere refert ad vocē inarticulatā vel mutā.tacere ꝓpo ad articulatā.7 inde ꝫ silētiū cij.7 vt dicunt silentiū nihil est. ꝫ vbi vox nulla ē dī esse silentiū.similit tenebre nihil sunt. ꝫ vbi lux nō est. tenebre esse dicunt. Itez a sileo dī silesco scis.inchoa. Sileo ꝓponit. Dissileo les.i.diuersis modis silere.vel loqui. Resileo les. Subsileo les. Cōsileo les. Itē ꝓponit. ꝓsulo cōsulis. Sileo 7 eius ꝓposita neutra sunt p̄ter cōsulo ꝙ interrogare.qđ est actiuū 7 caret supinis cōsulo. Et cor.hanc syllabā si.quā cōsulo mutat in si. Ūñ ouid. de remedijs. Qui silet est firm⁹.q̄ dicit multa puelle. vide etiā in taceo ces.
Silex.a salio lis.dicit silex cis.incerti generis.qz ab eo saliat ignis.7 est silex lapis dur⁹.q̄ focari⁹ dicit.7 coz. si.vñ ꝛgi.in.vij. eneid. Stabat acuta silex.p̄cisis vndiq; saxis. Itē coz.penl.gemitui.et hinc silicin⁹ na.nū. penl.ꝑducta.i.petrosus.7 siliceus cea.ceū.i.res silicis. vel de silice existēs.
Silicern⁹.silex ꝓponit cū cerno.7 dicit ꝫ silicern⁹ ni. qđ 7 hic silicerni⁹ dicit.i.morib⁹dus.i.similis mortuo q̄si silices cernēs.i.sepulcrū. Vel dī silicern⁹ senex.vetus incuru⁹ ꝓpter senectutē.vicin⁹ morti.qz cōsiderat 7 cernit silicē sepulcri. vl qz ꝓpter curuitatē cernat terrā 7 silices. Itē silicernus ponit q̄nq; ꝑ firmo.7 duro vt silex.vt ī pbisiologo. Benuo si peccas silicern⁹ extas
Silicinus.in silex est.
Silice⁹ cea.ceū.de silice a silex dī.
Siligine⁹ nea.neū.in siligo est.
Siligo.a seligo gis.dī hec siligo ginis.qđā gen⁹ tritici.qz sit selectū ab alio. Nā in pane ei⁹ spēs ē ꝑcipua. Ūñ q̄nq; tenuissim⁹ 7 purissimus flos farine dī siligo vñ fit nobilissim⁹ panis.7 ꝑdu.li.vñ Iuuenalis. Sed tener et niue⁹ molliq; siligine fact⁹. Ūñ siligine⁹ nea. neū.ad siliginē ptinens.vl de siligine fact⁹.
Siliqua.Xilon grece.latine dī lignū.7 ꝓponit cū licō qđ est dulce.7 dz silicon.vel siliqua silique vt latini dicūt corrupte.q̄si xilicon.quedā arboz sic dicta. qz eius ligni fruct⁹ sit dulcis. vñ hec siliqua dī fruct⁹ eius qui colligit ad opus porcoꝝ. et siliqua ē vicesima q̄rta ps solidi ab arboze cui⁹ semē est nomē tenēs. Siliqua etiā est quoddā gen⁹ leguminis.qđ porci in affrica comedūt. Et siliqua etiā est folliculus cuiuslibet leguminis 7 purgamēti.7 coz.li.7 si.vñ in.xv.ca.luce legit. Et cupiebat implere ventrē de siliq̄s. q̄s porci manducabāt. vbi dicit Amb. Siliqua genus est leguminis sonoris foliis 7 vacuis.qđ magis ventrē onerat q̄ reficiat. vñ etiā recte signat scientias seculares vel carmina poetaꝝ suauitate sterili resonātia inflātes magis q̄ reficientes. Itē hiero.ī originali.di. Possum⁹ aliꝫ qđ siliq̄s intꝑtari. Demonū cib⁹ ē.carmia poetaꝝ.secl'aꝝ scia hereticoꝝ.pōpa ꝛboꝝ.he oēs sua suauitate delectāt et dū aures ꝛsib⁹ dulci moderatiōe currētib⁹ capiūt.aīm q̄ penetrāt.7 pectoꝝ int'na teneūt. vex vbi cū sūmo studio fuerīt ac labore plecta nihil aliō nisi inanē sonū 7 fmonū strepitū suis lectoribꝫ tribuūt. nll'a ibi satietas veritatis.nulla iusticie refectio repit'. studiosi coꝝ ī fa-

me virtutū ꝓseuerāt. vide ī pbus. 7 ī noctua.

Syllaba. syllabin grece. latine dicit ꝯpbendere. vnd bec syllaba be. ꝯpbensio literaꝝ. 7 binc syllabic⁹ ca. cū. vñ syllabico cas. i. facere syllabas. vel ꝯiūgere lr̄as. Itē a syllaba dicit syllabo bas. i. syllabicare. Vñ syllabati id est syllabicatim aduer. Syllaba cōponit cū monos qd est vnū. 7 dī monosyllabꝫ ba. bū. i. vni⁹ syllabe. Itē cū dis. bis. tris. 7 dī. Bissyllabꝫ ba. bū. 7 bissyllabus ba. bū. i. duaꝝ syllabaꝝ. Trissyllabꝫ ba. bū. i. triū syllabarū 7 scribit ꝓ geminū s. Item a syllaba cōponit tetrasyllabus ba. bū. i. quatuor syllabaꝝ. Pētasyllabꝫ ba. bum. id est q̄nq; syllabaꝝ. Hexasyllabꝫ ba. bū. i. sex syllabarū. Heptasyllabꝫ ba. bū. i. septē syllabaꝝ. Decasyllabꝫ ba. bū. i. decē syllabaꝝ. Polisyllabꝫ ba. bū. i. pluriū syllabaꝝ. 7 binc monasyllabicus ca. cū. ꝛc. 7 binc aduerbiū monasyllabice. 7 sic de alys p̄dictis. p̄dictum est etiā in prima pte de syllaba.

Syllabico cas. ī syllaba ē. 7 cor. bi. de syllabica adiectione dictū ē in tercia pte. vbi legi de figura ꝯpo. nois.

Syllogism⁹. a syn qd est con. 7 logos sermo cōponit hic syllogism⁹ mi. q̄si collectio 7 ꝯiūctio sermonū. Vñ syllogistic⁹ ca. cū. 7 syllogizo zas. i. ꝯcludere. 7 ꝓprie syllogizando. vel syllogismos facere. Fm bug. 7 scribit cōmunit ꝑ duo l. et sic mutat n. in l. in syllogism⁹. Aliqñ aūt subtrahit vnū l. vt ꝑma sit breuis sicut in omitto patet. Et scias q syllogism⁹ est oīo in qua quibusdaꝫ positis necesse est aliud accidere ꝑ ea q̄ posita sunt. vt Oīe aīal est substantia oīs homo est aīal. ergo oīs hō est substātia. 7 hoc totū est oīo quedā in qua quibusdā positis. i. premissis duabꝫ ꝓpositionibꝫ necesse est ꝑ ea aliud sequi. i. ꝯclusionē. Omnis ergo syllogism⁹ ꝯstat ex tribꝫ termis 7 duabꝫ ꝓpositiōibꝫ. quaꝝ ꝑma vocat maior. secūda ꝛo minor.

Siloa. vel siloe fons est ad radicē montis syon. q̄ non ingibꝫ aquis sed incertis horis ebullit. 7 ꝑ terrā ꝯcauā et antra saxi durissimi cum magno venit sonitu. vide etiā in ꝓbatica.

Silua. a xilon quod est lignū. dicit hec silua ue. quasi xilua. q; ibi ligna cedant. Vel dicit a silen qd est vastitas. vel silentiū. Vnde silua vbi sunt loca vasta 7 deserta. 7 silētio plena. vl silua est spissum nemus 7 breue Silua etiā interdū dī 7 fructuose arbores 7 infructuose. vñ silnosus sa. sum. i. siluis plen⁹.

Siluestris. a silua dicit hic 7 b̄ siluestris. 7 b̄ stre. vl b̄ siluester hec siluestriq 7 hoc stre. i. res siluestris vl ad sil nā ꝑtinēs. De hoc etiā vide ī campestre.

Silui⁹ nij. filius fuit enee. Et dicit a silua quia natus fuit in siluis.

Silurus. a sileo les. dī hic silurus ri. paru⁹ 7 minutus piscis. Iuuenalis. Fracta de merce siluros.

Silunla le. dimi. pārua silua.

Syma interp̄tat curuū vnde 7 hec figura c. vocatur apud grecos syma. q̄si symū. 7 repsentat apud nos hoc elementū s. Et binc symus ma. mū. i. curu⁹ 7 ꝓprie sym⁹ est qui nasum habet recuruū sursum. vñ hec symia mie q; nasum sic habet recuruū. Vnde symi⁹ mia. miū. i. ad symiā ꝑtinēs. vel similis symie.

Symachus. a syn qd est cō. 7 machia pugna cōponit hic symachus chi. penl. cor. i. cōpugnans. vnde hec symachia chie. i. ꝓpugnatio.

Symbolū est collectio sermonū. vt in cōsilio. vl pecuniarū. Vñ in ꝓuerbio. xxiij. Dantes symbola ꝓsumēt Et cōponit a syn. i. con. 7 bolus. i. morsellus. q; quilibꝫ ponit ibi mōrsellū suū id est particulā. Dap. ꝛo dicit. Symbola ꝓprie dicunt. qn a diuersis preciū conficit in vnū vt 7 cōuiuiū inde paret. Hic nota q fm theologū nomē symboli similitudinē 7 collectōnē importat vñ a q̄tuor collectiōibꝫ nomē symboli imponit. Prīo a collectiōe multoꝝ hominū ī vnā f. dē. Secūdo a collectiōe p̄dicantiū fidē. q; oēs apli collecti banc regulā fidei ediderūt. ita q vnusq̄sq; qd suum erat apposuit. Vñ vt tactū est symbolū dicit a syn 7 bolus. q; quilibet posuit ibi bolū suū. i. ꝑticulā. Tercio q; ex diuersis locis sacre scripture colliguntur. ea q̄ credēda sunt. vt in ꝓmptu habeant. Quarto q; oia bñficia nobis diuinitus collata ibi colliguntur. Vñ dionysius. iij. ca. celest. hierar. dī. q religionis symbolū ꝯgruēti⁹ pōt appellari gerarchita eucharistia q̄si bona gr̄a. Et sic̄ dicat videt q articuli fidei nō debuerūt colligi in symbolo. siue credo in vnū deū. q; tota fides sufficiēter per totā sacrā scripturā instruit 7 sic superfluū fuit symbolos vel symbola condere. Dico q oportuit ea que in diuersis locis tractata sunt sacre scripture in vnū locum colligi vt fides magis in ꝓmptu haberet. Et scias q tria sūt symbola. s. apl̄oꝝ quod dicit in matutinis. in ꝑma 7 in cōpletorio. Itē nicenum qd dicit in dieb⁹ dñicis post euāgeliū. Itē athanasij. qd dicit in ꝑma in dominicis diebꝫ alta voce. Et si queras. Quare symbolū apl̄oꝝ dicit summisse in ꝑma 7 in cōpletorio. alia ꝛo duo dicunt alte. vnū post euangeliū. alterū sicut Quicunq; vult saluus esse in prima. Respondeo. Symbolū apostoloꝝ fuit editū quādo fides nō erat ꝓpalata. 7 idō in secreto dicit. Et q; edituꝫ fuit ad ꝓponendā fidei doctrinā. ideo quotidie dicit in matutinis 7 in ꝑma. et in cōpletorio. quasi in p̄ncipio diei 7 noctis. in signum q oīs nostra opatio a fide debet accipe initiū. 7 q; ꝑ ipaꝫ ꝓtra aduersa 7 in ꝓsperis ꝓtegimur. Alia aūt symbola edita fuerūt tēpore fidei. iam ꝓpalate. 7 ideo publice cantant. Et quia nō ad ꝓponendū fidem. sed ad defēdendū vel ad elucidandū edita fuerūt. ideo nūc non in singulis diebꝫ dicunt sed in illis in quibꝫ homīes maxime ad ecclesiā venire ꝓsueuerūt. 7 in quibꝫ fit aliqua solēnizatio de his que ad articulos fidei ꝑtinēt. Et quia symbolū nicenū editum est ad manifestationē fidei dī statim post euāgeliū quasi expositio ipsius. Symbolū aūt athanasij qd ꝓtra hereticos editū est in ꝑma dicit quasi iam pulsis hereticoꝝ tenebris. Sed pōt queri. Hoc symbolū ꝓponit vt regula fidei cui⁹ actus est assentire. sed sicut dicit augu. in epl̄a ad biero. Solis apl̄is 7 ꝓphetis est hic honoꝝ exhibendus. vt quecūq; dixerūt hec̄a vera esse credant. ergo post symbolum apl̄oꝝ nō debuerūt fieri alia symbola. Ad hoc dico q patres q̄ alia symbola post apl̄os ediderūt nihil de suo apposuerūt. sed ex sacris scripturis ea q̄ addiderūt excerpserūt. et q; quedā difficilia sūt ī illo symbolo apl̄oꝝ. ideo ad ei⁹ explanatiōz editū ē symbolū nicenū. qd diffusi⁹ fidē q̄ ad aliquos articulos ꝓsequit. 7 q; quedā implicite ꝑtinebant ī illis symbolis. que oportebat ꝓpter insurgētes hereses explicari. ad id editū ē symbolū athanasij q̄ spēaliter ꝓtra hereticos se opposuit. De articulis aūt fidei habes ī fides.

Symia mie. in syma est.

Simila. a silis dī hec simila le. flos tenuissime farine q̄ 7 similago dī 7 pollē. vl pollis. 7 cor. mi. Vñ ī aurora. Sz similā spgat oleo sartagine frixā ꝛc.

Similagine⁹. in similago est.

Similago ginis. fe. ge. idē ē qd simila. vl similago dī gen⁹ frugis. 7 ꝓducit la. Vñ similagineus nea. neū. de similagine existēs vel ad similaginē ꝑtinēs. Eccī. xxxix. Panis similagine⁹. Alexander dicit. Hec simila de q̄ supra similago figurat.

Similis. a simul dī b̄ 7 b̄ similis 7 b̄ le. 7 cōpat similis lior lim⁹. Vnd siliter lius. lime. aduer. Et hec silitudo dinis. Vñ silitudinan⁹ ria. riū. p silitudinē loquēs. vl ad similitudinē ꝑtinēs. ꝓponit Cōsimilis. Dissimilis. Persimilis. le. i. valde silis. 7 oīa ꝓpant. Et a silis dī simulo las. i. facere simile. vel esse. vl repsentare. Et cōponit. Assimulo las. i. valde similare. Absimulo las. i. dissimilare. ꝓsimulo las. Dissimulo las. Insimulo las. i. valde similare. Simulo 7 ei⁹ ꝓposita sunt actiua. Inuenit

etiã assimilor laris. deponẽ.i eodẽ sensu.i q̃ et assimilo et corripiũt mi.silis z simile. Simillimus tñ ꝓdu.mi. positiõe.qr scribit ꝑ duo ll. Formak.n.a silis remota is.et addita lim⁹.z scias q cũ dr. simil illi refertur ad vultũ. ß simil illius.refert ad mores.ꝓpheta. Quis similis tui in dijs dñe.

Simillim⁹ ma.mũ.exponit in silis.

Similo las.in silis vide.

Symi⁹.mia.miũ.in syma vide.

Symma me.i.camera ꝑ duo m. Vñ in vita bti silvestri. Tarãno in symma prãdente. vltio diuina manifestata ẽ. Ubi q̃daz corrupte legũt syma.z dr a syma curuum.

Symmysta.a symma dr hic z ß simmista ste.i.camera n⁹. Vñ iuenit. Dauid symmista dñi. Vel symmista cõpo.a syn qđ ẽ cõ.z mista ste.qđ ẽ secretari⁹.vl mysterij actor. Inde symmista.i.cõsecretari⁹ mysterij.

Simon.simo onis.fuit ꝓpriũ nomẽ cuiusdã rustici a terẽtio introducti.q̃ dict⁹ ẽ simo.q̃si cõpugnãs.a syn qđ ẽ cõ.z machia pugna.qr cuz alijs seipm refrenãdo pugnabat et ꝓdu.o.in obliqs ad dñaz nominis apli qđ cor.in obliqs. Itẽ ꝓpter eãdez dñiam retinet n.in noĩe apli.sicut ẽ ibi apud grecos.s.simon.ß a noĩe rustici expellit.et dr simo Itez simo vl simon dict⁹ ẽ q̃dã mag⁹ q̃si cõpugnãs.qr cũ aplis dei pugnabat. Itẽ simon dict⁹ ẽ petr⁹ apls.q̃si cõpugnãs qr cõtra vicia et pcta pugnabat. Vl simon hebraice.latine interꝓtat audiẽs.vl obediẽs.z eadẽ cã ali⁹ apls dict⁹ ẽ simõ ß ad distinctiõem simonis petri dict⁹ ẽ simon chananeus.de vico galilee chana.vbi dñs aquã mutauit ĩ vinũ. Ipe.n.ẽ q̃ in alio euãgelista dict⁹ ẽ zelotes. Chana quippe zelus interꝓtat. Vñ zelotes.i.emulator.vñ idẽ ẽ zelotes.qđ chanane⁹. Interꝓtat etiã simon ponens tristiciã.ꝓdicta bñ cõueniũt vtriqz simoni petro vicz et simoni chananeo frĩ iude.et iacobi minoris.qr vterqz eor habuit obediẽtiã ꝓceptorz ꝑ executiõem. tristiciã afflictorz ꝑ passionẽ zelũ aiarz ꝑ cõstãtẽ feruo Simonia.ẽ studiosa cupiditas vl volũtas emẽ di vl vẽdendi aliqđ spũale. Dr aũt simonia.a simone mago ꝓmo in nouo testamẽto hui⁹ sceleris inuẽtore. qr voluit emere grãm spũsscti a scõ petro. sicut z giezi ĩ veteri testamẽto voluit vẽdere grãm sanitatis.i. sanitatẽ gratis datz naaman syro. Vñ ꝓprie vẽditor spũaliũ dr giezita a giezi. Empror ꝓpo simoniac⁹ dr a simone.vsu tñ vterqz dr simoniacus. Cõmittit aũt simonia trib mõis.s.ꝑ munus a manu.ab obsequo a lingua .ꝓmũ ẽ pecũia. scõm seruit⁹ debite ipẽsa. terciũ fanor.vñ dic Greg.in.ix.moral.tractãs illud iob. Clere bar oĩa opa mea. Tres inqt sũt acceptiões mũerũ ad qs fraude festinat. Est.n.mun⁹ a corde a lingua.a manu. Mun⁹ a corde ẽ capta grã a cogitatiõe. Mun⁹ ab ore.ẽ gloria ꝑ fauorẽ. Mun⁹ ex manu ẽ ꝓmiũ ꝑ dationẽ. Dz iust⁹ q̃sqz ab oi mũere man⁹ exercutit.qr in eo qđ recte agit nec ab bũano corde inanẽ gloriã.nec ab ore laudẽ.nec a manu datiõez recipe q̃rit Dz põt q̃ri. Absolutio qđã sacramẽtale ẽ.sz q̃dã accipiũt pecuniã.vt ab excõmunicatione absoluãt. Igit lz spũalia vẽdere z dare ꝑ tpalib. Ad hoc dico q ꝑ absolutione nõ dz exigi pecunia.ß tñ ei q̃ absolvit põt imponi pena pecuniaria. Vñ non lz aliqđ exigere q̃si ꝑ pcio absolutiõis.ß q̃si pcti pena in q̃ tñ canẽdũ ẽ .ne tal exactio magis cupiditati q̃ correctiõi ascribat. Itez scias q facere pactiõez de missa celebrãda simonia est sp. Si tñ nõ hz alios sũpt⁹ z nõ teneat ex officio missã cãtare.põt accipe denarios sic cõducticij sacerdotes faciũt nõ q̃si pciũ misse.ß q̃si sustẽtamẽtũ vite Itez qr oro ẽ marie spũalis.ß aliqs põt dare pecuniã bonis viris vt orent ꝑ eo. Preterea religiõis stat⁹ qđã bonum spũale ẽ.ß in qbusdaz mõasterijs ꝓcipue monialiũ exigit aliqđ ab eis q̃ ibi recipi dũt.q̃ licet spũalia dare ꝑ tpalib. Ad ß dico q oro spũalis ẽ. Unde nullo mõ dz sub pcio poni.nec illi q̃ dãt pecuniã pauperib.vt ꝑ eis orẽt oratiõem emũt. ß aimos pauperz alliciũt ad oradũ ꝑ se.et eos sibi faciũt debitores. Ad scõm q̃situ dicẽdũ q qñ possessiões alicui⁹ loci religiosi nõ sufficiũt ad sustẽtandũ plures. tũc põt exigi ab eo q̃ in illo loco vult deo seruire nõ q̃si pciũ religiõis ß vt habeat monasteriũ vñ posset ei ꝓuidere.et iõ nõ ꝓmittit simonia. Si aũt sine grauamie ecclie põt accipi.simonia ẽ aliqđ ꝑ receptiõe exigere. Itẽ scias q lz magistris vẽdere laborez suos. ß nõ sciam siue veritatẽ q̃ spũalis ẽ.vñ dr Prouer.xxvij. Noli vẽdere sapientiã et doctrinã et intelligẽtiã. Nota hic q cũ sacramẽta cõtineãt et causent grãm.nõ possunt licite vẽdi vl emi.et hoc triplici rõne. Primo qr dispensator sacramẽti nõ ẽ dñs ß minister sacramẽti. Emptio aũt dz fieri a dño rei. Secdo qr pcium emptiõis ponit q̃si mẽsura adequãs illd qđ emit.vñ a mẽsurãdo ꝓnumisma dr ꝑm Phm in.v.ethi. Gra aũt nõ põt cõmẽsurari alicui corꝑali bono.vñ iniurã gratie facit q̃ sacramẽta gratie vẽdit aut emit. Tercio qr gratia ex ß nomẽ accepit qđ gratis dat. Vñ cõtra ratiõem grẽ fac. qr sacramẽta gratie q̃si venalia tractat.vide etiã ĩ simoniac⁹ z in elemosyna z in acceptio Itẽ scire te volo q nullus licite retinere põt illud qđ cõtra voluntatẽ dñi adq̃sivit. Puta si aliquis dispẽsator de reb domini sui daret alicui cõtra volũtatẽ et ordinatiõz domini sui.ille qui accipet licite retinere nõ posset. Dñs aũt ecclesiaz cuius plati sunt dispẽsatores et ministri ordinauit vt spũalia gratis darent.ꝑm illd Matth .x. Gratis accepistis gratis date. Et iõ qui mũeris interuentu spũalia quecũqz assequũtur ea retinere nõ põt. Insup aũt simoniaci tã vẽdẽtes q̃ementes spũalia at etiã mediatores alijs penis puniũtur.s.infamia z depositiõe si sint clerici.z excõmunicatiõe si sint laici .vt hĩ j.questi.j.ca. Si q̃s epi. Itẽ scias q nec ꝓpter ꝓceptũ eius nec excõmunicatiõez debet aliqs recipe ordinem ab epo quẽ scit simoniace ꝓmotũ. Et si ordinet nõ recipit ordinis executiõem. Et si ignoret eũ eẽ simoniacũ.indiget dispensatiõe q̃uis quidã dicãt q si ñ põt eũ ꝓbare eẽ simoniacũ debet obedire recipiẽdo ordinẽ.sed nõ dz exeq̃ sine dispẽsatiõe .sed absqz ratione hoc dr vt dicit frater Thomas.quia null⁹ dz obedire alicui ad cõicãdũ sibi in facto illicito.ille aũt q̃ ẽ ipso iure suspensus.et q̃ ad se z q̃ ad alios illicite cõfert ordinẽ.vñ nullus dz sibi cõicare recipiẽdo ab eo ordinẽ q̃cũqz ex cã. Si aũt ei nõ cõstat nõ dz credere pctm alterius.et ita bona cõsciẽtia dz ab eo ordinez recipe. Si aũt eps sit simoniac⁹ aliq̃ alio mõ q̃ ꝑ ꝓmotiõem suã simoniace factã põt ab eo recipe ordinẽ si sit occultũ. qr nõ ẽ suspẽsus q̃ ad alios.ß q̃ ad seipm tm. Itẽ nota q q̃ ad deũ sola volũtas facit simoniacũ.ß q̃ ad penaz ecclĩasticã exteriorẽ nõ punit vt simoniac⁹.vt abrenũciare teneat.ß dz de mala intẽtiõe penitere.

Simoniac⁹.a simonia dr simoniac⁹ ca.cũ .q̃ facẽ simoniã. Et simoniac⁹ ca.cũ.pnl.cor.in eodẽ sensu qđ magis deriuat a simo onis. Itẽ a simone dicti sũt q̃dam heretici simõici. Hi dicũt creaturã a deo ñ cẽ.ß a ꝑte q̃dã supna creatã.

Symonides dis.pnl.cor.poeta q̃dã fuit liric⁹ .vnde symonida metra. Dauid etiã dictus ẽ symonides.vñ dicit hieronym⁹ in epla ad paulinũ. ca.vi. Dauid symonides nr.qr.s.lirice scripsit apud hebreos.sic symonides apud grecos.

Symphonia.a syn qđ ẽ cõ .et fon⁹ qđ ẽ son⁹ cõpo. ß symphonia nie.i.cõsonantia.vl cõcordia sonoz vl vocũ. Vñ ꝑ cõpositiõem a symphonia. i.inconsonantia Itẽ symphonia dr qđã instrumẽtũ ꝓpr ꝛsonãtiam. vñ symphoniac⁹ ca.cũ. Et ß z ß symphõista te. canẽs cũ symphonia. Et symphonizo zas.cũ symphonia ca-

nere.et acuit ni. Vel vt vi.paꝫ. Symphonia vulgo appellat lignū cōcauū ex vtraq; pte pelle extēsa quā virgulis bincinātes musici feriūt. Fitq; in ea ḡuis z acuti ex pcordia sua nissim⁹ cāt⁹. In luca aūt ca.xv. vbi dicitur. Audiuit symphoniā z chorū. dic glo. Symphonia ē diuersarū etatū z virtutū velut variaꝫ cordaꝫ indiscreta cōcordia. Hiero. di. q; symphonia cōsonātia, exponit in latinū. vl dic q; son⁹ symphonie fit ī cōgyratiōe. Chorꝰ aūt son⁹ fit in cōcordia multaꝫ vocū vñ symphonia signat gaudium de reditu peccatoris. Chorꝰ xⁱ signat gaudiū de cōsono statu beatoꝝ. vel ſm Hiero. Cōcors in dei laude cōcent⁹ ex hoc vocabulo symphonie signat. Et acuit ni. in symphonia.

Symphonides dis. penl. cor. dict⁹ ē dauid a musico instrumēto qđ ē symphonia. vñ di. Hiero. in epla ad paulinū ca. vij. Dauid symphonides nr̄. Hic etiā dictus ē symonides. vt dixi in suo loco.

Symphonista ste. in symphonia ē.

Symphonizo zas. in symphonia vide.

Simplex. plica cōpo. cū sine. et dr̄ b et ƀ z b simplex plicis. q̄si sine plica. vl partiū varietate. et cor. pli. Et cōpat simplexcior. cissim⁹. vñ simplicit ci⁹. cissime. aduer. Et hec simplicitas tatis. Jtē simplex in bona pte aliq̄n sumit. i. sine plica malicie. sine duplicitate pur⁹. Un de iob dr̄. Erat vir simplex z rect⁹. Simplex ī effectu. et rectus in intellectu. Et greg. in omel. pētbecostes dic. Neq; n. placet deo. aut simplicitas sine zelo. aut zel⁹ sine simplicitate. Hinc ipa veritas dic. Estote prudētes sicut ſpētes. z simplices sic colūbe. Qua ī re not ādū ē. q; discipl̄os suos nec de colūba sine serpēte. nec de serpēte sine colūba voluit dñs ammonē. q̄tenus z colūbe simplicitatē astucia ſpētis accēderet. et serpētis astuciā colūbe simplicitas tparet. Hinc paul⁹ ait. Nolite pueri effici sensib⁹. ecce prudētia serpentis ƀ malicia pauli estote. ecce simplicitas colūbe. Jtē a sine et plica cōpo. simpl⁹ pla. plū. Et differt a simplici. qr̄ simplex ē qđ caret pte. ƀ simplū ē qđ bz oīes ptes eiusdē generis et eiusdē speciei z nature. vt elemētum ignis simplū ē. qr̄ q̄libz ps eiusdē ignis ē. et q̄q̄d pstat ex ptib⁹ eiusdē generis cū toto simplū dr̄. Jtē simplū q̄si tātūdez. i. ñ duplū vl triplū ꝛc. vt cū dr̄. b ē duplū illi⁹ vl triplū. et b ē simplū.

Simpl⁹ pla. plū. in simplex ē.

Sympsalma. a syn. qđ ē cō. et psalm⁹ cōpo. ƀ simpsalma matis. vl hec simpsalma me. i. psonantia psalmi. vl vocis copulatio in cātando.

Simul adū. cōgregādi. i. vna pter in eodē loco. vl i eodē tpe. Sic etiā q̄q̄ ponit p postq̄. Luca. Stat sic a pma descēdit origine mūdi. Causaꝫ series ꝛc.

Simulacrū. a simulo las. dr̄ hoc simlacꝝ cri. pnl. cor. .i. imago. effigies. q̄si simulās aliud q̄ sit.

Simulac. i. postq̄. Ouid. de fastis li. ij. Que simulac tenuit ītezne stagna sororis. Jtē hora. ī ſmone q̄ incipit Ambubiarū. Jupiter exclamat sic ac audiuit ꝛc.

Simulo. a simil vl sil dr̄ simulo las. i. repsentare. z p pprie falso fingere. et pprie fingere se scire qđ nescit. vel eē qđ nō ē. Simulo cōpo. assimulo las. i. valde simulare. absimulo las. i. dissimulare. cōsimulo las. dissimulo las. i. diffiteri. negare. inficiari. se scire. vl eē qđ scit vl ē. Un̄ solz dic. Simulo qđ nescio vl qđ nō sū. Dissimulo qđ scio vl qđ sum. Insimulo las. Et insimulor laris. inuenit in eodē sensu ī deponē. ge. Simulo las. et cōposita ab eo sūt actiua ſm hug. Et in greci. dicit Qđ nō sū simulo ƀ dissimulo qđ ego sū. Et paꝫ. dic. Simulam⁹ ignota. dissimulam⁹ nota.

Simultas. a simulo las. dr̄ b simultas tis. i. discordia lis. inimicicie. ptētio. dol⁹. et pprie latēs odiū. Leo papa. Lesēt odia. deficiāt siktates. oia xpi mēbra quiēāt.

Simultū. a simultas dr̄ hoc simultū ti. q̄dā xⁱmis in cornib⁹ arietum. q̄ facit eos cornupetare. Un̄ simulto tas. i. inimicos facere. et fugare. vel sectare. et odia habere.

Symus in syma vide.

Syn cōiūctio causalis vl cōfirmatiua. Jtē syn grece latine cō vel sil signat. Jtē syn q̄dā loc⁹ ē in deserto q̄ et syna dr̄. Et interptatur syna mādatū qr̄ legē ibi susceperūt. z acuitur in fine.

Syna ī syn vide'.

Synagoga interptat cōgregatio. et ē ppie iudeoꝝ Et dr̄ a syn qđ ē cō. et goge qđ ē pgregatio. vl cōgregare. Inde synagoga. i. pgregatio. Sz nra ecclia. i. cōgregatio cōuocatio interptat. vide in ecclia.

Synalympha. ē quedā species metaplasmi. De q̄ dixi in q̄rta pte in ca. de metaplasmo.

Sinapis. nap⁹ cōpo. cū silis. et dr̄ b sinapis. qr̄ folijs sit napo silis. Un̄ b sinapi in decli. p semie illi⁹ herbe. et cōfectione illi⁹ herbe q̄ fit ex illo. et inde sinapicus ca. cū. pnl. cor. et pdu. na. sinapis. Un̄ q̄dā. Sinapis cerebrū. ƀ purgat pectus ysopus.

Synaxis. synaxis grece solēnitas latine cōuēt⁹ dr̄. a syn qđ ē cō. et axis qđ ē psalm⁹ q̄si psalmoꝝ cōcursus

Syncatbegorema. a syn z catbegorema cōpo. b syn catbegorema matis. i. psignificatiuū. z pdu. pnl. nti. ƀ cor. pnl. gti. vñ pteritoꝝ alie a noie z xⁱbo dicūt syncatbegoremata. i. cōsignificatiue ſm dyaleticos.

Sincerus ra. rū. et hic et hec sinceris. et hoc re. in eodē sensu. i. sine cera. sine mollicie. sine flexibilitate. s. purus. cōstās. firm⁹ mūdus sine vicijs. et cōpo. sincerus a syn et cera. qđ cōpo. Un̄ sincerus. q̄sincer⁹. Caueat ḡ sibi quilibet in accētuando b noīa. Habet em̄ vtrūq; acutum accentum sup penul. est em̄ pnl. pdu. in vtroq; q̄ autem in sincerus penul. pducat. patet per horatium in fine scde eple. Sinceruz nisi vas quicq̄d infundis acescit. Ex xⁱo in sinceris penul. pducat. liquet in illo versu virgilij in moreto. Subsedit sincere foraminibusq; liquat. Emūdata ceres. Nō aūt pt̄ dici q̄ ibi sincere sit aduerbiū. a sincerus ra. rū. falsus enim esset xⁱsus. sed est terminatio neutri generis. huius nominis sinceris. et ponitur ibi aduerbialit ſm quosdaz ƀ melius ibi legitur nominaliter. q̄ aūt dr̄ sincer⁹, vel sinceris. q̄si sine carie. ety. ē. ita dicit hug. Magister at bene. dic. sincerus pdu. e. ante r. qđ q̄daz dicūt posse corripi si cōponat a syn z carie. Nos xⁱo dicim⁹ q̄ media nūq̄ pōt corripi. siue dicas sincerus siue sinceris. qr̄ nūq̄ inuenit in aliquo bono autore nisi longa. nec cōponit a cera vel a carie. ƀ a syn qđ ē cō. et cbere qđ est salue. vñ syncex. i. cōsaluum. quasi ex toto saluum et absq; macula. ita vult magister bene. sed quedā glosa sup illud ad Philip̄. j. Sitis sinceres. dic. i. sine opibus corruptionis. et sic videtur glosa illa velle q̄ sinceris cōponitur a sine et carie. et sic penul. tunc corriperetur. Ad hoc dico q̄ cū dicitur sinceris. quasi, sine carie. vel sine corruptione. etymo. est. et non compositio. vnde non recipimus illum xⁱsum sinceris a carie. sed sincerus sine cera. Alio vi⁹ dico q̄ sincerus siue sinceris. siue cōponatur a syn et cera. siue a syn z cbere. qđ magis mihi placet sp. pdu. penul. Un̄ quidam Res est sincera. res sinceris q̄ pura. Cum aūt dicitur sinceris q̄si sine carie. ety. ē. sicut ſm Greg. Obruzū dr̄ q̄si obrude aux. et ē ety. qr̄ obrude cor. pnl. ƀ obruzum eā produ. sincer⁹ etiā z sinceris ppat sincerioꝝ simus. vñ sincere vl sinceriter rius. rissime. aduerbium. vnde sinceritas tatis. id est puritas sine fermento malicie et nequicie.

Sinciput pitis. anterioꝝ ps capit̄. vñ xⁱ⁹. Sinciput anterioꝝ ps capitis dr̄ eē. De hoc dictum ē in caput.

Syncopa ē q̄dā spēs metaplasmi de q̄ dict̄ ē in .iij. pte in capi. de metaplasmo. Et a syncopa dr̄ syncopo pas. i. syncopā facere.

Syncresis q̄dā trop⁹ vide in. iij. pte in. c. de tropis.

Syncronō acuit ī fine. Hier. ī plogo osee. Et osee syncronon isaie. i. cōtēpane⁹. Nā syncronō. i. vn⁹ tēporis. z cōpo. a syn qđ ē cō. vl sil. z cronō qđ ē tps q̄si vn⁹ tpis. vl sil ī eodē tpe. Naz ꝑm biero. isai. et osee eisdē tpib⁹ ꝓbauerunt.

Synderisis dr̄ ps supioꝝ rōnis. vide in cōscīa.

Syndiasmos ē eadē figura cū antitheta.

Syndon onis. fe. ge. dr̄ linteū amictoriū mulieꝝ q̄ humeri⁹ opūt. z q̄nq⁹ simplr dr̄ ꝑ lineo pāno. matb. xxvij. Et accepto corpe ioseph inuoluit illō ī syndone munda. et cor. pnl. gti. vñ in aurora. Qua vestit⁹ erat syndone nudus abit.

Sine ꝓbū ē impatiui modi de sino nis. et cor. si. Itē sine ē ꝓpositio. et differt sine. qñ ꝓponit⁹ et postponit⁹ casuali. Preposita. n. grauāt⁹ vtreq⁹ syllabe. vt sine timore. Postposita pnl. acuit⁹. vt te sine nil altū. Et ꝑ patz q⁹ oreten⁹ et pubeten⁹ et ꝯsilia acuūt te. De hoc dixi in. ij. pte. vbi egi de cōpositis a ten⁹.

Sinedra ē idē qđ cōcess⁹. vt br̄ in hist oriis sup gen. q. vbi tractat⁹ de edificio tēpli. c. de atrio mūdoꝝ ꝛc.

Synethesis. exponit⁹ in. iiij. pte in ca. de coloribꝰ be.

Singillatim. i. singulatī ꝑ singlas vices. ꝑ vnūquēq⁹ seorsum. Et dr̄ singillatim q̄si singulati. a singul⁹ la. lū. qđ ē vn⁹. vl a singul⁹ qđ ē vnic⁹. Aug. xo di. q⁹ a singul⁹ dr̄ singulatim adu. discretiuū. i. ꝑ singlos. ꝑ q̄ qđā dicūt singillatim. ꝑ male ꝑm eū. Prisci. etiā in tractatu de aduerbijs d. a singul⁹ singlatim. Ad hoc dico q⁹ ꝑm formatiōem vr̄ cē dicēdū singlatim sic ab hostio hostiatim. Pōt nihilomin⁹ dici singillatim ꝑ singulatim. et ꝑ cōis vsus approbat. Vñ ꝓba. Qui finxit singillatim corda cor. i. aīas. q⁹ de⁹ aias singuloꝝ creādo infudit. z infudendo creat. ꝑm Aug. Itē ī symbolo athanasij. q⁹ sic singillatim vnūquāq⁹ psonā deū aut dñm ꝓfiteri xp̄iana veritate cōpellimur.

Singrapbus in cirograph⁹ exponit⁹.

Singlaris. a singul⁹ dr̄ b z ꝑ singlaris et ꝑ re. vñ singlarit⁹. et ꝑ singlaritas tis. Vide etiā in Thomas.

Singulatim. in singillatim ē.

Singultio tis. tiui. tire. i. ptrabere spūm z anbelitus cū difficultate. et deberet facē supinū singultitū fac at singultū. Vñ singulto tas. freqn. hic singult⁹ t⁹. ptra ctio anbelit⁹ cū difficultate. Vl ꝑm medicos. singultus ē son⁹ violēte cōmotiōis oris stomachi ex fumosa ei⁹ dispositiōe ꝓueniēs. Vñ singultuos⁹ sa. sū. i. singultib⁹ plen⁹. Et singultiz adu. Singultio z ei⁹ ꝓpo. siq̄ bz sūt neutra ꝑm hug. Pap. xo di. Singlt⁹ suspiriū viscerū pull⁹. plorratio. gemit⁹. tristicia. plāct⁹.

Singult⁹ in singultio ē.

Singul⁹. A signo nas. dr̄ singul⁹ la. lū. i. vn⁹ vl vnic⁹ ꝑ in plāli accipit⁹ distributiue. Vñ singuli ꝯmedūt. i. sepatiz q̄libz ꝑ se. vn⁹ z vn⁹ ꝑ se. Et a singul⁹ dr̄ singulo las. i. singulos facere. vnū z vnum ꝑ se dividere.

Sinisterius in sinistra ē.

Sinisternus in sinistra ē.

Sinistra. a sino nis. dr̄ ꝑ sinistra stre. q⁹ rē fieri sinat. q⁹ aūt dr̄ sinistra q̄si sine dextra. etymo. ē. Vñ sinister stra. strū. et sinister sinistera. sterū. i. a pte illa. vl malus cōtrarius. nociu⁹. Et cōpat sinisterior sinistimus. qđ regulariter deberet ē sinisterrim⁹. z a sinister dr̄ sinisterius et sinistern⁹ a. um. i. ꝑ sinistrā ductus. vl q̄ sinistra. tic ꝑ dextra vl ecōuerso. et sinistro ras. i. ꝑ sinistrā ducē. l. ad sinistrā diuertē. vl sinistra vti ꝑ dextra.

Sinistror suz. Sinistra cōpo. cū xbo suz. et dr̄ sinistror sū. i. versus sinistrā ptem.

Sining⁹ ga. gū. ī. cōiug⁹ exponit⁹.

Sino nis.. sini. vl sq̄. nere. sitū. sinor neris. sit⁹ sū. z est sinere ꝓmittere vl dimittere. z sinere. i. finiri terminari. Et sinere. i. cessare. Vñ hic sit⁹. Sino cōpo. Cōsino nis. cōsiui cōsinisti cōsitū. Desino nis. desiui vl desij. desitū. i. derelinq̄re. ꝓmittere. dimittere vel cessare. vel terminari. vl finiri. Et dissino is. dissiui dissitus. i. dividere separe. Vñ dissitus ta. tū. i. separatus. Sinere ꝑ dimittere vl ꝓmittere. actiuū ē. et cōposita ab eo ꝑz hāc significatiōem sil⁹ actiua. Sinere in alijs significationib⁹ neutrū ē z que cōponūtur ab eo ꝑm illas significatiōes sil⁹ neutra sūt. Itē sino z ei⁹ cōpo. faciūt ꝑteritū in siui. vl in sij. z supinū in sitū. Itez oia corri. hāc syllabā si. in ꝑsenti z supi. ꝑ in ꝑterito eā ꝑdu. vñ qđā. Ars boiem formatnec sinet eē malū.

Synodoche. vide in. iiij. pte in ca. de tropis.

Synod⁹. oda cōpo. cū syn qđ ē con. et dr̄ ꝑ synodus di. fe. ge. et pnl. cor. i. cetus cōuentus comitat⁹ cōgregatio. et ꝓprie senū vl ꝑsbyteroꝝ qđ solēt facere epi. q⁹ ibi sil⁹ cōueniāt et coeant. Vñ hic et ꝑ synodalis et hoc le. ad synodū ptinens.

Sinon fuit qđā ꝑditor sicut dictū ē in exedra.

Synonymus. Noma qđ ē nomē ꝓpo. cū syn qđ ē cō. vl sil. et dr̄ synonym⁹ ma. mū. i. vn⁹ nois cū alio. Synonymū nomē ē qđ idē cū alio noīe significat. sūt autē synonyma q̄ z multinoca et vninoca dicūt nomia. i. diuersa noia ꝑncipaliter idē significātia et appellātia. Vñ hec synonymia mie. i. vninocatio. Ꝑz q̄nq⁹ pōit⁹ ꝑ onymia hac similitudīe. q⁹ sicut synonymia ē q̄n idē sub diuersis vocib⁹ signat⁹. ita ononymia ē q̄n vna voce diuersa signant⁹. Et describit⁹ sic synonymū. Synonyma sūt plura noia idē significātia tā ī ꝓprijs q⁹ in appellatiuis. In ꝓprijs. vt publi⁹ cornelius⁹. africanus⁹. scipio. In appellatiuis latis. vt mucro ensis spata gladius⁹. Sinopis pidis. color qđā rube⁹. z pōt dici sinopis q̄si sanguis nobilis. q⁹ sanguineū bz colorē. et ē ety. Et vt dic̄ Isid. in. xix. ety. vbi agit de coloribꝰ sinopis inuenta ē ꝑmū in ponto insula. Vñ a sinope vrbe ponti nomē accepit. Species ei⁹ sūt tres. rubra. et min⁹ rubens. et inter has media. In. xxij. ca. Hieremi. dr̄. Et facit laqnaria cedrina pingiq⁹ sinopide et coralla syllabam pi.

Syntagma grecū est. i. dogma. structura. ordinatio. Hiero. dic̄ in ꝓlogo genē. Que ꝓprie syntagma.

Syntasis. syn. i. cō cōpo. cū stasis qđ ē stās vl statue. Vñ syntasis h⁹ syntasis vl syntaseos. id ē constructio q̄si cōstās. ꝓprie illa cōstructio vbi voces sil⁹ stant z cō gruū t cuz intellectib⁹. vel econuerso ꝑm hug. Papi. xo dic̄ syntasin greci dicūt ordinationē siue cōstructionē dictionū. et nō bz acui in fine.

Syntbesis. exponit⁹ in q̄rta pte in capi. de allotheca ꝑm pristianū.

Syntheton. exponit⁹ in. iiij. pte in ca. de scemate.

Synthoma pnl. pdu. synthomata. i. accidentia q̄ in febrib⁹ sunt. vt capitis dolor fluor narium. vomitus impetus z silia.

Synthonomia. vl synthomia. i. cōcisio a syn qđ ē cō et thomos qđ ē diuisio. vl sectio vel cesio cōpo. vt dicit Aug.

Synton⁹. a syn et ton⁹ cōpo. hic synton⁹ ni. pnl. cor. q̄si totus son⁹. vl duplex son⁹.

Sinuo nuas. a sinus dr̄ sinuo nuas. nuare. i. ampliare. vel plicare vl curuare. Et cōponit⁹. Insinuo nuas. i. denunciare. signare. q̄si in sinū mittere. intimare. Et insinuo nuas. i. latēter persuadere. et dissimulare. orare. dicere dissimulatorie. vt cū reprehendim⁹ z dānam⁹ q̄ maxie defendere intendim⁹. Est g̃ insinuare aliquid aliud intēdere q̄ꝫ xba videant sonare. Vñ ꝑ insinuatio. ita callida z latens oratio. vñ quidā solēt exordiri ꝑ principiuz. vt cū cā ē turpis et animi auditor sūt alienati. Est. n. insinuatio oro q̄dā dissimulatiōe z circūitione obscure subijciēs auditoris aīm. ꝑ principiū ē oratio pspicua et ptinus efficiēs auditorē benivolū vel attētū. vel docilē. Sinuo et ei⁹ cōpo. actiua sunt.

Sinuosus. in sinus vide.

Sinus. a sino nis. dicit⁹ hic sin⁹ nus. nui. gremiū col-

lectio vestis. Et sinꝰ palpebra. Et sinꝰ receptaculum maris. ſ. naturalis portus. vl' lit⁹ exesū fluctib⁹ Actuū. xxvij. Sinū quēdā cōsiderabāt habētē litꝰ in quē cogitabāt si posſēt ejcere nauē. vñ sinuosꝰ sa. sū. i. sinib⁹ plenus. vl' amplus et dilatatus. vel curuatꝰ. Et ꝓpatur. A q̄ ꝟ sinuositas tis. Jtez a sinus dī hoc sinū ni. vas in q̄ mulget' lac. ꝓma ꝓducta q̄ in sinꝰ corripitur. Clirgi. Sinū lactis et ꝟ celiba priape q̄tēnis. Jtē inuenit'. Sinꝰ abrae ꝑm theologos. Sz pōt q̄ri. Utruz limbꝰ inferni sit idē qđ sinꝰ abrae. Ad hoc intelligēdū nota q̄ aīe post mortē ad q̄etem puenire non pnt nisi merito fidei. q̄ accedētes ad dēū oportet credere. sicut dī ad Hēb. ca. xj. Primū aūt exemplū credēdi in hominib⁹ de abraā dat' q̄ ꝑus se a cetu infideliū segregauit. et speciale signū fidei accepit. Jō reges illa q̄ hominib⁹ post mortē dat'. sinꝰ abrae dī. vt patet ꝑ Aug. xij. li. sup gen. ad literā. Sz aīe sanctoꝝ post mortē nō mi tpe eandē q̄etē habuerūt. q̄ post xp̄i aduētū habebāt plenā quietē diuina visiōe pfruētes. ꝟ ante xp̄i aduētū 7 mortē habebāt q̄dem quietē ꝑ immunitatez pene. ꝟ nō habebāt dēsiderij quietē ꝑ executiōz finis. Et iō status sanctoꝝ aī xp̄i aduētū pōt cōsiderari' et ꝑm id qđ habebat ad requiez. et sic dicit' sinus abrae. Pōt etiā cōsiderari q̄tū ad id qđ eis de reḡe dēerat. et sic dī limbꝰ inferni siue patꝝ 7 sinꝰ. Limbꝰ ergo inferni siue patꝝ et sinꝰ abrae fuerūt ante aduentuz xp̄i vnū ꝑ accidēs et nō ꝑ se. Et ideo nihil ꝓhibz post xp̄i aduentū eē sinū abrae. omino diuersuz a limbo. q̄ ea q̄ fūt vnū ꝑ accidēs separi ꝓtingit. Jtē adhuc animaduerte ad maiorē intelligētiā q̄ sicut reḡes sanctoꝝ patrū ante xp̄i aduentū dicebat' sinus abrae. ita post xp̄i aduentū. ꝟ diuersimode. q̄. n. ante xp̄i aduētū sanctorū requies habebat defectū requiei. ꝑ adiunctū dicebat' infernꝰ et sinꝰ abrae idē. vñ ibi nō videbat' deus. ꝟ q̄ post xp̄i aduentū sanctoꝝ requies ē cōpleta. cū dēū videāt. talis requies dī abrae sinꝰ. et nullo mō infernꝰ Et ad hūc sinū abrae ecclia orat fideles ꝓduci cū dic̄. Exaudi me dñe. vt' aīaz meā in sinu abrae patriarche tu iubeas collocari. Et sic etiā intelligēda ē q̄dā glo. q̄ habet' Luc. xvj. Factū ē vt moreret' mēdic⁹ 7 portaretur ab angelis in sinū abrae. que sic dic̄. Sinꝰ abrae ē requies bonoꝝ panpeꝝ. quoꝝ ē regnū celoꝝ. vi de in infernus.

Synzugꝰ ga. gū. i. cōiunctus vl' cōiugatꝰ. Ūñ 7 ꝓnomina dicūtur synzuga. vl' sinunga latīe. a syn qđ ē cō 7 iugū l' zugū. Et in de ꝟ synzugia gie. i. cōiugatio. vñ et ꝓportionalis cōiunctio elemētoꝝ vl' numeroruz dī synzygia. Et ē quedā plana q̄dā cubica. i. solida figura. ꝟ hoc ad aliā sciētiam spectat. Synzugia etiā dī si pes extendat' vltrā numerum quatuor syllabaꝝ. Ūñ synzugie dicūt' pēthasyllabi 7 hexasyllabi pedes. Hi ñ sūt pedes. ꝟ appellāt' pēthasyllabi 7 hexasyllabi. q̄. vl' q̄nq̄ vl' sex syllabas nō ꝓcedūt. Sed apud grecos dicūtur synzugie. q̄si quedā cōiunctiōes vl' declinatiōes q̄. ex quo mēsuratio dictionis q̄ pes est extēdit' vltra numeꝝ quatuor syllabaꝝ nō dī pes ꝟ synzugia. Jtez a synzugꝰ dī synzugo gas. i. cōiungere vl' coniugare. ꝑm hug. Pap. xo dicit. Synzuga cōiuga syllaba vt mei tui sui. vel sapiens sapienter sapiētia. Uide in cōiugus.

Syon. mōs est in hierlm. 7 sepe ponit' ꝓ ipa ciuitate. Syon hebraice latīe interp̄tatur speculū vel speculatio. q̄. in sublimi cōstructa ē 7 de lōge veniētia cōtēplatur vel speculatur. Hec sepe ecclesiā militātez signat in qua dēū ꝑ speculū et in enigmate speculamur. Dī etiā aliquando syon. mī hierlm. q̄ syon tanq̄ mī filiā hierlm ꝓtegebat et defendebat.

Siparū genus veli vnū pedē hñs. quo iuuare nauigia solēt quotiēs vis veli lāgueſcit. qđ ex sequatiōe extimat' dictū ꝑm pap.

Siparij rij. dī cibus vl' ꝑciū cātoris. et q̄cq̄d aī cantantem ꝓ ꝑcio suspenditur.

Sipo pas. paui. pare. farinā ad faciēdū pultē imittere et sipare. i. spargere. et ꝓprie escā gallinis. et sipare. i. cōminuere. Et a sipo cōponitur. Cōsipo pas. i. sil' sipare. Dissipo pas. i. dispergere. diminuere. destruere. ꝑ sipo pas. i. ꝑcul sipare et spargere. Obsipo pas. i. vndiq̄ vl' cōtra vl' obuiā sipare. Dipo et eiꝰ cōpo. actiua fūt. Et cor. hāc syllabā si. Ūñ q̄dā. Qui sipat hic pascit volucres et dissipat inde.

Siquidē. i. certe. ex si et q̄dē ꝓpo. et cor. q̄. Aliq̄n aūt fūt due ptes. et tūc q̄ acuit'. et sic sumit' macba. ij. li. vl. ca. Et si q̄dē bñ et vt historie cōpetit hec et ipe veliz Jtē math. x. ca. Et si q̄dē fuerit domꝰ illa digna veni et pax vra sup eā. Jtē luc. xiij. ca. Et si q̄dē fecerit fructū sin aūt i futuꝝ succides eā. Jtē deb. vj. Et ꝟ faciemus siquidem ꝑmiserit deus. Jtē leui. xiij. Et siquidē lepra vltra nō creuerit ꝛc.

Siq̄s siqua. siq̄d. vel siq̄d. cōpo. a si et q̄s. De ꝟ diri supra in tercia pte vbi egi de figura noīs in ca. de syllabicis adiectiōib⁹.

Siquomin⁹. expositū ē in scda pte vbi agit' de accētu aduerbioꝝ in ca. de cōpositis a min⁹.

Syracusa se. cinitas sicilie. vñ syracusan⁹. na. nū. Act. xxviij. Et cū venissemꝰ syracusanā. et ꝑdu cu.

Syrasirim liber q̄ dī canticacāticoꝝ. vt dicit Hiero. in ꝓlogo ꝓuerbioꝝ syrasariz. qđ in lingua nra ꝛtitur cāticumcanticoꝝ.

Syren. i. tractus et acuit' in fine. Jtē syren nis. et tūc acuit' si. vide in syrena. et ꝑdu. pnl' gti. sirenis.

Syrena. a syra qđ ē tractus dī hec syrena ne. et ꝟ syrē renis. et facit accusatiuū syrenē. vl' syrena mōstrum marinū qđ dulcedine sui cātus nautas ad se trahit. 7 submergi facit. Ūñ syrenicꝰ ca. cū. i. dulcis et delectabilis et affectiuus seu attractiuꝰ cātus. et periculosus Item syrene dicuntur serpentes cū alis q̄ plus currūt q̄ equi sed etiā volare dicūtur quarū tātū virus est. vt post morsum ante mors sequat' q̄ dolor sentiatur ꝑm hug. In glosa eīm sup Jsa. xiij. g. Et syrene i delubris voluptatis dicit' sic. Syrene sunt animalia vel serpētes cristati et alati. Uel vt alij dicūt. Pisces marini in spē mulieb⁹. Jsid. aūt. xj. etymo. vbi agit de portentis dic̄ sic. syrenes tres fingunt fuisse ex pte virgines. et ex pte volucres. habentes alas et vngulas. quarū voce vna. altera tibijs. tercia lyra canebat. Que illectos naui gantes suo cantu in naufragia trahebāt. ꝑm autem veritatem meretrices fuerūt. q̄ quandoq̄ trāseuntes ducebant ad egestatem. Has ficte fuerūt. i ferre naufragia. Alas aūt habuisse et vngulas dicūt' q. amor 7 volat et vulnerat q̄ iō in fluctib⁹ cōmorasse dicunt'. q. fluct⁹. i. venerem creauerūt. et ꝑdu. hāc syll. re.

Syria rie. dicta ē a quodā indigena. Ul' vt dicunt. Syrin fuit nepos abraam et cetere a cuius nomīe syria dicta ē. et antiqui assyrios vocabant q̄s nunc syros vocamus. Hi olim potētissimi fuerūt vt dixi in chaldei. Et a syria dicit' hic syrus ria. riū. et syrus ra. rum. Unde et syrius lapis dicitur qui in syria reperit'. Et syriacꝰ ca. cū. i. syria existēs. et syrius pnl'. cor. Ūñ 7 syriaca dī vitis vl' vua vl' q̄ de syria allata ē vl' q̄ nigra ē. Inuenit' etiā hic syrus ri. ꝓ quodā sanctissimo ianuensi epō. et pōt dici syrus. quasi silens. q̄ vere fluit a strepitu mūdane inq̄etudinis ꝑ vacatiōem interne quietis.

Syriacus. in syria ē.

Sirina. a sirē qđ ē tractꝰ dī hoc sirina rinatis. i. cauda vestis feminaꝝ. Syrina etiā dī series lōga oīonis tenorē suū vsq̄ ad vltimū seruans. Syrina etiā dī liber vl' reuolutio cartaꝝ. q̄. in libro sunt multe reuolutiones et plicature sicut in cauda vestis mulieris. vide in iiij. pte in. ca. de scemate. in yrinos.

Syromates tis.mas.ge.i.gladius.et vr̃ cõponi a syrẽ qđ ẽ tractus et macron qđ ẽ lõgũ.7 hec syromaste tes. id ẽ fortitudo.
Syromaste.in syromates ẽ.
Syrophenissa.dicta ẽ mulier chananea gẽtil'. Chananei em̃ quondã iudeã incoluerũt. ß post dispsi sũt ex hac dispsione erat mulier ista ex syrijs.7 fenicibꝫ orta. Mar.vij. Erat aũt mulier gentilis syrophenissa genere. Quidã tñ dicũt cirofenissa. qr sicut fenissa erat sic 7 cira dido fuit ß noie indicãtes mulierez.regionẽ mulieris et patriã. Jtẽ inuenitur syrofenix cis. Juue. Terret idumee.syrophenix incola porte.
Sirpa pe.idẽ est qđ sarpa.
Syrtis.a syren qđ ẽ tract⁹ dr̃ ß syrtis b⁹ syrtis. Syrtes sũt loca periculosa in mari.dicta ab attractiõe arenẽ in cumulos. Est ꝟo ibi inequalitas maris.et terre. Et in vno loco ẽ aqua ꝓfundissima in alio vadosa. Vñ periculũ ẽ illac trãsire.fm bug. Pap̃. ꝟo dicit. Syrtes tract⁹ aq̃ rapaces.scopuli sup̃ mare.loca arenosa vl' arida accedũt 7 recedũt.
Syrtus.a syren qđ ẽ tractus.dr̃ syrt⁹ ta.tũ.i.attractiuus et spinosus.et hoc syrtũ.i.spinetũ.
Sirus ra.rũ.in syria vide.
Sysara iterptat' futur̃ indiciũ.vl' gaudij exclusio vl' eq̃ missio.ꝓpriũ nomẽ cuiusdã viri in li.iudicuz. 7 cor. pn̄l'.vñ in aurora. Currũ deseruit sysara terga dedit.
Sistarcia cie.vas ẽ repositoriũ.sicut sacc⁹ vl' pera.et sũt sistarcie nautar̃ dicte.eo q̃ sint sute vl' vascula in quibꝫ portãt cibi. Reg.j.ca.ix.a. Panis deficit in sistarcis nr̃is.et ista lr̃a cõiter habet in bibliꝭ correctꝫ. Quidã ꝟo dicunt cistarca. Vñ fm eos dz dici in cistarcis nr̃is.et cõpo.a cista 7 arca. Alij dicũt q̃ a suo suis dr̃ ß sitarcia cie.i.substantia.et ꝓprie nautarũ.qr sit suta.vl' qr sita.i.collocata. Hoc dr̃ sentire bug.
Sisto stis.caret pterito 7 sup̃. ß accipit mutuo a diuersis.fm diuersas eius significatiões. Nã sisto absolutũ ẽ et transitiuũ. Vñ ẽ absolutũ significat idem qđ sto.vel maneo sisto.q̃si cũ pmus irẽ modo sto.fm hoc accipit pteritũ 7 supi.a sto et facit sisto steti statũ. Sisto q̃ ẽ trãsitiuũ signat idẽ qđ statuo.vt iste sistit menia.i.statuit. Accipit' etiaz ꝓ firmare.vel retinere .vel stabilire.vt siste equũ. Vñ ouid̃.de fastis. Siste puer lacrimas ꝓthe⁹ tua dãna leuabit. Sistere.i.psentare.vñ in euãgelio Luc.ij. Vt sisterẽt eũ dño.i.psentarent.et fm qđ ẽ transitiuũ accipit pteritũ 7 supinuz a statuo.vt sisto statui.statutuz. Sisto cõpo. Absisto stis.i.longe statuere.longe stare et cessare. Assisto stis. .i.iuxta vl' circũsistere ad seruitiũ. Cõsisto stis.i. simul stare. Circũsisto stis. Desisto stis.i.deorsũ apposito sistere et cessare. Existo existis. Insisto stis.i.vocare instare inuigilare opam dare. Persisto stis.i.perseuerare.psisto stis.i.pstare.et ꝓ pcio stare.et meretricari itẽ psisto stis.i.pstituere.i.ꝓ pcio statuere ad meretricãdũ vel alid̃. Et in vtraq̃ significatiõe ẽ ꝟbũ meretricale. Obsisto stis.i.obstare. Resisto stis.i.reluctari. refragrari. Subsisto stis.i.substare.vel sbsistere.i.sub se statuere 7 firmare. Vñ hec subsistentia tie.dr̃ forma. Sisto ꝓ stare et eius cõposita fm hãc significatiõnẽ neutra sunt et absoluta.et carent pteri.et supi.et accipiũt mutuo a sto stas.et eius cõpositis. Jtẽ sisto i alqs significatiõibꝫ et eius cõposita fm illas actia sũt. et carent pteritis et supi.7 accipiũt ea mutuo a statuo tuis.et eⁱ⁹ cõpositis fm bug. In grecis .aũt et in doctrinali dr̃. Sisto facit statui si trãscat atq̃ statutum Si sit neutrale steti.nullũq̃ supi. Priscian.aũt in.x.li.dicit. In sto aũt vnũ inueni sisto.cuius pteritũ qñ actiuã habet significatiõem tam in simplici q̃ in cõposito deficit. Vñ ꝟo absolutã et silem sto ꝟbo.cũ eo cõmune bz pteritũ.vt resisto vl' resto restiti. Cõsisto 7 consto pstiti. Persisto et psto pstiti.subsisto etiã facit substi-

ti.et hoc mihi magis placet. Jtẽ scias q̃ sisto ẽ figure simplicis nõ em̃ põt cõponi a si 7 sto.qr nulla cõiunctio põt cõponi cũ ꝟbo fm Priscia.
Systole.les.et systola le.exponitur in q̃rta pte in ca. de metaplasmo.et acuit' vltima de systole les. ß nõ de systola systole.
Sistrũ a sisto stis.dr̃ ß sistrũ sistri.i.tuba.vl' dr̃ sic ab inuentrice. Vl' sistrũ lingua egyptiaca dr̃ tuba cuz q̃ ysis describit'. Nã hmõi sacrificijs ea vtũt'. In.xvij. ca.j. Reg.legit'. In tympanis leticie et in sistris pcinebant mulieres.
Sitarcia in sistarcia vide.
Sitella le.dimi.pua situla.
Siticula le.in sitis exponit'.
Sitio tis.tiui.titũ tire.i.porũ desiderare.et põit' simpliciter ꝓ desiderare. Vñ sitibund⁹ da.dũ.i. sitiẽti simil'. Sitio cõponit'. Resitio tis.sitio et eius cõposita neutra sũt 7 cor.si. Vñ thobias. Incupidas sitit ebrietas pśentia desunt.
Sitis.a sitio tis. derivat' ß sitis hui⁹ sitis.desiderium bibẽdi.vñ hec siticula le.dimi. Et siticulosus sa.suz.q̃ assidue sitit.vl' aliquãtulũ sitiẽs. et desinit actũs in im. tm̃.et ablatiu⁹ in i. Vñ ꝟsus. Im tm̃ faciunt ß q̃rtuz noia casũ. Vim burim tussim magnderimq̃ sitim. Et intellige de latinis noibꝫ. Jtẽ scias q̃ sitis ẽ ꝟbũ a sitio tis. Jtẽ ẽ nomẽ hec sitis. Jtẽ ẽ ꝟbũ modi subiũctiui de sum es ẽ.cũ sim sis sit.sim⁹ sitis.et tũc ꝓdu.si. Jtẽ scitz a scio scis.ß tũc bz c.post s.
Sytropodes sũt coquẽdi cã vasa fictilia cũ tribꝫ pedibꝫ fm papi.et hugut.et vr̃ eẽ cõpositũ a syn qđ ẽ cõ. et tris.et pes.q̃si cũ tribꝫ pedibꝫ vas. Quidã tñ dicũt citropodes.a citra et pes pedis.qr pedes bz citra supioẽ fabricã.et cor.po.
Situla le.pn̄l'.cor.restis ẽ qua aq̃ trahit' vl' poti⁹ ipz vas.et dr̃ a sitio.qr apta ẽ sitientibꝫ ad bibendũ quod vas greci cadũ vocãt. Jtẽ situla le.ẽ quoddã genꝰ serpentis.
Situs.a sino nis.sini.sitũ. dr̃ ß situs b⁹ sit⁹.i.repausatio.vel ordinatio vl' repositio. vl' mod⁹ vl' natura.vel vetustas vl' humor.vl' lõgitudo tpis.vel negligentia. nã negligẽtia ex vetustate seq̃tur. Et situs ta.tum.nomen.i.positus. Et voluerũt q̃dã.q̃ in hac significatione situs deriuet' a pono nis.ꝓ auferisim q̃si positus. ß auferisis nõ fit nisi in cõposita dictiõe.fm bug.
Siui ẽ pteritũ de sino nis. Sapiẽ.v. Sic etiã nos nati cõtinuo desiuimus eẽ.

B ante M

Smaragdus. Smaragdos virol interptat'. Vñ ß smaragdus di.lapis pciosus viridem colorẽ habens. cui nihil viridi⁹ cõparatur. Nã herbas q̃z virentes frõdesq̃ exuperat. Solo.n.intuitu implet oculos.nec saciat. Sculpentibꝫ q̃z gemmas nulla gratior oculoz refectio reficiẽs circa se viriditate repcussum aerẽ.vidit in arimaspi. Vñ sma ragdin⁹ n a.nũ.nomen possessiuum pn̄l'.pdu.vñ i Aurora. Decq̃ smaragdinis miscet vbiq̃ color. Inuenit' etiã hec smaragdo dinis.idẽ quod smaragdus.7 cor.pn̄l'.gtĩ. Et inde smaragdine⁹ nea. neũ.vñ Apoc.iiij.b.habent q̃daz biblie.et yris erat in circuitu sedis similis visioni smaragdinis. ß biblie correcte habẽt smaragdine. Et tũc cũ sit possessiuũ ꝓdu. banc syllabã di.
Smigma matis.neu.gene .ẽ qđam vnguentuz vel cõfectio vnguẽti.vel saporis vel aliquarũ aliarũ rerũ boni odoris.vñ dicit' Daniel'.xiij. Afferte mihi oleuz et smigmata vt lauer. Inuenit' etiaz hoc smigma.sed aliud signat.vt dixi in m.lr̃a in suo loco. In historija dicit'. Ingressa ẽ susanna lauari volẽs.i.inungi ꝓ cõsuetudine terre.et misit puellas ad afferendũ oleuz et smigmata.i.vnguẽta.et cor.pn̄l'.smigma.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Smyrna. Asie minoris vrbs. et interptat cāticū eox et declinat hec smirna ne.

B ante D

Sobna ne. ppriū nomē cuiusdā viri. de q̄ hr̄ in Isai. ca. xxxvj. Et sobna scriba. et interptatur sobna sedēs vl̄ sedes seu diuertēs.

Soboles. a suboleo les. dr̄ ħ soboles lis. i. pgenies. s. filiꝰ vl̄ filia. Et dr̄ soboles q̄si suboles. q: suboleat. i. succrescat. et cor. bo.

Sobrinꝰ. a soror dr̄ hic sobrinus ni. filius sororis q̄si sororinꝰ. Uñ hec sobrina filia sororis q̄si sororīa. Et p cōpositōz hic cōsobrinꝰ ni. i. pgnatꝰ. vl̄ cōsobrini dicūtur filij duax sorox vel fratris et sororis. q̄si consorini. vñ hec cōsobrina ne. et cor. bri.

Sobriolꝰ la. lū. dimi. aliqñ tulā sobriꝰ.

Sobriꝰ bria. briū. i. abstinēs. Et cōpo. a se ⁊ bria. qđ ē mēsura. vñ dicit sobriꝰ q̄si sebriꝰ. i. secū hns briā. vñ hec sobrietas tis. Et differt a pudicꝰ. vñ q̄dā. Sobrius a mēsa de lecto surgo pudicꝰ.

Soccatꝰ ta. tū. in soccus ē.

Soccellus li. di. pius soccꝰ ē.

Soccꝰ. a sacc dr̄ ħ soccꝰ ci. qđā calciamētum come dox. q: saccū habeat i q̄ pplāte imittit. et p metbonomiā dr̄ q̄ñq̄ comedꝰ. vñ soccellꝰ li. di. ⁊ soccatꝰ ta. tū. i. soccis indutus vl̄ soccos hns.

Socer. a socio cias. dr̄ ħ socer hꝰ soceri. pr̄ vxoris vl̄ mariti. q: sociat genero vl̄ nurui ⁊ ipe vl̄ ipa ei. vñ socerinus na. nū. Et hec socrus huius socrus matr̄ vxoris vel mariti. et p cōpositiōem ħ prosocer ri. pr̄ soceri vl̄ socrus q̄si secūdꝰ socer. et hec ꝑsocrꝰ mr̄ socrꝰ. vel soceri. et cor. so. Uñ et in grecis. Est socer vxoris genitor. socrus genitrixq̄.

Socerinꝰ na. nū. in socer vide.

Socialis in sociꝰ vide. et etiā in thomas.

Socius. a soccꝰ dr̄ hic sociꝰ cia. ciū. et substātiue etiā declinat hic sociꝰ cij. et hec socia cie. et dicūt socij ꝑpter periculi vl̄ opis societatē. q̄si in vna caliga. vl̄ socco. vl̄ vno vestigio manētes. vel sociꝰ dr̄ a seq̄r. et ē p prie socius in periculo. Collega in officio. Comes in itinere. Cōsors in pmio. Sodalis in mēsa vl̄ in sede. Et a gtō socij i. in e. ⁊ addita tas. fit societas tis. Et inde ħ ⁊ ħ sociat et hoc le. pnl̄. pdu. de q̄ vide in thomas. ⁊ socialit adu. Itē a sociꝰ dr̄ socio sociax. socios iūgere vel socios facere. Et cōpo. Associo as. Absocio cias. i. abiūgere. Cōsocio as. Dissocio as. Et ē socio actiuū cū oibꝫ suis cōpo. et cor. pmā. vñ Ouiḋ. de arte li. ij. Nō bñ cū socijs regna venusq̄ manēt. Vide in collega.

Socrus in socer vide.

Sodaliciū i sodal exponit.

Sodalis. a sedes vel a suadeo dr̄ hic et ħ sodal ⁊ hoc le. socius i mēsa vl̄ scutella. vl̄ in symbol. Et dicūt sodales q̄si sediales. vl̄ q̄si suadētes a suadēdis symbolis in esca et comestione. vl̄ q̄si sil edētes. Itē sodales. q: sil sedeant. vñ ħ sodalitas. i. societas amicicia. et ħ sodaliciū cij. p eodē. Ouiḋ. Jure sodalicij q̄ mihi iūctꝰ erat. et sodalis p amico dr̄. Et cōpatur. vñ inuenitur sodalicius. i. amicabilius. et pdu. pnl̄. sodalis. vide in collega.

Sodes. a suadeo des. dr̄ sodes aduer. blādientis vel obsecrantis. vñ Pristi. Inueniūtur adubia terminātia i es pdu. vt sodes. Alibi tñ cōnumerat sodes inter ꝓba defectiua. ħ ibi secutꝰ ē opinionē eox q̄ dixerūt q̄ sodes ē ꝓbū comicuz. vt sodes. i. si audes. et ē sine dubio vox blādientis et obsecrātis. q̄ aūt q̄daz dicūt q̄ sodes tātū valet q̄ntū sociꝰ. oī caret rōne ꝑm hug.

Sol. a solus dr̄ hic sol solis. q: solus luceat. obscuratis cūctis alijs sideribꝫ suo splēdore. vñ hic ⁊ hec solaris et ħ lare. i. res solis. vl̄ ad solē ptinēs. et solanus na. nū. pnl̄. produ. possessiuū. ex quo subsolanus. et dr̄ sol q̄si solus lucēs. Et scias q̄ sol et luna sūt ppria nōia ꝑz opinionē platonis. q̄ putabat planetas spūs rōnales. ꝑz hoc falsū reputamꝰ. et illū seq̄tur ꝑsti. dicendo q̄ sūt ppria. ħ cōsiderata natura. put aīa eas speculatur cōia sunt. et hoc vult Aristo. quē ꝑsti. q̄ñq̄ imitat dicēdo q̄ sunt appellatiua. Cetera ꝛo nōia planetax vt saturnus iupiter mars ppria sūt. q: sunt impositā stellis astrologice. occasiōe sūpta a q̄busdā pſonis. et inuenitur sol in plurali nūero. vel opiniōe vel autoritate. vñ Ouiḋ. in q̄nta epla. q̄ Ieuis assiduis solibꝫ vsta riget. Itē q: sol ē cā diei. iō q̄ñq̄ ponitur ꝑ die. ħ frequētius in plurali. Itē nota q̄ Diony. dic̄ in. iij. ca. de diuinis nominibꝫ tractās de radio solis. Ad generationē visibiliū corpox cōfert. et ad vitā ipa monet. auget. et pficit. et nutrit. et mūdat. et renouat. Hoc etiā ipe sensus oñdit p̄cipue q̄tū ad effectū solis ⁊ lune. nā vt habet in li. de aia. In toto vniuerso nō est nisi triplex vita. Ois em̄ vita aut est vegetatiua. aut sensitiua aut iñtellectiua. et sol est cā vite vegetatiue. que est in omnibus arboribus. et est cā vite sensitiue. q̄ ē in omnibus animalibus. et est quodammō cā vite intellectiue. que est in omnibus hominibus. et hoc q̄tū ad esse et q̄tū etiā ad cōseruatiōem. Cā inq̄ ē nō p modū p̄n cipalis efficientis. ħ p modū habilitātis et disponentꝫ q̄tū ad eē. q: ꝑm Aristo. homo generat hominē et sol. Et q̄tū etiam ad cōseruatiōem sol dr̄ eē cā vite intellectualis vel rationalis. q: multum valet ad conseruandum vitam hominuz. Nam vita hominis consistit in inspiratione et expiratione. Et iō si mediū esset nimis tensum ita q̄ homo expirare non posset moreretur. vt patet quando est sub terra aut sub aqua. Sol autem et alie stelle clarere faciūt aerē suis luminibus. Et ideo dicit Albumazar. q̄ si non essent astroruz lumina. intantum cōdensaretur aer q̄ omne viuens moreretur in terra. vide in originens. Item vide in ventus. et in lucas. et in lux. ¶ Hic nota q̄ sol radios suos sine sui pollutione infundit super loca et corpora. non solum munda sed etiam immunda et sordibus fetentia. quorum contactu homines ac quedam alie res inficiunt. Solis enim radij impolluti ⁊ incontaminati ea cōtingētes existūt. Non est igitur miranduz si essentia diuina omnino simplex et incommutabilis omnia replet loca et omnibus creaturis essentialiter inest. nec tamen cuiusdam sordibus contaminetur. vel cōtingatur. vñ Aug. in li. de natura boni. Cum in deo inquit sint omnia que condidit. non tamen inquinant eum qui peccant. De cuius sapientia que attingit a fine vsq̄ in finem fortiter dicitur. Attingit omnia propter suā mūdiciam et nihil inquinatum in ea incurrit. Item dicit Aug. in li. de agone xp̄iano. Timēt heretici q̄ḋ fieri n̄ potest. scz ne būana carne veritas et substātia dei inq̄netur. et tñ p̄dicant istū visibilem solem radios suos p omnes feces ⁊ sordes corporuz spargere. et eos mūdos et sinceros seruare. Si ergo visibilia munda visibilibus immundis contingi possunt et non inquinari. q̄ntomagis incōmutabilis et inuisibilis veritas per spūm aiam. et per aīam corpus suscipiēs totū hominez sine sui contaminatiōe assumpsit. et ab omnib infirmitatibus liberauit. Ecce vt vidisti dic̄ Aug. dei sapiam p spūm assūpsisse aiam. et p aiam corp. Spūs aūt scilicz ps aie supior maiori similitudine deo propinquat q̄, anima scz eadem ipa ꝑm inferiorem partem. et anima magis q̄ corpus. Et ideo non incongrue anima dicitur assumpta per spūm et corpus per aiam. Ratio aūt quare sol nō inficitur. ex hoc q̄ radios suos per feces spargit hec est. quia non communicat cum alijs corporibus in materia. vt simul agēs patiatur. sicut ea que in materia communicant dum agunt. patiuntur. vt in j. de generatione dicitur. Anima autem communicat

corpi in materia. nō ex q̄ aīa fiat. ß in q̄ sit. Et iō ex cō iunctiōe corpis inficit. Diuinitas aūt non cōicat cum corpe. nec in materia ex q̄. cū sit oīno immaterialis. nec in materia in q̄ cū nō vniat corpi vt forma eius. Amb. ẋo in q̄rto di. hexamerō. Sol est oculus mūdi. iocūditas diei. celi pulchritudo. nature gra. p̄stantia creature bonus sol ß mīsterio nō impio. bonus mee facūditat adiutor nō creator. bonus meorū alitor fructuū. ß nō creator. interdū partus meos ipse adurit. Et vt dicūt q̄dā. Sol ē maior t'ra octies tm. vide in luna. Itē vide in astrū. Itē di. basili⁹. Terra cū sit āpla nimiū quō ß vno tpis momento poterat radijs tota lustrari nisi de mane sol orbe lux ei largissima pberet. 7 p̄. p̄mā gti.

Solaciū in solor est.

Solamen minis. in solor exponit'.

Solaris in sol vide.

Solariū. a sol dī ß solariū rij. q̄si solaurū. q: soli 7 aeri vel auris pateat. 7 est ety. scens.

Solax. a soleo les. dī ß 7 ß solax cis. 7 ē pec⁹ mīktū ẋpa

Soldus da. dum. in solido das est.

Solea. a solū dī ß solea lee. q: solū pedis tegat. vl' q: solo terre adhereat. Vñ solero ras. i. soleas facere. vl' soleis aptare. Itē solerare. i. solū vel solidū facere.

Solēnis: soleo cōpo. cū ann⁹. 7 dī ß 7 ß solēnis 7 ß ne. celebris. festiu⁹. 7 p̄pat'. Vñ solēniter ni⁹. nissime. adū. Et ß solēnitas tis. 7 ß solēne nis. p eodē. 7 solēnizo zas solēnitatē celebrare. 7 vide q̄ solēnis 7 solēnitas. cōpo. a soleo 7 annus. q: solet esse singulis annis. vel a solido das. i. firmo. q: solidā p̄p' religionē mutari nō ẋbeat. Vñ dicim⁹ q̄ p̄dicta vocabula ñ dēt scribi nisi p vnū l. 7 duo n. 7 nunq̄ p m. 7 p. errāt ḡ qui scribūt solēpnis et solēpnitas p m. p. et duo l. ƀm hug. Quidā tñ dicūt q̄ solēnis cōponit' a soleris 7 annus. vñ solennis q̄si soleris annus vel soleris in anno. Alij dicunt q̄ solēnis cōponit' a solis 7 annus q̄si solus in anno. q: semel est in anno. Et etiā soleunis tūc scribit' p vnū l. 7 duo n. 7 p du. primā. Vñ horā. in epi. Insanire putas solēnia neq̄ rides. Pap. ẋo di. Solennitas a sanctis dī ita susceptā. vt mutari ob religionē nō ẋbeat.

Solenniso sas. in solennis est.

Solennitas in solēnis exponit'.

Soleo les. solitus sum. neutropassiuū. vñ solit⁹ ta. tū. i. frequēns. assuetus. assiduus. vsitatus. Et cōpo. insolitus ta. tū. i. nō solitus. Itē a soleo dī solesco inchoa. et cōpo. Assoleo les. assolitus sum. i. valde vel iuẋ solere. vñ assolitus ta. tū. i. valde solitus. et assolesco cis. absoleo les. i. dissuescere 7 a solito cessare. Consoleo les. Dissoleo les. ambo p̄ dissuescere. Insoleo les. i. valde solere vel aliter cōtinere q̄q̄ alij vel q̄q̄ sit solitū. superbire. temētem ē vel fieri. Vñ insolēs lētis. 7 insolesco cis. inchoa. Persoleo les. i. valde solere. assiduare. assiduū esse. vñ psolēter. i. assidue aduer. 7 hec psolentia tie. et psolus la. lum. i. assiduus. Soleo 7 eius cōpōsita neutropassiua sunt. 7 ita neutra 7 cor. so. Qui. de arte. Tarda solet magnis rebꝰ inesse fides. Sꝫ sol solis. hi soles pdu. hāc syllabā so. Vñ versus. Qui rem nosse soles dic solem gignere soles.

Soleola le. di. pua solea. 7 cor. pnk.

Solero ras. i. solea vide. 7 cor. banc syllabā so.

Soler. Solon cōpo. cū ars. 7 dī hic 7 hec 7 ß soler solertis. i. sapiēs. ingeniosus. sagax. cautus. q̄si oīmi arte bona instructus. 7 dī sic. q̄si totus. vel multus in arte. Et cōpat' soler tior. tissimus. 7 dꝫ scribi p vnum l. Et inde ß solertia tie. i. solicitudo. vigilātia. astutia. sagacitas. industria. 7 pdu. so. Vñ quidam. Exiguo pulchrā ducit solertia vitā. i. sapiens 7 cautus bō. ƀm ẋo papi. Soler⁹ dī q̄si solicitus in arte 7 vtilis.

Solercia tie. in soler⁹ vide.

Solicito. solon cōpo. cū cito citas. et dī solicito tas. i. psuadere. ex suo loco mouere. q̄si ex toto 7 multū cita- re. 7 cōmouere. vñ solicitus ta. tū. i. curiosus. anxius. et cōmotus. Et p̄pat' solicit⁹ tior. simus. Vñ solicito cius. sime. aduer. 7 ß solicitudo dinis. i. curiositas. anxietas. vñ solicitudinarius ria. riū. 7 est solicito actiuū cuꝫ oīb⁹ suis cōpositis. Et scribunt' p̄dicta p vnū l. 7 pdu. so. Vñ Qui. Res est soliciti plena timoris amor. 7 cor. pnk. solicito tas. tm. q: tenet naturā huius sup̄. citū. descendētis a cieo es. scde zugatōis sicut recito. suscito oscito. Hic attēde q̄ est solicitudo. p̄uidētie spūalis 7 hec p̄cipit' Prouer. vj. Vade ad formicā o piger 7 cōsidera vias eius 7 disce sapiam. Et ad Roma. Solicitudini nō pigri. Itē est solicitudo tpalis necessitatis 7 hec ē tolerabilis. Gen. iij. In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo. Itē est solicitudo superfluitatis 7 curiositatis et ß p̄uenit ex timore inordinato terrenorū 7 diffidentia eternorū. De q̄ Prouer. xj. Expectatio solicitorum zpibit. Et matß. xiij. Solicitudo seculi suffocat verbū dei. Prima est cōmendabilis. Scda tolerabilis. Sed tercia vitupabilis. vide in p̄uidentia.

Solicitudinarius. in solicito est.

Solicitudo dinis. in solicito tas. vide.

Solidamen minis. in solido das est. 7 pdu. da.

Solidarius ria. riū. in solido das exponit'.

Solido. a solū dī solido das. i. firmare. itegrare. vñ ß solidamē minis. pnk. pdu. 7 ß solidamētū ti. et solidus da. dū. i. integer. firmus q̄si solo datus. 7 p̄pat'. vñ solide dius. sime. aduer. 7 ß soliditas tis. 7 q̄nq̄ syncopat'. et dī soldus da. dū. 7 p cōpositionē insolidus da. dū. 7 p̄pat'. Itē a solido das. dī solidus di. qdā pondus. 7 dī solidus. q: nihil illi deesse videt'. Solidū ẋo integrū et totū veteres dicebāt. Ipsum vel ipse q̄z numisma a suma vocat'. vel numisma. q: noīb⁹ principū 7 effigie signet'. Ab initio ẋo vnum numisma. vnus argēteus erat solidus. Apud latinos alio noīe sextula dī. q: vncia cōpleat'. vj. solidis. Hunc vulgus aureū solidū vocat. cuius tercia ptē dixerūt tremissem q: solidū faciat tremissis. Et no. q̄ p illo pōdere dicēdū est solidus. et nō soldus. nisi syncopet' in syllaba. Vñ solidarius ria. riū. ad solidū ptinēs vel scz solidū accipiēs. vel p solidis seruiens. Solido cōpo. Consolido das. Resolido das. 7 est actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis. 7 cor. so.

Solifuga ge. penk. cor. qdā aial q: fugiat diē. vt dicunt miser aneus qui est arance forma. 7 videt' cōponi a sol 7 fugio gis.

Soliloquiū quij. ge. neu. i. solitariū eloquiū. s. cū nos ipsi nobis ad interrogata rñdemus. Vñ quidaꝫ liber aug. dictus est soliloquiū. Et videt' cōponi a solus vl' solitarius 7 loquiū.

Solyma. Hierosolyma dicta ē corrupte a poetis solyma. vñ solymus ma. mū. Iuuen. Interpres legū solymorū 7 magnus sacerdos.

Solisequiū vl' solsequiū quedā herba. s. helyotropiū q: se cōuertendo sequit' solē. nam cū sole oriēte 7 occidente flores aprit vl' claudit.

Solitarius. a solitus dī solitarius ria. riū. i. cōsuetus. Et ß solitudo. i. p̄suetudo. Vñ solitudinarius ria. riū Itē solitarius pōt derivari a solus. vide in solus et in thomas.

Solitudinarius ria. riū. i. cōsuetus. 7 dī a solus. Itez solitudinarius. i. solitarius a solitudo. vide in solitari⁹

Solitudo. a solus dī ß solitudo dinis. i. singularitas desertū solitaria māsio siue locus carēs frequentia hoim.

Solitus ta. tū. in soleo les. est.

Solinagus gā. gū. pnk. cor. qui solus vagat'. a solus 7 vagor garis. cōponit'.

Soliū. a sedeo des. dī ß soliū lij. regia sedes. q̄si sediū. a sedēdo. vel soliū dī q̄si solidū. q: de solidis lignis fiat vel dī a solus q̄si solius sedes.

Soloe quedā ciuitas inter greciā 7 barbariā.

Solocismus dī a soloe ciuitate. vl' a ppō illi⁹ ciuita-

tis q̃ ex vrbe soloe ꝓfecti.cū apud atheniēses cōmora-
rent vt illoꝝ linguā discere vellēt.suā pter ꝙ illoꝝ lin
guā corrūpebāt. vñ ꝙ libuit atheniēsibꝫ vt illud viciū
solecism⁹ vocaret.vel a soloe ciuitate dī soloēsis so-
loense.ꝙ hic ꝙ bꝫ soloecēsis.ꝙ bꝫ se.ꝙ ꝓponit cū mos mo
ris.ꝙ dī hic solecism⁹ mi.q̃si mos ꝙ ꝓsuetudo soloecē
sium. Cū em̃ soloecēses in cōfinio grecie ꝙ barbarie siti
essent.ꝑtim barbaroꝝ more.ꝑtim grecoꝝ loq̃ntes lin-
guā babebāt ꝓfusam. Cū em̃ vtranq; vellēt sibi defen
dere. vtranq; corrūpebāt. Hi cū romā venirēt vt lin-
guā latinā addiscerēt eam maxie corrūpebāt.vñ inole
uit ꝓsuetudo. vt q̃libet viciū in oꝛoe diceret soloecis-
mus.q̃si mos ꝙ ꝓsuetudo soloecēsiū.ꝙ ē solecismus fi-
gura vel viciū qđ ꝓsistit in ĩcōpetēti iūctura dictionū.
Solecismus dī soloecisticus ca.cū.ꝙ soloecizo zas.i.
soloecistice loq̃.ꝙ soloecistico cas.in eodē sensu.ꝙ deriua
t a soloecisticus ca.cū. Itē nota q̃ sicut dicit donatus
Soloecismus ē viciū in ꝓtextu ꝑtiuoꝛonis ꝑ regulas
artis grāmatice factū. Inter barbarismū ꝙ soloe.ꝙ ĩte-
rest.q̃ soloecismus discrepātes aut inconseq̃ntes int̃ se
dictōes hz. Barbarismus aūt in singulis verbis fit aut
scriptis aut ꝓnūciatis. Vñ barbarism⁹ fit in dictione.
Soloecismus in oꝛone. vñ quidā. Est barbarism⁹ cū
dico dña dñs. Est soloecismus vir mea.sponsa meus.
Soloecism⁹ fit duobꝫ modis. aut ꝑ ꝓtesoꝛonis.aut ꝑ
accidētia ꝑtiuoꝛonis. Per ꝓtesoꝛonis fiūt soloecismi
cū vna ꝑsoꝛonis ponit̃ ꝓ alia.vt Toꝛuū repēte clamat
ꝓ toꝛuc.hic nomē ꝓ aduerbio ponit̃. Fit etiā in cadē
ꝓteoꝛonis bꝫ viciū cū ipsa ꝓ se non in suo loco neq; vt
ꝙuenit ponit̃.vt Cui tantū licuit de te.ꝓ in te.ꝙ apud
amicū eo.ꝓ ad amicū ꝙ foꝛis exeo ꝓ foꝛas. Per accidē-
tia ꝯo ꝑtiuoꝛonis fiunt soloecismi.tot modis q̃t sunt
accidētia ꝑtiuoꝛonis.vt dardanus ꝓ dardane⁹.ꝓtiū
ꝓ appellatiuo. Itē. Urbē quaꝫ statuo.vīa est ꝓ vrbs.
Itē sb lucē ꝓ añ lucē ꝛc. Soloecism⁹ i psa. In poema
te scema noiat̃.vt di.donatus. Et intelligo in ꝓsa.i.in
sermone rudiū. In poemate.i.sermone sapientum.vi
de in barbarismus.
Solon interp̃tat̃ totū vel multū.
Soloꝛ.a solus dī soloꝛ laris.i.p̃bere solatiuꝫ.alloqui
vnū ꝙ derelictū.q̃ em̃ solat̃.soli se applicat dū loquit̃.ꝙ
solitudinē leuat alloquio suo.vñ bꝫ solamen minis.i.so
latiū. Auroꝛa. Solamen mris ancoꝛa spesq; pīis.et bꝫ
solatiū tꝫ. Et ꝓponit̃ soloꝛ cū con.ꝙ dī consoloꝛ laris.
vñ hic ꝙ bꝫ cōsolabilis ꝙ bꝫ le.ꝙ cōsolabiliter.ꝙ hec cōso-
labilitas tatis.ꝙ cōsolans lantis.oꝛis ge.ꝙ cōsolatoꝛius
ria.riū. Itē cū de.ꝙ dī desoloꝛ laris. Soloꝛ ꝙ eius cōpo
sita sunt depo.lz antiqui fecerint.solo las actiuū.vñ ꝑ
dicta verba sepe inueniunt̃ adhuc posita in passiua si-
gnificatōe.ꝙ pdu.so. Horta.in epi. Instruit exēplis in
opem solat̃ egenū.
Solsticialis.in solsticiū exponit̃.
Solsticiū.sol cōpo.cū sto stas.ꝙ dī bꝫ solsticiū cij.i.sta-
tio solis.vñ hic ꝙ bꝫ solsticialis ꝙ bꝫ le.res solsticij.vel ꝑ-
tinēs ad solsticiū. Solsticiū est maxia diei artificialis ꝙ
noctis ineq̃litas.siue ingressū solis in capricoꝛnū vel in
cācrū.ꝙ sūt duo solsticia.s.estiuale ꝙ byemale.ꝙ cū xp̃s
natus fuit ꝓtingebat solsticiū byemale i natiuitate cre
atoꝛ.ꝙ tūc incipiebāt dies crescere. Et solsticiū estiua
le in natiuitate s.ioh̃.baptiste.qđ ē.viij.klas iulij.ꝙ tūc
incipiebāt dies decrescere.vñ ipse dī. Ipsū optet cres-
cere me aūt minui. Nūc aūt retrocesserūt solsticia ꝙ eq̃-
noctia decē dieb⁹.ꝙ bꝫ ꝑ erroꝛē nr̃i ꝓpoti.q; dam⁹ anno
solari ꝑter trecētosse ragita q̃nq; dies ꝙ ser boꝛas octo
mēta q̃ sūt q̃nta ꝑs vni⁹ boꝛe.ꝙ ita in q̃nq; annis er
ramus vna boꝛa.ꝙ sic in centū viginti ānis erram⁹ vna
die. Et nisi erroꝛ iste corrigat̃.festa byemalia forte ad
huc erūt estiualia.ꝙ ecōuerso. Ubi aūt sit loc⁹ solsticio
rum nūc his ꝯsibꝫ oñdit̃. Solsticiū decimo xp̃m p̃it at
q; ioannē.ꝙ etiā q̃si vna die plus.ꝙ vt di.raban⁹ sup il
lud Ero. Uensis iste vobis ꝓncipiū mēsiū. Primū eq̃
noctiū fuit duodecio klas aꝑlis. Fit eī q; q̃ntodecimo
klas aꝑlis.q̃ apud hebꝛeos nisan dī fuit ꝓma dies secu
li.ꝙ xij.kl̃.eiusdē fuit q̃rta dies.qꝛ cū sol ꝙ luna ꝑditi st̃
tūc ꝓmū eq̃noctiū fuit. Sol eī in oꝛiēte.ꝙ luna in occi-
dēte sperā mūdi ex eq̃ diuidebāt. Ipe aūt nr̃o solsticia
sūt decē dieb⁹.ꝙ plus añ diē natiuitatis xp̃i ꝙ ioh̃.bap.
sole exñte in capꝛicoꝛno ꝙ in cācro.ꝙ eq̃noctia sūt decē
dieb⁹.ꝙ plus añ festū crucis qđ ē.viij.kl̃.octobꝛis.ꝙ añ
ydus marcij.sole exñte in piscib⁹ ꝙ in ꝛgine.vñ q̃dam.
Solsticiū decio xp̃m p̃it atq; ioannē ꝛc.vt dictū ē. Et
totidē seq̃t̃ pinoctia nūcius hoꝛ. Et intellige nūci⁹.i.
annūciatio. Et scias q̃ dī solsticiū statio solis.nō q̃ so
lem aliq̃ stare sit credibile tanq; ad hoꝛā vl̃ pūctū nō
moueat̃.nisi forte miraculose.ꝑ qꝛ tūc sol siue in celi sui
altissimis elenat⁹.vltra scādere nō valet.imo retrogra
do cursu sine mora ad inferioꝛa reuertit̃. siue q̃ ad ima
dēpssus vltra nō valet descēdere.ꝑ rursū ascēdēdo in-
cunctāter repetit altioꝛa.ꝙ ita semꝑ discurrēdo stat in-
ter duos limites nec vnū supgredit̃.nec alij inbiñfert̃.
Solū.a sol dī bꝫ solū li.i.ēra.qꝛ soli pateat. Vñ bꝫ solū
inferioꝛ ps pedis.qꝛ eo ēre vestigia impmim⁹.ꝙ qꝛ ēra
firma ē ad sustinēdū. Iō solū dī q̃dq̃d sustinet aliq̃d.
vt aq̃ ē solū nauis ꝙ piscū. Aer ē solū auiū. Celū ē solū
doꝛ ꝙ stellarū.ꝙ hic solū dī pedis.qꝛ totā molē coꝛpis
portat.ꝙ coꝛ.so. Vñ anianus. Astu vincit hō cūcta cre
ata solo.ꝑ solus la.lū.ꝓmaꝫ ꝓdu.vñ ꝛsus. Fixū pone
solū breuē longū mobile solū. vide in tellus.
Solūmō adner.q̃ntitatis.i.tm̃mō.ꝙ ꝓpo.a solus la.lū
ꝙ mō.ꝙ sūt due ptes posite ꝓna ꝙ gnat̃ pn̄t̃.siue mo.
Soluo uis o.ī i.solui.ꝙ i.ī tū.solutū.ꝙ ē solue enodare.
liberare. vñ bꝫ solutoꝛ toꝛis.ꝙ bꝫ ꝙ solubilis ꝙ bꝫ le.vñ bꝫ
solubilitas. Soluo cōpo. Absoluo uis.i.a vinculo vel
impedimēto soluere vel liberare.vñ absolutus ta.tum
Dissoluo uis.i.diuersis modis solue. vñ dissolut⁹ ta.
tū.vñ dissolute tius sime.adū. Exoluo uis.i.eī vincla
solue ꝙ mitte. Persoluo uis.i.pfecte solue.vl̃ reddere
debitū. Absoluo uis.p̃ soluere. Resoluo uis.item̃ solue
vl̃ retro ligame̅ deducēdo solue ꝙ separe. Soluo ꝙ ei⁹
ꝓpo.actiua sūt.ꝙ faciūt ꝑteritū in ui.sil̃ ꝙ supi.in lutū.
Solus la.lū.i.sine alio singl̃aris.vñ solitari⁹ ria.riū.i.
singularis.vñ heremite dicunt̃ solitarij.qꝛ soli in here
mitario ꝓmoꝛant̃. Itē a soleo les.vel a solit⁹ bz deriua
ri solitari⁹ ria.riū.ꝙ tūc solitari⁹.i.assuet⁹ vel solus pōt
deriuari a soluo uis. Qui eī sol⁹ ē q̃si solut⁹ et sepat⁹ ē
ab alijs.ꝓ.so.vñ q̃dā. Nō facias sol⁹ qđ fugit oīs hō
Solutoꝛ toꝛis.est ille qui soluit.ꝙ dī a soluo uis.
Soma.i.coꝛpus. Inde cōponit̃ somotopeia peie.
Somnio nis.in somnus exponit̃.
Somnito tas.in somniū exponit̃.
Somniū.a somnus dī hoc somniū nij.id qđ videt̃ in
somno. Et nota q̃ somniū q̃nq; large accipit̃.ita q̃ sit
genus oīm sommoꝛū. Aliq̃n ꝯo accipit̃ ꝑ spē somnij.
Sunt em̃ q̃nq; spēs vel modi somniādi quarū due ni
hil signāt scz fantasma siue visū.ꝙ insomniū. Sed tres
aliq̃d signāt.s.oꝛaculū.visioꝛ somniū. Et est insomniū
q̃tiens ex aliq̃ cogitatōe ꝙ cū cura p̃cedēte.nascit̃ aliq̃d
somniū. Et cōpo.ab in.ꝙ somnus.qꝛ tantū ē in somno.
et pter euolat ꝙ euanescit cū sōno. Cꝛ cetera q̃ aliq̃d
signāt etiā in somno subsistūt in sua significatōe.aut a
sua significatōe. Fantasma siue visum ē cū aliq̃s in p̃n
cipio somnij videt formas diuersas ꝙ varias ꝙ alienas
a natura rerū. In hꝫ genere ꝓtinet̃ epialtes de q̃ dixi in
suo loco. Et nota q̃ tribꝫ modis aliq̃d futurū a creato
re denūciat̃.aliq̃n aut ꝑ admonitionē alicui⁹ honeste
ꝑsone sicut ipsius vel angeli.vl̃ sacerdotis de⁹ nobis
denūciat.q̃d sit euēturū.ꝙ q̃d non.ꝙ bꝫ dī oꝛaculū. Sic
et angelo mediāte.denūciatū est ioseph. Surge ꝙ acci
pe puerū ꝙ matrē ei⁹ ꝛc. Aliq̃n aūt ita videt̃ dormienti
contingere in p̃nti vt eueniet in futuro. ꝙ istud appel-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lat' visio. Aliqñ deus futurū denunciat. vel p̄ sile vel p̄ ꝛriū. Per sile. vt pe'ro nolēte p̄dicare gētib' p̄ sile de us intimauit. Videbat eī p̄ somniū vas plenū reptilib' et dicebat' sibi. Macta et māduca. p̄ reptilia intellexit gētiles. p̄ mactare interfectionē seu mortificationē vici orū. p̄ māducare incorp̄ationē fidei. Per ꝛriū ꝟo vt de Joseph. cui macillēte vacce in p̄atis apparuere opi mis qđ fuit future famis indiciū. Sil' sepe flet⁹ in som no signat gaudiū ⁊ ecōuerso. Et ħ spēs somniādi q̄ p̄ sile vel ꝛriū futura indicat somniū nuncupat'. ita dicit bug. Greg. aūt in li. dyal'. q̄rto ita di. Sex modis tan gunt aīm imagines somniorū. Aliqñ eī somnia vētris plenitudie vel inanitate. aliqñ ꝟo illusiōe sil' ⁊ cogita tōe. aliqñ aūt reuelatōe. aliqñ aī cogitatōe⁊ reuelatōe sil' generāl'. ħ duo q̄ p̄us diximus oēs exp̄imēto cog̃sci mus. Subiūcta aūt q̄tuor in sacre scripture paginis in uenim⁹. Sōnia eteni nisi plerūq; ab occulto hoste p̄ il lusionē fierēt. nequaq; vir sapiēs ħ indicaret dicēs. ml' tos eī errare fecerūt sōnia ⁊ exciderūt spantes in illis. Rursū nisi aliqñ sil' ⁊ cogitatōe ⁊ illusiōe p̄cederēt. vir sapiēs mīme dixisset. Multas curas sequūt' sōnia. Et nisi aliqñ sōnia ex mysterio oriret' reuelatiōis ioseph p̄ferendū se frib' sōnio nō videret nec marie sponsū vt oblato puero in egyptū fugeret. p̄ somniū angelus ad moneret. Rursū nisi aliqñ somnia cogitatōe sil' ⁊ reue latōe p̄cederēt. nequaq; daniel p̄pha nabuchodono sor visionē dñi disserēs a radice cogitatōis inchoasset di. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo. q̄d eēt futurū post te ⁊ q̄ reuelat mysteria oñdit tibi q̄ ventura sūt. Et paulopost. Videbas ⁊ ecce q̄si statua vna grādis. sta tua illa magna ⁊ statura sublimis stabat ꝑ te ꝛc. Dani el itaq; dū sōniū ad implēdā reuerēter insinuat. et ex q̄ ortū sit cogitatōe manifestat. patēter oñdit'. q: ħ plerūq; ex cogitatōe sil' ⁊ reuelatōe generent'. Ex nimirum cū somnia tot rerū q̄litat' ib' alternent'. tanto eis credi difficilius ꝺ̄ q̄nto ⁊ ex q̄ impulsu veniāt facilius non elucet. Sancti aūt viri int' illusiones atq; reuelatōes ip sas visionū voces. aut imagines q̄dā intimo sapore di scernūt. vt sciant vel q̄d a bono spū p̄cipiāt vel q̄d ab illusione patiant'. Nam si erga ħ mens cauta nō fuerit p̄ receptore spūs multis se vanitatib' immergit. q̄ nō nunq; solet multa vera p̄dicere. vt ad extremū valeat ex aliq̄ falsitate illaq̄are. A somniū ꝺ̄ somnio as. i. in sō nio vel p̄ somniū aliq̄d videre. vel p̄pendere. Et a supi no ꝺ̄ somnio nias. ſ. somniaru u. in o. fit somnito tas. freq̄n. p̄ subtractionē a. Vel deriuat' a somn⁹. ⁊ tūc sō nitare. i. freq̄nter dormire. Somnio actiuū est cuꝫ oīb' suis cōpositis. ⁊ scribit' sine p̄. ⁊ est m. de scōa syllaba.

Somnolens lentis. in somnolentus vide.

Somnolētus. somnus cōpo. cum lentos q̄ est plenū et ꝺ̄ somnolētus ta. tū. i. piger. vel somno plenus ⁊ cōpat'. vñ somnolēter tius. tissime aduer. Et ħ somnolē tia lētie. in eodē sensu. Et in eadē significatōe. vel ꝑpo sitōe ꝺ̄ hic ⁊ hec ⁊ ħ somnolens tis. ⁊ sil'r cōpat'.

Somnosus sa. sum. in somnus exponit'.

Somnus ni. mas. ge. ipsa quies in dormiēdo. ⁊ diffinit' sic. Sōnus ē q̄es aialiū virtutū cū intēsione naturaliū. Aiales ꝟtutes dicunt' hic q̄nq; sensus. ⁊ rō⁊ intellect⁹ Ex naturales ꝟtutes dicunt' appetitiua. retētiua. dige stiua. expulsiua. sed in somno q̄escunt aiales virtutes. Cū eī dormit hō. nec videt. nec audit. nec discernit. nec intelligit. Ex naturales ꝟtutes tūc intēdunt'. Nam in somno melior fit digestio ⁊ melꝰ mutat' cib'. ⁊ ex ħ se quit' q̄ melꝰ appetit' ꝛc. a somn⁹ ꝺ̄ hic somnulus li. et somnellus li. et somniculus oīa di. Vñ sōniculosus sa. sum. i. sōnio plen⁹. ⁊ ꝑpat'. vñ sōniculose sius. sime ad uerb. Et ħ somniculositas tis. Itē a sōnus ꝺ̄ sōnosus sa. sum. i. somno plen⁹ et ꝑpat'. Itē a sōnus ꝺ̄ somnio nis. niui. verbū neu. ⁊ ē somnire somniū bīe dormitare. Itē somnus ꝑpo. Exomnis ne. Insōnis ne. Insōnis. i. somnolētus. vide in sopor. Et vt di. pap. Sōnus est q̄ dormim⁹. somniū ꝟo q̄ dormiētes videmus. Sōnus somniū. ⁊ silla q̄ hñt m. añ n. debēt p̄nūciari in eadē syl laba. ⁊ hui⁹ rō ē. q: p̄m p̄ſ. m. p̄t termīare syllabaꝫ nisi sequēs syllaba incipiat ab m. vel b. vel p̄. Vñ optet q̄ in ois. ⁊ in sōniū. ⁊ in sōnus m. sit eiusdē syllabe cū n. ꝛc.

Somotopeia exponit' in q̄rta p̄te ī c. de coloub' rhe.

Sonipes pedis. mas. ge. di' dextrarius. q: pede sonat terrā p̄cutiendo. ⁊ cor. pnl. tam in ntō q̄ in gtō.

Sono nas. nui. nitū. vñ hic sonit⁹ tus. ipsa actio sonā di vel strepit⁹. ⁊ son⁹ ⁊ p̄prie p̄fuse vocis. Et ħ son⁹ ni. i. q̄cq̄d aure audit' vel auditu p̄cipit'. Sono nas. ꝑpo. assono nas. i. p̄cordare. vel assentire. vel int' sonare vel p̄sonare. vel ꝺ̄ sonātē sonare. absono nas. i. discordare vñ absonāter. i. discordant'. Et ħ absonātia. i. discor dia vl' discordātia. Et absonꝰ na. nū. i. dissidēs ⁊ discor dans vel nō sonās. sicut absonātia sepe ponit' p̄ nō so nātia. Cōsono nas. i. sil' sonare vel p̄cordare. vñ p̄sonā ter ⁊ ħ p̄sonātia tie. ⁊ p̄sonꝰ na. nū. Dissono nas. i. diu sis modis sonare ⁊ discordare. vñ dissonāt'. i. discordā ter. ⁊ ħ dissonātia tie. ⁊ dissonꝰ na. nū. Insono nas. i. in notescere. vel intꝰ sonare vel valde sonare. Persono nas. i. valde p̄fecte sonare. vñ ħ p̄sona. Obsono as. i. ꝺ̄ sonare. Resono as. i. iterꝫ vel retro sonare. vl' ad sonū alterꝰ sonare. Vñ ħ ⁊ ħ resonabil' ⁊ ħ le. Et resonant' adū. Er ħ resonātia. ⁊ resonus na. nū. Subsono nas. i. subtꝰ vel parū vel pꝰ sonare. Sono ⁊ eiꝰ ꝑpo. neu. sūt et cor. hāc syllabā so. Prosp. Ni pia mēs bēat q̄ bñ lin gua sonet. ⁊ facit p̄te. in ni. diuisas. ⁊ sup̄. in itū. lz inue niant' q̄ñq; facere p̄teritū in aui. ⁊ sup̄. in atū. Itē nota q̄ insono is. inuenit' ꝑm terciā p̄iugatōꝫ. vide ei' i sons.

Sonorus ra. rū. di' a sonus. i. q̄d sonat. ħ p̄prie vel bñ graviter sonās ⁊ ꝑpat'. Vñ sonore rius. sime. aduer. et hec sonoritas tis. i. sonātia ⁊ p̄prie bona vel gravis. ⁊ p̄ cōpositionē. Cōsonorus ra. rū. i. ꝑsonus. ⁊ p̄du. no.

Sons. a sono nas. vel sonꝰ di' sons tis. ge. oīs. i. nosc⁹ vel culpabil'. vicios⁹ ⁊ ē metaphora tracta ab olla. Cū ꝟo olla nō satis cocta. vl' rimosa si p̄cutiat' mute sonat et p̄ sonū vicii eius apparet. sic aliq̄s insipiēs nō instru ctus sapia vicios⁹. ſ. si iterrogat' suo sono ⁊ sua respō sione vicii sui manifestat ⁊ p̄dit. ⁊ hinc ē q̄ sonare se pe ponit' p̄ apparē. Vñ sont' tius. sime. adū. ⁊ ħ sontia tie. i. nocētia. Et sontic⁹ ca. cū. i. nociu⁹. ⁊ cor. ti. ⁊ ꝑpo. insons ⁊ di' sons q̄i sat̄ nocēs. l' sonādo nocēs. ⁊ ē ety.

Sontia in sons tis. exponit'.

Sonticus ca. cū. in sons exponit'. ⁊ cor. ti.

Sonulus li. di. p̄uus sonus.

Sophar p̄priū nomen cuiusdā viri. ⁊ interp̄tat' dissi patio vel speculū dissipans.

Sophia phie. fe. ge. i. sapia ⁊ acuit' pnl'. ⁊ di' a sophus

Sophisma. a sophus q̄d est sapiēs di' ħ sophisma tis. sermo involutus vbi in falsis sentētijs ꝑnexionis veri tas manet ⁊ cor. pnl'. gti. Vñ sophismaticus ca. cū. qui loquit' p̄ sophisma vel ad sophisma p̄tinens. Et hinc sophismatico cas. i. p̄ sophismata recipe.

Sophista. a sophus q̄d est sapiens. ⁊ di' hic sophista ste. in loq̄ndo receptor. verborū intricator apparēs sa piēs ⁊ nō exñs. vñ sophisticus ca. cū. pnl'. cor. fraudulē tus. receptorius. vñ sophistico cas. i. recipe verborū in uolutōe. Et no. q̄ sophista q̄nq; accipit' p̄ sapiēte. vel sapiēter loquēte ⁊ p̄cipue apud antiq̄s.

Sophisticus ca. cū. in sophista vide.

Sophos grece latine di' sapiēs. vel cautus sapiēter di ctus. ⁊ versa os in us. di' hic sophus phi. i. sapiens.

Sophronicus. sophrone interp̄tat' prudētia. vl' tpan tia. vñ sophronicus ca. cū. i. prudēs vel tpans pnl'. cor. et hec sophroniū nij. dicta ē quedā mulier diminutiue cā adulatōis. q̄si prudētiuncula vel tpantiuncula. ⁊ est fe. ge. q: q̄litas vocis essentiā rei nō mutat.

Sophroniū nij. in sophronicus vide.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sopibilis.in sopio pis.exponit.
Sopio pis.pini. vel pq.pitū.pire.i.facere dormire.sedare.extinguere.termiare.ꝓpescere.facere.q̄escere. vñ sopitus ta.tū.7 hic 7 ħ sopibilis 7 ħ le.qđ ꝓponit. Insopibilis bile. Sopio ꝓpo.absopio pis.i.a sopore excitare7 remouere. Cōsopio pis.i.sil' sopire. Dissopio pis 7 desopio pis.in eodē sensu.i.absopire. Exopio pis.sil' sopire. Resopio pis.i.iteum sopire.vel a sopore remouere. Sopio 7 eius ꝓposita actiua sūt.7 pdu.hanc syl. so. Oui.in.xj.epi. Qui me nō possū potui sopire dra conē. Sil'r sopit⁹ta.tū.pdu.p̄mā sicut 7 suū verbū.vñ Oui. Dū petis āplexus sopitaq̄ brachia iactas. Vñ semisopitus cor.o.ān p.vñ Oui.in.ix.epi. Cbesea pssuras semisopita manus.
Sopitus ta.tū.in sopio exponit.
Sopor.a sopio pis.dī hic sopor poris.i.somn⁹. ħ sopor leuis somn⁹ ꝓpetua q̄es. Itē sopor ipsa q̄es 7 suauitas 7 q̄etudo somni. Vñ sepe ꝓtigit q̄ in aliq̄ ē somn⁹ in q̄ nō ē sopor.ħ in q̄cūq̄ ē sopor ē somn⁹. Vñ sopor⁹ra.rū.i.q̄etus.dulcis.suauis.vel sopit⁹.i.dormiēs.7 soporas.i.sopire facere.dormire.7 ꝓprie cū sopore.vñ hic 7 ħ soporabilis et ħ le. Vñ soporabilit' aduer. Et ꝓpat. Soporo ꝓpo. Cōsoporo ras.7 ē soporo actiuū cū oibꝫ suis ꝓpositi.7 a soporo ras.dī soporat⁹ta.tū.i. sopitus.7 cor.primā sopor poris.vñ Oui.in.xij.epist. Quecq̄ tibi dederā vina soporus erant.et etiā soporo ras.cū a sopor dr̄iuet' cor.primā.7 cor.etiā po.
Soporifer ra.rum.pnt.cor.i.somnifer. soporē ferens a sopor 7 ferens ꝓponit.
Soporo ras.pnt.cor.in sopor est.
Sorbariū barij.in sorbꝫ exponit.
Sorbeo bes.bui.vel sorbo bis.bui.vel sorpsi sorptus ptu.i.deuorare aliquid molle deglutire vt ouа mollia vñ hic 7 ħ sorbilis 7 ħ le.facilis vel mollis ad sorbendū et cor.pnt. Vñ in'aurora. Sorbilis vt fiat inde polēta ligat. Itē a sorbeo dī sorbesco scis.incbo. Sorbeo cōpo. Absorbeo bes.absorbui.vl' absorpsi absorptū. Et absortus ta.tū.7 ē absorbere.valde sorbere. euacuare. Consorbeo bes.i.sil' sorbere. Exorbeo bes.i.valde sorbere vl' euomere vel sorptū facere. Insorbeo bes.i.inglutire. Resorbeo bes.i.iteꝝ sorbere. Sorbeo 7 sorbo cū suis ꝓpositis neutra sūt.7 faciūt ꝑteritū i ui vel in psi.7 sup̄.in ptū. Prisc.tñ dī. Sorbeo bes.vl' sorbo bis vt ꝓbo placet sorpsi vel sorbui 7 a sorbui bitū.a sorpsi ꝓ sorptū dz fieri sup̄.q̄z neutrū nec.s.sorbitū nec sorptū inueni. Ita vult p̄s.in fine.ix.li.7 tñ vsualit' in illo ps.s. Pñe clamaui ⁊c. Absorpti sūt iūcti petre indices eorū. Ad ħ p̄t dici q̄ q̄uis nō hēant sup̄.in vsu in simplicitate tū hēant in ꝓpositōe. vl' p̄s.nō dī.q̄ nō hēant ħ q̄ nō meminit se legisse ea.7 forte nō dū p̄dictū locū psalmi legerat.vel si legerat oblioni tradiderat. Dicas ġ secure cū hug.q̄ sorbo bis.vl' sorbeo bes.facit sorbui vel psi.7 sup̄.sorbitū vel sorptū.7 dico q̄ in simplicitate 7 in cōpositōe possumus eis vti.
Sorbetū ti.pdu.be.in sorbꝫ vide.
Sorbiciūcla.a sorbeo bes.dī ħ sorbicies ei.i.sorbitio Vñ ħ sorbiciūcula le.7 sorbiciecla le.di.fm hug. Quidam dicūt q̄ sorbiciūcula ē di.a sorbitio.ħ sorbiciecla est di.de sorbicies.et dī sorbiciūcula liquidus cibꝫ q̄ de facili deglutit' sic̄ solet fieri de farina. Reg.ij.c.xiij. Tulit ergo thamar sorbiciunculas q̄s fecerat.
Sorbilis in sorbeo bes.exponit.
Sorbillo.ā sorbeo bes. dī sorbillo las.di.i.aliq̄ntulū vel paulatī sorbere 7 formal' a sorbeo cō mutata ī illo.
Sorbꝫ.a sorbeo dī ħ sorbꝫ bi. q̄dā arbor q̄ ei⁹ fruct⁹ habilis sit ad sorbendū. vñ ħ sorbū bi. eiusdez arboris fructus. Sorbiū etiā dī cereuisia vl' potus q̄ fit ex tali fructu vel etiā offa. Itē a sorbꝫ ħ sorbetū ti. locus vbi sorbi crescūt. Et ħ sorbariū idez est vel loc⁹ vbi sorba reseruant' vel etiā ipsa arbor. Et sorbarius ria.rium.
Sordecula le.di.pua sordes.
Sordeo des.in sordes exponit.
Sordes dis.fe.ge.i.putredo metallor scoria et aliar rerū. Vñ sordecula le.di. Et sordid⁹da.dū.i.immūd⁹ sordidat⁹ 7 ꝓpat. Oui. Vestes q̄s geritis sordida lana fuit. vñ ħ sordiditas.7 sordidul⁹ la.lū.i.aliquātulū sordidus.7 sordido as.i.sordi dū facere. Vñ sordeo des. dui.i.esse vel fieri sordidū.putrere.displicē.fetere. horrere. Thobias. Sordet vt actori p̄ficiat' opus. Sordet.i.turpe est.indecēs.horribile. Et cōpo. Obsordeo des.i.vndiq̄ sordere. Resordeo des. Et binc inchoa. sordesco.obsordesco.resordesco.sordeo 7 eius cōpositа sunt neu.7 faciūt p̄te.in dui.7 carent sup̄.fm vsum Sed sordido das.cū suis cōpositis est actiuū.
Sordidulus la.lum.in sordes est.
Sordidus da.dū.in sordes vide.7 cor.di.
Soreth interp̄tat' dilecta.gen⁹ est vitis optīe q̄ vberes fruct⁹ facit. Soreth etiā ē nomen cuiusdā loci.
Sorex.a soris dī ħ sorex cis.i.mus.qr sp sortiat' mortē7 cedē.vel sorex ꝓpo.a serra 7 rodo. qr rodat 7 in modū serre p̄cidat. Vñ ħ soricul⁹ li.7 soricill⁹ ābo di.7 ħ soricetū ti.loc⁹ vbi sorices abūdāt.7 cor.pnt.gti sorex cis.
Sorica.a soros qđ ē acervus dī ħ sorica ce.q̄libet tumulus arenarū. vel translatiue cuiuslibet rei cōgeries
Soricetū ti.pnt.pdu.in sorex vide.
Soriculus li.di.pnus sorex.
Soriscula le.valculū aq̄.7 dī a soros qđ est acervus.
Sortica ce.ars l'argumētū p̄bor.7 dī a soros acervo
Sorofag⁹.soros qđ ē sepulcrū ꝓpo.cū fagin qđ ē comedē.7 dī ħ sorofag⁹ gi.pnt.cor.q̄dā lapis sic dict⁹ qr corpa defūctor ꝓdita i eo infra q̄dragīta dies ꝓsumāt' 7 ponit' p sepulcro simpl'r.7 p eodē ineūt' sarcofag⁹ gi.
Soropos. A soros qđ est acervus dī hic soropos pis.7 dicunt' soropes cespites.
Soror.a semē dī ħ soror sororis q̄si ab eodē semine. Proprie q̄dē sorores sūt q̄ hūt eūdē p̄rem ħ diuersas mr̄es. Ecōtra germane q̄ hūt eandē mr̄em.ħ diuersos p̄res.q̄si ab eadē mr̄e manātes.vel dī soror a sol⁹ qr sola cū fr̄ibꝫ in sorte cognatōis hēat'.vñ sororisso sas.vel sororizo zas.i.imitari morē sororis vel assimilari sorori.
Sororcula le.di.pua soror.
Sororisso sas.in soror exprimit'.
Sororius.a soror dī soror⁹ ria.riū.ad sororē p̄tinens Et binc sororius rij.filius sororis.7 hec sororia rie.filia sororis.7 sororius maritus sororis.vel frater vxoris.
Sororizo zas.in soror vide.
Soros vel soron dī sepulchrū vel arca in q̄ mortuus fert' vel recondit'. Itē soros dī acervus 7 acuit pnt.
Sors tis.ge.fe.i.ps.vel euētus vel fortuna.vel rēsuꝫ vel oraculū vel ars vel instr̄m diuinādi. 7 dī sors rēsū vel oraculū.qr in q̄busdā locis dabāt' rēsa p sortes dī sors capitale.vñ q̄dā. Sors notat euētū signat q̄z sors capitale. V Hic no.q̄ sicut di.Aug.sup illud ps. In manibꝫ tuis sortes mee. Sors nō ē aliq̄d mali. ħ res in bōana dubitatōe diuinā indicās volūtatē. Ex ħ orit' q̄stio.an sit vtendū sortibꝫ.Ad cui⁹ rei euidentiā nō q̄ sortes fm theologū ꝓprie dicūt' cū aliq̄d fit.vt ei⁹ euētu ꝓsiderato aliq̄d occultū innotescat. Et si q̄dē q̄rat' indicio sortiū q̄d cui sit erbibēdū. siue sit res possessa. siue sit honor siue dignitas seu pena.aut actio aliq̄ vocat' sors diuisoria. Si aūt q̄rat' q̄d agere opteat vocat' sors ꝓsultoria. Si aūt q̄rat' q̄d sit futurū vocat' sors diuinatoria. Act⁹ ak hoim q̄ q̄rūt' ad sortes nō subdunt' dispositōi stellar.nec eū euēt⁹ ipsar. Vñ si q̄s ea intētōe sortibꝫ vtat' q̄i hmōi act⁹ bōani q̄ requrunt' ad sortes fm dispositōz stellarū sortiāt' effectū.vana 7 falsa ē opinio 7 p̄ ꝓñs nō carēs demonū suggestōe ex q̄ tal' diuinatio erit superstitiosa 7 illicita. Hac ak cā remota necesse ē q̄ sortialiū actuū expectet' euēt⁹. vel ex fortuna vel ex aliq̄ cā spāli dirigēte. Et siq̄dē ex fortuna qđ lo-

cum hīe ꝑt in diuisoria sorte nō videt hīe nisi vicīū vanitatē.sic si aliq̄ nō valētes aliq̄d ꝓcordit diuidē velit sortib ad diuitionē vti q̄si fortune exponētes quā q̄s ptē accipiat. Si ꝙo ex spāli cā expectet sortiū indiciū q̄ncq̄ q̄dē expectat ex demoib.sic legit Ezech.xxj. q̄ rex babylonis stetit i biuio i capite duaꝝ viarū diuinationē q̄rēs ꝓmiscēs sagittas int rogauit ydola.exta cōsuluit.z tales sūt illicite z ꝑm canones ꝓhibent. Q̄ncq̄ ꝙo expectat a deo ꝑm illud Prou.xvj. Sortes mittūt in sinū ꝫ a dño tpant z talis sors ꝑm se nō ē mala vt di. Aug. Pōt tn̄ i ꝫ q̄druplex pcm̄ incidē. Primo q̄dē.si absq̄ multa necessitate ad sortes recurrat. ꝫ em̄ vī ad dei tēptationē ptinere. Vñ Amb.di.sup lucā. Q̄d sorte eligit būano indicio ꝓhēdit. Scdo si q̄s etiā in necessitate absq̄ reuerentia sortib vtat. Vñ sup actus aplox di.beda. Si q̄ necessitate aliq̄ ꝓpulsi deū putāt sortib exēplo aplox esse ꝓsulēdū videāt ꝫ ipos aplos nō nisi collecta fratrū cetu et pcib ad deū fusis egisse. Tercio si diuina oracula ad terrena negocia ꝙuertāt Vñ aug. di.ad inq̄sitōes ianuarij. Hīs q̄ de paginis euāgelicis sortes legūt.z si optādū sit vt id poti⁹ faciēt q̄ demonia ꝓsulēda ꝙurrāt.tn̄ mihi ista displicet cōsuetudo ad negocia secularia.ad vite hmōi vanitatez diuia oracula velle ꝙuertere. Quarto si i electōib ecclesiasticis q̄ ex spūsancti inspiratōe fieri debēt aliq̄ sortib vtāt. Vñ di.beda sup act⁹ aplox. Mathias añ pē thecostē ordinat⁹ sorte qrit.qz.s.nōdū erat plenitudo spūsancti i eccīa effusa. Septē aūt diaconi postea nō sorte ꝫ electōe discipuloꝝ sūt ordinati. Hec⁹ aūt ē i tpalib dignitatib q̄ ad terrena disponēda ordināt. In q̄rū electōe plerūq̄ hoīes sortib vtūt sic̄ z in tpaliū rerum diuisiōe. Si ꝙo necessitas imineat licitū ē cū debita reuerētia sortib diuinū idiciū iploare.vñ aug. di.i epi. ad honoratū.si int dei ministros sit disceptatio q̄ eorū ꝓsecutōis tpe maneāt ne fuga oim z q̄ eoꝝ fugiāt ne.s. morte oim deseratt eccīa.si ꝫ disceptatio alit nō potuerit t̄minari q̄ntū mihi vī q̄ maneāt.z q̄ fugiāt.sorte eligendi sūt. Et in ꝑ de doctrina xp̄iana di.si tibi abūdaret aliq̄d qđ opteret dari ei q̄ nō bīet.nec duob dari potuisset. Si tibi occurrerēt duo q̄ꝝ neut aliū vt indigentia vel erga te aliq̄ necessitate superaret. Nihil iust⁹ faceres q̄ꝫ vt sorte legeres.cui dādū esset.qđ dare vtri q̄ nō potuisses. Itē scias q̄ nō ꝓdēnant rustici q̄ fuāt tpa ad seminādū.z arbores incidēdas.z silua.q̄ certā z naturalē bnt rōnem q̄re ita debeant fieri. Idē dico de phisicis circa medicinas dādas.z minutōes faciēdas z silia de q̄b certa z manifesta rō reddi pōt ꝑm phisicā.

Sortialis.a sors dī hic z hec sortialis z ꝫ le.ad sortez ptinens.

Sorticula le.di.dua sors.

Sortileg⁹ ga.gū.pnt.cor.a sorte z lego ꝓpo.qz futura legit.i.colligit.ꝑ sortes vñ ꝫ sortilegiū gn.tal dīnatio.

Sortior.a sors dī sortior tiris.sorti⁹ sū.i.ꝑ sortes diuinare vl tribuere.z submīstrare.vl diuidere.z adipisci. Et ꝓpo. Consortior tiris. Resortior tiris.z ē deponen.cū suis cōpositis.

Sortito aduer.i.ꝑ sortes.pnt.pdu. Ezech.xlv. Cum q̄ ceperitis terrā diuidere sortito.sepate p̄micias dño

Sortiuidus da.dū.pnt.cor.qui videt ꝑ sortes.a sors et video des cōponit.

Sospes.spes ꝓpo.cū se.z dī sospes tis.q̄si secū habēs spem.s.sanus.saluus.incolumis.supstes.vñ versus. In columis sospes.sanus saluusq̄ supstes. Vñ hec sospitas tis. Et sospito tas.i.sanare.exhilarare.vl bona spe facere.vel bona spe nō fallere. Et est actiuū. In eodē sensu inuenit sospio pis. Et dī sospes q̄si salutis hospes.z est gry.z inuenit in neu.ge. vñ Iuue. Depositū tibi sospes erit. Vñ declinatōe est tm̄ cōis ge.tam in singulari q̄ in pl̄ali. Sed ꝫ sospita te.in singl̄.est fe.ge.in pl̄ali ꝙo neu.ge.hōs tm̄ ntm̄ actm̄ vtm.z sic est etero-

clitum.vt pl̄r hec sospita.actō hec sospita.vtō o sospita. Idem dicas de hospes z hospita.

Sospis in sospes vide.

Sospito tas.in sospes exponit.

Sostratus ti.pnt.cor. Vñ Iuue.li.iiij. Plaudente z madidis qui cantat sostratus alis. Et macha.li.ij.c.iiij. dī. Sostratus aūt ꝑlatus est cypris.

Sother grecū nomē ē dei z it ꝑtat salvatoꝝ l salutarꝫ

Sotularis.a solea dī. Inde ꝑ apocopā sotular laris. neu.ge.z cor.pent.nti sicut specular. Vñ in doctrinali dī. His sotular socias specl̄ar.breuiabit origo. Magister tn̄ bene.di. q̄ sotular vel sotularis nihil est immo dicendū est subtelaris.

Spacior. Spaciū cij.distātia vel interuallū.vel inter capedo.vñ ꝫ spaciolū li.di. Et spaciosus sa.sum.z cōpat. vñ hec spaciositas tis. Itē a spaciū dī spacior aris atū.spaciari.i.ire vel deambulare.huc et illuc ire.cā recreandi. Et ꝓpo.cōspacior aris.circūspacior aris.despacior aris.i. deorsuꝫ vel valde vel de vno loco ad aliū spaciari.vl a spaciari cessare.Expacior aris.i.extra spaciari z vagari.

Spacior depo.est cum suis cōpositis.

Spaciū cij.in spacior vide.

Spadix dicis.fe.ge.et ꝫ spadica ce.i.palma.vñ hic et hec spadix.i.subrube⁹.fuluus.s.colore palme.vñ z spadices dicunt equi palmati.i.equi fuluiꝫ rubicūdi coloris sicut palma.vel qui palme figurā in cruribz habēt.

Spado.a spadix dī hic spado onis.eunuchus.castratus. Vñ z spadones dicunt surculi vitiū fruge carentes dicti sic.q: sint steriles.vl vt quidā dicūt spado dī a spata.i.gladio cum q̄ castrabant.

Sparciata te.cōis ge.est.z pdu.pnt. vide in spartum

Spargena ne.fe.ge.i.infantia.z dī a spargo gis.

Spargo gis.si.sū.i.diffūdē dissipaē.l respargē.distāter opire siue pfūdere.vñ sparsim adū. Et ꝓpo.spargo cū ad z subtracta d.dī.aspgo gis.i.distāter opiri.ꝑ fundere.vñ aspsim adū.ꝓspgo gis.qđ z ꝓspargo gis. inuenit. Circūspgo gis. Dispgo gis. Inspgo gis. Respgo gis.ꝓpie ē distāter opire.z pfūdere.vñ aq̄ respsus dī q̄ distātib aque guttis opt⁹ z pfusus ē. Spgo et ei⁹ ꝓposita actiua sūt.z faciūt ptē.in si.z sup.in sum. Et oia ꝓpo.a spargo mutāt vbiꝫ a.simplicis in e.q̄ꝫuis q̄ncq̄ in q̄busdā ꝓpositis inueniat a.retēta.ꝫ poti⁹ vicio scriptoꝝ videt cōtingere.

Sparsoriū.a spargo gis.dī ꝫ sparsoriū rij.id cū q̄ aliquid spargit.

Sparsus.a spargo gis.dī sparsus sa.sum.pticipiū et nomen pōt esse. Itē a spargo sparsū dī sparso sas fre. a q̄ sparsito tas.aliud frequen.

Spartanus na.nū.in spartū vide.z pdu.ta.

Spartū.a spargo gis.dī ꝫ spartū ti.genus vestimēti vel sparte ciuitas ē licaonie. Et ē eadē ciuitas sparta. vel sparte.z lacedemonia.vñ lacedemonij dicūt spartani.z dī sparta.a sparto filio foronei. Vñ spartanus na.nū.z ꝫ spartū genus vestis qđ ibi factū primū fuit. Et inde hic z ꝫ sparciata te.patriū.ab illa ciuitate.vel ab alia vt dicunt.z videt q̄ pdu.a.siue pnt.cū sit derivatiuū. Itē spartū inuenit ꝑ frutice.

Sparus.a spargo gis.dī hic sparus ri.telū rusticum missile.qz spargat.i.mittat.vñ z quidā piscis dī spar⁹. qz eiusdē figure sit.

Sparsinosus sa.sum.in spasmus exponit.

Spasm⁹ grece latie dī subita ꝯctio ptiū.aut neruoꝝ cū dolore quā passionē a corde dictā dixerīt.qz i nobis ꝓncipatū vigouis bz. vñ spasmos⁹ sa.sū.talē infirmitatē

Spata.a spaciū dī ꝫ spata te.gladi⁹.qz sit patiēs. spaciosa ꝑla z lata.z dī a patin qđ ē passio.vñ spatarius ria.riū.z hic spatari⁹ rij.q̄ facit spatas vel vendit.

Item a spata dī spatatus ta.tū.spatā habens.vel spata armatus.7 est spata fe.ge.

Spatula le.a spata dī ꝟ spatula le.di.pnī.cor.et spatula armus dī.7 ꝓprie in pecoribꝫ.qr lata sit.et spatule rami vel folia vel fructus palmarū.añq; apiant' ad silitudinē spate dicunt'. Leuit'.xxiij. Spatulas palmarū. Itē spatule grece latine delicie dicūt'. Et a spatula dī spatulosus sa.sū.7 spatulatus ta.tū.q; magnas 7 diffusas hz spatulas.vel delicios⁹.sine delicat⁹ 7 vtrūq; cōpar'. Itē a spatula dī spatulor aris.i.delicior aris.vl' in spatula diuinare. Et ꝓpo.cū ex.7 dī expatulor aris.

Specialis.in species exponit'.

Species.a specio cis.dī ꝟ spēs ciei.i.pulchritudo vel forma fm qđ dī. Species pami digna est impio. Itez spēs ꝓprie forma dī.7 ꝓpria q̄litas q̄ cogīscit' ex ꝓuentu accidentū.7 dispositōe ptū. Itē dī spēs rerū maneries.fm qđ dī.huius spēi.i.huius manerei herba est in orto meo. Itē spēs dī ſba vel essentia.vñ in q̄dā collecta. Cōcede q̄sum⁹ vt q̄ iam te ex fide cognimus. vsq; ad ꝓtēplandā spēm tue celsitudinis pducamur. Item spēs dī qđdā pdicabile in dyaletica. Et diffinit'. Species ē qđ pdicat' de plib⁹ differētib⁹ nūero in eo qđ qd Itē spēs dī accidēs ptiū oronis in grāmatica.et describit' sic marie fm qđ nois ē accidēs. Spēs ē originalis dispositio dictōis.p quā fit pmitini 7 derinatiui discretio.de ꝟ multa vtilia habes in tercia pte in ca.de spēb⁹ noim. Dicit' etiā occasio vel cā. Vñ hic 7 ꝟ spālis 7 ꝟ le.ad spēm ptinēs.vel spēm designans.7 singularis ꝓprius vnicus. Et cōpar'.vñ hec spālitas tis.et spāliter adu.i.p spēs. Itē a spēs dī speciosus sa.sū.i.formosus pulcer.7 cōpar'.vñ hec speciositas tis.

Specifico.spēs cōpo.cū facio et dī specifico cas.i.segregare.diuidere separe.designare vel spēm facere.vñ specificus ca.cū.i.specialis.diuisus vel faciens spēm.

Specimen.a specio dī hoc specimen minis.i.pulchritudo vel silitudo.imago.signū.noticia.expimentum.7 cor.pnī.tam in ntō q̄ in gtō.

Specio cis.speri ctū.i.cōsiderare. Sed nō est in vsu 7 nūq; dicēdū ē spicio. ß specio qđ ꝓbat' p derivata.s. spēs specimē speculū ꝛc.sicut vult bug. Prisc.etiā dic in .iij.li. A specio cis.vel a specie specimē. Specio cōponit'. Aspicio cis. Respicio cis. Cōspicio cis. Circumspicio cis. Despicio cis. Dispicio cis. Inspicio cis. ꝓspicio cis. ꝓspicio cis. Itē specio cōpo.cū sursum vel sursū 7 dī suspicio cis. Specio 7 eius cōpo.in o.oīa sunt actiua 7 faciūt ꝓteritū in xi.7 sup̄.in ctū. Itē oīa ab eo cōposita in pñti mutāt e.simplicis ī i.7 cor.hāc syllabā spi. Qui. epist.- Despicit acceptas hostis ab hoste notas.i.lras. Prisc.in.v.li.vbi agit de figura di. Specio simplex nō est in vsu.vñ ꝓpo. Inspicio suspicio Specto etiā ꝟbū q̄si a ꝟbo specio natū ē fre. Et scias q̄ videm⁹ natura. Aspicim⁹ volūtate. Intuem̄ cura.aspicim⁹ añ nos.respicim⁹ retro.suspicim⁹ sursū.despicim⁹ deorsū.inspicimus introrsū.ꝓspicim⁹ circūquaq;.Prospicim⁹ lōge.

Spēciūcula le.di.pua spēs.

Specto.a specio cis.speri.ctū.dī specto ctas fre.vñ ß spectamē minis.7 ß spectaculū li.p eodē. Et hic 7 hec spectabilis.7 ß le.vñ spectabiliter aduer.

Specula.a specio cis.dī ß specula le.altus loc⁹ aptus ad circūspiciēdū.vñ speculor aris.i.videre inspicere.inuestigare.explorare de alto inspicere.vñ ß specular.vl' ß specularc ris.loc⁹ altus vñ q̄s specularī pōt.vñ 7 fenestre 7 vehicula de quib⁹ speculamur specularia dicūtur.vñ Aug.in q̄dā sermone. Solis radius penetrat specular.nec cū ingredit' violat.nec cū egredit' dissipat qr 7 in ingressu 7 egressu eius specular integrū ꝓseverat.7 cor.cu.specular.sicut suū verbū speculor.vñ Juvenalis. Qui vehit' clauso latis specularib⁹ antro. De hoc etiā dixi in scđa pte.vbi egi de accentu noīm desinentiū in ar. Et a speculor vel specula derivat' hic 7 ß specularis.7 hoc re.i.illustris.vel ad speculam ptinens vel habilis 7 aptus ad speculandum.

Speculor aris.in specula est.

Speculū.a specio cis.dī hoc speculū li.qr ibi femina spēm sui vultus cōsideret.vel dī a splendendo.qr splēdorem reddat.

Specus.a specio cis.dī hic specus ci.et ß specus cus.cui.7 ß specus coris.7 ß specū ci.7 ß specu indecl'.in singulari oia in eodē sensu. Et ē specus fossa facta sub terra q̄ ꝓspici pōt.q̄ 7 antrū dī.7 speleū 7 spelūca. Hz antrum 7 speleū grece latine spelūca.s.locus.cōcauus.rupes ꝓcaua.7 vide qr a speleū derivat' spelūca 7 deberet specus cus.vel specu facere ablativum 7 dtīm pl'ales in ibus specib⁹.tū vsualiter faciunt in ubꝫ vt specubꝫ.

Speleum.in specus exponit'.

Spera.a spaciū dī ß spera re.i.rotūditas sive corpus ex omni pte rotundū.7 est spera manēte dyametro cōtinua circa ipsū semicirculi circūductio. 7 dī spera q̄si spaciū rotundū.vñ 7 rotūditas mūdi dī spera mūdi.qr eius species in rotundū formata est 7 quicqd rotundū et volubile est dī spera a volubilitate 7 rotūditate vt pile quib⁹ ludūt infantes.vel vt dicūt spera grecū est. Greci em̄ quicqd ē rotundū sperā vocāt.vñ sphericus ca.cū.i.rotūdus 7 solidus ad modū spere.7 vt Jsi.dic. Spera celi est spēs quedā in rotundū formata. cuius centrū terra ē ex oīb⁹ ptib⁹ eq̄liter cōclusa.spera ista ab oriēte 7 occidēte.semel in die 7 nocte vertit'.7 tanta celeritate dī currere.vt nisi aduersus p̄cipitē eius cursū astra currerēt. q̄ eam ꝛemorarent' mūdi ruinā faceret. hanc nec ꝓncipiū nec terminū habere dicūt. Jdeo q̄ in termino rotūdo q̄si circulo vñ incipiat 7 desinat. nō facile ꝓbendit'.7 cor.primam. Vñ prudētius maior. Cuius ad arbitrīū spera mobilis atq; rotūda multi tñ pducūt. ß male.qr p eius ꝓpositū.pbat'.s.asp.qđ ꝓpo. ab a.qđ est sine 7 spera.7 ꝓsper q̄ dī q̄si ꝓpe sperā.sed spera pdu.e.ante r.

Sperma.a spergo gis.dī ß sperma tis.i.semē.7 ꝓprie aialium. Vñ spermatizo zas.i.sperma emittere.

Spermologus.sperma ꝓpo.cū logos qđ est sermo et dī hic spermologus gi.pnī.cor.i.seminerbius 7 adiecta ne pōt declinari spermologus ga.gum.

Spernaculus.in spernax est.

Spernax.a sperno nis.dī spernax cis.ge.oīs.q̄ freq̄nt alios spernit.7 ꝓpa. Vñ ß spernacitas tis.7 spernaculus la.lum.pnī.cor.aliquantulū spernax.

Spno nis.spreui spretū.spnere.i.ptēnere.vilipēdere. Spno ꝓpo. Aspno nis.vñ aspnor naris.deponē. Conspno.i.sil' spnere.vñ 7 ꝓspretus ta.tū. Et ꝓpo. Incon spretus ta.tū.i.laudatus 7 ꝓbatus. Spno 7 eius ꝓpo. in o.sūt actiua.7 faciūt ptē.in spreui.7 sup̄.in spretū.

Spero.a spera dī spero as.i.spē hīe.ꝑdere.existimare vl' sperādo expectare.vel credere 7 ꝓprie bona. Bona q̄dē speram⁹ mala timem⁹. Sepe tñ spare ponit' p timere 7 ecōuerso. ß impropꝛie. Vñ di.donat⁹ qr cū dī Hūc ego si potui tñ spare dolorē. Spare di.p timē 7 ē ibi acirologia. A spo derivat' spat⁹ta.tū.tā ī actiua q̄ ī passiua significatiōe. Et ꝓpat'. Et ꝓpo. Inspatus tatum.7 silr ꝓpat'. Spero ꝓponit'. Despero ras.i.a spe cessare.vñ hic 7 ß despabilis 7 ß le.vñ despabiliter aduer. Spero p spē hīe est neu.imo semp videt neutrū. ß qr aliud verbū in eo intelligit'.pt etiā eius passiuū in ꝑma ꝑsona inueniri nō minus tñ ē neutrū.sicut 7 inuideo.hz etiā sepe inueniat' inuideor.despero ab eo ꝓpositū neutrū est. Itē spero ꝑmā ꝓdu.ß spare eam cor.

Sperula le.di.pua spera.

Spes. A spero ras dī ß spes spei. 7 dī spes qr sit pes ꝓgrediēdi q̄si spes.7 ē ety. Vñ ecōtrario dī despatio dest em̄ pes.nullaq; ꝓgrediēdi facultas.qr dū q̄s peccatū amat.futurā gliā nō spat. Et caret gtō 7 dtō 7 ablatiuo pl'alibus fm vsum. Inuenit' tñ spebꝫ. Vñ in .q.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

li.Mach.capi.vij.g. Noli frustra extolli vanis spebꝰ. Hic nota q̄ spes ē certa expectatio future beatitudinis.veniēs ex gr̄a et ex meritis p̄cedētibꝫ.Sine meritis.n.aliq̄d spare nō ē spes ꝫ p̄sumptio dici pōt.Et ē spes de inuisibilibꝫ qō.n.videt q̄s nō sperat.Et scias q̄ spes fm q̄ ē passio nō ē x̄tus.ꝫ fm qō ē in appetitu intellectiue p̄tis.Et nota q̄ nūer⁹ p̄ncipaliū passionū hoc mō pōt accipi.q; aut sūt de p̄nti in q̄ p̄ficit motus ꝯcupiscibilis aut de futuro in q̄ cōsistit motus irascibilis inq̄tuꝫ ē de difficili.si p̄mo mō,aut de bono et sic ē gaudiū.aut de malo ⁊ sic est tristicia.si scdo mō aut de bono ⁊ sic ē spes.aut de malo ⁊ sic ē timor. Itē aiaduerte q̄ spes q̄ ē x̄tus nō opponit timori q̄ ē donū.q; spes extēdit se in deū ex cōsideratiōe diuine largitatis. Timor x̄po dat resilitiōem ex cōsideratiōe p̄prie p̄tauitatis ⁊ ita nō est fm idez resilitio timoris et extēsio spei.vñ nō sūt cōtraria. Itē spes aliq̄n p re sperata ponit.vñ apls.Expectātes beatā spē .i.rē sperata vitā et nā.q; spes nō cōfūdit.i.ñ frustrat vl decipit
Spica.a specio cis.dr̄ h̄ spica ce.q; de stipla,psilit.et apparet.vl spica dr̄ q̄si sperica q; rotūda ē .et spica de maturis frugibꝫ dr̄ abusiue. Nā p̄prie spica ē cū p̄culmi folliculū.i.extremū tumorē culmi. ariste adhuc tenues in modū spicule apparēt. Ūñ ⁊ sagitte et lancee breues dicūt spicula a spicæ similitudine. A spica dicit spicosus sa.sū.plen⁹ et abūdans spicis. Ūñ h̄ spicositas tatis.spicæ plenitudo et abūdātia. Itē a spica dr̄ spicat⁹ ta.tū.spicā hns vl spicis ornat⁹.vl ex spicis cōpos.sic in euāgelio legit. Unguētū spicatum qō de spicis aromatū fuit factū.vide et in nard⁹ ⁊ p̄du.spi.
Spicatus ta.tū.in spica exponit.
Spico.a spica dr̄ spico cas.i.spicas emittere.vl hre. colligere vel dare.vl ad modū spice acuere vl findere et cōpo. Cōspico cas.i.spicas colligere. in q̄ sensu inuenit cōspicor caris.deponē. Despico cas.et despicor caris.depo.i.grana de spica excutere et extrabere .vñ etiā sepe ponit p auferre et p apire. Expicor caris.et expico cas.idē est.qō despicare. Inspico cas .i.spicas emittere.vl dare vl ad modū spicæ acuere.vl finere.vl diuidē.i.formare. Respico cas.i. retro vl iterꝫ spicare. Suspico.i.latēt vl p⁹ vl subt⁹ spicare. Spico ⁊ eius cōpo.p̄du.bāc sylla.spi.vide in cōspico . Itē spico et oia eius ꝯpo.in o.sunt neutra.
Spicosus sa.sū.in spica exponit.
Spicula.a spica dr̄ h̄ spicula le.di. Et h̄ spiculū li.telū vel sagitta.vl breuis lācea.vl iaculū. q; ad istar spice acuit.et spiculor aris.i.iaculari vl spicło occidē.vñ h̄ spiclator ris.i.carnifex q̄ portat spiclꝫ ad occidēdū
Spiculator toris.in spicula exponit.
Spidromuꝫ.spiro cōpo.cū dromos qō ē curuū.⁊ dr̄ h̄ spidromū mi.loc⁹ p⁹ domū secret⁹. sicut ad req̄sita nature. Idē dicitur et ypodrom⁹.
Spina. a spica dr̄ h̄ spina ne.p̄t acuitatez. Q; aī dr̄ spia q̄i pūgēdo sāguinē trabēs ety.ē.vñ spinos⁹ sa.sū. .i.spinis plen⁹.vñ h̄ spinositas tis. Itē a spina dr̄ h̄ spinetū ti.loc⁹ vbi spine crescūt. Et spineus nea.neū.i.de spinis fact⁹.vt spinea corona. Itē spina ē iūctura dor si sic dicta.q; b̄eat radiolos acutos,et p̄duc.spi. Ūñ tho.spinis et tribul purgare noualia dz.q̄ scrit ꝛc.
Spinax.a spina dr̄ h̄ spinax cis. tabula pbox q̄ ⁊ pinax x̄ in q̄ pbi figuras faciūt in supposito puluē vide
Spinetū ti.in spina exponit. in mons.
Spinifer fera.rū.pnl.cor.ferēs spinas.et ꝯpo.a spina et fero fers.vel a ferens.
Spinigena ne.ge.cōis.pnl.cor.de spinis genit⁹.
Spino.a spina dr̄ spino nas.i.pūgere vl claudere.⁊ cōpo.ꝯspino nas.despino as.i.spinas auferre vl extrahere.Et expino as.in eodē sensu. Inspino as.i.valde vl int⁹ spinare. Respino as.i.iterꝫ spinare. vl spinas remouē.Spino cū oibꝫ suis cōpo.acti.ē.et p̄du.spi.

Spinc.a spina dr̄ hoc spinc inclina. vl spinc terz. .i.fibula vl armillo.et cor.pnl.gti.vide introqo.
Spinterculū li.di.puū spinter.
Spinula le.dimi.pua spina.
Spinulēt⁹.a spina et lētos plen⁹ cōpo.spinulent⁹ ta.tū.i.plen⁹ spinis.Et ꝯpar.vñ h̄ spinulētia tie.
Spin⁹.a spina dr̄ hec spin⁹ ni.arbor prunox qō q̄dā in mas.ge.ptulerūt.
Spira.a spera dr̄ h̄ spira re.circul⁹ nō rediēs ad idez p̄ctū.vñ et reuolutōes p̄pentū et funū in naui spire dicūt.et ipi funes nautax dicūt spire.q; i spiris recolligunt.vel dicūt sic a sparto vñ fūt.
Spiraculū a spiro ras.dr̄ hoc spiraculū li.i.aditꝰ vel foramē.vl aliq̄d aliō p q̄ō spirat. vñ et spiracla dicūt oia loca p q̄ pōt ferri spūs q̄ greci paroia vocant.vl a carotbea.Et spiracla dicūt loca p q̄ cra spiramē edit Itē a spiro dr̄ spiratiu⁹ ua.uū. qō facile spirat.⁊ h̄ et h̄ spirabil et hoc le.babile ad spirādū.vl p qō spirat.
Spirator.a spiro ras.dr̄ h̄ spirator toris. q̄ spirat.ꝫ cōsueuit q̄ri. An p̄ et fili⁹ sint vn⁹ spirator spūssancti Ad h̄ dicūt q̄dā q act⁹ recipit numerꝫ a suppositꝫ, vñ etiā x̄bū signās sbam p modū act⁹ dr̄ de pl̄ibꝫ psonis pluralit cꝫuis sit eēntia vna.sic Joan.x. Ego et pater unū sum⁹ .actus aūt signat et in x̄bo et p̄tcipio ⁊ in noie x̄bali.ꝫ tñ plus accedit ad sbam q̄ x̄bū.⁊ adhuc nomē x̄bale pl⁹ q̄ꝫ p̄tcipiū et x̄bū. Et iō nō possum⁹ dicere q p̄ et fili⁹ spirēt spm̄ sc̄m vl q sint spirās vl q sint spirator.ꝫ q spirēt et sint spirātes.et sint spirator q̄uis sit vn⁹ act⁹ q̄ spirāt.tñ ꝫz q vnūqōꝫ eorū magis accedit ad signādū actū min⁹ p̄prie pōt in singulari p̄dicari. Ul pōt dici ⁊ p̄ius.q q; spirās adiectiuū ē.spirator x̄po substātiuū. Jō p̄ ⁊ fili⁹ sunt duo spirātes p̄pt pluralitatē suppositox. Nō aūt duo spiratores p̄pter vnā spiratiōem. Nā adiectiua noia habent nūex fm suppositā. Substātiua x̄po a seipis fm formā signatā vide in scribo.
Spūalis.in spūs exponitur.
Spūs.a spiro ras.dr̄ h̄ spūs tus.tui.i.flat⁹ vl angel⁹ vl aīa q̄ facit spirare.vl q; spirat in corpe. Puſ.at vī velle.q a spūs deriuet spiro ras.et hoc teneas.Et spirit⁹ deriuat a pyr qō ē ignis. Et a spūs dr̄ h̄ ⁊ h̄ spūal et h̄ le.ad spm̄ ptinēs.Et formal a spūs remota s.⁊ addita alis.Et p syncopā dr̄ h̄ et h̄ spiritāl.et hoc le.vñ spiritaliē adū.Et ꝛz videant.idē signare .tñ differūt. q; spūalia ad spm̄ ptinēt generalis.sine ad bonuz sive ad malū. Sz spiritalia sūt bona q̄ spectāt ad salutē.et ad vitē eternā.Et scias q spūssanct⁹ qñ ē vna dictio dr̄ de tercia psona in trinitate. Sz qñ sunt due ptes spūs sanct⁹ dr̄ de spiritu cuiuslibꝫ viri iusti. Hic nota q sicut fili⁹ duobꝫ mōis dr̄ mitti. Uno mō q̄ visibiliē apparuit. Altero q̄ inuisibiliē castis mētibꝫ p̄cipiē. Ita et spūssanct⁹ a p̄re et filio ac a seipo duobꝫ mōis p̄cedē.sive mitti sive dari dr̄ uno mō visibiliē . Alio mō inuisibiliē. Dat⁹ ē.n. visibiliē visibil creature demonstratiōe.sic in die pēthecostes.aliqſꝫ vicibꝫ.Et dat q̄tidie inuisibiliē illabēdo mētib⁹ fidelū. nō tñ spūssanctus in sui natura vr̄ a nobis.qui nec in illis creaturis magis erat q̄ꝫ in alijs.ꝫ ad aliud. In illis.n.erat vt per eas ad hoies veniēs.oñderet ē in ill.ad q̄s ille creature veniebāt. Nō.n.spūssanct⁹ tpali motu tūc venit vl descēdit in hoies.ꝫ p tpalē motū creature figurata ē spūalis et inuisibilis spūssancti infusio .Et vt aptius dicat p illū modū missiōis spūssancti corpaliē exhibitū mōstrata ē spūalis ⁊ interior missio.ss.sive donatio
Itē scias q̄ dona.ss.sūt septē.q̄ enumerant in Isa. xj. Requiescit sup eū spūs dñi.spūs sapie.⁊ intellectus spūs p̄silij.et fortitudis. spūs scie ⁊ pietatiz. ⁊ replebit eū spūs timoris dñi.Xp̄c būit et q̄libꝫ mēbꝫ eius hz spm̄ sapie in diligēdo.spm̄ itellect⁹ in ꝯgnoscēdo.spiritū cōsilij in docēdo.spm̄ fortitudis in sustinēdo.spi-

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ritū scīe ī cōseruādo. spm̄ pietat̄ in cōpatiēdo. spm̄ timoris in reuerēdo. vide in spes. et in paclit⁹. Greg. aūt in. xiᵐ omel. ezech. p̄dicta dona ascēdēdo enūerat. vñ dic̄ Ysa. Predicta dona vel grad⁹ de celestib⁹ loquēs descēdendo magis q̄z ascēdēdo enūerauit. Sz nos q̄ a terrenis ad celestia tēdim⁹ eos dē grad⁹ ascendendo enūerem⁹. vt a timore ad sapiam puenire valeam⁹. in mēte eteniz nr̄a p̄m⁹ grad⁹ ascēsiōis ē timor dñi. secūdus pietas. t̄cius scia. q̄rt⁹ fortitudo. q̄nt⁹ ꝓsiliū. sext⁹ intellect⁹. septim⁹ sapia. Est em̄ timor dñi in mēte. ß q̄ lis ē iste timor si cū eo pietas nō ē. Qui. n. misereri primo ignorat. qui cōpati ei in tribulatiōe dissimulat h⁹ timor āte oīpotētis dei oc̄los null⁹ ē q̄ nō leuat̄ ad pietatē. ß sepe pietas p̄ inordinatā misericordiā errare solet. si fortasse pepcerit q̄ pcenda nō sūt. pctā. n. q̄ feriri gnib⁹ gehēne possūt. discipline sūt ꝛbere corrigenda. ß inordinata pietas cū tpaliter pcit. ad eternū supplicīū detrahit. Ut g̃ vere ordinata sit pietas. ad gradū ē alīū sublevanda. i. ad sciam. vt sciat. vl̄ qđ ex scia pñiat vl̄ qđ ex misedia dimittat et si sciat q̄d agere q̄z debeat. virtutē ꝛbo agēdi nō habeat. q̄d ē ipa scia. Scia g̃ nr̄a crescat ad fortitudinē. vt cuz videt q̄d sit agendū hoc agere p mētis fortitudinē possit ne timore trepidet. et pauore collapsa nō valeat dona defendere q̄ sentit. Sz sepe fortitudo si improuisa fuerit. et minus circa vicia circūspecta ipa sui p̄sumptiōe ī casuz ruit. Ascēdit ergo ad cōsiliū vt p̄uidēdo p̄muniat oīe qđ agē fortiter pōt. ß ee ꝓsiliū nō pōt. si ītellect⁹ deest. q̄ nō intelligit malū qđ agentē g̃uat. quō pōt bonū solidare qđ adinuat. Itaq̄ a cōsilio ascēdamus ad intellectū. Sz q̄d sit ītellect⁹ magno q̄dē acumine vigilet et moderari se nesciat p maturitatē. Ab intellectu g̃ ascēdat̄ ad sapiam. vt ß qđ intellect⁹ acute inuenit. sapia mature disponat. Qui igit̄ p timorē surgim⁹ ad pietatē. p pietatē ad sciam ducimur. p sciam ad fortitudinē roboramur. p fortitudinē ad cōsiliū tēdim⁹. p cōsiliū ad ītellectū ꝓficim⁹. p intellectū ad maturitatē sapie puenim⁹. Septē gradib⁹ ad portā ascēdim⁹. p quā nobis adit⁹ vite spūalis apit̄. De ꝓplici spū hēs in aīa. Itē de natiōib⁹ hēs ī ꝓpria. Itē de pctō in spm̄sctm. hēs in pecco cas. Itē q̄re sit missus spūssanctus dī in paclit⁹. Itē vide in sapia et ī virtus. Itē scias q̄ q̄dā sūt a spūsctō et nō cum. q̄dam cū spūsctō. ß nō a spūsctō. vt dicā in timor. Hinc nō q̄ Greg. in omel. pēthecostes exponēs illd̄ ioan. Paraclit⁹ aūt spūssctus quē mittet p̄ in nōie meo. ille vos docebit oīa sic dic̄. Greca locutiōe paclit⁹ latīe aduocat⁹. vel cōsolator dī. q̄ idcirco dī aduocat⁹. q̄ p error̄e delinq̄tū apud iusticiā p̄is interuēit q̄ vnius substātie cū p̄re et filio exorare p delinq̄ntib⁹ phibet̄. q̄ eos q̄s repleuerit exorātes fac̄. Vñ ꝛ paul⁹ di. Ipe n. spūs postulat p nobis gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Idē n. spūs postulare dī. q̄ ad postulādū eos q̄s repleuerit. inflamat. Cōsolator aūt idē spūs vocat̄. q̄ de pcti ppetratōe merētib⁹ dū spez venie p̄parat. ab afflictōe tristicie mētem leuat. de q̄ recte p̄mittit. ipe vos docebit oīa. q̄ nisi idē spūs cordi assit audiētis. ociosꝰ ē sermo doctoris. Nemo g̃ docēti homī tribuat qđ ex ore docētis intelligit. q̄ nisi int⁹ sit q̄ docat doctoris lingua inuacuū exteri⁹ laborat. Ecce vnā loq̄ntis vocē oēs pit̄ audit̄. nec tñ piter sensū audite vocis pceptis Cū g̃ vox dispar nō sit. tur ī cordib⁹ vr̄is dispar ē vocis intelligētia. nisi q̄ p ß qđ vox loquētis cōit̄ admonet. ē mag⁹ interior. q̄ de vocis intelligentia q̄sdam spūaliter docet. Itē idez in eadē omel. Libet oculos fidei in ꝛcto opificis h⁹ spūssctī attollere. atq̄ sparsiz p̄res noui ac veteris testamēti ꝓsiderare. Ecce aptis eisdē oculis fidei dauid. amos. danielē. petrū. paluz. matheū. intueor et sanct⁹ iste spūs q̄lis et q̄nt⁹ sit artifex. cōsiderare volo. ß in ipa cōsideratiōe mea deficio.

Implet nā q̄z citharedū puer̄ et psalmistā facit. Implet pastorē armētariū sicomorus vellicātē. et ꝓphetā facit. Implet abstinētē puerū et iudicē senē facit. Implet piscatorē. et caput eccl̄ie facit. Implet psecutorē et doctorē gētiū fac̄. Implet publicanū et euāgelistaz et apl̄m facit. O q̄lis iste spūs. nulla ad dicēduz mora agit̄ in oē qđ voluerit. mox vt tetigerit mētez docet. solūq̄z tetigisse docuisse ē. Nā hūanū aīm subito vt illustrat. immutat abnegat repēte qđ erat. exhibet repēte qđ nō erat.

Spiro ras. raui. rare. i. viuere. vl̄ spm̄ ducere. vl̄ suspirare. vl̄ flere. vl̄ olere. siue redolere. vñ ß spiramenis. Spiro cōpo. Aspiro ras. Cōspiro ras. i. sil̄ spirare. vl̄ cōiurare. vñ ꝓspirator. ꝛ ꝓspiratio. Expiro ras. i. mori ex̄ spm̄ mittere. Inspiro ras. i. spirādo immittē extinguē. Respiro ras. retro vl̄ itez spirare. vl̄ q̄escē. pausare a labore. Suspiro ras. i. sursū spirare vl̄ subt⁹ spm̄ ducere. Spiro et eius cōpo. neu. sūt p̄ter inspiro p instinguere. qđ ē actīm. Et oīa pdu. hāc syllā. spi. vide etiā in spiraculū.

Spissus sic̄ in Grecis. dī. Spissū de toto solido, dicetur. ac illud. Desum dicat̄ vbi loc⁹ opac⁹ bī.

Splen nis. mas. ge. dī a supplemēto ex cōtraria pte ie coris. ne vacua existeret. vñ a supleo dicit̄ splē. Et a splen dī splenetic⁹ ca. cū. i. ad splenē ptinēs. vl̄ q̄ patitur in splene. Et vt dī in Grecis. Lor sapit. pulmo loquit̄. fel cōmouet irā. Splen ridere facit. cogit amare iecur. Et dī vulgariter minza. vide in cor.

Splēdeo des. splendere. i. lucē. vñ hic splēdor doris. Et splēdid⁹ da. dū. Et ꝓpat̄. et in de splendesco cis. incho. Splēdeo cōpo. Cōsplendeo des. Resplendeo des. vñ cōsplendesco. resplendesco cis. incho. Splendeo cū suis cōpo. neutrū ē. et caret supi.

Splendidul⁹ la. lū. i. aliquātulū splendid⁹.

Splendific⁹ splendeo. vl̄ splēdo cōpo. cū facio. et dī splendific⁹ ca. cū. pnl̄. cor. et splēdificēs cētl̄. ge. om. vñ hec splendificentia tie. i. claritas.

Splēdona. a splēdeo des. dī ß splēdona ne. i. gladius q̄ splendeat.

Splenetic⁹ ca. cū. in splen exponit̄. et cor. pnl̄.

Spoletū ti. q̄dā ciuitas. pnl̄. pdu. inde spoletan⁹

Spoliatoriū rij. in spolio exponit̄.

Spolio as. ani. atuz. are. i. denudare. spolia auferre. Vñ hoc spoliatoriū rij. locus spoliādi. Et hoc spoliū lij. Et sūt spolia quatuor. exuuie ducū et dinituz. Vñ hoc spoliariū loc⁹ vbi spolia reponūt̄. vel exterior balneor̄ cellula. Spolio cōpo. Conspolio as. Despolio as. Dispolio as. Expolio as. Spolio cū suis cōpositz est actūm.

Spōda. a spondeo des. vl̄ a sponsa dī ß sponda de. ps lectuli vl̄ scrinij. vñ ß et ß spondalis. et ß le. id ē ad spondā ptinēs.

Spōdeo des. spopondi. sponsū. i. fideiubere. vl̄ promittere vel velle. Et ꝑm ꝑsti. Spōdeo p̄terituz geminat spopondi. a q̄ etiā lra s. demit̄ ī sed̄a syllaba euphonie cā. et dī spopōdi. Spōdeo cōpo. Cōspōdeo des. i. sil̄ spōdere. Despōdeo des. despōdi. i. valde spōdē spōsaz facere. et viro cōiungere. Vñ despōso sas. freq̄n. Respondeo des. i. retro petēti vocē mittere. vl̄ reddē vl̄ cōsonare. vl̄ resistē. cōtradicere. Vñ rñso sas. fre. i. frequēter rñdere resistē ꝛdicē. Spōdeo et ei⁹ cōpositū sūt actīa. p̄t̄ respōdeo des. qđ ē neu. Spōdeo hz geminatiōez in p̄terito. Sz cōposita ab eo nunq̄z geminat p̄teritū.

Spōsa. a spōdeo des. dī ß spōsus si. et ß spōsa se. nā oliz spōsores sibinnicē mittebāt cautiōes in q̄b⁹ spōdebāt se inuicē cōsentire in iura matrimonij. ꝛ fideiussores dabāt. Inde admissū ē vt spōsū dicam² viruz a spōdendo. et sponsā sil̄r. Ergo spōsus ē nō q̄ promittit ß q̄ spōdet. et spōsiōes dat et vult. Vñ, b ꝛ ß spōsat

ꝛ ꝟ le. ad ſpōſū vl' ad ſpōſā ptinēs. Vñ et ſpōſalia di cūt q̄ in dote dāt vl' a viro vel a femia. Spōſ⁹ ꝓpo. cōſponſ⁹. i. ꝓiurat⁹. vl' cū alio ſil' ſpōſ⁹. Itē ſpōſus ſa. ſū. ē ptcipiū. de ſpōdeo⁹ deris. vide in matrimōiū.

Spōſor. a ſpōdeo des. dr ꝟ ſpōſor oris. i. fideiuſſor vel ꝓmiſſor. vñ in epla ad Heb. ca. vij. Intātū melio ris teſtamēti ſpōſor factus ē ieſus.

Spōte. a ſpōdeo des. dr ſpōte adū. q̄litat'. i. vltro vo lūtarie. Ꝟꝫ ponit'. q̄nq̄ noīalit'. vt mea ſpōte ꝟ feci. ꝗ meli⁹ ē vt dicam⁹ nomē eē ablatiui cal⁹ tm̄. et ñ adū. lꝫ q̄nq̄ ponat' adū. Vi aūt eēt adū. cū poneret' noīaliter nō adiūgeret ſibi adiectiuū niſi in neutro ge. Genera le q̄dē ē ꝙ q̄n aliq̄ dictio nō noīalis ponit' noīaliter in neu. ge. ponit' tm̄. et ſuſcipit adiectiuū in neutro ge. vt tuū legere tuū euge. Tuū ergo. A ſpōte dr ſpōtane⁹ nea. neū. i. volūtarius.

Sporta. a porto tas. dr hec ſporta te. q̄dā gen⁹ va ſis ūceū. vl' virgeū. vñ hec ſportula le. Et ſportella le. di. Vl' ſporta dr a ſparto frutice. Vñ in q̄buſdā locꝫ tenit'. Et hic hic ſportari⁹ rij. q̄ ſportas facit. Et ſpor tarius ria. riū. ad ſportā ptinēs.

Sportella le. di. in ſporta te. exponit'.

Sportula le. di. pua ſporta.

Spuma. a ſpuo uis. dr ꝟ ſpuma me. vñ ſpumoſ⁹ ſa. ſū. plen⁹ ſpuma. Et cōpar'. vñ ꝟ ſpumoſitas tis. Itē a ſpuma dr ſpumo mas. i. ſpuma fluē. vl' ſpumā bre vl' emittē vl' auferre. Et cōpo. cōſpumo as. i. ſil' ſpumare. deſpumo mas. i. valde vl' deorſū ſpumare. vl' purgare. q̄i deorſū a ſpuma pōere. Expumo mas. i. valde vl' ex ſpumare vl' ſpumas auferre. Inſpumo mas. i. in vl' val de vl' int⁹ ſpumare. Reſpumo mas. Spumo ꝙ ei⁹ cō poſita neu. ſunt ꝙ. pdu. bāc ſyllabā ſpu. Iuuenal'. Et ꝓfuſa mero ſpumāt vnguēta valerno.

Spume⁹. a ſpuma dr ſpumeus mea. meū. i. de ſpuma exīs. vl' ad ſpumā ptinēs. vl' ſpuma abundās.

Spumo mas. in ſpuma ē.

Spumoſus ſa. ſū. in ſpuma vide.

Spumula le. di. pua ſpuma.

Spūgia. a ſpuma dr ꝟ ſpūgia gie. q⁹ ex ſpuma fiat vl' dr a fingere qđ ē nitidare. q⁹ apta ē ad tergēdū. ꝙ ſcri bitur ꝑ u. in papia ſpūgia.

Spuo ſpuis. ſpui ſputū ſpuē. i. ſputū emittē. l' ſputo reſpgere. pfūdere. Et inde ſput⁹ ta. tū. Et ꝟ ſputū ti. Spuo ꝓpo. cōſpuo is. i. ſil' ſpuē. vl' ſputo ꝓſpgē vl' ꝑ fūdere. deſpuo is. i. deorſū ſpuere. vl' ſputo pfūdere. ex puo is. i. exī ſpuere. Inſpuo is. i. intro vl' valde ſpuere. Reſpuo is. i. iterū vl' retro ſpuere vl' recuſare renuere vilipēdere. ſpernere. Spuere ꝑ ſputū emittē. ꝙ ꝓpo. ab eo �means illā ſignificationē neu. ſūt. ꝟ in alia ſignifica tiōe actiua ſūt. ꝙ oīa facē. pte. in ſpui. et ſuꝑ. ī tū. ꝙ ī ſupi. pdu. ſpu. ꝟꝫ bug. Puſ. aī di. q⁹ ſpuo deficit ſupi. forte ꝟ d. q⁹ ſuo tpe nō erat in vſu. tm̄ nūc eo vti poſſumus.

Spurcicia. a ſpurc⁹ dr ꝟ ſpurcicia cie. i. imūdicia. fedi tas. ꝙ formaī a gtō ſpurci. addita cia fit ꝟ ſpurcicia.

Spurc⁹. a ſpuo is. dr ſpurc⁹ ca. cū. i. turpis. fetid⁹ im mūdus. q̄ſi ſputū ſcreōs vl' ꝓnocās. vl' q̄ſi ſpuē cogēs. vl' q̄ſi ſine puritate. Et cōpar' vt dicūt q̄dā. Vñ ſpur cus non tm̄ impurus ꝟ etiā ſeuus dr.

Spuric⁹ ca. cū. pnl'. cor. i. immūda dicēs. a ſpuri⁹ ꝙ di co cis. diri cōponit

Spurific⁹ ca. cū. i. immūda faciēs pnl'. cor. a ſpuri⁹ et facio facis cōpo.

Spuri⁹. a ſpurc⁹ dr ꝟ ſpuri⁹ rij. Et ꝟ ſpuria rie. q̄ vl' q̄ genit⁹ vl' genita de nobili mre ē ꝙ ignobili pre. Itē ſpuri⁹ pre incerto et mre vidua genit⁹ appellat' q̄i tm̄ ſpurce vl' ſpurij fili⁹. q⁹ muliebrē naturā ſpuriū vete res vocabāt. Vñ ꝙ hi q̄ nō ſūt de legitimo mrimonio mre⁹ pot⁹ q̄ꝫ pre⁹ ſequūt'. ꝙ dr ſpuri⁹ q̄ſi imūd⁹. ꝙ ex puritatē poſit⁹. et hic ſpuri⁹ ria. riū. i. ignobil' ꝙ degene rās. Vñ in li. ſap̄. c. iiij. Spuria vitulamia nō dabunt radices altas. i. degenerātia et nō naturalia. ꝙ hec līa

ē rabani et antiq̄. Aug. aūt in li. de doctrina xp̄iana dicit. ꝙ melius diceret' adulterine plātatiōes.

Sputo. a ſpuo is. ſputu dr ſput⁹ ta. tū. et ꝟ ſputā ti. et ſputo tas. ✠ bū freq̄ntatiuū.

Sputū. in ſputo tas. ē.

B ante Q

Squaleo. a ſcabo bis. dr ſqualeo les. ſqualui. i. ſorde re ē vl' fieri ſqualidū vl' aſperū. vl' ſplēdere. vñ ſq̄leſco ſc̄. incho. et ſqualid⁹ da. dū. i. aſp ſordid⁹. Et cōpar'. vñ ſq̄dulus la. lū. aliq̄ntulū ſq̄lid⁹. Et ꝟ ſq̄liditas tis. Itē a ſqualeo dr ꝟ ſq̄lor loris. i. aſpitas pollutio ſordi datio. Et ē ſqualeo neu. cū oībꝫ ſuis cōpo. ſi qua bꝫ. et caret ſuꝑ. et pdu. ſqua.

Squalidul⁹ la. lū. in ſqualeo ē.

Squama. a ſqualeo les. dr ꝟ ſq̄ma me. et ē piſciū ſpē tulū. et lorice. vñ ſq̄mat⁹ ta. tū. i. ſq̄mis abūdās. ꝙ ꝟ ſq̄ mata te. lorica ferrea ex lamis ferreis vl' eneis ꝓcatena ta ad modū ſq̄me piſcis. et ex ipo ſplēdore ſq̄mar ꝙ ſi militudie dicta ē. Itē a ſquama dr ſq̄mo mas. i. ſqua mas auferre vl' dare. Et cōpo. deſquamo as. diſq̄mo mas. exq̄mo mas. inſq̄mo mas. oīa ꝑ auferre ſq̄mas. et pdu. bāc ſyllabā ſq̄. et ſūt neu. Et a squama dr ſq̄ meus mea. meū. et ſquamoſ⁹ ſa. ſū. i. plen⁹ ſq̄mis vl' lu cid⁹ vl' aſp. Et cōpar'. vñ hec ſquamoſitas tatis.

Squamo mas. in ſquama exponit'.

Squamu la le. di. pua squama.

Squaroſ⁹. a ſqualor vl' ſquama dr ſquaroſ⁹ ſa. ſū. i. aſp vl' ineq̄l. vl' dr ſq̄roſ⁹ ſq̄lore vl' ſquamis corroſus.

Squar⁹ ra. rum. maſ. ge. q̄dā piſcis et dr a ſq̄ma q⁹ ſqua mis acut⁹ ſit. vñ et eius cute lignū polit'.

Squilla. gen⁹ ē piſcis delicati qđ vulgo dr lata.

B ante T

Stabil'. a ſto dr ꝟ et hec ſtabil' et ꝟ le. Vñ ſtabilio lis liui. litū. i. firmare ſtatuere. Et hec ſtabilitas tis. i. firmi tas. imobilitas. et ꝓpo. ꝓſtabilio lis. et ē actiū ſtabilio cū oībꝫ ſuis cōpo. Stabil' cōpo. Inſtabilis le. vñ in ſtabilit' aduer. et hec inſtabilitas tatis.

Stabularius in ſtabulū ē.

Stabulor laris. in ſtabulū exponit'.

Stabulū. a ſto ſtas. dr ꝟ ſtabulū li. q̄i ſtatio bouꝫ. vel ſtabulari⁹ ria. riū. ad ſtabulū ptinēs. Et ꝟ ſtabulari⁹ rij. ſtabuli cuſtos. vl' eq̄r cuſtos ſiue ductor ꝙ cōpo. ꝟ ꝓſtabulari⁹ qđ freq̄nti⁹ inuenit' ꝟ conſtabulari⁹. et deſignat dignitatē ſiue officiū. vñ hec conſtabularia rie. ei⁹ vr. vl' dignitas. Itē a ſtabulor laris. deponē. Hoc antiq̄ dixerī ſtabulo las. in neu. ge. et ē abſolu tū. vt hic ſtabulantur equi mei.

Stacten. gen⁹ p̄cōſe, reſine. vl' ineſū qđ ex p̄ſſura ma nat. ꝙ ē i decli. Pt' ex decliari ꝟ ſtacte h⁹ ſtactes. ꝙ vt di cūt q̄dā. Stacten. idē ē q̄ qđ mirrha. vl' gutta mirrhe ar boris ꝙ ē grecū. ſm aūt Pap̄. ſtacten ē fruct⁹ cinamōi.

Stadialis in ſtadium exponit'.

Stadiolū li. di. puū ſtadiū.

Stadiū dij ē octaua ps. miliarij q̄ vtūt' greci ī metiē dis viaꝝ ſpacijs actore hercule. q̄ dū eēt fortiſſim⁹ et nimij roboris fert' vno anhelitu cētū trigintaq̄nq̄ cu curriſſe paſſus. et q⁹ ibi finē currēdi fecit. Stadium a ſtādo nūcupatū ē. vide in catinū.

Stagnarius in ſtagnū exponit'.

Stagnū. a ſto ſtas. dr ꝟ ſtagnū ni. aq̄ ſtās artificialit' piſces hās. et dr ſtagnū ab eo q⁹ aq̄ ibi ſtet nec diſcur rat. vñ ſtagne⁹ nea. neū. et ſtagnoſus ſa. ſū. Et ſtagno as. ad modū ſtagni inūdare. abūdare. creſcere. ꝙ ꝓpo. Cōſtagno nas. Deſtagno nas. i. valde vel deorſū ſta gnare vel decreſcere. vel ſtagnū remouere. Inſtagno inſtagnas. i. int⁹ vl' valde ſtagnare. reſtagno as. i. iterū ſtagnare vel retro. ſ. decreſcere. vl' redūdare vl' ſtagnū remouere. Stagno neu. ē cū oībꝫ ſuis cōpo. Itē a ſta-

gnū dr̄ stagnar9 ria.riū.ad stagnū ptinēs.vl'i stagno opans.vñ hic et ħ stagnēsis et hoc se.
Staÿzos interptat' crux.
Stamē. a sto stas.dr̄ ħ stamē mis.filū tele .s.ordītura.q: stātes solebāt terere.et tela erecta solebat dispōni sursū pēdēs de ẽbe.vñ stamine9 nea.neuz.7 cor.sta.
Stānū ni.ē qdā genus metalli.et dr̄ a qdā greco.s. stānatos.qđ ē sepans et secernēs.mixta.n. et adulterata inter se per ignē metalla dissociat.et ab auro et argēto es plūbūq3 secernit. Alia q3 metalla abigne defē dit. Un stāneus nea.neū. de stanno ernis. et stānosus sa.sū.stāno plen9 7 abūdans. Et stāno nas.i. stāno aliquid aptare.ppare ornare.ordinare. Et cōpo. Constāno as.i.sil'cū alio stānare. Destāno as.i. valde vel de orsū stānare.vel stānū remouere. Instāno nas.i.intus vl' valde stānare. Restāno nas.i.itez vl' retro stānare.vl' stānū remouere. Stāno cū suis cōpo.ē actim. Itē a stānū dr̄ stānarius ria.riū.ad stānū ptinēs vl' in stāno opans. Et hic et hec stānēsis et hoc se. Et scribitur stannū p metallo.et oia pdicta ab eodē descēdentia p geminū n. Sz stagnū p aqua scribi dz p g. Un vsus. Stans aqua dat stagnū spēsq3 metallica stannū. G retinet pmuz vult n.gemiare scom. Itē in grecismo dr̄. Est eris spēs stānū.stans ē aqua stagnū. N duplici scribas pmū cū g.q3 scom.
Stasis grece latine dr̄ stās vel stat9.
Stater.a sto stas.dr̄ hic stater eris.qđā pōd9.i. mediętas vncie appēdens aureos tres.vū 7 dr̄ stat'.q: tribus solidis stet.vñ vr̄ cōponi a sto et ter.7 pnl'.pdu. in gtō. A stater dicit' hec statera re.pond9 bñs oz ac mas quatuor.q̄ sūt scrupuli. xij. et pēsat solidos tres. Itē statera dr̄ trutina.s.ptica ex transuerso i libra posita.sic dicta.q: ex duab9 statera lācib9 7 vno stilo medio pēdeat et stet.et statera dr̄ sepe totū illd instrumē tū.et cor.pnl' gti.stater teris.vñ i Math.dz cor. Inuēies i ore piscis staterē. Sz statera re.pdu.pnl'.vñ q dā. Sepe min9 stātere lāx cōtinet ampla statere.et in Grecis.dr̄. Libra statera stat' ē qđ librat'ur in illa.
Statera in stater exponit'.
Stratiz.i.illico.adu.tpis.a sto vl'a statū dr̄.
Statio.a sto stas.dr̄ ħ statio onis. Et dr̄ statio loc9 vbi naues ad tps stāt. Sz port9 ē natural' et ppetu9. vñ et statio dr̄ vita ista.q: ħ ad tps stam9.q: pm applz Nō.n.bēm9 ħ manētē ciuitatē ħ futurā inq3im9. vñ ħ statiūcula le.di. Et statōnar9 ria.riū. et statiu9 nauū.i eodē sensu. Itē statio dr̄ vbi stat vn9 exercit9 cōgregat9.reg.j.c.xiiij. Veni et trāseā9 ad statiōz philistinoz.vñ vl'9. Est statio vita.statio port9 stadiūq3.
Statua.a sto stas vel a stat9 dr̄ ħ statua tue.imago. simulacz q: repsentet statū alicuius.
Statuar9.a statua dr̄ statuar9 ria.ad statuā ptinēs Et ħ statuar9 rij.q̄ statuas facit.et ħ statuariū cādela cū q̄ statua cingit' 7 circūdat'.vl' crux vl' altare. Tach.xj.c. Proijce illos ad statuariū.
Statuo a statu sup.ō sto stas.addita o.fit statuo statuis statui statutū.statuere.i.ordinare.cēsere.fabricare edificare cōstituere ponē. Et cōpo. Cōstituo tuis.i. sil' statuere. Destituo tuis.i.deserere. derelinquere vl' de orsū statuere.vl'a vorsū sursū statuē. Instituo is. .i.ordiare.decernē. Prostituo is.i.p pcio statuē ppōnere.7 ē exbū mētricū.q̄ pstituūt'.i.p pcio se supponūt Restituo is.i.retro vl' itez statuē. Substituo is.i.sb̄t9 vl' p9 statuē.surrogare. in loco mortui eligere et ponere. Statuo et ei9 ppo.oia sūt actiua.et mutāt a.pnt̄ Statura a sto as.dr̄ ħ statura re.i.stat9 i i.cor. hois.s.ei9 magnitudo et statura dr̄ p9 iactū lapidis in aquā.vñ circuli fiūt i aq̄ redit9 ipi9 aq̄.vñ Luca. Et statura redit. Pōt etiā hoc eē participiū.
Stat9.a sto stas.dr̄ stat9 ta.tū.pticipiū. Quidā tñ dicūt eē syncopatū a statutus.vñ sb̄stantive dr̄ ħ status.

status.tui.
Stegnopacia dr̄ astrictū corpus quod nec in sudore relaxatur.
Stella.a sto stas.dr̄ ħ stella le.q: vl' stare.7 pm ħ stelle dicūtur ppie q̄ sūt in firmamēto.et scias q9 stella dr̄ q̄libet singularis. Sidus vo plurū stellaz collectio. Astrū grādis stella vl' grāde sid9. Sz ħ noīa sepe cōfūdūtur apd autores. vñ stellula le.di.et stelle9 lea.leum.i.clar9 vl' ad stellā ptinēs. Et stellatus ta.tū.i.stellā circūdat9 vl' ad modū stellaz depict9. vide in astrū.
Stellio.a stella dr̄ ħ stellio nis.reptile sil'e lacerte .q: depictus ē q̄busdā macul' ad modū stellaz. De ħ dic Quidā. Stellio nocte micat sordēs in luce diei.
Stellionat9 ta.tū.a stellio dr̄.i.varius fraudulentus versipellis malefactor. Et hic stellionat9 tus.tui.i.maleficiū fraudulentia versutia.
Stello.a stella dr̄ stello las.i.splendē ad modū stellarū stellis circūdare 7 ornare.vel stellis diuinare aliq̄d ppēdere. Et cōpo. Cōstello las.vñ hec 9stellatio.qđ sepe ponit' p ipō signo stellaz. Et ē neu.stello las.cū cōpositis suis.
Stellula le. di.qua stella.
Stema matis.neu.ge.i.nobilitas vel ordo' imagi9 nobiliū vl' honor.vel dignitas.vel corona.vel ornamentū. Iuuenal'. Stemata qđ faciūt Stemata dicūt' etiā ramusculi quos faciūt i genere cū gradus cognationū partiuntur sicut ille pater. ille auus ꝛc. vide i stigma.
Stematon tumor mollis carnis.
Stemon ē litus angustū.
Stephan9.stephane grece latīe dr̄ corōa.vñ stephanus corona interptat' grece. ħ hebraice norma. Fuit vo corona.i.pncipū martirū i nouo testamento sic abel i veteri.vñ et pthomartyr dr̄. Fuit.n.norma.i.exemplar et regla alijs patiēdi. Vl' stephan9 dr̄ strenue fans.vel q̄si strenue fans annus.i.strenue siue laudabiliter fans.i.instruens et regēs anus. i.vidnas veteres q̄b ab aplis fuit pfectus.7 ē ety. nō cōpositio'. Est g corona ppt' pncipū martyrū. Norma ppt' exemplaz patiēdi.vl' bñ viuēdi. Strenue fans ppt' luculētā pdicatiōem. Strenue fans an9. ppt' viduaz laudabilē instructiōem. ¶ Hoc etiā attēdēs maxim9 eps dicebat In hoc q9 stephan9 pposit9 ē feminis testimoniū meruit sincerissime castitat(. Bts g charissimi q̄ imitat9 hūc fuerit.pudicicie.n.palmā et martyrij cōsequet' coronā.ħ quid distare inter martyres pōt pcipu9 eē meruit iste q̄ pm9 ē. Portē.n.quā saluator dignatus ē p oīb9 pati.hāc iste prim9 reddidit saluatori. In psecutione aūt posit9 p psecutorib9 dñm depcabat'.atq3 in illa lapidū ruina qñ alius obliuisci poterat et' charissimos suos.ille dño pmēdabat inimicos.pl9 ita q3 dolebat illoz pcta q3 sua vulnera. Pl9 illoz impietatē q3 suam mortē.
Stera.a sto stas.vl' steti.dr̄ ħ stera stere.pellicula in q̄ puer inuolui' et mitt'. vñ macrobi9. Stere si ħ dic' herba desiccabit eā. Et inde steric9 ca.cū .ad sterā ptinēs.vel in stera patiēs et infirmat9.
Stercore9 rea.reū.in stercus ē.
Stercoro ras.a sterc9 dr̄ stercoro ras.stercoraui ratū.stercorare.i.stercore iqnare.l'ipinguare . 7 cor.co.
Sterc9 a sterno nis.dr̄ ħ sterc9 cor.l.q: sternit' agrū vl' q: extergi oporteat q̄cād i ciuitate sordidū redundat.vl' qđ verius ē. Sterc9 dr̄ a sterten.q̄ et stercuci9 dict9 ē.q: pm9 stercorādi agri rōem induxit in italia. vñ et fim9 dr̄.q: fiat mus.i. sterc9. vñ stercoreus rea. reū. Et stercorosus sa.sū.i.stercore plen9 et inqnatus et vtrūq3 cōpat'.
Stericus ca.cū.in stera exponit'.et cor.ri.
Steril'.a stera dr̄ ħ et hec steril et ħ le.pnl'.cor.i.infructuosus.infecūdus.nihil aptus gignere.et cōpat'.vñ.

B sterilitas tatis.i.infructuositas.infecūditas.
Sternax.a sterno is.dr̄ sternax nacis.ge.om.q̄ facile et sepe sternit'.vel sternit et cōpat'.
Sterniū.a sterno nis.dr̄ B sterniū nij.loc⁹ apt⁹ ad sternendū.Et p cōpositiōem hoc lectisterniū.
Sterno nis.strauī.ui.in tū.stratū.sternere.i. pacificare.pparе.insellare.obruere.vñ dr̄ in Grecis.Sternit' equoce mare.lect⁹.asell⁹.et host'.Sterno ppo.cū ad et dr̄ asterno nis.astrauī.astratus.i.ad vl' iux vl' valde sternere.et abjcit' v.Jtē cōsterno nis.cōstrauī.qđ et cōsterno: naris.deponē.inuenit' pme cōiugationis.et vtrūq; cōponit' cū cō.et sterno is.Jtē circūsterno circūstrauī.Jtē desterno nis.destrauī.i.valde vl' deorsus sternere.vl' de ē ibi puatiuū q̄si a pace vl' pactu remouere.vl' sellā auferre.qđ ꝛ dissellare dr̄.Insterno nis.instrauī.i.valde sternere.Prosterno nis.pstrauī.i.pcul vel añ vl' p aliq̄ sternere subjcere.Presterno nis.pstrauī.i.supvl' añ sternere.Substerno nis.sbstrauī.i.subtus vel p⁹ vel parū sternere.Sterno et ei⁹ cōpo.in o.sūt actia.et faciūt pteritū in strauī.et supī stratū
Sternon onis.in stratodes exponit'.
Sternutatio.a sterno nis.dr̄ B sternut⁹ ti.vñ sternuto tas.i.sternutū facere.vñ B sternutatio onis.idē qđ sternut⁹.Job.xlj.Sternutatio eius splēdor ignis.qđ tractās Greg.dic'.Sternutatio ē cū inflatio a pectore exurgit.q̄ cū aptos ad emanādū poros ñ inuēit cerebr̄ tāgit.ꝛ ppgesta p nares exiēs totū caput ptin⁹ cōcutit.
Sternut⁹ in sternutatio exponit'.
Sterqliniū.a sterno is.dr̄ B sterqliniū linij.i. stercus vl' locus plenus stercore.Et vr̄ eē cōpositū a stercus.et linio linis.
Sterto tis.stertui.supī.caret.Vñ dic' pīti.in.x.li.A sterto stertui supinū nō iueni.Et ē stertere naribꝫ horrmiēdo resonare.vñ sepe ponit' p dormire.
Stibiū vnguētū vl' colore noīe ceruſa q̄ meretrices ꝛ solute mulieres solebāt vti.vñ i.iij.li.Reg.c.ix.legit'.Jezabel itroitu ei⁹ audito depixit oculos suos stibio.
Stibinnos.na.nū.media pdu.ē color ceruſeus vl' hñs colorē stibij vl' onichini.
Sticos grece latine dr̄ ☧sus.
Stiga ge.dr̄ stimulus q̄si stigul⁹.i. acule⁹ cōpūctio ꝛ incitatio.molestatio.Vñ stigo gas.i.stimulare.ꝛ producit illa syllabā sti.
Stigestos.i.tristicia.
Stygis in styx stygis exponit'.
Stigma.a stiga dr̄ B stigma atis.i.signū cicatrix caracter.coctura.inustio q̄ fit calido ferro.Paul⁹ i epi. ad Gal'.c.vj.Stigmata dñi mei iBu xpi in corpe meo porto.Jnuenit' et stema p e.B aliud signat.vñ q̄daz.Stema gen⁹ dices.coctura stigma vocab'.Materiā thema seruāt genus B tria neutr̄.vl' stigma dr̄ a stinguo guis.qđ ē signo nas.vñ stigmaticosus sa.sū.ꝛ cōpatur.et cor.pnl'.gtī stigmatis.
Stigo gas.in stiga ge.exponit'.
Stilat⁹ in stilus exponit'.
Stilbon.stillās pticipiū cōpo.cū bonū.et dr̄ B stilbō bontis.i.mercurius q̄si stillās bonū.et ē sūptū nomē a meliori pte sui.vl' stilbon dr̄ q̄si stella boū.qr̄ eo surgē te surgūt et pastores.et stilbon interptatur velox.qr̄ velox planeta ē.
Stilla.a stiria qđ ē gutta dr̄ B stilla le.di.vñ hec stillula le.alid di.Et stillos⁹ sa.sū.qđ ꝛ stiriosus dr̄.Et stillo las.i.guttare.vl' stillaz immittere.vl' fūdere.ꝛ cōpo. ppstillo las.sil'.stillare.et disstillo las.i. diuersis mōis vl' ex stillare.instillo las.i.intro vel int⁹ stillare.vel valde stillare.restillo as.i.iterū vl' retro stillare.et ē neu.cum suis cōpo.Que sit dr̄a inf stillā et guttā.pus dixi in gutta.
Stillicidiū.stiria et stilla cōpo.cuz cado.et dr̄ B stiricidiū dij.et B stillicidiū dij.in eodē sēsu.Jf.stilla cadēs. vel loc⁹ vbi stille cadūt.vl' loc⁹ a q̄ vl' p quē cadūt.vñ stillicidiosus sa.sū.Propba.Sic stillicidia stillātia fu
Stillo las.in stilla vide.Vñ et stilo las. per terrā per vnū l.aliud ē vide in stil⁹.
Stillula le.di.pua stilla.et cor.pnl'.
Stilon interptatur longū.
Stil⁹.a sto stas dr̄ B stil⁹ li.i.graphiū.qr̄ stat i cera et q̄dlōgū ē et erectū dr̄ stil⁹ a stādo vl' a stilō qđ ē lōgū.vñ stilatus ta.tū.i.stilo ornat⁹.et stilo as.i.stilo aptare vel designare.et cor.sti.vñ Chobias.Pierijs tedet inseruisse stilū.
Stimicō.q̄dā pastor q̄si stilomicō.Stilon.n.int' pōtatur lōgū.micon celsū.Jnde stimicon q̄i lōg⁹ et altus.
Stimul⁹.a stiga dr̄ B stimul⁹ li.q̄i stigul⁹.f.acule⁹.cō pūctio incitatio molestatio.vñ stimulos⁹ sa.sū.ꝛ ppat' vñ B stimla q̄dā dea stimuloz.Et stimulo as.i.pungere titillare īcitare cogere vigere īflamare.et ppo.Jnstimulo las.Et ē actim cū suis ppo.et cor.mu.
Stinguo guis.xi.ctū.guere.i.signare vl' extīguē mortificare vel instigare.B nō ē in vsu.Et ppo.distinguo guis.xi.ctū.qđ cōpo.subdistinguo guis.Jtē stinguo cōpo.extinguo guis.instinguo guis.xi.ctū.restinguo guis.i.extinguere iterū mortificare.Stinguo ꝛ ei⁹ cōposita actiua sūt.et faciūt pteritū in xi.et supī.in ctuz. et habēt v.inter g.et sequentē vocalē.
Stiop⁹ ē inflatio oris.Vñ nec stiopo tumidas intēdis rumpe buccas vel bracas.
Stipa.a stipo as.dr̄ hec stipa pe.q̄daz pua arbor.vt dicūt scopa.qr̄ ex ea stipent' tecta et hec sepe ad fornaces ꝛ furnos calefaciēdos colligit'.Vñ hec stipula le. di.et binc stipule dicūt' folia vl' vagine q̄b culm⁹ ambitur et fulcit'.ne pondere frugis curuet'.et stipule ipi calami segetis.Dicūt' q̄ stipule vl' a stipula ppr' quita tē vl' a stipo as.qr̄ fulcūt.et circūdāt culmū.vl' abvsto q̄si vstule.qr̄ collecta messe vrūt' ppr' culturā agri vel a palea.qr̄ interdū p palea pscindūtur stipule.et cor. pu.et pdu.sti.
Stipadiū.a stipo pas.dr̄ B stipadiū dij.i.scacariū.qr̄ hoīb⁹ ludū spectātib⁹ stipet'.Et stipadiū ē genus mense quasi stipendiū.vl' dr̄ a stipitib⁹ q̄si stipodiū.sic em̄ prius acceptū ē.
Stipatū ti.q̄dā herba q̄ tātā ☧tutē in radice hz vt frusta carnis in cacabo sparsa coagulat.ꝛ dr̄ a stipo pas.
Stipēdari⁹ in stipēdiū exponit'.
Stipēdiū.stips cōpo.cū pēdo dis.et dr̄ B stipēdiuz dij.lucrū pciū fruct⁹ laboris.pprie q̄dē stipendiū dr̄. qđ dat' militib⁹ soldarijs p pcio sic dictū a stipe pendenda.Antiq.n.soliti erāt pecuniā appēdere magisq̄ numerare.Stipēdiū dr̄ stipēdari⁹ ria.riū.ad stipēdium ptinens.et hic stipendiarius rij.stipēdiū dans vel potius recipiens.et cor.i añ p.
Stipes a sto stas dr̄ B stipes tis.i.ticio vel trūc⁹ ligni q̄ sustinet aliq̄d.q̄si stans pes.lignū infructuosū eo q̄ solūmō stet et nō fructificet.et pdu.pmaz stipes tis.B stips pis.fe.ge.cor.illā syllabā sti.
Stipiū vnguentū de veruecib⁹.
Stipo.a stips pis.dr̄ stipo pas.aui.are.i.pdēsare cōfederare puallare circūdare pgregare replē ptegē cōponere fulcire.Vñ stipatiz adū.Stipo ppo.cōstipo pas.extipo pas.i.emittere euacuare.instipo as.i.valde vl' int⁹ stipare īmittere.obstipo as.i.vndiq̄z vl' cōstipare vel obturare obstruere.restipo as.i.iterū stipare vel euacuare emittere.substipo as.i.subt⁹ vl' p⁹ stipare vel parū.Et ē actim stipo cū oīb⁹ suis cōpo.et p du.hāc syllabaz sti.sicut stipes et stipa ☧gil'.in pmo.
Stipāt et dulci distentāt nectare cellas.
Stips pis.fe.ge.qđā gen⁹ ponderis q̄ olim militib⁹ stipendiarijs distribuebat' pecunia.et ponit' pro obolo.qr̄ obol⁹ sepe solet dari mēdicis in elemosynaz.Jō stips qñq̄z dr̄ mēdicitas.Qñq̄z elemosyna vict⁹.Vñ

bic stipus.i.mendic⁹.et cor.stipis gtūs et stipes in plurali sti.ß hic stipestis.pdu.sti.

Stipula le.in stipa exponit'.

Stipulatio.in stipulor exponit'.

Stipulor.a stipo as.dr̄ stipul⁹ la.lū.i.firm⁹. Inde stipulor aris.i.interrogare q̄rere. Prope q̄dē stipulari ē interrogare q̄rere petitiue cuz rn̄sione facta pmissiue vt si interrogās dic̄. Dabis mihi equū. et ille respōde at dabo ß ē stipulari.vn̄ hec stipulatio ꝑpe dr̄ interrogatio petitiua adiūcta rn̄sione pmissiua sic promissa. Dabis mihi boc.dabo.et dr̄ stipulari a stipulū qđ est firmū.q: stipulatio dz eē firma. Un̄ tenet' pfolui qđ stipulatiōe pmissā ē. Uel vt dicūt a stipula dr̄ stipulor.q: in stipulatiōe veteres stipulā frāgebāt quā iterū iungētes stipulā suā recognoscebāt. Et q: in stipulatione cōtinet' interrogatio et pmissio. iō stipulari sepe ponit' simplr p pmittere 7 p interrogare vl' petere siue q̄rere. Et nota q̄ stipulor antiq̄tus erat cōe.ß mō ē deponē.et cōstruit' cū actio et ablatio interposita a.vl ab prepositōe. vt Stipulor a te decem solidos.i.q̄ro Et cōpo. Astipulor laris.i.cōfirmare auxiliari. Cōstipulor aris.i.sil' stipulari.vn̄ hoc stipulamē nis. Instipulor lar'.i.valde stipulari. Restipulor laris.i.itez stipulari. Et ē deponē.cū oībz suis cōpo.et cor.pu.

Stipus.a stips pis.dr̄ hic stipus pi.i.mendic⁹ q̄ petit stipē. Et inde cōpo.obstipus.

Stirax cis.grece vl' storax racis.latīe in stiria ē.

Stiria rie.fe.ge.gutta fluēs et cadēs et ꝯgelata.7 dr̄ gutta dū stat 7 pēdet.stiria dū cadit et dr̄ sic a greco Grece.n.stiria gutta dr̄.vn̄ stiria dr̄ arbor cui⁹ fruct⁹ bz grana guttis silia.q̄ 7 storax racis.dr̄ q̄ stirax. Bz stirax grece storax latie. Hen̄.xliij.dī. Modicū resine et mellis et stiracis. Ul' ꝑm alia lra bz storacis pnt.pō. vbi dicit glosa q̄ storacis ē spēs resine.

Stiricidiū dij.in stillicidiū exponit'.

Stiricus ca cū.i.stirilis a stiria dr̄.

Stirillū li.nen.ge.barba capie. Et dr̄ a stiria q: pendet ad modū stirie.i.gutte.

Stirpeus pea.peū.in stirps exponit'.

Stirpitus i.radicit⁹ adū. vide in stirps.

Stirpo pas.i.euellere eradicare a stirps trūco dr̄.et cōpo. Extirpo pas.i.a radice subuertere.

Stirps.a sto stas.dr̄ stirps pis.mas.ge.i.radix trūc⁹. Un̄ hec stirps pis.fe.ge.i.ꝓgenies ꝓsapia origo. Et stirpeus pea.peū.et stirpit⁹ adū.i.radicit⁹. Et stirpo as.i.euellere eradicare. Et q̄ dic̄ pfti. Ue p .n̄ patit' r. ante se in eadē syllaba intellige in ꝓncipio syllabe.7 vo co ꝓncipiū q̄cq̄d ē añ ꝑmā vocalē.vel hoc intelligitur qn̄ p.sumit' in vi sua et simplr. ß in stirps nō sumit' p. in sua vi et simplr. imo ps.ibi collaterales sumūtur ꝑ vna figura apud grecos vocat' psi.

Stiua.a sto stas dr̄ hec stiua ue.manica aratri.s.cauda a posteriori. Unde stiuari⁹ ria.riū.ad stiuā ptinēs. Et stiuarius rij. Et hec stiuaria rie.etiā dr̄ q̄ vl' q̄ tenz aratrū ꝑ stiuā.vel q̄ stiuā facit.

Stiuula le.di.pua stiua.

Styx.a sto stas.dr̄ ß styx gis.pal⁹ infernal'.q: sp stat ad penā.vel dr̄ a statiz.q: potata statiz inducit.vel a greco stygestos qđ ē tristicia.q: tristes faciat vl' quia tristiciā gignit.et sepe ponit' ꝑ inferno. vn̄ stygi⁹ gia. giū.et hic et hec stigialis et hoc le.

Sto stas.steti statū.a stasis deriuat' et dr̄ stare. manere 7 nō moueri.morari. Ꝓrope stare ē erectū morari. Un̄ dr̄. Si q̄s stat nō sedet.et econuerso.vn̄ hic status b⁹ stat⁹. Sto cōpo. Absto stas.ābstiti tū.i.longe stare cessare. Asto tas.stiti.titū.i.iuxta vel in cōspectu vl' ad fuitū stare. Cōsto stas.cōstiti tū. Circūsto stas circūstiti itū. Desto stas. destiti tū.i.deorsum a ꝓposito stare cessare. Disto as. Exto tas.ti. Et vt dicit qui dā. Extat qđ foris ē.qđ firmum ꝑmanet extat'. Insto as.ti. Interesto stas.interstiti. Sap̄ .xviij. Interstitit et amputauit impetū. Perstо as.pstiti.i.forte stare ī ꝓposito pseuerare. Prosto stas.pstiti. Presto stas p̄ stiti. Obsto,stas obstiti tū.are.i.nocere.impedire .cōtra stare.vn̄ obstās et hec obstātia .et obstāter adū. et ß obstaculū li. Resto stas.rstiti tū.i.resistere .et obstare Restare.i.supeē et supfluere.et restare.i.a motu stare et cessare. Un̄ restito as.freq̄nta.sepe et in diuersis locis restare. Substo as.substiti.i.subesse.subt⁹ eē vl' subsistere. Supsto as.supstiti tū.i.supesse. supfluere. Sto et ei⁹ cōpo.oia neu.sūt ꝓter ꝑsto ꝑ dare.qđ est actim. Itē cōpo.a sto faciūt ꝓteritū in stiti et sup.i stitū.et raro in statū. vt cōstatū ꝑstatū. vide in ꝑsto as.

Stoa grece latine dr̄ portic⁹.

Storax acis.fe.ge.i.ruina et dr̄ a stoa.

Stoici.a stoa qđ ē portic⁹ dr̄ stoic⁹ ca.cū.pnt'.cor.et sunt stoici q̄ in cuitate morant'. Portic⁹.n.fuit athenis in qua picta erāt gesta sapiētū et virorū fortiū bistorie.in hac porticu sapiētes philosophabāt'. Un̄ et stoici dicti sunt. Hāc sectā vt dicūt ꝑm⁹ zenon instituit.hi negant sine virtute effici quēq̄ beatuz. Omne peccatum vniforme eē asserunt. Hi animā cum corpe pire dicunt.

Stoicida.a stoic⁹ dr̄ ß stoicida de.feia in stoica secta valens vl' stoicida dr̄ q̄si moll' et effeminat⁹ q̄i femina.

Stoix cis.fe.ge.i.ruina 7 dr̄ a sto

Stola.A stolon vl' stolos.dr̄ hec stola le.matronale operimētū qđ cooꝑto capite et scapula a dextro latere in leuū humerū mittit'.vnde et sic dr̄ q: supermittatur. Idē et reciniū latino noie dr̄.eo q̄ dimidia ei⁹ ps retro reiciat' qđ vulgo manorte dicūt.q̄i martē. Signū.n.ē maritalis dignitatis et potestatis et pacis vl' industrie ē. Caput em mulieris est vir.et ponitur q̄q̄ pro ephot. Stola etiā vtunt' dyacones. Unde stolatus ta.tuz.id ē stola ornatus. Et stolo las.id ē stola ornare.et cor.sto.

Stolia a stolon vl' stolos dr̄ ß stolia lie.i.missio.

Stolidus. Ab extollo lis.dr̄ stolid⁹ da .dū.i.stultus. fatu⁹.supbus.insipiens.secors.q̄si extollid⁹.q: se extollat. Et cōpat'.vn̄ hec stoliditas tatis.

Stolon vel stolos grece latine dr̄ missio.

Stolus.a sto dr̄ hic stolus li. magna classis nauiū.vl' a stolon qđ ē missio q: ꝑ mare mittat'. Ambro.super egi sippū. vbi ē stolus nauiū. qui circūeat freta.

Stomachor.Stomos grece os vocat' latine. Inde stomach⁹ chi.eo q̄ ostiuz vētris sit et cibū recipiat et intestina īnsmittat. Stomos.n.grece dr̄ latie os cilia vent'. Inde stomach⁹.i.os vētr'.vn̄ stomachos⁹ sa.sū. iracūd⁹ furibūd⁹.et stomatic⁹ ca.cū.q̄ ifirmitatē i stomacho patit'.et stomachor aris.dr̄ furē irasci idigna-
Stomacula le.fe.ge.extū in ri⁹ 7 dr̄ a stomach⁹. ri.

Stomos grece os latine.

Storax in stiria exponit'.

Storio rias.in storiū exponit'.

Storiolū li.di.pūs storiū.

Storiū.a sterno is.dr̄ ß storiū rij.q: ere sternat'.nōdū.n.laneis stramēt' rept' i bis ac cubabāt. vn̄ storio as.i.storijs ornare. vn̄ stroiat⁹ ta.tū.storijs ornat⁹.7 ē

Strabo.a sterno is.dr̄ ß strabo actim storio as. onis.q̄ oculos bz obliq̄s.q̄ et hic strabus dr̄.vn̄ ß straba be.qđ vulgo dr̄ strauba.greg.nazenzen⁹. Directi ci mihi vident' similes oculis strabi.

Stragilis.a sterno nis. vl' a sternēdo dr̄ ß stragil' b⁹ stragilis com.ge.i.miles.et cor.bāc syllabā gi.

Stragulatus.in stragulū exponit'.

Stragulū.a sterno vl' a stratū dr̄ ß stragulū l' ß stragula vestis discolor.q̄ texta dr̄ et māu artificis diuisa varietate distinguit'.et dr̄ sic.q: i stratu 7 amictu apta sit de q̄ dr̄ in vltī.ca.puer. Stragulatā vestem fecit sibi. Stragulū etiā dr̄ statio caballi vn̄ stragulatus ta.

tum.i.stragulo vel stragula ornatus. Et stragulo las. laui.lare.i.variare. Pōt etiā dici stragula vestis varia vel varietate texture distincta. vñ di. Pap. Stragula vestis p̄ciosa plūario ope facta. In hystoriis aūt sup illud qđ legit in.iiij. Reg.li.c.viij. Cumq venisset dies altera tulit stragulū 7 infudit aquā 7 expādit sup faciē eius.q̄ mortuo regnauit azabel.p eo sic dī. Stragulū ꝓprie dī stratoriū qđ lecto vel sedili supsternit. Et di ibi q azabel pannū pfusum aqua imposuit sup bēnadab ad refrigerandū. Hebreus tñ habet. Expādit sup faciē stragulū.vt nō azabel.ß bēnadab ß fecisse intelligat etem mortuus est rex 7 regnauit p eo azabel. Quidā exponūt ß de obsequio mortui dicētes q azabel mortuū lauit aqua 7 expandit stragulū sup faciem mortui. Josephus tñ plane dicit q azabel altera die infuso laqueo strangulauit eū. Ad hunc sensū quidam trā illā.s.tulit stragulū ꝛc.referūt dicētes q azabel vestē madefactā posuit sup faciē eius.simulans refrigerationē.sed statim effudit a quā sup os eius donec suffocaret eū.7 cor.hanc syllabā gu.vñ alexan. Textit er lino cū lana stragula vestis.

Stramen.a sterno nis. dī ß stramen nis. qr añ aīalia sternit.vel sup lectulū.qđ 7 ß stramentū dī. A stramen dī stramineus nea.neū. Itē stramentū q̄q dī insellatura.illud.s.q̄ equus vel asinus sternit.i.insellat. Et si militer illud q̄ lectus sternit.i.p̄parat dī stramentū.sive sint vestes sive aliquid aliud.

Strangulo las.in ingilo las.exponit.

Strata.a sterno nis dī hec strata te.via minuta q̄i pedib vulgi trita.7 est de lapidib strata 7 pata. vñ 7 dī dilapidata.

Strates.i.p̄tor a sterno nis.dī.

Stratia. A sterno nis.dī hec stratia tie.i.militia. vñ 7 hic stratilates tis.dux militie vel militū.

Stratilates.in stratia exponit.

Stratilios grece latine dī p̄tor.ſm Pap.

Stratodes.a stratia dī hic stratodes.i.miles. vel ad militiā accinctus.qui 7 sermon onis dī.

Stratores lagunculārū.i. cōpositores. Dicē.xlviij. mittā eis ordinatores 7 stratores lagunculārū.

Stratoriū.a sterno nis.dī ß stratoriū rij.i.stabulū iumentorū.vñ iosephus in primo aīalium. Rachel ß audiens posuit ydola in stratorio cameli.i.sub. Itē stratoria dicunt lectoria q̄ in lectis solent sterni.

Stratū.a sterno nis.dī ß stratū ti.qđ 7 hic stratus tus tui.dī.i.lect⁹. Vel stratū dī q̄si storiatū a storiis in q̄b antiqui cubabāt nondū laneis stramētis reptis.

Strauī est p̄teritum huius verbi sterno is. Job.xvij. Strauī lectulū meū.

Strena ne.fe.ge.qđ vulgo dī strēna scz qđ p̄mo dat alicui in kalendis.vel in primo die anni vel septimane p bono omine. Et dī strena q̄si sine trena.vel secorsuz a trena.i.a lamentatōe.qr hilariter dari dz. Vñ strenosus sa.sum.qui sepe dat vel accipit strenā. Et strenonas.i.enceniare.initiare.strenam alicui dare.strena aliquē erbilarare.

Strenicus ca.cū.in strenuus vide.

Strenula le.di.pua strena.

Strenu⁹.a strena dī strenuus nua.nuū.q̄ libēter facit strenā.s.largus.clarus strenis.ipiger.vtilis citus.fortis Et ꝓpat p suppletōz strenu⁹ magis strenu⁹ strenuissimus.vñ strenue magis strenue sime. 7 ß strenuitas tis. Et strenicus ca.cū.i.strenis vel strenarū cupidus.

Strepia.a sterno nis.dī strepia pie.i.canda serpētis.

Strepo pis.pui.pitū.pere.i.sonū facere. Vñ ß strepitus tus tui.7 hic strepor oris.7 strepito tas.fre. Strepo cōpo. A strepo pis. Cōstrepo pis. Dubstrepo is. Perstrepo pis. Obstrepo pis. Et ē neu.strepo cū oīb suis cōpositis.7 facit p̄teritū in pui.7 sup.in pitū.pnl.cor.7 cor.hanc syllabā stre. Vñ in aurora dī. Rana loquax beresim signat.strepit hec.strepit illa.

Strideo des.vel strido dis.di.dere.i.fortit sonare dētes ꝛcutē.frēdere.vñ ß stridor oris. Et inde stridosus sa.sum.7 stridorosus sa.sum.i.stridore plen⁹. Strideo et strido cū suis ꝛpositis siq̄ būt neu.sūt.7 faciūt p̄teritum in di.lz q̄q inuenit stridui.ß ß marie ſm antiqs et carēt sup.7 pdu.hanc syllabā stri. Luca.in.vj. Auribꝫ incertis feralis strideat vmbra.vide in strido is.

Strido dis.t'cie ꝛingatōis et strideo des inuenit scōe. vt diri i strideo des. Horat.in sermo. Stridere secreta diuisos aure susurros. Et facit p̄teritūz stridi.deberet tñ facere strisi. Vñ di.p̄sc.in.xx.li.vbi agit de p̄teritis et sup.tercie ꝛingatōis verborū desinentiū in do. Strideo 7 strido dis.inuenit scōe q̄z tercie ꝛingatōis.7 ei⁹ p̄teritū pfectū deberet ſm analogiā in do vel in deo de sinentiū.7 penultimā 7 añ penultimā naturaliter longaz habentiū in si terminari.vt rado rasi.rideo risi.ß puto cā euphonie nō esse in vsu strisi.ß stridi 7 caret sup.

Stridolus la.lum.i.sonorus.a strideo des dī.

Strigilis.a strideo des dī hic strigilis.huius strigilis. pnl'.cor.i.patella vel instrm q̄ pueri furant vnas 7 fic⁹ et instrm q̄ mūdant equi.qđ p̄t deriuari a tergo gis. 7 instrm q̄ caro mūdat 7 sudor corpis eradit.qđ 7 strigil dī p apocopā.

Strignos.a stringo gis.dī hec strignos quedā herba scz vua lupina.q̄ latine salutaris dī.qr dolorē capitis 7 stomachi incendiū mitigat. Idē 7 vua lupina dī.qr semen eius vue silis est.

Stringiria.a stringo gis.dī hec stringiria vel strangiria.7 est cōstrictio vrine.

Stringo gis.xi.ctū.7 cōpo. A stringo gis. Cōstringo gis. Distringo gis.vñ di strictus ta.tū. Extringo gis. Instringo gis. Perstringo gis. Prestringo gis.i. valde vel añ stringere. Obstringo gis.i.vndiq̄ vel cōtra stringere. Restringo gis.i.iterū vel retro stringere vel ampliare vel a strictura remouere. Substringo gis.i. subtus vel post vel parū vel sursum stringere. Stringo 7 eius cōpositā actiua sunt 7 faciūt p̄teritū in strinxi 7 sup.in strictū sine n.7 caret v.post g.

Strix.a strido dis.dī ß strix gis.nocturna auis de sono vocis dicta.q̄n em clamat stridet. hec auis a vulgo dī ama.ab amādo pullos. Vñ 7 lac p̄bere fert nascētibus.

Stroma opus varie contextū 7 dī a stropha.

Stromaciū.a stroma dī hoc stromaciū cij. cingulum varie contextū cum gemmis.

Stropha.in strophus exponit.

Strophārius ria.riū.in strophus exponit.

Strophas.a strophos qđ est ꝓuersio.dī ß strophas phadis.quedā insula.

Strophiū.a strophos qđ est cōuersio dī ß strophiū phij.cingulū 7 ꝓprie aureū cuz gemmis.qr a posteriori pte cōuertit anterior. Vñ dī in hymno beati ioannis bap. Prebuit hirtum tegimen camelus artu by sacris strophiū bidentes. Dicit etiā strophiū palliū virginale.sed tropheum aliud est.vñ versus. Zonam dic strophium.palmā dic esse tropheū.

Strophos vl' trophos grece latine dī cōuersio. Et in de componit. Monostrophos. Distrophos. Tetrastrophos. Vñ inuenit ß oda ē monostrophos. Hec distrophos. Hec tetrastrophos. Monostrophos dī oda illa q̄ tm̄ metri varietatez habet. Sic distrophos dī oda illa q̄ semp in scdo vsu repetit varietatē metri. Tetrastrophos ē in quarto.

Strophula le.di.pua stropha.

Strophus.a strophos dī hic strophus phi.deceptor impostor.fraudator. Et hec stropha pbe.retorta snīa argumentatio varia.fraus.deceptio.nequicia.callidi tas.impostura. Vñ strophārius ria.riū.fraudulētus. callidus.ipostor.ꝛsutus. Itē stropha dī cōuersio sim-

plex in cātilenis. Et ꝯpo. antistropha. i. ꝯ ꝯuersionem simplicē. Stropha ē cū fit mutatio de rñsorio ad ꝟsū vbi ē q̇dā ꝯuersio mutate melodie ꝓoris. Antistropha est qñ finito ꝟsu reincipit̃ ipm rñsoriū vl̃ medietas ei⁹ Vñ cātus hymnorū inuētus ē ꝑ strophā. ⁊ antistrophā ad signū firmamēti notandū; ⁊ planetarū. q̇ ꝯ ꝯuersionem celi voluunt̃. Vñ q̇dā cātus solebāt in ecc̃lia esse q̄s vocabāt strophos. vñ macro. In ipsis etiā hymnis deorū ꝑ strophā ⁊ antistrophā metra canoris versib⁹ adhibeant̃. vt ꝑ strophā rectus orbi stelliferi mot⁹. ꝑ antistrophā diuersis vagorū regressus ꝑdicaret̃.

Strucio greco noīe q̇ddā aīal in silitudine auis pennas habere videt̃. tñ de terra altius non eleuat̃ oua fouere negligit. s; ꝓiecta tantūmō fetu pulueris animāt̃. vt Isi. vult. Et ponit̃ in feminino ge. in Job. xxxix. b. vbi dicit̃. Penna strutionis silis est pēnis herodij ⁊ accipitris. q̇ derelinquit oua sua in terra et tu forsitan in puluere calefacies ea. Et infra. Priuauit eā de⁹ sapiā. Q̄d verbū exponēs Greg. in li. moraliū. xxxj. di. Quis herodiū ⁊ accipitrē vesciat aues reliq̄s quāta volatus sui velocitate trāscendāt. strutōis ꝟo pēne eorū silitudinē habēt. s; volatus eorū celeritatē nō habet. a terra quippe eleuari nō valet. ⁊ alas q̄si ad volandū specietenus erigit. s; tñ nunq̄ se a terra volādo suspendit. Ita sūt nimirū oēs ypocrite q̇ dū beatorū vitā simulāt imitationē sancte visionis hñt s; veritatē sanctiōis nō hñt. Habēt quippe volādi pēnas ꝑ spēm. s; in terra repunt ꝑ actionē. q; alas ꝑ figurā sanctitatis ōñdūt. s; curarū seculariū pōdere ꝑgrauati. nullaten⁹ a terra subleuāt̃ q; vere ypocrite ꝯ̄uis ꝑuersa semꝑ opent̃ loqui tñ recta nō desināt. Bñ aūt loq̄ndo in fide vel ꝯuersatōne filios pariūt. s; eos bñ viuēdo nutrire non pñt. De hac strutōe recte dr̃. q̇ derelinq̇t in terra oua sua. q; ei ypocrite ꝑ caritat; viscera nō calēt de torpore ꝑlis edite. i. de ouorū suorū frigore nequaq̄ dolēt. Et bñ sequitur Indurat̃ ad filios suos. q̇i nō sint sui. Quē ei charitatis grā nō infundit ꝓximū suū etiā si ipse hūc deo genuit. q̄si extraneū respicit. Videt̃ tñ strutio esse maſ. ge. ꝭm regulas ꝑſ. Inuenit̃ etiā h̄ structio onis. a struo is. s; tūc scribit̃ ꝑ ct. ¶ Hic ꝑt q̄ri. an ypocrisis sit sꝑ peccatū mortale. Ad h̄ dico q̄ ypocrisis h; eandē rōnem pcti sicut ⁊ mēdaciū. Mēdaciū aūt nō sꝑ est pctm̄ mortale. s; qñ ē ꝑniciosum. Et silr̃ ypocrisis nō sꝑ est pctm̄ mortale. s; qñ ē ꝑniciosa cadēs in nocumētū alterius ꝑsone dū ꝓpter creditā sanctitatē. aut defraudat aliquē re quā h; vel habere d;. aut in nocumētū fidei ⁊ ecc̃ie. dum ꝓpt̃ sanctitatē creditā de ipso ei ꝯ fidē ⁊ ecc̃liam credit̃. Et scias q̄ ille q̇ cū nō sit virtuosus ꝑsonā virtuosi ōñdit. ypocrita dr̃. Ypocrita ei grece latine dr̃ simulator. Et q; ostētare de se meli⁹ q̄ sit. viciū ē iactantie siue ꝟbis siue factis fiat. vt dr̃ in q̄rto ethicorū. Io ypocrisis sꝑ ē pctm̄. vide in ypocrita. Itē volo te scire q̄ aliud ē pctm̄ occultū nō ꝓpalare q̄d discretōis est. et aliud virtutē ostentare cū aliq̄s pctō subiaceat q̄d ypocrisis est.

Structura re. in struo is. exponit̃.

Strucecula le. di. ꝑua strues.

Strues. a struo is. dr̃ hec strues is. cōpositio. cōgeries collectio. aceruus lignorū.

Struma me. a strues dr̃. i. gibb⁹ in pectore. q̄si strues humorū. Vñ strumosus sa. sū. qui h; strumā. Et cōpat̃. vñ hec strumositas. i. gibbositas.

Struo is. xi. ctū. ere. i. ꝯponē. edificare. ordināre. ꝑparare. vñ structi adū. Struo ꝯpo. Astruo is. i. affirmarē asserē. assimilare. Et ꝯpo. ex ad ⁊ struō. ⁊ abijcit̃ d. Cōstruo is. i. silr̃ struere. Circūstruo is. Destruo is. i. dissipare. deorsum a structura ponere. Extruo is. i. valde vel ex struere. Instruo is. i. informare. Prestruo is. i. ꝑ alijs vel añ struere vel ꝑdicere. Obstruo uis. Struo et eius cōposita actiua sunt. ⁊ faciūt ꝑteritū in struxi. ⁊ supinū in structū. Astruo dr̃ hec structura re. et vt di. pap̄. Structure sunt edificia possessiones.

Strupus pi. vel strupi ꝭm q̄sdā sunt vincula ex loro. vel lino facta. quib⁹ remi ad scalmos alligant̃. De quibus liuius. Cunc̄ remos iussit alligare strupis.

Studeo des. dui. dere. i. opā dare. vacare. discipline inuigilare. Proprie q̇dē studere ē cū magna volūtate vehemēter aīam applicare ad aliq̇d ꝑficiendū. Vñ h̄ studiū dij. vehemēs applicatio animi ad aliq̇d ꝑagēdū sūma cū volūtate. vñ studiosus sa. sū. ⁊ ꝯpat̃. Studeo cōpo. Instudeo des. dui. i. valde studē. Restudeo des dui. i. iterū studere. Et ē studeo neutrū cū oīb⁹ suis cōpositis. ⁊ caret sup̄. ꝭm vsū. Deberet tñ facere studitū penl̃. cor. la studeo e. mutata in i. et addita tū. vt cādeo des cādui cāditū. studeo des dui. ditū. Rarissime tñ ab oīb⁹ neutris scḋe ꝯiugatōis q̇ in ui. diuisas syllabas faciūt ꝑteritū. inuenit̃ hmōi supinū vel ꝑticipiū futuri. vt caleo calui. tepeo pui. palleo lui. siqua tñ inueniant̃ i. breuē habēt añ tū. vt dicit ꝑſ. ⁊ cor. ꝑmā studeo. Vñ esopus. Displicet imprudēs vñ placere studet. Et hora. in epi. Non tua laudabis studia aut aliena reprendes. Qualiter aūt studendū sit ⁊ in quib⁹ dixi in scīa.

Studiolū li. di. ꝑuū studiū.

Studiū in studeo exponit̃.

Stulticia in stultus exponit̃.

Stultiloquus qua. quū. a stultus ⁊ loquor cōponit̃ q̇ stulta loquit̃. vñ hoc stultiloquiū quij. stulta locutio. et cor. hanc syllabā lo.

Stultizo zas. i. stulte se habere a stultus dr̃.

Stultus. ab extollo lis. dr̃ stultus ta. tū. q̇i extultus q; se extollit. Vl̃ etiā dr̃ stult⁹ q̇i stati vlt⁹. ꝓprie tñ stult⁹ est q̇ ꝑ stuporē nō mouet̃ iniuria seuiciā ei ꝑfert. nec vltus ē nec vllo ignoīe ꝯmouet̃ dolore. q; stult⁹ ē hebetior corde. sicut q̇dā ait. Ego me eē stultū extimo. fatuū esse nō opinor. i. obtusis q̇dē sensib⁹. non tñ nullis. Et ꝭm h̄ stultus dr̃. q̄si seorsum ab vlto. ⁊ cōpat̃. Vñ hec stulticia cie. a gtō stulti addita cia. vide in fatuus.

Stupa. a stipo pas. dr̃ hec stupa pe. ⁊ est canapi vel lini dicta sic. q; ex ea rime nauiū stipent̃. vñ stupeus pea peū. de stupa exn̄s. Et stuposus sa. sum. et stupo pas. i. aliquid stupa obturare. Et cōpo. Destupo pas. extupo pas. i. valde stupare vel stupā remouere. Instupo pas. Restupo pas. Et est stupo actiuū cū suis ꝯposit;. et ꝑdu. hanc syllabā stu.

Stupeo pes pui pere. i. mirari. terreri. timere. esse vel fieri stupidū. q̄si sine sensu. vñ stupidus da. dū. i. sepius stupēs. Et cōpat̃. vñ stupido das. i. stupidū facere vel stupere. Stupeo cōpo. Stupefacio cis. et stupefio fis stupefactus sum. Itē stupeo ꝯpo. astupeo pes. i. valde stupere vel ad aliq̇d stupere. Extupeo pes. i. valde stupere vel a stupore cessare. liberare. Instupeo pes. i. valde stupere. Obstupeo pes. i. vndiq̄ vel ob aliq̇d stupere. Restupeo pes. i. iterū stupere. Et ab oīb⁹ ꝑdictis inchō. sc; stupesco scis. astupesco scis. extupesco scis ⁊c. Stupeo ⁊ eius cōposita neu. sunt. ⁊ carēt sup̄. ꝭm vsū. et cor. stu. vñ Oui. de reme. Non stupeāt multo corda sepulta mero. Itē quidā. Ile miser atq̄ stupe cōburens q̄si stupe.

Stupeus pea. peū. in stupa vide.

Stupo pas. in stupa exponit̃.

Stupor. a stupeo pes. dr̃ hic stupor oris. ⁊ ē stupor auſus memoriā ⁊ rōnē auferēs ⁊ linguā impediēs. vñ stuporatus ta. tū. i. stupefact⁹. ⁊ stuperosus sa. sū. ⁊ ꝯpat̃

Stupror aris. in stuprū exponit̃.

Stuprū pri. illicitus cōcubitus. ⁊ ē ꝓprie in virgine vl̃ in moniali. ⁊ vr̃ dici a corrūpēdo. vñ stupror aris. i. stuprū cōmittere vel stupro corrūpere. vñ h̄ stupratoriū rij. locus stuprādi. ⁊ cōpo. Cōstupror aris. et ē stupror depoñ. cū suis ꝯpositis ꝭm hug. Inuenit̃ tñ hiere. c. ij. Filij q̄z mēpheos ⁊ taphnes constuprauerūt te vsq̄ ad

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

verticem. Oui. epis. Nec p̄cium stupri gēmas aurūq; poposci. vide in raptus.
Stupula le. di. qua stupa.

B ante B

Suadeo. a suauis dī suadeo des. suasi sum. i. hortari. cōsulere monere. Qđ aūt dī suadere. q̄si suauia dare i. dicere vel suadere. i. in suā sortē trahere. vel suasor in ptē suā trahēs ety. est. Vñ hic suasor. Et suasorius ria riū. Et hic & ꝟ suadibilis. & ꝟ le. vñ suadibiliter aduer. et ꝟ suadibilitas tis. Et hic & ꝟ suasibilis & ꝟ le. vñ suasibiliter aduer. & ꝟ suasibilitas. et ꝟ suadela le. i. suasio assensus. Hora. in epi. At bñ numatū decorat suadela venusq; Suadeo cōpo. Dissuadeo des. i. dehortari. p suadeo des. i. pfecte suadere. effectū suasiōis obtinere. in suadēdo effectū habere. Suadeo & eius composita sunt actiua. et est syllabarū q̄tuor in ꝓsa. licet in versu inueniat triū syllabarū.
Suapte. i. sua spōte. sua natura. sua ꝓpria cā. suo vsu vel more. & est pte syllabica adiectio. q̄ adiungit huic ablatiuo sua. pnoī. vt dixi in meapte.
Suarū. a sus dī ꝟ suarū rj. locus vbi stant sues.
Suasibilis. a suadeo dī hic & hec & ꝟ suasibilis. & ꝟ le. i. aptꝰ vel cōueniens ad suadendū. & suadibilis le. idem. vñ in epla b. Jacobi dī. q; sapia q̄ desursum est. est suadibilis. i. ad suadendū babilis passiue. Iq; qui habz dei sapientiā dfacili recipit bonas admonitōes & psuasiones.
Suauio. a saliua dī ꝟ suauiū uj. basiū cū saliua mixtū vel suauiū dī. q; sit suaue. Et inde hic suauio uionis. q̄ suauium facit. Et suauio uias. & suauio: aris. i. oscularī cū suauio. De hoc etiā vide in osculum.
Suauis. a sueo es. dī hic & hec suauis & ꝟ ue. q; sueta sunt suauia & esse solent. & ꝓpat. Vñ suauiter uius. sime. aduer. vñ hec suauitas tis. & p cōpositionē. Insuauis ue. q̄s suauis. i. valde suauis.
Sub ꝓpositio est. & deseruit vtriq; casui. Et no. q; q̄tienscūq; sub signat ad locū. cōstruit cum actō tm̄. vt virgilius. Nituntꝰ sub ipsos postes. i. ad ipsos postes. Itē q̄nq; ponit ꝓ aū. vt virgilius in georg. Sub lucē exportant calatū. i. aū lucē. Itē q̄nq; ponit ꝓ p. vt sub noctē cura recursat. i. p noctez. Alibi videt signare in loco. vel q̄si in loco. & cōstruit tunc cū ablatiuo tm̄. vt Sub domo. Et scias q; sub his lr̄is seq̄ntib; mutat b. in illas. f. c. f. g. m. p. r. vt succūbo. suffero. suggero. summoueo. suppono. surripio. vide de ꝟ in prima pte in ca. de syllaba vbi agit de b.
Subagito. in agito tas. exponit.
Subarro. a sub & arra cōponit subarro ras. raui. rare q̄si latenter arrā dare. Vñ beata Agnes dixit. Annulo subarrauit me dñs meus ihesus xp̄s ꝛc.
Subater. a sub & ater cōpo. subater tra. trū. i. aliquantulū ater. i. niger. & ꝓdu. a.
Subbasilicanus na. nū. cōpo. a sub & basilicanus & dicunt ꝓprie subbasilicani qui habitāt circa basilicam & sub alis eius & ꝓdu. ca.
Subcinericius. a sub & cinis ꝓpo. subcinericius cia. cium. i. sub cinere coctus. et inde subcinerizo zas. i. sub cinere coq̄re. & lz b. mutet in c. in cōpositōe seq̄nte c. tm̄ in subcinericius nō mutat. nec a suc⁹ & cinis ꝓponi videat
Subdecania nie. in subdecanus exponit.
Subdecanus. a sub & decanus cōpo. hic subdecanus ni. q; ē sub decano. & designat dignitatē in eccl'a. Vñ ꝟ subdecania nie dignitas subdecani. & ꝓd. ca. ſbdecanꝰ
Subdiaconus. dyaconus cōpo. cū sub. vel ypos qđ ē sub & dī subdiaconus & ypodiaconus. Sed ypodiaconus. dī grece. subdiaconus latine qui iō sic appellāt. q; subiacēt ꝑceptis & officijs diaconi. Oblatōes em̄ in templo dñi a fidelib; ipsi suscipiunt & diacono supponendas altarib; deferūt. Hi apud hebreos natbinei vocātur. i. in būilitate dño seruientes. Et binc hic subdiaconatus tus. vle ypodiaconatus tus. i. officium vel ordo

subdiaconi & ypodiaconi. Dicit etiā hic subdiacon conis. & ypodiacon conis. pnt. cor. vide in ordo.
Subdo. a sub & do das ꝓpo. subdo dis. didi. subditū i. supponere subiugare. et inde subditus ta. tū. pnt. cor.
Subdolus la. lum. cōpo. a sub & dolus. penult. corr. & est subdolus latēter dolosus. astutus. versipellis varius. vñ subdole aduer.
Subeo is. subiui. vel subij ꝑ syncopā. i. subtus ire vel post vel parū. & cōpo. ex sub & eo is. Itē inuenit subeo is. i. sursum eo. & ita sumit Job. vj. Subijt ergo ihesus in montē. i. sursum abijt. & hec est lr̄a august. & tunc cōponit a susum. & eo is. & mutat s. in b. cā euphonie. lr̄a Criso. est. Abijt ergo ihesus in montē.
Suber. in suberies exponit.
Suberatus ta. tū. in ero eras exponit.
Suberies. a sub & edo es est cōpo. ꝟ suberies ei. arbor ex qua cortex natatorius extrabit qui suber dī. Et dī suberies q̄si subedies. q; fructus eius sues edāt. & sepe eadē arbor suber dī. et vt di. pap. Suber eris. neu. gedī arbustula vl' ei⁹ cortex. Differētia tm̄ est int' suber & corticē. vide in cortex. & ꝓdu. banc syllabā su.
Subbircus ci. dī a sub & bircus. vide in brachiū.
Subiectio. a subiectus ta. tū. subiecti addita o. fit hec subiectio onis. i. subiugatio. suppositio. Alez subiectio ꝟm qđ sumit in rhetorica. Fit q̄n aliq̄d q̄rimus ab aduersarys interponētes rōnez. & postea qđ est rō destruit qđ subijcit. vt hic quid fugiā capier clamē nō audiar. hostē aggrediar. vincar. vel sic. O miser quid agas deus est quē spernis. an ipm̄ euitare putas terra cinisq;. Deū clam fugies. sed nil latet hunc falles ne. ꝟ idez qđ fuit est & erit. cognitōe tenet.
Subiectus ta. tū. in subijcio vide.
Subigito igitas. in agito tas exponit.
Subigo gis. subegi. subactū. ex sub & ago gis. cōpo. et habet q̄tuor significatōes. scz cogere impellere. acuere supponere vel subiugare q̄si subtus agere.
Subijcio cis. subieci. subiectū. ex sub & iacio cis. & est subijcere subtus iacere. vel post. vel subiūgere rndere. reddere. Vñ subiectus ta. tū. & subiectiuus ua. uū. Et subiecto ctas. freq̄n. & etiā subijcito tas inuenit in eodē sensu. scz ꝓponere. Et scribit subijcio ꝑ duo i. in scda syllaba. & est primū cōsonās alterū vocalis.
Subijt p̄teritū a subeo is. vide in subeo is.
Subito aduer. i. cito velociter repēte insperate. & vt di. dioni. in epla ad gaiū. Subito est qđ est p̄ter spem et nō ex apparētē ad manifestū adductū.
Subingalis. iugalis cōpo. cū sub & dī hic & hec subingalis & ꝟ le. i. sub iugo positus. q̄si vomitus iugo assuetus. Vñ in matheo dī. Inuenietis asinā & pullū filium subingalis. i. a sine q̄ fuit sub iugo posita.
Subiugo gas. in iugo gas exponit.
Subiunx. iugū ꝓpo. cū sub & dī hic & hec subiunx gis. i. bos sub iugo positus. Vñ quidā. Subq; iugo positꝰ bos dicet ti subiunx. & cor. pnt. gti.
Sublestus. a sub dī sublestus ta. tum. tristis infirmus molestus & cōpo. vñ hec sublestia. i. tristicia molestia infirmitas anxietas.
Subligar. a subligo as. deriuat ꝟ subligar ris. i. succincto: iū. s. bracariū. vl' subligar vocat q̄libet ligamē vl' ligula caligarū. vel fascia q̄ ligant inguina victime. vl' pātomimoꝝ. ne soluerent in libidinē. vel ne coirēt. et cor. li. & ꝓdu. ga. & dī subligar ꝑ subligare ꝑ apocopā Juuenal. Tirsumq; tenēt. & subligar aci ꝛc.
Subligo gas. q̄si subtus ligare. & a sub & ligo ꝓponit.
Subligo gis. sublegi. sublectū. a sub & lego gis. cōpo. et ē subligere furari q̄si subtꝰ vl' latēter legere. & cor. li.
Sublimis. a sub & limus cōpo. hic & hec sublimis & ꝟ me. pnt. pdu. i. altus. cū em̄ sublimia aspicimus oculos qđammō distorq̄mus. & diminuimus. vel sublimis dī. a limo terre. q̄si a limo subleuatus. et cōpat sublunior simus. vñ sublimit minus. sime. aduer. Et ꝟ sublimitas

tatis. Et ponit sepe sublime p B aduerbio sublimiter. Itē a sublimis dī sublimo mas. verbū actiuū. Et inde verbalia sublimator. sublimatrix. sublimatio. sublimatus. Et est sublimare sublimē vel altū facere. exaltare.

Sublinguiū. a sub ⁊ lingua cōpo. B sublinguiū guj. locus subtus linguā. vel sublinguiū dī foliū vel aliud qđ quis sub lingua ponit. ⁊ cantat vt aues decipiat.

Sublustris. in lustro tras exponit.

Subneruo nas. uaui. uatū. a sub ⁊ neruo nas cōponit. Et est subnervare nervos poplicū succindere. Unde ei equi subnervant. qū eis nervi poplicū pscindunt.

Subnixus. a subnitor qđ cōponit a sub ⁊ nitor ris. dī subnixus xa. xū. nomen. i. subiectus. suppositus. suffultus humilis. pōt etiā esse pticipiū. et tunc pōt exponi sicut subnitor exponit. in nitor teris.

Subo. a sus dī subo bas. bani. are. i. coire. libidinare. et est porcorū. vñ sues subant. i. coeunt vel amore coeundi ferunt.

Suboleo. in oleo les. exponit.

Subsamno. samna ne. p mn. est truncatio naris. vl os distortū cū vultu. vñ samnores dicunt qui rectū vultū nō habēt. Et q: cū ridemus os solemus distorquere. ⁊ nasum truncare. iō samna dī derisio. Persius. Occipiti ceco postice occurrite samne. vñ samno nas. i. deridere. sed nō est in vsu. Et cōponit subsamno nas. i. deridere. vñ ppba. Et dns subsamnauit eos. et scribit per mn. vt patet in Psal.

Subsellium. a sub ⁊ sella cōpo. B subsellium lij. ornamentum equi sub sella positū. Subsellium etiā dī sedes minorū sub sede posita. ⁊ inferius ⁊ depressius q maiorum sedes. Et tunc cōponit a sedes q si subsedium.

Subsequium. a sub ⁊ sequor qris. dī B subsequium quj. i. seruitiū q si subsequens obsequiū.

Subsexquitercius. in sexqui exponit.

Subsexquialiter. in sexqui exponit.

Subsilio silis. cor. si. in salio salis exponit.

Subsistentia. a subsisto tis. dī hec substantia tie. i. forma. q: sub se sistit fluxū materie.

Subsolanus. sub cōpo. cū sol. ⁊ dī B subsolan⁹. qdaz vetus. q: sub sole nascit. vel pōt ꝓponi a sub ⁊ solanus.

Substātia. a substo tas dī B sba tie. q: substat accidēti. vñ hic ⁊ B substātialis ⁊ B le. et substātialiter aduer. Et cōpo. cōsubstātialis le. Consubstātialiter aduer. i. eiusdē sbe. vt filius dei dī pri consbalis. Et scias q sba dividit in primā sbam ⁊ secdam. Prima sba dī socrates. Secda bō vel aial. Itē sba dividit in corporeā. vt lignū. et in incorporeā vt aia. Itē sba dividit i materiā formā ⁊ cōpositū. B B magis ad aliā scīam ptinet.

Substantiuus. a substās vel substātia dī substātiuus ua. uū. i. substantiā vel ad modū substātie signans. vel supponēs vel mō substātie designans. vñ substantiuos. i. substanttuū facere.

Substituo tuis. in statuo is. exponit.

Substo. a sub ⁊ sto stas. ꝓpo. substo tas. substiti stitū. Et est substare. subesse. subtus stare. vel subsistere. vñ substans stantis. ge. oīs.

Substegmen. a subtego gis. dī B substegmē minis. filū qđ inter stamina discurrit. vel derivat a subtexo texis q: sub stamine in tela texit ⁊ tegit. ⁊ cor. pnt. gtī.

Subtel. ima ps. scz pedis medietas. Inde subtilis.

Subtela. a sub ⁊ tilia cōpo. hec subtela le. i. deceptio. fraus. Et dicunt subtele q si subtilia tela. Dicit etiam subtele in alio sensu. s. corrigia q tēdit sub cauda equi. et tunc cōponit a sub ⁊ telon longum.

Subtelaris. A sub ⁊ talus dī B subtelaris bꝰ laris. q si subtalaris. i. calcanens. vel dī subtularis. q si subtalaris q: sub talo est. Sic a sub ⁊ talus. Sotular aūt vel sotularis. nihil ē. vt dī. magister bn. Iz aliqui ꝑriū dicant.

Subter. a sub derivat subter ⁊ subtus aduerbia. Et differūt q: subter ē qđ re aliq superiori deprimit ⁊ pcul cat. Subtus qđ demissionē alterius nō cōtingit. Item subtus nō exigit casum. B subter exigit q q actiū q q ablatiuū. Quotiēs subter signat esse in loco vel q si in loco. cōstruit cū ablatiuo tm. Alibi ꝯo cū actō. Et cōpat subter subterior. superlativo caret.

Subtercus cutis. cōpo. cū subter vel sub ⁊ dī subtercus cutis. ge. oīs. res existēs sub cute. ⁊ succus cutis sic. ge. oīs. ⁊ in eodē sensu. Unde succuticus ca. cū. Et succutaneus nea. neū. ⁊ subtercutanus na. nū. oīa p re q existit sub cute. ⁊ cor. primā cutis. vñ subtercutis pnt. cor.

Subterro ras. i. sub terra ponere. sepelire. terre infodere. Et cōponit a sub ⁊ terra.

Subticeo ces. subticui ticitū. ex sub ⁊ taceo cōponit ⁊ cor. ti. Et est subticere subtus vel post tacere. vñ subticesco scis. inchoa.

Subtilis. a subtel qđ ima pedis dī hic ⁊ B subtilis. et B le. pnt. pdu. acutus. exilis. astutus. Itē subtile tenue ingalidū leue. Itē subtilis malicios us. subdolꝰ ꝑm papiā.

Subtrinū. in sutrinū exponit.

Subtularis. ⁊ sbtelaris dī. vide in subtelaris. ⁊ pō. la.

Subtus. in subter exponit.

Sububer. a sub ⁊ vber cōpo. hic ⁊ B sububer ⁊ B sub ubere. vel hic sububer. B sububeris ⁊ B re. et dicūt sububeres infantes. q: adhuc sunt sub vbere. ⁊ cor. bt.

Subucula. a sub dī B subucula le. camisia. vl sacerdotalis linea corpi penitus astricta. ⁊ dī sic. q: subjicit pānis altis. Et subucula ē talaris ⁊ pedestris camisia. ephot suphumerale. vel pōt dici subucula a suo is. in. vij. ca. Lenit. dī. Uestiuit pontificē subucula. ⁊ cor. pnt. vñ quidā. Qđ tunice suppono subucula dī esse.

Subudus da. dū. cōpo. a sub ⁊ vdus qđ est madidus q si nō pfecte madidus vel pfecte humidus.

Subula. A suo is. dī hec subula le. i. brocca ferrea cuz qua suunt sotulares vel sutulares sine b. a suo is. vñ in lege pcipit vt subula pforet auris serui. Exo. xxj. vñ subulo las. i. suere subula ⁊ cor. bu. vñ qdā. Est instrm subula sutoris acutū.

Subulcus. A sus dī B subulcꝰ ci. custos suū. q aūt dī subulcus q si suū custos ety. est. Virg. Venit et opilio tarde venere subulci. Rubulcus aūt aliud est.

Suburbana. sunt circūiuncta vrbis edificia q i subvrbe posita. ꝑm Isido.

Suburbiū. a sub ⁊ vrbs vrbis cōponit B suburbium bq. Et dicunt suburbia burgi qui sunt iuxta vrbē. vñ suburbiū. q si locus sub vrbe positus sine burgus. Itē suburbiū alio noie dī pastium.

Succedo. a sub ⁊ cedo dis. cessi cōponit succedo dis successi cessum ⁊ mutat b. in c. ⁊ sic succedo scribit per geminū c. Et est succedere subtus vel post cedere. vñ hic successor soris. dī qui locū pcedentiū occupat. Et succedere dī pspere euenire. vñ hic successus sus. sui. i. psper ⁊ bonus euentus.

Succendo dis. succēdi succēsum. verbū actiuū cōponit ex sub ⁊ candeo des. dui. ⁊ caret sup. sicut ⁊ studeo ꝑm vsum. Deberet tm facere canditū sicut ⁊ studitum studeo. ⁊ est succēdere latenter accendere.

Succentor. a succino nis. succinui. cētum tu. n. in o. fit hic succentor toris. ⁊ dī succētor qui in ecclesia post pcentorem siue principalē cantorē subsequenter canendo respondet. vel qui facit officiū principaliter in chorō sinistro.

Succensor oris. in succēdo dis. exponit.

Successus sus sui. in succedo dis. vide.

Succenturio turias. in centurio rias. exponit.

Succibo bas. in cibo bas. exponit.

Succidaneus. a succido dis. derivat succidaneꝰ nea. neū. i. aptus ad succidendū. Et succisiuus ua. uū. in eodem sensu. Et hec succisiua uorū. tm plaliter declinat. id est frusta illa q sutor abscidit de materia. q: de solea subtus abscinduntur.

Succido dis.succidi cisum.cidere.i.subtus cedere.sic fit cū ponri int' duas terras cedūt'.7 cōpo.a sub 7 cedo dis.cecidi.7 pdu.ci.vbiq3. Itē succido dis.di.sup.'caret ꝓponit' ex sub 7 cado dis.7 cor.ci.tam in pnti q3 in ꝑterito. Et est succidere q3si subtus cadere.

Succidu⁹.a succido dis.dī succidu⁹ dua.duū.i.ad ſtus cadēdū patus.vñ claudianus. Succidui titubant gressus.

Succinctor.a succingo gis.xi.ctū.ctu.u.in or fit ſ succinctor toris.q̄ se succigit cā mīstrādi vl' seruiēdi.ſ succētor p e.dī q̄ facit officiū p̄ncipal'r in choro sinistro.

Succinctoriū rij.q̄ succingimur.a succingo gis.dī.vide in cingo gis.

Succino nis.succinui.centū.ex sub 7 cano nis.ꝓpo.7 cor.ci.7 ē succinē parū vl' subt⁹ voce remissa vl' p⁹ canē.

Succisiuus ua.uū.in succidaneus exponit'.

Succōtrarius ria.riū.a sub 7 ꝯrius.7 mutat' b.in c.et sic dz scribi p duo c.vel fit figure decōposite.a succontrario:aris.qđ ꝓponit'.a sub 7 ꝯrior. Et scias q⁹ in dyaletica dicunt' ꝓpositōes succōtrarie.due ꝓpositiones pticulares eiusdē subiecti 7 eiusdē p̄dicati.quarū vna est affirmatiua 7 altera negatiua.vt q̄dā hō currit q̄dā hō nō currit. Et differūt a ꝯrijs in q̄ntitate.ſ 7 conueniūt cum eis in q̄litate.ſm dyaleticū.

Succuba be.pn'.cor.cōis ge.qui vel q̄ succumbit.vl' succubat. Et dī a succūbo bis.vel a succubo bas. Vñ quidā dēmones dicunt'.succubi.vel incubi vide in pilosus. Hic nota q⁹ angeli corpib⁹ assumptis.vitam nō influunt.sed tm̄ motū. Et ideo cōsiderandū est q⁹ oēs opationes q̄ cōsequunt' corpus viuū inquantū viuum est nō possunt angelis in corpib⁹ assumptis cōuenire.sed tm̄ illa q̄ cōsequunt' corpus mobile inquantū hmōi.vt mouere impellere diuidere 7 hmōi.vñ ꝓprie 7 vere loquēdo nec coeunt nec generant.tm̄ p dēmonū actū ꝓplet' generatio inquantū semē humanū apponere pnt loco cōuenienti ad materiā ꝓportionatā.sicut 7 semina aliarū rerū colligere pnt ad cōplendos seu colligendos alios effectus.vt tribuat' ei tantū.id qđ ē motus localis. Non aūt ipsa generatio cuius p̄ncipiū non est virtus dēmonis aut corpis ab eo assūpti.ſ virtus illius cuius semē fuit.vñ 7 genitus nō dēmonis.ſ alicui⁹ hois filius est. Nec vidēt angeli p oculos corpis assumpti.q⁹ hec est opatio potētie corpis viuētis.nec locutō corpalis angelis cōuenire pōt in corpib⁹ assumptis ſm cōpletā significationē.cū nō habeāt vera organa corporalia.ſ est aliq̄ silitudo locutōis.inquātū intelligūt' et intellectū exprimūt quibusdā sonis q̄ ꝓprie nō sunt voces ſ silitudines vocū. Sicut etiā q̄dā aialia nō respirātia dicunt' vocare.7 etiā quedā instra vt di.phs in scdo de aia. Et licet angeli nō comedāt in assumpto corpe. Xps tm̄ post resurrectionē vere comedit. q̄uis cib⁹ cōuersus nō fuerit.q⁹ illa decisio cibi fuit habētis virtutē nutritiuā 7 cōuersiuā.

Succussator.in succusso sas.exponit'.

Succusso.a succutō tis.dī succusso sas.freq̄n.7 formatur ab vltimo sup̄.succussu.u.in o.7 dī succussare trotare. Vñ hec succussatura re.i.trotatura. 7 hic succussator toris.i.trotator.vt equus.vñ illud. Gradarius ē equus mollis incessus sine succussatura innitens.

Succutaneus nea.neū.in subtercus exponit'.

Succuticus ca.cū.in subtercus exponit'.7 cor.ti.

Succutio tis.cōpo.a sub 7 cutio tis.q̄tum ad vocē a sub 7 q̄tio.q̄tū ad significatōz qđ magis videt'. Et est succutere subtus vel ab inferiori pte q̄tere.sicut faciūt trotatores. Vñ succutere est subtus vel sursum q̄tere

Sucidus.a sucus dī sucidus da.dū.i.suco plen⁹ humidus vel imbutus. Iuuenal'. Qui sucida nollet lana pati.i.tincta suco alicuius coloris.

Sucinus.a sucus dī hic sucinus ni.quedā gēma quaz greci vocāt electrū.ſ.fului 7 cerulei coloris.fert' arboris sucus esse.7 ob id sucinus dī. Aqbusdā vocat' arpa ga.ab arpe qđ est rapc.q⁹ attritu digitorū accepta calorīs aīalia folia 7 vestiū fimbrias 7 paleas.sic magnes ferrū rapiat. sed ſ sucinū dī pixis a suco ibi repositō. Iuuenal'. In cuius manib⁹ seu pinguia sucina tricas. Quidā scribūt succinus et succus p duo c. Et scias q⁹ Hiero.di.sup illud Matħ.ix. Et surgēs matħe.secutus est eū. Si em̄ in magnete lapide 7 succinis hec esse vis dī vt anulos 7 stipulā 7 festucas sibi copulēt q̄nto magis dñs oīm rerū creator ad se trahere poterat q̄uscq̄ volebat.7 cor.pe.sucinus.ſ primā pdu.

Sucula le.di.pua sus.vñ di.pus.inuij.li. Sus cōe abiecta s.assumpta cula.facit di.sucula.

Suculētus.a sucus 7 lētos ꝓpo.suculētus ta.tū.i.plenus suco. Et cōpar'.vñ hec suculētia tie.

Suculus li.di.puus sus.vel p̄t esse dī.de sucus.vñ suculus puus sucus.ſ tunc quidā geminat ibi c.

Sucus. A sacus dī hic sucus ci.q⁹ sacco exprimat'.vt ptizana.a pozima.zoma.7 sūt greca noīa ista. vel suc⁹ dī a sugo gis.q⁹ sugit'. Vñ sucosus sa.sum.abundans suco. Et ꝓpar'.vñ sucositas tis. Itē a suc⁹ dī suco cas.qđ nō ē in vsu.ſ inde ꝓponit'.eruco cas.i.sucū auferre et pdu.primā.vñ in aurora. In petra carnes poni sucusq̄ iubent'. Quidā tm̄ putāt q⁹ ibi sint duo c.

Sudariū rij.in sudo das exponit'.

Sudatestis.q̄ facit sudes.7 dī a sudo.

Sudatus.a sudes dī sudatus ta.tū.i.sudib⁹ armatus vel ornatus.vel sudatus.i.sudus. Dōt etiā sudatus a sudo das derivari.i.qui sudorē emittit.

Sudes.a sudus dī ſ sudes dis.i.palus.vl' ptica.q̄ ꝛre infigit' acuta.q⁹ mūdat' 7 purificat'. Job.xl. In sudib⁹ ꝓforabit nares eius. Vñ ſm q̄sdā sudes dī a suo suis.q⁹ sepes q̄si cōsuta sudib⁹ videt'. eo q⁹ sudes ex transuerso p eā mittant' 7 figant'.7 cor.p̄mā sudes nomen.ſ sudo das.7 sudes verbū pdu.hanc syllabā su. Vñ q̄dam. Arabs 7 acuta sudes.ſ verbū dicito sudes.

Sudo.a sudus dī sudo das.daui.datū.i.sudorē emittere.qđ magis fit in sereno q̄ in nubilo.vl' q⁹ tūc hō ꝟ corpus subudū.vñ hic sudor doris. Et hic sudosus sa.sum.7 sudorosus sa.sū.i.sudore plen⁹.7 ſ sudariū rij.i.facitergiū q̄ sudorē a facie tergimus. Sudariū etiā dī qđ tenet' sup cervical. Qđ aūt dī sudaria a sudo dicta q⁹ sint sudoribus vda.est ety. Sudo cōpo. Cōsudo das.i.sil' sudare. Desudo das.i.deorsum vel valde sudare.vel a sudore cessare. Exudo das.i.sudorē emittere.vel extra sudorē exire. Insudo das.i.inuigilare.insistere vacare.opam dare. Persudo das.resudo das.p̄sudo das.subsudo das.i.post vel subtus vel parum sit dare. Sudo 7 eius cōposita sunt neutra et pducunt hanc syllabā su.ſ sudes nomē eam cor. Vñ versus. Le mars ferre sudes iubet vt p plia sudes.

Sudus.sub cōponit' cū vdus.7 dī sudus da.dū.i.serenus.mūdus.purus. Proprie quidē illud tps serenū dī sudū qđ venit post pluuiā.vñ 7 ver dī sudū. Subudum.q⁹ post hyemē venit. Sudus cōpo.p̄sudus da.dum.i.valde sudus.7 pdu.su.

Sueo es.nō est in vsu i pnti.ſ in ꝑterito sueui.7 i sup.suo suetū.vñ suetus ta.tū. Sueo cōpo. Absueo es.absueui.vel asuetus sum.i.dissuere.assueo es. assueui vel assuetus sum.i.valde suere. Vñ ſ assuetudo dinis. Cōsueo es.ꝓsueui vel cōsuetus sum.vñ 7 ꝓsuetim aduer. Et ſ cōsuetudo dinis. Et hic ꝓsuetudinarius ria.riū dissueo es.dissueui vel dissuetus sū. Desueo es.desueui.vel desuetus sū in eodē sensu.i.a ꝓsuetudine cessare Vñ ſ dissuetudo. Insueo es.insueui. vel insuet⁹ sū.i.valde suere.vel nō suere.desuere.vñ ſ insuetudo persueo.i.valde vel pfecte suere. Et ab oīb⁹ istis descēdūt inchoatiua.s.suesco scis.absuesco scis.assuesco scis. Cōsuesco scis. Dissuesco scis.insuesco scis.persuesco scis. Sueo 7 eius cōposita sunt neutra 7 habēt ptcipiū p̄

teriti tpis. Ñ in pñti⁊ formatis a pñti lr̃aturam pñtis semp ſeruãtib⁹.nõ ſunt in freq̃nti vſu.vñ declinãdo in choa.ſolemus eis attribuere pterita iſtoꝝ.vt ſueſco ſueui.vñ priſ.videt velle. q ſueſco nõ ſit inchoatiũ. eſt tñ ꝑculdubio inchoatiũ. Jtẽ nota q cõſueſcim⁹ bona.inſueſcim⁹ mala aſſueſcim⁹ vtraq; ita vult hug. Multi tñ dicũt q priſ.vr̃ velle ⁊ vult q p̃dicta verba nõ ſunt inchoatiua.⁊ facit ſueſco ſueui.vel ſuetus ſũ.⁊ q apud modernos ſueſco ꝓſueſco ⁊ hmõi nullã inchoationẽ notãt. De ß etiã habes in tercia pte ĩ tractatu de ſpẽb⁹ verboꝝ in ca.de verbo inchoatiuo.

Sueui.pteritꝰ.vide in-ſueo es. Jtẽ ſueui dicti ſunt quidã ꝓpli. Ñ ſcribit in pap. Sueui ꝑs germanoꝝ fuerũt in fine ſeptẽtrionis. Dicti aũt putant a mõte ſueuo.qui ab oꝛtu initiũ germanie facit cuius loca incoluerunt ⁊ ꝑdu.e.

Suffarcino nas.in farcino exponit.

Suffecit pteritũ de ſufficio cis.

Suffectus cta.ctũ.in ſufficio cis.exponit.

Suffercio cis.ſufferſi ſuffertũ.cõpo.a ſub ⁊ farcio cis et eſt ſuffercire parũ vel ſubtus vel poſt farcire. Et inde ſuffertus ta.tũ.⁊ ſufferto tas fre.

Suffero. A ſub ⁊ fero cõponit ſuffero ſuffers ſuſtuli ſublatũ.⁊ mutat b.in f. Et eſt ſufferre pati ver ſurſum ferre ⁊ eleuare.⁊ eſt irregulare ſicut ⁊ fero. ⁊ pteritum ſuſtuli ſcribit ſine b.⁊ mutat b.in s.

Suffibulatoriũ a ſuffibulo las.dr̃ ß ſuffibulatoriũ rij.i.ſubligatoriũ. Et ß ſuffibulũ li.i.ſubligaculum.vel potius cõponit a ſub ⁊ fibula.

Sufficio.a ſub ⁊ facio cõpo.ſufficio cis.ſuffeci.ſuffectum. Et eſt ſufficere qđ vulgariter ꝑt dici baſtare.vñ in ſcđa epla. Coꝛ. Sufficit tibi gra mea. Et ꝑm hãc ſignificationẽ inuenit ſufficit impſonale.vñ in.ij.li.reg. ca.xxiij.ait angelo dñs pcutiẽti. Sufficit.i.baſta.ſatis eſt.cõtine manũ tuã. Jtẽ ſufficere.i.ſũmiſtrare.vt Iſte ſufficit mihi neceſſaria.i.miniſtrat. Jtẽ ſufficere.i.ſubrogare.ſubſtituere.vñ dr̃ eps vel ꝓſul ſuffectus.i.loco mortui ſubſtitutus.i.ſubrogatus in loco decedẽtis.vñ dr̃ in.ij.li.Mach.c.iiij. Suffecto vno ex comitib⁹ ſuis andronico.⁊ dr̃ ſuffectus a ſufficio cis.vide in facio.

Suffio fis.in fio fis exponit.

Sufflo.a ſub ⁊ flo flas.ꝓpo.ſufflo flas.ſufflaui.ſufflare.i.ſubtus flare.vel poſt vel parũ. Et ſuflare.i.appodiare.fulcire.appodiamẽ ſupponere.vñ ß ſufflamẽ minis.i.appodiamẽ.ſcz cui aliqđ innitit vt ſuſtentet.

Suffoco ex ſub ⁊ faux cis.cõpo.ſuffoco cas.ſuffocaui ſuffocatũ.i.ſub fauce cape.ſtrangulare.vñ ſuffocatus ta.tũ. Et hic ⁊ ß ⁊ ß ſuffocãs cantis. Ezech.xxxvj. Et ſuffocans gentẽ tuã. Matth.xiij. Fallacia diuiciarũ ſuffocat verbũ. Marc.iiij. Suffocant verbũ. Luce.viij. Suffocant. Vñ di.Greg.in omel. Suffocant eñ qr importunis cogitatõib⁹ ſuis guttur mẽtis ſtrangulãt. Jtẽ cõſueuit dici. Eſt ſolicitudo ſuffocãs. Et oia p̃dicta ⁊ conſilia ꝑdu.fo.vñ Ouid. Suffocẽt aĩam dira venena tua. Et in ß cõcordant cõiter doctores. Jtez ꝑm quoſdã.ſuffoco cas.põt cõponi a ſub ⁊ focus.⁊ tũc ſuffoco ⁊ ſuffocans.⁊ hmõi cor.fo.ſicut focus.vñ ꝓſueuit dici. Suffocat extinguit.ſuffocat guttura ſtringit. Ez nõ oẽs recipiunt iſtã cõpoſitionez.vñ Magiſter bene. di.q ſuffoco cas.habet pnſ.tñ longã.qr nullus notabilis autor eam cor. Componit eñ ex ſub ⁊ faux. ⁊ nõ ex ſub ⁊ focus ergo trutãnicũ eſt illud. Suffocat extinguit ꝛc.vt ſupra. Hug.etiam di.q ſuffoco pnſ.ꝑdu. Et pap.ſilr hec dicit.

Suffraganeus.a ſuffragor garis.derivat ſuffraganeus nea.neũ.i.auxiliarius.⁊ ꝓprie in verbis. Vñ epi dicunt ſuffraganei aliorũ epor.qr debẽt eos iuuare non ſolũ ope ß etiã verbis.vel ſi nõ pñt ope ſaltẽ verbis.vi de etiã in metropolis.

Suffragines.a ſubꝛ fragus cõpo.hec ſuffragines.i.poplices.qr ſub fragis ſunt.vel qr ſubtus franguntꝰ.i.flectunt nõ ſupra ſicut in brachijs.⁊ cor.gi.

Suffraginor.a ſuffragiẽs dr̃ ſuffraginor aris.i.flectere genua.vñ hic ſuffraginator oris.⁊ ß ſuffraginatrix. et ß ſuffraginatio.i.curuatio genuũ.⁊ ſuffraginatus ta.tũ.fractis vel curuatis cruribꝰ.

Suffragiũ gij.in ſuffragor exponit.

Suffragor.a ſub ⁊ fragor aris.cõpo.ſuffragor aris et ſuffragatus ſum.ſuffragari.i.auxiliari.⁊ ꝓprie in ꝛbis. ſcz ꝑces effundere. Vñ hoc ſuffragiũ gij. Et dicunt ꝓprie ſuffragia oꝛones ſanctorũ qs̃ p nobis fundũt ad deũ.⁊ rogatões qs̃ p xpianis eis fundimus.ſcz. Sancte petre.ſancte paule.ora p nobis ꝛc.et ꝑdu.fra. ſuffragor.

Suffumigiũ.a ſuffumigo gas.qđ ꝓpo.ex ſub ⁊ fumigo gas dr̃ ſuffumigiũ gij.i.ſuffumigatio.

Suffumigo gas.in fumigo gas.exponit.

Suffundo.a ſub ⁊ fundo dis.cõponit ſuffundo dis. di.fuſum dere.i.parũ vel ſubtus fundere. vñ ſuffuſus ſa.ſum.i.ſubtus vel parũ fuſus.

Suffuſoriũ.a ſuffundo dis.dr̃ hoc ſuffuſoriũ rij.vas in q̃ eſt oleũ.qđ ponit in lucernis. Idez ⁊ infuſoriũ ab infundo dis. Jtẽ ſuffuſoriũ dr̃ p qđ ꝓpit ablutio cali cis. Idẽ ⁊ infuſoriũ ⁊ fuſoriũ.

Suffuſus ſa.ſum.in fundo dis.exponit.

Suggero.ex ſub ⁊ gero ris.componit ſuggero geris geſſi geſtũ.⁊ mutat b.in g. Et eſt ſuggere.ſummittere ſubſteruere.ſũminiſtrare.vel indicare. dicere ſuadere. q̃ſi latẽter aliqđ alicui.cõſulere.⁊ ꝓprie cã decipiẽdi et incõmodũ dandi. Et vt dr̃. Jntimat ad mentẽ.ß ſuggero ſpectat ad aurem.

Suggeſtio.a ſuggero ris.dr̃ hec ſuggeſtio onis.i.dyabolica ꝓſuaſio ⁊ cõſultatio.

Suggeſtus.a ſuggero ris.dr̃ ß ſuggeſtus ſtus.ſtui.i. ſuggeſtio.vel ſuggeſtus.i.tribunal vel ſedes ꝓncipis ſic dicta.qr ibi multa replicatio veſtiũ ⁊ palliorũ ⁊ tapetorũ ſub ꝓncipe gerit.i.ponit. Vel qr dũ princeps ibi ſedet multa ei in aurẽ ſuggerunt.

Suggillo.a ſuggero eris dr̃ ſugillo las.lani.lare.i.ſuggerere. Et ſuggillare.i.ſuffocare.ſtrãgulare.vel manũ gule dare.⁊ eam ſtringere. Et tunc cõpo.a ſub ⁊ gula q̃ſi ſuggulare.i.ſub gula cape. Jtẽ ſuggillare.i.ꝑdemnare.irridere.

Suggrunda de.exponit in grunda.

Sugguto tas.in gutta exponit.

Sugo gis.xi.caret ſupi.ꝑm vſum.deberet tñ facere ſuctũ.xi in ctũ. Et dr̃ puer ſuggere dũ lactet. Vñ ã luca. Beatus vẽter q̃ te portauit ⁊ vbera q̃ ſuxiſti. Et ẽ ſugo neu.cũ ſuis cõpoſitis.⁊ ſcribit p vnuz g. ꝑducit tñ primã. Job.xx. Caput aſpidũ ſuget. Et Iſa.lxvj.ſugatis ⁊ repleamini ab vbere.

Suillus.a ſus dr̃ ſuinꝰ na.nũ. Jñ ſuillus la.lũ.di. Iſa. lxvj. Qui comedũt carnẽ ſuillã.i.ſuis.vide in ſuinus.

Suinus.a ſus dr̃ ſuinus na.nũ.i.ad ſuẽ ptinẽs vel res ſuis.⁊ vt dicit priſ.in.ij.li.vbi agit de poſſeſſiuis. Ouinus derivat ab oue ⁊ ſuinus pnſ.ꝑdu.a ſue. Nã ouilla ⁊ ſuilla ſũt diminutiua ⁊ format ſuillus a ſuinus.abiecta n.⁊ addito genio ll.vt ſuinꝰ ſuillus.ouinꝰ ouillꝰ ꝑm ꝑſ.ſic dixi in tercia pte in ca.de diminutiuis noĩb⁹.

Sulco.a ſol dr̃ hic ſulcus ci.qđ defoſſum eſt inter duas portas.qr ſulcus ſolẽ capiat. vñ ⁊ ſulcus dr̃ q̃ſi ſolẽ capiens.⁊ eſt ety. Vñ ſulcus dr̃ a ſuo ſuis.qr vomere tranſuit.vel qr q̃ſi ſuendo fiunt ſulci. Vñ ſulculus li. di.⁊ ſulcoſus.ſa.ſum.⁊ hic ſulco nis qui ſulcos facit.et ſulco cas. A q̃ cõponit. Conſulco cas. Deſulco cas.i. vãlde ſulcare.vl ſulcos deſtruere. Diſſulco cas. Inſulco cas. Reſulco cas.⁊ eſt ſulco neutrũ cũ oĩb⁹ ſuis compoſitis.

Sulculus li.di.puus ſulcus.vide in ſulco cas.

Sulmo onis.ẽ q̃dã regio de cui⁹ regiõis oppido.ſ.pe-

ligno natus fuit ouidius. vt dixi ī mātua. ⁊ declinat̄ b̄ sulmo onis. Ūñ hic ⁊ b̄ sulmonēsis ⁊ b̄ se. incola illius ciuitatis vel ptinens ad illā ciuitatē. ⁊ pōt dici sulmo a sol ⁊ moys qđ ē aq̄. q̄si solis aq̄ vel fons. sua em̄ amenitate q̄libet ꝓuincias ꝓrias. s. collaterales supat. Ūñ ipe ouid. Sulmo mihi patria ē gelidis vberrimis vndis. vel sit etymo. sulmo q̄si solis aqua.

Sulphur. pyr ꝓponit̄ cū solū qđ ē t'ra. ⁊ dī b̄ sulphur ris. q̄si soli pyr. i. ignis t're. vl' ꝓponit̄ sulphur a solū et vr. qđ ē ignis. q: igne accēdat̄ q̄si solū ad vr. i. ad ignē aptū. Vel pōt dici sulphur q̄si t'ra ignis. q: cito ignit̄ ⁊ accendit̄. ⁊ est sulphur fomētum ignis. qđ tm̄ sic ignē nutrit vt grauissimū fetorē exalet. Ūñ sulphure⁹ rea. reū. i. de sulphure existēs. ⁊ hoc sulphuretū ti. locus vbi sulphur abundat.

Sū es est ✠bū sb̄stātiuū ⁊ caret ꝑterito. ß accipit mutuo a fuo fuis. ⁊ facit fui fuisti fuit. sed hz duo ꝓticipia ens ⁊ futur⁹. Ut eēndi do. dū. gerūdia ficticia. Sū cōponit̄. Assuz ades. i. inẍ vl' pñs sū. ⁊ ind̄ affutur⁹ ra. rū. Absum abes. i. lōge cē. ⁊ nō eē ibi. a sensu corpis distare. Ūñ abfutur⁹ ra. rū. ⁊ hic ⁊ hꝫ ⁊ b̄ absens tis. Desum deest. i. abesse vel deficere. Hō ꝓpe abest. ß vinū deest. Adest qđ alibi ē. Deest qđ deficit ⁊ nō habet̄. Ūñ defutur⁹ ra. rū. Insū ines inest. i. eē in. vñ infutur⁹ ra. rū. Intersū interes int'est. i. int' aliq̄ esse. vt int'fui lectioni ⁊ int'est iuenit̄ impsonale. De q̄ dixi ī suo loco. Prosū ꝓdes ꝓdest. i. ꝓficē ꝓficuū ꝓferre. vñ ꝓfutur⁹ ra. rū. Præsum p̄es. i. p̄stare supstare. Ūñ p̄sens tis. oīs ge. i. p̄stās supstās. Ītē suz ꝓponit̄ cū potis ⁊ dī possū potes. i. suz potis vel suz potēs. vñ potēs oīs ge. Ītē obsū obes. i. nocere. vñ offutur⁹ ra. rū. i. nocitur⁹. vt Pro. mitto me tibi nō offuturū si id hodie feceris. ⁊ dī Obsum tibi. i. sum ob te. i. ꝓ te. Subsū subes. i. eē sub. Sū ⁊ ei⁹ ꝓposita neu. sunt. ⁊ simplex. s. sū es est. eē ✠bū sb̄stātiuū. Et nullū ꝓpositū ab eo pōt esse substātiuū. Ūñ sum hz exigē ntm̄ p⁹ se. ß nullū ꝓpositū ab eo pōt hoc facere. Ītē tria ꝓposita ab eo hnt ꝑticipiū ī ens. Absū absens. Præsuz pñs. Possum potēs. Et scias ꝙ cū dī. In p̄ncipio erat ✠bū. ꝑ erat signat̄ nō tpis ß substātie significatio vt dixi ī positiu⁹. Ītē nō ꝙ b̄ ✠bū est pōt eē impsonale in q̄tuor locis vt dixi ī tercia pte ī tractatu ✠borr in ca. de gerūdijs. Ītē aīaduerte ꝙ futur⁹ nō pōt regē ntm̄ sic̄ habes ī futur⁹ ra. rū. Ītē nō ꝙ ꝑt dici Ego p tas sum bon⁹. sed ī tercia pson̄a male dī ptās ē bon⁹ vt dixi ī ptās. Ītē nolo te ignorare ꝙ ntūs q̄ apponit̄ huic ✠bo sū es est nō tenet̄ ꝓcordare secū in numero nec ī pson̄a. Ūñ bñ dī sum bō sum boies. sic̄ dixi in q̄rta pte ī tractatu de allotheca vbi egi de ꝓplensi. Nō etiā ꝙ b̄ ✠bū sū es est pōt recipe quēcūq; ntm̄. sed alia ✠ba cū habeāt ī se copulā implicitā. i. coartatā nō pñt recipe quēcūq; ntm̄ vt dixi ī incēdo is. Ītez an sit dicendū vni vos estis bon⁹ vl' boni. vos estis legēs vel legētes. dixi in t'cia pte vbi egi de numero nomis. Ītez volo te scire ꝙ b̄ ✠bū est regit duos diūsos dtios sil. ex vi adq̄sitiōis vt b̄ regē mihi bonor. Ūñ in luca. c. r. dī. Bñe nō ē tibi cure ꝙ sor⁹ mea reliq̄t me solā ministrare. Hz vn⁹ dtūs regit̄ ex vi adq̄sitiōis adq̄rētis. s. mihi alē. s. cure ex vi adq̄sitiōis adq̄site. Ūñ ibi est duplex adq̄sitio. s. adquirēs ⁊ adquisita. vñ nō debet copula interponi.

Sumē. a sus dī b̄ sumē nis. i. minuta porcor exta vel piguedo que ē in vētre porci vl' port⁹ porce fete. qđ ⁊ abdomē dī q̄si abditū omētū. ß ponit̄ ꝓ q̄dā bono ferculo. Persi⁹. Calidū scis ponē sumē. Sumē etiā dī ternerim⁹ arboris cortex. ⁊ hinc pubēdor⁹ ⁊ pubēdar ꝓ pilos sumia dicim⁹. q: virt⁹ hūani seminis illos ꝓfert sumē etiā ponit̄ ꝓ vmbilico. Unde dī. auicēna li. iij. c. de causis ydropisis asclitis. Infantes dū sunt ī vētre migūt ex sumie. ⁊ orti aīq; liget̄ sumē eis migūt etiā ex sumie. cū ꝓhibet̄ vrina ex illo latē tendit ad vesicā.

Sūman⁹. a sūm⁹ ⁊ manes. inde ꝓponit̄ b̄ sūman⁹ nt. i. pluto dr inferni q̄si sūm⁹ manib⁹. i. ifernaliū. ꝓ. pō. ma.

Sūmistro. a sb̄ ⁊ mistro as. ꝓponit̄ sūmistro as. ⁊ mutat̄ b. in m. q̄si subt⁹ vel submistrare seruitiū. vel subsidiū p̄bere. vide in mistro.

Sūmitto. a sub ⁊ mitto cōponit̄ sūmitto tis. si. tere. i. supponere. vñ ⁊ mutat̄ b. in m. ꝑm p̄sti.

Sūmo. sūp ponit̄ ꝑ positiuo ⁊ dr supra rior. supm⁹. vel summ⁹ ma. mū. et a summ⁹ b̄ sūma me. ꝓpēdiū totū quadā breuitate ꝓtinēs vel capitale. vñ sūmo as. sūmā facē. vel sūmatim ꝓpbendē ⁊ colligere. Ūñ summatim aduer. breuit̄ stricti ptim festinant̄. Et ꝓponit̄ ꝓsummo as. Ītē a summ⁹ b̄ sūmitas tis. ꝑ duo m.

Sūmoneo es. ī moneo es ē.

Sūmula le. dī. pua summa.

Sumo is. psi. mē. ptū. i. accipe. ß sumim⁹ ipi accipim⁹ ab alio. Cū dam⁹ dicēdum est accipe. cū pmittim⁹ ipi tollere. dicēdū est sume. Ītē sumim⁹ ꝑ nos. accipim⁹ a nolēte. Sumo ꝓponit̄. Assumo mis. ad se vel ad aliq̄d sumere. Absumo mis. in malo expēdere pdere. pficere ꝓsumere. deuastare. pdigē. Hōsumo mis. idē est qđ absumere. p̄sumo mis. i. añ vel ꝑ alios sumē. nō audēda facere. Ūñ p̄sumptuosus sa. sū. Resumo is. itez sumere Trāsumo mis. i. trās siue vltra sumere. Sumo ⁊ ei⁹ cō posita sunt actiua. ⁊ faciūt ꝑteritū in psi. ⁊ sup. in ptū. Format̄. n. ꝑteritū a sumo ī psi. ⁊ sup. i ptū. Format̄. n. a ꝑterito supsi. psi mutata ī ptū. vñ pz ꝙ sumo scribit̄ ꝑ vnū m. q: i sumpsi nō est nisi vnū m. pdu. tū su. Ūñ borra. Grata sume manu b̄ dulcia differ ī annū. Hz sūmo as. ꝑ duo m. vñ ✠sus. Q sūmare duplex sibi vult. sed sumere simplex.

Sumptuosus sa. sum. in sumpt⁹ est.

Sumpt⁹. a sumo is. dī sumpt⁹ tus. tui. i. dispēsa vl' expēsa vel act⁹ vl' passio sumēdi. vñ sumptuosus sa. sum. sumptu plen⁹. s. multū sumptū exigēs vl' faciēs ⁊ ꝓpat̄ vnde sumptuose sius. aduer. ⁊ b̄ sumptuositas tatis.

Sum⁹ ✠bū sb̄stātiuū vnū m. hz. ß sūm⁹ nomē duo.

Sunamitis captiua vl' respecta int'ptat̄. ⁊ pdu. mi.

Suo suis sui sutū. a q̄ ꝓponit̄. Assuo is. suēdo adiungere vnā rē alt. Absuo is. dissuere. Cōsuo is. sil' suere. ꝓiūgere. Ūñ ꝓsutilis le. Et ꝓponit̄ incōsutil' lis. Circūsuo is. Dissuo is. suere disiūgē futurā frāgē. Desuo is. idē vel deorsū suere. Exuo is. extrahē expoliare. vñ exuuie. Insuo is. iniūgere. īmittere inserere suēdo. q̄si int⁹ suere. Persuo is. añ suere. obsuo is. vndiq; vel ꝯ suere. Resuo is. itez suere vel dissuere. Subsuo is. pa rū vl' post vl' subt⁹ suere. suēdo aliq̄d inferi⁹ adiūgere Trāsuo is. vltra suere suēdo pforare. Suo ⁊ ei⁹ ꝓposita sunt actiua. ⁊ faciūt ꝑteritū in sui. ⁊ supinū in sutū. ⁊ ꝑdu. penl'. supini:

Supplex. a suppleo es. dī hec suppellex lis. substantiua vl' facultas ⁊ oīe instrumētū ⁊ ornamētū dom⁹. Et est ethroclitū genere. nā in singulari ē fe. ge. hec suppellex. In plurali ✠bo neu. hec suppellectilia. Et vi. di. pl. antiqui dicebant hec suppellectilis lis. Inuenit̄ etiā b̄ suppellectile lis. neu. ge. ⁊ scribit̄ ꝑ vnū p. cor. em̄ primā Ūñ borra. in q̄nto. Jamdudū splendet focus tibi mūda suppellex.

Sup aduer. loci. Unde supra vel supera dicebāt antiqui. Inde sup per apocopā ⁊ supra ꝑ syncopā. Sed differunt q: sup est qđ imminet. Supra qđ sub se aliq̄d habet stratū. Item supra cōstruit̄ cū solo accusatiuo. Sup ✠bo q̄nq; cū tertio q̄nq; cū ablatiuo. Q̄n em̄ superponit̄ ꝑ de vel in cōstruit̄ cuz ablatiuo tm̄. vt sup priamo. i. de priamo. et super viridi fronde. i. in viridi fronde. aliter cōstruit̄ cū accusatiuo. Ītē supra ponit̄ ꝑ positiuo. ⁊ ꝓparat̄ supra or. p̄mus. vel summ⁹. vnd̄ supius sup̄me vel summe aduer. ⁊ hec sup̄mitas tis. et supus ra. rum. Et hic superus ri. tens celestis. et corr. primā sup. Et ꝓponit̄ desuper ⁊ insup. et possunt esse

one ꝑtes. de ſup 7 in ſup. 7 tūc ſu acuit. vt de ſuper terrā. vt dixi in ſecūda ꝓte vbi egi de accentu aduer. in ca. de cōpoſitis a ſup.

Supabdicatiu⁹ exponit in abdicatiu⁹.

Supby. a ſup dī ſupby ba. bū. qui vult videri qđ non eſt. i. ſupra id qđ eſt. Qui. n. vult ſupgredi qđ ē supby eſt. 7 ꝓpat ſupbio: ſim⁹. vñ supbe bi⁹. ſime. aduer. et ſ supbia bie. ſ. amo: ꝓprie excellētie. vl ſupgrediēs elatō mētis de eo qđ nō eſt. Sz arrogātia ē inanis glia d eo qđ q̄ſq; eſt. de ſupbia g̃ naſcit arrogātia 7 nō ecōuerſo. niſi. n. p̄ceſſerit occulta mētis elatio nō ſequit apta iactātia laudiſ. De q̄uo: ſpēby arrogātiū 7 arrogātie dixi ī arrogo as. A supby dī supbio bis. biui. bitū q aūt dī supbire. i. ſup ſe ire. 7 supby vl supbiēs ſup ſe iens. ety. eſt. Et ē supbio neutr cū ſuis ꝓpoſitis ſiq; hz. Jtē ſcias q supby ē q̄ ſemp supbit. supbiēs ꝟo dī q̄ ex cā ad tp̄us supbit. vide in timid⁹. Quidā volūt q ſupbio ꝓponat ab eo is. ſ nō aduertūt qđ dī. p̄ſti. q ambio ꝓpoſitū ab eo is. ſolū mutat e. in i. vid etiā ī rector Supcilioſus ſa. ſum. in ſupciliū eſt.

Superciliū. a ſup 7 ciliū ꝓponit hoc ſupciliū lij. i. ordo pilor qui ē ſup oculos. Ponit etiā q̄nq; ſupcilioz p ſupbia q̄ in eo maxīe apparet. Vñ ſupcilioſus ſa. ſū. id eſt ſuperby. 7 arrogās. Jtē ſupcilioſus triſtis ſeuer⁹ nubiloſus. q̄ ſemp incedit dep̄ſſo ſupcilio.

Supemīco nui. ꝓponit a ſup 7 emineo. 7 ē ſupeminē ꝓualere p̄eſſe p̄ſtare p̄cellere. 7 inde ſupeminēs tis. oīs ge. 7 ꝓpat. vñ ſ ſupeminētia tie. 7 cor. mi.

Superit futurū de ſupſum. vñ in q̄rto li. regū. ca. iiij. Comedēt 7 ſuperit. 7 cor. penl.

Supbumerale. in humeralis vide.

Suplatiuū. exponit in tercia ꝓte in tractatu de ſpēby nominū in ca. de ſuplatiuis.

Supliminare. a ſup 7 limare cōponit ſ ſupliminare ris. i. limē ſupius. Vñ ſ 7 ſ ſuplimiaris 7 ſ re. ad ſupliminare pertinēs.

Supnas. a ſup dī hic 7 ſ ſupnas tis. 7 ſupnus na. nū. ſuperna colens.

Supo. a ſup dī ſupo as. i. excellere vincē 7 ſuparе. i. reſtare 7 ſupabūdare. Vñ ſ 7 hec ſupabilis. et hoc le. vñ ſupabilit aduer. Supo cōponit. Exupo as. i. valde ſupare. Supero 7 eius ꝓpoſita actiua ſunt p excellere. aliter neu. 7 cor. penul.

Supſideo des. di. dere. a ſup et ſedeo et mutat e. in i. vid ī ſedeo. Jnuenit 7 ſup ſedeo ſup ſedē. 7 tūc ſt̄ due Supſtes titis. in ſupſto eſt. ptes.

Supſtitio. a ſupſtes dī ſ ſupſtitio onis. dānū vel vana vl ſuperflua religio 7 obſeruatio vel cultura ydolor 7 dī ſiue ſupſtitiby. i. ſenib⁹ q̄ multꝫ annis ſupſtites per etatē delirāt 7 errāt quadā ſupſtitiōe nesciētes q̄ vetera colēt. vñ ſic dī a ſupſtātiby. i. a dijs qñ. ſ. de dijs non timēda timem⁹. vñ ſupſtitioſus ſa. ſuz. dī falſus vl vanus religioſus. vl ydolor cultor. vñ dānoſus vl ſupſtitioſus dicit qui tota die p̄cabat et īmolabat. vt ſibi liberi ſuperſtites eſſent.

Supſto ſtas. ſtiti. ſtitū. ſtare. i. ſupeſſe. ſupfluere. 7 cōponit a ſup 7 ſto ſtas. A supſto dī h̄ et ſ ſupſtes tis. i. ſenex vel remanēs viu⁹ vel vitā ducēs. 7 cor. penl. gtī.

Superus in ſuper eſt.

Supino nas. naui. natū. nare. i. ꝛſare ſupinū facē. vñ ſupin⁹ na. nū. i. reuſat⁹. Vñ gerūdia 7 ꝓticipia dicunt ſupina. q̄ſi ſupinata. i. deriuata 7 inflexa a ſuis ꝛbis. 7 a ſupin⁹ p ſyncopā ſup⁹ pa. pū. i. ſupin⁹. Supino cōponit cū re 7 dī reſupino as. i. retro ſupinare. vñ reſupinus na. nū. Et ē ſupino actiuū cū oīby ſuis ꝓpoſitis. et dz ſcribi p vnū p. cor. em̄ p̄mā. vñ onid. ī. xiij. epla. Et mō cantabāt veteres reſupinos amores.

Suppar. A ſub 7 par ꝓponit ſuppar ris. oīs ge. i. ſubiect⁹ pari. vñ hec ſupparitas tis. 7 cor. pa. et mutat b. in p. 7 geminat p.

Supparus. a ſup vl ſupra dī ſuppar⁹ ri. 7 pkalit ſ ſupera oīū. i. manica ornat⁹ cā ſup aliā ducta 7 criſpa. Et ponit ſepe p vlo vl replicatiōe vel ſūmitate veloz et ꝓdu. p̄mā poſitiōe. vñ quidā ſuppara nudatos cingūt anguſta lacertos. Jtē inuenal. Suppara veloz pitur⁹ colligit auras.

Suppedane⁹. pes ꝓponit cū ſub 7 dī ſuppedane⁹ nei. id eſt ſcabellū ſ pediby ſicut circa lectū ſolet eē ſcabellū qđ hz vſum ſcrinij vel capſe. vñ iam ex cōſuetudine qūlibet ſcriniū vocat ſuppedane⁹. Jdē 7 pedaneus et ſuppedaneus. Et ſuppediū. i. ſubſidiū auxiliuz. Et ſm Pap. eſt neu. ge. vñ dic ſuppedaneū ſcabellū dictū qđ ſ pediby fit. boc grece ypodion dicit.

Suppedito as. a ſuppetia vel ſuppediū dī ſuppedito as. auxiliare. ſummiſtrare. ſ ſeruire. obſequi ſuppedia dare. Et ē neu. 7 vt di. bug. Eſt elimēda cor fatuitas qui ponūt hoc verbū p peſſundare 7 ꝓculcare ſub pediby. et cor. di.

Suppediū videt ꝓponi a ſ 7 pes 7 expōit ī ſuppetia.

Suppello lis. in ſuppuli exponit.

Suppetia tie. fe. ge. ſuffragiū ſ ſidiū auxiliū. Suppetia vel ſuppetie dicunt ꝓprie illa auxilia q̄ maxīe ab illo petunt vel illis p̄cipue dant q̄ ſ alioz detinent ptāte Vñ aug. viij. de ciui. dei. Qui hinc deferūt nr̄as pkti-tiōes. inde referūt deoz ſuppetias.

Suppeto tis. tiui. vl tij. titū. ex ſ 7 peto tis. cōponit. 7 ē ſuppetē ſummiſtrare. vl ſupabūdare. Horat. Pau per em̄ nō ē cui rerū ſuppetit vſus. 7 ē. p ſupabundare neutrū. 7 ſm hoc facit ex ſe impſonale ſuppetit. ſed p ſummiſtrare ē actiuū.

Suppilo. ex ſ 7 pilo las. ꝓponit ſuppilo las. i. cōtendē. vl latenter pilare vl ꝓpellē. 7 ē ꝛbū actiuū et ꝑ di. pi.

Supplanto tas. in plāto as. exponit.

Suppleo. a ſ 7 pleo ples. ꝓponit ſuppleo es. pleui. vl in tuz. ſuppletū. i. ſupimplē. vel in loco alteri⁹ implere. Vñ ſ ſupplemē nis. Et ſ ſupplemētū ti. 7 ſupplet⁹ ta. tū. a gtīo ſuppleti. addita o. babes ſuppletio ſine c.

Suppletio onis in ſuppleo eſt.

Supplex. a ſupplico cas. derivat ſupplex cis. oīs ge. q̄ ſupplicat vl damnat. Nā q̄ damnat ſupplex ē. 7 humilis. vñ ſupplicit aduer. 7 ſ ſupplicitas. 7 facit gtīus plu ralis ſupplicū. 7 cor. pli.

Supplicīū. a ſupplico cas. dī ſ ſupplicīū cij. i. tormētū. pena ꝓ q̄ ſupplicat. 7 ſupplicīū. i. ſupplicatio. Horis. n. erat antiq⁹ vt de reb⁹ ſupplicuz. i. dānatoz. donaria. i. templa deoz ampliarent. 7 iō ſupplicia ponūt ꝓ ſupplicatiōib⁹. Vñ ſupplicīū ꝓprie dī cum quis ita damnat vt bona eius p̄fiscent. 7 in publicū ad op⁹ tēploz vel fiſci redigent. vide in pena.

Supplico. a ſub 7 plico ꝓponit ſupplico cas. cani. are. q̄ſi ſubt⁹ ſe plicare 7 būiliare ad rogandū. Et cōſtruit in ſ ſenſu cū dtīo et actīo. vt ſupplico tibi. ſupplico te. Vñ hec ſupplicatio būilis deꝓcatio. vide in plico cas. 7 vt dicit p̄ſ. in ſcdo mino. hoc ꝛbū ſupplico ē ſubiectū plus alijs omib⁹ q̄ ſunt eiuſdē ſpeciei.

Supprimo. a ſub 7 p̄mo is. ꝓponit ſupprimo mis. ſupprеſſi ſum. ꝛbū actiuū. 7 ē ſupprimere ſubtus p̄mere. et cor. pri. vide in p̄mo mis.

Suppubeo bes. vide in pubeo bis.

Suppuli ē ꝑteritū de ſuppello lis 7 ſuppuli ſum qđ cōponit a ſ 7 pello lis. 7 ē ſuppellē ſurripe. q̄ſi ſbt⁹ pellē.

Supputo tas. exponit in puto tas.

Supra. vide in ſuper.

Supmus. a ſupra cōponit. ſupra ponit pro poſitiuo 7 dicit ſupra or. ſupmus vel ſumm⁹ ſuplatiuū. vnd ſu perius ſupme vel ſumme aduer. 7 hec ſupmitas tatis. 7 ſcribit per vnū p. cor. em̄ primā. Vnde in aurora dicitur. Lerga ſuprema dei regni cōceſſa ſupmi.

Supus. i. ſupin⁹. vide in ſupino nas.

Sur anguſtia dicit ſm papiam.

Surare.dicit posterior ps tibie.s.musculꝰ tibiarꝝ. et dicit a suo is. qꝛ fuit ꝛ venit tibiā femori. et sepe ponit ꝑ tibia. Judicū.xv.c.vt stupētes surā femori interponerent. Et in deut.dī.xxviij. Percutiat te dñs vlcere pessimo in genib⁹ et in suris.

Surculus.a surcus dicit ḃ surculꝰ li.di.paruꝰ surcꝰ. Surculꝰ etiā dictꝰ est statꝰ q̄si sursum canēs. qꝛ post ꝓgilīā int ceteros possas ꝓncipatū obtinuit. Et a surculꝰ surculo las.i.surculos putare ꝑparare. colere. vñ surculatoꝛ.et coꝛ.cu. Surcꝰ a sursum dī ḃ surcꝰ ci.trū cus q̄ rmanet post absciſionē arboris vel surcꝰ ramꝰ q̄ ab arbore abscindit ꝛ generalit ꝑ ramo ponit.

Surdaster in surdus est.

Surdeo des.in surdus vide.

Surdulus.in surdus est.

Surdus.a sordes dī surdus da.dū.q̄si sordidꝰ a sordib⁹ humoꝝ auribꝫ acceptis. Et q̄uis multī casib⁹ accidat.nomē tn̄ egri ex p̄dicto vicio retinet.ꝛ ꝑpat. vñ ḃ surditas tis.ꝛ surdulꝰ la.lum.ꝛ surdaster ambo di.ꝛ surdo as.i.facē surdū. vñ surdeo des.dui.eē vl fieri surduꝫ. Et ꝓponit vtrūq;. Obsurdo as.ꝛ obsurdeo es.i. vndiq; surdare. vel ꝯ sil⁹ vndiq; surdere. vñ obsurdesco.sil⁹ ꝓsurdesco.scis. Surdeo cuꝫ omib⁹ suis ꝓpositis neu.est. Surdo as.cū suis ꝓpositis ē actū.

Surgo. rego ꝓponit cum susum vel sursum. et dicit surgo gis.xi.gere. q̄si sursum ne rego. ꝛ cōponit cū ad ꝛ dicit assurgo gis.d.mutata in s.i.ad aduētū alicuius causa bonoꝝ surgere. Cōsurgo gis sil surgo. Exurgo gis.extra surgere ꝛ ꝓprie a somno. Insurgo gis.cōtra aliquē surgere.i.invadere vel impetere. et cōstruit cum dativo. Itez nota q̄ surgit a loco.exurgit a somno. Insurgit ad vindictā.cōsurgit ad auxiliuꝫ. Item surgo componit cū re ꝛ dicit resurgo gis.iterū vel retro surgere. Unde de p̄dictis versus. Surgo sedens. exurgo iacens. a morte resurgo. Assurgo dominis. insurgo dirus in hostes.

Surregulꝰ li.dimi.paruꝰ regulꝰ q̄si sub regulo et signat regulꝰ multa.vt dixi ī suo loco.

Surrepo.a sub ꝛ repo pis ꝓponitur surrepo pis.psi. ptū.pere.i.subtꝰ repe ꝛ ꝓdu.re.

Surrigo gis.a sub ꝛ rego ꝓponit surrigo gis.xi. ctū. gere. q̄si sursum regē ꝛ erigere. ꝛ pōt syncopari et dici surgo.i.surrigo.ꝛ ꝑm hoc ꝑt saluari qđ dicit quidam: Surgo pelles.ß nō est extēdendū.

Surrimꝰ. rimes vel rima ꝓponit cū sub ꝛ dī hic surrimꝰ mi.i.edus q̄si ſb māma adhuc existēs.

Surripio.a sub ꝛ rapio ꝓponit surripio pis.pui.ptū pere.i.latēter rape.subtrabere.furari. Itē ꝓ falso sugere re invenit dañ.vj.c. Tūc p̄ncipes ꝛ satrape surripuerūt regi.ꝛ coꝛ.ri.

Surrufus fa.fum.in rufus est.

Sursum vel susum aduer.loci.vide ī susum.

Sus.a suo is.dicit sus suis cōis ge.porcꝰ vl porca.qꝛ eius setis suat. vel dī susa subigo gis.qꝛ pascua subigat.i.terra subacta escas reqrat puer.xj. Circulꝰ aureus in naribꝫ suis.i.porce.

Susa se.mas.ge.qui dā fluuiꝰ. Ūn hec susa se.ꝛ ḃ susis sis.ꝛ he suse sarū quedā ciuitas q̄ imminet suse fluuio Ūn hester.j.c. Susa ciuitas regni eiꝰ exordiū fuit. Itē hester.iij.c. Statimq; ī susis pepēdit edictū. Ūn susis indecli.acuit ī fine.ß susis dtūs de suse nō acuit ī fine. ꝛ iō susis ī dtīo ꝛ ablatiuo ꝑt acui vl nō acui.

Susceptabulū exponit in susceptaculū.

Susceptaculū a suscipio pis.dī ḃ susceptaculū li. qđ ꝛ susceptabulū dicit.i.domꝰ vl locus vbi alicuiꝰ rei fit acceptio.

Suscipio pis.cepi.ceptū.cipe.q̄si susum cape.ꝛ ꝓponit a sursum vel sufam ꝛ capio pis.ꝛ coꝛ.sci.

Suscito tas.in cito tas.vide.

Suspecto ctas.in suspicio cis.vide.

Suspectuosus in suspicio cis.vide.

Suspēdiū.a suspēdo dis. dī ḃ suspēdiū dij.elevatio itentōis ad deū. Job.suspendiū elegit aīa mea. Itē suspēdiū.i.suspēsio.strāgulatio.laqueꝰ.

Suspēdo.a susum vel sursum ꝛ pēdo ꝓponit suspendo dis.di.sum.dere.q̄si sursum pēdere.

Suspicio.specio ꝓponit cū susum vel sursum ꝛ dī suspicio cis.xi.ctū.cere.i.habere suspectū timere vl sursū aspicere. Et ꝑ venerari sic despicē ꝑ ptēnere. qꝛ quos veneramur q̄si sursum aspicimꝰ. Ūn suspectꝰ tus ꝛ suspecto tas.fre. Et suspectꝰ ta.tū. Et ꝓpat. Et suspectiuꝰ ua.uū. Itē a suspicio cis.ḃ suspicio onis.ꝛ hec suspectio onis.i eodē sensu. vñ suspectuosus sa.sum.ꝛ suspitiosus sa.sum.ꝛ vtrūq; ꝓpat. Et vt vult hug. Suspitio vl suspitiosus nō debet dici.ß tm̄ suspecto ꝛ suspectuosus.qꝛ supinū dī suspicio facit suspectū ctu. vñ dicit. Credo tm̄ q̄ nunq; dz dici suspicio vel suspitiosus.licz vicio scriptoꝝ inveniat sepe. Et scias q̄ ꝑm tul lū suspitio importat opinionē mali qñ ex levib⁹ indicijs ꝓcedit. Et ꝓtingit ex trib⁹. ꝓmo ex ḃ q̄ aliq̄s in se ipo malꝰ est.ꝛ ex hoc ipo q̄si ꝑscius sue malicie de facili malū de alijs opinat. Secūdo mō ex hoc q̄ aliq̄s male afficiat ad alterꝝ.qꝛ de inimico ex levib⁹ signis qs mala opinat. Tercio ex lōga experientia. Ūn ꝑm ꝑm senes sunt marie suspitiosi.qꝛ multotiēs expti sunt aliorꝝ defectus. Est aūt triplex gradꝰ suspectiōis vl suspitionis. Primꝰ quidē gradꝰ vt homo ex levib⁹ indicijs de bonitate alicuiꝰ dubitare incipiat.ꝛ ḃ est veniale et leue peccatū ptinet em̄ ad tēptationē humanā sine q̄ ḃ vita nō ducit. Secūdꝰ gradꝰ est cū aliq̄s ꝑ certo maliciā alteriꝰ extimat ex levib⁹ indicijs.ꝛ hoc si sit de aliquo graui.est peccatū mortale.inquātū nō est sine cōtemptu primi. Ūn dicit glo.sup illud coꝛ.iij. Nolite ante tp̄us iudicare.ꝛ si suspitiōes vitare nō possumus. qꝛ sumꝰ homies iudicia tm̄ id est diffinitivas sentētias ꝓtinere debemꝰ. Tercius gradus cū aliq̄s iudex ex suspectiōe ꝓcedit ad aliquē ꝓdemnandū. et hec directe ad iusticiam ptinet. vnde est peccatū mortale. videlīn notoriū.

Suspicoꝛ.a suspicio cis.deriuat suspicoꝛ aris.i.suspicere. vl ꝓponit ꝑ se a susum ꝛ specio q̄si sursū aspicere vl arbitrari. Invenit etiā suspico cas.penl.pdu.ꝛ tūc ꝓponit a sub ꝛ spico as.ꝛ abscit b.ꝛ ē ꝟbū neu.

Suspiriosus ī suspiro est.

Suspiro.a sursuꝫ ꝛ spiro ꝓponit. Suspiro ras.rauī. are.ratū.i.sursum spirare. vel a sub spūm ducere. vnd hoc suspiriū rij.ꝛ suspiriosus sa.sum.

Sustēto tas.in sustineo est.

Sustineo.teneo ꝓponit cū susum vl sursum ꝛ dī sustineo nes.nui.tū.tu.nere.i.sursum tenere vl pati. Et a sustētu supino u.in o.fit sustēto tas.fre. Ūn ḃ sustētamē ꝛ sustētamētū.ꝛ hoc sustētaculū li.ꝛ scribunt p̄dicta sine b.ꝛ coꝛ.sti.

Sustollo.a sursum vel susum ꝛ tollo ꝓponit sustollo lis.stuli.ſblatū lere.sursum tollere. Et vt di.pap. Sustollit.elevat.sustinet p̄sidio ē.suffragat.patit tolerat

Sustuli ē ꝑteritū accomodatū dī tollo lis.ꝛ tē sustuli. id est abstuli vel elevavi. Itē est ꝑteritū de sustollo lis. ꝛ tūc sustuli.i.sursum tuli.ꝛ coꝛ.penl. vide in tedeo des ꝛ ē ꝑteritū de suffero.

Susum vl sursum aduer.loci ꝑm hug. Et vt di.pap. Susum i supioꝛ pte ī loco signat. sursum ad locū.

Susurriū in susurro ras. vide.

Susurro as.aui.are.i. murmurare. in aure alicᵘ aliq̄d latēter dicere.ꝛ ē ꝟbū ficticiū de sono locutiōis dictū. q̄ em̄ susurrat nō in facie alicuiꝰ. ß in aure loquit de altero detrabēdo. vñ ḃ susurro onis.i.murmuratoꝛ.sentētiosus bilinguis. Et ḃ susurriū rij. murmur latēs locutio. Job.iij. Et q̄si furtive suscepit auris mea ve-

nas suſurrꝝ eius. qđ etiã ℔ suſurrus dicit. Ũñ ꝛgit. Et leto somnũ suadebit inire suſurro. et suſurr⁹ ra. rũ. id est suſurrãs. Et ẽ neutr⁹ suſurro 7 cor. ꝑmã. vñ ouid. in. xvj. epla. aut ego cũ chara te nutrice suſurro.

Sutilis. a suo is. dr ℔ 7 ℔ sutil' 7 ℔ le. penl'. cor. q̃ ꝑsuta fuerat in⁹ antiq̃s mores ꝓm quosdã.

Sutor. a suo is. dr ℔ sutor oris. 7 or in trix. ℔ sutrix cl mulier' q̃ suit. vñ ℔ sutricula di. Jtẽ a sutor sutori⁹ ria. riũ. et sutim aduer.

Sutricula le. di. parua sutrix.

Sutrinũ. a suo is. dicit' ℔ sutrinũ ni. loc⁹ ad quẽ cõuenit ad suendũ. ℔ subtrinũ loc⁹ est vbi sub terra ꝑdunt tur alique spẽs vel simil'.

Sutrix cis. in sutor est.

Sutura. a suo is. dicit' ℔ sutura re. vt ista tunica habet bonã suturã. i. bene suta est.

Suxi xisti. ꝓteritũ de sugo.

T ante A

Tbi superiorez finit syllabã necesse ẽ sequẽtẽ quoq; ab ea incipere. vt mitto attinet. Jtẽ quotiẽscũq; t. ponit' ante i. purã sequẽte vocali habz sonũ de c. lectio amatio. nisi ꝑcedat s. vt salusti⁹. vel x. vt mixtio vel aspiratio intercidat inter t. et i. vt cozinthios. vel nisi differẽtia impediat vt litiũ. sicut dixi in ꝓma ꝑte. vbi egi de lra in ca. de t.

Tabanus. i. oestru⁹. asilus.

Tabella le. di. parua tabula.

Tabellio onis. mas. ge. i. publicus scriptor. a portãdis tabulis ī quib⁹ scribebat' añ vsum carte. Jdez 7 tabellari⁹. i. public⁹ scriba. qr ea tm̃ q̃ gestis publicant' scribit. Et tabellio etiã vel tabulari⁹. vel tabellari⁹ dr qui frequẽter ludit cũ tabulis. 7 mobilit' inuenit' declinatũ tabulari⁹ ria. riũ. 7 ℔ tabellariũ sedes vl' aceru⁹ tubel la rũ. vel loc⁹ vbi tabule seruant'.

Tabellula le. di. parua tabella.

Taceo. a tabes bis. dr tabeo bes. bui. bere. i. putrere. pigrere. deficere. tabe fluere. Et ꝓponit' Cõtabeo tabes. Extabeo bes. Jntabeo bes. Et hinc inchoa. Contabesco. Extabesco. Jntabesco. Tabeo et ei⁹ ꝓsita sunt neu. 7 carent supino. 7 ꝑdu. ta.

Taberna. a tabula dr ℔ taberna ne. a tabulis ꝙ ibi sternũtur merc⁹ib⁹. 7 ẽ ꝓprie domũcula in q̃ panis 7 vinũ et carnes cocte vendunt'. 7 taberne dicunt'. qr olim tales edicule ex lignis 7 tabulis erãt ꝓstructe. que nũc 7 si nõ spẽm. nomẽ tm̃ pristinũ retinẽt. Ũñ ℔ tabernio onis. q̃ frequẽtat tabernas. vl' qui ibi vẽdit necessaria. Et hic tabernari⁹ idẽ. et ℔ tabernaria rie. vxor tabernarij. vel meretrix. Et tabernari⁹ ria. riũ.

Tabernaculũ li. est tẽtoriũ in expeditiõe. 7 dr a taberna q̃ est dom⁹ innaturalis ĩmo ad tp̃us durat. scz quousq; res ibi vendunt'. Et inde tabernaculũ dr. s. quedã mãsio q̃ nõ ꝓpria 7 naturalis est sicut tentoria 7 castra militũ. in expeditiõe. qr ea relinquẽtur finito bello. vel qr figunt' mõ ℔. mõ illic. 7 mutãt' et cũ trãsmigrãte migrant. Vel tabernacula dicũt' a tabulis. qr de tabulis ꝓstrui solẽt. vel qr tabulis 7 lignis solẽt appendi. 7 appẽdunt' funib⁹. Hic nota. q̃ tabernaculũ de q̃ fit mentio in exodo. Erat dom⁹ dei dicata q̃drata 7 oblonga. trib⁹ clausa pietib⁹. aq̃lonari. meridiano. 7 occidentali. liber. n. patebat' introit⁹ ab oriẽte. vt sole oriẽte radijs eius illustraret'. Tabernaculũ hoc in duas partes erat distinctũ. posterior vel interior ps ad occidentem dcẽ cubitis ꝓtendebat'. et ita q̃drata erat. in longũ. s. 7 in latũ dcẽ cubitor⁹. 7 ℔ ps aditũ dicebat'. vl' sanctũ sancti. vel sanctuariũ sctuarij. vel sanctasanctor⁹. Anterior ps ad oriẽte viginti cubitis ꝓtendebat'. q̃ cõis erat sacerdotib⁹. 7 ℔ dicebat' sanctũ vel sancta vl' sanctuariũ. respectu hui⁹ posterior dicebat' sanctũ sancti q̃si sanctũ ꝓsecutiuũ sancti. vt dr seculũ seculi. vel scm̃ sancti. i. sancti⁹ sancto. vt dr dñs dñor⁹ rex regũ. Erat añt in interiori sanctuario arcba cũ his q̃ in ea reposita erãt. 7 cũ his q̃ erãt ei supposita. In anteriori ꝙ cãdelabrũ ad austrũ mẽsa ad aquilonez. ī medio añ velũ. id est nõ longe ab adito altare aureũ. Lectũ tabernaculi non cõcameratũ. sed planũ ad modũ palestine fuit quatuor ꝙimentis optũ. vt dr in hist⁹ijs sup exod.

Jtez scias q̃ ꝑ tabernaculũ qđ est mutabile signat' status p̃sentis vite mutabilis. Per templũ ꝙ qđ erat fixum 7 stans signat' status future vite. q̃ est oĩno inuariabilis. Et ꝓpter hoc in edificatiõe templi dicit' q̃ nõ est auditus sonitus mallei vel securis. ad signandũ q̃ omnis ꝓturbationis tumultus longe erit. a statu futuro. Jtem nota q̃ sicut in vnitate templi vel tabernaculi rep̃sentabatur vnitas dei. vel vnitas ecclesie. ita etiã in distinctione tabernaculi vel templi rep̃sentabat' distinctio eorum que deo sunt subiecta ex quib⁹ in dei veneratiõe ꝓsurgimus. Distinguebat' añt tabernaculum ꝑ duas ptes in vnã. que vocabat' sancta sanctorũ q̃ erat occidentalis ad aliã que vocabat' sancta q̃ erat ad orientẽ. 7 iterũ ante tabernaculũ erat atrium. Jtem sancta a sanctissanctorũ distinguebat' quodam velo. quod quatuor coloribus erat distinctũ. et interius tabernaculũ. i. in sancta sanctorũ solus summus pontifex semel tm̃ in anno introibat. Jn tabernaculuz ꝙ exterius. i. in sancta intrabant sacerdotes quotidie. nõ añt populus qui solũ ad atrium accedebat. Per exterius tabernaculũ quod dicit' sancta figurat' status veteris legis. vt apostolus dicit ad hebreos capi. ix. Quia ad istud tabernaculũ semp intrabant sacerdotes sacrificiorũ officia ꝓsummantes. Per interius ꝙ tabernaculum: quod dicit' sancta sanctorũ. figurat' vel celestis gloria. vel etiã status spũalis noue legis qui est quedã inchoatio future glorie. in quẽ statũ nos xp̃c introduxit. q̃ figurat' ꝑ hoc qđ summus sacerdos semel in anno solus in sancta sanctor⁹ intrabat. Velum antẽ figurabat' spũaliũ occultatiões sacrificiorũ in veteribus sacrificijs quod velũ erat q̃tuor coloribus ornatũ. Bysso quidẽ ad significandũ carnis puritatẽ. Purpura añt ad signandũ passiones quas sancti sustinuerũt ꝑ vermiculo bis tincto ad signandum charitatẽ geminã dei 7 ꝓximi. Jacincto añt figurabat' celestis meditatio. Ad statũ añt veteris legis aliter se habebat pl'us et aliter sacerdos. Nã pl'us ipa corporalia sacrificia cõsiderabat. que in atrio offerebant'. Sacerdotes ꝙ ratõnem sacrificior⁹ ꝓsiderabant. habẽtes fidem magis explicitam de mysterijs xp̃i. 7 ideo intrabãt. interius tabernaculũ quod etiã quodã velo distinguebat' ab altero. qr quedã erant velata pl'o circa ministeriũ xp̃i que sacerdotib⁹ erant nota. Sed põt queri cũ nobilior ps orbis sit oriens. 7 tabernaculũ sit institutũ ad dei ornatum et cultũ. quare dispositũ fuit magis versus occidentẽ q̃ versus orientẽ. Ad hoc est dicendũ q̃ adoratio ad occidentẽ fuit introducta in lege ad excludendũ ydolatriam. Nam omnes gentiles in reuerentiã solis adorabant ad orientẽ. Unde dicit' Ezech. viij. Ecce quid ãi viri habebãt dorsum cõtra templũ domini 7 facies ad orientẽ. 7 adorabũt ad ortũ solis. Ũñ ad hoc excludẽdum tabernaculũ habebat sanctasanctor⁹ ad occidentem vt versus occidentẽ adorarent. Ratio etiaz figuralis põt esse. qr totus status ꝓtis tabernaculi ordinabatur ad figurandũ mortẽ xp̃i que significat' ꝑ occasum ꝑm illud ꝓphetic̃. Qui ascendit sup occasum dñs nomen illi. Scias tñ q̃ ꝙuis deus vbiq; sit. tñ in nouo testa. institutũ est ab ecclesia vt sacrificium misse offerat' ꝙsus orientẽ trib⁹ de causis. Primo ꝓpter significationẽ. qr a deo est nobis mẽtis illumiatio. sicut lumẽ corꝑale solis ab oriẽte. Secũdo qr ẽ nobilior ps

oꝛbis ⁊ omne nobilius qđ̄ est apud nos ꝛebemus deo. Tercio ꝓpter opa quedā ipi⁹ notabilia ī oꝛiēte. qꝛ ipe mouet celū cui⁹ mo⁹ ab oꝛiēte incipit. ⁊ ipe etiā padisum ī oꝛiēte ꝓstituit. ⁊ ipe etiā ab oꝛiēte ad iudiciū ꝛeniet. sicut ab oꝛiēte ascēdit.

Tabernio onis. in taberna est.

Tabernula le. di. pua taberna.

Tabes. a sto stas. dī ℔ tabes bis. putredo sanies. Sed tabes q̄ stat q̄si stabes. Effluere tabe moꝛtuoꝝ ē. Ūñ hec tabecula le. di. ⁊ tabidus da. dū. putrid⁹. piger. deficiēs. tabe fluens. Et ꝯpar. Ūñ ℔ tabitudo. ⁊ ℔ tabiditas. Jtē a tabes dī tabi gtūs ⁊ tabo otūs ⁊ ablatiu⁹ ī eodē sensu cū tabes. ⁊ ē nomē dyptotū.

Tabita hebraice. doꝛcas grece puella, vel capꝛea latine. Matℏ. v. ca. dī. Tabita cumi qđ̄ interꝓtat puella surge ſm hiero. Jn marco tñ dī tabita cumi. qđ̄ interꝓtat puella tibi dico surge. sed dico tibi. nō est de inꝓtatiōe. imo ē additū ab euāgelista ad discretionē faciendā vt ostēdat q⁹ vocē edidit ⁊ virtutē voci sue dedit xp̄c. ⁊ ꝓdu. penl. tabita. vñ in aurora dī. Extitit in ioppe quota puella tabita. De cumi vide supꝛ.

Tabitudo dinis. in tabes est.

Tabula. a teneo dicit hec tabula le. ꝓ mensa. sed mensa pauper est. tabula diuitū quasi tenabula. qꝛ teneat bolos carniū ⁊ varia fercula ⁊ vasa. Jtē tabula. i. alea ī qua ludit pꝛgis calculis ⁊ tesseris. Jtē tabula latū lignū siue latus asser. Jtē tabula tegula. Et tabule ī quibus scribimus. Et in his significatiōibꝫ dī a teneo tenes. vl̄ a tego quasi tegula. Et a tabula tabulat⁹ ta. tū. tabulis oꝛnat⁹. Et hic tabulatus ti. Et hoc tabulatuꝫ ti. in eadē significatiōe. s. quod ex tabulis ꝓstratum est vel paries ex tabulis. vel edificium ex coaptatis tabulis factum. Jtem a tabula tabulolas. i. tabulas pare. ꝓsternere. Et cōponit Cōtabulo las. Distabulo las. tabulas remouere. ⁊ ē actiū tabulo cū omibꝫ suis cōpositis. ⁊ coꝛ. bu.

Tabulariū rij. in tabellio est.

Tabulo las. in tabula est.

Taceo ces. cui. cere. tacitū. i. silere. Ūñ tacitus ta. tum ⁊ taciturnus na. nū. qui facile tacet. Et cōpar. vñ hec taciturnitas tatis. Taceo ꝯponit cū con. ⁊ dicit conticeo ces. ticui ꝯticitū. Jtē cum ob ⁊ dicit obticeo ces. obticui citū. Jtem cū re. ⁊ dicit reticeo ces. ticui. cituꝫ. Jtē cum sub ⁊ dicit subticeo ces. cui. citū. i. subtus vel parū vel post tacere. Et ab istis inchoa. Taceſco. conticeſco ꝛc. Taceo ⁊ eius ꝯposita sunt neu. ⁊ faciūt ꝑte ritū in cui. ⁊ supꝛ. in citū. Jtē taceo coꝛ. ta. vbiq̄ ⁊ cōposita mutāt ta. in ti. etiā coꝛ. Ouid. de arte. Vere prius taceāt volucres estate cicade. Jnter aūt tacere ⁊ silere hoc interest ſm quosdā. qꝛ qui tacet loqui nondū incepit. qui ꝯo silet loqui desinit. Juxta qđ̄ Jsa. ꝓpheta dicit. Tacui silui semꝑ patiēs fui.

Taciturnus na. nū. in taceo ces. est.

Tadeus dei. dictus est iudas frater iacobi minoꝛis et acuit penl. vide in iudas.

Talaris. a talus dicit ℔ ⁊ hec talaris ⁊ hoc re. vñ talaris tunica. quia vsq̄ ad talos dēscēdat. Et hoc talare ris. instrumentū volandi talo alligatū. quo mercurius vtebat. vide in linea. ⁊ pdu. la.

Talassum lassi. i. mare quod ⁊ talatꝫ dicit. Ūñ talassus sa. sum. i. marinus. Et ꝑ cōpositionē hoc bitalassū Jtem inuenit hic talassus si. i. vestigiū in luto. ⁊ tūc deriuat a talus li.

Talentū. a talis tale dicit hoc talentū ti. quoddā pondus qđ̄ summū esse pꝛhibet in grecis. Nā nihil est calco minus. nihil est talēto maius. Cui⁹ pondus varium apud diuersas gentes babet. Apud romanos em̄ talentū. lxxij. libraꝝ. ⁊ est talentū triplex. s. minus mediū ⁊ summū. Minus. l. Mediū. lxxij. libraꝝ. Summū. clxx. est. Et scias q⁹ legunt q̄nq̄ genera talentoꝝ. scz auri. argenti. eris. ferri. ⁊ plumbi. Paralip. vltio. Et zach. v. ca. Jtē matℏ. xxv. Dñe q̄nq̄ talenta tradidisti mihi Et etiā ibidem dicit. Alij tradidit duo talēta. alij ꝯo vnū. ꝑ ꝓdicta q̄nq̄ talēta intelligunt q̄nq̄ genera bonoꝝ que dñs tradidit homi. s. bonū nature ad opandum. qđ̄ signat ꝑ talentū eris qđ̄ nō putrescit. sed manet imputrescibile. Gen. v. Posuit deus hominē ī paradiso vt oparet. ⁊ custodiret illud. Bonū gratie ad coopandū qđ̄ significat ꝑ talentū auri quod est ꝓciosissimū inter metalla. coꝛnℏ. ij. Plus omnib laboraui non aūt ego. sed gratia dei mecū. Bonū sciētie ad docendū quod significat ꝑ talentū argēti. Psalmi. Eloquia dñi eloquia casta argētum igne examinatū. bonū potētie ad defendendum. qđ̄ signat ꝑ talentū ferri qđ̄ domat oīa metalla. Psal. Reges eos in virga ferrea. Bonū opulētie ad sustendandū. qđ̄ signat ꝑ talentū plūbi qđ̄ est vilissimū inter omnia metalla. ⁊ infectiuū. ⁊ ꝓpalia sunt vilia respectu spūaliū. Duo talenta alij tradita sunt bonū nature ⁊ aliud quodcūq̄. Sed alij tradidit de⁹ vnū. s. bonū nature: omib em̄ dedit deus illud bonū. qꝛ vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt valđ̄ bona. bona ī se. valde bona ī oꝛdine ad vniuersum.

Talia est vna musarum. et est etiam plurale de tali in neutro.

Talio bic ⁊ bec talis ⁊ hoc tale. id est simile. Unde ℔ talio onis. mas. ge. eiusdem rei rep̄pensatio vindicta similis delicto. vt dens ꝑ dente. oculus ꝑ oculo ernat ⁊ ita ꝓprie est iniurie recompensatio lex talionis. licet q̄nq̄ dicatur beneficij. Unde in pap̄. dicit. Talio est cum id patit quisq̄ quod fecit iniurie vl̄ beneficij. Et ſm hoc distinguit duplex lex talionis. s. vna in bono. quā dictat lex naturalis. De qua dicit matℏ. vij. Oia quecūq̄ vultis vt faciant vobis homies. et vos facite illis. ⁊ hic talio bonus est. Altera lex talionis est ī malo quā dictat lex moysi exod. xxj. et deut. xix. Oculum ꝑ oculo dentem ꝑ dente. supple reddet. Et hic dicebat lex talions. s. quia taliter recipiebat qualiter faciebat. ⁊ hec lex in p̄cepto erat iudici maxime si exigebat. sed iniuriā patiēti est ꝑmissa. qꝛ vicz ꝑmittebat ei. q⁹ hanc vindictā peteret. Si tñ ex libidine vindicte ℔ faciebat mortaliť peccabat. Quia leuit. xix. dī. Nō q̄ras vltionē nec memoꝛ eris iniurie ciniū tuoꝝ.

Talpa pe. incerti ge. quoddā aial ad silitudinē muris qꝛ sit dānata ꝓpetua cecitate ⁊ tenebris. Est em̄ absq̄ oculis. semꝑ terrā fodit ⁊ humū egerit. ⁊ radices sbter frugib comedit hāc greci balfalacā vocant. Vide in salamādra. Et in vtroq̄ genere accipit talpa ꝑ aiali vtriusq̄ sexus.

Talus. a tolus. dicit hic talus li. ꝓpter rotunditatē et est talus sub crurib. ⁊ sub talo calcaneus. Talus etiaꝫ dī decius. Ūñ ℔ taxillus li. di. Ūñ ꝯsus. Est talus decius talus postrema pedis ps.

Tam aduer. quātitatis vel ꝯparandi vl̄ silitudinis.

Tamen est ꝯiūctio aduersatiua. De ꝯpositis a tñ vt verūtamē attamē ⁊ ceteris. vide in secūda ꝑte vbi agit de accētu aduer. in ca. de ꝯpositis a tamē.

Tametsi ponit ꝑ q̄suis. ⁊ est ꝯiunctio aduersatiua. ⁊ ꝯponit a tam ⁊ etsi. Vel ē quedā irregularis vocū cōgeries q̄ ponit ꝑ vna ꝑte. Unde ad heb. vj. ca. dicit Tametsi illa loquimur. Vel ſm aliā literam. Tamē etsi ita loquimur.

Tamino nas. naui. a tamē deriuat. ⁊ est taminare adversari. Et ꝯponit cū ad ⁊ dī attamino as. i. aduersari. Jtē cū cō. ⁊ dī cōtamino as. i. polluere deturpare. et est actiū. alia ꝓdicta sunt neu. Et nō q⁹ attamino nas. est purgare. vt farinā cū setario ſm quosdā. Ūñ ℔ attamen minis. ipm setariū. ⁊ mutat d. in t. ſm priſti in attamino ⁊ attamē mis. ⁊ coꝛ. mu.

Tango gis. tetigi tactū. Ūñ hic tact⁹ ctus. et ℔ ⁊ hec tangibilis ⁊ ℔ le. Tango ꝯponitur. Attingo gis. attigi

attactū. valde vel iuxta tangere. vel accidere. Cōtingo gis. cōtigi ꝓtactū. Unū hic ꝓtactꝰ ctus ctui. Obtingo gis. obtigi obtactū. Tango 7 eius ꝓposita ꝑ tāgere sunt actiua. ß ꝑ accidere neu. sunt Item ꝓposita a tāgo in pñti mutāt a. in i. 7 faciūt ꝑteritū in tigi. pnl. cor. 7 supinū in tactū.

Tantalides. in tantalus vide.

Tantalus patꝛ fuit pelopis 7 tantalus auis quā ardeā dicunt. Unū ß tantalides de. penl. cor. filius vel nepos tātali. Unū ß tātalis lidis. filia vel neptis tātali.

Tantillꝰ. a tā dī tantꝰ ta. tū. a q̄ tātillꝰ la. lū. 7 a q̄ tantillulꝰ la. lū. ambo di. i. modicꝰ.

Tantisper. i. tm̄ vl interea 7 videt ꝓpositū a tātis 7 ꝑ

Tantalogia. vide i quarta ꝑte in ca. de vicijs annexis barbarismo 7 soleocismo.

Tantus ta. tū. a tā dicit. Unū tantillꝰ la. lum. dimi. vide in tātillus.

Tantūdem. tantꝰ ꝓponit cū demū. 7 dicit ß tantūdē gtio tātūdem. actō tantūdē. 7 nō amplius vt tantūdem valet hoc quātū illud.

Tapetū. a sterno 7 pes. dī hoc tapetum ti. 7 hic tapes pis. Et ß tapete tis. in eodē sensu et dicta sunt tapeta q̄si stapedia. q; primū pedibꝰ sternant q̄ adhuc fit. et ꝑdu. penl. Ouid. Regia tecta petunt positisq; tapetibus altis. Inuenit etiā ß tapeta te. Unū ꝛgil. vij. enei. Armaq; craterasq; siꝛ pulcrasq; tapetas.

Tapinosis exponit in quarta parte in tractatu de vicijs annexis.

Taratantara. generis neutri indecli. nomē ficticium ē id est ex sono quē facit dictū. est em̄ taratātara instrumentū quo farina colat. Et est instrumentū cuiꝰ ꝓcussione granū defluit inter molas molendini. 7 est clangor tubaꝝ. Ennius. Hic tuba terribili sonitu taratantara dicit. vnde taratātarizo taratantarizas. tuba clāgere. vel farinā colare. 7 ē setaciare.

Taratantarizo zas. in taratātara est.

Tardiuscul. la. lū. i. aliquātulū tardꝰ 7 sepe recēs.

Tardo das. daui. datū. tardare. i. morari vl impedire retinere. differre. tardū facere. Unū tardus da. dum. et ꝓpat. vñ hec tarditas tatis. Item a tardo das. tardito tas. frequē. Et componit. Retardo das. Tardo das. 7 eius ꝓposita sunt actiua.

Tarentinꝰ. Tarentū quedā ciuitas est. vñ tarentinus na. num. Unū hiero. in epla ad paulinū. c. j. Sicut pictagoras. menphiticos vates. sic plato egyptū 7 archytam tarentinus. i. sicut pictogoras adyt philosophos egypti. sic plato adyt egyptū 7 archytā tarentinū. id est quēdam philosophū qui dicebat archyta. 7 tarentinꝰ a loco q; erat ꝺ ciuitate tarento. quā tarēs neptuni filius cōdidit 7 nominauit. 7 penl. ꝑdu. archyta. 7 etiam tarentinus.

Tarmus mi. masl. ge. vermis lardi. vnde tarmosus sa. sum. i. tarmis plenus. 7 pōt dici tarmus a tero vl teneo q; terat vel teneat.

Tartarus. Tartarizin grece latine dicit horrēre. vel tremere. Unde ß tartarꝰ tari. sed in plurali ß tartara tartaroꝝ. s. ꝓfundissimꝰ locꝰ inferno ꝝ. de quo neminē extraxit deus. Illic est fletꝰ 7 stridor dentiū. horror tenebraꝝ. tremor frigoris. vnde tartareus rea. reū. 7 tartarinus na. nū. 7 cor. ta.

Tau. in tauma est.

Tauma. Tau est quedā ſra hebrea quā nos dicimꝰ. Nā tau dicūt greci tetā. 7 a teta nos dicimꝰ t. Tau dī esse aduer. admirātis. Ezech. ix. Signa tau sup frontes viroꝝ gementiū. In interꝓtatiōibus aūt dicit tau signū vel subter. vel signatꝰ vel supior. Et a tau dicit hoc tauma matis. i. admiratio. vel miraculū. 7 he taumantes cie. dicit arcus celestis. ab admiratione 7 stupore admirantiū dictꝰ. vl taumācias. q; fuit filia taumantis.

Taumancias in tauma est.

Taurea. a taurus dicit hec taurea ree. i. plaga vel flagellum ex corio tauri.

Taurensis in taurinū vide.

Taurinensis in taurinū est.

Taurinū. a taurus dī taurinꝰ na. nū. 7 ß taurinū ni. q̄dā ciuitas ab abūdātia tauroꝝ dicta. vñ ß 7 ß taurēsis 7 ß se. 7 taurinꝰ na. nū. 7 ß 7 ß taurinēsis 7 ß rinēse.

Taurꝰ ri. bos iuuenis. 7 ꝓpie adhuc nō castratꝰ 7 tauri vocant scarabei terrestres vl siluestris iritio silēs.

Taxatio onis. in taxo xas. est.

Taxeus xea. xeū. in taxus est.

Taxillus li. est di. de talus fm vtrāq; significationē tali. Unde taxillus paruꝰ talus. i. postrema ps pedis. et taxillus paruꝰ decius.

Taxo xas. xaui. xare. i. numerare. et taxare. i. dicere. et taxare. i. ꝓfirmare. 7 taxare. i. licitū imponere. s. ꝑcium rei q̄ vendit. vñ ß taxatio onis. Hesdre. viij. Oia sine taxatiōe. i. sine quātitatis determiatiōe. Taxo ꝓponit Cōtaxo xas. Pretaxo xas. Et ē actiuū taxo cū omibꝰ suis ꝓpositis. 7 ꝑdu. ꝑmā positiōe.

Taxus xi. masl. ge. quoddā aial est. Et hec taxꝰ quedā arbor venenata 7 amarissimi succi. vñ taxeus xea. xeū. Et hoc toxicū ci. quoddā genꝰ veneni. q̄ ex succo illiꝰ arboris exprimit. vñ toxicꝰ ca. cū. 7 toxicatus ta. tum. 7 toxico cas. id est venenare. veneno inficere. Et ē actiuū cuꝫ suis ꝓpositis si qua bꝫ.

Tectū. a tego gis. texi tectū. dicit ß tectū cti. ps domꝰ 7 sepe ponit ꝑ ipa domo. vñ tectoriꝰ ria. riū. Item a tego gis. dī tectꝰ cta. ctū. i. cooptus.

Teda. a tedet. dī ß teda de. lignū luminaribꝰ vel luminibꝰ aptū. 7 dī sic ꝑ ꝓtrariū. q; tediū nō ꝓferat. 7 q; tede et facies solebāt ferri ardētes añ nubentes. ideo teda ponit sepe ꝑ nuptijs vel ꝓiugio.

Tedeo des. dui. dicebat antiqtus. sed mō nō est ī vsu id est fastidiri. indignari. anxiari. hīc tediū. Unū tedet impsonale 7 cōstruit cū actō et gtō. vt tedet aiaꝫ meā vite mee. vñ hoc tediū dij. Tedet cōponit. Detedet. Distedet. i. valde tedet. Pretedet. i. valde tedet. Tedeo 7 tedet cū suis ꝓpositis neu. sunt. 7 carēt supinis 7 ꝑdu. banc syllabā te. Ouid. Detedet ingenuos tedia ferre sibi. Et vt dicūt scribi dꝫ taedet ꝑ ae. diphthongū. Et scias q̄ tedet accipit ꝑ ꝑterito ptesum est. fm ꝓsti. Unū pōt queri de ß pticipio ptesum verbi impsonalis. videt em̄ q̄ ꝓpositū discēdat a simplici q̄ ē nō pōt. Ad ß dico q; sic tollo accipit mutuo ꝑ suppletōeꝫ a ꝓposito pticipia. ita ß simplex tedet accipit mutuo ꝑ suppletionē a ꝓposito ptesus. q̄ ab ß ꝛbo ptedet ꝓprie venire debet. Et certū ē q; sepe simplicia ponunt ꝑ ꝓpositis 7 ecōuerso. vide etiā in misereor.

Tederiꝰ ci. ꝓpriū nomē viri. 7 ꝑdu. penl.

Tediolū li. di. paruū tediū.

Tedior aris. tediatꝰ sum. verbum deponētale. i. tedio affici. 7 derivat a tediū.

Tediosus. a tediū dicit tediosus sa. sum. i. fastidiosus tedio plenus 7 ꝓpat.

Tedula le. di. pua teda.

Tegella le. di. pua tegula.

Tegellaria. a tegella dī ß tegellaria rie. q̄ 7 tegularia dī. s. venefica sup tegulas sacrificās.

Teges. a tego gis. dī ß teges getis. pua domꝰ. q̄ 7 tugurū dī. s. casula quā faciunt sibi custodes vineaꝝ vl pastores ad tegmen sui. q̄si tegerū. vl tugurū. Hanc rustici capanā vocāt. q; vnū tm̄ capiat.

Tegimē. a tego dī ß tegimē mis. Et ß tectura re. vbīc ß tegimētū vl tegumētū. Item a tego ꝑt dici ß tegmē

Tegmē mis. in tegimē vide. minis.

Tegna. a tego gis. dī ß tegna gne. dolꝰ fraus. decepto

vnde tegnosus sa.sum.id est fraudulent⁹.receptorius
dolosus.z compat.
Tegnula le.di.parua tegna.
Tego gis.xi.ctū.i.opire.defendere.Tego ꝓponit.at-
tego gis.valō tegere.Cōtego gis.ꝓtexi.i.sil tegē.Cir
cūtego gis.xi.ctū.Detego gis.texi ctū.i. discoopire
valde vel deorsum tegere.Protego gis.i. defendere.
Obtego gis.i.ō vel vndiq tegere.Retego gis.itez te
gere vel discoopire.Subtego gis.lōtus vel post tegē.
Tego z ei⁹ ꝓposita actiua sunt.z faciūt ꝑteritum i xi.
z sup.in ctū.z cor.in pnti bāc syllabā te.vñ horā.ī epi.
Cōmissumq teges z vino tort⁹ z ira.
Tegula.a tego gis.xi.dī ħ tegula le.q: tegat edes.ea-
dē z imbrex dī q: accipiat imbres.Tegulār⁹ ria.
riū.z ħ tegulār⁹ rij.q tegulas facit.Et ħ tegulariū rij
loc⁹ vbi fiūt vel acerv⁹ vel mlt̄itudo tegulaꝝ z tegulo
las.i.tegulas facere vel tegulis opire.z pdu.te.licz de-
riuet a tego.q: retinet naturā hui⁹ ꝑteriti texi.
Tegumentū in tegimē est.
Tela.a telon dicit ħ tela le.a lōgitudine stamini.vñ
telarius ria.riū.z ħ telariū instrumētū texēdi.Jtē tela
telox ē plale de telū li.
Tell⁹.a tollo li.dī ħ tell⁹ telluris.t'ra frugifera.q: eius
fruct⁹ tollim⁹.vel q: ei⁹ fruct⁹ nos tollūt z nutriūt.vel
q: ipa nos tollit.i. portat z sustinet.Hum⁹ inferior q
būida ē.Hz t'ra a supiori pte q terit.vel generalit t'ra
videt dicta sic q: nālit siccitate torreat.Nā vt hūida
sit ħ affinitate aque sortit.z declinat tell⁹ in singulari
numero tm̄ ꝼm vsum.z pdu.penl.gti.Nō bos ꝟsus
magistrales.Humor humū reddit.terrā terit vsus ara
tri.Siqz solū solidū.tellus se tollit ī altū.
Tellus ludis quidā loc⁹ rome.ꝼm papā.
Tellur⁹.a tell⁹ dī ħ tellur⁹ ri.de⁹ tellurī.z pdu.penl.
Telo las.lani.dī a telon.et ē telare lōgare differre sed
nō ē in vsu.Et inde ꝓponit ptelo las.i.distēdē.plon-
gare.differre.prorogare.Telo z eius ꝓposita sunt neu.
z pdu cunt te.
Telo lonis mas.ge.dī a telon greco.Telonē ortulani
vocant lignū q hauriūt aquā a lōgitudine dictū.ħ hi-
spani ciconiā dicūt.q: imitet auē illā rostrū leuantē et
deponētē.Hmōi lignū mō sepe fit sup puteos.
Telon grece latine dī longū vel tributū.
Telonarius.in teloniū est.
Teloneū.a telon greco qđ latine dī tributū.dī ħ telo-
neū nei.penl.pdu.i.tributū z ꝑprie teloneū dī tributū
de mercib marinis circa lit⁹ acceptū.q si oīm litor fis-
calis ꝓductio.Vñ teloneū dī loc⁹ vbi recolligit z exi-
git.s.vbi ō merce sua a nautis emolimēta reddūt.Ibi
eñ vectigalis exactor sedet p̄ciū rebꝫ ipositur⁹ et voce
a mercatoribꝫ flagitās.et tale officiū habuit beat⁹ ma-
the⁹.vñ matħ.ix.Et cū trāsiret inde ihs.vidit hoiem
sedentē ī teloneo nomīe matheū.A teloneū dī ħ telo-
neari⁹ telonarij.q ibi exigit tributū.Et telonari⁹ ria.
riū.Vñ di.beđ.q matheus se nomīauit publicanū.vt
oñderet legētibꝫ nullū debere ꝓuersum de salute diffi-
dere.cū ipe de publicano ī aplm.de telonario in euāge
listā sic repēte mutat⁹.Et grego.di.Nā piscatorē pe-
trū: matthеū ꝟo telonariū scim⁹.
Telū.a telon qđ ē longū dī ħ telū li.q̄cq̄d alonge iact
pōt.vt lapis.martell⁹ z hmōi.vñ tela ꝑprie dicunt q̄-
bꝫ hostē impugnam⁹.sed arma q̄bꝫ nos defendim⁹.z
ideo recipiūt copulatōez arma z tela.Telū etiā abusi-
ue dī gladi⁹.Et telū dī dolor lateris.q: corpus dolore
trāsuerberet tāq̄ gladi⁹.z pdu.te.vñ ouiđ.epi.Pen
patior telis vulnera facta meis.
Temerari⁹ ria.riū.in temere est.
Temere.a temetū dī temere.i.pſumptuose.fatue.stul
te.sine cā.sine ꝓsilio.vñ ħ temeritas tis.pſumptio.vio
lētia.fatuitas.Et temerari⁹ ria.riū.pſumptuosus.au-
dax.q audet audēda z nō audēda.Et distat int audā

cem z temeratiū.q: temerari⁹ ē qui nō extimat piculū.
audax ꝟo q nō timet.Jtē a temere dī temero as.aui.
are.i.corrūpere.violare.z cor.me.
Temesis exponit in q̄rta pte in ca.de tropis.
Temetū.a teneo nes.dī hoc temetū ti.i. vinū.et ꝑprie
bonū vinū.q: teneat mētes.vñ dī temetū q si tenēs mē
tē.z ē etymo.z cor pnl.vñ quidā.Elina valerna merū
temetū bacbusq lieus.
Temno is.psi.ptū.temnere.i.vilipendere.dānare.Et
ꝓponit Cōtemno is.psi.ptū.Temno z ei⁹ ꝓposita sūt
actiua.z faciūt ꝑteritū in psi.z supinū in ptū.Et nō q
temno nō bz p.in pnti.sed est ibi m.ante n.ꝼm bug.Et
pap.etiā dicit q temno bz m.ante n.in eadē syllaba.ħ
in ꝑterito bz p.z in his q̄ formant a ꝑterito.q: sic dic
ꝑsti.O antecedēte no.no in psi ꝓuersa faciūt ꝑteritū
ꝑfectū.vt tēno psi.z psi in ptū ꝓuersa faciūt supinū.vt
tempsi temptū.ꝓtēpsi.ꝓtēptū.nec ī impatiuo est p.sed
dicit temne.
Temo onis.mas.ge.lignū longū z extentū ī aratro vl
in carro ad qđ iugum ligat.Et temo dī gubernaculū
nauis.z dī a telon qđ ē longū.
Tempe.a tempo as.pluraliť ħ tēpe indecli.z neu.ge.
z tm̄ in ntō z actō z vtō z plurali numero.s.loca tēpa-
ta z delectabilia z inteſtalia.lz z q̄daz loca delectabilia
dicant tēpe.sic z testa dicūt loca aspera z inculta ꝼm
bug.Papi.ꝟo dicit.Tempe loca delectabilia ꝑprie
siue loc⁹ amenissim⁹ z nemorosus.plalis numeri.
Temperamentū ti.in tempo as.est.
Tempantia.a tempans antis.anti.addita a. fit ħ tem
pantia tie.z ē vna de cardinalibꝫ ꝟtutibꝫ.z ē tempan-
tia dūiuz rōnis ī libidinē z ī alios animi mot⁹.vl virt⁹
animi refrenādi mot⁹ ī nos impetū faciētes: vt sic nihil
cupiam⁹.Et p ꝓpositionē intempans.vñ silr ꝓpatur
tior.sim⁹.z ħ intempantia tie.vide ī cardinalis.
Tempatio.a tempo as.dī ħ tempatio onis.z est tem-
patio rez.ħ tpantia aiox.
Temperies.a tempo as.dī ħ tempies ei.
Tempo.a tēporo mutato o.in e.fit tēpero as.q: a tpe
ꝓcedit tempies.vñ tempat⁹ ta.tū.z ꝓpat.Et ꝓponit
intempat⁹ ta.tū.z silr ꝓpat.Tēpero ꝓponit attempo
as.i. valde vl iuxta tempare vl obedire.Cōtempo as.
Distēpo as. a tēperie remouē.Obtēpo as.i.obedire.
ꝓsentire.Tēpero z ei⁹ ꝓposita sc actiua.ꝑter obtēpo
z attēpero ꝓ obedire q̄ sunt neu.z cor.penl.
Tempestas.a temp⁹ z pestis ꝓponit ħ tempestas tis.
q si temp⁹ pestis.Vñq etiā tempestas dī temp⁹.z tūc
derivat tm̄ a tempe.Et inde tempesto as.i.molestare.
z tempestare.destruere.dissipare vel tempestatē facere
Et inde tempestuosus sa.sum.tempestate plen⁹.z cō-
parat.vnde tempestuose sius.sime.aduer.z hec tem-
pestuositas tatis.Et nota q tempestas ꝑ tempore hz
omnes casus singulares z plurales sic z ī alia significa-
tiōe.z dī tēpestas q si tpis stat⁹.z ē ety.
Tempestiuus.a tēpestus derivat tempestiu⁹ ua.uū.i.
cōgru⁹.vtilis.ꝓueniēs.in tpe suo veniēs.et ꝓpat tēpe-
stiuior sim⁹.Et p ꝓpositōez intempestiu⁹ ua.uū.i.incō-
gru⁹ z incōueniēs.nō ī suo tpe venēs vt añ vel p⁹.vñ
boe.in ꝓ de ꝓsol.Intēpestiui fundūt vertice cani.
Tempestus.a tempus dicit tempestus ta.tum.i. con-
gruus.vtilis.cōueniēs in tpe suo.Et cōponit intem-
pestus ta.tum.i. incōgruus.inutilis.q si sine tempore.
id est actu.vñ nox dicit intepesta.q si incōgrua.q: nō
hz idoneū tpus gerēdis rebꝫ.Dicit ğ nox intempesta.
q si sine tpe.i. sine actu.p quē tempus discernit.q: nō
hz temp⁹ aptū vt actus fiat in eo.Vel ideo sine tēpo-
re dī.nō q: nō habeat temp⁹: ħ q: tpa noctis nō ita di-
uidunt ꝑ actus nr̄os sicut tpa diei.vñ z quedā ps no
ctis dī intempestū.i.inoportunū.z nō aptū alicui rei
faciēde.q̄ nil agi pōt.q si sine tpe.i. actu p quē dino-
scit temp⁹.vide ī crepusculū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Templarius.a templū,deriuatur templarius ria.riū.i. ad templū ptinēs.vel templi custos.

Templū. a tectū 7 amplū cōponit̄ ꝟ templū pli.quasi amplū tectū.de quo dicit Isidor⁹.xv.etymo. Templū nomē est generale.p locis em̄ quibuscūq; magnis antiqui templa dicebant.7 templa dicta quasi tecta ampla. ꝟ locus designat⁹ ad orientē ad ꝓtemplationem templū dicebat. cui⁹ partes quatuor erant. antica ad ortū solis.postica ad occasum.sinistra ad septentrionē dextra ad meridiē spectans.q'autē dī templū a theos qđ est deus.7 platea.quasi dei platea.etymo.est. De tē pli dedicatiōe habes in encenia. Itez vide in tabernaculū. Qñ em̄ aia infundat̄ in templo suo.i.in corpore diri in extraduce.

Temporane⁹ nea.neū.in tempore⁹ est.

Temporeus.a tempus dicit̄ temporeus rea.reū.7 temporaneus nea.neū.ad tempus ptinēs vel in tempe veniens. Et p ꝓpositionē intempore⁹ rea.reū.7 intemporane⁹ nea.neū.nō in tpe veniēs. Inuenit̄ etiā temporaneū ꝓ pmaturū. vñ ysa. xxviij. Quasi temporaneū ante maturitatē autumni.i.ꝟm interliniarē malū pmaturū vel aliqđ huiusmodi.

Tempozo.a tempus dicit̄ tempozo ras.i.tempus ducere vel in tpe viuere. Et ꝓponit̄ cū ad.7 dī attēpozo as. Et cū cō.7 dī ꝓtēpozo as.i.sil̄ tpare.

Temp⁹.a tepeo pes.dī ꝟ temp⁹ poris.qz tepeat 7 tēpet̄ vicissim būore.accitate.calore.frigore.7 dī tēpus multiplicit̄. Dicit̄ em̄ spaciū siue mora in q̄ viuim⁹.vt ann⁹ mēsis. Dicit̄ etiā tpus aer vel q̄litas aeris ꝟm qđ dī. Pulcrū tpus ē.vl nubilosuz tpus ē. Dī etiā tpus coemptio rerū.ꝟm qđ dici solet.chaz temp⁹ē.i.chara 7 difficilis est rerū coemptio.7 bonū tpus est.i.facilis ē rerū coemptio. Dicit̄ etiā tpus opportunitas faciendi aliqđ.ꝟm qđ dicit̄. Temp⁹ est vt legā.i.opportunū est vt legā. Dicit̄ etiā temp⁹ accidēs verbi.s. modus significandi. Et sunt q̄nq; tpa verboz.s. ꝑsens. ꝓteritū imꝑfectū.ꝓteritū ꝑfectū.ꝓteritū plusq̄ꝑfectū. 7 futurū. vt dixi in tercia ꝓte in tractatu de verbo vbi egi de tpe ꝟboz. A temp⁹ derivat̄ temporeus rea.reū. 7 temporaneus nea.neū. ad tempus ptinēs vel in tpe veniens. Itē a temp⁹ hic 7 ꝟ tempalis 7 hoc le.qđ in tpe incipit 7 desinit esse.vñ tpaliter aduer.et hec tpalitas tis. Itē a tempus dicit̄ hoc tempus oris.ps capitis. qz movet̄ 7 ipa mobilitate.q̄si tp̄us quibusdā interuallis mutat̄ vnde ꝓbeta. Et requiē temporibꝫ meis.vnde temporeus rea.reū.ad tempus ptinens. Quidā tamē cōsueuerūt dicere ꝓ illa ꝓte capitis hoc timpus oris.per i. qđ sine dubio nihil est.vt di.hug. Dicit̄ etiā temp⁹ ꝓ e.siue ꝑ spacio quo vinim⁹.siue ꝓ ꝓte capitis.vt i voce nulla sit differentiā. De quatuor temporū ieiunijs habes in tenniū.

Tempusculū li.dimi.parnū tēpus.

Temulentus.a temetū qđ est vinū.7 lentos plenū dī temulentus ta.tū.i.ebrius.temeto plen⁹.7 cōpat̄ vñ ꝟ temulēcia tie.i.ebrietas.ebriositas.

Tena.a teneo es.dī ꝟ tena ne.7 tenia nie.i.vittaꝫ extremitas dependēs diuso ꝫ coloꝝ. Vitte sunt q̄ crinibꝫ inectunt̄.quibꝫ fluētes religant̄ capilli.sic dicte qz vitiant. Itē vitta est q̄ corona vincit̄.tena vl tenia extrema ps vitte q̄ dependēt corone.

Tenabulū. a teneo dī hoc tenabulū li.i. venabulū. qz retineat aprū veniente.

Tenax.a teneo es.dī tenax cis.ge.oīs.7 ꝓpat̄.vñ hec tenacitas tis.7 tenacul⁹ la.lū.aliquātulū tenax.

Tendicula.a tendo is,dī ꝟ tendicula le.vl tēticula le. Tenticule aūt vl tēdicule sunt insidie q̄ tēdunt̄ auibꝫ. vel leporibꝫ.vl etiā aliꝫs aīalibꝫ.

Tendo dis.tetendi tensum vl tentū.i.ire. Et tendere dicūt arcū. vineā 7 brachia. Tendo ꝓponit̄ Attendo dis.attendi.i. ꝑsiderare.inspicere. vel latenter facere.

vnde attentus ta.tū.7 ꝓpat̄. Cōtendo dis.ꝓtendi.cōtēdere.i.litigare vel simul ire vel simul tēdere extendē vnde hec ꝓtentio onis.7 hinc ꝓtentiosus sa.sum.7 cōtento as.frequē. Distendo dis.i.valde tēdere.vl a tēsura remouere. Extēdo dis.i.ex tēdere explicare. Intēdo dis.i.augere. intentū facere. Protēdo dis.i.ꝑcul vel ante tendē.extēdere. Pretēdo dis.i.ante tēdere.anterius extēdere. Itē ꝓponit̄ cū porro qđ est lōge. 7 dicit̄ portēdo dis. Obtēdo dis.i.ꝓ tendere. Ostēdo dis.i.demōstrare.apire. Retēdo dis.i.iterū tendē.vl a tēsura remouere. Tendo dis.ꝑ ire.7 eius ꝓposita ꝟm illā significationē neutra sī. In alia ꝝo significatiōe actiua sunt. Itē faciūt ꝓteritū in tendi.7 supī.in tēsum vel in tentū. Itē simplex gemīat primā syllabā i ꝓterito.ꝟ nullū ab eo ꝓpositū gemīat cā.

Tenebre.a teneo es.he tenebre arū. q̄si tenentes vmbras.7 est etymo.vñ tenebrosus sa.sum.et ꝓpat̄.vnde hec tenebrositas tis.7 tenebro as.i.obscurare.tenebrosum facere.7 ꝓponit̄ Contenebro as. Obtenebro as. Et hinc incboatiua. Tenebrasco scis. Contenebrasco scis. Obtenebrasco scis. Tenebro 7 eius ꝓposita sunt actiua.7 cor.hāc syllabam ne. In ꝝsu pōt esse cōis. Et scias q̄ aug. di. Sequamur xp̄m lumē mūdi ne ambulem⁹ in tenebris. Tenebre intuēde sunt morū: nō oculorū.7 si oculoꝝ: nō exterioꝝ ꝟ interioꝝ. vñ discernit̄ nō albū 7 nigrū.ꝟ iustū 7 iniustū.

Tenebro as.in tenebre est.

Tenellus.a tener dicit̄ tenellus la.lum. dimi. aliquātulū tener.

Teneo nes.nui.tentū.nere.a quo componit̄ Attineo nes.nui.attentū. Abstineo nes.nui.abstentū. Cōtineo nes.nui.ꝓtentū. Detineo nes.nui.detētū. Itē ꝓponit̄ cū de 7 interposita s.7 dī destino as.a quo ꝓponit̄ predestino as. Item teneo ꝓponit̄ cū dis.7 dicit̄ distineo nes.nui.distentū. Itē ptineo nes.nui. tentū. Obtineo nes.nui.tentū. Itē ꝓponit̄ cū ob. 7 inꝑposita s. dī obstineo es. Itē retineo nes.nui.tentū. Itez ꝓponit̄ cum susum vel sursum.7 dī sustineo nes.nui.sustentū. Teneo 7 eius ꝓposita sunt actiua.ꝓter attineo 7 ptineo q̄ sunt neu.ꝑ ptinere.7 oīa faciūt supinū in tentū.7 ꝓteritū in nui.si sint secūde ꝓiugatiōis.7 oīa cor.hāc syllabā ti.sicut simplex cor.hāc syllabā te.vñ boza.epi. Tā teneor dono q̄s si dimittar onustus.

Tenerrima.rū.dicit̄ a teneo nes. quasi ꝑ cōtrariū. quia vix se tenet. Et compat̄ tener rior. tenerrim⁹.vnde ꝟ teneritudo dinis.

Tenia nie.in tena est.

Tenor.a teneo dī ꝟ tenor oris.status.pactū. cōditio. Tenor etiā dicit̄ accentus.qz in ꝓlatione vna syllaba magis tenet̄ q̄ alia.

Tensilis.a tendo dis. dī ꝟ ꝟ tensilis 7 ꝟ le. vñ ꝟ 7 ꝟ tensibilis.7 ꝟ le.7 cor.si.tensile.

Tenso.a tendo dis.tensum su.u in o.fit tenso sas.frequē.7 est tensare defendere.securū facere. 7 ducere a q̄ tensito as.aliud frequē.7 ꝑ ꝓpositionē ꝓtēso as. 7 ꝓtēsito as.i.defendere.ꝓtegere. Itē a tēdo tēsum dī tensus sa.sum.i.porrect⁹.leuat⁹.

Tensoriū.a tendo dis.tēsum vl tentū.dī ꝟ tēsoriū rij. qđ 7 tētoriū rij.dī. qz tendat̄ funibꝫ 7 palis. vñ tensim aduer. Et dī tentoriū tabernaculū vl papilio.

Tenticula le.exponit̄ in tendicula.

Tentigo.a tendo dis dī tentigo ginis.fe.ge.i.extensio vel erectio virilis mēbri. Juuenalis. Rigide tentigine vulue.vñ tētiginosus sa.sum.i.luxuriosus. sepe tentiginē patiēs.7 ꝓpat̄.7 ꝓdu.ti.

Tento.a teneo nes.nui.tentum tu.u in o.format̄ tento as.aui.are.frequētatiuum. quasi frequenter tenere et explorare. Et debet hoc verbum scribi per n.et sine ꝑ.et nunq̄ per m.vel p. Et componitur Pretento as. Retento as. id est iterū tentare vel frequēter retinere

7 tunc est frequētatiuū hui⁹ verbi retineo. Tento actiuū est cum suis cōpositis.ita dicit huguitio. Multi tñ dicunt q tempto tas. debet scribi p mp. vt temptauit deus abrahā. Et descēdit vt dicūt a temno nis.psi.ptū. u.in o.fit tempto tas.ß tūc videt q mutet significationē.vt temptare.i.frequēter temnere.i.ptemnere 7 despicere. Sed tentare a teneo.i.frequēter tenere vel explorare. Uñ ꝓus dictū magis mihi placet. Hic nō q qñ ꝓpter aliquā necessitatez vel vtilitatē cōmittit se aliquis diuino auxilio in suis petitiōib⁹ vel factis. hoc em̄ non est deū tentare. Dicit em̄ palip.ij.ca.xx. Cum ignorem⁹ quid agere debeamus:hoc solum habemus residui vt oculos nostros dirigamus ad te. Qñ ꝙo ß agit absq; necessitate 7 vtilitate. hoc est interꝓtatiue tentare deū.vnd̄ sup illud Deut.vj. Nō tentabis dominū deū tuū. dicit glo. Deū tentat q̄ bz q̄d faciat: et tñ sine ratione se cōmittit piculo expectās vtrū possit liberari a deo. Ex hoc animaduerte q ꝓdicatores regni dei qui ex magna necessitate 7 vtilitate subsidia tēporalia ptermittūt. vt verbo dei expeditius vacent. si soli deo imitant nō ex hoc tentāt deum.sed si absq; necessitate 7 vtilitate humana subsidia desererent:tentarēt deū.vñ aug⁹.di.xxj.ꝓtra faustū. q paul⁹ nō fugit quasi nō credēdo in deū.ß ne deū tentaret si fugere noluisset cū sic fugere potuisset.

Tentoriū rij.in tensoriū est.

Tentū est supinū duoꝝ ꝙborꝝ.s. de teneo es.nui.tentū.7 de tendo is.tetendi tensum vel tentū. Inde tentus ta.tū.ab vtroq; pōt venire.

Tenuis.a teneo es.dicit hic 7 hec tenuis 7 hoc tenue. gracilis. subtilis.nō spissus. Et compar tenuis magis tenuis tenuissimus.7 a dativo tenui addita tas.fit ß tenuitas. Item a tenuis dicit tenuo as.aui.are.i. subtiliare.tenue facere.7 componit Attenuo as. Cōtenuo as.extenuo as.i.extendere.dilatare.valde subtiliare.et ē actiuū cū omib⁹ suis ꝙpositis.

Tenuo as.in tenuis est.

Tenus est ꝓpositio ablatiui casui deseruiēs Potest etiā esse aduerbiū.7 est tenus idem qd̄ ꝓpe vel iux. Item tenus est nomē. 7 tunc tenus est ps summa sagitte.vñ versus. Vult seruire tenus.tenus est ps summa sagitte Qualiter autē debeant accētuari quaten⁹ oretenus. proten⁹.coredetenus.verbotenus.eatenus.hactenus.7 ꝙsimilia.dicti in secūda pte vbi egi d̄ accētu aduerbiorū in ca.de ꝙpositis a ten⁹.

Tepefacio. a tepere infinitiuo 7 facio cis.ꝙponit tepefacio cis.feci.facē.i.facio tepere.7 acuit fa.lz sit breuis ī tepefacit et tepefacio.sic̄ dixi ī facio cis. Et nō q ꝙbū nō pōt cū ꝙbo ꝙponi nisi cū infinitiuo.

Tepeo pes.pui.pere.esse vel fieri tepidum.s. calere vl frigere. Cū.u.res a nimio calore cessat d̄ tepere.silr̄ cū a frigore transit ī calorē d̄ tepere.vnde sepe d̄ tepere calere sepe frigere. Est g̃ tepere ꝓprie esse inter calorē 7 frigiditatē temporatū. vñ ß tepor oris 7 tepesco scis inchoa.7 tepidus da.dū.7 ꝙpat.vñ hec tepiditas tat̄.7 tepidulus la.lum.aliquātulum tepidus.et tepido as. id est tepidum facere.7 ē actiuum. Tepere infinitiuus cōponit. Tepefacio cis. Tepefio fis. Tepeo cōponit Cōtepeo pes. Distepeo.pes. Intepeo pes. Tepeo et eius ꝙposita sunt neu.7 carēt sup̄.7 cor.bāc syllabā te.

Tepor oris.in tepeo es.est.

Teraphim exponit in textu iudicū.xvij.ca. vbi dicit Fecit ephot atq; teraphim.i. vestē sacerdotalē 7 ydola. Iz sup osee.iij.ca.dic̄ hiero. Teraphim dicūt figure vel simulacra. q̄ ß intelligim⁹ cherubim 7 seraphin. vel q̄libet alia tēpli ornamēta.7 acuit ī fine.

Tercius cia.ciū.a tres dicit.7 est nomen ordinale.7 dicit ꝼm prisci.nomen ordinale.q; ordinē signat.vt primus.secūdus.terci⁹.quart⁹.

Terebint⁹ ti. nomē grecū. arbor est generās resinam resinaꝝ.olim p̄stantiorē ꝼm Isid.

Terebrū.a tero ris.dicit hoc terebrū bri.instrumentū pforandi.qd̄ alit̄ d̄ taratrū quasi teretrū.q; lignū foret terendo.vñ 7 dicit terebrū quasi terefortū vl quasi transfor.vñ hoc terebellū li.di. Et terebro as.i.terebro pforare.7 ꝙponit Cōterebro bras. 7 est actiuū cū suis ꝙpositis. Et cor.naturaliter.

Teredo.a tero is.dicit hec teredo dinis.vermis lignū terens 7 comedens. vñ hic termus mi.7 hec termes tis. dicit 7 pdu.penl̄.teredo.

Teres.a tero⁹ ris dicit teres etis.longus 7 rotūdus vt basta.7 sepe ponit simplicit̄ p rotūdo.7 est ge.om. Neutrū tñ in a. plurali numero non est in vsu. De ß dixi supra in.iij.pte in ca.de om.ge. et cor.re.7 desinit ī e.7 in i.ablatiuus.

Tergeo ges.exponit in tergo gis.

Tergiuersator oris.in tergiuersor est.

Tergiuersor.a tergū 7 verso as. cōponit tergiuersor aris.atus.sum.ari.i.in varias partes se vertere. decipe animū.quasi tergū huc 7 illuc ꝓtere. vñ hic tergiuersator oris.deceptor.versipellis.q; animū q̄si tergū huc 7 illuc vertat:ne qualis sit intelligat.et ß tergiuersatio onis.i.deceptio.7 hic 7 ß tergiuersabilis 7 hoc le.i.deceptorius 7 habilis ad decipiēdū.

Tergo'gis.go insi. tersi.7 si in supum tersum tergere.id est mūdare.desiccare.exiccare.purgare.vñ 7 tergeo es tersi sum.in eodē sensu.7 vtrūq; ꝙponit. Detergo et detergeo.i.valō tergē. Cōtergo 7 ptergeo. Extergeo 7 extergo. Pertergo 7 ptergeo. Retergo 7 retergeo. id est,itez tergē.7 sunt actiua cū suis ꝙpositis.

Tergosus in tergū vide.

Tergulū li.dimi.parvū tergū.

Tergū.a terra dicit hoc tergū gi.q; in eo supini iacemus in terra.qd̄ solus homo pōt.q; bruta aialia in latere vel ī vētre iacent.7 ideo in eis abusiue dicunt terga.vñ tergosus sa.sum. Vel dicit tergū a tergeo ges. Item a tergū hoc tergus goris. Et sunt terga hominū. tergora quadrupedū. Uñ et tergora dicunt coriacei inde tergoreus rea.reum. Vel potest dici tergū a turgeo es.7 cor.tergora penl̄.

Tergus oris.in tergū exponit.

Teristrū.a tero is. d̄ hoc teristrū tri.qd̄ā gen⁹ mulieb⁹ vestis subtilis 7 trite. vl d̄ a tego.q; in estu corpora tegat femina in vmbraculo ꝼm hug. Glosa aūt sup illud gen.xxxviij.dicit. Que depositis viduitatis vestib⁹ accepit teristrū ꝛc. Teristra erat velamē q̄ vtebant palestine mulieres. Alij dicūt q teristrum vestis erat tenuis sic̄ sunt vela q̄ delicate mulieres portant in capitib⁹ suis. In papia aūt dicit teristra dicta.q ī esta te corpa tegāt feminaꝝ subtilissime cortine.

Terme.termon calorē dicūt greci.vñ terme arū. loca calida.s.balnea.q; caleāt.vel dom⁹ vnctiōis.

Termes tis.in teredo est.

Terminalia in termin⁹ vide.

Termino as.in terminus vide.

Terminus.a terra dicit hic termin⁹ ni. q; terre mēsuras distinguit.vnd̄ dicit termin⁹ quasi terre meta.vñ hic 7 hec terminalis 7 hoc le.7 pluraliter hec termīalia termīaliū vel alioꝝ dicunt festa termini: quē antiqui deū esse putauerūt.7 termīosus sa.sum. termis plenus 7 termineus nea.neū.ad terminū ptinens. Item terminus dicit finis. Itē termin⁹ dicit d̄finitō. Et ꝙponit Interminus. Contermin⁹. Itez a termin⁹ dicit termino as.i.finire.distinguere. vnde hic 7 ß termīabilis et hoc le. Termino ꝙponit. Cōtermino as.i.simul terminare vl ꝙiungere. Determino as.i. diffinire vel terminos auferre. Distermino as.i. iterū terminū remouere Extermino as.id est terminū remouere vl extinguere Termino as.actiuū est cum omnib⁹ suis cōpositis. et cor.mi. De termio q̄nq; festoꝝ mobiliū.s.septuagesi-

me.pasche.7 ceteroꝝ viri in septuagesima.
Termus.mi.in teredo est.
Termio.a tern⁹ dicit ḃ termio onis. q̄ habet tres milites sub se. Et iactus triū punctoꝝ cuꝫ decijs dī termio
Idē 7 trio trionis.
Ternus.a ter dicit ternus na.num. vel cōponit a ter 7 vnus. q̄si ter vnus. 7 binc ternarius ria.riū. et ḃ ternarius rq.talis numer⁹.
Tero is.triui.tritū.i.cōminuere.ꝓfrigere. Tero ꝓponit Attero is.triui.tritū.valde terere. Cōtero is. Circūtero is. Detero is.i.valde terere. Et dterō is.id est peiorare vel peiorari. Itē tero ꝓponit Intero ris.intriui tū.i.int⁹ terere.imīnutare.vel valde terē. Obtero is Subtero is. Protero is. Tero 7 ci⁹ ꝓposita actiua sūt ꝑter dtero qđ est neutꝝ ꝑ peiorare.7 oīa faciūt ꝑteritū in triui.7 supinū in tritū.7 omnia in p̄nti corripiūt hāc syllabā te. In ꝑterito ꝛo 7 in sup̄. ꝓducūt hāc syllabā tri. Et scias q ꝛbalia quedā a tero 7 eius ꝓpositis.vt ꝓtritio.attritio.contritus.7 silia scribunt sine c. q: ꝓtritū nō hꝫ c.q: format a ꝓtriui.vi in tū.7 a ꝓtritu addita s.fit ꝓtrit⁹.7 a gtō ꝓtriti addita o.fit ḃ ꝓtritio
Terra.a tero is.dicit ḃ terra re.q: assidue terat. vel a torreo dī.q: siccitate torreat terra. Quidā dī terra q̄si trita rastris etymo.est. Vñ terreus rea.reum. de terra existēs.7 terrenus na.nū.in eodē sensu.s.de terra natus vel fact⁹.vl terrā inhitans.vl terrenis dedit⁹.vñ terro sus sa.sum. terra plen⁹. 7 vt frumēti genus arenosum.
Et scias q terra ad distinctionē aque nūcupat ꝑ prie arida. Naturalis enī ꝓprietas est siccitas ī re. Nā vt humida sit: hoc aquarū affinitate sortit. Vñ dicit Ambro.in tercio hexame. Habet ī ra ꝓpriā qualitatē suā.sic 7 singula elemēta habēt. Nā 7 aer humidā q̄litatē 7 aqua frigidā hꝫ.7 ignis calidā.7 terra siccā.et ḃ est p̄ncipale ꝓpriū elemētis singulis qđ rōne colligim⁹ Cōprehēdere aūt sensibilit 7 corpalit si velim⁹. vel cōnexa 7 ꝓposita reppimus vt sit terra arida.i.sicca 7 frigida.7 aqua frigida 7 humida.7 aer calid⁹ 7 humidus 7 ignis calidus 7 siccus.7 sic sibi p bas iugales qualitates singula miscent elemēta. Nā terra cū sit aride 7 frigide qualitatis:cōnectit aque p cognationē qualitatꝫ frigide.7 aqua aeri.q: humid⁹ est aer. ergo aqua tāq̄ brachijs q̄busdā duobꝫ frigoris 7 humoris.altero ī rā. altero aerē videt amplecti. frigido terrā. aerē humido. Aer quoq̄ humidus inter duo ꝓpugnantia ꝑ naturā. Hoc ē inter aquā 7 ignē. vtrūq̄ illud elementuꝫ ꝓciliat sibi.q: 7 aquis humore:7 igni calore cōiungit. Ignis quoq̄ cū sit calid⁹ 7 siccus naturalit:calore suo aeri ꝓnectit.siccitate aūt in cōmunionē ad siccitatē terre refundit.atq̄ ita sibi ꝑ hūc circūitum ad chorū quēdam ꝓcordie societatisq̄ ꝓueniūt. Bene aūt scriptura ait.q vēus vocauit terrā aridā. hoc ē q p̄ncipale ei⁹ vocauit aridū:7 nūcupauit ꝓprietate nature. Naturalis enī ꝓprietas terre ē siccitas. hec ei ꝓrogatiua p̄ncipalis seruata ē siccitas substātie.hꝫ etiā sit frigida. ḃ nō ꝓferunt secūda p̄mis.vt autē humida sit:aquaꝝ affinitate sortit. ergo illud fuū istud alienū. suum q̄ arida: alienū q̄ humida. Autor itaq̄ nature qđ p̄mo donauit hoc tenuit.q: istud ex natura: illud ex causa. vide ī tellus 7 in elementū. Hic nota q ꝑ quer̄i de magnitudine terre. Scias g̃ q ambro.in.vj. hexamerō dicit. Terrā legim⁹ terrā frugiferā terrā intelligam⁹. Quid mihi querere que sit eius mensura circūitus: quā geometri centūoctuaginta milibꝫ stadioꝝ extimauerūt. libēter fateor me nescire qđ nescio. imo qđ scire nil ꝓderit. Aristo.aūt narrat in fine secūdi de celo 7 mūdo. q circulus reuolutiōis totius terre ſm antiquos mathematicos ē vigintiquatuor milia miliaria. et vt dī. frat albertus. Si hec ītra aristotelis nō sit vicio scriptoris ꝓprauata:tūc est falsa.7 falsitas accidit ei ex hoc q tēpore aristo.nondū ꝑfecte sciebant quātitates dyametroꝝ solis 7 lune 7 terre. Hec dm aūt sapiētes mathematicos q̄ secuti sunt ptolomeū. Rotūditas circuli terre est.xx.milia 7 quadraginta miliaria. 7 cuꝫ diuisim fuerit ꝑ tria 7 septimā partē vn⁹.eo q circul⁹ vincit dyametrū ꝑ tria 7 septimā partē tunc exibit quātitas dyametri terre. que ē sex milia 7 quingēta fere quasi circa ix.min⁹. Ad p̄dictoꝝ declarationē nota.q circul⁹ cōtinet quātitatē dyametri ter. et septimā ptē ipius tercie vel ipsius dyametri. vnde ꝓportio circuli ad dyametrū est sicut ꝓportio vigintiduoꝝ ad septē. Viginti enī duo cōtinent septē ter 7 vnitatez que est ꝑs eius septima. Quātitas aūt rotūditatis terre ē viginti milia 7 quadraginta miliaria.que quidē rotūditas cū diuisa fuerit ꝑ tria 7 septimā partez vnius erit quātitas dyametri hui⁹ sex milia q̄ngenta miliaria fere. Et dico fere.q: dsunt nouē miliaria ad cōplendū sex milia q̄ngenta. Est ergo quātitas dyametri circuli terre miliaria sex milia quadringēta miliaria nonagintaunū. Deinde si dyametrū dimidiaueris: erūt a cētro terre vsq̄ ad superficiē eius tria miliaria.ducenta miliaria.7 q̄dragintaq̄nq̄.et quedā minuta. Ex hoc liquet quot miliaria sunt vsq̄ ad infernū. ſm q infernus dicit esse in medio terre. Hic attende quō vnus pbus destruxerit dictū alterius.7 ideo in talibꝫ studere nō est multū vtile. Sed vt basili⁹ dicit ī q̄nta omel.hexame. Que vtiliora sunt mādari memorie p̄cipalius meruerūt. Itez in p̄ma omel. Sup rerū natura grecoꝝ philosophi disputauerūt.sed nullus apud eos sermo firus habet et stabilis. prioꝛe semp a sequente dejecto. nihilq̄ nobis operepreciū est.que illoꝝ sunt affirmare.cū ad destructionē ꝓpriā sibimetipis sufficiāt. vide in luna.
Terreo es.rui.ritū.i.terroꝛē inferre. vñ ḃ terror oris.
Terreo cōponit Absterreo es.rui. Conterreo es.rui. Exterreo es.rui. Perterreo es.rui. Terreo 7 ci⁹ ꝓposita sunt actiua.7 scribunt ꝑ geminū r.
Terrestris.a terra dī ḃ et ḃ terrestris et ḃ tre.de terra existēs.vel terrā inhabitās.
Terribilis.a terreo es.dī ḃ 7 ḃ terribilis 7 ḃ le.i.metuendus.q̄si terroꝛi habilis.7 ꝓpat.
Terribulosus sa.sum.i.terroꝛe plenus.7 deriuat a terreo es.7 compat. mentū.q: terreat reos.
Terribulū.a terreo es. dī ḃ terribulū li.quoddaꝫ torꝛ
Terrigena ne.de terra genit⁹ cōis ge.vñ ꝓpha. Quiq̄ terrigene filij hoīm.7 cor.ge. Terrigene etiaꝫ dicti sunt gigantes.q: fabulose eos parens terra silēs sibi genuerit. Antiqui tñ dicebāt terrigen⁹ na.nū.
Territo. a terreo es.rui.ritū.tu. u.in o. fit territo tas. frequē.i.frequēter terrē.7 cor.ri.
Territorium.a terra dicit hoc territorium rij. modicus locus vel districtus alicuius.vnde dicit territoriū quasi tauritoriū.id est tritum bobus et aratro. Antiq̄ enim sulco ducto. 7 possessionū et territoriorū ſlimites designabant.
Terrosus sa.sum.i.terra plen⁹. vt frumētū arenosum qđ etiā terrulent⁹ ta.tū.dī.7 vtrūq̄ ꝓpat.
Terrula le.di.pua terra.
Terrulētus.a terra 7 lentos componit terrulent⁹ ta.tum.i.terra plenus.7 hic 7 ḃ terrulēs tis. idē.et vtrūq̄ ꝓpat.terrulētior simus. vñ hec terrulentia tie.7 terrulēter tius.sime.aduer.
Tersus.a tergo gis.tersi.sum.dī tersus sa.sum.i. mūdus.nitidus.eruditus.
Tertullus li.ꝓpriū nomē cuiusdā oratoris.de quo habet in actibꝫ apl̄oꝝ. Et ī anrora dī. Inter q̄s tertullus erat q̄ rhba colorat.7 gemīat l.
Tesca sunt loca aspera 7 inculta 7 inamena. 7 hꝫ tres casus.s.ntm.actm.7 vtm plurales.
Tescua oꝝ. dicunt loca q̄bꝫ pecora castrant. vñ tescuo as.i.castrare.7 hic tescuatores.i.castratores. Inde tescuatiōes castratiōes dicunt.

Tessera vel tesseron grece.latine dicit q̄tuor. et componit cum decas qđ est decē.7 dicit hec tesseredecas. huj⁹,tesseredecadis.penl.cor.id est q̄tuordecim. Unđ inuenit ꝙ matthеus distinxit generatōnes quas enumerat in principio euangelij in tres tesseredecades.scz in ter quatuordecim. Sunt eñ quadragintadue generationes. Unde tesseredecadite sunt dicti quidam heretici.qr quartadecima luna pascha cū iudeis obseruandum cōcedūt.

Tesseredecadite penl.pdu.in tessera exponit.

Tesseredecades cadis.in tessera vide.

Tesseron grece.latine dī quatuor.

Testa.a tostus ta.tum. dicit hec testa te. quasi tosta. qr pus fit mollis:postea tosta.qr desiccat dū coquit.7 dī testa olla.vel etiaz q̄cquid ex creta vel argillosa t'ra coquit.vñ quadā silitudine dī testa capitis.

Testabilis.a testor aris.dicit hic et hec testabilis et ℔ le.q̄ testari potest.s.testimoniū facere vel testamentū.7 ꝓponit intestabilis le.q̄ nō est dign⁹ vt i testē recipiat vel vt testamētū faciat.

Testaciū.a testa dicit hoc testaciū cij.multe teste.

Testamentū. a testor vel testis dicit hoc testamentuz ti.quia testibus est conscripta 7 confirmata voluntas vel quia non valet nisi post testatoris monumentū.i. post mortē.vnde hic 7 hec testamentalis 7 hoc le. 7 testamentor aris.i.testamentū facere. Ponit etiā testamentū p̄ pacto 7 placito.

Testarius.a testo dicit testarius ria.riū.i.ad testes pertinēs vl testas faciēs.

Testatus. a testor dī testat⁹ ta.tū. 7 ꝓponit Intestatus ta.tū.q̄ nō facit testamentū.

Testiculo as.in testiculus vide.

Testiculus.a testi datiuo de testis addita culus p̄ formationē fit hic testiculus li.diminutiuū. Testiculi etiā in viro dicunt mēbra genitalia.qr testant hominē marē esse. Vel ideo dicunt a testibꝫ:qr duo sunt. et testiū numer⁹ a duobꝫ incipit. Mā vor vni⁹ vor nulli⁹. vnđ hic 7 ℔ testicularis 7 hoc lare. et testiculosus sa.sum.et testiculatus ta.tū. qui magnos habet testiculos.7 testiculo as.i.testiculos dare.7 p̄ testiculos p̄cutere.7 componit Detesticulo las.7 Etesticulo las. Et est actiuū cū omibꝫ suis ꝓpositis.7 cor.cu.

Testifico r.a testis 7 facio ꝓponit testifico r aris.i.testē facere vl teste ꝓfirmare.7 cor.fi.

Testilis.a testa dicit hic 7 ℔ testilis 7 hoc le. 7 p̄ducit penl.cū a nomīe deriuet.vt opus testile vel vas testile. Qñ ꝙo deriuatur a testu vel a texendo vel a texo is. penl.cor.7 scribit p̄ x.vt textilis vestis vl ora. Eccl.xlv. Opus textile. Itē remigius in math. Nomine lilij oēs herbas intelligit quas sine textili labore mira varietate depingit. Item in.xviij.ca. Exo. Et ora per girum eius textilis. Et scias qđ a texo xis.texui.textū textu.dicitur texto xtas.id est sepe texere. Et hic et hec textilis 7 hoc le.penl.cor.7 texibilis le. 7 ℔ 7 ℔ texilis et hoc le. penl.cor.in eodē sensu.scz qđ facile texit. Ex opus vel vas testile.i.fragile a testa p̄du.sti.

Testimoniū.a testis dicit hoc testimoniū nij.vnđ hic 7 hec testimonialis 7 hoc le.et testimonio as.i. confirmare testimonio.

Testis.a testor dī ℔ 7 ℔ testis. qr testat vl qr testatiōi 7 ꝓfirmatiōi testamēti solet adhiberi.

Testor aris.testatus sum.testari.id est testamentū facere. Et testari.id est testificare.testimoniuz dare. Et testari.id est iurare.vel cōiurare.vl in testem adducere vel rogare. Testor componit Attestor taris. id est valde testari. Detestor taris. Contestor taris.id est sil' testari. Protestor aris. Obtestor aris.id est vndiq⁹ vl' ob aliquid,vel contra testari. Testor est deponens cuz omnibꝫ suis ꝓpositis.

Testu. a testa dicitur hoc testu inde.idem est qđ testa.

Testudinetū.a testudo dī hoc testudinetū ti.loc⁹ vbi testudines abundāt.

Testudo. a testa deriuat hec testudo dinis. quoddā animal.qr tegimīe teste sit coopta. Et sunt q̄tuor genera testudinū.s.terrestres.marine.lutarie.i.in ceno 7 paludibꝫ viuētes.fluuiales q̄ in dulci aqua viuūt. Traduūt quidā tardi⁹ ire nauigia testudinis pedē dextrū vbētia. Uñ testudo dī camera tēpli obliqua 7 curua.qr i modū testudinis veteres temploz tecta faciebāt vt celi imagīē redderēt.qđ ꝓstat esse cōuerū. Talis curuatura dicit etiā in lacanur qđ solebāt facere antiqui ſb tignis.7 sup cameras. 7 sup alia loca ꝓpter p̄dictā causam. Et etiā testudo dicit scutū. qr i modū testudinis sit.7 testudo dī ꝓnexio scutoz curuata in modū testudinis.vñ testudineus nea.neū.

Testula le.di.parua testa.

Tesus. a tedet dī tesus sa sum.odiosus. exosus. fastidiosus vel fatigat⁹

Teta tete.in tauma est expositū.

Teter tra.trū.i.niger vel fer⁹. Et ꝓpat teter teterior teterrim⁹.7 cor.p̄mā siue te.

Tetranus na.num.id est p̄ranus.tenebrosus.7 dicit a teter tra.trū.

Tetracolos in colon est.

Tetradebucolica quedā spēs cesure q̄ attēdit in q̄rto pede.quo maxīe solēt vti scribētes bucolica. et dicit a tetras p̄ cōpositionē.

Tetragrāmaton nomē dei dī ℔ est q̄tuor lr̄az, 7 ꝓponit a tetras qđ ē q̄tuor 7 grāmaton lr̄a.

Tetraydos.tetras quod est quatuor componit cum ydos vel ydo quod est forma.7 dicit tetraydos quasi formule incensi in longitudinē porrecte que fiūt ex q̄tuor pigmētis.

Tetrameter tra.trū.vbi sunt quatuor metra siue versus ꝓstans ex q̄tuor metris.i.pedibꝫ. a tetras 7 metrū. 7 cor.penl.naturalit.

Tetranepotis.in nepos est.

Tetraonyma.in noma vide.

Tetraptotus ta.tū.est nomē hns q̄tuor diuersaz terminationū casus.a tetras. id est quatuor 7 ptotos casus ꝓponit.7 cor.pto.

Tetrarcha.a tetras.i.quatuor.7 archos princeps componit hic tetrarcha che.princeps sup quatuor. vl' super quartaz partē regni. vñ ℔m Isiđ. Tetrarche sunt quartam partē regni tenentes.qualis fuit apud iudeā philippus. Et inde hec tetrarchia chie eius potestas.7 tetrarcho as.are.i.p̄cipare.vnde hora.i epi. Tetrarchare volēs accedet siccus ad vnctū.

Tetras grece. latine dicit quatuor. vñ ℔ tetras adis. id est quatuor.

Tetrasyllab⁹ ba.bū.i.quatuor syllabarū.7 cōponit a tetras 7 syllaba.

Tetrastrophos.in strophos vide.

Tetricus. a teter ℔ tetricus ci. quidā mons in sabinia asperimus.vnde tetricus ca.cum.i.asper. austerus.obscurus.tristis ℔m hug. vñ ℔m quosdā deriuat a tetrico cas.vñ alexander nequā dic. Tetricat quotiens qs surgēdo pigrescit. Et sic volūt qđ in.xxxij.ca.eccl.ponat tetrices p̄ vna pte.vbi dicit.7 hora surgendi non tetrices. Alij ꝙo dicunt qđ tetrices sunt due partes tempomē.7 trices verbū. Sicut dicam in trico as. Alia litera in bibliis correctis inuenit ibi. Et hora surgendi nō te tristes.vide in trico as.

Tetrido.a teter dicitur hec tetrido dinis.id est nigredo feritas.

Tetuli p̄teritū de tollo ℔m.antiquos.ſ mō dicim⁹ tollo sustuli sublatū.vnde di.p̄sti.in.x.li. Tollo tetuli pro quo nūc in vsu frequēti est sustuli.7 si inueniat tetulit p̄ tulit:est ibi ꝓthesis.

Teucos.id est volumē.

Texella le.di.parua texera.
Texellula le.di.parua texella.
Texera a taro as.dī ℔ texera re.i. vas vel mēsura q̄li bet. Texera etiā dī bellicū signū.vel tuba q̄ hostes denūciant' veniētes. Texera etiā accipit' p signo hospitalitatis. Accipit' etiaz p talo 7 p alea 7 p taxillis. Silr etiā cū texeris solebat numer⁹ frumēti designari et annone. Itē texere dicunt' lapides q̄drati ad modū talorū vñ panimēta sternunt'.7 texera gen⁹ frugis. vñ hec texella le.dimi.7 a texella ℔ texellula le.silr dimi.7 texellarius ria.riū.7 texerari⁹ ria.riū.a texera. 7 ℔ texellari⁹ rij. Idē 7 texerari⁹ rij.scz ppositus curie q̄ bellū nūciat vel q̄ regis texeras portat.vel quicūq; cū texeris aliq̄d agit. Et scias q texere 7 tali a quibusdā vocant' lepuscali.q: exiliēdo discurrūt. Itē dicunt' iacula a iaciendo ſm hug. Quidā xpo dicūt q texere sunt quadrati lapilli.a terras.i.q̄tuor dicte. q: q̄drate sunt ex omīb⁹ pt̄ib⁹.7 scribit' ſm antiq̄s p geminū s.tessera.
Texerinus.a texera dicit' texerinus na.nū.et dicūtur texerini agripēni qui ad modum texerarum sunt quibus ludimus.
Texibilis in textilis est.
Texilis in textilis est.
Texo xis.xui.xtū.xtu.ad telā ptinet.7 texere.i.coopire.ordinare.cōstruere.vñ hec textura re. 7 texto as.id est sepe texere. Texo cōponit' Contexo xis.xui. Detexo xis.xui.i.valet texere vel a textura remouere. q̄d etiā distexo xis.xui.dicit'. Intexo xis.xui.intus vl' valde texere. Intertexo xis.i.int'ponere.interserere. inter aliqua aliq̄d texere. Pretexo xui.i. p̄ alijs vel ante texere. Obtexo xis.i.vndiq; vel ptra texere. Retexo xis. xui.i.itez texere vel texturā destruere.remouere. Subtexo xis.xui.subtus vel post vl' parū texere. Texo 7 ei⁹ composita actiua sunt.7 faciūt pteritū in xui.7 supinū in textum. Et nota q texo 7 eius ppositā sepe ponunt' p tegere 7 eius cōpositis.quia qui texit: filum filo tegit. vnde Job.xxxvj. Qui ptexunt cuncta desup. Itē a texo xis.xui.dicitur hic textor textoris. Vide in textus.
Textilis.a texo xis.dicit' hic et ℔ textilis 7 hoc le.7 ℔ et hec textibilis 7 hoc le. 7 hic 7 ℔ texilis et ℔ le. in eodem sensu. s.quod facile texitur.7 cor.ti. vide in tessilis p s. in media syllaba.
Texto as in texo xis.textū tu.vide.
Textor oris.in textus vide.
Textrinū.a texo xis. dicit' hec textrina ne locus texentiū.7 ℔ textrinū ni. idē. vel locus vbi naues fabricant'. 7 textrin⁹ na.nū. vñ in thobia dī de anna.q̄ ibat quotidie ad textrinū opus.7 pdu.tri.
Textus.a texo is.dicit' ℔ textura re.7 ℔ textus tus.7 ē liber ptinens doctoris tractatū sine lre vel sententie expositiōe. vt dixi in glosa.7 textus xta.xtū.pticipiū. Itē a texo xis.textū tu.u.in or. fit textor oris. 7 or in rix.fit hec textrix.i.mulier q̄ texit pannū. Et dic̄. pſti.in.xj.li. Ante dēte vnū inuenio in t⁹ pticipiū.a textū textus 7 ex ℔ quidā mō scribūt mistus p s.

Thabor 7 hermon duo mōtes sunt.7 interp̄tat' thabor veniēs lumē.seu adnūtus lumis.
Thalam⁹.thalamos grece latine dī cubiculū vel cōiugalis lectus.vñ hic thalam⁹ dī apud nos cubiculū vel chamera vel coniugalis lectus spōsi 7 spōse. vñ thalam⁹ dī a thelima greco.q̄d latine dī volsptas.
Thalasale.penl'.cor.quedā ciuitas ē. 7 interp̄tat' apphendēs futurū.
Thamar interp̄tat' amaritudo p viris mortuis eadē 7 cōmutās. Mutauit em̄ se in habitū meretricis q̄n cū socero suo cōcubuit.7 acuit' in fine.
Thamnus interp̄retat' numerus vel deficiens. seu nec-

cans facturā.
Thanatos.i.mortale vel mors.vñ thanat⁹ta.tū.id est mortu⁹a.um.7 thanatos insula gallici occeani.dicta a morte serpentū.7 terra eius quocunq; gentiū inuecta sit:ilico pimit angues.7 acuit' tos.
Thare interp̄tat' exactor vel depulsor seu nequā aut nequicia.
Tharsis acuit' in fine.7 fuit tharsis de genere iaphet'a q̄ cilices descēderūt. vñ et ciuitas eor tharsis dicta est q 7 tharsus dī.de q̄ ciuitate fuit paul⁹ apl'us.
Tharsus si.vl' tharsis etiā vocat' quidā loc⁹ indie.vñ ℔ 7 ℔ tharsensis 7 ℔ se. Et vt dī hebrei putāt generaliter mare vocari tharsis.7 interp̄tat' explorās.
Tharsus si.in tharsis est.
Theatralis in theatrū est.
Theatrū.a theoro dī hoc theatrū tri. spectaculū vbicunq; fiat:semicirculi figurā hns.in q̄ stātes oēs inspiciūt.cui⁹ forma pus rotūda erat:sic 7 amphiteatri. sed postea ex medio amphiteatro:theatrū factū est.sic dictū a spectaculo. Itez theatrū dī pstibulū 7 lupanar. q: post ludos exactos meretrices pstituerent' ibi. vñ theatric⁹ ca.cū.7 ℔ 7 ℔ theatralis 7 ℔ le.ad theatrū pt̄inēs.7 cor.penl'.naturalit' theatrū.
Thebet.i.ianuari⁹.7 acuit' in fine.
Theca ce.grece.latine positio. repositoriū q̄dcunq; sit q: ibi reponat' aliq̄d. Vel theca dī q̄si thega c.posita p g.a tego gis.q: aliq̄d receptū tegat. Et nō q teca si ē latinū a tego:caret aspiratiōe. si xpo ē grecū: hz aspiratiōnē i pma syllaba theca.7 pdu.the.vñ cyzotheca.
Thecuites mas.ge.vñ errāt q̄ dicūt mulier thecuites. q: dici dz mulier thecuit'.vide i secūda pte vbi egi de accētu nominū desinētiū in es.penl'.pdu.
Thema atis.neu.ge.est materia dictātis.figura. norma.silitudo.forma.7 cor.penl'.gti.
Theodocia interp̄tat' diligēs scrutatio xpi vl' mysteriū diuine scripture.7 dī a theoro vl' theos.
Theodocion fuit quidā trāslator diuinor librorū.sicut dixi in interpres.
Theodolus quidam liber in grāmatica: vbi agit' de veritate et falsitate.et componit' a theos.id est deus.7 dolus.7 cor.do.
Theodorus odor.ppriū nomen viri cuiusdā.et cor. penl'.ſm cōem vsum:hz inueniat' pducta.vñ Juuenalis. Lautor pueros artē docēs theodorus. Ita etiam heliodorus inuenit' penul.pdu. tamē ſm cōem vsum corripit'. De hoc dixi in secūda pte vbi egi de generalib⁹ regulis accētus.
Theolog⁹.theos ppon̄it' cū logos q̄d est sermo.et dī theologus ga.gū.i. de diuinis loquēs vl' tractās. vnd ℔ theologia gie.penl'acuta.i. diuinitas. sermo de deo. vñ theologic⁹ca.cū.7 theologor arl'.i.d theologia tractare vel loqui. Idē 7 theologizor aris.7 cor.lo. Utr aūt theologia coartet' sub regulis donati: dixi i tercia pte vbi egi de spēb⁹ verbor in ca. de xpo meditatiuo. Et scias q vt dicit hiero. Literas nescit q̄ sacra ignorat. Idē. Ama scientiā scripturarū et vicia carnis non amabis. Vide in scientia 7 in leo. Dic nota q̄ sicut dic̄ Greg.in.iiij.moral'. Sicut ignotor hominū facies cernim⁹ et corda nescimus.sed si familiari locutiōe eis pūgimur:vsu colloquij eor 7 cogitatiōes indagam⁹. ita cū in sacro eloquio sola historia aspicit'.nihil aliud q̄ facies videtur. sed si huic assiduo vsu pūgimur:eis nimirū mentē q̄si ex collocutiō: familiaritate penetramus. Dū em̄ alia ex alijs colligimus:facile in eius verbis agnoscim⁹ aliud ea q̄ intimant: aliud q̄ sonant: Ꝑato aūt quisq; noticie illi⁹ extraneus reddit':quāto in solo ei⁹ superficie ligat'. Vide i euāgelū 7 i pdico.
Theonin⁹.theon fuit quidā maledic⁹. vñ theoninus na.nū.i.maledic⁹.repbensor⁹.7 pdu.ni.
Theopbania.in epipbania vide.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Theophilus.theos ꝓponit cū philos qđ ē amor.7 dī ꝟ theophil⁹ li.quē dē⁹ diligit.7 cor.pe.vñ in aurora dicit. Theophile scribēs vir xp̄o mēte subact⁹.

Theorema.a theoro dī ꝟ theorema atis.i. elegās7 diligēs ꝟbor ꝟ apta dēscr̄tio vl regula.vñ regule geometrie dicūt theoremata.q̄si aptiones.q: aperiūt7 illuminānt mentē lectoris. Hdē theorisma.et ꝓdu.the.

Theoria rie.in theoro as.est.

Theoricus ca.cū.in theoro est.

Theorisma vide ī theorema.

Theoro.a theos dī theoro as.i.videre.q: deus oīa videt.7 theorare ꝓprie ē ꝓsiderare diuina. vñ hec theoria rie.vl theorica ce. sciētia que tractat de inuisibilib⁹ vel vita ꝓtemplatiua.vñ theoric⁹ ca.cū.ꝓtemplatiuus q̄ tm̄ ꝓtēplationi vacat.

Theos grece latine dicit deus. theos tm̄ apud grecos tmor dicit.vñ deus dī theos.q: timor omib⁹ colētib⁹ eum. vide in deus.

Theosebia.a theos7 sebes pietas ꝓponit ꝟ thesebia bie.i. dei cult⁹7 diuina pietas.

Theotic⁹. a theos dī ꝟ theotica ce.i. deitas.et theotic⁹ ca.cū.i. diuin⁹.penl.cor.

Theothocos dei genitrix.q̄si tota diuina.

Thesaurari⁹ vide in thesaurus.

Thesaurizo as.in thesaurus exponit.

Thesaur⁹. theca ꝓponit cū aurū7 dī ꝟ thesaur⁹ ri.i. aurū repositū vl loc⁹ vbi aurū reponit.vñ thesaurari⁹ ria.riū.7 ꝟ thesaurari⁹ qui thesaur⁹ hz ī sui custodia.7 thesauraria rie.ei⁹ dignitas.7 thesauro as.facē.thesaurū.thesaurū ꝓgregare. Itē thesaurizo as.vñ paul⁹ ad Ro.ca.ij. Thesaurizas tibi irā.i.q̄si cēt thesaur⁹ et q̄d ꝑciosū ꝓgregas tibi irā dei siue penā. Nā irat⁹ videt dē⁹ q̄n penā iuste infert.7 dī thesaur⁹ q̄si theca auri.

Thelbites interp̄tat ꝓuertēs vel captiuator siue festinus ad intelligendū.7 ꝓdu.bi.

Thesis grece latine dicit positio.vnd thesis dī vocis positio.i. finis vel dēpsio. Et inde thetic⁹ ca.cū.id est possessiu⁹ vel positiu⁹.vt euādrius.

Thessalonica.thessalus quidā rex fuit.vnde thessalos quedā ciuitas.thessala quedā regio.7 thessalonica q̄dam ciuitas dicta est.vñ thessalus la.lū.7 thessalic⁹ ca.cū.7 ꝟ 7 ꝟ thessalonicēsis.7 ꝟ se.

Thetic⁹ ca.cū.in thesis est.

Thetys tys.vl thetyos se.ge.ꝑma.ꝓdu.i.mare vl ꝟxor occeani.hec thetis tis.vl thetidis.ꝑma cor.i.mī achill⁹ vñ in aurora. Nō thetidi bachū campo maritat ibi.

Thiriatira re.interp̄tat illuminata siue illuminans et cor.penul.

Thiria interp̄tat timens deū.

Tholomaida īterp̄tat ad mēsurā deducēs.7 cor.pnl.

Thomas interp̄tat abyssus vel geminās.7 grece didimus dī.q: q̄ plus ceteris dubitauit:eo altiꝰ veritatē resurrectiōis agnouit. Et dicit thomas q̄si tot⁹ means ī dubitatiōe.vl thomas q̄si theos me⁹.i. deus me⁹ ꝓpter ꝟbū qđ dixit cū cert⁹ credidit.s. dē⁹ me⁹7 dñs me⁹.7 ē etymo.ꝑm quosdā. Etiā thomas dī a thomos qđ ē diuisio siue sectio. q: ab alijs ī fide resurrectōnis diuisus7 sectus fuit. Itē abyssus pōt dici eo q ꝓfunditatē deitatis penetrare meruit q̄n ad sui interrogationem xp̄c sibi ondit Joh.xiiij. Ego sum via veritas7 vita. Pōt etiā gemin⁹ dici.eo q resurrectionē xp̄i q̄si geminate et in duplū plus q̄ alij cognouit. Nā illi cognouerūt videndo:iste videndo7 palpādo. Et scias q vt dic̄. Bā frid⁹ epūs. Nō est credend⁹ iste discipul⁹ p̄ ceteris minoris meriti fuisse. vt ip̄e sol⁹ indicaret indign⁹ visiōe dñi. Hz nō eū vidit.q: nō erat cū alijs q̄n venit.q̄d dicis amator singularitatis.cōia opa.cōia loca. ꝓmunes oīones.cōem victū.cōes obseruatiōes q̄d fastidis.xp̄c rex noster ī medio terre salutē opatus est. xp̄c mortu⁹ ē vt dei filios ī vnū ꝓgregaret.xp̄c nascēs locū ī diuersorio nō habuit. Sectemur g̃ cōem victū.diligam⁹ cō munē regulā.institutaꝫ cōia7 maiorꝫ imitemur exēpla. Nō te spūs vite sequit a ceterorꝫ vnanimitate diuisū magis q̄ aīa mēbrū qđ a ceteris ē p̄cisum. Nō te seq̄t in sua dispsiōe q̄ non ꝓsuent nisi colligere. Hic nō q hō pōt solitar⁹ viuere duplicit. Uno mō quasi societatē humanā nō ferēs ꝓpter animi seuiciā vel aliā irrationabilē cām.7 ꝟ est bestiale7 ꝫ naturā homis. q: sic dicit p̄bus in ṗmo polit. hō naturalit est aīal sociale. Alio mō p ꝟ q totalit diuinis reb⁹7 ꝓtemplationi inhereat.7 ꝟ est supra hoiem. Et ideo p̄bus dic in ṗmo polit.q ille qui alijs nō cōicat est bestia.i. bestialis.aut deus.i. diuin⁹ videt.

Thomaculū li.dī a thomos.7 dicunt thomacula intestina ꝓpter diuisiōes7 sectiones.

Thomos grece latine dī diuisio vl sectio vel incisio. vñ apud nos ꝟ thom⁹ mi.dī idē. Et thomos dī etiaꝫ liber vel volumē ꝓpter multas diuisiones7 replicationes cartarū.

Thomus in thomos vide.

Thophet lata7 spaciosa via gehēna pauorꝫ interp̄tat

Thoralis in thorus vide.

Thorath hebrei.latini legē appellāt.i. q̄nq̄ libros moysi.vñ dicit biero.in ꝓlogo regum. Hi sunt q̄nq̄ libri moysi q̄s ꝓprie thorath.i.legē appellāt. Et ī interp̄tationib⁹ dī thorath vl pentateucū.

Thorus ri.dī lect⁹7 ꝓprie q̄ solet esse de herbis.sicut ī expeditiōe.vñ7 sic dī ab herbis tortis q̄b fit. vel que accumbentiū humeris supponūt.vñ hic et ꝟ thoralis7 ꝟ le. Et hoc thoral vel thorale lis.longa mappa. vel etiā sic dicit q̄cq̄d in lecto sternit. Inuenit thorus sine aspiratiōe. de q̄ vide ī suo loco.

Thronus ni.sedes regalis in quo sedēt reges ꝓpter tutelā corpis sui.vñ throni dicti sunt angeli q̄ latine sedes dicunt. Et vt dicit grego.throni illa agmīa sunt vocata quib⁹ ad exercendū iudiciū deus semp p̄sidet. Quia.n.thronos latino eloquio sedes dicim⁹. throni ergo dicti sunt bi q̄ tanta diuinitatis gr̄a replent. vt in eis dñs sedeat7 p eos sua iudicia decernat. In throni aūt dē⁹ sedet7 q̄escit dum eos in se q̄escere facit. Et a thron⁹ o ꝓpositionē ithronizo as.i. throno7 sede ponere.collocare.7 thron⁹ na.nū. q̄ nullā ptē regni hab⁷ 7 cor.ꝑmā thron⁹.

Thuribulū.a thus7 bolus ꝓponit ꝟ thuribulus li.q: bol⁹ thuris i eo ponat vl q: ibi thus mordet7 cremat vel thuribulū deriuat a thus. Et est simplex.7 dī thuribulū vas ad thurificandū aptū. Q: aūt dicit thuribulū quasi thuris bolos.i. morsellos cremans etymo.est.7 hoc vltimū magis mihi placet.

Thuricremulū li.i.incensariū. q: in eo cremat thus.7 componit a thus7 cremo as.7 cor.mu.7 ꝓsuevit dici pone timiama in thuricremulo.vide in epithimū.

Thuridus.a thus dī thurid⁹ da.dū.7 thure⁹ rea.reū de thure existens vl ad thus ptinēs vl fumosus. Hiero.sup ysa. Unusquisq̄ alteri⁹ querat auxiliū:faciem thuridā pallore circūferens.

Thurificina.in thurifico as.est.7 ꝓdu.ci.

Thurifico.thus ꝓponit cū facio 7 dicit thurifico as. incensare vl incēsum facere vl sacrificare.vñ hic7 hec thurifex ficis.sacerdos vl incēsator.vñ hoc thurificiū sacerdotū.7 ꝟ thurificina ne.locus vbi thus efficit vl etiā spargit vl sacrificat.

Thus ris.a theos qđ ē dē⁹ dicit.7 ē thus arbor arabie immēsa7 ramosa.7 est fe.ge.thus ꝓ arbore7 eius fructus.similit dī ꝟ thus ge.neu.7 quedaꝫ maneries eius apud nos dī masculū. q: sit natura rotundū in modū testiculorꝫ.reliquū ꝟo planū7 pene scabrosum minus optimū. Et dī thus a theos. q: in sacrificijs deorꝫ adolet7 sacrificat.7 ꝑm hoc hꝫ aspirationē. vl thus thurꝫ dī a tūdendo.q: tūdit. vl q: abile ē ad tundēdū.7 ꝑm

boccaret aspiratiõe. Et hoc etiã libanũ dr a monte libano vbi colligit. Et inde thureus rea.reũ. Et thuridus da.dũ.i. de thure existẽs. vel ad thus ptinens. vel etiã fumosum.
Thusculum li.di.parũ thus. 7 formatr a thus addita culum.7 cos.penl'.

T ante J

Tiara re.est pilleum sacerdotale. Itẽ sicut di quedã glo.in.xxviij.exod. Tiara cidaris et mitra vocat'.quia caput põtificis tegebat.7 ornabat.7 pdu.penl'. Vnde ouid.met.xj. Tpa purpureis tentat velare tiaris.
Tyberias adis.fe.ge. ciuitas facta ab herode ī nomie tyberij cesaris.a qua 7 lacr mare tyberiadis dr omibus indeel salubrior. Jo.vj. Post h abijt ihesus trãs mare galilee.qđ ẽ tyberiadis.7 cor.penl'. Et dr mare.i.lacus vel stagnũ aque dulcis q̃ fluit a iordane. Dicit aũt h stagnus mare. qr vicz hebraico ydiomate aquar dulciũ pgregatio appellat' mare. Dicit aũt mare galilee. ppter regionẽ adiacentẽ q̃ sic dicebat'. Dicit pro mare tyberiadis.ppter ciuitatẽ illã q̃ sita erat in ripa hui' stagni. Et dicit h mare siue stagnũ magis eẽ tyberiadis q̃ galilee.qr ciuitas magis specificat q̃ regio.
Tyberinus ni. mas.ge. fluui' roman' a tyberino rege albanor in eo submerso dict'. Naz antea.a colore aq̃ albula dicebat'.qr aquis alby fieret. idẽ etiã dr tyberis vel tybris bridis.silr a tyberino h tyberis ī quotidiano sermone.tybris in versu dicit'. Vnde tyberinus na.nũ. et pdu.ri.
Tyberis penl'.cor.in tyberin' exponit'.
Tibia.a tibin qđ ẽ iunc' dr h tibia bie.crus. ppter longitudinẽ. Vñ hic 7 h tibialis 7 h le.7 h tibiale lis.qđ a bracis tpendet.ad tibias tegẽdas. Idẽ et alio nomie dr tubric' q̃i tibic'.qr tibias tegat. vl dr a tibia 7 bracl qr a bracl vsq̃ ad tibias pueniat. Itẽ a tibia dr tibia bie qđam instrumẽtũ musicũ.qr pmũ de ceruinis 7 gruinis tibijs 7 cruribr binulor fieret. sed postea abusiue vndecunq̃ fieret. vñ tibianus na.nũ.ad tibiã ptinens vel tibias faciens.
Tibialis in tibia est.
Tibicen.a tibia 7 cano pponit' h tibicen cinis.q̃ canit cu tibia. Tibicines etiã dicunt' fulcra bifurca.quibr domus sustẽtat'.que alit' destines dicunt'. Vñ in.ix.cap. matth.dicit'. Et cũ ihesus ī domũ pncipis venisset 7 vidisset ibi tibicines.i.lugubre carmẽ canentes.antiqtus em̃ tales ad exequias vocabant': vt suo carmine viuos puocarent ad luctũ. Vñ legit' in.ix.biere. Vocate lamẽtatrices.7 cor.penl'.tibicines.h in ntio tibicen pdu. penl'. Vñ quidã. Tibicen longo tubicen lyricẽ breuiãdo. Et rõ est.qr sicut di. ppti.in.iij.ẽ. A cano pposita masculina sunt.q̃ in cen.desinẽtia i.cor. habẽt penl'. vt tubicen fidicen.excipit' vnũ tibicen qđ ideo solũ pductã habuit penl'.qr sineresis facta ẽ duor i.breuiũ mutatõne jn vnam longã. Debuit em̃ i.geminari qr solet plerũq̃ in ppositiõe a.in i.puerti.vt cado incido.tuba tubicen. sic ergo tibia tibicen faciebat ex quo factum est tibicen.
Tibicina cine.mulier que canit cũ tibia.a tibicẽ dicit' Et cor.penl'.sine ci'.
Tibicines.in tibicen est.
Tibin.i.scirpus. vel gen' vasculi in modũ scrinij. 7 ex virgulis agrestib cõtextũ.
Tybur.in tiburtus est.
Tyburtus ti. fuit quidã vir de cui' nomie ciuitas sic dicta est. h tybur buj' tyburis. Vnde hic 7 h tyburis 7 hoc re. Et h tybure buj' tyburis. Et tyburtio onis. 7 tyburinus na.nũ.
Ticio.a torreo res. dr h ticio onis. q̃si torritio.7 ẽ idẽ qđ torris. Vnđ ticionari' ria.riũ. 7 hoc ticionariũ rij. locus ignis vbi tiriones morant'. vel instrumẽtũ mittẽdi ticiones in ignẽ. Et ticionor naris.i. ticionibr ppparare. vel eos in ignẽ mittere.7 pponit'. Tticionor narr fm hug. Pap. etiã dicit. Ticio vulgo dicit' pustum lignũ. Isa.vij. Cor tuũ non formidet a duabus candis ticionũ.
Ticionariũ rij.in ticio vide.
Ticionor naris.in ticio est.
Ticon.i.medium.
Tigillum li.parũ tignũ dim'.
Tignatus ta.tũ.in tignũ est.
Tignosus sa.sum.in tignũ exponit'.
Tignũ.a tego gr. vel a tegula dicit' hoc tignũ gni. Et dicunt' tigna vel ipa laquearia vel ligna q̃ ipis laquearibr illaqueant'. Vñ tignosus sa.sum.i.tignis plenus.7 tignat' ta.tũ.tignis patus vel ornatus.7 tignarius ria. rũ.ad tigna ptinẽs vel qui tigna ī tecto disponit. Idẽ 7 sarcitector fm hug. Tignũ a tegẽdo dictũ.tecto em̃ imponit' vt in eo cetera supponant'. Vnđ ligna illa q̃ ascẽdant ad cacumẽ edificij. directe 7 totũ tectũ supportant tigna appellant'. vide etiã in ptignatio.
Tigris. Vedi 7 perse vocãt tigrim sagittã. Vñ h tigris gris. vel tigridis serpens dicta est ppter velocitatem 7 similiter quidã fluuius dictus est tigris vl' tigridis quia velox est fm hug. Ambro.aũt in.vj. hexameron. sic dr. Natura tigris interpellat ferocitatẽ et iminentem eam partẽ pede reflectit. Nã vbi vacuũ sobolis cubile reppit illico vestigijs raptoris insistit.atq̃ ille q̃uis equo vectus fugaci. videns tñ velocitate fere se posse pueniri.nec enatandi vllũ suppetere sibi posse subsidium.thecam huiusmodi fraude molit'.vbi se cõtiguũ viderit.sperã d vitro proijcit. at illa imagine sui ludit.7 sobolem putat.reuocat impetũ.colligere fetus desiderans.rursus inani spere tenta totis se ad ppẽdendũ equitem viribr fundit. 7 iracũdie stimulo velocior fugienti iminet. Iterũ ille spere obiecto sequẽtem retardat.nec tamẽ sedulitatẽ matris memoria fraudis excludit cassam ꝛsat imaginẽ.7 q̃si lactatura fetũ resident sic pietatis sue studio decepta 7 vindictã amittit 7 plem. De natura etiã tigridis di. Isi.xij.etymol'. Tigris inquit vocata ppter velocẽ fugam. Ita em̃ nomẽ nãt pseigreci 7 medi sagittam. Est em̃ bestia varijs distincta maculis virtute et velocitate mirabilis. ex cui' nomine flumen tigris appellat' q̃ is rapidissim' sit oĩm fluuiorũ. Has magis hircania gignit. De tigride etiã narrat augu.in li.de ciui.dei. Legim' inqt in plinio immanissimã aspidem a patrefamilias ī egypto domitam quotidie de cauerna sua egressam.7 a mẽsa eius annone pcipe solitã. Legim' ī marcellino tigridẽ mãsuetã factã ab india astasio pncipi missam.
Tilia.a telũ dr h tilia lie.quedã lenis arbor. qr sit vtil' ad vsum telor. Vñ tiliat' ta.tũ.7 tiliosus sa.sum.i.rasibilis vl' flexibilis vl' ad tiliã ptinens.
Tiliatus ta.tũ.in tilia est.
Tiliosus sa.sum.in tilia vidẽ.
Tymalus.a tymo qđ ẽ flos dr h tymalus li. quidã piscis.qr fragrat sicut flos. vñ tymalin' na.nũ.
Time grece latine aĩa fm pap.
Timeo mes.mui.timere.i.metuere. Vñ timor moris. Timeo pponit'. Extimeo mes. Pertimeo mes. Et est timeo actũ cũ suis pppositis 7 caret sup.7 cor.bãc sylabã ti. Vñ qđã. Qui de morte timet prima mẽte videt.a timeo dicit' timesco mescis.incbo.vide in metuo metuis.7 in timor.
Time'.a timeo dr h time mei.liber platonis q̃si floridus vl' q̃si floscul' qr ibi flosculi phie ppbẽdunt'. vl dictus sic a discipulo quodã platonis timeo noie. Vl timos grece latine dr mẽs. Inde time' mei.penl'.pdu.liber platonis.qr ibi multa de diuina mẽte ptinent'.
Tymiama.a tym' dr h tymiama matis.qđã herba vl spẽs valde redolẽs.q̃ in q̃busdã locis vtunt' loco incẽ-

si ꝺm hug. Itē tymiama erat quedā cōfectio diuersaꝝ spēꝝ. quā sacerdos ī altari tymiamatis adolebat. De qua dr exod.xxx. Sume tibi aromata stacten.z onica galbanū.z tbus lucidissimū.equal pōderis erūt oīa.facieſqꝫ tymiama.z ꝓdu.penſ.ntī tymiama. Und in auroꝛa dr. Et q̄ spirat odoꝛ z tymiama frequēs.

Tymiamaterū.a tymiama dr boc tymiamaterū rij.i. tburibulū.qđ z epitbimū dr ab epi z tim⁹ vl tymiama ꝺm hug. vel vt quidā dicūt. Tymiamateria dicebant vasa in quibꝫ tymiama seruabat et dr tymiamaterū a tymiama z terion qđ ē status q̄si vas in q̄ stabat tymiama. vl dicunt tymiamateria vasa in quibꝫ terunt spēs ex quibꝫ ꝓficit tymiama. Et tūc ꝓponit tymiamateria a tymiama z tero ris. Hiere.lij. Tulerunt ydrias z tymiamateria.

Tymiamatic⁹ ca.cū.a timiama dr.

Timidus.a timeo mes.dicit timid⁹ da.dū.q̄ sp timet. Timens ꝺo dr q̄ ad tꝑus formidat ex cā. Silr distinguit pauidus z pauās. puidus z puidēs. supbus z superbiēs. languid⁹ z languēs. furibūd⁹ z furiens. z silia. Ūñ bec timiditas tatis. z ꝓpat timid⁹ dior.sim⁹. Et est timiditas animi viciū sempiternū. qđ ē etiā si timoꝛ nō sit. Timoꝛ ꝺo accidēs ē. Atqꝫ sicut homer⁹ ait. In achille fuit aliqñ timoꝛ. timiditas nunqꝫ vide in timoꝛ. Uel sic ꝺm ꝓsti. q hmōi denomiatiua desinētia ī idus. demōstrant in se bīe ea ex quibꝫ deriuant. vt herbid⁹ q̄ habet berbam. Timidus qui habet timoꝛē. Rabidus qui habet rabiem.

Tymin⁹. a tymo dr tymin⁹ ma.nū.i. floꝛid⁹ vel dulcis z suauis. vñ z tyminū dr mel suaue z odoꝛiferū.

Tymo grece.latine dr flos vel floꝛeo. Ūñ b tymū generaliter dr flos. specialit tñ quedā herba dicit tymū. vel tym⁹. q: talis flos valde redoleat. Itē tymo vel timos grece dicit mens latine.

Timoꝛ.a timeo mes dr b timoꝛ moꝛis. Ūñ timoꝛosus sa.sum. timoꝛe plen⁹ et ꝓpat. Et ē timoꝛ accidēs doloꝛ mētis extrinsec⁹ ex aliqua accidēti actiōe. Et est timoꝛ ꝓ tpe. sed timiditas ē animi viciū sempiternū sicut dixi in timid⁹. est igit in viro foꝛti qñqꝫ timoꝛ. timiditas nunqꝫ. Qualit aūt homo timēs efficiat pallidus dixi ī formido das. ¶ Scias q̄tuoꝛ esse timoꝛes. s. mūdanū sive humanū seruilē initialē castū vel filialē sive amicabilem. Human⁹ timoꝛ vt dicit cassiodoꝛ⁹ est qñ timemus pati picula carnis. vl ꝑdere bona mūdi ꝓpter qđ delinquim⁹. Hic timoꝛ mal⁹ est qui ī ꝓmo gradu cum mūdo deserit que dñs ꝓhibet in euāgelio dicēs. Nolite timere eos q̄ occidūt coꝛp⁹. animā aūt non possunt occidere. Timoꝛ aūt seruilis est. vt ait aug. cū ꝓpter timoꝛē gehenne ꝓtinet se hō a peccato q̄ sententiā iudicis z penas meruit. z timoꝛe facit quicqd boni facit nō timoꝛe amittēdi eternū bonū qđ non amat. sed timoꝛe patiēdi malū qđ formidat. Nō timet ne ꝑdat amplex⁹ pulcerrimi spōsi. sed timet ne mittat in gehennā. Bonus est iste timoꝛ z vtilis ꝛ insufficiēs ꝑ que fit paulatim ꝓfectudo iusticie. Et ꝑdictis nō q̄ aliquis dicit aliquid ex timoꝛe seruili facere. qđ facit coactus metu pene. z ꝑ ꝓsequēs cū tristicia. mallet em̄ non facere nisi pena timeret. vide ī opus. Et succedit initialis timoꝛ q̄ñ incipit qđ durū erat amari. z sic incipit excludi seruilis timoꝛ a charitate. z succedit demū timoꝛ castus filialis sive amicabilis. q̄ timem⁹ ne spōsus tardet. ne discedat. ne eum offendam⁹. ne eo careamus. Timoꝛ iste de amoꝛe venit. Ille quidē seruilis ē vtilis. ꝫ non ꝑmanens in eternū. Sed iste timoꝛ diuin⁹ iusticie comes est ꝑ oēs gradus. hic timoꝛ donū spūssancti est. z creat⁹ ex amoꝛe dei. z ideo dr amicabilis vel filialis. inquātū de⁹ dicit pr nr. Uel etiā dr castus inquātū dr de⁹ metbaphoꝛice spōsus aīaꝝ nraꝝ. Iste timoꝛ in patria erit sic alia dona. ꝫ nō bēbit omnē illū vsum que mō babet. facit.n. nos tūc reuereri dñm nō timoꝛe separa a deo vel eo carere. Numer⁹ aūt istoꝝ timoꝝ sic ꝑt sumi. Timoꝛ bic distinguit ꝺm ordinē timētis ad deū. cui ꝑ vnū timoꝛē magis appꝛopīquat vel distat q̄ꝫ ꝑ aliū. Cū em̄ timoꝛ in fuga mali ꝓsistat. malū aūt sit pene z culpe. erit em̄ timoꝛ quidā q̄ ꝓsistit in fuga mali culpe tm̄. ꝑ quaꝛ hō a deo separat. s. timoꝛ castus vel filialis. Ali⁹ aūt q̄ cō sistit in fuga mali pene. Pena aūt ē duplex: vna ꝑ cui⁹ vitatiōe peccatū q̄ñqꝫ ꝓmittit. sicut tales sunt pene. z picula carnis. sed hāc penā refugit timoꝛ mūdan⁹ vl human⁹. Alia est ꝑ cui⁹ vitatiōe nunqꝫ fit pctm̄ ꝫ magis vitat. sicut pena q̄ erit post hāc vitā. z hanc penaꝛ fugit timoꝛ seruilis. Alius aūt timoꝛ est q̄ fugit vtrūqꝫ malū culpe z pene. s. initialis q̄ habet oculū ad vtrūqꝫ. z ideo medi⁹ inter seruilē z castū. Ex dictis ꝓtꝫ q nō ē eadem pena quā respicit timoꝛ mūdan⁹ z seruilis. initialis ꝺo. z seruilis eandē penā respiciūt. sed seruilis tāqꝫ ꝓncipale obiectū. Initialis aūt nō. sed magis malū culpe. Ūñ magis se tenet cū casto timoꝛe qꝫ cū seruili. Aduerte etiam q timoꝛ initialis est inchoata charitate. sed nō est in ꝓfecta charitate z quātū crescit charitas tantū decrescit iste timoꝛ quātū ad metū pene. i. qꝫtum ad id qđ facit timere penā z qꝫtū ad tormentuꝫ ꝓscientie. Nā quāto plus diligim⁹ tanto min⁹ timem⁹. Seruilis aūt timoꝛ nō ē inchoata charitate. nec intrat charitas nisi ꝑ ꝺus iste timoꝛ exeat. Et scias q̄ quedam glo. dr. sup illud Isa.xxxv. Nolite timere dicit. Timoꝛ vni⁹ dei alios expellit. Itē nota q̄ timoꝛ mūdan⁹ ꝓprie dicit quo timem⁹ bona mūdi ꝑdere z temporalia. Timoꝛ ꝺo human⁹ quo timem⁹ carnis picula pati. Itez aīaduerte: q̄ licz xp̄c timoꝛē pene habuit. non tñ in eo fuit timoꝛ mūdan⁹ vel seruilis vel initialis q: mūdan⁹ malus est. z in primo gradu cū mūdo deserit. Seruilis ꝺo vel initialis in ꝓfecta charitate nō est. Null⁹ g̃ istoꝝ timoꝝ fuit in xp̄o. Quis ergo fuerit timoꝛ ille quo penā timuit. Et pōt timoꝛ ille dici naturalis sive būan⁹ q̄ oīb⁹ boīb⁹ inest. quo boꝛret moꝛs atqꝫ formidat pena. Et dicit timoꝛ iste naturalis. Non q: accesserit homini ex natura. q: natura ꝑus fuit instituta. q: non fuit iste cōcreatus homini. nec de bonis naturalib⁹. sed q: ex coꝛrupta natura ꝑ peccatū homini aduenit. cui coꝛruptio inoleuit tanqꝫ esset naturalis. Et est iste timoꝛ ī homine effect⁹ peccati. vide ī ꝑassio. ¶ Sꝫ pōt dubitari de eo qđ dictū est. q timoꝛ mūdan⁹ vl humanus semꝑ mal⁹ ē. Sic em̄ videt q semꝑ malū sit timere pati picula carnis. vl ꝑdere bona mūdi qđ tñ nō est verū. Ad hoc dico q nō qñcunqꝫ timet picula carnis dicit timoꝛ humanus. nec qñcunqꝫ timet amissio boni tꝑalis dr timoꝛ mūdan⁹. sed tñ qñ talis timoꝛ ē inoꝛdinat⁹. z ideo semꝑ sonat in malū. ¶ Itē pōt queri. Dis actus timoꝛis ex aliquo amoꝛe ꝓcedit. sed actus timoꝛis seruilis nō ꝓcedit ex amoꝛe charitatis. ergo ꝓcedit ex amoꝛe libidinoso. ergo est mal⁹. Ad hoc respōdeo. Actus seruilis timoꝛis qñ bon⁹ est. nō ex amoꝛe gratuito nec ex amoꝛe libidinoso. sed ex amoꝛe naturali ꝓcedit quo ꝺs vult ꝓsistentiā z bñ esse sui subiecti. et ideo boꝛret omnē penā sive quā expientia docet. sicut ī naturali timoꝛe sive quā fides demōstrat. sicut in seruili. Itē ꝓsueuit sic obiici. Quicqd est a spūsancto pōt eē simul cū ipo. ꝫ timoꝛ seruilis nō habet simul cū spūsancto. qui sine charitate nō habet cū quo nō ē timoꝛ seruilis. Ergo timoꝛ seruilis nō est a spūsancto. Ad ꝫ dico q quedā sunt a spūsancto et tñ nō sūt cū spūsancto sic fides informis z timoꝛ seruilis. qđ qđē nō ē nisi ꝓpt defectū ꝓcomitātē. Quedā ꝺo sē a spūsancto z cū spūsancto sic charitas. q̄daꝫ ꝺo cū spūsancto ꝫ nō ab ipo sic pctm̄ veniale. Quedā nec ab ipo nec cū ipo sic peccatū mortale. Et scias q: in. xxviij. Iob dr. Ecce timoꝛ dñi ipa ē sapiētia. z recedē a malo intelligētia. ¶ Eloquentiā te scire q̄ sic di. greg. in pastoꝛa. Antiq em̄ pces nr̄i nō reges bolim. ꝫ pastoꝛes pecoꝝ fuisse memorant.

Et cum noe dñs filijsq; eius diceret. Crescite & multiplicamini & replete ērā ꝓtin⁹ adiūxit. Et terror vester ac tremor sit sup cūcta aialia terre. quorū vicz terror. ac tremor q; eē sup aialia ēre ꝓcipit. ꝓfecto eē sup homies ꝓhibet. Hō quippe brutis aialib⁹ nō aūt homib⁹ ceteris naturalit ꝓlatus ē: & idcirco ei dī vt ab aialib⁹ nō ab homīe timeat. q; ꝫ naturā supbire est: ab equali velle timeri. & tñ necesse est vt rectores a subditis timeant. qñ ab eisdē minime deū timeri deꝓhendit. vt humana saltē formidine peccare metuāt. q; diuina iudicia non formidāt. Nequaq; nāq; ꝓpositi ex hoc q̄sito timore supbiant. in q; nō suā gloriā. sed subditor⁹ iusticiā querūt. In eo em qđ metuūt sibi a querse viuētib⁹ exigūt q̄si nō homib⁹ sed aialib⁹ dominant. q; vicz ex qua ꝑte bestiales sunt subditi. ex ea debent etiā formidini iacere substrati. Sed plerūq; rector eo ipo q; ceteris ꝓlationē ꝑeminet. elatiōe cogitatiōis intumescit. et dū ad vsum cūcta subiacēt dū ad votū velociter iussa cōplent. dū omnes subditi siqua bñ gesta sunt laudib⁹ efferūt. male gestis aūt nulla auctoritate ꝓtradicūt dū plerūq; laudāt etiā qđ reprobare debuerūt. Sz seductus ab his q̄ infra supetūt sp animo⁹ tollit et dū foris ūmenso fauore circūdat' int⁹ veritate vacuat'. atq; oblitus sui in voces se spargit alienas. talēq; se credit. q̄lē se foris audit. nō qualē int⁹ discernere debuit. Subiectos despicit. eosq; equales sibi nature ordine nō agnoscit. & quos sorte ptātis excesserit. transcēdisse se etiam vite meritis credit. cūctis se existimat ampli⁹ sapere. q; bus se videt ampli⁹ posse. Uide in seruit⁹. vide etiam in spūs de timoris dono. vide etiā in spes. vide etiā in rector. & in iusticia.

Timoratus. a timeo mes. vel a timor dī timoratus ta. tum. Et timorosus sa. sum. i. timore plen⁹. vñ in actib⁹. Viri timorati. & ꝓpat' vtrūq;.

Tymos. i. mens. vide in tymo.

Tymotbe⁹ discipul⁹ pauli fuit. & acutē penl.

Tympanistria. a tympanū dī hec tympanistria strie. qui canit cū tympano. q̄ & tympanotria dī. Plautus. Tympanotriā amat. Itē ꝓba. In medio muēcularū tympanistriar⁹ fm bug. Dap. ꝙo dicit. Tympanistra vel tympanistria q̄n tympano canit. cōmune est sicut citarista & organista.

Tympanotria. in tympanistria vide.

Tympanū. a tinnio nis. dī hoc tympanū qđā instrumentū musicū. s. pellis vel corū ligno ex vna ꝑte cōtectū. Et dī sic. q; tinniat. vel dī a tyton qđ est mediū. q; mediū est. Est em vna ꝑs media symphonie i similitudinē cribri. & ꝙgula ꝑcutit vt symphonia. vñ tympanū dī meditullio rote in q̄ radij infigunt. vel circūferētia rote. vñ tympanizo zas. tympano cātare.

Tymus mi. in tymo vide.

Tina ligna de quo salomon grad⁹ fecit in domo dñi. incōgnita sunt ligna etiā pitionib⁹ indecor. vt di. pā. Sed sup. iij. reg. c. x. Attulit ex ophir ligna tina di. glosa. Imputribilia spinosa in similitudine albe spine. tina cādida sunt & rotūda. Et inuenit i biblijs correctis duplex lra. s. tyna ꝑ duplex ij. vel tina ꝑ simplex i.

Tinctito tas. penl. cor. in tincto ctas est.

Tincto. a tingo gis. xi. ctū. u in o. fit tincto ctas. freq̄nt tingere. a q̄ tinctito tas. frequētatiuū.

Tinctor ctaris. dī q̄ tingit & deriuat' a tingo gis. xi. ctū tinctu. u in or. fit tinctor. Et or. in trix. fit hec tinctrix tricis. mulier que tingit.

Tinctricula le. di. parua tinctrix.

Tinctrix. a tingo vl tinctor. or ꝙuersa in rix. fit hec tinctrix. vide in tinctor.

Tinctus cta. ctū. in tingo est.

Tinea. a tero ris. dī hec tinea nee. vestimētor⁹ vermis q; terat. Vel dī a teneo: q; teneat et insideat quousq; corrodat. Vñ tineosus sa. sum.

Tingibilis. in tingo gis. est.

Tingo' gis. xi. ctū. tingere. i. tinctura inficere. colorare infundere. Vñ tinctus cta ctū. & tinctim aduer. Et ḃ & ḃ tingibilis & ḃ le. penl. cor. habile ad tingēdū. Et ḃ tinctura re. Tingo ꝙponit. Cōtingo gis. xi. ctū. i. simul tingere. Detingo gis. i. tinctura remouē. Intingo gis. id est i tinctura fundere. Retingo gis. i. iterū tingere. vel tinctura auferre. Subtingo gis. i. subtus vel parū tingere. Tingo & eius ꝙposita actiua sunt. & faciūt ꝑteritū in xi. & supinū in ctū. & nō hz u. post g.

Tinnio nis. ini. itū. nire. i. liquide & pure & leniter sonare. Et ꝓprie dī de ere vel alio metallo. Et vt dicē ꝑstia. deficit in ꝑma & secūda ꝑsona ꝓprie. In tercia sepe inuenit & est onomatopeiū. i. ꝝbū ficticiū. inuentū ex q̄litate soni illi⁹ rei cui ꝙuenit. Improprie tñ qñq; inuenit in ꝑma & secūda ꝑsona. vñ ḃ tinnit⁹ et tinnito tas. frequētatiuū. & tinnulus la. & tinniens tis. omnis gene. Tinnio componit. Cōtinnio. Pertinnio. Retinnio. Subtinnio nis. i. pax vl subt⁹ tinnire. vel ab inferiori ꝑte tinnitum reddere. & ꝓprie dī de psalterio vbi aliq̄d supponit vt meli⁹ tinniat.

Tinnito tas. in tinnio nis. est. & ꝑdu. ni.

Tinnul⁹. a tinnio nis. dicit tinnulus la. lū. i. tinniens. Item tinnul⁹ li. sonus liq̄dus. lenis. & purus. fm pap. Hiero. in ꝓlogo iob. Interdū q̄q; ricmus dulcis & tinnul⁹ fert numeris lege solutis.

Tintinabulū li. a tinnio nis. qđ videt esse nomē ficticiū fm bug. Et Isid. dicit. Tintinabulū de sono vocl nomē accepit. sicut plausus manuū. & stridor dentiū. & valuar. & cor. penl. Vñ in aurora dicit. Aurea cū malis se tintinabula iungūt.

Typhonicus vent⁹. fm aliā trāslationē dī vent⁹ tempestiu⁹. & dī typhonic⁹ a typhos qđ ē inflatio. Idez & euroaq̄lo & cor. penl. typhonic⁹.

Typicus ca. cū. penl. cor. in typus exponit.

Typus pi. i. figura vel forma vel stat⁹ vel similitudo. Vñ in. q. li. reg. c. xij. Eraduxit in typo laterū. i. in silitudinē. Et typus dī quedā berba q̄ in aquis nascit et ab aqua inflat. Vñ & ambicios⁹ hominū & sibi placētiū tumor & supbia typus dī. Vñ etiā est q; ab illa berba frigida febres typi dicunt. Vñ typicus ca. cū. i. figuratiuus. vñ typice aduer. i. figuratiue & etiā typica febris quā quidā periodicā dicūt.

Tyrannicida. a tyrann⁹ & cedo dis. cidi ꝙponit hic et hec tyrannicida de. penl. ꝑdu. q̄ occidit tyrannū. vñ ḃ tyrannicidiū cidij. occisio.

Tyrannicidiū dij. in tyrannicida est.

Tyrannis dis. penl. cor. gti. & exponit i tyrann⁹.

Tyrannul⁹ li. di. paru⁹ tyrann⁹.

Tyrann⁹. a tyro qđ est fortis. dicit hic tyrann⁹. i. fortis rex. Olim reges & tyranni nullā habebāt differētiā Vñ fortes reges tyranni vocabant. Sed postea accidit tyrannos vocari pessimos. & improbos reges luxuriose dominatiōis. cupiditatē. & crudelissimā dominationē i ꝑsis exercētes. A tyro qđ est angustia. q; angustiāt & cruciant suos. Vñ tyrannicus ca. cū. Et ḃ tyrānia nie. Et ḃ tyrānis tyrānidis. i. crudelitas. fm bug. & scribit tyrannis ꝑ duo n. Greg. aūt in moral. di. q; tyrann⁹ ē ꝓprie q̄ in republica nō iure principat.

Tyriaca. Tyr⁹ dī quidā serpēs. vñ ḃ tyriaca ce. penl. ꝑdu. antidotū serpētū q̄ venena pellit vt pestis poste soluat

Tyr⁹ ria. riū. in tyrus vide.

Tyro grece latine dī fortis vl angustia. Et inde deriuat' ḃ tyro nis. i. nou⁹ miles nouit' elect⁹ ad militiā. q; fortis ad hoc officiū solet eligi. vel q; ad adquirendā ꝓbitatē multū se angustiat. Vñ & tyro dī ignar⁹ & rudis cū aliq̄d incipit exercere. & ꝑdu. ꝑmā tyro ꝑ milite ḃ hec tyrus ꝑ regione eaz cor. vñ ꝝlus. Prō regione tyro. ꝑ forti milite tyro.

Tyrociniū. A tyro onis. dī ḃ tyrocinij cinij. nouus mi-

litia.officiū tyronis rudimentū initiū nouitas militie.
Item a tyro dicit tyrocinor naris. et cor.ci. sed ꝓdu. primā sicut tyro.
Tyrocinor naris.in tyrocinīū est.
Tyrrenus in lydia est.
Tirsus. Terra ꝓponit cū sursum 7 dicit ꝟ tirsus si.generalit omniū olerū vel herbarū medi⁹ fruter. sic dict⁹ qr a terra sursum cōscēdit. Tirsus etiā dicit bacul⁹ vl ramus cū frondib⁹ q̄ vtunt in sacrificijs bachi. vl tirsus genus cymbali in modū quadrate figure factus qr ab vtraq; pte tenet. 7 tam apiendo q̄ claudēdo sonat.
Tyruncul⁹ li.di.paru⁹ tyro.
Tyrus.a tyro qđ ē fortis vl angustia.dī ꝟ tyr⁹ quedā insula.7 quedā ciuitas sic dicta ab angustia loci. Vñ 7 tyrus angustia interptat. Et inde tyri⁹ ria.riū.gentile vel patriū. Itē tyrus dī quidā serpēs. Itez tyrus dicit caseus. ꝟ tūc ē ꝑmitiuū. vide in tyro. De tyro ciuitate dic glo. Isa.xxiij.sup illud. Onꝰ tyri. Et tyrus ciuitas nobilissima chananeor cū hec Isaias ꝑdicabat.insula magni maris erat. Postea aūt longo tpe nabuchodonosor voluit ꝓtinentē q̄si ꝓtiguā eā facere terre.ꝟ multo frustrat⁹ labore nō potuit. Qui aūt ī ciuitate erant cū nō possent resistere q̄ naues potuerūt arripe fugert i egyptū.7 ī moab 7 ī vicinas regiones. Vñ nabuchodonosor furore accēsus naues succēdit. ciuitatē ſbuertit.captiuos abstraxit.7 ī chaldeā reuerso datū est ei a dño ꝑ tyro regnū egypti. Reedificata tyro post. lxx. annos cū alexander pgeret ad captiuādū egyptū. dimisit ibi partē exercit⁹ 7 tenit eam equare voluit et nō potuit. Egypto ꝛo subingata ethiopes 7 mltas alias gentes secū adduxit. 7 lapidib⁹ 7 arboribꝫ ꝓtinentē cōtiguā terre fecit.ciues cepit ciuitatē ſbuertit. Nūc aūt Isaias ꝺ illa captiuitate loquit quā nabuchodonosor fecit. Hoc ꝛo ideo accidit.qr cū hierlm caperet 7 popul⁹ ī captiuitatē duceret a chaldeis tpe sedechie.tyrus q̄ debuit ꝑpati cepit insultare. Hanc miseriā ꝑdicit Isaias di. Onus tyri ꝛc. Et hierony.in hieremia loquēs de tyro dicit. Reuersis filijs isrl de captiuitate ſb zorobabel 7 neemia.tyrij nō longo tpe post reuersi sūt cuz eis amicitia ꝓiūcti sunt. nec tam diuitias retinebāt ſb in hierlm dño offerebāt. ad ꝑdicationē etiā pauli et tyri 7 sydonij ꝓuersi sunt.
Tysicus ca.cū.in tisis vide.
Tisis ē vlceratio in pulmone et tumor sic dicta grece qr sit ꝓsumptio corpis totius, vnde tisicus ca.cū.penl. cor.tali infirmitate detētus.
Titan ms.mas.ge.interptat illumiatio.vel illuminās. vñ dicti olim titanes sunt quidā fortissimi viri q̄si illuminatores mūdi.s.sua ꝓbitate.vel ſm fabulas poetar illi ab irata ꝺ deos terra.ad eius vtilitatē creati dicūt. vñ 7 titanes dicti sunt a titon grece.i.ab vltione. qr q̄i vlciscende matris terre cā. ꝓtra deos armati existerent Et etiā dicti sunt gigantes. Et hic titan⁹ ī eodē sensu. 7 inde titan vel titan⁹ dictus ē sol. qr fuit de genere titanor vel qr illumiat mūdū. Inuenit etiaz ꝟ titan indecli. vñ iudith.xvj. Nec filij titan ꝑcusserūt eum.7 ꝑdu.penl.gtī titanis.titana.n. ꝑdu.ta. vñ lucan⁹ ī ꝓmo Aer 7 longi voluēt titana labores. Greca em̄ in an.crescētia in genitivo ꝓducūt a.mediā ante n.vt titanis.et facit accusatiu⁹ in em.7 in a.titanē vel titana.
Titanis.a titan dicit ꝟ titanis tanis.vel titaneos q̄dā ciuitas egypti vbi facta sunt ꝓdigia que legunt.7 dicit sic a titanib⁹.quia eam edificauerūt titanes. titanis etiā est genitiu⁹ de titan.
Titanus.a titan dī hic titan⁹ ni.7 est idē qđ titan. Itē a titan dī titan⁹ na.nū.7 hec titania nie.i.luna.
Titillicus ca.cū.in titillo vide.
Titillo.a titubo bas.dī titillo las.i.titubare.vel ad luxuriā īcitare.stimulare. Et ī actiua significatōe dī titillo las.i.inflamare.incitare.stimulare.cōmouere. ad luxuriā.vñ hec titillatio.luxurie incitamentū carnis incitatio.inflamatio. Et titillicus ca.cū.penl.comi. titillatiōe plen⁹.s.qui incitat vel incitat ad luxuriā. Et titillarius ria.riū.i.pnus. Titillo las.in absoluta 7 in passiua significatiōe neutrū est.7 in actiua est actiuū.7 scribitur ꝑ duo l.
Titimallus. Titan ꝑ sole ꝓponit cū mallo lonis. quē greci comā dicūt. Vñ hic titimallus li.herba lactaria qr comā foliorum ad radium solis circumactū ꝓuertat 7 circūducat. Inde titimallin⁹ na.nū.
Titubo bas.bani.bare.i.dubitare vl vacillare tremē Titubo cū suis ꝓpositis si q̄ bz est neutr 7 cor.tu.
Titulo las.in titulus vide.
Titulus.a titan qđ est sol vel illuminās dī hic titulus li. q̄si titan⁹.i.illuminās.qr illumiat libr. Sicut em̄ sol mundū: vel quecūq; obscura illumiat.ita titul⁹ librū et eius sequētia illumiat. Vel titulus dicit a tito liuio.q̄ ꝓmus librū suū ꝑ distinctiōes diuisit 7 singulis titulū apposuit. Vel dicit titul⁹ quasi tetulus a teta figura sic facta que olim in frontib⁹ damnatorum impmebatur. Sicut em̄ in illa figura reddebat hō noscibilis. ita ꝑ titulū liber cognoscit. Vñ 7 sic diffinit. Titulus est breuis annotatio eor q̄ diffusi⁹ in sequēti ope cōtinent. Titul⁹ etiā dī nota q̄ cā brevitatis apponit dictionib⁹. Titul⁹ etiā dicit inscriptio vel signū laudis vel honoris. vel laus: qr olī in imaginib⁹ laudes nobiliū intitulabant. Aliter dī titulo las.i.designare titulo. vel titulū apponere. Et cōponit. Intitulo las. Detitulo las. Retitulo las. Et est actiuū cū suis ꝓpositis.7 cor.ti. Ouid. de re. Legerat huius amor titulum nomenq; libelli.
Titus ti.discipul⁹ fuit pauli apli. Et interptat q̄rens vl bon⁹ seu lutū siue etiā lutari⁹.

Tobias bie. quidā sanct⁹ vir cui raphael archangel⁹ reddidit visum.
Toda tode.auis est que non habet ossa in tibijs.quia semp est in motu.
Todeo.a toda dī todeo des.dui.vl todi.i.monē tremere ad modū tode.
Todin⁹.a toda dī todin⁹ na.nū.7 dī todin⁹ ille q̄ vel locit todet 7 mouet ad modū tode auis.
Todon⁹.a toda dī ꝟ todon⁹ ni.i.gall⁹.
Tofus.a todeo dī tofus fi.lapis asꝑ 7 cauernosus. qr ambulātes supꝑ se todere facit. vñ toful⁹ li.dimi.
Toga.a tego gis.dī hec toga ge.q̄si tega.qr velamento sui corp⁹ tegat 7 cooperiat.7 est palliū purū et forma rotūda etiā 7 fusiore 7 q̄si vndāte sinu.7 erat olim cōmunis vestis romanor. Vñ et togat⁹ ta.tū.i.toga indutus. vel togā habēs. Vñ 7 togate dicebāt quedaz comedie de vilib⁹ ꝑsonis a romanis facte. q̄ nulli⁹ erāt ꝑcij.7 toga vestis erat cōis.7 iō vilis. Iuuenalis. Impune ꝑ mihi recitauerat ille togatas.
Togiferū rij.locus vbi scolastici disputāt.7 videt cōponi a toga 7 ferio.
Togilla le.di.pua toga. Itē togilla dī mātille.
Togipirū rij.i.pura toga.
Togula le.di.parua toga.
Tolerabilis.a tolero ras.dī hic 7 ꝟ tolerabilis et ꝟ le. Et ꝓponit ꝟ 7 ꝟ intolerabilis 7 ꝟ le.qđ nō valet vl debet tolerari.7 vtrūq; ꝓbat.
Tolero ras.rani.i.sustinere pati. 7 ē actiuū cū suis cōpositis.7 dz scribi ꝑ vnū l.bz em̄ ꝓmā breuē. vñ ouid. de arte. Dū vires animusq; sinūt tolerare labores. Nā veniet tacito curua senecta pede. Silr tolerabilis tolerātia tolerās 7 silia ꝑ vnū l.scribi debēt.
Toles.a tolus dī ꝟ toles lis. Toles sunt tumores circa vuā stantes bas vulgo ꝑ diminutionē tusillas vocāt.be in faucib⁹ solēt turgescere.

Tollinū.a tollo lis.dicit boc tollinū ni. lignū puteoꝝ quo hauriat aqua.

Tollo lis.i.eleuare.7 tollere.i.auferre.ß tollim⁹ a volente.eripim⁹ vi.auferim⁹ qđ vedim⁹. Et tollere id est nutrire. Et tollere.i.portare vel sustinere. 7 caret ꝓterito 7 sup.ß accipit mutuo tuli vel sustuli. Antiqui em̄ dicebāt tulo lis tuli vel tetuli.tultuz. Et inde cōponebat sustulo lis.sustuli qđ mō nō est i vsu in ꝓnti. 7 idō datū est eius ꝓteritū huic ꝝbo tollo qđ signat auferre vl eleuare. Et ꝓposita sil'r pūt accipe ꝓteritū & ꝓpositis illi⁹ q̄uis nō oia. Tollo ꝓponit attollo lis. attuli. valde tollere. Extollō lis.tuli. Sustulo lis.tuli.i.sursū tollere.7 est actiuū tollo lis. cū suis cōpositis ꝑm bug. Sil'r tuli dat ꝓ ꝓterito huic verbo fero. ꝓsti.aūt in.x. li.sic di. Tollo tetuli.ꝓ quo nūc i vsu frequēti ē sustuli. Tulo quidā de veteribꝫ qđ fuit i vsu tetuli dicebāt Tollo q̄z deficit supino.ß ꝓ eo vtimur sublatū. Suffero etiā facit sustuli.ß in alia significatiōe. De significationibꝫ hui⁹ ꝝbi tollo ꝓsuenit a q̄busdā dici. Qui removet tollit.q̄ sublimat q̄z tollit.7 ꝓ mutare tollere sepe dat. Item Qui tollit remouet gerit erigit. accipit.aufert.

Tolus.a tollo lis.dī ꝟ tol⁹ li.i.summitas tēpli eminēs rotūditas.ꝓprie quidē tolus ē velut scutū breue qđ in medio tecti est in quo trabes cocunt.

Ton dicit altitudo vel totū.

Tonabulū li.i.sonꝰ vel tintinabulū.a tono nas.dicit.

Tondeo des.totondi tonsuz. capillos secare vl aliud 7 diminuere in circuitu corrodere.vñ ꝟ tōsor. Pertinet etiā tondere ad oues. Vñ in.j.regū.ca.xxv.audiui q̄ tonderēt pastores tui gregē. Tōdeo ꝓponit. Attōdeo des.i. valde tōdere. Cōtondeo des. Circūtondeo des. Detōdeo des.i.valde tondere vel deorsum. Undi detōsus sa.sum. Retondeo des. Subtōdeo des.i.subtus vel parū vel post tondere. Tondeo cū suis ꝓpositis est actiuū. 7 amittit geminationē ꝓteriti i ꝓpositis. Inuenit etiā tundo dis. ꝓ u.tercie ꝓiugatiōis ß aliud signat. Vñ ꝝsus. Tondem⁹ barbas vl oues.ß tundim⁹ berbas. Tōdeo dat tonsum.ß pbet tundere tusum Dat tūdo tutudi.ß dat tondere totondi.

Tondito tas.frequē.de tondeo des.ꝑm bug.

Tonitrus. Tonus ꝓponit cū terreo et dī hic tonitr⁹ trus. Et boc tonitru indecli.in singulari. In pl'ali hec tonitrua tonitruū a tonitru ablatiuo addita um. apocalip.xix. Et audiui vocē tonitruū magnoꝝ. Et ꝟ tonitruū tonitrui. Job.xxvj. Quis poterit tōnitruū ei⁹ magnitudinis intueri. Et dī tonitrus q: son⁹ ejus terreat. Vñ tonitrus vl tonitruū q̄si ton⁹ terrēs.i. sonus Et vt di.gristo.in.ij.posit. Tonitruū ē extinctio ignis in nube. Et vt di.ꝓsti.in viij.li.arcus hic quoq; cū neutro genere ß arcu etiā veteres ꝓferebāt. vñ ꝑm quartā declinationē declinat.oia em̄ masculina q̄ neutra q̄s in u.desinētia inueniūtur eiusdē sunt declinatiōis. vt hic tonitrus.ß tonitru.ß cornus 7 ß cornu. ergo sil'r ß arcus ß arcu. Hic nō q̄ e regione cum ascēdit vapor siccus.aut ascēdit etiā pur⁹ nō ꝓpius i vapore humido.aut ascēdit i vapore humido ꝓpius.7 siquidē ascēdit solus.tūc facit ventos. Si aūt ascēdit ꝓpius.vl cōprehensus i vapore humido.tūc q̄n vapor humid⁹ pue nit ad locū frigoris 7 incipit ꝓprimi. Cōprimit etiā in ipo quasi i ventre eius vapor siccus aut calid⁹ accidēs tali caliditate. In tali aūt ꝓpssione vaporis sicci i ventre nubis fit agitatio vehemētis vaporis sicci. Agitatō autē inducit actualē inflamationē in vapore calido et sicco.eo q̄ facilīme est inflamatiōis.sicut ē videri i ventositate sicca egrediente ꝺ ventre homis. Hec em̄ si ꝓ pannū subtilē emittat et candela adhibeat tota inflamat flama lata 7 dispsa. Hec igit inflamatio causa ē fulgoris. Agitat⁹ aūt i interioribꝫ nubis humide quadruplicem facit sonū. Si em̄ latera nubis tm̄ ꝓcutiat 7 nō scindat.7 sit inflamat⁹.tūc facit sonū flame ꝓcutientis.q̄ est son⁹ q̄si tumultuās.7 nō micat nisi sicut ꝓ pannū spissum.eo q̄ nubes ē aliquātulū ꝓnia.7 ideo nō expsse flama apparet.ß vt dixi q̄si ꝓ pannū spissuz. Eundem aūt sonū facit aliq̄n vapor egrediēs inflamat⁹. flama fortiter ꝓcutiēte sup aerē q̄ est in circuitu nubis. 7 est hic son⁹ sicut sonus flame i magno incēdio. et videt tūc flama plurima fieri ꝓ aerē. Aliq̄n etiā bz hunc eundē sonū in lateribꝫ nubis nō inflamat⁹.ß tūc audit tumultuās son⁹ sine aliqua chorusca tiōe. Secūd⁹ sonus est scissionis magne sonus velut si pann⁹ fortis immēse latitudinis scindat.7 son⁹ iste ē terribilis.7 visus fulgoris est curu⁹ i nube.eo q̄ nō recte scindit nubes.ß in ꝓte q̄ maiorē sustinuit impetū vaporis sicci inflamati egrediētis. Et iste sonus frequēter est interrupt⁹.qz interrupte scindit nubes. Aliq̄n aūt bz sonū maximū i vno impetu venientē sic̄ si vter clausus vel vesica magna sufflata sup caput vni⁹ frangeret.7 ꝟ fit q̄n cum impetu totus vapor vl maxia ei⁹ ps exilit subito erūpens 7 rūpens nubē.7 exilit in aerē 7 ꝓcutit ipm̄ ꝓcussione fortissima.7 hic ē mod⁹ terci⁹ tonitrui. Quarto etiā dicit aristo. q̄ ē son⁹ q̄si humidoꝝ siue viridiū lignoꝝ crepitantiū in igne.et hoc fit q̄n vapor siccus & inflamatiōe querit locū maiorē. Tūc cū nubē ꝓpssam humidā dissilire facit.7 egredit ps eius aliqua sicut fit saltus carbonū.vl ouoꝝ in igne assatoꝝ.7 inuenit ꝟ sile i castaneis q̄n nō ꝓforata 7 corrupta cortice i igne calidō ponit.q̄n em̄ in eis humidū incipit resolui generat in eis vapor.q̄ querēs locū maiorē resistentē testā vl corticē dirūpit.7 exilit de igne cū impetu 7 strepitu magno. Hi aūt quatuor modi tonitrui sūt tm̄ ipi⁹ vaporis incēsi.q̄n in hora inflamatiōis, ei⁹ contrabit nubes exterior.7 cōprimit qđ est intra ipam ꝺ vapore terrestri. Vaporis aūt q̄ nō est adeo vehemens soni sunt tres. Cū em̄ chorusca tio fit de materia ventoꝝ calidoꝝ siccoꝝ q̄ ꝓprimūt i vētre nubis.7 inflamant vehemēti inflamatiōe. et adurūt. sunt aliq̄n nō adeo fortes q̄ nubē scindūt ß cū tangūt latera nubis humide q̄ iam ꝓuertit i pluuias extinguit ignis vaporis inflamati.sicut extinguit ferrū candēs i aqua et ꝟ son⁹ ab aristo. vocat son⁹ stridoꝝ. 7 si egredit aliq̄d de igne istō micat.7 ille splēdoꝝ est chorusca tio. A quibusdā autē vocat sisinniēs.eo q̄ sisinniēdo ferrū sonat. q̄n extinguit i aqua. Secūda aūt diuersitas soni est q̄n vapor intra nubē cōclusus nō est intēsus. nec multū compssus 7 nubes ꝓtinens ipm̄ nō est in ꝓtib⁹ suis equalit spissa. Tūc em̄ erūpit vapor ꝑ diuersas ptes nubis. q̄ sunt q̄si foramina 7 tūc sine chorusca tiōe fit son⁹ sibilatiuus.sic̄ q̄n vent⁹ vehemēs flat per foramia sibilādo. Tercia aūt diuersitas ē q̄n nubes debilit ꝓtinet vaporē terrestrē tūc em̄ cito anteq̄z ignit erūpit. 7 nō facit sonū nisi sufflamē.cui⁹ exufflatio est aliquātulū restricta 7 ipulsa. sic̄ est son⁹ folliū fabriliū. Sed pōt q̄ri hic. Si tonat q̄n scindit nubes.7 in ipa scissiōe micat ignis.sil'r erūt tonitruū 7 fulgur. ꝓpter qđ ꝑ ante videt fulgur q̄z audiat tonitruū. ß determiatū ē supra i fulmē. Item nō q̄ diuersificat son⁹ tonitrui ꝑm diuersitatē nubiū in spissitudine 7 q̄litate frigoris et caloris ex diuersitate locoꝝ ꝑm q̄ alte sunt nubes. vl demisse. qz ꝑm ß fort⁹ sonat et min⁹ 7 magis audiūt.7 nō tm̄ i hoc q̄ tonitruū fit erupta nube.ß etiā in ß q̄ tonitruū causat ꝓ extinctionē ignis i nube.

Tono nas.nui.tū.i.tonitruū facere 7 ꝓuenit soli deo. Vñ solū in tercia ꝑsona dī inueniri. Inuenit tū in prima 7 in secūda ꝑsona ꝑ ꝑsopopeyā.i.ꝓ trāslationē.vt Tono.i.sono vl fortit clamo. 7 ꝑ apostrophā. Tono ꝓponit. Attono nas.i.stupefacē. Cōtono nas.i.sil'r tonare. Intono nas.i.isonare. Tono 7 ei⁹ ꝓpositē neutra ꝓter attono qđ ē actiuū. 7 oia faciūt ꝓteritū i nui. 7 supinū in itū. Licz q̄nq; inueniat facere i aui.7 i atū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝑm antiquos.⁊ oīa cor.hanc syllabā to. Et nota ꝙ tono absolutū est vt Deus tonat. Inuenit̄ tñ etiā q̄nqꝫ Deus tonat aerē.qꝛ ꝟbū trāsitiuū tūc intelligit̄ i eo.i. tonare facit.vel tonitruo ꝑcutit ⁊ mouet et tāgit. Similit̄ pluit sup̄ pctōres laqueos ignis.i.q̄si pluēdo ībito ⁊ abūdant̄ emittet.⁊ cor.ꝑmā tono. Unde esopus. Dum fortuna tonat fugitiuos terret amicos. Quare aūt tonare attribuat̄ ioui dictū ē in iuppiter.

Tonsa in tonsus est.

Tonsilla.a tonsa dī h tōsilla le.di.parua tonsa.tōsilla etiā dī forpicula.⁊ tonsilla dī vncus ferreus vł ligne⁹ ad quē ī litore funes nauiū alligant̄.vñ ennius. Tōsillas rapiūt ꝯfigūt litus ad vncos.

Tōsito tas.in tōsus est.

Tonsoriū.a tōdeo des.dī h tonsoriū rij.idē quod tonstrina.s.loc⁹ vbi tondet̄.

Tonstricula le.di.parua tōstrix.

Tonstrina ne.in tonstrix exponit̄.

Tonstrix.a tonsor oris.in trix.⁊ interposita t.cā eupbonie dī h tonstrix tricis. Uñ h tōstricula le.di. Et h tōstrina ne.officina vel dom⁹ vel loc⁹ in q̄ tondet̄. Uide in tercia pte in tractatu de ꝟbo ī ꝑncipio.

Tonsula le.di.pua tonsa.⁊ cor.penl.

Tonsura.a tondeo des.dī hec tonsura re. De tōsura clericoꝝ.vide in cleric⁹.

Tonsus.a tōdeo dī tonsus sa.sum. Et ꝯponit̄. Intōsus sa.sum. A tondeo totōdi tōsum deriuat̄ tonso sas. fre.a q̄ aliud frequē.tonsito tas.penl.cor. Itē a tōdeo dī h tonsa se.rem⁹.qđ ⁊ h tonsus dī.h poti⁹ tonsa vel tonsus dī palmula remi q̄ aquā ꝑcutit. Uñ ⁊ dicit̄ sic. qꝛ aquā ꝑcutit. Uel dī a tūdo dis.q̄si tūsa.vel q̄si tūsus.qꝛ aquā tundat.

Ton⁹ toni mas.ge.i.son⁹ a tono nas.dī.⁊ cor.to.

Topacius vel topacion gēma est ex virēti genere omniqꝫ colore resplēdens. inuēta ꝑus ī arabie insula.in q̄ trogodite p̄dones fame ⁊ tēpestate fessi cū radices herbarū effoderēt eā eruerūt. q̄ insula postea nebulis coopta tandē ⁊ a nauigātib⁹ est inuēta.⁊ ob h loc⁹ ⁊ gemma nomē ex causa accepit. Nam topasim trogoditaꝝ lingua significationē hꝫ querētis. Uñ ⁊ insula dicta ē topasius.vel lapis dict⁹ ē topazi⁹ vł topaci⁹. Uel ꝯponit̄ a ton vł topes qđ ē totū ⁊ pacos vł patos vł patios qđ est color. Inde topacius qꝛ ď colore oīm lapidū ī se habet. Et vt di.glo.in penl.ca.apoca. Topacius quo rarior eo p̄stātior. Et hꝫ duos colores ex auro ⁊ etherea claritate maxime lucēs cū splēdore solis tangit̄ superās omniū gemmaꝝ claritatē. in aspectū suū singularit̄ ꝓuocās aspiciētes. Quē si polis obscuras.si nature reliq̄s clarior ē.⁊ nihil eo cari⁹ regib⁹ int̄ diuitias.

Toparcha. a topus qđ est totū vł locus ꝯponit̄ cum archos qđ est ꝑnceps.⁊.dī h toparcha vel h toparch⁹ id est ꝑnceps sup̄ totū.vł sup̄ aliquē locū. Uñ hec toparchia chie. penl.acuta ei⁹ potestas. Uel toparchia pōt dici locus ꝑncipatus. Uñ tres toparchie dicūtur triū locoꝝ ꝑncipat⁹.

Toparchia in toparcha est.

Topazius in topacius est.

Topicus. Topus dī loc⁹. Uñ topicus ca.cū.i.localis Et hec topica ce. Et pluralit̄ hec topica corū.ꝓ quodam libro in q̄ tractat̄ de locis. Itē topos vł ton dicit̄ totū. Uñ topicus ca.cū.i.totalis. Uñ et p̄dictus liber pōt dici topica quasi totalis. qꝛ ibi de totis vel de locis omnib⁹ tractat̄ ⁊ cor.pi.

Topos dicit̄ totū vel locus.

Toragiū gij.i.ornat⁹ vł minut⁹.⁊ dī a tor⁹.

Torax.a torus pro pulpa dī hic torax cis.i.pectus vel ꝑs illa corpis anterior q̄ est a collo vsqꝫ ad stomachū. quā nōs dicim⁹ arcā.qꝛ ibi arcanū sit.i.secretū quo cetera arcent̄. Cui⁹ eminentes pulpe mammille dicunt̄. inter quas ꝑs illa ossea pectus dicit̄ dextera ⁊ leua costę. Unde ⁊ torax dicit̄ lorica. et ꝓprie illa que tm̄ extenditur ꝙ toracem hominis defendat. Job.xlj. Subsistere non potuit nec hasta nec torax. Et desinit accusatiuus singularis in em.⁊ in a.toracem vel toraca. Et accusatiu⁹ pluralis in es.⁊ in as.toraces vł toracas.vñ Uirgil. eneiď.xj. Telaqꝫ trunca viri et bis sex toraca petitum.

Torcular.a torqueo ques.dī h torcular laris.vel hoc torculare ris.i.calcatoriū.qꝛ ibi vue vel oliue calcent̄ ⁊ extorte exp̄mant̄. Dicunt tñ quidā ꝙ torcular dicit̄ ꝓprie p̄lum quo vue calcate exprimūt̄. ⁊ ꝓducit penl. tam nti q̄ꝫ gti.

Toreuma matis.ge.neu.ē tornatura vel tornatū vas vel q̄dq̄d tornat̄ ⁊ dolat̄. siue vas siue lect⁹ siue aliud. Et dicit̄ a torno nas. Et est toreuma triuꝫ syllabarū.⁊ cor.primā. Unde prudētius. Fulcra mero veteriqꝫ toreuma rore rigant̄.

Tormē minis.in tormentū est.⁊ cor.mi.

Tormentū.a torqueo es.dī h tormē minis ⁊ h tormētū ti.q̄si torq̄mentū.qꝛ torquēdo mētē inueniat.vnď ⁊ dī tormētū q̄si torquēs mentē.et est ety. Uñ tormēto as.i.tormēto afficere.vñ tormētuosus sa.suꝫ.qđ ⁊ tormētosus dī. ⁊ ꝯpat̄. Et nō ꝙ tormēta etiā dicunt̄ instrumēta bellica ad dirimēda oppida ⁊ ciuitates.vel qꝛ torqueāt interius resistētes.vel qꝛ torqueāt lapides et etiā tela.

Tornatilis in torn⁹ est.

Torno as.in tornus est.

Tornus.a torqueo dicit̄ h torn⁹ ni.quoddā instrumētum cuꝫ quo vasa tornant̄.vnde torno as.id est torno aptare.in girū mittere.vel voluere instrumētū. ⁊ hic ⁊ h tornatilis ⁊ h le.penl.cor.habile ad tornādū.

Torosus sa.sum.in torus vide.

Torpedo.a torpeo pes.dī h torpedo dinis.i.torpor. ⁊ ꝓdu.penl.nti. Torpedo etiā est quoddā gen⁹ piscis dicta sic: qꝛ torpescere faciat si q̄s eam viuentē tāgat. Et narrat plini⁹. Tāta est vis eius vt etiā aura sui corporis afficit mentē ⁊ homis mēbra.

Torpeo pes.pui.pere.i.languere.pigrere. et deficere. stupere.mutere.quadam admiratōne vł timore affici. Uñ h torpor oris.⁊ torpesco cis.incho. Torpeo ꝯponit̄ Cōtorpeo pes. Detorpeo pes.i. valde torpere.vł a torpore remouere. Intorpeo pes. Retorpeo pes.et hinc incho. Cōtorpesco. Detorpesco. Torpeo cū suis ꝯpositis ē neu.⁊ caret sup̄.

Torpidus.a torpeo pes.dī torpidus da.dū.i.stupid⁹ ⁊ ꝯpat̄.vnde torpidul⁹ la.lū.i.aliquātulū torpidus.et hec torpiditas tis.

Torquatus. a torques vel torquis dī torquat⁹ ta.tū. id est torque ligat⁹ vel ornatus. Et hinc quidā romanus dict⁹ est torquat⁹.qꝛ singulari certamine quēdaꝫ gallū deuicit.eiqꝫ torquē aureū abstulit.

Torqueo ques.torsi sum.vel tortū.torquere.i.cruciare.⁊ torquere.i.flectere. voluere vel mittere. iaculari. Torqueo cōponit̄ Abstorqueo es. Distorqueo. Extorqueo. Intorqueo. Obtorqueo. Pretorqo. Retorqueo. Torqueo ⁊ eius ꝯposita actiua sunt.⁊ faciūt p̄teritū in si.⁊ supinū in sum. vł in tū.vñ torsores ⁊ tortores. Torsio ⁊ tortio. Torsus ⁊ tort⁹. Item a torqueo deriuat̄ h torquis.hui⁹ torq̄s mas.ge.⁊ h torques hui⁹ torq̄s fe.ge.i.ligamē tortū.vł aureus circul⁹ circa collū.a collo vsqꝫ ad pect⁹ descēdens.sic dict⁹: qꝛ tortus sit.⁊ ē ornamentū viroꝝ. Et scias ꝙ torquis mas.ge.ē magis ī vsu ꝑm grāmaticos.sed h torques in fe.ge. sepius inuenit̄ in theolo.vñ iudic̄.viij. Preter torques aureas cameloꝝ. Nō h ꝟsus grecis. Pectoris ē spinter ꝓprie piterqꝫ monile. Ornat⁹ colli sunt torq̄s: aurisinaures. Anul⁹ est manuuꝫ: sunt armille scapulaꝝ. Atqꝫ pichelides exornāt brachia nymphis.

Torquis in torqueo es.est.

Torrens tis.in torreo es.est.

Torreo res.rui.tostū. torrere.i. vrere. assare. siccare. cremare vel vertere siue voluere. Theodolus. Ethiopū terras iā feruida torruit estas. Torreo cū suis ꝓpositis sigua hz actiua sunt.ꝛ faciūt ꝑteritū in rui.ꝛ supinū in tostū. Inuenit etiā torritū. De significatiōibꝫ de torreo cōsueuit dici. Qui torret voluit siccat cremat assat ꝛ vrit. A torreo dī ħ torrēs tis.fluui⁹ vl aqua veniēs cū impetu ex ymbribꝫ repētina:magnū hūs incrementū. ħ aduenīēte estate calore solis torrescit ꝛ arescit ꝛ desiccat. vnd ꝛ sic dict⁹ ē.q: pluuia crescit in hyeme siccitate:in estate torrescit ꝛ arescit. Cui greci ab hyeme nomē dederūt.nos ab estate. Illi a ꝛpe quo crescit. nos a ꝛpe quo siccat. ꝓba. Cōuerte dñe captiuitatē nostrā sicut torrēs in austro.

Torresco cis.a torreo es.addita co fit torresco cis.inchoa.qđ accipit improprie qnqz in passiua ꝛ absoluta significatiōe.i.arescit.

Torriculus li.dimi.paru⁹ torris.

Torridus.a torreo es.dī torrid⁹ da.dū.i.velox vl tostus.ꝛ ꝓpat. vñ in hymno. Cui⁹ corp⁹ sanctissimū i ara crucis torridū. vñ ħ torriditas tis.ꝛ cor.penl.

Torris.a torreo.dī ħ torris hui⁹ torr.lignū semiustū tractū a foco ꝛ extinctū. Idē ꝛ ħ titio onis. lz sic dicat etiā i igne dū ardet.ꝛ dī simplicit titio a torreo qi torritio. Amos ca.iiij. Et facti estis qsi torris rapt⁹ de incēdio. Zach.iij. Nōqđ nō iste torris erut⁹ de igne est.

Tortores.i.tortorēs vl cruciatores.a torqō es.dī.

Torta.a torqueo dī ħ torta te.vñ tortula le.diminutiū qđdam gen⁹ cibi vl panis qđ vulgo ita dī.

Tortilis.a torqueo ques.dī hic ꝛ ħ tortilis ꝛ ħ tortile penl.cor. Añ tortilit aduer.

Tortula le.di.in torta est.

Tortores idē est qđ torsores.a torqueo sum.vl tū.

Tortuosus.a tortus dicitur tortuosus sa.sum.flexuosus vel iniuriosus extra rationem. Et compat. vñ hec tortuositas tis.

Tortus.a torqueo dicit ħ tortus tus.i.corrisio vl iniuria.ꝛ tortus ta.tū.

Torus.a torqueo dī hic torus ri.i.deflectio ꝛ pulposa extantia carnū. sicut circa culū ꝛ brachia. Et dicit sic. q: ibi viscera torta videant. Añ torosus sa.sum.i. piguis ꝛ toris plen⁹ ꝛ superbus. Et compat. vnde ħ torositas tatis. Inuenit etiā thorus ꝑ lecto. ħ tunc aspirat. de quo dixi in suo loco.

Torvus.a torqueo ques.dicit torvus va.vū.i.crudēlis.terribilis.q: sit torto vultu.ꝛ ꝓparat.ꝛ inde ħ torvitas tatis.ꝛ ꝓponit inde ꝑtervus.

Tostus.a torreo res.rui. tostu. dicit tostus ta.tum.i. assatus.ꝑstus.pistus siccat⁹.ꝛ cōpat.q aūt dicit tostus qsi tornidus etymō.est.

Tot oīs ge.nu.pluralis ꝛ indecli. Et dicit a ton vel a topos qđ est totū.

Totalis in totus vide.

Totidē.i.eiusdē numeri.ꝛ est indecli.oīs ge. pluralis nu.ꝛ ꝓponit a tot ꝛ idē.ꝛ cor.ti.

Totiens aduer.numeri.et dī a tot.

Totondi exponit in tondeo des.

Totus.a tot dicit tot⁹ ta.tū.ꝛ ptinet totū ad magnitudinē vt totū corp⁹. ħ oīe ad multitudinē. vt oīs hō. Itē oīe in diuersis ptibꝫ ponit. Totū sine ptibꝫ debz esse. vt apte intelligat differētia toti in rem nomīs cui adiungit. sed nullā eius ptē ꝓphendit vt totus socrates.i.socrates et qlibet eius ps. Oīe ꝛo quālibet rem nomīs cui adiungit ꝓphendit. ꝛ pdu.to. vnd quidā. Dandere sic totum melius qz pandere votum. vnde ħ et hec totalis ꝛ hoc le.et a dativo totali.addita tas. fit hec totalitas.

Toxicū ci.in tarus exponit.

Trabalis. a trabs derivat hic ꝛ hec trabalis et hoc le. qđ est trabis vel qđ ptinet ad trabē. Et hec trabalis lis.id est trabs.

Trabaria. a trabs dī hec trabaria rie.nauis longa et stricta. Trabarie dicunt minute naues q ex singulis trabibꝫ cauant. q aliter litoraria dicunt vel caudice ex ligno vno cauate ꝛ facte.ꝛ dicunt caudice.q: a q̄tuor vsqz ad decē homies capiāt.

Trabea.a trāsbeo as. dī hec trabea bee. genus vestis imperialis q soli imperatores utebant. q̄si trāsdea. q: vel alios beatū designabat. vñ trabeat⁹ ta.tū.i.trabea indutus. Vñ legit ꝙ dñs nr fuit indut⁹ trabea carnis.i. regia veste carnis. Trabea etiā dī portic⁹ tecta trabibus.ꝛ ꝑdu.penl.trabeat⁹.vñ ouid.xij.metham. Dignior ē qual trabeati forma quirini.

Trabeatus in trabea est.

Trabecula le.di.parua trabs.

Trabs.a trabo is. dī hec trabs bis.q: ab vno pariete trahit ad alium. Vel trabes dicunt a trāsuerso q: in trāsuerso posite vtrosqz parietes ꝓtingāt ꝛ ꝓtineāt ꝛ teres etiā ħ trabes ꝑ trabs dicebāt.

Tracia in trax est.

Tracon onis.est meat⁹ subterran⁹.vñ qnidā. Terrarū tracones:aialia dico dracones.vñ quidaz putauerūt debere dici in ps. Dracones ꝛ oēs abyssi. sed tracones dicit cōiter ꝑt.ꝛ cor.co.

Tractabilis.a tracto as.dī ħ ꝛ ħ tractabilis ꝛ ħle. qđ facili ꝑt tractari ꝛ duci.vñ tractabilit aduer. ꝛ ꝓponit ħ ꝛ ħ intractabilis ꝛ ħle.vñ intractabilit aduer.

Tractat⁹.a tracto as.dicit ħ tractat⁹ tus.ꝑmo altera egēs ꝓsona. Tractat⁹ autē spēalit fit ad seipm. verbū aūt ad oēs.vñ dī.verbū fecit ad ꝓlm.

Tracto.a trabo is.traxi tractū ctu.u in o.fit ꝛbū frequē.qđ videtur distare a significatiōe sui ꝑmitiui. sed penit⁹ nō distat. Naz q aliqđ tractat quodāmō illud trahit. Est em̄ tractare sententiā frequēter huc ꝛ illuc trahere.ꝛ tractare est ad libitū trahere. Tracto componit Contracto as.qđ ꝛ cōtrecto as.inuenit.i.simul tractare. vel inter man⁹ tractare ꝛ palpare.qđ ꝓponit Precōtrecto as.i.ante ꝓtrectare.vl ante ꝓtrectatōez delectari.cōsueta manibꝫ palpare. Detracto as.qđ et detrecto as.dicit.i.dedignari.recusare negligere.contemnere vel detrahere. Pretracto as.i.ꝑfecte tractare Obtrecto as.i. detrahere. maledicere. Retracto as.i. iterū tractare tractata.qđ ꝛ retrecto inuenit. Tracto ꝛ eius ꝓposita sunt actiua.ꝛ a trabo trari ctū.derivat tract⁹ta.tū. ꝛ ħ tract⁹ h⁹ tract⁹ ꝛ tractim aduer.i.lēte.

Tractus in tracto as.est.

Traditio onis.dicit a trado is.vel ab hoc gtīo traditi.addita o.fit hec traditio. Aurora. Tanqz nō loquēs traditione breui.

Traditor in trado dis.est.

Trado.a trans et dō das componit trado dis.tradidi traditū.ꝛ abiicit ns. Et ē tradē ꝑdere.dare.vl trāsferre.vñ ꝛ̄sus. Qui tribuit tradit:tradit iniqu⁹ bō.vñ ħ traditor oris.i.ꝑditor.vt Judas ē traditor.i.ꝑditor.

Traduco.a trās ꝛ duco cis.ꝓponit traduco cis.ꝛ abiicit ns.vñ in ps. debet dici. Qui traduxit ꝓlm suū ꝑ desertū. Et in matħ.ca.j. Joseph cū eēt iust⁹ et nollet eā traducere.i.ꝑducere ꝑm glo.vnā. Et greci habent ꝓpalare.et redit in idē. Qđ cū manifestat quasi de tenebris ad lumē traducit. Itē traducere.i.vltra ducere ꝛ ꝑducit du.ꝛ inde traduct⁹ta.tū.

Traductio.a traduco cis. vel a genitivo traducti addita o.fit hec traductio onis.id est vltra ductio.ꝓpalatio.sine manifestatio.vnde sap̄.ca.ij. Factus est nobis in traductionem cogitationū nostrarum. Bio. cogitationes nostras traduxit in lucē. Itē mors dī traductio qñ homies ab hac vita traducunt. vñ sap̄.xj. Qui cū minuerent in traductionē infantiū occisorū ꝛc. Item

traductio est quidā color rhetoricus. vide ī tercia pte in ca. de coloribz rhetoricis.

Tradux. a trans z dux ꝓponit hic tradux ducis. Vel pōt derivari a traduco cis. z ē tradux ꝓpago. Dō etiā p originali peccato qđ adā ꝑmisit inuenit. qz ab ipo ī posteros fuit trāslatū. sic de pribz filij ꝓpagant. z corr. penl. gtī. licz duco cis. pdu. pmā. vide de hoc in dux. Pap. ¶o sic di. Tradux ex altero ducta ꝓpago. radix vel origo. Sed pōt queri. An aie rōnales sint ex traduce. i. ex ꝓpagatiōe ducte. vel origine ex altero vtz. s. aia filij ex aia patris originē habeat. Ad ꝟ intelligendū scias. q ex traduce sūt due ptes. ex ꝓpositio. z traduce casus ablatiui. Itē nō q traductio duo importat. originē. s. z divisionē. Nō em̄ ignis generat ab igne generāte. nec traduci ꝓprie dicit. Silr nec lignū divisum in ptes dicit q eius vna ps ab alia traducat. vnđ traductio ꝓprie dī in generatiōe aiatoz. q̄ est p decisionē seminis. z ideo nō pōt dici traduci ab aliquo illud qđ ab eo originē nō hz. nec divisionē recipit. Dividit autem aliqđ duplicit. s. p se: vt corp⁹. z per accidēs: vt forma corpalis materie impssa. Aia aūt rōnalis nec corp⁹ est nec virt⁹ corpalis. qđ ipa sua opatio ondit: q̄ sine corpore ē. z ideo traduci nō pōt p modū divisionis. Et in ꝟ ꝓsistit rō aristotelis ī sedecimo libro de aālibz. Cuius em̄ q quoz p̄ncipioz opatiōes sunt sine corpe: illa p̄ncipia non traducant p semē. Silr etiā pz q nullo alio mō originē pōt hīe aia filij ex aia patris. Aut em̄ ꝟ eēt q intellect⁹ filij ab intellectu pris oriret. mediāte virtute generativa z formativa. aut imediate. Primū ē impossibile. qz effect⁹ nō pōt esse imaterialioz sua cā. vnđ cū virt⁹ generativa sit potētia materialis: nō pōt eius actio ad formā imaterialē termīari. Secūdū etiā eē nō pōt. vt alibi ꝓbatū est. Vñ relinquit q p̄ncipiū originis aie rōnalis sit aliqđ p̄ncipiū sepatū. z hoc quidē cōcedit. z a phīs z a theologis. vñ dicit Aristo. in. xij. de aālibz. q intellect⁹ ab extrinseco est. Et ī vlti. eccl. dī. Donec spūs reuertat ad dñm q̄ dedit illū. Vide ī aia z in extraduce. z ī origineus.

Tragedia. Oda qđ ē cant⁹ vel laus ꝓponit cū tragos qđ est hirc⁹. z dī hec tragedia die. i. hircina laus vl hircin⁹ cant⁹ vel fetid⁹. Est. n. de crudelissimis reb. sicut q̄ patrē vel matrē interficit. vel comedit filiū vl ecōuerso. z hmōi. Vñ z tragedo dabat hirc⁹. s. aial fetidum nō q nō hīet aliud dignū ꝑmiū: ꝟ ad fetoz̄ materie designandū. Et inde tragedus da. dū. et hic traged⁹ di. penl. pdu. tragedie scriptor. Et hic tragedicus ca. cū. Itē a tragedia dī tragicus ca. cū. Et differūt tragedia z comedia. quia comedia ꝓuatoz̄ hoīm ꝓtinet facta. Tragedia regū z magnatū. Itē comedia hūli stilo describit. tragedia alto. Itez comedia a tristibz incipit ꝟ cū letis definit. tragedia ecōtrario. Unđ in salutatiōe solem⁹ mittere z optare tragicū p̄ncipiū z comicū finē id est bonū p̄ncipiū z letū finē. et pdu. penl. tragedia. vide ī comedia. Pōt tñ eē breuis ī ¶su. vide ī facio cl.

Tragedus in tragedia est.

Tragelaphus. tragos qđ ē hirc⁹ ꝓponit cum laphos qđ ē ceru⁹. q̄ lz eiusdē spēi sit cum ceruo villosos tñ hz armos vt hirci. z mēta barbata. z dī tragelaphus phi. penl. cor. i. bircoceruus.

Tragema matis. neu. ge. idem est quod vile mun⁹. vel modici valoris.

Tragicus ca. cū. penl. cor. dī a tragedía. et ē tragicus idē qđ traged⁹. vel ad tragediā ptinēs.

Tragopapa est auis maioz aq̄la.

Tragos grece. latine dī hircus.

Tragula. a trabo is. dī ꝟ tragula le. ge n⁹ teli.

Tragū. a trabo is. dī ꝟ tragū gi. gen⁹ rbetis piscatorij. qđ alit verticulū a vertēdo dī.

Traba be. gen⁹ est vehiculi a trahēdo dicta. qz rotas nō habet. vñ a trabo is. dicit Galip. j. li. ca. xx. Fecit super eos tribulas z trabas.

Trabo is. traxi. ctū. qđ componit Abstrabo bis. abstraxi. i. in aliā partē trabere. lacerare. abscondere. Attrabo is. i. ad se trabere. adbreuiare. Contrabo is. i. colligere. constringere. adbreuiare. decurtare. Distrabo is. id est in diuersas ptes trabere. diuidere. dilaniare vel a se remouere. vendere vel donare. Detrabo is. id est post dorsum alicui maledicere. Itē detrabere. id est expoliare. auferre. Extrabo. Protrabo. Pertrabo. Retrabo. Subtrabo. z est subtrahere maledicere. vl subtus vel latenter vel parū vel post, trahere. diminuere. auferre. Et ab bis omnib⁹ dependūt frequē. Trabo z eius composita sunt actiua. z faciūt preteritū in xi. z supinū in ctū. Nam desinētia in bo. aspiratuz faciūt preteritum in xi. z sup. in ctū. vt trabo traxi tractū. vbo xi. ctū. ſm ꝓsti.

Traiectio onis. in traijcio est.

Traijcio. a trans z iacio ꝓponit traijcio cis. ieci. cere. ctū. Et scribit p duo i. qz a. q̄ est in iacio mutat in i. et abijcit de trās ns. z est traijcere vltra iacere vel pforare vl trāsfigere. vñ traiect⁹ ta. tū. traiecti cte. cti. z inde addita o. fit ſ traiectio. i. vltra iactio. et ponit ꝓ mercū trāsportatiōe. Eccl. xxxvij. Cū negociatore de traiectiōe: cū emptore - venditiōe tracta.

Trama. a trabo is. dī hec trama me. qz p telā trahat. Est ¶o filū int stamē discurrēs. Trama dī etiā qđā instrumentū textricū qđ inequale est.

Tramaricia. a trabo is. dicit hec tramaricia cie. quedam arbustula. qz trahat errorē. Nā in quibusdā locis ca terre distinguūtur.

Trames. a trabo is. dicit ſ trames mitis. via parua z trāsuersa p agrū. et dicit a trabo qz trahat de publica via. Vl dicit a trāsmitto is. qz trāsmittat vsq ad aliā partē agri. Vel dī a trāsuerto. qz p trāsuersum ducat z cor. penl. gtī tramitis.

Tramis. a trabo is. dicit ſ tramis. bis⁹ tramis extrema ps vestimēti.

Tramosericus. a tramo z sericus componit tramosericus ca. cum. penul. cor. i. habens tramā sericam. vnđ hec tramoserica ce. quedam vestis lineo stamine: ſ trama serica.

Trano. a trans et no. nas. componit trano nas. ¶bus neu. id est vltra no. vl nato vel transeo. sed ꝓprie de mari dicit.

Tranquillus la. lum. i. quietū. lucidum. purū. et dicit tranquillum. i. transiens quiete. z ptinet ꝓprie ad mare sicut serenū ad celū. sicut dixi in sereno as. z a genitiuo tranquilli addita tas. z dī hec trāquillitas tis. z scribit p geminū l. vñ penl. pdu. in trāquill⁹. Ouid. epi. Nec nisi trāquillo brachia crede mari.

Trans sicut dicit ꝑsti. in tractatu ꝓpositionū. qñ componit cum dictiōe incipiente a d. vel n. vel i. cōsonāte abijcitur ns. vt traduco. trado. trano. traijcio. In aliis autē cōpositiōibus remanet integra. vnde versus. Si cōponat trans litera nulla mouet. Trano traijcio trado traduco remotis.

Transactio onis. in transigo gis. est.

Transalpinus. a trans z alpinus cōponit transalpin⁹ na. nū. i. vltra alpes existēs. et inde transalpinor aris. i. vltra alpes ire. z pdu. pi.

Transcendo. a trans et scando dis. cōponit transcendo dis. fi sum. z abijcit s. z scribit per vnū s. qz nec añ cōsonantē nec post ꝟsonantē debet fieri geminatio cōsonantis. vt asto. ascēdo. transcēdo. nisi altera illaz fuerit liquida. vt supplico. suppriuo. Et est trascēdere vltra scandere.

Transeo. a trans z eo cōponit trāseo is. iui. itū. ire. id est vltra ire. Et est s. de ꝑma syllaba. qz ꝓpositio debet syllabicari p se. z facit futuz indicatiui i bo. vt trāsibo z in am inuenit. vt transeā.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Transfero.a trās et fero componit trāffero transtuli trāslatū trāsferre.i. vltra ferre vel de vno loco ad aliuꝫ ferre. vñ translat⁹ ta.tū.i. traduct⁹ siue vltra ductus. trāsportat⁹.ꝛ ħ trāslator oris. Et dicunt translatores q̄ de vna lingua ꝓba trāsferūt in aliā. et fuerūt plures interptes siue translatores. vide de ħ in interpres.

Transfiguro as.pdu.gu. vide in figura.

Transfreto.a trās et fretū ꝓponit trāsfreto tas. taui. atum.i. vltra fretū ire.mare trāsire.ꝛ cor.fre. ꝛ scribit per vnū f.qꝛ s.nō mutat ibi.

Trāsfuga.a trāsfugio is. dī hic ꝛ ħ trāsfuga ge.qui de vno exercitu fugit in aliū.ꝛ cor.fu. vñ trāsfuge siue nome siue ꝓbū cor.fu.

Transgredior.a trās ꝛ gradior ꝓponit transgredior ris.gressus sum.trāsgredi.i. vltra gradi.ꝓuaricari. verbū deponētale.

Transgulo las.in gulo as.est.

Transigo.a trās ꝛ ago cōponit trāsigo gis.transegi. trāsactū trāsigere.i. vltra agere.vel litē decidē.q̄si actionē trāsire. Itē trāsigere.i. ꝓponere. vñ trāsigēs pticipiū.qđ capit oēs sui ꝓbi significatiōes. Et ħ trāsactio q̄ sic in iure diffinit. Trāsactio est de re dubia ꝛ lite incerta necdū finita gratuita pactio. Nā vt dicit codice de trāsactiōibꝫ lege trāsactio. Trāsactio nullo dato vel retento seu ꝓmisso minime ꝓcedit. Et dī trāsactio q̄si actiōis trāsitio eo ꝙ q̄ trāsigit ꝛ recedit ab actōne. ꝛ sic facta cōpositiōe cessat strepitus litis. et cor.penul. transigo.

Transitio.a transeo is.vel a gtio trāsiti trāsite transiti addita o.fit trāsitio onis.i. vltra itio. Itē trāsitio ē quidam color rhetoric⁹. de quo dixi in tercia ꝑte in ca. de coloribꝫ rhetoricis.

Trāsit⁹.a trāseo is.dī ħ trāsit⁹ tus.tui.ꝛ trāsit⁹ ta.tū. penul.cor.ꝛ sic itū ꝛ transitū corripiūt i. deutero. iiij.ca. Trāsito iordane. Itē act.xix. Trāsita macedonia.

Trāslatio. a trāsfero vel a gtio trāslati addita o. fit ħ trāslatio onis.i. vltra latio.trāsportatio. Itē translatō id est expositio sentētie ꝑ aliā linguā. An translatio sp faciat deriuationē. vt a theos deus. dixi in tercia ꝑte in ca. de spēbꝫ nominū q̄si ī ꝓcipio.

Translator oris.in trāsfero est.

Transmeo as.exponit in meo as.

Trāsmigro.ex trās ꝛ migro as. ꝓponit trāsmigro as. aui.are.i. vltra migrare.trāsire. ps. Trāsmigra in monte sicut passer. Et cor.ꝑmā migro naturaliter. vñ trāsmigro as.penul.grauat. lꝫ in aliq̄bꝫ ecclīs acuat. vñ ꝛozimas de maria egyptiaca. Deu inq̄t q̄d tentaui q̄ q̄lis ꝛ vñ migraui. In ysu tū migro hꝫ ꝑmā cōem.

Transtꝫ a trāsuerto tis. dicit hoc transtꝫ tri. Et dicunt transtra tabule vbi sedēt remiges. qꝛ ī trāsuersō nauis sunt posite. Ezech.xxvij. Trāstra tua fecerūt tibi ex indico eboze.

Trānsuado.a trās ꝛ vado dis. ꝓponit transuado as. aui.are.i. vltra vadare. trās vadū ire. vel trans vadum ducere. ꝛoꝛ.va.

Trapeta.a tero ris.dī ħ trapeta te. ꝛ hoc trapetū ti.i. mola oliuaria.s. vbi olive terunt. vl incus numulariorū. vl vas in q̄ herbe cōterunt. Et dī trapeta q̄si terepeta. qꝛ assidue petit vt terat. Et inde ħ trapezia pezie. mēsa numulariorꝫ. vñ hic ꝛ ħ trapezeta te. in eodē sensu.s. numulari⁹ vl mēsari⁹. qꝛ pecuniā sup mensam dinumerat. Greg.ī omel.epiphanie. Trapezetas multaꝫ gentiū ꝓuincie ignorāt.

Trapezeta te.ꝛ trapezita te. etiā inuenit. vide in trapeta.ꝛ pdu.penul.

Trax cis.cōis ge. dicit a trahꝫ. ꝛ dicunt traces a moribus q̄si truces: crudelissimi em fuerūt. Vl traces dicti sunt quasi tyraces a filio iaphet: qui dict⁹ est tyras. a q̄ orti sunt ꝛ nomiati. vñ hec tracia.ꝛ hinc modo ħ ꝛ hec trax cis.ꝛ hic ꝛ ħ tracēsis ꝛ hoc se ꝛ tracius cia.ciū. ꝓ q̄

sepius inuenit trucius cia.ciū.

Tredecim ois ge.pluralis numeri indecli. ꝛ ꝓponit a tres ꝛ decem.

Tredecimus.in tredenus est.

Tredenarius.in tredenus vide.

Treden⁹.a tredecim dī treden⁹ na.nū. ꝛ tredenarius ria.riū.ꝛ ħ tredenari⁹ rij.ꝛ tredecimus ma.mū.ꝛ tredecies aduer.ꝛ pdu.de.

Tremisco scis.in tremo est.

Tremissis sis.mas.ge.est tercia ps solidi. Et dicit tremissis: qꝛ ter missus solidū faciat. vl est nomē vncie certi pōderis ꝛ quātitatis.

Tremo mis.mui.mitū.tremere. vñ tremēd⁹ da.dū.et tremebūd⁹ da.dū.silis tremēti. ꝛ hic tremor oris.vnd tremorosus sa.sum.ꝛ ꝓpat. Tremo ꝓponit cū facio ꝛ dicit tremefacio cis.ꝛ cū fio ꝛ dī tremefio fis. Itē a tremo componit Cōtremo mis. Extremo mis. Intremo mis.ꝛ hinc incho. Cōtremisco. extremisco. intremisco. Itē a tremo mis. addita co fit tremisco cis.incho.i. incipio tremere. Daniel.vj.ca. Tremiscāt ꝛ paueant deū daniel. Tremo ꝛ ei⁹ ꝓposita neutra sunt. ꝛ facūt ꝑteritū in mui.ꝛ supinū in mitū.ꝛ cor.hāc syllabā tre. Ejū in aurora dī. Signa dece pharao tremuit siccū mare fluct⁹. Et ē tercie ꝓiugatiōis tremo. vñ cor.penul. infinitiui. vñ in ps. debet corripi me. Qui tāgit terrā ꝛ facit eā tremere. Itē ysa.lxvj. Qui tremitis ad ꝓbū eius penul cor. Itē supinū corripit mi. tremitū.

Tremulent⁹ ta.tū.i. tremore plen⁹.ꝛ ꝓpat tremulētus tior.tissim⁹. Et ꝓponit a tremore ꝛ lētos qđ ē plen⁹.

Tremul⁹.a tremo mis.dī tremul⁹ la.lū. vñ tremulo as id est tremere ꝛ trepidare.ꝛ cor.mu.

Trena.a treneo es. dicit ħ trena ne. lamentatio. Sic em hymn⁹ est canticū leticie ꝛ laudis: ita trena est canticū lamēti ꝛ funeris. Vñ tren⁹ na.nū.i. lamētabilis. et trenosus sa.sum.i. lamētosus.ꝛ vtrūq̄ ꝓpat. et trenic⁹ ca.cū.i. luctuosus. Itē hi treni orū. dicit. vt treni hieremie.i. lamētatiōes.

Trenarus.a trena dī hic trenar⁹ ri.ꝛ in plurali ħ trenara orū. mons siue vallis vbi descensus est ad inferos ꝛ sepe ponit ꝓ ipō descēsu ad inferos.ꝛ ꝓ inferno vbi nō est nisi fletus ꝛ lamētatio. Vñ trenararius ria.riū. Et scias ꝙ quidā dicūt ꝓ eodē monte hic trenarius sed male.ꝛ cor.na.trenar⁹.

Treneo,nes.in lamentor aris est.

Trenicus ca.cum.in trena est.

Treni nox.trenis in trena est.

Trepido as.aui.atū.are.i. formidare.ꝓba. Illic trepidauerūt timore. vñ trepidus da.dū.i. timidus.ꝛ cōparat. Trepido das.cū suis ꝓpositis siqua habet neu. sunt.ꝛ cor.pi.

Tressis.as assis ꝓ obolo cōponit cuꝫ tres.ꝛ dicit hic tressis hui⁹ tressis.i. tres oboli. vel p̄ciū triū oboloꝝ vel triū assiū appreciatus.

Treuga ge.scriptio regalis vel securitas. vnde treugo as.i. securare. pacificare. treugā facere.ꝛ hic treugarius rij. qui treugas facit inter aliquos.ꝛ treugari⁹ ria. riū. ad treugā ptinēs.

Trengari⁹.in treuga est.

Triambos.i. triūphus vl iudiciū triplex.

Triangul⁹ a tris qđ est tria ꝛ angul⁹ ꝓponit triangulus la.lū.i. tres angulos hns. vñ triangulat⁹ ta.tū. idez ꝛ substātiue dī triangul⁹ ꝓ tali figura.

Triarius.a tris dicit triarius ria.rium. sup tres cōstitutus. vel q̄ tercio loco cōstituit in exercitu. Idem et portitor signoꝝ dicit.

Trias adis.fe.ge.a tris dicit.

Tribrachus ci. est quidā pes ꝓstās ex trib⁹ brevibꝫ syllabis.ꝛ ꝓponit a tris qđ ē tres.ꝛ brachos qđ est breue q̄si ꝓstās ex trib⁹ syllabis brevibꝫ. vt dñs. vnd ꝓbus. Poes tribrac⁹ brevibꝫ postulat ire trib⁹.

Tribula le.in tribulū est.
Tribulis.a tribu dī ħ 7 ħ tribulis 7 ħ le.i. de eadē tribu.7 ꝑdu.bu. vñ hora.in epi. Ut cū pilleolo soleas cōmua tribulis.7 inde ꝓponit ꝓtribulis le. Hz tribulo as cor.bu. vnde quidā. Nō homines tribules quos tu scis esse tribules.
Tribulo as.vel tribulor aris.in tribulū est.
Tribulū.a tero ris.dī ħ tribulū li.qđ 7 ħ tribula le.inuenit.instrumētū q̄ fruges terunt. vñ paliꝑ.j.li.ca.xx. Fecit sup eas tribulas 7 trabas.7 ħ tribul⁹ li.gen⁹ spinar. Gen.iij. Spinas et tribulos terra germinabit tibi. Et dī tribulos q̄si tangētes se tribulās.7 ē etymo.7 sic a tero is. Et a tribul⁹ dī tribulo as.aui.are.i.tribulationē inferre vel pati.7 tribulor aris.in deponēti genere in eodem sensu. vñ hec tribulatio.i. ꝑsecutio.aduersitas. vide in tribulis.
Tribunal.a tribun⁹ dicit ħ 7 ħ tribunalis 7 ħ le.7 hoc tribunal vel tribunale lis. sedes tribuni vel hoc⁹ in alto ꝓstitutus vñ vniuersi audire pñt. Et dī sic a tribuo is q: inde a sacerdote p̄cepta viuēdi tribuūt. Vel a tribus dicit tribunal.q: trib⁹ ad illā sedē cōuocent.7 ꝑdu.penl.tam nti q̄ gti.
Tribun⁹.a tribuo is.dī tribun⁹ ni. q: militib⁹ vel plebi iura vel opem tribuat. vñ tribunici⁹ cia.ciū.et ħ 7 ħ tribunalis 7 hoc le.7 ħ tribunat⁹ tus.dignitas vel officiū tribuni. Itē a tribuo dī hoc tributū ti. Vel dī tributū vel tribun⁹ a trib⁹.q: p singulas trib⁹ tributū exigebat.sicut nunc p singula territoria.7 cui ꝑsoluebat tribun⁹ dicebat. vñ q̄ legit tributū tribun⁹ etiā dicit ſm bug. Hz in grecis. dr. At qui triginta sub se tenet ille tribun⁹. Quicq tributa legit ille tribun⁹ erit. In ꝑ aūt mach.ca.iij.dr. Et post ħ ꝓstituit iudas duces ꝑli tribunos 7 cēturiones 7 pentacōtarchos 7 decuriones vbi dr.glo. Tribunos appellāt illos q̄ mille militib⁹ p̄erāt.quos greci cyliarchos vocāt. Centuriones q̄ centum. Pentacōtarchos qui q̄nquaginta. Decuriones qui decē. vnō ꝟsus. Mille tribun⁹ hz:grece cyliarcha vocat. Centurio centuz bis quincq decurio ducit. At q̄nquaginta pētacōtarch⁹ hēbit. Et cōponit tribun⁹ cum gno plebis.7 dī ħ tribunus plebis hui⁹ tribuni plebis. Et scias q̄ aliud ē tribunus plebis in ꝓpositōne. et aliud ex ꝓpositione. q: ex ꝓpositōez p̄t venire ꝑ tribuno cuiusibz plebis. ħ in ꝓpositōe tribunus plebis venit ꝑ illo solo q̄ hēbat tribunatū i plebe romana.
Tribus.a tris dī ħ trib⁹ hui⁹ trib⁹ tribui.7 desinit datiu⁹ 7 ablatiu⁹ pl'alis in ubus. vt tribub⁹.ħ ablatiu⁹ h⁹ nomis tres facit i ibus.vt trib⁹.7 dicit trib⁹ ꝑgenies a tris.q: i p̄ncipio romani trifarie fuerūt a romulo diſptiti. In senatores.milites.plebeios.sic dixi i pl'us.
Tributari⁹.in tributū vide.
Tributim.a tribu dī tributim aduer.penl.ꝑdu.i.per singulas trib⁹.vel de tribu in tribū. Hora.in ſmo. Pri mores pl'i arripiūt pl'mq tributim.
Tributū.a tribuo is.dī ħ tributū ti. vel dī a tribu ſm Isi⁹.eo q̄ ante p singulas trib⁹ exigebat.sicut nunc p singula territoria. Hic autē in tres ꝑtes diuisum fuisse pl'm romanū ꝓstat. vt qui p̄erant i singulis ꝑtib⁹ tribuni dicerent. vñ 7 sumpt⁹ q̄s dabāt pl'i tributa nominauerūt. De ħ etiā dixi i tribun⁹.ſm bug. q̄ q̄si idez dic. Que aūt differētia sit int tributū 7 vectigal.dicet in vectigal. Itē a tributū dī tributari⁹ria.riū.q̄ soluit vel hz tributū.
Trica.a tero is.dī ħ trica ce.i. deceptio.7 trica.i.meretrix.7 trica.i.impedimētū.7 trica.i.mora.et trica.i. radix.7 trica dī capillor: vide in trico.
Triceps pitis.habēs tria capita. vide in caput.
Triceſim⁹ ma.mū.i triginta est.
Trichor: tris.ꝓponit cū chor⁹.7 dicit hoc trichor: ri. 7 hoc trichorium rij.i. locus iurta ignē causa prandij hñs tres cameras vl' absidas.7 corripit illā syllabā cho.

Tricies aduerbium numeri.id est triginta vicib⁹.a triginta dicit.
Triclinium. Cline grece latine dī lect⁹.7 vertit latinū. 7 dī ħ clin⁹ ni.i.lect⁹.7 cōponit cū tris.7 dī ħ triclinium nij.i.dom⁹ trina sessione quiuantū ordinata. Solebāt em̄ antiq̄ in clinis comedē.7 tres lectos vl' tres ordines lector: disponē. In vno q̄ lecto ꝓmedebāt dñs 7 dña In secūdo familia. In tercio hospites. Et talis domus dicebat triclinium.7 ꝓponit architriclin⁹.
Trico. trica capillor: dī trico as.ani.are.i. decipe vel impedire vel demorari.vñ quidā ad beatā mariā dicētem. Quō fiet istud qm̄ vir nō cognosco inquit. Quid vitā tricas i mūdo. Itē tricare.i.tricas capillor: facere 7 est verbū ptinens ad mulieres que tricāt crines suos quos in tres partes diuisos subtiliter ꝓplicant 7 immoluūt.7 hmōi inuolutio trica dicit. quasi tria capiens.i. tres partes crinū.7 inde detrico as. vñ Eccle.xxxij. Et hora surgēdi nō te trices.i. nō sis piger.vel non facias morā in cōponendo capillos sicut mulieres faciūt.vel nō sis mollis 7 effeminat⁹ q̄n debes strenue operari. Alia ſra inuenit in biblijs correctis. Hora surgendi non te tristes.vnde dicit glo.rabani. Admonet ne sim⁹ tristes vel tardi in disciplina 7 meditatiōe sapientie. p hoc q̄ dicit. Ne sim⁹ tristes exponit qđ dicit.non te tristes.p hoc ꝟo qđ addit.vel tardi. videt innuere q̄ alia litera ibi inueniat nō te trices. Quidā ꝟo dicūt q̄ tetrices ē ibi vna dictio.sicut dixi in tetricus. Trico ꝓponit cō trico cas. Districo cas.i.dissoluere.expedire. Extrico cas.i.expedire.exoluere.aperire. Intrico cas.i.impedire vel inuoluere. vel īmorari. Retrico cas.i. iterū tricare vel tricam soluere. Trico 7 eius cōposita sunt actiua. 7 ꝑducūt tri. In greciſmo aūt ponūtur isti ꝟsus. Impedit intricat:necnō inuoluere signat. Extricatq̄ sapit expedit aut aperit. Et in tobia dī. Si querat bonor:onus intricet bonori.
Tricolor oris.in color oris vide.
Tricolos vel tricolon.in colon exponit.
Tricuſpis.cuſpis ꝓponit cum tris.7 dicit ħ 7 hec tricuſpis pidis.vt tricuſpis lancea.que hz tres cuſpides. Et scias q̄ nullū nomē desinēs in is. p̄t esse om.ge. in ntō cāu.vñ tricuſpis ē cōe duor: gener: tm̄. Hz obiicit ꝓtra hoc.q: inuenit cū neutro ge.vnō ouiō. Positoq̄ tricuſpide telo mulcet aquas. ad ħ respondet p̄stia. q̄ p figurā recipit neutrū.
Tridens. a tris et dens ꝓponit ħ tridēs tis.qđ alit dr fuſcina 7 creagra q̄si tres hñs dentes. vñ furca cū trib⁹ dentib⁹. vl' aliqđ sil'e p̄t dici tridēs.
Tridental.a tris 7 dens cōponit ħ tridental lis.qđdā vas.q̄si tres pinnas.sicut tres dentes hñs.
Tridie aduer.a triduū dicit.
Triduū. a tris 7 dies ꝓponit ħ triduū dui.i. spacium triū dier:.vñ triduan⁹ na.nū.
Triennis.a tris et annus ꝓponit hic ħ triennis 7 hoc trienne.triū annor:.vñ hoc trienniū nij.spaciū triū annorū.vñ in.ij.li.mach.ca.q̄rto. Et post triennij temp⁹ misit iason menelaū.
Triens.a tres vel tris dicit hic triens tis.tercia pars assis vel denarij vel alicui⁹ rei vel vas. Sed ꝑ vase videt ꝓponi a tris 7 dens. Inde trieys.i. vas tres pinnas quasi tres dentes habens. Persius. Calidū trientē exercutit e manibus.
Trieris.a tres vel tris dī hec trieris huius trieris.magna nauis a trib⁹ sessionib⁹. q̄si tres habens ordines remor:.quā greci dicronē vocāt.ysa.xxxiij. Nec trieris magna trāsgredietur eum. Itē daniel.xj.c. Et venient sup eū trieres 7 romani.7 corripit e. vñ q̄daz. Triplex remor: trieris monet 7 iuuat ordo.
Trifaux.faux ꝓponit cū tris.7 dicit ħ 7 ħ trifaux cis. Et ħ 7 ħ trifaucis 7 hoc trifauce.i. habens tres fauces 7 tria ora.vt cerberus et ianitor: inferni.vnde Virgil.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cerberus hinc ingens latratu regna trifauci Perso-
nat ⁊c.
Trifidus da.dū.in fidis vide.
Trifoliū lij.ꝓponit a tris ⁊ foliū.herba quā greci ⁊ tri
folon vocāt.qr sit trinis foliis ꝑ singl'as ānotatiōes.
Triformis. tris ꝓponit cū forma. ⁊ dī b ⁊ b triformis
⁊ hoc me.i.triū formaꝝ. vide in multiformis.
Trifurcifer ra.rū.penl'.cor.i.portari⁹ q̄ hz tres furcas
vel instrumentū trifurcatū ad onus gerendū ⁊ compo
nit' a tris ⁊ furcifer.
Triga.a tris ⁊ iugū ꝓponit b triga ge.i. curr⁹ pluto-
nis.qr rapit homies ꝛc tribꝰ etatib⁹. vide ī biga.
Trigamus.a tris ⁊ gamos cōponit' trigam⁹ ma.mū.q̄
vel q̄ trib⁹ nupsit. vn trigamia mic.i.tres nuptie vl' ꝓ-
prietas q̄ aliqs dī trigam⁹.
Trigenarius ria.riū.in triginta est.
Trigesimus in triginta vide.
Trigies aduerbiū numeri.i.triginta vicibus.a trigin-
ta dicit'.
Triginta.tris cōponit' cū gentos qđ est ꝛcē.⁊ dī tri-
ginta q̄si ter ꝛcē.vn trigies et tricies aduer.i.triginta
vicib⁹.⁊ tricen⁹ na.nū.⁊ trigen⁹ na.nū.vn tricenarius
ria.riū.⁊ trigenari⁹ ria.riū.et triceſim⁹ ma.mū.⁊ trige-
ſim⁹ ma.mū. vn b⁊ b triceſimalis ⁊ b le.⁊ trigeſimal' le.
Trigonū.i. triangulū qđ ī tres ducit' angulos. vt ter
tria vl' ter q̄tuor vl' ter q̄nquaginta ⁊c. ſm pap.⁊ cor.
penl'. Et grego.dic' in quadā omel'.paſchali. Ducam⁹
ꝑ trigonū ꝛcē ⁊ septē.ꝛcē.ſ.ꝑcepta.et septē ſpūſſanc-
ti dona. ⁊ veniēt ad q̄nquagintaunū. Ducam⁹ ꝑ tri-
gonū q̄nquaginta ⁊ vnū.et fiūt centū q̄nquagītatres.
Quo agit' ois nr̄a opatio ī fide trinitatis exhibita ad
iubileū.i.requiē tendit.ꝛcē ⁊ septē ter ducimus: vt ad
q̄nquagintaunū venire ꝛceam⁹.⁊ tūc vera nr̄a reqes
eit: cū ipam iam claritatē trinitat' agnoſcimus: quā in
vnitate deitatis eē certū tenem⁹.⁊ q̄nquaginta et vnū
ter ducim⁹ electoꝝ ſummā in ſupna patria. q̄ſi centū
q̄nquaginta ⁊ triū piſciū numerū tenem⁹.
Trilibris.a tris ⁊ libra ꝓponit' b ⁊ b trilibris.⁊ b bre.i.
triū libraꝝ pōdus vl' meſura.⁊ ꝑdu.li.ſicut libra.
Trilinguis.a tris ⁊ lingua ꝓponit'. vide ī bilinguis.
Trilix licis.exponit' in bilix.
Trimatus. a trimus dicit' b trimatus tus.penl'.ꝑdu.
ſpaciū triū annoꝝ.
Trimegiſtus ſti.megiſtus.i. maximus ꝓponit' cuz tris
⁊ dicit' hic trimegiſtus ſti.i.ter maxim⁹ q̄ habet tres.ſ.
ptātes.vl' q̄ ter est in ptāte eleuat⁹. Und⁹ mercuri⁹ ob
virtutē ⁊ multaꝝ artiū ſciaz trimegiſtus.i.ter maxim⁹
nomiat⁹ est.⁊ est maſ.ge.
Trimēſis.a tris ⁊ mēſis ꝓponit' b ⁊ hec trimēſis ⁊ hoc
ſe.i.triū menſiū.qđ alit' trimeſtris ſtre.dicit'.vn trimē-
ſe dicit' qđam gen⁹ ordei.qr ſatū poſt tres mēſes col-
ligit'.nam vbi ꝓpter aquā vl' aliā cauſam matura ſatio
omiſſa est.p̄ſidium ad hoc petit' qđ cum neceſſitas co-
git verno tempore ſeminat' ⁊ celeriter colligit'.qr poſt
tres menſes.
Trimulus in trimus' vide.⁊ cor.mu.
Trimus.tris ꝓponit' cū annus ⁊ dicit' trim⁹ ma.mū.q̄i
triennis.i.triū annoꝝ. Hen.xv. Sume inq̄t mihi vaccā
triennē ⁊ capraꝫ trimā.vn ſm bug.trimulus la.lum.vi-
de etiā in binnulus.
Trinacria.tris ꝓponit' cū acros qđ est mons et dicit'
hec trinacria.i.ſicilia.a trib⁹ mōtib⁹.ſ.pachinno.lilibeo
⁊ peloro. Eadē dicit' ⁊ triquatra. quaſi triquadra.i.in
tres quadras diuiſa. ꝓpter tres p̄dictos mōtes. Trina-
cria g̃ est grecū. b triquatra latinū. et eq̄pollet. Hora.
in ſermo. Quid militib⁹ ꝓmiſſa triquatra p̄dia ceſar.
Et inde trinacrius cria.criū.⁊ trinacrin⁹ na.nū. Et tri
quatri⁹ tria.triū.et triquatrinus na.nū.i.ſicilienſis.
Trinepos in nepos est.
Trinoctiū ctij.i. ſpacium triū noctiū. ⁊ cōponit' a tris
et noctium.
Trinodis. Nodus cōponit' cū tris ⁊ dicit' b ⁊ b trino
dis ⁊ hoc ꝛc.i.triū nodoꝝ.i.tres habens nodos. Vn b
trinodiū dij.et ꝑdu.no. Un ouid.epiſ. Oſſa mei fra-
tris clava ꝓfracta trinodi.
Trinus.a tres dicit' trin⁹ na.nū. vel cōponit' a tres vel
tris ⁊ vn⁹ q̄ſi triun⁹. Un b trinitas tatis.q̄ſi triunitas
qr sit vnū totū ī trib⁹ ꝓnis. Et trinari⁹ ria.riū. vide ī
ꝓsona ⁊ in vnus.
Trio onis.i.bos q̄ſi terio. vide ī septētrio.
Tripartio ris.⁊ triptio tis.ꝑ eodē vide ī ptior.
Tripbon phonis. ꝓpriū nomen viri ꝛc de quo babet' in
ꝓmo li.macha.ca.xv.⁊ ꝑdu.penul. gti.in aurora. Un
ibi dicit'. Cōtra tripbonē tūc rex demetri⁹ ibat. Item
idem Antiochū tripbon b tpe ꝓdere captat.qđ multi
dicūt. Et tūc dic q̄ vltima nti tripbon acuit'. vt ſalo-
mon. Alij dicūt q̄ penl'.genitini cor.⁊ vltima nomīati-
ui grauat'.vt tripbon phonis.ſicut canon nonis.⁊ ſy-
mon ſymonis. Vel potest declinari ſine n.hic tripho ⁊
tūc gtūs ꝓducit pnl'.tripbonis.ſicut ſimonis ſimo.ſer-
mo ſermonis. vide a ſili in orion.
Tripbonicus.vent⁹ dicit' euroaquilo. Un dī in octi-
bus.xxvij.vent⁹ tripbonicus qui vocat' euroaquilo.⁊
cor.penul.
Triplex.a triplo plas.dicit' hic ⁊ b ⁊ hoc triplex plicꝭ.
Et hinc tripliciter aduer.⁊ hec triplicitas tatis.⁊ cor.
ripit' pli.
Triplus.a tria ⁊ plica ꝓponit' tripl⁹ pla.plū. vn triplo
plas.i.triplū facere. vide in plica.
Tripolis.a tris ⁊ polis ciuitas ꝓponit' hec tripolis h⁹
tripolis quedā regio dicta a trib⁹ ciuitatib⁹.qr tres ci-
uitates ſub ſe habet.⁊ cor.po. vn tripolitan⁹ na.nū.et
hic tripolitanus ni.ſ.dns vel epus illius ciuitatis vl' ꝓ-
uincie ſiue regionis.
Tripolitanus.in tripolis est.
Tripos. Dos ꝓponit' cū tris.⁊ dicit' b tripos podis.
id est mēſa vel ſcamnū. vel aliud inſtrumentū tres hns
pedes. Si.n.quatuor hz pedes ī ꝓprie dicit' tripos.
Itē ſm remigiū tripos ē quedā ſpēs lauri ſic dicta. qr
trifida habeat folia. vel qr trib⁹ radicib⁹ adhereat t're.
⁊ est ꝓſecrata apollini ꝛco diuinationis. qr ſuppoſita
capitib⁹ dormiētiū vera facit ſomnia apparere ꝑ ꝓtra-
riū. Un ⁊ ſepe ponit' ꝓ imagine apollinis. Un ꝓſti.ī
ꝓmo. Et epigrāmata q̄ egomet legi ī tripode vetuſtiſ-
ſimo apollinis. Sed cū sit nomē arboris videt' q̄ de-
beat eē feminī gene. b b est maſ.ge.⁊ cor.po.
Triptotus ta.tū.nomē habēs tres caſus.a tris ⁊ pto-
tus caſus cōponit'.vt ieſus ieſum ieſu.⁊ cor.etiam ill'az
ſyllabam pto.
Tripudiū. Podiū ꝓponit' cū terra. et dī b tripudiū
dij.i.plauſus.et maxie ille q̄ ſolet fieri in triūpho ꝑcu-
tiendo terrā pedib⁹.vnd⁹ ⁊ ꝓ triūpho q̄nqz ponit'. Et
dī tripudiū q̄ſi terre podiū.i.plauſus vel repcuſſio t're
vel tripudiū ꝓponit' a terra ⁊ pes dis.q̄ſi plauſus ⁊ ex-
ultatio facta ꝑcutiēdo terrā pedib⁹. b ponit' ſimplicit'
ꝓ leticia.⁊ exultatiōe gaudio vel victoria. Et inde tri
pudio as.id est tripudio letari.exultare gaudere vl' vi-
ctoriā habere.
Triquatra tre.in trinacria est.
Triremis.a tris ⁊ rem⁹ ꝓponit' b triremis mis.i.nauis
q̄ tres ordines remoꝝ hz.et hz penl'.ꝑdu. Un horā.ī
ꝓma epi. Nauſeat vt locuples quē ducit ꝓma triremis
Itē adiectiue inuenit' b ⁊ b triremis et b me. Macha.
ij.li.ca.iij. Date sunt nauiū triremiū in fabricā.
Tris grece.latine dī tria facit etiā actūs ꝛc de tres bos et
bas tres.vel tris.et b tria.
Triſtegū gi.dī locus tricamerat⁹. Un in edificatōne
arche vbi nos dicim⁹. Cenacula ⁊ triſtega facies ī ea.
hz alia trāſlatio bicamerata et tricamerata.habuit.n.
q̄nqz cameras q̄s etiā aug. ꝓpter ſentinā dic' ibi fuiſſe.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et vt dr ī bistoriis. Tristega. i. distinctiões dicta a tri
ca. Hug. xo dicit q tris cõponit cũ tego. z dr ꝑ triste
gũ gi. locus tricamerat⁹ sic dict⁹. a trib⁹ tecturis. ꝑ se-
ptuaginta interptes tristega triplices portic⁹ trãstule
rũt. vñ dñs ī gen. Facies ī ea cenacula z tristega. z dz
corripi media ī tristega. q: tego ꝓmã cor. ꝑm hug. Dz
ad ꝑ ꝓt dici q tristega tz nam h⁹ ꝓteriti texi qd ꝓdu.
ꝓmã. z sic pnt. d tristega ꝓducit. z h⁹ opinionis fuit ma
ister bñ. vñ sic di. Quidã dicũt q tristega cor. e. añ g.
q: cõponit a tego gis. corripiẽte ꝓmã. nos xo dicimus
q ꝓdu. e. añ g. sic tegula. rõne h⁹ ꝓteriti texi. qd ꝓmaz
naturalit ꝓdu. Idẽ fit ī ꝑ noie tegula qd ꝓmã ꝓduc.
sicut ꝑ ꝓteritũ texi. In doctrinali ẽt dr. E. g. corripim⁹
ꝑ abest tristega tristeg⁹. Pap. xo di. Tristega trica-
merata a trino tegmine vel trib⁹ tectis. Alij dicũt q̃ li-
guã grecã aliqlit nouerũt. q tristega nõ ẽ cõpositũ ali
quo ꝓdictor modor. ꝑ ẽ dictio greca. vñ in actib⁹. xx.
vbi dr. Cecidit de medio cenaculo. In greco hī triste-
gos. z cõponit a tris aduer. z stegi qd ẽ tectũ. Trys ãt
cũ ẽ nomẽ apud grecos signat tres z scribit ꝑ y. dyph-
thõgũ grecũ q̃ sonat i. z cũ ẽ adũ. sigt ter. z scribit ꝑ io-
ta ꝑ ẽ i. ltinũ. z cor. ī alia significatõe sp. ꝓducit. Stegi
aũt ꝑ e. breuẽ scribit tã ī ꝓpositiõe q̃ ī simplici. vñ ꝑm
ꝑ tristega cor. mediã. z ꝑ veri⁹ videt.

Tristicia cie. in tristis est.

Tristis. a tero ris. dr ꝑ z ꝑ tristis z ꝑ ste. qsi trit⁹ stãs. z
ẽ ety. z ꝓpat tristis tior. sim⁹. z a dño tristi. addita cia
fit tristicia cie. vñ pz q dz scribi ꝑ c. z tristor staris. i. do
lere tristez eẽ. Inuenit etiã tristo stas. ī actio genere. i.
tristẽ facẽ turbare. z vtrũq ꝓpoit. Cõtristo stas. z cõ
tristor staris. Tristis ꝓpoit. Subtristis ste. i. aliquãtu
lũ tristis. Oc tristis. i. valde tristis. Tristison⁹ na. nũ. et
tristificus ca. cũ. pnt. correpta.

Tristo tristas in tristis est. Et scias q iustus non con-
tristatur nec pturbat ex aliquo qd sibi eueniat. sicut ī
sapientia dixi.

Tritheoite. dicti sũt q̃dã heretici. q: sicut tres ꝓsonas
in trinitate. ita asserũt tres esse deos. z cõponit a tris et
theos deus.

Triticeus cea. ceũ. ī triticũ est.

Triticũ. a tritura re. dr hoc triticũ ci. i. frumentum q̃a
purissimũ tundat. vel a tero q: cũ molit granũ eius te
rit. vñ triticeus cea. ceum. vt iste panis est triticeus. id
est de tritico.

Tritilis. a tero ris. dr ꝑ et ꝑ tritil. z ꝑ le. qd põt teri. vl
abile ẽ ad terẽdũ. z cor. pnt.

Tritio onis. in trit⁹ est.

Trito. a tero ris. triui. tritũ tu. u. ī o fit trito tas. xbuz
fre. i. freqnt terere. z ꝓdu. ꝓmã. vñ facet⁹. Quos vult
sors ditat. q̃s nõ vult cũ pede tritat.

Triton interptat sonãs vel terẽs.

Tritura. a tero ris. dr ꝑ tritura re. messis vl qd vulgo
dr abtizone vel triton. Vñ trituro ras. i. terere triturã
facere de palea granũ tõterendo eruere. Paul⁹ in pri
ma epla ad corint ꝑ. c. ix. Et q̃ triturat in spe fruct⁹ p-
cipiendi. z ꝓdu. trituro pnt. sicut tritura nomen. vnd
in anticlaudiano dr. Deiectamq̃ solo pedib⁹ triturat
equinis.

Tri⁹. a tero ris. triui. ui. in tũ tritũ tu. dr trit⁹ ta. tum
id est cõminut⁹ fract⁹. z a gtio triti addita o. fit ꝑ tritõ
z scribit ꝑ t. solã.

Triuia uie. i. diana a tris vel tres z via. ꝓpter tres eius
vias. i. ptãtes ẽ eã diana ī siluis. luna in celo. ꝓserpina
in inferno.

Triuiũ. Via ꝓponit cũ tris bis z q̃tuor. z dr ꝑ biuiũ
uij. z ꝑ triuiũ uij. ꝑ q̃druuiũ uij. s. loc⁹ vbi due vel tres
vel q̃tuor vie ꝓueniũt z tẽdũt ad idẽ. vñ ꝑ z ꝑ biuial.
z ꝑ le. ꝑ z ꝑ triuial z ꝑ le. ꝑ z ꝑ q̃druial z ꝑ le. qd pti-
ntt ad biniũ triniũ q̃druuiũ. Et biuiati triuiati. q̃dru
uiatim ãduer. i. ꝑ binia trinia q̃druuia. et scias q gram

matica dyaletica z rhetorica. dicunt triuia q̃dã silitu
dine q̃si triplex via ad idẽ. i. ad eloquẽtiã. Arismetrica
xo. musica z geometria. z astronomia dicũt q̃druuiũ
q̃si q̃tuor vie ī idẽ. i. ad sapiam tẽdẽtes. vñ z triuiales
dicũt q̃ docẽt vl q̃ studẽt ī triuio. sicut q̃druuiales. q̃ ī
quadruuio.

Triũph⁹. Tris vl tres cõponit cũ phanos vel phone
qd ẽ son⁹. z dr ꝑ triũph⁹ phi. i. victoria vel triplex leti
cia. q̃si trin⁹ son⁹. i. triplex gaudiũ qd fiebat alicui pro
ſbiugatiõe citatis vl regiõis. Dñ reuertẽti solebat to
tus ꝑpls exire obuiã victori cũ magna exultatiõe z cum
magno gaudio. z ꝑ erat vna leticia. Alia erat q oẽs ca
ptiui seqbãt vl pcedebãt currũ ei⁹ ligatis manib⁹ eor
p⁹ terga. Tercia leticia q erat ipe indut⁹ tunica ionis
z sedebat ī curru. quẽ trahebãt q̃tuor eq̃ albi. vñ Oui.
Quatuor ī niueis aure⁹ ibis eq̃s. z cũ tãto honore du
cebat ad capitoliũ. Hãc tñ molestiã hẽbat q: ponebat
tur q̃dã ꝑ⁹ vna ī curru suo z sp colaphizabat triũphã
tẽ ne ipe nimis supbiret. z etiã iõ. vt daret spes vnicui
q̃ q̃tũcũq̃ vil ꝓditiõis eẽt ꝓueniẽdi ad sikem bono
rẽ si sua ꝓbitas mereret. z dicebat ei sp. Gnotosolitos
id ẽ teipm nosce q̃i dicat. Noli supbire d tãto honore
In ille die licebat cuilib⁹ dicẽ ī ꝑsona triũphãtis q̃dq̃d
vellet. vñ cesari triũphãti fert q̃dã dixisse cũ debẽt idu
ci citatẽ. Apite portas regi caluo regine bitimie. volẽs
figurare q calu⁹ erat. z q succuba extiterat regis biti-
mie. vel triũph⁹ dr a greco triãbos. i. a triplici exultati
one ei⁹ cui triũph⁹ dabat. sic dictũ ẽ. Vel triãbos dr
triplex iudiciũ. Inde triũph⁹ q̃i a triplici iudicio. Fie
bat ei ī exhibitiõe triũphi triplex iudiciũ. pri⁹ ei ꝓsule
bat exercit⁹. Scdo senat⁹. Tercio ꝑpls. z sic vt assenti-
rẽt bitũ erat iudiciũ triplex. vñ triũpho phas. i. trium-
phũ hre. exultare vincẽ. vñ ꝑ z ꝑ triũphal z ꝑ le. z nõ
q ꝓprie triũph⁹ dr plenaz pfecta victoria. qñ. s. q̃s ꝑfe
cte hostes vincit. Sicut tropheum quando solum eos
fugat.

Troas. a troia dr troas troadis. femina d troia. z cor.
pnt. gti.

Trochea. a troch⁹ dr ꝑ trochea chee. i. torcular vl ro
ta mochca sup puteũ. vel illud qd apponit malo nauis
q: bz rotulas ꝑ quas funes trahunt.

Troche⁹. a trochos dr ꝑ trochẽ⁹ chei. q: cito q̃si rota
currat et voluat. Est ꝛo pes ꝓstãs ex lõga z breui. vt
audit. vel dr a trocho. q: s. troch⁹ ꝓstat ex duab⁹ ptĩ-
bus. s. vna grossa. z altera tenui. Itẽ trocheus ꝓstat ex
duab⁹ syllabis. s. vna longa z altera breui. vñ trochei-
cus ca. cũ. Et vt dicũt multi. Troche⁹ põt poni in se-
xto pede. et in heroico carmine. Alij dicũt q trocheus
nõ habeat locũ in heroico carmine. et si inueniat ī fine
syllaba breuis accipienda est pro longa. et sic erit spõ
deus z istud verius credo. vide ī dactyl⁹. z pd. pnt. tro
cheus. vt ꝑ illo versu. Producit primã troche⁹. sed
cor. imam.

Trochos grece ltine dr rota z acuit ī fine.

Troch⁹. a trochos dr ꝑ troch⁹ chi. q: cito ad modum
rote voluit. z ad modũ rote rotũdus est. z est instrm q̃
ludũt pueri. vñ catho. Trocho lude. Hic etiã alit dr
tropillus.

Trofim⁹ nij. pnt. cor. ꝓpriũ nomẽ viri.

Trogodite pnt. pdu. gẽs ethiopũ. iõ dict⁹ q: adeo ve
loces st. vt feras cursu pedũ assequãtur.

Troia troie. q̃dã ciuitas. et est ibi. duplex ꝓsonans. et
dr a tros.

Troian⁹ na. nũ. exponit ī frigia z ī tros.

Troigena ne. cõis ge. nat⁹ de troia. vl de troiano z vi
cõponi a troia z genero ras. vel genit⁹ et cor. ge.

Tropheũ. a trophos vel strophos dr ꝑ tropheum. i.
spoliũ ab hoste in fugã ꝓuerso ereptũ et tropheum vi
ctoria d hoste ī fugã ꝓuerso et exultatio vl leticia. siue
bonor q̃ dabat alicui ꝓpter hostem ī fugã cõuersum.

Cc

et erat talis bonor q totus ppls exibat ei obuiã. et cum leticia eũ introducebat ī ciuitatẽ et ꝓdu. pbe. vñ q̃dã Hostes in bellis qñ dãt terga tropheu3 dr T. vide in triumphus.

Trophos grece ltine dr ꝙuersio.

Tropbus pbi. mas. ge. q̃dã cant9 ī ecclesia a cõuersione sic dictus.

Tropicus ca. cũ. i. figuratiuus. a trop9 dr 7 corr. pi.

Tropologia gie. exponit ī quarta ptẽ ca. d colo. rbeto. vide etiã ī allegoria.

Tropologicus ca. cum penultima correpta. Vide in tropologia.

Tropus pi. i. figura moralitatis. modus loquendi. vt cũ aliq̃s loquit methaphorice. vel pifrasice. vl alio tali modo fm bug. de hoc vide in quarta parte pbi agit de tropis.

Tros et ilus fratres fuerunt et reges troiani. et a tros dicta est troia. Vnde troianus na. num. et hic et hec tros trois.

Trucido. a trũco cas. dr trucido das. daui datũ. dare id ẽ interficẽ. iugulare. secare. et q̃si cede vl cedẽdo trũcare. 7 ẽ ꝓpositũ a trũco cas. 7 cedo vel cede. vñ trucidare q̃si trucãdo cedẽ. 7 ꝓdu. ci. vñ hora. epi. Vinu3 seu pisces seu porrũ 7 cepe trucidas. 7 est trucido actiuu3 cũ suis cõpositis.

Truculẽtus. a trux 7 lentos. cõponit truculent9 ta tũ. Et trucilẽtus tm valet. i. plenus truciditate. crudelis. asp. ferus. 7 vtrũq; ꝓpat. vñ hec truculentia tie.

Truculo las. lani. lare. i. trucidare a trux dr.

Trudes. a trudo dis. dr ẞ trudes dis. 7 dicũt trudes fũstes ferrati. s. ꝓti. q: trudãt naues. vide ī trudo

Trudo dis. do ī si. trusi. 7 si ī su3 trusũ. trudẽ. i. ipellere ipingẽ. ī custodiã includẽ. Trudo ꝓponit. Abstrudo dis. abstrusi. sũ. i. includẽ. absc̃dẽ. Cõtrudo dis. ꝓtrusi. Detrudo dis si. i. deorsũ vel d vno loco ad aliũ trudere. vl excludẽ. Extrudo dis. si. i. valde vel ex trudẽ. In trudo dis. si. intrudẽ. i. valde vl intro trudẽ. Pertrudo dis. i. pfecte trudẽ. Protrudo dis. si. i. pcellere. Obstrudo vl obtrudo. i. ꝰ vel ob aliq̃d vl vndiq; trudere. icludẽ absc̃dẽ. Retrudo dis. retrudẽ. i. intro trudere. vel claudere vel retrudere. i. retro trudere vel ex trudere. Trudo 7 eius cõposita sũt actia. et faciũt ptẽritũ ī si. 7 supi. i sum. et ꝓd. tru. Vñ q̃dã. Ingerit astutus seq; itrudit violentus. Itẽ. Nomẽ habeto trudes ex trudo sit tibi trudes.

Trulla. a trudo dis. dr ẞ trulla. i. bombo vel sibil9 ani. q: trudẽdo emittit. Itẽ trulla dr q̃dã vas fictile. Itẽ trulla est q̃dã instrm cemẽtarior ferreũ latũ ad ꝓplanãdũ murũ 7 ad lapides cũ calce ꝓponẽdos et ꝓiungẽdos. q: trudit et detrudit et intrudit calce vel luto lapides. amos. vij. Et ī manu ei9 trulla cementarij.

Truncus. a trudo dr ẞ trũcus ci. i. sine capite. s. statura arboris insistẽs radici. Trũcos bois est media pars corpis a collo ad inguinẽ. Vñ ꝓgi. Caput collo vehitur. trũcus coxis sustinet. Et genibo 7 cruribo 7c. Vñ trũcus ca. cũ. i. diminut9. semipcisus sine capite. et trũco cas. i. caput auferre diminuere. debilitare. et ẽ actũm cũ suis cõpositis.

Trusum su. est supinũ de trudo dis. Ind addita s fit trusus. i. clausus.

Truta. a trudo dis. dr ẞ truta te. q̃dã piscis. q: vi bz trudendi. vel q: sp moret obstrusa.

Trutãic9 ca. cũ. pnl. cor. in trutannus est.

Trutannizo zas. ī trutãnus est.

Trutannus. a trudo dis. dr ẞ trutann9 ni. q: suis verbis trudat ad ẞ vt decipiat. facit em credi qd verũ nõ est. vñ ẞ trutãnia nie. et ẞ trutannulus li. di. Et trutãnicus ca. cũ. Et trutannizo zas. i. vitam et mores trutannorum gerere.

Trutina. a trudo dis. ẞ trutina ne. i. statera. s. lingua li

T ante V

bre. q: sp trudit foras. vel ptica p trãsuersum posita. q: trudat sursum. vñ ẞ trutinula. et ẞ trutinella ambo di. et trutino nas. i. librare. equipẽdere. vl vt di. Pap. Trutinat appensat extimat. et cor. tru. Hora. ī epist. Scriptores trutina nõ est q multa loquamur.

Trutinella le. di. pua trutina.

Trux cis. ge. om. dr a trudo dis. et ẽ trux crudelis. asterus. ferus. inexorabilis. horrendis. et cõpat. vñ hec trucitas tatis. et cor. u. ante c. Vñ ouid. epi. Mat eris tauro seuior ipsa truci. Itẽ Hora. ī epi. Fre truces inimicitias et funebre bellũ.

T ante V

Tuatim aduerbiũ psonale. i. tuo more. vl more tue gẽtis vel patrie. Sil'r distingue matim et suatim. Et scias q aduerbium nõ accidit numerus neq; psona vt dixi in meatim.

Tuba. a tibia dr ẞ tuba be. quasi tibia q: sũt silles ei et ī longitudie 7 ī spẽ. Vel tuba q̃si tusa. q: tuba ꝓcaua ẽ Et scias q tuba legat' d qua hr ī. x. numeror. Erat vt di. Josephꝰ fistula cãtatoria pene magnitudine ebiti. calamo capacior pbẽs ī pncipio latitudinẽ. q̃ cõueniebat ori suo ad susceptiõez spũs. q̃ bebraice dr asora Et sic dr ī bistoriis. Tuba bẽbat q̃tuor vsus ad vocã dũ multitudinẽ. admouenda castra. ad bella. ad festa. Vñ cũ solẽne bẽbãt epulũ. 7 dies festos. et kalendas clãgebãt. vñ ī psal. Buccinate ī neomenia tuba. Vñ versus. Legatis pplm tuba clãgore vocabat. In bellis castris. festisq; sonora tonabat.

Tuber. a tumeo mes. dr ẞ tuber beris. fung9. q: ex tumore terre ꝓdeat. vñ 7 tubera q̃si tumera. i. q̃si tumore terre. 7 ponit sepe p tumore. 7 p pcõ generaliter Teren. ī adelphis. Collaphis ẽ tuber totũ caput. Vñ tuberosus sa. sũ. tuberib9 plen9. inflat9. supb9. 7 cõpat. vñ ẞ tuberositas tis. i. inflatio vel supbia.

Tubero. a tuber dr tubero ras. i. inflare. supbire. vl tuberib9 iplere. 7 cõponit. Cõtubero ras. Detubero ras. id est purgare vel equare. 7 cor. be.

Tuberosus sa. sum. ī tuber est.

Tubianei dicebant iudei illi q̃ ex alienigenis ꝓuocati ī auxiliũ iude venerãt. 7 dicebãt tubianei q̃si tuberi cõducti. 7 ꝓdu. ne. Hoc vult glo. in. ij. li. macha. c. xij. sup illud. Et venerũt in charata ad eos qui dicunt tubianei iudei.

Tubicen. Tuba cõponit cũ cano nis. 7 dr ẞ tubicẽ cinis. q̃ canit cũ tuba. 7 cor. penul. cã nti cẽ gti. vide in cano nis.

Tubicina. a tubicen dr ẞ tubicina ne pnl. corr. mulier q̃ canit cũ tuba.

Tucetar9 ria. ī tucetũ est.

Tucetũ. a tũdo dis. dr ẞ tucetũ ti. cibꝰ q̃ fit ex carniz cõtusione. sicut salsicia est. Persius. Sed grandes patine tucetaq; crassa. 7 ide ẞ tucetar9 ria. q̃ cibũ illũ facit.

Tuchidides. in tuchis est.

Tuchis interpt'at' fortuna. vñ q̃dã grec9 poeta dict9 est tuchidides q̃si fortunatus.

Tucus gen9 auis. s. cuculus.

Tudatus dati. in tudes vide.

Tudes. a tundo dis. dr ẞ tudes vel tudat9. i. malleus. Vñ tudatos appellam9 illos q̃ habẽt capita grossata ad modũ mellei grossi.

Tudico as. pcutẽ cũ malleo. 7 dr a tudes vel tudatus.

Tueor eris. ẽ tuor ris. est.

Tuguriũ rij. in teges vide.

Tuitus ta. tũ. a tuor eris. tercie ꝓiugatiõis. Sil'r ꝓtuitus. detuit9. intuit9. Bz tueor sc'de ꝓiuga. facit tutum vñ ī doctrinali. Dat tutũ tueor tuitũ tuor. ambo tueri

Tuli tulisti dat' p preterito bis verbis tollo 7 fero. et corr. tu. vñ attuli attulisti detuli contuli extuli sustuli. corr. penul.

Tulli⁹ lij.p duo ll.ꝑriū nomē cuiusdā viri. Lucan⁹ in.vj. Tulli⁹ eloquij cui⁹ subiure togaq⁹.
Tulo lis.vide ī tollo lis.
Tult⁹.a tulo lis.tuli vel tetuli tultū. Antiq⁹ dicebat tult⁹ta.tū.qđ tollit.vñ greg.in mora.exponēs illđ iob Ferrū de terra tollit.dicit ī.xvij.li.loquēs de matheo apso. Sz de terra tult⁹ ī fortitudine ferri ꝙualuit.vid etiā ī tollo lis.
Tumētū.a tumeo mes.ß tumētū ti.q: ī filo vel tela tu meat nec subtilitatē habeat.vñ tumentuosus sa.suz.i. tumento plen⁹.7 cōpat.
Tumeo mes.mui.mere.i.surgē.crescere.inflare supbi re.vñ ß tumor oris.7 tumesco scis.incho. Tumeo,ꝑponit. Cōtumeo mes. Circūtumeo mes. Detumeo mes. Distumeo mes. Extumeo mes. ī eodē sensu ista tria.i. valde tumē.vel cessare.a tumore remoueri. Intumeo mes.i.int⁹ vl' ꝯ tumere. Pertumeo es. Obtumeo mes Retumeo mes.7 ab oibus istis ichoatiā. Cōtumesco ⁊c. Tumeo cū oibus suis ꝑpo.ē neutrū.7 caret sup.7 corri. tu. Hora.in poetria. Uesanū tetigisse timēt fugiāt-q⁹ poetā. Et ī auro.đr. Hic tumet ille timet. fugit hic hostem fugat ille.
Tumidul⁹ la.lū.đi.aliquātulū tumidus
Tumidus.a tumeo mes.đr tumid⁹ da.dū.i.inflat⁹.su perbus.irat⁹.7 cōpat.7 a gtīo tumidi addita tas.fit ß tu miditas tatis. Et đr̄ñt tumid⁹ 7 tumēs.q: tumidus ē q̄ sp tumet. Tumēs ꝙo q̄ ad tp̄s ex aliq̄ cā tumet.vide p sile ī tumidus.
Tumor.a tumeo đr ß tumor oris. vnde tumorosꝰ sa. sum.i.tumoribus plen⁹.7 comparat. vñ hec tumorosi-tas tatis.
Tumulo.in tumul⁹ vide.
Tumulul⁹ li.đi.ꝑuus tumul⁹.
Tumultuari⁹.a tumltuor aris.đr tumultuari⁹ ria.riū 7 hīc tumultuarij dicebāt milites vel pedites q̄ ꝑ solo tumultu ducebāt ī plīū.vl' q: subito 7 cū tumultu exe-unt ꝯ hostes er īpꝛouiso venientes.vñ 7 illud gen⁹ mili tie đr tumult⁹ vl' tumultuatio vel ꝙiuratio.
Tumultuor aris.ī tumult⁹ est.
Tumult⁹.a tumeo mes.đr ß tumult⁹tus.i.seditio ꝙiu ratio.diuersoꝝ garrit⁹ q̄ tumor mult⁹.vñ tumultuo-sus sa.sum.i.tumultu plen⁹.7 cōparatur. Et tumultu-or aris.i.tumultum facere.7 hinc tumultuarius tumul tuaria rium.
Tumul⁹.a tumeo mes.đr ß tumul⁹ li.s. mons breuis. vel sepulcrū vel terra ꝙgesta sup̄ sepulcꝝ. Et đr tumu lus quasi tumēs tellus.vñ ß tumullulus di.7 tumulos⁹ sa.sū.i.tumul' plenus.7 ꝑpat.vñ ß tumulositas. Itē a tumul⁹ ꝑ sepulcro đr tumulo as.i.sepelire.vñ tumula tim adū.7 cōponit. Cōtumulo las Detumulo las.id ē valde vl' deorsū tumulare.vel a tumulo remouē.đ tu-mulo extrabē. In tumulo las.retumulo las. Et est tu-mulo actim cū suis cōpo.7 cor.mu. Significatiōes b⁹ noīs tumul⁹ ꝑprebēnūt ī ß ꝙsu. Mōs breuis est tumu lus.bustū cōgestaq⁹ tellus.
Tundo dis.tutudi.tusū.tūdere.i.pcutē. ꝙberare. cō terere. ꝙfrigere. Tūdo cōponit. Cōtūdo dis.ꝑtudi cō tusuz.i.cōterere.pcutere.ꝙfringere. vñ cōtusus sa.sū. Detūdo dis.detudi sū.i.valde tūdere.vel deorsū. Ex-tūdo dis.di.sū.i.ex tūdere. vl' tūdēdo exbere// Intūdo dis.di.sū.i.int⁹ vel valde tūdē. Pertūdo dis ꝑtusi sū. Obtūdo dis.si.sū.i.ꝯ vl' vndiq⁹ tūdē.obturare.ī angu stia claudē vel ꝓhibē.obserare. obsurdare.oppimere Uñ obtus⁹ sa.sū. Retūdo dis.si.sū.i. retro tūdē vl' tū-dēdo retro oppimē.7 acumē ferri destruē. Tudo 7 ei⁹ ꝙposita sē actia. Itē tūdo gemiat ꝑteritū in ꝓma sylla-ba.7 amittit ibi'n.vt tutudi pnl'.cor.ß ī sup̄.remanet n. vt tūsū. Cōposita ab eo oīa amittūt geminatōz ī ꝑteri to.7 n.ī sup̄.vt ꝙtudi ꝙtusū.retudi suum ⁊c. ꝓm bug.7 ß ꝓm modernos teneas. Sedz antiq⁹ tm̄ supia p̄dictorū

Thor ī ueniūt sepe retinē n.vt obtūsus. vñ ꝛgili.in.j. geor. Uomerꝫ obtūsi dētē cauat arbore litres. Et in-troduc ꝑt.istū ꝛsū. Itē ī.j.reg.c.xiij. inuenit q⁹ retunse erāt acies vomer. Inueniūt et sup.p̄dictor ꝛbor sine n.vñ aggei.j. Bacculū ptusū. Et formal tūsū a pri-ma ꝑsona p̄ntis do ī sū.vt tūdo sū. Inuenit tōdeo des 7 fac ꝑteritū totōdi 7 sup̄.tōsū.vide ī suo loco. Itē sci as q⁹ cōposi.a tūdo oīa cor.pnl'.ꝑteriti vt ꝙtudi detu-di extudi itudi ptudi retudi obtudi.
Tunica.a ton⁹ đr ß tunica ce.antiq̄ssima vestis quasi tonica.q: ī motu īcedētis sonū faciat. Primū em̄ fuer t pellicee tunice q̄bus p⁹ electiōz de paradiso adā 7 eua idu ti sūt.vñ tunicella le.di.7 tunicat⁹ ta.tū.i.tunica indut⁹ vel tunicā bns 7 tunicosus sa.sū.i.tunicis plen⁹.7 tuni co cas.i.tunicā induere.
Tunicella le.di.pua tunica.
Tunicula le.di.pua tunica.
Tunsim aduerbiū.i.minutim cōcisim vl' ꝑcussim 7 đr a tundo dis.
Tūsum est sup̄.de tūdo dis.
Tuor tueris tuit⁹ sū.i.inspicē vel defendere ꝓtegere. Uñ tueor eris tut⁹ sū scde cōiuga.i.inspicē vel defen-dere ꝓtegere. Et ꝓm ꝑt.idē signāt tueor et tuor.7 tam tuor q̄ tueor cōponūt 7 redūdā cōposita ī eandē si-gnificatōz.s.ꝓ inspicē. Cōtuor eris.cōtuit⁹ sūt. Cōtue or eris.cōtut⁹ sū.i.cōsiderare inspicē. Detueor eris.de tutus sū. Detuor eris.detuit⁹ sū.i.valde vl' deorsū tue-ri. Intueor eris.intut⁹ sū.7 intuor eris intuit⁹ sum.i.ꝯ aliquē vel intus vel diligent ꝛsus aliquē tueri. Et di stigue sic cōtuimur illa đ q̄bus cū ea cōtuimur nulla sur git imago vt ligna. Detuimur illa de q̄bus cū detuimur ea surgit imago ī inferiori pte posita sicut aq̄. Intuīm illa de q̄bus cū ea intuimur resultat imago supi⁹ vt spe-culū. Itē cōponit obtuor eris.obtuitus sū vl' obtueor eris.obtut⁹ sū.i.ꝯ vl' vndiq⁹ vel ob aliq̄d tueri. Tuor 7 tueor 7 cōposita ab illis deponentia sūt 7 cōposita in eadē significatiōe inueniūt. Tuor 7 ei⁹ cōposita faci unt supinū in tuitū. Tueor ꝛbo scde cōiugatiōis cū su is cōpositis facit tutū. Itē tuor deberet facere infiniti-uum tui.ß cā dīe de tui ꝓnois defic.ß accipit mutuo tueri. Cōposita ꝙo ab eo bnt infinitiuū.s.cōtui 7 detui ⁊c. Uñ versus. Pro speculor dicis 7 ꝑ defendo tueri Dat tutū tueor.tuitū tuor ambo tueri. Itē nota q⁹ tu or raro inuenit ꝑ defendere 7 sep⁹ ꝓ inspicere.econ-uerso tueor raro inuenit ꝓ inspicē 7 sepe ꝑ defendere Sz cōposita raro vel nunq̄ inueniunt nisi ꝓ videre ꝓm bug. Prus.ꝙo in.viij.li.vbi agit de cōiugatiōe dic q⁹ sunt quedam verba q̄ q̄uis eandem significationez seruēt.diuerse tm̄ coniugationis sunt in vsu. vt stri deo des.et strido dis. Feruo ues.et feruo is. Tueor eris.7 tuor eris. Oleo oles.7 olo olis.excelleo excelles.7 excel lo excellis.
Turba.a turbo as.đr ß turba be.i. turbatio et turba ꝓpli multitudo.ß multitudo numeri fit. Turba tm̄ i lo co. Pnt em̄ pauci turbā ī angusto facē.7 est turba no-mē collectiuū.7 ꝑt recipe ꝛbū pluralis numeri.7 adie ctiuū ī plurali numero.7 ī diuersitate generis.7 ß rōne si gnificatōis.vñ i.vij.c. Joan. Sz turba ß q̄ nō nouit le gē.maledicti sūt ⁊c.
Turbatio onis.in turbo as.est.
Turbella le.i.turbatio.7 đr a turba. Aug.ī li.đ ci.dei. Dem motū cordis 7 saltū oēsq⁹ turbellas fluitare as serit.7 ꝑdu.bel.
Turben.nis.in turbo nis est.
Turbidus da.dū.ī turbo as.vide.
Turbo bas.đr a turbo nis.7 est turbare ꝑcipitare cō-fundē cōmiscere obscurare.vñ turbidus da.dū.7 cō-parat. Uñ ß turbiditas tis.7 est turbidū đ nā. Turbu lentū ꝙo fit. Et đr turbidus da.dū.q̄si terbidus.i.ter-ra cōmixtus.s.fece.7 est cty. Turbo cōponit. Cōtur-

bo bas. Disturbo bas. Deturbo as. Exturbo as. Pro turbo bas. Perturbo bas. Inde pturbatus ta.tū. vñ a gtio pturbati addita o.fit hec pturbatio. Quare ät perturbatio nō cadat in sapientē dixi in sapientia. Re turbo bas. Turbo 7 ei⁹ composita sunt actiua. Item a tutbo as.dicit turbido as.i.turbidum facere. Et tur batus ta.tum.7 a genitiuo turbati addita o.fit hec tur batio onis.

Turbo nis.mas.ge.cor.pnl.gti.dr a terra qđ antiq̄ di cebāt hic turben nis.s. fertigo volubilitatis vētor dictus a terra.q; q̄tiens talis vent⁹ cōsurgit terra in cir cūitu mittit. Vñ turbine⁹ nea.neū. Et turbinosus sa. sum. De causa huius venti qui dr ventus turbo.vide in ventus.

Turbulent⁹.turba vel turbatio vel turbiditas ꝓponi tur cū lētos.7 dr turbulēt⁹ ta.tū.7 turbulēs tis.i.turbi dus nō lucidus. Sꝫ turbidū de natura. Turbulentus ꝓ fit ex accidēti.7 vtrūq̄ cōpar. vñ turbulēte vl turbulenter aduer.7 b turbulētia tie.7 turbulento as.i. tur bulentū facere.

Turdela le.quēdam auis quasi maior turdus. 7 dicit a turdus.cuius turdule stercus viscū generare dicitur ꝟm bug.

Turd⁹.a tardus dr bturdus di.q̄dā auis.q; tarde vo let.vel q; tarde se referat.s.i fine autumni. Vñ turdi nus nā nū.pnl.pdu.

Turgeo ges.si.sū.gere.i.inflari tumere. vñ turgesco scis.incho. Turgeo componit. Conturgeo es. Deturgeo es. Disturgeo es. Inturgeo es.perturgeo es. Obturgeo es. Returgeo es.7 binc inchoa. Conturgesco scis. Deturgesco scis.ꝛc. Turgeo 7 ei⁹ ꝓposita neutra sūt.et faciunt ꝓteritum in si.7 supinum in sum.lz ꝓteri ta 7 supina taliū verborū non sunt in frequenti vsu vt notum est.

Turgidulus la.lū.di.aliquātulū turgidus.

Turgidus.a turgeo ges.dicitur turgidus da. dum.i. inflatus tumidus.iratus.et comparat. vnde hec turgi ditas tatis.

Turgiolū.a turgeo ges.dr b turgiolū li. vas interius grossum 7 turgidū.7 cor.o.

Turgor goris.mas.ge.i.tumor. turgiditas. et dicit a turgeo es.

Turma.a turbo bas.dr b turma me. societas boim ꝓpie triginta.s.ala. Sed ala cōtinet triginta milites. turma triginta pedites. Unde turmatim aduer.sicut a turba turbatim.

Turmella le.di.pua turma.

Turmula le.di.pua turma.7 cor.mu.

Turonis ciuitas ē.7 cor.pnl.sicut ligonis.

Turpeo pes.in turpis est.

Turpiloquus.a turpe et loquor ꝓponit turpiloquus. qua.quū.pnl.cor.i.turpia loquens. vñ b turpiloquium quī.i.turpis locutio

Turpilucrū.turpis cōponit cū lucrū. 7 dr turpilucr⁹ cra.crū.i.turpit lucr̄ faciēs. vñ b turpilucr̄ cri.turpis adq̄sitio lucri.7 cor.lu.naturalit.

Turpis.a torpeo pes.dr b 7 b turpis 7 b pe.informis q; torpeat.7 cōpar. a dtio turpi addita tudo fit hec turpitudo dis. Itē a turpis dr turpo as.i.inq̄nare tur pē facē. vñ turpeo pes.pui.i.esse vel fieri turpē. vñ tur pesco cis.ich. Turpo cōponit. deturpo as. 7 ē turpo actim cū oīb⁹ suis cōpositis.

Turr.cula le.di.pua turris.

Turris.a teres dr b turris b⁹ turris. Et dicūt turres quasi teretes.q; lōge sūt.7 recte 7 pcul rotūde vident lz q̄nq̄ sint q̄drate vel late. Vel dicunt a tueor q; pre bent defensionē. Et desinit actūs singularis in em.7 in im.turrem vel turrim.7 ablūs in e.7 in i.turre vl turri 7 gt̄ūs pluralis ī ium.turriū.7 actūs pluralis ī es.vl ī is turres vl turris.vñ turricus ca.cū.turrib⁹ plen⁹ ad mo dū turris dispositus.7 pdu.pnl. Et scias q; turris gre gis dicebat ꝟm biero.locus vbi iacob greges suos pa uit.nomen loco inde relinquens. Turris ꝟo custodiꝫ dicebat vbi custodes positi erant ad custodiam pro uinciarum.

Turritus ta.tū.in turris est.

Turtur ris.a sono nomē bz gen⁹ auis ē. vñ turturin⁹ na.nū.pnl.pdu.7 declinat b turtur turturis. ꝑmiscui ge.pnl.gti cor.7 sub vno genere 7 vno articulo cōpre hendit alia vtriusq̄ sexus. Pōt ḡ dici. Alba aq̄la et vn⁹ turtur.tā ꝑ mare q̄ꝫ ꝑ fem.nec fit restrictio ad ma sculinū cū dr. vn⁹ vel solus turtur.sic ꝓsuevit fieri ī cōi ge.cū dr alb⁹ ciuis.tū q̄nq̄ noīa ꝑmiscua recipiūt ad iectiua ꝓ naturā sui articuli cā discernēdi sexū. vñ iue nit. Anser erat cuidā ꝓcioso germine fetus. Stlr dictū est de turture. Sola volabit. sola sedebit. tū nobilio res autores his abusiōib⁹ nō vtūt. De b dixi in tercia pte ī tractatu de genere noīm vbi egi de epiceno ge.et est turtur auis pudica.vñ di. Bern.in.lix. Fmone cāti cor. Turtur cōpare vno cōtenta est.q̄ amisso alteruꝫ iā nō admittit.numerositatē ī boib⁹ nuptiar̄ redarguens. Nā 7 si forsitan culpa ꝓpter īcōtinētiā venialis ē. ipa tū tāta incōtinentia turpis ē. Pudet tū negocium honestatis rōnē nō posse ī boie q; nā pōt ī volucre cer nere cū.n. turturem tpe sue viduitatis sctē viduitatis op⁹ frenue atq̄ infatigabil⁹ exeq̄ntē videas vbiq̄ sin gularē.vbiq̄ gemētē audias.nec vnq̄ ī viridi ramo re sidentē inspicias. 7 tu ab eo discas voluptatū virētia imo virulentia vitare. Adde q; in iugis mōtiū 7 sumi tate arbor̄ freq̄ntior illi q̄uersatio est vt qđ vel maxīe ꝓpositū pudicitie decet doceat nos terrena despicere 7 amare celestia. Ex q̄bꝫ colligit q; vox turturis sit etiaꝫ ꝑdicatio castitatis. Neq̄ em a pncipio vox ista in ter ris audita est. ꝟ magis illa. Crescite 7 multiplicamini et replete terrā.

Turturi dicūt pastores q̄ fistulis canūt.

Turturis.vide ī tbus aspirato.

Tuscia.a tus turis.dr b tuscia cie.q̄dā ps italie.a fre quentia turis 7 sacror̄ dicta.eadē 7 tyrrhenia a tyrrhe no fratre lydi.vnde tuscus ca.cum.gentile.vide ī lydia

Tussicula le.di.pua tussis.

Tussis.a tūdo dis.dr b tussie sis.q; tūdit pectus vl dr sic a ton.i.ab altitudine.q; a ꝓfundo pectoris veniat. 7 desinit ablatiuus in i.vt tussi.et actūs in im tm̄. Et sē quinq̄ nomina latina que faciūt in im tm̄ actim. vnde versus. Im tm̄ faciūt hec quartū noīa casū. Vim bur rim tussim maguderimq̄ sitim. A tussis dr tussio sis.si ui.sire situm. vnde hic tussitus tus.7 tussito tas.freq̄n. pnl.pdu.

Tussitus tus.in tussis est.

Tutamē.a tutor taris.dr b tutamē mis.i.tutamentuꝫ 7 pdu.pnl.nti. b cor.pnl.gti.

Tutela.a tueor eris.tutus sum.dr b tutela le.i.defēsio Et est tutela ī liberū caput alicui⁹ q̄ ꝓpter etatē nec se nec sua defendē pōt.tutela dabit liberis. Patron⁹ ser uis.vñ tutelo las.i.defendē.vñ b tutelatio onis.et b tu telamē minis.7 b tutelat⁹ tus.7 b tutelator.i.defensor. 7 pdu.te.

Tutelar⁹.a tutela dr tutelari⁹ ria riū.defensorius.p tectorius.

Tuto tas.ī tutor taris vide.

Tutor taris.i.freq̄nter defendē. Huare ꝟbū frequēta. Et dr a tueor eris.tutū tutu.addita or.fm modernos 7 ꝓponit. Contutor aris.vñ antiq̄ dicebāt ꝓtuto tas. vñ in.v.c.barut⁹. Sacerdotes seris hostia tutāt 7 pa ducit tu.

Tutudi ꝓteritū de tūdo dis.ī tūdo dis vide.

Tut⁹.a tueor scde ꝓiugatiōis.descēdit tut⁹ ta.tuꝫ. vñ dom ē. Tutus. Detutus. Intutus. Obtutus. Sꝫ tui tus descēdit.a tueor eris tercie cōiugatiōis.vide ī tuit⁹.

V ante A

Vacca vacce. a vacillo las. dr ꝟ vacca ce. i. bos q̄i vacilla 7 debilis respectu tauri. vel vacca dr a bos q̄i boacca. sic a leo leena. 7 a draco draena. vñ vaccin⁹ na. nū. Et ꝟ vaccarius. 7 ꝟ vaccaria rie. custos vaccar. Et ꝟ vacca q̄dā civitas hispanie. ab abūdātia vaccarū ita dicta. vacca ēt dr q̄dā civitas i india. vñ vacce⁹ cea ceū. 7 ꝟ 7 ꝟ vaccēsis et ꝟ se. 7 geminat c. vacca et oīa ab eo derivata.

Vaccella le. di. pua vacca.

Vaccula le. di. pua vacca

Vacillo. as. vaco cas. dr vacillo las. i. titubare. istabilē ee tremulare. labare. trepidare. vñ vacillās pticipiū. 7 pdu. va. vñ ouid. methamor Spes mea vacillat subtili pēdula filo. vt dicit magister bñ.

Vaccinia. herba colorīs purpurei

Vaco cas caui catū care. i. esse vel fieri vacuū. 7 lz videat ad alias significatiões trāsferri. tñ oēs redolēt illā. Dr em̄ vaco lectiōi. i. insisto lectiōi 7 opam do. 7 vaco a lectōe. i. cesso vel deficio a lectiōe. vaco numis. i. careo. Hz oēs iste significatiões redolēt p mā. Cū ꝟo dico vaco lectiōi idē ē acsi diceret. vaco ab alijs rebꝰ 7 insisto lectiōi. vñ vacat impsonale. i. esse vacuū vel licitū esse vel opportunū. vñ vacat mihi legere. i. opportunitatē legēdi habeo. 7 nō impedior ab alio negocio. Vaco cū suis cōpositis siqua hz est neu. et cor. hāc syllabā va Vñ lucan⁹ in. v. li. Fata vacent pceruū motus hec cuncta sequent.

Vacuefactus. ī vacuo as est.

Vacuna. a vaco as. dr ꝟ vacuna ne. dea vacatiōis et ocij. dea. Hec tibi dictabā p⁹ fanū pulcre vacune

Vacuo as. aui. are. 7 ſm pāp. vacuat. i. inanit. qđ int⁹ est aufert. vñ vacu⁹ cua. cuū. i. van⁹. ociosus. destitut⁹ sine eo qđ habuit 7 cor. pmā. Oui. Da vacue menti q̄ tueat opus. 7 cōponit cū factus. 7 dr vacuefact⁹ ta. tū. Job. xiij. Et fluui⁹ vacuefact⁹ arescat.

Vadimoniū nij. ī vadiū est.

Vadio as. in vadiū exponit.

Vadiū. a vas dis. dr ꝟ vadiū dij. 7 ꝟ vadimoniū nij. ī eodē sensu. s. pign⁹ vl fideiussio. vñ vadio as. i. ī vadio ponē. vadiū vel pignus alicui dare. 7 cōponit connubio as. Innubio as. Obnubio as. i. p̄ aliū vadiare. Renubio as. i. repignorare. a vadio recolligere. Subnubio as. i. post vel latenter vadiare. Et est vadio actīm cū oīb⁹ suis cōpositis. 7 cor. va.

Vado das. dani. dr a vadū. 7 est vadare p vadū trāsire. vel p vadū ducē. vt vado istū. vel vado equū. 7 cōponit. Peruado as. Renado as. Transuado as. Et est vado neutrū cū suis cōpositis p transire p vadum In alia significatiōe est actīm 7 cor. aa. sicut vaduz. ß vado dis. pmā pdu. Vñ ꝟsus. Vado viā. vado quadrupedē. vadio vadiū do. 7 vador illud. idē significare solet. Prima vado lego tercia vado lego.

Vado dis vasi suz. vadere. i. ire vel pgere. Vado cōponit. Evado dis. Euado dis. euasi. i. extra vadere. effugere liberari. Invado dis. invasi sum. invadē. i. impetere. aggredi arripe. Peruado is. puasi. i. pfecte vadere vel p aliud vadere. Vado 7 ei⁹ composita sē neutra. pter invado. qđ est actiuū. 7 oīa faciūt pteritū in si 7 supī. suz. 7 pdu. va. vñ pāphil⁹. Et mō vadit egnes q̄ solet ire pedes.

Vador. a vas dis. derivat vador aris. i. in vadē ponere. vadē dare. vt Ego vador illū tibi. i. do illū ī vadē tibi. vel vadari. i. vocari ad iudicū ad placitū vel fideiubere. vel litigare. vel polliceri. 7 erat cōe olim. ß mō tñ de pomētale. 7 ptinet nō solū ad boies. ß etiā ad animalia bruta. vt vado tibi equū meū. Et cōponit. Convador aris. Evador aris. i. poscere flagitare. vel a vaditōne liberare remouere. Revador aris. i. vadē recolligē. 7 est deponen. cū suis cōpositis. 7 cor. va. sicut vas dis. Vñ ouid. de reme. Quicq vadaturus leticia pdeat inquit. vide etiā ī vado as.

Vadulū li. gi. puū vadū.

Vadū. a vado as. o. ī um. ſm pſ. dr ꝟ vadū di. locus brevis 7 humilis ī aq̄. qr p eū possit vadi. i. deambulari pedib⁹. vñ vadosus sa. sum. 7 cōpar. 7 lz vado dis. a q̄ derivat. pducat pmā. tñ vadū 7 vas dis. 7 vador aris. cor. va. vñ ouid. epi. Sid vada menādri pcinit albꝰ olor.

Vafer. valde pponit cū afer. 7 dr vafer ra. rū. i. callidus 7 ingeniosus. ꝟsipellis. multiformis. Et dr vafer q̄i valde afer. i. valde callidus. nā afri valde solent dolosi esse 7 fraudulēti. vel vafer cōponit a vari⁹ 7 ferēs. Inde vafer q̄si varia ferens. sicut bō caut⁹ q̄ loq̄t varijs modis. 7 ppar. 7 cor. va.

Vagedaber hebraice. richm⁹ grece. numer⁹ ltine. est liber numeri. vñ hiero ī plogo regū. Gnartus inquit vagedaber quē numeri vocam⁹. 7 acuit in fine.

Vagetra hebraice dr tercⁱ liber moysi. s. leuitic⁹. vñ dicit hiero. ī plogo reg. Tercⁱ vagetra. i. leuiticus.

Vagina. a bainlo as. dr ꝟ vagina ne. theca gladij dicta q̄i bagina. qr ī eo mucro vel gladi⁹ baiulet. vñ hit vaginari⁹ rij. q̄ fac vaginas. 7 vagino as. i. facere vaginas. 7 cōponit cū e. 7 dr euagino as. i. extrabo d vagia Ie cū in. 7 dr Invagino as. i. in vaginā mittere. Evagino 7 ei⁹ cōposita sūt neu. 7 pdu. pnl. Ouid. metba. Pēdēti nitidū vagina diripit ensem.

Vagino as. in vagina est.

Vagio. a vagus ga. gū. dr vagio gis. giui. vel gij. gitū gire. quarte pjugatiōis. i. plorare. flere. 7 ē ppie infantiū ī cunis adhuc existētiū. 7 ide vagit⁹ tus. tui. ipe clamor infantiū. 7 vagito tas fre. i. frequenter vagire vel violenter. 7 pdu. pnl. vagio neu. ē cū suis cōposi. 7 pd. va. ß vag⁹ ea cor. Tobias. Nos q̄i vagitu deficiēte loq̄. Itē ꝟsus. Siluis pasce vagī. ī cunis tu petre vagis

Vagito tas. in vago gas. vide. 7 pdu. gi.

Vagi⁹. a vagor aris. dr vagi⁹ gia. giū. q̄ genibꝰ iūctis ambulat.

Vagor aris. gatus sū. gari. i. spaciari errare. huc illuc discurrē. vñ vagabūdus da. dū 7 vag⁹ ga. gū. Qr autē dr vagus q̄i a via act⁹. 7 vagari q̄si a via agi. i. sine via vel vagari q̄i vagū agi. ety. ē. 7 cōpar. vñ ꝟ vagitas tis

Vagus cōponit. Peruag⁹ ga. gū. i. valde vagus. vagor cōponit. Convagor aris. Devagor aris. Divagor aris. i. valde vel deorsum vel diversis modis vel in diversas ptes vagari. vel a vagatiōe cessare. Itē evagor id ē ex vagari. exire. Girovagor ris. i. p giruz vagari. Peruagor aris. Vagor 7 ei⁹ cōposita deponentia sē 7 cor. va. vñ lucan⁹. Nobilitas cū plebe pz lateqz vagatur. Itē aurora. En vag⁹ 7 puag⁹ 7 maledictus eris.

Vagul⁹ a vagus dr vagul⁹ la. lū. di. aliquātulū vag⁹ vñ ꝟ vagula le. di. iuuēca q̄ vagat p cāpū. 7 ꝟ vagul⁹ li. anul⁹. qr vagat ī digito. 7 cor. gu.

Vagurio. a vagor aris. dicit vagurio ris. i. p ocium vagari.

Vagus ga. gū. ī vagor ris. exponit.

Vah q̄ qz signat gaudiū. 7 est interiectio gaudētis. Ysa. xlviij. ca. Vah calefactus sum vidi focū. 7 aug. di. Cū delectamur dicimus vah. Itē q̄ qz notat derisionem vel increpatōz. Matth. xxvij. Vah qui destruit tē plū dei 7 ī triduo illud reedificat. Et scias q̄ ī h. nō pt syllaba terminari. ß objicit in vah 7 ab. 7 ob. 7 vb. in q̄bus h. est finalis lra. Ad ꝟ rñdet pſ. in. tj. li. maio. q̄ ibi est apocopa. cū cor. pfecta vaha 7 aha 7 oha 7 vha sit Vel dic q̄ interiectiōes sint. 7 hmōi voces abscōdita voce solent pferri.

Valde. a valid⁹ dr valde. p valide. 7 p syncopā. pfert ſm prisci.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Valentinus la.lū.di.aliquātulū validus.
Valeo les.lui.valitū.i.vigē.sanū esse vel posse.ꝛ p̄ciū denotat.ꝛ valco.i.pereo vel ifirmor. Ūñ Teren. Ualeāt q̄ int̄ nos discidia q̄rūt.ꝛ hīc inuenit q̄ddā verbū defectiuū qđ ptinēt ad salutationem ī recessu.ſ. vale valete valeto valetote.i. valere qđ olim solebat dici mortuis p̄ pactā sepultura ab amicis.qđ erat signuꝫ q̄ nō debēbāt ampli⁹ eos videre.ꝛ q; tale vale erat signū doloris ꝛ tristicie ꝛ meroris. Inde tractū est vt valeo ponat̄ p perire vel ifirmari.a valeo les. dr valesco scis.incho. Ualeo cōponit. Cōualeo les.i.sit valē.sanari ad sanitatē redire.rescere.radicari.vñ ꝓualesco scis. Eualeo les.i.valde valē. Inualeo les.i.valde valere.crescere.abūdare.vñ ĩualesco scis.incho. Perualeo les.i.pl⁹ valē.p̄stare p̄cellē. Equaleo les.i.equalit valē equipollē.parē eē. Ualeo ꝛ ei⁹ ꝓpo.neu.sūt.ꝛ faciūt pteritū ī ui.diuisas.ꝛ supi.ī itū.ꝛ cor.hāc syllabaꝫ va. Oui.dr eme. Vlt valeas aio q̄cq̄ tolerare negabis Et in grecis.dr. Accipit valeat p queat ꝛ peat. Qui valet ille pōt defectiuūq̄ salutat. De vale ꝛ valete dixi ī aueo es. Et no.q valeo qñ p̄ciū denotat ꝓstruit cū gtō denotātē p̄ciū ideterminatū. vt ī digesto Iulius ait. Fūdū tātū valē q̄nti vēdi pt.ꝛ greg.di. Regnū cor tāti valet q̄ntū bēs. ꝓstruit et cū actio denotante p̄ciū indeterminatū vel determinatū. vt in geñ. Terra quā postulas trecētos siclos argēti valet. ꝓstruit etiā cū ablatiuo.
Ualetro.a valeo les dr ß valetro.i. gluto. p p̄ciū dr q; parū valet.vel q; valet multū ī leccacitate.et pdu. pnl.gti.ſ. valetronis.
Ualgia.a volno uis. dr ß valgia gie. q̄si voluia.i.retorsio.ꝓpie.n.labior obtorsio ē quā facim⁹ cū aliquē deridem⁹.vñ valgio gis.i.retorq̄re.
Valid⁹.a valeo les.dr valid⁹ da.dū.i.fortis.potēs robustus.ꝛ cōpar.vñ valide dius sime.aduer.ꝛ sepe ꝓferunt p syncopā vald⁹ dior.simus.p validus ꝛ validior.ꝛ valde p valide.ꝛ valdi⁹ p valid⁹. Itē a valid⁹ dr ß validitas tis.ꝛ p cōpositionē. Inualidus da.dū.i.debilis.fragilis.nō validus.ꝛ ꝓpar.vñ ß inualiditas tis.ꝛ ß inualitudo nis.i.debilitas.imbecillitas.infirmitas.et cor.p̄mā valid⁹. Luca.in.vj.li. Adducit inalide robur facundia cause.
Valitudinari⁹ ī valitudo est.
Valetudo.a validus dr ß valitudo nis.i.fortitudo.et nō.q valitudo ĩuenit p infirmitate.ꝛ ē nomē tractuꝫ ab illo funebri vale.qđ dicebat mortuis. dr q̄ dictū est ī valeo es.vñ q̄duꝫ dicūt valetudo p e.vñ valitudinarius ria.riū.ꝛ valetudinari⁹ ria riū.q̄ sepe infirmat.vel q̄ sepe pticipat valitudine.ꝛ ß valitudinariū vl valetudinariū rū.dom⁹ ī q̄ curāt egroti. Et lz cā dñie dici posset.ī vtraq̄ tñ significatiōe dr ꝓpetent valitudo p i.ꝛ scias q; i.añ tudo breuiat. vt fortitudo. p̄ter valitudo q̄si valetudo.
Vallestris ī vallus est.
Vallis.a vallo as.dr ß vall⁹ h⁹ vall.q; vallata sit mōtibꝰ.vñ vallosus sa.sū.ꝛ b ꝛ ß vallestris et ß stre. Et p cōpositiōꝫ ß cōuallis lis. magna vallis. Valles dicūt vbicūq̄ sūt humilia loca cāpor ꝛ depssa.q̄ vulsa.hinc ꝛ ꝓualles depssa loca terrar inter mōtes.ꝛ scias q; inuenit vallis salinar q; ibi erāt putei salis.
Vallo as.in vallus est.
Vallosus sa.sum.in vallis est.
Vallus.a valid⁹ dr ß vall⁹ li.i.pal⁹ q̄i vallid⁹.vnd ß vallū li.cōcatenatura q̄ fit d palis sup aggerē. Vl vallū est ipe agger.ſ.id qđ mole ꝛre erigit vt custodia p̄tē dat.ꝛ ē vallū int̄ mur⁹ ꝛ fossaꝫ.ꝛ dr a vallis.i.palis q̄b vallis munit. Ūñ q̄dā. Vinetis vallus. ß vallū ꝓueit vibi.ꝛ a vallū dr vallo as.i.circūdare.circūsepire.munire.ꝛ ꝓpe vallo vel vallis.vñ ß vallatiō onis.i.palor er cūdatio ī villa vel ī vibis obsidiōe. Vallo ꝓpon. Cō-

nallo as. Circūuallo las. Et est vallo actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis.
Valor.a valeo les.dr hic valor oris.i.potentia vigor sanitas.
Valua.a voluo is.dr ß valua ue.ꝛ sunt ꝓprie value q̄ reuoluūtur intus.ꝛ sunt duplices ꝛ replicabiles. De ß vide ī ianua.
Vanco nes.in van⁹ exponit.
Vanga.a vagus dr ß vanga ge. q̄ddā gen⁹ fossorij. q; vagādo fodit.
Vanidic⁹ ca.cū.pnl.cor.i.vana dicēs.ꝛ cōponit a vanus.ꝛ dico cis.xi.ꝛ tz nām dr dixi ptērito qđ naturalr cor.p̄mā.
Vanidus.a vanco nes.dr vanidus da.dum.i.vanus Et cōponitur euanidus da.dū.i. valde vanid⁹. Oui. in.v.metha. Pectora que in tenues abeūt euanida rimos.
Vaniloquus.a vanus ꝛ loquor componit vaniloqu⁹ qua quum.i.vana loquens.vnde hoc vaniloquiū quij ꝛ cor.lo.
Vanito tas.pnl.cor.i.vanitatē.dicē vel vanitādo lgu dare.ꝛ dr a vanus.
Vann⁹ ni.instrm de vimine factū ī modū scuti.cribꝛ scz ꝛ ē fe.ge.fm pap.
Van⁹.a ven⁹ dr van⁹ na.nū.i.inanis.falsus vacu⁹.irritus.venere⁹.q; venerij p̄cipue solēt eē vani.ꝛ cōpar van⁹ ior.sim⁹.vñ ß vanitas tat̄.ꝛ dr van⁹ q̄i vehemēt an⁹.i.vacu⁹.ꝛ ē ety.vide d ß ī ianis.ꝛ a van⁹ dr vanco nes.nui.i.eē l fieri vanū.vl desicē.vñ vanesco cis.icho.
Vanco cōponit. Euanco nes. Inuanco nes.ꝛ hinc incboa. Cōuanesco scis. Euanesco scis. Inuanesco scis.
Vano ꝛ ei⁹ cōposita sī neu.ꝛ carēt sup.ꝛ pdu.va.vñ ouid.d sine titulo. Carmine ifa ceres sterilē vanescat in herbā.
Vapidus.a vappa dr vapidus da.dū.i.insipidus sine sapore ꝛ cōpar. Ūñ hec vapiditas tis.i. insipiditas.et cor.va.ꝛ pi.
Vapor.o ras rauī.rare.i.calefacere.vrere vel vaporez emittē.vel vaporādo emittē.vñ ß vaporamē nis.ꝛ ß ꝛ hec vaporabil⁹ ꝛ ß le.ꝛ ß vapor oris.i.calor fum⁹.vide ī tonitr⁹.ꝛ ī vent⁹ ꝛ ī mōs ꝛ ī pluuia.a vapor dr vaporus ra rū.ꝛ vapore⁹ rea.reū.ꝛ vaporosus sa.sum. Vapor.o ras.cōponit cū e.ꝛ dr euapor.o as.ꝛ est actiū cuꝫ suis cōpositis.ꝛ pdu.po.ꝛgi.enei.xj. Succedūt mēses ꝛ tēplū thure vaporāt.
Vappa.a vapor.dr hec vappa pe.vile vinū qđ d fece exprimit.vel exinanitio cū aq̄ ꝛ ē ferre nulli⁹ saporis. Ūñ hec vappa pe.sepe dr isipiditas.ꝛ vappa dr ardelio p dig⁹ supflue.q̄ insipide vel idiscrete dispgit res suas. ꝛ nulli⁹ pbitatis est. Et scias q; vappa pducit a.añ p. ß vapidus eā cor.vñ credo q; sit dicēdū vappa p gemināū p.ꝛ sic positiō e pducit p̄ma.
Vapulo as aui.dr a vapor.ꝛ ē vapulare idē qđ ꝛberari.ꝛ ē ꝛbū neutrū passiuū. ꝛ significat passiōꝫ ab alio illatā.ꝛ cōstruit cū ablt̄o interposita a.vel ab.vt vapulo a te.i. ꝛberor sic ꝛ Berta nubit a p̄re.ꝛ bꝫ vocē activi ꝛ sensum passiui.sic ꝛ,xneo.nubo.exulo.ꝛ pdu. prima vapulo.ꝛ scribit p vnū p.vide in exulo las.
Varica.a vari⁹ dr ß varica ce.ꝛ hec varix cis.xua intercoxanea.q̄ si ledat vel itinē vel pcussiōe reddit hominē curuū ꝛ inflatuꝫ.ꝛ ex lesiōe facit poplices ꝛ coxas turgescē.a varica vl a varix dr varico as.vl varicor caris.i.trāsire.vel ambulare.vel diuerti vel deflectē ꝛ curuare vel claudicare.ꝛ cōponit. Diuarico as.ꝛ diuaricor aris.i.discrē vel separe diuersum facē vel diuersificare.vel diuersis modis varicare. Preuarico as.vel poti⁹. Preuaricor aris.i.trāsgredi. Itē a varix dr varicosus sa.sum.i.curuus.ꝛ cor.p̄mā varica ꝛ varix.
Varico as.in varica est.et cor.pnl.
Varius.a via dr vari⁹ ria.riū.q̄si viari⁹.i.nō uni⁹ vie

sed incerte ⁊ mixte sñie ⁊ diuersus. Ūñ ħ varietas tis. ⁊ vano as.aui.are.i. facē variū.diūsificare. Ūñ variatim aduer.⁊ ħ et hec variabilis ⁊ ħ le. vñ variabilit aduer.⁊ hec variabilitas tis. Ūario componit. Diuario as.i.diuersis modis variare. Et est actim cum suis cōpositis.⁊ cor.va.

Ūarix cis.cor.pnl.gtī.⁊ ē mas.ge.sic dī.pf. q̄si in fine q̄rti libri.⁊ ꝑdu.va. Ūlide etiā ī varica.

Ūarus.a varix ꝺr varus ra.rū.i.curuus.⁊ ꝑdu.va.

Ūasall⁹ est ille q̄ tenet fuitiū facē dño occasiōe feu di.ħ bostiensis.

Ūas dis.mas.ge.i.obses l fideiussor.⁊ ꝺr a vado dis. q: dato vade ȝ abire ⁊ vadē.⁊ cor.a.añ d.ß vado dis ꝑmā ꝑdu. Ūñ q̄dā. Obside sine vade posito ꝑus ad tua vade.

Ūas sis.neutri.⁊ est etheroclitū nomē ꝺclinatiōe q̄a in singulari numero est tercie ꝺcli.ß in plurali est scde Ūñ xrsus. Ūas vasis terne.ß vasa scde. Et dicūt vasa quasi ꝺsca.a ꝺsco: sine a ꝺscendo.quia fsce in eis ponuntur.

Ūasco.a vacca ꝺr ħ ⁊ ħ vasco onis.⁊ vacce⁹ cea ceuȝ vascones ⁊ vaccei q̄dā ꝑpli dicti sē a vacca ciuitate hi spanie.inx pirrbenū mōtē.a q̄ habuerūt ꝓncipium vl quā olim possiderūt.⁊ dicūt vascones q̄si vacconesc. mutata in s.vñ ħ vasconia nie.regio eor.⁊ hic vasconius a.um.⁊ ħ et hec vasco onis.

Ūasculū li.di.pūs vas.

Ūascus.a vanus ꝺr bascꝫca.cū.i.vanus nugatorius Ūastitas tatis.in vasto as est.

Ūasto tas taui.tare.i.ꝺstruē.dissipare.diripe.p̄dari spoliare.vñ ħ vastator oris.⁊ ħ vastatio onis ⁊ vastatorī⁹ ria.riū.⁊ ħ ⁊ ħ vastabilis ⁊ ħ le.⁊ ħ vastamē nis.⁊ ꝑdu.pnl. Ūasto ꝓponit. Ɗevasto as. Ꝑervasto as. Et ē vasto actim cū suis cōpositis. Jtē a vasto as. ꝺr vast⁹ ta.tū.i.magn⁹ ingēs ꝑfund⁹.icult⁹.ampl⁹.ꝺsertus.solitari⁹.⁊ ꝓpat vast⁹ tior sim⁹. vñ ħ vastitas tis. a gtio vasti.addita tas fit hec vastitas.⁊ addita tudo fit hec vastitudo nis.i.magnitudo.amplitudo ꝺsertū solitudo. Ꝑed vastitas ꝑprie cor.pis.vastitudo gutez solitudo.

Ūates.a vieo es.ꝺr ħ et hec vates.h⁹ vatis sacerdos q̄nq̄ sic ꝺr poeta.q̄nq̄ ꝑpha diuin⁹.⁊ dicebant vates poete.q: metra ligaret pedib⁹ ⁊ syllabis.⁊ xrba modis ꝓnecterēt. Et eodē noīe etiā diuini dicebāt. q: ip̄i q̄ꝫ plura efferebāt xrsib⁹. Ūel vates a vi mētis dicti sē vl a video des.q: futura videbāt.⁊ ꝑdu.va. Ouiꝺ. de re me⁹. Ꝑarce tuū vatē sceleris dāgre cupido. Quidā dicūt.q⁹ vates ꝺr a vas vasis et theos. q̄si vas ꝺi. vel vas diuinū. vñ sacerdos ꝺr vates.q: ꝓtinet ꝺū ꝑ sctīmoniā. Jtē diuini et ꝑphete dicūt vates.q: ꝓtinē vident ꝺū ꝑ futuroꝝ ꝑsciētiā.ß pot⁹ ē ety. vates.quasi si vas ꝺi.q̄ꝫ cōpositio.

Ūatican⁹.a vates et cano nis.cōponit vaticanus nanu.i.ꝑphēticus.⁊ tūc cor.pnl.vñ inuenit hic vatican⁹ ni.pro quodam mōnte vbi nutritus fuisset iuppiter.⁊ ꝑdu.ca.

Ūaticinor.a vates et cano nis cōponit vaticinor aris natus sum.nari.i.diuinare.ꝑphetare.vñ ħ vaticinium nij.i.diuinatio.ꝑphetatio.⁊ hic vaticin⁹ ni.ꝺs pagano rū. Jtē vt dicūt q̄dā.a vates et cano pōt componi vaticinus na.nū.i.ꝑphēticus. Ūaticinor ꝺponentale est. et cor.ti.

Ūaticin⁹ ī vaticinor est.

Ūatidicus.a vates et dico cis.xi.cōponit vatidic⁹ ca cū.pnl.cor.i.ꝑphetic⁹ diuinator.

Ūau nomē est cuiusdā elemēti apud grecos ⁊ hebreos.s.v.ꝓsonātis. Jtē est aduer.admirātis vel iurantis.

V ante B

Ūber.ab vua.ꝺr ħ vber vberis.i.māma.et hī totū in singulari ⁊ ī plurali.⁊ dicūt vbera q̄i vuera. q: vuida sūt ⁊ humore lactis ī modū vuaꝝ plena.⁊ ꝑdu.v. Oui. ꝺ arte ī p̄ li. Fertilior seges ē alienis sp̄ ī agris. Elicinū q̄ꝫ pec⁹ grādius vber hꝫ. Et ī cāticis ꝺr. Melior a sūt vbera tua vino.⁊ inde ħ vber ris.i.abūdātia.fertilitas ⁊ ħ ⁊ ħ vber veris.cō.ge.i ꝺclinatiōe.ß oīs ī ꝓstructione. Et ꝺsinit abltūs ī e.tm̄.lꝫ q̄nq̄ ꝑ autoritatē finiat abltm̄ ī i.⁊ pōt poni cū mas.⁊ fem⁹ ⁊ neutro generib⁹ satis ꝑpe.sic ⁊ ꝺues ⁊ paup.ß nō ī oī sua terminatiōe q: q̄litas actī ꝺsinētis i em.⁊ forma plural ī es.nllo mō p̄nt neu.ge.adaptari. Ūñ nihil ē habeo vberē pec⁹ vl vberes pecora.vñ xrsus. Rē vbres neutrū fugūt.ß cetera sumūt. De ħ dixi in tercia pte vbi egi ꝺ omi ge.⁊ est idē vber q⁹ abūdans. Ūñ luce ca.xv. Ꝑoīs cuius dam dimitis vberes fruct⁹ ager attulit. Et cōpat vber rior.rimus. vñ vberiter rius rime.aduerbiū.⁊ a ntio ad dita tas.fit hec vbertas atis.i.abūdātia. Jtē ab vber ꝑ vbertate ꝺr vberosus sa.sum.i.abundās.et cōparatur Ūñ hec vberositas tis. Jtē ab vber ꝺr vbertus ta.tū. id est fructuosus.abūdās.⁊ ꝓpat. vñ vbertim aduer.i. abundant.⁊ vberto tas.i.abundare. Jtē ab vber dicitur vbero as.i.abūdare. Et cōponit exubero as.i.valde vberare.supabūdare.vñ exuberās tis.om.ge.⁊ cōparat. Ūñ exuberāter tius.sime adu. et ħ exuberātia tie.i.abūdātia.affluentia. Inubero as.i.valde vberare Et est vbero neutrū cū suis ꝓpositis. Jtē vbero as.p̄t deriuari ab vber ꝑ mamma.⁊ tūc vberare.i.lactare.et inde exuberare.i.ab vbere segregare. Et inubero as.i. lactare.⁊ fm ħ vbero est actiū cū suis cōpositis. Jtē ab vber ꝑ mamma cōponit ħ et ħ exuberis et hoc rem. et sububeris re.exuberes.dicuntur infantes q̄ extracti sunt ab vbere. Sububeres xro qui adhuc sūt sub vbere.

Ūbero as.in vber vide.

Ūbertuosus.ab vberto tas.ꝺr vbertuosus sa.sū.i.fertilis.vbertate plenus. Ūñ iosephus. Dum placuisset ysaac vt iret in egyptum vbertuosam valde ꝑuinciā. et cōpat. Ꝑotest etiā deriuari vbertuosus ab vber ꝑ vbertate.

Ūbertus ta.tū.in vber vide.

Ūbi est aduerbiū loci et interrogandi.et significat et interrogat ī loco. Jtē ē aduer.tpis.vt vbi.i. posteꝫ vl q̄n. Jtē ē aduer.qualitatis.vt vbi.i.qualiter ⁊ quātitatis.vt vbi.i.quātū.et silitudinis vt vbi.i.sicut. Est etiā q̄nq̄ aduer.increpantis vel admirantis.vt ī genē. Adā vbi es.q̄si dicat ī quāta miseria.et ī quāta angustia es. Miser q̄d fecisti.inquātū peccatū inuidisti. Bene em̄ sciebat ꝺus vbi esset.ß quasi admirando increpat euȝ q⁹ in tātū peccatū ꝺlapsus erat. Et vt dicit gregor.in xxx.moral. Serpēs xro iā nō requirit.q: nec eius penitentia querebat. Ꝑi aūt quoꝝ pnia quesita est. scutū nequissime ꝺfensionis ꝙ iustissime correctionis verba pretenderunt. Unde nunc vsq̄ in vsum peccantium trahit.vt culpa cū arguit ꝺfendat.et vnde finiri reatus ꝺbuit inde cumulet. Vide ī excuso. Jtē di. greg. ī q̄. moral.exponēs illd iob. Bathan vñ venis. Quid est q⁹ venientibus angelis electis nequaq̄ ꝺr vñ venitis. Bathan xro vnde veniat pcōtat. Non em̄ req̄rimus vtiq̄ nisi que nescimus.nescire autem ꝺi repro bare est.sicut nescire mentiri vir verax dicit qui labi ꝙ mendaciū ꝺdignatur. nō q⁹ si mentiri velit nesciat.ſꝫ q⁹ falsa loqui veritatis amore cōtemnat. Quid ē g̃ q⁹ ad sathan vnde venis ꝺr.nisi vias illius q̄i incognitas reprobare. Ueritatis ergo lum̄ē tenebras quas repro bat ignorat.et sathane ītinera ꝺū quasi indicās dānat dignū est vt quasi nesciēs requirat. Ꝑinde ē q⁹ ade peccanti cōditoris voce ꝺr.vbi es. Neq̄ em̄ diuina potētia nesciebat p⁹ culpā seruus ad q̄ latibula transfugerat.sed quia in culpa vidit lapsum iam sub peccato velut ab oculis veritatis abscōditum. q: tenebras erro-

ris ei⁹ nō approbat. q̄si vbi sit peccator ignorat. eumq̄ vocat ꝛ requirit dicēs. Adā vbi es. Per ℔ q̄ vocat signū dat. q: ad pniam reuocat. Per ℔ q̄ requirit. apte insinuat. q: pctōres iure dānādos ig̃orat. Sathan g̃ dns nō vocat. ℔ tm̄ requirit dr. Un̄ venis. q: nimirū ds apostatā spm̄ ad pniam neq̄q̄ reuocat. ℔ vias sup̄bie eius nescies dānat. Igit dū sathan de itinere suo discutit. electi angeli requirēdi vñ veniāt nō sūt. q: eop vie tanto deo note sūt. q̄nto ipo autore pagunt. Dūq̄ uoli eius volūtati inseruiūt ꝛ ignite eē nequeūt. q̄ p approbatiōis oculū ex ipo sp̄ aī ipm fiūt. Unde i pena ꝛ i sathanas. ꝛ scias q̄ vbi recipit. xj. interpositiōes ꝛ syllabicas adiectōes. vt Sicubi. Necubi. Alicubi. Nūcubi. Ecubi. exen ꝛ vbi cōpositū. vbiq̄. vbiubi. vbiuis. vbilibet. vbicūq̄. vbinā Inueniūt etiā q̄dā alia q̄ videt eē ꝓposita ab vbi. vt Atubi. Astubi. Postubi. ℔ poti⁹ sūt q̄dā irregulares vocū ꝓgeries. ꝛ fugūt loco vni⁹ dictionis aliq̄. sic dixi i scda pte vbi determinaui de accētu aduerbioꝝ i .m. de cōpositis ab vbi. Itē vbi tā simplex q̄z ꝓposita ei⁹. pñt exigere gtm̄ ex vi distributiōis. vt vbi q̄z locoꝝ. i. i q̄libet locoꝝ. ꝛ vbi locoꝝ. i. i q̄ locoꝝ. Uilr ꝛ vbiuis locoꝝ vbicūq̄z locoꝝ vel gētiū. Uel dic q̄ cū dr vbiq̄z locoꝝ vl terraꝝ. i. i q̄libet locoꝝ. illi gti regūt ex nā ptitōis. ꝛ cor. pmā vbi. vñ oui. epi. Jura fidēs vbi sūt ꝓmissaq̄ dextera dextre. Itē nō q̄ i pdictis q̄n vbi postponit tūc ē ꝓpositio. vt sicubi alicubi. vl q̄n geminat. vt vbiubi. Dz q̄n vbi pponit tūc est syllabica adiectio q̄ aduenit p⁹ sic accidēs sube. vt vbiuis. vbicunq̄z. vbiq̄. ꝛ tūc pnl. acuit. vt dixi in scda pte i impedimētis enclesis. lz penultima sit enclesis.

U ante D

Udo das. i. balneo. madefacio. ꝛ pdu. pmā. vñ philosogus. Qui cū nos vdat sūpta venena fugat.

Udus da. dum. i. madidus da. dum. aliquantulū humidus.

U ante E

Ue aduer. dolētis. vel execrātis vel maledicētis. vt ve illi p quē scādalū venit. Itē ve. i. sine vt p cōpositionem velan⁹ sm hug. Itē scias q̄ ve est ꝓiunctio enclitica ꝛ p vel ponit.

Uecors. cor cōponit cū ve et dr vecors dis. ge. om. i. demēs. furiosus. q̄si ve bñs i corde. Uel cōponit a ve sm q̄ signat sine. q̄si sine corde. vel a vebo is. q: vehit a corde ꝛ a ꝓpria volūtate. ꝛ a dtio vecordi addita a. fit ℔ vecordia die. ꝛ addita ter fit vecordit adu. Inuenit etiā ba ℔ vecordis ꝛ ℔ tr. Uecordia āt est amētia alienatio mentis.

Uectatoriū. a vecto as. dr ℔ vectatoriuz rij. instrm̄ q̄ aliq̄d portat.

Uecticulari⁹. a vect dr vecticulari⁹ ria. riū. vectes faciens vl ad vectes ptinēs. Uecticulari⁹ etiā dr rapinosus. sicut dicimus aliquē vecticulariā vitā agere. q̄ furto ꝛ rapinis intēdit

Uecticulus li. di. ꝑuus vectis.

Uectigal. a vebo is. dr ℔ vectigal lis. pnl. ꝑdu. tā nti q̄z gti. i. tributū. Dz vectigal dr illd tributū qd vehit ab illo q̄ dat ad domū recipientis. ℔ tributū qd dat nūcijs recipiētis missis ad illud recipiēdū. Uel vectigal ē tributū de rebus vectis vel p mare vel p terrā. vñ b ꝛ ℔ vectigalis ꝛ ℔ le. tributari⁹ q̄ soluit vectigal. vel q̄ dat et portat ad curiā dñi vel ptinēs ad vectigal.

Uectis. a vebo is. dr ℔ vectis bⁱ vectis. illud ferr̄ qd in firmatura ostij vehit huc ꝛ illuc cā serādi vel reserādi. ꝓpria. Uectes ferreos ꝓfregit. ꝛ fac actūs pluralis hos vectes vel vectis. Itē vectis appellat dyabol⁹ methaforice. ysa. xxvij. Serpētē vectē ꝛc. q: durus ē ꝛ fortis. rigidus ꝛ inflexibil ad modū vectis.

Uectito tas. pnl. cor. in vecto est.

U ante E

Uecto. a vebo is. xi. ctū. tu. u. in o. dr vecto as. aui. atū tu. ꝛbū freqn. i. freqnt vel sepe vebere. Inde vectito as. aliud fre. ꝛ formal ab vltimo sup̄. vectatu a mutata i i. cor. ꝛ u. in o. vt vectatu vectito. Uebo cōponit. Aduebo is. aduexi ctū. Inde aduecto as. fre. ꝛ sic dr alis ꝓsilib⁹. Uide i vebo is.

Uector oris. mal. ge. q̄ vebit. i. portitor. a vebo is. xi. ctū. vectu u. i or. fit vector.

Uectura. a vebo bis. dr ℔ vectura. i. naulū p̄cium qd dat. p portatura. vñ vectuari⁹ a. um. q̄ dat aliq̄d ad vecturā. vl q̄ portat aliq̄d. p vectura. l ad vecturā ptinēs

Uegeto. a veget⁹ dr vegeto as. aui. are. i. viuificare. sustētare. regē aliquā vim ꝛ valitudinē ꝓferre. vñ b et ℔ vegetabilis ꝛ ℔ le. ꝛ ℔ vegetatio onis. ꝛ est actim vegeto cū oibus suis cōpositis siqua bz. ꝛ cor. ge.

Uegetus. a vigeo ges. dr veget⁹ ta. tū. i. fortis. adult⁹. viuidus. valid⁹. firm⁹. agil. vigilās. integer. icorrupt⁹.

Ueha. a vebo is. dr ℔ veha he. q̄ddā gen⁹ carri.

Uehemēs. ve cōponit cū mēs ꝛ habeo. ꝛ dr vehemēs tis. om. ge. i. furiosus. q̄si ve bñs i mēte. vl cōponit a ve qd ē sine ꝛ mēs tis. ꝛ inde vehemēs q̄si sine mēte. vel cōponit a vebo is. ꝛ mēs. q̄si q̄ vehit a mēte. ꝛ q̄nq̄z vehemēs dr fortis. vñ dicim⁹ aliquē vehemētē bibe cām cuz bz fortiorē. ꝛ cōpat vehemēs ior. sim⁹. vñ vehemēter tius. sime. aduer. ꝛ ℔ vehemētia tie. i. aī demētia. vl pōt dici vehemēs q̄si ve adimēs. i. auferēs ve. i. malū vl dolorē a mēte. ꝛ est ety. ꝛ cor. hāc syllabā he.

Uehiculū. a vebo is. dr l vehiculū li. oē gen⁹ curr⁹ ꝛ q̄dq̄d vtile ē ad portādū. vt curr⁹. nauis vel iumentū q̄dcū q̄z qd portare pōt.

Uebo is. xi. ctū. Naz fm ꝑs. desinētia i bo aspiratum mutāt bo i xi. ꝛ faciūt ꝓteritū. vt trabo traxi. vebo vexi. ꝛ supinū xi mutata i ctū. traxi tractū. veri ctū. Et est vebere portare vel mouere vel ducere. Uebo ꝓponit Aduebo is. xi. ctū. aduehē. i. vehē ad. vñ aduectici⁹ cia ciū. ꝛ aduecto tas. fre. Item a vebo is. i. asporto. Conuebo is. xi. ctū. i. sil vebere. vñ ꝓuecto as. fre. Circūuebo is. xi. ctū. vñ circūuecto ctas. fre. Deuebo is. xi. ctū. i. deorsū vel de vno loco ad aliū vehē. vñ deuecto as. fre. Euebo is. xi. ctū. i. ex vebere. extollē. vñ euecto tas fre. Inuebo is. xi. i. ꝛ vel intro vebere. vñ dr. Iste inuebit in illū. i. vituperat illū ꝛ reprehendit. Differūt tñ. quia ꝓprie vituparе ē malefactuz alicui⁹ iocose narrare. qd facit hora. i odis. Reprehendere est malefactū alicui⁹ ℔ specie correctionis enarrare. qd facit hora. i ℔mo. Dz inuebere ē malefacta alicuius maligno aīo ꝛ lingua retractatoria repñtare. qd hora. vñ facere in epodo. sed nō facit. vñ inuectiu⁹ ua. uum. i. detractatorius. maligna. et ℔ inuectiuū. et ℔ inuectiua ue. et inuecto ctas. fre. Peruebo is. Prouebo is. xi. ctū. i. pcul vl añ vehē pmouere extollere. vñ puecto as. Reuebo is. xi. ctū. Subuebo is. xi. ctū. i. subtus vel sursum portare. vnde subuecto as. fre. Uebo et ei⁹ cōpositа sunt actia. ꝛ faciūt ꝓteritū i xi. ꝛ supi. in ctū. Inuebor tñ inuenit i deponenti genere.

Uel aliqñ est coniūctio disiūctiua. vt qñ ponit inter q̄ nō pñt sīl. esse vera. vt homo est rationale vl irrationale. Aliqñ est subdisiunctiua. vt qñ ponit inter duo q̄ simul sunt vera. vt amauerūt vel amauere. Aliqñ etiam ponit p saltē.

Uelaber i velabrū ē. ꝛ cor. la. naturalit.

Uelabrū. a velo as. dr velabrū bri. vas i q̄ oleū ꝓtūditur. vel in q̄ frumentū purgat. Itē velabrū dr qd vel trāsit. vel loc⁹ rome ita dict⁹ vbi obsonia vendebant vel illud q̄ pastilli vl hmōi cibaria velant. Hora. Cū scurris fartor cū velabro oīe macellū. Et inde velaber bri. venditor minutarū rerū cōmestibiliū i tali loco vel q̄ eas velat.

Uelariū rij. i. velū est.

Ueles. a velo as. dr ℔ veles velitis. Et dicūt veliтes

pnĺ.cor.expediti milites vel pedites leui armatura armati.q̃ plũ incipiũt.z dicũt a volãdo.q̃si volites.vel a velocitate.vel a velũ ꝓpter celeritatẽ.vñ b z b velitaris z b re.z velitari⁹ ria.riũ.z velitor taris.ad modũ velitũ pugnare.vel plũ incipe.z ponit simplr ꝓ pugnare vel certare vel altercari.

Velifer.ra.rũ.pnĺ.cor.vel a ferens.ex velũ z fero fers cõponit.

Velificor.a velũ z facio ꝓponit velificor aris.i.velis tensis nauigare.vel vela facẽ vl erigẽ.vel velũ pũ facere.z cor.ft. Inuenit etiã velifico cas.

Velitor aris.in vles est.

Velinol⁹.a velũ,z volo as.cõponit velinol⁹ la lũ.qđ velis volat.vt nauis.vel ꝑ quod velis volat in mare.et cor.vo.

Vellerosus sa.sum.i.vellere plen⁹.a vellus dr.

Vellico cas.cani.care.i.sũmatim vel paulatim vel apparere vellẽ.vñ vellicãs om.ge. Amos.vij. Bz armentari⁹ ego sũ vellicãs sicomoros.z cor.li. Et ẽ ẏbũ apparitiuũ.z formatt vellico a vellis scđa psona de vello lis. iz mutata in i.cor.r.et addita co.vt vello vellis.vellico id est appareo.vel video: vellẽ.sicut albico as.i.appareo albẽ.z scias q vellito tas ꝑ t. scriptũ ẽ ẏbũ freqn. ß vellico cas ꝑ c.nõ ꝑt eẽ ẏbũ freqn.q: nullũ ẏbuz frequen.desinit i co.ß desinit i to vl i so.vl i xo.ꝓterea pl. i.viq.li.ẏba bmõi desinẽtia i co.vt vellico cas. albico cas.nutrico cas.ponũt aliã spẽm a freqn.vñ videas ne decipiaris i orthographia istoꝝ verboꝝ.q: vellito ꝑ t. est frequen.sed vellico ꝑ c.non est frequen.sed vt teti gi est als spẽs a frequentatiua.vt pz ꝑ punxi.in viij.vñ vellicãs tis.ꝓticipiũ om.ge.z vellicatio onis.z vellicito tas frequen.

Vellito tas.frequẽtatiuũ.i.frequenter vellere.vid ẽt in vellico

Vello lis.velli vel vulsi vulsum vellẽ.i.eradicare.carpere. Vello ꝓponit auello lis.i.remouere.longe vellẽ do absentare. Aduello lis.ad se vel valde vellere. Cõuello lis. Circũuello lis. Diuello lis. Euello lis Obuello lis. Peruello lis. Prouello lis. Reuello lis. Sbuello lis. Transuello lis. Vello z ei⁹ cõpolita sunt actina z faciũt ꝓteritũ i velli z vulsi.ß vulsi in frequẽtiori vsu est.z supi.in sum.

Vellus leris.ge.neu. dr ipm corũ ouis vel arietis cũ pilis.z dr a vello lis.q: olim lane vellerent z nõ tondebant. Et ipsa etiam lana vel floccus lane dicitur vell⁹ z cor.le.

Velo.a velũ nauis dr velo las.laui.lare.i.tegẽ.cooperire.obũbrare.vñ b velamẽ minis.z b velamẽtũ ti. et b velũ li.monachaz. Velo ꝓponit Aduelo as.i. valđ velare. Abuelo las.i.coopire. Cõuelo as. Deuelo as.id ẽ valde velare vel discoopire. Inuelo as. Obuelo as.i. obtegẽ. Reuelo las.i.detegẽ.apire vl mãifestare. Velo z ei⁹ cõpolita sũt actia.z ꝑdũ.vi.ẏgi.enei.v. Cetera populea velat fronte inuent⁹.

Velox.a velũ dr velox cis.om.ge.z ꝓpat.vñ b velocitas z ꝓprie velox.

Velũ.a velo as.dr b velũ li.q: q̃i ala volãtis extẽdit z nauẽ volare facẽ.vñ volare z nare reciproca sũt.i.reciprocẽ vnũ ponit ꝑ alio.q: nauis vr bñe alas i remis et velis.z auis vr bñe q̃si remos z vela i alis. Itẽ inenit b velũ li.ꝑ eo.qđ ponit sup capita monachaz.z qđ i ecclesia vel i tẽplis vl et i alqs domiby extẽdit.et tũc dr a velo as.o.mutata i um.dictũ sic.q: obiecto suo iterora domoꝝ velet.vñ ꝑsi.iij.li.đ tenoiatis di. q q̃dam tenoiatia a ẏbis deriuãt o.i um ꝓtẽtia. vt vado dũ. velo lũ.z,ꝑdu.ꝑmã velũ z vel nũeri plal.casus ablti.ß velis ẏbũ cor.ve.vñ ẏsus. Si trãsire velis maris vndas vtere velis. Itẽ a velũ dr b z b velaris.z b re.z velari⁹ ria.riũ.ad velũ ptinẽs.z b velare ris. z b velariũ rij.i.velũ vel loc⁹ velo vmbrat⁹.vñ z sic dicebat q̃dam loc⁹ i theatro ad quẽ recipiebãt pueri p⁹ ludos.q̃a velũ añ pẽderet vt eẽt secret⁹. Juuenalis. Et regios pueros inde ad velaria raptos.

Velut i veluti exponit.

Veluti.a vel z vti ꝓiũctiõe cõponit veluti.i.quẽadmodũ.quõ sic ẽm pap̃.z cor.pnĺ.ẏgi.enei đ.ix. At veluti pleno lup⁹ insidiat ouili.z inde ꝑ apocopã fit velut adner.similitudinis.i.sicut quasi.et est t.finalis lĩa nõ d.

Vena.a venio nis.dr b vena na.q: ꝑ eã sanguis venit ad cor.vel vena dr q̃si viena a via q: ẽ vĩa sanguis. vñ di. Isid. Vene dicte sũt eo q vie sũt natãt sãguinis siue rini ꝑ corpus oẽ diuisi. Qbus vniuersa mẽbra irrigãtur. A vena dr venosus sa.sum.i. venis plen⁹. Et aliqñ ponit ꝓ turpis.q: i macilento vena turpit appareat.z cõpat venosus sior.sim⁹.z ꝑdu.ve vena.sed venis ẏbũ cor.ve.vñ ẏsus. Dic puer vñ venis q̃ pergis turgide venis.

Venabulũ.a veno: aris.dr b venabulũ li.q: venatui sit babile.vl q: veniẽtẽ apiũ excipiat. Itez a veno: dr b z b venabil z b le.ad venãdũ babile vel plausibile.z cor.pnĺ.venabulũ z venabilis.

Venalis.a venũ dr b z b venal z b le.res q̃ vẽdit vel vẽditiõi exponit.hora.in.ij.li.epi. Laudat venales q̃ vult excludere merces. Unde venaliter aduer.z b venalitas tatis.

Venaticus ca.cũ.in veno: est.

Venator.a veno: aris.atu.u in or fit b venator oris. q̃ bestias venat z insequit.

Vendico as.a vindico as.dr vẽdico as.i.adq̃rere verbũ actiũ cũ suis cõpositis siqua bz. Bz vindico.i. vlci scor.z cor.di.

Vendito tas.i.vendere cupio frequenter vendo ẽm papiam

Vẽdo.a venũ sup̃.z do das cõponit vendo dis.didi. ditũ.tu.vñ b vẽdito: oris.z vẽdit⁹ ta.tũ.pnĺ.cor. De vẽditiõe illicita habes i emo.

Venefex.a venefico as.dr b z b venefex cis.miscẽs et faciẽs venenũ.z ꝑdu.ne.ß cor.fi. Inuenit etiã venificus ca.cũ.i eodẽ sensu.ꝓba. Et venefici vel ẽm aliã lram.z veneficis incãtãtis sapienter vñ b veneficiũ cij.tale maleficiũ.z ꝑdu.it ꝓdicta e.añ f.q: venenũ ꝑdu.ne.

Venenari⁹ ria riũ i venenũ est.

Veneno as.in venenũ est.

Venenũ.a vena dr hoc venenũ ni.q: ꝑ venas eat.nõ em nocere põt nisi sanguinẽ tetigerit. Omne ẏo venenũ frigidũ ẽ.z iõ aĩa q̃ ignea z in sanguine est. fugit venenũ.z dr venenũ quasi venas necans.z est ety. vñ venenosus sa.sum.i.veneno plenus.et cõpat.vñ b venenositas tis.z veneno as.i.intoxicare.venenũ facere vl veneno inficere.vñ venenat⁹ ta.tũ.et venenarius ria. riũ.q̃ facit venenũ. Venenatum est in quo mixtum est venenũ.vt potio. Venenosum ẏo ẽ i quo natũ est.vt herba serpẽs. Venenaria mulier q̃ facit venenũ. Veneno componit. Conueneno as. Deueneno as.i.valde venenare.vl venenũ auferre. Eueneno as.in eodẽ sensu. Inueneno as. Veneno actiũ ẽ cũ oibꝫ suis cõpositis.z ꝑdu.ne.

Veneo nis.nini.vel venĭ.ꝑ syncopã venũ veire.i.vẽ di.vñ ad corint b.dicit apls in ꝓma epla ca.x. Oẽ qđ i macello venit.i.venditur mãducate. Et est ẏbũ neutro passiuũ sicut et ẏapulo exulo et nubo. quia habet vocem neutri et significationem passiui.vt veneo a te. id est vendor. Et cõponit ex venũ z eo.z ꝑdu. primã sicut venũ.ß venio nis.cor.ve.in pñti. vñ q̃dã. Letus

scurra venit sua cautio ē bñ vēit. Idē. Cur miser iste venit. nisi numis fcīa venit. 7 vt di. pſ. ī. x. li. Veneo ꝫ analogiā venitū ꝫberet facere supi. ꝑ q̄ venū magis ī vsu ē. Hec dicit pſ. q: supinū ꝫberet formari a ꝑteri to veniui ui. mutata ī tū. sic audiui auditū. fac ât ꝑteri tū veniui. q: descēdit ab ℔ ☧bo eo is. int. ¶ Gz hic sic quero. Ab ℔ ☧bo veneo descēdit ℔ supinū venū vt di. pſ. g̃ ☧bū ē naturalit ꝑ suo supino. g̃ venū nō ē d cō ponentib⁹ h⁹ verbi veneo. 7 ita veneo ē figure simplicis q: ñ bz ex q̄b⁹ ꝯponit. Ad ℔ dico q veneo ē ꝯpositū ex venū 7 eo. ꝫ nō ex venū ī quātū ē supinū. Inuenit ēt venū ois ge. īdecli. vt ℔ res ē venū. i. venal. 7 ita ē de cō ponētib⁹ illi⁹ ☧bi. Itē venū ē supinū eiusdē ☧bi vt fru mentū mittit venū. i. ad vēdēdū. 7 sic venū ē figure de cōposite. ꝫ ī ꝑma acceptōe ē figure simplicis. Idem cō tingit ī ℔ noie semis. Nā semis ois ge. 7 īdecli. ē figure simplicis. i. dimidi⁹. Gz ℔ semis h⁹ semissis. i. medietas assis ē st figure composite. Inuenitur etiam hoc venū ni. i. venale vl venditio. vnde ambro. Veno 7 empto viuitur.

Veneripeta. a venus 7 peto cōponit veneripeta te. pnſ. cor. cōis ge. i. luxuriosus vel luxuriosa. q̄si venerē petens.

Veneri⁹ ria riū. 7 etiā ꝑ e. venere⁹ rea. reū. inuenit. i. luxuriosi⁹. 7 dr a ven⁹.

Veneror. a ven⁹ dr veneror aris. ☧bū cōe. i. adorare vel adorari. honorare vel ri. decorare vel ri. cū venera tiōe. q: ꝓpter pulcritudiem fit sepe veneratio. vñ ve nerandus da. dū. 7 bꝫ et hec venerabilis 7 ℔ le. vñ ve nerabilit aduer. 7 hec venerabilitas tis. 7 cōpar. Vene ror cū suis cōpositis si q̄ bz cōe ē. 7 cor. pnſ. vt patz in illo versu. Quē veneror decoro. quez pulcrū reddo decorō.

Venetus fuit q̄dā rex q̄ ꝯdidit ciuitatē quam ex suo noie venetiā appellauit. Et pōt declinari hec venetia tie. vel he venetie arum. vnde venetus ta. tū. patrium penul. cor.

Venia. a venio is. dr ℔ venia nie. 7 si p̄cedat pctm̄ idē est qđ indulgētia. si nō p̄cessit pctm̄ idē est qđ licentia. vñ hor a. Scimus 7 hāc veniā petimusq̄ damusq̄ vi cissim. Itē eccl. xxv. Nec des mulieri nequā venia. z. ꝑ dēdi. i. licētiā vl libertatē. Et dr a venio. q: venia ve nit a libertate dātis 7c.

Veniale. a venia dr ℔ et ℔ venialis 7 ℔ le. vñ veniālit aduer. 7 ℔ venialitas tis. qđ facile ꝓmeret veniā. Et scias q venile dr triplicit. s. veniale ex genere. vt ☧bū ociosū. veniale ex cā. vt qđ ex infirmitate vel ignorātia geritꝰ. qđ excusatōz quādā bz. veniale ex euētu. sic cul pā p̄cedētē mortalē ꝓfessio seq̄ns venialē facit. vt dic amb. q: relinquūt reat⁹ talis pene. vñ cū aug⁹. di. q adā credidit pctm̄ qđ ipe cōmitteret veniale. intellige veniale eē ex cā. qđ q̄nq̄ ēt est mortale simplr. ¶ Hic pt q̄ri. an adā ī ꝑ statu potuit peccare venialit. Ad ℔ dico q talis erat ꝑ mi stat⁹ rectitudo. vt supior⁹ ꝓsrō nis deo subiceret cui subiicerent superiores vires. q̄b⁹ subiiceret corp⁹. ita q ꝑma subiectio erat cā sce et sic deiceps. Manēte aūt cā manet effect⁹. vñ sit q̄diu bō erat subdit⁹ deo. nihil ī corpis ptib⁹ ꝓtingē poterat ꝓ ri um aie. Ita etiā ī viribꝫ aie nihil ꝓtingere poterat qđ rō superior nō ordinaret ī deū. Qđ ât ī deū recte ordiatū est. venile pctm̄ nō ē. 7 ita veniale pctm̄ ī ꝑmo statu cō tingere nō poterat. sic nec mors. nisi ꝑus ordo mentis ad deū tolleret. qđ sine pctō mortali fieri non potuit. Vide ī libera ra. rū. Itē no. q culpa nō pt ordinari ni si ꝑ penā. q: ds nihil inordinatū relinqt. 7 iō nunq̄ cul pā sine pena dimittit. In illis aūt q dānāt nō pōt aliq̄ pena dimitti. nec aliq̄s reat⁹ tolli. cū careāt charitate p quā 7 culpa purgat 7 reat⁹ tollit. 7 iō culpa venial in eis sp manebit. vel reat⁹ ei⁹. si añ pctm̄ mortale venial diminuū fuisset q̄tū ad culpā. manēte reatu rōne subie-

cti. 7 ꝓpter ℔ dānati mortalit d venialib⁹ puniēt. sic et supꝰ dixi ī pena. Hic pt q̄ri. an veniale possit fieri mor tale. Ad ℔ dico. q cū multa venialia ptingāt ad quā tatē pcti mortalis p se loquēdo ē impossibile. q: reat⁹ et macula pcti mortalis ī infinitū distat ab ea culpa q̄ est venialis. cū pctm̄ mortale ꝑuet infinitū bonū. qđ ē bo nū increatū. Per veniale aūt pctm̄ tollit aliq̄d creatuz vt feruor charitat⁹. Distātia aūt ꝑuatōnū mēsurat⁹ ex his q̄ ꝑuāt⁹ veni ēt eoz debet pena eterna 7 alteri tpal. Gz p accidēs possibile ē. q: cū veiale sit dispō ad mor tale. q: ex ℔ q aliq̄s frequent venialiter peccat. fit ī eo q̄dā ꝓnitas etiā ad peccādū mortalit quāto ☧o quis magis ꝓsueuit ī aliq̄ tpe. magis sibi placet illud. quia si gnū bitus ē delectatio opis. vt i sco etbi. dr. ℔ tñ d ne cessitate nō ptingit. Quātūcūq̄ em̄ excrescat ꝓnitas ad peccādū p iterationē venialiū sp tñ manet libertas in volūtate ne ī pctm̄ mortale dilabat⁹. Et sic intellige illud qđ dic aug. sup illud ioan. Sic ds dilexit mūdu 7c. Minuta mlt plura pctā si negligāt occidūt. minu te em̄ gutte aq̄ flumina iplent. minuta sūt grana arene ℔ si multa arena iponat⁹ pmit atq̄ opprimit. Hoc facit sentina neglecta qđ facit fluct⁹ irruēs. paulati em̄ sēn tinā intrat. ℔ diu intrūdo 7 nō exhauriēdo mergit na uem. Itē sic intellige illud. Vitasti grādia. vide ne ob ruaris arena. Itē dicūt doctores q venialia pctā delen tur sex modis. Primo p dignā eucharistie susceptiōz Itē p aque benedicte aspersionē. Itē p elemosynaruz elargitionem. Itē p oratiōez ꝑcipue dñicā. s. pater nr. Itē p generalem ꝓfessionem q̄ fit q̄tidie in ecclesia. vbi nō solū venialia. ℔ etiā mortalia oblita credēdū est dele ri. Item p eūalem vel sacerdotalē benedictionem. Et ego intelligo cū quis existēs ī charitate facit 7 accipit ista. vel eoz aliqua cū aliquali ptritione 7 deuotione. Itē vī q nō solū p ista spāliter numerata. sed etiā per quodlibet bonū opus venialia deleant⁹. Et pdict⁹ ser nota versus. Orans. corpus. aqua. tribuens. bñdictio scti. Necnō cōfessus. remouēt venialia puris. ¶ Utr aūt aliq̄s debeat peccare venialiter ne ꝓximus peccet mortaliter. siue ꝑ salute ꝓximi dictū est in scādalum. Et scias q pctm̄ veniale est cū spiritu sctō. ℔ nō a spū sancto. sicut dixi in timor. Itē volo te scire q culpa ve nialis ī eo q̄ cū grā decedit p⁹ hāc vitā dimittit ꝑ ignē purgatoriū. q: pena illa aliquātulū volūtaria virtute gie habebit vim expiādi oēm culpā q̄ simul cū grā sta re pōt.

Venit. veneo *nis.* facit ꝓteritū veniui. vel ꝑ syncopā venī. Joan. xij. c. Quare ℔ vnguētū nō venit trecen tis denarijs.

Venilia. a venio nis. dr ℔ venilia lie. maris effluctua tio q̄ ad lit⁹ venit. vñ varro. Venilia ē vnda q̄ ad lit⁹ venit. Salaria q̄ ad lit⁹ redit.

Venio nis. veni vētū nire. i. ☧sus nos ire. Gz vadere a nobis ire quo libet. Venio cōponit. Antevenio nis. id est venire ante aliquē. vel ante preoccupare. vel an ticipare. Aduenio nis. i. venire ad aliquid. Vñ aduen to tas. fre. Circūuenio nis. i. circūdare. stringere. incul pare. Cōuenio nis. i. ꝓgruere. vel decere. vt Hoc pal liū cōuenit mihi. i. decet. 7 cōuenire. i. alloq̄. vt cōuenio vos o iudei. i. alloquor. Et conuenire. i. adunari. vt isti cōuenērt ibi. Et cōuenire. i. simul venire. Et cōuenire id est pacisci. Vñ ī matheo. Nōne ex denario conue nisti mecū. i. pactū fecisti. Et cōueni tibi vnū denarium Et cōuehire. i. exigere aliq̄d ab aliq̄. Et cōuenire. i. ad unare. vel cōpellare. i. ad causam vocare vel ad palati um. Et ꝓuenire. inesse. vt albedo conuenit mihi. i. in est. Et cōuenire. i. assimilari. vt iste cōuenit cū illo ī al bedine. i. est silis illi. Quas significatiōes isti versus in pte indicāt. Cōuenit accipit ꝓpāgit 7 assimilat. Pro pellit inest. ꝓtegit latq̄ decet. Vñ cōuenit impersona le. Et ꝓuenies. 7 ꝓpat. vñ ℔ ꝓuenientia tie. Et ꝓponit

Incõueniẽs.z ꝓpat.vñ ℔ icõueniẽtia tie.vid ī ꝓueiò
Itẽ venio cõponit.Deuenio nis.i.deorsum venire.vl
de vno loco ad aliũ venire.vel deorsum sursum venire.
Euenio nis.Interuenio nis.i.intercedere. inter aliqs
venire z mediatorẽ eẽ ꝓ aliq̃ orare. vñ ℔ interuẽt⁹ t⁹.
id ẽ intercessio.Inuenio is.qđ cõpõit.Adinuenio nis
Itẽ venio ꝓponit ꝑuenio nis.i.an venire.vel anticipa
re.occupare. vl' ꝑmõstrare.z anteuenire vel imponẽ
Peruenio nis.i.pfecte venire.Prouenio nis.i.,pcul vl'
añ venire.vel abũdare z crescẽ pullulare.vñ ℔ ꝓuẽt⁹ t⁹.
id ẽ abũdãtia.Obuenio nis.i.ꝯ venire.vl' vndiq;. vel
enenire.Reuenio nis.i.iterum venire.vl' retro.Sbue
nio nis.i.succurrẽ.Uenio z ei⁹ ꝓposita sũt neutra.ꝑt
ista q̃q; añuenio.circũuenio.ꝓuenio ꝓ alloq̃ vel exi
gere.vl' adunare.vl' ad palatiũ vocare.Inuenio et ꝑ
uenio q̃ sũt actia.z oia faciũt ꝑteritũ ī veni.z sup̃.ī vẽ
tũ.et cor.hãc syllabã ve.ī pñti.z ī his q̃ veniũt a pñti.℔
ī ꝑterito eã ꝓ.vñ ℟sus.Jã veit hora veni mea.tu ve
nias ego veni.Itẽ scias q̃ veit aliq̃n ẽ impsonale.z re
quirit gtiñ.z ptinet ad recordatoꝝ nõ simplr.℔ ex ad
iũcto.vt,mihi venit ī mẽtẽ lectiõis quã dixit magister.i.
recordor.Simplr tñ nõ bñ dr.Platonis venit. id est
recordor platonis.
Ueniola le.di.pua venia.z cor.pnl'.
Venor.a venio nis.dr venor naris.qđ sepe inuenitur
ꝓ illicẽ.vl' recipe.qr ī venãdo sepe fere recipiũt'.vñ ℔
venatus tus tui.z venatorius ria.riũ.z venaticus ca.cũ.
Venatoriũ dicim⁹ ferramẽtũ vl' ẽ loc⁹ venãdi.venati
cũ ℟o canẽ.vel etiã carmẽ siue clamorẽ.Venor ꝓpõit
Cõuenor naris.z pdu.ve.℟ora.ī epi.Nõ ego vẽto
se plebis suffragia venor.
Venosus sa.sũ.ī vena est.
Vẽter.a vẽtus dr ℔ vẽter tris.bi vẽtres bor vẽtriũ.
qr vẽtũ ꝯcipiat.vel dr vẽter.qr ꝓ totũ corꝓ⁹ vite aliñ
ta trãsmittat.z differt ab aluo z vtero.qr alu⁹ est illud
receptaculũ qđ recipit cibũ.z ī q̃ fordes sũt et purgari
solet.vñ z dr sic.qr abluat'.i.purget'. ex ipo eñ fordes
stercor defluũt.Uẽter ℟o est.q̃ acceptos cibos dige
rit.z apparet extrinsecus.s.ps exterior in q̃ ẽ pinguedo
z ptẽdit a pectore vsq; ad inguinẽ.Et sicut dictũ est.
dr vẽter.qr ꝓ totũ corꝓ⁹ vite alimẽta trãsmittat.vl' ex
cipiat vẽtũ.Uter⁹ ꝓpe ẽ mulierũ ī q̃ ꝯcipiũt.z dr vte
rus qr duplex sit.z ab vtraq; ī duas se diuidit ptes vel
qr inter⁹ impleat' fetu.Aqualiculus ꝓprie est porci.et
hinc ad vẽtrẽ fit translatio z a vẽtricosus sa.suz.z ven
trosus sa.sum. magnum et grossum habens ventrem.
vel grossus.
Vẽtilabrũ.a vẽtilo las.dr ℔ vẽtilabriũ bri.pala vẽtilã
di.z cor.pnl'.naturalit'.Matℏ.c.xj.Cui⁹ vẽtilabrũ in
manu sua z pmũdabit areã suã.
Vẽtilo.a vẽt⁹ dr ventilo las.lani.lare.i.ad vẽtũ disp
gere z ꝓ̃cere.exq̃rere.excutere.inuestigare.z ꝓponit'
Diuẽtilo las.i.diuersis modis vẽtilare.Euẽtilo las.i.
ex vel valde vẽtilare.Et est actim cũ suis cõpositis.et
cor.ti.Juuenalis in.j.li.Ventilet estiuũ digitis sudẽ
tib⁹ aurũ.
Ventosus.a vẽt⁹ dr vẽtosus sa.sum.vento plen⁹ vel
vento inflatus.vl' instabil'.vel ℟bosus.vl' vane laudis
et glorie cupid⁹.Et vẽtuosus sa.sum. in eodẽ sensu.et
vtrũq; cõpatur.vñ hec ventuositas vel vẽtositas.vñ
hec ventosa se.,p quodã vase ad minuendum sangui
nem apto.
Vẽtrale.a vẽter dr ventrale lis.fascia vel ligatura vẽ
tris vel cingulũ circa ventrem.vel sona sicut lumbare
circa lumbos.et renale circa renes.et hic et hec ventra
lis z hoc le.
Ventricul⁹ li.di.puus venter.
Ventriloquus qua quum.pnl'.cor.qui de ventre vel
ꝑ ventrem loquit'.et componit' a venter et loquor vel
loquens.

Ventrina.a vẽter dr ℔ vẽtrina ne.bestia q̃ fert onus
circa vẽtrẽ.z pdu.tri.
Ventul⁹ li.di.puus vẽtus.
Ventuosus sa.sum.ī ventosus est.
Vẽt⁹.a venio nis.dr ℔ vẽt⁹ ti.qr veiat.vel dr vẽt⁹ qr
violẽt⁹ sit.z violent' veiat.Nõ eñ solũ arbores.℔ etiã
celũ z trã mariaq; ꝓturbat.Hinc ꝑt q̃ri q̃ sit radix ven
ti.z mã exq̃.Ad ℔ rñdet frat' albert⁹.q̃ radix vẽti ẽ ex
vapore q̃ ascẽdit dr tra.z ꝓncipiũ esse ei⁹ ẽ ex eo.z mate
ria ei⁹ ẽ vapor tal' q̃ frigid⁹ z siccus subtilitate sua ae
rẽ trãscẽdẽs.cũ spissat' frigiditate aeris fortit' impellat
aerẽ.℔ aũt scit' ex ℔ q̃ q̃ntitas vẽtor z nubiũ ẽ ꝑm quã
titatẽ vaporis ascẽdẽtis ex tra z aq̃.qr si multi sẽ vapo
res.multi sũt vẽti.z si pauci sũt vapores pauci sũt vẽti.
qđ aũt recipit quãtitatẽ a quãtitate alteri⁹ illud mate
rialit' ẽ ex illo. q̃ vẽtus materialit' ẽ ex vapore terrestri.
ad supius aeris ascẽdẽte.Ampli⁹ videm⁹ multotiẽs q̃
tra multũ sicca exñte.ita q̃ ꝓtinuatiõe q̃si caret.sed est
puluis discõtinu⁹ nõ eleuat' vẽt⁹.qr vapor ꝓnu⁹ ex
terra eleuari nõ ꝑt.℔ eleuat' tũc vapor humid⁹ ex aq̃s
z fac̃ pluuiã.q̃ postq; tra madefecerit z pulueré ꝓtinu
auerit.vaporat terrã.z tũc venit vẽt⁹ ꝑ⁹ pluuiã ꝑ calo
rẽ sol' eleuãtẽ vaporẽ tre siccũ.eo q̃ calor solis ita exic
cat eũ.q̃ humidũ aq̃ nõ vincit ī eo.℔ manet tñ eaten⁹
q̃ten⁹ ꝓtinuare ꝑt vaporẽ eleuatũ.Vapor g̃ ille sic ele
uatus ẽ corꝓ⁹ vẽti.z ꝓncipiũ flat⁹ ei⁹ z radix pñia in q̃
radicat' esse ipi⁹ z ẽ ei⁹ mã.z iõ ꝑ motũ illi⁹ flat vẽtus
z mouet' ꝑm quãtitatẽ vaporis sicci q̃ ꝑhito mõ dr tra
eleuat' ī multitudie z paucitate.z cũ abscõdit' z abscin
dit' eleuatio talis vaporis q̃escit vẽtus.Quiescẽte aũt
vẽto z serenata aura accẽdit' sol z fac̃ bũiditatẽ occul
tã sub terra euaporari.q̃ exiccat terrã z apit eã.vt hu
miditas occulta latẽs ī ea possit euaporari ꝑ vaporem
siccũ q̃ ẽ actu calidus z potẽtia hũid⁹ z ẽ vapor aque⁹
q̃ tũc ascẽdit' ad aerẽ.z cũ ī aere ei obuiat frig⁹ alterat'
ī aquã z pluit z tũc pax ex pluuia q̃escit vẽt⁹.eo q̃ hu
mor pluuie tpat vaporẽ siccũ q̃ ẽ ī aere z ꝓtinuãdo trã
z ifrigidãdo nõ sinit eã euaporare terrestrẽ vaporẽ q̃
mltiplicat' ī mã vẽti.z iõ cessat vẽt⁹.Abscindit' eñ ma
teria vẽti eo q̃ humectat' tra z miorem ꝑ illud mã va
porẽ siccũ q̃ ẽ mã vẽti.q̃ minorata q̃escit vẽt⁹.Hinc ẽt
nõ q̃ ī ℟mone vniũsali loquendo q̃ttũ ẽ ex ꝑte efficiẽ
tis due sũt cãe ꝓhibẽtes esse ventor.q̃rũ vna ẽ frigus
excellẽs z altera est calor excellẽs cũ siccitate excellente
Cũ ℟o calor z frigus excellũt.z siccitas excellens ẽ cũ
vtroq;.tũc ꝓhibẽt vaporẽ ascẽdẽ q̃ ẽ vẽti mã.Cui⁹ q̃
dẽ cã ẽ.qr frigiditas excellẽs cũ siccitate excellẽte ꝓstrin
git ptes tre.z siccitas ꝓtinet eas nec sinit eas euapora
re.qr apiri nõ ꝑñt ptes.Oẽ aũt euaporãs aptũ ẽ.et ps
eius recedit a pte.caliditas ãt ꝓsumit z vrit plusq; ele
uet.z siccitas q̃ est cũ caliditate exiccat humiduz ita q̃
ꝓtinuare nõ põt id qđ de terra eleuatur.Et iõo vapor
hõ habet materiam que ad supremum aeris ascendat
z ideo ventus abscinditur z impedit'.Volo etiã te sci
ꝓ venti orientales calidiores sunt ventis occidẽtalib⁹.
lz ℟o ventus sit ex vapore frigido z sicco. tñ ex loco ī
quo oritur z per quẽ est flatus ei⁹.adquirit aliq̃n ꝓpe
tatẽ alterius complexionis.Et hoc modo dicimus q̃
aquilo est ventus frigidus z siccus,et meridionalis ca
lidus et humidus z orientalis calidus et siccus.et occi
dentalis frigidus et humidus.Naturales ℟o vẽti bñt
ꝓprietates ꝓncipaliũ remissas.et aliq̃d ꝓcipãt qualita
tis illius vẽti.℟sus quẽ habent generatiõẽ.Nõ aũt
ꝑ viã illã tm̃ dr orientalis calidior occidentali.℔ etiam
io'qr sol diutius agit in vaporẽ orientalis vẽti q̃ agit
in vaporẽ vẽti occidẽtalis.Licet eñ mora solis quasi
sp sit equalis,ita q̃ tãdiu ascẽdit in orientẽ sicut descẽ
dit ī occidentẽ.tñ triplicit' ℟tutẽ infundit vapori orie
tali et nõ nisi simplicit' infundit ℟tutẽ suã vapori occi
dentali.In oriente ℟o ꝓmo emittit radiũ injciens ca-

lorē i eo. ꝛ scdo ꝓpaulatū excessū auget calorē generatū ꝛ ꝯfirmat. ꝛ tercio ꝓ pñtiā corporalē cōsūmat vl ꝓficit cū ꝛ trahit secū aliquādiu. ꝛ tūc demū incipit declinare ab eo. ꝛ tūc remitti icipit calor vaporis. In occidēti aūt ẋpus nos nō ita ꝓcedit. ꝟ vapore vix illuminato statī cadit sol sub hītabilē terrā nostrā. ꝛ maiorē vaporis ptē trahit secū ꝛ ꝓ reliq̄ remanet frigidior ꝛ grossior vapor sup orizōtē sole nō pñte. ꝛ iō frigidior ē vēt⁹

Ex dictis aūt iā duo patēt. q̄z vnū ē q̄ hz vēt⁹ oriētal calidior sit vento occidētali ꝛ subtilior ꝛ calidior. tñ in mane cū agit i ipm. calidior ē ꝛ purior ꝛ subtilior ꝛ clarior q̄ꝫ⁹ meridiem cū sol declinat ab ipo eo q̄ tūc incipit vapor frigidificare ꝓpā ꝛ loci ispissari ꝛ turpari ꝛ frigidiorē reddit vētū. Ecōtrario ꝺ occidētali ꝓpt̄ oppositā cām. Alterū est quare rubor i mane signat pluuiā ꝛ i sero serenū. Hz ēt ex his q̄ sol aliq̄n ē cā vētor. aliq̄n est cā abscisiōis eor. vide etiā i nubes.

Queri ꝺ pōt ℔ de diuersis modis q̄bꝫ egredit vapor nō ignitus de nube. ꝛ qualit̄ opat̄ ad guttas magnas vt clarī⁹ pateat q̄d sit vēt⁹ turbinis. Ad ℔ intelligēdū scias q̄ vapor terreus q̄n apparet i aere ad supficiē aeris eleuat⁹ est vēt⁹ ꝛ q̄n occultat̄ i vētre terre fac̄ terremotū. ꝛ cū coartat̄ i vētre nubis fac̄ tonitruū ꝛ chorusc̄ationem. Vētus aūt aliq̄n egredit̄ de nube nō ignit⁹ nec multū expulsus. vñ ꝛ si ꝺ nube paulatī sine magna expulsiōe egrediat̄ nō facit tonitruū. p̄cipue si sit ex vapore subtili nō bñte diuersas ptes ex frigido multū ꝓcutiēte ipsum. nec ex humido viscoso ꝓtinuāte cū. Tūc egredit̄ sine sono. vel cū sincerissimo quo valde. Q̄n aūt nō ignit̄. ℔ cū q̄dā exufflatiōe magna ꝛ forti egredit̄. tē vnā ptē nubis ꝓiicit ad aliā. ꝛ facit ptes nubis spissas. Et tūc coopat̄ ad magnas guttas generādas. q̄ cadūt tē pore tonitrui. añq̄ veniat pluuia magna. Magnitudo aūt ill⁹ gutte ē fm ꝓportionē qua vētus impellit vnā ptē nubis sup aliā i hora q̄n nubes icipit ꝙuerti i aquā

Iste aūt effect⁹ venti est cū ꝑmo subtile vaporis inclusū nube separari icipit a grosso glutinoso. ꝛ añq̄ nubes multū inspissent̄ ꝓ frigus. q: tūc subtile vēti incipit exire de nube. ꝛ sufflat ptes nubis ita q̄ inspissant̄ ꝛ ꝙuertūtur i magnas guttas valde humidas. Si aūt aliq̄s ꝺ ℔ dubitās obijciat qualiter eē possit q̄ vētus sufflatus q̄ ꝓ bocipm q̄ flat distrahere vī ptes nubiū ꝛ ita ꝓhibere guttas magnas. facit guttas magnas. Et scias q̄ iste vētus de q̄ ℔ loq̄mur nullus est ꝑdictor vētor. ℔ ē ventus egrediēs ꝺ nube. ꝛ ille nō attingit nubē ex ℔ intra. ꝛ iō interiores ptes nubis exufflat sup exteriores. ꝛ sic īducit spissitudinē i ptib⁹ nubis ꝛ deijcit nubem et egredit̄. q: dū ea exufflata inundat sup aliā necesse hz cedere ab ea. q̄ sibi ꝑius fuit ꝓtinua. ꝛ sic scindit̄ suamit̄ nubes ꝛ exit vent⁹ nō ignit⁹. Nūc q̄ram⁹ de vēto turbinis ꝛ cā e⁹. ꝛ quare fit vt multū i estate. Ad ℔ dico q̄ ꝓ oēm cūdē modū īmediate ꝑdictū. sub minori tñ violētia egredit̄ de nube vēt⁹ turbinis. ꝛ iste est vētus q̄ frequētius vī i estate i cāpo tollēs inuoluēdo paleas ꝛ terrā ꝛ puluerē. ꝛ alia quedā corpa terrestria. Fit ẋo ventus ex ℔ ille q̄ apit̄ nubes vna i loco vno. ꝛ alia i opposito situ ad illā. ꝛ ita duo vēti ꝙcurrūt i medio. ꝛ vter q̄ illor ab altero īpellit ꝛ īpellit̄ nō q̄dē i sublimi ℔ in terra. Sufflatio ẋo vēti est de sublimi veniēs in ꝛrā. ꝛ sup terrā repcutit̄ ꝛ eleuat̄ aliquātulū. Cū ꝙ e nubibꝫ egredientes due fuerint exufflatiōes oppositē ꝙuenientes i loco vbi terrā ꝓcutiūt. ille due exufflatiōes faciunt vētū turbinis. eo q̄ vtraq̄ alia impellit ꝛ impellit ab ea. Et iō ꝓ modū circuli rotundat ꝛ inuoluēdo scinicē ascēdūt i altū. ꝛ trahūt secū puluerē ꝛ corpa minuta q̄ sūt subtiliora sicut lini stipula ꝛ stupa. Est aūt diligent̄ attēdēdū q̄ fm oīm pipateticor sniam traditur iste vētus vt multū fieri i estate qñ est tps tonitrui. et iō etiā signat tonitrua p⁹ futura ꝛ infra p⁹ paucos dies. Et si fortis ē turbo. forte nō precedit tonitrua nisi

vna hora. vel duab⁹ vel i ꝓte vni⁹ hore. Et si sit in hyeme fit tpe ninis. ꝛ nō vehemēs. Tradit̄ etiā iste ventus esse exiens de nube. ꝛ nō aduenies ex aliqua plaga mūdi sic alij vēti. ꝓpter q̄d ꝙiūgit̄ scia ei⁹ a quibusdā cū scia tonitrui. q: vnā hz cām. Et tradit̄ q̄ i figura ē rotūd⁹ ꝛ fm suā ẋtutē eleuat ꝛ eradicat q̄dā corpa terrestria

Cā aūt ei⁹ q̄d ē eē cū i estate vt multū est. q: tūc eleuant nubes aquee ꝛ icludētes i se vapores frestres. Si aūt ē in hyeme tūc est tpe ninis. q: nubes ninose plurimū habent i se spūs aerei. Et iō aliq̄n generāt vētos turbis. q̄n sūt i situ opposito. Cā aūt ei⁹ q̄ descēdit a nube et nō a plaga mūdi ē. q: vētus q̄ vīt a plaga mūdi fortis cē nō pōt cū suo opposito ꝓpter defectū materie ꝛ cāe eleuantis. Q̄n si vniret ventus turbinis a plaga mūdi diu duraret. q: diu durat generatio materie taliū ventor. Ventus aūt turbinis non durat nisi p vnam horam.

Et iō peccant qui causant̄ ventū turbinis ex aquilone ꝛ austro venire. cū exīsse aristo. tradat cū descēdere ꝺ nube. Et exīmentū ꝯfirmat dictū aristo. q: nos videmus q̄ si venirent illi venti ab aquilone et austro oportet̄ q̄ flarent in tota illa regiōe et nō in loco vno vnius campi parui. Nos aūt videm⁹ q̄ tm̄ in vno loco ꝓ no campi flat ventus turbinis. adhuc aūt si cēt ex aquilone ꝛ austro flantib⁹ alijs vētis oppositis ꝛ plagis oppositis mūdi venientib⁹ staret in vno loco ꝛ ibi inuolueretur. Nunc aūt videmus q̄ vent⁹ turbinis mutat locū ꝑdiu durat. Amplius videmus ventum turbis aliq̄n in aere quieto a ventis in estate. ſ. Constat ergo q̄ nō causatur a ventis fortibus austro. ſ. et aquilone flātib⁹ ex opposito situ mūdi. sed pot⁹ mō predicto egredit̄ de nubib⁹.

Venula le. di. ꝓna vena.

Venū. In veneo nis est. ꝛ ꝑdu. vi.

Venundipir⁹. a pir⁹ ꝓ ꝓpositōz ꝺr ℔ venūdipir⁹ piri ꝛ hec venundipira re. q̄ vel q̄ vēdit pira. ꝛ cor. hāc syllabā pi.

Venundo. a venū ꝛ do das. cōponit̄ venūdo das. de di. ꝛ cor. pnſ. venūdedi venūdare vel venūdatū. vñ ꝑ nundatus ta. tū.

Venus veneris fe. ge. dea amoris. vel pulcritudis vel ipsa pulcritudo. Et ꝺr sic a vena. i. a sanguine. q: sanguis pulcritudinez creat et amorem. ꝛ cor. pnſ. gti. vñ vener⁹ ria riū. ꝛ venereus rea reū. inuenitur. Et venustus sta. stum. i. pulcer et recens. Et comparat̄. Et fac̄ gtīm veneris ad differētiam de veni imperatiui verbi Unde dicit prīſ. in. vj. li. Venus veneris. quod solum ꝓprium femininum inuenitur in⁹. desinens cor. ꝛ forte ideo sic declinat̄. ne si venus veni diceret̄ dubitationem haberet gtūs cum veni verbo imperatiuo. Significationes hui⁹ nominis venus in hoc versu cōtinent̄. Diua. planeta. decor. fert̄ venus esse libido. vide in' vespere.

Venustus. a ven⁹ ꝺr venustus sta. stū. i. pulcer decēs. Et cōparat̄. vñ hec venustas tatis. ꝛ venustulus la. lū. id est aliquātulū venust⁹. ꝛ venusto stas. i. decorare decusare. Et componit̄. Conuenusto stas. Deuenusto stas. id est valde venustare vel venustatē auferre. ꝛ est actiuum cum suis compositis fm bug. Papi. ẋo dicit. Venustus. sapiens. ornatus. modestus. facet⁹. formosus.

Vepisc⁹ sci. de geminis filijs vno aborto. alter q̄ legitime natus fuerit sic vocat

Veprecula. a vepres. remota s. ꝛ addita cula. fit vepcula le. di. vt di. pſ. i. iij. li.

Vepres prīs. vel ℔ vepres prīs. sīc̄r inuenit̄. ꝺr spina. ꝛ dicūt̄ spine vepres. q̄si vi prēdētes. vñ a vis. ꝛ prendo dis. ꝺr ꝓponi. vel sit ety. Q̄n q̄dā. Dī hinc vepres. q: prendat vellera vestis.

Ver. a vireo res. ꝺr ℔ ver ris. q: viret. vl q: recedente hyeme tellus vestit̄. vel viret herbis. ꝛ erūpit in flores.

et ꝓdu.pnl.vñ Ouid.de arte. Vere prius taceāt vo-
lucres estate cicade. Qñ aūt incipiat ver. dixi in estas
Veractus a ver ꝙ cōpositiōz dr veract⁹ cta ctū.i.ve
re act⁹.i.verno tpe arat⁹. Vñ veracul⁹ la.lū.
Veracul⁹ la.lū.aliquātulū verax.
Veratrū tri.ge.neu.i.elleboꝛ. et dr a vires .qꝛ vires
habeat.et ꝓdu.ꝑm.ß pnl.naturaliꝫ coꝛ.
Verax a verus dr verax cis.om.ge.i.sincer⁹.simplex
q̄ freq̄nter et sepe dicit veꝛ. Et cōpar. Vñ hec vera
citas tatis. Et ē verax in dictis.ß verus in factis ꝓpie
Verbale nomē ē illd .qd a ℞bo descēdit loquēdo
vt a coloꝛo.inde colꝛ.reiecta o.vt honoꝛo.inde bo-
noꝛ ꝑm ꝓsti. Et declinat ß et ß ℞bal et ß le. et dr a ℞-
bū.et a dtō ℞bali addita tas fit hec ℞balitas tis.7 ad-
dita ter fit hec ℞balitꝛ adu. Verbe in scribo et in lectoꝛ
et inspiratoꝛ. Itē de formatōe ℞baliū desinētiū ī mē-
tū dixi in fulcimētū. Itē de verbalib⁹ desinētib⁹ in bil.
dixi supꝛa in docibilis.
Verbena ne.pnl.pdu.q̄dā herba cōsecrata veneri ꝙ
cōtrariū.et dr ℞bena quasi veneris vena.
Verberaculū li.i.flagellū a ℞bero ras.
Verbero ras.raui.ratū.rare.i.ꝙcutere.flagellaꝛ. In-
de ß ℞ber ris.i.ꝙcussio vl flagellū vl impet⁹ partice li
brille.vl ipa libꝛilla.vñ ℞berosus sa.sū.i.flagellos⁹ vl
cupid⁹ vel impetuosus vl incisus. Itē a ℞bero dr hic
et hec ℞beralis et hoc le.q̄ aptus ē ad ℞berādū.et cō
par. Verbero cōpo. Cōuerbero ras. Diuerbero as.
.i.diuersis mōis ℞berare.vl disiungere. Peruerbero
ras. Reuerbero ras.i.℞berando trāsformare et ē℞be
ro actīm cū suis cōpo.et coꝛ.be.
Verbero onis. mas.ge.q̄ aliū verberat vl q̄ dign⁹ ē
℞berari.et dr a verbero ras.
Verbigena ne. pnl.coꝛ.i.genit⁹ de verbis.ex ℞bū et
gigno nis.cōponitur.
Verbosꝛ saris.in ℞bū ē et ꝓdu.bo.
Verbo ten⁹.due ꝙtes sūt.et acuit te.sic dixi in scda
ꝙte in tractatu de accētu aduerbioꝝ in ca.de cōpositꝫ
Verbulū li.di.ꝙū vl vile ℞bū. a tenus.
Verbū a ℞bero as.dr hoc ℞bū bi.i.ꝑmo.qꝛ in ei⁹.p-
latione ℞beratur aer. Vñ et q̄dā psoꝛonis ꝙ excellē-
tiā dr ℞bū.qꝛ frequētius in ei⁹.platiōe aer ℞berat q̄ß
in platiōe alteri⁹ ptis. Itē ℞bum ponit ꝓ deceptiōe.
Itē verbū.i.dei fili⁹. vt ℞bū caro factū ē. vñ Grecis.
Hoc nomē verbū designat q̄tuoꝛ ista Deceptio ps ē
et filius atq̄ loq̄la.vñ ℞bosus sa.sū.i.garrul⁹ nugax.
et cōpar. Vñ hec verbositas tis. Et ℞bosoꝛ aris.id ē
℞bose et mltū loq̄. De ℞bo et ei⁹ spēb⁹ ꝓut ē scda ps
oratiōis. dictū ē in tercia ꝑte in ca.de ℞bo. Et scias q
ꝑm aug.℞ba iō sūt instituta nō vt ꝙ ea hoīes inuicem
fallāt.ß ꝙ ea in alterius noticiā cogitatiōes suas ferāt
℞bis g̃ vti ad fallaciā nō ad qd sunt instituta peccatū
ē.sicut dixi in mēdaciū. vide in voꝛ.7 in loq̄la.et in pas
siuū.et in logos et in positiu⁹ et in nuga. Qñ aūt ver-
bis ꝑme et scde ꝑsone debeat addi ntūs dixi in narra
tio. Hic nota q dicit origenes in omelia. Cū despōsa-
ta eēt maria ꝛc. Et sicut hoc ℞bū humanū et coꝛpale
imissū ī aurib⁹ plurimoꝝ nō diuidit ꝙ singulos vt ps
in alio.et ps sit itez in alio.ß in oib⁹ integrū et plenuz
habet.et in vno q̄ß totū.sic q̄to magis ℞bū vnigeni-
tus vbiq̄ tot⁹ ē et in celo 7 in terra.et apd patrē et in
℞gine.et nō diuidit neq̄ scindit neq̄ in ptes efficit.
ß totus totū tenet et totū implet.totū illustrat et pos-
sidet.
Verculū li.di.ꝙū verculū.et coꝛ.cu.
Verecūdoꝛ daris in verecūdus ē.
Verecūdus.a vereoꝛ reris.dr verecūd⁹ da.dū.q̄ ve-
rū etiā factū erubescit.et cōpar. Vñ hec verecundia
die.et hinc verecundosus sa.sū. Itē a verecūd⁹ dicit
verecūdoꝛ aris.datus sū.i.erubescere.et ꝓdu.hāc syl-
labā da vbiq̄. Itē verecūd⁹ ꝓponit. Inuerecūd⁹ da-
dū.et cōpatur. Unde hec inuerecūdia die.et inuere
cundosus sa.sum.
Veredari⁹.in vered⁹ exponit.
Veredus di.mas.ge.i.equus trahens redā.et ē com-
positū a vbo et reda de.quasi vehens redā. vnde hic
veredarius rij.i.auriga. Et veredarius dicit nuncius
qꝛ vehit nūciū. Hester.ca.vij. Et epule misse ꝙvere-
darios q̄ per omnes ꝓuincias discurrentes ꝛc. Et ve
redus etiā ꝑm q̄sdam dicit auriga. et inde veredar⁹
ria.riū.ad veredū vl ad veredariū ptinēs.et ꝓdu.pnl.
veredus. Vñ quidā. Est veredus equus vectās redā
siue currū.
Verendus .a vereoꝛ reris. dr verend⁹ da.dū.i.timē-
dus.vl erubescēd⁹.vñ verecūdia dicūt genitalia viro
rū vel feminaꝝ ꝓpter verecūdiā.
Vereoꝛ.a verus dr vereoꝛ reris.verit⁹ sū.vereri.i.ve-
recūdari.vel timere.et ꝓpie cū exhibitōe reuerētie qꝛ
veroꝝ ē vereri. Vereoꝛ cōpo. Reuereoꝛ reris. rit⁹ sū.
vñ reuerēdus da.dū. Vereoꝛ et ei⁹ cōpo.sūt deponē
tia.et coꝛripiūt ve. Unde q̄dā Luꝛ dicit de se nō se tm
esse veretur.
Veretꝝ.a vir dr hoc veretꝝ tri.pnl.coꝛ.naturaliter
qꝛ viri ē tm.vel quia ex eo virus emittit .quia vir⁹ dr
ꝓpie humoꝛ fluens a natura viri. Idem dr et genita
lia a gignendo.et pudenda ꝙ verecūdia et inhoneśta
te.qꝛ nō habent speciē decoris sicut et alia membra q̄
sunt in ꝓmptu.
Vergilia.a ver dr hec vergilia lie. stella vel lignū qd
dꝛ pleiades.et dicūt pleiades vergilie.qꝛ vere oriant.
et feruēt.et splendeant.
Vergito tas fre.i.freq̄nt ℞gere.et coꝛ.gi.
Vergo gis.℞si ℞sū ℞gere.i. declinare.vel infūdere.
vel ℞lare.vñ vergito tas.et ℞so sas.freq̄n. Vergo cō
po. Cōuergo gis.si.sū.i.infundere. Vergo et q⁹ com
posita sūt actiua.lz sepe inueniāt in absoluta et passi-
ua significatiōe.vt vergit.id ē inclinat.et faciūt ꝑteri
tū in si.et supinū in sū.
Veridicus ca.cū.pnl.coꝛ.i.vera dicēs.et cōpo.a ver⁹
et dico dicis.dixi.
Veritas.a ℞sus sine a gtio veri.addita tas.fit hec ve
ritas tis.scz per quā manent immutata que sūt vel fue
runt vel futura sunt. vel que dicunt. vel que dicta sūt
vel que dicent. Itē pōt veritas adiectiue declinari ve-
ritus ta.tū. Acco plurali veritos. veritas. verita. vide
in veritus. ¶ Item scias q ē veritas increata .de qua
dixꝛc in euāgelio ioannis. Ego sū via veritas 7 vita.
Item ē veritas creata.que ē triplex.s. veritas vite. do
ctrine.et iusticie. Et de hac triplici veritate intelligit
qd dicit Grego.in ezech. Si de veritate scādalū sumit
vtilius permittat nasci scandalū q̄ß q veritas relinq̄-
tur.sicut dixi in scandalū. Et dr veritas q̄si vera en-
titas.et ē ety. Et vt dicit anßhelm⁹. veritas ē rectitu-
do sola mente ꝙceptibilis.ꝑm ℞o Aug. veritas ē qua
ostenditur id qd ē. Item Aug.verū ē id qd ē. Itē ve
ritas est adequatio rei et intellect⁹ vide in ver⁹.
Veritus.a vereoꝛ reris. veritū tu. dr verit⁹ ta.tum.i.
verecūdat⁹.timēs.et facit actūs pluralis veritos veri-
tas verita.et hec veritas tatis. declinat substātiue.et
tūc descēdit a verus et coꝛ.pnl. veritus et veritas sine
sit adiectiuū sine substātiuū. Job.xxxij. Veritꝰ sū indi
care vobis scientiā meā. Inueniet etiā irreuerit⁹.
Vermiculatus ta.tū.i.distinctus et variatus.7 ē tra
ctū a vermiculis.q̄ rodētes ligna aratiūculas ibi faci-
unt varias et distictas et q̄i in modū linee circūducūt
sic et aurifabꝛi faciāt ꝓtractiōes varias in metall.vñ
in ꝓmo cāticoꝝ. Murenulas aureas faciem⁹ tibi ℞mi
culatas argēto. Glosa.i.distictas 7 variatas. Alia ℞o
translatio hz similitudies aurifabꝛi faciem⁹ tibi cū di
stinctiōib⁹ argēti ꝛc. Vel a vermiculo coloꝛe dr ℞mi
culatus quia coloꝛ ille tinctura hz variat et alialis di-

stingu it. Itē ẋmiculat⁹ pōt dici vermiculis exaratus
Vermicul⁹.a ẋmis dr̄ h vermicul⁹ li.di.pnl.cor. Un̄
ẋmiculosus sa.sū.et cōpar. Et ẋmiculo as.i.scaturire.ad modū ẋmū effluere.et hoc vermiculū. In scdo
añt reg.dr̄ ca.xiiij. Dauid sedēs in cathedra sapiētis
sim⁹ ꝓnceps in ꝑ tres.ipe ē q̄si tenerrim⁹ ligni ẋmiculus.vbi dic̄ mayster in historijs. Cōpar dauid ẋmiculo ligni.q̄ teredo vel terebella dr̄ q̄ mollis duz lignuz
pforat.vñ dō tāgit nihil molli⁹ illo. Dū ẋo tāgit nihil durius. Sic dauid in pssuris et domi circa subiectos mansuetior fuit ceteris in throno.et cōtra hostes
nullus eo acutior. Et ꝓmēdat hic dauid in trib⁹.s.in
sapia in hūilitate.et fortitudie. Itē ẋmicul⁹ dr̄ rubeus color. Nā greci coccū.nos rubeū siue ẋmiculū dicimus. Est ẋo ẋmicul⁹ tinctura ex siluestrib⁹ frōdib⁹ in
q̄ lana tingit q̄ vermiculū appellat.vide etiā in cocc⁹
Itē dic̄ pap. Vermiculū tinctura ad similitudinē ẋmis
Vermis.a verro ris.dr̄ h vermis b⁹ vermis.et sūt vermes aut ex re vt scorpio.aut aq̄.vt sanguisuga.aut aer̄
vt aranea.aut frōdiū vt eruca.aut lignoꝝ vt teredo.
aut vestimētoꝝ vt tinea.aut carniū vt emigrane⁹ lūbricus ascarie.costi.pedicul⁹.pulices.lēdes.tarm⁹.carim⁹.vria.cimex.et dr̄ ẋmis a verrēdo .q̄ nō vt ꝑpēs
aptis passib⁹ ꝫ squamaꝝ nisib⁹ repit.q̄ n̄ ē illi spine rigor.ꝫ in directū corpusculi sui ptes gradatiz porrigēdo ꝓtractas.ꝓtrahēdo porrectas motū explicat.sicꝫ
agitat⁹ verrēdo ꝓlabit.vl dr̄ vermis q̄si ẋnis.q̄ ī verre exeat. Et gignit vermis sine vllo cōcubitu.ꝫ q̄nꝫ
de ouis nascat vt scorpio.vide etiā in reptile.
Verna. a verno nas. dr̄ h verna ne.famul⁹ pulcer sui
ens.q̄ vernat in domo militū. seu diuitū pulcritudie
vestiū. Et hinc vernula le.et hic et h vernacula le.di.et
h vernacul⁹ et hec vernacula.i.famula.et ꝓprie in domo nata vel nutrita. In xiiij.ca.gen̄.dr̄ q̄ abraaz numerauit expeditos vernaculos suos trecētos decē octo
7 cor.pnl.vernacul⁹.vide in seruus.
Vernacul⁹.in verna exponit.
Vernal.in vern⁹ exponit.
Verno.a vern⁹ dr̄ verno nas.nauī.i.clarere.splendē
vel delectari flor̄ sicut in vere. Un̄ vernās tis.om.ge.
Et cōpar.vñ ẋnant adū.et hec vernantia tie.
Vernula le.in verna exponit.
Vern⁹.a ver dr̄ vern⁹ na.nū. ad ver ptinēs vel clar⁹
splendid⁹ delectabil.vt vern⁹ dies.vernū tps. Eccl.l.
In diebꝫ vernis. Et hinc hic 7 hec vernalis 7 hoc le.i
eodē sensu.et pdu.na.
Verositas a ver⁹ dr̄ verosus sa.sū. vñ hec verositas
tatis.i.veritas.
Verpūs dr̄ q̄si verbēs podicē.vide in digit⁹.
Verres.a vires dr̄ hic verres h⁹ verris.porc⁹ cū testiculis.q̄ magnas vires habeat.vñ verrin⁹ na.nū.pnl.
pdu. Itē verres ꝓpriū nomē cuiusdā viri. Un̄ similiter
verrin⁹ na.nū.7 be verrine nax.quidā liber quē cicero
fecit cōtra verrem.
Verriculū li.illud cū q̄ dom⁹ purgat.vl qdā gen⁹
rhetis.vel nauis piscatoria.et dr̄ a verro ris.
Verrin⁹ na.nū.in verres ē.
Verrito tas.fre.i.freq̄nter verrere.et cor.ri.
Verro ris.o ī i.vrri.et ro in sū ẋsū. Et verrē.i.verrez
trahē.vl tergē.pūrgare.radere.scopę. Et cōpo. Cōverro ris.cōverri.i.everrē.exverrere.rejcere. Cōpo.
etiā averro ris. Horati⁹ thebaȳdos q̄to. Pullere 7 incultos aris averrere crines. Et ē actim cū suis cōposi.
et facūt ꝓteritū in ri.et supinū in rū.et vt dic̄ Pris.in
ꝓmo maio. R.transit in s.vt verro versus.
Verruca.a verro ris.dr̄ hec verruca ce.pustula carnē superexcedēs.que etiā porruz dr̄.et ponit q̄nq̄ ꝓ q̄dā vehiculo. Un̄ verrucosus sa.suz.i.verrucis plen⁹
tuberosus. vel ineq̄lis.incomptus.
Versicul⁹ li.di.pu⁹ ẋsus.

Versificor.a ẋsus et facio cōpo.versificor caris.cat⁹
sū cari.i.ẋsus facere. Un̄ hic ẋsificator toris. Et versificatorius ria.riū.et hic et hec ẋsificabil⁹ et hoc le.et
ẋsific⁹ ca.cū.et cor.pnl.syllabā ẋsificor.
Versilis.a ẋto tis.dr̄ hic et hec ẋsilis et hoc le.penl.
cor.facilis ad vertēdū.
Versipellis.a ẋto 7 pellis cōpo. hic 7 hec ẋsipellis et
hoc le.astutus subdol⁹ malicios⁹ deceptor.q̄ in diuīsis vultū 7 mētē vertat.vel quia dū diuīsis decipit modis in varias pelles se diuertat. Prouer.xiiij. Et pro
fert mēdacia ẋsipellis.
Versito tas.frequētatiuū.i.freq̄nter versare a verso
sas.et cor.si.
Verso sas.i.freq̄nt vertē.vel freq̄nt vergē.vl freq̄nter verrere. Nā ē freq̄ntatiuū p̄dictoꝝ triū ẋboruz q̄
faciūt supinū ẋsū su. Vide in ẋsū.
Versū.ē supinū triū ẋboꝝ.s.de ẋgo gis. ẋsi.ẋsū.et
de verto tī. verti versū.et de verro ris.ri.versū. Un̄ ẋ
sus. Verto facit ẋsū.verro vergo q̄ ẋsū. Itē a verto
dr̄ hic versus sus.act⁹ vel passio ẋtēdi.vel vers⁹ q̄ cōstat ex oīonib⁹ vsq̄ ad distinctiōem.et ipa distinctio
et vers⁹ q̄ cōstat ex pedib⁹.et dr̄ a verto q⁹ tādiu dz
verti quousq̄ recte construat.vel q⁹ sibi p̄fixo t̄mino
vltra nō ꝓgredit.ꝫ reuertit vl sic ẋsus. a vulgo sunt
vocati.q⁹ scribebāt ātiq̄ sicut terra arat.a sinistra.n.
ad dexterā p̄mū deducebāt stilū.deinde cōuertebāt ab
inferiori rursus ad dexterā. Itē versus inuenit ꝓ ordine.vñ legit in.iij.li.reg.ca.vij. Septena versuū retiacula. Itē a verto dr̄ ẋsus.sa.sū.et ponit sepe ꝓ aduer.q̄litatis vel loci.et cōstruit cū actō vt ẋsū vl versus ciuitatē vel illū. Dz pot⁹ ē ꝓpositio q̄n regit casū
ꝑm donatū. Itē versus sa.sum.pōt descēdere a vergo
gis.et a verro ris.et tunc sapit significatiōes predictorū verboꝝ.
Versutus.a verto tis. dr̄ versut⁹ ta.tū.penl.pdu.i.
astut⁹ cōtor⁹ subdol⁹.deceptor malicōsus.q⁹ ei⁹ mēs
in q̄libet actu ad quālibet fraudē vertit. Et cōpatur
vñ hec versutia tie.i.astutia torta snīa.deceptio.
Vertebra a verto tis.dr̄ hec vertebra bre. Vertebre
sūt sūme ossiū ptes nodis grossioribꝫ cōglobate .s.ipe
iuncture ossiū.q⁹ ad inflectiōem mēbroꝝ vertūt.vñ se
pe cardo dr̄ vertebra.q⁹ vertit.et cor.te.naturaliter.
Vertex.a verto tis. dr̄ hic vertex cis.ea ps capitis q̄
capilli colligūt.et ad quā cesaries vertit.s.postrema.
vel sūma. Et nota q⁹ vertex sepe accipitur ꝓ vertigo
eo q⁹ antiqui dicebāt vorter et vortigo. Sap.xiij. Lignū curuū et vorticibꝫ plenū. Itē vertex aliquando.
ponitur pro toto capite.et cor.pnl.gti.et desinit in ex.
cor.naturalit.vide in vertigo et in vorter.
Vertibulum.a verto tis.dr̄ hoc vertibulū li.pnl.cor
idē qđ vertebra.vel illud instrumētū cuz quo carbones vertunt in fornace.
Verticosus.a vertex dicitur hic verticosus verticosa sum.id est superbus.vel cuius capilli in vertice con
girantur.
Vertigo.a verto tis.dr̄ hec vertigo ginis.globꝫ cōvolutio.cōgiratio .q̄n fit ī terra a vento.et in capite a
morbo. Un̄ vertiginosus nea.neū. Et vertiginos⁹ sa.
sū.s.qui vertiginem capitis patitur. et inuenit aliq̄n
vertex ꝓ vertigine. Item antiq̄ dicebāt vorter.7 vortigo ꝑm bug. Isid.aūt q̄to ety.dic̄. Vertigo ē quotiēscūq̄ ventus surgit.et terrā in circuitu mittit.sic et
in vertice hoīs arterie.et vene ventositatē ex resoluta humectatiōe gignūt.et in oculis gir̄ faciunt. vnde
et vertigo nuncupata est.et pducit penl.gti vertigo
vicē etiā in vorter.
Verto tis.verti versū vertere.i. ꝓmutare.trāsmutare. A quo componit auerto tis.aduerto tis:animaduerto tī.i.animo aduertere. Anteuerto tis.anteuerti.
tere.id ē ꝓintelligere.ꝓcognoscere. Cōuerto tis. Cir-

cumuerto tis.i.circūquaq; vertere.vel in giro vertere
Deuerto tis.i.deorsū vl̄ de vno loco ad aliū ɔtere re
mouere.Diuerto tis.i.secedere.ire vel variare.diui
dere.q̄si diuersis mōjs ɔtere.vñ diuerso sas.freq̄nta
tiuū.Euerto tis.i.destruere.vel extra ɔtere.vl̄ val de
ɔtere.Peruerto tis.i.destruere ad malū ɔtere.puer
sus facere.Peruerto tis.i.p̄uenire.pterire.ptrāsire.z
p̄uerto: teris.deponē.in eodē sensu.Obuerto tis.i.cō
tra ɔtere.Reuerto: teris.i.retrouertere vel redire.qđ
antiq̄ dicebāt reuerto tis.Subuerto tis.i.destruē.q̄si
q̄ subtus sūt ɔtere.et vl̄ econuerso.decipe.seducere.
Trāsuerto tis.i.vltra ɔtere vel ad aliq̄d ɔtere.obliq̄
re.vñ trāsuersus sa.sū.Uerto 7 et⁹ cōpo.faciūt p̄teri
tū in ti.et supinū in sū.sicut vergo et verro.Unū q̄daz
Uerto facit ɔsū vergo.verro.q̄z ɔsuz.Ité verto et
eius cōpo.in o.omnia sūt actiua pter diuerto p̄ sece
dere.et reuerto p̄m antiq̄s.q̄ sunt neu.In or autē oia
sunt passiua.p̄ter auerto: p̄ spernere.et reuerto: que
sunt deponentia.Item conuerto: et p̄uerto: passiua
sunt et deponentia.

Uertumn⁹.a verto tis.dr̄ vertumn⁹ ni.mas.ge.deus
mercator.a ɔtendis mercib⁹.et ponit̄ sepe pro foro.
Hora.Uertumnū ianūq̄ liber spectare videris.Itez
ɔtumn⁹ dr̄ deus p̄ncipior velanni vl̄ diei vl̄ alteri⁹
rei.Et dr̄ sic a ɔtendis annis.vel dieb⁹.vel alīs reb⁹.
et sepe ponit̄ p̄ tpo anno vl̄ die.

Ueru.a verus ra.rū.dr̄ hoc veru indeclina.in singu
lari nūero.ß in plurali hec verua bor veruū bis 7 ab
bis ɔsib⁹ regularit̄ sicut comib⁹.ß p̄m cōmunē vsū fa
cit in vbus verub⁹.et ē veru instrumētū ferreuz vel li
gneū quo carnes assant̄.

Ueruecinus na.nū.i veruex ē.

Ueruex.a vires dr̄ veruex cis.i.aries.qr ouib⁹ ceteris
sit fortior.vl̄ dr̄ sic qr sit vir.i.mascul⁹ vl̄ qr vermem
habeat in capite qui eū arietare facit.vñ veruecinus
na.nū.Et vt dicit p̄sti.in.v.li.ca.vbi agit de desinēti
bus in ex.Ueruex cui⁹ finalis syllaba naturalr̄ p̄duci
tur.mas.ge.ē.et hec est cā q̄re in gto p̄du.pnl̄.gti.vñ
in aurora dr̄ victima veruece signat̄ q̄ dat̄ are.

Uerus ra.rū.i.nō falsus certus equus iust⁹.Et ɔpa
tur.verus cōpo.veridic⁹ ca.cū.verific⁹ ca.cū.verilo
quus qua.quū.vñ hoc veriloquiuz quij.Et nota q̄
ɔo sepe ponit̄ pro cōiunctione copulatiua.et sepe p̄
affirmatiua.i.certe et sepe p̄ expletiua.Ité verū sepe
ponit̄ p̄ sed vel p̄ certe.Ité reuera.i.certe.et ē cōpo
situ vel sūt due ptes posite p̄ vna.et p̄du.p̄mā ver⁹.
vñ.psper.Arta via ē vere que ducit ad atria vite.Ue
rus amor xp̄i.vera ē custodia legis.Et scias q̄ vt dic̄
Ambro.Oīne verū a quocūq̄ dicat̄ a spūsancto est.
vide etiā in veritas.

Uerutatus.in verutus exponitur.

Uerutulus.in verutus exponit̄.

Verutus.a veru dr̄ verut⁹ ta.tū.i.veru armat⁹ pnl̄.
p̄du.Ité hic verutus ti.dr̄ q̄dā gen⁹ pili.vñ veru
tulus li.di.et verutatus ta.tū.i.veruto armatus.

Uesanus.Vanus cōpo.cū ve.qđ ē sine.et dr̄ vesan⁹
na.nū.q̄si sine sanitate animi.Et cōpat̄.vñ hec vesa
nia nie.i.insania.et p̄du.sa.

Uescor sceris vesci.i.comedere.vl̄ vti cibo.Et ɔpo.
Cōuescor sceris.Euescor ris.et ē deponēs vescor cuz
suis cōpositis.et caret sup̄.p̄m vsū.et etiā suppletione
p̄teriti.deberet tū facere vescitū pnl̄.cor.

Uesculētus.a vesca et lentos cōponit̄ vesculent⁹ ta.
tū.i.delicijs et vescis plen⁹.Et cōpat̄.vñ hec vesculē
tia tie.i.delicias siue vescar copia.

Uesculus.in vescus exponit̄.

Uescus.a vescor sceris.dr̄ vescus ca.cū.i.comestibil̄
vel ad vescēdū habilis.vescibilis.vel vesc⁹ ca.cū.id ē
delici osus.vñ vesculus la.lum.di.vel vesca cōponit̄ a
ve.qđ ē sine et esca.inde vesca q̄libet res comestibilis
q̄si nō esca.vel quasi velut esca vel p̄ua esca.

Uesica.q̄i vas aq̄.dr̄ qđā itestinū vbi colligit̄ vrina
sic in ventre cib⁹.vñ dicit Isid̄.vesica dicta vas aq̄
qr sicut vas aq̄ ita de renib⁹ vrina collecta completur.
et humore distēdit̄.cui⁹ vsⁿ in volucrib⁹ nō habetur.
Ité vesica dr̄ eleuatio et inflatio cutis.q̄ similit̄ plena
est aquosi humoris.Unū exo.x.dr̄ Erunt in iumētis 7
hominib⁹ vlcera et vesice turgētes.et p̄du.pnl̄.Ho
ra.i p̄mo p̄monū.Nā disploſa sonat q̄tū vesica pepe
dit.Et dr̄ vesica a vas vasis.q̄si vas aque vel vesica
q̄si vasica.qr auis ibi colligit grana q̄si in vase et ē ety.
Et scribitur p vnū s.et sine c.in scda syllaba.vñ p̄dez
p̄ferri sicut resina casia.

Uesicula.a vesica dr̄ hec vesicula le.di.pua vesica.
Ité vesicula dr̄ illa tenuis pellicula vesice formā ha
bens q̄ ē in gutture auis in q̄ cibaria cōgregāt̄.Deq̄
dr̄ leuitici p̄mo.Uesiculū vera gutturis et plumas p
Uespa pe.aial ē exiguū et volatile aculeis ɔjciet.
venenosū qđ ex asinor carnib⁹ putridis nasci dr̄.Et
cōpo.vespa a vi.et peto tis.l̄ paro ras.qr vi petat.vl̄
vim parat.Est g̃ aial volatile.valde violentū.vñ hoc
vesparū parū.nidus vespar.

Uespelio.Spolio cōpo.cū vestis.et dr̄ hic vespelio
onis.sepulcror violator.s.q̄ mortuos expoliat.vl̄ cō
ponit̄ a violo las.et sepulcr.vel a vebo bis.qr violat
sepulcr.et sepulti vestē vehit.

Uesper.a vespa vl̄ vespus dr̄ hoc vesp ris.Et ħ ve
sperugo ginis.Et nota q̄ hic vespus ri.et hoc vesper
ris.et vesp ri.7 ħ vespugo ginis.noīa sūt vni⁹ 7 eius
dē stelle.q̄ in nocte p⁹ solē apparet et in mane añ solez
Unū in mane dr̄ lucifer vel fosforos.et dicūt q̄dā q̄ ħ
nō p̄ōt eē in eodē tpe q̄ eadē stella in sero sequat̄ solē
et in mane p̄cedat.ß hoc cōtingit in diuersis ptibus.
Alij dicūt q̄ mercuri⁹ et venus cū sint satellites solis.
q̄nq̄ sunt ita dispositi.vt venus p̄cedat solē et mercu
rius sequatur vel ecōuerso.et tūc vna illar stellar.s.
illa q̄ seq̄tur solē videt̄ in sero p⁹ solē.illa ɔo q̄ p̄cedit
in mane vr̄ ante solē.Hz qr ille due stelle sunt cōsimi
les in splendore et q̄ntitate creditur q̄ eadez stella sit
et in sero post solē.et in mane ante solē.Altius aī phi
losophātib⁹ placuit q̄ vna et eadē stella sit scz venus
que in sero sequit̄ post solē.et in mane p̄cedit añ solē.
et in eodem spe anni ē ɔo altior sole.Cū g̃ cōtingit q̄
insil̄ veniūt ad occasū.qr venus ē altior diutius videt̄
in sero q̄s sol.Eadē rōne et citius videtur in mane.q̄
uis eque cito motu discurrāt et ad hoc ostendendu
satis familiare inducitur exemplū.Nā citius videm⁹
ascendentia remota q̄s ꝓpinqua et diutius videmus
descēdentia remota q̄s ꝓpinqua q̄uis eq̄ 7 pari motu
incedāt.Dr̄ g̃ ven⁹ in ero hesperus et vespus.et ve
sp et vespugo.ß in mane lucifer vel fosforus.

Uespa.ab hespera.et besper⁹.subtracta b.et loco il
lius v.p̄sonantez ponentes dicim⁹ hec vespa re.Et ħ
vesperus ri.Uespa idē est qđ hespera.s. tps et hora
que ē inter diē et noctē.vel inter noctē et diē.Et hui⁹
gtūs ponit̄ aduerbialit̄ in euāgelio matħ.Uespe aūt
sabbati et signat in tpe.et ad ipm fit relatio p̄ que no
minalit̄ qđ sequtur.q̄ lucescit in p̄mā sabbati.sicut ad
hoc nomē romā positū adūbialit̄ fit cōsimilis relatio
cū dr̄.iste vadit romā q̄ ē caput mūdi.et fit relatio ad
nomē infra positū nō ex eo q̄ ponit̄ aduerbialit̄.sed
ex eo q̄ ē nomē et quādā viz nomis reddit.Ité vespa
et vespus diuersiclinia sunt.Aliud em signat in singu
lari q̄ in plurali.Nā be vespe arū.signat illud tps in
quo cātat̄ illud officiū.Hi vespi orū.ipm officiū.Ue
speri siquidē cantantur.Hz vespe pulsantur.Unde
ɔsus.Ri ror cātat.re rar timpana pulsant.Quidā
tū nō distinguūt inter vespas et vespos q̄tū ad offici
um.Ité a vespa vel vespus dicit̄ hoc vesperū ri.ob
scuritas q̄ fit ex interpositione nubiū inter nos 7 solez

Do q̄

7 lunā quacūq; hora diei vel nōctis. Et hoc vespere. 7 ꝟ vesp sperl. qđ signat horā q̄ sol incipit declinare ad occasū. 7 durat vsq; ad crepusculū. Et vespi ōtūs inuenit positꝰ aduerbialit. sicut sorti. vt dic̄ pst. in. xv. li. vbi agit de aduerbijs. Et hoc vespe indeclina. p hora pulsādi. et lꝫ hec vocabula distincta sint tñ cōfundūt sepe apud autores et p seinuicē posita inueniūt.

Uesperasco scis in vespero ras. ē.

Uespero. a vesper. re. dī vespo as. i. vesperū facere. ꝟbū excepte actiōis soli tro cōueniēs. Inde vespasco scis. incho. i. vesp incipit. sero fit. Et cōpo. Aduespero as. Uñ aduespasco cis. incho. et sūt oia ista ꝟba excepte actiōis soli tro cōueniētia. Dōt tñ dici dies aduespat vel aduespascit. i. tēdit vel incipit tendē ad vesperā. Et aduesperascit impsonalit. i. vespa appropinquare incipit.

Uespta. a vespa dī hec vespta te. tra illi⁹ hore q̄ est int diē & noctē. vñ vesptin⁹ na. nū. 7 hec vesptina ne. i. cena in feroꝝ vespa. et pdu. pnt. vesptin⁹. cū habe at t. a suo pmitiuo. Naz si nō haberet t. suū pmitiuuz corripet possessiuū pnt. vt cras crastin⁹. horno hornotin⁹ vñ in Grecis. sic dī. ē vespta tra. dicat 7 hesperus astrū.

Uesptilio. A vespe vel vespta dī ꝟ vesptilio onis. pmiscu. ge. auis in vespe volās. auis lucifuga muri similis. De hac aue dic̄ basili⁹ in. vij. omel. exame. Uespertiliones nō min⁹ q̄drupedes sūt q̄s pēnate. q̄s etiā solas ex auibꝰ oibꝰ dētes habē pstat. et catulos parere ferūt. et in aere nō plumis. ꝟ q̄dā mēbrana pellicea vti. Est etiā illis int se magna dilectio p naturā. Naz velut sete q̄dā piscatorie alternis berēt nexibus. qđ in hoibꝰ videm⁹ vtiq; nō facile puenire. q̄z nō vlli sepati ab alioꝝ conuersatiōibꝰ singularitate et solitudine delectāt. Et scias q̄ boe. iij. de cōsolatio. dic̄. Nequeunt mali oculos tenebris assuetos ad lucē pspicue veritatis attollere silēs auibꝰ sūt q̄z intuitū nox illuminat dies cecat. Itē intellect⁹ noster ita se ꝟ ad manifestissimā lucē diuine nature. sicut ocul⁹ noctue vel vesptilionis ad lumē solis. Uide in noctua.

Uesptinus na. nū. in vespta exponit.

Uespugo ginis in vesp exponit.

Uesper⁹ in vespa vide et in vesp.

Uespetuz ti. loc⁹ vbi vespe abundāt. et dī a vespa 7 pdu. pnt.

Uespula le. di. pua vespa.

Uesta. a vestio is. dī hec vesta te. q̄dā dea paganoꝝ i. terra q; vestiat herbis vl varijs alijs reb. Ul vesta cōpo. a vi et stando q; sua vi stet. Uñ hic 7 hec vestalis 7 ꝟ le. et vt dī dee veste fuiebāt ꝟgines.

Uestiari⁹. a vestis dī hic vestiari⁹ rij. q̄ pest vestibꝰ. et hoc vestiariū rij. loc⁹ vbi vestes reponūt vl vbi induūtur. et facit vtūs vestiarie us in e. Si aūt sit ppriū nomē facit vtūm in i. vestiari. a vestiari us remota us. fit vestiari.

Uestibulū. a vesta dea. dī hoc vestibulū li. pnt. cor. s. exterior ps dom⁹ sicut ē portic⁹. q; est veste dee cōsecratū. Uel q; vestibulū pius fuit factū in tēplo dee veste. vel q; in illa pte templi solet ēē imago ei⁹ q̄si veste sedibulū. vel q̄si veste stabulum vel dī a vestio is. quia vestiat domū. vel ppie sic dī portic⁹ in q̄ vestimur. vl cōpo. a ve qđ ē sine 7 sto. q̄si sine statiōe. q; introeūtes nō stant in illa pte neq; morant. Seruanscūt in interiorem ptē domus.

Uestigiū. a vestis et ago cōpo. ꝟ vestigiū gij. signuz pedis pma plāta expssuz sic dictū. q; vie pcurrētiū vestigijs vestiēt. i. agnoscāt. Uñ 7 sepe vestigiū dī signū vñ vestigio gias. i. vestigijs inqrere. Et p syncopā vestigo gas. i. inqrere. explorare. et dī vestigare. q̄si vestēagē. Et vestigiū q̄si vestis actio. q; cū imus. pedibꝰ vestes mouem⁹. Et cōpo. Inuestigo gas. i. inqrere. et

ē actiuū vestigo cū oibus suis cōpo. et pdu. sti. vnde Theodol⁹. Grecoꝝ pmus vestigat grāmata cadmus

Uestigo gas. in vestigiū ē.

Uestio stis. stiui. stitū stire. i. inducre. Uñ hic vestit⁹ tus. tui. et intelligit lan⁹ cult⁹ & vestit⁹. Itē habit⁹ ad naturā ptinet. Cult⁹ ad boies. Uestio cōpo. Cōuestio stis. Deuestio stis. i. vestes auferre et ē cōtrarium ad inuestire. Inuestio stis. Reuestio stis. Et ē actiuuz cū oibus suis cōpo. Item a vestio dī hec vestis ḃ⁹ vestis. et facit actūs singularis in im. et in em. vestem vel vestim. et ablatiuus singularis in e. et in i. veste vel vesti. et gtūs pluralis in ium. baz vestiū et actūs pluralis in es. vel in is. bas vestes vl vestis. De ornatu vestiū dixi in orno. Hic pōt q̄ri. An conueniat religiosis vilibꝰ vestibꝰ vti. Ad hoc ē dicēdū q; sicut dic̄ Aug. in tercio li. de doctrina xpiana. In oibꝰ exterioribꝰ rebꝰ nō vsus rerū. ꝟ libido vtētis in culpa ē ad qđ discernē dū attēdendū ē. q; habit⁹ vilis etiā incult⁹ pōt dupliciter cōsiderari. Uno mō put ē signū qđā dispositionis vel stat⁹ humani. q; vt dī Eccli. xix. Amictus hois annunciat de eo. 7 pm ꝟ vilitas habit⁹ ē q̄ndq; signū tristicie. Uñ et boies in tristicia existētes solēt vilioribꝰ vestibꝰ vti. sicut ecōuerso in tpe solennitatis et gaudij vtunt cultioribꝰ vestimētis. Uñ et penitentes vilibꝰ vestibꝰ induūtur. vt patz Jone. iij. Et in. iij. reg. de achab. qui opuit cilicio carnē suā. Uñq; ꝟo est signū cōtempt⁹ diuitiaꝝ & mūdani fast⁹. vñ Hiero. dicit ad rusticū monachū. Sordes vestiū cādide mētis indicia sūt. vilis tunica seculi cōtemptū pbat. dum tra rat ne anim⁹ pbat. ne habit⁹ pmoq; dissentiat. Et ꝟ vtrūq; boꝝ. cōpetit religiosis vilitas vestiū. q; religiō ē status penitētie et cōtempt⁹ mundane glorie. ꝟ q; aliq; velit ḃ signare aliq; contingit ppt tria. Uno mō ad humiliatiōem sui. sicut. n. ex splēdore vestiū animꝰ boīs elevat. ita ex humilitate vestiū humiliat. vñ hoc babet i. iij. reg. xxj. ca. de achab. q; carnē suā cilicō induit dixit dñs ad helyā. Nōne vidisti achab humiliatū coram me. Alio mō ppter exemplū alioꝝ. vñ sup illō matḃ. iij. Joānes habebat vestimētū de pilis camelorū ⁊c. dic̄ glo. Qui penitētiā p̄dicat habitū pnie pten dit. Tercio mō ppter inanē gloriā. sicut dic̄ Aug. q; i ipis sordibꝰ lutosis pōt ēē iactātia. Et hiero. ad nepocianū loqns de vestibꝰ vilibꝰ q̄ referūtur ppter inanē gloriā dic̄. Uestes pullas eque vita vt cādidas. ornatus z sordes pari mō fugiēdi sūt. q; altez delicias. altez gloriā redolet. Unde igit̄ pmis mōis laudabile est abiectis vestibꝰ vti. Tercio mō ē vicios. Alio mō pē cōsiderari babit⁹ vilis et incult⁹ pm qđ pcedit ex auaricia vel negligentia. et sic etiā ad vicium ptinet. Item scias q; Aristo. dicit in. iiij. ethi. Q: superabundātia z inordinat⁹ defect⁹ ad iactantiā ptinet.

Uestiplica ce. pnt. cor. mulier q̄ vestes plicat.

Uestitus tus. in vestio ē. et vestit⁹ ta. tū. etiā dī.

Uetellus la. lū. i. vetulus. a vet⁹ deriuat.

Ueteran⁹. a vet⁹ dī veteranus na. nū. i. senex detrit⁹ emeritus. sicut sūt milites q̄ in vsu plij nō sunt p⁹ multos milicie labores.

Ueterator. a vetero ras. dī hic veterator toris. in malis inueniēdis et statuendis pseuerās. q; sit multi z veteris vsus in malicia. insidiator. callid⁹.

Uetermosus. in veternū exponit.

Uetermū. a vet⁹ dī hoc veternū ni. quedā infirmitas que facit hoiez din lāguere. et pigrere. et minuenē videri senē. Et ponit sepe p pigricia. vel etiā dī sic. q̄libz infirmitas quā habēt veteres ex cōsuetudine sicut est oblivio grauitas. guttositas. vñ Hora. i epi. Cur me funesto ꝑperāt arcere veterno. Et inde veternus na. nū. Et veternosus sa. sū. qui talē morbū patit annos⁹ vet⁹. Aug. in ioāne in omelia de nuptijs. Quid dicis serpens veternose. Terenti⁹ in eunucho. Hic ē vict⁹

vet⁹ veternosus senex. Et distingue sic.vetus ē cōuicijs q̄si cōtēptibilis veternosue ex morbo. Senex etate ē ꝛ reuerētie. In greciꝫ.aūt ponūt isti χρ⁹. Qđ veteri puer simile fac ☞veternū. Dicas qđ patit dicat quicꝫ vetern⁹. Pōt etiā vetern⁹ dici a vet⁹ ꝑm ꝑstia. Vetero ras.raui.dr̄ a vet⁹.et ē veterare .antiq̄re senere.et ē absolutū. Licet inueniat trāsitiue positū vt veteraui capā meā. Inde veterasco scis.inchoa. Vetero cōpo. Cōuetero ras. Inuetero ras. Psal. Inueterani int oēs inimicos meos .Veter ē neu. cū omnibus suis compositis.et cor.te. Ite a vetero dicit veteratus ta.tū.i.antiquus.

Veterosus A vetus dr̄ veterosus sa. sū.i.vetust⁹ vl vetustate plen⁹.

Vetitus ta.tū.i. phibitus.a veto vetas dr̄.et cor. penul. Ēn ꝑsper. Non iustis vetitis. abstinuisse sat est vide in veto.

Veto tas.vetui.vetitū vetare.i.phibē. A q̄ cōponit Deveto tas. Eveto tas. Et ē actiuū veto cū suis cōpositis.et facit ꝑteritū in tui .et supi.in titū et cor. ve. Ouid.de remedijs. Quin etiā accēdas vicia irritasq̄ vetādo. Innenit etiā vetat⁹ ta.tū .vñ in Actib. xvj. Vetati sunt a spūsancto loqui χbū in asia.

Vetul⁹ la.lū.ahq̄ntulū vet⁹.et deriuat a vet⁹.

Vetus.a veto tas.dr̄ vet⁹teris.ge.om.qr antiq̄ dicebant veter ra.rū.et cōpatur veterior veterrim⁹ .ꝛ dr̄ vetus a veto.qr talū est.phibere a delictis.Et cōpo. ꝯuetus.i. valde vetus.Et ꝓuetus.i.valde vet⁹ .vide in veternū et cor.hāc syllabā ve.

Vetustas.a vetus dr̄ hec vetustas statis.i.senū autiq̄tatis. Vñ lucan⁹ in q̄rto. Huic cui veteris custos famosa vetustas.

Vetust⁹ sta.stū.i.antiquus.et cōpat stior. stissimus. Job in.xv. Adulto vetustiores q̄ p̄ restui.et dr̄ a vet⁹ Vñ dicit ꝑsti.in.iij.li.a vetus assūpta tus fit vetustus et cōpo.ꝯuetust⁹ et ꝓuetust⁹.i.valde vetust⁹.

Vexillarius in vexillū vide.

Vexillifer ra.rū.pnl.cor.i.ferens vexillū et compo.a vexillū et fero.

Vexillū.a velū q̄si ꝑ diminutōem dr̄ hoc vexillum li. q̄si velulū. vñ hoc vexillulū aliud dimi. Et vexillarius ria.riū.i.ad vexillū ptinēs.vel vexillū portās. et dr̄ ꝑferri vexillū.ꝛ auxiliū.sic dixit. auxit q̄si sono duox ss. Quidā ydiote ꝑferūt auxiliū et vexillū .acsi scriberētur ꝑ s.sicut ꝑferūt ꝛesiderū cōsiliū. vñ in hymno.vexilla regis ꝓdeūt.dr̄ ꝑferri vexilla ꝑ x.vt illuxit.vexit vnxit.luxit.

Vexo. A vexbo bis.dr̄ vexo vexas.vaui.vare.i. portare. molestare.turbare.et ē actiuum cum omnib⁹ suis cōpositis siqua habet.

V ante G

Vguitio onis.ꝓpriū nomē cuiusdā viri.ꝛ dr̄ vguitio q̄si eugetio.i.terra bona nō tm̄ pntib⁹ ꝫ etiaꝫ futuris. Multa χo vtilia posteris relict vel dr̄ vguitio q̄si vigetio.i.virens terra.nō solū ibi sed etiā alijs.

V ante J

Via.a vexbo bis.dī hec via vie.qr ꝑ eā aliqđ vehit et portat.vel dr̄ via q̄si vehicula et ē ꝓprie via q̄ pōt ire vehiculū. vñ et sic dī ab incursu vehiculoꝝ.et ē nouē pedū.et capit duos act⁹.vt p cōtrariū veniētia iumenta transire possint.vñ hic et hec vialis.et hoc le.et hic viator toris. Ite a via vio as.aui.are.i.iter facere.ambulare.vi de in suo loco.

Viaticū.a via dr̄ hoc viaticū ci.victus q̄ necessari⁹ ē in via ad expēdendum.et defert in via.vñ et viaticuꝫ dr̄ corpus dñi.qr ꝓpositū ē nobis vict⁹ in via. Et hic viaticus ca.cum.in via necessarius et relat⁹ vel in via sustentatus.

Vibicos⁹ sa.sū.vibicib⁹ plen⁹.et cōpat .ꝛ dr̄ a vibix.

Vibix.a vimen dr̄ hec vibix bicis.i.f rutex in petrosa ꝛra vel minuta χga vel incisio et vestigū qđ fit in carne ex virga.et ponit ꝑ q̄libet icisione.et pdu.pnl.gti. Persius. Si puteal multa cautus vibice flagellas.nomina.n.femia desinētia in ix. producūt pnl.gti. vt lodix cis.ibix.cis.vibix cis. Quidā tn̄ dicūt. q̄ dicēdū ē hic vibex cis.ꝫ eis opponitur q̄ noia desinentia in ex cor. pnl.gti.preter verux cis.sed vibex pdu.pul.gti. Ad hoc ipi dicūt q̄ verux et vibex excipiūt a regla. Priscia.aūt in libro de accētu nō excipit nisi verux. Hanc ster χo bene.dicit.q̄ vibix sicut lodix et ꝫ puto verū.

Vibro.a vibix dr̄ vibro bras.brani.bratū.brare.i.resplendere.vel crispare.cōcutere. ad iaculādū vel iaculari.sicut solem⁹ facere de minuta χga.et habet ꝓmaꝫ cōem.qr vibro naturalit cor.ꝓmam.

Vicaneus.a vic⁹ dr̄ vicane⁹ nea.neū.i.vicin⁹ na.nū. Et cōpo. Cōuicane⁹ nea.neū.i.cōuicin⁹.

Vican⁹.a vic⁹ dr̄ vican⁹ na.nū.i.vicin⁹ na.nū.et ꝓducit ca.et cōpo. Cōuican⁹ na.nū.

Vicarius.a vice dr̄ vicari⁹ ria.riū.ꝓvicē succedēs vl vicē dñi vel alterius gerēs.

Vicatiꝫ aduer.pnl.pdu.pōt deriuari a vic⁹ q̄si ꝑ vicos.vel de vico ad vicū. Vl pōt deriuari a vicē.vicis. sim ꝑ singulas vices.

Vicecomes.a vice et comes cōpo.hic vicecomes.h⁹ vicecomitis.ꝛ accuit pnl.vicecomes ꝑm vsū.lꝫ sit breuis.sicut ꝛ arcbicoqu⁹.ꝫ hoc facit potētia nti.qr remanet incorruptus.et iō nō amittit accētū.

Vicecomitissa.a vice et comitissa cōpo. hec vicecomitissa se.vr or vicecomitis.

Vicenus.a viginti dr̄ vicen⁹ na.nū.pnl.pdu.i.res viginti.vel ptinēs ad viginti. Judith.j. Vicenoꝝ pedū spacio tendebat.

Vices.a vinco cis.dr̄ hec vix vel vices.gtō vicis .sed ntūs vix in vsu nō ē.

Vicia.a vice dr̄ hec vicia cie.qđā gen⁹ legumīs.qr vice panis ea vtūtur in quibusdā locis.vel vicia dr̄ q̄i viciosa.qr mala ē.vel vicia dr̄ a victoria quā antiq̄ vicia dicebāt. Inde vicia q̄si victorialis. qr victores ea olim solebāt coronari.vñ viciosus sa.sū. Innenit hoc viciū cj.vñ χρ⁹. Est viciū crimē.viciū ꝫ dictio semē.

Vicies.in vigies ē.

Vicinia. A vicin⁹ dr̄ hec vicinia nie.et hec vicinitas tatis.vicinia ē primitas locoꝝ.vicinitas χo regia vi-cina est.

Vicino nas.in vicin⁹ ē.

Vicinulus la.lū.di.a vicin⁹ dr̄.

Vicinus.a vic⁹ dr̄ vicin⁹ na.nū. Et ꝫ vicin⁹ ni.ꝛ hec vicina ne.substātiue.et hec vicinitas tatis.et vicinul⁹ la.lū.di. Et vicino nas.i.more vicini se gerere.vel ꝓpinquare vel iungere.et cōpo. auicino nas.i. disiungere. Adiucino nas.i. adiungere.vel appropinq̄re. Vicino ꝑ iungere et eius cōposita ꝑm hāc significatiōeꝫ actiua sunt.alit neutra sūt. Ite vicin⁹ ꝓponi. Cōuicinus na.nū.et pdu.pnl. Ouid.de arte. Vicinū ꝫ pec⁹ grā dius vber habet.et dr̄ vicin⁹ q̄si vico nat⁹. Et est ety.

Vicissim aduerbiū.i.alternatim .mutuo per vices.et derivat a vice.

Vicissitudo.a vice dr̄ ꝫ vicissitudo ꝑis.vñ vicissitudinarius ria.riū.i. vicē pbēs vel vicē dñi vel alt⁹ agēs

Vicium cj.i.crimē. vide in vicia cie.

Victima.a vinco cis.dr̄ ꝫ victima me. q̄ occidi solet ꝓpt victoriā .s.sacrificiū.qđ fit ꝑ hostib⁹ victis .sicut hostia ꝑ hostib⁹ vincēdis. Vñ q̄dā. Victima ꝑ victā dat hostia ꝑ supādis.et erāt victie maiora sacrificia q̄ hostie.vel dr̄ a vinco cis.qr vincit dū ducit ad īmolādū. Vñ hic ꝛ ꝫ victimalis et hoc le.et victimo mas. i.sacrificare īmolare.et ē actiuū cū oibus suis cōpositis.

Victito tas.in victo tas.exponit.

Victo.a victu dr̄ victo tas.i.victū q̄rere.vñ victans

tis.ge.om.i.victū q̄rens. Et victito tas.penl'.cor. frequēta. Possunt ista etiā cē frequētatiua de vino uis. vñ pap.di. Victātes vinētes.

Victoria.a vinco cis.vici.ctū.u.ī or.dr̄ h victor oris. q̄ vincit et supat hostē.et hinc h victoria rie. q̄si vi et ꝯtute adquisita.hoc est enim ius gentium vim vi expellere.nam turpe erat dolo. Vñ victoriosus sa.suz. id est victoria plenus.et comparat'. vnde hic et hec victorialis z hoc victoriale. Et scias q palma notat laudem belli victoria finē.

Victoriola le.di.pua victoria.

Victrix.a victor or.is trix.fit hec victrix cis.vñ dicit Prisc̄ia.in.iij.li. In ix.feminina inēiunt'a masculinis ꝯbalibus siue denominatiuis in tor.desinentibus deriuata que mutant or.in rix.vt victor trix. Hic nota q victrix et vltrix in nominatiuo actio et vtō singulari sūt fe.ge. In reliquis ꝯo casibꝫ sūt cōia triū generū. vñ Lucā.in primo. Tollite iam prudē victricia tollite signa vñ faciūt ablatiū in e.et in i.h hoc non inuenit' in aliis ꝯbalibus femininis.vñ ꝯsus. Victrix victricē victrix dat femina sola. Sic vltrix reliquis dat genus omne scola. Hug.autem dicit. Q victrix in p̄dictis tribꝰ casibus est com.ge.in aliis ꝯo omnis.in vna voce vel diuersis. Nos ꝯo dicimus q victrix et vltrix de necessitate fuerant fe.ge.in predictis tribus casibus ꝓpter ꝯbalia masculina a quibus trahunt originem vt ostendi in scōa parte vbi determinauimus de accentu nominum desinentiū in rix.

Victualis.in victualius exponit'.

Victuarius.a victus dr̄ victuarius ria.riū.ad victū ptinēs. Et h et hec victualis et h le.idē.

Victurus.victū victu.est supinū duorum ꝯborū.s. de vino uis.xi.ctū.et de vinco cis.vici.ctū. Vñ victurus.ra.rū.pticipiū pōt descēdere a vino uis.vel a vinco cis.z diuīsa signare sicut et predicta verba diuersa signant.

Victus.a vino uis.dr̄ h victus tus.et dr̄ ꝓprie victꝰ qrvitā tenet et sustentat. Itē pōt declinari mobiliter victus cta.ctū.i.nupatus.et dr̄ a vinco cis.

Viculus li.mas.ge.puus vicus.

Vicꝰ.a vice dr̄ hic vicus ci.villa extra ciuitatē. Pro puevici et castella et pagi sūt. q nullā ciuitatis dignitatē habeant. h vulgari boim conuentu incolunt'.et ꝓpter paruitatē suis ciuitatib attribuūtur.et dī vicꝰ. q sit vice ciuitatis.vel q habeat vias tm̄ sine muris. vici etiā dicunt' que habitatiōes ciuitatis a via cui insidēt.vt Iste stat in tali vico.i.in tali loco.vicꝯo sunt inter vicos ipa spacia.sed maiora z latiora sunt platee et pdu.pma vicus. Hora.in epi. Quid vici pūt aut orrea si metit orcus. Grādia cum quis non exorabilis auro.

Videlicet.i.nimirꝝ.certe.s. vero videre licet. Et cō ponit'.a videre et lz.et ē aduer.affirmādi.vel cōiūctio copulatiua vel expositiua ſm bug.

Video des.vidi sū.videmꝰ natura. Aspicimꝰ volūtate. Intuemur cura. Video cōpo. Inuideo des.vt invideo tibi.i. nō video tibi.hoc ē non fero te videre bñ agentē. vide in suo loco. Prouideo des.i. pcul videre.vñ puidens.et cōpar.vñ hec puidētia tie.et ꝓpo. Improuidē ge.om. vñ dr̄ et hec improuidentia tie. Preuideo des.i.ante videre. Reuideo des. Video z eius cōposita sunt actiua.pter inuideo qd̄ est neutrū Itē oia faciūt pteritū in di.et sup̄.in sū.z cor.hanc syllabā vi in pnti. h in pterito et sup̄.eā pdu. vñ Damphilus. Prouidet et tribuit deus et labor oia nobis.z vt dicit psti.in. viij.li. video: a te.passiuū ē. video: eē bonus clericus.depo.est. Itē ꝯsus magistralis. Multi videre que nō licuerūt videre.

Vido dis.ēcie cōiugationis.i. videre.et dr̄ A video des. Vñ catho. Hic vide ne rursus leuitatis crimine

vānes. In hoc ꝯsu nō pōt esse vide impatiꝰ scde cōiugatiōis.q: impatiꝰ scde cōiugatiōis desinit in e. p du.sed hic decoripitur.et hinc cōpo. Diuido dis.

Vidua.ydus vel yduo yduas.cōpo.cū vir.et dī hec vidua due.q̄si viridua.i.a viro viduata.i.diuisa.ꝓprie q̄dē vidua dr̄.que cū viro diu fuit .nec circa cōsortiū alterius viri pꝰ morte ꝓmi cōiugis adhesit.nā que alteri post mortē ꝓpris viri nupserit vidua nō erit. q aūt dr̄ vidua.q̄si viro diu cōsueta ety. est et inde viduus dua.duū.et viduo as.i.viduā reddere.qd̄ fit cum q̄s virū alicuius occidit. vñ viduatus ta.tū.et dr̄ mulier viduata.desolata.viro nudata. Et scias q cū viduata nubat nō benedicunt' in ecclia tales nuptie. Causā aūt huius habes in bigamus.

Vieo es.eui.etū.i. vincere.ligare.z cōpo.a vi.z eo is. qd̄ vlterius cōpo. Iuieo es.i.alligare.valet ligare.et est neu.vieo solo defectu. Nā ſm vsum.nō habꝫ pteritū nec supī.vñ ē defectiuū ꝯbū.lz ſm artē exigat ratio vieui.ētū.a vieo dr̄ vietus ta.tū.i.curuus et q̄si ligatꝰ vel vietus via totus euacuatus.vel vietꝰ dr̄ a via.i. debilis in via.incuruatus.infractus eūdo. Terē.in eunu. Hic ē vietꝰ vetus veternosus senex.

Vietus in vieo exponit'.

Vigeo ges.gui.gere.i.esse in vigore.vel habē vigorē posse viuere.valere.roborari.fortis eē. Et vī descēdere a vireo q: viridis et iuuenilis etas solet vigorē conferre. vñ vigens tis.ge.om.et dicūtur vigentes ꝯtute pleni.floridi q̄si viz agētes.et cor.vi. Vñ vindocinē. Doctrine pr̄ ē vsus.doctrina scolaris. Intercisa perit cōtinuata viget.

Vigies.vel vicies adu.nume.i. viginti vicib.et dr̄ a viginti. Apoca.ix. Vigies milies dena milia.

Vigil.a vigilo remota o.dr̄ vigil lis.com.ge.q̄ vel q̄ vigilat.et ꝓprie cā custodie. Vigil cōpo.puigil lis.i. valde vigil.et cor.pnl'.gti.et facit gtūs pluralis in uz. vigilū.q̄ is ablatiuꝰ desinat in e.et in i.

Vigilax.a vigilo las.dr̄ vigilax cis.ge.om.ad vigilā dū patus.qui sepe vigilat et multū vigilare pōt.z cor. penul.nti.

Vigilie.in vigiliū vide et in crepusculū.

Vigiliū.a vigil dr̄ hoc vigiliū liꝫ. Et h vigilia lie.ī eo dē sensu.s. vigilatio.vel ipi vigiles et hora vigiliꝫ distincta ad vigilādū. Vigilia etiā dr̄ dies pfestꝰ.s.dies ꝓmꝰ añ festū.q: tūc in sero vigilie vacamꝰ. Ponitur etiā vigilia ꝓ cura.cupiditate pseuerantia.

Vigilo las.lani.lare.i.a somno abstinere.vacare studere custodiā adhibē circūspicē. Vñ vigilans tis.ge. om.vñ hec vigilantia tie.et formatꝰ a dtō vigilāti addita a. Vigilo las.cōpo.aduigilo las.i.valde vigilare Cōuigilo las.i.sil vigilare. Deuigilo las. Euigilo las. in eodē sēsu ista duo.i.valde vigilare.vel a somno excitare vel excitari. Inuigilo las.i.i.sistē .vacare opam dare. Peruigilo las.i.perfecte vigilo . Reuigilo las. Vigilo et eius cōposita neu.sūt pter deuigilo et euigilo p sono excitare q̄ sunt actiua.et cor.gi.vñ q̄dā Peruigili cura sp meditare futura.

Viginti om.ge.numeꝰ pluralis et indecli.et cōpo.a bis et gentos qd̄ ē dece et dr̄ viginti q̄si biginti u. p b.posita.vñ vicies aduer.z vicesimus ma.mū.et vigesimus ma.mū. Et cōpo.viginti cū vnꝰ et dr̄ viginti unus na.nū. Sz cōsuevit qri.an dicendū sit viginti unus hō.an viginti unus homines. Credo q sit dicendum viginti unꝰ homo.q: finis vincit principium teste psti.vñ.pbat q hmōi dz esse nomen potius q̄z p nomē rōne nois qd̄ ē in fine. Prisc̄ dicit in li.cōstructionū q terminatio marie obtinet pteson̄onis. Et boe.in aritb metica talē ponit latinitatē. Si septies tres addāt in viginti unū cadūt nūeri . Nūerū dicit n nūeros. h h tm̄ plenius dixi in tercia pte vbi egi de numero nominis.

Viginti unus.in viginti exponit'.

Vigor. A vigeo ges. dī hic vigor goris. i. vinacitas ꝙ tus firmitas fortitudo. Et hinc vigorosus sa. sum. i. plenus vigore. 7 cōpar. vñ hec vigorositas tis.

Vileo les. in vilis vide.

Vilis. a villa dī hic 7 hec vilis 7 B le. qr nullius vrbanitatis est. i. abiectus despectus. 7 cōpar. vñ hec vilitas tis. Vilis ꝓpo. cum qꝫ. 7 dī qꝫuilis. i. valde vilis. Tamuilis. Itē vilefacio cis. vilifico cas. vilipēdo dis. Item a vilis dī vileo les. lui. lere. i. esse vel fieri vilem. vñ vilesco scis. inchoa. Et cōponit aduileo les. vñ aduilesco scis inchoa. Conuileo les. vñ conuilesco scis. Diuileo les. vñ diuilesco scis. inchoa. i. multis 7 diuersis modis vilere. Euileo les. i. valde vilere. vñ euilesco scis. Reuileo les. i. iterū vilere. vñ reuilesco. Vileo les est neutrum cum suis cōpositis 7 caret sup. 7 pdu. ui. vñ Espus. Nobilitat viles frons generosa dapes. Itē Anianus. Scire suū vilet qui sapit atqꝫ silet. 7 scribit ꝙ vnū l. sed villa le. ꝙ duo. Et scias titus liuius dicit. Viluꝫ hoīm est alios viles facere. 7 qui ex merito suo alys placere nō pnt saltē placeant cōpatōe peiorum.

Villa. a vallis dī hec villa le. qsi vallata. qr valjata sit solū vallatōe vallorū. 7 nō munitōe murorū. vñ villan⁹ na nū. pnl. pdu.

Villico cas. in villicus exponit.

Villicus. a villa dī hic villicus ci. ꝓpie ville gubernator est. vñ dī villicus qsi ville custos. Sed qñqꝫ villic⁹ dī dispēsator vniuerse domus 7 oīm possessionū 7 villarum. Vñ hec villica ce. vxor villici. vel q̄ tale officū exercet. Itē a villicus dī villicor caris. vel villico cas. vñ in euāgelio luce. Jam em̄ non poteris villicare. sed ſm modernos potius in dispo. ge. dī villicor caris. i. villa curā gerere. 7 generaliter oīm possessionū 7 familiarium rerū. 7 villicare seu villicari officū villici exercere 7 cor. li. ſm hug. pris. xo dicit. A villicus etiā villico vel villicor dicebant antiqui.

Villosus. a vill⁹ dī villosus sa. sū. i. villis plen⁹. 7 ꝓpar. Villula le. di. pua villa.

Villū. a vinū dī hoc vinellū li. di. 7 hoc villū silr di. et vt di. pris. in. q. li. In nus vel na. nū. desinentia si faciūt diminutiua abiecta n. duas assumūt l. vt bonus bellus bona bella. vinū villū. 7 dī villū vel parū vini. vel pnū vinū vel vinū mixtū cum aqua.

Villus. a vellus dī hic villus li. mas. ge. pilus vel floccus lane de vellere ouis. vel etiā floccus quorūlibet pilorū. 7 maxime si est longus 7 dependens.

Vimen. a vireo res dī hoc vimen minis. mollis virga et viridis vel sic dī qr vim habeat multā virorū. Natura em̄ ei⁹ talis est. vt etiā si arefactū ablnat virescat et cor. pnl. gti. vñ vimineus nea. neū. et B viminetū ti. loc⁹ vbi vimina crescunt. 7 hic 7 B viminalis 7 hoc le. 7 hic viminalis lis. quidā mons in romana ciuitate. sic dictus ab abundantia viminū.

Viminalis pnl. pdu. in vimen est.

Vimineus nea. neū. in vimen vide.

Vinaciū. a vinū dī hoc vinaciū cij. posterius vinū qđ etiā vinacеū dī. 7 est q̄si fex totius vini. vel illud qđ remanet post expressionē vini. 7 pjcit extra ſm hug. 7 papi. di. Vinacia sūt q̄ remanēt in vuis qñ ꝑmūt a vino.

Vinalia. a vinū dī B vinaliū lj. vel poti⁹ in pl'ali tm B vinalia. horū vinaliū vel liorū. festum vini.

Vinaria. a vinū dī hec vinaria rie. cellariū vbi vinuꝫ reponit vel vendit.

Vincio cis. xi. xi. in ctū. vinctū. vincire. i. ligare. Vincio cōponit. Conuincio cis. Circūuincio cis. Deuincio cis. vñ deuinctus cta. ctū. 7 cōpar. Euincio cis. Reuincio cis. vincio cū suis cōpositis est actiuū 7 facit ꝑteritū in xi. et sup. in ctum licet apud antiqs inueniat vinciui citū. 7 est qrte cōiugationis. Sed vinco facit victū sine n. sicut 7 vivo xi. ctum.

Vinclū li. ꝙ duas syllabas. in vinculū vide.

Vinco cis. ci. in ctū. victū. 7 est vincere supare. victoriā habere. ꝙ aūt dī vincere q̄si vicape. ety. est. Vinco cōponit. Conuinco cis. ci. ctū. i. sil'vincere. vel multum redarguere. 7 supare. Deuinco cis. Euinco cis. Pervinco cis. Reuinco cis. Vinco cis. 7 eius cōposita actiua sunt. 7 faciunt ꝑteritū in ci. 7 sup. in ctū sine n.

Vinctus. a vincio cis. xi. ctū. dī victus cta. ctū. Et cōpar. vinctus etiā ꝙ se signat cōpeditus. vel ligatus ex aliq̄. Ligatus aūt nō tm̄ B mō. Et etiā q̄litercūqꝫ vinctū indicat.

Vinculū. a vincio cis dī B vinculū li. qđ 7 B vinclum cli. ꝙ syncopā. i. ligamē. 7 inde vinculor laris. i. ligare.

Vindemia. a vinea dī B vindemia mie. vñ vindēmio as. i. vites putare vel potius vuas a vinea auferre.

Vindex. a vindico cas. dī hic 7 hec vindex cis. i. vindicator vel corrector.

Vindico cas. cani. care. i. vlcisci. Bz differt. qr vindicat aliqs cū a periculo liberat. Vlciscit cū ille mala passus ē vel vlciscor iniuriā factā. vindico ne fiat. Itē vindico illū q̄ iniuriā sustinuit. vlciscor illū q̄ intulit. i. punio. Vindico actiuū est cum suis cōpositis siqua habet. et cor. di.

Vindicta. a vindico cas. dī hec vindicta cte. qđ aliqñ dī virga ꝑtoris. s. rudis q̄ serui pcussi liberant. 7 inde libertatē adquirebāt. 7 tūc dī a vendico. qi vēdicta. qr vēdicet libertatē. Persius. Ad dñm ignoras nisi q̄qꝫ vindicta relaxet.

Vinea. a vinū dī hec vinea nee. qr ex vino ꝓcessum ē ad vineā. 7 dī vinea locus vbi vites plantant. Itē vinea vel vinetū dī locus vitibꝰ cōsitus 7 abundās. Itē vinea dī aliqñ quedaꝫ machina bellica q̄ a q̄busdā dī catus. 7 dī tunc vinea q̄si viminea. qr de trabibꝰ 7 qñꝫ de asseribꝰ fit. vt hoīes intus latētes appropinquāt muro ciuitatis ad effodiendū 7 in ista acceptōne ponit in xxvj. c. ezechielis vbi dī. Et vineas 7 arietes tpabit in muros tuos. et turres tuas destruet in armatura sua. Itē lucanus in tercio. Tunc adoptata leui ꝓcedit vinea terra. De vince pntatōe habes in pnia.

Vinellū li. di. modicū vinū. vel vinū aqua mixtū.

Vinerola le. di. pua vinea.

Vineus. A vino dī vineus nea. neū. de vino exns. vel vino imbutus. Qđ 7 vinulus la. lum. dī.

Vinitor. a vinea dī vinitor toris. qui custodit vineas q̄si vineator vel vinitor dī. qr calcat vuas. 7 dī a vinū et idē pōt dici qui tunc custodit vinū. 7 cor. pnl. vinitor. B in gtō cam. pdu. vinitoris.

Vinoferus ra. rū. i. vinū ferens. 7 cor. pnl.

Vinolentus. a vinū 7 lētos ꝓponit vinolētus ta. tū. i. vino plenus. 7 cōpar. vinolētus tior. simus. vñ B vinolentia tie. i. ebrietas. et formar a vinolēti gtō addita a. Vñ in. j. epla petri. c. iiij. Qui ambulauerūt i luxurijs et desideryis 7 vinolentijs 7 comessationibꝰ.

Vinosus. a vinū dī vinosus sa. sum. i. vino plen⁹ ebrius vel ebriosus. 7 ꝓpar. cuius suplatiuū plaut⁹ ponēs ait. Quid opus est verbis vinosissima est.

Vinulus la. lū. vide in vineus. 7 cor. nu.

Vinū. a vitis dī B, vinuꝫ ni. qr de vite ꝓcedit vel dī a vena qr ei⁹ potus cito venas repleat sanguine. ꝙ antē dī vinū qi in vite natū. ety. est. 7 pdu. ꝓmā. vñ Ouid. de reme. Vina parant animū veneri si plura sumas.

Vio as. aui. are. dī a via. 7 est viare iter facere. in via ire. Vio ꝓponit vōuio as. i. sil'viare. vl ꝙ viā aliquē cōducere. Deuio as. i. errare. Obuio as. Vio 7 ei⁹ ꝓsita neu. sūt. ꝑter Cōuio qđ ē actiuū. ꝙ cōducere.

Viola. a vis dicitur hec viola le. ꝓpter vim odoris. 7 est viola quedā herba odorifera. cuius flos sil'r nuncupat. 7 cor. pnl. Vñ in aurora dī. Nobilior violis ve ti bi pue ioseph.

Violaceus cea. ceum. a viola dicitur. vt aqua violacea. id est a violis facta vel quasi colorē viole habēs.

Violamen in violo las exponit'.7 ꝓdu.la.
Violens tis.oĩs ge.idē qđ violentus 7 ex eisdē cōponit' ex quibꝫ violentus.7 cor.o.
Violentia.a violens tis.violenti addita a fit hec violentia tie.vis illata.
Violentus.vis cōpo.cū lentos 7 dī violētus ta.tū.et violēs tis.om.ge.in eodem sensu.i.crudelis magnus.vi plenus.qr vim infert.et vtrunqꝫ cōpat'.vñ ħ violētia tie.fm hugo. Et scias qꝫ fm pbm in principio tercij ethi corũ.violentū est cuius principium extra tale exñs in q̃ nihil confert operās ve patiēs.puta si spiritus tulerit aliquē alicubi.vel hoīes dñi existētes. Hic aristoteles manifestat violentū simplr ꝑ diffinitionē.7 dicit violētum esse cuius totū principiū est extra.7 omne tale inquantū opans vel patiēs nihil cōfert. Et dicit opans qñ aliquis vtit' aliq̃ ad aliquā opationē in terciū.sicut qui impellit hoiem in terciū quē facit cadere. Sic ꝺo medius est opans sicut instrm inanimatū. Et dicit patiens qñ actio terminat' ad ipm sicut si denudat eum. Et dicit in q̃ nihil cōfert.qr si aliquid cōferat cōsentiēdo vel simplr.vel vt nūc.nō ex toto violentū est.sicut si aliquis impellit lapidē deorsum nō est motus simplr violētus.qr natura lapidis coopat' virtuti impellenti. Deꝺo manifestat ꝑ exemplū ibi puta 7 ponit duo exẽpla. Primū qñ agēs extra est inanimatū.sicut si spūs.i. ventus tulerit aliquē alicubi sui impulsione.vt sic faciat eū cadere sup aliquē cui frāgat collū. Secōm est qñ agens est animatū sicut si hoies dñi existētes.i.habentes aliquem in ptāte sua eo vti sicut alia re inanimata. Vi cogāt eū ad aliquid vt si quis cū manu mea interficeret hoiem. Postea inferius aristoteles resumit diffinitionē violēti q̃si cōcludens eam dicit. Videt' vtiqꝫ violentū esse cuius extrinsecus principium nihil cōfert vim passo. Et ħ diffinitio est eadē cū ea q̃ prius posita est et exposita. Itē nota qꝫ est qꝺdā violentū mixtū volūtario.vt cū nauta posit' in tēpestate maris,ꝓicit res suas in mare vt nauē alleuiet.vel qñ quis opat' ꝓpter timorē maloꝝ maiorū vt euitent' vel ꝓpter aliud bonū de q̃ timet' ne pdat' vt vult aristoteles tales opationes mixte sūt ex volūtario 7 nō volūtario.assimilāt' tñ magis volūtarijs. Volūtarie em sūt cū opate sunt.
Violo.a vis dī violo las.i.vim inferre.corrũpe.cōtaminare.pollnere. ꝓcutere. Vñ ħ violamen nis.et hic et hec violabilis 7 ħ le. Et ꝑ cōpositionē. Inviolabilis le.7 cor.pnt'.violo.
Vipera re.fe.ge.quoddā genus serpentū.a vi.et ꝓpio cōpositū.qr vi pariat. Nam crepat dū venter eius ad partū intumuerit. catuli nō expectātes naturā nature solutionē corrosis eius lateribꝫ vi erũpūt cū matris interitu. Fert' aūt qñ masculus ore inserto vipere semen expuat qꝫ illa ex voluptate libidinis in rabiē versa caput masculi ore receptū ꝓcidat.ita fit vt parēs vterqꝫ ꝓeat.masculus dū coit.femina dum pturit q̃ fert' sine vulua esse.sicut masculus sine virga. Aristoteles in li. de mirabilibꝫ auditōibꝫ dicit. Vipa in coitu caput vipere secat.ꝓpter ħ 7 filij sic morte patris nō ptranseuntes ventrē matris rũpunt ex vipera fiunt pastilli q̃yriaci vocant' a grecis. Et hinc vipereus rea.reū.7 viperinus na.nū.pnt' ꝓdu. Itē scias qꝫ vipera coit cū murena pisce.sicut dixi in murena ibi vide.
Viperinus.in vipera exponit'.
Vir.A vireo res dī hic vir viri.qr viret in multis respectu femine. Vel dī a vi.qr maior vis sit in viris q̃ꝫ in femīs. Et dī vir multis modis scz etate. sicut ille dī vir qui venit ad virilē etatē. Vñ paulus ad coun. Cū essez ꝑnulus loq̃bar vt ꝑnulus.sapiēs vt ꝑnulus. Cū aūt factus sum vir euacuaui ea q̃ erāt ꝑnuli. Vir etiaꝫ discernit sexū.vt cū dī. Dubiū est an iste sit vir an femina. Vir etiā ponit' ꝓ virtuoso.7 vir dī ꝓ marito.ħ cū adiūcto.vt vir meus vl tuus vel suus.vñ versus. Vir notat etatē.spōsum sexū ꝓbitatē.7 cor.pnt'.gti viri.vñ Arma virūqꝫ cano. Vir cōponit' hic duūuir viri. Triumuir viri. Quadriuir driuiri. Quinquiuir viri. Sextūuir viri. Septēuir viri.i.qui duos vl tres vel q̃tuor vel quinqꝫ vel sex vel septē habet viros sub sua ptāte Inde hic duūuiratus. Triūuiratus. Quadriuiratus. Quinquiuiratus. Sextūuiratus.et hic septēuiratus. huius tus.talis dignitas vel offm. Itē a vir dī viratim adū.q̃re aūt mulier facta sit de costa viri.dixi in mulier
Virago.a vir 7 ago cōpo.ħ virago ginis.mulier fortis q̃ agit virū.i.opa virilia.7 masculini vigoris ē. Antiquitus em̄ fortes femīe ita vocabant'. Sua tñ dicta est virago qr de viro acta.i.facta 7 assūpta est.scz de costa ade.vñ dī Gen.ij. Hec vocabit' virago.qr de viro assūpta ē. Ihystorꝫ aūt sic dī. Virago acta a viro.et sumptū nomē eius est a viri noīe.7 ħ denoiatio sil'r est in hebreo. Is em̄ vir dī. Inde denoiat' illa vt a viro virago. Hoc nomē ꝓprium illius fuit nunc oīm est cōe.7 eius syncopatū est virgo. Virgines dicunt' q̃diu sūt in integritate natiuitatis sue.fracte aūt dicunt' mulieres et ꝓdu.pnt'.virago.vide in mulier.
Viratus.a vir dī viratus ta.tū.i.virilis 7 fortis.vl' viratus.i.firmus securus. Matħ.sup matħ. Mulier virata nō facile decipit'.7 Eccl'.xxvij. Lingua trita mulieres viratas decipit'. Alia lra habet fortes.
Virbius.a bis 7 vir cōponit' hic virbius bij.s.bis vir exñs.scz q̃ binas būit vel hꝫ vxores.vel etiā q̃ bis fecit facta viro digna.vl q̃ resuscitat' ē vt lazar' 7 ypolit'.
Vireo res.rui.rere.i.esse vel fieri viridē.habere viriditatē. Vñ viresco scis.inchoatiuū. Vireo ꝓponit'. Convireo res.euireo res. Invireo res. Reuireo res.7 hinc inchoatiua. Conuiresco scis.euiresco scis. Inuiresco scis. Reuiresco scis. Vireo cū suis cōpositis neu.est.et facit ꝓteritū in rui.7 caret sup.7 cor.banc syllabā vi.ħ he vires ꝓdu.vi. Vñ quidā. Non ꝓbitate vires.nisi sint animi tibi vires.
Vires.A vireo res dī plaliter be vires harū viriū.et sunt corꝓis.7 ꝓdu.vi.vide etiā in vis.
Viretū.a vireo vl' viror dī hoc viretū ti.locus viriditate plenus.s.viridariū 7 ꝓdu.re.
Virga.a vireo dī hec virga ge.summitates ramorū et arborū.qr virides sunt.vel qr vim habēt vrgendi.q̃si leuis est virga est.si nodosa vl acuta scorꝓio recte dī qr acuto vulnere corꝓi infigit' 7 dī virga.qr vim habeat in se multaꝫ vel qr vi regat.vel qr pacis indiciū est. vñ virgosus sa.sum.i.virgis plenus 7 cōpat' virgosus sior.simus.
Virgiliocētonas ꝓd.to.7 exponit' i homerocētonas
Virgilius lij.dī a virgula.qr matri eius somniauit qꝫ pariebat q̃ndā virgā qꝫsqꝫ ad celū ptingeret.qđ nihil aliud dī fuisse nisi qꝫ virgilū pareret.qui ꝑ suā sapiam loq̃ndo de astris celū tāgeret. vñ virgilian' na.nū.7 fit vtus a ntō remota us.vt virgili' os virgili.7 acuit gi.et fuit mantue oriūdus.vñ di. Qui.Mantua ꝟgilio gaudet verona catullo. Peligne gētis gloria dicar ego.
Virginal.a virgo dī ħ virginale lis.vel ħ virginal lis. illa secreta ps vbi fit cōceptio. Prudētius in hymnis. Crimine virginal intactū omi de labe.7 grauat' gi. a
Virgino.a virgo dī virgino nas.i.caste viuere.in virginitate degere.more virginis se hīe. Itē ꝟginare ē fricare 7 facere hmōi.q̃ pñt fieri salua virginitate.7 ꝓponit'. Devirgino nas.i.virginitatē auferre.7 cor.gi.
Virgo.a vir dī ħ virgo nis.ab incorruptōe q̃i virago qr ignorat passionē femineā.7 q̃i vir sit.7 virū agat.7 repūtet.7 est ety.vel virgo dī a vireo.qr viret etate 7 flore virginitatis.vñ virgineus nea.neū.7 ħ 7 ħ ꝟginalis.7 ħ le.vñ ꝟginaliter adū.7 ħ virginalitas tis. Itē a ꝟgo dī hec virginitas tis. Itē virgo dī sertū signū in celo dictuꝫ sic.qr cum sol ad hoc signum venerit terra nihil parit sicut virgo.et intellige nihil parit noui.ge-

nerata tñ matureſcere facit. Jn. vij. c. Jſa. dī. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū. vbi di. hiero. Jn hebreo aalma poſitū eſt. ℔ verbū iudei apponūt nō virginē ſonare ſed adoleſcentulā ⁊ reuera virgo ꝓprie volpula dī. Adoleſcētula ꝛo vel puella non aalma dī. ſed naara. q̄d igit̄ ſignat aalma niſi abſconditā virginē ⁊ ſecretā i. nō ſolū virginē. ℔ cū epithaſi virginē. q; nō oīs virgo abſcōdita ē. nec ab hoim ſepata aſpectu. ſicut rebecca aalma legit̄. i. virgo ſecreta. ⁊ mimia ꝑtū diligētia cuſtodita. aut certe oñdat̄ vt hoc verbo appellent̄ ⁊ nupte ⁊ impitiā cōfitebor. Gloſa aūt Jſa. vij. ſic dī. Ecce virgo cōcipiet ꝛc. Judei mentiunt̄ adoleſcentulā cōcipere. ℔ aalma q̄d in hebreo ſolitū ē lingua punica virgo ſonat. Aalma apud hebreos adoleſcentula dī. vel abſcōdita. i. apocrifa. q̄ nunq̄ virorū ptz aſpectib. Et vt dictū eſt reuera mentiunt̄ iudei. q; ꝑm hoc nullū ſignū eſſet ſi adoleſcentula pareret. cū ſepe hoc ꝓtingat. Ad maiorē declarationē ꝓdictorū nota q̄ vbi nos habemus virgo hebreus habet aalma. quod dupl̄r in hebreo ſumit̄. ſcz ꝓ adoleſcētula ⁊ ſic in ℔ loco accipit iu dē. Sed ꝑm ℔ ſignū nō fuit ſi adoleſcētula cōcepit. ℔ eñ ſepiſſime ꝓtingit. Jtem dī in hebreo aalma apocrifa. i. abſcondita. ⁊ ſic accipit̄ in hoc loco ꝑm hiero. ꝓ abſcondita virgine. ſ. Uñ beata maria virgo erat in conclaui q̄n angelus venit ad eam. Transtulit ergo hiero. aalma. i. virgo. nō q; in hebreo idē ſonet. ſed q; eſt perifraſis virginū. Jtem hōc nomen aalma lingua punica virginē ſonat. ⁊ in latino ſanctā ⁊ iudei pene oīb linguis vtebant̄. Uñ vbi nos habemus in cāticis. Fer culum fecit ſibi ſalomon in hebreo habet̄. Forion fecit ſibi ſalomon. ⁊ tñ forion nō eſt nomen hebreū ſed grecum. Cum ergo hebrei vident̄ pene oīb linguis vti qua rōne ſumpſerunt ℔ nomen forion. potuit eſſe vt ꝓpheta ſumeret ℔ nomen aalma. put eſt lativum ad tegēdū tātū myſteriū malis. Lingua eī punica valde affinis eſt hebree. ⁊ ſepe ea vtunt̄ hebrei. vt cephas q̄d ē punicū. Jtem ſcias q̄ eſt q̄dam ꝑmium q̄d dī eſſentiale. q̄d conſiſtit in dei viſione. ⁊ illud appellatur aurea. Jtem eſt quodd̄ ꝑmium accidētale q̄d dī aureola. q̄d debet̄ martyrib. virginib doctoribz ſiue ꝓdicatoribz ſacre ſcripture. eſt aūt aureola quodd̄ ꝓuilegiatū ꝑmiū ꝓuilegiate ꝑſone rñdens. ⁊ ꝑm ꝓuilegiatas victorias in tribz pugnis q̄ cuilibet hoī imminēt aureole ſumunt̄. Jn pugna eñ q̄ eſt contra carnē ille potiſſime victoriā obtinet qui a delectatōib venereis q̄ ſunt ꝑcipue in ℔ genere oīno abſtinet. ⁊ ide virginitati aureola debet̄. Jn pugna ꝛo qua cōtra mundū pugnat̄. illa eſt ꝑcipua. cum a mūdo ꝑſecutionē vſq; ad mortem ſuſtinemus. Uñ ⁊ martyrib qui in iſta pugna victoriam obtinent ſcd̄a aureola debet̄. Jn pugna qua cōtra dyabolū pugnamus. illa eſt ꝑcipua victoria. cū aliquis hoſtē nō ſolū a ſe ſed a cordib aliorū remouet q̄d fit ꝓ doctrinā theologie ⁊ ꝓdicationē. Et ideo doctoribz et ꝓdicatoribz tercia aureola debet̄. Quidam ꝛo diſtinguunt tres aureolas ꝑm tres vires aie. vt dicant̄ aureole rñdere trium virtū aīe actib. Potiſſimus eñ actus rōnalis eſt veritatē fidei tenere ⁊ in alios diffundere. ⁊ huic actui debet̄ doctorū aureola. Jraſcibilis ꝛo act⁹ pōtiſſimus eſt mortē ꝓpter xp̄m ſupare. ⁊ huic actui debet̄ aureola martyrū. Concupiſcibilis ꝛo actus potiſſimus eſt a delectationib maximis penitus abſtinere. ⁊ hec aureola debet̄ virginib. Et ſcias q̄ etiā ſcribentibus ſacrā doctrinā. i. in ſacra ſcriptura cōpilantib debet̄ aureola. ſed hec nō diſtinguit̄ a aureola doctorū q; ſcripta cōponere quidā modus docēdi eſt. Sed ꝑ queri. Si vnus habebit aureolā virginū. vel martyris vel doctoris excellentius alio. Rñſio. Cum meritū ſit q̄dāmodo ꝑmiū cā. oꝑtet diuerſificari ꝑmia. ꝑm q̄ merita diuerſificant̄. Aliquid eñ intendit̄ ⁊ remittit̄ ꝓ intenſionē ⁊ remiſſionē ſue cāe. Meritū aūt aureole pōt eſſe maius ⁊ minus. Uñ ⁊ aureola pōt eſſe maior ⁊ minor. Sciendū tñ q̄ meritū aureole pōt attendi dupliciter. Uno mō ex ꝑte radicis. Alio modo ex ꝑte opis. Contingit eñ aliq̄s duos. quorū vnus ex minori charitate maius tormentū martyrij ſuſtinet. vel magis ꝑ dicationi inſiſtit. aut etiā magis ſe a delectationib carnis elongat. intentioni ꝛo meriti q̄ attendit̄ penes radicem nō rñdet intenſio aureole. ℔ intenſio auree. Jntenſioni ꝛo meriti q̄ eſt ex genere actus rñdet intenſio aureole. Uñ pōt eſſe q̄ aliquis qui minus in martyrio meret̄. q̄ntum ad eſſentiale ꝓmium habebit ꝓ martyrio maiorē aureolā. Jtem nota q̄ meritū omni actui virtutis debet̄ a charitate imꝑato. Virginitas aūt ꝑm ℔ ad genus virtutis ꝑtinet ꝑm q̄ perpetua incorruptio mentis ⁊ corpis ſub electōe cadit. Et ideo illis tñ virginib aureola ꝓprie debet̄. q̄ ꝓpoſitū habuerunt virginitatē ꝑpetuo cōſeruādi ſiue ℔ ꝓpoſitū voto cōfirmauerunt ſiue nō. Et ℔ dico ꝑm q̄ aureola ꝓprie accipit̄ vt ꝑmiū quoddā merito redditū. q̄nis hoc ꝓpoſitū aliq̄n fuerit interuptū integritate tñ carnis manēte dūmodo in fine vite inueniat̄. Quia virginitas mētis reparari pōt. q̄nis nō virginitas carnis. Si aūt aureola large ſumat̄ ꝓ q̄cunq̄ gaudio q̄d in patria habebunt ſup gaudiū eſſentiale. Sic etiā incorruptis carne aureola rñdebit etiā ſi ꝓpoſitū nō habuerūt ꝑpetuo virginitatē ſeruandi. Non eſt eñ dubiū q̄ de incorruptiōe carnis gaudebunt. ſicut ⁊ innocētes de ℔ q̄ immunes a pctō fuerūt. q̄nis etiā peccādi oꝑtunitatē nō habuerunt. vt ptz in pueris baptizatis. Sed hec nō eſt ꝓpria acceptio aureole ℔ valde cōis. Volo etiā te ſcire q̄ ſi aliqua virgo ꝑ violentiā oppreſſa fuerit. non amittit ꝓpter ℔ aureolā dūmodo ꝓpoſitū ꝑpetuo virginitatē ſeruādi inuiolabiliter ſeruet. illi actui nullo mō cōſentiens nec tñ ꝓpter ℔ virginitatē ꝑdit. Et ℔ dico ſcire ꝑ fide ſiue ꝑ quacūq̄ alia cā violēter corrūpat̄. Sed ſi hoc ꝓ fide ſuſtineat ℔ erit ei meritoriū. ⁊ ad genus martyrij ꝑtinebit. Uñ lucia dī. Si me in vita violari feceris. mihi caſtitas duplicabit̄ ad coronā. Nō q̄ habeat duas virginitatis aureolas. ℔ q; duplex ꝑmiū reportabit. vnū ꝓ virginitatis cuſtodia. aliud ꝓ iniuria quā paſſa eſt. Dato etiā q̄ talis violēter oppreſſa cōcipiat. neq; ex ℔ meritū virginitatis ꝑdit. nec etiā mr̄i xp̄i equabit̄ in q̄ fuit cum integritate mētis. etiā integritas carnis. De fructu triceſimo. ſexageſimo. ⁊ centeſimo habes in numerus.

Virgoſus ſa. ſum. in virga exponit̄.

Virgula le. di. pua virga.

Virgulatus ta. tū. i. virgulis ornat⁹. ⁊ dī a virga ge

Virgultū. a virga dī ℔ virgultū ti. i. multitudo virgarum. vel locus vbi multe virgule abūdāt. vt viridariū vel ipſa virga. Uz virgultū ē q̄d a radice pullulat. Ramus q̄ ab ipſo robore arboris. Virga ꝛo q̄ de ramis.

Virguncula le. di. pua virgo.

Viridariū rij. i. virgultū. a viridis dī.

Viridis. a vireo res. dī hic ⁊ ℔ viridis ⁊ ℔ de. i. viroze plenus. vl̄ vi ⁊ ſucco. Et cōpar̄. Uñ hec viriditas tis.

Viridiū. a viridis dī hoc viridiū. dij. locus viriditate plenus.

Virilia. a virilis dicunt̄ he virilie lium. q̄dā ornamēta virorū q̄ olim portabāt in armis vel in collo.

Virilis. a vir dī hic ⁊ ℔ virilis ⁊ ℔ le. pnl̄. pdu. ptinēs ad virū vel res viri. Uñ viriliter aduer. Et ℔ virilitas tis. Et ponit̄ ꝓ fortis. Et cōpar̄. Uñ pl̄aliter hec virilia liorū. illa mēbra virorū quib mulieres carent.

Viriſſo. a vir dī viriſſo ſas. i. viriliter agere. vel viriliter ſupare.

Viritim. a vir dī viritim aduerb. i. ꝑ ſingulos viros. vel de viro in virum.

Viror. a vireo dī hic viror roris. i. viriditas.

Viroſus. a vires dicit̄r viroſus ſa. ſum. id eſt virib

plenus.7 compar virosus sior.sissimus. Item virosus sa.sum.i.venenosus.7 similiter compa. Et tunc veriua tur a virus.

Virtus. A vir dicit hec virtus tis.q: virorũ 7 pborũ sit.s Vel dicit a vireo res. Et est virtus habitus animi optimus. Et sunt virtutes anime. vñ quidam. Virtu tes anime. dic vires corpis esse. Vñ virtuosus sa.sum id est plenus 7 abundãs virtutib. Et compar. Et sm pbm. Virtus est vis mũ in re de potentia. Item dicit pbs in.x.ethicorũ. Virtutis est delectari 7 tristari qui bus oportet 7 vt oportet. Non irasci em in quib oport tet insipientis esse videt. Item in eodem. Virtutis pmiũm bonor. Item virtus dicit quasi virum tuens. 7 est ety. ¶ Hic nota q vt dicit Aug. Virtus est bona qualitas mentis qua recte viuit 7 qua nullus male vtit quã deus solus in hoie operat. Et scias q Augu. hic nõ intendit diffinire quãlibet virtutẽ.sed infusam vir tutem. Et cõpletissime diffinit ponendo formalia ipsi us.scz genus 7 differentiã cum dicit. Bona qualitas. et subiectũ.qd est materia in qua cum dicit.mẽtis. Et actum qui est finis virtutis cum dicit.qua recte viuit. Et causam efficientẽ cum dicit quã deus solus in hoie operat. Et scias q deus nõ iustificat nos sine nobis cõ sentientib.q: nõ cogit ad virtutẽ. vt damascenus di cit. Justificat tñ nos sine nobis virtutẽ causantib. Itẽ virtutes sunt cõnexe. vñ qui habet vnã habet omnes. Intellige cũtum ad habitus.nõ cũtum ad vsus exterio res. Item animaduerte q homo est magis habilis ad actum vnius virtutis cũ ad actũ alterius. Hoc tñ non est semp ex diuersitate habituũ.ẽ ex diuersa dispositõ ne naturali aut etiã in exercitio. Item illud qd dicit in ecclesia.xliij. Non est inuentus silis illi qui cõseruaret legem excelsi. Intelligit cũtum ad exercitiũ virtutum 7 vsum.7 nõ cũtum ad habitum. Virtutes theologice sunt tres.scz fides spes 7 charitas. De quib dicit gre go.in.xix.omelia ezechielis. Sancta inquit ecclesia.i. spũale edificiũ. vt ad secreta gaudia ptingat tres soliũ modo portas habet videlicet spem fidem 7 charitatẽ. Unam ad oriente aliam ad aquilonẽ.terciã ad meri diem. Porta quippe in oriente est fides.q: p ipsam lux vera nascit in mente. Porta ad aquilonẽ est spes quia vnusquisq in peccatis positus si venia desperauerit funditus perit. vñ necesse est vt qui p iniquitatẽ suam extinctus est.p spem ad misericordiã reuiuiscat. Porta ad meridiem est charitas.q: vi amoris ardet. In me ridiana em pte sol in alto ducit. q: p charitatẽ lumen fidei in dei 7 xpi dilectione subleuat. Tribus igit por tis ad interius atrium tendit.q: p fidem spem 7 chari tatẽ ad gaudia secreta puenit. Virtutes aũt cardina les siue politice sunt quatuor.scz prudentia.fortitudo iusticia.temperãtia. De quib dictũ est in cardinalis. 7 Et vt dicũt quidã. Virtutes dant ad bene opandũ. Beatitudines ad expedite opandum. Fructus ad io cunde opandum. Dona aũt dant ad altiores actus q sint actus virtutũ. vide in pius. Consuenit queri. Mo rales virtutes pficiunt in vita actiua.sed hec vita ces sabit in patria.in qua erit tm contemplatio.ergo 7 vir tutes morales nõ erunt in patria. Ad hoc põt dici q virtutes q pficiunt in vita actiua etiam adquisite. non oportet q tollant cum aliquis transfert se ad vitã cõ templatiuã. sed habent alios actus inquantũ ptingũt ad finem primũ.quia cõtemplatiua vita est finis acti ue vite. Et ideo distinguit macro.harũ virtutum tres gradus.sm qd sunt in homlb. Sunt em politice sm q homo p eas in ciuilib operib rectificatur.purgato rie aũt sm q in ciuilib vtens ad quietẽ contẽplationis aliquis anhelat. Sed dicunt purgati animi inquantũ aliquis abiecto omni exercitio ciuilis vite quieti ptem platõnis se totum tribuit. Et in hoc statu dic q actus temperantie est cupiditatẽ iam nõ refrenare.sed peni tus obliuisci. Fortitudinis autem passiones ignorare. nõ vincere. Vel dic q tres sunt gradus in ecclesia san cta. Sunt em in ea habentes virtutes politicas. et hi sunt incipientes qui tribulationes tolerant patienter. Sunt etiã habentes purgatorias 7 hi sunt pficientes. qui tribulationes patiunt libenter. In quorum perso na dicit paulus. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis. Sunt 7 in ecclesia habẽtes virtutes purgati ani mi.7 hi sunt pfecti.quorum est sustinere tribulationes gaudenter. In quorũ psona dicit aplus in.ij.ad corin. ca.vij. Superabundabo gaudio in omni tribulatione nostra. In hoc statu maxime deberent esse ecclesie plati.qui sup populũ eminere debent ab humero 7 supra. ¶ Item potest queri. Quid est.q nemo est qui tantũ in virtutib pficiat quantũ desiderat. Ad hoc respon det Grego.in.xij.li.mora.tractans illud iob. Constitu isti terminos eius qui pteriri nõ poterũt. Hoc inquit iuxta spiritum intelligi valet.quia nõnunq in virtuti bus pficere conamur.7 quedã dona pcipimus. A qui busdã vo repulsi in imis iacemus. Nemo est qui tantũ virtutis apprehendat quantũ desiderat.q: omnipotes deus interiora discernens ipsis spiritualib pfectis mo dum posuit. vt ex hoc homo qd apprehendere conatur nec valet.in illis se nõ eleuet que valet. Unde neq ille egregius pdicator qui raptus vsq ad tercium celum fuerat.7 paradisi archana penetrauerat eẽ post reuela tionem tranquillus atq intentatus valebat. sed quia omnipotens deus terminos constituit homini qui pte riri nõ poterunt.7 eleuauit hunc ad cognoscenda sub limia 7 reduxit ad infirma toleranda. vt modi sui men suras aspiciens dum securitatem compbendere cona ret 7 nõ posset.ne p elationem extra se iret.7 p humili tatem cogeret inter suos semp terminos redire. Item Grego.in.x.omel.ezechielis.in prima parte dicit. Nõ vni dant omnia.ne in supbiam elatus cadat. sed huic dat quod tibi nõ dat.7 tibi dat quod illi denegat. vt iste dum consideret bonum qd habes 7 ipse nõ habet. te sibi in cogitatione pferat. Et rursum dum tu habe re illum conspicis qd ipse nõ habes.te illi in tua cogi tatione postponas.7 fit qd scriptum est. Superiores si binuicem arbitrantes.hoc itaq omnipotẽs deus agit in cordibus hominũ.quod facit in regionib terrarum Poterit nãq vnicuiq regioni fructus omnes tribue re.sed si vnaquecq alterius regionis fructib non indi geret cõmunionem cum altera non habuisset. vnde fit vt huic vini.alteri vero olei abundãtiã tribuat. Hãc multitudine pecudum illam vero vbertate abundare faciat frugum. vt cum illa defert quod ista nõ habet.7 ista reddet qd illa nõ detulit.p cõiunctionem gratie sibi etiã simul diuise terre coniuncte sant. Sicut ergo regi ones terrarum.ita sunt mentes hominũ sanctorũ. qui dum vicissim sibi conferunt qd acceperunt.quasi fru ctus suos regiones regionib impendũt vt in vna om nes charitate iungant. Nolo etiam te ignorare q in tota ecclesia est plenitudo copie.q: nulla gratiarum ei deest quin sit in aliquo membrorum suorum. De qua plenitudine dicit ad Epbẽ.ca.iij. Ut adimpleret om nia.alicui data est gratia que nõ solum mortalia om nia.sed etiam venialia omnia repleret. Et hec est ple nitudo specialis prerogatiua que fuit in beata virgine sm quam plena fuit deo. vt 7 nihil in ea esset qd ad deũ nõ ordinaret. Sed xpo vlterius data est gratia pfici ens ipsum nõ solum cũtum ad oẽs virtutes.sed etiã cũ tum ad oẽs vsus virtutũ 7 cũtum ad oẽs effectus gra tie gratisdate 7 iterum ad omnem peccati remotionez nõ solum actualis.sed etiam originalis 7 potentiã pec candi.non em peccare potuit. Et hec est plenitudo sin gularis xpi. Item virtutes dicunt illi spũs. quorũ nu tu vel ope signa vel prodigia in electis siue ex electis fa cta frequentius apparent ad cõmotionem mortalium.

Jtem scias q̄ omnes angeli custodes mittunt'. non tm̄ omnes qui mittunt' custodiunt sed tm̄ vltimi.q: superiores exequunt' ea q̄ ad multos ptinent. ⁊ quanto ad plures tanto est ordo supior.⁊ ideo virtutes sunt supmi spūs inter exequentes ministeria.q: eorum actus se extendunt nō tm̄ ad res humanas.sed etiā ad res naturales.vt ptz in opatiosse signorū. Et postea ptātes.q̄rum actus nō tm̄ ad hoīes.sed etiam ad demones se extendunt. Et postea principatus.quorū opatio est circa totam multitudinē.⁊ hoc ꝑm ordinationē dionisij. Et vltimi angeli qui operant' circa determinatas pso nas. Archangeli ꝯo sunt medij habentes aliquid cōe cum vtrisq̄. Ex̄ nomen eorum compositū est ex duobus extremis. Dicunt' em̄ archangeli.q̄si principes angeli. De virtutib⁹ aialib⁹ ⁊ naturalib⁹ dixi in somnus.

Virulentus.a virus ⁊ lentos cōponit' virulentus tatum.i. veneno plenus. Et compar'. Vlū hec virulētia tie.i. veneni infectio.

Virus.a vireo dī hoc virus indecl'.i. venenū.⁊ est aptotum. Et inuenit' tm̄ in ntō actō et vtō. Et est ꝓprie virus humor florens a natura viri.scz semen sicut dixi in veretrum. Vel ꝑm quosdam virus dī a vi.eo q̄ cor pe:etret.⁊ pdu.primā virus ⁊ virus nomen.sed vireo res.verbum cor.vi.

Vis. A vireo vires dī hec vis huius vis.dtō vi. actō vim. vtō o vis.ablatiuo a vi.etp̄r actō has vires.⁊ nō amplius.⁊ ꝓprie vis est animi ⁊ corpis. Vires tm̄ corporis. Virtutes tm̄ animi.vñ versus. Corpus habz̄ vires. animis est insita virtus. Vis in vtroq̄ viuet. vis rōne caret.⁊ ponit' vis ꝑ virtute animi.ꝑ fortitudine et violentia. vel coactione.⁊ ꝑm hoc vis sic describitur Vis est maioris rei impetus qui repelli nō potest.

Viscera. A visco scis dicit' hoc viscus sceris.sed ntūs nō est in frequenti vsu. Viscera non tm̄ intestina vocamus sed quecunq̄ sunt sub cotio ⁊ latētia. Viscus est inter cutem et carnem. Jtem viscera dicunt' vitalia.i. circumfusa cordis loca.quasi viscota.quia ibi vita. id est anima cōtineat'. Jtem viscera capita neruorum ex sanguine ⁊ neruis copulata. Jtez lacerti ⁊ mures.quia sic in singulis mēbris cordis loco sūt.vt cor in media totius corporis parte. Et appellant' a noīe similium animalium sub terra delitescentium. Jdem ⁊ tori.quia illic viscera torta videant'. Jtem inuenit' hic viscus sci. mas.ge.⁊ hoc viscum sci.⁊ est primitiuū.⁊ est viscus vl viscum. gluten quo aues capiant'.et etiam illud vnde fit quod colligit' in arboribꝫ.⁊ quod est inter cutem et carnem. Unde viscosus viscosa sum.id est tenax visco plenus.

Viscero ras.a viscus sceris dicit' viscero ceras.quod non est in vsu.a quo componit'. Conuiscero ras.id est simul in viscere aliquid ponere. Deuiscero ras.⁊ euiscero ras in eodem sensu.aliquid extra viscera ponere. Inuiscero ras.i.in viscere ponere.⁊ sunt actiua ⁊ cor. sce.

Visco.a viscus sci.dī visco scas.i. visco implicare. visco aliquid cape. Et cōponit'. Conuisco scas. Deuisco scas. Euisco scas.i.valde viscare.vel a visco remouere. Inuisco scas. Reuisco scas. Visco cum suis cōpositis est actiuum.

Visculus.in viscera exponit'.

Viscus ci.vel viscum in viscera exponit'.

Visibilis.a video dī hic ⁊ hꝫ visibilis ⁊ hꝫ bile.res apta videri.vnde visibiliter aduer.et hec visibilitas tis. Et componit'. Jnuisibilis le.vñ inuisibiliter aduer.⁊ hec inuisibilitas t.is.

Visito.a viso sas.dicit' visito tas.verbum frequentatiuum penul cor. Qui em̄ visitat aliquem sepe videt illum. Et componit'. Conuisito tas. Jnuisito tas. Reuisito tas. Et est actiuum visito cum omnib⁹ suis cōpositis.

Viso sas.verbum frequen.de video des. vidi visum. et est visare frequenter videre. A quo visito tas.aliud frequen.i.freq̄nter visare.

Viso sis.si.sere.verbum desideratiuum.id est cum desiderio videre.⁊ deberet facere supinum in situm.penl'. prodiu.sicut facesso sis.si.situm.sed non est in vsu.⁊ formatur viso a visu supino de video.u.mutata in o. Et inde visens tis.generis omnis.id est videre cupiēs. Viso componit'. Conuiso uisis. Inuiso sis.sere. Prouiso sis. Reuiso sis. Et est viso actiuū cum suis ꝓpositis.et est tercie cōiugationis.vñ viser infinituus cor.penl'. sicut legere.⁊ pdu.vi.viso.vñ quidā. Visitat' infirmū sed amicus visit amicum.

Vispilio.vel vespilio onis.i.raptor.latro.predo.⁊ cōponunt' a violentia ⁊ pilo.quia pilum gerat.id est telū vt sic alīs violentiam ingerat. Unde vispilio dicitur quasi vi spolians.⁊ tunc componitur a vi ⁊ spolio spolias.

Visus. A video dicit' hic visus sus.sui.i.actus vl' passio videndi.⁊ est visus spiritualior q̄ auditus. Et ponit' aliq̄n visus ꝑ quolibet sensu.velut cum dicimus. Vide quō sonet.oleat.sapiat.caleat.et dicit' visus.q: verior sit ceteris sensibus p̄stantior ⁊ velocior. Et hoc visum si.res visa.vel fantasma somnium ostentum. Et visus sa.sum.declinat' adiectiue.vide in somniū ⁊ etiā in fulmen.

Vita. A vincio cis.dicit' hec vita te.infula qua caput sacerdotis ligat'. Jtem vita est que crinibus innectitur qua fluentes religant' capilli. Jtem vita est qua corona vincit'. Jtem vita dicit'.quia ea pectus vincitur instar vitis ligate.vñ vitula di. Et vitatus ta.tum.i.vita ligatus.⁊ debet scribi vita ꝑ vnū t.ꝑm bug. De hac Ouid.metha. vita coercuerat neglectos alba capillos. Jtem a viuo uis.dicit' hec vita te.sil'r ꝑ vnum t. Vel vita dicit' ꝓpter vigorem.vel quia vim teneat nascendi ⁊ crescendi.vñ ⁊ dicit' vita quasi vim tenēs.⁊ est ety. vñ et arbores animāl vegetatiuā vel vitam dicunt' habere. A vita dicit' hic ⁊ hec vitalis ⁊ hoc le. Et inde vitaliter aduer. Et substantiue hic vitalis.huius vitalis.⁊ facit ablatiuum in e. vitale.et est ꝓprium nomen viri. Et distinguit' triplex vita ꝑm theologum.scz vita nature.vita gratie.⁊ vita glorie. Vita nature viuūt boni ⁊ mali.vita gratie iusti viatores.vita glorie beati cō pbensores. De hac vita beata loquēs Aug.di. Multi em̄ sunt pagani qui ꝑm quandam vite huius consuetudinem dicunt' boni homines.innocentes ⁊ quasi ob seruantes ea que in lege p̄cepta sunt.deferentes honorem parentib⁹ suis non mechantes.non homicidiū petrantes.non furtum facientes. nō falsum aduersus quenq̄ testimonium phibētes. ⁊ cetera que in lege mādata sunt velut christiani obseruant et christiani non sunt.⁊ plerūq̄ se iactant quomodo isti pharisei dicentes. Nunquid ⁊ nos ceci sumus. Sed omnia hec inaniter faciunt.quia non intrant p ostiū sed aliunde. Quid em̄ pdest vana iactantium de bene viuendo inflatio. dum ad finem ꝓpetualiter bene viuendi vita eorū nō peruenit'. Ad hoc em̄ debet vnicuiq̄ pdesse bene viuere. vt detur ei semp viuere. Nam si cui non dat' bene semp viuere quid prodest ei bene viuere ad tempus. igit' nec bene viuere dicendi sunt. qui finem bene viuē di vel cecitate nesciunt vel inflatōe cōtemnunt. Non est tūt cuiq̄ spes vera ⁊ certa viuendi nisi agnoscat vitam que est christus.⁊ p ianuam intret in cuile. vide in opus ⁊ in beatus. Jtem est vita actiua ⁊ cōtemplatiua et consistit vita contemplatiua principaliter in bono cōtemplabili.sicut ⁊ vita actiua in optimo agibili. Et scias q̄ vita actiua est dispositio ad vitam contemplatiuam. Vñ dicit Jsido.in li.de summo bono. Qui prius in vita actiua pfecit.bene ad contemplationē ascendit. Et ideo q̄diu nō peruenit homo ad pfectionem in

Vitta.

vita actiua. nō pōt in eo esse vita cōtemplatiua. nisi ꝑm quandā inchoationē ⁊ imꝑfectę. tunc em̄ difficultatē patit in actib⁹ moraliū virtutū. ⁊ oportet ꝙ tota solicitudine ad ipsos intendat. vñ ⁊ retrahit a studio ꝓtemplationis. Sed qñ iam vita actiua ꝑfecta est. tunc opationes virtutū moraliū in ꝓmptu habet. vt eis nō impedientib⁹ libere cōtemplationi vacet. Itē scias ꝙ vita actiua q̄tum ad hanc ptem qua saluti ꝓximorum studet est vtilior q̄ cōtemplatiua. Sed cōtemplatiua est dignior. qr dignitas significat bonitatē alicuius ꝓter seipsum. vtilitas aūt ꝓpter aliū. Sed vita actiua q̄ nō ad aliū sed ad seipsum ordinat tm. nec dignior nec vtilior est q̄ cōtemplatiua. immo cōparat ad cōtemplatiuam sicut vtile ad id respectu cuius est vtile. ¶ Nota etiā ꝙ felicitas cōtemplatiua de qua philosophi tractauerunt in cōtemplatiōe dei cōsistit. qr consistit ꝑm pb̄m in actu altissime potētie q̄ in nobis est scz intellectus. ⁊ habitu nobilissimo. s. sapia. ⁊ in obiecto dignissimo qđ deus est. Vñ ⁊ pbs vltimū tps vite sue reseruabant. vt dī ad cōtemplandum diuina p̄cedens tps in alijs scientijs expēdentes. vt ex illis abiliores fierent ad cōsiderandū diuina. ¶ Itē volo te scire ꝙ vita actiua cōsistit in omnib⁹ agibilib⁹. siue sint ad seipsum. siue ad alium. sed principaliter cōsistit in his q̄ ad aliū sunt. qr bonū multorū ꝑm pb̄m in principio ethicorū est diuinius q̄ bonū vnius. Vñ ⁊ iusticia q̄ ad alterū est a pb̄o in quinto ethicorū dī esse pulcerrima virtutū. ⁊ in hoc ipso ꝙ bō aliorum saluti ⁊ regimini studet se plus diligit. ⁊ sibi meliorē ptem reseruat. qr diuinius est et sibi ⁊ alijs cām bone operatiōis esse q̄ sibi tm̄. sicut dicit pbs in quinto ethicorū. Vita ⁊ vito tas. ꝓducunt primaz Vñ versus. Vt tibi sit vita ꝓ posse picula vita. vide in cōtemplor. ⁊ in cena. ⁊ in scia. ⁊ in sol. ⁊ in lya. ⁊ in virtus. De breuitate p̄ntis vite dicit seneca. Punctū est qđ viuimus ⁊ adhuc puncto minus. Et Greg. in. xv. li. moza. tractans illud Job. xxj. Ducunt in bonis dies suos. ⁊ in puncto ad inferna descendunt. sic dicit. Omnis longitudo tpis vite p̄ntis punctus esse cognoscit. cū fine terminat. quicquid em̄ transire potuit subitū fuit In puncto stilū ponimus ⁊ leuamus. q̄si ergo in puncto vitā tetigit. qui hanc accepit ⁊ amisit.

Vitalia. a vita pl'aliter hec vitalia vitaliū. i. intestina qr ibi vita. i. aīa cōtinet. ⁊ pl'alis numeri tm̄.

Vitalis in vita exponit.

Vitatus ta. tum. i. vita vel vitis ornatus. et dī a vita te. ꝓ infula sacerdotis.

Vitella. a vitis dī hec vitella le. quedā herba. qr sicut vitis quicquid ꝓmū habuerat apprehendat. ⁊ eorum bos habet ꝓs annulos vocant.

Vitellus. a vita dī hic vitellus li. morellus siue meditullium oui. Inuenit in pl'ali hec vitella vitellorū.

Vitiligo. a vitis dī hec vitiligo ginis. vel vituligo. vimen est cum q̄ vitis ligat. ⁊ ponit simplr ꝓ ligatura. vl impedimento.

Vitio. a vitium dī vitio as. aui. are. i. corrūpere. qr vitia corrūpunt. Et componit. Conuitior aris. Itē deuitio as. i. valde vitiare. vel vitia vel malos mores auferre. Item inuitio as. i. valde vitiare. Reuitio tias. i. iterum vitiare. vel vitia auferre. ⁊ cor. primā vitio. vide in vitium.

Vitiolum li. di. puū vitium.

Vitis. a vincō cis. dī hec vitis huius vitis. quia vites vinciunt ⁊ religant inter se. vel qr vim cito radicandi habeant interius. Et nota ꝙ in gō pl'ali scz vitū t. debet reseruari in suo sono cā differētie huius nois vitū ti. Vitis vsum primus nōe instituit. ⁊ ꝓducit. ja. vi.

Vitium. a vinco cis. dī hoc viciū cij. qr vincit hoīem. et sic debet scribi p c. Vñ vicios⁹ sa. sium. Et cōpar. Vñ hec viciositas tis. ꝑm hug. Alij aūt dicūt ꝙ vitiū dī a veto tas. siue a vetando. sic a vitiū dī vitio as. et sic debet scribi p t. ⁊ cor. i. ante t. vitium ⁊ vitio as. Sed conuitium ꝓducit i. ante t. Sed melius cōponit a con et vita. quia conuitiū est improperiū contra vitam. vl contumelia. ⁊ hoc magis mihi placet. ⁊ dī vitium peccatum. dedecus macula. Item vitia dicunt in grāmatica q̄ in eloquio cauere debemus. vt vitia annexa barbarismo ⁊ soleocismo de quib⁹ dixi in quarta parte. et cor. vitium primā. Vñ hora. Omnib⁹ est vitium cantoub⁹ inter amicos.

Vito. a vita dī vito tas. taui. tare. i. cauere. effugere. quicquid contra vitam est declinare. vñ hic ⁊ hec vitabilis ⁊ hoc le. Et vitabundus da. dum. Vito componit. Deuito tas. Euito tas. i. valde vitare. vñ hic et hꝫ deuitabilis ⁊ hꝫ le. Et euitabilis le. Et ꝓ ꝓpositionē. In deuitabilis le. Ineuitabilis le. Inuito tas. q̄ nō vitare id est ad se trahere. ⁊ allicere. Vito et eius composita actiua sunt ⁊ ꝓducunt hanc syllabā vi. vñ Ouidi. de reme. Ne nimis apparent retia vitat auis. Item vito vitas. i. vita ornare. ⁊ tunc dī a vita te. ꝓ infula. ⁊ scribitur sil'r ꝓ vnum t. ⁊ pdu. vi.

Vitreus in vitrum est.

Vitricus. a nouus deriuat' hic vitricus ci. i. patrinus. vel patriaster. scz qui vxorem ex alio viro filium vel filiam habentez duxit. Et dicit' sic quasi nouitricus. qr a matre superducat' nouus. vel dicit' vitricus. a viro q̄si vitreus custos ⁊ imaginarius. quia nō est verus pater. sed falsus. Sicut em̄ ꝙ vitrum res videt' alia q̄ sit. vel corꝑis imago ⁊ nō res. sic videt' ille pater ⁊ nō est. ꝙ autem dicit' vitricus quasi vicem tenens custodis. i. p̄ris. vel quasi vitreos custos. ety. est. ⁊ cor. penl'. vnde Ouid. de reme. Vitricus ⁊ gladꝫ ⁊ acuta dimicet basta. Et inde vitricus tricia cium. adiectiue.

Vitrum. A vireo res. dī hoc vitruz tri. vnde vitreus trea. treū. ⁊ dicit' vitrū qr in supspicuitate transluceat. Nam liquor in eo positus extra declarat'. vnde dicit Grego. in. xix. li. moza. exponens illud Job. Nonadequabit ei aurum vel vitrum. Auri inquit metalli nouimus potiori metallis omnib⁹ claritate fulgere. vitri vo natura est. vt extrinsecus visum intrinsecus pura ꝑspicuitate pluceat. In alio metallo quicquid intrinsecus continet' abscondit. ¶ In vitro vo quilibet liquor qualis continet' interius. talis demonstrat' exterius. atq̄ vt ita dixerim. omnis liquor in vitreo vasculo clausus patet. Quid ergo aliud in auro vel vitro accipimus nisi illam supnam patriam. illam bonorū ciuium societatez quorum corda sibinuicem ⁊ claritate fulgent. ⁊ puncta te translucent. quā Job. in apoca. xxi. ca. conspexerat cum dicebat. Ipsa ciuitas aurum mundū sil'e vitro mūdo. Quia em̄ sancti omnes summa in ea beatitudinis claritate fulgebunt instructa auro dī. ⁊ qm̄ ipsa eorum claritas vicissim sibi in alternis cordib⁹ patet. vt cuz in vnuscuiusq̄ vultus attendit'. sil' ⁊ conscia vel scia penetrat'. hoc iterū aurum vitro mundo sil'e esse memoratur. Ibi quippe vniuscuiusq̄ mentē ab alterius oculis membrorū corpulentia non abscondit. sed patebit animus corpalib⁹ oculis ipsa etiam corpis armonia sic vnusquisq̄ tunc erit ꝑspicabilis alteri sicut nunc pōt esse conspicabilis sibi.

Vitula le. di. pua vit'. Item vitula pua infula vel corona. ⁊ tunc est di. de vita ꝓ infula. vide in vitulus.

Vitulamen. A vitis dicit' hoc vitulamen minia. vitea planta. s. illa infructuosa que nascit' ad radicem vitis. vel vbicunq̄ dumtaxat nō sit naturalis. vel vt dicunt quelibet talis planta sic dī a vitulo. qr nascat' in terra a vitulis arata. vñ in li. Sapientie ca. iiij. Spuria vitulamina non dabunt radices altas. ⁊ ꝓducit ja. vide de hoc in spurius. Item a vitis dicitur vituligo. vide in vitiligo.

Vitulor laris. in vitulus vide.

Vitulus. a vireo res. dī hic vitulus li. Et hꝫ vitula le.

penultima correpta ꝙſi a viriditate.i. ab incorruptiõe dr.ſicut z virgo.vitula ğ pua eſt z nõ dũ enixa. Nam enixa iuuenca eſt aut vacca.vel dr vitulus a vita.qr ſit dignꝰ vita. vñ vitulinꝰ na.nũ. Et no.ꝙ vitula etiã dr ꝙdaꝫ dea.ſ.leticie vel victorie.vel feſtũ illiꝰ dee.vl exultatio victorie.vñ vitulor laris.i.letari voce. Itẽ vitula dr ꝙddã inſtrm muſicũ vñ vitulor laris.i.cũ vitula cãtare. Itẽ vitula eſt diminutiuũ de vita.z de ẞ vide etiam in vitula.

Vitupero ras.a vita z paro cõponit vitupero ras.i.ĩ vitã alicui ꝰ aliq̃d turpe parare ꝓtumelijs affice aliq̃d turpe objcere.vñ ẞ z ẞ vituperabil z ẞ le.vñ vituperabiliter aduerbiũ.Et ẞ vituperiũ.Et hinc vituperoſꝰ ſa.ſũ.z cõpar.z cor.pe.vitupero.

Vinariũ.a vino nis.dr ẞ vinariũ vinarij.locꝰ vbi piſces paſcunt z impinguant z vinũt.

Vinax.a vino vinis. dr vinax cis.ge.oĩs.i.vinidꝰ fortis z cõpar.vñ ẞ vinacitas tis.Et vt dicũt. Vinax ingeniũ ẞ vinidus eſt colorꝭ oris.

Vinidus da.i.fortis agilis.z derivatur a vinus. vide in vinax.

Vino nis.xi.ctũ.vñ vinꝰ na.nũ. Vino cõpo. Aduino nis.i.valde vel iuxta vel ad vtilitatẽ viuere. Conno nis.i.ſiſ vel cũ alio viuere. vñ ẞ cõnictus ctus ctui. Reuino nis.z hinc inchoatiuũ viniſco ſcis. Aduiniſco ſcis. Cõniſco ſcis. Reuiniſco ſcis. Vino z eiꝰ cõpoſita ſũt neutra.z faciũt ptẽritũ in xi.z ſupinũ in ctũ.z pducunt vi. Vnde verſus. Vino facit vixi. fici vinco. vincio vinxi.

Vante L

Vlcero.ab vlcus derivat vlcero ras.rani.rare.i.vulnerare.vlcus facere.vlceribꝰ iplere.Et cõponit. Deulcero ras.i.valde vel deorſum vlcerare auferre. Exulcero ras.in eodem ſenſu z eſt actiuum cum ſuis compoſitis z cor.ce.

Vlciſcor ſceris.vltꝰ ſum vlciſci.i.punire vl vindicare Vñ ẞ vltor toris.z ẞ vltrix cis.vide in vindico.

Vlcus.ab oleo les. dr ẞ vlcus ceris.ꝙſi olcus qr oleat Vulnus ad aĩam refert. Vlcus ꝓpo ad corꝓis iniuriã Itẽ vulnꝰ eſt corꝓis recẽs plaga. Vlcus inueteratum vulnꝰ. Itẽ vulnꝰ qđ ferro vel fuſte.vel lapide fit quaſi vi.vlcus ꝓpo qđ ꝓ ſe naſcit ĩ cute.ſ.putredo ipa qr oleat. Vñ ꝙdã. Illatũ vulnꝰ innatũ dr vlcus.vñ vlcoroſus ſa.ſum.i.vlceribꝰ plenꝰ.Et cõparat vlcroſus ſior ſimus.vñ vlcroſe ſius ſime.aduerbium et hec vlcroſitas tatis.

Vlcea cee.locus paſcue.ab vligo dr.

Vliginoſus ĩ vligo exponit.

Vligo.ab vlna dr hec vligo ginis. naturalis humor terre ab ea nunq̃ recedẽs ẞ ei ſp adherẽs ꝙſi inſepabile accidẽs.vñ vliginoſus ſa.ſũ.i.vligine plenꝰ z piguis humidus.fecũdus. Vñ ager ꝓprie dr vliginoſus.qr ſp viget. Humidus ꝓpo dr.qr aliqñ ſiccatur.z ꝓparat.z ꝓdu li.vligo.

Vlyxes. Olon qđ eſt totũ cõponit cũ xenos qđ ẽ pegrinũ vel ſenſus.z dr ẞ vlyxes vlyxis.quaſi olonxenos id ẽ totus in ſenſu.vel totus ſepſatus.vl quaſi pegrinꝰ omniũ. Iſte deſignat ſapiẽtẽ q in ẞ mũdo ꝙerſat tã q̃ pegrinꝰ. Nõ em hic habemꝰ manẽtẽ ciuitatẽ.ẞ inq̃rimus futurã.vlyxes em multũ pegrinatꝰ ẽ ĩ vita ſua z facit vtũs vlyxes vl vlyre. Ouid. epi.ĩ ꝓnci. Hãc tua penolope lento tibi mittit vlyxe. Itẽ iueniẽ ẞ vlyxeus vlyxei ꝓ vlyxes.vel vlixeꝰ xea.xeũ.poſſeſſiuũ. Hꝫ vlixeus poſſeſſiuũ eſt tetraſyllabũ. vlixeꝰ ꝓpo ꝓpriũ nomẽ eſt triſyllabũ.qr eu in vocatiuo eſt dypbthongus.genitiuus ꝓpo par ẽ in ſyllabis poſſeſſiuo.qr eu nõ ẽ dyptbõgus ibi.

Vlyxeus ĩ vlyxes exponit.

Vllus.ab vnus dr vllus vlla vllũ.i.aliq̃s.z eſt penulti

Vante L

ma gtĩ cõis.tũ in ꝓſa ſp dꝫ acui vlliꝰ.z inde vſpiam z vſq̃.i.ĩ aliq̃ loco.z cõponit nuſpiã z uſq̃.

Vlna vlne.ẞm quoſdaꝫ eſt vtriuſq̃ manus extenſio ẞm alios brachiũ vel cubitus qđ veriꝰ dr. Luce.ij.ca. Accepit eũ in vlnas ſuas.i.iter brachia ſua. Grece ꝓpo vlneos vel vlenos cubitus dr. Vñ ẞ vlna vlne. z hec vlnula vlnule diminutiuũ. Et hic z hec vlnalis z ẞ vlnale.z vlnarius vlnaria vlnarium.ad vlnam pertinẽs. Et vlno naſ.id eſt vlna menſurare. De hoc etiaꝫ dixi in brachiũ.

Vlnalis in vlna exponit.

Vlnula le.di.pua vlna.

Vltor.ab vlciſcor vlciſceris.vltũ tu.dr ẞ vltor vltoris.i.punitor.vindicator. Et vt dic. Papi. Ultor fac ne impune ſit facta iniuria. Defenſor ꝓpo curat ne fiat iniuria. Itẽ vindicator differt ab vltore.qđ põt pater rẽ ĩ vindico dicas.

Vltra aduerbium loci.z cõparatur vltra terior timꝰ. Poteſt etiam eſſe ꝓpoſitio quãdo regit cꝰſum.vt vltra rbenũ.

Vltrix.ab vltor or.in rix fit hec vltrix vltricis.i.punitrix.vel vindicatrix. et eſt feminĩ generis in ntio actio z vtio ſingulari. In alijs ꝓpo caſibꝰ eſt oĩs generis z fac ablt̃m ſingularẽ in e.vel in i.vltrice vel vltrici.vide etiam in victrix.

Vltro.i.vltra vel ſponte.

Vltroneꝰ nea.neum.id eſt ſpontaneus.vel vlterior.z dr ab vltro.

Vltꝰ ab vlciſcor.ſceris.dr vlꝰ ta.tũ. Propba. Et in noie dñi qr vltus ſum in eo.z ſepe accipit in paſſiua ſignificatiõe.vt vltꝰ.i.vindicatꝰ.defenſus.z ꝓponit iultus ta.tũ.i.nõ vltus.

Vlua ue.berba eſt paluſtris.vñ vluoſus ſa.ſum.

Vlula le.in vlulo las.exponit.

Vlulo las.lani.lare.i.flere.vl fortit clamare. vlulatũ facẽ.z ẽ lupor z feminar. Vñ ẞ vlulatus tus.ui.i.lamẽtũ meror fletus. Et vlula le.q̃dã auis q̃ flere videt. Vñ dicũt eaꝫ dici ſic.ab oleagi.i.a ficto fletu. Jn.xiij. Iſaie.dr. Et reſpõdebũt ibi vlule in edibꝰ eiꝰ. vbi dic glo. Vlule aues ſunt magnitudinis corune.que figentes roſtrum in lutum horrende ſtrident. Vlulo las.cũ ſuis cõpoſitis ſi q̃ bꝫ neutrũ eſt z ſcribit ꝓ vnũ l. corri. ꝓpo ꝓmã z penultimã. Vñ ouid.epi. Heronuba teſifone thalamis vlulauit in illis.

Vante M

Vmbilicus ci.pnl.pdu. dr ab vmbo.qr ſit q̃ſi vmbꝰ yliorũ. Eſt ꝓpo vmbilicꝰ mediꝰ locus totiꝰ corꝓis.et ẽt yliorꝝ.ſicut vmbo dr media ps ſcuti. vel lòcꝰ in medio clypei. Ex vmbilico pendet infans ĩ vtero.ex eo et nutritur ꝙ aũt dr vmbilicꝰ quaſi vbi vel vnde liq̃r ety.ẽ. Et ſcias ꝙ luxuria viri eſt ĩ lũbis et feis ĩ vmbilico.vñ dic greg.ꝙ viris luxuria ĩ lũbis ſit.femis ĩ vmbilico.teſtat dñs q đ dyabolo ad ſctm iob loq̃t dicens. Virtꝰ eiꝰ ĩ lũbis eiꝰ.z fortitudo in vmbilico ventris eiꝰ. Aꝓn cipali igit ſexu lũborꝝ noie luxuria deſignat cũ dñs di. Sint lumbi veſtri pcincti. Lumbos em pcingimꝰ cuꝫ carnis luxuriã ꝓ ꝓtinentiã coartamus. vide ĩ lumbus. Et ſcias ꝙ infans ĩ vẽtre matris mingit ꝑ vmbilicum. vt dixi in ſumen.

Vmbo bonis.in vmbilicus vide.

Vmbra bre.dr aer carens ſole.ſic dicta.qr fit cũ ſolis radijs aliq̃d objcit. Vñ vmbraticus ca.cũ.pul.corre. z ẞ vmbraculũ laꝛ vmbroſus ſa.ſum.z cõpar. vñ hec vmbroſitas tatis.

Vmbratilis.ab vmbra dr ẞ z ẞ vmbratilis z ẞ le.ſm bug. Hꝫ magis videt derivari a ꝓbo vmbro bras.cuꝫ corri.pnl.ſicut ſorbilis. Vel dic ꝙ excipit a regula ſic parilis.ſi vis ſuſtinere bug.

Vmbzella le.di.pua vmbra.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Umbro ab vmbra dr vmbro bras. brauí brare. i. obscurare coopire. et cõponit ad umbro bras. i. valđ vmbrare. Obumbro bras. i, vndiq; vmbrare. vmbro z eis cõposita sũt actiã.

V ante N

Unanimis. ab vn9 z anim9 ꝓponit b z b vnanimis z b vnanime. Et vnanim9 ma. mũ. i. vn9 animi. vũ vnanimiter adverbiũ. z b vnanimitas tatis. i. animi vnitas ꝓcordia vide ī anim9. z corripit ni.

Uncia in vns est.

Unciatim adverbiũ. i. ꝑ uncias vel de una uncia ī aliam. z dr ab uncia.

Uncinul9 li. di. pius uncin9.

Uncin9 ni. pnl. pdu. vide ī uncus.

Uncio as. i. uncia vel uncijs mensurare. et dicitur ab uncia.

Uncio cis. cire. i. alligare. unco capere. et dicitur ab uncus ci.

Unciola le. di. pua uncia.

Unco cas. i. curuare. Et inde componit abunco cas adunco cas. Reduncо cas. Subunco cas. id est post vel parum uncare. Et est unco actiuum cum suis compositis.

Unctus. ab ungo gis. dicitur unctus cta. ctuz. z componitur. Unde. hec unctura re. et boc unctuz cti. z uncto ctas. frequentatiuũ. A quo unctito ctas. aliud frequentatiuũ. De unctione extrema habes in unguo.

Uncus. ab unco cas. dr uncus ca. cũ. i. curuus. z b uncus ci. iustrũ curuũ ad aliđ capiendũ. Et b uncin9 ni ītẽ amos. viij. c. Et ecce uncinũ pomoꝝ. z dicũt q̃dã q uncin9 dr ab unc9. alij dicũt q uncinat ab unco cas. nec est dimi. de uncus nisi q̃ ad uocẽ. b est idẽ q uncus Un̄ uersus. Unco dat uncinos. z eos non pcutit uncus. qđ aũt dr uncinus quasi ungue cedẽs etymo. est.

Uncus cõponit. Aduncus ca. cum. i. recuruus. Un̄ aduncul9 la. lũ. z obuncus ca. cũ. Subuncus ca. cum aliquãtulũ curuus vel parũ.

Unda. ab eo is. dr b unda de. z est unda supior pars aque. s. supior liquor q̃ sp̃ī motu est. Bz aqua est stativa z sine motu equalis. Un̄ aqua dr quasi equa. b unda q se nõ est aqua. b aqua ī q̃dã motu z agitatione q̃i ab eũdo z redeũdo aqua uocata est. quasi eunda. quia sp̃ est in motu. Un̄ undosa sa. sum. i. plen9 z frequẽs undis. z cõpat. vñ hec undositas tatis. Item ab unda dr undo das. qđ nõ est ī usu. b ab eo cõposita. Abũdo das. Exundo das. Inundo das. Redũdo das. z ẽ undo neutrũ cũ suis cõpositis. z pducũt penultimam ut undabit undabaz. undare z cõsilia. vide in abundo das. vel ꝑm quosdã ꝓdicta uerba cõponunt ab unda z preposition̄. z est undare abundare. bullire. in cumulos surgere.

Unde adverbiũ loci. i. a q̃ vel ex q̃ loco. vel ex q̃re vel cã ꝑm papiã.

Undecennis. ab undecim z annus cõponit b z b undecennis z b ne. i. undecim annoꝝ. vñ b undecenninum nũ. spaciũ undecim annoꝝ.

Undecies aduer. nu. i. undecim vicibus ab undecim dicitur.

Undecim pluralis numeri z indecli. nomen numerale ex unũ z decẽ cõponit.

Undenarius. in ydenus est.

Unden9. ab undecim dr undenus na. nũ. z undenarius ria. riũ. z b undenari9 rij. ꝑ illo numero z undecim9 ma. mũ. z pdu. de. unden9.

Undiq; aduer. i. ex oĩ pte z grauat pnl. undiq; cõiũctio encletica nõ inclinat b accẽtũ ꝓcedẽtis syllabe ad se. i. iuxta se. q: ꝓcedẽs vocalis corrupta est in undiq;. Nã undiq; cõponit ex unũ z q;. z sit ꝓtingit ī deniq; qđ cõponit ex denuo z q;.

U ante N

Undo das. in unda exponit.

Undula le. di. pua unda.

Unguẽtari9 in unguentũ exponit.

Unguẽtũ. ab ungo dr b unguentum ti. z b unguennis. in eodẽ sensu. z hinc unguẽtari9 ria. riũ. i. ad unguẽtũ ptinẽs. vel unguẽtũ uendẽs. z unguẽto tas. i. unguẽto ungere. vide ī ungo gis. z ut dicit Papias. Unguẽtũ est oẽ qđ ex cõi oleo ꝑfectũ speciẽ cõmixtiõe auget odoris iocunditatẽ sumens et lõge redolens et est neu. ge.

Unguis. ab ungo. dr b unguis b9 unguis. Un̄ z b ungula le. z est unguis hoĩm z aniũ. ungula le. aliorum aialium. z dr unguis ab ungo. q: eo solemus ungere Itẽ ungula dr gen9 tormenti. q: effodiat. Idẽ z fidicula a fidis. q: hac rei torquent in eculeo. ut fides ĩueniatur. Item ab ungula dicitur ungulatus ungulata ungulatuz. qui habet ungulas magnas. Vide in unguo ungis.

Ungula le. in unguo exponit.

Ungulus. ab ungula dicitur hic ungulus unguli anulus gemmatus. quia sicut ungula carni. ita gẽma anulo accingit.

Unguo gis. unxi unctũ. vñ unct9 cta. ctũ. z a gtõ uncti addita o. fit unctio. Unguo cõponit adũguo adungis. Inunguo inũgis. Perũguo perungis. Unguo ungis z eis cõposita sũt actiã. z faciũt ꝑteritũ in xi. z supinũ in ctũ. Et scias q unguo in ꝓma ꝑsona hz u. post g. z o. pueꝛsa in is. deberet scđam ꝑsonam facẽ unguis ut post g. esset u. sed q: essz ꝓcidẽtia ĩter nomẽ unguis et scđaz ꝑsonã b9 uerbi unguo sic diceret unguis. iõ ad vitãdũ ꝓcidẽtiã subtrahit u. a scđa ꝑsona z ab omnibꝰ que formant ab ea. z dr unguo gis. git. ẽre. De deriuatiuis aũt est opinio. Quidã ꝛo dicũt q unguẽtũ z unguen deriuant a scđa ꝑsona ungis. z sic nõ bñt u. p9 g. Alij dicũt cũ q̃bꝰ ego. q unguẽtũ z unguen deriuant a ꝓma ꝑsona. s. ab unguo. vñ bñt u. post g. z unguis nomẽ sibi. Unguo in ꝓma ꝑsona hz u. b ī aliꝰ nõ.

Hic de unctiõe extrema videamus. s. que est sacrm ecclesie. Scias ergo q octo ꝓcurrũt ad sacrm extreme unctionis. q̃ innuunt in quadã autoritate bti Jacobi apli. Infirmat inquit quis ī uobis inducat ꝑsbyteros ecclesie. et orent super eum unguentes eum oleo in noie dñi. z oratio fidei saluabit infirmũ z alleuiabit eũ dñs. z si ī peccatz sit dimittent ei. Primũ est subiectũ. s. ꝑsona singularis cũ dicit q̃s. Scdm est causa. cũ dicit. ifirmatur. Ex quo patet q non dz dari nisi infirmis. q̃ sit in periculo mortis naturalis Un̄ nõ dz dari latronibꝰ q̃ occidũtur nec ꝓliantibꝰ in bello vel ī duello. q: ꝑm fortunam sunt in periculo mortis nõ ꝑm naturã. Terciuz est postulatio z desiderũ. cũ addit inducat. Ex q̃ patet q nõ dz dari nisi petenti uerbo vel signo manifesto. et habenti usum liberi arbitrij. q̃ soli petere ꝓnt. Un̄ cõsueuit dici. Nõ est ungendus furiosus moꝛio paruus Dr aũt moꝛio a morte. eo q in eo nõ uiget intellectus Et b intelligas. nisi furiosus haberet lucida intervalla in quibꝰ sacrm recognosceret. q: sic q̃i in statu suo ꝓferri posset in periculo mortis. Quartũ est minister cũ dicit ꝑsbyteros ecclesie. Ex q̃ pz q b sacrm non dz dari nisi a sacerdotibꝰ. nõ a laicis. nec etiã a diacõibꝰ. Et in de est q sacrm extreme unctionis nõ est sacrm necessitatis. sicut baptismus. Un̄ nõ ita cõmittit dispensatõi eis9 oĩbꝰ in articulo necessitatis. b solis illis q̃bus ex officio competit. i. sacerdotibꝰ. Diaconibꝰ aũt etiã baptizare nõ cõpetit ex officio. Quintũ est mã. Un̄ dicit ungentes cũ oleo. Naz materia huius sacrĩ est oleũ olive ꝓsecratũ ab epõ. In omnibꝰ nãq; sacrĩs que indigent mã sanctificata prius sanctificatio materie fit p epm. z usus q̃q; p sacerdotez. ut oñdat sacerdotalis ptãs ab epali deriuata. Nec debet balsamum poni in materia huius sacrĩ. q: balsamũ ꝓpter odorẽ ptinet ad bo-

nitatē fame qua vecetero nō indigēt ꝓpter se exeuntes ß indigēt tm̄ nitore ꝓscie q̄ p oleū signat. Sextum est forma ꝓsecratōis olei vl sacri cū dicī noīe dñi. Septimū ē modus cū dicit z orent sup eū. Octauū ē effect⁹ duplex.s. alleuiatio ifirmitatis z maxime si expedit.et remissio pctōz. vñ dicit. Et si in pctis sit dimittent̄ ei.

Jtē nota q̄ sacr̄m extreme vnctōis nō dz ꝓferri in tpe generalis interdicti alicui psone.nō laico nec sacerdoti.nec etiā religioso nisi.sup ß habeāt ꝑuile giuz spāle.

Jtē vt dixi in mā sacri extreme vnctiōis est oleū. Sed mā sacri ꝓfirmatiōis est oleū balsamatū vt oleū ptineat ad ꝓsciam quā oz nitidā hīe eos q̄ pfessores diuine fidei ꝓstituūt̄.z balsamū ad famā quā oz diffandere z ꝑbis z factis fidei ꝑfessores. Sacr̄m aūt ꝓfirmatōis z ordis solis epis reseruat̄ vt ipm ꝓferre possint.z imp̄mit̄ caracter in sacro ꝓfirmatiōis. vt dixi ī caracter.vide etiam in sacramentū.

Unicolor lorz.ois ge.i.vni⁹ coloris.z cōponit̄ ab vn⁹ z color.z cor.co.

Unicordia die.i.ꝓcordia.ab vnicors dr.

Unicornis.ab vn⁹ vna vnū z cornu cōponit̄ ß z hec vnicornis z ß ne.hñs vnū cornu.z substantiue ß vnicornis hui⁹ vnicornis.aial hñs vnū cornu i frōte qđ z monoceros z rinoceros dicit. Prophetа et a cornib⁹ vnicornium humilitatem meam: vide sup̄ ī rinoceros.

Unicors. Lor cōponit̄ cū vn⁹.z dr vnicors dis. ois ge.quasi vni⁹ cordis.s.cōcors.vñ vnicordit̄ aduer. Et scias q̄ antiq̄tus dicebat hic z hec vnicordis z ß de.sicut dixi in cor.

Unicuba cube.i. vni⁹ viri vxor.z cor.pnt.quasi cuz vno cubās.

Unic⁹ ca.cū.in vn⁹ exponit̄.

Unifico cas.i.vnū facere.vnire.vñ vnificus ca.cum.

Uniformis.ab vna z forma cōponit̄ ß z ß vniformis z ß me.i.vni⁹ forme. vñ vniformit̄ aduerbiū z ß vniformitas tatis.

Unigam⁹.ab vnus na.num.z gamus vnigamus.mā.mu.q̄ vni tm̄ nupsit.s.q̄ vel que habuit vel habet vnā vxorē vel vnū maritū. Unde hec vnigamia mie.i. vne nuptie vel ꝓprietas qua aliquis dr vnigamus.et corripit ga.

Unigenit⁹ ī genit⁹ exponit̄.

Unimamme in amazones exponit̄.

Unimodus da.duz.i.vnius modi. ab vnus z modus componit̄.

Unio.ab vnus dr vnio nis.nii.nire. Et vno as.i.cōgregare.cōiūgere. Dz vnare.i.ꝓgregare.ita vt ex congregatis nō efficiat̄ vnū. Dz vnire est ita cōiungere vl ꝓgregare q̄ ex cōiunctis efficiat̄ vnū. q̄si vnū ex duobus vel pluribz facē. Et hinc vnitus ta.tu m.et ß vnio onis. Et vnitiuus na.uum.i.ꝓiunctiu⁹ cōgregatiuus.z ꝓponit̄. Adunio nis. Counio nis.z sil'r ꝓpōit̄. Aduno unas. Couno unas. Unio z vno actia sūt cū suis cōpositis z ꝑdu.u. Jtē inuenit̄ ß vnio onis.ꝑ lapide vl itel la.vide in vnus.

Uniuersale. Ab vniuersus sa.sum. dr ß vniuersitas tatis. Et format̄ ab ß gtīo vniuersi.addita tas. Et hic z hec vniūsalis.z ß le.z differt vniuersale ꝑm logicos a p̄dicabili.q: vniuersale diffinit̄ p esse. Predicabile z̄q p dici. Predicabile em̄ est qđ aptū natū est de pluribz dici. Uniuersale aūt est qđ est aptū natū eē ꝑ pluribz. Predicabile siue etiā vniuersale diuidit̄ p genus. dr̄iam.speciē.ꝑriū.z accidēs. de q̄bz quinq̄z determinat porphyr⁹ z vt dicit aristo.ī ꝑmo d aīa. Uniuersale aūt nihil est.aut posteri⁹ est. Ad cui⁹ intelligentiam nota.q̄ tripler ē vniuersale.q̄ddā est in re.s. nā ipsa q̄ est in particularibz q̄uis ī eis nō sit ꝑm rōnē vniuersalitatis ī actu. Est etiā q̄ddā vniuersale qđ est a re acceptū ꝑ abstractionē.z ß vniuersale posterius est. z hoc modo forme rerum in mente angelica existentes nō sūt vniuersales. Est insuper vniuersale ad rem quod est prius re ipsa.sicut est forma domus ī mēte edificatoris.

Uniuir⁹ re.pnt. cor.re. vni⁹ viri vxor vel mulier vnū vir̄ habens.ab vn⁹ z vir cōponit̄.

Uninocus.ab vnus vna vnū.z vox cōponit̄ vninocus ca.cū.z dr vninocū.qđ vna voce tm̄ vnū signat. z cor.ri.vo.sic vult hug. Scdz ꝙo logicos. Uninoca sīc q̄r nomen est cōe.z ꝑm illud nomē rō substātie ē eadē. vt nomē aīalis est cōe homi z boui.z sil'r diffinitio eius ꝑm illud nomē. Dicimus em̄. Homō est aīal. Bos ē aīal z sil'r bō est sba animata sensibilis.z Bos est sba aīata sensibilis. Et sic nomē est eis commune. Et sil'r rō siue diffinitio eor est eadē ꝑm nomē. Nichil em̄ ē hō ꝑm q̄ aial est nisi substantia animata sensibilis:et similiter bos.et sic ratio eis cōis est ꝛc.

Uno nas.in vnio nis.exponit̄.

Uñq̄ .i.aliq̄n.q̄nq̄z aduerbiū tp̄is.vide ī nūq̄.

Uns tis.mas.ge.i.vntia.z dr a vincio cis.q: vniuersitatē minor̄ ponderū sua vnitate vincit.s.cōplectit̄.

Lōstat ꝙo ex drachmis octo.i.scrupulis vigintiq̄tuor. qđ z pinde legitimū pondus hz.q: numer⁹ scrupulorū eius horas diei noctisq̄z metit̄. vel q: libram efficit duodecies ꝓputata. Et inde dr ß vntia tie. Jtē vntia vel vns cōponit̄ ß quincuns cūtis. Septuns tis. Decuns tis.et formant̄ gtūs a tio remota s. et addita tis. vt vns vntis. Decuns cuntis. Untia ꝓponit̄. Semiuntia.i.media vntia.

Unus. Ena grece latine dr vnū. Ūñ vnus vna vnuz quasi enus.z inde vnicus ca.cum.i.sol⁹ singularis.vn⁹ ex multis dr. Sed vnicus solus est. Jtē vnus numeratur. Unicus ꝙo intra numerū finit̄. Jtē vnus ad numerū ptinet. Solus ꝙo de multis intelligit̄.z ab vnus vnius vni.addita tas.fit hec vnitas tatis. Jtē iste ablatiuus vna ponit̄ aduerbialiter.z tunc acuit̄ in fine. vt vna.i.pariter vel insimul.z signat vna comitatum.vt Una ꝓficiscunt̄. Pariter ꝙo signat equalitatem.vt Ūñ pariter cū illo ducit. Ab vnus componit̄ vniformis.vnicolor.z multa alia. de quibus dixi in suo loco.

Sed consueuit queri. An sit dicendum vigintiun⁹ hō.vel vigintiunus hoies.sed hoc quesitū est in vigintiunus. Et nota q̄ vnus q̄nq̄z signat animor̄ vnitatē. Unde in actib⁹ apl'or̄ ca.iij. Multitudinis aūt credentium erat cor vnum z aīa vna in dño. z ꝑm hoc posset dici in plurali. Iste mulieres sunt vne.i. vnanimes.et corda vestra sūt vna.i.vnanima. Ūñ lucanus. Fecere nephas ī ptib⁹ vnis.i.vni⁹ animi et voluntatis. Similiter potest in plurali declinari vnus.quando ponitur cum quibusdam nominibus que tm̄ in plurali declinantur. vt Una arma. vne nuptie.sicut dixi in tercia parte in capi. de numero nominum. Item nota q̄ vnus facit genitiuum vnius.et datiuum vni ꝑm modernos tamen apud antiq̄s mobilit̄ declinat vni vne vni. Ptio vno vne vno. Sicut alij alie.alij. Alio alie alio. Et ita intelligas de alijs nominibus que declinantur ꝑm modernos ꝑm modum pronominum tercii modi.vt vn⁹ totus.solus.nullus.alius.uter.alter.alteruter. neuter. uterq̄z. Unde adhuc dicimus. Cuius generis neutri. quor̄ omniū tria solum habent vocatiuos.s.vnus.totus.solus.z predictor̄ omniū gtūs singularis ꝑdu. pe nultimam. Autoritate tamen poetica pōt in versu breuiari. quia in versu communis est. Jn prosa tamē semper acuitur penultima.nisi alius qđ semꝑ ꝑducitur.vl alterius quod semper breuiatur. sicut dixi in ali⁹. Jtē ab vnus deriuatur hic vnio onis.lapis pretiosus sic dictus.quia tm̄ vnus z nunq̄z duo vel tres simul reperiūtur. Inuenitur etiam vnio pro stella.et pro cepe. Et ß vnio dicitur ꝑ coniunctione.vel congregatione.z tūc dicitur ab vnio vnis. In papia dicitur. Uniones quedam margarite sunt. Jtem inuenit̄ vniusmodi dictō composita omnis generis.z indeclina.id est cōcors.vt

Isti homines sunt vniusmodis.id est concordes ꝛ vnanimes. Unde in psalmo. Qui habitare facit vniusmodis in domo. Item scias ꝙ vnum ſm aristotelem est indiuisum a se:ꝛ diuisum ab alijs. Et vt dicit philosophus. Unū in substantia facit idem. Unum in quātitate facit equale. Unū in qualitate facit simile. Item scias ꝙ vnitas bonorum est.ꝛ ista est vtilis ꝛ virtuosa. Et est vnitas malorū ꝛ hec est noxia ꝛ perniciosa. Un dicit gregorius in tricesimoquarto moral. Sicut perniciosum ē si vnitas desit bonis.ita ꝛ perniciosius si nō desit malis. quod bene maris rubri scissione signatur. Dum enim in duas partes vnda diuiditur.electo populo ad terraꝫ ꝓmissionis iter ostendit.quia dum malorum vnitas scinditur.bone mentes ad hoc quod appetunt perducūtur. Si malor vnitas noxia nō fuisset nequaꝫ diuina ꝓuidentia superbiētiū linguas in tāta diuersitate dissipasset. vide in par et in Thomas.

Hic nota ꝙ vt di.beatus Bernardus in quinto libro de cōsideratione.multipler est vnitas. Nā est vnitas que collectiua dici potest.cum verbi causa multi lapides faciunt aceruū vnum. Et est vnitas constitutiua.cum multa membra vnuꝫ corpus.vel multe partes vnum quodcūqꝫ totum constituunt. Et est ꝓiugatiua qua fit vt duo iam non duo sint. sed vna caro. Et est natiua qua anima ꝛ caro vnus nascit homo. Est etiaꝫ vnitas pōtestatiua. qua homo virtutis non instabilis non dissimilis.sed vnus sibimet semper nititur inueniri. Est et cōsentanea.cum per charitatem multorū hominū est cor vnum ꝛ anima vna.et est votiua cum anima votis omnib adherens deo vnus spiritus est cum deo. Et est dignatiua. qua limus noster a dei verbo in vnam assumptus est psonaꝫ. Uerum hec omnia quid ad illud verum:ꝛ summum atqꝫ vt ita dicam vnice vnū vbi vnitatem consubstantialitas facit.huic vni quodvis illorum si assimiles.erit quodāmodo vnum si compares illo. Igitur inter omnia que vere dicunt arcem tenet vnitas trinitatis.qua tres psone vna substantia sunt. Secūdo illa precellit. qua econuerso tres substantie vna in christo persona sunt. et subdit post pauca. Dico in christo verbū animā ꝛ carnem sine cōfusione essentiarum vnam esse personam.et item absqꝫ ꝓiudicio psonalis vnitatis in sua numerositate permanere. Nec negauerim hanc ad illud quoqꝫ genus vnitatis ptinere. qua anima et caro vnus homo est. Decuit quippe familiarius similiusqꝫ cum hominis conuenire constitutione. quod ꝓ homine constitutū est sacramentum. Decuit etiam cum summa. que in deo et deus est vnitate congruere. vt quomodo ibi tres persone vna essentia.ita hic conuenientissima quadā contrarietate tres essentie sint vna persona. Vides ne pulcre inter vtranqꝫ vnitatem hanc collocari.in eo vtiqꝫ qui constitutus est mediator dei ꝛ hominū.quia homo christus ihesus pulcerrima inquā conuenientia vt salutare sacramentum congrua igitur quadam similitudine ambobus respondeat.vt saluanti videlicet ꝛ saluato tantam denicqꝫ tanqꝫ expressam vnionis vim in se preferat ea persona in qua deus et homo vnus est christus.vt si illa duo de se inuicem predices non erraueris.deum videlicet hominē.ꝛ hominē deum vere catholicēqꝫ ꝓnunties. Non autem similiter vel carnem de anima vel animam de carne nisi absurdissime predicas et si similiter anima et caro vnus sit homo. vide in persona. Ex predictis verbis bernardi colligit ꝙ vnū esse ypostaticum tm̄ est in christo.

V ante D

Uo vis vi.vre.dicitur ab vua quod est vere bumere vel potius madefacere. et est u.vocalis in vo vis. et non est in vsu.et inde ſm quosdam interposita b.componitur cum in et dicitur imbuo is.ꝛ cum con.ꝛ dicit combuo buis.

Uocalis.a vox dicitur hic ꝛ hec vocalis ꝛ hoc le. Et hec vocalis lis.litera que per se vocem facit.et sine qui bus literalis vox proferre nō potest.et sunt quinqꝫ vocales.scilicet.a.e.i.o.u.ꝛ desinit ablatiuus in i.hec vocalis.ablatiuo.ab hac vocali. Et scias ꝙ vox vocis ꝛ vocalis producunt u. ante c. vt patet in illo versu magistrali. Ab cum vocali reliquis vult a sociari.vñ vicios um est illud. Perimit synalimpha vocalē.

Uocatiu⁹. A voco cas.dicit vocatiuus ua.uū.ad vocandum aptus.vel vocationē designans. Item vocatiuus dictus est quidā casus.quia per eum aliquem vocamus vt o virgili. Dicit etiā salutatorius. quia per eum salutam⁹.vt Salue o enea.qui tamē semp secūde psone adiungit. Nā reliqui casus nominū tercie sunt psone.ꝓprie tamē ꝑ figurā adiungit aliqñ cum prima vel secūda psona.vt ego iobānes scribo. Tu petre vel petrus scribis. Ille pstian⁹ scribit. ꝛ obtinuit vocatiu⁹ extremū locuꝫ apud grecos.quippe imperfectior ceteris esse videt nisi ꝺo secūde psone ꝓiungi nō potest cū superiores q̄tuor omnes psonas possint cōplecti figurate adiuncti ꝓnominib. Ablatiu⁹ casus ꝓprius est romanorū vt dicit pstianus.in q̄nto libro. vide de hoc i tercia pte in ca.de casu nominū.

Uociferor raris.ratus sum. vociferari verbum deponentale.id est clamare.vocem feram emittere. et q̄nqꝫ ponitur simpliciter ꝓ loqui. Unde vociferans rātis.ge.omnis.ꝛ cor.fe.

Uocito tas.frequentatiuū.id est frequēter vocare.ꝛ formatur ab vltimo supino de voco cas. scilicet vocatu a.mutata in i.breuē ꝛ u. in o.vt vocatu. vocito vocitas ſm pst̄i. Unde quidā. Plena dolis multis vocitat subdola vulpes.

Uoco cas.caui.care.id est appellare.nomīare.clamare. Et cōponit. Aduoco cas.id est ad se vocare. Conuoco cas.id est simul cuꝫ alio vocare. Euoco cas.i.extrā vocare. Innoco cas.id est in auxiliū vocare. Aduocat patrocinium daturus. Innocat prestiturus auxilium. Euocatur pstiturus obsequium. Pronoco cas.id est irritare potro vocare. Renoco renocas. Unde b ꝛ bl renocabilis ꝛ hoc bile. Et componit. irrenocabilis le. Senoco cas.id est seorsum vocare. Uoco ꝛ eius ꝓposita actiua sunt ꝛ corripiūt vo.

Uola le.fe.ge. est media ps man⁹ vl pedis. Item vola i auibꝫ ē media ps alaꝝ q̄rū motu pene agitant.

Uolatilis.a volo las.dicitur hic ꝛ hec volatilis ꝛ hoc le. Et hic volat⁹ tus.tui.ꝛ cor.ti.

Uolemus.a vola dicit hec volemus volemi quoddā genus piri. que facit pira adeo magna ꝙ vir in vola possint includi ita bene implent illam. Unde b volemū volemi.fructus eius.

Uolito tas.verbum frequētiuum.id est frequēter volare.ꝛt formatur a volatu.vltimo supino de volo las. a mutata in i.breuem.ꝛ u.in o.

Uolitum in volo vis est.

Uolo. A vola quod est media pars alarum in auibus dicitur volo volas volaui volare. quasi volas mouere. Uolo componitur Aduolo aduolas.id est volare ad aliquid. Abuolo abuolas.id est longe ab aliquo volare separare. Conuolo conuolas. Circūuolo las. Deuolo deuolas. Euolo euolas. Interuolo interuolas. Peruolo peruolas. Preuolo prevolas. Obuolo obuolas. Subuolo subuolas. id est subtus vel post vel parum volare. Supervolo supuolas. Transuolo las. Uolō ꝛ eius cōposita neu.sunt.ꝛ cor.banc syllabā vo. Uñ facet⁹. Nā cito sepe ruit. qui sup astra volat. Et hora.in epi. Euolat emissum semel irrevocabile ꝛbū. Uolo vis vult volui. velle.et est volo minus q̄ opto ꝛ opto minus q̄ cupio. Volo cōponit. Malo mauis mauult. Nolo.nōuis nōuult. Uolo ꝛ ei⁹ ꝓposita sunt

neutra irregularia. z carent supinis z faciũt ꝓteritũ in lui. z carẽt impatiuis ꝓter nolo qđ bꝫ noli nolite. z facꝫ ꝑmã ꝑsonã pluralis ꝑntis indicati nolum⁹. sic q̃sumus z cor. ꝑmã volo. ß ꝓducit cã nolo. vñ ℟sus. Longeꝫ nolo ß breuiaꝫ o volo. Et iuuenalis. Sic volo sic iubeo sit ꝓ rõne voluntas. Et velim lis. corripit etiã ve. sꝫ velis a velũ numeri pluralis ꝓducit ve. vt bẽs in velũ. Et scias q regulariꝫ deberet declinari volo lis. Sꝫ vt dicit ꝑs. in. ix. li. Si volo lis. diceret dtũs z abltũs pluralis extimari posset b⁹ noĩs qđ est vola. Volum⁹ ꝑ i. bꝫ u. pnl. vt volumus ꝓ volim⁹. Itẽ volo caret supis vt dictũ est ꝑm vsum. deberet tñ facere vultũ. sicut pꝫ ꝓ nomẽ ꝓticipiale vultus q ꝑm ꝑs. nascit ab eo. z tñ ẽ iam in vsu, volitum apud theologos Vñ volit⁹ ta. tũ z hoc volitum ab eo. et cor. li. Item volitio onis. i. voluntas.

Volpiscus sci. vir nobiliter natus. z dña vult⁹.

Volucer. a volo las. dr bꝫ volucer. bꝫ volucris bꝫ cre. i. velox. Dicre. xij. Consumptũ e st aial z volucre. z hec volucris b⁹ volucris. i. auis. Inuenit tñ qñq bꝫ volucer vel volucris ꝓ aue in masculino gene. z cor. nãlit pnl. vñ prudẽti⁹. Cõcidũt volucres victũ z inde fore viles. Et scias q antiq dicebãt bꝫ z bꝫ volucer vl volucris. z bꝫ volucre. sicut oñdi in tercia ꝓte vbi egi de declinatione nominũ.

Volumẽ. a voluo uis. dr bꝫ volumen minis. i. reuolutio. vñ liber dr volumen ꝓpter multas reuolutiões cartarũ. z ꝓducit lu.

Voluntas. a voluo uis. dr bꝫ volũtas volũtatis ꝓ n. z hec voluptas ptatis. ꝓ p. volũtas ꝓ n. est desiderũ nõdũ adepte rei. Sꝫ voluptas ꝓ p. est rei adepte delectatio bone vel male. z ꝓprie carnalis delectatio. z ẽ voluntas tñ in bonis. Sed ĩ malis z flagitiosis factis cupiditas ꝓpe nõ dr volũtas. Et hinc volũtarius ria. riũ. z volũtatiuus ua. uũ. z vt dr ĩ. iij. de anima. In rõne ẽ voluntas. ¶ Hic nota q volũtatis noie aliqñ vis. s. naturalis potẽtia volẽdi aliqñ actus rõnis ipi⁹ vis signat. vis ãt ipa naturaliꝫ insita nunqꝫ peccatũ ẽ. sic nec vis memorãdi vel itelligẽdi. Sꝫ actus b⁹ vis q et volũtas dr tũc peccatũ est qñ inordinat⁹ est. Sꝫ põt qri. Quare b⁹ naturalis potẽtie. s. voluntatis act⁹ pctm̃ est sed aliaꝝ potentiaꝝ actus pctã nõ sunt. s. potẽtie memorandi cui⁹ actus ẽ memorare. z potentie intellengi cui⁹ actus est intelligere. Ad bꝫ est dicẽdũ q alterius generꝫ est actus voluntatis q̃ actus memorie vel intelligẽtie. Hic ℣o actus est ad aliqđ adipiscẽdũ vel nõ admittẽ dũ. q nõ põt esse ꝺ malis q̃n sit mal⁹. velle ℣o mala malũ est. ß intelligere vel memorare mala malũ nõ ẽ. q̃uis eoꝝ quidã etiã z hos actus malos esse interdũ nõ improbe asserãt. Memorat em̃ interdũ q̃s mala vt faciat z querit intelligere, veꝝ vt sciat impugnare. Itẽ scias q demones imp mũt in fantasiaꝫ q̃ est obiectũ ĩtellect⁹ sicut color visus. vt dr in. iij. de aĩa. Sꝫ angeli boni etiam intellectũ directe imprimere pñt. q ꝑm augustinũ opant in intelligentias nr̃as miris q̃busdã modis. bꝫ ãt est inquãtũ lumẽ intellect⁹ nr̃i ꝓfortat ꝓ intellectuale lumen ipꝺ. Sꝫ bꝫ demonibꝰ nõ cõpetit. q q̃uis naturale lumẽ eoꝝ efficacius sit quã lumẽ intellectus nr̃i tñ lumine gr̃e nõ sunt ꝓfecti. ß tenebris culpe obumbrati Et iõ nõ intendũt iudiciũ ratiõis nr̃i rectificare ꝓ confortationẽ intellectualis luminis. ß aliqua nobis ostendere ex q̃bꝰ decipiamur. qđ faciũt fantasmata illustrando. Dicũtur ℣o aliqñ incentores demones inquantũ faciũt feruere sanguinẽ. Et sic aĩa ad cõcupiscẽdũ disponit. sicut z q̃dã cibi libidinẽ ꝓuocãt. Deus autem solus in voluntate imprimere põt. qđ est ꝓpter libertatẽ volũtatis q̃ est dña sui actus. z nõ cogit ab obiecto sicut intellectus cogit demõstratiõe. Ideo z volũtas merito apud deũ iudicat. q sp autoritate libera est. et nunqꝫ cogi põt. Vñ etiã ptolomeus dicit q bõ sapiens dominat astris. qr. s. ꝓ sapiam z volũtatẽ suã liberã põt vitare ea ad q̃ astra disponũt. videꝫ arbitrium.

Itẽ ꝑsecuit queri An omne peccatũ sit in volũtate ß bꝫ determinatũ est in pecco as. Itẽ scias q vt dic hieronymus. Facilius relinq̃tur sacculus q̃ voluntas. vide in violẽtus. De duplici dei voluntate bẽs ĩ petito. Itẽ vt dicit aug⁹. Omnia cõplenit q̃ qđ potuit fecit. qr volũtas ꝓfecta faciendi reputabit ꝓ ope facti. Itẽ leo papa dicit. Nemo est q̃ nõ possit aliquã bñuolentie portõnẽ. nulli em̃ paruus est census cui magnus est animꝰ. Maiora quidã sunt impẽdia diuitũ et minora mediocriũ. ß nõ distat fructus operꝝ vbi idẽ est effect⁹ operãtiũ Itẽ q̃dã poeta. In tenui mensa satis ẽ immẽsa volũtas. vide in diues.

Voluo uis. nolui. voluũ. vñ bꝫ z bꝫ volubilis. z hoc le. Vñ volubiliꝫ aduer. Et hec volubilitas tis. Voluo cõponit. Aduoluo uis. i. iuxta aliqđ volue. Aboluo uis. i. ab aliq̃ voluere. z remouere. Cõuoluo uis. Circũuoluo uis. Diuoluo uis. Deuoluo uis. Euoluo uis oĩa ĩ eodem sensu. s. explicari. extendere. Inuoluo uis. Preuoluo uis. Pronoluo uis. Obuoluo uis. i. circumuoluo z ꝓtego. Reuoluo uis. Subuoluo uis. post vel subtus vel parũ volue. Transuoluo trãsuoluis. Voluo z eiꝰ cõposita sũt actiua. z faciũt ꝓteritũ in ui. syllabã z supinũ in lutũ.

Voluptas. a voluo uis. dr bꝫ voluptas ptatis. vñ voluptuosus sa. sum. z cõparꝫ. z voluptuarius ria. riuꝫ. i. delectabilis. z voluptuarie aduer. i. ꝑm voluptatem. Et inuenit voluptas ꝓ delectatione bona vel mala. Que ãut sit dria inter voluptatem z volũtatẽ diri in voluntas.

Volutabrũ bri. pnl. naturaliter correpta. i. volutatio aprorꝝ vel locus cenosus vbi porci voluunt z videtur cõponi a voluo. z aper quasi volutaprũ. qr ibi aprꝰ vel porci voluũt. Et ꝓ trãslationẽ dr volutabꝝ quelibrũ cenositas vel turpitudo in quo bõ inuoluitur vt dicitur in volutabro vitiorũ. Vñ in scda epla petri. ij. ca. Cõtingit ℣o eis illud ꝓuerbij. Canis reuersus ad suũ vomitũ. z sus lota ĩ volutabro luti.

Voluto. a voluo uis volutum. tu. n. in o. fit voluto tas. id est frequenter voluere. verbum frequen. z ꝓdu. lu.

Voluus. a voluo uis. dr bꝫ voluus ui q̃dã herba. q radix eiꝰ sit volubilis. z rotunda. vel genꝰ est fungoruꝫ rotundoꝝ z volubiliũ.

Vomer. A vomo mis. dicit hic vomer vl vomis ris. dens arari vel ferrũ qđ infigit ventali. qr euomat trã vel q̃ humũ eruat vel ferat. Isai. ij. c. z ꝓflabũt gladios suos in vomeres. z cor. pñt. gtĩ. sed ꝓdu. ꝑmã. vide in vomo.

Vomita mite fe. ge. i. vomitus vel nausea. vel genus apostematis quo emittuntur intestina. et dicitur a vomo mis.

Vomitiũ tij. in vomo mis est.

Vomo mis. mui. mitum. mere. id est emittere cibuꝫ acceptum vel aliud per os. Vnde hic vomitus tus tui. z hec vomita vomite. et hoc vomitium tij. id est vomita vel vomitus. ¶ Et hic vomer meris penul. cor. i. vomeris summitas. Et vt dicit prisianus in tercio lib. Vomer desinit in ex correptam. Vomo componit. Conuomo mis. Deuomo mis. Euomo mis. Reuomo mis. Et est vomo neutrum cum omnibus suis compositis. z cor. vo. vñ i aurora dr. Euomit ĩ terrã belua iussa ionam. Sꝫ vomer vel vomis ꝓducũt vo. Vñ ℣s⁹. Blebas sepe vomis iõ nomẽ tibi vomis.

Vorago ginis. penl. ntĩ produ. et exponitur in voro voras.

Voro ras rauĩ. destruere vel consumere edendo vl bibendo. supflue bona sua dissipare. Vnde vorax cis omnis generis. z hec vorago ginis. i. edacitas. gulosi-

tas.et quia gulosus et vorax omnia cōsumit.ideo vorago transumptiue sumitur pro consumptione et destructione. Quod.n.consumitur et destruitur. quasi devoratum videtur. vñ dicitur vorago civitatis pro ruina vel destructione. Item q; homo vorax quasi nō potest impleri cibis .ideo vorago ponitur pro loco p fundo.7 insatiabili.7 inexplebili.sicut et baratrū. Item A voro dicitur hic vorator toris.et inde or.in rix.hec voratrix tricis. Voro componitur. Devoro ras. Inde devorator.et corripit primam voro. vnde in aurora. Quos ppe fornacē sentit adesse vorat.

Vortex. A verto tis. dicitur vortex ticis.nodus vel eminentia globosa que ad modum verticis apparet in lingno. vñ Sapientie.xiij. Lignum curuum et vortibus plenum. Item vortex appellatur circularis revolutio aque.sicut solet fieri ex nimio impetu aque. Et vbi sunt magne fouee in aqua. Unde Ouidi. metā. Vorticibus frequēs erat viperi⁹ amnis.et ſm antiq̄s vortex inuenit̄ pvertex. vide in vertigo .et invertex.

Voso sas.dicitur a vos.sicut tuo tuas a tu. Unde q̄dam. Unum vosamus falso. vereq; tuamus. Traxit xo voso sas.ab hoc plurali vos.et tuo tuas ab ꝫ singulari tu. Utr; ak vni dicēdū sit vos.dixi i tercia pte vbi egi de nūero nominis.

Votiuus in votū exponit̄.

Voto tas.in votū exponit̄.

Votū.a voueo dicitur hoc votū ti.desiderū vel pmissio. Unde votiuus na.num.id est voto plenus vel astrict⁹.vel voto promissus. Item a voueo ues. votū tu.u.in o.voto tas. xbū frequentatiuū .i.frequenter vouere. A quo votito votitas.aliud frequētatiuum. Item a voueo voues.dicitur votus ta.tū.id est promissum. Inde componitur. Connotus connota connotum. Hic nota q votum est testificatio quedā spōtanee promissionis que a deo et de bis que dei sunt ppie fieri debet. Est autem hec diffinitio perfecta.q; ponit et promissionem que est essentialiter votum.et tangit voluntatem.in hoc quod dicit spontanee.que est causa obligationis.et confirmationem vltimam pmissionis.que alias includit.i hoc quod dicit testificatio.et voti terminum qui est ad alterum. in hoc quod dicit.quod debet deo fieri. et materiam in hoc qd̄ dicit.quod est de bis que dei sunt. Vel votum est alicuius boni cum deliberatione facta promissio. Si xo fiat de re mala vel etiam bona sed sine deliberatione nō obligat.quia sicut dic̄ canon. In malis pmissis rescinde fidem.et turpi voto muta decretum. Et scias q licet votum eoꝝ qui sunt alterius potestati subiecti non sit firmum sine consensu eorum quibus subjici untur.non tamen peccant vouendo.quia in eorū voto intelligitur debita conditio scilicet si suis superioribus placuerit.vel si superiores sui nō renitant. Itē scias q votum simplex impedit matrimonium cōtrahendum.sed non dirimit iam contractum. Votū xo solenne impedit contrahendum et dirimit iam cōtractū. Votuz em̄ solenne ex sui natura habet q dirimat matrimoniū iā cōtractū.inq̄tū.s. homo p ipm amisit sui corporis potestatē. deo illud ad ppetuā cōtinentiā tradens.et iō nō pōt ipm tradere in prātez vxoris matrimoniū contrahendo. Et q; matrimoniū qd̄ sequit tale votū nullū e. Deo votuz pdictū dirimere d̄ matrimoniū cōtractū. Et si dicas votū simplex nō minus obligat apud deū q̄ votū solēne. vt dicit decretal sz votū simplex nō dirimit mrimoniū. igit̄ nec solēne votū mrimoniū dirimē pōt. Rādeo q votū simplex q̄ ad deū d̄ nō min⁹ obligare q̄ solēne in bis q̄ ad deū spectant.sicut ē sepatio a deo p mortale pctm̄.q; mortaliter peccat frangēs simplex votū sic solēne q̄uis grauius sit pctm̄ frangere votū solenne.vt sic compatio accipiat̄ in genere.nō in determinata q̄ntitate reatus.

Qz q̄tū ad matrimoniū p qd̄ hō homini obligatur. nō oportet q sint eq̄lis obligationis etiam in genere. q; ad q̄ dā obligat votū solēne 7 nō simplex. Nota etiam q ille qui cōtrahit matrimoniū p xbа de p̄senti post votū simplex nō pōt vxorem suam cognoscere carnaliter sine peccato mortali.quia adhuc restat sibi facultas ꝓplēdi ꝓtinētie votū ān mrimoniū ꝓsumatū. Qz post q̄ mrimoniū ꝓsumatū ē.sibi factū ē illicitū nō reddē debitū vxori exigenti.tū ex culpa sua. Et iō obligatio ad hoc se nō extēdit. Tū debet p lamentū penitentie recompensari pro continentia non obseruata. Actum autem ad ea in quib⁹ non est factus impotens votum continentie seruare .adhuc post contractum matrimonium obligatur ad seruandum propt quod mortua vxore tenetur totaliter cōtinere. Et q; ex matrimonij vinculo nō obligatur ad debitum petendum.ideo non potest petere debitum sine peccato q̄uis possit sine peccato reddere debitū exigēti .post-q̄ obligatus est ad hoc per carnalem copulam precedentem. Hoc autem intelligendu; est siue mulier exp̄esse petat siue interpretatiue.vt quando mulier verecunda est et vir sentit eius voluntatem de redditione debiti.tunc xo sine peccato reddere potest.et p̄cipue si ei timet de piculo castitatis. Nec obstat q nō sunt due partes i actu matrimoniali. quia quilibz potest quod suū est abrenunciare .Quidaz tamen dicūt q et potest petere et reddere.ne nimis onerosum reddatur matrimonium exigenti vxori. Sed si recte inspiciatur hoc est exigere interpretatiue. vt dicit frater thomas. Volo etiam te scire q votum obediētie est p̄cipuum inter tria vota religionis et hoc triplici ratione. Primo quidem.quia per votum obedientie aliquid maius homo offert deo.s.ipam voluntatem que est potior q̄ꝫ prius corpus quod homo deo offert per continentiam. et q̄ꝫ res exteriores quas offert homo deo per votū paupertatis. Unde id quod fit ex obedientia magis est acceptū deo q̄ id quod fit per propriam voluntatem. Secūdo quia votum obedientie continet sub se alia vota. sed non conuertitur Nam si religiosus et si teneatur ex voto continentiā seruare et paupertatem.tamen hec sub obedientia cadunt.ad quam pertinent multa alia p̄ter continentiā et paupertatem . Tercio quia votum continentie p̄cipue se extendit ad actus propinquos fini religionis. quāto aūt aliquid propinquius est fini. tanto melius est. Et inde etiā ē q votū obedientie ē religioni essentialius. Si.n.absq; voto obedientie aliq̄s voluntariam pauptatem et cōtinentiam etiā voto seruet.nō propter hoc ptinet ad statū religionis qui preferet etiam ipi virginitati ex voto obseruate. Dicit xo augusti. in li.de virginitate. Nemo q̄ntum puto ausus fuit virginitatē preferre monasterio. Vtrum in voto cōtinentie possit dispensari dictū est in papa. Pōt etiam queri. An ille qui vouet religionem ingredi teneatur perpetuo in religione permanere. Ad hoc dicendum est q obligatio voti ex voluntate procedit. Nam vouere voluntatis est. vt Augustinus dicit. Intantum ergo fertur obligatio voti. inq̄tum se extendit voluntas.et intentio vouētis. Si igitur vouens intendit se obligare nō solū ad religionis ingressū sed ad perpetuo permanendum. tenetur perpetuo permanere. si autem intendit se obligare ad ingressum religiōis causa experiendi cū libertate remanendi vel non remanē di manifestum ē q tenere nō tenet. Si xo in vouēdo simplr de ingressu religiōis cogitauit absq; hoc q cogitaret de libertate exit⁹ vel de ppetuitate remanēdi. videtur obligari ad ingressum ꝑm formam iuris communis que est vt ingredientibus detur probationis annus. Unde nō tenetur perpetuo in religione permanere. Ille autem qui intrat vt statim exeat non vi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

detur satisfacere voto suo quia ipe in vouẽdo hoc nõ intendit. et ideo tenetur mutare propositum vt saltẽ velit experiri an ei expediat in religiõe permanere. nõ aũt tenetur ad ppetuo remanendum. ¶ Sz cõsuevit queri. An expediat aliq̃d vouere. et videtur q̃ nõ. qz nõ expedit alicui q̃ priuet se bono qđ ei dominus donauit. sed libertas est vnuz de bonis maximis que deꝰ homini dedit. quia. Non bene pro toto libertas venditur auro. Sed celeste donum preterit orbis opes. quo videtur priuari per necessitatem quando votum imponit. ergo non expedit homini quod aliq̃d voueat. ¶ Ad hoc dico q̃ sicut nõ posse peccare nõ diminuit libertatem. ita etiã necessitas firmate voluntatis in bonum non diminuit libertatem vt patet in deo et in beatis. et talis ẽ necessitas voti similitu dinẽ quãdaz habens cũ cõfirmatione beatoꝝ ¶ Unde Augustinꝰ in epistola ad armẽtariũ et paulinaz. Felix necessitas que in meliora compellit. Ex predictis patere potest q̃ facere idem opus cum voto est meliꝰ et magis meritorium. q̃ facere sine voto. Patet etiam ex hoc q̃ ille qui vouit et facit plus se deo subiicit q̃ ille qui facit solum. Subiicit enim se deo non solum quo ad actuz sed etiam q̃tuz ad potestatem. quia decetero nõ põt aliꝺ facere. sicut aliquis plus daret homini qui daret ei arborem cum fructibus q̃ qui daret ei fructus tm̃. de hoc tamen plenius dixi in ꝓsbyter.

Vouco ues. ui. tum. vouere. id est sponte promittere. destinare. Et componitur. Convoueo ues. Devoueo ues. id est valde vel deorsũ vouere. vel maledicere. execrari. Revoueo ues. id est iterum vouere. Et ẽ voueo actiuũ cũ omnibus suis compositis et corripit vo. Unde iuuenalis quarto libro. Aliter ꝺo si comedas mactare vouebat. In p̃terito tm̃ et supino ꝑmam pdu. voui votũ.

Vox vocis. dicitur a voco vocas. et pducit o. ante c. Sed voco vocas corripit o. ante c. Vel vox fm q̃sdã dicitur a boo boas. mutato b. in u. et vltima o. subtracta et addita x. Et dicit fm papiã. vox. qz voluntatem animi annunciat. quia voces sunt note earũ q̃ sunt in anima passionũ. Vox componit. Equivocus. vniuocus. multivocus ca. cũ. id est synonymus. ¶ Et scias q̃ augustinus ponens differentiam inter ꝛbũ et vocẽ dic ꝛbũ cẽ ipaz cogitationẽ q̃ adhuc intra ꝓsciẽtie secreta retinet. Elocẽ ꝺo dicit p quã ꝛbum pfertur in medium. Vox sonus est inder cogitationis. Verbuz ꝺo ipa cogitatio sicut em̃ qñ verbũ in corde concipimus necessaria est vox sicut qꝺam vehiculũ verbi. z cuius ꝛbũ ipm̃ p oris sonuz ad aliũ transferam⁹. tm̃ id integrum etiam intra nos. id est clausũ a loquente sic transfertur. vt et intus in sua sede teneatur. Ita etiaz omnipotens pater innotescere nobis volens sapientiam. et verbum illud quod in ꝓncipio erat deus apud deum. sicut ipe testatur. Eructauit cor meũ ꝛbũ bonũ. beatũ ioanneꝝ qui vocẽ p quã ad nos ꝛbuz suũ protulit assumpsit. qꝺ quidẽ ꝛbũ de illa sede ita ad nos descẽdit. vt in sinu. id ẽ pfundo paterni pectoris permaneret. terrena visitãs et celestia nõ derelinquẽs.

Upupam greci appellant. quia stercora humana comedat et fetenti pascatur fimo. auis est quedam spurcissima. cristis extensis galeata. semper in sepulchris z humanis stercore cõmorans. et corripit penultimam. Unde alexander. Cum fulicis vpupis que petunt et celsa volando.

Ur lingua chaldaica ignis vel flama dicitur. Ur ꝰz remigiũ. Ur interpretatur lumẽ vel ignis. seu incendium vel fenestra. Et scias q̃ glosa dicit exponens illꝺ Isa. xlix. Qui redemit abraam de ur chaldeoꝝ ꝛc. Legitur ꝺo chaldeos aran et abraam in ignẽ piecisse. eo q̃ nolent ur. id est ignem colere. Aran ibi expiranit. abraam ꝺo illesus exiuit. vñ gen. xv. Ego dñs qui te eduxi de ur chaldeorum. Ignis ꝺo lingua eorum ur dicitur.

Uranus ab ur quod est ignis dicitur uranus ni. id ẽ celum qz igneum est. Unde uranicus ca. cum. id. est celestis. Et uranius nia. nium. in eodem sensu. et hec urania nie. quedam musa quasi celestis que et urane nes. dicitur.

Uranuscopus. Uranus componitur cum scopin qđ est intendere vel speculari. z dicitur uranuscopus pro penultima correpta quidam piscis sic vocatꝰ ab oculo quem in capite habet quo semper intendit versus celum.

Urbanus. ab urbs dicitur urbanus na. num. id est ciuis proprie romanus. vel curialis. et fm hoc comparatur. vnde hec urbanitas tatis. id est curialitas. z ponit. Inurbanꝰ na. nũ. i. rusticus. et cõpatur. vnde hec inurbanitas tatis.

Urbenetus. quedam ciuitas est. de qua dixi in orbis unuei.

Urbs. Urꝰ vel urbs ps est aratri. vel sulcꝰ aratri. vñ hec urbs urbis. quia aratro olim murus ciuitatis solebat designari. Locus ꝺo future ciuitatis sulco designabatur. id est aratro quod thaurus et vacca trahebãt. vide in ianua. vl urbs dicitur quasi orbs ab orbe id est a rotunditate. quia olim urbes rotunde fieri solebant et fiunt q̃q̃ adhuc. Et sola roma per excellentiam urbs dicitur. cetera ꝺo oppida dicuntur cũ adiuncto urbs. vt urbs bononia. urbs ianua. Oppidum aꝺ habitatores pertinet. Ciuitas ad leges. Urbs ad utrunq̃. Et formatur genitiuus a nominatiuo interposita i. vt urbs urbis.

Urceolus li. di. puus urceus.

Urceus cei. vas aquaticum. et dicitur ab orce. quod est recipere. quasi orceus. De quo dixi in orca. Mathei septimo capitulo. Baptismata urceorum et calicum ꝛc. et est gen̄ casus urceoꝝ.

Uredo dis. feminini generis dicit corruptio eruẽte vento proueniẽs. quando stantes segetes adustevidẽt in cãpo. et pducit penultimam nominatiui. sed corri. pñt. gen̄.

Urgeo urges. urgere. geo mutata in si. et si. in suz. fit ursũ fm pstia. Et est urgere stringere. coercere. stimulare. et inde urgesco scis. inchoatiuũ. Urgeo componitur. Perurgeo ges. Et ẽ urgeo actiuũ cuz omnibꝰ suis cõpositis. et facit p̃teritũ in si. et supinũ in suz. sed nec p̃teritũ nec supinũ sũt in frequẽti usu modernoꝝ.

Uria. ab urio ris. hec uria rie. vel urica ce. ꝛmis cauꝝ. vel porri. qz urit. et cor. pñt.

Urica ce. pñt. cor. idem ẽ qꝺ uria.

Uriel dr̃ ab ur p cõpositiõem. et interp̃tat ignis dei. Sic. n. legimꝰ apparuisse ignẽ in rubo. sic legimꝰ etiaz ignẽ missũ desup et implesse qđ p̃ceptũ ẽ. et acuit pñt.

Urina. ab uro ris. dr̃ ꝟ uina ne. qz uratꝝ vl qz usta sit vel qz reniꝫ egredit q̃ lotiũ vulgo vocat. qz ea lotave stimẽta mũda efficiant. vñ ꝟ urinaria rie. et ꝟ urinari uz rii. vas aptũ ad recipiẽdũ urinã. Qđ et urinale lis. dr̃. et urino nas. i. urinã facẽ. mingẽ. et pdu. ri. Et vt di. Isiꝺ. Judicio urine a reniꝫ egresse salꝰ vel egritudo mõstratur.

Urinula le. dr̃. pua uina. et cor. nu.

Urna ab urgeo ges. dr̃ ꝟ uina ne. qz urgeat collũ. s. q̃dã mẽsura quã q̃dã q̃tariũ vocãt. Item urna ꝑprie ẽ vas qđ p cõdendis defunctoꝝ cineriꝫ adhiberi solet de q̃ dr̃. De celo tegit qui nõ habet urnã.

Urnula le. di. pua urna.

Uro. ab ur qđ ẽ ignis dr̃ uro ris. vssi. et si in tũ facit supinũ vstũ. urere. i. incẽdere. cõburere. Uro cõponitur

Aduro ris.adussi adustū.i.valde vrere.aburo ris.circūuro ris.cōburo ris.exuro ris.i. valde vrere. Inuro ris.i.valde vl' intꝰ vrere.vl' vrendo imprimere.oburo ris.i.circūurere.peruro ris. Uro 7 eius cōposi. actiua sūt.et faciūt ꝓteritū in si.geminato ss.7 supinū in stū.7 ꝑdu.u. Hora.in epistō. Nec furtū feci nec fugi si mi chi dica. Seruꝰ bꝫ pciū loris nō vteris aio.

Urlarius in vrsus exponit'.

Ursellus li.in vrsus exponit'.

Ursinus.in vrsus exponit'.

Ursiolus li.di.puus vrsus.

Urs' sic dr abiꝛsut'.qꝛ irsut' sit.vl' dr ab vrgeo ges qꝛ vrgeat arreptū.vl' qꝛ fortit' vrget.i.strīgit.quē apprehēdit.vl' vrsus dr ab os oris.qꝛ ore suo formet fetus.q̄si oris'. Nā aiunt eos informes generare fetꝰ vel partꝰ et carnē q̄ndā q̄si qdā frustū parere.quā mater lābēdo in mēbra cōponit.et sic postea vinificat'.7 hīc vrsi turpes dicūt'. Ite vrsoꝝ caput inualidū ē.vis maxima in brachijs 7 lūbis.vñ erecte insistūt. De vrsa sic dicit Ambro.in.vj.hexame. Ursa insidiāq vt scriptura ait.Est.n.plena fraudis fera. tñ fert' informes vtero ptus edere.ꝫ natos lingua lingē.atq ī spēm sui similitudinēq formare. Nō mireris in fera tāpij oris officia.cuius pietas naturā exprimit. Si vrsa igit' partus sūos ad suā effingit siīlitudinē. tu filios tuos īstituere simules tibi nō potes. Ab vrsus dr ꝫ vrsul' li.7 ꝫ vrsellus li.7 vrsiol' li.7 vrsicul' li.oīa di.et ꝫ vrsa se.7 binc silr di.vrsula le.et hec vrsilla le .vrsiola le.et vrsicula le. Ite ab vrsus dr vrsens sea.seū.et vrsin' na.nū.7 vrsari' ria.riū.et hic vrsari' rij.canis aptꝰ ad capiēdum vrsos.vel hō sine canis q̄ venat' vrsos.

Urtica.Ab vro vris dr ꝫ vrtica tice.quedā herba dicta q tactꝰ eiꝰ corpꝰ adurat .Est ꝛo ignee nature et tacta purit.et ꝑdu.pnl'. Uñ ꝫ vrticetū vrticeti. locꝰ vbi abūdant vrtice.7 vrticinus cina.cinū.pnl'.ꝑdu.et vrticariꝰ caria.cariū.et vrtico cas.i. vrticis inuoluere.

Urticinꝰ in vrtica vide.

Urus.Ab vro ris.dī hic vrꝰ ri.i.bos siluestris.

V ante B

Us interp'tat' cōsiliatoꝝ.et ē qdā terra gentiliū. Uñ dicit Grego.sup illud iob. Ur erat in terra vs noīe Job. Quis nesciat q vs sit terra gētiliuꝫ.

Usia sie.fe.ge.i.essentia. Uñ et vsiosus dr substantia.et ꝓprie cōpacta ex materia et forma. Ite vsia dr q̄libꝫ forma et q̄dlibꝫ accidens qꝛ qōlibꝫ accidēs vere dr ee cū est in sua natura.et ꝑse intellectū intelligit' inuariabile.lꝫ variet' tactu diuersoꝝ subiectoꝝ.mō intēdēdo.mō diminuēdo. Uñ hic et hec vsialis et hoc le.et acuit pnl'.vsia.et per cōpositiōem dr omousion. de q̄ dixi ī suo loco.

Usito.Ab vtoꝛteris.vsi.dr vsito tas.tani.tatū.tare. .i.in vsu habere.vñ vsitatꝰ ta.tū. Et ꝑ cōpositionem Inusitatꝰ ta.tū.et vtrūq cōpatur.et coꝛ.si.vsito.

Uspiaꝫ.i.in aliq̄ loco.alicubi adū.loci.ab vll' dr.7 ē ibi ptaꝫ syllabica adiectio.vñ nō acuit' in fine.qꝛ accētus p̄ncipalis nō dꝫ poni in syllabica adiectiōe.

Usq̄.i.in aliquo loco.aduer.loci ab vll' dr.

Usq̄quaq̄.i.ꝓoīa.nimis.ex toto.et acuit pnl'.

Usq̄quo.i.q̄diu'.quousq̄ ad quē finē.fm ꝓp'.vel plem' pōt dici sic.vsq̄quo.i.aliqntulū.adū.ē q̄ntitatis.vñ in psal. Conuerterę dñe usq̄quo.i.aliquātuluꝫ Ite vsq̄quo.i.vndiq̄.aduer.ē loci. Uñ zacha.viij. Usq̄quo veniāt populi ad ē vndiq̄. Ite vsq̄quo.i. quousq̄ vel q̄diu.aduer.ē temporis.vt ibi. Usq̄quo dñe obliuisceris me in finē. Ite q̄nq̄ ponit' ꝑ donec. et ē aduerbiū tēporis.vt in scdo Macha.ca.j. Sacerdotes psallebāt hymnos usq̄quo cōsumptū esset sacrificium.id est donec. et acuit vltimā fm vsū vsq̄q.

Ussi.i.cōbussi ꝓteritū de vro ris.

Usticiū.ab vro ris.dī hoc vsticiū cij.genꝰ qdā tincture.qꝛ ex vsto est.

Ustrina. Ab vro ris.dicitur hec vstrina ne .penulti. ꝑdu.locus vbi cōburuntur corpa. vñ vstrino nas.id est cōburere.

Ustulo.Ab vro ris.vstum dicitur. vstulo las. id est vrere vel incendere.et formatur ab vstu supino addita lo.et corripit stu.et componitur Adustulo las. Deustulo las. Inustulo las. Semiustulo las .vnde semiustulatus ta.tum.vnde dicit Augustinus .de ciuitate dei. Pontifex sue salutis oblitus irruens in ignem semiustulatus est.et in esdre scdo capitulo.quarto quidaꝫ legunt.et super sacrariū olocaustomata vstulare q̄tidie.alia lia inuenit' ibi cōit'.s.olocaustomata bostilare ꝛc.et est idem bostilare quod immolare vel incendere.q̄ autem dicitur bostilare quasi hostias litare. vel quasi vstulare.etymologia est. Et scias q hec litera inuenitur in bibljs correctis.et super sacrariuꝫ olocaustomata bostilare quotidie. sed in aliquib antiqs bibljs inuenitur vstulare.

Ustus.Ab vro ris.vssi.vstum.dicitur vstus sta.stuꝫ. id est combustus .et componitur .Inustus sta.stum. Semiustus sta.stum.et per syncopam .Semust' sta. stum.ꝑ semiustus. Item ab vro dicitur hec vstura re. id ē cōbustio.

Usucapio pis.componitur ab vsus et capio.et acuit' ca.licet sit brevis.vt dicatur vsucapis penul.acuta.sicut et fideiubes. Sicut dixi in secunda parte in capi. de impedimento consortij. Et scias q vsucapio aliud est per compositionem.et aliud sine compositione quia per compositionem pertinet ad quoddam ius.ꝫ sine cōpositiōe pertinet ad quēcūq capiendi vsuꝫ.

Usufructus.ab vsus et fructꝰ componit' hic vsufructus ctus.ctui.vl' hic vsusfructus ctus.ctui.vt ex vtraq parte declinetur .illud quod suscipitur ex agro ad vtendum.

Usura. Ab vtoꝛteris.dr hec vsura re.incremētū pecunie mutuate.ab vsu eris debiti dicta. Uñ vsurariꝰ ria.riū.et ꝫ vsurariꝰ rij. et vsuro ras.i.vsurā facē vel ad vsurā dare fm. Hug. Hiero.super ezech.sic dicit Putant aliqui vsuram tm esse in pecunia.sed intelligunt vsuram vocari superabundantiaꝫ.scilicet quicquid est si ab eo quod dedit plus est. vt si in hyeme decem modios vt in messe vndecim recipiamus. Hoc tamen sic est intelligendum si plus valeant in messe vndecim modij fm cōmune ꝛorum q̄ in hyeme decem.alꝫ si fiat commēsuratio dati et accepti ad valorem pecunie nō erit vsura.ꝫ erit equalis commutatio. Ite scias q res quedā sunt q̄rū vsus est ipa earū cōsumptio.q̄ nō habēt vsufructū fm iura. Et ideo si talia fuerint per vsurā extorta.puta denarij.triticum. vinū aut aliqd hmōi.nō tenetur hō ad restituendum nisi id qd accepit.qꝛ id quod de tali re erat' adq̄situm nō est fructꝰ huius rei. ꝫ humane industrie .nisi forte per detentionē talis rei alius sit damnificatꝰ amittēdo aliquid de suis bonis.tūc ꝛo tenet' ad recōpensatiōꝫ sui nocumenti .q̄daꝫ ꝛo sunt res quarū vsus non est earū cōsumptio. et talia hnt vsufructū.sicut domus. ager pratū.7 alia hmōi. Et iō si quis domū alteriꝰ aut agrū p vsurā extorsisset.nō solū teneret' restituere domū aut agrū.ꝫ etiaꝫ fructus inde ꝓceptos.qꝛ fructus sunt rei q̄ alius est dñs.et iō ei debent'. Dꝫ pt sic q̄. Non minus possum recipe ab eo cui bñficiꝰ extiti q̄ ab eo cui nullū beneficium cōtuli ꝫ si aliqs cui non mutuaui aliquid michi daret de suo etiā si speraſſē accipere.licite retinere posseꝫ.q̄ et ab eo cui beneficꝰ extiti mutuū cōcedendo licꝫ michi aliquid expectare.recipe.et retinere. Ad hoc est dicēdum q ab eo cui bñficiuꝫ cōtuli lꝫ mihi tantū sperare 7 accipe quātū feci et nō plus. Quicqd aūt de vtilitate ꝓtingit ei cui mu

tuū dedi vltra mēsurā mutuū ex pecunia mutuata. ℔ ē ex industria eⁱ⁹ q̄ sagaciter pecunia vsus ē. Industriā aūt eius vēdere nō debeo. sicut nec ꝓ stulticia eius minus dare debeo. Jtē di. crisꝑ. sup illud matℏ. xxj. c. Ejjcebat emētes z vēdētes de tēplo. Qui locat agrū vl̄ domū vsum suū dare vī. z ꝓ eo pecuniā accipe. z q̄dāmō q̄si cōmutare vī lucrū cū lucro. Jlle aūt q̄ vsuras dat et mutuū accipit in necessitate. nō peccat. nec vsurario cōicat inquantū hmōi. q: nō volūtarius vsuras dat. ℔ q̄i coactus necessitate. nec dat vsurario occasionē vsuras accipiēdi. ℔ mutuādi. nec placz ei vsurarū acceptō ℔ mutuatio q̄ est bona. q: est subuētio sue necessitatis vel alterius. z sic ex malo vsurarij elicit aliq̄d bonum. Jlle ꝛo qui recipit vsuras mortaliter peccat.

Usurella le. di. pua vsura.

Usurpo. vtor vel vsus cōpo. cum rapio z dī vsurpo pas. i. ꝓtra vsum rape siue in vsu habere vl̄ illicite vti.

Usurula le. di. pua vsura.

Usus ab vtor vteris. dī vsus sa. sum. i. exercitatⁱ⁹ vsū alicuius rei bñs. Et hic vsus butⁱ⁹ vsus. i. assiduitas exercitū ꝓsuetudo. Pamphilus. Usus z ars docuit q̄ sapit oīs hō. z cōpo. cū fructus. z dī vsufructⁱ⁹. i. illud qđ suscipit ex agro ad vtendū. Et scias q: vt di. Hora. in poetria. Multa renascēt. q̄ cecidere cadētq̄. Que nūc sūt in honore vocabula. si volet vsus. Quem penes arbitriū est z ius z forma loq̄ndi. Jtē pris. tractans de dto pl̄ali scde declinatōis di. Oportet scire quidē analogie rōnem. vsum tñ autorū magis emulari. Et attende hic diligēter q: pris. nō dicit simpl̄: vsum ℔ vsū autorū. Nam vt di. b. Amb. Vulgi vsus nō ꝑiudicat veritati. Et aristo. in. j. topi. di. Positio est opinio extranea alicuius notoꝝ ꝑm philosophiam ꝛc. Et post pauca. Nam q̄libet cōtraria opinionib⁹ ꝓferente solicitum esse stultum est.

Ut multa signat. Nam vt. i. postq̄. vt. i. sicut. vt. i. q̄ uis. vt. i. sil̄. vñ de quibusdā ꝑdictoꝝ dicit quidā. Ut postq̄ dicas. vt q̄uis. vt q̄z sil̄.

Utensilis. ab vtor dī hic z hec vtensilis. z ℔ le. ad vtē dum aptus vel necessarius. vel vtensilia dicunt in domo vsib⁹ necessaria. scz supellectilia. z cor. si vtensilis.

Uter vtris. z bi vtres vtriū vtrib⁹ mas. ge. vas vinariū et dī ab vterus. q̄ q: aliq̄d intrinsecⁱ⁹ habeat. vt mēbra et viscera sicut vter vētris. vel q: ad modū vteri āplus sit et inflatus. Et fūt vteres ꝓprie de corio. pē. Sicut vter in pruina.

Uter vtra. vtrū. gtō vtrius dī ab vtor ris. Et ē vter idē qđ quis. Hz vter ꝓprie dī de duob⁹. Quis de plib⁹ q̄z duob⁹. Uñ vter facit interrogatione de duob⁹ tñ dumdue. vt vter istoꝝ legit. Quis ꝛo de plurib⁹ q̄z de duob⁹. vt quis istoꝝ trium vel q̄tuor legit. Potℏ tñ z q̄s dici de duob⁹. lz nō ita ꝓprie sicut vter. Sed vter nunq̄z dī nisi de duob⁹ tñ. Et nota q: qđlibet cōpositū ab vter dī tñ de duob⁹ sicut z vter.

Uterinⁱ⁹. ab vter dī uterinⁱ⁹ na. nū. pnl̄. pdu. z sūt fratres uterini q̄ ex eodē vtero z diuersis pribus sūt geniti. q: uterⁱ⁹ tñ mulieris ē. Et ꝓpo. Conterinus. vide etiā in frater

Uterq̄. Uter tra. trū. cōpo. cū q̄z vel syllabicat z dī vterq̄. vtraq̄. vtrunq̄. gtō vtriusq̄ i. z ille vnus z alter. vñ vtrinq̄ aduerbiū. i. ex vtraq̄ pte. vñ in ezech. ca. xl. Finis vtrinq̄ ꝑm vnā lām. Grego. aūt exponit vtrinq̄ ac si diceret vtroꝝq̄. Et scias q: vtraq̄ acuit pnl̄. z pleraq̄ ꝓpter ꝓsoꝝtiū masculinoꝝ z neutroꝝum suoꝝ in quib⁹ penultia de necessitate acuit. vt vterq̄. vtraq̄. pleruscq̄. plerunq̄. Potℏ tñ esse in cā ꝓiunctio encletica. siue epitasis. i. syllabica adiectio. s. q̄.

Uterus. ab vter. ra. trū. dī hic vterus ri. et est ꝓprie mulierū. s. locus cōceptōnis. q: duplex sit. z ab vtraq̄ pte se in duas ptes diuidit. q̄ in diuersū diffuse ac replere circūplicant. vel dī vterus q: interius impleatur fetu. vide in venter. z cor. u. ante r.

Uti aduer. similitudinis. i. sicut. Et inde cōponit sicuti veluti. z cor. u. sed vti verbū ꝑdu. primam. vñ versus.

Quisq̄ doceat vti debeat virtutib⁹ vti.

Utilis. ab vtor dī hic z ℔ vtilis z ℔ le. z ꝯpar. vtilis lior. lissimus. et a gtō vtilis addita simus. fit vtilissimus ma. mū. i. valde vtilis. Et a dtō vtili. addita tas. fit hec vtilitas tis.

Utinā aduer. optandi. i. vt fiat opto. z cōponit ab vt vel vti z nam. z eor. ti.

Utiq̄ qñ est dictio cōposita. tunc acuit aīpenl̄. sed qñ sine cōpositōe accipit vtiq̄. nunc accētū habet supenl̄. seruata natura ipsius enclesis. z sic cā differentie amittit vim suā cōiunctio encletica in vtiq̄ dictōe cōposita. z sic intelligendū est de itaq̄.

Utor teris. vsus sum. vti. i. vsum alicuius rei hℏe. potiri. z inde hic z ℔ vsualis z ℔ le. z vsualiter adū. z ℔ vsualitas tis. Utor ꝯpo. Abutor teris. i. ꝓtra vel rēez vti. Coutor teris. i. sil̄ vti. z est vtor deponētale cū oīb⁹ suis cōpositis. z ꝑdu. u. vñ hora. in epi. Quo mihi fortuna est si nō concedit vti. vide in furor.

Utpote. i. tanq̄ pnl̄. cor. z cōponit ab vt z pote ablatiuo de potis vel pos potis.

Utputa. i. verbi grā. sicut aduer. z vī ibi puta esse sylabica adiectio. z sic erit simplicis figure. z derivabitur ab vt. z q̄uel̄ ꝑma. q: accētus ꝓncipalis nō dz pōni super syllabica adiectōe. Paulus in. j. ad corin. xvj. Nō corpus qđ futurū est seminas. sed nudū granū vtputa tritici.

Utrinq̄ in vterq̄ exponit.

Utrobiq̄ aduer. i. in vtraq̄ pte. z acuit pnl̄.

Utrūlibet q̄s vtrūq̄ ex bis placet. z cor. li. z est libet syllabica adiectio.

Utrūnam interrogatiuū est z habet nam syllabice. et acuit pnl̄.

Una ue. q̄i humida. ab humeo mes. q: intrinsecus humore sit plena. z succo in pinguedine. Et est vua ipsū totū cū racemis z acinis. Una etiā dī illud carneū qđ ē in ore. q: pēdet ad modū vue z semp est humidū.

Uneo. ab vua dī vueo ues. vui ere. i. humere vel pinguescere. Uñ vuesco scis. inchoa.

Uuidus ab vua dī vuidus da. dū. i. humidus. Sed humidū est qđ exterius bz humorē. Uuidū qđ interⁱ⁹ et ꝯpar. Uñ vuido das. i. vuidū vel humidū facere z cor. ui. vuidus.

Vulcanus. a volo las. ꝑ cōpositionē dī hic vulcanus ni. i. ignis vel deus ignis. dictus sic. q̄i volās candor. vl̄ q̄si volicanus. q: ꝑ aerem volat z canus videt. vñ vulcanius nia. niū. z hec vulcanalia liorū. vel vulcanaliuz bis qui ab his vulcanalib⁹. i. festa vulcani.

Vulgaris. A vulgus dī hic z ℔ vulgaris z ℔ re. z formatℏ ab ℔ gtō vulgi. i. mutata in a. longā et addita tas. vñ vulgariter aduer. z ℔ vulgaritas. vt iste loquit vulgariter. i. sicut vulgus. z nō literaliter.

Vulgo gas. in vulgus exponit.

Vulgus. a volovis. dī hoc vulgus gi. plebs passim inhabitās multitudo. sic dictū. q: q̄sq̄ facit qđ vult. vñ vulgosus sa. sū. i. vulgo abūdans. Et ꝯpar. Et vt di. pris. Vulgus tam masc. q̄z neu. inuenit. Uñ iob. xvij. Et vulgū pauperē spoliauerunt. Item apud modernos vulgus z pelagus in singulari nūero sūt neu. ge. in pl̄a li ꝛo masculini z iste ablatiuus vulgo sepe ponit aduerbialiter. i. vbiq̄ vel ꝑ vulguz z non dz acui in fine. A vulgus dī vulgo gas. i. vulgo publicare. z cōponit Diuulgo gas. i. diuersis modis vulgare. puulgo gas. i. pfecte vulgare. Et est vulgo actiuū cū suis cōpositis vide in populus.

Vulnero ras.in vulnus exponit.
Vulnificus ca.cum.pnl.cor.i.vulnus faciens.ex vulnus 7 facio componit.
Vulnus ab vro dicit hoc vulnus vulneris.plaga corporis que ferro,vel fuste vel lapide fit.quia vrat.vl dicitur a vi.quia inferat vi. vnde vulnerosus sa.sum.et comparat. Vlcus vo dicit quia ab interioribus procedit.vide in vlcus. A vulnus dicit vulnero ras.7 cõponitur. Conuulnero ras. Et est actiuum cum omnibus suis compositis.7 cor.pnl. Añ quidã. Vulneror et clausum porro sub pectore telum.
Vulnusculum li.di.puum vulnus.
Vulpecula.le.di.parua vulpes. Et vt di. Priſ.in tercio libro. In es pductam desinentia feminia tercie declinationis. vel quinte abiecta s.7 addita cula faciunt diminutiua.7 seruãt e.pductam.vt hec vulpes vulpecula.res recula.
Vulpes. Volvo uis.componit cum pes et dicit hec vulpes pis.quasi volupes.est vero volubilis pedibus et nunc rectis itineribꝫ sed tortis anfractibus currit. vtpute animalia fraudulentium insidijsc dꝫ recipiens. Nam dum nõ habuerit escam fingit se mortuam sicꝫ descendẽtes quasi ad cadauer aues rapit 7 devorat.sicut.dicit Ysido.xij.etymolo. Hec tenet figuram dolosi dyaboli.qui cum tẽptat dissimulat qꝫ mala non faciat.sed q̃si deglutit cum secum ad tartara ducit. Naz vt dicit Job. Abscõdita est in terra pedica eius 7 decipula eiꝰ sup semitã. Igit demon ob insidias vulpecule est silis.7 etiã pleni fraude viri sunt vulpis nomine digni. Et vt fertur. Vulpes auibus. et maxime gallinis insidiat.quas solo visu 7 gãnitu de arboribus de nocte descendere facit.7 rapit.quotquot capere potest interficit 7 devorat quas vult.reliquas infodit terre.vt famescens iterum eas comedat. Cauet quantum potest ne eius cubile sciatur.et semper habet plura bostia.et cum fumo ejicit.7 desinit ntus in es vt pbatur q eius diminutiuũ.vide etiã in vulpecula.
Vulpinus na.num.genl.pdu.vulpis vel ptinens ad vulpem.7 dr a vulpes.
Vulsi est pteritum de vello lis.
Vulteius vultei.ppriũ nomen trisyllabum est.sicut gaius.dissyllabũ. In vtõ aũt vultei est bisyllabũ sicut gai monosyllabũ.7 est ibi i.cõsonans. Añ boca.in prima epi. Durus ait vultei nimis attẽtusc dꝫ videris. De hoc plenius dixi in tercia parte vbi egi de vtõ scde declinationis.
Vultuosus sa.sum.in vultus exponit.
Vultur. Volo las.componit cum tardus.7 dicit hic vulc ris. Et hic vulturius rij.7 hic vulturis huius vulturis.p eadez aue. vnde ennius. Vultures in silvis miserum mandebãt homonem.a tardo volatu dicit.quasi tarde volans.7 est auis rapax. Et vt dicit Ysido.xij. etymo. Vultures sicut 7 aquile etiam vltra maria cadavera sentiunt. Altius quippe volantes multa que ex montium obscuritate celant. et alto illi conspiciunt. Vultur a volatu tardo nominatus putat. Nam pre magnitudine corporis prepetes volatus non habet. Et ambro.in quinto hexame. dicit. Negant vultures indulgere concubitui.7 coniugali quodam vsu nupti aliscꝫ copule sorde miscerĩ.atqꝫ ita sine vllo masculorum concipere femine.7 sine coniunctiõe generare.natosqꝫ ex his in multam etatem longeua vite procedere vt vsqꝫ ad centum annos vite eorum series pducatur nec facile eos angusti eui finis excipiat. Quid aũt qui solent nostra ridere mysteria.cum audiunt qꝫ virgo generauit.7 impossibile innupte.cuius pudorem nulla viri consuetudo temerasset.extimant partum.impossibile putat in dei matre.quod in vulturibꝫ impossibile nõ negat? Anis sine masculo parit 7 nullus refellit.7 quia desponsata virgo Maria peperit pudori eius faciũt

questionem.
Vultus. A volo vis dicit hic vultus tus.tui.quia q eum animi voluntas ostenditur. Scõm enim voluntatem animi in varios motus mutatur. vnde a facie differt. Nam facies simpliciter accipitur pro vniuscuiusqꝫ naturali aspectu qui non leuiter mutatur. vultus enim animorum qualitates signat.qui in varia mutat et interdum affectione animi.modo letus modo tristis apparet. vnde vultuosi dicunt tristes vel qui sepe vultum mutant. Eccl.xix. Ex visu cognoscit vir. 7 ab occursu faciei cognoscitur sensatus ꝛc. dicimus eñ vultum celi 7 maris.quia commutant. dicit etiam vultuosus sa.sum.id est pulcer.formosus. 7 etiam comparat. vultuosior simus.
Vulua. A valua dicitur hec vulua ue.quasi valua.id est ianua ventris.vel q: semen recipiat.vel ex ea fetus pcedat. Job. Quare de vulua eduxisti me. vulua etiam dicit.sumẽ suis. Horaz.in epis. Cum sit obesus.mi melius turdo.nil v[illegible]a.
Vululula.le.di.pua vulua.
Vuula.le.di.pua vua.

Vxor. Ab vnguo gis.dicitur hec vxor q̃si vnctor. Antiquitus enim nubentes puelle inungebãtur crismate. et veniebant ad limen mariti.7 postea antecꝫ ingrederentur ornabant se laneis vittis.7 oleo vngebantur et inde dicti sunt vxores quasi vnxores. Ab vxor dicitur vxorius ria.rium.ad vxorem pertinens.vel vxori debitus.7 voluntati vxoris ex toto subditus. Et vxoro ras vxori conungere.vide in maritus.7 in matrimonium
¶ Hic nota qꝫ vxor non habet potestatem in corpus viri.nisi salua consistentia persone ipsius 7 honestate. vnde si vltra exigat nõ est petitio debiti.sed iniusta exactio.7 propter hoc vir non tenetur ei satisfacere. Itẽ si aliquis redditur impotens ad debitum reddendum ex causa in matrimonio consecuta.puta cũ prius debitum reddit. Et est modo impotens ad debitum reddendũ vlterius.huiusmodi mulier non habet ius plus petendi.7 in petendo magis se meretricem qꝫ coniugẽ exhibet. ¶ Potest etiam queri.an viro leproso teneatur vxor debitũ reddere. Ad hoc dico lepra solvit spõsalia.sed non matrimonium. Vnde 7 vxor viro leproso tenetur reddere debitum . nec tamen tenetur ei cohabitare.quia nõ ita cito inficitur ex coitu sicut ex frequenti cohabitatione.et q̃uis proles generetur infirma.tñ melius est ei sic esse qꝫ penitus non esse. ¶ Itez querit mayster sententiarum in quarto libro distinctione.xxxvij. Si quis relicta in patria sua vxore.in longi quam abiens regionem aliam ducat. deinde penitẽtia ductus eam dimittere velit.asserens se aliam habuisse que viuat. nec ecclesia permittat que quod ille asserit ignorat an in secũda copula sit coniugium. Et respõdet mayster qꝫ sic. sane dici potest non esse coniugium et mulierem de crimine excusari per ignorantiam virũ autem adulterium admisisse.sed ex quo ad primam redire volens nec valens. quia ecclesie cogitur disciplina hanc tenere. Incipit per obedientiam 7 timorem excusari. de hoc qꝫ poscẽti mulieri debitum reddit a qua ipse nunc dꝫ poscere debet. 7 sic de omnibus aliis huius sentiendum est. Alij dicunt cum quibus ego qꝫ potius excommunicatus debet quis mori qꝫ coniugatur illi q̃ non est sua vxor. Hoc enim est contra veritatem vite que non est propter scandalum dimittenda.et hoc cõmuniter tenetur. ¶ Modo consuevit queri.si vnus cõiugum moritur.et postea miraculose suscitetur. an sit matrimonium reintegrandũ. ad hoc dico qꝫ fm augustinum. Nuptie sunt hominum mortalium. Et ideo vinculum matrimoniale cum hac vita finitur. hoc est quod dicit ad Roma.vij. de muliere. Si mortuus est

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De litera

vir eius soluta est a lege viri. 7 ideo si resuscitet nõ posset vxorem suam repetere. sed posset iterato cũ ea contrahere nisi illa alteri nupsisset. tunc eñ non esset matrimonium contractum separandum. Nec obstat qđ dicit apostolus ad Hebre. xj. ca. acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. quia id intelligit de filijs. 7 non de maritis. Vel potest dici q̃ intelligat de vxoribꝫ. tunc acceperunt voluntarie maritos contrahendo de nouo cum eis. quare aũt vxor siue mulier fact a sit de costa viri. dixi in mulier. Item scias q̃ sicut dicit Prouer. xix. ca. Domus 7 diuitie dant a parentibus. a dño aũt ꝓprie vxor prudens.

X Litera vsq; ad tempus augusti nõ erat in vsu apud latinos et digne hoc tempore assumpta est. quo christi nomen innotuit. qr in figura christi scribit. Et vt dicit Papias x. in grecis pro ch. scribitur. Vnde aliquando quedam dictiões grece apud latinos scribunt p ch. aliquando inueniunt scripte p x. vt chrisis chriſtus. pro xristus xrisis. Et sic supra in tercia lra scripsi multas dictiones grecas que possent etiam scribi per x. Et scias q̃ nomina desinentia in x. faciunt gtiñ in cis. vel in gis. vt nux cis. lex gis. vertũt autem x. in cis. vel in gis. Excipiunt autez quatuor. Vnde versus. Omnis rectus in x. in cis. vel gis gtiñ. Terminat. absq; senex nix. nox atq; suppellex. vide in prima parte vbi agit de x.

Xandicus macedonũ lingua. aprilis mensis. 7 cor. penul. siue hanc syllabã di.

X ante E

Xenniũ nij. exponit in exenniũ.

Xenodocium. a xenos. i. peregrinũ dicit xenodocñ. locus in quo pauperes7 peregrini suscipiunt 7 conuersant. vt hospitale vel ipsa collectio 7 susceptio pauperum 7 pegrinorum. Vnde hoc xenodociolum li. di. et hic xenodociarius xenodociarij. 7 hec xenodociaria. i. xenodocij custos.

Xenofontes nomen cuiusdã historiographi.

Xenos id est peregrinum. vel sensus. 7 accẽtuatur in fine.

Xenotrophita te. penultima ꝓducta. in xenotrophiũ vide.

Xenotrophium. Trophos quod est conuersio componit cum xenos quod est peregrinum. 7 dicit hoc xenotrophium xenotrophij locus venerabilis scz hospitale vbi pauperes 7 peregrini conuersant. Et inde hic et hec xenotrophita te. qui vel que custodit xenotrophium.

Xerofagia. in xerofagus exponit.

Xerofagus. Xeros vl xeron qđ est siccum. componit cum fagin qđ est comedere. 7 dicit xerofagus ga. gum pnl. cor. i. sicca comedens. Vñ hec xerofagia gie. pnl. acuta. i. cibus siccus. sicca comestio. vel abstinẽtia ciborum humerentiũ. Vnde 7 quoddam genus ieuniorũ sic dicit. quia quibusdã siccis escis homines tunc vtãtur.

Xerolibya. Xeros. i. siccum. cõponit cum libya. et dĩ hec xerolibya vel xerolibyes libyei. i. sicca libya regio quedã africe est.

Xerolophus. Xeros cõponit cum lophos. qđ est ceruus. 7 dĩ hic xerolophus phi. pnl. cor. i. siccus cerus. sicut eneus vel ligneus.

Xeromirũ. A xeros 7 miron qđ est vnguentum componit hoc xeromirum. i. siccum vnguentum. q̃si manibus confectum.

Xeron vel xeros. i. siccũ. 7 acuit in fine. Vñ in grecis. dicit. Dic xeron siccũ ꝓbat illud xerofagia.

X ante E

Xeropelline. Xeros componit cum pellis. 7 dicit hec xeropellina ne. i. pellis siue vestis vetus sicca. 7 ꝓcisa. de trita. Et dicit hic xeropellinus xeropellina xeropellinum. i. vetus. siccus. detritus. vilis. vt xeropellinas vestes donauit illi. quidã dicunt xeropellonia.

Xerostate grece. disciplina latine.

Xerxes rex persarũ fuit.

X ante Y

Xylobalsamum. Xylon quod est lignum componit cum balsamum. 7 dicit hoc xylobalsamũ xylobalsami. lignum vel cortex balsami. vel liquor emanãs de ligno eius trito. Nam arbor balsamus. lignum eius xylobalsamum dicit fructus siue semen carpobalsamum. succopobalsamum. Quod ideo cum adiectione si significat. eo q̃ ꝓcussus ferreis vngulis cortex ligni p cauernas eximij odoris guttas distillat. cauerna ei greco sermone ope dicit. vnde balsama si pura fuerint tantam habent vim. vt si sol excanduerit. sustineri nõ possunt in manu.

Xylocasia. xylon componit cum casia. 7 dicit xylocasia sie. id est lignum casie. 7 debet scribi p vnum s. sicut casia sie.

Xylofagus. Xylon componit cum fagin quod est comedere. 7 dicit xylofagus xylofaga xylofagum. pnl. cor. i. lignum comedens. Vnde hic xylofagus gi. vermis ligneus.

Xylon grece. latine dĩ lignum.

Xyrobalsamũ. in carpobalsamũ dicit.

Xyrofagus. Fagin qđ est comedere componit cum xyros quod est fructus. 7 dĩ hic xyrofagus gi. pnl. cor. et hec xyrofaga xyrofage. 7 mobiliter, xyrofagus xyrofaga. xyrofagum qui vel que vel quod fructus tm comedit.

Xyromyrrhum. Amarus vel myrrha componit cum xyros quod est fructus. 7 dicitur xyromyrrhum xyromyrrhi fructus myrrhe. vl aroma seu mixtura myrrhe et aloes. vnde mortuorum corpora condiantur ne putrescant.

Xyros. i. fructus.

X ante R

Xps. quia grecum est p x. scribendũ est xps. ita 7 xrisma. sed quia hec figura x. repsentat ch. Ideo multi latini scribunt christus per ch. vide de hoc in tercia lra in suo loco. Dic nota q̃ fere quodlibet nomẽ dei scribitur p tres lras. ad designandum mysterium trinitatis. Xps ergo cum sit nomen dei scribit tribus lris propter ꝓdictam causam. 7 grecis. quia grecum nomen est. Hec xo scriptura xps greca est. et grece sunt figure. X. xo repsentat apud grecos ch. alpiratum. 7 vocat chi. Hec figura p. representat apud grecos r. et dicit apud eos ros. Hec xo figura c. representat apud eos s. 7 vocat syma. Iste ergo figure repsentant in hoc nomine christus illa elementa que apud grecos habent repsentare ch. r. s. 7 non habent repsentare apud nos. Dicẽdum est ergo ꝓprie loq̃ndo chiros syma. hec xo sunt nomina illorum elementorum apud grecos. Sed siquis abhorrescit nomina greca. abhorreat ꝓdictam scripturam. 7 scribat illud nomẽ latinis figuris sic christus. Vel vt satisfaciamus ignorantibꝫ linguam grecã scribat xps grecis lris. sed in literando proferat latina nomina illorum elementorum que representant ibi figure. 7 dicat xpicola. xps. ch. r. s. titellus xpus. Vel sicut dĩ cõiter scribat christus.

Xpianismus mi. in ch. lra exponit.

Xpicola le. in ch. exponit in tercia lra. Et cor. penul. syllabam. s. co.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De litera Z

Z Vocalis est. et ideo pōt terminare ſyllabā et incipere quacūq; ꝓſonante ſequente vel p̄cedēte. ſicut oēs vocales faciūt 7 ſcribit tm̄ grecis dictiōibus vel barbaris apud latinos ꝫ nō vbiq; Vñ ſicut pleni⁹ dixi in p̄ncipio none lr̄e videlicz in i. In multis dictionib⁹ grecis vl barbaris an debeāt ſcribi p̄ i. vel py. apud nos dubiū est. cū neſcimus illas linguas ꝓfecte. q; apud grecos 7 barbaros ī q̄busdā locis ſcribūt p̄ iz in alijs py. 7 iō ſupius in nona lr̄a tractauī mixtim de dictionib⁹ q̄ incipiunt ab i. 7 de illis q̄ incipiūt aby. Sūt tm̄ q̄dā dictiones grece vel barbare q̄ cōmuniter ſcribūt apud nos py. De quib⁹ etiaz determinauī ſupra in nona litera. 7 ſunt iſte infraſcripte.

Yas
Yaſpis
Yconia.
Yconom⁹
Ydaliū.
Ydea
Ydida
Ydin
Ydioma
Ydiopata
Ydios.
Ydolatria
Ydoloticuz
Ydoz
Ydos
Ydra
Yeſtafis
Ypotamus
Ypotbeca
Ypotheas
Yperanus
Yposenſis
Yris
Yperbolet⁹
Ydromantia
Ydromantic⁹
Yſchiros
yſterōꝓbero

Ydropicus
Ydropis
Ylas
Yle
Yliacus
Yliades
Ylion
Ylius
Ylus
Ylio
Yomellum
Yos
Ypalage
Ypapanti
Ypatea
Ypaticus
Yper
Ydria
Ydrius
Ydro
Ydrofaba
Yriſmos
Yronia
Ypocataleticus
Yperdulia
Ydromellū
Yſterologia
Yxion

Yperion
Yperlidius
Yp̄ſinthelicon.
Yperſophia
Yperpben
Ypocētaurus
Ypocrita
Ypodiaconus
Ypodronius
Ypofora
Ypogabo
Ypogeū
Ypolidi⁹
Ypomanes
Ypopirgium
Ypos.
Yperapiſtes
Yperbaton
Yperboie
Yperboreus
Yperbolic⁹
Ydromalum
Yſaac
Yſachar
yſagoga
yſpalis
yſopus
yrionides

Zabulon fuit filiꝰ lye Et interp̄tat fluxus ſanguis. filiꝰ noctis odor ſuauitatis. bitaculū pulcritudis. vl fortis. Dextū em̄ hūc filiū genuerat lya. Ideo iam ſecura dixit. Habitabit mecū vir meus. Vñ 7 filius dictus est habitaculū.

Zabulus. i. cōtrarius. vel trāſgreſſor. Ipe ꝙo ē dyabolus. Vnde zabulinus na. num. et per compoſitionē. zabuligena zabuligene. id est de zabulo genitus. 7 dr. bu. et ge.

Zacharias interp̄tat memoria dñi. ſiue auxiliū. Septuageſimo ꝙo anno deſolatiōis tēpli cōplēto zacharia p̄dicante memoratus est dñs populi ſui. 7 inſſo dariꝰ. reuerſus est dei populꝰ. 7 reedificata est vrbs 7 templum.

Zacheus interp̄tat iuſtus vel iuſtificatus 7 est ſyrus nomē nō hebreū.

Zalata. i. grādo. vñ zalatā gemmā dicimꝰ q̄ iſtar grādinis magna est.

Zambri interp̄tat laceſcēs vl amaricās. Proprie ꝙo nomē ab amaritudine est illi figuratū. q; peccādo amaricauerit plm.

Zama genꝰ monſtri. 7 zama etiā q̄ꝫ ꝓ fraude dr et ꝓ qualibet deceptiōe.

Zairs. aprilis menſis.

Z ante A

Z ante E

Zep. lupus interp̄tat. Vñ zebe hoſtia lupi quā lupꝰ ſuffocauit.

Zebe. in zeb exponit.

Zebedeus interp̄tat donatus ſine ſluens. hic fuit pater ſanctoꝝ iacobi 7 iohānis euāgeliſte aplorꝝ ſic dixi in iacob.

Zebub interp̄tat muſca. vñ belzebub vir muſcarum dicitur.

Zelo las. in zelus exponit

Zeloſus ſa. ſum. 7 zelotes tis. a zelus dr. i. emulator q̄ noie dictus est ſymon apls. q̄ 7 chananeꝰ dictꝰ est a vico galylee chana. vbi aquas dñs ꝙuertit in vinū. Chana ꝙo zelus interp̄tat. 7 inde chananeꝰ. i. zelotes. ꝺ B dictū est in ſymon. Et ſcias q; zelus aliq̄n dr amor viri ī vxorē ꝓ quo nō pōt ſuſtinere vt alij miſceat. Vñ vir dr zelotes. 7 ſm B dñs dr zelotes. q; nō p̄mittit animā ſibi deſponſatam fornicari poſt deos alienos. et ꝓducit lo.

Zelotes tis. in zeloſus exponit.

Zelotypia pie. ī zelotypus est.

Zelotypus. Zelus cōponit cū typus qꝺ est figura. 7 dr zelotypus pa. pū. i. zelo plenꝰ. ſ. inuidioſus vel ſuſpicioſus. Et accipit tā in actiua q̄ꝫ ī paſſiua ſignificatiōe dicit ꝙo zelotypꝰ. de cuiꝰ fortuna inuidet ſibi vl alij Et hī ſuſpicioſus 7 zelotypus q̄ de fortuna alteriꝰ inuidet ei vel alij. 7 ē ſuſpicioſus. vñ ille hō dr zelotypus. q̄ ſuſpicionē hz de vxore ſua. ſ. q̄ cū cruciatu mentis ſue caſtitatē ſeruat vxoris. 7 ille tūc dr zelotypꝰ. Similr 7 vxor dr zelotypa. que ſuſpitionē hz ꝺ viro. Eccle. xxv. Dolor cordis 7 luctus mulier zelotypa. Vñ hec zelotipia zelotypie. inuidia. ſuſpicio ꝺ vxorē. De qua agit in li. numeri. Dī etiā q̄ꝫ zelotypia. mechia. Et zelotypꝰ mechus. 7 cor. ti. Et a zelotypus deriuat zelotypo zelotypas. i. inuidere vel ſuſpicionē hr̄e. Et pōt pōi trāſitiue. vt iſte zelotypat vxorē ſuā. i. hz ſuſpitionē dea.

Zelus zeli maſ. ge. i. inuidia vel amor. vel feruor. ſiue bonꝰ ſiue malꝰ. Sicut g̃ zelus accipi pōt in bono cū q̄s nititꝫ ea q̄ bona ſūt imitari. ſic 7 ī malo cū q̄s volet aliuz ſe eſſe meliorē. Dī etiā zelus inuidia. amor emulatio. ſuſpicio. ſiue ī bono ſiue ī malo. Vñ zelo zelas ꝙbū actiuuz. Vñ pſalmiſta. Zelaui ſup iniquos pacē peccatorū videſ. 7 zelor zelaris ꝙbū deponēs ī eodē ſenſu. id ē amare vel inuidere. vel emulari. ſiue ſeq̄ ꝓ inuidiā ſiue per amorem. Vnde in quarto regum dixit helyas. Zelo zelatus ſum. Qualis autem debeat eſſe zelus noſter oſtendit beatus bernar. in. xx. ſermone in canti. dicens Zelū tuū inq̄t inflamet charitas. informet ſcia. firmet ꝓſtātia. Sit feruidus. ſit circūſpectꝰ. ſit inuictus. Et ī xxiij. ſm̄one dicit. Virtus ſiq̄dē diſcretiōis abſq; charitatis feruore iacet. 7 feruor vehemēs abſq; diſcretionis tpamēto p̄cipitat. Iō q; laudabilis cui neutꝝ deeſt quatinꝰ et feruor diſcretionē erigat. 7 diſcretio feruorē regat. Hec bern̄. Zephirꝰ grece. latine florēs. quia flores et germina eiꝰ flatu vīuificentur. quidā ventus est. Et corripit penultimam. Hic alio nomine dicitur fauonius.

Zeta zete feminini generis. i. camera cōclauis. receſſꝰ Vñ in paſſione bt̄i thome aplī inuenit. Zetas hyemales 7 zetas eſtiuales. Sed zeta neutri generis indeclinabile nomen est cuiuſdam litere ſm bug. Papi. ꝙo dicit. Zete hyemales. i. domus hyemales quas calidas facit ſubducta flama. Zete eſtiuales quas frigidas facit ſubducta aqua. zete domus que ſubtus pedes habent aquas.

Zeuma zeumatis. quedam figura est de qua dixi in quarta parte vbi egi de allotheca ſm priſcianū in ca. ꝺ zeumate.

Zezabel interp̄tatur fluxus ſanguinis. vel fluēs ſan-

De litera

guinē sed melius vbi est sterquiliniū. Precipitata nāq; deorsum comederūt canes carnes suas sicut pdixerat helias. Et acuit in fine.

Z ante I

Zymus grece.latine dicitur fermentum.vnde azyma ꝑm bugui. Papias ꝙ dicit zyma fermentum. vnde azyma.

Zinzala parua musca.scz culex. Unde hoc zinzalarium zinzalarij.canopeū ad eas arcendas.

Zinziber zinziberis. quedā species aromatis generis neutri. Et vt dicit auicēna in secūdo capitulo. Zinziber calidum in fine tercij gradus et siccum in secundo gradu.et nutritum calidum est et siccum. Eius caliditas est fortis. sed non calefacit nisi post tempus ꝓpter illud quod in ipso est de humiditate superflua. sed eius calefactio est fortis.est lenitiuum resolutiuum inflationis. Cum ergo mittitur in mel.accipit quoddam humiditatis eius superfluum z exiccat plurimū eius.memoriam conservat abstergit tenebrositatē oculi ꝓpter humiditatem suam facto ex eo alcofol.i.collirio.et bibitum z cor.penl.tam ntī q̄ gtī.

Zios vel zius dicit quidā mēsis.s.maius.

Zizania. Hoc zizanium nij.et hec zizania nie.seges vel herba puersa.s.lolium vt dicūt.et quādoq; ponit ꝓ sorde omniū segetum.

Z ante O

Zodiacus ci.grece. latine animalia vel signa significat. Unde hic zodiacus ci.penl.cor.animalis circulus vel signifer. quia in eo sunt duodecim signa nominib⁹ animalium nūcupata.quia sol intrans illa signa ꝓprietas animalium sortitur. Vel quia stelle signor in figuris animalium disposite sunt. Unde zodiaceus ceaceum. Ista autē sunt nomina duodecim signorū zodiaci. Aries. Taurus. Gemini. Cancer. Leo. Virgo. Libra. Scorpio. Sagittarius. Capricornus. Aquarius. Piscis. Et dicit sol intrare arietem quindecimo kalendas aprilis. Versus. Zodaicum signa totū claudunt duodena.

Zona zone.est cingulum z ꝓprie latum. vnde z zona dicitur lata portio terre calida vel frigida vel temperata ex ꝓpinquitate vel remotione. vel mediaꝰ ꝓximitate solis.vnde zonarius ria.rium.ad zonas pertinens.vel zonas faciens.z ꝓducit zo. Esopus. Arborem sonat stipulis z vimine truncat.

Zonella le dimi.parua zona.

Zonifragium gꝰ.i. fractio zone. z componit̄ a zona z frango vel fractio.

Zonula le.dimi.parua zona.

Zorobabel.apud hebreos ex tribus integris nominibus dicitur esse compositum.zo iste.ro magister.babel ꝓprie babiloniam sonat. Et efficit̄ nomen zorobabel. id est iste magister de babilone. In babilone enim ortus est. vbi princeps gentis iudee extitit. et acuit vltimam syllabam.

Zoticus zotica zoticum.id est vitalis.et corripit penultimam.

Zozimus zozima zozimū.i. vivax vl̄ viuidus.

Z ante O

Conclusio libri.

Immensas omnipotenti deo patri z filio⁷ spiritui sancto gratiarū referimus actiones.qui nostrum catholicon ex multis et diuersis doctorum texturis elaboratum atq; contextū.licet per multa annorum curricula in millesimo ducētesimo octogesimo sexto anno domini nonis martij ad finē vsq; perduxit Pro quo hoc solum mihi admodū necessariū a vobis humiliter deposco fratres z domini mei.inquātum peccatores fratres mei.inquātū iusti domini mei. quatenꝰ ꝓ me peccatore philocalo tamen ad deū preces porrigere velitis.vt vestrarū precū interuentu omniū meorum a deo pcepta peccator⁷ venia ad terram apostolicam.ad terrā elysiam.id est extra lesionem positam.ad paradisi videlicet gaudia vna vobiscū valeam pueni re.vbi regnat examussim dominꝰ noster ihesus cristꝰ dei filius benedictus.in cuiꝰ nomine flectit̄ omne genu celestium terrestriū z infernorū cui est honor et gloria z magnitudo z magnificētia virtus et potestas.regnū z imperiū in secula seculor⁷: Amen.

Clarissimus is coder a plerisq; prosodia ceteris ꝙ catholicon nūcupatus a fratre Joanne ianuensi sancti dominici ꝓfessionis e multorū fidedignorū autoribus nōminus z suo studio insimul laboriose collectus z dominici gregis curā gerentib⁹ nonmodo vtilis verūetiam pnecessarius multaruꝫ nanq; theologicarum philosophicarūq; (condonatis etiā principalioribus) questionū nodos soluit studiose admodū haut inmerito visus. Impēsis anthonij koburger Nurenberge est cōsummatus. Anno christiane salutis. Millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto duodecimo kalendas Septembris.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

L. u. Ak. 76

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

UNIVERSITÄTS- UND LANDESBIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Dez. 1967 567,-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf